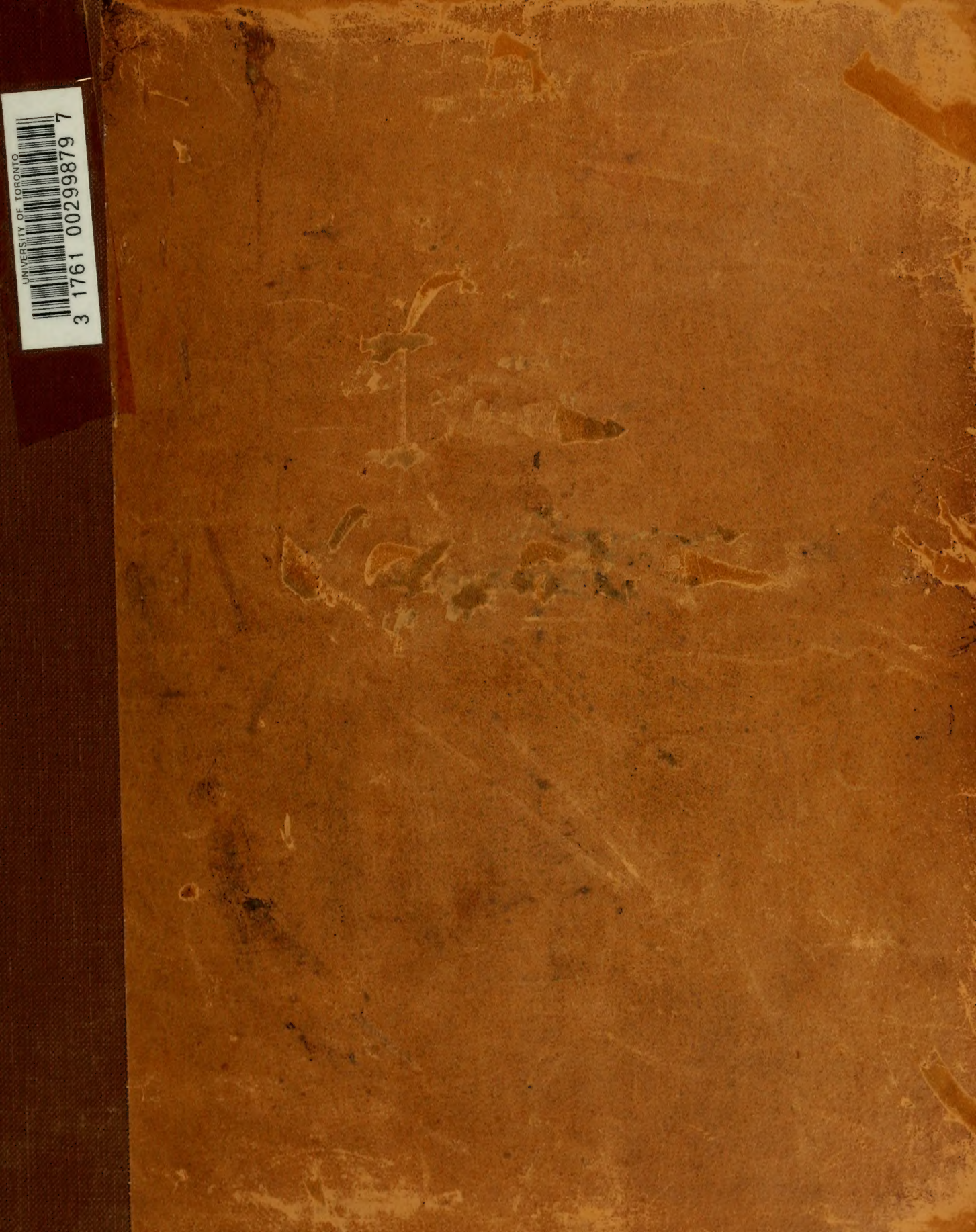
UNIVERSITY OF TORONTO
3 1761 00299879 7

PA3 RESERVE
T4
Vi. Fak

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΤΟΥ ΟΛΟΡΟΥ
ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ
ΒΙΒΛΙΑ ΟΚΤΩ.

THVCYDIDIS, OLORI FIL.
DE BELLO PELOPONNESIACO
LIBRI VIII.

AD EDITIONEM
CAR. ANDR. DVCKERI
CVM OMNIBVS AVCTARIIS RECVSI
ACCESSERVNT VARIAE LECTIONES DVORVM CODICVM
ANIMADVERSIONES
IOANNIS CHRISTOPHORI GOTTLEBERI A. M
RECTORIS QVONDAM SCHOLAE PROVINC. MISNICAE
COEPTVM OPVS PERFECIT
SVAS NOTAS ADIECIT
INDICEM DVCKERI ET GLOSSARIVM GOTTLEBERI
AVXIT
CAROLVS LVDOVICVS BAVERVS A. M
SCHOLAE AD HIRSCHBERGAM RECTOR.

LIPSIAE
SVMTIBVS ENGELH. BENIAM. SCHWICKERTI, A. MDCCLXXXX.

LIBRARY
FEB
14
1983
UNIVERSITY OF TORONTO

PA
4453
A2
1790
V-1

30034
19-3-18.

WITHDRAWN FROM VICTORIA
UNIVERSITY LIBRARY

C. L. BAVERI PRAEFATIO.

Quod vſu fere venire videamus, vt, qui in aliquo certo genere literarum vel parte verſentur, omnes quidem veluti regiones eius prouinciae peruagentur, neque vllam earum ex cura ſua ſtudioue ſepoſitam habeant, ita tamen, vt, in reliquis quaſi peregrinantes, in vna tamen habitent, vt ſedem collocent, vnde etiam ſi ad reliquas excurrerint, tamen libenter ad illam, veluti notiorem aut familiariorem, id eſt, reliquis gratiorem, recurrent: id ab illis vtique fieri, deprehendas, quibus, propter infinitam fere copiam, varietatemque inſignem, qua rerum, qua orationis, et detur hoc facere, et vero pronum ſit, propter ſimilitudinem, ac veluti *συμπάθειαν*, quae cuiusque ingenio intercedat cum aliqua materia ſtudii ſui tam late diffuſi ac pertinentis, in qua parte et libentius et vero promtius faciliusque, ob id ipſum, verſetur; ſalubriter admodum conſulente Deo literarum quoque bonarum ſtudiis, nihil vt intactum negligatur, nihil ſpretum iaceat, aut ob difficultatem repudietur, ſed partibus pro virili cuiusque parte tractandis in ſummam proficiatur. Ita, Erneſtium, ipſe teſtis audiui, et vero alii ſciunt, cum omnes ſcriptores pari fere amore ſtudioque proſequeretur, Ciceroni tamen prae ceteris deditum fuiſſe. Hunc nimirum et in ſchola pluribus horis, quam alios, quin aſſidue et continuo, interpretabatur; in hoc legendo ſemper verſari iubebat; quod ipſum (adeo ſua cuique mens eſt, ſuum ingenium, ſua quemque voluptas trahit!) ne diſcipulo quidem mihi, tum impenſe amanti magiſtrum et vnice admiranti, perſuaderet, aut eriperet, quin multo magis inuitatus tenerer periodica Liuii implicatione et coagmentatione; quam ita penitus combiberim, vt etiam in meam orationem redundarit, breuiores ſententias plane refugientem, participiorum et periodorum ſalebras conſectantem, et, quae coniuncta videam, vt iungi poſſe, vno ambitu complexam; impeditiorem ideo multis viſam et obſcuriorem; quam ipſe ſubinde reuocare ſtuduerim ad leniorem ſimplicitatem; vt tamen aequum cenſerem, exſpectare, vt, qui vere Latina legere vellet, Liuianae quoque orationis gnarus accederet. Sed non imitatio modo difficilioris orationis mihi placuit, ſed multo magis *interpretatio*, cui latior campus et operoſior pateat per difficiliora, quibus intelligendis etiam auditores meos ſubigere geſtiam. Quid mirum, ſi et *Thucydidis* oratio placuit illa ſimilitudine impeditioris obſcuritatis, interpretem poſcentis et exercentis ſat diligentem? Quod, mature ſatis propoſitum mihi, vt qui mihi perſuaſiſſem, arcem et vim omnem diſciplinae Erneſtianae poſitam eſſe in intelligentia interpretandi, effecit,

vt mature satis cupideque versatus in tractando Thucydide iam primum scribendi vel libelli edendi periculum facerem specimenque proponerem de LECTIONE Thucydidis optima *interpretandi disciplina*, quam post quinquennium exciperent *Conciones Thucydideae* a me editae; ex qua opera nata prodiit *Philologia Thucydideo-Paullina;* quippe et Paullum eadem orationis difficultas eidem mihi commendabat. Quin et *Lexicon* vel *Glossarium Thucydideum* cum *Figurarum* eius *Notatione*, iam ex parte conieceram in chartas, editurus, nisi aut alia interueniissent mihi demandata, aut sine ipso Thucydide satis probaretur talis opera redemtori librario; cuius copiam, plane vt scirem, me debere obsequi huic studio meo, mihi obtulit casus plane inopinatus, abruptae huius operae per mortem praematuram B. Gottleberi, Scholae Prouinc. Misnicae Rectoris Celebris, cui primitus demandata haec editio per Amplissimum Schwickertum, Lipsiae florentem Bibliopolam, morte B. Auctoris velut hereditario ad me transmissa, nunc prodire incipit, faxit Deus, feliciter! Hic ego quid praestiterim forte, non meum est interpretari, sed peritorum existimatio et aequorum. Opera tamen data est, a redemtore quidem, Viro Opt. vt *textus Graecus Duckerianae* Editionis, cum *Scholiis* Graecis, *Notis* deinde Virorum Summorum, H. Stephani, Hudsoni, Wassii, Duckeri, accurate exscriberetur, adiecta vel seruata Interpretatione Lat., tum deinde *B. Gottleberi* Annotationes, quoad ab illo compositae pergerent, Duckerianis suggererentur, quas, extremo loco, meae exciperent. Quae subiecta sunt a Viris Doctiss. Editioni, et hic in extremo reddentur, vt prolixiora, quam quae, Notis inserta, sub textum subiicerentur. *Indicem* quidem e Duckeriano, Gottleberiano, et meo, conflatum dabimus. Equidem sedulo feci, vt, quae explicari iuberet ipse contextus, ipsi subiicerem; de singulis vocabulis ad Indicem ablegarem: Gottleberi Annotationes, quoad exstarent, integras adderem, nullo admodum verbo omisso aut mutato, ne vbi leuiora quidem aut minime necessaria apponere, aut minus Latine scribere, mihi subinde visus esset, multo magis, vbi dissentiret mecum, aut me reprendisset: quibus satisfacere interdum studui: in plerisque tamen mecum sentit, quin me auctore vtitur. Praeclarissimam autem operam praestitisse censendus est copia data Variae Lectionis duorum *Codicum:* alterius *Augustani*, de quo exponit Cel. Mertens, Ill. Gymnas. August. Rector dignissimus, in *Diatribe* 2. de *Augustanae Biblioth. Cimeliis*, Pag. VIII. n. 3. his verbis:

„Magnae venustatis codex membranaceus, quo totus Thucydides comprehenditur. Est ille pulcherrima librarii manu scriptus, paucis tantum foliis exceptis, quae recentiorem produnt manum, cum a vetustate, tum ab elegantia, quibus ille Demosthenem (nempe Codicem Demosthenis, prius ibi memoratum,) superat, multum commendandus. Atque miror, cur, praeter Hoeschelium, qui quasdam lectionis varietates, olim excerptas, Stephano dedit, nemo in hunc codicem, quo elegantiorem non habemus, studiose inquisiuerit, eumque tractauerit curiosius. In Reuseri Catalogo p. 69. n. 40. recensetur in hunc modum: Thucydidis historia-

rum libri octo cum scholiis ad marginem, (minutis, sed nitidis sane literis). Habet ille codex, vti Demosthenis, iota, quod posteriori tempore subscribere coeptum fuit, ad latus adiectum v. c. ἐκείνηι τῆι ἡμέραι, literas Demosthenicis, supra memoratis, et elegantiores et maiores, eundem atramenti colorem, sed formam, quam dicimus, maximam, et nobiliorem membranam. A tineis et musculis sartus et integer est seruatus et purus; scriptura calligraphi rationem docet, exceptis octo foliis, quae tachygraphi modum prae se ferunt. In priori pagina, pinguiori et posteriori manu adiecta haec verba leguntur: αὕτη ἡ βίβλος ἐςὶ τȣ̃ μητροπολίτȣ τῶν Ἀθηνῶν Ἰσιδώρȣ, ἣν ἐκ τῆς πόλεως αἰχμαλοτισθεῖσαν, (ita Mertens — non ω dubium a manu scriptoris, an perperam typis expressum,) ἐξηγωρακεν (ita rursus, non ο,) ἐκ τῶν ἰδίων αὐτȣ̃. Hic in marg. Diatribes Gottlebero transmissae adscripserat Vir Ampliss. qui Cod. contulisset. *Hic* desunt sequentia: καὶ πρὸς ὃν ἂν τύχοιεν περιπεσεῖν, εὐχέσθω τῇ ψυχῇ τȣ́των κεκτημένων τȣ̃ λυτρωθῆναι τῆς αἰωνίȣ κολάσεως· καὶ τῆς Ἰησȣ̃ Χριςȣ̃ βασιλείας τυχεῖν. Et postica paginae parte: ἐκοιμήθη ἡ ἁγία κυρία μȣ ἡ μοναχὴ κυρία Θεόδωρα ῥαȣλαῖνα καντακȣζηνὴ, κομνηΝΗ Ἡ Παλαιολογὴ, ἡ ἐξαδέΛΦη τȣ̃ εὐσεβεςάτȣ βασΣΙΛέως κυρίȣ Ἀνδρονίκȣ, ἐν ἔτει ςωθ! ἰνδικτίωνος ιδ κατὰ τὴν ς δεκεμβρίȣ μηνός. ὥρα ς τῆς αὐτῆς νυκτός. Cuiusmodi historiolas vel ad calcem, vel ad frontem libri, adiicere quoque moris fuit librariis, quippe quos vel annum, vel mensem, vel diem, vel horam, qua absolutus fuit liber, aliquoties adscripsisse animaduertes. Fuit Graecorum ratiocinandi modus ille, qui ab orbe condito vsque ad natum Christum numerat annos 5508. quos si demas, annum Christi reperies. Locus autem, quem in tabula vides, literis vulgaribus ita legitur: Καὶ τὰς διαβολὰς, καὶ περὶ τῶν Φοινίσσων νέων καὶ τῶν αλλων ὡς εὐπρεπέςατα ἀπολογήσηται. καὶ ἀφικόμενος πρῶτον ἐς ἔφεσον, θυσίαν ἐποιήσατο τῇ Ἀρτέμιδι, ὅταν ὁ μετὰ τȣ̃το τὸ θερος χειμῶν τελευτήσῃ, ἓν καὶ εἰκοςόν ἔτος πληρȣ̃νταὶ". Complura hic perperam expressa mutare nolui, quae forte in ipso Cod. ita essent; cuius Notationi Mertensianae adscripsit in Exemplo Diatribes ad B. Gottl. transmisso, Vir Cl. a quo collatum Cod. accepisset, Germanice quidem, sed a me hic Latine reddito: Codex 269. foliis (scidis) exaratus. Scholiorum literae in quibusdam paginis sane euanuerunt. Duae paginae, alia alia loca desideratae, a manu alia redditae, obiter intuenti videantur orientalibus literis scriptae; reliqua quidem venuste et distincte exarata. Nuspiam est litera maior initialis, neque nominibus propriis (hominum aut locorum) neque initio sententiae". (Scholia addita habet, in margine pleraque, inter versus quaedam.)

Hunc ergo Codicem diligenter collatum a Clar. V. accepit Opt. Schwickertus, et per duos libros priores Lectionis varietatem Duckerianae edit. addidit B. Gottleberus, ego reliquis. Quod idem pari modo factum est in altero Codice, quem *Mosquae* collatum, dum ibi agebat, B. Editori tradidit Cel. et Excell. Matthaei, P. P. mox successor ipsius B. Gottleberi, nunc Professor Vitebergensis: cuius Codicis descriptionem addimus et ipsam verbis Doctiss. Matthaei, ad me humaniter perscriptam.

„Notitia Codicis. (Mosqu.)

„Seruatur nunc in bibliotheca ſanctiſſimae Synodi Mosquenſis, eſtque, eorum, qui ſunt in forma maiori, CCXVII. Fuit quondam in bibliotheca Maximi Margunii, ἐπισκόπου κυθήρων, vt ipſe ſua manu notauit. Eo mortuo cum aliis illius libris translatus eſt in monaſterium montis Athus Iberorum, ac denique regnante Petri M. patre Mosquam. Complectitur folia CCLI. eſtque chartaceus. Scriptus videtur in Italia ineunte ſeculo XV. continet hiſtoriam Thucydidis cum ſcholiis, eiusdem vitam, quae in Edit. Duck. legitur p. 10. 11. 12. epigrammata, quae ibidem leguntur p. 12 et 17. nec non Dionyſii Halicarnaſſenſis (in Cod. ἁλικαρνασεως;) libellum, περὶ τῶν θκυδίδε ἰδιωμάτων. Hic libellus tamen ſine caret. Deſinit enim in vocabulis παροιμοίων καὶ παρισώσεων p. 136. verſ. 35. edit. Sylburg. In principio et in fine hiſtoriae Thucydidis adſcripta ſunt non nulla Scholia in marginibus a manu recentiori. Ab eadem manu poſt finem hiſtoriae in proxime ſequenti folio haec nota reperitur: Ἀντώνιος μεδιολανεὺς κρὴς τὸ γένος πτὰ ἐνόντα ταύτῃ τῇ βίβλῳ σχόλια ἐνέθηκε".

Et huius ergo Codicis Lect. Var. reliquis ſex libris adſcripſi. Omnino tamen monuerim Encliticarum in illo Cod. negligi Grammaticam rationem, accentum reiicientium in vocabulum prius; immo retinere accentum, nec prius vocab. mutare in grauem: velut, pro αὐτόν τε, ſcribitur αὐτὸν τὲ, et ſic perpetuo; quod, ſemel notatum, in ſingulis notari, non magis attineat, quam plura praefari, redditurum poſt abſolutam Editionem Textus Duckeriani, (et praeterea additorum in Edit. Duckeri,) quae addenda aut ipſi mihi, aut ab aliis monito, vel Opt. Schwickerto, viſa fuerint; quibus reddendis plus forte otii, vel temporis deinde ſuppeditet. Deus bene vertat!

Dab. Hirſchbergae, Verni mercatus Lipſ. tempore, 1790.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

[b]ΟΛΟΡΟΥ

ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ

THVCYDIDIS OLORI F.

HISTORIAE LIBER PRIMVS.

EPITOME LIBRI I.

Epidamnii bello preſſi, cum, Corcyraeis auxilium negantibus, Corinthiorum implorasſent opem, colonos ab ipſis praeſidiumque acceperunt. Cap. XXIV. XXV. *Ob id Corcyraei Epidamnum circumſedent: ipſisque nauali acie Corinthiis victis, oppidum capiunt.* XXIX. *Cum vero vi maiore vltionem Corinthii pararent, Corcyraei ad ſocietatem Athenienſium confugiunt, et, impetrato ſubſidio, nauali praelio cum Corinthiis decernunt: in eo Athenienſes cum Corinthiis manus conſeruerunt.* LI. *Sic foedus violatum.* LII. *Potidaea ab Athenienſibus defecit. Eam Athenienſes, praelio fuſis Corinthiis, qui ſubſidio venerant, obſidione cingunt.* LXII. *Lacedaemonii, concilio ſociorum aduocato, ruptum ab Athenienſibus foedus cenſent; bellum decernunt.* LXXXVIII. CXXIV. *Hinc cum, ſaepe miſſis vltro citroque legatis, non conueniret, Athenienſes et ipſi, auctore Pericle, bellum iuſſerunt. Veteris praeterea Graeciae ſtatus, Athenienſis Reipublicae incrementa.* LXXXIX. *Pauſaniaeque et Themiſtoclis interitus referuntur.* CXXVIII. CXXXV.

VARIAE LECTIONES.

a Θουκυδίδου ἱστοριῶν πρώτη *Codd. vett.* Τῶν εἰς δεκὰ (διῃρημένων βιβλίων ſcil.) τὸ πρῶτον *Codd. al.* teſte *Stephano.* Θουκυδίδου ἱστοριῶν συγγραφῆς βιβλίον πρῶτον *Ar.* Θουκυδίδου ξυγγραφῆς πρώτης *Ald. Baſ.* Θουκυδίδου Ολόρου ἱστοριῶν *ά. Flor.* Θουκυδίδου ξυγγραφῆς τὸ πρῶτον. *Cl.* Titulus deeſt in *Cod. Gr.* vt et pagina vna et altera. Θουκυδίδου Ἑλληνικῶν ἱστοριῶν βιβλίον *ά Reg.* Aug. Θου. ξυγγραφῆς πρῶτον. in Moſqu. ξυγγραφῶν πρώτη. In *Caſſ.* partim e vetere, partim e recentiore ſcriptura apparebat fuiſſe Θουκυδίδου ξυγγραφῆς πρῶτον. Baſ. cod. Θουκυδίδου ἱστοριῶν *α*. *b* Aug. omittit Ολόρου et τὸ. Τὸ Ολόρου (quomodo *Editi omnes* in libris ſeqq.) ſeu τῦ Ορόλου potius legendum cenſent *Alii.*

ADNOTATIONES.

b ΟΛΟΡΟΥ] Deeſt in *Codd. MSS.* In ſequentibus libris ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ habent *caeterae Editiones.* Nos tamen, ne qua in titulo foret diſcrepanti, articulum negleximus. HVDS. Inter eos, qui Ορόλου legunt, eminet auctor vitae eius *Marcellinus.* Ολόρου auctor Epigr. in *Anthol.* I. 44. at vide *Thucyd.* IV. 104. WASSE.

(1) ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ Αθηναῖος [a] ξυνέγραψε τὸν πόλεμον τῶν Πελοποννησίων καὶ Αθηναίων, ὡς ἐπολέμησαν πρὸς ἀλλήλους· ἀρξάμενος εὐθὺς [b] καθισταμένου, καὶ ἐλπίσας μέγαν τε ἔσεσθαι καὶ ἀξιολογώτατον τῶν προγεγενημένων· τεκμαιρόμενος, ὅτι ἀκμάζοντές τε ἦσαν ἐς αὐτὸν ἀμφότεροι παρασκευῇ τῇ πάσῃ, καὶ τὸ ἄλλο Ἑλληνικὸν ὁρῶν ξυνιστάμενον [c] πρὸς ἑκατέρους, τὸ μὲν εὐθύς, τὸ δὲ καὶ

VARIAE LECTIONES.

a Plut. in Lyc. p. 254. Reisk. laudat in his libros: Θουκυδίδης ὁ τὰς Πελοποννησιακὰς. Θουκυδίδου Ὀλόρου (vel τοῦ Ὀλόρου) a *Thucydide* scriptum fuisse pertinaciam habet *H. Steph.* b. Immo et in *Thucyd.* d *Συνέγραψε* et supra scripto *ξυν Reg.* Eustath. ad Od. δ. p. 1501. *συνεγράψατο*, memoriae lapsu. Male Πελοποννησιακὰ (sic) scholiastes alterius. Vt et *cap. seq.* deinde in eodem haec vox fere semper sine raptura vno v scribitur, quo hic semel conuulsa extat. e *Συνεστῶτας*, Cod. antiquiss. v. not. Paullo post *τεκμαιρόμενός τε* apud Dionys. de comp. verb. p. 163. Reisk. Paullo ante Marg. Flor. Vin. habet ἐν· quae glossa est. *Vallam* legisse ὄν, suspicetur quispiam ex eius interpretatione, inquit *Steph. f*) Πρὸς ἑκατέρους desunt in *Cass.* vt etiam in Aug. Man. rec. superscripsit πρὸς ἑκατέρους.

ADNOTATIONES.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ Αθηναῖος] Suspicor, vel potius persuasum habeo, scriptum a *Thucydide* fuisse ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ τοῦ Ὀλόρου, Αθηναῖος. Vel, Θουκυδ. Ολ. Αθ. absque articulo. Duo sunt autem, quae me in hanc opinionem adducunt: vnum, quod paternum ipse nomen adiecerit, libro quarto, de se ipso loquens, pag. huius editionis 273, in fine, Θουκυδίδην τὸν Ὀλόρου, ὃς τάδε ξυνέγραψεν. Alterum, quod verisimile sit, quum essent alii et eodem tempore, qui nomen idem haberent, eum aliquid, quo ab illis discerni posset, adiecisse. Quod autem esse dico verisimile, ab ipso *Scholiaste* tanquam certum traditur. Dicit enim, illum voluisse discrimen ponere (nam hoc est ἀντιδιαστέλλειν) inter se et alios, qui idem eodem tempore nomen habebant. Vnde etiam colligere est, illum ita, vt legendum mihi videri dixi, legisse: videlicet, Θουκυδίδης τοῦ Ὀλόρου. Quae enim alioqui a *Thucydide* ἀντιδιαστολὴ posita dici posset? Sed tamen non aliud a *Scholiaste* scribitur, (obiiciet aliquis) quam illum nominis sui mentionem fecisse. Hoc quidem fateor: verum depraua-tam fuisse et *Scholiastae* lectionem respondeo, vt illi cum ea, quae esset apud *Thucydidem*, conueniret. Quum enim apud eum legisset, Θουκυδίδης τοῦ Ὀλόρου, annotasse, *πάντως μέμνηται τοῦ οἰκείου καὶ τοῦ πατρός* (vel τοῦ τοῦ πατρὸς) ὀνόματος: sed quum illa verba τοῦ Ὀλόρου librarii alicuius incuria intercidissent, ita vt iam verum non comperiretur, quod *Scholiastes* de adiecto etiam patris nomine scribebat, aliquem verba illa καὶ τοῦ πατρὸς apud eum expunxisse: vt (quemadmodum dixi) quae apud *Scholiastem* legerentur, cum lectione, quae apud *Thucydidem* exstabat, consentirent. Quidnam hic mihi opponent, qui quam habemus γραφὴν tueri volent? Non aliud (quod sciam) opponere mihi poterunt, quam hoc, *Dionysium Halicarnassaeum*, et quosdam alios locum hunc afferentes, illud patris nomen minime adiicere. Sed fieri potest, vt eorum aetate deprauatus iam ille locus esset (quum ne eos quidem satis emendatis vsos esse exemplaribus, in omnibus omnium veterum scriptis, nequaquam dubium sit) aut nomen illud, quum a *Dionysio* vel aliorum quopiam suum exemplar sequente positum foret, in citando hoc loco detractum ab aliquo fuerit, qui apud ipsum *Thucydidem* minime exstare cerneret.

Ad illud autem Αθηναῖος quod attinet, sic certe et apud *Dionysium Halicarnassaeum* Θουκυδίδης Αθηναῖος, non ὁ Αθηναῖος, legitur: et ab ipsomet de se loquente dici videmus Διονύσιος Αλεξάνδρου, Αλικαρνασσεὺς, non ὁ Αλικαρνασσεύς. Quod si vel hic, vel illic praefixus esset articulus, aut eo vteretur *ἐμφατικῶς*, aut certe discrimen ponens inter se et alium quempiam *Thucydidem*, qui non Athenas, sed vrbem aliam, patriam haberet. Verum, si non fallor de graphe illa, quam pro germana a me haberi modo dicebam, aliud longe insignius a *Thucydide* positum fuisse discrimen, dicere poterimus. De eo autem, quod a *Dionysio* scribitur, Αλικαρνασεὺς, non ὁ Αλικαρνασσεὺς, quum tamen τῷ Αλικαρνασσεῖ titulo scriptum sit, quid mihi videretur, antea dixi. STEPHANVS. Θουκυδίδης — Αθηναίων] *Demet. Phalereus* his adductis, ποιεῖ, ait, καὶ τὰ μήκη τῶν κώλων μέγεθος. Huius Praefationis partem, ab initio ad *χαλεπῶς ἀνίσαντο* nimirum, in Lib. de Compositione laudat *D. Halicarn.* μί τεμε τε ἔτι, et ἐπὶ πλείσων, et ἐπιμακρότατον. WASS. De more Veterum Nomina sua in principio scriptorum suorum memorandi vid. *Dion. Chrysost.* Orat. LIII. *Heins.* Lect. Theocr. C. III. et *Barth.* XLII. Aduers. 1. DVCK.

Dionysius Hal. laudat hunc locum bis, vt hic legitur: (περὶ συνθ. c. 22. p. 163. vsque ad verba c. 2. *χαλεπῶς ἀνίσαντο*, et de Thuc. iud. p. 857.) item Demetr. Phal. §. 44. quoque Θουκυδίδης, Ἀθηναῖος, *ξυνέγραψε τὸν πόλεμον*. Stephanus tamen Thucydidem scripsisse putat, Θουκυδίδης, τοῦ Ὀλόρου, Ἀθηναῖος, vel sine articulo, verbis scholiastae commotus, ἀντιδιαστέλλων — ὁμωνύμων — Non improbat hanc coniecturam Abreschius in Obll. Misc. T. III., p. 147. e Lucian., de conscribenda hist., (T. II., p. 22.) vbi cacozelus ille ad numerum vocum prooemii Thucydidei suum prorsus exegit, (Κρεπέριος Καλπουρνιανὸς Πομπήιος — πολίτης; *συνέγραψε τὸν πόλεμον* — ὡς ἐπολέμησαν —) Sed hae rationes, MSS. auctoritate destitutae, non idoneae videntur. Ad L. V., 26. verba: *γέγραφε ταῦτα ὁ αὐτὸς* Θουκυδίδης Ἀθηναῖος, Stephanus nihil monuit, patris nomen addendum esse. Non video, cur illud necessarium sit, quum nusquam, vno loco excepto, L. IV., c. 104., vbi commode omitti poterat, illud addiderit, Herodotum imitatus, qui se vocat modo *Halicarnassensem*. v. Dorvill. ad Charit. p. 4. Noster quoque multa narrat de se, quae in Thucydidem, Milesii filium, Atheniensem, cuius fit mentio infra c. 117. cadere nequeunt: v. c. L. I, 21. 23. V, 26. et alibi. De Thucydide, Milesii F., Periclis aemulo, v. Plut. in Pericl., p. 611. Schol. ad Aristoph. Vesp. v. 941. Eius meminit etiam Plato in Theag. p. 94. Francof. vbi pro Μελησίου reponendum Μιλησίου. v. Xylandr. ad Plut. l. c. vbi quatuor fuisse huius nominis viros, vti etiam ad Thuc. L. VIII, 92., notatur. Ceterum laudat hoc initium vsque ad Ἀθηναίων, Pseudo-Demetr. de eloc. p. 31., vt demonstret, longitudinem membrorum, efficere magnitudinem. GOTTLEBER.

[Πάντως Steph. h. l. ita vult legi: *πάντως μέμνηται τοῦ οἰκείου — καὶ τοῦ πατρὸς*, l. *τοῦ πατρὸς ἐνόματος*. Sine causa. Volebat scilicet coniecturam suam, τοῦ Ὀλόρου, inde confirmare.] GO.

[Ἐν τοῖς ἔτεσιν Steph. mallet: ἐν τοῖς αὐτοῖς ἔτεσιν.] GO.

ξυνέγραψε] Sunt, qui *ξυνέγραψα* malunt, quomodo apud *Livium*, *Annibal peto pacem*, non sane ineleganter; verum Noster *ξυνέγραψε* ad minimum decies, neque vnquam aliter locutus est. Denique ita citat *Dion. Halicarnassens* p. 145. et alibi. *Eustathius* ad Od. δ' p. 1501. Θουκυδίδης ὁ Ἀθηναῖος *συνέγραψατο*, memoriae vitio. Formulam Thucydidis obseruauit hanc *Dion. Chrys.* Orat. LIII. Historiam hanc in lucem edidisse Xenophontem ait *Laërtius* p. 114. De Prone-

THVCYDIDES Atheniensis bellum Peloponnesiorum Athenienſiumque, quod inter ſe geſſerunt conſcripſit, exorſus ſtatim ab eo moto, ſperans etiam fore cum magnum, tum ſuperioribus longe memorabilius: his coniecturis adductus, quod et vtrique omni bellico apparatu florerent, et caeteros Graecos cum alterutris ſe coniungere videret, partim quidem ſtatim, partim vero etiam in animo ha-

ΣΧΟΛΙΑ ΠΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΞΥΝΟΠΤΙΚΑ ΕΙΣ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΝ.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ Αθηναῖος] Πάντως μέμνηται τῶ οἰκείω ὀνόματος κατ' ἀρχάς, ἀντὶ διαπέλλων ἑαυτὸν τῶν ὁμωνύμων ἐν τοῖς ἔτεσιν· ἅμα μὲν τῆς αὐτῆς αἰτίας ἕνεκεν, ἅμα δὲ καὶ τῶ μὴ ἑτερόν τινα τὸ αὐτὸ σφετερίσασθαι σύνταγμα. Ξυνέγραψε τὸν πόλεμον] ἄλλα, γράψαι· καὶ ἄλλο, ξυγγράψαι. τὸ μὲν γὰρ ἐπὶ ἑνὸς πράγματος λέγεται· τὸ δὲ ξυγγράψαι, ἐπὶ πολλῶν· ξυγγράψαι, τὸ μετ' ἐπιμελείας καὶ σπουδαίως συντάξαι· γράψαι δὲ, καὶ τὸ ἁπλῶς καὶ μὴ ἐπιμελῶς τὴν ἀληθειαν ἀνευρεῖν. 1. Πρὸς ἀλλήλους] καὶ ὁ πρὸς Ξέρξην πόλεμος, τῶν αὐτῶν ἦν, ἀλλ' ὃ πρὸς ἀλλήλους· διὸ καὶ ὃ μάτην πρόσκειται. 1. Εὐθὺς καθισταμένου] ἀρχὴν λαμβάνοντος. Καὶ ἐλπίσας μέγιστον τε ἔσεσθαι] τὸ ἐλπίσας, οὐ μόνον ἐπὶ ἀγαθῶ, ἀλλ' ἁπλῶς ἐπὶ τῆ τῶ μέλλοντος ἐκβάσει λέγεται. 2. Ἀκμάζοντές τε ἦσαν] Αντὶ τῶ ἤκμαζον. 3. Παρασκευῆ τῆ πάσῃ] πῶς ἤκμαζον ἀμφότεροι παρασκευῆ τῆ πάσῃ, εἴγε τοῖς Πελοποννησίοις χρημάτων ἐνέδει; 4. Ξυνισάμενον πρὸς ἑκατέρους] εἰς σύστασιν καὶ εἰς βοήθειαν ἑκατέρων κινούμενον. 5. Τὸ μὲν εὐθὺς] ἅμα τῆ ἄρξασθαι τὸν

ADNOTATIONES.

mio hoc vid. *Lucian.* Tom. I. p. 636. et de v. ἀξιολογώτατον *Hermogenem* p. 24. WASSE.

Vnde Thucydides κατ' ἐξοχὴν vocatur συγγραφεύς, veluti a Syneſio, in calu. encom. p. 73. Etymolog. in τριακοντούτης· ὡς παρὰ τῶ συγγραφεῖ. Scholiaſt. Thuc. ad I, 138. cf. Oudendorp. et Sallier. ad Thom. M. p. 841. Ammon. in ἱστοριογράφος, p. 76. συγγραφεὺς ὁ τὰ ἐφ' ἑαυτῶ συγγραφόμενος, ὡς Θουκυδίδης. Gregor. de dial. p. 24. ὁ συγγραφεὺς ἐν τῆ δευτέρᾳ. it. p. 2. Scholiaſt. Pindar. ad Nem. Od. β. p. 268. b. Θουκυδίδης ὁ συγγραφεύς, ὁ Ὀλόρου. Salluſtius, ad Thucydidis imitationem, libros de rebus populi R. dixit *hiſtoriae*, ξυγγραφήν, *accuratam et diligentem narrationem*, vt Zennus in conc. Lepidi p. 142. obſeruat. Ille, vt Noſter fere, ita incipit: (I. Hiſt. I.) „*Res populi R., M. Lepido, Q. Catulo Coſſ. ac deinde militiae et domi geſtas compoſui*“ (ξυνέγραψα) v. Vrſin. ad h. l. H. B. I. c. 5. „*Bellum ſcripturus ſum, quod populus R. cum Iugurtha — geſſit.* GOTTLEBER.

Tertia perſ. recte habet, vt in clauſula ſingulis fere annis et libris huius belli ſubiecta. De voc. ipſo v. Ind. BAVER.

[In Reg. cod. eſt ſic: ἄλλο ἐστὶ γράψαι, et mox: τὸ μὲν γὰρ ἐπὶ ε. π. λ. Ita quoque in cod. Aug. Recepi igitur γὰρ. Reliqua in Aug. poſt πολλῶν deſunt. Ante ξυγγράψαι Steph. poſitum putat: ἄλλως. Certe ab alio haec falſa differentia τὸ γράφειν et συγγράφειν adſuta videtur, quae apparet e L. V. 26. vbi Noſter vtitur τῶ γέγραφε. Arrianus tamen de E. A., in praef. p. 1. vt Noſter: Πτολεμαῖος, ὁ Λάγου, καὶ Ἀριστόβουλος περὶ Ἀλεξάνδρου ξυνέγραψαν. De ſe adhibet Arrianus ἀναγράφειν.] GOTTL.

Τὸν πόλεμον] in cod. Aug. Schol. interlin. ad h. v. hoc eſt: τὸ πρᾶγμα. Mox ad ἐπολέμησαν, τὸν τρόπον, ad εὐθὺς, τὸν χρόνον, et ad ἐλπίσας, τὴν αἰτίαν. GO.

Πελοποννησίων] Deſiderari quis putet articulum τῶν ante Αθηναίων, vt, ſicut τῶν Πελοποννησίων dictum eſt, ita etiam τῶν Αθηναίων dicatur, quum hic genitiuus illum ſtatim excipiat: verum nec apud *Dionyſium Halicarnaſſeum*, locum hunc citantem, habetur. STEPH.

Ὡς ἐπολέμησαν] Non ὡς ἐπολέμησαν, ſed ὃν ἐπολέμησαν, legiſſe *Vallam* quispiam ſuſpicetur; ex eius interpretatione coniiciens. Vertit enim, *quod inter ſe geſſerunt*, ſed nuſquam lectio illa comparet: et ſane, quum πλεονάζειν iſta videri verba poſſint, ὡς ἐπολέμησαν πρὸς ἀλλήλους, multo etiam euidentior pleonaſmus ſiue periſſologia eſſet, ſi ſcriberetur ὃν ἐπολέμησαν πρὸς ἀλλήλους. Nam late vel potius latiſſime patet iſtud, *quomodo inter ſe bellum hoc geſſerunt.* Ac poſſit aliquis bellum, quod illi inter ſe geſſerint, narrare, qui tamen, quomodo geſtum ſit, id eſt, quomodo ſingula (ea praeſertim, quae alicuius ſunt momenti) in eo geſta fuerint, taceat. Verba tamen duo poſtrema, πρὸς ἀλλήλους, id eſt, inter ſe, *Scholiaſtes* neceſſario adiecta putat, ad diſtinguendum bellum hoc ab iis, quae aduerſus Perſas et alios geſſerunt. Atqui ego primum quidem, Peloponneſiorum Athenienſiumque bellum ſine amphibolia dici potuiſſe aio: deinde etiamſi contra ſermo ille amphiboliam erat habiturus, at certe πρὸς ἀλλήλους ad eam tollendam ſatis ſuperque futurum erat. ST. Illud ὡς ad πόλεμον refertur, et tam pro ὥσπερ quam pro ὃν commode accipi poteſt. *Aem. Port.* ad *Dion. Halic.* Phraſis huic ſimilis occurrit p. 216. v. 2. et p. 397. v. 4. HVDS.

Sc. αὐτὸν. Poterat ſcribere Noſter: ὅν· non ideo tamen ſic legit Valla in exemplo ſuo, quod vertit: *bellum, quod inter ſe geſſerunt.* Ad ſenſum nihil refert, ſiue ſcribatur, ὡς aut ὥσπερ, ſiue ὅν. Sic L. I, 141. ὥσπερ ἔμοιγε δοκεῖ εἶναι, quod mihi ſatius videtur, ſc. τὸ πολεμεῖν. It. L. V, 26. τὰ ἔπειτα, ὡς ἐπολεμήθη ἐξηγήσομαι. v. Abreſch. Anim. ad Aeſchyl. L. II, p. 529. Diluc. Thuc. p. 1. et Auctar. p. 261. G.

Vix operae erat, cur tantopere pugnarent Viri docti in illo ὡς pro ὃν defendendo; ſupplendum αὐτόν. Tamen et Latini, nominatim Cicero, *ſic placet, ſic demonſtrat*, p. *hoc.* Memorabilior eſt pleonaſmus, Ebraiſmo ſimilis, πόλεμον πολεμεῖν, qui minor tamen ſit, ſi legamus ὡς· quae epexegeſis magis ſit, diſtractior illa quidem et moleſtior. Simillima epexegeſi Paullus, 2. Tim. 3, 10. 11. παρηκολούθηκας — — τοῖς διωγμοῖς, (ἐμοὶ,) τοῖς παθήμασιν, οἷά μοι ἐγένετο — οἵους διωγμοὺς ὑπέμεινα. Sed locus, a Gottiebero allatus, 5, 26. τὰ ἔπειτα, ὡς ἐπολεμήθη, διηγήσομαι, huc non pertinet; aut enim transpoſite intelligas: ἐξηγήσ. ὡς τὰ ἔπειτα ἐπολ. aut certe ᾗ ſubſtituere τῶ ὡς h. l. non poſſis. Immo eodem modo dictum eſt, quo apud Horat. Carm. 4, 14. 7—9. *quem didicere, — quid — poſſes*, i. e. didicere, quid tu poſſes, vel, qui, quid poſſes, didicere. Et mox ibid. *Spectandus — quantis fatigaret ruinis*, i. e. ſpectandum erat, res ſpectanda, qu. ille ruinis fatigaret. BAVER.

[Ἐπὶ ἑνὸς) apoſtrophum apud Thucyd. et apud alios in praepoſ. ſaepe negligi, ſatis notum. Sic ἐπὶ ἵππῳ apud Aelian V. H. L. I, 30. vbi tamen Perizon. contra codd. malebat ἐφ' ἵπποις, quod eſſet potius *in curru.* Sic ἵπποι, et equi. v. Ruhnqu. Eruditiſſ. ad Callim. h. in Cer. v. 87. Qui plura volet, adeat Reiz. ad Lucian. T. I, p. 719.] GOTTL.

[οὐ μάτην) n. πρὸς ἀλλήλους. In MS. Aug. deſunt Schol. ad n. 1. 2. 3. 4. 5.] GOTTL.

Καθισταμένου) ſc. αὐτῶ, ἀρξάμενος n. τῶ ξυγγράφειν αὐτόν. Antiquiſſimi codd. quidam habuiſſe videntur ξυνισαμένου, aetate ſaltem, qua vixit Lucianus. Creperius enim Calpurnius, ſcriptor belli Parthici, ineptus imitator, Thucydidis,

δ. ειρόμενον. g κίνησις γὰρ αὕτη μεγίστη δὴ τοῖς Ελλησιν ἐγένετο, καὶ μέρει τινὶ τῶν βαρβάρων, ὡς δὲ εἰπεῖν, καὶ h ἐπὶ πλεῖστον ἀνθρώπων. τὰ γὰρ πρὸ αὐτῶν, καὶ τὰ ἔτι παλαιότερα, σαφῶς μὲν εὑρεῖν διὰ χρόνου πλῆθος i ἀδύνατα ἦν· ἐκ δὲ τεκμηρίων, ὧν ἐπὶ μακρότατον σκοπῶντί μοι πιστεῦσαι συμβαίνει, ἃ μεγάλα νομίζω γενέσθαι, ἅτε κατὰ τὰς πολέμους, ἅτε k ἐς τὰ ἄλλα.

g Κίνησίς τε γὰρ *Reg.* et αὕτη δὴ μεγίστη *Cass.* Aug. h Επὶ πλείστων ἀνθρώπων *Marg.* Επὶ πλειστων τῶν ἄλλων ἀνθρώπων lectum mallent *Alii.* Επιπλειστον *Ald. Flor. Bas.* et *Dion. Halic.* p. 857. Sic etiam *Reg.* i Αδύνατα Dion. p. 161. Mosqu. *Marg. Ar. Cl. C. Suid.* et *Schol.* ad *Furip.* Hippol. v. 269. quod probat *Stephanus.* Paullo post pro ἂν ἐπὶ apud Dionys. p. 858. in cod. Bodleiano legitur ὡς pro ἂν. k Εἰς *Cass.* Aug.

apud Lucian. T. II. p. 22. habet ξυνισαμένη. Vtrumque verbum hoc sensu reperitur, *συνίστημι* tamen vsitatius est; v. c. I, 15. 23. Isocr. Paneg. 20. *μεγάλα πολέμια ξυστάντος.* Et sic alibi. Καθισαμένη tamen vera lectio est, quam etiam Dionys. l. c. exhibet, et ipse Thucyd. L. III, 3, reperit: *τῇ πολέμῳ ἄρτι καθισαμένῃ.* Τὰ *συνισαμένα* est glossa; quod confirmat Scholion interl. cod. Aug. *καθισαμένα, ἀντὶ τῶ συνισαμένα.* G.

Ελπίσας —) i. e. *quod facile ante capere poterat* — De futuro post verba *sperandi* vel *putandi*, pro quo et interdum aoristus ponitur, v. Ernest. ad Callim. H. in Dian. v. 222. et quos laudat. Vt *ἐλπίζειν* Latinorum *sperare* adhibetur. Cic. pro M. Marcell. 7. *quam* (suspicionem) *etsi spero esse falsam, nunquam tamen verbis extenuabo.* Mox ad *μέγαν*, in cod. reg. et Aug. notatur: *ἢ τῷ χρόνῳ, ἢ τοῖς πράγμασι.* Ceterum h. l. Lucian. l. c. p. 64. laudat ita: *μέγαν τε καὶ αὐτὸς ἐλπίσας ἔσεσθαι, καὶ ἀξιολ. καὶ μείζω τ. π.* haud dubie, memoriter. Liuius L. XXI. 1. videtur ad Thucydidem respexisse: — licet mihi praefari, quod in principio summae totius *professi plerique sunt rerum scriptores bellum maxime memorabile omnium*, quae vnquam gesta sint, me scripturum. Monuit etiam Muret. V. L XIX, 17 GOTTLEBER.

Ἔλαττον μέγα τε ἔσ.] Ego haec verba in Philol. Thuc. Paull. ita interpretabar, vt dicerem, futurum ἔσεσθαι esse pro praesenti: quia rem ita proponeret Thuc. vt apparitura esset in ipsius narratione. Sed nimirum haec interpretatio mea ei sententiae data vel superstructa erat, qua putarem, verba, ἀρξ. εὐθ. καθιστ. eo referenda, vt Thuc. intelligeretur loqui non de tempore gesti belli, sed de ordine, argumento et materia operis sui, quo ordiretur descriptionem belli, statim ab initio eius, non a medio tempore, aut quo ipse coepisset ei admotus praeesse. Quod etsi ex vita Nostri, a pluribus exposita, discimus, eum statim ineunte bello curasse omnia ad se deferenda, quae gererentur, quae nimirum illico literis mandaret, in commentarios certe coniecta: ipsam tamen scribendi operam non nisi post Amphipolim proditam aggressum, indidem discimus. Quin, post bellum plane edidisse certe hanc historiam, patere, monet Schol. ad verba c. 1. *ἐς τὴν τελευτὴν τῶδε τῷ πολέμῳ.* Quare locum habere et mea ratio potest. Nam et ab eo tempore ordiri poterat Thuc. quo ipse interesset gerendo bello: vt Tacitus ab *extremis* Augusti, libere ille quidem, et suo iure ac consilio Quod autem ad voc. *ἐλπίζειν* vtitur B. Gottleberus Ciceronis loco, p. Marc. *suspicionem, spero, esse falsam*, dissimile est; hic enim de re *bona* dicit Cicero; nempe bonum erat Caesari et commodum, et sibi quoque *placere* Cicero simulat, falsam esse suspicionem. Aptior locus Virgil. Aen. 4, 292. *tantos rumpi, non sperat amores*; Quod si de *malis* rebus: quidni de mediis? Nos quoque: *ich will nicht hoffen*, de malis et incommodis vsurpamus. BAVER.

[Ἀλλ' ἁπλῶς) Steph. legit: *ἀλλὰ καὶ ἁπλῶς.*] G.

Τῶν προγεγενημένων] apposite *γενόμενα* enim, quae historici tractant, opponuntur *τοῖς ὑμνουμένοις* v Dorvill ad Charit. p. 9. Mox *τεκμαιρόμενος, argumentis his adductus.* Dionys. de comp. verb. (p. 163.) h. l. valde reprehendit. Mutata est structura, et sequi debebat, pro *καὶ τὸ ἄλλο Ἑλλ.* — ita: *καὶ ὅτι τὸ ἄλλο Ἑλλ. ἑώρα ξυνισάμενον π. ε.* — G.

Ησαν ἐς αὐτὸν] *Lexicon Graecum* MS. apud Montfaucon. in Biblioth. Coislin. p. 600. Ἦα, ἀντὶ τῦ ἦλθον, ἐπορευόμην. Καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ· ἀκμάζοντές τε ἦσαν ἐς αὐτόν. *οἱ δὲ Ἴωνες ἦσαν.* Sed ἦσαν etiam *Dionys. Halic.* v. *Hort. Adon.* ἦισαν ferri potest apud *Homerum*, sed huic vix est, vt convenire videatur. *Virg.* Ast ego, quae Diuum *incedo* regina. Ceterum Auctor Lexici illius *Suidam* exscripsit in ἦα. WASS. Etiam aliud *Lexicon MS.* in ead. Biblioth. p. 234. hic ἦισαν legit. DVCK.

Ἀκμάζοντες ἦσαν] Memorabilis est lectio ἦισαν, quam Wasseus et Dukerus ad h. l. e Lex. MS. apud Montefalc. in bibl. Coisl. proferunt; itaque legendum pronunciat Suidas in ἦα· καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ ὅπως ἀναγνωστέον· ἀκμάζοντές τε ἦισαν ἐς αὐτόν. Inde apparet, dubitatum olim fuisse de scriptura huius loci. (v. Duk. in addend. p. 655. Ego quidem eam vulgatae praeponendam putem tanquam exquisitiorem et difficiliorem, nec, si codd. aliqui bonae notae eam confirmarent, dubitem, eam in textum recipere. Forma ipsa occurrit L. I, 118. ἶναι ἐς τὸν πόλεμον. Wassii ratio, qui hanc lectionem Homero conuenientiorem putat, quam Thucydidi, me non satis mouet. Noster enim non adspernatur Ionico-poetica subinde, veluti ἐφθάρατο L. III, 13., τετάχατο ib ἀπολλύναι, VIII, 106. etc. Quodsi tamen offendat quemquam Ionica ratio; facili mutatione scribi posset ἦσαν, vt Attici loquuntur. Μετῆσαν, atticum est, et μετήισαν Ionicum, vt notabat Valken. Elegantiss. ad Herod. III, 203. De hac memoratu digna lectione apud Suidam nihil monuit in Cur. nou. in Suidam, p. 213. Lipsius. Toupius. Scholiasten habuisse vulgatam in suo libro, patet e scholio. G.

Ησαν] ita Schol. certe legit, qui positum dicit, pro ἤκμαζον. Ceterum hunc locum in animo habuit imitatusque est Liu. 21, 2. cum in verbis, *bellum omn. maximum*, tum vero in his: *neque bis ipsis tantum vnquam virium aut roboris fuit.* B.

Παρασκευῇ τῇ πάσῃ] Quomodo (inquit *Enarrator Graecus*) verum hoc comperietur, eos fuisse *ἀκμάζοντας παρασκευῇ τῇ πάσῃ*, si Peloponnesiis pecuniae deerant? sed non addit vllum huius penuriae testimonium. Alioqui primam et praecipuam bellici apparatus partem scimus esse pecuniam, quum etiam neruos belli prouerbium eam appellet: et notum sit illud *Demosthenis*, *δεῖ δὲ χρημάτων, καὶ ἄνευ τούτων οὐδὲν ἐστι γενέσθαι τῶν δέοντων.* Sed plura de hac obiectione, quum ad illum *Scholiastae* locum venero. STEPH.

Τὸ ἄλλο Ἑλληνικὸν —] i. e. *τὰς ἄλλας Ἑλληνας.* Sic loqui solet Thucydides. c. 3. *τὸ λῃστικὸν*, pro *λῃσταῖς*, *τὸ πεζὸν*, pro *πεζοῖς* etc. Mox ξυνισάμενον — i. e. *reliquos Graecos vel cum Athenien sibus vel cum Lacedaemoniis coniunctum iri.* Marg Flor. Vin. habet *προσδοκώμενον*, quae glossa est. Sequitur *διανοούμενον*, sc. *ξυνίσασθαι.* v. Steph. G.

Ξυνισάμενον] Verbo ξυνίσασθαι hac ipsa de re frequenter vtitur. At *Valla* p. 10. contrariam ei dat interpretationem. ST.

bere, atque moliri. Hic enim motus profecto maximus inter Graecos fuit, quin etiam in quadam barbarorum, ac propemodum (vt ita loquar) in maxima *caeterorum* mortalium parte *maximus exſtitit*. Nam ſuperiores, et his longe antiquiores motus, ob temporum vetuſtatem plane comperti eſſe non potuerunt. Sed coniecturis nixus (quas mihi remotiſſimam a nobis antiquitatem ſpectanti contingit credere *veras eſſe*, *eos*) nec in bellicis, nec in caeteris *rebus ad pacem pertinentibus* magnos fuiſſe puto.

πόλεμον. Καὶ μέρει τινὶ τῶν βαρβάρων] Θρῇκας λέγει καὶ Πέρσας· οἱ μὲν γὰρ μετὰ Σιτάλκα συνεμάχων Ἀθηναίοις· οἱ δὲ μετ' Ἀρταξέρξου καὶ Δαρείου ὕστερον τοῖς Λακεδαιμονίοις. Τὰ γὰρ πρὸ αὐτῶν] τὰ Μηδικὰ καὶ Τρωϊκά. Ξυμβαίνει ἀντὶ τοῦ συνάγεται καὶ συγκεφαλαιῶται. Τὸ δὲ ἐπὶ μακρότατον ἀντὶ τοῦ ἐπιπολὺ καὶ συνεχῶς. Οὔτε ἐς τὰ ἄλλα] κατασκευῇ δηλονότι. Ἡ νῦν Ἑλλὰς

Διανοούμενον] Infinitiuum ξυνίσασθαι poſt διανούμενον non deeſſe, ſed relictum eſſe ſubaudiendum, oſtendunt alii huic ſimiles loci. Ex quibus eſt iſte p. 68. ὥςτε τῶν μὲν ἤδη ἄρχειν, τῶν δὲ διανοεῖσθαι. Nam hic itidem ſubaudire Infinitiuum ἄρχειν neceſſe eſt. Atque obſeruandum eſt, eundem vſum hic praeſtare aduerbium ἤδη, quem illic praeſtat εὐθύς, quod ad participium ξυνισάμενον fertur. At vero hoc ipſum aduerbium εὐθὺς ſimili loco adhibitum habes p. 337. ὃ μέν τοι εὐθύς γε ἀπέσχε τῶν Ἀθηναίων, ἀλλὰ διενοεῖτο. nam et hic poſt διενοεῖτο oportet ὑπακούειν Infinitiuum ἀφίσασθαι, ex illo ἀπέσχε ſumtum. STEPH.

Niſi hoc eſt pro praeterito, vel aoriſto, διανοηθέν, vt ſignificet, poſt aliquam dubitationem et cunctationem, deliberationem: turbatius rem diuiſerit Thuc. collocandis verbis; cum deberet: τὸ μὲν εὐθὺς ξυνισάμ. τὸ δὲ καὶ διανούμ. ſcil. ξυνίσασθαι. Nil enim opponitur τῷ εὐθὺς, cui alius modus τῷ ξυνίσασθαι ſubiici debebat. Sed ſi mecum explices διανούμ. pro praeterito, recte habeat poſitus verborum. B.

Μεγίστη δὴ] Δὴ coniunctio tam completiua quam confirmatiua inuenitur, vt inquit *Priſcianus*, L. XVIII. p. 1170. hunc locum citans. Alibi etiam *Schol.* noſter; ὁ δὲ δὴ συμπαραπληρωματικὸς αὔξησιν δηλοῖ. HVD. *Schol.* Ariſtoph. δὴ μεγίστη, et συμπληρωματικὸν ait eſſe, vt: Ὅσα δὴ δέδηγμαι τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν. *Acharn.* 1. W.

Κίνησις μεγίστη δὴ] i. e. πάνυ μεγίστη. Cod. Aug. Schol. interlin. eſt: τὸ δή, ἀντὶ τοῦ πάνυ. cf. Demetr. Phal. §. 56. it. Schol. Ariſtoph. in Acharn. v. 1. p. 236. ὁ δὲ δὴ συμπληρωματικὸς, αὔξησιν δηλοῖ· ἐχρήσατο δὲ αὐτῷ καὶ Θουκυδίδης ἐν τῷ προοιμίῳ· Κίνησις γὰρ αὕτη δὴ μεγίστη, vt duo codd. Caſſ et Aug habent Sed vt h. l. ſcripſit infra c. 50. ναυμαχία — νεῶν πλήθει μεγίστη δὴ γεγένηται — Τὸ δὴ libenter ſuperlatiuis hac vi additur Mox ad v. τὰ ἔτι παλαιότερα, in Aug. notatur: τὰ ἐξῆ ἄνθρωποι, vbi leg. ἐξ ὧν χρόνῳ ἄνθρωποι. G.

Primo Superlat. eſt pro Comparatiuo, μείζων, maior ante factis. Deinde προγεγεν. non refertur ad res *fictas* et fabuloſas, quod vult R. Gottleberus, quae enim hic comparatio rerum confictarum cum veris? Aut quomodo fabuloſe conficta dicantur *ante facta*? Et Troica, Perſica, vt vera et ipſa memorat Thuc. Sed *ante* acta, non minus ſcilicet vere geſta illa, contendit cum hoc nouo motu et recenti. B.

Τοῖς Ἕλλησιν] Aut pro Genit. κίνησις τῶν Ἑλλήνων aut pro, ἐν τ. Ἕλλ. inter Graecos, apud Graecos. Id.

[Συνεμάχων in Roſtg. eſt: συνεμάχοντο Ἀθηναίοις· οἱ δὲ μετὰ αὐτὰ ξέξῆς· extrema ſunt vitioſa. In Aug. quoque eſt συνεμάχοντο Μετὰ Σιτάλκα, v. L. II, 29. ὕστερον Λακεδαιμονίοις, v. L. VIII, 18. 58.] G.

Μέρει — καὶ ἐπὶ πλ. ἀνθρ.] Obſerua inconſtantiam, vel varietatem, Noſtro perquam frequentem; μέρει enim, Dativus, poſcebat, πλείοσις ἀνθρώποις. Ita et C. extr κατὰ πόλεμον, ὃδε ἐς τὰ ἄλλα, pro, κατὰ τὰ ἄλλα, vel, εἰς πόλεμον. Plura talia vide in Ind. conjecta, voc. *Structura varia*. B.

Ἐπὶ πλείστον ἀνθρώπων] Quamuis primo aſpectu lectio margini adſcripta ἐπὶ πλείστων aptior videatur, tamen altera potius pro germana habenda eſt: quum alii plerique loci oſtendant, *Thucydidem* hoc ſuperlatiuo libenter ita vti. Sic autem et apud *Dionyſ. Halicarn.* non illam, ſed hanc γραφὴν habemus. Sed quid de illa dicendum eſt ſcriptura, quae genitiuum τῶν ἄλλων ante ἀνθρώπων addit? Ad me quidem certe quod attinet, eam minime cenſeo recipiendam. ST.

Ἀδύνατον] Lectio altera, ἀδύνατα, eundem omnino ſenſum efficit: ſed magis *Thucydideam* (vtpote veteri linguae Atticae, qua potiſſimum vtitur *Thucydides*, magis conuenientem) eſſe crediderim. Sic certe pag. 33. νομίσαντες δὲ οἱ στρατηγοὶ ἀδύνατα εἶναι πρός τε Περδίκκαν πολεμεῖν. Sic etiam pag. 199. θέρους γὰρ δι' ἀνυδρίαν ἀδύνατα ἦν ἐπιστρατεύειν. Et alibi, ὡς ἀδύνατα ἐφαίνετο Ἀργείοις καὶ Ἀθηναίοις ἅμα πολεμεῖν. Nec vero iſto tantum nomine in plurali potius quam in ſingulari vti ſolet, ſed παριτητέα itidem atque ἐπιχειρητέα, quin etiam, πλευσέα, pro παριτητέον, et ἐπιχειρητέον, atque πλευσέον, dicit: et quidem Atticorum (ac praeſertim veterum) more, vti dixi. Ideoque mirum eſt, *Scholiaſtem* annotaſſe de illo ἐπιχειρητέα, *Thucydidis* vocabulum eſſe. In eo certe illum falli, ſuo loco docebo. Caeterum quamuis ἀδύνατα magis Thucydideum eſſe, non ſolum dixerim, ſed etiam oſtenderim, tamen apud *Dionyſium Halicarnaſſenſem* alterum habemus. S

Ἀδύνατα ἦν] Recepi ita pro ἀδύνατον, quae lectio eſt perveruſta et Thucydidis ingenio accommodata, vt apparet e Suida, in ἀδύνατα εἶναι, ἀντὶ τοῦ ἀδύνατον. Πολλάκις κέχρηται Θουκυδίδης τοῖς πληθυντικοῖς ἀντὶ ἑνικῶν, μάλιστα ἐπὶ ταύτης τῆς λέξεως. Confirmat Schol. Eurip. ad Hippol. v. 269. Θουκυδίδης ἀδύνατα ἦν, ἀντὶ τοῦ ἀδύνατον. Ita Noſter, L. I. 125. III, 8. IV, 1. VIII, 60. Probabat hanc correctionem Valkenar. V. Cel. ad Eurip. Hippol. p. 203. Ceterum Thucydides videtur hanc loquendi rationem deſumſiſſe ex Herodoto, qui, L. I, 38. fatum ait ἀδύνατά ἐστιν ἀποφυγέειν· it. L. VI, p. 444. et 487. v. Koen. ad Gregor. p. 53. G.

Εὑρεῖν ἀδύνατα ἦν.] Sane Pluralem pro Singulari poſitum agnoſcere Noſtri ratio, et vero iam Herodoti, iubet. Ita et Homer. Il. I, 107. τὰ κακὰ ἐπὶ φίλα μαντεύεσθαι, p. φίλεν. Hic tamen explices: erant ἀδύνατα, inexplicabilia, εὑρεῖν, πρὸς τὸ εὑρεῖν, vel εὑρεθῆναι, ad inueniendum; vt Latini, *difficile ad intelligendum*; Simul Actiuum pro Paſſiuo poſitum εὑρεῖν pro εὑρεθῆναι, et ipſo more Noſtri. B.

Ἐκ δὲ τεκμηρίων, ὧν — πιστεῦσαι ξυμβαίνει] i. e. *teſtimoniis* ſ. *argumentis vero, quae mihi, rem paullo altius repetenti, veritati conſentanea* ſ. *fide digna videntur, eo adducor, vt* — ὧν — πιστεῦσαι, proprie οἷς πιστεῦσαι, niſi malimus: ὧν (τὸ) πιστεῦσαι (n. πίστις) ξυμβαίνει μοι — *quorum fides conſtat, mit deren Glaubwürdigkeit es bey mir ſeine Richtigkeit hat*, aut, *die ich für glaubwürdig halte* — Abreſch. in Diluc. p. 2. ξυμβαίνει int. cum Schol. Reg. et Roſtgard. συνάγεται καὶ συγκεφαλαιῶται, et in Auctar. p. 213. ſic ordinat: ἐκ τ. τεκμ. ὧν ξυμβαίνει μοι (εἰς ſ. πρὸς τὸ) πιστεῦσαι (ac τὴν πίστιν) σκοπήσαντι, Senſus eodem redit, ſed ordo hic eſt paullo durior. Τεκμήρια ſunt μαρτύρια, σημεῖα, παραδείγματα, quibus variat ora-

β'. Ἡ γὰρ νῦν Ἑλλὰς καλουμένη, ἡ πάλαι βεβαίως οἰκουμένη, ἀλλ' [l] μεταναστάσεις τε ἴσως τὰ πρόσφορα, καὶ ῥᾳδίως [m] ἕκαστοι τὴν ἑαυτῶν ἀπολείποντες, [n] βιαζόμενοι ὑπό τινων ἀεὶ πλειόνων. τῆς γὰρ ἐμπορίας οὐκ οὔσης, [o] οὐδ' ἐπιμιγνύντες ἀδεῶς ἀλλήλοις, οὔτε κατὰ γῆν, οὔτε διὰ θαλάσσης, νομίμου τε τὰ [p] αὐτῶν ἕκαστοι ὅσον ἀποζῆν, καὶ περιουσίαν χρημάτων οὐκ ἔχοντες, [q] οὐδὲ γῆν φυτεύοντες (ἄδηλον ὅν, ὁπότε τὶς ἐπελθὼν, καὶ ἀτειχίστων ἅμα ὄντων, ἄλλος ἀφαιρήσεται) τῆς [r] τε [s] καθ' ἡμέραν ἀναγκαίου τροφῆς πανταχοῦ ἂν ἡγούμενοι ἐπικρατεῖν, ἀ χαλεπῶς [t] ἀπανίσταντο. καὶ διὰ αὐτὸ, οὔτε μεγέθει πόλεων ἴσχυον, οὔτε τῇ ἄλλῃ παρασκευῇ. μάλιστα δὲ τῆς γῆς ἡ ἀρίστη ἀεὶ τὰς μεταβολὰς τῶν οἰκητόρων [v] εἶχεν· ἥ τε νῦν Θεσσαλία καλουμένη, καὶ Βοιωτία, Πελοποννήσου τε τὰ πολλὰ, πλὴν Ἀρκα-

l Μεταστάσεις τε ἴσως *Reg.* *m* Ἕκαστοι *Dion. Halic.* p. 872. *n* Βιαζόμενοι δὲ ὑπό τινων *Dan.* Mosq. *o* οὐδὲ *Cass.* *p* Ἑαυτῶν *Dion. Hal.* de compos. p. 169. αὐτῶν Ald. et Iunt. ἑαυτῶν Mosqu. vbi et verbis c. 1. extr. *is* τὰ ἄλλα, supersc. διὰ τὰ σημεῖα. *q* Οὔτε *Dion. Halic.* Epist. II. ad Amm. p. 805. et pro μακρότατον, Mosqu. μακρότερον. *r*) Τε deest *Dion. Halic.* p. 165. *s* Καθ' ἡμέραν deest *Ar. C.* *t* Ἀνίσταντο *Marg.* et hanc genuinam lectionem esse censet *Steph.* Ἀνίστανται *Dion. Halicarn.* pag. 165. Sed ἀνίστανται *Id.* p. 805. Hic tamen *quidam Cod.l.* etiam Ἀνίστανται. *v* Ἐλάμβανε *Maximus Tyrius* T. II. p. 84. Reisk. locum hunc citans.

tionem Noster, vt etiam notauit Dionys. art. rhet. p. 412. Reisk. cf. Hermog. περὶ μεθόδου δεινότητος, c. 4. p. 521. G.

Ὧν ἐπὶ μακρότ. σκ. μοι πίς. ξυμβ.] Etsi vix effugias, quin πιστεῦσαι hic Genitiuo iunctum videatur; possit tamen explicari ex vsu articuli vel Pronom. relat. sequentis casum praecedentem, quem et ad σκοπῶσι retuleris, pro, ᾧ σκοπῶσι· aut iungere, σκοπεῖν ἐπὶ πλεῖστον, quorum plurima, pleraque, longissime retro oblata. Aut non sic effugeris Rom. 4, 17. κατέναντι ᾧ ἐπίστευσε θεῷ, τῷ ζωοπ. κ. τ. λ. Cui similem locum adiungo, Nehem. 9, 34. ᾧ προσέσχον τῶν ἐντολῶν σου. vbi tamen subiicitur: καὶ τὰ μαρτύρια· neutrum ex vsu verbi προσέχειν. Sed, πιστεῦσαι ξυμβαίνει, simpliciter nil aliud est, nisi, πιστεύω· eadem periphrasi, qua Theophr. Ch. Eth. Prooem. συμβέβηκεν ἡμῖν — ἔχειν, i. e. ἔχομεν. B.

Σκοποῦντι] *Dion. Hal.* p. 67. σκοπῶντι. Obseruat ibi Auctoris copiam. Τὰ γὰρ — φυτεύοντες *Idem* p. 148. W. Obseruat copiam etiam *Hermogenes* περὶ μεθόδου δεινότητος. Cap. IV. DVCK.

[ξυμβαίνει) hoc Schol. inseruit e codd. reg. Rostg. et Aug. Mox post verba: ὅτε ἐς τὰ ἄλλα in Rostg. et Aug. εἶεν τὰς ἁλώσεις καὶ τὰς σεισμούς. In iisdem codd. ad v. ᾗ πάλαι βεβαίως notatur: ᾗ βεβαίως, ὑπὸ τῶν παλαιῶν ἀνθρώπων, ἢ μὲν ἴσως· φαίνεται γὰρ ἡ νῦν Ἑλλὰς καλουμένη, ᾗ πάλαι βεβαίως οἰκουμένη. vile Scholion.] GOTTL.

[Ἡ νῦν Ἑλλὰς) hoc caput scholio praefixi cum Grammio, pro ᾗ πάλαι βεβαίως, ad quae verba scholion Rostg. et Aug. pertinet. Τὸ δὲ σχῆμα — haec pertinent ad καλουμένη — οἰκουμένη. Correxi cum Reiskio ad Dionys. (T. VI, p. 966.) Ἐφεξῆς, qua figura crebro vsus est Gorgias, quam reperisse sibi visus est Scholiastes in his verbis. Exempla e Nostro Dionysius congessit Ep. II. ad Amm. p. 808. In cod. Aug. Schol. ad n. 1. 2. 3. 4 et 5. desunt.] G.

Μεταναστάσεις τε ἴσως] Non dubium est, quin recte et eleganter dicatur Ἑλλὰς μεταναστᾶσα ἴσως, quod est in *Cod. Reg.*, pro Ἕλληνες μεταναστάντες ὄντες. Nam nihil notius est, quam nomina regionum saepe poni pro his, qui eas incolunt. Sed quia insolens videtur, vt eadem vox Ἑλλὰς in priore membro orationis propria significatione ponatur, pro ipsa regione, in posteriore autem impropria, pro incolis, quod in hac scriptura fit, non puto recedendum a vulgata, quam non solum *omnes alii MSS.* tuentur, verum etiam *Dion. Hal.* in Lib. de Compos. p. 24. et Iudic. de Thucydide p. 148. *Scholiastes* recte supplet φαίνονται. D.

[Οὐκ εἶναι ἐνναετῶν) ineptae argutiae.] G.

Τῆς γὰρ — ἀλλήλοις] *Dion. Hal.* p. 134. W. Adnotat ibi *Dion.* ἐπιμιγνύντες hic poni pro passiuo ἐπιμιγνύμενοι. D.

Οὐδ' ἐπιμιγνύντες —] *nec quisquam alterum tuto* (mercaturae faciendae caussa) *adire posset.* Similis locus est infra c. 13. vbi est ἐπιμίσγω, quod Iones et poëtae inprimis adhibent, veluti Herodotus et Callimachus, v. c. hymn. in Iou. v. 13., ad quem v. Ernest. cf. Noster I, 146. II, 1. Sic ἐπιμιξία, V, 35. 78. Dionys. de idiom. Thuc. p. 797. notat, ἐπιμιγνύντες, pro ἐπιμιγνύμενοι, adhibitum esse, hoc loco laudato. Hunc locum expressit Long. Past. III, 1. p. 270. Bod. ἀδεῶς ἐπιμίγνυσθαι καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, vt notabat Abresch. Dilue. p. 2. G.

Ὅσον ἀποζῆν] Id est: ὅσον ἐς τὸ ἀποζῆν μετρίως ἂν τις ἀρκέσειεν, *quantum ad modice viuendum satis esset.* HVDS.

I. e. ἐσχεμένως, εὐτελῶς ζῆν, *quatenus duriter et parce vitam agerent.* Parum accurate exponit Schol. μετρίως. Melius Augustus. Suidas quoque εὐτελῶς. v. Hemsterhus. ad Thom. M. p. 94. Mox ἄδηλον ὄν — imitatus est Procop. Orat. IV, de aed. Iustin. p. 41. Hoesch. ἄδηλον ὄν, ἑκατέρᾳ. ποτὲ αὐτῶν τὸ τῆ ποδὶ ὑδωρ ἐκκλίματος. — G.

Χρημάτων] v. *Libanium* Progym. p. 114. W.

[Ἡ σύμμετρος) in cod. Aug. sequuntur h. v. ἀλλὰ μόνα ἐπείροντες, quae e superiori scholio huc translata sunt. Schol. ad v. ἄδηλον inserui e cod. Aug. in quo non leguntur scholia ad n. 5. 6. 7. 8. Schol. ad ἀναγκαίου e cod. reg. intuli.] G.

Ἀδηλὸν ὄν] Pro ἄδηλος ὄντος. quod Atticis familiare est, qui huiusmodi multa in accusatiuo vsurpant; quum alioqui sequendo vulgarem orationis structuram obliquo casu (nimirum genitiuo) vtendum esset. Vide *Stephani* Append. ad Scripta al. de Dial. Att. c. 9. p. 149. etc. H.

Καὶ ἀτειχίστων] Reisk. in anim. ad h. l. coniicit: ὀλίγων καὶ ἀτειχίστων, *quippe numero paucis iisdemque opere nullo munitis.* Potuisset ita scribere Thucydides. Mox ἀναγκαίου τροφῆς dictum est, vt infra c. 32. τὴν χάριν βέβαιον, vbi Schol. βεβαίου ὀφλήματος. Plat. Menex. 14. φιλίαν βέβαιον. Eurip. Alc. v. 535. v. Schol. ad Hecub. v. 150. cf. Bud. Comm. l. gr. p. 1495. G.

Καὶ ἀτειχ. ἅμα ὄντων] Haec verba maxime turbant ordinem, certe implicant structuram atque exasperant, eo, quod interiecta sunt illis duobus, τὶς — ἄλλος. Alioqui nil sane asperi hic deprehenderis. B.

Οὐ χαλεπῶς ἀνίσταντο] Margini apposita γραφὴ (ἀνίσαντο) melius cum eo, quod dixit μεταναστάσεις τε ἴσως, conueniet, quum ii, qui sponte emigrant, sicut μεταίσασθαι, ita et ἀνίστασθαι potius dicantur: at qui sedibus suis pelluntur, potius ἀνίσασθαι. Sed duo diuersa miscere videri potuit *Thucydides*, quum tanquam de sponte emigrantibus

2. Constat enim eam, quae Graecia nunc appellatur, olim non constanter habitatam fuisse: sed primum frequentes migrationes *inde* fuisse factas, et facile suos quemque fines deseruisse, semper ab aliquo maiore numero coactum. Nam cum nulla esset negotiatio, nec vllus inter ipsos tuto commercio citra formidinem vel terra vel mari locus esset, cumque singuli res suas, *et agros* eatenus colerent, quatenus vitam parce agerent, nec magnam pecuniae vim haberent, nec humum *arboribus* consererent (quia incertum erat, quando quis alius incursione repentina *labores* esset ablaturus, simul etiam, quia nullis muris erant muniti) et quotidianum ac necessarium victum se vbique adepturos existimarent, non grauate *suis sedibus* migrabant. Idcirco etiam nec vrbium magnitudine, nec alio bellico apparatu valebant. Atque potissimum optimus quisque ager his incolarum mutationibus semper erat obnoxius,

καλυμένη] πρὸ τούτου γὰρ κατὰ μέρος καὶ κατὰ ἔθνη ἐκαλεῖτο. τὸ δὲ σχῆμα τῆ ὁμοιοκαταλήκτῳ Γοργίειον καλεῖται. 1. Ἀλλὰ μετανάστασεις] μετοικήσεις, φαίνονται δηλονότι. 2. Καὶ ῥᾳδίως] ἀπὸ κοινοῦ τὸ φαίνονται. 3. Τῶν τινων ἀεὶ πλειόνων] ὡς εἶπε δυνατῶν, ἵνα μὴ ἐπαινέσῃ. 3. Τῆς γὰρ ἐμπορίας οὐκ οὔσης] τῆς κατὰ θάλατταν πραγματείας. 4. Ἐπιμιγνύντες] ἐπιμιγνύμενοι. Νεμόμενοί τε τὰ αὑτῶν ἕκαστοι] ἡ περιοχὴ τῆ λόγῳ καὶ ἡ σύνταξις, τοιαύτη· Νεμόμενοι τὰ ἑαυτῶν ἕκαστοι, ὅσον ἀποζῆν, καὶ περιουσίαν χρημάτων οὐκ ἔχοντες, οὐδὲ γῆν φυτεύοντες, ἀλλὰ σπείροντες, καὶ ἁπλῶς εὐμεταχόμιστοι ὄντες πρὸς τὸ μεταίζασθαι· ὃ ἐστιν, ἡ χαλεπῶς ἀνίσαντο δηλονότι, ἀλλ' εὐχερῶς. Ὅσον ἀποζῆν] μετρίως ζῆν· ἀποζῆν ἐστι, εὐτελῶς ζῆν. Ζῆν δὲ, τὸ μετὰ τρυφῆς ζῆν· λέγει δὲ τὴν ἐφήμερον τροφήν. Περιουσίαν] περιουσία, ἡ περιττὴ οὐσία· οὐσία δὲ, ἡ εὔμετρος. Ἄδηλον οὖν] ἀντὶ τῦ, ἀδήλως ὄντος· Ἀττικὸν δὲ τὸ σχῆμα. Ἀναγκαίᾳ Ἀττικῶς, ἀντὶ τῦ ἀναγκαίως. 5. Ἐπικρατεῖν] εὐπορεῖν. Τῇ ἄλλῃ παρασκευῇ] τῇ ὁπλιτικῇ. Ἡ τε νῦν Θεσσαλία] πρότερον

loquutus, addit tamen, βιαζόμενοι ὑπὸ τινῶν ἀεὶ πλειόνων. Alioqui ista etiam, τῆς τε καθ' ἡμέραν ἀναγκαίας τροφῆς πανταχοῦ ἂν ἡγέμενοι ἐπικρατεῖν, ὃ χαλεπῶς ἀπανίσαντο, pro illa spontanea emigratione facere quis dixerit: praesertim si οὐ χαλεπῶς pro *non grauate* accipiamus. *Non grauate emigrabant* (inquit) *quoniam necessarium in diem alimentum vbique se nancituros existimabant.* Sed quamuis hic aduerbii χαλεπῶς vsus ad illum accedat, quem habet, quum dicitur χαλεπῶς φέρειν, eundemque alibi dare illi videatur, ab altero tamen magis vsitato discedere non permittit fortasse illud, quod dictum eadem de re fuit, καὶ ῥᾳδίως ἕκαστοι τὴν ἑαυτῶν ἀπολείποντες. *Valla* quidem ὃ χαλεπῶς vertit *aegre*: sed idem ἀνίσαντο vel ἀπανίσαντο non *emigrabant* vertit, verum *pellebantur*. Quam interpretationem et *Vitus* secutus est. Verum etiamsi verbum ἀνίστασθαι pro *pelli e sedibus suis*, μεταναίζασθαι, id est *emigrare*, *sedes mutare*, potius dici soleat, hic tamen illud huius significationem si aduersus illos interpretes dicamus accipere, locum eiusdem *Scriptoris*, quo nostram sententiam tueamur, inueniemus. Nam libro secundo, pag. 93. legimus, χαλεπῶς δὲ αὐτοῖς, διὰ τὸ ἀεὶ εἰωθέναι τὰς πολλὰς ἐν τοῖς ἀγροῖς διαιτᾶσθαι, ἡ ἀνάστασις ἐγίγνετο· vbi contra ambo interpretes mihi assentiuntur, non secus hunc locum vertentes, quam si non ἀνάστασις, sed μετανάστασις aut ἀπανάστασις scriptum foret. *Quae demigratio* (inquit *Valla*) *fuit eis fane molesta, propter inueteratam plerisque consuetudinem semper agendi in agris.* Alter autem, eundem sequens sensum, ita vertit: *Grauis et difficilis haec illis migratio accidit, propterea quod praecipua pars eorum ruri viuere consueuissent.* Quod si etiam ab hoc loco non resellereretur altera illa interpretatio, quam tribuunt verbo ἀνίσαντο in eo, de quo nunc agitur, at certe hoc in ea rationi minime consentaneum est, vt dicatur, *eos haud aegre sedibus suis pelli solitos, quod victum sibi in diem necessarium vbique se adepturos putarent*; hanc enim spem sibi proponere eorum potius est, *qui* (vti dixi) *suis sedibus non eiiciuntur, verum ex illis sponte demigrant.* Esto, dicet quispiam: sed manet interim priore in loco scrupulus is, cuius mentionem feci: *Thucydidem* videri posse duo diuersa miscere, quum βιαζόμενοι de iis addit, de quibus tanquam sponte demigrantibus loquutus erat. Fateor certe diuersa haec et modo non contraria et iudicata a me esse, et ab aliis iudicatum iri; nisi ita exponantur, vt dicamus, perinde esse, ac si scriberet *Thucydides*: *Non valde refragabantur iis, qui emigrare ipsos iubebant, atque adeo ipsos ad hoc adigebant.* Vel, *Vim sibi afferri patiebantur ab iis, a quibus emigrare iubebantur: et quum illam repellere fortasse possent, facile in animum inducebant, imperata facere; quod hac spe freti essent, futurum, vt quocunque venirent, necessarium in diem alimentum* (*quo etiam antea contenti esse soliti erant*) *nanciscerentur.* Nam ita hunc locum explicando, repugnantia non loquetur *Thucydides*; partim enim voluntaria, partim coacta migratio haec videri poterit: atque hic esse, quod a Graecis voce aptissima (quae Latinis prae quauis alia inimitabilis est) πειθανάγκη dicitur. Hic porro locus documento fuerit, (ideoque multum verborum in eum consumsi) non statim repugnantiae a nobis eos accusari debere locos, qui eam primo aspectu prae se ferunt: quales et alii nonnulli apud hunc *Scriptorem* occurrunt. S.

Ἀπανίσαντο] pro ἀνίσαντο, vt legit Dionys. Halic. l. c. Mox παρασκευῇ, n. ὁπλιτικῇ, vt in Aug. superscriptum, item ad marg. Flor. Vin. notatum est. Τῆς γῆς ἡ ἀρίση, dictum ad similitudinem: τὸν πλεῖσον τῆ βίᾳ. v. ad h. l. c. 30. G.

Multum, ac vix est, quin frustra, laborat Steph. in distinguendis verbis, μεταναίζασθαι, ἀπανίσασθαι, ἀνίσασθαι· quorum hoc cum indicari velit inuoluntariam emigrationem, arguitur loco a semet allato, L. II. χαλεπῶς ἡ ἀνάστασις ἐγίγνετο· vbi manifesto est sponte suscepta commigratio in vrbem. Commode tamen idem monet, et plane ad πυκνότητα. Nostri, plura vno vocabulo innuentis, vtrumque hic inesse vocabulo, et voluntarias migrationes et coactas; bene idem ὃ χαλεπῶς expl. a) haud difficulter, nempe, vt facile esset pellentibus, eos demouere; b) haud aegre, vt ipsi promte abirent. B.

Εἶχεν] Pro εἶχεν *Max. Tyr.* pag. 81. meae editionis habet ἐλάμβανε. S. Est in fine Dissert. XIII. D.

Νῦν Θεσσαλία] In *Cod. Reg.* est scholion, πρότερον γὰρ Ἡμαθία ἐκαλεῖτο. Sic *Catull.* Carm. LXV. 26. *Emathiae columen Peleu.* Add. *Serv.* ad Virg. I. Georg. 492. Sed aliis *Emathia* est pars Macedoniae. *Strabo* IX. 443. primum Pyrrhaeam, inde Haemoniam ab Haemone patre Thessali, ac denique Thessaliam dictam scribit. *Stephano* est Αἵμων, et regio Αἱμονία, sine adspiratione. Et *Eustath.* in Il. β'. p. 321. Αἵμων· ὤδην Αἵμονες μετὰ Θετταλικήν. D.

διας, τῆς τε ἄλλης ὅσα ἦν κράτιστα. διὰ γὰρ ἀρετὴν γῆς, αἵ τε δυνάμεις τισὶ μείζως [x] ἐγγινόμεναι στάσεις ἐνεποίων, ἐξ ὧν ἐφθείροντο, καὶ ἅμα ὑπὸ ἀλλοφύλων μᾶλλον ἐπεβουλεύοντο. [y] τὴν γῆν Αττικήν, ἐκ τοῦ [z] ἐπιπλεῖσον, διὰ τὸ [a] λεπτόγεων, ἀστασίαστον ὄσαν, ἄνθρωποι ᾤκουν οἱ αὐτοὶ ἀεί. καὶ παράδειγμα τόδε τῷ λόγῳ ἐκ ἐλάχιστόν ἐστι, διὰ τὰς [b] μετοικίας ἐς τὰ ἄλλα, μὴ ὁμοίως αὐξηθῆναι. ἐκ γὰρ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος πολέμῳ ἢ στάσει ἐκπίπτοντες, παρ' Ἀθηναίους [c] οἱ δυνατώτατοι, ὡς βέβαιον ὄν, ἀνεχώρουν· καὶ πολῖται [d] γιγνόμενοι, εὐθὺς ἀπὸ παλαιοῦ μείζω ἔτι ἐποίησαν πλήθει ἀνθρώπων τὴν πόλιν· ὥστε καὶ ἐς Ἰωνίαν ὕστερον, ὡς οὐκ ἱκανῆς οὔσης τῆς Αττικῆς, ἀποικίας ἐξέπεμψαν.

γ΄. Δηλοῖ δέ μοι καὶ τόδε τῶν παλαιῶν ἀσθένειαν [e] οὐκ ἧκιστα· πρὸ γὰρ τῶν Τρωϊκῶν οὐδὲν φαίνεται πρότερον κοινῇ ἐργασαμένη ἡ Ἑλλάς. δοκεῖ δέ μοι, οὐδὲ τοὔνομα τοῦτο ξύμπασά [f] πω εἶχεν, ἀλλὰ

x ἐγγινόμεναι *Caſſ.* Aug. y τὴν γὲν Ἀττικὴν, διὰ τὸ λεπτόγεων εἶναι, ἀστασίαστον ὄσαν etc. *Max. Tyr.* l. c. z Ἐπὶ πλεῖσον *Caſſ.* Aug. a Λεπτόγεων *Strab.* p. 333. v. *Heſych.* b Ἐποικίας *Marg.* improbante *Steph.* Ἀποικίας *C.* et *Dan.* Sed in marg. recentiore manu, ἄλλως μετοικίας. cod. Mosqu. μετοικίας, in margine vero γρ. ἀποικίας. Supra ἐς τὰ ἄλλα ſcript. in M. πλεῖστον καὶ ὕπλα. c Οἱ δυνατώτατοι omittit *Cl.* d Γενόμενοι Cl. Muſqu. e Οὐχήκιστα *Ar. C. Alld. Flor. Baſ.* f Πως *Cl.* Mox Marg. Ald. Vin. πρὸς Ἕλληνες.

Ἥ τε νῦν Θεσσαλία] Steph. de Vrbb. p. 343. Θεσσαλία — ἡ πρότερον Πελασγία, v. Schol. de Emathia idem Stephan. p. 382. Ἡμαθία — ἡ νῦν Μακεδονία. Gell. XIV, 6. *vrbibus regionibusque vocabula mutata*, quod *Macedonia*, Ἡμαθία, *quod Theſſalia*, Aemonia *dicta ſit.* Stephan. idem p. 63. Αἰμονία ἡ Θεσσαλία. GOTTL.

[Ἥ τε νῦν Θεσσ. Hoc Schol. eſt Aug. pro Θεσσαλονίκη, vitioſe ſcripto, v., correxi Θεσσαλία. Locus Gellii et Steph. inducere quem poſſit, vt legat pro Ἡμαθία, Αἰμονία. Sed Theſſalia olim coniuncta fuit cum Macedonia.] G.

Πελοποννήσου — Ἀρκαδίας] *Hermog.* p. 27. WASS.

Διὰ γὰρ ἀρετὴν γῆς] *propter ſummam regionis bonitatem, fertilitatem.* Sic Herodot. VII. 5. p. 507. ἡ Εὐρώπη περικαλὴς χώρη — ἀρετὴν δὲ ἄκρην. ad quem loc. v. Valken. it. Morus V. Cel. ad Iſocr. Panegyr. G.

[Ὅσα ἦν κράτιστα Subaud. potius cum Steph. μέρη, l. χωρία. L. VI, 2. Τὰ κράτιστα τῆς γῆς.] G.

[Δυνάμεις potius ſunt *opes*, *potentia*.] G.

Τὴν γῆν Ἀττικὴν —] hunc locum laudat Maximus Tyr. Diſſ. XXIX, p. 84., vſque ad ἀεὶ, ſed omittit ἐπιπλεῖσον, et paullo ante, pro εἶχεν, habet ἐλάμβανε, memoriae lapſu. Reiskius anim. ad h. l., delet διὰ τὸ, vt ſcholion dictionis: ἐκ τοῦ. Abreſch. Diluc. ad h. l. capit ἐπιπλεῖσον de *loci ſpatio*, propter καὶ, hoc ordine: Τὴν γ. Α. ἀστασίαστον ὄσαν, διὰ τὸ λεπτόγεων ἐκ τοῦ ἐπιπλεῖσον, *propterea quia maximam partem tenuis et macilenti eſt ſoli.* Sed, opinor, ſi Noſter ἐπιπλεῖσον hoc ſenſu cepiſſet, forte ſcripturus erat: τῆς γῆς Ἀττικῆς ἐπιπλεῖσον, vt c. 4. Τῆς νῦν Ἑλληνικῆς θαλάσσης ἐπιπλεῖσον. Simplicior ratio videtur, ſi in ἐκ τοῦ ἐπιπλεῖσον ſupplea-tur χρόνου. Infra plene: (c. 17.) ἐπὶ πλεῖσον χρόνου. Τὸ ἀεὶ indicat, Athenienſes, ſerie temporis haud interrupta, in Attica habitaſſe. Ita L. II. 36. τὴν γὰρ χώραν ἀεὶ οἱ αὐτοὶ οἰκοῦντες. v. not. ad Plat. Menex. c. 8. Ita cepit h. l. magnus Animaduerſor ad Strab. VIII, p. 514. *a vetuſtiſſimis vsque temporibus.* Et ſic ipſum Strabonem intellexiſſe puto h. l.; totam enim Atticam λεπτογείων τε καὶ τραχείαν γῆν vocat, alias ἐπιπλεῖσον, vel ſimile quid addidiſſet. Ceterum laudavit Strabo hunc locum quoad ſenſum: διὰ τοῦτο φησὶν ὁ Θουκυδίδης κατίχοντας τὴν ἀεὶ, μηδενὸς ἐξελαύνοντος αὐτοὺς, μηδ' ἐπιθυμοῦντος ἔχειν τὴν ἐκείνων. G.

Ἐκ τοῦ ἐπιπλεῖσον] Hunc locum afferens idem *Max. Tyr.* ibidem, non addit ἐκ τοῦ ἐπιπλεῖσον: ita legens, τὴν γῆν Αττικὴν, διὰ τὸ λεπτόγεων εἶναι, ἀστασίαστον ὄσαν, ἄνθρωποι, etc. Ita quod in margine quorundam *vett. codd.* e regione huius loci ſuperuacance additum eſt, γράφεται ἐκ τοῦ ἐπιπλεῖσον, certum eſt, ex quibusdam fuiſſe primum deſcriptum, in quibus id non legebatur. Quod autem attinet ad εἶναι, ſiue adſcribatur, ſiue non, idem manet ſenſus: ſed ſi legetur λεπτόγεων εἶναι, adiectiuum erit λεπτόγεων, quod iungetur cum Αττικὴν, vt ſit, διὰ τὸ εἶναι λεπτόγεων: ſin εἶναι non addatur, τὸ λεπτόγεων ſubſtantiui forma poſitum erit. ac certe magis mihi arridet haec noſtra lectio. STEPH.

Διὰ τὸ λεπτόγεων] Erat enim ſolum Atticum parum vber: ipſi deparci victus, qualis hominum pauperum: tota vitae ratio adſtricta et diligens. Vide *Caſaub.* Animaduerſ. in *Athenaeum*, pag. 95. HVDS. Et *Schol.* Ariſtoph. Acharn. v. 75. et Av. 123. Videtur etiam eo reſpicere *Lucian.* Encom. Patr. p. 480. Add. *Spanh.* ad Julian. Orat. I. p. 78. et ad *Ariſtoph.* Nub. v. 298. D.

I. e. τραχείαν, vt Strabo l. c. interpretatur. Heſychius: λεπτόγεων, κακὸς ἀγρὸς, ἡ λεπτὴ γῆ, καὶ μὴ λιπαρά. Mox ad παράδειγμα habet cod. Schol. interl. ἀντὶ τοῦ σημεῖον. G.

[Οὖσαν ſcholion ineptum. Οὖσαν enim refertur ad γῆν, et ἐκ τοῦ ἐπιπλεῖσον. v. praef. Abreſch. ad auctar. p. 5 ſq.] G.

Ὤκουν οἱ αὐτοὶ ἀεὶ] *Herodot.* lib. 7. Εἰσὶ τε Ἀθηναῖοι, ἀρχαιότατον μὲν ἔθνος παρεχόμενοι, μοῦνοι δὲ ἐόντες ὃ μετανάστες Ἑλλήνων. HVD.

[Ἄλλοι δὲ ὕτω Iudice Grammio, verior haec eſt explicatio.] G.

Μετοικίας] Rectius legi videtur μετοικίας, quod melius reſpondeat voci μετανασάσεις, paulo ante praecedenti, quam illud alterum ἐποικίας. Sic et pag. 8. ἡ Ἑλλὰς ἔτι μετανίστατό τε καὶ μετοικίζετο. ST.

Ἐς τὰ ἄλλα — αὐξηθῆναι] ſc. χωρία, et αὐξηθῆναι, n. Ἑλλάδα, e ſuperioribus. Reiskius in anim. ad h. l. impersonaliter capit: *propter tranſitiones in alias regiones non ſimiliter augeri vel incrementa capi.* Ὁμοίως ſc. *quam ſi nullae factae eſſent migrationes.* Idem Reiskius in Diluc. Abreſchius p. 4. coniiciebat: ἐς τὰς ἄλλας, *ſimiliter vt ceterae*, lectores amandans ad c. 12. pr., ſine cauſa. Recte Schol. ὁμοίως τῇ Ἀττικῇ. In marg. Flor. Vinar. explicatur τὸ διὰ *quod propter migrationes populorum non aeque rebus aliis aucta ſit*; vt virorum multitudine; vel aliter, veluti vt eſt apud Interpretem latinum. Mox: ὡς βέβαιον ὄν, n. αὐτῶν χωρίον. G.

Διὰ τ. μετοικ. — αὐξηθ.] Difficilis ſane locus, neque vno modo ambiguus; primum ob αὐξηθῆναι, quod vel vniuerſam Graeciam, vel Atticam proprie, ſpectet; deinde ob ὁμοίως, *ſimiliter*; quod referri poſſit ad reliquam Graeciam; cui ſimiliter non aucta ſit Attica, vel contra ad ipſam At-

vt et ea, quae nunc Theſſalia vocatur, et Boeotia, et Peloponneſi magna *pars*, praeter Arcadiam, et reliquae *Graeciae partes*, quaecunque erant vberrimae. Nam inter nonnullos propter ſoli praeſtantiam opes admodum auctae, ſeditiones excitabant, per quas *ipſi* profligabantur, ſimul etiam alienigenarum inſidiis magis appetebantur. Quamobrem Atticam, vt plurimum propter agri tenuitatem ſeditionum immunem, iidem homines ſemper incoluerunt. Atque rerum *a me* dictarum hoc non minimum eſt indicium, ob *aſſiduas* migrationes *Graeciam* * in caeteris *partibus* non peraeque adauctam fuiſſe. Nam qui aut bello, aut ſeditione excidebant reliqua Graecia, *eorum* potentiſſimi quique ad Athenienſes, quod illorum ſedes ſtabiles, *tutaeque eſſent*, ſe recipiebant. Et, ciuitatis iure donati, ſtatim ab antiquiſſimis vſque temporibus ciuitatem hominum frequentia longe maiorem fecerunt: quamobrem etiam, quod Attica *omnes* capere, *ac alere* non poſſet, colonias in Ioniam poſtea emiſerunt.

3. Hoc autem etiam priſcorum *hominum* imbecillitatem mihi non minime demonſtrat: nam ante bellum Troianum ab Helladis ciuitatibus nihil communiter geſtum fuiſſe conſtat. Ac ne hoc quidem nomen (vt mea fert ſententia) vniuerſa *Graecia commune* adhuc habebat: ſed ante aetatem Heilenis

* Nulla alia re aeque atque hominum multitudine auctam fuiſſe etc. *Acacius.* HVDS.

γὰρ Ἡμαθίᾳ ἐκαλεῖτο ἡ νῦν Θεσσαλία. 6. Ὅσα ἦν κράτιστα] ὅσα ἦν ἀρίστη. Αἵ τε δυνάμεις] τὰ στρατεύματα. Ἀσφαλέστερον ἦσαν] ἀντὶ τοῦ εἶναι. Οἱ αὐτοὶ ἀεὶ] τῷ γένει δηλονότι. ὑ γὰρ ἦσαν ἀθάνατοι. Καὶ παράδειγμα τόδε τῦ λόγυ] ὁ νῦς, οἱ μὲν, ὅτω, Σημεῖον δὲ τῦ τὴν Αττικὴν ἀεὶ τὺς αὐτὺς οἰκεῖν, τὰ κατὰ μὲν τὰ ἄλλα πράγματα μὴ αὐξηθῆναι, οἷον πλῆτόν τε καὶ ὅπλα, καὶ τἄλλα, κατὰ δὲ τὸ πλῆθος τῶν ἀνδρῶν μεγάλην γενέσθαι. Ἄλλοι δὲ ὅτω, Σημεῖον δέ μοι παντὸς τῦ προειρημένυ λόγυ, τῦ τὰς ἀρίστας τῶν γαιῶν μεταβάλλειν τὺς οἰκήτορας, τὸ τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὰ ἄλλα αὐτῆς μέρη μὴ ὁμοίως τῇ Αττικῇ αὐξηθῆναι. τῶ πλήθει τῶν ἀνδρῶν. Ἐκ γὰρ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος] ἐκ γὰρ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος οἱ δυνατάτατοι ἐκπίπτοντες, ἀνεχώρων παρὰ τὺς Ἀθηναίυς, ὡς βεβαίας ὔσης τῆς οἰκήσεως. 7. Πολέμῳ ἢ στάσει] πόλεμος, ὁ τῶν ἀλλοτρίων· στάσις, ὁ ἐμφύλιος. 8. Ἀνεχώρυν] οἱ Ἡρακλεῖδαι, καὶ Μεσσήνιοι, οἱ περὶ Μέλανθον. Καὶ πολῖται γιγνόμενοι] οἱ Ἀθηναῖοι τὸ παλαιὸν εὐθὺς μετεδίδοσαν πολιτείας· ὕστερον δὲ ὀλίγοι τε, διὰ τὸ πλῆθος. Ἐς Ἰωνίαν] προληπτικῶς ἐσι σχῆμα, ὅταν τὸ συμβὰν ὕστερον προλαβόντες καλέσωμεν. Ὃ γὰρ ξυνέβη μετὰ τὴν οἴκισιν τῶν ἀνδρῶν· λέγει δὲ τὸ κληθῆναι Ἰωνίαν. Τῦτο αὐτὴν προσηγόρευσε πρὶν ἐκπεμφθῆναι τὺς ἄνδρας, προδιδὺς καὶ προχαριζόμενος τὴν προσηγορίαν ταύτην τῇ χώρᾳ. Οὐ γὰρ ἦσης πρὸ τύτυ τῆς Ἰωνίας, ἀπέστειλαν ἐκεῖσε τὸν ὄχλον οἱ Ἀθηναῖοι, ἐφ' ᾧ κτίσειν καὶ οἰκίσαι τὴν γῆν. Καὶ οἱ πεμφθέντες κατοικίσαι, ὕτω καλεῖσθαι τὴν χώραν, ὕστερον παρεσκεύασαν. Τῦτο δὲ καὶ Ἀριστείδης ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ ἐποίησεν, εἰπὼν· λυσαμένη τὴν ζώνην ἐν Ζωστῆρι τῆς Αττικῆς. Ὁ δὲ νῦς ὅτος· Πολλῶν καταφυγόντων εἰς τὴν Αττικὴν, διὰ τὸ ἀσφαλὲς εἶναι τὸ χωρίον, τοσῦτον ἐγένετο πλῆθος, ὥστε τῆς Αττικῆς στενοχωρυμένης, καὶ μὴ ὔσης ἱκανῆς τρέφειν τὸν ὄχλον, ἀνάγκη γέγονε, μερίσαι τὸ πλῆθος, καὶ εἰς ἀποικίαν ἐκπέμψαι. Οὗτος δὲ προληπτικῶς χρησάμενος εἶπεν· εἰς Ἰωνίαν ἔπεμψαν. Οὔχ ἥκιστα] Ἀντὶ τῦ μάλιστα. Ξύμπασά πω εἶχεν]

ticam, non ſimiliter reliquae Graeciae auctam coloniis, nempe aliorſum emiſſis: vel *ſimiliter*, aeque, nempe, ac deinde, aliis temporibus; quod tamen minus aptum cauſſae, neque e contexto efficiatur, non tempora conferente, ſed loca; denique ob διὰ, quod, vt pro Genitiuo hic habere poteſt Accuſatiuum, ita dubium relinquit ſenſum, vtrum ſit, coloniis non perinde auctam, vel Graeciam, vel Atticam; an, colonias effeciſſe, vt non ita augerentur; impedimento fuiſſe, offeciſſe, quo minus augerentur. Sane proximum ſubiectum eſt, τὴν Αττικήν· neque aliud ponitur, quo referas αὐξηθῆναι· Deinde quoque de eadem Attica loquitur, ex qua emiſſas in Ioniam colonias dicat; quod et hiſtoria docet; vt ſenſus eſſe videatur: Atticam non ſimiliter, nempe reliquae Graeciae, auctam fuiſſe, i. e. incolis frequentatam, propter colonias ſubinde emiſſas. (Nam, etſi μετοικίας dicit, migrationes, non ἀποικίας, colonias: hae tamen intelligendae vtique ſint, ſi de Attica dictum intelligamus). Sed enim hoc repugnet et ei, quod propoſuiſſet, ſemper ab iisdem habitatam, quietam ergo et frequentem fuiſſe, et alios eo confugiſſe; et quod deinde ſubiiciat, colonias emiſſas, vt non ἱκανῆς οὔσης, quod non caperet incolas omnes; ſatis ergo iam per ſe frequentata. Quid ergo, ſi ſubiectum verbi αὐξηθῆναι ſit reliqua Graecia, quae dicatur non ſimiliter, non vt Attica, aucta, id eſt, propagata, roborata, progreſſa opibus aliorſum diffuſis, nomen viresque extendiſſe, per colonias, quas Attica emiſerit, non item reliqua Graecia? Durum ſane; vnde enim repetitam ſumſeris τὴν Ἑλλάδα; ſed enim res et contextus, et Auctoris conſilium, iubet; quaſi verba, τὴν γ. Αττικὴν, ad οἱ αὐτοὶ, ſint in Parentheſi, et exceptionem Atticorum a reliquis inducant. Ita omnia plana fuerint, et rei ratio conſtet, et verbis; quippe ante haec inſerta, de Graecis omnino loquebatur. Heilmannus plane omiſit. Sed felicius forte nodum ſoluerit Heilm. ita vertens, vt ſenſus ſit, migrationes frequentes fuiſſe impedimento, quo minus ita creſcerent, nempe vt poſtea; cui rei τεκμήριον eſſe, quod ad Athenienſes confugerint opulentiſſimus quisque. Scilicet ita haec res ſit, *quam* probet Thuc. argumento, non, *qua* aliud probet. Obſtat tamen et additum, ἐς τὰ ἄλλα, otioſum in hoc ſenſu, et, quod vix *inde* probari res illa poſſit, quod in Atticam confugerint pulſi. Et tamen ὁμοίως hic quoque obſcurius addatur. Ceterum pro τὸ δὲ τοῦ λόγου, legi poſſit; τοῦδε τοῦ λ. Nam, vt τεκμήριον, ita et παράδειγμα, ſine articulo ponat Noſter. BAVER.

Ἀπὸ παλαιοῦ] Vid. *Petit.* Leg. Attic. p. 130. DVCK.

Ὥστε καὶ ἐς Ἰωνίαν] *adeo vt* — Schol. Roſſig. et Aug. recte notant in Scholio, quod inſerui, Ioniam hic dici per πρόληψιν. Athenienſes enim in eam regionem deducti, Iones dicti. v. Herod. VIII, 44. Thuc. VII, 57. vt Attica ipſa, antiquiſſimis temporibus appellata fuit Ionia; ita Athenienſes ſedibus ſuis nouis hoc nomen impoſuere. Mox pro

τὰ μὲν πρὸ Ἑλληνος τῶ Δευκαλίωνος, καὶ πάνυ ἐδὲ εἶναι ἡ ἐπίκλησις αὕτη, ἃ κατὰ ἔθνη δὲ, ἄλλα τε καὶ τὸ Πελασγικὸν [h] ἐπιπλεῖστον, ἀφ' ἑαυτῶν τὴν ἐπωνυμίαν παρέχεσθαι· Ἕλληνος δὲ καὶ τῶν παίδων αὐτῶ ἐν τῇ [i] Φθιώτιδι ἰσχυσάντων, καὶ ἐπαγομένων [k] αὐτοὺς ἐπ' ὠφελείᾳ ἐς τὰς ἄλλας πόλεις, [l] καθ'

g Καὶ τὰ ἔθνη *Caff.* *b* Ἐπὶ πλεῖστον *Caff.* Aug. *i* Φθιωτίᾳ *Reg. Caff.* Flor. Aug. Sed man. rec. superscr. τῷ *κ*, *di.* *k* Αὐτοὺς *Cl.* *l* Καθηκάτης δὲ ἦσαν *Schol.* ad L. VIII. c. 53. Καθεκάσες etiam *Reg.* et *Caff.* Aug.

τῶν παλαιῶν ἀσθένειαν legit Reiskius in anim. ad h. l. τὴν τῶν — GOTTLEBER.

[Ἐς Ἰωνίαν] e codd. Roſtg. et Aug. deſcripſi hoc Scholion.] G.

[Οἰκίσαι) Sic correxi pro οἰκῆσαι, vt poſtea κατοικίσαι pro κατοικῆσαι. Οἴκησιν antea mutaui in οἰκίσιν. In Aug. ſcriptum erat hoc Scholion ad v. πλήθει ἀνθρώπων.] G.

Ἐς τὴν Ἰωνίαν] per Prolepſin, vel occupationem, Ioniam hic dictam, monet Schol. Cod. Aug. vt poſt colonias demum eo miſſas ita vocatam. Falſo haud dubie: Iones enim ſunt proauctores Graecorum, nobiliſſimum genus e tribus, vnde ortos, quibus cenſeri Graecos, dicat Herodotus, et ex eo Cic. p. Flacc. Eſt enim ex Ebr. יָוָן, Iauan, vel Ion, primo Graecorum nomine; et Ionium mare dictum eſt, a Graecis Graecorumque coloniis etiam in Italia, quam infimam alluat. Vnde et antiquiſſima Dialectus Ionica eſt, qua Homerus Herodotusque vtantur: in qua etiam emineant ſtamina Graecae linguae, tanquam in Coniugationibus, ſecunda perſona, τύπτεαι, quam antiquiorem formam eſſe alterâ contractâ, ex tertia perſona apparet, τύπτεται. Ebraismi quoque, vel Orientalismi, Ionum antiquitatem loquuntur. Denique ex Aſia venerunt Graeci, et rurſus in Aſiam colonias emiſere, quaſi filii nepotes ſuos ad parentes, horum velut auos. BAVER.

Πρότερον] redundat poſt πρὸ. B.

Δοκεῖ δέ μοι — εἶχεν] Non ſequi debebat εἶχεν, ſed ἔχειν, vt deinde τῷ δοκεῖν infinitiuus iungitur. Vt orationi idem tenor conciliaretur, Reiskius (in anim. p. I.) maluit σχεῖν, aut ἴσχειν. Sed nullus cod. fauet correctioni. Tribuendum itaque eſt τῷ δοκεῖ cum Abreſchio duplex regimen: in membro priori ſupplendum eſt ἐς· cuius ellipſeos exemplum eſt apud Pauſan. Eliac. I, 27. f. δοκεῖ δὴ — ἦν. v. Dilucid. p. 4. et, ſi quaeras alia mutatae conſtructionis exempla, cf. Auctar. Diluc. p. 214. G.

Δοκεῖ δέ μοι — εἶχεν] Etſi recte defenditur a B. Gottlebero et aliis: legi tamen poſſit, δοκεῖν δέ μοι, i. e. κατὰ τὸ ἐμοὶ δοκοῦν, vt mea fert ſententia. Ita enim poni ſolet ille Infin. Sed δοκεῖ legendum, oſtendit et ſubiectum, εἶναι, et remotius ab illo ſuſpenſum tamen, καλεῖσθαι Ἕλληνας. Simul nota miram varietatem δοκεῖ εἶχεν· deinde Nominatiuum εἶναι ἡ ἐπίκλησις et iam Accuſatiuum: καλεῖσθαι Ἕλληνας. B.

[Ξυμπασα —) hoc et ſequens Scholion e cod. Roſtg. et Aug. addidi. Alterum exſtat quoque in Caſſel. Schol. ad n. 1. 2. 3. 4. e Cod. Aug. ſunt adſumta.] G.

Ἀλλὰ τὰ μὲν etc.] Suſpicetur aliquis, *Vallam* aliter legiſſe, quum vertat, *quaedam loca ante Hellenem Deucalionis filium*: verum ego non aliam ſequutum lectionem eſſe, ſed χωρία ſubaudiendum exiſtimaſſe arbitror, et τὰ pro τινὰ accipiendum. Falſo autem id credidiſſe conſtat, et τὰ μὲν πρὸ Ἕλληνος dictum eſſe pro τὸν μὲν πρὸ Ἕλληνος χρόνον. STEPH.

Τὰ μὲν πρὸ Ἑλλ.] ſcil. κατὰ. et τὰ πρὸ Ἕλληνος, pro, κατὰ τοὺς πρὸ Ἑλλ. χρόνους. ἰσχυσάντων] i. e. ἰσχυρῶν, vel δυνατῶν, γενομένων. Vid. Ind. in: *Verbum pro adiectiuo cum εἶναι.* B.

[Καὶ πάνυ ἐδὲ εἶναι) Schol. ad h. v. recepi e Caſſ. Roſtg. et Aug. in quo annexa erant ſup. Schol. verba: ἀντὶ τῶ ἴσχυν.] G.

Κατὰ ἔθνη] *Salmaſ.* in Lib. de Helleniſt. aliter, quam *Scholiaſtes*, huius loci ſententiam exponit, et pro κατὰ, καὶ legendum putat, quod confirmat *MS. Caſſ.* Vid. ap. *Salmaſ.* p. 274. 282 et 283. DVKER.

Κατὰ ἔθνη δὲ — παρέχεσθαι] Particulae nimis multae, nec ſuo poſitae loco, impeditam faciunt orationem. Τὸ ἀλλὰ ante τὰ μὲν, potius praeponi debebat v. κατὰ ἔθνη — deinde τὰ μὲν, quod abeſſe poterat, poſtulabat, τὰ δέ. Abreſch. in Diluc. p. 5. hanc ſtructuram facit: κατὰ ἔθνη δὲ (i. e. καθ' ἕκαστα δὲ ἔθνη) παρέχεσθαι ἀφ' ἑαυτῶν τὴν ἐπωνυμίαν, ἄλλα τε (*cum aliae gentes*) καὶ (*tum*) τὸ Πελ. ἐπὶ πλεῖστον. Periodus parum laeuis efficiatur, conſtituenda quauis ſtructura. Reiskio in anim. ad h. l. tantundem eſt, ac ſi dixiſſet Thuc.: ἔθνη δὲ ἕκαστα ἀφ' ἑαυτῶν παρέχεσθαι, καὶ ἄλλα, καὶ μάλιστα τὸ Πελασγικόν. Senſus eſt expeditus: *Singulae gentes peculiare ſuum nomen habuere, in primis Pelasgica, reliquis opulentior; nec iunctim omnes Graeci Hellenes appellati ſunt, neque ante, neque ſtatim poſt tempora Hellenis.* Gentem Pelasgicam transiiſſe in Hellenas docet etiam Herod. 1, 37. G.

Κατὰ ἔθνη δὲ] Mollior haud dubie lectio Cod. Caſſell. Salmaſio iam probata, καὶ τὰ ἔθνη. Ita enim *ſubiectum* habet παρέχεσθαι, cuius ſit praedicatum: quod alioqui, ſimpliciter et abſolute poſitum, ſupplerii iubeat τοὺς Ἕλληνας, vel οἱ Ἕλληνες. Nam, quod, particulas nimis aceruari, improbat Abreſchius, dignum haud eſt vel aſperitate Noſtri, vel omnino Graecorum more, nimis fere aceruantium particulas; quarum quae tandem abeſſe hic poſſit? Sed et ipſe vulgatum praefero, vt argutius, et dignius Noſtro. B.

[Ἄλλα τε) In Caſſ. Roſtg. et Aug. legitur: οἷον Θεσσαλοὶ, Βοιωτοὶ, Ἀργεῖοι. In Aug. hoc Schol. caput habebat: Πελασγικόν. Male. Vulgatum Schol. int. Dukerus: Pelasgi vocabantur Pelasgi, Boeoti tantum Boeoti — et ſic caeteri, non vno communi nomine Ἕλληνες appellabantur. Sed Abreſchius Dil. p. 4. Schol. ſic ſcripſiſſe putat: οἷον Πελασγοὶ μόνον τῷ Πελασγῶν, Βοιωτοὶ τῶν Βοιωτῶν, ὅπω δὲ κοινῷ ὀνόματι Ἕλληνες. Vel Πελασγοὶ μόνον τῷ Πελασγοὶ, Βοιωτοὶ τῷ Βοιωτοὶ —] G.

Καὶ τὸ Πελασγικὸν ἐπιπλεῖστον] Nulla fere regio fuit, quam non peragrarunt Pelasgi, ita vt latiſſime apud veteres Pelasgorum nomen patuerit. Vide *Herodot.* l. 1. c. 56. *Strabon.* l. 9 et 13. et *Palm.* Graeciam antiq. p. 24, 25, 38, 39. HVDS.

[Ἐπιπλεῖστον) Hoc Schol. e codd. Caſſ. Roſtg. et Aug. inferui, et pro Θεσσαλοὶ, quod erat in Caſſ. correxi ex Aug. Πελασγοί. Caeterum h. v. adnexa erant in Caſſ. Roſtg. et Aug. v. οἷον Θεσσαλοί —] G.

Ἕλληνος etc.] Antiquitus ea tantum portio priſcae et auitae Graeciae Ἑλλὰς appellabatur, quae poſterioribus Theſſalia dicta eſt. Hinc doctiſſimus *Grammaticus* (*Seruius* in 2. *Aen.*) Graecos proprie Theſſalos eſſe dicit; et *Didym.* ad 1. *Il.* Ἀρίσταρχος παῤ Ὁμήρῳ Θεσσαλίαν μόνην τὴν Ἑλλάδα εἶναί φησιν, καὶ Θετταλοὺς τοὺς Ἕλληνας, παρακολουθῶν τῷ Θουκυδίδῃ. *Ariſtarchus* auctoritatem nimirum *Thucydidis* ſequutus, Theſſalos ἀρχαϊκῶς καὶ κυρίως apud *Homerum* Ἕλληνας ſiue Graecos eſſe ſcripſit, Theſſaliam autem ipſam ſolam dici Graeciam; Ἕλληνας inſuper proprie appellari, qui eam Theſſaliae partem inhabitarunt, vbi eſt vrbs Lariſſa, teſtis eſt *Apollonius* apud

filii Deucalionis cognomen iſtud nullo prorſus modo *videtur* fuiſſe: ſed ſingulae gentes, cum aliae, tum maxime Pelaſgica, quae latiſſime diffuſa erat *locis, in quibus degebant*, nomen a ſeipſis indidiſſe. Sed cum Hellen, eiusque liberi, rerum in Phthiotide potiti fuiſſent, * et *caeteri Theſſaliae populi* eos in alias

* Et ſeſe illi (*ſc.* Hellen eiusque liberi) in alias ciuitates ingererent etc. *Acacius.* HVDS.

ἀντὶ τοῦ ἔχειν. Καὶ πάνυ ὐδὲ εἶναι] ἀντὶ τοῦ, οὐδ' ὅλως εἶναι. Καὶ τὸ Πελασγικὸν] τυτέστι, τοῖς ἰδίοις ὀνόμασιν ἐχρῶντο· οἷον, Πελασγοὶ μόνον, Βοιωτοὶ· ὅπω δὲ καινῷ ὀνόματι Ἕλληνες. 1 Ἐπιπλεῖστον] ἢ ἐπὶ πλεῖστον μέρος τῆς Ἑλλάδος, ἢ ἐπὶ πλεῖστον χρόνον ἐκλήθησαν Πελασγοί. Παίδων αὐτοῦ] Ἕλληνος παῖδες, Δῶρος, Ξοῦθος, Αἴολος, ὡς φησι καὶ Ἡσίοδος· Δῶρόν τε Ξοῦθόν τε καὶ Αἴολον ἴττοχάρμην. 2. Ἐπαγομένων] ἀμφίβολος, τίνας ἐπηγάγετο, πότερον οἱ Ἕλληνος παῖδες τοὺς ἄλλους, ἢ οἱ ἄλλοι τούτους. 3. Ἐπ' ὠφελείᾳ] ὠφέλειαν εἴωθεν ὁ Θουκυδίδης τὴν συμμαχίαν καλεῖν. 3. Καθ' ἑκάστους] καθ' ἑκάστους δὲ, κατὰ μέρος, ἢ πάντας ὁμοῦ. Τῇ

Strabonem, l. 13. Vide *Caſauboni* Diatribam in *Dionem Chryſoſt.* c. 12. et *Salmaſium* in *Solinum*, p. 100. HVDS.

Ἕλληνος δὲ καὶ etc.] Hellenes, et regionem, quam incolebant, Helladem, ab Hellene Deucalionis filio ſic vocatos fuiſſe, ex *Dicaearcho* et *Strabone* l. 9. ſatis conſtat: quo tempore vero hoc nomen per totam Graeciam primo obtinuit, a nullo ſcriptore aſſeritur. Primo enim teſte *Strabone* l. 9. vna tantum vrbs in Phthiotide ab Hellene condita Hellas dicebatur, et haec eſt, de qua dicit *Homerus*:

Οἵτ' εἶχον Φθίην, ἠδ' Ἑλλάδα καλλιγύναικα.

Et rurſus:

Πολλαὶ Ἀχαιΐδες εἰσὶν ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε.
Κῦρι Ἀριστήων —

Cum vero in hac vrbe Hellenis potentia magna euaſiſſet, inde etiam ad regionem circumcirca vicinam nomen transiiſſe perhibetur: de tota enim hac intelligendus eſt Homerus, vbi dicit:

Ἀνδρὸς τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα, καὶ μέσον Ἄργος.

Latius vero illud per multa ſaecula non extenſum fuit: *Homerus* enim eos ſolos, qui ſub Achille ad Troiam militaverant, Hellenes vocat, quos antiquae ſolius Helladis incolas fuiſſe iisdem verſibus ſic teſtatur:

Οἵτ' εἶχον Φθίην, ἠδ' Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
Μυρμιδόνες δ' ἐκαλεῦντο, καὶ Ἕλληνες, καὶ Ἀχαιοί.

Omnes vero Graecos in toto ſuo poëmate nunquam communi nomine Ἕλληνας, ſed Ἀργείους, καὶ Ἀχαιοὺς, καὶ Δαναοὺς nuncupat: atque ideo *Thucydidis* eſt ſententia; *Homeri* etiam aetate ſolos Theſſalos ſic audire, eo nomine caeteris Graeciae populis nondum communicato: quod etiam vlterius probat, quia nec apud eum Poëtam τῶν βαρβάρων appellatio vſquam occurrat, (oppoſita autem et relata ſunt βάρβαρος καὶ Ἕλλην, τὸ βαρβαρικὸν, καὶ τὸ Ἑλληνικὸν) ſi ergo Barbaros ignorauit *Homerus* de caeteris gentibus, quae Graecae non eſſent, nec Hellenes nouit de omnibus Graecis. Sed vtrisque his *Thucydidis* argumentis opponit *Strab.* lib. 8. primo *Heſiodum* et *Archilochum* meminiſſe Πανελλήνων, de Graecis vniuerſis, ſecundo *Homer.* Il. β', v. 867. βαρβαροφώνους vocaſſe τοὺς Κᾶρας. Sed huius poſtremi argumenti vim ſatis eludit ipſe *Strabo*, dum, quae alibi habet, ſatis innuunt, Cares ab *Homero* non generali nomine, et omnibus aliis gentibus, quae Graecae non fuerant, communi, ſed particulari et proprio, quod linguam Graecam male pronunciaſſent, ſecundum vocis ſignificationem antiquam et magis propriam βαρβαροφώνους appellari. Nec quoad *Archilochi* auctoritatem valet primum argumentum, quia ille *Homero* multo recentior erat: cum vero *Heſiodus* ſecundum Chronicon Marmor, et plerosque alios *Homero* vetuſtior eſſet, ſi ex *Heſiodo* probaſſet illius Poëtae temporibus Graecos generali nomine Ἕλληνας vocatos fuiſſe, viciſſet *Strabo*. Sed *Heſiodi* verba, quae contra *Thucydidem* affert, hoc non probant; ea enim haec ſunt: τὸν μὲν (ſcilicet *Heſiodum*) περὶ τῶν Προιτίδων λέγοντα ὡς Πανέλληνες ἐμνήσευον αὐτὰς, i. e. *Heſiodum* de Proetidibus dixiſſe, vniuerſos Graecos earum connubia ambiuiſſe. Quis autem hic probatum videt, *Heſiodi* temporibus omnes Graeciae incolas, vno communi nomine, Ἕλληνας appellari? Πανέλληνες enim non omnes eos ſignificat, qui regionem poſtea Ἑλλάδα dictam incolebant, ſed qui tunc Hellenes dicebantur. An vero *Heſiodi* temporibus illi ſoli, qui antiquam Ἑλλάδα incolebant, an vero omnes Graeciae populi Hellenes dicebantur, quoad hanc auctoritatem aeque manet incertum. Nos vero, *Thucydidis* grauiſſimi ſcriptoris auctoritatem ſecuti, neutrum verum putamus. Qui antiquam enim Helladem incolebant ipſius Hellenis temporibus, Hellenes dicebantur: cum autem illius filii et nepotes multi eſſent, et potentes, atque ideo in omnes fere totius Graeciae ciuitates eduxiſſent colonias, inde factum eſt, vt per totam Graeciam diſperſi fuerint, qui, quod ex genere Hellenico eſſent, communi priuatorum ſermone Ἕλληνες dicebantur, publice autem diuerſa habuerant gentium nomina, inter quas habitant, atque ideo ab *Homero* Athenienſes, Elei, Argiui, Boeoti vocabantur Graeci, Hellenes vero nunquam: et ſic intelligendus eſt *Thucydidis* locus, vbi dicit, Ὁμιλίᾳ μᾶλλον καλεῖσθαι Ἕλληνας, i. e. vt interpretatur *Scholiaſtes Graecus*, ἐκ ἀπὸ κοινῆς δόξης ἁπάντων. Vt vero hi Ἕλληνες caeteris Graeciae incolis immiſti magis magisque praeualuiſſent, ſic hoc τῶν Ἑλλήνων nomen magis magisque inceperat praedicari, donec tandem circa primam Olympiadum celebrationem pro communi omnium Graeciae incolarum agnoſceretur. Cum enim Iphitus, quando hos ludos inſtaurauerat, totius Graeciae incolas, qui tunc omnes aut Hellenici, aut ſub Hellenicorum imperio fuerant, ad illos conuocaſſet, iisque ſolis, caeteris lege prohibitis, conceſſiſſet certandi ius, eo tempore, quo communem primo celebrauerant conuentum, commune nomen primo videntur accepiſſe, et ſemet ipſos generali appellatione Ἕλληνας, et omnes alios Barbaros appellaſſe. Hactenus *Auctor* notarum in Chronicon Marmor. p. 133. cui adiice *Palmer.* Graec. Antiq. c. 3. et *Caſaub.* in *Strabon.* p. 240. IDEM.

Ἐν τῇ Φθιώτιδι] v. Herod. I, 56. Gens Hellenica ἐπὶ Δευκαλίωνος βασιλῆος, οἴκεε γῆν τὴν Φθιῶτιν — GOTTL.

Ἰσχυσάντων] *Hobbes* being ſtrong. WASS. In Reg. et Caſſ. eſt ſcholion, βασιλευσάντων. Φθιωτίᾳ, quod *Iidem Codd.* habent, videant alii an probari poſſit: nam regio eſt Φθιῶτις. *Strab.* IX. 433. καὶ ἡ χώρα Φθιῶτις καλεῖται, καὶ Ἀχαϊκή. Suſpicor Δ vltimae ſyllabae in A degeneraſſe, atque inde errorem ortum eſſe. DVCK.

Ἐπαγομένων] Quum praeceſſerit ἰσχυσάντων, videretur ſequi debuiſſe ἐπαγαγομένων, ſed intelligendum eſt ἐπαγομένων μετὰ τὸ ἰσχύσαι, id eſt, *et illis, poſtquam potentiam adepti eſſent, eos adducentibus.* Hanc certe γραφὴν et *Valla* ſequitur, qui vertit, *eas gentes adducentibus.* STEPH.

Καὶ ἐπαγομένων αὐτὸς etc.] *al. Portus* vertit: *et caeteri Theſſaliae populi eos in alias ciuitates auxilii cauſa arceſſerunt.* Sed hoc non de Theſſalis accipiendum, verba coniuncta

ἑκάστους μὲν ἤδη τῇ ὁμιλίᾳ μᾶλλον καλεῖσθαι Ἕλληνας. ὁ μέντοι πολλῷ γε χρόνῳ ἠδύνατο καὶ ἅπασιν ἐκνικῆσαι. τεκμηριοῖ δὲ μάλιστα Ὅμηρος. πολλῷ γὰρ [m] ὕστερος ἔτι καὶ τῶν Τρωϊκῶν γενόμενος, ὁδαμοῦ τοὺς ξυμπαντας ὠνόμασεν, οὐδ' ἄλλους ἢ τοὺς [n] μετ' Ἀχιλλέως ἐκ τῆς Φθιώτιδος, οἵπερ καὶ πρῶτοι Ἕλληνες ἦσαν· Δαναοὺς δὲ ἐν τοῖς ἔπεσι, καὶ Ἀργείους, καὶ Ἀχαιοὺς ἀνακαλεῖ. ὁ μὴν οὐδὲ βαρβάρους εἴρηκε, διὰ τὸ μηδὲ Ἕλληνάς πω (ὡς ἐμοὶ δοκεῖ) ἀντίπαλον [o] εἰς ἓν ὄνομα ἀποκεκρίσθαι. οἱ δ' ἓν ὡς ἕκαστοι Ἕλληνες κατὰ πόλεις τε ὅσοι [p] ἀλλήλων ξυνίεσαν, καὶ ξύμπαντες ὕστερον κληθέντες, οὐδὲν πρὸ τῶν Τρωϊκῶν διὰ ἀσθένειαν καὶ ἀμιξίαν ἀλλήλων ἀθρόοι ἔπραξαν. ἀλλὰ καὶ ταύτην τὴν [q] στρατείαν, θαλάσσῃ ἤδη [r] τὰ πλείω χρώμενοι, ξυνῆλθον.

m Ὕστερον *Marg.* quod probat *Steph. Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Cl.* Item *Reg. Caſſ. Dan.* Aug. n Μετὰ Ἀχιλλέως *Caſſ.* Aug. o Ἐς *Marg. Reg. Caſſ.* Aug. p Ἀλλήλων ὁμόφωνοι ἦσαν ξυνίεσαν *Ar. C.* Mosqu. ὁμοφώνων ἦσαν ἀλλήλοις ξυνίεσαν. Ἀλλήλων ὁμόφρονες ἦσαν ἀλλήλοις ξυνίεσαν *Dan.* q Στρατιὰν *Dan.* r Ταπλείω *Ar. C. Ald. Flor.* τὰ om. *Cl.* et *Caſſ.* ἤδη πλείω Baſ. τὰ om. Aug. et πλείω cum ι ſubſcr.

evincunt; nam ait, τῶν παίδων ἰσχυσάντων καὶ ἐπαγομένων. proinde vtraque vox coniuncta copula ad eosdem (ſc. Hellenem eiusque liberos) refertur. *Acacius.* Sic *Valla* vertit: *Hellene autem eiusque liberis in Phthiotide rerum potitis, et eas gentes emolumenti gratia in alias ciuitates adducentibus etc.* HVDS. *Salmaſ.* l. d. p. 427. hunc locum laudans ſcribit ἑαυτὲς, et p. 348. ἄυτας; vitio typographorum, pro αὐτὲς, quod eſt in *Clar.* *Idem* p. 275. ita vertit: *Cum vero Hellen et eius nati Phthiotide Theſſaliae vires collegiſſent, et in proximas quasque vrbes* ſemet *induxiſſent.* Non video, cur non poſſit ferri αὐτές. In *Reg.* ſuper h. v. ſcriptum eſt ſcholion, τὲς Φθιώτας, quae nota figura eſt. *Lucian.* Timon. p. 75. τοιοῦν ἤδη χρόνον οὐδ' ἀπέβλεψα εἰς τὴν Ἀττικήν. καὶ μάλιστα ἐξ ἧς φιλοσοφία καὶ λόγων ἔρωτες ἐπεπόλασαν αὐτοῖς. Et in Latinis Scriptoribus nihil frequentius. Vid. *Gronov.* II. de Pecun. vet. 4. DVCKER.

Ambiguitas ineſt huic loco, quae notatur quoque in Cod. Aug. Quam vt tollerent Salmaſius, (de Hellen. p. 275 et 427) et poſt eum Reiskius (Anim. ad h. l.), legi maluerunt αὐτὲς· ſemet *ipſos offerentibus et ingerentibus.* Ita Acacius quoque intelligit. Haec mutatio eſt leuis et explicatio facilis. Duckerus vero, cui ſuffragatur Abreſchius, (in Diluc. p. 7.) vulgatam recte tuetur, et, praeeunte Scholiaſte cod. Reg., ex v. Φθιώτιδι, nota figura, deſumit Φθιώτας. Ita ἐπαγομένων quoque ad Hellenem eiusque liberos, per naturalem ordinem, pertinet, et per αὐτοὺς intelliguntur incolae Phthiotidis; quae explicatio linguae legibus eſt conſentanea. Salmaſiana correctio propterea parum veriſimilis videtur, quod v. ἐπάγεσθαι, cum reciproco poſitum, nusquam reperitur; vt Abreſchius, l. c., monuit. Heilmanus in verſione theotiſca ad h. l. in ἐπαγομένων intelligit ἀνθρώπων, et per αὐτὲς Hellenem et filios: quae interpretatio, latinae Vinſemii ſimilis, dura et haud veriſimilis videtur, vt vulgata Aem. Porti. GOTTL.

Ὠφελείᾳ] Vid. Indicem. *Lucret.* multis praebet regionibus aequor *Vtilitatem* opportunam ſitientibus nautis: aliter paulo *Aeſchylus* Agam. Πολλῶν γὰρ ἐσθλὲν τὴν ΟΝΗΣΙΝ εἰλόμην. WASS. De ſententia horum verborum agit *Salmaſ.* l. d. p. 275. et 427. Et de τῇ ὁμιλίᾳ μᾶλλον p. 348. ſeqq. D.

Ἐπ' ἀφελείᾳ] *ea lege atque conditione, ſi tanquam ſocii ſibi auxilium ferrent.* v. Schol. Aug. Factum hoc videtur coloniis, auctoritate atque ſuaſu Hellenis eiusque filiorum, in alias vrbes Graeciae deducendis. G.

Ἤδη] in Aug. Schol. interl. eſt: τὸ ἤδη ἀντὶ τοῦ δή. G.

Τῇ ὁμιλίᾳ] *quotidiana conſuetudine, ſermone.* Reisk. in Dil. Abreſch. ad h. l. coniiciebat: ἐμπειρίᾳ, et c. 10. citabat. Sed quod hanc correctionem in Anim. non repetiit; eum videtur illius poenituiſſe. G.

Τῇ ὁμιλίᾳ] i. e. τῇ ἐπιμιξίᾳ, per conſuetudinem et conſociationem, cum (in dies magis) inter ſe mixti agerent. Si eſſet, *in ſermone*, in vſu vitae, ἐν adderet Thuc. vel κατὰ τὴν ὁμιλίαν, diceret. μᾶλλον καλεῖσθαι, eſt, ſaepius iam in dies, vſitatius, ita vocari coeptos ac ſolitos. BAVER.

[Οὐκ ἀπὸ γραφῆς καὶ] Inſerui καὶ, monente Abreſchio, e cod. Caſſel. (Dil. p. 7.) Stephanus corrigebat: ἀπὸ κοινῆς δέξης, quod probat Salm. de L. Hell. p. 349. et Grammius γραπτῆς δόξης. Verba ἀπὸ γραφῆς ſpectant Homeri teſtimonium, quo vtitur Nolter. v. Abreſch. l. c. A cod. Caſſ. abſunt verba: καλεῖσθαι μᾶλλον Ἕλληνας. In cod. Aug. totum hoc Schol. non exſtat.] G.

Μᾶλλον καλεῖσθαι] Reisk. in Animadu. ad h. l. vertit: *frequenter, crebro, multum.* Ita μᾶλλον ſaepius adhiberi ab Herodoto, Thucydide et aliis. Sentum eſſe: *a conſuetudine ſingularium Graeciae populorum cum Hellenis ſubole* (quae ſuboles paſſim vrbium praeſidia tenebat, et mercede vrbes cuſtodiebat) *factum eſt, vt populi illi ſingulares ſeorſim quique Hellenes vocitarentur, non autem totus illorum populorum complexus; id quod tardius accidit.* Expreſſit verba vncinis incluſa ad correctionem αὐτές. G.

Οὐ μέντοι — ἐκνικῆσαι] ſc. τοῦτο τὸ ὄνομα, quod in ſuperioribus latet: καλεῖσθαι Ἕλληνας: *hoc nomen* (Hellenum) *diu non omnibus Graecis impoſitum eſt, l. apud omnes Graecos inualuit, vt* Ἕλληνες *vocarentur.* Ἐκνικῆσαι idem eſt ac ἐπικρατῆσαι. Ita quoque Schol. Aug. ἐκνικῆσαι ἀντὶ τοῦ ἐπικρατῆσαι. Abreſch. in Auct. Diluc. p. 214. notat: ſi mutuo ſeſe reſpiciant ἑκάστους et ἅπασιν· poſitum eſſe ἅπασι pro: παρὰ ἅπαντων, et ſic τὸ ἠδύνατο valere, δυνατὸν ἦν, n. αὐτοῖς, Helleni eiusque liberis. Sin ἐκνικῆσαι abſolute ſumatur, de Pelasgis intelligendum eſſe, quibus haud contigerit vocari Hellenes; et ſic videri cepiſſe Scholiaſten vulgatum. Sed Schol. Aug. explicatio ſimplicior videtur. G.

Ἅπασιν ἐκνικῆσαι;] Sane, ſi neutrum ſit ἐκνικῆσαι, Dat. ἅπασιν eſt pro παρ' ἅπασιν, ἐν ἅπ. apud omnes, per vniuerſos. Sed tamen obſtare videtur, ἠδύνατο, vt otioſum et languidum. Quid, ſi ἐκνικᾶν ſit, *exprimere*, extundere, perficere, vt Latinis, *peruincere*; *Er* (Hellen) *konnte es lange Zeit nicht ſo weit, nicht dahin bringen*; ſcil. vt ab eo dicerentur Hellenes? B.

Τεκμηριοῖ — Ὅμηρος] *auctor maxime locuples, fide dignus huius rei eſt Homerus.* Stephanus paullo poſt probat ὕστερον. G.

Μάλιστα Ὅμηρος] non, vt fide dignus, quod hic quaerit B. Gottleberus; quippe infra ipſe Thuc. de hoc ipſo Homero, velut dubius: εἴτω ἄξιος πιστευθῆναι, ſi *cui* (tamen) idoneus videtur, cui credat; Immo ſimpliciter eſt: cuius rei euidentiſſimum argumentum praebet Homerus, nempe

ciuitates, *ad se* auxilii causa accerserent, ita demum propter diuturnum congressum *et consuetudinem factum videtur*, *vt* singuli Hellenes vocarentur. Et tamen ne sic quidem longo post tempore *illud cognomen* ad omnes etiam peruenire potuit atque obtinere. Homerus vero praecipue hoc indicat. Quamuis enim multo post bellum Troianum sit natus, nusquam *tamen* vniuersos *Graeciae populos* appellauit, nec alios, quam eos, qui cum Achille ex Phthiotide *venerant*, qui etiam primi Ελληνες fuerunt. Danaos vero, et Argiuos, et Achaeos in *suis* carminibus nominat. Nec tamen barbaros dixit, quod ne Ελληνες quidem, *a barbaris* distincti, in vnum *totius gentis commune* nomen *barbaro* (vt mihi videtur) oppositum, adhuc coaluissent. Quotquot igitur et singuli *passim* Ελληνες *erant*, et quotquot per vrbes sparsi se mutuo intelligebant, et qui vniuersi postea *communi τῶν* Ελλήνων *appellatione* nominati fuerunt, propter *virium* imbecillitatem, et vitae genus mutuo commercio carens, nihil ante Troiana tempora *armis coniunctis* gesserunt. Sed et ad hanc ipsam expeditionem conuenerunt, quod in plerisque *Graeciae partibus* iam rebus maritimis operam darent.

ὁμιλίᾳ] τῇ ὁμιλίᾳ καλεῖσθαι μᾶλλον Ἕλληνας, ἢ κ ἀπὸ γραφῆς καὶ δόξης ἁπάντων, ἀλλ' ἐκ τῆς τῶν ἐπιχωρίων ὁμιλίας. Καὶ ἅπασιν ἐκνικῆσαι] τελείως ἐπικρατῆσαι, τὸ καλεῖσθαι Ἕλληνας. 4. Πολλῷ γε χρόνῳ] Οὕτως λέγουσιν οἱ Ἀττικοὶ, πολλῶν ἡμερῶν ἢ εἰδόν σε, ἀντὶ τοῦ, ἐν πολλαῖς ἡμέραις. 4. Ἐκνικῆσαι] ἀντὶ τοῦ ἐπικρατῆσαι· τὸ δὲ πᾶσι, κατὰ παντὸς, καὶ τὸ πολλῷ γε χρόνῳ, ἀντὶ τοῦ ἐν πολλῷ γε μέντοι χρόνῳ. Οὐκ ἐδύνατο δὲ ἅπασιν ἐκνικῆσαι τὸ ὄνομα τοῦτο, ἀλλ' ἐν πάνυ πλείῳ χρόνῳ. Πολλῷ γὰρ ὕστερος ἔτι] ἴσως ἐν ἑτέρῳ, καὶ καλῶς γέγραπται. τὸ πολλῷ γὰρ ἀρκεῖ ἐπὶ τοῦ χρόνου, καὶ τὸ ὕστερον πλεονάζει. τὸ δὲ ὕστερος ἐπὶ τοῦ Ὁμήρου λεγόμενον, ἔχει τὴν ἀκολουθίαν τοῦ λόγου σαφῆ. Ξύμπαντας] τὸ γὰρ, Ἐγχείῃ ἑκάστου ἂν Ἕλληνας καὶ Ἀχαιοὺς, νενίθεται. Οὐδὲ βαρβάρους] τὸ γὰρ βαρβαροφώνων νενίθεται. Ἀντίπαλον εἰς ἓν] ἀντίπαλον, καὶ τὸ ἴσον, καὶ τὸ πολέμιον. ἀντίκειται γὰρ τῷ Ἕλληνι ὁ βάρβαρος. τὸ δὲ ἑξῆς, οἱ Ἕλληνες ὡς ἕκαστοι, καὶ ξύμπαντες, ὕστερον κληθέντες Ἕλληνες. Ταύτην τὴν στρατείαν — ξυνῆλθον] ἀντὶ τοῦ συνεστράτευσαν· δεῖ δὲ προσθεῖναι τὴν εἰς· οἷον, ἀλλὰ καὶ εἰς ταύτην τὴν στρατείαν ξυνῆλθον. Θαλάσσῃ χρώμενοι] τετέσιν

suo vsu loquendi, quo nunquam vniuersos Hellenes vocet. BAVER.

[Εν ἑτέρῳ) sc. βιβλίῳ s. ἀντιγράφῳ. Rationem Scholiastae improbat Stephanus, et ὕστερον praefert.] GOTTL.

Ὕστερος] Hanc lectionem ὕστερος agnoscit *Scholiastes*, immerito tamen alteram margini adscriptam improbans, tanquam πολλῷ per se sufficiat, et additum ὕστερον abundet. STEPH.

Οὐδαμῆ —] Reisk. in Dil. Abresch. p. 7. coniicit: οὐδαμῆ ἴσως τοὺς ξύμπαντας — G.

[Νενόθευται) *pro spurio habitum fuit.* τὸ γὰρ, n. Ὁμηρικὸν ἔπος. Exstat Il. β'. 530. In cod. Aug. h. v. legitur: τὸ γὰρ ἐγχείῃ δ' ἑκάστου Πανέλληνας κ. Α. ν., vt in Homero. Aristarchus et, vt commemorat Eustath. ad l. c. p. 276., Zenobius h. v. spurium habet. cf. Schol. min. ad Il. f. v. 395. p. 166. Sed Eustathius l. c. versum Homero vindicat.] G.

Ὠνόμασεν] n. Ἕλληνας. G.

Φθιώτιδος] Vid. *Schol.* ad Il. *f*, 395. et Il. π', 595. et *Dicaearchum* p. 22. Ed. *Hudf.* Contra Nostrum disputat *Strabo* VIII. 370. et XIV. 661. WASS. *Salmas.* l. d. p. 349. remouet ea, quae veteres quidam aduersus Thucydidem disputauerunt. Versum Homeri, quem hic adfert *Enarrator Graecus* ex Il. β'. 530. spurium esse etiam ibi adnotat paruus *Scholiastes*. Et sic *Salmas.* l. d. p. 350. DVCK.

[Τὸ γὰρ βαρβαροφώνων) hoc Schol. addidi e Cass. et Aug. In Cass. adiectum erat superiori Schol. Sed in Aug. verba textus: οὐδὲ βαρβάρους, praefixa sunt; quod imitatus sum. Respicit Schol. ad Il. β'. v. 867. v. Eustath. qui h. l. Thucydidei non immemor fuit. v. Clarck. ad locum Hom. c. p. 127] G.

Ἕλληνάς πω] In Aug. cod. superscr. τὸ τι πρέλκει. Sed τὸ τι, quod habuisse videtur Schol. in suo exemplo, non comparet in codd. G.

Ἀντίπαλον] Citat *Hesych.* et expl. Ἐναντίον, ἐχθρόν. damnat *D. Halic.* De Caribus v. *Herodot.* I, 161. WASS. Quae *quidam Codd.* addunt ad illa ἀλλήλων ξυνίσασιν, glossam sapiunt. D.

Ἀντίπαλον δὲ ἓν ὄνομα ἀποκεκρίσθαι] Laudat hunc locum Eustathius ad Hom. Il. B. p. 367. Θουκυδίδης ἤν φησι, μὴ λέγεσθαι βαρβάρους διὰ τὸ μηδὲ Ἑλληνάς πω εἰς ἓν ἀποκεκρίσθαι ἀντίπαλον ὄνομα. Etsi hic locus non, quo ordine editus est, laudatur; tamen inde apparet, qualem ordinem verborum constituerit Eustathius. Idem fere sensit Reiskius, (anim. ad h. l. p. 4.) quanquam non meminit Eustathii, quod ἀντίπαλον εἰς ἓν idem esse dicit, ac: εἰς ἓν ἀντίπαλον· „*nondum* (sic mihi videtur) *eo tempore nomen* Ἑλλήνων *erat nomen illi significationi consecratum, qua designaret vno vocabulo populum vniuersum barbaris oppositum.*“ Ἕλληνες sunt nomen vnum, ἀντίπαλον, opponi solitum τοῖς βαρβάροις. Sic Heilmanus fere: Weil die Griechen (Hellenen) noch nicht im Gegensatz gegen jene unter einem allgemeinen Namen begriffen waren, der sie davon unterschieden hätte. Strabo (L. XIIII. T. II. p. 976. Alm.) accurate haec verba repetit, omissis tamen: ὡς ἐμοὶ δοκεῖ· et sententiam Thucydidis refutare frustra conatur; vt Casaubonus et Clarkius ad Hom. Il. β'. 867. bene monent. G.

Ἀντίπαλον] Intellige simpliciter per appositionem, Neutrius pro Masculino: Graeci, qui illis opponantur, quasi, quae natio, quod nomen diuersum sit barbaris. Ita Iustin. Instit. I, 5. §. 1. liberi, et, his *contrarium*, serui, id est, qui serui, quod nomen, quae notio, qui ordo, quod genus hominum liberis opponatur. Ita et supra, c. 2. extr. παρ' Ἀθηναίοις, ὡς βέβαιον ὄν, explicare liceat ὡς βεβαίους ὄντας. BAVER.

[Ἀντίπαλον καὶ τὸ ἴσον) Steph. coniicit, scribendum esse: ἀντίπαλον καὶ τὸ ἴσον, καὶ τὸ πολέμιον. Ἐνταῦθα δὲ πολέμιον· ἀντίκειται γὰρ τῷ Ἕλληνι ὁ βάρβαρος. Coniectura haec probabilis sit ex Hesych. et Suida, quorum hic voci tres significationes tribuit: ἀντίπαλον τρία σημαίνει, τὸ ἐναντίον, καὶ τὸ

ὁ'. Μίνως γὰρ [s] παλαίτατος, ὧν ἀκοῇ ἴσμεν, ναυτικὸν ἐκτήσατο, καὶ τῆς νῦν Ἑλληνικῆς θαλάσσης [t] ἐπιπλεῖστον ἐκράτησε· καὶ τῶν Κυκλάδων νήσων ἤρξέ τε, καὶ οἰκιστὴς πρῶτος τῶν πλείσων ἐγένετο, Κᾶρας ἐξελάσας, καὶ τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας ἡγεμόνας ἐγκατέστησας. τό, τε [v] λῃστικὸν, ὡς εἰκὸς [x] καθήρει ἐν τῇ θαλάσσῃ, [y] ἐφόσον [z] ἠδύναντο, τῶ τὰς προσόδους μᾶλλον ἰέναι αὐτῷ.

ε'. (Οἱ γὰρ Ἕλληνες τοπάλαι, καὶ τῶν βαρβάρων οἵ τε ἐν τῇ ἠπείρῳ παραθαλάσσιοι, καὶ ὅσοι νήσους εἶχον, ἐπειδὴ ἤρξαντο μᾶλλον περαιοῦσθαι ναυσὶν ἐπ' ἀλλήλους, ἐτράποντο πρὸς λῃστείαν, ἡγεμένων ἀνδρῶν δυνατῶν τὰ μάλιστα, κέρδος τῶ σφετέρῳ [a] αὐτῶν [b] ἕνεκα, καὶ τοῖς ἀσθενέσι τροφῆς· καὶ προσπίπτοντες πόλεσιν ἀτειχίστοις, καὶ κατὰ κώμας οἰκουμένας, ἥρπαζον, καὶ [c] τὸν πλεῖστον τῶ βίῳ

[s] Παλαιότατος *Marg. Ar. C. Flor. Baſ.* Παλαιώτατος *Caſſ.* [t] Ἐπὶ πλεῖσον *Cl.* paſſim fere et *Caſſ.* Aug. [v] Λῃστικὸν *Marg. C. Cl.* et *Dan.* [x] Καθαίρει *Ar.* [y] Ἐφ' ὅτον *Cl.* paſſim, *Reg. Caſſ.* Aug. [z] Ἐδύνατο *Cl.* [a] Αὐτῶν *Cl. C. Ar.* Aug. *Reg. Caſſ.* [b] Εἵνεκα *Ar.* Mox Aug. habet κατὰ κώμας οἰκουμένας. [c] Τὸ πλεῖσον *Cl.* atque ita *Ar.* ex emend. cod. Baſ. Τὸν πλεῖστον πόρον τοῦ β. *Dan.* Mosqu. τὸν πλεῖστον· ſed in marg. ſcriptum: γρ. καὶ τὸ πλεῖστον τῶ βίῳ.

ἰσόπαλον, καὶ τὸ ἰσόσροφον. Heſychius: Ἀντίπαλον, ἐναντίον, ἐχθρόν. Θουκυδίδης.] G.

[Ὁ βάρβαρος) in Caſſ. et Aug. eſt, τὸ βάρβαρος. Reliqua poſt βάρβαρος deſunt.] G.

Οἱ δ' ἂν ὡς ἕκαστοι] in Aug. in margine ſcriptum erat ad h. v. ἀνάληψις. n. reſumit l. repetit ſuperiora et in vnum colligit. GOTTL.

Ὅσοι] Reisk. ad h. l. malit, ὅσαι, ſc. πόλεις, ſic vertens: *Hellenes igitur tam illi ſingulares, et per ciuitates ſparſi, quae quidem et ipſos* (Hellenes) *intelligerent, et ab ipſis intelligerentur; quam illi vniuerſi poſtmodum ſic dicti.* Sed non opus correctione. G.

Ἀλλήλων ξυνίεσαν] Audire non poſſum interpretantes: qui ſe mutuo intelligerent; etſi et vis vocabuli et Genitiuus adiectus ſuadeat: ſed res vetat. Quid enim? Num Graeci minus ſeſe mutuo intelligebant? Aut quid hoc ad rem? Dialecto differebant, at non ita, vt intelligere ſe non poſſent. Quid enim nos hodie laboramus in Dialectis intelligendis? Ego vertere audeam: quicunque inter ſeſe eſſent congreſſi, iuncti, mixti, ἐπιμιξίαν colerent (quam ſupra dicit) ἀλλήλων pro ἀλλήλοις, vt ſupra πιστεύειν, cum Genit. p. Dat. BAVER.

Ἀθρόοι] i. e. ἀθρόᾳ ὑδατῇ τῇ δυνάμει — Sic loquitur IIII, 55. opponitur μέρει. Infra c. 11. ὃκ ἀθρόοι ἀλλὰ μέρει — ἀτειχισον. G.

Καὶ ταύτην] ſc. ἐς, v. Schol. Aug. Reiskio in anim. p. 4. videbatur deeſſe ἐς vel πρός. G.

Στρατείαν.] *Schol.* ad Il. *K.* 252. στρατιὰν male. WASS.

Μίνως γὰρ etc.] Minoa maris imperium obtinuiſſe teſtantur *Ariſtot.* in Polit. l. 2. c. 8. *Diodorus Siculus* l. 4. *Stobaeus* ſerm. 42. *Strabo* l. 10. *Apollodorus* l. 3. *aliique*, quos affert *Meurſius* in Creta, lib. 3. c. 3. HVDS. Vide *Cumberlandi Orig. Gentium* Antiquiſ. p. 299. WASS. Et *Selden.* Mar. Clauſ. I, 9. DVCK.

Μίνως παλαίτατος ὢν] Reisk. eleganter legit: παλαίτατος ὤν, ὧν ἀκοῇ — Sed non eſt neceſſe. v. cod. Aug. De Minois potentia nautica Abreſch. in Dil. citabat Plat. Legg. IIII. 596. G.

Μίνως παλαίτατος — ἐκτήσατο,] Eodem modo dictum ſimpliciter, vt Latinis, *primus hoc fecit*, i. e. primus fuit, qui faceret; ita et h. l. Minos antiquiſſimus eſt eorum, de quibus fama proditum ſit, qui claſſem pararet. Reiskii coniectura, inſerentis ὤν poſt παλαίτατος, locum haud habet. Neque enim *per ſe* Minos fuit antiquiſſimus omnium, de quibus famâ conſtaret; ſed tantum qua claſſem paratam: quod eſt ipſum illud, παλαίτ. — ἐκτήσατο. BAVER.

[Διὰ τριῶν συγκλείων) haec omnia vſque ad τό τε λῃστικὸν abſunt a Caſſel.] G.

[Ἀφ' ὧ ἄνθρωποι μέχρι Μίνω) antea lacuna erat: ἀφ' ὧ Μίνω· quam e cod. Aug. expleui. Abreſch. Dil. p. 8. coniiciebat: ἀφ' ὧ Μίνως ναυτικὸν, ſ. πρῶτον ναυτικὸν ἐκτήσατο.] G.

[Ὧν —) Hoc Schol. addidi e cod. Aug. n. παλαίτατος ἐκείνων, ὧν —] G.

[Ἐπὶ πλεῖσον) inſerui h. Schol. ex Aug. quod et in Caſſel., quamuis vitioſum et mancum, reperitur. Legitur enim: ἐπὶ πολὺ μέρος τῆς ἐκράτησεν ..... ἢ ἐπιπλεῖσον —] G.

[Κυκλάδων νήσων) hoc Schol. adieci ex Aug cf. Strab. L. X. p. 743. Ῥηνη eadem eſt ac Ῥήνεια, Ῥηναία et Ῥηνίς. vid. Steph. de vrb. p. 653. et Caſaub. ad Strab. 744. Μύκονος ſcripſi pro Μύκων, Ὄστηνος. Ceterum Schol. ad τῶν πλείσων et ἐγκατέστησας deſunt in Aug.] G.

Τοῦ — ἰέναι] ſc. ἕνεκα: vt reditus et vectigalia ei redirent et afferrentur certiora et vberiora: nempe, non intercepta a praedonibus mare infeſtantibus. Ita Cic. p. L. Manil. c. 11. de piratico bello: quod vectigal vobis tutum fuit? Obſ. et ἰέναι, de vectigalibus, quod ſign. 1) colligi, redire, *einkommen*; quippe et hoc impediebant praedones; 2) transmitti, afferri, reddi, *eingeliefert werden.* B.

Κᾶρας ἐξελάσας] Cares a Minoe electos e Cycladibus, memoratur *Libanio* in Antiochica, et *Iſocrati* in Panathenaica. HVDS. *Iſocrates* Panath. 354, 34. *Herodot.* I, 28, 171. Λῃστικὸν et λῃστικὸν vtroque modo Noſter. Εἵνεκα fere Poëtarum eſt, aut *Herodoti.* WASS. Locum hunc de Caribus laudat *Serv.* ad Virg. VIII. Aen. 725. Λῃστικὸν habet *Thom. Magiſt.* D.

Τό, τε λῃστικὸν — καθῄρει] Cod. Ar. καθαίρει, ſollemni permutatione. Sic Plat. Menex. c. 12. ἀναλαβόμενοι καὶ ἐξελάσαντες πᾶν τὸ βάρβαρον ἐκ τῆς θαλάσσης. v. Abreſch. Anim. ad Aeſchyl. T. II. p. 42. Si haec lectio, cui fauere videtur Abreſch. in Dil. p. 8., locum habeat, per hypallagen dictum eſſet, pro, τῶ τε λῃστικῶ ἐξεκάθηρεν τὴν θάλασσαν. Sed, vt ipſe agnoſcit Abreſchius, non opus eſt hac lectione, quae ope figurae defendi debet. C. 13. h. libr. dixit vt h. l. τὸ λῃστικὸν καθῆρον. Lectionem καθῄρει quoque confirmat Thom. M. in v. λῃστικὸν, qui h. l. meminit. Oudendorp. ad Thomae M. locum cit. fauet ſcripturae λῃστικόν. v. Schol. Auguſt. GOTTL.

[Τό, τε λῃστικὸν) in Aug. hoc Schol. ita legitur: τὸ μὲν ἐκτὸς τῶ ῥ σημεῖο τὸ σύσημα τῶν λῃστῶν, τὸ δὲ μετὰ τῶ ῥ τὸ κτῆμα τῶν λῃστῶν. ἡ γὰρ μὴ λῃστευομένη, πλείης φέρει προσόδους. Ita infra, ad c. 13. in cod. Caſſ. eſt: λῃστικὸν, τὸ σύσημα τῶν λῃστῶν· τὸ δὲ μετὰ τῶ ῥ, τὸ κτῆμα τῶν λῃστῶν. Stephan. tamen hoc diſcrimen ſemper obſeruari negat.] G.

Οὗ) Reiskius in Anim. ad h. l. legit τοῦ. eleganter. G.

4. Minos enim eorum, quos auditu cognouimus, antiquissimus, classem *sibi* comparauit, maximamque partem maris, quod Graecum nunc vocatur, in suam potestatem redegit: et Cycladum insularum imperium obtinuit, et in *earum* plerasque primus colonias deduxit, Caribus *inde* pulsis, suosque filios *ibi* principes constituit. Praeterea latrones (vt est verisimile) quoad potuit, e mari sustulit, vt reditus ad se facilius venirent.

5. Olim enim Graeci, et barbari, quotquot in continente degebant, marique vicini erant, quique insulas incolebant, postquam nauibus alii ad alios mare traiicere frequentius coeperunt, sese ad latrocinia conuerterunt, virorum potentissimorum ductu, *idque* tum quaestus sui causa, tum etiam vt victum pauperibus quaererent: atque adorti ciuitates nullis muris munitas, et quae * pagatim incolebantur, *eas* diripiebant, et maximam victus partem hinc *sibi* comparabant. Quod hoc facinus nondum ignomi-

* Vicatim *Acacius*. Castellatim *mallem*. HVDS.

ἐμτορευόμενοι. Μίνως γὰρ παλαίτατος] διὰ τριῶν συγκρίσεων δείκνυσι τὰ πρὸ τῶν Πελοποννησιακῶν ἀσθενῆ, ἀφ' ὧ ἄνθρωποι μέχρι Μίνω. καὶ ἀπὸ τότε μέχρι τῶν Τρωϊκῶν, καὶ ἀπὸ τῶν Τρωϊκῶν, μέχρι αὐτῶ. τινὲς δ' ὰκ ἐντεῦθεν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ, φαίνεται γὰρ ἡ νῦν Ἑλλὰς, πρώτην λέγουσι σύγκρισιν. ὧν] τὸ ὧν ἀντὶ τοῦ ἐκείνων. Ἑλληνικῆς θαλάσσης] πρότερον γὰρ Καρικὴ ἐκαλεῖτο ἡ θάλασσα. Ἐπιπλεῖσον ἐκράτησε] ἐπὶ πλεῖσον ἀντὶ τοῦ ἐπὶ πολὺ μέρος, ὅ ἐστιν, ἐπὶ πολὺ μέρος αὐτῆς ἐκράτησεν, ἢ τὸ ἐπιπλεῖσον ἀντὶ τοῦ πάνυ. Κυκλάδων νήσων] Κυκλάδων, παρὰ τὸ ἐν μέσῳ ἔχειν τὴν Δῆλον, τὴν ἱερὰν τῦ Ἀπόλλωνος, καὶ κύκλον τινὰ περὶ αὐτὴν μιμεῖσθαι. εἰσὶ δὲ κατά τινας ιε αὗται· Πάρος, Ἄνδρος, Ἰκαρος, Σκύρος, Ῥήνεια, Ῥήνη, Δῆλος, Νάξος, Σίφνος, Κέως, Μύκονος, Τῆνος, Κύθνος, Ἀμοργος, Σέριφος. Κατὰ δέ τινας ιβ, πλὴν Ῥήνης καὶ Σκύρυ καὶ Ἰκάρυ, μᾶλλον δὲ πλὴν Ῥήνης καὶ Σκύρυ καὶ Ἀμόργυ. Τῶν πλείστων ἐγένετο] ὑπακουτέον Ἑλλήνων. Ἐγκατοικήσας] ποιήσας κατὰ μέρος; ὰ πάντας ὁμῦ. Τό, τε λῃστικὸν] λῃστικὸν τὸ σύσημα, ἤγουν τὰς λῃστάς· λῃστρικὸν δὲ, τὸ κλῆμα. Τὰς προσόδους μᾶλλον εἶναι αὐτῷ] ἡ γὰρ μὴ λῃστευομένη πλείως φέρει προσόδως. Οἱ γὰρ Ἕλληνες] τὴν αἰτίαν τοῦ λῃστεύειν ἐπάγει νῦν. Οἵ τε ἐν τῇ ἠπείρῳ] ἤπειρος τριχῶς λέγεται. * ἡ πᾶσα γῆ, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς θαλάσσης. Οὐ τῶν ἀδυνατωτάτων] εἶπεν γὰρ ἀτειχίστων ὄντων, ὥσπερ ἦν ἡ Ἀττικὴ πάλαι, κατὰ κώμας οἰκουμένη. Ἡρπαζον] ἐλῄστευον, ἀπὸ τοῦ ἁρπάζειν ἐβίων. Καὶ τὸν πλεῖστον τοῦ βίυ] Οὕτω Θουκυδίδης, καὶ τὸν πλεῖστον τοῦ χρόνυ.

[Ἡ γὰρ μὴ λῃστευομένη) Scholiastes non satis cepit mentem Thucyd., vt bene monet Grammius. Non modo enim Minos sustulit piratas, vt insularum incolae libere ac tuto ea, quae penderent regi, colligerent; sed vt commodius faciliusque peruenirent ad regem *ai πρόσοδοι*. Post *προσόδως* Cassel. habet: *λείπει δὲ ὑπέρ.*] GOTTL.

Οἱ γὰρ Ἕλληνες τοπάλαι etc.] Constat, omnes fere gentes mari vicinas piraticam olim exercuisse. De Cilicibus, et Tyrrhenis testatur *Eustathius* ad *Dionysium*, de Phoenicibus *Herodotus*, de Phocensibus *Iustinus*, de Saxonibus *Sidonius*, de Cimbris *Posidonius*, de Liburnis veteribus *Appianus*, de Aegyptiis *Heliodorus*, de Germanis *Caesar* et *Tacitus*, de Hispanis *Plutarchus*. HVDS.

[Ἤπειρος τριχῶς) Lacunam ex parte supplet Cod. Cass. in quo non omnia legi potuerunt. In Aug. plane nihil legi potuit. ἡ Ἀσία κατ' ἐξοχὴν, καὶ μέρος τι τῆς .... Κεφαλήνιαν. De v. Ἤπειρος laudabat Duk. Spanh. ad Iul. Orat. 1. p. 122. adde Berkel. ad Steph. de Vrbb. p. 383. Fortasse ex Agathem. L. II. c. 17. supplere potest lacuna: *διαιρεῖται δὲ ὅλη οἰκουμένη εἰς* Ἤπείρους τρεῖς, Ἀσίαν τε καὶ Λιβύην, καὶ τὴν Εὐρώπην, Alias a veteribus orbis terrarum describitur in duas partes, Asiam atque Europam, quae complectebatur Africam.] G.

Ἤρξαντο μᾶλλον περαιοῦσθαι] Reisk. in Dil. Abresch. p. 9. τῷ μᾶλλον substituebat: *μόνον*, hoc sensu: *ex quo tempore tantummodo*, i. *ex quo primum incipiebant*. Sed ipse vir doctiss. non probauit hanc coniecturam, quod eam non repetiit. GOTTL.

[Οὐ τῶν ἀδυνατωτάτων) ex Aug. Cod. inserui.] G.

Προσπίπτοντες] Haec et superiora reprehendit Dionys. de Thuc. iudic. p. 856. G

Κατὰ κώμας etc.] Sic *Suidas* in voce κώμη. Οἱ δὲ τὰς ἐν τῇ πόλει δήμους, κώμας φασὶ προσαγορεύεσθαι, καὶ κωμήτας τὰς ἐν τῇ πόλει, καὶ οἷον τὰς δημότας ἐν τῇ αὐτῇ τάξει καὶ μοίρᾳ τῆς πόλεως οἰκοῦντας. ὅτως Ἀριστοφάνης. εἴρηκε δὲ καὶ Θουκυδίδης τὰς δήμους κώμας ἐν πρώτῃ. κατὰ κώμας δὲ τῷ παλαιῷ τρόπω οἰκηθεῖσα. HVDS. vid. *Suidam* in κώμην, et *Kiisteri* Notas. *Hesych.* κῶμαι, ἀγυιαὶ, ῥύμαι. apud quem in κῶμα, pro κοίμισμα et λιθώδης, repone κοίμημα et ληθώδης. vid. *Suid.* et *Etym.* M. in κῶμα. WASS. Vers. 7. σφετέρου αὐτῶν an αὐτῶν legas, fortassis non multum interest. Sed *Thucydides* alibi αὐτῶν. Vid. *Indicem*. In *Hom.* Od. α', v. 7. eadem est varietas scripturae. DVCK.

Κατὰ κώμας οἰκουμ.] Notabile, quod ipsas vrbes dixit habitari κατὰ κώμας, i. e. similes vicis vel pagis, κωμηδὸν, non iunctas aut comprehensas vno ambitu, neque vno muro clausas, sed sparsis domibus et *disiectis*, vt Tacitus loquitur. BAVER.

Τὸν πλεῖστον] Multi primo intuitu mendose scriptum τὸν πλεῖσον existimabunt: sed nec *Scholiastes* nec *Vet. exempl.* γραφὴν illam suspectam habere sinunt. STEPH. Τὸ πλέον *Ar. Schol.* et *MSS.* πλεῖσον. WASS. Πόρον, quod additur in *Dan.*, videtur esse supplementum alicuius Magistri. D.

Τὸν πλεῖστον τῦ βίυ] pro τὸ πλεῖστον τ. β., sed nihil mutandum, vt vidit Schol., qui locum ex h. libri c. 30., ad lectionem confirmandam laudat. Alia ratio est L. II, 45. Φθόνος τοῖς ζῶσι πρὸς τὸν ἀντίπαλον, vbi cum Steph. et Duker. legend. τὸ ἀντίπαλον. L. I. 78. τοῦ πολέμυ τὸν περάλογον. cf. VII. 55. Solet Thucyd. post gen. masculini aut femin. ponere idem genus. Veluti τῆς γῆς ἡ ἀρίστη — G.

[Οὕτω Θουκυδίδης) Ita scripsi e cod. Cass. pro vulgato Θουκυδίδης, vt iam Steph. coniecerat. Locus exstat L. I. 30. Rostg. cod. vitiose οὐ Θουκυδ. pro οὕτω. Steph. addi vult post Θουκυδ. v. ὡς. Sed nihil opus. In Aug. cod. desunt Schol. ad καὶ τὸν πλεῖστον et ὰκ ἔχοντος. G.

ἐντεῦθεν ἐποιοῦντο· ὐκ ἔχοντός [d] πω αἰσχύνην τοῦτο τῷ ἔργῳ, φέροντος δέ τι καὶ [e] δόξης μᾶλλον· δηλοῦσι δὲ τῶν τε ἠπειρωτῶν τινες ἔτι καὶ [f] νῦν, οἷς κόσμος καλῶς τοῦτο δρᾶν, καὶ οἱ παλαιοὶ τῶν ποιητῶν, τὰς πύστεις τῶν καταπλεόντων πανταχῇ ὁμοίως ἐρωτῶντες, εἰ λῃσταί εἰσιν· ὡς ἔτε ὧν πυνθάνονται ἀπαξιοῦντων τὸ ἔργον, [g] οἷς τ' ἐπιμελὲς εἴη εἰδέναι, ὐκ ὀνειδιζόντων. ἐληΐζοντο δὲ καὶ κατ' ἤπειρον ἀλλήλους. καὶ μέχρι τοῦδε πολλὰ τῆς Ἑλλάδος τῷ παλαιῷ τρόπῳ νέμεται, περί τε Λοκροὺς τοὺς Ὀζόλας, καὶ Αἰτωλοὺς, καὶ Ἀκαρνᾶνας, καὶ τὴν ταύτῃ ἤπειρον. τό, τε σιδηροφορεῖσθαι τοῖς ἠπειρώταις, ἀπὸ τῆς παλαιᾶς λῃστείας, ἐμμεμένηκε.

ς'. Πᾶσα γὰρ ἡ Ἑλλὰς ἐσιδηροφόρει, διὰ τὰς ἀφράκ[τ]ους τε οἰκήσεις, καὶ ὐκ ἀσφαλεῖς παρ' ἀλλήλους ἐοῦσας· καὶ ξυνήθη τὴν δίαιταν μετ' ὅπλων ἐποιήσαντο, ὥσπερ οἱ βάρβαροι. σημεῖον δ' ἐστὶ ταῦτα τῆς Ἑλλάδος [h] ἔτι ἇτε νεμόμενα, τῶν ποτὲ καὶ ἐς πάντας ὁμοίων διαιτημάτων. ἐν τοῖς [i] πρῶτοι

[d] πω *Reg.* [e] Τιμᾶς *Dan.* Mosqu. ad marg. vero script. γρ. δόξης. [f] Νῦν καὶ οἷς *Marg.* quod non probat *Stephanus.* [g] Τὸ ἐπιμελὲς *Demetr. Phal.* et *Reg. Caff.* Aug. [h] οὗτω ἔτι *Dan.* Mosqu. qui et pro ταύτῃ, paulo ante, v. 6. ταύτης. [i] πρῶτοι δὴ *Marg.* I. quod placet *Steph.* καὶ πρῶτοις δὲ *Marg.* 2. πρῶτοι δὴ *Camer.* In cod. Baſ. πρῶτοι δὲ a prima manu, a correctore: πρῶτοί τε. Pro ὁμοίων Mosqu. ὁμοίως, ſed in marg. γρ. ὁμοίων. Poſt πρῶτοι Mosqu. μὲν, ſed in marg. δὲ.

Οὐκ ἔχοντός πω αἰσχύνην — φέροντος δέ τι δόξης —] Gemina his habet Herod. III, 133. p. 265. ἔσχε αἰσχύνην ἐπὶ φέροντα. vbi vid. Intt. Menex. 19. ἡ νίκη αἰσχύνην φέρει. De re ipſa vid. Iuſtin. XLIII. 3. „plerumque etiam latrocinio maris, quod illis temporibus gloriae habebatur, vitam tolerabant.“ v. Bernegg. ad h. l. Conf. Sext. Empir. III, 24. φασὶ δὲ, ὅτι καὶ εὐκλεὲς τοῦτο οἱ Κίλικες ἐνόμιζον εἶναι, ὡς καὶ τοὺς ἐν λῃστείᾳ τελευτήσαντας τιμῆς ἀξίας εἶναι δοκεῖν. De latrociniis honeſtis olim lac. Thomaſius expoſuit pluribus. Abreſch. (Dil. p. 8.) notabat, Procopium imitatum eſſe h. l. L. II. B. G. c. 14. βιάζεσθαι τοὺς πέλας ἐν σκυθρῷ ἔχουσιν· ὃ φέροντος αὐτοῖς αἰσχύνην τῷ ἔργῳ. It. H. A. c. 21. ὐκ ἔχοντος αὐτοῖς κινδύνου τινὰ ἢ ὕβριν τῷ ἔργῳ, φέροντος δέ τι καὶ δόξης μᾶλλον.— GOTTL.

Τινες ἔτι] Reisk. in anim. p. 4. malit: τινὲς, οἷς ἔτι καὶ νῦν κόσμος. G.

Καὶ νῦν οἷς] Si legas καὶ οἷς, vt margini adſcriptum eſt, videri poterit aliorum fieri, quam illorum ἠπειρωτῶν mentio: ideoque minus ſcriptura haec placet. STEPH. Laudat h. l. *Suidas* v. καλῶς. WASS.

Καλῶς δρᾶν] perite, aſtute, fortiter; nam iuſte et moderate praedari, vt expl. Schol. idem eſt, quod apud Terent. Eun. cum ratione inſanire. Καλῶς tamen dicitur, vt in re per ſe mala, quoad *arte* et fortiter peragatur; vt Lacedaemoniis *furta* laudi erant *aſtute* perpetrata. Ita Pater familias Luc. 16. laudabat perfidum dioeceten, non ob fraudem, ſed, quod *ſcite* fraudem excogitaſſet ac perfeciſſet; nam *ſtulta* fraus et ipſa vituperetur. BAVER.

[Καλῶς ἀντὶ τοῦ —) Quis temperet ſibi h. l. a riſu? καλῶς eſt, *perite, intelligenter*, vel vt Gramm. vult: *fortiter, praeclare.* Quam difficultatem mouet Steph., quod Schol. poſt ἐληλάτων addat: ἢ ἔκλεπτον· hanc tollit Suid. a Dukero laudatus, v. καλῶς, vbi ita: ἐληλάτων, ἢ ἔκλεπτον νυκτός.] G.

[Λῃστείαν) Quae ſequuntur intuli ex Roſtg. qui addebat: Ὁμηρος, et Aug. Locus exſtat Od. *l.* 254. it. Od. γ'. 73.] G.

Οἱ παλαιοὶ τῶν ποιητῶν] Exſtat teſtimonium apud plurimos, inprimis vero antiquiſſimum *Homerum*, in Odyſſea γ'. et in Hymno Apollinis, vbi neſcio quis aduenas affatur hoc modo:

Ω ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρὰ κέλευθα;
Ἦ τί κατὰ πρῆξιν, ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε,
Οἷά τε λῃστῆρες ὑπὲρ ἅλα; τοί γ' ἀλόωνται
Ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες.

vbi *Scholiaſtes*: ὐκ ἄδοξον ἦν παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ λῃστεύειν, ἀλλ' ἔνδοξον. HVDS. Add. *Euſtath.* in Od. γ'. 1457. quem locum hic adſcripſerat Clar. *Waſſe*: et *Iuſtin.* XLIII. 3. ibique *Bern.* DVCK.

Ποιητῶν] poſt h. v. Reiskio videtur l. c. aliquid deeſſe, e. c. παρ' οἷς φαίνονται (ſc. homines) ποιούμενοι, *penes quos conſpiciuntur homines ſimili modo percunctantes eos omnes, qui ad ſe deferantur.* Non magis neceſſaria haec correctio, quam illa in Dil. Abreſch. p. 9. vbi Vir Doctiſſ. legit pro ἐρωτῶντες, ἐποποιοῦντες. Significat enim ἐρωτῶντες, *fingunt interrogantes*, ſ. *faciunt interrogantes* (ποιοῦντες ἐρωτᾶν). Addit Noſter πλεονεκτικῶς v. πύσεις, vel debebat poſt πύσεις ſequi ποιούμενοι ſ. πυνθανόμενοι. cf. Duk. ad h. l. Caeterum alludit ad Hom. Od. γ'. 72. vbi Neſtor ad Telemachum et eius comites:

— ἦ μαψιδίως ἀλάλησθε
Οἷά τε λῃστῆρες —

G.

Πύστεις — ἐρωτῶντες] V. Ind. in Pleonasmus et Metonymice. ἐρωτᾶν eſt, inducere percontantes. Simili Metonymia Virgl. Ecl. 6, 62. 63. *Phaëthontiadas muſco circumdat amarae Corticis, atque ſolo proceras erigit alnos*, i. e. deſcribit, narrat circumdatas, erectas; et Ecl. 9. 19. *Quis humum florentibus herbis ſpargeret, aut* viridi fontes *induceret umbra?* Non abſimiliter Paullus Ebr. 1, 6. ὅταν — εἰσαγάγῃ τὸν πρωτοτ. εἰς τὸν κίσμον, h. e. vbi praedicit, denuntiat, exponit in terras venturum. Ceterum, non vsquequaque honeſtam adeo praedationem fuiſſe, ex eodem Homeri loco patet; quem haud dubie Noſter reſpexit; quippe vbi ſequatur: qui malum inferunt aliis. Ac ne ipſi illi quidem, quos rogent, praedones *dicuntur*, ſed tantum *rogantur, an* ſic temere errent, *quaſi* praedones; more praedonum, quod praedones ſoleant. Sed enim alios haud dubie poëtas legerat Thuc. et in mente habebat. BAVER.

Τῶν καταπλεόντων] Poſt καταπλεόντων non temere poſita fuit interpunctio, ſed conſulto: quum illud πύσεις non aliud ſonet quam ἐρωτήσεις, ideoque ineptum futurum ſit dicere, τὰς πύσεις ἐρωτῶντες. Quo igitur accuſatiuum hunc πύσεις tendere dicemus? nempe ad ſubauditam praepoſitionem κατά. Vtitur enim hoc poëtico alioqui vocabulo et alibi, κατὰ πύσιν οἱ χωρολ. STEPH. In *Codd. MSS.* diſtinctio poſt πανταχῇ non καταπλεόντων collocatur. HVDS. Πύσεις inter *Thucyd.* γλωττάδη ponit *Suidas* in περιωπή. ἐρώτησις etiam expl. *Heſych. D. Halic.* Ant. I, 81. εἰδέναι κατὰ ΠΥΣΤΙΝ τῶ τρίφοντος. Sic *MS.* Vatic. v. eundem de *Thucyd.* §. 29. *Gloſſ.* πύσμα percontatio. *Eurip.* Electra 690. ἦ μὲν ἔλθῃ ΠΥΣΤΙΣ τυτχῆς σίθεν, Ὀλολύζεται πᾶν δῶμα. a πεύσω πύσις,

niam haberet, imo vero nonnihil etiam gloriae potius afferret. Hoc autem nunc etiam cum alii nonnulli, qui in continente habitant, manifeste declarant, quibus decori est hoc scite exercere, tum etiam antiqui poëtae, apud quos illi vltro citroque nauigantes, vbique eodem modo interrogantur, numquid sint latrones: quod neque illi, quos interrogant, factum vt se indignum inficientur, nec illi, quibus curae est, *rem ex illis* scire, *hoc ipsis* exprobrent. In mediterraneis etiam alii alios praedabantur. Et ad hoc vsque tempus multi Graeciae *populi* prisco more viuunt, vt Locri, qui Ozolae *vocantur*, et Aetoli, et Acarnanes, et qui finitimam horum agro continentem incolunt. Quinetiam ipse armorum gestandorum mos apud hos continentis incolas ex veteri latrociniorum consuetudine permansit.

6. Omnis enim Graecia gestabat arma, tum quia domicilia nullis munitionibus septa habebant; tum etiam, quia tuto commeare vltro citroque non poterant: et vitae genus armis gestandis assuetum, vt barbari, coluerunt. Graeciae autem populi, qui nunc etiam ita viuunt, similia vitae instituta olim

Οὐκ ἔχοντές πω αἰσχύνην] ἤγων, οὐκ αἰσχρῶ νομιζομένω τῶ λῃστεύειν. Καλῶς τοῦτο δρᾶν] καλῶς, ἀντὶ τοῦ εὐσεβῶς καὶ φιλανθρώπως. ὅτε γὰρ βέν ἀροτῆρα ἐλεηλάτουν, ἢ ἔκλεπτον, ὅτε νυκτὸς, ὅτε μετὰ φόνων ἐποίουν τὴν λῃστείαν. Ὅμηρος· οἷά τε λῃστῆρες ὑπεὶρ ἅλα. Οὐκ ὀνειδιζόντων] ἐκ ὀνειδιζόντων τῶν ἐρωτωμένων, ἢ τῶν ἐρωτώντων. δίχως γὰρ ὁ νῶς. Ἐσιδηροφόρει] ἔθεν τὰς μαχαίρας μανλίας ἐκάλουν, διὰ τὸ ὁμοῦ αὐλίζεσθαι· οἷον ὁμαυλίας. Ἐν τοῖς] ἐν τούτοις, ποιητικῶς. ὑπερβιβάζεται γὰρ ὁ δέ. Καὶ ἀνειμένη τῇ διαίτῃ]

ἡ δ' ἀκοῆς μάθησις. *Eustath.* ad Odyss. *a.* WASS. *Grammatici* quidem discrimen statuunt inter πυνθάνεσθαι et ἐρωτᾶν, item inter πύσιν et ἐρώτησιν, ita vt ex eorum sententia non videatur dici posse πύσιν ἐρωτᾶν. Sed non credo Scriptores Graecos se semper illorum dictatis adligare. Certe *Lucian.* Pseudom. p. 767. promiscue πύσιν et ἐρώτησιν, πυνθάνεσθαι et ἐρωτᾶν dicit. Deinde, si iam πύσεις accipiamus pro ἐρωτήσεις, cur ineptius sit dicere ἐρωτήσεις ἐρωτᾶν, quam πύσεις πυνθάνεσθαι, quod est ap. eumd. l. d, et infinita alia huius generis in vtriusque linguae Scriptoribus? Plane ellipsis illa *Stephani* et dura, et obscura est. Locum hunc Thucydidis ante oculos habuit *Philostrat.* Vit. Apollon. II. 29. DVCK.

Ὡς ὅτε — ὀνειδιζόντων] *Demetrius Phalereus* §. 25. et legit οἷς τε. v. *Sextum* Pyrrh. Hypot. III, 24. WASS.

[Δικῶς γὰρ ὁ νῶς) Scripsi ex Rostg. et Aug. pro δίχα, δικῶς. Δίχα est *in duas partes*. v. Ernest. ad Callim. H. in Iou. v. 31. Sed fallitur Scholiastes. Thucyd. de interrogantibus: οἷς ἐπιμελὲς εἴη εἰδέναι, dicit: οὐκ ὀνειδιζόντων· ita de iis, qui interrogabantur, dicere necesse habebat: οὐκ ὀνειδιζομένων.] GO.

Τῷ παλαιῷ τρόπῳ νέμ.] Sc. Κατὰ κώμας vel δήμους *per vicos* aut *pagos* (sic enim δῆμοι vertendum esse, non *populi*, vt *Meursius Aliique* vertunt, dudum viri eruditi docuerunt) Populus enim Atticus olim descriptus erat in Pagos, quos ipsi δήμους vocant; eiusdem vero pagi homines δημόται appellabantur. Confer haec cum *Annotatis* ad pag. 14. fin. HVDS.

Νέμεται] habitantur more veteri, i. e. incolae obtinent morem veterem praedandi: quasi sit, habentur, tractantur illae regiones more veteri. BAVER.

Περί τε Λοκρούς —] Laudat h. l. Hermogenes περὶ μεθόδ. δειν. c. IIII. p. 521. vsque ad Ἀκαρνᾶνας. GOTTL.

Αἰτωλοὶ] *Thucyd.* l. 3. Τὸ γὰρ ἔθνος μέγα μὲν εἶναι τῶν Αἰτωλῶν, καὶ μάχιμον, οἰκοῦν δὲ κατὰ κώμας ἀτειχίστους, καὶ ταύτας διὰ πολλοῦ. id est: *Gentem Aetolorum esse magnam et pugnacem, habitare autem per pagos sine muris, et longe ab inuicem distantes.* HVDS.

Σιδηροφορεῖσθαι] Huc spectat *Ammianus* M. XXIII. vlt. v. *Aristot.* 2 Polit. VI. WASS. Adde *Petit.* Leg. Attic. p. 125. et 561. DVCK.

Σιδηροφορεῖσθαι] Reiskius in Diluc. Abresch. p. 9. malit: σιδηροφορεῖν, vt c. 6. init. In animadu. l. c. vulgatam, si bene habeat, ita accipiendam putat: *in corpore suo gerere ferrum, sui tuendi caussa.* Recte. Ergo nil mutandum. G.

Σιδηροφορεῖσθαι — et 6. init. ἐσιδηροφόρει] manifesto hic idem est vsus medii et actiui, nullo discrimine. B.

[Ὅθεν τὰς μαχαίρας) admodum contorta explicatio: μανλίας, gladios, confirmare Thuc. sententiam, priscos Graecos solitos esse gestare ferrum, et μανλίας quasi dici ὁμανλίας, quod contubernales essent. Vocabulum verum est μανλίς, i. μαῦλις, vt Steph. ex Nicandro et Hesiodo probauit. v. Indic. Steph. Thes. et Intt. ad Hesych. (T. II. p. 548).] G.

Ἀφράκτους — οἰκήσεις, οὐκ ἀσφαλεῖς — ἐφόδους] i. e. διὰ τὸ εἶναι τ. οἰκ. ἀφρ. καὶ τὰς ἐφόδ. οὐκ ἀσφ. vel, διὰ τὴν ἀφραξίαν τῶν οἰκήσεων, καὶ ἐπισφάλειαν τῶν ἐφόδων. v. et ad 6. n. 4. B.

Ξυνήθη τὴν δίαιταν ἐποιήσ. pro, ξυνήθως, solemniter, plerumque; vel pro, ἡ ξυνήθης δίαιτα, ἣν ἐποιοῦντο, ἦν σὺν ὅπλοις. B.

Ὥσπερ οἱ βάρβαροι] Ita Gallos armatos in concilium venisse, Liuius auctor est, 21, 20. init. Neque aliter Germani, apud Tacit. de Mor. G. B.

Ταῦτα] Reisk. in Dil. Abresch. p. 9. legit τὰ, aut hoc τὰ potius Ἑλλάδος esse adscribendum (vid. anim. ad h. l.). Visitatum certe est in talibus τά. G.

Ταῦτα — οὕτω νομόμενα] i. e. ὅτι οὕτω νέμεται, vel τὸ νέμεσθαι. B.

Εἰς πάντας ὁμ.] pro παρὰ πᾶσιν. B.

Ἐν τοῖς πρῶτοι δὲ] Lectio prior margini adscripta magis mihi probatur, quae habet δὴ, retinendo τοῖς et πρῶτοι. Quod si alteram sequendo, scriberemus πρῶτοις, tum liberum esset, vtram particulam vellemus in contextum recipere, vel δὲ, vel δή. Nam et apud alios nonnunquam δὲ pro δὴ positum obseruatur. Sed haec posterior lectio mihi suspecta est παραδιορθώσεως. Quod autem *Scholiastes*, legens vt habes in contextu, dicit esse ὑπερβιβασμὸν particulae δὲ (intelligens dictum esse ἐν τοῖς πρῶτοι δὲ, pro ἐν τοῖς δὲ πρῶτοι, vel ἐν τοῖσδε) illi nequaquam hac in re subscripserim, quod exemplum non afferat, et vix afferri posse existimem: at vero exemplum huius articuli τοῖς positi eodem plane modo pro τούτοις, in promtu sit infra, διότι ἐν τοῖς πρώτη ἐγένετο. et alibi, ἐν τοῖς πλείστοι δὲ νηες. Nec vero hic articulorum vsus nobis mirus videri debet, quum sciamus veterem Atticismum in multis cum lingua

δὲ Ἀθηναῖοι τὸν τε σίδηρον κατέθεντο, καὶ ἀνειμένῃ τῇ διαίτῃ ἐς τὸ τρυφερώτερον μετέσησαν. καὶ οἱ πρεσβύτεροι αὐτοῖς τῶν εὐδαιμόνων, διὰ τὸ ἀβροδίαιτον, ἐ πολὺς χρόνος ἐπειδὴ χιτῶνάς τε [k] λινᾶς ἐπ᾽ αὐτοὺς ἐφόρουν, καὶ χρυσῶν τεττίγων [l] ἐνέρσει [m] κρωβύλον ἀναδούμενοι τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν. ἀφ᾽ ὧν καὶ Ἰώνων τοὺς πρεσβυτέρους κατὰ τὸ [n] ξυγγενὲς ἐπιπολὺ αὖτη ἡ [o] σκευὴ κατέσχε. μετρίᾳ δ᾽ αὖ ἐσθῆτι καὶ ἐς τὸν νῦν τρόπον πρῶτοι Λακεδαιμόνιοι ἐχρήσαντο, καὶ ἐς τἆλλα πρὸς τοὺς πολλοὺς οἱ τὰ μείζω κεκτημένοι, ἰσοδίαιτοι μάλιστα κατέσησαν. ἐγυμνάσθησάν τε πρῶτοι, καὶ ἐς τὸ φανερὸν ἀποδύντες, λίπα μετὰ τοῦ γυμνάζεσθαι ἠλείφαντο. τὸ δὲ πάλαι καὶ ἐν τῷ [p] Ὀλυμπιακῷ ἀγῶνι διαζώ-

[k] Λινᾶς *Reg.* [l] Ἐνέρσει Aug. Ita malit *Steph.* et sic *Suidas* bis, et *Clem. Alex.* L. II. Paed. p. 199. [m] Κρωβύλων *Schol. Aristoph.* Νεφ. 980. etiam *Reg.* et *Vaticanus.* Aug. Marg. Mosqu. κρωβύλον. [n] Ξυγγενὲς (et deinde γ supra ν scripto) ἐπὶ πολὺ *Cass.* Aug. [o] Κατασκευὴ *Marg.* quod reflcit *Steph.* hic etiam *Dan.* in Aug. αὕτη ἡ σκευὴ, sed spatio relicto inter ἡ et σκευὴ, cui inseri possit κατέ. Nil tamen videtur erasum. [p] Ὀλυμπικῷ *Ar.*

Ionica affinitatem habere, quae saepe τοῖς dicit pro τούτοις. STEPH. Plura hac de re vide in Append. ad script. al. de Dial. Att. p. 183. HVDS.

Ἐν τοῖς πρῶτοι δὲ] idem est ac si dixisset, ἐν δὲ τοῖς τὸν σίδηρον καταθεμένοις πρῶτοι Ἀθηναῖοι αὐτὸν κατέθεσαν — *omnium primi* — Noster, vt et Plato, τὸ ἐν τοῖς, elliptice adhibet. Lectio πρῶτοι, quam etiam Schol. tuetur, vnice est vera. Varietas codd. a librariorum insciția huius formae orta videtur. Reisk. in anim. ad h. l. pronunciat, aut delendum esse δὲ, aut legendum οἵδε. Sed ita pro more Graecorum sequi debebat: οἵδε οἱ. Idem Reisk. in Dil. Abresch. p. 9. malit πρῶτοις, aut δὲ translocandum ante πρῶτοι. Sed nil mutandum. τὸ πρῶτοι in simili loco, L. VII. 13 est vitiatum. GOTTL.

Si τοῖς debet esse pro τούτοις, sane scribi debuit ἐν τοῖς δὲ πρ. Aut δὴ legendum, vel etiam τε. τὰ pro ταῦτα est apud Homer. Il. 1, 318. ὣς οἱ μὲν τὰ πένοντο. Et vs. 125. τὰ (pro ἃ) — ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται, i. e. ταῦτα. BAVER.

[Ἐν τοῖς] Si sit pro ἐν τούτοις positum, poetice, alterum, τὸ δὲ traiectum, (quod est ὑπερβιβάζεσθαι) retrahendum esse ad τοῖς, vt sit τοῖσδε, parum subtiliter est dictum. Sic non amplius est poëticum ἐν τοῖσδε. Quis enim nesciat, ὅδε esse idem ac ὅτος; et ita τοῖσδε pro τούτοις;] G.

Ἀνειμένῃ διαίτῃ] i. e. δι᾽ ἀνειμένην δίαιταν· caussa enim exprimitur. Sic Abresch. in auct. Dil. p. 216. Reisk. in anim. p. 5. int. πρὸς ἀνειμένην δίαιταν, *ad vitae rationem transierunt nonnihil ad mollitiem remissam.* Quae explicatio durior videtur. G.

[Τρυφηλᾷ) Steph. malit τρυφηλῇ vel τρυφερᾷ. Voc. ἀνθηρᾷ parum aptam dicit h. l. quod de veste adhibeatur.] G.

Οἱ πρεσβ. αὐτοῖς.] αὐτοῖς pro παρ᾽ αὐτοῖς, vel ἐξ αὐτῶν, vel pro Genit. vt apud Herod. τὰ δὲ οἱ ἅπλα ἔχουσι, arma *ei* habent, i. e. eius arma (spolia) habent. B.

Πρεσβ. τῶν εὐδαιμόνων] i. e. οἱ εὐδαίμονες τῶν πρεσβυτ. vel, οἱ ἐν τοῖς πρεσβυτέροις εὐδαίμονες: aut, οἱ πρεσβύτεροι οἱ εὐδαίμονες, per appositionem et explicationem. εὐδαίμονες sunt homines lauti, opibus affluentes, eoque *mollius* viuentes; quod hic sane addendum est. Horat. Epist. 1, 1, 32. 33.

Beatus enim iam
Cum pulchris tunicis sumet noua consilia;

i. e. diues, eoque laute victurus. Ceterum ordo et sensus verborum hic est: οὐ πολὺς χρόνος, ἐπειδὴ (pro, ἐξ οὗ,) οἱ πρ. αὐτοῖς (ἐν αὐτοῖς) τ. εὐδαιμ. (οἱ εὐδαίμονες) ἐπαύσ. φορ. χιτ. λιν. διὰ τὸ ἀβροδίαιτον, καὶ ἀναδούμ. κρωβύλον ἐνέρσει χρυσῶν τεττ. Etsi verba, διὰ τὸ ἀβροδ. pollint etiam referri ad illa, οὐ πολὺς χρόνος· non diu est, ob molliorem viuendi morem vel cultum; i. e. mollior ille cultus fecit, vt diu sic colerentur, et nuper admodum mutarent diu retentum morem. B.

[Πρεσβυτέρων. ὑπερβατὸν —) e cod. Cass. pro ὑπὸ correxi ὑπερβατὸν. In cod. Aug. reliqua post πρεσβυτέρων desunt; it. Schol. ad v. 1. 2. 4. reliqua Scholia in eodem cod. vetustate temporis ita delera sunt, vt legi prorsus nequeant. Vult autem Schol. v. διὰ τὸ ἀβροδίαιτον, esse ὑπερβατὸν, i. e. *in sua sede non esse*, sed referenda ad sup. ἀνειμένῃ τῇ διαίτῃ. Sequebantur etiam in Cass. v. ὑπερβ. ὁ. τ. ἀβροδ. post τρυφηλᾷ καὶ ἀνθηρᾷ.] G.

Εὐδαιμόνων] *ditiorum, μακαρίων.* Reisk. in anim. h. l. corrigit pro αὐτοῖς, αὐτοὶ, *ipsi senes*, (qui alias sunt seueri.) Temere. Αὐτοῖς enim est vel pro ἐν αὐτοῖς, vel pro αὐτῶν. Thucydidi haud infrequens est Dat. pro gen. v. c. ἡ τοῖς Συρακουσίοις τάσις, L. VII, 50. ad quem locum v. Duck. et ad h. V. 46. Abresch. in Auct. p. 216. resoluit locum ita: οἱ πρεσβύτεροι αὐτῶν εὐδαίμονες. Parum probanda igitur Schol. ἀντίπλωσις. GOTTL.

Χιτῶνάς τε λινοῦς] Inter alia argumenta, quibus nonnulli probant Athenienses esse Aegyptiorum colonos, hoc vnum, quod *vestes lineas* more Aegyptiorum gestare solebant. Vide *Marshami* Chron. p. 108 et *Meursii* Fortunam Attic. l. 1. c. 2. H.

Καὶ χρυσῶν τεττίγων etc.] Mos erat Athenienſium (*sc.* antequam resp. eorum à Solone corrigeretur) capillos in coni speciem formare, et colligere in vertice: quam crinium metam τεττίγων ἐνέρσει comprehendebant, vt se αὐτόχθονας aut (vt volunt *Alii*) μυσικὸς hoc argumento indicarent. Hic capillorum congestus mulieribus Romanis (nam et illae crines ad verticem conuolutos gestabant) vocabatur *Tutulus*, vt auctor est *M. Varro.* Vide *Aeliani* var. Hist. l. 4. c. 22. et *Kuhnii* notas. *Brodaeum* in Epigramm. l. 6. p. 573. *Iunium* de Coma, *Nic. Loënsis* Miscell. et *Meursium* de Fort. Att. l. 1. c. 1. Cum *Stephano* mallem ἐνέρσει: atque ita apud *Suidam* in voce τεττιγοφόροι, qui non distinguit post τεττίγων. HVDS. Locum tangit *Eustath.* 395. d. et rationem cultus de Ino addit quasi ex nostro. WASS.

Ἐν ἕρσει] Quin vera lectio sit ἐνέρσει persuadere mihi non possum: et apud quempiam locum hunc citantem eam me videre memini. STEPH.

Ἐνέρσει] ita recepi pro ἐν ἕρσει. Sic Reisk. quoque legendum statuit. Margo Flor. Vin. explicat: εἰρμῷ, *serie.* Pro κρωβύλον tamen malit κρωβύλοις *insertione cicadarum aurearum, cincinnos crinium consti ingentes vel continentes.* Sed nil mutandum arbitror. Eustath. ad Il. γ'. huius rei e Nostro mentionem facit, p. 395. οἱ ὕστερον εὐγενεῖς Ἀθηναῖοι — τέττιξιν ἐσήμυνον ἑαυτούς, τεττιγοφόροι ὄντες· Τέττιγας γὰρ ἐφόρουν χρυσοῦς, ὡς καὶ Θουκυδίδης φησὶν, εἰς σύμβολον τοῦ γηγενεῖς εἶναι. G.

Κρωβύλον] εἶδός τι ἐμπλοκῆς *Harpocrat.* vnde *Etymologus* v. κρώβυλος. Κορδύλην vocant Cyprii, Persae Κίδαριν. *Idem.* v. ἐγκεκορδυλημένος. Vide *Anthol.* VI, 22. *Xenoph.* Cyr. V. 352. et *Lucian.* Lexiph. *Pollucem* II. 30. Κρ. Cinnus *Glossae.* vsus est *D. Halic.* Etiam in V. H. *Aelianus.* Suidas in

et apud omnes fuisse testantur. Inter hos autem primi Athenienses ferrum deposuerunt, et remissiorem cultum sequuti, ad genus vitae lautius transierunt: nec multum est tempus, ex quo apud eos illi, qui de senioribus, propter delicatum vitae genus erant beatiores, ferre desierunt lineas tunicas, et aureas cicadas, quas capitis comam religantes cincinnis inserebant. Vnde etiam apud antiquiores Iones cultus iste propter cognationem obtinuit. Modica vero veste, et ad huius aetatis consuetudinem accommodata primi Lacedaemonii sunt vsi, et cum caeteris in rebus, tum vero praecipue in victu, corporisque cultu, qui locupletiores erant, aequalitatem cum plebe seruarunt. Iidem etiam primi corpora nudarunt, et vestes palam exuentes, certaturi sese oleo vnxerunt. Olim vero in Olympiaco certamine

τρυφηλᾷ καὶ ἀθηρᾷ. 1. Ἐς τὸ τρυφερώτερον μετέσησαν] ἀντὶ τοῦ μετέσησαν ἐς τρυφᾶσαν δίαιταν, τὸν σίδηρον καταθέμενοι. Καὶ οἱ πρεσβύτεροι αὐτοῖς τῶν εὐδαιμόνων] ἀντίπτωσίς ἐστιν, οἱ εὐδαίμονες τῶν πρεσβυτέρων. ὑπερβατὸν, διὰ τὸ ἀβροδίαιτον. 2. Χιτῶνάς τε λινοῦς] ὁ πολὺς χρόνος ἀφ' οὗ ἐπαύσαντο φορεῖντες χιτῶνας λινοῦς, καὶ τέττιγας χρυσοῦς ἐξαρτῶντες τῷ τριχῶν πλέγματι. 3. Ἐν ἕρσει κρωβύλον] ἐν ἕρσει, ἢ ἐν εἰσέρσει, ἢ ἐν πλοκῇ. κρωβύλος δέ ἐστιν εἶδος πλέγματος τῶν τριχῶν, ἀπὸ ἑκατέρων εἰς ὀξὺ ἀπολῆγον. ἐκαλεῖτο δὲ τῶν μὲν ἀνδρῶν, κρωβύλος· τῶν δὲ γυναικῶν, κόρυμβος· τῶν δὲ παίδων, σκορπίος. Ἐν ἕρσει, ἐν ἀναδέσει, παρὰ τὸ εἴρειν. ἐνήλλαξε τὴν πῶσιν, ἀντὶ τοῦ χρυσοῦς τέττιγας, ἐφόρουν δὲ τέττιγας, διὰ τὸ μεσικὸν, ἢ διὰ τὸ αὐτόχθονες εἶναι. καὶ γὰρ τὸ ζῶον γηγενές. 4. Μετρίᾳ δ' αὖ ἐσθῆτι] λείπει ἡ τῇ· ἵν' ᾖ, καὶ τῇ ἐς τὸν νῦν τρόπον πρῶτοι Λακεδαιμόνιοι οἵ τε μείζω κεκτημένοι μετρίᾳ ἐσθῆτι ἐχρήσαντο, καὶ ἐς τἄλλα τοῖς πολλοῖς ὁμοδίαιτοι κατέστησαν. 5. Πρὸς τοὺς πολλούς] πολλοὺς τοὺς πένητας. Ἐγυμνώθησάν τε πρῶτοι] ἐν τοῖς ἀγῶσι δηλονότι. καὶ γὰρ περὶ τὰ αἰδοῖα ἐζώννυντο. Ὅμηρος, Ζῶσαι νῦν, ἵνα πάντες ἐπιγνώωσι καὶ οἵδε Μαρναμένης. Ταῦτα δὲ ὡς ἐν παρεκβάσει εἴρηται. Λίπα] τὸ λίπα Ὅμηρος ἐπιθετικῶς λέγει τὸ ἔλαιον. ὅτος δὲ ἔντως αὐτὸ ὀνομάζει.

κρώβυλος, κρωβύλους ἀναδούμενοι, et ἐνέρσει ποικίλων κρωβύλων. Hinc emendes licet et ἐνέρσει, in τεττιγοφόροι. Hunc beatulorum cultum ridet haud ineleganter *Strato* in Epigramm. inedito, quod cum Lectore communicabo:

Οὐ τέρπουσι κόμαι με, περισσότεροί τε κίκιννοι
Τέχνης, ἃ φύσεως ἔργα διδασκόμενοι.
Ἀλλὰ παλαιοείτω πολιὸς φύσις ὁ ψαφαρίτης,
Καὶ χροιὴ μελέων σαρκὶ μελαινομένη.
Ἡδὺς ἀκαλλώπιστος ἐμὸς πόθος, ἡ δὲ γοητὶς
Μορφὴ ἠλυτέρης ἔργον ἔχει Παφίης.

Οἱ πρεσβύτεροι — τριχῶν *Schol.* Hermogenis p. 393. Conf. *Antiphanem* in Antaeo. Τριχῶν abundat etiam apud *Eurip.* Iphig. Aul. Μήτ' — πλόκαμον ἑκτέμῃς ΤΡΙΧΟΣ. Hinc etiam corrig. *Etymologus* V. ἀναίρειν. WASS. Vbi ex h. l. laudat ἀνέρσει. At in ἔνερσις, ἐνέρσει nam non dubito, quin ibi ad h. l. respexerit. Et sic praeter *Suidam* et *Varin.* in ἔνερσις, etiam *Clem. Alex.* II. Paedag. p. 199. Distinctionem maiorem, quam *Hudsonus* post τεττίγων posuerat, sustuli: nam ea non est in *Ed. secunda Stephani*, quam se summa religione sequutum profitetur, neque in *Bas.* neque in *Vascos.* Abest etiam a *Suida* et *Schol. Aristoph.* Nec dubito, quin per errorem inrepserit in *Edit. Porti.* Etiam sententia ipsa postulat eam tolli, vt cuique, qui modo verba Graeca intelligit, liquet. Et apertum est ex iis, quae habet *Clem. Alex.* l. d. καὶ κρώβυλον, ὃ ἁπλοκῆς ἐστὶν εἶδος, ἀνεδοῦντο χρυσοῦν, (χρυσῶν recte emendauit Episcopus Oxon.) ἐνέρσει τεττίγων κοσμούμενοι· vbi mihi suspecta sunt illa, ὃ ἁπλοκῆς ἐστὶν εἶδος, tamquam a studioso quodam, qui verba Lexicographorum, nam apud eos haec leguntur, ad marginem transcripserit, profecta. Paullo ante οἱ πρεσβύτεροι τῶν εὐδαιμόνων sunt *grandes iam natu inter opulentos*, non, vt *Schol.* et *Interpretes* Latini accipiunt. Ita *Perizon.* ad Aelian. IV. Var. Hist. 22. Sed in re non multum interesse vtro modo vertas, nec facile quemquam τοὺς πρεσβυτέρους pro *hominibus tempore antiquioribus* accepturum, puto. Ceterum an ex *Herodot.* II. 36. sine controuersia possit confici, hunc morem adhuc obtinuisse apud Athenienses, quo tempore Historiam scribebat Herodotus, quod putat *Salmas.* in lib. de Coma p. 542. quaerant alii. DVCK

[Ἡ ἐν πλοκῇ] Suid in ἐνέρσει habet: ἢ συμπλοκῇ.] GOTTL.

8. Καὶ Ἴωνων] *Poll.* VII. 71. λινοῦς χιτῶν, ὃν Ἀθηναῖοι ἐφόρουν πολὺν χρόνον καὶ Ἴωνες. add. *Clem. Alex.* l. d. et *Excerpt. Peiresc.* p. 234. D.

Σκευῇ] Lectioni, quae in margine est, nullum dari posse locum existimo. STEPH.

Ἡ σκευὴ κατέσχε] per hypallagen, pro: οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰώνων κατέσχον τὴν σκευὴν ταύτην. BAVER.

Μετρίᾳ—ἐσθῆτι] *vili vestitu Lacedaemonii vtebantur primi.* Ἐς τὸν νῦν τρόπον scil. κατεσκευασμένῃ· quod Reisk. Anim. p. 5. subaudit. G.

[Μετρίᾳ] Steph. haec verba loco suo mota esse putat, quae sic ordinat: ἵν' ᾖ μετρίᾳ ἐσθῆτι ἐχρήσαντο καὶ τῇ ἐς τὸν νῦν τρόπον πρῶτοι Λακεδαιμόνιοι· οἵ τε μείζω κεκτημένοι, καὶ ἐς τἄλλα τοῖς πολλοῖς ὁμοδίαιτοι κατέστησαν] G.

Τοὺς πολλούς] in Aug. cod. superscr. τοὺς πένητας, vt ad v. μείζω κεκτημένοι, πλεῖστοι. G.

Ἰσοδίαιτοι] Vid. *Spanh.* ad Iulian. Orat. I. p. 134. Quae mox sequuntur, ἐγυμνώθησάν τε πρῶτοι, illustrant *Casaub.* ad D. Hal. p. 475. et *Perizon.* ad Aelian. III. Var. Hist. 38. Ἀποδῦναι inter verba propria Gymnasiorum ex h. l. memorat *Poll.* III. 153. D.

Ἐγυμνώθησαν] *prorsus nudati sunt, vt essent sine subligaculo.* Πρῶτοι non nimis vrgendum est; Cretenses enim fuere primi, a quibus Lacedaemonii, vt alia, hunc morem acceperunt, si quidem fides habenda est Platoni, Reip. L. V. p. 452. ὅτε ἤρξαντο τῶν γυμνασίων πρῶτον μὲν Κρῆτες, ἔπειτα Λακεδαιμόνιοι. Laudauit h. l. Thuc. Dionys. de iud. Thuc. p. 856. G.

Ἐγυμν. τε πρ.] nempe inter Graecos, Helladem incolentes. Ita tollatur dubitatio B. Gottleberi de Cretensibus. Nudatos autem intelligi vtique cum subligacula, vel campestri; nam et de barbaris paullo post: διεζωσμένοι τοῦτο ἐρῶσι. B.

[Ὅμηρος) Od. σ'. v. 30.] G.

[Ταῦτα δὲ ὡς ἐν παρεκβάσει) addidi ὡς e Cod. Cass. *velut per digressionem.* v. ἐγυμνώθησαν —] G.

Ἐς τὸ φαν. ἀποδύντες] Si ἀποδύντες est, exutis vestibus, rursus habes Actiuum pro Passiuo vel Medio; deinde εἰς τὸ φανερὸν erit, per breuiloquentiam cum Ellipsi προελθόντες, exutis vestibus in conspectum progressi; aut pro φανερῶς. Quid tamen, si sit a verbo ἀποδύνειν, *abire*, prodire? Tum vero simpliciter sit in publicum, in conspectum prodeuntes. Nam, exutos, iam dixerat, ἐγυμνώθησαν. B.

Λίπα] Pro λιπαρὸν *Suidas* h. v. et λίπα ἀλείφονται ex *Aelia-*

ματα ἔχοντες περὶ τὰ αἰδοῖα οἱ ἀθληταὶ ἠγωνίζοντο. [q] καὶ ὁ πολλὰ ἔτη ἐπειδὴ πέπαυται. ἔτι δὲ [r] καὶ ἐν τοῖς βαρβάροις ἐστὶν οἷς νῦν, καὶ μάλιστα τοῖς Ἀσιανοῖς, πυγμῆς καὶ πάλης ἆθλα τίθενται, καὶ διαζώνυνται τοὺς ἀγῶνας. πολλὰ δ' ἂν καὶ ἄλλα τις ἀποδείξειε τὸ παλαιὸν Ἑλληνικὸν ὁμοιότροπα τῷ [s] νῦν βαρβαρικῷ διαιτώμενον.

ζ'. Τῶν δὲ πόλεων ὅσαι μὲν νεώτατα ὠκίσθησαν, καὶ ἤδη πλωϊμωτέρων [t] ὄντων, [v] περιουσίας μᾶλλον ἔσχον χρημάτων, ἐπ' αὐτοῖς τοῖς αἰγιαλοῖς τείχεσιν ἐκτίζοντο, καὶ τὰς ἰσθμοὺς ἀπελάμβανον, ἐμπορίας τε ἕνεκα καὶ τῆς πρὸς τοὺς προσοίκους ἕκαστοι ἰσχύος· αἱ δὲ παλαιαί, διὰ τὴν λῃστείαν [x] ἐπιπολὺ [y] ἀντισχοῦσαι, ἀπὸ θαλάσσης μᾶλλον ὠκίσθησαν, αἵ τε ἐν ταῖς νήσοις [z] καὶ ἐν ταῖς ἠπείροις. ἐφέρον

q Καὶ πολλὰ Ytn scribendum censet *Meursius*. r Καὶ deest *Ar. C.* s Νῦν deest in *Reg.* Paullo ante in Aug. est ἀποδείξειεν. Pro νεώτατα in Flor. ed. est νεάτατοι. In Mosqu. νεώτατα, ad Marg. vero: γρ. νεάτατοι. Pro ὁμοιότροπα in Marg. Flor. Vin. est ὁμοιοτρόπως. t Οὐσῶν (vt videtur) legebat *Scholiastes*. v Περιουσίαν *Dan.* x Ἐπὶ πολὺ *Cass.* Aug. y Ἀντισχεῖσαν *Marg. Ar. C. Ald. Flor. Basil.* in contextum recipiendum esse censet *Stephanus*; et quidem sic olim lectum a *Scholiaste*. z Καὶ αἱ ἐν ταῖς mauult *Steph.*

ra adducit. v. *Hesych.* λίπα, ὕφα, ἄλειφα ἃ κλίνονται inquit *Etymologus* in ἄλειφα. WASS. add. *Eustath.* ad Od. ξ'. p. 1560. DUCK.

[Οὗτος δὲ ὄντως —) Ita ex Cod. Cass. correxi, pro corrupto οὗτος δὲ ὃ ταὐτὸ. Sensus est: Homerus τὸ λίπα tanquam epitheton olei adhibet: (v. c. Il. κ'. fin. λιπ' ἐλαίῳ —) οὗτος, *hic* n. Thucydides, vero oleum tanquam nomen ipsum. Sed ita quoque Hom. Od. ζ'. 227. Steph. corrigebat: οὕτως αὐτό.] GOTTL.

[Πρῶτος δ' Ἑλλήνων) Ita, monente Steph. correxi pro 9'.] G.

[Περὶ τῶν Λακεδαιμονίων —) Post Λακεδαιμονίων deest (certe subintelligendum) vt coniicit Steph. τοῦτο λέγων, aut tale quid, hoc sensu: Sciendum est, eum hoc dicentem de Lacedaemoniis, non commemorare infirmas priscorum vires, (ad robur enim nihil interest, an nudi, an cum subligaculo) sed vt ostendat, illos communia cum barbaris instituta habuisse.] G.

[Τῶν ἀρχαίων) Cass. αὐτῶν ἀρχαίων.] G.

[Τὸ δὲ ἑξῆς) Ita e Cassel. pro καὶ ἑξῆς. Haec verba, quae Steph. aliunde et sine sensu illata recte videbantur, e Cassel. cum reliquis coniunxi. Sed vt Duck. scite monebat, ordo Scholiastae male est constitutus. ἔστιν οἷς i. e. *quibusdam*, non diuellenda sunt, vt notum. Alius fuit auctor huius Scholii, quam insequentis, quo recte ἔστιν οἷς explicantur.] G.

Μετὰ τὸ γυμνάζεσθαι] in Cod. Aug. Schol. interl. notatur: ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ γυμνάζεσθαι. Reisk. in Dil. Abresch. p. 9. legit: πρό, l. potius μετὰ τὸ γυμνάζεσθαι. Sed in anim. l. c. tuetur vulgatam; et sic dicere maluisse Thuc., quam aut πρὸ τοῦ γυμν., aut μετὰ τὸ γυμν. quia tam ante luctam, quam post, vncti sint. Lectio vulgata est sana, quam etiam Dionys. l. c. habet: λίπα μετὰ τὸ γυμν. ἠλείψαντο. G.

Μετὰ τὸ γυμνάζ. ἠλείφ.] Simpliciter est pro, ἐγυμνάσαντο καὶ ἠλείψ. Ita Graeci dicunt, μετὰ τοῦ αἰσχροῦ καὶ ἐπισφαλοῦς, i. e. αἰσχρὸν καὶ (ἅμα) ἐπισφ. Nam et luctandi vsum inter nouos mores proprie censet, quem et barbaris seruari, nominatim deinde addat. BAVER.

Διαζώματα ἔχοντες etc.] Ex lege et more sacri agonis olim nudi decertarunt: sed, ita vt pudor et honos oculis seruaretur, non sine subligaculo, cuius quidem meminit *Homerus*, et in alio insigni loco praeter illum a *Scholiaste* citatum, *sc.* Il. ψ'. vbi de Eurysali cum Epeo pugilatus agone. Vide *Fabri* Agonisticon, l. 2. c. 2. 3. 4. HVDS. Διαζώματα — ἠγωνίζοντο. *Magister* in ζῶμα. WASS. De Ὀλυμπιακὸς et Ὀλυμπικὸς leg. quae disputat *Küster* ad Aristoph. Plut. 583. add. infr. V. 49. D.

Καὶ ἃ πολλὰ] Tempus, quo primum praecincti certare desierunt, diuerse traditur. Nonnulli factum volunt Olympiade XXXII. vt *Homeri Schol. Anonym.* ad Il. ψ'. *Etymol. Auctor* in voce γυμνάσια. Alii Olympiade XIV. factum memorant, vt *Eustath.* ad *Hom.* Il. ψ'. *Anonym.* in Olympiadis istius anno primo. Si vero tam vetus institutum fuerit, quomodo *Thucyd.* qui annis circiter trecentis post haec scripsit, tradere potuit, non ita pridem morem istum desiisse? Omnino censeo negatiuam indueendam, scribendumque καὶ πολλὰ ἔτη. *Meursius* de Arch. Ath. l. 1. c. 6. HVDS.

Οὐ πολλὰ ἔτη] non nimis vrgendum, etsi vel secula quaedam sint, quod Meurs. obiicit; nam et Cic. de Nat. D. 2, 50. init. nuper, *id est, paucis ante seculis*, — — inuenta. Negatiuam vero delere, plane fuerit contra mentem Thucydidis, diuturnitatem et perpetuitatem moris ostendere volentis. B.

Πέπαυται] Reisk. in anim. ad h. l. corrigit: πέπαυνται et subaudit: ἔχοντες διαζώματα. Deinde coniicit: ἔτι δὲ καὶ νῦν ἐν τῶν βαρβάρων ἔστιν οἷς — Sic certe mollius fluere orationem: verum Thucydidem non magnam suauitatis curam in oratione habuisse. Sed vir magnus in corrigendis tam multis locis, solo ingenio adiutus, raro huius praecepti memor fuisse videtur. G.

Ἔστιν οἷς] quasi vnum voc. accipe, pro τισὶν. B.

[Ἆθλα τίθενται) Discrimen, quod Scholiastes hic post Ammon. aliosque Grammaticos, et Lucian. Soloec. c. 2. et alii inter ἄθλον et ἄθλος statuunt, restringendum est ad posterius, quod nunquam *praemium* significat; ἄθλον vero tam *praemium* quam *certamen*. Exempla reperiuntur in Abresch. Dil. p. 9. v. Suid. in ἄθλον. In Aug. desunt Scholia ad n. 6 et tria v. 7.] G.

Διεζωσμένοι] *Suidas* in σέσωται legit διεζωμένοι, et σεσωμένος pro σεσωσμένος. vid. *Vossium* ad Catullum 321. WASS.

Ἄλλα τὶς —] Reisk. in anim. l. c. coniicit: ἄλλα τὶς λέγων ἀποδείξειε. G.

Διαιτώμενον] proprie διαιτησάμενον, et hoc pro infinitiuo. v. L. II, 61. pr. ἀπέδειξα ὲκ ἐρθῶς αὐτὸν ὑποπτευόμενον, pro ὑποπτεύεσθαι. De verbo διαιτᾶσθαι v. Valcken. V. C. ad Xenoph. Mem. p. 243. G.

Καὶ ἤδη πλωϊμωτέρων ὄντων] *cum nauigationis esset maior facultas*, (q. d. cum nauigabilius esset). Plur. politus pro Sing. Ita loquitur c. 8. πλωϊμώτερα ἡγέετο: cf. supra c. 4. Minos ναυτικὸν ἐκτήσατο. Imitatur Dionys. A. R. I, 63. πλωίμων δὲ γενομένων. Schol. refert πλωϊμωτέρων ad πόλεων, et, vt Steph. videtur, legit ἐσῶν. Sed quis dicat πόλις vel πολίτης πλάϊμος; G.

[Τείχεσιν —) Schol. e Cassel. inserui.] G.

Ἰσθμοὺς ἀπελάμβανον] *angustias, isthmos occupabant.* Sie befestzten die Erdengen. G.

athletae subligacula circum pudenda gestantes certabant: nec multi sunt anni, ex quo *haec gestari* desierunt. Quinetiam adhuc apud nonnullos barbaros, praecipue vero Asiaticos, pugilatus, et luctae praemia proponuntur, et *athletae* subligaculis in certamine vtuntur. Multis etiam aliis in rebus demonstrarit quis, priscos Graecos eodem vitae genere vsos, quo huius aetatis barbari vtuntur.

7. Vrbes vero, quotquot nouissime sunt conditae, praesertim ex quo nauigandi ratio tutior esse coepit, cum maiorem pecuniarum copiam haberent, ad ipsa littora moenibus cinctae condebantur, et isthmos occupabant, cum mercaturae causa, tum potentiae, *qua se tuerentur* aduersus suos quaeque finitimos. At vetustae vrbes, propter assiduam, *ac diuturnam* latronum infestationem, procul a mari potius aedificatae fuerunt, tam illae, quae in insulis, quam quae in continente sunt sitae. Etenim ex

ἀπὸ Ὀρσίππου Μεγαρέως ἐγυμνώθησαν ἐν τοῖς ἀγῶσιν, ὡς δηλοῖ καὶ τὸ εἰς αὐτὸν ἐπίγραμμα, Ὀρσίππῳ Μεγαρεῖ μεγαλέφρονι τῷδ' ἀρίδηλον Νίκαμα δόσαν, φάμᾳ λελφίδι πειθόμενοι Πρῶτος δ' Ἑλλήνων ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐσεφανώθη Γυμνὸς, ζωννυμένων τῶν πρὶν ἐπὶ σαδίῳ. Ἰσέον ὅτι περὶ τῶν Λακεδαιμονίων, ἐκ ἀσθένειαν τῶν ἀρχαίων παραδίδωσιν (ἀδιάφορον γὰρ τὸ γυμνὸς ἢ ἐζωσμένους ἀγωνίζεσθαι, πρὸς δύναμιν) ἀλλὰ μόνον ὅτι ἐμοὶς διηττῶντο τοῖς βαρβάροις. τὸ δὲ ἔξῆς· ἔτι δὲ καὶ ἐν τοῖς βαρβάροις, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς Ἀσιανοῖς, οἷς νῦν πυγμὴς καὶ πάλης ἆθλα τίθενται. Ἐν τοῖς βαρβάροις ἔστιν οἷς] ἔν τισι τῶν βαρβάρων. Ἆθλα τίθεται] ἄθλος, ὁ ἀγὼν, ἀρσενικῶς· ἆθλον δὲ, τὸ ἔπαθλον, ἑκατέρως Καὶ ἧδη πλωιμωτέρων] ἀσφαλὲς τυχεῖν τοῦ πλεῖν. ἡ δὲ σύγκρισις πρὸς τοὺς ἀρχαίους. 6. Περισσῶς μᾶλλον ἔχουσι] πανταχοῦ τοὺς παρὰ θάλατταν ἀνθρώπους εὐπορωτέρους λέγει εἶναι. Τείχεσιν ἐκτίζοντο] λείπει ἡ σύν, ἵνα ᾖ, σὺν τείχεσιν ἐκτίζοντο. 7. Πρὸς τὰς προσοίκους] τὸ πρόσοικος ἐπὶ πόλεως, οἰκειότερον μᾶλλον τῷ ὅμορος· ἐπὶ γὰρ ὄρων τοῦτο λαμβάνεται. 7. Διὰ τὴν λῃστείαν] διὰ τὸ λῃστεύεσθαι. 7. Ἐπιπολὺ ἀντισχεῖσαι] μετὰ μάχης ἐναντιωθεῖσαι. Ἕφερον γὰρ ἀλλήλους τε] τὸ

Ἀπελάμβανον] verte, *interceperunt*, wegnehmen; quia Isthmi sunt inter *medias* continentes, quarum vtrisque sic imminerent, inter medias locati et interiecti; sie setzten sich zwischen ein. BAVER.

Ἕκασοι] Reisk. in anim. p. 5. legit: ἕκασῳ. GOTTL.

Ἀντισχεῖσαι] Hic contra lectionem margini adscriptam ἀντισχεῖσαν, in contextum recipiendam censeo, licet refragante Scholiaste. Opponuntur enim haec, πλωϊμωτέρων ὄντων, et διὰ τὴν λῃστείαν ἐπιπολὺ ἀντισχεῖσαν. *Olim*, inquit, *quia* ἀντεῖχεν ἡ λῃστεία, id est, *vigebant latrocinia, vrbes remotius a mari condi solitae sunt: at postea vbi profligatis a Minoë praedonibus*, πλωϊμώτερα ἐγένετο (id est, *mare magis apertum nauigationi fuit*: vel, *tutior nauigatio fuit*) *ad ipsa littora condi coeptae.* At vero alterius scripturae absurditas refutatione opus habere non videtur: quae tamen a me admissa fuit in contextum, quod nollem eum a suis scholiis dissentire. Sed suspicatus sum postea, (quod etiamnum suspicor) fieri posse, vt ipse quoque *Scholiastes* ἀντισχεῖσαν et ἐναντιωθεῖσαν scriptum reliquerit. Nam et ipsa expositio, quae nullo modo conuenire videtur, si ad πόλεις referatur, tolerabilis fuerit, meo quidem iudicio, ad λῃστείαν relata: vt videlicet intelligamus λῃστείαν μετὰ μάχης ἐναντιωθεῖσαν iis, qui vrbes ad mare condere volebant. Nam quod modo exposui, ἀντεῖχεν ἡ λῃστεία, *vigebant latrocinia*, in eo vulgo receptam opinionem secutus sum de significatione verbi ἀντέχειν pro *vigere, durare, grassari.* Quam alioqui mihi valde suspectam reddunt cum aliorum scriptorum, tum vero huius ipsius aliquot loci, in quibus eo vtitur: et vero ab illis potius adducor, vt credam, hic ἀντέχειν dici absolute, quod sermone vernaculo *tenir bon*, vel, *tenir fort.* STEPH

Διὰ τὴν λῃστείαν ἀντισχεῖσαν] Sic] ex optimis MSS. recepi, quam lectionem dudum veram pronunciarunt Steph. Grammius, Reiskius et Heilman. Ad stabiliendam eam facit locus VII. 71. ἐπὶ πολὺ ἀντισχούσης τῆς ναυμαχίας, *cum nauale praelium diu duraſſet, siue nimis atrox fuiſſet.* Abresch. Dil. p. 9 defendit ἀντισχεῖσαι, sc. αὐτῇ, et post λῃστείαν distinguit; *postquam diu praedonibus restiterant.* Sed contorta videtur explicatio nec ex antiquorum temporum simplicitate intelligitur, quomodo hi homines sine nauibus praedonibus resistere potuerint. Reiskius in Dil. Abresch. p. 10. legi malebat: παλαιαὶ, αἱ ἐπὶ πλεῖστον ἀντισχεῖσαι, *quae diutissime perdurarunt ad nostra vsque tempora*, διὰ τὴν λῃστείαν ἀπὸ θαλάσσης. Sed ipse nil tribuit huic coniecturae, in anim. ad h. l. receptam tuetur. Horreus, Obss. ad Thuc. p. 427. varie vertit: *vrbes vetustae* (ἀντισχεῖσαι), *quam maxime resistentes, validae*; vel: *vrbes — διὰ τὴν λῃστείαν, quae sc. fiat a mari, huic sc. λῃστείᾳ maxime contrariae, non* μετὰ μάχης, *sed ratione situs.* Quid durius esse potest hac interpretatione? Denique iungit ἀντισχεῖσαι cum ἀπὸ θαλάσσης, sublata distinctione: *quam maxime, vicissim, e contra a mari magis remotae.*" Sed hoc est argutari, nec habere rationem vsus loquendi. GOTTL.

Ἀντισχοῦσαν] v. plura in Ind. v. ἀντέχω. B.

Καὶ ἐν ταῖς] Etiamsi nonnullis in locis articulum omittat, vbi ab aliis ponitur, tamen hic ante ἐν non omisisse, sed scripsisse καὶ αἱ ἐν ταῖς, mihi persuadeo: vt vocula τε, quae est in αἵτε, illam καὶ sibi respondentem habeat. STEPH.

Ἕφερον] *Suidas* in φέρειν, ἔφερον ἀλλήλους ἐχ ἧττον. vbi sine Auctoris nomine *Schol.* corrasit. *Herodotus* et noster *Homerum* habent opinor auctorem. Il. β'. 301. ἐσὲ δὲ πάντες Μάρτυροι, ὃς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι. *Schol.* ἀποφέρουσαι. *Herodotus* I. 88. ΦΕΡΟΥΣΙ τε καὶ ἄγουσι τὰ σά. vox est praedas abigentium: *Homerus* Il. ε'. 483. ἀτὰρ ἔτι μοὶ ἐνθάδε τοῖον, Οἷόν κ' ἠὲ ΦΕΡΟΙΕΝ Ἀχαιοὶ, ἢ κεν ΑΓΟΙΕΝ. WASS.

Ἕφερον γὰρ ἀλλήλους] *invadebant.* Sic marg. Ald. Vin. vt Schol. in marg. Flor. Vin. ἔφερον γὰρ καὶ ἦγον. Iunguntur n. haec duo. Sed non semper. Xen. Cyr. I. p. 41. ἄγουσιν ἡμῶν τὰ χρήματα. G.

[Τὸ ἔφερον] addidi τὸ et deinde ἀντὶ τοῦ, e Cass. Rostg. et Aug. in quo est ordo: τὸ ἔφερον ἀντὶ τοῦ ἐλῄστευον, ἔβλαπτον. Locus Herod. vbi ita occurrit, est VI. 90. p. 480. Οὗτοι ὁρμεώμενοι ἔφερόν τε καὶ ἦγον τοὺς ἐν τῇ νήσῳ Αἰγινήτας; h. e. *depraedabantur*, quam versionem Galei merito pro *vulgata*: *Aegin. res ferebant et agebant*, probat Celeb. Valken. ad H. l. cf. Ammon. p. 2. et Eran. Phil. p. 158. Schweb. ad Onos. p. 106.] G.

γὰρ ἀλλήλους τε καὶ τῶν ἄλλων ὅσοι ὄντες ὑ θαλάσσιοι κάτω ᾤκησν· καὶ μέχρι τῆδε [a] ἔτι ἀνῳκισμένοι εἰσί.

η. Καὶ ὐχ ἧσσον λῃσταὶ ἦσαν οἱ νησιῶται, Κᾶρές τε ὄντες καὶ Φοίνικες. ὅτοι γὰρ δὴ τὰς πλείστας τῶν νήσων [b] ᾤκισαν. μαρτύριον δὲ· Δήλῳ γὰρ [c] καθαιρομένης ὑπὸ Αθηναίων ἐν [d] τῷδε τῷ πολέμῳ, καὶ τῶν θηκῶν [e] ἀναιρεθεισῶν ὅσαι ἦσαν τῶν τεθνεώτων ἐν τῇ νήσῳ, ὑπὲρ ἡμισυ Κᾶρες ἐφάνησαν, γνωσθέντες τῇ τε σκευῇ τῶν ὅπλων [f] ξυντεθαμμένῃ, καὶ τῷ τρόπῳ, ᾧ νῦν [g] ἔτι θάπτουσι. καθασάντος δὲ τοῦ Μίνω ναυτικῆ, πλωϊμώτερα ἐγένετο παρ' ἀλλήλους· οἱ γὰρ ἐκ τῶν νήσων κακῦργοι ἀνέστησαν ὑπ' αὐτῦ, ὅτεπερ καὶ τὰς πολλὰς αὐτῶν κατῴκιζε. καὶ οἱ [h] παρὰ θάλασσαν ἄνθρωποι μᾶλλον ἤδη τὴν [i] κτῆσιν τῶν χρημάτων ποιέμενοι, βεβαιότερον ᾤκουν· καί τινες καὶ τειχη περιεβάλλοντο, ὡς πλουσιώτεροι ἑαυτῶν [k] γιγνόμενοι. ἐφιεμενοι γὰρ [l] τῶν κερδῶν, οἵ τε ἧσσους ὑπέμενον τὴν τῶν κρεισσόνων δουλείαν, οἵ

a Ἔτι om. *Cl. Aug.* Sed manu rec. superscr. Paullo post ὄντες deest in cod. Baf. *b* Ὤικισαν *Marg. Gr. Baf. Camer.* Mosqu. *Reg.* Baf. sed ex em. ᾤκησαν a prima man. Ita quoque in Aug. In Ald. et Baf. ed. ᾤκησαν. *c* Καθαιρεμένης *Marg. Cl.* improbat *Steph.* Sic etiam *Caff.* *d* Τῷδε deest *C.* *e* Ἀφαιρεθεισῶν *Ar. C.* et *Dan.* ἐν τῇ νήσῳ in marg. Morfqu. *f* Ξυντεθαμμένη *Marg. Ar. C. Gr. Cl. Ald. Flor. Baf* sed *Stephano* magis placet ξυντεθαμμένῃ, fic *Caff.* sed deinde fupra ᾳ fcripto ει. ξυντεθαμμένοι etiam *Dan.* *g* Ἔτι non eſt in *Reg.* *h* Περὶ *Reg.* *i* Κτῆσιν cum ᾗ fupra ι fcripto *Caff.* *k* Γενόμενοι *Caff. Aug.* *l* Τῶν om. *Cl.*

Οὐ θαλάσσιοι] i. e. οὐκ ἔμπειροι τῆς θαλάσσης. f. vt in f. c. III. ὃ χρώμενοι θαλάσσῃ, periti rerum maritimarum. GOTTL.

[Ἧτοι ἐγγὺς τῆς θαλάσσης) haec verba deſunt in cod. Auguſtano. Abeſt quoque καὶ ante τῶν ἄλλων. liene. Pertinet enim καὶ ad praecedens τε, *tam, quam.* Itaque deleui.] G.

Μέχρι τῆδε ἔτι] *Clar.* abeſt ἔτι perperam. Non tantum coniungitur cum πρὸς, vt V. Cl. dudum obſeruarunt, ſed cum ὑπὸ, εἰς. *Ariſt.* Anim. Hiſt. II. p. 39. μέχρις ὑπὸ μέσην τὴν γαστέρα. et alibi, μέχρις εἰς σαρκώδη. etiam μέχρις ἐπὶ τριετῆς. vocula ὃ aeque ſuperfluit apud *Herod.* μ. ὃ τῶν διαλλαγῶν. LXX. Iob. XXII, 5. (XX, 4) ἀπὸ τῦ ΕΤΙ ἀφ' ᾧ ἐτέθη et IV, 20. μέχρι ἐσπέρας ὃς ΕΤΙ εἰσὶν. *D. Hal.* Antiq. IV, 2. formulam variat μέχρι τότε διέμεινεν ἕως διανέσησεν αὐτὸν, καὶ ἠφανίσθη. At fortaſſe melius ibi Vat. μέχρι τότε, quomodo inter alios *Demoſthenes.* WASS.

Ἀνῳκισμένοι] i. e. ἄνω ᾤκουν, *loca mediterranea habitabant.* Κάτω οἰκεῖν, i. e. *loca maritima.* Reisk. in Abreſch. Dil. p. 10. et Anim. ad h. l. malit: ἄνω ᾠκισμένοι. Sine cauſſa. Caeterum prop. dicendum erat: ἀνῳκισμένοι· vrbes enim, non homines οἰκίζεσθαι dicuntur. Forte reſpexit Heſych. ad h. l. ἀνῳκισμένος — ἄνω οἰκῶν. Suidas: ἀνῳκισμένος, ἐν τοῖς ἀνωτάτω γεγηθείς, ἢ ἄνω ὤν· vbi fortaſſe leg. ἄνω οἰκῶν. G.

Καὶ ὐχ ἧσσον. *Priſcian.* XVIII, 1195. ἥτλον, ἀντὶ τοῦ, καὶ μᾶλλον ἠκήστευον. vid. *Diodorum* I. et *Tournefort.* Itinerar. I, 154. WASS.

Οὐχ ἧσσον] Sane verti poteſt, *non minime*, i. e. vel maxime; vt apud Homer. σὺ γὰρ ἄμεινον, i. e. οὐκ ἀγαθόν. Sed hic comparandi vis conſtiterit comparatiuo: οὐχ ἧσσον, ſcil. τῶν κάτω οἰκούντων, non minus, quam qui continentem inferius habitarent, c. 7. extr. ὄντες οὐ θαλάσσιοι, non tamen nauigarent; non minus, ait, illis praedabantur inſulani. BAVER.

[Ἀντὶ τῦ λίαν) male; eſt enim ὐχ ἧσσον idem ac μᾶλλον. Reprehendebat iam Steph. hanc expoſitionem. Ita occurrit οὐχ ἧσσον, L. II, 52. v. Schwebel. ad Onoſandr. p. 65.] G.

Νησιῶται, Κᾶρές τε etc.] Cares olim fuiſſe inſulanos clare teſtatur *Strabo*, lib. XII. illosque Phoenicibus ſucceſſiſſe tradit *Conon*, iſtis verbis π Φοινίκων δ' ἐκπεσόντων, Κᾶρες ἔσχον. ἔτι καὶ τὰς ἄλλας νήσους περὶ τὸ Αἰγαῖον ᾤκησαν. Vide *Meurſii* Cretam et Rhodum. HVDS.

Τῶν νήσων ᾤκησαν] Melior fortaſſe ſcriptura haec ᾤκισαν, quae ſignificat *plurimas inſulas illos condidiſſe*: id eſt, *colonias in eas deduxiſſe*, vel, *vrbes in illis condidiſſe*, aut, *incolis eas frequentaſſe.* STEPH.

Ὤικισαν] recepi pro ᾤκησαν. Vidit iam verum Stephanus; Reisk. anim. ad h. l. probat, i. e. *incolis replcuerunt.* Mox: τὰς πολλὰς αὐτῶν κατῴκισε. G.

Ὤικισαν] non video, cur non et ᾤκησαν locum hic habeat. BAVER.

Μαρτύριον] Ita alibi: ſupra παράδειγμα. *Mela* I, 11. *regnaſſe eo ſigno accolae affirmant*; *quod* etc. WASS.

Μαρτύριον δὲ] ſc. τότε. Plat. in Symp. plenec. VI. τεκμήριον δὲ τότε. Τὸ γὰρ — G.

Καθαιρομένης] Legendum eſſe καθαιρομένης, non καθαιρεμένης, apparet ex ἐκάθηραν, et ἐκάθηρε, et ἐκαθάρθη, et κάθαρσιν, quae pag. 207. habentur eadem de re, nimirum in huius hiſtoriae narratione. Niſi forte aliquis καθαιρεῖσθαι, praeter vſitatam ſignificationem, etiam pro καθαίρεσθαι poni exiſtimet: quod nemo mihi perſuaſerit. STEPH. Hanc veram eſſe lectionem, non καθαιρεμένης, apparet ex ἐκάθηραν et ἐκάθηρε, quae habentur p. 207. HVDS. De Delo vide *Platonem* Phaed. p. 44. d. WASS.

Καθαιρομένης] Satis dixerunt Interpretes pro hac lectione; itaque non erat, vt Pet. Horreus, Obſſ. ad Thuc. p. 408 ſ. defenderet καθαιρεμένης, quod idem ſignificaret ac καθαιρομένης; adiecta longa diſputatione ſuſto ſubtiliori, poſſe etiam verti: *Delo inſula depreſſa*, aut, *deuicta*, *occupata*: quae omnia ſunt ἀπροσδιόνυσα. G.

Ὑπὲρ ἡμισυ — ἐφάνησαν] Hunc locum laudat Quinctil. I. O. L. VIII, 4. p. 854. Burm. ἐν ἐξόμασι Κ. ἐφάνησαν. Sine ſenſu. Ἐρύμασι ortum eſt ex ὑπὲρ ἡμισυ, vt manifeſtum, et corrigi debebat haec vitioſa lectio a Burmanno, nec in Quinctiliani textu poni. Merito Gesnerus eam expunxit e cod. Gothano, et repoſuit ὑπὲρ ἡμισυ. G.

[Κᾶρες ἐφάνησαν —) Hoc caput Scholio praefixi, monente Steph., pro Κᾶρές τε ὄντες καὶ Φοίνικες. quae verba Scholio non reſpondent.] G.

[Τοῖς δέ) Repoſui δὲ e Caſſ. et Aug. pro γὰρ.] G.

[Εὑρέσεως) in Caſſ. eſt εὑρήσεως.] G.

[Καὶ ἐκ τότε) intuli καὶ ex Aug. Quae mox ſequuntur, ἵνα μὴ διαβάλλῃ — referenda ſunt ad ſuperiora: Κᾶρές τε ὄντες καὶ Φοίνικες, et videntur ab alio auctore adſuta.] G.

[Τῶν ἄλλων) Intt. laudarunt Petit. Legg. Att. p. 502. Meurſ. Solon. p. 24. eundem de Fun. c. 11. Caſaub. ad Diog. Laërt. I, 48.] GOTTL.

alii, qui mare accolebant, licet rebus maritimis operam non darent, tamen ſeſe mutuo populabantur: et ad hoc vſque tempus mediterranea incolunt.

8. Praecipue vero inſularum incolae, vt Cares, et Phoenices, latrocinia exercebant. Hi enim plurimas inſulas incolebant. Hoc vero probatur iſto *ſigno quaſi* teſtimonio. Cum enim Athenienſes huius belli tempore Delum luſtraſſent, et ſepulcra ſuſtuliſſent, quotquot erant hominum, qui in hac inſula deceſſerant, ſupra dimidium Cares inuenti ſunt, tum genere armorum agniti, quae cum ipſis fuerant ſepulta, tum ipſo modo, quo nunc quoque ſepeliuntur. Sed cum Minos claſſem paraſſet, maria liberius vltro citroque nauigari coeperunt. Etenim praedones ex inſulis ab eo ſunt ſublati, quo etiam tempore colonias in illarum plerasque deduxit. Et homines, qui prope mare degebant, iam * parandae pecuniae ſtudio magis dediti, conſtantius *ac tutius* habitabant. Quinetiam quidam, ditiores quam ante facti, *vrbes* muris circumdederunt. Etenim cupiditate quaeſtus, et qui imbecilliores erant, potentiorum ſeruitutem ſuſtinebant, et qui potentiores, quia magnas habebant facultates, minores

* Maioribus diuitiarum copiis inſtructi, *Acacius*. HVDS.

ἔφερον, ἀντὶ τοῦ ἔβλαπτον, ἐλήϊζευον, ὡς καὶ Ἡρόδοτος. Κάτω ᾤκουν] ἤτοι ἐγγὺς τῆς θαλάσσης. τὸ ἑξῆς, τῶν ἄλλων ὅσοι κάτω ᾤκουν, ὄντες ἐ θαλάσσιοι, ἔφερον ἀλλήλους. Καὶ ἐχ ἧσσον] ἀντὶ τοῦ λίαν. Κᾶρες ἐφάνησαν, γνωσθέντες τῇ τε σκευῇ] Κᾶρες πρῶτοι εὗρον τὰς ὀμφαλὰς τῶν ἀσπίδων, καὶ τὰς λόφους. τοῖς ὃν ἀποθνήσκουσι συνέθαπτον ἀσπιδίσκιον μικρὸν, καὶ λόφον, σημεῖον τῆς εὑρέσεως. Καὶ ἐκ τούτου ἐγνωρίζοντο οἱ Κᾶρες. οἱ δὲ Φοίνικες, ἐκ τοῦ τρόπου τῆς ταφῆς. τῶν ἄλλων γὰρ ἐπ' ἀνατολὰς ποιούντων θρᾶν τοὺς νεκροὺς, οἱ Φοίνικες ἐξεπίτηδες ἐπὶ δύσιν. ἵνα μὴ διαβάλλῃ τὸ Ἑλληνικὸν, εἶπε Κᾶρας καὶ Φοίνικας. Ὑπὲρ ἡμισυ] ὁ τῶν Ἑλλήνων ὑπὲρ ἥμισυ, ἀλλὰ τῶν Φοινίκων. οἱ γὰρ Ἕλληνες ἔκαιον τὰ σώματα. Κατασάντος δὲ τῷ Μίνῳ] τὸ σχῆμα ἐπανάληψις. τὸ δὲ Μίνῳ, Αττικόν. Ἀνέσησαν ὑπ' αὐτῷ] ἀνάστατοι ἐγένοντο. Οἱ παρὰ θάλασσαν] Παύταχοῦ τοὺς παρὰ θάλασσαν ἀνθρώπους εὐπορωτέρους λέγει εἶναι. Καὶ τείχη περιεβάλλοντο, ὡς πλουσιώτεροι ἑαυτῶν γιγνόμενοι] καὶ τοῦτο ἐπανάληψις. προεῖπε γὰρ, τείχεσιν

ξυντεθαμμένῃ] Magis placet. Eſtque obſeruandum, dici γνωσθέντες τῇ σκευῇ ξυντεθαμμένῃ, pro eo, quod vſitatius dicitur, γνωσθέντες ἐκ τῆς ξυντεθαμμένης σκευῆς. At vero γνωσθέντες ξυντεθαμμένοι multo etiam inuſitatius eſſet pro γνωσθέντες ἐκ τοῦ ξυνταφῆναι, vel ἐκ τοῦ ξυντεθαμμένοι εἶναι. STEPH.

Sequor Abreſchium, cui lectio recepta praeplacet prae altera: ξυντεθαμμένοι, quae eſt in bonis codd. Quam ſi quis malit, ſenſus ſit, veluti legatur: ἅτε τεθαμμένοι σὺν αὐτῇ. (v. Diluc. p. 10.) Horreus, in Obſſ. Thuc. p. 422. defendit ξυντεθαμμένοι, tanquam elegantius, et ξυντεθαμμένῃ poſtulare articulum τῇ, denique γνωσθέντες τῇ pro ἐν τῇ, forſan minus eſſe Thucydideum. Sed lectoribus paucis haec omnia probabit. Reisk. in Dil. Abreſch. l. c. et anim. ad h. l. malit ξυντεθαμμένων, n. ὅπλων. Sine cauſſa. Schol. vulgatam quoque habuiſſe videtur in ſuo exemplo, vt e verbis συνέθαπτον ἀσπιδίσκιον — patet. GOTTL.

ξυντεθαμμένοι] Vel ideo ſic legendum, quod ξυντεθαμμένοι, ſi referatur ad σκευῇ, ſimpliciter ponatur, omiſſo αὐτῇ, vel pro ᾗ ἦσαν ξυντεθαμμένοι, ſin ad τρόπῳ retuleris, καὶ obſtiterit, aut redundet; niſi ξυνθάπτειν ſit pro ſimplici θάπτειν. BAVER.

Ἔτι θάπτουσι] clauſi hic parentheſin. Inſequentibus verbis: κατασάντος δὲ — redorditur Thucyd. interruptum ſermonem, c. 5. per hanc digreſſionem, quod δὲ docet; quod vt Latinorum *igitur*, *itaque*, *autem*, ita adhibetur. (v. obſ. noſtram ad Plat. Alcib. 1. c. 1.) Κατασάντος δὲ — *Cum* igitur *Minos claſſem inſtruxiſſet*, (vt ſupra dixi) n. c. 4. Μίνως ναυτικὸν ἐκτήσατο. Huc reſpicit Scholiaſtes: τὸ σχῆμα ἐπανάληψις. n. reperi ſuperiorem ſermonem. G.

Κατασάντος δὲ τοῦ Μίνω] De maritimo imperio Minois vide *Scheffer.* de mil. nauali l. 2. c. 1. p. 56. et *Annott.* ad init. cap. 4. HVDS. Πλωΐμώτερα pro πλωΐμώτερον, ſing. pro plur. *Steph.* ad D. Hal. c. XVI. DVCK.

Κατασάντος δὲ) Sane refertur ad c. 4. Μίνως ναυτ. ἐκτήσ. *Nec* tamen qua ſtructuram inde pendeat, ſed non minus apte proximis continuetur: plane vti ſupra: Minos claſſem parauit, praedones abegit; nam adhuc omnes latrocinabantur: quod deinde pluribus probat; ita et hic: Minois autem re nauali conſtituta, ceſſauerunt illa latrocinia. B.

[Τὸ σχῆμα) haec verba refert Steph. ad πλωΐμώτερα ἐγ. π. c. Sed v. notam. Caeterum in Roſtg. eſt pro ἐπανάληψις, προαναφάνασις, vitioſe, et in Aug. προαναφώνησις. Sed in Roſtg. vox ſcripta erat poſt καὶ Φοίνικας· et in Aug. nullum erat additum ſignum, vnde pateret, quo eſſet referendum.] GOTTL.

Οἱ ἐκ τ. νήσ. κακοῦργοι ἀνέστ.] Breuitatem nota, ſolemnem admodum Noſtro, pro tali ambitu: οἱ ἘΝ ταῖς νήσοις κακ. ἀνέστ. ἘΞ αὐτῶν. v. Ind. Sed et Theophr. ita Char. Eth. C. 2. ἆρας τὶ τῶν ἈΠΟ τῆς τραπέζης, auferens aliquid eorum, quae ſint a menſa, i. e. τῶν ἐν τῇ τραπέζῃ, eorum, quae ſint *in* menſa, aliquid aufert *ex* ea. Et c. 4. τὰ ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας διηγήσασθαι, narrat ea, quae ſint *ex* concione h. e. narrat *ex* concione, (reuerſus), quae *in* ea, ibi, ſint geſta. BAVER.

[Οἱ παρὰ θάλασσαν) hoc Schol. addidi e cod. Auguſt.] G.

Μᾶλλον — τὴν κτῆσιν ποιούμενοι] Ita loquitur Thucydides paullo poſt, c. 13. Ἑλλάδος — τῶν χρημάτων τὴν κτῆσιν ἔτι μᾶλλον ἢ πρότερον ποιουμένης. Non itaque eſt, vt cum Reiskio in anim. ad h. l. dicamus, ante ποιούμενοι videri πρᾶγμα vel δι' ἐπιμελείας deeſſe. Mox: ὡς πλουσιώτεροι ἑαυτῶν — ditiores quam antea fuerant, facti. G.

Καὶ τείχη etc.] Τείχη περιεβάλλοντο. *ſc.* ταῖς πόλεσιν, *id eſt*: τὰς πόλεις τείχεσιν ἐκύκλευ. Sic *Cicero* Tuſc. l. 5. *cum foſſam latam cubiculari lecto circumdediſſet*. *Ae. Port.* HVDS.

[Καὶ τοῦτο ἐπανάληψις) praeceſſit enim: τείχεσιν ἐκτίζοντο, c. 7. alterum: ὡς πλουσιώτερον — γιγνόμενοι, reſpondet illis: περιουσίας μᾶλλον ἔχ. χρημ.] G.

τε δυνατώτεροι περιουσίας ἔχοντες, προσεποιοῦντο ὑπηκόους τὰς ἐλάσσους πόλεις. καὶ ἐν τούτῳ τῷ τρόπῳ μᾶλλον ἤδη ὄντες, [m] ὑστέρῳ χρόνῳ ἐπὶ Τροίαν ἐστράτευσαν.

θ'. Ἀγαμέμνων τέ μοι δοκεῖ, [n] τῶν τότε δυνάμει πρῶτος, καὶ ἅ τοσοῦτον τοῖς Τυνδάρεω ὅρκοις κατειλημμένους τοὺς Ἑλένης μνηστῆρας ἄγων, τὸν στόλον ἀγεῖραι. λέγουσι δὲ καὶ οἱ τὰ σαφέστατα Πελοποννησίων μνήμῃ παρὰ τῶν πρότερον δεδεγμένοι, Πελοπά [o] τε πρῶτον, πλήθει χρημάτων, [p] ἃ ἦλθεν ἐκ τῆς Ἀσίας ἔχων [q] ἐς ἀνθρώπους ἀπόρους, δύναμιν περιποιησάμενον, τὴν ἐπωνυμίαν τῆς χώρας, ἐπηλύτην ὄντα, [r] ὅμως [s] σχεῖν, καὶ ὕστερον [t] τοῖς ἐκγόνοις ἔτι μείζω ξυνενεχθῆναι, Εὐρυσθέως μὲν ἐν τῇ Ἀττικῇ ὑπὸ Ἡρακλειδῶν ἀποθανόντος, Ἀτρέως δὲ μητρὸς ἀδελφὸς ὄντος αὐτῷ, καὶ ἐπιτρέψαντος Εὐρυσθέως [v] ὀσ' ἐστράτευε, Μυκήνας τε καὶ τὴν ἀρχήν, κατὰ τὸ οἰκεῖον, Ἀτρεΐ· (τυγχάνειν δὲ αὐτὸν φεύγοντα τὸν πατέρα διὰ τὸν Χρυσίππου θάνατον) καὶ ὡς ἀκέτι ἀνεχώρησεν Εὐρυσθεύς, βαλομένων καὶ τῶν Μυκηναίων,

m Ὕστερον *Marg. Cl. Gr.* probante *Stephano.* etiam *Reg.* et *Caſſ.* Aug. Mosqu. Flor. ed. *n* Δυνάμει τῶν τότε πρῶτος *Ar. C.* Mosqu. et *Dan.* *o* Τε om. *Cl.* *p* Sententiam ſic diſtinguit *Fr. Portus*: ἃ ἦλθεν ἐκ τῶν Ἀσίας ἔχων εἰς ἀνθρώπους ἀπόρους, δύναμιν etc. *q* Ἐς ἀνθρώπους *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caſſ. Vaſc.* Aug. *r* Ὁμοίως *Reg.* *s* Παρασχεῖν malit *Ae. Portus* et, quod vitiatius, ἐπωνυμίαν τῇ χώρᾳ παρασχεῖν. *t* Τοῖς ἐκγόνοις εἶδον Ἀτρεΐ, Ἀγαμέμνονι ὕτι μ. *Reg.* Auguſt. Μείζω non erat in *Caſſ.* manus recentior inter verſus adſcripterat. Deeſt quoque in Baſ. et Aug. Sed manus recentior οἶδν eraſit; Ἀτρ. et Ἀγαμ. linea traiecta deleuit. *v* Ὅτε *Gr.*

Καὶ ἐν τούτῳ τῷ τρόπῳ μᾶλλον ἤδη ὄντες.] *yet cum hoc in ſtatu ditiores atque potentiores nunc eſſent facti*, i. e. *maiori apparatu rerum inſtructi*, ſc. ἢ πρότερον, quod paullo ante expreſſit poſt μᾶλλον. Sic Scholiaſtes in cod. Aug. in margine interpretatur v. ἐν τούτῳ τ. τρόπῳ· addit enim: τῷ δυνατῷ καὶ εὐπόρῳ. Τρόπος h. l. eſt *ſtatus*, *conditio*, in qua aliquis verſatur, et ὃ ὢν ἐν τρόπῳ τινί, eſt is qui in aliquo eſt ſtatu, veluti h. l. δυνατῷ. Interpres vulgatus v. ἐν τούτῳ τῷ τρόπῳ vertit: *hac ratione*, quod probat vnice Abreſchius in Auct. Dil. p. 216., et poſt μᾶλλον, aut δυνατοὶ, aut e ſuperioribus δυνατώτεροι ſupplendum eſſe pronunciat. Sed dubito, an haec verba in hac ſtructura hic et alibi ſic conuerti poſſint. Iam τὸ μᾶλλον pro more loquendi Thuc. potius pertinet ad ὄντες, ita vt non opus ſit ſupplemento τῷ δυνατοὶ l. δυνατώτεροι. Veluti paullo ante dicit: (c. 7.) vrbes περιουσίας μᾶλλον ἔχουσαι χρημάτων· it. h. c. μᾶλλον ἤδη κτῆσιν τῶν χρημάτων ποιούμενοι. L. II. 42. μᾶλλον ἡγησάμενοι. In quibus locis τὸ μᾶλλον iungitur verbis, et praeſtantiam quandam ſ. abundantiam ſignificat. GOTTL.

Μᾶλλον ὄντες] Ego ſic interpretor: magis eſt, vt tali conditione iam fuerint, quam, vt in illa priſca: *Sie mochten vielmehr ſchon in dieſer Verfaſſung ſeyn, als ſie vor Troia giengen*: probabilius eſt, ait, vero propius, ita iam conſtitutos magis, quam aliter, quam priſco illo ſtatu, diſiecto et infeſto, expeditionem Troianam ſuſcepiſſe. Tamen et illi rationi acceſſero: certe et ſic poſſit. BAVER.

Ὑστέρῳ] Si ὕστερον χρόνῳ legas, multos lectioni huic fidem facientes locos inuenies. STEPH.

Ἀγαμέμνων — πρῶτος ἦν *Hermogenes.* WASS.

[Τὸ ἐξῆς) hoc Schol. totum abeſt a Caſſel. In Aug. omiſſum eſt δεδεγμένοι.] G.

Οὐ τοσοῦτῳ] non ſequitur, aut redditur, ὅσον, vel ἢ· quare ad priora refer. ἃ — παραλαβών, non tantum, non magis Tyndarei fide obligatos habens, *quam* (potius) illa, quam dixi, potentia nixus; quaſi ſcripſiſſet μᾶλλον προύχων, vel μ. ὅτι προῆγε, (vel, διὰ τὸ προέχειν δυνάμει,) ἢ — — ἄγων, vel, ἢ διὰ τὸ ἄγειν· Aut poſitum eſt pro, ἧσσον διὰ τὸ — ἄγειν, ἢ διὰ τὸ — προύχειν. B.

Τυνδάρεω ὅρκοις] Helenae tam excellens forma erat, vt accenti ea plurimi coniugem ſibi poſtularent. Itaque Tyndarus cum metueret, ne in ſe inſurgerent illi, quibus Helenam denegaret, conſilio Vlyſſis vſus omnes iuramento obſtringit, ſe iniuriam, ſi quis cuperet inferre ei, quem eligeret generum, iunctis viribus propulſuros. Hanc hiſtoriam tradunt *Plutarchus* in Theſeo, *Apollodorus* lib. 3. *Pauſanias* in Laconicis, et *Scholiaſtes Sophoclis* ad verba Teucri in *Aiace Maſtigophoro.* HVDS. Locus *Sophoclis* eſt Aiac. p. 63. Ed. Steph. Adnotauit eum *Palmer.* in Exercitat. ad Thucyd. p. 43. DVCK.

Τοῖς Τυνδάρεω ὅρκοις] Huius iurisiurandi meminit Pauſan. in Lacon. p. 108. Achilles ὐκ ἐνεχόμενος τοῖς ὅρκοις τῶ Τυνδάρεω. Reſpicit autem h. l. ad notam illam Fabulam, qua Tyndareus, rapta a Theſeo Helena, nondum matura, et mox recuperata, dicitur eius procos iure iurando obſtrinxiſſe, vt, ſi cui data in matrimonium, ab alio raperetur, omnes quotquot adeſſent, hanc iniuriam vlciſcerentur. G.

Τὰ σαφέστατα Πελ. — δεδεγμένοι] *qui certiſſimas Peloponneſiorum res, a maioribus memoriae conſignatas acceperunt.* Scholiaſtae traiectio dura h. l. non eſt admittenda. Ceterum huius loci meminit Hermog. περὶ μεθόδ. δειν. p. 58. Sturm., eoque demonſtrat, veteres in narrationibus, relatione aliorum, (ἀναφορᾷ) vſos eſſe, fidei conciliandae cauſſa. G.

[Ἵνα ᾖ ἐπίρρημα] Merito hoc Scholion repudiat Stephanus, ob intolerabilem traiectionem τὰ. Quodſi ita eſſet, poſt τὰ ſequi deberet τῶν.] G.

[Τὸ ἐξῆς) in Aug. eſt poſt ἐξῆς, ὅτως. Non addidi, quod et poſſet abeſſe.] G.

Πρῶτον πλήθει χρημάτων] Scholiaſtae ſtructuram probat Abreſch. Dil. p. 11. vertens: *opulentiſſimum.* Sed nusquam ita loquitur Thuc. Quia ſequitur ὕστερον, quod reſpondet τῷ πρῶτον· probabilius eſt, interpretem vulgatum ſenſum Thucyd. rectius expreſſiſſe. Idem ſentit Steph. in adn. ad Schol., p. 591., qui πρῶτον iungit v. ἐπωνυμίαν τῆς χώρας σχεῖν. G.

Πλήθει χρημάτων] Aliter *Plutarchus* in Theſeo: *Pelops* (inquit) *non pecuniarum magis vi, quam liberorum, plurimum inter alios Peloponneſios polluit reges, quod multas filias ſummis viris collocaſſet.* etc. *Acacius.* HVDS.

Ἃ ἦλθεν ἐκ τῆς Ἀσίας ἔχων] prop. ἃ ἐλθὼν ἐκ τῆς Ἀσίας (ἐξελθὼν τ. Ἀ.) εἶχε. Loquitur, vt h. l., L. VIII. 8. τὰ χρήματα — ἃ ἦλθον ἔχοντες — it. c. 33. v. Gloſſ. G.

Ἃ ἦλθεν — ἔχων] Hyperbatum eſt, pro, ἃ ἔχων ἦλθεν, vt apud Terent. Adelph. *Tu illas, abi, et transduce*, i. e. Tu abi, et traduc illas. BAVER.

Εἰς ἀνθρώπους] Lege ἐς cum *MSS.* antea εἰς. WASS.

Τὴν ἐπωνυμίαν τῆς χώρας ἐπηλύτην ὄντα ὅμως σχεῖν] Referen-

ciuitates ſuae ditioni adiungebant, easque imperata facere cogebant. Cum autem hac ratione iam opes auxiſſent, ad Troiam cum exercitu poſtea ſunt profecti.

9. Et Agamemnon mihi videtur claſſem coegiſſe, quod caeteros illius ſaeculi potentia ſuperaret, non autem tantopere, quod Helenae procos Tyndarei iureiurando obſtrictos duceret. Etenim qui res a Peloponneſiis geſtas, memoriae proditas, et *ſibi* a maioribus *traditas* acceperunt, et exploratiſſime cognouerunt, tradunt, Pelopem primum cum magna vi pecuniarum, quas ſecum ex Aſia ad homines inopes attulerat, parata potentia, quamuis peregrinus eſſet, tamen illius regionis cognomen obtinuiſſe, et poſtea longe maiorem *ipſius* poſteris obtigiſſe, poſtquam Euryſtheus quidem in Attica ab Heraclidis interfectus fuit; Atreus vero, qui ipſius erat auunculus, et cui Euryſtheus, quum ad expeditionem proficiſceretur, propter neceſſitudinem Mycenas, et *earum* imperium commiſerat (patrem vero propter Chryſippi necem fugiebat, vt aiunt) *regnum eſt adeptus*. Cum enim Euryſtheus non amplius rediiſſet,

ἐκτίζοντο. Ἀγαμέμνων τέ μοι δοκεῖ] τὸ ἑξῆς, Ἀγαμέμνων τέ μοι δοκεῖ τὸν στόλον ἀγεῖραι. Καὶ οἱ τὰ σαφέστατα] ὁ νῦς τοιοῦτος, Λέγουσι δὲ καὶ οἱ τὰ Πελοποννησίων μνήμη σαφέστατα δεδεγμένοι. ἵν' ἡ ἐπίδειγμα τὸ σαφέσταλα. Πέλοπά τε πρῶτον] τὸ ἑξῆς, Πέλοπά τε πρῶτον ἐπηλύτην ὄντα, ὅμως σχεῖν. τὸ πρῶτον, πρὸς τὸ, πλήθει χρημάτων. Τὴν ἐπωνυμίαν] Ἀπία γὰρ τὸ πρῶτον ἐκαλεῖτο. Ὁμήρος· ἰκηλόθεν ἐξ Ἀπίης γαίης. Πελοπόννησος γὰρ νῦν καλεῖται. Καὶ ὕστερον] ἀπὸ κοινοῦ τὸ λέγουσι. Ὑπὸ Ἡρακλειδῶν] οὐχ ὅτι ὑπ' αὐτῶν μόνον ἐφονεύθη, ἀλλ' ὅτι δι' αὐτούς. Ἀτρέως δὲ μητρὸς] Ἀσυδάμειας μήτηρ Εὐρυσθέως, ἀδελφὴ Ἀτρέως. Τὸν πατέρα] τὸν Πέλοπα. ὁ γὰρ Πέλοψ τὸν Χρύσιππον τὸν υἱὸν ἀνεῖλεν· ὁ δὲ Ἀτρεὺς, φοβούμενος μὴ τὸ αὐτὸ πάθῃ, ἔφυγεν. Ἀνεχώρησεν] ἀντὶ τοῦ ἐπανῆλθεν. Εὐρυσθεὺς] Ὁμήρου· Εὐρυσθεὺς Σθενέλοιο πάϊς Περσηϊάδαο. ὁ δὲ Ἀλκαῖος Πελοπίδης.

dum videtur potius τῆς χώρας ad ἐπωνυμίαν, vnde Genit. pendet, quam ad ἐπηλύτην, vt ordinat Abreſch. Dil. p. 11. — ὀνόμασι περιποιησάμενον, (καίπερ ἐπηλύτην ὄντα τῆς χώρας, ὅμως σχεῖν (αὐτῇ) τὴν ἐπωνυμίαν. In hac ſtructura ἐπηλύτην τῆς χώρας, quae dura eſt, Abreſch. τὸ σχεῖν pro παρασχεῖν ſumit. Ae. Portus malebat legi παρασχεῖν· et pro χώρας, χώρᾳ. Sed nihil opus; nec codex vllus adiuuat coniecturam. Dure Thucydides, vt alia, locutus eſt τὴν ἐπ. τ. χώρας — σχεῖν, pro τῇ χώρᾳ παρασχεῖν ſ. δεδωκέναι· quia tamen ſenſus apparet, σχεῖν ſumendum pro παρασχεῖν, et Dat. ſupplendus, αὐτῇ, quanquam parum ſimpliciter hoc dictum eſt. Sed culpa non eſt ad interpretes ſed ad auctorem ipſum conferenda. Notauit id iam dudum Dionyſ. Ep. II. ad Amm. T. VI. p. 806. Totum caput, ob parentheſin, laeui et facili oratione caret, ita vt priora et extrema non ſibi reſpondeant. Ἀγαμ. ἐμοὶ δοκεῖ — ὃ τοσοῦτον — στόλον ἀγεῖραι — ἅ μοι δοκεῖ Ἀγαμ. — ὃ χάριτι τὸ πλεῖον ἢ φόβῳ — ποιήσασθαι. Proprie ſequi debebat: ὅσον φόβῳ — ποιήσασθαι. Quam anacoluthiam etiam notauit Abreſchius in Dil. p. 12. Ceterum talia loca occurrunt in optimis auctoribus, nec deſunt in ſacris, in primis in Epiſtolis Paullinis; quod Abreſchius, et poſt eum, Bauerus, V. Cel., vt magnum Erneſtium taceam, monere, et exemplis docere, non praetermiſerunt. GOTTL.

Ἐπωνυμίαν — σχεῖν] Vt largiar, ἔχειν pro παρέχειν poni poſſe; in iis tamen ſolis locum habeat, vbi res ita *comparata* ſit *naturâ*, id denique *habeat* in ſe, vt efficere poſſit: v. c. φόβον ἔχειν, ita eſſe comparatum, vt timorem efficiat; habere, (in ſe,) quod timendum ſit: ita Latini, *habere* veniam, excuſationem, admirationem, i. e. admirabilitatem, conditionem veniae; *poſſe* ignoſci, excuſari; ſed id non conuenit phraſi, ἐπωνυμίαν τῆς χώρας ἔχειν· quod ſit, nomen habere regionis, a regione. Ego ſic intelligo: Pelopem habuiſſe, abſtuliſſe, conſecutum eſſe, ἐπων. τῆς χώρας, vt ab ipſo regio diceretur. Ita et Steph. expl. Quid ſimplicius? Quid ex vſu loquendi mollius? ex quo etiam Archon ille dicatur ἐπώνυμος, a quo annus ſignetur, quo fuerit Archon; vt dicerent: ἐπὶ ἄρχοντος, v. c. Κλεωνύμου. BAVER.

[Ἀπίᾳ] Citat Hudſonus Athen. L. XIIII. p. 650. διὰ τὸ ἐπιδαψιλεύειν ἐν αὐτῇ τὸ φυτὸν, ὃ τὰς ἀπίους φύει, *pirа*. Cf. Phauor. in Ἄπιος.] G.

[Ὁμήρος] Il. α'. v. 270.] G.

Ἐπηλύτην] Videri cuipiam poſſit deeſſe καίπερ ante ἐπηλύτην, vt legatur, καίπερ ἐπηλύτην ὄντα ὅμως σχεῖν. Sed ita et alibi inuenies apud hunc Scriptorem ὅμως, non praecedente καίπερ, vel καίτοι. STEPH.

Ὅμως σχεῖν] Quomodo dici poteſt cognomen regionis obtinuiſſe, quum de nomine eius regis appellata ſit Peloponneſus? Conſentaneum certe rationi fuiſſe videtur, vt δεδωκέναι potius quam σχεῖν diceret. Ego igitur perinde eſſe puto ac ſi dixiſſet, *Obtinuiſſe honorem hunc, vt regio cognomen ab eo acciperet*. Vel, *Poteſtatem accepiſſe regionem de ſuo nomine Peloponneſum vocandi*. STEPH.

[Καὶ ὕστερον] hoc Schol. e cod. Aug. inſerui.] G.

Ἔτι μείζω ξυνενεχθῆναι.] Quid ergo *maius* eius poſteris obtigiſſe? An ἐπωνυμίαν, vt magis, latius, frequentius, conſtantius, diuturnius, ab iis appellaretur Peloponneſus? Hoc praetulerim alteri, ex quo μείζω ſit neutr. Plur. μείζω χρήματα, opes maiores; nam illud propius ad propoſitum. B.

Ξυνενεχθῆναι] *Schol.* Camer. exponit per εὐτυχηθῆναι. WASS. Etiam *Reg.* et *Caſſ.* habent Scholion ἀντὶ εὐτυχηθῆναι, ἢ συναχθῆναι. DVCK.

Suidas h. v. explicat: εὐτυχηθῆναι ἢ αὐξηθῆναι, reſpiciens ad h. l. In codd. Baſ. et Aug. Scholion interlineare reperitur: ξυνενεχθῆναι, ἀντὶ τῷ εὐτυχηθῆναι ἢ συναχθῆναι. G.

Ὑπὸ Ἡρακλειδῶν ἀποθανόντος] *ab Heraclidis interfecti.* Sic τελευτᾶν ὑπό et alia. v. anim. ad Plat. Alc. II. p. 123. Cf. Abreſch. Dil. p. 491. et ad Aeſchyl. L. II. p. 410. G.

[Ἀσυδάμεια) Apollod. L. II, 4. p. 103. Heyn. Euryſthei matrem non Aſtydamiam vocat, ſed Νικίππην, Pelopis filiam. Σθενέλᾳ — καὶ Νικίππης, τῆς Πέλοπος, Ἀλκυόνη καὶ Μέδουσα, ὕστερον δὲ καὶ Εὐρυσθεὺς ἐγένετο, ὃς καὶ Μυκηνῶν ἐβασίλευσε. G.

Κατὰ τὸ οἰκεῖον, Ἀτρεΐ] Palmerius Diluc. Abreſch. p. 15. poſt h. v. notat: λείπει τι. In Aug. cod. ad v. Ἀτρεΐ, adſcriptum, τὸν Ἀτρέα. Quid ſit, obſcurum eſt. G.

Ἀνεχώρησεν] Schol. interl. in Aug. explicat: ὑπέστρεψεν ſc' ἑαυτόν, vt in ſacris capitur. G.

φόβῳ τῶν Ἡρακλειδῶν, [x] καὶ ἅμα δυνατὸν δοκῆντα εἶναι, καὶ τὸ πλῆθος τεθεραπευκότα, τῶν Μυκηναίων τε καὶ ὅσων Εὐρυσθεὺς ἦρχε τὴν βασιλείαν Ατρέα παραλαβεῖν, καὶ τῶν Περσειδῶν τὰς Πελοπίδας μείζους καταστῆναι. ἅμα δοκεῖ Αγαμέμνων παραλαβὼν, καὶ ναυτικῷ [y] τε ἅμα [z] ἐπιπλέον τῶν ἄλλων ἰσχύσας, τὴν [a] στρατείαν, ἀ χρῆναι τὸ [b] πλεῖον ἢ φόβῳ ξυναγαγόντα, ποιήσασθαι. φαίνεται γὰρ [c] ναυσί τε πλείσταις αὐτὸς ἀφικόμενος, καὶ Αρκάσι προσπαρασχών, ὡς Ομηρος τῦτο δεδήλωκεν, [d] εἴ τῳ κανὸς τεκμηριῶσαι. καὶ ἐν τοῦ σκήπτρε ἅμα τῇ παραδόσει, εἴρηκεν αὐτὸν „ΠΟΛΛΗΙΣΙ ΝΗΣΟΙΣΙ ΚΑΙ ΑΡΓΕΙ ΠΑΝΤΙ ΑΝΑΣΣΕΙΝ.“ ὀκ ἂν ὧν νήσων ἔξω τῶν περιοικίδων (αὗται δὲ ὀκ ἂν πολλαὶ [e] εἴησαν) ἠπειρώτης ὢν ἐκράτει, εἰ μή τι καὶ ναυτικὸν εἶχεν. εἰκάζειν δὲ χρὴ καὶ ταύτῃ τῇ στρατείᾳ οἷα ἦν τὰ πρὸ αὐτῆς.

ί. Καὶ ὅτι μὲν Μυκῆναι μικρὸν ἦν, ἢ εἴ τι τῶν τότε πόλισμα νῦν μὴ ἀξιόχρεων δοκεῖ εἶναι, ὀκ ἀκριβεῖ ἄν τις σημείῳ χρώμενος ἀπιστοίη, μὴ γενέσθαι τὸν στόλον τοσῦτον, [f] ὅσον οἵ τε ποιηταὶ εἰρήκασι, καὶ ὁ λόγος κατέχει. Λακεδαιμονίων γὰρ εἰ ἡ πόλις ἐρημωθείη, ⁸ λειφθείη δὲ τά [h] τε ἱερὰ καὶ τῆς κα-

x Καὶ ἅμα διὰ τὸ δυνατὸν δοκῆντα εἶναι *Flor.* y Τε non est in *Reg.* z Ἐπὶ πλέον *Cl. Gr.* Ἐπιπλέων Aug., sed τὸ ω a manu rec. mutatum in ο. a Forsan (pro στρατιὰν — στρατιᾷ) στρατείαν scribendum, et paulo infra στρατείᾳ. *Ae. Portus* b Μᾶλλον *Gr.* pro τὸ πλεῖον. γὰρ codex Basil. ex emend. c Ναυσὶ πλείστοις *Cam.* Ναυσί τε πλείστοις *Marg* quod non probat *Steph.* d Εἴτῳ ἐκανὸς τῦτο τ. *Gr.* mox αὐτὸν abest Mosqu. e Εἴησαν ὧν ἠπειρώτης ὢν ἐκράτει *Marg.* sed voculam ἂν redundare existimat *Steph.* f Ὅσον τε οἱ π. *Gr.* g Ληφθείη *R. Gr. Vast.* In *Cass.* quoque manus recens supra ει perperam posuerat η. λειφθείη in cod. Bas. at ληφθείη in ed. Bas. h Τε deest *Ar.*

[Ὅμηρος Εὐρυσθεὺς) haec verba e Cass. et Rostg. intuli. Manifeste enim respicit Schol. ad hunc versum Hom. Il. Γ. 123.] GOTTL.

Καὶ τὸ πλῆθος τεθεραπευκότα] *et auram fanoremque plebis aucupatus esset.* G

[Χρήμασι) Sed haec non est sola ratio benevolentiam sibi conciliandi. In Aug. legitur χρήσιμα δηλονότι, errore scribentis.] G.

Εὐρυσθέως — παραλαβεῖν] *D. Halic.* p. 136. in quibus inquit σκολιὰ, καὶ πολύπλοκος, καὶ δυσεξέλικτος ἡ τῶν ἐνθυμημάτων κατασκευὴ γίνεται. WASS.

Παραλαβεῖν] scil. αὐτὸν, Pelopem, vel αὐτοὺς, nempe posteros, παῖδας. Durius quidem, cum intercesserit ξυνενεχθῆναι, scil. αὐτῷ, vel αὐτοῖς: vnde promtum sit, repetere αὐτὸν, seu αὐτούς. BAVER.

[Τὰ δύο σκῆπτρα) Melior est Grammii interpretatio: ἃ πάντα χρήματα, sc. ἃ μὲν οἱ Πελοπίδαι εἶχον, καὶ ὅσων Εὐρυσθεὺς ἦρχε.] G.

Καὶ ναυτικῷ τε] Reisk. in anim. ad h. l. vult legi δὲ. Sed ita τὲ καὶ non commode stare potest. G.

Τὴν στρατείαν] Cum verbo ποιήσασθαι non immerito fortasse quispiam στρατείαν malit: sed si ad eundem accus. et hunc infinitiuum et participium ξυναγαγὼν referre oportet, cogimur scripturam nostram retinere. STEPH.

Τὴν στρατείαν — ποιήσασθαι] Sic recepi pro στρατιὰν, quod crebro permutatum cum στρατείαν v. c. L. I. 15. vbi στρατιὰς pro στρατείας ἐποιῦντο. Monuere dudum Stephanus, Aem. Portus et Reisk. anim. ad h. l. p. 6. ita esse legendum. Iungendum autem est cum ποιήσασθαι, idemque est ac στρατεύειν. Abresch. in Anct. p. 216. defendit στρατιὰν, coniungens cum ξυναγαγὼν, intellecto in ποιήσασθαι, στόλον; quae valde dura est ellipsis. Locus Aristidis T. II. 19. laudatus: τὸν στόλον τῦτον ἐποιησάμεθα nostro non est similis. Nemo dubitat στόλον ποιεῖσθαι, esse idem ac ἀγείρειν στόλον· sed an ποιήσασθαι simpliciter ita poni possit. Initium capitis: Ἀγαμέμνων δοκεῖ — στόλον ἀγεῖραι confirmat lectionem στρατείαν. In ξυναγαγὼν potius στόλον suppleam, vel στρατιώτας, ex στρατείαν. GOTTL.

Στρατείαν — ξυναγαγὼν ποιήσ.] Etiamsi στρατείαν legeris, quod propter verbum ποιήσασθαι plane necessarium sit; tamen et στρατιὰν intelligas, ex στρατείᾳ repetendam, vt ξυναγαγὼν habeat, quo referatur. Vnde cum rursus, si στρατιὰν legeris, στρατείαν intelligere possis ad ποιήσασθαι, res eodem redierit. Sed τὸ πλεῖον potest esse pro τοὺς πλείονας· quod si iunxeris τῷ ξυναγαγὼν, sane leg. στρατείαν. B.

[Ὅμηρος) Od. Ε v. 307.] G.

Τὸ πλεῖον] i. e. μᾶλλον. Graeu. cod habet μᾶλλον, quae glossa est. cf. Il. 37. et Schol. c. 38. Variat Noster τὸ μᾶλλον ἢ cum τὸ πλεῖον ἢ — Mox ad v. ὡς Ὅμηρος — in marg. Flor. Vin. scriptus v. Hom. Il. α'. 281. Ἀλλ' ἔγε φέρτερός ἐσσιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει. (Agamemnon) et alibi. G.

Πλείσταις] De lectione, quae est in contextu, dubitari non potest, quum satis nota sit ellipsis praepositionis σὺν cum huiusmodi Datiuis: at πλείστοις, quod margini adscriptum est, ab hoc loco plane alienum iudico. STEPH. In *Camer.* adscripta erat interpretatio, dictum hoc esse quemadmodum illud, πλεῖστος τῇ δυνάμει. DVCK.

Ναυσὶ πλείσταις] omissum est σὺν. v. Ind. Varia lectio, πλείστοις, paene poëtica sit; quanquam Graeci dicunt de vno homine, πολὺς ἦν, et Latini, *multus* est in eo; sed alio sensu. B.

[Ναυσί τε πλείσταις) hoc Schol. inserui ex Cass. et Rostg. accuratius scripsisset Scholiastes: λείπει σὺν, ἵν' ᾖ, σὺν ναυσί τε. Sic L. I. 59. ad v. ὧν ἔπαθον, λείπει ὑπὲρ, ἵν' ᾖ, ὑπὲρ ὧν.] G.

[Παρασχὼν) ita e Cass. Rostg. et Aug. correxi vulgatum προσπαρασχών. Explicatur enim praepositio in verbo, vt sit πρὸς δὲ praeterea, plene: πρὸς δὲ τῦτοις.] G.

Προσπαρασχὼν] non redundat hic πρὸς, sed sign. *insuper*, praeter tuas; non ipse modo habuit multas naues in suos vsus, sed Arcadibus quoque praebuit eas, quibus abundaret, neque egeret. Ita Horat. Epist. 2, 2. vbi plus *apposcere* visus, i. e. praeter illud. B.

Ὡς τῦτο δεδήλ.] redundat τοῦτο. B.

Εἴ τῳ ἱκανὸς τεκμηριῶσαι] Imitati sunt alii hanc dictionem, cuius fundus est hic locus. Aelian. V. H. VIII, 6 εἴ τῳ πιστὸς ὑπὲρ τῆς ἀγραμματίας — Θρᾳκῶν τεκμηριῶσαι. L. II, 41. ἐπεί τοι καὶ Ἡρόδοτος ἱκανὸς τεκμηριῶσαι. vbi legendum vide-

Mycenaeis etiam volentibus, Heraclidarum metu, ſimul etiam quod vir ſtrenuus eſſe videretur, et multitudinis beneuolentiam ſibi conciliaſſet, *ita demum ferunt* Atreum regno Mycenaeorum, et caeterorum omnium, quibus Euryſtheus *ante* imperabat, potitum, et Pelopidas Perſidis potentiores *hac ratione* factos. Quas opes Agamemnon cum accepiſſet, et claſſe caeteris longe praeſtaret, non gratia potius quam metu copias illas mihi videtur coegiſſe. Conſtat enim eum et plurimis cum nauibus profectum, et Arcadibus praeterea *naues* praebuiſſe, vt Homerus hoc declarauit, ſi cui *idoneus* teſtis videtur. Quin etiam in ipſa ſceptri traditione, dixit ipſum; Multis inſulis, et omni Argo imperare. Nequaquam igitur inſulas, praeter *vicinas* (hae autem non multae eſſe poſſint) *Agamemnon*, qui in continente degebat, in ſua ditione habere potuiſſet, niſi aliquam etiam claſſem habuiſſet. Ex hoc autem bellico apparatu coniecturam facere licet, quales fuerint ſuperiorum ſaeculorum expeditiones.

10. Iam vero quod Mycenae paruum oppidum erant, aut ſi quod aliud illorum temporum nunc parui momenti videtur eſſe, nequaquam *tamen ideo* aliquis hoc infirmo ſigno vſus minus credat claſſem, non tantam fuiſſe, quantam et poëtae dixerunt, et ipſa fama obtinuit. Nam ſi Lacedaemoniorum vrbs

Τεθεραπευκότα] χρήμασι δηλονότι. Ἅμα δοκεῖ] τὰ δύο σκῆπτρα. Οὐ χάριτι] Ὅμηρος· χάριν Ἀτρείδῃσι φέροντες. Ναυσί τε πλείσαις] λείπει σὺν ναυσί τε. Καὶ Ἀρκάσι] τὸ ἔξῆς, πρὸς δὲ καὶ Ἀρκάσι παρασχών. 1. Εἷ τῳ ἱκανὸς] διὰ τῦ ἱκανὸς τὸ ἀξιόπιστον τῦ ποιητῦ παρέσησεν. 2. Οὐκ ἂν ὧν νήσων] συλλογισμὸς τὸ σχῆμα. Ἀγαμέμνων ἦρχε μὲν τῦ Ἄργους, καὶ τῶν περὶ αὐτὸ νήσων, ἐπέκεινα δὲ τῶν ἐν τῇ περιοχῇ τῦ Ἄργους νήσων, ἦρχε καὶ ἑτέρων νήσων πολλῶν. εἰ γὰρ μὴ ναυλικὸν εἶχεν ὁ Ἀγαμέμνων, δι' ὃ τύτων κρατεῖν ἠδύναλο. Εἰκάζειν δὲ χρὴ] εἰ γὰρ τὰ ὕτως ὑμνήμενα εὐτελῆ ἦν, πόσῳ μᾶλλον τὰ περὶ αὐτῶν; Οὐκ ἀκριβεῖ] ὃ γάρ ἐστιν ἀκριβὲς σημεῖον τὸ ἐκ τῶν τόπων τὰς δυνάμεις τῶν ἀνθρώπων ςοχάζεσθαι. Μὴ γενέσθαι τὸν ςόλον] Ἀτλικῆς τὸ μὴ ἐνταῦθα παρέλκει. Λακεδαιμονίων γὰρ] τὸ σχῆμα καλὰ ὑπόθεσιν. καλαρᾶται δὲ τοῖς Λακεδαιμονίοις λελῃθότως. Ἡ πόλις] ἡ μητρόπολις ἡ Σπάρτη. Τά τε ἱερὰ] εὐσεβῶς λέγει τὰ ἱερά. Πελοποννήσῳ] Πελοποννήσῳ αἱ πέντε μοῖραι, Λακωνική,

tur cum Toupio ad Long. S. XXVI. εἷ τῳ καὶ Ἡρόδ. — Long. S. XXVIII. ἱκανὸς δὲ τῦτο τεκμηριῶσαι καὶ Πλάτων. Dionyſ. Hal. de adm. vi Dem. p. 115. ἱκανὴ γὰρ αὐτὴ (Grammatica) καὶ τὰς ἄλλας τεκμηριῶσαι. GOTTL.

Ἐν τοῦ σκήπτρυ] i. e. *eo loco, quo poeta fingit, Agamemnoni ſceptrum traditum eſſe* (a Thyeſte) Il. β'. v. 108. Sceptrum hoc fuit haſta, quam Chaeronenſes tanquam Deum venerati ſunt. v. Pauſan. VIIII. 40. p. 795. Ita Sceptrum Iouis in gemmis eſt *haſta pura*. v. Lipperti Dactylioth. p. 7. Sic חֲנִית Pſ. 2, 9. v. Michael. Praef. ad T. I. p. 49. Illuſtrat hoc etiam locus Aeſchyli Ε. ε. Θ. v. 535. Ὅμνυσι δ' αἰχμὴν, ἣν ἔχει, μᾶλλον θεῦ σέβειν πεποιθώς — v. Iuſtin. L. 43, 3. Stanlei. T. II. 757. plura collegit. Reiskius in Dilucid. Abreſch. p. 15. ſcriptum fuiſſe ſuſpicatur: καὶ ἐν τοῖς περὶ τὸ σκήπτρυ, i. e. in illa Iliadis parte, quae de ſceptro Agamemnonis agit. In animadu. tamen ad h. l. coniecturam non confirmat, ſed τὴν τῦ σκήπτρυ παράδοσιν eſſe eam Iliadis partem Rhapſ. B; a verſu 101. vſque ad 109. vbi enarret poeta ſucceſſionem ſceptri per maiores Agamemnonis. Verum quidem eſt, carmina Homeri veteribus ſecundum argumenta citari, veluti Κατάλογος, Τάφος Πατρόκλυ, Νεκυομαντεία, vt notarunt dudum Kuhnius et Perizon. ad Aelian. XIII. 14. Sed emendatio ſolo ingenio Reiskii nititur. G.

Ἐν τῇ — παραδόσει] Ita Paullus, Rom. 11, ἐν τῷ Ἠλίᾳ λέγει ἡ γραφὴ, i. e. in hiſtoria Eliae, in narratione de Elia, in ea parte, quae agat de Elia. BAVER.

[Οὐκ ἂν ὧν νήσων) hoc caput, admonitu Steph., praefixi Scholio, pro, παντὶ ἀνάσσειν. In cod. Aug. Schol. ad n. 1 et 2. deſunt.] G.

Ἔξω τῶν περιοικίδων] ἔξω poſſit eſſe χωρὶς, *praeter*; vt infra alio loco expl. B. Gottleberus; ſed hic propriè ſit, extra finitimas, i. e. longius ſitas, extra illarum ambitum. B.

Εἵησαν] In lectione margini adſcripta redundat vocula ἂν. STEPH. Verſus *Homeri* eſt Il. β'. 108. DVCK.

Στρατείᾳ] Ita correxi pro ϛρατιᾷ. Ita vult legi quoque Reisk. Anim. ad h. l. (p. 6.) GOTTL.

Μυκῆναι] Huc reſpexit *Scholiaſtes* Hermogenis. p. 62. WASS.

Μικρὸν ἦν] Pro ἐϛί. Mox εἴ τι ſupple ἄλλο. G.

Scil. πόλισμα. ἦν pro ἐϛὶν expl. B. Gottl. Sed nil opus: ſemper enim vt *paruum* oppidum deſignatur etiam belli Troiani tempore; vnde et apud Virg. Aen. 2. *paruae Mycenae*. Cedit enim Thuc. paruum fuiſſe τῇ ὄψει, at non τῇ δυνάμει. BAVER.

Τῶν τότε] Reisk. l. c. excidiſſe credit περιφανῶν aut ἐνδόξων. Paullo ante pro ἦν legit νῦν. Pro μικρὸν poſſe etiam legi μικραὶ, quanquam et ſubaudit τι vel χρῆμα. Non eſt vt moneamus, his correctionibus nihil eſſe tribuendum — G.

[οὐ γάρ ἐϛιν ἀκριβὲς) e Codd. Caſſ. Roſtg. et Aug. addidi ἐϛίν.] G.

[Παρέλκει) In Aug. eſt παρέλκεται.] G.

Λόγος κατέχει) Fama diu durans obtinet, ſ. inualeſcit. Ita fere Eurip. Hippol. 1466. τῶν γὰρ μεγάλων ἀξιοπενθῆς φήμαι μᾶλλον κατέχυσιν, i. e. *de magnorum virorum interitu luctuoſo diu durans fama maxime percrebeſcit*, vt Valkenar. V. Cel. vertit, et loci Thucyd. non fuit immemor. v. Eius adn. ad Hippol. p. 322. G.

Λακεδαιμονίων] Commoda collocatio nominis praecipui, de quo agatur, et plane Logica; quia idem eſt, ac ſi dicat: vel Lacedaemoniorum vrbs exemplo ſit; quibus deinde Athenas opponat. B.

[Καλὰ ὑπόθεσιν) Infra ἐξ ὑποθέσεως, *ponit*, ſ. *fingit Thucydides*. Obſeruatio ſubſequens futilis eſt, quam et alius Schol. paullo poſt notat.] G.

[Εὐσεβῶς λέγει) n. quod dicit Thucydides, ſi vaſtata vrbe Laced. templa tamen maneant. Eiusdem furfuris nota.] G.

ταστκευῆς τὰ ἐδάφη, [i] πολλὴν ἂν εἶμαι ἀπιστίαν τῆς δυνάμεως, [k] προελθόντος πολλῷ χρόνῳ, τοῖς ἔπειτα πρὸς τὸ κλέος αὐτῶν εἶναι· καίτοι Πελοποννήσου τῶν πέντε τὰς [l] δύο μοίρας νέμουσαι, τῆς τε ξυμπάσης ἡγῆνται, καὶ τῶν ἔξω ξυμμάχων πολλῶν· ὅμως [m] δὲ, ἅτε [n] ξυνοικισθείσης πόλεως, οὔτε ἱεροῖς καὶ καταστευαῖς πολυτελέσι χρησαμένης, καὶ ἐ κώμας δὲ τῷ παλαιῷ τῆς Ἑλλάδος τρόπῳ οἰκισθείσης, [o] φαίνοιτ' ἂν ὑποδεεστέρα. Ἀθηναίων δὲ τὸ αὐτὸ τοῦτο παθόντων, διπλασίαν ἂν τὴν δύναμιν εἰκάζεσθαι ἀπὸ τῆς φανερᾶς ὄψεως τῆς πόλεως, ἢ ἔστιν. [p] οὔκουν ἀπιστεῖν εἰκὸς, οὐδὲ τὰς ὄψεις τῶν πόλεων μᾶλλον σκοπεῖν ἢ τὰς δυνάμεις· νομίζειν δὲ τὴν [q] στρατιὰν ἐκείνην, μεγίστην μὲν γενέσθαι τῶν πρὸ αὐτῆς, λειπομένην δὲ τῶν νῦν· τῇ Ὁμήρου αὖ ποιήσει εἴ τι χρὴ κἀνταῦθα πιστεύειν, ἣν εἰκὸς ἐπὶ τὸ μεῖζον μὲν ποιητὴν ὄντα [r] κοσμῆσαι, ὅμως δὲ φαίνεται καὶ ὧδε ἐνδεέστερα. πεποίηκε γὰρ χιλίων καὶ διακοσίων νεῶν· τὰς μὲν Βοιωτῶν, [s] εἴκοσι καὶ ἑκατὸν ἀνδρῶν· τὰς δὲ Φιλοκτήτου, πεντήκοντα· δηλῶν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, τὰς μεγίστας καὶ ἐλαχίστας. ἄλλων γοῦν μεγέθους πέρι ἐν νεῶν καταλόγῳ οὐκ ἐμνήσθη. αὐτερέται

i Πολλὴν γὰρ ἂν εἶμαι *Ar.* *k* Προελθόντος τῷ χρόνῳ *Marg. Π.* πολλῷ τῷ χ. *Caſſ.* *l* Δύο δυνάμεις νέμονται *Ar. C. Dan.* et Mosqu. in marg. vero μοίρας. *m* Δὲ deeſt *Ar. C.* et *Dan.* Mosqu. *n* Ξυνοικισθείσης τῆς πόλεως malit *Steph.* *o* Φαίνοιτο *Gr.* *p* Οὐκ ἔν *Gr.* *q* Στρατείαν *Caſſ. Dan.* Aug. ſed a manu rec. correctum. στρατειὰν *Gr.* *r* Κοσμήσειν *Gr.* ſed deinde manus recens ſupra ſcripſerat αι. *s* Εἴκοσιν *Caſſ.*

Ἀπισ. τ. δυν. πρὸς τὸ κλ. αὐτ. εἶναι] Niſi additum ſit, τῆς δυνάμεως, quod ſimpliciter ſatis referatur ad ἀπιστίαν· ſane πρὸς τὸ κλέος αὐτῶν, eodem referatur, vt ſit pro περὶ, *de* gloria eorum, *qua* famam eorum; vel pro Genitiuo. Quid, ſi τῆς δυνάμ. eſt gloſſema? Sed πρὸς intellige, *pro* gloria illorum, quae eſt illorum fama; plane vt nos: *zu ſeinen Jahren iſt er recht groß*; i. e. quanquam ſit ea aetate; ita et h. l. quamuis ſint, cum tamen ſint ea fama. BAVER.

Πέντε] in Schol. enumerantur hae partes, Μεσσηνιακὴ, rel. omnes primo caſu, et tamen ſequ. τῆς Ἠλιάδος. Legendum forte, Ἤλις, vel ἡ) Ἤλις. B.

[Καὶ τῆς Ἠλιάδος] Repoſui e codd. Caſſ. Roſtg. et Aug. ita pro Ἰλιάδος. Alii tamen vocant hanc partem Ἠλείαν, non Ἠλιάδα. Ceterum alii plures alii pauciores numerant partes. Praeſtat ſex cum Mela II, 3. conſtituere. v. Cellar. Geogr. A. p. 1168.] GOTTL.

[Τῆς δὲ ξυμπάσης ἡγοῦντο] In cod. Aug. hoc Schol. recte diuiſum eſt in duas partes; quarum altera pertinet ad δύο μοίρας, altera ad τῆς δὲ ξυμπάσης — quanquam in Aug. praefixa ſunt verba: τῶν ἔξω ξυμμάχων.] G.

Πόλεως] Ne hunc quidem locum articulo carere poſſe exiſtimo: articulo τῆς inquam ante genitiuum πόλεως. Cur autem id dicam, vel ipſa interpretatio Latina ſatis oſtenderet. STEPH.

[Ὑποδεεστέρα) Roſtg. habet: ὑποδέστερα τῆς πόλεως καὶ εὐτελῆ.] G.

Πολυτελέσι] Exſcripſit Schol. *Suidas* in πολυτελές. WASS.

[Πολυτελέσι) Suidas hoc Schol. exſcripſit in v. πολυτελές. Schol. ad v. 3. in Aug. deeſt.] G.

Κατὰ κώμας] i. e. καθ' δήμους. Suidas v. κώμη (p. 364.) Εἴρηκε δὲ Θουκυδίδης τοὺς δήμους κώμας ἐν πρώτῳ. Καθ' κώμας δὲ τῷ παλαιῷ τρόπῳ οἰκισθείσας. Corrigi debebat a Kuſtero οἰκισθείσαι· Sed non ei ſuccurrebat, Suidam huc reſpexiſſe: in animo habebat huius libri c. 5. καθ' κώμας οἰκουμένας. Res docet, falſum eſſe in hoc Kuſterum. Monuit id iam diligentiſſimus Abreſch. in Obſſ. Miſc. T. III. p. 147. cf. Auct. Dil. p. 217. G.

Ὑποδεεστέρα] Sc. τῇ αὐτῆς κλέους. Reſpicit ad ſuperiora, h. e. πολλὴν ἀπιστίαν τῆς δυνάμεως πρὸς τὸ κλέος αὐτῶν — Mox c. XI. ὑποδεέστερα ἴσα τῆς φήμης. Schol. cum πόλεως coniungit; ſed fallo, vt etiam monuit Steph. (p. 591). G.

Ὑποδεεστέρα] Intell. aut ἡ πόλις, e Genit. τῆς πόλεως· vbi tamen Genitiui abſoluti ſint pro Nominatiuo eiusdem ſubiecti; aut δύναμις e ſuperiori, τῆς δυνάμεως; Quid, ſi, mutato accentu, legeris, ὑποδεέστερα, vt ſupra, πλαιμώτερα ἐγίγνετο· vt ſit: *omnia* videantur, appareant minora fama? B.

Ἀθηναίων] Ita *MSS.* ſemper, numquam Ἀθεναίων, vt numi Veteres. WASS. Et Inſcriptiones. vid. *Spanhem.* de Praeſtant. et Vſu Numiſm. Diſſertat. II. p. 89. 92. *Salmaſ.* ad Inſcript. Herod. Att. p. 68. ſeqq. *Montfaucon.* Palaeogr. Graec. p. 127. et ſqq. DVCK.

Ἀθηναίων παθόντων] *Quodſi fingamus, idem hoc Athenienſibus accidere.* G.

[Ἐξ ὑποθέσεως) Alius Grammaticus reprehendit ſuperius Scholion, quo Schol. Thucydidem imprecationis contra Lacedaemonios accuſarat.] GOTTL.

Ἀπὸ τῆς φανερᾶς ὄψεως] *Ab externa ſpecie vrbis, quae in oculos incurrit.* G.

Φανερᾶς ὄψεως] φανερὸς opponitur rei internae, ſolidae, ſed occultae. Ita Rom. 2. extr. ὁ ἐν τῷ φανερῷ Ἰουδαῖος, qui externa ſigna Iudaei habeat; opp. τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ, vere, intime Iudaeo. Ceterum h. l. φανερᾶς vtique redundat; nam ὄψις per ſe omnis eſt φανερὰ· aut ſign. *ſpeciem*, quae *nunc* ſit, quae *hodie* appareat. Ceterum ὄψις, rei verae et aequo iudicio opponitur etiam Ioh. 7, 24. μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν· cui opp. vere, iuſte iudicare, nempe vim, δύναμιν ſpectare; quod et hic iubet Thuc. BAVER.

Ἤν ἔστιν] ad haec verba Schol. apponit: τὰ κατὰ Μυκήνην καὶ τὸν τόλον εἰς Τροίαν· male vero, inepte et contra mentem Noſtri. Vnde et, quae ſequuntur in Schol. ἡ διάνοια, rel. quae recte habent, ab eodem Scholiaſte nequeunt eſſe. Forte illud Schol. vel prior pars referatur ad verbum ἀπιστεῖν, cui egregie conueniat. B.

[Τὸ ἢ συγκριτικὸν) i. e. *aduerbium comparandi.* Subint. ἐπιζήμια.] G.

[Ἡ διάνοια] In Caſſel. et Aug. omnia deſiderantur vsque ad ποιητήν.] G.

Ὁμήρῳ ποιήσει] *Carminibus Homericis fidem habere.* Accurate dixit ποιήσει, non ποιήμασι, quibus rhapſodiae ſingulae intelliguntur. Euſtath. Il. α'. p. 6. αἱ δὲ αὐτοὶ ῥαψῳδίαι καὶ ποιήματα ἐκαλοῦντο, ὡς μέρη· ποίησις μὲν γὰρ, ἡ ὅλη βίβλος. In principio item Euſtathius Iliadem τὴν τῆς Ἰλιάδος ποίησιν, vt Odyſſeam paullo poſt dicit. G.

vaſtata deſoletur, et *ſola* templa, et aedificiorum areae relinquantur, exiſtimo multos de poſteris longo temporis progreſſu de illorum potentia valde dubitaturos, neque credituros tantam fuiſſe, *quanta nunc eſt*, ſi *rerum futurarum ſtatus* cum *priſtina* illorum gloria conferatur. Quamuis enim de quinque Peloponneſi partibus duas poſſideant, totiusque principatum obtineant, multisque ſociis extra *Peloponneſum* imperent: tamen conſtat, *eorum vrbem fama, et opinione hominum* inferiorem viſum iri, quia neque coaedificata eſt, neque templis, neque aedificiis magnificentioribus eſt *inſtructa*: ſed antiquo Graeciae more pagatim condita habitatur. Sed ſi Athenienſibus hoc ipſum contingeret, ex manifeſta vrbis dirutae ſpecie potentiam duplo maiorem, quam ſit, viſum iri *puto*. Haud igitur nos incredulos eſſe, nec vrbium ſpeciem potius quam vires ſpectare decet, et exercitum illum ſuperioribus quidem longe maiorem fuiſſe: ſed aetatis noſtrae bellicis apparatibus inferiorem exiſtimare *debemus*, ſi quid hic quoque Homeri poeſi credere conuenit, quem ab eo, qui erat poeta, veriſimile eſt maiorem in modum laudibus exornatum fuiſſe; verum tamen et ſic inferiorem fuiſſe conſtat. Nam ex mille et ducentis nauibus *eum conſtare* ſcripſit. Boeotorum quidem *ſingulas* centum et viginti virorum; Philoctetae vero, quinquaginta: demonſtrans (vt mihi videtur), et maximas, et minimas *naues*. At de caeterarum magnitudine

Ἀρκαδικὴ, Ἀργολικὴ, Μεσσηνιακὴ, καὶ τῆς Ἤλιδος. Ἀπεθαύνλος δὲ Κρεσφόντου, ἔσχον τὴν Μεσσηνιακὴν οἱ Λακεδαιμόνιοι. Δύο μοίρας] Λακωνικὴν καὶ Μεσσηνιακήν. Τῆς δὲ ξυμπάσης ἡγοῦντο] Ἰσέον, ὅτι τῆς Ἀργολικῆς οὐκ ἦρξαν, ἀλλὰ συνεκδρομικῶς εἶπε. τὸ ἑξῆς, ὅμως δὲ φαίνοιτ' ἂν ὑποδεεστέρα, πόλεως καὶ εὐτελοῦς, καὶ ὅτε συνοικισθείσης. καὶ τὰ ἑξῆς. Πολυτελέσι] πολυδαπάνοις. τέλος γὰρ τὸ ἀνάλωμα. 3. Ἀθηναίων δὲ τὸ αὐτὸ τοῦτο] ἐξ ὑποθέσεως φησὶ περὶ Λακεδαιμονίων τὸ, εἰ ἡ πόλις αὐτῶν ἐρημωθείη, καὶ τὰ ἱερὰ λειφθείη. ἐπεὶ πῶς ἂν περὶ Ἀθηνῶν, Ἀθηναῖος ὤν, καθαρώμενος τὸ αὐτὸ εἴρηκεν; ὥσπερ μάτην ἡ παραγραφὴ τέθειται, ὅτι λελήθοτως ἐπαράτοι τοῖς Λακεδαιμονίοις. ἀλλότριον γὰρ τοῦτο τῆς συγγραφέως ἴσμεν προθέσεως. Ἢ ἔσιν] τὸ ἢ συγκριτικὸν ἀντὶ τοῦ ἤπερ. Ἢ ἔσιν] τὰ κατὰ Μυκήνην, καὶ τὸν τόλον τὸν εἰς Τροίαν. ἡ διάνοια, ἐρημωθείσης τῆς μὲν τῶν Λακεδαιμονίων πόλεως, μείων φαίνοιτο ἡ δύναμις γεγενέσθαι τῆς ἐπείλε· τῆς δὲ τῶν Ἀθηναίων, μείζων ἢ νῦν ἐστι. Ποιητὴν ὄντα] ἐπιτηδείως τὸ, ποιητὴς πεποίηκεν· ὥσπερ λέγομεν τὸ, φιλόσοφος ἐφιλοσόφησε. Χιλίων] ὁ μὲν Εὐριπίδης καὶ Λυκόφρων χιλίας ναῦς λέγουσι τὸν Ἀγαμέμνονα ἀγαγεῖν· ὁ δὲ Ὅμηρος, χιλίας ἑκατὸν ἑξηκοντάξυλον. Ἄλλων γὰρ] ἀνδρῶν δηλονότι· ἔστι γὰρ καὶ ἀνδρῶν παρ' αὐτῷ κατάλογος.

Ἦν εἰκὸς —] Reisk. in Dil. Abreſch. p. 17. aut ἦν ſtatuit delendum, aut legendum αὐτὴν — εἰκὸς μὲν τὸν Ὅμηρον, ποιητὴν ὄντα, αὐτὴν ἐπὶ τὸ μεῖζον κοσμῆσαι. Sed nulla veſtigia huius lectionis apparent; nec opus repetitione τὸν Ὅμηρον, qua elegantia loci perit. Ποιητὴν ὄντα, i. e. more poetarum, qui ſolent aug re et exaggerare res (κοσμῆσαι). GOTTL.

Εἰκὸς] non ſign *probabile, credibile eſt*; neque enim ſuo ipſe teſti fidem deroget; ſed, fieri *poteſt*, fortaſſe factum ſit. Ita ſaepe Theodoretus adhibet, cuius loca congeſſi in Gloſſar. Theodor. v. εἰκός. B.

[Ἐπιτηδείως) Haec adnotatio pertinet tum ad ποιητὴν, tum ad πεποίηκε, quod infra legitur.] G.

[Τὸ ποιητὴς πεποίηκεν) In Bai. et Aug. leg. τὸν ποιητὴν πεποιηκέναι. Mox in Caſſ. Baſ. et Aug. τὸν φιλόσοφον ὅτι ἐφιλοσόφησεν. Roſtg. et Aug. addunt: ἰσέον, ὅτι ἀπὸ Ἡροδότου τοῦτο ὠφέληται (leg. ἀφέληται.) Eadem leguntur in Caſſ. alio loco, nec ſatis diſcerni poterat, vtrum ὠφέληται an ἀφέληται legatur. Apud Herodotum v. c. Homerus atque Heſiodus dicuntur οἱ ποιήσαντες Θεογονίην Ἕλλησι. Lib. II. 109 et Weſſel. cf. IIII. 16. L. V. 95. ταῦτα δὲ Ἀλκαῖος ἐν μέλει ποιήσας — Praecedit antea: Ἀλκαῖος ὁ ποιητής.] G.

Κοσμῆσαι] *Cod. Gr.* κοσμήσειν ad ſupplendum hiatum. male. WASS.

Χιλίων καὶ διακοσίων] *Scholiaſt.* hic ex Homero, vt ait, MCLXVI. numerat. *Euſtathius* ad Il. β', 358. ex Catalogo Homeri MCLXXXVI. Varie proditus eſt numerus. Vid. *Cerd.* ad Virg. II. Aen. 298. et *Meziriac.* ad Ovid. Epiſt. Hermion. p. 319. De Boeotorum nauibus eſt apud Poëtam in Catalogo v. 16. et de Philoctetae ibid. v. 226. DVCK.

[Εὐριπίδης) In Oreſt. v. 352. Androm. v. 106. Electr. v. 2. A Lycophr. v. 210. dicitur Agamemnon: Χιλίαρχος τῶν πολιαρχίαν ἔρατῶ. Ex Hom catalogo conficitur numerus 1186. nauium. v. Intt. ad h. poëtas. Lycophron vſus eſt numero rotundo. v. Potter. p. 136. In Aug. cod. incipit Schol. ἰσέον, ὅτι Εὐριπ. et refertur ad v. Καταλόγῳ.] G.

Ἑκατὸν ἀνδρῶν] In Aug. Schol. interlineare eſt: τὰς μεγάλας, et ad v. ſequ. τὰς δὲ Φιλοκτήτου, τὰς μικρὰς δηλονότι. Euſtath. ad Il B. p. 260. huc reſpexit: ἐπεὶ γάρ φασι περὶ μὲν τὰ Φιλοκτήτου ἐν τοῖς ἑξῆς εἰπεν ἐκ πεντήκοντα ἐρετῶν εἶναι τὰς αὐτοῦ νῆας. (Iliad. B. 509) περὶ δὲ Βοιωτῶν, ὅτι ἐξ ἑκατὸν εἴκοσιν αὐτοῖς ἑκάστη ναῦς — (ib. v. 510). G.

Αὐτερέται] Secundum vulgatas *Pollucis* editiones legendum eſſet ἀντερέται, non ſine manifeſto errore. Nam αὐτερέτης dicitur, quaſi qui ſit αὐτὸς ἑαυτῷ ἐρέτης. *Muſaeus* autem (non ille antiquus Poëta, vt vulgo creditur, ſed alius multis ſeculis poſterior) in ſuo poëmatio pro αὐτερέτης ὢν dixit αὐτὸς ἐὼν ἐρέτης, in hoc verſu, Αὐτὸς ἐὼν ἐρέτης, αὐτόσολος, αὐτόματος νηῦς. STEPH. Pollux l. 1. c. 11. Αὐτερέτας (ita enim legend. ex *Cod. Palatino*) Θευκυδίδης ὠνόμασε τοὺς καὶ ἐρέτ]οντας καὶ ἀπομαχομένους· περίνεως δὲ καλεῖ τοὺς ἄλλους ἐπιβάτας. HVDS. Αὐτερέται, non ἀντερέται, Heſych. *Pollux*, Heliodorus, *Euſtath.* WASS. Vid. *Interpretes* Pollucis I. 95. Αὐτερέται ſunt *μάχιμοι*, non *ἐρέται*, *Iungerm.* ibid. 120. DVCK.

Αὐτερέται] Pollux reſpexit ad h. l. I, 95. αὐτερέτης, ὕτω Θουκυδίδης ὠνόμασε τοὺς καὶ ἐρέτ]οντας καὶ ἀπομαχομένους. cf. L. III. 18. Ceterum, vt notat Abreſch. Dil. p. 16., expreſſit hunc locum Procopius, (B. V. L. I. c. II. διακόσιοι ἔπλεον, αὐτερέται πάντες· περίνεως ἦν ἐν αὐτοῖς οὐδείς. Idem I., IIII. B. G. 20. περίνεως δ' οὐκ ἦν ἐν τούτῳ τῷ τόλῳ, ἀλλ' αὐτερέται πάντες. G.

δὲ ὅτι ἦσαν καὶ μάχιμοι πάντες ἐν ταῖς Φιλοκτήτᾳ ναυσὶ δεδήλωκε. τοξότας γὰρ πάντας πεποίηκε τοὺς [t] προσκώπας. περίνεως δὲ ἐκ εἰκὸς πολλοὺς ξυμπλεῖν, ἔξω [v] τῶν βασιλέων, καὶ τῶν μάλιστα ἐν τέλει· ἄλλως τε καὶ μέλλοντας πελαγος [x] περαιώσεσθαι μετὰ σκευῶν πολεμικῶν· ἐὸ' αὖ τὰ πλοῖα κατάφρακτα ἔχοντας, ἀλλα τῷ παλαιῷ τρόπῳ λῃστικώτερον παρεσκευασμένα. πρὸς τὰς [y] μεγίστας γοῦν καὶ ἐλαχίστας ναῦς τὸ μέσον σκοποῦντι, ὀλίγοι [z] φαίνονται ξυνελθόντες, ὡς ἀπὸ πάσης τῆς Ἑλλάδος κοινῇ πεμπόμενοι.

ια΄. Αἴτιον [a] δ' ἦν οὐχ ἡ ὀλιγανθρωπία τοσοῦτον, ὅσον ἡ ἀχρηματία. [b] τῆς γὰρ τροφῆς ἀπορίᾳ τόν τε στρατὸν [c] ἐλάσσω ἤγαγον, καὶ ὅσον ἤλπιζον αὐτόθεν πολεμοῦντα [d] βιοτεύσειν. ἐπειδὴ δὲ ἀφικόμενοι μάχῃ [e] ἐκράτησαν, δῆλον δέ. τὸ γὰρ ἔρυμα τῷ στρατοπέδῳ ἐκ ἂν ἐτειχίσαντο. φαίνονται [f] δ' ὅδ' ἐνταῦθα πάσῃ τῇ δυνάμει χρησάμενοι, ἀλλὰ πρὸς γεωργίαν τῆς [g] Χερρονήσου τραπόμενοι καὶ λῃστείαν,

t Πρὸς κώπην *Reg.* et in marg. γρ. προσκώπους. v Τῶν om. *Gr.* x Περαιώσασθαι *Gr. Reg.* sed hic eum e supra α, vt in Mosqu. y Μεγίστας ὃν *Cl.* z Φαίνονται δὲ ἀλθόντες *Cl.* Φαίνονται ἐλθόντες *Cass. Reg.* Aug. a Δὲ ἦν *Gr.* mox τοσοῦτον deest apud Hermogen. c. 13. περὶ μεθ. δειν. b Τῇ γὰρ *Gr.* c Ἐλάσσω *Gr.* d Βιοτεύειν Gr. Mosqu. e Post ἐκράτησαν ponendam censet *Steph.* τελείαν στιγμὴν, post δῆλον δὲ duntaxat ὑποστιγμήν. ac ἐπειδὴ δὲ pro ἔπειτα δὲ accipiendum putat. f Δὲ ὃδ' *Gr.* g Χερσονήσου *Cass.* Aug.

Ἐν ταῖς Φιλοκτ. ναυσὶ δεδήλ.] Ità iungendum atque interpungendum, non post ναυσὶ commate posito; neque enim in Philoctetis tantum nauibus, aut de iis, hoc ostendit Homerus, interprete Thucydide; quid enim inde proficeret ad causſam et ſummam? Sed, *ex* his nauibus, de quibus hoc diſerte tradat poëta, coniecturam, vult, capi ad reliquas, de omnibus atque vniuerſis. BAVER.

Τοξότας] *Homer.* Il. β'. v. 227. Τόξων εὖ εἰδότες ἶφι μάχεσθαι. DVCK.

Πεποίηκε] *Finxit remiges ſagittarios eſſe.* GOTTL.

[Τοὺς πρὸς ταῖς κώπαις) In Reg. eſt τοὺς ἐρέτας τοὺς π. τ. κ. Superius Scholion ad v. ἄλλως γὲν, e cod. Aug. adieci.] G.

Περίνεως] *Suidas* h. v. WASS. et in Πρωτέως. DVCK.

Περίνεως] i. e. τοὺς περιττοὺς ἐν τῇ νηῒ ἐπιβάτας, οἷον ὀθλους. Suid. h. v. ex Scholio noſtro deſcripſit. G.

[Περίνεως) Improbat hanc expoſitionem Steph., quod reges interfuerint illis, quos περίνεως vocat. E codd. Reg. Caſſ. Roſtg. et Aug. addidi ante ὀθλους, οἷον, pro ἢ. Conſentit et Suidas, in περίνεως. Ceterum cod. Aug. Caſſel. Reg. et Roſtg. fere cum Schol. vulgato conſentit: τοὺς περιττοὺς τῇ νηῒ ἐπιβάτας, οἷον ὀθλους. Caſſ. tamen pro περιττοὺς habet περί.] G.

Ἔξω τῶν] i. e. χωρίς. v. Thom. M. in ἔξω. Siue ἄνευ. v. Schol. ad III, 61. V, 26. G.

Τῶν μάλιστα ἐν τέλει] *quibus eſſet ſumma imperii delata.* G.

Πλοῖα κατάφρακτα] Vide *Baxſium* et *Scheffervm* de re Nauali, et *Voſſium* de triremium et liburnicarum conſtructione. HVDS.

[Τῷ παλαιῷ τρόπῳ —) Hoc caput Scholio ex Aug. praefixi. Scholion ad n. 4. in Aug. diuiſum eſt in duas partes, inter quas poſitum eſt Schol. n. 5. Pars poſterior incipit a v. τὰ γὰρ τ. λῃστῶν, et pertinet ad τῷ π. τρόπῳ —] G.

[Ἀλλὰ καὶ κάτω) In Caſſ. καὶ deeſt. G.

[Πλέοντας) In Caſſ. ἐπιπλέοντας. G.

Τὸ μέσον] Hunc locum ob oculos habuit *Euſtath.* p. 260. a. WASS. et p. 329. DVCK.

H. l. laudauit Euſtath. p. 260, vt notarunt Waſſius et Duck., non qua verba, ſed argumentum: ἔστι γὰρ καλὸν τὸν Θουκυδίδου κανόνα, τὸ μέσον τοῦ πλείονος καὶ ἐλάττονος λαβόντα, τεκμήρασθαι, πόσοι δύνανται εἶναι τῷ ἀριθμῷ, εἰ τοῦ πλήθους — Cf. p. 329. Medius numerus ſunt LXXXV., vnde in mille et ducentis nauibus centum et duo millia fuiſſe credibile eſt. Τὸ σκοπεῖν magis ornatui ſeruit, quam neceſſitati. Ita Noſter, v. c. II. 49. τὸ μὲν ἂν ἁπλούμενον σῶμα οὐκ ἄγαν θερμὸν ἦν. cf. c. 96. ei. libri. G.

[Ἐσὶν δ ἑγδοηκοσὸς πέμπλος) In Caſſ. eſt: ἐσὶ τ ἑ. i. e. ὀγδοήκοντα πέντε. Scholion ad ὅσον ἀχρημαλίαν e Caſſ. et Aug. inſerui. In Aug. eſt ἀχρηματία. Duck pro ἡ malit καὶ. Vere, opinor. Scholiaſtes innuit, Noſtrum comparare cauſſas inter ſe; huiusque rei cauſſam tam hominum quam opum penuriam fuiſſe. Deinde reperiri quoque voc. ἀχρημασίας. Vſitatius certe vocabulum eſt ἀχρημαλία.] GOTTL.

Ὡς — πεμπόμενοι] ὡς hic *non auget*, neque argumentandi vim habet, ſed *reſtringendi* et minuendi: pauci, inquit, erant, *vt* ex omni Graecia miſſi: i. e. pauci ſane, pro illa conditione, ſi cogitemus, ab vniuerſa Graecia miſſos: quod cogitantes, maiorem numerum exſpectemus, non ita paucos: pauciores erant, quam quos ex vniuerſa Graecia collectos credamus. Ita Latini, nominatim Liuius, particula *vt* in vtramque partem vtitur, et colligendi conditione, et immiuendi et coërcendi. v. Ind. Exc. Liu. v. *vt*. Adde 38, 24. ne eam quidem, *vt amans*, gratuitam: i. e. quod tamen ab amante exſpectaretur, vt eo dignum. V. et ad C. 21. n. 3. BAVER.

Αἴτιον] *Hermogenes* Cap. XIII. περὶ μεθόδου δεινότητος, αἴτιον ἦν οὐχ ἡ ὀλιγανθρωπία, ὅσον ἡ ἀχρημαλία. Non eſt infrequens in talibus conciſum genus loquendi. ſupr. Cap. IX. τῶν τότε δυνάμει πρώτων, καὶ ὃ τοσοῦτον τοῖς Τυνδάρεω ὅρκοις — et Cap. CXXXVIII. γίγνεται παρ' αὐτῷ μίγας, καὶ ὅτος οὐδεὶς πω Ἑλλήνων. Nec deſunt exempla aliorum Scriptorum. Eodem modo καίπερ, vel καίτοι ante ὅμως ſaepe deeſſe obſeruat *Stephanus*, Cap. IX. Sed omnes *MSS.* et *Edd.* tuentur vulgatum DVCK.

Ἡ ὀλιγανθρωπία τοσοῦτον] Hermog. l. c. haud dubie memoriae vitio omiſit τοσοῦτον. Laudat locum rhetor, vt ἕκ in hac φάσει demonſtraret: ὀλιγανθρωπία, ἀχρημαλία, ἀπορία — G.

Τῇ ἀπορίᾳ] i. e. διὰ τὴν ἀπορίαν, τῆς ἀπορίας ἕνεκα. B.

Βιοτεύειν] τὸ ζῆν *Thucyd.* inquit *Heſych.* WASS.

Βιοτεύειν] i. e. περίειν τὰ πρὸς τὸν βίον. v. Ammon. h. v. et Valken. et Heſych. G.

Simpliciter eſt, victurum, vitam ſuſtentaturum; nam βιοτεύειν eſt verbum neutrum; vt apud Xen. M. I. ἐᾷτά τε καὶ ᾤδιτα βιοτεύειν. B.

[Βιοτεύσειν) Intuli ex cod. Reg.] G.

Ἐκράτησαν] Poſt ἐκράτησαν ponendum cenſeo τελείαν στιγμὴν, poſt δῆλον δὲ, duntaxat ὑποστιγμήν. Neque enim ἐπειδὴ δὲ pro ἐπειδὴ δὴ accipiendum puto, ſed (quod valde mirum

in nauium catalogo nullam fecit mentionem. Quod enim omnes in Philoctetae nauibus essent iidem et remiges et milites, aperte declarauit. Omnes enim remiges, sagittarios esse scripsit. Vectores vero, praeter reges, et eos, qui summa potestate erant, non multos cum illis nauigasse est verisimile: praesertim quia mare cum bellico instrumento erant traiecturi, neque tectas naues habebant: sed prisco potius, et praedonum more constructas. Si igitur mediam quandam rationem teneas inter maximas, et minimas quasque naues, non multos, vt ab vniuersa Graecia communiter missos, conuenisse constat.

11. Huius vero rei causa fuit non tam ipsa hominum, quam pecuniarum, penuria. Nam propter commeatus inopiam copias minores duxerunt, et *eas tantum*, quas ex belli sede pugnando victum sibi paraturas sperabant. Postquam autem *ad agrum Troianum* appulerunt, *hostem* proelio vicerunt, hoc autem est manifestum, nec enim vallo *fossaque* castra muniuissent. Quinetiam ne hic quidem eos omnibus copiis vsos esse: sed ad Cherrhonesi culturam et ad latrocinium, propter commeatus inopiam,

Πρεσκώπους] τοὺς πρὸς ταῖς κώπαις ναύτας, τοὺς κωπηλάτας. Περίνεως] τοὺς περιτλεῖς ἐν τῇ νηῒ ἐπιβάτας, οἷον δέλτος. Ἐν τέλει] οἷον, Μηριόνης, Πατρόκλου, καὶ τῶν τοιούτων ἐν τέλει. 4. Οὐδ' αὖ τὰ πλοῖα κατάφρακτα] οὐκ ἦν, φησὶ, σεσανιδωμένα τὰ πλοῖα, ὥστε κάτω μὲν τιθέναι τὰ ὅπλα, αὐτοὺς δὲ ἄνω διάγειν. Τῷ παλαιῷ τρόπῳ ληϊκώτεροι] τὰ γὰρ τῶν ληϊῶν πλοῖα οὐκ ἦσαν σεσανιδωμένα, ἀλλὰ καὶ κάτω ἐκαθέζοντο, διὰ τὸ μὴ φαίνεσθαι αὐτοὺς πλέοντας. ἦν δὲ διὰ τοῦτο κοιλότερα. 5. Τὸ μέσον σκοπεῖντι] μέσον τῶν ἑκατὸν εἴκοσι καὶ τῶν πεντήκοντα ἐστὶν ὁ ὀγδοηκοστὸς πέμπτος· συνάγεται δὲ ὁ τῶν χιλίων διακοσίων νεῶν τῶν ἀνδρῶν ἀριθμὸς, μυριάδων δέκα καὶ διεχιλίων. Ὅσον ἡ ἀχρηματία] συγκριτικῶς, ὅτι καὶ τοῦτο κἀκεῖνο. Ἰσέον δὲ, ὅτι κύρηται ἡ ἀχρηματία. Διστεύσειν] τροφὴν ἕξειν. Μάχῃ ἐκράτησαν] τῇ τῆς ἀποβάσεως εἰς τὴν ξηρὰν τῶν νεῶν, ἐν ᾗ Πρωτεσίλαος πίπτει. Τὸ γὰρ ἔρυμα τῷ στρατοπέδῳ] ἔρυμα λέγει νῦν οὐχ ὅπερ ἐν τῇ ἡ λέγει Ὅμηρος γενέσθαι, ἀλλὰ πρότερον μικρότερον διὰ τὰς τῶν βαρβάρων ἐπιδρομάς. Ἀλλὰ

videri possit) pro ἔπειτα δέ. Quod quamuis in hac significatione acceptum, huic loco optime conueniat, nunquam tamen aulus fuissem annotare, nisi alii eiusdem Scriptoris hunc illius particulae vsum (de quo alioqui leuis tantum erat primo suspicio) comprobassent, qui tamen loci nunc mihi in promtu non sunt: sed vnum aut duos ex illis in hoc ipso esse libro recordor. Fortasse quidem dixerit aliquis, ἀφικόμενοι potius pro ἀφίκοντο esse accipiendum, quam ἐπειδὴ pro ἔπειτα: cui et ego non aegre assentirer, si in aliis omnibus, quos obseruaui, locis idem participium sequeretur. Sic autem ὄψιον et alibi vsurpat, sequente γάρ. Alicubi etiam τεκμήριον δὲ, vel μαρτύριον δὲ, eodem sensu: quum adiicitur argumentum, quo probetur, quod dictum est. STEPH.

Ἐπειδὴ δὲ ἀφικόμενοι —] Hic locus varie viros doctos exercuit. Mihi quidem post ἀφικόμενοι simplicissimum videtur, subintelligere: ἦσαν. vel part. positum esse pro ἀφίκοντο. Scholiastes infra hunc vsum notat. Reiskii enim coniecturae nulla codd. auctoritate adiuuantur. In Dilucidatt. Abresch. p. 18. legit: ἐπειδὴ πολλοὶ, aut ἀθρόοι, τήνδε ἀφικόμενοι, μάχῃ ἐκράτησαν ἄν, „nam si multi (numero ingente) *illuc veniissent, procul dubio vicissent*, commissa pugna. In anim. ad h. l., Reiskius nihil emendat. Post βιαιότατον autem commate ponendum, et post ἐκράτησαν, punctum putat: δὲ autem delet. *Tantum copiarum secum ducebant, quantum putabant posse bello gerendo sibi victum comparare, postquam appulsi pugna hostem vicissent.* Aut: „nam, *cum primum appellerent aut ingrederentur in hostium, pugna commissa hostem summouebant* Heilmanus (p. 13. post ἐκράτησαν parenthesin statuit: (ὄψιον δὲ τ. γ. ἐφ. τ. εφ. οὐκ ἂν ἐπειχήσαντο). Sed τὸ δὲ, post φαίνονται, non conuenit superioribus. Stephanus ἐπειδὴ pro ἔπειτα sumit. Ita Plato in Phaedon. videtur cepisse, c. 47. (qui locus exstat apud Euseb. Praep. Eu. 14. 15. vbi legitur ἐπεὶ δὲ, qu d Vigerus capit pro ἀλλὰ) ἀπὸ δὴ θαυμασῆς ἐλπίδος ᾠχόμην φερόμενος, ἐπειδὴ προιὼν — ἐρῶ ἄνδρα. Sed hic locus Platonis nondum satis integer est. GOTTL.

Ἐπειδὴ — ἐκράτησαν] Non video, cur se ita in h. l. torqueant Viri docti; neque vero Particip. ἀφικόμενοι, praesertim, cum pendeat ab ἐπειδὴ, pro verbo finito ponatur; quod plane insolitum istius aeui scriptoribus, in hac vero structura cum coniunctione plane inauditum. Verba ὄψιον δὲ, vsque ad ἐπειχήσαντο, sunt in parenthesi, et δὲ redundat post φαίνονται (v. Ind.) quod est consequens, respondens τῷ, ἐπειδὴ: vel pro οὖν est δὲ, vel post parenthesin videbatur inserendum; et vero abest a 4. Codd. Ita et redundat apud Hom. Il. 1, 324. εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι. Nam, quod apud Theophrast. Ch. Eth. περὶ ἀγρ. extr. τοῦτα ἀναμιμνησκόμενος, pro ἀναμιμνήσκεται positum inuenias, corruptus haud dubie locus est, et verbum excidit, ἀπαιτεῖν, vel tale. Nec vero id *per se* ponit Noster, vt, eos vicisse, dicat; sed, quid deinde, nihilo minus, post victoriam fecerint: ergo illud tantum est antecedens, et insertum praecipuae sententiae. Quid, quod pro δὲ legi possit, δὴ; BAVER.

[Μάχῃ ἐκράτησαν) Hoc Scholion est adsumtum e Cassel. Rostgard. et Aug. Sensus: pugna decretoria, quum naues in sicco statuerentur. Plene reperitur ἐξέωσάν τε ἐς τὸ ξηρὸν τὰς νῆας. L. VIII. 105. Locus Hom. est Il. β. 698. — τόνδ' (Protesilaum) ἔκλαγε Δάρδανος ἀνὴρ — cf. Il. N. 681. Ἔνθ' ἔσαν Αἴαντός τε νέες καὶ Πρωτεσιλάου, Θὶν' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς εἰρύμεναι.] GOTTL.

Δῆλον δέ.] Sc. ἐκ τούτων. Ita supra: (c. 8.) μαρτύριον δέ. Ante δῆλον colon scripsi. G.

Τὸ γὰρ ἔρυμα] Paene est, vt tempora confundat Noster; nam ἔρυμα illud diu post primum proelium condidere, Iliad. 7, 435. γὰρ hic est, *alioqui*, aut certe hoc post γὰρ intelligendum. B.

[Ἐν τῇ ἡ Ὁμήρου) Il. η. v. 337 et 436.] G.

Οὐδ' ἐνταῦθα] i. e. οὐδὲ τότε, ne *tum* quidem. Ita saepe Liu. *ibi* pro *tum*, quod et addit; *ibi tum* consul, cet. BAVER.

τῆς τροφῆς ἀπορίᾳ. ἢ καὶ μᾶλλον οἱ Τρῶες αὐτῶν διεσπαρμένων τὰ δέκα ἔτη [b] ἀντεῖχον βίᾳ, τοῖς ἀεὶ ὑπολειπομένοις ἀντίπαλοι ὄντες. περιουσίαν δὲ εἰ ἦλθον ἔχοντες τροφῆς, καὶ ὄντες ἀθρόοι, ἄνευ λῃστείας καὶ γεωργίας ξυνεχῶς τὸν πόλεμον [i] διέφερον, μιᾷδίως ἂν μάχῃ κρατῆντες εἶλον· [k] οἵ γε καὶ ἐκ ἀθρόοι, ἀλλὰ μέρει [l] τῷ ἀεὶ [m] παρατυχόντι ἀντεῖχον. πολιορκίᾳ δ' ἂν προσκαθεζόμενοι, ἐν ἐλάσσονί τε χρόνῳ καὶ ἀπονώτερον τὴν Τροίαν εἷλον. ἀλλὰ δι' ἀχρηματίαν, τά τε περὶ τότων ἀσθενῆ ἦν, [n] καὶ αὐτά γε δὴ ταῦτα [o] ὀνομαστότατα τῶν πρὶν γενόμενα, δηλοῖ τοῖς ἔργοις ὑποδεέστερα ὄντα τῆς φήμης, καὶ τοῦ νῦν περὶ αὐτῶν διὰ τὸς ποιητὰς λόγου κατεσχηκότος.

ιβ'. Ἐπεὶ καὶ μετὰ τὰ Τρωϊκὰ ἡ Ἑλλὰς ἔτι μετανίστατό τε καὶ [p] μεταῳκίζετο, ὥστε μὴ [q] ἡσυχάσασα αὐξηθῆναι. ἡ τε γὰρ ἀναχώρησις τῶν Ἑλλήνων ἐξ Ἰλίου χρονία γενομένη πολλὰ [r] ἐνέκμυσε, καὶ στάσεις ἐν ταῖς πόλεσιν [s] ὡς ἐπιπολὺ ἐγίγνοντο, ἀφ' ὧν ἐκπίπτοντες τὰς πόλεις ἔκτιζον. Βοιωτοί τε γὰρ οἱ νῦν, ἑξηκοστῷ ἔτει [t] μετὰ Ἰλίου ἅλωσιν, ἐξ Ἄρνης ἀναστάντες ὑπὸ Θεσσαλῶν, τὴν νῦν [v] μὲν Βοιωτίαν, πρότερον δὲ [x] Καδμηΐδα γῆν καλουμένην ὤκησαν· ([y] ἦν δὲ αὐτῶν καὶ ἀποδασμὸς [z] πρότερον ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, ἀφ'

b Interpunctionem post ἀντεῖχον delendam suadet *Steph.* *i* Διεφέροντο *Gr.* *k* Εἴγε *Marg.* *l* Non τῷ, sed τῳ absque accentu pro τινὶ *Sebel.* scriptisse credit *Steph.* *m* Παρατυγχάνοντι *Marg.* 1. Παρόντι *Marg.* 2. *Gr. Cl. Flor.* Παρόντι etiam *Reg. Caff.* et marg. Bas. *Dan.* Aug. *n* Καὶ αὐτὰ δὴ ταῦτα *Ar. C.* αὐτὰ δὴ ταῦτα *Gr. Cl.* et *Caff.* Cum *Ar.* et *C. Dan.* Aug. *o* Ὀνομαστότερα mauult *Steph.* *p* Μετῳκίζετο *Marg. Flor. Cl.* quod improbat *Steph.* Sic etiam *Reg* et *Caff.* Aug. Bas. sed in Caff. recentiore manu inter versus emendatum erat *με.* *q* Ἡσυχάσασαν *Reg.* et *Gr.* Aug. *r* Ἐνέκμασε *Reg. Caff.* Aug. *s* Ὡς ἐπὶ πολὺ ἐγένοντο *Gr.* ὡς ἐπιτοπολὺ ἐγίγν. *Cl.* Basil. ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ *Caff.* Aug. ἐγίνοντο *Reg.* idemque omittit ὡς. *t* Μετὰ τὴν Ἰλίου ἅλωσιν *Ar.* et *Reg.* *v* Μὲν abest a *Caff.* deinde ab alio adscriptum. in Aug. quoque deest μέν. *x* Καδμηΐδα *Caff.* Aug. *y* Ἦν δὲ καὶ αὐτῶν *Cl.* *z* Ἐν τῇ γῇ ταύτῃ πρότερον *Camer. Cl.* et *Caff.* Aug.

Ἀντεῖχον] Quum Datiuus βίᾳ iungatur verbo ἀντεῖχον, delenda quae post ipsum interpunctio est. STEPH.

Ἀντεῖχον βίᾳ] Cum Steph. et Reiskio βίᾳ coniunxi cum ἀντεῖχον. GOTTL.

Ἅτε — καὶ — ἀντεῖχον] Notabilis Metonymia: qua, inopia, nempe *Graecorum* Troiani restiterunt Graecis: i. e. quae inopia Graecorum fecit, vt Troiani iis resistere possent; vel: qua inopia Graeci ita distinerentur, vt paucioribus relictis Troiani pares essent. v. Philol. Thuc. p. 258. lit. d. Adde, Rom. 8, 3. vbi lex dicitur ἀσθενοῦν διὰ τῆς σαρκός, i. e. pravitas infirma ipsa fecisse, obtitisse, quo minus lex valeret in homine; et memorabilius, ac propius ad h. l. 2 Petr. 2, 8. βλίμμασι καὶ ἀκοῇ ὁ δίκαιος ἐκεῖνος — ψυχὴν ἐβασάνιζεν· i. e. illi homines, Sodomitae, cruciabant animum eius adspectu et auditu impietatis ipsorum. Ceterum τὸ βίᾳ malim iungere τῷ ἀντίπαλοι, quam τῷ ἀντεῖχον, quod iam habeat Datiuum tamen: et paene minus redundet, βίᾳ ἀντίπαλοι, viribus pares, quam, βίᾳ ἀντεῖχον. BAVER.

Τοῖς ἀεὶ ὑπολειπομένοις] In Aug. cod., ad marginem scripta sunt v. τοῖς κλῆ καιρόν. G.

Διέφερον] *Gr.* διεφέροντο. *Suidas* cum Edd. *Hesych.* nescio an huc spectans, διεφέροντο, διεμάχοντο. WASS.

Lectio cod. Gr. διεφέροντο non est spernenda: medium certe videtur vsitatius. Hesych. διεφέροντο, διεμάχοντο. it. διαφέρονται, μάχονται. Infra tamen, c. 31. vtitur simplici in act. ἐχρῆ φέροντες τὸν πόλεμον. Item L. VI. 54. τὸς πολέμους διέφερον. Vbi tamen Duckerus int. ὑπέμενον, ἐξήνυον. Dionys. Ih, 41. A. R. p. 322. vt Nolter, τὸν πόλεμον διέφερον. G.

Pertulerunt, tolerarunt; ad extremum sustinuere; hinc et διηνεκὲς, perpetuum. Schol. ἐξήνυον, perfecerunt; nimium pro re. B.

[Διέφερον ὑπέμενον) Ita et Suid. in v. διέφερον. Haec non leguntur in Caffel. et Aug. sed ἤνυον, εἰργάζοντο. In Rosig. quoque ita, nisi quod ἠργάζοντο scriptum est.] G.

Μέρει τῷ] Non τῷ, sed τω absque accentu, scripsisse *Sebastem* credibile est, aut potius credendum est, quum dicat συνεγκλίνεσι, et exponat τινί. Neque tamen lectionem hanc affert, tanquam quae sibi, sed vt quae aliis quibusdam placeat. Verum illis, qui huic loquendi generi assueti fuerint, lectio nostra magis placebit. STEPH.

[Ἔνιοι συνεγκλίνουσιν) i. e. sunt qui τῷ enclitice scribant. n. τῳ, et sic dedi. Schol. ad v. 6. deest in Aug.] G.

Ὀνομαστότατα] Magis conuenire crediderim ὀνομαστότερα, vt legisse *Valla* videtur. STEPH.

Τοῦ νῦν — λόγου κατεσχηκ.] Transpositum, pro, τοῦ νῦν — κατεσχ. λόγου. vt Liu. 6, 19. *imminentem molem libertati*, pro, libertati imm. mol. et 40, 6. *caput mediae canis praecisae* pro canis med. (vel in medio) praec. v. Ind. BAVER.

Διὰ τὸς ποιητάς] *per poetas.* GOTTL.

Ita et Latinis *propter* nonnunquam est, *per*; Cic. p. Mil. ferui fidelissimi, *propter* quos viuit, i. e. quorum opera; p. Rosc. Amer. *parentes, propter quos* lucem aspexerit. B.

Ἡ Ἑλλὰς μετανίσταιτο] i. e. ἐν τῇ Ἑλλάδι μετὰ τὰ Τρωϊκὰ μετανάσεσις ἦσαν. v. supra c. 2. G.

[Τριχῇ διεῖλε) Caff. habet τριχᾶς. In ἀρχαιολογίαν suppl. τῶν Ἑλλήνων. Διπλῆ παρέγραφος, sc. γραμμή. Incipit autem archaeologiam, ante Troiana tempora, c. 3. εἰς αὖθις τὰ Τρωϊκὰ, c. 9. et μετὰ τὰ Τρωϊκὰ c. 12. De diple (◁ et ▷) in margine scripta, et aliis huiusmodi notis, Duckerus laudat Schol. Aristoph. ad Plut. v. 253. cf. potest Schol. hic ad Nub. 297. Malasp. ad Cic. Epp. ad Att. VIII, 2. p. 750. cf. Ernest. Clau. Cic.] G.

[Δηλοῖ δὲ καὶ) Τὸ καὶ intuli e cod. Caff. qui habet: δηλοῖ δὲ καὶ διὰ τόνων.] G.

Μεϊῳκίζετο] Rectius μεϊοικίζετο, vt μεϊοικίας supra dixit. STEPH. Καϊμκίζετο, quod in quibusdam MSS. est, non placet. WASS.

Ὥστε μὴ ἡσυχάσασα αὐξηθῆναι] Enenkelius accuratius vertit, tanquam esset negatio ante αὐξηθῆναι, quae latet in contextu verborum: „*cum non quiescerent, crescere et vires colligere nequirent.* Si immutes orationem, et suppleas μᾶλλον, ἢ, ὥστε — i. e. *sedes magis transferebant, quam vt, etii experles, crescere potuerint*" reperies negationem Heilmanus sequitur, vt plerumque, Enenkelium: „*So dass es wegen Mangel nöthi-*

ſeſe conuertiſſe conſtat. Quamobrem etiam ipſis diſperſis Troiani per decem annos facilius reſtiterunt, quod illis, qui ſemper *in ſuo agro* relinquebantur, pares eſſent viribus. Sed ſi cum magna commeatus abundantia et copiis frequentibus *eo* iuiſſent, ſine latrocinio et agricultura bellum continenter geſſiſſent, *Troiam* proelio ſuperiores facile cepiſſent: ſiquidem haud frequentibus copiis, ſed quadam exercitus parte, quae forte ſemper praeſto erat, *Troianis* reſiſtebant. Quod ſi Troiam aſſidua obſidione preſſiſſent, et citius et minori cum labore *eam* expugnaſſent. Sed propter pecuniarum inopiam, et quae ante hoc bellum geſta ſunt, inualida fuerunt; et haec ipſa, quae omnium ſuperiorum ſunt celeberrima, re ipſa comperiuntur inferiora fama, et rumore de ipſis ſparſo, qui propter poetas inualuit.

12. Nam vel poſt res ad Troiam geſtas Graeci adhuc alio migrabant, ſedesque ſuas transferebant, ita vt eorum opes per otium non creuerint. Nam et ſerus Graecorum reditus ab Ilio res multas innouauit, et *ideo* in plerisque ciuitatibus exortae ſunt ſeditiones, ob quas illi, qui ſuis ſedibus pellebantur, vrbes condebant. Nam et Boeotii, qui nunc appellantur, ſexageſimo poſt Ilii expugnationem anno, Arne a Theſſalis pulſi, eum agrum, qui nunc quidem Boeotius vocatur, ante vero Cadmeus, incoluerunt. (In hoc autem agro olim erat et quaedam gentis Boeotiae portio, vnde etiam ad Ilium cum

πρὸς γεωργίαν] ὧν ἡγεῖτο Ἀκάμας καὶ Ἀντίμαχος. Τὸν πόλεμον διέφερον] διέφερον, ὑπέμενον, ἐπιμελῶς ἐξήνυον, ἐ.ήνυον. Ἀλλὰ μέρει τῷ] ἔνιοι συνεγκλίνουσιν, ἀλλὰ μέρει τῳ, ἀντὶ τῷ μέρει τινί. 6. Δηλοῦσι τοῖς ἔργοις] τὰ Τρωϊκὰ ἐλέγχελω. Καὶ μετὰ τὰ Τρωϊκὰ] τριχῇ διεῖλε τὴν ἀρχαιολογίαν, εἰς τὰ πρὸ τῶν Τρωϊκῶν, εἰς αὐτὰ τὰ Τρωϊκὰ, εἰς τὰ ἐχόμενα αὐτῶν. καθ' ἕκαστον δὲ μέρος διπλῇ παράγγραφος κεῖται. δηλοῖ δὲ καὶ διὰ τούτων τὴν αἰτίαν, ἐ' ᾗ τὰ Ἑλληνικὰ καὶ μετὰ τὴν ἅλωσιν ἦν ἀσθενῆ. Ἡσυχάσασα] ἡσυχία γὰρ καὶ αὔξησιν ποιεῖ. Ἥ τε γὰρ ἀναχώρησις] μηκέτι γὰρ ἐλπίζοντες αὐτὰς ἐπανελθεῖν ἐπαίσαντο, ἐλθεῖσι δ' ἐπολέμουν, καὶ οἱ ἡττώμενοι ἐξέπιπτον. Ἀφ' ὧν ἐκπίπτοντες] ἀφ' ὧν ἡ πόλεων, ἢ τάσεων. Τὰς πόλεις ἔκλιζον] πολλοὶ γὰρ ἐξέπεσον· οἷον, Τεῦκρος μὲν ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐκβληθεὶς διὰ τὸν Αἴαντα, εἰς Κύπρον ἀφίκετο. καὶ Φιλοκτήτης, διὰ τὸν Πάριδος θάνατον θηλειαν νόσον νοσήσας, καὶ μὴ φέρων τὴν αἰσχύνην, ἀπελθὼν ἐκ τῆς πατρίδος, ἔκλισε πόλιν, ἣν διὰ τὸ πάθος Μαλακίαν ἐκάλεσε. Διομήδης ὑπὸ Κομήτης ἐκβληθεὶς, εἰς τὰς Λιβυρνίδας νήσους ἀφίκετο· καὶ ὁ Μενεσθεὺς, ὑπὸ τῶν Θησειδῶν, εἰς Ἰβηρίαν, καὶ ἄλλοι πολλοί. Ἐξ Ἄρνης ἀναστάντες] Ἄρνη, πόλις Θεσσαλίας, ἀφ' ἧς ὠνόμασαι καὶ τὴν μετοικίαν καὶ ἡ ἐν Βοιωτίᾳ Ἄρνη. ἡ δὲ Βοιωτία Ἄρνη, νῦν Χαιρώνεια

gen Rubeſtandes nicht aufkommen konnte.“ Huic interpretationi Scholiaſtes fauet, qui otium incrementi cauſſam adfert, vt reuera eſt, vt mox apparet: *μόγις τε ἐν πολλῷ χρόνῳ ἡσυχάσασα βεβαίως.* GOTTL.

Simpliciſſimum fuerit, vt *ἡσυχάσασα* pendeat ab *αὐξηθῆναι*: ne, vel, quo minus quiera (eſſet, et ſic) creſceret: quaſi ſit, *ὥστε μὴ ἡσυχάσαι καὶ (οὕτω) αὐξηθῆναι*, vel, *ὥστε μὴ αὐξ. ἐν τῷ* (vel *διὰ τοῦ*) *ἡσυχάζειν.* BAVER.

[Καὶ αὔξησιν ποιεῖ] In Aug. pro *αὔξησιν* eſt *αὐξην.* vitioſe. G.

[Ἐπανελθεῖν) Hoc et reliqua vſque ad *ἀφ' ὧν* abſunt a Caſſel.] GOTTL.

Ἐπιπολὺ] MS. *Clar.* ἐπιτοπολὺ. *Plerumque, magna ex parte.* Vtrumque agnoſcit *Pollux.* Noſter ſere alias ἐπιπολὺ, ſed et ἐπιπλείσον et ἐπίπλοπλείσον. WASS.

[Ἀφ' ὧν) Non poteſt cum Schol. ad *πόλεων* referri, quod ſequitur mox *τὰς πόλεις ἔκλιζον.* Cod. Caſſ. tantummodo habet *πόλεων.* Ἀφ' ὧν recte intellexit Int. vulgatus. Eſt enim idem ac *δι' ἃς.*] G.

Ἐκπίπτοντες] Reisk. anim. ad h. l. malit *οἱ ἐκπίπτοντες.* Sed ipſe Vir ſagaciſſimus agnoſcit, articulum poſſe haud aegre abeſſe. Vſitatius eſt ita ſcribere; ſed et ſubinde occurrit participium ſine articulo, inprimis apud Poëtas. De articuli omiſſione v. Plutarch. Plat. Quaeſt. T. X. p. 199. G.

Τὰς πόλεις ἔκλιζον] h. e. *πόλεις τινὰς ἔκλιζον.* Ita alibi: ἦσαν γὰρ οἱ Σπαρτιᾶται αὐτῶν πρῶτοί τε καὶ ὁμοίως σφίσι συγγενεῖς. Itaque non erat, vt Brunerus apud Palaeph. c. 34. 2. pro *διέτριβον ἐκεῖ τὰς ἡμέρας*, legendum putaret *τινὰς ἡμέρας.* Alia exempla ſunt collecta in Miſcell. Obſſ. Vol. III. 149. cf. Abreſch. Dil. 129. G.

Τὰς πόλεις] verterim, *reliquas* vrbes, illas, quae deinde conſtiterunt; alias, quas dicam. Ita Ioh. 1, 21. ὁ προφήτης εἶ σύ; i. e. ecquis alius prophetarum, nempe praeter Meſſiam aut Eliam, quem ſe eſſe, negaſſet Iohannes. BAVER.

[Θήλειαν νόσον) v. Herod. I. 105. et Weſſel. Qualis hic morbus ſit, patet ex Hippocr. de aëre, aquis et locis, p. 293. de Scythis: *εὐνουχίαι γίνονται, γυναικεῖα ἐργάζονται, ὡς αἱ γυναῖκες διαλέγονταί τε ὁμοίως.* Meminit huius morbi Longin. S. XXVIII. p. 159. ed. Mori.] G.

[Μαλακίαν) Sic correxi admonitu Weſſel. ad Anton. Itin. p. 490. Probat quoque Abreſch. in Diluc. p. 18.] G.

[Ἄλλοι πολλοὶ) Sc. ἐξέπεσον.] G.

Ἐξ Ἄρνης] Vide *Steph.* Byzant. h. v. et ibi *Interpretes.* DVCK.

Ἄρνης] Haec vrbs Theſſaliae Boeotiae fuit colonia, vt Steph. Byzant. tradit. G.

[Ἐξ Ἄρνης) Hoc Scholion vt et ad verba Δωριεῖς τε deſunt in Cod. Aug.] G.

[Ἡ δὲ Βοιωτία Ἄρνη) Videtur leg. *ἡ δὲ ἐν Βοιωτίᾳ* — Hanc Arnen Bocotiae, poſtea Chaeroneam dictam, confirmat Steph. Byzant. p. 748. v. *Χαιρωνεία· ἐκαλεῖτο δὲ ἡ πόλις καὶ Ἄρνη τὸ ἀρχαῖον.* Ita Homerus Il. β. 507. Vnde Euſtathius p. 270. *τὰ δὲ σχόλια γράφουσι καὶ, ὅτι Ἄρνη νῦν Χαιρωνεία.*] G.

Ἀναστάντες ὑπὸ Θεσσαλῶν] i. e. *ἀνάστατοι γενόμενοι ὑπὸ* — *Sedibus expulſi* — Suidas: Ἀναστήσας, ἀναστάτους ποιήσας καὶ μετοικίσας. actiue, vt Demoſth. in ὑποθ. περὶ εἰρήνης (T. I. p. 55. Reisk.) *τὸ Φωκέων ἔθνος ἀνάστατον πεποίηκε.* G.

Καδμηΐδα] Καδμηΐδα, quod eſt in *Caſſ.* nuſquam alibi inveni, et errori ſcribentis tribuendum puto. *Stephanus* in Βοιωτία, ἐκαλεῖτο δὲ — καὶ Καδμηΐς, ὡς Θουκυδίδης. *Euſtath.* in Il. δ'. 487. παράγονται δὲ Κάδμειοι μὲν ἀπὸ τῆς Καδμηΐδος γῆς. DVCK.

ὧν καὶ ἐς Ἴλιον ἐστράτευσαν) Δωριεῖς τε ὀγδοηκοστῷ ἔτει ξὺν Ἡρακλείδαις Πελοπόννησον ἔσχον· [a] μόγις τε ἐν πολλῷ χρόνῳ ἡσυχάσασα ἡ Ἑλλὰς βεβαίως, καὶ [b] ἔκστασι ἀνεπαμένη, ἀποικίας [c] ἐξέπεμψε· καὶ Ἴωνας μὲν Ἀθηναῖοι καὶ νησιῶται τὰς πολλὰς ὤκισαν, Ἰταλίας δὲ καὶ Σικελίας [d] τὸ πλεῖστον Πελοποννήσιοι, τῆς τε [e] ἄλλης Ἑλλάδος ἔστι ἃ χωρία· πάντα δὲ ταῦτα ὕστερον τῶν Τρωϊκῶν ἐκτίσθη.

ιγ'. Δυναμένης δὲ [f] γιγνομένης τῆς Ἑλλάδος, καὶ τῶν χρημάτων τὴν κτῆσιν ἔτι μᾶλλον ἢ πρότερον ποιουμένης, τὰ πολλὰ τυραννίδες ἐν ταῖς πόλεσι κατέστησαν, τῶν προσόδων μειζόνων [g] γιγνομένων· (πρότερον δ' ἦσαν ἐπὶ γενετῆς γῆς παλαιαὶ βασιλεῖαι) ναυτικά τε ἐξηρτύετό τι ἡ Ἑλλὰς, καὶ τῆς θαλάσσης μᾶλλον ἐπεμέλοντο. πρῶτοι δὲ Κορίνθιοι λέγονται ἐγγύτατα τοῦ νῦν τρόπου [h] μεταχειρίσαι τὰ περὶ τὰς ναῦς, [i] καὶ τριήρεις ἐν Κορίνθῳ πρῶτον τῆς Ἑλλάδος [k] ναυπηγηθῆναι. Φαίνεται δὲ καὶ Σαμίους [l] Ἀμεινοκλῆς Κορίνθιος ναυπηγὸς ναῦς ποιῆσαι τέσσαρας. ἔτη [m] δ' ἐστὶ μάλιστα τριακόσια ἐς τὴν τελευτὴν

a Μόλις *Cl.* et *Reg.* *b* Οὐκ ἔτι *Gr. Vat.* *c* Ἐξέπεμπε *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Dan. Caff. Gr.* sed in hoc ψ super π scriptum erat. In Aug. quoque *ἐξέπεμπε*. *d* Τὸ πλέον. *Camer. Cl.* et *Caff.* Aug. *e* Ἄλλης non est in *Dan.* *f* Γιγνομένης *Reg.* γινομένης *Caff.* Aug. *g* Γινομένων *Gr.* γινομένων *Caff.* Aug. *h* Μεταχειρῆσαι *Reg.* *i* Καὶ τριήρεις πρῶτον ἐν Κορίνθῳ *Cam.* etiam *Reg.* et *Caff.* Aug. *k* Ἐναυπηγηθῆναι *Ar. C. Gr. Ald. Flor. Bas. Caff. Dan.* Aug. *l* Ἀμινοκλῆς *Gr.* *m* Δὲ *Gr.*

Καδμηΐδα] Varia Boeotiae nomina recenſet Stephan. Byz. p. 229. vbi et huius meminit, ex h. l. ἐκαλεῖτο δὲ Ἀονία καὶ Μεσσαπία καὶ Ὠγυγία καὶ Καδμηΐς, ὡς Θουκυδίδης. Locum Stephani iam pro ſcriptura h. v. laudabat Duckerus. G.

Καὶ ἀποδασμὸς] Reisk. in anim. ad h. l. p. 6. coniicit: ἀποδασμὸς καὶ πρότερον. G.

Ἀφ' ὧν] Sc. τινὲς l. ἔνιοι. Hoc ſupplebat Reisk. in Dil. Abreſch. p. 18. G.

[Εἴροντο) Caſſ. ἤροντο vt et paullo poſt. Item, ὥσε ἑκατὸν ἔτη πάλιν ἤροντο, omiſſis intermediis. Obuius error eſt ſcribarum.] G.

[Διὰ τῶν στενῶν) In oraculo apud Euſeb. V. 20. Praep. euang. eſt: δι' ὁδοῦ στενυγρῶν. Apud Apollod. II, 8. 3. καὶ στενυγρὰν τὴν εὐρυγασέρα. Duckerus notat, eſſe, qui *humentes angustias* intelligant.] G.

[Εἶπεν, ὡς) Diſtinxi poſt εἶπεν, inciſo poſt ὡς remoto. Ita recte in Ald. Schol. Ὡς eſt pro ὅτι.] G.

[Τεσσερ τῶν Τρωϊκῶν ἔτεσι π) Caſſ. μετὰ ὀγδοήκοντα ἔτη τῶν Τρωϊκῶν.] G.

Μόγις] *Clar.* μόλις. *Tho. Magiſtro* interprete, ἀντὶ τοῦ μετὰ βίας. μόλις ἀντὶ τοῦ βραδέως. Illud Ionum, hoc vero Atticorum, *Corinthus* et *Helladius* apud *Photium* dicunt eſſe. Verum μόλις apud noſtrum, *Iſocr. Xenoph. Platon. Sophocl. Aeſchyl. Herodot.* Caeterum *Eccleſiaſtic.* XXI, 20. pro μόλις *Clemens Alex.* μόγις. vbi etiam pro τὰ νῶτα eleganter *Alexandrinus* τῶν νώτων. *Homerus* ὀρώρει ἐπὶ νῶτα θαφωνός. *Virgil.* Terga dabo. *Terent.* Ceruices. *Gloſſae* vtrumque *vix*, et *vix tandem* reddunt. Qui plura cupis de voce μόλις, adeas Schol. *Nicandri* p. 17. Schol. *Sophoclis* p. 226. Ed. Steph. 1568. Schol. *Theocriti* ad Idyl. ια'. 4. Schol. *Aeſchyli* Steph. pagg 8. et 302. De μόγις Schol. *Oppiani* ad α'. 550. Verum Grammaticis εἰμάζειν λέγω. WASS.

Καὶ ἐκέτι ἀνιστᾶσιν] Vt hic poſt ἡσυχάσασα βεβαίως, ſubiungit καὶ ἐκέτι ἀνιστᾶσιν: ſic poſtquam initio huius prooemii, (id eſt non procul ab eius principio) dixit de Graecia, ἐ πάλαι βεβαίως εἰκημένη, ſubiungit, ἀλλὰ μετανιστάσεις τε ἴσχει παρέπεσον. STEPH.

Οὐκέτι ἀνιστᾶσιν] *quum non amplius ſedibus ſuis mouerentur* — G.

[Ἐπ' ἐρήμην) Duckerus legit: ἐπ' ἐρήμῃ ſc. χώρᾳ. Ita Schol. ad L. II. 27. οἱ δ' ἐρήμῳ τόπῳ πεπόμενοι εἰκῆσαι. Vulgo εἰκῆσαι. Dativus vitatior eſt in his. Accuſatiuus tamen locum habere videtur.] G.

Καὶ Ἴωνας] Eam Aſiae partem, quae Ionia appellatur, coloniam Athenienſium factam eſſe docent etiam *Herodotus*, *aliique*, quos affert *Meurſius* de Fort. Ath. c. 6. HVDS.

Καὶ Ἴωνας μὲν Ἀθηναῖοι] Haec in Aſiam minorem deducta colonia eſt maxime memorabilis. Ab Athenienſibus, qui Iones vetuſtiſſimis temporibus dicti ſunt (L. VI, 82. Herod. I, 143.) inditum regioni nomen Ioniae. cf. Euſtath ad Iliad. B. p. 292. qui locum ex Strab. VIII. p. 587 et 588. laudavit. GOTTL.

Ἰταλίας δὲ καὶ Σικελίας] Intelligitur hoc etiam e dialecto Dorica in Magna Graecia vſitata, Lacedaemonios in hanc partem Italiae colonias deduxiſſe. G.

Ἰταλίας] Vbi et Tarentum, Spartana colonia per Phalanthum. Hor. Carm. 2, 6, 12.

Regnata petam Laconi
Rura Phalantho. BAVER.

Σικελίας] Vbi ipſae Syracuſae Corinthiorum colonia. Ceterum pleraeque harum coloniarum haudquaquam fauent arguimentationi Thucydidis, quippe ob *turbas* domeſticas pleraeque eiectae et cedere coactae; vt Parthenii, duce Phalantho, fugientes, Telegonus Tuſculum condens, alii. B.

Τὰ πολλά] In cod. Aug. in Schol. interl. notatur: τὰ πολλὰ, τὰ ἐπὶ πολύ. G.

[Τὰ ἐπιπολὺ) Steph. malit: τὸ ἐπιπολὺ, ir. pro τυραννίδες, τυραννίδων haud dubie quod in textu eſt: τυραννίδες. Sed nil mutandum puto. In Aug. eſt, vt in Rottgard. τὴν αἰτίαν λέγει τῶν τυράννων. In Aug. deſunt quoque verba: τυτέσι τὰ ἐπιπολύ. Ceterum facio cum Stephano, verba: τὴν αἰτίαν — pertinere ad καὶ τ. χρ. τ. κλῆσιν, vel in iſta: τῶν προσόδων μειζόνων γιγνομένων —] G.

[Ἦσαν καὶ ταῦτα) Haec ſunt verba Thucydidis c. 11. ἀλλὰ τὴν ἀχρημαλίαν — Stephanus putat, Scholiaſten repugnare Thucydidis verbis: δυναζωτέρας δὲ — ſub tyrannis non poſſe exiſtere opes —] G.

Ἐπὶ ξητοῖς γέρασι] Hoc exponunt *Steph.* ad Schol. *Spanhem.* ad Iulian. Orat. I. p. 128. et *Bos* Obſerv. Critic. C. III. vbi in *Schol.* Ariſtoph. ad Acharn. v. 61. pro ἐπὶ ξητοῖς λαβὼν πέρασι, recte emendat γέρασι. Sed hoc praeceperat *Küſter.* ad Suid. in βασιλεῖς: quamquam nonnihil de hac emendatione dubitans, quae, mea ſententia, certa eſt. DVCK.

Cum certis honoribus et iuribus, ſ. *certis conditionibus et praemiis honorariis.* Infra c. 25. vocat: γέρα νομιζόμενα· vbi v. Schol. Suid. ξητὸν, ὡρισμένον, φανερὸν, Θουκυδίδης. Hom. Il. φ. 445. μισθῷ ἐπὶ ξητῷ, ſimiliter vt Noſter. Hoc loco Noſtri vtebatur Kuſterus ad corrigendum Scholiaſten

exercitu ſunt profecti). Et Dorienſes octogeſimo *poſt Troiam captam* anno, cum Heraclidis Peloponneſum tenuere. Vixque longo poſt tempore Graecia plane pacata, nec vllis *ſuorum motibus* excita, colonias emiſit. Et Athenienſes quidem in Ioniam, et bonam inſularum partem colonias miſerunt; Peloponneſii vero in Italiam, et maximam Siciliae partem, et in quaedam reliquae Graeciae loca. Sed omnes iſtae coloniae poſt bellum Troianum in has regiones miſſae fuerunt.

13. Sed cum Graecia potentiam ampliorem *iam* adepta fuiſſet, et pecuniarum vim longe maiorem, quam ante, ſibi comparaſſet, prouentibus auctis; *ita demum* tyrannides in pleriſque ciuitatibus ſunt conſtitutae; (ante enim regna erant haereditaria, et certis honoribus definita:) et Graeci claſſem parare, rebusque maritimis operam ſtudioſius dare coeperunt. Corinthii autem primi feruntur immutaſſe nauium formam, quae ad eam, quae nunc eſt in vſu, proxime accederet, et Corinthi primum ex omni Graecia triremes aedificatae *traduntur*. Conſtat etiam Aminoclem Corinthium, nauium fabricatorem, quatuor naues Samiis feciſſe. Ex quo autem Aminocles ad Samios iuit, ſunt fere anni trecenti

καλεῖται. Δωριεῖς τε ὀγδοηκοστῷ] οἱ γὰρ Ἡρακλεῖδαι βουλόμενοι κατελθεῖν εἰς Πελοπόνησον, εἶρον τὸν Ἀπόλλωνα· ὁ δὲ αὐτοῖς ἀνεῖλε, διὰ τῶν τενῶν εἰσβαλεῖν. οἱ δὲ νομίσαντες τὸν ἰσθμὸν λέγειν αὐτὸν, καὶ ἀσοχήσαντες τῷ χρησμῷ, προσβάλλουσι τοῖς Πελοποννησίοις κατὰ τὸν ἰσθμόν· καὶ ἡττηθέντες, ἐποιήσαντο σπονδὰς, ὥστε ἑκατὸν ἔτη παραχωρῆσαι τὴν χώραν Πελοποννησίοις. μετὰ δὲ τὰ ἑκατὸν ἔτη, πάλιν εἶρον τὸν Ἀπόλλωνα περὶ τῆς καθόδου. ὁ δὲ ἀνεῖλεν αὖθις, διὰ τῶν τενῶν εἰσβάλλειν. ἀντιλεγόντων δὲ τῶν Δωριέων, ὡς καὶ πρότερον εἶεν ἠπατημένοι, εἶπεν· ὡς ὓ συννήκατε τὸν χρησμόν. τενὰ γὰρ λέγω τὸν Κρισαῖον κόλπον. οἱ δὲ, ἐντεῦθεν ἐπιχειρήσαντες, ἔτυχον τῆς καθόδου, ὕστερον τῶν Τρωϊκῶν ἔτεσιν π. ἡ δὲ πρώτη ἐσβολὴ πρὸ ἐτῶν εἴκοσιν ἦν. Ἀποικίας ἐξέπεμψε] ἀποικίσαι ἐξὶ κτίσαι πόλιν ἐπ' ἐρήμην. Ἑλλάδος ἔστι δὲ χωρίς] ἀντὶ τοῦ ἔνια. λέγει δὲ Ἀμπρακιώτας, Ἀνακτορίους. Τὰ πολλὰ τυραννεῖται] τετέσι, τὰ ἐπισολύ. τὴν αἰτίαν λέγει τῆς τυραννίδος. Τυραννίδες ἐν ταῖς πόλεσι] διὰ τοῦτο δὲ ἦσαν καὶ ταῦτα ἀσθενῆ. ἡ γὰρ τυραννὶς οὐκ ἐᾷ τελέως αὔξειν τὰ πράγματα. Ἐπὶ ξητοῖς γέρασιν] ἀντὶ τοῦ ἐπὶ φανεραῖς τιμαῖς, ἐπὶ ὁμολογημένοις γέρασι. τοῦτο δὲ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν τυραννίδων. ὁ γὰρ τύραννος νόμου κρείττω ἔχει τὴν βούλησιν, καὶ οὐχὶ τὸ αἴσιον. Πατρικὴ βασιλεία] ἀπὸ τῶν πατέρων παραλαμβανόμενη κατὰ διαδοχὴν γένους· διαφορὰν δὲ λέγει τυραννίδος καὶ βασιλείας, ὡς καὶ οἱ φιλόσοφοι· οἱ δὲ ἑξῆτορες ἀδιαφόρως λέγουσιν. Ἀντείχοντο] προσεῖχον αὐτῇ. Μεταχειρίσαι τὰ περὶ τὰς ναῦς] ἐναλλάξαι. τριήρεσιν, ἀπὸ πεντηκοντόρων ποιεῖν τριήρεις. Ναυπηγήθηναι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ λέγοντες. Ἔτη δ' ἐστὶ μάλιστα τριακ.] Εἰκὸς ἐν τῷ τοσούτῳ χρόνῳ πολλὰς ναῦς

in Ariſtoph. Acharn. ad v. 61. p. 118. vbi vulgarem lectionem: ἐπὶ ξητοῖς πέρασι, ſcite mutauit in γέρασι. cf. Valkenar. ad Eurip. Hippol. p. 217. Suidas, qui idem Schol. Ariſtophanis exſcripſit, habet quoque πέρασι, vbi eadem monuit Kuſterus. GOTTL.

Γέρατα ſunt quaſi ſtipendia, commoda, (*vt militiae commoda,*) emolumenta, *Deputate, Accidentien;* vt, quod ex praeda cuique aſſignatum ceſſerit, eius γέρας vocatur apud Homer. Il. 1. Apud quem etiam talia γέρατα regentium vrbes memorantur, Iliad. 6, 193. vbi Bellerophonti, cum dimidia parte regii honoris, aſſignatum legitur τέμενος, portio agri (vt Clericis vel ſacerdotibus aſſolet, *Wiedmuth,*) arbuſtis conſita et aranda: nec minus apud Herod. L. 6. p. 192. Edit. Baſ. recenſentur γέρατα regum Spartanorum, quid de victimis, conuiuiis, aliis cauſſis, iis deſtinatum et eximium fuerit: vbi ibidem diſerte vocantur γέρεα; (Ionice, p. γέρατα, vt κέρεα L. 2. p. κέρατα.) BAVER

[Ἐπὶ φανεραῖς) Deſiderat Stephanus ſubtilitatem huius explicationis. Suidas tamen ξητὸν inter alia explicat φανερόν. Heſychius quoque ξητᾶν, φανερῶν. Ceterum accuratior eſt interpretatio, quam cum eo dedimus.] G.

[Τῶν τυραννίδων) Caſſ. τῆς τυραννίδος.] G.

[Νόμου κρείττω ἔχει) Caſſ. μόνον ἔχει. Roſtgard. νόμον ἔχει. Sed vulgata bene habet.] G.

[Ἀπὸ τῶν πατέρων παραλαμβανόμεναι) Haec verba deſunt in Caſſ. et Aug. Breuius poterat explicare: πατροπαράδοτοι.] G.

Ναυϊκά τε] Hanc lectionem temere ſollicitabat Reisk. in Dil. Abreſch. p. 18. leg. ναυτικῷ τε — Infra c. 25. ᾗ καὶ μᾶλλον ἐξηρτύοντο τὸ ναυτικόν — G.

Ἀντείχοντο] *Maiorem rei nauticae curam habebant.* Grammius in Θαλάσσης ſubint. διὰ, et vertit: *praeualebant* — Sed V. D. debebat hanc vim exemplis probare. Non opus eſt ſupplere διὰ, cum ἀντέχεσθαι genit. admittat haec vi. v. Gloſſ. G.

[Προσεῖχον αὐτῇ) Senſus bene expreſſus eſt, opinor, etſi, vt monet Grammius, non eadem vis eſt τῷ προσέχειν et ἀντέχειν.] G.

Μεταχειρίσαι] *Suidas* in h. v. Schol. ſerinia compilauit. WASS. *H. Steph.* reprehendit *Scholiaſtae* interpretationem huius verbi. Sed *Salmaſ.* de Mod. Vſur. p. 327. putat μεταχειρίζειν etiam habere ſignificationem mutandi. Et Obſeruat. ad Ius Attic. et Rom. p. 692. ſcribit, antea ſolis quinqueremibus vſos fuiſſe Graeciae populos, eamque rationem mutaſſe Corinthios inſtitutis triremibus pro quinqueremibus, vt hic *Schol.* DVCK.

[Ποιεῖν τριήρεις) In Caſſ. γὰρ ἐποίησαν τριήρεις. In Aug. Schol. ad ναυπηγήθηναι deeſt.] G.

Καὶ τριήρεις] Vide *Scaligeri* Animaduerſiones ad *Euſebii* Chron. p. 61. HVDS.

Ἀμεινοκλῆς] Ita MSS. et *Themiſtius* Orat. XXVI. Amenoclem vocat *Plin.* N. H. VII, 56. Confer Herodot. I, 163. WASS. *Plinius* auctore, vt ait, *Thucydide* ſcribit, Aminoclem primum triremem inſtituiſſe. Verum *Thucydides* a Corinthiis quidem triremes primum inuentas eſſe dicit, ſed Aminoclem earum inuentorem non facit. *Salmaſ.* ad Ius Attic. et Rom. p. 693. vbi et alia vid. huc pertinentia. DVCK.

Quae Plinius VII. 56. ex h. l. protulit, tanquam Aminocles inuenerit triremes, caſtigat Duck. ad h. l. G.

[Ἐν τῷ τοσούτῳ) In Aug. ἐν τοσούτῳ χρόνῳ.] G.

τῶδε τῷ πολέμῳ, ὅτε Λμεινοκλῆς Σαμίοις ἦλθε. ναυμαχία τε [n] παλαιοτάτη ὧν ἴσμεν [o] γίγνεται Κορινθίων πρὸς Κερκυραίους. ἔτη δὲ μάλιστα [p] καὶ ταύτῃ ἐξήκοντα καὶ διακόσιά ἐστι μέχρι τοῦ αὐτοῦ χρόνου. οἰκοῦντες γὰρ τὴν πόλιν οἱ Κορίνθιοι ἐπὶ τῷ ἰσθμῷ, ἀεί ποτε ἐμπόριον εἶχον, τῶν Ἑλλήνων τοπάλαι καὶ μᾶλλον ἢ νῦν τὰ πλεῖστα διὰ [q] θαλάσσαν, τῶν τε ἐντὸς Πελοποννήσου καὶ τῶν ἔξω, διὰ τῆς ἐκείνων παρ' ἀλλήλους ἐπιμισγόντων. χρήμασί τε δυνατοὶ ἦσαν, ὡς καὶ τοῖς παλαιοῖς ποιηταῖς δεδήλωται. ἀφνειὸν γὰρ ἐπωνόμασαν τὸ χωρίον. ἐπειδή τε οἱ Ἕλληνες μᾶλλον [r] ἐπλωΐζοντο, τὰς ναῦς κτησάμενοι τὸ [s] λῃστικὸν καθῆρον· καὶ ἐμπόριον παρέχοντες [t] ἀμφότερα, δυνατὴν ἰσχὺν χρημάτων [v] προσόδῳ τὴν πόλιν. καὶ Ἴωσιν ὕστερον πολὺ γίγνεται ναυτικὸν ἐπὶ Κύρου, Περσῶν πρώτου βασιλεύοντος, καὶ Καμβύσου [x] τοῦ υἱέως αὐτοῦ. τῆς τε καθ' ἑαυτὸν θαλάσσης Κύρῳ πολεμοῦντες ἐκράτησάν τινα χρόνον. καὶ Πολυκράτης Σάμου τυραννῶν ἐπὶ Καμβύσου, ναυτικῷ ἰσχύων, ἄλλας τε τῶν νήσων ὑπηκόους ἐποιήσατο, καὶ Ῥήνειαν [y] ἑλὼν, ἀνέθηκε τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Δηλίῳ. [z] Φωκαεῖς τε [a] Μασσαλίαν οἰκίζοντες, Καρχηδονίους ἐνίκων ναυμαχοῦντες.

n Παλαιοτάτη *Cl. All. Reg. Caff.* Aug. Mosqu. in *Gr.* παλαιστάτη, sed inducto *ε*. *o* Γίνεται *Caff.* Aug. et mox Ἔτη μάλιστα iidem. *p* Καὶ ταῦτα *Cl.* om. *Gr.* et *Reg.* *q* Θάλατταν *Baf.* *r* Ἐπλώιζον *Marg. Cam. Cl. Gr. Reg. Caff.* Aug. Paullo ante *Dan.* Ἐπειδὴ καὶ οἱ E. *s* Λῃστικὸν *Marg. Cl. C.* et *Caff.* Aug. Baf. *t* Ἀμφοτέρως legendum, vt fit fenſus: emporium, id eſt, mercaturam praebentes vtrisque Graecis, tam iis, qui ab Aegaeo, quam qui ab Ionio veniebant Cenchreas et Lechaeum. *Palmerius.* Ἀμφότερα *Cl. Gr.* et *Caff.* in *Gr.* eſt ἀμφότερσι, ſed *α* ſupra *οι* adſcripto. *v* Τὴν πόλιν προσόδῳ *Reg.* *x* Τοῦ om. *Cl.* υἱέως *Ar. C. Gr. Cl. Ald. Flor.* et *Thom. Mag.* in υἱέα. In Mosqu. υἱέως et ſup. *ω*, ſcript. *ο*. *y* Ἀνελὼν *Cl.* et *Caff.* ſed manus recens induxerat ἀν. Aug. ἀνελών. Baſ. ſed manus recentior fecerat, ἑλών. *z* Φωκαιεῖς *Marg.* *a* Ματαλίαν *Ar. C.* Μεσσαλίαν *Cl.* Baſil. etiam *Reg.* Mosqu. *Caff.* et Aug.

[Γνωτέον —) Senſus eſt, auctore Stephano: Thucydidem primo σκιαγραφίαν hiſtoriae feciſſe, eamque deinde curatius elaboraſſe.] GOTTL.

Ναυμαχία] Ad h. l. vid. Weſſ. ad Herod. III, 53, p. 223. G.

Παλαιοτάτη] Quidam *MSS.* et *Edd.* παλαιτάτη. quomodo ſemper D. Halicarn. παλαιότερα *Ariſtot.* Hiſt. An. IV. 1. et Categ. p. 53. et παλαιογενὴς *Ariſtoph.* Νεφ. 357. ita leg. ex *Vat.* noſter p. XI. ex Marg. παλαιστάτη. WASS.

[Κορίνθιοι] Caſſ. Κορινθόθεν.] G.

[Διὰ τὸν φόνον — αὐτῆ) In Roſtg. et Aug. διὰ τῆ Κυψέλω τὸν υἱὸν —] G.

[Πλὴν Ἡροδότου) L. III. 53. καλὰ διέξοδον, i. e. copioſe. In Aug. deeſt Schol. ad οἱ Κορίνθιοι.] G.

Καὶ ταύτῃ] om. quidam MSS. male. WASS.

Ἔτη — ταύτῃ ἐστὶ ἓξ. κ. διακ.] Nota Datiui vſum: ei proelio ſunt 260 anni, i. e. praeterlapſi ſunt tot anni, ex quo geſtum eſt. Ita Luc. 1, 36. οὗτος μὴν ἕκτος ἐστὶν αὐτῇ, hic ei eſt menſis ſextus, i. e. agitur menſis ſextus, ex quo grauida eſt. Neque aliter verbum ἔχειν adhibetur, Ioh. 5, 11. 17. Ceterum καὶ non fruſtra praemiſit ταύτῃ, ſed reſpexit illam priorem, quae et *ipſa* non multum abeſſet a tempore vel aetate ipſius; illa 300 annis, haec et *ipſa* paene trecentis. BAVER.

Αἰεί ποτε ἐμπόριον] Euſtathius ad Hom. Il. β. p. 290. huc reſpexit: Θουνδίδης δὲ ἐμπόριον αὐτὴν Ἑλλάδος λέγει. n. Corinthum, ſ. Ephyren. cf. Strab. VIII. p. 580. G.

Ἐπιμισγόντων] Supra c. 2. ἐδὸ ἐπιμιγνύντες ἀλλήλοις, ὅτε καλὰ γῆν ὅτε διὰ θαλάσσης. Verbum eſt Ionicum ἐπιμίσγω, quo vtitur ſaepius Herodotus, vnde Noſter deſumſiſſe videtur. Occurrit etiam apud Xenoph. Cyr. VII. p. 512. cf. Ernesti d. h. v. ad Caſſ. H. in Ion. v. 12. G.

Ποιηταῖς] *Homerum* intelligit, qui Il. β'. 570.

Οἳ δὲ Μυκήνας εἶχον ἰοκτίμενον πτολίεθρον,
Ἀφνειόν τε Κόρινθον.

WASS. vid. ibi *Euſtath.* et *Caſaub.* ad Dion. Chryſ. Corinthiac. p. 464. DVCK.

Τοῖς παλαιοῖς ποιηταῖς] Intelligit maxime Homerum, qui Corinthum ἀφνειὸν vocat, Il. β. 570. Ad Thucydidis locum reſpexit Ariſtides, Ἰσθμ. εἰς Ποσ., καὶ τοῦτ' εἶναι, ὑφ' ᾧ ἐκ παλαιοτάτου ἄφνειόν τε ὕμνηται χωρίον ὑπὸ τῶν ποιητῶν. Cur dicatur Corinthus a poeta ἀφνειὸς, explicat Strab. VIII. p. 580. διὰ τὸ ἐμπόριον ἐπὶ τῷ Ἰσθμῷ κεῖμενον. Quem locum Strabonis laudat Euſtath. Il. β. p. 290. Ceterum praeter Homerum, Pindarus Corinthi diuitias celebrat, Olymp. Od. 13. v. 4. vbi ὀλβίαν Κόρινθον appellat; ad quem locum Schmidius hunc Thucyd. locum non praetermiſit. GOTTL.

Ἐπειδή τε] forte δὲ leg. aut τε pro eo poſitum. BAVER.

Τὸ λῃστικὸν] Si verum eſt, quod a *Scholiaſte* ſcribitur pag. 3. λῃστικὸν quidem eſſe τὸ σύσημα, videlicet τὰς λῃσὰς, at vero λῃστικὸν dici τὸ κλῆμα, lectioni margini adſcriptae altera anteponenda eſt. Sic vero et pag. 7. λῃστικώτερον παρεσκευασμένα legimus: verum λῃστικῶς viciſſim habemus apud *Dion. Halic.* vbi ſcribit λῃστικῶς διασκευασάμενος; itidemque apud hunc *Enarratorem* p. 23. videmus τὸ λῃστικῶς opponi τῷ φιλικῶς. STEPH.

[Ἐπὶ τῷ Μίνωος — καθήρει) Reſpicit ad c. 4. vbi haec verba reperiuntur. Haec verba vsque ad καθήρει deſunt in Aug.] G.

Ἀμφότεροι] Ἀμφότερα pro κατ' ἀμφότερα apud *Thucydid.* accipiendum eſſe docet *Suidas* in voce. Verum vtrum ἀμφότεροι pro ἀμφοτέρωθεν ſumi poſſit (vt cenſet *Ac. Port.*) pronunciare non auſim. HVDS. Ἀμφότερα quidam *Mſſ.* hoc eſt, *vtrinque*, eleganter, *hinc, illuc.* Il. IV. 145.

Πολέες τε μιν ᾐχμαζον Ἱππῆες φορέεσκον, βαασιλῆϊ δὲ κεῖτο ἄγαλμα,
ΑΜΦΟΤΕΡΟΝ, κόσμος δ' ἵππῳ, ἐλαΐῃσί τε κῦδος.

Locum hunc reſpexit *Euſtath.* in Il. β'. p. 290. WASS.

Ἐμπόριον παρέχοντες ἀμφότερα] Recepi ἀμφότερα, e MSS., i. e. κατὰ γῆν τε καὶ καλὰ θάλασσαν paullo ante: ἐμπόριον εἶχον h. l. variat: παρέχοντες. Palmerius in Exerc. ad auct. gr. p. 44. legit: ἀμφοτέροις, huc ſenſu: *emporium*, i. e. *mercatum praebentes vtrisque Graecis, tam iis, qui ab Aegaeo, quam qui ab Ionio veniebant Cenchreas et Lechaeum.* Cum Palmerio facit Reiskius, in anim. ad h. l., n. *Graecis, tam intra, quam extra, Iſthmum habitantibus:* quod paullo ante ſit: τῶν τε ἐντὸς Πελοποννήσου, καὶ τ. ἔξω. In Diluc. Abreſch. tamen idem Reiskius putabat: perinde eſſe, ἀμφότερα ſcribatur, an ἀμφοτέροις. G.

ad huius belli confecti finem: proeliumque nauale omnium, quae nouimus, vetustissimum, inter Corinthios et Corcyraeos est commissum. Sunt autem etiam ab eo proelio vsque ad eundem huius belli finem anni ad summum ducenti et sexaginta. Etenim cum vrbem incolant Corinthii sitam ad Isthmum, emporium fere semper habuerunt, quia Graeci, tam illi, qui intra Peloponnesum, quam qui extra habitant, terra potius, quam mari, per illorum *agrum* commercia inter se quondam habebant. Pecunia quoque praepotentes fuerunt, vt et ab antiquis poetis est declaratum. Vrbem enim illam opulentam cognominarunt. Postquam vero Graeci nauibus paratis frequentius nauigare coeperunt, latrocinia *de mari* sustulerunt. Et vtrinque emporium praebentes, *et mari terraque mercatum omnibus liberum ac tutum exhibentes*, vrbem pecuniarum prouentu potentem habuerunt. Postea vero Iones magnam nauium copiam sibi pararunt, Cyri temporibus, qui fuit primus Persarum rex, et Cambysis, eius filii, *aetate*. Atque *hi* bellum Cyro facientes, maris agro suo vicini imperium ad aliquod tempus obtinuerunt. Polycrates quoque, qui Cambysis tempore Sami tyrannus erat, classe pollens, cum alias insulas in suam potestatem redegit, tum etiam Rheneam, quam subactam Apollini Delio consecrauit. Phocaënses vero, dum Massiliam conderent, Carthaginienses nauali pugna vicerunt.

γενέσθαι. Ἐς τὴν τελευτὴν τοῦδε τοῦ πολέμου] Γνωσέον καὶ ἐντεῦθεν, ὅτι ὕστερον συνέγραψεν ὁ Θουκυδίδης τὴν λέξιν τῆς Ἱστορίας. Ναυμαχίαι τε παλαιόταται] Περιάιδρα τοῦ υἱοῦ Κυψέλα τυραννεύοντος Κορίνθου, διὰ τὸν φόνον Λυκόφρονος τοῦ υἱέως αὐτοῦ, ὃν ἀνεῖλον οἱ Κερκυραῖοι. ἡ δὲ ἱστορία κεῖται κατὰ διέξοδον παρ' Ἡροδότῳ. Μέχρι τοῦ αὐτοῦ χρόνου] ἐς τὴν τελευτὴν δηλονότι τοῦδε τοῦ πολέμου. Οἱ Κορίνθιοι] ἐγὼ οἱ πάντες, ἀλλ' οἱ Κορίνθιοι. Τὸ λῃστικὸν καθήρων] ἐπὶ τοῦ Μίνωος, φησὶν, ἐφόσον ἠδύναντο, τὸ λῃστικὸν καθήρει· νῦν δὲ τὸ λεῖπον οἱ Κορίνθιοι εἰργάσαντο. 1. Καὶ Ἴωσιν ὕστερον] μετὰ τὴν τῶν Κορινθίων ναυπηγίαν ἡ τῶν Ἰώνων εἰσάγεται περὶ τὸ ναυτικὸν ἐπιμέλεια. 2. Τέως] Ἀττικῆς, ἀπὸ εὐθείας τῆς υἱεύς. Τῆς τε καθ' ἑαυτὰς θαλάσσης] γείτονος. ἡ γὰρ πάσης. 3. Καὶ Ῥήνειαν ἑλών] μία τῶν Κυκλάδων ἡ Ῥήνεια. Φωκαεῖς τε Μασσαλίαν] Φωκαεῖς, οἱ τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ Φωκίδος πόλεως· Φωκαεῖς, οἱ τῆς Ἰωνίας, ἀπὸ Φωκαίας πόλεως. Ἴωνες ὄντες οἱ Φωκαεῖς, καὶ πολεμούμενοι ὑπὸ Περσῶν, ἀφέντες τὴν Ἰωνίαν, ἔπλευσαν ἐπὶ τὴν

Ἀμφότεροι Duck. Ed. in quo verbo, si non est vitio operarum, later Palmerianum, ἀμφοτέρους: quod paene praetulerim alteri, ἀμφόλεγα, in quo suppleas, ἐπὶ, in vtramque partem. Etsi vix habeant ἀμφότεροι, quo referantur, cum antea non sint nominati; sit ergo ἀμφότερα, ἐπ' ἀμφότερα, scil. τῆς Ἑλλάδος, versus Atticam et Lacedaemonem, superiora Graeciae et inferiora. BAVER.

[Μετὰ τὴν τῶν Κορινθίων) Addidi τῶν e Cassel. Post ἐπιμέλεια, idem cod. habet: ἡ δὲ ἱστορία τῶν Ἰώνων δήλη ἐν τῇ ἁ ἱστορίᾳ τῇ Ἡροδότου. n. L. I. 142. sq. In Aug. desunt Schol. ad n. 1. 2. vtrumque et 3.] G.

Πολυκράτης — ναυτικῷ ἰσχύων.] cf. L. III. 104. Πολυκράτης — ἰσχύσας τινὰ χρόνον ναυτικῷ, καὶ τῶν ἄλλων νήσων ἄρξας, καὶ τὴν Ῥήνειαν ἑλών, ἀνέθηκε τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Δηλίῳ. G.

Ῥήνειαν] Apud Plut. in Nic. T. III. p. 340. est Ῥηνίαν. Herod. VI. 97. habet Ῥιναίην. Difficile est, in tanta varietate aliquid certi pronunciare. Ῥήνεια tamen frequentius occurrit. v. Wessel. ad l. c. Herod. et quos laudat. cf. quae habent Wass. et Duck. G.

Ἑλών] *Cl.* ἀνελών, forte pro ἂν ἑλών. WASS. Nisi potius in libris, qui ἀνελών habent, vltima syllaba vocis praecedentis temere repetita est. Infr. III. 104. de eadem re Ῥήνειαν ἑλών. Ῥήνειαν hic habent *scripti* et *editi*. Et sic *Pausan.* Messen. c. vlt. Sed varie scribitur, Ῥήνεια, Ῥήναια, Ῥηναία et Ῥηνία. vid. *Holsten.* ad Steph. in Ῥήνη, et *Cellar.* II. Geogr. 14. In *Homeri* hymn. Apoll. v. 44. vulgo est Ῥηναία, quod ibi *Barnes.* edidit Ῥηναῖα: non scio quam bene. DVCK.

Ἀνέθηκε τῷ Ἀπολλ.] Vide *Thucyd.* l. 3. p. 207. HVDS.

Φωκαεῖς] De lectione Marg. Φωκαιεῖς vid. quaedam in *Annot. Stephani* ad Schol. Φωκαεῖς hic habent omnes alii *scripti* et *editi*. Nec tamen minus rectum est Φωκαιεῖς, quemadmodum a Νίκαια, Νικαεὺς et Νικαιεύς. v. *Spanhem.* Dissert. IV. de Praestant. et Vsu Numism. §. vlt. et ad Callimach. in Add. p. 755. vbi eosdem Asiaticos ab *Herodoto* aliisque Veteribus etiam Φωκαεῖς dictos scribit. De eo si nulla controuersia est, a Φωκαεὺς aeque recte fit Latinum *Phocensis*, ac pleraque aliagentilia Graeca in ὲς apud Latinos in *ensis* exeunt. Hoc tamen negant Viri magni, *Scalig.* ad Euseb. Chron. p. 81. *Salmas.* ad Solin. p. 66. aliique ad Iustin. XXXVII. 1. et XLIII. 3. Vellem Illustris *Spanhemius* indicasset loca veterum, vbi Asiatici Φωκαεῖς dicantur. Nam in *Herodoto* compluribus locis est Φωκαιέες. vid. Lib. I. c. 152. 163. et seqq. In *Eustathio* autem ad Dionys. perieg. v. 70. variat scriptura, de quo ibi *Hudf.* et hic *Steph.* ad Schol. DVCK.

Καρχηδονίης ἐλκων] Hac de re *Herodot.* lib. I. HVDS. c. 166. et *Iustin.* XLIII. 5. DVCK.

Φωκαεῖς — Καρχηδονίης ἐλκων] Iustin. XLIII, 5. „*Carthaginiensium quoque exercitus, cum bellum, captis piscatorum nauibus, ortum esset, saepe fuderunt, pacemque victis dederunt.*“ Intt. huius loci non immemores, addunt Herod. I, 166. G.

[Φωκαεῖς τε Μασσαλίαν) Eustathius in Dion. περιήγησιν, v. 70. de conditoribus Massiliae Φωκεῖς et Φωκέων habet. Sed Berkelius, huius loci Dionys. ad quem Eustath. commentatur, memor, castigat confusionem inter Φωκαεῖς et Φωκεῖς. Hi enim a Phocide, Achaiae regione, ducuntur, Φωκαεῖς vero, ἀπὸ τῆς Φωκαίας, vrbe Ioniae. Melius distinguit Harpocr. in v. Μασσαλία, ad quem locum v. Maass. p. 237. — it. Salmas. Plin. Exerc. p. 94. Intt. ad Iustin. L. XLIII. 3. Scaliger ad Euseb. Chron. p. 81.] G.

[Ἴωνες ὄντες —) Haec altera pars Scholii abest merito ab Aug. cod. Miscuit enim Scholiastes omnia. Phocaei Iones

ιδ'. Δυνατώτατα γὰρ ταῦτα τῶν ναυτικῶν ἦν. Φαίνεται δὲ καὶ ταῦτα, πολλαῖς γενεαῖς ὕστερα γενόμενα τῶν Τρωϊκῶν, τριήρεσι μὲν [b] ὀλίγαις χρώμενα, πεντηκοντόροις [c] δ' ἔτι καὶ πλοίοις μακροῖς ἐξηυτυμένα, ὥσπερ ἐκεῖνα. ὀλίγον τε πρὸ τῶν Μηδικῶν καὶ [d] τῷ Δαρείου θανάτῳ, ὃς μετὰ Καμβύσην Περσῶν ἐβασίλευσε, τριήρεις περί τε Σικελίαν τοῖς τυράννοις ἐς πλῆθος ἐγένοντο, καὶ [e] Κερκυραίοις. ταῦτα γὰρ τελευταῖα πρὸ τῆς Ξέρξου [f] στρατείας ναυτικὰ ἀξιόλογα ἐν τῇ Ἑλλάδι κατέστη. Λίγινῆται γὰρ καὶ Ἀθηναίοις, καὶ εἴ τινες ἄλλοι, βραχέα ἐκέκτηντο, καὶ τούτων τὰ πολλὰ πεντηκοντόρους· ὀψέ τε, ἀφ' οὗ Ἀθηναίων Θεμιστοκλῆς [h] ἔπεισεν Αἰγινήταις πολεμοῦντας, καὶ ἅμα τῷ βαρβάρῳ προσδοκίμου ὄντος, τὰς ναῦς ποιήσασθαι, αἵπερ καὶ ἐναυμάχησαν· καὶ [i] αὗται ὅπως εἶχον διὰ πάσης καταστρώματα.

ιε'. Τὰ μὲν δὴ ναυτικὰ τῶν Ἑλλήνων, τοιαῦτα ἦν, τά τε παλαιὰ, καὶ τὰ ὕστερον [k] γιγνόμενα. ἰσχὺν δὲ περιεποιήσαντο ὅμως ἂν ἐλαχίστην οἱ προσχόντες αὐτοῖς, χρημάτων τε προσόδῳ, καὶ ἀλλων ἀρχῇ. ἐπλουτοῦντες γὰρ, τὰς νήσους καθεστρέφοντο, καὶ μάλιστα ὅσοι [l] μὴ διαρκῆ εἶχον χώραν. κατὰ γῆν δὲ πόλεμος, ὅθεν τις καὶ δύναμις παρεγένετο, ἀδηὶς ξυνέστη· [m] πάντες δὲ ἦσαν, ὅσοι καὶ ἐγένοντο, πρὸς ἑαυτοὺς τοὺς σφετέρους ἑκάστοις· καὶ εὐθύμως [n] στρατείας πολὺ ἀπὸ τῆς ἑαυτῶν ἐπ' ἄλλων καταστροφῆ ἀπὸ τῆς ἑαυτῶν πολὺ ἂν ἐξίασιν *Cl.* et *Caff.* sed om. πολύ. ita quoque Aug. Στρατιὰς *Reg.* et ex emendatione *Gr.*

b Ὀλίγα *Ar. Gr. C. Dan.* *c* Δί τι *Reg. Caff.* *d* Τῷ om. *Gr.* *e* Κερκυραίων *Marg. Ald. Flor. Baf.* probat *Steph.* sic quoque *Dan.* Κερκυβαίοις *Reg.* Mosqu. *f* Στρατιᾶς *C. Gr. Cl. Ar. Ald. Flor. Baf. Reg. Caff. Dan.* Aug. *g* Οἵ τινες *Caff.* Aug. *h* Ἔπεισε *Caff.* Aug. *i* Αὐτὰ *Caff.* Aug. *k* Γιγνόμενα *Cl.* et *Reg.* γενόμενα Aug. *l* Μὴ deeſt *Ar. C. Ald. Baf.* occurrit vero in *Ed. Flor.* ſicut et in *vett. Codd.* teſte *Stephano*; illudque in ſua interpretatione agnouit *Valla*. Sunt tamen, qui particulam non addendam, ſed potius ἔχει pro ἔσχει reponendum cenſent. Μὴ in *Gr.* defuerat, ſed deinde inter verſus adſcriptum erat. Baſ. cod. μὴ διαρκῆ. In Mosqu. ἂν εἶχον. *m* Πάντες δὲ ἦσαν καὶ ἐγένοντο *Marg. Ar. C. Gr. Ald. Flor. Baſ.* quod ſic diſtinguendum putat *Steph.* πάντες δὲ ἦσαν, καὶ ἐγένοντο πρὸς ἑαυτοὺς etc. Sic quoque *Dan.* Πάντες γὰρ ἦσαν *Caff.* Aug. In Baſ. cod. eſt ἦσαν ἀεί. *n* Στρατείας ἐπ' ἄλλων καταστροφῆ ἀπὸ τῆς ἑαυτῶν πολὺ ἂν ἐξίασιν *Cl.* et *Caff.* ſed om. πολύ. ita quoque Aug. Στρατιὰς *Reg.* et ex emendatione *Gr.*

in Italiam nauigantes, partim Veliam in Lucania, partim Maſſiliam in Gallia condiderunt. Illi Phocaei igitur non potuerunt Africam petere, ibique vrbem condere, quae Maſſylia, a Maſſylis dicitur, quae non eſt Μασσαλία ſed Μασσύλια, vel Μασύλια. Deceptus fuit Schol. nomine Maſſylorum, qui habitarunt in Africa. v. Mauſſac. Diſſ. crit. p. 401. in ed. Harpocr. Valeſ.] GOTTL.

Πολλαῖς γενεαῖς] *Multis hominum aetatibus*, Menſchenalter. Fere ita apud Diodor. L. I. 24. Hercules dicitur floruiſſe γενεᾷ πρότερον τῶν Τρωϊκῶν, *vna hominum aetate ante bellum Troianum.* v. de hac v. Perizon. Origg. Aegypt. c. XI. p. 176. Solet Diodorus γενεὰν XXX annis aequare; nec longe abeſt ab hoc ſpatio Herodotus, II. 142. v. Weſſel. ad vtrumque locum et Diodori et Herodoti. G.

Πεντηκοντόροις] Nos: *mit funfzig Rudern.* G.

Πλοίοις μακροῖς] Salmaſ. Obſerv. ad Ius Attic. et Rom. p. 725. legit μικροῖς Aliter exponit *Scheffer.* II. de Re naual. 2. p. 85. ex cuius ſententia locus non indiget emendatione. DV.

Μετὰ Καμβύσην — ἐβασίλευσε] Omittitur hic et apud alios Smerdis, Magus, rex ſeptem menſium parum legitimus. Hinc in canone Ptolemaei non in regibus refertur. G.

Κερκυραίοις] Si Κερκυραίαν ſcribere quis malit, non male fortaſſe arbitretur dictum a *Thucydide* forma eadem, qua Κορινθίαν, Ἀργείαν, aliaque multa dicit, ſubaudiens χώραν vel γῆν. STEPH.

Βραχέα, — καὶ τούτων τὰ πολλὰ πεντηκ.] Ex voc. ναυτικὰ intellige ναῦς, immo πλοῖα, quia neutra ſequuntur. Nam et in βραχέα iam intelligendae ſunt *ſingulae* naues, vt ex toto partes, quia notat, eos habuiſſe naues paruas; quanquam ναυτικὰ βραχέα hic eſſe poſſunt claſſes exiguae, *numero* quidem nauium, ſed tamen et *modo* ac magnitudine; certe in πολλὰ intell. πλοῖα, *ſingula* nauigia; etiamſi τούτων retuleris ad ναυτικὰ, vt ſit, in his claſſibus, harum claſſium, pleraeque, ſcil. naues, rel. BAVER.

Ὀψέ τε ἀφ' οὗ] intell. ὀψὲ δέ ἐστιν, dudum eſt, nempe retro ab illo primo initio, et propius illis temporibus, quibus iſta ſcriberet Thuc. ſerum eſt, inquit i. e. non diu factum, propius a noſtra aetate abeſt, ſero poſt illas primas claſſes. B.

Θεμιστοκλῆς ἔπεισεν] Vid. *Plutarch.* in vita Themiſtoclis. HVDS.

Ἀθηναίοις Θεμιστοκλῆς ἔπεισεν] n. vt pecuniam, quae ex metallis Laureoticis redibat, triremibus aedificandis ad bellum Aegineticum, impenderent; quos reditus antea Athenienſes inter ſe diſpertiti erant. v. Herod. VII. 144. p. 569. et Valken. qui Polyaen. commode laudat, l. 30. 64. cf. Plut. Them. T. I. p. 446. Nep. Them. 2. qui haud dubie ſua ex Herodoto ſumſerunt. G.

Καταστρώματα] Vid. *Iſ. Voſſ.* de Conſtruct. Trirem. p. 722. Tom. XII. Antiq. Rom. Graeu. DVCK.

Nos: *Verdecke.* G.

Αὗται οὕπω εἶχον διὰ πάσης κατασκ.] Pleonaſmi ſpeciem habet: hae *naues* non habebant per *totam*, ſcil. *nauem*, tabulata. Sed enim quî aliter efferret? BAVER.

Γιγνόμενα] Sic repoſui ex *Clar.* pro γενόμενα. WASS.

[Οἱ προσχόντες] Deleui v. προσχ. τοῖς ὑπηκόοις, praeeuntibus codd. Caſſel. et Aug. in quibus deerant. Τῶν ὑπηκόων nulla facta erat mentio, nec, ſi facta eſſet, referri poterat προσχόντες ad h. v. Stephanus hoc pluribus verbis monuit, quam opus eſſet. G.

Μὴ διαρκῆ] Particulam μὴ habet *Editio Florentina*, ſicut et *Veteres Codices*: in *aliis* autem *Edit.* non extat. *Valla* quidem certe agnoſcit et ipſe hanc negationem in ſua interpretatione: quippe qui ita vertat: *Et ii praecipue, qui regionem non omnia ſuppeditantem habebant.* Vbi fortaſſe rectius dixiſſet, *Non omnia ad victum neceſſaria ſuppeditantem* Eſt enim hic alioqui generalior quam per ſe ſit vox *Omnia*: niſi quis διαρκῆ malit ita breuius et eius etymo propius exponere, *ſufficientem victui*, vel, *ad victum.* Aut (vt loquitur Liuius) *ſufficientem alimentis.* Eſt autem valde rationi conſentaneum, quod hic ſcribitur; cum quo pulchre conuenit, quod ab *Appiano* ἐν Ἰβηρικῇ, pag. 191. meae editionis, legitur, his verbis: καὶ ὑπεκείναλο αὐτοῖς καὶ συνάχθεσθαι, ὡς δι' ἀπορίαν

14. Hae enim classes *caeterarum* omnium potentissimae fuerunt. Veruntamen hae quoque *classes*, quae multis post Troiana tempora saeculis exstiterunt, paucis quidem triremibus vsae, nauibus vero quinquaginta remigum, et nauigiis longis adhuc instructae videntur fuisse, quemadmodum *erant et* illae *priscae*. Pauloque ante Medicum bellum, et Darii mortem, qui post Cambysem regnum Persarum obtinuit, magna triremium copia fuit et tyrannis in Sicilia, et Corcyraeis. Hae namque postremae ante Xerxis expeditionem classes memoratu dignae in Graecia exstiterunt. Aeginetae enim, et Athenienses, et si qui alii *fuerunt*, exiguas habuerunt *classes*, atque harum magna pars erat nauium quinquaginta remigum. Atque adeo fere *eas habuerunt*, ex quo *videlicet* Themistocles Athenienſibus, cum Aeginetis bellum gerentibus, simul etiam imminentem barbari aduentum expectantibus, persuasit, vt naues facerent, quibus etiam in nauali proelio sunt vsi, quae ne ipsae quidem adhuc omnino constratae *ac tectae* erant.

15. Classes igitur Graecorum, et peruetustae, et recentiores, tales fuerunt. Qui tamen illis operam dederunt, ingentem potentiam sibi compararunt, tam ipso pecuniarum reditu, quam imperio, quod in alios exercebant. Nam infesta classe nauigantes, insulas subigebant, et illi praecipue, qui agrum non satis amplum, nec omnibus alendis sufficientem habebant. Terra vero bellum (vnde aliquid potentiae *ad aliquem* accesserit) nullum conflatum est. Sed et quaecumque fuerunt, haec omnia contra suos quique finitimos gesserunt. Nam Graeci in regiones, a suis *finibus* valde remotas, aliorum

Ἀφρικὴν, τὴν πάλαι Καρχηδόνα καλουμένην. ἐπὶ δὲ ταῖς οἰκιζομέναις αἱ πλησίον ἐναντιοῦνται. ἡ δὲ Μασσαλία, πόλις ἐν τῇ Ἀφρικῇ. Πεντηκοντόρους δ' ἔτι] πεντηκόντορός ἐστι ναῦς, ὑπὸ πεντήκοντα ἐρεσσομένη. Ἐξηρτυμένας] ἡτοιμασμένας. Ὥσπερ ἐκεῖναι] τὰ παλαιά. Τοῖς τυράννοις] Γέλωνι καὶ Ἱέρωνι. Πρεσβεύσαντες ὄντες] διὰ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην. Ἐναυμάχησαν] ἐν Σαλαμῖνι δηλονότι. Οἱ προσχόντες] οἱ προσέχοντες τοῖς ναυτικοῖς. Ὅσοι μὴ διαρκῆ] οἱ καταστρεφόμενοι τὴν ἀλλοτρίαν, ὅτοι μὴ διαρκῆ χώραν ἔχοντες, ἐπέπλεον πρὸς τὰς πορθουμένας νήσους. Ὅσοι καὶ ἐγένοντο] πόλεμοι δηλονότι. Καὶ ἐκδήμους στρατείας] τὸ ἔξω, καὶ στρατείας ἐκδήμους πολὺ ἂν ἐξέσαν. Οὐκ ἐξέσαν οἱ Ἕλληνες] ἂν ἐξιόντες ἐποίουν.

λητεύσοί τε καὶ πολεμῶσι καὶ παρασπονδήσουσι. Τὸ γὰρ λυπρόγεων, ἔφη, καὶ πενιχρὸν ὑμᾶς εἰς ταῦτα ἀναγκάζει. δάσω δ' ἐγὼ πενομένοις φίλοις γῆν ἀγαθὴν, καὶ ἐν ἀφθόνοις συνοικῶ. Sunt tamen, qui particulam non addendam, sed potius ὅσαι pro ὅσοι reponendum censeant: vt dicat Thucydides, *illos, qui rei nauali operam dabant*, vel, *ad rem naualem animum adiecerant, eas potissimum insulas felices esse subigere, quae haberent* χώραν διαρκῆ, id est, *agrum vberem*, vel *feracem*. Qui sensus rationi est et ipse consentaneus: sed praeterquam quod nullius exemplaris auctoritate nititur haec lectio, non dubito, quin hic scriptor, agrum vberem significare volens, alio vsurus fuerit vocabulo, et χώραν εὔγεων, aut εὔφορον potius dicturus in hac significatione, quam διαρκῆ. STEPH.

Μὴ διαρκῆ εἶχον χώραν] Negationem non abesse posse docet consilium nauigantium: quod sibi deesset, ad cultum vitae; hoc insulis subigendis sibi parare studebant. Διαρκὴς fere idem ac αὐτάρκης. Sic infra vocat Athenas vrbem αὐτάρκεσάτην καὶ ἐς πόλεμον καὶ ἐς εἰρήνην. (I. II, 36.) GOTTL.

[Ὅσοι μὴ διαρκῆ] Induxi verba post διαρκῆ: ἡ οἱ καταστρεφόμενοι, ἢ οἱ καταστρεφόμενοι, quae absunt recte a Cassel. Rostg et Augustt. Sunt enim sine sensu. Abreschius emendabat ea sic: ἢ οἱ καταστραφέντες, ἢ οἱ καταστρεφόμενοι: sive auctor Scholii, sive alius criticus ipsi subiecisse videtur: οἱ καταστρεφόμενοι τὴν ἀλλοτρίαν, ὅτοι — Sed dura et contorta est correctio, quae ipsa tamen nullum probabilem reddit sensum.] G.

[Νήσους) Rostg. πόλεις.] G.

Ὅσοι καὶ ἐγένοντο] Quum videri possint πλεονάζειν haec verba, ὅσοι καὶ ἐγένοντο, (satis enim erat dicere, πάντες δὲ ἦσαν πρὸς τὰς ἑκάστους τὰς σφ. ἑκάστοις) multo certe iustius pleonasmum seu perissologiam esse diceremus in lectione margini adscripta, si quidem haec, ἦσαν καὶ ἐγένοντο, tanquam per synonymiam posita, ferri eodem censeremus: sed non dubito, quin potius ita interpungendus sit hic locus, πάντες δὲ ὅσοι ἦσαν, καὶ ἐγένοντο πρὸς ἑκάστους τὰς σφ. ἑκάσοις. Verum quid hic particula καὶ agere dicetur? eam certe abesse satius fuerit; quamuis enim multis otiosam in locis esse videamus (quod πλεονάζειν vocant) non tamen in huiusmodi. Illa autem expuncta legeretur, πάντες δὲ ὅσοι ἦσαν, ἐγένοντο πρὸς ἑκ. τὰς σφ. ἑκάστοις. quum tamen dici itidem possit, satis fuisse ita loqui, πάντες δὲ ἐγένοντο πρὸς ἑκ. etc. Atque (vt verum fatear) alteram lectionem potius *Thucydidem* esse crediderim. Caeterum horum verborum, πρὸς ἑκάστους τὰς σφ. ἑκάστοις, itidemque illorum, pag. 42. εἰ μὴ ἔστι πρὸς περοίκους τὰς αὐτῶν ἑκάστοις, meminisse te oportebit, vbi tibi illud loquendi genus occurret, κατὰ τὸ ἕμπαλιν, de bellis videlicet, quae certis de causis inter τὰς ἑκάστους esse consuetudine consuerunt. STEPH.

Πάντες δὲ ἦσαν — ἑκάστοις] *Sed omnia, quotquot etiam fuerunt bella, finitimi populi inter se gesserunt.* Difficultas, quam hic videre sibi visus est Stephanus, nulla est, vt etiam monet Abresch. Dil. p. 18. Τὸ καὶ respondet fere latinorum *tandem*. G.

Ὅσοι καὶ ἐγένοντο] Καὶ est h. l. *quidem vere* vel, forte: si qua *tamen* bella essent, wenn *ja etwa* einige waren. Abresch. accipit καὶ pro *tandem*, recte. v. et ad 4, 48, 2. BAVER.

Ἐκδήμους στρατείας] Sc. ἐξ. In Aug. superscriptum est: εἴσω ἐκδημοῦντες. G.

ἐξήεσαν οἱ Ἕλληνες. ἃ γὰρ [o] ξυνεσήκεσαν πρὸς τὰς [p] μεγίστας πόλεις [q] αἱ ὑπήκοοι, [r] ἀδ' αὐτοὶ ἀπὸ τῆς ἴσης καινὰς [s] στρατείας ἐποιοῦντο, κατ' ἀλλήλας δὲ μᾶλλον ὡς ἕκαστοι οἱ ἀτυγείτονες ἐπολέμων. μάλιστα δὲ ἐς τὸν πάλαι ποτὲ γενόμενον πόλεμον Χαλκιδέων καὶ Ἐρετριέων, καὶ τὸ ἄλλο Ἑλληνικὸν [t] ἐς ξυμμαχίαν ἑκατέρων διέστη.

ιζ'. [v] Ἐπεγίγνετο δὲ ἄλλοις τε ἄλλοθι κωλύματα μὴ [x] αὐξηθῆναι. [y] καὶ Ἴωσι, [z] προχωρησάντων ἐπὶ μέγα τῶν πραγμάτων, Κῦρος καὶ ἡ [a] Περσικὴ βασιλεία, Κροῖσον καθελοῦσα, καὶ ὅσα ἐντὸς Ἅλυος ποταμοῦ πρὸς θάλασσαν, ἐπεστράτευσε, καὶ τὰς ἐν τῇ ἠπείρῳ πόλεις ἐδούλωσε· Δαρεῖός [b] τε ὕστερον, τῷ Φοινίκων ναυτικῷ κρατῶν, καὶ τὰς νήσους.

ιζ'. Τύραννοι δὲ ὅσοι ἦσαν ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς πόλεσι, τὸ ἐφ' ἑαυτῶν μόνον [c] προορώμενοι, ἔς τε τὸ σῶμα καὶ ἐς τὸ τὸν ἴδιον οἶκον αὔξειν, δι' ἀσφαλείας [d] ὅσον ἠδύναντο, μάλιστα τὰς πόλεις ὤκων.

o Ξυνεσήκεσαν *Cass.* Aug. *p* Μεγάλας *Marg.* *q* Αἱ deest *Ar. C. Gr. Cl. Ald. Flor. Bas.* etiam *Cass. Dan.* Aug. *r* Οὐδ' ἂν αὐτοὶ *Cass.* et in marg. *Reg.* Aug. Sed Bas. οὐδ' αὖ αὐτοί. In Mosqu. οὐδ' αὐτοὶ in marg. *γρ.* ἐδ' αὖ αὐτοῖς. *s* Στρατιὰς *Ar. C. Suid. Ald.* Στρατιὰς *Reg. Dan.* Mosqu. Καινὰς aberat a *Gr.* deinde inter versus adscriptum post *στρατείας*. *t* Εἰς *Gr.* *v* Ἐπειγίνετο *C. Gr. Cl. Ar.* Mosqu. et *Reg.* Ἐπιγίνετο *Cass.* Aug. Marg. Mosqu. *γρ.* Ἐπιγίγνετο. *x* Τὸ μὴ αὐξηθῆναι *Marg. Ald. Flor. Bas.* Κωλύματα μὴ αὐξηθῆναι *Cam.* et *Schol.* et *Cass.* τὸ αὐξηθῆναι *Reg.* *y* Post Ἴωσι non distinguit *Valla*, cui adsentit *Steph.* vtpote ad Ionum res id referens, quod ad res Persicas refert *Schol.* In *Vasc.* verba καὶ Ἴωσι ponuntur inter πραγμάτων et Κῦρος. *z* Προσχωρησάντων *Cl.* ex emend. καὶ Ἴωσι προσχωρησάντων *c. m. t.* πραγμάτων. Κῦρος γὰρ καὶ ἡ Περσ. *Cam.* Bas. etiam Κῦρος γὰρ ἡ ex emendatione. *a* Περσικὴ ἔξουσία *Cl.* et *Cass.* Aug. Mox *Vasc.* Ἐπεστράτευσε habet post καθελοῦσα, non post θάλασσαν. *b* Δὲ *Gr.* et paullo post *Cass.* τύραννοί τε Aug. Bas. *c* Sic distinguendum censet *Steph.* προορώμενοι ἔς τε τὸ σῶμα, καὶ etc. ἐς τὸν ἴδιον Bas. *d* Interpunctionem post ἠδύναντο delendam, et post μάλιστα ponendam suadent *Steph.* et *Ae. Portus.* Ἐδύναντο *Cass. Gr.* Aug. Mosqu.

[Καὶ στρατείας) Cassel. εἰς στρατείας ἐκδήμους.] G.

[Οὐκ ἐξιέντες ἐποίουν) Resoluit duritiem Scholiastes. Pro ἐποίουν, rectius est, vt iam monuit Stephanus, ἐποιοῦντο. Dicunt enim Graeci pro στρατεύειν, στρατείαν ποιεῖσθαι, vt in aliis. In Aug. desunt Schol. a verbis Ὅσοι καὶ ἐγέν. — ad καὶ Ἐρετριέων.] GOTTL.

[Ἀνυπήκοοι ὄσαι) In Reg. legitur: ὑπήκοοι ὄσαι, ὃδὲ ὑπήκοοι. vitiose; in Cass. ὑπήκοοι ὄσαι· quae lectio fauet vulgatae; et indicare videtur, propter τὸ ὄσαι, Scholii auctorem non habuisse articulum in suo libro. G.

Πόλεις αἱ ὑπήκοοι] *Neque subiectae ciuitates maioribus se coniungebant.* Reiskius malit in Dil. Abresch. p. 21. πόλεις αἱ ἐδιέστεραν, ὅσαι ἀνυπήκοοι, et Schol. hanc emendationem confirmare putat. Sed haec lectio apud Scholiasten in quibusdam codd. variat. v. not. ad Schol. Credibile est, Scholiasten legisse ἀνυπήκοοι, vt apparet ex οὐ γὰρ ὑπήκουον· quae lectio orta est ex articulo αἱ· sed si ἀνυπήκοοι esset a Thucydide, articulus αἱ praemissus esset, qui hic non videtur abesse posse, vt Stephanus quoque monet. (Adnot. ad Schol. p. 594.) Vulgata certe rei ipsi conuenientior esse videtur. G.

[Ὑπήκοοι] Si vera lectio, iungenda est τῷ ξυνεσήκεσαν· ξυνεσ. ὑπήκοοι, i. e. ὡς ὑπήκ. vel ὥστε εἶναι ὑπ. quasi ὑπηκόως, obedienter, promte, obnoxie; non adiungebant se illis parituae, vt iis adessent ad bellum vna gerendum. Nam alioqui non minus articulus αἱ praemitti debebat. οὐ est pro οὐδὲ· nec per se communiter bella parabant. BAVER.

[Κοινὰς στρατείας] *Suidas* in ἀπὸ τῆς ἴσης cum *Edd.* WASS. *Suidas* Kulteri ibi habet στρατείας, *vett. Edd.* στρατιὰς, pro quo tamen *Portus* quoque malebat στρατείας. DVGK.

[Ἀπὸ τῆς ἴσης) Deleui, admoniti Stephani, μετ' ἰσότητος μεμνύμενοι et κοινὰς, et coniunxi λείπει τὸ συντ. cum Scholii capite ἀπὸ τ. ἴσ. Deinde verba: οἷον ἀπὸ — τὸ φθόνον male in superioribus adposita, ad πολὺ ὑπ ἐλάσσαν, huc reposui, quo pertinent; vt patet e Suida, qui in verbis: ἀπὸ τῆς ἴσης, h. l. Thucyd. laudauit, adiuncta h. v. explicatione. Sic bene ordinauit Abresch. in Dil. p. 21. quem secutus sum. Cod. Reg. et Cassel. ad v. ἀπὸ τῆς ἴσης, habent ἀπὸ τῆς ἴσης συντελείας. Sed in Cassel. desunt: κατ' ἰσότητα μεμνύμενοι. Ceterum non audiendus est Kulterus, qui ad Suidae l. c. τὸ φθόνον suspectum habet, quod idem est ac ἐπιβάλλον. v. Schol. ad c. 99. vbi τὸ ἐκνέμεσιν ἀνάλωμα illustratur per τὸ φθόνον et ἐπιβάλλον. Sic apud Lucam c. 15, 12. δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς κληρονομίας.] G.

[Ὡς ἕκαστοι] Sc. ἔτυχον ὄντες. G.

Πόλεμον Χαλκιδέων καὶ Ἐρετριέων] Vt Herodot. L. V. p. 427. est auctor, Milesii Eretriensibus opem tulerant in bello contra Chalcidenses, quum Samii contra Eretrienses atque Milesios Chalcidensibus opem tulissent. Hoc bellum ortum est super Lelanto fertilissimo campo, aquis calidis, quae scaturiebant in eo, insigni, v. Spanh. ad Callim. h. in Del. v. 289. p. 569. it. Valken. ad Herod. l. c. et quos citat. G.

[Γενόμενον πόλεμον Χαλκιδέων —) Hoc caput praefixi Scholio pro ἐπολέμων, vt iam coniecit Stephanus. Res certa est e Strabone, qui L. X. p. 688. inter Eretriam atque Chalcidem, Euboeae ciuitates, ortam de Lelanto campo concertationem dicit, incolasque pactos esse de modo certaminis. In Cassel. cod. ponitur hoc Scholion post verba: Ἐρετριεῦσιν ἐμάχοντο.] G.

Τὸ ἄλλο — διέστη] *Reliqui Graeci in partis vtriusque auxilium discessere.* G.

[Διεσπάσθη) Schol. mentem Thuc. non assecutus est, vt monuere iam Steph. et Grammius, item Valken. ad Herod. V. p. 427. Sensus est: reliqua Graecia (τὸ ἄλλο Ἑλληνικὸν) διέστη, i. e. ἐμερίσθη, i. e. vt pars Eretriensibus, pars Chalcidensibus faueret. Falsa sunt igitur illa: ὅτι μόνοι — ἐμάχοντο. G.

Κωλύματα μὴ αὐξηθῆναι καὶ] *Scholiastes* eam sequitur interpunctionem, quam habes hic, πραγμάτων intelligens τῶν Περσικῶν: at *Valla* non distinguit post Ἴωσι, vtpote ad Ionum res id referens, quod *Schol.* ad res Persarum refert. Ego, quamuis *Scholiastem* sequutus sim, *Vallae* tamen interpunctionem multo magis mihi placere, et melius cum praecedentibus videri cohaerere fateor. Perinde ac si ita dixisset *Thucydides*: ἐπεγίγνετο δὲ καὶ ἄλλοις μὲν ἄλλοθι κωλύματα τῷ μὴ αὐξηθῆναι, ὧν ἥκιστα δὲ τοῖς Ἴωσιν, οἷς ἤδη ἐπὶ μέγα αὐξηθεῖσι Κῦρος ἐπεστράτευσε. Vel, οἷς μεγάλην ἤδη αὔξησιν εἰληφότων τῶν πραγμάτων. Sic autem hic accipit πράγματα *Thucydides*, vt quum dicit, ὅτι ἐν ταῖς ναυσὶ, τῶν Ἑλλήνων τὰ πράγματα ἐγένετο.

ſubigendorum cauſa nullas expeditiones *tunc* faciebant. Graeci enim non adiungebant ſe maximis quibusque ciuitatibus, quaſi illarum imperio parerent, neque etiam iidem ex aequo communes expeditiones faciebant: ſed ſinguli *populi* vicini, potius per ſe, *ſolique* bellum gerebant. Praecipue vero in illo peruetuſto bello, quod inter Chalcidenſes et Eretrienſes geſtum fuit, reliqui quoque Graeci ſeſe diuiſerunt, vt vtrisque auxilium ferrent.

16. Mox vero et aliis aliunde contigerunt impedimenta, ne creſcerent, et Ionibus (cum res Perſarum magna incrementa cepiſſent) Cyrus, regnumque Perſicum, Croeſo profligato, omnibusque, quae erant cis Halym fluuium ad mare vſque, ſubactis, bellum intulit, et vrbes, quae in continente erant, in ſeruitutem redegit. Poſtea vero Darius, Phoenicum claſſe victor, inſulas etiam *in ſuam poteſtatem redegit.*

17. Tyranni vero, quotquot in Graecis vrbibus erant, ſuis tantum rebus proſpicientes, vt et corpus tuerentur, et ſuam familiam amplificarent, quam tutiſſime poterant, vrbes incolebant, nullum-

Οὐ γὰρ ξυνεῄκεσαν] αἱ ἐλάττους πόλεις ὰ συνεμάχων ταῖς μεγάλαις, ἀνυπήκοοι ὄσαι. ὰ γὰρ ὑπήκουον. Ἀπὸ τῆς ἴσης] λείπει τὸ συντελείας, οἷον ἀπὸ τῆς ἰδίας ὰσίας ἕκαστος τὸ φθάνον. κατ' ἰσότητα μιγνύμενοι. Γενόμενον πόλεμον Χαλκιδέων καὶ Ἐρετριέων] ἐπολέμων ὅτοι πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆ Ληλαντίᾳ πεδίᾳ. Ἑκατέρων] τῶν Χαλκιδέων καὶ Ἐρετριέων. Διέῃ] διεσπάσθη, ἀνεχώρησεν, ὰ συνεμάχησεν. ὰ γὰρ λέγει, ὅτι ἐμερίσθη, ἀλλὰ μόνοι Χαλκιδεῖς μόνοις Ἐρετριεῦσιν ἐμάχοντο. Κωλύματα μὴ αὐξηθῆναι] λείπει τὸ τῆ. Ἐπὶ μέγα τῶν πραγμάτων] τῶν Περσικῶν. τὸ ἑξῆς, καὶ Ἴωσι Κῦρος ἐπεστράτευσε, Κροῖσον καθελών· καὶ τὰ ἑξῆς. Καὶ τὰς νήσους] ἐδήλωσε δηλονότι. Ἔς τε τὸ σῶμα] ἔς τε τὸ φυλάσσειν τὸ ἴδιον σῶμα. Μάλιστα τὰς πόλεις] τὸ μάλιστα ἀντὶ τῆ

Poſſit tamen etiam, ſeruata hypodiaſtole poſt Ἴωσι, ſeruari hic ſenſus: vt dicamus, Ἴωσι Κῦρος ἐπεστράτευσε, προχωρησάντων [αὐτοῖς] ἐπὶ μέγα etc. Alioqui expuncta inde hypoſtigme dicendum erit, Ἴωσι προχωρησάντων τῶν πραγμάτων Κῦρος [αὐτοῖς] ἐπεστράτευσε. Sed operae pretium eſt conſiderare, quam variis modis deprauatus fuerit in *vulg. editt.* hic locus, vt, qui in eas incidet, non decipiatur. In *Ald.* et *Florentina* legitur, κωλύματα τῆ μὴ αὐξηθῆναι, καὶ Ἴωσι. προχωρησάντων ἐπὶ μέγα τῶν πραγμάτων Κῦρος, etc. poſita videlicet ſtigme poſt Ἴωσι. In *Germanica* vero habetur, κωλύματα τῆ μὴ αὐξηθῆναι, καὶ Ἴωσι, προχωρησάντων ἐπὶ μέγα τῶν πραγμάτων. Κῦρος etc. collocata ante Κῦρος ſtigme. At in *Pariſienſi* quadam hae duae voces καὶ Ἴωσι traiectae ſunt; ita enim in ea legitur, κωλύματα τῆ μὴ αὐξηθῆναι. προχωρησάντων ἐπὶ μέγα τῶν πραγμάτων, καὶ Ἴωσι Κῦρος καὶ ἡ Περσ. etc. Annotatam praeterea inuenio ex quodam *vet. cod.* hanc lectionem, καὶ Ἴωσι, προχωρησάντων ἐπὶ μέγα τῶν πραγμάτων. Κῦρος γὰρ καὶ ἡ Περσ. etc. Sed ſuſpecta mihi eſt eius hoc in loco fides. Ac de his quidem ſatis. Quod autem attinet ad articulum τῆ, qui in aliis editionibus poſt κωλύματα poſitus eſt, eum partim ex aliquot *veterum codicum*, partim ex *Scholiaſtae* auctoritate praetermiſimus: qui deeſſe illum dicit, intelligens nimirum eſſe ſubaudiendum. Quod mihi ſit verisimile, quia et alibi *Thucydides* eandem dat verbalibus conſtructionem, quam et ipſis verbis; vt igitur diceretur ἐκώλυσε μὴ αὐξηθῆναι, ita dixit κωλύματα μὴ αὐξηθῆναι. Sed et de hoc obiter admonebo, quod *Scholiaſtes* omittere non debuit, nimirum ſicut λείπει articulus τῆ, ita viciſſim παρέλκειν negatiuam μή: ſicut et ſupra, in quendam locum pag. 6. eam Ἀττικῶς παρέλκειν obſeruauit. STEPH. *Camer.* quoque τῆ deeſſe exiſtimat per ellipſin. DVCK.

Κωλύματα μὴ αὐξηθ.] ſcil. ὥσε μὴ αὐξ. male Schol. λείπει τὸ τοῦ. recte ille, ſi μὴ abſit; nunc nihil agit. BAVER.

Καὶ Ἴωσι] Referendus mihi videtur hic dariuus ad ἐπεστράτευσε, vt Scholiaſtes vult, et verba προχωρησάντων — τῶν πραγμάτων ad Ionas, non ad Perſas, ſuppleudumque, αὐτοῖς. *Ionibus quidem, quorum res magna incrementa ceperant, Cyrus — bellum intulit* — " hoc idem eſt ac ſi dixiſſet: bello inferendo Iones coërcuit, ne maior eorum potentia fieret. Abreſchius vero in Addend. ad Aeſchyl. p. 647. putat, Ἴωσι pendere ab ἐπεγίγνετο κωλύματα, atque punctum ante Ἴωσι delet, et προχωρησάντων — τῶν πραγμάτων quoque ad Iones refert. Probat Abreſchius hanc mutatam interpunctionem in Diluc. p. 21. et aliis exemplis firmare ſtudet. Mihi quidem interpunctio vulgata, quae ſimplicior videtur, magis placuit, quam Abreſchiana; itaque eam retinui. Ceterum in Aug ced. τῷ προχωρησάντων ſuperſcriptum: ſc. τῶν Περσῶν. GOTTL.

Καὶ Ἴωσι] i. e. nominatim, maxime, inprimis; vt Eph. 6, 18. 19. precamini pro omnibus, et pro me, i. e. maxime pro me. BAVER.

Ἐδούλωσε] At c. 18. δουλωσόμενος ἦλθε promiſcuus ergo in hoc Medii et Actiui vſus. B.

[Ἐδήλωσε δηλονότι] In Roſtg. et Aug. eſt ἐδήλωσεν ἀπὸ κοινῆ. Λέγει δὲ Χίων (l. Χίον) καὶ Σάμον.] G.

Τύραννοι δὲ ὅσοι —] Abreſchius ordinem hunc facit, vt verba: οἱ γὰρ ἐν Σικ. ἐ. πλ. ἐχ. δυνάμεως, ſtatim ſequantur v. ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς πόλεσι, eaque vncis includit. Τύραννοι — ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς πολ. (οἱ γὰρ ἐν Σικ. ἐπὶ πλ. ἐχ. δυνάμεως) τὰ ἑαυτῶν μόνον etc. Scholiaſtae tamen ratio ſimplicior eſt, vt vel aliquid ſuppleatur: „*Sed mihi non eſt ſermo de Siculis tyrannis.* Hi enim — vel ſumatur γὰρ pro δέ. G.

Τὸ ἐφ' ἑαυτῶν] i. e. τὸ καθ' ἑαυτούς. Heſych. enim explicat τὸ ἐφ' ἑαυτῆ, καθ' ἑαυτόν. Reisk. in anim. p. 6. malit: τῷ ἐφ' ἑαυτῶν, i. e. *nulli alii rei proſpicientes, quam ſuae tantum aetatis* (breui) *ſpatio, tam in rebus ad corpus pertinentibus, quam in potentia ſuae domus modis omnibus, quibus poſſent, beneficio pacis, augenda.* G.

Αὔξειν] Quomodo cum verbo αὔξειν non minus τὸ σῶμα, quam τὸν ἴδιον οἶκον, iungere poſſimus? Hoc ne faciendum ſit, non poſt προορώμενοι, ſed poſt σῶμα interpungo: et aliquid praeterea de hoc loco in meis annotationibus in *Scholiaſtem* vide. STEPH.

Ἔς τε τὸ σῶμα — αὔξειν] i. e. ἔς τε τὸ ἀσφαλίζειν, ὅσον

ἐπράχθη τε [e] ἀπ' αὐτῶν ἀδὲν ἔργον ἀξιόλογον, [f] εἰ μὴ εἴ τι πρὸς περιοίκους [g] τὰς αὐτῶν ἑκάστοις. οἱ γὰρ ἐν Σικελίᾳ ἐπὶ πλεῖστον ἐχώρησαν δυνάμεως. ὧδε παντάχοθεν ἡ Ἑλλὰς ἐπὶ πολὺν χρόνον κατείχετο, μήτε κοινῇ [h] φανερὸν μηδὲν κατεργάζεσθαι, κατὰ πόλεις τε [i] ἀτολμοτέρα εἶναι.

ιή. [k] Ἐπειδὴ δὲ οἵ τε Ἀθηναίων τύραννοι καὶ οἱ ἐκ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος [l] ἐπιπολὺ καὶ πρὶν τυραννευθείσης οἱ πλεῖστοι καὶ τελευταῖοι, πλὴν τῶν ἐν Σικελίᾳ, ὑπὸ Λακεδαιμονίων κατελύθησαν (ἡ γὰρ Λακεδαίμων μετὰ τὴν [m] κλίσιν τῶν νῦν ἐνοικούντων [n] αὐτὴν Δωριέων, ἐπὶ πλεῖστον ὧν ἴσμεν χρόνον στασιάσασα, ὅμως ἐκ [o] παλαιτάτου καὶ εὐνομήθη, καὶ ἀεὶ ἀτυράννευτος ἦν. ἔτη γάρ ἐστι μάλιστα τετρακόσια

e οὐδὲν ἀπ' αὐτῶν ἔργον Cam. Caſſ. et Aug. Idemque Caſſ. Ἐπράχθη δέ. f Εἰ μή τι Marg. Gr. Cl. et Reg. g Τὰς αὐτῶν Cl. Gr. Ar. C. Reg. Caſſ. Aug. b Φανερὸν ὄδὲν Cl. et Caſſ. Aug. i Ἀτιμοτέρα Marg. Ar. C. improbat Steph. Ἀτιμοτέρα etiam Dan. a prima manu, recentior refinxerat in ἀτολμοτέρα. Mosqu. in marg. γρ. ἀτολμοτέρα. k Ἐπειδή τε Ar. C. et Dan. in Baſ. cod. paullo poſt: οἱ τῆς ἄλλης. l Ἐπὶ πολὺ C. et Gr. Mox Reg. ἐν τῇ Σικελίᾳ. et Dan. ὑπὸ τῶν Λακεδ. m Κτῆσιν C. et al. Codd. vett. teſte Stephano, cui non placet. Vallam etiam ſic legiſſe ex eius interpretatione coniicit Ae. Portus. Κτῆσιν Cl. Gr. Ar. et Reg. Caſſ. Vaſc. in Gr. emendatum eſt κτίσιν. Aug. Mosqu. et Marg. Ald. Vin. κτῆσιν. n Ἐν αὐτῇ Hermog. c. 14. o Παλαιτάτη Hermogen. c. 14. Παλαιοτάτη Marg. Ar. C. Gr. Cl. Caſſ. et Dan. Aug. Baſ.

ἠδύναντο μάλιστα τὸ σῶμα, καὶ ἐς τὸ αὔξειν τὸν ἴδιον οἶκον. Sic Abreſch. Dil. p. 26. qui hunc vſum τῆς ἐς illuſtrat e c. 136. h. l. ἐναντιωθῆναι ἐς τὸ σῶμα σώζεσθαι. Reiskius in Dilucid. Abreſch. p. 27. legit: ἔς τε τὸ δι' ἀσφαλείας τὸ σῶμα ἔχειν, καὶ ἐς τὸ τὸν ἴδιον οἶκον αὔξειν ὅσον ἠδύναντο μάλιστα, τὰς πόλεις ἄκων. Sed haec magis eſt explicatio, quam lectio, quae probabilis vlla ex parte haberi poſſit. GOTTL.

Ἔς τε τὸ σῶμα] ſimpliciter eſt pro, περὶ τὸ σ. qua corpus; alterum, ἐς, ἐς τὸ — αὔξειν, conſilium notat. Antanaclaſis Figura eſt. BAVER.

Δι' ἀσφαλείας] i. e. ἐν ἀσφαλείᾳ, μετ' ἀσφαλείας, ἀσφαλῶς. Ita Graeci, διὰ τιμῆς ἄγειν, διὰ χειρῶν ἔχειν, δι' ἐργῆς ἔχειν, et alia. BAVER.

Μάλιστα] Minime ſeparari debet μάλιστα ab ὅσον: quum alii teſtentur loci, Thucydideum eſſe ita loqui, ὅσον ἠδύναντο μάλιστα. Expungenda igitur quae poſt ἠδύναντο eſt interpunctio. STEPH. Habet *Suidas* in μάλιστα, Schol. ſecutus. *Heſych.* φόβερα, πάνυ. WASS.

[Τὸ μάλιστα —) Stephanus concedit quidem τὸ μάλιστα et alias exponi δι' ἀκριβείας, ſed vbi de numero agatur. In cod. Baſ. legitur: εἰωθὲν ἐκλαμβάνειν ὁ Θευκ. ὑπερβατὸν δέ. In Aug. omiſſa ſunt verba, quae poſt Θευκυδ. ſequuntur. Schol. ad verba ἔς τε τὸ σῶμα in eodem cod. abeſt.] G.

[Τὸ δὲ ὑπερβατὸν — τὰς) In Caſſ. leg. τὸ δὲ ὑπερβατὸν οὕτως, τέρανναι τὰς.] G.

Εἰ μὴ εἴ τι etc.] Idem omnino ſenſus eſt lectionis margini adſcriptae, non repetita particula εἰ, ſicut in altera. Verum horum πρὸς περιοίκους bellorum an aliquod ἀξιόλογον fuiſſe ἔργον dicemus? Hanc *Thucydidis* mentem fuiſſe non puto: ſed non ſecus accipiendum hunc locum, quam ſi ſcripſiſſet, ἀλλὰ μόνον ἐπράχθη τι πρὸς περιοίκους τὰς αὐτῶν ἑκάστοις. vt per τι intelligamus res aliquas geſtas eſſe, non memorabiles illas quidem, ſed qualescunque. *Valla* tamen hoc animaduertiſſe non videtur: quippe qui verterit: *A quibus nullum opus memoria dignum actum eſt, niſi aliquod aduerſus ſuos quibusque vicinos.* Videndum autem (nam et de hoc obiter monebo) an ἔργον ἀξιόλογον ex Cap. XIV. exponere debeamus ὅθεν τὴν καὶ δύναμις παρεγένετο. Ego certe ſub appellatione illa iſtud quidem, ſed cum aliis multis, comprehendi exiſtimo. Caeterum obſeruandum ſimul eſt in horum locorum collatione, cum, poſtquam hic dixit, nullum, vnde aliquid potentiae acceſſerit, excitatum eſſe bellum, addere, ſed *a ſingulis aduerſus ſibi finitimos tantum geſta fuiſſe:* tanquam haec ex illo bellorum genere non ſint, eorum inquam, ex quibus aliquid potentiae acquiritur: atque hoc pro iis facere, quae de altero loco dixi, vt eodem modo nullum ἀξιόλογον ἔργον bellis aduerſus τὰς περιοίκους geſtis velle tribuere dicamus. STEPH. Quidam *MSS.* εἰ μή τι, minus eleganter. WASS.

Εἰ μὴ εἴ τι] i. e. ἤ, τι. Exempla huius vſus collegit Abreſch. Dilucc. p. 27. G.

Εἰ μὴ εἴ τι] εἰ μὴ eſt pro πλὴν, ἀλλὰ, ἐκτὸς, praeterquam, extra quam; vt Gal. 1, 7. quod (Euangelium) non eſt aliud; *niſi* quidam turbant vos, i. e. ſed tantum, praeterquam quod, rel. BAVER.

Οἱ γὰρ —] *Non loquor de Siculis; qui enim in Sicilia fuerunt* — v. Schol. G.

[Τὸ γὰρ ἀντὶ τοῦ δέ) Hoc rarum et inauditum habet, τὸ γὰρ eſſe δέ· frequentius δὲ pro γὰρ poni. Τὸ γὰρ reſpicere potius ad ea, quae cogitata ſint a Thucydide, non autem ſcripta. Probabilis h. l. videtur haec ratio; quam ex h. l. Schol. laudat Beck. V. Cel. ad Ariſtoph. Aues v. 97. p. 12. et quos citat. Sed non ſemper valet, vt, vbi γὰρ ſit, omiſſum ſit aliquod, quod contra Clarkium ad Homerum monuit Erneſti. Ceterum leguntur in Aug. modo verba: τὸ γὰρ ἀντὶ τοῦ δέ.] G.

[Ἐπὶ πλεῖστον) Steph. putat, Scholiaſten legiſſe in ſuo libro: ἐπὶ πλεῖον, quod alioqui ἐπὶ πλείστην ἐνν. περιεβ. dicturus fuiſſet, non πλείονας. Ratio parum probabilis.] G.

Ἀτολμοτέρα εἶναι] Admitti (meo quidem iudicio) non poteſt ἀτιμοτέρα, quod margini eſt adſcriptum, niſi forte ad illud φανερὸν reſpici in eo dicamus: quoniam quae μηδὲν φανερὸν (id eſt *illuſtre*) κατεργάζεται, ea merito, cum aliis, quae φανερόν τι κατεργάζονται, collata, et iudicabitur et appellabitur ἀτιμοτέρα. Sed enim ſiue ἀτιμοτέρα εἶναι, ſiue ἀτολμοτέρα εἶναι (quod magis mihi placet) legamus, quomodo cum κατείχετο poſſe iungi dicemus? *Scholiaſtes* tamen vult inde pendere (vt certe nullum aliud verbum, a quo pendere queant, comparet) non addens, quonam id fieri modo poſſit: ego vero ad illum eius locum quum venero, qui fieri hoc poſſe mihi videatur, docebo. STEPH.

Μήτε κοινῇ — καλὰ πόλεις τε ἀτολμοτέρα εἶναι] Valde laborat Stephanus in hoc loco expediendo: μήτε requirere aliud μήτε ſubſequens. Sed Abreſch. Dil. p. 28. ſcite tollit hanc difficultatem, reſoluens ἀτολμοτέρα in μὴ, cui iungit τὲ, vnde fit μήτε, et τολμοτέρα, ſ. τολμιτέρα, aut μᾶλλον τολμᾶν. G.

Μήτε — κατεργ. καὶ — εἶναι] nil opus analyſi Abreſchiana, vt et duriori, et a re vel cauſſa et contexto aliena; neque enim commode dixeris: non qua ſingulas vrbes Graeci multum audebant; id quod nemo miretur; ſed, ſingulae vrbes erant timidiores, magis inertes, quam ſcilicet forent absque

que facinus memoria dignum ab illis eſt factum, niſi ſi quod contra vicinos quique ſuos *fecerunt*. Nam qui erant in Sicilia, ad maximam potentiam ſunt euecti. Adeo Graecia vndique longo temporis ſpatio fuit impedita, tum ne communiter vllum illuſtre facinus ederet, tum etiam ne in ſingulis ciuitatibus audax eſſet.

18. Poſtea vero quam et Athenienſium, et reliquae Graeciae, quae vel ante tyrannide preſſa fuerat, plerosque, et poſtremos tyrannos, exceptis Siciliae tyrannis, Lacedaemonii ſuſtulerunt (nam Lacedaemon poſt vrbem conditam a Dorienſibus, qui eam nunc incolunt, ſeditionibus conflictata diutiſſime *omnium ciuitatum*, quas nouimus, tamen ab antiquiſſimis vſque temporibus et bonis legibus eſt vſa, et tyrannidis immunis ſemper fuit: ſunt enim anni maxime quadringenti, et paulo plures vſque ad huius

ἀκριβῶς λαμβάνει δ Θουκυδίδης. τὸ δὲ ὑπερβατὸν, τύραννοι γὰρ, φησὶ, τὰς πόλεις ἔκαν. Οἱ γὰρ ἐν Σικελίᾳ] τὸ γὰρ ἀντὶ τοῦ δέ· λέγω περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ. οἱ γὰρ ἐν Σικελίᾳ ἐπὶ πλεῖστον, καὶ τὰ ἑξῆς. Ἐπὶ πλεῖστον ἐχώρησαν δυνάμεως] ἤγουν, πλείονα δύναμιν περιεβάλοντο. Ἀτολμοτέρα εἶναι] κατὰ κοινῆ τὸ κατείχετο. Καὶ πρὶν τυραννευθείσης] καὶ πρὶν, ἤτοι καὶ πρότερον. δηλονότι πρὸ τῶν τῆς Ἀθήνης τυράννων. λέγει δὲ πλείστους εἶναι τοὺς Ἀθηναίων τυράννους, καὶ αὐτοὺς τελευταίους καταλυθῆναι ὑπὸ Λακεδαιμονίων. Πλὴν τῶν ἐν Σικελίᾳ] τυράννων. ἔτοι γὰρ ὕστατοι κατελύθησαν τῶν ἁπάντων. Ἡ γὰρ Λακεδαίμων] ἡ σύνταξις, ἡ γὰρ Λακεδαίμων ἐπὶ πλεῖστον ὧν ἴσμεν χρόνον κασιάσασα, πρὸ τῆς τῶν Ἡρακλειδῶν καθόδου δηλονότι, ὅμως μετὰ τὴν κτίσιν τῶν νῦν ἐνοικούντων αὐτὴν Δωριέων εὐνομήθη. Ὅμως ἐκ παλαιτάτου καὶ εὐνομήθη] πόθεν, φησὶν, οἱ Λακεδαιμόνιοι τὰς τυράννους κατέλυσαν; ἐκ τῆς

illis impedimentis. Nec vero comparatiuum tunc poneret, ſi μὴ referretur ad τολμηρὸς, quod latere dicat in ἀτολμοτέρα. Quid multa? *μήτε* eſt, *καὶ μὴ, et non*; cui recte ſubiiciatur aliud *et*; quod et Latini faciunt, vt et τῷ *neque* τὸ *et*, et hoc illi ſuggerant. Liu. 30, 30. extr. *neque* — peterem, — *et* — petii; et contra 35, 12. init. *et* Antiochum venturum; *nec* Philippum aut Nabin quieturos. Qua ratione quis dicere vereatur, aut durum putet: *nec* lubet dicere, *et* difficile eſt? Neminem iſta offenderint, ne aduerterint quidem, qui ſciat, *neque* eſſe, *et non*. Piget, Stephanum in his tricis obhaeſiſſe. v. et ad c. 23. Adde Horat. Epod. 2, 5. 6. 7. *Neque* excitatur — *Neque* horret — — Forum*que* vitat. Ioſeph. A. I. 2, 15, 5. οὐδ' αὐτὸς — ἐνέκαμνε, καὶ τοῦ θεοῦ (ſic lege pro, τῷ θεῷ) κατεφρόνει: *et* ipſe *non* fatigatus eſt, *et* Deo ſiſus: vel καὶ pro ἀλλά. BAVER.

[Κατὰ κοινῆ τὸ κατείχετο) Stephanus nimis argutatur et h. l., non ſatis apte cohaerere orationem, ſi τὸ κατείχετο repetatur in ἀτολμοτέρα εἶναι, verbum potius contrariae ſignificationis ſubiungi debere, τολμᾷν aut εὐτολμος εἶναι. Sed v. not.] GO.

Ἐπειδὴ δὲ] *Hermog.* Περὶ μεθόδ. δεινότητος Cap. XIV. Μακρὸν δὲ γίνεται ὑπέρβατον, ὁπόταν ἡ αἰτία ἑτέρας αἰτίας χρείαν ἔχῃ, οἷον, ἐπειδὴ δὲ οἵ τε Ἀθηναίων — ὑπὸ Λακεδαιμονίων κατελύθησαν. πῶς ὦ Θουκυδίδη; ἡ γὰρ Λακεδαίμων — καὶ ἀεὶ ἀτυράννευτος ἦν. αἰτίαν τῆς αἰτίας ἀποδίδωσιν· ἔτη γὰρ ἐσὶ μάλιστα — καθίσασαν· εἶτα ἐπανέρχεται ἐπὶ τὴν ἀρχὴν, μετὰ δὲ τὴν τῶν τυράννων κατάλυσιν. DVCK.

Hunc locum inter exempla ὑπερβατῶ laudat Hermog. Περὶ μεθ. δειν. c. 16. vsque ad verba: τυράννων διάλυσιν. GOTTL.

Οἱ ἐκ τῆς Ἑλλ. τύρ. κατελ.] i. e. οἱ ἐν τῇ Ἑλλάδι τύρ. καταλυθέντες ἐξηλάσθησαν ἐξ αὐτῆς. Duplex breuitas: et in ἐκ, in quo lateat ἐν, et in κατελύθησαν deiecti ſunt, in quo ſit conſequens, *eiecti ſunt*. Aut, ſi hoc ſimplicius ſit, transpoſite intellige, οἱ τύρ. κατελ. ἐκ τῆς Ἑλλ. Sic quoque remanebit breuitas in κατελύθησαν. BAVER.

Τελευταῖοι] Reiskius in Diluc. Abreſch. p. 30. et in anim. p. 7. malit γενναιότατοι, aut τελειότατοι, *perfectiſſimi*, *robuſtiſſimi*, *nobiliſſimi*. Sine cauſſa. G.

Ὑπὸ Λακεδαιμονίων καθελύθησαν] Factum hoc eſt opera Cleomenis, regis Lacedaemoniorum, qui Athenienſibus opem tulit, iisque priſtinum ciuitatis ſtatum reſtituit, a Cliſthene mutatum. Hic Cliſthenes cum Cylone, affectatae tyrannidis comperto et reliquis reis expulſus eſt a Cleomene. Pluribus narrat haec Herodot. L. V. 68. 72. cf. Thuc. I. 126. 127. Valkenarius V. Cel. ad Herod. l. c. Pauſan. III. 212. et Schol. Ariſt. Nub. v. 37. G.

Κτίσιν] Non κλίσιν, ſed κτῆσιν *nonnulli Codices* habent: quam lectionem ſequendo, intelligendum eſſet, non *ex quo eam condiderunt*, verum, *ex quo eam poſſederunt*. (nam ſi dicere voluiſſet, *ex quo eam occuparunt*, alio vſus verbo fuiſſet) ſed non dubito, quin κτίσιν, non κτῆσιν, *Thucydides* ſcripſerit. STEPH.

Δωριέων] n. *ab Heraclidis*. Hoc nomine Δωριέων Heraclidae Spartani ſuperbientes libenter vtebantur. v. Valken. ad Herod. I. III. p. 224. G.

Ἐπὶ πλεῖστον ὧν ἴσμεν χρόνον.] n. ἐπὶ πλεῖσ. χρ. (τῶν πόλεων) ὧν ἴσμεν — *diutiſſime ex his ciuitatibus, quas nouimus*, ſeditionibus iactata — Quae ſequuntur, Lacedaemonem ab antiquiſſimis temporibus bonis legibus eſſe vſam, non conueniunt Herodoteis, L. I. c. 65. vbi dicuntur Lacedaemonii habuiſſe peſſimas leges, vsque ad Lycurgum. Οὕτω μὲν μεταβαλόντες εὐνομήθησαν. G.

[Ὅμως ἐκ παλαιτάτου) Hoc Scholion inſerui e cod. Baſ. Ante v. ἀφ' ἕ, quae ſunt verba textus abbreuiata, e quibus argumentum deſumit, colon poſui. Pro καθόδου in ſuperiori Scholio eſt in Roſtg. καθέδρας. Paullo ante deeſt ante τῶν Ἡρακλειδῶν, art. τῆς, in Aug.] G.

Μάλιστα τετρακόσια] Πεντηκόσια omnino legendum eſſe cenſet *Auctor notarum* ad Chronicon Marmor. p. 52. Vide *Meurſii* Miſcell. Lacon. l. 2. c. 5. et *Marſhami* Chron. p. 427. *Ed. Lond.* HVDS. *Scaliger* ad Euſeb. Chron. p. 61. haec ἔτη ὀλίγῳ πλείω definit annis XVII. vt CCCCXVII. anni effluxerint, ex quo Lacedaemonii Lycurgi legibus vti coeperunt, vsque ad finem belli Peloponneſiaci. Sed longius intervallum fuiſſe putant, quos hic laudat *Hudſonus*. DVCK.

Τετρακόσια καὶ ὀλίγῳ πλείω] Auctore Scal. ad Euſeb. Chron. p. 61. effluxerunt CCCCXVII. anni. v. not. Hudſ. et Ducker. G.

καὶ ὀλίγῳ πλείω ἐς τὴν τελευτὴν τῆδε τῷ πολέμῳ, ἀφ' ἧς P Λακεδαιμόνιοι τῇ αὐτῇ πολιτείᾳ χρῶνται· καὶ δι' αὐτὸ δυνάμενοι, καὶ τὰ ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι καθίσαν.) μετὰ δὲ τὴν Q τῶν τυράννων κατάλυσιν ἐκ τῆς Ἑλλάδος, ἃ πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον καὶ ἡ ἐν Μαραθῶνι μάχη R Μήδων πρὸς Ἀθηναίους ἐγένετο. δευτέρῳ δὲ ἔτει μετ' αὐτὴν αὖθις ὁ βάρβαρος τῷ μεγάλῳ στόλῳ ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα δηλωσόμενος S ἦλθε. καὶ μεγάλα κινδύνου ἐπικρεμασθέντος, οἵ τε T Λακεδαιμόνιοι τῶν ξυμπολεμησάντων Ἑλλήνων ἡγήσαντο, δυνάμει προέχοντες, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, ἐπιόντων τῶν Μήδων, διανοηθέντες ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν, καὶ ἀναστευασάμενοι, U ἐς τὰς ναῦς ἐμβάντες, ναυτικοὶ ἐγένοντο. κοινῇ τε ἀπωσάμενοι τὸν βάρβαρον, ὕστερον δὲ πολλῷ διενοήθησαν πρός τε Ἀθηναίους καὶ Λακεδαιμονίους, οἵ τε ἀποστάντες X βασιλέως Ἕλληνες καὶ οἱ ξυμπολεμήσαντες. δυνάμει γὰρ ταῦτα Y μέγιστα διεφάνη· ἴσχυον γὰρ οἱ μὲν κατὰ γῆν, οἱ δὲ ναυσί· καὶ ὀλίγον μὲν χρόνον ξυνέμεινεν ἡ ὁμαιχμία. ἔπειτα δὲ διενεχθέντες οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ Z οἱ Ἀθηναῖοι, ἐπολέμησαν μετὰ τῶν ξυμμάχων πρὸς ἀλλήλους· καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων a εἴ τινές πω διαταῖεν, πρὸς τούτους ἦλθον ἐγείρων. ὥστε ἀπὸ τῶν Μηδικῶν ἐς τόνδε ἀεὶ τὸν πόλεμον, τὰ μὲν σπενδόμενοι, τὰ δὲ πολεμοῦντες ἢ ἀλλήλοις ἢ τοῖς b ἑαυτῶν ξυμμάχοις ἀφισαμένοις, c εὖ παρεσκευάσαντο τὰ πολέμια, καὶ ἐμπειρότεροι ἐγένοντο, μετὰ κινδύνων τὰς μελέτας ποιόμενοι.

p Ἀφ' ἧ Λακεδαιμόνιοι αὐτῇ πολιτείᾳ *Reg.* q Τῶν deest *Ar. C. Gr. Dan.* r Τῶν Μήδων *Gr.* bene, iudice Wass. s Ἦλθε *Cass.* Aug. t Πελοποννήσιοι *Ar. C.* u Εἰς τὰς *Reg.* Ἐβάντες et paullo ante Ἐκλιπεῖν *Cass.* ἐμβάντες quoque Aug. x Τῷ βασιλέως *Cl.* y Μέγιστα δὴ ἐφάνη *Thucydidem* scripsisse existimat *Stephanus* z Οἱ ante Ἀθηναῖοι om. *Gr.* et *Cass.* Basilens. Aug. ac *Suidas*; et ab iisdem abest δὲ post Ὕστερα. a Οἵ τινες *Reg.* b Αὐτῶν *Cl.* vtroque modo Noster. c Εὐπαρεσκευάσαντο *Bas.* εὖ παρεσκευάζοντο, et inter versus *eadem Gr.*

[Ἀφ' οὗ) Hoc Scholion intuli e cod. Bas. Memorabilis est lectio ἃ, i. e. δι' ἃ, et ἐς ἃ, quam Schol. Basil. inuenit in codd.] G.

[Τρισὶν] Schol. mentionem facit ad c. 20. h. l. In Aug. desunt omnia Scholia a verbis τῇ αὐτῇ πολ. χρ. vsque ad διεκρίθησαν, quod aliquot paginae a c. 11. a recentiori manu sunt scriptae.] G.

Καὶ δι' αὐτὸ δυνάμενοι] Reisk. in Dil. Abr. p. 30. legit: καὶ διὰ τὸ δυνάμενον, *propter potentiam suam.* GOTTL.

Δυνάμενοι] i. e. δυνατοὶ ὄντες: vt infra hoc cap: ἴσχυον κατὰ γῆν pro, ἰσχὺν εἶχον, ἰσχυροὶ ἦσαν. BAVER.

Καθίσασαν] Signum parentheseos cum Abreschio (Diluc. p. 30.) et Reiskio, (Anim. p. 7.) huc transposui. Olim erat post χρῶνται positum. G.

Μετὰ δὲ τὴν — κατάλυσιν] Tyrannis *igitur* sublatis — Reisk. in anim. l. c. corrigebat δὴ pro δὲ, sine caussa. Monui iam τὸ δὲ post digressionem poni, et respondere lat. igitur, itaque, cum superiora, quae interrupta sunt, repetuntur. Cicero quoque in eiusmodi contextu τὸ *autem* sic adhibet. (Offic. I, 43). G.

Δεκάτῳ δὲ ἔτει] *Scalig.* ad Euseb. Chron. p. 100. et V. de Emendat. Temp. p. 405. vndecim annos inter pugnam Marathoniam et Salaminiam intersuisse putat: *Petav.* X. de Doctr. Temp. 23. et seqq. aliique Viri docti tantum decem. Reuocat eorum argumenta ad examen, et, omnibus adcurate expensis, Scaligeri sententiam probat Vir Clariss. *Hier. van Alphen* in Commentar. Chronolog. ad Daniel. Cap. IX. Part. III. c. 3. Plane verba haec *Thucydidis* de Xerxe δεκάτῳ δὲ ἔτει μετ' αὐτὴν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα δηλωσόμενος ἦλθε, nihil iuuant aduersarios *Scaligeri*, et, quod *Idem* recte animaduertit, bene exponi possunt, de initio expeditionis a Xerxe susceptae, qui decimo anno post pugnam Marathoniam e Perside mouit, et, quum Sardibus in Lydia hiemasset, teste *Herodoto* VII. 37. deinde versus Graeciam progressus est. Nec debuerat *Petav.* Rat. Temp Part. II. lib. 3 c. 11. scribere: *Marathonia pugna commissa est decimo anno ante Salaminiam, auctore Thucydide, lib.* I. *p.* 13. Nam ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἦλθε, non est, *pugna commissa est.* DVCK.

Haec verba non nimis vrgenda arbitror; interfuere enim vndecim anni inter pugnam Marathoniam et Salaminiam. Sed Thucyd. non de pugna Salaminia loquitur, sed de impetu Xerxis in Graeciam facto; vnde accurate scripsit diligentissimus auctor. v. n. Dukeri ad h. l. G.

Δουλωσόμενος.] at supra c. 15. ἐδούλωσε: ibi actiuum, hic medium eadem de re. V. Philol. Thucyd. p. 73. 80. et Indic. BAVER.

Ναυτικοὶ ἐγένοντο] Plutarch. (T. I. p. 447. in vita Themistoclis) ἀντὶ μονίμων ὁπλιτῶν ναύτας καὶ θαλαττίους ἐποίησε. Qui locus est e Platone, Legg. IIII. p. 825. ἀντὶ πεζῶν ὁπλιτῶν νομίμων (leg. μονίμων) ναυτικοὺς γενομένους — n. Athenienses. G.

Διεκρίθησαν πρός τε Ἀθηναίους —] Hunc locum pulchre comparabat cum Isocrateo, in Paneg. c. 2. p. 14. Venerandus Morus, vbi ita: αἱ πολιτεῖαι, δι' ἃς οἰκοῦσι τὰς πόλεις (Graeci) οὕτω τὰς πλείστας αὐτῶν διειλήφασιν, i. e. *Graecorum respublicae sic diuiserunt plerosque Graecos, vt cogerentur, se vel Atheniensibus vel Lacedaemoniis adiungere.* G.

[Οἱ Ἕλληνες) Monet hoc Scholiastes, quod esse poterant, qui supplerent proxime praecedens: Ἀθηναῖοι. In Cassel. et Regio vero non est Ἕλληνες. Sed adnotatum ad πολλῷ διεκρίθησαν, χρόνῳ διέκρησαν] G.

Ταῦτα μέγιστα] Sc. τὰ ἔθνη. Non opus est, vt hoc verbum cum Reiskio in anim. ad h. l. textui addamus. G.

Ταῦτα — μέγιστα] Ita supra, c. 6. παρ' Ἀθηναίους, ἃς βέβαιον ὂν, ἀνεχώρουν, i. e. ἃς βεβαίως ὄντας. BAVER.

Μέγιστα διεφάνη] In quodam meorum Schediasmatum locos proponens, in quibus vox praecedens cum sequente ita coaluit, vt ex duabus facta vna fuerit, locum istum in exemplum affero. Dico enim et in hoc et in quodam alio, particulam δή, verbo, quod ipsam sequebatur, adhaesisse, et quidem literâ η in ι mutata: atque ita pro duobus vocabulis vnum tantummodo remansisse. Omnino enim persuasum habeo, a *Thucydide* scriptum fuisse, δυνάμει γὰρ ταῦτα μέγιστα δὴ ἐφάνη, quod verbum compositum διαφαίνεσθαι vsum huic loco minime habeat conuenientem: vt mecum fatebuntur quicunque sunt in Graeco sermone exercitati. Verum quorsum particulam δὴ *Thucydides* huic loco adhiberet? Hoc si

belli finem, ex quo Lacedaemonii eadem Reipublicae adminiſtrandae forma vtuntur: et hac ipſa de cauſa potentiam ſibi compararunt, in aliis quoque ciuitatibus res compoſuerunt.) Tyrannis vero ex Graecia ſublatis, non multis poſt annis Medorum quoque proelium cum Athenienſibus in campis Marathoniis eſt commiſſum. Et decimo poſt hanc pugnam anno barbarus cum magna claſſe rurſus in Graeciam venit, vt eam in ſeruitutem redigeret. Et cum magnum periculum impenderet, Lacedaemonii, quod caeteris potentia praeſtarent, duces fuerunt Graecorum, qui bellum illud communibus auſpiciis geſſerunt; et Athenienſes, Medis aduentantibus, cum vrbem relinquere in animum induxiſſent, omnesque fortunas conuaſatas *inde* absportaſſent, naues conſcenderunt, et *ab eo tempore* rei nauali operam dare inſtiterunt. Cum autem communiter Graeci barbarum repuliſſent, non multo poſt tam illi, qui a *Perſarum* Rege deſciuerant, quam qui coniunctis armis bellum ei fecerant, partim ad Athenienſes, partim ad Lacedaemonios diuiſi transierunt. Nam has duas ciuitates maxima potentia praeditas fuiſſe conſtat. Hi enim terra, illi vero claſſe multum poterant. Haec autem armorum ſocietas exiguum temporis ſpatium durauit. Poſtea vero Lacedaemonii et Athenienſes diſſociati bellum inter ſe geſſerunt, cum ſuis vtrique ſociis, et ex caeteris Graecis, ſi qui vſquam inter ſe diſſidebant, iam ad alterutros proficiſcebantur. Quamobrem a Medico bello ad hoc vſque continenter, modo quidem foedus facientes; modo vero bellum gerentes, aut inter ſe, aut contra ſocios a ſe deficientes, res bellicas praeclare inſtruxerunt, et peritiores euaſerunt, cum periculis *in harum ſtudio* ſeſe exercentes.

εὐνομίας καὶ τῇ ἀεὶ τῇ αὐτῇ πολιτείᾳ χρῆσθαι· ἀφ' ἧ Λακεδαιμόνιοι — Ἀφ' ἧ] γράφεται καὶ ἃ, ἢ εἰς ἃ ὑ ἔτη οἱ Λακεδαιμόνιοι· τετέσιν, ἐν οἷς ἔτεσιν. Τῇ αὐτῇ πολιτείᾳ χρῆνται] τῇ ὀλιγαρχίᾳ, τῇ γεγουσίᾳ. Καὶ τὰ ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι καθίσασαν, εἰς τάξιν τινὰ καὶ κατάσασιν ἔφερον τὰ πράγματα, τὰς τυραννίδας καθαιροῦντες. Διανοηθέντες] ἐχ ὅτι διανοηθέντες ἃ ἐποίησαν, ἀλλὰ θαυμάζει, πῶς ὅλως διενοήθησαν. Καὶ ἀνασκευασάμενοι] τὰ σκεύη ἀναλαβόντες. Διεκρίθησαν] οἱ Ἕλληνες. Καὶ οἱ ξυμπολεμήσαντες] τοῖς Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις. Τοῦτα] τὰ πράγματα τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν Λακεδαιμονίων. Ὁμαιχμία] ἡ ἐμαιχμία ἐκ τοῦ ἐμοῦ καὶ ἔχω, ἢ μᾶλλον ἐκ τοῦ ἐμοῦ καὶ αἰχμή. Ἔπειτα δὲ διενεχθέντες] ἡ μὲν ἀφορμὴ αἰτία τῆς μάχης ἡ φιλία ἦν πόθεν ἐγένετο· δεῖ δὲ εἰδέναι, ὡς μετὰ τὸν Μηδικὸν ἐγένετο πόλεμον, καὶ ἔστι μία ὧν μέμνηται ὁ συγγραφεὺς ἐν τῇ πεντηκονταετηρίδι. Μετὰ τῶν ξυμμάχων] τῶν ἰδίων δηλονότι. τετέσιν, ἔχοντες οὗτοι τοὺς συμμάχους, κἀκείνοι τοὺς ἰδίους. Διαχαῖεν] διενεχθεῖεν, χασιάζοιεν

quis roget, in promtu eſt quod reſpondeam; obſeruaui enim, cum vocula δὴ poſt nomina ſuperlatiui gradus (quod multi fortaſſe mirentur) frequenter vti. Sic enim pag. 1. κίνησις γὰρ αὕτη μεγίστη δὴ τοῖς Ἕλλησιν ἐγένετο. Sic etiam p. 101. στρατόπεδόν τε μέγιστον δὴ τοῦτο ἀθρόον Ἀθηναίων ἐγένετο. Eodemque modo in fine p. 67. ἐπὶ τὴν πλείστης δὴ βλάψασαν καταφρόνησιν. Sic denique et p. 156. ἐν τοῖς πλείστοι δὴ νῆες ἅμ' αὐτοῖς ἐνεργοὶ κάλλει ἐγένοντο. Quibus in locis quamuis nomini iungi, id eſt ipſum nomen proxime ſubſequi, hanc vocularn videamus; vt tamen non ad ipſum, ſed ad verbum eam pertinere dicamus, Graecae linguae poſcere conſuetudo videri queat. STEPH.

Διεφάνη] Elegans eſt coniectura Stephani, legentis: δὴ ἐφάνη, quae, ſi codd. addicerent, in textum recipienda eſſet. Non raro δὴ cum verbis ſimplicibus ſequentibus coaleſcit, mutatum in δι, vt exemplis oſtendit Hemſterhuſ. ad Lucian. T. I. p. 387. Arridet quoque haec correctio Stephani Erneſtio, ad Xenoph. Mem. L. II, 1, 24. qui pro διέσῃ legit δὴ ἔσῃ quamquam, vt hoc in tranſitu moneam, verior lectio eſt διαιτήσῃ, quod verbum in repetita hac narratione de Hercule Prodicio, occurrit apud Iuſtin. Mart. Apolog. II. p. 127. ed. Thirlbii, et in mentem venerat Valkenario Praeſtantiſſimo ad l. Xenoph. p. 243. Abreſchio vero haec ratio Stephani non probatur in Dilucidatr. p. 29. qui ita reſoluit διεφάνη, ceu ſcriptum eſſet: δυνάμει γὰρ ταῦτα μέγιστά τε ἦν καὶ διαφανέστατα. Verbum ipſum occurrit apud Noſtrum, veluti L. II, 51. IIII, 108. VI, 17. vt et aduerbium διαφανῶς, L. II, 65. Reſtituerunt hoc verbum Herodoto L. VIII, 83. poſt Abreſchium, Eruditiſſimi editores: ἡώς τε διέφαινε, pro δὴ ἔφαινε, quod habet cod. Mediceus. In hac verbi auctoritate igitur non eſt, vt meris coniecturis locum tribuamus. Plura de eo erudite diſputauit Abreſchius l. c. GOTTL.

Ὁμαιχμία] Ὁμαιχμία γὰρ, Θωκυδίδη μὲν· ὃ μὴν ἥδιον πρὸς τὴν ἀκοὴν inquit *Pollux* I, 153. vtitur *D. Halic.* noſter *Herodotum* ſequitur. Καὶ ὀλίγον — ἀλλήλους ex *Herodoto* laudat *Suidas* in ὁμαιχμίη, vbi om. δὲ, et, οἱ ante Ἀθηναῖοι. WASS. Rurſus *Poll.* IV. 30. τὸ γὰρ ὁμαιχμίαν πονηρόν. Mihi vero vnus *Thucydides* pluris eſt, quam decem *Polluces. Suidas* perperam ex *Herodoto* laudat, quae ſunt *Thucydidis*. Obſeruarunt ibi *Interpretes*. DV.

Ἡ ὁμαιχμία] i. e. ξυμμαχία. Dionyſ. A. R. III. c. 33. p. 510. Reisk. iungit τῇ φιλίᾳ. Φιλίαν τε καὶ ὁμαιχμίαν ποιησασθαι. Pollucis notam de h. v. grauiter caſtigarunt Waſſ. et Dukerus ad h. l. G.

[Ὁμαιχμία) Inſerui hoc Schol. e cod. Baſ.] G.

[Οὗτοι τὰς συμμάχους) Stephan. legit: ἔχοντες τοῦτοι τὰς ἰδίους συμμάχους.] G.

Εἴ τινές ποτε διαχαῖεν] *Si qui vnquam diſiuncti eſſent litigando*, ſ. *inter illos orta eſſet contentio.* Homer. Il. α. v. 6. ἐξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε. G.

Διαχαῖεν] Poſſis et interpretari, ſi qui diſcederent in partes, aliis ſe adiungere vellent. Ita hoc ipſo vocabulo ſupra vſus eſt, et voc. διεκρίθησαν. v. Ind. BAVER.

Τὰ πολέμια] Offendit hic locus, quam periculoſum ſit, quempiam tantum ſuae coniecturae tribuere, etiam quae

ιθ'. Καὶ οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι, ὀχ ὑποτελεῖς ἔχοντες [d] φόρῳ τὰς ξυμμάχους, ἡγεῖντο, κατ' ὀλιγαρχίαν δὲ σφίσιν αὐτοῖς μόνον ἐπιτηδείως ὅπως [e] πολιτεύσωσι θεραπεύοντες. Ἀθηναῖοι δὲ ναῦς τε τῶν [f] πόλεων τῷ χρόνῳ παραλαβόντες, ἃ ἦρχον, πλὴν Χίων καὶ Λεσβίων, καὶ χρήματα τοῖς πᾶσι τάξαντες φέρειν. καὶ ἐγένετο αὐτοῖς ἐς τόνδε τὸν [h] πόλεμον ἡ ἰδία παρασκευὴ μείζων ἢ ὡς τὰ κράτιστά ποτε μετὰ ἀκριφνῆς τῆς ξυμμαχίας ἤνθησαν.

κ'. Τὰ μὲν δὴ παλαιὰ, τοιαῦτα εὗρον, χαλεπὰ ὄντα παντὶ ἐξῆς τεκμηρίῳ πιστεῦσαι. (οἱ γὰρ ἄνθρωποι τὰς ἀκοὰς τῶν προγεγενημένων, καὶ ἢν ἐπιχώρια σφίσιν ᾖ, ὁμοίως ἀδιαπαύστως παρ' ἀλλήλων δέχονται. Ἀθηναίων γὰρ τὸ πλῆθος Ἵππαρχον οἴονται ὑφ' Ἁρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος, τύραννον ὄντα, ἀποθανεῖν· καὶ ὐκ ἴσασιν, ὅτι Ἱππίας μὲν πρεσβύτατος ὢν ἦρχε τῶν Πεισιστράτου υἱέων, Ἵππαρχος δὲ

d φόρῳ *Marg.* non probat *Steph.* φόρους *Vasc.* et sic videtur a prima manu in *Cass.* fuisse; nam abrasum erat aliquid post υ. Aug. φόρους. e Πολιτεύσωσιν *Gr.* f πόλεων *Marg. Cam. Cl. Gr. Reg. Cass.* et ex emendat. *Gr.* πόλεων Aug. Vulgo πολεμίων. g Ἦρχον om. *Cl.* etiam *Reg.* et *Cass.* sed in *Reg.* inter versus adscriptum est scholion τὸ ἡγεῖντο. ἦρχον deest in *Bas.* cod. in Aug. manu rec. adscriptum in margine. h πόλεμον δὴ ἡ παρασκευὴ *Marg. Cam.* Bas.

alioqui optimis niti argumentis videatur, vt absque veteris alicuius libri assensu suae coniecturali lectioni locum in ipso textu (vt vulgari voce vtar) dare audeat. Hic enim quis vel ex coniectura τὰ πολεμικὰ reponendum esse non dicat? (fortasse autem nec desit, qui iuret) at hanc tamen, non illam vocem, in *veteribus* etiam *libris* legimus. Esto: sed fieri potest, vt in illis etiam libris peccatum sit: dicet aliquis. Atqui et in quodam alio *Thucydidis* loco, nec non apud *Scholiastem* idem vocabulum πολέμια in eadem illa significatione legimus. Esto (dicet idem) sed quid si et ibi erratum sit? annon enim quod huic loco, idem et aliis accidere potuit? Haec respondebit, qui suam illam coniecturalem lectionem τὰ πολεμικὰ mordicus sibi retinendam existimabit: verum quid ad id respondurus tandem est, illud vocabulum πολέμια apud *Dionysium Halicarnassaeum* etiam vsum eundem, et quidem non vno in loco, habere? Sed quid dico, non vno hanc significationem in loco apud eum occurrere? Si in ducentis dicam, fortasse non mentiar. Sic enim τὰ πολέμια ἔργα διαφανῆς apud eum legimus, ac plerumque sine substantiui adiectione vtitur: vt τὰ πολέμια γενναῖος, et τὰ πολέμια ἄλκιμος: nec non τὰ πολέμια κράτιστος, vel λαμπρὸς, vel δεινός. Eodem modo denique (vt alia quamplurima exempla omittam) et τὰ πολέμια ἀσκεῖν, nec non τὰ πολέμια πράττειν, item τὰ πολέμια παρασκευάζεσθαι apud eum inuenimus. Quin etiam apud aliquem ex iis, qui *Dionysio* posteriores fuerunt, hunc nominis illius vsum videor mihi obseruasse. STEPH.

Μετὰ — ποιούμενοι] *Plutarch.* Moral. 97. et huc spectat Vit. 848. WASS.

Μετὰ κινδύνων μελέτας ποιούμενοι] i. e. *Ipsis periculis,* (quibus de vita dimicabant) *exercitatiores facti, edocti.* Secundum illud *tritum: quae nocent, docent.* GOTTL.

Φόρῳ] Non posse admitti accusatiuum pluralem φόρους, margini adscriptum, sed retinendum genitiuum singularem φόρου, alii eiusdem Scriptoris ostendunt loci, qui eundem genitiuum cum eodem nomine iunctum habent. Sic enim p. 32. ἑαυτῶν δὲ ξυμμάχους φόρου ὑποτελεῖς. Sic p. 447. καὶ τῶν μὲν ὑπηκόων καὶ φόρου ὑποτελῶν. Qui tamen genitiuus abesse potest, quum et absente illo eadem sit nominis ὑποτελεῖς significatio. Caeterum grauiter *Scholiastem* errare, iungentem τὰς ξυμμάχους cum ἡγεῖντο, meae in illum annotationes ostendent. STEPH.

Οὐχ ὑποτελεῖς ἔχοντες φόρου τὰς ξυμμάχους —] Ordo est: οὐκ ἔχοντες τὰς ξυμμάχους ὑποτελεῖς φόρου, ἡγεῖντο sc. αὐτῶν. Non monuissem, quae quisque facile videt, nisi Scholiastes tirones posset in fraudem inducere. V. L. φόρου, vsui loquendi Thucydidis et aliorum aduersatur. v. c. I, 56. 80. VII, 57. vbi semper in genitiuo, sine varietate codicum. Τὸ φόρου quoque posset abesse; veluti L. V. III. vbi paullo insolentius de agris: ἔχοντας τὴν ὑμετέραν αὐτῶν ὑποτελῆ. Mecum sentit Stephanus. GOTTL.

Ἔχοντες — τάξαντες — θεραπεύοντες] haec participia pendent partim ab ἡγοῦντο, partim ab ἦρχον, quod ipsa structura doceat, vt signent *modum* et rationem, vel formam, qua vsi imperarint vtrique sociis: non *ita* imperabant, inquit, *vt* tributum exigerent, sed *ita, vt,* rel. Hoc — ni moneatur ac teneatur, obscura hic sint participia. In ἡγοῦντο intellige αὐτῶν, vt iam monuit B. Gottleberus; cui statim adde, e c. 20. παρατυχόντες τῷ Ἱππάρχῳ, ἀπέκτειναν, scil. αὐτόν. BAVER.

[Ἔχοντες φόρου ὐχ ὑποτελεῖς) Castigauit merito Steph. Scholiasten. Φόρου est vnice probandum. v. not. Ceterum τὸ φόρου caussa est, cur Schol. ἀντίπτωσιν statuat.] G.

[Ξυμμάχους ἡγεῖντο) Falsa sunt quae notauit Schol. In Cassel. superscriptum αὐτῶν. v. ἡγεῖντο, ne quis ἡγεῖτο coniungeret cum ξυμμάχους. Haec docta manus etiam abrasit in Cass. vltimam litteram v. φόρου. v. Abresch. Dil. p. 31.] G.

Κατ' ὀλιγαρχίαν] Sociis nempe praefectos, harmostas dictos, dederunt. vid. Diod. XIII. 66. G.

[Ἡγεῖντο δημοσίᾳ] Male; nam iungendum est cum πολιτεύσωσι. A Cassel. abest haec interpretatio. Ex hoc loco et aliis patet, Scholia commixta esse et diuersas diuersorum esse expositiones, vt Stephan. bene monet.] G.

[Ἐπιτηδείως καὶ ὁμοίως) Stephanus argutatur nimis h. l. ἐπιτηδείως non idem esse ac ὁμοίως. Hoc proprie non vult Scholiastes, sed hac particula sensum clariorem reddere studet. Ἐπιτηδείως πολιτεύεσθαι αὐτοῖς, *accommodate reip. Lac. regere ciuitatem,* reuera non differt ab eo: *similem remp. habere quam Laced.*] G.

[Πολιτεύεσθαι ἀναγκάσωσι) Abest ἀναγκάσωσι in Cassel. Sed sensus ira est imperfectus. v. Duck.] G.

[Τοῦτο μόνον) Steph. arbitratur desiderari ἐς vel διά. Potest subintelligi certe: ἐς τ. μόνον.] G.

[Κατ' ὀλιγαρχίαν) Post haec verba in Reg. addita sunt haec verba: ἢ ἐπιμελούμενοι οἱ Λακεδαιμόνιοι ὁμοιωθῆναι αὐτοῖς τοῖς Λακεδαιμονίοις, διὰ τὴν ξυμμαχίαν, καὶ διὰ τὴν ὀλιγαρχίαν. Cassel. vero non habebat τὸ ἐξῆς et quae sequuntur; pro quibus haec scripta sunt: οἱ Λακεδαιμόνιοι μὲν ὀλιγαρχίας μᾶλλον ἐν τοῖς συμμάχοις καθίστασαν· Ἀθηναῖοι δὲ — δημοκρατίας καὶ

19. Et Lacedaemonii quidem ita imperabant, vt socios non haberent tributarios: sed hoc solum studerent, vt illi suis officiis deliniti, paucorum principatu in Reipublicae administratione vterentur, accommodate ad suum institutum. Athenienses vero, nauibus hostium tandem potiti, imperabant, exceptis Chiorum et Lesbiorum *nauibus*, tributo etiam omnibus, quod penderent, imperato. Et ipsorum apparatus in hoc bello maior exstitit, quam fuerit vel maximus, quem olim habuerint, quo tempore cum integra societate floruerunt.

20. Res igitur vetustas tales esse comperi, quibus fides difficulter adhibetur, quamuis deincepa *et per singula tempora* quodlibet argumentum probandi causa protulerim. Homines enim famam rerum ante suam aetatem gestarum, licet sint domesticae, sine accurata inquisitione alii ab aliis pariter accipiunt. Nam Athenienſium vulgus Hipparchum tyrannum ab Harmodio et Aristogitone caesum putant: et *tamen* ignorant Hippiam, qui filiorum Pisistrati natu maximus, *tunc* imperasse; et Hipparchum ac Thes-

πρὸς ἀλλήλους. Ἔχοντες φόρους] τὸ ἑξῆς, ἔχοντες φόρους οὐχ ὑποτελεῖς, τοὺς ξυμμάχους ἡγοῦντο. Τοὺς ξυμμάχους ἡγοῦντο] ἀντιπλωσις, ἀντὶ τῶν ξυμμάχων. Κατ' ὀλιγαρχίαν] ἡγοῦντο δηλονότι. Θεραπεύοντες] ὅπως αὐτοῖς τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐπιτηδείως καὶ ὁμοίως πολιτεύεσθαι ἀναγκάσωσι, θεραπεύοντες αὐτοὶ δηλονότι οἱ Λακεδαιμόνιοι. τὸ ἑξῆς, θεραπεύοντες δηλονότι συμμάχους τάτο μόνον ὅπως πολιτεύσωσιν ἐπιτηδείως σφίσιν αὐτοῖς· τυτέστι, κατ' ὀλιγαρχίαν. Πλὴν Χίων καὶ Λεσβίων] ὡς δυνατῶν ὄντων. ὕστερον δὲ καὶ τύτους ἐχειρώσαντο. Μείζων] ἐκ τῶν φόρων δηλονότι. Ἡ ὡς τὰ κράτιστα] ὅτε εἶχον ἀβλαβῆ τὴν τῶν πάντων συμμαχίαν ἐπὶ τῶν Μηδικῶν. Χαλεπὰ ὄντα] χαλεπὰ γάρ εἰσιν, ἐξ ὧν εἶπε, πιστεῦσαι, ὅτι μεγάλα ἦν. Τὰς ἀκοὰς] τὰς ἀκροάσεις, τὰς φήμας. Ἀβασανίστως] ἡ λέξις μετενήνεκται ἀπὸ τῆς βασάνε τῆς λίθε, ἥτις τὸν χρυσὸν δοκιμάζει. Ἀθηναίων γῶν] δεινῶς ταῦτα πρὸς ἐταξεν, Ἀθηναίους τοὺς δοκοῦντας σοφοὺς Ἑλλάδος εἶναι, ὅτι οὐδὲ αὐτοὶ δοκιμάζουσι τὰ ἴδια. Ἱππαρχον οἴονται] τὸ ἑξῆς, Ἵππαρχον τύραννον ὄντα. Πρεσβύτατος ὢν] τὸ ἑξῆς, πρεσβύτατος ὢν τῶν Πεισιστρατιδῶν, ἦρχε τῶν Ἀθηναίων δηλονοτι. τὸ δὲ υἱέων, ἀπὸ τε υἱύς.

φόρους ἐξέλεγον. In God. Baf. pro Λακεδαιμόνιοι est: Λακεδαιμονες. Sic aliquoties.] G.

Πόλεμίων] Non πόλεων, sed πολεμίων legit *Valla*: quod etiam melo. STEPH. At ciuitates, quae in imperium Athen. concesserant, non iam hostes, sed socii; itaque placet quod habent alii MSS. πόλεων. WASS.

Πόλεων] Hanc optimorum codd. lectionem recepi, quam desiderat etiam rei ratio, vt et superiora et consequentia. Probant eam, praeter Wassium, Abreschius et Heilmannus. GOTTL.

Καὶ χρήματα] Reisk. in Dil. Abresch. p. 31. delet καὶ, hac structura: ἦρχον, χρήματα φέρειν τάξαντες πᾶσι, πλὴν τῶν Λεσβίων. Sed nihil opus: in τάξαντες φέρειν, repetatur ἦρχον, vel ordo sit: Ἀθ. ἦρχον, ναῦς τε — παρασκ. καὶ — τάξ. φόρον. Τὸ καὶ sequi debet ob superius τε. Imperium Athenienſium probat Noster e nauibus imperatis, et e tributo, quod soluere Athenienſibus socii iubebantur. GOTTL.

Καὶ ἐγένετο ἡ ἰδία παρασκευὴ μείζων ἢ ὡς] i. e. ἐγένετο αὐτοῖς ἡ ἰδ. παρ. ε. τ. τ. πόλεμον μείζων, ἢ (ἐγένετο) ποτε, ὡς τὰ κραt. ἤνθησαν. Notandae voces post comparatiuum, ἢ ὡς. vid. Abresch. Auct. p. 415. Reiskius idem esse dicit, ὡς ac ἕως, vel ὅτων· (anim. p. 7) *quam quum olim adhuc integris sociis honestissime optimaque cum fama florerent.* Res fere eodem redit. G.

[Ὅτε εἶχον] In Baf. cod. haec leguntur, quae ante haec verba: ὅτε εἶχον constituenda videntur: τὸ ἑξῆς, ἢ ἤνθησάν ποτε μετὰ τῆς ἀκριφνῆς ξυμμαχίας. ὅτε εἶχον. Quae haud dubie sequi debent et coniungi cum vulgatis. Non addidi, quod facile iis carere possumus. In Aug. desunt Schol. a verbis Χαλεπὰ ὄντα — ad Ἀθηναίων γῶν.] G.

Παντὶ ἑξῆς τεκμηρίῳ πιστεῦσαι] Videtur sumsisse h. l. Noster τὸ πιστεῦσαι pro πιστῶσαι. Sensus desiderat certe hanc vim: »*quorum fidem approbare, confirmare, per omnia fidei faciendae idonea argumenta, per quam sit difficile.* Reiskius haud dubie hac ex causa coniiciebat: πιστῶσαι, (in anim. l. c.) Heilmanus hac vi τὸ πιστεύειν quoque sumi iubet. G.

Χαλεπὰ — πιστεῦσαι] Etsi πιστεύειν possit esse pro πιστῶσαι, firmare, quod aliis exemplis probo in Phil. Thuc. p. 81. 82. hic tamen interpreter magis actiuum pro passiuo, πιστευθῆναι· χαλεπὰ πιστευθῆναι difficilia creditu; difficile sit, licet signis ordine enumeratis, ea credere. BAVER.

Οἱ γὰρ ἄνθρωποι] n. *vulgares*, paullo post vocat πλῆθος. Haec verba vsque ad finem, tanquam digressionem, vncinis inclusi. Apparet hoc e cap. 21. vbi τὰ δὲ, quod indicat, redire Nostrum ad superiorem orationem, digressione interruptam. vid. etiam Schol. ad c. 22. init. G.

Ὁμοίως] *Pariter atque si ξένα, aliena a sua gente essent.* Sic Reisk. in anim. l. c., qui legi quoque posse ὅμως coniicit. Ipse tamen nihil tribuit coniecturae. G.

Ἀθηναίων γῶν τὸ πλῆθος etc.] Vide *Annot.* ad lib. 6. c. 54., vbi fuse hac de re agit *Thucyd.* HVDS.

[Ταῦτα λέγει) In Cass. ἐνταῦθα.] G.

Ἀπεθάνειν] *Interfectum esse.* De huius verbi vsu diximus ad Platonis Menex. c. 15. Ita ἐκπίπτειν, ἀπολέσθαι, ἀποθανεῖν, τελευτᾶν ὑπὸ τῦ — G.

Πρεσβύτατος] Ita *Schol.* Aristoph. Σφ. 500. WASS. Vid. *Meurs.* in Pisistrato Cap. XI. et quae in Praefat. Tom. V. Antiquit. Graecar. habet Vir Clar. *Iac. Gronouius.* DVCK.

Ἦρχε] In Aug. superscr. ἐτυράννει. G.

Πρεσβ. ἦρχε τ. Πεισ. υἱέων] transpositae verba intellige, et per Hyperbaton: ἦρχεν Ἱππ. (ὡφ) ὢν πρεσβ. τ. Πεισ. υἱέων. imperabat, nempe Athenis, Athenienſibus, vt maximus, vel, quia erat maximus (filiorum) inter filios, Pisistrati, qui ideo non imperarent. Quis enim iungere velit, ἦρχε τῶν υἱέων; qui Genitiuus, υἱέων, pendeat a πρεσβύτατος. Hyperbaton ergo est; quod hic monendum vel maxime erat. B.

[i] καὶ [k] Θεσσαλὸς ἀδελφοὶ ἦσαν αὐτοῦ. ὑποτοπήσαντες δέ τι ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, καὶ παράκλημα Ἀριστόδικος καὶ Ἀριστογείτων, ἐκ τῶν ξυνειδότων σφίσιν, Ἱππίᾳ μεμνῆσθαι, τῷ μὲν ἀπέστροπτο, ὡς προειδότος, βουλόμενοι δὲ, πρὶν ξυλληφθῆναι, δράσαντές τι καὶ κινδυνεῦσαι, τῷ Ἱππάρχῳ περιτυχόντες περὶ τὸ [l] Λεωκόριον καλούμενον τὴν Παναθηναϊκὴν πομπὴν διακοσμοῦντι, ἀπέκτειναν. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ἔτι καὶ νῦν ὄντα, καὶ ἃ χρόνῳ ἀμυηστούμενα, καὶ οἱ ἄλλοι Ἕλληνες ἂν ὀρθῶς οἴονται· ὥσπερ, [m] τάς τε Λακεδαιμονίων βασιλέας μὴ μιᾷ ψήφῳ προστίθεσθαι ἑκάτερον, ἀλλὰ [n] δυοῖν· καὶ τὸν Πιτανάτην λόχον αὐτοῖς εἶναι, ὃς οὐδ' ἐγένετο πώποτε. ἕως ἀταλαίπωρος τοῖς πολλοῖς ἡ ζήτησις τῆς ἀληθείας, καὶ ἐπὶ τὰ ἕτοιμα μᾶλλον τρέπονται.)

κα'. Τῶν δὲ τῶν εἰρημένων τεκμηρίων, ὅτι τοιαῦτα ἄν τις νομίζων μάλιστα ἃ διῆλθον, ἐκ

i Μὲν καὶ *Gr.* *k* Θέτταλος *Marg.* alteram tamen lectionem magis Thucydideam esse credit *Steph.* *l* Νεωκόριον *Marg.* sed cum aliunde tum vero ex *Scholiaste* Λεωκόριον scribendum esse discimus, inquit *Steph.* *m* Particulam τε in γε mutandam esse contendit *Steph.* et hunc errorem in aliis etiam locis occurrere monet. *n* Δυοῖν *Gr. Cl.* vt et mox infra, *Reg. Cass.* Aug. Bas. Mosqu. In *Gr.* fuerat δυοῖν, sed deinde factum δυεῖν, id est δυοῖν.

Θεσσαλὸς] Quamuis et apud *Scholiastem* Θετταλὸς scriptum sit, *Thucydidem* tamen hoc geminum ττ pro gemino σσ non vsurpasse constat, θάλασσα etiam, non θάλαττα, dicentem. ST. Θετταλὸς Noster puto numquam. At cum Marg *Aristoph.* Pl. *Plato* in Apol. et alibi, vti et *Aristot. Theophrast. Demosth.* apud D. Halicarn. *Philocherus* apud eundem. *Xenoph.* vtroque modo Codicum vitio, sed frequentius θετ. *Eupolis.* Menand. *Lysippus* in Bacchis apud Stephanum de Vrb. *Aristot.* contra in Rhet. habet Θεσσαλίσκον p. 105. *Herodotus*, sed semel, Θετταλικά. VII. 128. *Dion. Halicarn.* ter nostrum citans exhibet θεσσ. Sic etiam *Aeschylus* Pers. 489. *Euripides* Phoeniss. 331. et bis in Alcest. Hippol. Androm. et alibi: numquam θετταλίκ: denique ττ pro σσ rarissime exhibet, et fere in fragmentis, hoc est, in quibus Grammatici sibi nimium permiserunt. In *Sophocle* ter aut amplius, πράττειν, φύλαττε, ἥντου, ἔλαττον, κρείττωσιν. Sed et haec mihi suspecta. In Comicis et eorum fragmentis nihil frequentius. Infra pro πιτανάτην *Dio Chrysost.* Orat. VI. p. 191. σκυρίτην habet memoriae vitio. Miror hoc non obseruasse *Seldenum*, cuius notas publici iuris fecit Clar. *Wolfius.* Ead. Orat. scribe etiam Παλιμβόθρους. WASS.

Θεσσαλὸς] Non scribendum est cum codd. quibusdam et Schol. Θετταλὸς· vetus Attica dialectus amat duplex σσ. Euripides quoque litteram σ frequentauit. Praeter Intt. ad h. l. et Valkenarium Eruditiss. ad Eurip. Phoen. v. 406. Hemsterhus. ad Lucian. T. I. p. 91 — 93. praeclare de hac re egit. GOTTL.

[Ταῦτα λέγει] Merito Steph. notat Scholiasten, quod Thucydidem partium studiosum reddere voluerit.] G.

[Ὑποτοπήσαντες — ἅμα ἐβουλεύσαντο) Varie legitur hoc Schol. in Rostg. est: ὑποτοπήσαντες τὸ παράκλημα μεμνῆσθαι. τὸ ἅμα ἐβουλεύσαντο. In Aug. ὑποτοπήσαντες, ἀντὶ τοῦ ὑποιοήσαντες. Τὸ ἑξῆς, ὑποτοπήσαντες, καὶ παράκλημα μεμνῆσθαι. Τὸ ἅμα ἐβουλεύσαντο καὶ ἐγνώσθησαν. Vulgata est in Cassel. nisi quod post μεμνῆσθαι est ὅτι, non male, iudice Duckero, qui in edito aliquid deesse putat.] G.

Παράκλημα] Reiskius int. *in operis ipsa molitione*, ἐν ἀκμῇ τοῦ ἔργου. (Anim. p. 7.) G.

Τῷ μὲν ἀπέσχοντο] In Aug. superscr. τῆς ἐπιβουλῆς τῷ Ἱππίᾳ ὀνειδίσοντι. G.

Δράσ. τι] τι intell. cum Emphasi: aliquid *magni* forte, vtile, illustre. BAUER.

[Τοῦτό ἐστιν) Steph. coniicit: τοιοῦτό ἐστιν.] G.

[Ἦρχε τυραννῶν) Sic correxi, pro vulg. τυράννων, vt monuit Stephanus.] G.

[Ἐπιβουλευσάμενοι) Stephan. malit: ἐπιβουλεύσαντες Ἱππίᾳ. Abresch. in Dil. p. 32. non diffitetur, esse vocem mediam vsus rarioris; sed structuram non cum linguae genio pugnare; quod exemplis quibusdam docet.] G.

[Αὐτὸν τὸν) Dedi cum Steph. pro τὸν αὐτόν.] G.

Λεωκόριον] Cum aliunde, tum vero ex *Scholiaste* Λεωκόριον scribendum esse discimus. STEPH. De Leocorio *Hudson.* ad Lib. VI. c. 57. Add. *Mauss.* ad Harpocrat. in Λεωκόριον, et quae ad *Meurs.* Panathen. c. XIX. in Praefat. Tom. VII. Antiq. Graec. adnotat *Gronouius.* DVCK.

Λεωκόριον] Templum ἐν μέσῳ τῷ Κεραμεικῷ. v. Harpocr. et Mauss. p. 230. G.

[Παίδων σφαγὴ) Praecuntibus codd. Bas. et Aug. correxi παίδων pro παιδός, re ita postulante. Leos filias, Praxitheam, Theopam et Eubulam, pro salute publica deuouit. v. Ael. V. H. L. XII, 28. et Periz.] G.

[Τὰ ἐγγυτάτῳ χρόνῳ) In Bas. Cass. et Aug. τὰ ἐγγὺς τῷ χρόνῳ· in Rostg. τὰ ἐγγὺς τῶν χρόνων. Subint. in τὰ ἐγγυτάτῳ χρόνῳ, γενόμενα.] G.

[Οὐκ ὀρθῶς οἰονται) Hoc Schol. inserui ex Aug.] G.

Τάς τε Λακεδαιμ.] Particulam τε in γε mutandam esse contendo, et hunc errorem in aliis etiam locis occurrere moneo. STEPH. Locum *Herodoti* (qui occurrit, lib. 6. c. 57.) falsi arguit *Thucydides*, non expresso tamen *Herodoti* nomine, ob antiquioris (vt putat *Palmerius*) reuerentiam. Vide *Meursium* de Regno Laced. c. 23. HVDS.

Ὥσπερ, τάς τε Λακεδαιμονίων βασιλέας —] *Veluti*, s. *exempli caussa Lacedaemoniorum reges — assensum suum non vno, sed duobus calculis declarare, vt et —* καὶ respondet superiori τε, quod male mutari volebat Stephanus in γε. Gemino exemplo demonstrat sententiam suam: τάς τε Λακ. β. — καὶ τὸν — Monuit hoc quoque contra Stephanum Abresch. Dil. p. 31. Ceterum refutat h. l. Herodotum L. VI. 57. — τῶν βασιλήων γέρεα, δύο ψήφους τιθεμένους, τρίτην δέ, τὴν ἑωυτῶν, scil. τὰς — προσήκοντας ἔχειν. Monuere hoc post Meursium et Palmerium, Wesselingius et Valkenarius, ad l. c. Herod. Facit hoc Thucydides subinde, vt tacite contra patrem historiae dissensum suum declaret, v. c. L. II. 97. collat. cum Herod. V, 3. ad quem locum lectu digna notauit laudatus Valkenarius. In cod. Aug. τῷ προστίθεσθαι superscriptum est: ἀντὶ τοῦ ψηφίζεσθαι. G.

[Λακεδαιμονίων βασιλεῖς) In Aug. interscribitur δύο. Ita etiam in Cass. et Rostg.] G.

Μιᾷ ψήφῳ προσί9.] Hoc eodem verbo cum eodem nomine vtitur pag. 25. sed cum eius accusatiuo, non dativo. Legimus enim, ἃ γὰρ ἡμεῖς, Σαμίων ἀποστάντων, ψῆφον προσεθέμεθα ἐναντίαν ὑμῖν. STEPH. Δυεῖν, quae vulgata scriptura est, de-

ſalum eius fuiſſe fratres. Harmodium vero et Ariſtogitonem ſuſpicatos illo die, et ſtatim aliquid a ſociis ſuae coniurationis conſciis Hippiae indicatum, ab hoc quidem vt praemonito abſtinuiſſe, ſed cum vellent, antequam comprehenderentur, aliquod *memorabile* facinus vel ſuo cum periculo facere, Hipparchum, in quem inciderant ad fanum, quod Leocorium appellatur, in Panathenaica pompa exornanda occupatum interfeciſſe. Alia quoque multa, quae nunc etiam exſtant, necdum propter vetuſtatem memoria exciderunt, caeteri quoque Graeci non recte opinantur: veluti, Lacedaemoniorum Reges in ſuffragiis ferendis, non ſingulis quemque, ſed binis vti calculis; et Pitanatem cohortem apud eos eſſe, quae nunquam fuit. Adeo apud plerosque ipſa veritatis inueſtigatio eſt laboris impatiens, et ad ea, quae ſunt in promtu, potius ſe conuertunt.

21. Ex his autem *neceſſariis* ſignis, quae dixi, ſi quis res a me narratas, tales potiſſimum eſſe ducat,

Ἵππαρχος δὲ καὶ Θετταλὸς] ταῦτα λέγει ὁ συγγραφεὺς ὡς καὶ αὐτὸς ὢν τῆ γένυς τῶν Πεισιστρατιδῶν, καὶ διαβάλλει τὲς περὶ Ἁρμόδιον. Ὑποτοπήσαντες δέ τι] ὑπονοήσαντες, ὑπολαβόντες τὸ ἔξῆς, ὑποτοπήσαντες, καὶ παραχρῆμα μεμηνύσθαι, ἀμὶ ἐβελεύσαντο, καὶ ἐγνώσθησαν. Ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ] ἐν ᾗ δηλονότι συνέθεντο ἀνελεῖν τὸν τύραννον. Τῷ Ἱππάρχῳ περιτυχόντες] ὁ λέγει, τοῦτό ἐσιν, ὅτι Ἱππίας μᾶλλον ἦρχε τυραννῶν, ἢ Ἵππαρχος. ἀδελφὸς δ' ἦν Ἱππίᾳ ὁ Ἵππαρχος. ἀνῃρέθη δὲ παρὰ Ἁρμοδίᾳ καὶ Ἀριστογείτονος, ἢ ὡς οἱ Ἀθηναῖοι ᾤοντο, τύραννος ὢν, ἀλλ' ὡς ὅτός φησιν, αὐτοὶ μᾶλλον ἐπιβελευσάμενοι Ἱππίαν, καὶ γνωσθέντες, ἐπεὶ εὗρον τὸν αὐτὸν Ἵππαρχον, ἀδελφὸν ὄντα τῷ Ἱππίᾳ, περὶ τὸ Λεωκόριον, ἀπέκτειναν. Περὶ τὸ Λεωκόριον] ἐλίμωξέ ποτε ἡ Ἀττικὴ, καὶ λύσις ἦν τῶν δεινῶν, παίδων σφαγή. Λεὼς ὖν τις τὰς ἑαυτῦ κόρας ἐπιδέδωκε, καὶ ἀπήλλαξε τῆ λιμῷ τὴν πόλιν. καὶ τύτων ἱερὸν ἐγένετο ἐν τῇ Ἀτλικῇ, καλύμενον Λεωκόριον. Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ἔτι] ἐτιτείνει τὸ ἄτοπον τῶν ἀνθρώπων, ὅτι ὃ μόνον τὰ παλαιὰ, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐγγυτάτῳ χρόνῳ ἀβασανίσως ἀκύσι. τὸ γὰρ τῶν Πεισιστρατιδῶν, ἀρχαῖον. Οὐκ ὀρθῶς οἴοντοι] αἰνίτ]εται τὸν Ἡρόδοτον. Λακεδαιμονίων βασιλέας] οἱ γὰρ Λακεδαιμονίων βασιλεῖς ψήφυς ἔφερον ἐν τῇ γερυσίᾳ ἑκάτερος ἕνα, διτὴν ἔχοντα δύναμιν. Ἀλλὰ δυεῖν] ὐκ ὀρθῶς οἴοντοι μὴ μιᾷ ψήφῳ προσίθεσθαι ἑκάτερον, ἀλλὰ δυεῖν. Καὶ τὸν Πιτανάτην] ἀπὸ Πιτάνης κώμης. Ἡρόδοτος μαρτυρεῖ, ὅτι ἦν ὁ Πιτανάτης λόχος, Πιτανάτης κληθεὶς ἀπὸ Πιτάνης, κώμης Λακωνικῆς. Οὕτως ἀταλαίπωρος] ἀνεξέτασος. Καὶ ἐπὶ τὰ ἕτοιμα] τὰ εὐχερῆ, καὶ ἀναπόδεικλα. Ἐκ δὲ τῶν εἰρημένων] τὸ ὑπερβατὸν ὕτω, τὰ μὲν ὖν παλαιὰ, τοιαῦτα εὗρον. εἶτα μετὰ τὰ παραδείγματα ὕσερον πρὸς τῦτο ἀποδίδωσι τὸ,

fenditur teſtimonio *Euſtathii* ad Hom. Il. κ'. p. 802. add. *Nunnes.* ad Phrynich. p. 42. DVCK.

Et Pleonasmus hic eſt, et Ellipſis: haec vocabuli ψῆφον, ſupplendi ad verbum προσίθεσθαι, hic in ipſo voc. ψήφῳ, cum integra phraſis ſit, ψῆφον προσίθεσθαι μιᾷ ψήφῳ. Similimus Taciti locus eſt, Ann. 2, *intendentis* manum repulit, i. e. repulit manum intendentis ſibi manum, vel, illam. Et ex Noſtro conferas c. 14. naues non habebant per *omnem* (*nauem*) tabulata; vbi ſimiliter et deeſt voc. ναῦς, et rurſus tamen redundat. Mira prorſus ratio, vix tamen mollius effingenda. Ceterum et Herodotus ita enarrat rem ipſam L. 6. p. 183. Ed. Heru. vt videatur in eodem errore verſatus, quem Thuc. notat; dicit enim, abſentibus regibus, ſeniores poſuiſſe δύο ψήφους αὐτέων, *duo* ſuffragia illorum nomine et vice. Ceterum προσίθεσθαι hic eſt pro ſimplici τίθεσθαι, quo et Herod. vtitur. BAVER.

Ἀλλὰ δυεῖν] Auctoritatem huius ſcripturae, quae recentior putatur, probat Euſtathius, Il. κ. p. 802, a Duckero laudatus: Τὸ δὲ δυεῖν σπάνιον πᾶρὰ τοῖς παλαιοῖς (aliter ad Odyſſ. φ. p. 1907.); ἐπὶ δ' ὅμως παρὰ Θουκυδίδῃ, qui huc reſpexit; it. ad L. IIII. 8. vbi vid. Erud. Duck. et IIII, 28. Ceterum docet quoque hic locus, τὸ δυεῖν, et dandi, non modo gignendi caſu poni, contra Phrynichum, p. 90. ed. Paui: Δυεῖν ἐπὶ μόνης γενικῆς τίθετοι, οὐχὶ δὲ δοτικῆς. G.

[Μὴ μιᾷ) Negatiuam, admonitu Steph., addidi, quae eſt in textu. Hoc Schol. deeſt in Caſſ. et Aug.] GOTTL.

Πιτανάτην λόχον] A Pitana, δήμῳ, ſiue oppido minori Laconico, cuius mentionem facit Herod. III. 55. cf. Valken. obſ. ad h. l. Cohors Πιτανάτης autem occurrit apud Herod. VIII. 52. qui Amompharetum tribunum fuiſſe dicit τῆ Πιτανητέων λόχυ. G.

[Ἡρόδοτος —) e cod. Baſ. et Aug. addidi. v. not. In Aug. eſt: λέγει δὲ ἀπὸ — leg. λέγεται δὲ — In eodem cod. deeſt Schol. ad Οὕτως ἀταλαίπωρος.] G.

Ὃς δὲ] ἐγένετο] Ita *Heſych.* ὁ Πιτανάτης λόχος αὐτοσχεδιάζεται, ὐκ ὢν ταῖς ἀληθείαις. Vide *Meurſii* Att. Lect. l. 1. c. 16. Non dubito, quin *Herodotum* hic quoque innuat *Thucyd.* qui l. 9. c. 52. huius cohortis mentionem facit. HVDS. add. *Spanhem.* ad Callimach. hymn. in Dian. v. 172. et *Th. Gale* ad Herod. l. d. DVCK.

Οὕτως ἀταλαίπωρος] Sic fere *Ariſtophanes* in Danaidibus: ὕτως αὐτοῖς ἀταλαιπώρως ἡ ποίησις διέκειτο. Hunc locum *Thucydidis* procul dubio ante oculos habuit *Dionyſ. Halicarn.* quum ſcriberet p. 234. ὕτως ὀλίγον ἐσὶν ἐν ταῖς ἱσορίαις αὐτῆ τὸ περὶ τὴν ἐξέτασιν ἀληθείας ἀταλαίπωρον. nonnulli legendum eſſe ſuſpicantur ταλαίπωρον. vereor ne male. STEPH.

Hunc locum laudauit Syneſ. in calu. encom. p. 73. Ἕλλησι γὰρ ἀταλαίπωρος τῆς ἀληθείας ἡ ζήτησις, ὡς ἐν δίκῃ τὸ γένος ὁ συγγραφεὺς (n. Thucydides) ἐλοιδόρησε. Imitatus eſt eum, vt iam Steph. et Duck. in emend. p. 665. notarunt, Dionyſ. Hal. L. IIII. A. R. p. 718. Reisk. vbi de Fabio hiſtorico: ὕτως ὀλίγον ἐσὶν ἐν ταῖς ἱσορίαις αὐτῆ τὸ περὶ τὴν ἐξέτασιν τῆς ἀληθείας ἀταλαίπωρον. In Reisk. eſt εὐταλαίπωρον, ex mera coniectura. Caſaub. addit ὐκ hoc loco Thucydideo motus: οὐκ ὀλίγον ἐσὶν — quod probabilius eſt. G.

Ἕτοιμα] i. e. quae nil negotii habeant, expoſita ſint et peruulgata, facile inueniantur, nempe auditione et fama, quam et noſſe et ſequi, in promtu ſit. Ita Hor. Carm. 1, 31, 17. *frui paratis*, i. e. parabilibus, quae facile habeam et ſine moleſtia conſequar. BAVER.

Ἐκ δὲ τῶν εἰρημένων] Referuntur haec ad ſuperiora, digreſſione finita, vt τὸ ὅμως indicat. Abreſchius diluc. p. 32. orationem aptiorem ſuperioribus reddit ita: ὅμως δέ τις νομίζων, (i. e. εἰ δέ τις ὅμως νομίζοι) ἐκ τ. εἰρ. τεκμ., τοιαῦτα εἶναι μάλιςα ἃ διῆλθον — ἡγησάμενος δὲ (i. c. ἡγήσαιτο δὲ) εὑρῆσθαι ἀποχρώντως ὡς παλαιὰ, ὐχ ἁμαρτάνοι. Mox in τοιαῦτα, ſubaudit Reisk. οἷα εἶτον. G.

ἁμαρτάνοι· καὶ ὅτε [o] ὡς ποιηταὶ ὑμνήκασι περὶ αὐτῶν, ἐπὶ τὸ μεῖζον κοσμοῦντες, μᾶλλον πιστεύων, ὅτε ὡς λογογράφοι ξυνεθεσαν ἐπὶ τὸ προσαγωγότερον τῇ ἀκροάσει, ἢ ἀληθέστερον, ὄντα ἀνεξέλεγκτα, καὶ τὰ πολλὰ ὑπὸ χρόνου αὐτῶν ἀπίστως ἐπὶ τὸ μυθῶδες ἐκνενικηκότα· εὑρῆσθαι δὲ ἡγησάμενος ἐκ τῶν ἐπιφανεστάτων σημείων, ὡς παλαιὰ εἶναι, ἀποχρώντως. καὶ ὁ πόλεμος ὅτος, [p] καίπερ τῶν ἀνθρώπων, ἐν ᾧ μὲν ἂν πολεμῶσι, τὸν παρόντα ἀεὶ μέγιστον κρινόντων, παυσαμένων δὲ, [q] τὰ ἀρχαῖα [r] μᾶλλον θαυμαζόντων, [s] ἀπ' αὐτῶν τῶν ἔργων σκοπῶσι, δηλώσει ὅμως μεῖζον γεγενημένος αὐτῶν.

κβ'. Καὶ ὅσα μὲν λόγῳ εἶπον ἕκαστοι, ἢ μέλλοντες πολεμήσειν, ἢ ἐν αὐτῷ ἤδη ὄντες, χαλεπὸν τὴν ἀκρίβειαν αὐτὴν τῶν λεχθέντων διαμνημονεῦσαι ἦν, ἐμοί τε ὧν αὐτὸς ἤκουσα, καὶ τοῖς ἄλλοθέν ποθεν ἐμοὶ [t] ἀπαγγέλλουσιν· ὡς δ' ἂν ἐδόκουν [v] μοι ἕκαστοι περὶ τῶν ἀεὶ παρόντων τὰ δέοντα [x] μάλιστα εἰπεῖν, ἐχομένῳ ὅτι ἐγγύτατα τῆς ξυμπάσης γνώμης [y] τῶν ἀληθῶς λεχθέντων, ὅτως εἰρῆσθαι. [z] τὰ δ' ἔργα τῶν [a] πραχθέντων ἐν τῷ πολέμῳ, οὐκ ἐκ [b] τοῦ παρατυχόντος πυνθανόμενος ἠξίωσα γράφειν, οὐδ' ὡς ἐμοὶ [c] ἐδόκει, ἀλλ' εἴς τε αὐτὸς παρῆν, καὶ περὶ τῶν ἄλλων, ὅσον δυνατὸν, ἀκριβείᾳ περὶ ἑκάστου

o Ὡς οἱ ποιηταὶ *Cl.* p Καίπερ πάντων ἀνθρώπων *Reg.* q Τἀρχαῖα *Dionys. Hal.* r Θαυμαζόντων μᾶλλον *Cass. Aug.* s Ἐκ αὐτῶν *Ar.* t Ἀπαγγελλουσιν malit *Sylburg.* ad Dion. Halic. p. 146. v Ἐμοὶ *Reg. Cass. Aug.* x Μάλιστ' εἰπεῖν *Cass. Aug.* y Τῶν ὡς ἀληθῶς *Ar. C. Dan.* z Τὰ δὲ ἔργα *C.* τὰ γὰρ ἔργα *Ar.* a Λεχθέντων *Marg. Ald. Bas.* non probat *Steph.* In *Reg.* pro varia lectione adscriptum erat γρ. τῶν λεχθέντων. Bas. cod. habet πραχθέντων. b Τῶν παρατυχόντων *Reg.* c Δοκεῖ *Reg. Cass. Aug.*

Λογογράφοι] Primo articulus deest *ci λόγογρ.* deinde ipsi historici, rerum scriptores, intelligi possunt, immo debent, qui et sic dicuntur, et *λόγοι* historiae sunt, vt apud Lucam, Act. 1, 1. *τὸν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην*, priorem historiam scripsi; neque vero praeter poëtas alii tum erant, qui ista componerent in modum fabularum Romanensium, vel heroicarum. Herodotus quidem suas narrationes semper appellat *λόγου* vocabulo, vt 2, 35. et alibi. Et vero Herodotus ipse fabulosus interdum est, et auribus magis, quam fidei rerum, seruit: quod et Theopompi crimen est. Quid, quod et rhetores esse possunt *λογοποιοί*, vt Isocrates in Panegyrico, alii? Nam et orationes dicuntur *λόγοι*, vt c. 22. *λόγῳ εἶπον*: Ita Paullus, 2 Cor. 10, 10. *λόγον* opponit *ἐπιστολαῖς*. BAVER.

[Τὸν Ἡρόδοτον] In Rostg. ita legitur: Ἡρόδοτος *μαρτυρεῖ*, ὅτι ἦν ὁ Πιτανάτης λόχος.] GOTTL.

[Οὐκ ἐλέγχως] In Aug. hoc Schol. refertur ad v. *ὑπὸ χρόνου*, et sic legitur: ἐλέγχως οὐδὲ ἀποδείξεις ἔχοντα, οὐδὲ ἀληθῆ. Schol. ad καὶ τὰ πολλὰ deest.] G.

Ἀπίστως] Aduerbium hic notat: ita, vt iam credi non possint; incredibiliter aucta, vltra fidem exaggerata: ὥστε εἶναι ἄπιστα. B.

Ἐπὶ τὸ μυθῶδες ἐκνενικηκότα] *Vetustate temporis in fabulas degenerarunt:* quasi, *obtinuerunt, vt in fabularum numero reponerentur.* Sic expl. in margine Ald. Vinar. Reiskius in Dil. Abresch. p. 33. sine vlla caussa emendat: ἄπιστα καὶ ἐπὶ τὸ μυθῶδες — Paullo post v. 4. lacunam statuit aliquot verborum, hunc circiter in sensum: *ὡς περὶ τῶν πάλαι δεῖ ἐνοεῖν. „Non erret quis putans, ex signis exstantioribus satis deprehendi, quomodo oportcat de rebus antiquis iudicari* In anim. p. 7. idem Reisk. pro ἀπίστως, vult legi aut ἀπύστως, *absque sensu*, aut ἀίστως, *insensibiliter, inobseruate*, aut tandem ἀπὸ vel ἐκ πίστεως, *quae peruicerunt, vt e fide pristina, qua gauderent olim, ad fabularum speciem deciderent.* Vereor, vt eruditus lector aliquam eligat harum emendationum. G.

Ὡς παλαιὰ εἶναι] In Aug. superscr. *οὐχ ἁμαρτάνει δηλονότι.* Marg. Flor. Vin. habet ὅτω, quae explicatio est τῷ ὡς. G.

Ὡς παλ. εἶναι ἀποχρ.] Aduerbium hoc, *ἀποχρώντως, satis*, pendet aut ab *εὑρῆσθαι, ἀποχρ. εὑρ.* satis (certo, liquido, perspicue,) inueniri, (credat,) *ὡς παλαιὰ εἶναι*, vt in rebus antiquis potest, quoad perduci ad notitiam certam fidemque possit illarum obscuritas; ita εἶναι redundet, vt in *ἑκὼν εἶναι*, v. Ind. Aut pendet ab εἶναι, tali ordine ac sensu: *εὑρῆσθαι εἶναι ἀποχρώντως*, scil. *μεγάλα, ἐπιφανῆ*, magna, illustria, *ὡς παλαιὰ*, qualia esse possint antiqua, nondum satis exculta et constituta. Illud praeplacet, tum, quia negauit, magna fuisse illa vetera; tum, quia, difficile esse, dixit, aliquid certi de his inuenire aut constituere. Possis et sic: *εὑρ. ἀποχρ. εἶναι ὡς παλ.* satis certo inueniri esse talia, qualia esse par sit vetusta. Tunc tamen diceret, *οἷα*. BAVER.

[Ἀντὶ τοῦ ὄντα] Male. Valla recte cepit: *„Sentietque compertum esse manifestissimis signis, ita se vetera habuisse.*] GO.

[Ἡ περιοχὴ — ὅτως εἰρῆσθαι) Rostg. codex ita: *ἡ περιοχὴ τῶ λόγω ὅτως φαίνεται. διῆλθον.* Leg. *ὅτως φαίνεται.* In Aug. *ἡ π. τ. λ. ὅτως φαίνεται· διῆλθεν αὐτὰ, ὡς πρέπει τὸν παλαιὰ διηγέμενον πράγματα ἀρκούντως εἰπεῖν.* E consensu horum codd. videtur ὅτως pertinere ad *φαίνεται*, quod in vulgatis deest. In Aug. legendum *διῆλθον*. Accusatiuus *διηγέμενον* potest locum habere; non enim refertur ad *πρέπει*, sed ad inf. *εἰπεῖν*, vt in latina lingua quoque dicitur. Cod. Rostg. quoque habet *διηγήμενον*. In Bas. legitur: ὅτως, *φησὶ*, *διῆλθον.*] G.

Καὶ ὁ πόλ.] καὶ hic est pro *εὖν*, vel sign. sic etiam hoc bellum, vel, ita fiet, vt hoc bellum — — appareat. B.

[Λείπει τὸ τεύνυν) Vult Schol., καὶ esse positum pro καὶ τεύνυν. Τὸ Πελοποννησίων pertinet ad *πόλεμος*. v. Steph.] G.

[Τῶτο γὰρ ἐσι τὸ αὐτῶν) Duplex est interpretatio *αὐτῶν*. Prior *περὶ τῶν ἀρχαίων* refertur ad verba praecedentia: *τὰ ἀρχαῖα μᾶλλον θαυμαζόντων*. Posterior videtur merito Stephano arguta nimis et inepta.] G.

Παυσαμένων] Sc. *ἀνθρώπων* bellum gerere. In Marg. Flor. Vin. *παυσαμένω*. Tanquam sic scribendum fuisse Thucydidi V. D. indicare volebat, ob superius *πόλεμος*. G.

Λόγῳ εἶπον] In orationibus habendis, quae sunt partim e genere deliberatiuo, (ἢ *μέλλοντες πολεμήσειν*) partim cohortationes ad virtutem, (ἢ *ἐν αὐτῷ ἤδη ὄντες*). G.

Ὅσα μὲν λ. εἶπ.] Illud ὅσα non habet verbum, quo referatur: nam sequitur, *χαλεπὸν τὴν ἀκρίβ. διαμνημονεῦσαι ἦν.* Nouus ergo accusatiuus interuenit, *τὴν ἀκρίβειαν*· est ergo, ὅσα εἶπον, pro, εἴ τινα εἶπον, si qua dixerunt; vel: quod attinet ea, quae — dixerint. BAVER.

Λόγῳ εἶπον] Non redundat *λόγῳ*, primo, quia notat orationes iustas, publice habitas: deinde, quia infra opponuntur *τὰ ἔργα τῶν λεχθέντων*, quod vide. B.

[Ὅσα μὲν λόγῳ) Hoc caput praefixi verbis sequentibus, e

quales eas esse dixi, et non potius credat, *eas esse tales*, quales ipsi poetae celebrarunt, *eas* cum ornatu in maius extollentes; neque quales memoriae prodiderunt orationis solutae scriptores, qui, vt auditorum aures capiant, verborum illecebras potius, quam veritatem consectantur, *quae res* cum nullis nitantur argumentis, pleraeque etiam ob ipsarum vetustatem in fabulas abierunt, ita vt (quod vsus obtinuit) nulla fides ipsis habeatur: sed existimet *res istas* ex manifestissimis indiciis *a me* satis *accurate* peruestigatas, quoad res vetustae peruestigari possunt, hic profecto non errauerit. Et licet homines praesens bellum, in quo gerendo versantur, semper maximum iudicent, eoque finito, vetera vehementius admirentur, tamen iis, qui ex ipsis rebus gestis *bella* perpendunt, *hoc bellum superioribus* illis *se* maius fuisse demonstrabit.

22. Et omnia quidem, quae singuli verbis expressерunt, aut cum bellum essent gesturi, aut cum iam id gererent, ipsamque rerum dictarum exquisitam rationem memoria retinere difficile fuit, cum mihi, qui res a me ipso auditas narro, tum etiam aliis, qui *eas* aliunde *acceptas* mihi renuntiarunt. Verum vt singuli semper de rebus praesentibus ea, quae maxime consentanea erant, mihi ad vniuersam rerum vere dictarum sententiam *summamque*, quam proxime *coniecturis* accedenti dicere videbantur, sic *a me* commemorata sunt. At vero res in ipso bello gestas, non quas a quolibet audiui, dignas duxi, quas scriberem, neque vt mihi videbantur: sed et eas, quibus ipse interfui, et quas singulatim ex aliis,

ἐκ δὲ τῶν εἰρημένων. Οὔτε ὡς λογογράφοι] αἰνίττεται τὸν Ἡρόδοτον. Προσαγωγότερον] τὸ ἡδύτερον, ὃ προσάγει. Ἀνεξέλεγκτα] ἐκ ἐλέγχους, ὑδὲ ἀποδείξεις ἔχοντα, οὐ' ἀληθῆ ὄντα. Καὶ τὰ πολλὰ ὑπὸ χρόνου] τὸ ἐξῆς, τὰ πολλὰ αὐτῶν. Ὡς παλαιὰ εἶναι] ἀντὶ τοῦ ὄντα. Ἀποχρώντως] ἡ περιοχὴ τοῦ λόγου, ὅτιοσὶ διῆλθον αὐτὰ, ὡς πρέπει τῷ διηγουμένῳ πράγματα ἀρκούντως εἰπεῖν. Καὶ ὁ πόλεμος ὅτος] λείπει τὸ τοίνυν. τῶν Πελοποννησίων. τὸ ἑξῆς, καὶ ὁ πόλεμος ὅτος τοῖς ἀπ' αὐτῶν τῶν ἔργων σκοπῶσι δηλώσει, ὅτι μείζων ἐστὶ γεγενημένος τῶν ἀρχαίων. τοῦτο γάρ ἐστι, τὸ, αὐτῶν, ἢ τῶν Ἀθηναίων καὶ Πελοποννησίων. τελέσι, μείζων τῆς δυνάμεως αὐτῶν ἐγένετο. Ὅσα μὲν λόγῳ εἶπον] προκαλασκευάζει τὰς δημηγορίας. Χαλεπὸν τὴν ἀκρίβειαν] χαλεπὸν ἦν ἐμοί τε αὐτῷ, φησὶν, ὧν ἤκουσα, καὶ τοῖς ἀπαγγέλλουσί μοι, τὴν ἀκρίβειαν τῶν λεχθέντων διαμνημονεῦσαι. ὡς ἐδόκουν τοίνυν ἐμοὶ τὰ δέοντα εἰπεῖν, ἐχομένῳ μοι τῆς ὅλης γνώμης, ἐγγύτατα τῶν ἀληθῶς λεχθέντων, ὅτιος εἴρητο. τυτέτιν, ὡς ἔδοξα δὲ, ὅτι εἶπον ἂν ἀληθῶς, ὅτιος εἴρηκα, εἰ καὶ μὴ αὐτὰ ἐκεῖνα τὰ λεχθέντα ῥήματα· ἐπιτηδείως τὴν ἄγνοιαν προφασίζεται, ἵνα χρήσηται τοῖς οἰκείοις ἐνθυμήμασιν. Οὐδ' ὡς ἐμοὶ ἐδόκει] ἐπειδὴ φιλαθήναιος δοκεῖ, τοῦτο λέγει. Ἀλλ' οἷς τε αὐτὸς παρῆν] ἐτρατήγει γὰρ καὶ

cod. Caſſ. vt Steph. iam viderat, et transpoſui. Nam vulgo poſt ὑδ' ἀληθῆ ὄντα lin. 2. ſcripta legebantur. In cod. Roſtg. quoque alieno loco, poſt ἀρκούντως εἰπεῖν, haec verba poſita erant. Confirmat rem auctoritas cod. Aug., in quo Schol. προκατασκευάζει — ad marg. c. 22. init. ſcriptum eſt. GOTTL.

Ἐν αὐτῷ ἤδη ὄντ.] ſcil. τῷ πολέμῳ, vel, ἐν τῷ πολεμεῖν. Alterutrum repete ex πολεμήσειν. BAVER.

Χαλεπὸν τὴν ἀκρίβειαν αὐτὴν] n. verba dicentium eadem memoria tenere et litteris conſignare difficile fuit. Totus locus egregium teſtimonium de praeſtantia et ſumma fide hiſtoriae Thucydideae exhibet. G.

Ἀκρ. τ. λεχθ.] Ipſa verba orationum, vel, τὰ λεχθέντα διαμνημον. ἀκριβῶς, κατ' ἀκρίβειαν· abſtractum pro concreto, ἀκριβῆ, vel ἀκριβῶς, vt erant, ad verbum, vt dicta ſunt, vt vere habitae conciones. BAVER.

[Ἐπιτηδείως) Haec verba modo, ſuperioribus omiſſis, repetiuntur in Aug. Innuit his, Thucydidem apte ignorationem ſuam praetexere, vt enthymemata, orationibus inſerta, tacite defendat.] G.

Τῶν ἀεὶ παρόντων] Non abundat τὸ ἀεὶ, nec interpretem puto recte cepiſſe vim particulae, cuius vſus eſt elegans. Τὰ ἀεὶ παρόντα, ſunt res, ſerie et nexu inter ſe ita copulatae, vt nunquam abeſſe debeant. Notauit vſum τῶ ἀεὶ Weſſel. ad Diod. T. II. p. 456. et nos diximus quaedam de h. part. ad Menexenum Platon. c. 8. p. 31. G.

Περὶ τῶν ἀεὶ παρόντων] neſcio, quid ſibi velit explicatio B. Gottleberi, quae neque e verbis efficiatur, vbi adſit περὶ, de rebus; neque ἀεὶ παρόντα ſint res neceſſariae et conſentaneae; immo haec ſunt τὰ δέοντα, Noſtro memorata. Quid ſimplicius, quam, vertere: de rebus, quae ſuo quaeque tempore agendae proponerentur, inſtarent, adeſſent; de qualibet cauſſa? Haec eſt vis Thucydidea τῆς ἀεὶ, *jubinde*, aliud alio tempore, *von Zeit zu Zeit; über die reſpective, jedesmalige Sache, Angelegenheit.* v. Ind. in ἀεί. B.

Πραχθέντων ἐν τῷ] Participium λεχθέντων margini adſcriptum habere hic locum non poteſt: ac ne alterum quidem, πραχθέντων, fuiſſe adiiciendum videri poſſit: ſed talis pleonasmus in hac adiectione eſſe, qualis eſt paulo ante, vbi dicitur, καὶ ὅσα μὲν λόγῳ εἶπον ἕκαστοι. STEPH.

Ἔργα τῶν λεχθέντων] i. e. res ipſae, veritas eorum, quae dicerentur: quod verum eſſet ex iis, quae (vulgo) referrentur, vel ad me deferrentur. Λεχθέντα autem dupliciter intelligas, ac fortaſſe coniunctim, vt eſt confertus et πυκνὸς ſenſibus Thucydides: partim, quae in orationibus ponerentur a concionantibus: vt ἔργα ſint res ipſae, de quibus dicerent; partim, quae vulgo ferrentur et geſtae narrarentur. Omnino mihi in mentem venit, ſupra poſita, ὅσα λόγῳ εἶπον, non ſpectare vtique conciones habitas, ſed omnino ſermones, rumores vulgo iactatos, et ad Noſtrum delatos: quorum ἀκρίβεια ſit, veritas, quod verum in iis eſſet, a quibus ſe excerpſiſſe, dicat, quae viderentur conſentanea rei. In quo tamen non aſſeuero: hoc dico, *poſſe* ita explicari, nec

ἐπεξελθών. ἐπιπόνως δὲ εὑρίσκε]ο, διότι οἱ παρόντες τοῖς ἔργοις ἑκάστοις, ἃ ταυτὰ [d] περὶ τῶν αὐτῶν ἔλεγον, ἀλλ' ὡς [e] ἑκατέρων [f] τὶς εὐνοίας ἢ μνήμης ἔχοι. καὶ ἐς μὲν ἀκρόασιν ἴσως τὸ μὴ μυθῶδες αὐτῶν, ἀτερπέστερον φανεῖται. ὅσοι δὲ βουλήσονται τῶν τε γενομένων τὸ σαφὲς σκοπεῖν, καὶ τῶν μελλόν]ων ποτὲ αὖθις, κατὰ τὸ [g] ἀνθρώπειον, [h] τοιούτων ὄντων καὶ παραπλησίων ἔσεσθαι, ὠφέλιμα κρίνειν αὐτὰ, ἀρκούν]ως ἕξει. κ]ῆμά τε [i] ἐς ἀεὶ μᾶλλον, ἢ ἀγώνισμα ἐς τὸ παραχρῆμα ἀκούειν, ξύγκειται.

d Ἐπὶ *Vaſe.* *e* Ἑκατέρῳ *Reg. Caſſ.* Aug. *f* τῆς *Gr.* *g* Ἀνθρώπειον *Marg. Cl. Reg. Caſſ. Dion. Halic.* In *Gr.* ἀνθρώπινον. *h* Τοιούτων ὄν]ων καὶ παραπλησίων *Marg.* lectionem in contextu retinendam ſuadet *Steph.* In Aug. deeſt ὄντων, vt apud Dionyſ. p. 824. *i* Εἰς *Reg. Caſſ.* Auguſt. Paullo poſt ἐστὶν in *Baſ.*

quidquam eſſe in textu, quod de concionibus publicis vtique cogat interpretari. BAVER.

[οὐδ' ὡς ἐμοὶ ἐδόκει) E cod. Aug. hoc caput Scholio praefixi. Verum vidit iam Steph. In Schol. ad ἀλλ' οἷς τε αὐτὸς παρῆν in Aug. deſunt, quae poſt ἰσορίας ſequuntur.] GO.

Ἐπεξελθών] i. e. παρηκολουθηκὼς ἄνωθεν πᾶσιν ἀκριβῶς. Reiskius ſuſpicatur, in animadu. p. 7., deeſſe εὗρον. Debebat tale quid ſequi, non participium; ſed ſubaudiendum ἐπυθόμην e ſuperiori πυνθανόμενος, in verbis παρὰ τῶν ἄλλων, „*ab aliis audiui*, περὶ ἑκάστου — *re quacunque, quoad fieri potuit, accuratiſſime inueſtigata.* GOTTL

[Ἐρευνῶν) Minus plena interpretatio. Ἐπεξέρχεσθαι enim eſt, rem diligenter perſequi oratione paullo longiori, praevia inueſtigatione. Ita L. III, 67.] G.

[Αὐτῶν τῶν λεχθέν]ων) Steph. ſubintelligit in αὐτῶν, πραχθέντων. In Caſſ. omnia abſunt, praeter: ἐπειδὴ ἄδηλα τὰ ἀνθρώπινά.] G.

[Περὶ τῶν ἐν πολέμῳ) addidi περὶ.] G.

[Ὠφελείας) Quae ſequebantur ἐπειδὴ ἄδηλα τ. ἀνθρ. induxi, quod huc non pertinerent. In Baſ ita leguntur haec: περὶ τῆς ἰσορίας, τῆς τε φράσεως αὐτῆς, καὶ ὠφελείας.] G.

[Ἔχοι) Hoc Schol. intuli e codd. Caſſ. Roſtg. et Aug. In regio eſt: εἴχεν.] G.

Καὶ ἐς μὲν ἀκρόασιν — ξύγκειται] Laudat haec *Dion. Halic.* p. 139. vbi eſt ἀνθρώπινον. WASS. vt et p. 146. Ὅσοι δὲ βουλήσονται — ὠφέλιμα *Id.* p. 6. DVCK.

Καὶ ἐς μὲν ἀκρόασιν ἴσως — φανεῖται] Alludit ad hunc locum Dionyſ. περὶ συνθέσεως ὀνομ. p. 165. Reisk. ὅτι εἰς μὲν ἀκρόασιν ἡδίων ἑκατέρας ἡ γραφή ἐστι — Laudatur etiam ipſis verbis apud eundem de Thucyd. Hiſt. iud. p. 825. vsque ad finem capitis; it. in arte, p. 399. vsque ad v. ὠφέλιμα. In ἀτερπ. φανεῖται, ſubint. ἄλλοις. Lectionem ἑκατέρων, quae paullo ante occurrit, probat Reiskius. Dici enim εὔνοιάν τινος, beneuolentiam erga aliquem. G.

[Πάλιν πρὸς Ἡρόδοτον) Addidi ex Caſſ. Roſtg. et Aug. πάλιν, et αἰνίτ]εται abeſt. Steph. putat dicendum fuiſſe potius: τῶν αἰνίτ]εται, ſed praep. εἰς vel πρὸς interdum huic verbo iungitur.] G.

Ἀτερπέστερον] *Pindar.* Ol. I. 44. Καί πᾳ τι καὶ βροτῶν φρένας, ὑπὲρ τὸν ΑΛΗΘΗ λόγον Δεδαιδαλμένοι ψεύδεσι ποικίλοις Ἐξαπατῶντι ΜΥΘΟΙ. WASS.

Ἀτερπέστερον] In Aug. ſuperſcr. τῶν συγγραμμάτων. G.

Ὅσοι δὲ βουλήσονται —] Perplexa eſt oratio, quam Abreſch. in Dil. p. 33. ſic expediuit: (Ἐμοὶ) δὲ ἀρκούντως ἔξει, (τὸς ἔπειτα, aut ἐκείνες, vel ἅπαντας, vt Schol.) κρίνειν αὐτὰ ὠφέλιμα, ὅσοι καὶ τῶν μελλόντων ποτὲ αὖθις ἔσεσθαι, τοιούτων (ὄντων) καὶ παραπλησίων, κατὰ τὸ ἀνθρώτειον, βουλήσονται, σκοπεῖν τὸ σαφὲς τῶν γενομένων — Sic intellexit Lucianus T. II., de conſcrib. hiſt. c. 42. p. 55. Genitiuos abſolutos ille extulit per: εἴποτε καὶ αὖθις τὰ ὅμοια κατελάβοι. Tum σαφὲς τῶν γενομένων, per ἀλήθειαν τῶν γεγενημένων, et ὠφέλιμα κρίνειν, per εὖ χρῆσθαι τοῖς ἐν ποσὶ, *recte vti praeſentibus.* Reisk. in anim. p. 7. putat, ὠφέλιμα κρίνειν idem eſſe atque ὠφέλιμα πρὸς τὸ κρίνειν. „*babebit ea ſatis vtilia ad iudicationem rerum futurarum.* GOTTL.

Ὅσοι βουλήσονται] i. e. *ſi qui* voluerint; ſequitur enim, ἀρκούντως ἔξει, ſatis erit; vel, ſi ὅσοι verteris, *quicunque*, in ἀρκ. ἔξει ſuppleueris, τούτοις; vel αὐτοῖς. Ita omnia plana erunt; neque opus fuerit duriori ſtructura Abreſchii, primo ſupplentis, ἐμοὶ, in ἀρκ. ἔξει, deinde, κρίνειν αὐτὰ, vt homines, poſteri, ea iudicent vtilia. Quis ita Graece loquitur, vt Infinitiuum ponat ſine ſubiecto? Neque vero locum hic habeant Genitiui conſequentiae, qui neque habeant, vnde pendeant, nec vero cum articulo, τῶν μελλόντων ἔσεσθαι, poſſint efferri: Stephanus quoque inter difficillimos cenſet hunc locum. Scilicet vna illa explicatione τοῦ ὅσοι, conciderit omnis difficultas: Satis erit, inquit, *ſi qui* voluerint haec (a me poſita) iudicari vtilia, σκοπεῖν, i. e. ἅτε σκοπ. vel πρὸς, εἰς τὸ σκ. (vt ἱκανὸς, δυνατὸς, ἄξιος, infinitiuo iunguntur,) τὸ σαφὲς, exploratam veritatem et geſtarum rerum, et eorum, quae alio tempore futura et euentura ſint eadem, vel ſimilia, vt ſunt res humanae, quarum ſemper orbis quidam voluatur, vt eodem fere initio, modo euentuque recurrant et gerantur. Vel ſic: ſi qui voluerint conſiderare fidem exploratam rerum geſtarum, et illa iudicare vtilia τῶν μελλόντων, ſcil. πέρι, i. e. πρὸς τὰ μέλλοντα, κατὰ τὰ μ. ad futura, qua futura, ad ea, quae, more et ordine ingeniorum et caſuum humanorum, rurſus, eodem ordine vel ſimili, proceſſura ſint, his vero ſatis fuerit. Hoc nimirum addit, quia improbat eos, qui aures tantum permulcere fabulis velint; quales Paullus notat 2 Tim. 4, 3, 4. κνηθομένους τὴν ἀκοήν (plane, vt ἀκρόασιν hic memorat Noſter;) qui a vero auerſas aures ad *fabulas* (vt hic μυθῶδες) accommodent. Sed voc. ὄντων haud dubie eiiciendum; nec vero eſt in Edit. Baſil. neque vllo modo locum habeat, ob Infin. ἔσεσθαι. BA.

[Τὸ ἐξῆς καὶ ἡ διάνοια) Poſui inciſum poſt διάνοια. „*Ordo et ſenſus* —] G.

Ἀνθρώπειον] Ita recte quidam *MSS.* Nam Iones ἀνθρωπήϊος et Attica vetus: atque ita *Magiſter*, neque aliter Rhodienſes *Heſychio* reſte. Noſter autem alibi, vid. Indicem. *Plato*, Dion. Halicarn. *Xenoph. Ariſtophanes.* et e recentioribus *Clem. Alex. Iuſtinus M. Lucian.* Eleganter etiam *Phrynichus* Eunuchum vocat alicubi ἀνθρωπεῖα παράκομμα νεμεσητός. Vtraque forma *Hippocrates.* ἀνθρώπεια πήματα *Aeſchylus* Perſ. 406. Agam. 1362. WASS. Ἀνθρώπειον etiam *Dion. Halicarn.* p. 65. idque vna cum ὄντων, quae erat lectio marginis, in contextum recipi voluerat *Cl. Waſſe.* DVCK.

[Κατὰ τὸ ἀνθρώπειον) Hoc caput praefixi Scholio, quod ſupra alieno loco poſitum erat, praeeunte cod. Aug.] G.

Καὶ παραπλησίων] In Aug. ſuperſcr. ſc. ποιούτοις, et ad marg. μεγέθους. G.

Τοιούτων καὶ παρ.] Retinenda potius quae in contextu eſt

quam potui accuratiſſime, inueſtigaui. Sed *hae* difficillime cognoſci poterant, quod illi, qui ſingulis rebus interfuerant, dum gererentur, non eadem de rebus iisdem dicerent: ſed prout quisque *aut* in alterutros amore propenſior erat, aut reminiſcebatur, *eas ita referret*. Verum *mea ſcripta*, quia nullae in ipſis exſtant fabulae, *lectoribus* fortaſſe minus iucunda videbuntur. * Sed qui rerum geſtarum veritatem ſpectare volent, et eorum, quae (vt ſunt res humanae) rurſus aliquando futura ſunt eiusmodi, et ſimilia, non plura deſiderabunt ad iudicandum ea eſſe vtilia. Nam *mea Hiſtoria* potius vt perpetuum monumentum, quam ludicrum certamen, quod in praeſentia audiatur, eſt compoſita.

* Caeterum qui et res praeteritas accurate noſſe, et in iis, quae iterum eodem conſimilique modo (vt ſunt res humanae) vſu venient, haec ad ſuum commodum voluerit adhibere; non hercle plura deſiderabit. *Acacius.* HVDS.

αὐτὸς ἕως τῆς τετάρτης ἱστορίας. ἡ διάνοια, ἀλλ' ἠξίωσα τῆς γραφῆς τὰ ἔργα, οἷς αὐτὸς παρῆν. Ἐπεξελθὼν] ἐρευνῶν. Οὐ ταυτὰ περὶ τῶν αὐτῶν ἔλεγον] αὐτῶν τῶν λεχθέντων. ὅρα δὲ, πῶς πρότερον εἶπων περὶ τῶν ἐν τῷ πολέμῳ λόγων, καὶ ἔργων, ἐνταῦθα λέγει περὶ τῆς ἱστορίας, καὶ ὠφελείας. Εὐνοίας, ἢ μνήμης] εὐνοίας, ἐπὶ Λακεδαιμονίων· μνήμης, ἐπὶ Ἀθηναίων. Ἔχοι] ἀντὶ τοῦ εἴχον. Τὸ μὴ μυθῶδες αὐτῶν] πάλιν πρὸς Ἡρόδοτον αἰνίττεται. Τῶν τε γενομένων τὸ σαφὲς] τὸ ἐξῆς καὶ ἡ διάνοια, ἀρκοῦντως ἕξει (ἤτοι, ἀρκέσει) κρῖναι αὐτὰ τὰ γεγραμμένα, δηλονότι ὠφέλιμα εἶναι, ἤτοι ὠφέλιμα πᾶσιν, ὅσοι βουλήσονται σκοπεῖν τῶν τε γενομένων τὸ σαφὲς καὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαί ποτε αὖθις τοιούτων καὶ παραπλησίων, καλὰ τὸ ἀνθρώπειον. Καλὰ τὸ ἀνθρώπειον] ἐπειδὴ ἄδηλα τὰ ἀνθρώπινα. Κτῆμά τε ἐς ἀεὶ μᾶλλον] κέρδος, κλῆμα, τὴν ἀλήθειαν· ἀγώνισμα, τὸν γλυκὺν λόγον. αἰνίττεται δὲ τὰ Μυθικὰ Ἡροδότου. Ἡ ἀγώνισμα] θέαμα. παιδιὰ, ποιητικὸν ἀγώνισμα κωμῳδοποιῶν ἢ τραγῳδοποιῶν. Ἐς τὸ παραχρῆμα

lectio. Quomodo enim τοιούτων ὄντων (vt alii legunt) dici poterit, quum μελλόντων praecedat, quod ad hoc τοιούτων fertur? μελλόντων (inquam) cum futuro ἔσεσθαι. Vt autem τοιούτων καὶ παραπλησίων hic dicitur, ſic in concione Periclis, τοιαῦτα καὶ παραπλήσια: pag. 81. καὶ τὰ μὲν Πελοποννησίων ἔμοιγε τοιαῦτα καὶ παραπλήσια δοκεῖ εἶναι. Aliter autem ὅμοια καὶ παραπλήσια dici videtur, pag. 78. ab eodem Pericle, in eiusdem concionis principio, Ὁρῶ δὲ καὶ νῦν ὅμοια καὶ παραπλήσια ξυμβουλευτέα μοι ὄντα.

Sed eſt praeterea quod celare te nolim ſuper hoc loco. Apud *Dionyſium Halicarn.* afferentem hunc locum in *Arte rhetorica*, capite περὶ λόγων ἐξετάσεως, poſt ὠφέλιμα legitur, χρῆσθαι ταῖς παλαιαῖς ἱστορίαις: atque his verbis adiunguntur alia tanquam ex eodem loco ſumta: quum tamen neque iſta, neque quatuor illa ſint *Thucydidis*, ſed *Dionyſii* loquentis de illo *Thucydidis* loco. Poſtquam enim dixit *Dionyſius*, *Thucydidem* innuere, hiſtoriam eſſe quandam ab exemplis petitam philoſophiam, hunc eius locum nobis proponit, ſumto ab iis verbis initio, ὅσοι δὲ βουλήσονται τῶν τε γενομένων τὸ σαφὲς σκοπεῖν. Sed a me et locus ipſius *Dionyſii* eſt afferendus. Ita igitur ille: τοῦτο καὶ Θουκυδίδης ἔοικε λέγειν, περὶ ἱστορίας λέγων, ὅτι καὶ ἱστορία φιλοσοφία ἐστὶν ἐκ παραδειγμάτων, Ὅσοι δὲ βουλήσονται τῶν τε γεν. τὸ σ. σκό. καὶ τῶν μελλ. ποτὲ αὖθις καὶ τὸ ἀνθρώπειον τ. καὶ παραπλ. ἔσεσθαι, ὠφέλιμα, χρῆσθαι ταῖς παλαιαῖς ἱστορίαις, καὶ τοῖς παραδείγμασι τῶν ἐθῶν, ὡς ἱστορία τοῦ βίου. Sed minime dubium eſt, quin inter ὠφέλιμα et χρῆσθαι omiſſa ſint verba, quae hunc *Thucydidis* ſermonem clauderent, et principium alius ſermonis *Dionyſii* eſſent: id eſt, eorum, quae de hiſtoriae laude adiiciebat iis, quae dixerat, et quae *Thucydidis* teſtimonio confirmabat. Arbitror autem et inter articulum τοῖς ac nomen παραδείγμασι voces aliquot, aut aliquam ſaltem vocem, deſiderari, videlicet vel ποιήμασι, vel ποιητῶν βιβλίοις, quum paulo ante laudem illam poeticae etiam, ex *Platonis* ſententia, tribuiſſet. Credibile eſt igitur locum hunc iſta vel ſimili adiectione poſſe integrum reddi: vt cum ea ita legatur: ὠφέλιμα κρίνειν αὐτὰ ἀρκούντως ἕξει. χρῆσθαι δ' ἂν δεῖ ταῖς παλαιαῖς ἱστορίαις καὶ τοῖς ποιήμασιν, ὡς παραδείγμασι τῶν ἠθῶν (nam ἐθῶν retineri poſſe non videtur) ὡς ἱστορία τοῦ βίου: niſi forte φιλοσοφίᾳ potius ex huius ſermonis principio huc aduocandum aliquis exiſtimat. Verum et de hoc monebo, participium λέγων in illo principio male poſt ἱστορίας poſitum videri, et poſt παραδειγμάτων eſſe ponendum; tunc autem poſt λέγειν interpungendum non fuerit. Caeterum ad loci *Thucydidis* interpretationem quod attinet, vix alius apud hunc Scriptorem habet difficiliorem, et quae magis quaeſita, ſed minus inuenta ſit: quum ne *Scholiaſtes* quidem certam viam nobis ad eam aperiat; vt docebo, quum ad eius ſcholium venero, vbi et, quomodo intelligendum atque interpretandum hunc locum exiſtimem, minime te celabo. STEPH. Adde quae ad *Dionyſ. Halicarn.* l. d. pag. 65. adnotat *Sylburgius.* DVCK.

Τοιούτων ὄντων] Reisk. in Dil. Abreſch. p. 34. pro ὄντων malit μελλόντων, „*quum quae contingent, aliquando talia contingent, aut ſimilia, vt inter homines*, (ſemper eosdem manentes). In anim. p. 7. τὸ ὄντων delendum cenſet. Certe non eſt neceſſarium. GOTTL.

Κτῆμά τε] Haec repetit ad verbum *Lucianus* in praeceptis de ſcribenda Hiſtoria; et *Quintilianus* huius loci ſenſum pulcherrime expreſſit, lib. X. *Totum hiſtoriae opus non ad intuitum rei pugnamque praeſentem, ſed ad memoriam poſteritatis et ingenii famam componitur.* HVDS. Κτῆμα — ξύγκειται laudat *D. Hal.* p. 25. vbi habet κτ. δὲ εἰσαεὶ, et pro παραχρῆμα, non bene παραυτίκα. at p. 139. ἐς αἰεί. vid. *Plin.* Ep. V. 8. *Quintil.* X, 1. WASS. Non eſt, cur recedatur a vulgata ſcriptura ἐς ἀεὶ, quam etiam *Lucian.* habet de Hiſt. ſcrib. p. 634. Nec dubito, quin pro eo, quod eſt in eodem libello p. 603. ἤν τις, ὡς ὁ Θουκυδίδης φησὶν, ὡς ἀεὶ κλῆμα συντιθεὶς, legendum ſit ἐς ἀεί. Et ſic emendatum erat a neſcio quo ad oram *Edit. Ald.* DVCK.

Κτῆμά τε — ἢ ἀγώνισμα —] Bene interpres vertit τε *nam*. Lucianus l. c. vſitatius dixit: κλῆμά τε γὰρ — (v. Abreſch. Dil. l. c.) Thucydides autem hiſtoriam ſuam vocat κλῆμα ἐς ἀεὶ, *poſſeſſionem* h. e. *monumentum perenne, quod perpetuo ipſius proprium eſt.* v. Gesner. ad h. l. Lucianus paullo poſt κλῆμα, ἀλήθειαν, et ἀγώνισμα, τὸ μυθῶδες exponit: καὶ μὴ τὸ μυθῶδες ἀσπάζεσθαι, ἀλλὰ τὴν ἀλήθειαν τῶν γεγενημένων ἀπολείπειν τοῖς ὕστερον. Reſpondent ſibi pulchre ἐς ἀεὶ et ἐς τὸ παραχρῆμα. Certamen (ἀγώνισμα) ἐς τὸ παρὸν, vt Lucianus variat, vnica victoria, veluti in Olympiorum celebritate, contentum eſt; auctor non curat, quid poſteri de ſe ſentiant: κτῆμα vero ad memoriam poſteritatis et ingenii famam componitur. Illud exprimit Noſter L. VI. 83. λόγῳ ἡδονῇ τὸ

κγ. Τῶν δὲ πρότερον ἔργων μέγιστον ἐπράχθη τὸ Μηδικόν. καὶ τοῦτο ὅμως δυεῖν ναυμαχίαιν καὶ πεζομαχίαιν ταχεῖαν τὴν κρίσιν [k] ἔσχε. τοῦτο δὲ τῷ πολέμῳ μῆκός τε μέγα προῦβη, παθήματά τε [l] ξυνηνέχθη γενέσθαι ἐν αὐτῷ τῇ Ἑλλάδι οἷα οὐκ ἕτερα ἐν ἴσῳ χρόνῳ. ὅτε γὰρ πόλεις τοσαίδε ληφθεῖσαι ἠρημώθησαν, αἱ μὲν ὑπὸ βαρβάρων, αἱ δ' ὑπὸ σφῶν αὐτῶν ἀνταπολεμούντων. (εἰσὶ δὲ αἱ καὶ οἰκήτορας μετεβαλον ἁλισκόμεναι) [12] ὅτε φυγαὶ τοσαίδε ἀνθρώπων· καὶ φόνος, ὁ μὲν, κατ' αὐτὸν τὸν πόλεμον, ὁ δὲ, διὰ τὸ [m] ξυστάζειν. τά τε πρότερον ἀκοῇ μὲν λεγόμενα, ἔργῳ δὲ σπανιώτερον βεβαιούμενα, οὐκ ἄπιστα κατέστη, σεισμῶν τε πέρι, οἳ ἐπὶ πλεῖστον ἅμα μέρος γῆς καὶ [n] ἰσχυρόταται οἱ αὐτοὶ ἐπέσχον· ἡλίου τε ἐκλείψεις, αἳ πυκνότεραι [o] παρὰ τὰ ἐκ τοῦ πρὶν χρόνου μνημονευόμενα ξυνέβησαν· αὐχμοί τε ἔστι παρ' οἷς μεγάλοι, καὶ ἀπ' αὐτῶν καὶ λιμοί· [p] καὶ ἡ οὐκ ἥκιστα βλάψασα, καὶ μέρος τι φθείρασα, ἡ λοιμώδης νόσος. ταῦτα γὰρ πάντα μετὰ τοῦδε τοῦ πολέμου ἅμα ξυνεπέθετο. ἤρξαντο [q] δὲ αὐτοῦ Ἀθη-

k Ἔσχεν *Cass.* Aug. *l* Ξυνῆλθε apud Dion. p. 1074. Mox pro τῇ Ἑλλάδι οἷα, apud eundem τῇ Ἑλλ. πολλά. Item paullo post αἱ δὲ σφῶν αὐτῶν. At in ep. ad Pomp. p. 768. ὑπὸ σφῶν αὐτῶν. *12* Sic distinguunt *Mdi*: ὅτε φυγαὶ τοσαίδε ἀνθρώπων, καὶ φόνος. Particulam καὶ pro ὅτε apud hunc Scriptorem saepissime vsurpari obseruat *Steph.* *m* Διαξέειν *Cl.* *n* Ἰσχυρόταται *Marg. Cam. Cl. Gr.* adprobant *Valla* et *Steph.* Ἰσχυρότατοι habet etiam *Dion. Halic.* p. 187. recte. vid. *Corinthum* p. 7. Item *Reg.* et *Cass.* Τψηλότερον *Ar. C. Dan.* et hic in marg. Ἰσχυρότατοι. *Idem* μέρος τῆς γῆς, vt Mosqu. *o* Παρὰ τὰς ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ μνημονευομένας legit *D. Hal.* 146. Sed p. 187. Sylb. est τὰ — μνημονευόμενα, vbi idem locus exstat. In Mosqu. πυκνότεροι et superscr. αι. *p* Καὶ ἐκήκιστα φθείρασα καὶ μέρος τι ἡ λοιμώδης νόσος. *Ar. C.* Καὶ οὐκ ἥκιστα βλάψασα etc. *Marg.* Οὐχήκιστα *Ar. C.* passim fere. Mosqu. in marg. vero: ἡ βλάψασα καὶ — Καὶ οὐκ ἥκιστα καὶ ἡ βλάψασα *Dion Halic.* p. 187. vero ordine. Cum *Ar.* et *C.* consentit *Dan.* nisi quod habet ἐκ ἥκιστα. Cum *Marg. Reg.* ἐκήκιστα etiam *Cass.* et *Vasc.* Augusti. *q* Δὲ Ἀθηναῖοι αὐτῷ καὶ *Dion. Halic.* p. 141. suauiore positura.

παραυτίκα τέρπεσθαι. Genus hoc scriptorum vocari *commissiones*, vt constat e Suet. Cal. 53. post Casaubonum monuit Gesnerus ad locum cit. Luciani. Attingit et h. l. idem Lucianus, (quom. histor. sit consc.) T. II. p. 7. ἦν τις, ὡς ὁ Θουκυδίδης φησὶν, ἐς ἀεὶ κτῆμα συντιθεὶς. Ceterum hunc locum Thucyd. ante oculos habuit Polybius (H. L. III. p. 294. Ernest.) eumque clarius expressit: „Ἱστορίας — ἐὰν ἀφέλῃ τις τὸ διὰ τί, καὶ πῶς, καὶ τίνος χάριν, ἐπράχθη, καὶ τὸ πραχθὲν πότερα εὔλογον ἔσχε τὸ τέλος, τὸ καταλειπόμενον αὐτῆς, ἀγώνισμα μὲν, μάθημα δὲ ἀφέλιμον γίνεται, καὶ παραυτίκα μὲν τέρπει, πρὸς δὲ τὸ μέλλον οὐδὲν ὠφελεῖ τὸ παράπαν.“ Quod Noster dicit κτῆμα, Polybius variat τῷ μαθήματι, quod vero non tam graue verbum est, ac κτῆμα. Verbis Nostri: τῶν μελλόντων — ὠφέλιμα κρίνειν αὐτὰ, respondent: πρὸς δὲ μέλλον οὐδὲν ὠφελεῖ. GOTTL.

Κτημά τε ἐς αἰεὶ] non *suam* veluti possessionem aut *monumentum* (quod non sign. κτῆμα) innuit Thuc. vt vult B. Gottleberus; neque enim *mortui* scriptoris κτῆμα dixeris libros eius; immo posterorum, legentium, vtentium, κτῆμα illud est, et esse vult Noster, eorum vtique, quos antea notasset non auribus seruire, sed velle vera cognoscere, et ex iis futura sagaciter coniectare; his nimirum futurum erat, et vero nunc est, verissimum idem et vtilissimum κτῆμα, in omne tempus; non praesenti, inquit, aurium voluptati, sed perpetuae ac verae vtilitati in omne tempus, ξύγκειται, compositum, datum est hoc opus, hic liber, vere historicus. Nuspiam vero ea arrogantiâ Noster inueniatur, vt, poetarum fastu, sibi *monumentum aere perennius* positum sese ire, profiteatur aut speret. Et satis idoneus monitor esset Lucianus ἀληθείαν interpretatus: quin et iam Schol. ita. BAVER.

[Κέρδος, κτῆμα) Parum subtilis explicatio. v. not. ad h. l. Paullo post malit Hudsonus pro τὰ Μηδικὰ, (i. e. Persica) μυθικὰ, e cod. Paris. quod etiam habet August. Equidem nil mutandum censeo.] G.

Ἀγώνισμα] Agn. *Pollux* III, 141. huc spectat *Lucianus* de Hist. conscrib. 631. WASS. De sententia horum verborum vid. *Casaubon.* ad Sueton. Caligul. c. LIII. *Interpretes* ad Plin. V. Ep. 8. et *Bos* Obseruat. Critic. c. III. DVCK.

[Ἀγώνισμα) Cassel. eleganter explicat ἐπίδειξιν, i. e. *quod ad ostentandum ingenium facit*; nec habet, quae in editis leguntur. In Aug. quoque deest Schol. ἢ ἀγώνισμα et ad ἐς τὸ παραχρῆμα, it. ad ταχεῖαν τ. κ. ἔσχεν, et ad τοῦτο δὲ τῷ πολ.] G.

ξύγκειται] Legitur etiam ξύγκεινται, quod mirum videri non debet, quum plerisque locis non obseruetur a *Thucydide* illa consuetudo nomini plurali neutrius generis subiungendi verbum numeri singularis. Non dubito autem, quin hoc verbum ad illa, quae ὠφέλιμα dixit, referatur: vt perinde sit, ac si dixisset, ξύγκειται, vel ξύγκεινται ὡς κτῆμα μᾶλλον, ἢ ὡς ἀγώνισμα. *Scholiastes* tamen eo non refert, sed cum κτῆμα iungit: exponens σαφές ἐστι, nec non ξυγγράφεται. Verum illa quidem prior expositio admitti non potest: at vero in posteriore, potius ξυγγέγραπται, quam ξυγγράφεται, dicendum fuerat. Sic apud *Dion. Hal.* legimus in *Archaeologia*, καὶ λόγον διεξῆλθε μετὰ πολλῆς συγκείμενον φροντίδος· vbi certe συγκείμενον accipi pro συγγεγραμμένον, non pro συγγραφόμενον, constat. Atque ita vtitur verbi huius participio in hoc libri decimi loco, πολλὰ καὶ ἐκ παρασκευῆς συγκείμενα διεξιόντες. STEPH.

[Τυτέτι σαφές ἐστι) Stephanus merito reprehendit vtramque explicationem τῷ ξύγκειται.] G.

Τῶν δὲ πρότερον ἔργων] Reisk. in Dil. Abresch. p. 35. malit: τῶν δή, quod incipiat agere de bello Peloponnesiaco. Temere. Referuntur haec ad c. 21. cum quo haec per δὲ iterum copulat. G.

Τῶν δὲ πρ.] δὲ hic est οὖν vt *ergo* ad caussam accedam, ad propositum veniam. BAVER.

Δυεῖν ναυμ. — εἶχε] Si δυεῖν est Genitiuus, explicandi vim habet, vel caussam indicat: euentum habuit celerem binorum proeliorum mari terraque, i. e. per bina proelia allatum, constitutum, inclinatum; (*entschieden*). BAVER.

Τούτου — νόσος] *D. Hal.* p. 187. WASS.

Τοῦτο δὲ τῷ πολέμῳ] Hic locus exstat apud Dionys. de admiranda vi Demosth. p. 1074. vsque ad νόσος. G.

Πολέμου μῆκος μέγα προύβη] Hypallage est, pro: ὁ πόλεμος προύβη ἐς μέγα μῆκος· Vel pro: τὸ μῆκος τοῦ πολ. προύβη ΕΙΣ μέγα, i. e. ὥστε εἶναι μέγα. BAVER.

23. Bellorum autem superiorum, id, quod cum Medis est gestum, maximum fuit: hoc ipsum tamen duobus naualibus, et totidem pedestribus proeliis celeriter est finitum. At huius belli tum longitudo longe processit, tum clades in ipso Graeciae contigerunt, quales eodem temporis spatio nunquam alias. Nam *in aliis bellis* neque tot vrbes captae vastataeque sunt, aliae quidem a barbaris, aliae vero a *Graecis* ipsis bellum inter se gerentibus (nonnullae etiam captae incolas mutarunt) neque tot exsilia hominum *contigerunt*; neque tot caedes aliae quidem propter ipsum bellum, aliae vero propter seditiones *commissae*. Et quae antea fama quidem ferebantur, sed re ipsa rarius confirmabantur, non incredibilia euaserunt, *vt sunt ea, quae traduntur* et de terrae motibus, qui *in hoc bello* simul et maximam orbis terrarum partem occuparunt, et vehementissimi fuerunt: et solis defectiones, quae frequentiores acciderunt, quam umquam ante memoratae fuerint: et apud nonnullos magnae siccitates, et fames ex ipsis natae, et pestilens morbus, qui *Graeciam* non minimo detrimento affecit, quin etiam quandam *eius* partem absumsit. Haec enim omnia cum hoc bello simul inuaserunt. Eius autem initium fecerunt

ἀκοῦειν ξύγκειται] τετέχνι, σαφές ἐστι, ξυγγράφεται. Δυεῖν ναυμαχίαιν] ναυμαχίαι δύο, ἐν Ἀρτεμισίῳ, ἐν Σαλαμῖνι· πεζομαχίαι δύο, ἐν Πύλαις, ἐν Πλαταιαῖς. Ταχεῖαν τὴν κρίσιν ἔσχεν] ἤγετο ταχέως ἐπαύσατο. Τότε δὲ τῷ πολέμῳ] τῷ Πελοποννησίῳ. Ἐν ἴσῳ χρόνῳ] ἐν κζ ἔτεσιν. Εἰσὶ δὲ αἱ καὶ οἰκήτορας] οἷον ἡ Ποτίδαια καὶ Αἴγινα. Ὃ δὲ, διὰ τὸ τασιάζειν] ξυνηνέχθη, ἀπὸ κοινῆ. Τά τε πρότερον ἀκοῇ μὲν λεγόμενα] καὶ τὰ λεγόμενα (φησὶν) ὅτι ἐγένοντο πρότερον, ἅπερ σπανιώτερον ἔργῳ ἐβεβαιοῦντο. τετέχνι, ὅτι τοιαῦτα ἔσιν ὅτε ἐγένοντο. καὶ ἐβεβαιοῦντο τὰ λεγόμενα ἀκοῇ, ἔργῳ· καὶ τὰ λεγόμενα τοίνυν, ὡς ἅπισα κατέσχ. πόθεν; ἐκ τῶ συμβῆναι τοιαῦτα. καὶ γὰρ ἐλέγετο (φησὶ) περὶ σεισμῶν, καὶ ἐκλείψεων ἡλίε, καὶ ἀῤχμῶν· καὶ γεγόνασιν ἐν τῷ καιρῷ τῷ πολέμῳ δεινότερα τοιαῦτα, ὥστε πιστευθῆναι καὶ τὰ λεγόμενα πρότερον. Καὶ ἀπ' αὐτῶν καὶ λιμοὶ] σημείωσαι, ἀπὸ τῶν ἀῤχμῶν λιμὸς καὶ λοιμός. τὴν δὲ λοιμώδη νόσον παθημάτων φησὶ μείζονα. Μετὰ τῦδε τῷ πολέμῳ ἅμα] ἡ σύνταξις, μετὰ τῦδε τὸν πολέμον ἅμα.

Ξυνηνέχθη] D. Halic. p. 187. male ξυνέβη. WASS. Habet etiam τῇ Ἑλλάδι πολλὰ, οἷα, et αἱ δὲ σφῶν αὐτῶν. at p. 129. et p. 146. ὑπὸ σφῶν αὐτ. DVCK.

[Ἐν ἴσῳ χρόνῳ) Inserui e cod. Aug. hoc Schol. n. annos XXVII. innuit, quot durauit B. P.] GOTTL.

Πόλεις τοσαίδε.] Haec acerbe conuellit *D. Halicarn.* Ep. ad Pompeium p. 129. WASS.

[Οἷον.) Intuli h. v. e Rostg. et Augustan.] G.

Καὶ φόνος] Etiamsi ὅτε φόνος potius sequi debuerit, quam καὶ φόνος, locum tamen minime suspectum mendi habere oportet, quum idem huius particulae pro illa vsus et alibi apud hunc *Scriptorem* spectetur. STEPH.

Οὔτε φυγαὶ — καὶ φόνος] hic rursus] καὶ sequitur εὖτε, vt c. 17. extr. BAVER.

[Ξυνηνέχθη ἀπὸ κοινῆ) Cass. Rostg. et Aug. habent: ἀπὸ κοινῆ τὸ ξυνηνέχθη γενέσθαι. In Aug. desunt Schol. ad Τά τε πρότ. ἀκ. μ. λεγόμενα et Καὶ ἀπ' αὐτῶν καὶ λιμοὶ.] G.

[Καὶ τὰ λεγόμενα — ὅτι ἐγένοντο πρότερον) Schol. videtur iungere τὸ πρότερον, v. ἐγένοντο, non vt Thucydides τῷ λεγόμενα. Steph. subuenit Schol., iubens inciſum poni post ἐγένοντο· quae collocatio est dura. Ceterum paullo post iungit Schol. πρότερον τῷ λεγόμενα.] G.

[Δεινότερα τοιαῦτα) Stephanus malit: καὶ γεγ. ἐν τ. κ. τ. πολ. τοιαῦτα, καὶ δεινότερα ὥστε π. κ. τ. λ. πρ. aut sic: δεινότερα, καὶ τοιαῦτα — G.

Ἀκοῇ λεγόμ.] v. *Indic.* B.

Σεισμῶν πέρι] pro σεισμοὶ, quod conueniret τῇ, ἅπισα κατέσχ. sed illud περὶ per hyperbaton refertur ad ἀκοῇ λεγόμενα. B.

Γῆς καὶ] Malim, cum *Valla*, superlatiuum ἰσχυρότατοι, quod margini adscriptum est. STEPH. Et sic pro ἰσχυρότεροι expressum voluit Cl. WASS.

Ἰσχυρότατοι] In tanta consensione librorum recepi ita pro ἰσχυρότατοι, Dionys. l. c. quoque habet ἰσχυρότατοι. G.

Παρὰ τὰ] Ne hunc quidem locum mendi suspectum esse debere dico, quamuis lector exspectare potius debuerit, παρὰ τὰς ἐκ τῦ πρὶν χρόνου μνημονευομένας, (vt habet *Dion. Halic.*) quam παρὰ τὰ ἐκ τοῦ πρὶν χρόνου μνημονευόμενα. sic enim et alibi neutro genere vtitur. STEPH.

Πυκνότερα, παρὰ τὰ μνημον.] primo παρὰ est pro Genitiuo, qui sequi debebat Comparatiuum; deinde vel Neutrum μνημονευόμενα est pro feminino, ad πυκνότερα, vel hoc pro Neutro: quia pertinet non solum ad proximum, ἐκλείψεις, sed ad omnia reliqua incommoda; quod manifesto ostendat Neutrum, μνημονευόμενα. BAVER.

[Σημείωσαι) Deest ὅτι, quod alias addi solet, vt notum. Verba τὴν δὲ λοιμώδη etc. e cod. Bas. addidi. Schol. ad Μετὰ τῦδε τῷ πολέμῳ ἅμα deest in Aug.] G.

Καὶ ἡ ἀχ ἥκιστα] Huic lectioni margini adscriptae deesse articulus videri queat, vt vicissim redundare posterior in altera. Magis certe necessarium in priori quam in posteriori loco esse constat, si in alterutro tantum ponere voluisset: sed talis tamen repetitionis articuli exemplum deesse non puto. STEPH. Vtroque modo scribitur ἀχ ἥκιστα, et ἀχήκιστα. sed apud *Thucyd.* fere vt in contextu. WASS.

Καὶ ἡ ἀχ ἥκιστα — ἡ λοιμώδης] Notandus duplex articulus. Posterior abesse poterat. In Aug. scriptum ad φθείρασα, τὰς Ἀθηναίας. G.

Ἡ — βλάψασα, ἡ νόσος,] non tam redundat articulus, quam femininum pro Neutro positum est, τὸ ἀχ ἧκιστα βλάψαν, ἡ νόσος. Ita intelligenti non redundet articulus. Dedit tamen Genus Nomini, quo referretur; sed per appositionem interpretemur: et, quod vel maxime nocuit, ille pestilens morbus: vel per parenthesin: καὶ (ἡ ἀχήκ. βλ.) ἡ λοιμ. v. B.

Ἅμα] redundare hoc, dicit Schol. Non crediderim, sed augendae rei causa additur, omnia simul, in eodem bello, simul cum bello, ipso belli tempore cuncta, et bello, et vero inter se, ingruerunt. Quid enim, si quaedam horum simul, vno vel tempore, vel loco etiam, incubuerunt? B.

ναῖοι καὶ Πελοποννήσιοι, λύσαντες τὰς τριακοντέτεις σπονδὰς, αἳ αὐτοῖς ἐγένοντο [r] μετὰ Εὐβοίας ἅλωσιν. [s] Διότι δ' ἔλυσαν, τὰς αἰτίας [t] ἔγραψα πρῶτον, καὶ τὰς διαφοράς, τῷ μή [v] τινας ζητῆσαί ποτε, [x] ἐξ ὅτου τοσοῦτος πόλεμος τοῖς Ἕλλησι κατέστη. τὴν μὲν γὰρ ἀληθεστάτην πρόφασιν, ἀφανεστάτην δὲ λόγῳ, τοὺς Ἀθηναίους ἡγοῦμαι, μεγάλους γιγνομένους, καὶ φόβον παρέχοντας τοῖς Λακεδαιμονίοις, ἀναγκάσαι [y] ἐς τὸ πολεμεῖν. αἱ δ' ἐς τὸ φανερὸν λεγόμεναι αἰτίαι, αἷσθ' ἦσαν ἑκατέρων, ἀφ' ὧν λύσαντες τὰς σπονδὰς, ἐς τὸν πόλεμον κατέστησαν.

κδ'. ΕΠΙ ΛΑΜΝΟΣ ἔστι πόλις ἐν δεξιᾷ [z] ἐσπλέοντι τὸν Ἰόνιον κόλπον· προσοικεῖ δ' αὐτὴν

[r] Μετ' Εὐβοίας *Ar.* Μετὰ τὴν Εὐβοίας *Dion. Halic.* p. 141. [s] Διότι δὲ ἔλυσαν *Flor.* et *Dion. Halic.* p. 141. Paullo ante φθείρατε deeſt in Mosqu. Δι' ὅ, τι a *Thucydide* fuiſſe credit *Steph.* Διότι δὲ *Caſſ. Gr.* Aug. [t] Προέγραψα *Marg. Cl.* atque ita apud *Dion. Hal.* p. 141. et 146. nec non in *Cod. vet. Stephani.* Προεγραψα *Priſcian.* p. 1181. Ed. Putſch. alibi ξυνέγραψα p. 1207. προέγραψα etiam *Reg.* et *Caſſ.* Aug. [v] Τινὰ *Marg.* et *Priſcian.* Praefert *Steph.* ex auctoritate *Schol.* et ſui *Cod. vet.* Μήτινα *Priſcian.* p. 1181. Μή τινα p. 1208. recte. Μή τινα *Reg.* et *Caſſ.* Aug. [x] Ita demum *Steph.* ex *Cod. vet.* cui conſentit *Dion. Halic.* p. 141. et 146. Ἐξότου *Ar. C. Alt. Flor. Baſ. Steph.* 1. Paullo poſt Dionyſ. de Thuc. propr. p. 796. habet αἰτίαν. Mox λόγῳ δὲ ἀφανεστάτην. [y] Εἰς *Reg. Caſſ.* et mox αἱ δὲ εἰς *Iidem* et Aug. αἱ δὲ ἐς *Gr.* et *Dion. Halic.* p. 141. εἰς quoque Aug. Mox idem αἳ δὲ ἦσαν. [z] Sic legerat *Dionyſ. Halic.* de comp. Verb. p. 27. Ἐσπλέοντι ἐς τὸν. *Marg.* Ἐσπλέοντι τὸν *Ar. C.* Et *Schol.* Pind. Pyth. 3. 120. et male Ἰόνιον πόντον. *Harpocr.* in Ἰόνιος, ἐς δεξιὰ ε. τ. Ι. κ. *Max. Tyrius* εἰς. Diſſ. XXVIII. p. 63. Reisk. εἰσπλέοντι τὸν *Reg.* et *Dion. Halic.* p. 4. Sylb.

Τριακοντέτεις] Huc reſpicit *Suid.* h. v. et laudat *Ariſtophanem*, quaſi is quoque hac voce vtatur. Sed *Ariſtophanes* non τριακονταέτεις, verum τριακοντούτιδας σπονδὰς dicit Equit. 1385. et Acharn. 193. 251. Et ſic *Thucyd.* infr. c. 87. vid. *Iungerm.* et *Kuhn.* ad Poll. I. 56. DVCK.

[Τὰς τριακοντέτεις —) Hoc Scholion intuli e codd. Reg. Caſſ. Roſtg. Baſ. et Aug. In Baſil. tamen deſunt extrema: ἀπὸ τῶν Μηδικῶν —] GOTTL.

Διότι] Nouum cuipiam videri poſſit apud hunc *Scriptorem* διότι pro διὰ τί, id eſt *cur*, *qua de cauſa*: ſed apud alios quoque talem eius vſum habemus. Facile tamen crediderim δι' ὅ, τι ſcriptum ab illo fuiſſe: quamuis et καθότι vbique apud eum nobis occurrat, non καθ' ὅ, τι. quod καθότι a *Scholiaſte* exponi videmus illo διότι p. 353. ſed hanc expoſitionem ſequendo, vel διότι aliud quam hic ſignificaret, vel illi καθότι alium, quam conſuetum, tribuere vſum vellet. Caeterum, ſicut pro διότι dixi videri poſſe ſcribendum δι' ὅ, τι, ita ἐξότου male ſcriptum eſſe coniuncte pro ἐξ ὅτου, in iis, quae proxime ſequuntur, oſtendam. Quum autem dicendum eſſet, τὰς δ' αἰτίας δι' ἃς ἔλυσαν, (videlicet τὰς σπονδὰς) ἔγραψα πρῶτον, maluit ita loqui, διότι δ' ἔλυσαν, τὰς αἰτ. etc. Sed mirum videri poſſit, duo haec τὰς αἰτίας et τὰς διαφορὰς, id eſt, *cauſas et diſſenſiones*, ſiue *controuerſias*, aut *diſſidia*, aut *contentiones*, ab eo velut ſeparari: quum tamen non aliae αἰτίαι, id eſt *cauſae*, fuerint, quam αἱ διαφοραὶ, id eſt *diſſenſiones* (ſiue τὰ διάφορα, vt frequentius loquitur, *diſſidia*: vel *ea, de quibus diſſidebant*) adeo vt alius forteſſe ita fuerit loquuturus, ἔγραψα δὲ πρῶτον τὰς διαφορὰς, τὰς τοῦ λῦσαι αἰτίας γενομένας, ſubaudiendo τὰς σπονδὰς cum verbo λῦσαι, id eſt, *Primum autem controuerſias ſcripſi, quae in cauſa fuerant, cur foedera ſoluerint.* Verum ſic etiam alibi *Thucydides* ea, quae alioqui eodem pertinent, et velut connexa ſunt, ſeparare videtur. STEPH.

Διότι ἔλυσαν] Sc. σπονδάς. Τὰς αἰτίας ἔγραψα dicit, non γράφω, aut, vt plures habent codd. προγράφω, quod haud dubie hiſtoriam abſoluerat, priusquam prooemium ſcriberet. GOTTL.

Ἔγραψα] Apud *Dionyſium Halicarnaſſeum*, nec non in meo *vet. exemplari* προέγραψα legitur; quamuis pleonaſmum iſta lectio habeat. Eſt enim huiusmodi, vt eo delectatum dicere hunc ſcriptorem poſſimus. Nam ſic in hoc ipſo libro, p. 17. πρότερον προσῆντα dicitur: et libro 8. p. 503. πρότερον προσῆκτο. Talis vero eſt pleonaſmus et quum dicitur aliquis πρότερος ἄρχειν. Item cum πρὶν, ſequente itidem verbo compoſito, illam praepoſitionem praefixam habente: vt p. 44. πρὶν ἐν αὐτῷ γενέσθαι προδιάγνωστε. Neque enim hoc bicompoſito προδιάγνωστε vti neceſſe erat, quum διάγνωστε ſufficere poſſet. Alioqui verbo προδιάγνωστε vti volens, poterat fortaſſe (ſi ſatis diligenter, quae ad breuitatem faciunt, conſideraſſet) illo contentus eſſe, et haec, πρὶν ἐν αὐτῷ γενέσθαι, omittere: nam bicompoſito προδιάγνωστε praefixa praepoſitio menti noſtrae verba illa repraeſentare poterat. STEPH.

[Ἀντὶ τοῦ γράψω) In Caſſ. et Aug. μετ' ὀλίγον ἔγραψε ſuperſcr. eſt vocab. προέγραψα, in quibus ita legitur. Ceterum ex Stephani mente, Schol. non ſtatuit, aoriſtum eſſe poſitum pro futuro, (quanquam hanc enallagen docuit Caſaub. ad Polyb. p. 222) ſed innuiſſe eum dicit; reſpectu hiſtoriae, quam antea Thucydides αὐτοσχεδιάζων ſcripſerit, Noſtrum dixiſſe ἔγραψα, reſpectu vero lectorum eum proprie debuiſſe dicere: γράψω.] G.

Τῷ μή τινας] Lectionem margini adſcriptam alteri praefero, non ſolum quod eam habeamus tam apud *Scholiaſtem*, quam in *vet. exemplari*, ſed multo etiam magis, quod obſeruarim, hunc numerum ſingularem potius quam illum pluralem talibus locis adhiberi. STEPH.

Ἐξ ὅτου] Quum ἐξότου *prior Editio* mea haberet, ſicut et quae illam praeceſſerunt, malui nunc, ex vna voce duas faciens, ſcribere ἐξ ὅτου, quum et idem ille *vetus liber* aſſentiatur, et ἐξ ὅτου ſonet ἐκ τίνος αἰτίας. Poſtea autem et apud *Dionyſium Halicarnaſſeum* ſcripturam hanc reperi. IDEM.

[Τὴν μὲν — πολεμεῖν.] Vid. *Halicarn.* p. 134. vbi μὲν ἄν; pro v. πρόφασιν, αἰτίαν male; dein λόγῳ δὲ ἀφανεστάτην; pro ἡγοῦμαι, οἶομαι. Poſituram ſemper negligunt in his libris *Sylburgius* et *Hudſonus.* WASS.

Πρόφασιν] *Dionyſ. Halicarn.* in commentariolo de *Thucydidis idiomatis*, pro voce πρόφασιν aliam ſynonymam habet, videlicet αἰτίαν: ſicut et pro verbo ἡγοῦμαι legitur apud eum οἶομαι, quod itidem illi ſynonymum eſſe nouimus. Nec non λόγῳ δὲ ἀφανεστάτην, apud eum ſcriptum eſt, iisdem quibus hic verbis, ſed aliter collocatis. Quae mutationes quamuis nullo modo ſenſum mutent, vix tamen apud eum alias duas huiuscemodi in tam vicinis locis inuenias: vt credibile ſit eum, lapſu memoriae, duo ſynonyma pro illis duobus poſuiſſe: praeſertim quum etiam *Scholiaſtes* πρόφασιν legat, et αἰτίαν exponat. STEPH.

Πρόφασιν] Dionyſ. hunc locum citauit Ep. II. ad Amm. p. 796. et pro πρόφασιν habet αἰτίαν, quae vox illam explicat. Deinde οἶομαι, pro ἡγοῦμαι. Memoriae vitio. GOTTL.

Athenienſes et Peloponneſii, ruptis tricennalibus foederibus, quae poſt Euboeam captam inter ſe fecerant. Cur autem *haec illi* ruperint, cauſas, et diſſidia in primis ſcripſi, ne quis aliquando requirat, vnde tantum bellum inter Graecos ſit conflatum. Nam veriſſimam quidem, ſed ſermone minime celebratam cauſam *fuiſſe* puto, Athenienſes, qui quod in dies creſcerent, et terrorem Lacedaemoniis incuterent, belli mouendi neceſſitatem *ipſis* impoſuerint. Sed cauſae, quae propalam vtrinque ferebantur, propter quas ruptis foederibus bellum ſuſceperunt, iſtae fuerunt.

24. EPIDAMNVS eſt vrbs ad dextram ſita nauigantibus Ionium ſinum verſus. Huic autem

παρέλκον τὸ ἅμα. *Τὰς τριακοντούτεις σπονδὰς]* Μετὰ λῆ ἔτη τῶν Μηδικῶν ἐγένοντο αἱ τριακοντούτεις σπονδαὶ, καὶ ἐφυλάχθησαν ἔτη τὸ, ὡς γενέσθαι ἔτη ν̄ ἀπὸ τῶν Μηδικῶν, ἕως τῶν Πελοποννησιακῶν. *Ἔγραψα πρῶτον]* ἀντὶ τοῦ, γράψω μετ' ὀλίγον. 1. *Τὸ μή τινα ζητῆσαι ποθε]* λείπει τὸ ἕνεκεν. 2. *Ἀληθεστάτην πρόφασιν]* αἰτίαν. 2. *Ἀφανεστάτην δὲ λόγῳ]* κεκρυμμένην. *Ἀναγκάσαι ἐς τὸ πολεμεῖν]* τὰ ὀνόματα, ἐμφατα ἐποίησε. βέλεται γὰρ ὀηλῶν, ὅτι μεγάλοι γιγνόμενοι οἱ Ἀθηναῖοι ἀνάγκην παρέσχον τῷ πολέμῳ. 3. *Αἱδ' ἦσαν ἑκατέρων]* αἱ καθεξῆς ἐμήνισάμεναι. *Ἐπίδαμνός ἐστι πόλις]* ἣ νῦν Δυρράχιον καλεῖται, ἤντινα παραγραμματίζοντες

Πρόφασιν] i. e. *αἰτίαν, veram* cauſſam et interiorem. Dion. non legiſſe *αἰτίαν* videtur, ſed explicaſſe, quia ibi non agebat de hoc voc. BAVER.

Ἀφανεστάτην] Adiectiuum pro verbo vel participio ἠφανισμένην. B.

Μεγάλως γιγνομένους] Cf. c. 88. huius libri. GOTTL.

Ἀναγκάσαι — πολεμεῖν] Dionyſ. l. c. notat, Noſtrum his verbis vſum eſſe pro Subſt. ἀνάγκης et πολέμου, v. Schol. G.

Τοὺς Ἀθην. — ἀναγκ.] Nil agit Dionyſii explicatio, partim, quia nil expedit: neque enim in verbo pro Subſtantiuo eſt difficultas; ſed in breuitate; deinde, quia ne poſita quidem ſunt verba pro Nomine, hic quidem, ſed recte habent. Immo vera vis difficultatis eſt in Participio, τοὺς Ἀθην. μεγ. γεν. quod poſitum eſt pro Subſtantiuo, vt ſupra, διὰ τὰς ἀφράκτους οἰκίας, i. e. διὰ τὴν ἀφραξίαν, v. διὰ τὸ ἄφρακτον, τῶν οἰκιῶν. c. 22. τὰ μὴ μυθώδεις αὐτῶν, i. e. τὸ μὴ εἶναι αὐτὰ μυθώδη, id, quod non ſunt fabuloſe ornata; Anglus ſentiat et expreſſerit: their being not fabulous. Ita et hic, τ. Ἀθ. μεγ γενομένους, eſt, τὸ τοὺς Ἀθηναίους γεγονέναι μεγάλους, τὴν αὔξησιν τῶν Ἀθηναίων: id, quod nimis potentes eſſent, nimias opes Athenienſium. Ita omnia plana fuerint, vtut brevius, more Noſtri, conferta: Veram cauſſam ſcil. eſſe puto, nimiam Athenienſium potentiam, quae eos ſubegerit ad bellandum: vel ſic: opes Athenienſium (tanquam, vt,) veram cauſſam, eos incitaſſe, puto, ad bellum; quaſi Germanice efferas: *Das Großwerden der Athenienſer war die eigentliche Urſache, die ſie zum Kriege antrieb.* Italus hic minus laboret, cui promtum ſit, vertere: l'eſſer gli Ateneſi (troppo) valenti: Anglus: the Athenian republick's (ſtate's) waxing great. Sane debebat: τὴν ἀλήθ. πρόφ. εἶναι εἶναι τοὺς Ἀθ. μεγάλους γινομένους, vel, τὸ μεγ. γενέσθαι τοὺς Ἀθ. ἦτις (vel, ὅτι) ἠνάγκασεν αὐτοὺς εἰς τὸ πολ. Quid planius? Quid orationi Noſtri ſimilius? Sed et aliis ſolenne: Horat. Carm. 1, 7, 12. 13.

Minuit furorem
Vix vna ſoſpes nauis ab ignibus:

i. e. *hoc*, ea res, ea cauſſa min. fur. *quod* vix vna nauis ſoſpes euaſit: quaſi, vix vnius nauis euaſio, ſi ita loqui liceat. Ita Carm. 3, 24, 24.

Dos eſt magna parentium
Virtus, et — — —
caſtitas,
Et *peccare nefas*, aut *pretium emori*.

i. e. ea eſt magna dos, *quod* peccare eſt nefas, et morte punitur: vt egregie expl. Bentl. et Cel. Iani. Plura notaui in Ind. Exc. Liu. v. *Participii vſus*. BAVER.

[Τὰ ὀνόματα, ἐμφατα —) Scholiaſtes, vt Steph. monet, reſpexit ad Dionyſ. Ep. II. ad Amm. p. 796. *Ὅταν δ' ἀντιτρέψας ἑκατέρῳ τούτων τὴν φύσιν, τὰ ὀνόματα ποιῇ ἐμφατα — ὡς ἐν τῇ πρώτῃ βίβλῳ περὶ τῆς αἰτίας τοῦ πολέμου — πεποίηκε δ' ἀντὶ τῆς ἀναγκάσαι, καὶ τὸ" πολεμεῖν.] G.

[Ἀθηναῖοι) Recepi e Roſtg. et e Dion. Hal. l. c. In Aug. eſt ante Ἀθηναῖοι, vt in Dion., γινόμενοι. Deſunt in eodem cod. Schol. ad n. 1. 2. vtrumque et 3.] G.

Ἐς τὸ φαν. λεγ.] v. *Ind.* BAVER.

Ἐπίδαμνός ἐστι] Hic locus aliquando me torſit, non bene intelligentem differentiam inter Ἰόνιον πέλαγος et Ἰόνιον κόλπον, licet aliquando vnum pro altero ponatur. Intelligit igitur *Thucydides* per Ἰόνιον κόλπον id mare, quod aliis Adriaticum dicitur, quod etiam ſaepe Ionium appellatur, et eſt pars Ionii magni. Ideo plures Ionium nomen vltra Acroceraunia verſus Dalmatiam extendunt, licet alii Acroceraunia fecerint terminum Ionii maris et principium Adriatici. Sic *Theophraſtus* Apolloniam vocat τὴν περὶ τὸ Ἰόνιον, *quae eſt ad Ionium*. lib. 3. de hiſt. plant. cap. 10. quod repetit lib. 3. cap. 2. de Cauſis plant. Sic et *Conon* apud *Photium* de eadem vrbe: *et fluuius Aous per mediam eam fluens exit in Ionium mare*. Sic *Appianus* ciuilium 5. de diuiſione imperii inter Octauium et Antonium: *terminum iis eſſe Scodram Illyridis vrbem in medio Ionii receſſus ſitam*. Sic et *Dio* lib. 40. de Octauio, qui bellum in Dalmatia geſſerat (de quo *Caeſar* ciuil. 3.) *tunc enim aliquando Ionium adnauigauit, et C. Antonium cepit, et quorundam oppidorum dominus factus eſt. Salonem vero non cepit*. Dalmatiam manifeſte ad Ionium ponit. Ergo, vt *Appianus* vocauit Adriaticum mare *Ionium receſſum*, ſic *Thucydides* de eodem Adriatico dixit *Ionium ſinum*: nam κόλπος *ſinus* maris proprie eſt pars, quae in terras ſe inſinuat. At *Ionium magnum* (quod vocat *Virgil.* lib. 3.) multum extendebatur inter Peloponneſum et Italiam, et plures comprehendebat ſinus, vt Corinthiacum, Adriaticum. Ionium vero anguſte ſumtum Acroceraunorum montium promontorio finiebatur. *Palmerius* Exercit. p. 44. HVDS.

[Ἡ νῦν Δυρράχιον —) Ita recepi pro τὸ νῦν Δ. praeeuntibus codd. Reg. Caſſ Roſtg. Baſ. et Auguſt. Παραγραμματίζοντες Δορράκιον, i. e. *verbum mutatis litteris peruertentes, peſſime ſcribentes*: n. Doracion, pro Dyrrachium Duckerus laudabat Scholiaſt. Ariſtoph. ad Nub. v. 29. et Ran. v. 432.] G.

Ἐσπλέοντι τὸν Ἰόνιον] Lectionem, quae eſt in contextu, habet etiam *Dionyſ. Halicarnaſſeus*: quamuis alioqui talis praepoſitionis pleonaſmus, qualem altera habet, in aliis quibusdam *Thucydidis* locis occurrat. STEPH. Quod in *Harpocr.* v. Ἰόνιος, vulgo editur, ἐς δεξιὰ, ferri poſſet, niſi et *Thucydides* et *Cod. Medic.* repugnarent. Nam et ita fere

[a] Ταυλάντιοι βάρβαροι, Ιλλυρικὸν ἔθνος. ταύτην [b] ἀπῴκισαν μὲν Κερκυραῖοι, οἰκιστὴς δ' ἐγένετο Φάλιος Ἐρατοκλείδου, [c] Κορίνθιος γένος, τῶν ἀφ' Ἡρακλέους, κατὰ δὴ τὸν παλαιὸν νόμον ἐκ τῆς μητροπόλεως κατακληθείς. ξυνῴκισαν δὲ καὶ τῶν Κορινθίων τινὲς, [d] καὶ ἄλλοι ἐκ τοῦ Δωρικοῦ γένους. προελθόντος δὲ τοῦ χρόνου ἐγένετο ἡ [e] τῶν Ἐπιδαμνίων [f] πόλις μεγάλη καὶ πολυάνθρωπος. χρόνῳ δὲ ἐν ἀλλήλοις ἔτη πολλὰ, ὡς λέγεται, [g] ἀπὸ πολέμου τινὸς τῶν προσοίκων βαρβάρων ἐφθάρησαν, καὶ τῆς δυνάμεως τῆς πολλῆς ἐστερήθησαν. τὰ δὲ τελευταῖα, πρὸ τοῦδε τοῦ πολέμου, ὁ δῆμος αὐτῶν ἐξεδίωξε τοὺς δυνατούς. οἱ δὲ ἀπελθόντες [h] μετὰ τῶν βαρβάρων ἐληίζοντο τοὺς ἐν τῇ πόλει καθ' ἑτέ τε γῆν καὶ καθ' ἁλασσαν. οἱ δὲ ἐν τῇ πόλει ὄντες Ἐπιδάμνιοι, ἐπειδὴ ἐπιέζοντο, [i] πέμπουσιν ἐς τὴν Κέρκυραν πρέσβεις, ὡς μητρόπολιν [k] οὖσαν, δεόμενοι μὴ σφᾶς περιορᾶν φθειρομένους, ἀλλὰ τάς τε [l] φεύγοντας συναλλάξαι

a Ταλάντιοι *Caſſ.* Δὲ αὐτὴν *Gr.* et *Dion. Halic.* *b* Ἀπῴκησαν, et paulo poſt ξυῴκησαν *C.* ſed τ' η a manu aliena: κατῴκησαν *Demetr. Phaler.* §. 72. non recte. ξυῴκησαν etiam *Caſſ.* Aug. mox τῶν omiſſum in eodem: in Mosqu. ξυνῴκισαν, et ſuperſcr. η lit. *c* Κορίνθιος γένος τῶν ἀφ' *Reg.* Aug. *d* Καὶ τοῦ ἄλλου Δωρικοῦ *Marg.* Aug. καὶ ἄλλοι Δωρικοῦ *Cl. Reg.* et *Caſſ.* vt *Marg.* et in vtroque deerat τῶν ante Κορινθίων. *Reg.* etiam adſcriptum habebat, γρ. καὶ ἄλλοι, vt in *Ed.* *e* τῶν om. *Cl.* *f* Δύναμις μεγάλη *Marg. Ar. C. Cam.* improbat *Steph.* Δύναμις καὶ πόλις μεγάλη *Cl.* Cum *Cl.* conſentit *Gr.* cum *Marg.* et *al. Dan.* Mosqu. *g* Ἀπὸ pro vulg. ὑπὸ *Marg. Ar. C. Ald. Baſ.* et *Cod. vett. Steph. Gr. Cl.* Baſ. Aug. et *Reg.* *Caſſ. Dan. Hermog.* περὶ μεθ. δειν. c. 35. p. 564. *h* Μετὰ τῶν βαρβάρων deſunt *Ar. C. Dan.* et Mosqu. in quibus duobus poſtremis manus recentior in marg. poſuit. Paullo ante Baſ. ἐξεδίωκε. *i* Πέμπουσι *Gr.* *k* Οὖσαν καὶ τὸν τῶν βαρβάρων *Ar.* caetera deſiderantur. *l* Ita *Cod. vet. Stephani.* φυγόντας *Marg.* non probat *Stephanus.* In Mosqu. ξυναλλάξαι.

Xenoph. VI. Ἀναβ. 4. ἡ Θράκη αὕτη ἐστὶν — ἐπὶ δεξιὰ εἰς τὸν πόντον εἰσπλέοντι. Sed multo frequentius eſt ἐν δεξιᾷ, ἐν ἀριστερᾷ. *Arrian.* Peripl. Pont. Eux. pag. 12. Ed. Hudſ. ἀπὸ δὲ τοῦ ἱεροῦ πλέοντι ἐν δεξιᾷ Ῥήβας ποταμός. et p. 18. τάδε μὲν τὰ ἀπὸ Βυζαντίου πλεόντων ἐν δεξιᾷ ὡς ἐπὶ Διοσκουριάδα. *Lucian.* Scyth. p. 592. et Ver. Hiſtor. p. 689. Nec placet ſcriptura *Cod. Voſſ.* ap. *Poll.* II. 161. εἰς δεξιὰ εἰσπλέοντι — εἰς ἀριστερὰ, pro vulg. ἐν δεξιᾷ — ἐν ἀριστερᾷ. DVCK.

Ἐν δεξιᾷ εἰσπλέοντι τὸν Ἰόνιον κόλπον] Hemſterhuſ. in praef. Duck. ad Thuc. malit legi: ἐνδέξια, quod magis atticum videatur. Sic legitur apud Heſych. in ἐνδέξια, vbi v. Intt. Ita eſt pro aduerbio loci capiendum. v. Etymol. M. in v. ἐν δεξιᾷ et ἐπιδέξια, i. e. ἐκ δεξιᾶς χειρός. Erudite Hemſterh. de h. v. egit l. c. cf. Polluc. II. 159. Harpocration v. Ἰόνιος. (p. 196.) hunc locum laudans, legit ἐς δεξιά. Maximus Tyr. et Dionyſ. l. c. item Schol. Pindari (p. 184.) et Pſeudodem. §. 199. qui habet: εἰς τὸν Ἰόνιον — vulgatam habent, quam cum codd. optimi tueantur, nec Hemſterhuſius damnet et locus (L. III. 24.) ei faueat, ἐν δεξιᾷ retinendam cenſui. Ἰόνιος κόλπος eſt *Adriaticum mare*, quod magnam Ionii partem conſtituit. v. Harpocr. l. c. Vnde Diodor. L. XII. p. 497. Ἐπιδάμνιοι κελοικίσθησαν ἐπὶ τὸν Ἀδρίαν. Ceterum notat Abreſch. Dil. p. 35. Procop. B. G. L. I. 7. deſcripſiſſe haec ad verbum: ἄρχει ἐξ Ἐπιδάμνου — ὁμοίζεται ἐς Ἐπίδαυρον, ἣ ἔστιν ἐν δεξιᾷ ἐσπλέοντι τὸν Ἰόνιον κόλπον. Ante oculos habuit h. l. Noſtri Procop. Or. IIII. περὶ κτίσματ. Ἰουστιν. p. 33. Hoeſchel. ἐκ τοῦ Ἀδριατικοῦ καλουμένου πελάγους ἐπιῤῥοή τις ἀποσαλεύουσα τῆς ἄλλης θαλάσσης — καὶ σχίζουσα τὴν γῆν ἐπικλεῖσον, ποιεῖται τὸν Ἰόνιον κόλπον· ἐν δεξιᾷ μὲν ἠπειρώτας — ἔχουσα — GOTTL.

Προσοικοῦσι — ἔθνος] *Priſcian.* p. 1203. habet προσοικ. αὐτόν. WASS.

Ἀπῴκισαν] Diod. l. c. ἄποικοι ὑπάρχοντες Κερκυραίων καὶ Κορινθίων. vid. c. 26. cf. Strab. VII. p. 486. Ἐπίδαμνος Κερκυραίων κτίσμα, ἡ νῦν Δυῤῥάχιον. G.

[Πέμψαντες ᾤκισαν] In cod. Baſ. ſequuntur poſt ᾤκισαν haec: Καὶ γὰρ μετ' ὀλίγον ϛρὸς, πέμπουσιν ἐς τὴν Κερκύραν ἐς μητρόπολιν. Οἱ μὲν οὖν Κερκυραῖοι πέμψασι τὴν ἀποικίαν. Ὁ δὲ Φάλιος, Κορίνθιος ὢν, καὶ ἐν Κερκύρᾳ ὤν, συνεκπεμφθεὶς οἰκίζει τὴν Ἐπίδαμνον. Mouere hic ſciolus dubitationem videtur, Corcyraeos fuiſſe conditores: Phalium tamen Corinthium. Quam ſoluit ita, vt Phalium, Corinthium, et Corcyrae verſatum eſſe et vna miſſum hanc coloniam condidiſſe, dicat. Qua admonitione facile carere poteramus.] G.

Φάλιος Ἐρατοκλείδου] Locum hunc reddere ſuſpectum alii plerique poſſunt, qui ante huiusmodi genitiuum habent articulum ὁ, cum quo υἱὸς ſubauditur: verum omiſſionis huius ſuſpicione liberare librarium poſſunt alii nonnulli, in quibus itidem praetermiſſum eſſe articulum videmus. De vtrisque autem in titulum huius operis dictum fuit. STEPH. A Phalio Heraclidae dicuntur conditores Epidamni. *Anthol.* III. 1. *Holſten.* ad Steph. Ἐπίδαμνος. DVCK.

Κατὰ δὴ τὸν παλαιὸν νόμον] Quaenam fuerint iura, quae coloniae originibus ſuis debebant, non alienum erit paucis hoc loco perſtringere. Primo igitur ii, qui in coloniam mittebantur, armis et commeatu a ciuibus ſuis inſtruebantur de publico, vt docet *Libanius* in Argumento orationis *Demoſthenis*, περὶ τῶν ἐν Χερρονήσῳ. Praeterea publica iis Diplomata debebantur, quae ἀπείκια vocabant, teſte *Hyperide* in orat. Deliaca apud *Harpocrat.* Sed quod praecipuum eſt, ſacra patria coloni ſecum aſportabant, ignemque ſacrum e penetrali vrbis depromtum et accenſum; quod docet *Auctor Etymolog.* in Πρυτανεῖα. qui quidem ignis ſi caſu exſtinctus eſſet, ex Prytaneo conditorum accendi cum oportebat. Moris quoque erat, vt coloniae quotannis legatos in *maiorem patriam* (ſic *Curtius* lib. 4. vertit, quam Graeci μητρόπολιν dicunt) mitterent Diis patriis ſacra facturos, vt teſtantur *Polybius*, cap. 114. legationum, et *Curtius*, lib. 4. Solenne etiam erat, vt coloniae ab originibus ſuis Pontifices acciperent, vt conſtat ex *Thucydide*. pag. 60 verſ. vlt. et *Scholiaſte* ad eundem locum, quin etiam, ſi aliquando coloni aliam coloniam aliquo deducere vellent, moris erat, vt ducem a *maiore patria* poſtularent, vt hoc in loco docet *Thucyd.* nam Corcyraei coloni erant Corinthiorum, ideoque Phalium ex Metropoli arceſſebant, vt coloniae Epidamnum deducendae dux eſſet. Plura hac de re vide in *Valeſii* notis ad Excerpta *Polybii* p. 7. HVDS. Add. *Spanhem.* Differt. IX. de Vſu et Praeſt. Numiſm. p. 570. ſeqq. DVCK.

[Καὶ τὸν παλαιὸν —) Hoc caput Scholio praefixi pro Κορίνθιος γένος. Ita ſcriptum eſt in cod. Baſ. vt coniecerat Stephan.] GOTTL.

Κορίνθιος γένος] Deleuit hoc caput Scholii B. Gottleberus, repoſito altero, καθὰ τὸν νόμον. Sed tamen verba Scholii,

finitimi sunt Taulantii barbari, gens Illyrica. Hanc vrbem Corcyraei quidem missa colonia condiderunt: sed coloniae dux fuit Phalius Eratoclidae *filius*, genere Corinthius, ab Hercule oriundus, ex metropoli *more ac* instituto prisco arcessitus. Nonnulli etiam Corinthii, et alii praeterea Doricae gentis homines eius coloniae socii fuerunt. Progressu vero temporis, Epidamniorum vrbs magna populoque frequens euasit. Sed cum *eius ciues* iam multos annos (vt fertur) seditionibus intestinis laborassent, quodam finitimorum barbarorum bello attriti, magnaque potentiae parte priuati sunt. Nouissime vero, ante hoc bellum, illorum plebs potentissimos quosque *ciues* eiecit. At illi, cum *inde* discessissent, cum barbaris, *ad quos se receperant*, eos, qui in vrbe erant, terra marique praedabantur. Epidamnii vero, qui in vrbe erant, cum *ab illis* premerentur, Corcyram, vt ad suae coloniae matrem, legatos mittunt, orantes, ne se perdi sinerent: sed et profugos sibi reconciliarent, bellumque barbarorum finirent. Haec

Δορύκιον καλεῖσι. Ταύτην ἀπῴκισαν] ἀπῴκισαν, οὐχὶ ἀπανέστησαν τῆς οἰκίας, ἀλλ' ἀποικίαν πέμψαντες ᾤκισαν. Καλὰ δὲ τὸν παλαιὸν νόμον] ὁ παλαιὸς νόμος οὐκ ἀπὸ τοῦ γένους ἐκάλει, ἀλλ' ἀπὸ τῆς μητροπόλεως, τυτέσι, τῆς πατρίδος· ἐκ τῆς Κορίνθου, Κορίνθιος. Κατακληθεὶς] τὸ κατακληθεὶς κυρίως εἶπεν. ἀπὸ γὰρ μειζόνων τῶν Ἡρακλειδῶν· ὥσπερ ἀνακληθεὶς ὑπὸ ἐλασσόνων λέγεται. Τῶν προσοίκων βαρβάρων] τῶν Ταυλαντίων. Τὰ δὲ τελευταῖα] ἀντὶ τοῦ, τέλος δὲ, καὶ τὰ τελευταῖα, ἦγεν καὶ τὰ τελεύταια τῆς πάσεως αὐτῶν. Πρὸ τοῦδε τοῦ πολέμου] τοῦ Πελοποννησιακοῦ. Ὁ δῆμος αὐτῶν] τῶν Ἐπιδαμνίων. Ἐς τὸ Ἡραῖον] ἐν τῷ ναῷ τῆς

ou καλὰ γένος, et Κορίνθιος, ἐκ Κορίνθου, referri ad illa magis verba videntur. BAVER.

[Τῆς παλαιᾶς) Stephan. malit: τῆς ἀρχαίας f. πρώτης πατρίδος. Credit etiam, quaedam excidisse in sequentibus. Sed non video, cur hoc Supplementum sit necessarium. In cod. Bas. ante Κορίνθιος, additum γὰρ. In Aug. desunt Schol. ad Ταύτην ἀπῴκισαν et Κατὰ δὴ τὸν π. νόμον.] GOTTL.

[Ὑπὸ ἐλασσόνων) In Rottg. et Aug. ἀπὸ legitur.] G.

Καὶ ἄλλοι] Nihil muto, etsi nonnulli *MSS.* aliter. WASS.

Πόλις μεγάλη] Margini adscripta lectio admitti non potest: quoniam conuenienter quidem πολυάνθρωπος πόλις dicitur, at πολυάνθρωπος δύναμις non item. STEPH.

Στασιάσαντες] οἱ Ἐπιδάμνιοι, cod. Aug. G.

Ὑπὸ πολέμου] Quamuis dicatur φθείρεσθαι ὑπό τινος, potius quam φθείρεσθαι ἀπό τινος; tamen *vetus* meum *exemplar* ἀπὸ hic, non ὑπὸ habet. Itidemque et pag. 313. non meum exemplar tantum, sed aliae quoque, ἀπὸ in significatione τοῦ ὑπὸ habent. Sic autem et apud *Dionys. Halicarn.* in Antiq. Rom. et in *Thucyd.* p. 313. v. 10. praepositio ἀπὸ vsum eum habet, qui alteri illi ὑπὸ peculiaris esse existimatur. STEPH. *Aristides* in Lib. de Dict. Simpl. c. XIII. ait simplicem orationem esse τασιάσαντες, et asperiorem reddi, si dicas, ἐτειδὴ δὲ ἐστασίασαν. Refert etiam *Hermogenes* περὶ μεθόδου δεινότητος c. XXXV. haec, τασιάσαντες — ἐφθάρησαν inter exempla ἀμφιβολίας. Nam ambiguum esse, a bello, an a seditionibus perierint. Non posse dici eos a bello periisse. Itaque sententiam esse e bello seditiones ortas, et a seditionibus interitum. Neminem enim dicere ἀπὸ πολέμου ἐφθάρησαν. Non adsequor, quid velit, et videtur argutari. DVGK.

Ἀπὸ πολέμου — ἐφθάρησαν] *Eorum vires fractae sunt.* Recepi, praeeuntibus codd. plerisque, ἀπὸ pro ὑπὸ. Abresch. in Dilucc. p. 35. quoque praefert ἀπὸ, et accipit pro *post, ob, propter*; quamquam ὑπὸ eundem sensum fundere dicit. Lectioni ὑπὸ locus L. II, 51. fauet μηδ' ἂν ὑπ' ἄλλου νοσήματος — διαφθαρῆναι, i. e. adflictum iri. Audiendos tamen h. l. optimos codd. arbitror. Non raro confunditur ὑπὸ cum ἀπὸ. v. c. Plat. in Phaed. 47. ἀπὸ θαυμαστῆς ἐλπίδος ᾠχόμην φερόμενος· vbi Stephanus malebat: ὑπὸ, sed parum probante Fischero, V. Cl. qui formam cum ὑπὸ explicat: *spe duci*, cum ἀπὸ autem, *repelli a spe*; sed nullis exemplis hanc rationem firmat. Duckero, Hermog. locum p. 381. non intelligenti, Abreschius l. c. subuenit ita, vt dicat, Hermogenem velle nihil aliud, quam, vt neget, Graecum esse dicere: φθαρῆναι ἀπὸ τοῦ — eo sensu, quo dicatur φθαρῆναι ὑπὸ τοῦ — Reiskius in Dilucidatt Abresch. p. 36. coniicit: ὑπὸ δήμου τινὸς, aut ὑπὸ γένους, aut ἔθνους τινός Sed hic non quaeritur, quomodo potuerit vel debuerit Thucyd. scribere, sed quomodo scripserit. Ergo nil mutandum est. G.

Προσοίκων βαρβάρων] Diod l. c. οἱ φυγάδες ἀθροισθέντες καὶ παραλαβόντες ἔπλευσαν τὰς Ἰλλυρίδας κοινῇ μετ' αὐτῶν ἐπὶ τὴν Ἐπίδαμνον — G.

Δυνάμεως τῆς πολλῆς] In Aug. adscriptum ἢ μὴν τῆς πάσης. G.

Τῆς δυνάμ. τ. πολλῆς] Eodem modo dictum, quo supra c. 2. τῆς γῆς ἡ ἀρίστη, i. e. τὰ ἄριστα τῆς γῆς, τὸ ἄριστον μέρος. Ita et hic, τ. δυν. τ. πολλῆς, pro, τοῦ πολλοῦ (μέρους) τ. δυνάμεως, multum ex pristina potentia amisere. BAVER.

[Τὰ δὲ τελεύταῖα) In Aug. legitur hoc Scholion sic: τὰ τελευταῖα τῆς πάσεως αὐτῶν. Scholion ad Ὁ δῆμος αὐτῶν abest in Aug.] G.

[Τῶν Ἐπιδαμνίων) In Iuntina male legitur Ἐπιδαυρίων.] G.

Ἐξεδίωξε] *Pollux* IX, 157. WASS.

Τοὺς δυνατούς] *Ditiores, opulentiores.* v. c. 26. vbi Schol. h. v. cum respectu ad h. l. πλουσίους interpretatur. Paullo post ad v. οἱ δὲ ἐν τῇ πόλει ὄντες, adscr. in Aug. ὁ δῆμος ὀλιγονότι. n. infima plebs. G.

Τοὺς δυνατούς] Cum δήμῳ opponantur, magis intelligam *principes*, proceres, quam opulentiores, qui et in *populo* esse possent. B.

Πέμπουσιν πρέσβεις, ὡς μητρόπολιν ὄσαν] Hunc morem coloniarum, quae legatos mittere in metropolin tenebantur, explicat Vales. not. in Exc. Polyb. T. III. 160. Ern. G.

Ὡς μητρόπ.] Non ex more, aut solemniter, quod huc nihil faciat, sed necessitate subacti, periculoque compulsi, ad auxilium petendum, quod inde iustissimo iure exspectarent. B.

Τούς τε φεύγοντας] In meo *vet. libro* φεύγοντας legitur. Dici autem vel φεύγοντας vel φυγόντας de exsulibus (qui et φυγάδες) sed pro reis (quibus opponuntur οἱ διώκοντες) φεύγοντας tantum, neminem latere debet. Verum ad locum hunc quod attinet, lectionem, quam in contextu habes, confirmat tibi pagina 16. v. 10. in qua itidem legitur, τούς τε φεύγοντας etc. STEPH.

Τοὺς τε φεύγοντας] In Aug. superscript. est: τοὺς πλουσίους. v. Schol. ad c. 28. h. l. G.

σφίσι, [m] καὶ τὸν τῶν βαρβάρων πόλεμον καταλῦσαι. ταῦτα [n] δὲ ἱκέται καθεζόμενοι [o] ἐς τὸ Ἡραῖον ἐδεήθη. οἱ δὲ Κερκυραῖοι τὴν ἱκετείαν οὐκ ἐδέξαντο, [p] ἀλλ' ἀπράκτους ἀπέπεμψαν.

κε'. Γενόντες δὲ οἱ Ἐπιδάμνιοι ὑδρμίαν σφίσιν ἀπὸ Κερκύρας τιμωρίαν ὅσαν, ἐν ἀπόρῳ εἶχοντο θέσθαι τὸ παρόν· καὶ πεμψαντες [q] ἐς Δελφοὺς, τὸν θεὸν [r] ἐπηρώτων, εἰ παραδοῖεν Κορινθίοις τὴν πόλιν, ὡς οἰκισταῖς, καὶ τιμωρίαν τινὰ [s] πειρῶντο ἀπ' αὐτῶν [t] ποιεῖσθαι. [u] ὁ δ' αὐτοῖς ἀνεῖλε, παραδόναι, καὶ ἡγεμόνας ποιεῖσθαι. ἐλθόντες δὲ οἱ Ἐπιδάμνιοι ἐς τὴν Κόρινθον, καὶ τὸ μαντεῖον παρέδοσαν τὴν ἀποικίαν, τόν τε οἰκιστὴν ἀποδεικνύντες σφῶν ἐκ Κορίνθου ὄντα, καὶ τὸ χρηστήριον δηλοῦντες. [x] ἐδέοντό τε μὴ σφᾶς περιορᾶν [y] διαφθειρομένους, ἀλλ' ἐπαμῦναι. Κορίνθιοι δὲ, [z] καθ' ὅτε τὸ δίκαιον, ὑπεδέξαντο τὴν τιμωρίαν, (νομίζοντες οὐχ ἧσσον ἑαυτῶν εἶναι τὴν ἀποικίαν ἢ Κερκυραίων·) ἅμα δὲ καὶ μίσει τῶν Κερκυραίων, ὅτι αὐτῶν παρημέλουν, ὄντες ἄποικοι. ὅτε γὰρ [a] ἐν πανηγύρεσι ταῖς κοιναῖς [b] διδόντες γέρα τὰ νομιζόμενα, ὅτε [c] Κορινθίῳ ἀνδρὶ προκαθεζόμενοι τῶν ἱερῶν, ὥσπερ αἱ ἄλλαι ἀποικίαι· περι-

[m] Καὶ τῶν βαρβάρων *Dan.* In Mosqu. τὸν deest. [n] Δὴ *Priscian.* [o] Εἰς *Reg.* [p] Ἀλλὰ *Reg. Cass.* Aug. [q] Εἰς *C.* [r] Ἐπήροντο *Marg. Gr. Cl.* et *Cod. vet. Stephani, Reg. Cass.* Aug. atque ita a *Thucydide* scriptum fuisse, et postea illo ἐπηρώτων expositum censet *Steph.* [s] Πειρῶντο *Marg. Ar. C. Gr. Cl.* probante *Steph.* cum *Thucydidi* familiare vocalem non elidere. Sic etiam *Reg. Cass.* Aug. Mosq. [t] Ποιεῖσθαι ἐλθόντες δὲ *Ar.* desunt reliqua. [u] Ὁ δ' αὐτὸν ἀνεῖλε παραδῶναι *C.* et *Dan.* Bas. αὐτὸν ἀνεῖλε a prima manu. αὐτοῖς a corr. [x] Ἐδέοντο τότε *Marg.* quod reiicit *Steph.* [y] Φθειρομένους *Ar. C.* et *Dan.* Bas. [z] Καθάτε *Flor.* [a] Ἐν ταῖς πανηγ. *Gr.* [b] Post διδόντες videri posse omissum verbum ἦσαν, aut relictum esse subaudiendum docet *Steph.* [c] Κορινθίων *Dan.*

Ἱκέται] *Priscian.* XVIII. p. 1178. ordinem inuertit: καθ. εἰς τὸ Ἡ. ἱκέτας, sed p. 1174. recte citat; denique p. 1186. corrupte, καθ. δὲ αἰσχύνης ἱκ. δ. ε. τὸν Ἡραῖον. ex secundo Lib. WASS. De Heraeo Palmer. II. Graec. Ant. 10. p. 352. DVCK.

[Πρεσβείαν ὑπεδέξαντο) Steph. putat ante ὑπεδέξαντο deesse οὐχ, aut leg. οὐκ ἐδέξαντο pro ὑπεδέξαντο. An Schol. legerit πρεσβείαν pro ἱκετείαν, incertum. Ceterum argute nimis negat Steph., ἱκετείαν exponi posse ν. πρεσβείας. Sed totum Scholion est futile. Quid enim est, legationem, i. preces non admiserunt, sed auxilium? Immo sequitur, iis nullam opem esse latam: quod docet etiam: ἀπράκτους ἀπέπεμψαν. Deinde nec breuitatem nec nouitatem agnoscere possum in ἀλλ' ἀπράκτους ἀπέπεμψαν, quod τέλος ἀντὶ πράξεως vocare videtur. Quin poterat h. v. omittere tanquam συνώνυμα, si breuitati studere voluisset Thucydides.] GOTTL.

[Τιμωρίαν) Βοήθειαν ἔσαν. Recte. Sic et in margine cod. Aug. h. v. explicatur. Altera interpr. non est huius loci. In cod. Bas. ita: ἐκδίκησιν, βοήθειαν. Vtrumque Schol. tam ad verba Τιμωρίαν ὅσαν, quam ad Ἐν ἀπόρῳ εἶχοντο θέσθαι τὸ παρὸν, deest in Aug.] G.

Ἐν ἀπόρῳ εἶχοντο —] *Nescichant, quomodo se e praesenti discrimine expedirent,* s. *qua ratione sibi consulerent in praesenti.* Reisk. tentauit locum dupliciter. In Diluc. Abresch. p. 37. εἶχον τοῖ θέσθαι vel εἶχον τὸ θέσθαι, quod probat in anim. p. 8. G.

Ἐν ἀπ. εἶχοντο θέσθαι] Si retinenda lectio εἶχ. ἐτο, est pro κατεῖχοντο, conturbabantur, συνεῖχοντο, coërcebantur, et in θέσθαι, suppleueris, ὥστε, vel, πρὸς τὸ, καλὸν τὸ θ. Sed, si vnquam, hic certe ingeniose et feliciter a Reiskio emendatum, immo diuisum εἶχον τὸ θ. rationem agendi in re proposita habebant ἐν ἀπόρῳ, in dubio, i. e. dubiam, ἄπορον. Nil simplicius: nisi, quod τὸ bis ingratius recurrat. BAVER.

[Ἀντὶ τοῦ τὰ τοῦ παρόντος) Sc. χρόνου πράγματα. Sic cum Grammio correxi pro ἀντὶ τοῦ παροντος, quod vitiosum est. Stephanus malebat: ἀντὶ τοῦ τὰ παρόντα.] G.

Ἐπηρώτων] Verisimile est ἐπήροντο a *Thucydide* scriptum fuisse (quod et in *vet.* meo exstat) et postea illo ἐπηρώτων expositum fuisse. STEPH. Sic etiam loquitur *Dion. Halic.* WASS.

Steph. praefert plurium codd. ἐπήροντο. Vsitatum est verbum quidem hac in re; v. c. L. III, 92. sed tamen non semper adhibetur. Ἐπηρώτων occurrit h. libr. c. 118. Mox πειρῶντο recepi pro πειρῶντ', quorum illud Thucydidis mori conuenientius. G.

[Εἰ παραδοῖεν — τὴν πόλιν) Haec verba praeposui insequentibus, vt attenderat Steph. In cod. Cass. non adscripta sunt v. διὰ τὸν Φάλιον. In cod. Aug. desunt Schol. a verbis Ὡς οἰκισταῖς — ad Τόν τε οἰκιστήν.] G.

[Οἰκιστὴς) In cod. Bas. ὁ οἰκιστὴς. Bene.] G.

Πειρῶντ' ἀπ'] Magis *Thucydideae* consuetudini conuenit vocalem per apostrophum non elidere, praesertimque in locis huiusmodi: quum in locis etiam iis, qui multo magis elisionem requirere videntur, non habeamus. STEPH.

Ἐλθόντες δὲ] Reisk. in Dil. Abresch. 37. coniicit: δὴ. G. Δὲ pro οὖν, vt saepius; ita nil opus, δὲ legere. BAVER.

[Ἐνόμιζον γὰρ —) Haec verba non habent codd. Cass. et August. menti Thucydidis non consentanea: νομίζοντες οὐχ ἧσσον —] G.

Ἐδέοντό τε] Lectio margini adscripta ex errore (vt opinor) nata est: videlicet ex repetita per imprudentiam syllaba τε. STEPH

Καλὸν τὸ δίκ.] Schol. expl. καλὸν τὸ δοκοῦν εἶκαιον, quasi non *vere* iustum fuerit, sed visum tantum habere speciem iuris. Non videtur sic simpliciter positurus fuisse Noster, si non et ipsi iustum videretur; quippe et rationem affert vere iusti; certe ὡς adderet. B.

Μίσει τῶν Κερκυραίων] Diod. XII. p. 497. de Epidamniorum perfugio ad Corinth. exponens, paullo aliter: τὰς δὲ Κερκυραίας μισοῦντες, διὰ τὸ μόνας τῶν ἀποίκων μὴ πέμπειν τὰ κατειθισμένα ἱερεῖα τῇ μητροπόλει. v. Wess. ad h. l. G.

Ἄποικοι] De hoc *Scalig.* ad Eusseb. Chron. p. 78. *Spanhem.* de Vsu Numism. p. 569. et *Palmer.* l. d. p. 356. DVCK.

Οὔτε γὰρ ἐν πανηγύρεσι] Ideo Corinthios grauiter infensos Corcyraeis fuisse dicit *Diodorus Siculus* (lib. 12. p. 303. *Ed. Steph.*) quod more reliquarum coloniarum sacra patria Corinthum mittere negligerent. Sed aliud dicit *Thucydides* his verbis, *sc.* quod γέρα ista, quae a colonis praestari solebant in publicis solennibus ac ludis, illis non tribuerint: neque (vt mos erat coloniis) ab originibus suis pontificem acceperint. Qui mos inprimis notandus est, quoniam ex hac (vt opinor) vnica huius *Scholiastae* in locum annotatione id discimus. Illa autem γέρα νομιζόμενα *idem Enarrator* in-

autem ſupplices in Iunonis templo ſedentes rogabant. Sed Corcyraei preces *eorum* non admiſerunt: at re infecta *eos* remiſerunt.

25. Cum autem Epidamnii nullam a Corcyraeis opem ſibi latam viderent, ambigebant, quonam modo in praeſenti rerum ſtatu ſe gerere deberent. Quare *legatis* Delphos miſſis, Deum conſuluerunt, an Corinthiis, vt coloniae deductoribus, vrbem dederent, operamque darent, vt aliquid auxilii ab illis impetrarent. Ille vero ipſis reſpondit, vt vrbem *Corinthiis* dederent, eosque ſibi duces aſſumerent. Epidamnii vero, Corinthum profecti, coloniam oraculi iuſſu dediderunt, demonſtrantes et ipſum ſuae coloniae ducem Corinthium fuiſſe, et Dei oraculum declarantes, eosque rogabant, ne ſe perdi ſinerent: ſed *ſibi* opem ferrent. Corinthii vero et propter ipſam cauſae aequitatem auxilium promiſerunt, (quia coloniam iſtam non minus ſuam, quam Corcyraeorum eſſe ducebant.) Simul etiam propter odium, quo Corcyraeos proſequebantur, quia *Corcyraei*, licet eſſent *Corinthiorum* coloni, ipſos *tamen* contemnebant. Nam * neque in publicis ſolennitatibus conſuetos honores *ipſis* tribuebant, neque in ſacrificiis, quum viſcera distribuebant, a viro Corinthio auſpicabantur, quemadmodum caeterae coloniae. Sed

* Neque rem diuinam auſpicabantur, viro Corinthio operante ſacris. *Steph.* HVDS.

Ἥρας. Τὴν ἱκετείαν οὐκ ἐδέξαντο] οὐχὶ τὴν πρεσβείαν ὑπεδέξαντο, ἀλλὰ τὴν τιμωρίαν. τὸ τέλος εἶπεν ἀντὶ τῆς πράξεως, συντομώτερον εἰπὼν καὶ καινότερον. τὸ γὰρ εἰπεῖν, ὅτι ὑπεδέξαντο τὴν πρεσβείαν, καὶ κατέθεντο τὴν τιμωρίαν ποιῆσαι, μακρὸν ἂν ἐγένετο, καὶ σύνηθες καὶ τὴν φράσιν. Τιμωρίαν ἔσαν] βοήθειαν ἦσαν. ἢ ὑπακουέον τὸ καὶ τῶν ἀδικούντων τιμωρίαν, καὶ τῶν ἀδικουμένων αὐτὸς δηλαδὴ ἐκδίκησιν. Ἐν ἀπόρῳ εἶχοντο θέσθαι τὸ παρόν] θέσθαι, τὸ εὖ θέσθαι· τὸ δὲ παρόν, ἀντὶ τοῦ τὰ τοῦ παρόντος· ἐβουλεύοντο γὰρ καὶ τὴν πόλιν παραδοῦναι καὶ τιμωρίαν λαβεῖν. Τὸν θεὸν ἐπηρώτων] διὰ τὸν Φάλιον δηλονότι. Εἰ παραδοῖεν Κορινθίοις τὴν πόλιν] ἐφ' ὅσον οἰκιστὴς αὐτὸς ἦν, Κορίνθιος ὤν. Ὡς οἰκισταὶ] οὐχ ὅτι ἀληθῶς Κορίνθιοι αὐτὸν ᾤκισαν, ἀλλ' ἐφ' ὅσον οἰκιστὴς Φάλιος, Κορίνθιος ἐγένετο. Καὶ ἡγεμόνας ποιεῖσθαι] τοὺς Κορινθίους. Κατὰ τὸ μαντεῖον] καὶ τὸ μάντευμα. Τὴν ἀποικίαν] τοῖς Κορινθίοις δηλονότι. Τόν τε οἰκιστὴν] Φάλιον. Καί τε τὸ δίκαιον] καὶ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς δίκαιον. ἐνόμιζον γὰρ αὐτῶν μᾶλλον εἶναι τὴν ἀποικίαν. Ὄντες ἄποικοι] ἦγουν πέμψαντες τὴν ἀποικίαν. Οὔτε γὰρ ἐν πανηγύρεσιν] ἐν Ὀλυμπίοις, Νεμέοις, καὶ τοῖς τοιούτοις ἀγῶσιν. σημείωσαι δὲ, ὅτι οἱ πέμποντες ἀποικίας, ὅτοι ἐποίουν τὰς πανηγύρεις, τὰς δημηγορίας ἐν ἐκείναις ταῖς πόλεσιν, καὶ δι' ὁμογενῶν οἰκιστῶν ἀπήρχοντο τῶν ἱερῶν, τετέχι τῶν θυσιῶν. Οὔτε γὰρ ἐν πανηγύρεσιν] Ἰσέον, ὅτι ὁ γὰρ παρέλκει, καὶ ἀπὸ κοινοῦ τὸ παρημέλουν. ἢ τὸ διδόντες, ἀντὶ τοῦ ἐδίδοσαν. ὡς καὶ Ὅμηρος, καρπῷ βριθομένη, ἀντὶ τοῦ βριθέτη. Γέρα τὰ νομιζόμενα] τὰς τιμὰς καὶ προεδρίας. Προκαθεζομένοις τῶν ἱερῶν] διδόντες τὰς καθεδρας. ἔθος γὰρ ἦν ἀρχιερέας ἐκ τῆς μητροπόλεως λαμβάνειν. Αἱ ἄλλαι ἀποικίαι] ἀντὶ τοῦ αἱ πεμφθεῖσαι ἀποικίαι. Περιφρονοῦντες δὲ αὐτοὺς] Ἀτλικὴ ἡ σύνταξις,

terpretatur τὰς τιμὰς καὶ προεδρίας, id eſt, *principem in conſeſſu locum*. Sed et multa alia priuilegia intelligi putat *Valeſius*, cuiusmodi ſunt ἐπιγαμίαι, κλῆσις γῆς, et caetera, quae in Decretis Graecorum paſſim leguntur. Vide *Annott.* ad v. 2. p. 58. HVDS.

Ἐν πανηγύρεσι] *Gr.* ἐν ταῖς πανηγύρεσι. eleganter. WASS.

Οὔτε γὰρ —] *Nempe neque in* — Ita verti poteſt γάρ. Reiskio in anim. p. 8. videtur aut γὰρ delendum, aut ἐφαίνοντο, vel ἑωρῶντο addendum. GOTTL.

[Σημείωσαι δὲ —) Haec verba poſt ἀγῶσιν, intuli e cod. Bal.] G.

[Καὶ ἀπὸ κοινοῦ τὸ παρημέλων) Correxi pro ᾗ, καὶ cum Abreſch. Diluc. p. 37. In Aug. eſt ἠμέλων. Haec repetitio τοῦ παρημέλων locum habet, ſi colloces verba: παρημέλων γὰρ, ὅτε ἐν πανηγύρεσι — Voculam γὰρ ſaepius abundare, multis exemplis docuit Abreſch. Diluc. p. 37.] G.

[Ὅμηρος) Iliad. Θ. 307. Pſeudodidymus cenſet ad h. l. βριθομένη pro βριθέλοι· eſſe ἀτλικισμόν. Euſtath. tamen putat ſuppleri poſſe: ἐσίν. Vett. intt. arbitrari, addit, εἰληφθαι μετοχὴν ἀντὶ ἐήματος.] G.

Διδόντες] Ad ea, quae inter var. lect. *Hudſ.* adnotat e nota *Stephani*, adde haec eiusdem: docco in iis, quae ad *Scholiaſtem* annotaui, alia tamen huic loco remedia quaerentem. DVCK.

Οὔτε — διδόντες γέρα — ὅτε προκαθεζομένοις — περιφρονοῦντες] Subaudiendum cum Steph. mihi videtur ἦσαν, quod nullum verbum ſequitur, ad quod referantur participia. Abreſchio in Diluc. p. 36 videntur pertinere haec participia ad ἦσαν, quod eſt ſub finem cap., καὶ ἦσαν οὐκ ἀδύναλα. Sed valde durum videtur, poſt aliquot periodos adſumere verbum, inprimis h. l., quum ἦσαν ſequatur, ob praecedens ἐξηρτύοντο — Res ipſa paullo aliter a Diod. XII. c. 30. p. 497. commemoratur, vt iam monuere Hudſonus ad h. l. et Weſſel. ad l. c. qui tamen verum eſſe dicit, quod Diodorus tradat, ex colonia in matricem ſacra ſolemni ritu fuiſſe transmiſſa. v. Curt. IIII, 2. *Carthag. legati ad celebrandum ſacrum anniverſarium more patrio tunc venerant: quippe Carthaginem Tyrii condiderant ſemper parentum loco culti.* Iura metropoleon, ratione coloniarum, copioſe explicauit Spanh. de vſu et pr. num. Diſſ. VIIII. p. 575. cf. Valeſ. in Excerpt. Polyb. p. 160. qui hunc locum Thucydidis laudare non neglexit. E quo patet, ſacrorum principes ex metropoli eſſe delectos. G.

Κορινθίῳ ἀνδρὶ —] Reisk. (in Diluc. Abreſch. p. 37.) accipit pro ἐπὶ Κ. α., *ſub auſpiciis viri Corinthii.* In Anim. p. 8. ſubaudit ἐν, i. e. *cum viro Corinthio, per virum Corinth. facientes ſacrorum auſpicia.* Quod ſic intelligendum eſt: Corcyraeos non detuliſſe principi alicui viro munia ſacerdotis ſummi, qui hoſtiae capiti vinum infuderit, molam falſam inſperſerit, et crines frontis abſciſſos coniecerit in ignem. v.

Φρονῆντες δὲ αὐτὰς, καὶ χρημάτων δυνάμει ὄντες κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον [d] ὅμοια τοῖς Ἑλλήνων πλεσιωτάτοις, καὶ τῇ ἐς πόλεμον παρασκευῇ δυνατώτεροι. ναυτικῷ δὲ καὶ πολὺ προέχειν ἔστιν ὅτε ἐπαιρόμενοι, καὶ κα]ὰ τὴν τῶν Φαιάκων προενοίκησιν τῆς Κερκύρας, κλέος ἐχόντων τὰ περὶ τὰς ναῦς. ᾗ καὶ μᾶλλον ἐξηρτύσν]ο [e] τὸ ναυτικὸν, καὶ ἦσαν ἱκ ἀδύνατοι. τριήρεις γὰρ [f] εἴκοσι καὶ ἑκατὸν ὑπῆρχον αὐτοῖς, ὅτε ἦρχοντο πολεμεῖν.

κζ'. Πάντων ἂν τότων ἐγκλήματα ἔχοντες οἱ Κορίνθιοι, ἔπεμπον ἐς τὴν Ἐπίδαμνον ἄσμενοι τὴν ὠφέλειαν, οἰκήτορά τε τὸν βελόμενον ἰέναι κελεύοντες, καὶ Ἀμπρακιωτῶν καὶ Λευκαδίων [g] καὶ ἑαυτῶν φρερούς. ἐπορεύθησαν δὲ πεζῇ [h] ἐς Ἀπολλωνίαν, Κορινθίων ὖσαν ἀποικίαν, δέει τῶν Κερκυραίων, μὴ κωλύων]αι ὑπ' αὐτῶν κα]ὰ [i] θάλατ]αν περαίομενοι. Κερκυραῖοι δὲ, ἐπειδὴ [k] ἤσθηντο τὰς τε οἰκήτορας καὶ φρερὰς ἥκον]ας ἐς τὴν Ἐπίδαμνον, τήν τε ἀποικίαν Κορινθίοις δεδομένην, ἐχαλέπαινον· καὶ πλεύσαντες εὐθὺς πέντε καὶ εἴκοσι ναυσὶ, καὶ ὕ]ερον ἑτέρῳ τόλῳ, τάς τε φεύγοντας ἐκέλευον κατ' ἐπήρειαν

d Lectio proba et Thucydidea: nam et hic et alibi ὅμοια pro ὅμοιοι adhibitum notauit *Steph.* *e* τὰ ναυτικὰ *Ar. C.* et *Dan. Mosqu.* τὴν ναυτικὴν *Reg.* *f* Εἴκοσιν *Cass.* et rursus infra v. vlt. *g* καὶ αὐτῶν *Gr.* *h* Εἰς *Gr.* et p. 64, 1. εἰς τὴν Κερκ. *i* Θάλασσαν *Reg. Cass. Bas. Aug.* *k* Ἤσθοντο *Reg. Cass. Gr. Vat. Aug.*

Dionyſ. L. VII. p. 1495. Reisk., qui Romanos ritus ſacrificales eosdem dicit ac Graecorum. cf. Pollux, I, 57. et Kuhn. GOTTL.

[Καταρχὰς) Male tentat Steph. h. v. legi mauult: ἀπαρχὰς. Illud quoque hoc ſenſu adhibetur. In Caſſ. et Aug. non leguntur: διδόντες τὰς κα]αρχάς. In Aug. Schol. ad Ὄντες ἄποικοι abeſt.] G.

Ἄλλαι ἀποικ.] Nil agit Schol. addens ἐκπεμφθεῖσαι, quod et per ſe intelligatur; nam quae colonia non mittitur? et tamen nihil expediat, *a quo* miſſae ſint. Haud dubie voluit addere, aut debuit, ὑπ' αὐτῶν, a Corinthiis. Sed crediderim, ad omnes pertinere, vt a quibuscunque miſſae coloniae ita coluerint ſuos auctores vel conditores, ſeu Corinthios, ſeu alios populos. BAVER.

Ὅμοιαι] Miretur hic aliquis ὅμοια, et ſuſpectum habeat, tanquam male ſcriptum pro ὅμοιοι: ſed quamuis eius officio fungatur, eius tamen ſedem occupare non puto: quum et alibi tali adhibitum loco obſeruarim, et hic a *meo* etiam *exemplari* agnoſcatur. STEPH.

Χρημάτων — ὅμοια τοῖς Ἑλλήνων πλεσιωτάτοις] idem eſt, ac ſi dixiſſet: ὄντες πλέσιοι — ὁμοίως τοῖς τῶν Ἑλλήνων πλεσιωτάτοις, vel, vt alias Attici loquuntur: πλέσιοι ἐν τοῖς μάλιςα, (l. πλεσιωτάτοις.) vt Plato fere Sympoſ. 1. Σωκράτης ἐρωτᾷ ἕκαςον ὧν ἐν τοῖς μάλιςα τῶν τότε — Ioſeph. X, 2. φίλος ὢν ἐν τοῖς μάλιςα τῷ βασιλεῖ. Iones v. ὅμοια ita adhibent. Herod. VII, 116. ἀνὴρ δόκιμος ὅμοια τῷ μάλιςα. It. L. III. 57. Θησαυρὸς ἐν Δελφοῖς ἀνακέιται, ὅμοια τοῖσι πλεσιωτάτοισι, i. e. πλέσιος ὁμ.— Hunc locum comparabat Hemſterhuſ. ὁ πάνυ, ad Lucian. T. I. p. 4. cum h. l. Noſtri, et inde probat: veterem Ἀτθίδα cum Ionica fere totam congruere. Notauit et hunc vſum τὸ ὅμοια Weſſeling. ad Diodor. XIII. p. 542. hoc loco Thucydidis non praetermiſſo. G.

Ὅμοιαι] v. Phil. Th. Paull. p. 64. Ita Phil. 2, 7. εἶναι ἴσα θεῷ, p. ἴσος. Poſſis et intelligere, κα]ὰ, καθ' ὅμοιαι, ἐν ὁμοίῳ, pari conditione. Gottleberi ratio, explicantis, ὁμοίως, hic non procedit; nam relinquit duriſſimam ſtructuram, et plane abhorrentem ab omni vſu linguae, ὄντες δυνάμει χρημάτων, quod nemo dixerit; ſi ſit, ἐν δυν. χρ. magis feram; Neque exempla τοῦ μάλιςα quidquam probant, vbi ſemper articulus adſit cum ἐν, ἐν τοῖς μάλιςα, ſc. οὖσι τοιούτοις. Aptius aſſeratur Homericum, ᾗ γὰρ καλὰ, verbo ſequente pro καλῶς. Sed, vt dixi, illa ſtructura ὄντες δυνάμει χρημάτων, quae tunc admittenda ſit et agnoſcenda, ſi ὅμοια ſit pro ὁμοίως, facit, vt hic locum non habeat ὅμοια pro aduerbio, vtut per ſe poſſit. BAVER.

Προέχειν — ἐπαιρόμενοι] i. e. ἐπαιρ. διὰ τὸ προέχειν, v. ὅτι προεῖχον. v. Philol. Thuc. P. I. p. 93. Vel Metonymia eſt ἐπαιρόμενοι pro καυχώμενοι, gloriantes; runc ſimplex erit vſus Infinitiui. B.

[Οὐ γὰρ ἀεὶ) Addidi ἀεὶ e Codd. Reg. Caſſ. Roſtg. Baſ. et Aug. Steph. coniiciebat, τότε praeponendum eſſe πλέον.] G.

Καὶ κατὰ τὴν —] Reiskio (in *anim.* p. 8.) videtur delendum καὶ. Sine cauſſa. Vertendum καὶ *inprimis, etiam propterea* — G.

Καὶ κατὰ τὴν — προενοίκ.] Durior ſtructura ex pluribus Genitiuis; κατὰ τὴν προενοίκησιν eſt pro verbo ὅτι οἱ Φαίακες προενόκησαν. κατὰ hic ſign. διὰ, *propter*, non ὁμοίως, vt male expl. Schol. Quid enim ſit: gloriabantur, ſe nauibus valere, *quemadmodum* Phaeaces ibi antea habitarunt? Quid abſurdius, certe contortius? Nam ſic abſtractum ponatur pro concreto, κατὰ τοὺς Φαίακας προενοικήσαντας. Ceterum καὶ ante κατὰ redundat, aut ſign. *etiam*; *et* per ſe inflati erant potentia nauali, *et vero* propter habitationem ibi Phaeacum: quod alias graece eſt, ἄλλως τε, καὶ rel. B.

[Καὶ ἐφ' ἑαυτῷ) Huic rationi recte obiicit Stephanus: Thucydidem, ſi rem non veram putaſſet, ſcripturum fuiſſe: ὡς λέγεται. Ex Aug. capiti Schol. addidi verba textus: Κατὰ τὴν τῶν Φαιάκων. Ceterum Schol. a verbis Κατὰ τὴν τῶν Φ. προεν. — ad Καὶ ἦσαν ἱκ ἀδύνατοι deſunt.] G.

Τὰ περὶ τὰς ναῦς] Suppl. κατὰ, vel cum Schol. ἐς illud quoque ſcript. in marg. Flor. Vin. G.

Ἧ — ἐξηρτύοντο] Quo referas ᾗ; Nempe ad προενοίκησιν qua etiam, ſcil. adiuti, qua opportunitate vſi, vel fama certe incitati, paraſſent naues. Poſſit tamen, more graeco, ᾗ ſimpliciter eſſe aduerbii vice, ᾗ, ſcil. δεῷ. B.

[Διὰ τὴν φήμην) In Baſ. eſt: τῶτ' ἐσι, διὰ τὴν φήμην —] G.

Πολεμεῖν] In Aug. ſuperſcr. πρὸς Κορινθίους. G.

[Ἦσαν —] Hoc Scholion deeſt in Aug.] G.

[Ἀντὶ τοῦ —) In Aug. leguntur tantum haec verba: ἴδιως εἶπεν τὸ ἐγκαλεῖν, ἐγκλήματα ἔχειν.] G.

[Ὠφέλειαν) In Aug. ὠφέλειαν, βοήθειαν, ξυμμαχίαν, ἐπικυρίαν.] GOTTL.

illos contemnebant, quod pecuniarum copia, vel ditissimis quibusque illius saeculi Graecis pares essent, et bellico apparatu pollerent, quinetiam classe interdum *se caeteris* longe praestare gloriabantur, praesertim quod Phaeaces Corcyram olim tenuissent, qui rerum nauticarum gloria floruerant: quamobrem etiam *ipsi* classi parandae operam studiosius dabant, nec parum potentes erant. Nam centum et viginti naues ipsis fuerunt, quum bellum gerere coeperunt.

26. Corinthii igitur, cum omnium istarum rerum *iustas* haberent querelas, auxilium et Ambraciotarum ac Leucadiorum atque suorum *ciuium* praesidia lubenter Epidamnum miserunt, omnibus, qui illuc habitandi causa se conferre voluissent, facta eundi potestate. Haec autem praesidia itinere pedestri Apolloniam iuerunt, quae erat Corinthiorum colonia, Corcyraeorum metu, ne ab illis mare traiicere prohiberentur. Corcyraei vero, vbi colonos, et praesidia Epidamnum peruenisse, coloniamque Corinthiis deditam intellexerunt, rem iniquo animo tulerunt. Statimque *eo* cum XXV nauibus profecti,

ἀντὶ τῦ περιφρονῦντες αὐτῶν. Ἔσιν ὅτε ἐπαιρόμενοι] ὃ γὰρ ἀεὶ πλέον εἶχον ναυτικόν. διὰ τῦτο, φησὶν, ἔσιν ὅτε. Καλὰ τὴν τῶν Φαιάκων προενοίκησιν] ἀντὶ τῦ, ὁμοίως τῇ προενοικήσει τῶν Φαιάκων. προενοικήσει λέγει τῆς Κερκύρας. καὶ γὰρ οἱ Φαίακες παλαιότεροι ἦσαν τῶν Κερκυραίων, καὶ ἄριστοι τὰ ναυτικά. Κατὰ τὴν τῶν Φαιάκων προενοίκησιν τῆς Κερκύρας] ὡς τῶν Κερκυραίων ὕτω δοξαζόντων λέγει. καὶ ὐχὶ ἀφ' ἑαυτῦ. ἀεὶ γὰρ τὸ μυθῶδες φεύγει. Κλέος ἐχόντων] κλέος ἐχόντων τῶν Φαιάκων ἐς τὰ περὶ τὰς ναῦς. Ἢ καὶ μᾶλλον] τὸ ἢ ἀντιτῦ διό. διὸ καὶ μᾶλλον, διὰ τὴν φήμην τῶν Φαιάκων, μὴ φανῆεν χείρες. Καὶ ἦσαν ὧκ ἀδύναλοι] τὸ ὧκ ἀδύνατοι, μεσότητός ἐσι ῥῆμα, οἷον, ὔτε τελείως δυνατοὶ, ὔτε ἀσθενεῖς. Πάντων ὧν τύτων] ἦγεν, ἐγκαλῦντες ἕνεκα πάντων τύτων οἱ Κορίνθιοι τοῖς Κερκυραίοις. Ἐγκλήματα ἔχοντες] ἀντὶ τῦ, καλὰ τῶν Κερκυραίων ἐγκαλῦντες. πρὸς Κορινθίους ἴδιος εἶπε τὸ ἐγκαλεῖν, ἐγκλήματα ἔχειν. Τὴν ὠφέλειαν] ὠφέλεια, βοήθεια, συμμαχία, ἐπικυρία. Καὶ ἐαυλῶν φρυρὸς] ἐπεμπον δηλονότι. Περαιώμενοι] πλέοντες. Τὴν τε ἀποικίαν Κορινθίοις δεδομένην] τυτέσι, τῶν Ἐπιδαμνίων τοῖς Κορινθίοις ἀναφερομένην. Τὰς τε φεύγοντας ἐκέλευον] τὰς πλουσίους τὰς φυγάδας. Κατ' ἐπήρειαν δέχεσθαι] καλὰ βλάβην, καὶ σάσιν, ὅπως πάλιν σασιάσωσιν, ἢ κατ' ἀπειλήν. τρία εἴδη ὀλιγωρίας, καταφρόνησις, ἐπηρεασμὸς καὶ ὕβρις. τύτων γὰρ καταφρονεῖ τις, ἃ μηδενὸς ἡγεῖται. καὶ γὰρ ὁ ἐπηρεάζων, φαίνεται καταφρονεῖν. ἔσι γὰρ, καλὰ Ἀριστοτέλην, ὁ ἐπηρεασμὸς, ἐμποδισμὸς ταῖς βυλήσεσιν, ὐχ ἵνα τι αὐτῷ, ἀλλ' ἵνα μὴ ἐκείνῳ.

Ἑαυτῶν] Gr. αὐτῶν puto male. Noster alibi saepe retinet ἑαυτῶν. Hippocrates ἑαυτέων. WASS. Ap. *Plin.* XIV. 7. est Ambraciotes. DVCK.

Κορινθίων οὖσαν etc.] Corcyraeos in eius conditu socios Corinthiis addit *Scymnus Chius*, his versibus:

Οἷς πλησιόχωρός ἐσιν ἡ Ἀπολλωνία
Κορινθίων Κερκυραίων τε κλίσις.

Quibus consentit *Pausanias* in Eliacorum 2. Vide *Palmerii* Gr. antiq. p. 150. HVDS. Add. *Spanhem.* l. d. p. 570. DVCK.

Τὲς τε φεύγοντας — αὐτὲς] *Suidas* in ἐπήρεια. Ἐπηρεάζω est, iniuriam facio tam re quam verbis, et fere in contumeliam inferioris. Noster: Καὶ παρήγγειλε παραφυλάσσειν, μὴ ἄρα πῃ τις ἀπὸ τῆς ἄλλης στρατιᾶς ἐνὸς ΕΠΗΡΕΑΖΟΙ αὐτοῖς. Recentiores pro calumniari, inuehi, obtrectare, in foro lites facessere, corpus dehonestare. Grammatici βιάζει, βλάπτει, et κατ' ἐπήρειαν, reddunt κατ' ἀπειλὴν ἐν τῷ πολέμῳ, vel τὴν πολέμου καταδρομὴν proprie a voce Ἄρης. Vna cum ὑβρίζω, προσκηλακίζω, ὕβρις, λοιδορία coniungit *Demosthenes*. Audiamus *Aristotelem* Rhet. II. Τρία ἐσὶν εἴδη ὀλιγωρίας, καταφρόνησίς τε, καὶ ἘΠΗΡΕΑΣΜΟΣ, καὶ ὕβρις: ὅ, τε γὰρ καταφρονῶν ὀλιγωρεῖ· ἃ γὰρ οἴονται μηδενὸς ἄξια εἶναι, τύτων καταφρονῦσι. Τῶν δὲ μηδενὸς ἀξίων, ὀλιγωρῦσι. καὶ ὁ ἘΠΗΡΕΑΖΩΝ, φαίνεται καταφρονεῖν· ἔσι γὰρ ὁ ἘΠΗΡΕΑΣΜΟΣ ταῖς βουλήσεσιν, ὐχ ἵνα τι αὐτῷ, ἀλλ' ἵνα μὴ ἐκείνῳ. Idem *Polit.* III, 16. Οἱ ἐν πολιτικαῖς ἀρχαῖς πολλὰ πρὸς ἘΠΗΡΕΙΑΝ καὶ χάριν εἰώθασι πράτλειν. Alibi vtitur de mulcta a parente impolita. *Pollux* idem valere tradit atque ἐργολαβεῖν. et alio in loco: Τῶν ἐκ Δικασηρίου ὀνομάτων τὸ συκοφαντεῖν, ἐργολαβεῖν, ἘΠΗΡΕΑΖΕΙΝ, καταψεύδεσθαι, καταψευδομαρτυρεῖν. — καὶ τὸ πρᾶγμα συκοφαντία, ἘΠΗΡΕΑΣΜΟΣ, ἐπήρεια, ψευδολογία. Iterum in Cap. περὶ φόγου Ῥήτορος. ἀπατεών, ἐπιβουλεύων, ἘΠΗΡΕΑΖΩΝ, δημεύων. *Diodorus* XVII. Graeci ora, naribus mutilati dicunt se περιόντας ἐν ταῖς πόλεσιν ἐπονειδίσον μὲν ἕξειν τὴν ἐκ τῆς τύχης ἘΠΗΡΕΙΑΝ. Et, in Syracusarum direptione Lib. XIX. Παρῆν ὁρᾶν πᾶσαν τὴν πόλιν πεπληρωμένην ὕβρεως καὶ φόνων, καὶ παντοίων ἀνομημάτων. οἱ μὲν γὰρ διὰ τὰς προϋπαρχύσας ἔχθρας ὑδεμιᾶς ἘΠΗΡΕΙΑΣ ἀπείχοντο. *Iosephus* etiam de Ciuium suorum iniuriis in Alexandrum Antiq. XIII, 14. μύρια εἰς ὕβριν καὶ ἘΠΗΡΕΙΑΝ πραξάντων. XV, 2. quando Herodes Pontificatum dabat obscuro cuidam, posthabito Alexandrae filio, ὐκ ἤνεγκεν, inquit, Ἀλεξάνδρα τὴν ἘΠΗΡΕΙΑΝ. et infra, χαλεπῶς ἔφερε τὴν ἀτιμίαν. *D. Petrus* I, 3. 16. ἵνα ἐν ᾧ ΚΑΤΑΛΑΛΩΣΙΝ ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, καταισχυνθῶσιν οἱ ἘΠΗΡΕΑΖΟΝΤΕΣ. *D. Matth.* V, 43. 44. ἠκύσατε ὅτι ἐῤῥέθη, ἀγαπήσεις τὸν etc. προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἘΠΗΡΕΑΖΟΝΤΩΝ ὑμᾶς καὶ διωκόντων. Illud hic obiter rogo, a quibus audiuistis? nempe ab *Euripide*. Πρὸς σὲ μὲν, ὦ παῖ, τοῖς φίλοις εἶναι φίλον, τά τ' ἐχθρὰ μισεῖν. vid. *Aeschylum* 2. *Diodor.* 599. b. *Pindarus* apud Stobaeum p. 307. ἘΠΗΡΕΑΖΟΝΤΑ τις καὶ παθεῖν ἔοικε. WASS. Add. *Salmas.* Obseruat. ad Ius Attic. et Rom. p. 288. DVCK.

Τὲς τε φεύγοντας] In Aug. superscr. τὲς πλυσίυς, et in marg. Ald. Vin. τὲς δυνατὲς Ἐπιδαμνίων, ὲς ὁ δῆμος ἐξεδίωξε. Ἐκέλευον n. Corcyraei, κατ' ἐπήρειαν, in perniciem — αὐτὲς, n. Ἐπιδαμνίυς. GOTTL.

[Τὲς πλυσίυς) Haec interpr. nititur verbis c. 24. ὁ δῆμος ἐξεδίωξε τὲς δυνατές. Schol. a verbis Καὶ ἑαυτῶν φρυρὲς — ad Ὡς ὃ ἐκ ἐπείθοντο in Aug. desunt.] G.

[Κατὰ βλάβην) Docta manus marg. Iunt. Vin. adscripsit scite: *non probo, sed malo: per contumeliam, κατ' ὕβριν.*] G.

[Τρία εἴδη —) Haec verba Aristot. L. II. Rhet. 2. inserui e codd. Rostg. et Aug. vbi recentior manus ea addidit. Locus memoriter est laudatus. Pro ἐκποδισμὸς corr. ex Aristot. ἐμποδισμὸς et, post h. v., reliqua ex eo suppleui. In Aug. et Cass. desunt: ἢ κατ' ἀπειλήν.] G.

δέχεσθαι αὐτὰς (ἦλθον γὰρ ἐς τὴν Κέρκυραν οἱ τῶν Ἐπιδαμνίων Φυγάδες, τάφρᾳ τε ἀποδεικνύντες καὶ ξυγγένειαν, ἣν προϊσχόμενοι, [l] ἐδέοντο σφᾶς κατάγειν) τάς τε ψευδεῖς, ἃς [m] οἱ Κορίνθιοι ἔπεμψαν, καὶ τὰς οἰκήτορας ἀποπέμπειν. [n] οἱ δὲ Ἐπιδάμνιοι ἀδὲν αὐτῶν ὑπήκουσαν. [o] ἀλλὰ στρατεύουσιν ἐπ' αὐτὰς οἱ Κερκυραῖοι [p] ναυσὶ τεσσαράκοντα μετὰ τῶν Φυγάδων, ὡς κατάξοντες [q] αὐτὰς, καὶ τὰς [r] Ἰλλυριοὺς προσλαβόντες. προσκαθεζόμενοι δὲ [s] τὴν πόλιν, προεῖπον, [t] Ἐπιδαμνίων τε τὸν βουλόμενον καὶ τὰς ξένους, ἀπαθεῖς ἀπιέναι. εἰ δὲ μή, ὡς πολεμίοις [v] χρήσεσθαι. ὡς δ' οὐκ ἐπείθοντο, [x] οἱ μὲν Κερκυραῖοι ([y] ἔστι δ' ἰσθμὸς τὸ χωρίον) ἐπολιόρκουν τὴν πόλιν.

κζ'. Κορίνθιοι [z] δ', ἃς αὐτοῖς ἐκ τῆς Ἐπιδάμνου ἦλθον ἄγγελοι, ὅτι πολιορκοῦνται, παρεσκευάζοντο [a] στρατιάν· καὶ ἅμα ἀποικίαν ἐς τὴν Ἐπίδαμνον ἐκήρυσσον, ἐπὶ τῇ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ τὸν βουλόμενον ἰέναι. εἰ δέ τις [b] τοπαραυτίκα μὲν μὴ [c] ἐθέλει ξυμπλεῖν, μετέχειν δὲ βούλεται τῆς ἀποικίας, πεντήκοντα δραχμὰς καταθέντα [d] Κορινθίας μένειν. ἦσαν δὲ καὶ οἱ πλέονες πολλοὶ, καὶ οἱ [e] τὸ ἀργύριον καταβάλλοντες. ἐδεήθησαν δὲ καὶ τῶν Μεγαρέων ναυσὶ σφᾶς [f] ξυμπροπέμψαι, εἰ ἄρα [g] κωλύοιντο ὑπὸ Κερκυραίων πλεῖν. οἱ δὲ παρεσκευάζοντο αὐτοῖς ὀκτὼ ναυσὶ ξυμπλεῖν, καὶ [h] Παλῆς Κεφαλλήνων, τέτταρσι. καὶ Ἐπιδαυρίων ἐδεήθησαν, οἳ παρέσχον πέντε. [i] Ἑρμιονῆς δὲ, μίαν· καὶ Τροιζήνιοι, δύο· Λευκάδιοι δὲ, δέκα· καὶ Ἀμπρακιῶται, ὀκτώ. Θηβαῖοι δὲ χρήματα ᾔτησαν, καὶ Φλιάσιοι· Ἠλεῖοι [k] τε ναῦς τε κενὰς καὶ χρήματα. αὐτῶν δὲ Κορινθίων νῆες παρεσκευάζοντο τριάκοντα, καὶ τρισχίλιοι ὁπλῖται.

l Ἐδέοντό τε σφᾶς *Cl. Reg. Caſſ.* Aug. *m* οἱ deeſt *Caſſ.* Baſ. Aug. *n* Οἷς δὲ οἱ Ἐπιδ. *Reg.* *o* Ἀλλὰ deeſt *Reg.* *p* Τεσσαράκοντα νηυσὶ *Reg. Caſſ.* Baſ. Aug., in ed. Baſ. ναυσί τε — *q* Αὐτὰς deeſt *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Baſ. Caſſ. Dan.* Aug. *r* Ἰλλυριοὺς *Cl. Gr. Caſſ.* *s* Τὴν πόλιν pro vulg. τῇ πόλιν *Marg. Cl.* et *Priſcian.* improbat *Steph.*, *Reg. Caſſ.* Baſ. Aug. *t* Κορίνθιον *Reg.* emendat. in marg. Paullo poſt pro ἀπιέναι, in Aug. eſt ἴέναι. ſed man.. rec. corr. ἀπιέναι. *v* Ita *Steph.* 2. ex *Cod. vet.* Χρήσεσθαι *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg.* et *Caſſ.* Aug. in Mosqu. χρήσεσθαι. *x* Οἱ μὲν τῆς Ἐπιδάμνου ἦλθον ἄγγελοι *Ar.* caeteca deſunt. *y* Ἔστι δὲ *Reg. Caſſ.* Aug. *z* Δὲ ἃς *Gr.* et αὐτοῖς Ἐπιδάμνου *Dan.* omiſſis ἐκ τῆς. *a* Στρατείαν *Ar. C. Caſſ. Dan.* Mosqu. *b* Τὸ παραυτίκα *Caſſ. Gr.* Aug. *c* Ἐβούλοι *Ald. Flor. Caſſ. Dan. Gr.* Aug. Marg. Flor. Vin. Ἐβούλει. *d* Ita *Cod. vet. Stephani.* Κορινθίους *Marg. Cl. Gr. Reg.* *e* Τἀργύριον *Marg. Reg. Caſſ.* Aug. *f* Ξυμπροπέμψειν *Cl. Gr. Reg. Caſſ.* Aug. *g* Κωλύονθ' *Dan.* *h* Παλῆις κεφαλλήνων τέτσαρσιν *Caſſ.* Sed Παλῆις ex emendat. manus recentis, quae εἰς fecerat, abraſis quae antea poſt η ſcripta fuerant. Παλεῖς-Κεφαλλήνων τέτσαρσιν Aug. Sed manus recentior ſuper ει ſcripſit ῆ. *i* Ἑρμιονεῖς *Ar.* Aug. Baſ. ex emendatione. Sed Ἑρμιονῆς a prima manu. *k* Δὲ *Caſſ.* Aug.

Ἀποδεικνύντες] In Aug. ſuperſcr. *εἰ πλεύσοι.* GOTTL.

Ἀλλὰ στρατεύουσιν] *Itaque bellum iis intulerunt.* Sequor Schol., qui ἀλλὰ per καὶ expl. quod ſic capitur pro διὸ, *proinde* — Probat Abreſch. Dil. p. 37. et exemplis hunc vſum firmat. Reiskius (in Dil. Abreſch. p. 38.) malit, praeeunte cod., deleri τὸ ἀλλὰ, quod repetitum ei videtur e fine vocis praecedentis, legitque: στρατεύουσι δ', aut δι' ἃ στρατεύουσιν — G.

Recte ſane pro οὖν explicant τὸ ἀλλὰ Viri docti; ſed conferre etiam poſſis cum Latino *at*; vt apud Liuium, I, Deditisne vos, rel. Dedimus. *At* ego recipio, i. e. ego contra, quod ad me attiner. Rom. 6, 5. ſi morti eius ſocii fuimus: ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα, *tum vero* et ſimiliter reuiviſcemus. Suo modo compares vſum ἀλλὰ cum ſubſtantiuis, 2 Cor. 7, 11. vbi ſaepius repetitum ἀλλὰ ſign. et, *tum*, *porro*. Quod tamen per οὖν poſitum ſit, vel *igitur* notet, ei e diverſo, vel congruo, παραλλήλως, ſuggerere liceat, quod Horat. Epod. 2, 9. *Ergo* ponit pro *contra ea*.

Ergo aut adulta vitium propagine
Altas maritat populos.

Ante dixerat: *neque* excitatur claſſico, — neque horret — maris forumque vitat, rel. *Ergo*, i. e. contra ea, ſed potius, immo: Gall. *en recompenſe*, de l'autre côté, *dafür*, *dahingegen*. BAVER.

[Καὶ ἐκστρατεύουσι) Steph. malit: διὸ καὶ. Bene. Ἀλλὰ enim h. l. eſt, *itaque*.] G.

[Τοῦτο γὰρ — προσλαβόντες) H. v. non leguntur in Caſſ.] G.

Ἰλλυριοὺς] Quidam *Alff.* Ἰλλυρικούς. male. Et infra τὴν πόλιν, at ſequitur paullo poſt. Et *Dionyſius* eadem vtitur formula non ſemel. Sic προσκαθέζεσθαι κομματικῇ *Clem. Alex.* Πόλιν agn. p. 1283. *Priſcianus.* WASS.

Τῇ πόλει] Conſtructio margini adſcripta non eſt *Thucydidea*, quantum meminiſſe poſſum: ac ne apud alios quidem inveniri puto. Altera autem vtitur et vbi praepoſitionem a verbo ſeparat, vt pag. 377. ἣν πρὸς τῇ πόλει κρατοῦσα καθέζηται. Vbi *Scholiaſtes*: ἂν κρατοῦντες τῶν Συρακουσίων, προσκαθέζωνται τῇ πόλει. STEPH.

Προσκαθεζόμενοι δὲ τὴν πόλιν] Recepi lectionem optimorum codd. difficiliorem vulgata, τῇ πόλει, et Thucydidi accommodatiorem. Sic adſcripſit cod. Baſ. docta manus. Non intelligi poteſt, cur librarii inſolentiorem lectionem et difficiliorem deſcripſerint, niſi eam inueniſſent in ſuis libris. Hanc lectionem praefert Abreſch. vulgatae, Diluc. p. 37. et e Pauſania, Noſtrum imitante, probat; Achaic. p. 558. Ἡρακλείαν δὲ προσεκάθηντο — cf. Abreſch. anim. ad Aeſchyl. L. II. p. 334. GOTTL.

[Τὴν πόλιν) Hoc Schol. e cod. Baſ. addidi.] G.

Χρήσεσθαι] Prior *Editio mea* χρήσασθαι habet, ſicut et caeteraе ea ſuperiores: quod auſus non fuerim mutare in χρήσεσθαι, (licet id requirente ſtructura orationis) donec in *veteri exemplari* inueni. STEPH.

[Τῇ ἀμφιθάλασσος) Pro his in Caſſ. et Aug. eſt: μεταξυλογίᾳ, i. e. *per parentheſin dicuntur*.] G.

dein altera classe, minaciter ipsis imperarunt, vt exsules reciperent, (nam Epidamnii exsules Corcyram venerant, demonstrantes monumenta, et cognationem, quam praetendentes, orabant *eos*, vt se *in patriam* reducerent) et praesidia, quae Corinthii miserant, et *nouos* colonos remitterent. Sed Epidamnii nulla ipsorum imperata fecerunt. Quamobrem Corcyraei cum infesto quadraginta nauium exercitu, et exsulibus (vt eos reducturi) ac Illyriis *in armorum societatem* assumtis, bellum illis intulerunt. Vrbem autem obsidentes, denuntiarunt, vt et de Epidamniis, qui vellet, et peregrini impune abirent, alioqui vt hostes tractatum iri. Sed cum *Epidamnii illis* non parerent, Corcyraei quidem (ille autem locus est Isthmus) vrbem obsidere coeperunt.

27. Corinthii vero, postquam nuntii Epidamno *ad ipsos* venerunt, qui vrbem obsideri nuntiarunt, exercitum parare coeperunt. Simul etiam coloniam Epidamnum deducendam edixerunt, ea lege, vt qui vellet *illuc* iret, pari *iure*, parique *honore cum caeteris ciuibus futurus*. Quod si quis protinus cum *caeteris* nauigare nollet, et tamen coloniae particeps esse vellet, numeratis quinquaginta drachmis Corinthiis *ei in vrbe* remanere *licere dixerunt*. Fuerunt autem permulti, et qui nauigarunt, et qui pecuniam numerarunt. Rogarunt etiam Megarenses, vt suis nauibus se comitari vellent, si forte suae nauigationis cursus a Corcyraeis impediretur. Illi vero cum illis nauigare octo nauibus parabant, et Palenses Cephalleniorum, quatuor. Epidaurios quoque rogarunt, qui quinque praebuerunt. Hermionenses vero, vnicam. Et Troezenii, duas. Leucadii, decem. Et Ambraciotae, octo. A Thebanis vero, et Phliasiis pecunias petierunt, ab Eleis naues vacuas et pecunias. Ipsorum vero Corinthiorum naues triginta, et tria militum grauis armaturae millia parabantur.

Αὐτὰς] τὰς Ἐπιδαμνίας. Ἧν προϊσχόμενοι] προτείνοντες. Τάς τε φρουρὰς] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐκέλευον οἱ Κερκυραῖοι. Καὶ τὰς οἰκήτορας ἀποπέμπειν] τῆς Ἐπιδάμνου. Ἀλλὰ σφᾶλεύσασι ἐπ' αὐτὰς] καὶ ἐκρατεύσασι κατ' αὐτῶν. Ὡς κατάξοντες αὐτὰς] τὰς φυγάδας. τοῦτο γὰρ ὑπακουστέον. τὸ ἐξῆς. στρατεύουσι καὶ τὰς Ἰλλυριὰς προσλαβόντες. Τὴν πόλιν] τὴν πόλιν, Θουκυδίδειον, τῇ πόλει, κοινόν. Ὡς δ' οὐκ ἐπείθοντο] οἱ Ἐπιδάμνιοι δηλονότι. Ἰσθμὸς] γῆ ἀμφιθάλασσος. Πολιορκοῦντας] οἱ Ἐπιδάμνιοι. Ἐπὶ τῇ ἴσῃ] λείπει τιμῇ. ἐπὶ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ ἰέναι, τοῖς Ἐπιδαμνίοις δηλονότι, ἵνα κἀκεῖ ἔχοιεν πάντα ὡς ἐν Κορίνθῳ. Εἰ δέ τις τοπαραυτίκα] τουτέστιν, εἴ τις ὁ βέλεται ἀπιένοι. Μετέχειν δὲ —] ἀλλὰ ἔχειν λόγον, ὅτι συνήργησεν εἰς τὴν ἀποικίαν, διὸτω δραχμὰς πεντήκοντα, καὶ μενέτω, φησὶν, ἐν Κορίνθῳ οἰκῶν. Καὶ Παλῆς Κεφαλλήνων] Παλῆς, ὡς Μεγαρῆς. πόλις δὲ ἡ Πάλη τῆς Κεφαλληνίας. τετράπολις γάρ ἐστιν ἡ Κεφαλληνία, Πάλη, Κράνια, Σάμαια, Πρώναια. Παρασκευὴν] τὴν οἰκονομίαν τοῦ πολέμου.

Στρατιὰν] Reisk. in Dil. Abresch. p. 38. legit: παρεσκευάζοντο ὡς στρατείαν. In anim. vero (p. 8.) malit tantummodo, στρατείαν. Sed nil mutandum. Solet enim Noster plerumque regionem adiicere, si στρατείαν adhibet, in quam expeditio suscipitur. v. c. IIII, 74. Τὴν ἐπὶ Θράκης στρατείαν παρεσκευάζειν — VI, 92. μὴ ἀποκνεῖν τὴν ἐς τὴν Σικελίαν στρατείαν. GO.

Ἐπὶ τῇ ἴσῃ] H. l. pulchre comparauit *Ernesti* cum Callimachio, H. in Iou. v. 63. ἐπ' ἰσαίῃ γὰρ ἔοικε πήλασθαι. cf. L. V, 79. ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις εἶκας διδόντας — G.

Ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ] Supple μοίρᾳ, αἴσῃ, parte, sorte, conditione. Τιμῇ, quod Schol. supplet, alienum est ab h. l. BAVER.

[Λείπει τιμῇ] In Cass. est: ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ τιμῇ, Ἐπιδαμνίοις δηλονότι. Caetera desunt. In Aug. λείπει τιμῇ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ, τοῖς Ε. δηλονότι.] G.

[Μετέχειν) Hoc caput praefixi Schol. Vidit iam Steph., et rei ratio postulauit. Sed idem Steph. putat, Schol. expositionem parum accuratam esse. Ἔχειν λόγον δ. σ. ἐ. τ. ἀπ., esse: *reputari adiutorem deductionis coloniae*, i. e. adiumentum ad deducendam coloniam attulisse; sed μετέχειν τ. ἀπ. esse: *participem fieri coloniae*. Argute.] G.

Κορινθίας] Lectionem margini adscriptam Κορινθίοις sequitur *Valla*: sed Κορινθίας *meum* etiam *exemplar* habet. Fortasse autem et quum Χίας dicebant (quod et apud hunc Scriptorem legimus) ὀραχμὰς subaudiebant, quod hic ad Κορινθίας adiungi videmus. STEPH.

Τὸ ἀργύριον καταβάλλοντες] i. e. ἐκτίνοντες, κατατιθέντες. Demosth. contra Timocr. p. 712. ἐὰν δὲ μὴ καταβάλῃ τὸ ἀργύριον — G.

Παρεσκευάζοντο αὐτοῖς — ξυμπλεῖν] *Instituerunt, decreuerunt cum illis nauigare* — G.

Παλῆς Κεφαλλ.] Παλῆς cum duplici λ effertur a *Thucyd.* l. 2. Vid. *Var. Lect.* ad p. 101. HVDS. Suspicor eum, qui vetustam scripturam *Cod. Cass.* mutauit, voluisse facere Παλεῖς, quemadmodum hi saepe apud alios vocantur; sed imprudentem reliquisse η. *Schol.* ibi habet Παλῆις, ι adscripto ad η, quod vulgo sub eo scribitur. Κεφαλήνων *Idem Cod.* perperam pro Κεφαλλήνων. vid. *Eustath.* ad Dion. Perieg. v. 431. et ad Homer. Od. α'. p. 1396. DVCK.

Παλῆς] Si haec ratio scribendi pro ει, ῆ, post Euripidis tempora vsurpata fuit, vt notat Praestantiss. Valken. ad Euripid. Phoen. v. 268.; scripsit Thucydides Παλλεῖς, vt codd. habent. Et sic in reliquis. G.

κή. [l] Ἐπειδὴ δὲ ἐπύθοντο οἱ Κερκυραῖοι τὴν παρασκευήν, ἐλθόντες [m] εἰς Κόρινθον μετὰ Λακεδαιμονίων καὶ Σικυωνίων πρέσβεων, ὃς παρέλαβον, ἐπέλευον Κορινθίοις τὰς ἐν Ἐπιδάμνῳ ὁρκωμότας τε καὶ εἰκήτορας ἀπάγειν, ὡς ἀ μετὸν αὐτῆς [n] Ἐπιδάμνα. [o] εἰ δέ τι ἀντιποιοῦντο, δίκας ἤθελον δοῦναι ἐν Πελοποννήσῳ παρὰ πόλεσιν, αἷς ἂν ἀμφότεροι ξυμβῶσιν. ὁποτέρων δ' ἂν δικασθῇ εἶναι τὴν ἀποικίαν, τούτους κρατεῖν. ἤθελον δὲ καὶ [p] τῷ ἐν Δελφοῖς μαντείῳ ἐπιτρέψαι. πόλεμον δὲ οὐκ εἶναι ποιεῖν· εἰ δὲ μή, καὶ αὐτοὶ ἀναγκασθήσεσθαι ἔφασαν, ἐκείνων βιαζομένων, φίλους ποιεῖσθαι ἃς ἂ βέλονται, ἑτέρους τῶν νῦν ὄντων μᾶλλον, ὠφελείας ἕνεκα. οἱ δὲ Κορίνθιοι ἀπεκρίναντο αὐτοῖς, ἢν τάς τε ναῦς καὶ τοὺς βαρβάρους ἀπὸ Ἐπιδάμνου [q] ἀπαγάγωσι, [r] βουλεύσεσθαι. [s] πρότερον δὲ, ἃ καλῶς ἔχειν, τοὺς μὲν πολιορκεῖσθαι, [t] ἑαυτοὺς δὲ δικάζεσθαι. Κερκυραῖοι δὲ ἀντέλεγον, [v] ἢν καὶ ἐκεῖνοι τοὺς ἐν Ἐπιδάμνῳ [x] ἀπαγάγωσι, ποιήσειν ταῦτα. ἕτοιμοι δὲ εἶναι καὶ [y] ἅμα μὲν ἀμφοτέρους μένειν παρὰ χώραν, σπονδὰς δὲ ποιήσασθαι ἕως ἂν ἡ δίκη γένηται.

κθ'. Κορίνθιοι [z] δὲ ὧδε τούτων ὑπήκουον· ἀλλ' ἐπειδὴ πλήρεις αὐτοῖς ἦσαν αἱ νῆες, καὶ οἱ ξύμμαχοι παρῆσαν, προπέμψαντες κήρυκα πρότερον πόλεμον προειπόντα Κερκυραίοις, ἄραντες ἑβδομήκοντα ναυσὶ

l Ἐπειδή τε *Marg.* Ἐπεὶ δὲ *Ar. C. Gr.* et *Dan.* Mosqu. *m* Ἐς *Caſſ.* Aug. *n* Τῆ Ἐπιδάμνῳ *Gr.* *o* Ita *Steph.* 2. ex *Cod. vet.* Εἰ δ' ἔτι *Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *p* Ἐν τῷ ἐν Δ. *Gr.* et paullo ante Πελοποννήσῳ. *q* Ἀπαγάγωσι *Marg. C. Gr. Ar. Ald. Flor. Baſ.* *r* Βουλεύσασθαι *Marg. Ald. Flor.* Mosqu. βέλεσθαι et marg. βουλεύσεσθαι. *s* Πρότερον δ' ἃ *Ar. C. Reg. Caſſ. Gr.* Aug. *t* Αὐτὸς *Ar. C. Cl. Gr. Flor. Reg. Caſſ.* Aug. *v* Ἦν ἐκεῖνον *Reg.* *x* Ἀπαγάγωσι *Reg. Caſſ.* Aug. *y* Ἅπαξ deeſt *Ar. C. Dan.* *z* Hanc particulam locum deprauare exiſtimat *Stephanus.*

Οὐ μετὸν αὐτοῖς Ἐπιδ.] Adhibitum μετὸν, vt ἐξὸν, προσῆκον, δοκοῦν. Thucyd. ſic vtitur τῷ εἰρημένον. v. Duck. in Add. p. 668. GOTTL.

Εἰ δέ τι] In *praecedente Editione* auſus non fueram εἰ δέ τι ſcribere, quam ſcripturam nunc non dubitaui tibi exhibere, vtpote in illo *vetuſto libro* inuentam. Neque tamen alteri locum in margine ſaltem dare recuſaui. STEPH.

Εἰ δέ τι ἀντιποιοῦντο] Reisk. coniicit: (anim. ad h. l.) εἰ δ' ἔτι πλεόνων ἀντιποιοῦντο, „*quod ſi Epidamnii hac ſatisfactione contenti non ſint, ſed plus poſtulent.* Non video, quid opus ſit emendatione. G.

Εἰ δέ τι ἀντιποιοῦντο] Sane debebat, τινὲς ἀντιπ. Sed aut Antiptoſis eſt, non vtique inſolita Noſtro, aut ἀντιποιεῖσθαι eſt, *reniti*, repugnare, contra tendere; ſi quid contra habeant. BAVER.

[Καὶ κριθῆναι ἐβούλοντο) Quae ſubſequuntur verba, deſunt in Caſſ. et Aug. Idem cod. non habet Schol. ad Παρασκευήν, et in Schol. ad Πρέσβεων, ὃς παρέλαβον deſunt verba: συμπέμψασαι — συναγωνιεῖς, in Caſſ. et Aug.] G.

Παρὰ πόλεσιν, αἷς ξυμβῶσιν] *Velle ſe, rem diſceptari in iis vrbibus Peloponneſi, de quibus conuenieſſet inter ipſos.* Ueber welche ſie ſich unter einander vergleichen könnten. Abreſch. in Dil. 38. putat, accipi poſſe verba: αἷς ξυμβῶσι, pro πρὸς ἃς ξυμβῶσι, i. e. συνέλθωσι, i. e. *in quas conuenire ſeſeque conferre vellent.* Quae dura eſt interpretatio. In αἷς repeto cum Heilmano, praep. παρὰ, i. e. παρ' αἷς (δίκας δόντι) ξυμβῶσιν. G.

Αἷς ξυμβῶσι] Datiuus datus eſt praegreſſo Datiuo; ac ſi ſit, παρ' αἷς ξυμβ. ſcil. δικάζεσθαι. Simili breuitate Liu. 4, 4. in quam (domum) — feminae conuenieſſet (in eam) nuberet: e qua pactus eſſet vir domo, (ex ea) duceret: ac ſi Graece ſit, ᾗ ξυμβαίη. BAVER.

[Ἤθελον δὲ καὶ —) Hoc caput praefixi Scholio e cod. Baſ. vt viderat iam Stephanus.] G.

[Ἴσως γὰρ) In cod. Aug. additum eſt ἄν.] G.

Εἰ δὲ μή.] Praeceſſit: bellum facere vetabant; ſequi ergo debebat εἰ δὲ, ſcil. ποιήσαιντο ἅμως, ſi *tamen* pugnare vellent. Sed εἰ δὲ μὴ, ſin minus, refer ad ſuperiora, quae *vellent* et *iuberent* ab iis fieri; ſin minus, ſcil. iſta facerent. Nota et, ποιεῖν πόλεμον, pro ποιεῖσθαι. BAVER.

[Ἀντὶ τῶ βιαζόντων) Auctore Stephano occurrit βιάζω apud poëtas, veluti Hom. Od. μ. 297. vix apud proſaicos: Sed Doruillius ad Char. p. 510. docuit βιάζω occurrere apud Charit. p. 99. v. 6. Theophr. Charr. XXIIII.] G.

Φίλους ποιεῖσθαι, ἃς ἂ βέλονται, ἑτέρους τῶν νῦν ὄντων μᾶλλον] „*Coactum ſe iri, facere potius alios, quam qui nunc eſſent, amicos.* Τὸ μᾶλλον referam cum Steph. potius ad ποιεῖσθαι. Poſſit quoque cum Schol. Flor. ed. referri τὸ μᾶλλον, ad φίλους, i. e. *alios, longe meliores amicos quam praeſentes*, a quibus n. mala paterentur. Iungitur enim μᾶλλον Subſt. v. c. ἡ μᾶλλον εὐρυχωρία VII. 3. ἡ μᾶλλον ἐξουσία, ib. c. 12. v. alia exempla in Diluc. Abreſch. p. 663. Abreſchius iungit μᾶλλον τῷ βέλονται, vt ſit ordo: καὶ αὐτὸς ἀναγκασθήσεσθαι — ὠφ. ἐν. φίλους ποιεῖσθαι, ἑτέρους τῶν νῦν ὄντων, ἃς βέλονται μᾶλλον ἃ n. ποιεῖσθαι. Hic ordo valde contortus videtur. Notatu dignum eſt, quod ad marg. Flor. Vinar. docta manus ſcripſit: ἰσχυόντων, vt in Scholio vulgato, quod expl. ἰσχυόντων, nempe τὸ μᾶλλον retulerunt ad ὄντων. v. not. ad Schol. Hanc interpretationem Scholiaſtae, expreſſit Interpres vulgatus. Caeterum in Aug. ad h. v. notatur: ὃ' ὅτι (διότι leg.) ἄποικοι ἦσαν καὶ ἐβούλοντο αὐτούς. G.

Μᾶλλον] Neſcio, cur ad φίλους trahendum ſit, aut omnino hic laborandum. Simplex ordo eſt: dicebant, fore, ſi illi vi agerent, vt et ipſi cogerentur adſciſcere ſibi alios amicos, magis, quam eos, i. e. prae iis, vel, pro iis, eorum loco, qui nunc eſſent, alios praeoptare, relictis, qui nunc eſſent, nempe Corinthiis. Et lectio ἰσχυόντων, et explicatio Schol. praeſertim ad Athenienſes trahentis, nugatoria tota eſt, et a contexto aliena. Quid enim ineptius dixerint Corcyraei, quam, ſi ipſos coëgerint Corinthii, vel iniuria agant, ſe optaturos eſſe ſocios *validiores?* Quaſi vero de *viribus* hic agatur, non de aequo. Athenienſes quidem ab euentu acciuit Schol. B.

[Ἄλλως ἀπὸ τ. π. φ.) i. e. ἄλλως ἢ τοὺς παρόντας. Quae ſe-

28. Postquam vero Corcyraei hunc apparatum audierunt, Corinthum profecti cum Lacedaemoniis, Sicyoniisque legatis, quos sibi adiunxerant, iusserunt Corinthios praesidia et *nouos* colonos Epidamno deducere, vt ex vrbe, quae ad eos nihil pertineret. Quod si eam sibi vendicare pergerent, in Peloponneso, apud illas ciuitates, de quibus inter vtrosque conueniisset, volebant iure disceptare; vtris autem colonia fuisset adiudicata, hos ea potiri. Quinetiam oraculo Delphico *rem controuersam* committere volebant. Sed bellum fieri non sinebant, *idque dissuadebant:* alioqui, si illi vim *sibi* facerent, dicebant se coactum iri auxilii *praesidiique* causa, illos sibi facere amicos, quos nollent, alterutros eorum, qui potentia tunc praestarent. Corinthii vero ipsis respondernnt, si naues et barbaros ab Epidamno abducerent, se consultaturos. Nam ante, rem non bene se habere *dicebant*, si illi quidem obsiderentur, ipsi vero iudicio contenderent. Contra vero Corcyraei dicebant, se ista facturos, si et illi abducerent eos, qui Epidamni erant. Se etiam paratos esse *dicebant*, vt vtrique *suo* loco manerent, foedusque facerent, tantisper dum iudicium fieret.

29. At Corinthii nihil horum facere, nec *ipsis* parere voluerunt: sed postquam ipsorum naues plenae fuerunt, et socii adfuerunt, caduceatore praemisso, qui Corcyraeis bellum prius indiceret, portu

Πρέσβεων, ὃς παρέλαβον] ἵνα αὐτοῖς ὦσι μάρτυρες τῶν λόγων· ἢ ἵνα αὐτὸς αἰδεσθῶσιν οἱ Κορίνθιοι. σημείωσαι τὸ παρέλαβον, ἐπὶ τοῦ φιλικῶς ἔλαβον, καὶ ὡς συναγωνιστάς. Δίκας ἤθελον δοῦναι] ἐπιτρέψαι δικαστηρίῳ, καὶ κριθῆναι ἐβούλοντο. Δίκας ἤθελον δοῦναι, ἀντὶ τοῦ, ἔλεγον δίκας ἀμφοτέρους διδόναι, αὐτούς τε Κορινθίους καὶ Κερκυραίους δικάσασθαι ἔνθα βούλωνται, καὶ συμφωνήσωσιν. ξυμβῶσιν] ξυμφωνήσωσιν. Δικασθῇ] ἀποφανθῇ. Ἤθελον δὲ καὶ τῷ ἐν Δελφοῖς μαντείῳ —] ἀντὶ τοῦ, ἔλεγον δὲ, ὅτι ἐρωτήσωμεν καὶ τὸ μαντεῖον, τίσι νέμει τὴν ἀποικίαν καὶ τὰ δίκαια. Ἤθελον δὲ καὶ τῷ ἐν Δελφοῖς] ἴσως γὰρ ἐκ ἐπύθοντο τὸν χρησμόν, ὃν ἔλαβον οἱ Ἐπιδάμνιοι διὰ Κορινθίους. Ἐπιτρέψαι] τὴν ἐπιτροπὴν τῆς κρίσεως δοῦναι. Εἰ δὲ μὴ] εἰ δὲ ἐκ ἐθελήσουσι παῦσαι τὸν πόλεμον. Βιαζομένων] ἀντὶ τοῦ βιαζόντων. Οὓς ὁ βούλονται] οἱ Κερκυραῖοι, ἀχλ οἱ Κορίνθιοι. Ἑτέρους] ἄλλους ἀπὸ τῶν παρόντων φίλων. ἢ ἑτέρους λέγει μᾶλλον φίλους τῶν παρόντων φίλων. Τῶν νῦν ὄντων] τῶν νῦν ἰσχυόντων. λέγει δὲ Ἀθηναίους. Καὶ τὰς βαρβάρους] τὰς Ταυλαντίους. Ἀπάγωσιν] ἀποσήσωσιν. Ἀντέλεγον] ἐκ, ἐναντία ἔλεγον, ἀλλὰ ἴσα· ὡς ἀντίθεος, ὁ ἰσόθεος. Ἕτοιμοι δὲ εἶναι] ἀντὶ τοῦ, ἑτοίμως ἔχουσιν, εἰ μὴ ἐκεῖνο βούλονται, σπουδὰς ποιήσασθαι, μένειν ἐν Ἐπιδάμνῳ, καὶ τὰς πεμφθέντας Κορινθίων, καὶ τὰς πεμφθέντας Κερκυραίων, μηδὲν πράττοντας εἰς κάκωσιν, ἕως ἂν δίκας δώσωσι. Κατὰ χώραν] ἐφ' ἡσυχίας, ἵνα μὴ ἐν τῷ μεταξὺ ἀλλήλους ἀδικῶσι. Προπέμψαντες κήρυκα] ὁρᾷ, πῶς κατεφρόνουν οἱ Κορίνθιοι. οὐ γὰρ λάθρα ἐβούλοντο πλεῖν.

quuntur verba, ex ed. Flor. intuli. In eadem ed. pro ἄλλους vitiose legitur: ἀλλήλους. In cod. Aug. desunt Scholia a verbis Ἐπιτρέψαι — ad Ἑτέρους; it. ad Ἀπάγωσιν et Ἕτοιμοι δὲ εἶναι] GOTTL.

[Τῶν νῦν ὄντων) Nouam hanc explicationem reprehendit Steph. Sed, opinor, in capite Scholii esse μᾶλλον adiiciendum. οἱ μᾶλλον ὄντες, i. e. potentiores. v. ad L. II, 42. Sed potius ad ἑτέρους referam μᾶλλον, i. e. fortiores amicos.] G.

[Λέγει δὲ) i. e. αἰνίττεται.] G.

Ἀπάγωσι] Magis placet *Marg. G.* et *alii*, qui ἀπαγάγωσι exhibent. ἀγάγωμεν, ἀγάγω et similia apud *Homerum*. Reduplicationes amat Noster, vt ἀντεπέπλεον pro ἀντέπλεον 29, 13. Sic infra. WASS.

Ἀπαγάγωσι] Sic ducibus codd. et editt. vett. recepi pro ἀπάγωσι. Scholiastes quoque sic legit, quod interp. h. v. per ἀποσήσωσι. Male huc trahit Wassius ἀντεπέπλεον· est enim ab ἀντεπιπλέω; vt monuit iam Abresch. Dil. p. 39. G.

Τοὺς μὲν πολ. ἑαυτ. δὲ δικάζεσθαι] Τοὺς μὲν, intell. Epidamnios, quorum ex iniuria bellum ortum esset: ἑαυτοὺς, vtrosque reliquos, Corcyraeos et Corinthios, iudicio contendentes, velut si iure agatur, vt tamen inter iudicandum armis et vi agant, paci bellum miscentes, vim iuri inferentes. BAVER.

Ἀντέλεγον] *Responderunt*, *eadem regessernnt*. Suidas, vt noster Schol., ἀντιλέγειν, ἀντὶ τῦ ἴσα λέγειν. Πλάτων. G.

[Οὐκ ἐναντία) Steph. argute magis quam vere reprehendit Scholiastae interpretationem tanquam nouam. Sed v. not.] GOTTL.

Δὲ] Particula δὲ locum hunc deprauare videtur: vt ostendent quae in scholium huc pertinens annotabo. STEPH.

Ἕτοιμοι δὲ —] Offendit Steph. τὸ δὲ, quod turbet sensum. Reisk. malit τε. Sed πλεονάζει, vt saepe, h. l. haec particula. G.

[Ἕτοίμως ἔχουσιν) Stephan. corrigit: ἑτ. ἔχειν et totum Scholion ita constituendum putat: ἀντὶ τῦ ἑτ. ἔχειν (εἰ μὴ ἐκεῖνο βούλονται) σπουδὰς ποιήσασθαι ὥστε μένειν ἐν Ἐπιδάμνῳ ἀμφ., ἤγουν κ. τ. πεμφθ. Κορ. κ. τ. π. Κερκ. μηδὲν πρ. Schol. tamen videtur innuere, Thuc. scribendum p. fuisse, non inf. Sed εἶσι, n. quod praecesserit ἀντέλεγον] G.

Ὥστε] Reisk. in anim. ad h. l. legit: τέως· haud dubie, quod sequitur ἕως. Sed non semper respondent sibi hae particulae. G.

Ἕως ἡ δίκη γένηται] v. Ind. in ἕως. B.

Ἐπειδὴ πλήρεις αἱ νῆες] *Postquam naues sociis naualibus essent instructae*. Paullo post: αἱ νῆες ἐπεπλήρωντο. G.

Προπέμψαντες κήρυκα πρότερον] Poterat abesse πρότερον· sed frequenter talia loca in optimis scriptoribus obuia sunt. G.

Προπ. κήρ.] Nescio, cur in contemtum Corcyraeorum trahat Schol. caduceatorem missum. Immo palam et sine fraude agentium hoc erat; et sine denuntiatione tali non solebant tum bella suscipi. B.

[Οὐ γὰρ λάθρα) In cod. Aug. est: καὶ ὁ λάθρα.] G.

καὶ πέντε, δισχιλίοις τε ὁπλίταις, ἔπλεον ἐπὶ τὴν Ἐπίδαμνον, Κερκυραίοις ἐναντία [a] πολεμήσοντες. ἐστρατήγει δὲ τῶν μὲν νεῶν Λριστεὺς ὁ [b] Πελλίχα, καὶ Καλλικράτης ὁ [c] Καλλία, καὶ Τιμάνωρ ὁ Τιμάνθους. τῷ δὲ πεζῷ, Ἀρχετιμός τε ὁ [d] Εὐρυτίμου, καὶ Ισαρχίδας ὁ Ισάρχου. [e] ἐπειδὴ δὲ ἐγένοντο ἐν Ακτίῳ τῆς Ανακτορίας γῆς, ἔ τὸ ἱερὸν τοῦ Απόλλωνός ἐστι, ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ [f] Αμπρακικοῦ κόλπου, οἱ Κερκυραῖοι κήρυκά τε προέπεμψαν αὐτοῖς [g] ἐν ἀκατίῳ ἀπερουντα μὴ πλεῖν ἐπὶ σφᾶς, καὶ τὰς ναῦς ἅμα ἐπλήρουν, ζεύξαντές τε τὰς παλαιὰς, ὥστε [h] πλοίμους εἶναι, καὶ τὰς ἄλλας ἐπισκευάσαντες. ὡς δὲ ὁ κήρυξ τε ἀπήγγειλεν οὐδὲν εἰρηναῖον παρὰ τῶν Κορινθίων, καὶ αἱ νῆες αὐτοῖς ἐπεπλήρωντο ἐσω ογδοήκοντα (τεσσαράκοντα γὰρ Ἐπίδαμνον ἐπολιόρκησαν) [i] ἀνταναγαγόμενοι καὶ παραταξάμενοι ἐναυμάχησαν· καὶ ἐνίκησαν οἱ Κερκυραῖοι [k] παραπολὺ, [l] καὶ ναῦς πενηκαίδεκα διέφθειραν τῶν Κορινθίων. [m] Τῇ δὲ αὐτῇ ἡμέρᾳ αὐτοῖς ξυνέβη καὶ τὰς τὴν Ἐπίδαμνον πολιορκοῦντας παρασήσασθαι ὁμολογίᾳ, ὥστε τοὺς μὲν ἐπήλυδας ἀποδόσθαι, Κορινθίους δὲ δήσαντας ἔχειν, ἕως ἂν [n] ἄλλο τι δόξῃ.

[1] λ'. Μετὰ δὲ τὴν ναυμαχίαν οἱ Κερκυραῖοι τροπαῖον στήσαντες ἐπὶ τῇ [o] Λευκίμμῃ, τῆς [p] Κερκύρας ἀκρωτηρίῳ, τοὺς μὲν ἄλλους ὃς ἔλαβον αἰχμαλώτους ἀπέκτειναν, Κορινθίους δὲ δήσαντες εἶχον. ὕστερον δὲ, ἐπειδὴ οἱ Κορίνθιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἡσσημένοι ταῖς ναυσὶν, ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου, τῆς θαλάσσης ἀπάσης

a Πολεμήσαντες *Flor.* b Πελλίχε *Stephani Cod. Ar. C. Cl. Gr. Flor. Baſ. Reg. Caſſ. Vaſc.* Aug. c Μαλλία *Ar.* d Ἐρυτίμου *Dan.* Mosqu. e Ἐπειδὴ δ' ἐγένοντο *Ar. C. Ald. Flor. Baſ.* Ἐπεὶ δὲ ἐγένοντο *Gr.* Mosqu. Male, iudice WASS. f Ἀμπρακικοῦ *Reg.* g Ἐν Ἀκτίῳ ἀπερουντα *Marg. Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ.* reiicit *Steph.* pariter ac alteram lectionem marginalem, καὶ ἐναντία ἀπερουντα. Ἐν Ἀκτίῳ etiam *Caſſ.* et *Dan.* ſed *Gr.* ἀκατίῳ ex emendat. ἐν ἀκτίῳ Aug. ſed manu rec. emend. ἀκατίῳ. h πλοίμους *Reg.* et mox κήρυξ ἀπήγγειλεν, et καὶ νῆες αὐτοῖς. In Aug. quoque πλοῖμους. Sed manus rec. o mutauit in ω. i Ἀνταναγόμενοι *Ar. C. Cl. Ald. Flor. Baſ.* improbat *Steph., Reg. Caſſ.* Aug. k Παρὰ πολὺ *Caſſ.* Aug. l Καὶ ναῦς τε πεντεκαίδεκα etc. *Ald. Flor. Baſ.* Καὶ ναῦς τε πέντε καὶ δέκα διέφθειραν τῶν πολεμίων *Ar. C.* Καὶ ναῦς τε πέντε καὶ δέκα *Gr.* Immo *Gr.* auctore DUCK. καὶ ναῦς τε πεντεκαίδεκα. m Τῇ αὐτῇ δὲ ἡμέρᾳ *Marg. Baſ. Vaſc.* n Ἄλλό τι *Reg.* et ſic vbique. *Caſſ. Vaſc.* Aug. Ἄλλό τι *Gr.* et *Idem* mox τρόπαιον. o Λευκίμμῃ *Reg. Caſſ.* Aug. vt et pag. 70. p Κερκυραίας *Ar. C. Dan.*

[Καὶ μὴν ἄνω) n. c. 27. f. αὐτῶν δὲ Κορ. νῆες παρεσκευάζοντο τριάκοντα, καὶ τρισχίλιοι ἐπλῖται. Ad obiectionem reſpondet Steph., vel tot milites haberi non potuiſſe, quot παρεσκευάζοντο, vel alterutrum locum apud Thucyd. deprauatum.] GOTTL.

[Ἢ καταφρονοῦντες) Caſſel. et Auguſt. et Baſil., ἢ καὶ καταφρονοῦντες. In Baſ. pro ποιοῦσι, eſt ἐποίουν.] G.

Πελλίχα] Scriptura haec Πελλίχου ex illo meo exemplari petita eſt. STEPH.

[Ἡ Ἀνακτορία) In Aug. ſic legitur: ἡ ἀνακτορία γῆ ἔστι τῆς ἠπείρου, τὸ δ' ἄκτιον λιμήν.] G.

Ἐν ἀκατίῳ] Scripturam hanc agnouiſſe videtur *Scholiaſtes*, qui etiam ex eo, quod in tali nauigio venirent, oſtendere voluiſſe dicit, ſe de pace cogitare: ſiue, animos ad pacem inclinatos habere. Altera autem lectio ἐν Ἀκτίῳ plane (vt opinor) ab hoc loco aliena eſt, et ex alio irrepſit, qui paruo interuallo praecedit, ſc. v. 3. Hinc autem et alia pleraque menda orta eſſe comperi, voce, quae paruo interuallo praecederet, aut eodem plane aut eodem fere modo ſcripta, in alius locum irrepente. At vero tertia illa lectio, ἐναντία ἀπεροῦντα, aut alicuius eſt male quod in *veteri libro* ſcriptum erat legentis, aut ſtulta alicuius παραδιόρθωσις vocem illam ἀκατίῳ non intelligentis, et interim tamen veſtigiis alterius ſcripturae inſiſtentis. Scio alioqui talia menda ex eo etiam potuiſſe naſci, quod Librarius, aliquo ſibi dictante, ſoni affinitate deciperetur. Sed hoc de iis potius locis ſuſpicandum eſt dici, in quibus mendoſa lectio magis ad emendatam ſimilitudine ſoni accedit, quam hic mendoſa illa ad alteram accedat. STEPH. Vide *Etymol. Auctorem* in voce ἄκατος, et *Scheffervm* de Militia Nauali. p. 70. HVDS.

Ἐν ἀκατίῳ] Sic ſcripſi praeeuntibus optimis codd. *„in naue actuaria,* quae non aſcenderet in terram. Sic Reisk. in anim. p. 8. et ante eum Valla et Stephanus ceperunt. G.

Ζεύξαντες τὰς παλαιὰς] Sc. ναῦς. Laudat hunc locum Hermog. p. 354. tanquam exemplum ὀνόματος ναυτηγικοῦ. Reisk. anim. ad h. l. p. 8. notat ad παλαιὰς: *„immo vero καινάς.* Ζευγνύειν ναῦν eſſe, *nauem tranſtris, remis, rudentibus inſtruere.* Heilmanus vertit: Sie machten in den alten Schiffen das Ruderwerk zurechte, daſs ſie in See gehen konnten, und beſſerten die übrigen aus. Steph. adn. ad Schol. p. 601. τὰς ἄλλας intelligit: *medias inter veteres et nouas.* Grammius melius v. τὰς ἄλλας ἐπισκευάσαντες, int. de inſtructione nauium, armamentis indigentium, veluti velis, remis, περιφράγμασι, ἐπάλξεσιν etc. GOTTL.

[Ζεύξαντες) Hoc caput praefixi, auctoritate codd. Caſſ. et Aug. commotus, qui ita habent, et pro αὐτοῖς, αὐταῖς correxi.] G.

[Εὐτρεπίσαντες) Hoc Schol. abeſt a Caſſ. et Aug.] G.

Ἐπισκευάσ.] Quod Schol. notat, de *vetuſtorum* operum refectione dici hoc verbum, ab *hoc* vtique loco eſt alienum, vbi de vetuſtis nauibus antea dictum ſit. Simpliciter notat, aptare, zu rechte machen, *raccommoder, refaire.* BAVER.

[Ὀλκοδέμους) Quae poſt ὀλκοδέμους leg. non ſunt in Caſſ. In Aug. deſunt Scholia a verbis Ζεύξαντές τε — ad εἰρήνης ποιητικόν.] G.

Οὖσαι ὀγδοήκοντα] *Diodor. Sic.* l. 12. οἱ μὲν ἐν Κορίνθιοι ἔχοντες ναῦς ἑβδομήκοντα etc. HVDS.

[Τεσσαράκοντα) h. v. praefixi pro ἐπολιόρκουν, praeeunte cod. Aug. Hae quadraginta naues et LXXX conficiunt CXX, quarum mentio fit in fine c. 25. ad quem locum Schol. reſpexit.] G.

Ἀνταναγόμενοι] Ideo rectius ἀνταναγόμενοι ſcribitur, quod ſequatur καὶ παρατάξάμενοι: alioqui et illud ἀνταναγόμενοι admitti poſſet. Talis autem lectionis diuerſitas et alibi occurret. STEPH.

[Οὐκ ἀκριβῶς) Eadem reprehendit fere Dionyſ. de Thuc. Iud. p. 839. Noſtrum vel ea, quae breuitatem poſtulent,

ſoluentes cum ſeptuaginta et quinque nauibus, et duobus millibus grauis armaturae militum, Epidamnum verſus nauigarunt, bellum Corcyraeis illaturi. Nauibus autem praeerat Ariſtaeus Pellicae et Callicrates Calliae, et Timanor Timanthis *filius*. Peditatui vero Archetimus Eurytimi, et Iſarchidas Iſarchi *filius*. Poſtquam autem ad agri Anactorii Actium peruenerunt, vbi templum eſt Apollinis, in faucibus ſinus Ambracii, Corcyraei caduceatorem ipſis * ad Actium praemiſerunt, qui vetaret *illos* contra ſe nauigare: ſimul etiam naues impleuerunt, et ** vetuſtas quidem iunxerunt, *et iugis aptarunt*, vt nauigationi idoneae eſſent; alias vero refecerunt. Sed poſtquam caduceator nihil pacatum a Corinthiis renuntiauit: et ipſorum naues numero octoginta iam expletae fuerunt, (nam quadraginta *naues* Epidamnum obſidebant) obuiam *hoſti* proceſſerunt, et acie inſtructa naualem pugnam commiſerunt. Et Corcyraei longe ſuperiores fuerunt, et XV Corinthiorum naues profligarunt. Eodem autem die ipſis accidit, vt et illi, qui Epidamnum obſidebant, *Epidamnios* ad deditionem redigerent, ea conditione, vt peregrinos quidem venderent: Corinthios vero in vinculis ſeruarent, donec aliquid aliud *victoribus* videretur de *ipſis ſtatuere*.

30. Poſt hoc nauale proelium Corcyraei, cum tropaeum in Leucimna Corcyrae promontorio ſtatuiſſent, caeteros quidem captiuos, quos ceperant, interfecerunt: Corinthios vero vinctos aſſeruarunt. Poſtea vero, quum Corinthii, ſociique nauali proelio victi domum rediiſſent, Corcyraei imperium totius

* In nauigio actuario *Valla* et *Steph.* In celoce *Acacius.* HVDS. ** Vetuſtis armamenta aptant. *Acacius.* IDEM.

κήρυξ ἐν πολέμῳ, πρέσβεις ἐν εἰρήνῃ. Διςχιλίοις τε ὁπλίταις] καὶ μὴν ἄλω τρισχιλίους ἡτοίμαζον. ξητέον ἔν, ὅτι ἴσως οὐκ ἦν χρεία τῶν χιλίων· ἢ καταφρονοῦντες τῶν Κερκυραίων, τοῦτο ποιοῦσι. Τῆς Ἀνακτορίας γῆς] ἡ Ἀνακτορία, γῆ τῆς ἠπείρου. ἔστι δὲ τὸ Ἄκτιον, λιμήν. Ἔν Ἀκτίῳ] ἵνα εἰρηνικὰ φρονοῦντες δηλώσωσιν. Ἀπερῶντα] ἀπαγορεύσοντα, ἀποτρέψοντα, τὰ ἐναντία ἐροῦντα. Ἅμα ἐπλήρουν] ἀνδρῶν δηλονότι. Ζεύξαντες] ζυγώματα αὐταῖς ἐνθέντες εἰς τὸ συνέχεσθαι. Ζεύξαντές τε] εὐτρεπίσαντες, τὰς ζυγὰς ἁρμόσαντες ἐν αὐταῖς. καὶ γὰρ ἔθος ἔχουσιν αἴρειν αὐτὰς ἀπὸ τῶν ἐπλευσῶν νεῶν. Τὰς παλαιὰς] ὑδέμια καινὴ ναῦς ἦν, εἴγε τὰς μὲν ἔζευξαν διαπελυμένας ὕσας, καὶ ζυγωμάτων προσδεηθείσας εἰς συνοχὴν, τὰς δὲ ἐπεσκεύασαν. Ἐπισκευάσαντες] ἐπισκευάζω, τὸ ἐκ παλαιότητος εἰς νέαν κατάσασιν εἰδοποιῶ. καὶ ἐπισκειαστὴς, ὁ τῶν σαθρῶν οἰκοδόμος. Ἐπισκευάσαντες, ἐκ σαθρότητος νέας ποιήσαντες. Εἰρηναῖον] εἰρήνης ποιητικόν. Τεσσαράκοντα] προεῖπε γὰρ, ὅτι ἑνὸς δέοντα εἴκοσιν εἶχον. Ἐναυμάχησαν] τὴν ναυμαχίαν ταύτην ἐκ ἀκριβῶς διηγεῖται, πρεσβυτέραν ἴσως ἔσαν αὐτῷ. διὰ δὲ τῆς φθορᾶς τῶν πεντεκαίδεκα νεῶν, τὴν ἐπικράτειαν αὐτῶν δηλοῖ. καὶ αὗται μὲν τελείως διεφθάρησαν, αἱ δὲ λοιπαὶ ἐτραυματίσθησαν, καὶ αἰχμάλωτοι ἐλήφθησαν ἱκανοί. Παραπολὺ] ἀντὶ τῦ σφόδρα, διαφερόντως. μᾶλλον ἢ πολύ. Τῇ αὐτῇ δὲ ἡμέρᾳ] δευτέραν νίκην λέγει τῶν Κερκυραίων. Ἐπήλυδας] ξένους. Ἀποδόσθαι] πωλῆσαι. Κορινθίους δὲ δήσαντας] ὕτοι ἐδέθησαν. καὶ οἱ ἐν Ἐπιδάμνῳ ἄλλοι, Κορίνθιοί εἰσι. Τροπαῖον] Τρόπαιον ἡ παλαιὰ Ἀτθὶς, ἧς ἔστιν Εὔπολις, Κρατῖνος, Ἀριστοφάνης, Θουκυδίδης· τρόπαιον ἡ νέα Ἀτθὶς, ἧς ἔστι Μένανδρος καὶ οἱ ἄλλοι.

verboſius exponere, vel, quae longiori oratione ſint pertractanda, leuiter nimis attingere. v. Steph.] GOTTL.

Καὶ ἐν. — παραπολύ] *Schol.* Ariſtoph. Pl. 445. et *Suidas* in παραπολύ, qui exp. παντελῶς, et infra πάνυ ex *Ariſtophane* et Dexippo exempla adducens. Οἱ abeſt *Schol.* Ariſtoph. WASS.

Πεντεκαίδεκα] *Herodotus* bis πεντεκαίδεκα II, 7. Noſter V, 56. τρίτον καὶ δέκατον ἔτος. V, 81. τέταρτον καὶ δέκατον. et V, 83. πέμπτον καὶ δέκατον. et III, 79. τρεῖς δὲ καὶ δέκα ναῦς. *Herodot.* I, 86. δὶς ἑπτὰ. I, 119. ἔτη τρία καὶ δέκα. vid. et *Thucydidem* p. 339, 15. 405, 16. 422, 8. δέκα δύο *Polybius* 61. WASS.

Ναῦς — διέφθειραν] *Corruperunt, inutiles ad nauigandum ſ. inhabiles reddiderunt.* v. Gloſſar. G.

Τὴν τὴν Ἐπίδαμνον πολιορκοῦντας παραδήσασθαι —] i. e. ſub poteſtatem redigerent. Sic. I, 98. πολιορκίᾳ παρεσήσαντο, ſc. αὐτούς. Hic locus confirmat correctionem fragmenti Characis apud Steph. Byz. in Ἡφαιστία, a Valkenario ad Herod. VI, p. 503. f. allato κἀκεῖνος πολιορκίᾳ παρεσήσατο αὐτὰς, vt MSS. apud Stephanum habent, quos Salmaſ. et Berkelius cum eo ſine cauſſa repudiabant. cf. L. III. 35, etc. Παραδῆναι contra eſſe dedere ſe, in deditionem venire, docuit Valken. ad Herod. loc. cit. οὗτοι παρέδησαν. cf. Weſſel. ad Herod. L. III, 13. G.

Ἀποδόσθαι] *Vendere.* Reisk. in Dil. Abreſch. p. 39. malit, ἀπολέσθαι, e cap. 30. pr. vbi ἀπέκτειναν. G.

Τροπαῖον] Τρόπαιον, quod *Gr.* habet, ſaepiſſime etiam apud alios legitur. Hoc *Euſtath.* ad Homer. Il. ε'. p. 531. et Odyſſ. π'. p. 1800. κοινὸν, τροπαῖον autem Ἀττικὸν eſſe dicit, *Schol.* Ariſtoph. Plut. 453. et ex eo *Suid.* h. v. τροπαῖον veterum Atticorum, τρόπαιον recentiorum eſſe. Itaque, ſi hos ſequimur, in *Thucydide* vbique ſcribendum eſt τροπαῖον. Add. *Etymol.* M. h. v. Leucimnen rurſus memorat in fin. huius Cap. I. 47. et III. 79. De ea vid. *Palmer.* II. Graec. Ant. 10. p. 352. et 361. cuius emendatio loci *Plin.* IV. H. N. 12. etiam *Harduino* in mentem venit. DVCK.

Τροπαῖον] Cur non ſcribendum ſit τρόπαιον apud Thucydidem, praeter Scholiaſten docuit Ducker. ad h. l. cf. Greg. de dial. p. 8. et Koen. it. quae diximus ad Platon. Menex. c. 10. G.

[Τροπαῖον) Hoc Schol. intuli e Codd. Caſſ. Baſil. Roſtg. et Aug. In Caſſ. haec manu antiqua minio ſcripta erant. In eodem perperam ſcriptum erat: τροπαῖον ἡ νέα — Sed reliqui codd. cum Baſ. h. l. τρόπαιον —] G.

ἐκράτην τῆς κατ' ἐκεῖνα τὰ χωρία οἱ Κερκυραῖοι, καὶ πλεύσαντες ἐς Λευκάδα [q] τὴν Κορινθίων ἀποικίαν, τῆς γῆς ἔτεμον, καὶ Κυλλήνην τὸ Ἠλείων [r] ἐπίνειον ἐνέπρησαν, ὅτι ναῦς καὶ χρήματα παρέσχον [s] τοῖς Κορινθίοις. τῷ τε χρόνῳ [t] τὸν πλεῖστον μεταξὺ [v] τὴν ναυμαχίαν [x] ἐπεκράτουν τῆς θαλάσσης, καὶ τὰς τῶν Κορινθίων ξυμμάχους ἐπιπλέοντες [y] ἔφθειρον. μέχρις ὃ Κορίνθιοι περὶ σπόνδῳ τῷ θέρει πέμψαντες ναῦς καὶ [z] στρατιὰν, ἐπεὶ σφῶν οἱ ξύμμαχοι ἐπόνουν; ἐστρατοπεδεύοντο [a] ἐπὶ Ακτίῳ, καὶ περὶ τὸ Χειμέριον τῆς Θεσπρωτίδος, Φυλακῆς ἕνεκα τῆς τε Λευκάδος καὶ τῶν ἄλλων πόλεων ὅσαι σφίσι φίλιαι ἦσαν. ἀντεστρατοπεδεύοντο δὲ καὶ οἱ Κερκυραῖοι ἐπὶ τῇ Λευκίμμῃ ναυσί τε καὶ πεζῷ. [b] ἐπέπλεόν τε ἑκάτεροι ἀλλήλοις, ἀλλὰ τὸ θέρος τοῦτο ἀνῳκοδομοῦντο, χειμῶνος ἤδη ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου ἑκάτεροι.

λά. Τὸν δ' [c] ἐναυτὸν πάντα τὸν μετὰ τὴν ναυμαχίαν, καὶ τὸν ὕστερον, οἱ Κορίνθιοι ὀργῇ φέροντες τὸν πρὸς Κερκυραίους πόλεμον, ἐναυπηγοῦντο, καὶ παρεσκευάζοντο [d] τακράτιστα [e] νεῶν σόλον, ἔκ τε αὐτῆς Πελοποννήσου [f] ἀγείροντες καὶ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος ἐρέτας, μισθῷ πείθοντες. πυνθανόμενοι δὲ οἱ Κερκυραῖοι τὴν παρασκευὴν αὐτῶν, ἐφοβοῦντο, καὶ (ἦσαν γὰρ οὐδενὸς [g] Ἑλλήνων ἔνσπονδοι, οὐδὲ [h] ἐπεγράψαντο ἑαυτοὺς ὅτε ἐς τὰς Ἀθηναίων σπονδὰς, ὅτε ἐς τὰς Λακεδαιμονίων) ἐδόκει αὐτοῖς, ἐλθοῦσιν ἐς τὰς Ἀθήνας, ξυμμάχοις γενέσθαι, καὶ ὠφελειάν τινα πειρᾶσθαι αὐτῶν εὑρίσκεσθαι. οἱ δὲ Κορίνθιοι, πυθόμενοι ταῦτα, ἦλθον καὶ αὐτοὶ ἐς τὰς Ἀθήνας πρεσβευσόμενοι, ὅπως μὴ σφίσι πρὸς τῷ [i] Κερκυραίων ναυτικῷ καὶ τὸ [k] αὐτῶν προσγενόμενον, ἐμπόδιον γένηται θέσθαι τὸν πόλεμον, ἢν βούλωνται. κατασάσης δὲ ἐκκλησίας, ἐς ἀντιλογίαν ἦλθον. καὶ οἱ [l] μὲν Κερκυραῖοι ἔλεξαν τοιάδε.

η Τῶν Κορινθίων *Reg.* r Ἐπίνειον *Ar. C.* Permutant profecto Scribae veteres recentesque η et ι vocales literas, nonnunquam errore haud leui. Ἐπίνειον etiam *Dan.* s Τοῖς deeſt *Ar. C. Cl. Ald. Baſ. Caſſ.* Aug. t Τὸ πλεῖστον *Ar. Gr. C.* v Τῆς ναυμαχίας *Marg.* x Ἐκράτεν *Reg. Caſſ.* Aug. y Ἔφθειραν *Marg. Ar. Gr. Vaſc.* z Στρατείαν *Ar. C. Dan.* a Ἐπ' Ἀκτίῳ *Gr.* b Ἐπέπλεον δὲ *Ar. C. Gr.* c Ἐνιαυτὸν τόνδε πάντα *Marg.* quod ferri poſſe exiſtimat *Steph.* d Τὰ κράτιστα *Reg. Caſſ. Gr. Vaſc.* Aug. e Τῶν νεῶν *Gr.* f Ἐγείροντες *Gr. Ar. C. Dan.* g Ἀλλήλων ἔνσπ. *Gr.* ſed emendatus erat in prima litera error ſcribentis, ε ſupra α poſito. h Ἐπεγεγράψαντο *Marg.* Ἐπεγράψαντο *Cl.* quod malit *Steph.* Ἐπεγράψαντο *Caſſ.* Aug. i Κερκυραίῳ ναυτικῷ τὸ ſine καὶ *Caſſ.* Aug. Sed rec. manus adſcr. καὶ. k Ἀττικὸν *Marg. Gr. Cl.* et *C.* ex emend. Sed hanc lectionem ex aliqua margini adſcripta expoſitione irrepſiſſe putat *Stephanus.* Ἀττικὸν etiam *Reg.* et *Caſſ.* Paullo poſt ἢ βέλωνται *Gr.* l Μὲν deeſt *Fl.*

Τῆς γῆς ἔτεμον] Sc. τὴν πολλὴν. Ita L. II. 56. et paullo poſt ibidem vt h. l. τῆς τε γῆς ἔτεμον· et paullo ante: ἔτεμον τήν τε γῆν. Rectius dixiſſet Scholiaſtes, hanc rationem non tam Atticorum quam Thucydidis propriam eſſe. GOTTL.

[Ἐπίνειον) Exſcripſit hoc Scholion Suid. p. 822. qui omittit cum cod. Aug. articulum ante Πειραιεῖς et Νίσαια. Idem cod. addit cum Suida poſt πόλεων, εἰσί.] G.

Τῷ τε χρόνῳ τὸν πλεῖστον] Codd. τὸ πλεῖστον, ex imperitia librariorum fluxit, Thucydideae rationis expertium. Maſculino vtitur, quod praecedit χρόνῳ. vid. not. ad c. 5. G.

[Ἀεὶ ὁ Θουκυδίδης) Addidi e codd. Caſſ. Roſtg. et Aug. articulum. Roſtg. et Aug. addunt poſt ἀρσενικῶς, λέγει. In cod. Baſ. legitur ſic: εἴωθε Θ. τ. π. λέγειν ἀρσενικῶς. Ceterum parum accurate hoc dictum. v. not. ad h. l. Huc pertinent, praeter loca laudata L. II. 81. τὸν παράλογον τῷ βίᾳ. It. L. II. 45. φθόνῳ τοῖς ζῶσι πρὸς τὸν ἀντίπαλον. VII. 5. ὁ παράλογος μέγας ἦν. In cod. Aug. deeſt Schol. ad Περιόντι.] G.

Μετὰ τὴν ναυμαχίαν] Lectioni margini adſcriptae nec meum vet. exemplar aſſentitur, nec video, quomodo poſſit admitti. STEPH.

Lectio Marg. ναυμαχίας, hunc ſenſum habet, vt monet Abreſch. Dil. p. 39. „*beneficio huius praelii, maris imperium obtinuerunt.* Sed lectio vulgata recte habet. G.

Περιόντι correxi cum Reiskio in anim. ad h. l. quam emendationem probabat Abreſch. in Diluc. p. 39. Coniicit idem Reisk. quoque παριόντι. Sed illud magis vulgatae convenit. G.

Περιόντι τῷ θέρει] Ita, an περιόντι τῷ θέρει, legendum ſit, pendet a temporum ratione: vtrum eo ipſo anno, eadem aeſtate, an ſequenti, redierint Corinthii? Sane alterum hoc conſentaneum magis videtur rebus tantiſper geſtis: niſi ineunte ſtatim vere coeperunt; quin et verbum ἐπέπλεόν τε aeſtatis opus notat, ſtatim poſt proelium nauale actum; nec diu illud paſſuri Corinthii videntur fuiſſe, et addit: quia eorum ſocii laborabant: quare rediiſſe poſſint περιόντι τῷ θέρει, cum ſupereſſet etiam tum pars aeſtatis, opportuna gerendis rebus. Quanquam fateor, tunc ſcribendum fuiſſe, περιόντος τοῦ θέρους, quod non tempus, ſed opportunitatem et cauſſam notet: alteri lectioni melius congruat Datiuus, temporis index: ac tamen vel ſic debebat, τοῦ θέρους περιόντος vel τῷ περιόντι θ. aut ἐν addere: vel ἄμα. Certe non ſic leuiter aut tentanda, aut eiicienda lectio fuit. BAVER.

Ἐπὶ Ἀκτίῳ] Ad, prope, Actium; alias Nolter adhibet ἐν, de cuius praep. vſu v. Duck. ad h. l. c. 100. et quos citat. GOTTL.

[οὕτω) In Aug. legitur οὕτως. Schol. a verbis Ἀντικαθεζόμενοι — ad οὐδενὸς Ἑλλήνων ἔνσπονδοι — Ταῖς σπονδαῖς in eodem cod. deſunt.] G.

Χειμῶνος — ἤδη] Sc. ὄντος, vel ἐρχομένου· ne quis ad ἀνεχώρησαν referat. B.

Ἐνιαυτὸν] Pronomine τοῦτον, quod habet margini adſcripta lectio, minime indiget hic locus: ſic tamen vt ferri in eo poſſit. STEPH.

Ὀργῇ] Hoc loquendi genus ὀργῇ φέροντες (ne quis de illo dubitet) *Scholiaſtes* etiam agnoſcit. STEPH.

Ὀργῇ φέροντες τὸν — πόλεμον] Pro φερόμενοι grauiter irati διὰ τ. π. vt Schol. cepit. Sic Nolter V, 8. θυμῷ ἔφερον, ex-

maris, quod eſt in illis regionibus, adepti ſunt, et nauibus ad Leucadem Corinthiorum coloniam profecti, agrum vaſtarunt, et Cyllenen, Eleorum naualia, incenderunt, quod naues pecuniasque Corinthiis praebuiſſent. Et poſt illud nauale proelium maxima eius anni parte, maris illius imperium obtinuerunt, et Corinthiorum ſocios infeſta claſſe nauigantes vexarunt. Donec Corinthii aeſtate iam aduentante, nauibus, exercituque miſſo, cum ipſorum ſocii laborarent, ad Actium et circa Chimerium Thesprotidis caſtra poſuerunt, vt et Leucadem et caeteras ciuitates, quotquot ſibi erant amicae, ſuo praeſidio tutarentur. Corcyraei vero et nauibus et peditatu in Leucimna e regione *hoſtium* caſtrametati ſunt. Et neutri contra alteros nauigabant: ſed ea aeſtate ſtatiua oppoſita habentes, hyeme iam aduentante domum vtrique ſe receperunt.

31. Toto autem poſt hoc proelium, et inſequenti anno, Corinthii grauiter ferentes bellum contra Corcyraeos ſuſceptum, naues compegerunt, et nauale expeditionem optime pararunt, remiges cum ex ipſa Peloponneſo, tum ex reliqua Graecia cogentes, *eosque* mercede ſolicitantes. Corcyraei vero audito illorum apparatu timere coeperunt, et (nam cum nulla Graecorum ciuitate foedere erant coniuncti, neque aut in Athenienſium, aut Lacedaemoniorum foederibus ſe adſcripſerant) viſum eſt ipſis ad Athenienſes proficiſci, et ſocietatem cum illis contrahere, et operam dare, vt aliquod auxilium ab ipſis impetrarent. Corinthii vero, his *rebus* auditis, legatos et ipſi Athenas miſerunt, *vt Athenienſes orarent*, ne praeter Corcyraeorum claſſem, ipſorum quoque *claſſis hoſtibus* adiuncta, ſibi impedimento eſſet, ne bellum arbitratu ſuo gererent. Itaque coacta concione in diſceptationem venerunt. Atque Corcyraei quidem haec verba fecerunt.

Τῆς γῆς ἔτεμον] Ἀττικὴ ἡ σύνταξις. Καὶ Κυλλήνην] ἄλλη Κυλλήνη τῆς Ἀρκαδίας. Ἐπίνειον] ἐπίνειον ἐστὶ πόλισμα παραθαλάσσιον, ἔνθα τὰ νεώρια τῶν πόλεων· ὥσπερ ὁ Πειραιεὺς τῶν Ἀθηναίων, καὶ ἡ Νίσαια τῆς Μεγαρίδος· δύνασαι δὲ ἐπὶ παντὸς ἐμπορίου καὶ παραθαλασσίου χρήσασθαι τῷ ὀνόματι τούτῳ, ὃ νῦν οἱ πολλοὶ κατάβολον καλοῦσι. Τῷ τε χρόνῳ τὸν πλεῖστον] ἀεὶ ὁ Θουκυδίδης τὸν πλεῖστον ἀρσενικῶς. Περιόντι] ἐνισαμένῳ. Οἱ ξύμμαχοι ἐπόνουν] ὑπὸ τῶν Κερκυραίων. Περὶ τὸ Χειμέριον] οὕτω καλεῖται ὁ τόπος. Ἀντικαθεζόμενοι] ἀντιστρατοπεδεύοντες. Ὀργῇ φέροντες] ὀργιζόμενοι, διὰ τὸν πόλεμον τῶν Κερκυραίων. Οὐδενὸς Ἑλλήνων ἔνσπονδοι] οὐκ ἐνεγράφησαν ταῖς σπονδαῖς. Ἔνσπονδοι] φίλοι· κυρίως δὲ ἔνσπονδος, ὁ ἀπὸ πολέμου. Δίκαιον, ὦ Ἀθηναῖοι]

plicat Schol. ἐφέροντο. Abreſch. Dil. p. 39. non improbat hanc Scholiaſtae rationem, vbi alia de h. v. monuit erudite. Heilmanus h. l. „*magno impetu, acerrime bellum contra Corcyraeos geſſerunt.* φέρειν πόλεμον eſſe *gerere bellum*, Vir Doctiſſ. it probatum e c. 11. h. l. vbi eſt διαφέρειν πόλεμον. Sed hoc non eſt *gerere*, ſed *tolerare*, *ſuſtinere* bellum. v. Schol. qui διέφερον interpretatur ὑπέμειναν. cf. L. VI. 54. τὸς πολέμους διέφερον, i. e. vt Schol. Caſſ. exponit, διήνυον, ad quem locum vid. Duck. De h. voce, quae interdum θυμὸν ſignificat, vt variat N. vt et de aliis, quibus eadem vis eſt ſubiecta, v. Euſtath. ad Hom. Il. α. (T. I. p. 8.). GOTTL.

Ὀργῇ φέροντες τὸν πόλεμον] Nil aliud ſign. niſi, plane ad verbum, iracunde ferentes bellum, aegre ferentes, indignati et offenſi tarditate belli, impatientia doloris feſtinantes ad exitum belli: ὀργῇ eſt Nomen pro Aduerb. ὀργίλως, μετ' ὀργῆς· vt c. 22. ἀκριβείᾳ διεξελθών, p. ἀκριβῶς, μετ' ἀκριβείας. Ita χαλεπῶς φέρειν, grauiter ferre. BAVER.

Ἐναυπηγοῦντο etc.] Vide *Diod. Sic.* l. 12. p. 304. *Ed. Steph.* HVDS.

Ἀγείροντες] Alteri lectioni fauet Dion. Halic. WASS.

Αὐτῶν] Alii Ἀττικόν. At I, 41. νεῶν — σπανίσαντες παρὰ Κορινθίων εἴκοσιν ἐλάβετε. *Homerus* varietatem hanc eandem ita captat, Il. β. 258.

Εἴ κ' ἔτι σ' ἀφραίνοντα κιχήσομαι ὡς νύ περ ὧδε,
Μηκέτ' ἔπειτ' Ὀδυσῆι κάρη ὤμοισιν ἐπείη,
Εἰ μὴ ἐγώ σε λαβὼν etc.

Hoc tamen loco retinuerim αὐτῶν. Conſer Il. α'. 240. et 393. WASS.

Καὶ ἦσαν γὰρ] Herodoteum hoc eſt; quippe Herodotus ita *cauſſam* praemittere ſolet per parentheſin cum γὰρ, p. ὅτι. BAVER.

[Ὁ ἀπὸ πολέμου) Sc. φίλος, niſi addidit Scholiaſtes.] G.

Ἐπεγράψαντο] Reisk. anim. ad h. l. p. 8. malit ἀπεγράψαντο. G.

Ὠφέλειαν — εὑρίσκεσθαι] *Sibi comparare, acquirere.* Hoc ſenſu h. verbum eſſe frequens, vti quoque ποιεῖσθαι atque ποιεῖν ἑαυτῷ, bene illuſtrauit exemplis Abreſchius Dil. p. 40. G.

Τὸ αὐτῶν] n. Ἀττικῶν. Mox ᾗ βάλονται, *quemadmodum* — Sic marg. Ald. Vin. G.

Τὸ — αὐτῶν] Var. Lect. ἀττικὸν, minime Graeca; debebat, τὸ (τῶν) Ἀθηναίων. Vbi enim dicuntur ἀττικοὶ; male etiam tuetur hanc lectionem Waſſ. loco Homeri, Il. 2, 258. vbi *Vlyſſes* dicit: non iam caput humeris *Vlyſſis* inſtiterit, pro, *meis*. Quid ſimile? Hic vnus idemque loquitur; illic, apud Noſtrum, *duo* ſunt ſubiecta diſtincta. B.

λβ'. „ΔΙΚΑΙΟΝ, ὦ Αθηναῖοι, τὸς, μήτε εὐεργεσίας μεγάλης, μήτε ξυμμαχίας [m] προφειλομένης, ἥκοντας παρὰ τὸς πέλας ἐπικουρίας (ὥσπερ καὶ ἡμεῖς νῦν) δεησομένους, ἀναδιδάξαι πρῶτον, μάλιστα μὲν, ὡς καὶ ξύμφορα δέονται· εἰ δὲ μή, ὅτι γε ἐκ ἐπιζήμια· ἔπειτα δὲ, ὡς καὶ τὴν χάριν βεβαίαν ἕξουσιν. εἰ δὲ τούτων μηδὲν [n] σαφὲς καταστήσουσι, μὴ ὀργίζεσθαι, ἢν ἀτυχῶσι. Κερκυραῖοι δὲ μετὰ τῆς ξυμμαχίας τῆς αἰτήσεως καὶ ταῦτα πιστεύοντες ἐχυρὰ ὑμῖν [o] παρέξεσθαι, ἀπέστειλαν ἡμᾶς. τετύχηκε δὲ τὸ αὐτὸ ἐπιτήδευμα πρός τε [p] ὑμᾶς ἐς τὴν χρείαν ἡμῖν ἄλογον, καὶ ἐς τὰ ἡμέτερα [q] αὐτῶν ἐν τῷ παρόντι ἀξύμφορον. ξύμμαχοί τε γὰρ ἀδενός πω ἐν τῷ [r] πρότερῳ [s] χρόνῳ ἐκάσιοι γενόμενοι, νῦν ἄλλων τοῦτο δεησόμενοι ἥκομεν, καὶ ἅμα ἐς τὸν παρόντα πόλεμον Κορινθίων ἕνεκα δι' αὐτὸ [t] κατέσημεν. καὶ περιέσχεν ἡ δοκοῦσα ἡμῖν πρότερον σωφροσύνη, τὸ μὴ ἐν ἀλλοτρίᾳ ξυμμαχίᾳ τῇ τοῦ πέλας γνώμῃ ξυγκιν-

m Προσφειλομένης *Marg.* 1. *Ar. C. Bar. Gr. Ald. Baſ.* Καὶ προσοφειλομένης *Marg.* 2. Baſ. cod. vtramque lectionem reiicit *Stephanus.* προσοφειλομένης *Reg.* ed. Baſ. et mox "Οτι τε ἐκ ἐπιζήμια. *n* Σαφῆ *Marg. Reg.* non probat *Steph.* Mox poſt ὀργίζεσθαι ab emend. additum in cod. Baſ. αὐτῶν. *o* Παρέξεσθαι *Bar.* *p* Legitur etiam ἡμᾶς: ſed minime dubium eſt, quin vera lectio ſit ὑμᾶς. *Steph.* *q* Αὐτῶν malit *Steph.* vt *Gr. Cl. Ar. C.* et *Reg. Caſſ. Vaſc.* Aug. *r* Πρὸ τοῦ *Caſſ.* *s* χρόνῳ deeſt *Cod. Ceſ. Stephani*; ac ſuſpicari quis poſſit ex ſcholio irrepſiſſe. *Steph.* Deeſt etiam *Reg. Caſſ.* Aug. Mosqu. ſed in *Reg.* inter verſus recentiore manu χρόνῳ. *t* Κατέσημεν *Marg.* καθέσταμεν *Ar. C. Cl.* Baſ. Mosqu. καθέσημεν *Gr. Bar. Ald. Flor.* καθέσαμεν *Reg. Caſſ. Marg. Steph.* Κατέσαμεν, quod e *Marg.* adfert *Hudſ.* eſt in *Marg. Port.* et in Aug.

[Μάλιστα συμφέροντα) Male Scholiaſtes iungit τῷ συμφέροντα· Thucyd. enim, vt iam monuit Steph. connectit cum ἀναδιδάξαι.] GOTTL.

[Ἡμᾶς τὸς Κερκυραίους) Scholiaſtes, ſecundum Stephanum, male ad Corcyraeos ſolos reſtrinxit, quod pertinet ad omnes. Sequitur enim: ὥσπερ καὶ ἡμεῖς νῦν. Scripſiſſe Scholiaſten putat Stephanus: ὥσπερ ἡμᾶς τὸς Κερκυραίους. Hoc Scholion abeſt ab Auguſtano cod.] G.

Προφειλομένης] Durius eſt illud προσοφειλομένης, ſicut et alia verba huiusmodi: ideoque potius cum craſi iis vtuntur. [Verum dici poteſt, *Thucydidem* vocalium hiatum et dictionis aſperitatem vbique fere affectaſſe] At vero προσοφειλομένης tam alienum eſt ab hoc loco, quam προυφειλομένης (poſitum pro προσοφειλομένης) ei conuenit: quum προυφείλεσθαι quidem ſignificet *prius deberi*, vel *antea deberi*: at προσοφείλεσθαι *praeterea deberi*, vel *inſuper deberi*. STEPH. Quae vncinulis incluſa ſunt, non leguntur in Adnotat. *Stephani*, et videntur eſſe *Hudſoni*. DVCK.

Reisk. malit (anim. p. 8.) προσοφειλομένης, ſi plures codd. addicant. Dubitat enim, an ab vllo graeco auctore vſurpatum ſit τὸ προοφείλειν. Προσόφλειν autem, ſiue προσοφείλειν, vſitatius eſſe. Senſum eſſe: „*praeſertim ſi non ſit magnum aliquod beneficium, quod rependere debeant hi, ad quos ſe conferant beneficii collatores.* Ceterum in margine cod. Aug. ſcripta haec: ἐντελίζει τῷ Κορινθίᾳ τὴν χάριν τῶν Κ. νεῶν. G.

Τοὺς πέλας] Ineptit haud dubie Schol. explicans τοὺς πέλας, *propinquos*, non loco, ſed γνώμῃ, ſententia, animo. Quo quid alienius ab h. l. Qua enim in re iam conueniebat Athenienſibus cum Corcyraeis? Quod ſi ita eſſet: non laborarent vtique in petendo impetrandoue auxilio. Nec vero vſquam πέλας ſic dicitur. Sane de loco aut vicinia vix magis cogitandum videatur; niſi, quod omnes Graeci, maritimi vtique et Graeciam incolentes, dici poſſint πέλας. Sed omnino ſign. *alios*. Etſi ſcrior hic vſus vocabuli eſt, Macedonicorum magis ſcriptorum. Sed et paullo poſt, τῇ τοῦ πέλας γνώμῃ, ſimpliciter verterim, aliorum conſilio. BAVER.

[Πέλας τῇ γνώμῃ) Male Scholiaſtes hunc datiuum, qui occurrit paullo poſt: τῇ τῶ πέλας γνώμῃ ξυγκινδυνεύειν inuenit, eumque iunxit v. πέλας. Sed γνώμῃ ibi pertinet ad ξυγκινδυνεύειν, et οἱ πέλας ſunt vicini. In cod. Aug. voc. πέλας ante τῇ γνώμῃ omiſſum. G.

Ὡς καὶ ξύμφορα — ὅτι γε —] Videatur παρέλκειν part. καὶ· ſed, vt Bauerus V. C. ad h. l. notat, ſeruit oppoſitioni, ὅτι γε ἐκ ἐπιζήμια, vbi γε eſt *ſaltem*, certe. G.

[Σημείωσαι τὸ βέβαιον) Intuli e Baſ. Steph. coniicit: σημείωσαι τὸ βέβαιον ἡλυκῶς. Dicitur enim, ὁ καὶ ἡ βέβαιος, vt notatur in cod. Aug. Attici in adiectiuis, deſinentibus in ος purum, terminatione ος vtuntur. Sic ſupra, I, 3. ἀναγκαίᾳ τροφῆς. Plat. Men. 14. φιλίᾳ βεβαίᾳ. v. Bud. Com. Gr. L. p. 498.] G.

Σαφὲς] Admitti non poteſt lectio margini adſcripta, σαφῶς: quum alioqui καταστήσουσι non habiturum ſit aliud nomen, quocum iungatur, quam μηδέν· et dici non poſſit μηδὲν τούτων καταστήσουσι σαφῶς, pro eo quod eſt, *nihil horum manifeſtum facient*, ſed dicendum ſit, μηδὲν τούτων καταστήσουσι σαφὲς, vel σαφὲς καταστήσουσι. Ceterum quod ſequitur, καὶ ταῦτα ἐχυρὰ ὑμῖν παρέξεσθαι, quidam putarunt perinde eſſe, ac ſi hoc ipſo loquendi genere vtens diceret, καὶ ταῦτα ὑμῖν σαφῆ καταστήσειν· et ita *Melanchthon* in huius concionis interpretatione ſe intellexiſſe oſtendit. Quippe qui verterit: *Sic igitur miſerunt nos Corcyraei ad petendam ſocietatem, vt confiderent haec quoque ſe vobis declaraturos eſſe.* Sed potius (vt opinor) dicendum fuerat, *ſe firmam huius rei fidem vobis facturos eſſe*. STEPH.

Σαφὲς καταστήσουσι] Primo futurum Indic. eſt, pro καταστήσωσι, aor. 1. Coni. Deinde pro varia lect. aſſertur, σαφῶς· quod ſi vere legitur, καταστήσουσι notet, *demonſtrent*, probent. Sed σαφὲς praeferendum, quia καθιστάναι notat, efficere, reddere. BAVER.

[Καὶ δικαίως) Steph. legit: διὰ καὶ δικαίως ἂν τυχεῖν ὧν δέονται.] GOTTL.

Κερκυρ. δὲ] Schol. δὲ expl. γάρ. Malim explicare οὖν, vel γοῦν, quod ſit, veluti per aſſumtionem, ex maiori in ſyllogiſmo: Ita ergo et nunc Corcyraei, rel. *Nun haben uns die Corcyräer*, rel. iam vero, atqui. BAVER.

[Τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ γὰρ) Male. v. not. Improbat quoque Steph.; qui tamen non ſibi conſtare videtur. Scholiaſten enim, qui hoc repetit c. 77. et 102., probat; at rurſus c. 132. ab eo diſſentit. In Aug. Schol. a verbis Ὡς καὶ τὴν χάριν — ad Μετὰ τῆς ξυμμ. τῆς αἰτ. deſunt.] G.

Μετὰ τῆς ξυμμαχίας τῆς αἰτήσεως] Reiskius in Dil. Abreſch. p. 41. genit. αἰτήσεως non ad ξυμμαχίας, ſed ad ἐχυρὰ refert. Sed naturalis ordo verborum ſeruandus, quem res ipſa probat: nec repetit Vir Doctiſſ. hanc obſ. in anim. ad h. l. Τὸ δὲ, quod praecedit, ſign. δή, non γάρ, vt vult Schol. Cod. Clar.

32. „AEQVVM est, viri Athenienses, vt qui ad alios auxilii implorandi causa (quemadmodum nos quoque nunc facimus) veniunt, praesertim si nulla magna beneficia exstent in eos ante collata, nec ipsis vlla cum illis intercedat societas ante inita, primum demonstrent, sua postulata maxime quidem vtilitati fore *illis*, *a quibus societatem*, *auxiliumque petunt*, sin minus, saltem non detrimento: deinde vero, se firmam ipsis gratiam habituros. Sed si nihil horum perspicuum fecerint, non indigne ferant, si *postulata* non impetrarint. Corcyraei igitur persuasum habentes, se haec quoque vobis manifeste probaturos, nos societatem petituros miserunt. Accidit autem, vt idem institutum nobis sit et inconsultum apud vos, in hoc negotio, in quo vestra opera egemus, et in nostris rebus in praesentia *nobis* parum commodum. Nam cum nunquam antehac cuiusquam socii voluntarii fuerimus, nunc hoc *ipsum* ab aliis petituri venimus, simul etiam in praesenti bello, quod cum Corinthiis gerimus, propter hoc *nostrum priscum institutum* deserti sumus ab omnibus. Et nostram illam, quae prius prudentia videbatur, quod, societate cum aliis inita, ob amicorum consilia, eorumque arbitrio simul periclitari nolle-

ὅτε εὐεργεσίαν ὀφείλετε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτε συμμαχίαν, ἢ ἡμῖν, ἢ τοῖς Κορινθίοις. δίκαιον ἂν ἐστι τὺς πρὸς τοιὰτυς ἥκοντας δεησομένυς ἐπικυρίας, πρῶτον ἀναδιδάξαι, ὅτι μάλιστα συμφέροντα δέονται. Δίκαιον, ἀντὶ τῦ εὔλογον. ἡ τῦ Κερκυραίυ δημηγορία μᾶλλον τὸ συμφέρον προβάλλεται, ἥπερ τὸ δίκαιον· ἡ δὲ τῦ Κορινθίυ μᾶλλον τὸ δίκαιον, ἥπερ τὸ συμφέρον· οἱ γὰρ Κορίνθιοι σύμμαχοι ἦσαν, οἱ δὲ Κερκυραῖοι ναῦς εἶχον ἑκατὸν εἴκοσι. Τὺς, μήτε εὐεργεσίας] ἡμᾶς τὺς Κερκυραίυς. Παρὰ τὺς πέλας] πέλας τῇ γνώμῃ· ὃ γὰρ ἐστιν ἡ Κέρκυρα πέλας τῶν Ἀθηναίων. Ὡς καὶ τὴν χάριν] τὴν ἀντίχαριν. Βέβαιον] σημείωσαι, τὸ βέβαιον ἠλικῶς. Κατασήσωσιν] ἀποδείξωσιν. τυλέσιν, εἰ τοιαῦτα ἀποδείξωσιν ἑαυτὺς ζητῦντας, ἐπιτυχεῖν εἶεν ἂν ἄξιοι· εἰ δὲ μή, ἀποτυγχάνειν. δεικνύσει δ' ἑαυτὺς ἔχοντας μᾶλλον ταῦτα καὶ δικαίως ἐπιτυχεῖν ὧν δέονται. Μὴ ὀργίζεσθαι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ δίκαιον. Κερκυραῖοι δὲ] τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ. Μετὰ τῆς ξυμμ. τῆς αἰτ.] μετὰ τῆς αἰτήσεως συμμαχίας. Τετύχηκε δὲ] δεύτερον τῦτο προοίμιον. Τὸ αὐτὸ ἐπιτήδευμα] τὸ ἰδιοπραγμονεῖν καὶ ἡσυχάζειν, λέγει ἐπιτήδευμα. Ἄλλως. Ἐγὼ δὲ ἐπιτήδευμα εἴποιμι τὸ αἱρεῖσθαι αὐτὺς ἕως νῦν (ὡς κατιών φησι) μηδενὶ ξυμμαχεῖν, νῦν γὰρ, φησὶ, καὶ δεόμεθα ἡμεῖς, καὶ ὧν, εἰ πρὶν ξυνεμαχῦμεν, ἐμέλλομεν νῦν βοηθείας ἀπολαύειν, ἀποτυγχάνομεν. Πρός τε ὑμᾶς] ὅσον ἐς τὴν κρίσιν τὴν ὑμετέραν. Ξύμμαχοί τε γὰρ] καθὸ ἔρημοι ἐσμὲν ξυμμαχίας. Πρότερον σωφροσύνη] ἡ ἰδιωτεία, καὶ ἀπραγμοσύνη. Τῇ τῦ πέλας γνώμῃ] πολλάκις ἀδίκῳ ὕσῃ, εἰ καὶ πατέρων ἢ κατὰ ἱερᾶ

L. III. 14. loco γίγνεσθε δὲ ἄνδρες, praebet ὦν, quae gloſſa eſt; vt etiam monet Abreſch. Dil. p. 40. Mox ἐχυρὰ *certa*. GO.

[Δεύτερον τῦτο) In Aug. legitur B προοίμιον. Potius eſt ſecunda pars prooemii.] GOTTL.

[Λέγει ἐπιτήδευμα) Roſtg. addit: ἀναφορὰν ὑμῖν εἰς ἡμῶν συμμαχίαν τὸ ἰδιοπιτεῖν ἡμᾶς καθὸ ἔρημοι ἐσμὲν ξυμμαχίας. In Baſ. eſt: τὸ ἰδιοπραγεῖν. In Aug. manus recentior hoc additamentum ita adſcripſit: ἀναφερὲν ὑμῖν εἰς ἡμῶν συμμαχίαν τὸ ἰδιοπιτεῖν. Adſcripſiſſe videtur haec obſcura verba ſciolus ad Ξύμμαχοί τε γὰρ, vt extrema verba Roſtg. cod. probant.] G.

[Ἄλλως) Totum hoc Schol., vsque ad ἀποτυγχάνομεν abeſt a Caſſel. et Aug., et parui pretii eſt. Non enim, vt credit eius auctor, ſuperiori repugnat. Qui ἰδιοπραγμονεῖ, ſua negotia agit, ἡσυχάζει quoque, dum nemini fert auxilium.] G.

[Νῦν γὰρ καὶ δεόμεθα) Haec verba, quibus deeſſe quaedam Stephanus credit, ſic expedit Abreſch. Dil. p. 40. ceu legeretur: νῦν γὰρ καὶ δεόμεθα ἡμεῖς (τῦτο π. τὸ ἄλλον ξυμμαχεῖν ἡμῖν) καὶ ἀποτυγχ. τ. βοηθείας (ἐκείνων) ὧν (τῆς βοηθείας) ἐμέλλομεν νῦν ἀπολαύειν, εἰ πρὶν ξυνεμαχῦμεν. Res videtur aperta ex Thuc. verbis: νῦν ἄλλων — κατέσημεν. Si ita ſcripſit Scholiaſtes, perplexa eſt Eius oratio. Melius fluit Stephan. emendatio: νῦν γ. (φησὶ) καὶ ξυμμ. δεομ. ἡμ., καὶ ἀφ' ὧν, εἰ πρὶν ξυνεμαχ., ἐμέλλ. νῦν βοηθ. ἀπολ., ἀποτυγχάνομεν.] G.

[Τιμᾶς] Partem Adnotat. *Stephani* dedit *Hudſon.* inter *var. lect.* Addit *Steph.* Intelligit enim (meo quidem iudicio) eos inſtitutum ipſorum tanquam inconſultum reprehenſuros, et ſe id damnoſum ſibi eſſe experturos. DVCK.

Αὐτῶν] Potius αὐτῶν quam αὑτῶν ſcribendum puto, quum praecedat ἡμέτερα. STEPH.

Ξύμμαχοι] Huc ſpectat Hermogenis *Scholiaſta* p. 44. Ed. Aldinae: σύμμαχοι perperam ſcribens. WASS. *Stephanus* praeter ea, quae *Hudſ.* in *var. lect.* lit. *s* ex eo deſcripſit, haec habet: quamuis fateor illum (*datiuum*) non ſemper ſubaudiendum relinqui. DVCK.

[Καθὸ ἔρημοι) Stephan. pertinere credit haec verba ad ἔρημοι — κατέσημεν, et malit abeſſe διὰ. Sed caput Scholii cauſſam continet, cur ſint ἔρημοι ξυμμαχίας.] G.

Περιέσηκεν] *Dionyſ. Halicarnaſſeus*, acris *Thucydidis* reprehenſor, hunc locum imitatus eſt lib. 6. p. 374. nam in Valerii ad plebem oratione ita clauditur quaedam periodus: καὶ περιέσηκεν ἡ δοκοῦσα ἡμῶν τὰ κοινὰ πρόνοια, ἰδίᾳ πρὸς ἑκάτερον μέρος ἀπέχθεια φερομένη. En! περιέσηκε φερομένη dicit, quod alius diceret, περιέσηκεν εἰς τὸ φέρεσθαι, ſicut a *Thucydide* dicitur, περιέσηκε φαινομένη, quum dicendum eſſet (vſitatam ſequendo orationis formam) περιέσηκεν εἰς τὸ φαίνεσθαι. *Steph.* in notis ad *Dion. Halic.* HVDS. Vid. *Steph.* Operat. in Dion. C. XVI. et II. Schediaſm. 4. DVCK.

Καὶ περιέσηκεν — νῦν ἀβυλία] *Et prudentia, quam antea prae nobis ferebamus, — redacta, mutata fuit, in imprudentiam.* Proprie dicendum erat: περιέσηκεν ἐς τὸ φαίνεσθαι, vt infra c. 120. πλείω — ἐς τἐναντίον αἰσχρῶς περιέσῃ. Ita loquitur, vt Noſter h. l., notante Stephano, Dionyſ. Hal. A. R. L. VI. p. 1139. περιέσηκεν ἡ — πρόνοια — ἀπέχθεια φερομένη. Vſitatius Demoſthenes in παρεγραφῇ ad Pantaenet. p. 969. ὁρῶν τὸ πρᾶγμά μοι περιεσηκὸς εἰς ἄτοπον. G.

[Ἰδιωτεία) Scribere debebat: ἰδιοπραγμοσύνη, i. e. cum quis ſua, non aliena tractat negotia. Noſter infra, fin. cap. vocat, ἀπραγμοσύνην. Abreſch. Dil. p. 41. excitabat L. VI, 18.] G.

[Εἰ κατὰ πατέρων) Steph. malit πατρίδος, ſed codd. non addicunt. Habet quoque Roſtg. qui et pro εἰ habet ἢ.] G.

Ξυγκινδυνεύειν] Reuocaui ξυγκινδυνεύειν ex Edd. *Vaſc. Steph.* et *Baſ.* et Codd. *Caſſ.* et *Gr.* pro eo, quod in Edd. *Porti* et

δυισύειν, νῦν ἀβελία καὶ ἀσθένεια φανομένη. τὴν μὲν ἐν γενομένην ναυμαχίαν, αὐτοὶ [v] καταμόνας ἀπεσάμεθα Κορινθίους. ἐπειδὴ δὲ μείζονι παρασκευῇ ἀπὸ Πελοποννήσου καὶ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος ἐφ' ἡμᾶς ἥκουσι, καὶ ἡμεῖς ἀδύνατοι ἐρᾶμεν ὄντες τῇ οἰκείᾳ μόνον δυνάμει περιγενέσθαι, καὶ ἅμα μέγας ὁ κίνδυνος, εἰ ἐσόμεθα [x] ὑπ' αὐτοῖς· ἀνάγκη, καὶ ὑμῶν, καὶ ἄλλου παντὸς ἐπικουρίας δεῖσθαι· καὶ ξυγγνώμη, εἰ μὴ μετὰ κακίας, δόξης δὲ μᾶλλον ἁμαρτίᾳ, τῇ πρότερον ἀπραγμοσύνῃ ἐναντία τολμῶμεν.

λγ'. „[y] Γενήσεται δὲ ὑμῖν πειθομένοις καλὴ ἡ [z] ξυντυχία καὶ πολλὰ τῆς ἡμετέρας χρείας. πρῶτον μέν, ὅτι ἀδικουμένοις, καὶ ἐξ ἑτέρας βλάπτουσι, τὴν ἐπικουρίαν ποιήσεσθε· ἔπειτα, περὶ τῶν μεγίστων κινδυνεύοντας δεξάμενοι, ὡς ἂν μάλιστα [a] μετ' ἀσινοῦς μαρτυρίου τὴν χάριν [b] καταθήσεσθε. ναυτικόν τε κεκτήμεθα, πλὴν τοῦ παρ' ὑμῖν, πλεῖστον. καὶ σκέψασθε, τίς εὐπραξία σπανιωτέρα, ἢ τίς τοῖς πολεμίοις λυπηροτέρα, [ἢ] εἰ ἣν ὑμεῖς ἂν πρὸ πολλῶν χρημάτων καὶ κτήσεως ἐτιμήσασθε δύναμιν ὑμῖν [c] προσγενέσθαι, αὕτη πάρεστιν αὐτεπάγγελτος, ἄνευ [d] κινδύνου καὶ δαπάνης δίδοσα ἑαυτήν· καὶ προσέτι

v Κατὰ μόνας *Cl. Gr.* Paullo ante τὴν μὲν γενομένην *Reg.* sed ἐν inter verſ. ſcript. rec. manu. x Ἐπ' αὐτοῖς *Marg. Cam.* ſed altera lectio Ἀγομένοις. y Γενήσεται δὲ καὶ ὑμῖν *Reg.* z Ξυμμαχία *Marg. Flor.* ita et *Valla*, non probante *Steph.* Etiam *Reg. Vaſc.* ſed *Reg.* in marg. manu rec. ξυντυχία. a Μετὰ *C. Reg. Caſſ.* Aug. b Καταθήσεσθε *Caſſ.* Aug. c Προσγενήσεσθαι *Marg.* d Κινδύνων *Marg.* improbat *Steph. Reg. Caſſ.* Baſ. Aug.

Hudſoni erat ξυνκινδυνεύειν. Hoc leue eſt; ſed tamen monendum erat. DVGK.

Τὸ μὴ ἐν ἀλλοτρίᾳ — ξυγκινδυνεύειν] Addit haec per epexegeſin. Secundum Bauer. V. Cl. proprie debebat dicere: τῷ μὴ ξυγκ. ſ. ὥστε μὴ ξυγκινδυνεύειν, et hoc eſſe pro ξυγκ. ἐθέλειν. Monuit hoc iam Steph. in Adnot. ad Schol. p. 602. Ἐν ἀλλοτρίᾳ ξυμμαχίᾳ eſt: ἐν τῷ ξυμμαχεῖν ἄλλοις, ſ. ἄλλῳ· ſed tunc ſequi debuiſſet: τῷ αὐτῶν, ſ. αὐτὸ γνώμῃ ξυγκινδυνεύειν. GOTTL.

Ξυγκινδυνεύειν] i. e. ἐθέλειν ξυγκιν. Metonymia. BAVER.

Τὴν μὲν οὖν etc.] Hunc locum mendi ſuſpectum habere nos vetant ea, quae ſcribit *Scholiaſtes*, videlicet λείπειν hic praepoſitionem κατά. nam hoc λείπειν ita intelligendum eſt, vt in *Proparaſceue* docui. STEPH.

Τὴν μὲν οὖν ναυμαχίαν] Pro κατὰ τὴν μ. ν. ſiue ſunt accuſ. abſol. „*quod attinet ad nauale praelium* — Pro καταμόνας mox coniicit Reisk. (anim. ad h. l.) κατὰ μόνας διενέγκαντες ἀπεσάμεθα — vt accuſat. haberet verbum, quo referri poſſet. Thucydidem ſic edidiſſe, vix cuiquam perſuadebit Vir Doctiſſ. G.

Τὴν — ναυμαχίαν] Scil. κατά· ſign. ἐν τῇ ναυμαχίᾳ. BAVER.

[Τρίτον περσίμιον) Parum accurate; haec enim periodus ex proxime praecedente pendet. In Aug. non leguntur Scholia ad verba Πρός τε ὑμᾶς et ad Γενομένην ναυμαχίαν, it. ad Ἐφ' ὑμᾶς et ad Δυνάμει περιγενέσθαι.] G.

Ἐφ' ὑμᾶς] *Aduerſus nos.* Ita ἐπὶ, vt et ἐς quarto caſu iunctum ſumitur apud Atticos. Frequenter Noſter verbis motum ſignificantibus addit ἐπὶ hac vi. v. Valken. ad Eurip. Phoen. p. 28. G.

[Ἤγαν εἰ —) Haec verba ſunt expoſitio illorum: εἰ ἐσόμεθα ὑπ' αὐτοῖς. Haec verba deſunt in Caſſel. et Auguſt.] G.

Ἀνάγκη καὶ ὑμῶν — ἐπικουρίας δεῖσθαι] *Neceſſe eſt, vt et veſtro, et aliorum, auxilio indigeamus.* Abreſch. (Dil. p. 41.) monet, videri poſſe, ἐπικουρίας eſſe plur., ob ſuperiora: νῦν ἄλλων τοῦτο δεησόμενοι ἥκομεν· ſed reddendum modo eſſe δεῖσθαι, indigere. G.

Ἐπικουρίας δεῖσθαι] Δεῖσθαι hic eſt, precari, petere: quod multo magis ſign. antea: ἄλλων τοῦτο δεησόμενοι ἥκομεν· vbi nullo modo eſſe poteſt, *indigere*, cum ſit futurum, et voluntatem et conſilium veniendi notet. B.

Εἰ μὴ μετὰ κακίας —] Prop. κακίᾳ, ſequitur enim, δόξης; ἁμαρτίᾳ. Sed ita Noſter variare conſtructionem ſolet. Senſus eſt: *quoniam ſenſimus, nos male adhuc egiſſe, id iam corrigere laboramus.* vid. Bauer. ad h. l. G.

Μετὰ κακίας] i. e. κακοὶ ὄντες, vt a) inertes et ignaui, b) improbi, ſegnes et cunctabundi ad alios iuuandos, noſtri vnice memores, aliorum negligentes. BAVER.

Ἀπραγμοσύνῃ] Vide *Schol.* Hermogenis p. 44. WASS.

[Ἀπραξίᾳ) Correxi ita pro ἀταραξίᾳ monente Steph. quod non locum habere poteſt. Abeſt hoc Schol. ab Aug. cod.] G.

[Ἐντεῦθεν οἱ ἀγῶνες) i. e. *rationes, quae robur cauſſae conſtituunt.* Deeſt Scholion in Aug. ad Καλὴ ἡ ξυντυχία.] G.

Ξυντυχία] Lectionem margini adſcriptam ξυμμαχία, pro ξυντυχία, *Vallae* interpretatio agnoſcit: quam tamen adulterinam puto, et ab aliquo profectam, qui annotaſſet, his verbis, ἡ ξυντυχία τῆς ἡμετέρας χρείας, intelligi iſtud, videlicet ξυμμαχία. Vide et quae hoc de loco dicam apud *Scholiaſtem* STEPH.

Ἡ ξυντυχία — τῆς ἡμετέρας χρείας] i. e. ξυντετυχηκυῖα ὑμῖν χρεία, *quod enim nobis contigit, auxilio veſtro indigere, multis modis vobis eſt profuturum.* Reisk. anim. ad h. l. legit ὑμετέρας, *veſtrae indigentiae*, aut *commodi veſtri*. Caeterum ξυμμαχία codd. quorundam et Iunt. gloſſam ſapit τῆς ξυντυχίας. G.

Καλὴ ἡ ξυντ. — χρείας] Neſcio, cur Schol. et alii Intr. iungant ξυντυχία τῆς χρείας· qua periphraſi, vtut per ſe ſatis commoda, nihil hic opus ſit, cum ſimpliciſſime iungas, κατὰ πολλὰ τῆς ὑμετέρας χρείας, per multas partes, ad multa, multas partes veſtrae vtilitatis. Ξυντυχία καλὴ eſt proſpera ſors, percommode oblata copia. Nihil ſimplicius. Et quid tandem ſit ξυντυχία τῆς ὑμετέρας χρείας; certe ὑμετέρας abeſſet. B.

[Περιφραστικῶς) Male. v. not. Melius exponit τὸ καλὴ, per συμφέρουσα, iudice Steph.] G.

Ἔπειτα, περὶ τῶν μεγίστων —] Docta manus ad marg. Iunt. Vinar. ſcripſit: *videtur* ἔτειτα, ὅτι. Sed haec particula repeti poteſt ἀπὸ κοινοῦ. Mox pro καταθήσεσθε, ſequi debebat, καταθήσεσθε, propter ſuperius ποιήσεσθε. G.

Πρῶτ. μὲν ὅτι — ἔπειτα] Pertinet hoc ad varietatem et inconſtantiam Noſtro quaeſitam, vt in altera parte omiſerit ὅτι· cui ſimilia notaui in Phil. Th. p. 275. Sic paullo poſt: ἐς τοὺς πολλοὺς ἀρετὴν, οἷς δὲ ἐταμυνεῖσθε, χάριν· vbi ſimiliter debebat, ἐς ἐκείνους, οἷς ἐτ. B.

[Οὐχ ἑτέρως) Hoc caput Schol. praefixi praeeunte cod. Aug. In ſuperior. τὸ δίκαιον πρῶτον ſc. προβάλλονται, i. e. *allegant*. Ita quoque paulo poſt τὸ δεύτερον. v. Steph. Schol. ad Τὴν ἐπικουρίαν ποιήσεσθε in Aug. deeſt.] G.

[Τὸ μαρτύριον) Intuli τὸ et μόνος ὁ Θευκυδίδης e Caſſ. Roſtg.

mus, nunc in manifeſtam imprudentiam et imbecillitatem conſtat eſſe mutatam. Nos igitur ſoli Corinthios in ſuperiore nauali proelio repulimus. Verum quia maiore apparatu tam ex Peloponneſo, quam ex reliqua Graecia contra nos veniunt, quia etiam videmus nos domeſticis tantum viribus fretos non poſſe incolumes euadere, ſimul etiam *quia* magnum eſt periculum, *quod caeteris Graecis imminet*, ſi in illorum poteſtatem redigamur; *idcirco* et veſtra et cuiuslibet alius auxilia implorare *nobis* eſt neceſſe. Et venia eſt danda, ſi non malitia: ſed potius opinionis errore, ſuperiori noſtrae quieti res contrarias *nunc* audemus.

33. „Quod ſi *nos* audieritis, haec noſtrae neceſſitatis ſocietas vobis multis de cauſis in honorem cedet et emolumentum. Primum quidem, quia *nobis*, qui iniuriam accipimus, nec aliis iniuriam facimus, opem feretis. Deinde vero, quia, ſi *nos*, in maximarum rerum diſcrimen adductos, recipiatis, beneficium cum aeterno teſtimonio quam optime *apud nos* collocabitis. Claſſem autem, veſtra excepta, maximam habemus. Quare conſiderate, quaenam magis ſingularis veſtrae proſperitatis occaſio, quaeue hoſtibus damnoſior eſſe poſſit, quam ſi *ea* potentia, quam vobis eſſe adiunctam magnae pecuniae, magnaeque gratiae antepoſuiſſetis, *ſi, inquam*, ea *nunc* adſit, ſponte ſua, ſine periculo, et ſumtu ſeipſam

στρατεύοιεν. Τὴν μὲν δὴ] τρίτον προοίμιον. Γενομένην ναυμαχίαν] λείπει ἡ κατά. Ἐφ' ἡμᾶς] καθ' ἡμῶν. Δυνάμει περιγενέσθαι] τῶν Κορινθίων. Ἐσόμεθα ὑπ' αὐτοῖς] Ἀτλικὴ ἡ σύνταξις, εἰμὶ ὑπὸ σοί. ἤγουν, εἰ δουλωθείημεν αὐτοῖς. Ἀπραγμοσύνῃ] ἀπραξίᾳ. Γενήσεται δὲ ὑμῖν] ἐντεῦθεν οἱ ἀγῶνες. Καλὴ ἡ ξυντυχία] συμφέρουσα ἡ ἐπιτυχία τῆς χρείας. Ξυντυχίᾳ χρείας] περιφραστικῶς ἡ χρεία. Πρῶτον μὲν] τὸ δίκαιον, πρῶτον. Οὐχ ἑτέρους βλάπτησι] ὥσπερ οἱ Κορίνθιοι. Τὴν ἐπικουρίαν ποιήσεσθε] ἤγουν βοηθήσετε. Ἔπειτα] τὸ συμφέρον, δεύτερον. Μαρτυρίου] τὸ μαρτύριον ὁδετέρως μόνος ὁ Θουκυδίδης λέγει. Σπανιωτέρᾳ] μείζῃ. τὰ γὰρ καλὰ καὶ χρήσιμα, σπάνια· τὰ δὲ χειρίονα νικᾷ. Εἰ ἦν ὑμεῖς ἂν πρὸ πολλῶν χρημάτων] ἀντὶ πολλῶν ἄν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, χρημάτων ὑμᾶς ἑλέσθαι νομίζω. Ἐτιμήσασθε] ἠγοράσατε. Οἷς ἐπικαλοῦνται] ὃς ἐπάγονται πρὸς συμμαχίαν.

et Aug. Obſeruatio falſa eſt. Occurrit enim *μαρτύριον* apud Xenoph. Plut. et alios. Non accuratius Thomas M. ſcribit, *μαρτύριον* eſſe elegantius quam v. *μαρτυρίας*. Nam legitur *μαρτυρία* apud Dem. et alios ſcriptores Atticos; vt praeter Duck. (in addend. p. 666.) notarunt Oudend. et Stoeberus ad Thom. p. 598.]. GOTTL.

Ναυτικόν τε κεκτήμεθα] *Claſſem enim habemus* — Sic τὲ ſupra c. 22. κἠμά τε ἐς ἀεὶ μᾶλλον, ἢ ἀγώνισμα — ξύγκειται. G.

Σπανιωτέρᾳ] Verti *magis ſingularis*. Noſter VII, 68. Κινδύνων ὅτοι ΣΠΑΝΙΩΤΑΤΟΙ, οἳ ἂν ἐλάχιστα ἐκ τῦ σφαλῆναι βλάπτοντες, πλεῖστα διὰ τὸ εὐτυχῆσαι ὠφελᾶσι. WASS. *Theophil. Corydall.* §. 57. Expoſit. Rhetor. in *Fabric.* T. XIII. Bibl. Gr. male: καὶ σκέψασθε τῆς εὐπραξίας σπανιωτέρα. DVCK.

Τίς εὐπραξία σπανιωτέρα] i. e. *quae fortunae occaſio rarior*, id eſt, *vobis laetior, exoptatior eſſe poteſt* — Paullo poſt apertius: ἄνευ κινδύνου καὶ δαπάνης διδοῦσα ἑαυτήν, vt Abreſch. Dil. l. c. notat. Scholiaſtes hic non eſt audiendus. v. not. ad Schol. G.

[Σπανιωτέρᾳ,] μείζῃ.) In Caſſ. τὸ μείζῃ recenti manu atramento ſcriptum erat, cetera vetuſta, et minio. In Aug. deeſt v. μείζῃ. Stephanus nimis operoſe, quanquam recte, demonſtrat, parum accuratam eſſe interpretationem, et ſcribendum fuiſſe μείζων, quae melior ſit explicatio, quam καλλίων et χρησιμωτέρα.] G.

[Τὰ δὲ χειρίονα) Verba ſunt Homeri Il. α. v. 576. Vult autem Schol., τὰ χειρίονα dici ab Homero de iis, quae τοῖς καλοῖς et χρησίμοις ſint contraria. cf. Eurip. Suppl. v. 196.

— ἔλεξε γάρ τις· ὡς τὰ χείρονα
Πλείω βροτοῖσίν ἐστι τῶν ἀμεινόνων.

cf. Valken. ad Phoen. 896.] G.

Ἤ, εἰ ἦν] Addidi τὸ ᾖ, quod haud dubie abſorpſit inſequens εἰ· manifeſte eſt haec particula neceſſaria, vt monuere Abreſch. Dil. p. 41. et Reisk. anim. ad h. l. p. 9. Bauer. ad h. l. putat, non opus eſſe τῷ ᾖ, quod τὶς — σπανιωτέρα dictum ſit pro αὐτὴ σπανιωτάτη. Sed dura eſt explicatio, propter ſequens εἰ. Poteſt quidem ita reſolui comparatiuus, vt notum, ſed non in tali ſtructura. Abreſch. in Auct. p. 218. aliud exemplum talis aberrationis e L. III. 39. profert, vbi ᾖ in cod. Dan. obfuit τῇ εἰ. G.

Εἰ, ἦν] Etiam praeter ea, quae a me iam notata ad h. l. repetiuit B. Gottleberus, cacophonia vitatur triplicis vocalis et ſoni ter recurrentis. Et vero auctoritate librorum caret τὸ ᾖ. Quare parentheſi certe incluſi, omiſſurus rectius, ni B. Gottleberus notam ſuam oppoſuiſſet. B.

[Ἀντὶ πολλῶν) Deſumta ſunt haec verba ex Olynth. I. Demoſth. princ. p. 9. Reisk. vbi Reiskius hunc locum Scholiaſtae laudare non praetermiſit.] G.

Προσγενέσθαι] Non puto futurum tempus hic locum habere poſſe: ideoque libenter προσγενέσθαι retineo. STEPH.

Ἐτιμήσασθε] Suidas: ἐτιμήσασθε, ἀντὶ τῦ ἠγοράσατε. Θουκυδίδης· ἦν ἡμεῖς πολλῶν χρημάτων ἐτιμήσασθε. G.

Πρὸ πολλ. — ἐτιμήσ. προσγενέσθαι] i. e. προετιμήσ. πολλῶν χρ. praetuliſſetis omnibus rebus, vt vobis accederet. B.

[Ἠγοράσατε) Reprehendit Steph. Schol. interpretationem: non enim dici: ἀγοράζειν πρὸ πολλῶν χρημάτων, ſed ſine praepoſitione. Paullo poſt ad verba textus: ὀλίγοις δὲ ἅμα in Roſtg. et Aug. ſcriptum eſt: ἀντὶ τῦ, ὐδὲ ὀλίγοις. Ὅμηρος· ἦ ὀλίγον οἱ παῖδα. In Roſtg. male ſcriptum erat παῖδες. Locus exſtat: Iliad. Ε'. v. 800. ἦ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύς. Vbi Schol. minor, ὀλίγον exp. ὐδ' ὅλως. Sed haec explicatio huic loco non accommodata. Duckerus idem ſentit. In Aug. Schol. ad οἷς ἐπικαλοῦνται et ἵνα μὴ τῷ κοινῷ ἔχθει deſunt.] G.

Κινδύνῳ] Magis *Thucydideum* eſt ἄνευ κινδύνου καὶ δαπάνης, quam ἄνευ κινδύνων καὶ δαπάνης. STEPH. Κινδύνων] Huic euphonia fauet, illud a ſermonis proprietate commendatur.

Φέρουσα ἐς μὲν τοὺς πολλοὺς, ἀρετήν, [e] οἷς δὲ ἐπαμυνεῖτε, χάριν, [f] ὑμῖν δ' αὐτοῖς, ἰσχύν· ἃ ἐν τῷ [g] παντὶ χρόνῳ ὀλίγοις δὴ ἅμα πάντα ξυνέβη. καὶ ὀλίγοι ξυμμαχίας δεόμενοι, οἷς ἐπικαλοῦνται, ἀσφάλειαν καὶ κόσμον ἐχ ἧσσον διδόντες ἢ λαμβάνοντες. [h] παραγίγνονται. τὸν δὲ πόλεμον, δι' ὃντερ χρήσιμοι ἂν εἶημεν, εἴ τις ὑμῶν μὴ οἴεται ἔσεσθαι, γνώμης ἁμαρτάνει, καὶ ἂν αἰσθάνεται, τοὺς Λακεδαιμονίους φόβῳ τῷ ὑμετέρῳ πολεμησείοντας, καὶ τοὺς Κορινθίους δυναμένους [i] παρ' αὐτοῖς, καὶ ὑμῶν ἐχθροὺς ὄντας, καὶ προκαταλαμβάνοντας [k] ἡμᾶς νῦν ἐς τὴν ὑμετέραν [l] ἐπιχείρησιν, ἵνα μὴ τῷ κοινῷ ἔχθει κατ' [m] αὐτῶν μετ' ἀλλήλων ὦμεν· [n] μηδὲ δυεῖν φθάσαι ἁμάρτωσιν, ἢ κακῶσαι ἡμᾶς, ἢ σφᾶς αὐτοὺς βεβαιώσασθαι. [o] Ὑμετέραν δὲ γ' αὖ ἔργον προτερῆσαι, τῶν μὲν, διδόντων, ὑμᾶς δὲ, δεξαμένων τὴν ξυμμαχίαν, καὶ προεπιβουλεύειν [p] αὐτοῖς μᾶλλον, ἢ ἀντεπιβουλεύειν.

λό. „Ην δὲ λέγωσιν, ὡς ἐ δίκαιον τοὺς σφετέρους ἀποίκους ὑμᾶς δέχεσθαι, μαθέτωσαν, ὡς πᾶσα ἀποικία, εὖ μὲν πάσχουσα, τιμᾷ τὴν μητρόπολιν, ἀδικουμένη δὲ, ἀλλοτριοῦται. [q] ἐ γὰρ ἐπὶ τῷ ὅμοιοι εἶναι τοῖς λειπομένοις εἶναι [r] ἐκπέμπουσι. ὡς δὲ ἠδίκηνται, σαφὲς ἐστι. προκληθέντες γὰρ

[e] οἷς δ' ἐπαμυνεῖτε *Caſſ.* Aug. [f] Τμῖν δὲ αὐτοῖς *C.* [g] Παρόντι *Marg. Bar. Cl. Ald. Flor. Baſ.* nullo modo ferri poteſt, inquit *Steph.* Sic quoque *Caſſ.* Aug. In Baſ. vero ἐν τῷ παντὶ χρόνῳ. Sic Mosqu. et marg. Ald. Vin. [h] Παραγίγνονται *Bar. Ald. Flor. Baſ. Gr.* Mox pro δι' ὅπερ in Aug. eſt: διόπερ. Sed manus rec. emend. δι' ὅντερ. [i] Παρ' αὐτοῖς *C. Cl. Ar. Gr.* quod malit *Portus.* Sic *Reg. Caſſ.* Aug. [k] Τμᾶς *Ald. Flor. Baſ.* et mox Ἡμετέραν *Ar. C. Ald.*; marg. Ald. Vin. ἡμᾶς et ἡμετέραν. [l] Ἐγχείρησιν *Marg. Ar. C.* reiicit *Steph.* Sic et *Dan.* et ex emend. *Reg.* [m] Αὐτὸς *Gr.* Aug. *Flor.* [n] Μηδὲ δυεῖν *C.* In Aug. μὴ δὲ δυοῖν. [o] Ὑμέτερον *Cl. Caſſ.* et ex emend. *Reg.* et vterque ἐὰ αὖ. Aug. Τμέτερον Ἀθηναῖοι ἔργον. *Dan.* Sed qui primitus *Codicem* exarauerat, ſpatium vacuum reliquerat, in quo deinde alius ex coniectura, vt videtur, ſcripſerat Ἀθηναῖοι. [p] Αὐτοῖς om. *Cl.* [q] οὐδὲ γὰρ *Ar. Cl.* mox ἀλλὰ ἀπὸ *Gr.* Mox pro ὅμοιοι in Caſſ. et Aug. ὁμοῖοι. [r] Ἐκπέμπεται *Marg. Ar. C.* reſpiciendo ad nomen vicinius ἀποικία. Ἐκπέμπουσι magis Thucydideum eſſe fatetur *Steph.* ita vt ad ἄτοικοι referri poſſit. Ἐκπέμπεται εἶναι *Dan.* Mosqu.

Verum praecedit genit. plur. bisque *Homerus* ἄνευ θεῶν ἥδε γε βελὴ, et ἄνευ κινδύνου *Philopon.* in Ariſtot. de Anima. WASS.

Κινδύνου] V. L. κινδύνων, eſt in quibusdam; ſed iudice Camerario recepta lectio eſt ἀττικωτέρα. GOTTL.

Ἀρετὴν] Pro εὐδοξίαν *Harpocrat.* vid. Etymol. ita et *Andocides.* vid. *Suidam.* WASS.

Ἀρετὴν] Reisk. accipit pro δόξαν ἀρετῆς, et pro πολλοὺς malit: πόνους. (in Diluc. Abreſch. p. 42.) In cod. Aug. a manu rec. in margine adſcriptum: εὐδοξίαν. G.

Φέρουσα — ἀρετὴν] i. e. laudem, opinionem virtutis, nempe et liberalitatis atque officii, et fortitudinis. BAVER.

Ἐς τοὺς πολλοὺς] Apud reliquos, apud omnes Graecos. B.

Παντὶ] Lectio margini adſcripta nullo ferri modo poteſt: hanc vero *Valla* recte interpretatus eſſe videtur, *quae cuncta perpaucis ex omni memoria pariter contigerunt.* STEPH.

Οἷς ἐπικαλοῦνται] n. ἐκείνοις, *a quibus auxilium petunt.* G.

Τὸν δὲ πόλεμον — μὴ οἴεται ἔσεσθαι] Ordo eſt: εἰ δέ τις οἴεται ὑμῶν, τὸν πόλεμον μὴ ἔσεσθαι — „*Si quis veſtrum in ea opinione verſatur, bellum nullum futurum, quo orto vos adiuuare poſſemus* — Bauerus capit ita: εἰ δέ τις ὑμ. οἴεται, τ. πολ. μὴ ἔσεσθαι (τοιοῦτον), δι' ὅπερ χρήσιμοι ἂν εἴημεν. Non ſatis reſpondet conſequentibus, quibus docet, bellum certe futurum eſſe, ob Lacedaemoniorum inuidiam, qua potentiam Athenienſium nollent iuſto maiorem fieri, et inimicitias Corinthiorum. G.

Τὸν δὲ πόλ. εἴ τις μὴ οἴεται ἔσεσθαι] Omiſſum eſt τοιοῦτον· εἴ τις μὴ οἴεται τ. πολ. ἔσεσθαι τοιοῦτον, δι' ἕν, (pro, δι' οὗ) rel. ſi quis putat, non *tale* hoc bellum fore, ex quo, rel. Et hoc ipſum apte congruit iis, quae ſequuntur, ſecus ac cenſet B. Gottleb. Sane enim oriturum bellum non erat, ſi Athenienſes non adiuuiſſent Corcyraeos: at hoc volebant Corcyraei; *bellum* ergo ſuadebant, quod vtile foret Athenienſibus, occupaturis conſilia Peloponneſiorum, idque adiuncto Corcyraeorum robore: quibus adiunctis non poſſent non bellum mouere; quare nemo diceret; non adiuuemus Corcyraeos, quia bellum non erit, in quo nobis profint. Quae ratio? Immo diceret; non ſunt iuuandi, *ne* oriatur, non, *quia non* orietur. BAVER.

Γνώμης ἁμαρτάνει] v. Ind. B.

Πολεμησείοντας] Agn. *Suidas* in πολεμησείειν, et expl. πολεμικῶς ἔχειν. vid. Il. ζ'. 57. *Euſtath.* Il. Baſ. Ed. 33, 7. et *Marcellin.* WASS.

Suidas h. v. Πολεμησείειν, πολεμικῶς ἔχειν. Θουκυδίδης ἐν τῷ ά. qui locus haud dubie innuitur. Paullo poſt: πολέμου ἐπιθυμοῦντες. De hoc v. vt et aliis deſideratiuis v. Pierſ. ad Moerid. p. 14. G.

Παρ' αὐτοῖς] Recepi αὐτοῖς, vt referatur ad Lacedaemonios; quae lectio in optimis codd. reperitur. Mox ὑμᾶς et ἡμετέραν edit. vett. contextis non tam conuenit, vt recepta lectio. Senſus: Corinthios cum Lacedaemoniis Corcyraeis ſubactis, deinde Athenienſes petituros. G.

Ἐπιχείρησιν] Hic quoque merito lectionem, quae in contextu eſt, alteri nos praetuliſſe, alii cum aliorum, tum ipſius etiam *Thucydidis* loci oſtendunt. STEPH.

Κατ' αὐτῶν] Non abſurda eſt lectio codd. Gr. Aug. et Flor. ed. κατ' αὐτὸς. Τὸ κατὰ enim cum accuſat. quoque eſt *contra.* Quaedam loca itaque, vbi ita τὸ κατὰ ſumendum, non corrigenda ſunt. v. c. apud Aelian. L. II. V. H. c. 14. κατὰ Κλέωνα ἦν τὸ δρᾶμα, non debebat mutari in Gronouiana in Κλέωνος. v. Abreſch. Anim. ad Aeſchyl. L. I. p. 107. G.

Φθάσαι ἁμάρτωσιν] Per Enallagen pro φθάσαντες ἁμάρτωσιν. *F. Port.* HVDS. v. 7. δυεῖν pro δυοῖν edi voluit Cl. WASS.

Μηδὲ δυεῖν φθάσαι ἁμάρτωσιν] *Neue e duobus commodis altero excidant, vt aut nobis priores inferant damnum, aut ſe confirment, ſ. maiores opes parent.* Reisk. in anim. p. 9. coniicit: μηδὲ ἐς ἓν δυεῖν, „*neque excidant τῷ praeuenire ad vnum de duobus.* Ordinem enim eſſe: μηδὲ ἁμάρτωσι τῷ φθάσαι ἐς ἓν δυεῖν. Sed nihil opus. Probanda eſt Scholiaſtae ratio, iungentis τὸ φθάσαι τῷ κακῶσαι. G.

Φθάσαι ἁμάρτ.] i. e. κατὰ τὸ φθάσαι, ἐν τῷ φθάσαι; φθάνειν hic eſt, aſſequi, attingere. δυεῖν pendere poteſt vel a φθάνειν, vbi ſit pro, εἰς δύο, i. e. εἰς θάτερον, alterutrum; vel ab

vobis tradens: praeterea apud multos quidem afferens gloriam; illis vero, quibus opem feretis, gratiam, et vobis ipsis, potentiam. Quae omnia ex omni temporum memoria perpaucis simul contigerunt; paucique sunt, qui *illis*, a quibus belli societatem petunt, praesidium ac ornamentum maius daturi, quam *ab ipsis* accepturi veniant. Bellum autem, in quo *vobis* vtiles esse poterimus, si quis vestrum sit, qui nullum fore arbitretur, *is* profecto fallitur opinione, nec videt, Lacedaemonios, vestrae potentiae metu, belli gerendi cupidos esse, et Corinthios * per se validos vobisque inimicos esse, et, dum nos primos nunc aggrediuntur, viam sibi ad vos inuadendos sternere, ne communi odio in eos conspiremus: neue alterutro frustrentur, vt aut nobis damnum priores inferant, aut sibimet firmitudinem comparent. Cum igitur nos quidem societatem offeramus, vos vero *eam* accipiatis, illos anteuertere, et insidias anticipare potius, quam insidiantibus contra insidiari, vestrae sunt partes.

34. „Quod si dixerint, iniquum esse suos colonos a vobis recipi, discant, omnem coloniam honore prosequi *suam* Metropolim, si beneficiis ab ea afficiatur; sed si *ab ea* iniuriam accipiat, alienari. Nec enim emittuntur ea conditione, vt sint serui: sed vt cum iis, qui *domi* relinquuntur, aequali iure sint.

* Apud ipsos [Lacedaemonios] auctoritate valere. *Portus* et *Cass.* HVDS.

Ἵνα μὴ τῷ κοινῷ ἔχθει] τῇ κοινῇ ἔχθρᾳ, ἤγουν, ἵνα μὴ κοινοὶ ἐχθροὶ τῶν Κορινθίων γενόμενοι. Μηδὲ δυοῖν] λείπει ἄτερον. ἐν ὑπερβατῷ δὲ ἡ σύνταξις. Ὁ δὲ νῦς τοιοῦτος, μηδὲ ἀποτύχωσι δυοῖν ἀτέρᾳ, ἢ φθάσαι ἡμᾶς κακῶσαι, ἢ ἑαυτὰς βεβαιώσασθαι. Προτερῆσαι] προλαβεῖν, προέχειν, τὰ πρωτεῖα λαμβάνειν. Τῶν μὲν] ἡμῶν δηλονότι. Μαθέτωσαν] ἀμαθεῖς γάρ εἰσι, διὰ τὴν εὐδοσαν αὐτοῖς πονηρίαν. Εὖ μὲν πάσχουσα] ὑπὸ τῆς μητροπόλεως. Ὁμοίοι τοῖς λειπομένοις] ἐμότιμοι τοῖς ὑπολειφθεῖσιν ἐν τῇ μητροπόλει. Ὡς δὲ ἠδίκουν] οἱ Κορίνθιοι. Σαφὲς ἐστι] προείρηται. Προκληθέντες γάρ] παρακληθέντες. Ἢ τῷ ἴσῳ] τῷ

ἁμάρτωσι, ne excidant duabus rebus φθάσαι, i. e. ὥστε μὴ φθ. quo minus iis potiantur. Quod Schol. iungit φθάσαι κακῶσαι, per ordinem verborum fieri nequit; debebat enim: μηδὲ δυεῖν ἁμάρτωσι, ἢ φθ. κακ. Nec vero sic expedierit vsum vocab. δυεῖν, necessario referendi ad φθάσαι· φθάνειν est simpliciter aliquo peruenire, re aliqua potiri, iam tenere; vt Phil. 3, 16. εἰς ὃ ἐφθάσαμεν, quo iam peruenerimus, quod iam teneamus. Nec vero φθάσαι ad infinitiuos retuleris, cum participio iungi poscat ac debeat; ἁμάρτωσι φθάσαι est, per periphrasin, pro, μὴ φθάσωσι, μὴ ἐπιτύχωσι, vel ἀτυχεῖν, non tenere. BAVER.

[Λείπει ἄτερον) Haec intuli, vt et post ἐν ὑπερβατῷ, v. ἡ σύνταξις, e codd. Cass. Bas. Rostg. et Aug.] G.

[Ὑμέτερον δὲ] Haec verba cum Reiskio et Bauero, qui illum sequitur, retuli ad caput superius, et, vt res docet, cum v. ἦν δὲ λέγωσιν — caput nouum descripsi. Ceterum pro ὑμέτερον legit Heilmanus: ἡμέτερον, et sic vertit: *Wir haben alſo nur darauf zu denken, ihnen durch unſern Antrag — zuvor zu kommen.* Sed rectius ad Athenienses pertinet, ob superiora. Admonentur enim Athenienses, vt Corinthios praeueniant. Mox pro τῶν μὲν, legit Reisk. (Diluc. Abresch. p. 42.) ἡμῶν μὲν διδόντων — Sine vlla caussa. In Aug. cod. ad ὑμέτερον, vt ibi legitur: ὑμέτερον ἔργον ἀπὸ κοινῆ, scriptum est. Mox ad τῶν μὲν, adiectum: ἡμῶν, δηλονότι διδόντων. G.

Ὑμέτ. — ἔργον] Haud dubie legendum, ὑμέτ. non ἡμέτερον· nec satis intelligo Schol. Cod. Aug. a B. Gottlebero allatum, quorsum pertineat, ἡμέτερον (vt legit) ἔργον intelligi ἀπὸ κοινοῦ; nisi voluit, ἡμέτερον, *noſtrum*, referri ad vtrosque, et ad Corcyraeos et Athenienses simul, commune esse vtrisque. B.

[Προέχειν, τὰ πρωτεῖα λαμβάνειν) Haec inserui e cod. Aug. Casselanus modo habet: τὰ πρῶτα λαμβάνειν.] G.

Αὐτοῖς] Omittit *Clar.* male. WASS.

Προεπιβουλεύειν — ἢ ἀντεπιβουλεύειν] Abresch. in Dilucidatt. p. 42. laudat locum Hermog. περὶ Μεθ. δειν. p. 366. inter plura περισώσεως exempla, et explicat προεπιβουλεύειν, per φθάνειν ἐπιβουλεύων, alterum per ἀμύνεσθαι δεύτερον. Sensus est: „vestrum est, vt, accepta societate, illis prius dolos nectatis, quam expectetis opportunitatem, qua vos ex illorum insidiis, tanquam laqueis, expediatis. G.

Προεπιβουλ. μᾶλλ. ἢ ἀντ.] Non *doli* vtique nectendi conditio hic requiritur; nam qui dolus hic agebatur? Immo aperte omnia agebantur, etiam praesentibus Corinthiis et audientibus. *Nocendi* tantum notionem affert praepositio ἐπὶ, et sensus est: Vestrum est, i. e. prudentiae vestrae, vtilitatis et securitatis, nocere Corinthiis, occupare commoda priores, antequam illi occupent, i. e. antequam classis nostra illis adiungatur, vt in extr. Orat. diserte proponitur; hanc ergo occupari a vobis, decet magis, quam committi, vt illi inuadant, et sic vos cogamini deinde circumspicere, fero quidem ac frustra, per quae illos vicissim laedatis. BAVER.

[Μαθέτωσαν) Argutatur Scholiastes, parum feliciter. Nempe μαθέτωσαν sc. τοῦτο, ὅπερ ἀγνοεῖν δοκοῦσι, scribere poterat Schol. secundum Stephanum. In Aug. deest αὐτοῖς. Absunt Scholia in eodem cod. a verbis Εὖ μὲν πάσχουσα — ad Ἐκ τοῦ εὐθέος μὴ ὑπουργεῖν, excepto eo, quod ad Σαφὲς ἐστι legitur.] G.

Ἐκπέμποντας] Non minus ἐκπέμπονται quam ἐκπέμπεται legi potest: etiamsi praecedat ἀλλοτριῶται. Nam ἐκπέμπονται (quod extat in meo *veteri codice*) ad ἄποικοι, vt ἐκπέμπεται ad ἀποικία referetur. Fateor tamen, alium quam *Thucydidem* ἐκπέμπεται potius scripturum fuisse, respiciendo ad vicinius nomen ἀποικία, praefertim quum iam ei verbum singularis numeri ἀλλοτριοῦται, non plurale ἀλλοτριοῦνται, aptatum fuerit. STEPH.

Ἐκπέμπουσι] Τὸ ἀποικία, requirebat ἐκπέμπεται proprie; sed non est, vt cum Steph. dicamus, alium scripturum fuisse potius ἐκπέμπεται. In eiusmodi collectiuis optimus quisque scriptorum graecorum et latinorum pro singulari, plurali

περὶ Ἐπιδάμνῳ [s] ἐς κρίσιν, πολέμῳ μᾶλλον ἢ τῷ ἴσῳ [t] ἠβουλήθησαν τὰ ἐγκλήματα μετελθεῖν. καὶ ὑμῖν ἔστω [v] τι τεκμήριον ἃ πρὸς ἡμᾶς τὸς ξυγγενεῖς δρῶσιν, ὥστε ἀπάτῃ [x] τε μὴ παράγεσθαι ὑπ' αὐτῶν, δεομένοις τε ἐκ τᾶ εὐθέος μὴ ὑπεργεῖν. ὁ γὰρ ἐλαχίστας τὰς μεταμελείας ἐκ τᾶ χαρίζεσθαι τοῖς ἐναντίοις λαμβάνων, ἀσφαλέστατος ἂν διατελοίη.

λε'. „Λύσετε δὲ ὐδὲ τὰς Λακεδαιμονίων σπονδὰς, δεχόμενοι ἡμᾶς, [y] μηδετέρων ὄντας ξυμμάχους. [z] εἴρηται γὰρ ἐν αὐταῖς, τῶν Ἑλληνίδων πόλεων ἥτις μηδαμᾶ ξυμμαχεῖ, ἐξεῖναι παρ' [a] ὁποτέρους ἂν αἱρῆται ἰέναι. καὶ δεινὸν, εἰ τοῖσδε μὲν ἀπό τε τῶν ἐνσπόνδων ἐστὶ τοὺς ἀδικοῦντας ἀμύνεσθαι, καὶ πρόσεστι καὶ ἐκ τᾶς ἄλλας Ἑλλάδος, καὶ [b] ὄχ ἥκιστα [c] ἀπὸ τῶν ὑμετέρων ὑπηκόων· ἡμᾶς δὲ ἀπὸ τᾶς προκειμένης τε ξυμμαχίας εἴργεσθαι, καὶ ἀπὸ τᾶς ἄλλοθέν ποθεν ὠφελείας. εἶτα ἐν ἀδικήματι θήσονται, πειστέντων ὑμῶν ἃ δεόμεθα. πολὺ δὲ ἐν πλείονι αἰτίᾳ ἡμεῖς, μὴ πείσαντες ὑμᾶς, ἕξομεν. ἡμᾶς μὲν γὰρ κινδυνεύοντας καὶ ἀπ' ἐχθρᾶς ὄντας, [d] ἀπώσεσθε. τῶνδε δὲ ὄχ ὅπως κωλυταὶ ἐχθρῶν [e] ὄντων [f] καὶ ἐπιόντων γενήσεσθε, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τᾶς ὑμετέρας ἀρχᾶς δύναμιν ἃ προσλαβεῖν περιόψεσθε, ἣν ἃ δίκαιον, ἀλλ' ἢ κἀκείνων κωλύειν [h] τὰς ἐκ τᾶς ὑμετέρας μισθοφόρους, ἢ καὶ ἡμῖν πέμπειν, καθ' ὅ, τι ἂν πείσθῆτε,

s Ὑ Reg. Aug. t Τὰ ἐγκλήματα ἐβουλήθησαν μετελθεῖν Marg. Ἐβουλήθησαν etiam Reg. Caff. Gr. Aug. v Τὶ deeſt Ar. x Τε abeſt Ar. C. Dan. Mox παράγεσθε in Aug. ex emend. παράγεσθαι. y Οὐδετέρων Marg. z Εἴρηται δὲ Ar. a Ὁποτέρους Dan. b Οὐχήκιστα C. Ald. Caſſ. c Ἀπὸ Dan. d Ἀπώσεσθαι et mox γενήσεσθαι Bar. Mox τῶνδε καὶ in Mosqu. e Ὄντων abeſt Dan. it. in Mosqu.; in marg. Dan. recent. manu ſcriptum. f Καὶ ἐπιόντων om. Cl. et mox καὶ ante ἀπὸ Reg. g Προσλαβεῖν legebat Valla; improbante Steph. h Τὰς ἐκ τῆς ὑμετέρας μισθοφορίας Marg. Ar. C. In Baſ. et Ald. Vin. marg. paullo poſt: μέλ. δή.

vtitur, quod hic numerus latet in collectiuis; vt ex ἀποικίας vocabulo facile efficiuntur ἄποικοι. v. Abreſch. in Diluc. p. 42. vbi exempla qui velit reperiet. Sic Liuius ſaepe. v. Drakenb. ad L. III, 38. GOTTL.

[Προειρηκτα) Steph. malit: ἐξ ὧν προειρηκτοι, non probante Grammio: qui interpretatur: *Manifeſtum eſt, iamque exponam vobis.*] G.

Δεομένοις τε ἐκ τᾶ εὐθέος μὴ ὑπεργεῖν] i. e. „*auxilium vero veſtrum implorantibus, illico, ſine vlla mora et haeſitatione, negetis.* Iunxi cum Stephano, Interprete vulgato et Reisk. ἐκ τᾶ εὐθέος, τῷ ὑπεργεῖν. (anim. ad h. l. p. 9.) Sed Heilmanus connectit cum δεόμενοι, et opponi credit h. v. ἀπάτῃ. „*noch ihnen in demjenigen, warum ſie euch geradezu anſprechen, willfahret.* Miror, cur neget Vir Doctiſſ., εὐθὺς adiectiuum non indicare temporis celeritatem, ſed ſi ſit aduerbium. Videtur Heilmanus niti Phrynichi auctoritate, qui p. 58 diſcernit τὸ εὐθὺ et εὐθύς, quorum illud de loco, hoc de tempore adhiberi dicit. Sed non negat, illud tanquam adiectiuum, ita adhiberi, quod tamen ex hoc loco conſtat, et paullo rarius eſt. Ceterum, quid ſit εὐθὺ, (*recta,*) εὐθὺς et ἐξ' εὐθείας, (*celeriter, ſine mora,*) plures docuere; veluti Hemſt. ad Luc. T. I. 437. Valken. ad Ammon. p. 90. it. ad Eurip. Hippol. p. 291. Ruhnken. ad Tim. p. 92. Erneſt. ad Callim. Hymn. in Apoll. p. 62. qui et monuit, εὐθὺ eſſe *ſtatim*, item *recta*, ad Hom. Batrachom. v. 156. Qui omnes tamen non mentionem fecerunt huius formae: ἐκ τᾶ εὐθέος, idem ſignificantis ac εὐθύς. Ad haec verba ſcriptum eſt in Auguſt. γνώμη. G.

[Ἀσφαλέστατος) Correxi ita pro ἀσφαλέσατα, e codd. Roſtg. Baſ. et Aug. Pro μηδ' eſt in eodem, μὴ δὲ.] G.

Λύσετε — εὐδὲ τὰς σπονδ.] *Quid* ergo *praeterea* ſoluturi non erant? Transpoſita ſunt nimirum verba, cum deberet: εὐδὲ λύσετε, vel, οὐ λύσετε δὲ τὰς σπονδ. BAVER.

[Τὸ μὲν ἐγκλ) Stephanus intelligit: προβάλλεται, verba ipſa diſerta allegat Corcyraeorum Corcyraeus orator; Corinthius vero ſenſum huius foederis exprimit.] G.

Ὁποτέρους ἂν αἱρῆσωνται ἰέναι] Bauerus V. Cl. ad h. l. notat: ſi cui ὁποτέρους placeat, intelliget ἔννμι ſ. μένειν, aut ex praeced. ξυμμαχεῖν. Abreſch. in Auct. p. 219. dat. duobus exemplis defendit. Sed vnius cod. Dan. auctoritas contra lectionem vulgatam nihil momenti habet. G.

[Ἢ ἐν ὑποσιγμῇ) Quid ſit, κολακεύειν ἐν ὑποσιγμῇ, Stephanus ignorat. In Auguſt. ſeparatim ſcriptum eſt hoc Scholion, vt in altero margine legantur v. λανθανόντως κολακεύει τὸς Ἀθηναίους, et in altero: ἢ ἐν ὑποσιγμῇ· ἢ εἰρωνικῶς. Quorſum vero haec poſteriora pertineant, non apparet; priora referuntur ad ξυμμαχίας, in eodem codice. Apparet ex his, τὸ ὑποσιγμῇ non pertinere ad κολακεύειν· ſed innuere videtur Scholiaſtes: Corcyraeos Athenienſibus adulari, quod ὑπηκόους eorum dicat; vel interpunctionem eſſe ponendam, vel ironice haec dici.] G.

Ὠφελείας] Idem eſt ac ξυμμαχίας. v. Schol. I, 3. cf. c. 26. 28. ci. libri. Variat orationem Noſter. G.

Πεισθέντων ὑμῶν] Sc. ποιεῖν ἐκεῖνα — iudice Bauero, (ad h. l.) rectius ſcripſiſſet Noſter: πεισθέντας ὑμᾶς, vel πεισθῆναι. Deinde πεισθέντων intelligendum eſſe quaſi ποησάντων, aut ποιεῖν ſupplendum, propter ſequens, ἃ δεόμεθα. Reiskius in anim. p. 9. putat: poſt δεόμεθα excidiſſe τυχεῖν. Pro breuitate Thucydidis magis conſentaneum eſt, ſubaudiri ποιεῖν. Abreſch. in Auct. p. 219. fere ita: εἶτα ἐ. ἀδ. θήσ. (ἐκεῖνα) ἃ δεόμεθα, ὑμῶν πεισθέντων, vbi precibus noſtris adductſi fueritis, ὥστε n. δέχεσθαι ἡμᾶς, quod ex δεχόμενοι ἡμᾶς, initio cap. adſumit. G.

Πολὺ δὲ ἐν πλείονι] *Nos multo magis vos reprehenderemus, accuſaremus, niſi perſuaderi vobis pateremini* —. Reisk. in anim. p. 9. coniicit: ὃ πολὺ δὲ — ἕξομεν; *nos autem nonne vos multo grauius inſimulabimus?* G.

Τῶνδε ὄχ ὅπως κωλυταὶ — γενήσεσθε] *Iſtos vero, qui hoſtes in vos irruunt, non modo non iuſtis coërcebitis terminis, ſed etiam — ὄχ ὅπως* eſt, *non modo non*, et ſequente negatione, et ſine ea. Itaque non opus eſſe arbitror, cum Bauero, V. Cl. poſt ὄχ, intell. μόνον, propter ἀλλὰ καὶ, hoc ordine: περιόψεσθε δὲ μόνον, ὅπως γενήσεσθε κωλυταὶ τῶνδε, ἐχθ. ὄντων καὶ ἐπ., ἀλλὰ καὶ (περιόψεσθε) προσλαβεῖν (αὐτοῖς) δύν. ἀπὸ τ.

Quod autem *iſti nobis* iniuriam fecerint, perſpicuum eſt. Nam ad iudicium de Epidamni controuerſia prouocati, crimina, *quae nobis obiiciunt*, armis quam iure perſequi maluerunt. Atque *ea*, quae in nos *ſuos* cognatos faciunt, vobis ſint documento, ne ab ipſis in fraudem inducamini, neue *ipſis*, *auxilium* petentibus, ex tempore morem geratis. Quem enim minime poenitet beneficiorum in inimicos collatorum, *is* vitam tutiſſime degit.

35. „Neque vero foedera frangetis, quae cum Lacedaemoniis feciſtis, ſi nos recipiatis, quia neutrorum ſocii ſumus. In illis enim dictum eſt; quaecunque de Graecis ciuitatibus cum nullis ſocietatem habet, ei licere ad vtras partes libuerit accedere. Et ſane iniquum fuerit, ſi iſtis quidem liceat claſſem inſtruere cum ex foederatis ciuitatibus, tum etiam praeterea ex reliqua Graecia, praecipue vero ex iis *ciuitatibus*, quae veſtro imperio parent: nos vero a praeſenti hac, et, *in medio poſita* ſocietate, et ab alio vndecunque auxilio arceant. Deinde vero in criminis loco ponant, ſi perſuaſum vobis fuerit, quod petimus. Nos vero longe maiorem vos inſimulandi materiam habebimus, niſi rem vobis perſuadeamus. Nos enim periclitantes, nec vobis inimicos, repelletis. Iſtos vero, qui ſunt veſtri hoſtes, et qui contra *vos* veniunt, non ſolum non impedietis: ſed etiam inſuper copias ex veſtra ditione *ſibi* comparare ſinetis, quas non eſt aequum: at *oportet* aut illorum quoque milites mercede conductos impedire, quos ex *agro* veſtro *cogunt*, aut nobis etiam auxilium mittere, quocunque modo vobis viſum fuerit. Potiſſi-

νόμῳ, καὶ τῷ δικαίῳ, παρ' οἷς ἡ ἰσότης. Ἐγκλήματα μετελθεῖν] κολάσαι. Ἐκ τῆ εὐθέος μὴ ὑπουργεῖν] ἀσκέπτως ὑπηρετεῖν. Ἐλαχίστας τὰς μεταμελείας] ἀντὶ τῦ, ὁ μηδ' ὅλως λαμβάνων μεταμέλειαν ἐκ τῆ χαρίζεσθαι τοῖς ἐχθροῖς, ἀσφαλέστατος ἂν διατελοίη. Εἴρητον γὰρ ἐν αὐταῖς] ῥητὸν, καὶ διάνοια. τὸ μὲν ῥητὸν, ὁ Κερκυραῖος· τὴν δὲ διάνοιαν, ὁ Κορίνθιος. Ἀπὸ τῶν ὑμετέρων] κολακεύει λανθανόντως τὸς Ἀθηναίους, ἢ ἐν ὑποσιγμῇ, ἢ εἰρωνικῶς. Τῶν κόων] πολλάκις γάρ τινες διὰ πενίαν ἐμισθοφόρουν, καὶ κατὰ τῶν οἰκείων ἐστράτευον. λέγει δὲ περὶ Παλέων τῆς Κεφαλληνίας, οἵτινες Ἀθηναίων ὄντες ὑπήκοοι, Κορινθίοις συνεμάχουν. Καὶ

ὑμετ. ἀρχῆς. Hac ratione in priori membro περιόπτεσθαι ſignificat: *negligere, operam non impendere*; in altero, *parui pendere, non curare*. Quae durities ordinis non quaerenda in Noſtro, vbi ea facile carere poſſumus. De vſu τὲ ἔχ ὅπως v. Duck. ad L. III, 194. GOTTL.

Καὶ ἐκόντων] om. *Cl.* at ſine ſententiae diſpendio abeſſe nequit. WASS.

Προσλαβεῖν] Non προσλαβεῖν, ſed προλαβεῖν, *Valla* legit. Verum ſequente etiam pagina, illud, non hoc, ſcriptum eſt, et a *Scholiaſte* agnoſcitur. STEPH.

Οὐχ ὅπως — γενήσεσθε, ἀλλὰ καὶ — προσλαβ. περιόψεσθε] Alio modo, quam ego conatus ſum, rem expedit B. Gottleberus, ſuppleto οὐ poſt ὅπως. Mallem, aut adeſſet τὸ οὐ, aut probatum dediſſet Vir Optimus, ſic omitti ſolere; Latinis quidem ſolemne, omitti, poſt *non modo*, ſed ſequente *ne quidem*: quod hic non ſequitur, ſed aliquid, quod *affirmetur*, περιόψεσθε. Quare nondum me poeniteat allatae interpretationis, haudquaquam indignae aſpera Noſtri ſtructura, ac ne aſperae quidem, ſed conſtruendo eliciendae haud aegre. Certe enim ſimplicius μόνον omiſeris ante *ſed etiam*, quam οὐ ſuppleris, vbi affirmationem verba loquantur. Gesnerum ſequi ſi placeat, placentem ſibi in repetendo vocabulo ſignificatione alia; qua de re attuli quaedam in Proluſ. Horat. 1786 et 1787. dicere poſſim, ὅπως eſſe bis intelligendum, primo, vt poſitum ſit οὐχ ὅπως pro, οὐ μόνον, rurſum deinde ὅπως pro ἵνα. Sed non placet; quare aut Gottleberi, aut mea ratio valeat, et alterutra eligatur. BAVER.

Ἦν] Sc. προσλαβεῖν. G.

Τὲς ἐκ τῆς ὑμετέρας μισθοφόρους] Haec ſcriptura, non quae margini adſcripta eſt, in *vet.* meo *exemplari* exſtat: quod ſi tamen τὰς μισθοφορίας *Thucyd.* ſcripſiſſe putaretur, ita μισθοφορίας dixiſſe ἀντὶ τῶν μισθοφόρων videri poſſet, vt πρεσβείαν dicere ἀντὶ τῶν πρέσβεων conſueuit. Niſi forte illud durius, quam hoc, iudicari debet. STEPH.

Ἀλλ' ἢ κἀκείνων κωλύειν — μισθοφόρους] Ordo eſt: ἀλλὰ καὶ (χρὴ) ἢ τὲς ἐκείνων μισθοφ. ἐκ τῆς ὑμετέρας, (γῆς) κωλύειν, i. e. *aut debetis vel prohibere, quo minus milites mercenarios e veſtra regione cogant*, — n. vt iis hac ratione aditum intercludatis. Bauerus praefert lectionem μισθοφορίας, hoc ordine et ſenſu: κωλύειν τὲς ἐκ τῆς ὑμετέρας, *arcere, prohibere veſtros ciues, μισθοφορίας ἐκείνων a ſtipendiis et mercenaria militia iſtorum, ſ. quo minus illis mercenarii fiant*. Duram eſſe hanc interpretationem, vix monendum videtur. G.

Κἀκ. κωλ. τ. — μισθοφ.] Si probanda lectio, μισθοφόρους, quam non commouiſſem, niſi altera μισθοφορίας, auctoritatem et ipſa haberet, ſenſum eſſe credam: κωλύειν κἀκείνων, ſc. ἀπὸ, etiam ab illis arcere, auocare, mercenarios e veſtra regione. In Gottleberiana ratione κωλύειν ſimpliciter poſitum intelligatur, ſuppleto, ἐξιέναι, μισθοφορεῖν, quod ex μισθοφορίας, modo ſuo, repetas. Si tamen vera lectio eſt μισθοφορίας, explicari alio modo, quam ego dixerim, poſſe vix videatur: aut legendum, ΤΑ Σ μισθοφορίας· ſiue iunxeris, ἐκείνων κωλ. τὰς μισθοφορίας, vt ſupra explicaui, ſuppleto ἀπὸ, ἀπ' ἐκείνων, ſiue κωλύειν τὰς μισθ. ἐκείνων, (τὰς) ἐκ τ. ὑμετ. Fateor idem, in mea ratione, quam duriorem appellet B. Gottleberus (in Thucydide autem qui tandem vitari duriora vbique poſſint?) fateor tamen, ad μισθοφορίας addi oportuiſſe a Thuc. vel ſupplendum, τῆς μισθ. Sed maneat altera lectio, τὲς μισθοφόρους. BAVER.

ὠφέλειαν· μάλιστα δὲ ἀπὸ τῶ προφανῶς δεξαμένως, βοηθεῖν· (πολλὰ δὲ, ὥσπερ ἐν ἀρχῇ ὑπείπομεν, τὰ ξυμφέροντα ἀποδείκνυμεν· καὶ μέγιστον, [i] ὅτι οἵ τε αὐτοὶ πολέμιοι [k] ὑμῖν ἦσαν (ὅπερ σαφεστάτη πίστις) καὶ οὐκ ἀσθενεῖς, ἀλλ' ἱκανοὶ τὸς μεταστάντας βλάψαι· καὶ ναυτικήν καὶ οὐκ ἀπειρώτιδος τῆς ξυμμαχίας διδομένης, οὐχ ὁμοία ἡ ἀλλοτρίωσις·) ἀλλὰ μάλιστα μὲν, εἰ δύνασθε, μηδένα ἄλλον ἐᾶν κεκτῆσθαι ναῦς. εἰ δὲ μὴ, ὅστις [l] ἐχυρώτατος, τοῦτον φίλον ἔχειν.

λς'. „Καὶ ὅτῳ τάδε ξυμφέροντα μὲν δοκεῖ λέγεσθαι, φοβεῖται δὲ, μὴ, δι' αὐτὰ πειθόμενος, τὰς σπονδὰς [m] λύσῃ, γνώτω τὸ μὲν δεδιὸς [n] αὐτῷ, ἰσχὺν ἔχον, τὸς ἐναντίους μᾶλλον φοβῆσον· τὸ δὲ θαρσοῦν, μὴ δεξαμένῳ, [o] ἀσθενὲς ὄν, πρὸς ἰσχύοντας τὸς ἐχθροὺς ἀδεέστερον ἐσόμενον. καὶ ἅμα ὁ περὶ τῆς Κερκύρας νῦν [p] τὸ πλέον ἢ καὶ τῶν [q] Ἀθηνῶν βουλευόμενος· καὶ ὁ τὰ κράτιστα αὐτῆς προνοῶν, ὅταν ἐς τὸν μέλλοντα καὶ [r] ὁσονοῦ παρόντα πόλεμον, [s] τὸ αὐτίκα περιισκοπῶν, ἐνδοιάζῃ χωρίον προσλαβεῖν, ὃ μετὰ μείζονων καιρῶν [t] οἰκειῶται καὶ πολεμοῦται. τῆς τε γὰρ Ἰταλίας καὶ Σικελίας καλῶς παράπλου κεῖται,

[i] Ὅτι τε οἱ αὐτοὶ *Caff.* Aug. Sed in Aug. manu rec. τε poſt ὅτι ſuperſcr. [k] Ἡμῖν *Marg. Ar. Bar. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. Baſil. cod. deinde in Bal. ed. ὥσπερ. *Schol.* Demoſth. [l] Ἐχυρώτατος *Marg. Ar. Cl. C. Baſ.* placet *Stephano. Camer. Reg. Dan. Caſſ.* de *Baſ.* fallitur *Hudſ. Idem* in textu ediderat ἐχυρώτατος, quod mutatum voluit Clar. *Waſſe.* Ita in Ald. Flor. et Baſ. Paullo ante in Aug. pro δύνασθε ſuperſc. δύνασθε. [m] Λύσει *Cl.* Paullo ante μὴδ' αὖτὰ *Dan.* in Aug. λύσει, ſed η manu rec. ſuperſcr. [n] Αὐτῷ *Cl. Caſſ. Dan. Vaſc. Baſ.* Aug. [o] Sic diſtinguit *Ae. Port.* ἀσθενὲς ὂν πρὸς ἰσχύοντας τὸς ἐχθροὺς ἀδεέστερον ἐσόμενον. Cod. Aug. omittit comma poſt ἐχθρούς. [p] Τοπλέον *Flor. Vaſc. Baſ.* [q] Ἀθηναίων *Ar. C.* [r] Ὅσον ὁ *C.* Ὅσον ὅπω *Marg. Bar. Ald. Flor. Baſ.* Pro hac lectione faciunt alii quidam *Thucydidis* loci: vt lib. 4. ὅσον δὲ οὐδέπω παρεῖναι, et lib. 6. ὅσον ὅπω πάρεισι. Ὅσον ὁ *Caſſ. Camer.* Aug. Baſ. cod. [s] Τοαυτίκα *Flor. Baſ.* [t] Οἰκειῶται καὶ πολεμεῖται *Marg. Ar.* Marg. Ald. Vin. πολεμεῖται. Οἰκειῶται τε καὶ πολεμεῖται *C.* Οἰκειῶται τε καὶ *Cl.* Οἰκειῶται τε καὶ πολεμῶται *Bar. Ald. Flor. Baſ.* Πολεμῶται magis Thucydideum eſſe, quam πολεμεῖται, exiſtimat *Steph.* Cum *Marg.* et *Ar.* conſentit *Dan.* cum *Bar. Ald.* et *al. Edd. Caſſ.* Aug.

Βοηθεῖν πολλὰ δὲ, — ἡ ἀλλοτρίωσις. ἀλλὰ μάλιστα — ἐᾶν] Verba, ἀλλὰ — μηδένα ἐᾶν, non habent in proximo, vnde pendeant; vnde, niſi dixerimus, Infinitiuos pro Imperatiuis eſſe poſitos, pendere poſſint ab illo, vel iungi illi ſuperiori, δεξαμένους βοηθεῖν· vt verba, πολλὰ δὲ, rel. ad verba, οὐχ ὁμοία ἡ ἀλλοτρίωσις, ſint in parentheſi. Obſtet tamen ἀλλὰ, pro quo diceret, καὶ, vel δὲ· etſi ἀλλὰ non ſemper contrarium notat, ſed ſaepius et coniunctum; poſt parentheſin vtique, vel hyperbaton, vbi poſſit plane eſſe pro οὖν, et Latino, *denique.* BAVER.

[Λείπει τὸ χρή] Stephanus rectius ſubaudit δίκαιον, et ſic eſt ad v. 5. vbi et Roſtgard. habet: ἀπὸ κοινῆ τὸ δίκαιον. Ceterum deſunt in Aug. Schol. ad. Καὶ ἐπιόντων et ad Βοηθεῖν.] GOTTL.

Ὅτι οἱ αὐτοὶ — βλάψαι] *Vlpian.* in Argum. Olynth. 4. Demoſthenis. DVCK.

Οἵ τε αὐτοὶ] n. Corinthii. Pro ὑμῖν Reisk. in Dilucidatt. Abr. 42. et anim. p. 9. coniicit ἡμῖν τε καὶ ὑμῖν. Si accederet codd. auctoritas, ſequerer Reiskium; propendeo tamen in hanc ſententiam, vt ὑμῖν praeferam, quod melius conuenit ſuperioribus c. 33. Κορινθίους δυναμένους παρ' αὐτοῖς καὶ ὑμῖν ἐχθροὺς ὄντας — et illud per ſe intelligitur, Corinthios fuiſſe Corcyracorum hoſtes. G.

Καὶ ὅτοι] *Iique.* Bauerus pro ὅπερ, recepit ὥσπερ· neſcio vnde, et explicat: *vti centis argumentis conſtat.* Sed melius cohaeret ὅπερ, h. e. *quod praeſtat firmiſſimam fidem et amicitiam* n. nos nunquam a vobis defecturos, quod Corinthii non modo noſtri, ſed et veſtri ſunt hoſtes. G.

Ὅπερ σαφες. πίστις] Debebat ἦπερ. πίστις eſt vinculum fidei, pignus, firmamentum; quo ſenſu maxime in plurali dicitur, πίστεις παρέχειν, argumenta afferre, fidem facere. B.

Οὐχ ὁμοία ἡ ἀλλοτρίωσις] i. e. *quam vaſtrikὴν ξυμμαχίαν ſi contemſeritis; res videri vobis non poteſt eadem, ac ſi terreſtrem repudiaſſetis.* Reiskius in anim. p. 9. ſubaudit: τῇ ἀπαλλοτριώσει ξυμμαχίας ἠπειρώτιδος καὶ ὁ ναυτικῆς. G.

Εἰ δὲ μὴ] Sc. δύνησθε κωλύειν, ſi tamen prohibere non poſſitis, quo minus alii claſſe valeant. Hoc, velut e diuerſo, repetas ex verbis, μηδένα ἐᾶν, quae cum ipſa negent, alia negatio opponi non poſſit; ſed, μηδένα ἐᾶν, idem eſt, ac ſi dicat, πάντας (τοὺς ἄλλους) κωλύειν· cui recte iam ſubiiciatur, *ſin minus.* BAVER.

Ἐχυρώτατος] In *Steph.* et *al. Edd.* ὀχυρώτατος.] Non minus placet ἐχυρώτατος, praeſertim, quum pag. 26. ἐχυρωτέρα δύναμις ſcriptum ſit, et alibi quoque haec ſcriptura exſtet. STEPH. Ἐχυρὸς non tantum ad *loca*, ſed et *perſonas* ſpectat. *Plutarch.* Solone. ἐχυρὸς ἦν πρὸς τὸς καλούς. Apud *Ioſephum* p. 186. pro ὀχυρώτατον omnino leg. ἐχυρώτατον, cui fauet Codex Samb. Noſter pag. 26. 6. vid. *Schol.* p. 462. Voce ὀχυρόω vſi *Aelian.* V. H. XIII, 1. *Xenoph. D. Halicarn.* WASS.

Ὅσις ἐχυρώτατος] Reiskius in Dilucidatt. Abreſch. p. 42. reponit: ἐχυρωτάτας, n. ναῦς κέκτηται. In anim. p. 9. coniicit: ὅσις ταύτῃ ἐχυρώτατος, *qui ex hac parte firmiſſimus eſt.* Lectio vulgata non eget medicina. G.

[Φίλον ἔχειν] Hoc Schol. in Aug. refertur ad ἀλλὰ μάλιστα.] G.

Τὸ δεδιὸς αὐτῷ] Bauer. ad h. l. expl. *conſcientiam timidam rupti et violati foederis:* et oppoſitum θαρσοῦν eſſe, *alacrem conſcientiam ſeruatae fidei.* Τὸ δεδιὸς eſt timor, ne hoſtes foedus ruptum vlciſcantur, et θαρσοῦν eſt confidentia nimia; arrogantia, qua quis nimium ſibi tribuit, veluti h. l. ſe, etiam ſine alieno auxilio, hoſtibus parem eſſe. G.

[Τὸ μὲν δεδιὸς] Plures haec Scholia confarcinarunt in re, ſatis perſpicua. Deſiderantur quoque omnia in Caſſ. poſt ἀδεέστερον ἦν — vsque ad v. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι δεδιότες. In Aug. verba: τὸ μὲν λῦσαι — ἦν τοῖς αὐτοῖς ſeparatim ſcripta ſunt, eaque, quae ſequuntur, vsque οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι δεδιότες deſunt. Verba autem: οἱ γὰρ Ἀθην. δεδ. — a prioribus ſunt ſeiuncta.] G.

[Θαρσήσαντες — ἀπωσάμενοι] Stephanus putat, ſcribendum fuiſſe θαρσήσασι καὶ ἀπωσαμένοις — vt hi datiui cum ſequentibus conuenirent. Sed nomin. ſunt abſoluti.] G.

Τὸ δὲ θαρσεῖν] Sc. αὐτῷ, μὴ δεξαμένῳ ſc. ἡμᾶς. Mox cum Reisk. poſt ἐν comma poſui, et poſt ἐχθροὺς illud deleui. Sic in cod. Aug. Dicitur enim ἀδεὴς πρός τινα, *non formidandus alicui.* In Dil. Abreſch. idem Reisk. coniiciebat: δεξαμένῳ. In ed. Flor. Vinar. erudita manus ad h. l. in

mum vero *vos nobis* in ſocietatem aperte receptis opem ferre *decet*. Multas autem commoditates (quemadmodum noſtrae dictionis initio monuimus) *vobis* demonſtramus, praecipueque quod eosdem habemus hoſtes, (quod certiſſimum eſt argumentum) eosque non infirmos: ſed qui nocere iis, qui a ſe defecerint, valeant. Cum autem naualis, ac non terreſtris ſocietas (*vobis*) offeratur, alienatio par non eſt. Quamobrem *oportet vos* potiſſimum quidem (ſi poteſtis) operam dare, vt nullos alios claſſem poſſidere ſinatis: ſin minus, vt eorum amicitiam *vobis* concilietis, qui *claſſe* ſint munitiſſimi.

36. „Si quis vero haec, quae *a nobis* dicuntur, vtilia quidem exiſtimet: ſed metuit, ne iis obſequendo foedera frangat, ſciat ſuum quidem metum viribus armatum aduerſariis maiorem terrorem incuſſurum: fiduciam vero *ſuam*, ſi *nos in ſocietatem* non receperit, infirmam, potentibus hoſtibus minus formidoloſam futuram. Simul etiam *ſciat ille*, ſe nunc non magis de Corcyra, quam de Athenis etiam conſultare, ſeque non optime illis proſpicere, quum praeſentem rerum ſtatum, *pacemque* ſpectans, ad futurum, et tantum non praeſens bellum, vrbem *ſibi* adiungere dubitat, quae maximis cum momentis amica redditur inimicaue. Sita enim eſt in loco opportuno ad traiiciendum in Italiam et Siciliam, ita

ἐπιόντων] καθ' ἡμῶν. Ἀπὸ τῦ προφανῦς] ἢ προφανῶς, ἢ λάθρα. μᾶλιστα δὲ, φανερῶς. Βοηθεῖν] λείπει τὸ χρή. ἵνα γένηται, βοηθεῖν χρή. Ἡ ἀλλοτρίωσις] ἡ τέρψεις. Εἰ δὲ μή] ἀντίθεσις ἀπὸ τοῦ δικαίε, ἣν λύει τῷ συμφέροντι. Φίλον ἔχειν] κατὰ κοινοῦ τὸ δίκαιον. Τὸ μὲν δεδιὸς αὐτοῦ] τὸ μὲν λῦσαι τὰς σπονδὰς, δεδιὸς ὄν, φοβερὸν ἦν τοῖς Λάκωσι· τὸ δὲ μὴ λῦσαι ῥᾳδσοῦν, ἀδεέστερον ἦν τοῖς αὐτοῖς. Τὸ μὲν δεδιὸς αὐτοῦ· τὸ λῦσαι, τὰς σπονδὰς, τοῦτο τὸν φόβον ἐμποιοῦν. τοῦτο οὖν τὸ κατὰ φόβον, ἰσχὺν ἔχει, ἡμῶν ἐν τῇ συμμαχίᾳ προσλαμβανομένων· τὸ δὲ ῥᾳδσοῦν καὶ εὔελπι, τὸ μὴ ἡμᾶς προσδέξασθαι, ἀσθενὲς ὄν. πρὸς γὰρ τὰς Λακεδαιμονίας, τὰς ἐχθρὰς ὑμῶν καὶ ἰσχύοντας, τοῦτο ἀδεέστερον ἔστω. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι δεδιότες τὴν τῶν σπονδῶν λύσιν ὑκ ἂν δηλονότι ἐδέξαντο τὲς Κερκυραίους, καὶ τὴν ἐπ' αὐτῶν δύναμιν. καὶ δῆλον, ὅτι τὸ δεδιὸς τοῦτο ἰσχὺν ἔφερε τοῖς Ἀθηναίοις ἀπὸ τῶν Κερκυραίων, φόβον δὲ τοῖς Λακεδαιμονίοις. ῥᾳδσησαντες δὲ ταῖς σπονδαῖς, καὶ ἀπωσάμενοι τὲς Κερκυραίους, αὐτοῖς μὲν τοῖς Ἀθηναίοις ἀσθενὲς ἦν τὸ ῥᾴδιος τῦτο, ζημιωμένοις τὴν ἐκ τῆς Κερκύρας βοήθειαν· τοῖς δὲ πολεμίοις αὐτῶν Πελοποννησίοις, ἀσφαλὲς, καὶ ἀδεέστερον. Ὅταν ἐς τὸν μέλλοντα] τὸ ἐξῆς, ὅταν ἐνδοιάζῃ καὶ διστάζῃ χωρίον προσλαβεῖν εἰς τὸν σχεδὸν μέλλοντα πόλεμον, τὸ αὐτίκα περισκοπῶν, τυτέστι, τὴν ἐνυπάρχυσαν εἰρήνην. Καὶ ὅσονοῦ] ἀντὶ τοῦ ὑχ ὅσον. καὶ δηλοῖ τὸ ὑχ ὅσον, τὸ ὐ βραχέως, ἀλλὰ ταχύ. Μετὰ μεγίσων καιρῶν] καιρῶν νῦν, εὐτυχιῶν καὶ ἀτυχιῶν· ἢ μᾶλλον καιρῶν λέγει ἀντὶ τῦ ἀναγκῶν καὶ κινδύνων. Βραχυτάτῳ δ' ἂν

margine ſcripſit: „leg. vel πρὸς ἰσχύοντας, τοῖς ἐχθροῖς ἀδεέστερον ἐσόμενον· vel hoc modo: ἰσχύοντας τὲς ἐχθρὲς τοῖς αὐτοῖς ἀδεέστερον — Sed nil tentandum h. l. arbitror. GOTTL.

Ἀσθενὲς ὄν —] In cod. Aug. adſcriptum erat: ἀλλὰ τὰ ἀσθενῆ καὶ ἐπιβλαβῆ. G.

Πρὸς ἰσχ. τ. ἐχθρ.] Non video, cur non aeque aptum ſit hoc additamentum priori, ἀσθενὲς ὄν, cum manifeſto ſatis opponantur voce. ἀσθενὲς et ἰσχύοντας, πρὸς etiam notet, *contra*, aduerſus. Sane et ſequenti congruit; ac forte ita medium interpoſuit Thuc. quod ad vtrumque referretur, quaſi ſimpliciter ac per ſe eſſet pro ablatiuis; cum hoſtes habeat potentes. BAVER.

Νῦν τὸ πλέον ἢ — βυλευόμενος] i. e. ἢ μᾶλλον περὶ τῆς Κερκ. ἢ κ. τ. Α. βυλευόμενος (γνώτω) Repetit h. v. quoque Reisk. p. 9. anim. ad h. l. *Ein ſolcher bedenklicher Mann mag wiſſen, daſs er über das Schickſal Athens eben ſowohl einen Ausſpruch thut, oder daſſelbe entſcheidet, als über das Schickſal von Corcyra.* In cod. Aug. ad γνώτω notatum erat: κατὰ κοινῦ τὸ γνώτω. Quod Scholion huc pertinere arbitror. G.

[Τὸ ἐξῆς] In Aug. additur ὕτως.] G.

[Εἰς τὸ σχεδὸν] deſiderantur quaedam verba, quae ſupplet Steph., ἐς τὸν μέλλεντα καὶ σχεδὸν παρόντα πόλεμον. Τὸ σχεδὸν reſpondet τῷ ὅσονὐ.] G.

Ὅσονὐ] Pro lectione ὅσον ὔπω faciunt alii quidam Thucyd. loci: vt L. 4. ὅσον δὲ ὐδέπω παρεῖναι. et l. 6. ὅσον ὔπω πάρεισι. STEPH. Ὅσονὐ] Loca, quae adfert *Stephanus*, nihil faciunt pro lectione ὅσον ὔπω. Nam *Thucydides* non minus ſaepe dicit ὅσονὐ et ὅσωὐκ, quam ὅσον ὔπω, et ὅσον ὐδέπω. Vid. *Ind.* Et vtrumque recte dici docet *Thom. Mag.* Porro vbique varie ſcribitur ὅσονὐ, ὅσον ὐ, ὅσονὐκ, et ὅσον ὐκ. DVCK.

[Ἀντὶ τῦ ὑχ ὅσον) Locus non integer videtur Stephano. In Caſſ. et Aug. deſunt verba: καὶ δηλοῖ τὸ ὑχ ὅσον.] G.

Χωρίον προσλαβεῖν —] i. e. Corcyram, a cuius beneuolentia ſiue inimicitia maximarum rerum momenta in vtramque partem pendent; hoc eſt: ſi ſocii ſimus Corcyraeorum, haud exigua commoda percepturi, et contra ea ſi alieni ab iis fuerimus, ſ. hoſtes, maxima damna experturi ſumus. G.

[Ἀντὶ τῦ ἀναγκῶν) Prior expoſitio rectior eſt. Τὸ εὐτυχίαι refertur ad εἰκειῦσθαι, et ἀτυχίαι ad πολεμῦσθαι.] G.

Πολεμᾶται] Conuenientius, quam πολεμεῖσθαι, videtur huic loco eſſe πολεμῦσθαι: quod habes et p. 32. duobus in locis. Pro eodem autem et ἐκπολεμᾶσθαι dicitur. STEPH. Sed *Harpocration* dicit ἐκπολεμῶσαι eſſe εἰς πόλεμον καταστῆσαι· quod huic loco non conuenit. DVCK.

Πολεμῦται] *inimica redditur*. Bauerus recepit πολεμιῦται, quod nec πολεμῦται, nec πολεμεῖται, huic loco conueniret; τὸ πολεμεῖται ne paſſiue quidem dici poſſe. Sed parum memor erat, dici poſſe πολεμεῖν τινα, pro τινι, et ita quoque πολεμεῖσθαι. Thom. M. enim p. 703. πεπολέμηται expl. ὁ πολεμηθείς. v. Oudendorpium, et quos laudat. Ceterum Abreſchius merito dubitat, quin eodem ſenſu πολεμεῖν dici queat ac πολεμῦν. Baueri conatum, edentis pro πολεμῦται, πολεμιῦται, non improbat quidem Reiskius; debere tamen, ſi ea ratio firma ſit, omnibus in locis mutari πολεμῦσθαι in πολεμιῦσθαι, vbi ſignificet: *ad inimicitiam ſtimulari, efferari*. Sed, opinor, auctoritas h. verbi debebat a Bauero probari primum, antequam illud in textum adſumeret: vt nihil di-

[v] ὥστε μήτε ἐκεῖθεν ναυ]ικὸν ἐᾶσαι Πελοποννησίοις ἐπελθεῖν, [x] τό, τε ἐνθένδε πρὸς τἀκεῖ παραπέμψαι, καὶ ἐς [y] τἆλλα ξυμφορώτατόν ἐστι. βραχυτάτῳ δ' ἂν κεφαλαίῳ, τοῖς τε ξύμπασι καὶ καθ' ἕκαστον, τῷ δ' ἂν μὴ, [z] προέσθαι ἡμᾶς μάθοι]ε. τρία μὲν ὄντα λόγῳ ἄξια τοῖς Ελλησι ναυ]ικά, τὸ παρ' ὑμῶν, καὶ τὸ ἡμέτερον, [a] καὶ τὸ Κορινθίων. [b] τούτων δ' εἰ περιόψεσθε, τὰ δύο [c] ἐς τὸ αὐτὸ ἐλθεῖν, καὶ Κορίνθιοι ἡμᾶς προκα]αλήψονται, Κερκυραίοις τε καὶ Πελοποννησίοις ἅμα ναυμαχήσε]ε· δεξάμενοι δὲ ἡμᾶς ἔξε]ε πρὸς αὐτὰς πλείοσι ναυσὶ ταῖς [d] ὑμετέραις ἀγωνίζεσθαι." Τοιαῦτα μὲν οἱ Κερκυραῖοι εἶπον· οἱ δὲ Κορίνθιοι μετ' αὐτὰς τοιάδε.

λζ'. „ΑΝΑΓΚΑΙΟΝ, Κερκυραίων τῶνδε ἐ μόνον περὶ τοῦ δέξασθαι σφᾶς τὸν λόγον ποιησαμένων, ἀλλ' ὡς καὶ ἡμεῖς [e] τε ἀδικοῦμεν, καὶ αὐτοὶ ὀκ εἰκότως πολεμῶνται, μνησθέντας πρῶτον καὶ ἡμᾶς περὶ ἀμφοτέρων, ὥτω καὶ ἐπὶ τὸν ἄλλον λόγον ἰέναι· ἵνα τὴν ἀφ' ἡμῶν τε ἀξίωσιν ἀσφαλέστερον προιδῆτε, καὶ τὴν τῶνδε χρείαν μὴ ἀλογίστως ἀπάσησθε· φασὶ δὲ ξυμμαχίαν, διὰ τὸ σῶφρον, ἀδενός [f] πω δέξασθαι· τὸ δ' ἐπὶ κακουργίᾳ καὶ [g] ὀκ ἀρετῇ ἐπετήδευσαν, ξύμμαχόν τε ἀδένα βουλόμενοι πρὸς [h] τἀδικήματα ἀδὲ μάρ]υρα [i] ἔχειν, ἔτε παρακαλῆτες αἰσχύνεσθαι· καὶ ἡ πόλις αὐτῶν ἅμα, αὐτάρκη

v Ὥστε deest *Ar. C.* et *Dan.* x Τότε ἐντεῦθεν *Ar. C.* ἐντεῦθεν etiam *Dan.* y Τὰ ἄλλα *Ar. C.* Aug. *Reg. Caff.* et hic praeterea ξυμφερώτατον, vt Aug. Sed manus rec. τῷ e superſc. o. z Προέσθαι *Marg.* et (vt videtur) *Sch Haſtes.* non probat *Steph.* a Καὶ τὸ τῶν Κορινθίων *Reg.* καὶ τῶν Κορ. *Caſſ.* Aug. b Τούτων δ' ἢν εἰ *Marg. Ar. C. Bar. Ald. Flor. Baſ.* reiicit *Steph.* c Ἐς ταυτὸ *Reg.* Ἐς ταυτὸν *Caſſ.* Aug. d Ἡμετέραις *Ar. C. Bar. Cl. Ald. Baſ.* probant *Steph.* et *Port. Reg. Caſſ.* Aug. e Τε deeſt *Ar.* f Πω *C.* et *Dan.* g Οὐκ ἐπ' ἀρετῇ *Ar. C.* h Τὰ ἀδικήματα *Ar.* Mosqu. i Ἔχειν, παρακαλέντα legebat *Valla*, vt ex eius interpretatione coniicit *Steph.* Παρακαλέντα etiam *Reg.* ſed in *marg.* rec. manu παρακαλέντες.

cam de codd. auctoritate, quae neceſſaria erat. Τὸ πολεμεῖσθαι occurrere hac vi, qua vertimus; probat locus apud Noſtrum, I, 57. Περδίκκας ἐπεπολέμωτο, i. e. *hoſtis redditus eſt Athenienſibus.* Moeris: πεπολέμωται, ὁ ἐς ἔχθραν προελθεῖν. (p. 305. ed. Pierſon.) Ita quoque Thom. M. πεπολέμωται expl. πολέμιος γενόμενος. Vti Noſter L. V, 98. πῶς δὲ πολεμώσεσθε αὐτὰς, ὅταν — ἡγήσωνταί ποτε, ὑμᾶς καὶ ἐπὶ σφᾶς ἥξειν. GOTTL.

Πολεμεῖνται] Sane non debebam in contextum recipere πολεμιοῦνται, ſed tentandi cauſſa proponere; quippe auctoritate caret, et Abreſchius ad me ſcribebat: „vereor, vt patronum inueniat hoc noui commatis verbum," quem Reisk. tamen inuenit; ſed ſcilicet emendandi ſemper cupidum et fautorem. Quare a me quidem non ſolliciterur vltra πολεμεῖται. BAVER.

Τῆς τε γὰρ Ἰταλίας] Vide *Xenophontis* Ἑλληνικῶν lib. 6. pag. 585. *Ed. Leuncl.* et *Diod. Siculum*, lib. 12. p. 313. *Ed. Steph.* HVDS.

Παράπλου κεῖται] i. e. ἐν παράπλῳ κεῖται, *ſita idoneo ad traiiciendum loco.* Sic loquitur Noſter c. 44. f. Eſt autem hic locus ita reſoluendus, quaſi dixerit: τῆς τε γὰρ Ἰταλίας — ἐν καλῷ παράπλου κεῖται. Xiphil. p. 148. ἡ Ἀπολλωνία ἐν καλῷ μὲν τῆς γῆς, ἐν καλῷ δὲ τῆς θαλάττης — κεῖται. Ceterum h. l. imitatus eſt Procopius Or. IIII. de aed. Iuſtin. c. 9. et B. G. II, 12. καλῶς παράπλου κεῖσθαι et ib. c 44. ἐν παράπλῳ. v. Abreſch. Dil. ad I, c. 120. p. 120. Reisk. in Dil. Abreſch. malit: καλῶς ὡς παράπλων κεῖται, et remittit lectores ad c. 46. h. l. vel: τῇ τε γὰρ Ἰταλίᾳ καὶ Σικελίᾳ — G.

Ξυμφορώτατόν ἐστι] Reiskio videntur in anim. ad h. l. verba ſic ordinanda eſſe: ξυμφ. ἐστι τοῖς τε ξύμπασι καὶ καθ' ἕκαστον. βραχυτάτῳ δ' ἂν κεφαλαίῳ τῷδε ἂν μὴ — Pertinent haud dubie v. τοῖς ξυμπ. et καθ' ἕκαστον ad βραχυτ. κεφ. — *vt vniuerſa et ſingula in ſummam breuiſſimam cogam*, i. e. *vt omnia breuiter complectar.* — Erudita manus ad marginem Iuntinae Vinarienſis notabat: Sic explico: βραχυτάτῳ κεφαλαίῳ τῷδε τῶν τε ξυμπάντων, καὶ τῶν καθ' ἕκαστον μὴ προέσθαι — quae fere cum noſtra enarratione conueniunt. In Ald. Vinar. προέσθαι vertitur: deſpicere et repudiare. G.

[Λείπει τὸ λέγομεν) Male. Inepta quoque obſeruatio eſt de hac enallage. Intelligitur enim in verbis: τοῖσδε ξύμπασι, praep. ἐν, nec homines, ſed momenta intelliguntur, vt ſcite notant Stephanus et Grammius.] G.

Προέσθαι] Ferri non poteſt illa, quam *Margo* habet, ſcriptura. STEPH.

[Προδῶτε) Ex hac enarratione patet, Schol. legiſſe: προέσθε, quod ob μάθοιτε locum non poteſt habere. Ceterum deſunt in Aug. Scholia ad Μὴ προέσθαι ἡμᾶς et ad Ἔξετε πρὸς αὐτούς.] GOTTL.

Τρία μὲν ὄντα] Reisk. coniicit in anim. ad h. l. τρία μὲν ἴσε ὄντα, *noſtis tres eſſe potiſſimum claſſes.* Non opus eſt addere verbum, cum a μάθοιτε pendeant h. v., vt et τὰ δύο ἐς τὸ αὐτὸ ἐλθεῖν. Ὄντα autem pro εἶναι. Sic Bauer. V. C. ad h. l. cepit; et manus docta ad marg. Iunt. Vinar. ſcripſit: εἶναι. G.

Τούτων δ' εἰ] Ne ea quidem, quae in Marg. eſt, tolerari poſſe videtur. STEPH.

Τούτων δ' εἰ περιόψεσθε] Quidam codd. et vett. editt. habent ἓν, quod retinuit Bauerus, tanquam Thucydidis rationi accommodatum, et ſic in not. ad h. l. explicat: εἰ περιόψεσθε ἓν τούτων, *noſtrum*, ſcil. *quaſi vnum, cogitate, duas claſſes coniunctum iri*, quod valde contortum eſt. Deinde more Noſtri, pergit hic Vir Doct., orationem obliquam in rectam mutatam eſſe: καὶ Κορ. προκ. — vbi ὅτι intelligi aut καὶ pro γὰρ accipi poſſit. Mitto quae argutatus eſt Bauerus in Diſſ. Thuc. p. 64. Stephanus et poſt cum Abreſch. in Auct. p. 219. non tolerari poſſe ſtatuunt τὸ ἕν. Si ei locus eſſet, ſcriptum oportebat; niſi id Noſter reliquerit ſupplendum: τούτων δὲ ἓν εἰ περιόψεσθε, τὰ δύο ὄψεσθε ἐς τὸ αὐτὸ ἐλθεῖν — In Iunt. Vinar. docta manus quoque deleuit τὸ ἕν. G.

Τούτων δὲ εἰ περιόψ.] Sane melius abſit τὸ ἕν. ſi tamen retineatur, quippe auctoritate non deſtitutum: aliter, quam ego inſtitui, explicari vix queat: molliora afferenti ac ſimpliciora facile cedero. Nam ὄψεσθε, quod ſuppleri vult B. Gottl. et langueat, et non habeat, vnde repetatur. Anacoluthon quidem in Noſtro agnoſcere, contortum nemini videatur, multo minus argutantis: et ad Rom. 8, 3. quam

vt nec inde classem contra Peloponnesios venire sinat, et eam, quae hinc venit, in illa loca deducat, quinetiam aliis in rebus commoditates egregias habet. Vt autem vniuersa et singula in breuissimam contraham summam, hinc cognoscere poteritis, nos non esse deserendos. Cum enim Graecis tres sint classes memoratu dignae, vestra, et nostra, et Corinthiorum; si harum duas per vestram negligentiam in vnum coire permiseritis, et Corinthii nos praeoccuparint, cum Corcyraeis et Peloponnesiis simul nauale bellum geretis. Sed si nos *in vestram societatem* receperitis, maiore vestrarum nauium numero, *nostris ad vestras additis*, cum ipsis *Peloponnesiis* dimicare poteritis.“ Atque Corcyraei quidem haec dixerunt. Corinthii vero post eos haec *verba fecerunt.*

37. „QVONIAM isti Corcyraei non solum de se in societatem recipiendis verba fecerunt: sed etiam se a nobis iniuriam accepisse, et iniquo bello premi, necesse est, nos quoque vtraque de re pauca primum memorare, atque sic ad reliquam orationem accedere, vt et nostra postulata *rebus vestris* tutiora mature cognoscatis, et istorum * vsum *ac societatem* non sine causa repudietis. Aiunt autem *isti* se modestiae studio nullius societatem vnquam recepisse. Illi vero hoc institutum sequuti sunt, maleficii non autem virtutis studio, quia nullum *suorum* scelerum socium, nullumque testem habere, neque *aliorum opem* implorantes erubescere voluerunt. Simul etiam ipsorum vrbs, quae situ est *ad*

* Indigentiam *Alii.* HVDS.

κεφαλαίῳ] ἐντεῦθεν οἱ ἐπίλογοι. Καὶ καθ' ἕκαστον, τῷ δ' ἂν] λείπει τὸ λέγομεν. ἢ δοτικὴ, ἀντὶ εὐθείας· ἵν' ᾖ, μάθοιτε ἂν οἵ τι σύμπαντες καὶ καθ' ἕκαστον. Μὴ προέσθαι ἡμᾶς] μὴ προδῶτε. Ἔξετε πρὸς αὐτοὺς] ἰσχύσετε. Ἀναγκαῖον, Κερκ.] ὁ μόνον οἱ Κερκυραῖοι λόγον ἐποιήσαντο περὶ τῆ δέξασθαι ὑμᾶς αὐτοὺς, ἀλλ' ἤδη ἤψαντο καὶ ἡμῶν, κατηγοροῦντες, ὅτι παρὰ τὸ εἰκὸς αὐτοῖς μαχόμεθα· ἀνάγκη τοίνυν ἐςὶ μνησθῆναι ἀμφοτέρων πρότερον, ὅτι ὁ δικαίως δέξεσθε αὐτοὺς, καὶ ὅτι προσηκόντως αὐτοῖς μαχόμεθα· εἶτα ἐλθεῖν καὶ ἐπὶ τὸν ἄλλον λόγον. Ξυμμαχίαν, διὰ τὸ σῶφρον] ὁ συνεμάχησάν τινι διὰ τὴν σωφροσύνην. Ἐπεκήδευσαν] μετεχειρίσαντο. Αἰσχύνεσθαι] ἔχειν μάρτυρα τῆς αἰσχύνης. Καὶ ἡ πόλις αὐτῶν ἅμα] καὶ ἡ πόλις αὐτῶν συμβαίνει τῇ γνώμῃ

commodissime adhibeatur; vbi similiter Nominatiuus, τὸ ἀδύνατον, caret verbo ei responsuro. Non argutiae istae sunt, sed plane necessitatis hermeneuticae; sed nemini obtrudantur, simpliciora et probabiliora afferenti; si non, his mecum vtatur. BAVER.

Τὰ δύο] Δύο *Etymologus*, et *Magister*. Ita, *Hesychio* teste, Dores. Neque aliter scribendum. *Homer.* Iliad. α'. 16. vid. *Eustathium* p. 20. ll. β'. Catalog. v. 238. WASS.

Ὑμετέρᾳς] Legitur etiam ἡμετέρᾳς, quae lectio non minus, quam altera placet, vt sit sensus: *nostrarum nauium adiunctione, plures habebitis, quibus cum illis dimicetis: quum alioqui nostras aduersum vos dimicantes habituri essetis.* STEPH.

Ἀναγκαῖον — ἀμφοτέρων] *Schol.* in Hermogenem p. 80. WASS.

Ἀναγκαῖον] In marg. cod. Aug. legitur: ἡ δημηγορία Κορινθίων. GOTTL.

[Ἤδη] Sic e Cass. correxi pro ἤδιον, vt iam vidit Stephanus; qui pro ἤψαντο malit: καθήψαντο, *perstrinxerunt, incesserunt.* Desunt in Aug. Schol. a verbis Ἀναγκαῖον, Κερκ.— ad Καὶ ἡ πόλις αὐτῶν ἅμα.] G.

[Μαχόμεθα] Ita scripsi cum Steph. pro μαχόμεθα, quod praecesserit μαχόμεθα.] G.

Κερκυρ. τῶνδε] Articulus τῶν praemitti, ex vsu, sed non vtique Nostri, poterat ac debebat vocabulo Κερκυραίων· vel scribi, τῶνδε τῶν Κερκ. BAVER

Ἵνα τὴν ἀφ' ἡμῶν τε ἀξίωσιν —] *Vt, quod a vobis petamus, eo certius ante capiatis*, καὶ τὴν τῶνδε χρείαν (antea ξυντυχίαν τῆς χρείας c. 33. vocabat) *nec vtilitatem, ex istorum societate ad vos redundantem, temere repudietis.* Reisk. in animadu. p. 9. legit προσίησθε, *admittatis*, pro προεσθῆτε. G.

Ἀφ' ἡμῶν ἀξίωσ.] Pro ἡμῶν, postulationem nostram; B. Gottleberus ita expl. ac si legatur, τὴν ἀφ' ὑμῶν. B.

Τὴν τῶνδε χρείαν — ἀπώσησθε.] Priusquam legerem explicationem B. Gottleberi, sane mihi praeplacentem: χρείαν interpretabar necessitatem, egestatem Corcyraeorum, nempe auxilii egentium; preces, desiderium, postulationem, χρείας indicem atque interpretem, (per Metonym.) ne Athenienses illam temere ἀπώσαιντο, repellerent, non audirent, non darent, quo egerent Corcyraei, negarent auxilium, quo opus haberent. Sed illud magis probo; vtut mea explicatio haudquaquam spernenda videatur. Illam alteram amplexus, χρείαν τῶνδε explicet vtilitatem, quae *ab illis* ostendatur, quam capere ex adiutis illis sociatisque detur. B.

Φασὶ δὲ] *Aiunt igitur.* Bauerus τὸ δὴ huc bene conuenire statuit. Sine causa. In repetitionibus solet δὲ ita adhiberi; vt nouimus. G.

Τὸ δὲ ἐπὶ] i. e. τοῦτο δ' ἐπὶ. Pro οὐδὲ μάρτυρα, videtur leg. ὅτε μάρτυρα. G.

Ἐπὶ κακουργίᾳ — ἔχειν] Haec laudat *Schol.* Hermogenis, p. 44. WASS.

Ἔχειν, ὅτε παρ.] Pro παρακαλοῦντος, quod habes in marg. e regione interpretationis *Vallae*, scribe παρακαλοῦντα (adnotauit *Steph.* in marg. suae Edit. 2. *Vallam* videri legisse παρακαλοῦντος) haec enim est scriptura, quam eum sequutum esse ista eius verba ostendunt, *aut testem, a quo verecundiae admonerentur.* Verum hoc quoque animaduertendum, particulam ὅτε ab illo post ἔχειν non agnosci: sed potius hunc locum perinde verti ac si scriptum esset, τὸν παρακαλοῦντα αἰσχύνεσθαι. quanquam et absque articulo fortasse effici idem sensus potest. Sed nostram scripturam longe illi praefero:

θέσιν κειμένη, παρέχει αὐτὸς δικασὰς ὧν βλάπτ]σι [k] τινὰς μᾶλλον, ἢ καλὰ ξυνθήκας [l] γίγνεσθαι, διὰ τὸ, ἥκιστα ἐπὶ τοὺς πέλας ἐκπλέοντας, [m] μάλιτα τοὺς ἄλλους, ἀνάγκη καθαίροντας, δέχεσθαι. [n] καὶν τούτῳ [o] τὸ εὐπρεπὲς ἄσπιδον, ἀχ ἵνα μὴ [p] ξυναδικῶσιν ἑτέροις, προβέβληνται, ἀλλ' ὅπως καθαμόνας ἀδικῶσι· καὶ ὅπως ἐν ᾧ μὲν ἂν [q] κρατῶσι [r] βιάζωνται· ἃ δ' ἂν λάθωσι, πλέον [s] ἔχωσιν· ἢν δέ πᾳ τι προσλάβωσιν, [t] ἀναισχυντῶσι. καίτοι εἰ ἦσαν ἄνδρες (ὥσπερ φασὶν) ἀγαθοὶ, [v] ὅσῳ ἀληπτότεροι ἦσαν τοῖς πέλας, τοσῷδε φανερωτέραν ἐξῆν αὐτοῖς τὴν ἀρετὴν, διδόσι καὶ [x] δεχομένοις τὰ δίκαια, δεικνύναι.

λή. „Ἀλλ' ὅτε πρὸς τοὺς ἄλλους, ἔτε [y] ἐς ἡμᾶς τοιόνδε εἰσίν. ἄποικοι δὲ ὄντες, ἀφεστᾶσί τε δι-

[k] Τινὰ *Marg. Cl. Caff.* Aug. Baf. cod. [l] Γίνεσθαι *Ar. C. Dan.* [m] Μάλιτα δὲ τοὺς *Marg. Flor.* et mox ἀνάγκη *Baf.* quod probare videtur *Steph.* [n] Καὶ τοῦτο *Ar. C.* Mosqu. [o] Τὸ εὐπρεπὲς Ἀσπονδοι, *Cam.* cod. Baf. [p] Ξυναδικῶσιν *Cl. Caff.* Aug. [q] Κρατῶσι *Ar. C.* Aug. Baf. cod. [r] Ita *Ald. Baf. Steph.* 1. 2. Βιάζονται reliqui tam ſcripti quam impreſſi, Aug. In *Caff.* manu recent. ſuper ο ſcriptum erat ω. [s] Ἔχοντες *Paſ.* Ἔχειν *Baf.* Aug. [t] Ἀναισχυντῶσιν *Caff.* Aug. [v] Ὅσῳ ἐν ἀληπτότεροι *Marg.* improbat *Steph.* In *Caff.* erat ſpatium vacuum inter ὅσῳ et ἀληπτότεροι, eraſa ſcriptura vetere. In cod. Baf. paullo ante: προλάβωσι. [x] Λαμβάνειν *Marg.* quod pro interpretamento habet *Steph.* [y] Ἐς deeſt *Ar. C.* Εἰς *Reg.* et mox ἄποικοι δὲ ὄντες *Caff.* Aug.

et intelligo, οὔτε παρακαλοῦντες πρὸς ξυμμαχίαν αἰσχύνεσθαι, εἰ μὴ τυγχάνοιεν. id eſt, *non ei ubeſcere, ſi repulſam paterentur.* STEPH.

Οὔτε παρακαλοῦντες αἰσχύνεσθαι] i. e. ὅτε (βουλόμενοι) αἰσχύνεσθαι, παρακαλοῦντές (τινα ξύμμαχον εἶναι) *neque pudore ſuffundi voluerunt aliorum auxilium implorantes.* Qui n. eos dehortati fuiſſent, talia facere, quae ipſis eſſent dedecori. Haec vt et ſequentia intricata ſunt. Abreſchius in Diluc. p. 44. intelligit haec verba, tanquam ſcripſerit Noſter: ὅτε βούλονται ξύμμ. τινα ἔχειν πρὸς τὰ ἀδικήματα, οὐδὲ μάρτυρα, ὅτε αἰσχ. παρακαλοῦντες (i. e. ἵνα μὴ αἰσχύνωνται εἰ παρακαλέσειν) Abreſchius ex τε fecit ὅτε, negatiua adſcita ex οὐδένα. Deinde in verbis οὐδὲ μάρτυρα ἔχειν, ὅτε παρακ. αἰσχύνεσθαι, ſpeciem figurae ἐν διὰ δυοῖν ineſſe putat, pro: οὐδὲ παρακαλοῦντες σὺν τῇ ἑαυτῶν αἰσχύνῃ μάρτυρα ἔχειν. In marg. Flor. Vin. ſic expl. οἱ βουλόμενοι αἰσχύνεσθαι παρακαλοῦντες συμμάχους. Lectio altera, παρακαλοῦντα, expreſſa eſt a Valla: „*quod videlicet nollent vllum malefactorum ſuorum aut ſocium habere, aut teſtem, a quo verecundiae admonerentur.* Quam lectionem ſi quis praeferat; (vt Vir doctus in Iuntina Vinar.) ſic explicanda eſt cum Abreſchio l. c. οὐδὲ μάρτυρα ἔχειν — παρακαλοῦντα (αὐτοὺς μὴ ἀδικεῖν.) Bauero Nominatiuus recte habere videtur (anim. ad h. l. p. 10.) hoc ſenſu: *ſi quem hortentur et vocent ad ſocietatem iniuriarum et latrociniorum.* GOTTL.

Παρακαλοῦντες αἰσχ.] Vera haud dubie lectio, παρακαλοῦντες, non παρακαλοῦντα. Ecquis enim Corcyraeos παρεκάλει, vocabat ad ſocietatem iniuriae? Quin, ſi vocaret, nempe vt ſocios, recte eos puderet obſequi hortanti ad latrocinia. At hic refertur, quod reprehendatur in illis: nolunt ſociis quaſi onerari, ne pudore ſuffundantur, ſi eos hortentur ſecum latrocinari. Nam, quod cum Abreſchio ſuppleas, μὴ ἀδικεῖν, vnde hoc repetas? BAVER.

[Ἔχειν μάρτυρα) Non veriſimile iudicat Steph., hanc eſſe expoſitionem τοῦ αἰσχύνεσθαι, ſed gen. αἰσχύνης ſubaudiendum eſſe verbis: μάρτυρα ἔχειν. v. not.] G.

Ἡ πόλις — αὐτάρκη θέσιν κειμένη] i. e. *vrbs opportune ſita eſt, adeo, vt in praeda potiunda ciues ſibi ipſis ſufficiant, nec aliorum ſocietate opus habeant.* Sic in marg. Ald. Vin. *idoneo loco ſita.* Pro κειμένη emendat Reisk. in anim. ad h. l. κεκτημένη, et deinde αὐτοῖς. G.

Αὐτάρκη θέσιν κειμ.] v. Indic. BAVER.

[Πόλις αὐτῶν) Steph. expungi vult αὐτῶν l. πολιτῶν. Illud tamen malit] G.

[Περιτρεπὴ τὸ σχῆμα) Haec verba addidi e Roſtg. et Aug. n. Noſtrum innuit figura *circuitione* vti. Scholiaſtes non ſatisfacit Grammio, quod non expreſſerit vim τῆ αὐτάρκης.] G.

[Ἔστι τῆς προαιρέσεως) Steph. credit omiſſum eſſe: ὑπηρέτις, quod alioquin ſcribendum fuiſſet: τῇ προαιρέσει et κακίᾳ] GOTTL.

Παρέχει δικασὰς αὐτοὺς —] Ordo eſt: μᾶλλον ἐκείνων, ὧν βλάπτουσι τινὰς, ἢ καλὰ ξυνθήκας (τοῦτο) γίγνεσθαι, (ſc. τὸ εἶναι δικασὰς) ſic Abreſch. in Diluc. l. c. Bauerus non probat τοῦτο, quod ſuppler Abreſchius, quod non habeat, quo referatur; ſed et hoc addidimus ex addendis p. 819. Videtur huius loci paullo obſcurioris ſenſus eſſe: *praebet* (vrbs eorum ob opportunitatem) *ipſos iudices hominum, quorum aliquos laedant, ſ. iniuria afficiunt magis, quam ex aequo iure aliquo ſocietatis fieri fas eſt.* G.

Τινὰς] Reisk. poſt haec verba inſerit ἀνάγκη e ſequentibus, quod illuc aberrauerit: „*Praeſtat ipſis ſitus ſuus hanc facultatem, vt neceſſario ſint iudices, non autem vi pactorum delecti, iniuriarum, ſi quos male tractant.* G.

[Ἢ κατὰ ξυνθ.] Τοῦτο, quod ſupplent Abreſch. et Gottleberus, vt et durum, et obſcurius, concoquere non poſſum: Immo Thucydideum magis ſit, ſicut δικασὰ eſt praedicatum Corcyraeorum, ita et κατὰ ξυνθήκας eſſe, per periphraſin pro, ξυνθεμένους, ξυνθήμονας. Apparet enim, μᾶλλον oſtendere, illud magis in Corcyraeos cadere, quam hoc, vt ſint magis δικασὰ, quam κατὰ ξυνθήκας, i. e. ex compromiſſo, ex aequo agant, aequo iure diſceptent cum laeſis, vel ſoli cum ſolis, vel ad iudicem arbitrumue lectum. Nihil ſimplicius, aut contexto aptius. Sed nec Gottleberi altera ratio ſpernatur, vt dicantur eſſe iudices magis, quam pacto, i. e. vi maiori, quam ſi diſceptent ex compromiſſo; cui explicationi tamen obſtiterit voc. τινὰς, vtut redundet; et aliquod potentius vocabulum poneret, quam μᾶλλον, v. c. δυνατωτέρους, δεινοτέρους, et omnino adiectiuum potius, quam aduerbium. Sed accipi poteſt, vt dixi, illa altera ratio. Et vero, per Dilogiam, in altero, καλὰ ξυνθήκας, explices γενέσθαι, venire ad pactionem, deſcendere; vt Luc. 10, 32. γενόμενος καλὰ τὸν τόπον, cum *veniſſet ad* illum locum: ita, ἐς λόγους ἐλθεῖν, *inire* diſceptationem. BAVER.

Τοὺς πέλας] Paullo poſt vocat ἄλλους, i. e. *exteros.* vid. Gloſſ. G.

Μάλιτα τοὺς ἄλλους] Si μάλιτα δὲ legas, participium ἐκπλέοντας poſitum erit pro ἐκπλέειν, qui participii vſus valde durus eſſet. Alteram autem lectionem retinendo, illa oratio reſolui in hanc poterit, διὰ τὸ αὐτοὺς, οἷ ἥκιστα ἐπὶ τοὺς πέλας ἐκπλέουσι, μάλιτα τοὺς ἄλλους δέχεσθαι, ἀνάγκη καθαίροντας, id eſt, οὓς ἀνάγκη ἐστὶν ἐκείσε καθαίρειν. Eſt enim apud eum (ne fallaris) datiuus ἀνάγκῃ, non nominatiuus ἀνάγκη. Alius tamen, ſtructura magis vſitata vtens, dixiſſet, διὰ τὸ αὐτοὺς

maleficia committendum appoſito, ipſos iniuriarum, quas nonnullis faciunt, iudices potius conſtituit, quam vt ex pacto *iudices ab aliis* fiant; quod ad alios *ipſi* rariſſime nauigent, alios vero neceſſitate *illuc* appellentes ſaepiſſime excipiant. Atque hac in re ſitum eſt illud decorum, quod praetendunt, ſe ab aliorum ſocietate abhorruiſſe; non vt aliorum in ſceleribus perpetrandis ſocietatem fugerent, ſed vt ſoli ſcelera perpetrarent; vtque, vbi quidem potentiores eſſent *aliis* vim facerent; vbi vero laterent, plus *emolumenti* haberent: et ſi quid praeterea caperent, *id* impudenter negarent. Sed ſi (quemadmodum praedicant) viri eſſent boni, quo minus aliorum criminationibus obnoxii erant, ipſis eo magis *ſuam* virtutem oſtendere licebat, iure *cum aliis* diſceptando.

38. „Sed neque erga alios, neque erga nos tales exiſtunt. Nam cum noſtri ſint coloni, *tamen*

τῶν πολιτῶν. λῃστεύοντες γὰρ, ἔχουσιν αὐτὴν συνεργάσαν, ἐπιτηδείαν ἔχουσαν τὴν θέσιν πρὸς ἀρπαγήν. ὃ γὰρ ἐκπλέυσι πρός τινας, μᾶλλον δὲ τὰς πλέοντας, ὑπὸ τῆς βίας τῶν πνευμάτων καταίροντας, δέχονται, καὶ διαπράζασιν. εἶτα δικάζασιν αὐτὰς, ὡς δίκαια δηλαδὴ πεπόνθασι. καίτοιγε ὃ προκάθηνται εἰς τὸ δικάζειν συνθήκη, ἦν ὁμολογήσαντο δὲ ὅλου, αὐτοὶ ἀδικηταὶ καὶ κριταί. ἐν τούτῳ γίγνεται αὐτοῖς τὸ ἄσπονδον εὐπρόσωπον καὶ πιθανόν. διὰ τοῦτο γὰρ συμμάχης ὧν ἔχουσιν, ἵνα καταμόνας αὐτοὶ ἀδικῶσι, καὶ μὴ μεθ' ἑτέρων τὴν ἀδικίαν ἐργάζωνται· ἵνα μὴ μάρτυρας μᾶλλον ὧν ἐργάζονται, ἢ συμμάχους ἔχωσι. Αὐτάρκη θέσιν] περιττοπὴ τὸ σχῆμα. ἡ θέσις τῆς πόλεως αὐτῶν ἀρμόττει αὐτῶν τῇ γνώμῃ, καὶ αὐτάρκης ἐστὶ τῆς προαιρέσεως καὶ κακίας αὐτῶν πρὸς τὸ λῃστεύειν. Διὰ τὸ ἥκιστα ἐπὶ τοὺς πέλας] εἰ γὰρ ἐξέπλεον (φησὶν) ἀλλαχοῦ, εἰ ἀδικήμενοι ἦν ἐκράτουν αὐτῶν, ὁμήρους. Ἀνάγκη καταίροντας] διὰ πνευμάτων βίαν. Δέχεσθαι] τὸ δὲ δέχεσθαι λῃστικῶς, ὡς τὸ ὑποδέχεσθαι, φιλικῶς. Κἂν τούτῳ τὸ εὐπρεπὲς] τὸ ἐξῆς, κἂν τούτῳ τὸ ἄσπονδον εὐπρεπὲς πρόβλημά ἐστι. καὶ τὰ ἑξῆς. Ἀνισχυντῶσιν] ἀρνούμενοι ἐγκαλοῦντι, μὴ κοινωνὸς αὐτοῖς τινὸς εἰς τὴν τῶν λαφύρων διανομήν. Ὅσῳ ἀλυπότεροι] ἀκατηγορητότεροι. οἱ γὰρ εὐάλωτοι, φόβῳ τῶν πέλας κολακεύειν ἀναγκάζονται τὰς ἀδικίας. Τὴν ἀρετὴν] φιλίαν, δύναμιν, συμμαχίαν. Διδοῦσι καὶ δεχομένοις] τὸ ἑξῆς, φανερωτέραν ἑξὴν αὐτοῖς τὴν ἀρετὴν δεικνύναι διδοῦσι καὶ δεχομένοις τὰ δίκαια. Διαπαντὸς] τὸ διαπαντὸς, ἵνα μή τις εἴποι,

ἥκιστα μὲν ἐπὶ τοὺς πέλας ἐκπλέειν, μάλιστα δὲ τοὺς ἄλλως δέχεσθαι, ἅτε δὴ ἀνάγκην ἐκείσε καταίροντας. STEPH.

Ἀνάγκη] In cod. Aug. ſuperſcr. eſt ab antiqua manu: διὰ πνευμάτων βίαν. GOTTL.

[Ἀνάγκη —) In Aug. Schol. conſtat tantum verbis: διὰ πνευμάτων βίαν, ἀνάγκη.] G.

[Δέχεσθαι) Hoc caput praefixi Scholio, praeeunte cod. Aug. vbi ſic legitur: δέχεσθαι) παρόντας δέχεσθαι, ὑποδέχεσθαι φιλικῶς, δέχεσθαι, λῃστικῶς. Roſſg. quoque habet λῃστικῶς, et mox ἀποδέχεσθαι.] G.

Δέχεσθαι] Si hoc voc. praefigendum eſt Scholio, τὸ δὲ δέχεσθαι, quod fecit Gottl. delendum vtique eſt δὲ ſed non video, quidni et priori Scholio annecti potuerit: quod factum eſt ad c. 44. vbi ad vocc. μετέγνωσαν explicatum continuo annectitur explicatio συμμαχίας et ἐπιμαχίας, non poſito textu. BAVER.

[Κἂν τούτῳ τὸ εὐπρεπὲς) Haec textus verba praefixi e cod. Aug. Ad προβέβληται, adſcriptum in cod. Aug. ἐπὶ παρακαταθήκης.] G.

Τὸ εὐπρεπὲς ἄσπονδον] *Camerarius* poſt adnotatam varietatem ſcripturae addit: *Explicator* legiſſe videtur, ἄσπονδον, ὡς ἵνα μὴ ξυναδικῶσιν ἑτέροις, προβέβληται. DVCK.

Καταμόνας] Grammaticus MS. Bibl. Sang. Καταμόνας, ἀντὶ τοῦ ἰδίᾳ. Θουκυδίδης ά. Ξενοφῶν ἀπομνημονευμάτων γ'. n. L. III. c. 7. Hoc Scholion debeo Ruhnquenii diligentiae, ad Xen. l. c. Hoc verbum etiam occurrit apud Lucian. in Iou. Trag. princ. T. II. p. 642. G.

Προσλάβωσιν] Reiskius in anim. p. 10. coniicit: πρὸς ἰσχὺν l. βίαν λάβωσιν — Paullo ante in cod. Aug. ad κρατῶσι, ſcriptum: φανερῶς, et ad λάθωσι, λάθρα. G.

Ἀλυπότεροι ἦσαν] Particula ἂν cum ἦσαν nihil opus eſt. STEPH.

Ἀλυπότεροι] Mihi notare videtur, qui non poſſint vinci, capi, in poteſtatem redigi aduerſariorum, propter αὐτάρκη θέσιν ſupra memoratam; infra vocat προύχοντας. Senſus eſt:

quo ſunt potentiores et ſuperiores concertantibus: eo magis poterant oſtendere ac debebant, ſe iure graſſari, non vi; qui, cum cogi non poſſent, neque extrahi ad iudicium, vltro deſcenderent in diſceptationem aequam, eique ſeſe offerrent. Haec profecto interpretatio, vt a verbo admittitur ipſo, ita tenori toti diſputationis aptior eſt, quam altera Scholiaſtae. Quippe, ſi accuſari arguique non poſſent, i. e. innocentes eſſent: cur in iudicium venirent? ſin ob potentiam: eſt id ipſum, quod volo. Quid, quod ἄλυπος, forenſi conditione, notat ἀνεξέλεγκτος, qui argui nec-eat, nempe, quia *clam* admiſerit; vt Manlius obiicit Patribus, apud Liu. 6, 16. *Quo magis argui iubetis praeſtigias veſtras; eo magis vereor, ne abſtuleritis etiam obſeruantibus oculos.* At Corcyraei aperte ſatis improbeque agebant, facile coarguendi, ſi apud alios iudices res ageretur. Sed enim non committebant ſe in iudicium; nec vero extrahi eo poterant, vt loco tuti, ibique manentes. Eo nimirum erant ἄλυποι, qui cogi non poſſent ad cauſſam dicendam et damnum reſtituendum. BAVER.

[Ἀκατηγορητότεροι) In Caſſ. et Aug. deeſt haec vox. Stephano non videntur huic explicationi (ἀκατηγορητότεροι) accommodata ſequentia: οἱ γὰρ εὐάλωτοι. Itaque non male abeſt h. v. in vtroque cod. Steph. pro τὰς legi vult: αὐτὰς.] G.

Ἀρετὴν] i. e. iuſtitiam, aequitatem, liberalitatem. ἐνδεικνύναι autem eſt pro medio, nempe, *ſuam* virtutem. B.

[Φιλίαν, δύναμιν) Vaga interpretatio, et merito Steph. miratur, quomodo haec tria ſignificare poſſit ἀρετή. Dicit autem ἀρετὴν, ob praecedens ἀγαθοί.] G.

Δεχομένοις] Hoc participio λαμβάνωσι expoſitum ab aliquo fuit illud δεχομένοις. STEPH. Praeterea, λαμβάνωσι, παρίχησ hic aperte captatam tolleret. WASS. In *Caſſ.* interpretatio illa λαμβάνωσι ſcripta erat inter verſus ſuper δεχομένοις. DVCK

Ἄποικοι δὲ ὄντες] E Caſſ. et Aug. pro δ' recepi δὲ, quo rectius eſt. G.

παντὸς, καὶ νῦν πολεμοῦσι, λέγοντες, ὡς ἐκ ἐπὶ τῷ κακῶς πάσχειν ἐκπεμφθείησαν. ἡμεῖς δὲ ὧδ' αὐτοὶ φαμὲν ἐπὶ τῷ ὑπὸ τούτων ὑβρίζεσθαι [z] κατοικίσαι, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ἡγεμόνες τε εἶναι καὶ τὰ εἰκότα θαυμάζεσθαι. αἱ γὰρ ἄλλαι ἀποικίαι τιμῶσιν ἡμᾶς, καὶ μάλιστα ὑπὸ ἀποίκων ἐργόμεθα. καὶ δῆλον ὅτι εἰ τοῖς πλέοσιν ἀρέσκοντες ἐσμὲν, τοῖσδ' ἂν μόνοις ἐκ ὀρθῶς ἀπαρέσκοιμεν, ὧδ' [a] ἐπιστρατεύοιμεν [b] εὐπρεπῶς, μὴ καὶ διαφερόντως τι ἀδικούμενοι. καλὸν δ' ἦν, εἰ καὶ ἡμαρτάνομεν, τοῖσδε μὲν, εἶξαι τῇ ἡμετέρᾳ ὀργῇ, ἡμῖν δὲ αἰσχρὸν βιάσασθαι τὴν τούτων μετριότη[τα]. ὕβρει δὲ καὶ ἐξουσίᾳ πλάτει, πολλὰ ἐς ἡμᾶς ἄλλα τε ἡμαρτήκασι, καὶ Ἐπίδαμνον ἡμετέραν ὄσαν, κακουμένην μὲν ὑ προσεποιοῦντο, ἐλθόντων δὲ ἡμῶν ἐπὶ τιμωρίᾳ, ἑλόντες βίᾳ ἔχουσι.

λθ'. „Καὶ φασὶ δὴ δίκῃ πρότερον ἐθελῆσαι κρίνεσθαι· ἦν γε ὑ τὸν πρόσχοντα καὶ ἐκ τῦ ἀσφαλοῦς προκαλούμενον [c] λέγειν τι, δοκεῖν δεῖ τηρεῖν, ἀλλὰ τὸν [d] ἐς ἴσον [e] τὰ ἔργα ὁμοίως καὶ τοὺς λόγους, πρὶν διαγωνίζεσθαι, καθιστάντα. ὅτοι [f] δ' ὑ πρὶν πολιορκεῖν τὸ χωρίον; ἀλλ' ἐπειδὴ ἡγήσαντο, ἡμᾶς ὑ περιόψεσθαι, τότε καὶ τὸ εὐπρεπὲς τῆς δίκης παρέσχοντο· καὶ δεῦρο ἥκουσιν, ὑ τάχει μόνον αὐτοὶ ἀμαρ-

z Ἀποικίσαι malit *Steph.* a Ἐπιστρατεύομεν *Reg. Caſſ.* Aug. b Ἐκπεπῶς *Marg. Cl. Valla* etiam ita legebat, et ἐπιστρατεύομεν ſed noſtra lectio magis placet *Stephano*, repetendo ἀπὸ κοινοῦ particulam ἂν cum ἐπιστρατεύοιμεν. Ἐκπεπῶς *Reg. Caſſ. Dan.* Aug. Baſ. Mosqu. c Λέγειν τὸ δοκεῖν, δεῖ τηρεῖν *Ar. C.* verbum τηρεῖν non occurrit in *Cod. vet. Stephani* et *Cl.* nec a *Scholiaſte* agnoſcitur. Τηρεῖν abeſt a *Caſſ.* Aug. et *Reg.* ſed in hoc ſuper verſ. rec. manu ſcriptum. Λέγειν — δοκεῖν, δεῖ τηρεῖν *Dan.* Qui *Cod.* hunc paſſim correxit, voculam poſt λέγειν eraſit, ac τὸ ſubſtituit, in marg. voci δεῖ adiecto: viciſſim haec, δεῖ τηρεῖν, punctis ſubſcriptis eiicienda cenſuit. Λέγειν τι, δοκεῖ τηρεῖν, Aug. in Mosqu. δεῖ δοκεῖν. d Ἐς τὸ ἴσον praefert *Steph.* e Τὰ τε ἔργα *Bar. Cl. Reg. Caſſ.* Aug. f Δὲ ὁ *Gr.* Mosqu.

[τῷ' ὑμῶν) Τὸ ὑμῶν in quibusdam editt. correxit Grammius, quem ſecutus eſt Duckerus. In Ald. et Flor. eſt ἡμῶν. Paullo ante pro εἶπον in Aug. eſt εἶπη. In quo cod. abeſt quoque Schol. ad Ἐκπεμφθείησαν] GOTTL.

Κατοικίσαι] Magis placet altera lectio, quae annotata hic non fuit, ἀποικίσαι, quae cum ἄποικοι et ἀποικίαι conuenit. Alioqui certe μελοικίσαι pro ἀποικίσαι poſitum dicetur. STEPH. Videtur *Stephanus*, quum hoc ſcribebat, alias res egiſſe, nec ſatis attente inſpexiſſe *Thucydidem*, qui non μετοικίσαι, ſed κατοικίσαι dicit. Neque enim poterat ignorare, non minus recte de hac re κατοικίσαι, quam ἀποικίσαι, dici. DVCK.

Ὑπὸ ἀποίκων] Reisk. in anim. p. 10. legit: ὑπὸ τῶν ἀποίκων. G.

Εὐπρεπῶς] Haud ſcio, an alibi apud hunc *Scriptorem* exſtet aduerbium ἐκπρεπῶς, quod margini eſt adſcriptum: *Valla* tamen ita legit, et ἐπιστρατεύομεν. Sed noſtra lectio magis placet, repetendo ἀπὸ κοινοῦ particulam ἂν cum ἐπιστρατεύοιμεν· vt perinde ſit, ac ſi dictum foret, ὧδ' ἂν ἐπιστρατεύοιμεν ἐυπροσώπως, εἰ μὴ καὶ ἀδικοίμεθά τι οὐ μετρίως, ἀλλὰ διαφερόντως. STEPH. *Scholiaſtes* ad III. 55. ἐκπρεπέστερον exponit ἔξω τοῦ πρέποντος. Hanc ſignificationem hic quoque ſequutus *Valla* vertit, *neque abs re bellum eis intulimus.* Quamquam autem etiam alii bonae notae Codices hanc ſcripturam exhibent, tamen puto audiendum *Stephanum.* Nam ſi ea eſſet ſententia, quam expreſſit *Valla*, omittenda fuiſſent illa μὴ καί. DVCK.

Οὐδ' ἐπιστρατεύοιμεν εὐπρεπῶς] Lectioni quorundam codd. ἐκπρεπῶς fauet Abreſch. in Dil. p. 45. et in Auct. p. 220. quod v. Heſychius explicat ἐκδήλως. Schol. et ita habuiſſe videtur in ſuo cod. quod προδήλως interpretatur, vt et Valla. In cod. Aug. qui habet ἐκπρεπῶς, ſuperſcr. eſt quoque ἐκδήλως, et in marg. explicatur: ὑπερβαλλόντως. Bauerus omnino dubitat de h. v. integritate. De qua etſi non dubitandum eſt, quod ἐκπρεπὴς et ἐκπρεπέστατα occurrit apud Eurip. in Phoeniſſ. v. 171. (vbi v. Valken. V. C.) tamen contextui h. l. non conuenit. Εὐπρεπῶς eſt *boneſte*, ſ. *iuſte.* Paullo ante τὸ εὐπρεπὲς ἄσπονδον. c. 39. τὸ εὐπρεπὲς τῆς δίκης. GOTTL.

Εὐπρεπῶς] Ita, non ἐκπρεπῶς, legendum, recte agnoſcunt fere omnes, et B. Gottl. qui, vt recte idem εὐπρεπῶς expl. iuſte, honeſte, recte, iure; ita conferre non debebat εὐπρεπὲς ἄσπονδον· hic enim εὐπρεπὲς ſign. ſpecioſum ſpecie decora; multo minus τὸ εὐπρεπὲς τῆς δίκης· vbi ſi εὐπρεπὲς notet *iuſtum*, pleonaſmus inducatur non ignoſcendus; immo hic notat *ſpeciem*, praetextum, calumniam, ſimulationem iuris. v. *Indic.* BAVER.

[Διαφερόντως) Hoc Schol. ex Aug. addidi. Schol. ad Καλὸν δ' ἦν, εἰ καὶ ἡμαρτάνομεν in eodem deeſt.] G.

[Poſt Schol. ad Καλὸν δ' ἦν, εἰ καὶ ἡμαρτάνομεν in cod. Aug. ad v. ὀργῇ in textu, additum eſt, ὡς πατρικῇ.] G.

Ἦν γε οὐ προὔχοντα—] Sc. δίκην. Senſus eſt: *Qui ſuperior eſt*, ſ. *potentior, et opibus ſuis confidenter et audaciter* (ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς) *nixus*, ſ. *fretus*, *alterum in iudicium vocat, hunc non credibile eſt, ſe indicis ſententiae ſubiecturum.* G.

Ἦν γε οὐ τὸν προὔχοντα, κ. τ. λ.] Primo nugatur haud dubie Schol. cum ſua Ellipſi εἰς ante ἦν· quid enim ſit, λέγειν τι εἰς δίκην; nec verbum τηρεῖν abeſſe videtur poſſe, quod ſimplicia et plana omnia reddat; nec vero προκαλούμενον videtur carere poſſe verbo aliquo, vel re, *ad quam* prouocet ille προύχων· quod verbum ei reddatur per λέγειν τι, iubentem aliquid dicere, pro cauſſa, quo ſe defendat. Denique προύχοντα non vtique interpreter, ſuperiorem, potentiorem, ſed, quaſi media forma ſit, προεχόμενον, praetendentem, qui verbo et ſimulatione praetexat δίκην, iuris ſpeciem, ſuae iniquitati. Quid aptius diſputationi vniuerſae? Ita et infra dicuntur παρέχεσθαι τὸ εὐπρεπὲς τῆς δίκης, praebere ſpeciem iuris, ſimulare, ſe velle iure aequo diſceptare. Scio, media forma dici debuiſſe, παρεχόμενον. Nempe ex illorum ſententia, qui in diſcrimine Verborum mediorum, velut in formula ſymbolica, aſſeuerent; cui me non multum ſane tribuere profeſſum in Diſp. Thuc. nondum poenituit, tot poſtea exemplis ſubinde firmatum, quam vana eſſet omnis aſſeueratio et iactatio falſae ſubtilitatis, in qua notanda omnem fere Graecitatem ponerent atque exhaurirent nonnulli μικρολόγοι Critici. Vſus conſulendus eſt ſcriptorum, non Scholiaſtae audiendi, aut Atticiſtae illi, quos ipſi, ſi reuixerint,

cum ſemper ante *a nobis* defecerunt, tum etiam nunc bellum faciunt, dicentes ſe, non vt maleficiis afficerentur, emiſſos. Nos vero reſpondemus, nec nos equidem idcirco ipſorum coloniam *in inſula Corcyra* collocaſſe, vt ab ipſis contumelia afficeremur; ſed vt ipſorum duces eſſemus, et quoad decet ab illis coleremur: caeterae enim coloniae nos honorant, et a *caeteris* colonis maxime diligimur. Atque *hinc* patet, ſi maiori *colonorum* numero grati ſumus, nos iſtis ſolis immerito eſſe ingratos *ac inuiſos*, neque bellum *ipſis* honeſte illaturos fuiſſe, niſi etiam inſignem aliquam iniuriam accepiſſemus. Sed, quamuis peccaſſemus, *tamen* illis quidem glorioſum fuiſſet, iracundiae noſtrae ceſſiſſe; nobis vero foedum *ac infame*, eorum moderationi vim attuliſſe. Sed petulantia opumque licentia, cum alia multa in nos peccauerunt, tum etiam Epidamnum, noſtrae ditionis coloniam, dum *bello* vexaretur, *ſibi* non vendicarunt; nobis vero auxilii cauſa *eo* profectis, per vim captam retinent.

39. „Et tamen dictitant, ſe *hac de re* iudicio prius diſceptare voluiſſe: quod *quidem* non illum, qui ſuperior eſt, et qui ex tuto ad aliquam diſceptationem prouocat, * oportet videri ſeruare; ſed illum, qui ante diſceptationem ** facta verbis aequat. Iſti vero non priusquam hanc vrbem obſiderent: ſed poſtquam nos *hanc iniuriam* non neglecturos exiſtimarunt, tunc vero et iſtam ſpecioſam iuris aequitatem protulerunt. Et *tamen* huc veniunt, *** quamuis non ſolum in illis *rebus* peccarint: ſed etiam vt

* Obſeruare putandum eſt. *Alii.* HVDS. ** Factis pariter atque oratione aequitatem retinet. *Caſa.* HVDS. *** Non ſatis habentes, quae ipſi ea in re peccarunt, niſi etiam vt etc. *Caſa.* HVDS.

ὅτι νῦν ἀδικηθέντες. Ἐκπεμφθείησαν] ὑφ' ἡμῶν δηλονότι. Διαφερόντως] ἐξαιρέτως. Καλὸν δ' ἦν, εἰ καὶ ἡμαρτάνομεν] εἰ γὰρ μὴ ἠδικούμεθα περιφανῶς, ἂν ἂν προδήλως ἐσφαλούμεν. ὅμως εἰ καὶ ἡμαρτάνομεν, ἐπαινετὸν ἦν εὐδοῦναι ἡμῖν ὀργιζομένοις. Μετριότητα] ἀνεξικακίαν, ἐπιείκειαν. Πρότερον ἐβουλήσαι] πρὸ τοῦ λαβεῖν αὐτήν. Ἦν γε ᾖ] λείπει εἰς, εἰς ἦν. ὁ νῦς οὕτως· ᾗ δεῖ τὸν ἐν ἀσφαλείᾳ ὄντα, καὶ προβαλλόμενον εἰκήν, δοκεῖν λέγειν τι. Μετέθηκε τὸν χρόνον ὁ Κορίνθιος. μετὰ γὰρ τὸ λαβεῖν, φησὶ, τὸ χωρίον, καὶ κατασχεῖν, ἠξίουν δικάζεσθαι οἱ Κερκυραῖοι. καὶ ᾗ δεῖ, φησὶ, προσέχειν τὸν ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς καὶ ἰσχυρῶ προκαλούμενον εἰς κρίσιν· ᾗδὲ δοκεῖν, ὅτι λέγει τι, ἀλλὰ καταφρονεῖν. Ἀλλ' ἐπειδὴ] ἀλλὰ μετὰ τὴν τῶν νεῶν ἔκπεμψιν. Καὶ τὸ εὔπρεπὲς τῆς δίκης] τὴν δόκησιν τῆς δίκης, ἀλλὰ τὴν ἀλήθειαν. ἠδίκουν γὰρ καὶ ἀληθείαν τὰ ἐν Ἐπιδάμνῳ. Οὐ τἀκεῖ μόνον αὐτοὶ ἁμαρτόντες]

Attici rideant. Interim, quod grauius ſit, et illa interpretatio apta eſt, vt vocabulo, ita tenori et rei. Vocab. ἐκπρεπῶς, cuius auctoritatem defendit B. Gottl. deinde offendi apud Ioſeph. Ant. Iud. 3, 5. 1. extr. ἐκπρεπῶς ἤσκηντο, et c. 2, 3. θρησκεύοντα τὸν θεὸν ἐκπρεπῶς· ſed vtrobique ſign. eximie, inſigniter; non aptum huic loco. BAVER.

[Εἰς ἦν) Intuli ex Aug. cod. εἰς, quod neceſſarium eſt. Primo docet Schol. omiſſum eſſe εἰς, deinde quomodo ſcribere debuerit Noſter, n. ἐς ἦν. Alias additur ἵνα ᾖ. Steph. corrigebat: λείπει εἰς, ἵνα ᾖ, εἰς ἦν. Ceterum verba, λείπει εἰς ἦν, abſunt a Caſſ.] GOTTL.

[Ὁ νῦς) Correxi ex Aug. ὁ νῦς οὕτως, ſc. ἔχει et ὅτι omiſſum — ᾗ δεῖ τ. ε. —] G.

[Δοκεῖν) Scholiaſtes non videtur legiſſe τηρεῖν.] G.

[Προσέχειν τὸν —) Stephanus malit: προσέχειν τῷ ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς καὶ ἰσχυροῦ προκαλουμένῳ εἰς κρίσιν. Poſtulat hoc Graecitas. Ante καταφρονεῖν additum eſt καὶ in Aug.] G.

Δεῖ τηρεῖν] Verbum τηρεῖν nec in meo *veteri* eſt, nec a *Scholiaſte* agnoſcitur: ſed nec *Valla* certe illud agnoſcit. Poteſt autem vel abeſſe vel adeſſe, prout participium προύχοντα exponemus: in cuius tamen expoſitione conſtare ſibi *Scholiaſtes* non videtur. STEPH.

Ἐς ἴσον] Libentius legerem ἐς τὸ ἴσον. IDEM.

Ἐς ἴσον —] i. e. *ſed cuius verba factis ex aequo reſpondent.* Steph. malit ἐς τὸ ἴσον. Sed non opus. Abreſchius enim in Dilucid. p. 45. exemplum profert ex Ariſtid. T. I. p. 75. τῶν μὲν ἡττῶντας, τοῖς δὲ ἐς ἴσον καθίσαντας. Qui locus colorem ducit ex noſtro. G.

Ἐς ἴσον —καθιστάντα] Vertunt: qui facta et res verbis ſimilia praebeat, et congruere iubeat ac probet. Sed primo ita redundet ὁμοίως. Ecquis enim dixerit: facta et verba *pariter ſimilia* reddere? Cui ergo ſimilia? Immo, facta verbis congrua: Deinde, ſi ita verteris, oppoſita laborent, ſi quidem προύχοντα verteris, ſuperiorem, valentiorem; quae enim ratio ſit opponendi potentiorem et facta verbis congrua exhibentem? Immo huic opponatur *falſus*, ſimulator, vanus. Tum vtique, ſi ita verteris, vt volunt, προύχοντα explices, vt ego dixi, praetendentem ius ſimulatum, vtentem vana ſpecie iuris. Ego vero ſic interpreter: eum, qui *et* facta *et* dicta (ſic enim diſerte loquitur hic Noſter,) in aequum deduxerit, ex aequo diſceptet cum aduerſariis, nulla ſibi potentia arrogata, ſed et oratione vtatur, qua ex aequo refellat et audiat dicta alterius partis, et rem cauſſamque deducat in eam conditionem (*in die Lage*), vt nil commodi, nihil ponderis habeat, quo praegrauet alterum, vt non minus iſto cogi poſſit ad ius obſeruandum, nullo veluti momento potentiae ſuperior aduerſario, non minus libere dicturo, quam ipſe dicat. BAVER.

Διαγωνίζεσθαι] In Aug. ſuperſc. δικάζεσθαι. G.

[Τὰ ἐν Ἐπιδάμνῳ) Haec v. in cod. Aug. ſeiuncta ſunt, et adſcripta verbo τἀκεῖ, et Schol. ad οὐ τἀκεῖ μόνον αὐτοὶ ἁμαρτόντες deeſt in eodem cod. In Schol. ad καὶ μὴ ἐν ᾧ ἡμεῖς deeſt in Aug. Attic. poſt ἐκείνῳ.] G.

τόντες, ἀλλὰ καὶ ὑμᾶς νῦν ἀξιοῦντες ξυμμαχεῖν, ἀλλὰ ξυναδικεῖν· καὶ διαφόρως ἔντας ἡμῖν, δέχεσθαι σφᾶς. ὃς [a] χρὴν, ὅτε ἀσφαλέστατοι ἦσαν, τότε προσιέναι, καὶ μὴ ἐν ᾧ ἡμεῖς μὲν ἠδικήμεθα, ἕτοι δὲ [b] κινδυνεύουσι, μηδ' ἐν ᾧ ὑμεῖς τῆς τε δυνάμεως αὐτῶν τότε ἀ μεταλαβόντες, τῆς ὠφελείας νῦν μεταδώτε, καὶ τῶν ἁμαρτημάτων [i] ἀπογενόμενοι, τῆς ἀφ' ἡμῶν αἰτίας τὸ ἴσον ἔχετε· πάλαι δὲ [k] κοινώσαντας τὴν δύναμιν, κοινὰ καὶ τὰ ἀποβαίνοντα [l] ἔχειν. ἐγκλημάτων δὲ [m] μόνων ἀμετόχους, [n] ἕτω τῶν μετὰ τὰς πράξεις τούτων μὴ κοινωνεῖν.

μ'. „Ὡς μὲν ἂν αὐτοί τε μετὰ προσηκόντων [o] τῶν τῷ δικαίῳ κεφαλαίων ἐς ὑμᾶς ἐρχόμεθα, καὶ οὐδὲ βίαιοι καὶ πλεονέκται εἰσὶ, δεδήλωται. [p] ὡς δὲ ἂν ἂν δικαίως αὐτὼς δέχοισθε, μαθεῖν χρή. εἰ γὰρ εἴρηται ἐν ταῖς σπονδαῖς, ἐξεῖναι παρ' ὁποτέρους [q] τὶς τῶν ἀγράφων πόλεων βέλεται ἐλθεῖν, ἀ τοῖς ἐπὶ βλάβῃ ἑτέρων [r] ἴσσιν ἡ ξυνθήκη ἐστὶν, ἀλλ' ὅστις, μὴ [s] ἄλλων [t] ἑαυτὸν ἀποστερῶν, ἀσφαλείας δεῖται, καὶ ὅτις μὴ τοῖς δεξαμένοις, εἰ σωφρονῶσι, πόλεμον [v] ἀντ' εἰρήνης ποιήσει· ὃ νῦν ὑμεῖς μὴ πειθόμενοι ἡμῖν [x] πάθοιτε ἄν. ἀ γὰρ τοῖσδε μόνον ἐπίκαιροι ἂν γένοισθε, ἀλλὰ καὶ ἡμῖν ἀντὶ ἐνσπόνδων, πολέμιοι. ἀνάγκη γὰρ, [y] εἰ ἴτε μετ' αὐτῶν, καὶ ἀμύνεσθαι μὴ ἄνευ ὑμῶν τούτους. καίτοι [z] δίκαιοί γ' ἐστὲ, μάλιστα μὲν ἐκποδὼν ςῆναι ἀμφοτέροις, εἰ δὲ μή, τἀναντίον, ἐπὶ τούτους μεθ' ἡμῶν ἰέναι· (Κορινθίοις μέν γε ἔν-

g Ἐχρῆν *Cl. Gr.* *b* Κινδυνεύουσιν *Caff.* Aug. *i* Ἀπο γενόμενοι *Marg. Ar. Bar. Caff.* *k* Κοινωνήσαντας *Marg. Gr.* non probat *Steph.* Sic etiam *Dav.* ex emendatione: nam fuerat κοινώσαντας. *l* Ἔχειν. ὡς μὲν ἂν αὐτοὶ μετὰ προσηκόντων ἐγκλημάτων ἐρχόμεθα *Cl.* Caetera desunt. Sic quoque *Reg.* et *Caff.* Aug. Quae desiderantur, in margine post προσηκόντα adscripta sunt in Aug. vt in Caff. Sed in *Reg.* ea, quae in *Edd.* leguntur vsque ad ὡς μὲν, ad Marginem, caetera super versus manu recent. eadem, cuius sunt Scholia, addita sunt. In *Caff.* ἐγκλημάτων etiam inductum. et in marg. manu recent. adscripta sunt, quae desiderantur post προσηκόντων, sed pro ἐς ὑμᾶς, ibi est πρὸς ὑμᾶς. Paullo ante eit in Baf. cod. ὑποβαίνοντα. *m* Μόνον ἀμετόχους *Marg. C. Bar. Ald. Flor. Baf.* Μόνες ἀμετόχους scribendum censet *Stephanus.* Ἀμετόχως *Gr.* *n* οὕτως *Ar. C. Gr. Dan.* *o* Τῶν omitt. *Gr. Ar. C. Dan.* qui et πρὸς ὑμᾶς. Baf. *p* Ὡς δ' ἂν ἂν *Reg. Caff. Gr.* Aug. Et χρὴ μαθεῖν *Caff.* Aug. *q* Τις βέλεται τῶν ἀγράφων πόλεων ἐλθεῖν *Ar. C.* Mosqu. *Dan. Gr.* Baf. *r* Ἴεσι *Gr.* *s* Ἄλλως *Marg. Cl. Caff.* Aug. *Reg.* sed in hoc manu recent. sup. vers. emendatum ἄλλων. In Mosqu. ἄλλως. *t* Αὐτὸν ἀποστερῶν *Reg.* Ἀποστερῶν ἑαυτὸν *Caff.* Aug. *v* Ἀντὶ *Reg.* Aug. *Caff.* *x* Πάθοιτ' ἂν *Gr.* *y* Εἰ εἴητε *Dan.* sed particulam d recentior manus superscripserat. *z* Δίκαιοι ἐστὲ *Ar. C. Reg. Dan. Gr.*

[Ἐπίδαμνον) Schol. ad v. ὅτε ἀσφαλ. ἦσαν, non pertinens, induxi, et, praeeuntibus codd. Caffel. et Aug., post μεταλαβόντες posui. Quod Duckerus probat. cf. h. libri c. 40, 41, 105, 115.] GOTTL.

Χρῆν] *Gr. Cl.* ἔχρην. ab editis ſtat *T. Magiſter.* pro ἔπρεπε, καὶ πρέπει *Sophocl. Eurip. Ariſtoph.* Verum tam ἔχρην quam χρῆν pro χρή. Caeterum in adliterationibus iſtis frequens noſter, quo nomine reprehenditur apud *Dion. Halic. Anacreon.*

Μεθύοντα γάρ με κεῖσθαι
Πολὺ κρεῖσσον ἢ θανόντα.

Noſter alibi, χρηματιεῖσθαι ἢ μαχεῖσθαι. WASS.

Οὗτοι δὲ κινδυνεύουσι] Reisk. in Dil. Abreſch. p. 46. et in anim. ad h. l. coniicit: οὗτοι δὲ δίκας διδόναι κινδυνεύουσι. G.

Ἀπογενόμενοι] Si ἄπο γενόμενοι ſcribere malimus, non carebit exemplo (vt opinor) iſte particulae ἄπο vſus. STEPH.

Καὶ τῶν ἁμαρτ. ἀπογενόμενοι] *Et peccati alieni haud participes.* G.

Κοινώσαντας] Non placet κοινωνήσαντας, quod aliam conſtructionem poſtulet: quam et infinitivo κοινωνεῖν ſtatim poſt dari vides: ex quo tamen ſubortam eſſe lectionem illam κοινωνήσαντας credibile eſt. STEPH.

Κοινώσαντας τὴν δύναμιν — μὴ κοινωνεῖν] V. L. κοινωνήσαντας Steph. recte reiicit: ſequi enim deberet: τῆς δυνάμεως. Abreſch. in Auct. p. 220. intelligit ita, ceu ſcripſiſſet Noſter: πάλαι δὲ κοινώσαντες (ὑμῖν) τὴν δύναμιν, κοινὰ καὶ τὰ (ἀπ' αὐτῆς) ἀποβαίνοντα (τούτους) ἔχειν (χρὴν) οὕτω δὲ μόνων ἐγκλημάτων (ὑμᾶς) ἀμετόχους μὴ κοινωνεῖν (χρὴ) τῶν μετὰ τὰς πράξεις (ἐγκλημάτων) τούτων, h. Corcyraeorum. Ideo autem δεικλικῶς, quia praeſentes aderant, vt perpetuo οἵδε et ἕτοι de iisdem, inde a c. 37. vſque 40. Aliter verſionum auctores ceperunt. v. Abreſch. l. c. Ceterum Reiskius coniicit in Dil. Abreſch. p. 46. et anim. ad h. l. ἀμετόχους, et mox τὰ μετὰ τὰς πράξεις ταῦτα, explicat: ὁ πόλεμος ὁ ἐκ τῆς τῶν Κερκυραίων ὕβρεως καὶ ἀδικίας γεγονώς. Doctus vir in Florent. Vinar. bibl. probat ἀμετόχους, ſc. ὄντας, aut, ſi quis malit ἀμετόχως, ſupplet ἔχοντας. Senſus eſt: *cum vero in ſolorum criminum ſocietatem non veneritis,* (non conuenit) *vos eorum, quae ſequuntur haec* (male) *facta, participes eſſe,* h. e. incommodorum belli, ex Corcyraeorum iniuſtitia orti. Τὸ μόνων incommodum eſt, ſi. quoque cum Stephano mutetur in μόνως. Heilmanus (p. 48.) locum ita capit hoc ordine: ὑδὲ, μόνων ἐγκλ. μετόχους, ὕτω κοιν. τούτων τῶν μετὰ τὰς πράξεις (i. e. μετὰ τὰ ἀποβαίνοντα τῶν πράξεων). Τὸ ὕτω Heilmanus non copulativam particulam ſumit, pro *ſic,* vt Portus, ſed vertit: *hac ratione.* Ἀμετόχους reſoluit in ὦ μετόχως. Τούτων refert ad Corcyraeos, vt ſit pro τούτοις, etſi κοινωνεῖν non cum dat. perſonae iungi ſoleat. Sed ratio haec eſt valde contorta. Τούτων quidem ad Corcyraeos pertinet; ſed pendet a πράξεις, et cum Abreſchio in τῶν ſubint. ἐγκλημάτων, h. χρημάτων, vel tale quid. Τὰ μετὰ τὰς πράξεις, ſunt ea, quae conſequuntur actiones prauas, (*die Früchte, Folgen der Verbrechen.*) G.

Πάλαι δὲ κοινώσ. τ. δύν. rel.] Breuiter expediam locum difficilem; moneo, κοινώσαντας — ἔχειν ſane pendere a coepta ſtructura, οὓς χρῆν, nempe Corcyraeos: alterum vero, ἀμετόχους ὄντας, — μὴ — κοινωνεῖν, quod manifeſto referatur ad Athenienſes, pendere non poſſe ab illo, οὓς χρῆν, ſed tamen ex illo repeti poſſe, ὑμᾶς δὲ χρή· aut, nili τούτων obſtet, κοινωνεῖν eſſe, ſocios et participes reddere. Sed et Genitiui duo durius ſe excipiunt, κοινωνεῖν τούτων, ſocios eſſe, ſcil. Corcyraeorum, τῶν μετὰ τὰς πράξεις, qua conſequentia faci-

nunc non in belli, ſed in ſcelerum ſocietatem ſuis precibus vos vocent, ac orent, vt ſe, noſtros hoſtes, recipiatis. Quos oportebat, quum a periculis erant remotiſſimi, tunc *ad vos* accedere; non autem quando nos quidem iniuriam *ab illis* accepimus, ipſi vero periclitantur; neque eo tempore, quo vos, nullo fructu ex ipſorum potentia percepto, veſtra auxilia *ipſis* iam eſtis impertituri; et *quo tempore* vos, qui procul ab illorum facinoribus abfuiſtis, parem culpam apud nos ſuſtinebitis. Iam pridem autem *oportuerat illos*, viribus vobiscum communicatis, communes etiam *rerum caſus et* euentus habere. *Vt* autem ſolorum criminum ſocii non fuiſtis, ſic etiam horum *euentorum*, quae res geſtas ſequuntur, *vos* minime particípes eſſe *oportet*.

40. „ Quod igitur conuenientibus *firmisque* iuris argumentis inſtructi *huc* ad vos venerimus, iſti vero violenti, ac alieni raptores ſint, *iam* planum eſt factum. Quod autem ipſos ſaluo iure recipere non poſſitis, diſcere *nunc* oportet. Nam quamuis in foedere ſit ſcriptum, cuilibet ciuitatum foederi non adſcriptarum licere ad vtras velit partes ſe conferre, *tamen* hoc foedus ad illos non pertinet, qui in alterius partis fraudem veniunt: ſed *ad illos*, qui, ab altera parte non deficientes, ſalutis praeſidio indigent, et qui *recepti* recipientibus (ſi ſapiunt) bellum pro pace non ſunt allaturi. Id, quod vobis, niſi nos audiatis, nunc eueniet. Non ſolum enim iſtis auxiliares: verum etiam pro foederatis hoſtes nobis eritis. Neceſſe enim eſt, ſi ſocietatem cum ipſis contrahatis, ipſos quoque non absque vobis ſeſe tueri. Sed profecto aequum eſt, vos praecipue quidem neutros veſtris opibus iuuare; ſin minus, contra, nobiscum aduerſus hos quidem proficiſci, (nam cum Corinthiis foedere coniuncti eſtis: ſed

οὐκ ἀδικήσαντες αὐτοὶ μόνον εἰς τὰ καλὰ τὴν Ἐπίδαμνον. Καὶ μὴ ἐν ᾧ ὑμεῖς] λείπει τὸ, ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ. Μηδ' ἐν ᾧ ὑμεῖς] τὸ ἔξῆς, μήτε μετακώμσετε αὐτοῖς τῆς ὠφελείας, ὑμεῖς τότε τῆς δυνάμεως αὐτῶν οὐ μεταλαβόντες. λέγει τὸν καλὰ Σαμίων καὶ Αἰγινητῶν πόλεμον. Τὸ ἴσον] τῶν τῆς Ἐπιδάμνου. καλὰ κοινὰ τὸ, ἐν ᾧ. αἰτιασόμεθα γὰρ, φησὶ, τοὺς συμμαχήσαντας τοῖς Κερκυραίοις, ὡς ἐχθρούς. καὶ ὑμεῖς δὲ, τὸ ἴσον αὐτοῖς ἕξετε αἴτιον, καὶ πολέμιοι κληθήσεσθε. Μὴ ἄνευ ὑμῶν τοῦτο] τὸ Κερκυραίους. τοῦτέστιν

norum. Aliter enim explicare τούτων non liceat, neque ad πράξεις referre; ac forte rectius afuerit. Alioquin poſſit eſſe eximium ſane exemplum Dilogiae, qualis eſt in ſcriptura ſ. vt vni ſubiecto, diſerte poſito, addatur praedicatum, alteri tribuendum, quod in illo, vtut ſemel poſito, deliteſcat; quale ex Rom. 1, 32. notaui in Log. Paull. p. 2. 367. BAVER.

Μόνων] Nec μόνων, nec μόνον, ſed μόνως libenter ſcripſerim: ἀμετόχως quidem certe retinens, non autem in ἀμετόχως mutans, cui non video, quomodo locus eſſe poſſit. STEPH.

Μὴ ἄλλων ἑαυτὸν ἀποστερῶν] „*Sed qui, dum non ab aliorum, quos ſocios habuit, amicitiae foedere deſciſcit, aliorum auxilio et praeſidio opus habet.* Paullo poſt variat orationem: τοὺς ἑτέρων ἀφισαμένους, pro τοὺς ἄλλων ἑαυτοὺς ἀποστεροῦντας. GOTTL.

Μὴ — ἀποστερῶν — δεῖται] Particulam μὴ, non credo, referri ad ἀποστερῶν, vt vult B. Gottl. ſed ad δεῖται, hoc ſenſu: ὅς. μὴ δεῖται ἀσφ. ἀποστ. ἑαυτ. qui non ideo petat ſecuritatem, vel auxilio egeat, quia ab aliis ſe ſubduxerit. Quippe ſimilis negatio ſequitur: ὅσις μὴ — πόλεμον — ποιήσει. Deinde ἀποστερεῖν non tantum ſign. a ſociis deſciſcere, ſed, aliorum imperio et auctoritati ſeſe ſubtrahere. Hanc enim Corinthii ſibi aſſerebant in Corcyraeos, vt in colonos. Notat, quaſi defraudare alterum et priuare ſua fide, ſuo officio; vt 1 Cor. 7, 5. coniuges Paullus verat ſeſe ἀποστερεῖν ἀλλήλων, fraudare ſe amore et officio coniugali. Nota et variatos numeros: οὐ τοῖς — — ἰοῦσιν, ἀλλ' ὅσις — δεῖται, pro, οἵτινες δέονται. Illud quoque durius, quod negationem, vel infitiationem, οὐ τοῖς — ἰοῦσιν, ſequitur alia, oppoſita per ἀλλὰ, quod fere ſoleat affirmationem ſecum habere. Hanc aſperitatem vitauerit Gottleberi ratio; non itidem in altero membro, ὅσις μὴ — ποιήσει: et illam meam rationem cauſſae et tenori aptiorem putauerim. BAVER.

Καὶ ὅστις μὴ —] Haec verba doctus Vir in Flor. ed. bibliothecae Vinar. ſic explanauit: οὐδ' ὅσις τοῖς δεξαμένοις, μὴ δεξαμένοις εἰ σωφρονοῦσι, πόλεμον — ποιήσει. Incommodum eſt additamentum, εἰ σωφρονοῦσι, quod non verterunt Vinſemius atque Enenkel. Quod ſupplet doctus ille vir: μὴ δεξαμένοις, durum eſt. Portus retulit ad ὅσις durum et hoc videtur: ὅσις — εἰ σωφρονοῦσιν. Pertinere videtur ad δεξαμένους, i. e. ſi ratione et conſilio in iis recipiendis vſi ſunt. G.

Εἰ σωφρονοῦσι,] Difficilis vero locus, vt ſi qui alius; aut ſupplendum videtur: non facturis, vel, quod non fecerint, ſi quidem ſapiant; aut pro εἰ legendum μὴ: hoc alterum plana omnia atque expedita reddiderit. B.

Ἀνάγκη γὰρ — καὶ ἀμύνασθαι] h. e. *neceſſe enim erit, ſi iis foederi e iuncti fueritis, vt, cum propulſemus hoſtes a nobis, et voſmet ipſi nos ſentiatis* Interpres latinus parum recte vertit h. l., vt vidit Heilmanus, qui ſubint. ante ἀμύνασθαι, ἡμᾶς, (vt Reisk. maluit legi in Dil. Abreſch. p. 46. et in anim. p. 10.) vel ἡμῖν ſupplet in v. ἀνάγκη. Enenkelius hunc ſenſum quoque expreſſit: *neceſſe eſt enim, ſi cum iſtis iungamini, eandem vos cum eis perpeti fortunam.* G.

σπονδοι ἐτὲ, Κερκυραίοις δὲ ὑδὲ δι' ἀνοκωχῆς [a] πώποτ' ἐγένεσθε) καὶ τὸν νόμον μὴ καθιστάναι, ὥστε τὸς ἑτέρων ἀφισαμένυς δέχεσθαι. ὑδὲ γὰρ ἡμεῖς, Σαμίων ἀποστάντων, ψῆφον προσεθέμεθα ἐναντίαν ὑμῖν, τῶν ἄλλων Πελοποννησίων δίχα ἐψηφισμένων, εἰ χρὴ αὐτοῖς ἀμύνειν· φανερῶς δὲ ἀντείπομεν, τὸς προσήκονλας ξυμμάχυς αὐτὸν τινα κολάζειν. εἰ γὰρ τὸς κακόν τι δρῶντας δεχόμενοι τιμωρήσετε, [b] φανεῖτα καὶ ἃ τῶν ὑμετέρων ἂν ἐλάσσω ἡμῖν πρόσεισι, [c] καὶ τὸν νόμον ἐφ' ὑμῖν αὐτοῖς μᾶλλον ἢ ἐφ' ἡμῖν θήσετε.

μα΄. „Δικαιώματα μὲν ὖν τάδε πρὸς ὑμᾶς ἔχομεν ἱκανὰ, καὶ [d] τὸς Ἑλλήνων νόμυς. παραίνεσιν δὲ καὶ ἀξίωσιν χάριτος, τοιάδε, ἣν ἂν ἐχθροὶ ὄντες, ὥστε βλάπτειν, ὑδ' αὖ φίλοι, [e] ὥστ' ἐπιχρῆσθαι, ἀντιδοθῆναι ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι φαμὲν χρῆναι. νεῶν γὰρ μακρῶν σπανίσαντές ποτε περὶ τὸν Αἰγινητῶν ὑπὲρ τὰ Μηδικὰ πόλεμον, παρὰ Κορινθίων εἴκοσι ναῦς ἐλάβετε· [f] καὶ ἡ εὐεργεσία αὖτη τε καὶ ἡ ἐς Σαμίυς, τὸ δι' ἡμᾶς Πελοποννησίυς αὐτοῖς μὴ βοηθῆσαι, παρέσχεν ὑμῖν Αἰγινητῶν μὲν ἐπικράτησιν, Σαμίων δὲ κόλασιν. καὶ ἐν καιροῖς τοιούτοις ἐγένεσθε οἷς μάλιστα ἄνθρωποι ἐπ' ἐχθρὸς τὸς σφετέρως ἰόντες, [g] τῶν ἁπάντων ἀπερίοπτοί εἰσι παρὰ τὸ νικᾶν. φίλον τε γὰρ ἡγῆνται τὸν ὑπαργῆντα, ἢν καὶ

a Πώποτε C. ποτὲ Gr. Πώποτε Reg. Cass. Aug. b Φανεῖτε Codd. al. In Cass. aliquid abrasum erat post τ, sed spatium minus erat, quam quod duas literas αι capere posset; in Mosqu. Φανεῖται. c Scholiastes καὶ κοινὸν νόμον legisse videri queat Steph. Dionys. περὶ τῶν τὸ Θουκυδ. ἰδιωμ. p. 795. hunc locum laudans, omittit ἱκανά. d Τὸς τῶν Ἑλλ. Cl. e Ὅστε ἐπιχρῆσθαι Reg. Cass. et mox Cass. ἡμῶν. Aug. ὥστε ἐπιχρῆσθαι. f Καὶ εὐεργεσία Dan. g Τῶν πάντων Cl. Reg. Cass. Aug.

Δι' ἀνακωχῆς] Ἀνακωχὴ vox glossematica et obscura, cuius ob vsum *Thucydidem* reprehendit *Dionys. Halicarn.* in libello περὶ τῶν τὸ Θουκυδίδε ἰδιωμάτων. HVDS. Locus est pag. 133. Sed fortassis hic quoque, vt alibi, quemadmodum adnotarunt Viri docti, κριτικώτερος, quam par erat, fuit *Dionysius*. Nam quomodo aetate *Thucydidis* obsoletum et obscurum potuit esse nomen ἀνακωχὴ, quum *Herodotus*, paullo ante eum, et non multo post, *Sophocles*, vsi fuerint verbo ἀνακωχεύειν? Quin et ipse *Dionysius* suo se gladio iugulat, Ill. Antiq. 16. scribens ἀνακωχὰς δεχομένης ποιησάμενος. Posset quidem videri non adeo sui oblitus fuisse, vt voce a se damnata vti voluerit, atque ideo hic praeferendum, quod est in *Cod. Vatic.* ἀνοχάς. Sed hoc firmius esset, nisi etiam alibi vsurpasset, quae in *Thucydide* reprehendit, quorum nonnulla obseruarunt *Sylburgius* ad l. d. περὶ τῶν τὸ Θουκ. ἰδιωμ. et *H. Steph.* Annotat. in Dionys. Halicarn. c. XVI. *Scholiastae* interpretationem descripsit *Suidas* in ἀνακωχή. Add. *Ammon.* h. v. vbi pro ἀνοχὴ μακρὰ πολέμυ, e *Schol.* Thuc. *Thom. Mag.* et *Suida*, scribendum est μικρά. DVCK.

Ἀνοκωχῆς] Ita recepi pro ἀνακωχῆς, postquam Valkenarius (anim. ad Ammon. I, 5. p. 24.) docuit ἀνοκωχὴν obsoletum esse vocabulum pro ἀνοχῆ vel ἀνακωχῆ. Sic melius intelligitur, cur Dionysius (Ep. II. *ad Amm. de idiom. Thucyd.* p. 793. *Reisk.*) hanc vocem tanquam obsoletam et obscuram reprehenderit, qua vsus tamen fuit Herodotus et ipse Dionysius A. R. III, 16. Parum sibi constans fuerit Dionysius, si ἀνακωχὴν, vocem a se adhibitam, obsoletam damnasset. GO.

[Ἄνω ἔχειν) Sic correxi pro ἄνευ e codd. Cassel. Rutg. Basil. et Aug., quibuscum consentit editio Bas. Confirmat lectionem quoque Suidas, qui h. Schol. descripsit, et ex Etymol. M. v. ἀνακωχεύειν. Pro ἀνάβλησις, quod praecedit, cod. Bas. habet ἀναβολή. GOTTL.

Πώποτε] Forte ita legendum, hiatu insuper habito. Et sic *Thom. Mag.* in διακωχή. WASS.

[Ἀπὸ κοινῆ δίκαιοι ἦσὶ) Haec verba, scripta ad εἰ δὲ μή, huc transtuli e codd. Bas. et Aug. quod, vt vidit Stephanus, non possunt vlla ratione eo pertinere. Εἰ δὲ μὴ, sc. ἐκποδὼν ἐσεσθε, i. e *nisi mihi ocyus velitis*. Quae sequuntur, significant, articulum τὸν ante νόμον abundare.] G.

[Εἰσὶ φόρυ) In Aug. est εἰσὶν, paullo post pro λανθάνητε, leg. λανθάνετε.] G.

[Καὶ κοινὸν) Steph. suspicatur, Schol. legisse pro καὶ τὸν νόμον, κοινὸν νόμον, et τῷ δέξασθαι vult addi Κερκυραίυς. In Aug. codice vitiose legitur: φοβεῖσθε δὲ αὐτὸς τῷ δέξασθαι νόμον καλόν.] G.

[Διταξόντων) Steph. contendit δίχα ἐψηφισμένων potius esse, διχογνωμονούντων, l. ἀλλήλοις διαφερομένων ἐν τοῖς ἑαυτῶν ψηφίσμασι. Paullo post pro ἀντείπομεν, in Aug. est ἀντείποιμεν.] G.

Ἀμύνειν] Hic quoque *Scholiasten* descripsit *Suidas* in ἀμύνασθαι. DVCK.

[Ἀμύνεσθαι δὲ) In Aug. omissum est δὲ.] G.

Τὸς προσήκοντας ξυμμάχυς] Videri possit participium πλεονάζειν, sed, monente Bauero, rationem totius sententiae reddit. „Daß es einem jeden Theile frey stehe, die ihm zukommenden Bundsgenossen zu bestrafen. Αὐτόν τινα, *unumquemque*, expl. Marg. Ald. Vinar. G.

[Εἰ γὰρ) Hoc Scholion, vt et ad Ἐφ' ὑμῖν e cod. Aug. adieci.] G.

Φανεῖται] Qui φανεῖτε pro φανεῖται hic legit, miror, vnde illud habuerit, et quomodo admitti posse existimauerit. STEPH.

Φανεῖται καὶ ἃ] Superiora requirebant pro ἃ, masculinum; sed neutrum frequenter sequitur, vbi masculino vel femininо opus erat. v. c. infra c. 59. ἐπὶ τὴν Μακεδονίαν, ἐφ' ὅπερ — ἐξεπέμποντο. G.

Φανεῖται καὶ ἃ τ. ὑμετέρων] Ex accurata ratione debebat, φαν. καὶ τῶν ὑμετέρων οὐκ ἐλάσσω, ἃ ἡμ. πρ. ἃ, intelligе χωρίς. Quod ex c. 59. B. Gottl. affert, ἐς Μακεδονίαν, ἐφ' ὅπερ, pro, ἐφ' ἥντερ, aliter explicem, suppleto, ἔργον, πρᾶγμα· πρόσεισι autem, a προσείμι, pro futuro positum est, quippe quo careat hoc verbum. BAVER.

[Μέλλει φανῆναι) In Bas. cod. μέλλετε φανῆναι. Male.] G.

Οὐκ ἐλάσσω ἡμῖν] Reisk. in Dil. Abresch. p. 46. coniicit: οὐκ ἐλάσσω τῶνδε ἡμῖν, et per τῶνδε int. Corcyraeos.] G.

Δικαιώματα — τοιάνδε] *Dion. Hal.* et om. ἱκανὰ, et alia reprehendit immerito. WASS. Est p. 134. περὶ τῶν τοῦ Θουκ. ἰδιωμ. DVCK.

Παραίνεσιν δὲ καὶ ἀξίωσιν] Haec nomina, notante Dionys. l. c., posita pro παραινεῖν καὶ ἀξιῶν. v. Scholiastes Aug. G.

[Παραίνεσιν δὲ καὶ ἀξίωσιν) Hoc Schol. intuli ex Aug.] G.

cum Corcyraeis ne per inducias quidem foedus vnquam feciſtis) neque legem conſtituere, vt, qui ab alteris defecerint, *ab alteris* recipiantur. Nam ne nos quidem *olim*, cum Samii *a vobis* defeciſſent, *et caeteri* Peloponneſii varias ſententias tuliſſent, *dubitantes*, an ipſis auxilium eſſet ferendum, ſententiam vobis contrariam tulimus: ſed aperte contra *illos* diximus, ſuos quemque ſocios perſequi debere. Nam ſi eos, qui aliquod facinus patrarint, *in veſtram ſocietatem* recipiatis, et opem *illis* feratis, erunt etiam ex veſtris *ſociis* non pauciores, qui ad nos palam transibunt, legemque contra vos ipſos potius, quam contra nos, condetis.

41. „Atque haec quidem ſunt, quae apud vos de iure noſtro dicere habuimus, quae ex Graecorum inſtitutis ſatis ſunt firma: vos vero monemus et oramus, vt eam nobis gratiam referatis, quam nobis in praeſentia referendam cenſemus; quia non inimici ſumus, vt *vos* laedamus, neque contra, amici *tales*, * vt *veſtra liberalitate* abutamur. Cum enim olim ante res Medicas in bello contra Aeginetas gerendo longarum nauium penuria laboraretis, viginti naues *commodato* a Corinthiis accepiſtis. Quod noſtrum beneficium, et illud *alterum, quod vobis* contra Samios *dedimus*, quum propter nos Peloponneſii auxilium ipſis non tulerunt, peperit vobis de Aeginetis quidem victoriam, de Samiis vero vltionem. Atque iis temporibus hoc factum eſt, quibus potiſſimum homines, qui aduerſus hoſtes ſuos eunt, propter vincendi ſtudium caetera negligunt. Nam pro amico habent eum, qui *ſibi* nauat

* Vt moleſtiae vobis futuri ſimus. *Caſa, Acacius.* HVDS.

κολασθήσεσθε καὶ ὑμεῖς μετ' αὐτῶν. Δι' ἀνακωχῆς] ἀνακωχὴ ἐστὶν εἰρήνη πρόσκαιρος, πόλεμον ὠδίνουσα· οἷον ἡ μικρὰ τοῦ πολέμου ἀνάβλησις, παρὰ τὸ ἄνω ἔχειν τὰς ἀκωκὰς τῶν δοράτων. Καὶ τὸν νόμον] ἀπὸ κοινοῦ, δίκαιοι ἐσέ. Τὸ δὲ τὸν ἄρθρον περισσόν· πολλοὶ, φησὶν, εἰσὶ φόρῳ ὑποτελεῖς παρ' ὑμῖν, οἵτινες πολλάκις μελετῶσιν ἀπόστασιν· καὶ εἰ δέξεσθε Κερκυραίους τώσδε, καὶ κοινὸν τοῦτον ποιήσετε νόμον, ὁρᾶτε, μὴ ἑαυτοὺς λανθάνητε βλάπτοντες. Φοβεῖ δὲ αὐτοὺς, τὸ δέξασθαι, νόμον καλῶν. Δίχα ἐψηφισμένων] διαζόντων, φησὶν, αὐτῶν, ἡμεῖς φανερῶς ἀντείπομεν. Ἀμύνειν] ἀμύνειν, βοηθεῖν· ἀμύνεσθαι δὲ, κολάζειν. Εἰ γὰρ] τὸ γὰρ ἀντὶ τοῦ δέ. Φανεῖται] ἀντὶ τοῦ μέλλει φανῆναι. Οὐκ ἐλάσσω ἡμῖν] αἰνίττεται Ποτίδαιαν. Ἐφ' ὑμῖν] ἀντὶ τοῦ καθ' ὑμῶν. Παραίνεσιν δὲ καὶ ἀξίωσιν] τὸ παραινεῖν καὶ ἀξιοῦν, ῥήματα ὄντα, ὀνοματικῶς προήνεγκεν. Τοιάνδε, ἣν] ἣν χάριν ἀντιδοθῆναι ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι φαμὲν χρῆναι. Οὐκ ἐχθροὶ ὄντες] οἱ γὰρ τοὺς ἐχθροὺς συγκροτοῦντες βλάπτονται μᾶλλον. Ἐπιχρῆσθαι] τὸ πολλάκις χρῆσθαι. Τὸν Αἰγινητῶν — πόλεμον] τὸν περὶ τῶν ἀγαλμάτων. Τῶν ἁπάντων] τῶν προλαβόντων ἁπάντων πρὸς ἔχθραν ἢ φιλίαν μεσολαβημάτων. Παρὰ τὸ νικᾶν] ἧγον διὰ τὴν νίκην. Ἐπεὶ καὶ τὰ οἰκεῖα] ἀντὶ τοῦ, καὶ γὰρ τὰ οἰκεῖα. Ὧν ἐν-

[οἱ γὰρ τοὺς ἐχθροὺς) In Caſſel. Roſtg. et Aug. τοῖς ἐχθροῖς τι —] GOTTL.

Ὡς' ἐπιχρῆσθαι] i. e. *tanquam eiusmodi amici, vt veſtra opera vtamur propterea, quod eam iurè quodam noſtro poſtulare poſſimus.* Reisk. anim. ad h. l. explicat ἐπιχρῆσθαί τινι, *mutua officia permutare*, vel, *alicuius opera vti propterea, quod tu ipſe ei antea operam dederis.* G.

Ὡς' ἐπιχρῆσθαι,] Poſſis et ad Athenienſes referre; nec rurſus amici ſumus, quorum opera, vel, vt noſtra opera vtamini; vt ſit ſenſus: ſane non ſumus amici vobis, a quibus multum commodi ſperetis: ſed tamen aequum ſit, certe iniuria nos a vobis non affici, ſed negando certe iuuari, ſicuti nos abſtinuimus tali in vos iniuria. Ceterum nugatur Schol. cum ἐπιχρῆσθαι expl. *ſaepe* vti; quod in h. l. qui conuenit? Immo ſimpliciter notat χρῆσθαι. BAVER.

[Τὸ πολλάκις χρῆσθαι) Suid. in ἐπιχρῆσθαι deſcripſit Schol. ſed pro χρῆσθαι habet κεχρῆσθαι. Retinendum tamen cum Duckero χρῆσθαι.] G.

[Τὸν περὶ τῶν ἀγαλμάτων) Nempe Aeginetae Epidauriis ſtatuas Damiae et Auxeſiae erectas ſurripuerant, quas negabant Athenienſibus reddere, qui iuſſi erant ab Epidauriis debitum vectigal exigere, quod ob raptas ſtatuas pendere detrectabant. Vnde bellum ortum inter Athenienſes et Aeginetas. Huc reſpicit Scholiaſtes. Rem narrat Herod. V. 82. p. 412. ſ. In cod. Aug. non reperiuntur Scholia ad Τῶν ἁπάντων et Παρὰ τὸ νικᾶν.] G.

Ἐπικράτησιν] Duriusculum putat IX, 142. *Pollux. D. Laertius*, ψυχὴν δὲ κρᾶμα ὑπάρχειν ἐκ τούτων κατὰ μηδενὸς ΕΠΙΚΡΑΤΗΣΙΝ. WASS.

Ἁπάντων] Quidam πάντων male. Vid. p. 81, 12. 110, 5 et paſſim. ἅπαντα apud *Platonem, Aeſchin. D. Hal.* ob vehementiam. WASS. Ἀπερίοπτοι e *Thucyd.* laudat *Poll.* II. 58. Imitatus eſt hunc locum *Thucydidis Dion. Halic.* II. 11. Καὶ ὁδενὸς τῶν ἀνηκέστων ἀπεχόμενοι παρὰ τὸ νικᾶν. vid. *Henr. Steph.* ad Dionyſ. cap. XVI. et in Annot. ad illum locum p. 10. DVCK.

Ἀπερίοπτοι εἶσι παρὰ τὸ νικᾶν] *Reliqua omnia prae vincendi ſtudio negligunt*, ſ. *nihil aliud cogitant, quam vt victores diſcedant.* Reisk. anim. ad h. l. malit: εὐπερίοπτοι *facili negotio contemnentes.* Lectio recepta proba eſt, et reperitur in optimis codd. veluti Caſſ. Roſtg. et Aug. Scholion ad h. v. ἀπερίοπτοι, ἀπροόρατοι, ἢ ἀπρονόητοι, ἢ ἀνεπίσκοποι. Bauerus notat, ἀπερίοπτος, nomen verbale actiuo ſenſu dictum eſſe. G.

Ἀπερίοπτοι] Omnino mediorum verborum verbalia vtroque ſenſu, et actiuo et paſſiuo, inueniuntur. Περιοπτεσθαι eſt, quaſi Latinum, *circumſpicere*, contemplari. (obiter corrigi velim in Edit. mea Oratt. Thuc. p. 15. not. 2. lin. antepen. *reperii* in *reperi.*) Etiam apud Ioſeph. A. I. 2, 15, 5. reperi, τῷ θεῷ κατεφρόνει, (vbi tamen leg. τοῦ θεοῦ, quia

πρότερον ἐχθρὸς ἦ· πολέμιόν τε τὸν [h] ἀντισάντα, ἢν καὶ τύχῃ φίλος ὤν· ἐπεὶ καὶ τὰ οἰκεῖα χεῖρον τίθενται φιλονεικίας ἕνεκα τῆς αὐτίκα.

μβ'. „Ὧν ἐνθυμηθέντες, καὶ νεώτερός τις [i] παρὰ πρεσβυτέρων αὐτὰ μαθὼν, ἀξιώτω τοῖς ὁμοίοις ἡμᾶς [k] ἀμύνεσθαι· καὶ μὴ νομίσῃ δίκαια μὲν [l] τάδε λέγεσθαι, ξύμφορα δὲ, εἰ πολεμήσει, ἄλλα εἶναι. τό τε γὰρ ξυμφέρον, ἐν ᾧ ἄν τις ἐλάχιστα [m] ἁμαρτάνοι, μάλιστα ἕπεται· καὶ τὸ μέλλον τῷ πολέμῳ (ᾧ φοβοῦντες ὑμᾶς [n] Κερκυραῖοι κελεύουσιν ἀδικεῖν) ἐν ἀφανεῖ ἔτι κεῖται· καὶ ἢν ἄξιον, ἐπαρθέντας αὐτῷ, φανερὰν ἔχθραν ἤδη καὶ ἃ μέλλουσαν πρὸς Κορινθίους κτήσασθαι· τῆς δὲ ὑπαρχούσης πρότερον διὰ Μεγαρέας ὑποψίας σῶφρον ὑφελεῖν μᾶλλον. ἡ γὰρ τελευταία χάρις καιρὸν ἔχουσα, κἂν ἐλάσσων ᾖ, δύναται μεῖζον ἔγκλημα λῦσαι. μηδ' ὅτι ναυτικῷ ξυμμαχίαν μεγάλην διδόασι, τούτῳ [o] ἐφέλκεσθε. τὸ γὰρ μὴ ἀδικεῖν τοὺς ὁμοίους, [p] ἐχυρωτέρα δύναμις, ἢ τῷ αὐτίκα [q] φανερῷ ἐπαρθέντας, διὰ κινδύνων τὸ πλέον ἔχειν.

μγ'. „Ἡμεῖς δὲ περιπεπτωκότες οἷς ἐν [r] τῇ Λακεδαίμονι αὐτοὶ προείπομεν, τοὺς σφετέρους ξυμμάχους [s] αὐτόν τινα κολάζειν, νῦν παῤ ὑμῶν τὸ αὐτὸ ἀξιῶμεν νομίζεσθαι, [t] καὶ μὴ, τῇ ἡμετέρᾳ ψήφῳ ὠφεληθέντας, τῇ ὑμετέρᾳ ἡμᾶς βλάψαι. [v] τὸ δ' ἴσον ἀνταπόδοτε, γνόντες τοῦτον ἐκεῖνον εἶναι τὸν καιρὸν, ἐν

b Ἀνθισάντα *Marg. Steph.* τ. *i* κοῦτα παρὰ πρεσβυτέρου μαθὼν *Ar. C. Dan.* *k* Ἀμείβεσθαι *Ar. C. Dan.* Mosqu. in marg. vero: γρ. ἀμύνεσθαι. *l* Ταῦτα *Reg.* *m* Ἁμαρτάνῃ *Cl. Caſſ.* Aug. ἁμαρτάνει *Gr.* ex emendat. quum fuiſſet ἁμαρτάνῃ. *n* Οἱ Κερκυραῖοι *Gr.* *o* Ἐφίλκεσθαι *Dan. Gr.* ſed in hoc emendatum ſupraſcr. *e.* *p* Ἰσχυροτέρα *Baſ.* *q* Φανερῶς *Dan.* Mosqu. Marg. Flor. Vin. habet τὸ pro τῷ. *r* Τῇ deeſt *Ar. C.* *s* Αὐτὸν κολάζειν τινὰ *Ar. C.* Mosqu. *Dan. Gr.* Baſ. Aug. αὐτῶν τινας, ſed man. rec. correxit αὐτόν. *t* Καὶ μὴ, τῇ malis *Steph.* interpungendo poſt μὴ, ne haec particula ad ὠφεληθέντας tendere videatur, quum tendat ad βλάψαι. Μὴ deeſt *Caſſ.* *v* Τὸ δὲ ἴσον *C. Gr.* Mosqu.

ſequitur, τοῦ παρεσχηκότος,) i. e. confiſus eſt Deo, reſpexit Deum. BAVER.

[Ἦγον διὰ) Non placet Steph. Scholion. Παρὰ h. l. eſt *prae.* Schol. ad Ὧν ἐνθυμηθέντες deeſt in Aug.] GOTTL.

Ἀντισάντα] Vt retineri poſſet ἀνθισάντα (quod habuit praecedens editio, ſicut et illa priores) actiuam eius ſignificationem in neutram, contra Graecae linguae conſuetudinem, mutare oporteret. STEPH.

Ἐπεὶ καὶ τὰ οἰκεῖα] pro καὶ γὰρ, quod probat Abreſch. Dil. p. 46. e Luc. Tim. 53. ἐπεὶ καὶ γελοῖα πάμπαν πάθοιμι, cf. c. 9. ἐπεὶ καὶ ὅμοια ποιήσομεν τοῖς — G.

Non opus erat, moneri a B. Gottl. hoc notare καὶ γάρ. quis enim neſciat? Et tamen loca, quibus firmet, aliena ſunt ab h. l. nam in illis a) καὶ redundat, quod hic non facit, vbi ſign. *adeo*, etiam, *ipſas* res domeſticas, ipſam rempubl. b) ἐπεὶ in illis notat *alioqui*, ſi hoc non fecero, fecerimus; ſi non ita ſit; hic autem ſimpliciter eſt, *quia*. B.

Νεώτερός τις] h. e. ἕκαστός τις, ſ. πᾶς τις. Sic L. VIII. 91. Non itaque erat, vt Reiskius in Dil. Abreſch. p. 47. corrigeret: νεώτερος ὄντας, *reputantes, quisquis eſt iunior.* G.

I. e. εἴ τις (ἔτι) ἐστὶ νεώτ. Sed debebat eſſe, ἀξιοῦτε, ad ἐνθυμηθέντες· dedit autem proximo, νεώτερος. B.

Ἀμύνεσθαι] Ita legit *Euſtath.* Il. 546. c. et ἀμείβεσθαι reddit, κολάζειν vero *Suidas* in ἀμύνασθαι. WASS. *Suidae* interpretatio eſt e *Scholiaſte* ad verſ. 3. pag. 90. nec ad hunc locum refertur. Potius huc pertinet, quod eſt in princ. eiusdem articuli apud *Suidam*: Ἀμύνασθαι. Θουκυδίδης μὲν ἀντὶ τοῦ ἀμείβεσθαι. vid. hic *Schol.* qui recte cenſet, ἀμείβεσθαι, quod nonnulli *Mſſ.* habent, ex interpretatione eſſe. DVCK.

I. e. ἀμείβεσθαι, *vns gleiche Gefälligkeit zu erweiſen.* Sic Scholiaſtes alter. Ita fere L. IIII. 63. τὸν εὖ καὶ καλῶς δράντα ἐξ ἴσου ἀμυνόμεθα. Ceterum hunc locum laudat Scholiaſtes ad Eurip. Phoeniſſ. v. 695. p. 691. — ἀμύνεται, ἀντὶ τοῦ ἀμείβεται· ὡς καὶ Θουκυδίδης· ἀξιώτω τοῖς ὁμοίοις ἡμᾶς ἀμύνεσθαι. Idem facit Euſtathius, (Il. E. p. 414.) Φησὶν ὁ Γραμματικὸς Ἀριστοφάνης, τὸ ἀμύνεσθαι — τίθεσθαι καὶ ἀντὶ ψιλοῦ τοῦ ἀμείψασθαι ὅτιοῦν. — Καὶ ἐκ τῶν Θουκυδίδου τό, ἀξιώτω — v. Valkenar. l. c. GOTTL.

[Ἀμύνεσθαι) Ἀντὶ τοῦ ἀμύνειν.) Male. Correxit hoc Schol. quod in Aug. deeſt, alius doctior obſeruator. Poſt παρεσκηκότος ponendum, ſaltem intelligendum eſt, ἄλλως. Monuit etiam Steph. et cum Abreſchio (Dil. p. 47.) probat hanc alteram expoſitionem. Suidas in ἀμύνασθαι, Θουκυδίδης μὲν ἀντὶ τοῦ ἀμείβεσθαι. Qui locus huc pertiner, et ad L. IIII. 63.] G.

[Μόνον δὲ) Ita correxi cum Valkenario ad Eurip. Phoen. p. 690. Paullo poſt ad verba: ἐν ᾧ, in Caſſel. Roſtg. et Aug. adſcripta ſunt: ἐν ᾧ ἀντὶ τοῦ, ᾧ, τὸ δὲ ἐλάχιστα, ἀντὶ τοῦ, ὑπὲρ ἐλάχιστα. Vtraque nota parum accurate ſcripta.] G.

Εἰ πολεμήσει] prop. πολεμήσετε. Retulit Noſter ad νεώτερός τις — Quod vni tribuit, proprie omnibus erat tribuendum. v. Bauer. ad h. l. G.

Plane amat ita loqui Thuc. vt vni tribuat, quaſi reliquorum perſonam ſuſtinenti, quod de vniuerſis intelligi velit. Ita C. 36. *ſciat, ſuum* timorem — firmiorem fore; nec *ſe* de Corcyraeis ſolis conſultare, — neque optime conſulere Athenis, ſi *dubitet*, rel. i. e. *vos* illa facere. cf. ad 4, 64. n. 4. BAVER.

Τὸ μέλλον τῷ πολέμῳ —] „*Et quem euentum bellum ſit habiturum, obſcurum eſt.*“ Male hic Schol. v. not. G.

[Ἀντὶ τοῦ δ μέλλων —] Merito reprehendit hoc Scholion, quod abeſt ab Auguſt., Grammius. Debebat potius exponere Schol., τὸν μέλλοντα ὑμῖν ἔσεσθαι ἐκ τούτου τοῦ πολέμου κίνδυνον. In Aug. deeſt Schol. ad Καὶ τὸ μέλλον τοῦ πολέμου.] G.

Κελεύουσιν] Κελεύω *Suidas* δοτικῇ inquit, καὶ αἰτιατικῇ, dein Scholia exſcribit non praeter ſolitum. Scilicet, aliquando retinet vim κέλω, *hortor*, vt ſaepe apud *Homerum*, vnde *Euſtath.* ad Il. λ'. κελεύων ὑμᾶς ἅμ' ἕπεσθαι, haud, ait, eſſe vocem δεσποτικήν. Noſter alibi, etiam pro *peto, auctor ſum.* Sic *Ferent.* Iubeo *Cbremetem*, in familiari ſermone dicere non veritus eſt. *Virgil.* de petitione et optatis *Tuus, o Regina, quid* OPTES, *Explorare labor, mihi* IVSSA *capeſſere fas eſt.* vid. *Epicletum* ſent. XVI. et *Apollon. Rhod.* III,

operam, licet ante fuerit inimicus: et *e contra*, hostis loco ponunt, qui aduersatur, quamuis *ante* fuerit amicus; siquidem vel res domesticas propter praesentis contentionis studium male curant.

42. „Quae vobiscum reputantes, et si qui sunt inter vos natu minores, haec ex maioribus natu cognoscentes, parem gratiam nobis dignemini referre: neque existimetis, haec quidem, quae dicuntur *a nobis*, esse iusta; alia vero, si bellum oriatur, esse vtilia. Nam in quo quis minime peccat, vtilitas potissimum *inde* sequitur. Et imminentis belli periculum (quo Corcyraei vos terrent, et ad iniuriam *nobis* faciendam hortantur) adhuc est incertum. Nec *vos* decet eo commotos, manifestas ac praesentes inimicitias contra Corinthios iam suscipere: quin potius prudentiae erit vestrae, pristinas suspiciones, propter Megarenses susceptas, minuere. Postremum enim beneficium opportune collatum, licet sit paruum, *tamen* maius *grauiusque* crimen diluere potest. Neque vero eo alliciamini, quod ad belli societatem vobis ingentem classem offerunt. Nam *hominibus conditione* paribus nullam iniuriam facere firmior est potentia, quam si, repentina praesentium commodorum specie elati, maiora *quaedam* non sine periculis acquiramus.

43. „Cum igitur in ea inciderimus, quae nos ipsi olim Lacedaemone diximus, suos quemque socios punire *ius esse;* nunc vt idem obtineamus a vobis postulamus, vtque, quando nostris suffragiis adiuti *et subleuati* fuistis, ne vestra sententia nos oppugnetis, sed parem gratiam referatis, memores hoc

Ἐυμηδέντες] τῶν προειρημένων εὐεργεσιῶν. Ἀμύνεσθαι] ἀντὶ τοῦ ἀμύνειν, καὶ βοηθεῖν. ἀντὶ γὰρ τοῦ ἐνεργητικοῦ τὸ ἀμύνεσθαι παρείληπται. ἀμύνεσθαι, ἀντὶ τοῦ ἀμείβεσθαι. μόνον δὲ Θουκυδίδης ἐνταῦθα κέχρηται τῇ ἐναλλαγῇ τῆς λέξεως, ὡς καί τινας ἐναλλάττειν τὴν γραφήν, καὶ γράφειν ἀμείβεσθαι. οὐκ ἔστι δέ. Καὶ τὸ μέλλον τοῦ πολέμου] ἀντὶ τοῦ ὁ μέλλων πόλεμος. Κελεύουσιν ἀδικεῖν] τὸ κελεύω οὐκ ἐπὶ μειζόνων μόνον λέγεται. Ὑποψίας] Ὑποψίαν εἶπε τὴν μάχην, εὐφήμως. ἐρεῖ δὲ ταύτην ἐν τῇ πεντηκονταετηρίδι. Ἢ γὰρ τελευταίᾳ] ἡ μετὰ τὴν ἔχθραν φιλία εὐκαίρως γενομένη, καὶ τὰ ἑξῆς. Ἢ τῷ αὐτίκα] τῷ πρὸς ὀλίγον. Τῷ αὐτίκα φανερῷ] τῇ δυνάμει τῶν Κερκυραίων. ἡ γὰρ ἐκ θεῶν βοήθεια, κρυπτὴ καὶ ἀφανής. Ἡμεῖς δὲ] οἱ ἐπίλογοι ἐντεῦθεν. Περιπεπτωκότες] ἐκ τύχης τινός. φοβεῖ δὲ διὰ τούτου τοὺς Ἀθηναίους, ὅτι τὸ τῆς τύχης, ἄδηλον, καὶ ὅτι μὴ καὶ αὐτοὶ πεφιπέσητε. Οἷς ἐν τῇ Λακεδαίμονι] οἷα ἐν τῇ Λακεδαίμονι εἴπομεν. ποῖα εἴπομεν; τὸ τοὺς σφετέρους ξυμμάχους, καὶ τὰ ἑξῆς, τοῦτο καὶ παρ'

172. et 195. et *Theognidem*, quem versione donauit amicus noster ἑλληνικώτατος Antonius *Blackwall*, Scholae Derbiensis Moderator, v. 468. *Gr. ol Κερκυραῖοι* non male. WASS. In *Cass.* adscriptum est Scholion παραινῶσιν. DVCK.

[Ἐπὶ μειζόνων λέγεται) Suidas, qui descripsit hoc Scholion, addit: κεῖται παρὰ Θουκυδίδῃ, ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἐλαττόνων. n. post μόνον sequitur: κεῖται. Sensus est: Hoc verbum non modo de magnis sed etiam de deterioris conditionis hominibus accipitur. Sed falsus est Grammaticus; hoc enim non proprium est Thucydidi.] GOTTL.

Τῆς δὲ ὑπαρχούσης — ὑποψίας σῶφρον ὠφελεῖν] Bauerus supplet τὶ, μέρος, vel intellecto περὶ, interpretatur: *quod attinet ad suspicionem*, et in ὠφελεῖν supplet: αὐτὴν. Addit διὰ Μεγαρέας, quod illi Corinthiis opem tulerant: v. I, 27, 48. Megarenses tamen vrbe et portubus arcebantur. G.

Ἢ γὰρ — λῦσαι] *Plutarch.* Mor. 538, vbi κἂν ἐλάττων ᾖ, καιρὸν ἔχ. WASS.

Τελευταία χάρις] v. *Indic.* BAVER.

[Ἡ γὰρ τελευταία —) Schol. ad haec verba intuli e codd. Cass. Rostg. et Aug. In Rostg. male ad superius adiunctum erat. In Aug. Schol. ad Ἢ τῷ αὐτίκα refertur ad v. αὐτίκα.] G.

Ἢ τῷ αὐτίκα — τὸ πλέον ἔχειν] i. e. *quam velle magno cum periculo commoda sibi parare, venari, quae in praesenti quidem specie vana animum alliciunt, sed citò pereunt.* Reisk. (in Diluc. Abresch. p. 47.) malit: ἐλθεῖν. In Florent. ed. Vin. bibl. docta manus in marg. adscripsit τὸ pro τῷ. G.

[Τῷ πρὸς ὀλίγον) Steph. coniicit: μετ' ὀλίγον, quod αὐτίκα sit, *quod praesens est.*] G.

[Ἢ γὰρ ἐκ θεῶν) n. respicit ad φανερῷ, et τῷ αὐτίκα φανερῷ tacite opponit: τὴν ἐκ θεῶν βοήθειαν, quae est κρυπτὴ et ἀφανής: v. Steph.] G.

Ἡμεῖς δὲ] i. e. ἡμ. οὖν. B.

[Ἡμεῖς δὲ] Hoc caput Scholio praefixi e Cass. et Aug. pro τὸ πλέον ἔχειν: et περιπεπλωκότες, verbis, ἐκ τύχης τινός, praeeuntibus iisdem codd.] G.

Περιπεπλωκότες οἷς ἐν τῇ] De Thucydidea huius loci brachylogia vide quae apud *Sebolliasten* annotaui. STEPH.

[Περιπέσητε) In Cass. Rostg. et Aug. legitur περιπεσεῖσθαι. Schol. ad οἷς ἐν τῇ Λακεδαίμονι deest in Aug.] G.

[Οἷα ἐν τῇ Λακεδαίμονι) Steph. suspicatur ante οἷα deesse quaedam verba. Scholiasten autem sic scripsisse opinatur: οἷα ἐν τῇ Λακεδ. εἴπομεν, (ποῖα εἴπομεν; τὸ τοὺς σφετ. ξυμμ. καὶ τὰ ἑξῆς) τοιαῦτα καὶ παρ' ὑμῶν κομίζεσθαι ἀξιοῦμεν. In Cass. pro, ποῖα εἴπομεν; τὸ — legitur tantum ὅτι.] G.

Αὐτόν τινα] *Vnumquemque*, αὐτὸν ἕκαστον, vt Plato loquitur, v. c. Alc. I. c. 21. αὐτὸς αὑτῷ ἕκαστος. Supra c. 40. αὐτόν τινα. G.

Καὶ μὴ τῇ etc.] Interpungendum est post μὴ, ne haec particula ad ὠφεληθέντας tendere videatur, quum tendat ad βλάψαι. Admonitum autem lectorem volo, non paucos hunc scriptorem locos huic similes habere; id est, in quibus itidem post negatiuam particulam interpungere oporteat, ne cum viciniore voce iungatur, quum contra cum remotiori iungi debeat. STEPH.

Ὠφεληθέντας] Reisk. in Dil. Abresch. p. 47. et anim. p. 10. subaudit: ὑμᾶς. G.

ὦ ὅ, τε ὑπεργῶν, φίλος μάλιστα, καὶ ὁ ἀντιτὰς, ἐχθρός. καὶ [x] Κερκυραίους τε τόσδε, μήτε ξυμμάχους [y] δέχησθε βίᾳ ἡμῶν, μήτε ἀμύνητε αὐτοῖς ἀδικοῦσι. καὶ τάδε ποιοῦντες, τὰ προσήκοντά τε δράσετε, καὶ τὰ ἄριστα [z] βουλεύσεσθε ὑμῖν αὐτοῖς." [a] Τοιαῦτα δὲ καὶ οἱ Κορίνθιοι εἶπον.

μδ'. Ἀθηναῖοι δὲ, ἀκούσαντες ἀμφοτέρων, γενομένης καὶ δὶς ἐκκλησίας, τῇ μὲν προτέρᾳ ἐχ ἧσσον τῶν Κορινθίων ἀπεδέξαντο τοὺς λόγους, ἐν δὲ τῇ ὑστεραίᾳ μετέγνωσαν, [b] Κερκυραίοις ξυμμαχίαν μὲν μὴ ποιήσασθαι, ὥστε τοὺς αὐτοὺς ἐχθροὺς καὶ φίλους νομίζειν (εἰ γὰρ ἐπὶ Κόρινθον ἐκέλευον σφίσιν οἱ Κερκυραῖοι ξυμπλεῖν, ἐλύοντ' ἂν αὐτοῖς αἱ πρὸς Πελοποννησίους σπονδαί) ἐπιμαχίαν [c] δὲ ἐποιήσαντο, [d] τῇ ἀλλήλων βοηθεῖν, ἐάν τις ἐπὶ Κέρκυραν ἴῃ, ἢ Ἀθήνας, ἢ τοὺς τούτων ξυμμάχους. ἐδόκει γὰρ ὁ πρὸς Πελοποννησίους πόλεμος καὶ ὡς ἐστεῦθαι αὐτοῖς, καὶ τὴν Κέρκυραν ἐβούλοντο μὴ προέσθαι [e] τοῖς Κορινθίοις, ναυτικὸν ἔχουσαν τοσοῦτον, ξυγχρῆσθαι δὲ [f] ὅτι μάλιστα αὐτοὺς ἀλλήλοις, ἵνα ἀσθενεστέροις ὦσιν, ἢν τι δέῃ, Κορινθίοις τε καὶ τοῖς ἄλλοις ναυτικὸν ἔχουσιν, ἐς πόλεμον καθιστῶνται. ἅμα δὲ τῆς [h] τε Ἰταλίας καὶ Σικελίας καλῶς ἐφαίνετο αὐτοῖς ἡ νῆσος ἐν παράπλῳ κεῖσθαι.

x Κερκυραίους τότε μέτε Reg. Κερκ. δὲ τόσδε μήτε Caff. Mosqu. Gr. Aug. Paullo ante καὶ deeſt in Mosqu. ante δ ἐντιτὰς. y Δέχεσθε S. ἡ. μ. ἀμύνετε et ſupr. e rec. man. η Caff. Aug. Mox ἀμύνετε in eodem cod. z Ita Steph. 2. et Port. Βουλεύεσθε ἐν ὑμῖν αὐτοῖς Marg. Ar. C. Bar. Ald. Flor. Brſ. Steph. 1. Ἐν fuerat etiam in Gr. ſed deinde inductum erat. Caeteri Mſſ. quoque non agnoſcunt ἐν. a Quin τοιαῦτα δὴ a Thucydide ſcriptum fuerit, non dubitat Stephanus. b Κερκυραίοις μὲν ξυμμαχίαν μὴ Dan. Μὴ deerat in Reg. additum rec. manu. in Aug. συμμαχίαν. Apud Ammon. p. 131. pro Κερκυραίοις legebatur ante Steph. Κερκυραίας. Paullo ante in Mosqu. μετέγνωσαν μὲν — c Δ' ἐποιήσαντο Caff. Aug. d τῇ Flor. cod. Baſ. e τοῖς om. Cl. Caff. Aug. f Ὅτι μάλιστα Caff. Gr. Aug. Vaſc. Baſ. g Δέει Gr. h Τε abeſt Flor.

Δέχησθε] Lectionem cod. Caſſel., quam etiam confirmat cod. Aug., probat vnice Abreſch. Dil. 47. et exemplis confirmat, vbi iſta diuerſitas modorum reperiatur; v. c. Xenoph. K. Π. L. VIII, 6. vbi Iſingrin. ed. recte praebeat: μήτε αὐτοί ποτε ἄνευ πόνου σῖτον παραθῆσθε, μήτε ἵππους — χόρτου ἐμβάλλετε. Steph. et nouiſſ. Angl. παράθεσθε, quod ſecutus quoque eſt Zeun. V. C. et παραθῆσθε vitioſam lectionem habet. cf. Luc. X. 4. μὴ βαστάζετε, καὶ μηδένα ἀσπάσησθε. Quae exempla etſi probant, ſcriptores optimos interdum ſic ſcripſiſſe; hanc anomaliam tamen non ſemper venati ſunt. GO.

Βίᾳ ἡμῶν] *Nobis inuitis.* cf. c. 68. ὃ γὰρ ἂν Κέρκυραν — βίᾳ ἡμῶν εἶχον. Forma eſt poetica. Sic Eurip. Phoen. v. 18. δαιμόνων βίᾳ, quod Max. Tyr. Diſſ. XVIIII. p. 368. profert: δαιμόνων ἄτερ· haud dubie lapſu memoriae. Nec debebat Dauiſius in textum recipere βίᾳ, pro ἄτερ, vt acutiſſime iudicat Valken. ad Eurip. Phoen. p. 10. cf. Markl. Praef. ad Max. p. 27. Vtitur et hac forma Aeſchylus E. ε. Θ. v. 537. βίᾳ Διὸς, vbi Schol. ἀνάγκῃ, ἀκουσίᾳ. Vſus eſt hac forma quoque Arrian. Exp. Alex. III, 2. vbi dormitauit Interpres latinus, vt iam monuit Dauiſ. ad l. c. Maximi. Gemina his notauit Abreſch. in Auctar. p. 222. GOTTL.

Sane eſt, inuitis nobis; ſed addenda eſt *iniuriae* notio; cum *offenſa* noſtra, vt nobis aegre faciatis. BAVER.

Βουλεύεσθε ὑμῖν etc.] Scripturam margini appoſitam, ἐν ὑμῖν αὐτοῖς, profectam eſſe a quopiam arbitror, qui ὑμῖν αὐτοῖς cum τὰ ἄριστα iungi non animaduertebat. STEPH.

Τοιαῦτα δὲ] Non dubito, quin δὴ, non δὲ, a *Thucydide* ſcriptum hic fuerit: praeſertim quum ſtatim eadem particula δὲ ſequatur. STEPH.

[Μηδὲ — δικάσῃς) Scholiaſtes Lucian. T. III. p. 137. qui laudat, Phocyl. eſſe dicit. Occurrunt etiam apud Ariſt. in Veſp. 484. Alii Heſiodo tribuunt, it. Muret. V. L. VII, 13. et Moſ. Solan. Sed Cic. VII. ad Att. 18. vocat Ψευδησιόδειον, v. Conrad. ad l. c.] G.

Οὐχ ἧσσον] Μᾶλλον. In Aug. ad h. v. adſcriptum ἀλλὰ πάνυ καὶ μᾶλλον· quae eſt expl. h. verborum. G.

Μετέγνωσαν] Breuius dictum, pro, μεταγνόντες ἐψηφίσαντο· ſententia mutata, decreuerunt; vel; ita mutauere ſententiam priorem, vt — decernerent, ſciſcerent. Ita 3, 36. μετέγνωτε καὶ ἀναλογισμὸς, ἀμὸν — ἐγνῶσθαι. Vid. Indic. v. Breuitas. BAVER.

[Διαφέρει δὲ) Steph. videtur aut Scholiaſt. falli, aut permutatas h. v. ſedes putat, n. ἐπιμαχίας et συμμαχίας. Scribi itaque mauult: συμμαχίαν μὲν ὅταν ἀλλήλοις — ἐπιμαχίαν δὲ ὅταν μόνον. Sed non adſentitur Stephano Abreſch. in Dil. p. 53. Mentem quidem Schol. prioris fubobſcuram eſſe primo intuitu, ſed reſpectu belli, quo Corcyraei ſoli diſtenti fuerint, procedere, et in re idem dicere, quod dicat ſequentis commenti auctor. Probat quoque Abreſch. τὸ μόνοι, contra Stephanum. Hoc Schol. ad γ. μετέγνωσαν totum abeſt a Caſſel. In Aug. poſt μετεβουλεύσαντο omnia deſunt.] GOTTL.

Συμμαχίαν] *Ammonius* in συμμαχεῖν· συμμαχίαν μὲν σὺ ποιήσασθαι, quod rotundius; ſed aliter libri. WASS. Oſtendit ibi *Ammonius* diſcrimen inter συμμαχεῖν et ἐπιμαχεῖν· ſed corruptum eſt, quod editur, ἐπ' αὐτοῖς ἐπίοιεν πολέμιοι, εἶθ' ἕτεροι ἐπισρατεύοιεν. Forte, εἶθ' ἑτέροις ἐπισρατεύοιεν αὐτοί. *Suidas* in συμμαχία *Scholiaſten* exſcripſit; ſed pro μόνον perperam habet μόνῳ. DVCK.

Μὴ ποιήσασθαι] Ammon. p. 131., cuius locum Intt. laudarunt, pro μὴ habet οὐ· quippe memoriter citabat locum. Deinde omittit Ammonius, vt videtur, poſt ἐπιμαχίαν, verbum ἐποιήσαντο, quod, iudice Valkenario, poteſt abeſſe, vt ſtructura docet. Ceterum putat Dounaeus, (Praef. in Dem. Phil. de pace p. 135.) hunc locum, ob duorum vocabulorum ſedem permutatam, hoc ordine legendum eſſe: Κερκυραίοις μὲν ἐπιμαχίαν μὴ ποιήσασθαι, et deinde ξυμμαχίαν δ' ἐποιήσαντο. Inductus fuit hic Vir Doctiſſ. ad hanc correctionem, quod h. l. haec vocabula diſtinguuntur. Ἐπιμαχίαν eſſe *foedus ad tuendos fines initum*, (vulgo *defenſiuum*) ξυμμαχίαν autem *foedus, quo exhibeantur auxilia ad quoduis bellum, ſine ſocius laceſſat ſiue laceſſatur.* Correctionem defendit Dounaeus e verbis: εἰ γὰρ ἐπὶ Κορ. ἐκελ. σφ. οἱ Κερκ. ξυμπλεῖν· hanc enim eſſe ἐπιμαχίαν· deinde e verbis: ἐπιμαχίαν δὲ ἐποιήσαντο — colligit, hanc eſſe ξυμμαχίαν, quum bellum defendatur, vt, cum inferatur, ſit ἐπιμαχία. Sed

illud esse tempus, quo potissimum ille, qui suam operam alteri nauat, est amicus, et qui aduersatur, inimicus: neque Corcyraeos istos nobis inuitis in societatem recipiatis, neque ipsis opem feratis, qui *nobis* iniuriam faciunt. Haec si feceritis, et ex officio et dignitate vestra agetis, vestrisque rebus optime consuletis." Haec autem et Corinthii dixerunt.

44. Athenienses vero, vtrisque auditis et concione bis coacta, in priore quidem rationes Corinthiorum non minus *quam Corcyraeorum* probarunt. In posteriore vero, mutato consilio, statuerunt nullam quidem belli societatem cum Corcyraeis facere, vt eosdem et inimicos et amicos ducerent: (si enim aduersus Corinthios Corcyraei ipsos secum nauigare iussissent, foedera, quae ipsis cum Peloponnesiis erant, rupta fuissent.) Sed *tantum* subsidiariam societatem fecerunt, vt alteri alterorum agro mutuam ferrent opem, si quis aduersus Corcyram, vel Athenas, vel eorum socios iret. Nam bellum contra Peloponnesios vel sic fore ipsis videbatur; neque pati volebant, vt Corcyra, quae tantam classem habebat, in Corinthiorum potestatem veniret: sed eos quam maxime inter se collidere *volebant*, vt cum inualidioribus (si quid opus esset) et Corinthiis et aliis, qui classem habebant, bellum capesserent. Simul etiam haec insula ad traiiciendum in Italiam et Siciliam in opportuno loco sita ipsis videbatur.

ὑμῶν ἀξιῶμεν. Τάσδε] ἐμφαντικὸν τὸ τάσδε. οἵον, τὰς ἀδικούντας. Ἀκούσαντες ἀμφοτέρων] Μηδὲ δίκην δικάσῃς πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς. Μετέγνωσαν] μετεβουλεύσαντο. τὸ ἐξῆς, συμμαχίαν μὲν ποιήσασθαι μετέγνωσαν, ἐπιμαχίαν δ' ἐποιήσαντο. διαφέρει δὲ συμμαχία ἐπιμαχίας. ἐπιμαχία μέν, ὅταν ἀλλήλοις παρέχωσι δυνάμεις ἑκάτεροι, συμμαχία δ', ὅταν μόνοι Ἀθηναῖοι δῶσι Κερκυραίοις βοήθειαν. Εἰ γὰρ ἐπὶ Κόρινθον ἐκέλευον] αἰτία, δι' ἣν ξυμμαχίαν οὐκ ἐποίησαν. Ἐπιμαχίαν δὲ ἐποιήσαντο] αὐτὸς δηλοῖ, τί ἐστι συμμαχία καὶ ἐπιμαχία. ἔστι δὲ συμμαχία, ὅταν τὶς τὸν αὐτὸν ἔχῃ τῷ συμμαχουμένῳ ἐχθρὸν καὶ φίλον· ἐπιμαχία δέ, ὅταν τὶς μόνον τῷ συμμαχουμένῳ ἀδικουμένῳ βοηθῇ, οὐ μέντοι καὶ ἀδικοῦντι συμπράττῃ. ἐπιμαχίαν οὖν νῦν βούλονται ποιῆσαι οἱ Ἀθηναῖοι. Τοὺς τούτων ξυμμάχους] Εἶχον γὰρ οἱ Κερκυραῖοι ξυμμάχους τοὺς Ἐπιδαμνίους καὶ Ζακυνθίους. Τοῖς ἄλλοις] Πελοποννησίοις δηλονότι. Ἐν παράπλῳ κεῖσθαι] τοῖς παραπλέουσιν Ἰταλίαν καὶ Σικελίαν, ἔχειν τὴν Κέρκυραν. Βοηθοὺς] οὐκ εἰσὶν

Abresch. in Dil. p. 49. non probat: ξυμμαχίαν quidem esse *quamlibet societatem*, non vero ἐπιμαχίαν. v. Schol. ad c. 53. Perspicuum hoc esse e L. VI, 97. et L. V, 27. ψηφίσασθε — ἐπιμαχεῖν. Cum quo loco confertur Suidas in voc. ἐπιμαχεῖν, qui e scriptore anonymo habet: φιλίαν σφίσιν ἔνσπονδον εἶναι ἐπὶ τῷ τῇ ἀλλήλων ἐπιμαχεῖν. Intelligitur inde, ἐπιμαχεῖν idem esse ac τῇ ἀλλήλων βοηθεῖν, et ἐπικουρεῖν. v. Etym. et Ammon. v. ἐπίκουροι. Apud Nostrum V, 27. c. 22. 23 et 29. ξυμμαχία commutatur cum v. σπονδαί, ita, vt σπονδὰς et ξυμμαχίαν ποιεῖσθαι promiscue scripserit; cf. infra c. 55. quanquam alias distinguat, v. c. c. 76. Sed Dounaeum refutat alius locus, L. V, 48. Κορίνθιοι δὲ Ἀργείων ὄντες ξύμμαχοι — ξυνεπιστρατεύειν μηδενί. GOTTL.

Συμμαχ. ἐπιμαχ.] Sane, ex vi vocabb. etymologica, ξυμμαχία est conditio auxilii ferendi, *Defensiv-Bündniß*, ἐπιμαχία foedus aggrediendi et impugnandi hostis: *Offensiv-Alliance*. Sed enim, cum loco suo mouendi verba non adsit ratio Critica, nec notatio nimis vrgenda sit, aut in vsu loquendi seruetur, simplicius est, ξυμμαχίαν, vt frequentius vocab. et per se latius patens, esse *genus*, et complecti omnia iura et auxilia foederum, qua defendendis sociis, qua hostibus eorum bello petendis: ἐπιμαχίαν autem esse speciem vel formam, quasi ἐπιβοήθειαν, conditionem opis ferendae contra impugnantes, non tamen, vt hi sint hostes defendentium; vt Romani Clusinos iuuabant contra Gallos, Campanos contra Samnites iuuare iubebantur, apud Liu. L. 5. et 7. BAVER.

[Μόνον) Suidas, qui exscripsit hoc Schol., habet μόνῳ, male. In Aug. μόνον positum est post συμμαχουμένῳ. Mox pro συμπράττῃ in eodem cod. est, συμπράττοι. Schol. ad Εἰ γὰρ ἐπὶ Κόρινθον ἐκέλευον inserui e codd. Bas. et Aug. Pro ἐποίησαν scribere debebat auctor Schol. ἐποιήσαντο.] G.

Τῇ ἀλλήλων] Flor. τῷ ἀλλήλων, quod placeret vid. pag. 21, 6. 23, 17. WASS. Nihil muto. Deest χώρᾳ, γῇ., vel simile quiddam: nam mox dicit ἐπὶ Κέρκυραν, ἢ Ἀθήνας. *Dionys. Halic.* III, 34. ἐμβαλόντες εἰς τὴν ἀλλήλων γῆν. *Thucyd.* infr. c. 50. δείσαντες, μὴ ἐς τὴν γῆν σφῶν πειρῶσιν ἀποβαίνειν. *Scriptor anonymus* apud *Suidam* in ἐπιμαχεῖν· φιλίαν σφίσιν ἔνσπονδον εἶναι, ἐπὶ τῷ τῇ ἀλλήλων ἐπιμαχεῖν. DVCK.

Τῇ ἀλλήλων] Sc. γῇ. s. χώρᾳ, nec opus, vt cum Wassio τῷ, quod est in Flor., legatur, vt monuit Duckerus. Pro ἀλλήλων docta manus in Flor. Vin. bibl. in margine scripsit: ἀλλήλοιν. G.

[Τὰς τούτων ξυμμάχους) Hoc Schol. addidi e codd. Bas. et Aug.] G.

Προσέσθαι] i. e. προσθῆναι. Sic superscr. in Aug. et in margine additum: καὶ ἐὰν μὴ δέξωνται τὰς Κερκυραίας. G.

Ξυνεκέλευσαν δὲ —] Κατὰ κοινὸ τὸ ἐβούλοντο. Ita Schol. Aug. G.

[Τοῖς ἄλλοις) Hoc Schol. e codd. Bas. et Aug. intuli. In Aug. deest Schol. ad Ἐν παράπλῳ κεῖσθαι.] G.

Ἐν παράπλῳ κεῖσθαι.] *Thucydideum* plane loquendi genus, quod multi postea sunt imitati, vt videre est apud *Casaubonum* in notis ad *Dion. Halic.* p. 344. HVDS.

Supra c. 36. καλῶς παράπλου κεῖσθαι. Strab. VII. p. 499. Alm. ἄλλαι δ' ἐν τῷ παράπλῳ νησίδες εἰσίν — G.

Aut pro εἰς παράπλουν, vel pro *via* et itinere positum, vt praeter eam commode nauigarent ad Italiam; neque enim Genit. Ἰταλίας pendeat a παράπλῳ (neque enim *praeternauigare* volebant Italiam) sed a καλῶς pulchre, opportune *qua* Italiam sita erat Corcyra, vt, ad Italiam, vel ex illa, commeantes, hanc stationem, hoc praesidium haberent. B.

[Ἔχειν τὴν Κέρκυραν) Videtur aliquid deesse. Steph. putat: καλὸν ἐφαίνετο ἔχειν τὴν Κέρκυραν. Abreschius (in Dil. p. 52.) excidisse putat: ἐπιτηδείως.] G.

μέ. Τοιαύτη μὲν γνώμη οἱ Αθηναῖοι τὰς Κερκυραίας προσεδέξαντο, καὶ τῶν Κορινθίων ἀπελθόντων, ὃ πολὺ ὕστερον δέκα ναῦς αὐτοῖς ἀπέστειλαν βοηθάς. ἐστρατήγει δὲ αὐτῶν Λακεδαιμόνιός τε ὁ [i] Κίμωνος, καὶ Διότιμος [k] ὁ Στρομβίχου, καὶ Πρωτέας ὁ Επικλέους. προεῖπον δὲ αὐτοῖς μὴ ναυμαχεῖν Κορινθίοις, ἢν μὴ ἐπὶ Κέρκυραν πλέωσι, καὶ μέλλωσιν ἀποβαίνειν, ἢ ἐς τῶν ἐκείνων τὶ [l] χωρίον· οὕτω δὲ, κωλύειν κατὰ δύναμιν. προεῖπαν δὲ ταῦτα, τοῦ μὴ [m] λύειν ἕνεκα τὰς σπονδάς. αἱ μὲν δὴ νῆες ἀφικνοῦνται ἐς [n] τὴν Κέρκυραν.

μϛ. Οἱ δὲ Κορίνθιοι, ἐπειδὴ αὐτοῖς παρεσκεύαστο, ἔπλεον ἐπὶ τὴν Κέρκυραν ναυσὶ πεντήκοντα καὶ ἑκατόν. ἦσαν δὲ Ηλείων μὲν, δέκα, Μεγαρέων δὲ, δώδεκα· καὶ Λευκαδίων, δέκα, Αμπρακιωτῶν δὲ, ἑπτὰ καὶ [o] εἴκοσι, καὶ Ανακτορίων, μία· αὐτῶν δὲ Κορινθίων, ἐννενήκοντα. στρατηγοὶ δὲ τούτων ἦσαν μὲν καὶ κατὰ πόλεις ἑκάστων, Κορινθίων δὲ Ξενοκλείδης ὁ Εὐθυκλέους. πέμπτος αὐτός. [p] ἐπειδὴ δὲ προσέμιξαν τῇ κατὰ Κέρκυραν ἠπείρῳ, ἀπὸ Λευκάδος πλέοντες, ὁρμίζονται ἐς Χειμέριον τῆς Θεσπρωτίδος γῆς. ἔστι δὲ λιμὴν, καὶ πόλις [q] ὑπὲρ αὐτοῦ κεῖται ἄπω θαλάσσης, ἐν τῇ [r] Ελαιάτιδι τῆς Θεσπρωτίδος, [s] Εφύρη. [t] ἐξεισι δὲ παρ' [v] αὐτὴν Αχερουσία λίμνη ἐς τὴν θάλασσαν. διὰ δὲ τῆς Θεσπρωτίδος Αχέρων ποταμὸς ῥέων ἐσβάλλει ἐς αὐτὴν, ἀφ' οὗ καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἔχει. ῥεῖ δὲ καὶ Θύαμις ποταμὸς, ὁρίζων τὴν Θεσπρωτίδα καὶ Κεστρίνην, ὧν ἐντὸς [x] ἡ ἄκρα ἀνέχει τὸ Χειμέριον. οἱ μὲν οὖν Κορίνθιοι τῆς ἠπείρου ἐνταῦθα ὁρμίζονταί τε καὶ στρατόπεδον ἐποιήσαντο.

μζ. Οἱ δὲ Κερκυραῖοι ὡς ἤσθοντο αὐτὰς προσπλέοντας, πληρώσαντες δέκα καὶ ἑκατὸν ναῦς, ὧν

i Κίμωνος *Ar. C. Cl. Flor.* κίμωνος *Baſ.* Κίμωνος *Caſſ. Gr.* Aug. Signo ˜ ſupra μ. poſito, vt in v. Διότιμος. *k* Στρεμβίχου *Ald. Baſ. l* Χωρίων *Caſſ.* Aug. Sed manus recentior correxit χωρίον. Vid. p. 88. f. *m* Κωλύειν *Ar. n* Τὴν om. *Gr. o* Εἴκοσιν *Caſſ.* et mox ἐνενήκοντα *Idem* et *Reg.* Ἀνακτόριων *Gr. p* Ἐπεὶ δὲ *Ar. C.* Pro προσέμιξαν *Reg.* συνέμιξαν, et in marg. manu recent. πρόσμιξαν. *q* Ἐπ' αὐτῇ *Ar. C. Dan.* Mosqu. Paullo poſt ἀπὸ θαλάσσης *Gr. Vaſc.* Et ſic fuerat in *Caſſ.* deinde accentu ſuper ο abraſo manus recens fecerat ὄπο. Ita quoque in Aug. *r* Ἐλαιάτιδι legebat *Valla.* Ἐλειάτιδι *Gr.* ſed deinde α ſuper ει ſcriptum erat. *s* Ἐφύρη malit *Ae. Portus*, vt ſit nominatiuus, qui ad πόλις refertur. *t* Ἐξίησι *Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Steph.* I. quod ſi retinere velimus (inquit *Stephanus*) ei pro actiua ſignificatione neutram, contra ſermonis Graeci leges, dare oporteret. Ἐξίησι *Dan.* et *Reg.* inter verſ. rec. manu. Mox in Aug. τὴν ante θάλασσαν deeſt, vt in Cl. Caſſ. et Baſ. cod. *v* Αὐτῇ *Marg.* *x* Ἡ ἄκρα non agnoſcunt *Ar. C. Dan.* ſed in marg. adſcriptum erat.

Δέκα ναῦς αὐτοῖς] Lacedaemonio Cimonis filio in contumeliam tantum decem naues Periclis ſuaſu attributas ſcribit *Plutarchus* in Pericle; quem vide p. 167. *Ed. Francof.* HVDS. vid. *Diodor.* XII. pag. 304. c. WASS.

[Βοηθὰς) Adieci h. Schol. ex Aug. cod. vt et ex eodem Schol. ad Λακεδαιμόνιος et παρεσκεύαστο.] GOTTL.

Λακεδαιμόνιος ὁ Κίμωνος] Huius loci meminit Schol. Ariſtid. T. II. p. 152. Λακεδαίμων τε ὁ Κίμωνος, vt probaret, Cimonem λακωνίσαι. Quam bene, nihil dicere attinet. G.

Ἐπὶ Κέρκ.] Non vtique eſt, *aduerſus* Corcyram, vt hoſtiliter: etſi res hic ferat; diceret tamen, ἐπὶ Κερκυραίους. Quippe et ſupra c. 37. ἐπὶ τὸν ἄλλον λόγον λέναι. BAVER.

Ἀποβαίνειν] Sc. ἐς τὴν γῆν. Sic I, 116. niſi eſt gloſſa, e margine in textum illata. G.

Ἐς τὴν Κέρκυραν] Ἐς Κέρκυραν *Gr.* ſine articulo rectius. Pro λύειν *Ar.* κωλύειν, forte πω λύειν. WASS.

Ἔπλεον ἐπὶ τὴν Κέρκυραν] *Aduerſus Corcyram.* Ἐπὶ verbis motum ſignificantibus iunctum, *aduerſus* ſignificat; v. Valken. ad Eurip. Phoeniſſ. p. 28. G.

Πέμπτος αὐτὸς] Homerica ratio numerandi, v. c. Il. κ. v. 495., quam Herodotus, (v. c. VI. 103.) et Noſter, vt et alii imitati ſunt. Latini conſimiliter ita. Cic. Offic. III. 10. „Petiit (Dionytius tyrannus), *vt ſe ad amicitiam tertium adſcriberent.* cf. Waſſ. ad L. II. 13. G.

Πέμπτ. αὐτ.] Sane αὐτὸς non eſt *primus*, princeps: nec tamen hoc velle videtur Schol. ſed inde efficere, quia *vnus* nominetur; quod non eſt temere factum; cur enim reliquos tacet, aut alium non nominat? Latini quoque dicunt, *tertius ipſe* ſuit. Nam Ciceronis locus, a B. Gottl. allatus, nil agit, vbi *tertius* ſimpliciter ponatur, duobus iam nominatis; vbi nec nos aliter poſſimus: *als den dritten*; propius conferas noſtrum, vtut fere obſoletum, *ſelbdritte*, i. e. *er ſelbſt war der dritte.* BAVER.

[Αὐτὸς) Nemo facile commentum Scholiaſtae probabit, αὐτὸν eſſe πρῶτον. v. Steph. In Aug. omiſſum eſt: τεσσάρων, et pro βουλεύεσθαι ἀναμένειν, eſt in eodem βουλευομένων.] G.

[Ἐπισήμων) In Baſ. eſt ἐπισημότων, non male.] G.

Ἐς Χειμέριον] Totum h. l. ante oculos habuit Strabo, VII, 499. qui ἄκραν Χειμέριον vocat, vt Noſter. G.

Ἐν τῇ Ἐλαιάτιδι] Aut pars agri Theſprotici Ἐλαιάτις vocabatur [forſan, vt coniicit *Palmerius*, a portu Ἔλαϊκς, quem memorat *Ptolemaeus*] cuius tamen rei nullum auctorem habeo: aut Ἐλειάτιδι ſcribendum, et ſignificabit Ephyram in paluſtri loco ſitam, vt diſtinguatur a caeteris, quae eodem nomine vocabantur. *F. Port.* Ἐλαιάντιδι pro Ἐλαιάτιδι reſcribendum cenſeo; ita enim illa regio appellabatur, ab Elaeunte oppido, quod in confiniis Theſprotiae ſitum erat. *Berkelius.* Vide *Palmerii* Graec. antiq. p. 281. etc. et p. 292. HVDS.

Ἔφυρη] Deinde, vt *Strabo* VII. Κίχυρος, pro Ἐλαιάτιδι reſcribit *Berkelius* Ἐλαιάντιδι. V. *Holſten.* WASS. *Holſtenius* ad Stephan. v. Ἔλαϊς retinet ſcripturam vulgatam. Ea ſi recte habet, nihil probabilius eſt ſententia *Palmerii*, quam etiam ſequitur *Cellar.* II. Geogr. Ant. 13. p. 1038. vbi vitio operarum puto ſcribi, in Graecis exemplaribus *Thucydidi* eſſe Ἐλεάτιδι. Nam ita legiſſe *Vallam*, vt qui verterit, *in palu-*

45. Hoc igitur consilio Athenienses *in societatem* Corcyraeos receperunt, nec multo post Corinthiorum discessum, decem naues illis auxilio miserunt. Illarum autem duces erant, Lacedaemonius Cimmonis, Diotimus Strombichi, et Proteas Epiclis *filius*. Ipsis vero praeceperunt, ne cum Corinthiis pugnarent, nisi contra Corcyram nauigarent, et facere descensiones vellent, aut contra aliquod ipsorum oppidum *venirent*. Nam ita demum *se ipsis permittere dixerunt*, *vt illos* pro viribus impedirent. Haec autem *ideo* praeceperunt, ne foedera frangerent. Illae igitur naues in Corcyram peruenerunt.

46. Corinthii vero, postquam *res omnes ad proelium necessariae* paratae fuerunt, cum CL nauibus aduersus Corcyram cursum direxerunt, quarum erant, Eleorum, decem; Megarensium, duodecim; Leucadiorum, decem; Ambraciotarum, XXVII; Anactoriorum, vna; ipsorum vero Corinthiorum, XC. Harum vero sui praefecti cum singularum ciuitatum erant, tum vero etiam Corinthiorum Xenoclides Euthyclis *filius*, cum quatuor collegis. Postquam autem ad continentem Corcyrae oppositam in vnum conuenerunt, a Leucade vela facientes ad Chimerium agri Thesprotici appulerunt. Est autem portus, et supra eum exstat vrbs *nomine* Ephyre, procul a mari sita, in ea agri Thesprotici parte, quae Elaeatis vocatur. Iuxta hanc palus Acherusia in mare sese exonerat: Acheron vero fluuius, (a quo etiam cognomen est nacta) per agrum Thesproticum fluens, in ipsam defertur. Fluit et Thyamis amnis, Thesprotidem Cestrinenque disterminans, intra quos Chimerium promontorium eminet. Corinthii igitur ad istam continentis partem appulerunt, atque *hic sua* castra posuerunt.

47. Corcyraei vero, postquam intellexerunt illos contra se nauigare, centum et decem naues *rebus*

συμμάχους. Λακεδαιμόνιος] ὄνομα κύριον. Ἐκείνων τὸ χωρίον] αἰνίττεται Ἐπίδαμνον. Παρεσκεύασο] τὰ τῆς μάχης. Πέμπτος αὐτὸς] ἀντὶ τοῦ μετ' ἄλλων τεσσάρων. αὐτὸς δὲ, ἀντὶ τοῦ πρῶτος. ὡς γὰρ τῶν ἄλλων μὴ ὄντων ἐπισήμων, τῇ τοῦ ἑνὸς ἡρκέσθη ὀνομασίᾳ. ἢ ὅτι αὐτῷ ἠκολούθουν οἱ ἄλλοι, ὡς μεῖζόν τι καὶ σοφώτερον βουλεύσασθαι δυναμένῳ. Θεσπρωτίδος Ἐφύρης] ἔστι γὰρ καὶ ἄλλη Ἐφύρη ἡ Κόρινθος. ὡς εἶναι τὴν Ἐλαιάτιν μέρος χώρας ὑπὸ μείζονα χώραν. Καὶ Κεφαλλήνην, ὧν ἐντὸς] ἐντὸς πρὸς θάλασσαν, ὡς εἶναι ἰσθμόν. Ἀνέχει] ἀνατείνεται. Στρατόπεδον] δύο σημαίνει τὸ στρατόπεδον, τὸν λαὸν τοῦ στρατοῦ, καὶ τὸν τόπον, ἔνθα ὁ λαός. ἐτυμώτερον δὲ ἐστὶ ἐπὶ τοῦ τόπου λέγεσθαι, οἷον τοῦ στρατοῦ πέδου. Προσπλέοντας] ἀπὸ τῆς Λευκίμμης εἰς τὸ

stribus Thesprotidis sita, suspicatur *Portus*. *H. Stephanus* in marg. Edit. secundae remittit Lectorem ad Annotata sua; nec tamen in his quidquam de hac voce habet. Ἐφύρη cur casu tertio scribi debeat, non video, et vtique cum *Interpretibus Thucydidis* et *Palmerio* cum πόλις iungendum puto. Nec adsentior *Cellario*, aliam esse πόλιν, quam memorat *Thucydides*, aliam Ἐφύρην putanti, vt ex eo patet, quod χειμέριον *portum iuxta promontorium esse* scribit; *vrbis autem nomen quodnam fuerit, dubitari*. Nam si Ἐφύρη, quod editur, et *Cellarius* probare videtur, relinquitur, non alius esse potest horum verborum sensus, quam πόλιν illam in Ephyre, vrbem scilicet in vrbe, sitam esse: quod intelligi non potest. *Strabo* Lib. VII. p. 327. de Ephyre ita scribit: ὑπέρκειται δὲ τούτου μὲν τοῦ κόλπου Κίχυρος, ἡ πρότερον Ἐφύρα, πόλις Θεσπρωτῶν· quae a *Thucydide* sumta esse apertum est, et monuit *Palmerius*. In *Cass.* quoque et *Graev.* est Ἐφύρη· in quo tamen non multum praesidii foret, nisi sententia alteri scripturae repugnaret. Nam in his ι, quod subscriptum vocant Grammatici, plerumque omittitur. De Acherusio lacu et Acheronte fluuio *Palmer.* II. Graec. Ant. 5. et 8. DVCK.

[Ἄλλη Ἐφύρη) Quatuor sunt vrbes huius nominis, vt notat Schol. Pindari Nem. Od. VII. p. 301. b. Τέσσαρας ἀναγράφει τὰς Ἐφύρας· πρώτην μὲν τὴν — Κόρινθον ὀνομασθεῖσαν· — ἑτέραν δὲ τὴν περὶ Θεσσαλίαν· — τρίτην περὶ τὴν Ἦλιν (vulgo leg. περὶ Μῆλιν, quod emendauit scite e Strabone VIII. p. 520. Palmerius) τετάρτην τὴν ἐν Θεσπρωτοῖς. De qua h. l. est sermo. cf. Strab. l. c. Ceterum in Aug. deest Scholion ad Ἀνέχει.] GOTTL.

Ἀχέρων — ἐσβάλλει ἐς αὐτὴν] Strabo L. VII. p. 499. vocat Ἀχερουσίαν λίμνην, Γλυκὺν λιμένα, εἰς ὃν ἐμβάλλει ὁ Ἀχέρων ποταμὸς, ῥέων ἐκ τῆς Ἀχερουσίας λίμνης. Vtrumque verbum ἐσβάλλειν et ἐμβάλλειν, vt et ἐκβάλλειν, de fluuiis exonerantibus se in mare l. lacum, dicitur. Plat. in Phaedon. 60. 61. εἰς τὸν Τάρταρον ἐμβάλλει, et absolute. G.

Θύαμις] Vid. *Strabon.* VII. p. 324. *Cic.* Attic. VII, 11. *Athenaeum* III, 1. *Pausan.* I, 11. et *Ptolemaeum*. *Plinio* et *Athenaeo* flumen est Thesprotiae. Hodie iuxta *Theuenotum* Calama. Est et eiusdem nominis pagus in Gedrosia. De *Thuamia* agri Phliasii adi *Xenophont.* Hist. VII. p. 624. Noster Θυάμιδ ὄρους meminit p. 209, 4. WASS. De Thyami fluu. et Cestrine etiam *Palmer.* II. Graec. Ant. 4. et 5. Λευκίμμη, de qua Cap. seq. supra quoque Cap. 30. in quibusdam *Mss.* est Λευκίμμη. Vid. *Casaub.* ad Strab. VII. 324. DVCK.

Ἡ ἄκρα ἀνέχει —] *Exsurgit Chimerium promontorium.* G.

Ἀνέχει ἡ ἄκρα τὸ Χειμέριον.] Nescio, cur non vertatur, *promontorium*, (die Landspitze) sustinet (locum) Chimerium; illi impositum est. BAVER.

[Ἐτυμώτερον) Post ἐστὶ addidi e MSS. codd. Cass. et Aug. ἐπὶ, vt iam diuinauerat Stephanus: deinde λέγεσθαι post τόπου posui; pro ἐκ, e Suida in στρατόπεδον, qui hoc Scholion exscripsit, οἷον, pro quo in Cass. erat, οἱ. In Aug. erat: καὶ ἐτυμώτερόν ἐστιν ἐπὶ τῦ τόπυ λέγεσθαι τῦ στρατῦ πέδου.] G.

ἦρχε [y] Μεικιάδης, καὶ Λίσιμμος, καὶ Γύλιππος, ἐστρατοπεδεύσαντο ἐν μιᾷ τῶν νήσων, αἳ καλοῦνται Σύβοτα. καὶ [z] αἱ Ἀθηναῖαι δέκα παρῆσαν. ἐπὶ δὲ τῇ Λευκίμμῃ αὐτοῖς τῷ ἀκρωτηρίῳ ὁ πεζὸς ἦν, καὶ Ζακυνθίων χίλιοι ὁπλῖται βεβοηθηκότες. ἦσαν δὲ καὶ τοῖς Κορινθίοις [a] ἐν τῇ ἠπείρῳ πολλοὶ τῶν βαρβάρων παραβεβοηθηκότες. οἱ γὰρ ταύτῃ ἠπειρῶται ἀεί ποτε [b] φίλοι αὐτοῖς εἰσιν.

μή. Ἐπειδὴ δὲ παρεσκεύαστο τοῖς Κορινθίοις, λαβόντες τριῶν ἡμερῶν σιτία, ἀνήγοντο [c] ὡς ἐπὶ [d] ναυμαχίαν ἀπὸ τοῦ Χειμερίου νυκτός. καὶ ἅμα [e] ἕω πλέοντες, καθορῶσι τὰς [f] τῶν Κερκυραίων ναῦς μετεώρους τε καὶ ἐπὶ σφᾶς πλεούσας. ὡς δὲ κατεῖδον ἀλλήλους, ἀντιπαρετάσσοντο, ἐπὶ μὲν τὸ δεξιὸν κέρας Κερκυραίων, αἱ Ἀττικαὶ νῆες, τὸ δὲ ἄλλο αὐτοὶ ἐπεῖχον, τρία τέλη ποιήσαντες τῶν νεῶν, ὧν ἦρχε τριῶν στρατηγῶν ἑκάστη εἷς. οὕτω μὲν Κερκυραῖοι ἐτάξαντο. Κορινθίοις δὲ τὸ μὲν δεξιὸν κέρας αἱ Μεγαρίδες νῆες εἶχον, καὶ [g] αἱ Λεμπακιώτιδες· κατὰ δὲ τὸ μέσον, οἱ ἄλλοι ξύμμαχοι ὡς ἕκαστοι. εὐώνυμον δὲ κέρας αὐτοὶ οἱ Κορίνθιοι, ταῖς ἀρίστα τῶν νεῶν πλεούσαις, κατὰ τὰς Ἀθηναίας [h] καὶ τὸ δεξιὸν τῶν Κερκυραίων, εἶχον.

μθ'. Ξυμμίξαντες δὲ, ἐπειδὴ τὰ σημεῖα ἑκατέροις ἤρθη, ἐναυμάχουν, πολλοὺς μὲν ὁπλίτας ἔχοντες ἀμφοτέρωθεν ἐπὶ τῶν καταστρωμάτων, πολλοὺς δὲ τοξότας [i] τε καὶ ἀκοντιστάς· τῷ παλαιῷ τρόπῳ ἀπειρότερον ἔτι [k] παρεσκευασμένοι. ἦν τε ἡ ναυμαχία καρτερὰ, τῇ μὲν τέχνῃ, οὐκ ὁμοίως, πεζομαχίᾳ δὲ τοπλέον προσφερὴς ἦσα. ἐπειδὴ γὰρ προσβάλλοιεν ἀλλήλοις, οὐ ῥᾳδίως ἀπελύοντο, ὑπό τε [l] τοῦ πλήθους καὶ ὄχλου τῶν νεῶν· καὶ μᾶλλόν τι πιστεύοντες τοῖς ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ὁπλίταις [m] ἐς τὴν νίκην, οἳ κατασάντες ἐμάχοντο, ἡσυχαζόντων τῶν νεῶν. διέκπλοι [n] δ' οὐκ ἦσαν, ἀλλὰ [o] θυμῷ καὶ ῥώμῃ [p] τοπλέον ἐναυμάχουν, ἢ ἐπιστήμῃ. πανταχῇ μὲν [q] ἦν πολὺς θόρυβος, καὶ ταραχώδης ἦν ἡ ναυμαχία, ἐν ᾗ αἱ Ἀττικαὶ νῆες [r] παραγιγνόμεναι τοῖς Κερκυραίοις, εἴπη πιέζοιντο, φόβον μὲν παρεῖχον

y Χειμικιάδης *Gr.* Μικιάδης *Caff.* Aug. superscripto signo " quod videtur inseruire nom. propriis indicandis. *z* Αἱ deest *Flor.* Mox *Reg.* Λευκίμμη vt supr. et Aug. *a* Ἐν τῇ ἠπείρῳ desunt *Ar. C. Dan.* *b* Αὐτοῖς φίλοι εἰσὶν *Marg. Reg. Caff.* Aug. Mox Ἐπειδὴ καὶ παρ. *Dan.* Corrector δὲ supra scripserat inter ἐπειδὴ et καὶ. *c* Ὡς omitt. *Cl.* *d* Ναυμαχίαν *Marg.* occurrunt vtriusque constructionis exempla. Sic *Reg.* et *Caff.* Aug. Mosqu. *e* Ἕως *C. Dan.* *f* Τῶν deest *Ar. Gr. C. Dan.* Mosqu. *g* Αἱ abest *Ar. C. Gr. Dan.* *h* Κατὰ τὸ *Marg. Gr.* *i* Τε non agnoscunt *Ar. C. Gr. Dan.* *k* Κατεσκευασμένοι *Ar. C.* κατασκευασμένοι *Dan.* *l* Τῶ om. *Cl. Reg. Caff.* Aug. τῶ πλήθους τε καὶ *Gr.* Mox τῶν deest in Mosqu. *m* Εἰς *Dan.* *n* Δὲ ἐκ *C. Ald. Baf.* τε ἐκ *Gr.* *o* Θυμῷ τε καὶ ῥώμῃ *Gr.* *p* Τὸ πλέον *Caff. Gr.* Aug. *q* Οὖν deest *C. Gr. Ar. Dan.* *r* Παραγιγνόμεναι *Schol.* ad Sophocl. Antig. v. 133. et 260. *Dan.*

[Τρεῖς εἰσιν) Hudſon. et Duck. laudant Palmer. Graec. ant. p. 278. et Holſt. ad Steph. v. Σύβοτα. Add. Strab. L. VII. p. 499. Alm. et Caſaub. Εἰσὶ δὲ νησίδες τὰ Σύβοτα, τῆς μὲν Ἠπείρου ἀπέχουσαι, κατὰ δὲ τὸ ἕδιον ἄκρον τῆς Κερκυραίας τὴν Λευκίμμην κείμεναι. In Aug. cod. nomen ἡ Λευκίμμη deeſt.] GOTTL.

Λευκίμμη] Apud Strab. VII. p. 499. editur Λευκίμμη, in Almel. Praeſert tamen e Noſtro Caſaubonus Λευκίμμη. G.

Ἦσαν — παραβεβοηθηκότες] i. e. παρῆσαν εἰς τὸ βοηθεῖν, praeſto erant qui — Vim h. v. explicuit Caſaub. ad Athen. I, 3. cf. Abreſch. Auct. qui alia de h. v. notauit. G.

Παρεσκεύαστο τοῖς Κορινθ.] Scil. τὰ πάντα: vel ſimpliciter verbum poſitum pro ſubſtant. et verbo εἶναι, vel γίγνεσθαι, ac ſi ſit, ἡ παρασκευὴ ἐγεγόνει. BAVER.

Τριῶν ἡμερῶν] Vt hic dicit τριῶν ἡμερῶν σιτία pro εἰς τρεῖς ἡμέρας, ita et alibi loquitur. STEPH.

Τριῶν ἡμερῶν σιτία] i. e. εἰς τρεῖς ἡμέρας, vt alias loquitur. G.

Ναυμαχίαν] Exempla vtriusque conſtructionis apud hunc *Scriptorem* exſtare puto, eius tamen potius, quam in contextu habemus. STEPH. Ὡς abeſt *Cl.* et mox τῶν etiam *Gr. Ar.* non bene. WASS.

Μετεώρους] Πέρας habebant *Suidae* exemplaria, quomodo ſemper *Herodotus*, forma Ionica. Noſter ναῦς, hic et alibi, atque ita *D. Halicarn.* p. 242, 20. *Thucyd.* laudans. Ita etiam ipſe in Antigg. V. II, 543. v. 98. αἱ non agnoſcunt *Gr. Ar. C.* recte. W.

[Ὡς ἀπὸ μεταφορᾶς) Suid. in μετέωρος habet: ἐκ μεταφορᾶς. Mox e codd. Caſſ. Roſtg. Baſ. et Aug. vt et e Suida addidi τῆς ante γῆς. Scholiaſtes Aug. cod. ad v. τὸ μὲν δεξιὸν — habet τῆς φάλαγγος τὸ ἄκρον ἢ πολέμου μέρος.] G.

Τὸ δὲ ἄλλο] n. μέσον καὶ εὐώνυμον κέρας. Mox τρία τέλη, i. e. μέρη, drey Geſchwader. G.

Ἑκατέρωθεν ἤρθη] Laudat *Suidas* in σημεῖα. WASS. Vid. *Lipſ.* IV. de Milit. Rom. Dial. vlt. *Kuſterus* ad Suidam non recte adnotat, locum illum e Cap. LXIII. huius libri eſſe. DUCK.

[Περὶ τὸν καιρὸν) E Caſſ. recepi pro παρὰ, περὶ. Suid. qui hoc Schol. exſcripſit in σημεῖα ἐρθῆναι, habet κατὰ.] G.

[Τὰ σύμβολα, ἤρχοντο) Suid. l. c. addit voc. σύμβολα, v. μάχης. Non opus eſt, addi h. l. τὸ μάχης. Scholia ad verba Τὰς Ἀθηναίας, it. Ἐπὶ τῶν καταστρωμάτων — ad οὐκ ὁμοίως inſerui e cod. Aug.] G.

Ἐπὶ τῶν καταστρωμάτων] *Auf dem Verdecke.* In cod. Aug. explicatur: σανιδωμάτων. G.

Ἀπειρότερον — παρεσκευασμένοι] *Sine arte* (τεχνικῇ) *inſtruendae aciei nauali.* Mox τῇ μὲν τέχνῃ, οὐκ ὁμοίως, it. ᾧ μὲν τοπλέον ἢ ἐπιστήμῃ. G.

Οὐκ ὁμοίως] Sc. καρτερὰ, non ita, minus valens arte; aut aduerb. pro adiect. ὁμοία, arte impar, deterior. BAVER.

Προσφερὴς] i. e. ὁμοία. Sic in Aug. explicatur. Suid. προσφερεῖς, ὁμοίως. G.

omnibus ad pugnam neceſſariis expleuerunt, quibus praeerant Miciades, Aeſimides, et Eurybatus, et caſtra metati ſunt in vna inſularum, quae Sybota vocantur; aderant autem *ipſis* et decem Atticae naues. Ipſorum vero peditatus erat in Leucimna promontorio, et *cum eo* mille grauis armaturae milites, quos Zacynthii auxilio ipſis miſerant. In *proxima* vero continente Corinthiis quoque praeſto erant multi de barbaris, qui opem *ipſis* tulerant. Nam qui continentis illam partem incolunt, illis ſemper ſunt amici.

48. Corinthii vero, poſtquam *res omnes ad pugnam neceſſariae* paratae fuerunt, ſumtis trium dierum cibariis, a Chimerio noctu ſoluerunt eo animo, vt proelium nauale committerent; primoque diluculo nauigantes, Corcyraeorum naues altum tenentes et contra ſe venientes conſpexerunt. Vbi vero in mutuum conſpectum venerunt, aduerſam aciem inſtruxerunt, atque in dextro Corcyraeorum cornu Atticae naues collocatae fuerunt, alterum vero ipſi tenuerunt, factis tribus nauium agminibus, quorum ſingulis ſinguli praetores, qui tres erant, imperabant. Hunc igitur in modum Corcyraei aciem inſtruxerunt. At apud Corinthios dextrum cornu tenebant naues Megarenſes, et Ambracienſes. In medio vero *agmine* reliqui ſocii, * vt cuique forte obtigerat, poſiti fuerunt. Siniſtrum vero ipſi Corinthii tenebant cum velociſſimis quibusque nauibus, oppoſiti Athenienſibus et dextro Corcyraeorum *cornu*.

49. Poſtquam vero ſigna vtrinque ſunt ſublata, concurrentes proelium nauale commiſerunt, multos vtrique grauis armaturae milites, multos ſagittarios, et iaculatores in foris *ac tabulatis nauium* habentes, vetuſto adhuc more imperitius inſtructi. Acre quidem erat hoc nauale proelium, ſed non etiam pariter artificioſum: at pedeſtri pugnae ſimilius. Nam vbi inter ſe confligere coepiſſent, non facile diuelli poterant, cum prae multitudine turbaque nauium, tum etiam quod ad victoriam obtinendam maxime confidebant militibus ſuper *nauium* tabulatis, qui nauibus quietis pugnam ſtatariam committebant. Nullae autem nauium perruptiones erant; ſed animis et robore magis, quam ſcientia, pugnabant. Vbique igitur magnus tumultus, et proelium valde turbulentum erat; in quo naues Atticae, quae Corcyraeis, ſicubi *ab hoſte* premerentur, praeſto erant, metum quidem hoſtibus incutie-

* Vt ſinguli (ſcilicet ἐτάχθησαν) iuſſi ſunt conſiſtere in acie. *Aemilius Portus.* HVDS.

Χειμέριον ὀλιγόστι. Σύβοτα] τρεῖς εἰσιν αὗται αἱ νῆσοι μικραὶ, σὺς ἔχουσαι πολλάς. Τῇ Λευκίμνῃ] ἀκρωτήριον Κερκύρας ἡ Λευκίμνη. Μετεώρως τε] ἀντὶ τοῦ πελαγίως, καὶ μὴ ἐπ' ἀγκυρῶν ἰσαμένας, ἀλλ' ἀπεχούσας τῆς γῆς. ὡς ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀπεχόντων τῆς γῆς, καὶ ἐν ὄρει ὄντων. ἢ παρὰ τὸ ἀφεῖναι τὴν γῆν, καὶ περὶ τὸν πέρα λοιπὸν εἶναι. Ἐπὶ μὲν τὸ δεξιὸν] τὸ σχῆμα ἔκφρασις. Τὰς Ἀθηναίας] ἐνόμιζον γὰρ καὶ τὰς Ἀθηναίας πολεμεῖν. Ἐπειδὴ τὰ σημεῖα ἑκατέροις] σύμβολά τινα εἶχον περὶ τὸν καιρὸν τῆς μάχης δεικνύμενα. καὶ ὅτε μὲν ἀνετείνετο τὰ σύμβολα, ἤρχοντο τῆς μάχης· ὅτε δὲ κατεσπῶντο, ἐπαύοντο. Ἐπὶ τῶν καταρρωμάτων] σανιδωμάτων. Τῷ παλαιῷ τρόπῳ] τῷ κατὰ τὰ μυθικά. Οὐχ ὁμοίως] τὸ καρτερὸν ἀπὸ κοινοῦ. Ἡσυχάζουσῶν τῶν νεῶν] ἀντὶ τοῦ, μὴ ναυμαχούντων. Διέκπλοι δ' ἂν ἦσαν] διέκπλους ἐστὶ τὸ ἐμβαλεῖν, καὶ πάλιν ὑποσρέψαι, καὶ αὖθις ἐμβαλεῖν.

Τοῖς ἐπὶ τῷ καταρρώματος ὁπλίταις] Vid. *Scheffer.* II. de Re nauali 5. Διέκπλους, de quibus mox, rurſus dicit in pugnis naualibus, II, 89. VII, 36. et 70. Et ſic ſaepe alii. Vid. *Kuhn.* ad Polluc. I, 153. et *Scheffer.* III. de Milit. Nau. 6. coque etiam pertinent, quae adnotauit *Freinſhem.* ad Flor. II, 2. in fin. *Suidas* in διέκπλοι deſcripſit ſcholia ad h. l. ſed verba illa καὶ διασχίζειν τὴν τῶν ἐναντίων τάξιν, quae *Kuſterus* in ſcholiis non legi dicit, ſunt e *Scholiaſte* ad II, 89. DVCK.

Διέκπλοι ἂν ἦσαν] *Durch die Schiffe durchzuſchlüpfen und andere Nebenwendungen zu machen.* Infra διεκπλεῖν, c. 50. *nauigando pertransire et praeterire.* GOTTL.

Διέκπλοι] V. c. vt nauis procurrens extra ordinem e medio, vel ab alterutro cornu, inſinuaret ſeſe ordini nauium hoſtilium, aut, per medias elapſa, a tergo adoriretur aliam aut perſequeretur. BAVER.

[Διέκπλους) Quae habet Suid. in διέκπλους, partim hic, partim L. II. c. 89. leguntur. v. Duck. Kuſterum fugiebat hic locus e L. II. quod neſciebat, vnde haberet Suidas τὸ διασχίζειν τὴν τῶν ἐναντίων τάξιν. Schol. ad Μάχης δὲ οὐκ ἦρχον δεδιότες deeſt in Caſſel. et Aug.] G.

Ἐν ᾗ αἱ Ἀτλικαὶ] Hic *Thucydides* περὶ τῶν Ἀθηναίων νεῶν τὸν λόγον ποιούμενος, πρὸς τὰς αὐτῶν στρατηγὰς μετέβη. *Schol ad Sophocl.* p. 219, 225. *Ed. Steph.* HVDS. Ἐν ᾗ — Ἀθηναίων] Haec laudans *Schol.* Sophoclis ad Antig. 133. ἐκεῖνος, inquit, περὶ τῶν Ἀθήνηθεν νεῶν τὸν λόγον ποιούμενος, ἔτρεψε τὸν λόγον πρὸς τὰς αὐτῶν στρατηγάς. εἶπαι habet pro εἰ πη, hinc corrigendus, et τοῖς ἐναντίοις omittit contra MSS. *Idem* ad verſ. 266. εἴ πη agnoſcit, atque etiam τοῖς ἐναντίοις· ſed vtroque loco παραγενόμεναι perperam exhibet. Supra p. 98. antep. *Gr.* τε καὶ ὁμῶς· ita ter hac in pagina; proinde in textum non recepi. Idem v. 14. delet copulam. WASS.

τοῖς ἐναντίοις, μάχης δὲ ὄπ ἦρχον δεδιότες οἱ στρατηγοὶ τὴν πρόῤῥησιν τῶν Ἀθηναίων. μάλιστα δὲ τὸ δεξιὸν κέρας τῶν Κορινθίων ἐπόνει. Οἱ γὰρ Κερκυραῖοι εἴκοσι ναυσὶν αὐτὸς τρεψάμενοι, καὶ καθαδιώξαντες [s] σποράδας ἐς τὴν ἤπειρον, [t] καὶ μέχρι τοῦ στρατοπέδου πλεύσαντες αὐτῶν, καὶ [v] ἐπεκβάντες, ἐνέπρησάν τε τὰς σκηνὰς ἐρήμους, καὶ τὰ χρήματα διήρπασαν. ταύτῃ μὲν [x] ὧν οἱ Κορίνθιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἠσσῶντό τε, καὶ οἱ Κερκυραῖοι ἐπεκράτουν. ἡ δὲ αὐτοὶ ἦσαν οἱ Κορίνθιοι, ἐπὶ τῷ εὐωνύμῳ, πολὺ εἰκῶν, τοῖς Κερκυραίοις τῶν εἴκοσι νεῶν ἀπὸ ἐλάσσονος πλήθους ἐκ τῆς διώξεως ἀ παρῆσαν. [y] οἱ δ' Ἀθηναῖοι ἐρῶντες τὰς Κερκυραίας πιεζομένας, μᾶλλον ἤδη ἀπροφασίστως ἐπεκέρουν, τὸ μὲν πρῶτον ἀπεχόμενοι, ὥστε μὴ ἐμβάλλειν τινί· [z] ἐπειδὴ δὲ ἡ τροπὴ [a] ἐγίγνετο λαμπρᾶς, καὶ ἐνεκεινῆτο οἱ Κορίνθιοι, τότε δὴ ἔργῳ πᾶς εἶχετο ἤδη καὶ διεκέκριτο ἀδὲν ἔτι, ἀλλὰ [b] ξυνέπεσον ἐς τοῦτο ἀνάγκης, ὥστε ἐπιχειρῆσαι ἀλλήλοις τὰς Κορινθίας καὶ Ἀθηναίας.

ν'. Τῆς δὲ τροπῆς γενομένης, οἱ Κορίνθιοι τὰ σκάφη μὲν οὐκ εἶλκον ἀναδήμενοι τῶν νεῶν ἃς καταδύσειαν, πρὸς δὲ τὰς ἀνθρώπους [c] ἐτράποντο, φονεύειν διεκπλέοντες μᾶλλον ἢ ζωγρεῖν· τάς τε [d] αὐτῶν

s Ἐς τὴν σποράδας ἤπειρον *Ar. C.* Σποράδας εἰς *Caſſ.* Aug. t Καὶ deeſt *Reg. Caſſ.* Aug. v Ἀπεκβάντες *Caſſ.* et in marg. manu rec. γρ. ἐπεκβάντες. x οὖν deeſt *Ar. C. Gr.* y οἱ δὲ *Baſ. Gr.* z Ἔπειδὴ δὲ *Reg. Caſſ.* Aug. a Ἐγίνετο *Cl. Reg. Caſſ.* Aug. b Συνέπεσον *Marg.* non probat *Steph. Reg. Caſſ. Vaſc.* Aug. c Ἐτράκοντο φονεύειν, commate omiſſo, Aug. Niſi poſt ἐτράποντο interpungatur, ſcribendum cenſet *Steph.* πρὸς δὲ τὰ τὰς ἀνθρώπους ἐτράποντο φονεύειν. d Αὐτῶν *Cl. Caſſ. Gr.* Aug.

[Οὐκ ἦρχον) Schol. refert ἦρχον ad naues, et videtur innuere, nomin. δεδιότες — στρατηγοὶ pro gen. conſequentiae poſitos. Sed quisque videt ἦρχον referri ad στρατηγοί. Stephanus anacoluthiam orationis, Noſtro familiarem, fingit: ſed difficultatem quaerit, vbi nulla eſt. Eadem monet Duckerus.] GOTTL.

Ἐπόνει] Sic Sall. in Catil. 60. *laborare*, vbi Cortius h. l. non praetermiſit. G.

Nil ſolemnius Liuio, quam vt voc. *laborandi* vtatur de periculo in pugna; pro quo et *premi* ſubinde ponit: quo et Noſter vtitur c. 49. πιεζομένους, ſi talia notari in Thuc. placet. Vix attinebat, notari, vt tralatitium. BAVER.

Ταύτῃ] Huc ſpectat *Libanius* Parentatione in *Iulianum* Imp. p. 252. WASS. In *Caſſ.* eſt ſcholion ad ſupplendam ellipſin, ἐν τῇ μερίδι. DVCK.

[Δῆλον ὅτι) Ita recepi pro δηλονότι, monente Steph., ſaepiſſime peccarunt librarii in h. v., veluti Plat. Menex. c. 1.] G.

[Κορινθίων) Ex Aug. et Baſ. repoſui Κορινθίων, pro Ἀθηναίων, vt vidit iam Stephanus. Pro ἀφείλοντο idem Steph. malebat ἐτρέψαντο. Ceterum in Aug. pro νεῶν eſt νηῶν, pro νῆας eſt νέας, et pro ἀφείλοντο eſt ἀφέλκυντο. G.

Ἀπροφασίστως] *Sine haeſitatione, inculpate, citra reprehenſionem* (tanquam foedus violarent) *ſe iam ipſis poſſe opem ferre.* Stephanus ſine cauſſa reprehendit h. l. Scholiaſten. vid. Abreſch. Dil. p. 52. G.

Qſ. ſine exceptione, ſine diſcrimine, defenderent tantum, an impugnarent; libere, remota ſpecie defenſionis directo et ſimpliciter hoſtem exhibebant: *ohne Weitläuftigkeit, ohne weiteres Bedenken, oder Umſtände.* BAVER.

Διεκέκριτο ὐδὲν ἔτι] *Man machte weiter keinen Unterſchied, man war nicht länger zurückhaltend.* G.

Διεκέκρ. cūd.] Diſcrimen ſublatum erat, defenſuri, an impugnaturi veniſſent: Corcyraei, an ipſi Athenienſes, hoſtes eſſent. B.

Ξυνέπεσον] Non video, qui admitti poſſit ξυνέπεσον. STEPH. In *Reg.* et *Caſſ.* adſcriptum erat ſcholion τὰ πράγματα. DVCK.

Ξυνέπεσε] Recepi optimam lectionem pro ξυνέπεσον· ſcil. πράγματα, quod ſupplet Schol. Caſſ. et Aug. qui ita quoque in ſuis codd. habuere. G.

Non mutaui lectionem a B. Gottl. receptam; quae tamen cur magis altera probetur, non video; et cum Steph. praeterlerim, ξυνέπεσον, nempe Athenienſes. Plures ita legunt; et Scholion mancum videtur, quod incipiat, ἤγουν τὰ πράγματα· illud ἤγουν, aut, vel ſatis arguat, aliquid praemiſſum intercidiſſe. B.

[Ξυνέπεσε — ἀνάγκης) Hoc caput praefixi praeeuntibus codd. Caſſ. Roſig. et Aug.] G.

[Σχετλιάζων) Ineptum hoc Schol. merito reprehendunt Steph. et Grammius.] G.

Ἀναδήμενοι] Vid. *Kuhnium* ad *Pollucem* I, 125. *Aeſchylus* Perſ. 418. ὑπτιῶτο δὲ ΣΚΑΦΗ ΝΕΩΝ, etc. vid. locum. WASS. Clar. *Waſſe* hic deleuerat diſtinctiones poſt εἶλκον et ἀναδόσειαν. *Kuhnius* ita diſtinguit: τὰ σκάφη μὲν οὐκ εἶλκον ἀναδήμενοι τῶν νεῶν, ἃς καταδύσειαν πρὸς· δὲ τὰς ἀνθρώπους ἐτράποντο etc. Vt *Thucydides* dicat, Corinthios non pro more traxiſſe religatas a ſuis puppibus ſcaphas hoſtium, ſed potius ad caedem hominum, demerſis nauibus, ſe contuliſſe. Ita σκάφη νεῶν per periphraſin erunt ναῦς, vt apud *Aeſchylum* quoque exponit *Scholiaſtes*. Idque etiam ſuſpicabatur *H. Stephanus* in Theſ. prolato loco *Euripidis*, in quo σκάφος νεὼς pro naui dicitur: quod verum puto. Nam ſi hic σκάφη pro alueis nauium accipias cum *Scholiaſte*, non facile dictu eſt, quomodo aluei nauium ſubmerſarum a puppibus victricium religari potuerint. Scribit ille quidem ad Cap. 54. et ex eo *Suidas* in καταδύσαντες, καταδῦναι hic non eſſe *deprimere* naues, ſed *lacerare*. Verum haec expoſitio, vt ibi adnotat *Stephanus*, merito in dubium vocari poteſt, nec facile vllius probati Scriptoris teſtimonio confirmari poterit. Illa autem, quae ſequuntur, ἃς καταδύσειαν, per ellipſin erunt exponenda, hunc in modum, vt mihi videtur: conuerſi ad caedem hominum, *qui fuerant in nauibus*, quas ſubmerſerant, quique, malis, antennis, tabulisue arreptis, per mare ferebantur. Sed tota ſtructura orationis valde intricata eſt. Morem religandi puppibus naues captiuas ſaepe memorant *Thucydides* et omnes alii. vid. *Xenoph.* I. Graec. pag. 445. *Liu.* XXX, 10. 24. DVCK.

Σκάφη — οὐκ εἶλκον — ζωγρεῖν] Ordo verborum, ab Abreſch. conſtitutus, hic eſt: Τῆς τροπῆς γεν. οἱ μὲν Κερ. οὐκ εἶλκον τὰ σκ. τῶν νεῶν, ἃς καταδύσειαν, ἀναδ. (αὐτὰς) ἀλλὰ διεκπ. (αὐτὰς) ἐτράπ. μ. πρὸς (τὸ) φον. τ. ἀνθρ., ἢ ζωγρεῖν. Duckerus et alii intricatam ſtructuram huius loci notant, quae eſt ab hyperbato: τὰ σκ. μ. οὐκ εἶλκον ἀναδ. τ. ν. ἃς καταδύσειαν. quo

bant: sed proelii initium non faciebant, quod *earum* praefecti metuerent Athenienſium interdictum. Dextrum autem Corinthiorum cornu maxime laborabat. Corcyraei enim, cum eos XX nauibus in fugam vertiſſent, et diſperſos ad continentem vſque perſequuti fuiſſent, et vſque ad eorum caſtra nauigaſſent, et in terram deſcendiſſent, tentoria deſerta incenderunt, et pecunias diripuerunt. Hac igitur in parte Corinthii eorumque ſocii vincebantur, et Corcyraei vincebant. At in ſiniſtro, vbi ipſi Corinthii erant, longe ſuperiores erant, quia ex minore numero XX naues Corcyraeorum in hoſte perſequendo occupatae aberant. Athenienſes vero cum Corcyraeos premi viderent, iam minus diſſimulanter *illis* opem tulerunt: primum quidem ab omni impreſſione in aduerſarios facienda ſibi temperantes. Sed poſtquam *Corcyraei* in fugam apertam, *minimeque dubiam* ſe dederunt, et Corinthii *illis* inſtare coeperunt, tunc vero vnusquisque manum ad opus admouit, nec vllum amplius erat diſcrimen: ſed eo neceſſitatis ſunt compulſi, vt Corinthii et Athenienſes inter ſe manus conſererent.

50. Sed verſis in fugam hoſtibus, Corinthii alueos nauium, quas demerſerant, religatos non traxerunt: at transcurrentes, ad homines potius trucidandos, quam viuos capiendos, ſe conuerterunt.

Μάχης δὲ οὐκ ἦρχον δεδιότες] οὐκ ἦρχον αἱ νῆες μάχης, τῶν στρατηγῶν δεδιότων τὴν πρόῤῥησιν. Ἀπὸ ἑλάσσονος πλήθους] ἐπειδὴ γὰρ ἐξ ἀρχῆς τὸ πλῆθος τῶν Κερκυραϊκῶν νεῶν ἔλασσον ἦν τῶν Κορινθιακῶν, δῆλον, ὅτι, τῶν εἴκοσι ἀναχωρησασῶν ἐκ τῆ πολέμω, πολὺ ἐλάττονες ἐγένοντο οἱ Κερκυραῖοι, καὶ τὰς τῆ δεξιῆ κέρως νῆας τῶν Κορινθίων ἀφείλοντο. Ἀπροφασίστως] ἀνενδοιάστως, ἀνεγκλήτως. Ξυνέπεσε ἐς τοῦτο ἀνάγκης] ἦγεν τὰ πράγματα. Ἐπιχειρῆσαι] σχετλιάζων ταῦτα λέγει, ὅτι οἱ ἔνσπονδοι οὕτως ἦλθον εἰς χεῖρας. Σκάφη μὲν ὦχ εἶλκον] σκάφη καλεῖ τὰ κοιλώματα τῶν νεῶν, ἃ ἡμεῖς γάστρας καλέμεν. Ἃς καταδύσειαν] Ἀττικῶς, ὧν κατέδυον. Ἐτράποντο, φονεύειν] τὸ ἁμὸν τῶν Κορινθίων ἀγλοΐ. Τὰς τε αὑτῶν φίλας] Μεγαρέας καὶ Ἀμπρακιώτας φησί. τὸ ἑξῆς, τὰς

ſoluto, nulla videtur eſſe difficultas. Artic. ante infinitiuum, quem ſuppleuimus, ſubinde omittitur, vt mox fin. c. δείσαντες — μὴ — αἱ σφ. νῆες ὀλίγαι ἀμύνειν ὦσι· niſi forte poſt ἐτράποντο, abſorptus eſt articulus. Plura exempla huius generis collegit Abreſch. Dil. p. 53. Καταδύειν autem h. l. non eſt *ſubmergere*, vt vertunt interpretes; ſed τιτρώσκειν, vt Schol. ad c. 54. explicat, memor huius loci: καταδύσαντες, ἀντὶ τῦ τρώσαντες — τοιῦτο δέ ἐστι καὶ τὸ, ἃς καδύσειαν. Interdum διαφθείρειν et τραυματίζειν Graeci dicunt, *corrumpere, ad nauigandum inutiles reddere*, ſ. perforare naues. cf. Abreſch. ad L. II. 92. p. 266. Mecum facit etiam Heilmanus, p. 58. Ἀναδέμενοι in Scholio interlineari cod. Aug. explicatur: ἀναπλεκόμενοι, ἀναδεσμεύοντες. Quod autem Noſter ἃς καταδύσειαν pro ὧν dixit, quae conſuetudo eſt Atticorum, vt Scholiaſtes notat; hoc factum videtur, vt Abreſchio in Dil. ad h. l. placet, propterea, vt pateret, ἐν περιφράσει dictum eſſe τὰ σκάφη τῶν νεῶν, (quae non ſunt ſcaphae nauium ſubmerſarum, vt male vertit Enenkel, ſed carinae nauium, vel *ipſae naues*) vitaretque amphiboliam. Sed ſimplicius videtur dicere, Thucydidem h. l. neglexiſſe atticiſmum, vt fecit L. II. 51. ταπεινὴ ὑμῶν ἡ διάνοια ἐγκαρτερεῖν ἃ ἔγνωτε, pro οἷς. Pro νεῶν ἃς καταδύσειαν legendum videtur Reiskio in Diluc. Abreſch. p. 54. τῶν νεῶν, ἀλλὰ κατέδυσαν, haud dubie quod καδύειν *ſubmergendi* vi caperet. Sed in anim. ad h. l. p. 10. καταδύειν ναῦν dicit, non modo eſſe, *demergere vndis nauem hoſtilem perforatam, ſed etiam exarmare et ſubigere, ita vt in poteſtate tua ſit, et tu eam abducere poſſis.* Caeterum hunc locum laudauit Gregor. de dial. p. 23. vid. adnot. ad Schol. G.

Τὰ σκάφη εἶλκ. ἀναδ. τῶν νεῶν, ἃς καταδ.] Si καταδύειν non debet eſſe *ſubmergere*, ſed *perforare*, quod alterum mihi non probatur, vt alienum a natura vocabuli; ſi tamen ſit ordo verborum ſimpliciter erit: οὐχ εἶλκον τὰ σκάφη, ἀναδούμενοι (ἐκ, vel ἀπὸ, quod et in ἀπαρτᾶν, *ſuſpendere*, omitti ſolet,) τῶν νεῶν, ἃς κατ. Sed plane ſuam vim ſeruet voc. καταδύειν, et εἶλκον ἀναδούμενοι eſt quaſi pro vno vocabulo, modum trahendi ſignante: religatas trahebant religando, nempe a ſuis nauibus, ſecum abduxerunt. Sed aliud rei ſubeſt, cur hoc factum neget Thuc. nempe, veluti faciendum fuerit, vel vtilitatis cauſſa, vel moris. Scilicet moris fuiſſe poſſit, vt captarum, vel demerſarum nauium ſcaphas ſuſpenderent a ſuis nauibus, victoriae ſignum, quaſi ſpolia nauis. Quod autem ἃς dixit pro ὧν, neque Atticismus eſt, cum et Attici ſoleant reſpicere caſum priorem, neque e periphraſi ab Abreſch. ficta, ſed, quia promiſcuum eſt, et vtrumque licet: vt c. 5, 2. αἰγιμαλώτων — ΟΥ͂Σ εἶχον, non Ω͂Ν. BAVER.

[Γάστρας] Sic recepi ex Aug. et Baſ. pro γαστέρας. In Aug. poſt σκάφη eſt μέν. Roſtg. habet γάστρας, male. Suid. vero in σκάφη, vt cod. Aug. cf. Poll. I, 87. τὸ ἔδαφος τῆς νεώς, κύτος καὶ γάστρα. Duckerus excitat Euſtath. Od. E. p. 1532. Hom. Il. Σ. 348. vbi γάστρα τρίποδος, et Euſtath. γάστρην τρίποδος, τὴν κοιλότητα λέγει, τὴν οἷον γαστέρα.] G.

[Ἀττικῶς, ὧν κατέδυον) Parum recte haec cepit Steph., quod putat, Scholiaſten innuere, atticum eſſe καταδύσειαν pro κατέδυον, item Scholiaſten legiſſe in ſuo libro ὧν pro ἃς. Atticismus eſt in ὧν, v. not. Scholiaſten non legiſſe ἄν, apparet e Schol. ad c. 54. vbi repetit verba: ἃς καταδύσειαν. Auctore tamen Gregorio, de dial. l. c., τὸ καταδύσειαν, atticum eſt, pro κατέδυον, et Koen. confirmat exemplis, v. c. e Noſtro II, 5. ὅτι ὥτε τὰ πεποιημένα ὁσίως δράσειαν. Grammius vero ad h. l. negat, καδύσειαν eſſe pro κατέδυσαν vel κατέδυον poſitum; Scholiaſten velle, atticum eſſe ὧν pro ἃς· optatiuum adhibitum eſſe, quod de hac περιτάσει ipſe Thucydides iudicet, hoc ſenſu: „Corinthii alueos nauium, quas demerſiſſent, (l. *perdidiſſent*) religatos, trahere ſecum tunc neglexerunt.“ Argute nimis. Καταδύσειαν poſitum eſſe pro κατέδυον, ſ. κατέδυσαν attice crediderim. (v. Greg. de dial. p. 23.) Sed Scholiaſten hoc dixiſſe, cum Grammio et Abreſch. Dil. p. 54. nego.] GOTTL.

Πρ. τ. ἀνθρ. ἐτρ. διεκπλ. φον. rel.] Neſcio, qui ferri poſſit ordo ab Abreſch. inſtitutus, cum πρὸς referatur ad ἀνθρώπους. Nimirum hoc eſt, verbis vim facere. Ordo eſt ſimpliciſſimus:

φίλως (ἐκ [c] ἡσθημένοι, ὅτι [f] ἥσσηντο οἱ ἐπὶ τῷ δεξιῷ κέρα) ἀγνοοῦντες ἑκάτεροι. πολλῶν γὰρ νεῶν ὄντων ἀμφοτέρων, καὶ [h] ἐπιπολὺ τῆς θαλάσσης [i] ἐπεχόντων, ἐπειδὴ ξυνέμιξαν ἀλλήλοις, ὰ ῥᾳδίως τὴν διάγνωσιν ἐποιοῦντο, [k] ὁποῖοι ἐκράτουν, ἢ ἐκράτουντο. ναυμαχία γὰρ αὕτη Ἑλλησι πρὸς Ἕλληνας νεῶν πλήθει μεγίστη δὴ τῶν πρὸ [l] αὐτῆς γεγένηται. ἐπειδὴ δὲ κατεδίωξαν τὰς Κερκυραίους οἱ Κορίνθιοι ἐς τὴν γῆν, πρὸς τὰ ναυάγια καὶ τοὺς νεκροὺς τοὺς σφετέρους ἐτράποντο· καὶ τῶν πλείστων ἐκράτησαν, ὥστε [m] προσκεκομίσθαι πρὸς τὰ Σύβοτα, [n] οἷ αὐτοῖς ὁ κατὰ γῆν στρατὸς τῶν βαρβάρων προσεβεβοηθήκει. ἔστι δὲ τὰ Σύβοτα, τῆς Θεσπρωτίδος λιμὴν ἔρημος. τοῦτο δὲ ποιήσαντες, αὖθις ἀθρισθέντες ἐπέπλεον τοῖς Κερκυραίων. οἱ δὲ ταῖς [o] πλείοσι, καὶ ὅσαι ἦσαν λοιπαὶ μετὰ τῶν Ἀττικῶν νεῶν, καὶ αὐτοὶ [p] ἀνεπέπλεον, δείσαντες, μὴ ἐς τὴν γῆν σφῶν πειρῶσιν ἀποβαίνειν. [q] ἤδη δὲ ἦν ὀψέ, καὶ [r] ἐπεπαιάνιστο [s] αὐτοῖς ὡς ἐπίπλουν, καὶ οἱ Κορίνθιοι ἐξαπίνης πρύμναν ἐκρούοντο, καταδύοντες εἴκοσι ναῦς Ἀθηναίων προσπλεύσασ· ἃς ὕστερον τῶν δέκα βοηθὰς ἐξέπεμψαν οἱ Ἀθηναῖοι, δείσαντες (ὅπερ ἐγένετο) μὴ νικηθῶσιν οἱ Κερκυραῖοι, καὶ αἱ σφέτεραι δέκα νῆες ὀλίγαι ἀμύνειν ὦσι.

ναί. Ταύτας δὴ προιδόντες οἱ Κορίνθιοι, καὶ ὑποτοπήσαντες ἀπ' [t] Ἀθηνῶν εἶναι ἐκ ὅσας ἑώρων, ἀλλὰ πλείους, [v] ἐπανεχώρουν. τοῖς δὲ Κερκυραίοις (ἐπέπλεον γὰρ μᾶλλον ἐκ τοῦ φανεροῦ) ἐκ ἐφαίνοντο,

[c] Αἰσθόμενοι *Cl. Reg.* Aug. ἐπαθόμενοι *Caff.* [f] Ἧσσοντο *Dan.* ἡσσῶντο *Gr.* ex emendatione, fuerat Ἥσσητο. [g] Ὁπόσοι νεῶν *Dan.* Mosqu. [h] Ἐπὶ πολὺ *Caff.* Aug. [i] Ἀπεχόντων *Gr.* a correctore, quod fuerat ἐπεχουσῶν. [k] Ὁποῖοι ἐκρατοῦντο *Ar. C.* ita vt desint illa, ἐκράτουν, ἢ. *Dan.* Mosqu. [l] Ἑαυτῆς *Marg. Gr. Cl. Flor. Reg. Caff. Vasc.* Aug. [m] Κομίσαι *Ar. C. Dan.* Mosqu. [n] Οἱ *Marg. Ar. C. Camer. Gr. Dan.* [o] Πλοίοις *Reg.* [p] Ἀντέπλεον *Cl. Caff. Dan.* et ab emendatore *Gr.* Aug. [q] Ἤδη δ' ἦν. *Gr.* [r] Ἐπεκελεύετο *Marg.* Ἐπαιώνιστο *Caff.* Aug. Sed manu rec. corr. ἐπεπαιάνιστο. [s] Αὐτοῖς ὡς ἐπίπλουν *Marg.* 1. Καὶ ὡς ἐς ἐπίπλουν *Marg.* 2. quod probat *Steph.* Ὡς ἐς ἐπίπλουν *Cl.* ex emendatione. Sic et *Reg.* cod. Baf. et Mosqu. Ὡς ἐπὶ πλεῖν *Caff.* Paullo poſt *Idem* perperam μὴ κινηθῶσιν. [t] Ἀθηναίων *Dan.* Mosqu. [v] Ἐπανεχώρουν *Ald. Baſ. Reg. Caff. Dan. Gr.* Aug.

διεκπλ. ἐτράπ. πρὸς τοὺς ἀνθρ. φονεύειν μᾶλλον ἢ ζωγρεῖν ſcil. αὐτοὺς, pro, φονεύσοντες, ζωγρήσοντες, vel ſuppleto ὥστε. Satis notum eſt, Infinitiuum ſaepius notare *conſilium* facti, quod ſignificet verbum, a quo pendeat Infinit. v. Ind. voce. Infinit. et Philol. Th. Paull. p. 64. Ita Actor. 10, 33. πάρεσμεν ἀκοῦσαι, et 4, 27. 28. συνήχθησαν — ποιῆσαι. BAVER.

Διεκπλέοντες] Reisk. in anim. ad h. l. malit διακελεύοντες, *inuicem ſeſe adhortantes*, quanquam vſitatius ſit διακελευόμενοι. Sed non veriſimile eſt, librarios faciliorem lectionem in difficiliorem mutaſſe. GOTTL.

[Φησὶ] Deeſt in Aug. Mox in eodem cod. ad οἱ ἐπὶ — notatur: οἱ ἄρθρον ὑποτακλικῶς.] G.

Ναυμαχία γὰρ αὕτη] Reisk. in Dil. Abreſch. p. 55. corrigit ναυμ. ἄρα — GOTTL.

Ναυμ. γὰρ] Si γὰρ ſuam vim obtinet: refertur ad magnitudinem caedis, et concurſum tot nauium, ante memoratum; poſſit tamen eſſe pro καὶ, vel οὖν, et μεγίστη pro μείζων. B.

Ναυάγια] Agn. *Suidas* in ναυάγιον. Sic noſter Lib. VII. p. 425. atque ita laudat *D. Halicarn.* p. 150. ita loquitur *Xenophon.* WASS.

[Λέγεται] Deeſt in Caſſ. et Aug.] G.

[Ἀποκλασθῇ] Sic e Suida correxi (v. ναυάγιον) pro ἀπολεσθῇ, quod manifeſte corruptum eſt. In codd. Caſſ. Roſtg. Baſ. et Aug. legitur ἀπόληται. Poſt λέγεται, addidi e Caſſ. et Aug. quae ſequuntur. In Roſtg: legitur modo: νῦν δὲ δὲ. εἰρ. et in Aug. δὲ νῦν δὲ δεύτερος εἰρηκε.] G.

[Δηλονότι] Deeſt in Aug., vt et Schol. ad Προσκεκομίσθαι.] G.

Οἱ αὐτοῖς] Particula margini adſcripta pro οἷ magis placet, quum motum ad locum ſignificet. STEPH. Debuerat dicere, quum οἷ motum ad locum ſignificet. Sed ſatis apparet, alteram lectionem ei magis placuiſſe, quod etiam *Haaſ.* adnotarat. DUCK.

Οἷ αὐτοῖς ὁ στρατὸς προσεβεβοηθήκει] i. c. παρῆν, *aderat, praeſto erat*, εἰς τὸ βοηθεῖν. Sic c. 47. παραβοηθεῖν. v. Abreſch. Auct. p. 223. Marg. Ald. Vin. habet ad οἷ, ἢ οὖ. G.

Καὶ ὅσαι] Reisk. in anim. delet καὶ. G.

[Τυγεῖς —) Parum accurate, vt monet Grammius; potius quae auferri poterant, etſi nec ſatis ὑγιεῖς nec πλοῖμοι erant.] G.

[Ὡς) In Baſ. cod. eſt ὅτι.] G.

[Τὸ γὰρ) Steph. malit legi: τὸ γὰρ ὀψὲ ε. τ. ἑ. vel: τοῦτο γὰρ ε. τ. ἑ. Hoc veriſimilius eſt.] G.

Ἐπεπαιώνιστο] Habes ἐπεπαιώνιστο apud *Scholiaſtem* (etſi alterum verbum frequentius occurrat) quamuis autem ὡς ἐπίπλουν apud eundem legamus, ſcripſiſſe tamen ὡς ἐς ἐπίπλουν ſuſpicor. STEPH. Etſi Graeci non παιῶνα, ſed παιᾶνα ᾄδειν dicunt, tamen promiſcue παιωνίζω et παιανίζω vſurpant. *Stanl.* ad Aeſchyl. Sept. cont. Theb. v. 274. cui adſentior. Ita *Aeſch.* l. d. *Ariſtoph.* Equit. 1315. et Pac. 554. *Lucian.* Zeux. p. 583. *Thucydid.* IV, 96. et ſaepe alibi. vid. Ind. ſed tamen apud eum omnibus locis ſcriptura variat. DUCK.

Καὶ ἐπεπαιώνιστο] *Et clamorem ſuſtulerant ad congrediendum tum hoſte.* Nos dicimus: Man hatte ſchon das Feldgeſchrey zum Angriff erſchallen hören. De verbo παιωνίζειν v. quos Duck. laudat. Diodorus L. XIII. p. 553. ſcribit παιανίζω. vtrumque probum eſt. v. Weſſel. ad Diod. XIII. c. 16. p. 554. G.

Ὡς ἐπίπλουν] *Suidam*, qui haec corrupte citauerat in Παιᾶνας, emendat Cl. *Kuſterus.* conf. I, 50. et *Spanheim.* ad Iuliani Orat. I. p. 233. WASS. Vbi multis agit de paeane, et rurſus ad Callim. hymn. Apoll. v. 98. Add. *Luiſin.* II. Parerg. 12. Lipſ. IV. de Milit. Rom. 11. et *Camerar.* ad Xenoph. Cyrip. pag. 356. DUCK.

Ὡς ἐπίπλουν] Steph. probabat lectionem quorundam codd. ὡς ἐς ἐπίπλουν. Male. Eſt enim πρὸς ſupplendum, quod Attici poſt ὡς omittunt. Suidas in v. Παιᾶνας (p. 65.) explicat h. l. ὡς πρὸς τὸ ἄρξαι τὸν πόλεμον. De hac ellipſi v. Valk. ad Phoen. v. 1409. Erneſt. ad Xen. Mem. II, 7. et Koen. ad Greg. p. 32. et quos laudat. GOTTL.

[Δύο παιᾶνας) n. ἐμβατήριον priorem, et ἐπινίκιον alterum. cf. Schol. ad L. IIII, 43. Prior paean intelligitur in Eurip.

Et ſuos amicos per ignorantiam interficiebant, quia illos, qui in dextro cornu erant, ſuperatos fuiſſe ſciebant. Nam cum multae eſſent vtrorumque naues, et late mare occuparent; poſtquam manus inter ſe conſeruerunt, non facile dignoſcere poterant, quinam victores, aut qui victi eſſent. Hoc enim nauale proelium Graecorum, cum Graecis commiſſum, nauium numero omnia ſuperiora longe ſuperauit. Corinthii vero, poſtquam Corcyraeos ad terram vſque ſunt perſequuti, ad nauium fragmenta, tabulasque colligendas, et ad ſuorum cadauera ſuſcipienda ſe conuerterunt. Et maxima eorum parte potiti ſunt, ita vt ea ad Sybota comportarint, quo terreſtres barbarorum copiae ad opem *ipſis* ferendam venerant. Sybota autem eſt deſertus Theſprotidis portus. Hac re geſta, rurſus collecti Corcyraeos *infeſta claſſe* petierunt. Illi vero cum *ſuis* nauibus, quae ad nauigationem adhuc erant aptae, et quotquot erant reliquae, vna cum Atticis, et ipſi infeſta claſſe obuiam *hoſti* prodierunt, veriti, ne *illi* in ſuum agrum deſcendere conarentur. Iam autem erat diei ſerum, * clamorque militaris ad concurſum ſublatus fuerat, quum Corinthii repente in puppim remigare coeperunt, XX naues Athenienſium contra ſe nauigantes conſpicati, quas poſt illas decem priores miſerant Athenienſes, veriti (id, quod accidit,) ne Corcyraei vincerentur, neue ſuae decem illae naues ob numeri paucitatem ab illis vim propulſare non poſſent.

51. Corinthii igitur has mature conſpicati, et non quot cernebant, ſed plures Athenis venire ſuſpicati, ſenſim retro abire coeperunt. At Corcyraei eas non videbant, (veniebant enim vnde mani-

* Et paeana, tanquam congreſſuri, cecinerant. *Acacius.* HVDS.

ἑαυτῶν φίλους ἀγνοοῦντες ἔκτεινον, νομίζοντες Κερκυραίους εἶναι. Τῶν πρὸ αὐτῆς] διὰ τὴν ἐν Σαλαμῖνι, διὰ τὴν ἐν Σικελίᾳ. Πρὸς τὰ ναυάγια] ναυάγια μὲν ὑδετέρως λέγεται, ὅταν τι τῆς νεὼς ἀποκλασθῇ, οἷον πηδάλιον, ἢ τι τοιοῦτον· ναυαγία δὲ ὁλικῶς, ἡ πᾶσα τῆς νεὼς ἀπώλεια λέγεται. Τὰ δὲ νῦν ὑδετέρως εἴρηκε. Καὶ τῶν πλείσων] πλείσων δηλονότι σωμάτων. τινὰ γὰρ ὁ ἄνεμος τῇ Κερκύρᾳ προσέῤῥιψε. Προσκομίσαι] ἐφρόντιζον γὰρ τῆς ταφῆς τῶν ἐν τῷ πολέμῳ πιπτόντων. Πρὸς τὰ Σύβοτα] Σύβοτα ἄλλα ἐν τῇ ἠπείρῳ, ὁμωνύμως ταῖς πρὸ μικροῦ λεχθείσαις νήσοις πρὸ τῆς Κερκύρας. Ταῖς πλωίμοις] ταῖς πλησίαις μὲν, δυναμέναις δὲ πλεῖν. Ἦσαν λοιποὶ] ὑγιεῖς, ἀβλαβεῖς. Ἀντεπέπλεσαν] ἐπὶ τὸ κωλῦσαι δηλονότι. Ἤδη δὲ ἦν ὀψὲ] ὃ λέγει, ὅτι ἦν ἑσπέρα, ἀλλ' ὡς ἐννάτη ἢ δεκάτη ὥρα. τὸ γὰρ ἐπὶ τῆς ἑσπέρας, ἄπαξ κεῖται ἐν τῇ τρίτῃ. Καὶ ἐπεπαιώνιζον αὐτοῖς ὡς ἐπίπλεον] δύο παιᾶνας ᾖδον οἱ Ἕλληνες, πρὸ μὲν τοῦ πολέμου, τῷ Ἄρει· μετὰ δὲ τὸν πόλεμον, τῷ Ἀπόλλωνι. τὸ δὲ ὡς ἐπίπλεον λέγει, ἀντὶ τοῦ ὡς πρὸς τὸ ἄρξῃ τοῦ πολέμου. ὅπερ δέον πρὸ τῆς ναυμαχίας εἰπεῖν, ὕστερον λέγει. Ὡς ἐπίπλουν] ὡς ἐπιπλέοντες καὶ αὐτῶν Κορινθίων. Πρύμναν ἐκρούοντο] πρύμναν κρούεσθαι, ἐστὶ τὸ κατ' ὀλίγον ἀναχωρεῖν μὴ τρέψαντα τὸ πλοῖον. ὁ γὰρ οὕτως ἀναχωρῶν, ἐπὶ τὴν πρύμναν κωπηλατεῖ. τοῦτο δὲ ποιοῦσιν, ἵνα μὴ δόξωσι φανερῶς φεύγειν, ὅτω κατ' ὀλίγον ὑπαπιόντες· ἢ ἵνα μὴ τὰ νῶτα τοῖς πολεμίοις δόντες, ῥᾴων τιτρώσκωνται. Προϊόντες] πρὸ τῶν Κερκυραίων. Καὶ ὑποστήσαντες] ἀντὶ τοῦ ὑποπλεύσαντες. οὕτω γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι ἀναλύσει τὴν λέξιν. Ἐπέπλεον γὰρ μᾶλλον ἐκ τοῦ ἀφανοῦς] αἱ εἴκοσι νῆες τῶν Ἀθηναίων. κατὰ νώτου γὰρ αὐτῶν ἦσαν. Καὶ

Phoen. 1109. v. Weſſ. ad Diod. XIII. 553. Quae habet Suid. in Παιᾶνας, exſcripſit ex h. l.] GOTTL.

[Ἄρξαι τοῦ πολέμου) In Aug. τὸν πόλεμον. Deinde pro δέον, in eodem eſt: ὅπερ δὲ ἔδει πρὸ τῆς ναυμ. εἰπεῖν. In eodem Schol. ad Ὡς ἐπίπλεον deeſt.] G.

[Ἐπιπλέοντες) Steph. legit ἐπιπλεύσοντες] G.

Πρύμναν ἐκρούοντο] De hac phraſi vide *Scheſſerum* de Militia Nauali, l. 3. c. 4. et *Gronouii* Obſeruat. l. 4. c. 26. HVDS. *Poll.* I, 125. *Suid.* in πρύμναν. *Salmaſ.* Epiſt. CXIII. et ſeq. DVCK.

Remis inhibebant, h. e. *remorum miniſterio ad puppim nauem conuertebant.* Sic ipſe explicat Cicero Epp. ad Attic. XIII, 21. vbi Graeuius huius loci non immemor fuit. G.

Simpliciter hic eſt, recedebant, ſeſe recipiebant. Sic et verba intelligas, ad *puppim conuertere*; non, quo *vertatur* nauis, quaſi tergum vertat hoſtibus, ſed vt retro cedat, fronte in hoſtem verſa, ſenſim referens ſe, non fugiens. Ita diligenter expl. Schol. et recte. Sane deinde dicit, ἀποτραπέμενοι. Sed hoc omnino eſt, *recedere*, abire; et deinde mirum, longius a conſpectu hoſtium conuertere naues. BAVER.

[Πρύμναν κρέεσθαι) Suidas eadem habet, praeterquam quod ἀνακρέεσθαι et ὑπαναχωρεῖν legit. In Caſſel. et Suid. eſt τρέψαντας, vt et in Aug. τρέψαντας, et ὅτω ante κατ' ὀλίγον. Paullo poſt pro ὑπαπιόντες. ἢ ἵνα μὴ apud Suidam eſt: ὑπαπιόντες, ἵνα μὴ, vel, vt vetuſtiores editt. habent: ὑπαπιόντες, ἵνα μὴ. Sed praefero cum Duckero, vulgatam lectionem Scholii.] G.

Ὑς. τ. δέκα βοηθ. ἔπ.] Poteſt iungi, ὑς. τ. δέκα, poſt illas decem; ſed et ſic, ὑς. ἔπεμψ. βοηθοὺς τῶν δέκα. Hoc tamen ſenſu ſcriberet, opinor, ταῖς δέκα. Vtrumque forte voluit, quaſi ἀπὸ κοινοῦ, quod ita medium inſeruit. BAVER.

Ἀμύνειν] i. e. πρὸς τὸ ἀμύνειν, i. e. βοηθεῖν. G.

Ὀλίγαι ἀμ.] i. e. ἐλάσσονες, ἢ ὥσε ἀμύνειν, i. e. ταπεινότεραι, ἢ ὥσε ἐγκαρτ. B.

Οὐχ ὅσας ἑώρ. ἀλλὰ πλείους,] i. e. οὐ μόνον ὅσ. ἑώρ. non eas tantum, quas viderent. Ὅσας h. l. non auget, ſed minuit, vel circumſcribit. Ita Liu. 24, 8. *non ea* ſunt merita in me veſtra, i. e. non tam parua, non tam pauca aut leuia. B.

καὶ ἐθαύμαζον τὰς Κορινθίας πρύμναν κρουομένας· πρὶν τινὲς ἰδόντες εἶπον, ὅτι νῆες ἐκεῖναι ἐπιπλέουσι· τότε [x] δὴ καὶ αὐτοὶ ἀνεχώρουν. ξυνεσκόταζε γὰρ ἤδη, καὶ οἱ Κορίνθιοι [y] ἀποτραπόμενοι τὴν διάλυσιν ἐποιήσαντο. οὕτω μὲν ἡ ἀπαλλαγὴ ἐγένετο ἀλλήλων, καὶ ἡ ναυμαχία ἐτελεύτα ἐς νύκτα. [z] τοῖς δὲ Κερκυραίοις τραπεδευομένοις ἐπὶ τῇ Λευκίμμῃ, αἱ εἴκοσι νῆες [a] αἱ ἐκ τῶν Ἀθηνῶν αὗται, ὧν ἦρχε Γλαύκων τε ὁ Λεάγρου καὶ Ἀνδοκίδης ὁ [b] Λεωγόρου, διὰ τῶν νεκρῶν καὶ ναυαγίων προσκομισθεῖσαι, κατέπλεον ἐς τὸ στρατόπεδον, ὰ πολλῷ ὕστερον ἢ ὤφθησαν. οἱ δὲ Κερκυραῖοι (ἦν γὰρ νύξ) ἐφοβήθησαν, μὴ πολέμιαι ὦσιν, ἔπειτα δὲ ἔγνωσαν, καὶ [c] ὡρμίσαντο.

νβ'. [d] Τῇ δὲ ὑστεραίᾳ ἀναγόμεναι αἵ τε Ἀττικαὶ τριάκοντα νῆες καὶ τῶν Κερκυραίων ὅσαι πλοῖμοι ἦσαν, ἐπέπλευσαν ἐπὶ τὸν ἐν τοῖς Συβότοις λιμένα, ἐν ᾧ οἱ Κορίνθιοι ὥρμουν, βουλόμενοι εἰδέναι εἰ ναυμαχήσουσιν. οἱ δὲ, τὰς μὲν ναῦς ἅραντες ἀπὸ [e] τῆς γῆς, καὶ παραταξάμενοι μετέωρος, ἡσύχαζον, ναυμαχίας δ' διανοούμενοι ἄρχειν ἑκόντες, ὁρῶντες [f] προσγεγενημένας τε ναῦς ἐκ τῶν [g] Ἀθηναίων ἀκραιφνεῖς, καὶ σφίσι πολλὰ τὰ ἄπορα ξυμβεβηκότα, αἰχμαλώτων τε [h] πέρι φυλακῆς, ὃς ἐν ταῖς ναυσὶν εἶχον, καὶ ἐπισκευὴν ὁπόσαν τῶν νεῶν, ἐν χωρίῳ ἐρήμῳ. [i] τῷ δὲ οἰκαδε πλῷ μᾶλλον διεσκόπουν, [k] ὅπη κομισθήσονται, δεδιότες, μὴ [l] οἱ Ἀθηναῖοι, νομίσαντες λελύσθαι τὰς σπονδὰς, διότι ἐς χεῖρας ἦλθον, ὁπόσοι σφᾶς [m] ἀποπλεῖν.

νγ'. Ἐδοξεν ὧν αὐτοῖς, ἄνδρας ἐς κελήτιον [n] ἐμβιβάσαντας, ἄνευ κηρυκίου [o] προπέμψαι τοῖς Ἀθη-

[x] δὲ *Reg. Caſſ.* Aug. [y] Ἀποτρεπόμενοι *Cl. Reg. Caſſ.* Aug. [z] Τοῖς Κερκυραίοις δὲ *Reg. Caſſ.* Aug. Mox κατασκευασαμένοις *Dan.* et Λευκίμμῃ *Reg.* Aug. [a] Αἱ om. *Gr. Cl.* Ἀπὸ τῶν Ἀθ. *Cl.* Νῆες ἀπὸ τῶν Ἀθ. *Reg. Caſſ.* Aug. [b] Λεογόρου *Cl. Gr.* Mosqu. [c] Duplex conſtructio, ὡρμίσαντο (ſcilicet) αἱ Ἀττικαὶ νῆες· vel τὰς Ἀττικὰς ναῦς οἱ Κερκυραῖοι ὡρμίσαντο (pro ὥρμισαν); poſteriorem vt magis Atticam comprobat *Ae. Portus.* [d] Τῇ δ' ὑστεραίᾳ *Reg. Caſſ. Gr.* Aug. Mox in eodem cod. in οἱ Κορίνθιοι ἀπ. deeſt, ſed a manu rec. additus. Mox Marg. Ald. Vin. ἀναναγόμεναι, et πλοῖμοι *Reg.* [e] τῆς om. *Cl.* [f] Προσγεγενημένας *Gr.* a prima manu: deinde corrector fecerat πρσγε —, ac denique παραγε —. [g] Ἀθηνῶν *Caſſ.* Aug. [h] περὶ *Steph.* 2. tonum retrahunt *Caeterae.* [i] Huic loco nihil deeſſe putat *Steph.* ſed praepoſitionem περὶ cum verbo διεσκόπουν ſubaudiendam relinqui. [k] Ὅποι *Marg.* placet *Stephano.* [l] οἱ om. *Gr.* [m] Οἰκαδε ἀποπλεῖν *Marg.* improbat *Stephanus.* [n] Ἐσβιβάσαντας *Caſſ.* Aug. Ἐμβιβάσαντες ἄνευ κηρυκίου *Reg.* [o] Προπέμψαι *Cl. Reg. Caſſ.* Aug. et mox Τοιαῦτα *Reg.*

Καὶ ἐθαύμαζον τὰς Κορινθίας —] *Mirabantur*, i. e. *non poterant animo concipere, quid eſſet, cur Corinthii remis inhiberent.* Ad πρύμναν κρουομένας in cod. Aug. eſt Schol. interlineare: νικήσαντες γὰρ ἦσαν. GOTTL.

Ἐθαύμ. τ. Κορινθ.] Non, quo iam vincerent Corinthii, ſed, quod vix bene proelium repetiſſent, idque tam alacres. BA.

[Θαυμάζω σε) Hoc Schol. abeſt ab Aug.] G.

[Ἐπαναχωρῆντας) Hudſonus coniicit: ὑπαναχωρῆντας.] G.

Διάλυσιν ἐποιήσ.] Non video, quo iure hoc Schol. magis referatur a B. Gottl. ad ἀπαλλαγὴ, quam ad διάλυσιν, cum tamen Schol. vtatur verbo διελύθησαν. BAVER.

[Ἀπαλλαγὴ — ἀλλήλων) Hoc caput Schol. praefixi ex Aug. pro: τὴν διάλυσιν ἐποιήσαντο. Docet τὰ ἀλλήλων in textu, Scholiaſten potius ad h. v. reſpexiſſe.] G.

Ἀνδοκίδης] De hoc Andocide oratore v. Plut. de X. Oratt. Vol. VIII. p. 316. et Phot. bibl. cod. CCLXI. Plura congeſſit de eo I. G. Hauptmann, in libello de Andocide orat. Attico, in Oratt. Gr. Reiskii T. VIII. p. 335. cf. Duck. ad h. l. G.

[Ἀνδοκίδης) Hoc Schol. adieci e cod. Aug. rec. manu ſcriptum. cf. Suidas, h. v. Acuſilaus, cuius meminit Schol., dicitur a Suida: Hiſtoricus antiquiſſimus. Sed v. συγγράφω, dicit eius ſcripta eſſe ſpuria v. Kuſt. et quos laudat.] G.

Λεωγόρου] Sic *Andocides* Orat. I. pag. 246. non Λεογόρου. WASS. Λεωγόρας etiam *Ariſtoph.* Nubib. v. 109. et ibi apud Schol. *Plato* Comicus, *Athenaeus* IX, 9. et *Plutarch.* Vit. X. Rhetor. Item alius apud *Lucian.* Phalar. 2. p. 737. Eſt hic *Andocides* Rhetor, cuius ſuperſunt Orationes quaedam. *Plut.* l. d. De Leogora *Schol.* Ariſtoph. ad Nub. et ex eo *Suidas* in φασιανοί. DUCK.

Ὡρμίσαντο] Sc. αὐτὰς, *ſie lieſſen ſie einlaufen.* Proprie debebat actiuo vti ὥρμισαν, vt Homerus, Od. γ. 11. τὴν δ' (nauem) ὥρμισαν. Sed reſpicit Noſter ad Corcyraeos, qui ſe in ſuas ſtationes receperant, et deinde Athenienſium naues ſuſceperunt. G.

[Τὰς Ἀθηναίας οἱ Κερκυραῖοι) In Caſſ. Roſt. et Aug. adſcripta haec erant ad ſequens ὡρμίσαντο. Sed nil mutandum credo.] G.

Ἀναγόμενοι] Docta manus in Ald. bibl. Vin. adſcripſit: ἀναναγόμενοι, i. e. foluentes, vt hoſtili claſſi obuiam irent. Commoda emendatio, ſi MSS. codd. adiuuaretur. G.

Ἐπὶ τὸν ἐν τοῖς Συβ.] Fuit igitur (vt exiſtimabat *Palmerius*, reclamante licet *Scholiaſte*) et Sybota portus in Theſprotiae continente deſertus, et alius in inſula, quae etiam Σύβοτα vocabatur. Vide *Gr. antiq.* p. 276. HVDS. Non vna, ſed plures erant hoc nomine inſulae, vt conſtat e Cap. 47. vbi *Schol.* tres fuiſſe dicit. Vnde autem Clar. *Hudſonus* intelligere potuerit, *Scholiaſten* negare Sybota portum deſertum in continenti fuiſſe, quod neque *Palmerius*, neque *Holſtenius* ad Stephan. v. Σύβοτα obſeruarunt, non ſcio. Nam et hic, et ſupra cap. 50. et III, 76. diſertis verbis eum memorat. DV.

[Τοῖς τῆς ἠπείρου) In Aug. τοῖς omiſſum.] G.

Ἀπὸ τῆς γῆς] *Cl.* ἀπὸ γῆς. Mallem ναῦς etiam omiſiſſet, vt Act. XXVII, 13. et Noſter non vno in loco. WASS. Τὰς ναῦς ἅραντες mihi non magis ſuſpectum eſt, quam ἅραντες ἀπὸ τῆς γῆς: nam hoc quoque infrequentius eſt, quam ἄραντες ſolum. *Schol.* ad II, 23. quum dicitur ἄραντες; ſupplet τὰς ναῦς· alii τὰς ἀγκύρας. *Thucydides* alibi dicit ἄραντες τριὸς ναυσὶ, ſupr. c. 29. et IV, 129. Ἀπὸ γῆς non minus recte dici arbitror, quam ἐν γῇ, et ἐκ γῆς, de quibus *Salmaſ.* Ep. III. DVCK.

Ἀκραιφνεῖς] Vox gloſſematica et obſcura, vt vult *Dionyſ. Halicarn.* p. 133. qui tamen eadem vtitur p. 185. dicit enim: εἰλικρινὴς ἀρμονία καὶ ἀκραιφνὴς χαρακτὴρ κατὰ πᾶν. HVDS.

feſte *ab ipſis* conſpici non poterant) et Corinthios in puppim remigare mirabantur; donec quidam, qui naues viderant, illas contra ſe nauigare dixerunt. Tunc vero et ipſi receſſerunt. Iam enim noctis tenebrae erant: Corinthii vero nauibus auerſis abierunt diuerſi. Ita autem alteri ab alteris diremti ſunt, et haec naualis pugna ſub nocte finita eſt. Cum autem Corcyraei caſtra apud Leucimnam haberent, illae viginti naues Atticae, quibus Glaucon Leagri et Andocides Leogori *filius* praeerant, per media cadauera et naufragia delatae, in caſtra venerunt, non multo poſt quam conſpectae fuerunt. Corcyraei vero (erat enim nox) timuerunt, ne hoſtiles eſſent: ſed poſtea *illas* agnouerunt, et in ſuas ſtationes receperunt.

52. Poſtridie vero, et triginta naues Atticae, et Corcyraeorum quotquot ad nauigationem erant aptae, nauigarunt in portum, qui eſt in Sybotis, vbi Corinthii ſtationem habebant, eo animo, vt cognoſcerent, an proelio nauali certare vellent. Illi vero, nauibus a terra prouectis, et acie in alto inſtructa, quieſcebant, quia ſponte ſua proelii initium facere in animo non habebant, quod integras Athenienſium naues acceſſiſſe, ſibique multas difficultates accidiſſe viderent, cum propter captiuos, quos in nauibus habebant, de quorum cuſtodia erant ſoliciti, tum etiam quod in loco deſerto naues reficere non poſſent. Sed de reditu magis erant ſoliciti, conſiderantes, qua ratione domum ſe recipere poſſent, veriti, ne Athenienſes, foedera rupta eſſe exiſtimantes, quia ad manus venerant, ſe illinc nauigare non ſinerent.

53. Placuit igitur ipſis, viros, in ſcapham impoſitos, ſine caduceo ad Athenienſes praemittere, et

ἐθαύμαζον τὰς Κορινθίας] θαυμάζω σε, ἐπὶ μέμψεως· θαυμάζω σε, ἐπὶ ἐπαίνῳ, καὶ πολλάκις ἐκπλήξεως. Πρόιμναν κρεομένους] ἐπαναχωρῶντας. Ἀπαλλαγὴ ἐγένετο ἀλλήλων] διελύθησαν ἀπ' ἀλλήλων. Στρατοπεδευομένοις] σκηνωμένοις. Ἀνδοκίδης] ὁ εἷς τῶν δέκα ῥητόρων, ὥς φησιν Ἀκυσίλαος. Διὰ τῶν νεκρῶν καὶ ναυαγίων] τῶν Κερκυραϊκῶν δηλονότι. Ἔγνωσαν] τὰς Ἀθηναίας οἱ Κερκυραῖοι. Ἐν τοῖς Συβότοις] τοῖς τῆς ἠπείρου. Ἀκριφνεῖς] ἀβλαβεῖς, ἀκεραιοφανεῖς. Αἰχμαλώτων τε πέρι φυλακῆς] ἠπείρου, πῶς αὐτοὺς φυλάξωσι. Καὶ ἐπισκευὴν ἂν οὖσαν τῶν νεῶν] μὴ δυνάμενοι τὰς βλαβείσας τῶν νεῶν ἐπισκευάσαι. Ἐς κελήτιον] μικρὸν πλοιάριον, ὑπὸ ἑνὸς ἐρετ]όμενον. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ κέλητος ἵππου, ᾧ εἰς ἀνὴρ ἐπικάθηται. Ἄνευ κηρυκίου] κηρύκιον.

[Ἀκεραιοφανεῖς) Sub. h. v. Etymon τοῦ ἀκεραιφνοῦς oſtendit. Vnde Steph. coniicit: *οἱονεὶ ἀκεραιοφανεῖς.*] GOTTL.

[Ἱπόρων) Reſpicit h. v. ad verba: *καὶ σφίσι πολλὰ τὰ ἄπορα ξυμβεβηκότα.*] G.

Καὶ ἐπισκευὴν ἂν ὄσαν τῶν νεῶν] *Kuhn.* ad Aelian. II. Var. Hiſt. 13. putat, Atticam phraſin eſſe, pro ἐπισκευῆς ἂν ὄσης. Sed ὁρῶντες poteſt repeti ἀπὸ κοινοῦ. DVCK.

Ἐπισκευὴν ἂν ὄσαν τῶν νεῶν] Sc. ὁρῶντες· *naues refici non poſſe* — Sic ἐπισκευάζειν τὰς ναῦς VII, 37. vbi v. Duck. cf. Morus, V. Cl. ad Iſocr. Paneg. p. 113. G.

Ἐπισκευὴν] i. e. facultatem, copiam, conditionem (*Möglichkeit,*) nauium reficiundarum: Metonymia. BAVER.

Τοῦ δὲ οἴκαδε] Nihil deeſſe puto huic loco, ſed praepoſitionem περὶ cum verbo διεσκόπουν ſubaudiendam relinqui. Fortaſſe autem et quum dicitur ὧν ἐνθυμηθέντες, aliquis illam ſubaudiri exiſtimet. Caeterum ὅποι potius, quam ὅπῃ, ſcribendum eſt. STEPH. Ὅποι et ὅπῃ paſſim confunduntur, et idem fere denotant. Mox οἱ abeſt *Gr.* bene; de inimicis inimicorum erat illa ſollicitudo. Paullo poſt προσπέμψαι mendoſe quidam libri. WASS. Supra cap. 29. προπέμψαντες κήρυκα πρότερον. *Homer.* Il. α'. 442. πρό μ' ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων. Vbi eſt pro ſimplici mittere. In ſuperiore loco *Thucydidis* pro prius mittere: quam ſignificationem quum non omnino requirat hic locus, non plane damnandum videtur προσπέμψαι. Nam et alibi προσπέμπειν κήρυκα dixit *Thucydides.* vid. *Steph.* Theſ. *Ariſtoph.* Equit. 471, προσπέμπων φίλους. DVCK.

Τοῦ — πλοῦ διεσκ.] Sc. πέρι, εἰς τὸν πλοῦν, qua curſum. B.

Ἀποπλεῖν] Aduerbium οἴκαδε margini adiectum, ex hoc qui paruo interuallo praecedit loco, τοῦ δὲ οἴκαδε πλοῦ, ſumtum eſſe crediderim. STEPH.

Ἐδόκει αὐτοῖς — ἐμβιβάσαντας] Pro ἐμβιβάσασι. Ita Act. 15, 22. 23. ἔδοξε τοῖς ἀποστόλοις — πέμψαι, — — γράψαντες, p. γράψασι. B.

[Ὑπὸ ἑνὸς ἐρεττόμενον) Suid. omittit h. v. apud quem cetera leguntur in κελήτιον.] G.

Ἄνευ κηρυκίου] Κηρυκείου, quod eſt in *Reg.* hic etiam legit *Suidas*, et ſimul *Scholiaſtes* deſcripſit. Κηρύκειον etiam ſaepe apud alios legas. In *Pollucis* exemplaribus VIII, 138. varia eſt ſcriptura. DVCK.

Ἄνευ. κηρυκείου] Aut, quia videri nollent bellum habere cum Athenienſibus, extra quod nil opus eſſet caduceo; vel quod ſeitraderent legati, experiundi cauſſa, tractandos illis, vt vellent, vel hoſtiliter, quod in geſtantes caduceum non liceret, et huius iuri et religioni, non amicitiae aut foederi, datum interpretarentur; ac tamen neſcirent, ipſisne impune abire liceret, vtut a caduceatoribus temperatum foret. B.

[Κηρύκιον) Suid. habet κηρύκειον et ἀπήρχοντο, quod melius eſt, quam ἀπέρχοντας. Deinde in Caſſ. et Aug. eſt: παρ' ἑκάτερα.] G.

Προπέμψαι] *Mittere*, idem ac ſimplex πέμψαι, apparere videtur hoc, quod c. 29. ſupra addit πρότερον. Inclinat tamen Eruditiſſ. Duckerus eo, vt praeferat προσπέμψαι. G.

Scio, et Latinis *praemittere* ſubinde valere pro ſimplici: vt apud Virg. Aen. 1, 644. *praemiſit Achaten*, i. e. miſit; vt ipſe non ſecuturus. At hic eo retulerim πρὸ, quod redi-

ναίοις, καὶ πεῖραν ποιήσασθαι, πέμψαντές τε ἔλεγον τοιάδε. „ΑΔΙΚΕΙΤΕ, [p] ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πολέμου ἄρχοντες, καὶ σπονδὰς λύοντες. ἡμῖν γὰρ πολεμίους τοὺς ἡμετέρους τιμωρουμένοις ἐμποδὼν ἵστασθε, ὅπλα ἀνταιρόμενοι. [q] εἰ δ' ὑμῖν γνώμη ἐστὶ κωλύειν τε ἡμᾶς ἐπὶ Κέρκυραν, ἢ ἄλλοσε, [r] εἴποι βουλόμεθα, πλεῖν, καὶ τὰς σπονδὰς λύετε, ἡμᾶς τούσδε [s] πρώτους λαβόντες, χρήσασθε ὡς πολεμίοις.“ Οἱ μὲν δὴ τοιαῦτα εἶπον· τῶν δὲ Κερκυραίων τὸ μὲν στρατόπεδον ὅσον [t] ὑπήκουσεν, ἀνεβόησεν εὐθὺς λαβεῖν τε αὐτοὺς καὶ ἀποκτεῖναι. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι [v] τοιάδε ἀπεκρίναντο. „ΟΥΤΕ ἄρχομεν πολέμου, ὦ ἄνδρες Πελοποννήσιοι, οὔτε τὰς σπονδὰς λύομεν· Κερκυραίοις δε τοῖσδε ξυμμάχοις οὖσι βοηθοὶ ἤλθομεν. εἰ μὲν οὖν ἄλλοσε ποι [x] βούλεσθε πλεῖν, οὐ κωλύομεν· εἰ δὲ ἐπὶ Κέρκυραν πλευσεῖσθε, ἢ ἐς τῶν ἐκείνων τὶ χωρίον, οὐ περιοψόμεθα κατὰ τὸ δυνατόν.

νδ'. Τοιαῦτα τῶν Ἀθηναίων ἀποκριναμένων, οἱ μὲν Κορίνθιοι τόν τε πλοῦν τὸν ἐπ' οἴκου παρεσκευάζοντο, καὶ [y] τροπαῖον ἔστησαν ἐν τοῖς ἐν τῇ ἠπείρῳ Συβότοις. οἱ δὲ Κερκυραῖοι τά τε ναυάγια [z] καὶ νεκροὺς ἀνείλοντο τὰ κατὰ σφᾶς, ἐξενεχθέντα ὑπό [a] τε τοῦ ῥοῦ καὶ [b] ἀνέμου, ὃς γενόμενος τῆς νυκτὸς διεσκέδασεν αὐτὰ [c] πανταχῇ· καὶ τροπαῖον [d] ἀντέστησαν ἐν τοῖς ἐν τῇ νήσῳ Συβότοις ὡς νενικηκότες. [e] γνώμῃ δὲ ἑκάτεροι τοιᾷδε τὴν νίκην προσεποιήσαντο. Κορίνθιοι μὲν, κρατήσαντες τῇ ναυμαχίᾳ μέχρι νυκτὸς, ὥστε καὶ ναυάγια πλεῖστα [f] καὶ νεκροὺς προσκομίσασθαι, καὶ ἄνδρας ἔχοντες αἰχμαλώτους οὐκ ἐλάσσους χιλίων, ναῦς τε καταδύσαντες περὶ ἑβδομήκοντα, ἔστησαν τροπαῖον· Κερκυραῖοι δὲ, τριάκοντα ναῦς μάλιστα διαφθείραντες, καὶ ἐπειδὴ Ἀθηναῖοι ἦλθον, ἀνελόμενοι τὰ κατὰ σφᾶς αὐτοὺς ναυάγια, καὶ νεκροὺς, καὶ ὅτι αὐτοῖς τῇ τε προτεραίᾳ πρύμναν κρουόμενοι ὑπεχώρησαν οἱ Κορίνθιοι, ἰδόντες τὰς Ἀττικὰς ναῦς, καὶ ἐπειδὴ [g] ἦλθον [h] οὐκ ἀντεπλεον ἐκ τῶν Συβότων, διὰ ταῦτα τροπαῖον ἔστησαν. οὕτω μὲν ἑκάτεροι νικᾶν ἠξίουν.

p Ὦ ἄνδρες ὦ Ἀθ. *Gr.* q Εἰ δὲ ὑμῖν *Gr.* r Εἴπῃ *Gr.* cod. Bas. Aug. consimiliter. s Λαβόντες πρῶτον *Marg. Cl. Reg. Cass.* vterque cum distinctione post λαβόντες. t Ἐπήκουσεν *Reg. Cass.* Aug. v Τοιαῦτα *Cl.* x Βουλεύεσθε *Ar.* y Τρόπαιον *Cass. Gr.* Aug. et toto hoc Cap. praeterquam v. 13. vbi τροπαῖον *Cass.* Paullo ante *Idem* χωρίων, vt Cap. 45. in Aug. χωρίον, sed manus rec. corr. χωρίων. z Καὶ τοὺς νεκροὺς ἀνείλοντο τὰ κατὰ σφᾶς, ἐξενεχθέντων *Marg. Cam.* (In MS. Bas. deest τοὺς.) Ita etiam legit *Scholiastes.* Τοὺς νεκροὺς amplectitur, ἐξενεχθέντων plane reiicit *Steph.* a Τὲ om. *Cl. Reg. Cass.* Aug. In Bas. cod. ἐξενεχθέντων a prim. manu, sed rec. vulgat. sistit. b Τοῦ ἀνέμου *Gr. Reg.* c Πανταχοῦ *Reg.* d Ἀνέστησαν *Cl. Reg. Cass.* ἀντέστησαν Aug. sed erasum est τ. e Γνώμῃ δὲ τοιᾷδε ἑκάτεροι *Ar. C. Cam. Dan. Gr.* f Καὶ τοὺς νεκροὺς malit *Steph.* g Ἦλθον οἱ Ἀθηναῖοι *Marg. Ar. C. Cam.* Ἦλθον Ἀθηναῖοι *Cl.* quod reiicit *Steph.* quia verbum ἦλθον ad alium nominatiuum (Κερκυραῖοι scil.) refertur. Ἦλθον οἱ Ἀθηναῖοι *Reg. Cass. Dan.* Aug. h Οὐ κατέπλεον *Cl.* in marg. *Cass.* in textu, Aug. In cod. Bas. est: ἀντεπέπλεον.

tum meditarentur, *ante* quem experiri vellent, vt ipse Thuc. addit, πεῖραν ποιήσασθαι, an permissuri eum essent Athenienses, non impedituri. BAVER.

Ἀδικεῖτε] In cod. Aug. adscriptum: δημηγορία Κορινθίων γ̄. GOTTL.

Πρώτους λαβόντες] Eund. sensum vtraque lectio efficit. STEPH.

Τῶν δὲ Κερκ. τὸ μὲν στρ.] Aliena sunt, quae disputat Schol. quasi comma sit post τῶνδε, et sequatur distributio Corcyraeorum et Atheniensium. Immo nil impedit, iungi, τῶν Κερκ. B.

[Τῶν δὲ) Secundum Stephanum Scholiastes loqui videtur et de genit. Κερκυραίων et de nomin. Ἀθηναῖοι, tanquam subaudiendis, quum tamen in textu vtrumque casum habeamus. Quae de Phoebamone dicit, obscura sunt; cognosci enim nequit, an hunc genit. inter Thucyd. verba legerit. Hoc Schol. in codd. Cass. et Aug. non reperitur; nec facile quisquam desiderabit.] G.

[Τῇ τάξει δὲ τετάρτῃ) Non potest τετάρτῃ de responso intelligi; non enim tria responsa data ab Athen., vt Grammius recte monet. Vt e cod. Aug. apparet, qui Corinthiorum δημηγορίαν vocat τρίτην, hactenus responsionem Athen. vocat τετάρτην, n. δημηγορίαν, s. concionem, quae responsionem continet. Hoc Schol. quoque non legitur in codd. Cassel. et Aug.] G.

[Τὴν ἐπιμαχίαν) In Cass. et Aug. tantum priora verba adsunt vsque ad λέγει. Quae sequuntur, ad c. 44. referuntur, vbi differentia est inter συμμαχία et ἐπιμαχία. Ex hoc loco apparere, ait, ἐπιμαχίαν quoque συμμαχίαν esse, quod Athenienses dicant Corcyraeos ξυμμάχους.] G.

Καὶ νεκροὺς] *Scholiastes* et τοὺς νεκροὺς et ἐξενεχθέντων, tanquam diuersam lectionem affert: ex qua prius quidem illud (id est, additum articulum) libenter sumo: at hoc posterius, genitivum videlicet, loco accusatiui, plane reiicio. Fateor tamen, quod ad prius illud attinet, paullo post eodem, quo hic, modo post τὰ κατὰ σφᾶς αὐτοὺς ναυάγια legi, καὶ νεκροὺς, sine articulo: sed quidni et hic deesse illum dicamus? STEPH.

Ναυάγια καὶ νεκροὺς ἀνείλοντο] *Tabulas nauium et mortuos ad sepeliendum sustulerunt.* Sequitur Noster Herodotum, L. VIII. 12. p. 624. οἱ δε νεκροὶ καὶ τὰ ναυήγια ἐξεφορέοντο. Homerus quidem Od. M. 67. vocat: πίνακάς τε νεῶν καὶ σώματα φωτῶν, vt notat Valkenarius, qui cum Herodoteis, Aeschylum Pers. v. 421. et eiusdem Agam. v. 668. pulchre comparat. Sequitur mox ὥστε καὶ ναυάγια — καὶ νεκροὺς προσκομίσασθαι. Pro νεκροὺς aliter dicunt Graeci ναυαγοὺς, v. c. Xenoph. H. G. I, 6. p. 42. Apud Plat. in Menex. c. 14. male ceperat Ficinus οὐκ ἀναιρεθέντες ἐκ τῆς θαλάσσης, „*ex mari vtique non aliter recepti, hic iacent.* Explicauit hanc formam Wessel. in Obss. I, 1. et ad Herod. VIIII, 27. G.

Ναυάγια καὶ νεκροὺς] Νεκροὶ hic non sunt ναυαγοί· neque enim de naufragio sermo est, sed de proelio; νεκροὶ, in pugna occisi. Nec quidquam expedit illa collatio locorum, aut similiter dictorum; quid enim difficultatis subest? Illud grauius et vtilius moneretur, signum hoc fuisse victoriae et

eorum mentem explorare. Per illos autem, quos miserunt, haec verba fecerunt. „Iniuste facitis, Athenienses, quia bello nos lacessitis, et foedera frangitis. Nobis enim, hostes nostros vlciscentibus, impedimento estis, quia arma contra *nos* sumta fertis. Quod si vobis est animus nos impedire, ne contra Corcyram, aut alio, si quo libeat, nauigemus, et foedera rumpitis; nos, qui hic adsumus, primos comprehendite, et vt hostes tractate.“ Illi igitur haec dixerunt. Quotquot vero ex Corcyraeo exercitu *Corinthios* audierant, sublato clamore statim dixerunt, illos et comprehendendos et interficiendos esse. Sed Athenienses hoc responsum *illis* dederunt. „Nec bello vos lacessimus, viri Peloponnesii, nec foedera frangimus. Sed istis Corcyraeis sociis *nostris* auxilio venimus. Si quam igitur aliam in partem velitis nauigare, non impedimus. Sed si contra Corcyram aliquemue Corcyraeorum locum nauigetis, pro viribus *hoc* non negligemus.“

54. Cum autem Athenienses hoc responsum *illis* dedissent, Corinthii quidem se ad nauigationem pararunt, vt domum redirent; et in Sybotis, quae sunt in continente, tropaeum statuerunt. At Corcyraei nauium fragmenta, tabulasque et cadauera ad se delata susceperunt, eiecta et fluctibus, et vento, qui noctu ortus ea in varias partes disiecerat. Et in Sybotis, quae sunt in insula, vicissim et ipsi tropaeum tanquam victores statuerunt. Hoc autem consilio victoriam vtrique sibi vendicarunt. Corinthii quidem, quod nauali proelio ad noctem vsque vicissent, ita vt plurima nauium fragmenta et militum cadauera recepissent, et captiuos non pauciores mille haberent, et septuaginta circiter naues demersissent, tropaeum statuerunt. Corcyraei vero, quod XXX. ferme naues profligassent, et, post Athenienſium aduentum, nauium fragmenta ad se delata, militumque cadauera sustulissent; quodque pridie Corinthii in puppim remigantes ipsis, se paulatim recipientes, cessissent, naues Atticas conspicati, et, cum *aduersus eos* iuissent, ex Sybotis *sibi* non occurrissent, hisce de causis tropaeum statuerunt. Hoc igitur modo vtrique se victores existimabant.

ἔστι ξύλον ὀρθὸν, ἔχον ἑκατέρωθεν δύο ὄφεις περιπεπλεγμένους, καὶ ἀντιπροσώπους πρὸς ἀλλήλους κειμένους. ὅπερ εἰώθασιν φέρειν οἱ κήρυκες μετ' αὐτῶν. καὶ οὐκ ἐξῆν αὐτοὺς ἀδικεῖν παρ' οὓς ἀπέρχοντται. σύμβολον δὲ ἦν, τὸ μὲν ὀρθὸν ξύλον, τῷ ὀρθῷ λόγῳ. τὸ δὲ παρ' ἑκάτερον εἶδος τῶν ὄφεων, τὰ ἀντιτασσόμενα στρατόπεδα. ὁ γὰρ ὀρθὸς λόγος δι' ἀμφοτέρων χωρεῖ. Τῶν δὲ Κερκυραίων] τῶν δὲ, τυτέσι, τῶν τὰ ἄλλα μέρους. ὕστω Φοιβάμων φησίν. ὅ' ἦ, τῶν δὲ τὸ μὲν στρατόπεδον τῶν Κερκυραίων· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι. Οὔτε ἄρχομεν πολέμου] ἀπόκρισις Ἀθηναίων πρὸς Πελοποννησίους πρώτη, τῇ τάξει δὲ, τετάρτη. Τοῖσδε ξυμμάχοις ὄσι] τὴν ἐπιμαχίαν ξυμμαχίαν λέγει. μᾶλλον δὲ κατὰ τὰ προλαβόντα, καὶ ἐνταῦθα φησίν. οἷς γὰρ αὐτοὶ ἐπιμαχίαν σεῖλαντες ἐβοήθευν, ἐκείνους ἑαυτῶν συμμάχους ἄρτι καλεῖ εἰκότως, ὡς μόλις καὶ διὰ ξυμμαχίαν, ἣν προέφημεν, ἀναδοχὴν τῶ ὅλῳ πολέμῳ εἶναι, καὶ τῆς τῶν ξυμμάχων πρὸς τὰς πολεμίας ἔχθρας οἰκείωσιν, τὴν ἐκ πολὺ μείζονος σαλεῖσαν πόλεως, καὶ ἐπιμαχίαν ἀντισηκώσαντας. Τά τε ναυάγια] γράφεται, τά τε ναυάγια καὶ τὰς νεκρὰς ἀνείλοντο, τὰ κατὰ σφᾶς, ἐξενεχθέντων ὑπό τε τῶ ῥοῦ καὶ ἀνέμου. Γενόμενος] λείπει ἡ διὰ, ἵ' ἦ διαγενόμενος. Προσεποιήσαντο] ἰδιοποιήσαντο. Καταδύσαντες] ἀντὶ τῶ τρώσαντες. ὐ γὰρ λέγει ἐπὶ τῶ βαπτίσαντες. τοιοῦτο δέ ἐστι καὶ τὸ, ἃς καταδύσειαν. Μάλιστα] τὸ μάλιστα ἢ πρὸς τὸν ἀριθμὸν, ὅτι οὐχὶ εἰκοσιεννέα· ἢ πρὸς τὸ διαφθείραντες, ὅτι

non pulsorum e loco pugnae, quod colligere potuissent tabulas et occisos; quod non possent scilicet pulsi et fugientes. BAVER.

[Γράφεται) Hoc Schol. in Cass. et Aug. abest.] GOTTL.

[Γενόμενος) Hoc Schol. e cod. Aug. intuli. Mox in eodem cod. ad v. *πανταχῇ*, legitur, *τῆς Κερκύρας πανταχῇ*. Schol. ad *Προσεποιήσαντο* deest in Cass. et Aug.] G.

Οὐκ ἐλάσσας χιλίων] In Cass. erat scriptum: *χίλιοι γὰρ ἦσαν καὶ πεντήκοντα*. G.

Καταδύσαντες] Agn. *Suidas* h. v. et Schol. exscribit. WASS.

I. e. *διαφθείραντες*, vt mox variat. v. Scholiast. G.

Non idem est cum *διαφθείραντες*, nec ex Scholiastae quidem mente, qui maius ponat *διαφθείρειν*, quam *καταδύσαι*· falso tamen, quia hoc est submergere, deprimere. B.

[Ἃς καταδύσειαν) Locus exstat I, 50. Scholion ipsum *ἀντὶ τῶ τρώσαντες* — Suidas totum exscripsit in *καταδύσαντες*. In editt. vett. Flor. Bas. Steph., vt et Porti et Oxon. legitur *ὃς* — Sed cod. Cass. Bas. et Aug. *ἃς* —] G.

Τριάκοντα ναῦς μάλιστα] Naues omnino triginta ipsas naues: nos: *inst, gerade dreißig Schiffe*. Sic *μάλιστα* adiectum numeris. v. Schol. G.

Ad numerum 30. refertur *μάλιστα*, sed non sign. *plane*, ipsas 30. sed *forte* ferme, ad, *gegen* 30. Ad *διαφθείραντας* referri cum Schol. nemini probabitur. B.

[Μάλιστα) Potius refertur ad numerum praecedentem, cuius *ἀκρίβεια* significatur, vt mecum facit Stephanus.] G.

Ἐπειδὴ ἦλθον] Nominatiuus Ἀθηναῖοι, quem habet lectio margini adscripta, non dubito quin sumtus sit ex his paulo ante praecedentibus, *καὶ ἐπειδὴ Ἀθηναῖοι ἦλθον*. Vndecunque autem sumtus sit, ad alium nominatiuum, videlicet Κερκυ-

νέ. Οἱ δὲ Κορίνθιοι ἀποπλέοντες ἐπ' οἴκου, Ἀνακτόριον, [i] ὅ ἐστιν ἐπὶ τῷ στόματι τῷ [k] Ἀμπρακικῷ κόλπῳ, εἶλον ἀπάτῃ· (ἦν δὲ κοινὸν Κερκυραίων καὶ ἐκείνων) καὶ κατασήσαντες ἐν αὐτῷ Κορινθίους οἰκήτορας, ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου· καὶ τῶν Κερκυραίων ὀκτακοσίους [l] μὲν, οἳ ἦσαν δοῦλοι, ἀπέδοντο, πεντήκοντα δὲ καὶ διακοσίους δήσαντες [m] ἐφύλαττον, καὶ ἐν θεραπείᾳ εἶχον πολλῇ, ὅπως αὐτοῖς τὴν Κέρκυραν ἀναχωρήσαντες προσποιήσειαν. ἐτύγχανον δὲ καὶ δυνάμει αὐτῶν οἱ πλείους πρῶτοι [n] ὄντες τῆς πόλεως. ἡ μὲν [o] οὖν Κέρκυρα ὧδε περιγίγνεται τῷ πολέμῳ τῶν Κορινθίων, καὶ αἱ νῆες τῶν Ἀθηναίων ἀνεχώρησαν ἐξ αὐτῆς. αἰτία δὲ αὕτη πρώτη ἐγένετο τῷ πολέμῳ τοῖς Κορινθίοις [p] ἐς τοὺς Ἀθηναίους, ὅτι σφίσιν ἐν σπονδαῖς μετὰ Κερκυραίων ἐναυμάχησαν.

νϛ'. Μετὰ ταῦτα [q] δ' εὐθὺς καὶ τάδε ξυνέβη γενέσθαι [r] τοῖς Ἀθηναίοις καὶ Πελοποννησίοις διάφορα ἐς τὸ πολεμεῖν. τῶν γὰρ Κορινθίων πρασσόντων ὅπως [s] τιμωρήσωνται αὐτούς, ὑποτοπήσαντες τὴν ἔχθραν αὐτῶν οἱ Ἀθηναῖοι, Ποτιδαιάτας, οἳ οἰκοῦσιν ἐπὶ τῷ ἰσθμῷ τῆς [t] Παλλήνης, [v] ὄντας [x] Κορινθίων ἀποίκους, ἐαυτῶν δὲ ξυμμάχους φόρου ὑποτελεῖς, ἐκέλευον τὸ ἐς [y] Παλλήνην τεῖχος καθελεῖν, καὶ ὁμήρους δοῦναι· τάς τε ἐπιδημιουργοὺς ἐκπέμπειν, καὶ [z] τοὐπίσω μὴ δέχεσθαι, ἃς καθ' ἕτος ἕκαστον Κορίνθιοι ἔπεμπον· δείσαντες, μὴ ἀποστῶσιν, ὑπό τε Περδίκκᾳ πειθόμενοι καὶ Κορινθίων, τάς τε [a] ἄλλας τὰς ἐπὶ Θράκης ξυναποστήσωσι ξυμμάχους.

νζ'. [b] Ταῦτα δὲ πρὸς τοὺς Ποτιδαιάτας οἱ Ἀθηναῖοι προπαρεσκευάζοντο εὐθὺς μετὰ τὴν ἐν Κερκύρᾳ ναυμαχίαν. οἵ τε γὰρ Κορίνθιοι [c] φανερῶς διάφοροι ἦσαν, Περδίκκας τε ὁ Ἀλεξάνδρου, Μακεδόνων

i ὅ ἐστι *Gr.* *k* Ἀμπρακιακῷ *Reg.* *l* Μὲν deest *Dan.* *m* Ἐφύλαττον *C. Gr. Ar.* *n* Ὄντες om. *Gr.* Sed deinde adscriptum habet in imo marg. *o* οὖν deest *Flor.* *p* Πρὸς *Marg.* Ἐς *Reg.* *q* Δὲ εὐθὺς *Gr.* In Mosqu. μετὰ δὲ ταῦτα. *r* τοῖς deest *Reg. Cass.* Aug. *s* Τιμωρήσονται *Cod. vet. Steph. Cr. Vasc.* Τιμωρέσεται *Bas.* *t* Παλλήνης *Cass.* Aug. *v* Ὄντας om. *Cl.* et *Cass.* Aug. In *Reg.* recent. manu sup. vers. vt scholion. *x* Κορινθίων μὲν ἀποίκους *Ar. Dan.* *y* Παλλήνην *Cl. Cass.* *z* Τὸ λοιπὸν *Cass. Vasc.* Aug. *a* Ἄλλους ἐπὶ Θράκης *Cl.* Aug. Sic etiam *Reg.* et *Cass.*, sed in vtroque recent. manu adscript. τους. In *Cass.* quoque a prima manu ξυναποστήσουσι, et ex emendat. ξυναποστήσωσι. Item συμμάχους Aug. *b* Τοιαῦτα δὲ περὶ τοὺς *Cam.* in cod. Bas. ταῦτα δὲ. Τοιαῦτα δὲ πρὸς τοὺς *Marg.* 1. Περὶ τοὺς *Marg.* 2. *Cl.* sed πρὸς in περὶ mutari posse negat *Steph.* Περὶ τοὺς *Reg. Cass.* Aug. *c* Φανερῶς ἤδη διάφοροι *Cl. Reg. Cass.* Aug.

ραῖοι, hoc verbum ἦλθον referendum constat. STEPH. De Anactorio *Palmer.* III. Graec. antiq. 3. DUCK.

Ἀντέπλεον] Lectio cod. Bas. ἀντεπέπλεον praeplacet, quam in textum recepissem, si plures codd. addicerent. Sic c. 50. αὐτοὶ ἀντεπέπλεον, vbi quidam codd. ἀντέπλεον. GOTTL.

[Εἶλον ἀπάτῃ) Hoc Schol. intuli ex Aug. Schol. ad Ἀποπλέοντες deest in eodem cod., et ad Ἀπέδοντο nihil adnotatum nisi: ἐπώλησαν. Bene.] G.

Ἐτύγχανον δὲ καὶ] Reisk. in anim. p. 10. aut καὶ delendum, aut γένει ei praeponendum statuit. G.

Ὄντες] Iugulat *Gr.* sed sine causa sontica; sic enim Auctor saepe, et sententia suauius exit. WASS.

Ἐν σπονδαῖς] *Quum intercederet inter ipsos et Athenienses foedus.* Ἐπιμαχίαν h. l. σπονδὰς vocat, et paullo ante ξυμμαχίαν. G.

Scil. ὄντες, vel pro, ἐνσπονδοι ὄντες, vel simpliciter, tempore foederis, vigente foedere, cum esset foedus: vt, in *pace* hostilia ausus, i. e. cum (tamen) pax esset. BAVER.

Μετὰ ταῦτα —] In Aug. adscriptum est β αἰτίαι. G.

Τῶν Κορινθίων πρασσόντων] Cum Corinthii se instruerent, s. id agerent — *damit umgiengen.* G.

Τιμωρήσωνται] In *vet.* est quidem τιμωρήσονται, non τιμωρέωνται, sed in simili loquendi genere illam, non hanc, scripturam habet, p. 32. ὅπως μὴ ἀποστήσωνται. Et pag. 110. nou. ed. scriptum est in eo quoque, ἔπρασσεν ὅπως πόλεμος γένηται, non ὅπως γενήσεται. Scio tamen esse vicissim quosdam locos, qui faciant pro illa scriptura τιμωρήσονται, in futuro indicatiui; nam (vt non longe abeam) p. 35. legitur, ἔπρασσεν ὅπως ὠφέλειά τις γενήσεται, non γένηται. STEPH.

Ὅπως τιμωρήσωνται] Lectio quorundam codd. τιμωρήσονται Atticorum vsui magis est consentanea, qui futurum τῷ ὅπως iungunt; vt plures notarunt, v. c. Abresch. Dil. 745. 750. Valken. ad Theoc. p. 30. Ernest. ad Xenophontem, (Mem. II, 4. 2.) Ven. Mor. Isocr. Paneg. p. 55. Sed Noster non videtur se huic legi adstringere, sed coni. vtitur plerumque. v. c. c. 62. ὅπως εἴργωσι. c. 76. ὅπως πόλεμος γένηται, etc. c. sup. ὅπως — προσποιήσειαν. G.

[Αὐτὸς) Addidi ex Aug.] G.

Ὑπετοπήσαντες] i. e. ὑπονοήσαντες, *suspicati* — Suid. ὑποτοπήσας, αἰτιατικῶς· ὑπενοήσας. G.

Ὑποτοπ. τ. ἔχθρ.] i. e. suspicati, Corinthios esse, fore alienos, inimicos. Ita Virg. Ge. 2, 443. *suspecti tibi sint imbres*, i. e. metuas, ne veniant: et Hom. μή σοι — μελέτω θάνατος, ne sit tibi mors curae, i. e. noli metuere, ne moriaris. Nomen ipsum pro verbo, vel praedicato. BAVER.

Ἐπὶ τῷ ἰσθμῷ] Vid. *Steph.* de Vrb. in Παλλήνη et Ποτίδαια, et quae ibi adnotantur. Add. *Thucyd.* IV, 120. DUCK.

[Τὰς ἕνεκα —) Hoc Schol. inserui e codd. Cass. Rostg. et Aug. In quo et aliud Scholion: καὶ ὁμήρους etc. est, quod adieci. Huc respexisse putabat Duckerus Suidam in ὅμηρον, παρὰ Θουκυδίδῃ ἐνέχυρον, τὸ εἰς εἰρήνην διδόμενον ἐπὶ συνθήκαις. Sed verisimilius pertinet ad c. 82. h. libri.] G.

Ἐπιδημιουργούς] Apud Dorienses, inquit *Hesychius*, qui publica negotia resque ciuitatis administrant, *Demiurgi* vocantur, qui similes sunt iis, qui ab Athenienſibus *Demarchi* vocantur, id est, *Tribuni*. Peloponnesii autem Dorici sunt generis: quo factum est, vt Achaeorum magistratus *Demiurgos* Dorice *Liuius* diceret, l. 38. c. 30. Eosdem ἐπιδημιουργοὺς appellat *Thucyd.* Vide *Turnebi* Aduersar. l. 14. c. 11. HVDS.

55. Corinthii vero, illinc domum nauigantes, Anactorium, quod in ore sinus Ambracii situm est, per fraudem ceperunt: (erat enim ipsis commune cum Corcyraeis,) et, Corinthiis colonis in eo collocatis, domum redierunt. Et Corcyraeorum octingentos, qui serui erant, vendiderunt, ducentos et quinquaginta vinctos asseruarunt, eosque diligenter ac officiose curarunt, vt *in patriam* reuersi Corcyram ipsorum ditioni adiungerent. Eorum autem plerique potentia principes erant ciuitatis. Sic igitur Corcyra in bello contra Corinthios gesto superstes remansit, Atticaeque naues domum inde reuerterunt. Haec autem fuit prima causa belli, a Corinthiis contra Athenienses suscepti, quod illi cum Corcyraeis contra se foederatos nauali proelio certassent.

56. Post haec autem statim accidit, vt hae quoque simultates inter Athenienses et Peloponnesios orirentur, *quae* ad bellum gerendum *illos compulerunt*. Cum enim Corinthii hoc studerent, vt ipsos *Athenienses* vlciscerentur; Athenienses, quod eorum inimicitias haberent suspectas, Potidaeatas, qui in Pallenes Isthmo habitant, Corinthiorum colonos, suosque socios et vectigales, muros Pallenen versus *aedificatos* demoliri, et obsides dare iusserunt; et magistratus expellere, nec in posterum recipere, quos Corinthii quotannis mittebant: veriti, ne a Perdicca et Corinthiis solicitati, *a se* deficerent, caeterosque socios, qui in Thracia erant, ad defectionem secum traherent.

57. Haec autem Athenienses contra Potidaeatas statim post nauale proelium ad Corcyram commissum moliri coeperunt. Nam et Corinthii aperte *Atheniensibus* erant infensi, et Perdiccas Alexandri

ἐ μόνον ἔτρωσαν, ἀλλὰ μάλιστα ἔφθειραν αὐτάς· ἐκεῖνοι δὲ μόνον κατέδυσαν. Ἀποπλέοντες] ἀπὸ τῶν Συβότων πλέοντες. Εἶλον ἀπάτῃ] ὡς φίλοι γὰρ ὄντες ὑπεπτεύοντο. Ἀπέδοντο] διὰ τὰ ἐν τῷ πολέμῳ ἀναλώματα, καὶ οὐκ ἀπέκτειναν. διὰ δὲ τοῦτο καὶ τὸ ἥμερον τῶ Ἑλληνικῶ τρόπω δηλοῖ, καὶ ὡς ἀπηνὲς μετὰ μάχην τοὺς ἑαλωκότας θανατῶν, ἄλλως τε καὶ δήλους τοὺς μὴ κατὰ γνώμην οἰκείαν πολεμοῦντας. Αὐτὰς] τὰς Ἀθηναίας. Τὸ ἐς Παλλήνην τεῖχος] ἀντὶ τοῦ, τὸ μέρος τοῦ τείχους τὸ ἀφορῶν εἰς τὴν Παλλήνην. Ὁμήρους] τοὺς ἕνεκα εἰρήνης διδομένους εἰς ἐνέχυρα. Καὶ ὁμήρους δοῦναι, ἵνα, ἐὰν ἀποστῶσιν, εὐάλωτοι γένωνται. Ἐπιδημιοργούς] Ἀσκληπιὸς τὴν ἐπὶ πρόθεσιν περιττὴν εἶναι λέγει. ἐπιδημιοργοὶ ἄρχοντες πεμπόμενοι, φυλάρχων τάξιν ἔχοντες. ἐπιδημιοργοὺς τοὺς ἐπιμελητὰς τῆς ἀνακτίσεως τῶν τειχῶν. ὄνομα ἀρχῆς ὁ ἐπιδημιοργὸς παρὰ Κορινθίοις. ἄλλοι γὰρ ἄλλως τοὺς ἄρχοντας καλοῦσιν. Ἰσέον δὲ, ὅτι τούτους ἀπέστελλον οἱ Κορίνθιοι κατὰ ἔτος ἄρχοντας Ποτιδαιάταις, ὡς ἀποίκοις. Ὁ Ἀλεξάνδρου] τοῦ φιλέλληνος καλουμένου,

Suidas in δημιουργός. Καὶ μηκέτι δέχεσθαι τοὺς κατ' ἔτος ἐκπεμπομένους Κορινθίων Ἐπιδημιοργοὺς κελεύοντες, nescio an huc spectans? WASS. Idem, quod *Hesychius*, de Dorienſibus scribit *Eustath.* ad Od. ρ'. 1825. et de Argiuis ac Thessalis *Etym. M.* De more Magistratuum a Metropolibus in colonias mittendorum *Spanhem.* Dissertat. IX. p. 581. de Vsu et Praestant. Numism. DVCK.

Ἐπιδημιοργούς] *Epidemiurgos*, s. Demiurgos. Hoc verbum in versione retinendum puto. Fuisse eos magistratus a Corinthiis missos, apparet e Liu. XXXVIII, 30. Athenienſium demarchis similes fuere. cf. Schol. Drakenborchius, dialecto doricae congruenter, edidit *Damiurgis*. v. praeter Intt. Liu. Duck. ad h. l. GOTTL.

[Ἐπιδημιοργούς) Steph. monebat, diuersis expositionibus addendum fuisse ἄλλως. Sed subinde omittitur. Pro Ἀσκληπιὸς est in codd. Cass. Rostg. et Aug. Ἀσκληπιάδης. Verba, quae post λέγει sequuntur, desunt in Aug., vt et Cassel. et Rostg. In quibus duobus post λέγει, scripta sunt verba: καὶ ὁμήρους ἵνα — quae supra suo loco, ad ἐμήρους, adieci, vbi in cod. Aug. rectius scripta erant. Pessime scripta sunt in vulgato Scholio ad finem, eaque delcui.] G.

[Ὄνομα ἀρχῆς) In Cass. et Aug. ἐπιδημιοργὸς, ὄνομα ἀρχῆς. Aug. adiicit: παρὰ Κορινθίοις ἀποίκοις, post Schol. posterius, ad v. ὁμήρους.] G.

[Ὡς ἀποίκοις) Scholion, quod sequebatur ad δείσαντες μὴ ἀποστῶσι, delcui, quod non huc pertinet, sed infra ad v. βιαλόμενοι προσκαταλαμβάνειν, quo, praeeunte cod. Reg., retuli. Abeit a cod. August.] G.

Δείσαντες] Sc. Ἀθηναῖοι. Sic in Aug. superscriptum. G.

Ταῦτα] Siue ταῦτα, siue τοιαῦτα legas, perinde est: sed πρὸς τὰς in περὶ τὰς mutare haud possis. STEPH.

Ταῦτα δὲ πρὸς τὰς Ποτιδαιάτας — προσπαρεσκευάζοντο] Abresch. in Dil. p. 55. lectionem περὶ quorundam codd. defendit tanquam veram, quia, quae c. 56. narrentur, non tam aduersus Potidaeatas, quam Corinthios tetendisse, apertum sit. Brevissime itaque scriptum esse pro: ταῦτα δὲ περὶ τ. Π. οἱ Ἀθηναῖοι παρεσκ. εὐθὺς μετὰ τὴν ἐ. Κερκ. ναυμαχίαν πρὸς ἐκείνους. Praepositionem πρὸς in compositio suppeditare supplementum. Sed Abreschius humani aliquid passus est, dum dedit in notis, προσπαρεσκευάζοντο, cum tamen legatur: προπαρεσκευάζοντο, in qua lectione omnes consentiunt codd. Itaque tota explicatio Abreschii corruit. Sensit errorem Abreschius in Auctario, p. 223. addit enim: excidisse ac praetermissa esse verba, in Dilucidatt., l. c., *modo legatur* προσπαρεσκευάζοντο, ante verba, *quia quae* — G.

Πρὸς τοὺς Ποτιδ.] Sane et, *aduersus* Potidaeenses, vt ipse c. 57. extr. ait, ne *deficerent*: vnde et *obsides* dare iussi: et alieni ab Athen. et hostiliter satis se gessisse memorantur c. 58. BAVER.

Φανερῶς διάφοροι ἦσαν] Recte *Cl.* φανερῶς ἤδη δ. ἦ. WASS. Confirmant etiam alii *Mss.* Et sic *Thucydides* alibi. v. *Indic.* DV.

Ὁ Ἀλεξάνδρου] Qui Macedonum imperium constituit, fuit

βασιλεὺς, ἐπεπολέμωτο, ξύμμαχος πρότερον καὶ φίλος ὤν. ἐπολεμώθη [d] δὲ, ὅτι Φιλίππῳ τῷ ἑαυτῆ ἀδελφῷ καὶ Δέρδᾳ, κοινῇ πρὸς αὐτὸν ἐναντιωμένοις, οἱ Ἀθηναῖοι ξυμμαχίαν ἐποιήσαντο. δεδιώς τε ἔπρασσεν, ἔς τε τὴν Λακεδαίμονα πέμπων, ὅπως πόλεμος γένηται αὐτοῖς πρὸς [c] Πελοποννησίους, καὶ τὰς Κορινθίους προσεποιεῖτο, τῆς Ποτιδαίας ἕνεκα ἀποστάσεως. προσέφερε [f] δὲ λόγους καὶ τοῖς ἐπὶ Θράκης Χαλκιδεῦσι καὶ Βοττιαίοις ξυναποστῆναι νομίζων, εἰ ξύμμαχα ταῦτα [g] ἔχοι ὁμορα ὄντα [h] τὰ χωρία, ῥᾷον ἂν τὸν πόλεμον μετ' αὐτῶν ποιεῖσθαι. ὧν [i] οἱ Ἀθηναῖοι αἰσθόμενοι, καὶ βουλόμενοι προκαταλαμβάνειν τῶν πόλεων τὰς ἀποστάσεις (ἔτυχον γὰρ τριάκοντα ναῦς ἀποστέλλοντες καὶ χιλίους ὁπλίτας [k] ἐπὶ τὴν γῆν αὐτῆ, Ἀρχεστράτῳ τῷ Λυκομήδους μετ' ἄλλων δέκα στρατηγοῦντος·) ἐπιστέλλουσι τοῖς ἄρχουσι τῶν νεῶν, Ποτιδαιατῶν τε ὁμήρους λαβεῖν, καὶ τὸ τεῖχος καθελεῖν, τῶν τε πλησίον πόλεων φυλακὴν ἔχειν, ὅπως μὴ [l] ἀποστήσωνται.

νή'. Ποτιδαιᾶται δὲ πέμψαντες μὲν καὶ [m] παρ' Ἀθηναίους πρέσβεις, εἴπως πείσειαν μὴ σφῶν πέρι νεωτερίζειν μηδὲν, ἐλθόντες δὲ καὶ ἐς τὴν Λακεδαίμονα μετὰ Κορινθίων, ἔπρασσον ὅπως ἑτοιμάσαιντο τιμωρίαν, ἢν δέῃ. ἐπειδὴ ἔκ τε Ἀθηναίων ἐκ πολλῶ πράσσοντες ὠδὲν [n] εὕροντο ἐπιτήδειον, ἀλλ' αἱ νῆες, [o] αἱ ἐπὶ Μακεδονίαν, καὶ ἐπὶ σφᾶς ὁμοίως ἔπλεον, καὶ [p] τὰ τέλη τῶν Λακεδαιμονίων [q] ὑπέσχοντο αὐτοῖς, ἢν ἐπὶ Ποτίδαιαν ἴωσιν Ἀθηναῖοι, ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐσβαλεῖν, τότε δὴ καλὰ τὸν καιρὸν τῶτον ἀφίσαντα μετὰ [r] Χαλκιδέων καὶ Βοττιαίων, κοινῇ ξυνομόσαντες· καὶ Περδίκκας πείθει [s] Χαλκιδέας, [t] τὰς

[d] Δ' ὅτι *Gr.* [e] Ἀθηναίους *Marg.* improbat *Steph.* quia αὐτοῖς de Athenienſibus intelligendum eſt. [f] Δὲ καὶ λόγους *Gr.* Mox Βοττιαίοις *Reg.* [g] Ἔχῃ *Gr.* Ἔχει *Ar. C.* Ἔχει *Dan.* [h] τὰ deeſt *Reg. Caſſ.* Aug. [i] οἱ deeſt *Ar. C.* [k] Sic diſtinguit *Ar.* ἐπὶ τὴν γῆν αὐτῆ, Ἀρχεστράτου. comprobat *Ae. Port.* Sic quoque *Reg.* et *Caſſ.* Aug. Mox in *Caſſ.* deerat ἐπιστέλλουσι, ſed ſup. ſcript. recent. manu. In Aug. deeſt quoque ἐπιστέλλουσιν, ſed ab eadem manu, quae cod. deſcripſit, vt Scholion ſupra ſcriptum. [l] Ἀποστήσωνται *Gr.* ex emendat. fuerat ἀποστήσονται. Baſil. ed. ἀποστήσονται, ſed Ald. Flor. vulgatam habent. [m] Πρὸς Ἀθην. *Reg.* [n] Εὕρον *Marg.* Πύθοντο *Reg. Caſſ.* Aug. [o] Αἱ deeſt *Reg.* [p] Τὰ abeſt *Flor.* [q] Ὑπίσχετο *Cl. Caſſ.* Aug. [r] Χαλκιδέων *Reg.* [s] Χαλκιδέας καὶ Βοττιαίους *Reg.* ſed inter verſus recent. manu. καὶ Βοττιαίους. [t] Τὰς ἐπὶ *Gr.* ex emendatione. In *Gr.* eſt τὰς a prima manu; corrector ω ſuper α poſuit.

alter Alexander: de quo vide *Herodot.* l. 8. c. 136. etc. HVDS. *Herodotus* non memorat ibi Alexandrum, qui Imperium Macedoniae conſtituerit; nec Alexander ille apud *Herodotum* l. d. alius eſt ab eo, de quo hic agit *Thucydides*. Vid. de eo et Perdicca *Spanhem.* d. Lib. Diſſ. VII. p. 372. ſeqq. Ad Alexandrum hunc in *Caſſ.* referuntur, quae *Schol.* infr. hoc cap. adnotat ad Ἀρχεσράτου Λυκομήδους. Recte. vid. *Herodot.* IX, 43. 44. DVCK.

Περδίκκας ὁ Ἀλεξάνδρου] Hic Alexander, Perdiccae pater, fuit Amyntae filius, (Herod. VIII. c. 139. p. 686. et φιλέλλην dictus. v. Schol. et Harpocr. p. 21. Ἀλέξανδρος — ὁ ἐπικαλούμενος φιλέλλην, υἱὸς μὲν Ἀμύντου, πατὴρ δὲ Περδίκκου. cf. Ariſtid. p. 199. et 574. T. I. Iebb. et T. II. p. 470. Frater huius Perdiccae, (II.) Philippus, paullo poſt commemoratur et c. 59. II. 95. Perdiccae filius fuit Archelaus, (vid. Noſt. L. II. 100. cui priores reges octo fuerunt, vt Perdiccae ſeptem ſecundum Herodotum, l. c. In hac hiſtoria regum Maced. conſentiunt mire Herodotus atque Thucydides, vt iam notauit Praeſtantiſſ. Valkenar. ad Herod. p. 686. Addi poteſt Platonis auctoritas, qui in Gorgia (p. 312. Baſ. 2.) in quo quaedam reperiuntur ſingularia, ad reges Macedoniae pertinentia, hunc Perdiccam quoque patrem Archelai vocat, quem e ſerua Alcetae, fratris Perdiccae, procreauit. Hic Archelaus, Perdiccae F., occiſus fuit a Crateua, ſ. Cratero, vt eum vocat Diod. Sic. XIIII. p. 672. vbi v. Weſſel. Attingit idem Plato Alc. Sec. p. 228. ad quem notauimus quaedam. Hiſtoriam regum Maced. bene illuſtrauit Spanh. de Vſ. et pr. num. T. I. p. 371. GOTTL.

[Ὁ Ἀλεξάνδρου) E codd. Caſſ. Roſtg. et Aug. huc retuli, et infra ad v. Ἀρχεσράτου deleui.] G.

Ἐπεπολέμωτο] Valla: *hoſtis erat effectus.* In Flor. ed. Vin. bibl. manus docta adſcripſerat. Sed melius: *bello fuerat laceſſitus ab Athenienſibus:* niſi quis legat; ἐπεπολεμώκοτο. Sed hoc verbum auctoritate deſtituitur, et Valla non reprehendendus videtur. Moeris quidem: πεπολέμωται, ὁ εἰς ἔχθραν προαχθείς. (p. 305.) Thomas M. his addit: καὶ πολέμιος γενόμενος. In cod. Aug. ſuper h. v. ſcriptum: πολέμιος ἦν. Hanc explicationem contextus poſtulat. G.

Ἐς τε] Reisk. in anim. ad h. l. ἐς delet. G.

[Τοῖς Ἀθηναίοις) Adieci ex Aug.] G.

Πελοποννησίους] Indigna eſt haec lectio Ἀθηναίους, quae marginem occupet. Nam αὐτοῖς de illis ipſis intelligitur. STEPH.

Προσεποιεῖτο] In cod. Aug. Schol. interlineare eſt: ἀντὶ φίλους ἐποιεῖτο. G.

Προσέφερε λόγους] *Rem cum iis communicauit.* G.

[Μακεδονίᾳ) Sic correxi e cod. Aug. pro vitioſo Μακεδονίοις. Viderat iam Steph., qui volebat Μακεδονίᾳ, l. Μακεδόσι emendari.] G.

Ἐπὶ τὴν γῆν αὐτῆ] Praeeuntibus optimis codd. et monente Reisk. inciſum poſt αὐτῆ poſui. Τὸ αὐτῆ refertur ad Perdiccam. G.

[Ἐπὶ τὴν γῆν αὐτῆ) Caput Scholii: τῶν πόλεων τὰς ἀποστάσεις, induxi, ducibus codd. Reg. Caſſel. et Aug. Quod Schol. ſequebatur, ad v. Ἀρχεσράτου — τῷ φιλέλληνος — deleui, et ſuo loco poſui.] G.

Ἐπιστέλλουσι τοῖς ἄρχουσι—] Sequenda Scholiaſtae explicatio. Grammius interpretabatur: *per litteras mandat.* v. Duck. ad L. IIII. 8. et Gloſſ. h. v. G.

Πρέσβεις] Reisk. (in anim. p. 10.) vult poſt hoc verbum aut ſubaudiri, ἔπρασσον, quod ſequitur, aut excidiſſe, ὠδὲν ἤνυον, aut ἐσπούδαζον. Prius probabile eſt. G.

filius, Macedonum Rex, *eorum* hostis erat, cum ante socius et amicus esset. *Ideo* autem factus est *eorum* hostis, quod cum Philippo fratre suo et Derda, communiter bellum contra se gerentibus, Athenienses societatem fecissent: cumque sibi *ideo* metueret, missis Lacedaemonem *viris*, operam dedit, vt bellum inter ipsos *Athenienses* et Peloponnesios oriretur, et Corinthios sibi conciliauit, vt Potidaea defectionem *ab Athenienſibus* faceret. Quinetiam cum Chalcidensibus, et Bottiaeis, qui sunt in Thracia, egit, vt vna *cum Potidaeatis* defectionem facerent: existimans, si ciuitates istas agro suo finitimas haberet socias, se bellum cum illis facilius *aduersus Athenienses* gesturum. Quae cum cognouissent Athenienses, et harum ciuitatum defectionem praeoccupare vellent (triginta enim naues, et mille grauis armaturae milites in eius agrum *iam* miserant, ductu Archestrati Lycomedis *filii*, cum decem aliis collegis *eo* profecti,) mandarunt nauium praefectis, vt et obsides a Potidaeatis acciperent, et *vrbis* muros demolirentur, et accurate cauerent, ne proximae ciuitates defectionem facerent.

58. At Potidaeatae, missis ad Athenienses legatis, si forte ipsis persuadere possent, ne quid noui de se statuerent, Lacedaemonem etiam cum Corinthiis profecti egerunt, vt, si foret opus, auxilium *Lacedaemonii* pararent. Vbi vero, opera diu consumta, nihil pacati ab Athenienſibus impetrare potuerunt, sed naues *eorum* in Macedoniam et in se pariter veniebant, et summi Lacedaemoniorum Magistratus ipsis promiserunt, se, si Athenienses contra Potidaeam irent, in Atticam irrupturos; tunc demum cum Chalcidensibus et Bottiaeis communiter coniurati *ab Athenienſibus* defecerunt. Perdiccas quoque Chalcidensibus persuasit, vt, relictis et excisis vrbibus maritimis, commigrarent Olynthum, et

ὃς ἐν τοῖς Μηδικοῖς ἤκμαζεν. Καὶ Δέρδᾳ] Δέρδας, Ἀριδαίᾳ παῖς, ἀνεψιὸς Περδίκκα καὶ Φιλίππου. Αὐτοῖς] Τοῖς Ἀθηναίοις. Καὶ τοῖς ἐπὶ Θράκης Χαλκιδεῦσιν] εἰσὶ γὰρ καὶ ἐν Εὐβοίᾳ Χαλκιδεῖς, οἵτινες ἀπῴκησαν εἰς Θράκην. Ὁμορᾳ] καὶ Μακεδονίᾳ καὶ ἀλλήλοις. Πόλεμον] τὸν κατὰ Φιλίππου καὶ τῶν Ἀθηναίων. Βουλόμενοι προκαταλαμβάνειν] βουλόμενοι κατέχειν καὶ κωλύειν τὰς πόλεις, ἵνα μὴ ἀποστῶσι. Ἐπὶ τὴν γῆν αὐτοῦ] τὴν Περδίκκα, διὰ τὴν τῆ Φιλίππῳ βοήθειαν. Ἐπισέλλουσι τοῖς ἄρχουσιν] ἐπισέλλουσιν, ἐντέλλονται. ὅπως γὰρ ἦσαν ἀτοδημήσαντες. Μὴ σφῶν πέρι νεωτερίζειν] νεώτερα ποιεῖν. Καὶ τὰ τέλη] ἤτοι οἱ προέρχοντες τῶν Λακεδαιμονίων. οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι τὲς ἄρχοντας τέλη ἐκάλεν, διὰ τὸ αὐτὲς τὰ τέλη τοῖς πράγμασι τιθέναι. Τότε δὴ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον] τὸ ἑξῆς, ἐπειδὴ οὐδὲν εὗρον ἐπιτήδειον, τότε δὴ, καὶ τὰ ἑξῆς. Καὶ Περδίκκας πείθει] ἐφοβοῦντο γὰρ τὲς

Πέμψ. πρέσβεις] Non video, cur excidisse aliquid videatur, cum omnia pendeant a subiecto ἔπρασσον. BAVER.

Ἐπειδὴ] Reisk. in anim. l. c. legit: ἐπεὶ δὲ. GOTTL.

Εὕροντο] Schol. legisse videtur εὗρον. v. Schol. ad τότε δή. Forte οὐδὲν εὗρον τὸ ἐπιτήδειον, sc. ὄν. G.

Αἱ ἐπὶ Μακεδονίαν —] Abesse posset αἱ, vt in Reg. non legitur: attamen stare potest, modo subintelligatur πλεύσασαι, ex ἔπλευσεν. Abreschius hoc non improbat; (in Dil. p. 57.) coniicit tamen αἱ posse legi, vt ἀπὸ κοινῆ adsumatur ἔπλευσεν. Prius praeplacet, itaque distinxi verba duplici inciso. G.

Τὰ τέλη τῶν Λακεδαιμ.] Ad ea, quae adnotat *Schol.* add. *Meurs.* Miscell. Laconicor. II, 4. et III, 7. Sed non Lacedaemoniorum solum, verum etiam aliorum Magistratus τέλη dicuntur. *Xenoph.* VI. Hist. Graec. 5. princ. τὰ μέγιστα τέλη ἐν ἑκάστῃ πόλει. Est enim nomen generale. *Schol.* paru. Hom. ad Il. κ'. 56. τέλος significat καὶ τὰς ἀρχὰς, καὶ τὰ ἀξιώματα, ὡς ἔνεστιν εὑρεῖν παρά τε Θουκυδίδῃ καὶ Ξενοφῶντι. Et *Eustath.* ibid. p. 789. *Vlpian.* ad Demosth. Leptin. p. 282. Ed. Paris. τέλος καὶ τὴν τῶν ἀρχόντων τιμὴν ὀνομάζουσιν, ὥσπερ καὶ Θουκυδίδης λέγει, Λακεδαιμονίων τὰ τέλη, τὲς ἄρχοντας ὀνομάζων αὐτῶν. Ita οἱ ἐν τέλει pro his, qui in Magistratu sunt. vid. *Leopard.* l. Emend. 5. *Aeschyl.* Sept. contr. Theb. 1032. etiam in singulari dicit: Τοιαῦτ' ἔδοξε τῷδε Καδμείων τέλει. Vbi *Schol.* β'. recte interpretatur ἐξουσίᾳ· nam v. 1014. eosdem vocat δήμου πρεσβέλας, et v. 1033. Καδμείων προστάτας. *Schol.* ἁ perperam, τῷ τάγματι πάντων τῶν Θηβαίων καὶ πλήθει. DVCK.

[Ἄρχοντες) In Cass. Bas. et Aug. hoc Scholion ita legitur: οἱ Λακεδαιμόνιοι τὲς ἄρχοντας τέλη ἐκάλεν, διὰ τὸ πέλος τοῖς πράγμασι τιθέναι. Caetera desunt. Hoc nomen esse generale Magistratuum, non solum apud Lacedaemonios, docuit Duckerus ad h. l. Aug. cod. non habet Schol. ad Μὴ σφῶν πέρι νεωτερίζειν.] G.

Ὑπέσχοντο] *Cl.* rectius ὑπέσχετο. WASS.

Τότε δὴ κατὰ τὸν καιρὸν] Possit alicui in mentem venire, vt diligenter monet Abresch. in Dil. l. c. extrema verba esse interpretationem τῆ τότε, in primis quod frequenter τότε δὴ, sine isto comitatu, Noster scripsit; sed ita L. II. 84. loquitur vt hic. Paullo obscurioribus verbis apud graecos et latinos scriptores additae glossae, quae deinde in textum irrepserunt: sed vix credibile est, sciolum aliquem hoc loco glossam τῆ τότε adiecisse. Quippe breuitatis magistri μακρολογίαν interdum non contemnunt. G.

Τότε δὴ, rel.) i. e. tum vero, nempe *ideo*, his rebus moti, inducti; ita demum, hinc, his de cautis; ita non redundet subiectum, κατὰ τὸν καιρὸν ἐκ. neque aut emendatione aut excusatione indigeat. Ita et Schol. expl. BAVER.

[Τὸ ἑξῆς —) Hoc Schol. non est in Aug. et pro illo adscriptum: ἀπὸ κοινῆ τὸ ἐπειδή.] G.

ἐπὶ θαλάσσῃ πόλεις ἐκλιπόντας, καὶ [v] καταβαλόντας, ἀνοικίσασθαι ἐς Ολυνθον, μίαν τε πόλιν ταύτην ἰσχυρὰν ποιήσασθαι. τοῖς τε [x] ἐκλείπουσι τούτοις, [y] τῆς ἑαυτοῦ γῆς τῆς [z] τε Μυγδονίας περὶ τὴν [a] Βολβὴν λίμνην ἔδωκε νέμεσθαι, ἕως ἂν ὁ πρὸς Αθηναίους πόλεμος ᾖ. καὶ οἱ μὲν ἀνῳκίζοντό τε, καθαιροῦντες τὰς πόλεις, καὶ ἐς πόλεμον παρεσκευάζοντο.

νθ'. Αἱ δὲ τριάκοντα νῆες [b] τῶν Αθηναίων ἀφικνοῦνται ἐς τὰ ἐπὶ [c] Θρᾴκης, καὶ καταλαμβάνουσι [d] τήν τε Ποτιδαίαν καὶ τἄλλα ἀφεστηκότα. νομίσαντες δὲ οἱ στρατηγοὶ ἀδύνατα εἶναι πρός [e] τε Περδίκκαν πολεμεῖν τῇ παρούσῃ δυνάμει, καὶ τὰ ξυναφεστῶτα χωρία, τρέπονται ἐπὶ τὴν Μακεδονίαν, ἐφ' ὅπερ καὶ [f] τοπρότερον ἐξεπέμποντο. καὶ καταστάντες, ἐπολέμουν μετὰ Φιλίππου, καὶ τῶν Δέρδου ἀδελφῶν, ἄνωθεν στρατιᾷ [g] ἐσβεβληκότων.

ξ'. Καὶ ἐν τούτῳ οἱ Κορίνθιοι, τῆς Ποτιδαίας ἀφεστηκυίας, καὶ τῶν Αττικῶν νεῶν περὶ Μακεδονίαν οὐσῶν, δεδιότες περὶ τῷ χωρίῳ, καὶ οἰκεῖον τὸν κίνδυνον ἡγούμενοι, πέμπουσιν ἑαυτῶν τε ἐθελοντὰς, καὶ τῶν ἄλλων Πελοποννησίων μισθῷ πείσαντες, ἑξακοσίους καὶ χιλίους τοὺς πάντας ὁπλίτας, καὶ ψιλοὺς τετρακοσίους. ἐστρατήγει [h] δὲ αὐτῶν Αριστεὺς ὁ Αδειμάντου, κατὰ φιλίαν τε αὐτοῦ [i] οὐχ ἥκιστα οἱ πλεῖστοι ἐκ Κορίνθου στρατιῶται ἐθελονταὶ [k] ξυνέσποντο· ἦν γὰρ τοῖς Ποτιδαιάταις ἀεί [l] ποτε ἐπιτήδειος. καὶ ἀφικνοῦνται τεσσαρακοστῇ [m] ἡμέρᾳ ὕστερον ἐπὶ Θρᾴκης, [n] ᾗ Ποτίδαια ἀπέστη.

ξά. Ηλθε δὲ καὶ τοῖς Αθηναίοις εὐθὺς ἡ ἀγγελία τῶν πόλεων, ὅτι ἀφεστᾶσι· καὶ πέμπουσιν, ὡς ᾔσθοντο καὶ τοὺς μετὰ Αριστέως ἐπιπαρόντας, δισχιλίους ἑαυτῶν ὁπλίτας καὶ τεσσαράκοντα ναῦς, πρὸς τὰ ἀφεστῶτα, καὶ Καλλίαν τὸν Καλλιάδου πέμπτον [o] αὐτὸν στρατηγόν. οἳ ἀφικόμενοι ἐς Μακεδονίαν πρῶ-

v Καταβάλλοντας *Gr.* mox in Aug. ἐς omissum, sed a rec. manu adscriptum. x Ἐκλιποῦσι *Cl. Gr.* et *Reg.* Ἐκλειποῦσι *Cass.* Aug. ἐκλιποῦσι, it. Bas. y Τῆς τε αὐτοῦ γῆς *Gr.* z Τε non agnoscunt *Ar. C. Gr. Ald. Bas. Reg. Cass. Dan.* Aug. a Βόλβην *Cass. Gr. Vasc.* Βοιβὴν *Reg* ex emendatione ab eadem manu. Aug. βόλβην. b Τῶν Ἀθηναίων om. *Gr.* c Θρᾴκης χωρία *Marg.* non probat *Steph.* cum *Thucydidi* familiare sit, ponere τὰ ἐπὶ Θρᾴκης absque substantiuo. d Τὴν Ποτιδαίαν *Reg. Cass.* Aug. e Τε deest *Ar. Dan.* f Τοπρῶτον *Marg. Ar. C. Cam.* τὸ πρῶτον *Gr.* Mosqu. τὸ πρότερον *Cass.* Aug. *Vasc.* Mox Δέρδα *Cass.* Aug. a correctore; primo scriptum videtur Δέρδου. g Ἐμβεβληκότων *Ar.* h Δ' αὐτῶν *Gr.* i Οὐχήκιστα *Ald. Flor. Bas. Cass.* k Ξυνέποντο *Cl. Reg.* et ex emendat. *Gr.* l Ποτὲ om. *Cl.* m Ἡμέρᾳ om. *Gr.* n Hic loci ἢ, non ᾗ, cum *Valla* malit *Steph.* ita vt iungi possit cum ὕστερον. Ἢ Aug. a correctore; prima manus videtur scripsisse ᾗ. o Αὐτὸν *Marg. C. Cl. Gr.* genuinam lectionem esse censet *Steph., Reg. Cass.* In *Gr.* emendatum est αὐτὸν pro αὐτῶν. In Aug. quoque est αὐτόν. In Ald. Flor. Bas. αὐτῶν.

[Ανοικίσασθαι —) Schol. ad h. v. deest in Aug.] GOTTL.

Ἰσχ. ποιήσ.] Cur hic Medio vtitur? Nempe sign. in *suos* vsus, sibi, *suum* locum munire. BAVER.

Ἐκλείπουσι] Ἐκλιποῦσι quidam *Mss.* mendose. Deinde v. 5. voces τῶν Ἀθηναίων perperam omittit *Gr.* WASS.

Βολβὴν] Etiam in *Scylace* p. 63. Ed. Gron. Βολβὴ, ὀξυτόνως. At *Thucyd.* IV, 103. *Aeschyl.* Pers. v. 494. *Aristot.* Hist. Anim. II, 17. et *Steph.* in Βολβαὶ, Βόλβη, vt hic quidam libri. Qui in Cod. *Reg.* emendauit Βοιβὴν, fortassis ante oculos habuit ea, quae leguntur ap. *Steph.* in Βοίβη. Sed *Stephanum* in vitiosos Codices incidisse, non sine ratione suspicatur *Vossius* ad Scylacem. DVCK.

Τὰ ἐπὶ Θρᾴκης] Saepe legas apud *Thucydidem* τὰ ἐπὶ Θρᾴκης, non adiecto illo substantiuo: quod alioqui et ab *Aristophane* additur. STEPH. Χωρία sine dubio ex interpretatione est. In *Cass.* adscriptum erat scholion, μέρη δηλονότι. Τὰ ἐπὶ Θρᾴκης Cap. 68. DVCK.

Ἀφεστηκότα] Sc. χωρία. G.

Τῇ παρούσῃ δυνάμει] n. ὀλίγῃ οὔσῃ. Sic in cod. Aug. adscriptum. G.

Πολεμ. πρ. Περδ. καὶ τὰ χωρ.] Scil. ἅμα, contra vtrosque simul. B.

Ἐφ' ὅπερ] Putet aliquis scribendum esse ἐφ' ἥνπερ, non ἐφ' ὅπερ, quum illud, non hoc, apte ad Μακεδονίαν possit referri: sed a multis (speciatim a *Suida* in voce Θουκυδίδης) proponitur hic locus ita scriptus, ἐφ' ὅπερ, quum exemplum afferre volunt ἀνακολουθίας, quae est in generis diuersi vsu. Ego tamen crediderim, ἐφ' ὅπερ non dictum esse pro ἐφ' ἥνπερ, sed potius, τρέπονται ἐπὶ τὴν Μακεδονίαν non aliter esse accipiendum, quam si dictum esset, τρέπονται ἐπὶ τὸ ἐν Μακεδονίᾳ ἔργον, aut certe aliquod huiusmodi nomen, neutrius et ipsum generis, illis verbis, ἐπὶ τὸ ἐν Μακεδονίᾳ, subiunctum esset. STEPH.

Ἐφ' ὅπερ] Prop. sequi debebat ἐφ' ἥνπερ, sed subaudiendum cum Steph. ἔργον aut tale quid. Abresch. in Dil. p. 58. nubem exemplorum congessit, vbi pro masculino aut feminino, neutrum adiectiuum aut pronomen positum est. Supra c. 40. εἰ γὰρ τοὺς κακόν τι δρῶντας δεχόμενοι τιμωρήσετε, φανεῖται καὶ ἃ τῶν ὑμετέρων οὐκ ἐλάσσω ἡμῖν πρόσεισι. Idem Abresch. in Auct. exempla e Platone huius vsus illustrandi caussa protulit, p. 224. G.

Nempe, εἰς τὸ τρέπεσθαι ἐς Μακεδονίαν· ad *quod* missi essent, nempe, vt Macedoniam infestarent. B.

Καὶ καταστάντες] Reisk. eleganter coniicit in Dil. Abresch. 59. et in anim. l. c. καὶ κάτω στάντες, propter ἄνωθεν, „*a parte maris et meridie Macedoniam inuadentes, Philippo et fratribus e parte terrae continentis et boreali tractu Perdiccam oppugnantibus.* Sed lectio vulgata est sana. Καταστάντες ἐπολέμουν μ. Φ., i. e. *cum Philippo bellum gerere coeperunt:* idem est ac κατέστησαν ἐς πόλεμον. v. Kuhn. ad Paus. El. I. p. 443. quod probat Abresch. Dil. ad II, 1. p. 157. Ita L. V. 4. καὶ καταστάντες ἐκ τῶν τείχεων ἐπολέμουν, vbi Duckerus Portum et Acacium, male intelligentes τὸ καταστάντες, de munitione Bricinniarum, reprehendit. L. II. 1. καταστάντες τε ξυνεχῶς

hanc vnam vrbem *a mari remotiorem* communirent. Illis autem, qui *priſtinas ſuae patriae ſedes* relinquebant, cum ſui, tum etiam Mygdonii agri partem, quae eſt circa paludem Bolben, dedit incolendam, quamdiu bellum contra Athenienſes *ſuſceptum* duraret. Atque illi quidem vrbes demoliti in loca mediterranea commigrarunt, et ad bellum ſe parare coeperunt.

59. At triginta Athenienſium naues in Thraciam peruenerunt, et Potidaeam, aliasque ciuitates *iam* defeciſſe repererunt. Duces vero exiſtimantes ſe cum praeſentibus copiis non poſſe *ſimul* gerere bellum et aduerſus Perdiccam, et ciuitates, quae defecerant, in Macedoniam, quo etiam ante miſſi fuerant, ſe conuerterunt. Quo poſtquam peruenerunt, cum Philippo, et Derdae fratribus, qui ex locis mediterraneis *in Macedoniam* cum exercitu irruperant, arma iunxerunt, vt bellum *Perdiccae* facerent.

60. Interea vero Corinthii, cum Potidaea deſciuiſſet, et Atticae naues circa Macedoniam eſſent, illi oppido timentes, et domeſticum exiſtimantes periculum, miſerunt cum de ſuis voluntarios, tum etiam de caeteris Peloponneſiis mercede conductos, mille et ſexcentos, omnes grauis armaturae milites, et quadringentos leuiter armatos. Illis autem praerat Ariſteus Adimanti *filius;* et propter eius amicitiam potiſſimum, plurimi voluntarii milites Corintho eum ſequuti ſunt. Semper enim Potidaeatarum ſtudioſus fuerat. Et quadrageſimo die poſt Potidaeae defectionem in Thraciam peruenerunt.

61. Nuntius autem de iſtarum ciuitatum defectione Athenienſibus ſtatim eſt illatus. Qui, cum intellexiſſent illos etiam, qui cum Ariſteo erant, *eo* praeterea adueniſſe, ex ſuis bis mille grauis armaturae milites, et quadraginta naues, Calliamque Calliadis *filium* cum quatuor collegis praefectum, in

Θλασσοκράτορας Ἀθηναίους, ὄντες παραθαλάσσιοι. Ἀνοικίσασθαι ἐς Ὄλυνθον] τὴν οἴκησιν ἀναγαγεῖν εἰς τὴν Ὄλυνθον. Ἐσβεβληκότων] ὥστε τὸν Περδίκκαν μεταξὺ ἀπολημφθῆναι. Ἀφεσηκυίας] ἀπ' Ἀθηναίων πρὸς Περδίκκαν. Ψιλοὺς τετρακοσίους] ψιλοὶ καλοῦντοι οἱ μὴ καθωπλισμένοι μὲν, ἐν καιρῷ δὲ τῆς ἰσχνῆς, τῷ παρατυχόντι ἢ λίθῳ, ἢ ξύλῳ, ἢ ἄλλῳ τινὶ ὀργάνῳ χράμενοι. ἢ τοξότας, παρὰ τῷ ψιλῇ σκευῇ χρῆσθαι. Ὁ Ἀδειμάντου] τοῦτον ἴσμεν ἐν τοῖς Μηδικοῖς πρὸς τὸν Θεμιστοκλέα ταξιάζοντα. Τεσσαρακοστῇ ἡμέρᾳ] ἀντὶ τῆ, μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἀφ' ἧ ἡ Ποτίδαια ἀπέστη. Ἡι Ποτίδαια ἀπέστη] ἀντὶ τῆ ἐν ᾗ ἡμέρᾳ. ἢ, ἀντὶ τῆ ἀφ' ἧ.

ἐπολέμουν. vbi Schol. κατασάντες, ἀρχὴν τῆ πολέμῳ ποιήσαντες. GOTTL.

Κατασάντες] Nullo modo probari poteſt coniectura Reiskii, κάτω σάντες. Quis enim ſic loquitur? Et κάτω illud friget, nec *ſtando* quidquam proficerent. Inepta plane loquendi ratio. Κατασάντες eſt, cum eo veniſſent, caſtra poſuiſſent, *da ſie Poſto gefaßt hatten:* quod alibi eſt, ἱδρυμένοι. BAVER.

Δέρδα]. Δέρδα ſecundo caſu in *Caſſ.*, vt Πυθαγόρᾳ, Ἀρχύτᾳ et alia, quae etiam communiter per ᾳ et α efferuntur. DVCK.

[Ἐσβεβληκότων) Hoc Schol. intuli e codd. Reg. Roſtg. Baſ. et Aug. In Baſ. ἀπολειφθῆναι. Male.] G.

[Ἀθηναίων) Sic correxi e Caſſel. pro Ἀθηνῶν.] G.

[Ψιλοὺς καλοῦντοι) Exſcripſit haec Suidas in ψιλοί.] G.

[Τοῦτον ἴσμεν) n. Adimantum, qui fuit, ſecundum Plut. Them. p. 449. Reiskianae, Archon, n. Olymp. LXXV. a. IIII. Inter hunc annum et eum, quo geſta ſunt, quae h. l. narrat Thucydides, i. e. eum, qui praeceſſit annum I. B. P. interſunt anni XLIIII. v. Duck.] G.

[Θεμιστοκλέα) E cod. Aug. pro Θεμιστοκλῆν, correxi.] G.

Ἐπιτήδειος] i. e. φίλος. v. Heſych. L. IIII. 78. Νικονίδας Περδίκκᾳ ἐπιτήδειος ὤν· vbi Schol. φίλος. cf. VIII, 47. Apud Lyſiam Or. I. p. 26. Reisk. ἐπιτήδειος καὶ φίλος coniungunturtur. G.

Ἡμέρᾳ] Non recte abeſt a *Gr.* Antiqui fere addunt, noſter in primis. WASS.

[Ἀφ' ᾗ — ἀπέστη) Haec verba deſunt in cod. Aug.] G.

Ὕστερον ἐπὶ Θράκης, ᾗ] Malim cum *Valla* ἧ, quam ᾗ, eodem alioqui ſenſu. Iungetur autem ἧ cum ὕστερον. Vide quae annotaui apud *Scholiaſtem.* STEPH.

Ἐπὶ Θράκης] Reisk. in Dil. Abreſch. p. 59. corrigit: ἐπὶ Θράκην, ἧς ἡ Ποτιδ. Sed genit. conſtanter eſt in talibus. L. VIII. 16. φυγὴν ἐποιεῖτο ἐπὶ τῆς Σάμου. Ita ἀποπλέοντες ἐπ' οἴκου I, 55. ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου ib. etc. In animadu. p. 11. pro ᾗ legit ᾗ, vt Steph. malebat, aut ἧς. Si codd. addicerent plures, ᾗ recepiſſem ob ὕστερον. G.

[Ἡ ἀντὶ τῆ) E codd. Caſſ. et Aug. pro τὸ ᾗ, correxi ᾗ. Vidit iam Stephanus.] G.

Ἦλθε — ἡ ἀγγελία] Alias dicunt Graeci: ἦκεν ἡ ἀγγελία, ſ. ἄγγελος, frequentius, vt ſcite notat Doruillius ad Charit. p. 37. qui lectu digna praebet. G.

Ἦλθε — ὅτι ἀφεστᾶσι] Grauiora iis, quae ad voc. ἔρχεσθαι monentur, notanda ſunt: 1) Genit. ἀγγελία τῶν πόλεων, p. περὶ τ. πόλ. 2) diſtracta ſtructura, et plane pleonaſtica, nuntius de ciuitatibus, quod defeciſſent, pro breuiori, de defectione vrbium. B.

Ἐπιπαρόντας] *Qui a Corinthiis aduenisſent, poſt priores ab Athenienſibus miſſas copias.* Sic Reiskius int. in anim. p. 11. τὰς ἐπιπαρόντας, i. e. *praeterea aduenisſe*, potius vertam. In Dilucid. Abreſch. p. 59. idem Reisk. ſuſpicabatur: ἐκεῖ περιόντας. Sed ipſe nil tribuit huic coniecturae Vir Doctiſſ. G.

Καλλίαν τὸν Καλλ.] Vide *Gronouii* Obſeruat. l. 4. c. 7. p. 107. HVDS.

Αὐτῶν] Quin genuina ſcriptura ſit ea, quam in margine habes, dubitare te vetabunt multi, quibus hoc loquendi

τον, καταλαμβάνουσι τὰς προτέρας χιλίους Θέρμην ἔτι ἡρημώτας, καὶ Πίδναν πολιορκοῦντας. προσκαθεζόμενοι δὲ καὶ αὐτοὶ τὴν Πίδναν ἐπολιόρκησαν μὲν, ἑτοίμα δὲ ξύμβασιν ποιησάμενοι καὶ ξυμμαχίαν ἀναγκαίαν πρὸς τὸν Περδίκκαν, ὡς αὐτὸς παρῆσαν ἡ Ποτίδαια, καὶ ὁ Ἀριστεὺς [p] παρελθόντες, ἀπανίστανται ἐκ τῆς Μακεδονίας· καὶ ἀφικόμενοι ἐς [q] Βέροιαν, κἀκεῖθεν ἐπιχειρήσαντες, καὶ πειράσαντες πρῶτον [r] τὸ χωρίον, καὶ οὐχ ἑλόντες, ἐπορεύοντο κατὰ γῆν πρὸς τὴν Ποτίδαιαν, τρισχιλίοις μὲν ὁπλίταις ἑαυτῶν, χιλίοις δὲ τῶν ξυμμάχων πολλοῖς, ἱππεῦσι [s] δὲ ἑξακοσίοις Μακεδόνων τοῖς μετὰ Φιλίππου καὶ Παυσανίου. ἅμα δὲ νηῒ παρέπλεον ἑβδομήκοντα. κατ' ὀλίγον δὲ προϊόντες, [t] τριταῖοι ἀφίκοντο ἐς Γίγωνον, καὶ ἐστρατοπεδεύσαντο.

ξβ'. Ποτιδαιᾶται δὲ καὶ οἱ μετὰ Ἀριστέως Πελοποννήσιοι προσδεχόμενοι τὰς Ἀθηναίας, ἐστρατοπεδεύοντο [v] πρὸς Ὀλύνθῳ ἐν τῷ ἰσθμῷ· καὶ ἀγορὰν ἔξω τῆς πόλεως ἐπεποίηντο. [x] στρατηγὸν μὲν ἓν τῶν δὴ πάντες οἱ ξύμμαχοι ἦγοντο Ἀριστέα, τῆς δὲ ἵππου, Περδίκκαν. ἀπέστη γὰρ εὐθὺς πάλιν τῶν Ἀθηναίων, καὶ ξυνεμάχει [y] τοῖς Ποτιδαιάταις. Ἰόλαον ἀνθ' αὑτοῦ καταστὰς ἄρχοντα. ἦν δὲ ἡ γνώμη τῷ Ἀριστέως, τὸ μὲν μετ' ἑαυτοῦ στρατόπεδον [z] ἔχοντα ἐν τῷ ἰσθμῷ, ἐπιμηρύειν τοὺς Ἀθηναίους, ἢν ἐπίωσι, Χαλκιδέας δὲ, καὶ τοὺς ἐξ [a] ἰσθμοῦ ξυμμάχους, καὶ τὴν παρὰ Περδίκκου διακοσίων ἵππον ἐν Ὀλύνθῳ μένειν· καὶ [a] ὅταν Ἀθηναῖοι ἐπὶ σφᾶς χωρῶσι, κατὰ νώτου βοηθοῦντας ἐν μέσῳ ποιεῖν [b] αὐτῶν τοὺς πολεμίους. Καλλίας [c] δ' αὖ ὁ τῶν Ἀθηναίων στρατηγὸς, καὶ οἱ ξυνάρχοντες, τοὺς μὲν [d] Μακεδόνας ἱππέας καὶ τῶν ξυμμάχων ὀλίγους ἐπὶ Ὀλύνθου ἀποπέμπουσιν, ὅπως εἴργωσι τοὺς ἐκεῖθεν ἐπιβοηθεῖν. [e] αὐτοὶ δ' ἀναστήσαντες τὸ στρατόπεδον, ἐχώρουν ἐπὶ τὴν Ποτίδαιαν. καὶ ἐπειδὴ πρὸς τῷ ἰσθμῷ ἐγένοντο, καὶ εἶδον τοὺς ἐναντίους παρασκευαζομένους ὡς ἐς μάχην, ἀντικαθίσταντο καὶ αὐτοί. καὶ ἅμα πολὺ [f] ὕστερον ξυνέμισγον. καὶ αὐτὸ μὲν τὸ τοῦ Ἀριστέως κέρας, καὶ ὅσοι περὶ ἐκεῖνον ἦσαν Κορινθίων τε καὶ τῶν ἄλλων

---

p Ὁ παρελυθὰς Gr. q Βέροιαν Bas. Caff. Aug. r Τὸ χωρίον Ar. s Δ' ἑξακοσίοις Caff. Aug. Sic mox v. 11. Τῆς δ' ἵππε Gr. t Τριταῖοι Dau. in marg. v Περὶ Ὀλύνθε Ar. C. Gr. atque ita legebat Valla; non probante Steph.ano. Caff. Gr. Dau. et hic in marg. πρὸς Ὀλύνθῳ a correctore. In Aug. περὶ Ὀλύνθε a corr. Prima manus scripserat περὸς Ὀλύνθῳ. In Mosqu. περὶ Ὀλύνθε. x Στρατηγὸν μὲν ἓν τὸ πεζὸ Ar. Στρατηγὸν δὲ τὸ μὲν πεζὸ Marg. huius lectionis exempla quaedam occurrere obseruauit Steph. alteram tamen in contextu a Thucydidis stilo non alienam esse censet. Στρατηγὸν μὲν τὸ πεζὸ Reg. Caff. Aug. Mox in Bas. cod. ξρνται. y Τοῖς deest Reg. z Ἔχοντι Caff. Aug. a Ὅτ' ἂν Caff. Aug. b Αὐτῶν Reg Caff. Gr. Vatic. Aug. Mosqu. c Δ' ἐν Marg. d Μακεδόνων Caff., Aug. a correctore. Paullo post Ὀλυνθον Gr. e Αὐτοὶ δὲ Ald. Flor. Bas. Gr. f Ὕστερον καὶ ξυνεμ. Gr. Mox in Mosqu. περὶ ἐκείνε, ad marg. vero περὶ ἐκείνων.

genus adhibetur, loci: quod plane idem est cum Gallico, quo dicitur, *luy cinquieme*, id est, *ipse cum aliis quatuor*. STEPH. Qui *Thucydidem* ex professo illustrare adgressi sunt, tuto *εἰς τὸ κείμενον* recipere potuissent *αὐτόν*. DUCK.

Αὐτὸν] Correxi e codd. et re ita postulante. Probat hanc correctionem Doruill. ad Chariton. p. 103. qui pluribus de hoc loquendi genere disputat. Ita semper loquitur Noster, v. c. supra c. 46. Κορινθίων δὲ ξενοκλείδης — πέμπτος αὐτός. Sic Homerus et Herodotus. (VI. 103.) Demosth. contra Mid. p. 552. αἱρεθέντα τρίτον αὐτόν. GOTTL.

Πέμπτον αὐτῶν] Notum est satis, *αὐτὸν* aeque dici posse ac solere; sed, res qui cogat ita legere, non video, cum eodem redeat. Et quid prohibebat Nostrum aliquando variare, ponendo, quod non minus recte diceretur? BAVER.

[Τὸς ἐν ταῖς —) Hoc Scholion e codd. Cassel. Rostg. et Aug. adieci.] G.

Θέρμην] Ita libri: Θέρμα Siciliae, Θέρμος Aetoliae oppidum. vid. ad Steph. *Berkelium* et *Holsten.* At *Polyb.* p. 57. Θέρμην vocat illud in Sicilia πολίχνιον. Θέρμη ἡ Θεσσαλονίκη, καὶ Ἡμαθία. Schedae MS. *Angeli Aprotii.* Vrbs Thessalonica a Cassandro aedificata; nomen habet vxoris, quae Philippi Amyntae filia erat. WASS.

[Σημείωσαι) Addidi e cod. Aug. σημείωσαι· quod iam diuinarat Stephanus.] G.

[Ἔστι δὲ —) In codd. Cass. Rostg. et August. sic leguntur h. v. ἔστι δὲ καὶ αὐτὴ καὶ Πύδνα (in Cass. Πίδνα, vt et Rostg.) καὶ Βέροια πόλεις Μακεδονικαί. In vulgata ante ὅτι subiunt. ἀπὸ καινοῦ, σημείωσαι. In cod. Bas. ita legitur: Ἐκαλεῖτο — πόλις Μακεδονικὴ.] ἐκαλεῖτο. αὕτη καὶ Πύδνα καὶ Βέροια, πόλεις Μακεδονικαί. In Βέροια nil mutandum; nam Strabo, Lucianus, Etymologus cum numis non duplicant. Sic et Plin. codd. Luc. in A. A. XVII, 10, 13. v. Wass. in add. p. 666.] G.

Ἐκ τῆς Μακεδ.] Ex hoc loco deprehenditur, Macedoniam olim angustis limitibus coarctatam fuisse, quando Berrhoea censebatur fuisse extra eius limites. Fuit autem Berrhoea proprie Bottiaeorum ciuitas. *Palmerius.* HVDS.

Βέρροιαν] Vid. *Addend.* p. 666. WASS.

Ἐπισρέψαντες] Reisk. in anim. p. 11. ἐπισρέφειν explicat h. l. *morari alicubi, vel insistere, gradum figere, animum ad aliquid conuertere eique inhaerere*; et κἀκεῖθεν cohaerere cum ἐτοιμάζοντο. In Diluc. Abresch. l. c. malit idem Reiskius καὶ deleri, reddi enim rationem, cur abscesserint. Sed prior explicatio praestat. Sensus est: Berrhoeam quum venissent, Athenienses se eo conuertisse, vt occuparent hanc vrbem. Abresch. in Auct. p. 225. comparat cum Aristoph. Vesp. 420.

loca, quae defecerant, miserunt. Qui, simul ac in Macedoniam peruenerunt, illos mille priores iam Therma potitos, et Pydnam obsidentes offenderunt. Pydnam autem et ipsi castris, copiisque iunctis oppugnarunt: sed postea, facta pace et societate necessaria inita cum Perdicca, quod Potidaea et Aristei aduentus eos vrgeret, ex Macedonia recesserunt. Et Berrhoeam profecti, et inde reuersi, eoque oppido prius tentato, nec expugnato, itinere pedestri Potidaeam versus iuerunt, cum tribus millibus militum grauis armaturae ex suis, praeterea vero cum multis sociis, et sexcentis Macedonum equitibus, qui cum Philippo, Pausaniaque erant: simul etiam septuaginta naues oram maritimam legebant. Et lente progressi, tertio die Gigonum peruenerunt, ibique castra posuerunt.

62. At Potidaeatae, et Peloponnesii, qui cum Aristeo erant, Athenienſium aduentum expectantes, in Isthmo, prope Olynthum castra posuerant, et mercatum extra vrbem agebant. Socii autem totius quidem peditatus ducem elegerunt Aristeum; equitatus vero, Perdiccam. Protinus enim ab Athenienſibus iterum defecerat, et, Iolao duce in suum locum substituto, Potidaeatas in bello iuuabat. Hoc autem erat Aristei consilium, cum exercitu quidem, quem in Isthmo secum habebat, Athenienſes diligenter obseruare, si contra *se* venirent; Chalcidenſes vero, et socios, qui extra Isthmum erant, et ducentos equites, quibus praerat Perdiccas, Olynthi manere, et cum Athenienſes contra se venirent, a tergo impressionem in hostes facere, eosque circumuenire. Contra vero Callias Athenienſium dux eiusque collegae, Macedonum equites, paucosque socios Olynthum versus miserunt, vt illos, *qui Olynthi erant*, illinc auxilium *suis* contra *se* ferre prohiberent. Ipsi vero motis *inde* castris Potidaeam versus contenderunt, et cum ad Isthmum veniſſent, et aduersarios se ad proelium parantes vidiſſent, ipsi quoque aciem *illis* oppositam instruxerunt, nec multo post conflixerunt. Ac ipsum quidem Aristei cornu, et quotquot de Corinthiis, aliisque militibus delecti circum ipsum *Aristeum* erant, *hostium cornu*

Τὰς προτέρας χιλίας] τὰς ἐν ταῖς χ. ναυσὶ τῶν Ἀθηναίων. Θέρμην ἄρτι] σημείωσαι, ὅτι ἡ νῦν Θεσσαλονίκη πόλις, πάλαι Θέρμη ἐκαλεῖτο. ἔστι δὲ Μακεδονίας. ὅτι καὶ ἡ Πύδνα, πόλις Μακεδονική. ὅτι καὶ ἡ Βέρροια, πόλις Μακεδονική. Κατὰ γῆν] τῆς Βερροίας. Καὶ Παυσανίᾳ] οὗτος ὁ Παυσανίας, κατὰ μέν τινας, υἱὸς τοῦ Δέρδου, κατὰ δὲ ἄλλους ἀδελφός. Ἐς Γίγωνον] Γίγωνος, χωρίον ἐπὶ μεταξὺ Μακεδονίας καὶ Θρᾴκης, ὃ πολὺ ἀπέχον Ποτιδαίας. Ἐπὶ σφᾶς χωροῦσιν] ἐπὶ τὴν Ποτίδαιαν. Τὰς πολεμίας] τὰς Ἀθηναίας. Τὰς — ἱππέας] τὰς μετὰ Φιλίππου. Αὐτοὶ δὲ ἀναστήσαντες τὸ στρατόπεδον] νῦν ἀντὶ τοῦ ἐγείραντες κεῖται ἡ λέξις, οὐκ

ἅπας ἐπέστρεφε δεῦρο. Vulgata versio: et inde reuersi, mira est. GOTTL.

Ἐπιστρέψαντες] Sane incongruum est, vt *reuersi* vel *conuersi* dicantur eo, quo commodum veniſſent, vel vbi essent ac versarentur. Nec tamen alium sensum admiserit additum κἀκεῖθεν. Nempe distinguenda est *vrbs* Beroea et regio Beroea; in hanc venere ita, vt a tergo relinquerent vrbem, vt non oppugnaturi; sed repente, ex itinere a relicta vrbe ad ipsam conuertebantur. BAVER.

Τῷ χωρίῳ] Sic *Thom. Mag.* in πειρῶ, et *Moeris* v. πειράσαντες. DVCK.

Πειράσαντες πρῶτον τῷ χωρίῳ] h. e. ἀποπειραν ποιησάμενοι. v. Thom. M. h. v. qui laudato hoc loco, docet, hoc verbum hoc sensu, genitiuo iungi. Huius loci quoque mentionem fecit Moeris, p. 319. ad quem v. Pierson. Eustath. ad Il. Δ. p. 445. proprie passiuum hac vi adhiberi dicit; locum tamen e Thucydide laudat huic similem: τῶν τειχῶν — πειρᾶν, (VII. 12.) At Libr. IIII. 25. τὸν λιμένα — ἐπειρῶντο, vbi e MSS. leg. ἐπείρων· eiusdem lib. c. 70. τῆς Νισαίας πειρᾶν. G.

[Κατὰ γῆν) Hoc Schol. addidi ex Aug.] G.

Γίγωνον] Γεγωνίδα appellat *Artemidorus Ephesius*: χωρίον *Schol. Auctor Etymol.* Γίγωνις Ἄκρα μεταξὺ Μακεδονίας καὶ Πελλήνης, inde Γιγὼν ὁ Διόνυσος inquit. pro nauium tutela apud Phoenices *Hesychius* v. accipit. Aethiopum regem fuisse ait *Steph.* Gigonem. Indigitamenta *Orphei* in Baccho hunc titulum minime agnoscunt. Ibi pro Πρωτογόν' ἤρικε παιὲ, vbi merito haeret *Scaliger*, fortasse legendum Εὐρεσιπαιὲ· supra dixerat πολυόργιον, εὕρηκε Παιάν. vel potius, εὗρετο. Meminit Γιγωνίας πέτρας, sed iuxta oceanum, *Apollodor.* III, 3. vid. *Herodot.* VII, 123. WASS.

[Καὶ Θρᾴκης) Haec verba a manu recentiori addita sunt in Aug. ὃ vero in eodem prorsus omissum.] G.

Πρὸς Ὀλόῃθῳ] Non πρὸς Ὀλόῃθῳ, sed πρὸ Ὀλόῃθι, legit *Valla*, vt e regione interpretationis illius annotaui. STEPH.

Στρατηγὸν] Lectionis margini adscriptae potius, quam alterius exempla occurrunt: sed tamen ne hanc quidem a *Thucydidis* stylo alienam dixerim. IDEM.

Τὸ μὲν — στρατόπεδον ἔχοντα] i. e. ὥστε αὐτὸν, ἔχοντα τ. στρατόπεδον — ἐπιτηρεῖν — G.

[Τὰς πολεμίας) Schol. ad h. v., vt et ad τὰς — ἱππέας, e cod. Aug. inserui.] G.

λογάδες, ᵍ ἐτρέψαντο τὸ καθ' ἑαυτὲς, καὶ ἐπεξῆλθον διώκοντες ἐπὶ πολύ· τὸ δὲ ἄλλο στρατόπεδον ʰ Ποτιδαιατῶν καὶ Πελοποννησίων ἠσσᾶτο ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, καὶ ἐς τὸ τεῖχος κατέφυγεν.

ξγ'. Ἐπαναχωρῶν δὲ ὁ Ἀριστεὺς ἀπὸ τῆς διώξεως, ὡς ⁱ ἑώρα τὸ ἄλλο στράτευμα ἠσσημένον, ἠπόρησε μὲν, ὁποτέρωσε διακινδυνεύσει χωρήσας, ἢ ἐπὶ τῆς Ὀλύνθου, ἢ ἐς ᵏ τὴν Ποτίδαιαν. ˡ ἐδόξε γᾶν ξυναγαγόντι τὲς μεθ' ἑαυτῆ ὡς [ᵐ εἰς] ἐλάχιστον ⁿ χωρίον, δρόμῳ βιάσασθαι ἐς τὴν Ποτίδαιαν. καὶ παρῆλθε παρὰ τὴν χηλὴν διὰ τῆς θαλάσσης βαλλόμενός τε καὶ χαλεπῶς, ὀλίγους μέν τινας ἀποβαλὼν, τὲς δὲ πλείους ° σώσας. οἱ δ' ἀπὸ τῆς Ὀλύνθου τοῖς Ποτιδαιάταις βοηθοὶ (ᵖ ἀπέχει δὲ ἐξήκοντα μάλιστα σταδίους, καὶ ἔστι ᵠ καταφανὲς) ὡς ἡ μάχη ʳ ἐγένετο, καὶ τὰ σημεῖα ἦρθη, βραχὺ μέν τι προσῆλθον, ὡς βοηθήσοντες, καὶ οἱ Μακεδόνες ἱππεῖς ˢ ἀντιπαρετάξαντο, ὡς κωλύσοντες· ᵗ ἐπεὶ δὲ διὰ τάχους ἡ νίκη τῶν Ἀθηναίων ἐγίγνετο, καὶ τὰ σημεῖα κατεσπάσθη, πάλιν ἐπανεχώρησαν ἐς τὸ τεῖχος. καὶ οἱ Μακεδόνες παρὰ τὲς Ἀθηναίους· ἱππεῖς δ' ἀδετέρους παρεγένοντο. μετὰ δὲ τὴν μάχην, ᵛ τρόπαιον ἔστησαν ˣ οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ τὲς νεκρὲς ὑποσπόνδους ἀπέδοσαν τοῖς Ποτιδαιάταις. ἀπέθανον δὲ Ποτιδαιατῶν μὲν καὶ τῶν ξυμμάχων, ὀλίγῳ ἐλάσσους τριακοσίων, Ἀθηναίων ʸ δὲ αὐτῶν, πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν, καὶ Καλλίας ὁ στρατηγός.

ξδ'. Τὸ δ' ἐκ τοῦ ἰσθμοῦ τεῖχος εὐθὺς οἱ Ἀθηναῖοι ἀποτειχίσαντες ἐφρούρουν. τὸ δ' ἐς τὴν Παλ-

g Ἐτρέψ. καθ' *Cl.* Ἔτρεψαν τὸ καθ' Bas. *Cass. Gr.* Aug. a correctore; prima scriptum manu ἐτρέψαντο καθ' ἑαυτὲς, omisso τέ; et ἐπὶ πολὺ *Cass.* Aug. h Τῶν Ποτιδ. καὶ τῶν Πελ. *Cl. Reg. Cass.* Aug. Τῶν τε Ποτιδαιατῶν. Mox in eodem: ὁ Ἀριστεὺς τῆς Ποτιδαίας. i Ὁρᾷ *Reg. Cass.* Aug. et in *Cass.* inter versus γρ. ἴδρα. k Τὴν om. *Gr.* In Bas. cod. τὴν Ποτίδαιαν, καὶ παρῆλθεν· reliqua desunt. l Sic distinguit *Steph.* ἔδοξε γᾶν, ξυναγαγόντι τὲς μεθ' ἑαυτῆ ὡς εἰς ἐλάχιστον χωρίον, δρόμῳ βιάσασθαι ἐς τὴν Ποτίδαιαν. Ἔδοξεν ἓν ξυναγ. *Gr.* m Εἰς deest *Reg. Dan.* Aug. n Χωρίου *Dan.* o Διασώσας *Marg.* p Ἀπεῖχε *Cl. Reg. Cass.* Aug. q *Codicem*, vnde vertebat *Valla*, καταφανὲς habuisse credit *F. Port.* r Ἐγίγνετο *Reg. Cass.* Aug. et ex emendat. *Gr.* Mox in Bas. ed. μέν τει. s Ἀντεπαρετάξαντο *Cass.* Aug. t Ἐπειδὴ δὲ *Ar. Cl. Reg. Cass.* Aug. v Τρόπαιον *Cass. Gr.* Aug. x οἱ omitt. *Cl.* y Δ' αὐτῶν *Gr.* et contra v. vlt. Τὸ δὲ *Ix.*

Ἐτρέψαντο τὸ καθ' ἑαυτὲς] Sc. σῖφος. Chariton. p. 123. πρῶτος ἐτρέψατο τὲς καθ' αὑτόν· quem locum cum nostro comparat Doruill. p. 624. GOTTL.

[Ἐπαναχωρῶν) Hoc Schol. ex Aug. inserui. Vnde factum videtur, vt eadem verba in textum fuerint recepta. v. V. L. Schol. ad Ἠπόρησε μὲν in eodem deest.] G.

[Ἐν ἀμηχανίᾳ ἐγένετο) Quae adduntur in editt. absunt a Cassel.] G.

Ὡς εἰς] Verba haec ὡς εἰς ἐλάχιστον χωρίον ad praecedentia, non ad sequentia pertinent: ideoque ita interpungendus est hic locus: ἔδοξε γᾶν ξυναγαγόντα τὲς μεθ' ἑαυτῆ ὡς εἰς ἐλάχιστον χωρίον, δρόμῳ βιάσασθαι ἐς τὴν Ποτ. Admonet vero et *Scholiastes*, ὡς ἐλάχιστον sequentibus adnecti oportere: sed debuit etiam admonere, particulam ὡς vel ὅτι, superlatiuo iunctam, interdum apud hunc Scriptorem ab illo ita diuelli. STEPH.

Ἔδοξε γᾶν ξυναγαγόντι — τὴν Ποτίδαιαν] Ordo est, secundum Abreschium: (Dil. 59.) ἔδ. γ. ξυναγ. τ. μ. ἑαυτῆ δρόμῳ βιασ. ἐς τ. Ποτ. ὡς (ἐς) χωρίον ἐλάχιστον sc. διάσημα. Hanc ellipsin pluribus exemplis probat, v. c. δι' ἐλάσσονος, κατ' ὀλίγον, κατὰ βραχὺ, διὰ πολλῆ etc. Hoc paullo durius h. l. videatur, quod praepositio nulla τῷ ἐλάχιστον iuncta sit, quae tamen in adlatis exemplis additur. Posterior explicatio Schol. congruit Abreschianae, quam et probat Grammius. Huc redit etiam interpretatio Acacii, quae haud dubie probabilior est, vulgati Porti, quam sequitur Heilmanus. Χωρίον frequenter de vrbe apud Nostrum. Reisk. coniicit in Dil. Abresch. l. c., vt et anim. p. 11. pro χωρίον, χρώμενοι, n. *adminiculo cursus copiis in angustum contractis irrumpere in vrbem.* G.

Διάσασθαι ἐς τὴν Ποτίδαιαν] i. e. βίᾳ, f. μετὰ βίας ἐσελθεῖν ἐς τὴν Ποτίδαιαν, n. καὶ αἱρεῖν αὐτήν. Sic fere VII. 69. βυλόμενοι διάσασθαι ἐς τὰ ἔξω, i. e. μετὰ βίας ἐξελθεῖν. G.

Ἔδοξε — ξυναγαγ. — βιάσ. εἰς Ποτ.] Ordo et sensus aut hic sit: visum ei est, contractis copiis in angustum, quam maxime posset, cursu perrumpere ad Potidaeam. Quod, vt simplicius fuerit ad structuram, ita ad rem nihil fecerit additum: contractis in angustum copiis; quid enim hoc prodesset non mansuro? Ergo alteram rationem praetulerim: contracto exercitu ad Potidaeam cursu tendere, ὡς ἐλάχιστον, tanquam proximum locum, et minimi interualli; quasi per hypallagen, ἐλάχιστον χωρίον, cuius διάσημα esset ἐλάχιστον, locum ἐλάχιστα remotum. BAVER.

[Ἡ μᾶλλον) Rectior h. explicatio priori. v. not.] G.

[Ἐγγὺς) Steph. malit: ἔγγιον, vel scribi post ἦν, μᾶλλον.] G.

[Ἦπερ) Cass. cod. ἤπερ.] G.

[Καλεῖται) Schol. καλέντοι potius scribere debuisset. In cod. Bas. leg. τὸ ἐμπροσθεν et paullo post: προβεβλημένον λίθει. Male. Schol. ad Βοηθοὶ et Καὶ ἔστι καταφανὲς, it. ad Ἱππεῖς et Ἐς τὸ τεῖχος ex Aug. adieci.] G.

[Ἔμπροσθεν — τείχους) Sic Suid. sed accipitur quoque h. v. pro margine terrae prominentis, vt notauit Kuhnius ad Poll. I, 99. Noster habet χηλὴν portus, (VII, 53. VIII, 90.) Suidas addit: χηλαὶ καὶ τῶν λιμένων αἱ ἐξοχαί. v. Ducker.] G.

Διὰ τῆς θαλάσσης] *Praeter*, l. *propter mare.* Exempla huius vsus collegit Abresch. Dil. p. 60. G.

Σώσας] Ita *Mss.* sed *Marg.* διασώσας, quemadmodo *Isocrates*, *Demosthenes*, *Xenoph.* *Plato.* Noster διασώζομαι bis terque. *Dionys. Halicarn.* qui nostrum fere sequitur p. 418. διασῶσαι τὸ σῶμα. et quidem ipse *Thucyd.* 119, 3. hoc ergo reponendum. WASS. Sed *Thucydidem* alibi quoque verbo simplici in re simili vti docet *Index.* Nec pauca illius apud alios sunt exempla. Neque tamen diffiteor, non tam probabile esse, scribas διὰ de suo addidisse, quam de composito detraxisse. De voce χηλὴ vid. quae ad VII, 53. inter *Var. Lect.* adnotat *Hudf.* Add. *Kuhn.* ad Poll. I, 99. *Suidas* in χηλαὶ descripsit Scholiasten. DUCK.

Καταφανὲς] Τὸ χωρίον. v. Schol. ad h. v. G.

ſibi oppoſitum in fugam verterunt, eosque perſequentes longe proceſſerunt. Reliquus vero Potidaeatarum, et Peloponneſiorum exercitus ab Athenienſibus ſuperatus eſt, et in vrbem confugit.

63. Cum autem Ariſteus ab hoſte perſequendo rediret, poſtquam reliquum exercitum vidit victum, dubitauit, vtram partem petens, Olynthumne, an Potidaeam, belli fortunam periclitaretur. * Tandem tamen ei placuit, cum ſuis militibus, in minimum loci ſpatium contractis, *et eorum acie confertiſſima*, Potidaeam curſu petere, et in eam perrumpere. Et *in vrbem* ingreſſus eſt ab ea parte, quae mari alluitur, prope crepidinem, ** telis petitus, et aegre *eo penetrans*, paucis quidem amiſſis, plerisque vero ſaluis. Qui vero Olyntho, auxilium Potidaeatis laturi, prodierant (abeſt autem *a Potidaea* ſexaginta ferme ſtadiis, *atque*, *vt in edito loco*, conſpicuus eſt), poſtquam pugna commiſſa eſt, et ſigna ſublata paululum illi quidem progreſſi ſunt, vt auxilium *Potidaeatis* ferrent; et Macedonum equites aciem inſtructam *ipſis* oppoſuerunt, vt *eos* impedirent. Poſtquam autem victoria penes Athenienſes repente fuit, et vexilla reuulſa ſunt, in vrbem iterum ſe receperunt, et Macedones ad Athenienſes: neutris autem equites adfuerunt. Poſt pugnam autem Athenienſes tropaeum ſtatuerunt, et caeſorum militum cadauera pace ſequeſtra Potidaeatis reddiderunt. Ceciderunt autem ex Potidaeatis quidem, et ſociis paulo pauciores trecentis; ex ipſis vero Athenienſibus, centum et quinquaginta, et Callias *eorum* dux.

64. Mox autem Athenienſes murum, qui Iſthmum ſpectabat, circumuallarunt, et *praeſidio* cuſto-

* Optimum videbatur, vt collectis ſuis Potidaeam, quod proximum erat oppidum, curſu perrumperet. *Acacius.* HVDS.
** Multis miſſilibus petitus, paucis etc. *Acacius.* HVDS.

ἀντὶ τῶ ἐκβαλόντες. Ἐπαναχωρῶν — δ' Ἀριστεὺς] τῆς Ποτιδαίας. Ἐπόρησε μὲν] ἐν ἀμηχανίᾳ ἐγένετο, εἰς ὁπότερον μέρος ἐλεύσεται, δηλονότι διὰ κινδύνου. Ὡς ἐλάχιστον] ἢ ἐλάχιστον χωρίον λέγει, ὅτι συνῆξεν αὐτὸς, ὡς γενέσθαι ἐν ὀλίγῳ χωρίῳ· ἢ μᾶλλον τὸ διάστημα λέγει τῆς Ποτιδαίας. ἐγγὺς γὰρ ἦν, ἦπερ ἡ Ὄλυνθος. τὸ γῦν ὡς ἐλάχιστον τοῖς ἑξῆς συναπτέον. Παρὰ τὴν χηλὴν] χηλὴ καλεῖται εἰ ἔμπροσθεν τῶ πρὸς θάλασσαν τείχους προβεβλημένοι λίθοι, διὰ τὴν τῶν κυμάτων βίαν, μὴ τὸ τειχος βλάπτοιτο. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἐοικέναι χηλῇ βοός. Βοηθοὶ] οἱ Μακεδόνες. Ἀπέχει δὲ] ἤγουν διέστηκε Ὄλυνθος τῆς Ποτιδαίας. Καὶ ἔστι καταφανὲς] ὑψηλὸν γὰρ τὸ χωρίον ἡ Ὄλυνθος. Ἱππεῖς] οἱ Φιλίππου. Ἐς τὸ τεῖχος] τῆς Ὀλύνθου. Ἱππεῖς δ' ὧδε τέροις] ἐν τῇ μάχῃ δηλονότι, ὅτε τοῖς Ἀθηναίοις Ἀθηναῖοι, ὅτε τοῖς Ποτιδαιάταις Ποτιδαιάται. Ὑποσπόνδους] ἐπειδάν τι μέρος ἡττηθῇ τῶν μαχομένων, μὴ δυνάμενον τὰς νεκρὰς αὐτῶ λαβεῖν, αἰτεῖ γενέσθαι σπονδὰς, ἕως οὗ λαβὸν θάψῃ, καὶ τότε πάλιν μάχονται. ἔστι δὲ πολλάκις ὅτε καὶ ἀσπόνδους αὐτὰς ἐκομίζοντο, δηλονότι κατὰ τὸ ἴσον ἔχοντες ἑκάτεροι, καὶ τῆς μάχης ἰσορρόπου γενομένης. Ἀποτειχίσαντες] τὸ πρὸς Ὄλυνθον ὁρῶν τεῖχος περισκεδομήσαντες, ἵνα μή τις ὑπεκφύγῃ τῶν ἔνδον. Τὸ δ' ἐς τὴν Παλλήνην] τὸ πρὸς

Καὶ τὰ σημεῖα] Vide *Lipſium* de Militia Rom. l. 4. HVDS. *Suidas* in σημεῖα ἀρθῆναι neſcio an huc referri debeat. Confer *Platonem* 462. WASS. Vid. ſupra ad Cap. 49. DVCK.

[Ἐν τῇ μάχῃ) Haec verba tantum adſunt in codice Aug.] GOTTL.

Καὶ τὰς νεκρὰς ὑποσπόνδους ἀπέδοσαν] Vid. *Turneb.* V. Adverſ. 7. *Herald.* I. Aduerſ. 9. et, qui *Heraldo* quaedam debet, *Kirchmann.* de Funerib. Append. Cap. IV. Add. quae adnotantur ad *Aelian.* XII. Var. Hiſt. 27. *Liu.* XXXI, 38. *Caduceatore ad Conſulem miſſo, qui inducias ad ſepeliendos equites peteret.* Et XXXIII, 11. *Idem* XXIII, 46. tacitas inducias eius rei cauſa memorat: *poſterum diem induciis tacitis, ſepeliendo vtrimque caeſos in acie, conſumſerunt.* DVCK.

Ὑποσπόνδους] In cod. Aug. ad marg. ſcriptum: διὰ σπονδῶν. GOTTL.

Qſ. ſubiectos pacto, ſub eo tutos: vel pro aduerbio, ὑποσπόνδως, pacto de iis tollendis inito. BAVER.

[Αὐτῶ) In cod. Aug. eſt αὐτῆ, et paullo poſt pro λαβὸν, eſt λαβών.] G.

Τὸ δ' ἐκ τῶ Ἰσθμῶ τεῖχος] Vertitur: *murum, qui Iſthmum ſpectabat*, vt mox: τὸ δ' ἐς Παλλήνην, et ſ. cap. variat τὸ ἐκ τῆς Παλλήνης τεῖχος. Ἐκ h. l. induit ſignificationem aduerbii, ἔξω, notante Abreſch. Dil. 61. G.

Ἐκ τῶ Ἰσθμῶ] i. e. a parte, a regione Iſthmi: nempe, mutato ſpectantis ſitu, quod *in* Iſthmum verſum eſſet, etiam *ex* Iſthmo ex altera parte pertinebat: vt *pomoerium* Romanis, tum extra murum, tum interius poſt murum, dicitur, et Graece dici poſſit, ἐκ τῶ τείχους. B.

Ἀποτειχίσαντες] *Harpocrat.* in ἀποτειχίσαι, et ex eo *Suidas*: qui etiam ἀποτείχισιν exponit τὴν τῶν τειχῶν ἀφαίρεσιν, ſed alia eſt ſignificatio huius vocis Cap. 65. DVCK.

[Ὑπεκφύγῃ) Sic e cod. Aug. ſcripſi pro ὑπεκφύγοι.] G.

Τὸ δὲ ἐς Παλλήνην] Sc. τεῖχος, *murus, qui verſus Pallenen ſpectabat.* Heilmanus reprehendit hanc verſionem; non enim de vrbe Pallene ſermonem eſſe, ſed de Cherſoneſo huius nominis. Supplet igitur: τὸ δὲ ſc. μέρος. Non attendit V. D. ad finem h. cap. vbi dicit: ἀπετείχισε τὸ ἐκ τῆς Παλλήνης τεῖχος. Itaque haec verba non poſſunt verti: *daß nach Pallene hin keine Mauer gezogen ſey.* Manifeſtum eſſe puto, de vrbe, non de peninſula, ſermonem eſſe. Pars muri Pallenen verſus non erat circumuallata, vt ea, quae Iſthmum ſpectabat: ſed paullo poſt hoc factum eſt, vt iam e fine ca-

λήνην, ἀτείχιστον ἦν. οὐ γὰρ ἱκανοὶ ἐνόμιζον εἶναι ἔν τε τῷ ἰσθμῷ φρουρεῖν, καὶ ἐς τὴν Παλλήνην διαβάντες τειχίζειν· δεδιότες, μὴ σφίσιν οἱ Ποτιδαιάται καὶ οἱ ξύμμαχοι [z] γιγνομένοις δίχα [a] ἐπιθῶνται. καὶ πυνθανόμενοι οἱ ἐν τῇ πόλει Ἀθηναῖοι τὴν Παλλήνην ἀτείχιστον οὖσαν, χρόνῳ ὕστερον πέμπουσιν ἑξακοσίους καὶ χιλίους ὁπλίτας ἑαυτῶν, καὶ Φορμίωνα τὸν Ἀσωπίου στρατηγόν. ὃς ἀφικόμενος ἐς τὴν Παλλήνην, καὶ ἐξ Ἀφύτιος ὁρμώμενος προσήγαγε τῇ Ποτιδαίᾳ τὸν στρατὸν, κατὰ βραχὺ προϊὼν, καὶ κείρων ἅμα τὴν γῆν. ὡς [b] δὲ οὐδεὶς ἐπεξῄει [c] ἐς μάχην, ἀπετείχισε τὸ ἐκ τῆς Παλλήνης τεῖχος· καὶ [d] οὕτως ἤδη κατὰ κράτος ἡ Ποτίδαια ἀμφοτέρωθεν ἐπολιορκεῖτο, καὶ ἐκ θαλάσσης ναυσὶν ἅμα ἐφορμήσαις.

ξε'. Ἀριστεὺς δὲ, ἀποτειχισθείσης αὐτῆς, καὶ ἐλπίδα οὐδεμίαν ἔχων σωτηρίας, ἢν μή τι ἀπὸ Πελοποννήσου ἢ ἄλλο παράλογον γίγνηται, [e] ξυνεβούλευε μὲν, πλὴν πεντακοσίων, ἄνεμον τηρήσασι τοῖς ἄλλοις ἐκπλεῦσαι, ὅπως [f] ἐπιπλέον ὁ σῖτος ἀντίσχῃ· καὶ αὐτὸς ἤθελε τῶν μενόντων εἶναι. [g] ὡς δ' οὐκ ἔπειθε, βουλόμενος τὰ ἐπὶ τούτοις παρασκευάζειν, καὶ ὅπως τὰ ἔξωθεν ἕξει ὡς ἄριστα, ἔκπλουν ποιεῖται λαθὼν τὴν φυλακὴν τῶν Ἀθηναίων. καὶ παραμένων ἐν Χαλκιδεῦσι, τά τε ἄλλα [h] ἐπολέμει, καὶ [i] Σερμυλίων λοχήσας πρὸς τῇ πόλει, πολλοὺς διέφθειρεν. [k] ἔς τε τὴν Πελοπόννησον ἔπρασσεν ὅπῃ ὠφελειά τις γενήσεται. μετὰ δὲ τῆς Ποτιδαίας τὴν ἀποτείχισιν, Φορμίων μὲν ἔχων τοὺς ἑξακοσίους καὶ χιλίους, τὴν Χαλκιδικὴν καὶ Βοττικὴν ἐδῄου, καὶ ἔστιν ἃ καὶ πολίσματα εἷλε.

ξϛ'. Τοῖς δ' Ἀθηναίοις καὶ Πελοποννησίοις αἰτίαι μὲν αὗται προεγεγένηντο [l] ἐς ἀλλήλους· τοῖς μὲν Κορινθίοις, ὅτι τὴν Ποτίδαιαν, ἑαυτῶν οὖσαν ἀποικίαν, καὶ ἄνδρας [m] Κορινθίων τε καὶ Πελοποννησίων ἐν αὐτῇ ὄντας ἐπολιόρκουν· τοῖς δ' [n] Ἀθηναίοις ἐς τοὺς Πελοποννησίους, ὅτι ἑαυτῶν τε πόλιν ξυμμαχίδα καὶ

z Γενομένοις *Ar. C. Gr.* Mosqu. *Dan.* a Ἐπιθῶνται Gr., Aug. dupl. acc. ab eadem manu, et mox πέμπουσι *Gr.* b Δ' οὐδεὶς *Reg. Cass.* Aug. c Εἰς τὴν μάχην *Ar. C.* Ἐς τὴν μάχην *Gr.* et sic *Dan* Basil. Mosqu. d Οὕτω *Dan.* e Ξυνεβούλευσε *Cl.* f Ἐπὶ πλέον *C. Cass. Gr.* g Ὡς δὲ οὐκ ἔπειθε *Ae. Portus.* h Ξυνεπολέμει *Marg. Gr. Cl.* quod interpretari voluit *Valla. Reg. Cass.* Aug. In *Gr.* est ex emend. i Ἑρμυλίων *Reg. Cass.* Aug. k Attica ellipsis apud *Thucydidem* frequens: integer erit locus, si dicas, ἔς τε τὴν Πελοπόννησον ἄνδρας πέμπων ἔπρασσε *Ae. Port.* l Πρὸς *Marg.* προεγεγένηντο cod. Bas., sed ed. Bas. προγεγένηντο. m Πελοποννησίων τε καὶ Κορινθίων *Marg.* n Ἀθηναίοις αἰτία ἐς τοὺς Πελ. *Gr.*

pitis indicauimus. (*war noch nicht mit einer Circumvallationslinie umzogen*). De Pallene peninsula, Dionys. R. A. I, p. 124. Reisk. et Steph. Byz. h. v. p. 620. de vrbe huius nominis in hac peninsula sita, Cell. G. A. p. 1048. GOTTL.

[Τὸ δ' ἐς τὴν Παλλήνην) Hoc Schol. e cod. Aug. intuli.] G.

Γιγνομένοις δίχα] *Si seiuncti essent in duas partes.* Hac forma vtitur quoque Eurip. Iphig. in Tauris, v. 952.

—— ὅπως
Δαιτὸς γενοίμην πώματος αὐτῶν δίχα.

Noster eam subinde adhibet. v. Gloss. Xenoph. Cyrop. VIII, 7. 20. eleganter ad animum a corpore separatum transfert: — ἡ ψυχὴ ἐπειδὰν τοῦ ἄφρονος σώματος δίχα γένηται. cf. Valken. V. Cel. Diatr. in Eur. fragm. c. 23. G.

Ἀφύτιος agn. Steph. *Strabonis* Ep. 330. *Scylax* 26. Herodot. VII, 123. oppugnasse Lysandrum, ait *Pausanias* III, pag. 253. Rem narrat *Plutarchus* Lysand. 444. vbi legendum Ἀφυταίων. v. *Aristot.* Pol. 173. 8. An huc pertineat ἡ Ἀφυταῖος ἄμπελος apud *Theophrast.* Caus. Pl. III, 20. nescio. WASS.

[Ἀπὸ Θρᾴκης) In Bas. est: ἀπὸ τῆς Θρᾴκης.] G.

[Ἔδει γὰρ διὰ τοῦ ὄ.) Sc. γράφειν, n. Ἀφύτιδος.] G.

[Σωτηρίας) Hoc Schol. addidi ex codd. Cass. Rostg. et Aug.] G.

Ἢ ἄλλο παράλογον] i. e. ἀπροσδόκητον, quod L. II. 91. iungitur τῷ παραλόγῳ. G.

Παράλογον] Ineptit haud dubie Schol. explicans terrae motum. Qui enim tam singularem casum, nec frequentem aut vlla conditione coniectandum, respicerent? Aut quod auxilium inde sperarent obsessi? BAVER.

[Ἀναχωρεῖν) Steph. malit: ἀναχωρεῖν, σεισμοῦ ἢ τοιούτου τινὸς γινομένου, l. γενομένου.] G.

[Οἰωνιζόμενοι τὸ ἐκ τούτου κακόν] Haec verba desunt in Aug.] G.

Αὐτὸς ἤθελε τῶν μενόντων εἶναι] Sc. τὶς, s. εἷς τις. G.

[Οὐκ ἔπειθεν) Grammius bene monet, haec non ad sequentia, sed ad priora pertinere. Nam βουλόμενος τ. ε. τ. παρασκευάζειν, alterum consilium indicat, qui, cum non persuasisset prius, relicta Potidaea, extra eam aduersus hostes agere statuit.] G.

Ἐπολέμει] *Valla* interpretari voluit, quod in margine habes verbum ξυνεπολέμει· vertit enim, *illis sociis cum alia praelia fecit, tum permultos Sermylior.* STEPH. *Mss.* quidam ξυνεπολέμει, qua voce vtitur in Ep. *Plato.* Bellum vna cum sociis, quorum dux erat, Cap. 6. administrauit. Hac forma apud Nostrum ξυμπροθυμεῖν, ξυμπέμπειν, ξυμπράσσειν, ξυμπολιτεύειν. Nihil tamen immuto, quia singulariter effertur; potest etiam habere vim simplicis. WASS.

[Δηλονότι — Χαλκιδεῦσι) Haec verba desunt in Aug. et Cassel.] G.

Σερμυλίων] Quod in *Reg.* et *Cass.* est Ἑρμυλίων, id eo pertinere puto, quod *Casaub.* ad Strab. I. p. 50. adnotat, multorum nominum initiis modo Σ, modo adspirationem praeponi. Add. *Holsten.* ad Steph. v. Ἡράκλεια, et *Reland.* I. Dissert. 4. §. 5. *Schol.* Reg. hic, Ἑρμυλίων ἢ Σερμυλίων, Ἑρμυλὶς ἢ Σερμυλίς. Vrbem *Stephanus* vocat Σερμυλίαν. vbi vid. *Holsten.* DVCK.

dire coeperunt. At *murus*, qui Pallenen verſus ſpectabat, nullo vallo cinctus erat. Nec enim exiſtimabant, ſe *vno eodemque tempore* et in Iſthmo excubias agere, *eumque tutari*, et in *vrbem* Pallenen transire, eamque munire poſſe: veriti, ne Potidaeatae eorum que ſocii ſe, in duas partes diductos, invaderent. Cum autem Athenienſes, qui Athenis erant, Pallenen nullis muris cinctam eſſe intellexiſſent, aliquanto poſt mille et ſexcentos grauis armaturae milites de ſuis, et Phormionem Aſopii *filium*, ducem *eo* miſerunt: qui cum Pallenen petiiſſet, ac Aphytide caſtra mouiſſet, copias Potidaeae admouit paulatim procedens, et ſimul agrum vaſtans. Sed, cum nullus ad proelium contra *ipſum* prodiret, murum, qui Pallenen verſus ſpectabat, vallo cinxit. Atque ita Potidaea iam vtrinque vehementer oppugnabatur, ſimul etiam a mari *grauiter premebatur*, nauibus ſtationem aduerſus *ipſam* habentibus.

65. Ariſteus vero, cum vrbs iam eſſet circumuallata, nec vllam ſalutis ſpem haberet, niſi ſi quid ex Peloponneſo, aut *aliquid* aliud inſperatum accideret, auctor erat, vt, quingentis exceptis, caeteri obſeruato vento *ſecundo* nauibus abirent, vt res frumentaria diutius *obſeſſis* ſuppeteret: atque ipſe vnus eſſe volebat de numero eorum, qui remanerent. Sed cum *rem illis* perſuadere non poſſet, ac ea, quae his proxima erant, parare vellet, et *operam daret*, vt quae foris erant, optime ſeſe haberent, clam Athenienſium praeſidio *inde* enauigauit. Et apud Chalcidenſes permanens, cum alias res bellicas adminiſtrauit, tum etiam, inſidiis ad Sermyliorum vrbem locatis, multos occidit. Quinetiam *per legatos* in Peloponneſum *miſſos* egit, vt aliquod auxilium *Potidaeatis* mitteretur. Poſt Potidaeam circumvallatam, Phormio cum illis mille et ſexcentis militibus, quos habebat, Chalcidenſem et Botticum agrum vaſtauit, nonnulla etiam oppidula cepit.

66. Atque hae fuerunt Athenienſibus et Peloponneſiis criminationes, quibus alteri in alteros ante, *quam bellum aperte ſuſciperent*, ſunt vſi. Corinthiis quidem, quod Potidaeam, ſuam coloniam, et viros Corinthios ac Peloponneſios, qui in ea erant, *Athenienſes* obſiderent. Athenienſibus vero contra Peloponneſios, quod *illi* ciuitatem ſociam et vectigalem ad defectionem faciendam impuliſſent, et *eo* pro-

τὴν Παλλήνην. Καὶ ἐξ Ἀφύτιος] ἡ γὰρ ὁδὸς ἐκεῖθέν ἐστιν ἀπὸ Θρᾴκης. μία δὲ πόλις τῶν ἐν Παλλήνῃ ἡ Ἄφυτις. Ἰωνικῶς δὲ εἶπεν Ἀφύτιος. ἔδει γὰρ διὰ τοῦ δ'. Σωτηρίας] ὃ περὶ ἑαυτῶν, ἀλλὰ περὶ τῆς Ποτιδαίας. Ἢ ἄλλο παράλογον] οἷον σεισμός. εἰώθεσαν γὰρ οἱ Ἕλληνες ἀναχωρεῖν τοιούτῳ τινὸς γινομένου, οἰωνιζόμενοι τὸ ἐκ τούτου κακόν. Ὡς δ' οὐκ ἔπειθεν] ἔπαινος Ἀριστέως. τὸ ἑξῆς, ὡς δὲ βουλόμενος τὰ ἐπὶ τούτοις παρασκευάζειν, οὐκ ἔπειθεν. Τά τε ἄλλα ἐπολέμει] τὰ μὴ ἀποστάντα τῶν Ἀθηναίων δηλονότι ἐπολέμει τοῖς Χαλκιδεῦσι. Καὶ Σερμυλίων] τὸ ἑξῆς ὕστω, καὶ πολλὰς τῶν Σερμυλίων διέφθειρε, λοχήσας αὐτὰς πρὸς τῇ ἑαυτῶν πόλει. ἔστι δὲ ἡ Σερμυλὶς, Χαλκιδικὴ πόλις, τὰ τῶν Ἀθηναίων φρονοῦσα. Φορμίων μὲν ἔχων] ἄπορον, πῶς ὁ Φορμίων τὸ πρὸς τῇ Παλλήνῃ τεῖχος φυλάσσων, τὴν Χαλκιδικὴν καὶ Βοττικὴν γῆν ἐδῄου, καὶ οὐχὶ μᾶλλον τὸ ἕτερον μέρος τῆς φυλακῆς, ὅπερ εἶχεν ὁ Καλλίας, πρὶν ἢ τελευτῆσαι. καὶ φαμὲν, ὅτι τὸ πρὸς τῇ Παλλήνῃ μέρος φίλιον ἦν τοῖς Ἀθηναίοις, τὸ δὲ πρὸς Ὀλύνθῳ, ἐχθρόν. εἰκότως οὖν ἠμέλητο τὸ τοῦ Φορμίωνος μέρος, ὡς ἱκανῶν ὄντων τῶν Παλληνέων τὸ καθ' ἑαυτοὺς μέρος φυλάσσειν. Σφίσιν] ἀπὸ κοινοῦ τὸ, ὅτι οἱ Κορίνθιοι.

[Διέφθειρεν) h. v. poſitum eſt poſt τῇ ἑαυτῶν πόλει, in cod. Aug. Pro Σερμυλὶς eſt in eodem Σέρμυλις. In eodem omiſſum eſt τῶν ante Ἀθηναίων.] GOTTL.

Ἐς τε τὴν Πελοπόννησον] Scil. ἄνδρας πέμπων. G.

[Φίλιον) In cod. Baſ. eſt φίλεν.] G.

[Παλληνέων) Caſſ. Roſtg. et Aug. habent: Παλλιναίων. Sine auctoritate veterum. Gentile eſt Παλλήνιος. v. Steph. Byz. p. 621. forte rectius eſt: Παλληνίων.] G.

Βοττικὴν] Regio eſt inter Axii et Ludiae oſtia. vid. *Herodotum* VII, 123. 127. qui Βοττιαίδα. *Liuium* XXVI, 25. *Plin.* IV, 11. trans Strymonem perperam locat. MSS. et Auctores vniuerſi τ geminant, vt a Botyaeo vel Botycio Phrygiae diſtinguatur. vid. et *Dionyſ. Halicarn.* p. 196. Immani errore *Diodorus* XII, p. 311. εἰς Πακτωλὸν τῆς Βοττικῆς exhibet: vbi meo periculo legas Σπαρτωλὸν, vt ipſe alicubi *Thucydides*, et *Suidas*. De *gentis* origine *Ariſtoteles* apud *Plutarchum* in Theſeo p. 7. et Quaeſt. Rom. p. 298. vbi μηθὲν ex MS. P. legendum. In hac regione ciuitas *Caſtoria*; auctor *Cantacuzenus* 275. illam denique et totam prouinciam a Barbaris exciſam narrat p. 303. Adi *Suidam* v. Νίκαια. WASS.

Ἐς ἀλλήλας] Non male *Marg.* πρὸς ἀλλήλας, ſi libri accederent. Αἰτία, quod paullo poſt repetitur in *Gr.*, ex praecedentibus ſatis intelligitur, vt alibi paſſim. IDEM.

Τοῖς μὲν Κορινθίοις] Reisk. in anim. p. 11. coniicit: — Κορινθίοις εἰς τοὺς Ἀθηναίους. In Dilucid. Abreſch. p. 62. addit cauſſas huius emendationis, quod ſequatur τοῖς δ' Ἀθ. ἐς τοὺς Πελοπ. et ἐπαλόγκων. Sed haec e contextu facile poſſunt ſuppleri, ſine correctione. G.

φόρῳ ὑποτελῆ ἀπέτεισαν, καὶ ἐλθόντες σφίσιν ἀπὸ τῶ προφανῶς ἐμάχοντο μετὰ Ποτιδαιατῶν. ὁ μέντοι ὄγε πόλεμός πω ξυνερρώγει, ἀλλ' ἔτι [o] ἀνακωχὴ ἦν. ἰδία γὰρ ταῦτα οἱ Κορίνθιοι ἔπραξαν.

ξζ'. Πολιορκουμένης δὲ τῆς Ποτιδαίας, ἐχ ἡσύχαζον, ἀνδρῶν τε σφίσιν ἐνόντων, καὶ ἅμα περὶ τῷ χωρίῳ δεδιότες· παρεκάλων τε εὐθὺς [p] ἐς τὴν Λακεδαίμονα τὰς ξυμμάχους, καὶ παρεβόων ἐλθόντες τῶν Ἀθηναίων, ὅτι σπονδάς τε λελυκότες εἶεν, καὶ ἀδικοῖεν τὴν Πελοπόννησον. [q] Λίγινῆται δὲ φανερῶς μὲν ὐ πρεσβευόμενοι, δεδιότες τὰς Ἀθηναίους, [r] κρύφα δὲ [s] ἐχ ἥκιστα μετ' αὐτῶν ἐνῆγον τὸν πόλεμον, λέγοντες ὐκ εἶναι αὐτόνομοι καλὰ [t] τὰς σπονδάς. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, [v] προσπαρακαλέσαντες τῶν ξυμμάχων [x] τε καὶ εἴ τις τι ἄλλο ἐφη ἠδικῆσθαι ὑπὸ Ἀθηναίων, ξύλλογον σφῶν αὐτῶν ποιήσαντες τὸν εἰωθότα, λέγειν ἐκέλευον. καὶ [y] ἄλλοι τε [z] παριόντες ἐγκλήματα ἐποιοῦντο [a] ὡς ἕκαστοι, καὶ [b] Μεγαρεῖς, δηλοῦντες μὲν καὶ ἕτερα ὐκ ὀλίγα διάφορα, μάλιστα δὲ, λιμένων τε εἴργεσθαι [c] τῶν ἐν τῇ Ἀθηναίων ἀρχῇ, καὶ τῆς Ἀττικῆς ἀγορᾶς, παρὰ τὰς σπονδάς. παρελθόντες δὲ [d] τελευταῖοι [e] Κορίνθιοι, καὶ τὰς ἄλλας ἐάσαντες πρῶτον [f] παροξύναι τὰς Λακεδαιμονίας, ἐπεῖπον τοιάδε.

ξή. „ΤΟ ΠΙΣΤΟΝ ὑμᾶς, ὦ Λακεδαιμόνιοι, τῆς καθ' ὑμᾶς αὐτὰς πολιτείας καὶ ὁμιλίας ἀπιστοτέρους ἐς τὰς ἄλλας, ἤν τι λέγωμεν, καθίστησι· καὶ ἀπ' αὐτῆ, σωφροσύνην μὲν ἔχετε, ἀμαθίᾳ δὲ [h] πλείονι πρὸς τὰ ἔξω πράγματα χρῆσθε. πολλάκις γὰρ προαγορευόντων ἡμῶν ἃ ἐμέλλομεν [i] ὑπὸ Ἀθηναίων βλάπτεσθαι, ὑμεῖς ὧν ἐδιδάσκομεν ἑκάστοτε τὴν μάθησιν ἐποιεῖσθε, ἀλλὰ τῶν λεγόντων μᾶλλον ὑπενοεῖτε ὡς [k] ἕνεκα [l] τῶν αὐτοῖς ἰδίᾳ διαφόρων λέγοιεν· καὶ δι' αὐτὸ ὁ πρὶν πάσχειν, ἀλλ'

o Ἀνακωχὴ *Reg.* p Εἰς *Reg.* q Λιγινῆταί τε *Ar. C. Reg. Caſſ.*, Aug. Λιγινῆται τὲ. r Κρύφα δ' ἐχ *Gr.* s Οὐχήκιστα *Ald. Flor. Baſ. Caſſ.* Aug. a corr. Mox in Mosqu. μετά. t Τὰς om. *Cl.* v Προσκαλέσαντες *Reg.* x Τε deeſt *Reg. Caſſ.* Aug. y Ἄλλοι *Marg.* Bat. cod. Ἄλλοι omnino malit *Steph.* quum ſequatur Μεγαρεῖς, quod cum ἄλλοι, non ἄλλα cohaereret. Ἄλλα *Gr.*, ſed emendatum ἄλλοι. z Παρόντες *Ar. Dan.* a Illud ὡς Atticorum more redundare putat *Ae. Portus.* b Μεγαρῆς *Marg.* et *Cod. vet. Stephani.* Sic et ἱππῆς apud *Ariſtophanem* inuenies. c Τῶν om. *Gr.* d Τελευταῖοι *Ar. C. Dan.* Mosqu. e Οἱ Κορίνθιοι *Reg.* f In *Dan.* eraſa vetere ſcriptura, dubie παροξύναι, vel νειν. g Τῶν *Marg.* Baſil. cod. In *Dan.* manu rec. ſuper υ ſcriptum erat η. h Πλέονι *C. Cl. Caſſ. Gr.* Aug. Mosqu. i Ἀπὸ Ἀθ. *Gr.* k Ἕνεκεν *Reg. Caſſ.* Aug. l Τῶν αὐτοῖς ἰδίᾳ διαφερόντων *Thucydidem* ſcripſiſſe ſuſpicatur *Steph.* alioqui (inquit) videtur ſcripturus fuiſſe τῶν αὐτοῖς ἰδίᾳ διαφόρων, vel potius ſine illo pronomine, τῶν ἰδίων διαφόρων, ſicut τὰ ἴδια διάφορα, p. 104.

Ἐλθ. σφ. ἐμάχ. μετὰ Ποτιδ.] Ἐλθόντες hic, ſimpliciter poſitum, ſign. expeditionem feciſſent, cum exercitu acceſſiſſent; σφίσιν refertur ad ἐμάχοντο, et μετὰ Ποτιδ. eſt, ſociis Potidaeenſibus, vt eos iuuarent. BAVER.

[Σφίσιν) Schol. ad h. v. adnotatum erat in Cod. Aug. ad ὅτι ἑαυτῶν. Schol. ad Οὐ μέντοι ὅγε πόλεμος deeſt in eodem cod.] GOTTL.

Οὐ μέντοι ὅγε πόλεμος — ξυνερρώγει] *Bellum nondum eruperat.* Ita Ariſtoph. Equitt. v. 641. ἐξ ὧ γὰρ ἡμῖν ὁ πόλεμος κατερράγη. it. in Acharn. A. II. Sc. 5. Transfertur h. v. ad ea, quae magna vi erumpunt vel vehementi cum impetu in obſtantia quaeuis feruntur, vt Eruditiſſ. Valken. docuit ad Eurip. Hippol. p. 309. G.

[Οὐχ ἡσύχαζον) E cod. Aug. adieci.] G.

Περὶ τῷ χωρίῳ δεδιότες] *Solliciti, metuentes oppido;* ita infra c. 74. δείσαντες περὶ τῇ χώρᾳ. it. IIII, 70. δείσας περὶ τοῖς Πελοποννησίοις. Cum gen. τὰ δὲ περὶ τῶν ἐν λφανεῖ δεδιότων. VII. 75. vt φοβεῖσθαι περὶ τῦ — Xenoph. Cyr. I, 4, 22. δείσας περί τε τῦ υἱοῦ καὶ τῦ Κύρου. Videtur haec forma ex Homero deſumta, v. c. Il. β. 240. 242. cum vtroque caſu:

Οὔτι τόσον νέκυος πέρι δείδια Πατρόκλοιο,
Ὅσον ἐμοὶ κεφαλῆ πέρι δείδια (*timeo*) — G.

Οὐ πρεσβευ. — δεδιότες, κρύφα δὲ — ἐνῆγον.] Poſſit alicui videri δὲ redundare, quia participium praecedat; ſed illud particip. pendere poſſit ab ἐνῆγον· ſuaſerunt bellum non πρεσβευόμενοι, non per legatos, i. e. ἀλλὰ κρ., ſed occulte. B.

[Ἀλγινήτας μὴ ἐγγεγραμμένους ταῖς σπονδαῖς —) At erant ἔνσπονδοι, ideoque non αὐτόνομοι, potestate in belli communionem venire palam, ſed κρύφα, ne foediſragi viderentur; vt planum eſt e verbis Thucydidis. Notauit quoque hoc Grammius ad Schol. p. 608. Schol. ad Κατὰ τὰς σπονδὰς deeſt in Aug.] G.

Εἴ τις ἄλλο] Reisk. in anim. ad h. l. legit ἄλλος, *alius quis Lacedaemoniorum, qui ſocius non eſſet.* Lectio vulgata recte ſe habet. G.

[Τὸν εἰωθότα) Articulum e cod. Ald. addidi monente Steph. Exſtat quoque in textu.] G.

Ἄλλοι] Non dubium eſt, quin ἄλλοι τε, non ἄλλα τε, ſcribendum ſit, quum ſequatur οἱ Μεγαρεῖς, quod cum ἄλλοι τε, non cum ἄλλα τε, cohaeret: vt ſi Latine dicas, *cum alii, tum vero Megarenſes.* STEPH.

Μεγαρεῖς] Semel de diuerſa ſcriptura horum nominum, quale hic vnum habes, te monebo, eam in meo *veteri exemplari* eſſe potius per η, vt hic in *Marg.* habes Μεγαρῆς, quum in textu (vt vulgo vocant) ſit Μεγαρεῖς. Sic Πλαταιεῖς et Πλαταιῆς (vt alia pleraque huiusmodi omittam) legitur. Sed hoc ἀττικώτερον· ſicut et ἱππῆς, quod apud *Ariſtophanem* quoque inuenies. STEPH. Etiam Clar. *Hudſonus* verbo monet, ſcripturam huiusmodi nominum in Codicibus vetuſtis, tam per ει, quam η eſſe. Inane eſt diſcrimen, quod inter propria et appellatiua e *Choeroboſco* adfertur in *Etymol. M.* v. ἱππῆς. Ὡς ἕκαστοι ſaepe dicit *Thucyd.* Vid. *Indic.* In qua formula περισσῶς poni τὸ ὡς adnotatum eſt in *Reg.* et *Caſſ.* ad Cap. 15. vid. *Gronou.* ad *Lucian.* I. var. Hiſt. p. 648. τὸ μέσον δὲ οἱ σύμμαχοι, ὡς ἕκαστοι. Vbi imitatus eſt *Thucydidem* I, 48. DVCK.

Εἴργεσθαι] De hoc Periclis decreto vid. *Ariſtoph.* B. 1337. A. 531. et *Tzetzem* Chil. XI, 955. verſum 961. ex *Mſſ.* ita

fecti pro Potidaeatis aperte secum pugnassent. Nondum tamen bellum publice conflatum erat: sed ab armis adhuc abstinebatur. Corinthii enim haec priuatim egerant.

67. Sed cum Potidaea obsideretur, non *amplius* quieuerunt, cum de suis viris, qui *in ea* erant, tum etiam de oppido, cui timebant, soliciti: et protinus socios orare coeperunt, vt Lacedaemona venirent: et *ipsi eo* profecti magnis clamoribus in Athenienses inuehebantur, quod et foedera fregissent, et Peloponnesum iniuria afficerent. At Aeginetae, non palam illi quidem legatione missa, quia Athenienses metuebant: sed clam, cum ipsis bellum maxime suadebant, dicentes se ex foedere non esse sui iuris. Lacedaemonii vero, sociis praeterea aduocatis, et si quis alia quapiam in re se ab Atheniensibus iniuriam accepisse diceret, legitime suae gentis concilio conuocato, *eum, qui vellet*, dicere iusserunt. Tunc vero cum alii in mediam concionem progressi, prout singuli *se laesos iudicabant*, *de Atheniensibus* conquerebantur; tum etiam Megarenses, demonstrantes cum alia non pauca, quae suae reipublicae vehementer interesse dicebant, tum vero praecipue, quod ab agri Attici portubus, Atticoque foro, praeter foedus arcerentur. Corinthii vero, cum Lacedaemonios ab aliis prius *ad bellum* instigari permisissent, in medium nouissimi prodierunt, et haec insuper addiderunt.

68. „FIDES, quam vos, Lacedaemonii, publice priuatimque inter vos ipsos seruatis, facit, vt, si quid in alios dicamus, minus credatis. Atque ex hac *fide*, * aequitatis quidem laudem reportatis: sed maiore rerum externarum insciti laboratis. Nobis enim saepe praedicentibus detrimenta, quibus Athenienses nos erant affecturi, vos tamen nunquam audire voluistis, quae toties demonstrauimus: sed potius suspicati estis, haec a nobis dici propter priuatas simultates, quae nobis cum illis intercede-

* Moderationis laudem. *Acacius.* HVDS.

Οὐ μέντοι ὅγε πόλεμος] ὁ Πελοποννησιακὸς, φησὶ, πόλεμος οὔπω συνεκροτήθη. Ξυνεῤῥώγει] συνεπεπτώκει. Οὐχ ἡσύχαζον] οἱ Κορίνθιοι. Αὐτόνομοι] αἱ γὰρ σπονδαὶ εἶχον, τὰς ἀγράφους τῶν πόλεων αὐτονόμους εἶναι. Αἰγινήτας δὲ, μὴ ἐγγεγραμμένους ταῖς σπονδαῖς, ὑφ' ἑαυτὲς εἶχον οἱ Ἀθηναῖοι. Κατὰ τὰς σπονδὰς] κατὰ τὴν συμφωνίαν τῶν σπονδῶν. Ξύλλογον σφῶν] τὸν εἰωθότα λέγει ξύλλογον, ὅτι ἐν πανσελήνῳ ἐγίγνετο ἀεί. Μάλιστα δὲ, λιμένων τε εἴργεσθαι] φασὶν, ὅτι Περικλῆς, μέλλων λόγον δοῦναι τῶν χρημάτων τοῦ ἀγάλματος, ὃ κατεσκεύασεν ὁ Φειδίας, ἠθύμει. ἰδὼν ἓν αὐτὸν ὁ Ἀλκιβιάδης παῖς ὢν, ἤρετο ὅ, τι ἀθυμεῖ τῷ δὲ φήσαντος, ὅτι διὰ τοῦτο ἀθυμῶ, ὅπως δώσω λόγον τῶν χρημάτων, ἐκεῖνος φθάσας εἶπε, μᾶλλον σκόπει, ὅπως μὴ δώσεις. ὁ δὲ ὑπολαβὼν τὸν λόγον, εἰσάγει ψῆφον εἰς τὴν πόλιν κατὰ Μεγαρέων, ἀξιῶν αὐτὸς εἴργεσθαι λιμένων καὶ ἀγορᾶς. καὶ τῶν Ἀθηναίων θορυβηθέντων αὐτὸς ἐκφεύγει. οἱ δὲ φασὶν, ὅτι διὰ τοῦτο τὴν ψῆφον εἰσήγαγε, διότι οἱ Μεγαρεῖς Ἀσπασίαν τὴν διδάσκαλον Περικλέους ὕβρισαν, πόρνην αὐτὴν ἐγκαλοῦντες. Τὸ πιστὸν ὑμᾶς] τὸ πιστὸν, ὦ Λακεδαιμόνιοι, τῆς καθ' ὑμᾶς αὐτὸς πολιτείας καὶ ὁμιλίας, ἀπιστοτέρους ὑμᾶς ἐς τὰς ἄλλας Ἕλληνας, ἤν τι λέγωμεν, καθίστησι. Ἀπιστοτέρους] ὑμᾶς ἀπίστους, μὴ πειθομένους. Πρὸς τὰ ἔξω πράγματα] πρὸς τὰ τῶν

suppleas, τὴν Ἀσπασίας ὕσαν γὰρ Μεγαρικὴν ἑταίραν, et legendum συνευνέτιν. WASS.

[Λόγον δοῦναι) v. Plut. Pericl. p. 654. Τοῦ ἀγάλματος, n. Mineruae; quam statuam fabricauerat Phidias. v. Plut. in Pericl. p. 653.] GOTTL.

[Ἐγκαλοῦντες) Steph. malit: καλοῦντες. In Cass. Rostg. et Aug. est ἀποκαλέσαντες. Rem carpsit Aristoph. Acharn. A. II, 5. v. 523. Priores quatuor versus habet quoque Plut. in Pericl. p. 657. Reisk.] G.

Ὑμᾶς] Haec repetitio ferri potest, nec exemplo caret. Mox quidam *Codd.* πλέονι poëtice. WASS.

Τὸ πιστὸν — τῆς καθ' ὑμᾶς αὐτὸς πολιτείας καὶ ὁμιλίας] *Integritas et fides, quam in republica administranda et in rebus priuatis inuicem vobis probatis.* Haec fides effecta fuit apud Lacedaemonios legum et institutorum Lycurgi seueritate, vt et, qui reipublicae praeessent, modum tenerent in imperando, et ciues, modeste parendo, nihil committerent, quod reipublicae statum turbaret. In cod. Aug. ad h. v. scriptum: ἀγωγοῖα τρίτη Κορινθίων. G.

[Ἀπιστοτέρους) E cod. Aug. h. Schol. intuli.] G.

Ἐς τὰς ἄλλας] Reiskius putat, (anim. ad h. l.) deesse post ἄλλας, ἡμᾶς. G.

Ἤν τι λέγωμεν] Sc. κατ' αὐτῶν, i. e. *si conquerimur de vicinorum nostrorum perfidia et dominatione.* Apte Noster hunc εὔφημισμὸν tribuit Corinthiis. G.

Ἀπ' αὐτῆ] τῇ πιστῇ, *moderationem siue modum in rebus vestris tenetis* — G.

Πρὸς τὰ ἔξω πράγματα] Nos: *in die auswärtigen Angelegenheiten.* Itaque non modo cum Scholiaste ξύμμαχοι, sed omnes Graeciae populi, praeter Lacedaemonios, sunt intelligendi. v. Gramm. p. 608. G.

Ἀλλὰ τῶν λεγόντων] Gen. pendet a praeuio περὶ, non ab ὑπονοεῖν. v. Abresch. Dil. p. 62. alioquin dicendum erat τοὺς λέγοντας. G.

Ἰδίᾳ διαφόρων] Speciem anaphorae hic notat Abresch. p. 62. vt L. II. 37. τὰ ἴδια διάφορα Cl. Bauer. pro διαφερόντων positum esse credit, et frustra corrigere sic Steph. G.

Τῶν — ἰδίᾳ διαφόρων] Suppleri etiam possit, ὄντων. BAVER.

ἐπειδὴ ἐν τῷ ἔργῳ ἐσμὲν, τὰς ξυμμάχους τόσδε [m] παρακαλέσαντε, ἐν οἷς προσήκει [n] ἡμᾶς [o] ἧκιστα εἰπεῖν, ὅσῳ καὶ μέγιστα ἐγκλήματα ἔχομεν, ὑπὸ μὲν Ἀθηναίων ὑβριζόμενοι, ὑπὸ δὲ ὑμῶν ἀμελούμενοι. καὶ εἰ μὲν ἀφανεῖς πω ὄντες ἠδίκουν τὴν Ἑλλάδα, διδασκαλίας ἂν [p] ὡς ἂν εἰδότι προσέδει. νῦν δὲ τί δεῖ μακρηγορεῖν, ὧν τοὺς μὲν δεδηλωμένους ὁρᾶτε, [q] τοῖς δ' ἐπιβουλεύοντας αὐτοὺς, καὶ ἧκιστα τοῖς ἡμετέροις ξυμμάχοις, καὶ ἐκ πολλοῦ προπαρεσκευασμένους, εἴποτε [r] ἄρα πολεμήσουσι. ἃ γὰρ ἂν Κέρκυραν [s] τε ὑπολαβόντες βίᾳ ἡμῶν εἶχον, καὶ Ποτίδαιαν ἐπολιόρκουν. ὧν τὸ μὲν, ἐπικαιρότατον χωρίον πρὸς τὰ ἐπὶ Θράκης [t] ἐπιχρῆσθαι, ἡ δὲ ναυτικὸν ἂν μέγιστον [v] παρέσχε Πελοποννησίοις.

ξθ'. „Καὶ τῶνδε ὑμεῖς αἴτιοι, τό, τε πρῶτον ἐάσαντες αὐτοὺς τὴν πόλιν μετὰ τὰ Μηδικὰ κρατῦναι, καὶ ὕστερον τὰ μακρὰ σῆσαι [x1] τείχη· ἐς τόδε τε ἀεὶ ἀποστερήσαντες ἃ μόνον τοὺς ὑπ' ἐκείνων δεδηλωμένους ἐλευθερίας, ἀλλὰ καὶ τοὺς [x2] ὑμετέρους ἤδη ξυμμάχους. ἃ γὰρ ὁ δηλωσάμενος, [y] ἀλλ' ὁ δυνάμενος μὲν παῦσαι, περιορῶν δὲ, ἀληθέστερον αὐτὸ ὁρᾷ, εἴπερ καὶ τὴν ἀξίωσιν τῆς ἀρετῆς ὡς ἐλευθερῶν τὴν Ἑλλάδα φέρεται. μόλις δὲ [z] νῦν τε ξυνήλθομεν, καὶ ἀφ' ὧν ἐπὶ φανεροῖς. χρὴν γὰρ ἂν εἰ ἀδικούμεθα [a] ἔτι

m Παρεκελεύσατο *Dan.* *n* Ἡμᾶς deest *Ar.* *o* Οὐχήκιστα *Ar. C. Ald. Flor. Baſ.* vt et paullo infra. Sic etiam vtroque loco *Caſſ.* Aug. et Mosqu. *p* Ὡς deest *Gr.* deinde inter verſus ſcript. et rurſus inductum. In Mosqu. ὡς ad marg. ſcript. *q* Τὸς *C.* τοῖς δὲ *Reg. Caſſ.* Aug. *r* In vno *exemplari* ἄρα non legi obſeruat *Schol.*, ſed legi debere exiſtimat *Steph.* Omittit etiam *Cl. Reg.* Baſ. et Aug., in marg. vero a man. rec. additum. *s* Τε om. *Gr.* *t* Ἀποχρῆσθαι *Ar. C. Gr. Cl. Ald. Flor. Baſ. Caſſ. Dan.* Aug. *v* Παρέσχε τοῖς Πελοποννησίοις *Ar. C. Cl.* Mosqu. *Reg.* *x1* Τείχη σῆσαι Baſ. cod. *x2* Ἡμετέρους *Ar. C. Reg. Gr.* Mosqu. *y* Ἀλλὰ ὁ *Gr.* *z* Νῦν γε malit *Steph.* *a* Ἐπισκεπεῖν *Marg.* Aug. man. rec. corr. ἔτι σκοπεῖν.

Ἐν τῷ ἔργῳ ἐσμὲν] n. *cum ſumus iniuria affecti.* GOTTL.

[Ἡ τὸ καλεῖν) v. Suid. in παρακαλεῖν, qui hoc Scholion exſcripſit.] G.

[Οἱ ἀγῶνες καὶ τὸ δίκαιον) Ἀγῶνες ſunt rationes, quae firmamentum et robur cauſſae efficiunt. Καὶ τὸ δίκαιον ſignificare videtur locum argumenti a iuſto deſumti. In cod. Caſſ. et Aug. poſt δίκαιον eſt: Κεφά. quod κεφάλαιον haud dubie eſt, i. e. caput argumenti, n. eſſe iuſtum, vt ſibi ab Athenienſibus laeſis, auxilium a Lacedaemoniis praeſtetur. Duckerus putat, τὸ δίκαιον eſſe Synonymum v. ἀγῶνες, vel ſumi, vt Κεφάλαια. In cod. Aug. deſunt Schol. ad verba Τὸ πιστὸν ὑμᾶς, et Πρὸς τὰ ἔξω πράγματα, it. ab Ὅσῳ καὶ μέγ. ἔχ. ἔχ. — ad Προσέδει. Schol. ad Τὰς μὲν δεδηλωμένους ex Aug. addidi.] G.

Τί δεῖ μακρηγορεῖν] Περὶ ἐκείνων. Mox ad δεδηλωμένους ſpectavit Pollux, III, 85., vt et c. 69. ὑπ' ἐκείνων δεδηλωμένους. G.

[Καὶ ἐκ πολλοῦ προπαρεσκευασμένους) Hoc caput Scholio praefixi, pro τοῖς ἡμετέροις ξυμμάχοις, auctore Stephano. Innuunt Corinthii, Athen. ſe praeparaſſe, quod conſcii ſibi eſſent admiſſorum, ſcirentque, Corinthios has iniurias non toleraturos. In Schol. ad Τοῖς δ' ἐπιβουλεύοντας in Aug. pro καὶ Μεγαρεῦσι eſt ἢ.] G.

[Ἀπὸ κοινοῦ) Omnia, quae in editt. leguntur, a Caſſel. abſunt vſque ad κρατῦναι. Schol. ad Εἴποτε ἄρα abeſt a cod. Aug.] G.

Εἴποτε ἄρα] Non indignum hoc cenſuit *Scholiaſtes*, de quo admoneret, in vno *exemplari* illud ἄρα non legi: ſed quum taceat, vtram lectionem praeferat, ego non itidem tacebo, verum εἴποτε ἄρα magis mihi placere dicam, quod aliis in locis ita loqui hunc *Scriptorem* obſeruarim. Ex iis autem vnum habet pag. 152. εἴποτε ἄρα ἐδυνήθησαν. Caeterum de participio ὑπολαβόντες, quod ſtatim ſequitur, id eſt, de eius ſignificatione, a *Budaeo* diſſentio. Nihilo enim magis hic ὑπολαβεῖν habere τὸ προλαβεῖν ſignificationem puto, quam in quibusdam aliis huius *Scriptoris* locis, quos cum hoc contuli. STEPH. Vide eius Append. ad Script. al. de Dial. Att. p. 185. HVDS. *Budaeus* in Commentar. p. 193. ſequitur *Thom. Mag.* in ὑπάγω, vbi h. l. adſerens itidem τε omittit, vt *Gr.* In *Caſſ.* eſt interpretatio διξάμενοι. DVCK.

Εἰ — πολεμήσουσι] Aut pro paſſiuo dictum, πολεμηθήσονται, i. e. ſi bello petantur, vt c. 65. τά τε ἄλλα ἐπολέμει, eſſe poteſt cetera bello perſequebatur, premebat: aut pro actiuo, πολεμήσουσι· quod paene praetulerim; quia non tam metuiſſe hic arguuntur Athenienſes ab aliis bellum, quam ipſi paraſſe ſe ei gerendo. Ἄρα autem hic ſign. *forte*, εἴπως, aut *nimirum*, videlicet, εἰ ἄρα ſi quidem, ſi nempe; vt 1 Cor. 15, 15. εἴπερ ἄρα νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται· vbi tamen eſſe poſſit, *ſi ergo*, nempe, vt illi volunt; ex iſtorum ſententia. BAVER.

Κέρκυραν — ὑπολαβόντες] Verſio haec defendi poteſt, e L. VI. 58. τοῖς ἐπικούροις — τὰ ὅπλα ὑπολαβεῖν. Schol. ad I, 143. ὑπολαβεῖν, int. ὑποκλέπτειν. v. Addenda p. 666. G.

Ἐπικαιρότατον] In cod. Moſcou. ad marg. not. γρ. ἐπικαιριώτατον· quod vſitatius videtur verbum fuiſſe. G.

[Ἐπικαιρότατον) Hoc Schol. e cod. Aug. additum.] G.

Ἐπιχρῆσθαι] Ἀποχρῆσθαι eſt ex interpretatione. WASS. *Stephanus* in Theſ. ſcribit, in *vulg. Lexicis* citari ἀποχρῆσθαι τὰ ἐπὶ Θράκης, pro *obtinere Thraciam*: ſed ſine nomine auctoris, cuius ſi non auctoritas, at certe fides exemplarium deſiderari poſſit. Apparet, *auſteros Lexicorum* ante oculos habuiſſe haec verba *Thucydidis*: ſed iidem perperam omiſerunt praepoſitionem πρὸς, qua addita plane alia eſt ſyntaxis. Vtrum autem legendum ſit ἐπιχρῆσθαι, an ἀποχρῆσθαι, non definio. Hoc plurium *Mſſ.* et *Edd.* auctoritate nititur, quam ἐπιχρῆσθαι, et videtur illi hic adcommodari poſſe ea ſignificatio, quam in *Plutarchi* et *Luciani* locis apud *Stephanum* habet. *Scholiaſtes Caſſ.* non habet ſcholion illud, quod eſt in edito. *Suidas* dicit, ἐπιχρῆσθαι apud *Thucyd.* eſſe τὸ πολλάκις κεχρῆσθαι. DVCK.

Defendit Abreſch. hanc lectionem in Diluc. p. 62. et Schol. ad c. 41. πολλάκις χρῆσθαι h. l. accommodat, quod Suidas repetit, vt Duckerus monuit, qui videtur lectioni ἀποχρῆσθαι fauere, quod eſt ἀρκόντως et ἱκανῶς χρῆσθαι. Abreſchius ἐπιχρῆσθαι illuſtrat aliis verbis, in quibus praep. ἐπὶ auget; v. c. ἐπιορκεῖν, ἐπιλέγειν. Bauerus pro ſimplici poſitum eſſe ἐπιχρῆσθαι, et, ſiue legamus ἀποχρῆσθαι, ſiue ἐπιχρῆσθαι, neutrum plus ſignificare. Quod confirmat quoque Abreſch. Auct. p. 226. G.

[Γενήσεται) Steph. ob ἔδωκεν ἄν, dicendum fuiſſe putat,

bant. Ideoque non antequam iniuriam acciperemus: sed postquam eam accepimus, socios istos advocastis, apud quos aequum est, nos eo prolixiore oratione vti, quo etiam grauiora crimina habemus, quae obiiciamus, ab Athenienſibus quidem cum contumelia laesi, a vobis vero neglecti. Quod si *Athenienſes* in aliquo obscuro loco delitescentes iniuriam Graeciae facerent, nobis demonstratione opus esset, qua vos rerum ignaros doceremus. Iam vero quid longa oratione opus est *nobis*, quorum alios quidem in seruitutem *ab ipſis iam* redactos; aliis vero, et praecipue nostris sociis, insidias ab ipsis strui, ipsosque *ad bellum*, si forte vnquam bello appetantur, iam pridem praeparatos videtis? Nec enim Corcyram clam *et per dolum* captam nobis inuitis retinerent, et Potidaeam obsiderent: quarum vrbium altera quidem est opportunissima ad res Thraciae obtinendas, ita vt illis liberius vti possimus; altera vero maximam classem Peloponnesiis *in bello* suppeditasset.

69. „Atque vos ipsi rerum istarum estis auctores, qui et tunc primum eos post bellum Medicum vrbem *suam* munire, et postea longos muros aedificare passi estis; quique *ab eo tempore* ad hoc vsque perpetuo libertate priuastis non solum eos, quos illi in seruitutem redegerunt, sed etiam nunc vestros socios. Nam non is, qui *alios* in seruitutem redigit: sed is potius, qui potest quidem *hoc* impedire, sed *tamen* negligit, vere hoc facere est censendus: praesertim si Graecorum liberatorem se esse profiteatur, et praeclarum istius laudis titulum prae se ferat. Vix tandem vero nunc congregati sumus, et ne nunc quidem ob certa *ac manifeſta crimina*. Nec enim amplius esset consultandum, an iniuria fue-

συμμάχων. Παρεκαλέσατε] κυρίως παρακαλεῖν, ἔστιν ἢ τὸ καλεῖν, ἢ τὸ προτρέπεσθαι. ἄκυρον γὰρ τὸ δέεσθαι. Ἐν οἷς προσήκει] ἐντεῦθεν οἱ ἀγῶνες, καὶ τὸ δίκαιον. Ὅσῳ καὶ μέγιστα ἐγκλήματα ἔχ.] κατὰ τῶν Ἀθηναίων, καὶ ὑμῶν δηλονότι. Ἀφανεῖς πω ὄντες] ἤγουν λεληθότως ἠδίκουν. Προσέδει] ὑμῖν τοῖς Λακεδαιμονίοις. Τὰς μὲν δεδηλωμένας] τὰς Αἰγινήτας. Τοῖς δ' ἐπιβουλεύουσι] Ποτιδαιάταις καὶ Μεγαρεῦσι. Καὶ ἐκ πολλῶ προπαρεσκευασμένους] ὡς συνειδότας ἑαυτῶν ἁμαρτίας, καὶ γιγνώσκοντας, ὡς πάντως ὐκ ἀνεξόμεθα, ἀλλὰ πολεμήσομεν. Προπαρεσκευασμένους] ἀπὸ κοινῶ τὸ ὁρᾶτε. Εἴποτε ἄρα] ἐν ἄλλῳ ὑ κεῖται τὸ ἄρα. Ἐπικαιρότατον] ἀριστοδιώτατον. Ἐπικαιρότατον χωρίον] ἡ Ποτίδαια. Ἐπιχρῆσθαι] ἀποχρῆσθαι, ἐνέργειαν ποιεῖν. Ἡ δὲ ναυτικὸν ἄν] ἡ δὲ ἔδωκεν ἂν συμμαχίαν ναυτικὴν, εἰ πόλεμος γενήσεται δηλονότι. Μετὰ τὰ Μηδικὰ] μετὰ τὸν πόλεμον τὸν Μηδικόν. Κρατῦναι] ἰσχυροποιῆσαι. Ἐς τόδε τε] μέχρι τοῦδε. Οὐ γὰρ ὁ δηλωσάμενος] τὸ σχῆμα συλλογισμός. Ἀληθέστερον τῦτο ὁρᾷ] τὸ δηλῶν. Εἴπερ] ἐπεί. Καὶ τὴν ἀξίωσιν] τὸ σεμνολόγημα, τὸ ἀξίωμα τῆς δικαιοσύνης ἔχει. Οὐδὲ νῦν ἐπὶ φανεροῖς] καὶ νῦν

ἐγένετο. In cod. Aug. desunt Scholia ad Ἐπικαιρότατον, it. ab Ἐπιχρῆσθαι — ad Ἐς τόδε τε.] G.

Τῶνδε ὑμεῖς αἴτιοι — κρατῦναι] Inter exempla σφοδρότητος in oratione refert *Aristid.* Rhetor, in Lib. de Dict. ciu. Cap. V. item quod mox sequitur, ἡσυχάζετε γὰρ μόνοι Ἑλλήνων, pro quo habet ἡσ. δὲ μόνοι τῶν Ἑλλ. Pro κρατῦναι τὴν πόλιν ibi recte emendatum est κρατῦναί. DVCK.

Καὶ τῶνδε ὑμεῖς αἴτιοι] Magna vis et acerbitas inest in hac parte orationis inuectiuae, quam etiam notauit Aristides de dict. ciu. c. 5. a Duckero laudatus. Hanc σφοδρότητα imitatus est Demosthenes in Olynth. oratt. Quae culpat h. l. Thuc. in Lacedaemoniis, orator accommodat ad Athenienses, et Philippo tribuit animum δρασήριον Athenienſium, quem Noster h. l. laudat. GOTTL.

Ἔδοσαν τε αὐτὲς τὴν πόλιν] Miserunt quidem Lacedaemonii legatos ad Athenienses, qui eos ab hoc instituto abstraherent, sed irrito conatu. v. infra c. 90. 91. f. Diod. Sic. L. XI. c. 39. p. 434. G.

Οὐ γὰρ ὁ δουλ. — ὁρᾷ] *Stobaeus* p. 311. et *Hermogenes* Aldi, qui minus recte ὁ μὲν δουλ. WASS. Δεδουλωμένος e *Thucydide* laudat *Pollux* III, 75. DVCK.

Οὐ γὰρ ὁ δηλωσάμενος —] Reisk. in anim. ad h. l. quod breuiter hic dixerit Noster, explicatius sic dicturum fuisse: ὃ γὰρ ὁ δηλωσάμενος μόνον τῦτο ὁρᾷ, h. e. ἀποστερεῖ τῆς ἐλευθερίας. Mox pro: ἀλλ' ὁ δυνάμενος Bauerus credit dicendum fuisse, ἢ ὁ δυνάμενος, aut positiuo vtendum. G.

Οὐ γὰρ ὁ δουλώσ. — ὁρᾷ ἀλλ' ὁ, rel.] Etiam per omissionem μόνον et καὶ explices haec verba: non ille *modo*, qui redigat in seruitutem, sed *et* ille, isque multo verius, hoc facit. BAVER.

[Οὐ γὰρ ὁ δηλωσάμενος) Hoc Schol. e cod. Aug. intuli.] G.

Ὁ δυνάμενος — ὁρᾷ] Haec verba in vsum suum conuertit Schol. Greg. Naz. I. Inuect. p. 32., vt Abresch. indicauit in Auct. p. 227. Mox super ἀληθέστερον in cod. Mosq. superscr. est: ὡς, vt maluerit librarius ἀληθεστέρως, citra rationem Thucydidis. G.

[Ἀληθέστερον τῦτο ὁρᾷ) Hoc Schol. ex Aug. cod. addidi. In eodem cod. Schol. ad Εἴπερ et Καὶ τὴν ἀξίωσιν absunt.] G.

Ἀξίωσιν — φέρεται] Cit. *T. Mag.* in ἀξιῶ. Si μόλις cum *Mſſ.* intellige βραδέως. Si μόγις, μετὰ βίας, quomodo vtrumque Atticis in vsu esse ait *Th. Magister*. At certe apud *Homerum* confunduntur. Denique μόγος et μόλος idem sonant. WASS.

Καὶ δὲ νῦν ἐπὶ φανεροῖς] Breuius poterat, omisso νῦν, dicere: δὲ τῦτο. v. Bauer. Sensus est: *Vix tandem conuenimus; et tamen cur conuenerimus, et quonam consilio, obscurum videtur.* GOTTL.

Ἐπὶ φανεροῖς] Cum haec verba recte explicet mecum B. Gottl., non videtur illa praefigere debuisse Scholio, cui praefixa legerentur verba χρὴν γὰρ, οὐκ εἰ ἀδικούμεθα, rel. quae manifesto satis respiceret Schol. dicens: nondum enim liquet vobis, nos esse laesos. Poterant tamen et ad φανερὰ referri,

σκοπεῖν, ἀλλὰ καθότι ἀμυνώμεθα. οἱ γὰρ δρῶντες βεβουλευμένοι, πρὸς ὃ διεγνωκότας ἤδη καὶ ὃ [b] μέλλοντες ἐπέρχονται. καὶ ἐπισώμεθα, οἷα ἐοῦ [c] οἱ Ἀθηναῖοι καὶ ὅτι κατ' ὀλίγον χωρῆσιν ἐπὶ τὰς πέλας. καὶ λανθάνειν μὲν οἰόμενοι, διὰ τὸ ἀναίσθητον [d] ὑμῶν, ἧσσον θαῤῥοῦσι γνόντες δὲ εἰδότας περιορᾶν, ἰσχυρῶς ἐγκείσονται. ἡσυχάζετε [e] γὰρ μόνοι Ἑλλήνων, ὦ Λακεδαιμόνιοι, ὃ τῇ δυνάμει τινὰ, ἀλλὰ τῇ μελλήσει, ἀμυνόμενοι· καὶ μόνοι ὰν ἀρχομένην τὴν [f] αὔξησιν τῶν ἐχθρῶν, διπλασιωμένην δὲ καλοῦντες. καίτοι [g] ἐλέγεσθε ἀσφαλεῖς εἶναι, ὧν ἄρα ὁ λόγος τῷ ἔργῳ ἐκράτει. τόν τε γὰρ Μῆδον αὐτοὶ ἴσμεν ἐκ περάτων γῆς πρότερον ἐπὶ τὴν Πελοπόννησον ἐλθόντα, ἢ τὰ παρ' ὑμῶν ἀξίως προαπαντῆσαι· [h] καὶ νῦν τὰς Ἀθηναίας ὰχ ἑκὰς, ὥσπερ ἐκεῖνον, ἀλλ' ἐγγὺς ὄντας, περιορᾶτε, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπελθεῖν αὐτοὶ, ἀμύνεσθαι βούλεσθε μᾶλλον ἐπιόντας, καὶ ἐς τύχας, πρὸς πολλῷ δυνατωτέρους ἀγωνιζόμενοι, καταστῆναι· ἐπισάμενοι καὶ τὸν βάρβαρον αὐτὸν [i] περὶ αὐτῷ τὰ πλείω σφαλέντα, καὶ πρὸς αὐτὰς τὰς Ἀθηναίας

[b] Μέλλοντας *Gr.* ex emendatione. [c] οἱ deest *Cass.* [d] Ἡμῶν *dr. C.* Mosqu., sed superscript. υ. et *Gr.* a prima manu, deinde emendatum ὑμῶν. [e] Μὲν γὰρ μόνοι *Cl. Cass.* Aug. [f] Δύναμιν *Marg. Ar. C. Gr. Dan.* Mosqu. [g] Λέγεσθε *Marg.*, sed ἐλέγετε magis placet *Steph.* quam λέγεσθε aut ἐλέγεσθε. [h] Καὶ τὰς νῦν *Ar. Dan.* Mosqu. [i] Περὶ αὐτὸν *Gr.* Non satis apertum est, αὐτὸν, an αὐτὸς sit in *Gr.* περὶ αὐτῷ *Cass. Vasc.*

et Schol. ita intellexisse: nam vtrisque illud Schol. congruit. BAVER.

[Οὐδὲ τῶν ἐπὶ φανεροῖς) Hoc caput e Cassel. praefixi Scholio pro χρὴν γὰρ εἰ ἀδικώμεθα.] GOTTL.

Οἱ γὰρ δρῶντες βεβουλευμένοι] n. Athenienses innuit, qui ante constituerant, quomodo Lacedaemoniorum vires comminuerent, qui cunctando, nihil statuebant. Vnde βεβουλευμένοι illi, et οὐ διεγνωκότες hi vocantur, i. e. οὐ κεκριμένοι, vt Abreschius (Dil. p. 63.) interpretatur. Reiskius in anim. ad h. l. legit: πρὸς οὐδ' ἐγνωκότας, καὶ οὓ μέλλοντες πρὸς οὓ μέλλοντας (vel ῥαθυμοῦντας) ἐπέρχονται. *Strenui aggrediuntur eos, qui vel id ipsum ignorant, hostem aduenire; et non cunctantes aggrediuntur eos, qui segnes sunt et torpidi.* Fortasse sic scribere potuisset Thucydides; sed certe non ita scripsit. G.

Οἱ δρῶντ. βεβουλ.] Alterum participiorum positum est pro aduerbio, qd. βεβουλευμένως, σὺν βουλῇ, consulto, consilio ante inito; vt apud Ioseph. Ant. I. 2, 16. γ. τοῖς ἐπ' ἀπωλείᾳ — — ὡρμημένοις χρήσεσθαι θέλουσιν, i. e. σὺν ὁρμῇ, μεθ' ὁρμῆς· quod nisi ita ibi explices, θέλουσιν aut redundet, aut plane eiiciendum sit. BAVER.

[Οὐ διεγνωκότας ἡμᾶς) Verba, quae post ἡμᾶς in Schol. vulg. leguntur, desunt omnia in cod. Aug.] G.

Μέλλοντες] Μέλλοντας ex emend. *Gr.* at recte *Mss.* et *Schol.* Mox v. 4. μὲν γὰρ *Cl.* quod idem significat. WASS.

Καὶ ἐπισάμεθα οἷα ἐοῦ] *Vlpian.* in Prolegom. ad *Demosth.* Olynthiacas obtenuat imitationem Demostheneam huius loci: sed e memoria laudat, καὶ ἴσμεν οἷα ὁδῷ χωροῦσιν οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ τοὺς πέλας. DVCK.

Καὶ ἐπισάμεθα οἷα ὁδῷ] Vlpianus huius loci meminit in προλεγομένοις ad oratt. Olynth. Demosthenis, p. extr., vt iam Duck. indicauit, sed memoriae vitio: καὶ ἴσμεν οἷα ὁδῷ χωρ. οἱ Ἀθ. ἐπὶ τοὺς πέλας. G.

[Οἷα ἐοῦ) Adieci h. Schol. ex Aug., vt et ad Ἐπὶ τὰς πέλας, et Διὰ τὸ ἀναίσθητον, it. ad Ἡσυχάζετε γὰρ μόνοι. G.

Θαῤῥοῦσι] Reisk. in anim. ad h. l. malit θαῤῥήσουσι, quod non est necessarium. Nam θαῤῥοῦσι h. l. fut. fec. esse potest, quod est Atticorum. Sic ξυνδιατελοῦ apud Platon. in Phaed. c. 40. ad quem locum vid. Eruditiss. Fischer. quod ante Eum iam monuerat diligentissimus Abresch. in Auctar. Dil. p. 242. vbi alia exempla rem confirmant. Non opus itaque est correctione Stephani apud Callim. H. in Dian. 22. reponentis καλέσουσι pro καλέουσι· vbi scite idem monuit A. Fabri. GOTTL.

Ἰσχυρῶς] Proprie dicendum erat ἰσχυροτέρως· certe positum est pro comparatiuo, vt monet Bauer. G.

Ἐγκείσονται] i. e. incumbere solent, amant. Eo minus erat, quod θαῤῥήσουσι corrigeret Reisk. Nam et hic futurum pro praesenti ponitur. BAVER.

Ἡσυχάζετε γὰρ μόνοι τῶν Ἑλλήνων] Haec verba tanquam exemplum σφοδρότητος laudat Aristid. de dict. ciu. I, 5. vbi pro γὰρ est δέ. G.

Οὐ τῇ δυνάμει τινὰ ἀλλὰ τῇ μελλήσει ἀμυνόμενοι] h. e. *non vi armata, sed minis vanis vlcisscntes aliorum iniurias, vobis illatas.* Bauer. reprehendens int. lat., reddit: futuro semper auxilio, quod speretur semper, nunquam re tribuatur, quasi esset: μέλλοντες ἀμύνεσθαι. Quae interpretatio fere eodem redit. G.

Αὔξησιν] Quidam *Mss.* δύναμιν, sed ex interprete. Firmat *Diodorus*, vbi *Thucyd.* fere exscribit. p. 262, d. 268. et alibi. WASS.

Bene defendit lectionem hanc Wassius, prae δύναμιν, quae est glossa, commode laudans Diod. Sic. XI, p. 434. Λακεδαιμόνιοι — ὑπώπτευσαν αὐτῶν τὴν αὔξησιν· qui ad hunc Thuc. locum respexisse videtur. G.

Ἀσφαλεῖς] Bene Scholiastes προσεκτικοί. Philox. Gloss. ἀσφαλὲς, *cautum.* Reisk. in Misc. Lipsi. T. VI. p. 287. interpretatur: *fidi, certi, constantes, spem non fallentes*, quod ab hoc loco alienum est, vt mecum sentit Abresch. Dil. p. 64. qui exempla huius vsus v. ἀσφαλὴς protulit. G.

Ὧν ἄρα] E Schol. Aug. patet, legi in cod. aliquo ἂν· non male, opinor. Quamuis cauti et circumspecti dicebamini; profecto rumor rem ipsam superauerit. G.

Ὧν ἄρα — — ἐκράτει] Nescio, cur ἂν h. l. praeferam τῷ ἄρα· quid enim notet, nisi, *fortasse*; quasi mitius efferre velit, quod ἄρα planius et certius dicat: ἄρα enim est, *ergo*, hoc sensu: fama illa de vobis, de vestra diligentia, *vt nunc apparet*, vt res docet, vt iam videmus, maior erat vero. Obs. etiam, ὧν ὁ λόγος, i. e. περὶ ἂν, fama de vobis: deinde ἐκράτει τοῦ ἔργου, notat, maior erat fama vero, re ipsa, vltra verum laudabamini. Schol. expl. vehementius, quam pro verbis: ψευδὴς ἦν, falsa erat fama; hoc non vtique dicunt, sed tantum, maiorem vero, re ipsa, ex parte veram, non omnino. BAVER.

[Ὧν ἄρα) Hoc Schol. adieci ex Aug. cod. Compendium scribendi ῶν. significat γράφεται. Indicat variam lectionem

rimus affecti: sed qua ratione *illam* vlcisci queamus. Qui enim *haec* faciunt, re iam deliberata, minimeque cunctantes inuadunt homines, qui nihil certi adhuc statuerunt. Scimus autem qua via, et quo modo paulatim Athenienses in alios grassentur. Et quamdiu quidem sua facinora, propter vestrum stuporem, occulta fore putabunt, minus audaces erunt: sed vbi cognouerint, vos haec quidem scire, sed negligere; tunc rem vehementer vrgebunt. Vos enim soli Graecorum, Lacedaemonii, desides *ac otiosi* estis; alios non *armorum* vi, sed cunctatione vlciscentes. Et soli hostium vires non crescentes *ac infirmas*, sed *iam* duplicatas euersum itis. Atqui cauti *et circumspecti* esse ferebamini: de quibus profecto rumor diuulgatus rem ipsam superabat. Nam et nos ipsi scimus, Medum ab extremis orbis terrarum partibus *olim* in Peloponnesum prius venisse, quam vos pro *Reip.* dignitate cum vestris copiis obuiam prodiretis. Nunc etiam Athenienses *a vobis* non remotos, (vt ille *tunc* erat,) sed vicinos negligitis; et pro bello, quod vos illis inferre debebatis, illos arma vobis inferentes propulsare, et certantes cum hominibus, qui *nunc longe* sunt potentiores, *quam ante fuerint*, incertos fortunae casus subire maultis: quamuis sciatis vel ipsum barbarum sua ipsius culpa plerumque offendisse, quinetiam nos ipsos in bello cum ipsis Athenensibus gesto, ipsorum erratis potius, quam vestris auxiliis iam saepe

γὰρ, φησὶν, ἀμφιβάλλεται, εἰ ἀδικώμεθα. Οἱ γὰρ δρῶντες] οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι πρὸς ὃ διεγνωκότας ἡμᾶς· οἱ γὰρ μετὰ σκέψεως εἰς τὴν πρᾶξιν ἐρχόμενοι, ἐκ ἀναβεβλημένως ἔρχονται κατὰ τῶν ἀγνοούντων. Οἷα ὀδῷ] εἴῳ τρόπῳ. Ἐπὶ τὰς πέλας] ἐπὶ τὰς Λακεδαιμονίας. Διὰ τὸ ἀναίσθητον] διὰ τὴν ἄγνοιαν. Ἰσχυρῶς ἐγκείσονται] μετὰ βάρος ἐπιτεθήσονται. Ἡσυχάζετε γὰρ μόνοι] ἐπιπλήττων κολακεύει. Ἀσφαλεῖς εἶναι] προσεκλικοὶ, ἐν ὑδενὶ σφαλλόμενοι. Ὧν ἄρα] ΠΓ. ἂν ἄρα. Ὁ λόγος τὸ ἔργῳ ἐκράτει] τυτέσιν, ὁ λόγος ψευδὴς ἦν τὸ ὑμᾶς ἀσφαλεῖς εἶναι. Ἢ τὰ παρ' ὑμῶν] τὸ ἤ, ἀντὶ τὸ ἤπερ, δηλοῖ δὲ αὐτῶν τὸ ὀκνηρόν. Ἀξίως προαπαντῆσαι] ἀξιομάχως. Καὶ ἐς τύχας] ἐς τύχας καταστῆναι. ὁ γὰρ πρὸς μείζονα πολεμῶν, τύχην καλείτω συνεργόν. Περὶ αὑτῷ τὰ πλείω] ἐν τῷ σεσῶ τῆς Σαλαμῖνος τολμήσαντα ναυμαχῆσαι, ὅσις ἐγένετο αἴτιος τῆς ἥττης. Καὶ πρὸς αὐτοὺς τοὺς Ἀθηναίους]

Scholii auctor ἂν pro ὧν. Schol. ad Ἰσχυρῶς ἐγκείσονται et Ἀξίως προαπαντῆσαι deest in Aug. it. ad ἡσυχάζετε ex Aug. inferui.] GOTTL.

[Τὸ ὑμᾶς ἀσφαλεῖς εἶναι) Steph. coniicit: περὶ τὸ, aut: τὸ ὑμᾶς ἀσφαλεῖς εἶναι, quod probabilius est.] G.

Καὶ νῦν τοὺς] Al. Καὶ τοὺς νῦν. Bene. WASS.

Νῦν τοὺς Ἀθην.] Nescio, cur Wass. praeferat alteram lectionem, τοὺς νῦν Ἀθην. quasi Athenientes, qui *nunc* sint, opponantur iis, qui *olim* fuerint; at semper erant iidem et esse h. l. dicuntur. Sensus est; vt *olim*, ante, Persarum peccatis vicimus: ita *nunc* Atheniensium peccata nobis profunt. BAVER.

Ἐς τύχας] Schol. interlineare cod. Aug. expl. ἀδήλους ἐκβάσεις. et mox ad καταστῆναι, in eodem cod. scriptum: ἀπὸ κοινοῦ βούλεσθαι. vitiose pro βούλεσθε. G.

[Πρὸς μείζονα] In Aug. deest πρὸς.] G.

Περὶ αὑτῷ] *Sua ipsius culpa.* Sine caussa idonea reprehendit hanc versionem Bauerus, tanquam a sensu et contextu alieniissimam. Pro περὶ αὑτῷ edidit περὶ αὐτῷ, quod explicat: ἐν αὐτῷ sc. τῷ ἐς τύχας καταστῆναι. Dure, et citra vsum τοῦ περί. Noster quidem I. VI. 33. περὶ σφίσι αὐτοῖς πταίσασι, vbi Schol. περὶ αὐτοὺς σφαλῶσι. Cum hoc casu eodem sensu dicitur, possetque, opinor, et hic esse περὶ αὐτόν. Exempla huius vsus collegit Abresch. Dil. p. 598. et Auctar. p. 226. GOTTL.

Περὶ αὐτῷ] Si περὶ cum Dat. est pro περὶ cum accusat., fane περὶ αὐτῷ esse possit pro περὶ αὐτὸ, circa illud, in ea re; vnde non sit aliena ab vsu mea interpretatio; quam tamen facile damnauerim, cum deinde quoque memoret hostium peccata, per quae vicerint Lacedaemonii; sed enim vereor, vt vel περὶ ἑαυτῷ, vel περὶ ἑαυτὸν, significare possit, suamet culpa, per se; ceterum e contexto vix aliter explicetur; n quidem αὑτῷ legeris. B.

[Ναυμαχῆσαι) Steph. putat, inter ναυμ. et ὅσις quaedam decisse. In Aug. pro ναυμαχῆσαι est ναυμαχήσαντα.] G.

Καὶ πρὸς αὐτοὺς τοὺς Ἀθηναίους] i. e. ἐν τῷ πολέμῳ τῷ πρὸς αὐτούς. Sic Reisk. περιφράζει haec verba in anim. ad l. l. p. 11., vt Portus ea iam cepit. Mox ἡμᾶς sc. ἀγωνιζομένους, et antea post καὶ sc. ἐπισάμενοι. In Diluc. Abresch. p. 65. idem Reiskius sic locum constituebat: — πρὸς αὐτοὺς τ. Ἀ. πολλὰ ἡμᾶς δ' ἤδη — *scientes, barbarum quidem plurima per se ipsum, multa quoque per Athenienses passum fuisse: nos autem vicisse magis per illorum (Atheniensium) errores, quam vestram opitulationem aut vindicationem.* Ingeniosa est haec explicatio; sed tamen contextui non accommodata. Reprehendunt Lacedaemonios Corinthii, nimis rebus suis, in fortunae casibus incertis, praefidentes, exemplo Persarum et ipsorum Athenienssium; quorum illi sua culpa, vt et hi, inferiores hostibus fuerint etc. G.

[Ἀντὶ τοῦ, αὐτῶν) Scholiastes iunxit h. v. πρὸς τ. Ἀθηναίους, cum περιγεγενημένους, tanquam dici possit: περιγίγνεσθαι πρός τινος et πρός τινα. Male, vt iam monuere Steph. et Grammius. In πρὸς αὐτοὺς supplendum est: ἀγωνιζομένους. In Cass. et Aug. legitur sic: ἀντὶ τοῦ καὶ πρὸς τῶν Ἀθηναίων. In Aug. τοῦ omissum. Aug. addit ad περιγεγενημένους, (nam ad h. v. scripta sunt in MS. Aug. pertinent autem ad πρὸς τοὺς Ἀθ.) τὸ σχῆμα, αἰτιατικὴ ἀντὶ τοῦ γενικοῦ, ἀντὶ τοῦ, τῶν Ἀθηναίων. Vnde apparet, Auctorem huius Scholii construxisse: πρὸς — τοὺς Ἀθην. περιγεγενημένους. Sed non opus est hac figura duriissima. v. not.] G.

πολλὰ [k] ἡμᾶς ἤδη τοῖς ἁμαρτήμασιν αὐτῶν μᾶλλον ἢ τῇ [l] ἀφ' ὑμῶν τιμωρίᾳ περιγεγενημένους. ἐπεὶ [m] αἵ γε ὑμέτεραι ἐλπίδες ἤδη τινὰς πω καὶ ἀπαρασκεύους διὰ τὸ πιστεῦσαι ἐφθείραν. καὶ μηδεὶς ὑμῶν ἐπ' ἐχθρᾳ [n] τοπλέον ἢ αἰτίᾳ νομίσῃ τάδε λέγεσθαι. αἰτίαι μὲν γὰρ, φίλων ἀνδρῶν ἐσιν ἁμαρτανόντων· κατηγορίαι δὲ, ἐχθρῶν ἀδικησάντων.

ό. »Καὶ ἅμα, εἴπερ τινὲς καὶ ἄλλοι, [o] νομίζομεν ἄξιοι εἶναι τοῖς πέλας ψόγον ἐπενεγκεῖν· ἄλλως τε καὶ μεγάλων τῶν διαφερόντων καθεστώτων, περὶ ὧν ἂν αἰσθάνεσθαι ἡμῖν [p] γε δοκεῖτε, οὐ ἐκλογίσασθαι πάντες, πρὸς οἵους ὑμῖν Ἀθηναίους ὄντας, καὶ ὅσον ὑμῶν καὶ ὡς πᾶν διαφέροντας, ὁ ἀγὼν ἔσται. οἱ μέν γε, νεωτεροποιοί, καὶ ἐπινοῆσαι ὀξεῖς, καὶ ἐπιτελέσαι ἔργῳ, ὃ ἂν γνῶσιν· ὑμεῖς δὲ τὰ ὑπάρχοντά [q] τε σώζειν καὶ ἐπιγνῶναι μηδὲν, καὶ ἔργῳ οὐδὲ τἀναγκαῖα ἐξικέσθαι. αὖθις δὲ οἱ μὲν, καὶ παρὰ δύναμιν τολμηταὶ, καὶ παρὰ γνώμην κινδυνευταὶ, [r] καὶ ἐν τοῖς δεινοῖς εὐέλπιδες· τὸ δὲ ὑμέτερον, τῆς τε δυνάμεως ἐλάσσω πρᾶξαι, τῆς τε γνώμης [s] μηδὲ τοῖς βεβαίοις πιστεῦσαι· τῶν τε δεινῶν μηδέποτε οἴεσθαι ἀπολυθήσεσθαι. καὶ μὴν [t] καὶ ἄοκνοι πρὸς ὑμᾶς μελλητὰς, καὶ ἀπόδημοι πρὸς ἐνδημοτάτους.

k Sic *Dan.* a prima manu, corrector fecerat ὑμᾶς, deinde rursus alius super ς scripserat. η. *l* Ἀφ' ἡμῶν *Dan.* a prima manu, sed emendatum ὑμῶν. In marg. vicissim ἀφ' ἡμῶν. *Gr.* quoque ἀφ' ὑμῶν, et cum η super υ. *m* Αἵτε *Reg. Cass.* et ex emend. *Gr. Aug.* *n* Τὸ πλεῖον *Reg.* Τὸ πλέον *Cass. Gr. Aug.* Mox Λέγεσθαι *Gr.* ex emend., fuerat γενέσθαι. *o* Ἄξιοι νομίζομεν *Reg. Cass. Aug.* *p* Τε deest *Reg.* Paullo post pro ὑμῖν in Mosqu. est ἡμῖν. *q* Τε deest *Ar.* Mosqu. *Dan.* *r* Καὶ ἐπὶ τοῖς δ. *Cl. Reg. Cass. Gr. Aug.* Dion. p. 804. ἐν τοῖς. *s* Μὴ δὲ *Ar. C. Ald. Flor.* Mosqu. *t* Illud καὶ non agnoscunt *Ar. C. Dan.*

Πολλὰ] i. e. πολλάκις. Callim. H. in Dian. 27. πολλὰς ἑτανύσσατο χεῖρας, i. e. πολλάκις. Sic Stanl. ad Aesch. Agamemn. 732. et Abresch. ad Aristaen. p. 166. cf. Ernest. ad h. l. p. 74. GOTTL.

Ἀφ' ὑμῶν] Quum praecedat ἡμᾶς, non dubium, quin hic itidem ἡμῶν scribendum sit: alioqui certe ὑμᾶς et ὑμῶν scribi oporteret. De his autem verbis πρὸς αὐτοὺς τοὺς Ἀθηναίους vide quae apud *Scholiastem* annotaui. STEPH.

Αἰτίᾳ] Confer *Isocratem* Paneg. p. 98, 20. WASS.

Ἡ αἰτία νομίσῃ ταῦτα λέγεσθαι] *Quam vt conqueramur de vobis*; h. e. non odio erga vos hoc dicimus, sed obiurgamus vos. *Wir beschweren uns über euch, wir führen euch dieses zu Gemüthe, um darüber weiter nachzudenken.* v. Schol. G.

Αἰτίᾳ] Aut ἐπὶ supple, ἐπ' αἰτίᾳ, accusandi caussa; aut αἰτίαν intellige quasi αἰτίασιν, accusationem, accusantium more. SAVER.

[Τὸ ἢ —) Hoc Scholion ex Aug. adieci. Etsi τὸ ἢ per se non est ἀλλὰ, resolui tamen potest locus ita, vt idem sit, ac dixisset Noster ἀλλὰ. Τὸ ἢ sequitur, propter τοπλέον, quod idem est ac μᾶλλον. In eodem cod. ad γ. αἰτίᾳ μὲν —, adscriptum in marg. Γρ. haud dubie γνώμῃ.] G.

[Ἐπέπληξεν) In Cassel. et August. est ἔπληξεν et νῦν, pro τοίνυν.] G.

Ἄξιοι — ἐπενεγκεῖν] *Plutarch.* de Adul. 71. vbi pro τοῖς πέλας legit ἑτέροις. Ibi pro ὑπεφείδει, lege ὑπερείκει καὶ διεγάζετο τὴν κακίαν. Supra ἐπ' ἐχθρᾳ. vid. *Euripidem* Hec. 1237. WASS.

Τοῖς πέλας] Apud Plut. de discr. am. et adul. (T. VI. p. 264. Reisk.) qui h. l. laudauit memoriter, pro τοῖς πέλας, est τοῖς ἑτέροις. Pro ἄξιοι in editt. Turn. Vulc. et Bong. est ἀνάξιοι. Forte ἂν ἄξιοι leg. G.

Πρὸς οἵους] i. e. οἷοι εἶσιν οἱ Ἀθηναῖοι, πρὸς ἅς. G.

Νεωτεροποιοὶ] Ita *Codices* et *Scholiastae* in Thucyd. Hermogen. p. 133. *Dion. Halic.* p. 219. ad ἐξικέσθαι, qui τὰ ἀναγκαῖα non male repraesentat. vide eundem p. 220, 45. WASS.

I. e. non contenti sua forte semper noua et maiora animo concipiunt, s. aggrediuntur. Locum laudauit Dionys. Ep. II. ad Amm. de iis, quae propria sunt Thucydidi, p. 804. vsque ad ἐξικέσθαι. G.

[Ἐφιέμενοι) In Cass. et Aug. est ὀρεγόμενοι· quod perinde est.] G.

Ἐπινοῆσαι ὀξεῖς καὶ ἐπιτελέσαι ἔργῳ] *Tam promti sunt in excogitandis quam gerendis rebus.* Vt Themistocles. v. Nep. I. Celeritas hac structura bene exprimitur, et sublimitas sententiae, quae inest in re ipsa. Imitatus est h. l., opinor, Demosth. Olynth. I. p. 32. Reisk. καὶ γνῶναι πάντων ὑμεῖς (Athenienses) ὀξύτατοι, τὰ ᾠφθέντα· καὶ πρᾶξαι δὲ δυνήσεσθε νῦν, ἐὰν ὀρθῶς ποιῆτε. Callimachus H. Iou. 87. sublimem hanc γνώμην quoque ad Ptolemaeum Aegypti regem transtulit:

Ἐσπέρχις κείνος γε τελεῖ τά κεν ἠὲι νοήσῃ.

Non immemor fuit Ernesti, V. Cel. huius loci Thucydidei, quem, fundum huius pulcherrimae sententiae recte habet. Similiter fere L. VI. 12. s. πρᾶγμα μέγα εἶναι, καὶ μὴ εἶναι νεωτέρῳ βουλεύσασθαί τε καὶ ὀξέως μεταχειρίσαι. Abresch. in Auct. p. 227. notat, Herodianum eam (L. II. 45.) ad Seuerum accommodasse νοῆσαί τε ὀξύς, καὶ τὸ νοῆσαι ἐπιτελέσαι ὀξύς. Caeterum Abreschius argutari videtur, cum τῷ ἐπινοῆσαι vim tribuit ob νεωτεροποιοὶ· *excogitare praeterea, excogitatis addere noua*, vt vim praep. in verbo exprimat; sed idem est ac νοῆσαι, vt ἐπιτελέσαι est τελέσαι. Mox variat Noster: γνῶσιν et ἐπιγνῶναι, vbi apertum est, ἐπὶ nil significare. G.

[Καὶ ἐπινοῆσαι) Hoc caput Schol. praefixi, pro ὃς πᾶν διαφέροντας, e cod. Aug. Manifesto refertur Scholion ad illam celerem vim excogitandi aliquid illudque mox efficiendi. Quod Steph. haerebat; legi maluit propterea νοῆσαι pro νόημα. Insequentia obscura sunt. In Cass. legitur. ἐπεὶ ἀποτροπὴ τῷ τοιούτῳ. Duckerus putat, fortasse esse ἀποτροπὴν h. l. ἀποτρόπαιον, et significare voluisse Schol., Corinthios maluisse dicere πᾶν, quam δύναμιν, quod δύναμιν dicere mali ominis esset. Sed et haec mihi non expedita videntur.] G.

[Ἐπιτελέσαι) Admonitu Abresch. in Diluc. p. 65. hoc caput Scholio praefixi; pro ὃ ἂν γνῶσιν.] G.

Ἐπιγνῶναι μηδὲν] Sc. ὀξεῖς, h. e. *tardi estis*. G.

Vt facile concesserim, ἐπινοῆσαι non esse plus simplici νοῆσαι· hic tamen agnouerim aliquam vim praepositi. ἐπὶ, vt sit: et nihil noui, nec quidquam praeterea, decernere; nempe, quia praecessit; tantum vt *vetera* teneatis; nec vero vnquam, vbi γινώσκειν sit decernere, ἐπιγινώσκειν, inueneris: quod aliter est in ἐπινοεῖν, vt in ἐφευρίσκειν, vbi ἐπὶ nihil ad-

victoriam ab illis reportasse. Siquidem vestra auxilia sperata iam nonnullos adhuc imparatos, quod iis sieti essent, euerterunt. Neque vero aliquis vestrum haec *a nobis* magis ob odium, quam expostulationem dici, putet. Nam expostulatio quidem est cum amicis, qui peccarunt; sed accusatio est contra inimicos, qui iniuriam fecerunt.

70. „Praeterea si quos alios, ipsi nos dignos esse censemus, qui proximis vitium exprobremus: praesertim cum de magni momenti rebus agatur, quarum nullum vos sensum nobis habere videmini, nec vnquam considerasse, quales sint Athenienses, cum quibus certamen vobis est futurum, et quomodo vel omnibus in rebus sint vobis longe praestantiores. Nam illi quidem sunt rerum nouarum studiosi, et celeres ad excogitandum, et ad re ipsa exsequendum id, quod excogitarint. Vos vero ad res iam partas conseruandas, et ad nihil noui excogitandum, et ne ad res quidem necessarias peragendas *apti essitis*. Praeterea, illi quidem vel supra vires sunt audaces, et grauissima quaeque pericula subeunt praeter hominum opinionem, et in asperrimis quibusque rebus bonam spem habent. Vestra vero ratio est, res vestris viribus inferiores gerere, et ne certis quidem ac exploratis animi consiliis confidere, et existimare, vos periculis nunquam liberatum iri. Quinetiam illi, si vobiscum conferantur, sunt

ἀντὶ τοῦ, αὐτῶν τῶν Ἀθηναίων. Ἡ αἰτίᾳ] τὸ ἢ ἀντὶ τοῦ ἀλλά. Φίλων ἀνδρῶν] λείπει ἡ κατά. Καὶ ἅμα εἶπεν τινὲς] ἔπειδὴ ἐπέπληξεν ὁ Κορίνθιος, λέγει τοίνυν, ὅτι οὐχ ὁ τυχὼν εἰμι καὶ μὴ ἀπαξιώσῃς ὑπ' ἐμοῦ ὀνειδιζόμενος. Οἱ μέν γε; νεωτερίζοντες] οἱ νεωτέρων πραγμάτων ἐφιέμενοι. Καὶ ἐπινοῆσαι ὀξεῖς] πᾶν νόημα, καὶ πρᾶξαι. ὃ γὰρ δύναμιν λέγει, ἐπεὶ ἀποτροπὴ τὸ τοιοῦτόν ἐστιν. Ἐπιτελέσαι] ὀξεῖς ἀπὸ κοινοῦ. Οὐδὲ τῶν ἀναγκαίων περιγενέσθαι τὸ δὲ ἐξικέσθαι ἀντὶ τοῦ ἀρκεῖν. Βεβαίοις πιστεῦσαι] ἀκριβῆσαι. Μέλλητὰς] ἀναβεβλημένους. Ἀποδημηταὶ] ὑπερόριοι τῆς οἰκείας πατρίδος. Πρὸς ἐνδημοτάτους] ἤγουν

dit. Etiam cap. 71. in voc. ἐπιτεχνήσεως aliquid tribuerim τῷ ἐπί, quia de *nouis* inuentis sermo est, et subinde mutandis. Scilicet non possunt talia vna obseruatiuncula comprehendi; contextus audiendus est, per quem nunc retineant vim suam particulae, nunc redundent. BAVER.

[Τὸ δ' ἐξικέσθαι) Absunt haec verba in Cass. et Aug. nec potest ἐξικέσθαι significare ἀρκεῖν.] GOTTL.

Αὖθις δὲ οἱ μὲν] Ipse *Dionysius* elegantiam huiusce loci in Rhetoricis annotat; et in Historia sua p. 355. sic imitatur: δέ ἢν καὶ παρὰ γνώμην τολμηταί γίνονταί τινες καὶ παρὰ δύναμιν μαχηταί. *Liuius* etiam l. 45. c. 23. in oratione legatorum Rhodiorum locum hunc Latine est interpretatus. *Atheniensium populum* (inquit) *fama est celerem et supra vires audacem esse ad conandum: Lacedaemoniuin cunctatorem, et vix in ea, quibus fidit, ingredientem.* HVDS. Obseruarunt hoc etiam *H. Steph.* ad Dion. Hal. C. XVI. et *Casaub.* ad eumd. pag. 26. *Steph.* quoque in Dicaearchi Sympract. p. 69. scribit, se de hoc loco *Thucydidis* egisse in suis Schediasmat. et duo ex eo menda sustulisse: de quo in Schediasm. illius editis nihil inuenio. DVCK.

Παρὰ γνώμην κινδυνευταί] *vltra consilium temerarii*; sic bene Acacius vertit, vt sequentia docent. Τῆς γνώμης μηδὲ τοῖς βεβαίοις πιστεῦσαι, i. e. vt Abresch. in Auct. p. 229. recte explicat: μηδὲ τῇ βεβαίᾳ γνώμῃ πιστεῦσαι. Non audiendus Bauerus, qui hunc gen. partim ad ἐνδεᾶ vult referri, partim ad sequentia: vt sit: κατὰ τὴν γνώμην. Caeterum Dionys. de idiom. Thuc. p. 808. f. h. l. iis adnumerat, in quibus insunt μειρακιώδεις σχηματισμοὶ τῶν ἀντιθέτων τε καὶ παρισμῶν καὶ παρισώσεων, quoque alteri Thucydidis minime conuenientes. G.

Ἐν τοῖς ξυνοῖς] Quidam *libri* ἐπὶ τοῖς ξ., sed *Dion. Halic.* ἐν cum aliis *Mss.* et *Edd.* WASS.

Τὸ δὲ ὑμέτερον] Sc. ἔργον. Ponitur h. l. ἀντὶ τῶν σωμάτων πρᾶγμα, vt Dion. de idiom. Thuc. p. 804. hoc loco laudato, dicit: nempe sequi debebat, ob οἱ μὲν — ὑμεῖς δὲ — Bauerus caussam mutatae constructionis in eo inuenisse sibi visus est, vt oppositorum aequabilitatem Noster vitaret, ne nimia concinnitate luxuriaretur. G.

Τῆς δὲ γνώμης μηδὲ τ. βεβ. πιστ.] Si haec sit periphrasis γνώμης βεβαίας, scripturus fuisse Thuc. videatur, τῷ βεβαίῳ· vt supra, τὸ πιστὸν τῆς πολιτείας, non τὰ πιστά. Et sane Genit. ita absolute vel simpliciter poni solet, vt ego explicauit; cesserim tamen B. Gottlebero, vel assenserim, ni pluralis obstare videatur. Sed παρὰ γνώμην κινδυνευταί, quod vertitur, vltra consilium temerarii, non assequor: quid enim sit, vltra consilium temerarium esse? Aut quae temeritas non est vltra consilium? Quare aut Heilmanno assenserim, vertenti: plus audent, quam ipsi (ab initio) cogitassent; nempe, re ipsa et successu illecti et elati, progrediuntur longius, quam antea constituerint; vel παρὰ γνώμην intelligam, plus, quam credibile sit, vltra, quam quisquam putet. Quo quid simplicius? Sed, quod τῆς δυνάμεως ἐνδεᾶ vertitur, minora, faciliora viribus, tenuiora, quam possitis, cum plura et maiora possitis, sane contexto aptissimum est; sed diceret Thuc. si hoc vellet, ἐνδεέστερα, vel ὑποδεέστερα. Interim meliora non allaturo contextus sufficerit. BAVER.

Πρὸς ὑμᾶς μελλητὰς —] Expressit hoc Liuius, laudatus ab Hudsono, (L. XLV. 23.) Atheniensium populum fama est celerem et supra vires audacem esse: Lacedaemoniorum *cunctatorem*, et vix in ea, quibus fidit, ingredientem. Paullo ante: μηδὲ τοῖς βεβαίοις τῆς γνώμης πιστεῦσαι. Archidamus, rex Lacedaemoniorum, c. 84. h. libri: Καὶ τὸ βραδὺ καὶ μέλλον, ὃ μεμφόμενοι μάλιστα ἡμῶν, μὴ αἰσχύνεσθε. G.

[Ἀναβεβλημένους] Ita correxi, monente Stephano, pro ἀποβεβλημένους, quod non potest μελλητὰς significare. Schol. ad c. 69. ad v. ὃ μέλλοντες, scripsit: ἀναβεβλημένως ἔρχονται. In cod. Aug. desunt Schol. a verbis Βεβαίοις πιστεῦσαι — ad Πρὸς ἐνδημοτάτους.] G.

Ἀποδημηταὶ π. ἐνδ.] Agn. *Pollux* IX, 9. Vocem ἐνδ. seruant *Hesiodus*, *Xenoph.* *Aristoteles*. Lex vetus apud *Aeschinem* in Tim. Μηδὲ ἀρξάτω ἀρχὴν μηδεμίαν, μήτ' ΕΝΔΗΜΟΝ, μήθ'

οἴονται γὰρ οἱ μὲν, τῇ ἀπουσίᾳ ἄν τι κ]ᾶσθαι, ὑμεῖς δὲ, τῷ ἐπελθεῖν, [v] καὶ τὰ ἕτοιμα ἂν βλάψαι. κρατοῦντές [x] τε τῶν ἐχθρῶν, [y] ἐπὶ πλεῖστον [z] ἐξέρχονται, καὶ νικῶμενοι, ἐπ' ἐλάχιστον ἀναπίπ]τουσιν. ἔτι δὲ, τοῖς μὲν σώμασιν [a] ἀλλοτριωτάτοις ὑπὲρ τῆς πόλεως χρῶνται, τῇ [b] δὲ γνώμῃ, οἰκειοτάτῃ ἐς τὸ πράσσειν τι ὑπὲρ αὐτῆς. καὶ ἃ μὲν ἂν ἐπινοήσαν]ες, μὴ [c] ἐπεξελθωσιν, [d] οἰκείων στερεσθαι ἡγοῦνται· ἃ δ' ἂν ἐπελθόν]ες κ]ήσωνται, ὀλίγα [e] πρὸς τὰ μέλλοντα τυχεῖν πράξαν]ες. ἦν δ' ἄρα [f] πᾳ καὶ πεῖρα σφαλῶσιν, ἀντελτίσαν]ες [g] ἄλλα ἐπλήρωσαν τὴν χρείαν. μόνοι γὰρ [h] ἔχουσί τε καὶ ὁμοίως ἐλπίζουσιν ἃ ἂν ἐπινοήσωσι, διὰ τὸ ταχεῖαν τὴν ἐπιχείρησιν ποιεῖσθαι ἅμα ἂν γνῶσι. καὶ ταῦτα μετὰ [i] πόνων πάντα καὶ κινδύνων δι' ὅλου τοῦ αἰῶνος μοχθοῦσι· καὶ ἀπολαύουσιν ἐλάχιστα τῶν ὑπαρχόντων, διὰ τὸ ἀεὶ κ]ᾶσθαι, καὶ μήτε [k] ἑορτὴν ἄλλο τι ἡγεῖσθαι ἢ τὸ τὰ δέον]τα πρᾶξαι· ξυμφορᾶν τε ἧσσον ἡσυχίαν ἀπράγμονα,

[v] Καὶ τὰ ὑμέτερα ἕτοιμα Gr. Sed ὑμεῖα inductum est. [x] Τε deest Reg. pro eo δὲ Gr. [y] Ἐπιπλεῖστον Gr. [z] Ἐπεξέρχονται Ar. C. Dan. Paullo post pro ἐπ' ἐλάχιστον in cod. Mosqu. est ἐπιλάχιστον. [a] Dubitari potest (inquit Steph.) sitne ex errore Librarii nata haec lectio, an ipse Scholiastes non ἀλλοτριωτάτοις, sed ἀλλοτρίοις, apud Thucydidem legerit. [b] Τῇ δὲ γνώμῃ Reg. Cass. Aug. [c] Ἐξέλθωσιν Reg. Cass. sed in hoc primum fuisse ἐπεξελθωσιν ex eo colligi potest, quod erasis quibusdam spatium vacuum, et nota spiritus relicta erat. In Aug. ἐξέλθωσιν. Ἐπ. nova manu additum. [d] Οἰκεῖα Reg. Sic quoque fuerat in Gr., sed emend. οἰκείων. In Aug. οἰκεῖα. man. rec. οἰκείων. [e] Id est, ὀλίγα ἡγοῦνται αὐτὰ πρὸς τὰ μέλλοντα ἴσεσθαι, sive πρὸς τὰ ἐσόμενα καὶ κτησόμενα συγκρίναντες· vel, πρὸς τὰ μέλλοντα, ὧν αὐτοὺς τοῖς αὐτῶν πράξεσι τεύξεσθαι καὶ κρατήσειν ἐλπίζουσι. Ac. Port. [f] Τῇ G. Ar. Ald. Flor. Bas. Τε Cass. Gr. et Bas. non τᾶν δ' ἄρα καὶ τᾷ Reg. In Aug. ἄρα τέ. Super τᾷ Schol. τινές. [g] Ἅμα C. [h] Ἔχουσί τε ὁμοίως καὶ ἐλπίζουσιν Ar. C. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Dan. Aug. [i] Πόνῳ Gr. Paullo ante γνῶσι Cass. [k] Ἑορτὴν ἢ ἄλλο τι Gr.

ΤΠΕΡΟΡΙΟΝ. Sic ξεῖνον τῷ ἐνδήμῳ opponit *Theognis* 792. *Dion. Halicarn.* Ant. V, 55. αὐταὶ γίνονται μηγυταὶ πρὸς τὸν ΕΝΔΗΜΟΥΝΤΑ τῶν ὑπάτων· sic etiam ἐκδημῆσαι *Clemens Alexand.* στρωμ. IV. p. 640. ΕΚΔΗΜΗΣΑΙ ἐκ τοῦ σώματος καὶ ΕΝΔΗΜΗΣΑΙ πρὸς τὸν Θεόν. WASS. Add. *Spanhem.* ad Callim. hymn. in Apoll. v. 13. et *Interpretes* Pollucis l. d. DUCK.

Ἀπουσίᾳ] In cod. Aug. superscr. ἀποδημίᾳ. GOTTL.

Κρατοῦντές τε τῶν ἐχθρῶν ἐπὶ πλεῖστον ἐξέρχονται] Abresch. in auct. p. 229., vel e κρατοῦντες intelligi vult τὸ κρατεῖν, *longissime victoriam persequuntur*, vel supplendum: αὐτοὺς, hostes vicisscuntur. Prius praeplacet. G.

Κρατ. — ἐξέρχονται] Nescio, quid sit opus supplemento Abreschiano, vbi ἐξέρχονται neutrum sit, nec casum requirat; immo simpliciter omnia procedunt: vbi vicerint hostes suos, longissime progrediuntur, multum terrae vel agri occupantes et peruagantes, et victoriae fructum persequentes. BAVER.

Ἀναπίπτουσιν] *Athenaeus* lib. I. τὸ ἀναπίπτειν κυρίως ἐπὶ ψυχὴν ἐστι, οἷον ἀθυμεῖν, ὀλιγωρεῖν. Eadem fere verba occurrunt apud *Suidam.* HVDS. Citat *Eustath.* p. 1641. 7. et *Suidas* in ἀναπίπτειν ex *Athenaei* I. p. 23. WASS.

Animum despondent. v. Suid. h. v. et quos laudat Küsterus. G.

Significare hic videtur, *recidunt*, nempe a conatu, a spe et conditione commodi; minimum perdunt, minimo damno afficiuntur, quia tantum plura non acquisierint, suis retentis; aut sign. *recedunt*; non multum retro cedunt, non longe refugiunt ab hoste. Vtrolibet sensu bene responderit diuersio ἐξέρχονται. B.

[Ἐπ' ἐλάχιστον ἀναπίπτουσι) Obtemperaui Stephano, qui Scholio volebat praefigi haec verba. Apparet, ea ad superiora verba non pertinere, sed explicatur ἀναπίπτουσι. Docta manus in Flor. ed. Vin. ad marginem ἀναπίπτουσιν his verbis praefixit. Posterior int. vera est. Alius, opinor, Scholiastes explicauit verba ἐπ' ἐλάχιστον. In cod. Aug. deerant priora verba vsque ad ἔχοντα.] G.

Ἔτι δὲ] Πρόσεστι, vel, vt alias Graeci, nominatim Plato: πρὸς δέ. G.

Ἀλλοτριωτάτοις] Scio inueniri aliam lectionem, ὡς οἰκειοτάτοις· verum ex scholio eam irrepsisse manifestum est. Libet autem ostendere, quam procul a mente *Thucydidis* aberrarint Interpretes. *Valla* ita: *Quin etiam in defendenda vrbe ministerio alienissimorum quoque vtuntur, sed consilio intimorum.* Quasi videlicet *Thucydides* vocabulo σώμασι ita vteretur, vt eo vsus est quicunque hoc dilichum scripsit:

Σώματα πολλὰ τρέφειν καὶ δάματα πόλλ' ἀνεγείρειν,
Ἀτρεκὲς εἰς πενίην ἐσὶν ἑτοιμοτάτη.

At *Vitus Winsemius* sic: *Praeterea in militia peregrinis vtuntur, sed ciuium auxilio res gubernantur.* Atqui vel *Scholiastae* admonitio de subaudienda particula, ὡς, longe aliud his verbis significari, admonere eos poterat. Plura autem hic de isto loquendi genere non dicam, quod de eo in quodam Schediasmate fuse disseruerim. STEPH. Hoc quoque in editis Schediasmatum libris frustra quaeras. DUCK.

Τοῖς μὲν σώμασιν ἀλλοτριωτάτοις] h. e. *corpora pro vrbe obiectant, tanquam sint non sua, sed aliena*; n. non parcunt corpori, vilipendentes illud in discriminibus belli subeundis. Sic fere Vener. Morus ad Isocr. Pan. p. 60. *sic vtuntur corpore in praeliis, quasi illud sit alius hominis corpus.* Et ita quoque Scholiastes explicare videtur, vt docet τὸ ὡς. Sed Valla atque Winsemius locum capiunt, tanquam Athenienses vtantur peregrinis militibus, sed contra mentem Thucydidis. Minus recte locum intellexit Stephanus, vertens: *corporibus alieniissimis pro ciuitate, at consilio maxime proprio vtuntur.* Quam tamen versionem probat Grammius. Maxime laudat Ablancurtium, qui ita: „*ils deliberent eux mêmes et se seruent de toute sorte des gens pour l' execution.* Nec melius Heilmanus: *ihren Leibern nach halten sie sich im geringsten nicht an ihre Vaterstadt gebunden.* Sequitur: τῇ δὲ γνώμῃ οἰκειοτάτῃ ἐς τὸ πράσσειν τι ὑπὲρ αὐτῆς, i. e. *a consilio s. prudentia eorum, quae tota ad ipsos pertinet, reipublicae rationes pendent.* G.

[Ὡς ἀλλοτρίοις) In Aug. sic legitur: λείπει τὸ ὡς, ὡς ἀλλοτριωτάτοις. In Cass. vero desunt verba: ἴν' ᾖ ὡς.] G.

[Δηλονότι) Pro h. v. legitur in Aug. οἰκειοτάτῃ. Ab eodem abest Schol. ad Μὴ ἐπεξέλθωσι.] G.

Ἃ μὲν ἂν ἐπινοήσαντες] Ordo secundum Abresch. Auct. 229. hic est: καὶ τέρ. μὲν ἡγ. οἰκείων, ἂν μὴ ἐπεξέλθωσιν, ἃ ἐπινοήσαντες (εἶεν) ἐπεξέρχεσθαι. vid. sup. p. 126, 8. G.

Ἃ δ' ἂν — κτήσωνται, ὀλίγα πρὸς τὰ μέλλοντα τυχεῖν πράξαντες] Ὀλίγα sc. ἡγοῦνται. „*Quae vero commoda armis sibi pepererunt, haec admodum exigua putant, si ea comparent cum*

impigri, vos vero cunctatores. Item illi sunt peregrinationis cupidi, vos vero desides plerumque domi manetis. Existimant enim illi quidem hac absentia, *quum peregre proficiscuntur*, se aliquid sibi quaesituros; vos vero, si bellum aliis inferatis, vel rerum praesentium, quas possidetis, iacturam vos facturos *putatis*. Illi etiam, hostibus superatis, longissime progrediuntur, et victi quam minimum animo consternantur. Praeterea vero *suis* corporibus, *vt* alienissimis, pro Republica vtuntur, consiliis vero maxime propriis, vt aliquid pro ea faciant: et nisi cogitata confecerint, se rebus suis priuari putant; quae vero armis quaesierint, perexigua iudicant, si cum illis conferas, quae sperant se postea suis actionibus quaesituros. Quod si forte rei alicuius tentatae conatus eos fallat, nouam aliarum rerum spem sibi proponentes, id, quod opus est, explent. Soli enim pariter et habent et sperant ea, quae animo conceperint, propterea quod celerrime aggrediuntur res, quas *cogitarint, et peragere* statuerint. Atque haec omnia cum laboribus, et periculis perpetuo moliuntur, rebusque partis minimum fruuntur, quia quaerere semper studeut: et diem festum nihil aliud esse putant, quam conficere, quae conducunt, et otium iners plus

ἀποδημοῦσι τῆς οἰκείας πατρίδος, καὶ ἐπιδημοῦσι δήμοις ἀλλοτρίοις πρὸς τὸ κτήσασθαι αὐτούς. Τῷ ἐπελθεῖν] οἴεσθε, φησὶν, ὅτι, ἐὰν ἐπέλθητέ τισι, καὶ τὰ ὑπάρχοντα ὑμῖν ἀπόλλυται. Καὶ τὰ ἕτοιμα ἂν] τὰ ὑπάρχοντα, τὰ ἑτοίμην ἀπόλαυσιν ἔχοντα. Ἐπ' ἐλάχιστον ἀναπίπτουσι] ἢ ἀναπαύονται, ἢ ἀθυμοῦσι. Ἐπ' ἐλάχιστον] ἀντὶ τοῦ ὀδὲ ἐλάχιστον. Ἀλλοτριωτάτοις] λείπει τὸ ὡς, ἵν' ᾖ, ὡς ἀλλοτρίοις. Οἰκειοτάτῃ] πρὸς τὴν πατρίδα δηλονότι. Μὴ ἐπεξέλθωσι] μὴ πράξωσι. Πρὸς τὰ μέλλοντα] ἀπὸ κοινοῦ, ἡγοῦνται. Μόνοι γὰρ ἔχουσι] τὸ δ' ἕξῆς, ὅτω, μόνοι γὰρ, φησὶν, ἃ ἂν γνῶσιν, ἐλπίζουσί τε ὁμοίως, καὶ ἔχουσι, διὰ τὸ ταχεῖαν τὴν ἐπιχείρησιν ποιεῖσθαι. πρῶτον γάρ τις ἐπινοεῖ, εἶτα ἐλπίζει, καὶ εἶθ' ὅτως ἐπιχειρεῖ. ὕστερον δὲ καὶ κτᾶται. Καὶ μήτε ἑορτὴν]

futuris commodis, quae studio et opera multa consequi se posse sperant. Abresch. in Dil. p. 65. fere sic explicat: *πράξαντες αὐτὰ, ἡγοῦνται ὀλίγα τυχεῖν πρὸς τὰ μέλλοντα κτηθῆναι ὑπ' αὐτῶν.* In auct. p. 229. leui mutatione: *πράξ. (αὐτὰ,) ὀλίγα ἡγοῦνται πρὸς τὰ μέλλοντα τυχεῖν.* cf. IIII, 55. οἷς τὸ μὴ ἐπιχειρήμενον ἀεὶ ἐλλιπὲς ἦν τῆς δυνήσεώς τι πράξειν. Reiskius in animad. p. 11. coniicit: *καταπραξάντων, si ex animi sententia rem gesserint.* In Diluc. Abresch. p. 65. malebat idem Reisk., *πάξαντες*, aut *εἰ τύχοιεν πράξαντες* magna quadam inconstantia. Bauerus putabat: *πράξαντες* esse pro *πρᾶξαι*, quod pendeat ab *ἡγοῦνται*, vel iungendum esse *τυχεῖν πράξαντες*. Aem. Portus fere ita: *ὀλίγα ἡγοῦνται αὐτὰ πρὸς τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι*, s. *πρὸς τὰ ἐσόμενα καὶ κτηθησόμενα συγκρίναντες*· vel, *πρὸς τὰ μέλλοντα, ὧν αὐτὸς ταῖς αὑτῶν πράξεσι τεύξεσθαι καὶ κρατήσειν ἐλπίζουσι.* Quae extrema circumlocutio nostrae int. conuenit. GOTTL.

Ἃ μὲν — ἃ δ' ἄν] Ἃ positum est pro εἴ τινα, certe in priori membro; alioqui non congruat sequentibus: putant, se suis priuari; nam in altero quidem potest et ad *πράξαντες* referri. DAVER.

Ἦν δ' ἄρα τι καὶ πεῖρα] Sic reposui pro πι, quod librarii, pro non intellecto τι pro τινὸς, vt expl. Scholiastes Aug., correxerunt. Difficiliorem lectionem optimi codd. tuentur. Sequitur quoque: *ἀντελπίσαντες ἄλλα* — G.

Ἔχουσί τε] Traiectio, quae est in *Mss.* nullo Auctoris exemplo defendi potest. WASS.

Μόνοι γὰρ ἔχουσί τε καὶ —] i. e. καὶ γὰρ μόνοι, ἃ ἂν ἐπιν. ἐλπίζουσί τε (ἕξειν) ὁμοίως, καὶ ἔχουσι. Rationem statim addit: διὰ τὸ — v. Abresch. Dil. p. 65. G.

[Μόνοι γὰρ) In Aug. ita legitur: *μόνοι γὰρ ἂν γνῶσιν.* Sed ἃ a rec. manu superscr. Mox: καὶ εἶτα ἐλπίζει. Denique καὶ εἶθ' ὅτως (pro εἶθ' ὅτως) ἐγχειρεῖ· καὶ ὕστερον κτᾶται.] G.

Μετὰ πόνων] *Πόνε Gr.* quod ob numeri varietatem non displicet. At vid. p. 106, 3. (ed. Duck.) WASS.

Αἰῶνες] Ex *Homero* Od. σ'. 202. ἵνα μηκέτ' ὀϊομένη κατὰ θυμὸν Α'ΙΩ͂ΝΑ φθιήσω. IDEM.

Ἐλάχιστα] Schol. Aug. cod. superscr. ἐκ ἐλάχιστα. Sic Schol. vulgatus ad ἐπ' ἐλάχιστον paullo ante. G.

Ἑορτὴν] Huc spectat *Origenes* contra *Celsum* VIII, 392. Δῆλον, ὅτι οἱ τὸ θεῖον ἐξητασμένως σέβειν θέλοντες Ε'ΥΑΟΓΟ'Ν τι πράττοιεν, μεταλαμβάνοντες τῶν δημοτελῶν ἑορτῶν· ἑορτὴ γὰρ, ὥς φησί τις καὶ τῶν Ἑλληνικῶν σοφῶν, καλῶς λέγων, οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν, ἢ τὸ τὰ δέοντα πράττειν. vbi sententia summi viri μὴ μεταλ. cum *Mss.* flagitat. *Sallust.* in Orat. Marii. *Sudorem, pulverem, et alia talia relinquant nobis, quibus illa* EPVLIS *iucundiora sunt. D. Ioan.* IV, 34. ἐμὸν Β'ΡΩ͂ΜΑ' ἐστιν, ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με. Vbi v. 30. ϑ. οὖν, nam huiusmodi particulas fere neglegit. Probant Alex. Cant. et 18. *Mss.* et Aethiop. Confer *Dionem* XXXVIII. p. 83. d. *Aelian.* V. H. XIII, 1. *Pindar.* Nem. VIII. Ὄψον λόγοι φθονεροῖς. *Hesiod.* apud *Polybium* p. 489. *Antiphont.* apud *Stobaeum* p. 97. WASS.

Καὶ μήτε ἑορτὴν — τὰ δέοντα πράξαι] *Nec vllum alium diem festum habent*, h. e. *nullam voluptatem maiorem esse putant, nisi eam, quae in exercendis officiis contineatur.* Origenes contra Cels. p. 404. Hoesch., vt iam notauit Wassius, hanc grauissimam sententiam laudat: ἑορτὴ γὰρ, ὥς φησί τις καὶ τῶν Ἑλληνικῶν σοφῶν, καλῶς λέγων, οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν, ἢ τὸ τὰ δέοντα πράττειν. Attingit h. l. Noster Laconum ἡσυχίαν ἀπράγμονα diebus feriatis, vt paullo post eorum disciplinam austeram notat; quod obseruat Abresch. Auct. p. 231, f. Quasi dicat Noster: Athenienses semper, ne diebus quidem festis exceptis, occupati sunt, non tam otiosi, veluti Lacedaemonii; nihil enim maius, nihilque excellentius, officiis recte obeundis, putant. Loca, huic similia, quoad sententiam, qui requirat; Abreschium adeat in Diluc. p. 66. et Auct. l. c. quae, quod h. l. nihil lucis adferrent, omisimus adscribere. GOTTL.

Μηδὲ ἑορτὴν· rel.] i. e. in ipsis festis nil agunt, nisi vtilia et bellicae virtuti apta, sensus excitatura et firmatura generosos, libertatis et imperandi amorem, veteris famae tuendae curam, virtutis honorem; talibus enim celebantur Athenienssium festa; et haec explicatio conuenit contexto. In

ἢ ἀσχολίαν ἐπίπονον. ὥστε εἴ τις αὐτὸς ξυνελὼν φαίη πεφυκέναι ἐπὶ τῷ μήτε αὐτὸς ἔχειν ἡσυχίαν, μήτε τὸν ἄλλον ἀνθρώπων ἐᾶν, ὀρθῶς ἂν εἴποι.

οά. „Τοιαύτης μέντοι τοιαύτης ἀμαθεστηκυίας πόλεως, ὦ Λακεδαιμόνιοι, διαμέλλετε· καὶ οἴεσθε τὴν ἡσυχίαν [l] ἀ τούτοις τῶν ἀνθρώπων [m] ἐπιπλεῖστον ἀρκεῖν, οἳ ἂν τῇ μὲν παρασκευῇ δίκαια πράσσωσι, τῇ δὲ γνώμῃ, ἢν ἀδικῶνται, δῆλοι ὦσι μὴ ἐπιτρέψοντες· ἀλλ' ἐπὶ τῷ μὴ λυπεῖν τε [n] τοὺς ἄλλους, καὶ αὐτοὶ ἀμυνόμενοι μὴ βλάπτεσθαι, τὸ ἴσον νέμετε. μόλις δ' ἂν πόλει ὁμοία παροικοῦντες, ἐτυγχάνετε τούτου· νῦν δ' (ὅπερ καὶ ἄρτι ἐδηλώσαμεν) ἀρχαιότροπα ὑμῶν τὰ ἐπιτηδεύματα πρὸς αὐτούς ἐστιν. [o] ἀνάγκη δ' [p] ὥσπερ τέχνης ἀεὶ τὰ ἐπιγιγνόμενα [q] κρατεῖν· καὶ ἡσυχαζόντι μὲν πόλει τὰ ἀκίνητα νόμιμα ἄριστα. πρὸς πολλὰ δὲ [r] ἀναγκαζομένοις ἰέναι, πολλῆς καὶ [s] τῆς ἐπιτεχνήσεως δεῖ. διόπερ καὶ τὰ τῶν Ἀθηναίων [t] ἀπὸ τῆς πολυπειρίας [v] ἐπιπλέον ὑμῶν κεκαίνωται. μέχρι μὲν [x] δὴ τῶνδε ἀρίστη ὑμῖν ἡ βραδυτής. νῦν δὲ τοῖς τε ἄλλοις, [y] καὶ Ποτιδαιάταις, ὥσπερ ὑπεδέξασθε, βοηθήσατε, καὶ τάχος [z] ἐσβάλλοντες εἰς τὴν Ἀττικήν· ἵνα μὴ ἄνδρας τε φίλους καὶ ξυγγενεῖς τοῖς ἐχθίστοις πρέπησθε, καὶ ἡμᾶς τὰς ἄλλας

l Μὴ *Ar.* Aduerbium οὐ sententiam obscuram reddere, ideoque tollendum esse censet *Ac. Port.* *m* Ἐπὶ πλεῖστον *Cass. Gr.* Aug. *n* Τὸν om. *Cl. Cass.* Aug. *o* Ἀνάγκη δὲ *Cass.* Aug. *Vasc. Bas.* Paullo ante a verbis νῦν δ' — vsque ad ἐπιτεχνήσεως δεῖ, Stobaeus S. XLI. p. 242. hanc λέξιν excerpsit. Pro νῦν δ' legitur δέ. *p* Ὥσπερ μετὰ (vel διὰ) τέχνης *Gesnerus*, apud Stob. l. c. *q* Κρατεῖ *Thucydidem* scripsisse contendit *Steph.* et vice versa in fine periodi δεῖν, non δεῖ. Stob. μόνιμα pro νόμιμα. *r* Ἀναγκαζομένη *C.* Ἀναγκαζομένους *Stobaeus.* *s* Τῆς deest *Reg. Cass.* Aug. *t* Ὑπὸ τῆς πολ. *Gr.* *v* Ἐπὶ πλέον *Cass.* Aug. Κεκαίνωνται *Reg.* *x* Οὖν deest *Ar.* *y* Καὶ τοῖς Ποτ. *Cl. Cass.* Aug. *z* Ἐσβάλλοντες *C.*

hanc sententiam et Pericles disputat, 2, 36. et Paullus, 1 Cor. 5. iubet Corinthios, et omnino Christianos, ἑορτάζειν, festum agere, virtutis studio. BAVER.

[Αἰνίττεται εἰς τὰς —) Argute magis quam vere. In Aug. cod. deest praepositio. Et potest abesse, vt mox ad c. 71. f. αἰνίττεται τὸν Ἀργείους. Et ita frequenter. Iungitur tamen subinde h. v. εἰς et πρός.] GOTTL.

Ἡσυχίαν ἀπράγμονα] Petit Lacedaemonios h. l., vt monuimus, non minus ob otium quam propter molestissimos labores et iusto seueriorem vitam; (ἀσχολίαν ἐπίπονον) quae ἐπίπονος ἄσκησις vocatur, L. II. 39. cf. Abresch. Auct. l. c. G.

Ἀσχολίαν ἐπίπονον] Non video, cur Lacedaemonios vtique tangat, cum et ad Athenienses referri possit, quibus iners otium haud minus sit miserum, quam vel occupatissimum bellum. Nil tamen intercessero, quo minus et ad Lacedaemonios trahatur. B.

[Ἀπὸ κοινοῦ) In Aug. additur: λαπτέον.] G.

Οἴεσθε] Docet nos *Scholiastes*, alios interrogatiue, alios pronuntiatiue haec legisse, καὶ οἴεσθε τὴν ἡσυχίαν ἀ τούτοις τῶν ἀνθρ. STEPH.

Καὶ οἴεσθε τὴν ἡσυχίαν ἀ τούτοις — ἀρκεῖν —] Perinde est ac si dixisset: οὐκ οἴεσθε τὴν ἡσυχίαν ἀρκεῖν ἐπὶ πλεῖστον — Sic ordinat Abresch. Auct. p. 230. quod Reisk. probat in anim. p. 12. „neque existimatis, *quietem illis quam maxime prodesse*." Vinsemius ante hos duumuiros iam ita struxerat orationem in versione sua: (p. 71.) *et non putatis* — it. Acacius: „*an ignoratis* — Doctus vir anonymus in Flor. ed. Vin. putat, delendam esse negationem. G.

[Ὡς ἀμυνοῦνται) In cod. Aug. est ἀμύνονται.] G.

[οὐ ποιεῖτε τοῦτο) Addidi negationem e cod. Aug., quam manus recentior adscripserat. Lacedaemonii enim non ita versabantur, vt lacessiti, propulsassent a se iniurias.] G.

Τῇ μὲν παρασκευῇ δίκαια πράσσωσι — ἀδικῶνται] Reiskius in anim. l. c. haec verba ita constituit: τῇ μὲν γνώμῃ δίκαια πράσσωσι, τῇ δὲ παρασκευῇ ἢν ἀδικῶνται — *qui iustitiam et aequitatem excolendo, ex animi sui sententia agant; ita autem comparatas habent res suas, vt si iniuriam quis ipsis afferat*" — Sed haec inuersio nullius nititur codicis auctoritate, nec est necessaria, quanquam hic ordo est rei congruentior, quam in vulgatis verbis. Sensus est: „*non existimatis — quietem s. otium illis suppeditare, qui aequum, in apparatu rerum omnium, seruent: iniuriaque sibi illata, ostendant, se ita comparatos, vt non patiantur sibi iniuriam fieri*, η. ob illam παρασκευήν. In μὴ ἐπιτρέψοντες, suppl. ἀδικεῖσθαι. G.

Ἀλλ' ἐπὶ τῷ μὴ λυπεῖν — τὸ ἴσον νέμετε] i. c. *sed iuris aequabilitatem hanc esse creditis, si neminem lacessatis*, attamen *defendendis aliis non damno afficiamini.* Τὸ ἴσον paullo ante δίκαια. Noster dicit, dum decet, veram quietem ineſſe quidem in eo, si quis suum cuique tribuat, attamen iniuria affectus, se vleiscatur. Sed Lacedaemoniorum quietem non esse talem; eos enim in aequitate erga alios obseruanda nolle, si se tueantur contra aliorum vim, siue iniurias propulsent, detrimenti quid pati. Hoc necessario in omni bello gerendo sequi, vel docet locus e Polyb. XI. 4. ab Abreschio prolatus, παντὶ πολέμῳ τοῦτο παρέπεται κατὰ τὸ πλεῖστον, εἶναι ἀλυσιτελῆ. Cum tota Corinthiorum oratione idem Abreschius (Auct. p. 234.) vult conferri, c. 83. 84. 118. 120. 121. 144. G.

[Ἀμύνεσθαι) Ita reposui, sensu postulante, pro ἀμύνεσθε et praeeunte Abresch. in Dil. p. 67.] G.

Πόλει ὁμοίᾳ] *In ciuitate, quae iisdem ac vos institutis, tali ἡσυχίᾳ vtatur.* G.

[Ὁμοιωμένοι) Qui examinare velint hanc expositionem, hos amandat Steph. ad h. l. 42. Τὸ γὰρ μὴ ἀδικεῖν τὰς ὁμοίους, ἐχυρωτέρα δύναμις.] G.

[Τὰ ἴσα ζηλώσει) In Cass. legitur: ζηλῶσι τοῖς Ἀθηναίοις. In Aug. additur: Τοῦτο δὲ τὸ ἴσον νέμειν. Sed Scholion editum ad Πόλει ὁμοίᾳ omissum est in eodem cod.] G.

Νῦν δ' etc.] Vide, quanta sit breuitas in hac apodosi (cui nunc particula νῦν sequente δὲ seruit) quum perinde sit, ac si dictum foret, νῦν δὲ οὐχ ὁμοίᾳ πόλει παροικοῦντων ὑμῶν, ἀλλὰ πολὺ διαφερούσῃ, καὶ δὴ τοιαύτῃ ὥστε ἀρχαιότροπα εἶναι τὰ ὑμῶν ἐπιτηδεύματα πρὸς αὐτούς, πῶς ἂν τάτε τυγχάνοιτε· sed qui sub illis paucis verbis latere haec non animaduertit, non mirum, si satis apta apodosis illi esse videatur. STEPH. Νῦν δ' ὅπερ — δεῖ *Stobaeus* pag. 244. vbi ἀρχαιότροπα ἡμῶν, pro νόμιμα μόνιμα,

mali afferre, quam laboriosum negotium. Quare si quis paucis rem totam complexus, eos dixerit ita natos esse, vt neque ipsi velint, neque alios mortales quiescere sinant, is verum dixerit.

71. „Et tamen, Lacedaemonii, cum talis Respublica sit vobis aduersaria, vos cunctamini: et existimatis, illis hominibus diuturnam suppetere quietem, qui suo quidem apparatu iniuriam nulli faciunt; sed *tamen* prae se ferunt, se eo esse animo, vt, si lacessantur iniuria, eam non sint neglecturi: verum in eo ius et aequitatem ponitis, si neque alios molestiis afficiatis, neque vos ipsi, dum vim propulsatis, vllum detrimentum capiatis. At hoc vix consequi possetis, etiamsi *vel* ciuitatem vestrae proximam, et iisdem moribus, ac institutis vtentem haberetis. Iam vero (quod et paulo ante declaravimus) vestri mores, ac instituta nimis sunt antiqua aduersus ipsos. Sed necesse est, quemadmodum artibus accidere solet, nouissima quaeque semper euincere. Et ciuitati quidem pacatae maxime conducunt instituta, quae manent immota: sed illis, qui ad multa *pericula* coguntur ire, nouis etiam et commentitiis artibus est opus. Ideo etiam res Athenienſium propter multam experientiam magis nouatae sunt *in melius*, quam vestrae. Hactenus igitur haec vestra tarditas progressa terminetur. Iam vero cum aliis, tum etiam Potidaeatis (quemadmodum promisistis) opem feratis, in Atticam celeritate, quanta maxima potestis, irrumpentes: ne viros vobis amicos atque cognatos infensissimis *hostibus* pro-

αἰλίττεται εἰς τὲς Λάκωνας, οἵτινες ἐν ἑορτῇ ὧκ ἐσράτευον. Ἡ ἀσχολίαν ἐπίπονον] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἡγεῖσθαι. Οὐ τύτοις τῶν ἀνθρώπων] ὁ νοῦς τῶν λεγομέναν τοιῦτος, Νομίζετε ὁ τύτοις τῶν ἀνθρώπων δεῖν παραμένειν τὴν ἡσυχίαν καὶ εἰρήνην, οἳ τῇ μὲν διαγωγῇ καὶ παρασκευῇ εἰρηναίως διάγωσι, τῇ δὲ γνώμῃ φανεροὶ ὦσιν ὡς ἀμυνοῦνται, ἢν ἀδικῶνται. Θέλει δὲ εἰπεῖν, ὡς ὑμεῖς αὐτοὶ, ὦ Λακεδαιμόνιοι, ὁ ποιεῖτε τῶτο. ταῦτα τινες κατ' ἐρώτησιν, τινὲς δὲ κατὰ ἀπόφασιν ἀνέγνωσαν. Μὴ λυπεῖν τε] ὥτε ἀδικεῖν βέλεσθε, καὶ ἀδικεμενοι ἀμύνεσθαι· καὶ διὰ τῶτο τὸ ἴσον νέμετε. Πόλει ὁμοίᾳ] ὁμογνώμονι, τὰ ἴσα ζηλέσῃ. Ἀρχαιότροπα] οἷον ἁπλᾶ καὶ ἀφελῆ. προεῖτε δὲ τὰς Ἀθηναίας νεωτεροποιάς. Ἀνάγκη δὲ ὥσπερ τέχνης] παρὰ τὸ Ὁμηρικόν, Τὴν γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείεσ' ἄνθρωποι, Ἥ τις ἀκουόντεσσι νεωτάτη ἀμφιπέληται. Ἀεὶ τὰ ἐπιγιγνόμενα] τῶτο πρὸς τὸ ἀρχαιότροπα. οὐκ ἔδει, φησὶν, ὑμᾶς ἀεὶ τοιάτας εἶναι, καὶ ἀρχαῖα ὕθη ζηλᾶν. Ἐπιτεχνήσεως δεῖ] ἐπιτεχνήσεως, ἐξευρέσεως. ἐπιμένει δὲ τῇ παραβολῇ. Κεκαίνωται] κεκαινοτόμηται. Νῦν δὲ τοῖς τε] οἱ ἐπίλογοι ἔνθεν. Ὑπεδέξασθε] ὑπέσχοντο γὰρ ἀνωτέρω τοῖς Ποτιδαιάταις. Ξυγγενεῖς] Δωριεῖς γὰρ οἱ Ποτιδαιάται. Πρὸς ἑτέραν τινὰ] πρὸς τὺς Ἀργείους. ἐχθροὶ γὰρ ἦσαν τοῖς Λακεδαιμονίοις.

et ἀναγκαζομένης corrupte, at pro δ' rectius vtroque loco δὲ exhibet. WASS.

Ἀρχαιότροπα ὑμῶν ἐπιτηδεύματα] i. e. *mores vestri antiqui*, i. e. *simplicitas et candor, nihil valent aduersus Athenienſium calliditatem et consilium*; nos dicimus: *altväterisches Betragen* — GOTTL.

Ἀνάγκη etc.] Ausim propemodum contendere, scripsisse *Thucydidem* κρατεῖ, non κρατεῖν· et vice versa in fine periodi δεῖν, non δεῖ· ac non secus intelligendum esse hunc locum, quam si ita scriptum haberemus, ἀνάγκη δὲ, ὥσπερ τέχνης ἀεὶ τὰ ἐπιγιγνόμενα κρατεῖ, ὕτω καὶ ἡσυχαζέσῃ μὲν πόλει τὰ ἀκίνητα νόμιμα ἄριστα εἶναι, πρὸς πολλὰ δὲ ἀναγκ. ἰέναι, πολλῆς καὶ τῆς ἐπιτεχνήσεως δεῖν. STEPH.

Ἀνάγκη δ' ὥσπερ τέχνης — κρατεῖν] *Necesse autem est praestent nouissima quaeque, veluti artis opera inuentis nouis ornata, potiora habentur vetustis*, (ὥσπερ τέχνης sc. τὰ ἐπιγιγν. ἀεὶ κρατεῖ τ. ἀρχαιοτρόπων). Valde incertum est, Thucydidem ad Homeri locum, a Schol. laudatum respexisse. G.

[Ὁμηρικὸν) Od. α. v. 351. In Aug. est ἐπικλείσιν, et ἀκυόντεσι. Male.] G.

Τὰ ἐπιγιγνόμενα] Huc spectat *Antiphanes* Alcestide. τοῦτο γινώσκων, ὅτι ΕΝ ΚΑΙΝΟΝ ΕΓΧΕΙΡΗΜΑ, κἂν τολμηρὸν ᾖ, Πολλῶν ΠΑΛΑΙΩΝ ἐσὶ χρησιμώτερον. WASS.

[Καὶ ἀρχαῖα —) Haec verba addidi e Codd. Casss. et Aug.] G.

Ἄριστα] sc. ἐσὶ. Quae sequuntur, Abresch. in Dil. p. 67. ita ordinat: πρὸς πολλὰ δὲ ἀναγκαζομένοις ἰέναι δεῖ καὶ πολλῆς ἐπιτεχνήσεως, ob Stephanum, qui malebat scribi pro κρατεῖν, κρατεῖ, et δεῖν pro δεῖ. Male vtrumque. Caeterum excitauit Abreschius locum Liban. Orat. XVIIII. p. 483. e Nostro desumtum: ὧκ ἀκκσόμεθα τῇ λέγοντος, ὡς ἐν ταῖς τέχναις τὰ ἐπιγιγνόμενα κρατεῖ. Ἐπιτέχνησις autem illa inest in inueniendis artibus, quibus ea supplerentur, quae praeceptionibus non essent definita. Veluti leges, quae non ad tam multiplicia diuersaque tempora, quae incidunt in ciuitate aliqua, spectare possunt, pro temporum ratione, supplentur, restringuntur, vel accuratius determinantur etc., vt sequentia docent. G.

[Ἐπιτεχνήσεως) Steph. corrigit: προσεπιτεχνήσεως et προσεξευρέσεως.] G.

Κεκαίνωται] *Innouata sunt*; partim institutа et leges pro temporum ratione, partim ciuitatis forma: de qua mutatione breuiter dixit Aelian. L. V. 13. Abresch. in Diluc. p. 67. putabat, Hesych. in κεκαινότόμηται huc respexisse, caputque glossae faciebat: κεκαίνωται) κεκαινοτόμηται, νενεωτέρισαι. G.

Μέχρι μὲν ὧν τοῦδε] Inter exempla βαρύτητος ponit *Aristides*, de Dictione ciu. Cap. II., sed habet μέχρις ὧν, et διορίσθω. DUCK.

[Οἱ ἐπίλογοι) In Cassel. et Aug. ἐπίλογος ἐντεῦθεν. Dicit alias Schol. ἐπίλογοι. v. c. ad h. libr. c. 78. Bat. cod. ἐντεῦθεν οἱ ἐπίλογοι. Occurrit etiam sic in Aug.] G.

[Ξυγγενεῖς) Hoc Schol. intuli e Reg. Cass. et Augustano, in quo post Ποτιδαιάται adscripta sunt vno tenore: πρὸς τὺς Ἀργείους — Λακεδαιμονίοις, quae pertinent ad v. πρὸς ἑτέραν — vt apparet e sequ. Schol.] G.

ἀθυμίᾳ πρὸς ἑτέραν τινὰ ξυμμαχίαν τρέψηϲε. δρῶμεν δ' ἂν ἄδικον οὐδὲν ὅτε πρὸς θεῶν τῶν ὁρκίων, ὅτε πρὸς ἀνθρώπων τῶν αἰσθανομένων. λύϲει γὰρ ϲπονδὰς οὐ οἱ δι' ἐχμαίαν ἄλλοις προσιόντες, ἀλλ' οἱ μὴ ξυνηθροιϲμένοις οἷς ἂν ξυνομόσωϲι. βουλομένων δὲ ὑμῶν προθύμων εἶναι, μενοῦμεν. ὅτε γὰρ ὅσια ἂν ποιῶμεν μεταβαλλόμενοι, ὅτε ξυνηθεϲτέρους ἂν ἄλλους εὕροιμεν. πρὸς τάδε βουλεύεϲθε εὖ, καὶ [a] τὴν Πελοπόννηϲον πειρᾶϲθε μὴ ἐλάϲϲω ἐξηγεῖϲθαι, ἢ οἱ πατέρες ὑμῖν παρέδοϲαν."

οβ'. Τοιαῦτα μὲν οἱ Κορίνθιοι εἶπον. [b] τῶν δὲ Ἀθηναίων, (ἔτυχε γὰρ πρεϲβεία πρότερον ἐν τῇ Λακεδαίμονι περὶ ἄλλων παροῦϲα,) καὶ ὡς ἤϲθοντο τῶν λόγων, ἐδόξεν αὐτοῖς παριέναι [c] ἐς τὰϲ Λακεδαιμονίων εἶναι, τῶν μὲν ἐγκλημάτων πέρι μηδὲν ἀπολογηϲομένους, ὧν αἱ πόλεις ἐνεκάλουν, [d] δηλῶϲαι δὲ, περὶ τοῦ παντὸς ὡς ὲ τεχνίως αὐτοῖς βουλευτέον εἴη, ἀλλ' ἐν [e] πλέονι ϲκεπτέον. καὶ ἅμα τὴν ϲφετέραν πόλιν ἐξέλογοϲ ϲημῆναι, ὅϲη [f] εἴη δύναμιν, καὶ ὑπόμνηϲιν [g] ποιήϲεϲθαι τοῖς τε παρεϲβυτέροις,

a Τῆς Πελοπεννήϲου πειρᾶϲθε μὴ ἐλάϲϲονος *Marg.* quod amplectitur *Steph.* Dion. H. περὶ Ἰϲ. p. 803. Ἐλαττον. *b* τῶν δ' *Bas.* *c* Εἰς *Reg.* *d* Sic diſtinguit *Steph.* δηλῶϲαι δὲ, περὶ τοῦ παντὸς ὡς ὲ τεχνίως αὐτοῖς βουλευτέον εἴη. *e* Πλείονι *Reg. Caſſ.* Aug. *f* Δύναμιν εἴη *Gr.* *g* Ποιήϲεϲθαι *Caſſ.* emendatum *α* inter verſus ſcripto; Aug. Pro ἐβούλοντο in cod. Mosqu. eſt ἐβουλεύοντο ad marg. ſcriptum.

Πρὸς ἑτέραν τινὰ] i. e. εἰς ἑτέρων φιλίαν. Sic in Reg. cod. explicatur. GOTTL.

Δρῶμεν ἂν —] Poſt h. v. ſubaudiri vult Reisk. anim. p. 12. τοῦτο δρῶντες, aut addendum; quod non probo. Deinde legendum eſſe: πρὸς θεῶν τινα τῶν ὁρκίων. Verum eſt, hanc praepoſitionem cum gen. in iureiurando exprimendo adhiberi; veluti Xenoph. Oecon. II, 3. πρὸς τῶν θεῶν. Ariſtoph. Plut. 395. πρὸς τῆς Ἑϲίας, *per Veſtam.* Sed h. l. ſignif. *adverſus*, l. *apud.* Exempla v. apud Abreſch. auct. p. 231. G.

[Τραπεῖϲθαι) E cod. Caſſ. ita ſcripſi, vt iam diuinarat Stephanus.] G.

Αἰϲθανομένων] Hunc locum non recte capiunt *Interpp.*, et *Scholiaſta* alludit ad τὸ ἀναίϲθητον Lacedaem. 37, 20. qui nempe ad ſociorum iniurias occalluerant. Vide infra Cap. 82. lin. 1. WASS.

Ἀνθρώπων τῶν αἰϲθανομένων] i. e. φρονίμων, vt recte Schol. Reisk. in anim. l. c. explicat αἰϲθανομένους, *homines ſenſu et iudicio praeditos.* Reiicit itaque emendationem in Diluc. Abreſch. p. 68. αἰϲχυνομένων. G.

Αἰϲθανομένων] i. e. αἴϲθηϲιν ἐχόντων, vt recte explicatur; ita ſupra, τοὺϲ Ἀθηναίους δυναμένους παρ' ἑαυτοῖς, i. e. δύναμιν ἔχοντας, δυνατοὺϲ ὄντας. V. Ind. v. *Verbum pro Adiect. et eſſe.* BAVER.

[Ἥτοι τῶν ζώντων) Admodum inepte. Recte φρονίμων ſubſtituit. v. not. In Aug. deſunt Scholia ad verba Ὁρκίων et Δι' ἐχμαίαν, it. ad Μενοῦμεν.] G.

Πρὸς τάδε — παρέδοϲαν] *Dion. Halicarn.* vbi ἔλαττον male. WASS.

Τὴν Πελοπόννηϲον] Lectionem margini adſcriptam non dubito, quin amplecti oporteat, vt verbum ἐξηγεῖϲθαι ſuum genitiuum habeat. STEPH. *Dion. Halicarn.* tamen p. 135. habet τὴν Πελοπόννηϲον, et ἐξηγεῖϲθαι hic pro προάγειν ἔξω τὴν Πελοπόννηϲον ἡγεμένας αὐτῆς poni ſcribit: quae interpretatio mihi ſatis obſcura eſt. DUCK.

Τὴν Πελοπόννηϲον] Steph. amplectitur lectionem Marg. τῆς Πελοπεννήϲου, propter ἐξηγεῖϲθαι, fine cauſſa. Noſter enim cum hoc caſu verbum conſtruit L. VI. 85. τὰϲ ἐκεῖ ξυμμάχους ἐξηγήϲαϲθαι. it. L. I. 76. pr. Sciolus haud dubie correxit accuſatiuum. G.

Πειρᾶϲθε μὴ ἐλάϲϲω ἐξηγεῖϲθαι] Dionyſ. de Thuc. idiom. p. 803. ſtatuit, ἐξηγεῖϲθαι poſitum eſſe pro προάγειν ἔξω τὴν Πελοπόννηϲον ἡγεμένας αὐτῆς· quam interpretationem obſcuram habet Duckerus ad h. l. Certe vox Thucydidea faciliſor eſt intellectu, quam haec verborum ambages. Dionyſio ſuppeditauit, vt expedit Abreſch. (Dil. p. 69.) τὸ ἔξω, praepoſitio in ἐξηγεῖϲθαι, quae indicium ei fecit verbi extrinſecus adſciſcendi. Placuit ei προάγειν, non quod ἡ πρὸ lateat in ἐξ, ſed quod hoc compoſitum vſitatum nouerat in hac re. Infra c. 75. προαγαγεῖν τὴν ἀρχὴν ἐς τόδε. c. 144. οἱ πατέρες ἡμῶν — ἐς τάδε προήγαγον αὐτά. Simpliciſſimum eſt dicere τὸ ἐξηγεῖϲθαι eſſe idem ac ἡγεῖϲθαι. Sic c. 76. infra, fere, vt h. l. τὰϲ ἐν τῇ Πελοποννήϲῳ πόλεις ἐπὶ τὸ ὠφέλιμον καταϲτήϲαμενοι ἐξηγεῖϲθε. cf. III, 93. Apparet ex his et aliis locis, non ſemper praepoſitiones in verbis vim aliquam habere, quod pluribus in locis pro compoſitis ſimplicia verba ſubſtituuntur. Pro ἐλάϲϲω habet Dionyſ. ἔλαττον, memoriae vitio. Thucydides enim certe ſcripſiſſet ἔλαϲϲον. Caeterum pro ἢ οἱ, in Aug. eſt ᾗ, male, ſed manus recentior emend. ἢ. G.

[Κρατεῖν ἢ ἄρχειν) In Caſſ. et Aug. eſt κρατεῖν ἄλλων.] G.

Τῶν δὲ Ἀθ.] Vide *Triclinii Schol.* ad *Sophoclis* Antigonem. HVDS. p. 218. Ed. *H. Steph.* vbi *Triclin.* dicit, illud τῶν Ἀθηναίων eſſe ἀναπόδοτον. DUCK.

Sequi debebat: οἱ πρέσβεις, (ἔτυχε — παροῦϲα) ὡς ἤϲθοντο — ἔδοξε καὶ αὐτοῖς — Reisk. in Dil. Abreſch. p. 73. volebat τὸ καὶ expungi; ſed tranſponatur, cum Abreſchio, poſt ἔδοξε. „vſum etiam iis eſt — Ne quis obtruderet Thucydidi h. l. orationem ἀνανταπόδοτον cum Triclinio Schol. Sophoclis in Antig. v. 111. p. 218. Steph., Abreſchius in Diluc. p. 70. hunc ordinem facit: τῶν δὲ Ἀθηναίων ἡ πρεσβεία· ἔτυχε γὰρ πρότερον ἐν τῇ Λακ. παροῦϲα· ὡς ἤϲθοντο — ex vſu Herodoti et Thucydidis, qui vnum alterumque vocabulum verbis parentheſis immiſceant, quae extra eam fuiſſent collocanda. Probat hoc e Noſtro, L. III. 70. καὶ ἦν γὰρ Πειθίας ἐϲελθὼν πρόξενός τε τῶν Ἀθηναίων καὶ τῇ ἐκεῖ παρεϲκευῇ, ὑπάγων αὐτὸν ὅτοι οἱ ἔνδρες. Alia loca ex Herodoto laudauit; v. c. VI. 87. 102. L. VIII. 92. Haec ratio acute eſt excogitata, ſed valde dura. Thuc. debebat ſcribere τῶν δὲ Ἀθ. πρέσβεις, ſed vel omiſit πρέσβεις, quod e v. πρεσβεία lectores facile poſſent deſumere πρέσβεις, vel in Κορίνθιοι latèrent legati. Pertinet hic locus ad parum accurate ſcripta loca, quae Noſter, altera recenſione hiſtoriae, fortaſſe mutaturus fuiſſet. G.

Τῶν δὲ Ἀθην. ἔτ. γὰρ. rel.] Simpliciſſime intelligi et ſolui poteſt ſtructurae durities, ſi γὰρ pro ὅτι acceperis: καὶ, ὅτι ἔτ. πρεσβ. Ἀθην. παροῦϲα καὶ ὡς ἤϲθ. — — ἔδοξεν αὐτοῖς, rel. Ita et in altero loco: καὶ, ἦν γὰρ Πειθίας — — ὑπάγουϲιν αὐτὸν, i. e. καὶ ὅτι Πειθίας (τὶς) ἦν ἐϲελθὼν. — ὑπάγ. αὐτ. Nec vero incuria, ſed data opera ita locutum Noſtrum, credere ſuadet et indoles eius, et vniuerſa aſperitas orationis, et Herodoti imitatio, et quod ſaepius ita loquitur, et ipſum acumen ſtructurae. BAVER.

datis, neue nos caeteros prae desperatione ad aliquam aliam societatem *quaerendam* compellatis. * Nullum autem flagitium admittemus, neque in deos, foederum conscios, neque aduersum homines, quos *quidem* tangunt iniuriae sociorum. Non enim qui destituti ad alios se conuertunt, hi foedera frangunt: sed illi, qui opem non ferunt quibuscum iurarunt. Sed si vos *ad opem nobis ferendam* animis promtis esse volueritis, *in vestra societate ac* foedere permanebimus. Nec enim pie faceremus, si permutata societate vos desereremus, nec alios maiore, quam vos estis, amicitia, et familiaritate nobiscum coniunctos inueniremus. Quare de his diligentius consultate, dateque operam, vt Peloponneso ita praesitis, vt potius augeatis, quam imminuatis ipsius imperium, quod vestri maiores vobis tradiderunt.

72. Atque Corinthii quidem haec dixerunt. Athenienſium vero *legati tunc ibi aderant*, (casu enim quodam legatio *Athenienſium* aliis de causis Lacedaemone iam ante aderat) et cum haec verba audissent, ad Lacedaemoniorum magistratus sibi eundum esse censuerunt, non vt ad crimina responderent, quae ciuitates *Athenienſibus* obiecerant: sed vt in vniuersum ostenderent, non celeriter *quicquam ipsis* decernendum: sed plus temporis *in rerum tantarum* consultatione ponendum. Simul etiam volebant significare, quanta esset suae ciuitatis potentia, et aetate prouectioribus in memoriam reuocare ea,

* Qua in re nihil delinqueremus, neque in deos, foederum conscios, neque in homines, qui ista sentiunt etc. *Acacius. Hobbesius.* HVDS.

Δρῶμεν δ' ἂν ἄδικον οὐδέν] ἐπειδὴ εἶπεν ὁ Κορίνθιος πρὸς ἑτέραν συμμαχίαν τραπεῖσθαι, μὴ βοηθέμενος ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων, νῦν τοῦτο κατασκευάζει, καὶ λέγει, ὅτι οὐδὲν ἄδικον δρῶμεν, εἰ πρὸς ἑτέρους τραπώμεν συμμάχους. αἰνίττεται δὲ τοὺς Ἀργείους, οἵτινες ἐχθρωδῶς διέκειντο πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους. Ὁρκίων] τῶν ἐφόρων τῶν ὅρκων. Αἰσθανομένων] ἤτοι τῶν ζώντων, ἢ τῶν φρονίμων, ἢ τῶν ἡρώων. Δι' ἑρμέων] συμμαχίας δηλονότι. Προσιόντες] προσιόντες καὶ ἐπικαλούμενοι συμμαχεῖν. Μενοῦμεν] ἤγουν, ἐν τῇ ὑμετέρᾳ συμμαχίᾳ. Ἐξηγεῖσθαι] ἄρχειν, κρατεῖν, ἢ ἄγειν. Τοιαῦτα μὲν οἱ Κορίνθιοι] ἐμέρισε πρὸς μὲν τὴν κατηγορίαν τῶν Κορινθίων, τὴν ἀπολογίαν τῶν Ἀθηναίων· πρὸς δὲ τὴν ἐπίπληξιν αὐτῶν, τὴν ἀντίθεσιν Ἀρχιδάμου τοῦ Λακεδαιμονίου. Ἔτυχε γὰρ πρεσβείᾳ πρότερον] ἤγουν, ἔτυχον παρόντες πρέσβεις. Παριτητέα] δίκαιον εἶναι παριέναι. Μηδὲν ἀπολογησομένους] ὡς μέγα φρονῶν ὁ Ἀθηναῖος, ὡδὲ ἀπολογεῖται, ὡς κηδόμενος τῶν Λακεδαιμονίων. Ὧν αἱ πόλεις] αἱ σύμμαχοι τῶν Λακεδαιμονίων. Πόλιν ἐβούλοντο σημῆναι] τὸ σημῆναι, Ἰακόν. πλὴν τὸ σημᾶναι πλείονα ἔχει τὴν εὐρύτητα. Παρελθόντες] ἐπελθόντες, ἐπὶ ξένων παρελθόντες,

Ἔδοξεν αὐτοῖς] Sequi debebat *ἀπολογησεμένους*, vt legi vult Reisk. in anim. p. 12., item *δηλώσαντας*. Non opus est correctione, resoluatur modo, cum Schol., *παριτητέα*, in *δίκαιον εἶναι παριέναι*, vel *παριέναι* accusatiuus deinde pendet ab infinitiuo. Exemplis ab Abreschio in Dilucid. p. 71. et in Auct. p. 232. prolatis subiici potest locus e Plat. Alc. sec. c. 12. huic fere similis: *τὲς ἓν Ἀθηναίους ἀγανακτοῦντας τῷ πράγματι, καὶ ἀπορεμένες, τίνι χρὴ μηχανῇ τῶν παόντων κακῶν ἀποτροπὴν εὑρεῖν, βουλευμένοις αὐτοῖς δοκεῖν κράτιστον εἶναι, βλέψαντας πρὸς Ἄμμωνα, ἐκεῖνον ἐπερωτᾶν.* GOTTL.

Ἀπολογησομένους — δηλῶσαι δὲ] i. e. *ἀλλὰ δηλώσοντας*, vel *δηλῶσαι ἐθέλοντας*. Nam et *ἀπολογησαμένους* est idem, quod *θέλοντας ἀπολογεῖσθαι*. Possit et pendere *δηλῶσαι* ab *ἔδοξεν παριτητέα*. BAVER.

[Μέγα φρονῶν) In Cass. et Aug. est *μεγαλοφρονῶν*. Sed *μέγα φρονῶν* probum est, quod occurrit apud optimos scriptores.] GOTTL.

[Ὡς κηδόμενος) Steph. corrigebat: *ἢ ὡς κηδόμενος*, quod merito Abresch. in Dilucc. p. 73. improbat. Prius *ὡς* vertendum, *quam*, vt sit admirantis, alterum, *tanquam*, *de Lacedaemoniis* sollicitus. In Aug. cod. verba *ὡς κηδόμενος*, a praecedentibus lineola (:—) sunt seiuncta. Videntur itaque pertinere ad verba textus; *ἀλλ' ἐν πλέονι σκεπτέον*. Caeterum desunt in cod. Aug. Schol. a verbis *Τοιαῦτα μὲν οἱ Κορ.* — ad *Παριτητέα*, it. ad *Ὧν αἱ πόλεις* et *Πόλιν ἐβούλ. σημῆναι.*] G.

Δηλῶσαι δὲ] Pro *εἰς τὸ*, f. *ὥστε ἐδήλωσαι*. Sic Abresch. in Dil. p. 73. qui, siue iungatur infinitiuus v. *περὶ τοῦ παντὸς*, f. *βουλευτέον περὶ τοῦ παντὸς*, nihil interesse putat. C. 73. dicit quidem Noster: *βουλόμενοι περὶ τοῦ παντὸς λόγου δηλῶσαι* malim tamen *περὶ παντὸς* ad *βουλευτέον* referri. Reisk. in Dil. Abresch. p. 73. *δηλῶσαι* credit pendere ab *ἐβούλοντο*, quod insequenti periodo occurrit; sed ipse Vir Doctiss. deleri voluit hoc non satis cogitate scriptum commentum. G.

Περὶ τῦ παντὸς] Verba haec *περὶ τῦ παντὸς* sequentibus iungo, ita locum hunc interpungens, *δηλῶσαι δὲ, περὶ τοῦ παντὸς ὡς ἐ ταχέως αὐτοῖς βουλευτέον εἴη.* quum tamen vulgo recepta structura sit huiusmodi, *δηλῶσαι δὲ ὡς ἐ ταχέως αὐτοῖς βουλευτέον εἴη περὶ τοῦ παντός.* STEPH.

Ἐν πλέονι] Sc. *χρόνῳ*. G.

Ἐν πλέονι] Non modo tempore, sed et cura, diligentia; pluribus. BAVER.

Σημῆναι] Superscriptum in cod. Aug. h. v. Ἰακῶς. Vult significare Ionice dictum esse pro *σημᾶναι*. Notauit et Scholiastes. Sed *σημῆναι*, vt et *ἐσήμηνε*, transierunt, vt alia, v. c. *ἐμήνα*, e lingua Ionica, in Atticam. De *σημῆναι* plura loca possent laudari, si res non esset harum rerum peritis satis cognita. G.

[Τὸ σημῆναι) Quae praeter Ionismum h.v. addit Schol. *πλὴν τὸ σημᾶναι — εὐρύτητα*· his significat, verbum *σημᾶναι* in pronunciando, propter *τὸ ᾱ* productius fieri s. latius distendi. Pro *πλείων* leg. est vel *πλείονα*, cum Stephano, vel *πλείω*. Correxi *πλείονα*.] G.

Τοῖς τε πρεσβυτέροις] In margine cod. Aug. scriptum: *τῶν Λακεδαιμονίων*. G.

Τοῖς τε πρεσβ.] Additum in Cod. *τῶν Λακεδαιμονίων*, glossema videtur. B.

ὧν ἤδεσαν, καὶ τοῖς νεωτέροις ἐξήγησιν ὧν ἄπειροι ἦσαν· νομίζοντες [h] μᾶλλον αὐτὲς ἐκ τῶν λόγων πρὸς τὸ ἡσυχάζειν [i] τραπέσθαι, ἢ πρὸς τὸ πολεμεῖν. προσελθόντες δὲ τοῖς Λακεδαιμονίοις, ἔφασαν βέλεσθαι καὶ αὐτοὶ ἐς τὸ πλῆθος αὐτῶν εἰπεῖν, εἴ τι μὴ [k] ἀποκωλύοι. [l] οἱ δ' ἐκέλευόν τε [m] παρίναι, καὶ παρελθόντες οἱ Ἀθηναῖοι ἔλεγον τοιάδε.

ογ'. »Η ΜΕΝ [n] πρέσβευσις ἡμῶν ἐκ ἐς ἀντιλογίαν τοῖς [o] ὑμετέροις ξυμμάχοις ἐγένετο, ἀλλὰ περὶ ὧν ἡ πόλις ἔπεμψεν. [p] αἰσθόμενοι δὲ καταβοὴν ἐκ ὀλίγην ἔσαν ἡμῶν, παρήλθομεν, ἐ τοῖς ἐγκλήμασι τῶν πόλεων ἀνταρκοῦντες, (ἐ γὰρ παρὰ δικασταῖς ὑμῖν ἔτε ἡμῶν, ἔτε τύτων, οἱ λόγοι ἂν γίγνοιντο) ἀλλ' ὅπως μὴ μὸνοι περὶ μεγάλων πραγμάτων, τοῖς ξυμμάχοις πειθόμενοι, χεῖρον βεβεύσησθε· καὶ ἅμα βεβύλομενοι περὶ τῶ παντὸς λόγω τῶ [q] ἐς ἡμᾶς καθεστῶτος δηλῶσαι, ὡς ἐτε ἀπειπόντας ἔχομεν ἃ κεκτήμεθα, ἥ τε πόλις ἡμῶν ἀξία λόγω [r] ἐστί. καὶ τὰ μὲν πάνυ παλαιὰ τί δεῖ λέγειν; ὧν ἀκοαὶ [s] μᾶλλον λόγων ἁρπάσεις, ἢ [t] ὄψεις τῶν ἀκουσομένων; τὰ δὲ Μηδικὰ, καὶ ὅσα [v] αὐτοὶ ξύνιστε, εἰ καὶ δι' ὄχλω μᾶλλον ἔσαι ἀεὶ [x] προβαλλουένοις, ἀνάγκη λέγειν. καὶ γὰρ ὅτε ἐδρῶμεν, ἐπ' ὠφελείᾳ [y] ἐκινδυνεύετο, ἧς τῶ μὲν ἔργω μέρος μετέσχετε, [z] τῶ δὲ λόγω, μὴ παντὸς, εἴ τι ὠφελεῖ, σεσιγήμεθα.

h Μᾶλλον ἐν αὐτὲς legendum censet *Steph.* ex *Cod. vet.* Sic *Cl. Reg. Caff.* Baf. in marg. Aug. *i* Τρέπεσθαι *Ar. C. Dan.* *k* Ἀποκωλύει *Gr.* Ἀποκωλύῃ in marg. *Reg.* ἀποκωλύει *Caff.* Aug. In *Gr.* funt tres variae lectiones. Primum in textu fuerat ἀποκωλύει, deinde ex ει factum erat ει, ac denique fupra fcriptum η. *l* Οἱ δὲ *Ar. C. Gr.* In Mosqu. οἱ δὲ. *m* Ἐκέλευσαν *Marg. Bar. Cl. Gr. Alt. Flor. Baf. Reg. Caff.* Baf. ἐκέλευόν τε παρίναι. Aug. ἐπιτρέπειν. Mosqu. παρίναι at fup. γρ. ἐκέλευσαν. *n* Πρεσβευτὰς *Dion. Halicarn.* p. 794. v. not. *o* Ὑμετέροις *Marg.* et *Caff.*, fed ex emendat. *Reg.* ὑμετέροις inter verfus fcriptum habet. In Aug. τῶ η fi perfcript. v. Mosqu. ὑμετέροις. *p* Αἰσθανόμενοι *Marg.* *q* Ἧς *Reg.* et mox p. 136, 3. *Idem* et *Caff.* *r* Ἐστὶν *Caf.* Aug. Contra p. 136, 6. ἐσμὲν *Gr.* *s* Μᾶλλον deeft *Dan.* in marg. fcript. recenti manu. In Mosqu. paullo ante eft αἱ ἀκοαί. *t* Ὄψις *Cl. Reg. Caf. Gr.* In Mosqu. ὄψεις, in marg. vero: γρ. ὄψις, in Aug. ὄψις quoque. *v* Ἡμῖν αὐτοῖς *Ae. Port.* Αὐτοὶ *C.* et quafi ita legiffet, interpretatur *Valla. Reg. Caff. Gr.* et ex emendat. abrafo *s* *Dan.* Aug. *x* Pro ὑμῶν αὐτὰ προβαλλομένων. *Ae. Port.* *y* Κινδυνεύετε *Marg.* *z* Μὴ δὲ λόγω, μὴ παντὸς, εἴτι ὠφελεῖ, σεσιγήμεθα *C.* Μὴ σεσιγήμεθα legiffe videtur *Valla:* cui confonat *Steph. Cod. vet.* Μηδὲ λόγω, cum τῶ fupra μὴ fcripto *Dan.* Στεσιγήμεθα *Reg. Caff.* et ex emend. *Gr.*, vt et Aug.

Μᾶλλον] Quomodo τραπέσθαι futuri fignificationem abfente particula ἂν accipere poteft? et tamen hanc accipere neceffe foret. Coniecturam itaque meam, *veteris libri* auctoritate confirmatam, fequens, fcribe, μᾶλλον ἂν αὐτὲς ἐκ τῶν λόγων πρὸς τὸ ἡσυχ. STEPH.

Παρελθόντες — ἔλεγον] Bene παρέρχεσθαι· dicuntur enim, qui praeuia meditatione ad dicendum prodeunt, παριέναι f. παρέρχεσθαι. cf. init. f. c. it. c. 79. v. Abreſch. ad c. 90. GOTTL.

[Παρελθόντες) Schol. in vulgatis editt. ad παρήλθομεν pofitum, huc e cod. Aug. repofuimus, qui aptior eft locus. cf. c. 90. h. lib. Ceterum Duckerus merito hoc diſcrimen inane iudicat. v. L. III. 69. Aliter Suid. in παρελθεῖν. Sed v. Abreſch. ad c. 90. p. 99. qui παρέρχεσθαι plerumque de iis adhiberi dicit, qui praeparati ad verba facienda accedant.] G.

Πρέσβευσις] Ex his vocibus, quae a *Dionyſio Halicarnaſſeo* in *Thucydide* velut poëticae notantur, (e quibus vna eſt vox πρέσβευσις) nonnullae ab ipſo *Dionyſio* in Antiqu. Rom. vſurpari ſolent. HVDS.

Verbum hoc Thucyd. proprium. Intt. Dionyſ. de Idiom. Thuc. p. 794. male πρεσβευσία, vt et καταβολὴ, pro πρέσβευσις et καταβοὴ ediderunt. Manifeſtum eſt, Dionyſium reſpexiſſe ad h. l.; nec καταβολὴ pertinere poteſt ad γλωσσηματικά. Mirandum eſt, Reiskium non e MSS. dediſſe veram lectionem. Ceterum in Aug. ad h. v. notatur: δημηγορία Ἀθηναίων E. G.

[Ἡ σὰσις πραγματική) Haec verba in cod. Aug. notata ſunt ad v. textus: νομίζοντες μᾶλλον — rectius, vt opinor. Ceterum verba: ταύτην ἐπλάσατο — ἀεὶ, in cod. Aug. ad αἰσθόμενοι δὲ — poſita ſunt, et cum his coniunctum eſt Schol. ad v. c. 72. init: τοιαῦτα μὲν.] G.

[Ὅτι ἡ πρέσβευσις) Subint. σημειωσαι, quod ſubinde omittitur. v. Koen. ad Greg. p. 21.] G.

[Ἡ καταβόησις) Sic correxi pro ἡ. Koenius ad Gregor. p. 21. malit legi e Gregorio: ὅτι ἡ πρεσβεία πρέσβευσις, καὶ ἡ καταβόησις καταβοὴ παρὰ Θουκ. ἰδίως. Rectius certe conſtituiſſet Schol. hunc ordinem. In Aug. eſt: ὅτι πρέσβευσις καὶ καταβόησις καὶ καταβολ οὐ λέγεται, εἰ μὴ ἰδίᾳ παρὰ Θουκυδίδῃ. In Caſſ. οὐ λέγεται — vt in Aug. In Baſ. τὸ καταβοὴ δὲ οὐ λέγεται εἰ μὴ παρὰ — bene. Καταβόησις apud alios quoque reperitur. v. c. Them. Ep. VIIII. Ceterum Scholion ad παρήλθομεν, quod ſuo loco inſerui, deleui.] G.

Ἐς ἀντιλογίαν] i. e. ἵνα ἀντιλέγωμεν. Subſt. pro verbo poſitum. G.

Ὑμετέροις] Sic Reisk. in anim. ad h. l. legit, quod praeeuntibus codd. optimis reuocaui. Corinthios quidem nunc non poterant ſocios ſuos vocare Athenienſes. G.

Καταβοὴν] Reprehendit, vt nimis poëticum, *Dionyſius* acerbus Cenſor, quando ita ipſe loquitur, αὐτοκατάκριτος. κραυγὴ explicat *Heſychius*. Adi *Ariſtophanem* Acharn. 711. *Suidam* I, 50. *Corinthum* p. 3. eruditiſſimi Hemſterhuſii *Pollucem* II, 126. Noſtrum ſecuti *Philo*, *Plutarchus*, *Appianus*, *Ioſephus*, alii. Denique Oratorem agit *Thucydides*. Paullo ſupra, *D. Halicarn.* πρεσβευσία, ſed corrupte. vid. *Pollucem* IV, 26. VIII, 137. καταβόησις conuicium, Gloſſae. WASS. *Dionyſ. Halicarn.* p. 133. in *Thucydide* reprehendit καταβολὴ, tamquam poëticum. Sed Cl. *Waſſ.* pro eo haud dubie rectе cum *Sylburgio* legit καταβοή. Pro πρεσβευσία etiam quidam *Mſſ.* Dionyſ. habent πρέσβευσις. DVCK.

Καταβοὴν] i. e. μέμψιν, κατηγορίαν. v. Suid. Etſi reprehendit hanc vocem Dionyſ. l. c.; ea tamen vſus eſt ipſe. V. c. A. R. L. VI. p. 1137. πολλῇ καταβοῇ ἐχρῶντο. L. VII. p. 1344. De h. v. vid. Hemſterhuſ. ad Poll. II, 126. Greg. de dial. p. 21. τὴν πρεσβείαν πρέσβευσιν, καὶ τὴν καταβόησιν καταβοὴν — Καὶ μᾶλλον Θουκυδίδης. cf. Koen. G.

Παρήλθομεν] Huc ſpectant verba *Suidae* v. παρελθεῖν pre

quae nouerant, et iunioribus narrare ea, quorum nullam habebant notitiam. Eos enim, sua oratione audita, ad pacem, quam ad bellum, propensiores fore putabant. Cum igitur ad Lacedaemoniorum magistratus accessissent, ad eorum concionem se quoque verba facere velle dixerunt, nisi quid prohiberet. Illi vero eos in medium prodire iusserunt. Tunc Athenienses in medium progressi haec dixerunt.

73. „NON propterea ad vos legati fuimus, *Lacedaemonii*, vt ad crimina nobis a nostris sociis obiecta responderemus: sed *aliis de rebus venimus*, quarum causa ciuitas *nos huc* misit. Iam vero cum intellexerimus, non leuem contra nos criminationem institutam esse, in medium prodiimus, non vt ad ciuitatum crimina *nobis* obiecta respondeamus, (neque enim a nobis apud vos, vt aut nostri, aut istorum iudices, verba fient) sed *vt vos moneamus*, ne celeriter magnis de rebus, sociorum verbis adducti, male consultetis: simul etiam, quia de tota accusatione contra nos instituta vos certiores facere volumus, nos neque praeter *decorum et* ius obtinere, quae possidemus, nostramque ciuitatem dignam esse, cuius ratio habeatur. Ac peruetusta quidem quid opus est recensere, quorum ipsi rumores de illis sparsi potius sunt testes, quam oculi eorum, qui haec sunt audituri? Sed res bello Medico *a nobis* gestas, et quaecunque nouistis aeque atque nos ipsi, quamuis valde molesta sint futura, quae haec semper proferamus, *tamen* commemorare est necesse. Nam quum *res illas* gerebamus, propter *communem omnium Graecorum* vtilitatem pericula subibamus, cuius *vos* quidem participes fuistis, *nos*

ἐπὶ ἰδίων. Ἡ μὲν πρέσβευσις] ἡ τάσις πραγματική. τὸ μέλλον γὰρ ζητεῖ. ταύτην ἐπλάσατο οἰκονομικῶς τὴν δημηγορίαν ὁ συγγραφεύς, χαίρων ταῖς ἀντιθέτοις δημηγορίαις ἀεί. Ὅτι ἡ πρέσβευσις, ἡ καταβοήσις καὶ τὸ καταβοᾶν, παρὰ Θουκυδίδῃ ἰδίως. Οὐκ ἐς ἀντιλογίαν τοῖς ἡμετέροις ξυμμάχοις] οὐκ ἐπρεσβεύσαμεν εἰς τὸ ἀντειπεῖν τοῖς συμμάχοις ἡμῶν. Καταβοὴν] κατηγορίαν. Ἀλλ' ὅπως μὴ ῥᾳδίως] οἱ γὰρ καλά τινος σχετεύοντες, ἢ ὡς ἀδικούμενοι τοῦτο ποιεῖσιν, ἢ ὡς εὐτελοῦς καὶ καταφρονημένης. τεχνικῶς δὲ ὁ Ἀθηναῖος δείκνυσιν ἑαυτὸν καὶ δίκαιον καὶ μέγαν, καὶ οὐκ εὐκαταφρόνητον. Ἃ κεκτήμεθα] ἤγουν τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀρχήν. Ἀξίαν λόγου ἐστὶν] ἀξιέπαινος. Πάνυ παλαιὰ] τὰ κατὰ Ἀμαζόνας, καὶ Θρᾷκας, καὶ Ἡρακλείδας, φησίν. Τὰ δὲ Μηδικὰ] ἀεὶ γὰρ ἐμεγαλαύχησαν οἱ Ἀθηναῖοι τὰ Μηδικά. Ἐκινδυνεύετο] μετὰ κινδύνων ἐπράττετο. Ἧς τῆ μὲν ἔργῳ μέρος] ἐπειδὴ ἕως Μυκάλης

αὐτίκα, ἐπελθεῖν, inquit, τὸ ἀναβαλλόμενον χρόνῳ τοῦτο διαπράξασθαι. Haec interpretatio huic loco minus conuenit: *Hesych.* παρεισελθόντων. WASS. *Suidas* locum illum descripsit e *Scholiasta* Thucyd. ad I, 90. DVCK.

Ἀλλ' ὅπως μὴ ῥᾳδίως πειθόμενοι —] Interpres latinus addidit: *vt vos moneamus;* sine necessitate. Melior ratio est Abreschii, (Dil. p. 73.) qui e fine periodi βουλόμενοι δηλῶσαι huc transfert: ἀλλὰ (βουλόμενοι δηλῶσαι) ὅπως — καὶ ἅμα (βουλόμενοι δηλ.) περὶ — GOTTL.

Ὧν ἀκοαὶ —] i. e. *illa peruetusta pendent ab aliorum narratione magis, quam ab audientium euidentia.* Reisk. in anim. legit λόγῳ, vt ad ὧν et μάρτυρες pertineat: *„quorum narrationi magis aures audientium, quam oculi sunt testes.* In cod. Aug. ad h. v. in margine scriptum: οἱ ἀγῶνες δὲ τὸ δίκαιον κεφαλαιῶσι μετὰ τῆ συμφέροντος. G.

Τὰ δὲ M. — προβαλλόμενοι] *Suidas* in προβάλλεσθαι, qui etiam αὐτοὶ cum quibusdam *Mss.* et *Valla*, εἰ vero omittit. WASS. *Dion. Halicarn.* p. 134. inter ἰδιώματα *Thucydidis* ait esse commutationes masculinorum et foemininorum a communi forma loquendi remotas, et pro exemplo adfert ἔσχεν pro ἔσχησιν. Sed tamen etiam alii, iique probatissimi, Scriptores ita vtuntur voce ὄχλος. Et Grammatici hac significatione ὄχλον potius, quam ἔσχησιν, dicendum esse praecipiunt. Vid. *Ammon.* et *Th. Mag.* Quae sequuntur ita ordinat *Perizon.* ad Sanct. Minerv. I, 6. ἀνάγκη ἡμῖν ἀεὶ προβαλλομένοις λέγειν, et locum vertit: *necesse est, nos, qui semper ea proferimus, apud vos quoque illa dicere, licet minus grata vobis futura.* In *Porti* versione Latina recte est, *quod haec semper proferamus,* non *quae,* vt hic. DVCK.

[Τὰ δὲ Μηδικὰ) Abresch. aliud caput praefigit Dil. p. 74. δι' ὄχλου ἔσται. Rectius quam vulgarum videtur.] G.

[Οἱ Ἀθηναῖοι τὰ Μηδικά) In Cassel. et Aug. additur: διά.] G.

Καὶ ὅσα αὐτοὶ] *Vosmet ipsi* — Sic recepi pro αὐτοῖς e tot MSS. et Suida. Contextus quoque hanc lectionem flagitat, praecipue illa: ἢ ὄψεις (ὑμῶν) τῶν ἀκουομένων. Hanc lectionem probant Abresch. in Dil. p. 73. et Reisk. in anim. ad h. l. Doctus vir in ed. Flor. Vin. defendit αὐτοῖς et subint. ἡμῖν, vel αὐτοῖς, pro ἑαυτοῖς, coniicit. In προβαλλομένοις supplendum ἡμῖν, vt, praeter Int., Perizonius ad Sanctii Min. I, 6. et Abresch. l. c. faciunt: Ἀνάγκη δὲ λέγειν τὰ Μηδικὰ, καὶ ὅσα αὐτοὶ ξύνιστε, (ὑμῖν) προβαλλομένοις, εἰ καὶ (τοῦτο) μᾶλλον δι' ὄχλου ἔσται (ὑμῖν). Reisk. in anim. ad h. l. προβαλλομένοις explicat: *recusantibus, detrectantibus, repudiantibus, fastidientibus* (vobis.) G.

Αὐτοὶ ξύνιστε] Si legerimus αὐτοῖς, sensus fuerit: quaecunque illi bello adiuncta, illud consecuta, scitis: quasi sit: ὅσα ἴστε γενόμενα σὺν αὐτοῖς. Sed nemo facile hanc lectionem alteri praetulerit. προβαλλομένοις, si cum B. Gottl. retuleris ad ξύνιστε, non erit pro Infinitiuo; pro quo tamen habere malim, referendo ad verba δι' ὄχλου ἔσται. BAVER.

Καὶ γὰρ ὅτε ἐδρῶμεν etc.] Hunc locum imitatus est *Demosthenes* in oratione *pro corona*: ἃ πολλῶν μὲν ἕνεκα, εἰκότως ἀκούσατέ μου, μάλιστα δὲ αἰσχρόν ἐστιν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἰ ἐγὼ μὲν τὰ ἔργα τῶν ὑπὲρ ὑμῶν πόνων ὑπέμεινα, ὑμεῖς δὲ μηδὲ τοὺς λόγους αὐτῶν ἀνέξεσθε. HVDS.

[Ἧς τῆ μὲν) Hoc Schol. e Cass. et Aug. inseruit. vid. Schol. ad c. 75., et verba Schol. ἕως γὰρ Μυκάλης —] G.

Λόγῳ] *Commemoratione,* n. cum laude, quae gloria est. G.

ῥηθήσεται δὲ ἀ [a] παραι]ήσεως μᾶλλον ἕνεκα, ἢ μαρτυρίᾳ, καὶ δηλώσεως, πρὸς οἵαν ὑμῖν πόλιν μὴ εὖ βουλευομένοις ὁ ἀγὼν κατασήσεται. Φαμὲν γὰρ Μαραθῶνί τε μόνοι προκινδυνεῦσαι τῷ βαρβάρῳ, καὶ ὅτε [b] τὸ ὕστερον ἦλθεν, οὐχ ἱκανοὶ ὄν]ες κατὰ γῆν ἀμύνεσθαι, ἐσβάν]ες ἐς τὰς ναῦς παυδημεὶ, ἐν Σαλαμῖνι [c] ξυνναυμαχῆσαι, ὅπερ ἔσχε, μὴ κα]ὰ πόλεις αὐτὸν ἐπιπλέοντα [d] τὴν Πελοπόννησον πορθεῖν, [e] ἀδυνάτων ὄντων πρὸς ναῦς πολλὰς ἀλλήλοις ἐπιβοηθεῖν. τεκμήριον δὲ μέγιστον αὐτὸς ἐποίησε. νικηθεὶς γὰρ ταῖς ναυσὶν, ὡς [f] οὐκέτι αὐτῷ ὁμοίας ὔσης τῆς δυνάμεως, κα]ὰ τάχος τῷ [g] πλέονι τῶ στρατῷ ἀνεχώρησε.

οδ'. „Τοιάδε μέντοι [h] τότε ξυμβάντος, καὶ σαφῶς δηλωθέντος, ὅτι ἐν ταῖς ναυσὶ τῶν Ελλήνων τὰ πράγματα ἐγένετο, τρία τὰ ὠφελιμώτατα ἐς αὐτὸ παρεσχόμεθα, ἀριθμόν τε νεῶν πλεῖστον, καὶ ἄνδρα στρατηγὸν ξυνετώτατον, καὶ προθυμίαν ἀοκνο]άτην· ναῦς μέν γε ἐς τὰς [i] τετρακοσίας, ὀλίγῳ [k] ἐλάσσας [l] τῶν δύο μοιρῶν· Θεμιστοκλέα δὲ ἄρχοντα, ὃς αἰτιώτατος ἐν τῷ στενῷ ναυμαχῆσαι ἐγένετο. [m] ὅπερ [n] σαφέστατα ἔσωσε τὰ πράγμα]α· καὶ [o] αὐτὸν [p] διὰ τοῦτο ὑμεῖς ἐτιμήσατε, μάλιστα δὴ ἄνδρα ξένον [q] τῶν ὡς ὑμᾶς ἐλθόν]ων. προθυμίαν δὲ καὶ πολὺ τολμηροτάτην ἐδείξαμεν, οἵ γε, ἐπειδὴ ἡμῖν κατὰ γῆν βοὴς ἐβοήθει, τῶν ἄλλων ἤδη μέχρι ἡμῶν δουλευόντων, ἐξιώσαμεν, ἐκλιπόντες τὴν πόλιν, καὶ τὰ

a Παρακλήσεως *C.* *b* Τὸ om. *Cl.* *c* Ξυναυμαχῆται *Reg. Gr. Baſ. Port.* *d* Τήν τε Πελοπ. *Reg.* *e* Ἀδυνάτων ἂν ὄντων *C. Gr. Ar. Cl. Caſſ. Dan.* et a prima manu *Reg.*, ſed deinde abraſum erat ἂν. In Aug. ἀδυνάτων ἂν ὄντων. *f* Οὐκ ἔτι *Gr.* Paullo ante pro νικηθεὶς in Baſ. ed. erat κινηθεὶς vitioſe. *g* Πλείονι *Reg.* *h* Ξυμβάντος τότε *Reg. Caſſ.* Aug. *i* Τριακοσίας *Ar. C.* *k* Ἐλάττας *Reg.* *l* Τῶν om. *Cl. Reg. Caſſ.* Baſ. Aug. *m* Ὅπερ edidit *Ae. Port.* *n* Σαφῶς *Caſſ.* Aug. *o* Αὐτοὶ *Reg. Caſſ.* et a prima manu *Gr.* αὐτὸν Aug. *p* Διὰ τοῦτο δὲ μάλιστα ἐτιμήσατε ἂν *Cl.* Διὰ τοῦτο δὴ μάλιστα ἐτιμήσατε ἄνδρα *Reg. Caſſ.* Aug. *q* Τῶν εἰς ὑμᾶς *Ar.* Paullo poſt τολμηροτέραν cod. Baſ. in marg.

Εἴ τι ὠφελεῖ] In Aug. adſcriptum ad h. v. ᾗς ὠφελείας. G.

Στερισκόμεθα] Quum iam olim annotaſſem στερισκάμεθα in margine, e regione interpretationis *Vallae*, quod is ſcripturam hanc ſequutus eſſe videatur: poſtea et meum *vetus exemplar* ei aſſentiri comperi. STEPH. Id eſt, *nos autem omni commemoratione, ſi quid proſit, ne priuemur*, vt *Steph.* in marg. Ed. 2. DVCK.

Μὴ παντὸς — στερισκόμεθα] Reisk. in anim. ad h. l. legit πάντως et στερισκώμεθα· vt iam antea Steph. maluit στερισκώμεθα, quae emendatio placet Bauero, ad h. l., quanquam non negat, vulgatam intelligi poſſe; quam bene habere puto. GOTTL.

Τοῦ — λόγου — μὴ — στερισκόμ.] Nempe λόγος eſt ius, materia, copia, conditio, venia commemorandae rei: et στερισκόμεθα eſt, *poſſumus* priuari, arceri *debemus*. Ita Latini: tribunis *auxilii latio* eſt, i. e. ius ferendi auxilii: *actionem habere*, i. e. ius agendi; et Graeci, ἀπαλλαγὴ οὐκ ἔχει, i. e. conditio liberandi ſe a malo. BAVER.

Μαραθῶνί] In *Clem. Alex.* VI. Strom. p. 626. perperam Μαραθωνῖται μόνον προκινδυνεῦσαι, τοι pro τε, errore obuio. *Sylburgio* ibi non venit in mentem locus *Thucydidis*. DVCK.

Μαραθῶνί τε μόνοι] Frequentius additur praepoſitio ἐν Μαραθῶνι. v. c. L. II. 34. Dem. pro coron. 60. qui ſua hauſit ex h. l., qui fundus eſſe videtur. „μὰ τοὺς ἐν Μαρ. προκινδυνεύσαντας. Alia loca collegimus ad Plat. Menex. c. XI, p. 39. Sed exquiſitius videtur, omittere in talibus praepoſitionem. Sic Plat. Menex. l. c. οἱ Μαραθῶνι δεξάμενοι τὴν τῶν βαρβάρων δύναμιν. Eurip. in Phoen. 611. Μυκήναις. Callim. H. in Lau. Pall. 18. — ὅκα τὰν Ἴδᾳ Φρυξὶ ἐδίκαζεν ἔριν, vt R. Bentleius veriſſime correxit, pro Ἴδαν, quam emendationem, praeter Erneſtium, probat Hemſterh. ad Luc. T. I. p. 252. cf. Weſſel. et Valken. ad Herod. VIII. p. 705. et ad Eurip. Hippol. p. 226. Cel. Zeun. hanc ellipſin notauit quoque ad Xenoph. de Rep. Lac. p. 54. G.

Προκινδυνεῦσαι] Hinc decantatum illud mutuatus eſt iusiurandum *Demoſthenes*: Οὐκ ἔστιν ὅπως ἡμάρτετε; ὦ ΜΑ' τὰς ἐν Μαραθῶνι ΠΡΟΚΙΝΔΥΝΕΥΣΑΝΤΑΣ etc. Vid. *Plutarch.* de Gloria Athen. *Quintilian.* XII, 10. *Lucian.* in Demoſth. Encom. et *Longinum* Cap. XVI. mox v. 5. ἂν ὄντων *Mſſ.* vt 40, 13. WASS.

Προκινδυνεῦσαι τῷ βαρβάρῳ] Notandus Dat. incommodi: *in perniciem barbari*. Προκινδυνεῦσαι explicat cum Scholiaſte fere Abreſchius (Dil. p. 74.) κινδυνεῦσαι πρὸ καὶ ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν πρὸς τὸν βάρβαρον et καλὰ τῶν βαρβάρων. Nimis argute, opinor. Eſt enim προκινδυνεῦσαι *ante alios pugnare*. Τῷ βαρβάρῳ explicat idem Abreſchius *aduerſus barbarum*; cuius vſus plura exempla collegit. cf. Auct. Dilucid. p. 232. Reisk. in Dil. Abreſch. l. c. et Bauerus malebant: προσκινδυνεῦσαι. Sed aduerſantur codd. optimi, et Demoſthenes, l. c., qui ad h. l. reſpexit, Longinus, qui locum Demoſthenis laudat, (περὶ ὕψους S. XVI. it. Clem. Alex. Strom. p. 626.) G.

Sane omni modo praeſtat προκινδ. ſeu intellexeris, *prae* ceteris Graecis, ſeu *pro* ceteris; ſed Dativus ei durius iungatur, cui ſane aptius ſit, προσκινδυν. BAVER.

[Μετὰ κινδύνου] Haec verba deſunt in Aug. vſque ad v. ἐν Μαραθῶνι. Ceterum deſunt in eodem cod. Schol. ad Ὅπερ ἔσχεν et Τῷ πλέονι τῷ στρατῷ] G.

[Ἔσχεν) Hoc Schol. deeſt in Caſſ.] G.

Ἀδυνάτων ὄντων] Sc. Πελοποννησίων, ex praeced. Πελοπόννησον. Ita Bauerus. G.

Τῷ πλέονι] Malim cum Bauero maſculino genere accipi, quam neutro, quod facit Scholiaſtes. Illud eſt Thucydidi ſolemne. Supra c. 5. τὸν πλεῖσον τῆ βίᾳ. v. ad L. II. c. 45. G.

Τότε ξυμβάντος] Waſſ. malit: ξυμβάντος τότε. G.

Τοιάδε — τότε ξυμβ.] Τοιάδε eſt pro τοιούτῳ τρόπῳ, et μέντοι pro ἔν. B.

[Θαυμασικῶς) Repoſui ita e codd. Caſſ. Reg. et Aug., quamquam θαυματικῶς forte defendi poteſt a θαῦμα factum.] G.

Δηλωθέντος] Simpliciter ponitur, vt Latinis, *audito, cognito*, i. e. cum eſſet cognitum. Ita c. 76. καθεσῶτος, ſcil. τότε. B.

Ἐν ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλ. τὰ πράγμ.] Πράγματα ſunt *vis*, potentia, felicitas bellica, conditio rei bene gerundae; opes;

vero non omni *iſtorum* commemoratione, ſi quid *nobis* proſit, priuamur. Haec autem dicentur non tam, vt nos excuſemus, quam vt teſtemur, et declaremus, aduerſus qualem ciuitatem vobis conſilium minime bonum ineuntibus certamen ſit futurum. Praedicamus enim, *nos* ſolos olim in campis Marathonis magno cum periculo aduerſus barbarum pugnaſſe: et, quum iterum venit, quia terra ipſum propulſare non poteramus, *nos* vniuerſos naues conſcendiſſe, et ad Salaminem proelium nauale cum eo commiſiſſe: quae res illum impediuit, ne, infeſta claſſe ſingulas vrbes petens *totam* Peloponneſum vaſtaret, quod *veſtrae ciuitates* aduerſus ingentem claſſem mutuis auxiliis ſe iuuare non poſſent. Ipſe vero maximum *huius rei* documentum dedit. Nam claſſe victus, quia potentiam *ſuperiori* parem non amplius habebat, cum maiore copiarum parte, celeritate, quanta maxima potuit, *inde* ſe recepit.

74. „Cum autem res, quae *tunc* acciderunt, tales fuerint, cumque manifeſte pateat, Graecorum fortunas in nauium praeſidio ſitas fuiſſe, *nos* ad has res *peragendas* tria vtiliſſima contulimus, et maximum nauium numerum, et prudentiſſimum ducem, et impigerrimam animi promtitudinem. Naues quidem ad quadringentas, paulo pauciores duabus *totius* claſſis partibus: Themiſtoclem vero ducem, qui praecipuus auctor fuit, vt nauale proelium in maris anguſtiis committeretur, quod manifeſte res *Graecorum* ſeruauit; eique propterea, licet vir eſſet peregrinus, vos honorem habuiſtis longe maiorem, quam vllis aliis, qui ad vos *ante* venerint. Animi vero praeſentiam et ſtudium vel longe ardentiſſimum demonſtrauimus, qui, cum terra nullus opem nobis ferret, et caeteri ad nos vſque *barbaris* iam ſerui-

ἐδίωξαν, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἕως Παμφυλίας. Μὴ παντὸς] μὴ παντὸς εἶπε, διὰ τὰ τῆ Κίμωνος ἔργα. τὸ δὲ ϰερισϰόμεθα, ἐν ᾧ ἦθει ἀναγνωϲέον. Οὐ παραιτήϲεως] ἔχει ἕνεϰα τοῦ αἰτεῖν ϲυγγνώμην φηϲί. Προϰινδυνεῦϲαι] μετὰ ϰινδύνῳ μαχέϲαϲθαι τῷ βαρβάρῳ ἐν Μαραθῶνι, πρὸ τῆς Ἑλλάδος ϰινδυνεῦϲαι. τὰϲ δὲ Πλαταιεῖς εἶπεν, ὅτι ὕϲτερον παρεγένοντο. Παυδημεὶ] ϰαὶ γέροντες ϰαὶ νέοι. Ὅπερ ἔϲχεν] ἔϲχεν, ἐτέϲχε, διεϰώλυϲε. Τῷ πλέονι τῆ ϲρατῆ] λαβὼν τὸ πλέον τῆ ϲρατῆ. Τοιϲτῳ μέντοι] θαυμαϲτιϰῶϲ τοῦτο φηϲίν. Ἐν ταῖϲ ναυϲὶ τῶν Ἑλλήνων] ἦγεν ἡ βοήθεια τῶν Ἑλληνιϰῶν πραγμάτων ἐν ταῖϲ ναυϲὶν ἦν. Ἀριθμόν τε νεῶν] ταῦτα πάντα παρ' Ἡροδότῳ ϰεῖται ϰαὶ ἀϰριβῶϲ διέξοδον. Δύο μοιρῶν] ἀντὶ τοῦ τὸ δίμοιρον, ὃ ἐϲτιν διαϰόϲιοι ἑξήϰοντα. ἦϲαν γὰρ αἱ πᾶϲαι, τεϲϲαϰόϲιαι· ϰατὰ δὲ ἄλλουϲ, τεϲϲαϰόϲιοι ὀγδοήϰοντα. τοῦτο οὖν λέγει, ὅτι αὐτοὶ ἡμεῖϲ τὸ δίμοιρον δεδώϰαμεν. Ἐν τῷ ϲενῷ] ἐν τῇ Σαλαμῖνι. Τῶν ἄλλων ἤδη μέχρι ἡμῶν διαλευόντων] Μαϰεδόνων, Θεϲϲαλῶν, Ἀϲϰραίων, Βοιωτῶν, Φωϰέων. μέχρι τῆϲ πόλεωϲ ἡμῶν. Ἠξιώϲαμεν] ἄξιον ἐϰρίναμεν. Διαφθείραντεϲ] τὸ διαφθείραντεϲ τινὲϲ φαϲὶ τὸ διαφθαρῆναι ἐάϲαντεϲ. ἄλλοι δὲ παριϲορροῦϲιν, ὅτι

vt c. 89. init. γίνεϲθαι cum ἐν hic eſt, pendere a re nauali, in ea verti, ea cenſeri. BAVER.

[Παρ' Ἡροδότῳ) L. VIII, 44, 48. v. not. Schol. ad Ἐν ταῖϲ ναυϲὶ τῶν Ἑλλήνων et Ἀριθμόν τε νεῶν deſunt in Aug. Hoc Scholion caeterum in cod. Aug. adſcriptum eſt ad v. προθυμίαν — τολμηροτάτην.] GOTTL.

Στρατηγὸν ξυνετώτατον] Lyſ. in Epit. p. 105. vocat Themiſtoclem ἱϰανώτατον εἰπεῖν ϰαὶ γνῶναι ϰαὶ πρᾶξαι. G.

Προθυμίαν ἀϰμοτάτην] Paullo poſt vocat: τολμηροτάτην, *animum acerrimum, ſtudium efficaciſſimum.* G.

Τετραϰοϲίαϲ] *Ar. C.* τριαϰοϲίαϲ. Numerus totius claſſis πάρεξ τῶν πεντηϰοντέρων, erant, inquit *Herodotus*, διηϰοϲίαι, ϰαὶ ἑβδομήϰοντα ϰαὶ μίαι. vid. *Nepotem* Themiſt. p. 43. WASS.

Ναῦϲ ἐϲ τὰϲ τετραϰοϲίαϲ] Numerum potuit rotundum navium graecarum, vt et Demoſth. de cor. c. 70. τριαϰοϲίων ὡϲῶν τῶν πάντων τριήρεων, τὰϲ διαϰοϲίαϲ ἡ πόλιϲ (Athenienſium) παρέϲχετο. Sic reliqui oratores; v. c. Iſocr. Paneg. c. 31: ϰεϰτημένοι τριήρειϲ διπλαϲίαϲ μὲν, ἢ ϲύμπαντεϲ οἱ ἄλλοι. Lyſ. Epit. p. 105. Reisk. Ita ſecundum Diod. Sic. L. XV. 58. Athenienſes ducentas naues dederunt. Accuratius ſi numerum nauium ineamus, claſſis fuit 378. nauium (Herod. VIII. c. 48.) Athenienſes ſecundum Herodotum (VIII, 44.) miſerunt 180. naues. cf. Plut. in Them. c. 14. p. 467. Reiskius in verſione vernacula oratt. Thucyd. h. l. capit ita, tanquam Athenienſes miſerint quadringentas naues. Male, vt e locis laudatis patet. Egregie egerunt de hac re Valken. ad Herod. L. VIII. p. 619. et 640. et Ven. Morus ad Iſocr. Pan. p. 71. qui hunc Thuc. locum non praetermiſit. Ceterum lapſus eſt Waſſius in loco Herodoti laudando (VIII, 2.), qui agit de pugna ad Artemiſium. Monuit id quoque Heilmanus ad h. l. G.

Ἐϲ τὰϲ τετραϰοϲ.] Ἐϲ hic eſt, vt 400. naues eſſent; ad numerum illum quadringentarum, quem vniuerſi conficeremus. BAVER.

[Αὐτοὶ ἡμεῖϲ) E codd. Caſſ. et Aug. inſerui ἡμεῖϲ.] G.

Αὐτὸ] v. Valk. ad Herod. VIII. 677. G.

Τιμῆϲ ἐτιμήϲατε] Themiſtoclem ſapientiae ergo oleae ramo donarunt Lacedaemonii, et curru, qui Spartae caeteris praeſtabat. *Plutarchus* in Themiſtocle. HVDS.

Ἐτιμήϲατε] Oleae ramo et curru. v. Plut. in Them. c. 17. p. 472. ἐϰείνῳ δὲ (Them.) ϲοφίαϲ ἀριϲτεῖον ἔδοϲαν θαλλῷ ϲφάνον· ϰαὶ τῶν ϰατὰ τὴν πόλιν ἁρμάτων τὸ πρωτεῖον ἐδωρήϲαντο — Lacedaemonii praeterea miſerunt ex iuuentute ſua, qui eum ad fines vſque proſequerentur. Vulgo ei δευτερεῖα tribuebantur (Plat. Menex. 10.) Ariſtide vero auctore dignus erat maxime, ὃϲ ἥϰιϲτα δὴ πάντων ἄξιοϲ, (ſic leg. pro ἥϰιϲτα π. ἄ.) ἐν δευτερείοιϲ τὰ πρωτεῖα ἔχειν. T. II. p. 177. Iebb.) G.

[Τῶν ἄλλων — διαλευόντων] Huius Scholii caput emendaui, cum antea οὐδεὶϲ ἐβοήθει iunctum eſſet male cum ἄλλων. Adiunxi igitur: μέχρι ἡμῶν διαλευόντων, quae verba ſeparatim

οἰκεῖα διαφθείραντες, μηδ' ὡς τὸ τῶν περιλοίπων ξυμμάχων κοινὸν προλιπεῖν, μηδὲ σκεδασθέντες ἀχρεῖοι [r] αὐτοῖς γενέσθω, ἀλλ' ἐσβάντες ἐς τὰς ναῦς, κινδυνεῦσαι, καὶ μὴ ὀργισθῆναι, ὅτι ἡμῖν ὀ προεμωράσατε. ὥστε φαμὲν οὐχ ἧσσον αὐτοὶ ὠφελῆσαι ὑμᾶς, ἢ τυχεῖν τότε. ὑμεῖς μὲν γὰρ ἀπό τε εἰκαιμένων τῶν πόλεων, καὶ ἐπὶ τῷ τὸ λοιπὸν νέμεσθαι, [s] ἐπειδὴ ἐδείσατε ὑπὲρ ὑμῶν καὶ οὐχ ἡμῶν τοπλέον, ἐβοηθήσατε· ὅτε γῆν ἡμεν ἔτι σῶοι, ὀ παρεγένεσθε. ἡμεῖς δὴ ἀπό τε τῆς οὐκ ὄσης ἔτι ἐρημώμενοι, καὶ ὑπὲρ τῆς ἐν βραχείᾳ ἐλπίδι ὄσης κινδυνεύοντες, ξυνεσώσαμεν ὑμᾶς τε τὸ μέρος, καὶ ἡμᾶς αὐτούς. εἰ δὲ προσεχωρήσαμεν πρότερον τῷ Μήδῳ, δείσαντες, ὥσπερ καὶ ἄλλοι, περὶ τῇ χώρᾳ, [t] ἢ μὴ ἐτολμήσαμεν ὕστερον ἐσβῆναι ἐς τὰς ναῦς, ὡς διεφθαρμένου ὀδὲν ἂν [v] ἔτι ἔδει ὑμᾶς μὴ ἔχοντας ναῦς ἱκανὰς ναυμαχεῖν, ἀλλὰ καθ' ἡσυχίαν ἂν αὐτῷ [x] προεχώρησε τὰ πράγματα [y] ἢ ἐβέλετο.

σέ. »[z] Ἆρ' ἄξιοι ἐσμὲν, ὦ Λακεδαιμόνιοι, καὶ προθυμίας ἕνεκα τῆς τότε, καὶ γνώμης [a] ξυνέσεως, [b] ἀρχῆς τε ἧς ἔχομεν, τοῖς Ἕλλησι μὴ ὄντως ἄγαν ἐπιφθόνως διακεῖσθαι; καὶ γὰρ αὐτὴν [c] τήνδε ἐλάβομεν ὀ βιασάμενοι, ἀλλ' ὑμῶν μὲν ἐκ ἐθελησάντων παραμεῖναι πρὸς τὰ ὑπόλοιπα [d] τῶ βαρβάρω, ἡμῖν δὲ προσελθόντων τῶν ξυμμάχων, καὶ αὐτῶν δεηθέντων ἡγεμόνας καταστῆναι. ἐξ αὐτῆς δὲ τῆς ἔργῳ κατηναγκάσθημεν [e] τὸ πρῶτον προαγαγεῖν αὐτὴν ἐς τόδε, μάλιστα μὲν ὑπὸ δέους, ἔπειτα [f] δὲ καὶ

r Γενέσθαι αὐτοῖς *Reg.* s Post *ἐδείσατε* interpungendum censet *Stephanus*, tollendo eam, quae post *τοπλέον* est, interpunctionem. *Τὸ πλέον C. Ald. Bas. Cass. Gr.* In Aug. sic distinguitur h. l. *ἐπειδὴ ἐδείσατε, ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ἐχ ἡμῶν τὸ πλέον ἐβοηθήσατε.* t Καὶ μὴ ἐτολμ. *Gr.* v Ἔδει ὅτι *Ar. C. Dan. Gr.* Mosqu. x Alibi *προεχωρεῖν* sine hac aut alia huiusmodi adiectione vritur; sed hanc tamen non ideo suspectam hic esse debere arbitratur *Steph.* *προσεχώρησε Reg.* y Οἷ *ἐβέλετο Gr.* z Forsan scribendum, *Ἆρ' ἄξιοι ἐσμὲν* etc. *τοῖς Ἕλλησιν ὄντως* etc. vel etiam, *ὐκ ἄρ' ἄξιοι ἐσμὲν*, et *τοῖς Ἕλλησιν ὄντως ἀ. ἐ. δ. πρὸς ἡμᾶς*, scil. et sic tollenda est interrogationis nota. Si *μὴ* retineas, potes et ita locum legere, *ἆρ' ὐκ ἄξιοι* etc. *Ae. Portus.* Ἆρ' ἄξιοι *Cass. Gr.* a Καὶ ξυνέσεως *Cl.* b Ἀρχῆς γε *Ar. C.* Mosqu. et paulo post ὄντως pro ὄντως. *Valla* legisse videtur *ἀρχῆς* sine *τε.* Ἀρχῆς γε ἔχομεν *Dan.* et in marg. ἣν ἔχομεν. c Τήνδ' ἐλάβομεν *Cass.* Aug. d Τῶν βαρβάρων *Gr.* e Τοπρῶτον *Gr.* f Δὲ deest *Ar. C. Dan. Gr.*

aliud Scholion constituebant. Scholion igitur Μακεδόνων — Φωκέων coniunxi cum sequenti, praeeunte cod. reg., cuius scripturam probabat Duckerus.] GOTTL.

[Ἠξιώσαμεν) Hoc Schol. intuli e codd. Bas. et Aug.] G.

[Ἄλλως, τὰ οἰκεῖα) Haec verba absunt a codd. Cassel. et Aug.] G.

[Ὡς] Accentum addidi, qui est in Ald. et Bas. ed. ὡς enim est ὄντως. v. Schol. G.

[Μηδ' ὡς) Addidi hoc Schol. e codd. Bas. et Aug. In Aug. legitur: *μηδὲ ὄντως, ποιητικῶς.* leui transpositione.] G.

[Εἰς ἄλλας χώρας) In Aug. coniunctim sic legitur: *εἰς ἄλλας χώρας, αὐτοῖς δὲ λέγει συμμάχοις.*] G.

[Ἀλλὰ βοηθεῖν — Λακεδαιμονίοις) Absunt a codd. Cass. et Aug. recte. Huc enim non quadrant. Haud dubie adfutum est ab inepto Grammatico.] G.

[Ἢ τυχεῖν τότε] i. e. τῷ ὠφελεῖν. G.

[Κατασκευὴ τῦ νοήματος) In Cod. Aug. refertur hoc Schol. ad verba *οὐχ ἧσσον*, in super. versu. In eodem cod. desunt Schol. ad verba Τὸ λοιπὸν et *Οὐ παρεγένεσθε*, it. ad Εἰ δὲ *προσεχωρήσαμεν; Περὶ τῇ χώρᾳ; Οὐδὲν ἂν ἔτι ἔδει* et *Προεχώρησε.*] G.

Τὸ λοιπὸν] In Aug. Schol. interl. est: *λοιπὸν χρόνον.* G.

Ἐπειδὴ ἐδείσατε] Potest etiam interpungi post *ἐδείσατε*, tollendo etc., vt in *Var. lect.* STEPH.

Ἀπὸ τῆς οὐκ ὄσης ἔτι] *Quae iam nulla esset*, h. e. *ἐφθαρμένης*, vt in Cass. explicatur: *quae esse desiisset ciuitas.* Sic Latini, nominatim Cicero, loqui solent, e graeco fonte haurientes. G.

ἢ οὐκ οὔσης] Magis eo respiciat, quod, relicta vrbe et regione sua, plane carerent sede et patria; *οὐκ οὔσης*, sc. *ἡμῖν*, quae *nobis* iam nulla esset, quam non haberemus. BAVER.

Εἰ δὲ προσεχωρήσαμεν — τῷ Μήδῳ] *Sed si nos regi Persarum nos dedidissemus, subiecissemus* — G.

[Ἀλλὰ μεταστῆναι) Haec verba non pertinent ad *διεφθαρμένου*, sed supplent, vt putabat Grammaticus, quae dicere debuisset Noster. Steph. credit ea posita esse post *ἐσβῆναι ἐς τ. ναῦς*, et post *χώραν* supplet: *ἠθελήσαμεν*, quod non subint. possit: *ἐτολμήσαμεν.* Nimis argute.] G.

Οἳ] *Gr.* οἱ, vt pag. 75, 13. WASS.

Ἆρ' ἄξιοι ἐσμὲν] *Hermog.* Lib. II. *περὶ ἰδεῶν* cap. 8. e memoria, vt puto, *ἆρα ἄξιοι δοκοῦμεν ὑμῖν, ὦ Λακεδαιμόνιοι*; et inter exempla *βαρύτητος* orationis ponit. DVCK.

Ἆρ' ἄξιοι ἐσμὲν — διακεῖσθαι] *Et ita non digni videmur, opinor, huius alacritatis et intelligentiae recti consilii causa, quam tunc temporis probauimus — quibus Graeci tam valde inuideant.* Suffuli interrogationem, citra mentem Scholiastae, monentibus Abreschio (in Diluc. 75.) et Reiskio, (in Miscell. Lipsi. VI. 661.) Negatio ante ὄντως hoc requirit. Huius loci meminit Hermogenes, sed pro *ἐσμὲν* scripsit haud dubie memoriter *δοκοῦμεν.* Abresch. in auct. p. 233. credit, factum hoc esse potuisse, vt eo magis interiorem sensum sisteret. Reiskius, l. c., praeferebat lectionem cod. Clar. *καὶ ξυνέσεως* sed sciolus, qui ignorabat, *τῆς γνώμης* pendere a *ξυνέσεως*, haud dubie *τὸ καὶ* inserebat. Explico autem cum Abreschio, *τῆς γνώμης ξυνέσεως*, per *γνώμην ξυνετήν.* Reiskius in anim. ad h. l. p. 12. perinde esse dicit, *ξυνέσεως* legatur, absque *καὶ*, an copula interseratur. Γνώμης *ξύνεσιν* esse, *intelligentiam veri et recti consilii*; si copula addatur; *γνώμην* esse *bonam voluntatem erga patriam et honestorum consiliorum constantiam*, et *ξύνεσιν*, *prudentiam.* Prior ratio praestat. Heilmanus v. *ξυνέσεως* habet glossam, quae in textum irrepserit e Scholio: sine caussa idonea. Doctus vir in Flor. Vinar. bibl. *ξυνέσεως* vult deleri. Eiusmodi structura duorum nominum est Thucydidea. Ceterum Gen. *γνώμης* pendet a *ξυνέσεως*, et hic, vt et *ἀρχῆς*, ab *ἕνεκα.* v. Abresch. l. c. Bauerus negat, *ἀρχῆς* ab *ἕνεκα* pendere, sed ab *ἐπιφθόνως διακεῖσθαι*, et videtur Schol. secutus. Caussas esse *προθυμίαν* et *γνώμης ξύνε-*

rent, decreuimus, vrbe relicta et re familiari euersa, ne sic quidem reliquorum sociorum communionem deserere, neque dispersi, inutiles ipsis esse; naues conscendere, et periculum adire, nec *vobis* succensere, quod nobis auxilium ante non tulissetis. * Quamobrem nos non minorem vtilitatem vobis attulisse, quam accepisse *nos*, praedicamus. Vos enim ex vrbibus, quae habitabantur, *profecti*, vtque *eas* in posterum habitaretis, postquam vobis magis, quam nobis timere coepistis, auxilium tulistis: quo enim tempore adhuc eramus salui, *vos nobis* praesto non fuistis. Nos vero ex vrbe, quae iam nulla erat, profecti, et pro ea, de cuius salute perexiguam spem habebamus, periculis nos obiicientes, et vos** pro virili et nos ipsos vna seruauimus. Sed si Medis ante nos adiunxissemus, agro nostro, vt et caeteri, timentes; aut si postea, quasi *profligati* naues conscendere ausi non fuissemus: *profecto* vos, qui classem satis firmam non habebatis, nauali proelio certare non amplius oportuisset; sed sine certamine res ipsi *barbaro* ex animi sententia successissent.

75. „An igitur, Lacedaemonii, propter talem animi alacritatem, et prudentiam, quam tunc demonstrauimus, et imperium, quod obtinemus, digni videmur, quibus Graeci adeo inuideant? Nam hoc ipsum accepimus non per vim, sed tum, quia vos ad persequendas reliquias belli contra barbarum gerendi remanere noluistis, tum etiam, quia socii ad nos accesserunt, et nos orarunt, vt suarum copiarum duces esse vellemus. Itaque vi et natura ipsius rei, *imperium* ipsum in hunc statum primum perducere coacti sumus, praecipue quidem prae metu; deinde vero, honoris etiam causa; postremo etiam, vtilitatis gratia: nec amplius tutum nobis esse videbatur, cum multis inuisi essemus, quinetiam cum

* Itaque nos non minus adiumento vobis fuisse, quam id consequutos esse, praedicamus. *Steph.* HVDS. ** Ex parte. *Acacius.* Vos, qui pars Graecorum estis. *Alii.* IDEM.

αὐτοὶ οἱ Ἀθηναῖοι αὐτοχειρὶ τὴν πόλιν κατέβαλον, ἵνα μὴ ἔχῃ αὐτῇ ὁ βάρβαρος ὡς ὁρμητηρίῳ χρῆσθαι πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Ἄλλως τε οἰκεῖα διαφθείραντες, ὧν ἐπὶ τῆς πόλεως εἵλησθε, ἀλλ' ἐπὶ τῶν σκευῶν τῶν ἐν ταῖς οἰκίαις, καὶ τῆς ἄλλης περιουσίας, ἣν ὑμῖν δυνατὸν ὑπεκθέσθαι, ὥστε ἐν ταῖς ναυσὶ φέρειν. τάχα δὲ καὶ ἐπὶ κυνῶν καὶ βοσκημάτων τοῦτο συνενεχθῆναι δύναται. Μηδ' ὡς] ποιητικῶς, μηδ' ὅπως. Προαιπεῖν] μὴ προλιπεῖν ἠξιώσαμεν, ἀλλὰ βοηθῆσαι. Μηδὲ σκεδασθέντες] εἰς ἄλλας χώρας. Ἀχρεῖοι αὐτοῖς γενέσθαι] τοῖς συμμάχοις φησίν. Καὶ μὴ ὀργισθῆναι] ἀπὸ κοινῆ, ἠξιώσαμεν, ἀλλὰ βοηθεῖν ὑμῖν τοῖς Λακεδαιμονίοις. Τιμεῖς μὲν γὰρ] καλασκευὴ τῷ νόμιμος. Τὸ λοιπὸν] χρόνῳ. Οὐ παρεγένεσθε] εἰς βοήθειαν. Οὐκ ὄσης ἔτι] Οὐκ ὄσης τῆς πόλεως, ἐν βραχείᾳ ἐλπίδι αἱ τριήρεις, ἢ τὰ σώματα τῶν ἀνθρώπων. Εἰ δὲ προσεχωρήσαμεν] οἱ Ἀθηναῖοι προσήλθεμεν. Ὥσπερ καὶ ἄλλοι] οἱ Θηβαῖοι δηλονότι. Περὶ τῇ χώρᾳ] ἑαυτῶν δηλονότι. Διεφθαρμένοι] ἀλλὰ μεταναστῆναι εἰς ἄλλην χώραν, ὡς ἀπόλιδες. Οὐδὲν ἂν ἔτι ἔδει] τὸ ἑξῆς, οὐδὲν ἂν ἔδει ὑμᾶς τὸς Λακεδαιμονίους ναυμαχεῖν. Μὴ ἔχοντας ναῦς ἱκανὰς] δέκα γὰρ εἶχον μόνας ναῦς. Ἀλλὰ καθ' ἡσυχίαν] ἀμαχητί. Προεχώρησε] προσήλθε. Ἆρ' ἄξιοι ἐσμὲν] ἐν ἐρωτήσει, ἆρα, φησὶν, ἄξιοι ἐσμὲν ἕνεκα τῆς ἀρετῆς ἡμῶν μὴ φθονεῖσθαι τῆς ἀρχῆς; Καὶ γνώμης ξυνέσεως] ἦγον προαιρέσεως. Πρὸς τὰ ὑπόλοιπα τῷ βαρβάρῳ] πρὸς τὴν ὑπολειφθεῖσαν μάχην. ἕως γὰρ Μυκάλης μόνον ἦλθον οἱ Λακεδαιμόνιοι. Ἐξ αὐτῆ δὲ τῷ ἔργῳ] ἐκ τῆς φύσεως αὐτῆς τῷ πράγματος. λέγει δὲ τῆς ἀρχῆς. ὁ γὰρ ἄρχων ἀεὶ μισεῖται. Ὑπὸ δέους] τῷ βαρβάρῳ, ἢ τῶν κακῶς παθόντων ἐν τῇ ἀρχῇ ὑπηκόων. Καὶ

σιν, cur Athenienſibus non inuidendum ſit imperium. Non video, cum ἐπιφθόνως διακεῖσθαι paſſiue accipiendum ſit, quomodo ἀρχῆς inde pendere poſſit. Commemorauerat Noſter tria illa, capite ſuperiori, (in princ.) quibus praeſtarent reliquos Graecos, et ita eorum inuidiae expoſiti eſſent. In Aug. cod. ad v. ἐπιφθόνως διακεῖσθαι adſcriptum eſt: ἐφθονοῦντο γάρ. n. Athenienſes. GOTTL.

Ἆρ' ἄξιοι ἐσμὲν — — διακεῖσθαι] Si interrogatio tollitur poſt διακεῖσθαι, legendum etiam eſt, ἄρ', cum acuto. Sed ita languet oratio et iacet; ἆρα eſt, *num* quid, ecquid digni ſumus? Qui interrogandi modus grauiter affirmet; vt apud Iuu. *Ecquid ſentitis, in quanto errore verſemini?* BAVER.

[Ἦγον προαιρέσεως) Steph. προαίρεσιν explicat φρόνησιν. In Aug. hoc Schol. deeſt.] G.

ξυνέσεως] *Cl.* male καὶ ξυνέσεως. vid. Indicem. WASS.

Ἐπιφθόνως διακ.] Cum hoc nil aliud ſit, niſi φθονεῖσθαι non video, ſi actiue dicatur, φθονεῖν τινί τινες, quidni et paſſiue, φθονεῖσθαι τινός. Certe Genitiui ſunt ſimpliciter, omiſſo περὶ, vel pro κατὰ cum accuſat. BAVER.

Καὶ γὰρ αὐτὴν] In cod. Aug. adſcriptum: τὴν ἀρχὴν δηλονότι. G.

[Πρὸς τὴν ὑπολειφθεῖσαν μάχην) Haec verba, vt et μόνον, deſunt in cod. Aug. In Caſſ. exulant: ἕως γὰρ τῆς Μυκάλης — οἱ Λακεδαιμόνιοι.] G.

[Ἢ τῶν κακῶς) Repoſui e cod. Aug. pro ἦγον, quod non eſt huius loci, vt recte vidit Stephanus, ἤ. Vult enim Schol., verba Thuc. intelligi poſſe vel de metu barbarorum, vel de metu eorum, qui ſub illorum imperio malis affecti fuerint. Steph. autem capit, de metu, quem inferebant.] G.

τιμῆς, ὕστερον καὶ ὠφελείας. καὶ ἐκ ἀσφαλὲς ἔτι [g] ἐδόκει εἶναι, τῶν πολλῶν ἀπηχθημένως, καί τινων καὶ ἤδη ἀπεστάντων κατεῤῥαμμένων, [h] ὑμῶν τε ἡμῖν [i] ἀκέτι ὁμοίως φίλων, ἀλλ' ὑπόπτων καὶ διαφόρων ὄντων, ἀνέντας κινδυνεύειν. καὶ γὰρ ἂν αἱ ἀποστάσεις πρὸς ὑμᾶς ἐγίγνοντο. πᾶσι δὲ ἀνεπίφθονον, τὰ ξυμφέροντα τῶν μεγίστων πέρι κινδύνων εὖ τίθεσθαι.

οε'. „Ὑμεῖς γᾶν, ὦ Λακεδαιμόνιοι, τὰς ἐν τῇ Πελοποννήσῳ πόλεις ἐπὶ τὸ [k] ὑμῖν ὠφέλιμον κατασκευάσαντες [l] ἐξηγεῖσθε· καὶ εἰ τότε ὑπομείναντες [m] διὰ παντὸς [n] ἀπήχθεσθε ἐν τῇ ἡγεμονίᾳ, ὥσπερ ἡμεῖς, εὖ ἴσμεν, μὴ ἂν ἧσσον ὑμᾶς λυπηρὸς γενομένους τοῖς ξυμμάχοις, καὶ ἀναγκασθέντας ἂν ἢ ἄρχειν ἐγκρατῶς, ἢ αὐτὸς κινδυνεύειν. ἅτε οὖν ἡμεῖς θαυμαστὸν ὅσον πεποιήκαμεν, διὰ [o] ἅπερ τὸ ἀνθρωπεῖον τρόπῳ, εἰ ἀρχήν τε [p] διαδιδομένην ἐδεξάμεθα, καὶ ταύτην μὴ [q] ἀνεῖμεν, ὑπὸ τῶν μεγίστων νικηθέντες, τιμῆς, καὶ ὄφελος, καὶ ὠφελείας· δι' αὖ πρῶτοι [r] τὰ τοιάδε ὑπάρξαντες, ἀλλ' ἀεὶ καθεστῶτος, τὸν ἧσσω ὑπὸ τοῦ δυνατωτέρου κατέργεσθαι· [s] ἄξιοί τε ἅμα νομίζοντες εἶναι, καὶ ὑμῖν δοκοῦντες, [t] μέχρις ἃ τὰ ξυμφέροντα λογιζόμενοι, τῷ δικαίῳ λόγῳ νῦν χρῆσθε. ἢν δὲ εὑρεῖς πω, παρατυχὸν ἰσχύι τι κλήσασθαι, πρόθεις, τὸ μὴ πλέον ἔχειν ἀπετράπετο. ἐπαινεῖσθαί τε ἄξιοι εἰσὶν οἵτινες χρησάμενοι τῇ ἀνθρωπείᾳ φύσει, ὥστε ἑτέρων ἄρχειν, δικαιότεροι ἢ κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν δύναμιν [v] γένωνται. ἄλλως

[g] Δοκεῖ legebat *Valla*. [h] Τιμῶν τε καὶ ὑμῖν *C.* [i] Οὐκ ἔτι ὁμοίως φίλων ὄντων, ἀλλὰ ὑπ. *Gr.* [k] Τιμῶν *Marg. C.* et sic cum nomine ὠφέλιμον iunctum erit tanquam naturam substantiui ὠφέλειαν accipiente. *Steph.* Sic etiam *Dan.* [l] Hic ἐξηγεῖσθε videri possit accusatiuo iunctum; sed ad κατασκευάσαντες fertur, vt post ἐξηγεῖσθε subaudiatur αὐτῶν. *Steph.* Ἐξηγεῖσθε *Gr.* [m] Διαπαντὸς *Reg. Cass.* [n] Ἀπηχθῆσθαι *Gr.* Ἀπήχθησθε *Reg. Cass.* Aug. et ex emend. *Gr.* quod fuerat ἀπήχθεσθε. [o] Ἀπὸ τοῦ ἀνθρωπίνου *Gr.* [p] Διδομένην *Marg. Ar. C. Cl. Reg. Cass.* Aug. *Dan.* [q] Ἄνιμεν *Reg. Cass.* cod. Bas. ἀνίεμεν in marg. In Aug. ἄνιμεν. Manus rec. corr. ἀνίεμεν. [r] Τὰ omitt. *Cl.* Non apparet, quo pertineat, quum v. 7. p. 43. ad quem hoc in Add. adnotarat *Hudson.* bis legatur τε, sed puto ad prius referendum. [s] Ἄξιοί τε νομίζοντες ἅμα εἶναι *Ar. Dan.* Νομίζοντες εἶναι Mosqu. [t] Μίχρι *Reg. Cass.* Aug. [v] Γεγένηνται *Ar. C. Cl. Reg. Cass. Dan.* Mosqu. Aug. in quo supra a manu vet. scriptum γρ. γένωνται.

Ὠφελείας] In Aug. Schol. interlineare est ad h. v. τῶν φόρων. GOTTL.

[Τῶν φόρων) Hoc Schol. abest ab Aug.] G.

Καὶ ἐκ ἀσφαλὲς) i. e. ἢ γὰρ ἀσφαλές, siue vt sit καὶ pro γάρ, siue scribendum fuerit, καὶ γάρ, vt mox sub f. cap. (vid. VIII. 76. et Gloss.). G.

[Ἐχθρῶν) Non est in Cass. et Aug. Quae subiunguntur, Stephano non videntur locum habere, nec aliis, vt opinor.] G.

Κινδύνων] Reisk. in anim. ad h. l. coniicit, ante κινδύνων deesse, ἄνευ. G.

[Ἄψογον) h. v. intuli ex August. et Bas. cod.] G.

[Τὴν ὀλιγαρχίαν) Reliqua desunt in Aug.] G.

Ἐξηγεῖσθε] Hic quoque ἐξηγεῖσθε primo adspectu videri possit accusatiuo iunctum: sed non dubium est, quin hic ad participium κατασκευάσαντες feratur: vt post ἐξηγεῖσθε subaudiatur αὐτῶν. Ad pronomen autem quod attinet, si ὑμῶν scribatur, cum nomine ὠφέλιμον iunctum erit, tanquam naturam substantiui ὠφέλειαν accipiente. STEPH. Puto legendum ἡμῶν. WASS.

Sc. αὐτῶν, potest etiam accus. suppleri. Supra c. 71. καὶ τὴν Πελοπόννησον πειρᾶσθε μὴ ἐλάσσω ἐξηγεῖσθαι. v. Bauer. Noster construxit ἐξηγεῖσθαι cum acc. L. VI. 85. G.

[Ἀπὸ τῆς Μυκάλης) Stephanus putabat, hoc Scholion non pertinere ad h. v., sed ad v. sup. cap. ἡμῖν δὲ προσελθόντων. Abreschius tamen in Dilucc. p. 77. subsistere posse hoc Scholion credit c cap. 89. et si intelligatur eo docere velle eius auctor, quo spectet ὑπομείναντες.] G.

[Φιλελεύθερον γὰρ τὸ ἀνθρώπινον) In cod. Bas. μισοῦντα· ἐπεὶ φιλελεύθερόν (f. φιλελεύθεροι, nisi int. τὶ χρῆμα) εἰσιν οἱ ἄνθρωποι.] GOTTL.

Ἄρχειν ἐγκρατῶς] i. e. κατερικῶς. Abreschio videtur (Dil. p. 75.) Hesychius h. l. intendisse, dum explicat ἐγκρατῶς, ἐπιτακτικῶς. Vt Noster τὸ ἐγκρατὲς sumit; ita Plato Menex. 8. τὸ ἐγκρατὲς τῆς πόλεως, i. e. potentia vrbis. GOTTL.

Οὕτως] *Quapropter*, *proinde*; sic c. 81. it. L. VI. 92. v. Abresch. Dil. p. 77. G.

Διαδιδομένην] Quidam *Mss.* διδομένην, sed recte διαδιδομένην, quod *per manus traditum* interpretatur *Sallustius*. WASS. Magis probo διδομένην, nec illud *per manus traditum* huc conuenire puto. *Accepimus*, ait, *imperium dantibus et deferentibus sociis*, ἐλάβομεν τὴν ἀρχὴν ὑμῖν προσελθόντων τῶν ξυμμάχων, καὶ αὐτῶν δεηθέντων ἡγεμόνας καταστῆναι, Cap. praeced. cui sententiae magis congruit διδομένην, quam διαδιδομένην. DUCK.

Εἰ ἀρχήν τε διαδιδομένην] Duckerus malit διδομένην, quod probat Reisk. anim. p. 12. qui coniicit praeterea: παραδιδομένην, aut μὴ Δία διδομένην, quod ipse grauitati Thucyd. non consentaneum putat. Etsi simplex, aut παραδιδομένην rectius videtur, quam vulgatum; non ausus sum tamen in Thucyd. hoc verbum mutare. v. Schol. De re, cf. L. II. 36. κτησάμενοι γὰρ, πρὸς οἷς ἐδέξαντο, ὅσην ἔχομεν ἀρχήν. G.

Διαδιδομένην] Non video, qui minus hoc recte dicatur, quam διαδέχεσθαι, διαδοχή, διάδοχος, quae notent, ab *alio* accipere. BAUER.

[Διαδιδομένην) Inserui hoc Schol. e cod. reg.] G.

[Ἐλαττῶμεν) Reg. habet ἀφίεμεν.] G.

[Τῷ ἄρχειν δηλονότι) Hoc Schol. in cod. Aug. superscriptum est v. ἄξιοί τε ἅμα.] G.

[Καθεστῶτος) Schol. ad h. v. addidi e Cass. reg. Bas. et Aug. addunt νομιζομένῳ.] G.

[Κατέχεσθαι, ἄρχεσθαι) Cass. habet: δουλοῦσθαι.] G.

[Μέχρις ἃ) In Cass. μέχρι ἃ. Paullo post in Aug. pro λογιζόμενοι ἦτε — leg. λογιζόμενοι νῦν, τυτέσι ἐν τῷ προλαβόντι χρόνῳ.] G.

[Τὸν παρακμάζοντα) Art. addidi e Basil.] G.

[Λέγει τὴν) Steph. malit: τὸν περὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν Ἑλλήνων. Abest hoc Schol. a codd. Cass. et Aug.] G.

nonnullos, qui *a nobis* defecerant, iam subegissemus, vosque nobis non amplius aeque, *ac ante*, essetis amici, sed suspectos *nos* haberetis, nobisque essetis inimici, imperio deposito periclitari: nam qui a nobis defecissent, illi se vobis adiunxissent. Nec vlli mortalium est inuidendum, si in maximis periculis constitutus suis rationibus prospiciat, quam optime potest.

76. „Nam vos quoque, Lacedaemonii, ciuitatibus, quae sunt in Peloponneso, imperatis, ea Reipublicae administrandae forma in singulis constituta, quam vobis conducere putatis. Quod si tunc in imperio semper permanentes, hominum odia vobis contraxissetis, quemadmodum nos; scimus profecto, vos non minus, *quam nos hodie sumus*, graues *et acerbos* sociis futuros fuisse, et in necessitatem venturos vel fortiter dominandi, vel de propria salute non sine periculo dimicandi. Ita ne nos quidem vllum animaduertendum, aut ab hominum institutis alienum facinus fecimus, si imperium *nobis* traditum acceperimus, idque *susceptum* deponere nolimus, *tribus* maximis *rebus* coacti, honore, metu, et vtilitate. Neque vero nos primi huius exempli auctores fuimus: sed perpetuo naturae iure est constitutum, vt imbecillior a potentiore coërceatur. Praeterea *hoc ipsum fecimus*, tum quia nos *hoc imperio* dignos esse iudicabamus, tum etiam quia vel vobis *eo digni* visi sumus ad hoc vsque tempus, quo rem vtilitate metientes, quadam aequitatis specie vtimini; quam *aequitatem* nullus dum (quotiescunque rei per vim parandae occasio sese ipsi obtulit) proponens, *et vtilitati anteponens*, a rebus suis amplificandis est deterritus. Dignique sunt laude, qui humanum ingenium sequuti, vt aliis imperarent, *in suo dominatu* fuerunt aequiores, quam imperii, quod obtinebant, magnitudo ferret. Profecto si qui alii hoc

ὠφελείας] τῇ φόρῳ δηλονότι. Καί τινων καὶ ἤδη] ταῦτα διηγεῖται ἐν τῇ πεντηκονταετηρίδι. Καὶ διαφόρων ὄντων] ἐχθρῶν. καὶ ὃς ἂν ἠλευθέρωντο· ὥσε ἐκ ἠδίκων. Ἀνέντας] ἀπολύσαντας. Ἀνεπίφθονον] ἄμεμπτον, ἄψογον. Τῶν μεγίσων πέρι] ταυτὸν εἰπεῖν, ἀντὶ τοῦ, ἵνα μὴ ἐμπέσῃ εἰς μεγίστους κινδύνους. Εὖ τίθεσθαι] καλῶς οἰκονομεῖν. Τμεῖς γᾶν, ὦ Λακεδαιμόνιοι] τὸ ἐγκαλούμενον τοῖς Ἀθηναίοις, τὸ δηλώσασθαι τὰς συμμάχους, ἀνθυποφέρει τοῖς Λακεδαιμονίοις. ἐξηγεῖσθαι γὰρ λέγει καὶ αὐτὰς καλὰ τὸ αὐτοῖς ὠφέλιμον. Ἐπὶ τὸ ὑμῖν ὠφέλιμον] τὴν ὀλιγαρχίαν αὐτοῖς φησὶν ὠφέλιμον. Καὶ εἰ τότε ὑποπτεύοντες] ἀπὸ τῆς Μυκάλης δηλονότι. Ἀπήχθεσθε] οἱ γὰρ ἄρχοντες μισοῦνται. φιλελεύθερον γὰρ τὸ ἀνθρώπινον. Ἐγκρατῶς] ἰσχυρῶς. Διαδιδομένην] καλὰ διαδοχὴν διδομένην. Καὶ ταύτην μὴ ἀνεῖμεν] ἐλατλεῖμεν. Καὶ ὠφελείας] τῇ ἄρχειν δηλονότι. Καθεστῶτος] νομίμως ὄντος, νομιζομένῳ. Καλείργεσθαι] κατέχεσθαι, ἄρχεσθαι. Ἄξιοί τε ἅμα] ὁ νῦς τῶν λεγομένων, ἄξιοι τῷ ἄρχειν καὶ ὑμῖν αὐτοῖς ἐδοκεῖμεν, μέχρις ὃ τὰ συμφέροντα λογιζόμενοι ἦτε. τυτέσιν, ἐν τῷ προλαβόντι χρόνῳ· νῦν, ἐν τῷ ἐνεστῶτι χρόνῳ, τῷ δικαίῳ λόγῳ χρῆσθε, τῷ τῆς ἐλευθερίας τῶν Ἑλλήνων δηλονότι· κρίνοντες δίκαιον ὑπάρχειν νῦν ἐλευθέρους εἶναι τοὺς Ἕλληνας. Τὰ ξυμφέροντα] ἀπὸ καινοῦ τὸ νῦν, καὶ ὅλοι ἐνταῦθα τὸν παρωχημένον χρόνον. Δικαίῳ λόγῳ] δίκαιον λόγον λέγει τὴν ἐλευθερίαν τῶν Ἑλλήνων. Νῦν χρῆσθε] ἐνταῦθα τὸ νῦν ἐνεστῶτα χρόνον δηλοῖ. Ὃν ἐδείς πω] ὁ νῦς τοιοῦτος· ὄντινα δίκαιον λόγον ἐδεὶς πώποτε προκρίνας, ἀπετράπελο τῷ πλέον ἔχειν τι κλήσασθαι. τὸ δὲ μὴ περιτῶς κεῖται Ἀτλικῇ συνηθείᾳ, ὡς καὶ παρὰ Δημοσθένει πολλάκις. Παρατυχὸν] παρατυχόντος. Προθεὶς] προτιμήσας, προκρίνας. Ἐπαινεῖσθαι] ἀορίσως μὲν, ἑαυτὸν δὲ λέγει. Τῇ ἀνθρωπείᾳ] τῇ παρεπομένῃ τῇ ἀνθρωπείᾳ φύσει ἀρχῇ. Δικαιότεροι] ἀντὶ τοῦ μετριώτεροι. Ἄλλως γ' ἂν] ἀορίτως μὲν, εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους δὲ

[Ἐνταῦθα τὸ νῦν) In Aug. leg. ἐνταῦθα τὸ νῦν ἐνεστῶτος χρόνου δηλοῖ. In Roftg. τὸν νῦν. Credo, articulum ponendum esse ante ἐνεστῶτα.] GOTTL.

[Τὸ δὲ μὴ) In Aug. leg. τὸ δὲ μὴ ἀττικῇ συνηθείᾳ περιττὸς, ὡς καὶ — haud dubie περιττῶς leg., subint. κεῖται, vel περιττόν. Sub initio in eodem cod. δίκαιον post ὄντινα abeft.] G.

[Παρατυχόντος) In Aug. plenius legitur sic: ἀντὶ τοῦ παρατυχέντος, ὡς τὸ ἐξὸν, ἀντὶ τοῦ ἐξόντος. Ex eodem cod. addidi seq. Schol. προκρίνας.] G.

[Ἐπαινεῖσθαι) Ex Aug. cod. h. Schol. inferui, vt et illud ad δικαιότεροι. In eod. cod. desunt Schol. ad Μετριάζομεν et Καὶ ἐκ τοῦ ἐπεικῶς.] G.

Χρησάμενοι τῇ ἀνθρωπείᾳ φύσει] i. e. *qui pro innata ingenii humani indole aliis imperandi, iustitiae funguntur officiis magis, quam opes et potentia suadere possint, omni laude* sunt maiores. Χρῆσθαι τῇ ἀνθρωπείᾳ φύσει elt, *humanam naturam sequi, studiis eius obtemperare*, s. *insitis et propriis naturae principiis congruentem se praebere.* De hac forma eruditissime exposuit Hemsterhus. ad Callim. H. in Dian. v. 69. p. 103. Τὸ ἄρχειν h. l. bene explicat Bauerus, ἄρχειν ἐθέλειν, φιλεῖν. Hoc est naturae humanae accommodatum. Attingit hanc rem Cicero, L. I. Off. 4. „*huic veri videndi cupiditati adiuncta est appetitio principatus* — cf. L. II. de fin. c. 14. G.

Δικαιότεροι] In cod. Aug. Schol. interl. est: ἀντὶ τοῦ μετριώτεροι. G.

Ἢ κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν δύναμιν γένωνται] Bauerus Coniunctivum haud satis aptum h. l. habet; scribendum putat fuisse ἐγενόμεθα, ita vt ad Athen. referatur. Debebat, vel poterat, ob superiora et consequentia, hanc ἕξιν ad Athenienses referre Noster; sed infinita sententia non h. l. videtur inepta. Abresch. in Aust. p. 233. credit: vitandi ergo τὸ ψεκτικὸν haec in tertia persona Athenienses dicere. G.

γ' ἂν ὃν οἰόμεθα, τὰ ἡμέτερα λαβόντας δεῖξαι [x] ἂν μάλιστα, εἴ τι μετριάζομεν· ἡμῖν δὲ καὶ ἐκ τῆ ἐπιεικῆς ἀδοξία [y] τοπλέον ἢ ἔπαινος οὐκ εἰκότως περιέστη.

οζ'. „Καὶ ἐλασσόμενοι γὰρ ἐν ταῖς ξυμβολαίαις πρὸς τὰς ξυμμάχους δίκαις, καὶ παρ' ἡμῖν αὐτοῖς ἐν τοῖς ὁμοίοις νόμοις ποιήσαντες τὰς κρίσεις, φιλοδικεῖν δοκοῦμεν. καὶ ἀδεὶς σκοπεῖ αὐτῶν, [z] τοῖς καὶ ἄλλοθί πῆ [a] ἔχουσιν ἀρχήν, καὶ ἧσσον ἡμῶν πρὸς τὰς ὑπηκόους μετρίοις ὄσι, [b] διότι [c] τᾶτο οὐκ [d] ὀνειδίζεται. [e] βιάζεσθαι γὰρ οἷς ἂν ἐξῇ, δικάζεσθαι οὐδὲν προσδέονται. οἱ δὲ, εἰθισμένοι πρὸς ἡμᾶς ἀπὸ τᾶ ἴσα ὁμιλεῖν, ἤν τι, παρὰ τὸ μὴ εἶσθαι χρῆναι, ἢ γνώμῃ, ἢ δυνάμει τῇ διὰ τὴν ἀρχὴν, καὶ ὁπωσᾶν ἐλασσωθῶσιν, ὰ τᾶ [f] πλείονος μὴ σεριστόμενοι, χάριν ἔχουσιν, ἀλλὰ τᾶ ἐνδεᾶς, χαλεπώτερον φέρουσιν, ἢ εἰ ἀπὸ πρώτης ἀποθεμένοι τὸν νόμον, φανερῶς [h] ἐπλεονεκτοῦμεν. ἐκείνως [i] δὲ οὐδ' ἂν αὐτοὶ ἀντλεγον, ὡς ὁ χρεὼν τὸν ἧσσω τῷ κρατοῦντι ὑποχωρεῖν. [k] ἀδικούμενοί τε, ὡς ἔοικεν, οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον ὀργίζον-

x Ἂν μᾶλλον εἰ μετρ. *Gr.* In Baſ. ed. μετριάζοιεν. y Τὸ πλεῖον *Ar. C.* Mosqu. In Aug. τὸ πλέον. Τὸ πλέον *Caſſ. Gr.* Paullo poſt cod. Baſ. φιλονεικεῖν. z Τοῖς δὲ ἄλλοθί πῃ *Marg.* a Ἀρχὴν ἔχουσι *Reg.* Τὴν ἀρχὴν ἔχουσι *Caſſ.* In Aug. ἀρχὴν ἔχουσι man. rec. ſup. τήν. b Δι' ὅτι malit *Steph.* c Τᾶτο deeſt *Dan.* d Ὀνειδίζετε *Marg.* e Ante βιάζεσθαι, ſubaudiendum eſſe βιάζονται γὰρ exiſtimat *Stephanus.* f Πλέονος *Reg. Caſſ.* Aug. g Ἀπὸ τῆς πρώτης *Ar.* Ἀπὸ πρώτοις *Ald. Flor. Baſ.* In Aug. εἰ a man. rec. inſertum. h Πλεονεκτέμεν *Caſſ.* recentior manus addiderat in fronte ε. In Aug. πλεονεκτέμεν. i Δ' οὐδ' ἂν *Caſſ. Gr.* Aug. k Ἀδικούμενοί τε εἰ ἄνθρωποι, ὡς ἔοικε μᾶλλον *Marg.* Particulam οἱ non agnoſcunt *Ar. C.* nec *Dan.*

[Βιαιότερον) Steph. malit: βιαιότερον ἡμῶν ἄρξαντας.] G.

[Ταπεινοῖ ἐσμεν) Suid. μετριάζειν exponit ταπεινοφρονεῖν.] G.

Τοπλέον] Πλεόνων p. 45. 5. WASS. Sed ibi alii quoque πλείονι. Τοπλέον, vel τὸ πλέον, obuium eſt in *Thucydide.* DUCK.

Ἐν ταῖς ξυμβολαίαις δίκαις] *Sigonius* l. 3. de Rep. Athen. ait συμβόλαια pacta fuiſſe, tum inter priuatos de ratione pecuniarum, tum inter ciuitates de dando et accipiendo iure inter priuatos. HVDS. Συμβόλαια in vniuerſum ſunt *pacta, conuenta, contractus*, et συμβόλαιος δίκη *controuerſia, iudicium de pacto et contractu.* vid. *Bud.* Comm. L. Gr. et *Salmaſ.* de Modo Vſurar. p. 425. Τὸ φιλόδικον Athenienſium multis locis perſtringit *Ariſtophanes*, praeſertim in Veſpis. De eo hic etiam monet *Schol.*, apud quem paullo ante ad verba καὶ παρ' ἡμῖν *Reg.* et *Caſſ.* pro φιλονικεῖν rectius, vt puto, habent φιλοδικεῖν. DUCK.

In cauſſis, controuerſiis, cum ſociis, ad pactorum et contractuum aequitatem ſpectantibus, etſi deteriori fuimus conditione — Nos dicimus: ob wir gleich zu kurz gekommen ſind — GOTTL.

[φιλοδικεῖν) Ita correximus pro φιλονικεῖν, praeeuntibus codd. Reg. Caſſ. Roſtg. et Aug.] G.

[Ὁμοίοις νόμοις) Abſurde dicta haec ſunt; locus itaque corrigendus Duckero videtur: τῷ τε ξένῳ καὶ τῷ πολίτῃ. Forte aliquid excidit quod Abreſch. in Diluc. p. 79. ſupplet: ὁμοίοις νόμοις λέγει, ἀντὶ τᾶ τοῖς ἴσοις πρός τε τὸν ξένον — vel λέγει τοῖς ἴσοις πρός τε — aut τοῖς ἴσοις πρὸς τὸν ξένον τε καὶ — Sed debebat Scholiaſtes potius ξυμμάχους dicere, de quibus eſt ſermo. G.

[Ἐκωμῳδοῦντο) v. c. Ariſtoph. in Ἱππ. v. 1314.

— κρὴ —
Τὰ δικαστήρια συγκλείειν, οἷς ἡ πόλις ἥδε γέγηθε.

vbi Schol. ὅτι φιλόδικοι ἦσαν Ἀθηναῖοι. cf. Acharn. v. 375. Οὐδὲν βλέπουσιν ἄλλο, πλὴν ψήφῳ δακεῖν. Vbi Schol. οἷον καταδικάζειν. Πανταχᾶ ὡς φιλοδίκους, καὶ πρὸς τὸ καταδικάζειν ἑτοίμους τοὺς Ἀθηναίους κωμῳδεῖ.] G.

Καὶ οὐδεὶς σκοπεῖ —] Ordo eſt: διότι τ. οὐκ ὀν. καὶ τοῖς ἄλλοθί πῃ ἔχ. ἀ., καὶ ἧσσον — μετρίως ὄσι. Sequi nunc debet fere, quod reticuit Noſter: καὶ οὐδὲν ἀπεικὸς· βιάζονται γάρ. βιάζεσθαι δὲ — Sic Abreſch. ſupplet ſententiam, in Diluc. p. 78. Vidit iam pulchre lacunam Stephanus ad h. l. „*atque iſta huius rei* (cur nemo hanc dominationem erga ſubiectos tyrannis exprobret) *cauſſa eſt, quod vim faciunt* — Τὸ γὰρ poſt βιάζεσθαι demonſtrat, reticuiſſe Noſtrum aliquid, quod γὰρ immutat Abreſchius, eique ob nexum ſubſtituit δέ. G.

Τοῖς καὶ] Si τοῖσδε legas, quod erit pro τούτοις, neceſſe erit hoc tanquam δεικτικῶς poni: quum tamen dicere non poſſimus, certos quosdam ab illo δείκνυσθαι: ideoque alteri lectioni acquieſcendum eſt. Sed in vtraque animaduertendum eſt, datiuos ad verbum ὀνειδίζεται tendere: non ſecus, quam ſi ſcriptum foret, καὶ οὐδεὶς σκοπεῖ αὐτῶν διότι τᾶτο οὐκ ὀνειδίζεται τοῖς καὶ ἄλλοθί πῃ ἔχουσιν ἀρχ. etc. STEPH.

Τοῖς καὶ ἄλλοθί πῃ ἔχουσιν] Schol. ſupplet παρὰ, quod Duckerus in notis ad Schol. p. 610. reprehendit. Sed Abreſchius bene defendit Scholiaſten, non agi h. l. de ſubiectis aliorum imperio, ſed in vniuerſum de omnibus, qui quamuis Athenienſibus non pareant, tamen illorum imperium vituperent, non item aliorum, qui minus modeſte erga ſubditos ſe gerant. G.

[Πέρσαις, Σκύθαις) Ita correxi ex Aug. pro Πέρσῃς, Σκύθῃς, quod, vt contextus docet, quem illuſtrat Schol., non poteſt locum habere. Steph. iam monuit vitium, qui malebat: Πέρσῃ, Σκύθῃ.] G.

[Αντὶ τᾶ —) Male, vt ſupra ἐλάχιστον exponebat pro οὐδὲ ἐλάχιστον.] G.

Διότι] Rectius fortaſſe δι', ὅ, τι ſcriberetur, ne διότι pro ὅτι poſitum videatur, tanquam dictum ſit διότι τοῦτο οὐκ ὀνειδίζεται, pro τοῦτο οὐκ ὀνειδίζεσθαι. Potius enim intelligit, διά τινα αἰτίαν τοῦτο οὐκ ὀνειδίζεται. Fateor tamen, me in iis, quas e regione interpretationis *Vallae* adſcripſi, emendationibus illud διότι non hoc, ſed illo modo expoſuiſſe. Ita enim ibi: *Nemoque eorum conſiderat, iſtud crimen non obiectari iis, qui vsquam alibi imperium habent, etiamſi alioqui minus in ſubd.* At vero, ſi δι', ὅ, τι ſcribamus, aut certe διότι retinentes, eo, quo dixi, modo exponamus, ita interpretandus erit hic locus: *Nemoque eorum conſiderat, quamobrem iſtud non obiectetur iis, qui vsque* etc. Verum et aliud hic animadvertendum eſt, ante verba haec βιάζεσθαι γὰρ εἷς ἂν ἐξῇ, ſubaudiendum nobis eſſe βιάζονται γάρ. vt totius loci haec ſententia ſit: *Nemoque eorum conſiderat, cur iſtud non obiect.* etc. *atque iſtam huius rei cauſam eſſe, quod illi vim faciant. At illi, quibus eſt vim faciendi poteſtas, iudiciis nihil inſuper opus habent.* Caeterum de διότι ſignificante *cur*, ſiue, *quamobrem*, (niſi potius ſcribendum eſt δι' ὅ, τι) dictum a me fuit pag. 14. STEPH.

noſtro imperio pot[illegible], manifeſtiſſime (vt arbitramur) declararent, quam modeſte nos *in eo* geramus. Quamquam ex hac noſtra modeſtia plus vituperationis, quam laudis, immerito reportamus.

77. „Quamuis enim in iudiciis de contractu, cum ſociis diſceptantes, de iure noſtro decedamus, quamuis etiam iisdem iudiciis, iisdemque legibus, quibus et nos ipſi apud nos vtimur, *parique conditione cum illis* diſceptemus, *tamen* litigioſi eſſe videmur: et eorum nemo conſiderat, cur hoc ipſum crimen cum exprobratione non obiiciatur iis etiam, qui vsquam alibi imperium habent, et qui in ſubditos minus modeſte ſe gerunt, quam nos. Illis enim, qui rei per vim gerendae poteſtatem habent, nullis iudiciis eſt opus. At illi *noſtri ſocii*, aſſueti iam aequo iure nobiſcum diſceptare, ſi quid illis vel noſtro iudicio, vel propter imperii potentiam, vel etiam quomodocumque fuerit detractum, quod ipſi ſibi non detrahendum putarint, non habent gratiam de pluribus non ereptis; ſed modicum illud, quod detractum eſt, grauius ferunt, quam ſi ſtatim ab initio, depoſito iuris inſtituto, aperte vim feciſſemus. Illo enim modo ne ipſi quidem contra nos dicere potuiſſent, non oportere inferiorem ſuperiori cedere. Homines enim, (vt eſt veriſimile) quum iniuria afficiuntur, magis indignantur, quam quum vim patiuntur. Nam quod ab eo proficiſcitur, qui eſt pari conditione, id propter pluris habendi cupiditatem

αἰνίττεται. Ἡμέτερα] ἡμέτερα φησὶ τὴν ἀρχήν. Δείξει ἂν μᾶλλον] δηλονότι βιαιότερον ἄρξαντας. Μετριάζομεν] ταπεινοί ἐσμεν. Καὶ ἐκ τῶ ἐπιεικὲς] ἐκ τῆς μετριότητος. Καὶ ἐλασσούμενοι γὰρ] ἀδικούμενοι. ζημιούμενοι ἐν ταῖς συναλλαγματικαῖς χρείαις, καθὸ ἐξ ἰσοτιμίας δικαζόμεθα πρὸς αὐτὲς, καίτοι δυνάμενοι ὡς ἄρχοντες ἔχειν τὸ πλέον. Καὶ παρ' ἡμῖν αὐτοῖς] τὸ ἐξῆς, καὶ ἐν τοῖς παρ' ἡμῖν ὁμοίοις νόμοις ποιήσαντες τὰς κρίσεις, φιλοδικεῖν δοκοῦμεν. Ἐν τοῖς ὁμοίοις νόμοις] ὁμοίοις νόμοις λέγει τόν τε ξένον καὶ τὸν πολίτην. ἴσος γὰρ ἀμφοτέροις παρ' ἡμῖν ὁ νόμος. Φιλοδικεῖν] ἐκωμῳδοῦντο γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι ὡς φιλόδικοι. Ἄλλοθί πω ἔχουσιν ἀρχὴν] οἷον, Πέρσαις, Σκύθαις. Καὶ ἥσσον ἡμῶν] ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ἥσσον. Οὐκ ἐνειδίζεται] προφέρεται. ἐκ ἐνειδίζεται τὸ βίαιον τῆς ἀρχῆς παρ' ἄλλοις, ἀλλὰ μόνοις παρ' ἡμῖν. Δικάζεσθαι] ἀντὶ τοῦ δίκαια πράττειν πρὸς τὲς ὑπηκόους. Εἰθισμένοι πρὸς ἡμᾶς — ὁμιλεῖν] διὰ τάυτων ἔδειξε τὸ σπάνιον τῆς ἀδικίας. ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος. ἐάν τι τοιοῦτο πάθωσι παρ' ἡμῶν παρ' ὃ νομίζουσιν αὐτὲς μὴ δίκαιον εἶναι, ἀγανακτεῦσιν. ἐκ εἶπε δὲ τὸ δίκαιον, ἀλλὰ τὸ παρ' ὃ ἐκεῖνοι νομίζουσι μὴ δίκαιον. Ἤν τι παρὰ τὸ μὴ] ἐάν τι παρὰ τὴν ἑαυτῶν δόξαν διὰ τὴν ὑπάρχουσαν ἡμῖν ἀρχὴν, ἢ λόγω, ἢ ἔργω νομίσωσιν ἐλαττωθῆναι. Ἀλλὰ τοῦ ἐνδεοῦς] λείπει ἡ ὑπέρ· ἵν' ᾖ, ὑπὲρ τοῦ ἐνδεοῦς. Ἢ εἰ ἀπὸ πρώτης] τὸ ἢ, ἀντὶ τῦ ὡς. Ὅμηρος· ἢ θέμις ἀνθρώποις πέλει. Ἐπλεονεκτῦμεν] κατὰ τὸν τῆς ἀρχῆς νόμον. Ἐκείνως δ' ἂν] ὁ δὲ ἀντὶ τῦ γάρ. Ἀδικούμενοι δὲ — μᾶλλον ὀργίζονται] διὰ τῦτο, φησὶν, ὀργίζονται

[Προφέρεται) Abeſt h. v. in Aug. i. e. *exprobratur*, quae vis eſt apud Hom. Il. γ 64. Suid. προφέρε, ἀνείδιζε, hoc loco Hom. laudato. Vnde προφορὰ apud Polyb. (VIII, 27. f.) exprobratio.] GOTTL.

[Εἰθισμένοι) Addidi reliqua verba Thuc., ad quae pertinet Schol., non ſolum ad εἰθισμένοι, vt bene monet Steph.] G.

[Αὐτοῖ) Sic correxi ex Aug. pro αὐτὸ, docent quoque ſequentia.] G.

[Μὴ δίκαιον) Abundat τὸ μὴ, et abeſt in Caſſ. Roſtg., in Aug. videtur eraſum eſſe. Sed attice πρέλκει.] G.

[Οὐκ εἶπε — ἀλλὰ τὸ παρ' ὃ —) Haec quidem non ſunt verba Thucyd., ſed interpretatio eorum: παρὰ τὸ μὴ οἴεσθαι χρῆναι.] G.

Παρὰ τὸ μὴ οἴεσθαι χρῆναι) i. e. παρ' ἐκεῖνο, ὃ μὴ οἴονται χρῆναι — Durior vſus eſt infinitiuorum, quos Noſter amat. Abreſch. in auct. p. 234. ſupplet poſt μὴ χρῆναι, n. ἐλασσοῦσθαι. Mox: ὃ χάριν ἔχουσιν ſc. ἡμῖν, μὴ περισκόμενοι (idem foret, ſi legeretur περίσκεσθαι) χαλεπώτερον (τῦτο) φέρουσιν, ἢ εἰ ἀπὸ πρώτης (ἀρχῆς). G.

[Ἢ λόγω —) Schol. deeſt in Aug. et pro illo legitur: γνώμῃ — ἢ λόγω ἢ ἔργω. Ita vt ſit δύναμις idem ac ἔργον, quam interpretationem Steph. vitūperat.] G.

Ἀλλὰ τῶ ἐνδεοῦς] Sc. περισκόμενοι. Τὸ ἐνδεὲς eſt, τὸ ἔλασσον, εὐτελὲς, vt oppoſitio docet. Τὸ πλεῖον ſign. commoda, ergo τὸ ἐνδεὲς minora, non eadem commoda. Senſus igitur eſt: *non gratiam habent, quod iis pleraque commoda concedimus, nec eos omnibus priuamus; magis multo indignantur, quod non aequis partibus ſiue aequo iure nobiſcum vtantur.* Reiskius in anim. ad h. l. p. 13. ſubaudit quoque περισκόμενοι, hoc ſenſu: *„parte illa iuris priuati, quam deſiderant, vt vi ſibi ereptam.* Bauerus ſupplet: πέρι, ἕνεκα. Facilius eſt, ſuperius verbum repeti. Abreſch. ad h. l. p. 79. improbat Scholiaſten, qui ὑπὲρ ſupplet. G.

[Ὅμηρος) Haec verba ex Aug. inſerui; locus exſtat: Il. I. 134. Sed ibi in vulgatis editionibus eſt: ἦ θέμις — Ceterum hoc Scholion reſcit Steph., quod non legitur in Caſſ., nec immerito. Propter comparatiuum praecedentem, particulae propria vis retinenda eſt.] G.

[Κατὰ τὸν νόμον) *vt facere ſolent, qui imperio praeſunt.* Ita non eſt opus caput Scholio praefigi φανερῶς, vt vult Stephanus. vid. Abreſch. Dil. p. 79.] G.

Ἐκείνως δὲ] Scholiaſtes exponit τὸ δὲ, per γὰρ, cumque ſequitur Stephanus. Sed proprie praecedere debebat: νῦν μὲν εἰθισμένοι, pro quo eſt: οἱ δὲ εἰθισμένοι — Si hoc animo teneamus; ſequi nunc poteſt: ἐκείνως δὲ — v. Abreſch. Dil. p. 79. nos fere: *in jenem Falle aber* — G.

[Ἐκείνως) Scholiaſtae non adſentitur Abreſch. in Dil. p. 79. etſi primo intuitu Scholiaſtae ratio probanda videtur. I v. not.] G.

[Ἀδικούμενοι δὲ —) Praeeunte cod. Aug. caput Schol. ſuppleui. Antea verba modo praefixa erant: μᾶλλον ὀργίζονται.] GOTTL.

[Ἴσως ἡμῖν) Correxi ita cum Steph. pro ἡμῶν.] G.

ται, ἢ βιαζόμενοι. τὸ μὲν γὰρ ἀπὸ τῆ ἴσῃ, δοκεῖ [l] πλεονεκτεῖσθαι· τὸ δ' ἀπὸ τῆ κρείττονος, καταναγκάζεσθαι. [m] ὑπὸ γῶν τῆ Μήδῳ δεινότερα τούτων πάσχοντες ἠνείχοντο· ἡ δὲ ἡμετέρα ἀρχὴ, χαλεπὴ [n] δοκεῖ εἶναι. εἰκότως· τὸ παρὸν γὰρ ἀεὶ βαρὺ τοῖς ὑπηκόοις. ὑμεῖς γ' ἂν ἴσως εἰ καθελόντες ἡμᾶς [o] ἄρξαιτε, τάχα ἂν τὴν εὔνοιαν, ἣν διὰ τὸ ἡμέτερον δέος εἰλήφατε, [p] μεταβάλοιτε· εἴπερ οἷα καὶ τότε πρὸς τὸν Μῆδον δι' ὀλίγῳ ἡγησάμενοι [q] ἀπεδείξατε, ὅμοια καὶ νῦν γνώσεσθε. ἄμικτα γὰρ τά τε καθ' ὑμᾶς αὐτοὺς νόμιμα τοῖς ἄλλοις ἔχετε, καὶ προσέτι εἷς ἕκαστος [r] ἐξιὼν, ὅτε τούτοις χρῆται, [s] ὅθ' οἷς ἡ ἄλλη Ἑλλὰς νομίζει.

οη'. „Βουλεύεσθε ὃν βραδέως, ὡς ὰ περὶ βραχέων. καὶ μὴ ἀλλοτρίαις γνώμαις καὶ ἐγκλήμασι πειθόμενοι, οἰκεῖον [t] πόνον [v] πρόσθησθε. τῆ δὲ πολέμῳ [x] τὸν παράλογον, ὅσος ἐστὶ, πρὶν ἐν αὐτῷ γενέσθαι, [y] προδιάγνωτε. μηκυνόμενος γὰρ φιλεῖ [z] ἐς τύχας τὰ πολλὰ περιίστασθαι. ὧν ἴσον τε ἀπέχομεν, [a] καὶ ὁποτέρως ἔσαι, ἐν ἀδήλῳ κινδυνεύεται. ἰόντες τε οἱ [b] ἄνθρωποι ἐς τὰς πολέμως, τῶν ἔργων πρότερον ἔχονται ἃ χρὴν ὕστερον ὁρᾶν· κακοπαθοῦντες δὲ ἤδη, τῶν λόγων ἅπτονται. ἡμεῖς δὲ ἐν ἀδεσμῷ πω τοιαύτῃ ἁμαρτίᾳ ὄντες, ἀτ' αὐτοὶ, ὅθ' [c] ὑμᾶς ὁρῶντες, λέγομεν ὑμῖν, ἕως ἔτι αὐθαίρετος ἀμφοτέροις ἡ εὐβουλία, σπονδὰς μὴ λύειν, μηδὲ παραβαίνειν τὰς ὅρκως, τὰ δὲ διάφορα δίκῃ λύεσθαι κατὰ [d] τὴν ξυνθήκην. [e] ἢ θεὰς τὰς ὁρκίως μάρτυρας ποιέμενοι, πειρασόμεθα ἀμύνεσθαι πολέμῳ ἄρχοντας ταύτῃ ᾗ ἂν [f] ὑφηγῆσθε.

l Πλεονεκτῆσθαι *Gr.* *m* Ὑπὸ γῶν τῆ Μήδῳ δεινότερα τούτων πάσχοντες ἠνείχοντο desunt *Dan.* adscripta manu recensissima. *n* Εἶναι δοκεῖ *Reg.* *o* Ἄρξετε *Ar. C. Cl. Dan. Gr.* Mosqu. *p* Μεταβάλητε *C. Gr. Dan.* *q* Ἀπεδείξατε *Cl. Reg.* *r* Ἐξιὼν *Reg.* et a recenti manu ἐξιὸν. *s* Οὗτε οἷς *Gr.* *t* Τὸν πόνον *Dan.* Mosqu. *v* Πρόσθησθε legisse videtur *Valla.* Προσθῆσθαι *Gr.* In *Gr.* est προσθησθε sine accentu. *x* Τὸ παράλογον, ὅσον *Stobaeus.* *y* Προγνῶτε *Ar. C. Dan.* Mosqu. *z* Ἐς τύχας φιλεῖ *Caſſ.* Aug. *a* Ὁποτέρων *Reg.* *b* Ἄνθρωποι τοῖς πολμοις *Ar.* *c* Ὑμεῖς *Gr.* *d* Τὴν deest *Ar. C.* Mosqu. *e* Εἰ δὲ μὴ θεὰς *Marg. Cl.*, sed forsan adscriptum erat ad voculae ἢ explicationem. *Steph.* Εἰ δὲ μὴ θεὰς *Reg. Caſſ.* Aug. et ex emendat. *Gr.*, in quo a prima manu fuerat ἢ. *Idem* non habebat ἀμύνεσθαι. Sed deinde adscriptum erat ἀμύνασθαι, vt in Basil. cod. *f* Ὑφηγῆσθε Mosqu. In Flor. ed. προηγεῖσθε.

Τὸ ἀπὸ τῆ ἴσῃ] Sc. γεγονὸς, δοκεῖ (αὐτοῖς) πλεονέκτημα — (sic capiendi sunt infinitiui) Sensus est: *Etenim si iniuria iis infertur, ab iis, quibuscum eadem iuris aequabilitate fruuntur, credunt, se laedi citra ius a talibus, qui debeant nihil plane sibi arrogare: sin a potentioribus tale quid sibi accidit; putant hanc vim, a necessitate sibi impositam, sustinendam, tolerandam esse, cui propulsandae sint impares.* GOTTL.

Ὑπὸ γῶν — ὑπηκόοις] *Stobaeus* p. 244. vbi ἀεὶ, non αἰεὶ, quomodo et *Mss.* WASS.

[Ἡ δὲ ἡμετέρα) Hoc Scholion inserui ex Aug. In hoc cod. deest Schol. ad Ἐπλεονεκτῆμεν.] G.

[Προσμαντεύεται) Respicit Schol. ad euersionem murorum, a Lysandro factam. v. Xenoph. H. G. L. II. p. 68.] G.

Τάχα ἄν] i. e. ταχέως, non *fortasse*, vt vulgatus int. vertit. v. Abresch. Dil. p. 80. G.

Ἄμικτα γὰρ τά τε etc.] Sc. *vestra enim iura cum aliis non communicatis.* Tanti ciuitatis ius Spartanis fuit, vt id ipsum nemini communicarint, nisi extrema vrgente necessitate. Vide *Meursii* Miscell. Lacon. l. 4. c. 10. p. 288. HVDS.

Ἐξιὼν] Sc. ἐς πόλεμον. Ἐξιέναι et ἔξοδος, n. ἐς μάχην, verba propria de hac re. v. Valken. ad Eur. Phoen. v. 766. Abresch. Auct. p. 234. Mox: ὅτε τούτοις χρῆται, sc. νομίμοις. Laconicae iuuentuti maior erat licentia belli quam pacis tempore. Abresch. citat Crag. de Rep. Lac. L. III, T. XII. Inst. 6. G.

Νομίζει] Sc. χρῆσθαι. L. II. 38. ἀγῶσι — καὶ θυσίαις νομίζοντες. vbi v. not. Argumentatur autem sic: Quisque Lacedaemone in alias vrbes profectus, nec suis, nec Graecis legibus vitam accommodat: quid facturi sint Lacedaemonii, si principatum nacti fuerint? Ceterum videtur Thucydides hic innuere Pausaniam. Scholiastes Augustanus ad marginem adscripsit: τὸν Παυσανίαν αἰνίττεται. G.

Οἷς ἡ ἄλλη Ἑλλ. νομίζει] i. e. ἃ νομίζει. Datiuus enim, more Graeco, datus est verbo χρῆται, quod praecederet. BAVER.

Βουλεύεσθε — μὴ πρόσθησθε — προδιάγνωτε δὲ] Haec Syntaxis ex linguae indole et exemplis repetenda est. Plat. Ion. εἰπὲ καὶ μὴ ἀποκρύψῃ. v. Thom. M. in μὴ (p. 611.) in primis Abresch. Auct. 235. et quos laudat. G.

[Βουλεύεσθε) Hoc Scholion addidi e cod. Bas. In Aug. ἐπίλογοι.] G.

Τῆ πολέμῳ — περιίστασθαι] *Stobaeus* p. 352. vbi et τὸ παράλογον, ὅσον. sed non ita Attici. v. *Th. Magistrum.* Τὸν παράλογον habet *Schol.* et *Nostes* alibi, notantibus *Gramm. vett. Philo, Plutarch. D. Hal. Ioseph.* vtraque forma. παράλογος πολὺς *Pollux* II, 119. *Diodor.* et *Ios.* τὰ παράλογα. Προδιάγνωτε recte seruat *Stobaeus.* WASS. Etiam *Suidas* et ex eo *Schol.* Luciani ad Abdicat. ex h. l. adferunt τῆ πολέμῳ τὸν παράλογον· quod ita dictum est, vt supr. Cap. 5. τὸν πλείονα τῆ βίᾳ. *H. Steph.* in Append. Thes. p. 157. scribit, *Th. Magistrum* potius debuisse dicere, ὁ παράλογος esse Thucydideum, quam Atticum: quia *Pollux* hunc vsum non alii tribuat, quam *Thucydidi*; quod minime facturus fuisse videatur, si ceteris Atticis cum *Thucydide* communis fuisset. Mihi non adcurate ratiocinari videtur *Stephanus.* Nam ex eo, quod *Pollux Thucydidi* hunc vsum tribuit, non magis conici potest, eum solum sic loquutum, quam *Aristophani, Platoni, Menandro,* et multis aliis propria fuisse omnia vocabula et loquendi genera, quibus eos vsos fuisse saepe dicit *Pollux.* DVCK.

Πολέμῳ τὸν παράλογον] Stob. τὸ παράλογον, citra rationem Thucydidis, qui ob v. πόλεμος masculino vtitur, vt iam monuimus. G.

Μηκυνόμενος γὰρ φιλεῖ — περιίστασθαι] *Quod bellum enim tra-*

contra iuris aequabilitatem fieri videtur. Quod vero fit a potentiore, hoc ab ineuitabili neceſſitate proficiſci *videtur*. Idcirco etiam *noſtri ſocii*, quamuis *iniurias* his grauiores a Medo paterentur, *tamen* tolerabant. At noſtrum imperium durum eſſe videtur, nec immerito: nam praeſens rerum ſtatus ſubditis eſt ſemper grauis. Sed vos, ſi euerſo dominatu noſtro dominaremini, fortaſſe beneuolentiam, quam propter noſtri metum ſuſcepiſtis, mutaretis; ſi modo nunc quoque talia facinora vobis facienda cenſeretis, qualia vel tunc exiguo illo tempore edidiſtis: quo, in bello contra Medum gerendo, praefuiſtis. Veſtra enim inſtituta cum nullis aliis communia habetis: propterea quum vnus quisque *de vobis* peregre proficiſcitur: neque his *veſtris inſtitutis* vtitur, neque illis, quibus reliqua Graecia ſolet vti.

78. „Quare maturius conſultetis, vtpote de rebus non paruis: neque conſiliis et criminationibus alienis inducti, laborem proprium praeter ſuperiores *vobis nunc* imponatis. Incertos autem belli euentus, eorumque magnitudinem, antequam in ipſo verſemini, animo praecipite. Bellum enim, quod producitur, plerumque calamitoſos exitus habere ſolet. A quibus *vtrique* et pariter abſumus, et vtro modo res ſit ceſſura, incerta alea tentatur. Et homines *plerique*, quum ad bellum proficiſcuntur, res prius aggrediuntur, quas poſtea gerere oportebat. Quum autem malis iam premuntur, conſultationibus vtuntur. Cum igitur neque nos ipſi adhuc in vlla huiusmodi culpa ſimus, neque vos *in ea* eſſe videamus, vos monemus, dum integrum eſt, vtrisque recte conſultare, ne foedera frangatis, neue iusiurandum violetis: ſed controuerſias iudicio dirimatis ex foederis pacto. Alioqui Deos foederum, ac iurisiurandi praeſides conteſtati, vos, ſi bello nos laceſſatis, propulſare conabimur, ea *via*, qua praeiueritis.

οἱ σύμμαχοι, ὅτι ἀδικεῖσθαι νομίζουσι, καὶ οὐχὶ βιάζεσθαι. ἴσως γὰρ ἡμῖν αὐτοὺς ἐξ ἀρχῆς εἴχομεν. Ἡ δὲ ὑμετέρα ἀρχὴ] ἀρχὴ τῶν Ἀθηναίων ἡ φιλάνθρωπος. Τὸ παρὸν] τὸ ἐνεστηκὸς, τὸ ἄρχον. Εἰ καθελόντες] προμαντεύεται. καθεῖλον γὰρ αὐτῶν τὰ τείχη οἱ Λακεδαιμόνιοι. Εἴπερ οἷα] τὸ ἑξῆς, εἴπερ ὅμοια γνώσεσθε οἷα καὶ ἐπὶ τῷ Μήδῳ. Καθ' ὑμᾶς αὐτοὺς νόμιμα] ὠδενὶ γὰρ ξένῳ μετεδίδοσαν τῶν παρ' αὐτοῖς νομίμων οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἀλλὰ καὶ ἐξενηλάτων. Εἷς ἕκασος ἐξιὼν] εἰς ἀρχὴν δηλονότι. Τέτοις χρῆται] τοῖς παρ' ὑμῖν. Βουλεύεσθε] ἐντεῦθεν οἱ ἐπίλογοι. Καὶ μὴ ἀλλοτρίαις,] ταῖς τῶν Κορινθίων. Προσθήσθε] ἀνάθησθε, ἑαυτοῖς δηλονότι. Παράλογον]· ἀπροσδόκητον. ἀρσενικῶς τὸν παράλογον. Ἐς τύχας τὰ πολλὰ] εἰς ἀδηλότητα. Ὅμηρος, —νίκη δ' ἐπικρεμάσθη ἄνδρας. Περιίσασθαι] περιτρέπεσθαι. Ἀπέχομεν] ἑκατέροις γὰρ τὸ μέλλον ἀόρατον, καὶ ἄφανές. Καὶ ὁποτέρως ἔχει] ἄδηλόν ἐστιν ὁποῖον μέρος κινδυνεύσει. Κινδυνεύεται] μετὰ κινδύνων πράττεται. Ὄντες τε οἱ ἄνθρωποι] οἱ ἀπροβούλευτοι καὶ ἀνόητοι. Τῶν ἔργων] πρὸ τῶν βουλευμάτων δηλονότι. Ἃ χρὴν ὕστερον] ἃ ἔργα δηλονότι. Ἁμαρτίᾳ] τῇ προλεχθείσῃ ἀβουλίᾳ τῇ πολέμῳ. Αὐθαίρετος] αὐτεξούσιος. Καλὰ τὴν ξυνθήκην] καλὰ τὰς ὁμολογίας τὰς ἐν ταῖς σπονδαῖς. Θεὺς τοὺς ὅρκους] οὓς ἐν ταῖς σπονδαῖς ὠμόσαμεν. Τφηγῆσθε] ὁδηγῆτε ὑμεῖς. Ἐς τὰς Ἀθηναίας] κατὰ τῶν Ἀθηναίων. Ἐβουλεύοντο κατὰ σφᾶς αὐτοὺς] ἔθος γὰρ

hitur, plerumque ſolet conuerti in fortunae caſus incertos ſ. aduerſos. GOTTL.

[Εἰς ἀδηλότητα) Parum probat Stephanus hanc expoſitionem τῆς τύχης, et verti mauult: *infortunia*.] G.

[Ὅμηρος) Iliad. ζ. v. 339. In Aug. deſunt Scholia, ad Εἷς ἕκασος ἐξιὼν et ad Περιίσασθαι.] G.

[Ὁποῖον) Steph. coniicit ὁπότερον.] G.

Ὄντες — ἐς τὰς πολέμοις) V. L. τοῖς πολέμοις Thucydidi conuenientior eſſe videtur, vt vulgata explicationem difficilioris redoleat. Sic Herod. VII. c. 160. ἀνείδεα κατιόντα ἀνθρώπω — i. e. εἰς ἄνθρωπον, vt explicat ſcite Valken. ad l. c. ſimulque h. l. Thucydidei mentione facta, praefert V. L. vulgatae. G.

Nullo modo probari poteſt altera lectio, τοῖς πολέμοις. Quis enim ita loquitur, ἰέναι πόλεμῳ. Aliud ſit, ſi praepoſitio accedat, quae caſum aliquem regat. BAVER.

[Οἱ ἀπροβούλευτοι καὶ ἀνόητοι) Steph. nimis argute τὸ ἀνόητοι, priori minus accommodatum, reprehendit. Mox Schol. ad verba Ἁμαρτίᾳ et Αὐθαίρετος· it. ad Ἐς τὰς Ἀθηναίας· Ἐπὶ τὸ αὐτὸ αἱ γνῶμαι ἔφερον et Καὶ πολεμητέα deſunt in Aug.] G.

Τῶν ἔργων] Vide nos ad *Salluſtium* in oratione Marii. WASS.

[Πρὸ τῶν βουλευμάτων) Stephanus argutatur et hic verboſe in re plana. Scholiaſtes ſupplet, quae lectori ſponte in mentem veniunt. Homines vulgo, πρὸ τῶν βουλευμάτων, l. πρότερον τ. β. ἔχονται τῶν ἔργων, ἃ χ. ὑ. ὀ.] G.

Τῶν λόγων] Intelligi velim, περὶ τῶν ξυμβατηρίων λόγων. STEPH.

Ἐν ὀδεμιᾷ] Alius ita loquutus eſſet, ἐν ὀδεμιᾷ πω τοιαύτῃ ἁμαρτίᾳ ὄντε αὐτοὶ ὄντες, ἤδ' ὑμᾶς ὄντας ὁρῶντες. IDEM.

Ἡ θεὸς] Fortaſſe aliquis εἰ δὲ μὴ margini adſcripſerat ad voculae ἡ expoſitionem. IDEM. Lib. V. cap. 36. ἢ τότε ποιεῖν αὐτὸς — *Plato* Phaedro, πᾶσα ψυχὴ φύσει θεᾶται τὰ ὄντα, Ἢ alioqui οὐκ ἂν ἦλθεν εἰς τόδε τὸ ζῷον. *Demoſth. Lyſias*, alii. Sed cap. ſeq. ἦν δὲ μὴ ἐπακούσωσι. WASS.

[Οὓς ἐν ταῖς) Caſſ. et Roſtg. μάρτυρας, ἓς ἐν ταῖς.] G.

Ταύτῃ] Sc. ὁδῷ — *hac ratione, via* — Mox ὑφηγεῖσθε idem eſt ac προηγεῖσθε. In Compoſitis ἡ ὑπὸ ſubinde eſt πρὸ. Sic

οθ'. ε Τοιαῦτα μὲν οἱ Λθηναῖοι εἶπον. ἐπειδὴ δὲ τῶν h ξυμμάχων ἦκουσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι τὰ ἐγκλήματα τὰ ἐς τὰς Αθηναίους, καὶ τῶν Αθηναίων ἃ ἐλεξαν, μεταξησάμενοι πάντας, ἐβουλεύοντο καθ' σφᾶς αὐτὰς, περὶ τῶν παρόντων. καὶ τῶν μὲν i πλεόνων ἐπὶ τὸ αὐτὸ αἱ γνῶμαι ἔφερον, ἀδικεῖν τε τὰς Αθηναίους ἤδη, καὶ πολεμητέα εἶναι ἐν τάχει. παρελθὼν δὲ k Αρχίδαμος ὁ βασιλεὺς αὐτῶν, ἀνὴρ καὶ ξυνετὸς δοκῶν εἶναι καὶ σώφρων, ἔλεξε τοιάδε.

π'. „ΚΑΙ αὐτὸς πολλῶν ἤδη πολέμων ἔμπειρός εἰμι, ὦ Λακεδαιμόνιοι, καὶ ὑμῶν τὰς ἐν τῇ αὐτῇ ἡλικίᾳ l ὁρῶ· ὥστε μήτε ἀπειρίᾳ ἐπιθυμῆσαί τινα τὰ ἔργα (ὅπερ m ἂν n οἱ πολλοὶ πάθοιεν) μήτε ἀγαθὸν καὶ ἀσφαλὲς o νομίσαντα. εὕροιτε δ' ἂν p τὸν πόλεμον τόνδε, περὶ ὃ νῦν βουλεύεσθε, οὐκ ἂν ἐλάχιστον γενόμενον, εἰ σωφρόνως τὰς αὐτὸν ἐκλογίζοιτο. πρὸς μὲν γὰρ q τὰς Πελοποννησίους r καὶ ἀσυγείτονας παρόμοιος ἡμῶν ἡ ἀλκὴ, καὶ διὰ ταχέων οἷόν τε ἐφ' ἕκαστα ἐλθεῖν· πρὸς s δὲ ἄνδρας, οἳ γῆν τε ἑκὰς ἔχουσι, καὶ προσέτι θαλάσσης ἐμπειρότατοί εἰσι, καὶ τοῖς ἄλλοις t ἅπασιν ἄριστα ἐξήρτυνται, πλέτω τε ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ, καὶ ναυσὶ, καὶ ἵπποις, καὶ ὅπλοις, καὶ ὄχλῳ, ὅσος οὐκ ἐν ἄλλῳ ἑνί γε u χωρίῳ Ελληνικῷ ἐστιν· ἔτι δὲ καὶ ξυμμάχους x πολλοὺς φόρῳ ὑποτελεῖς ἔχουσι· πῶς χρὴ πρὸς τούτους ῥαδίως πόλεμον ἄρασθαι, καὶ τίνι πιστεύσαντας, ἀπαρασκεύους ἐπειχθῆναι; πότερον ταῖς ναυσὶν; y ἀλλ' ἥσσους

ε Τοιαῦτα δὲ οἱ *Reg. Caſſ.* Aug. b Τῶν τε ξυμμάχων *Cl. Reg. Caſſ.* Aug. i Πλειόνων *Reg. Caſſ.* Aug. Paullo ante in Ald. Flor. Baſ. σφᾶς αὐτές. In Mosqu. deeſt μὲν ante πλεόνων. Deinde Ἐπὶ τοσοῦτο eſt in Vaſcoſ. Ald. Flor. Baſ. k Ὁ Ἀρχίδαμος *Ar. C.* l Ἐν αὐτῇ τῇ Mosqu. *Valla* vertit quaſi haec ſcriptura aut hic ſenſus eſſet, τοιούτους ἑρῶ ὄντε. m Ἂν non agnoſcit *C.* n Οἱ omittit *Gr.* o Νομίσαι cum *Stephano* malit *Ae. Port.* aut certe legendum, μήγε ἀπειρίᾳ — μήτε ἀγαθὸν, μήτε ἀσφαλὲς νομίσαντα. p Τόνδε τὸν πόλεμον *C.* Mosqu. Τόνδε non agnoſcit *Ar.* Τὸν πόλεμον om. *Cl.* Cum *C.* conſentit *Gr.* cum *Ar. Dan.* cum *Cl. Reg.* et *Caſſ.* ſed in vtroque eſt δὴ ἂν, et τὸν πόλεμον inter verſus ſcribitur tamquam ſcholion. In Aug. τόνδε, περὶ· in marg. a manu vet. legitur Schol. τόνδε τὸν πόλεμον. q Τὰς deeſt *Ar. C. Dan.* et *Gr.* ſed in hoc adſcriptum. r Καὶ ἀσυγ. *Gr.* s Δ' ἄνδρας *Gr.* t Ἅπασι *Gr.* Sic mox ναυσὶ, et Cap. 81. v. 5. παισὶ. Cap. 82. p. 150, 9. ἐγκλήμασι. Cap. 90. λίγεσι. In Mosqu. deeſt ἄριστα. u Χρόνῳ *Caſſ.* et in marg. γρ. χωρίῳ, ὃ καὶ κρεῖττον. x Πολλοὺς deeſt *Reg.* y Ἀλλὰ *Gr.* Ἐμὲν non habet *Dan.* alius in marg. adſcripſit.

ὑπολαμβάνειν apud Xenoph. de Ven. c. 3. de canum quodam genere: εἰσὶ δὲ αἱ κύκλοις πολλαῖς χρώμεναι, ὑπολαμβάνουσαι ἐκ τῶ πρόσθεν τὰ ἴχνη — Paullo poſt ὑποθέσει eſt προθέσει. v. Eruditiſſ. Schneid. ad Pſeudodem. de eloc. p. 141. Plura exempla protulit Bud. C. Gr. L. p. 536. GOTTL.

Τφηγῆσθε] Eodem modo dictum, quo ὑποδείξαι, et vero idem plane hic notat: quacunque praeiueritis, initium feceritis, exemplum dederitis, nobis praemonſtraritis, quid et nos facere conueniat: priores feceritis in nos, quod nos vobis reddamus. BAVER.

Τοιαῦτα μὲν] Pro δὲ, quod eſt in *Reg.* et *Caſſ.* fortaſſis ſcribendum eſt δὴ; vt in illo, quod eſt ſupra cap. 43. Τοιαῦτα δὲ καὶ οἱ Κορίνθιοι εἶπον, placebat *Stephano*. Sic cap. 53. Οἱ μὲν δὴ τοιαῦτα εἶπον. Vid. *Var. lect.* p. 49. DUCK.

[Ἔθος γὰρ εἶχον) Hoc Schol. in cod. Aug. refertur ad v. ἐβουλεύοντο κατὰ σφᾶς αὐτές. Quod accuratius. Ideoque praefixi h. v. pro μεταξησάμενοι αὐτούς.] G.

[Παρὰ τὰς) Roſtg. πρὸς τὰς.] G.

[Διώκοντες) Stephanus malit: ἀποδιώκοντες.] G.

Πολεμητέα] Schol. *Ariſtoph.* ad Acharn. 393. πολεμιστέα legiſſe videtur. vtroque noſter modo. Articulum, quem ante Ἀρχίδαμος quidam *Codd.* habent, etiam alibi addit *Thucyd.* WASS. *Demoſthenem* ἐν τῷ περὶ συμμοριῶν eodem artificio vti, in reprimendis Athenienſibus, ad bellum aduerſus Regem Perſarum inflammatis, quo hic Archidamum in Lacedaemoniis, cupiditate bellandi cum Athenienſibus flagrantibus, obſeruat *Dion. Hal.* in Art. Rhetor. p. 46. et 56. DUCK.

Ἀδικεῖν τε τὰς Ἀθηναίους καὶ πολεμητέα εἶναι] Memoriter laudauit h. l. Schol. Ariſtoph. ad Acharn. v. 193, πολεμιστέα τοῖς Ἀθηναίοις εἶναι, vt probaret atticam rationem, eſſe plur. in verbalibus pro ſing. E quo etiam non Thucydidis eſſe proprium ita loqui, vt Schol. ad C. 118. infra innuit, ſed Atticorum. G.

Ἀρχίδαμος] Sc. *Archidamus* II, Leotychidae ſucceſſor, et eius e Zeuxidamo filio nepos, nam Zeuxidamus diem ante patrem obiit. Eius res geſtas, et ſub ipſo concitatum bellum Pelop. (a quo primum eius decennium Ἀρχιδάμιος πόλεμος denominatum, teſte *Harpocr.*) breuiter refert *Pauſan.* Vide *Meurſium* de Regno Laced. c. 17. HUDS.

Ἔλεξε τοιάδε] In vett. editt. a librariis ſcriptum. Δημοσθένης Ἀρχιδάμῳ. In cod. Mosqu. additur: βασιλέας Λακεδαιμονίων πρὸς αὐτές. Artificium dicendi laudat Dionyſ. Art. rhet. p. 294. huius loci memor: Παρὰ τῷ Θουκυδίδῃ Ἀρχίδαμος, ὃν φησιν ὁ Θουκυδίδης συνετὸν εἶναι καὶ σώφρονα — G.

Καὶ αὐτὸς] In Aug. cod. notatur: Δημοσθένης Ἀρχιδάμῳ, ἀποτρέπουσα τοὺς Λακεδαιμονίους πολεμεῖν. G.

Τμῶν τὰς] Bauer. malit τους, pro τινὰς, ſed exempla deſidero, quae hunc caſum quoque ſine accentu pro τινὰς poſitum probent. Τα pro τινὲς eſt c. 106. huius libri. Valla vertit: *et tales eſſe ſcio ex vobis, qui aetatis eiusdem ſunt:* quaſi ſcriptum eſſet: τοιούτους ὁρῶ, ὥστε — Item τῳ pro τινὶ. v. L. II. 43. et Abreſch. G.

[Λείπει τὸ) Haec verba intuli ex codd. Caſſel. et Aug.] G.

Μήτε ἀπειρίᾳ] Videndum, ne vera lectio ſit μήγε. neque enim huic μήτε poteſt ἀνταποδίδοσθαι illud, quod eſt ante ἀγαθόν. Atque vt libere, quod de totius loci ſcriptura ſentio, dicam, vel ita ſcribendum fuiſſe videtur, ὥστε μήγε ἀπειρίᾳ ἐπιθ. τινὰ τοῦ ἔργου (ὅπερ ἂν οἱ π. πάθοιεν) μήτε ἀγαθὸν μήτε ἀσφ. etc. aut certe retinendo quidem καὶ ἀσφαλὲς, ſed non ponendo μήτε ante ἀγαθόν. Cur minime ἐπιθυμήσει aliquis? διὰ τὸ μήτε ἀγαθὸν μήτε ἀσφαλὲς νομίσαι. Quod ſi ἀγαθὸν (particula μήτε illi non praefixa) et καὶ ἀσφαλὲς ſcriberetur,

79. Haec Athenienſes dixerunt. Poſtquam autem Lacedaemonii audierunt ſociorum querelas aduerſus Athenienſes, et quae Athenienſes dixerant, ſummotis omnibus, inter ſeipſos de rebus praeſentibus conſultare coeperunt. Atque maior illorum pars conſentiens eandem tulit ſententiam, Athenienſes iam iniuſte agere, et quamprimum bellum eſſe faciendum. Archidamus vero ipſorum Rex, qui et prudens et modeſtus vir eſſe videbatur, in medium progreſſus, hanc habuit orationem.

80. „IPSE quoque, Lacedaemonii, multorum iam bellorum ſum peritus, et illos de vobis, qui ſunt eadem aetate, qua ego, *pari peritia praeditos eſſe* video; ita vt propter imperitiam nullus *ipſorum* belli cupidus ſit futurus, (quod multis accidit,) neque *id* bonum ac tutum ſit iudicaturus. Hoc autem bellum, de quo nunc conſultatis, ſi quis ipſum ſapienter perpenderit, non minimum fore comperiet. Nam aduerſus quidem Peloponneſios et finitimos noſtrae vires ſunt prope pares, et cito ad ſingula *eorum oppida* venire poſſumus. Sed aduerſus viros, qui et agrum procul incolunt, et praeterea rerum maritimarum ſunt peritiſſimi, et caeteris omnibus rebus optime ſunt inſtructi, et priuatis, et publicis opibus, et nauibus, et equis, et armis, et hominum copia, quanta in nulla alia Graeciae parte eſt, in vno duntaxat loco, (praeterea vero multos ſocios vectigales habent,) quo tandem modo bellum aduerſus iſtos facile ſuſcipere oportet? et qua *re* fretos, cum ſimus imparati, *nos adeo* feſtinare? An claſſe? At *hac* inferiores ſumus. Sed ſi ei parandae operam demus, et nos aduerſus *illos* inſtruamus, *in hac*

εἶχον οἱ Λακεδαιμόνιοι παρὰ τὰς ἐκκλησίας διαζόντως βουλεύεσθαι, καὶ δημηγορεῖν, διώκοντες τὰς πολλάς. Ἐπὶ τὸ αὐτὸ αἱ γνῶμαι ἔφερον] ὡμονόουν. Καὶ πολεμητέα] ἄξιον πολεμῆσαι. Ὁρῶ] λείπει τὸ ἐμπείρως. Μήτε ἀπειρίᾳ] γλυκὺς ἀπείρῳ πόλεμος. Οἱ πολλοὶ] οἱ ἀπαίδευτοι. Εὕροιτε] ἕως ὧδε τὸ προοίμιον. Ἐλάχιστον γενόμενον] ἥγων δὲ ἐλαχίστῳ καιρῷ γενησόμενον. Πρὸς μὲν γὰρ τὰς Πελοποννησίους] οἱ ἀγῶνες, καὶ τὸ δυνατόν. Παρόμοιος ἡμῶν ἡ ἀλκή] ἐκ παραλλήλου· πεζομάχοι γὰρ πάντες. Ἐφ' ἕκαστα] λείπει χωρίς. Ἑκὰς ἔχουσι] τῆς Πελοποννήσου ἑκάς. ὥστε δυσχερὴς ὁ πόλεμος διὰ τὰ ἐφόδια. Ἐξήρτυνται] εὐτρεπισμένοι εἰσί. Πλάτῳ] διὰ Περσικά. Καὶ τίνι πιστεύσαντας] χρὴ δηλονότι. Ἐπειχθῆναι] ἑτοίμως ἐλθεῖν. Ἀλλ' ἥσσως

ista ad *ἀπειρίαν* referrentur; hoc enim *ἀπειρίας* eſſet, *ἀγαθὸν καὶ ἀσφαλὲς* illud *νομίσαι*. Addo autem et hoc, poſſe quidem retineri *μήτε ἀπειρίᾳ ἐπιθ.* itidemque *μήτε ἀγαθὸν καὶ ἀσφαλὲς*, ſed mutando *νομίσαντα* in *νομίσαι* vt *μήτε* poſterius cum hoc *νομίσαι* iungatur, ſicut *μήτε* prius cum illo *ἐπιθυμῆσαι* iungitur, id eſt, ad illud refertur. STEPH.

Ὥστε μήτε ἀπειρίᾳ ἐπιθυμῆσαι — μήτε ἀγαθὸν — νομίσαντα] Pendet *νομίσαντα* ab *ἐπιθυμῆσαι*, illudque poſitum eſt pro ſubſtantiuo, *νομίσει*, vt reſpondeat *ἀπειρίᾳ*. Sic egregie Abreſchius h. l. expedit, gen. *ἔργου* gerendo vicem pronominis *αὐτοῦ*. Quod ſi adeſſet, ſcribendum fuiſſe: *ὥστε μήτε ἀπειρίᾳ τινὰ — μήτε ἀσφαλὲς νομίσαντα τὸ ἔργον, ἐπιθυμῆσαι αὐτοῦ*. Participiis vti Noſtrum, exempla ab Abreſchio adlata docent. v. c. III, 77. *πολλῷ θρύβῳ καὶ πεφοβημένοι*. ib. c. 82. *ἐν μὲν εἰρήνῃ — πολεμουμένων δέ* — Ita non opus eſt correctione Stephani: *μήτε ἀπειρίᾳ — μήτε ἀγαθὸν μήτε ἀσφ.*, aut retinendo *καὶ ἀσφαλὲς*, ſed *μήτε* ante *ἀγαθὸν* delendo, vt ab *ἐπιθυμῆσαι* pendeat. Acm. Portus cum Steph. malebat *νομίσαι*. Ceterum quod attinet ad rem; Lacedaemoniorum iuuentus pariter ac Athenienſium, maximam partem *ὐκ ἀκουσίως ὑπ' ἀπειρίας ἥπλετο τοῦ πολέμου*. Archidamus tamen non dehortatur ipſos a bello (ſciebat enim illos non parituros), ſed monet, ne id modo ſuſcipiant; ſed, quae vſus belli poſtulet, apparent. v. Dionyſ. l. c. Hanc artem Thucydidis imitatum eſſe Demoſthenem, notat idem Dionyſ. p. 352. GOTTL.

[Γλυκὺς ἀπείρῳ) Sunt verba Pindari, quae in prouerbium abierunt, vt patet e Schol. ad L. II. 8. qui vocat *παροιμίαν*.] GOTTL.

[Εὕροιτε) Hoc Scholion ex Aug. addidi huc, quod male ad v. *ἐκλογίζοιτο* adſcriptum fuit. Itaque hoc deleui, quod abeſt, vt et Schol. ad *Πρὸς μὲν γὰρ τὰς Πελοποννησίους* in Caſſ. et Aug.] GOTTL.

Τὸν πόλεμον] Haec in aliis *Mſſ.* deſunt; in aliis ſedem mutant. Poſſunt abeſſe. WASS.

[Ἥγων δὲ ἐλάχιστον) Γενόμενον iunctum τῷ ἂν ſignificare poteſt *γενησόμενον*. Stephano tamen merito diſplicet expoſitio Scholiaſtae, et *κιτότητα* notat in *ὐκ ἂν ἐλάχιστον — maximum bellum*. In Caſſel. vero *ἥγων δ. ε. καιρῷ γενόμενον*, legitur et in Reg. *ἥγων δ. ε. καιρῷ κ. ἔργῳ γενησόμενον*. In Aug. Schol. ad *Ἐλάχιστον γενόμενον* et *Πρὸς μὲν γὰρ τὰς Πελοποννησίους* deſunt.] G.

[Οἱ ἀγῶνες καὶ τὸ δυνατὸν) Abſunt haec a Caſſelan.] G.

[Ἐκ παραλλήλου) E codd. Caſſ. Roſtg. et Aug. addidi haec verba.] G.

[Τῆς Πελοποννήσου ἑκὰς) In Aug. deeſt *ἑκὰς*, et poſſet abeſſe.] G.

Πλάτῳ τε ἰδίῳ καὶ δημοσίῳ —] Locus pulcherrimus. Archidami oratio *πολυσύνδετος* et *παθητική*. Similis locus eſt apud Demoſthenem in Orat. ad *Φιλίππου Ἐπιſ.* p. 152. *ὅτι δὲ χρὴ μήτε ὀρρωδεῖν ἡμᾶς τὴν ἐκείνου δύναμιν, μήτε ἀγεννῶς ἀντιταχθῆναι πρὸς αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ σώμασι, καὶ χρήμασι, καὶ ναυσὶ, καὶ πᾶσιν, ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν, ἀφειδῶς ὁρμῆσαι πρὸς τὸν πόλεμον, ἐγὼ πειράσομαι διδάσκειν.* cf. Orat. *περὶ συντάξεως*, p. 170. Reisk. Item Noſtrum c. 85. G.

[Πλάτῳ) *Διὰ τὰ Περσικά*) Hoc Schol. e Baſ. et Aug. illatum. In cod. Aug. Schol. a verbis *Καὶ τίνι πιστεύσαντας* — ad *Ἐν κοινῷ* deſunt.] G.

ἐσμέν. εἰ δὲ μελε]ήσομεν, καὶ [x] ἀντιπαρασκευασόμεθα, χρόνος ἐνέσαι. ἀλλὰ τοῖς χρήμασιν; ἀλλὰ πολλῷ [a] ἔτι πλέον τότε ἐλλείπομεν, καὶ ὅτε ἐν κοινῷ ἔχομεν, ὅτε ἑτοίμως ἐκ τῶν ἰδίων φέρομεν.

πά. „Τάχ' ἄν τις [b] θαρσοίη, ὅτι τοῖς ὅπλοις αὐτῶν καὶ τῷ πλήθει ὑπερφέρομεν, ὥστε τὴν γῆν δηῶν ἐπιφοι]ῶντες. τοῖς δὲ ἄλλη γῆ ἐστι πολλὴ, ἧς ἄρχουσι, καὶ ἐκ θαλάσσης, ὧν δέον]αι, ἐπάξονται. εἰ δ' αὖ τὰς ξυμμάχους ἀφιστάναι πειρασόμεθα, δεήσει καὶ τούτοις ναυσὶ βοηθεῖν, [c] τὸ πλέον ὄσοι νησιῶται. τίς ἂν ἔσται ἡμῶν ὁ πόλεμος; εἰ μὴ γὰρ ἢ ναυσὶ κρατήσομεν, ἢ τὰς προσόδους ἀφαιρήσομεν, ἀφ' ὧν τὸ ναυ]ικὸν τρέφουσι, βλαψόμεθα [d] ταπλέω. κἂν τοῦτο ὧδε [e] κα]αλύεσθαι ἔτι καλόν· ἄλλως τε καὶ εἰ δόξομεν ἄρξαι μᾶλλον τῆς διαφορᾶς. μὴ γὰρ δὴ ἐκείνῃ γε τῇ ἐλπίδι [f] ἐπαιρώμεθα, ὡς ταχὺ παυθήσεται ὁ πόλεμος, ἢν τὴν γῆν αὐτῶν τάμωμεν. δέδοικα δὲ μᾶλλον, μὴ καὶ τοῖς παισὶν αὐτὸν [g] ὑπολίπωμεν. ὅτως εἰκὸς, Ἀθηναίους φρονήμα]ι, μήτε [h] τῇ γῇ δηλεῦσαι, μήτε ὥσπερ ἀπείρως κα]απλαγῆναι τῷ πολέμῳ.

πβ'. „Οὐ μὴν ὀδὲ ἀναισθήτως αὐτὰς κελεύω τὰς τε ξυμμάχους ἡμῶν ἐᾶν βλάπ]ειν, καὶ ἐπιβουλεύοντας μὴ καταφωρᾶν, ἀλλὰ ὅπλα μὲν μήπω κινεῖν, πέμπειν δὲ καὶ αἰτιᾶσθαι, μήτε πόλεμον ἄγαν δηλοῦν]ας, μήθ' ὡς ἐπιτρέψομεν· κἂν τοῦτο καὶ τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ἐξαρτύεσθαι, ξυμμάχων τε

x Ἀντιπαρασκευάσωμεν *Marg.* Ἀντιπρασκευασόμεθα *Cl.* Sic quoque *Reg.* et *Caſſ.* Aug. at *Gr.* primum ἀντιπαρασκευαζόμεθα, deinde eo inducto ἀντιπαρασκευασθησόμεθα, cod. Baſ. quoque ita. a Πλέον ἔτι *Ar. C. Dan. Gr.* Baſ. cod. Mosqu. b Θαῤῥοίη *Ar. C. Dan. Gr.* Mosqu. qui et τάχα habet. c Τοπλέον *Vaſc.* d Τὰ πλέω *Reg. Caſſ. Gr.* Aug. e Διαλύεσθαι *Ar. C. Dan.* f Ἐπαιρώμεθα *Ald. Flor. Baſ.* g Ἀπολίπωμεν *Marg. Ar. C. Dan.* Ἀπολείπωμεν *Gr.* Mosqu. Ὑπολίπωμεν αὐτὸν *Caſſ.* Aug. h Τῇ deeſt *Ar. C.*

Ἀντιπαρασκευασόμεθα] Sic recepi praeeuntibus codd. et probantibus magno Hemſterhuſ. ad Thom. M. p. 852. et Abreſch. in Auct. ad I, 142. p. 261. Attici frequenter ita. Talia loca tentarunt Viri docti ſaepius, ſine cauſſa. v. c. Plato Alc. I. f. σὺ δ' ὑπ' ἐμοῦ παιδαγωγήσῃ. Vbi Faber non bene: ὡς ὑπὸ σοῦ ἐπαιδαγωγήθην, ſ. ὡς σὺ ἐμὲ ἐπαιδαγώγησας. Vulgata bene ſe habet. cf. Erneſt. ad Xenoph. mem. III. 7. f. GOTTL.

Hic vtique *medium* eſſe debet, vbi ſit, *nos* parabimus; neque attinebat, loca afferri, vbi pro *paſſiuo* poneretur, quod hic locum non haberet. Nimii omnino ſunt Viri docti in diſputatione de Verbis Mediis, quaſi tota Graecitas in iis verſetur. BAVER.

[Χρήματα] In codd. Caſſ. Roſtg. Aug. adiiciuntur verba: πένητες γὰρ ἦσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι. Commodius videntur ad Schol. Οὔτε ἐκ τῶν ἰδίων φέρομεν pertinere.] G.

Καὶ ὅτε ἐν κοινῷ ἔχομεν] In *aerario*. Probat hanc Schol. et Int. latini explicationem Weſſel. ad Herod. VII. p. 569. Confirmat haec Ariſt. Pol. II, 7. ὅτε ἐν τῷ κοινῷ τῆς πόλεως ἦσιν ὑδὲν πολέμου μεγάλης ἀναγκαζομένοις πολεμεῖν — G.

Φέρομεν] Reiſk. in Diluc. Abreſch. p. 81. corrigit φέροιμεν. Sine cauſſa. G.

[Πένητες γὰρ οἱ Λακεδαίμονες) Addidi οἱ Λακεδαίμονες e Baſil. ob ſuperius eiusdem argumenti, quod non reperitur in Caſſ. et Aug. Mox ad v. textus: ἐκ τῶν ἰδίων addidi, auctore Stephano, ὅτε.] G.

a Θαρσοίη] Θαῤῥοίη *Gr. Ar. C.*, ſed illud ſanius eſt. WASS. Quod paullo ante in optimis quibusdam *Mſſ.* eſt, ἀντιπαρασκευασόμεθα, id minime reiiciendum arbitror. Et poteſt ſuſpicio eſſe, alteram ſcripturam ab illis ortam, qui neſciebant, vel non cogitabant, non infrequentem eſſe in hoc *Scriptore* vnius futuri pro altero vſum: de quo monet *H. Stephanus* ad Dionyſ. Halic. Cap. XVI. DUCK.

[Ὑπερφέρομεν) Quae notata ſunt ad h. v., vt et ad δηῶν, deſunt in Caſſel. et Auguſt., vt et in hoc ad Δηῶν et Ἐπιφοιτῶντες. Schol. ad Ἄλλη γῆ ἐστι refertur in Aug. ad ἐπιφοιτῶντες. In eodem deſunt Schol. a verbis Καὶ ἐκ θαλάσσης — ad Ἀφιστάναι.] G.

[Τὰς προσόδους ἀφαιρήσομεν) In Aug. ſcribitur ad h. l. διὰ τὸ ἀποσῆσαι τὰς συμμάχους. In eodem deſunt Schol. a verbis Ἢ τὰς προσόδους — ad Καταλύεσθαι.] G.

Καταλύεσθαι] In Aug. Schol. interlineari explicatur τὸν πόλεμον παῦσαι, vt in Scholio ſubiecto. G.

[Τὸ μᾶλλον) Τὸ μᾶλλον eos haud reſpicit, quos Scholiaſtes intelligit h. l., Archidamus enim innuit Athenienſes, vt monet Grammius.] G.

[Ὁμηρος) Iliad. γ. v. 160.] G.

Οὕτως εἰκὸς] Quomodo hunc locum legiſſe *Scholiaſtem* dicemus, vel ſaltem ſuſpicabimur? Ἀθηναίων certe lectum ab eo fuiſſe teſtari videtur eius expoſitio: ſed an negatiuam particulam ante εἰκὸς ſcriptam inuenerit, an de ſuo adiecerit, dubitari poteſt. Vtrocunque autem modo ſe res habeat, eius expoſitio iſtam prae ſe fert lectionem, οὕτως οὐκ εἰκὸς Ἀθηναίων φρονήματι. Quod autem ad ea, quae proxime ſequuntur, attinet, praeterquam quod μήτε non videtur agnoſcere ante δηλεῦσαι, etiam pro datiuo τῇ γῇ alium affert, videlicet ἡμῖν. Sed fieri poteſt, vt negatiuam voculam de ſuo poſuerit ante εἰκὸς (expoſitionis gratia) ex illo μήτε ſumtam, et poſt ἡμῖν adiecerit διὰ τὴν γῆν, aut aliquid huiusmodi. Eum denique aliter locum hunc legiſſe perſuaſum habeo, ſed non tamen tam diuerſam, quam prae ſe fert eius expoſitio, lectionem eius fuiſſe. Vt autem illum miſſum faciens, ad ſenſum veniam, quem ei, quam haberemus, lectioni ſubeſſe puto, primum quidem οὕτως ſonare arbitror *vsque adeo*: atque haec velut epiphonema eſſe, οὕτως εἰκὸς Ἀθην. etc. deinde φρονήματι eſſe dictum pro ὑπὸ φρονήματος, *prae animi magnitudine*. Poſtremo, his verbis τῇ γῇ δηλεῦσαι (ſi ita ſcripſit *Thucydides*) ſignificari, δηλικόν τι vel δηλοπρεπές τι διὰ τὴν γῆν ποιῆσαι, id eſt, τῷ περὶ τῆς δηώσεως τῆς γῆς φόβῳ. STEPH.

Οὕτως εἰκὸς, Ἀθηναίους φρονήματι, μήτε τῇ γῇ —] i. e. *nec veriſimile eſt, Athenienſes ob elatum animum facturos aliquid terrae cauſſa, aut tanquam imperitos bello conſternatum iri.* Nempe, eos inituros pacis conditiones quascunque, ne ager ipſorum vaſtetur. Abreſch. Dil. p. 81. iungit εἰκὸς v. φρονήματι, et vertit cum Scholiaſte εἰκὸς, *decet*. Τῇ γῇ eſſe caſum

paranda * tempus teretur. Sed fortaſſe pecunia? At iſta multo etiam ſumus inferiores, nec in aerario habemus, neque ex priuatis *facultatibus* promte conferre poſſumus.

81. „Confidat forſitan aliquis, quod armis et hominum multitudine illos ſuperemus, vt illorum agrum incurſionibus vaſtare poſſimus. At illis eſt etiam alius ager longe lateque patens, quem in ſua ditione habent, et res, quibus indigebunt, mari vectas importabunt. Quod ſi *horum* ſocios ad defectionem ſolicitare conemur, quoniam horum maior pars inſulas incolit, his etiam auxilium claſſe ferre oportebit. Quodnam igitur erit hoc noſtrum bellum? Nam niſi aut claſſe ſimus ſuperiores, aut illorum vectigalia, vnde claſſes alunt, ſubtrahamus, plus damni capiemus, *quam dabimus*. Atque in hoc rerum ſtatu ne honeſtum quidem amplius fuerit bellum deponere: praeſertim ſi nos diſſidii autores praecipui fuiſſe videamur. Neque vero illa ſpe efferamur, hoc bellum cito ſedatum iri, ſi agrum ipſorum vaſtemus. Imo vero vereor, ne liberis etiam *noſtris* ipſum relinquamus. Veriſimile *enim* eſt, Athenienſes adeo excelſo eſſe animo, vt neque agro ſeruiant, neque tamquam imperiti bello conſternentur.

82. „Veruntamen non ſum etiam vobis autor, vt et noſtros ſocios *ab illis* laedi ſtupide ſinatis, et *illos*, *nobis* inſidiantes, in facinore manifeſto deprehenſos non arguatis. Sed *cenſeo* arma nondum mouenda: at legatos mittendos *Athenas*, et *de iniuriis*, *quas ſociis fecerunt*, expoſtulandum, ita *tamen*, vt neque nimis aperte bellum declarent, et *ſignificent*, *nos* haud permiſſuros, *vt haec diutius faciant*.

* Tempore opus erit. *Alii*. HVDS.

ἐσμὲν] ἐνδεέστεροι. Τούτῳ ἐλλείπομεν] τῷ ἔχειν χρήματα. Ἐν κοινῷ] ταμείῳ δηλονότι. Οὔτε ἐκ τῶν ἰδίων φέρομεν] πένητες γὰρ οἱ Λακεδαίμονες. Ὑπερφέρομεν] οἱ Λακεδαιμόνιοι. Δηῶν] κείρειν. Ἐπιφοιτῶντες] κατ' ἐκείνων ἐρχόμενοι. Ἄλλη γῇ ἐσι] Θρᾴκη, καὶ Ἰωνία. Καὶ ἐκ θαλάσσης] τὸ ἐκ, ἀντὶ τοῦ διά. Ἐπάξονται] εἰσάξουσιν. Ἀφισάναι] ἀποσῆσαι. Τίς οὖν ἔσαι] κατὰ ποῖον τρόπον. Ἢ τὰς πρασόδους] τὰ κέρδη. Κἂν τούτῳ] τῷ πράγματι. Καταλύεσθαι] οὐδὲ τὸν πόλεμον παῦσαι δηλονότι φησί. Ἄρξει μᾶλλον] τὸ μᾶλλον πρόσκειται, ὅτι ἐχὶ αὐτοὶ, ἀλλὰ καὶ Κορίνθιοι καὶ ἄλλοι ἤρξαντο τοῦ πολέμου. Ἀπολίπωμεν] Ὅμηρος, Μηδ' ἡμῖν τεκέεσσί τ' ὀπίσσω πῆμα λίποιτο. Φρονήματι] ἐπάρσει. Μήτε τῇ γῇ δηλεῦσαι] ἢν τὴν γῆν αὐτῶν τάμωμεν, τῆς γῆς, φησὶ, τεμνομένης τῶν Ἀθηναίων, ἐκ εἰκὸς οὐδὲ πρέπον τῷ φρονήματι αὐτῶν ἡμῖν δηλεῦσαι καὶ ὑπακοῦσαι. Μὴ καταφωρᾶν] ἐλέγχειν. Ἐπιτρέψομεν] ἐνδώσομεν. Κἂν τούτῳ] τῷ καιρῷ δηλονότι. Ἐξαρτύεσθαι] οἰκονομεῖσθαι. ἀπὸ

causſae, pro διὰ τὴν γῆν, ſiue τῆς γῆς ἕνεκα ſc. *nobis*, vt Schol. velit. Idem eſſe, ac ſi Thucydides ſcripſerit: ὅτως εἰκὸς τῷ τῶν Ἀθην. φρονήματι, μήτε τῇ γ. δ. (αὐτὸς) — Sed contorta eſt haec ſtructura, nec τὸ εἰκὸς h. l. eſt πρέπον, vt monet contra Abreſchium Bauerus, ſed *veriſimile eſt*, quod vel cum dat. conſtruitur, vel *ſimilitudinem* ſignificat: Quamquam in eo non aſſentior Bauero, tanquam εἰκὸς nullo in loco capiatur pro *decet*: Noſter ſubinde ita. v. c. L. II. in or. Cnemi p. 56. Baſ. Poteſt Scholiaſtes quoque h. l. docere, qui iungit τὸ εἰκὸς cum φρονήματι. Τὸ φρονήματι cum Bauero explico: διὰ τὸ φρόνημα, vt c. 80. ἀπειρίᾳ pro, διὰ τὴν ἀπειρίαν. Durum etiam id, tanquam reſolui poſſit cum Abreſchio Ἀθηναίους in Ἀθηναίων, vt Scholiaſten legiſſe putabat Stephanus. Ceterum δηλεύειν τῇ γῇ idem eſſe videtur ac in orat. Periclis, c. 143. γῆς ἕνεκα οὐκ ὑπακούειν. vid. Abreſch. auct. p. 236. Reiskius in anim. p. 13. malit legi τῇ τύχῃ, *fortunae ſeruire, ſeu temporibus ſe accommodare*; quanquam non negat δηλεύειν τῇ γῇ poſſe exponi: *praecaritate patriae metuque, ne ea ab hoſtibus corrumpatur, conditionibus quibusque acerbis et indignis ſubſcribere*. GOTTL.

Εἰκὸς] Non vtique nego, εἰκὸς poſſe eſſe, *decens*, congruum, aequum: nam et εἰκότως ita dicitur, vt ſit iure, merito; et apud Hom. Il. I, 120. οὐ δὲ ἔοικε, et vſ. 126. οὐκ ἐπέοικε, indignum, iniquum eſt; ſed cum *Dativo* notat *ſimile* dignum; Germanice dixeris: *es ſieht dem Stolze der Athenienſer ähnlich*; at non ita Graece dixeris. BAVER.

[Ἢν τὴν γῆν αὐτῶν τάμωμεν) Haec verba inſerui e codd. Caſſ. Roſtg. et Aug. Scholion proximum ad φρονήματι non reperitur in Aug., vt et Schol. ad Ἐπιτρέψομεν et Κἂν τούτῳ, it. ad Προσαγωγῇ.] G.

Καταφωρᾶν] Recte Schol. ἐλέγχειν. Suid. repetiit. Mox ἀλλὰ, ſc. κελεύω. G.

I. e. oſtendere arguendo, nos deprehendiſſe et agnouiſſe conſilia illorum. Eſt Metonym. Anteced. p. Conſequ. BAVER.

Μὴ' ὡς ἐπιτρέψομεν] Bauerus h. l. bene explicat; ſupplet enim poſt μήτε, δηλοῦντας, ſed ita vt ſit pro καὶ δηλοῦντας, ὡς μὴ ἐπιτρέψομεν. Solet Noſter negationem iniquo loco ponere. v. c. III. 44. ἐκ ἀξιῶ ὑμᾶς τὸ χρήσιμον ἀπώσασθαι. i. e. ὐκ ἀπώσασθαι — Et ſic quoque cepit Interpres latinus. G.

Non poenitet me meae interpretationis, praeſertim a B. Gottl. et Interpr. Vulg. probatae; ſed tamen et ſic poſſit: nec tamen oſtendamus, nos permiſſuros; non vt dicamus hoc nimirum, aut profiteamur, ſed, vt tacendo et leniter agendo praebeamus illam de nobis opinionem. BAVER.

[Οἰκονομεῖσθαι) Deeſt h. v. in Aug.] G.

προσαγωγῇ, καὶ Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων, εἴ ποθέν τινα ἢ ναυτικῇ ἢ χρημάτων δύναμιν προσληψόμεθα. ἀνεπίφθονον δὲ, ὅσοι ὥσπερ καὶ ἡμεῖς ὑπ' Ἀθηναίων ἐπιβουλευόμεθα, μὴ Ἕλληνας μόνον ἀλλὰ καὶ βαρβάρους προσλαβόντας, διασωθῆναι. καὶ [i] τὰ αὐτῶν ἅμα [k] ἐκποριζώμεθα. καὶ ἢν μὲν [l] ἐπακέσωσί τι πρεσβευομένων ἡμῶν, ταῦτα ἄριστα. ἢν δὲ μὴ, [m] διελθόντων [n] ἐτῶν δύο καὶ τριῶν, ἄμεινον ἤδη, ἢν δοκῇ, πεφραγμένοι, ἴμεν ἐπ' αὐτούς. καὶ ἴσως ὁρῶντες ἡμῶν ἤδη τήν τε παρασκευὴν, καὶ τὰς λόγους αὐτῇ ὅμοια ὑποσημαίνοντας, μᾶλλον ἂν εἴκοιεν, καὶ γῆν ἔτι ἄτμητον ἔχοντες, καὶ περὶ παρόντων ἀγαθῶν καὶ ἔπω ἐφθαρμένων βουλευόμενοι. μὴ γὰρ [o] ἄλλο τι νομίσητε τὴν γῆν αὐτῶν ἢ ὅμηρον ἔχειν· καὶ ὅσῳ ἧσσον, [p] ὅσῳ ἄμεινον [q] ἐξεργάζεται. ἧς φείδεσθαι χρὴ ὡς [r] ἐπιπλεῖστον, καὶ μὴ ἐς ἀπόνοιαν καταστήσαντας αὐτούς, ἀληπτοτέρους ἔχειν. εἰ γὰρ ἀπαράσκευοι, τοῖς τῶν ξυμμάχων ἐγκλήμασιν ἐπειχθέντες, τεμοῦμεν αὐτὴν, ὁρᾶτε, ὅπως μὴ αἴσχιον καὶ ἀπορώτερον τῇ Πελοποννήσῳ πράξωμεν. ἐγκλήματα μὲν [s] γὰρ καὶ πόλεων καὶ ἰδιωτῶν οἷόν τε καταλῦσαι. πόλεμον δὲ [t] ξύμπαντας ἀραμένους ἕνεκα τῶν ἰδίων, οὐκ ἔστιν εἰδέναι καθότι χωρήσει, ἃ ῥᾴδιον εὐπρεπῶς θέσθαι.

πγ'. „Καὶ ἀνανδρίᾳ μηδενὶ, πολλὰς μιᾷ πόλει μὴ ταχὺ ἐπελθεῖν, δοκείτω εἶναι. εἰσὶ γὰρ καὶ ἐκείνοις οὐκ [v] ἐλάσσους χρήματα φέροντες ξύμμαχοι· καὶ ἔστιν ὁ πόλεμος οὐκ ὅπλων [x] τοπλέον, ἀλλὰ δαπάνης, ὅτ' ἢν τὰ ὅπλα ὠφελεῖ, ἄλλως τε καὶ ἠπειρώταις πρὸς θαλασσίους. πορισώμεθα ἂν [y] πρῶτον αὐτὴν, καὶ μὴ τοῖς τῶν ξυμμάχων λόγοις πρότερον ἐπαιρώμεθα. οἵπερ δὲ καὶ τῶν ἀποβαινόντων [z] τοπλέον ἐπ' ἀμφότερα τῆς αἰτίας ἕξομεν, ἔτοι καὶ καθ' ἡσυχίαν τὶ αὐτῶν προϊδωμεν.

i Τὰ αὐτῶν *Caſſ. Gr.* *k* Ἐκποριζώμεθα Aug. Sed man. rec. *ἐκποριζώμεθα. Flor. Baſ.* *l* Ἐπακέσωσι *Ming.* probat *Steph.* Ἐπακέσωσί *C.* Ἐπακέσωσί τι *Gr.* Ἐπακέσωσί τι *Gr.* Hic error eſt. Fortaſſis poſteriore loco voluit ſcribere *Cl.* nam hic plerumque cum *Reg.* et *Caſſ.* conſentit. In *Gr.* autem eſt *ἐπακέσει*, auctore Duckero, vt ut cod. Baſ. Ἐπακέσει *Reg. Caſſ.* Aug. Ἐπακέσει *Dan.* Ἐπακέσαι τι Mosqu. *m* Ἐλθόντων *Ar. C. Dan.* *n* Ἐτῶν καὶ δύο *Reg.* et *Gr.* ex emendat. inter verſus. *o* Ἄλλοτι *Caſſ. Vaſc.* *p* Ὅσον *Gr.* *q* Ἐξεργάσεται *Gr.* *r* Ἐπὶ τὸ πλεῖστον *Ar.* Ἐπὶ πλεῖστον *Caſſ.* Aug. Mox *Reg.* εἰς ἀπόν. *s* Γὰρ πόλεων *Gr. Cl.* *t* Εὔμπ. ἁμᾶς ἀρ. *Gr.* *v* Ἐλάσσω *Dan.* *x* Τὸ πλέον *Caſſ. Gr.* Aug. *y* Πρώτην *Caſſ.* Aug. *z* Τὸ πλέον *Reg. Caſſ. Gr.* et hic ἐπαμφότερα.

[Προσαθροίσει) In Caſſ. *συναθροίσει.*] G.

Ἀνεπίφθονον —] Sc. πᾶσι, ὅσοι (*ἐπιβουλεύονται ὑπὸ τινωνῶν*) ὥσπερ κ. ἡ. ὑπ' Ἀθ. ἐπ. (*αὐτὰς*) *προσλαβόντας μὴ Ἕ. μ. — διασωθῆναι.* Ita ſcite Abreſchius, (Auct. p. 235.) qui *διασωθῆναι* expl. *δι' αὐτῶν σωθῆναι*, vt vim exprimat praepoſitionis. Sed nimis ſubtiliter. Διασωθῆναι eſſe idem videtur ac *σωθῆναι*. Reisk. in anim. l. c. malit legi: ὅσοι *ἐπιβουλεύονται, ὥσπερ καὶ ἡμεῖς ἐπιβουλευόμεθα.* Sed pro breuitate Thuc. ſubintelligitur illud *ἐπιβουλεύονται*, quo non eſt opus in contextu. Bauerus reſoluit ita: ὅσοι pro *ἐκείνοις οἷς*, et ſequi debuiſſe *ἐπιβουλεύονται*. Sed primam perſonam dediſſe τῷ ἡμεῖς. Quae ratio inuſitata et valde dura: illa vero facilior, et lectori diligenti ipſa in mentem venit. GOTTL.

[Ἐκείνοις δηλονότι) h. v. deſunt in Caſſ. et Aug.] G.

Ὅσοι — ἐπιβουλ. — *διασωθῆναι*] Etiam Abreſch. cogitur ex *ἐπιβουλευόμεθα* ſupplere ad ὅσοι, *ἐπιβουλεύοντας*: ſatis duriter, vt e ſequenti; et mea ratio Thucydidis ingenio aptior. v. Phil. Thuc. Paull. p. 107. 108. vbi ſimillimum exemplum attuli, et quod plane eximat omnem dubitationem, e 3, 67. *ἦν οἱ ἡγεμόνες, ὥσπερ ὑμεῖς νῦν, ποιήσηθε.* Quid manifeſtius? Quid ſimilius huic loco? *διασωθῆναι* hic eſt, conari, quaerere, ſtudere ſalutem et ſecuritatem parare. Sed *διασωθῆναι* eſſe, per *alterum* ſeruare, quis vnquam audiuit? Hoc nimirum eſt, in minutis argutantem nugari, et grauiorum obliuiſci, ſcuioribus vnice attentum. BAVER.

[Ὅσοι ἅσπερ —) Hoc Schol. ex Aug. Caſſ. et Roſtg., quod male transpoſitum eſt ad Ἀληπτοτέρους, intuli.] G.

Τὰ αὐτῶν *ἐκποριζώμεθα*] Bauerus iunxit haec ſuperioribus, et infinitiuum ſequi debuiſſe ſtatuit, quod pendeat a κελεύω. G.

[Περισμὸν ζωῆς) Male int. Schol. Senſus eſt: *famul domeſtica praeſidia explediemus.* Suidas: Ἐκπορίζειν, ἐξευρίσκειν, συλλέγειν. v. Gramm.] G.

Ἐπακέσωσι] Verbum *ἐπακέειν*, quod in margine habes, a Thucydide huiuſmodi locis adhibetur potius, quam alterum. STEPH. Recte *Stephanus.* Firmant et alii *Mſſ.* vid. Indicem. WASS.

Ἢν δοκεῖ] Monente Bauero, iungenda erant prop. h. v. ἴμεν ἐπ' αὐτούς. G.

[Πορευσόμεθα) Parum apte. Ἰέναι ἐπί τινα eſt *bellum inferre*, vt notum eſt. Monuit etiam hoc Grammius.] G.

Ἕτοιμα εἶναι) Deeſt in Caſſ. et Aug., vt in hoc abſunt Schol. a verbis Καὶ τὰ αὐτῶν ἅμα ἐκποριζώμεθα — ad Ἄτμητον.] G.

Καὶ γῆν ἔτι ἄτμητον ἔχοντες] *In primis, et quidem*, alterum καὶ ſeruit ἐξεργασίᾳ. v. Bauer. G.

Ὅμηρον] Agnoſcit et explicat *Suidas* in ὅμηρον. *ἐνέχυρον, τὸ εἰς εἰρήνην διδόμενον ἐπὶ συνθήκαις.* Conſer *Harpocr.* et *Heſych.* v. ὁμηρεῖν. *Etymol.* p. 335, 20. WASS.

Ὅμηρον ἔχειν] Bauerus ſupplet ὑμᾶς: *nolite putare, terram vobis alio, quam pignoris loco eſſe.* G.

Nondum poeniter interpretationis a B. Gottlebero probatae; verum tamen et ſic poſſis: terram *habere* pignus, i. e. *eſſe*, in ſe continere, praebere, efficere, παρέχειν, ita eſſe comparatum, vt ſit pignoris loco. Ita *ἐγγύην* dicitur, quod *habeat* pignus, i. e. ſit, praebeat. BAVER.

Οὐχ ἧσσον ὅσῳ ἄμεινον] i. e. τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳ ἄμεινον, vt L. VII. 63. v. Abreſch. Auct. p. 236. οὐχ ἧσσον eſſe μᾶλλον, v. ſupra c. I, 8. καὶ οὐχ ἧσσον λῃστὰι ἦσαν οἱ νησιῶται. cf. L. II, 52., vt οὐχ ἥκιστα, μάλιστα. v. Moeris p. 182. cf. Pierſon. Vſum particulae illuſtrauit quoque Schwebel. ad Onoſ. p. 65. G.

[Διὰ τὸ μὴ τεμεῖν) Τὸ μὴ ante τεμεῖν, intuli, auctore Grammio. Suadet hoc contextus orationis in ſequentibus.] G.

[Διὰ τὸ ἐπιφοκινδύνου) Referuntur h. v. in cod. Aug. ad φείδεσθαι.] G.

Interea vero *cenſeo*, noſtras ipſorum res parandas, et ſocios, tam Graecos, quam barbaros, *nobis* conciliandos, ſi forte vel claſſis, vel pecuniae vires aliquas alicunde *nobis* praeterea adiungere poſſimus. Non eſt autem inuidendum, *nec vitio vertendum illis*, qui *inſidiis appetiti*, (quemadmodum et nos ab Athenienſibus *nunc* inſidiis appetimur) ſaluti ſuae conſulunt, non ſolum Graecos, ſed etiam barbaros ſibi adiungentes. Simul etiam noſtras fortunas expromamus. Quod ſi noſtros legatos audierint, hoc erit optimum: ſin minus, duorum triumue annorum elapſorum ſpatio, iam melius inſtructi, bellum illis, ſi viſum fuerit, inferemus. Et fortaſſe, quum noſtros apparatus iam cernent, et verba ipſis idem ſignificantia, facilius cedent, et agrum adhuc integrum habentes, et de praeſentibus bonis, et nondum *ab hoſte* corruptis deliberantes. Nihil enim aliud ipſorum agrum eſſe putetis, quam obſidem, quem habetis: atque eo magis, quo melius eſt cultus: cui quam diutiſſime parcere, neque illos, ad deſperationem *a vobis* compulſos, expugnatu difficiliores reddere oportet. Si enim imparati, ſociorum criminationibus ſolicitati *ac impulſi*, ipſum vaſtemus, videte, * ne plus dedecoris ac damni, *quam decoris ac emolumenti* Peloponneſo afferamus. Nam publicae quidem, ac priuatae criminationes dilui, *tollique* poſſunt: bellum vero, quod priuatorum cauſa ab vniuerſis eſt ſuſceptum, cuius incertus euentus ſciri non poteſt, honeſte deponere non *eſt* facile.

83. „Neque cuiquam ignauia videatur eſſe, quod multi vnicam ciuitatem celeriter non inuadant. Sunt enim et illis non pauciores, *quam nobis*, ſocii, qui tributum pendunt. Et bellum geritur non tam armis, quam pecuniis, quae in eo gerendo conſumuntur, et propter quas ipſa arma ſunt vtilia, praecipue vero hominibus mediterraneis aduerſus maritimos. Primum igitur has paremus, *et promamus*, neque ſociorum verbis impulſi, *ad bellum mouendum* prius feramur. Qui enim eorum, quae ſunt euentura, cauſam in vtramque partem magis ſuſtinebimus, *quam vlli alii*, iidem etiam per otium aliquid eorum prouideamus.

* Ne in ignominiam aliquam et diſcrimen Peloponneſum coniiciamus. *Acacius.* HVDS.

κοινῇ δὲ κελεύω. Προσαγωγῇ] προσαθροίσει. Ἀνεπίφθονον δὲ] ἄψογον, ἀμώμητον, ἐκείνοις δηλονότι. Ὅσοι ὥσπερ ἡμεῖς ὑπ' Ἀθηναίων] ἐξαίρει τὴν δύναμιν τῶν Ἀθηναίων, καταπλήττων τοὺς Λάκωνας. Καὶ τὰ αὐτῶν ἅμα ἐκποριζώμεθα.] πορισμὸν ζωῆς ἐκ τῶν ἡμετέρων ἔχωμεν. Πεφραγμένοι] ὡπλισμένοι. Ἴμεν ἐπ' αὐτὸς] πορευσόμεθα. ἀπὸ τῆ ἰέναι. Παρασκευὴν] ἑτοιμασίαν. Ἀτμητον] ἀόῆωτον. Ἡ ὅμηρον ἔχειν] ὅμηρον, ἐνέχυρον τὸ ὑπὲρ εἰρήνης παρεχόμενον. παρὰ τὸ ἐμῆ εἴρειν. Καὶ ἧσσον] διὰ τῆ μὴ τεμεῖν αὐτῶν τὴν γῆν. Ἐς ἀπόνοιαν] διὰ τὸ ἐνδοκινδύνου. Ἀληπτοτέρους] ἀσχέτους. Μὴ αἴσχιον] ὁ γὰρ ἐν πολέμῳ ἡττώμενος, ἀναγκάζεται ἀπορεῖν, καὶ εἰς αἰσχύνην καθίστασθαι, ἢ δηλεύων, ἢ ἐπὶ μεγάλῃ ζημίᾳ τὸν πόλεμον καταλύων. Ἕνεκα τῶν ἰδίων] ἰδίων λέγει τῶν Κορινθίων. ὁ γὰρ ἦν κοινὰ τὰ ἐγκλήματα πάντων τῶν Πελοποννησίων, ἀλλὰ μόνων τῶν Κορινθίων. Θέσθαι] ἀποθέσθαι, καταλῦσαι. Ἄλλως τε καὶ ἠπειρώταις] πλεόνων οὖν καὶ διὰ τοῦτο χρημάτων δεόμεθα. κατὰ κοινῆ δὲ τὸ, ἔστιν ὁ πόλεμος. Οἵπερ δὲ] ἡμεῖς οἱ Λακεδαιμόνιοι τι αὐτῶν προίδωμεν τῶν ἀποβησομένων. Ἐπ' ἀμφότερα] καὶ νίκην καὶ ἧτταν. Ὁ

[Ὁ γὰρ ἐν πολέμῳ) Haec verba in Aug. caput habent: ἐπειχθέντες τεμεῖν. Verba ſequentia: ἐξαίρει τὴν δύναμιν — τοὺς Λάκωνας iniquo loco poſita, retuli cum codd. Caſſ. Roſtg. et Aug. ad Ἀνεπίφθονον δὲ. Schol. ad Ἀληπτοτέρους deeſt in Aug.] GOTTL.

Μὲν γὰρ πόλεων] *Gr. Cl.* male. Copulam ſaepe geminat Noſter. WASS.

Ξύμπαντας] ξύμπαντας ἡμᾶς ἀρ. *Gr.*, ſed ſolus. v. 46, 15. 45, 12. IDEM.

[Ἀλλὰ μόνον) In Aug. additur καὶ.] G.

Οὐ ῥᾴδιον εὐπρεπῶς θέσθαι] Vide nos ad *Salluſtii* Iug. Cap. LXXXV. WASS.

Θέσθαι πόλεμον] i. e. καταθέσθαι. Sic Plat. in Menex. c. 14. πόλεμον ὡς μετρίως ἔθεντο. Thuc. I, 121. dicit καταθέσθαι. G. I. e. finire, ἀποθέσθαι. Sed apud Platon. loco allato a B. Gottl. μετρίως ἔθεντο τὸν πόλεμον, eſſe poſſit, modeſte habuerunt bellum, moderate geſſerunt, et vſi ſunt; vt θέσθαι τὰ παρόντα, vti praeſentibus, rel. BAVER.

Οὐχ ὅπλων τοπλέον, ἀλλὰ δαπάνης] Proprie ſequi debebat ἤ, veluti L. II. 37. ἓν ἀπὸ μέρους τὸ πλεῖον ἐς τὰ κοινὰ, ἢ ἀπ' ἀρετῆς προτιμᾶτο. vbi vid. Schol. τὸ — πλεῖον, ἀντὶ τῆ μᾶλλον, vt legendum eſt. cf. c. 39. ei. libr. G.

Δι' ἣν] *Per quas* (pecunias) Int. vulgatus: *propter quas*; male. Proprie dicendum, δι' ἃς, vt monet Bauer. ad h. l. Διὰ, cum accuſatiuo, *per*, iam ſumitur ab Homero. v. c. νύκτα δι' ὀρφναίην. Od. α. 143. Clark. ad Il. J. v. 510. G.

[Ἄλλως τε καὶ ἠπειρώταις —) Hoc caput ſubſtitui Scholio ex Aug. pro vulgari δαπάνης. Docent et extrema: κατὰ κοινῆ δὲ τὸ, ἔστιν ὁ πόλεμος, quae pertinent ad ἠπ. πρὸς θαλαττίους.] G.

[Τι αὐτῶν — ἀποβησομένων) Haec verba deſunt in Aug. In Caſſel. eadem ſcripta erant recenti manu inter verſus.] G.

[Ἐπ' ἀμφότερα) Hoc Schol. ex Reg. intuli.

πδ'. „Καὶ τὸ βραδὺ καὶ μέλλον, ὃ μέμφονται μάλιστα ἡμῶν, μὴ αἰσχύνεσθε. σπεύδοντές τε γὰρ, σχολαίτερον ἂν [a] παύσαισθε, διὰ τὸ ἀπαράσκευοι ἐγχειρεῖν· καὶ ἅμα ἐλευθέραν καὶ [b] εὐδοξοτάτην πόλιν [c] διαπαντὸς νεμόμεθα. καὶ δύναται [d] μάλιστα σωφροσύνη ἔμφρων τῶτ' εἶναι. μόνοι γὰρ δι' αὐτὸ εὐπραγίαις τε ὐκ ἐξυβρίζομεν, καὶ ξυμφοραῖς ἧσσον ἑτέρων εἴκομεν· τῶν τε ξὺν ἐπαίνῳ [e] ἀποτρυνόντων ἡμᾶς ἐπὶ τὰ δεινὰ, παρὰ τὸ δοκῶν ἡμῖν, ὐκ ἐπαιρόμεθα ἡδονῇ. καὶ ἤν τις ἄρα ξὺν καλῇ κατηγορίᾳ παροξύνῃ, ὐδὲν [f] δὴ μᾶλλον ἀχθεσθέντες [g] ἀνεπείσθημεν. πολεμικοί τε καὶ εὔβυλοι διὰ τὸ εὔκοσμον [h] γιγνόμεθα, τὸ μὲν, ὅτι αἰδοῦς σωφροσύνης [i] πλεῖστον μετέχει, αἰσχύνης δὲ εὐψυχία· εὔβυλοι δὲ, [k] ἀμαθέστερον τῶν νόμων τῆς ὑπεροψίας παιδευόμενοι, καὶ ξὺν χαλεπότητι [l] σωφρονέστερον ἢ ὥστε αὐτῶν ἀνήκεστοι· καὶ [m] μὴ τὰ ἀχρεῖα ξυνειδότες ἄγαν ὄντες, τὰς τῶν πολεμίων παρασκευὰς λόγῳ καλῶς μεμφόμενοι, [n] ἀνομοίως ἔργῳ ἐπεξιέναι· νομίζειν δὲ [o] τάς τε διανοίας τῶν πέλας παραπλησίους εἶναι, καὶ τὰς

a Παύσαισθε *Marg.* Παύσησθε *Cl.* Παύσητε *Reg. Caff.* Aug. *Gr.* Sed hic αι super η scripto. Παύσαισθε *Vaſc.* *b* Ἐνδοξοτέραν legiſſe videtur *Scholiaſtes*: quam lectionem (inquit *Steph.*) aliquis ex parte ſequens, ſcribere hic ἐνδοξοτάτην poſſit. *c* Διαπαντὸς *Caff.* Aug. *Vaſc.* *Thom. Mag.* v. ἐπίδοξος. *d* Μάλιστα καὶ σωφροσύνη *Gr.* *e* Ἐξοτρυνόντων *Marg.* *Cl. Reg. Caff.* in hoc tamen eadem manu π ſuper ξ ſcriptum erat, Aug. Paullo poſt in cod. Baſ. a pr. manu ἐπαιρώμεθα, a correctore: ἐπαιρόμεθα. *f* Δὴ om. *Cl. Reg.* et *Caff.* Aug. *g* Ἂν ἐπείσθημεν *Marg. Bar. Ar.* non probat *Steph.*, *Reg.* et ex emendat. recentioris manus *Caff.* In cod. Baſ. a prima manu ἂν ἐπείσθημεν, a correctore ἀνεπείσθημεν. In Ald. Flor. et Baſ. ἂν ἐπείσθημεν. In *Gr.* inter verſus pro varia lectione eſt ἀνεπεισχθημεν. *h* Γινόμεθα *Gr.* *i* Πλέον μετ. *Gr.* *k* Ἀμαθέστερον *Gr. Cl. Reg.* Flor. ed. et cum ι manu recent. ſuper ν poſito *Caff.* Aug. *l* Σωφρονέστερα *Ar.* Mosqu. In *Gr.* quoque corrector ſuper ν ſcripſerat ι. Mox in cod. Baſ. καὶ ὥστε αὐτῶν a prima manu, a correct. ἢ ὡ. αὐ. *m* Poſt μὴ hypoſtigmen ponendam cenſet *Steph.* *n* Ἀνομίως *Dav.* et in marg. ἀνομοίως. *o* Τάς τε τῶν πέλας διανοίας *Marg.*

[Τῶν ἄλλων ἐγκλημάτων] Deſunt in Aug. h. v.] GOTTL.

[Καὶ νεμόμεθα —) Videntur haec a librario per imprudentiam praepoſita eſſe verbis: σπεύδοντες γὰρ. Huc non pertinent, vt e textu Thuc. apparet.] G.

[Ἐνδοξοτάτην) E Caſſ. et Aug. correximus.] G.

[Ἀπαράσκευοι) In Aug. legitur ἀπαράσκευον.] G.

Μάλιστα] Non pertinet μάλιστα ad ἡμῶν, ſed ad ὃ, quod eſt ante verbum μέμφονται, id eſt, cunctatio, de qua magis, quam de alia re vlla, nos accuſant. STEPH.

Σχολαίτερον] Reisk. in Dil. Abreſch. p. 84. coniiciebat: ταχύτερον. Contra rei rationem, vt etiam monet Abreſch. in Dilucidatt. ad h. l. G.

Καὶ ἅμα — διαπαντός] *T. Magiſter.* WASS. Eſt apud Thomam in ἐπίδοξος, vbi variam lectionem indicat: ἔνδοξος μέντοι, καὶ εὔδοξος γράφεται παρὰ Θουκυδίδῃ· καὶ ἅμα — διαπαντός. DUCK.

Εὐδοξοτάτης] Schol. legiſſe videtur Stephano ἐνδοξοτέραν. Sed correximus eam vocem e MS. v. not. Sed lectio vulgata eſt proba, quam notat Thom. M. v. ἐπίδοξος. Vox εὔδοξος rarior eſt; occurrit tamen bis, notante Sallierio, apud Eurip. in Med. v. 592. Hippol. v. 773. G.

Διαπαντὸς] Sic e bonis codd. et Thoma M. auctore, v. ἐπίδοξος, ſcripſi. Ita quoque c. 85. h. lib. G.

Οὐκ ἐπαιρώμεθα ἡδονῇ] i. e. ἣν παρέχωσι οἱ ξὺν ἐπαίνῳ ἀποτρύνωσι ἡμᾶς ε. τ. δεινὰ, *harum laude voluptate, illecebris — nos abripi non patimur.* G.

Ἀνεπείσθημεν] In meo veteri libro ſcriptum eſt ἀνεπείσθημεν, et recte: quia nullum hic locum vocula ἂν habere poteſt, quae in altera eſt lectione. STEPH.

Bauerus recepit: ἂν ἐπείσθημεν· in notis tamen ἂν intelligi iubet. Placet haec lectio, quam confirmat Baſ. cod. et editt. vett. Veriſimile eſt, coaluiſſe ἂν ἐπείσθημεν in vnam vocem. Stephanus tamen non probat ἂν ἐπείσθημεν. G.

[Εὔβυλοι διὰ τὸ εὔκοσμον) Haec deſunt in Aug.] G.

[Ἔμφασιν παρέχει) i. e. *facit, vt nobis appareant diuerſae ſignificationes*, l. *ſermo prae ſe fert diuerſum horum vocabulorum vſum.* Τὸ ante λοιπὸν deeſt in Aug.] G.

[Τὴν λέξιν) Steph. malit τὰς λέξεις, quod de duabus ſit ſermo. Mox poſt illa verba: δεῖ ἓν ὅτῳ νοεῖν, idem Steph. aliquid excidiſſe putat. Enallagen nominum dicit Schol. quod vni rei, eodem in loco, ſua appellatio mutetur. VC. verba ὅτι αἰδοῦς σωφροσύνης πλ. μετ., αἰσχύνης δὲ εὐψυχία, non ſecus accipienda ſunt quam ſi iisdem eadem de re vtendo verbis eſſet dictum: ὅτι αἰδοῦς τῷ εὐκόσμῳ πλεῖστον μετέχει, αἰδοῦς δὲ εὐψυχία. Alia enallage eſt in eo, quod, quum πολεμικοὶ dixiſſet, ſubiungitur εὐψυχία. Locus itaque capiendus, tanquam ſcriptus eſſet: εὐψυχοί τε καὶ εὔβυλοι διὰ τὴν σωφροσύνην γιγνόμεθα. εὐψυχοι μὲν, ὅτι αἰδοῦς σωφροσύνης πλεῖστον μετέχει, αἰδοῦς δὲ εὐψυχία. v. Steph.] G.

[Διὰ τὸ τὲς εὐκόσμους) Ita ex Aug. ſcripſi pro διὰ τὸ εὐκόσμως. Ita iam Stephanus diuinarat.] G.

[Αἰδομένων δ') Deeſt in Aug. δ'. Apud Hom. δ' ἀνδρῶν eſt Il. ο'. v. 563. τ' ἀνδρῶν, Il. Ε. v. 531.] G.

Τὸ μὲν] i. e. πολεμικοὶ μὲν. Ita oratio concinnior eſſet: ſequitur enim: εὔβυλοι δὲ. In Aug. Schol. interlineare eſt: τὸ μὲν, πολεμικόν. G.

Πλεῖστον] *Gr.* πλέον. Vid. 3, 19. 91, 9. 107, 5. 138, 11. Vtroque modo noſter, ſed recepta lectio huic loco accommodatiſſima. ἀμαθέστερον quidam *Mſſ.* perperam. WASS.

Ὅτι αἰδοῦς — αἰσχύνης] Bauerus notat: τὸ εὔκοσμον, τὴν αἰδῶ et αἰσχύνην non inter ſe differre iisque ſignificari *tarditatem Lacedaemoniorum in audendo et ſubeundis periculis.* Ex modeſtia autem et conſiliorum grauitate, auctore Thucydide, fortitudo naſcitur. Qui enim in omnia prudenter inquirit, circumſpicit, ne ſe committat fortunae dubiae, et prudenter cunctatur. v. not. ad Schol. G.

Αἰδοῦς — εὐψυχία] Simplex interpretatio eſt: vbi eſt pudor, ibi et grauitas: hanc enim pudet temeritatis; vbi autem eſt fortitudo, ibi eſt pudor: fortem enim pudet trepidare in re prudenter coepta. Quare, cum vtrobique modeſtia ſit et pudor, et in grauitate, et in fortitudine, conſequens eſt, vt pudor reddat et graues ac prudentes, et vero fortes. Vnde non debet, inquit Archidamus, opprobrio eſſe nobis illa cunctatio, nec timor videri. αἰδὼ, it ab αἰσχύνη diſtinctam vtique volueris, interpretere licet verecundiam et obſeruantiam *legum*, quas inſuper habere vereantur: hinc σώφρονες erunt *modeſti*; nam et Cicero *modeſtos* vocat legibus vnice parentes. BAVER.

Ἀμαθέστερον τῶν νόμων τῆς ὑπεροψίας παιδευόμενοι] Ita ex optimis codd. recepi, pro ἀμαθέστεροι· illud melius conuenit

84. „Nec tarditatis atque cunctationis, quam *socii* in nobis maxime reprehendunt, vos pudeat. Nam si *ad bellum* properetis, serius *id* finietis, quod imparati *id* susceperitis. Simul etiam liberam et clarissimam ciuitatem semper incolimus. Atque hoc, *quod nobis vitio vertitur*, modestia prudens maxime esse potest. Soli enim propter hoc ipsum et secundis rebus non sumus insolentes, et aduersis minus, quam alii, cedimus. Neque mouemur illecebris eorum, qui, praeter nostram sententiam, cum laudatione ad pericula subeunda nos instigant. Et si quis cum vituperatione *nos ad idem* incitet, *ei tamen* non magis, dolore commoti, adsentimur. Et propter hanc modestiam et bellicosi et circumspecti sumus; bellicosi quidem, quia verecundia plurimum habet modestiae, et fortitudo *plurimum* verecundiae. Circumspecti vero, quia simplicius instituimur, quam vt leges contemnamus; et, seueritate adhibita, modestius, quam vt iis non pareamus: simul etiam quia in rebus inanibus non sumus admodum solertes, ita vt hostium apparatum oratione magnifica vituperantes, re ipsa dissimiliter *eum* persequamur. Sed *ita instituimur*, vt et aliorum cogitationes *nostris* similes esse, et fortunae casus

μέμφονται] οἱ Κορίνθιοι μέμφονται. τὸ ἐξῆς ὅτω, καὶ τὸ βραδὺ ἡμῶν, καὶ μέλλον, ὃ μέμφονται μάλιστα τῶν ἄλλων ἐγκλημάτων, μὴ αἰσχύνεσθε. καὶ νεμόμεθα διὰ παντὸς τὴν πόλιν ἐλευθέραν, καὶ ἐνδεξοτάτην. σπεύδοντες γὰρ, σχολαίτερον ἂν παύσαισθε, διὰ τὸ ἀπαράσκευοι ἐγχειρεῖν. ὑποσικλέον ἂν ἐς τὸ, μὴ αἰσχύνεσθε. Σωφροσύνῃ ἔμφρων] σωφροσύνην ἔμφρονα λέγει τὴν μετὰ λογισμοῦ τυγχάνουσαν, ὃ τὴν ἀλόγιστον, καὶ ἀπὸ φύσεως μόνον συμβαίνουσαν. Τῶν τε ξὺν ἐπαίνῳ] ταῦτα πάντα πρὸς τὸν Κορίνθιον ἀπολείνει. ἐκεῖνος γὰρ καλά τι καὶ ἐπήνεσεν αὐτὰς, καλά τι καὶ ἔψεξεν, εἰπὼν αὐτὰς μελλητάς. Πολεμικοί τε, καὶ εὔβουλοι] εὔβουλοι, διὰ τὸ εὔκοσμον. ἀσαφὲς τὸ χωρίον ποιεῖ ἡ τῶν ὀνομάτων ἐναλλαγή. τήν τε γὰρ αἰδῶ καὶ τὴν αἰσχύνην καλὰ τῷ αὐτῷ τίθησι συνωνύμως, καὶ τὸ λοιπὸν ἔμφασιν παρέχει, ὡς ἐπὶ ἄλλῳ καὶ ἄλλου τάσσων τὴν λέξιν. ὡς καὶ τὴν σωφροσύνην καὶ τὴν εὐκοσμίαν ὁμοίως τέθεικε. δεῖ ὖν ὅτω νοεῖν, πολεμικοί τε γιγνόμεθα καὶ εὔβουλοι, διὰ τὸ εὔκοσμον. ἀνάγκη γὰρ, τὰς εὐκόσμους σωφροσύνης πλεῖστον μετέχειν, διὰ τὸ τὰς εὐκόσμους καὶ αἰδήμονας εἶναι. αἰδήμονας δὲ ὄντας, εἶναι εὐψύχους καὶ πολεμικούς. τῆς γὰρ αἰδοῦς καὶ αἰσχύνης ἡ εὐψυχία πλεῖστον μετέχει. Ὅμηρος· Αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι ἠὲ πέφανται. Ἀμαθέστεροι] ὁ μὴ εἰδώς τι κακὸν ποιῆσαι, ἀμαθῶς αὐτῷ ἔχει δηλονότι. ἡμεῖς ὖν, φησὶ, παιδευόμεθα ἀμαθῶς ἔχειν τῷ καταφρονεῖν τῶν νόμων. τοῦτ' ἔστιν, ὃ παιδευόμεθα, ὥστε ὑπερορᾶν τῶν νόμων. Καὶ ξὺν χαλεπότητι] οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι βαρυτάτην εἶχον ἀγωγὴν, χαλεπῶς ζημιώμενοι, καὶ σωφρονιζόμενοι. ἐν γὰρ Λακεδαίμονι ἔφοροί τινες ἦσαν, οἳ εἴ τινα ἴδοιεν ἀργοῦντα, τοῦτον ἔτυπτον, λέγοντες, ὅτι ὁ ἀργῶν, καὶ τῶν νόμων σπεύδει καταφρονεῖν. Ἢ ὥστε αὐτῶν] τῶν νόμων δηλονότι. Καὶ μὴ τὰ ἀχρεῖα ξυνετοὶ] τὰ ἀχρεῖα, τὰ σοφίσματα τῶν λόγων. οἱ γὰρ Λάκωνες, βραχυλόγοι. Ἔργῳ ἐπεξιέναι] ὡς τῶν Κορινθίων ὄντως ὄντων. Τῶν πέλας] ἀντὶ τοῦ τῶν ὁμοίων ἀν-

τῷ παιδευόμενοι· sequitur quoque σωφρονέστερον, pro quo tacite dedit Bauerus σωφρονέστεροι. Pendet autem genitiuus ὑστεροῦσας ab ἀμαθέστερον, qui est resoluendus ita: ἀμαθέστερον παιδευόμενοι ἢ ὥστε ὑπερόπτεσθαι τῶν νόμων, vt deinde faciliori vtitur structura: σωφρονέστερον ἢ —. Reiskius probat ἀμαθέστερον in Diluc. Abresch. p. 85. Abresch. vero in Dil. p. 82. retinet ἀμαθέστεροι, et παιδευόμενοι pro nomine, vt mox ὠφελούμενοι c. 85. positum putat, exemplis additis e L. II, 51. IIII, 69. Sed si ἀμαθέστερον legitur; haec ratio non valet. Dicit autem ἀμαθέστερον, cum respectu ad ea, quae Corinthii dixerant, c. 68. ἀμαθίᾳ δὲ πλείονι πρὸς τὰ ἔξω πράγματα χρῆσθε. Notum est, Atheniensis exprobrasse ἀμαθίαν Lacedaemoniis, tanquam ἀμούσοις. vid. Aelian. V. H. XII. 50. et Periz. cf. Nostr. L. IIII, 84. GOTTL.

[Οὐ παιδευόμεθα ὥσε) Excidit, vt opinatur Steph., ante ὥστε, aut ὅτω, aut τοσοῦτον.] G.

[Οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι) In Aug. est Λάκωνες. Mox ante ζημιώμενοι, omissum est χαλεπῶς, et οἱ ante εἴ τινα.] G.

Καὶ μὴ τὰ ἀχρεῖα ξυνετοὶ ὄγαν ὄντες —] Latinum interpretem sensum bene expressisse puto. Abreschius (in Diluc. p. 84.) constituit locum ita hoc ordine: καὶ μὴ, ξυνετοὶ ὄγαν ὄντες τὰ ἀχρεῖα, μεμφόμενοι λόγῳ καλῶς τὰς τ. πολεμίων παρασκευὰς, ἀνομοίως ἔργῳ ἐπεξιέναι (παιδευόμενοι) νομίζειν δὲ (παιδευόμενοι) ὅτε τὰς διανοίας τῶν πέλας παραπλησίως εἶναι, καὶ τὰς προσκοπὰς τύχας λόγῳ διαιρετάς. Admittit igitur Abreschius Scholiastae rationem, τε copulandam esse cum ὅ, atque ὅ scriptum pro μὴ, quod praecesserit καὶ μὴ, i. e. μήτε, cui subiici debuerit τε — μὴ, non τε — ὅ. Artificiosa est quidem verborum collocatio, sed intricatior pro verborum simplicitate, et alienior a sensu verborum, qui superioribus parum est congruus. Laudat enim Archidamus simplicem educationem popularium suorum et seueritatem, qua leges reuereri discant: rebus inutilibus et artibus vanis plane indoctos esse, quibus quidem homines vulgo vtantur ad reprehendendum hostium apparatum non sine ingenii quadam specie et ostentatione: (τὰς τῶν πολ. παρ. καλῶς μεμφόμενοι.) non autem eos pares esse re ipsa ingeniose dictis congruenter agendi, n. hostem reprimendi (ἔργῳ ἐπεξιέναι re ipsa exsequi). Ita institutos eos credere, vicinos quoque valere acri ingenio et consilio, quo se aduersus hostes scite tueri possint; ipsisque esse persuasum, fortunae casus non meris verbis mutari tollique posse. Nostram explicationem v. νομίζειν δ. τ. διανοίας — παραπλησίως εἶναι, adiuuant consequentia, in primis extr. cap. πολύ τε διαφέρειν ὃ δεῖ νομίζειν ἄνθρωπον ἀνθρώπῳ. G.

Τὰ ἀχρεῖα] P. τῶν ἀχρείων· supplendum καλὰ, περὶ. Sunt autem haud dubie subtilitates et leues contentiones Athenienſium in concionibus, ex artium studio natae. BAVER.

[Σοφίσματα) Ita praeeunte Abreschio Dil. p. 85. correximus pro ψηφίσματα, quod non huc quadrat. Ita non opus est, cum Steph. supplere verbum, quod exciderit ante τῶν λόγων.] G.

[Ὡς τῶν Κορινθίων) Steph. putat; caput huius Scholii esse: καὶ μὴ τὰ ἀχρεῖα ξ. α. ὄντες, et deesse in Schol. ξυνετῶν, n. ὡς τῶν Κορινθίων ὄτω ξυνετῶν ὄντων. Pro Κορινθίων quoque videtur Steph. reponendum: Ἀθηναίων. Sed haec incerta sunt. Totum Schol. abest ab Aug.] G.

προσπιπτȣ́σας τύχας ȣ̓ λόγῳ διαιρετάς. ἀεὶ δὲ ὡς πρὸς εὖ βȣλευομένȣς τȣ̀ς ἐναντίȣς [p] ἔργῳ [q] παρασκευαζόμεθα. καὶ ȣ̓κ ἐξ ἐκείνων ὡς ἁμαρτησομένων ἔχειν δεῖ τὰς ἐλπίδας, ἀλλ' ὡς ἡμῶν αὐτῶν ἀσφαλῶς προνοȣμένων. πολύ τε διαφέρειν ȣ̓ δεῖ νομίζειν ἄνθρωπον ἀνθρώπȣ, κράτιϛον δὲ εἶναι ὅϛις ἐν τοῖς ἀναγκαιοτάτοις παιδεύεται.

πέ. „Ταύτας ȣ̓ν ἃς οἱ πατέρες τε ἡμῖν παρέδοσαν μελέτας, καὶ αὐτοὶ [r] διαπαντὸς [s] ὠφελȣ́μενοι ἔχομεν, μὴ παρῶμεν, μηδ' ἐπειχθέντες ἐν βραχεῖ μορίῳ ἡμέρας, περὶ πολλῶν σωμάτων, καὶ χρημάτων, καὶ πόλεων, καὶ δόξης, βȣλεύσωμεν, ἀλλὰ καθ' ἡσυχίαν. ἔξεϛι δ' ἡμῖν μᾶλλον ἑτέρων, διὰ ἰσχύν. καὶ πρὸς τȣ̀ς Αθηναίȣς πέμπετε μὲν περὶ [t] τῆς Ποτιδαίας, πέμπετε δὲ περὶ ὧν οἱ ξύμμαχοι φασὶν ἀδικεῖσθαι, ἄλλως τε καὶ ἑτοίμων ὄντων αὐτῶν δίκας [v] δȣ̃ναι. ἐπὶ δὲ τὸν διδόντα, ȣ̓ πρότερον νόμιμον ὡς [x] ἐπ' ἀδικȣ̃ντα ἰέναι. παρασκευάζεσθε δὲ τὸν πόλεμον ἅμα. [y] ταῦτα γὰρ καὶ κράτιϛα [z] βȣλεύσεσθε, καὶ τοῖς ἐναντίοις φοβερώτατα. Καὶ ὁ μὲν Αρχίδαμος τοιαῦτα εἶπε· παρελθὼν δὲ [a] Σθενελαΐδας τελευταῖος, εἷς τῶν Εφόρων τότε ὤν, [b] ἔλεξε τοῖς Λακεδαιμονίοις ὧδε.

πϛ'. „ΤΟΥΣ μὲν λόγους τȣ̀ς πολλȣ̀ς τῶν Αθηναίων ȣ̓ [c] γιγνώσκω· ἐπαινέσαντες γὰρ [d] πολλὰ ἑαυτȣ̀ς, ȣ̓δαμȣ̃ ἀντεῖπον, ὡς [e] ȣ̓κ ἀδικȣ̃σι τȣ̀ς ἡμετέρȣς ξυμμάχȣς, καὶ τὴν Πελοπόννησον· καίτοι εἰ πρὸς τȣ̀ς Μήδȣς ἐγένοντο ἀγαθοὶ τότε, [f] πρὸς δ' ἡμᾶς κακοὶ νῦν, διπλασίας ζημίας ἄξιοί εἰσιν, ὅτι ἀντ' ἀγαθῶν κακοὶ γεγένηνται. [g] ἡμεῖς δὲ ὅμοιοι καὶ τότε καὶ νῦν ἐσμὲν, καὶ τȣ̀ς ξυμμάχους, [h] ἢν σωφρονῶμεν, ȣ̓ περιοψόμεθα ἀδικȣμένȣς, ȣ̓δὲ μελλήσομεν τιμωρεῖν· [i] οἵδ' ȣ̓κέτι μέλλȣσι κακῶς πάσχειν.

p Τῷ ἔργῳ *Gr.* q Παρασκευαζώμεθα *Marg. Cl.* atque ita legebat *Valla*, probante *Stephano*. Sic quoque *Reg.* Aug. et a prima manu *Caſſ. Gr.* et Baſ. deinde in his tribus alius ſuper ω ſcripſerat ο. *Caſſ.* etiam ὡς ἂν ἁμαρτησομένων· ſed recentior manus ἂν cancellauerat. r Διὰ παντὸς, et mox μηδὲ ἐπειχθέντες *Gr.* μηδὲ etiam Mosqu. s Illa ὠφελȣ́μενοι ἔχομεν pro ἔχοντες ὠφελούμεθα poſita cenſet *Ae. Port.* t Τῆς deeſt *C. Gr. Ar. Reg. Dan.* Mosqu. v Διδόναι *Marg.* Δȣ̃ναι ἐπὶ ἀδικȣ̃ντα ἰέναι *Caſſ.* Aug. Δȣ̃ναι παρασκευάζεσθε *Dan.* In vtroque deinde adſcripta erant, quae deſiderabantur. x Ἐπὶ ἀδικȣ̃ντα *Marg. Caſſ.* Aug. y Ταῦτα γὰρ κράτιϛα *Reg. Caſſ.* Aug. z Βȣλεύεσθε *C.* Paullo poſt in Aug. τοιαῦτα εἶπεν. a Στενελαΐδας, et infra p. 156, 3. ϛένει *Gr.* b Ἔλεξεν ἐν τοῖς *Marg.* probat *Steph.*, *Caſſ.* Aug. et ad marg. manu rec. *Reg.* c Γινώσκω *Dan.* d Ἑαυτȣ̀ς πολλὰ *Reg.* e Οὐκ abeſt *C.* f Πρὸς δὲ ἡμᾶς *Caſſ.* Aug. g Ἡμεῖς δ' ὅμοιοι *Gr.* Ἡμεῖς δὲ καὶ ὅμοιοι *Reg.* h Εἰ σωφρ. *Gr.* Σωφρονȣ̃μεν, ſed ω ſuper ȣ ſcripto *Gr.* i Disiuncte οἱ δ', aut οἱ δὲ ſcribendum putat *Steph.* aut ſi οἵδ' retineatur, dicendum γὰρ poſt ipſum ſubaudiri: cum veroſimilior ſit Ellipſis particulae γὰρ, quam vocis ἐπειδὴ, vt vult *Scholiaſtes*: etiamſi, quod ad ſenſum attinet, nihil interſit. Οἱ δ' ȣ̓κ ἔτι *Gr.* Aug.

Τάς τε] *Marg.* τάς τε τῶν πέλας δ. ordine opinor venuſtiore. WASS.

[Τῶν ὁμοίων ἀνθρώπων) Si cui diſpliceat, auctore Abreſchio, (Dil. p. 85.) haec interpretatio; legi poſſe ὁμόρων, vt verterit Ablancourtius: *nous eſtimons que les ſentiments de nos voiſins ſont pareils aux nôtres.* Sed nihil opus eſſe puto correctione. In cod. Aug. cum hoc Scholio cohaerent ea, quae ſunt in Schol. vulg. ad Τȣ̀ς μὲν λόγȣς τῶν πολλῶν· ἰϛέον — ἐν διαδοχῇ δὲ ἦσαν, vbi pro πόλεως eſt πολιτείας, vt in Koſtg.] GOTTL.

[Ἵν' ᾖ ȣ̓τως ἡ σύνταξις) Grammius quoque reprehendit ordinem a Schol. factum, quem ſequitur Abreſchius, nec locum habere in hiſce particulam negantem.] G.

Παρασκευαζόμεθα] Scribendum potius παρασκευαζώμεθα· quod perinde ſit, ac ſi dixiſſet παρασκευάζεσθαι δεῖ, vt ſequitur ἔχειν δεῖ. STEPH.

Haec lectio non tentanda cum Stephano, qui malebat παρασκευαζώμεθα· non enim h. l. adhortatur Archidamus ciues ſuos, ſed, quid faciant, quae inſtituta ſequantur, docet. Mecum defendit vulgatam Abreſchius (Diluc. p. 85.) qui poſt καὶ ȣ̓κ repetit παρασκευαζόμεθα, et ante ἡμῶν αὐτῶν ſupplet ἐξ. G.

[Πρὸς τȣ̀ς λόγȣς — αἰνίττεται) n. c. 69. καὶ πρὸς αὐτȣ̀ς τȣ̀ς Ἀθηναίȣς — περιγεγενημένȣς.] G.

Ἔχειν δεῖ] Reisk. in anim. p. 13. coniicit: ἔχειν οἰόμεθα δεῖν. Sine cauſſa. G.

Δεῖ] Reisk. anim. l. c. coniicit δεῖν, quod pendeat ab illo οἰόμεθα. Sed hoc nulla nititur auctoritate. G.

[Κράτιϛος — φησὶν) In Aug. ſic incipit: κράτιϛόν φησιν.] G.

Ὠφελȣ́μενοι ἔχομεν] Pro ἔχοντες ὠφελȣ́μεθα, vt monuit Ae. Portus. G.

[Ἔξεϛι δ' ἡμῖν) Schol. ad h. v. inſerui ex Aug. Ceterum Scholia deſunt in eodem ad verba Προσπιπτȣ́σας τύχας et Ἔργῳ παρασκευαζόμεθα, it. ad Πολύ τε διαφέρειν et Ἐν τοῖς ἀναγκαιοτάτοις]. G.

[Μή πως φθάσαντες) Schol. refert v. διὰ ἰσχὺν ad βȣλεύσομεν, ἀλλὰ καθ' ἡσυχίαν· quum pertineant ad proxime praecedentia. v. Steph.] G.

Περὶ τῆς] Τῆς omittunt alii libri, vti paſſim noſter. WASS.

Ἔλεξε τοῖς] Malo ἔλεξεν ἐν τοῖς Λακ. Quo dictum modo fuit pag. 37. ἐν οἷς προσήκει ἡμᾶς ȣ̓χ ἥκιϛα εἰπεῖν. STEPH.

Λόγȣς τȣ̀ς πολλȣ̀ς] Non abſimiliter ille apud *Plutarchum* p. 216. cuidam non abs re, ſed pluribus agenti, Ὦ ξένε, ȣ̓κ ἐν δέοντι τῷ δέοντι χρῇ. et ſupra alius, interroganti Perinthiorum legato multum loquaci, quid reſponſi ferret, Τί δ' ἄλλο, ἔφη, ἢ ὅτι σὺ μόλις ἐπαύσω λέγων, ἐγὼ δὲ σιωπῶν. Ita legendum ex *Mſ.* Denique ſimili in cauſa Cleomenes: Ὧν εἰρήκατε, ἔφη, τὰ μὲν ἐξ ἀρχῆς ȣ̓ μέμνημαι, διὰ τȣ̃το δὲ καὶ τὰ μέσα ȣ̓ συνίημι· τὰ δ' ἐπὶ πᾶσιν ȣ̓ δοκιμάζω. vide *Euripid.* Oreſt. v. 639, et *Herodot.* III. 46. *Ion* Grammaticus:

Οὐ γὰρ λόγοις Λάκαινα πυργȣ̃ται πόλις.
Ἀλλ' εὖτ' ἂν Ἄρης νεοχμὸς ἐμπέσῃ ϛρατῷ,
Βουλὴ μὲν ἄρχει, χεὶρ δ' ἐπεξεργάζεται. WASS.

Τȣ̀ς μὲν λόγȣς —] Haec breuis oratio Sthenelaidae moribus Lacedaemoniorum eſt accommodata. Eius facit mentionem Plut. in comm. an ſeni ſit ger. reſp. T. VIIII. p. 204. Reisk. iisque orationibus adnumerat e genere πολιτικῷ, quae ὄγκον

oratione explicari non poſſe exiſtimemus. Semper autem, vt aduerſus bene conſultos aduerſarios, re *factisque* nos praeparamus: neque ſpes *noſtras* in peccatis, quae forſitan illi committent; ſed in noſtra ipſorum cautione, tutisque conſiliis collocare oportet. Nec exiſtimandum eſt, multum intereſſe inter hominem et hominem: at illum, qui in maxima neceſſitate eruditur, praeſtantiſſimum eſſe.

85. „Haec igitur inſtituta, quae maiores nobis tradiderunt, quaeque nobis ipſis, ea perpetuo retinentibus, magno emolumento fuere, ne abiiciamus; neue in exigua diei particula, de multis capitibus, de pecuniis, vrbibus, et de gloria, properantes decernamus: at per otium *hiſce de rebus mature conſulentes*. Hoc autem nobis magis, quam aliis, propter potentiam *facere* licet. Et *legatos* ad Athenienſes mittite, *qui cum illis expoſtulent* de Potidaea; mittite etiam de iniuriis, quibus ſocii ſe *ab illis* affectos dicunt, praeſertim cum ipſi parati ſint, iure diſceptare. Ei vero, qui ſe iudicio offert, bellum vt iniuriam facienti prius inferre non licet. Simul etiam bellum, *et res ad hoc neceſſarias*, parate. Haec enim ſi faciatis, conſilium et *vobis ipſis* optimum, et aduerſariis maxime formidandum inibitis. Archidamus quidem haec dixit; Sthenelaïdas vero, qui tunc vnus erat ex Ephoris, poſtremus in medium progreſſus, ita Lacedaemonios eſt alloquutus.

86. „EQVIDEM longam Athenienſium orationem non intelligo; nam in ſuis laudibus praedicandis multi fuerunt; nihil tamen reſponderunt, quod non iniuria noſtros ſocios et Peloponneſum affecerint. Atqui ſi contra Medos *quidem* olim boni fuerunt, iam vero contra nos improbi ſunt; duplici poena ſunt digni, quod mali ex bonis ſint effecti. Nos vero *ſemper noſtri* ſimiles et tunc *fuimus*, et nunc ſumus; neque (ſi ſapimus) ſocios *noſtros* iniuria affici per negligentiam ſinemus, neque auxilium *ipſis* mittere cunctabimur. Ipſi enim ſine vlla cunctatione mala patiuntur. Aliis enim mul-

θρώπων. ὁ δὲ τε σύνδεσμος, πρὸς τὸ ἢ ἐπίῤῥημα. τὸ δὲ ἢ ἀντὶ τοῦ μὴ, ἵν' ᾖ οὕτως ἡ σύνταξις, καὶ πολεμικοὶ καὶ εὔβυλοι γινόμεθα, παιδευομενοι μὴ νομίζειν τὰς διανοίας τῶν πέλας καὶ τὰς προσπιπτούσας τύχας ὁμοίας εἶναι λόγῳ διαιρετὰς, ἀντὶ τοῦ, οὐχ ὡς λόγῳ λέγουσιν οἱ μὴ σκοποῦντες ἃ δεῖ, οὕτω τὰς τύχας ἔχειν ὑπολαμβάνομεν. εὐὸὲ γάρ ἐστι λόγῳ διελθεῖν τὰ μέλλοντα ὑπὸ τύχης ἔσεσθαι. Προσπιπτούσας τύχας] ἀποβάσεις. Διαιρετὰς] φανερὰς. Ἔργῳ παρασκευαζόμεθα] ἐμπράκτως. Καὶ οὐκ ἐξ ἐκείνων] πρὸς τοὺς λόγους τοῦ Κορινθίου αἰνίττεται. Πολύ τε διαφέρειν] πολύ τε διαφέρειν ἀνθρώπου ἀνθρώπῳ ὃ δεῖ νομίζειν, ὥσε οἴεσθαι πολὺ διαφέρειν τοῖς λογισμοῖς· ἀλλὰ κράτιστον τοῦτο νομίζειν μόνον, ὅταν ὑπὸ τῶν δεινῶν καὶ τῶν περισάσεων παιδευόμενος, ἐπίνοιάν τινα σωτηρίας πορίσηται. Κράτιστον δὲ εἶναι] κράτιστός ἐστι, φησὶν, ὅστις μήτε πᾶσι, μήτε περὶ πάντων πείθεται, περὶ δὲ μόνων τῶν ἀναγκαίων παιδεύεται ἀκούειν, καὶ τῶν αὐτῷ προσηκόντων. Ἐν τοῖς ἀναγκαιοτάτοις] ἐπικινδυνοτάτοις. Ἕξεσι δ' ἡμῖν] ταῦτα πρὸς τὸν Κορίνθιον αἰνίττεται ὁ Ἀρχίδαμος. Διὰ ἰσχὺν] δι' ἣν ἔχομεν ἰσχύν· μή πως φθάσαντες ἀπολέσωμεν ταύτην δι' ἀβυλίαν. Δίκας δοῦναι] κρίσεις. Τὰς μὲν λόγους τῶν πολλῶν] δημηγορίαι Σθενελαΐδᾳ τε ἐφόρῳ καὶ τῶν Ἀθηναίων, καὶ τῷ Ἀρχιδάμῳ. τὸ δὲ τῆς δημηγορίας, σύντεμνων, καὶ Λακωνικόν· διὰ τοῦτο προοίμια οὐκ ἔχει. Ταύτης τῆς δημογορίας μέμνηται Πλούταρχος ἐν τοῖς πολιτικοῖς παραγγέλμασι. Ἰσέον, ὅτι ὕστάτινες παρὰ Λακεδαιμονίοις ἄρχοντες, τὸν ἀριθμὸν πέντε, οὓς ἐφόρους ἐκάλουν, διὰ τὸ ἐφορᾶν τὰ τῆς πόλεως πράγματα. ἐν διαδοχῇ δὲ ἦσαν. Πρὸς τὰς Μήδους] κατὰ τῶν Μήδων. Κακοὶ] νῦν κακότροποι. Ὅμοιοι καὶ τότε] ἐλευθεροῦται τῆς Ἑλλάδος δηλονότι. Οὐδὲ μελλήσομεν] ὑπερθησόμεθα. Τοῦτο πρὸς Ἀρχίδαμον, λέγοντα, ὡς δεῖ βραδύνειν. Οἷὸ' ὐκέτι μέλλουσιν] ὑπακουέον τὸ ἐπειδὴ, ἵν' ᾖ, ἐπειδὴ ὐκέτι μέλλουσι κακῶς πάσχειν. τὸ γὰρ μέλλουσιν, νῦν ὐχὶ ὥσπερ ἐπὶ τοῦ

et *μέγεθος* ſpirent. In Aug. et Caſſ. Schol. interl. eſt ad verba: *τὰς μὲν λόγους*] *τὸν σκοπὸν φησι τῶ λόγω*. G.

[*Ταύτης τῆς δημογορίας*) Haec verba e cod. Roſtg. et Aug. adieci.] GOTTL.

[*Ἰσέον — ἐν διαδοχῇ δὲ ἦσαν*) Haec deſunt h. l. in Aug. adſcripta vero ad Schol. *Τῶν πέλας* c. 84. Ceterum Suidas in *Ἔφοροι*, T. I. p. 925. hoc Scholion exciſpſit, a verbis *παρὰ Λακεδαιμονίοις*. Apud Suidam inſerendum ex hoc Schol. poſt *Λακεδαιμονίοις*, *ἄρχοντες*. Kuſterus fontem, e quo hauſit h. l. Suidas, non indicauit: nec Toupius, quamquam gloſſam proxime antecedentem explicauit, T. I. Emend. in Suid. p. 139.] G.

[*Πόλεως*) In Roſtg. *πολιτείας*. Sed Suidas habet quoque *πόλεως*.] G.

Πολλὰ] Abeſt a nonnullis libris, non recte; ſequitur *ἀγαθοί*. WASS.

Ἐγένοντο ἀγαθοί] *Fortes fuerunt*. v. ad Platon. Menex. c. 14. Laudat Athen. veram fortitudinem, coniunctam cum animo bono, patriae amante: ſequitur enim *κακοί*. i. e. ſuperbi, ad iniuriam inferendam proclines. G.

[*Δηλονότι*) Deeſt in Aug. in quo deſunt Schol. ad verba *Πρὸς τὰς Μήδας* et *Κακοὶ*, it. ad *Οὐδὲ μελλήσομεν*.] G.

[*Τοῦτο πρὸς Ἀρχίδαμον*) Haec verba inſerui e Roſtg. et Auguſt. Quae neceſſaria fere h. l. ſunt, quod paullo poſt Scholiaſtes dicit: (ad *Ἄλλοις μὲν γὰρ*) *ταῦτα πάλιν πρὸς Ἀρχίδαμον ἀποτείνει*.] G.

Οἷὸ' ὐκέτι μέλλουσι κακῶς πάσχειν] Hi enim non mala paſſuri ſunt, *ἀλλ' ἤδη πάσχουσι*, vt ſupplet Abreſchius l. c. Interpres

ἄλλοις μὲν γὰρ χρήματά ἐστι [k] πολλὰ καὶ νῆες καὶ ἵπποι· ἡμῖν δὲ, ξύμμαχοι ἀγαθοὶ, ὃς ὰ παραδοτέα τοῖς Ἀθηναίοις ἐσὶν, [l] ἀδὲ δίκαις καὶ λόγοις διακριτέα, μὴ λόγῳ καὶ αὐτὰς βλαπτομένους· ἀλλὰ [m] τιμωρητέα ἐν τάχει, καὶ παντὶ σθένει. καὶ ὡς ἡμᾶς πρέπει βελεύεσθαι ἀδικημένους, μηδεὶς διδασκέτω. ἀλλὰ τὰς μέλλοντας ἀδικεῖν, μᾶλλον πρέπει πολὺν χρόνον βελεύεσθαι. ψηφίζεσθε ἄν, ὦ Λακεδαιμόνιοι, ἀξίως τῆς Σπάρτης τὸν πόλεμον· καὶ μήτε τὰς Ἀθηναίους ἐᾶτε μείζως γίγνεσθαι, μήτε τὰς ξυμμάχους καταπροδιδῶμεν, ἀλλὰ ξὺν τοῖς θεοῖς ἐπίωμεν [n] ἐπὶ τὰς ἀδικοῦντας."

πζ'. [o] Τοιαῦτα λέξας, ἐπεψήφιζεν αὐτὸς, Ἔφορος ὤν, ἐς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Λακεδαιμονίων. ὁ δὲ (κρίνουσι γὰρ βοῇ, καὶ ὁ ψήφῳ) ὃν ἔφη [p] διαγιγνώσκειν τὴν βοὴν [q] ὁποτέρα μείζων, ἀλλὰ βουλόμενος αὐτὰς φανερῶς ἀποδεικνυμένους τὴν γνώμην, ἐς τὸ πολεμεῖν μᾶλλον ὁρμῆσαι, ἔλεξεν, „Ὅτῳ μὲν ὑμῶν, ὦ Λακεδαιμόνιοι, [r] δοκοῦσι λελύσθαι αἱ σπονδαὶ, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἀδικεῖν, ἀναστήτω ἐς ἐκεῖνο τὸ χωρίον· (δείξας τὶ χωρίον αὐτοῖς) ὅτῳ δὲ μὴ δοκοῦσιν, ἐς τὰ ἐπὶ θάτερα. ἀναστάντες δὲ διέτμησαν, καὶ πολλῷ πλείους ἐγένοντο οἷς ἐδόκουν αἱ σπονδαὶ λελύσθαι. προσκαλεσαντές τε τὰς ξυμμάχους, εἶπον, „Ὅτι σφίσι μὲν [s] δοκεῖεν ἀδικεῖν οἱ Ἀθηναῖοι, [t] βούλεσθαι δὲ καὶ τὰς [v] πάντας ξυμμάχους παρακαλέσαντες, ψῆφον ἐπαγαγεῖν· ὅπως κοινῇ βουλευσάμενοι, τὸν πόλεμον ποιῶνται, ἢν [x] δοκῇ. καὶ οἱ μὲν [y] ἀπεχώρησαν ἐπ' οἴκου διαπραξάμενοι ταῦτα· καὶ οἱ [z] Ἀθηναίων πρέσβεις ὕστερον, ἐφ' ἅπερ ἦλθον χρηματίσαντες. ἡ δὲ διαγνώμη αὕτη τῆς ἐκκλησίας, τῷ τὰς σπονδὰς λελύσθαι, ἐγένετο ἐν τῷ [a] τεταρτῳ καὶ δεκάτῳ ἔτει τῶν [b] τριακοντατίδων σπονδῶν προκεχωρηκυιῶν, αἳ ἐγένοντο μετὰ τὰ [c] Εὐβοϊκά.

πή. Ἐψηφίσαντο δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι τὰς σπονδὰς λελύσθαι, [d] καὶ πολεμητέα εἶναι, ὰ τοσῶτον

[k] Πολλὰ non agnoscunt *Ar. C. Gr. Dan.* cod. Baſ. et Mosqu. [l] οὐ δίκαις *Gr.* [m] Τιμωρητέον *Marg. Cam.* [n] Πρὸς τὰς ἀδικ. *Cl. Caſſ.* Aug. *Reg.* qui in marg. adſcriptam habet alteram lectionem ἐπὶ. [o] Τοιαῦτα δὲ λέξας *Ar. C. Cl. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. Mosqu. [p] Διαγινώσκειν *Reg. Dan.* [q] Πότερα *Marg.* et *Gr.* a prima manu; deinde in fronte adſcriptum erat ο, et mutata ſedes accentus. [r] Δεδόλεσθαι δοκεῖσι *Reg.* [s] Δοκεῖεν οἱ Ἀθηναῖοι ἀδικεῖν *Gr.* [t] Βεβλεῦσθαι *Caſſ.* βεβλεύσθαι Aug. [v] Πάντας deeſt *Ar. C. Dan.* Mosqu. [x] Δοκεῖ *Caſſ.* [y] Ἀνεχώρησαν legiſſe videtur *Scholiaſtes.* Nam cum illis verbis καὶ οἱ Ἀθηναίων πρέσβεις ὕστερον ſubaudit ἀπὸ κοινῆ idem verbum ἀνεχώρησαν. [z] Ἀθηναῖοι *Dan.* In Mosqu. πρεσβεις ſupra ſcript. [a] Τετάρτῳ ἔτει καὶ δεκάτῳ *Reg.* [b] Τριακοντίδων *Dan.* [c] Εὐβοικὰ *Reg.* Aug. Mosqu. [d] Καὶ πολεμεῖν Ἀθηναίους, ὰ τοσ. *D. Halicarn.* p. 834.

latinus ὐκέτι μέλλησι vertit parum recte: *ſine vlla cunctatione.* Quid hoc ſit, *ſine vlla cunctatione mala pati,* nemo facile intelligat. Reisk. in anim. p. 13. putat: τιμωρεῖν· οἷὸ' ὐκέτι μέλλησι κακῶς πάσχειν, idem eſſe dictum atque τιμωρεῖν τοῖς ὐκέτι etc. Ita luſus videatur ineſſe in μέλλω, vel acumen: *non cunctabimur opem ferre iis, qui nunquam cunctantur iniuria affici.* Sed tam ſeuero ſcriptori vix tribui poteſt tale acumen. GOTTL.

Οἷὸ' ὐκέτι] Steph. malit: οἱ δ', aut οἱ δὲ. Si οἷὸ' retineatur, dicendum, γὰρ ſubaudiendum, et veriſimiliorem eſſe ellipſin τῷ γὰρ, quam τῷ ἐπειδή. G.

[Οὐχ) ὥσπερ) Intuli τὸ ὥσπερ e codd. Caſſ. Roſtg. et Aug. Mox, admonente Abreſchio (Dilucc. 85.) correxi δεκτέον pro λεκτέον. Grammius merito Schol. caſtigat, quod ἐπειδὴ ſubint. ſtatuit, et quod μέλλειν h. l. ſignificare *cunctari* negat. In cod. Baſ. eſt pro ὐχὶ, ὐκ ἐπὶ.] G.

Ἄλλοις μὲν χρήματά ἐστι πολλὰ —] Ἄλλοις n. Athenienſibus; reſpicit ad verba Archidami c. 80. G.

[Πῶς ἄψυχα) Steph. ſuſpicatur deeſſe μένον. Mox pro λόγισα ſubſtitui vult: ἄλογα.] G.

[Ἡλιξις) Cod. Aug. addit αὐτὴ. Sed videtur corrig. αὕτη] G.

[Ἀδικεῖν) Ex Aug. intuli hoc Schol.] G.

Μήτε τὰς ξυμμάχους καταπροδιδῶμεν] Sequi proprie debebat, propter ἐᾶτε, infinitiuus. Sed noſtro talis ſtructura inaequalis non infrequens; occurrit etiam apud alios bonos ſcriptores. G.

Ἐπεψήφιζεν αὐτὸς Ἔφορος —] *Eporus populum in ſuffragia miſit,* ſ. *populo poteſtatem ſuffragii ferendi dedit.* De hac vi huius vocis v. Erneſtium ad Xenoph. Mem. I, 1. p. 8. et quos laudat. cf. Duck. ad Thuc. L. VI, 47. p. 386. it. Abreſch. auct. Dil. p. 236. vbi alia huius vſus verba ſunt collecta. G.

Κρίνουσι γὰρ etc.] De ſuffragiorum ratione apud Laced. vide *Plutarchi* Lycurgum, et *Cragium* de Repub. Laced. l. 1. c. 8. Ex totius huius loci ſerie patet, Lacedaemonem pura Ariſtocratia non vſam fuiſſe, vt plures credunt: ſed et Democraticum temperamentum in magnis negotiis vſurpaſſe, vt docet *Iſocrates* in Areopagitico. *Palmerius.* HVDS. Eſt in Exercit. *Palmer.* pag. 45. De varia ſignificatione τῷ ἐπιψηφίζειν vid. *Bud.* Comment. p. 167. et *Valeſ.* ad Harpocrat. h. v. DVCK.

[Τῶν παρόντων) E cod. Baſ. addidi.] G.

[Τινὲς δὲ βοῶσιν) Ex eodem cod. h. v. adieci.] G.

Ἀναστάντες δὲ] Reisk. in Dil. Abreſch. p. 91. legit δὴ, ſine cauſſa. G.

[Βούλεσθαι) Hoc caput Schol. praefixi, cum antea ἐπαγαγεῖν eſſet. Pertinet enim Schol. ad haec verba.] G.

Ψῆφον ἐπαγαγεῖν] Vid. Cap. CXIX. WASS.

Πόλεμον ποιῶνται] *Bellum gerant.* Si ſcripſiſſet ποιῶσι, hoc eſſet, bellum facerent, ſ. concitarent. G.

Ἀπεχώρησαν] Partem adnotationis Stephanianae deſcripſit *Hudſ.* in *Var. Lect.* Addit porro *Stephanus:* ſed te ſemel monitum velim, ſaepe hanc diuerſam lectionem, absque vlla ſenſus differentia, occurrere. DVCK.

[Καὶ ἑμοίως) Merito dubitat Stephanus de hac vi verbi διαπράξασθαι.] G.

tae ſunt pecuniae, naues, et equi; nobis vero boni ſocii, qui Athenienſibus non ſunt tradendi: neque iudiciis verbisque *de controuerſiis* eſt diſceptandum; cum et ipſi *noſtri ſocii* non verbis *tantum* laedantur; ſed celeriter, totisque viribus auxilium *ipſis* eſt ferendum. Nec doceat nos quisquam decere nos conſultare, quum iniuria nobis infertur. Imo vero eos, qui iniuriam *aliis* facere parant, diu conſultare decet. Quamobrem, Lacedaemonii, e dignitate Spartae bellum decernatis, nec Athenienſes maiores fieri ſinatis, nec ſocios prodamus: ſed Deorum auxilio freti bellum illis, qui faciunt iniuriam, inferamus.

87. Haec loquutus, quoniam ipſe Ephorus erat, in Lacedaemoniorum concione ſententias rogavit. Tunc autem (nam voce, non calculis ſuffragia ferunt) dixit, ſe non poſſe cognoſcere, vtra vox eſſet maior. Sed, quia volebat ipſos, ſententiam aperte dicentes, ad bellum mouendum promtiores eſſe, dixit, „Cui veſtrum, Lacedaemonii, foedera rupta eſſe, et Athenienſes iniuriam facere videntur, ſurgat, et in locum illum (quendam locum ipſis oſtendens) diſcedat; cui non videntur, in alterum *diſcedat.* Illi autem, cum ſurrexiſſent, diſceſſionem fecerunt, et longe plures fuere, quibus foedera rupta videbantur. Accitisque ſociis, dixerunt: „Sibi quidem videri, Athenienſes iniuſte agere, velle tamen et *caeteros* omnes ſocios ad ſuffragia ferenda accire, vt de communi conſilio, ſi videretur, bellum facerent. Atque illi quidem, his confectis, domum abierunt. Poſtea vero et Athenienſium legati, rebus transactis, quarum cauſa venerant, *inde receſſerunt.* Hoc autem illius concionis decretum, foedera eſſe rupta, factum eſt anno ab initis tricennalibus foederibus decimo quarto, quae poſt res in Euboea geſtas inita fuerunt.

88. Lacedaemonii autem foedera rupta eſſe, et bellum gerendum eſſe decreuerunt, non tam

βραδύνουσι δεκτέον, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἐσομένου χρόνου. Ἄλλοις μὲν γὰρ] ταῦτα πάλιν πρὸς Ἀρχίδαμον ἀποτείνει, λέγοντα, ὡς πλήσιοί εἰσιν οἱ Ἀθηναῖοι. ὅρα δὲ, πῶς ἄψυχά τινα καὶ ἀλόγιστα τοῖς Ἀθηναίοις ἐμαρτύρησεν. Ἀλλὰ τιμωρητέον] ἅπαξ κεῖται ἡ λέξις παρὰ τῷ ῥήτορι· ᾗ χρὴ δὲ ἐν τῷ πολιτικῷ λόγῳ λέγειν αὐτήν. Ἀδικεῖν] τὴς Ἀθηναίους. καὶ ταῦτα πρὸς Ἀρχίδαμον. Κρίνασι γὰρ βοῇ, καὶ ᾗ ψήφῳ] τὴν ἀποδοχὴν τὸ λόγου ᾗ ψήφῳ κρίνουσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἀλλὰ βοῇ. οἷον, ἢ πάντες βοῶσιν, ἢ ἡσυχάζουσί τινες τῶν παρόντων, (τινὲς δὲ βοῶσιν ἐπαινοῦντες τὰ εἰρημένα.) Δείξας τι χωρίον αὐτοῖς] τὸ ἑξῆς τῆς διανοίας οὕτως, ἔλεξε, δείξας τι χωρίον αὐτοῖς. τὸ γὰρ, δείξας τι χωρίον αὐτοῖς, πρὸς τὸ ἔλεξε. Δοκοῖεν] ἔδοξαν. Βούλεσθαι δὲ καὶ — ἐπαγαγεῖν] μόνοι γὰρ οἱ πρέσβεις παρῆσαν, καὶ οὐκ ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν συμμάχων. Καὶ οἱ μὲν] ἦγον οἱ σύμμαχοι. Διαπραξάμενοι ταῦτα] Ἰσέασι, ὅτι τὸ ἀνύσασθαί τι παρὰ τοῖς ἄρχουσι, διαπράξασθαι λέγεται. καὶ ὁμοίως πάλιν τὸ τοὺς ἄρχοντας προσάξαι τοῖς ὑπηκόοις. Πρέσβεις ὕστερον] ἀνεχώρησαν δηλονότι. Χρηματίσαντες] χρηματίσαι μὲν, ἔστι τὸ πρᾶξαι. χρηματίσασθαι δὲ, τὸ κερδᾶναι. καὶ σημείωσαι τὴν λέξιν. Ἡ δὲ διαγνώμη αὕτη] διαγιώμη, διάγνωσις, καὶ διάκρισις. ἰδικὴ δὲ αὕτη ἡ λέξις. Μετὰ τὰ Εὐβοϊκὰ] μεθ'

Χρηματίσαντες] *Suidas* v. χρηματισάμενοι hic Schol. exſcribit. πραγματεύσασθαι *Heſychio*, vt hoc in loco. *Dion. Halicarn.* XI, 28. ἐκάθητο ἐπὶ τῦ βήματος ΧΡΗΜΑΤΙΖΩΝ τε καὶ δικάζων τοῖς δεομένοις, et *Ioſ.* Ant. VIII, 12, 2. *Demoſth.* ὁ δὲ τῦτο ἐκ παντὸς τῦ χρόνυ ΕΠΡΑΓΜΑΤΕΥΕΤΟ. WASS.

Ἐφ' ἅπερ ἦλθον χρηματίσαντες] *Perfecta illa re, cuius cauſſa venerant.* Mox ἡ διαγιώμη voc. ἀττικώτερον eſt ſecundum Thom. M. p. 211. quam διάγνωσις. Sed v. not. ad Schol. Τὸ διαγινώσκω ita adhibet, pro *ſtatuere, decernere*, Diod. XI. p. 434. Lacedaemonii διέγνωσαν, κωλύειν τὺς Ἀθηναίυς ἀνοικοδομεῖν τὰ τείχη. Aliis in locis ſimplex adhibetur, vt mox c. 91. Alia exempla v. in gloſſario. GOTTL.

[Χρηματίσαντες) Suidas hoc Scholion deſcripſit in χρηματισάμενοι, et in χρηματίζεσθαι. — Ἐὰν δέ τις εἴπῃ τὴν λέξιν ἐνεργητικῶς, χρηματίζει, οὐκέτι τὸ αὐτὸ δηλοῖ, ἀλλὰ τὸ, πράγμασι χρῆσθαι. Cod. Baſ. habet: μὲν γάρ ἐστι. In Aug. deſunt Schol. ad verba Κρίνασι γὰρ βοῇ, καὶ ᾗ ψήφῳ; Δοκοῖεν; Καὶ οἱ μὲν et Διαπραξάμενοι ταῦτα.] G.

Διαγνώμη] *T. Mag.* et *Suidas* hac voc. WASS.

[Ἰδικὴ δὲ αὕτη —) Suid. in διαγνώμη, ἡ λέξις ἰδικὴ Θουκυδίδυ. Et ſic dicendum fuiſſet Schol., niſi addendum eſt Θουκυδίδυ. Thom. M. falſo contendit, Atticorum eſſe διαγνώμην, ſed non διάγνωσιν. v. Intr. Occurrit etiam διάγνωσις apud Plat. XI. Legg. 684. τῦτο δὴ διάγνωσις ἐπιτετράφθω — qui locus, vt et ea, quae Intr. Thom. laudarunt, probant ſatis, hoc verbum quoque eſſe atticum. Rectius Suidas vocem Thuc. propriam eſſe arbitratur.] G.

Τριακοντετίδων σπονδῶν] v. c. 23. h. libri, vbi vocantur hae σπονδαὶ τριακοντούτεις. Vtrumque dicitur. v. Polluc. I, 56. et Iungerm. Etymologus in τριακοντούτης huius loci meminit, ſed vitioſe: ὡς παρὰ τῷ συγγραφεῖ (Thucyd.) τῶν τριακοντουτίδων νεῶν· vbi reponendum eſt σπονδῶν. G.

Ἐψηφίσαντο — ηὐξήθησαν] *D. Halic.* p. 141. WASS.

Ἐψηφίσαντο] Hunc locum excerpſit Dionyſ. de Thucyd. hiſt. iud. p. 834. Reisk., vt reprehenderet Thucydidem, quod praetextu belli c. 24. enarrato, poſt duo millia verſuum demum ad veram cauſſam veniſſet. G.

τῶν ξυμμάχων πεισθέντες τοῖς λόγοις, ὅσον φοβούμενοι τὸς [e] Ἀθηναίους, μὴ ἐπὶ μεῖζον δυνηθῶσιν, ὁρῶντες αὐτοῖς τὰ πολλὰ τῆς Ἑλλάδος ὑποχείρια ἤδη ὄντα.

πθ. Οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι τρόπῳ τοιῷδε ἦλθον ἐπὶ τὰ πράγματα ἐν οἷς ηὐξήθησαν. ἐπειδὴ Μῆδοι ἀνεχώρησαν ἐκ τῆς Εὐρώπης, νικηθέντες καὶ ναυσὶ καὶ πεζῷ ὑπὸ Ἑλλήνων, καὶ οἱ καταφυγόντες αὐτῶν ταῖς [f] ναυσὶν ἐς Μυκάλην, διεφθάρησαν, Λεωτυχίδης μὲν ὁ βασιλεὺς τῶν Λακεδαιμονίων, ὅσπερ ἡγεῖτο τῶν ἐν Μυκάλῃ Ἑλλήνων, ἀπεχώρησεν ἐπ' οἴκου, ἔχων [g] τὸς ἀπὸ Πελοποννήσου ξυμμάχους· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, καὶ οἱ [h] ἀπὸ Ἰωνίας καὶ Ἑλλησπόντου ξύμμαχοι, ἤδη [i] ἀφεστηκότες ἀπὸ βασιλέως [k] ὑπομείναντες Σηστὸν ἐπολιόρκησαν, Μήδων ἐχόντων· καὶ ἐπιχειρήσαντες εἷλον αὐτήν, [l] ἐκλιπόντων τῶν βαρβάρων. καὶ μετὰ τοῦτο ἀπέπλευσαν ἐξ Ἑλλησπόντου ὡς ἕκαστοι καθ' πόλεις. Ἀθηναίων δὲ τὸ κοινὸν, ἐπειδὴ αὐτοῖς οἱ βάρβαροι ἐκ τῆς χώρας ἀπῆλθον, διεκομίζοντο εὐθὺς ὅθεν ὑπεξέθεντο παῖδας, [m] καὶ γυναῖκας, καὶ τὴν περιοῦσαν κατασκευήν. καὶ τὴν πόλιν ἀνοικοδομεῖν παρεσκευάζοντο, καὶ τὰ τείχη. τό τε γὰρ περίβολος βραχέα εἱστήκει, καὶ [n] οἰκίαι, αἱ μὲν πολλαὶ ἐπεπτώκεσαν, ὀλίγαι δὲ περιῆσαν, ἐν αἷς αὐτοὶ [o] ἐσκήνησαν οἱ δυνατοὶ τῶν Περσῶν.

ϛ. Λακεδαιμόνιοι δὲ, αἰσθόμενοι τὸ μέλλον, [p] ἦλθον πρεσβεία, τὰ μὲν, καὶ αὐτοὶ ἥδιον ἂν ὁρῶντες [q] μήποτ' ἐκείνους, [r] μήτε ἄλλον μηδένα τεῖχος ἔχοντα· τὸ δὲ πλέον, τῶν ξυμμάχων ἐξοτρυνόντων, καὶ φοβουμένων τό τε ναυτικὸ αὐτῶν τὸ πλῆθος, ὃ [s] πρώην ὃχ ὑπῆρχε, καὶ τὴν ἐς τὸν Μηδικὸν πόλεμον τόλμαν γενομένην. ἠξίουν τε αὐτὸς μὴ τειχίζειν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἔξω Πελοποννήσου μᾶλλον, [t] ὅσοις

e Hypostigmen post Ἀθηναίους tollendam censet *Steph.* f Ναυσὶ *Gr.* in ed. Bas. g Τὸς ἐν Πελοποννήσῳ *Gr.* h Ἀπὸ τῆς Ἰωνίας *C.* i Ἀφεστηκότες τῷ βασιλέως *Ar. C. Gr. Dan.* k Aliquis fortasse malit παραμείναντες. l Ἐπιλιπόντων *Ar. C. Dan.* Mosqu. *Gr.* sed in hoc emend. κ super π scripto. m Καὶ deest *Ar. C. Gr. Dan.* n Οἰκεῖαι et πεπτώκεσαν *Cass.* Aug. o Ἐσκήνωσαν *Marg. Cam.* Ἐσκήνων *Ar. C.* Ἐσκήνησαν, et in marg. γρ. ἐσκήνων. Ita Mosqu. ἐσκήνων et *Dan.* Mox αἰσθανόμενοι cod. Bas. p Ἦλθον πρεσβείᾳ *Marg. Gr. Cl.* Aug. probat *Steph. Reg.* et cum adnotatione variantis scripturae manu recent. γρ. ἐς πρεσβείαν *Cass.* Schol. Bas. notat, legi πρεσβεία. q Μήτ' ἐκείνους *Cl.* cod. Bas. Μήτε ἐκείνες *Reg. Cass.* Aug. r Μήτ' ἄλλον *Ar. C. Ald. Flor. Bas.* Μηδ' ἄλλον *Cass.* Aug. μήτ' ἄλλον a corr. s Πρὶν *Marg. Cam. Cl. Reg. Cass.* Aug. t Ad πολίτας referendum est, nisi legatur ἥκοις. *Fr. Port.* Ἥκοις εἱστήκει cod. Bas.

φοβούμενοι τὸς Ἀθηναίους] Non necesse videtur poni hypostigmen post Ἀθηναίους; quod haec φοβούμενοι τὸς Ἀθηναίους separari a sequentibus non debeant: quum perinde sit, ac si dictum foret, φοβούμενοι μὴ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ μεῖζον δυνηθῶσιν. Conferendus est autem hic locus cum iis, quae eadem de re dicit pag. 14. in fine prooemii. STEPH.

Τὸς Ἀθηναίους] Steph. hypostigmen post Ἀθηναίους delet. In Aug. quoque omittitur. GOTTL.

Οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι —] Hac digressione incrementa potentiae Athenienſium, a bello inde cum Xerxe gesto vsque ad bellum Peloponnesiacum describit. Quod tempus est L. annorum. v. cap. 118. G.

[Χώρας) Stephanus malit μοίρας aut μόρας, et pro αὐτὰς, αὖτῶν. Si quid mutandum sit, malim ὑπὸ in ἀπό. In Aug. desunt Schol. ad verba Καὶ ναυσὶ καὶ πεζῷ et Αὐτῶν, it. ad Καὶ ἐπιχειμάσαντες et Ἐκλιπόντων] G.

Λεωτυχίδης] Res ab eo gestae a *Pausania* commemorantur, et *Herodoto*, l. 7. Vide *Meursium* de Regno Laced. Cap. 17. HVDS.

Ἀφεστηκότες ἀπὸ βασιλέως] Ἀπὸ non agnoscunt quidam libri: quia praecesserat. Noster praepos. non adhibet 470, 12. 417, 10. quam alibi retinet. Vtroque modo loquitur *D. Halic.* et *Demosth.* vid. *Diodorum* 263. a. WASS. Supra Cap. XVIII. Οἵ τε ἀποστάντες βασιλέως Ἕλληνες. DVCK.

Ὑπομείναντες] Aliquis fortasse malit παραμείναντες: sicut τῷ παραμεῖναι vtitur, eadem de re loquens pag. 42. Fateor tamen ibi non vti verbo illo sine adiectione, sed dicere παραμεῖναι πρὸς τὰ ὑπόλοιπα τῆ βαρβάρῳ. hoc enim Lacedaemonios facere noluisse ibi dicit, quod hic scribit ab Athenienſibus factum fuisse. STEPH.

Non est, vt Stephanus hoc verbum suspectum faciat, tanquam scribendum fuisset παραμείναντες. Occurrit enim supra c. 76. quo haec spectant, sermone quasi resumto, v. Abresch. Dilucid. p. 91. Ἀπὸ βασιλέως, n. *rege Persarum*, qui, vt notum, κατ' ἐξοχὴν ita vocatur, subinde βασιλεὺς ὁ μέγας. vid. ad Menex. c. 14. p. 47. G.

[Χειμῶνα διαβιβάσαντες) Aut mendum latet in hac voce, aut noue dictum opinatur Stephanus.] G.

Ὡς ἕκασοι] Pro ὡς ἑκάσοις συνέβη concisum et eloquens loquendi genus, *Thucydidi* familiare. HVDS.

Ἐπειδὴ αὐτοῖς οἱ βάρβαροι — ἀπῆλθον] Pro ἀπὸ τῆς χώρας αὐτῶν. Sic c. 106. τὸ δὲ πλῆθος ἀπεχώρησεν αὐτοῖς τῆς στρατιᾶς ἐπ' οἴκου. v. Abresch. Dil. p. 91. et in Auctar. p. 240. Quod ad rem attinet; Diod. L. XI. p. 434. hunc locum Thuc. ante oculos habuit. G.

Αὐτοῖς — ἀπῆλθον] v. Ind. v. Dat. Ita Hom. Il. 1, 200. ΜΟΙ γέρας ἔρχεται ἄλλη, p. τὸ γέρας μου. Herodot. τὰ δὲ Οἱ ὅπλα ἔχουσιν, i. e. τὰ ὅπλα αὐτοῦ. BAVER.

[Ἐκ Τροιζῆνος καὶ —) Τὸ καὶ addidi e cod. Rostg. et Aug.] G.

Διεκομίζοντο — παῖδας] Cf. cum h. l. c. 144. vbi narrat Pericles, patres sustinuisse Medos, et τὰ ὑπάρχοντα reliquisse — Diod. l. c. Ἀθηναῖοι μετὰ τὴν ἐν Πλαταιαῖς νίκην μετεκόμισαν ἐκ Τροιζῆνος καὶ Σαλαμῖνος τέκνα καὶ γυναῖκας εἰς τὰς Ἀθήνας. cf. Plutarch. in Themist. p. 458. Reisk. οἱ πλεῖστοι τῶν Ἀθηναίων ὑπεξέθεντο γονέας καὶ γυναῖκας εἰς Τροιζῆνα — Iustin. II, 12. scribit: Athen. coniuges liberosque — *abditis insulis* — demandant. i. e. Salamina et Aeginam. v. Intt. G.

[Τὴν κινητὴν περιουσίαν) Steph. malit ἀσίαν. Praep. περὶ e voc. περιοῦσαν irrepsisse putat. Sed περιουσία quoque est *res familiaris*.] G.

ſociorum verbis inducti, quam metu, ne Athenienſes fierent potentiores; quia magnam Graeciae partem illorum imperio iam ſubiectam videbant.

89. Nam Athenienſes hoc modo ad res gerendas venerunt, per quas creuerunt. Poſtquam Medi ex Europa diſceſſerunt, nauali pariter ac pedeſtri pugna a Graecis victi; et qui ex illis ad Mycalen nauibus confugerant, profligati fuerunt: Leotychides quidem Lacedaemoniorum Rex, Graecorum, qui apud Mycalen erant, dux, domum abiit, cum ſociis, qui ex Peloponneſo venerant. Athenienſes vero, et ſocii, qui ex Ionia et Helleſponto venerant, cum a Rege iam defeciſſent, *in illa expeditione* perſeuerantes, obſidebant Seſtum, quam Medi tenebant, et *ibi* hyemantes eam a barbaris derelictam ceperunt. Poſtea vero ex Helleſponto in ſuas quique vrbes nauigarunt. Athenienſium vero commune, poſtquam barbari ipſis infeſti ex regione diſceſſerunt, ſtatim absportarunt *illinc*, vbi depoſuerant liberos, vxores, et quicquid ſupellectilis ſupererat: ſeque ad vrbis aedificia, et muros inſtaurandos parabant. Nam et exiguae ambitus *murorum partes in variis locis adhuc* ſtabant, et aedes pleraeque conciderant paucaeque ſupererant, in quibus ipſi Perſarum principes manſerant.

90. Lacedaemonii vero, cum intellexiſſent, quod futurum erat, legati venerunt, partim quidem, quod et ipſi libentius viſuri fuiſſent, nec illos, nec alium quemquam muros vnquam habentem: partim vero, idque praecipue, quod ſocii illos inſtigarent, et metuerent cum claſſis eorum magnitudinem, quae paulo ante ipſis non ſuppetebat, tum etiam audaciam, quam in bello Medico demonſtrarant. Poſtularunt autem ab ipſis, ne muros reficerent; ſed potius omnium etiam vrbium, quae extra Peloponneſum

ὃ ἔλαβον οἱ Ἀθηναῖοι τὴν Εὔβοιαν. Οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι] ἀρχὴ τῆς πεντηκονταετίας. Ἐπειδὴ Μῆδοι] θαυμάζεται τὸ χωρίον καὶ ἐπὶ τῇ σαφηνείᾳ, καὶ ἐπὶ τῇ συντομίᾳ. Καὶ ναυσὶ καὶ πεζῷ] κατὰ τάξιν καὶ τὰς ἀγῶνας τέθεικε, ναυσὶ καὶ πεζῷ. τὸ δὲ, ὑπὸ Ἑλλήνων, θαυμαστικὸν, τάχα τὸ τὰς Μήδους τοσούτους ὄντας, ὑπὸ μικρᾶς χώρας αὐτὰς ἀπελαθῆναι. Αὐτῶν] τῶν Μήδων. Σηστὸν ἐπολιόρκουν] Σηστὸς ἡ πόλις λέγεται καὶ ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς. Καὶ ἐπιχειμάσαντες] τὸν χειμῶνα διαβιβάσαντες. Ἐκλιπόντων] ἤγουν ἀφανισθέντων. Ἐκ τῆς χώρας] τετέτιν, ἐκ Τροιζῆνος, καὶ ἐκ Σαλαμῖνος. Καὶ τὴν περιοῦσαν κατασκευὴν] τὴν κινητὴν περιουσίαν. Καὶ τὴν πόλιν] διαστολὴν πόλεως καὶ τειχῶν ἐποιήσατο· καὶ ἔοικε κυριωτέραν τῆς πόλεως τὴν λέξιν ἐπὶ τῶν οἰκιῶν λαμβάνειν. Καὶ οἰκίαι] ἀντὶ τῶν οἰκιῶν. Ὅμηρος, — οἱ δὲ δύω σκόπελοι. Μηδένα τεῖχος ἔχοντα] Ἀτείχιστον γὰρ ᾤκουν τὴν πόλιν οἱ

· [Κυριωτέραν) Steph. malit κυριώτερον.] GOTTL.

· [Ἐπὶ τῶν οἰκιῶν λαμβάνειν) Verba ἀτείχιστον — Λακεδαιμόνιοι deleui, quae pertinent ad caput: μηδένα τ. ἔχοντα.] G.

Καὶ οἰκίαι —] Nom. abſol. „*quod attinet ad aedes pleraſque.* v. Schol. Ita L. III. 105. οἱ δὲ Ἀκαρνᾶνες, οἱ μὲν, οἱ δὲ — IIII. 71. vbi v. Duck. G.

[Ὅμηρος) Od. μ. v. 73. οἱ δὲ δύω σκόπελοι, ὁ μὲν — et v. 101. τὸν δὲ ἕτερον — vbi Euſtath. p. 1713. pro τῶν δύω σκοπέλων. In Schol. pro δύο correxi δύω. De h. Syntaxi v. Pſeudodemetrium §. 60. p. 41. Paullo ante in Aug. leg. pro ἀντὶ τῦ, ἀντὶ τῶν.] G.

Ἐσκήνησαν] i. q. ᾤκησαν. Suid. ἐσκήνησαν, ἀντὶ τῦ ᾤκησαν. GOTTL.

Ἧλθον ἐς πρεσβείαν] Dubitari poſſit de lectione margini adſcripta, an πρεσβεία nominandi caſu, an πρεσβείᾳ dandi caſu, ſcribendum in ea ſit: ſed magis hic, quam ille, placet. STEPH. Πρεσβεία aliquot *Mſſ.* vid. p. 280, 17. 281, 9. *Ariſtoteles* Pol. εἰς π. ſed potior lectio ἦλθον πρεσβείᾳ. WASS.

Ἧλθον πρεσβείᾳ] Sic recepi praeeuntibus praeſtantiſſimis codicibus, pro ἐς πρεσβείαν, quae gloſſa haud dubie eſt datiui, et facilior lectio. Conſeruauit eam quoque Schol. Baſil. γράφεται δίχα τῦ εἰς, πρεσβείᾳ δοτικῶς. Sic leg. eſt pro πρεσβείαν. Probant Steph. et Abreſchius. Graecos autem ſolere verba plurima cum datiuo, loco accuſatiui cum εἰς vel πρὸς, conſtruere, exempla vbiuis obuia probant, quorum magnam copiam attulit Abreſch. Diluc. p. 92. Sic L. II, 44. καὶ τῇ πόλει (λήθῃ ἔσαι) διχόθεν, ἐκ τῦ ἀσφαλείᾳ ξυνοίσειν. Cteſ. Perſ. 56. καταφεύγει Παρυσάτιδι τῇ μητρί — G.

Πρεσβείᾳ ἦλθον] Si tamen ita legendum, non vtique ſit, εἰς πρεσβείαν, ſed, ἐν πρεσβείᾳ, διὰ πρεσβείας, πρεσβεύοντες. BAVER.

[Μηδένα — ἔχοντα) Cum hoc capite huc reieci Scholion ad h. verba, praeeuntibus Codd. Baſ. et Aug. Ceterum Schol. ad Μετὰ σφῶν et Τὸ μὲν βελόμενον deſunt in Aug.] G.

Πρώην] Πρὶν *Cl. Marg. Cam.* peſſime. Πρώην ex πρωΐαν eleganter. vid. *Aeſchinem. Demoſth.* p. 37. Mox ξυγκαθελεῖν, pro quo alii ξυγκαταβάλλειν, etiam alibi Noſter. WASS.

Ἡξίουν τε αὐτὸς μὴ τειχίζειν, ἀλλὰ καὶ] Sequentia docent, ſupplendum eſſe ὃ μόνον — ἀλλὰ καὶ — Plene ſic loquitur Noſter L. VIII. 68. f. καὶ ὃ μόνον μὴ ὑπήκοον ὄντα, ἀλλὰ καὶ — Non opus eſt cum Reiskio legere, (anim. p. 13.) ἠξίουν τε ὃ μόνον αὐτὸς. Noſter omittit ὃ μόνον, I, 144. οἱ γὰν πατέρες ἡμῶν, ὑποσάντες Μήδους, καὶ ἐκ ἀπὸ τοσῶνδε ὁρμώμενοι, ἀλλὰ καὶ τὰ ὑπάρχοντα ἐκλείποντες — i. e. ὃ μόνον ἐκ ἀπὸ — Diod. V, p. 399. διόπερ ἐν ταῖς νήσοις, ἀλλὰ καὶ — v. ad h. l. Weſſeling. it. p. 7. et 141. Reisk. anim. ad gr. auctores, ad Polyb. T. IIII. p. 330., et quos laudat. G.

Ἀλλὰ καὶ] Simplicius hic interpreter, et *praetérea*. Neque enim ὃ μόνον omitti ſolet, ſed tantum μόνον, ſequente ἀλλὰ καὶ. B.

Τῶν ἔξω Πελοποννήσου] Sc. πολισμάτων, propter ὅσοις. Sic cepit interpres lat. Frid. Portus refert ὅσοις ad πολίτκις, niſi legatur ὅσαις. G.

ξυνειϛήκει, [v] ξυγκαθελεῖν μετὰ σφῶν τοὺς περιβόλους· [x] τὸ μὲν βουλόμενον καὶ ὕποπτον τῆς γνώμης οὐ δηλοῦντες ἐς τοὺς Ἀθηναίους, ὡς δὲ τοῦ βαρβάρου, εἰ αὖθις ἐπελθοι, οὐκ ἂν ἔχοντος ἀπὸ [y] ἐχυροῦ πόθεν, ὥσπερ νῦν ἐκ τῶν Θηβῶν, ὁρμᾶσθαι· τήν τε Πελοπόννησον πᾶσιν [z] ἔφασαν ἀναχώρησίν τε καὶ ἀφορμὴν ἱκανὴν εἶναι. οἱ δ' Ἀθηναῖοι, Θεμιϛοκλέους γνώμῃ, τοὺς μὲν Λακεδαιμονίους ταῦτ' εἰπόντας, ἀποκρινάμενοι, ὅτι πέμψουσιν [a] ὡς αὐτοὺς πρέσβεις περὶ ὧν λέγουσιν, εὐθὺς ἀπήλλαξαν· [b] ἑαυτὸν δ' ἐκέλευεν ἀποϛέλλειν ὡς τάχιϛα [c] ὁ Θεμιϛοκλῆς ἐς τὴν Λακεδαίμονα, ἄλλους δὲ πρὸς ἑαυτῷ ἑλομένους πρέσβεις, μὴ εὐθὺς ἐκπέμπειν, ἀλλ' ἐπισχεῖν μέχρι τοσούτου, [d] ἕως ἂν ἱκανὸν τὸ τεῖχος αἴρωσιν, ὥϛε ἀπομάχεσθαι ἐκ τοῦ ἀναγκαιοτάτου ὕψους. τειχίζειν δὲ πάντας πανδημεὶ τοὺς ἐν τῇ πόλει, καὶ αὐτοὺς, καὶ γυναῖκας, καὶ παῖδας, φειδομένους μήτε ἰδίου μήτε δημοσίου οἰκοδομήματος, ὅθεν τὶς ὠφέλεια ἔϛαι ἐς τὸ ἔργον, ἀλλὰ καθαιροῦντας πάντα. καὶ ὁ μὲν ταῦτα διδάξας, καὶ ὑπειπὼν, [e] τὰ ἄλλα ὅτι αὐτὸς τἀκεῖ πράξοι, ᾤχετο. καὶ [f] ἐς τὴν Λακεδαίμονα ἐλθὼν, οὐ προσῄει πρὸς τὰς ἀρχὰς, ἀλλὰ διῆγε, καὶ προὐφασίζετο. καὶ ὁπότε τὶς αὐτὸν ἔροιτο τῶν ἐν τέλει ὄντων ὅ, τι οὐκ ἐπέρχεται ἐπὶ τὸ κοινὸν, ἔφη, „Τοὺς ξυμπρέσβεις ἀναμένειν, ἀσχολίας δε τινος οὔσης αὐτοὺς ὑπολειφθῆναι· προσδέχεσθαι μέντοι ἐν τάχει ἥξειν, καὶ θαυμάζειν, ὡς οὔπω πάρεισιν.

ϛα'. Οἱ δὲ, ἀκούοντες, τῷ [g] μὲν Θεμιϛοκλεῖ ἐπείθοντο, διὰ φιλίαν αὐτοῦ· τῶν δὲ ἄλλων ἀφικνουμένων, καὶ σαφῶς κατηγορούντων, ὅτι τειχίζεταί τε καὶ [h] ἤδη ὕψος λαμβάνει, οὐκ εἶχον ὅπως χρὴ ἀπιϛῆσαι.

v Ξυνκαταβαλεῖν *Ar. C.* Ξυγκαταβαλεῖν *Dan.* Mosqu. Ξυνκαθελεῖν *Gr.* x Τὸν μὲν *Gr.* y Ὀχυροῦ *Gr.* a prima manu, deinde ex ο factum erat ε. z Ἔφασαν ἱκανὴν εἶναι ἀναχώρησίν τε καὶ ἀφορμὴν *Reg.* Aug. *Caſſ.* Mox πέμπουσιν ed. Baſ., ſed cod. Baſ πέμψουσιν. a Ἐς αὐτοὺς *Gr.* ὡς αὐτὸν Aug. Paullo ante μὲν deeſt in Mosqu. b Ἑαυτὸν δὲ *Caſſ. Gr.* Aug. c Ὁ deeſt *C. Gr. Ar. Dan.* d Ἕως ἂν τὸ τεῖχος ἱκανὸν αἴρωσιν *Ar. C.* Mosqu. *Reg. Caſſ. Dan.* Baſ. Aug. e Τἄλλα *Reg. Caſſ. Gr.* Aug. f Εἰς τὴν *Reg.* et mox προεφασίζετο *Caſſ.* Aug. g Μὲν abeſt *Ar. C. Dan.* Mosqu. h Ἤδη πέρας λαμβάνει *Ar. C. Gr. Dan.* Mosqu.

Ὅσοις ξυνειϛήκει] *Quibus ſocietas cum Lacedaemoniis et reliquis Peloponneſiis intercedebat.* Supra c. 1. καὶ τὸ ἄλλο Ἑλληνικὸν ὁρῶν ξυνιϛάμενον. Interpres vulgatus aliter. Sed εἰϛήκει, vt paullo ante, dicendum fuiſſet. GOTTL.

Sc. τείχη. Hoc et tenori aptum, et verbo, in quo non vrgenda ſit praepoſitio. Si altera interpretatio probetur, ſuppleas, ἡ ξυμμαχία. Sed enim vnde haec repetas? Et aliud ſit, ξυνίϛασθαι eſſe, iungi ſocietate, aliud, ξυνίϛατο αὐτοῖς, quod, ſimpliciter ita poſitum, nemo interpretetur temere, *ſocietas ei erat.* BAVER.

Τὸ μὲν βουλόμενον] *D. Halicarn.* in Epiſt. II. ad *Ammaeum* §. 10. inter idiotiſmos *Thucyd.* et hoc recenſet, neque propterea in Antiqq. non adhibet. vt VII, 24. πολέμιον μὲν τὸ βουλόμενον ὑμῶν ἡγούμενος, δειλὸν δὲ τὸ δυνάμενον. IX, 9. et alibi. Quod ad Hiſtoriam ſpectat, adi *Diodorum* XI. p. 262, d. *Nepotem* Themiſtocl. p. 48. WASS. *Dionyſ. Halic.* non abſtinuiſſe ab imitando hoc genere loquendi *Thucydidis*, obſeruat etiam *H. Steph.* Operar. in Dionyſ. Cap. XVI. DVCK.

Pro βούλησιν. Notauit hoc ἰδίωμα Thuc. Dionyſ. Ep. II. ad Amm. p. 799. Reisk. Sed ipſe vſus eſt Dionyſ., vt notauit Duck. Bene Valla expreſſit, „*quid vellent ac ſuſpicarentur, non patefacientes illi quidem Athenienſibus* — Cf. Diodor. l. c. ὑπώπτευσαν αὐτῶν τὴν αὔξησιν, qua de cauſſa aedificationem murorum inhibere ſtatuunt. G.

[Διὰ δὲ τοῦ ὑπόπτου) Altius iuſto repetit explicationem τοῦ ὕποπτον, et nugatur in reliquis.] G.

Ὡς δὲ τοῦ βαρβάρου] Diod. l. c. τὸν γὰρ Ξέρξην, εἰ πάλιν παραγενηθείη — ἕξειν ἑτοίμας πόλεις τετειχισμένας — ἐξ ὧν ὁρμώμενον ῥᾳδίως καταπολεμήσειν τοὺς Ἕλληνας — G.

Ἀναχώρησίν τε καὶ ἀφορμὴν — εἶναι] i. e. ἀναχωρήσεως ἀφορμήν. Origenes contra Celſum, p. 5. Hoeſchel. in ſimili loco: εἴ τις παρὰ Σκύθαις γενόμενος ἀναχωρήσεως μὴ ἔχων καιρὸν, βιοῦν παρ' ἐκείνοις ἀναγκάζοιτο. G.

Ἀναχώρ. καὶ ἀφορμ.] Non agnoſco equidem hic Hendiadyin; ſed diſtinguo ἀναχώρησιν, locum, praeſidium, *quo* reciperet ſeſe, et ἀφορμὴν, *vnde* erumperet. Vtrumque vero vſus belli poſcebat. BAVER.

Θεμιϛοκλέους γνώμῃ] Secundum Diodorum l. c. Athenienſes primum Laconicorum legatorum iuſſis dicto non audientes erant: illi tamen architectos iubent et fabros illico manus ab opere continere. Themiſtocles igitur συνεβούλευεν ἔχειν ἡσυχίαν — G.

Τειχίζειν — πανδημεὶ —] Diod. l. c. p. 435. πανδημεὶ τειχίζειν τὴν πόλιν, e Noſtro deſumſit, e quo repoſuerunt Rhodom. et Weſſel. pro τειχίζων, τειχίζειν. v. Weſſel. l. c. G.

Καὶ ὑπειπὼν, τὰ ἄλλα —] Sic interpunxi cum Reisk. in anim. p. 13. Melior eſt interpunctio quam vulgata, eamque ſecutus eſt interpres latinus. Probabat quoque eam Abreſch. in Auctar. Dil. p. 240. G.

Οὐ προσῄει πρὸς τὰς ἀρχὰς] Nepos in Them. c. 7. *Themiſtocles adire ad magiſtratus noluit.* G.

Ἀλλὰ διῆγε —] i. e. ἐβράδυνε. Locum laudauit Thom. Mag., vt probaret, διάγειν eſſe βραδύνειν. G.

Διῆγε] Sc. τὸ πρᾶγμα. rem extraxit, prolatauit. Poſſit tamen ſuppleri, τὸν χρόνον. BAVER.

Ὅτι οὐκ] Aliquis fortaſſe διότι ſcribere hic malit, aut δι', ὅ, τι, vt in duobus locis, quorum antea facta mentio fuit: at ego nihilo magis iſtud ὅτι ſuſpectum habeo, quam mox ὡς, in his θαυμάζειν ὡς οὔπω πάρεισιν. STEPH. Ὅτι pro διότι etiam in interrogatione poni, dudum ex *Homero, Herodoto, Ariſtophane*, aliisque adnotarunt Viri docti. Quaeri tamen poteſt, cur tam inconſtanter modo ὅτι, modo ὅ, τι ſcribatur. *Herodot.* I, 47. Ἐπηρωτέοντας ὅ, τι ποιέων τυγχάνει ὁ Λυδῶν βασιλεὺς Κροῖσος. Ibid. III. Εἴρετο προτέρη ὅτι μὲν οὕτω προθύμως Ἅρπαγος μετεπέμψατο. Et ſic ſaepe apud alios. *Schol.* Ariſtoph. ad Veſp. v. 22. ſcribit in ὅ, τι pro *quare*, abundare ὅ, Ἀττικῶς, nec aliud eſſe, quam τί. Τί autem dicitur per ellipſin τοῦ διὰ, *quid*, id eſt, *propter quid.* Itaque ex illius ſententia,

erant, quarumcunque ambitus adhuc ſtarent, eos ſecum demolirentur: voluntatem quidem *ſuam* animique ſuſpicionem, quam de Athenienſibus habebant, non declarantes; ſed *ſpecioſam cauſam praetendentes*, ne barbarus, ſi rurſus *Graeciae* bellum inferret, vllum locum munitum haberet, vnde *contra Graecos* proficiſceretur, quemadmodum tunc ex Thebanorum vrbe *fecerat*. Et Peloponneſum omnibus receptaculum et perfugium ſatis tutum fore dixerunt. Athenienſes vero de Themiſtoclis ſententia Lacedaemonios, qui haec dixerant, confeſtim dimiſerunt, illis dato reſponſo, legatos hiſce de rebus, quas dixiſſent, a ſe ad eos miſſum iri. Themiſtocles autem *Athenienſibus* erat autor, vt ſe Lacedaemona primo quoque tempore mitterent, aliosque legatos, praeter ſe electos, non ſubito emitterent: ſed tamdiu retinerent, donec murum ad iuſtam altitudinem erexiſſent, ita vt ex altitudine maxime neceſſaria vim hoſtis propulſare poſſent. Idem etiam autor erat, vt omnes, qui erant in vrbe, ex omni ordine, aetate, ſexuque, et ipſi, et vxores, et liberi muros aedificarent, nulli aut priuato aut publico aedificio parcentes, vnde aliquid vtilitatis ad illud opus faciendum percipi poſſet; ſed omnia diruentes. Cum autem ille haec docuiſſet, et addidiſſet, ſe curaturum caetera, quae eſſent illic agenda, diſceſſit. Cumque Lacedaemona veniſſet, non adiit Magiſtratus; ſed rem trahebat, et ſpecioſas cauſas fingebat, *ac praetendebat;* et quoties aliquis de ſummis Magiſtratibus eum interrogaſſet, cur ad Reipublicae Magiſtratus non accederet: „Suos collegas a ſe exſpectari; ſed eos aliqua occupatione impeditos *in vrbe* remanſiſſe, dicebat: ſe tamen ſperare, eos propediem venturos, et ſe mirari, eos nondum adeſſe.

91. Illi vero, cum *haec* audirent, Themiſtocli quidem fidem habebant, propter amicitiam, quae ipſis cum illo intercedebat: ſed cum alii venirent, et aperte arguerent, muros aedificari, atque adeo

Λακεδαιμόνιοι. Ξυνειςήκει] περίβολος δηλονότι. Μετὰ σφῶν] τῶν Ἀθηναίων. Τὸ μὲν βουλόμενον] τὸ μὲν βουλόμενον καὶ ὑπόπτου τῆς γνώμης ὑ δηλοῦντες. οὐκ εἶπεν ἁπλῶς τὴν γνώμην ὑ δηλοῦντες, ἀλλὰ μετὰ προσθήκης, τὸ βουλόμενον τῆς γνώμης. ἐν φίλοις γὰρ μόνον ἡ γνώμη φανερῶται, ἐν δὲ τοῖς ἐναντίοις καὶ τὸ ὑπονοούμενον ἀποκρύπτεται. διὰ δὲ τῶ ὑπόπτου τὸ κρυπτὸν τῆς αὐτῶν πολιτείας σημαίνει. Καὶ ἀφερμὴν] οἷον, ἐξ ἧς ὁρμώμενός τις σώζεται. Ἀλλ' ἐπισχεῖν] κωλῦσαι. Τειχίζειν] εἰς τὴν ἀνάκτισιν τῶ τείχους συνέρχεσθαι. Πάντας πανδημεὶ] τὸ πάντας, αὐτὸς, καὶ γυναῖκας, καὶ παῖδας. τὸ δὲ πανδημεὶ, μηδενὸς ἐν ταῖς οἰκίαις ὑπολειπομένου. Ἐς τὸ ἔργον,] εἰς τὴν κτίσιν. Πάντα] τὰ οἰκοδομήματα. Προὐφασίζετο] αἰτίας προέτεινεν. Ἐπέρχεται] ἐπέρχεται ὁ ξένος· παρέρχεται ὁ πολίτης. οὐκ ἀκριβὴς ἡ παραγραφή. αὐτὸς γὰρ ὕτω περὶ τῶν Ἀθηναίων λέγει· καὶ παρελθόντες ἔλεγον. μή ποτ' ἦν τὸ μὲν παρελθεῖν, τὸ αὐτίκα δηλοῖ· τὸ δὲ ἐπελθεῖν, τὸ ἀναβαλλόμενον κατ' ἀρχὰς, χρόνῳ τοῦτο διαπράξασθαι.

quum hanc ſignificationem habet, ſemper ſcribendum eſt ὅ, τι. Διήγε *Thom. Magiſter*, cuius locum hic adſcripſerat Cl. *Waſſe*, in διάγω exponit ἐβράδυνε. *Interpres* non male, *rem trahebat*. Vid. *Suid.* in διάγειν et διῆγε. Quae hic *Schol.* de ſignificatione verborum παρελθεῖν et ἐπελθεῖν ſcribit, etiam ap. *Vlpian.* ad Demoſth. περὶ τῶν ἐν Χερρονήσῳ p. 58. et *Suidam* in παρελθεῖν leguntur. Sed vid. hic *Steph.* ad Schol. add. quae ſupr. ad cap. 73. adnotantur. DVCK.

Ὅ, τι] Scripſi ita pro ὅτι, cum Duckero, qui ex Schol. Ariſtoph. Veſp. v. 22. docet, in ὅ, τι abundare ὅ, et τί per ellipſin τῶ διὰ, eſſe *propter quid*, i. e. quare. Mox οὐκ ἐπέρχεται, i. e. *non viſat*, obeat. Herod. V, 97. ἐπελθὼν ἐπὶ τὸν δῆμον — Noſter cum dat. Mox: Θεμιστοκλῆς ἐπελθὼν τοῖς Λακεδαιμονίοις. De παρέρχεσθαι et ἐπέρχεσθαι v. Gloſſ. h. v. G.

[Οὐκ ἀκριβὴς ἡ παραγραφὴ) Deleui cum Steph. caput his verbis praepoſitum: αὐτὸς ὑπολειφθῆναι, huic loco plane incongruum. Verba enim οὐκ ἀκριβὴς — referuntur ad differentiam τῶ ἐπέρχεσθαι et παρέρχεσθαι, quam alius Scholiaſtes improbat. Pro αὐτὸς — ὑ τὺς — λέγεις correxi αὐτὸς γὰρ ὕτω, et poſt λέγει ponenda eſt hypoſtigme. Probat hanc correctionem quoque Abreſch. Dil. p. 99. Verba: καὶ παρελθόντες ἔλεγον, exſtant c. 72. f. Quae dicuntur de his verbis, non vera ſunt, et ipſe videtur ſenſiſſe Schol. addendo voc. μήποτε. Caeterum habet hoc Schol. Suidas in παρελθεῖν, ſed omittit: κατ' ἀρχὰς. A Caſſel. deſunt: χρόνῳ διαπράξασθαι, quae poſſunt abeſſe.] G.

Ὕψος] *Alii πέρας*. ſed receptum egregie tuetur *Nepos* huc reſpiciens, *non multum ſupereſſe munitionis*, ſed et noſter p. 52, 20. WASS.

Τειχίζεταί τε καὶ ὕψος λαμβάνει] Sc. τεῖχας, quod e τειχίζεται ſumendum. v. Nep. Them. 7. *non multum ſupereſſe munitionis*. Forma loquendi eſt Herod. VIIII. 6. Τὸ τεῖχος ὕδη ἐπάλξεις ἐλάμβανε. cf. Noſtrum L. IIII, 69. αἱ οἰκίαι ἐπάλξεις λαμβάνουσαι. Rem habet et Diod. l. c. G.

Οὐκ εἶχον ὅπως χρὴ ἀπιστῆσαι] *non poterant non credere*. Sic Plato Prot. p. 197. σοὶ δὲ λέγοντι οὐκ ἔχω, ὅπως ἂν ἀπιστῶ. Alia exempla vid. apud Abreſch. in auct. p. 240. G.

Ὅπως χρὴ ἀπιστ.] Si tantum ad Lacedaemonios nuntios referatur: ſane ſimpliciter fuerit: non poterant fidem eis derogare. Sed tunc, opinor, non diceret, χρὴ, ſed tantum, οὐκ εἶχον ἀπιστῆσαι; certe illud melius congruerit meae interpretationi, vt ὅπως ſit, quaſi pro ὁποτέρως, vtris, vel ex vtra parte, in vtram partem, *oporteret* fidem non haberi, vtrum Themiſtocli an ſuis? BAVER.

γνὺς [i] δὲ ἐκεῖνος κελεύει αὐτὰς μὴ λόγοις μᾶλλον παράγεσθαι, ἢ [k] πέμψαι σφῶν αὐτῶν ἄνδρας [l] οἵτινες χρηστοὶ, καὶ πιστῶς [m] ἀναγγελοῦσι σκεψάμενοι. ἀποστέλλουσιν ὧν· καὶ περὶ αὐτῶν ὁ Θεμιστοκλῆς τοῖς Ἀθηναίοις κρύφα πέμπει, κελεύων ὡς ἥκιστα ἐπιφανῶς κατασχεῖν, καὶ μὴ ἀφεῖναι πρὶν ἂν αὐτοὶ πάλιν κομισθῶσιν. ἤδη γὰρ καὶ ἦκον αὐτῷ οἱ ξυμπρέσβεις, [n] Ἀβρώνυχός τε ὁ Λυσικλέους, καὶ Ἀριστείδης ὁ Λυσιμάχου, ἀγγέλλοντες ἔχειν ἱκανῶς τὸ τεῖχος. ἐφοβεῖτο γὰρ, μὴ οἱ Λακεδαιμόνιοι σφᾶς, ὁπότε σαφῶς ἀκούσειαν, οὐκέτι ἀφῶσιν. οἵ τε [o] ἂν Ἀθηναῖοι τὰς πρέσβεις ὥσπερ ἐπεφάλη κατεῖχον· καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς ἐπελθὼν τοῖς Λακεδαιμονίοις, ἐνταῦθα [p] δὴ φανερῶς εἶπεν, „Ὅτι ἡ μὲν πόλις [q] σφῶν τετείχισται ἤδη, ὥστε ἱκανὴ εἶναι σώζειν τοὺς ἐνοικοῦντας [r] ἐν αὐτῇ. εἰ δέ τι βούλονται Λακεδαιμόνιοι [s] ἢ οἱ ξύμμαχοι πρεσβεύεσθαι παρὰ σφᾶς, ὡς [t] πρὸς διαγιγνώσκοντας [v] τολοιπὸν εἶναι τά τε σφίσιν αὐτοῖς [x] ξύμφορα καὶ τὰ [y] κοινά. τήν τε γὰρ πόλιν ὅτε ἐδόκει ἐκλιπεῖν ἄμεινον εἶναι, καὶ [z] ἐς τὰς ναῦς ἐσβῆναι, [a] ἄνευ ἐκείνων ἔφασαν γνόντες τολμῆσαι· καὶ ὅσα αὖ [b] μετ' ἐκείνων βουλεύεσθαι, οὐδενὸς [c] ὕστεροι γνώμῃ φανῆναι. [d] δοκεῖν ὧν σφίσι καὶ νῦν ἄμεινον εἶναι, [e] τὴν ἑαυτῶν πόλιν τεῖχος ἔχειν, καὶ ἰδίᾳ τοῖς πολίταις καὶ ἐς τοὺς πάντας ξυμμάχους ὠφελιμώτερον ἔσεσθαι. οὐ γὰρ [f] οἷόν τ' εἶναι, μὴ ἀπὸ ἀντιπάλου παρασκευῆς, ὁμοίου τι ἢ ἴσον ἐς τὸ κοινὸν βουλεύεσθαι. ἢ πάντας ὧν ἀτειχίστους ἐφῆ χρῆναι [g] ξυμμαχεῖν, ἢ καὶ τάδε νομίζειν ὀρθῶς ἔχειν."

i Δ' ἐκείνους *Ar.* Δ' ἐκεῖνος *C.* *k* Σφῶν αὐτῶν πέμψαι *Gr.* *l* Εἴτινες *C.* Οἵτινες πιστοὶ, et inter versus al. χρηστοὶ *Gr.* *m* Ἀπαγγελοῦσι *Cl. Reg. Caff.* Aug. et *Suidas* in παράγεσθαι. Pro πιστῶς leg. in Mosqu. πῶς, sed ab alia manu superscr. πιστῶς. *n* Ἀκρώνιχός τε *Reg.* Mosqu. habet Ἀβρώνυχος. Ἀβρώνιχός τε *Caff.* Aug. *o* οὖν deest *Dan.* Mox καὶ Θεμιστοκλῆς *Caff.* Aug. Paullo ante ἐπεφάλει in Mosqu. *p* δὴ deest *Reg.* *q* Αὐτῶν *Marg. Ar. C. Gr.* Mosqu. *Dan.* Baf. *r* Ἐν αὐτῇ om. *Cl. Reg. Caff.* Aug. *s* Εἰ om. *Cl.* *t* Προσδιαγιγνώσκοντας *Ald. Flor. Baf.* Προδιαγιγνώσκοντας *Reg. Dan.* Προδιαγιγνώσκοντας, et ex emendatione superscripta προσδιαγιγνώσκοντας *Gr.* *v* Τὸ λοιπὸν *Ar. C. Ald. Baf.* et *Caff.* Aug. *x* Ξυμφέροντα *Ar. C. Dan.* Mosqu. *y* Κοινῇ malit *Steph.* nam antithesis videtur talis esse debuisse, vt τὰ σφίσιν αὐτοῖς ξύμφορα opponerentur τοῖς κοινῇ ξυμφέρουσι. *z* Ἐς om. *Cl.* et *Gr.* Paullo post ἐμβῆναι, et eadem manu inter versus ἐσβῆναι *Reg.* *a* Ἔξω *Ar. C. Dan.* *b* Μετ' ἐκείνων ὧδε βουλεύεσθαι *Thucydidem* scripsisse suspicatur *Steph.* *c* Ὕστερον γνώμῃ δόξαι, et pro δόξαι, quod punctis notatum erat, φανῆναι inter versus *Gr.* *d* Δοκεῖ *Marg. Ar. C. Ald. Flor. Dan.* *e* Τὴν αὐτῶν πόλιν *Ar. C.* Mosqu. Τὴν αὐτῶν π. *Dan.* *f* Οἷόν τε εἶναι *Caff.* Aug. *g* Σχεῖν *Reg.* a prima manu: recentior emendaverat ξυμμαχεῖν. Σχεῖν fortassis per compendium scriptum fuerat pro ξυμμαχεῖν.

Παράγεσθαι] *Suidas* h. v. λογ. μόνοις παραγ. Quod merito Kustero displicet. WASS.

Μεταπείθεσθαι] Suidas, qui h. l. laudat male sic: λόγοις μόνοις παράγεσθαι, ἢ πέμψαι σφῶν αὐτῶν ἄνδρας, οἵτινες ἀπαγγελοῦσι. GOTTL.

Σφῶν] *Gr. Marg.* habent αὐτῶν. Noster alibi σφῶν αὐτῶν. Vid. *T. Magistrum* in Σφὲ, et *Indicem* Thucyd. WASS.

Πιστῶς ἀναγγελοῦσι] Praeferenda est h. lectio alteri ἀπαγγελοῦσι, quod, vt Abresch. in Dilucc. p. 101. docet, ἡ ἀνὰ referri soleat ad superiorem dignitate locum, veluti regionem mediterraneam, tempusque superius. C. 109. ὁ Μεγάβυζος — ἐς τὴν Ἀσίαν ἀνεκομίσθη, vbi alii libri dant: ἐκομίσθη. Sed haec ratio mihi nimis argute excogitata videtur. Ἀναγγέλλειν est, *renunciare*, nec, si quid video, non admodum differt ab ἀπαγγέλλω, quod habet etiam Suidas. G.

Ἀναγγελοῦσι] Renuntiarent, vt missi. Apage illas nugas de praepositt. ἀνὰ, quas ne memorari quidem operae fit! Piget interdum, tanta lectione subactos Viros non videre, quam nulla fere vis sit particularum, sed vsque haerere in istis minutis. Nam et ἀνακομίζεσθαι nil est, nisi *redire*: vt ἀνεκομίσθησαν ἐπ' οἶκου. BAVER.

Σκεψάμενοι] Oculis, vt bene supplet Schol. ὀφθαλμοῖς. cf. praeter Diod. Schol. ad Aristoph. Equit. v. 811. G.

[Τοῖς ὀφθαλμοῖς) Referendum ὀφθαλμοῖς ad σκέψασθαι, non ad ἰδεῖν, ne quis putet, inesse hic aliquid vitii. Σκέψασθαι, vt notum est, de animo alias adhibetur. Schol. a verbis Οὐκ ἀκριβῶς ἡ παρ. — ad Αὐτοὶ πάλιν, vt et Ἀγγέλλοντες desunt in Aug.] G.

Κρύφα πέμπει] Sc. τινὰ vel τινὰς, κελεύων (αὐτοῖς) *cum his mandatis, vt occulte, sine strepitu, nullo motu, hos legatos retinerent Athenienses, nec eos prius dimitterent, quam ipsi reuertissent* — Reiskius coniiciebat in Dilucidatt. Abresch. p. 102. ἄκιστα. Quam bene, nihil dicere attinet. Iust. II, 15. Themistocles per seruum magistratibus scribit Atheniensium, legatos vinciant, pignusque teneant, ne se grauius consulatur. Diod. l. c. Athenienses Lacedaemoniorum legatos custodiae tradidisse commemorat. G.

[Τὸ ἑξῆς) In Aug. additur ὕστω.] G.

[Τὸ σχῆμα πλάγιον) i. e. haec orationis structura habet vel διηγηματικὴν vel μιμητικὴν formam.] G.

[Κακῶς καὶ τοῦτο —) Haec est reprehensio verborum: τὸ σχῆμα πλάγιον censoris eiusdem, qui paullo ante παραγραφὴν verborum ἐπέρχεσθαι — περέρχεσθαι notauerat, vt docet καὶ τοῦτο. Recte autem vituperatur Scholiastes superior. Si enim Themistocles loquens induceretur; dicendum ei fuisset: ἡ πόλις ἡμῶν et βούλεσθαι pro βούλονται. Pro Θεμιστοκλέους autem leg. aut Θουκυδίδου, aut Schol. non satis attentus fuit. In Cass. et Aug. desunt omnia post λέγεσθαι, vsque ad πρέσβεις πέμπειν.] G.

Ὡς πρὸς διαγ.] Obseruandum hic inuertisse illum (suo more) verborum ordinem, quum dicendum esset, τολοιπὸν εἶναι ὡς πρὸς διαγιγνώσκοντας τά τε σφίσιν αὐτοῖς ξυμφ. etc. STEPH.

Κοινά] Κοινῇ mauult *Steph.* At κοινὰ ob varietatem gratius. Paulo post ἐς omittit *Cl.* male. WASS.

Τὰ κοινὰ] Abresch. Dilucc. l. c. legit τὰ κοινῷ, i. e. τὰ τῷ κοινῷ, quod duobus articulis concurrentibus alter apud Nostrum omitti soleat, v. c. I. II. c. 11. διὰ τὸ καταφρονοῦντας ἀπαρασκεύους γενέσθαι. Coniectura est elegans, quam, si adiuuaretur a codd., recepissem. Steph. malebat κοινῇ. G.

Τὰ κοινὰ] Eleganter haud dubie Abresch. respexit ἰδίᾳ· sed Graece magis daret, κοινῇ. Neque omitti articuli exemplum

iam sublimes esse, facere non poterant, quin crederent. Quod cum ille intellexisset, suasit ipsis, ne verbis se falli paterentur: sed potius de suorum ciuium numero, probitatis, fideique spectatae viros *Athenas* mitterent, qui rem diligenter inspectam, *ac exploratam*, fideliter renuntiarent. Illi igitur *hos* miserunt. Themistocles vero Athenienſibus horum aduentum per nuntios clam significauit, suadens, vt quam occultissime possent eos retinerent, neque dimitterent, ante quam ipsi *domum* rediissent. (Iam enim eius etiam collegae ad ipsum venerant, Abronychus Lysiclis, et Aristides Lysimachi *filius*, murum iam satis altum esse nuntiantes.) Metuebat enim, ne Lacedaemonii, vbi rem plane resciuissent, se non amplius dimitterent. Athenienses igitur legatos retinuerunt, vt *ipsis* per nuntios fuerat significatum. Themistocles autem cum ad Lacedaemoniorum magistratus iuisset, tunc demum aperte dixit, „Vrbem suam muris iam esse cinctam, ita vt eos, qui in ipsa habitarent, tutari posset: sed si Lacedaemonii, sociiue legationem aliqua de re ad se mittere velint, *dixit oportere illos* posthac *ad se* venire, vt ad homines, qui bene dignoscerent, quid suorum, quid etiam communium commodorum ratio postularet. Quum enim visum fuisset, satius esse, vrbem relinquere, et naues conscendere, sine illorum consilio, re cognita, *haec facere* se ausos fuisse dixerunt. Et quibuscunque de rebus cum illis consultare *placuisset*, se consilio nullo inferiores visos esse. Sibi igitur nunc etiam videri, melius esse suam vrbem moenibus esse cinctam, idque cum priuatim singulis ciuibus, tum etiam publice vniuersis sociis vtilius fore. Fieri enim non posse, vt qui non idem praesidium habent, idem consilii capiant, et idem ac caeteri statuant, quum de rebus publicis est consultandum. Dicebat igitur aut omnes ciuitates foederatas oportere sine muris esse, aut *eos* existimare, haec quoque se recte habere.“

Παράγεσθαι] ἀπατᾶσθαι. Σκεψάμενοι] ἰδόντες, τοῖς ὀφθαλμοῖς δηλονότι. Ὡς ἥκιστα] τὸ ὡς, ἀντὶ τοῦ ὄντως. Αὐτοὶ πάλιν] οἱ περὶ τὸν Θεμιστοκλέα. Καὶ Ἀριστείδης] ὁ λεγόμενος δίκαιος. Ἀγγέλλοντες] τῷ Θεμιστοκλεῖ δηλονότι. Οὐκέτι ἀφῶσιν] τὸ ἑξῆς, μὴ ἀκέτι αὐτοὺς ἀφῶσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι ὁπότε σαφῶς ἀκούσειαν. Τοὺς πρέσβεις] τῶν Λακεδαιμονίων. Ἐνταῦθα] ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ. Φανερῶς εἶπε] τὸ σχῆμα πλάγιον. δυνατὸν γὰρ καὶ ὡς ἀπὸ Θεμιστοκλέους καὶ ὡς ἀπὸ Θουκυδίδου ταῦτα λέγεσθαι. κακῶς καὶ τοῦτο παραγέγραπται. ἄντικρυς τοῦ Θεμιστοκλέους ἐστὶν ἡ φωνή. λέγει γὰρ ἔτος, καὶ Θεμιστοκλῆς ἐπελθὼν τοῖς Λακεδαιμονίοις, ἐνταῦθα δὴ φανερῶς εἶπε. Πρεσβεύεσθαι] πρέσβεις πέμπειν. Παρὰ σφᾶς] ἥγουν τοὺς Ἀθηναίους. Ξύμφορα καὶ τὰ κοινὰ] τοῦτο ἀπόδειξις τοῦ ὅτι ἐμφρονές εἰσι. Μετ' ἐκείνων] ἥγουν τῶν Λακεδαιμονίων. Βουλεύεσθαι] κατὰ κοινὸ τὸ ἐδόκει. Τεῖχος ἔχειν] κατὰ κοινὸ τὸ ἔφασαν. Οὐ γὰρ οἷόν τε εἶναι] ἐὰν μὴ ἔχωμεν, φασὶ, τεῖχος, ὡς οἱ ἄλλοι, μέλλομεν οὐδὲ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν ἐν τοῖς πολέμοις. ἴσως γὰρ πολεμίων ἐλθόντων, ἡμῖν μὲν δόξει μὴ μάχεσθαι, ἀλλὰ σπένδεσθαι, ὡς μὴ ἔχουσι τεῖχος· τοῖς δὲ ἄλλοις, πολεμεῖν. ὁ γὰρ ἐνδέχεται, τὸν μὴ ὄντα ἴσον τῶν ἄλλων, ζημιοῦσθαι κατ' ἐκείνους, καὶ ὁμοίου τι ἀποφήνασθαι. Ὁμοίου τι ἢ ἴσον]

afferre debebat 2, 11. vbi alterum particip. ab altero pendeat: διὰ τὸ ἰέναι ἀπαρασκεύους, (ὡς, vel ἅτε,) καταφρονοῦντας. BAVER.

Ἄνευ ἐκείνων] Quidam *Mss.* ἔξω. vtroque modo Noster. Lib. III, 61. ἔξω τῶν ἄλλων et V. ἔξω τούτων, vbi *Schol.* ἄνευ. quomodo etiam ἐκτός. WASS.

Γνόντες] i. e. διαγνόντες, quod paullo ante adhibuit. *Quum decreuissent*, s. statuissent. Abresch. Diluc. p. 103. Diod. l. c. quoque habet compos. διέγνωσαν, κωλύειν τὰς Ἀθηναίους — GO.

Nil attinebat, hoc explicari; quid enim frequentius aut notius, quam, γινώσκειν esse *iudicare*, censere? Immo διαγινώσκειν notabilius est tali sensu, cum primitus sit *distinguere*. BAVER.

Μετ' ἐκείνων βουλεύεσθαι] Non video, vnde hic infinitiuus βουλεύεσθαι pendere dici possit: (nam φανῆναι quidem, sed non ille quoque, ad ἔφασαν referri potest) quid si igitur illum scripsisse, μετ' ἐκείνων ἔδει βουλεύεσθαι, suspicari me dicam? STEPH.

Καὶ ὅσα — βουλεύεσθαι] Steph. suspicatur, Thucyd. scripsisse: μετ' ἐκείνων ἔδει βουλεύεσθαι. Abresch. in Diluc. p. 103. huic infinit. iungit ἐδόκει, e Scholio, quod vulgo ad φανῆναι scriptum est, sed ad βουλεύεσθαι pertinet, hoc ordine; καὶ γὰρ ἔφασαν, ὅτε ἐδόκει ἄμεινον εἶναι ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν καὶ ἐσβῆναι ἐς τὰς ναῦς, γνόντες (τοῦτο) τολμῆσαι ἄνευ αὐτῶν· καὶ ὅσα αὖ (ἐδόκει) βουλεύεσθαι μετ' ἐκείνων, ὑδενὸς (ἔφασαν) ὕστερον γνώμης φανῆναι. Heilmanus neutrum probat, tanquam nimis contortum; Graecos in sermone indirecto, accusatiuo cum infinitiuo addendis ὅσα, ὡς, ὅς, ποῖα, ἐπεί — vti, Latinos vero coniunctiuo: *tum si quid cum illis in commune consultauerint, nemini consilio et prudentia secundos fuisse* — GOTTL.

[Βουλεύεσθαι) Praeeunte Abreschio, hoc caput Scholio praefixi, pro φανῆναι, quod iam displicebat Grammio; nam ad φανῆναι supplendum ἔφασαν.] G.

Δοκεῖν] Legendum δοκεῖν, non δοκεῖ. STEPH.

Καὶ ἐς τὰς πάντας] Proprie dicendum erat: καὶ πᾶσι τοῖς ξυμμάχοις, ob superiora: τοῖς πολίταις — Sed huius mutatae constructionis non vnum est exemplum. G.

Οὐ γὰρ οἷόν τ' εἶναι —] *Fieri non posse, vt, cum sit apparatus rerum, s. opes dissimiles, idem et aequale in rei publicae salutem possit capi consilium.* G.

[Πολεμίοις) Cum Steph. scripsi: πολέμοις.] G.

[Ἴσον τῶν ἄλλων) Cum Gen. posuit ἴσον, prop. τοῖς ἄλλοις. Mox κατ' ἐκείνους est, ὁμοίως ἐκείνοις aeque atque illos — haec

ϛβ. Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ἀκούσαντες, ἐργὴν μὲν φανερὰν οὐκ ἐποιοῦντο τοῖς Ἀθηναίοις· (ἡ [h] δὲ γὰρ ἐπὶ κωλύμῃ, ἀλλὰ γνώμης παραινέσει δῆθεν τῷ κοινῷ ἐπρεσβεύσαντο. ἅμα [i] δὲ καὶ προσφιλεῖς ὄντες ἐν τῷ τότε διὰ τὴν [k] ἐς τὸν Μῆδον προθυμίαν [l] μάλιστα αὐτοῖς ἐτύγχανον) τῆς μέντοι βουλήσεως ἁμαρτάνοντες, ἀδήλως ἤχθοντο. οἵ τε πρέσβεις ἑκατέρων ἀπῆλθον ἐπ' οἴκου ἀνεπικλήτως.

ϛγ. Τούτῳ τῷ τρόπῳ [m] οἱ Ἀθηναῖοι τὴν πόλιν ἐτείχισαν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ. καὶ δήλη ἡ οἰκοδομία ἔτι καὶ νῦν ἐστιν ὅτι κατὰ σπουδὴν ἐγένετο. οἱ γὰρ θεμέλιοι παντοίων λίθων ὑπόκεινται, καὶ ἃ ξυνειργασμένων ἔστιν ἃ, ἀλλ' ὡς [n] ἕκαστοί ποτε προσέφερον· πολλαί τε ξῆλαι ἀπὸ σημάτων καὶ λίθοι εἰργασμένοι [o] ἐγκατελέγησαν. μείζων γὰρ ὁ περίβολος πανταχῇ ἐξήχθη τῆς πόλεως. καὶ διὰ τοῦτο πάντα ὁμοίως [p] κινοῦντες, ἠπείγοντο. ἔπεισε δὲ καὶ τοῦ Πειραιῶς τὰ λοιπὰ ὁ Θεμιστοκλῆς οἰκοδομεῖν· (ᾗ ὑπῆρκτο δ' αὐτῷ πρότερον ἐπὶ τῆς ἐκείνου ἀρχῆς, ἧς κατ' ἐνιαυτὸν Ἀθηναίοις ἦρξε·) νομίζων τό, τε χωρίον καλὸν εἶναι, λιμένας ἔχον τρεῖς αὐτοφυεῖς, καὶ αὐτοὺς ναυτικοὺς γεγενημένους, μέγα προφέρειν ἐς τὸ [q]ἥσασθαι δύναμιν. τῆς γὰρ δὴ θαλάσσης πρῶτος ἐτόλμησεν εἰπεῖν ὡς ἀνθεκ[q]έα ἐστί, καὶ τὴν ἀρχὴν εὐθὺς ξυγκατεσκεύαζε. καὶ ᾠκοδόμησαν τῇ ἐκείνου γνώμῃ τὸ πάχος τοῦ τείχους, ὅπερ νῦν ἔτι ὁῆλόν ἐστι [r] περὶ τὸν Πειραιᾶ. δύο γὰρ ἅμαξαι ἐναντίαι ἀλλήλαις [s] τοὺς λίθους ἐπῆγον. ἐντὸς δὲ ἦτε χάλιξ, ἦτε πηλὸς

h δὲ deest *Ar.* *i* δὲ om. *Gr.* *k* Εἰς *Cass.* Aug. *l* Ταμάλιστα *Marg. Ar. Flor. Bas.* Τὰ μάλιστα *C. Gr. Cl. Ald.* et *Dan.* Ταμάλιστα *Reg.* Τὰ μάλιστ' *Cass.* Aug. Paullo post ad marg. cod. Mosqu. γρ. ἁμαρτόντες. *m* οἱ non agnoscunt *Ar. C. Gr. Dan.* Mosqu. *n* Ἑκασέν ποτε *Marg.* Mosqu. super ν vero scriptum est ι. *o* Ἐκκατελέγησαν, et inter versus ab emendatore ἐγκατελέγησαν *Gr.* *p* Ἐκίνεν, ἐπείγοντο *Dan.* Mosqu. *q* Totum hoc (vsque ad νομίζων) parenthesi includendum suadet *Steph.* Ὑπῆρκτο δὲ αὐτῷ *Gr.* Paullo post in τῆς γὰρ δὴ θαλ. deest δὴ in Mosqu. *r* Παρὰ τὸν Πειραιᾶ *Reg.* cum scriptura vulgata rec. manu inter versus scripta. *s* Ἐπῆγον τὰς λίθους, et mox χάλιξ *Gr.* Mosqu.

verba in Cass. et Aug. desunt, vt et Schol. ad verba Πρεσβεύεσθαι et Παρὰ σφᾶς, it. ad Μετ' ἐκείνων et Ἀτειχίστους. Σπένδεσθαι est, *compositionem facere.*] GOTTL.

[Κωλύσει) In Aug. leg. σκ., i. e. σημείωσαι, κωλύμῃ, κωλύσει, ΝΙΚ — G.

[Δῆθεν) Hoc Scholion intuli ex Aug., quod Suidas etiam habet, addicque: λαμβάνεται δὲ τὸ δῆθεν, ὡς παραπληρωματικόν. (vt particula expletiua.)] G.

Μάλιστα] *Codd.* omnes τὰ μάλιστα. quomodo Noster alibi, *Demosthenes, Aristot. D. Halicarn.* 747, 23. WASS. Προσφιλεῖς e *Thucydide* laudat *Pollux* III, 63. Vid. ibi *Iungerm.* Vtuntur eo saepe etiam alii. DVCK.

Ἀνεπικλήτως] Agnoscit *Pollux* VIII, 68. et ex *Xenoph.* Κυρ. ἀνεπίκλητον. *Iosephus,* ἀνεπίκλητόν σοι παρασχόμενος τὴν ἐμαυτῶ πίστιν. *Aelian.* III. Var. Hist. 15. ἐπίκλημα προσειλήφασι. *Xenophontis* Codd. ad oram habent ἀνεπίπληκτον, quomodo locutus olim *Eupolis.* vide et *Hesychium.* Caeterum οἵ τε π. — ἀνεπικλήτως habentur apud *Suidam* in ἀνεπικλήτως. WASS. De loco Xenophontis vid. *Iungerm.* ad Pollucem. Verba Iosephi apud *Suidam* sunt ex Archaeolog. XVIII. 4. DVCK.

Δήλη ἡ οἰκοδομία — ἐστιν ὅτι —] i. e. δῆλον ἔτι καὶ νῦν ἐστιν, ὅτι οἰκοδομίᾳ — noto Graecismo. Plato Rep. V. 463. γνώσεται τὸν Ἡσίοδον ὅτι τῷ ὄντι ἦν σοφός. In δήλη vult suppleri Abreschius Dilucid. p. 103. ἐστὶ, quod tamen est in textu. In auctar. p. 240. exempla huius constructionis plura reperiuntur. G.

[Οἰκοδομία) Hoc Schol. ex Aug. adieci. Rostg. cod. habebat modo priora verba. Suidas quoque habet hoc Schol. Sed sic: οἱ Ἀττικοὶ ἐξυτόνως αὐτὸ ἀναγινώσκουσι· οἰκοδομὴ δὲ ὀξυτόνως. Kuster. notat ad ἐξυτόνως, imo παροξυτόνως. Extrema verba Schol. illustrat Thom. M. h. v. 645. οἰκοδομὴ δὲ λέγουσιν Ἀττικοὶ, ἀλλ' οἰκοδόμημα, καὶ οἰκοδομία. v. Phryn. p. 186. et Intt.] G.

[Ἀπὸ βάσεων) Hoc Schol. Stephanus ad vocabulum λίθος potius quam ad τῆλαι — pertinere credit.] G.

[Ἐγγεγλυμμένοι) Sic scripsi e Rostg. Bas. et Aug. pro γεγλυμμένοι.] G.

[Ὅμηρος) Od. σ. v. 358. Hoc abest a Cass.] G.

[Δηλονότι) Deest h. v. in Aug.] G.

Ἔπεισε δὲ καὶ etc.] Vide *Pausaniam* in initio Atticorum, et *Meursii* Piraeeum c. 2. HVDS.

Ἔπεισε — τοῦ Πειραιῶς τὰ λοιπὰ οἰκοδομεῖν.] Pausan. Attic. p. 1. haec Nostri illustrat: ὁ Πειραιεὺς δῆμος — πρότερον, πρὶν ἢ Θεμιστοκλῆς Ἀθηναίοις ἦρξεν, ἐπίνειον οὐκ ἦν — Θεμιστοκλῆς δὲ ὡς ἦρξε — (τοῖς τε γὰρ πλέουσιν ἐπιτηδειότερος ὁ Πειραιεὺς ἐφαίνετο εἰ προκεῖσθαι —) τοῦτο σοφίσει ἐπίνειον εἶναι κατεσκευάσατο. Pausaniam habuisse Thucydidem ante oculos, patet. cf. Nep. Them. c. 6. *Quum Phalerico portu neque magno neque bono Athenienses uterentur; huius consilio triplex Piraeei portus constitutus est.* v. Intt. G.

Ὑπῆρκτο] Notis parenthesis libenter includerim haec verba, ὑπῆρκτο δ' αὐτῷ etc. vt vltimum sit ἦρξε. impersonaliter enim illud ὑπῆρκτο dicitur: quod tamen non animaduertit *Scholiastes,* vt apud eum admonui. STEPH.

[Ὑπῆρκτο) Scholion minus accuratum. Impersonaliter enim ὑπῆρκτο sumendum, vt iam monuit Steph. Secundum Schol. rationem non posset sequi: ἐπὶ τῆς ἐκείνου, sed ἑαυτοῦ ἀρχῆς. Ceterum hoc Schol. abest ab Aug. Paullo post in Aug. adscripta ad Θεμιστοκλῆς, περὶ τῶν Μηδικῶν ἦρξεν ὁ Θεμιστοκλῆς ἐνιαυτόν. In eodem cod. deest Schol. ad Τῆς ἐκείνου ἀρχῆς.] G.

Ἧς κατ' ἐνιαυτὸν Ἀθηναίοις ἦρξε —] n. Themistocles archon hoc persuasit Athenienses anno quarto Olymp. LXXI. v. Plut. in Them. p. 475. Vsitatius fuisset, si Gen. iunctus esset τῷ ἦρξε. Sed Homerum imitatus est Noster, qui Dat. adhibet, v. c. Il. π. 65. ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι — vt cum eo Pausan. fecit, loco paullo ante excitato. Abresch. Dil. p. 105. addit, Latinos quoque gen. iunxisse τῷ *regnare.* De structura cum quarto casu v. Abresch. ad Aesch. I. II. p. 306. G.

[Κατ' ἐνιαυτὸν) In Aug. modo adscriptum est: κατά τινα ἐνιαυτόν. Mox Schol. ad Αὐτοφυεῖς in Aug. sic legitur: αὐτο-

92. Lacedaemonii vero, *his* auditis, nullam quidem apertam indignationem contra Athenienſes demonſtrarunt: (non enim vt eos prohiberent, ſed vt conſilio monerent ſcilicet, * ad *eorum* Rempublicam legatos miſerant. Simul etiam quia *Lacedaemonii* ipſos *Athenienſes* tunc temporis amore maximo *adhuc* proſequebantur, propter ſingulare illorum aduerſus Medos ſtudium) ſuo tamen voto fruſtrati, rem iniquo animo clam tulerunt. Ita autem vtrorumque legati citra *querelam*, *et* criminationem, domum redierunt.

93. Hoc *igitur* modo Athenienſes exiguo temporis ſpatio vrbem muris cinxerunt, et ex ipſa murorum ſtructura, quae nunc etiam exſtat, eos feſtinanter aedificatos fuiſſe patet. Nam fundamenta ſubſtrata ſunt ex omni lapidum genere conſtructa, qui nonnullis etiam in partibus non ſunt politi, ſed vt quisque forte *eos* afferebat: multae etiam columnae ex monumentis detractae, et ſaxa polita ſunt congeſta. Ambitus enim *murorum* ab omni vrbis parte maior, *quam eſſet ante*, eductus eſt. Et propterea omnia pariter mouentes feſtinabant. Themiſtocles etiam perſuaſit, vt reliquas Piraeei *partes* aedificarent: (Eius enim pars aedificari prius eſt coepta, quo tempore ipſe, annuum Magiſtratum gerens, Athenis praefuit.) tum quia exiſtimabat locum illum eſſe opportunum, quod tres portus natura munitos haberet; ** tum etiam quia ipſos, qui rebus nauticis operam dare coeperant, magnum adiumentum ad opes parandas habituros *ſperabat*. Primus enim auſus eſt dicere, eos debere maris imperium ſibi vendicare, et confeſtim eos in hoc imperio parando iuuare coepit. Illius etiam ſententiam ſequuti murum ea latitudine exſtruxerunt, quae nunc quoque circa Piraeeum exſtans apparet: nam duo plauſtra *per murum* occurſu aduerſo ſaxa portabant. Intus vero neque caementum, neque lutum erat: ſed

* Pro communi Graecorum legationem miſerunt etc. *Steph.* HVDS. ** Tum etiam quia ciues fieri nauticos, magnopere proficere ad potentiam ampliandam putabat etc. *Valla.* Tum etiam quia ipſos, quum nautici euaſiſſent, magnum etc. *Steph.* Tum etiam ipſis, cum ad rem nauticam animum adpuliſſent, multum ad potentiam profuturum ſperabat etc. *Acacius.* HVDS.

ἵνα ἐπὶ πάντων σώζηται τὸ ἴσον. Ἀτειχίστως] ἀπὸ ἀτειχίστου πόλεως. Ἐπὶ κωλύμῃ] κωλύσει. Ἰδία δὲ ἡ λέξις. Θωκυδίδου. Δῆθεν] δῆθεν προσποίησιν μὲν ἔχει ἀληθείας, δύναμιν δὲ ψεύδους. Τῷ κοινῷ] ὑπὲρ τῆ κοινῆ. Ἐπρεσβεύσαντο] πρέσβεις ἔπεμπον. Μάλιστα] ὑπερβαλλόντως. Ἀνεπικλήτως] ἀκατηγορήτως, μηδὲν ἐγκληθέντες. Τῷ τρόπῳ] τῇ μηχανῇ. Οἰκοδομίᾳ] τὸ οἰκοδομίᾳ τινὲς ἐξύνεσιν, οἰκοδομὴ δὲ οὐκ εἴρηται. Καὶ ὁ ξυνειργασμένων] ὁ ξυσθέντων, καὶ ἰσωθέντων. Ἔστιν ἢ] καὶά τινας τόπους. Ἀπὸ σημάτων] ἀπὸ βάσεων ἀνδριάντων. Εἰργασμένοι] οἷον, ἐγγεγλυμμένοι τύπους τινὰς καὶ πρόσωπα ἔχοντες, λελαξευμένοι. Ἐγκατελέγησαν] ἐγκατῳκοδομήθησαν. Ὅμηρος, Αἵμασιάς τε λέγων. Μείζων] τῆ προτέρᾳ δηλονότι μείζων. Ὁμοίως] ὁμοίως καὶ κοινὰ καὶ ἱερὰ δηλονότι. Ὑπῆρκτο δ' αὐτῇ] ἀρξάμενος ἦν τῆ ἔργῳ αὐτός. Τῆς ἐκείνου ἀρχῆς] τῆ Θεμιστοκλέους. Κατ' ἐκείνους] κατά τινα ἐκείνου ἡγεμὼν ἐγένετο· πρὸ δὲ τῶν Μηδικῶν ἦρξε Θεμιστοκλῆς ἐκείνου ἕνα. Αὐτοφυεῖς] ἦγουν ὑ χειροποιήτους. Καὶ αὐτοὶ] τὰς Ἀθηναίας. Προφέρειν] ἐπιδεικνύναι. Ἐς τὸ κτήσασθαι δύναμιν] εἰς τὸ δυνατωτέρους γενέσθαι. δύναμιν, ἤγουν θαλασσίαν. Ἀνθεκτέα ἐστὶ] πρῶτος εἶπε, φησὶν, ὅτι δεῖ πάσῃ δυνάμει ἀντέχεσθαι τῆς θαλάσσης. Εὐθὺς συγκατεσκεύαζεν] εὐθὺς, φησὶν, ἅμα τῷ συμβουλεῦσαι, ἤρξατο θαλασσοκρατίαν κατασκευάζειν. Ὅπερ νῦν ἔτι] τὸ τείχος τὸ ἐν Πειραιεῖ, ὅπερ νῦν ἔτι δῆλόν ἐστιν. Ἀλλήλαις] ἢ ὑπαντῶσαι ἀλλήλαις, ἢ συνεζευγμέναι, διὰ τὰ μεγέθη τῶν λίθων. Ξυνῳκοδομημένοι] συνδεδεμένοι. Ἐν τομῇ] διὰ

φυεῖς καὶ ὁ χειροποιήτους. In eodem cod. deſunt Schol. ad Προφέρειν et Ἐς τὸ κτήσασθαι δύναμιν.] G.

Πρῶτος ἐτόλμ.] *Scholiaſtae* verba, locum hunc exponentia, ſuſpicionem aliquam mouere poſſunt, cum aliquod verbum aut aliqua verba hic in ſuo exemplari inueniſſe vltra ea, quae habemus. Nam haec, τῆς θαλάσσης ὡς ἀνθεκτέα ἐστὶ, exponit, ὅτι δεῖ πάσῃ δυνάμει ἀντέχεσθαι τῆς θαλάσσης. quum tamen in lectione illa nihil, quod verbis illis πάσῃ δυνάμει reſpondeat, habeamus. Nam ἀνθεκτέα ἐστὶ dictum pro ἀνθεκτέον ἐστὶ (ſicut ἐπιχειρητέα pro ἐπιχειρητέον, aliaque huiusmodi multa dicit) non plus ſignificat, quam ἀντέχεσθαι δεῖ. STEPH. Mox pro συγκατεσκεύαζε, quod in tribus poſtremis *Edd.* erat, reuocaui ξυγκατ. e *Reg. Caſſ. Gr. Vaſc.* et *Buſ.* Et ſic in aliis melioris notae *Mſſ.* et *Edd.* eſſe mihi perſuadeo. DVCK.

[Πρῶτος εἶπε, φησὶν) Haec v. deſunt in Aug.] G.

[Θαλασσοκρατίαν) In Aug. additur τὴν] G.

[Ἐν Πειραιεῖ) In Aug. eſt ἐν Πειραιᾶ.] G.

Δύο γὰρ ἅμαξαι — ἐπῆγον —] Senſus eſt: *duo currus ex aduerſo ſibi obuios, potuiſſe ſeſe in iſto muro euitare.* Huc referendum Nepotis illud arbitror: *isque* (portus) *moenibus circumdatus, vt ipſam vrbem dignitate aequipararet, vtilitate superaret.* Haec dignitas inerat in latitudine muri; vt duo plauſtra, lapidibus impleta, e regione praeterirent: deinde quod neque χάληξ ἄτε πηλὸς eſſet — Fruſtra quaerit difficultates Reiskius in Dil. Abreſch. p. 105. tanquam verba indicent: lapides tantae magnitudinis fuiſſe, vt vnum vnus currus non potuerit portare, ſed duo debuerint iungi. Itaque tentat pro ἐναντίαι corrigere συνημμέναι. Sine ratione. G.

[Ὑπαντῶσαι) Monente Steph. ſcripſi ita, vt et συνεζευγμέναι, pro ὑπαντώσαις et —μέναις, quae expl. ſunt τὰ ἐναντία. Sequi-

ἦν, ἀλλὰ ξυνῳκοδομημένοι μεγάλοι λίθοι, καὶ ἐν τομῇ ἐγγώνιοι, σιδήρῳ πρὸς ἀλλήλους τὰ ἔξωθεν καὶ [t] μολύβδῳ [v] δεδεμένοι. τὸ δὲ ὕψος ἥμισυ μάλιστα ἐτελέσθη οὗ διενοεῖτο. [x] ἐβούλετο γὰρ τῷ μεγέθει καὶ τῷ πάχει ἀφιστάναι τὰς τῶν πολεμίων [y] ἐπιβολάς· ἀνθρώπων τε ἐνόμιζεν ὀλίγων καὶ τῶν ἀχρειοτάτων ἀρκέσειν τὴν φυλακὴν, [z] τοὺς δ' ἄλλους ἐς τὰς ναῦς ἐσβήσεσθαι. ταῖς γὰρ ναυσὶ μάλιστα προσέκειτο· ἰδὼν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, τῆς βασιλέως στρατιᾶς τὴν κατὰ θάλασσαν ἔφοδον εὐπορωτέραν τῆς κατὰ γῆν οὖσαν· τόν τε [a] Πειραιᾶ ὠφελιμώτερον ἐνόμιζε τῆς ἄνω πόλεως. καὶ πολλάκις τοῖς Ἀθηναίοις παρῄνει, ἢν ἄρα ποτὲ κατὰ γῆν βιασθῶσι, [b] καταβάντας ἐς αὐτὸν, ταῖς ναυσὶ πρὸς ἅπαντας ἀνθίστασθαι. [c] Ἀθηναῖοι μὲν οὖν οὕτως ἐτειχίσθησαν, καὶ [d] τἄλλα κατεσκευάζοντο εὐθὺς μετὰ τὴν Μήδων ἀναχώρησιν.

ϛδ'. Παυσανίας δὲ ὁ Κλεομβρότου ἐκ Λακεδαίμονος στρατηγὸς τῶν Ἑλλήνων ἐξεπέμφθη μετὰ εἴκοσι νεῶν ἀπὸ Πελοποννήσου. ξυνέπλεον δὲ καὶ Ἀθηναῖοι τριάκοντα ναυσὶ, καὶ τῶν ἄλλων ξυμμάχων πλῆθος· καὶ ἐστράτευσαν ἐς Κύπρον, καὶ αὐτῆς τὰ πολλὰ κατεστρέψαντο· καὶ ὕστερον ἐς Βυζάντιον, Μήδων ἐχόντων, καὶ ἐξεπολιόρκησαν [e] ἐν τῇδε τῇ ἡγεμονίᾳ.

ϛε'. [f] Ἤδη δὲ καὶ βιαίου ὄντος αὐτοῦ, οἵ τε ἄλλοι Ἕλληνες ἤχθοντο, καὶ οὐχ ἥκιστα οἱ Ἴωνες, καὶ ὅσοι ἀπὸ βασιλέως νεωστὶ ἠλευθέρωντο. φοιτῶντές τε πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, ἠξίουν αὐτοὺς ἡγεμόνας σφῶν [h] γενέσθαι κατὰ τὸ ξυγγενὲς, καὶ Παυσανίᾳ μὴ ἐπιτρέπειν, ἤν που βιάζηται. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἐδέξαντό

t Μολίβδῳ *Ar. C. Gr. Reg. Cass.* v Συνδεδεμένοι *Marg.* x Ἠβούλετο *Marg. Vasc. Bas.* ἐβούλετο cod. Bas. y Ἐπιβουλὰς *Marg. Cl.* non probat *Steph. Cass.* et *Reg.* Aug., sed in *Reg.* postea deletum erat υ. Contra ἐπιβολὰς, et deinde υ super ο posito *Gr.* Ἐπιβουλὰς *Vasc. Bas.* z Τοὺς δὲ ἄλλους *Gr.* a Πειρεᾶ *Reg.* Mosqu. Mox in Aug. ἐνόμιζεν. b Καταβάντες *Gr. Vasc. Bas. Schol.* Et sic fuerat in *Cass.* Corrector fecerat καταβάντας. c Ἀθῆναι μὲν οὕτως *Marg.* Non multum refert, inquit *Stephanus*, an Ἀθηναῖοι, an Ἀθῆναι scribas: nam ἐτειχίσθησαν magis cum Ἀθῆναι conuenit, at κατεσκευάζοντο magis cum Ἀθηναῖοι. d Τὰ ἄλλα *Gr.* e Haec verba ἐν τῇδε τῇ ἡγεμονίᾳ, sequentis periodi principium esse existimat *Steph.*, in qua particulam δὲ post ἤδη (quum eam quidam libri non habeant) expungendam suadet. f Ἤδη δὲ βιαίου *Ar. C. Cl. Gr.* et a prima manu *Cass.*, in quo deinde inter δὲ et βιαίου adscriptum est καὶ. In Aug. et Mosqu. καὶ omittitur. Ἤδη βιαίου *Reg.* ἐν τῇδε τῇ ἡγεμονίᾳ δὲ βιαίου ὄντος αὐτοῦ *Dan.* sine distinctione post ἡγεμονίᾳ. g Οὐχήκιστα *Ald. Flor. Bas.* h Γίγνεσθαι *C. Gr. Ar.* Mosqu. *Dan.* Bas.

tur in Bas. Scholiaste: διὰ τὰ μήκη τῶν λίθων καὶ τὰ μεγέθη. In Aug. Schol. ad Ξυνῳκοδομημένοι et Ἐν τομῇ desunt, et ad Ἐγγώνιοι abest, τετράγωνοι.] GOTTL.

Σιδήρῳ πρὸς ἀλλήλους] Imitatus est Noster Herod. I, 186. οἰκοδόμεε γέφυραν, δέουσα τοὺς λίθους σιδήρῳ τε καὶ μολίβδῳ. Scribitur μόλιβδος, vt recepit Wesseling., et μόλυβδος. Incertus est Wass. ad h. l. De μόλυβδος et μόλυβος v. Sallier. et Pierson. ad Moerid. p. 257. et Wesseling. ad Diod. II, p. 125. In tanta varietate codd. et Grammaticorum, scribatur rectius μόλυβδος, an μόλιβδος: nihil mutare ausus sum. G.

Μολύβδῳ] Μολίβδῳ quidam scripti; et sic apud *Aristot.* et *Dioscor. Moeris*, Μόλυβδος Ἀττικῶς. μόλυβος Ἑλληνικῶς. Cl. *Hudf.* μόλυβος Ἀττικῶς. at potius μόλιβος. nam illud Homeri et Poëtarum. μόλιβδος tamen passim apud LXX. et μόλιβος in quibusdam *Mss.* vti et Alex. Iob. XIX, 24. Ezek. XXII, 37. μολίβου et μολίβδου Alex. numquam μολύβου aut μολύβδου. Ios. 1232. μολίβδις. Vtroque modo *Glossae, Suidas, Hesych.* In *Clem. Alex. Mss.* variant. 206, 12. puto μολίβ. a recentioribus. Corrige obiter *Oppianum* in Halieut. IV, 302.

. . . . . θαλλοὺς γὰρ ὁμοῦ δήσαντες ἐλαίης,
Ὅττι μάλ' εὐφυέας, μόλιβδον μέσον ἐγκατέθηκαν.

Ibi Pal. 1. μόλυβον recte. WASS. De structura murorum apud veteres vid. *Lips.* III. Poliorcet. 5. DVCK.

[Ἀποτροπὴν ποιεῖν) Accuratius scripsisset Schol. ποιεῖσθαι. Cassel. pro h. v. habet: ἀποπέμπειν.] G.

Ἐπιβολάς] Cum aliunde, tum vero ex *Scholiastae* expositione, ἐπιβολὰς scribendum esse constat. STEPH.

Προσέκειτο] *Suidas*, Προσέκειτο, προσεῖχε. Θουκυδ. α'. DVCK. l. c. προσεῖχε. Sic Suidas, respiciens ad h. l., explicat. G.

[Νοήσας, διὸ καὶ ναύμαχος ἐκαλεῖτο) Haec verba non sunt in Cass. In Aug. vero priora verba non reperiuntur: τὸν νοῦν προσεῖχε νοήσας.] G.

[Τοὺς Πέρσας) Steph. malit: τοῖς Πέρσαις ῥᾷον εἶναι διὰ θαλάσσης, ἢ διὰ γῆς ἔρχεσθαι.] G.

Ἐς αὐτὸν, ταῖς ναυσὶ] Ita potius interpunge, vt post αὐτὸν, non post ναυσὶ, ponatur hypostigme. STEPH. E praecedentibus *Edd.* aliae nullam distinctionem habebant, aliae perperam post ναυσὶ eam locabant. DVCK.

[Τῇ γνώμῃ —) Futile Scholion.] G.

Παυσανίας] Confer *Diodorum* XI, 265. a. qui pro XX. navibus L. habet, et Nostrum I, 128. *Plutarch.* Cimon. 482. b. WASS.

In cod. Aug. legitur ad h. v. Τὰ κατὰ Παυσανίαν. G.

Μετὰ εἴκοσι νεῶν] Diodorus Sic. L. XI. p. 437. de hac re ita: οὗτος πεντήκοντα τριήρεις ἐκ Πελοποννήσου λαβὼν, τριάκοντα δὲ παρ' Ἀθηναίων μεταπεμψάμενος, ὧν Ἀριστείδης ἡγεῖτο, πρῶτον μὲν εἰς τὴν Κύπρον ἔπλευσε — Sed decepit eum series rerum apud Nostrum, qua instauratas Athenas munitumque Piraeeum et expeditionem in Cyprum condensat; vt scite notauit Wesselingius, l. c. G.

[Κατεχάλασαν) Hoc verbum non admittit Steph. coniicit: κατεναυμάχησαν, quod vero nimis recedit.] G.

Ἐς Βυζάντιον] Diod. l. c. Βυζάντιον μὲν ὑπὸ Περσῶν κρατούμενον ἐχειράσατο — G.

[Τῇ πόλει) Art. addidi e cod. Bas. et Suida in πολιορκῆσαι. idem cod. addit τοὺς ante πολεμίους.] G.

[Καταλαβεῖν) Ita e codd. Cass. Rostg. et Aug. scripsi, pro καταβαλεῖν. v. Suid. cit. loco. Pro τελέως καταλαβεῖν — in cod.

magna, et ad normam inciſa, et quadrata ſaxa, coagmentata, *et* extrinſecus ferro plumboque inter ſe vincta. Altitudo vero ad dimidiam partem eius, quam *Themiſtocles* animo ſtatuerat, eſt perducta: nam et altitudine et latitudine *murorum*, conatus *et incurſiones* hoſtium volebat auertere: et paucorum, eorumque infirmiſſimorum hominum praeſidio locum facile cuſtodiri poſſe, caeteros vero naues conſcenſuros exiſtimabat. Nam in rem nauticam potiſſimum incumbebat, quia (vt mea fert opinio) Regis *Perſarum* copias mari facilius, quam terra, *Graeciam* inuadere poſſe animaduertebat: et Piraeeum plus vtilitatis, quam ſuperiorem vrbem, Athenienſibus allaturum putabat: atque adeo ſaepe hortatus eſt eos, ſi forte vnquam terra premerentur, vt in eum deſcenderent, et claſſe omnibus reſiſterent. Athenienſes igitur ſtatim poſt Medorum diſceſſum hoc modo vrbem muris cinxerunt, et caetera exſtruxerunt.

94. Pauſanias vero Cleombroti *filius*, Lacedaemonius, Graecorum dux, cum viginti nauibus ex Peloponneſo eſt emiſſus: eumque Athenienſes cum triginta nauibus ſunt comitati, magnusque aliorum ſociorum numerus *cum eodem nauigauit*, et cum infeſto exercitu in *inſulam* Cyprum iuerunt, eiusque multas *vrbes* ſubegerunt: deinde Byzantium a Medis occupatum petierunt, et huius auſpiciis ductuque expugnarunt.

95. Cum autem hic inſolentius, ac tyrannice iam imperaret; cum alii Graeci rem iniquo animo ferebant, tum vero praecipue Iones, et quotquot regio dominatu recens fuerant liberati. Quamobrem ad Athenienſes profecti, pro neceſſitudine, quae illis cum ipſis intercedebat, eos rogarunt, vt ſibi praeeſſent; nec *iniuriae faciendae*, ſi quam vim inferre vellet, *licentiam* Pauſaniae permitterent. Athenienſes vero haec verba *libenter* acceperunt, atque animis in iſtam curam incubuerunt, vt eos non neglecturi,

τῆς τοιχῆς. Ἐγγώνιοι] τετράπλευροι, τετράγωνοι. Οὗ διενοεῖτο] ἅ τινας ὕψους διενοεῖτο εἶναι τὸ τεῖχος. Ἐβούλετο γὰρ] ὁ Θεμιστοκλῆς. Ἀφισάνοι] ἀποτροπὴν ποιεῖν. Ἐπιβελὰς] ἐπιθέσεις. Ὀλίγων καὶ τῶν ἀχρειοτάτων] οἷον, γερόντων καὶ παίδων. Προσέκειτο, ἰδών] τὸν νεὼν προσεῖχε, νοήσας. διὸ καὶ ναύμαχος ἐκαλεῖτο. Τὴν κατὰ θάλασσαν ἔφοδον] ἐπισάμενος, φησὶ, τὰς Πέρσας ἧκον διὰ θαλάσσης, ἢ διὰ γῆς ἔρχεσθαι. Εὐπορωτέραν] πλέον δυναμένην. Τῆς ἄλλης πόλεως] εἶναι δηλονότι. Καταβάντας ἐς αὐτὸν] τῇ γνώμῃ δηλονότι Θεμιστοκλέες. Ἐτειχίσθησαν] τῷ τείχει περιεφυλάχθησαν. Καὶ τἆλλα κατεσκευάζοντο]. τὰ ἰδιωτικὰ, καὶ οἱ νεοὶ δηλονότι. Εὐθὺς] μετὰ τὸ τειχισθῆναι. Μετὰ τὴν Μήδων ἀναχώρησιν] μετὰ τὰ κατὰ Μαρδόνιον. ταῦτα δὲ ἔδει εἰπεῖν, μετὰ τὰ ἐν Μυκάλῃ. ἀλλὰ διὰ μέσου τὴν τειχοποιίαν εἰπών, εἰκότως πάλιν ἐπανέρχεται ἐπὶ τὰ κατὰ Παυσανίαν. Ἐς Κύπρον] διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν ὑπὸ βασιλέα. Κατεστρέψαντο] κατεχάλασαν. Ἐς Βυζάντιον] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐστράτευσαν. Καὶ ἐξεπολιόρκησαν] πολιορκήσαι, τὸ μόνον πόλει προσκαθεσθῆναι πολεμίᾳ· ἐκπολιορκῆσαι, τὸ τελέως καταλαβεῖν τὴν πόλιν, καὶ εἰσελθεῖν. Καὶ βιαίᾳ ὄντος αὐτοῦ] τυραννικῷ ὑπάρχοντος τῷ Παυσανίου. Κατὰ τὸ ξυγγενὲς] διὰ τὴν ξυγγένειαν. Ἐπιτρέπειν] ἀδειαν

Baſ. legitur: τὸ εἰ καὶ εἰσελθόντας αὐτοὺς καταβαλεῖν, τέως αὐτὴν τὴν πόλιν.] GOTTL.

Ἐν τῇδε τῇ ἡγεμονίᾳ] *Stephanus* hinc orditur nouam periodum, et ſine diſtinctione legit, Ἐν τῇδε τῇ ἡγεμονίᾳ ἤδη καὶ βιαίᾳ ὄντος αὐτοῦ. Addit: quod autem ἡγεμονίαν hic vocat, aliquanto poſt στρατηγίαν appellat. DVCK.

Stephanus orditur ab his verbis nouam periodum; probat etiam Duckerus, malitque induci δὲ καὶ. Si quis malit rationem Stephani ſequi; ſaltem τὸ καὶ non poteſt admittere; quod in quibusdam optimae notae codd. non deprehenditur. GOTTL.

Δὲ καὶ] Copula male abeſt a *Cl.* et *Aliis.* infra v. vlt. leg. γίγνεσθαι cum *Gr. Ar. C.* Vid. *Indicem.* WASS. Probo ſententiam *Stephani*, et vtramque particulam abeſſe malim, vt in *Reg.* DVCK.

Αὐτῷ] In cod. Aug. τῷ Παυσανίᾳ. G.

Οὐχ ἥκιστα] *Maxime Iones* — G.

Νεωστὶ ἠλευθέρωντο] Tenendum, hanc vocem non eſſe de *proximo* tempore capiendam, vt ἐχθὲς καὶ πρώην, et Latinorum *nuper*, *modo*; vt Platon. Gorg. p. 311. Baſ. 2. τὰ χθὲς καὶ πρώην γεγονότα, comprehendunt ſedeciin l. ſeptendecim annos. Hom. Il. β. 303. χθιζὰ καὶ πρωΐζα γεγεννημένα nouem annos complectuntur. v. Euſtath. p. 225. ed. Roman. et Schol. min. κατεσμίκρυνε τὸν ἐνναετῆ χρόνον. Sic pro ὀλίγῳ apud Phil. leg. ad Cai. p. 1018. Hoc loco quoque viginti fere anni effluxerant. Iones liberati a Perſarum iugo primum per Ariſtagoram. Thuc. IIII. 102. v. Herod. (L. V. p. 389.) c. 11. 124. Sardes capiunt cum Athenienſibus Olymp. LXVIIII. Iones quidem poſtea et alii ſocii a Perſis caeſi et fracti, Miltiadis victoria vero eriguntur, Olymp. LXXII. 3. G.

Νεωστὶ] Quid, quod Cic. de Nat. D. 2, 50. init. *nuper*, ipſe expl. *paucis ante ſeculis*? BAVER.

Κατὰ τὸ ξυγγενὲς] Vid. *Spanhem.* Diſſert. IX. de Vſu et Praeſt. Numiſm. pag. 582. DVCK.

τε τὰς λόγας, καὶ προσεῖχον [i] τὴν γνώμην ὡς ἀ περιοψόμενοι, [k] τἄλλα τε [l] κατασησόμενοι, ἢ φαίνοιτο ἄριστα αὐτῆς. ἐν τούτῳ δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι μετεπέμποντο Παυσανίαν, ἀνακρινάντες ὧν πέρι ἐτυνθάνοντο. καὶ γὰρ ἀδικία πολλὴ κατηγορεῖτο αὐτῆ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τῶν ἀφικνυμένων, καὶ τυραννίδος μᾶλλον ἐφαίνετο μίμησις ἡ στρατηγία. ξυνέβη [m] τε αὐτῷ, καλεῖσθαί τε ἅμα, καὶ τὰς ξυμμάχους τῷ ἐκείνῳ [n] ἔχθει παρ' Ἀθηναίοις μεταλάξασθαι, πλὴν τῶν ἀπὸ Πελοποννήσου στρατιωτῶν. ἐλθὼν δὲ ἐς Λακεδαίμονα, τῶν μὲν ἰδίᾳ πρός τινα ἀδικημάτων εὐθύνθη, τὰ δὲ μέγιστα ἀπολύεται μὴ ἀδικεῖν. κατηγορεῖτο δὲ αὐτῆ [o] ἄχ ἥκιστα Μηδισμός, καὶ ἐδόκει σαφέστατον εἶναι. καὶ ἐκεῖνον μὲν [p] ἀκέτι ἐκπέμπουσιν ἄρχοντα, Δόρκιν δὲ, καὶ ἄλλους τινὰς μετ' αὐτῆ, στρατιὰν ἔχοντας ἀ πολλήν· οἷς ἀκέτι [q] ἐφίεσαν οἱ ξύμμαχοι [r] τὴν ἡγεμονίαν. οἱ δὲ, αἰσθόμενοι ἀπῆλθον· καὶ ἄλλους ἀκέτι ὕστερον [s] ἐξέπεμψαν οἱ Λακεδαιμόνιοι, φοβούμενοι, μὴ σφίσιν [t] οἱ ἐξιόντες χείρας γίγνωνται· ([v] ὅπερ καὶ ἐν τῷ Παυσανίᾳ [x] ἐνεῖδον) ἀπαλλαξείοντες δὲ καὶ τῆ Μηδικῆ πολέμῳ, καὶ τὰς Ἀθηναίας νομίζοντες ἱκανὰς ἐξηγεῖσθαι, καὶ σφίσιν ἐν τῷ τότε παρόντι ἐπιτηδείας.

ϛϛ'. Παραλαβόντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι τὴν ἡγεμονίαν τούτῳ τῷ τρόπῳ, [y] ἐκείνων τῶν ξυμμάχων, διὰ τὸ Παυσανίου μῖσος, ἔταξαν ἃς τε ἐδει παρέχειν τῶν πόλεων χρήματα πρὸς τὸν βάρβαρον, καὶ ἃς, ναῦς. πρόσχημα γὰρ ἦν [z] ἀμύνεσθαι ὧν ἔπαθον, δῃοῦντας τὴν βασιλέως χώραν. καὶ Ἑλληνοταμίαι τότε

i τῇ γνώμῃ *Marg. Ar. C.* et *Cod. vet. Steph. Dan.* et a prima manu *Gr.*, sed deinde ν super η additum erat. τῇ γνώμῃ cod. Baf. k Τἄλλά τε *Caff.* Aug. Τὰ ἄλλα τε *Gr.* l Κατασησάμενοι *Marg. Ald. Flor. Baf.* non probat *Steph.* ita tamen legit *Valla*, omissa particula τε. Κατασησάμενοι etiam *Reg.* et *Caff.* Aug. m Δὲ ex emendat. *Gr.* quod fuerat τε. n Ἔχθει *Ar. C.* Mosqu., at in margine Ἔχθει. o Οὐχήκιτα *Ald. Flor. Baf.* Mosqu. ἔχ ἥκιτα. p Οὐκ ἔτι *Gr.* passim. Aug. q Ἀφίεσαν *Ar. C.* Ἥφιεσαν *Caff.* ex emendat. manus rec. pro ἀφίεσαν. r Τὴν deest *Gr.* s Ἔπεμψαν *Ar. C. Gr.* Mosqu. t οἱ deest *Gr.* v Ὥσπερ C. x Εἶδον *Cl.* y Ἐκόντων τῶν ξυμμάχων non agnoscunt *Ar. Dan.* Mosqu. z Ἀμύνασθαι *Marg. C. Cl. Reg.* et ex emend. pro ἀμύνεσθαι *Caff.* Baf. cod. et Aug.

Προσεῖχον τὴν γνώμην] Quamuis προσέχειν τὴν γνώμην, non τῇ γνώμῃ, dici soleat, tamen hic dativus, non ille accusativus, in meo *veteri libro* extat. STEPH.

Προσεῖχον τὴν γνώμην] Optimi codd. habent γνώμῃ, vt L. VII. 23. quoque haec lectionis varietas reperitur. Abresch. Dil. p. 106. excitat locum Aristidis (T. I. p. 264.) ἀνδρείᾳ καὶ γνώμῃ προσέχοντας. Non spernenda quidem haec lectio est, si suppleatur νῷν, quod frequenter omittunt Attici veteres, contra Thomae M. sententiam, in προσέχω (p. 748.), veluti Demosth. or. contra Midiam p. 522. Reisk. τούτῳ τῷ λόγῳ ὑμᾶς προσέχειν δεῖ, et ita posset h. l. suppleri quoque νῷν τῇ γνώμῃ, n. *Graecorum et maxime Ionum voluntati animum advertebant.* Sed tamen hanc formam loquendi amat Noster, quae subinde occurrit, et L. II. 11. absque lectionis varietate. Quare praeferendam arbitror γνώμην. V. Duck. ad VII. 23. GOTTL.

Κατασησόμενοι] Lectionem margini adpositam omnino reiiciendam censeo. STEPH. *Valla* vertit, *Vbi caetera constituissent.* Hinc *Stephanus* ad marg. *Edit. fuae sec.* colligit, cum legisse κατασησάμενοι, omissa particula τε. DUCK.

[Ἐφάνη) Steph. coniicit : φανείη. In cod. Aug. desunt Schol. ad verba Κατεσρέψαντο· Ἐς Βυζάντιον· Καὶ βιαίᾳ ὕντος αὐτῆ· Κατὰ τὸ ξυγγενὲς· Ἐπιτρέπειν· Ἢι φαίνοιτο et Τῶν ἀφικνυμένων.] G.

Ἡ στρατηγία] Admonet *Scholiastes*, alios velle, particulam nomini στρατηγία praefixam esse σύνδεσμον, id est, coniunctionem : aliis autem placere, esse ἄρθρον, id est, articulum. Hic certe ita scriptam habemus, vt sit coniunctio : et hanc scripturam agnoscit *Valla*, quum vertit, *potius eum videri tyrannum agere, quam ducem.* Ad sensum quidem certe quod attinet, parum interest, an hanc an illam scripturam sequaris. Fortasse tamen aliquis, scribendo ἡ (id est, *quam*) aliquid amplius, quam cum articulo ἡ dici existimet. STEPH.

Τυραννίδος μᾶλλον — μίμησις ἡ στρατηγία] E Scholiaste apparet, fuisse, qui legi mallent, ἡ. Sed τὸ μᾶλλον arguit, τὸ ἡ veram esse lectionem. G.

Μᾶλλον ἡ στρατηγία] Immo Thucydidem magis ἡ imperium magis erat tyrannis, propius tyrannidi; neque necesse est vtique, vt ἡ sequatur, cum suppleri ex ipso illo, ἡ στρατηγία, possit, ἢ στρατηγία. Ita et Latini *magis* simpliciter, non subiecto, *quam.* BAVER.

[Τὸ ἢ ἄλλοι —) In Aug. sic legitur : ἢ τινὲς σύνδεσμον, τινὲς ἄρθρον.] G.

Ἔχθει] *Ar. C.* ἄχθει. At vide 54, 7. WASS.

[Μετατάξασθαι) In Aug. solum verbum μετέλθειν adest.] G.

Πρός τινα] Reiskius in anim. p. 13. coniicit πρός τινας. G.

[Ὃ ἐστ ὁμόσια) Desunt haec in Cassel., et in Aug. τὰ κοινά.] G.

Μὴ ἀδικεῖν] Putet quis enallagen esse pro ἀδικῆσαι, sed ἀδικεῖν potest esse aoristus secundus. Sic ξυνδιατελεῖ apud Platon. in Phaedon. c. est fut. sec. Plura exempla Abresch. in Auct. p. 242. G.

Ἀδικεῖν] Nunquam vero verba *pura* habent aoristum 2. nec possunt. ἀδικεῖν esse potest, ἄδικος εἶναι. Et res vt praesens cogitetur. Ita I, 2. φαίνεται — πάλαι οἰκισθῆναι — μετανάστασις οὖσαι, καὶ — ἀπολειπόντες; — quae omnia debebant efferri in praeterito. 3, 12. ἀδικεῖν προκαταστάντες· vbi praesens iungitur ipsi aoristo. 3, 45. τὸ πάλαι ΚΕΙΣΘΑΙ αὐτὰς, propositas *fuisse.* Eodem plane modo, quo hic, 3, 65. οὐ νομίζομεν — ἁμαρτάνειν, p. ἁμαρτῆσαι, et mox : εἰ ἐμαχόμεθα, — ἀδικοῦμεν· et deinde : εἰ — ἐκαλέσαντο, τί ἀδικοῦμεν. BAVER.

[Τοῖς περὶ τὸν Δόρκιν) Cum Abresch. Dilue. p. 106. correxi ita pro οἱ. In Aug. Schol. interlineare est ad οἱ ξύμμαχοι, οἱ περὶ τὸν Δόρκιν] G.

Φοβούμενοι] Reisk. in Dilue. Abresch. p. 106. φοβούμενοι μὲν μὴ — G.

Recte haud dubie Reisk. addit μὲν, quia sequitur, ἐπαλλαξ. δὲ. BAVER.

et caetera conſtituturi, quemadmodum * e re ipſorum maxime futurum intelligerent. Interea vero Lacedaemonii Pauſaniam accerſunt, quaeſtionem habituri de rebus, quas audierant. Etenim multa eius iniuſta facinora deferebantur a Graecis, qui *Lacedaemona* veniebant: et belli adminiſtrandi ratio, qua ille vtebatur, tyrannidi potius, quam praeturae ſimilis erat. Forte autem accidit, vt, dum ille *a Lacedaemoniorum Magiſtratibus* vocaretur, eodem temporis articulo ſocii quoque ad Athenienſes transirent, praeter milites ex Peloponneſo profectos. Lacedaemona autem profectus, priuatarum quidem iniuriarum, priuatis illatarum, damnatus eſt: maximarum vero *et publicarum* eſt abſolutus, et innocens habitus. Praecipue vero accuſatus eſt, quod cum Medis ſenſiſſet et *crimen* videbatur eſſe manifeſtiſſimum. Et *propterea* illum quidem non amplius praetorem emiſerunt: ſed Dorcin, et cum eo nonnullos alios, non magnum exercitum habentes: quibus ſocii imperium non amplius detulerunt. Illi vero hac *re* cognita diſceſſerunt, nec vllos alios Lacedaemonii poſtea amplius emiſerunt; veriti, ne illi, qui ad bellicas expeditiones proficiſcerentur, cum ſuae Reipublicae damno deteriores fierent; id quod in Pauſania animaduerterant. Simul etiam quia bello Medico liberari cupiebant, et Athenienſes ſatis idoneos duces eſſe, et tunc temporis adhuc ſibi amicos ducebant.

96. Athenienſes igitur, cum imperium hoc modo accepiſſent, ſociis volentibus, propter odium, quo Pauſaniam proſequebantur, ſtatuerunt, a quibus vrbibus pecunias, et a quibus naues aduerſus barbarum praeberi oporteret. Haec enim erat ſpecioſa cauſa, quam praetexebant, vt *videlicet* iniurias *a*

* E re ſua *Aiii*: quaſi αὐτοῖς τοῖς Ἀθηναίοις, non αὐτοῖς τοῖς ξυμμάχοις exponi debeat. HVDS.

δεδόναι. Καὶ προσεῖχον τὴν γνώμην] πρὸς αὐτοὺς εἶχον τὴν γνώμην. Τἆλλα τε] τὰ περὶ τῆς ἡγεμονίας. Ηι φαίνοιτο] ἀντὶ τοῦ ἐφάνη. Μετεπέμποντο Παυσανίαν] εἰς Λακεδαίμονα δηλονότι. Τῶν ἀφικνουμένων] εἰς Λακεδαίμονα ἐρχομένων. Η στρατηγία] τὸ ἢ ἄλλοι σύνδεσμον, ἕτεροι δὲ ἄρθρον εἶπον. Καλεῖσθαί τε ἅμα] καλεῖσθαι εἰς Λακεδαίμονα δηλονότι. Παρ' Ἀθηναίους μεταστάσασθαι] πρὸς Ἀθηναίους μετελθεῖν, μετατεθῆναι. Πλὴν τῶν ἀπὸ Πελοποννήσου] οἱ γὰρ Πελοποννήσιοι ὑπήκουον τῶν Λακεδαιμονίων. Εὐθύνθη] εὐθύνας δέδωκε, καὶ κατεδικάσθη, καὶ κατεγνώσθη. Τὰ δὲ μέγιστα] τὰ κοινὰ, ὅ ἐστι, δημόσια. Μηδισμὸς] τὰ τῶν Μήδων φρονῆσαι. Σαφέστατον] τοῦτο ὡς παρὰ τῷ Θουκυδίδῃ εἰρημένον. ὃ γὰρ λέγει τοῖς Λακεδαιμονίοις σαφέστατον εἶναι. ἢ γὰρ ἂν ἐτιμωρήσαντο αὐτόν· ὃ καὶ πεποιήκασιν ὕστερον μετὰ τὸν ἔλεγχον. Οὐκέτι ἐκπέμπουσι] Λακεδαιμονίοις πρὸ τῆς ἐξετάσεως ἐδόκει τὸ ἔγκλημα σαφὲς εἶναι· μετὰ δὲ τὴν ὀκ ὀρθὴν ἐξέτασιν, ἔδοξε μὲν ἀπολελύσθαι, ὑ μὲν παντάπασιν. ἀπήλλακτο τῆς ὑπονοίας. διὸ οὐδὲ ἐξεπέμφθη παρ' αὐτῶν ἔτι. Δόρκιν] ὄνομα κύριον. Ἐφίεσαν] παρεχώρουν τοῖς περὶ τὸν Δόρκιν. Τὴν ἡγεμονίαν] ἡγεμονεύειν. Ἀπῆλθον] εἰς Λακεδαίμονα δηλονότι. Φοβούμενοι μὴ σφίσιν] μὴ Μηδίσωσι, καὶ χείρους τῶν πραγμάτων τῶν Λακωνικῶν γένωνται. Ἀπαλλαξείοντες] ἀπαλλακτικῶς ἔχοντες. τουτέστιν, ἐπιθυμοῦντες ἀπαλλαγῆναι. Ἐξηγεῖσθαι] ἡγεμόνας εἶναι. Ἐν τῷ τότε παρόντι] ἐν ἐνεσταμένῳ χρόνῳ. Πρὸς τὸν βάρβαρον] κατὰ τὸ βαρβάρων. Πρόσχημα] πρόφασις. Ὧν ἔπαθον] λείπει ὑπὲρ, ἵν' ᾖ, ὑπὲρ ὧν. Καὶ Ἑλληνοταμίαι] οἱ δεχόμενοι τὰς φόρους συναγομένας ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων, καὶ φυλάσσοντες αὐτὰς, ἐκαλοῦντο

[Χείρας τῶν πραγμάτων] Steph. ſupplet inter χείρας et τῶν Λακωνικῶν, verba: περὶ τὴν διοίκησιν, ſ. διαχείρισιν, qua voce infra vtitur, c. 97.] GOTTL.

Ἀπαλλαξείοντες—πολέμῳ] *Thom. Mag.* WASS. In ἀπήλλαξεν. Et *Suidas* in ἀπαλλάξειεν. DVCK.

Ἀπαλλαξείοντες] i. e. ἀπαλλάξειν μέλλοντες. v. Thom. Mag. in ἀπήλλαξεν, qui laudauit hunc locum. Ducker. Suid. in ἀπαλλάξειεν addit. G.

Vertendum potius, *cupientes*, ſtudentes *liberari*, defungi. Neque in ἀπαλλάξειν reſoluendum erat, verum in ἀπαλλάττεσθαι, vel ἀπαλλαγῆναι, vt Suidas expl., qui audiendus erat. BAVER.

[Ἀπαλλαξείοντες) Suid. exponit: ἐπιθυμίαν ἔχοντες ἀπαλλαγῆναι.] G.

Ἐν τῷ τότε παρόντι] Supra omittebat Noſter c. 90. τότε, quod non ſimpliciter neceſſarium, quoniam e contextis facile intelligitur. G.

Ἐπιτηδείως] i. e. φίλως. L. VIII, 47. ἐπιτήδειος commutatur paullo poſt cum φίλος. Lyſias Or. I. p. 26. Reisk. ἐπιτήδειος καὶ φίλος. G.

Ἑκόντων τῶν ξυμμ.] Omittit *Ar.* male. agnoſcit *Salluſtius. Herodotus* VII, 144. ἅμα Ἑλλήνων τοῖσι βουλομένοισι. WASS. Habet etiam *Suidas* in Ἑλληνοταμίαι. DVCK.

[Ὧν ἔπαθον) In Aug. ſuper ὧν ſcriptum: λείπει ὑπέρ.] G.

Ἑλληνοταμίαι] Vid. *Suidam*, Schol. et *Thucyd.* perperam exſcribentem in Ἑλληνοταμίαι, et *Harpocr.* cad. voc. Confer *Plutarch.* Ariſtide 333. πεντακοσίων καὶ ἑξήκοντα male *Diodor.* vid. *Nepotem* in Ariſtide. WASS. De Ἑλληνοταμίαις habet etiam *Andocides* Orat. III. in fin. et *Pollux* VIII, 114. vbi vid. *Iungerman. Suidas* in Ἑλληνοταμίαι hunc locum *Thucydidis* deſcripſit a παραλαβόντες vsque ad ἀρχὴ, omiſſis tantum verbis τούτῳ τῷ τρόπῳ· ſed perperam apud eum eſt, κατέστη τοῖς Ἀθηναίοις πρώτη ἀρχή. Ceterum, quia φόρος nomen graue et odioſum erat Graecis, pro eo deinde coepit dici σύνταξις. *Harpocrat.* in σύνταξις, et *Spanhem.* ad Iulian. Orat. I. p. 166. DVCK.

De his quaeſtoribus Graeciae v. Waſſ. et Duck. not. Vocantur etiam Ἑλληνοταμιαῖοι. G.

[Ἐκαλοῦντο) In Aug. eſt: ὅτῳ ἐκαλοῦτο.] G.

πρῶτον Ἀθηναίοις κατέστη ἀρχή, οἱ ἐδέχοντο τὸν Φόρον. Οὕτω γὰρ ὠνομάσθη τῶν χρημάτων ἡ Φορά. ἦν [a] δ' ὁ πρῶτος Φόρος ταχθεὶς, τεϱακόσια τάλαντα, καὶ ἑξήκοντα. [b] ταμιεῖόν τε Δῆλος ἦν αὐτοῖς, [c] καὶ ξύνοδοι ἐς τὸ ἱερὸν ἐγίγνοντο.

ϛζ'. Ἡγέμονες δὲ αὐτονόμων [d] τοπρῶτον τῶν ξυμμάχων, καὶ ἀπὸ κοινῶν ξυνόδων βουλευόντων, τοσάδε ἐπῆλθον πολέμῳ τε καὶ [e] διαχειρίσει πραγμάτων μεταξὺ τοῦδε τοῦ πολέμου καὶ τοῦ Μηδικοῦ, ἃ ἐγένετο πρός τε τὸν βάϱβαϱον αὐτοῖς καὶ πρὸς τοὺς σφετέϱους ξυμμάχους νεωτεϱίζοντας, καὶ Πελοποννησίων τοὺς αἰεὶ προστυγχάνοντας ἐν ἑκάστῳ. ἔγϱαψα δὲ αὐτὰ, καὶ τὴν [f] ἐκβολὴν τοῦ λόγου ἐποιησάμην διὰ τόδε, ὅτι τοῖς πρὸ ἐμοῦ ἅπασιν [g] ἐκλιπὲς [h] τοῦτο ἦν τὸ χωϱίον, καὶ ἢ τὰ πρὸ τῶν Μηδικῶν Ἑλληνικὰ [i] ξυνετίθεσαν, ἢ αὐτὰ τὰ Μηδικά. τούτων δὲ [k] ὅσπεϱ καὶ ἥψαλο ἐν τῇ Ἀτθικῇ ξυγγϱαφῇ Ἑλλάνικος, βϱαχέως τε καὶ τοῖς χϱόνοις οὐκ ἀκϱιβῶς ἐπεμνήσθη· ἅμα δὲ καὶ τῆς ἀϱχῆς ἀπόδειξιν ἔχει τῆς τῶν Ἀθηναίων, ἐν οἵῳ τϱόπῳ καθέστη.

a Δὲ ὁ *Gr.* *b* Ταμεῖόν τε *Flor.* Ταμεῖον *Gr.* In *Gr.* est ταμεῖον, cum ι super ε adscripto, δι. *c* Καὶ αἱ ξύνοδοι *Marg. Ar. C. Cl. Reg. Cass.* Aug. In Mosqu. αἱ ξύνοδοι. Male. *d* Τὸ πρῶτον *C. Cass. Gr.* Aug. *e* Διαχειρίσει *Cl. Ar. C. Ald. Flor. Bas.* (habet διαχρήσει) *Reg.* Mox omittit Mosqu. τοῦ ante πολέμου. *f* Ἐσβολὴν, et cum emendatione superscripta ἐκβολὴν, *Gr.* *g* Ἔλλιπὲς *Marg.* atque ita scribendum censet *Steph.* *h* Τὸ χωρίον τοῦτο ἦν *Dionys. Halicarn.* p. 836. locum citans. Τοῦτο τὸ χωρίον *Gr.* *i* Ξυνετίθεσαν *Reg.* *k* Ὅπεϱ *Ar. Steph.* 1. Ὥσπεϱ *Dionys. Halicarn.* Δ' ὅπεϱ *Gr.* ex emendat. pro δ' ὅπεϱ.

Ἦν δὲ ὁ πρῶ—] Ad classes aedificandas exercitusque comparandos, quantum pecuniae quaeque ciuitas daret, Aristides delectus est, qui constitueret. Eius arbitrio quadringenta et sexaginta talenta quotannis Delum sunt collata. *Corn. Nepos.* Vide etiam *Plutarchum* in Aristide. HVDS.

Πρῶτος φόρος] Delectus fuit Aristides, ab vniuersa Graecia, qui constitueret, quantum pecuniae quaeque ciuitas daret, ad classes aedificandas. Eius arbitrio quadringena et sexagena talenta quotannis Delum sunt collata. v. Nep. Arist. 3. qui hunc locum ante oculos habuit. Nec omisit eum laudare Bos. Mox e verbis ἐς τὸ ἱερὸν intelligitur, veteres in templis, tanquam locis tutissimis, pecunias deposuisse. cf. Periz. ad Ael. XIII. 2. p. 850. et quos laudat. G.

[Φόρος ὠνομάσθη) Schol. hoc diuisum in cod. Aug., in altero marg. sic scriptum est, in altero: ἐτάχθη ὑπὸ —] G.

Ταμεῖόν τε Δῆλος ἦν.] Id enim (vt inquit *Nepos*) commune aerarium esse voluerunt. *Scil.* vel quia locus erat munitissimus et nulli suspectus, vel quia Delii templum in magna veneratione nedum Graecis, sed exteris etiam gentibus erat. Solebant enim Antiqui thesauros priuatos et publicos in Deorum templis ac fanis deponere, vt eorum religione et metu securitas pararetur: vt patet ex *Cicer.* de Legibus I, 2. et *Plauti* Bacch. Vide *Brodaei* Miscell. 4, 17. HVDS. Ταμεῖον] *Gr. Flor.* ταμεῖον. at fere poëtarum, aut pro cella penuaria. Ab editis stat *D. Halic.* 541. 572. *Ioseph.* 1179. Apud *Isocratem* tamen ταμιεῖον pro cella priuata, sed figurate. WASS. Ταμεῖον quidem non raro pro aerario publico legitur in prosae Scriptoribus, vt *Plutarch.* Quaest. Rom. 41. et 42. *Dion.* Lib. LV. p. 565. *Herodian.* I, 6. et VII, 4. Sed haec et alia huiusmodi loca suspecta esse possunt propter varietatem scripturae in quibusdam. Ita, quod in *Dion. Halic.* p. 541. in Vulgatis est ταμείῳ, *MS. Vat.* habet ταμείου. Et in Excerptis eiusd. p. 747. *Pacii Codex* ταμιεῖον pro ταμεῖον. In *Plut.* quoque quod l. d. est ταμεῖον, rursum in Publicolae vita in *Stephani* Ed. et his, quae post eam prodierunt, est ταμιεῖον. Ταμεῖον pro *cella penuaria* est in *Theophr.* Char. C. IV. et *Menandro* ap. Harpocr. v. Κτησίου Διός, qui locus fortasse non eget emendatione. Nam ibi sermo est de cella promtuaria. Et sic *Gloss.* Ταμεῖον, τὸ ἰδιωτικὸν, *cellarium, cella,* et, Ταμιεῖον, τὸ δημόσιον, *Fiscus, aerarium. Diodor. Sic.* XI, 266. de hoc communi aerario Graecorum et conuentibus in Delo, Εὐθὺς οὖν ὁ μὲν Ἀριστείδης συνεβούλευσε τοῖς συμμάχοις ἅπασι, κοινὴν ἄγυσι σύνοδον ἀποδεῖξαι τὴν Δῆλον κοινὸν ταμιεῖον. Videndum etiam, an huc pertineant verba *Etymol. M.* Σύνοδος, ἡ ἐκ πολλῶν συναγωγὴ ἐπί τινι· ὡς Θουκυδίδης, ἀεὶ σύνοδοι ἐπὶ τὸ ἱερὸν ἠγέροντο. DVCK.

Ταμεῖόν τε Δῆλος] In Aug. superscr. ἡ Δῆλος. Ταμεῖον *locus, in quem haec summa pecuniae fuit collata, s. depositа.* Ob sanctitatem singularem templi Apollinis tanquam propugnatoris Deli et Custodis, Θεὸς δ' ἀεὶ ἀσυφέλικτος Call. h. Del. v. 26. dicitur. Vid. praeter Spanh. Intr. ad Hes. h. v. et Ernestium. Ceterum Hudsonus verbis Nepotis, explicandi caussa adiicit male: „*vel quia locus erat munitissimus:* ἀτείχιστος enim Delus fuit, et omni armatorum praesidio vacua. v. Paus. VIII. p. 509. cf. Spanh. ad Callim. H. in Del. 24. p. 398. et Stauer. ad Nep. Arist. 3. et quos laudat. G.

[Εἰς ἴδιον) In Aug. deest εἰς ante ἴδιον. In eodem cod. desunt Schol. ad Δῆλος et Καὶ ξύνοδοι.] G.

Ξύνοδοι] Nescio, cur non pecuniarum collationes significare intelligas, de quibus hic vnice sermo, non de conciliis, non saltem ibi habitis. Quare Schol. rectius, ξυνελάσεις· nam ξυνελεύσεις ne Graecum quidem satis sit. Quod si πρόσοδος χρημάτων dicitur: quidni et σύνοδος; BAVER.

[Συνελεύσεις) Cum Abresch. in Diluc. p. 106. scripsi ita pro συνελάσεις. In marg. Flor. Vin. adscriptum quoque συνελεύσεις.] G.

[Πάντες γὰρ κοινῶς) Ita scripsi praeeuntibus codd. Rostg. et Aug. pro πάντα γὰρ κοινῇ.] G.

[Ἐν τῇ πεντηκοστῇ) Desunt haec verba in Cass. et Aug. In Reg. legitur: ἐν τῇ πεντηκονταετηρίδι.] G.

Διαχειρίσει] *Thom. Mag.* ἐν πολέμῳ τε καὶ διαχειρήσει πραγμάτων. WASS. Est apud *Thom.* in διαχρῶμαι. Sed non est habenda illius ratio. Nec dubito, quin in *Poll.* v. 156. pro διαχείρησις sit legendum διαχείρισις. Nam a διαχειρίζω, vnde ibi nomen deductum refert, non potest esse διαχείρησις. DVCK.

Διαχειρίσει) *Und in Handhabung anderer öffentlichen Angelegenheiten.* Apud Thomam M., vbi laudantur haec verba p. 224. in διαχειρῶμαι, male legitur διαχειρήσει, quod post Duck. et Oudendorp. admonitiones, corrigi in textu debebat. G.

barbaris acceptas vlciſcerentur, Regis agrum vaſtantes. Et tunc primum apud Athenienſes conſtitutus eſt Magiſtratus Quaeſtorum Graeciae, qui tributum recipiebant. Sic enim appellata eſt pecuniarum contributio. Primum autem tributum, quod conſtitutum fuit, erat quadringentorum et ſexaginta talentorum. Eorum vero aerarium fuit Delos, et in eius templo conuentus fiebant.

97. Cum autem initio ſociis imperarent liberis, et de communi conſilio in publicis conciliis conſultantibus, ad tantum imperium peruenerunt bello, rerumque inter hoc et Medicum bellum adminiſtratarum opera, quas ipſi geſſerunt et contra barbarum, et contra ſuos ſocios, qui res nouas moliebantur, et contra Peloponneſios, qui caſu ſingulis *bellis* ſemper intercrant. Res autem iſtas ſcripſi, et degreſſionem ab inſtituta narratione feci hac de cauſa, quia hic locus ab omnibus, qui ante me ſcripſerunt, eſt praetermiſſus: nam illi vel res ante bellum Medicum a Graecis geſtas, vel ipſum bellum Medicum conſcripſerunt. In hoc autem numero eſt et Hellanicus, qui in Attica hiſtoria has res attigit, et breuiter, temporibusque non accurate diſtinctis, mentionem earum fecit. Simul etiam aperte demonſtrat, quo modo Athenienſium imperium fuerit conſtitutum.

Ἑλληνοταμίαι. Ἡ φορὰ] ἡ δόσις. Φόρος ταχθείς] φόρος ὠνομάσθη καὶ ἐτάχθη ὑπὸ Ἀριστείδου τοῦ δικαίου ὁ πρῶτος. Ταμιεῖόν τε Δῆλος ἦν] ἵνα μὴ δόξωσιν οἱ Ἀθηναῖοι εἰς ἴδιον κέρδος ἔχειν. Δῆλος] νῆσος μία τῶν Κυκλάδων. Καὶ ξύνοδοι] συνελεύσεις. Ἡγεμένοι δὲ αὐτονόμων] ὕστερον γὰρ ὡς δούλων ἦρχον. Καὶ ἀτὸ κοινῶν ξυνόδων] πάντες γὰρ κοινῶς συνηθροίζοντο ἐν ταῖς βουλαῖς. Τοσάδε ἐπῆλθον] τοσαῦτα διεπράξαντο ὅσα κατιὼν ἐρεῖ ἐν τῇ πεντηκονταετίᾳ. Καὶ διαχειρίσει] διοικήσει. Μεταξὺ τοῦδε τοῦ πολέμου] ἐν τῷ πεντηκονταετηρίδι. Τὸν βάρβαρον αὐτοῖς] τοῖς Ἀθηναίοις. Νεωτερίζοντας] ἀφισαμένους. Προστυγχάνοντας] ἐμποδίζοντας. Ἐν ἑκάστῳ] πολέμῳ, ἢ χωρίῳ, ἢ χρόνῳ. Ἔγραψα] οὐχ ὅτι ἤδη ἔγραψεν, ἀλλ' ὅτι ὅμως γέγραπται, εἰ καὶ μήπω εἴρηται. Ἔγραψα] μέχρι τούτου ἡ παρεκβολὴ τῆς διηγήσεως τῶν προϋπαρξάντων. Καὶ τὴν ἐκβολήν] τὴν ἐκτροπήν (τὴν παράβασιν ἢ μετάβασιν). Τοῖς πρὸ ἐμοῦ] ἱστορᾶσι. Ἦν τὸ χωρίον] χωρίον τῆς ἱστορίας δηλονότι, ἥτις τῆς πεντηκονταετίας, εἰάθη παρ' ἐκείνοις. Ξυνετίθεσαν] συνέγραψαν. Τὰ πρὸ τῶν Μηδικῶν Ἑλληνικὰ] τὰ Τρωϊκὰ φησὶ, καὶ Ἀμαζονικὰ, καὶ Θρᾳκικά.

{Ἐμποδίζοντας) Steph. merito improbat hanc expl. malitque intelligi *προστυγχάνοντας, interuenientes.*] GOTTL.

[Ἡ χρόνῳ) In Caſſ. eſt *τόπῳ.*] GOTTL.

[Ἔγραψεν) Steph. corrigit: *εἴρηκεν.* Codd. Caſſ. et Aug. *ὅμως* non habent.] G.

[Ἔγραψα) Hoc Schol. e Baſ. cod. addidi.] G.

Ἐκβολήν] *Cicer.* VII. ad Attic. 1. Sed haec fuerit, vt ait *Thucydides*, ἐκβολὴ λόγου non inutilis. WASS. Add. *Thom. Mag.* h. v. DVCK.

Καὶ τὴν ἐκβολὴν τοῦ λόγου —] i. e. *παρέκβασιν, egreſſionem.* v. Heuſing. ad Offic. I. II, 22. Thomas M. h. v. p. 280. ſine cauſſa damnat *παρέκβασιν*, vt docet Triller. l. c. Scholiaſtes ſupra ad c. 6. vtitur hoc vocabulo: *ταῦτα δὲ ἐν παρεκβάσει εἴρηται.* item *παρεκβολὴ* adhibetur a Schol. Baſ. ad h. l. Hunc locum excerpſit a verbis *ἔγραψα* — vsque ad *κατέσχη*, Dionyſ. de Thuc. Hiſt. iud. p. 836. G.

[Τὴν ἐκτροπὴν) Poſt *ἐκτροπὴν*, addidi e Caſſ. Roſtg. et Aug. *τὴν παράβασιν ἢ μετάβασιν.*] G.

Ἐλλιπὲς] Scribendum potius *ἐλλιπὲς*, vt habes in margine: vtitur autem hoc vocabulo et alibi. Caeterum apud *Vallam* deeſt vox *Graecas* (quae reſpondeat Thucydideae Ἑλληνικὰ) hoc in loco, *ſcribentibus aut res ante Medicum bellum geſtas.* Scribendum eſt enim, *aut res Graecas.* STEPH. Deſcripſit hunc locum *Dionyſ. Halicarn.* p. 141. ab *ἔγραψα* vsque ad *κατέσχη*, vbi etiam eſt *ἐκλιπές.* Vid. *Indicem.* WASS. *Dionyſium* de *ἐλλιπὲς*, quod praefert *Stephanus*, non cogitaſſe apparet ex his illius verbis, *αὐτὸς γὰρ ὡς* ΕΚΛΕΙΦΘΕΝΤΑ *τὸν τόπον τοῦτον ὑπὸ τῶν ἀρχαίων ἄξιον ἱστορίας ὑπείληφεν, αὐταῖς λέξεσιν ἅσπω γράφων.* DVCK.

[Τὰ πρὸ τῶν Μηδικῶν Ἑλληνικά) Hoc caput Schol. feci, pro ἢ τὰ Μηδικά. Res poſtulat, vt iam monuit Stephanus. Ceterum in Aug. deeſt *φησὶ*, et in fine additur: *καὶ ἄλλα.*] G.

Τούτων δὲ, ὅσπερ —] Ordo eſt: Ἑλλάνικος δὲ, ὅσπερ καὶ τούτων ἐπεμνήσθη, βραχέως τε καὶ οὐκ ἀκρ. τ. χρόνοις, ἤψατο (αὐτῶν) ἐν τῇ Ἀττ. ξυγγραφῇ. Interpretes non bene capiunt *τούτων* pro maſcul. *„in hoc autem numero eſt —* cum ſit neutrum, ſiue illud referas ad *ἤψατο*, ſiue ad *ἐπεμνήσθη*. Abreſchius paullo aliter conſtituit ordinem, in primis ſi *ὥσπερ* legatur, et Dat. *χρόνοις* a praepoſitione *ἐπὶ*, in *ἐπεμνήσθη*, pendere credit; quod durum videtur. Nimis argutatur vir eruditiſſimus fere vbique in praepoſitionibus compoſitorum. Non ſemper praepoſ. in verbis aliquid ſignificare, monuit Erneſt. Hom. Il. L. α. v. 3. et alibi. Τοῖς χρόνοις οὐκ ἀκριβῶς eſt: *καθὰ τοὺς χρόνους.* Ceterum Hellanicus h. l. eſt ille Mitylenaeus, ſ. Lesbius, qui Ἀτθίδα ſ. *ξυγγραφὴν Ἀττικὴν*, a Marathonia inde pugna ad Thucyd. vsque tempora ſcripſit. v. Harpocr. in Ἀλόπη, p. 25. it. Voſſ. de hiſt. gr. p. 201. De eius ratione hiſtoriae ſcribendae v. Dionyſ. de Thucyd. Hiſt. iud. p. 821, 826. Reisk. G.

Ἑλλάνικος etc.] *Hellanici* duo exſtiterunt: vnus *Lesbius*, ſiue *Mitylenaeus*, alter *Mileſius*; niſi *Mitylenaeus* per errorem, vt videtur nonnullis, dictus fuerit *Mileſius.* Ille (quem citat *Thucydides*) videtur eſſe *Mitylenaeus*, duodecim annis (vt conſtat ex *Pamphila* apud *Gellium*, l. 15. c. 23.) ante *Herodotum* natus. Praeter alia conſcripſit Ἀτθίδα, ſiue *Hiſtoriam Atticam*, ab *Harpocr.* memoratam in voce Ἀλόπη. cuius Hiſtoriae concluſio videtur fuiſſe breuis congeries geſtorum ab Athenienſibus poſt victoriam Marathoniam vsque ad tempora *Thucydidis.* HVDS.

Ἀπόδειξιν ἴσχει] Reisk. in anim. p. 13. coniicit: οὐκ ἔχει. G.

ϛή. Πρῶτον μὲν Ἰόνα τὴν ἐπὶ [l] Στρυμόνι, Μήδων ἐχόντων, πολιορκίᾳ εἷλον, καὶ ἠνδραπόδισαν, Κίμωνος τῶ Μιλτιάδε στρατηγοῦντος. ἔπειτα Σκύρον τὴν ἐν τῷ Αἰγαίῳ νῆσον, ἣν ᾤκουν [m] Δόλοπες, ἠνδραπόδισαν, καὶ [n] ὤκισαν [o] αὐτοί. [p] πρὸς δὲ καὶ Καρυστίους αὐτοῖς, ἄνευ τῶν ἄλλων Εὐβοέων, πόλεμος ἐγένετο. καὶ χρόνῳ ξυνέβησαν καθ' ὁμολογίαν. Ναξίοις δὲ ἀποστᾶσι [q] μετὰ ταῦτα ἐπολέμησαν, καὶ πολιορκίᾳ παρεστήσαντο. πρώτη τε αὕτη πόλις ξυμμαχὶς παρὰ τὸ καθεστηκὸς ἐδουλώθη· [r] ἔπειτα δὲ καὶ τῶν ἄλλων ὡς ἑκάστη ξυνέβη.

ϛθ'. [s] Αἰτίαι δὲ ἄλλαι τε ἦσαν τῶν ἀποστάσεων, καὶ μέγισται, αἱ τῶν φόρων καὶ νεῶν [t] ἔκδειαι, καὶ λειποστρατίαν, [v] εἴτῳ ἐγένετο. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι ἀκριβῶς ἔπρασσον, καὶ λυπηροὶ ἦσαν, ἐν εἰωθόσιν ἐδὲ βουλομένοις ταλαιπωρεῖν [x] προσάγοντες τὰς ἀνάγκας· ἦσαν δὲ πως καὶ ἄλλως οἱ Ἀθηναῖοι ἐκέτι ὁμοίως [y] ἐν ἡδονῇ ἄρχοντες, καὶ ἅτε ξυνεστράτευον ἀπὸ τῶ ἴσου, ῥᾴδιόν τε προσάγεσθαι ἦν αὐτοῖς τοὺς ἀφισταμένους. ὧν αὐτοὶ αἴτιοι ἐγένοντο οἱ ξύμμαχοι. διὰ γὰρ τὴν ἀπέκνησιν ταύτην τῶν στρατειῶν, οἱ πλείους αὐτῶν, ἵνα μὴ [z] ἀπ' οἴκου ὦσι, χρήματα ἐτάξαντο ἀντὶ τῶν νεῶν τὸ ἐκνέμενον ἀνάλωμα φέρειν. καὶ τοῖς μὲν Ἀθηναίοις ηὔξετο τὸ ναυτικὸν ἀπὸ τῆς δαπάνης, ἣν ἐκεῖνοι ξυμφέρσιεν, αὐτοὶ δὲ, ὁπότε ἀποσταῖεν, ἀπαράσκευοι καὶ [a] ἄποροι ἐς τὸν πόλεμον καθίσταντο.

l Στρυμόνι *Reg.* Mosqu. *m* Δόλοπες in *Gr.* emendatum e Δόλοπες. Mox ἠνδραποδίσαντο καὶ, et mox πρὸς δὲ καὶ Καρ. cod. Baſ. *n* Non dubitat *Steph.* quin ᾤκησαν ſcribendum ſit. ᾤκησαν Aug. et Mosqu. *Caſſ.* e quo recens manus fecerat ᾤκισαν. *o* Αὐτὴν, et eadem manu ſupra ſcriptum αὐτοὶ *Reg.* *p* Πρὸς δὲ Καρυστίους *Marg. Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ.* In Mosqu. Καρυστίοις. Πρὸς δὲ Καρυστίους *Gr.* Aug. *q* Μεταταῦτα *Ald. Flor. Baſ.* καὶ μεταταῦτα cod. Baſ. *r* Ἔπειτα δὴ *C.* Et mox ὧν pro ὡς. *s* Αἰτίαι δ' ἄλλαι *Gr.* *t* Ἔνδειαι *Marg. C. Gr. Ar.* In *Gr.* ſupr. ſcripta eſt altera lectio. Contra *Dan.* in textu Ἐνδειαι, et ſupra Ἔνδειαι a recent. manu. Ἔνδειαι Baſ. cod. *v* Εἴ τι *Ar. C.* Mosqu. *Dav.* *x* Προσαγαγόντες *Gr. Reg.* Aug. *Caſſ.* Baſ. *y* Ἐν deeſt *Ar. C. Dan.* *z* Non ἀπ', ſed ἀπ' ſcribi malit *Steph.* μὴ ἄποικοι ὦσι· cod. Baſ. *a* Ἄπειροι *Caſſ.* Baſ. cod. et Aug. quod et in *Reg.* ſuper ἄποροι ſcripſit rec. manus. Mox in Mosqu. eſt: ἢ ὑπ' Εὐρυμέδοντι.

Ἰόνα] Ita *Mſſ. Stephanum, Scholiaſten*, et *Euſtathium* reprehendit *Holſten.* et vnam huiusce nominis vrbem tantum agnoſcit. In Olymp. LXXVII, 3. *Diodor.* p. 272, d. *Xenoph.* 442. *Thucyd.* 217. 243. 272. 274. *Voſſ.* ad Scylacem p. 37. *Pauſan.* 614. *Plutarch.* Vit. 482. *Herodot.* VII, 25. et 113. *Polyaen.* VII, 24. *Pyrrhi Ligorii* numus cum vrna et vrceo apud Harduin. 572. ΗΙΟΝΕΩΝ. *Cantacuzeno* Ἀνακλεφόπολις. WASS. Ad ea, quae contra *Stephanum, Scholiaſten* Thucyd. et *Euſtathium* diſputat *Holſtenius*, add. *Berkel.* ad Steph. in Ἠιών. DVCK.

Ἰόνα] Nauale et emporium Amphipolitanum, quinque et viginti ſtadiis ab Amphipoli ſitum. v. L. IIII. 102. ciusd. lib. c. 7. Ἰόνα τὴν ἐπὶ Θράκης, c. 50. ἐν Ἰόνι τῇ ἐπὶ Στρυμόνι. Sic Pauſ. Arcad. p. 242. Ἰόνα τὴν ἐπὶ Στρυμόνι. E quo loco apparet, Cimonem Milt. F. Eionem cepiſſe aſſu, dum moenia e crudo laterculo exſtructa, Strymone ad ea detorto, ita eius aquis diluit, vt alluuie reſoluerentur. Plut. in Cim. p. 185. Reisk. Ἰόνα πόλιν, ἐπὶ τῷ Στρυμόνι κειμένην· vt apud Herod. VII. 25. vterque. Steph. Byz. et Euſtath. cum eo, p. 179. hanc Eionem male faciunt vrbem in Cherſoneſo, prouocantes ad auctoritatem Thucydidis; ſed a Berkelio copioſe eſt caſtigatus, p. 378. Ceterum rem repetiit Diod. XI. c. 60. 449. Ἰόνα — Περσῶν κατεχόντων ἐχειρώσατο. GOTTL.

[Ὅτι δύο) Nugatur Scholiaſtes. Ἠιὼν Lycophronis et Thuc. non inter ſe differt. v. Berkel. ad Steph. de vrbb. p. 378.] G.

[Λυκόφρων) v. 417. in Aug. legitur h. l. Ἰιών.] G.

[Στρυμόνι) Hoc Schol. ex Aug. intuli. Strymon Macedoniam et Thraciam diſterminat. v. Cell. G. A. p. 1053.] G.

Σκύρον] Vid. Addenda. WASS.

Heſychius: πόλις καὶ νῆσος, ἢ λατύπη. Ita interpretatur quoque Σκύρον, Schol. Pindari Pyth. γ. p. 224. Σκύρον — λίγυσι τὴν λατύπην, τὴν ἀπὸ τῆς κατεργασίας τῶν λίθων ἀποπίπτουσαν. v. Intt. ad Heſych. it. Waſſ. in addend. ad Thuc. p. 666. Inſula itaque ob ſaxoſa loca nomen eſt nacta. G.

[Μίαν τῶν Κυκλάδων) In Aug. ſic leg. Σκύρος, μία τῶν Κυκλάδων.] G.

Ὤικισαν] Non dubito, quin ᾤκησαν, non ᾤκισαν ſcribendum ſit, et male apud *Scholiaſten* quoque hoc pro illo ſcriptum ſit. Vel illud certe ᾤκιον, quod praecedit, fidem nobis de lectione illa facere videtur. Sic autem pag. 62. Ἐξαίφνης δὲ (aut Ἐξαιφνίδης δὲ) ἐξοικίσαντες αὐτοὶ τὴν γῆν ἔσχον. Vbi tamen dici poſſunt γῆν ἔχειν, qui eam non incolunt. Caeterum quae in eo, de quo nunc agitur, loco eſt ſcripturae diuerſitas, eadem et alibi occurrit: nam pag. 5. quum ita in textu legatur, ἔτοι γὰρ δὴ τὰς πλείστας τῶν νήσων ᾤκησαν, in margine ex aliis libris ᾤκισαν tibi datur: ſed ibi quoque ᾤκησαν ab οἰκῶ retinendum eſſe dico. STEPH. Nihil mutandum videtur. *Diodor. Sicul.* XI, 272. Σκύρον δὲ, Πελασγῶν ἐνοικούντων καὶ Δολόπων, ἐξεπολιόρκησε· καὶ κλῆσιν Ἀθηναίων κατασήσας, κατεκληρούχησε τὴν χώραν. *Corn. Nep.* Cim. II. *Scyrum — vacuefecit; ſeſſores veteres vrbe inſulaque eiecit:* agros ciuibus diuiſit. Hoc eſt, quod *Thucydides* dicit, Σκύρον ᾤκισαν Athenienſes, duce Cimone. DVCK.

Ὤικισαν] Bene tuitus eſt hanc lectionem Duckerus, e Diod. XI. c. 60. et Nepot. Cim. 2. contra Stephanum, ᾤκησαν defendentem. (Σκύρον — ἐξεπολιόρκησε· καὶ κτίσιν Ἀθηναίων κατασήσας, κατεκληρούχησε τὴν χώραν). Addi poteſt locus luculentus Plut. Cim. p. 188. Ὤικισαν δὲ καὶ Σκύρον. G.

[Ἀθηναίων) In Aug. leg. Ἀθηναίοις.] G.

[Καθ' ὁμολογίαν) Hoc Schol. ex Aug. adieci. Ceterum Scholia deſunt in eodem cod. ad Καὶ Καρυστίους αὐτοῖς· Ἐπολέμησαν et Παρεσκήσαντο.] G.

Παρὰ τὸ καθεστηκὸς] Sc. νόμιμον, vt loquitur Noſter L. III. 9. Τὸ καθεστὼς νόμιμον eſt ἔθος. v. Schol. G.

[Ἐδουλώθη) Notat Scholiaſtes, hoc ἐδουλώθη repetendum eſſe ἀπὸ κοινοῦ, tanquam ſcriptum ſit: ἔπειτα δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἑκάστη (ἐδουλώθη) ὡς αὐτῇ ξυνέβη. Sic Stephanus bene expedit.] G.

98. Primum igitur Eionem, quae ad Strymonem eſt ſita, quam Medi tenebant, obſidione expugnarunt, et incolas, vrbe direpta, in ſeruitutem abduxerunt, duce Cimone Miltiadis *filio*. Deinde vero Scyrum, inſulam in Aegaeo ſitam, quam Dolopes incolebant, incolis in ſeruitutem abſtractis, diripuerunt, et, colonia eo miſſa, ipſi incoluerunt. Cum Caryſtiis etiam, ſine aliis Euboenſibus, bellum geſſerunt: tandemque certis conditionibus compoſitionem fecerunt. Poſtea vero Naxiis, qui defecerant, bellum intulerunt, et obſidione in deditionem receperunt. Atque haec prima ſociarum ciuitatum praeter iuris conſuetudinem in ſeruitutem eſt redacta: mox et aliae, prout cuique contigit.

99. Defectionis vero cauſae cum aliae fuerunt, tum vero praecipuae, tributorum et nauium eiurationes, et militiae recuſatio, ſi cui contigiſſet. Nam Athenienſes *pecuniam* ſeuere exigebant, et moleſti erant, quod *hominibus*, nec aſſuetis nec volentibus aerumnas perpeti neceſſitatem imponerent. Aliis etiam de cauſis Athenienſes *ſociis erant moleſti*, quia eadem comitate, qua conſueuerant, non amplius imperabant; neque ex aequo cum *ſociis* militabant, quod eos, qui deficerent, in ſuam poteſtatem ac ditionem facile redigere poſſent. Quarum acerbitatum ipſi ſocii fuerunt autores. Nam ob hanc militiae detrectatae pigritiam, eorum plerique, ne domo abeſſent, pecunias nauium loco, ad ſumtus faciendos, pro rata *quique* portione conferre ſtatuerunt. Atque Athenienſium quidem res naualis augebatur hac pecunia, quam illi ſumtuum *militarium* cauſa conferebant: ipſi vero, quum defectionem faciebant, imparati et opibus minime inſtructi bellum ſuſcipiebant.

Κατέση] ἐγένετο. Ἠιόνα] ὅτι δύο Ἠιόνες εἰσὶν ἐν τῇ Θρᾴκῃ· ἀλλ' ἡ μέν, λιμὴν τῆς Ἀμφιπόλεως ἐστὶ, περὶ ἧς νῦν λέγει· ἡ δὲ ἄλλη, πόλις. Λυκόφρων, Τὸν μὲν γὰρ Ἠιὼν Στρυμόνος Βισαλτία. Στρυμόνι] Στρυμὼν, ποταμὸς Θρᾴκης. Σκῦρον] μίαν τῶν Κυκλάδων. Καὶ ᾤκισαν] ἀποίκους ἀποστείλαντες δηλονότι. Καὶ Καρυστίοις αὐτοῖς] τοῖς Ἀθηναίοις. Πόλεμος ἐγένετο] μόνοι γὰρ τῶν Εὐβοέων οὐκ ὑπήκουον Ἀθηναίων, ἀλλὰ διὰ τοῦτο πρὸς μόνους αὐτοὺς ἐπολέμησαν. Καθ' ὁμολογίαν] ὁμολογεῖν ἐστὶ τὸ συμφωνεῖν. Ἐπολέμησαν] οἱ Ἀθηναῖοι δηλονότι. Παρεσήσαντο] ἐδέλωσαν. Παρὰ τὸ καθεσηκός] παρὰ τὸ νόμιμον καὶ πρέπον. ἐλεύθεροι γὰρ ἦσαν οἱ Ἕλληνες τότε. Ἐκάστῃ ξυνέβη] ἀπὸ κοινοῦ, ἐδηλώθη. Ἔνδεια] ἔνδειαι, ἐκάστου· ἔνδειαι, ἀκάστου. Ἄλλως, ἔνδειαι, αἱ ἔνδειαι. τυτέσιν, ἀτολείψεις, ἀτέλειαι. Καὶ λειποστράτιον] λειποστράτιον, τὸ μὴ θέλειν στρατεύεσθαι. Ἀκριβῶς ἔπρασσον] ἀπῄτουν ἀκενδότως. Οὐκ εἰωθόσι] τοῖς Ἕλλησιν. Οὐκέτι ἑμοίως ἐν ἡδονῇ ἄρχοντες] ὡς ἐν ἀρχῇ μετὰ τὸν Παυσανίαν, ἀλλ' ὡς ἄρχοντες ἀθλικῶς ἐχρῶντο τοῖς συμμάχοις. τὸ δὲ ἐν ἡδονῇ, ἀντὶ τοῦ, ἱλαρότητι. Προσάγεσθαι] δελεᾶν. Τὴν ἀπόκνησιν] τὴν ἀναβολήν. τὴν αἰτίαν ἐπιφέρει, διὰ τὸν ἔκνεν τὸ στρατεύεσθαι. Ἀπ' οἴκου ὦσιν] ἀποδημήσασι τῆς πατρίδος. Τὸ ἐκνέμενον] τὸ ἀρκεῖν εἰς περιποίησιν τῶν νεῶν. Ἄλλως, τὸ ἐκνέμενον τὸ φθάνον, τὸ ἐπιβάλλον ἑκάστῳ τιμήματι τῆς νεὼς καταβάλλειν. Αὐτοὶ δὲ] ἦγον οἱ σύμμαχοι. Ἀπαράσκευοι] ἀδύνατοι. Καθίσαντο] ἐγένοντο. Ἀμφότερα] πεζομαχίαν καὶ ναυμαχίαν. Θασίους] Θάσους

Ἔνδειαι) Quamuis alia exemplaria ἔκδειαι, alia ἔνδειαι habeant, *Scholiaſtes* tamen magnum inter haec duo diſcrimen ſtatuit: ſed de quo illi non aſſentior, vt apud eum dixi. STEPH. Altera interpretatio *Scholiaſtae*, ἀπολείψεις, ἀτέλειαι huic loco conuenit. Ἔνδεια, *inopia, penuria*, hic locum non habet. Ἔκδεια autem eſt, quum quis non totum ſoluit, quam reliquationem vocant. Vid. *Suid.* in ἔκδεια, *Valeſ.* ad Harpocrat. h. v. et *Salmaſ.* de Mod. Vſur. p. 713. Cur *Steph.* et *Port.* verterint *eiurationes tributorum et nauium*, non intelligo. *Valla* ſequutus eſt alteram ſcripturam: nam vertit *tributorum penuria nauiumque*. De λειποστρατίῳ *Poll.* VIII, 40. *Herodoto* V, 27. eſt λειποστρατία. vid. *Thom. Mag.* in λειποτάξιον. DVCK.

Ἔκδειαι] Nos: der Rückſtand in den abzutragenden Abgaben und Schiffen, *reliquatio*. vid. not. Duckeri ad h. l. GO.

[Ἔκδεια) Partem huius Scholii deſcripſit Suidas, h. v. Aſſentior Stephano, qui negat, vllam ἔκδειαν eſſe ἑκάσιον. Poſt ἀκάσιον reliqua deſunt in Aug.] GOTTL.

[Τὸ μὴ θέλειν στρατεύεσθαι) Suid. in λειποστράτιον p. 437. addit: καὶ λειποστράτιος, ὁ τὴν στρατιὰν καταλιπών. In Aug. Schol. ad Ἀκριβῶς ἔπρασσον et Οὐκ εἰωθόσι deeſt.] G.

Ἔπρασσον] Pro ἐσέπρασσον, *exigebant*. Simplex et compoſitum de pecunia exigenda adhibetur. vid. Weſſel. ad Diod. I, 18. p. 22. Medio alias vtuntur Graeci. v. c. Diod. XII. 28. ἐπράξατο τὰς Σαμίας τὰς γεγενημένας τὴν πολιορκίαν δαπάνας. G.

Ita Xen. M. S. I. οὐκ ἐπράττετο χρήματα. BAVER.

Οὐκέτι ἐν ἡδονῇ ἄρχοντες] i. e. *eorum imperium non amplius gratum et acceptum fuit*. G.

[Ὡς ἐν ἀρχῇ) In Aug. ſic leg. ὁμοίως· ὡς ἐν ἀρχῇ μετὰ τὸν Παυσανίαν, ἀλλ' ὡς ἄρχοντες ἀθλικῶς ἐχρῶντο τοῖς συμμάχοις. Et paullo poſt notantur ad v. ξυνεσράτευον.] G.

[Τὴν ἀναβολὴν) Deſunt in Aug. In eodem cod. Schol. ad verba Ἀκριβῶς ἔπρασσον· Οὐκ εἰωθόσι· Προσάγεσθαι· Ἀπ' οἴκου ὦσιν· Αὐτοὶ δὲ· Ἀπαράσκευοι et Καθίσαντο non reperiuntur.] GOTTL.

Ἀπ' οἴκου] Malim ἄπ' hic ſcribi, vt vel haec ſcriptura vocem illam non pro ἀπὸ, ſed pro ἄπο eſſe poſitam teſtetur. Vt autem hic pro militandi immunitate, ita et pro nauigandi pecuniae penduntur ſupra pag. 16. STEPH.

[Τὸ ἀρκεῖν εἰς περιποίησιν τῶν νεῶν· ἄλλως) Haec verba deſunt in Aug.] G.

ρ'. Ἐγένετο δὲ μετὰ ταῦτα καὶ ἡ ἐπ' Εὐρυμέδοντι ποταμῷ ἐν Παμφυλίᾳ πεζομαχία καὶ ναυμαχία Ἀθηναίων καὶ τῶν ξυμμάχων πρὸς Μήδους. καὶ ἐνίκων τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἀμφότερα Ἀθηναῖοι, Κίμωνος τοῦ Μιλτιάδου στρατηγοῦντος· καὶ εἷλον τριήρεις Φοινίκων, καὶ διέφθειραν τὰς πάσας, [b] ἐς διακοσίας. [c] χρόνῳ δὲ ὕστερον ξυνέβη [d] Θασίοις αὐτῶν ἀποστῆναι, διενεχθέντας περὶ τῶν [e] ἐν τῇ ἀντιπέρας Θρᾴκῃ ἐμπορίων, καὶ τοῦ μετάλλου, ἃ ἐνέμοντο. καὶ ναυσὶ μὲν ἐπὶ [f] Θάσον πλεύσαντες οἱ Ἀθηναῖοι, ναυμαχίᾳ ἐκράτησαν, καὶ ἐς τὴν γῆν ἀπέβησαν. ἐπὶ δὲ [g] Στρυμόνα πέμψαντες μυρίους οἰκήτορας αὐτῶν καὶ τῶν ξυμμάχων ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, ὡς [h] οἰκιοῦντες τὰς τότε καλουμένας Ἐννέα ὁδούς, νῦν δὲ Ἀμφίπολιν, τῶν μὲν Ἐννέα ὁδῶν αὐτοὶ ἐκράτησαν ἃς εἶχον Ἠδωνοί· [i] προελθόντες δὲ τῆς Θρᾴκης ἐς μεσόγειαν, διέφθειραν ἐν Δραβήσκῳ τῇ [k] Ἠδωνικῇ ὑπὸ τῶν Θρᾳκῶν ξυμπάντων, οἷς πολέμιον ἦν τὸ χωρίον αἱ Ἐννέα ὁδοὶ κτιζόμενον.

ρά. Θάσιοι δὲ νικηθέντες [l] μάχαις, καὶ πολιορκούμενοι, Λακεδαιμονίους ἐπεκαλοῦντο, καὶ [m] ἐπαμύνειν ἐκέλευον ἐσβαλόντας [n] ἐς τὴν Ἀττικήν. οἱ δὲ ὑπέσχοντο μὲν κρύφα τῶν Ἀθηναίων, καὶ ἔμελλον· διεκωλύθησαν δὲ ὑπὸ τοῦ γενομένου σεισμοῦ. ἐν ᾧ καὶ οἱ Εἵλωτες αὐτοῖς καὶ τῶν [o] περιοίκων Θουριᾶταί τε καὶ Αἰθεῆς [p] ἐς Ἰθώμην ἀπέστησαν. πλεῖστοι [q] δὲ τῶν Εἱλώτων ἐγένοντο οἱ τῶν παλαιῶν Μεσσηνίων [r] τότε

b Ἐς τὰς διακοσίας *Reg.* *c* χρόνῳ τε *Cl. Caff.* Baf. cod. Aug. *d* Θασίους *Reg.* *e* Ἐν τῇ om. *Gr.* περὶ τῇ ἀντιπέρας Θρᾴκῃ *Dan.* περὶ τῶν ἀντιπέρας Θρᾴκης *Gr.* deinde ἐν ante Θρᾴκῃ inter verſus adſcriptum erat. *f* Θάσου *Reg. Dan.* Mosqu. *g* Στρυμόνα, et ſupra Στρυμόνι *Ar. Reg.* vid. pag. praec. verſ. 81. Mox οἰκήτορας αὐτῶν *Reg. Caſſ. Gr.* Aug. *h* οἰκιοῦντες *Ar. C. Reg. Caſſ. Gr.* Aug. a correctore. Prima manus ſcripſit οἰκειοῦντες. Mosqu. quoque habet οἰκειοῦντες, ad marg. vero, οἰκιοῦντες ſcriptum. *i* Προελθόντες *Ar. C. Dan.* Paullo poſt Δραβήσκῃ *Reg.* ſolenni permutatione harum literarum. Δραβούσκῃ cod. Baſ. *k* Ἰδωνικῇ *Ar.* *l* Μάχῃ *Ar. C.* Mosqu. *Dan.* Μάχῃ *Gr.* in textu, et ſupra μάχαις. *m* Ἐπαμῦναι *Cl.* Aug. Ἐπαμύναι *Reg. Caſſ. Gr.* *n* Εἰς *C.* *o* Περσίκων *Ar. C. Gr.* Mosqu. ad marg. γρ. περσίκων *Dan.* et praeterea Αἰθιεῖς *Gr.* Mox in Aug. Εἵλωτες. *p* Ἐπ' Ἰθώμην *Ar. C. Gr.* Mosqu. *q* Δὲ καὶ τῶν *Gr.* *r* Δεληθέντων τότε *Ar. C.* πατὲ malit *Steph.* Δάληθέντων τότε *Dan.* Mosqu.

Ἐγένετο — διακοσίας] *Dion. Halic.* p. 142. WASS.

Εὐρυμέδοντι] Locum memorat et res geſtas *Harpocration.* retulit ad annum IV. Artaxerxis *Euſeb.* Ol. LXXIX. 4. IDEM.

Κίμωνος τοῦ Μιλτιάδου] v. Ariſtid. T. I. p. 151. Iebb. Plut. in Cim. p. 176. GOTTL.

Εἷλον τριήρεις φοινίκων] v. Plut. Cim. p. 199. διακοσίας αἰχμαλώτους ἔλαβον οἱ Ἀθηναῖοι. G.

Χρόνῳ δὲ ὕς.] *Diodorus* non conuenit cum *Thucydide* de tempore huius Thaſiorum defectionis, quam *Thucydides* ponit antequam Sparta terrae-motibus concuteretur, *Diodorus* autem poſt terrae-motum. *Palmerius* Exercitationib. p. 109. HVDS.

Θασίοις] Vid. *Syncellum* 4064. *Ariſtot.* Hiſt. An. 136. Mottayii Numus Tab. XXIX. ΘΑΣΙΟΝ. Ita ſcribunt *Herodot. Strabo, Archeſtratus* Γαστρονομίᾳ, *Hegemon Thaſius*, qui Cratini tempore floruit, *Scylax, Hippocr. Pauſan. Apollodor. M. Heracleota, Diodor. Polyaenus, Ariſtophanes*, Pl. *Galenus* Tom. II, 358. *Plutarchus* Bruto, *Dionyſ.* Perieg. *Schol.* Homeri Od. κ'. 235. *Chron.* Paſchale, *Clemens Alex. Zenobius* apud Suidam, *Heſychius* Θάσιος παῖς Ἀγλαοφῶντος, ſed ibi legendum γένος Ἀγ. pars eſt Epig. *Simonidis*, vid. *Pauſan.* Phocic. Cap. XXVII. Ex Latinis *Virg. Statius, Varro, Cloatius Verus* apud Macrob. *Mela, Nepos*, geminant *Xenophon* Hiſt. Gr. I, 432. *Ptolemaeus:* at vterque inſulam intelligit. Vrbem *Xenophon* alibi Θάσον vocat. *Livii* exemplaria, et Excerpta *Polybii* variant. *Plinius* IV, 12. 23. Thaſſus, opinor male. De Vrbis excidio ſub Lyſandro conſule *Diodorum* XIII. p. 388. WASS.

[Θασίοις) Hoc Schol. adieci e cod. Aug. Cum hoc Schol. in eodem cod. cohaeret Schol. ad Ἐν τῇ ἀντιπέρας Θρᾴκῃ, ἔλεγον γὰρ — pro τῶν ἐμπορίων, in Aug. eſt τὰ ἐμπόρια καὶ τὰ μέταλλα — In cod. eodem deeſt Schol. ad Ἃ ἐνέμοντο et Ἐπὶ Θάσον. In Schol. ad Ἐπὶ δὲ Στρυμόνα omiſſum eſt αὐτὴν. Schol. ad Ὡς οἰκειοῦντες abeſt ab eodem cod.] G.

[Παροξυτόνως) Suidas eadem habet in ἀντιπέρας. Addit: ἀντιπέρας Θάσου μέταλλά ἐσι χρυσοῦ· quae pertinent ad verba Thucyd. ἐν τῇ ἀντιπέρας Θρᾴκῃ. v. Duck. p. 616.] G.

Θάσος] Ita ſcribendum eſſe auctor eſt Waſſius, non Θάσσος. Sic Mela II. 7. in Aegaeo mari prope Thraciam, *Thaſos*, Imbros, Samothrace. Dionyſ. v. 523. Ὠγυγίη τε Θάσος Δημητέρος ἀκτή. G.

Πέμψαντες οἰκήτορας] Sollemnis forma πέμπειν et ἐκπέμπειν οἰκήτορας ſ. ἀποίκους, colonos mittere in locum, incolis vacuum. G.

Οἰκιοῦντες] Ita recepi pro οἰκειοῦντες, praeeuntibus optimis codd. quod mutatum videtur ab imperitis librariis, qui neſcirent, hoc eſſe futurum atticum, ab οἰκίζω. Haec forma futuri occurrit quoque L. III. 4. ὡς σφῶν οὐδὲν νεωτερούντων, et alibi. Patet quoque lectionis veritas ex verbis οἰκήτορας. Accedit, Thucydidem τὸ εἰκειοῦν adhibere *conciliandi* vi. Vnicus eſſet locus Thucyd., vbi οἰκειοῦντες eſſet Ἰδιοποιοῦντες, *ſibi vindicantes*, quem Steph. quoque laudauit in Theſ. L. G. T. II. p. 1233. Mox adhibet: ἐκράτησαν τῶν Ἐννέα ὁδῶν, quod hac in re vſurpatur frequenter. Rem accurate Nolter L. IIII. 102. Athenienſes Agnone coloniae duce emiſſo expulſis Edonis hanc vrbem condidiſſe — ἔκτισαν τὸ χωρίον τοῦτο, ὅπερ πρότερον Ἐννέα ὁδοὶ ἐκαλεῖτο. Mox adhibet ᾤκισεν. repetiit Plut. Cim. p. 188. αὐτὴν τὴν Ἠιόνα καὶ τὴν Ἀμφίπολιν οἰκίσαντες. Huc reſpexit Nepos Cim. 2. Primum imperator apud flumen Strymona magnas copias fugauit, oppidum Amphipolim conſtituit, *eoque decem millia Athen. in coloniam miſit.* G.

Καλουμένας Ἐννέα ὁδούς] Appellationis originem indicat *Hyginus*, Fab. LIX. cum ait, nouies Phyllidem eo die, quo Demophoontis reditum praeſtolabatur, littus verſus cucurriſſe: indicatque id *Coluthus* lib. de raptu Helenae. Vide *Meurſium* de Regn. Athen. l. 3. c. 7. HVDS. Errorem *Stephani*, qui in Ἀμφίπολις etiam Μυρίκην et Ἠιόνα dictam ſcribit, redarguunt ibi *Interpretes*, et *Voſſ.* ad Scylac. p. 64. Ed. Gron. DVCK.

[Ἀμφίπολις εἴρηται) In Aug. praefigitur: (ϙ., i. e. σημείωσαι. Ἀπὸ τοῦ Ποταμοῦ, η. Στρυμόνος. v. Thuc. L. IIII. c. 102.

100. Post haec autem Athenienſes, eorumque ſocii cum pedeſtre tum nauale proelium in Pamphylia ad flumen Eurymedontem cum Medis commiſerunt. Et eodem die Athenienſes ex vtroque victoriam, duce Cimone, Miltiadis *filio*, reportarunt; et Phoenicum triremes partim ceperunt, partim etiam corruperunt, in vniuerſum ad ducentas. Poſtea vero accidit, vt Thaſii ab illis deficerent, orta inter illos controuerſia de emporiis, quae erant in aduerſa Thracia, et de metallis, quae poſſidebant. Athenienſes autem cum nauibus in Thaſum profecti, *Thaſios* nauali pugna vicerunt, et in terram deſcenderunt: cumque ſub idem tempus ad Strymonem decem millia colonorum, tum ſuorum, tum ſocialium miſiſſent, vt ſibi vendicarent, *ac in ſuam poteſtatem redigerent* oppidum, quod tunc quidem Nouem-viae vocabatur, nunc vero Amphipolis, illo quidem oppido, quod Edoni tenebant, ipſi potiti ſunt: ſed in mediterranea Thraciae loca progreſſi, ad Drabeſcum Edonicam profligati fuerunt ab vniverſis Thracibus, quibus infeſtus erat locus ille, qui condebatur, Nouem viae appellatus.

101. Thaſii vero *variis* proeliis victi, et obſeſſi, Lacedaemoniorum auxilium implorabant, eosque hortabantur, vt, irruptione in Atticam facta, opem ſibi ferrent. Illi vero ſe hoc facturos clam Athenienſibus promiſerunt, ac feciſſent; ſed terrae motu impediti fuerunt: * in quo et Helotes et ex finitimis Thuriatae, et Aetheenſes Ithomen ſeceſſerunt. Fuerunt autem ex Helotibus plurimi ab antiquis illis Meſſeniis, tunc in ſeruitutem redactis, oriundi, quamobrem etiam omnes vocabantur Meſſenii.

* Id eſt, cuius terrae-motus tempore. HVDS.

νῆσος ἄντικρυς τῆς Θρᾴκης· ἀντιπέρας τῆς νήσου μέταλλά ἐστι χρυσοῦ. Διενεχθέντας] διαφορὰν σχόντας. Ἐν τῇ ἀντιπέρας Θρᾴκῃ] ἔλεγον γὰρ αὐτοῖς οἱ Ἀθηναῖοι παραχωρῆσαι τῶν ἐμπορίων, καὶ τῶν μετάλλων, καὶ ὧν ἠβούλοντο. Ἀντιπέρας] παροξυτόνως. ὄνομα γάρ ἐστι ἠθικόν, γενικῆς πτώσεως, σύνθετον. Ἀ ἐνέμοντο] σημείωσαι περὶ τῶν μετάλλων, ὅτι καὶ Θουκυδίδης ἐν Θάσῳ ταῦτα γιγνώσκει· πλὴν ὅτι ἐν τῇ ἀντιπέρας λέγει. ταῦτα οἱ Θάσιοι ἐνέμοντο. Ἐπὶ Θάσου] Θάσος, νῆσος ἄντικρυς τῆς Θρᾴκης. Ἀπέβησαν] ναυτικῷ δηλονότι στρατῷ. Ἐπὶ δὲ Στρυμόνα] ποταμὸς Ἀμφιπόλεως. λέγει δὲ νῦν αὐτὴν τὴν πόλιν. Ὡς οἰκειοῦντες] οἰκειούμενοι, ἰδιοποιοῦντες. Ἀμφίπολιν] Ἀμφίπολις εἴρηται, διὰ τὸ περι�ῤῥέεσθαι αὐτὴν ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ. Θάσιοι δὲ νικηθέντες] πάλιν τὰ κατὰ τὰς χρόνους ἀκολουθῶν, μετέβη ἐπὶ τοὺς Θασίους, μεταξὺ τάξας τὰ τῆς Ἀμφιπόλεως. Καὶ ἐπαμύνειν ἐκέλευον] τέως γὰρ φίλοι ἦσαν. Οἱ Εἵλωτες] Ἕλος, πόλις τῆς Λακωνικῆς, ἧς οἱ πολῖται ἐκαλοῦντο Εἵλωτες. οἱ οὖν Λακεδαιμόνιοι, διὰ τὸ ἀεὶ διαφόρους εἶναι ἀλλήλοις, τοὺς δούλους αὐτῶν ἐκάλουν Εἵλωτας, κατὰ ἀτιμίαν καὶ ὕβριν. Ἢ] τὸ ἢ ἀντὶ τοῦ καθό, διό. Ἐν Ἰθώμῃ]

Agnon vocauit propterea Amphipolim, ὅτι ἐπ' ἀμφότερα περιῤῥέοντος τοῦ Στρυμόνος, διὰ τὸ περιέχειν αὐτὴν—] GOTTL.

Δραβήσκῳ] *Stephanus* Δραβῆσκος. *Geogr.* MS. Vatic. Δράβησκος, teſte *Holſtenio*. vid. *Appianum* B. Ciuil. IV, 650. *Straboni*s Epit. Lib. VII. in fin. male Δραβίσκος. Latini ſcriptores, haud memorant. Vid. Noſtrum 272, 19. Campi cuiusdam nomen eſſe videtur. WASS. Apud *Appian.* quoque l. d. Δραβίσκος. *Stephano* χωρίον, id eſt, locus, vel campus, non oppidum, vt *Cellar.* II. Geogr. 13. qui hoc etiam non obſcure ex *Thucydidis* verbis coniici putat. Si hoc coniicere voluit ex his διεφθάρησαν ἐν Δραβήσκῳ, non firma eſt illius coniectura. Nam ἐν nominibus vrbium additum ſaepe notat τὴν περίχωρον. *Steph.* Ἰσσὸς— ἐν ᾗ Ἀλέξανδρος Δαρεῖον ἐνίκησε. *Lucian.* de conſcrib. Hiſtor. p. 621. τὰς ἐν Εὐρώπῃ γιγνομένας σφαγάς. Vid. *Perizon.* ad Aelian. II. V. H. 25. *Straboni* in Epit. l. d. eſt πόλις, et *MS. Vatic.* apud Holſten. ad Steph. Δράβησκος Ἠδωνῶν πόλις ἐν Θρᾴκῃ. Idem colligi poteſt ex *Appiano* de ſitu Philipporum: ἐκ δὲ τῆς δύσεως πεδίον μέχρι Μυρκίνης τε καὶ Δραβίσκου. Add. infr. ad Cap. 113. DVCK.

Ἐν Δραβήσκῳ] Fuit vrbs Edonum in Thracia. Plura congeſſere Intt., in primis Eruditiſſ. Duckerus. G.

Ἠδωνικῇ] *MS. Ar.* Ἰδωνικῇ. Error ex adſc. ι ΗΙΔΩΝΗ. WASS. Potius putem ex eo ortum, quod η & ι eodem ſono proferebantur, vt Δράβησκος et Δράβισκος, et infinita alia huius generis. Nam nusquam hoc nomen cum diphthongo in prima ſyllaba inueni. DVCK.

ξυμπάντων] Heilmanus (p. 117.) coniicit ξυσάντων, quod τὸ ξυμπάντων otioſum ſit et rei non conueniat; hoc ſenſu: „a *Thracibus*, *qui arma ſubito ſumſerant*, laudatque L. VI. 21. εἰ ξυσῶσιν αἱ πόλεις φοβηθεῖσαι. Sed vereor, vt probet alicui hanc coniecturam. Οἱ ξυστάντες vel ξυνεσῶτες ſunt, qui ſe quauis ratione coniungunt, et inter ſe conſpirant; opponiturque τοῖς διασῶσι (VI. 79.). Bene Scholiaſtes explicat συνέλθωσιν αἱ πόλεις ἐς κοινὴν βοήθειαν. Sic VI, 21. VII. 33. VIII, 66. 73. G.

Καὶ ἔμελλον] Sc. ἐπαμύνειν, ſ. ἐσβαλεῖν, vt ad marg. Flor. Vinar. ſcribitur. G.

[Πόλις τῆς Λακωνικῆς) In Aug. deeſt art. et ἐκαλοῦντο poſt πολῖται.] G.

[Τοὺς δούλους) Suidas in Εἵλωτες eadem habet.] G.

Θουριᾶται] Scribitur Θευριᾶται et Θουρεᾶται. HVDS. Paullo ante, poſt ἔμελλον, reſtitui diſtinctionem maiorem, quae in *Ceff. Gr. Vaſc.* et *Baſ.* pro minima, quam tres poſtremae *Edd.* habent. DVCK.

Αἰθεεῖς] Non ita Gentile ab Αἰθαία ſecundum *Stephanum Byzant.* formari debet, neque ita apud *Thucydidem* legiſſe videtur. Quis autem veram ſeruauerit lectionem tute ipſe iudicabis. HVDS. Αἰθεεῖς] Situm huius populi ignorat *Cellar.*

δηλωθέν]τες ἀπόγονοι· ἢ καὶ [s] Μεσσήνιοι ἐκλήθησαν οἱ πάντες. πρὸς μὲν [t] ἂν τὰς ἐν Ἰθώμῃ πόλεμος καθειστήκει Λακεδαιμονίοις· Θάσιοι δὲ, τρίτῳ ἔτει πολιορκούμενοι, ὡμολόγησαν Ἀθηναίοις, τεῖχός τε καθελόντες καὶ ναῦς παραδόντες, χρήματά τε ὅσα ἔδει [v] ἀποδοῦναι αὐτίκα, ταξάμενοι, καὶ [x] τολοιπὸν φέρειν, τήν τε ἤπειρον καὶ τὸ μέταλλον ἀφέντες.

ρβ'. Λακεδαιμόνιοι δὲ, ὡς αὐτοῖς πρὸς τὰς ἐν Ἰθώμῃ ἐμηκύνε]το ὁ πόλεμος, ἄλλας τε ἐπεκαλέσαν]το ξυμμάχους, καὶ Ἀθηναίους. [y] οἱ δ' ἦλθον, Κίμωνος στρα]τηγοῦντος πλήθει οὐκ ὀλίγῳ. μάλιστα δ' αὐτοὺς [z] ἐπεκαλέσαν]το, ὅτι τειχομαχεῖν ἐδόκουν δυνατοὶ εἶναι. [a] τοῖς δὲ, πολιορκίας μαιρᾶς καθεστηκυίας, τόδε ἐνδεᾶ ἐφαίν]το. βία γὰρ ἂν εἷλον τὸ χωρίον. [b] καὶ διαφορὰ ἐκ ταύτης τῆς [c] στρατείας πρῶτον Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις φανερὰ ἐγένε]το. οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι, ἐπειδὴ τὸ χωρίον βίᾳ οὐχ ἡλίσκε]το, δείσαν]τες τῶν Ἀθηναίων τὸ τολμηρὸν καὶ τὴν νεω]τεροποιίαν, καὶ ἀλλοφύλους ἅμα ἡγησάμενοι, μήτι, ἢν [d] παραμείνωσιν, ὑπὸ τῶν ἐν Ἰθώμῃ πεισθέντες [e] νεω]τερίσωσι, μόνους τῶν ξυμμάχων ἀπέπεμψαν· τὴν μὲν ὑποψίαν ὑ δηλώσαντες, εἰπόν]τες [f] δὲ, ὅτι οὐδὲν προσδέονται αὐτῶν ἔτι. οἱ δ' Ἀθηναῖοι [g] ἔγνωσαν οὐκ ἐπὶ τῷ βελτίονι λόγῳ ἀποπεμπόμενοι, ἀλλά τινος ὑπόπ]τε γενομένης· καὶ δεινὸν [h] ποιησάμενοι, καὶ οὐκ ἀξιώσαντες ὑπὸ Λακεδαιμονίων τοῦτο παθεῖν, εὐθὺς ἐπειδὴ ἀνεχώρησαν, ἀφέντες τὴν γενομένην [i] ἐπὶ τῷ Μήδῳ ξυμμαχίαν πρὸς αὐτοὺς, Ἀργείοις τοῖς ἐκείνων πολεμίοις ξύμμαχοι ἐγένον]το· καὶ πρὸς Θεσσαλοὺς ἅμα ἀμφο]τέροις οἱ αὐτοὶ ὅρκοι καὶ ξυμμαχία κα]τέστη.

ργ'. Οἱ δ' ἐν Ἰθώμῃ δεκάτῳ ἔτει, ὡς [k] οὐκέτι ἐδύναντο ἀν]έχειν, ξυνέβησαν πρὸς τὰς Λακεδαιμονίας, ἐφ' ᾧ τε [l] ἐξίασιν ἐκ Πελοποννήσου ὑπόσπονδοι, καὶ [m] μηδέπο]τε ἐπιβήσονται αὐτῆς· ἢν δέ τις ἁλίσκηται,

s Μεσήνιοι, et supra Μεσηνίων *Ar. C. Gr. Cl.* passim. *Reg Cass.* Aug. Insuper οἱ καὶ, non ἢ καὶ *Gr.* t οὖν deest *Reg. Cass.*, sed in vtroque manu rec. adscriptum Aug. v Παραδοῦναι *Ar. Dan.* x Τὰ λοιπὰ *C. Reg. Cass.* Aug. y Οἱ δὲ ἦλθον *Reg. Cass.* Aug. z Ἐκαλέσαντο *Gr.* a Τῆς δὲ πολιορκίας Marg. *Ar. C. Gr. Cl. Reg.* Mosqu. ad marg. vero γρ. τοῖς *Dan.* et a corredore *Cass.* quod fuerat τοῖς δ. π. b Locum sic vertit *Valla*, ac si scriptum esset ἀλλὰ διαφορά. c Στρατιᾶς *Reg.* d Παραμίνωσιν *Dan.* Παραμίνωσι *Gr.* e Νεωτεροποιήσωσι *Marg.* Hoc in *Reg.* adscriptum erat pro scholio. f Δ' ὅτι *Gr.* g Ἔγνωσαν deest *Reg*, in Aug. οἱ δ' Ἀθηναῖοι ἔγνωσαν et ἔγνωσαν omissum, sed a rec. man. in marg. adscr. h Ποιησάμενοι ἐκ ἀξ. *Gr.* i Ἐν τῷ Μήδῳ *Cl.* k Οὐκ ἔτι *Gr.* et sic plerumque. l Ita *Steph.* 2. non sine auctoritate *Cod.l. MSS.* antea legebatur ἐξιᾶσιν. Ἐξίασιν tamen *Vasc.* et *Port.* m Μηκέτι *Marg. Ar. C. Gr. Dan.* Mosqu. Αὐτοῦ etiam *Gr.* pro αὐτῆς.

p. 767. vrbs Αἴθαλα *Stephano*, qui *Philocborum* exscribit. Apud eum Αἴθαλα, et inde gentile Αἰθαλεῖς. *Suidas* Αἰθεῖς, ἐθνικόν. Antiqui omnes, quam Graeci quam Latini, hac in re plane silent. De secessione vid. *Pausan.* Mess. IX. *Gr.* mox δὲ καὶ τῶν Εἱλ. sed praecedit. WASS.

[Hi) Hoc Schol. ex Aug. inserui.] GOTTL.

[Ὅσοι τῶν πέριξ) Schol. Bas. habet: ὅσοι τῶν περὶν.] G.

Ὡμολόγησαν] i. e. ὁμολογίαν ἐποιοῦντο, compositionem fecerunt his conditionibus. Ita L. IIII. 65. G.

[Ὅσα ἔδει) Hoc Schol. addidi e codd. Reg. Rostgard. et Aug. Occurrit fere idem locus infra c. 117. vnde v. ἀναλωθέντα desumtum videtur. In Aug. ad eosdem versus adscriptum est: ἀπὸ κοινοῦ, τὸ παραδόντες αὐτίκα.] G.

[Κατὰ τὸν Ἀρισείδην γ'.) Addidi h. v. e Rostg. et Aug. qui addit γ'. Sed locus exstat Orat. II. Leuctr. p. 148.] G.

Τῆς δὲ πολιορκίας —) Reposui ex optimis codd. τῆς pro τοῖς, sic Scholiastes quoque legit, qui recte exponit δὲ pro γὰρ. Reisk. in anim. p. 13. τοῖς δὲ sc. *Athenienſibus*. Dativum loco genitivi esse credit. Parum recte, vt sequentia docent. G.

Ἐνδεᾶ] Miretur quis hoc adiectiuum ἐνδεᾶ, absque vllo quocum iungatur substantiuo: et fortasse scribendum ἔνδεια suspicetur: at ego illum adiectiui vsum tanquam Thucydideum, ex collatione cum quibusdam aliis agnosco. STEPH.

Τόδε ἐνδεᾶ ἐφαίνετο] Τόδε sc. τειχομαχεῖν. In ἐνδεᾶ cum Reiskio, l. c. subaud. τὰ παρόντα, aut τὰ πράγματα τῶν Ἀθηναίων. *napparebat, Athenienſibus non esse peritiam huius rei parem exspectationi Lacedaemoniorum; nam alias fuissent vrbem vi capturi.* Abresch. in Diluc. p. 109. qui idem supplet, sententiam hanc esse dicit: *Lacedaemonios ope atque vi artis poliorceticae, cuius periti erant Athenienſes, expugnare cupiiſſe locum.* Huc tendere quoque Schol. ad τόδε ἐνδεᾶ. Sed v. not. ad Schol. Equidem praefero Reiskianam rationem. G.

Ἐνδεᾶ ἐφαίν.] Scil. τὰ πράγματα, ἔργα, vel πάντα· it. c. 46. init. ἐπειδὴ αὐτοῖς παρεσκεύατο, et 48. init. Equidem sic interpreter: illis autem, vel ipsis Lacedaemoniis, hoc deesse inueniebatur; minor ipsis, quam Athenienſibus, vsus inueniebatur, erat vrbium oppugnandarum; nempe longiori obsidione; ipsi enim vrbem vi potius cepissent; sed enim hoc non procedebat. BAVER.

[Τῆς τέχνης) Deleui caput verbis his praefixum βίᾳ, quae non cadunt in illud, sed potius ad τειχομαχεῖν, quasi hoc sit opus τέχνης. v. Steph.] G.

Τὸ τολμηρὸν καὶ τὴν νεωτεροποιίαν] Prop. τὴν τόλμην, κ. τ. — Sed illud congruentius Thuc. loquendi consuetudini. G.

[Ὅτι οἱ μὲν) In Aug. pro ὅτι est signum praefixum ὅ, quo saepius vtitur librarius cod. Aug. pro ὅτι.] G.

Οὐκ ἐπὶ τῷ βελτίονι λόγῳ] Se a Lacedaemoniis non bene de se sentientibus dimissos esse; nos: *nicht in der beſten Meynung* — G.

Βελτ. λόγῳ] Veterim, non optimo animo, consilio, γνώμῃ· nempe, vt illos amolirentur. BAVER.

Ἐξίασιν] Sicut in quodam pag. 27. loco, male ἐξίωσι pro ἔξεισι antea legebatur, ita hic male ἐξιᾶσιν quum hoc quo-

Lacedaemonii igitur bellum susceperunt aduersus illos, qui erant Ithomae. Thasii vero tertio obsidionis anno Athenienſibus ſeſe dediderunt his conditionibus, vt *vrbis ſuae* muros demolirentur, naues traderent, et imperatam pecuniam perſoluerent, tam eam, quam in praeſentia eos numerare, quam eam, quam in poſterum pendere oportebat, vtque ipſis et continente et metallis cederent.

102. Lacedaemonii vero, cum bellum aduerſus eos *ſuſceptum*, qui Ithomae erant, produceretur, cum aliorum ſociorum, tum etiam Athenienſium opem *auxiliumque* implorarunt. Illi vero, Cimone duce, cum non exiguis copiis *ad eos* iuerunt. Illos autem potiſſimum euocarunt, quod ad murorum *et vrbium* oppugnationem ſtrenui eſſe viderentur. Cum igitur ipſis longa eſſet obſidio, hac re opus eſſe videbatur. Vi enim locum expugnaſſent. Et ob hanc expeditionem diſſenſio tunc primum inter Lacedaemonios et Athenienſes apparuit manifeſta. Lacedaemonii enim, cum oppidum per vim non caperetur, metuentes Athenienſium audaciam, et ingenium ad res nouandas promtum, ſimul etiam illos alienigenas eſſe rati, ne quid noui, ſi diutius *ſecum* manſiſſent, ab aliis, qui Ithomae erant, impulſi molirentur, ſolos *omnium* ſociorum dimiſerunt: *ſuam* quidem ſuſpicionem non declarantes, ſed ſe illorum auxiliis non amplius indigere dicentes. Athenienſes vero ſe non bona de cauſa, ſed aliqua ſuſpicionem non declarantes, ſed ſe illorum auxiliis non amplius indigere dicentes. Athenienſes vero ſe non bona de cauſa, ſed aliqua ſuſpicione orta dimitti cognouerunt. Quare facinus hoc atrox et minime ferendum iudicantes, nec ita de Lacedaemoniis ſe meritos eſſe exiſtimantes, vt hanc iniuriam ab illis acciperent, ſtatim, ſimul ac domum redierunt, relicta ſocietate, quam cum illis contra Medum contraxerant, nouam cum Argiuis illorum hoſtibus inierunt. Simul etiam vtrique, adhibito iureiurando, iisdem conditionibus ſocietatem cum Theſſalis fecerunt.

103. Illi vero, qui Ithomae erant, decimo demum anno, cum *hoſti* diutius reſiſtere non poſſent, compoſitione cum Lacedaemoniis facta, ſe *ipſis* dediderunt, his conditionibus, vt fide publica freti ex Peloponneſo excederent, nec vnquam amplius in eam reuerterentur; quod ſi quis *in eam reuerſus* cape-

ἡ Ἰθώμη τῆς Μεσσηνιακῆς μοίρας ἦν. ἀλύσας οὖν τῆς Μεσσήνης, ὅσοι τῶν πέριξ ἀπέστησαν, ἐς Ἰθώμην ἀπέστησαν, ὡς ἐχθρὰν οὖσαν Λακεδαιμονίων. Ὅσα ἔδει] ἀναλωθέντα ἐν τῇ πολιορκίᾳ. Λακεδαιμόνιοι δὲ] ἔσχε τὴς διαφορᾶς τῶν Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων, κατὰ τὸν Ἀριστείδην γ'. Τῆς δὲ πολιορκίας] τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ. Τοῦτο ἐνδεᾶ] τοῦ τειχομαχεῖν, τῆς τέχνης, δηλονότι. Καὶ ἀλλοφύλους ἅμα ἡγησάμενοι] ὅτι οἱ μὲν, Δωριεῖς, οἱ δὲ, Ἴωνες. Οὐκ ἐπὶ τῷ βελτίονι λόγῳ] ἀλλ' ἐπὶ ὑποψίᾳ. μετὰ σπουδῆς γὰρ αὐτοὺς καλέσαντες, εὐτελῶς ἀπέπεμψαν. Ἅμα ἀμφοτέροις] Ἀθηναίοις καὶ Ἀργείοις. Ἀντέχειν] μάχεσθαι. Ἐφ' ᾧ τε ἐξίασιν] ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ τῷ ἐξιέναι. ἰδίωμα δὲ τοῦτο Θουκυδίδου. Ἢν δέ τι καὶ χρηστήριον] αἰτίαν λέγει τοῦ μὴ ἀποκτεῖναι αὐτὸς, δέκα

que ſit ab ἐξίημι, quod ne huic quidem loco conuenit, ſed ἐξειμι a quo ſcribendum eſt ἐξίασιν. Habet autem futuri ſignificationem: adeo vt perinde ſit, ac ſi ἐξελεύσονται ſcriptum eſſet. Atque hic futuri vſus poſt ἐφ' ᾧ, id eſt, quod *Scholiaſtes* idioma *Thucydidis* appellat. Ita enim et pag. 62. σπονδὰς ποιησάμενοι ἐφ' ᾧ τὸς ἄνδρας κομιοῦντο. Alii enim potius hic quidem ἐπὶ τῷ κομίζεσθαι, illic autem, ἐπὶ τῷ ἐξιέναι dicerent. STEPH. Add. quae *Idem* ſcribit Append. Theſ. pag. 130. Nec tamen neceſſe eſt, ἐφ' ᾧ τε mutare his ἐπὶ τῷ· nam non minus ἐφ' ᾧ τε cum infinitiuo dicitur. vid. *Dion. Halic.* X. 18. *Cteſ.* in Excerpt. Perſic. C. XXXIV. et XXXVIII. DVCK.

Ἐφ' ᾧ τε] n. λόγῳ ſ. τρόπῳ, *hac lege, vt* — Abundat autem τε. Plene ſic loqui forte potuiſſet: ἐπὶ τῷ τρόπῳ ὡς, l. ὥσε. Mox ἐξίασιν idem eſt ac ἐξελεύσονται. Notum eſt, τὸ εἶμι vim futuri habere. v. Moeris in ἄπεισι Thom. M. e. v. et Phryn. p. 12. GOTTL.

[Ἰδίωμα) Genus hoc loquendi non proprium eſt Thucydidis, ſed et Atticorum et Ionum; nec modo ſequitur infinitiuus, ſed etiam Indic., vt h. l., et c. 113. infra, futurum. v. Thom. M. in ἐφ' ᾧ, p. 400.] G.

Μηδέποτε] *Gr. Ar. Marg.* μηκέτι, vt apud *Homer.* Il. β'. 261. et noſtrum 235, 19. Sed minus placet ob vicinitatem ἐκέτι. WASS. De Ioue Ithomete vid. quos laudat *Holſten.* ad Stephan. in Ἰθώμη. *Scholiaſtes* ait Ἰθωμήτα Dorice dici, pro Ἰθωμήτην ſcilicet. Si *Thucydides* poſtremam ſyllabam Dorice extulit, credibile eſt, eum idem ſequutum in illa, quae praecedit, et ſcripſiſſe Ἰθωμάτα. Nam hoc eſt Doricum. *Steph.* Ἰθωμήτης — καὶ Δωρικῶς τρόπῳ, Ἰθωμάτας. Et ſic *Paus.* Meſſen. Cap. XXVI. et XXXIII. DVCK.

τῶ λαβόντες εἶναι δῆλον. ἦν δέ τι καὶ χρηστήριον τοῖς Λακεδαιμονίοις Πυθικὸν [n] προ]ᾶ, τὸν ἱκέτην [o] τῶ Διὸς τῶ [p] Ἰθωμήτα ἀφιέναι. ἐξῆλθον δὲ αὐτοὶ, καὶ παῖδες, καὶ γυναῖκες. καὶ αὐτὸς Αθηναῖοι δεξάμενοι [q] κατ' ἔχθος ἤδη τὸ Λακεδαιμονίων, ἐς Ναύπακτον [r] κατῴκισαν, ἣν ἔτυχον ἠρηκότες νεωστὶ, Λοκρῶν τῶν Ὀζολῶν ἐχόντων. προσεχώρησαν δὲ καὶ [s] Μεγαρῆς Αθηναίοις ἐς ξυμμαχίαν, Λακεδαιμονίων ἀποστάντες, ὅτι αὐτὸς Κορίνθιοι περὶ γῆς ὅρων πολέμω κατεῖχον. καὶ ἔσχον Αθηναῖοι Μέγαρα καὶ Πηγάς· καὶ τὰ μακρὰ τείχη ᾠκοδόμησαν Μεγαρεῦσι τὰ ἀπὸ τῆς πόλεως ἐς Νίσαιαν· καὶ ἐφρούρουν αὐτοί. καὶ Κορινθίοις μὲν [t] ἀχ ἥμισα ἀπὸ τοῦδε τὸ σφοδρὸν μῖσος ἤρξατο πρῶτον ἐς Αθηναίους γενέσθαι.

ρδ'. [v] Ἰνάρως δὲ ὁ [x] Ψαμμῆτιχος, Λίβυς, βασιλεὺς Λιβύων τῶν πρὸς Αἰγύπτῳ, ὁρμώμενος ἐκ [y] Μαρείας τῆς ὑπὲρ Φάρω πόλεως, ἀπέστησεν [z] Αἰγύπτῳ τὰ πλέω ἀπὸ βασιλέως Ἀρταξέρξου· καὶ αὐτὸς ἄρχων γενόμενος, Αθηναίοις ἐπηγάγετο. οἱ δὲ (ἔτυχον [a] γὰρ ἐς Κύπρον στρατευόμενοι ναυσὶ διακοσίαις [b] αὐτῶν τε καὶ τῶν ξυμμάχων) ἦλθον, ἀπολιπόντες τὴν Κύπρον· καὶ ἀναπλεύσαντες [c] ἀπὸ θαλάσσης ἐς τὸν Νεῖλον, τῶ τε ποταμῶ κρατοῦντες, καὶ τῆς Μέμφιδος τῶν δύο μερῶν, πρὸς τὸ τρίτον μέρος, ὃ καλεῖται Λευκὸν τεῖχος, ἐπολέμων. ἐνῆσαν δὲ αὐτόθι Περσῶν καὶ Μήδων οἱ καταφυγόντες, καὶ Αἰγυπτίων οἱ [d] μὴ ξυναποστάντες.

ρε'. Αθηναίοις δὲ ναυσὶν ἀποβᾶσιν ἐς Αλιὰς, πρὸς Κορινθίους καὶ Επιδαυρίας μάχη ἐγένετο· καὶ ἐνίκων Κορίνθιοι. καὶ ὕστερον Αθηναῖοι ἐναυμάχησαν ἐπὶ [e] Κεκρυφαλείᾳ Πελοποννησίων ναυσί· καὶ

n Πρὸ τῶ *Reg. Gr.*; Aug. πρωτῶ, a corr. prima manus scr. πρὸ τῶ, om. comm., sed post πυθικὸν positum. o Τῶ Διὸς omittit *Gr.* sed est adscriptum in imo margine. p Ἰθωμήτα *C.* q Κατὰ ἔχθος *Cass. Gr.* et hic quoque τῶν Λακεδ. Aug. κατὰ ἔχθος. r Κατώκησαν *Bas.* s Μεγαρεῖς *Ar. C. Cass. Gr.* Mosqu. Aug. t Οὐχήμισα *All. Bas. Cass.* v Ἰνάρος *Ar. C.* Ἴναρος *Cass.* et infra Cap. 110. Mosqu. Aug. x Ψαμμιτίχου *Cl. Gr.* Augustan. *Reg. Cass.* Mox in cod. Bas. Λιβύων βασιλεύς. y Μαρίας *Marg.* z Αἰγύπτῳ deest *Reg.* adscriptum manu recentiore. a Γὰρ deest *Ar.* b Αὐτῶν *Cl. Reg. Cass. Gr.* Aug. c Ἀπὸ τοῦ (f. τῆς) θαλάσσης *Gr.* Ἐπὶ θαλάσσης, et ex emendat. manus recentis ἀπὸ θαλάσσης *Reg.* d Particulam μὴ non agnoscunt *Ar. C.* margini tamen aliena manu adscribitur. *Gr.* quoque inter versus scriptam habet. e Κεκρυφαλίᾳ *Ar. C. Gr.* Mosqu. *Dan.* Mox ναυσὶ deest in cod. Bas.

Ἰθωμήτα] Rectius scribendum Ἰθωμάτα puto cum Duck. e Scholio: si extrema syllaba dorice effertur h. l. haud dubie quoque proxima ita efferenda. GOTTL.

[Αὐτοῖς) Antea erat editum αὐτὸς, vitiose, quod, monente Steph., correxi. Mox in Schol. ad Προσεχώρησαν δὲ deest προσῆλθον.] G.

Μεγαρῆς] Haec est Attica terminatio, vt Ἀχαρνῆς, Πλαταιῆς, et alia huiusmodi. vid. *Steph.* Append. Thes. p. 13. et 30. De Pegis et Nisaea *Holsten.* ad Steph. Quae hic et ap. *Herod.* I, 59. Νίσαια, *Stephano* et aliis est Νισαία, de quo monet *Sylburg.* ad Pausan. Attic. c. XXXIX. *Scholiastae* Theocr. XII. Id. 27. Νίσα, quod ibi emendat *Heinsius.* Ab hac Megarenses Graeciae cognomine Nisaeorum a Megarensibus Siciliae distingui adnotat *Casaub.* ad Athen. XIV, 22. *Ouid.* tamen Epist. XV, 54. Nisiades dicit de Megarensibus Siciliae. DVCK.

Quamuis attica est haec scriptura; tamen antiquior attic. ratio esse videtur, quam optimi habent codd. per εἰς. v. Valk. ad Eurip. Phoen. p. 95. G.

Ἰνάρως etc.] De defectione Aegyptiorum a Persarum rege vide *Diodorum Siculum*, l. 11. p. 279. *Ed. Steph.* HVDS. Ἰνάρως] *Ctesias* cap. 32. *Lydium* vocat perperam. vid. *Herodot.* III, 12, 15. VII, 7. et Cl. *Montefalconii* Palaeograph. II, 4. WASS. In *Herodoto* quoque est Ἰνάρως, in *Diodoro* Ἰναρώς, ap. *Schol.* Aristoph. Plut. 178. Ἴναρος, in Ctesia apud *Photium* Biblioth. Cod. LXXII. Ἴναρος. Ibi perperam legi Ἰνάρα Λυβύη ἀνδρός, etiam obseruarunt *Casaubon.* ad Baron. Exercitat. XVI. §. 77. et *Vsserius* in Annalib. ad A. P. I. 4254. Nam *Herodotus* III, 12. dicit ἀπὸ Ἰνάρω τῶ Λίβυος, et VII, 7. Ἰνάρως ἀνὴρ Λίβυς, vt hic *Thucydides*, et infra Cap. 110. Ἰνάρως ὁ τῶν Λιβύων βασιλεύς. Errorem illum secuti sunt omnes, qui haec Excerpta *Photii* e Ctesia, vel separatim, vel vna cum Herodoto ediderunt. Sed non tam *Ctesiae*, aut *Photii*, quam, vt recte post Casaubonum *Hudsonus* in Var. Lect. ad Cap. 110., librariorum vitium est, qui in *Photio* e Λιβύων fecerunt Λυδίων, quemadmodum e Λιβύων scriba *Cod. Gr.* infr. l. d. Λυβίων. Ψαμμίτιχος, vt hic quidam scripti, saepe etiam *Herodotus*, *Dioder. Sicul.* I, 42. IV, 415. et *Schol.* Aristoph. Plut. l. d. At *Idem* Nubib. 397. Ψαμμήτιχος. *Montfaucon.* l. d. exhibet partem vetustae Inscriptionis, qua continentur nomina Athenienſium, qui bellis, quae hic memorat *Thucydides*, interierunt. DVCK.

Sic apud Herod. III, 12. VII, 7. alii aliter. v. Wass. et Duck. ad h. l. Ceterum hoc loco Thucydidis vtitur Wessel. ad Herod. III, 15., vt doceat, Inarum fuisse Λιβύων regem, contra Ctes. excerpt. p. 818., vbi male vocatur Λύδιος ἀνήρ. GOTTL.

Ἐκ Μαρείας] Apud Valent. Aeg. num. p. 208. est Μαρεωτῶν, qui vero de gente potius, quam de vrbe, explicandus videtur Cellario, Georg. ant. T. II. P. III. p. 10. qui plura de hac vrbe congessit. cf. Athen. I, 25. Vinum Mareoticum, nomen habet ἀπὸ τῆς, ait, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κρήνης Μαρείας, καὶ τῆς παρ' αὐτὴν πόλεως ὁμωνύμου, quae vrbs Athenaei tempore erat κώμη. Steph. de vrb. vbi est Μάρεια, πόλις καὶ λίμνη, τῇ Ἀλεξανδρείᾳ παρακειμένη· ἡ καὶ Μαρεῶτις λέγεται. G.

Ἀρταξέρξου] n. μακρόχειρος. v. Diod. Sic. L. II. p. 279. Plura lecturis dabunt, Wass. et Duck. cf. Ctes. Pers. p. 818. G.

[Τῆς ἀποστάσεως) Non Steph. putat subaudiendum esse gen. ἀποστάσεως, quum verisimile sit, fuisse illum contentum dixisse, ἀπέστησε, i. e. ἐποίησεν ἀποστῆναι. Intelligendum igitur potius, illum imperio suo subiecisse eos, qui ipso auctore ab Artaxerxe defecissent.] G.

retur, eius, qui eum cepiſſet, ſeruus eſſet. Erat etiam oraculum quoddam Pythium Lacedaemoniis ante redditum, *quo monebantur*, vt Iouis Ithomitae ſupplicem dimitterent. Exierunt autem ipſi, et liberi, et vxores. Athenienſes vero ipſos excipientes propter odium, quo iam Lacedaemonios perſequebantur, Naupacti collocarunt; quam *vrbem* a Locris Ozolis occupatam nuper ceperant: Megarenſes etiam, a Lacedaemoniis defectione facta, quod eos Corinthii de agri finibus *contendentes* bello premerent, Athenienſium partibus ſeſe adiunxerunt, et ſocietatem *cum ipſis* inierunt. Et Athenienſes tenuerunt Megara, et Pegas: et longos muros Megarenſibus ab vrbe ad Niſaeam vſque aedificarunt, eosque ipſi tuebantur. Atque hinc praecipue natum eſt illud et vehemens Corinthiorum odium in Athenienſes.

104. Inarus autem Pſammetichi *filius*, Afer, rex Afrorum Aegypto finitimorum, ex vrbe Marea, quae ſupra Pharum eſt ſita, profectus, maiorem Aegypti partem ad defectionem a rege Artaxerxe faciendam impulit. Et ipſe *copiarum* dux creatus Athenienſes *ad belli ſocietatem* acciuit. Illi vero (tunc enim forte cum ducentis nauibus, tum ſuis, tum ſociorum, bellum Cypro intulerant) Cypro relicta *eo* iuerunt, et ex mari Nilum ingreſſi, et flumine ipſo et duabus Memphidis partibus potiti, ad tertiam partem, quae Murus-albus appellatur, bellum gerebant. Ibi autem inerant Perſae, et Medi, qui *eo* confugerant, et quotquot de Aegyptiis *a Rege* cum aliis non defecerant.

105. Athenienſes vero nauibus ad Halias egreſſi, proelium cum Corinthiis et Epidauriis commiſerunt, et Corinthii *eos* vicerunt. Poſteaque Athenienſes nauali pugna ad Cecryphaleam cum Peloponn-

ἔτη ποιήσαντας ἐν τῷ πολέμῳ. Ἰθωμήτα] Δωριεῖ. Ἦν ἔτυχον ἥρηκότες] ἀντὶ τοῦ ἐκράτησαν. Προσεχώρησαν δὲ] προσῆλθον. ἐκ ἐβούλοντο γὰρ αὐτοῖς βοηθεῖν οἱ Λακεδαιμόνιοι. Περὶ γῆς ὅρων] ἐμάχοντο αὐτοῖς ἕνεκεν ὁρίων τῆς γῆς. Καὶ Πηγὰς] Πηγαὶ, ἐμπόριον πλησίον Μεγάρων. Ἐς Νίσαιαν] Νίσαια, λιμὴν Μεγάρων. Καὶ ἐφρούρουν αὐτοὶ] οἱ Ἀθηναῖοι. Οὐχ ἥκιστα ἀπὸ τοῦδε] τὸ τρόπου. Ὑπὲρ Φάρου] Φάρος, νῆσος μικρὰ πρὸ τῆς Ἀλεξανδρείας. Ἀπέσησεν Αἰγύπτου] ἐποίησεν ἀποστῆναι. Καὶ αὐτὸς ἄρχων] τῆς ἀποστάσεως δηλονότι. Ἐπηγάγετο] ἐπεσπάσατο, εἰς συμμαχίαν δηλονότι. Ἦλθον] ἀπῆλθον εἰς συμμαχίαν τῷ Ἰνάρῳ. Καὶ τῆς Μέμφιδος] φασὶ γὰρ, ὅτι τρία τείχη εἶχεν ἡ Μέμφις. τῶν ὧν δύο ληφθέντων, πρὸς τὸ τρίτον ἡ μάχη ἐγίγνετο. λευκὸν δὲ ἐκαλεῖτο, ὡς τῶν ἄλλων μὲν ἀπὸ πλίνθων ἐσκευασμένων, ἐκείνου δὲ ἀπὸ λίθων. Αὐτόθι] ἐν τῷ Λευκῷ τείχει. Οἱ μὴ ξυναποστάντες] τῷ Ἰνάρῳ. Ἐς Ἁλιὰς] Ἁλιὰ ὀξυτόνως πόλις Πελοποννήσου, περὶ Τροιζῆνα, τῆς Ἀργολικῆς μοίρας. Πρὸς Κορινθίους] διὰ τὴν ἀπόστασιν τῶν Ἐπιδαυρίων πρὸς Κορινθίους. Ἐπὶ Κεκρυφαλείᾳ] νῆσος αὕτη περὶ τὰ δυτικὰ τῆς Πελοποννήσου.

Ἐς Κύπρον] Rem attingit Plato in Menex. c. 12. ἦσαν δὲ οὗτοι — οἱ εἰς Κύπρον στρατεύσαντες, καὶ οἱ εἰς Αἴγυπτον πλεύσαντες καὶ ἄλλοσε πολλαχόσε — G.

[Ἰνάρου) Sic reſcripſi pro Ἰνάρχῳ, vt mox ad ξυναποστάντες, vbi quoque male ſcriptum erat Ἰνάρχῳ. In Aug. deſunt Scholia ad verba Ἀντέχειν· Ἦν ἔτυχον ἥρηκότες· Περὶ γῆς ὅρων· Ἀπέσησεν Αἰγύπτου· Ἐπηγάγετο· Ἦλθον· Αὐτόθι et Οἱ μὴ ξυναποστάντες.] G.

Ἐς Ἁλιάς] *Strabo* VIII, 373. Ἑρμιόνη ἐστὶ τῶν ἐκ παλαιῶν πόλεων· ἧς τὴν παραλίαν ἔχουσιν Ἁλιεῖς λεγόμενοι, θαλαττουργοί τινες ἄνδρες. vid. Diodor. XI, p. 282. *Euſtath.* Ἁλιὰς perperam ſcribit. vid. *Steph.* et *Heſych.* in ἁλική. *Scylax* p. 20. Μετὰ τὴν Ἐπιδαυρίαν χώραν, Ἁλία, καὶ λιμήν. *Pauſan.* II, 36. ἡ Ἁλιὰ τὰ μὲν ἐξ ἡμῶν ἐστιν ἔρημος. vid. *Xenoph.* Hiſt. Graec. 515. b. 624. d. Ἁλιεὺς etiam Δῆμος τῆς Κῶ *Schol.* Theocr. Confer *Noſtrum* 115, 23. *Demoſth.* in Olymp. p. 691. ΑΛΑΙΕΥΣ. *Inſc. vet.* in Bacchi Theat. Athen. ΝΙΚΩΝ ΛΥΣΙΟΥ ΛΑΙΕΥΣ *Wheler* 366. vid. *Pauſan.* VI, 334. WASS. Inſcriptio haec pertinet ad Halaeenſes ex δήμῳ Attico, cui Ἁλαὶ nomen erat. De quo *Meurſ.* de Populis Attic. DVCK.

Πρὸς Κορινθίους — μάχη ἐγένετο —] v. Ariſtid. in hymn. in Panath. T. I. p. 155. Iebb. G.

[Πρὸς Κορινθίους] Addidi e Roſtg. h. v. Scholion deeſt in Aug.] G.

Καὶ ἐνίκων Κορ.] Cum *Thucydide* pugnat *Diodorus Sic.* qui victoriam adiudicat Athenienſibus p. 282. *Ed. Steph.* Cum *Thucydide* tamen conſentit *Trogus*, et cum *Athenienſis* fuerit *Thucydides*, plus fidei meretur, quam *Diodorus. Palmerius.* HVDS. Eſt in *Palmer.* Exercit. p. 45. qui reſpicit ad ea, quae leguntur in *Iuſtin.* III, 6. vbi etiam *Interpretes* adnotant, tum Athenienſes a Peloponneſiis ad Halias victos eſſe. Sed ſi de hac pugna ſenſit, nonnulla aliter ac *Thucydides*, et perperam, ſcribit. DVCK.

Κεκρυφαλείᾳ] Cum *Ar. C.* ſcribit *Diodor.* p. 282. d. κεκρυφαλίᾳ male. Κεκρυφάλιον eſt reticulum muliebre, vnde ad retis et ſtomachi cauitatem transfertur, vid. *Ariſtot.* Hiſt. An. II. vlt. *Heſych. Schol.* Nicandri p. 30. Aldin. Vnus opinor *Plinius* hanc inſulam agnoſcit. Κεκρυφαλία etiam cum Diodoro *Ariſtides* I, 269. WASS. Praeter *Plinium* IV. H. N. 12. princ. etiam *Schol.* ad h. l. Thucyd. et alii apud *Stephanum* inſulam eſſe dixerunt. Locum *Ariſtidis* deſcripſit *Photius* in Biblioth. qui itidem habet Κεκρυφαλία. Adnotauit *Harduin.* ad Plin. Errorem *Stephani* in Hiſtoria obſeruant ad eum Interpretes. DVCK.

εἰκὼν Ἀθηναῖοι. πολέμῳ δὲ καταστάντος πρὸς Αἰγινήτας Ἀθηναίοις, [f] μετὰ ταῦτα ναυμαχία [g] γίγνεται ἐπ' Αἰγίνῃ μεγάλη Ἀθηναίων καὶ Αἰγινητῶν· καὶ οἱ ξύμμαχοι ἑκατέροις παρῆσαν. καὶ ἐνίκων Ἀθηναῖοι, καὶ ναῦς ἑβδομήκοντα λαβόντες αὐτῶν, ἐς τὴν γῆν ἀπέβησαν, καὶ ἐπολιόρκουν, Λεωκράτους τῶ Στροιβῦ στρατηγοῦντος. ἔπειτα Πελοποννήσιοι ἀμύνειν βουλόμενοι Αἰγινήταις, ἐς μὲν τὴν Αἴγιναν τριακοσίους ὁπλίτας πρότερον Κορινθίων καὶ Ἐπιδαυρίων ἐπικούρους διεβίβασαν, τὰ δὲ ἄκρα τῆς [h] Γερανείας καθέλαβον· καὶ ἐς τὴν Μεγαρίδα καθέβησαν Κορίνθιοι μετὰ τῶν ξυμμάχων, νομίζοντες ἀδυνάτους ἔσεσθαι Ἀθηναίους [i] βοηθεῖν τοῖς Μεγαρεῦσιν, ἔν τε [k] Αἰγίνῃ ἀπούσης στρατιᾶς [l] πολλῆς, καὶ ἐν Αἰγύπτῳ· ἦν δὲ καὶ [m] βοηθῶσιν, ἀπ' Αἰγίνης ἀναστήσεσθαι αὐτούς. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τὸ μὲν πρὸς Αἰγίνῃ στράτευμα ἐκ ἐκίνησαν, τῶν δ' ἐκ τῆς πόλεως ὑπολοίπων οἵτε πρεσβύταροι καὶ οἱ νεώτατοι ἀφικνοῦνται ἐς τὰ Μέγαρα, Μυρωνίδου στρατηγοῦντος. καὶ μάχης [n] γενομένης ἰσορρόπου πρὸς Κορινθίους, διεκρίθησαν ἀπ' ἀλλήλων, καὶ ἐνόμισαν αὐτοὶ ἑκάτεροι ἐκ ἐλάσσον ἔχειν ἐν τῷ ἔργῳ. καὶ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι (ἐκράτησαν γὰρ ὅμως μᾶλλον) ἀπελθόντων τῶν Κορινθίων, [o] τροπαῖον ἔστησαν. οἱ δὲ Κορίνθιοι, κακιζόμενοι ὑπὸ τῶν ἐν τῇ πόλει πρεσβυτέρων, καὶ παρασκευασάμενοι ἡμέρας ὕστερον δώδεκα μάλιστα, ἐλθόντες ἀνέθεσαν τροπαῖον καὶ αὐτοὶ [p] ὡς νικήσαντες. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι [q] ἐκβοήσαντες ἐκ τῶν Μεγάρων, τές τε [r] τὸ τροπαῖον ἱστάντας διαφθείρασι, καὶ τοῖς ἄλλοις ξυμβαλόντες ἐκράτησαν.

ρϛ΄. Οἱ δὲ, νικῶμενοι ὑπεχώρουν. [s] καί τι αὐτῶν μέρος ἐκ ὀλίγον προσβιασθὲν, καὶ διαμαρτὸν τῆς ὁδοῦ, [t] ἐσέπεσεν [v] ἐς τὸ χωρίον ἰδιώτου, ᾧ ἔτυχεν ὄρυγμα μέγα περιεῖργον, καὶ ἐκ ἦν ἔξοδος. οἱ δὲ

f Μεταταῦτα *Ald. Flor. Gr.* *g* Γίνεται *Reg. Caſſ. Gr.* Aug. *b* Γερανίας *Marg.* *i* Βοηθεῖν αὐτοῖς ἔν τε *Cam.*; in cod. Baſ. βοηθεῖν αὐτοῖς ἐν a pr. man. Sed βοηθεῖν τοῖς Μεγαρεῦσιν, ἐν, ex emend. *k* Interpunctionem poſt Αἰγίνῃ delendam cenſet *Steph.* Ἐν τῇ Αἰγίνῃ ἀπούσης στρ. *Cl. Gr.* Aug. Diſtinctio quoque abeſt a *Caſſ.* et *Vaſe.* Sed in his, vt et in *Gr.* eſt ἔν τε, non ἐν τῷ. *l* Vocabuli πολλῆς interpretationem non habes apud *Vallam*: ſiue quod in ſuo exemplari illud non legerit, ſiue quod interpretari oblitus ſit. *m* Φοβηθῶσιν ſe reperiſſe monet in marg. ſcriba *Cod. Reg.* *n* Ἰσορρόπου γενομένης *C.* *o* Τρόπαιον *Gr.* et ſic infra. *p* Ὡς δηθὲν νικήσαντες *Reg.* *q* Ἐκβοηθήσαντες *Marg. Ar. C. Cl.* probat *Steph.* Aug. *Caſſ. Dan.* Baſ. cod. ἐκβοητήσαντες errore ſcribentis, pro ἐκβοηθήσαντες ab emend. ἐκβοήσαντες. *r* Τὸ deeſt *Ar. C. Dan.* Mosqu. *s* Καὶ αὐτῶν τι μέρος *Cl. Gr.* In *Gr.* eſt καίτοι αὐτῶν τι μέρος, et ſic etiam *Reg.* *t* Ἐπίπεσεν *C.*, in cod. Baſ. ἐνίπεσεν a correctore, pro ἐσέπεσε. *v* Ἐς τι χωρίον *Marg. Gr. Cl.* Ἐς τὸ *Cl.* in marg. Ἐς πι χωρίον *Vaſe.*

[Αὕτη ἡ) Addidi artic. e Caſſ.] GOTTL.

Ἑβδομήκοντα] Ita Libri, quibus accedit etiam *Lyſias* in Orat. Funebri p. 510. De numero conſentit etiam *Diodor.* XI, 282. d. infra v. 18. μάχης ἰσορ. γ. *C.* meliore ordine. WASS.

[Ἀκρωτήριον ἐστι) In Aug. eſt ἐκὶ, et καὶ ante ἐπίμηκες deeſt. In eodem cod. deſunt Schol. ad verba Κακιζόμενοι· Καὶ παρασκευασάμενοι. Ἀνθίσασαν τροπαῖον· Ξυμβαλόντες· Οἱ δὲ et Αὐτῶν. Mox in eodem cod. ad κατέλαβον notatum: οἱ Πελοποννήσιοι. G.

Ἔν τε Αἰγίνῃ] Expungenda quae poſt Αἰγίνῃ eſt interpunctio, quum haec verba ἔν τε Αἰγίνῃ ad participium ἀπούσης ferantur. Nam breuitatis cauſa ἀπούσης ἐν Αἰγίνῃ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ dixit pro eo, quod eſt ἀπούσης ἐκεῖθεν, vel ἀπούσης ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἔν τε Αἰγίνῃ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ ὄσης. Poteris autem ita hunc defectum ſupplere, *Abſente tum apud Aeginam tum apud Aegyptum multo exercitu.* Quod ſi non πολλῆς tantum, ſed praefixo articulo τῆς πολλῆς ſcriptum foret, yerterem, *magna parte exercitus.* Eius porro, qui in Aegypto erat, exercitus mentionem facit pag. 60. STEPH. Haec diſtinctio, accedente auctoritate *Mſſ.* videtur recipienda. DUCK.

Deleui interpunctionem poſt Αἰγίνῃ, praeeuntibus codd. optimis. Probant Steph. et Duck. G.

Ἐν τῷ ἔργῳ] i. e. μάχῃ. Plato Menex. c. XI. τὸ ἐν Πλαταιαῖς ἔργον. Sic apud Noſtrum (II, 7.) γεγενημένῳ τῷ ἐν Πλαταιαῖς ἔργῳ. Quod mox c. 107. ἔργον παρὰ τοὺς Λακεδαιμονίους dicitur; apud Diod. XI. p. 465. dicitur, ἐν τῇ μάχῃ. vbi vid. Weſſel. G.

[Τὸ γερόντων) Parum accurate, iudice Stephano. Non enim Thucydides dicit, in Athenienſium exercitu tantum fuiſſe ſeniores, ſed et iuniores. Vnde ſcire potuit, Corinthiorum exercitus ex iuuenibus tantum conſtitiſſe?] G.

Ἡμέρας δώδεκα] In marg. Vin. Flor. notatur: ἡμέραις. G.

Ἐκβοήσαντες] Ex *Scholiaſtae* expoſitione colligi non poteſt (vt ad eum docebo) illum ἐκβοήσαντες legiſſe: verum etiamſi pro hoc illius expoſitio aperte faceret, alterum tamen ἐκβοηθήσαντες potius recipiendum cenſerem: praeſertim cum hoc et alibi eodem modo vtatur: quod de illo haud ſcio an dici itidem poſſit. STEPH. Ἐκβοήσαντες, quod habent quidam *Mſſ.* agnoſcit *Schol.* Noſter 59. 11. eodem ſignificatu ἐβοήθησαν. De hac voce ampliandum puto, quia apud *Homerum* βοὴν ἀγαθὲς et apud *Aeſchylum* in Supplic., εἰ βραδύνοιμεν βοᾷ. vbi βοὴ pugna, et auxilium. Hac etiam voce אֲנָה et עֲנָה vertunt Seniores. Apud Noſtrum aliosque αὐτοβοεὶ primo incurſu valet: alibi quidem plenius, ἐμβοήσαντες, ἀθρόοι ὥρμησαν. vid. *Eſaiam* XLII, 13. vid. Galaeum ad *Herodot.* II, 62. WASS. *Galeus* ibi nihil de hac voce habet. ad I, 62. vbi eſt βοηθήσουσιν, adnotat, *mallem ad Ionicam formam* βωθήσειν; quod nihil huc facit. Ἐκβοηθεῖν, ἐπιβοηθεῖν, et alia cum βοηθέω et praepoſitione compoſita, ſatis vſitata ſunt. Sed vix credo vel ſimplex βοάω, vel alia ex hoc et praepoſitione compoſita, ea ſignificatione, quam hic locus poſtulat, apud probatos Scriptores inueniri. Nec magis puto huic loco conuenire ἐκβοήσαντες, quam ſi quis pag. ſeq. pro ἐβοήθησαν ἐπ' αὐτὸς velit dicere ἐβόησαν ἐπ' αὐτούς. DUCK.

Ἐκβοηθήσαντες] Apud Diod. quidem (L. XIII. p. 730.) fere, vt hic ἐκβοήσας ἐπὶ τὸν τόπον. Sed Weſſel. veram lectionem ἐκβοηθήσας putat, quae e compendio ſcribendi corrupta ſit, prouocans ad h. l., vbi cum Duckero defendit ἐκβοηθήσαντες, et ita Reisk. anim. l. c. et in Diluc. Abreſch. p. 109. legendum contendit. Abreſchius in Diluc. l. c. nil mutan-

neſiorum claſſe conflixerunt, et *tunc* Athenienſes victores fuerunt. Poſtea autem, bello aduerſus Aeginetas ab Athenienſibus moto, magnum nauale proelium ad Aeginam inter Aeginetas et Athenienſes commiſſum eſt, et *in eo* ſocii vtrisque adfuerunt. Athenienſes vero *Aeginetas* vicerunt, captisque illorum ſeptuaginta nauibus, in terram deſcenderunt, et duce Leocrate Stroebi *filio vrbem* obſidere coeperunt. Deinde Peloponneſii, cum opem Aeginetis ferre vellent, trecentos grauis armaturae milites, qui Corinthiis et Epidauriis auxilium ante tulerant, in Aeginam transmiſerunt, et Geraneae ſumma iuga occuparunt. Corinthii vero cum ſociis in agrum Megarenſem deſcenderunt, quod Athenienſes propter abſentiam magnarum copiarum, quae partim in Aegina, partim etiam in Aegypto erant, Megarenſibus opem ferre non poſſe exiſtimarent: et, ſi opem illis ferrent, ſe ex Aegina motis caſtris diſceſſuros. Sed Athenienſes copias quidem, quae ad Aeginam erant, ſuo loco non mouerunt: at ex reliquis, qui in ciuitate erant, tam ſeniores, quam iuniores, duce Myronide, Megara ſe contulerunt. Et, pugna aequo Marte cum Corinthiis commiſſa, alteri ab alteris diremti ſunt, et vtrique non deteriore conditione rem in proelio a ſe geſtam exiſtimarunt. Ac Athenienſes quidem (nam *licet alteri victoriam ſibi vendicarent*, *tamen* * longe ſuperiores fuerant) poſt Corinthiorum diſceſſum tropaeum ſtatuerunt. Corinthii vero increpiti a ſenioribus, qui in vrbe erant, duodecim ferme diebus poſt inſtructi venerunt, et tropaeum e regione *alterius* ipſi quoque tanquam victores ſtatuunt. Sed Athenienſes, clamore ſublato, et eruptione Megaris facta, et illos, qui tropaeum erigebant, interfecerunt, et cum caeteris congreſſi, *eos* ſuperarunt.

106. Illi vero, ſuperati diſceſſerunt: quaedam autem eorum non exigua pars, quae ab hoſte inſequente premebatur, et a recta via aberrauerat, incidit in cuiusdam hominis priuati praedium, in quo

* Paruo momento ſuperiores fuerant. *Acacius.* HVDS.

Πολέμῳ δὲ] ἔτος διὰ τὰ ἀγάλματα πρὸ τῶν Μηδικῶν ἤρξατο. Ναυμαχίᾳ] αὕτη ἡ ναυμαχία μετὰ τὰ Μηδικά. Αὐτῶν] τῶν Αἰγινητῶν δηλονότι. Ἐπολιόρκων] τὴν Αἴγιναν δηλονότι. Τὰ δὲ ἄκρα] λείπει τὸ, ὕστερον δέ. Γερανίας] Γερανία ἀκρωτήριον ἐπὶ τῆς Μεγαρίδος, νεῦον εἰς τὴν μεσόγειαν, καὶ ἐπίμηκες· καὶ ἀπὸ τοῦ σχήματος ἕτως ὀνομάζεται. Ἀπάσης στρατιᾶς πολλῆς] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. Τροπαῖον ἔστησαν] διὰ τὸ ἀναχωρῆσαι τοὺς Κορινθίους. Κακιζόμενοι] ψεγόμενοι. Ὑπὸ τῶν ἐν τῇ πόλει] ὅτι νέοι ὄντες ὑπὸ γερόντων ἡττήθησαν. Καὶ παρασκευασάμενοι] ὁπλισθέντες. Ἀνθίστασαν τροπαῖον] ἐναντίον τροπαίου ἔστησαν. Ἐκβοήσαντες] μετὰ βοῆς ἐξελθόντες. Ξυμβαλόντες] συμπεσόντες εἰς μάχην. Οἱ δὲ] οἱ Κορίνθιοι. Αὐτῶν] τῶν Κορινθίων· Προσβιασθὲν] μετὰ βίας ἀπελαθέν. Ἐσέπεσεν ἔς τι] τὸ ἐξῆς, εἴς τινος χωρίον ἰδιώτου, ἀχὶ δὲ δημόσιον χωρίον, ἀλλ' ἰδιωτικόν, περικλεῖον τὰς ἐμβάντας. Καὶ οὐκ ἦν ἔξοδος] τοῖς ἐμβᾶσι, διὰ τὸ ἄλλο μέρος δηλονότι. Γνόντες] καθ' ὃ μέρος εἰσῆλθον.

dum cenſet, ſed probat explicationem Scholiaſtae μετὰ βοῆς ἐξελθόντες, aliaque exempla verborum non compoſitorum, quibus haec vis praegnans eſt, protulit. Meliorem tamen lectionem e codd. optimis recepi. Hoc verbum ἐκβοηθεῖν, vt et βοηθεῖν pertinet quoque ad verba praegnantia, vt mox c. 107. ἐβοήθησαν ἐπ' αὐτὸς οἱ Ἀθηναῖοι. L. IIII, 16. ἀπὸ πάντων ἤδη βεβοηθηκότες, i. e. *qui ad opem ferendam conuenerant.* cf. L. IIII, 42. VIII, 60. GOTTL.

Ἐκβοήσ.] Melius haud dubie, ἐκβοήσαντες, ſed nulla admodum vi, niſi metonymiae, excurrentes ad auxilium, immo ſimpliciter, ad proelium. BAVER.

[Μετὰ βοῆς ἐξελθόντες) Negat Steph. Scholiaſten legiſſe ἐκβοήσαντες, quod pag. inſequ. exponatur ἐβοήθησαν, ἔδραμον μετὰ βοῆς, quaſi ſit βοηθέω, βοᾷ θέω, i. e. μετὰ βοῆς θέω. Praeſert tamen ἐκβοησάντες. v. not.] G.

Οὐκ ὀλίγον προσβιασθὲν] Abreſch. Dil. p. 110. interpretatur: μέτα βίας προσωτέρω ἀπελαθὲν, ratione praepoſitionis in verbo habita; Scholiaſten non ſatis vim compoſiti adſecutum eſſe. Itaque triplicem conſtructionis ordinem profert: καί τι αὐτῶν μ. ὐκ ὀλίγον προσβιασθὲν, vel: καί τι ἐσέπεσεν ἐς χ. ἰδ. τιν., βιασθὲν πρὸς αὐτὸ, καὶ διαμαρτὸν τῆς ὁδοῦ, i. καί τι — διαμαρτὸν τῆς ὁδοῦ, καὶ βιασθὲν πρὸς χωρίον τ. ἰδ. ἐσέπεσεν ες αὐτό. Locus hic planus, non indigebat, opinor, hac intricata et arguta enarratione. Προσβιασθὲν haud dubie idem eſt βιασθέν. Infra c. 110. ἀνεσαυρώθη, eſt ἐξαυρώθη. Monuimus hoc ſupra ad c. 97. G.

[Ἀπελαθὲν) Abreſch. Dil. p. 110. coniicit, ſcripſiſſe ἐπελαθὲν.] G.

Ἔς τι] Si ἔς τι legas, ita dictum erit τι pro τινὸς, vt ſaepe τῳ (reiecto itidem in praecedentem accentu) occurrit pro τινί. Interiici autem vocabulum inter hoſce duos genitiuos, minime nouum eſt apud *Thucydidem.* STEPH.

[Εἴς τινος χωρίον ἰδιώτου) In Aug. εἴς τινος ἰδιώτου χωρίον — Vbi ſimul explicatur τι eſſe τινος.] G.

[Περικλεῖον τὰς ἐμβάντας) Haec verba non leguntur in cod. Aug.] G.

Περιείργον] Sc. αὐτὰς. G.

[Διὰ τὸ ἄλλο) Hoc et inſequens Schol. in cod. Aug. coniunctim legitur — δηλονότι ὅτι καθ' μέρος εἰσῆλθον. In eodem cod. deſunt Scholia ad verba Οἱ δὲ· Αὐτῶν· Προσβιασθὲν· Εἴργον

Αθηναῖοι γνόντες, καὶ πρόσωπόν [x] τε εἶχον τοῖς ὁπλίταις, καὶ περιστήσαντες κύκλῳ τὰς ψιλὰς, καὶ ἐλευσαν πάντας τὰς εἰσελθόντας. καὶ [y] πάθος μέγα τοῦτο [z] τοῖς Κορινθίοις ἐγένετο. τὸ δὲ πλῆθος [a] ἀπεχώρησεν αὐτοῖς τῆς στρατιᾶς ἐπ' οἴκου.

ρξ'. Ἡρξαντο δὲ κατὰ τοὺς χρόνους τούτους καὶ τὰ μακρὰ τείχη [b] Ἀθηναῖοι ἐς θάλασσαν οἰκοδομεῖν, τό, τε [c] Φαληρόνδε καὶ τὸ ἐς [d] Πειραιᾶ. καὶ Φωκέων στρατευσάντων [e] ἐς Δωριᾶς, [f] τὴν Λακεδαιμονίων μητρόπολιν, [g] Βοιὸν, καὶ [h] Κυτίνιον, καὶ Ἐρινεὸν, καὶ ἑλόντων ἓν τῶν πολισμάτων τούτων, οἱ Λακεδαιμόνιοι, Νικομήδους τοῦ Κλεομβρότου, ὑπὲρ Πλειστοάνακτος τοῦ Παυσανίου βασιλέως, νέου ὄντος ἔτι, ἡγεμόνα, ἐβοήθησαν τοῖς Δωριεῦσιν, ἑαυτῶν τε πεντακοσίοις καὶ χιλίοις ὁπλίταις, καὶ τῶν ξυμμάχων μυρίοις. καὶ τὰς Φωκέας ὁμολογίᾳ ἀναγκάσαντες ἀποδῶναι τὴν πόλιν, ἀπεχώρησαν πάλιν· καὶ κατὰ θάλασσαν μὲν αὐτοὺς διὰ τοῦ [i] Κρισσαίου κόλπου εἰ βούλοιντο περαιοῦσθαι, Ἀθηναῖοι ναυσὶ περιπλεύσαντες ἔμελλον [k] κωλύσειν. διὰ δὲ τῆς Γερανείας οὐκ [l] ἀσφαλὲς ἐφαίνετο αὐτοῖς, Ἀθηναίων ἐχόντων Μέγαρα καὶ Πηγὰς, πορεύεσθαι. δύσοδός τε [m] γὰρ ἡ Γεράνεια, καὶ ἐφρουρεῖτο ἀεὶ ὑπὸ Ἀθηναίων· καὶ τότε ἠσθάνοντο αὐτοὺς μέλλοντας καὶ ταύτῃ κωλύσειν. ἔδοξε δ' αὐτοῖς ἐν Βοιωτοῖς [n] περιμεῖναι σκέψασθαι ὅτῳ τρόπῳ ἀσφαλέστατα διαπορεύσονται. [o] τὸ δέ τι καὶ ἄνδρες τῶν Ἀθηναίων ἐπῆγον αὐτοὺς κρύφα, ἐλπίσαντες δῆμόν τε καταπαύσειν, καὶ τὰ μακρὰ τείχη οἰκοδομούμενα. ἐβοήθησαν [p] δὲ ἐπ' αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι πανδημεὶ, καὶ Ἀργείων χίλιοι, καὶ τῶν ἄλλων ξυμμάχων ὡς ἕκαστοι. ξύμπαντες δὲ ἐγένοντο τετρακισχίλιοι καὶ μύριοι. νομίσαντες δὲ ἀπορεῖν [q] ὅπῃ διέλθωσιν, [r] ἐπεστράτευσαν αὐτοῖς [s] καί τι καὶ τῷ δήμῳ καταλύσεως ὑποψία [t] ἦν. ἦλθον δὲ καὶ Θεσσαλῶν ἱππεῖς τοῖς Ἀθηναίοις κατὰ τὸ ξυμμαχικὸν, οἱ [v] μετέσχησαν ἐν τῷ ἔργῳ παρὰ τοὺς Λακεδαιμονίους.

x Τε deest *Reg.* y Πάθος τοῦτο μέγα *Marg.* z Τοῖς om. *Cl. Reg. Caff.* cod. Baf. Aug. a Ἀπεχώρησαν *Reg.* b Οἱ Ἀθηναῖοι *Gr.* Τείχη ἐς θάλασσαν Ἀθηναῖοι *Reg. Caff.* Aug. Baf. c Φαληρόν τε *Gr.* d Πειραιᾶ *Reg.* Πυραιᾶ *Gr.* e Ἐς Δωριᾶς malint *Steph.* et *Ae. Portus*, vt sit Ἀττικὴ κρᾶσις. Δωριᾶς *Cl. Caff. Gr.* Aug. f Τῶν Λακ. *Gr.* g Βυὸν *Caff.* Aug. in Mosqu. βιὸν. h Σκυτίνιον *Reg.* i Κρισαίου *Reg.* Aug. k Κωλύειν *Cl. Caff.* Aug. l Ita *Gr.* ex emendat. fupr. fcripta, pro ἀσφαλὲς, quod eſt in textu. m Τὰρ ἀεὶ ἡ Γεράνεια *Ar. C. Dan.* cod. Baf. καὶ ταῦτα κωλ. n Παραμεῖναι *Reg.* ex emendat. eadem manu fupra fcripta: περιμεῖναι in textu. o Τὸ δ' ἔτι *Gr.* cod. Baf. ἐλπίσαντες τὸν δῆμον, a correctore. p Δ' ἐπ' αὐτοὺς *Gr.* q Ὅποι *Cam.* Baf. cod. ab emendatore. r Ἐπεστράτευον *Marg. Ald. Baf.* In cod. Baf. ἐπεστράτευσαν αὐτοῖς. s Καί τοι *Reg. Gr.* Baf. t Ita *Steph.* 1. 2. et *Ae. Port.* In reliquis tam impreſſis quam manu exaratis deeſt ἦν. om. etiam *Cl. Gr.* et *Reg. Caff. Dan.* Baſil. Aug. v Κατέσχεσαν *Ar.*

τοῖς ὁπλίταις· Τό, τε Φαληρόνδε καὶ τὸ ἐς Πειραιᾶ. it. Βοιὸν, καὶ Κυτίνιον, καὶ Ἐρινεὸν — ad Σκέψασθαι.] GOTTL.

Κατέλευσαν] Vid. *Herodot.* I, 167. WASS.

Ἐς Πειραιᾶ] Vt Πλαταιᾶ, a Πλαταιεύς. G.

Ἐς Δωριᾶς τὴν Λακ. μητρ.] Lacedaemonii, qui a Dorienſibus traxerunt originem, initio vrbes tantum tres tenebant; Boeum, Cytinium, et Erineum: hinc progreſſi, auctis viribus, Graeciae imperium obtinuerunt. Vide *Meurſii* Miſcell. Lacon. l. 3. c. 9. HVDS. Δώριον infr. III, 92. WASS. Cl. *Hudſonus*, quum hic ſcribit Δωριᾶς, videtur probare ſententiam *Stephani* et *Porti*: quam etiam confirmant quidam libri ſcripti. Et ſane, ſi eſt a nominatiuo Δωριεὺς, vt videtur e *Diodor. Sic.* XI, 283., accuſatiuus plur. non eſt Δωριὰς, ſed Δωριᾶς, Attice, vt Πλαταιᾶς. Vid. *Euſtath.* in Homer Il. β'. p. 269. et *Steph.* Append. ad Theſaur. p. 57. DVCK.

Δωριᾶς] Ita correxi pro Δωριὰς, praeeunte Duckero. Si enim auctore Euſtathio (Il. β. 269.) a Πλαταιεὺς, ἀττιατικὴ πληθυντικὴ eſt Πλαταιεῖς et Πλαταιᾶς· eodem modo Δωριᾶς fit pro Δωριεῖς, quorum illud eſt atticis proprium. Sic c. 14. Ἐσταιᾶς. G.

Τὴν Λακεδαιμονίων μητρόπολιν] *Vnde Lacedaemonii originem ſuam traxerunt.* G.

Βοιὸν] Vid. *Heſychium* in Λιμοδωριεῖς, *Strabon.* et *Steph.* Ἐρινεόν. *Steph.* aliquando Ἐρίνεος. Sic ſane *Plato* p. 106. confer *Philocborum*, apud D. Halic. p. 198. *Ariſtides* Leuctr. Κοιτινίῳ male. WASS. In *Diodor.* L. XI. pag. 283. perperam Κυντίνιον, Ἐρίβνεον, καὶ Ἐρινικόν. DVCK.

Νικομήδους τοῦ Κλ.] *Diodorus Sic.* pag. 273. habet Νικομ. Κλεομένους, proculdubio Librarii errore. HVDS.

Τοῦ Παυσανίου βασιλέως.] Minus proprie *Thucydides* cum ſemel iterumque, qui regnum pro pupillo gubernabat, regem vocat. Pauſanias enim non erat rex, ſed tutelam gerebat regis Pliſtarchi: qui cum diem obierit vixdum annos pubertatis atque regnum conſequutus, ei ſucceſſit Pliſtoanax, *Pauſaniae* tutoris filius. Vide *Meurſium* de Regno Laced. c. 12. HVDS. Regem Lacedaemoniorum vocant etiam *Plutarch.* Conſol. ad Apollon. p. 182. Ed. Steph. *Suidas* in Παυσανίας, et *Schol.* Ariſtoph. Equit. 84. Hic βασιλέως ad Πλειστοάνακτος referri poteſt. DVCK.

Βασιλέως] n. Πλειστοάνακτος. Diodorus (XI. p. 464. Weſſel.) enim habet Πλειστοάνακτος τοῦ βασιλέως. Mecum facit Duckerus. In Aug. diſtinguitur: Παυσανίου, βασιλέως νέου ὄντος ἔτι ἡγεμόνα. G.

Κρισσαίου] *Reg.* Κρισαίου. Sic *Steph.* et alii, ſed plerique Κρίσσα, et Κρισσαῖος. vid. *Holſten.* ad Steph. *Palmer.* Graec. Antiqu. VI, 4. et *Muncker.* ad Antonin. Liber. C. VIII. DVCK.

Κωλύσειν] Quidam κωλύειν. Vtroque modo *Homerus*, ſed cum futuro inf. frequentius. *Herodot.* II, 150. ἔμελλε διαχέειν. vid. p. 91, 23. *Gronou.* ad Herodot. p. 918. v. 56. καὶ addunt *Ar. C.* ſed immediate ſequitur. WASS.

Δύσοδός τε γὰρ ἡ Γεράνεια] *Thom. Magiſt.* Δυσπρόσοδον χωρίον, ὃ δύσκολον περὶ τὴν εἴσοδον, et addit e *Thucyd.* V. 65. χωρίον ἐρυμνὸν καὶ δυσπρόσοδον. Pergit, λέγει δὲ πάλιν καὶ

magna erat fossa, quae *illos* vndique includebat, nec vllum exitum habebat. Athenienses vero, re cognita, oppositis a fronte grauis armaturae militibus, exitu prohibebant, et, leuis armaturae militibus circumcirca collocatis, eos omnes, qui *locum illum* ingressi fuerant, lapidibus obruerunt. Atque clades ista, quam Corinthii *tunc* acceperunt, fuit insignis. Reliqua vero illorum exercitus turba domum rediit.

107. Sub eadem tempora Athenienses longos etiam muros ad mare vsque coeperunt aedificare, alterum ad Phalerum vsque *portum*, alterum ad Piraeeum. Cum autem Phocenses expeditionem suscepissent contra Dorienses, Lacedaemoniorum metropolin, Boeon, Cytinium, et Erineon; cumque vnum ex his cepissent, Lacedaemonii, duce Nicomede Cleombroti *filio*, pro Pleistoanacte Pausaniae Regis *filio*, qui adhuc erat iunior, Dorienses opem tulerunt, cum mille et quingentis militibus de suis, et decem millibus sociorum: cumque Phocenses, deditione certis conditionibus facta, vrbem reddere coëgissent, *domum* redierunt. Eos autem, si per sinum Crissaeum mari transire voluissent, Athenienses nauibus circumuecti impedituri erant. Per Geraneam vero transire non tutum ipsis esse videbatur, quod Athenienses Megara et Pegas tenerent. Nam Geranea et transitu difficilis erat, et Athenienssium praesidio semper custodiebatur. Tunc autem praesenserunt, fore vt illi hac quoque parte se *transire* prohiberent. Quamobrem visum est ipsis, apud Boeotos subsistere, et despicere, quanam ratione quam tutissime transire possent. Quinetiam Athenienssium nonnulli clam ipsos solicitabant, quia democratiam, et longos muros, qui aedificabantur, tolli sperabant. Athenienses vero, copiis ex omni totius populi genere ordine ac aetate collectis, et Argiuorum mille, et caeteris sociis, prout quique (vniuersorum autem fuerant quatuordecim hominum millia) obuiam illis prodierunt. Cum enim existimassent, *hostes* nescire, qua transire possent, *ita demum* cum infesto exercitu illis obuiam processerunt. Erat etiam quaedam suspicio Lacedaemonios adesse, vt popularem statum euerterent. Thessalorum etiam equites ex societatis iure ad Athenienses venerunt, qui in ipso proelio ad Lacedaemonios transierunt.

ξίφεσι τοῖς ὁπλίταις] ἐκέλευον ἐξελθεῖν. Τὸ δὲ πλῆθος] τὸ σωθὲν τῶν Κορινθίων. Τό, τε Φαληρόνδε καὶ τὸ ἐς Πειραιᾶ] ἕως τῷ Φαληρικῷ, καὶ ἕως τῷ Πειραικῷ. Ἐς Δωριᾶς] Δωριᾶς Ἀττικῶς, ἀντὶ τῆ Δωριέως. Βοιὸν, καὶ Κυτίνιον, καὶ Ἐρινεὸν] αὗται αἱ τρεῖς πόλεις περὶ τὸν Παρνασσὸν εἰσί. Καὶ ἑλόντων] τῶν Φωκέων. Καὶ κατὰ θάλασσαν] τὸ ἑξῆς, καὶ αὐτὸς, εἰ βούλοιντο περαιοῦσθαι κατὰ θάλασσαν, τὸς Λακεδαιμονίους, ἔμελλον οἱ Ἀθηναῖοι ναυσὶ κωλύσειν. Οὐκ ἀσφαλὲς] ὐκ ἀκίνδυνον. Ἐφαίνετο αὐτοῖς] ἀπὸ κοινοῦ τὸ περαιοῦσθαι. Δύσοδός τε γὰρ] δυσπόρευτος· Σκέψασθαι] βουλεύσασθαι. Καὶ ἄνδρες τῶν Ἀθηναίων] πρόδοται δηλονότι. Δῆμόν τε καταπαύσειν] τὴν δημοκρατίαν. Ἐβοήθησαν δὲ ἐπ' αὐτὸς] ἔθραμον μετὰ βοῆς κατ' αὐτῶν. Νομίσαντες δὲ] νομίσαντες οἱ Ἀθηναῖοι ἀπορεῖν τὸς Ἀργείους. Ὑποψία ἦν] τοῖς Ἀθηναίοις δηλονότι. ὑπώπτευον, φησὶν, ὅτι τὴν δημοκρατίαν ἐβάλοντο καταλῦσαι. Οἱ μετέσησαν] μετετάξαντο. τοιοῦτοι γὰρ οἱ Θεσσαλοὶ, εὐχερεῖς τὸν τρόπον. Ἐν τῷ ἔργῳ]

δύσοδος χώρα, ἐπὶ τῆς αὐτῆς σημασίας — οἷον — δύσοδος γὰρ ἡ Γεράνεια. κάλλιον δὲ τάτῳ τὸ δυσπρόσοδος. Nescio quid dicat. Nam neque δύσοδος hic idem significat, quod δυσπρόσοδος in altero illo loco; nec apparet, cur δυσπρόσοδος rectius aut elegantius dicatur, quam δύσοδος. DUCK.

Τὸ δέ τι] Quid, quod — GOTTL.

Τὸ δέ τι] i. e. partim etiam; *quid, quod*, h. l. friget. BAVER.

Ἐβοήθησαν ἐπ' αὐτὸς] Insolentior haec constructio occurrit infra c. 126. IIII, 8. 25. item cum ἐς, L. IIII. 42. VIII. 60. vt Demosth. contra Neaer. p. 1379. Reisk. Vis huius vocis est praegnans quae dicitur. Facile suppleri potest verbum, quod intelligi debet, vt h. l. ἐπῆλθον μετὰ βοηθείας κατ' αὐτῶν. Sic paullo post, c. 110. Ἐς Κυρήνην διεσώθησαν. Geminum huic est: ἐς πόλιν διασωθῆναι, *salutem et incolumem in vrbem redire.* v. Valken. ad Eurip. Phoen. p. 275. Apud Nostrum L. V, 4. ἀπολιπόντες ἐν τῶν Συρακουσίων, i. e. ἐξῆλθον τ. Σ. ἀπολιπόντες αὐτὰς. Sic Luc. in Act. XXIII. 24. XXVI. 44. cf. Abresch. Dilucc. p. 492. G.

Ἐβοήθ. ἐπ' αὐτ.] Simpliciter vertendum ex tam frequenti vsu Thucydidis: obuiam iis egressi, eos impugnauerunt. BAVER.

[Ἐβοήθησαν ἐπ' αὐτὸς) Pro Scholio ad h. v. legitur in Aug. συνήχθησαν.] G.

Καὶ τῶν ἄλλων ξυμμάχων] Vel aliam lectionem sequutus est, vel (quod verisimilius est) *Thucydidem* non intellexit *Valla*, quam ita hunc locum est interpretatus, *exque omnibus fere aliis sociis, numero quatuordecim millia.* Neque enim tantum sociorum fuisse numerum *Thucydides* dicit, sed Athenienses et Argiuos (quos fuisse mille scripsit) additis etiam sociis, hunc numerum effeciisse. Animaduertendum autem et vocem ξύμπαντες male ab eo cum praecedentibus iungi. STEPH.

Καί τι καὶ τῷ δήμῳ] In marg. Flor. Vin. docta manus ad-

ρή. Γενομένης δὲ μάχης ἐν Ταναγρᾳ τῆς Βοιωτίας, ἐνίκων [x] Λακεδαιμόνιοι, καὶ οἱ ξύμμαχοι, καὶ φόνος ἐγένετο ἀμφοτέρων πολύς. καὶ Λακεδαιμόνιοι μὲν, ἐς τὴν Μεγαρίδα ἐλθόντες, καὶ δενδροτομήσαντες, πάλιν ἀπῆλθον ἐπ' οἴκου, διὰ Γερανείας καὶ ἰσθμοῦ· Ἀθηναῖοι δὲ δευτέρᾳ καὶ ἑξηκοστῇ ἡμέρᾳ μετὰ τὴν μάχην ἐστράτευσαν ἐς Βοιωτούς, Μυρωνίδου στρατηγοῦντος. καὶ μάχῃ ἐν Οἰνοφύτοις [y] τοὺς Βοιωτοὺς νικήσαντες, τῆς τε χώρας ἐκράτησαν τῆς Βοιωτίας καὶ Φωκίδος, καὶ Ταναγραίων τὸ τεῖχος περιεῖλον· καὶ Λοκρῶν τῶν Ὀπουντίων ἑκατὸν ἄνδρας ὁμήρους τοὺς πλουσιωτάτους ἔλαβον· τά τε τείχη [z] τὰ ἑαυτῶν τὰ μακρὰ [a] ἀπετέλεσαν. ὡμολόγησαν δὲ καὶ [b] οἱ Αἰγινῆται [c] μετὰ ταῦτα τοῖς Ἀθηναίοις, τείχη [d] τε περιελόντες, καὶ ναῦς παραδόντες, φόρον τε ταξάμενοι ἐς τὸν ἔπειτα χρόνον. καὶ Πελοπόννησον [e] περιέπλευσαν Ἀθηναῖοι, [f] Τολμίδου τοῦ Τολμαίου στρατηγοῦντος. καὶ τὸ νεώριον [g] τῶν Λακεδαιμονίων ἐνέπρησαν, καὶ Χαλκίδα Κορινθίων πόλιν [h] εἷλον, καὶ Σικυωνίους ἐν ἀποβάσει τῆς γῆς μάχῃ ἐκράτησαν.

ρθ. [i] Οἱ δὲ ἐν τῇ Αἰγύπτῳ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἔτι ἐπέμενον, καὶ αὐτοῖς πολλαὶ ἰδέαι πολέμων καθέστηκαν. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον ἐκράτησαν τῆς Αἰγύπτου [k] οἱ Ἀθηναῖοι. καὶ βασιλεὺς πέμπει ἐς Λακεδαίμονα Μεγάβαζον, ἄνδρα Πέρσην, χρήματα ἔχοντα, ὅπως, ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐσβαλεῖν πεισθέντων τῶν Πελοποννησίων, [l] καὶ ἀπ' Αἰγύπτου ἀπαγάγοι Ἀθηναίους. ὡς δὲ αὐτῷ οὐ [m] προεχώρει, καὶ τὰ χρήματα ἄλλως ἀνηλίσκετο, ὁ μὲν Μεγάβαζος καὶ τὰ λοιπὰ [n] τῶν χρημάτων [o] πάλιν ἐς τὴν Ἀσίαν [p] ἀνεκομίσθη. Μεγάβαζον δὲ τὸν Ζωπύρου πέμπει, ἄνδρα Πέρσην, μετὰ στρατιᾶς πολλῆς· ὃς, ἀφικόμενος

x Οἱ Λακ. *Gr.* Mox in Mosqu. κατὰ τὴν μάχην, ad marg. vero μετὰ. y Τὲς deest *Ar. C. Dan.* z Articulum τὰ ante ἑαυτῶν non agnoscunt *Ar. C.* Mosqu. *Dan.* qui et μικρὰ. Ἐπετέλεσαν *Gr. Cl.* Aug. *Reg. Cass.* Bas. a Οἱ om. *Cl. Gr. Reg. Cass.* Bas. Aug. c Μετατοῦτα passim fere *Ald. Flor. Bas.* d Τε deest *Gr.* e Περίπλευσαν, et cum emendatione supr. script. περι *Gr.* Mosqu. περιέπλευσαν Πελοπόννησον. f Τολμίδου στρατηγοῦντος τοῦ Τολμαίου *Ar. C.* Mosqu. Τολμίδου cum α super ου scripto, vt sit Τολμαίου *Gr.* g Τὸ Λακ. *Gr.* Aug. h Τεῖχον· καὶ Σικυωνίων (et inter versus Σικυωνίους) ἐν ἀποβάσει τῆς μάχῃ γῆς ἐκρ. *Gr.* i Οἱ δ' ἐν *Ar. C. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Gr.* Aug. Mox sic v. antep. ὡς δ' αὐτῷ *Gr.* Mox ἔτι ante ἐπέμενον deest *Cass. Gr.* In cod. Aug. et Bas. ἔτι quoque deest. In Mosqu. ἐπέμενοι, ad marg. vero ἐπέμενον. k Οἱ om. *Gr. Cl.* Aug. *Reg. Cass.* Bas. l Καὶ deest *Ar. C. Cam. Cl. Gr. Ald. Flor.* Mosqu. *Reg. Cass. Dan.* Aug. m Προχώρει *Ar. C.* n Τῶν om. *Cl.* o Πάλιν abest *C.* p Ἐκομίσθη *Marg. Cl. Gr.* Aug. *Reg. Cass.* et Μεγάβυζον *Cass. Gr.*

scripsit: καί τις ἦν τῷ δήμῳ, f. καίτοι καί τις ἦν. Si quid est mutandum; placeret καίτοι, quod est in quibusdam codd. GO.

[Ἐβάλοντο) Sic e Cass. Roisg. et Aug. scripsi pro βάλοντες. In Aug. verba desunt: Τοῖς Ἀθηναίοις δηλονότι. Mox insequenti Schol. deest in Aug. μετετάξαντο, vt et Schol. ad Ἐν τῷ ἔργῳ.] GOTTL.

Ταναγρᾳ] Vid. *Diodor.* 284, b. Ol. LXXX, 4. vbi οἰνοφύτοις vinetis vertit *Rhodoman. Steph. Pausan. Strabo* non agn. vid. *Plutarch.* Tom. II. p. 345. et *Platonem* p. 435. in Epitaph. Οἱ Λακεδαιμόνιοι *Gr.* vt 39. 19. WASS. Quod *Thucydides* ἐν τῷ ἔργῳ, id *Diodorus* ἐν τῇ μάχῃ, et *Vlpian.* in Demosth. Olynth. I. p. 8. ἐν αὐτῇ τῇ παρατάξει dicunt. Sunt autem Thessali ab hac re a quibusdam notati tamquam perfidi, vt *Vlpianus* scribit. DVCK.

Γενομένης δὲ μάχης ἐν Ταναγρᾳ] Meminit huius praelii quoque Plato in Alcib. α. c. 8. et in Menex. c. 13. vnde hic locus accipit lucem. Duplex autem pugna fuit ad Tanagram; in priori Myronides, hostibus victis, Tanagram expugnauit, quod non, vt vult Thucyd. post, sed ante praelium ad Οἰνόφυτα factum est: posterius praelium ad Oenophyta commissum est. Praeter ea, quae diximus ad Plat. l. c. cf. Wessel. ad Diod. XI, p. 477. G.

Ἐνίκων Λακ.] Pugnam ancipitem fuisse tradit *Diodorus* l. XI. p. 284. HVDS.

[Ἐπὶ βλάβῃ) Sic, duce cod. Aug., et linguae legibus postulantibus, scripsi pro βλάβης. Stephano iam vitium suboluerat.] G.

Τολμίδου] *Ar. C.* Τολμίδου στρατηγ. τοῦ T. ordine venustiore. et pro τῶν *Gr.* τοῦ, an τοῦ τῶν? immo nihil mutandum. WASS. Τολμίδα in *Gr.* pro varia lectione, a recto Τολμίδας. In *Plutarcho* et *Diodoro* quidem est Τολμίδης· sed tamen etiam alteram terminationem in vsu fuisse, indicat hoc corruptum apud *Plutarch.* de Glor. Athen. princ. Καὶ Τολμίαν Πελοπόννησον περιπλέοντα, pro Τολμίδαν. DVCK.

Χαλκίδα Κορινθίων] Vnde Eustath. Il. β. p. 279. ἦν δὲ καὶ Κορινθία πόλις Χαλκίς· καὶ Αἰτωλικὴ δέ, ὅθεν ὁ Ἀχελῷος. G.

[Χαλκὶς Ἀκαρνανίας) Palmerius in Dil. Abresch. p. 110. notat, Scholiastae potius scribendum fuisse Αἰτωλίας pro Ἀκαρνανίας, remittens ad L. II, 83. Mox in Aug. legitur pro ἦν νῦν — ἢ νῦν λέγεται.] G.

Πολλαὶ ἰδέαι πολέμων] n. vario modo et varia fortuna bella gesta sunt. Vox est Herodotea, quae a Platone frequenter adhibetur. Seruit quoque periphrasi, ἰδέᾳ σεισμῶ ἐπεγένετο. Paus. Achaic. p. 587. v. Gloss. imitatur Nostrum Dion. V. p. 1220. καὶ πᾶσα ἄλλη κακῶν ἰδέα, et alibi. G.

[Διάφοροι πόλεμοι) h. v. absunt ab Aug., vt et Schol. a verbis Πολλαὶ ἰδέαι πολέμων — ad Καὶ τὰ χρήματα ἄλλως· it. Κατέκλεισε — ad Τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα ἐφθάρη.] G.

Καὶ ἀπ'] Καὶ abest a quibusdam *Mss.* et *Edd.* et v. 99. ἐκομίσθη haud recte, pro ἀνεκομίσθη. WASS.

Ἀνηλίσκετο] Ex Thomae M. sententia haec forma est Attica, Ἀνάλωσα καὶ ἀνήλωκα Ἀττικοί. Sic apud Nostrum VI, 31. v. Hemsterh. ad Thom. p. 55. Moeris tamen aliter: ἀνηλωμένον Ἀττικῶς, ἀναλημένον Ἑλληνικῶς. cf. praeter Intt. Moeridis p. 25. 26. Valken. ad Euripid. Phoen. v. 591. qui atticam formam esse ἀνάλωσα, ἀνάλωμαι, pronunciat. L. III. c. 81. tamen est ἀνηλίσκοντο, *se ipsos absumebant*, et L. II. 13. ἀπανηλώθη, L. VI. 31. est ἀναλώκει vbi corrector ἀνηλώκει male. v. Duck. VII. 48. ἀνηλωκέναι, vbi reponendum est ἀναλωπέναι. Etsi altera forma κοινῇ dicta reperitur apud Atticos;

108. Proelio autem ad Tanagram Boeotiae commisso, Lacedaemonii, eorumque socii vicerunt; et vtrinque magna strages est facta. Et Lacedaemonii quidem in agrum Megarensem ingressi, arboribusque caesis, per Geraneam et Isthmum domum reuerterunt. Athenienses vero altero et sexagesimo ab hac pugna die expeditionem in Boeotios, duce Myronide, susceperunt. Et apud Oenophyta Boeotos proelio superarunt, agrumque Boeotium ac Phocensem in suam potestatem redegerunt, et Tanagraeorum muros demoliti sunt, et Locrorum Opuntiorum centum viros opulentissimos obsides acceperunt, suosque longos muros absoluerunt. Post haec Aeginetae quoque se Athenienssibus dediderunt, his conditionibus, vt *vrbis* muros demolirentur, naues traderent, et imperatum tributum in posterum penderent. Peloponnesum etiam Athenienses nauibus circumuecti sunt, duce Tolmida Tolmaei *filio*, et Lacedaemoniorum naualia incenderunt, et Chalcidem Corinthiorum vrbem ceperunt, et exscensu e nauibus in terram facto, Sicyonios proelio vicerunt.

109. Athenienses vero, et socii, qui in Aegypto erant, adhuc *ibi* manebant, et varia bellorum genera experti sunt. Primum enim Athenienses Aegypto potiebantur: deinde *Persarum* Rex misit Lacedaemona Megabazum, virum Persam, cum pecuniis, vt, Peloponnesiis ad irruptionem in agrum Atticum faciendam impulsis, ab Aegypto etiam Athenienses auerteret. Sed cum *res* ipsi non succederet, et pecuniae frustra consumerentur; Megabazus quidem cum pecuniis, quae reliquae erant, in Asiam rediit. Megabazum vero Zopyri *filium*, virum Persam, cum ingentibus copiis *eo* misit, qui

ἐν τῷ πολέμῳ. Ἐς τὴν Μεγαρίδα] γῆν ἐληλόντι. Δευτέρᾳ καὶ ἑξηκοστῇ ἡμέρᾳ] ἤγετο, παρελθουσῶν ἡμερῶν ἑξήκοντα δύο. Μετὰ τὴν μάχην] τὴν ἐν Ταναγρᾳ. Ἐν Οἰνοφύτοις] τὰ Οἰνόφυτα, χωρίον τῆς Βοιωτίας. Περιεῖλον] καθεῖλον. Ἐς τὸν ἔπειτα χρόνον] δίδοσθαι δηλονότι. Καὶ Πελοποννησον] ἐπὶ βλάβῃ τῆς Πελοποννήσου. Καὶ Χαλκίδα] Χαλκὶς Θρᾴκης, Χαλκὶς Εὐβοίας, Χαλκὶς Σικελίας, Χαλκὶς Ἀκαρνανίας, ἣν νῦν λέγει. Πολλαὶ ἰδέαι πολέμων] διάφοροι πόλεμοι· οἷον, ναυμαχίαι, καὶ πεζομαχίαι, καὶ νίκαι, καὶ ἥττωι. Καὶ βασιλεὺς] ὁ Ἀρταξέρξης. Αὐτῷ δ' περιχώρει] τὰ κατὰ σκοπὸν ἂν ἐγίνετο. Καὶ τὰ χρήματα ἄλλως] μάτην. Ἄνδρα Πέρσην] ἀεὶ ὡς τίμιον λαμβάνει τὸ ὄνομα τῆ Πέρσῃ. Τὰς τε Αἰγυπτίας] τὰς ἀποσάντας· καὶ τὰς

prior tamen Thucydidi restituenda videtur in omnibus locis. Quod valet de omnibus temporibus, quod littera verbi, semper producta, augmenti non est capax, vt subtiliter notat Valken. ad l. c. In Plutarch. Agesil. p. 649. T. III. Reisk. est κατηνάλωσαν, vbi quidam codd. καταναλώσαν· vtrumque Mosi Solano displicet, legenti καταναλώσαντες. Sed κατηνάλωσαν, quod et alias occurrit, augmento in praep. addito, v. c. ἠνάλωσε, et maxime in καταναλόω, κατηνάλωσα, verum esse puto. GOTTL.

Haud dubie retentum est α, ne confunderetur cum verbo ἀνηλεῖν, προσηλεῖν, quod esset ab ἧλος, clauis affigere. Atticismum nil morer, in quo et veteres argutentur, non sine dissensu, et multo magis recentiores, ac si in his omnis vertatur Graecitas. Quid enim constitueris in varietate Libb. et Atticistarum? Aut quid adeo interfit? Grauiora sectanda sunt, quae prae his tricis fere negligunt, in quibus facile, sed nullo vsu, doctrinam iactaris. DAVER.

Ἀνεκομίσθη] Semel de hoc quoque te monebo, quum saepenumero lectiones occurrant in eo diuersae, quod aliae vocabula simplicia, aliae composita habeant (quae diuersitas in tribus huius paginae locis cernitur) plerumque eas Thucydideas potius videri, quae composita, quam quae simplicia habent: quum alioqui in magna earum parte sensum inde aut parum, aut nihil immutari videamus. Vt autem hic διεσώθησαν et ἐσώθησαν habes, sic etiam pag. 34. et σώσας et διασώσας. Verum ad illud ἀνεκομίσθη quod attinet, pro ἐκομίσθη, sicut in illo redundare dici potest praepositio, quod praecedat πάλιν, ita et in plerisque aliis verbis tali pleonasmo praepositionis gaudere *Thucydidem* sciendum est, cuius antea exempla fuerunt a me allata. STEPH.

Vera est lectio, quamquam nihil aliud est quam ἐκομίσθη, quod πάλιν praecedit: amat enim Thucydides composita. v. Steph. ad h. l. G.

Μεγάβαζον] *Aristoph.* et *Schol.* Auib. 484. Μεγάβυζον. *Schol.* ibi om. δὲ, et habet πολλῆς στρατιᾶς. abest etiam ab eo μάχῃ et τῆς. male. Vid. *Visser.* in Annalib. Per. Iul. 4256. WASS. Μεγάβυζος etiam *Diodor.* et *Photius* in Excerptis Ctesiae, vt in *Cass.* et *Gr.* Et sic plerumque apud alios hoc nomen scribitur. Interdum, sed rarius, Μεγάβαζος, vt Ἀρτάβαζος, Φαρνάβαζος; et apud *Aeschylum* Μεγαβάζης. Vid. *Reland.* Dissertat. II, 8. vbi etiam quaerit, vtrum hoc nomen proprium, an muneris ac dignitatis fuerit apud Persas; de quo plura *Turneb.* XVIII. Aduersar. 31. *Casaub.* et *Menag.* ad Laërt. II, 51. et *Interpretes* Aeliani II. V. H. 2. DVCK.

Μεγάβαζον — ἄνδρα Πέρσην] *Persam nobilem.* Sic II. 29. ἀνὴρ Ἀβδηρίτης, dignitatem videtur exprimere ἀνήρ, nec otiosum est, vti gentilibus adiectum. Sic ἄνδρες Ἀθηναῖοι. v. Schol. Mox in Schol. Arist. Au. v. 484. qui a verbis: Μεγάβυζον — vsque ad Ἕλληνας, legitur μετὰ πολλῆς στρατιᾶς, et ante ἐκράτησε, omissum est μάχῃ, memoriae vitio. Ceterum Μεγάβυζος s. Μεγάβαζος an sit dignitatis nomen, Ducum regum Persiae, siue proprium, disceptarunt docti Intt. Aeliani, (L. II. 2. p. 70. f.) Non negari quidem potest Persarum στρατηγὸς, siue, vt notat A. Gronouius, Praefectos Magorum ita dictos; h. l. est certe proprium, quod filius Zopyri dicitur. Notum est nomina dignitatis, veluti Pharaonum, i. e. regum, successu

κατὰ γῆν, τὰς [q] τε Αἰγυπ]ίας καὶ τοὺς ξυμμάχους μάχῃ ἐκράτησε, καὶ ἐκ τῆς Μέμφιδος ἐξήλασε τὰς Ἕλληνας, καὶ τέλος ἐς Πρόσωπίτιδα τὴν νῆσον κατέκλεισε· καὶ ἐπολιόρκει ἐν αὐτῇ ἐνιαυτὸν [r] καὶ μῆνας ἓξ, μέχρις ὃ ξηράνας τὴν διώρυχα, καὶ παρατρέψας ἄλλῃ τὸ ὕδωρ, τάς τε ναῦς ἐπὶ τᾷ ξηρᾷ ἐποίησε, καὶ τῆς νήσου τὰ πολλὰ ἤπειρον· καὶ διαβὰς εἶλε τὴν νῆσον πεζῇ.

ρί. [s] Οὕτω μὲν τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγμα]α ἐφθάρη, ἐξ ἔτη [t] πολεμήσαντα· καὶ ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν πορευόμενοι διὰ τῆς Λιβύης, ἐς Κυρήνην [v] διεσώθησαν, οἱ δὲ πλεῖστοι ἀπώλοντο. Αἴγυπ]ος δὲ πάλιν ὑπὸ [x] βασιλεῖ ἐγένετο, πλὴν Ἀμυρ]αίου τοῦ ἐν τοῖς ἕλεσι βασιλέως. τοῦτον δὲ διὰ μέγεθός τε τῶν ἕλεων οὐκ ἐδύνα]ο ἑλεῖν, καὶ ἅμα μαχιμώτατοί εἰσι τῶν Αἰγυπ]ίων οἱ ἕλειοι. [y] Ἰνάρως δὲ ὁ τῶν Λιβύων βασιλεὺς, ὃς τὰ πάν]α ἔπραξε περὶ τῆς Αἰγύπ]ου, προδοσίᾳ ληφθεὶς, ἀνεσταυρώθη. ἐκ δὲ τῶν Ἀθηναίων καὶ τῆς ἄλλης ξυμμαχίδος πεν]ήκοντα τριήρεις διάδοχοι πλέουσαι [z] ἐς Αἴγυπ]ον, ἔσχον κα]ὰ τὸ Μενδήσιον κέρας, [a] οὐκ εἰδότες τῶν [b] γεγενημένων οὐδέν. καὶ αὐτοῖς ἔκ τε γῆς ἐπιπεσόντες πεζοὶ, καὶ ἐκ θαλάσσης Φοινίκων ναυτικὸν, [c] διέφθειραν τὰς πολλὰς τῶν νεῶν, αἱ δ' ἐλάσσους διέφυγον πάλιν. [d] τὰ μὲν κατὰ τὴν μεγάλην [e] στρατείαν Ἀθηναίων [f] τε καὶ τῶν ξυμμάχων ἐς Αἴγυπ]ον ὅσα [g] ἐτελεύτησεν.

q τε om. *Cl. Gr.* Aug. *Reg. Caſſ.* et paullo poſt *ἐκράτησαν Caſſ.* et Aug. *r* Καὶ ἓξ μῆνας *Ar. C. Reg. Caſſ. Dan.* Baſ. Aug. Mosqu. et *μέχρι ὃ Caſſ.* Aug. *s* Οὕτω μὲν ἓν τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα διεφθάρη *Marg.* Praeterea coniicit *Steph.* ex iis, quae a *Scholiaſte* ſcribuntur, eum duo haec verba *ἐν Αἰγύπτῳ* vltra ea, quae habemus, legiſſe ante *ἐφθάρη*. *t* πολεμησάντων malit *Steph.* vt iungi poſſit cum Ἑλλήνων. *v* Ἐσώθησαν *Marg. Cl. Reg. Caſſ.* Baſ. Aug. Mosqu. *x* Βασιλεῖ *Marg. Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ.* Βασιλέα *Caſſ.* Aug. Baſ. *y* Ἰνάρως δὲ ὁ Λιβύων *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. Hic eſt Inarus ille, cuius ſit mentio in *Creſiae* fragmentis; licet vitio ſcriptorum euenit, vt idem *Thucydidi* Λιβύων βασιλεὺς, *Creſiae* Λίβυος ἀνὴρ dicatur. Cum ceteris ſcriptis et edd. conſentiunt *Caſſ.* et *Dan.* Aug. Sed Λυβίων *Gr.* Mosqu. Vid. ad Cap. 104. *z* Εἰς Αἴγυπτον *Reg.* *a* Participium εἰδότες, vt et ſequens pronomen αὐτοῖς, non ad triremes, ſed ad eos, qui triremibus vehebantur, figurate referendum cenſet *Ae. Portus.* *b* Γεγενέναι *Marg. C. Dan.* Mosqu. *c* Διέφθειραν τὰ τὰς πολλὰς *Gr.* *d* Τὰ μὲν δὴ κατὰ *Marg.* probat *Steph.* Καὶ τὰ μὲν κατὰ *Gr.* *e* Στρατιὰν *Gr. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg.* et a recent. manu στρατείαν. Mosqu. στρατείαν. *f* Τε deeſt *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg. Caſſ. Dan.* Aug. *g* Ἐτελεύτησαν *C.*

temporis tranſiiſſe in propria. Ceterum huius rei mentionem facit Scholiaſtes Ariſtophanis, ad Plut. v. 178. et cum Thucydide conſentit: Μεγάβαζος ὁ τῆ Βασιλέως Περσῶν στρατηγὸς τὸν ποταμὸν διακόψας, καὶ ἀλλαχόσε τρέψας εἶλεν ἐκείνης ἐπὶ ξηρᾶς καὶ ἀπέκτεινεν. GOTTL.

Ἄνδρα Πέρσην] Non dignitatem vtique notat; nam ſupra, in hiſtoria Pauſaniae, ἀνὴρ Ἀργίλιος, tenuis vero homo, atque adeo turpis. BAVER.

[Ὡς τίμιον λαμβάνει) Hoc nomen honorificum eſſe videtur ob regem, qui κατ' ἐξοχὴν vocatur βασιλεύς.] G.

Οὕτω μὲν] *Marg.* οὕτω μὲν οὖν. bene. v. 7. *Cl. Gr. al.* βασιλέως. perperam. WASS. Ὑπὸ βασιλέα, quod eſt in *Caſſ.* puto ſic dici poſſe, vt ὑπό τινα εἶναι, ὑφ' ἑαυτὸν ποιεῖσθαι, apud *Xenophontem*, et alios in Theſ. *Steph. Theophr.* Charact. C. XXIV. Τῶν ὑφ' αὑτόν τινι συντάξαι. *Aelian.* VI. V. H. 11. πᾶσαν ὑφ' ἑαυτὸν τὴν Σικελίαν ἐποιήσατο. Amyrtaeum Saïten, Regem Aegypti memorat *Chronic. Euſeb.* n. MDCIV., ſed in Olympiade XCI. At *Diodor. Sicul.* hanc cladem Athenienſium in Aegypto confert in Olymp. LXXX. DUCK.

Πολεμήσαντα] Quum valde durum hoc ſit, πράγματα ἓξ ἔτη πολεμήσαντα, videndum, ne veram lectionem eſſe dicendum ſit πολεμησάντων, quod iungatur cum Ἑλλήνων. STEPH.

Ἓξ ἔτη πολεμήσαντα] Duram eſſe formam: πράγματα — πολεμήσαντα, quisque videt. Nolim tamen ſollicitare lectionem cum Stephano, qui ſcribi iubet: πολεμησάντων, quod probat Reisk. anim. l. c., reiiciens coniecturam olim propoſitam πολέμῳ λυθήσαντα. Sermonem eſſe h. l. tantummodo de bello Graecorum in Aegypto. Quod omnes codd. receptam habent, nil mutandum eſt. Vt Abreſchius monet, (Diluc. p. 110.) τὰ Ἑλλήνων πράγματα, per periphraſin, ſunt οἱ Ἕλληνες, et accommodari ſolet ſtructura in iſtiusmodi circumlocutione rei, quam circumloquuntur ſcriptores, at, vt h. l., quoque vocabulo, quod inſeruit periphraſi. Exempla adiecta ab Abreſchio hoc docent. cf. Auct. Dil. p. 244. Pauſanias Achaic. ἰδέᾳ σεισμῷ ἐπεγένετο Ἑλίκῃ ἀνακινῆσα ἐς τὸ ἔδαφος. G.

Πράγμ. — πολεμήσαντα] Hypallage iſta eſt, nulli fere ſcriptori inſolita; durior tamen. Pauſaniae locus, ἰδέᾳ σεισμῷ, rem non conficit, quia, cum ἰδέα ſit genus, *modus*, hic et ipſe dici poſſit feciſſe, quod ipſe *motus*, cuius ἰδέα eſſet. At *res* Graecorum vtique bellum non gerebant: niſi πολεμήσαντα interpretere, bello occupatae, turbatae, plenae. BAVER.

Ἐς Κυρήνην διεσώθησαν] v. dicta ad c. 107. Res ipſa valde augetur a Nicolao apud Diodorum, L. XIII, 25. p. 561. dicuntur enim Athenienſes trecentas ibi naues cum ipſis hominibus amiſiſſe, quum ducentas modo miſerint. L. XI. 71. qui locus Thucydidi etiam aduerſatur, quem laudare non omiſit Weſſelingius. G.

Ὑπὸ βασιλεῖ ἐγένετο] Lectio codd. quorundam et edit. vett., βασιλέως admodum dura, vt vix defendi poſſe videatur, Abreſchius tamen anim. ad Aeſchylum L. II. p. 410. exemplum ex Aeſchylo notat, vbi τὸ ὑπὸ ſub, δακρύων ὑ' ὑφ' εἱμένων, minus tamen accommodandum h. l. Iudice magno Hemſterhuſio ad Ariſt. Plut. p. 87. lectio ὑπὸ βασιλεῖ, vel βασιλέα, quam habent codd. Caſſ. Baſ. et Aug., vnice probanda eſt. G.

Πλὴν Ἀμυρταίου] De eo v. Herod. II, 140. III, 15. Ex h. l. vt et Diod. XI. 71. et Creſiae exc. patet, Amyrtaeum et Inarum, circa Olymp. LXXVIIII., excuſſiſſe iugum. v. Weſſel. ad Herod. III, p. 201. Euſeb. Chron. p. 133. auctor eſt, Aegyptum a Perſis defeciſſe, et Amyrtaeum regnaſſe Olymp. XCI. Falſo: nam defectio Amyrtaei fuit prior bello Peloponneſiaco, et hoc incidit in Olymp. LXXXVII. 1. G.

Ἐν τοῖς ἕλεσι—] Quae paluſtria etiam vocantur alias βικόλια. v. Scalig. ad Euſeb. p. 101. Commemorantur τὰ τῆ Νείλῳ ἕλη, et τὰ κατ' Αἴγυπτον ἕλη. Heſ. in Σάϊν, inter Tanicum et

terreſtri itinere profectus, et Aegyptios et ſocios proelio vicit, et Graecos Memphide expulit, tandemque in Proſopitide inſula *eos* concluſit; ac in ea annum integrum et ſex menſes obſedit, donec, exſiccato foſſae alueo, et aqua alio auerſa, effecit, vt naues in ſicco conſiderent, et magna inſulae pars continentis inſtar eſſet: inſulamque cum peditatu *eo* traiiciens cepit.

110. Sic igitur perierunt res Graecorum, qui bellum *in Aegypto* ſex annos geſſerant, et ex multis pauci, per Africam transeuntes, Cyrenem ſalui peruenerunt: at pleriique perierunt. Aegyptus vero in Regis ditionem rediit, praeter Regem Amyrtaeum, qui in paludibus regnabat, hunc enim propter paludis magnitudinem expugnare nequiuerunt: ſimul etiam, *quia* qui paludes *illas* incolunt, ſunt Aegyptiorum bellicoſiſſimi. Inarus vero Afrorum Rex, qui fuerat autor omnium harum rerum, quae in Aegypto ſunt geſtae, per proditionem captus, in crucem eſt actus. Athenienſes vero, aliique ſocii, qui quinquaginta triremibus vecti, ſuis ſucceſſuri, in Aegyptum nauigabant; rerum geſtarum prorſus ignari, ad Mendeſium *Nili* cornu appulerunt. Cum autem *hoſtes* a terra impreſſionem in ipſos feciſſent, et a mari Phoenicum claſſis *eos inuaſiſſet*, plerasque naues *illorum* profligarunt: at pauciores fuga, ſe retro proripientes, euaſerunt. Illa igitur magna Athenienſium et ſociorum expeditio, in Aegyptum facta, hunc habuit exitum.

ξυμμάχους αὐτῶν Ἀθηναίους. Ἐς Πρόσωπίτιδα] Προσωπίτις ἐκαλεῖτο ἡ νῦν Νικίου νῆσος· δὲ ἔσα τότε, ἠπειρώθη ὑπὸ Μεγαβάζου. Κατέκλεισε] τοὺς Ἀθηναίους. Πεζῇ] διὰ πεζομαχίας. Τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα ἐφθάρη] ἤγετο, οἱ Ἕλληνες οἱ ἐν Αἰγύπτῳ, ἔξ ἔτη πολεμήσαντες κατὰ τὴν Αἴγυπτον. Ὃς τὰ πάντα ἔπραξε περὶ τῆς Αἰγύπτου] ἤγετο, τὴν ἀπόστασιν ἐποίησε τῆς Αἰγύπτου. Ἔσχον] ἐλιμένισαν. Τὸ Μενδήσιον] τὴν νῦν καλουμένην Θμοῦιν. Κέρας] κέρας καλεῖ τὸ Νείλου τὸ στόμα, καὶ τὴν ἐκβολήν. ἑπτὰ γὰρ εἶχε στόματα ὁ Νεῖλος. Αἱ δ' ἐλάσσους] αἱ περισωθεῖσαι, ὀλίγαι δὲ σαι, ἔφυγον. Κατάγειν] εἶπε γὰρ, ὅτι ἐχειρώσαντο

Peluſiacum oſtia. v. Strab. XVII. p. 1151. 54. Vocatur quoque inferior Aegypti pars Ἕλος incluſa Bolbitino et Sebennytico oſtiis. Quae regio inſularis h. l. intelligenda videtur. GOTTL.

Καὶ ἅμα μαχιμ.] Apud alium affirmari poſſet, deeſſe ὅτι ante μαχιμώτατοι, ſed apud hunc de ea re dubitationi locus relinquitur. Quinetiam ſeruata eadem orationis forma plerique ex aliis dixiſſent, καὶ ἅμα διὰ τὸ μαχιμωτάτους εἶναι τῶν Αἰγυπτίων τοὺς Ἕλεις. STEPH.

Τῶν Αἰγυπτίων οἱ ἕλειοι] i. e. οἱ περὶ τὰ ἕλεα οἰκέοντες, vt definit Herodot. II. 94. cf. Hemſterhuſ. ad Ariſtoph. Plut. p. 54. ſq. et Weſſel. ad Hierocl. Synecdem. p. 726. In iſtis ἕλεσι receptacula fuiſſe latronibus, ab antiquiſſimis inde temporibus, erudite notat Valken. V. Cel. in epiſt. ad M. Röuer. p. 39. G.

Ἀνεσταυρώθη] Aegypti cruces in vſu fuiſſe teſtari videtur *Iuſtinus*, l. 30. c. 2. Vide *Lipſium* I. de cruce, c. XI. HVDS. Add. quae de h. l. diſputat *Caſaub.* ad Baron. Exercit. XVI. §. 77. DVCK.

Ἀνεσταυρώθη] n. ἐπὶ τρισὶ σταυροῖς; *ſuper tres palos vel patibula, iuſſu Amiſtis, Xerxis filiae, quae dolebat interemti ab Inaro Achaemenidis filii vicem.* v. Cteſ. Perſ. 36. p. 818. 19. Herod. Weſſel., vbi plenior eſt hiſtoria de eo. Quid ſit ἀναστανροῦν ἐπὶ τρισὶ σταυροῖς, Plut. in Artax. p. 477. T. V. Reisk., docet: προσέταξε ἐκδεῖραι ζῶντα· καὶ τὸ μὲν σῶμα πλάγιον διὰ τριῶν σταυρῶν ἀναπῆξαι, τὸ δὲ δέρμα χωρὶς διαπταλεῦσαι. Erudite de tota hac re egit magnus Caſaubonus Ex. Bar. p. 440. ſq. G.

Τριήρεις — κέρας] *Suidas* in ἔσχε exponit κατέπαυσε. *Heſych.* κατήχθησαν, κατεσχέθησαν, ἐπαύσαντο. abſolute etiam apud *Hippocratem* ἔχειν, pro ἐν γαστρὶ ἔχειν IV. Epidem. et *Ariſt.* Polit. *Ariſtoph.* Ἐχ' ἀτρέμας. Ἐχ' ἥσυχος. Confer *Diodor.* XI. p. 280. d. WASS. Ἔσχον, κατέσχον, προσέσχον, verba nautica. Vid. *Camer.* ad Act. Apoſt. XXVII, 40. *Suid.* in πᾶ ε Ranis Ariſtoph. v. 190. Πᾶ σχήσειν δοκεῖς; ἀντὶ τοῦ, πᾶ ἀπάξει (an ἀπάξειν?) τὴν ναῦν; Add. *Thom. Mag.* in ἐπέσχον et προσέσχον, vbi h. l. deſcripſit, et ἔσχον exponit προσωρμήσαντο, pro quo leg. προσωρμίσαντο, vt et apud *Phot.* Biblioth. Cod. CLXXXVI. in Cononis Narrat. VIII. pro προσορμησαμένων τῇ γῇ, προσορμισαμένων. Nam προσορμᾶν aliud eſt. DVCK.

Ἔσχον] i. e. προσώρμισαντο. Ita explicat Thom. M. in προσέσχον, vbi h. l. laudat. (p. 748.) G.

[Τὴν νῦν καλουμένην, Θμοῦιν) Hoc Schol. in Aug. refertur ad v. ἐκ θαλάσσης φοινίκων. Sed parum recte. Scholiaſtes quidem non ſatis accurate hoc ad Μενδήσιον κέρας, Nili oſtium huius nominis notat: Thmuis enim metropolis Mendeſii nomi fuit; ſed voluit, opinor, vrbem primariam Mendeſii nomi, a quo oſtium nomen nactum ſit, vocari Thmuin. De qua re plura notauit Cellar. Geogr. ant. P. III. p. 22. 28. In cod. Aug. deſunt Schol. ad verba Αἱ δ' ἐλάσσους· Τῆς Θεσσαλίας· Πρὸς χώρει αὐτοῖς ὁδὸν et Παραλαβόντες.] G.

Οὐκ εἰδότες —] n. *ſocii nauales*, qui per Syneſin, e verbis τριήρεις πλέουσαι, intelligendi ſunt. G.

Διέφθειραν τὰς πολλὰς τῶν νεῶν] i. e. *plurimas naues ad nauigandum inutiles et inhabiles reddiderunt.* Dicitur hoc alias τραυματίζειν et τιτρώσκειν τ. ναῦς. v. Duck. ad VII, 41. Vel κατέδυσαν. Sic L. II. 92. Dicitur etiam de naui κατέδυ, et mox διεφθείρετο. G.

Τὰ μὲν] Malim τὰ μὲν δὴ κατὰ τὴν. Mire enim vſu particulae δὴ gaudet hic Scriptor. STEPH. *Gr.* καὶ τὰ, alterutrum reponendum. WASS.

Si plures codd. confirmarent δὴ, quod inferi vult Stephanus, addidiſſem. Nec ſpernendum eſt τὸ καὶ cod. Gr. G.

ριά. Εκ δὲ Θεσσαλίας Ορέστης ὁ Εχεκρατίδου υἱὸς τοῦ Θεσσαλῶν βασιλέως, φεύγων, ἔπεισεν [h] Αθηναίους ἑαυτὸν κατάγειν. καὶ παραλαβόντες [i] τοὺς Βοιωτοὺς καὶ Φωκέας, ὄντας ξυμμάχους, [k] οἱ Αθηναῖοι, ἐστράτευσαν τῆς Θεσσαλίας ἐπὶ [l] Φάρσαλον. καὶ τῆς μὲν γῆς ἐκράτουν [m] ὅσα μὴ προϊόντες πολὺ ἐκ τῶν ὅπλων, (οἱ γὰρ ἱππεῖς τῶν Θεσσαλῶν εἶργον,) τὴν δὲ πόλιν οὐχ εἷλον, οὐδ' ἄλλο προὐχώρει αὐτοῖς οὐδὲν, ὧν ἕνεκα ἐστράτευσαν, [n] ἀλλ' ἀπεχώρησαν πάλιν, Ορέστην ἔχοντες, [o] ἄπρακτοι. [p] μετὰ δὲ ταῦτα οὐ πολλῷ ὕστερον χίλιοι Αθηναίων, ἐπὶ τὰς ναῦς τὰς ἐν Πηγαῖς ἐπιβάντες, (εἶχον δ' αὐτοὶ τὰς Πηγὰς) παρέπλευσαν ἐς Σικυῶνα, Περικλέους τοῦ Ξανθίππου στρατηγοῦντος. καὶ ἀποβάντες Σικυωνίων τοὺς προσμίξαντας μάχῃ ἐκράτησαν. καὶ εὐθὺς παραλαβόντες Αχαιοὺς, καὶ διαπλεύσαντες πέραν, τῆς Ακαρνανίας ἐς Οἰνιάδας ἐστράτευσαν, καὶ ἐπολιόρκουν. [q] οὐ μέντοι εἷλόν γε, ἀλλ' ἀπεχώρησαν ἐπ' οἴκου.

ριβ'. Υστερον δὲ, διαλιπόντων ἐτῶν τριῶν, σπονδαὶ [r] γίγνονται Πελοποννησίοις καὶ Αθηναίοις πενταετεῖς. καὶ Ελληνικοῦ μὲν πολέμου [s] ἔσχον οἱ Αθηναῖοι, ἐς δὲ Κύπρον ἐστρατεύοντο ναυσὶ διακοσίαις αὐτῶν τε καὶ τῶν ξυμμάχων, Κίμωνος στρατηγοῦντος. καὶ ἑξήκοντα μὲν νῆες [t] ἐς Αἴγυπτον ἀπ' αὐτῶν ἔπλευσαν, Αμυρταίου μεταπέμποντος, τοῦ ἐν τοῖς ἕλεσι βασιλέως· αἱ δὲ ἄλλαι [v] Κίτιον ἐπολιόρκουν. Κίμωνος δὲ ἀποθανόντος, καὶ λιμοῦ γενομένου, ἀπεχώρησαν ἀπὸ Κιτίου· καὶ πλεύσαντες ὑπὲρ Σαλαμῖνος τῆς ἐν Κύπρῳ, Φοίνιξι [x] καὶ Κυπρίοις καὶ Κίλιξιν ἐναυμάχησαν καὶ ἐπεζομάχησαν ἅμα. καὶ νικήσαντες ἀμφότερα, ἀπεχώρησαν ἐπ' οἴκου, καὶ [y] αἱ ἐξ Αἰγύπτου νῆες πάλιν αἱ [z] ἐλθοῦσαι μετ' αὐτῶν. Λακεδαιμόνιοι δὲ μετὰ ταῦτα τὸν ἱερὸν καλούμενον [a] πόλεμον ἐστράτευσαν. καὶ κρατήσαντες τοῦ ἐν Δελφοῖς ἱεροῦ, παρέδοσαν Δελφοῖς. καὶ αὖθις ὕστερον Αθηναῖοι, ἀποχωρησάντων αὐτῶν, στρατεύσαντες καὶ κρατήσαντες παρέδοσαν Φωκεῦσι.

ριγ'. Καὶ χρόνου [b] ἐγγενομένου, μετὰ ταῦτα Αθηναῖοι, Βοιωτῶν τῶν φευγόντων ἐχόντων Ορχομενὸν καὶ [c] Χαιρώνειαν, [d] καὶ ἄλλ' ἄττα χωρία τῆς Βοιωτίας, ἐστράτευσαν, ἑαυτῶν μὲν χιλίοις ὁπλίταις, τῶν

h Ἀθηναίοις *Cl.* *i* Τοὺς non agnoscunt *Ar. C. Cl. Reg. Cass.* Bas. Aug. *k* οἱ om. *Cl. Gr.* Aug. *Cass.* Bas. *l* Φαρσαλίαν *Marg.* improbante *Steph.* *m* Ὅσην *Ar. C. Dan.* Sed in eo supr. script. erat ὅσα, et in marg. ἀντὶ ὅσον. *n* Ἀλλὰ ἀπεχώρησαν *Cass. Gr.* et rursus v. 9. *Gr.* Aug. *o* Ἄπρακτον *Marg. Ar.* quod reiicit Steph. Mosqu. ἄπρακτοι, sed supra οι scriptum est ον. *p* Μετὰ δὴ ταῦτα *Ar.* Mosqu. *q* Οὐ μέντοι γε εἷλον *Marg.* *r* Γίνονται *Reg.* *s* Ἐπέσχον *Marg. Ald. Flor. Bas.* Ad simplicis expositionem margini primum adscriptum fuisse existimat *Steph.* Ἔσχον *Reg. Cass.* Sed in vtroque recent. manu supr. script. ἐπ. In *Reg.* quoque deest οἱ. Bas. cod. ἔσχον, vt et Mosqu. *t* Εἰς *Cass.* Aug. *v* Κίττιον, et paullo post Κιττίου *Reg.* *x* Καὶ Κυπρίοις om. *Cl. Gr. Reg. Cass.* Aug. *y* Αἱ deest *Ar. C. Dan.* Mosqu. *z* Διελθοῦσαι *Marg.* quod ex δὴ et ἐλθοῦσαι factum suspicatur *Steph.* *a* Πόλεμον ἐπολέμησαν *Ar. C. Dan.* Mosqu. *b* Ἐγγινομένου *Cl.* *c* Χαιρωνίαν *Ar. C.* Mosqu. *d* Καὶ ἄλλα ἄττα *Ar. C.* Mosqu. et *Dan.* Καὶ ἄλλ' ἄττα *Cass.* Aug.

[Αὐτοὺς) Stephanus scribit αὐτὸν. Certe αὐτοὺς non habet, quo referatur.] GOTTL.

Ἐκ τῶν ὅπλων] *a castris.* L. III. 1. τὸ μὴ προεξιόντας τῶν ὅπλων. Xenoph. H. G. II, 4. 4. ἀνίσταντο ἀπὸ τῶν ὅπλων. G.

Pressius verterim, a praesidio, ex statione; quam scil. armati obtinerent. BAVER.

Διαπλεύσαντες πέραν] *Scholiastes* post πέραν iubet interpungere. STEPH. In *Bas.* male posita erat distinctio post Ἀκαρνανίας. De Periclis expeditionibus in Acarnaniam et Oeniadas *Diodor. Sic.* L. XI. p. 286. 287. vbi *Interpres* non recte *Oeniades insulas* vertit. Vid. *Palmer.* III. Graec. Ant. 8. et *Interpretes* Stephani in Οἰνειάδαι. DVCK.

Neglecta interpunctio in fraudem induxit Vallam: „*et transmissa Acarnania, ad Oeniadas in expeditionem iuerunt.* Dictum est vt paullo ante: τῆς Θεσσαλίας ἐπὶ Φάρσαλον — it. c. 114. τῆς Ἀττικῆς ἐς Ἐλευσῖνα. G.

[Ὑποστικτέον) i. e. post πέραν est interpungendum, ne scilicet τὸ πέραν iungatur τῆς Ἀκαρνανίας.] G.

Ὕστερον δέ] Cum *Thucydide* rursus pugnat *Diodorus Siculus* circa tempora. Vide *Palmerii* Exercit. ad *Gr. Auct.* p. 111. BVDS.

Σπονδαὶ — πενταετεῖς] Diod. Sic. XI. p. 469. has inducias ad Olymp. LXXXI. a. 3. refert, cum ad Olymp. LXXXII. a. 2. pertineant. Repugnant haec Thucydidi. Si Diodorus sua e Nostro desumsit, vel non intellexit eius verba, vel sui oblitus est. v. Wessel. ad l. c. et Doduell. Ann. Thuc. p. 51. G.

Ἔσχον] Laudat h. l. *Thom. Mag.* in ἐπέσχον, et eadem significatione ἐπέσχον et ἔσχον dici auctor est, pro ἀπέσχοντο; per ellipsin scil. τοῦ ἑαυτούς. DVCK.

Sc. ἑαυτοὺς, i. e. ἀπέσχοντο. Sic Thom. Mag. in ἐπέσχον, a Duckero laudatus, explicat. Hic annus itaque primus quinquennalium induciarum, et primus belli Persici fuit. vid. Doduell. Ann. Thucyd. p. 71. G.

Κύπρον] Vid. *Diodor.* XII, 292. b. in Olymp. LXXXII. 3. 4. *Suidam* in Κίμων. *Plutarch. Aelian.* V. Var. Hist. 10. et *Isocratem* περὶ εἰρ. p. 276. Κίτιον, Citium, Κύπρου πόλισμα *Laert.* VII. §. 1. vid. *Abulpharaiium* p. 116. *Hieron.* vita Hil. *Cutium*, et Vatic. apud *Iosephum* I. Archaeol. 6. Κήτιος mendose. A recepta scriptura stant *Diodor. Strabo*, *Plutarch. Concil.* Constantinop. 1. In *Notitia* vet. Κίτην, sed in *Cod. Reg.* recte pag. 51. vbi pro Ἀρσεναῖ omnino rescribendum Ἀρσινόη. His accedit *Nepos*; nam codex Danielis, qui *Cythio* obtrudit, dignus non est cuius ratio habeatur. Pro nobis facit etiam Gentile Κιτιεὺς apud *Laërtium*, non Κιττιεὺς, quod ex *Flor.* depromsit Meibomius. Confer *Diodor.* XII, 3. XX. 50. et *Plutarch.* Cimone p. 491. WASS. Κίττιον, quod hic habet *Cod. Reg.* et Κιττιεὺς etiam alii interdum. vid. *Casaub.* et *Menag.* ad Laërt. l. d. et sic quoque *Suidam* scripsisse puto,

III. Oreſtes autem Echecratidae Theſſalorum Regis filius, ex Theſſalia profugus, Athenienſibus perſuaſit, vt ſe *in patriam* reducerent. Athenienſes vero, aſſumtis Boeotis et Phocenſibus ſociis, expeditionem aduerſus Pharſalum Theſſaliae ſuſceperunt: et *tantum* agri in ſua poteſtate habebant, quantum a caſtris *ſignisque* non longe progreſſi *ſibi parare poterant:* (Theſſalorum enim equites *eos* prohibebant) ſed vrbem non ceperunt, nec *eorum* aliud quicquam, quorum cauſa illam expeditionem ſuſceperant, ipſis ſucceſſit: ſed cum Oreſte, quem ſecum ducebant, *domum* re infecta redierunt. Nec multo poſt haec mille Athenienſes, nauibus conſcenſis, quae Pegis erant, (ipſi enim Pegas tenebant) duce Pericle Xanthippi *filio* contra Sicyonem nauigarunt, et, exceſſu e nauibus in terram facto, Sicyonios, qui ſecum conflixerant, proelio vicerunt. Cumque ſtatim Achaeos aſſumſiſſent, et in vlteriores partes traieciſſent, Oeniadis Acarnaniae ciuitati bellum intulerunt, eamque obſederunt: ſed tamen non ceperunt, at domum reuerterunt.

II2. Poſtea vero, intermiſſo triennio, foedera quinquennalia inter Peloponneſios et Athenienſes inita ſunt. Et Athenienſes Graeco quidem bello ſuperſederunt: at cum ducentis tum ſuorum tum ſociorum nauibus Cypro bellum intulerunt, Cimonis ductu. Atque ex his ſexaginta naues in Aegyptum nauigarunt, quas Amyrtaeus, qui in paludibus regnabat, accerſiuerat; reliquae vero Citium obſidebant. Sed, Cimone vita defuncto, fameque exorta, a Citio receſſerunt: curſumque nauigationis tenentes ſupra Salaminem, quae eſt in Cypro, cum Phoenicibus et Cypriis et Cilicibus naualem ac pedeſtrem pugnam ſimul commiſerunt: et, victoria ex vtroque proelio reportata, domum redierunt. Et naues, quae ex Aegypto redierant, cum ipſis *diſceſſerunt*. Lacedaemonii vero poſt haec bellum, quod Sacrum appellatur, ſuſceperunt; potitique templo, quod eſt Delphis, *id* Delphis tradiderunt. Athenienſes vero contra, poſt illorum diſceſſum, cum exercitu *eo* profecti, et *Delphis* ſuperatis, *templum* Phocenſibus tradiderunt.

II3. Interiecto deinde tempore, poſtea cum Boeotorum exſules Orchomenum, et Chaeroneam, necnon alia quaedam Boeotiae oppida tenerent, Athenienſes cum mille grauis armaturae militibus ex

αὐτούς. Τῆς Θεσσαλίας] μέρος. Ἐπὶ Φάρσαλον] ἀφ' ἧς ἐξέπεσεν Ὀρέστης. Ἐκράτησαν ὅσα] ἀντὶ τοῦ ὅσον. Προὐχώρει αὐτοῖς ἐξεῖν] ὃ κατὰ τὸν σκοπὸν αὐτῶν ἐγίνετο. Παραλαβόντες] εἰς συμμαχίαν δηλονότι. Πέραν] εἰς τὸ πέραν ὑποσιτέον. Διαλιπόντων] παραδραμόντων. Σπονδαὶ γίγνονται] ὕπω γεγόνασιν αἱ τριακοντούτεις, Ἔσχον] ἐπέσχον. Ἐς Αἴγυπτον] Χαιρώνειαν, καὶ Κορώνην. Κίτιον ἐπολιόρκουν] Κίτιον, πόλις Κύπρου, ἔθεν ἦν Ζήνων ὁ Κιτιεὺς, ὁ φιλόσοφος. Κίμωνος δὲ ἀποθνήσκοντος] αὐτομάτῳ θανάτῳ. Τὸν ἱερὸν καλούμενον] ἱερὸς ἐκλήθη, ὅτι ὑπὲρ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἱεροῦ ἐγένετο. Τῷ ἐν Δελφοῖς] ὅτι εἶχεσι δύο πόλεις ἦσαν Δελφικαὶ, ὧν μία ἦν οἱ Δελφοὶ. Δελφοὶ δὲ ἐμωνύμως, ἡ πόλις καὶ οἱ ἄνδρες, ὡς καὶ Λεοντῖνοι. Ἀποχωρησάντων] ὑποσρεψάντων τῶν Λακεδαιμονίων εἰς τὴν οἰκείαν πατρίδα. Παρέδοσαν Φωκεῦσι] τινὲς γὰρ τῶν Βοιωτῶν, μὴ θέλοντες ὑπακούειν τοῖς Ἀθηναίοις, κατέλαβον ταῦτα τὰ χωρία ταχέως. Ὀρχομενόν] Ὀρχομενὸς ἠλυκῆς παρὰ Θυκυδίδῃ, Ὀρχεμενὸς ἀρσε-

pro eo, quod editur, ἐν Κυττίῳ δὲ τῆς Κύπρου. Plura de Citio habet *Meurſ.* I. Cypr. 10. DVCK.

[Χαιρωνείαν καὶ Κορώνην) Haec vocabula ineptae huc translata eſſe, iam monuit Stephanus. Aſſentior ei, pertinere ea ad verba c. II2. ἐπὶ τὰ χωρία ταῦτα. Deeſt quoque in Aug. hoc Schol. cum aliis ad verba Διαλιπόντων et Ἔσχον.] GOTTL.

[Ὁ φιλόσοφος) Art. ὁ deeſt in Aug. Mox in eodem ad v. τῷ λιμῷ notatur: ὁ λιμὸς ἀρσενικῶς. Quis dubitat?] G.

Πόλεμον] Πόλεμον ἐπολέμησαν *Ar. C.* vt apud *Homerum*, et *Demoſthenem* et *Xenoph.* Ἑλλ. V. Vnde *Ennius*, magnam pugnauimus pugnam. Sic ἐστρατευμένος στρατείας *Demoſth.* in Mid. *Polybius*, *Plutarchus*. At Noſter numquam alibi ſic loquitur, et libri potiores illud alterum ſeruant. Denique ſequitur κρατήσαντες, et auctor de bello *ſuſcepto* intelligi debet. WASS.

Τὸν ἱερὸν —] Reisk. in anim. p. 14. ante ἱερὸν deeſſe credit ἐπὶ, aut πρός. Rarior certe eſt forma: στρατεύειν τὸν πόλεμον — An dicatur tamen στρατεύειν ἐπὶ πόλεμον, dubito. Notum vero eſt στρατεύειν ἐπί τινα. Paullo ante: c. III. ἐς Οἰνιάδας ἐστράτευσαν. G.

Ἐστράτ. τ. πόλεμον] Eodem modo dictum quo, πολεμεῖν πόλεμον, I, 1. vel, ἐκδήμους στρατείας ἐξῆλθον. BAVER.

[Ταῦτα τὰ χωρία) E Codd. Roſtg. Baſ. et Aug. τὰ χωρία addidi.] G.

[Ὀρχομενὸς) In Aug. praefixus eſt articulus primum ἡ, et deinde altera vice ὁ. Sed occurrit quoque Ὀρχομενὸς apud Noſtrum ἀρσενικῶς, v. c. L. IIII, 76. V, 61. In Aug. ceterum deſunt Schol. ad verba Ἀποχωρησάντων· Πορευομένοις δὲ αὐτοῖς et Ἐν Κορωνείᾳ.] G.

δὲ ξυμμάχων ὡς ἑκάστοις, ἐπὶ τὰ χωρία ταῦτα, πολέμια ὄντα, [e] Τολμίδᾳ τῷ Τολμαίᾳ στρατηγοῦντος. καὶ [f] Χαιρώνειαν ἑλόντες & καὶ ἀνδραποδίσαντες, ἀπεχώρουν, Φυλακὴν καταστήσαντες. πορευομένοις [h] δὲ αὐτοῖς ἐν [i] Κορωνείᾳ ἐπιτίθενται. οἵ τε ἐκ τῆς Ὀρχομενῆς Φυγάδες [k] Βοιωτῶν, καὶ Λοκροὶ μετ' αὐτῶν, καὶ Εὐβοέων Φυγάδες, καὶ ὅσοι [l] τῆς αὐτῆς γνώμης ἦσαν. καὶ μάχῃ κρατήσαντες, τοὺς μὲν διέφθειραν τῶν Ἀθηναίων, τοὺς δὲ, ζῶντας ἔλαβον. καὶ τὴν Βοιωτίαν ἐξέλιπον Ἀθηναῖοι πᾶσαν, σπονδὰς ποιησάμενοι ἐφ' ᾧ τοὺς ἄνδρας κομιοῦνται. καὶ οἱ φεύγοντες Βοιωτῶν κατελθόντες, καὶ οἱ ἄλλοι πάντες, αὐτόνομοι πάλιν ἐγένοντο.

ριδ'. Μετὰ δὲ ταῦτα & πολλῷ ὕστερον Εὔβοια ἀπέστη ἀπὸ Ἀθηναίων· καὶ [m] ἐς αὐτὴν διαβεβηκότος ἤδη Περικλέους στρατιᾷ Ἀθηναίων, ἠγγελθη αὐτῷ, ὅτι Μέγαρα ἀφέστηκε, καὶ Πελοποννήσιοι μέλλουσιν [n] ἐσβάλλειν ἐς τὴν Ἀττικήν. καὶ οἱ φρουροὶ Ἀθηναίων διεφθαρμένοι εἰσὶν ὑπὸ Μεγαρέων, πλὴν ὅσοι ἐς Νισαίαν ἀπέφυγον· [o] ἐπαγαγόμενοι δὲ Κορινθίους καὶ Σικυωνίους καὶ Ἐπιδαυρίους, ἀπέκτειναν οἱ Μεγαρεῖς. ὁ δὲ Περικλῆς πάλιν [p] κατὰ τάχος ἐκόμιζε τὴν στρατιὰν ἐκ τῆς Εὐβοίας. καὶ μετὰ τοῦτο οἱ Πελοποννήσιοι τῆς Ἀττικῆς [q] ἐς Ἐλευσῖνα καὶ [r] Θρίωζε ἐσβαλόντες, ἐδῄωσαν, Πλειστοάνακτος τοῦ Παυσανίου, βασιλεως Λακεδαιμονίων ἡγεμόνος. καὶ [s] τοπλέον ἀκέτι [t] προσελθόντες, ἀπεχώρησαν ἐπ' οἴκου. καὶ Ἀθηναῖοι πάλιν ἐς Εὔβοιαν διαβάντες, Περικλέους στρατηγοῦντος, κατεστρέψαντο πᾶσαν. καὶ τὴν μὲν ἄλλην ὁμολογίᾳ [v] καθεστήσαντο, [x] Ἑστιαίας [y] δὲ ἐξοικίσαντες, αὐτοὶ τὴν γῆν ἔσχον.

[e] Τολμίδᾳ *Reg.* [f] Χερώνειαν *Ar. C.* Mosqu. et *Dan.* Χειρώνειαν *Caff.* [g] Καὶ ἀνδραποδίσαντες om. *Cl. Gr.* et *Reg.* A *Caff.* et haec, et ἀπεχώρουν φυλακὴν καταστήσαντες absunt. recens manus deinde omnia in imo marg. adscripsit. In Aug. omnia, vt in Cass. absunt, sed in margine, exceptis primis verbis καὶ ἀνδραπ. ab eadem manu, quae cod. scripsit, posita sunt. [h] Δ' αὐτοῖς *Ar. C.* [i] Κωρωνείᾳ *Ar.* [k] Βοιωτοὶ a prima manu *Reg.* deinde emendatum Βοιωτῶν. [l] Τῆς αὐτῶν γνώμης *Reg.* [m] Ἐς ταχὺν *Cl.* Aug. Bas. cod. καὶ ἐπ' αὐτὴν. [n] Ἐσβαλεῖν *C. Cl. Reg. Caff.* Aug. [o] Ἐπαγόμενοι *Ar. C.* Mosqu. *Dan. Gr.* sed in hoc emendatum ἐπαγαγόμενοι. In cod. Bas. ἐπαγόμενοι. Paullo ante ἔφυγον, non ἀπέφυγον *Reg.* [p] Κατατάχος passim fere *Ald. Flor. Bas.* [q] Εἰς *Reg. Caff. Gr.* Aug. et Ἐλευσίναν *Gr.* Εἰς Εὔβοιαν rursus v. pen. *Reg.* [r] Scribitur apud *Stephanum* de Vrb. Θρίωξε. [s] Τὸ πλεῖν *Ar. C. Bis. Reg. Caff.* Aug. *Gr.* et hic ἐκ ἔτι. [t] Προσελθόντες *Cl.* Sic quoque videtur fuisse in *Caff.* nam erasum est aliquid inter o et σ. Aug. Mox in Mosqu. est: οἱ Ἀθηναῖοι. [v] Περιστήσαντο *C.* Κατέστησαν *Dion. Halicarn.* p. 846. [x] Forsan Ἑστιαίας scribendum. Ἑστιαιεῖς apud *Dion. Halicarn.* ib. Ἑστιάς *Reg.* [y] Δ' ἐξοικίσαντες *Ar. C. Dion. Halic.* Ἐξοικήσαντες *Cl.*

Ὡς ἑκάστοις] Ita hic dictum est τῶν δὲ ξυμμάχων ὡς ἑκάστοις post ἑαυτῶν μὲν χιλίοις ὁπλίταις, vt p. 59. καὶ τῶν ἄλλων ξυμμάχων ὡς ἕκαστοι, post illa verba, καὶ Ἀργείων χίλιοι. STEPH.

Τολμίδᾳ — στρατηγοῦντος] Diod. XII. 6. p. 481. ad h. l. respiciens confirmat: Τολμίδης ὁ τῶν Ἀθηναίων στρατηγὸς εἶλε Χαιρώνειαν — GOTTL.

Ἐν Κορωνείᾳ] *Pausanias* habet ἐν Ἀλιαρτίᾳ, quae Coroneae vicina erat vrbs: *Plutarchus* in Pericle habet περὶ Κορώνειαν. melius quidem dixisset *Thucydides* in Κορωνιάτιδι. *Palmer.* HVDS. Male Κωρωνείᾳ *Ar.*, vt ex *Demosthene*, *Platone*, et *Aristide* Tom. II. pag. 97. patet. WASS. Addit *Palmer.* Exercit. p. 46. *Thucydidem* ideo minus bene dixisse ἐν Κορωνείᾳ, quia non in ipsa vrbe commissum sit proelium. Sed hoc nullius momenti est. vid. supr. ad Cap. 100. DVCK.

Variant scriptores in loco, quo praelium fuit commissum. Pausanias (in Attic. p. 25.) habet: ἐν Ἀλιαρτίᾳ, quae vrbs est vicina Coroneae. Diodorus Siculus (L. XII. 6.) cum Thucydide Κορώνειαν nominat, sed mox c. 7. περὶ Χαιρώνειαν. Wesselingius vero, huius loci memor, corrigendum putat: Κορώνειαν· antea enim hoc dixerat, et Thucydidem auctorem habebat locupletem. Recipi ergo vera lectio in textum debebat. Quod Palmerius in Exerc. ad gr. auct. p. 46. obiicit, parum bene dixisse Nostrum ἐν Κορωνείᾳ, quod non in vrbe commissum sit praelium, huic post Duckerum ad c. 100. h. libri, occurrit Wesselingius quoque l. c., τῷ ἐν intelligi saepe τὴν περίχωρον. Accuratissime autem locum, quo accidit Atheniensibus haec ξυμφορὰ, indicauit Xenophon, (L. III. Mem. c. 4.) qui ab omnibus interpretibus h. l. praetermissus est. Ἀλλ' ἐρᾷς, ὅτι ἀφ' ἧς ἡδὺ σὺν Τολμίδῃ τῶν χιλίων ἐν Λεβαδείᾳ συμφορὰ ἐγένετο. Lebadia autem est prope Coroneam. (v. Strab. L. VIIII. p. 634.) cf. Ernest. ad Xenoph. l. c., qui tamen falso praelium ad Chaeroneam commissum esse scripsit. Caeterum commutari loca in praeliis commemorandis, et hic locus docere potest. Caeterum manus docta in Flor. Vinar. bibl. ad marginem scripsit: Ἐκ Κορωνείας, vel mendum subest in v. τοῦ πορευομένοις. Sed fallitur. Non refertur ἐν Κορωνείᾳ ad πορευομένοις· sed, vt e superioribus patet, locus praelii indicatur. GOTTL.

Ἐπιτίθενται — οἱ φυγάδες Βοιωτῶν] n. ductu et auspiciis Spartonis. v. Plut. in Agesi. T. III. 657. et in Pericle. p. 631. G.

Διέφθειραν] Inter quos et ipse Tolmides *Diodor.* XII, 293. d. In eo proelio cecidit Alcibiadis pater. *Plato* 435. WASS. *Thom. Mag.* vsum formulae ἐφ' ᾧ ostendens, laudat haec ἐφ' ᾧ τοὺς ἄνδρας κομιοῦνται. Defectio Euboeae ab Atheniensibus etiam adnotata est in *Citron. Euseb.* ad Num. MDCVI. vbi *Scaliger* eo refert, quae princ. Cap. seq. de ea defectione scribit *Thucydides*. Sed ipsius est per incuriam Vir summus. Nam quae hic referuntur, multis annis ante bellum Peloponnesiacum, cuius initium in annum primum Olymp. LXXXVII. incidit, gesta sunt, et quidem auctore *Diodoro Siculo* XII, 293. Olymp. LXXXIII. At *Eusebii Citron.* defectionem Euboeae confert in Olymp. XCII. Itaque haec alia est ab ea, quam hic narrat *Thucydides*, et posterior defectio, quam etiam in Olymp. XCII. memorat *Diodor.* XIII, 355. et *Thucyd.* VIII, 95. vbi res anni XXI. belli Peloponnesiaci exponit. Nec magnus ille *Scaligerus* videtur animum valde intentum rationibus Chronologicis habuisse, quum ad *Aristoph.* Nub. v. 212. scribebat, Euboeam, *quae* ab initio belli Peloponnesiaci *ab Atheniensibus defecerat, mox a Pericle subactam.* DVCK.

ſuis et ex ſociorum *ciuitatibus*, prout ſingulis *aut venire, aut milites pro ſe mittere licuerat*, in illa loca, quae inimica erant, expeditionem Tolmidae Tolmaei *filii* ductu ſuſceperunt. Et, Chaeronea capta ac direpta, *et incolis in ſeruitutem abſtractis*, praeſidio *in ea* collocato, diſceſſerunt. Boeotorum vero exſules, et cum ipſis Locri, et Euboenſium exſules, et alii quotquot earundem partium erant, Orchomeno facta eruptione, illos reuertentes ad Coroneam inuaſerunt: cumque *ipſos* proelio ſuperaſſent, Athenienſium alios quidem interfecerunt, alios vero viuos ceperunt. Athenienſes vero totam Boeotiam reliquerunt, induciis ea conditione factis, vt captiuos reciperent: et Boeotorum exſules, caeteriique omnes *eo* reuerſi, rurſus liberi, ſuisque legibus vixerunt.

114. Neque multo poſt haec Euboea ab Athenienſibus defecit. Cum autem Pericles cum Athenienſium exercitu in eam iam traiecisſet, ipſi nuntiatum eſt, Megara defectionem feciſſe; et Peloponneſios irruptionem in Atticam facturos; et Athenienſium praeſidiarios milites a Megarenſibus caeſos, illis exceptis, qui Niſaeam confugiſſent. Megarenſes enim, Corinthiis, Sicyoniis, et Epidauriis adſcitis, defecerunt. Pericles vero confeſtim copias ex Euboea reduxit. Poſtea vero Lacedaemonii, irruptione facta in Atticae Eleuſinem, et Thriaſios campos, *eos* populati vaſtarunt, duce Pliſtoanacte, Pauſaniae Lacedaemoniorum Regis *filio*. Nec vlterius progreſſi, domum redierunt. Et Athenienſes, duce Pericle, in Euboeam rurſus traiecerunt, totamque ſubegerunt. Et reliquas quidem eius partes, deditione certis conditionibus facta, in fidem ac ditionem receperunt; ſed, Heſtiaeenſibus ſede ſua pulſis, ipſi agrum tenuerunt.

νικῶς παρὰ Δημοσθένει. Πορευομένοις δὲ αὐτοῖς] τοῖς Ἀθηναίοις. Ἐν Κορωνείᾳ] Κορώνεια πόλις Βοιωτίας. Λοκροὶ] οἱ Ὀπούντιοι Λοκροί. Τῇ αὐτῇ γνώμῃ] τῇ αὐτῇ σκοπῇ. Καὶ μάχῃ κρατήσαντες] οἱ φυγάδες. Τὰς ἄνδρας κομιδῇ νικῶντας] τὰς εἰκμακώτας. Στρατιᾷ] σὺν στρατιᾷ. Ἠγγέλθη αὐτῷ] τῷ Περικλεῖ δηλονότι. παράσημον τὸ σχῆμά ἐστι, διαβεβηκότος, ἠγγέλθη αὐτῷ, ἀνακάλυθεν γάρ. Ἀφέῃκε] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. Θρίωζε] εἰς τὸ Θριάσιον πεδίον, ὡς Ἀθήναζε. Ἀπεχώρησαν ἐπ' οἴκου] μετὰ τὸ ὑποτάξαι τὰ Μέγαρα. Ὁμολογίᾳ κατεσχήσαντο] ἀτάραχον, εἰρηνικὴν ἐποίησαν. Ἑστιαίᾳς] Ἑστιαία, πόλις

Τὰς μὲν διέφθειραν τῶν Ἀθηναίων] Inter quos fuit ipſe Tolmides. Diod. L. XII. 6. καθ' ἣν (μάχην) Τολμίδης μὲν μαχόμενος ἀνῃρέθη. GOTTL.

Σπονδὰς ποιησάμενοι ἐφ' ᾧ τὰς ἄνδρας κομιοῦνται] „hac lege atque conditione, vt captiuos reciperent. Ita ἐπὶ frequenter. Diod. XII. p. 480. ἔγραψε τοῖσιν (rex Perſarum Artaxerxes) τοῖς — στρατηγοῖσι, ἐφ' οἷς ἂν δύναιντο συλλέξασθαι πρὸς τοὺς Ἕλληνας. Thom. M. laudauit haec verba, vt oſtenderet, iungi τῷ ἐφ' ᾧ futurum. G.

Ἐφ' ᾧ κτμ.] Locus Diod. Sic. huc non pertinet; ibi enim iungenda, ἐφ' οἷς δύναιντο, quocunque modo poſſent; at h. l. ἐφ' ᾧ eſt p. ἵνα. BAVER.

Περικλέες] Vid. *Diod.* 293.d. et *Ariſtoph.* Acharn. 525. WASS.

[Ἀνακόλυθον γὰρ) n. quod non ſcripſit Thucydides: διαβεβηκότι ἤδη Περικλεῖ — Recte igitur negat Steph. anacoluthon eſſe. Sunt enim gen. conſequentiae. Permulta exempla huiusmodi reperiuntur. In Aug. deſunt verba: ἐν Περικλεῖ δηλονότι, et pro διαβεβηκότος eſt διαβεβηκότων. In Baſil. paullo ante eſt περίσημον pro παράσημον.] G.

Διεφθαρμένοι] Huius victoriae cauſa Apollinis λυκιοφόρου imaginem poſuerunt Delphis, vt narrat *Plutarchus* in lib. de Oraculis Pythiae. *Palmer.* HVDS.

Τοῦ Παυσανίου] Vide quae annotauimus ad pag. 59. v. 2. IDEM. Hic quoque βασιλ. Λακ. coniungi poteſt cum Πλειστοάνακτος. DV.

Πλειστοάνακτος] *Duce Pliſtoanacte, rege Lacedaemoniorum, Pauſaniae filio.* v. c. 107. V, 16. Πλειστοάναξ ὁ Παυσανίου, βασιλεὺς Λακεδαιμονίων. Plut. in Pericle, (p. 635.) Πλειστώνακτος ἡγεμόνος, βασιλέως Λακεδαιμονίων. G.

Οὐκέτι προελθόντες, ἀπεχώρησαν] Quod Pericles Pliſtoanactem ταχὺ διαφθείρας χρήμασιν — ἔπεισεν ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἀπαγαγεῖν τὸν Πελοποννησίους, vt auctor eſt Plut. Pericl. pag. 635. G.

Καὶ Ἀθηναῖοι — ἔσχον] *Dion. Halic.* pag. 143. Diuerſitatem ſcripturae apud illum adnotauit *Hudſonus* in *Var. Lect.* DVCK.

Ἐς Εὔβοιαν διαβάντες] n. quinquaginta nauibus, et quinque millibus militum. v. Plut. Pericl. p. 637. G.

Περικλέες στρατηγοῦντος] Diod. XI. p. 482. qui Noſtrum ante oculos habuit, de hac re ita: Περικλῆς δὲ αἱρεθεὶς στρατηγὸς ἐστράτευσεν ἐπὶ τὴν Εὔβοιαν μετὰ δυνάμεως ἀξιολόγου, καὶ τὴν μὲν πόλιν τῶν Ἑστιαιέων ἑλὼν κατὰ κράτος, ἐξῴκισε τοὺς Ἑστιαιεῖς ἐκ τῆς πατρίδος. cf. Plut. in Pericl. c. 23. T. I. p. 637. E Pauſania Eliac. p. 172. apparet, accidiſſe hanc rem Olymp. XXCIII. a. 3. Weſſel. ad Diod. l. c. Ante Iouis ſimulacrum Olympiae erectam columnam aeneam poſuerunt, cui conditiones pacis tricennalis inſcriptae ſunt. G.

Κατεστρέψαντο] Vid. *Ariſtoph.* Nub. 213. WASS.

Κατεστρέψαντο πᾶσαν — κατεσχήσαντο] Carpit Ariſtoph. Νεφ. v. 213. quem locum iam indicauit Wallius, Periclem et Athenienſes, quod hac expeditione Euboea grauiter tributis exigendis ſit vexata: — ὑπὸ γὰρ ὑμῶν παρετάθη καὶ Περικλέους (Euboea) Ludit in παρετάθη, antea dixerat: Παρατέτακται μακρὰ πόρρω πάνυ, diſtracta in longitudinem. Reſpondet Strepſiades: οἶδα — παρετάθη, i. e. vt Schol. explicat: εἰς φόρου ἐξετάθη· qui ſimul rei mentionem facit e Philochoro: Περικλέους στρατηγοῦντος, κατασρέψασθαι πᾶσάν φησι Φιλόχορος. καὶ τὴν μὲν ἄλλην ἐπὶ ὁμολογίᾳ κατασαθῆναι. Mox pro κατεσή-

ρις'. Ἀναχωρήσαντες δὲ [z] ἀπὸ Εὐβοίας, [a] ὁ πολλῷ ὕστερον σπονδὰς ἐποιήσαντο πρὸς Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ξυμμάχους τριακοντάτεις, ἀποδόντες [b] Νίσαιαν, καὶ Ἀχαΐαν, καὶ Πηγὰς, καὶ Τροιζῆνα. ταῦτα γὰρ εἶχον [c] Ἀθηναῖοι Πελοποννησίων. ἔκτῳ δὲ ἔτει Σαμίοις καὶ Μιλησίοις πόλεμος ἐγένετο περὶ Πριήνης· καὶ οἱ Μιλήσιοι ἐλασσούμενοι τῷ πολέμῳ, παρ' Ἀθηναίους ἐλθόντες, κατεβόων τῶν Σαμίων. [d] ξυνεπελαμβάνοντο δὲ καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς Σάμου ἄνδρες ἰδιῶται, νεωτερίσαι βουλόμενοι τὴν πολιτείαν. πλεύσαντες δὴ Ἀθηναῖοι ἐς Σάμον ναυσὶ τεσσαράκοντα, δημοκρατίαν κατέστησαν, καὶ ὁμήρους ἔλαβον τῶν Σαμίων, πεντήκοντα μὲν παῖδας, ἴσους δὲ ἄνδρας, καὶ κατέθεντο ἐς Λῆμνον, καὶ Φρυγῶν ἐγκαταλιπόντες ἀνεχώρησαν. τῶν δὲ Σαμίων (ἦσαν γάρ τινες οἳ οὐχ [e] ὑπέμειναν, ἀλλ' ἐφυγον ἐς τὴν ἤπειρον) ξυνθέμενοι τῶν ἐν τῇ πόλει τοῖς δυνατωτάτοις καὶ Πισσούθνῃ τῷ Ὑστάσπου ξυμμαχίαν, ὃς εἶχε Σάρδεις τότε, ἐπικούρους τε [f] ξυλλέξαντες ἐς ἑπτακοσίους, διέβησαν ὑπὸ νύκτα ἐς τὴν Σάμον. καὶ πρῶτον μὲν τῷ δήμῳ ἐπανέστησαν, καὶ ἐκράτησαν τῶν πλείστων· ἔπειτα τοὺς ὁμήρους [g] ἐκκλέψαντες ἐκ Λήμνου τοὺς [h] αὑτῶν, ἀπέστησαν, καὶ τοὺς Φρυγοὺς [i] τῶν Ἀθηναίων, καὶ τοὺς ἄρχοντας, οἳ ἦσαν παρὰ σφίσιν, ἐξέδοσαν Πισσούθνῃ. ἐπί τε Μίλητον εὐθὺς [k] παρεσκευάζοντο στρατεύειν. ξυναπέστησαν [l] δὲ αὐτοῖς καὶ Βυζάντιοι.

ρις'. Ἀθηναῖοι δὲ ὡς ἤσθοντο, πλεύσαντες ναυσὶν ἑξήκοντα ἐπὶ Σάμου, ταῖς μὲν ἑκκαίδεκα τῶν

z Ἀπ' Εὐβοίας *Ar. C. Gr.* Mosqu. a οὗ deest *Ar. C.* Mosqu. b Νίσαιαν, καὶ Πηγὰς, καὶ Τροιζῆνα, καὶ Ἀχαΐαν *Ar. C.* Hoc in loco Χαλκίδα pro Ἀχαΐαν *Thucydidem* scripsisse existimat *Palmerius*, videsis *Annott.* Τροιζῆνα *Cl.* In *Reg. Cass. Dan.* et Mosqu. idem est ordo verborum, qui in *Ar. C.* et Aug. Τροιζῆνα etiam *Cass. Gr.* et Aug. c οἱ Ἀθην. *Gr.* d ξυνεπελάβοντο *Ar. C.* Mosqu. e Ὑπέμειναν *Cass. Gr.* Aug. f Ξυλλέξαντες ἑπτακοσ. *Gr. Reg.* in Aug. et Mosqu. συλλέξαντες. Sed in *Reg. Is* additum erat recentiore manu. Ξυλλέξ. ὡς ἑπτακοσίους *Dan.* Mox ὑπὸ τὴν νύκτα *Reg.* g Ἐκκλέψαντες *Marg. Ar. C. Cam. Dan.* h Αὐτῶν *Ar. C. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Gr.* Aug. i Τῶν Ἀθην. *Cass.* Aug. k Παρεσκευάζοντο μετ' αὐτῶν στρατεύειν *Marg. Ar. C. Cam.* quod ex scholio in contextum irrepsisse censet *Steph.* Sic quoque *Dan.* l Δ' αὐτοῖς *Ar. C.* Mosqu. *Gr.* et paullo post Ἀθηναῖοι δ' ὡς; eodemque modo p. 192. Ὕστερον δ' αὐτοῖς *Reg. Cass. Gr.* Aug.

σαντο apud Dion. l. c. est κατέστησαν, male, medium est hac vi, vt παρεσήσαντο; quod in V. L. reperitur, et adhibetur a Pausan. Eliac. p. 172. de eadem re. Lectionem κατεσήσαντο probam esse, locus Schol. confirmat. Philochorus enim haud dubie Thucydidem ante oculos habuit, in Ἀτθίδι, quo commentario res Atticas tradidit, (v. Suid. h. v. p. 612. et Voss. de H. G. L. I. p. 91. T. III. opp.) quod iisdem fere verbis vsus est. GOTTL.

[Εἰρηνικὴν ἐποίησαν) Steph. malit: εἰρηνικὴν κατεσήσαντο. In Aug. inter Schol. Θρίωζε et Ἀπεχώρησαν ἐπ' οἴκου hoc legitur: τῶ Πλαταιᾶσι. Schol. ad Ὁμολογίᾳ κατεσήσαντο deest.] G.

Ἐσιαίας] Ab Ἐσιαία Stephanus ἐθνικὸν habet Ἐσιαιεὺς, sed tamen ita, vt τρισυλλάβως etiam efferri dicat: quod mirum videri possit. STEPH. Ἐσιαίας] *Dion. Halic.* Ἐσιαιεῖς, *Diodor.* Ἐσιαιέων, *Athenaeus* Ἰσιαιεῖς forma Ionica. *Stephanus* tamen Ἐσιαιεὺς etiam τρισυλλάβως efferri scribit, nempe Ἐσιεὺς, vt *Suidas*, *Ptolem. Themist.* corrupte opinor, vel Ἐσαιεῖς. Vnum hic gentile agnoscit *Eustath.* p. 212. male. Gens haec iuxta *Hesych.* et *Phauorin.* olim Πιλαντία, lege ex *Schol.* Homeri Ταλαντία. WASS. Confer *Interpretes* Stephani ad Ἐσία, et Ἰσία. Ἐσιαίας, accusatiuus, a quo recto formari possit non intelligo. DVCK.

Ἐσιαιᾶς] Sic scripsi pro Ἐσιαίας, quod non defendi potest. Si enim ab Ἐσιαιεὺς fit Ἐσιαίας illud Attici contrahunt in Ἐσιαῖς, vt c. 107. Δωριᾶς. Plut. in Pericl. p. 637. vt et Diodorus l. c. terminatione vulgari vtuntur: Ἐσιαιεῖς sic malit Reisk. in anim. p. 14. legi. Mox pro ἐξοικίσαντες Plut. l. c. Pericles πάντας ἀνασήσας ἐκ τῆς χώρας. G.

[Ἐσιαία) Apud Homerum Il. β. scribitur Ἰσία vel Ἰσιαία, Ionica ratione. v. Steph. de Vrbb. h. v. p. 427. apud quem adiicitur, vt h. l. νῦν δὲ καλεῖται Ὠρεός. cf. Eustath. p. 280. Cur doctus Anonymus in Flor. Vinar. corrigi velit Ἐσιαῖαι non video.] G.

[Ἥτις νῦν Ὠρεὸς —) v. Strab. L. X. p. 683.] G.

Τριακοντάτεις] Agnoscunt *Suidas* et *Etymologus* in τριακοντούτης. Mox Νίσαιαν. vid. *Herodot.* I, 59. WASS. et supr. ad Cap. 103. DVCK.

Σπονδὰς — τριακοντάτεις] Plut. in Pericl. p. 637. Ἐκ τούτου σπονδῶν γενομένων Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις εἰς ἔτη τριάκοντα. Diod. XII. 2. p. 495. has σπονδὰς τριακοντουτεῖς vocat. G.

[Τῶν Λακεδαιμονίων) In Aug. τὰς Λακεδαιμονίας.] G.

Νίσαιαν] Λιμένα Μεγάρων. v. Schol. ad c. 103. G.

Ἀχαΐαν etc.] Haec rursus repetuntur p. 227. Attamen quae fuerit illa Achaia, iuxta cum ignarissimis ignoro. Nam de tota prouincia, quae Achaia dicitur, locum intelligere, absurdum foret. Sed si liceret aliquid mutare, libenter reponerem Χαλκίδα, de qua supra *Thucyd.* p. 60. et *Eustathius* ad Iliad. β'. p. 537. Ea Chalcis Corinthiorum fuit proculdubio eadem, quae in Aetolia ponitur, prope Molycriam, opportune Corinthiis per mare Corinthium nauigantibus. Nullam aliam in Corinthiorum regione inuenire est. *Stephanus* et *Eustathius* male ex vna duas faciunt. *Palmerius.* HVDS.

Hanc vrbem esse, non prouinciam, hic locus docet; sed quaenam sit, Palmerius (in Exerc. ad gr. auct. p. 46.) se nescire fatetur. Malit itaque Χαλκίδα, quam eandem dicit ac eam, quae in Aetolia ponatur, prope Molycriam. G.

Ἔκτῳ δὲ ἔτει] n. inducarum tricennalium. v. Schol. G. [Ἔκτῳ δὲ ἔτει) Hoc Schol. e Cod. Bas. et Aug. recepi.] G.

Πριήνης] Ad Olymp. LXXXIV, 4. retulit *Diodor.* Lib. XII. pag. 301. Ante C. N. 440. WASS. Add. *Schol.* Aristoph. Vesp. v. 283. DVCK.

Σαμίοις καὶ Μιλησίοις πόλεμος ἐγένετο —] Plut. Pericl. p. 640. tradit, Periclem, adductum Aspasiae precibus, suasisse bellum aduersus Samios, Milesiorum potissimum gratia. Ciuitates hae certabant armis de Priene. Male in Diodoro, (XII. p. 495.) editum est περὶ εἰρήνης ἀμφισβητήσαντες, pro Πριήνης, quod vitium agnouere Canterus N. L. III. 9. et Wessel. e

115. Ex Euboea autem reuerſi, non multo poſt cum Lacedaemoniis ſociisque tricennalia foedera percuſſerunt, redditis Niſaea, Achaia, Pegis, et Troezene. Athenienſes enim haec tenebant, quae ad Peloponneſios pertinebant. Sexto autem anno bellum inter Samios et Mileſios pro Priene eſt excitatum. Et Mileſii, cum armis eſſent inferiores, ad Athenienſes profecti, in Samios inuehi coeperunt. Illos autem adiuuabant, et ex ipſa Samo nonnulli homines priuati, qui rerum nouarum ſtudio reipublicae ſtatum immutare cupiebant. Athenienſes igitur cum quadraginta nauibus Samum profecti, ſtatum popularem *ibi* conſtituerunt; et obſides a Samiis acceperunt, quinquaginta pueros, totidemque viros, quos in Lemno depoſuerunt; et praeſidio *ibi* relicto diſceſſerunt. Quidam autem ex Samiis (nonnulli enim erant, qui ferre non potuerant, ſed in continentem fugerant) cum potentiſſimis quibusque ciuibus, qui Sami degebant, et cum Piſſuthne Hyſtaſpis *filio*, qui tunc Sardibus praeerat, inita ſocietate, collectisque ſeptingentis ferme auxiliariis militibus, ſub noctem in Samum traiecerunt. Et primum quidem factionem popularem aggreſſi ſunt, et maximam eius partem in ſuam poteſtatem redegerunt: deinde vero, ſuis obſidibus ex Lemno ſurreptis, deſecerunt; et Athenienſium praeſidium, et praefectos, quos penes ſe habebant, Piſſuthnae tradiderunt. Expeditionem etiam in Miletum ſtatim parare coeperunt. Cum illis autem et Byzantii defectionem fecerunt.

116. Athenienſes vero his auditis, cum ſexaginta nauibus aduerſus Samum profecti; harum qui-

Εὐβοίας, ἥτις νῦν Ὠρεὸς καλεῖται. Καὶ τὰς ξυμμάχους] τῶν Λακεδαιμονίων. Ἕκτῳ δὲ ἔτει] μετὰ τὰς τριακοντούτεις ὁμολογίας σπονδάς. Περὶ Πριήνης] πλησίον γὰρ ἦν τῆς Μιλήτου, καὶ ἐζήτουν αὐτὴν ἔχειν οἱ Μιλήσιοι. Ξυνεπελαμβάνοντο] ἐβοήθουν τοῖς Μιλησίοις. Νεωτερίσαι βουλόμενοι] θέλοντες καινοτομῆσαι τὴν πολιτείαν, δημοκρατίαν ποιήσαντες. Ἐς Λῆμνον] ἡ γὰρ Λῆμνος ὑπήκοος ἦν τῶν Ἀθηναίων. Καὶ φρουρὰν ἐγκαταλιπόντες] εἰς τὴν Σάμον. Οἱ δὲ οὐχ ὑπέμειναν] τὴν δημοκρατίαν. Ξυνθέμενοι] συμφωνήσαντες τοῖς μὴ θέλουσι δημοκρατεῖν. Τοῖς δυνατωτάτοις] τῶν Σαμίων δηλονότι. Ὡς εἶχε Σάρδεις] Σάρδεις μὲν ἐπὶ τῆς πόλεως, Σάρδις δὲ οἱ πολῖται. Διέβησαν ὑπὸ νύκτα] ἦγεν, λαθόντες νυκτὸς εἰσῆλθον. Τῷ δήμῳ ἐπανέσησαν] τῶν Σαμίων. Τῶν πλείστων] δημοτῶν. Ἀπέσησαν] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. Παρεσκευάζοντο στρατεύειν] μετ' αὐτῶ. Ἐπὶ Σάμῳ] Ἀττικὸν

Noſtro. Maior erat religio in vitio ſcripturae propagando, quam deceret tantum virum in re tam manifeſta. GOTTL.

Κατεβόων τῶν Σαμίων] *Magnis clamoribus contra Samios inuehebantur.* Nos: Sie führten laute Klagen. Sic L. V. 45. Sic καταβόησις ſupra c. 73. i. e. κατηγορία. v. Schol. Samii, victores Mileſiorum, iuſſi ab Athenienſibus arma deponere, et apud ſe de controuerſia diſceptare; ſed iuſſis eorum non dicto audientes fuere. Itaque a Pericle denuo bello ſunt laceſſiti. v. Plut. Pericl. p. 637. et 640. G.

Κατεβόων] Non vtique *clamandi* notione opus eſt; ſimpliciter enim ſign. *accuſare:* vt nos vtimur Germ. verſchreyen, nulla ſane vociferandi conditione. BAVER.

Ὁμήρους ἔλαβον] Sequitur Noſtrum Plutarchus p. 641. τῶν δὲ πρώτων λαβὼν ὁμήρους πεντήκοντα καὶ παῖδας ἴσους, εἰς Λῆμνον ἀπέστειλε — Paullo poſt: καὶ καταστήσας δημοκρατίαν, ἀπέπλευσεν εἰς τὰς Ἀθήνας. Diodorus Sic. XII. 495. male: καὶ τοὺς ἴσους ὁμήρους παῖδας λαβών· niſi excidit: ἄνδρας πεντήκοντα. v. Weſſel. V. Cel. G.

[Τῶν Ἀθηναίων) In Baſ. additur: Τοῖς Ἀθηναίοις, διὰ τοὺς ὁμήρους.] G.

Καὶ φρουρὰν ἐγκαταλιπόντες] Ad h. v. adnotat Schol. Aug. διὰ τοὺς ὁμήρους. G.

Ξυνθέμενοι — τοῖς δυνατωτάτοις — καὶ Πισσούθνῃ] Plut. in Pericle p. 641. ἔτι δὲ Πισσούθνης ὁ Πέρσης, ἔχων τινὰ πρὸς Σαμίους εὔνοιαν, ἀπέστειλεν αὐτῷ (Περικλεῖ) μυρίας χρυσοῦς, παραιτούμενος τὴν πόλιν. Pericles tamen nihil accepit, ſed rebus apud Samios pro arbitrio compoſitis, translataque ad populum ſumma poteſtate Athenas reuertit. Diod. XII. p. 495. vocat Piſſuthnen τὸν τῶν Περσῶν σατράπην. G.

[Συμφωνήσαντες) In Aug. deeſt hoc verbum. In eodem non reperiuntur Scholia ad verba Καὶ φρουρὰν ἐγκαταλιπόντες· Οἱ οὐχ ὑπέμειναν· Τοῖς δυνατωτάτοις.] G.

Σάρδεις] *Schol.* Σάρδις οἱ πολῖται. Huc pertinet Epig. *Stratonis* ineditum:

Ῥίμφα δ' ἀπὸ Σμύρνης ἐπὶ ΣΑΡΔΙΑΣ ἔδραμεν ἄν μοι
Ἵππος ἢ Ζήτης ἔτρεχεν, ἢ Κάλαϊς.

Qua forma vix alibi. Σάρδις pro Σάρδεις *Herodot.* vid. *Nonnum* Dionyſ. XLI, 28. WASS.

[Σάρδεις μὲν) In Aug. partic. μὲν et δὲ abſunt. In eodem exulant Schol. a verbis Διέβησαν ὑπὸ νύκτα — ad Παρεσκευάζοντο στρατεύειν. it. ad Οὐκ ἐχρήσαντο· Ὧν ἦσαν et Αὐτοῖς.] G.

Ἐπανέσησαν] Reiskius (anim. ad h. l. p. 14.) malit: ἐτέσησαν, *derepente plebem obruerunt, aut factionem popularem ſubito oppreſſerunt.* G.

Ἐκκλέψαντες ἐκ Λήμνου τοὺς αὐτῶν] Reſtitui Noſtro hanc lectionem pro κλέψαντες, non tam propterea, quod ille compoſita amat; ſed etiam, quod Diodorus L. XII. p. 495., qui h. l. ante oculos habuit, ita ſcripſit, et Plut. in Pericle, p. 641. ἐκκλέψαντος αὐτοῖς τοὺς ὁμήρους Πισσούθνου — quibus accedunt probi codd. Weſſeling. p. 496. quoque probat hanc lectionem. G.

Ἐπὶ Σάμῳ] Similiter locutus eſt Noſter VI, 94. παρέπλευσαν ἐπὶ Μεγάροις, VII. 26. ἐπέπλει ἐπὶ τῆς Κερκύρας. Abreſch. in Diluc. p. 114. exempla laudat, vbi accuſatiuus reperitur. Lucianus quidem Mort. dial. XII. 3. τῶν πολεμίων μεγάλῃ τόλῳ ἐπιπλευσάντων τῆς Λιβύης, vbi tamen malit magnus Hemſterhuſius: τῇ Λιβύῃ. Res eſt incerta, an ἐπιπλέειν aut ſimile huic verbum per ſe admittat genitiuum, itemque an

νεῶν ὰκ ἐχρήσαντο· (ἔτυχον γὰρ αἱ μὲν, ἐπὶ Καρίας ἐς προσκοπὴν τῶν Φοινισσῶν νεῶν οἰχόμεναι, [m] αἱ δ' ἐπὶ Χίῳ καὶ Λέσβῳ, [n] περιαγγέλλεσθαι βοηθεῖν) τεσσαράκοντα δὲ ναυσὶ καὶ τέσσαρσι, Περικλέους δεκάτῳ αὐτῷ στρατηγοῦντος, ἐναυμάχησαν πρὸς [o] Τραγίᾳ τῇ νήσῳ, Σαμίων ναυσὶν ἑβδομήκοντα, ὧν ἦσαν αἱ εἴκοσι στρατιώτιδες· [p] ἔτυχον δὲ [q] αἱ πᾶσαι ἀπὸ Μιλήτου πλέουσαι. καὶ ἐνίκων Ἀθηναῖοι. ὕστερον δὲ αὐτοῖς ἐβοήθησαν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν νῆες τεσσαράκοντα, καὶ Χίων καὶ Λεσβίων πέντε καὶ [r] εἴκοσι, καὶ ἀποβάντες ([s] ἐς τὴν γῆν,) καὶ κρατοῦντες [t] τῷ πεζῷ, ἐπολιόρκουν τρισὶ τείχεσι τὴν πόλιν, καὶ ἐκ θαλάσσης ἅμα. Περικλῆς δὲ, λαβὼν ἑξήκοντα ναῦς ἀπὸ τῶν ἐφορμουσῶν, ᾤχετο καθὰ τάχος ἐπὶ Καύνου καὶ Καρίας, ἐσαγγελθέντων ὅτι Φοίνισσαι νῆες [v] ἐπ' αὐτοὺς πλέουσιν. ᾤχετο γὰρ [x] καὶ ἐκ τῆς Σάμου πέντε ναυσὶ [y] Στησαγόρας, καὶ ἄλλοι ἐπὶ τὰς Φοινίσσας.

ριζ'. Ἐν τούτῳ δὲ οἱ Σάμιοι ἐξαπιναίως ἔκπλουν ποιησάμενοι, ἀφράκτῳ τῷ στρατοπέδῳ [z] ἐπιπεσόντες, τάς τε προφυλακίδας ναῦς διέφθειραν, καὶ ναυμαχοῦντες τὰς [a] ἀνταναγομένας ἐνίκησαν, καὶ τῆς θαλάσσης τῆς καθ' ἑαυτοὺς ἐκράτησαν ἡμέρας περὶ [b] τεσσαρεσκαίδεκα, καὶ ἐσεκομίσαντο καὶ ἐξεκομίσαντο ἃ ἐβούλοντο. ἐλθόντος δὲ Περικλέους, πάλιν ταῖς ναυσὶ κατεκλείσθησαν· καὶ ἐκ τῶν [c] Ἀθηνῶν ὕστερον προσεβοήθησαν τεσσαράκοντα [d] μὲν αἱ μετὰ Θουκυδίδου καὶ Ἀγνωνος καὶ Φορμίωνος νῆες, εἴκοσι δὲ αἱ μετὰ Τληπολέμου καὶ Ἀντικλέους· ἐκ δὲ Χίου καὶ Λέσβου, τριάκοντα. καὶ ναυμαχίαν μέν τινα βραχεῖαν ἐποιήσαντο οἱ Σάμιοι· ἀδύνατοι δὲ ὄντες ἀντισχεῖν, ἐξεπολιορκήθησαν [e] ἐννάτῳ μηνὶ, καὶ προσεχώρησαν ὁμολογίᾳ, τεῖχός τε καθελόντες, καὶ ὁμήρους δόντες, καὶ ναῦς παραδόντες, καὶ χρήματα τὰ ἀναλωθέντα [f] καθὰ χρόνους ταξάμενοι ἀποδώσειν. ξυνέβησαν δὲ καὶ Βυζάντιοι, ὥσπερ καὶ [g] πρότερον ὑπήκοοι εἶναι.

m Αἱ δ' *Ald. Flor. Baſ.* Αἱ δὴ *Ar. C.* Mosqu. *n* Παραγγέλλεσθαι *Gr.* *o* Στρατιᾷ, et recentiore manu inter verſus Τραγίᾳ *Reg.* Στραγίᾳ *Gr.* *p* Ἔτυχον γὰρ αἱ *Gr.* *q* Αἱ deeſt *C.* Mosqu. *r* Εἴκοσιν *Caſſ.* et infra v. 15. *s* Ἐς τὴν γῆν om. *Gr. Cl. Reg. Caſſ.* Aug. In *Reg.* deinde manu recent. adſcripta erant. *t* Τῷ πεζῷ τάγματι ἐπολ. *Caſſ.* *v* Ἐς αὐτὸς *Gr.* *x* Καὶ abeſt *Ar. C.* *y* Στασηγόρας *Gr.* *z* Ἐπεισπεσόντες *Reg.* *a* Ἀνταγομένας *Cl.* Baſ. cod. Aug. manu recenti inter *α* et *γ* ſcriptum να. Ἀνταγαγομένας *Caſſ.* *b* Τέσσαρας καὶ δέκα *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caſſ.* Aug. *c* Ἀθηναίων *Dan.* *d* Voculam μὲν non agnoſcunt *Ar. C.* nec αἱ ante μετὰ paulo infra. Futo αἱ, quod eſt ante μετὰ Τληπολέμου. Nam et a *Dan.* qui plerumque cum *Ar.* et *C.* conſentit, hic μὲν, et ibi αἱ abeſt. Paullo ante in Aug. inciſum poſt ταῖς ναυσὶ poſitum. *e* Ἐνάτῳ *Caſſ.* Aug. *f* Ταξάμενοι κατὰ χρόνους *Ar. C.* Mosqu. *Dan.* *g* Si poſt πρότερον interpungas, videri poterit repetendum ἀπὸ κοινοῦ verbum ξυνέβησαν· ſed cum *Scholiaſte* ὦσιν ſubaudire malit *Steph.*

dici poſſit: ἐπιπλεῖν τὴν Κέρκυραν, aut πλεῖν ἐπὶ Κέρκυραν. Forte intelligitur in ἐπὶ Σάμῳ aliquid, n. νῆσον, ſ. πόλεις, vt ſit dictum, vt εἰς ἅδου. GOTTL.

Ἐπὶ Σάμῳ] Dictum eodem modo, quo ſaepius, ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου. Apud Lucian. tamen, τῆς Λιβύης, intelligi poſſit μέρος τι. BAVER.

Περικλέης etc.] *Strabo* l. 14. narrat, Athenienſes, miſſo Pericle Praetore et vna Sophocle poëta, rebellantes Samios obſidione graui adflixiſſe. HVDS. Περικλέης] Confer omnino *Plutarchum* p. 167. γενομένης δὲ καρτερᾶς ναυμαχίας περὶ νῆσον, ἣν Τραγίας καλοῦσι. Libri Pliniani habent *Aegeas*, vnde Cl. *Harduinus* Tragias. At forte apud *Plutarch.* et *Plin.* reſcribendum Τραγίαν Tragiam. WASS.

Περικλέους δεκάτου] Vt ſupra, c. 61. Καλλίαν πέμπτον αὐτῶν. Ratio loquendi eſt Homerica. v. c. Il. L. VII. v. 245.

Ἐκ δ' ἄγον
Ἀτὰρ ὀγδοάτην Βρισηίδα —

cf. L. XII. 91. etc. vid. ſis Raph. Adn. in N. T. p. 705. Inter hos collegas in praetura fuit Sophocles, (v. Strab. XIIII. p. 946. Alm.) cuius dictum reprehendit Pericles apud Ciceronem, Off. I, 40. et Plut. c. 8. p. 604. G.

Ἐναυμάχησαν πρὸς Τραγίᾳ] Plut. Pericl. p. 641. γενομένης δὲ καρτερᾶς ναυμαχίας περὶ νῆσον, ἣν Τραγίας καλοῦσι. Strabo XIIII. p. 942. vocat inſulam Τραχαίαν, Stephanus (de vrbb. p. 714.) Τραχαλαν. G.

[Ἄγουσαι) In cod. Baſ. eſt ἴχουσαι.] G.

Ἐς τὴν γῆν] Non agnoſcunt *Gr. Cl.* At v. 379, 3. Apud *Homerum* ἐπὶ χθόνα. *Xenoph.* Hel. I. περιπλεύσας ἀπέβη ἐς τὴν γῆν. Atque ita *Thucyd.* Lib. II. WASS. Vtique recte dicitur ἀποβάντες ἐς τὴν γῆν. Sed non minus recte ἀποβάντες ſolum, vt ſupr. Cap. III. et Lib. VI, 52. in Nota Cl. *Waſſ.* Et ſic *Homer.* Od. ξ. 346. et *Lucian.* ſaepiſſime in vera Hiſtor. Eodemque modo etiam ἀπόβασις τῆς γῆς, vel εἰς τὴν γῆν, et ἀπόβασις ſolum dicitur. Sed quum verba illa εἰς τὴν γῆν hic ab aliquot bonae notae *Mſſ.* abſint, mihi veroſimilius videtur, ea primum ab alio explicationis cauſa in margine ſcripta, deinde in textum veniſſe, quam a *Thucydide* profecta eſſe. Idque eo magis mihi perſuadeo, quod ea in *Caſſ.* inter verſus pro ſcholio ita adſcripta ſunt, εἰς τὴν γῆν δηλονότι. Idem ſentio de voc. τάγματι poſt πεζῷ in eodem *Caſſ.* DVCK.

Haec verba cum Duckero additamentum Scholiaſtae cuiusdam eſſe puto, quod abeſſe poſſunt, et aliis locis abſunt, v. Duck. not., vt et h. l. optimi codd. ea non habent. Itaque tanquam ſuſpecta vncinis incluſi. G.

Ἐπολιόρκουν τρισὶ τείχεσι] *Caſaub.* ad Polyb. pag. 178. *trinis caſtris oppidum obſident.* Sic enim, ait, interpretari malo, quam de triplici muro, quo fuerit vrbs cincta. DVCK.

Τρισὶ τείχεσι] *Trinis caſtris obſident oppidum.* Sic vertit Caſaub. ad Polyb. p. 178. Strabo XIIII. p. 946. Alm. πολιορκίᾳ κακῶς διέθηκαν ἀπειθοῦντας τοὺς Σαμίους. G.

[Τρισὶ τάγμασι) Non placet Stephano haec expoſitio, nec facile ſe alicui probabit. Caſſ. cod. habet τειχίσμασι, et Aug. τάγματι. male.] G.

dem ſexdecim nauibus non ſunt vſi: (aliae enim in Cariam iuerant, vt Phoenicum naues ſpecularentur; aliae vero in Chium, et Lesbum, vt auxilia inde euocarent) quatuor vero et quadraginta nauibus, Pericle duce, cum nouem collegis, ad inſulam Tragiam cum Samiorum ſeptuaginta nauibus, (in quarum numero erant viginti, quae milites vehebant, omnes autem Mileto veniebant) pugnarunt; et Athenienſes victores fuerunt. Poſtea vero auxilium ipſis tulerunt quadraginta naues Athenis profectae, et Chiorum ac Lesbiorum XXV. Et exſcenſu e nauibus in terram facto, pugnaque pedeſtri victores, vrbem tribus munitionibus ſimul etiam a mari obſederunt. Pericles vero ſumtis ſexaginta nauibus ex iis, quae erant in ſtatione, Caunum verſus, et in Cariam quam celerrime contendit, quia nuntium acceperat, Phoenicum naues contra ſe nauigare. Iam enim et Steſagoras Samo abierat cum quinque nauibus, et alii aduerſus Phoenicum claſſem.

117. Interea vero Samii, repentina eruptione nauibus facta, caſtraque nullis munitionibus ſepta aggreſſi, naues, quae pro caſtris manebant in ſtatione, profligarunt; et caeteras, quae contra *ſe* in aciem eductae fuerant, proelio nauali ſuperarunt; et mare finibus ſuis proximum per quatuordecim ferme dies in ſua poteſtate tenuerunt; et quaecunque voluerunt, importarunt, et exportarunt. Sed, reuerſo Pericle, nauibus iterum concluſi fuerunt. Poſtea vero Athenis et aliae quadraginta naues cum Thucydide, Agnone, et Phormione, ſuis ſubſidio venerunt; et viginti cum Tlepolemo et Anticle, et ex Chio ac Lesbo triginta. Samii autem quandam quidem naualem paruam pugnam commiſerunt: ſed, cum reſiſtere non poſſent, nono menſe expugnati ſunt, et Athenienſibus ſeſe his conditionibus dediderunt, vt *vrbis* muros demolirentur, obſides darent, naues traderent, et pecunias, quae *in bellum* fuerant impenſae, certis ſtatisque temporibus perſoluerent, prout ipſis imperatum fuerat. Byzantii quoque compoſitionem *cum Athenienſibus* ea conditione fecerunt, vt illorum imperio, ſicut ante, parerent.

τὸ ἐπὶ Σάμ. Οὐκ ἐχρήσαντο] κατὰ τῆς Σάμ. Φοινισσῶν νεῶν] ἦκον γὰρ, ὅτι Φοίνικες κατ' αὐτῶν ἔρχοντο. Πρὸς Τραγίᾳ] αὕτη κεῖται πλησίον Σάμ. Ὧν ἦσαν] τῶν Σαμίων. Στρατιώτιδες] στρατιώτας ἄγουσαι τὰς μέλλοντας πεζομαχεῖν· ἃς καὶ ἱππαγωγὰς καλεῖ. Αὐτοῖς] τοῖς Ἀθηναίοις. Τρισὶ τείχεσι] τυτέσι τρισὶ τάγμασιν. Ἀπὸ τῶν ἐφορμισσῶν] τῶν πολιορκησῶν τὴν Σάμον· τῶν εἰς ἐπίθεσιν ὑσῶν. Ἐπ' αὐτὰς πλέυσι] κατ' αὐτῶν τῶν Ἀθηναίων. Στησαγόρας] ὅτι Στησαγόρας Σάμιος ἦν. Προφυλακίδας] τὰς πρὸ τῶν ἄλλων ὁρμούσας. Πάλιν ταῖς ναυσὶ κατεκλείσθησαν] οἷον τειχήρεις ἐγένοντο. Λί μετὰ Θουκυδίδη] ἕτερός τις Θουκυδίδης, ἐχὶ ὁ συγγραφεύς. Καὶ προσεχώρησαν ὁμολογίᾳ] τοῖς Ἀθηναίοις. Κατὰ χρόνους] ὐδὲ γὰρ εὐπόρων ἀθρόον ἐκτίσαι τὸ πᾶν. Ταξάμενοι] ὁρίσαντες. ξυνέβησαν δὲ] συνεφώνησαν. Καὶ πρότερον] ἦσαν ὀλιγότι. Οὐ

[Τῶν εἰς ἐπίθεσιν ὑσῶν) In Aug. deſunt haec verba, item Schol. ad Ἐπ' αὐτὰς πλέυσι.] G.

[Ὅτι Στησαγόρας) Sc. σημείωσαι. In cod. Aug. pro ὅτι eſt ὁ, niſi compendium ſcripturae eſt, pro ὅτι.] G.

Ἀφράκτῳ τῷ στρατοπέδῳ] i. e. *nauibus firmo praeſidio deſtitutis.* De nauibus, non de caſtris, eſſe ſermonem, confirmat Plut. Pericl. p. 642. Πλεύσαντος αὐτῷ, (n. Pericle) Μέλισσος, στρατηγῶν τότε τῆς Σάμ, καταφρονήσας τῆς ὀλιγότητος τῶν νεῶν, ἢ τῆς ἀπειρίας τῶν στρατηγῶν, ἔπεισε τὰς πολίτας ἐπιθέσθαι τοῖς Ἀθηναίοις. Καὶ γενομένης μάχης, νικήσαντες οἱ Σάμιοι, καὶ πολλὰς μὲν αὐτῶν ἄνδρας ἐλόντες, πολλὰς δὲ ναῦς καταφθείραντες, ἐχρῶντο τῇ θαλάσσῃ, καὶ παρετίθεντο τῶν ἀναγκαίων πρὸς τὸν πόλεμον, ὅσα μὴ πρότερον εἶχον. G.

Προφυλακίδας] De his *Scheffer.* de Milit. Nav. II, 2. pag. 101. et III, 4. p. 208. DVCK.

Προφυλακίδας ναῦς) Nos: *Wachtſchiffe*, naues, quae cuſtodiam agunt. G.

Θουκυδίδη etc.] Hic *Thucydides* Mileſiae fil. Alopecenſis, Periclis aduerſarius, de quo *Plutarchus* in Pericle. HVDS. Add. *Flor. Chriſtian.* ad Ariſtoph. Veſp. v. 941. DVCK.

Μετὰ Θουκυδίδη] Τῷ Μιλησίῳ, princeps ſ. dux optimatum, Periclis aduerſarius, cuius artibus in exilium abire quoque coactus eſt. Meminit eius filiorumque male moratorum, Meliſiae et Stephani, Plato in Menon. c. 22. et Gedik. V. Cl. De re, quam narrat h. l. Noſter, conferri poteſt Diod. XII. 496. G.

Ἐννάτῳ μηνί] Firmat, lucemque huic loco infundit *Plutarchus* in Pericl. p. 129. WASS. Ἔνατος, quod habet *Caſſ.* ſcribendum volebant multi veterum, non ἔννατος: de quo vid. *Euſtath.* ad Homer. Il. β'. p. 223. *Suidas* quoque, ἔνατος καὶ ἐνάτη δι' ἑνός. vid. et *Etymol. M.* in ἐννέα v. DVCK.

Plut. in Pericl. p. 644. ἐννάτῳ δὲ μηνὶ παρασάντων, ὁ Περικλῆς τὰ τείχη καθεῖλε, καὶ τὰς ναῦς παρέλαβε, καὶ χρήμασι πολλοῖς ἐζημίωσε. Mox ἐξεπολιορκήθησαν, nempe, machinis bellicis, arietibus et teſtudinibus, quas Pericles in hac oppugnatione primus adhibuerat, opera vſus Artemonis, vt Diod. Sic. XII. p. 496. notat. v. Plin. VII. 56. G.

Καὶ χρήματα ἀναλωθέντα —] Diod. l. c. κολάσας δὲ τὰς αἰτίας, ἐπράξατο τὰς Σαμίας τὰς εἰς τὴν πολιορκίαν γεγενημένας δαπάνας, τιμησάμενος αὐτὰς ταλάντων διακοσίων. G.

[Τὸ πᾶν) Sc. ἀργύριον, tanquam ita ſcripſerit Noſter, quo voc. explicare χρήματα videtur.] G.

ριή. ([h] Μετὰ ταῦτα δὲ ἤδη γίγνεται ὀ πολλοῖς ἔτεσιν ὕςερον τὰ προειρημένα, τά τε Κερκυραϊκὰ, καὶ τὰ Ποτιδαιατικὰ, καὶ ὅσα πρόφασις [i] μεταξὺ τοῦδε τοῦ πολέμου κατέςη. ταῦτα δὲ ξύμπαντα ὅσα ἔπραξαν οἱ Ελληνες πρός τε [k] ἀλλήλους, [l] καὶ τὸν βάρβαρον, ἐγένετο ἐν ἔτεσι πεντήκοντα μάλιςα, μεταξὺ τῆς [m] τε Ξέρξου ἀναχωρήσεως, καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦδε τοῦ πολέμου· [n] ἐν οἷς Αθηναῖοι τήν τε ἀρχὴν [o] ἐγκρατεςέραν κατεςήσαντο, καὶ αὐτοὶ [p] ἐπὶ μέγα ἐχώρησαν δυνάμεως. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι αἰσθόμενοι, [q] ὅτε ἐκώλυον, εἰ μὴ ἐπὶ βραχὺ, [r] ἡσύχαζόν τε τοπλέον τοῦ χρόνου. (ὄντες μὲν καὶ [s] προτοῦ μὴ ταχεῖς ἰέναι ἐς τοὺς πολέμους, [t] εἰ μὴ ἀναγκάζοιντο, τὸ δε τι καὶ [v] πολεμοις οἰκείοις ἐξειργόμενοι) πρὶν δὴ ἡ δύναμις τῶν Αθηναίων σαφῶς ἤρετο, [x] καὶ τῆς ξυμμαχίας αὐτῶν ἥπτοντο. [y] τότε δὲ οὐκέτι ἀνασχετὸν ἐποιοῦντο, ἀλλ' ἐπιχειρητέα [z] ἐδόκει εἶναι πάσῃ προθυμίᾳ, καὶ καθαιρετέα ἡ ἰσχὺς, ἣν δύνωνται, [a] ἀραμένοις τόνδε τὸν πόλεμον.) αὐτοῖς μὲν [b] οὖν τοῖς Λακεδαιμονίοις διέγνωςο, λελύσθαι [c] τε τὰς σπονδὰς, καὶ τοὺς Αθηναίους ἀδικεῖν· πέμψαντες δὲ ἐς Δελφοὺς, ἐπηρώτων τὸν θεὸν, εἰ πολεμοῦσιν ἄμεινον ἔςαι. ὁ δὲ ἀνεῖλεν αὐτοῖς, ὡς λέγεται, [d] κατὰ κράτος πολεμοῦσι νίκην ἔσεσθαι· καὶ αὐτὸς ἔφη [e1] ξυλλήψεσθαι, καὶ παρακαλούμενος καὶ ἄκλητος.

ριθ'. Αὖθις δὲ τοὺς συμμάχους παρακαλέσαντες, ψῆφον ἐβούλοντο ἐπαγαγεῖν, εἰ χρὴ πολεμεῖν. καὶ ἐλθόντων [e2] τῶν πρέσβεων ἀπὸ τῆς ξυμμαχίας, καὶ ξυνόδου γενομένης, οἵ τε ἄλλοι εἶπον ἃ ἐβούλοντο, κατηγοροῦντες οἱ πλείους τῶν Αθηναίων, καὶ τὸν πόλεμον ἀξιοῦντες [f] γενέσθαι· καὶ οἱ Κορίνθιοι, δεηθέντες μὲν καὶ κατὰ πόλεις πρότερον ἑκάςων ἰδίᾳ ὥςε ψηφίσασθαι [g] πόλεμον, δεδιότες περὶ τῇ Ποτιδαίᾳ [h] μὴ προδιαφθαρῇ· παρόντες δὲ καὶ τότε, καὶ τελευταῖοι ἐπελθόντες, ἔλεγον τοιάδε·

ρκ'. „ΤΟΥΣ μὲν Λακεδαιμονίους, ὦ ἄνδρες ξύμμαχοι, οὐκ ἂν [i] ἔτι αἰτιασαίμεθα ὡς οὐ καὶ αὐτοὶ

h Μετὰ δὲ ταῦτα ἤδη *Reg.* *i* Μεταξὺ deest *Ar. C. Cl. Gr.* Apud *Dionys. Halic.* hunc locum citantem vncis includitur: illudque e vulg. *Thucydidis* Editionibus additum agnoscit *Sylburg.* Abest etiam a *Reg. Cass.* Aug. *Dan.* Bas. *k* Ἄλλους *Dan.* *l* Καὶ πρὸς τὸν *Dionys. Halicarn.* *m* Τε om. *Cl. Gr. Reg. Cass.* Aug. Bas. *n* Ἐν οἷς οἱ Ἀθηναῖοι *Ar. C.* et *Dionys. Halic.* *o* Ἐγκρατεςάτην *C.* *p* Ἐπὶ deest *Cass.* *q* Οὐδὲ *Gr.* *r* Ἡσυχάζοντες τὸ πλέον *Dionys. Halic.* Pro τοπλέον, τὸν πλέον habent *Ar. C.* Mosqu. Aug. Sic et alibi. Τὸ πλέον *Reg. Cass. Gr.* *s* Πρὸ τοῦ *Dionys. Halic. Cass.* Aug. *Gr.* et hic εἰς τοὺς. *t* Ἢν μὴ ἀναγκάζωνται *Ar. C.* Mosqu. ἢν etiam *Dan.* *v* Πολεμίοις *Ar. Dan.* *x* Καὶ ξυμμαχίας *Gr.* *y* Τότε δ' οὐκέτι *Gr.* *z* Εἶναι ἐδόκει *Gr.* *a* Ἀραμένοις δὲ τόνδε τὸν *Ar. C.* Mosqu. *b* Οὖν abest *Ar. C.* *c* Τε deest *Ar. Reg. Gr.* sed in hoc deinde adscriptum. *d* Κατακράτος *Ald. Flor. Bas. Steph.* 1. *Gr.* *e1* In Mosqu. συλλήψεσθε. *e2* Non secus vertit *Valla*, quam si legisset τῶν πρέσβεων τῆς ξυμμαχίας. *f* Γίγνεσθαι *Marg. Ar. C.* Mosqu. *g* Τὸν πόλεμον *Ar. C. Gr. Cl. Reg. Cass. Dan.* Bas. Aug. *h* Μὴ διαφθαρῇ *Ar. C. Reg.* et a prima manu *Dan.* in quo emendatum erat προδιαφθαρῇ. in cod. Bas. προφθαρῇ. *i* Ἔτι deest *Ar. C. Cl. Dan.* Bas.

Μετὰ — πόλεμον] *D. Halic.* 141. Vim τοῦ μεταξὺ *Aeschyl.* in Suppl. ita exprimit: ὡς ὠκύπτεροι Ἥκουσι, μῆκος δ' οὐδὲν ἐν ΜΕΣΩΙ χρόνου. WASS. P. 194. pen. ταξάμενοι κ. χ. α. etiam *Th. Mag.* in βούλομαι. DVCK.

Μετὰ ταῦτα δὲ ἤδη] Haec verba vsque ad αὐτοῖς μὲν — tanquam παρενθετικὰ, vncinis inclusi. Debebat autem ita sermo continuari: Γίγνεται μὲν οὖν τοῖς Λακεδ. διεγνῶσθαι λελύσθαι τε τὰς σπονδὰς — v. Abresch. Dil. p. 116. qui plura exempla collegit. Dionysius hunc locum quoque de Thucyd. Iud. p. 834. reprehendit ob ordinem narrationis, quod, propositis duabus belli caussis, falsam et posteriorem prius, veram posterius narrarit. Naturae esse consentaneum, vera falsis praemitti. Hanc reprehensionem non esse satis iustam, cum bellum ipsum nondum enarrare coeperit, per se patet. Ordinem in talibus caussis enarrandis arbitrarium esse, quis neget? GOTTL.

[Αἰτία, ἤγουν) Desunt haec verba in Aug.] G.

Μεταξὺ τοῦδε τοῦ πολέμου] Interea temporis, hoc interiecto spatio vsque ad hoc bellum. L. IIII. 25. ἐν τούτῳ οὖν τῷ μεταξὺ, i. e. ἐν τούτῳ χρόνῳ τῷ μεταξὺ γιγνομένῳ. G.

Ἐγκρατεςέραν] *Ar.* ἐγκρατεςάτην. *Suidas* in ἐγκρατέςερος, ἐγκρατεςέραν ἐποίησαν, καὶ κατ. et δύναμιν ἐχώρησαν. WASS.

Τὸ δέ τι] Reiskius eleganter coniicit: (anim. p. 14.) Τότε δ' ἔτι καὶ πολέμοις — Sed coniectura non est necessaria. G.

Πολέμοις] Πολεμίοις *Ar.* At illud elegantius et procul dubio a *Thucydide.* WASS.

Πρὶν δὴ] Forte: πρὶν ἢ. Sic frequenter. G.

Πρὶν δὴ] Nil opus emendatione; solet enim δὴ subiici τῇ πρὶν, vt sit, donec nimirum, vel, donec tandem. v. Ind. BAVER.

Ἡ δύναμις ἤρετο] Alias ἦρτο, v. c. 130. πολλῷ τότε μᾶλλον ἦρτο. Sed nihil mutandum censet Abresch. Diluc. p. 117. Idem monet, ἐξείργεσθαι τῷ καὶ τῷ frequenter occurrere apud Herodotum, v. c. L. VII. 96. 99. 138. G.

[Ἤγουν ἠνέσχοντο) Recte monet Stephanus non idem esse ἀνασχετὸν ποιεῖσθαι, i. e. ἡγεῖσθαι, ἀνασχετὸν et ἀνέχεσθαι.] G.

[Τοῦ συγγραφέως ἡ λέξις) Immo apud alios non est infrequens hic vsus. In Aug. non leguntur Schol. a verbis Τοῦδε τοῦ πολέμου — ad Οὐκέτι ἀνασχετὸν ἐποιοῦντο et Διέγνωςο.] G.

Αὐτοῖς μὲν οὖν τοῖς Λακεδαιμονίοις] Τὸ οὖν indicat, Nostrum redire ad superiora, quae enarrauit: „*quo modo cumque se haec habeant, quae in superioribus commemorata sunt, haec tamen certe constare, Lacedaemonii sibi persuadebant*, cf. c. 130. G.

Ἀνεῖλεν] Corrige hinc *Plutarch.* Moral. 403. qui ἀνεῖλε νίκην καὶ κράτος, et pro ἄκλητος, ἀπαράκλητος. Eodemque loco, vt id obiter moneam, supple auctoris nobilissimi lacunam:

118. Iam vero non multis post haec annis acciderunt ea, quae supra commemoraui; ea *videlicet*, quae cum Corcyraeis, et Potidaeatis sunt gesta, et quaecunque interea huius belli causa esse coeperunt. Haec auten omnia, quae Graeci vel inter se, vel aduersus barbarum gesserunt, intra quinquaginta ferme annos gesta sunt, a discessu Xerxis vsque ad huius belli initium. Quorum annorum spatio Athenienses imperium confirmarunt, et ipsi in magnam potentiam prouecti sunt. Lacedaemonii vero, quamuis *hoc* intelligerent, *tamen eos* non impediebant, nisi aliquatenus, maioremque temporis partem ab armis abstinuerunt, (tum quod vel ante ad bella suscipienda non admodum celeres essent, nisi cogerentur, tum etiam quod bellis domesticis *tunc* impedirentur) priusquam Athenienſium potentia aperte crescere coepisset, ipsique suos socios iam aggredi ausi fuissent. Tunc enim rem non amplius ferendam iudicarunt: sed hoc bellum omni studio sibi suscipiendum, totisque viribus in hoc incumbendum, operamque dandam censuerunt, vt *illorum*, si possent, potentiam euerterent. Lacedaemonii igitur apud se quidem statuerant foedera esse fracta, et Athenienses iniuste facere. Sed *tamen, legatis* Delphos missis, Deum interrogarunt, an res sibi feliciter esset successura, si bellum suscíperent. Ille vero (vt aiunt) ipsis respondit, illos, si totis viribus bellum gererent, fore victores. Quinetiam dixit, se et vocatum et non vocatum ipsis adfuturum, *opemque* laturum.

119. Rursus autem socios accitos in suffragia mittere volebant, vt de bello decernerent, vtrum gerendum esset necne. Cum autem legati a sociis missi venissent, et concilium haberetur, cum alii dixerunt, quae voluerunt, accusantes plerique Athenienses, et bellum suscipiendum censentes; tum etiam Corinthii, et antea singulas ciuitates separatim precati, vt suis suffragiis bellum decernerent, (quia Potidaeae metuebant, ne prius euerteretur:) tunc et iam praesentes, et postremo loco in medium prodeuntes, habuerunt hanc orationem:

120. „DE Lacedaemoniis, o socii, non amplius conqueri possemus, quasi nec ipsi bellum decre-

πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον] τῷ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ ἔτει τῶν σπονδῶν. Καὶ ὅσα πρόφασις] αἰτία, ἦγον τὸ Κυλώνειον ἄγος καὶ τὰ Παυσανίου. Τῆδε τῇ πολέμῳ] τῷ Πελοποννησιακῷ, τῷ προκειμένῳ. Τῆς τε Ξέρξου ἀναχωρήσεως] ἀναμεταξὺ δηλονότι. Ἐν οἷς Ἀθηναῖοι] ἔτεσιν. Ἐγκρατέστερον] ἰσχυροτέραν. Ἐπὶ μέγα ἐχώρησαν δυνάμεως] ἐδυνήθησαν τὰ μεγάλα. Εἰ μὴ ἀναγκάζοιντο] εἰ μὴ ἐξ ἀνάγκης κινηθεῖεν. Τὸ δέ τι] κατά τι. Οὐκέτι ἀνασχετὸν ἐποιοῦντο] ἦγον, οὐκ ἠνέσχοντο οἱ Λακεδαιμόνιοι. Ἀλλ' ἐπιχειρητέα] τῷ συγγραφέως ἡ λέξις. ἐχρῆν γὰρ εἰπεῖν ἐπιχειρητέον. Διέγνωσο] διεψήφισο. Κατὰ κράτος] τὸ ἐξῆς, κατὰ κράτος νίκην ἔσεσθαι. αἰνίττεται τὸν μέγαν λοιμόν. Ψῆφον ἐπαγαγεῖν] ἦγον, κυρῶσαι. Ἀπὸ τῆς ξυμμαχίας] ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ τῶν ξυμμάχων. Ψηφίσασθαι τὸν πόλεμον] διὰ ψήφου ἐπικυρῶσαι. Δεδιότες] μὴ πρὸ τοῦ εἰσβαλεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν Ἀττικήν,

ἀργυρέᾳ εὐλάκᾳ εὐλάξειν. Priore loco rescribe, ἀνεῖλε νίκην κατὰ κράτος πολεμῶσι. καὶ βοηθήσειν. *Flaccus*: Hic leuare functum pauperem laboribus, *vocatus*, atque *non vocatus* audit. *Asclepiades* in Epig. inedito, ΚΑΗΘΕΙΣ, ὐκ ΑΚΑΗΤΟΣ ἐλήλυθα. Ita fere ludit *Aeschylus* in Ἑπτ.

Θεοῦ τε γὰρ θέλοντος ἐκπέρσειν πόλιν,
Καὶ μὴ θέλοντος φησίν.

et Δράτω πόλις, καὶ μὴ δράτω — Ἡμεῖς μὲν ἴμεν.

et *Agam.* Μαθεῖν αὐδᾷ, κ' ἃ μαθοῦσι λήθομαι. Χοηφ. Ἥκω μὲν ὐκ ΑΚΑΗΤΟΣ, ἀλλ' ὑπάγγελος. *Euripid.* Orest. 612. WASS. Lacuna illa in *Plutarcho* recte expletur e *Thucyd.* V. 16. DVCK.

Ἀνεῖλεν αὐτοῖς] *Respondit illis Apollo.* Si de oraculis est sermo, θεὸς semper est Apollo. v. Schol. ad L. II. 15. v. Gloss. Alias: τάδε λέγει sc. θεὸς, v. c. Plato Alc. II. τάδε λέγει Ἄμμων, vel ὁ μὲν ἀνεῖπεν, Diod. Sic. XVIII, 51. ad quem locum v. Wessel. V. Cel. Ceterum huius loci meminit Plut. de Pythiae orac. T. VII. p. 586. Deest ibi post καὶ κράτος, infin. ἔσεσθαι, quem bene e Nostro supplet Reisk. deinde pro ἄκλητος habet ἀπαράκλητος, quam lectionem non damnat Reiskius, haud dubie, quod Plut. locum memoriter laudauit. Quamuis hoc oraculum a Thuc. prolatum est prosaice, versibus tamen conceptum fuisse videtur; quanquam aliter sentit Plutarchus. G.

[Τὸ ἐξῆς κατὰ κράτος —) Non bene retulit Scholiastes κατὰ κράτος ad νίκην ἔσεσθαι, pertinet enim ad πολεμῶσι.] G.

Παρακαλέσαντες] In Aug. interl. Schol. est: προτρέψαντες. GOTTL.

[Ψῆφον ἐπαγαγεῖν) Cum Stephano praefixi ψῆφον, non enim per se ἐπαγαγεῖν potest esse κυρῶσαι.] G.

Τῶν πρέσβεων ἀπὸ τῆς ξυμμαχίας] *Scholiastes* ἀπὸ τῆς ξυμμαχίας exponit ἀπὸ τῶν ξυμμάχων, (quod ita dictum fuerit, vt πρεσβεία pro πρέσβεις) *Valla* autem non secus vertit, quam si legisset, τῶν πρέσβεων τῆς ξυμμαχίας, absque praepositione ἀπὸ manente tamen eodem sensu. STEPH. Add. quae *Idem* adnotat ad Cap. 35. DVCK.

ἐψηφισμένοι τὸν πόλεμον εἶσι, [k] καὶ ἡμᾶς ἐς τοῦτο νῦν ξυνήγαγον. χρὴ γὰρ τοὺς ἡγεμόνας, τὰ ἴδια [l] ἐξ ἴσου νέμοντας, τὰ κοινὰ προσκοπεῖν, [m] ὥσπερ καὶ ἐν ἄλλοις ἐκ πάντων προτιμῶνται. ἡμῶν δὲ ὅσοι μὲν Ἀθηναίοις ἤδη ἐνηλλάγησαν, ἀχὶ διδαχῆς δέονται ὥστε φυλάξασθαι αὐτάς· [n] τὰς δὲ τὴν μεσόγειαν μᾶλλον καὶ μὴ ἐν πόρῳ [o] κατῳκημένας, εἰδέναι χρὴ, ὅτι, τοῖς κάτω ἢν μὴ ἀμύνωσι, χαλεπωτέραν ἕξουσι τὴν [p] κατακομιδὴν τῶν ὡραίων, καὶ πάλιν ἀντίληψιν ὧν ἡ θάλασσα τῇ ἠπείρῳ δίδωσι· καὶ τῶν νῦν λεγομένων μὴ κακὰς κριτὰς, ὡς μὴ προσηκόντων, εἶναι, προσδέχεσθαι δὲ ποτε, εἰ τὰ κάτω [q] πρόοιντο, κἂν μέχρι σφῶν τὸ δεινὸν προελθεῖν, καὶ περὶ [r] αὐτῶν ἀχ ἧσσον νῦν [s] βουλεύεσθαι. διόπερ καὶ μὴ ὀκνεῖν δεῖ αὐτὰς τὸν πόλεμον ἀντ' εἰρήνης μεταλαμβάνειν. ἀνδρῶν γὰρ σωφρόνων [t] μέν ἐστιν, εἰ μὴ ἀδικοῖντο, ἡσυχάζειν· ἀγαθῶν δὲ, ἀδικουμένους, ἐκ μὲν εἰρήνης, πολεμεῖν, εὖ δὲ παρασχὸν, ἐκ πολέμου πάλιν ξυμβῆναι· καὶ μήτε τῇ κατὰ πόλεμον εὐτυχίᾳ ἐπαίρεσθαι, μήτε τῷ [v] ἡσύχῳ τῆς εἰρήνης ἡδόμενον ἀδικεῖσθαι. ὅ, τε γὰρ διὰ τὴν ἡδονὴν ὀκνῶν, τάχιστ' ἂν ἀφαιρεθείη τῆς ῥᾳθύμης τὸ τερπνὸν, δι' ὅπερ ὀκνεῖ, εἰ ἡσυχάζοι· ὅ, τε ἐν πολέμῳ εὐτυχίᾳ πλεονάζων, ἀκ ἐντεθύμηται θράσει ἀπίστῳ ἐπαιρόμενος. πολλὰ γὰρ κακῶς γνωσθέντα, ἀβελτέρων τῶν ἐναντίων, [x] τυχόντα κατωρθώθη· καὶ ἔτι [y] πλείω, [z] ἃ

[k] καὶ ὑμᾶς *Ar. C.*, in Mosqu. ὑμᾶς. [l] Ἔξεστ *Ar. C. Bar. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. [m] Ὥστε *Ar. C.* Mosqu. [n] Mirum (inquit *Steph*) ni ſcripſerit *Thucydides* τὰς δὲ κατὰ τὴν μεσόγειαν: etiamſi alioqui ſaepe ſubaudienda haec praepoſitio relinquatur. Ἐν τῇ μεσογείᾳ *Dion. Halic.* Μεσόγειαν *Dan.* [o] Κατῳκισμένας *Marg.* [p] Ἀνακομιδὴν *Ar. C. Dan.* Mosqu. Mox ὡρίων *Reg.* [q] Πρόεινται *Ar. C. Reg.* Mosqu. in Aug. πρόοιντο, ſed manus rec. ſuperſcr. ει. pro οι ſtim habet ει. [r] Αὐτῶν *Cl. Gr. Ar. Caſſ.* [s] Βούλεσθαι *C.* [t] Μὲν om. *Gr.* Et [v] Ἡσυχίῳ *Cl. Gr. Reg. Caſſ.* Baſ. Aug. [x] Τυχόντων *Caſſ. Gr.* Baſ. Aug. Paullo ante in Aug. eſt διότιερ. [y] Πλέω *Cl. Gr. Reg. Caſſ.* Baſ. [z] Α deeſt *Ar. C. Flor.* Τὰ *Stobaeus.* Abeſt etiam a *Dan.* In *Reg.* deletum erat.

Καὶ ἡμᾶς] Reisk. anim. l. c. putat, ante καὶ deeſſe οἱ, *quippe qui* — GOTTL.

Τοὺς ἡγεμόνας] Alludit ad Sarpedonis Orat. apud *Homer.* Il. μ'. 310. WASS.

Χρὴ γὰρ τοὺς ἡγεμόνας — προτιμῶνται] Senſus eſt: „*Qui praeſunt aliis, hos non decet in rebus ſuis prae aliis ſibi quid tribuere, ſed rem publicam in primis curare, prout praeſtant reliquis bonore et inſignibus.* Hanc Scholiaſtae explicationem probat etiam Abreſchius in Diluc. p. 118., et vt omnia melius intelligantur, ſcriptum ponit: χρὴ γ. τ. ἡγεμ. τ. ἰδ. ἐξ ἴσου νέμοντας (adeoque ὃ προέχοντας ἐν αὐτοῖς, vt bene Schol.) ὥστε προσκοπεῖν τὰ κοινὰ, ὥσπερ καὶ προτιμῶνται ἐκ πάντων καὶ ὑπὲρ πάντας. Si igitur σκοπεῖσι πρὸ τῶν ἰδίων τὰ κοινὰ fit, eos προτιμᾷν αὐτά. Itaque Schol. ἐκ πάντων recte explicat: ὑπὲρ πάντας, et per τὸ ἐν ἄλλοις, προεδρίαν et huiusmodi res, quas apud Hom. Il. μ. v. 310. commemorat Sarpedon Glauco:

— Τίη δὴ νῶϊ τετιμήμεσθα μάλιστα
Ἕδρῃ τε, κρέασίν τε, πλείοις δεπάεσσιν
Ἐν Λυκίῃ, πάντες δὲ, θεὸς ὣς, εἰσορόωσι; G.

Προσκοπεῖν] Sane *bic* vim habere debet ἡ πρὸ, *praecipue* curandi, quia opp. ἐκ πάντων προτιμῶνται. Alibi ſane redunder. BAVER.

[Προτιμᾷν) Auctore Steph. hoc verbum non poteſt vim habere τῷ προσκοπεῖν· quod eſt: ὑπὲρ τὰς ἄλλας σκοπεῖν, ſ. μᾶλλον ἢ οἱ ἄλλοι, *prouidendi partes prae aliis ſuſcipere.* In ed. Flor. Vin. docta manus ad marg. ſcripſit: *non probo, nam* προσκοπεῖν *eſt proſpicere.*] G.

[Προεδρίᾳ) Caſſel. habet: προεδρίᾳ. Vtrumque recte.] G.

Ἡμῶν — ἐνηλλάγησαν] *Dion. Halic.* p. 134. pro συνήλλαξαν. WASS. Oſtendit ibi *Dionyſ.* paſſiua pro actiuis a *Thucydide* vſurpari; vt mox quoque κατῳκημένας, pro κατῳκηκότας. Ἐν τῇ μεσογείᾳ fortaſſis in ſuo exemplari inuenit *Dionyſius:* nam haec etiam alibi in libris ſcriptis permutantur. Vid. ſupr. ad Cap. 18. Scriptura *Cod. Dan.* μεσόγειαν non eſt ſine exemplo aliorum. Τὰς κάτω οἰκοῦντας etiam ſupr. Cap. 7. dicit pro iis, qui maritimas regiones habent. Contra οἱ ἄνω, qui mediterraneas colunt. infr. Cap. 137. et ἄνωθεν, e locis mediterraneis, ſupr. Cap. 59. Vid. *Bernard.* ad Ioſeph. I. B. I. proocm. et *Salmaſ.* ad Solin. p. 432. Et ſic opponuntur ἀναβαίνειν et καταβαίνειν. DVCK.

Ὅσοι — ἐνηλλάγησαν] Dionyſ. p. 797. notat: paſſiuum eſſe pro actiuo συνήλλαξαν poſitum. G.

[Ὡμίλησαν) Recepi ex Aug. et Baſ. pro ὡμολόγησαν. Confunduntur a librariis ὁμολογεῖν et ὁμιλεῖν. v. c. L. V. c. 55. ad quem l. v. Waſſ. In eodem codice verba εἰς φιλίαν ante ἄλλα, a manu recenti ſunt addita.] G.

[Διαλλαγῆναι) Haec exſcripſit Suidas in διαλλαγῆναι et ἐναλλαγῆναι. Variat modo in τῷ πρώτῳ φίλῳ habetque τὸ πρότερον, quod mutandum eſt cum Stephano in τῷ πρότερον φίλῳ.] GOTTL.

Τὴν μεσόγειαν] *Stephanus* praeter ea, quae ex adnotatione illius deſcripſit *Hudſon.* in *Var. Lect.* etiam haec habet: Non μεσόγειαν autem, ſed μεσόγειον alibi apud hunc ipſum Scriptorem legimus. Vnde autem *Stephanus* ſuſpicari potuerit, *Thucydidem* hic potius ſcripſiſſe κατὰ τὴν μεσόγειον, quam τὴν μεσόγειαν, non poſſum ſcire. Nam infinita ſunt exempla verbi κατοικεῖν cum accuſatiuo ſine praepoſitione poſiti, vt κατοικεῖν χώραν, νῆσον, πόλιν, ἤπειρον· quorum et ipſe nonnulla in *Theſauro* protulit. DVCK.

Τὴν μεσόγειαν μᾶλλον καὶ μὴ ἐν πόρῳ κατῳκημένας] Mutauit conſtructionem Noſter, τὴν μεσόγ. — καὶ ἐν πόρῳ κατῳκημένας· quod actiue pro κατῳκηκότας poſitum, vt apud Herod. I, 96. κατοικημένων τῶν Μήδων κατὰ κώμας. it. L. II. 92. 102. Stephanus ſine ratione credit, Thucydidem ſcripſiſſe: κατὰ τὴν μεσόγειαν. Dionyſ. Hal. Ep. II. ad Amm. p. 797. legit: τὰς δ' ἐν τῇ μεσογαίᾳ, quam lectionem Reiskius *anim.* l. c. praefert vulgatae. Si vulgatam ſeruemus, deeſſe h. l. ἐπέχουσι. Nihil probare poteſt Dionyſ. pro veritate lectionis, aduerſantibus codd. Non rara ſunt exempla mutatae conſtructionis, quae protulit Abreſch. Diluc. p. 118. Mox ἐν πόρῳ eſt: *iuxta, apud — prope*, et *ad tranſitum.* Reiskius intelligit l. c. per πόρον, iſthmum Corinthiacum. Abreſchius monet l. c. πόρον non generatim de quouis mari, verum de traiectu fere breuiori dici, et amandat ad Miſc. Obſſ. X. T. II. P. p. 217.

verint, neque nos nunc ad hoc *ipsum nostris suffragiis comprobandum* conuocarint. Decet enim eos, qui praesunt *aliis*, quemadmodum ab his maxime coluntur, et caeteris anteponuntur, sic etiam publicis eorum commodis aeque consulere, atque suis ipsorum priuatis commodis consulunt. Quotquot vero de nobis commercium cum Athenienſibus iam habuerunt, non sunt admonendi, vt ab illis caueant: sed illos potius, qui loca mediterranea incolunt, nec in locis maritimis habitant, scire oportet, *ipsos*, nisi hominibus loca maritima incolentibus opem ferant, maiore cum difficultate fructus, quos anni tempora ferunt, *in suas vrbes* comportaturos, et vicissim *commodorum*, quae maris vsus continenti suppeditat, perceptionem difficiliorem habituros. Nec *oportet* eos malos esse iudices rerum, quae nunc dicuntur, quasi ad ipsos minime pertineant; at existimare, si res hominum oram maritimam incolentium neglexerint, calamitatem istam ad se quoque tandem peruenturam; et nunc de se non minus, *quam de aliis* consultare. Quamobrem etiam non oportet eos segnes esse ad bellum pro pace sumendum. Nam virorum quidem modestorum est, quiescere; nisi lacessantur iniuria: fortium vero, si iniuria afficiantur, pacem cum bello commutare; sed si fauore diuino freti rem feliciter gesserint, bello depoſito, paceque facta, in gratiam redire. Nec *oportet quemquam* felici bellorum successu extolli, neque pacis tranquillitate ac voluptate captum iniurias perferre. Qui enim propter voluptatem, *quam ex pacis otio percipit*, a bello abhorret, is, si quiescat, celerrime priuabitur hac tranquillitatis *otiique* iucunditate, propter quam otio ac desidiae indulgens ab armis abhorret. Qui etiam felici rerum successu in bellis insolescit, is se audacia infida efferri non animaduertit. Multa enim male consulta, quum hostes inconsultiores nacta sunt, felicem exitum habuerunt: et longe plura, quae recte consulta

διαφθαρῇ. Οὐ καὶ αὐτοὶ ἐψηφισμένοι] ὃ ψηφίζονται. Χρὴ γὰρ τοὺς ἡγεμόνας] ὃ χρὴ, φησὶν, ἐν τοῖς ἰδιωτικοῖς πράγμασι τοὺς ἡγεμόνας προέχειν, ἀλλ' ἐν τοῖς κοινοῖς. Προσκοπεῖν] προτιμᾶν. Ἐκ πάντων] ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ πάντας. τὸ δὲ Ἐν ἄλλοις, ἐν περιόδοις, καὶ τοῖς τοιούτοις. Ἡμῶν δὲ ὅσοι] τῶν περιθαλασσίων. Ἐνηλλάγησαν] ἀντὶτοῦ, συνέμιξαν, καὶ ὡμίλησαν. ἐναντίον δέ ἐστι τῷ διηλλάγησαν. διαλλαγῆναι γάρ ἐστι, τὸ δι' αὐτοῦ τοῦ ἐχθροῦ παρακληθῆναι, καὶ φιλιωθῆναι αὐτῷ· ἐναλλαγῆναι δὲ, τὸ ἀπὸ φιλίας εἰς φιλίαν ἄλλως μεταπηδῆσαί τινος, ἐχθροῦ ὄντος τοῦ πρώτου φίλου. Φυλάξασθαι] τετέτι φοβηθῆναι. Ἐν τύρῳ] ἐν τῇ παράλῳ. πόρον καλεῖ τὰ ἐμπόρια. Ὅτι τοῖς κάτω] τοῖς παραλίοις. Τῶν ὡραίων] τῶν καρπῶν. Λεγομένων] παρ' ἡμῶν. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ χρή. Προσδέχεσθαι] ἐλπίζειν. Πρόοιντο] ἀμελήσειεν. Εὖ δὲ παρασχὸν] ἀντὶ τοῦ παρασχόντος, δηλονότι τοῦ δαίμονος, ὅ ἐστι, δωρησαμένου αὐτοῖς τὴν νίκην. Ὅ, τε γὰρ διὰ τὴν ἡδονὴν] τὸ ἐξῆς, ὅ, τε γὰρ διὰ τὴν ἡδονὴν ὀκνῶν εἰ ἡσυχάζει. Ὅ, τε ἐν πολέμῳ] ἐντεῦθεν δείκνυσι τὸ πολέμου τὸ ἄδηλον. Κακῶς] ἀνοήτως. Ἀβουλοτέρων] κακοβουλοτέρων. Ἐναντίων τυχόντα] ἔργον γάρ ἐστι τῆς τύχης τὸ τοὺς ἐναντίους ἀβουλοτέρους καταστῆσαι· ἐπεὶ ὃ μέγα, εἰ ὅτως ἐνίκησαν. Καλῶς δοκ. βουλ.] εὐβούλων

Non improbat quoque Schol. explicationem, quoad sensum πόρον esse τὰ ἐμπόρια. GOTTL.

[Ἐν τῷ παράλῳ) Omissa sunt in Aug. G.

Τοῖς κάτω] *Qui oram maritimam incolunt*, opp. τοῖς ἄνω, i. e. κατοικημένοις τὴν μεσόγαιαν, vt paullo ante loquitur. G.

Τὴν κατακομιδὴν τῶν ὡραίων] i. e. deportationem frugum e mediterraneis regionibus ad portus, vendendi et exportandi causſa. Sic bene Reisk. anim. p. 14. Ἀντίληψις indicat, commutationem mercium intelligi. Κατακομιδὴ respectu maris dicitur. v. Abresch. Dil. p. 120. Monendum hoc erat propter interpretem, qui reddidit: *fructus in suas vrbes comportaturos*. G.

Εἶναι] Sc. χρὴ. Mox εἰ τὰ κάτω πρόοιντο, fere sic Demosth. Olynth. γ. p. 31. ἐὰν τὰ παρόντα προώμεθα. G.

Ἀνδρῶν γὰρ — ἐλλείπομεν] *Stobaeus* p. 353. et ξυμβῆναι cum nostris agnoscit. In eandem sententiam Cyrus ad Laced. apud *Herodot.* I, 153. ἦν ἐγὼ ὑγιαίνω, ὃ τὰ Ἰώνων πάθεα ἔσαι ἄλεσχα, ἀλλὰ τὰ οἰκήια. WASS.

Ἀνδρῶν γὰρ σωφρόνων —] Hic locus descriptus est a Stobaeo, T. XLVIIII. p. 351. vsque ad f. cap. G.

Εὖ δὲ παρασχόν] *Occasione commodum oblata.* Herodoto frequens est παρέχει pro ἔξεστι. L. III, 142. ἐμοὶ παρέχει νῦν ὑμέων ἄρχειν. V. 49. παρέχον δὲ τῆς Ἀσίης πάσης ἄρχειν, et alibi. v. Eruditiſſ. Intt. ad Herodotum p. 395. Noster L. V. 14. μετεμέλοντο, ὅτι μετὰ τὰ ἐν Πύλῳ καλῶς παρασχὸν ὑ ξυνέβησαν. cf. VI. 63. G.

Ἐπαίρεσθαι] Post h. v. deest, auctore Reiskio, in anim. ad h. l. ἀδικεῖν. G.

Πλεονάζων] *Liu.* III. Castris se pauidus tenebat. Quod vbi senserunt hostes, CREVIT ex METV alieno, vt fit, audacia. WASS.

Πολλὰ γὰρ κακῶς γνωσθέντα —] Artabanus apud Herodotum VII. 4. p. 513. Τὸ — εὖ βουλεύεσθαι, κέρδος μέγιστον εὑρίσκω ἐόν· εἰ γὰρ καὶ ἐναντιωθῆναί τι θέλει, βεβούλευται μὲν ὡς τὸν ἧσσον εὖ, ἥσσωται δὲ ὑπὸ τῆς τύχης τὸ βούλευμα· ὁ δὲ βουλευσάμενος αἰσχρῶς, εἰ οἱ ἡ τύχη ἐπίσκοιτο, εὕρημα εὗρηκε, ἧσσον δὲ ὐδὲν οἱ κακῶς βεβούλευται. G.

[Ἔργον γὰρ) Addidi ex Aug. γὰρ. In eodem desunt Schol. ad verba Ὅτι τοῖς κάτω· Τῶν ὡραίων. Προσδέχεσθαι· Πρόοιντο· Κακῶς et Καλῶς δοκ. βουλ.] G.

[Ἐνίκησαν) Steph. malit: ἐνικήθησαν.] G.

Πλείω, ᾶ] Nil mutandum; varietate enim structurae gaudet Thuc. v. Ind. BAVER.

καλῶς δοκοῦντα βουλευθῆναι, [a] εἰς τἀναντίον [b] αἰσχρῶς περιέστη. ἐνθυμεῖται γὰρ ἀδεὴς ὅμοια τῇ πίστει, καὶ ἔργῳ ἐπεξέρχεται, ἀλλὰ [c] μετ' ἀσφαλείας μὲν ὀκνίζομεν, μελλὰ δὲ ἐς [d] δὲ ἐν τῷ ἔργῳ ἐλλείπομεν.

ρκά. „Ἡμεῖς δὲ νῦν καὶ ἀδικούμενοι τὸν πόλεμον ἐγείρομεν, καὶ ἱκανὰ ἔχοντες ἐγκλήματα. καὶ [e] ὅταν ἀμυνώμεθα Ἀθηναίους, καταθησόμεθα αὐτὸν ἐν καιρῷ. [f] καλὰ πολλὰ δὲ ἡμᾶς εἰκὸς ἐπικρατῆσαι, πρῶτον μὲν, πλήθει προὔχοντας καὶ ἐμπειρίᾳ πολεμικῇ, ἔπειτα ὁμοίως πάντας ἐς τὰ παραγγελλόμενα ἰόντας. ναυτικόν τε, ᾧ [h] ἰσχύουσιν, ἀπὸ τῆς [i] ὑπαρχούσης τε ἑκάστοις οὐσίας [k] ἐξαρτυσόμεθα, καὶ ἀπὸ τῶν ἐν Δελφοῖς καὶ [l] Ὀλυμπίᾳ χρημάτων. δάνεισμα γὰρ ποιησάμενοι, ὑπολαβεῖν [m] οἷοί τ' ἐσμὲν μισθῷ μείζονι τοὺς ξένους αὐτῶν ναυβάτας. ὠνητὴ γὰρ [n] Ἀθηναίων ἡ δύναμις μᾶλλον ἢ οἰκεία· ἡ δὲ ἡμετέρα ἧσσον ἂν τοῦτο πάθοι, τοῖς σώμασι [o] τοπλέον ἰσχύουσα ἢ τοῖς χρήμασι. μιᾷ τε νίκῃ ναυμαχίας καλὰ τὸ εἰκὸς ἁλίσκονται· εἰ δ' ἀντίσχοιεν, μελετήσομεν καὶ ἡμεῖς ἐν πλόῳ χρόνῳ τὰ ναυτικά. καὶ ὅταν τὴν ἐπιστήμην [p] ἐς τὸ ἴσον καταστήσωμεν, [q] τῇ γε εὐψυχίᾳ δήπου περιεσόμεθα. ὃ γὰρ ἡμεῖς [r] φύσει ἔχομεν ἀγαθὸν, ἐκείνοις οὐκ ἂν γένοιτο διδαχῇ. ὃ [s] δ' ἐκεῖνοι ἐπιστήμῃ πρόσχυσι, καθαιρετέον ἡμῖν ἐστι μελέτῃ. [t] χρήματα δ' ὥστ' ἔχειν ἐς αὐτὰ, οὐκ ἔσμεν. ἢ δεινὸν ἂν εἴη, εἰ οἱ μὲν ἐκείνων ξύμμαχοι ἐπὶ δουλείᾳ τῇ αὐτῶν φέροντες οὐκ ἀπορήσουσιν, ἡμεῖς δ' ἐπὶ τῷ τιμωρούμενοι τοὺς ἐχθροὺς καὶ

a Ἐς *Ar. C. Cl. Gr. Stob.* Aug. *Caſſ.* Mox in Baſ. cod. *ἐς τἀναντίον.* In Mosqu. *ἐς.* b Καὶ *αἰσχρῶς Gr.* Mox in Mosqu. pro *γὰρ* eſt *δὴ.* c Μετὰ *ἀσφαλείας Reg. Caſſ.* Aug. d Τε *Gr.* e Ὅτ' *ἂν Caſſ. Vaſc. Baſ.* Sic rurſus v. 11. *Caſſ.* et paſſim. Sic et Aug. et Mosqu. f Καταπολλὰ *Ald. Flor.* Ita p. 202. Τὰπολλὰ *Vaſc.* g Δ' *ἡμᾶς Gr.* Mox in cod. Baſ. *ἐπικρατήσειν* ex emendatione. h Ἰσχύσουσιν *Ar. C.* i Ὑπαρχόσης *ἑκάστης C.* Ὑπαρχόσης *ἑκάστοις Ar.* Mosqu. Ὑπαρχόσης τε *ἑκάστης Dan.* k Ἐξαρτυσόμεθα *Reg. Gr.* l Ὀλυμπιάσι *Cl.* in marg. m Οἷοί τε *ἐσμὲν Caſſ. Gr.* Aug. n Ἀθηναίων *δύναμις Ar. C. Dan.* o Τὸ πλέον *Ar. C. Baſ. Caſſ. Gr.* p Ἐς τὸ ἴσον *Marg.* Εἰς τὸ ἴσον *Reg. Caſſ. Gr.* Aug. q Τῇ τε *C.* r Ἔχομεν *φύσει ἀγαθὸν Ar. C. Cam. Reg. Caſſ. Gr. Dan.* Aug. s Δὲ *ἐκεῖνοι Reg. Caſſ. Gr.* Aug. Mosq. v. vlt. Δὲ *ἐπὶ Gr.* t Χρήματα δὲ *ὥστε ἔχειν Ar. C.*

Ἀ, *καλῶς δοκοῦντα βουλευθῆναι*] Delendum arbitror *τὸ ἄ*, quod abeſt a plurimis codd., Ald. et Flor. Niſi poſt *πλεῖω* ſubint. *ἐσὶ*, *ἄ — περιέστη*. Prius tamen magis placet. Ἐς *τοὐναντίον περιέστη*, *in contrariam partem conuerſa ſunt*, ſ. *mutata*. Fere ita, L. IIII, 12. *ἐς τοὔτο περιέστη ἡ τύχη*. Demoſth. Olynth. Γ. p. 31. *εἰς τοῦτο περιστήσεται τὰ πράγματα*. GO.

[Εὐβούλων) Dicendum fuit potius *εὐβουλοτέρων*, propter *ἀβουλοτέρων*.] GOTTL.

Αἰσχρῶς *περιέστη*] Quidam legunt, *καὶ αἰσχρ.* quod ſit, *idque*, und zwar: vel pro, *εἰς τὸ* (*ἐναντίον καὶ*) *αἰσχρόν*. BAVER.

Ἐνθυμεῖται *γὰρ ἀδεὴς ὅμοια τῇ πίστει* —] i. e. *nemo in conſilio capiendo quam habet fiduciam boni euentus*, (ſ. *δόξαν*) *eandem in eo exſequendo probat, demonſtrat*; in exſequendo enim timidiores redduntur homines, qui ſecuri nimium de rebus futuris conſilia capiunt. *Τῷ ἐνθυμεῖσθαι τῇ πίστει*, i. e. *τῷ θάῤῥει*, vt Schol. explicat, opponitur *ἔργῳ ἐπεξέρχεσθαι*. Reiskius in anim. ad h. l. legi vult: *ὁμοίᾳ τῇ πίστει*, (aut *τῇ ὁμοίᾳ πίστει*) *ᾗ καὶ ἔργῳ*, *eadem fiducia*, *qua* — Gemina his dicit Pericles infra, c. 141. *καίπερ εἰδὼς*, *τοὺς ἀνθρώπους ἐ τῇ αὐτῇ ὀργῇ ἀναπειθομένους πολεμεῖν*, *καὶ ἐν τῷ ἔργῳ πράσσοντας*. Appellat *ὀργὴν*, quam h. l. *πίστιν* vocat, aut *θάρσος*. G.

[Ἐνθυμεῖται) In Aug. ſic legitur: *ἀδεὴς*, *φησὶ*, *ἐνθυμεῖται τὸ ὁμοίως οἷς πιστεύει νικᾶν τὸ πῶς ἂν ἐννοῶν*. Verba autem, quae poſt *ἔργῳ* ſequuntur: *ἄλλως — ἀλλοιοῦνται*, prorſus deſunt in eodem. Scholion eſt ab alia manu, quod *τὸ ἄλλως* docet. Ceterum non recte Scholiaſtes et cum eo Portus: *πίστει* ab *ὅμοια* pendet, et *ὅμοια* idem ac *ὁμοίως* abſolute poſitum, et *πίστει* ablatiuus eſt, vt ſcite notat Grammius p. 617. Stephanus rotunde vertit verba Thucydidis (in Conc. p. 65.): quia nemo tali opere rem exſequitur, quali fiducia deliberat.] G.

[Ἐξεπίσομεν) Steph. conuenientius habet legi: *ἐκπίπτομεν*.] GOTTL.

Ἐγείρομεν] *Homerum* ſequitur, qui Il. *λ'*. 213. *ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνὴν*. Hinc etiam *Heſiodus* Mineruam vocat *ἐγερσικύδοιμον*. WASS.

Τὸν *πόλεμον ἐγείρομεν*] i. e. *ποιούμεθα*, *inferimus bellum*. Noſter imitatus videtur Homerum Il. *λ'*. 213. *ἔγειρε φύλοπιν* — quem locum iam protulit Waſſius. Herodotus VII. 5. fere ſimiliter: *ἐπὶ δὲ Αἴγυπτον ἐποιέετο τὴν στρατιὴς ἔγερσιν*, quanquam Weſſel. e codd. optimis dedit *ἄγερσιν*. Ἐγείρειν *στρατιὰν ἐπὶ* — (quod eſt *ποιεῖσθαι τὴν στρατιὴς ἔγερσιν*) idem eſt ac *ἐγείρειν πόλεμον*. G.

[Τὰ *παρακινδυνοῦντα*) Haec verba huc poſui, cum *τῷ παραγγελλόμενα* eſſent ſine vllo ſenſu adiecta. Itaque erant muta ſuo loco. Abreſch. Diluc. p. 122. malebat praefigi his verbis: *ἱκανὰ ἐγκλήματα*.] G.

[Τὸ *δυνατὸν* —) In Aug. legitur: *τὸ δ' ἀδύνατον κεφάλαιον*. Male. In eodem cod. deſunt Schol. ad verba Ἔχοντες *ἐγκλήματα*· Ἀμυνώμεθα· *Τὰ παραγγελλόμενα*· Ὧ *ἰσχύουσιν* et Ἐξαρτυσόμεθα.] G.

Ἔπειτα *ὁμ.*] Vnum ex iis, de quibus ſemel admoneri lectorem oportet, iſtud quoque eſt, ſaepe apud *Thucydidem* poſt *πρῶτον μὲν*, ſequi Ἔπειτα, non adiecta particula *δὲ*, quae ab aliis *ἀνταποδοτικῶς* adiici conſueuit. STEPH.

Ἔπειτα] Sequi debebat *δὲ*, ob *πρῶτον μὲν*. Sed ita Noſter ſubinde. G.

Ἐξαρτυσόμεθα] Reisk. in Dil. Abreſch. p. 122. corrigit ſine cauſſa *ἐξαρτησόμεθα*, *facimus a nobis dependere*, *aliungemus nobis*. G.

Ἀπὸ *τῶν ἐν Δελφοῖς*] Repetuntur haec a Pericle c. 143. Mox Ὀλυμπιάσιν in cod. Clar. non corrupte ſcriptum eſt, quod iudicat Waſſius, ſed ſolet hac ſyntaxi vti. v. c. ſupra: *Φαληρόνδε καὶ ἐς Πειραιᾶ*. L. II. 21. *ἐς Ἐλευσῖνα καὶ Θρίωζε* pro *ἐς Θρίαν*, vel *Θριάσιον πεδίον*. vbi v. not. G.

Ὀλυμπίᾳ] *Cl.* in Marg. Ὀλυμπιάσι. corrupte. WASS.

[Ὀλυμπίᾳ —) Intuli hoc Schol. ex Aug. in eodem non reperiuntur Schol. a verbis Ὑπολαβεῖν — ad Ἔχομεν *ἀγαθὸν*.] GOTTL.

Ὠνητὴ — *ἡ δύναμις*] *Mercenariae*, *conductitiae copiae*. G.

Ἧσσον *ἂν τοῦτο πάθοι*] n. *τὸ ὑπολαμβάνεσθαι μισθῷ τοὺς ξένους*,

videbantur, contra turpiter ceciderunt. Nemo enim eodem animi impetu res gerendas exſequitur, quo in ipſa conſultatione de his deliberat, fiducia fretus, *metuque vacans*: ſed cum ſecuritate quidem *audacter de rebus futuris* decernimus; at in ipſa rerum adminiſtratione, cum metu deficimus.

121. „Nos vero, qui et iniuriam paſſi ſumus, et multa crimina habemus, quae *Athenienſibus* obiiciamus, nunc bellum excitamus: et poſtquam Athenienſes vlti fuerimus, hoc opportune deponemus. Multis autem de cauſis veriſimile eſt, nos fore victores: primum quidem, quia et numero, et rerum bellicarum peritia praeſtamus: deinde vero, quia pariter omnes ad imperata faciendum imus. Claſſem autem, qua *illi multum* pollent, inſtruemus cum ex priuatis facultatibus, quas ſinguli pro rata parte conferent, tum etiam ex Delphicis et Olympicis pecuniis. Nam pecuniam mutuati, peregrinos illorum nautas maiori mercede *propoſita* ſubducere poſſumus. Athenienſium enim copiae ſunt magis mercenariae, quam domeſticae; ſed noſtris hoc minus contingit, ſiquidem plus corporibus, quam pecuniis pollent. Quod ſi *noſtrorum hoſtium copiae* vel vnico nauali proelio ſuperatae fuerint; vt veriſimile eſt, capientur. Sed ſi *nobis* reſiſtant, nos etiam interpoſito maiori temporis ſpatio res nauticas meditabimur, quum autem parem *illis* ſcientiam fuerimus aſſequuti, animi certe fortitudine ſuperiores erimus. Nam bonum, quod nos natura inſitum habemus, hoc illi diſciplina nunquam adipiſcentur. Id vero, in quo illi propter ſcientiam praeſtant, meditatione nobis eſt ſuperandum. Pecunias etiam conferemus, vt *ſatis* habeamus ad ipſas *res nauticas parandas*, *et claſſem inſtruendam*. Alioqui facinus indignum fuerit, ſi illorum quidem ſocii, vt ſeruitutem ipſis ſeruiant, pecunias conferre non abnuant:

τῶν ἐναντίων τυχόντα. Ἐνθυμεῖται γὰρ] ὐδεὶς, φησὶν, ἐνθυμεῖται ὁμοίως οἷς πιστεύει. πιστεύει γὰρ νικᾶν, τὸ πᾶς, οὐκ ἐννοῶν. καὶ οὐδεὶς ὁμοίως ἔργῳ ἐπεξέρχεται οἷς ἐνθυμεῖται. δείκνυσι γὰρ τὴν πίστιν μείζονα τῶν ἐνθυμημάτων, καὶ τὸ ἐνθύμημα μεῖζον τῷ ἔργῳ. Ἄλλως. οὐδεὶς γὰρ ἐνθυμεῖται παρόμοια τοῖς βεβαίοις. πίστις γὰρ ἐνταῦθα τὴν βεβαιότητα τῶν πραγμάτων καὶ τὴν ἀσφαλῆ ἐπίβασιν σημαίνει. οὐδεὶς ὧν ὅτε ὁμοίως τοῖς πράγμασιν ἐνθυμεῖται, ὅτε ἔργῳ τὰ πιστευθέντα τελειοῖ, ἀλλ' ἐν ἑκατέροις σφάλλεται· διὰ τὸ καὶ τὴν γνώμην ἡμῶν ἀβέβαιον εἶναι, καὶ τὰ πράγματα μὴ κατὰ τὴν θέλησιν ἡμῶν ἀπαντᾶν, ἀλλὰ μετὰ τὰ ἀσφαλῶς ἐνίοτε δεξασθέντα, ἤτοι βουλευθέντα, ἐπὶ τῶν ἔργων διὰ τὸ προσπίπτον δέος ἐκλείπομεν. ὅτι τὸ μὲν βουλεύσασθαι χωρὶς ἀγώνων καθίσταται· τὰ δὲ ἔργα ἐπὶ τῆς παραχῆς καὶ συγχύσεως ἀλλοιοῦνται. Τῇ πίστει] τῷ θάρρει. Μετὰ ἀσφαλείας μὲν] ἀσφαλῶς, φησὶν, ἐνθυμούμεθα, διὰ τὸ καθ' ἡσυχίαν δοξάζειν, καὶ βουλεύεσθαι· μετὰ φόβου δὲ ὑστερεῖμεν ἐν τῷ ἔργῳ, διὰ τὸ λοιτὸν ὁρᾶν αὐτὰ τὰ ἔργα, καὶ ἐν τῇ παρουσίᾳ εἶναι τῶν πρακτέων. Ἐν τῷ ἔργῳ ἐλλείπομεν] φοβηθέντες ἐξεπέσομεν τῆς πράξεως, ἣν προσεδοκήσαμεν λαβεῖν. Ἔχοντες ἐγκλήματα] κατὰ τῶν Ἀθηναίων δηλονότι, τὰ παρακινδυνεύοντα τὸν πόλεμον. Ἀμυνώμεθα] τὰ ἴσα ἀνταποδῶμεν. Κατὰ πολλὰ δὲ] τὸ δυνατὸν κεφάλαιον. Ὧι ἰσχύουσιν] οἱ Ἀθηναῖοι. Ἐξαρτυσόμεθα] παρασκευάσομεν. Ὀλυμπίᾳ] γράφεται ὀλυμπιάσι, ὡς Ἀθήνησι. Ὑπολαβεῖν] δέξασθαι. Τῶτο πάθοι] τὸ μεταπεισθῆναι. Μιᾷ τε νίκῃ] εἰ ἅπαξ, φησὶ, τῇ ναυμαχίᾳ νικηθῶσιν, ἐκέτι ἔξουσιν ἐλπίδα νίκης, ὑγὰρ εἰσι πεζομάχοι. ἡμεῖς δὲ δηλονότι καὶ ταῖς ναυσὶν ἐὰν νικηθῶμεν, τῷ πεζῷ ἰσχύομεν. Κατὰ τὸ εἰκὸς] ὡς ἔστιν εἰκάσαι. Ἁλίσκοντα] νικῶντα. Ἔχομεν ἀγαθὸν] ἤγουν, τὴν εὐψυχίαν. Ὃ δὲ] ἀντὶ τοῦ εἰς ὅ. Οὐκ ἀπεροῦσιν] οὐκ ἀπαγορεύσουσιν. Ἐπὶ τῷ τιμωρήμενοι] ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῷ τιμωρήσασθαι. Αὐτοῖς τούτοις] τοῖς χρήμασι δηλονότι.

ob ſuperiora: ὑπολαβεῖν — ναυβάτας, ratione addita: ὡνητὴ γὰρ — Schol. ſupplet μεταπεισθῆναι, quod quoad ſenſum idem eſt. Poſſet etiam ſuppleri: ὡνητὴν εἶναι. v. Abreſch. Dil. p. 122. Bauero videntur in πάθοι latere incommoda et pericula mercenariae et conductitiae manus, veluti fuga, defectio, proditio. Sed nimis quaeſitum videtur. Mox σώμασι verti vult *militibus* Abreſch. l. c., ſine cauſſa, vt agnoſcit ipſe V. Eruditiſſ. in Auctar. p. 249. Infra c. 141. σώμασιν ἑτοιμότεροι οἱ αὐτουργοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἢ χρήμασι πολεμεῖν. GOTTL.

Ἐς τὸ ἴσον] Male ἧσσον. Iucunda autem tibi fuerit collatio huius loci cum iis, quae dicit Hermocrates in fine ſuae concionis, quam habet pag. 391. τὴν δὲ εὐψυχίαν, αὐτὴν ἑαυτῆς, μετὰ τῆ πιστῆ τῆς ἐπιστήμης, θαρσαλεωτέραν ἕξεσθαι. STEPH.

Ἐς αὐτὰ] Reisk. in anim. p. 14. malit: ἐς αὐτὰ δαπανᾶν, εἴσομεν. Sine cauſſa. G.

Ἢ δεινὸν ἂν εἴη — εἰ —] Etſi probat Abreſchius in Diluc. p. 122. verſionem interpretis: *alioqui facinus indignum fuerit*; malit tamen legi ἢ· aliter tamen videtur Steph. Theſ. gr. l. Vol. I. p. 1421. Non neceſſariam putem hanc mutationem; addi oporteret γὰρ, vt Bauerus iudicat. Heſych. ἢ γὰρ, ὄντως. cf. Hoogeueen. part. gr. doctr. p. 334. Defendere tamen τὸ ἢ ſine adiuncta particula ſuſtinet Abreſch. in Auct. p. 249. e Lyſ. Orat. II. p. 20. Tayl. ἢ πολὺ πλεῖστον ἐκεῖνοι κατὰ τὴν ἀρετὴν ἁπάντων τῶν ἀνθρώπων διήνεγκαν — et aliis locis. G.

Ἐπὶ δουλείᾳ] De Scaeua in hanc ſententiam *Lucanus*: Infelix, quanta DOMINVM virtute paraſti! WASS.

Φέροντες οὐκ ἀπεροῦσιν] Sc. χρήματα, e ſuperioribus: χρήματα οἴσομεν. Reisk. malit in anim. l. c. φόρους φέροντες. G.

Ἐπὶ τῷ — τιμωρεύμενοι — σώζεσθαι] Male Schol. τιμωρούμενοι expl. τιμωρεῖσθαι· immo pendet a σώζεσθαι· ἐπὶ τῷ σώζεσθαι, vt ſalui ſitis; quanam re? τιμωρούμενοι. BAVER.

[v] αὐτοὶ ἅμα σώζεσθαι, ἢ ἆρα δαπανήσομεν, καὶ ἐπὶ τῷ μὴ ὑπ' ἐκείνων αὐτὰ ἀφαιρεθέντες, αὐτοῖς τούτοις κακῶς πάσχειν.

ρκβ'. „Ὑπάρχουσι δὲ καὶ ἄλλαι ὁδοὶ τῷ πολέμῳ ἡμῖν, ξυμμάχων τε ἀπόστασις, μάλιστα παραίρεσις ὅσα τῶν προσόδων, αἷς ἰσχύουσι, καὶ ἐπιτειχισμὸς τῇ χώρᾳ, ἄλλα τε ὅσα ἢ ἄν τις νῦν προίδοι. ἥκιστα γὰρ πόλεμος ἐπὶ ῥητοῖς χωρεῖ, αὐτὸς δὲ ἀφ' αὑτοῦ τὰ πολλὰ τεχνᾶται πρὸς τὸ παρατυγχάνον. ἐν ᾧ ὁ μὲν [x] εὐοργήτως αὐτῷ προσομιλήσας, βεβαιότερος· [y] ὁ δὲ ἐργισθείς, περὶ αὐτοῦ ἢ ἐλάσσω πταίει. ἐνθυμώμεθα δὲ [z] καὶ ὅτι εἰ μὲν [a] ἡμῶν ἦσαν ἑκάστοις πρὸς ἀντιπάλους περὶ γῆς ὅρων [b] διαφοραὶ, οἷσόν ἂν ἦν· νῦν δὲ πρὸς ξύμπαντάς τε ἡμᾶς Ἀθηναῖοι [c] ἱκανοὶ, καὶ καθ' πόλιν ἔτι δυνατώτεροι. ὥστε, εἰ μὴ καὶ ἀθρόοι, καὶ [d] κατὰ ἔθνη, καὶ ἕκαστον ἅτυ μιᾷ γνώμῃ ἀμυνούμεθα [e] αὐτούς, δίκα γε ὄντας ἡμᾶς ἀπόνως χειρώσονται· καὶ τὴν ἧσσαν, εἰ καὶ [f] δεινόν τῳ ἀκοῦσαι, [g] ἴσῳ ἢ ἄλλο τι φέρουσαν ἢ ἄντικρυς δουλείαν. ὃ καὶ λόγῳ ἐνδοιασθῆναι αἰσχρὸν τῇ Πελοποννήσῳ, καὶ πόλεις τοσάσδε [h] ὑπὸ μιᾶς κακοπαθεῖν. ἐν ᾧ ἢ δικαίως δοκοῖμεν ἂν πάσχειν, ἢ διὰ δειλίαν ἀνέχεσθαι, καὶ τῶν πατέρων χείρους φαίνεσθαι, οἳ τὴν Ἑλλάδα ἠλευθέρωσαν· ἡμεῖς δὲ ἐδ' ἡμῖν αὐτοῖς βεβαιῶμεν αὐτὸ, τύραννον δὲ ἐῶμεν ἐγκαθεζάναι [i] πόλιν, τὰς δ' ἐν μιᾷ μοναρχίας ἀξιῶμεν καταλύειν. καὶ ἢ ἴσμεν ὅπως [k] τάδε τριῶν τῶν

[v] Αὐτοὶ *Ald. Flor. Bas.* [x] Εὐοργήτως *Dan.* Mox αὐτῇ in ed. Bas. In cod. Bas. ἀοργήτως. [y] Ὁ δ' ἐργισθεὶς *Ar. C.* Paullo ante in Mosqu. est *βεβαιότατος*. [z] Καὶ deest *Ar. C. Dan.* Mosqu. [a] Ἦσαν ἡμῶν ἑκάστοις *Cam. Cass.* Aug. Mosqu. ἦσαν abest a *Reg.* deinde inter versus script. manu recent. Sic quoque in *Gr.* sed inter μὲν et ἡμῶν. [b] Αἱ διαφοραὶ *Ar. C.* Mosqu. [c] Ἱκανοὶ deest *Dan.* [d] Κατὰ τὰ ἔθνη *Ar.* [e] Καὶ τοὺς *Ar. Dan.* [f] Δεινὸν τὸ *Reg.* Δεινὸν τῷ *Gr.* [g] Ἴτε *Reg.* cum ω rec. manu super ε posito. [h] Ὑπὸ μιᾶς *Cl. Gr. Reg. Dan. Cass.* Aug. *Vasc. Bas. Steph.* 2. *Port.* [i] Πόλει *Marg. Ar. C. Ald. Flor. Bas.* Omnino τύραννον πόλιν scribendum esse censet *Steph.* Sic enim et paulo infra, τὴν καθεσταυῖαν ἐν τῇ Ἑλλάδι πόλιν τύραννον. Τὴν πόλιν *Gr.* Τῇ πόλει *Dan.* a correctore, qui ν in fine vtriusque vocis eraserat. In Mosqu. πόλιν. [k] *Scholiastes* locum hunc afferens pag. 70. legit τῶνδε τριῶν, nisi a Librario (quod suspicatur *Stephanus*) mendose apud eum scriptus est hic locus.

Ὁδοὶ τῷ πολέμῳ] *Subsidia* s. *viae*, *ratio belli feliciter gerendi*; veluti vt belligerantes socios alliciant ad defectionem, prouentus hostibus subtrahant. nos: *Mittel und Wege* — Homerus habet similem formam, γεφύρας πολέμοιο, Iliad. ὀ. 371. quae Scholiastae sunt, διέξοδοι τῷ πολέμῳ. Herodotus L. VII. p. 650. διεξόδους βουλευμάτων. Dionys. Hal. L. VI. p. 1120. XI. p. 2289. ἐν τρίβῳ τῷ πολέμῳ κεῖσθαι. Orpheus Arg. v. 57. habet ὁδὸν τρίβον. Tacitus L. II. 5. *proceliorum vias* dicit, quas tractasse Germanicus dicitur, i. e. *agitasse*, *consultasse*, quibus feliciter gerenda sint bella cum Germanis. v. Ernest. V. Cl. Ad hanc rationem fere Liu. XXXI. 18. *seque ipsi per omnes vias leti interficerent.* GOTTL.

Dissimilia loca attulit B. Gottl. ceteroquin recte interpretatus h. l. Nam γέφυραι πολέμοιο apud Hom. sunt periphrasis belli ipsius, cui tamen *pontes* tribuantur, sane *viae* et ipsae, vel itinera *Straßen*, propter ordines militum instructorum; et nos *Gassen* dicimus sensu militari et castrensi. et τρίβος πολέμου multo magis est periphrasis; quid, quod poëtica ista sunt? Neque apud Nostrum ὁδοὶ notant *modum* belli, sed auxilia, praesidia, *ressources*. BAVER.

Παραίρεσις τῶν προσόδων] Opponuntur hanc dictis Archidami, c. 81. εἰ δ' αὖ τὰς ξυμμάχους ἀφεσᾶναι πειρασόμεθα. v. Abresch. Auct. p. 250. GOTTL.

Ἐπιτειχισμός] Infr. Cap. 142. ἐπιτείχισις. Alibi ἐπιτείχισμα. Vid. *Schol.* ad Cap. 142. *Harpocrat.* et ex eo *Suidam* in ἐπιτείχισμα. *Ulpian.* ad Demosth. I. *Philipp.* pag. 31. et *Chersones.* pag. 63. et *Casaub.* ad Polyb. p. 178. Huiusmodi munitionem ad infestandos hostes structam φρούριον vocat *Thucyd.* I, 142. et *Diodor. Sicul.* XIII. p. 335. Δεκέλειαν φρούριον ἐποίησαν κατὰ τῆς Ἀττικῆς· quod *Plutarcho* Alcib. pag. 369. est ἐπιτείχισμα. *Cornel. Nepos* Alcib. Cap. IV. Latine ita effert: *Deceliam in Attica munierunt, praesidioque perpetuo ibi posito, in obsidione Athenas tenuerunt.* DUCK.

Ἐπιτειχισμὸς τῇ χώρᾳ] h. e. τειχισμὸς ἐπὶ τῇ χώρᾳ, infra c. 142. ἐπιτείχισις. Munitur autem regio praesidio firmo. L. V, 51. ἐπ' ἄλλῃ τινὶ γῇ dicitur τὸ χωρίον τειχισθῆναι. De vi τοῦ ἐπιτειχίζειν et ἐπιτειχίζεσθαι v. Abresch. Dil. p. 124. et de potestate τοῦ ἐπὶ in ἐπιτειχισμὸς, in Auctar. p. 250. G.

[Ἐπίθεσις) Abest hoc verbum ab Augusti.] G.

Ἄλλα τε — πταίει] *Stobaeus* p. 372. vbi ἐφ' αὑτῷ et ἐλάσσω cum nostris, non ἐλάττω. WASS. *Suidas* in εὐοργήτως describit Schol. DUCK.

[Προσομιλήσας) Deest h. v. in Aug. Non reperiuntur in eodem cod. Schol. a verbis Ὁδοὶ — ad τῇ χώρᾳ. it. Ἐπὶ ῥητοῖς — ad Παρατυγχάνον. it. ad Ὁ δὲ ἐργισθεὶς· Οἷσόν ἂν ἦν· Δίκα γε ὄντας· Ἴσῳ· Φέρουσαν· Ὃ καὶ λόγῳ· Ἐνδοιασθῆναι· Ὑπὸ μιᾶς et Κακοπαθεῖν.] G.

Ἐπὶ ῥητοῖς] i. e. ἐπὶ τοῖς ὁμολογουμένοις, vt Procop. B. P. II. 26. loquitur, notante Abreschio (Diluc. p. 124.) nos: *der Krieg richtet sich nicht nach vorgeschriebenen Maaßregeln.* G.

I. e. certa et praeuisa non sequitur bellum, vt dux dicat, se hoc aut illud facturum tali exitu; *bestimmt*: Ita supra negat, reges fuisse ἐπὶ ῥητοῖς γέρασι, vt *constitutum* esset, quid caperent. BAVER.

[Μεγαλοψύχως) Deest in Aug.] G.

[Εὐτρέπως) Hanc Schol. partem exscripsit Suidas in εὐοργήτως. — ἀντὶ τοῦ εὐτρόπως· ὀργὴ γὰρ ὁ τρόπος, παρὰ Θουκυδίδῃ. i. e. mores, vel ingenium. Sed, notante Duckero, occurrit quoque apud alios.] G.

Ὁ δ' ἐργισθεὶς, περὶ αὐτὸν —] Cum Abreschio (Dil. p. 123.) inciliam posui post ἐργισθεὶς; quanquam non damnat ἐγγίγεσθαι περὶ τι. Sed prius probabilius. Reiskius (anim. ad h. l.) distinguit et scribit sic: ὁ δ' ἐργισθεὶς, περὶ αὐτῷ ἢ ἐλάσσω (sub. ἢ περὶ τοῖς πολεμίοις) πταίει. Cum Dat. haec forma reperitur apud Herod. VIIII, 100. μὴ περὶ Μακεδονίῃ πταίσῃ ἡ Ἑλλὰς· ad quam videtur Reisk. hanc correctionem accommodasse. G.

Ὀργισθεὶς περὶ αὐτὸν] Tamen, iungi haec, malim, vt magis

nos vero, vt hoſtes vlciſcamur, et nos ipſi ſimul ſeruemur, nullas pecunias conſumere velimus; et ne his *pecuniis* ab illis priuati, his ipſis male mulctemur.

122. „Adſunt nobis praeterea aliae quoque belli gerendi viae: et ſociorum defectio, quae eſt praecipua ratio, quae illorum prouentus ſubtrahere poteſt, in quibus ſita eſt ipſorum potentia; et * aedificatio munitionum, quae illorum agrum oppugnent; et multa alia, quae nullus iam proſpicere poſſet. Belli enim progreſſus nulla certa lege fiunt: ſed ipſum per ſe, in ſingulis occaſionibus oblatis, *ex tempore* multa comminiſcitur. In quo is quidem, qui in eo moderate ſe gerit, conſtantior *ac tutior* exiſtit: is vero, qui in eo iraſcitur, non leuiter offendit. Cogitemus autem, ſi ſingulis quidem noſtrum cum paribus aduerſariis de agri finibus eſſet controuerſia, hoc ferendum eſſe: iam vero Athenienſes et aduerſus nos vniuerſos ſatis virium habent, et aduerſus ſingulas ciuitates, vires longe maiores habent. Quare niſi et frequentes, et per nationes, et per ſingulas ciuitates vno conſenſu ipſos propulſemus; nos diuiſos ſine labore in ſuam poteſtatem redigent. Et victoriam, licet hoc alicui ſit futurum auditu moleſtum, *is tamen* ſciat nihil aliud, quam ſeruitutem manifeſte *nobis* allaturam. Quod vel dubia oratione commemorare turpe eſt Peloponneſo, et tot vrbes ab vna vexari. Qua in re aut merito pati, aut propter ignauiam *haec* perferre, et a maioribus, qui Graeciam liberauerunt, degenerare videbimur. Nos vero ne nobis quidem ipſis hoc, *atque libertatem iſtam* ſtabilimus: ſed ciuitatem quidem inter *nos ipſos* tyrannum fieri ſinimus: tyrannos vero, qui ſunt in vna ciuitate, de medio

* Aedificatio munitionum in illorum agro etc. *Alii.* HVDS.

Ὁδοὶ] πορισμοί. Παραίρεσις] παραφαίρεσις, παράσπασις. Καὶ ἐπιτειχισμὸς] ἐπίθεσις. αἰνίττεται τὴν Δεκέλειαν, ἣν ὕστερον ἐτείχισαν. Τῇ χώρᾳ] τῶν Ἀθηναίων. Προϊδεῖ] προγνοίη. ἄδηλα γὰρ τὰ τῆ πολέμῳ. Ἐπὶ ῥητοῖς] ὡρισμένοις. Χωρεῖ] κινεῖται. Τεχνᾶται] μεθοδεύει. Παρατυγχάνον] παρεμπίπτον. Ἐν ᾧ ὁ μὲν] ἐν ᾧ, ἀντὶ τοῦ διό. Εὐοργήτως] εὐσκόπως, μεγαλοψύχως, εὐπρεπῶς, εὐτρόπως, ὀργὴ γὰρ ὁ τρόπος. Ὁ δὲ ὀργισθεὶς] ὁ μικροψυχήσας. Ἐνθυμώμεθα] ἀντὶ τοῦ ἐνθυμηθῶμεν. ἔτι γὰρ ὑποθετικόν. Οἷόν ἂν ἦν] ὑπομονητόν. Ἱκανοὶ] δυλωσόμενοι δηλονότι. Δίχα γε ὄντας] χωρισθέντας. Ἴσῳ] ὁ ἀκμὴν δηλονότι. Φέρουσαν] ἡμῖν δηλονότι. Δουλείαν] τὴν δουλείαν καὶ λόγῳ ἀμφιβάλλειν. Ὁ καὶ λόγῳ] εἰωθεν ὁ συγγραφεὺς ἀπὸ τῶν ὑηλυκῶν μεταβαίνειν εἰς τὸ ἀδέτερον. οἷον, τρέποντας ἐπὶ τὴν Μακεδονίαν, ἐφ' ὅπερ καὶ τοπρῶτον ἐξεπέμποντο. λέγει δὲ, ὅτι τὴν δουλείαν ὅλως τῷ λογισμῷ ἀμφιβάλλειν, οἷον, λογίσασθαι τὸς Πελοποννησίους, αἰσχρόν. ὁ γὰρ ἐνδοιασμὸς, λογισμῷ ἐστὶ μερισμός. περιφρασικῶς δὲ εἴρηται, τῷ λόγῳ ἐνδοιασθῆναι. οἷον, τὸ λογίσασθαι ἡμᾶς καὶ ἐπὶ νῦν λαβεῖν τὴν δουλείαν. Ἐνδοιασθῆναι] εἰς ἀμφιβολίαν ἐλθεῖν. Ὑπὸ μιᾶς] τῆς τῶν Ἀθηναίων. Κακοπαθεῖν] δουλεῦσθαι. Ἐν ᾧ] ἐν τῷ κακοπαθεῖν. Ἡ δικαίως δοκοῖμεν ἂν πάσχειν] οἱ γὰρ ἀμελοῦντες, καὶ μὴ ἐπεξερχόμενοι, δοκοῦσιν ἢ δικαίως πάσχειν, ἢ διὰ δειλίαν ἀνέχεσθαι. Βεβαιοῦμεν αὐτὸ] παντέσι τὴν ἐλευθερίαν. Τὰς δ' ἐν μιᾷ] πόλει δηλονότι. Μονάρχους] τὰς τυράννους φησὶ μονάρχους. Ξυμ-

ad ingenium noſtri, vt ſit, qui vehementius et feſtinantius atque cupidius (*zu hitzig*) in bello verſetur; certe, ad πταίει relatum, aliquid redundans habere, et languere, exiſtimem, et contra ad ὀργισθεὶς deſiderari. BAVER.

[Ἔστι γὰρ ὑποθετικὸν) Haec verba non ſcripta reperiuntur in Aug.] GOTTL.

[Χωρισθέντας) Reg. διαχωρισθέντας.] G.

[Δουλείαν) Hoc, vt apertum eſt, non huc pertinet, Grammius refert ad ἐνδοιασθῆναι. Fortaſſe ad v. ſequentia ὃ καὶ λόγῳ ἐνδοιασθῆναι, pertinet, vt explicet ὃ per τὴν δουλείαν καὶ λόγῳ ἀμφιβάλλειν.] G.

[Τῷ λόγῳ ἀμφιβάλλειν) Deleui punctum et poſui inciſum, pertinet enim αἰσχρὸν ad ἔστι. οἷον — *nempe, ſi Peloponneſiis in mentem veniret ſeruitus, ſi cogitarent modo hanc rem, turpe ſit.*] G.

Αἰσχρὸν — πόλεις τοσάσδε ὑπὸ μιᾶς κακοπαθεῖν] E bonis codd. ὑπὸ pro ἀπὸ recepi, poſtulantibus legibus linguae, quae poni iubent neutris, quae pro cognatae ſignificationis paſſiuis adhibentur, τὸ ὑπό. Mox c. 126. ἀπέθνησκον ὑπὸ τῆ λιμῷ. Abreſchius vſum talium neutrorum exemplis ſatis multis oſtendit. cf. ſis, anim. ad Platon. Alcib. ſec. p. 123. GOTTL.

Ἐν ᾧ ἢ δικαίως — ἢ διὰ δειλίαν ἀνέχεσθαι] Reiskius in Dil. Abreſch. p. 126. et anim. ad h. l. magis ingenioſe quam vere corrigit: ἐν ᾧ δὴ δικαίως δοκοῖμεν ἂν πᾶσι νὴ Δία δουλείαν ἀνέχεσθαι, *quo in ſtatu rerum videamur omnibus, per Iouem, merito ſeruitutem pati.* Si vulgata ſeruetur ἐν ᾧ δὴ (ſic putat legendum Reiskius) δικαίως δοκ. ἂν πάσχειν, credit verba: ἢ διὰ δειλίαν ἀνέχεσθαι pro Scholio habenda et expungenda. Immo ſeruanda eſt, pluribus de cauſſis, quas periti ipſi intelligunt; Demoſthenis δεινότητι accommodatius eſſet νὴ Δία, quam Thucydidis grauitati. G.

[Ἐπεξερχόμενοι) Praeeuntibus codd. Reg. et Aug. recepi pro ἐπερχόμενοι.] G.

Πόλιν] *H. Stephanus* ita ad h. v. adnotat: Scribendum eſſe πόλιν, non πόλει, doceo in iis, quae ex aduerſo interpretationis *Vallae* margini adſcripſi. Sic autem et pag. 68. τὴν καθ. cet. quae in *Var. Lect.* contulit *Hudſ.* In Marg. *Edit.* ſuae *ſec.* haec ſcribit: Quum nos ne nobis quidem ipſis hanc rem (*libertatem* videlicet) ſtabiliamus, ſed vrbem, quae tyranni-

μεγίστων ξυμφορῶν [l] ἐκ ἀπήλλακται, ἀξυνεσίας, [m] ἢ μαλακίας, ἢ ἀμελείας. ὃ γὰρ δὴ πεφευγότες [n] ταῦτα, ἐπὶ τὴν πλείστης δὴ βλάψασαν καταφρόνησιν κεχωρήκατε· [o] ἢ, ἐκ τῶ πολλὲς σφάλλειν, τὸ ἐναντίον ὄνομα ἀφροσύνη μετωνόμασαν.

ρκγ'. „Τὰ μὲν δὴ προγεγενημένα τί δεῖ μακρότερον, ἢ ἐς ὅσον τοῖς νῦν ξυμφέρει, αἰτιᾶσθαι; περὶ δὲ τῶν ἔπειτα μελλόντων τοῖς παροῦσι βοηθοῦντας χρὴ ἐπιταλαιπωρεῖν. [p] πάτριον γὰρ [q] ἡμῖν ἐκ τῶν πόνων τὰς ἀρετὰς κ]ᾶσθαι, καὶ μὴ μεταβάλλειν τὸ ἔθος, εἰ ἄρα πλέτῳ τε νῦν καὶ ἐξουσίᾳ ὀλίγου προφέρετε. ὃ γὰρ δίκαιον, ἃ τῇ ἀπορίᾳ ἐκ]ήθη, [r] τῇ περιουσίᾳ [s] ἀπολέσθαι· ἀλλὰ θαρσοῦντας ἰέναι κατὰ πολλὰ ἐς τὸν πόλεμον, τῶ τε θεῶ χρήσαντος, καὶ αὐτῶ ὑποσχομένω ξυλλήψεσθαι· καὶ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος [t] ἀπάσης [v] ξυναγωνιουμένης, τὰ μὲν, φόβῳ, [x] τὰ δὲ, ὠφελείᾳ. σπονδάς τε ὃ λύσετε πρότεροι ([y] ἃς γε καὶ ὁ θεὸς, κελεύων πολεμεῖν, νομίζει παραβεβάσθαι) ἠδικημέναις δὲ μᾶλλον βοηθήσετε. λύουσι γὰρ ἐχ οἱ [z] ἀμυνόμενοι, ἀλλ' οἱ πρότεροι ἐπιόντες.

ρκδ'. „Ὥστε πανταχόθεν καλῶς ὑπάρχον [a] ὑμῖν πολεμεῖν, καὶ ἡμῶν [b] κοινῇ τάδε παραινούντων, εἴπερ βεβαιότατον [c] τὸ ταῦτα ξυμφέροντα καὶ πόλεσι καὶ ἰδιώταις εἶναι, μὴ μέλλετε Ποτιδαιάταις τε ποιεῖσθαι τιμωρίαν, ὅσι Δωριεῦσι, καὶ ὑπὸ Ἰώνων πολιορκουμένοις, (ὃ πρότερον ἦν τἐναντίον) καὶ τῶν

l Οὐκ om. *Cl. Caſſ. Gr.* et *Schol.* ad Cap. 127. item Aug. Baſ. *m* Videtur eſſe hypallage pro ὃ γὰρ δὴ πεφεύγατε τ. ἐ. τ. π. δ. β. κ. κεχωρηκότες *Ar. Port.* Εἰ ἀμελείας, ἢ μαλακίας cod. Baſ. *n* Αὐτὰ *Ar. C.* *o* Ἢ *Caſſ.* ex emendatione fuerat. ἢ. ἡ *Gr.* *p* Aut verba illa πάτριον γὰρ ἡμῖν ἐκ τῶν πόνων τὰς ἀρετὰς κτᾶσθαι, parentheſi includenda; aut totum collocandum hoc modo, περὶ δὲ τῶν ἔπειτα μελλόντων τ. π. β. χ. ἐ. καὶ μὴ μεταβάλλειν τὸ ἔθος (πάτριον γὰρ ἡ. ἐ. τ. π. τ. ἀ. κ.) *el* ἄρα etc. *Sieph.* *q* Ἡμῖν *Caſſ.* Aug. Paullo poſt ὀλίγων, ſed man. rec. ſup. ω. poſitum o. *r* Τῇ ἁπλοτῆτι ἀπολ. et ex emendat. τῇ εὐπλοΐᾳ ἀπολ. *Gr.* ἀπουσίᾳ Baſ. cod. *s* Ἀπολέσαι *Reg.* *t* Πάσης *Caſſ. Gr.* Aug. Baſ. cod. *v* Ξυναγωνιζομένοις *C.* *x* Τὰ δ' ὠφελείᾳ *Ar. C.* *y* Ἃς τε *Ar. C.* *z* Ἀμυνόμενοι *Gr.* Paullo poſt in Mosqu. πρότερον. *a* Ἡμῖν *Flor.* Ἰμῖν *Cl.* Ἡμῖν *Reg. Gr.* et ſic credo voluiſſe ſcribere *Hudſonum* e *Cl.* *b* Τάδε κοινῇ *Caſſ. Gr.* Mosqu. Aug. Baſ. cod. *c* Τε *Gr.*

dem occupet, *in Graecia* eſſe ſinamus. Omnino enim τύραννον πόλιν, non τύραννον πόλει, ſcribendum eſt, vt etiam ex paulo poſt ſequentibus apparet. Haec ille. Sic populum *regem*, equum *bellatorem*, poſt Ebraeos, Latini dicunt, et *aratorem* bouem vtriusque linguae Scriptores. WASS.

Τύραννον — πόλιν] Varians lectio πόλει orta videtur, quod librarii putarent, non recte dici τύραννον πόλιν. At dicitur, v. c. infra c. 124. et paullo poſt. Dicitur enim ὁ καὶ ἡ τύραννος. Exempla Waſſii non in hunc locum cadunt: *populus rex, equus bellator.* Debebat in his maſculinum iungi maſculino. Niſi eſſet τύραννος voc. κοινὸν, non poſſet ita dici, vt non dici poteſt familia *regnator*, ſed *regnatrix*, vt e linguae legibus in vulgus notum eſt. GOTTL.

[Τὰς δ' ἐν μιᾷ) Vtrumque Scholion ad Τὰς δ' ἐν μιᾷ cum ſq. coniunctim ſic legitur in Auguſt. μιᾷ πόλει· μονάρχῳ δὲ τὰς τυράννους.] G.

Τριῶν] Hanc amat formulam noſter. v. 41, 1. 43, 6. 170, 11. 187, 11. Prouerb. XXV, 3. *Lucret.* V.

Principio, maria ac terras, coelumque tuere:
Horum naturam *triplicem*, *tria* corpora, Memmi,
Treis ſpecies tam diſſimiles, *tria* talia texta,
Vna dies dabit exitio.

1 Cor. XIII, 13. Νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἐλπὶς, ἀγάπη, τὰ ΤΡΙΑ ΤΑΥΤΑ. Noſter VI, 73. ἑστηκὸν αὐτόν τε εἵλοντο τὸν Ἑρμοκράτην καὶ Η. καὶ Σ. ΤΟΥΤΟΤΣ ΤΡΕΙΣ. *Ariſtoph.* Nub. Τὸ χάος τυτὶ καὶ τὰς Νεφέλας, καὶ τὴν γλῶτταν, τρία ταυτί. *Demoſthenes* de Coron. 344. Καίτοι τρία ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πᾶσιν ἀνθρώποις ἔδειξαν ἐγκώμια etc. ἓν μὲν ἀνδρείας, ἕτερον δὲ, δικαιοσύνης, τρίτον δὲ, σωφροσύνης. WASS.

[Καὶ ἐχ —) Omiſſum ἐχ in Aug.] G.

[Ὅμηρος) Il. ξ. 108. Ceterum obſeruatio, ἢ eſſe pro καὶ, non accurata. Differt reuera ἀξυνεσία a μαλακίᾳ, ſi tria iſta conſtare debent.] G.

Οὐ γὰρ δὴ πεφευγότες —] Aem. Porto videtur eſſe hypallage, pro ὃ γὰρ δὴ πεφεύγατε τ. ἐ. τ. π. δ. β. κ. κεχωρηκότες. Non opus eſſe hac figura videtur. Senſus eſt: Cum ab his tribus non vobis cautum fuiſſet, eo proceſſiſtis, vt rem longe grauiſſimam contemneretis, vilipenderetis, quod plurimis fraudi fuit. G.

Οὐ γὰρ δὴ πεφευγ. τ.] Poſſit explicari, vt expl. B. Gottl. niſi, quod γὰρ minus aptum ſit tenori; quî enim procedat: ea res laborat tribus vitiis, negligentia, mollitie, ignorantia; haec *enim* non fugientes, incidiſtis in ſuperbum contemtum rerum. Haec non cohaerent. Nec vero mollities vtique pariat ſuperbiam *ſpernendi pericula.* Quanto melius ſic: Nam quod ſimulatis, vos ſpernere pericula et hoſtes, aut quod velitis contemnere illos, nihil profuerit; tamen vel fugientibus illa vitia inhaerebunt, ſi ſecuri contemſeritis minime contemnenda; κεχωρήκατε ſit pro κεχωρήκοιτε, veneritis; *ihr würdet dieſe Fehler doch nicht entgehen, wenn ihr auch zur Verachtung der Gefahr euch wenden wolltet.* BAV.

[Τὰ τρία) Correxi ex Aug. et Suida in καταφρόνησις, ita pro vitioſo πάτρια, vt iam viderat Abreſch. Diluc. p. 126. qui quoque propinquius ſcripturae Thuc. malebat: τάδε τὰ τρία.] G.

Ἐπὶ τὴν πλείστης δὴ βλάψασαν] Bauerus pro δὴ coniicit ἤδη. Sine cauſa. Ceterum ludit hic auctor alias grauiſſimus in verbis καταφρόνησις et ἀφροσύνη. Quaſi dicat: καταφρόνησις, negligentia rerum magni momenti, quae plurimos in errorem, ſ. in auia duxit, nomine inſignienda videtur, ἀφροσύνης. G.

Καταφρόνησιν] *Suidas* exponit φρόνησιν, et Scholia corradit. WASS.

[Καταφρόνησιν ὅτι) Subint. σημείωσαι. Per ſe non dici poteſt, καταφρόνησιν ſignificare ἀφροσύνην. v. not. Steph. pluribus, quam opus erat, caſtigat Scholiaſten, parum accu-

tollere volumus. Nec intelligimus haec tribus maximis vitiis non carere, imprudentia, et ignauia, et negligentia. Nec enim ab istis *vitiis* alieni, accessistis ad contemtionem, quae plurimos iam laesit: quae quia multos in errorem induxit, contrario nomine stultitia est appellata.

123. „Sed quid opus est de praeteritis conqueri diutius, quam quatenus rebus praesentibus expedit? At futurorum causa, rebus praesentibus, opem ferre, et labores praeterea subire oportet. Nobis enim patrium est, virtutes, *opumque commoda*, laboribus parare: nec mores mutare *vos decet*, licet diuitiis ac potentia nunc aliquantum *illos* superetis. Nam non est aequum, res paupertate partas, diuitiis perdi. Sed *oportet nos* confidenter ad *hoc* bellum ire, cum multis aliis de causis, tum propter Dei oraculum, et auxilium, quod se nobis laturum promisit, tum etiam quia tota reliqua Graecia, partim metu, partim vtilitate nos adiuuabit. Nec foedera priores rumpetis: (quae vel ipse Deus, qui bellum fieri iubet, violata censet) sed potius foederibus ruptis opem feretis. Non enim qui vim illatam propulsant: sed qui priores aliis vim inferunt, foedera rumpunt.

124. „Quamobrem cum omnibus de causis bellum vobis honeste suscipere liceat, et nos communiter haec suadeamus, si modo certissimum *est*, haec et rebus publicis et priuatis conducere; cum Potidaeatis, qui sunt Dorienses, et qui ab Ionibus obsidentur, (quod olim contra fiebat) opem ferre,

φορῶν] ἐνταῦθα ὁ κεῖται κυρίως ἡ λέξις, ἀλλὰ ξυμφορὰν φησὶ τὴν κακίαν. ταῦτα δὲ λέγει τὸ τυραννεῖσθαι, καὶ φέρειν τὴν τυραννίδα. τὸ δὲ ἑξῆς, καὶ ἐκ ἴσμεν, ὅπως ποτὲ τάδε ἐκ ἀπήλλακται τῶν τριῶν μεγίστων συμφορῶν. Ἡ μαλακίας] ὁ ἢ διαζευκτικός, ἀντὶ τοῦ καὶ. Ὁμήρου, — ἢ νέος, ἠὲ παλαιός. Οὐ γὰρ δὴ πεφευγότες] ὁ δύνασθε, φησὶν, εἰπεῖν, ὅτι ὁ διὰ τὸ ἔχειν τὰ τρία ταῦτα, ὁ πολεμοῦμεν, ἀλλὰ διὰ καταφρόνησιν· ὃ ἐστι, διὰ τὸ ἄγαν φρονεῖν, καὶ οἷον ὑπερφρονεῖν. ἡ γὰρ κατὰ πρόθεσις ἐπίτασιν ἐνταῦθα σημαίνει. Ταῦτα] τὰ τρία. Καταφρόνησιν] ὅτι τὴν καταφρόνησιν ἀφροσύνην λέγει. Βοηθοῦντας] τὸ ἑξῆς οὕτως, ὑπὲρ δὲ τῶν μελλόντων, δεῖ τοῖς παροῦσι πράγμασι βοηθοῦντας ἐπιταλαιπωρεῖν. τουτέστι προσθεῖναι τοῖς πόνοις. Καὶ ἐξουσίᾳ] δυνάμει. Περιφέρετε] ὑπερφέρετε τῶν ἄλλων. Ἃ τῇ ἀπορίᾳ ἐκτήθη] ὑπ' ἀπορίας κινηθέντες ἐκτησάμεθα. οἱ γὰρ Λάκωνες τῶν προγόνων ἦσαν ὀλίγον εὐπορώτεροι. Ξυλλήψεσθαι] βοηθήσειν. Τὰ μὲν φόβῳ] ἵνα μὴ δουλωθῇ. Παραβεβάσθαι] ἀθετηθῆναι τὰς σπονδὰς ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων. Ἀλλ' οἱ πρότεροι ἐπιόντες] οἱ ἅρξαντες ἀδίκων χειρῶν. Πανταχόθεν] ἀπὸ πολλῶν ἀφορμῶν. Εἴπερ βεβαιότατον] λείπει τὸ δοκεῖ, ἵν' ᾖ, εἴπερ δοκεῖ. Τιμωρίαν] βοήθειαν. Καὶ ὑπὸ Ἰώνων] διαβέβληται γὰρ τὸ ὄνομα τῶν Ἰώνων

rate enarrantem h. v. Hudsonus tamen e Suida adiuuat eum, qui καταφρόνησιν explicat ὑπερφροσύνην, ἤγουν ἀφροσύνην — e nostro Scholiaste.] GOTTL.

Χρὴ ἐπιταλαιπωρεῖν] i. e. ἐπικαταμένειν ἢ ἐπιπονεῖν, idque pro ἐπικαταμένειν τῇ ταλαιπωρίᾳ καὶ τῷ ταλαιπωρεῖν, *perfistere in labore, continuare laborem*, vt Hesychius, ad h. l. respiciens, explicat. Sic emendauit Hesychium, apud quem legitur ἐπικαταμύειν, Abresch. in Lect. Aristaen. p. 293. cf. Dilucid. p. 126. G.

Πάτριον γὰρ ἡμῖν] Quum haec verba, καὶ μὴ μεταβάλλειν τὸ ἔθος, ad praecedentia referantur, et quod dixit πάτριον, ibi vocet ἔθος, magis commodum habitura fuisse locum videntur post ἐπιταλαιπωρεῖν· hoc modo, περὶ δὲ τῶν ἔπειτα μελλόντων τοῖς παροῦσι βοηθεῖτας χρὴ ἐπιταλαιπωρεῖν, καὶ μὴ μεταβάλλειν τὸ ἔθος· (πάτριον γὰρ ἡμῖν ἐκ τῶν πόνων τὰς ἀρετὰς κτᾶσθαι) εἰ ἄρα πλούτῳ etc. Vt autem nunc collocata sunt huius orationis membra, si verba ista, πάτριον γὰρ ἡμῖν ἐκ τῶν πόνων τὰς ἀρετὰς κτᾶσθαι, parenthesis notis includantur, verba haec, καὶ μὴ μεταβάλλειν τὸ ἔθος, quum ad ea referantur, tamen per illam separabuntur. STEPH.

[Τπ' ἀπορίας — ἐκτησάμεθα) Haec verba desunt in Aug.] G.

Περιουσίᾳ] In marg. Aug. cod. ff[1]. (γράφεται τῇ περιουσίᾳ, vnde videtur antea scriptum fuisse ἁπλουσίᾳ s. εὐπλουσίᾳ. G.

Κατὰ πολλὰ] *Multis rationibus ducti*, (aus vielen Ursachen) quarum quasdam mox commemorat. Reiskio inter legendum subnata est correctio (in Dilucid. Abresch. p. 126.) καὶ πολλὰς i. e. ἀθρόας, *confidentes* et *numerosos*. G.

[Τὰ μὲν φόβῳ) Deleui cum Abresch. Dil. p. 126. caput ξυναγωνιμένης, quod non cadit in Scholien.] G.

Παραβεβάσθαι] *Suidas*, παραβεβάσθαι τὰς σπονδάς· τὸ παθητικὸν τῷ παραβεβηκένοι. πάνυ ἀκολούθως Θουκυδίδης. Postrema haec *Portus* vertit: *Thucydides* ita loquitur, *admodum apte vim verborum sequens*, addito illo suo solenni N. L. Non intelligo, quae sit sententia verborum *Suidae*. *Kusterum* quoque ignorasse, quid ea sibi vellent, ex eo apparet, quod omissa versione *Porti* aliam non substituit. DVCK.

Καλῶς ὑπάρχει πολεμεῖν, καὶ ἡμῶν — παραινόντων] Notandum, quod genit. consequentiae iunguntur nomin. absoluto καλῶς ὑπάρχον ὑμῖν. Adhibetur τὸ ὑπάρχον, vt ἐξὸν et alia huius generis, veluti mox c. 125. δεδογμένου δὲ αὐτοῖς, vbi in quibusdam male δεδογμένοι. G.

[Λείπει τὸ δοκεῖ) Stephanus subint. potius ἐξὸν. Sed non video, cur δοκεῖ non habeat locum.] G.

Ἰδιώταις] Huc fortassis respexit *Suidas* h. v. Ἰδιῶται, ἀντὶ τῶ πολῖται. ὥτως Θουκυδίδης. DVCK.

Ταῦτα ξυμφέροντα καὶ πόλεσι καὶ ἰδιώταις] Suidas in ἰδιῶται, ἀντὶ τῶ πολῖται, non huc respexit, vt vult Duckerus, sed, vt arbitratur Abresch. Dilucc. p. 126. ad L. II. c. 60. Pro ταῦτα corrigebat Reiskius in anim. ad h. l. vt et in Dil. Abresch. p. 127. ταὐτὰ, quod recepit Bauerus. Sic quoque legit doctus anonymus in Flor. Vinar. margine. G.

ἄλλων μετελθεῖν [d] τὴν ἐλευθερίαν. ὡς [e] οὐκέτι ἐνδέχεται περιμένοντας, τὸς μὲν, ἤδη βλάπτεσθαι, [f] τὸς δ', εἰ γνωσθησόμεθα ξυνελθόντες μὲν, ἀμύνεσθαι δὲ [g] οἱ τολμῶντες, μὴ πολὺ ὕστερον τὸ αὐτὸ πάσχειν· ἀλλὰ νομίσαντες [h] ἐπ' ἀνάγκην ἀφῖχθαι, ὦ ἄνδρες ξύμμαχοι, καὶ ἅμα τάδε ἄριστα λέγεσθαι, ψηφίσασθε [i] δὴ τὸν πόλεμον· μὴ φοβηθέντες τὸ αὐτίκα δεινὸν, τῆς δ' ἀπ' αὐτοῦ διὰ πλείονος εἰρήνης ἐπιθυμήσαντες· (ἐκ πολέμου μὲν γὰρ εἰρήνη μᾶλλον βεβαίως ἀφ' ἡσυχίας δὲ μὴ πολεμῆσαι, οὐχ ὁμοίως ἀκίνδυνον) καὶ τὴν καθεστηκυῖαν ἐν τῇ Ἑλλάδι πόλιν τύραννον ἡγησάμενοι ἐπὶ πᾶσιν ὁμοίως καθεστάναι, ὥστε τῶν μὲν ἤδη ἄρχειν, τῶν δὲ, διανοεῖσθαι, παρασησώμεθα ἐπελθόντες. καὶ αὐτοί [k] τε ἀκινδύνως [l] τολοιπὸν οἰκῶμεν, καὶ τὰς νῦν δεδουλωμένους Ἕλληνας ἐλευθερώσωμεν. [m] Τοιαῦτα [n] μὲν οἱ Κορίνθιοι εἶπον.

ρκε'. Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, ἐπειδὴ ἀφ' ἁπάντων ἤκουσαν [o] γνώμην, ψῆφον ἐπήγαγον τοῖς ξυμμάχοις ἅπασιν, ὅσοι παρῆσαν ἐξῆς, καὶ μείζονι καὶ ἐλάσσονι πόλει· καὶ τὸ πλῆθος ἐψηφίσαντο πολεμεῖν. [p] δεδογμένου δὲ αὐτοῖς, εὐθὺς μὲν [q] ἀδύνατα ἦν ἐπιχειρεῖν ἀπαρασκεύοις ἔσιν, ἐκπορίζεσθαι δὲ ἐδόκει ἑκάστοις ἃ πρόσφορα ἦν, καὶ μὴ εἶναι μέλλησιν. ὅμως δὲ καθισταμένοις ὧν ἐδει, ἐνιαυτὸς μὲν ἐ διετρίβη, ἔλασσον δὲ, πρὶν ἐσβαλεῖν ἐς τὴν Ἀττικὴν, καὶ τὸν πόλεμον ἄρασθαι φανερῶς.

ρκϛ'. Ἐν τούτῳ δὲ ἐπρεσβεύοντο τῷ χρόνῳ πρὸς τὰς Ἀθηναίους, ἐγκλήματα ποιούμενοι, ὅπως σφίσιν [r] ὅτιμεγίστη πρόφασις εἴη τοῦ πολεμεῖν, ἢν μή τι [s] ἐσακούσωσι. καὶ πρῶτον μὲν πρέσβεις πέμψαντες οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐκέλευον τὰς Ἀθηναίους τὸ ἄγος ἐλαύνειν [t] τῆς θεοῦ. τὸ δὲ ἄγος ἦν τοιόνδε. Κύλων ἦν

d τὴν deest *Gr.* *e* οὐκ ἔτι *Gr.* *f* Τὸς δὲ *Gr.* *g* Ἀτολμῶντες *Marg. Ar. C. Bar. Gr. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. In Aug. ὁ τολμῶντες. Supr. ſcriptum eſt ab alia manu ἀτολμῶντες. Sed, ſi ex duabus vocibus vna facienda ſit, ἀτολμῶντες malit *Steph*, quia obſeruauit verba circumflexa ex ſecunda coniugatione in primam transire, quum huiusmodi compoſitio ſuperuenit. Ἀτολμῶντες *Dan.* ὁ τολμῶντες Mosqu. et Baſ. cod. *h* Ἐς ἀνάγκην *Cl. Gr.* Εἰς ἀνάγκην *Caſſ.* Aug. et ſic in *Reg.* a quo haec aberant, manus recentior adſcripſerat. *i* Δὴ deeſt *Ar. C. Bar. Gr. Cl. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg. Caſſ. Dan.* Aug. In cod. Baſ. eſt δή. Paullo poſt in eodem deeſt μᾶλλον. *k* τε om. *Cl. Reg. Caſſ.* Aug. Paullo ante in Mosqu. eſt ὑπεξελθόντες. *l* Τὸ λοιπὸν *C. Baſ. Caſſ. Gr.* Aug. *m* Ταῦτα *Caſſ.* Aug. *n* Μὲν om. *Cl. Caſſ.* Aug. *o* Γνώμης *Marg.* *p* Δεδογμένῳ *Ar. C. Dan.* *q* Ἀδύνατον *Gr.* ab emendatore ſuperſcr. Mox fin. cap. in Mosqu. eſt: Ἔλασσον γάρ. *r* Ὅτι μεγίστη *Caſſ. Gr. Vaſc.* Aug. *Baſ.* et τοῦτο πολεμεῖν *Caſſ.* *s* Ἐσακούσωσι *Ar. C.* Mosqu. *Caſſ. Dan.* Aug. *t* Τοῦ θεοῦ *Ar. C.*

Περιμένοντας] De hoc participio vide, quae apud *Scholiaſtem* annotaui. STEPH.

Οὐκέτι ἐνδέχεται περιμένοντας] Hic caſus, auctore Abreſchio, pendet ab infinitiuo μέλλειν, ex μέλλετε adſumendo. (Diluc. p. 127.) In Auctario p. 251. paullo aliter accipit: οὐκέτι ἐνδέχεται (μέλλειν ὑμᾶς τε καὶ ὑμᾶς) περιμένοντας, (τὸ) τὸς μὲν, (i. e. ὑμᾶς μὲν) βλάπτεσθαι ἤδη· (intellige βλαπτόμεθα γὰρ ἤδη) τὸς δὲ (pro ὑμᾶς δὲ) εἰ γνωσθησόμεθα — τολμῶντες, μὴ πολὺ ὕστερον τὸ αὐτὸ πάσχειν. Reiskius quoque non facit cum Scholiaſte, qui putat περιμένοντας eſſe pro περιμενόντων reſpici enim ad Potidaeatas. Idem Reiskius malit deinde: τὸς δ' ἄν, εἰ γνωσθησόμεθα. GOTTL.

[Ὁμηρος) Il. Κ. 173. In prouerbium abiere haec verba de rebus, quae in ſummo diſcrimine verſantur. Imitatus eſt Homerum Herodotus, VI. 11. et alii. v. Valk. V. Cl. ad l. c. cf. Long. περὶ ὕψους, XXII, 2. Stephano merito videntur haec verba ex Homero referenda ad ἀλλὰ νομίσαντες ἐπ' ἀνάγκην ἀφῖχθαι. Niſi voluit innuere Scholiaſtes, ſi res nullam exſpectationem patiantur, Homerum dicere: ἐπὶ ξυρῇ—] G.

[Ἀντὶ τῶν περιμενόντων) Steph. intelligit, ceu legeretur: ὡς οὐκέτι ἐνδέχεται περιμένειν, καὶ περιμενόντων ἡμῶν i. e. ἐν ᾧ ἤδη περιμένομεν, τὸς μὲν ἤδη βλάπτεσθαι. v. not.] G.

[Τὸς μὲν) Ex Aug. addidi.] G.

Εἰ γνωσθησόμεθα — οἱ τολμῶντες] In marg. Flor. Vinar. ſic explicatur: *ſi cognitum erit, conueniſſe nos quidem, vt bis de rebus conſuleremus*, ſed iniuriam propulſare non audere. GOTTL.

Ἐκ πολέμου — ἀκίνδυνον.] *Stobaeus* pag. 360. WASS.

Ἐκ πολέμου —] Haec ἔξῆς, notante Waſſio, excerpta eſt a Stobaeo p. 358. vsque ad ἀκίνδυνον. In hanc ſententiam Cic. VII. Phil. 6. *ſi pace frui volumus, bellum gerendum eſt; ſi bellum omittimus, pace nunquam fruemur.* cf. c. 71. et c. 120. G.

Πόλιν τύραννον] Vol hic locus omnem tollere nobis poteſt dubitationem de lectione illa, quae pag. 67. τύραννον πόλιν nobis exhibet, quum altera datiuum πόλει exhibeat. Alibi tamen, quum dicere poſſet ἀνδρὶ δὲ ᾗ πόλει τυράννῳ, dicere maluit, ἀνδρὶ δὲ τυράννῳ, ᾗ πόλει ἀρχὴν ἔχοντι. vid. pag. 398. STEPH.

[Πλεονάζει) *Saepius repetit, inculcat.* In Aug. h. v. πλεονάζει vsque ad παραξύνῃ abſunt.] G.

Τῶν δὲ διανοεῖσθαι] Vid. *Steph.* ſupr. ad Cap. I. DVCK.

Παρασησώμεθα] Sc. αὐτήν. G.

Ψῆφον ἐπήγαγον] i. e. ἐπέτρεπον ψῆφον τοῖς ξυμμάχοις, ſiue, vt cum Xenophonte (Memorabb. IIII, 4, 2.) loquamur: ἐπέτρεπον τοῖς ξυμμάχοις ψηφίσασθαι, *ſociis omnibus poteſtatem ſuffragii ferendi dederunt*: quod vno verbo exprimitur: ἐπιψηφίζειν. L. I. 1. p. 8. vbi v. Erneſt. Alia verba huius poteſtatis collegit Abreſch. Diluc. p. 127. add. Hindenb. V. Cl. anim. ad Xenoph. Memorabb. p. 10. G.

[Τῶν Λακεδαιμονίων) Non ſolum Lacedaemoniorum, ſed et τῶν ξυμμάχων. Πλῆθος h. l. eſt *maior pars*, vt Valla vertit. In Aug. deſunt Schol. ad verba Τάδε ἄριστα· Ἀπ' αὐτοῦ· Διὰ πλείονος· Καθεστηκυῖαν· Ἐπὶ πᾶσιν ὁμοίως· Διανοεῖσθαι· Παρασησώμεθα· Γνώμην· Ἐξῆς· Ἐκπορίζεσθαι· Μέλλησιν· Ἐγκλήματα ποιούμενοι· Εἰ δὲ ἐν τῇ Ἀττικῇ et Καὶ Ἀθηναίοις. Scholion ad ἀδύνατα inſerui e Baſ. cod.] G.

Δεδογμένου] Perperam quidam libri δεδογμένῳ, ex ignora-

tum etiam *priſtinam* aliorum libertatem recuperare ne cunctemini: quia res noſtrae nullam exſpectationem amplius patiuntur, qua alios quidem, iam iniuriis affici, alios vero (ſi cognitum fuerit, nos concilium quidem habuiſſe, ſed tamen iniurias illatas propulſare auſos non eſſe) non multo poſt idem pati ſinamus. Sed exiſtimantes, viri ſocii, vos ad *hanc belli ſuſcipiendi* neceſſitatem deueniſſe, ſimul etiam haec, quae a nobis dicuntur, optima eſſe, bellum iam decernite: non metuentes praeſentem aſperitatem; ſed pacis, quae diuturnior ex eo eſt ſequutura, cupiditate flagrantes: (nam bello quidem pax magis confirmatur; at propter pacis cupiditatem bellum gerere nolle, non pariter periculo caret) exiſtimantes etiam ciuitatem, quae in Graecia ſe tyrannum conſtituit, aequaliter in omnes eſſe conſtitutam, ita vt aliis quidem iam imperet, aliis vero imperare cogitet, *eam* armis illatis in ditionem ac poteſtatem noſtram redigamus; et tum nos ipſi ſine periculis in poſterum viuamus, tum etiam Graecos, in ſeruitutem nunc redactos, in libertatem vindicemus. Corinthii quidem haec dixerunt.

125. Lacedaemonii vero, auditis omnium ſententiis, omnibus ſociis, qui aderant ordine, maiori pariter, et minori ciuitati, ſuffragii ferendi poteſtatem fecerunt. Et maior illorum pars bellum gerendum eſſe decreuit. Quamuis autem illi hoc apud ſe conſtituiſſent, ſtatim tamen bellum ſuſcipere non potuerunt, quod eſſent imparati: ſed ſinguli res, quae forent vtiles, parandas, nec vllam moram interponendam cenſuerunt. Veruntamen in hoc rerum neceſſariarum apparatu non integer annus eſt conſumtus: ſed minus, antequam in Atticam irrumperent, et bellum aperte ſuſciperent.

126. Interea vero Legatos ad Athenienſes miſerunt, vt de illorum iniuriis conquererentur, vt quam maximam et ſpecioſiſſimam belli gerendi cauſam haberent, ſi illi nulla in re ſibi morem gerere voluiſſent. Ac primum quidem Lacedaemonii, Legatis ad Athenienſes miſſis, imperarunt, vt Deae piaculum *vrbe* pellerent. Piaculum vero huiusmodi fuit. Cylon *quidam* Athenienſis fuit, vir, qui in

εἰς μαλακίαν· τῶν δὲ Δωριέων, ἐπὶ ἀνδρείᾳ δοξάζεσθαι. Καὶ τῶν ἄλλων] ἀπὸ κοινοῦ τὸ μέλλετε. Μετελθεῖν] ἀντὶ τοῦ ἀναστῶσασθαι. Ὡς οὐκέτι] τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ γάρ. Εἰ γὰρ ἦ, οὐκέτι γὰρ ἐνδέχεται. Ὅμηρος, —ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς. τὸ δὲ περιμένοντας, ἀντὶτοῦ περιμενόντων. Τὰς μὲν] λείπει ἡμῶν. Τάδε ἄρισα] ἃ εἴπομεν δηλονότι. Τὸ αὐτίκα δεινὸν] τὸ πρὸς ὀλίγον γινόμενον ἐκ τοῦ πολέμου. Ἀτ' αὐτοῦ] τοῦ πολέμου. Διὰ πλείονος] χρόνου. Καθεσηκυῖαν] γεγονυῖαν. Πόλιν τύραννον] τὰς Ἀθήνας λέγει. τὸ δὲ ἑξῆς, πόλιν τύραννον παρασκησώμεθα. πλεονάζει τὸ τῆς τυραννίδος ὄνομα, ἵνα μᾶλλον παροξύνῃ. Ἐπὶ πᾶσιν ὁμοίως] κατὰ πάντων. Διανοεῖσθαι] ἀπὸ κοινοῦ, τὸ ἄρχειν. Παρασκησάμεθα] βεβαιώσωμεθα. Γνώμην] ἀπόφασιν. Ψῆφον ἐτίθεσαν] ψῆφον, νῦν σκέψιν. ὄλλον δὲ, ὅτι τισὶ δοκεῖ, καὶ τισὶν οὔ. Ἑξῆς] κατὰ τάξιν. Καὶ τὸ πλῆθος] τὸ πλῆθος τῶν Λακεδαιμονίων δηλονότι. Ἀδύνατα] ἀντὶ τοῦ ἀδύνατον. Ἐκπορίζεσθαι] ἔκ τινος πόρου λαμβάνειν. Μέλλησιν] ἀναβολήν. Καθισταμένους] παρασκευαζομένους. Ἐγκλήματα ποιούμενοι] ἐγκαλοῦντες. Τὸ ἄγος ἐλαύνειν τῆς θεοῦ] τοὺς τὸ ἄγος ὁράσαντας τῆς θεᾶ, τῆς Ἀθηνᾶς. Κύλων ἦν] τὸ διήγημα τὸ κατὰ τὸν Κύλωνα θαυμάζει σφόδρα ὁ τεχνογράφος, καὶ συμβουλεύει ἐπιμελέστατα αὐτὸ ἐκμαθεῖν

tione Atticiſmi; de quo *Eudaeus* in Commentar. *H. Steph.* Append. ad Theſaur. pag. 160. et *Camerar.* ad Act. Apoſt. II, 29. Sic Cap. praeced. καλῶς ὑπάρχον ὑμῖν πολεμεῖν, Cap. 120. εὖ δὲ παρασχόν. Nec melius corrector *Codicis Graeu.* mox ἀδύνατον, pro ἀδύνατα. Vid. ad Cap. 1. DVCK.

Inſcitia Atticismi in quibusdam libris eſt: δεδογμένω. Sic vt h. l. eſt cap. ſuperiori: καλῶς ὑπάρχον ὑμῖν πολεμεῖν. c. 120. εὖ δὲ παρασχόν. etc. GOTTL.

Non Atticismus vtique eſt, ſed omnino Graecismus, omnes caſus, accuſatiuum vtique, ſimpliciter adhibendi. Non placent. iſtae deliciae Atticae ſaepius confictae, et, vt magnum, iactatae. BAVER.

[Ἐκ τινος πόρου λαμβάνειν) In Baſ. cod. adduntur a recentiori grammatico haec: ἀπὸ τῶν ἐκτὸς εἰς ἄστυ καμίζειν, ὃ νῦν λέγουσιν σκα..ζειν ἐν τῷ κάστρῳ εἰσάγειν. Κάστρον λέγεται τὸ ἄστυ, καὶ ἔστιν λέξις Ἰταλική. V. de hac vi *caſtrorum* Freſne Gloſſ. med. aeu. h. v.] G.

Τῆς θεοῦ] Quidam libri τῆ θεᾶ. At vid. p. 70, 3. WASS.

[Τοὺς τὸ ἄγος ὁράσαντας) In Aug. eſt: Τὸς τὸ ἄγος θράσαντας. Male.] G.

Κύλων ἦν] Vide *Herodotum* l. 5. c. 7. *Meurſii* Solonem, et *Marſhami* Chronicon. HVDS.

Vid. Herod. V. 71. p. 407. qui perpaucis rem narrat: Noſter, praeter morem, eleganter et perſpicue. Vnde Theon Sophiſta c. II. Progymn. hanc narrationem exemplum elegantis narrationis, adoleſcentibus ediſcendae, commendat. Ceterum Studioſis valde commendanda eſt obſeruatio Valkenarii Eruditiſſ. ad l. c., qua de charactere ſcribendi Herodoti et Thucydidis ſcite diſſerit. Ille eſt paſſim dulcis et fuſus, hic denſus ac breuis; illius σύνθεσις ἡδεῖα καὶ καλή, huius αὐστηρά. Hoc loco tamen dulcis et pulchra. G.

[Κύλων ἦν) Tres ſunt auctores Scholii huic capiti adiecti, vt ſcite monet Valkenarius ad Herod. V, p. 407. Poſtrema adnotatio eſt nugatoris. Altera non eſt inelegans. Λέων h. l. eſt ipſe Thucydides, non Leo Alabandenſis, vt vult Duckerus. Ille vocabatur a magiſtris iſtis ita, ob toruam

ν Αθηναῖος, ἀνὴρ Ολυμπιονίκης, τῶν πάλαι εὐγενής τε καὶ δυνατός. ἐγεγαμήκει δὲ ˣ θυγατέρα Θεαγένους, Μεγαρέως ἀνδρὸς, ὃς κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ἐτυράννει ʸ Μεγάρων. χρωμένῳ δὲ τῷ Κύλωνι ἐν Δελφοῖς ἀνεῖλεν ὁ θεὸς, ἐν ᶻ τῇ τοῦ Διὸς τῇ μεγίστῃ ἑορτῇ καταλαβεῖν τὴν Αθηναίων ἀκρόπολιν. ὁ δὲ, παρά ᵃ τε τοῦ Θεαγένους δύναμιν λαβὼν, καὶ τοὺς φίλους ἀναπείσας, ἐπειδὴ ᵇ ἐπῆλθεν Ολύμπια τὰ ἐν Πελοποννήσῳ, κατέλαβε τὴν ἀκρόπολιν ὡς ἐπὶ τυραννίδι· νομίσας ἑορτήν τε τοῦ Διὸς μεγίστην εἶναι, καὶ ᶜ ἑαυτῷ τι προσήκειν, Ολύμπια νενικηκότι. εἰ δὲ ἐν τῇ Ατ̣ι̣κ̣ῇ ἢ ἄλλοθί πῃ ἡ μεγίστη ἑορτὴ εἴρητο, ᵈ ἅτε ἐκεῖνος ἔτι κατενόησε, τό, τε μαντεῖον οὐκ ἐδήλω. ἔστι γὰρ ᵉ καὶ Αθηναίοις Διάσια, ἃ καλεῖται Διὸς ἑορτὴ ᶠ Μειλιχίου μεγίστη, ἔξω τῆς πόλεως· ἐν ᾗ πανδημεὶ θύουσι πολλοὶ, ᵍ οὐχ ἱερεῖα, ἀλλὰ θύματα ἐπιχώρια. δοκῶν δὲ ὀρθῶς ʰ γιγνώσκειν, ἐπεχείρησε τῷ ἔργῳ. ⁱ οἱ δ' Αθηναῖοι, αἰσθόμενοι, ἐβοήθησάν ᵏ τε παν̣δ̣η̣μ̣ε̣ὶ̣ ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐπ' αὐτὸν, καὶ προσκαθεζόμενοι ἐπολιόρκουν. χρόνου δὲ ˡ ἐπιγιγνομένου, οἱ Αθηναῖοι τρυχόμενοι τῇ ᵐ προσεδρείᾳ, ἀπῆλθον ⁿ οἱ πολλοὶ, ἐπιτρέψαντες τοῖς ἐννέα Αρχουσι τὴν

ν Ὀλυμπιονίκης ἀνὴρ Ἀθηναῖος *Reg. Caſſ. Gr.* Baſ. Aug. in quo poſt πάλαι interpungitur. ˣ Μεγαρέως ἀνδρὸς Θεαγένους θυγατέρα *Marg. Cam.* Διαγένους pro Θεαγένους habent *Ar. C.* ʸ Μεγαρέων *Cl. Gr.* ᶻ τῇ deeſt *Ar. C. Gr.* Mosqu. *D n* Baſ. ᵃ τε om *Cl.* ᵇ Ἐπῆλθον, et paullo poſt κατέλαβεν *Caſſ.* ἐπῆλθον Aug. et Mosqu. Prior quoque κατέλαβεν. ᶜ Ἑαυτῷ προσήκειν *Ar. C. Dan.* ᵈ Οὔτ' ἐκεῖνος *Gr.* ᵉ Illud καὶ non agnoſcunt *Ar. C.* ᶠ Μειλιχίου omnino ſcribendum cenſet *Ioann. Bapt. Vic.* Μειλιχείου *Gr.* ᵍ Οὐχ ἱερεῖα μόνον, ἀλλὰ καὶ θύματα ἐπιχώρια in vetuſto quodam Codice ſe ſcriptum legiſſe teſtatur *Giraldus.* ʰ Γινώσκειν *Ar. C. Reg.* Mosqu. ⁱ οἱ δὲ *Ar. C. Gr.* ᵏ Τε om. *Cl.* ſed *Gr.* non omittit. ˡ Ἐγγινομένου *Ar. C. Dan.* χρόνου δ' ἐπιγ. *Gr.* Baſ. cod. ἐπιγενομ. Mox in Mosqu. οἱ deeſt. ᵐ Προσεδρείᾳ *Dan.* Mosqu. ⁿ Οἱ πολλοὶ om. *Cl.* in margine πολλοί.

veluti ſtructurae faciem. Quod igitur Thucydides facilis h. l. videretur et iucundus; dicebant: ὁ Λέων ἐγέλασε. Sic Dionyſ. Hal. in Ep. ad Pomp. p. 777. Reisk. dicit: Διαφέρουσι μάλιστα ἀλλήλων (Herodotus et Thucydides) ὅτι τὸ μὲν Ἡροδότου κάλλος ἀκρῶν ἐστι, φοβερὸν δὲ τὸ Θουκυδίδου. Ante ὅτι tirones ſuppleant σημείωσαι. Ceterum priora verba h. Scholii: τὸ δικήγημα μιμήσωνται in Aug. cod. deſunt, et adſcripta ſunt poſt Schol. ad Τὰ ἐν Πελοποννήσῳ. Reliqua adſunt, ſed inuerſo ordine: ὅτι τὰ κατὰ Κύλωνα — μάχης primo, et, ὅτι τῷ δικήγματος — Θουκυδίδου, poſteriori loco ſunt poſita.] GO.

[Ὁ τεχνογράφος) Duckerus Theonem Sophiſtam intelligit, qui in Prog. p. 15. 22. 50. Lugd. valde laudat hanc narrationem.] GOTTL.

[Ἐπὶ τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης) Immane peccatum Scholiaſtae notandum, iudice Petauio, (Ration. temp. P. II. 3. 9.) Cylonium enim piaculum incidit in Olymp. XLV. et pugna Marathonia in Olymp. LXXII. 3. Monuit etiam hoc Palmerius ex Herod. V. 11. qui factum eſſe dicit: πρὸ τῆς Πεισιστράτου ἡλικίας. v. Abreſch. Diluc. p. 129.] G.

Ἀνὴρ Ὀλυμπιονίκης] Retulit etiam Diauli cororam Olympiade 35. ſi fides eſt Olympionicarum recenſioni: Sed mirum eſt, quod in eadem recenſione ponitur Olympiade 49 eundem Cylonem acropolin Athenarum occupauiſſe. Non eſt tamen impoſſibile; nam curſus victoria iuueni maxime conuenit; acropolis occupatio, licet non videatur conuenire homini ſexagenario, vt nec nuptiae cum Megaclis filia, non eſt tamen ἀτύπωτον. *Palmerius* Exercitat. pag. 47. HVDS. Tangit hiſtoriam hanc *Laërt.* in Epimenide, et *Heſych.* in Κυλλάκιον, apud quem paulo ſupra pro Κυλλαστις, leg. Κυλλαστις. Sic enim Cod. Lambeth. apud *Herodotum* II, 77. Baroc. Κολλάσις, vt in contextu. Idem et *Suidas* in ἄγος, qui περὶ τοὺς Α. πρέσβεις legit. vid. *Pauſan.* I, 28. *Plutarch.* Solone p. 84. Victor fuiſſe videtur Olymp. XXXV. A. M. 3310. Ἄρχοντος Ἀκεσίου. Vid. etiam de eo *Herodot.* V, 71. Mox *Marg.* et *Cam.* bene Μεγαρέως ἀνδρὸς Θεαγένους θυγατέρα. WASS. De Cylone add. *Schol.* Ariſtoph. Equit. v. 443. DVCK.

Κύλων Ἀθηναῖος, ἀνὴρ Ὀλυμπιονίκης] Sic Herod. V. p. 407. ἦν Κύλων τῶν Ἀθηναίων ἀνὴρ Ὀλυμπιονίκης — Ordo, qui eſt in codd. quibusdam a librariis factus, probat, eos retuliſſe ἀνὴρ potius ad Ἀθηναῖος. Ita dictum eſſet, vt ἀνὴρ Σπαρτιάτης, VIII. 99. ἀνὴρ Ἀβδηρίτης II. 29. ἀνὴρ Πέρσης, L. IIII. 50. etc. GOTTL.

Ἀνὴρ Ὀλυμπ.] Non video, cur non ad Ὀλυμπιονίκης referamus ἀνὴρ, quod praeponi ſoleat nomini, cui addatur, non poſtponi. Nam, et de *conditione* hominis dici, vel ἄνδρες δίκαιοι oſtenderint, vt in N. T. ἄνδρες ἀδελφοί. BAVER.

[Τῆς θεᾶ) In Aug. leg. τῶ θεᾶ.] G.

[Κατέλαβον) In Caſſ. et Aug. eſt κατελάμβανον.] G.

Τὰ ἐν Πελοποννήσῳ] Nam et alibi agebantur, vt hic *Scholiaſtes*, et *Spanhem.* ad Morell. Ep. I. pag. 14. 82. et Ep. V. pag. 303. Sed pro *Thucydide*, quem hoc ſcribere dicit, ponendum eſt nomen *Scholiaſtae.* DVCK.

[Καὶ ἐν Μακεδονίᾳ) Addidi καὶ e codd. Caſſ. et Aug.] G.

[Περὶ τῆς τῶν Διασίων) Stephanus corrigit: περὶ τῆς τῶν Διασίων ἑορτῆς. Sed ſubinde ἑορτὴ omittitur. v. Boſ. de ellipſ. p. 118.] G.

Διάσια] Meminit huius ἑορτῆς Ariſt. Νεφ. v. 407. et v. 862. et Scholiaſtes videtur ad h. l. reſpexiſſe: ἑορτὴ Διὸς τὰ Διάσια Ἀθήνῃσιν, ἐν ᾗ πανδημεὶ ἔξω τείχους συνιόντες ἑορτάζουσιν. Celebrati ſunt hi dies feſti μηνὸς Ἀνθεστηριῶνος φθίνοντος. n. ſub finem m. Aprilis. Heſych. Διάσια, ἑορτὴ Ἀθήνῃσι καὶ σκυθρωπὰς ἀπὸ τῆς ἑορτῆς εἶναι ἐκτελοῦν, μετά τινος συγνότητος θύοντες. ad quem l. v. Intt. G.

Μειλιχίᾳ] Coniectura *Pii*, quam hic in *Var. Lect.* ponit *Hudſon.* eſt in illius Annotation. poſterior. Cap. LXXIV. Ea hoc vno, ſed plane infirmo fundamento nititur, quod *Pauſanias*, *Strabo*, aliique ſaepe Munychiam Piraeeo vicinam memorant. Iouis Μειλιχίου crebra eſt apud Veteres mentio. Ad hunc locum pertinent, quae *Schol.* Ariſtoph. Nubib. 407. et ex eo *Suidas*, habet: Διάσια Ἀθήνῃσιν ἑορτὴ Μειλιχίου Διός. Nec Athenis ſolum, ſed alibi quoque cultum fuiſſe Iouem Μειλιχιον conſtat ex iis, quae in Hiſtor. Deor. Syntagm. II. congeſſit *Giraldus.* Sed et aliis Diis idem cognomen tribuitur, de quo vid. *Brod.* ad Anthol. Graec. I, 1, 4. *Apollonius Athenaeus*, Grammaticus quidam, apud *Schol.* Ariſtoph. l. d. Diſtia a die tribo Iouis Milichii diuerſa eſſe dicebat. Quas huius ſententiae rationes habuerit, non addit *Scholiaſtes.* Sed ego in his rebus *Thucydidi* tutius, quam *Apollonio* illi, credi arbitror. DVCK.

Ἐν ᾗ πανδημεὶ θύουσι — ἐπιχώρια] Pollux I, 26. et Scholia-

ludis Olympiacis vicerat, inter veteres et generis nobilitate florens, et opibus potens. Vxorem autem duxerat filiam Theagenis, viri Megarenſis, qui tunc Megaris tyrannus erat. Cum autem Cylon Delphis oraculum conſuluiſſet, Deus *ipſi* reſpondit, vt celeberrimo Iouis die feſto Athenarum arcem occuparet. Ille vero, acceptis a Theagene copiis, et amicis perſuaſis, vbi aduenerunt Olympia, quae in Peloponneſo celebrantur, vrbis arcem occupauit, vt tyrannidem ſibi pararet: tum quia putabat, *hunc* eſſe maximum illum Iouis diem feſtum; tum etiam quia ad ſe, qui in ludis Olympiacis victor fuiſſet, nonnihil pertinere *ducebat*. Sed vtrum in Attica, an vſpiam alibi hic maximus dies feſtus *a Deo* dictus fuiſſet, nec ipſe tunc animaduertit, neque oraculum declarauit. Nam apud Athenienſes quoque ſunt Diaſia, quae maximus Iouis Milichii dies feſtus vocantur, *et* extra vrbem *celebrantur*. In quo ex omni hominum genere, aetate, et conditione multi immolant non veras, ſed ex farinae ſubactae maſſa victimas ad verarum ſimilitudinem factas, quibus indigenae vti ſolebant. Sed cum *oraculi vim* ſe recte intelligere exiſtimaret, opus eſt aggreſſus. Quod poſtquam Athenienſes acceperunt, vniuerſi ex agris concurrentes opem *Reipublicae* contra iſtos tulerunt, caſtriſque poſitis obſidere coeperunt. Sed cum tempus protraheretur, Athenienſes attriti diuturna obſidione, magna ex parte diſceſſerunt, *arcis* cuſtodia re-

τὰς νέας, ἵνα μιμήσωνται. Ὅτι τῷ διηγήματος τῷ κατὰ τὸν Κύλωνα τὴν σαφήνειαν τινὲς θαυμάσαντες, εἶπον, ὅτι Λέων ἐγέλασεν ἐνταῦθα, λέγοντες περὶ Θουκυδίδου. Ὅτι τὰ κατὰ Κύλωνα ἐπράχθη σχεδὸν ἐπὶ τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης. Δυνατὸς] πλούσιος. Χρωμένῳ δὲ τῷ Κύλωνι] περὶ τυραννίδος δηλονότι, ὡς ἐκ τῆς ἀποκρίσεως δείκνυται τῆς θεᾶ. Καταλαβεῖν] ταύτην γὰρ κατέλαβον οἱ τυραννίδος ἐρῶντες. Τὰ ἐν Πελοποννήσῳ] τοῦτο προσέθηκεν, ἐπειδὴ ἐστιν Ὀλύμπια καὶ ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἐν Ἀθήναις. Ἐπὶ τυραννίδι] τυραννήσων. Εἰ δὲ ἐν τῇ Αττικῇ] ἐκ τούτου δηλοῦται σαφῶς, ὅτι περὶ τῆς τῶν Διασίων τὸ μαντεῖον ἔλεγε. Καὶ Ἀθηναίοις] καὶ παρ' Ἀθηναίοις. Διάσια] ἦν καὶ ἔλεγεν ἴσως ὁ θεὸς ἑορτήν. Ἐν ᾗ πανδημεί] πανδημεὶ ἑορτάζουσι, θύουσι δὲ πολλοί. Ἱερεῖα] πρόβατα. Ἀλλὰ θύματα] τινὰ πέμματα εἰς ζώων μορφὰς τετυπωμένα ἔθυον. Ὀρθῶς γιγνώσκειν] ἁπλαῶς νοεῖν, τὸν χρησμὸν δηλονότι. Ἐπεχείρησε τῷ ἔργῳ] τῇ τυραννίδι. Αἰσθόμενοι] αἴσθησιν τοῦ πράγματος λαβόντες. Ἐπ' αὐτοὺς] κατ'

ſtes hunc locum aliter legiſſe videntur auctore Hemſterhuſio ad Luc. Tim. 7. p. 114. ἐν ᾗ πανδημεὶ ἑορτάζουσι, θύουσι δὲ πολλοὶ οὐχ ἱερεῖα, ἀγνὰ δὲ θύματα ἐπιχώρια. Loqui enim Lucianum de Diaſiis, quaſi victimas eo die feſto Ioui immolaſſent, quod negare videatur Thucydides. Sed attendenti paullo diligentius, hoc non plane negare videtur. Si ἁγνὰ reſtitui debeat; malit Abreſchius in Diluc. p. 127. ἀλλ' ἁγνὰ θύματα ἐπιχώρια. E loco Pollucis nihil poteſt effici, nec e Scholiaſte; Pollux pro more Grammaticorum vel memoriter citauit locum, vel pro Platone poſuit Thucydidem, memoria lapſus, vt Kühnius arbitratur. Ita L. VIIII. 153. laudat ἀνεχρήσατο e Thucydide, quod nuſpiam reperitur. v. not. ad c. 126. GOTTL.

[Ἐν ᾗ πανδημεί) Abreſch. Diluc. p. 128. corrigit: γράφεται, πανδημεὶ ἑορτάζουσι etc. v. not.] G.

Οὐχ ἱερεῖα, ἀλλὰ θύματα] Vid. *Kuhnium* ad Polluc. I, 26. WASS. *Caſtellanus* in lib. de Feſtis Graec. de Diaſiis agens non obſcure ſignificat, ſibi falſum videri, quod hic ſcribit *Thucyd.*, in Diaſiis non immolatas fuiſſe hoſtias animales. Hoc primum putat oſtendi e *Xenoph.* extremo Lib. VII. Ἀναβ. vbi ſcriptum eſt, Athenienſes Ioui Milichio more patrio victimas ὁλοκαυτεῖν, et Xenophontem ex hoc more Deo illi ſolidos porcos cremaſſe. Verum *Thucydides* de Diaſiis Iouis Milichii, quae Athenis agebantur, non de omnibus illius ſacris, quae vel Athenis, vel alibi fiebant, loquitur. Nec ex eo, quod illi aliis locis ac temporibus hoſtiae mactabantur, ſequitur, idem in Diaſiis factum fuiſſe. Deinde profert locum *Ariſtophanis*, qui Nubib. 407. Strepſiadem inducit dicentem, Διασίοισιν ὤπτων γαστέρα τοῖς συγγενέσι, et ex eo conficit, Athenienſes Ioui Milichio Dianiis *non tantum libamentis feciſſe, ſed victimas quoque immolaſſe videri.* Sed non firma eſt haec argumentatio: Strepſiades propinquos ſuos Diaſiis conuiuio excepit, iisque ventrem aſſum adpoſuit; Ergo Diaſiis Ioui Milichio ἱερεῖα et victimae immolabantur. Nec eſt, quod quis dicat, veteres poſt rem diuinam conuiuia de partibus victimarum inſtruere, et cognatos amicosque ad ea vocare ſolitos fuiſſe. Neque enim ideo adfirmari poteſt, omnes, qui diebus feſtis conuiuia agitabant, vel ipſos iis diebus ſacra feciſſe, vel conuiuia illa de partibus victimarum adparaſſe. Ne dicam, nihil obſtare, quo minus iisdem illis Diaſiis, quamquam ea praecipue Ioui Milichio ſacra erant, tamen etiam aliis Diis ſacra hoſtiis fieri potuerint. *Suidas* quidem in Διὸς κώδιον memorat, pelles victimarum Ioui Μειλιχίῳ et Κτησίῳ immolatarum, quas ad ſacra quaedam adhibebant Athenienſes. Sed non dicit, victimas illas Diaſiis immolatas fuiſſe. Itaque, niſi hoc diſertioribus idoneorum ſcriptorum teſtimoniis demonſtratum fuerit, non poſſum adſentiri *Caſtellano*, nec vnum Codicem Thucydideum, quem ſibi inſpectum eſſe teſtatur *Giraldus* l. d., tot aliis, qui omnes in receptam ſcripturam conſpirant, praeferre. DVCK.

[Ἱερεῖα) E Baſ. intuli. Mox in eodem eſt: Θύματα, πέμματα διάφορα.] G.

Χρόνος ἐπιγίνεται] Frequentius alias eſt χρόνος γίνεται. Sic Herod. I, 73. χρόνῳ γενομένῳ. Plato Phaed. 1. ὁ πολὺς χρόνος ἐγένετο τῷ Σωκράτει. Multo rarius eſt χρόνος ἐκγίγνεται apud Herodot. II, 175. vid. Abreſch. auct. p. 252. G.

Χρόνῳ ἐπιγιγνομένῃ] Aptiſſimum verbum et ſimpliciſſimum: tempus accedit; Ita et Herodot. et in Nouo Teſt. χρόνῳ ἐπιγιγνομένῳ, et διαγενομένῳ. Ipſum γίνεσθαι minus huc aptum et vſitatum hoc ſenſu. BAVER.

φυλακήν [o] τε καὶ τὸ πᾶν αὐτοκράτορσι διαθεῖναι, ἢ ἂν ἄρξιτα [p] διαγιγνώσκωσι. τότε δὲ τὰ πολλὰ τῶν πολιτικῶν οἱ ἐννέα ἄρχοντες ἔπρασσον. οἱ [q] δὲ μετὰ τῆ Κύλωνος πολιορκήμενοι, φλαύρως εἶχον, σίτε τε καὶ ὕδατος ἀπορίᾳ. ὁ μὲν ἐν Κύλωνι καὶ [r] ὁ ἀδελφὸς [s] αὐτῆ ἐκδιδράσκουσιν· οἱ δ' ἄλλοι, ὡς ἐπίζοντο, καί τινες [t] καὶ ἀπέθνησκον [v] ὑπὸ τῆ λιμῆ, καθίζουσιν ἐπὶ τὸν βωμὸν ἱκέται τὸν ἐν τῇ ἀκροπόλει. ἀναστήσαντες δὲ αὐτὲς οἱ τῶν Ἀθηναίων ἐπιτετραμμένοι τὴν φυλακήν, ὡς ἑώρων ἀποθνήσκοντας ἐν τῷ ἱερῷ, [x] ἐφ' ᾧ μηδὲν κακὸν ποιήσουσιν, ἀπαγαγόντες, ἀπέκτειναν. καθεζομένες δέ τινας καὶ [y] ἐπὶ τῶν σεμνῶν θεῶν ἐν τοῖς βωμοῖς, ἐν τῇ παρόδῳ διεχρήσαντο. καὶ ἀπὸ τότε ἐναγεῖς καὶ ἀλιτήριοι τῆς θεᾶ ἐκεῖνοί τε ἐκαλοῦντο, καὶ τὸ γένος τὸ ἀπ' ἐκείνων. ἤλασαν μὲν δὴ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τὲς ἐναγεῖς τότες· ἤλασε δὲ καὶ Κλεομένης ὁ Λακεδαιμόνιος, ὕστερον μετὰ Ἀθηναίων στασιάζοντων· τές τε ζῶντας ἐλαύνοντες, καὶ τῶν τεθνεώτων τὰ ὀστᾶ ἀνελόντες, [z] ἐξέβαλον. κατῆλθον μέντοι ὕστερον, καὶ τὸ γένος αὐτῶν [a] ἔτι ἐστὶν ἐν τῇ πόλει.

o Τε deest *Caſſ. Gr.* Aug. p Διαγιγνώσκωσι *C.* διαγιγνώσκωσιν et ex emend. *κσιν Gr.* διαγινώσκωσι *Reg.* q Τε *Gr.* r Ὁ deest *Gr.* s Αὐτῆ deest *Ar. C. Dan.* t Καὶ deest *Caſſ.* In Aug. καὶ eraſum. In Mosqu. deest. v Ἀπὸ τῆ λιμῆ *Ar.* Ὑπὸ τῆ λοιμῆ *Flor.* x Haec verba idem ac ἵνα μηδὲν κακὸν ποιήσωσι ſignificare pronunciat *Steph.* Ne quid piaculi admitteretur, vertit *Acacius.* y Ἐπὶ τῶν σεμνῶν τοῖς βωμοῖς *Ar. C. Dan.* z Ἐξέβαλλον *Caſſ.* Aug. a Ἔσιν ἔτι *Reg. Caſſ. Gr.* Baſ. Aug. Mosqu.

Αὐτοκράτορσι] *Spankemius*, quantum ex iis intelligere poſſum, quae de ſignificatione huius vocabuli Diſſertat. VII. de Vſu et Praeſtant. Numiſmat. pag. 444. diſſerit, videtur putaſſe eos ἀνυπευθύνους fuiſſe. Sed *Perizon.* ad Aelian. V. Var. Hiſt. 13. populo ὑπευθύνους fuiſſe ſcribit, et ibidem oſtendit, *Thucydidem* ideo τότε dicere, quod res deinde aliter ſe habuit, poteſtate Archontum a Solone multis partibus imminuta. DVCK.

[Αὐτεξουσίοις ἔσι) Deeſt ἔσι in Aug. Non leguntur Schol. a verbis Ὀρθῶς γιγνώσκειν — ad Ἐπ' αὐτὲς, it. Διαθεῖναι — ad Ἐπιέζοντο deſunt.] GOTTL.

[Οἰκονομηθῆναι) Caſſel. οἰκονομῆσαι.] G.

Ἐκδιδράσκουσιν] De Cylone idem prodit *Schol.* Ariſtoph. Equit. 443. Et *Thucydidi* potius fidem habendam puto, quam *Suidae* in κυλώνειον ἄγος ſcribenti, eum, quum in templum Furiarum fugiſſet, inde abſtractum et interfectum eſſe. DVCK.

[Ἑαυτὲς) Deeſt in Aug. h. v. vt et τὸ δέ. vt et Schol. ad Οἱ τῶν Ἀθηναίων ἐπιτετραμμένοι.] G.

Ἐπιτετραμμένοι] *Homer.* Ὅσι λαοί τ' ἐπιτετράφαται. WASS.

Ἀναστήσαντες — αὐτὲς οἱ τῶν Ἀθηναίων ἐπιτετραμμένοι] Herodotus paullo aliter videtur hanc rem tradere: (V. p. 407.) τότες ἀνιστέασι οἱ Πρυτάνιες τῶν Ναυκράρων. Noſter autem paullo ante commemorat: Athenienſes commiſiſſe cuſtodiendos eos τοῖς ἐννέα Ἄρχουσι — Valkenarius V. Cel. arbitratur, ſi haec cum obſeruatis Grammaticorum περὶ Ναυκράρων debeant conciliari, Thucydidem ſequutum eſſe diuerſum Auctorem ab Herodoto. Pauſanias V. p. 588. οἱ ἔχοντες τὰς ἀρχὰς διέφθειραν τῆς Ἀθηνᾶς ἱκέτας τῶν Κύλωνι ξυμῆ τὴν ἀκρόπολιν κατειληφότων. Si Suidae fides eſt habenda in Δήμαρχοι, hi Ναύκραροι fuere iidem ac δήμαρχοι, praefecti δήμοις. cf. Intt. ad Harpocr. Lex. p. 250. et Suid. Inprimis, quem laudat Valkenarius, Leopard. Emend. VII. 19. (T. III. Theſ. Gruter. p. 144.) G.

Ἐφ' ᾧ μηδὲν κακόν] Quamuis hic eodem, quo ſupra, modo vtatur voculis ἐφ' ᾧ ſequente infinitiuo, non tamen idem genus loquendi eſt: quum his verbis ἐφ' ᾧ μηδὲν κακὸν ποιήσουσιν ſignificetur ἵνα μηδὲν κακὸν ποιήσωσι. De altero autem talium verborum vſu (quem *Scholiaſt.* inter idiomata huius Scriptoris numerat) in p. 57. dictum fuit. STEPH. Non video, cur ἐφ' ᾧ hic non poſſit eamdem ſignificationem obtinere, quam in multis aliis huiusmodi loquendi generibus. Nam ἀναστήσαντες αὐτὲς ἐφ' ᾧ μηδὲν κακὸν ποιήσουσιν αὐτὲς (quod pronomen ſupplendum eſt) recte poteſt accipi ea ſignificatione, quam expreſſit *Portus.* Vel, *quum perſuaſiſſent iis, vt ſurgerent, quum induxiſſent eos ad ſurgendum, hac conditione, vt nullo malo illos adficerent.* Significat *Thucydides*, eos non voluiſſe ſurgere, niſi accepta fide de incolumitate: eam autem violatam fuiſſe. *Plutarchus* quidem in Solone nihil aliud ſcribit, quam Megaclem Archontem iis perſuaſiſſe ἐπὶ δίκῃ κατελθεῖν, *vt ſe iudicio ſiſterent*, nec pactum illud de incolumitate memorat. Sed id interceſſiſſe etiam *Herodotus* docet V, 71. Τότες ἀνιστέασι μὲν οἱ Πρυτάνις τῶν Ναυκράρων, οἵπερ ἐνέμοντο τότε τὰς Ἀθήνας ὑπεγγύες, πλὴν θανάτε, i. e. vt *Valla* vertit, *data fide puniendi eos citra mortem.* Nam ὑπεγγύες ibi referendum eſt ad τότες, non ad τὰς Ἀθήνας, vt volebat *Portus*, qui hanc ſententiam eſſe putat: *qui Athenas ſuae potiſtati ſubiectas habebant, excepta capitali poena.* Turbauit eum, quod poſt Ἀθήνας in vulg. Edd. *Herodoti* non eſt ὑπεσιγμὴ, quam tamen ſententia poſtulat. Ea poſita, *Herodot.* ſcribens τότες ἀνιστέασι — ὑπεγγύες, idem dicet, quod *Plutarchus*, Μεγακλῆς ἐπὶ δίκῃ κατελθεῖν ἔπεισεν (αὐτές.) Quamquam hic de exceptione illa, vitam iis ſaluam fore, nihil addit. DVCK.

Ἐφ' ᾧ μηδὲν κακὸν ποιήσειν] i. e. *quum induxiſſent eos, vt ſurgerent, deſcenderent ea conditione, nullo malo ſe eos adfecturos.* Ita bene Duckerus explicat. Herod. V. 407. τότες ἀνιστέασι — ὑπεγγύες πλὴν θανάτε, quae verba Weſſelingius ex hoc loco Noſtri illuſtrat. Nolebant hi miſeri niſi accepta fide de incolumitate ſurgere. Τὸ ἐπὶ ita capi notum eſt. Bene tuetur Weſſeling. ad Diod. XIII. p. 558. τὸ ἐπὶ in illo: οἱ ἐν ταῖς μάχαις τοῖς ἐναντίοις τὰ σώματα ἐγχειρίζοντες, ἐπ' ἐλπίδι σωτηρίας τῦτο πράττουσι. G.

Σεμνῶν θεῶν] Εὐμένιδες a Sicyoniis, σεμναὶ θεαὶ ab Athenienſibus dicebantur, teſte *Pauſania* in Corinthiacis. Antiqui (vt inquit *Helladius* in Chreſtomathia) ſolliciti fuerunt, ne male ominoſa dicerent, ideo Ἐριννύας *Eumenides* vel *venerandas deas*, μῶσος ſceleratum vocabant ἄγος. Sed Grammatici illa per Antiphraſin nominant. Vide *Meurſii* Attic. Lect. I. 4. c. 1. HVDS.

Διεχρήσαντο] *Suidas* in διεχρήσαντο. *Heſych.* WASS. *Suidas*, διεχρήσαντο, διέφθειραν. ὅτω Θουκυδίδης. Sed v. ibi *Kuſter.* DVCK.

rumque ſumma nouem Archontibus commiſſa, vt *res illas*, prout optimum fore iudicarent, arbitratu ſuo adminiſtrarent. Tunc autem nouem Archontes magnam rerum ad Rempublicam pertinentium partem adminiſtrabant. At qui cum Cylone obſidebantur, male ſe habebant, quia cibi et aquae inopia premebantur. Sed Cylon quidem, eiusque frater auſugerunt. Caeteri vero, cum premerentur, quinetiam cum nonnulli fame *iam* necarentur, ad aram, quae eſt in arce, ſupplices ſederunt. Sed illi, quibus *arcis* cuſtodia ab Athenienſibus commiſſa fuerat, cum ipſos in templo morientes viderent, ſurgere iuſſerunt, polliciti fore, vt nullo maleficio ipſos afficerent; et tamen *illinc* abductos interfecerunt. Nonnullos etiam, qui ad *Eumenidum*, * venerandarum Dearum, aras ſedebant, obiter interemerunt. Atque hac de cauſa ſcelerati et impii, quod ſcelus ac piaculum in Deam admiſiſſent, tam illi quam omnes ab illis oriundi ſunt appellati. Athenienſes igitur hos, qui huic piaculo erant obnoxii, in exſilium pepulerunt. Cleomenes etiam Lacedaemonius poſtea cum Athenienſibus ſeditione laborantibus expulit. *Hi enim* et viuos expulerunt, et defunctorum oſſa collecta abiecerunt. Poſtea tamen redierunt, eorumque genus eſt adhuc in ciuitate.

* Seuerarum *Alii*. HVDS.

αὐτῶν. Αὐτοκράτορσιν] αὐτεξουσίοις ὖσι. Διαθεῖναι] οἰκονομηθῆναι. Ἢι ἂν ἄριστα] τὸ ἦ, ἀντὶ τῦ ὡς ἄν. Φλαύρως] ἀσθενῶς. Ἐπιέζοντο] ἐταλαιπώρουν. Καθίζουσιν ἐπὶ τὸν βωμόν] ἕκυτὲς δηλονότι παρὰ τὸν βωμόν. τὸ δὲ καθίζουσιν, ἀπὸ τῦ καθίζω. καθέζονται δὲ, ἀπὸ τῦ καθέζομαι. Οἱ τῶν Ἀθηναίων ἐπιτεταμμένοι] οἱ ἔχοντες ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων τὴν ἐπιτροπὴν τῆς φυλακῆς. Καὶ ἐπὶ τῶν σεμνῶν θεῶν] τῶν Ἐριννύων, κατὰ ἀντίφρασιν· ἃς μετὰ τὸν Ὀρέστην οἱ Ἀθηναῖοι πλησίον τῦ Ἀρείᾳ πάγῳ ἱδρύσαντο, ἵνα πολλῆς τιμῆς τύχωσιν. Ἧλασε δὲ καὶ Κλεομένης] βασιλεὺς Λακεδαιμονίων, ᾧ μέμνηται Ἡρόδοτος. ἀμφίβολον, πότερον ἦλασε μετὰ τῶν ξασιαζόντων Ἀθηναίων, τυτέστι, καὶ τὸς ξασιάζοντας· ἢ ἦλασε μετὰ τῶν Ἀθηναίων, ὅτι ἐξασίαζον, ἵνα μὴ ὦσιν ἐν τῇ πόλει οἱ ἀλιτήριοι. ὅπερ ἄμεινον. Κατῆλθον μέντοι ὕστερον] εἰ φυγαδευθέντες. Ἐκέλευον ἐλαύνειν] μετὰ τὸν Κλεο-

Ἐπὶ τῶν σεμνῶν θεῶν ἐν τοῖς βωμοῖς — διεχρήσαντο] *Ad aras, in conſpectu Eumenidum*, i. e. iſtarum Dearum ſimulacrorum, *interfecerunt*. Ita vertit Abreſch. Dil. 128. σεμνὰς θεὰς eſſe Ἐρινύας, notum eſt. Ita quoque eas vocat Demoſthenes, ἱεροποιὸς creatus ταῖς σεμναῖς θεαῖς contra Mid. p. 552. Notanda repetita praep. ἐπὶ. Mox διεχρήσαντο, verbum eſt Herodoteum. v. c. I, 23. de Arione κελεύειν τὸς πορθμέας, ἢ αὐτὸν διαχρᾶσθαί μιν — v. Voc. Herod. rec. p. 12. et Gron. Obſſ. ad Herod. p. 63. Weſſel. An legerit Pollux VIIII. 153. ἀνεχρήσαντο, incertum, quum nihil dicat, quam: Θουκυδίδης δὲ ἀνεχρήσατο, vnde nil certi poteſt iudicari, ad quemnam locum reſpexerit. Nec repoſuit in textum Pollucis ἀνεχρήσαντο magnus Hemſterhuſius, ſolius Suidae cauſſa, apud quem eſt ἀνεχρήσαντο, quanquam arbitratur Vir S. Thucydidem eo tanquam inuſitato verbo eſſe vſum, cui ſubſtitutum ut notius. At omnes codd. tacent de vlla varietate. Itaque διεχρήσαντο ſanum eſſe arbitror. Abreſchius tamen notat, h. v. Dion. Caſſ. et Xiphilinum hac vi adhibuiſſe. v. c. XLVII. 34. ἀλλήλους οἱ πλείους ἀνεχρήσαντο. Exempla alia dabit Index in Reimariana locupletiſſimus. GOTTL.

[Πλησίον τῦ Ἀρείᾳ πάγῳ) Athenienſes in memoriam iudicii illius, quo ab Areopago abſolutus fuit Oreſtes, ab Furiis exagitatus, templum apud Areopagum aedificaſſe Eumenidibus, σεμναῖς iilis Deabus, praeter Scholiaſten adfirmat quoque Vlpianus ἐν Ἀρείῳ πάγῳ τὰ τῶν ἱερῶν τῶν Εὐμενίδων ἐπέτραπτο καὶ πλησίον ἵδρυτο τῆς βυλῆς, καὶ οἱ μέν φασιν, ὅτι διὰ τὸν Ὀρέστην ἐκεῖ καθιδρύθη. — ad or. Demoſt. contra Midiam (p. 384.) Heruag. abſolutum fuiſſe Oreſten a duodecim Diis in Areopago iudicibus artingit Demoſth. or. adu. Ariſtocrat. p. 641. Plura copioſe diſputauit de Oreſte, eius fuga, et iudicio XII. Deorum in cauſſa Oreſtis, Meziriac. ad Ouid. Ep. ad Hermion. T. II. p. 27 —]. G.

Ἐναγεῖς καὶ ἀλιτήριοι] Vid. *Herodot. Plutarch. Schol.* Ariſtoph. locis dd. et *Pauſan.* Achaicor. XXV. Notandum eſſe, quod etiam poſteri eorum ſic fuerint dicti, monet *Spanhem.* Diſſert. IX. de Praeſt. et Vſu Numiſm. pag. 670. Et hinc *Ariſtoph.* Equitib. 443. Ἐκ τῶν ἀλιτηρίων σε φημὶ γεγονέναι τῆς θεῦ. Quae mox de Cleomene dicit, ea pluribus exſequitur *Herodot.* V, 70. ſeqq. De oſſibus mortuorum extra fines eiectis *Plutarch.* in Solone. DVCK.

Ἐναγεῖς — ἐκκαθαίροντο] Herod. V. p. 407. οἱ δὲ ἐναγέες Ἀθηναίων ὧδε ὠνομάσθησαν — G.

Ἧλασε δὲ Κλεομένης] Primum miſſo Athenas caduceatore ἐξέβαλε Κλεισθένεα, καὶ μετ' αὐτῦ ἄλλας πολλὰς Ἀθηναίων, τὺς ἐναγέας ἐπιλέγων. Τὸ ἐξέβαλε de conatu explicandum. vid. Weſſel. et Valken. VV. DD. ad Herod. l. c. G.

[Ἀμφίβολον) Verba ἡ δὲ ἔννοια, quae Caſſel. et Aug. deſunt, et φησὶ deleui. Steph. corrigendum eſſe putabat: ἡ δὲ ἔννοια ἀμφίβολος. Sed debebat φησὶ quoque delere. Thucydides enim non dicit, rem eſſe ambiguam, ſed ambigue modo eam eloquitur. Locus eſt ab alio interpolatus Scholiaſte. Ceterum locus Herodoti exſtat L. V. 70. In Aug. deeſt Schol. ad Κατῆλθον μέντοι ὕστερον.] G.

Τῶν τεθ. — ἐξέβαλον] *Tb. Magiſter* ſemel tantum in ἀνεῖλεν. WASS.

Τὰ ὀστᾶ ἀνελόντες] Thom. M. in ἀνεῖλεν, laudato hoc loco, (p. 66.) explicat illud: λαβόντες. „Ἀντὶ δὲ τῦ ἔλαβε ποιηταὶ μόνοι, καὶ Θουκυδίδης ἅπαξ. Laudat deinde Sophoclem (Aiac. v. 238.) G.

ρκζ'. Τῦτο δὴ τὸ ἄγος οἱ Λακεδαιμόνιοι [b] ἐλαύνειν ἐκέλευον δῆθεν τοῖς θεοῖς πρῶτον τιμωρῦντες, εἰδότες [c] δὲ Περικλέα [d] τὸν Ξανθίππε [e] προσεχόμενον αὐτῷ κατὰ τὴν μητέρα, καὶ νομίζοντες, ἐκπεσόντος αὐτῦ, ῥᾷον σφίσι [f] περιωρήσειν τὰ ἀπὸ τῶν Αθηναίων. ἐ μέντοι τοσῦτόν γ' ἤλπιζον παθεῖν ἂν αὐτὸν τῦτο, ὅσον διαβληθῆναι εἶσειν αὐτῷ πρὸς τὴν πόλιν, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐκείνε ξυμφορὰν τὸ μέρος ἔσαι ὁ πόλεμος. ὢν γὰρ δυνατώτατος τῶν καθ' ε ἑαυτὸν, καὶ ἄγων [h] τὴν πολιτείαν, ἠναντίῦτο πάντα τοῖς Λακεδαιμονίοις· καὶ ἐκ εἴα ὑπείκειν, ἀλλ' ἐς τὸν πόλεμον ἄρμα τὲς Αθηναίες.

ρκή. Αντεκέλευον δὲ καὶ οἱ Αθηναῖοι τὲς Λακεδαιμονίες τὸ [i] ἀπὸ Ταινάρε ἄγος ἐλαύνειν. οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι, ἀναζήσαντες ποτὲ ἐκ τῦ ἱερῦ τῦ Ποσειδῶνος ἀπὸ Ταινάρε τῶν Εἱλώτων [k] τὲς [l] ἱκέτας, ἀπαγαγόντες, [m] διέφθειραν. [n] δ' ὃ δὴ καὶ σφίσιν αὐτοῖς νομίζεσι τὸν μέγαν σεισμὸν γενέσθαι [o] ἐν Σπάρτῃ. ἐκέλευον δὲ [p] καὶ τὸ τῆς Χαλκιοίκε ἄγος ἐλαύνειν αὐτές· ἐγένετο δὲ τοιόνδε. ἐπειδὴ Παυσανίας ὁ Λακεδαιμόνιος [q] τοπρῶτον μεταπεμφθεὶς ὑπὸ Σπαρτιατῶν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐν Ελλησπόντῳ, καὶ κριθεὶς ὑπ' αὐτῶν, ἀπελύθη μὴ ἀδικεῖν, δημοσίᾳ μὲν [r] ἀκέτι ἐξεπέμφθη, ἰδίᾳ δὲ αὐτὸς τριήρη λαβῶν Ερμιονίδα, ἄνευ Λακεδαιμονίων ἀφικνεῖται ἐς Ελλήσποντον· τῷ μὲν λόγῳ, ἐπὶ τὸν Ελληνικὸν πόλεμον, τῷ δὲ ἔργῳ, [s] τὰ πρὸς βασιλέα πράγματα βυλόμενος πράσσειν. ὥσπερ καὶ [t] τοπρῶτον [v] ἐπεχείρησεν, ἐφιέμενος τῆς Ελληνικῆς ἀρχῆς. εὐεργεσίαν δὲ ἀπὸ τῦδε πρῶτον ἐς βασιλέα κατεθετο,

b Ἐκέλευον ἐλαύνειν τοῖς θεοῖς δῆθεν πρῶτον τιμωρῦντας *Marg. Ar. C.* atque ita ſcribendum cenſet *Steph.* quum aduerbium δῆθεν ad participium τιμωρῦντες tendere conſtet. Ἐκέλευον ἐλαύνειν δῆθεν etc. *Cam.* Et *Caſſ. Gr.* Aug. Cum *Marg. Ar.* et *C.* conſentit *Dan.* *c* Τε *Ar. C.* Δὴ *Marg. Cam. Flor.* non probat *Steph.* Δὲ καὶ Περ. *Cl.* Εἰδότες Περικλέα *Gr.* *d* Τὸ *Dan.* *e* Προσεχόμενον *Cl.* Baſ. *f* Προσχωρήσειν *Marg. Cam.* improbat *Steph.* Προσχωρεῖν *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Baſ. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. *g* Ἑαυτῶν *Ar.* *h* Τὴν πόλιν *Gr.* *i* Ἀπὸ Ταινάρε τῶν Εἱλώτων *Caſſ.* Intermedia deſiderantur, obuio errore ſcribentium. Sed manus recentior in imo marg. adſcripſit. *k* Τὲς om. *Cl. Gr. Caſſ.* Baſ. Aug. *l* Poſt ἱκέτας potius, quam ἀπαγαγόντες, interpungendum cenſet *Steph.* In Aug. interpunctio omittitur. *m* Ἀνῆκτειναν *Marg.* Alicuius illud διέφθειραν exponentis eſſe arbitratur *Steph.* *n* Διὸ *Caſſ.* Aug. *o* Ἐν τῇ Σπάρτῃ *Ar. C. Dan.* *p* Καὶ deeſt *Gr.* *q* Τὸ πρῶτον *C. Baſ.* et ſic paullo infra. *Caſſ.* *r* Οὐκ ἔτι et ἰδίᾳ δ' αὐτὸς *Gr.* Baſ. μὲν ἐν ἀκέτι. Aug. ἐκ ἔτι. *s* Βυλόμενος τὰ πρὸς βασιλέα πράγματα πράσσειν *Ar. C.* Mosqu. Βυλόμενος om. *Cl. Gr.* Omittunt etiam *Reg.* et *Caſſ.* Aug. Cum *Ar. C.* conſentit *Dan.* *t* Τὸ πρῶτον *Caſſ. Gr.* Aug. *v* Ἐνεχείρησαν *Cl.* Ἐνεχείρησεν *Caſſ.* Aug. Ἐπεχείρισεν *Gr.*

Δῆθεν τοῖς θεοῖς] *Stephanus*, ad Adnotationem, cuius partem in *Var. Lect.* deſcripſit *Hudſonus*, addit; δῆθεν ad participium tendere, eo ſenſu, quem in *Marg.* adſcripſerit. Ibi autem haec ſcribit: Deorum ante omnia vicem vlciſcentes ſcilicet: ſed ſcientes Pericl. q. d. *hoc quidem praetexentes, ſe deorum vicem velle vlciſci.* DVCK.

Εἰδότες δέ] Non placet hic particula δὴ, quum tam paruo interuallo praeceſſerit. at vero particulam δὲ perinde hic poſitam dicemus, ac ſi μὲν praecederet, cum τιμωρῦντες· hoc ſenſu: *illud quidem certe praetexentes, ſe velle deorum vicem vlciſci, ſed reuera, quod ſcirent, Periclem huic piaculo eſſe affinem* (niſi potius alio vocabulo vtendum eſt) *et putarent* etc. STEPH. *Plutarch.* Pericl. p. 309. ἐκέλευσι αὐτοῖς τὸ ἄγος ἐλαύνειν, ᾧ τὸ μητρόθεν γένος τῦ Περικλέες ἔνοχον ἦν, ὡς Θουκυδίδης εἴρηκεν. vbi Interpr. *quo erat ex materno genere contactus Pericles.* DVCK.

Reisk. (anim. p. 15.) delet auctoritate codd. τὸ δέ. Stephani ratio melius placet, tanquam praeceſſerit μὲν, ideo ſequi δέ. GOTTL.

Προσεχόμενον] Sc. τῷ ἄγει. vt recte Schol. Reisk. in anim. p. 15. legit προσεχόμενον, aut ἐνεχόμενον. Si προσεχῇ eſſet, nihil offendi dicit. Sed locus hic ſanus eſt, quod et contendit Abreſch. Diluc. p. 129. G.

Ἐκπεσόντος] i. e. ἐκβληθέντος. G.

Προσχωρήσειν] Talem vſum alibi verbo προχωρεῖν dari videmus: ideoque hic προχωρήσειν quam προσχωρήσειν libentius legerim. STEPH.

Τοσῦτόν γ' ἤλπιζον] Intuli γε, quod ſolet in hac forma adiici, vt exemplis docet Valkenar. ad Eurip. Hippol. p. 299. Sophocl. Aiac. 441. καίτοι τοσῦτόν γ' ἐξεπίσασθαι δοκῶ. Electr. v. 334. καίτοι τοσῦτόν γ' οἶδα. G.

Loca e poëtis allata B. Gottl. nil profunt; quippe vbi γε, vel γ', metro ſit datum. Neque hic illo opus. BAVER.

Ξυμφορὰν] Agnoſcit, et ſcholia in librum ſuum transmouit *Suidas* in ξυμφορά. WASS.

[Τὴν ἀπὸ — δυσυχίαν) Suidas pleraque ex hoc Scholio deſumſit v. ξυμφορά.] G.

[Διὰ τὸ ἄγος) Haec non ſunt verba Thucydidis, ſed explicatio verborum: διὰ τὴν ἐκείνε ξυμφοράν. Superiora plenius nunc enarrantur. In Aug. leguntur modo verba διὰ τὸ ἄγος — ἐναγῆ, et ſuperiora deſunt.] G.

[Κατὰ τὴν ζωὴν) Caſſ. εἰς τὴν ζωήν.] G.

[Ταίναρον) Caſſ. ſcribit: Ταινάρου, contra reliquos ſcriptores. Plerique habent τὸ Ταίναρον. v. Steph. de Vrbb. v. Ταίναρος et Intt. cui Ταίναρος vrbs, et Ταίναρον Neptuni eſt templum. Idem ſcribit, h. v. eſſe Maſcul. et Femin. In Reg. adſcriptum erat: „*qui locus dicitur Caromalis.*“ vid. Duck.] G.

Τὲς ἱκέτας ἀπαγαγόντες, διέφθειραν] Malim interpungere poſt ἱκέτας, quam poſt ἀπαγαγόντες· vt haec duo participia, quae nullius coniunctionis vinculo connectuntur, non aliter accipiantur, quam ſi ita ſcriptum eſſet, πρῶτον μὲν ἀνέκτειναν, ἔπειτα δὲ ἀπαγαγόντες διέφθειραν. Caeterum quod margini adſcriptum eſt ἀπέκτειναν, alicuius illud διέφθειραν exponentis eſſe arbitror, aut certe ex ſimili, quam pag. praecedens habet, narratione ſumtum eſt: vbi etiam ἀναιρήσαντες et ἀπαγαγόντες. STEPH. Vtique rectius diſtinctio ponitur poſt ἱκέτας, quam poſt ἀπαγαγόντες, et ſic *Reg.* De terrae motu,

127. Hoc igitur piaculum Lacedaemonii exterminari iusserunt, Diis, scilicet, primum *religionis specie* opem ferentes: at *reuera* tum quia sciebant, Periclem Xanthippi *filium* huic piaculo propter maternum genus affinem esse, tum etiam quia credebant illo expulso, ea, quae ab Athenienſibus fieri volebant, ſibi facilius ſucceſſura. Non tamen tam ſperabant, hoc illi euenturum, quam hoc ipſum inuidiam apud populum illi conflaturum, quaſi ob illius calamitatem magna ex parte hoc bellum eſſet futurum. Nam cum potentiſſimus eſſet omnium ſuae aetatis hominum, cumque Rempublicam adminiſtraret, omnibus in rebus aduerſabatur Lacedaemoniis; nec ſinebat Athenienſes *illis* cedere, ſed ad bellum *eos* incitabat.

128. Athenienſes vero et ipſi viciſſim Lacedaemoniis imperarunt, vt illos, qui piaculo ad Taenarum admiſſo tenebantur, ex vrbe pellerent. Lacedaemonii enim cum olim Helotas ſupplices ex Neptuni templo a Taenaro excitaſſent, eos abductos interfecerunt. Quamobrem etiam *Lacedaemonii* magnum illum terrae-motum Spartae ſibi ipſis accidiſſe putant. Illos praeterea piaculum Palladis Chalcioecae tollere iusserunt. Id vero huiusmodi fuit. Poſtquam Pauſanias Lacedaemonius a Spartanis primum reuocatus ab imperio, quod in Helleſponto habebat, cauſaque apud illos dicta, ab ipſis eſt abſolutus, et innocens habitus, publice quidem ad nullam expeditionem poſtea amplius eſt emiſſus; ſed ipſe, priuatim ſumta triremi Hermionide, ſine Lacedaemoniis abiit in Hellespontum, verbis quidem, *et vt ipſe iactabat*, ad Graecum bellum: re vero ipſa, quia *ſuſceptum* negotium cum Rege transigere volebat: quemadmodum et initio *rem* aggreſſus fuerat, Graeciae principatum affectans. Atque

μένην. Προσεχόμενον] ἔνοχον ὄντα. Αὐτῷ] τῷ ἄγει. Κατὰ τὴν μητέρα] κατὰ τὸ γένος τὸ μητρῷον. Παθεῖν ἂν αὐτὸν τοῦτο] τὸ ἐκβληθῆναι. συνέβαινε γὰρ αὐτῷ μὴ πιστεύεσθαι στρατηγίαν τοιοῦτῳ ὄντι. Οἴεσιν αὐτῷ] τῷ Περικλεῖ. Ὡς καὶ διὰ τὴν ἐκείνου ξυμφορὰν] τὴν ἀπὸ περιστάσεως δυσχείαν, καὶ οὐκ ἐξ εἰκείας ἀβουλίας κακοπραγίαν. καὶ ἐν τῇ δημηγορίᾳ, καὶ οὐκ ἴσμεν ὅπως τῶνδε τριῶν τῶν μεγίστων ξυμφορῶν ἀπήλλακται. ἤτοι κακιῶν. καὶ γὰρ αἱ τῆς φύσεως ἐλαττώσεις καὶ διαπτώσεις, κακίαι πάντως εἰσί. καὶ πρείων, ἐν τῇ δημηγορίᾳ Περικλέης ξυμφορὰς τὰς ἀποτυχίας εἰρηκεν· ἐνδέχεται γὰρ τὰς ξυμφορὰς τῶν πραγμάτων οὐχ ἧσσον ἀπαθῶς χωρῆσαι, ἢ καὶ τὰς διανοίας τοῦ ἀνθρώπου. Ἄλλως, Διὰ τὸ ἄγος, τουτέστι, διὰ τὸ μὴ ἐκβληθῆναι αὐτὸν ὄντα ἐναγῆ. Τῶν καθ' ἑαυτὸν] τῶν ὄντων κατὰ τὴν ζωὴν αὐτοῦ. Τὸ ἀπὸ Ταινάρου ἄγος] Ταίναρον, ἀκρωτήριον Λακωνικῆς, ἱερὸν Ποσειδῶνος. Νομίζουσιν] οἱ Ἀθηναῖοι. Χαλκιοίκου ἄγος] Χαλκίοικος ἡ Ἀθηνᾶ ἐν Σπάρτῃ, ἢ ὅτι Χαλκοῦν εἶχεν οἶκον, ἢ διὰ τὸ χρεὼν εἶναι, ἢ διὰ τὸ τοὺς Χαλκιδεῖς τοὺς ἐξ Εὐβοίας φυγάδας αὐτὸν κτίσαι. Ὑπ' αὐτῶν] τῶν Σπαρτιατῶν. Ἐξεπέμφθη] εἰς ἀρχὴν τῶν Ἑλλησπόντου. Ἰδίᾳ δὲ αὐτὸς] Παυσανίας. Ἑρμιονίδα] ἀπὸ Ἑρμιόνης πόλεως Λακωνικῆς. Τῷ δὲ ἔργῳ, τὰ πρὸς βασιλέα] βουλόμενος δηλονότι τὰ τοῦ βασιλέως πράγματα ποιεῖν. ἐμήδιζε γάρ. Ἀπὸ τούτου τοῦ] ἀπὸ τούτου τοῦ ἐπιφερομένου περὶ Βυζαντίου δηλονότι. Μετὰ

quem paullo poſt memorat *Thucydides*, vid. *Pauſan.* VII, 25. DVCK.

[Ἡ Ἀθηνᾶ ἐν Σπάρτῃ) Exſcripſit haec Suid. in Χαλκίοικος, praeter iſta: ἢ διὰ τὸ χρεὼν εἶναι.] GOTTL.

Μεταπεμφθεὶς — ἀπὸ τῆς ἀρχῆς] Pſeudo-Them. ep. II. p. 10. καὶ ἀφαιρεθεὶς τὴν ἀρχὴν, ἰδιώτης ἀντὶ στρατηγοῦ γίνεται. G.

Λαβὼν Ἑρμ.] Graeci ſolebant cognomenta indere nauibus et etiam ad proram adfigere: ſic et Ἑρμιονὶς e loco quodam in Laconia (vel potius in Argia.) Vide *Bayſium* de Re Navali. HVDS.

[Ἑρμιονίδα] In Aug. hoc Schol. refertur ad ἀφικνεῖται et ſic legitur: Ἑρμιόνης, ἀπὸ Ἑρμιόνης, πόλεως Λακωνικῆς. In eodem cod. deſunt Schol. ad verba Νομίζουσιν· Ὑπ' αὐτῶν· Ἐξεπέμφθη· Ἰδίᾳ δὲ αὐτὸς· Τῷ δὲ ἔργῳ, τὰ πρὸς βασιλέα· Προσήκοντές τινες· Τῷ δὲ λόγῳ ct Αὐτῷ.] G.

Ἄνευ Λακεδαιμονίων] *Iniuſſu Lacedaemoniorum*, i. e. *non publico ſed priuato ciuitatis nomine, ἄνευ τῆς γνώμης τῶν Λακεδαιμονίων.* vid. Schol. ad I. II. 72. Vt contra μετά τινος fieri dicitur, quod *ductu, auctoritate alicuius peragitur.* v. Abreſch. Dil. p. 130. G.

Βουλόμενος] Abeſt *Cl. Gr.* non bene. WASS. Sedes huius vocabuli in libris, qui id habent, variat. Vnde ſuſpicio oriri poteſt, ab aliquo, qui orationem ita ſupplendam putabat, in *margine* ſcriptum, eoque factum fuiſſe, vt ſcribae ei pro arbitrio locum adſignauerint. Accedit, quo haec ſuſpicio confirmatur, quod phraſis Graeca ἀφικνεῖται πράσσειν, *venit ad agendum*, hoc ſupplementum non deſiderat. DVCK.

Τὰ πρὸς βασιλέα πράγματα πράσσειν] *Perficere* ſ. *transigere ea, quae cum rege Perſarum de imperio Graeciae ipſi tradendo egerat.* G.

Τὰ πρὸς βασιλ.] Nil aliud ſign. niſi, ſauere regi, facere cum rege, ſtare a partibus eius, πράσσειν πρὸς τ. βασιλέα, vel τὰ τῆ βασιλέως. Transpoſite dictum, pro, πράττειν τὰ πράγμ. πρὸς τ. βασ. vt cap. ſuper. τὸ ἀπὸ Ταινάρου ἄγος ἐλαύνειν, pro, ἐλ. τὸ ἄγ. ἀπὸ Ταιν. BAVER.

Ἐπεχείρησεν] *Cl.* ἐνεχείρησεν vtroque modo Auctor. WASS. In *Var. Lect. Hudſ.* fortaſſis vitio operarum editum eſt ἐνεχείρησαν. DVCK.

Εὐεργεσίαν δὲ ἀπὸ τούτου] *Primum officium, quo ab eo inde tempore regis ſibi beneuolentiam conciliare, demereri ſtudebat, totaque res hoc habuit initium.* G.

καὶ τῶ παντὸς πράγματος ἀρχὴν ἐποιήσατο. [x] Βυζάντιον γὰρ ἑλὼν τῇ προτέρα παρουσίᾳ μετὰ τὴν ἐκ Κύπρου ἀναχώρησιν ([y] εἶχον δὲ Μῆδοι αὐτό, καὶ βασιλέως προσήκοντες τινες καὶ ξυγγενεῖς, οἱ ἑάλωσαν ἐν αὐτῷ) τότε τάτους ὃς ἔλαβεν, ἀποπέμπει βασιλεῖ κρύφα τῶν ἄλλων ξυμμάχων· τῷ δὲ λόγῳ, ἀπέδρασαν αὐτόν. ἔπρασσε δὲ ταῦτα μετὰ Γογγύλου τοῦ [z] Ερετριέως, ὅπερ ἐπέτρεψε τό τε Βυζάντιον καὶ τοὺς αἰχμαλώτους. ἔπεμψε δὲ καὶ ἐπιστολὴν τὸν Γόγγυλον φέροντα αὐτῷ. ἐνεγέγραπτο δὲ τάδε [a] καὶ ἐν αὐτῇ, ὡς ὕστερον ἀνευρέθη. „Παυσανίας ὁ ἡγεμὼν τῆς Σπάρτης τάσδε [b] τέ σοι [c] χαρίζεσθαι βουλόμενος, [d] ἀποπεμπει δορὶ ἑλών· καὶ γνώμην ποιοῦμαι, εἰ καί σοι δοκεῖ, [e] θυγατέρα τε τὴν σὴν γῆμαι, καί σοι Σπάρτην [f] τε καὶ τὴν ἄλλην Ἑλλάδα ὑποχείριον ποιῆσαι. δυνατὸς δὲ δοκῶ εἶναι ταῦτα πρᾶξαι, μετὰ σοῦ βουλευόμενος. εἰ δέ τι σὲ τάτων ἀρέσκει, πέμπε ἄνδρα πιστὸν ἐπὶ θάλασσαν, δι' οὗ [g] τοὐντεῦθεν τοὺς λόγους ποιησόμεθα.

ρκθ'. Τοσαῦτα μὲν ἡ γραφὴ ἐδήλου. Ξέρξης δὲ ἥσθη [h] τε τῇ ἐπιστολῇ, καὶ ἀποστέλλει Ἀρτάβαζον τὸν Φαρνάκου ἐπὶ [i] θάλασσαν, καὶ κελεύει αὐτὸν τήν τε [k] Δασκυλίτιν σατραπείαν παραλαβεῖν, Μεγαβάτην ἀπαλλάξαντα, ὃς πρότερον ἦρχε· καὶ [l] παρὰ Παυσανίαν ἐς Βυζάντιον ἐπιστολὴν ἀντεπιστεῖλαι αὐτῷ, ὡς τάχιστα διαπέμψαι, καὶ τὴν σφραγῖδα ἀποδεῖξαι. καὶ ἤν τι αὐτῷ Παυσανίας [m] παραγγέλλῃ περὶ τῶν ἑαυτοῦ πραγμάτων, πράσσειν ὡς ἄριστα καὶ πιστότατα. ὁ δὲ ἀφικόμενος, τά τε ἄλλα ἐποίησεν [n] ὥσπερ εἴρητο, καὶ τὴν ἐπιστολὴν διέπεμψεν. [o] ἀντεγέγραπτο δὲ τάδε. „Ὧδε λέγει βασι-

x Βυζάντιον δὲ ἑλὼν *Ar.* y Εἶχον δὲ καὶ Μῆδοι *Dan.* z Ἐρετριῶς ᾧ ἐπίτρ. *Cl. Gr. Cass.* Bas. Ἐρετρίως *Dan.* a Καὶ deest *Ar. C. Cl. Reg. Cass.* Bas. Aug. Mosqu. b Τε abest *Ar.* In Mosqu. paullo ante abest δ. c Χαρίσασθαι *Marg. Ar. C.* d Adduci non potest *Stephanus*, vt credat, *Thucydidem* aliter quam ἀποπέμπω scripsisse: quum sequatur non solum ποιεῦμαι, sed etiam δοκῶ. e Θυγατέρα τε σὴν *Cam.* f Τε non agnoscunt *Ar. C.* g Τὰ λοιπὰ *Ar. C. Cass.* Aug. Paullo ante in Mosqu. pro οἱ τάτων est σοι. h Τε deest *Ar. C. Gr.* Ξέρξης τε ἥσθη τῇ ἐπιστολῇ *Gr.* i Θαλάσσης *Ar. C. Dan.* k Δασκυλείτιν *Reg.* Δασκυλίτιν *Cass.* Σατραπείαν *Reg. Dan.* l Περὶ *Bar. Bas.* Mosqu. habet παρά. m Παραγγείλῃ *Gr.* Mosqu. n Ὡς πρότερον *Ar. C.* o Ἀντιπεγίγραπτο *Bar. Ar. C. Ald. Flor. Bas.* Mosqu. habet ἀντιγέγραπτο.

Βυζάντιον] *Suidas* in παρουσία· Βυζάντιον γὰρ ἑλεῖν τῇ πρότ. π. lege ἑλὼν et verte, *priore* aduentu, non vt *Kusterus*, *primo*. WASS. Paullo post in *Cass.* et *Gr.* distinctio posita est post τότε, non post αὐτῷ. DVCK.

Βασιλέως προσήκοντες] Si Suidam sequamur, scribi debuisset pro βασιλέως, βασιλεῖ. Ita ille: προσήκων, δοτικῇ, κατὰ γένος ἐγχωρίων. Sic Herod. IIII, 14. et alii. Sed hanc Nostri structuram vindicat Abresch. in Auct. Dil. p. 252. exemplis e Lysia (Orat. II. p. 25.) προσήκοντας αὐτῶν, et Plat. Apol. Socr. p. 366. οἱ τάτων προσήκοντες. In Dilucidatt. p. 132. putabat Vir Doctiss. βασιλέως pendere a συγγενεῖς, quod fieri solet saepius. Thom. M. (p. 751.) tamen: Οὐ μόνον προσήκοντες τούτῳ, ἀλλὰ καὶ οἱ προσήκοντες τούτῳ. Similiter Callim. dixit: ὄρος ἱερὸν Αὔγης, H. in Del. v. 70. vbi Spanh. ἱερὸν Αὔγῃ, non probante Ernestio, quod Gen. idem significat. Omnino poetae et prosaici scriptores tales genit. vsurpant pro Dat. qui a nostra lingua recedunt. GOTTL.

Βασιλέως προσήκ.] Sane a προσήκ. pendet Genit. βασιλέως, ex ipso positu verborum. Sed nil laborandum: προσήκοντες induit naturam Substantiui, vt *cognatus*, *domesticus*, *vicinus*, *familiaris*, *proprius*, *amicus*, *inimicus*, alia, primitus adiectiva, et Datiuo non minus frequenter iuncta, sed et Genitiuo, Graecis et Latinis. BAVER.

[Διαφορὰ προσήκοντος —) Sed qualis illa differentia sit, non dixit auctor Scholii, quod fortasse omissum est a librariis.] G.

Γογγύλου] Vid. *Diodor.* p. 265. a. WASS.

Μετὰ Γογγύλου] *Opera*, *ductu Gongyli*, opp. ἄνευ Ἀκεδαιμονίων. Rem Diodorus L. XI. 44. p. 438. e Nostro desumsit, vt et Nepos c. 2. G.

Ἐπιστολήν] v. Plut. in Cim. T. III. p. 183. Παυσανίᾳ τοῖς μὲν βαρβάροις διαλεγομένῳ περὶ προδοσίας, καὶ βασιλεῖ γράφοντος ἐπιστολάς — Cur dixerit Plut. ἐπιστολάς, v. infra. G.

Καὶ ἐν αὐτῇ] Reisk. in anim. p. 15. aut delendum καὶ, aut ei addendum τοιάδε. Gesnerus in Chrestom. gr. omisit τὸ καὶ, et sane incommodo est loco. In cod. Aug. additur, quod est in editt. vett. ἐπιστολὴ Παυσανίου πρὸς Ξέρξην, quod est a librariis. G.

Ἀποπέμπει] Stephanus malit ἀποπέμπω, propter sequentia: γνώμην ποιεῦμαι· nec videtur Duckerus improbare, quamquam non negat, tertiam personam mutari in primam, talibus tamen in locis eam non permitti. Reisk. in Diluc. Abresch. malit quoque ἀποπέμπω, et ita dedit Gesnerus in Chrestomathia graeca. Sed cum Abreschio in Diluc. p. 131. nihil mutandum puto, vt exemplis ab eo adlatis in vtramque partem constat. v. Doruill. in Char. 89. Quo iure Stephanus mutari vult hanc personam, eodem fere possit aliquis e Nep. 2. corrigere: γνώμην ποιεῖται, et in reliquis, vbi tertia persona vtitur. G.

Γνώμην ποιεῦμαι etc.] Hic tertia persona vtitur *Corn. Nepos*: qui totam hanc Epistolam et reliqua, quae spectant ad *Pausaniam* et *Themistoclem*, ex *Thucydide* descripsit, et ad verbum fere vertit. HVDS. *Stephanus* praeter ea, quae ex illius Adnotatione de ἀποπέμπει in *Var. Lect.* descripsit *Hudsonus*, haec quoque habet. Neque tamen mutationis personae tertiae in primam exempla inueniri ignoro, sed talibus in locis eam permitti non puto. DVCK.

Γνώμην ποιεῦμαι] *Decreui.* In cod. Aug. explicatur h. v. διάθεσιν ποιὰν τινα. G.

Εἴ τί σὲ τάτων ἀρέσκει] Praeter loca de hoc atticismo laudata, addi potest Bergler. ad Alciphr. III, 51. p. 392. qui h. l. Thuc. non neglexit laudare. G.

Ἄνδρα πιστὸν] *Certum hominem ad eum mittas face.* Nep. 2. Ob verba Nostri, ἐπὶ θάλασσαν, Cl. Staueren putat, Nepotem scripsisse: *ad mare mittas face.* Sed agnoscit ipse Vir Doctiss.,

hinc primum beneficium apud Regem collocauit, totiusque rei fecit initium. Cum enim post suum e Cypro reditum, priore aduentu Byzantium occupasset, (Medi autem, et quidam Regis necessarii, et cognati, qui in eo capti fuerant, id tenebant:) tunc hos, quos ceperat, clam caeteris sociis ad Regem remisit. Sed rumore, *quem de illis sparserat*, ex ipsius manibus aufugerant. In his autem peragendis vsus est opera et auxilio Gongyli Eretriensis, cuius fidei et Byzantium et captiuos commiserat. Misit etiam Gongylum cum epistola, quam ad ipsum *Regem* ferebat. Haec autem in ea continebantur, vt postea compertum est. „Pausanias dux Spartae, hos, quos armis cepit, tibi gratificari cupiens, remittit. Habeoque in animo (si tibi quoque placet) filiam tuam in matrimonium ducere; et Spartam, et caeteram Graeciam sub tuam potestatem redigere. Existimo autem me posse haec peragere, si tecum consilia communicem. Si quid igitur horum tibi placet, hominem fidum ad mare mittas face, per quem posthac colloquemur, *et rem transigemus*.

129. Atque haec sunt, quae in illa epistola verbis disertissimis continebantur. Xerxes vero laetatus est hac epistola, et Artabazum Pharnaci filium ad mare misit, eumque iussit accipere prouinciam Dascylitin, Megabate, qui *ei* ante praefuerat, dimisso; eique vicissim epistolam ad Pausaniam dedit, imperans, vt eam Byzantium quam celerrime mitteret, illique sigillum ostenderet: et, si quid Pausanias de suis negotiis mandaret, quam rectissime, et quam fidelissime conficeret. Ille vero *eo* profectus, cum alia fecit, quemadmodum fuerat imperatum, tum etiam epistolam misit. Hoc autem responsum in ea scriptum erat. „Rex Xerxes Pausaniae sic respondet: cum ob viros, quos mihi trans mare incolumes

τὴν ἐκ Κύπρου] ἐνταῦθά τὰ περὶ τῆς πρώτης αὐτοῦ παρουσίας δεδήλωται. Προσήκοντές τινες] διαφορὰ προσήκοντος καὶ συγγενοῦς. Τῷ δὲ λόγῳ] τῇ φήμῃ. Αὐτῶ] τῷ Πέρσῃ. Εἴ ἔν τι σὲ] ἀντὶ τοῦ σοί. Ἀττικὴ δὲ καὶ ἀρχαία ἡ φράσις, ἀντὶ δοτικῆς αἰτιατικὴν συντάξαι. Ἡ γραφὴ ἐδήλου γραφή, ἡ ζυγραφία, καὶ ἡ καταγραφία, καὶ ἡ ἐπὶ γραμμάτων ἁπλῶς, ὡς νῦν. Ἐπὶ Θάλασσαν] ἐπὶ τὰ παραθαλάσσια. Ἐς Βυζάντιον] ὄντα δηλονότι. Αὐτῷ] τῷ Ἀρταβάζῳ. Καὶ τὴν σφραγῖδα] ἡ σφραγὶς τῶ Περσῶν βασιλέως εἶχε, κατὰ μέν τινας, τὴν βασιλέως εἰκόνα· κατὰ δέ τινας, τὴν Κύρου τοῦ πρώτου βασιλέως αὐτῶν· κατὰ δέ τινας, τὸν Δαρείου ἵππον, δι' οὗ χρηματίσαντα ἐβασίλευσεν. Ἀποδεῖξαι] τῷ Παυσανίᾳ. Παραγγέλλῃ] κελεύῃ. Καὶ τῶν ἀνδρῶν] λείπει ἡ ὑπέρ.

sine codd. nihil esse tentandum. Latini scriptores praeterea, vertentes graeca non tam verba plerumque, quam sensum expressérunt. Ceterum bene notat Wesseling. ad Herod. V, 22. duas epistolas a Pausania scriptas esse; alteram per Gongylum, alteram vero per Argilium quendam, ad Artabazum. v. Nep. c. 4. et Nostrum infra c. 131. GOTTL.

Θάλασσαν] Θάλατταν *Schol.* Aristoph. *Plut.* 69. at hac forma noster vix vllibi. WASS. *Thucydidem* neque in hoc, neque in aliis quibusdam vocabulis, gemino τ vti, adnotat e vetustis Grammaticis *Eustath.* ad Homer. Il. κ'. p. 813. Add. *Stephan.* supr. ad Cap. XX. Σὲ ἀρέσκει, pro σοί, Atticorum esse adnotat *Schol.* Aristoph. Plut. 353. Ran. 103. *Schol.* Theocr. ad l. Idyll. 6τ. et *Corinth.* in libello de Dialectis. Vid. *Spanhem.* ad Aristoph. Plut. 353. DVCK.

Ἐπὶ Θάλασσαν] Scholiastae Aristophanis (Plut. v. 69.) Θάλατταν ex h. l. non conuenire Thucydidis rationi, iam monuere Wassius et Duckerus. Addi potest Valken. ad Eurip. Phoen. v. 406. p. 149. et quos laudat. G.

[Γραφὴ, ἡ) Rostg. et Aug. γραφὴ μὲν, ἡ — c Cass. Rostg. Aug. ὡς νῦν inserui. Suidas hoc Schol. descripsit, vbi p. 496. male legitur: καὶ ἐπιγράμμασιν· sed cum Duck. legendum est, ἐπὶ γράμμασιν, i. e. *dicitur de litteris*, scriptura.] G.

Δασκυλίτιν] Δασκυλείτιν, quod est in *Reg.* fortassis potest esse a Δασκύλειον, quemadmodum *Ptolemaeus*, *Strabo*, et *Steph.* in Βρύλλιον hanc vrbem vocant. Sed frequentius est Δασκύλιον, vnde gentilia Δασκυλίτις et Δασκυλῖτις. Vid. quae adnotantur ad *Stephan.* v. Δασκύλιον. DVCK.

[Ὄντα δηλονότι) Non pertinet ὄντα ad Βυζάντιον, vt facile apparet, hoc enim refertur ad διαπέμψαι. Grammius coniecit, Scholiasten scripsisse: ὄντα ἐκεῖ δηλονότι. Omissum est hoc Schol. in Aug. vt et illa ad verba Ἐπὶ Θάλασσαν· Ἀποδεῖξαι· Παραγγέλλῃ· Κείσεται σοι εὐεργεσία et Ἀνεῖναι. G.

Ἐπιστολὴν ἀντεπιστίθει αὐτῷ] *Epistolam responsoriam dedit.* nos: er gab ihm ein Antwortschreiben mit. Harpocrat. p. 43. et ex eo Suidas: ἀντεπέστειλεν, vicissim litteras mittit. Thom. M. ἀντεπιτίθησιν, ὁ ἀντὶ τῆς κομισθείσης αὐτῷ ἐπιστολῆς ἑτέραν διδοὺς. Reiskius in anim. p. 15. interpretatur: *vicissim*, i. *responsoriam ei addebat epistolam*, Pausaniae perferendam, non autem solummodo mittendam. Nam id non patiuntur sequentia de ostendendo sigillo regio. Idem Vir Doctiss. non refert διαπέμψαι ad ἐπιστολήν, sed subaudit ἑαυτὸν, *se transferre ex Asia in Thraciam.* Sed manifestum est e sequentibus διέπεμψεν ἐπιστολήν, explicationem Reiskii non admitti posse, vt taceam, non dici διαπέμπειν ἑαυτὸν, *se transferre.* G.

[Σφραγὶς) v. Brisson. de regno Pers. L. I. p. 142. qui h. l. de Persarum sigillo vnicum esse putat. v. Duck. Adn. in Schol. p. 619.] G.

Ἀντεγέγραπτο] Reisk. coniicit eleganter ἀντενέγραπτο, in Diluc. Abresch. p. 132. Sed agnoscit in anim. l. c. vulgatam bene habere. G.

λεὺς Ξέρξης Παυσανίᾳ, καὶ τῶν ἀνδρῶν ὅς μοι πέραν Θαλάσσης ἐκ Βυζαντίου [p] διέσωσας, [q] κείσεταί σοι εὐεργεσία ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ ἐσαεὶ [r] ἀνάγραπτος, καὶ τοῖς λόγοις τοῖς ἀπὸ σοῦ ἀρέσκομαι. καί σε [s] μήτε νὺξ μήθ' ἡμέρα ἐπισχέτω, ὥστε ἀνεῖναι πράσσειν τι ἂν ἐμοὶ ὑπισχνῇ· μηδὲ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου δαπάνῃ κεκωλύσθω, μηδὲ στρατιᾶς πλήθει, εἴποτε δεῖ παραγίγνεσθαι· ἀλλὰ [t] μετ' Ἀρταβάζου ἀνδρὸς ἀγαθοῦ, ὃν σοι ἔπεμψα, πρᾶσσε [v] θαρσῶν καὶ τὰ ἐμὰ καὶ τὰ σά, ὅπη κάλλιστα καὶ ἄριστα ἕξει ἀμφοτέροις.

ρλ'. Ταῦτα λαβὼν ὁ Παυσανίας τὰ γράμματα, ὧν καὶ [x] πρότερον ἐν μεγάλῳ ἀξιώματι ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων διὰ τὴν [y] Πλαταιάσιν ἡγεμονίαν, [z] πολλῷ τότε μᾶλλον ἦρτο, καὶ [a] ἀπέστη ἠδύνατο ἐν τῷ [b] καθεστῶτι τρόπῳ βιοτεύειν· ἀλλὰ σκευάς τε Μηδικὰς ἐνδυόμενος ἐκ τοῦ Βυζαντίου ἐξῄει, καὶ διὰ τῆς Θράκης πορευόμενον αὐτὸν Μῆδοι καὶ Αἰγύπτιοι ἐδορυφόρουν. τράπεζάν τε [c] Περσικὴν παρετίθετο, καὶ κατέχειν τὴν διάνοιαν ἐκ ἠδύνατο, ἀλλ' ἔργοις βραχέσι πρόδηλα ἃ τῇ γνώμῃ μειζόνως ἐσέπειτα ἔμελλε πράξειν. δυσπρόσοδόν τε [d] αὐτὸν παρεῖχε, καὶ τῇ ὀργῇ ἔτω χαλεπῇ ἐχρῆτο ἐς πάντας ὁμοίως, [e] ὥστε μηδένα δύνασθαι προσιέναι. διόπερ καὶ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους [f] ἐχ ἥκιστα ἡ ξυμμαχία μετέστη.

ρλά. Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι αἰσθόμενοι, [g] τό, τε πρῶτον δι' αὐτὰ ταῦτα ἀνεκάλεσαν αὐτὸν, καὶ ἐπειδὴ τῇ Ἑρμιονίδι νηΐ [h] τοδεύτερον ἐκπλεύσας, ὑ κελευσάντων αὐτῶν, τοιαῦτα ἐφαίνετο ποιῶν. καὶ ἐκ τοῦ Βυζαντίου βίᾳ [i] ὑπ' Ἀθηναίων ἐκπολιορκηθεὶς, ἐς μὲν τὴν Σπάρτην ὐκ ἐπανεχώρει, ἐς δὲ [k] Κολωνὰς

ρ Ἔσωσας *Cl. Gr. Reg. Caſſ.* Aug. q Κεῖται *Cl.* κείσεται in *marg.* Κεῖται *Reg.* r Ἄγραπτος *Gr.* s Μήτε ἡμέρα *Reg. Caſſ. Gr.* Aug. t Μετὰ Ἀρταβάζου *Ar. C.* v Θαῤῥῶν *Ar. C. Dan.* Mosqu. Mox in Mosqu. deſunt: καὶ ἄριστα. x Πρῶτον *Ar. C.* y Πλαταιᾶσιν *Reg. Caſſ.* Aug. Mosqu. z Πολλῷ τότε μᾶλλον *Ar. C. Cam. Caſſ. Dan. Gr.* a Οὐκ ἔτι ἠδύνατο *Gr.* b Καθεστηκότι *Marg. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ. Gr.* Aug. c Μηδικὴν *Marg. Ald. Flor. Baſ.* non probat *Steph.* Μηδικὴν etiam *Gr.* et ita recens manus inter verſus ſcripſerat in *Caſſ.* d Αὐτὸν *Caſſ. Gr.* et παρεῖχεν *Caſſ.* Aug. Paullo ante cod. Baſ. ἠδύνατο. e Ὥστε μὴ δύνασθαι *Ct.* Paullo ante εἰς πάντας *Reg.* f Οὐχήκιστα *Ar. C. Ald. Flor. Baſ.* οὐχ ἥκιστα καὶ ξυμμαχία *Gr.* g Τότε πρῶτον *Caſſ. Gr.* Aug. et ἀνεκαλέσαντο *Caſſ.* Aug. Mosquenſ. h Τὸ δεύτερον *C. Baſ.* et ſic paullo infra p. 218. vt et τὸ πρῶτον ib. Τὸ δεύτερον vtroque loco etiam *Caſſ. Gr.* Aug. et τὸ πρῶτον infra Aug. i Ἀπὸ Ἀθηναίων *C.* k Κωλωνὰς *Cl.* Κολωνὰς τὰς Τρωάδας *Reg. Caſſ.* Aug.

Κείσεταί σοι εὐεργ.] Hoc idem eſt ac ſi dixiſſet; εὐεργέτης ἀναγραφθήσῃ καὶ κληθήσῃ ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ. Nam qui de Rege et regno Perſarum bene meriti erant, Ὀροσάγαι ab iis dicebantur (εὐεργέται Graeci vertere) et eorum nomina codicibus regiis inferebantur; vt nos ſacri et profani ſcriptores docent. Vide *Herodotum*, l. 5. et 8. et c. 6. lib. *Eſtherae*. HVDS. Pro κείσεται *Th. Mag.* κεῖται v. ἀεί. bene. *Miſſ.* et *Schol.* a textu ſtant, vt ex κληθήσῃ patet. WASS. Ad ea, quae hic adnotat Hudſ. add. *Briſſon.* Lib. I. de Regno Perſar. pag. 93. *Herald.* I. Aduerſar. 9. et *Grot.* ad Eſther. VI, 1. DVCK.

Κείσεται] Lectio codd. Cl. et Reg. κεῖται, quam habent in cod. ſuo Thomas M. v. ἀεί, et quae eſt in duobus aliis, auctore Oudendorpio, praeferenda eſt. Τὸ κείσεται gloſſatorem prodit. Expreſſit h. l. notante Abreſchio, (Auct. p. 251.) Achilles Tatius, V. 18. p. 462. Boden. κεῖταί σοι χάρις. Id. L. III. c. 22. p. 304. ἀποκείσεταί σοι παρ' αὐτῷ ἡ χάρις. GO.

Τῶν ἀνδρῶν — εὐεργεσία] i. e. εἰς τοὺς ἄνδρας, vel περὶ τῶν ἀνδρῶν. BAVER.

[Λείπει ἡ ὑπέρ) Ex Aug. addidi ἡ. Sic infra c. 129. λείπει ἡ ἐν.] GOTTL.

[Κείσεταί σοι) Hoc Schol. deeſt in Aug.] G.

Ἔσωσας ἀνάγραπτος] Plane vt nos: *wohl angeſchrieben*. Fundus huius formae elegantis eſſe videtur apud Herodot. VIII. 85. p. 658. Weſſel. — εὐεργέτης βασιλῆος ἀνεγράφη. Imitati ſunt alii, veluti Plato in Gorg. p. 325. Baſ. 2. εὐεργέτης παρ' ἐμοὶ ἀναγεγράφη. Charit. VII. p. 123. ἀναγράφω σε εὐεργέτην εἰς τὸν οἶκον τὸν ἐμόν. it. L. VIII. p. 137. πρῶτος εὐεργέτης εἰς οἶκον βασιλέως ἀναγραφήσῃ. Philo de vita Moſ. T. II. p. 151. Mang. de vero ſacrificio, quod ineſt in animi ſanctimonia: ἧς τὸ εὐχάριστον ἀθανατίζεται καὶ ἀνάγραπτον τηλιτεύεται παρὰ τῷ θεῷ. Videtur Philo τῷ τηλιτεύεται reſpicere ad τήλην, ἐν ᾗ εὐεργετῶν εὐεργεσίαι ἀναγράφονται. v. Suid. T. III. 374. v. τήλη. cf. Doruill. ad Char. p. 193. 624. G.

Ἀνάγραπτος] Cum res patiatur, malim ad literam capere de more Perſarum, literis conſignandi talia; cuius rei exemplum eſt in libro Eſtherae; v. Periz. ad Aeliani V. Hiſt. BAVER.

[Ῥαθυμῆσαι) Deeſt in Aug. et pro eo eſt: ἄνεσιν δοῦναι, (male leg. ἄνετιν) ἀφεῖναι.] G.

Δαπάνῃ] Reisk. malit in anim. p. 15. δαπάνη in nomin. et mox πλήθη. G.

Εἴποτε] Reisk. in Abreſch. Diluc. p. 132. malit: εἴ τι σοὶ δεῖ. G.

Πλαταιάσιν ἡγεμονίαν] *Apud Plataeas*. Scribitur etiam Πλαταιᾶσι. Non eſſe datiuum, qui eſt Πλαταίαις vel Πλαταιαῖς, veluti apud Plat. in Menex. ſed nomen aduerbiaſcens, cui non poſſit iungi ἐν, docuit etiam Reisk. ad Demoſth. Orat. in Neaer. p. 1878. vbi vulgo ἐν, quod Reisk. deleuit. G.

Πολλῷ τότε μᾶλλον] Antea edebatur πολλῷ μᾶλλον τότε. WASS. Πλαταιᾶσιν, quod eſt in *Reg.* et *Caſſ.* non reiiciendum videtur. Nam aduerbia a nominibus facta retinere tonum nominis ſui docent Grammatici, vt Θήβησι, Πεγγασῆσι. Πλαταιᾶσι eſt etiam in *Plutarch.* de Herodoti malignit. ſub fin. In *Pauſan.* variat ſcriptura. Vid. *Kuhn.* ad illius Lacon. C. V. qui Πλαταιάσιν praefert. DVCK.

Ἦρτο] v. Plut. in Cim. T. III. p. 183. Τοῖς — συμμάχοις τραχέως καὶ αὐθαδῶς προσφερομένῳ, καὶ πολλὰ δι' ἐξουσίαν καὶ ὄγκον ἀνόητον ὑβρίζοντος — G.

Σκευάς τε Μηδικάς] *Veſte Medica vtebatur*. v. Nep. Pauſ. 3. Intelligitur inde σκευὴν eſſe veſtem, et omnino ea, quae ad

Byzantio remisisti, beneficii gratia in domo nostra tibi perpetuo manebit reposita, scriptisque nunquam delendis mandata; tum etiam tua verba mihi placent. Ac te neque nox neque dies remoretur, ita vt remisse agas quicquam eorum, quae mihi polliceris: neque auri, neque argenti impensis *haec* impediantur, neque *vlla* copiarum multitudine, si quo sit veniendum; sed cum Artabazo viro probo *ac fideli*, quem ad te misi, meas tuasque res, prout e dignitate ac vtilitate vtriusque nostrum maxime esse iudicaris, transige confidenter.

130. Pausanias his literis acceptis, cum magnam auctoritatem iam ante apud Graecos haberet, *et ab illis valde honoraretur* propter imperium ad Plataeas gestum, tunc animos longe magis efferre coepit, nec amplius consuetis ac patriis institutis viuere potuit: sed cultu Medico ornatus prodiit Byzantio, eiusque per Thraciam euntis latera Medi et Aegyptii satellites armati stipabant. Mensam quoque Persicam sibi apponi curabat: neque suas cogitationes amplius continere poterat; sed paucis leuibusque rebus aperte prodebat res magnas, quas animo conceperat, et postea peragere statuerat. Praeterea se *cunctis* aditu difficilem praebebat, et iracundia adeo graui in omnes pariter vtebatur, vt *ad eum* nullus posset accedere. Quamobrem etiam potissimum socii ad Athenienſium partes transiuerunt, *seque illis adiunxerunt.*

131. Lacedaemonii vero his auditis, propter haec ipsa et primum eum reuocarunt, et postquam iterum Hermionide naui vectus, ipsorum iniussu, huiusmodi facinora facere videbatur. Et Byzantio ab Athenienſibus obsesso per vim pulsus, Spartam quidem non reuertebatur: at ipsis nuntiabatur, eum

Κείσεταί σοι εὐεργεσία] διὰ παντὸς εὐεργέτης κληθήσῃ ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ. *Ἀνεῖναι*] ἐᾶσθαι. *Ὧν καὶ πρότερον ἐν μεγάλῳ ἀξιώματι*] ἦγον, τιμώμενος τὰ μεγάλα ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. *Ἐν τῷ καθεστῶτι τρόπῳ*] τῷ Λακωνικῷ. *Ἐδορυφόρουν*] μετὰ δοράτων προέπεμπον. ταῦτα πάντα ἐν τῇ πρώτῃ παρουσίᾳ ἐπράχθη. *Περσικὴν*] τρυφηλήν. *Δυσπρόσοδόν τε*] δυσέντευκτον. *Ἐς πάντας*] κατὰ πάντων. *Τό, τε πρῶτον*] ἀντὶ τοῦ τὸ πρῶτόν τε. *Ἐντεῦθεν ἄρχεται ἡ παρουσία δευτέρα. Ἐκπολιορκηθεὶς*] τῇ

cultum pertinent. Sic Herodot. I, 24. vid. supra I, 6. Sic *σκευάριον*, quod turpiter confusum est cum *τεκμήριον* apud Plat. Alc. I. c. 10. ad quem locum sine caussa negabat Eruditiss. Schneider huius significatus nullam esse auctoritatem. v. Alc. I. p. 115. edit. Berol. Ceterum Pseudo-Them. ep. II. p. 12. *αὐτὸς ἤδη Μῆδος ἦν καὶ γνώμῃ καὶ διαίταις, καὶ ὐδὲ ἡ ἐσθὴς αὐτὸν ἔτι Ἕλληνα ἐποίει.* GOTTL.

[*Μετὰ δοράτων προέπεμπον*) h. v. non leguntur in Aug. it. Schol. ad verba *Κείσεταί σοι εὐεργεσίᾳ· Ὧν καὶ πρότερον ἐν μεγάλῳ ἀξιώματι· Περσικὴν· Δυσπρόσοδόν τε* et *Ἐς πάντας.*] G.

Τράπεζαν προετίθετο] *Sibi apponi curauit.* cf. Suid. v. *Παυσανίας, ἐσθῆτι καὶ τραπέζῃ ἐχρῆτο Μηδικῇ.* G.

Περσικήν] Veram lectionem esse puto *Περσικὴν*, non *Μηδικήν*. etiamsi alioqui Persae a veteribus Athenienſibus Medi vocarentur: et *τὰ Περσικὰ* appellatione *τῶν Μηδικῶν* ab hoc Scriptore intelligi videamus. Notum est illud, *Persicos odi puer apparatus.* STEPH.

Ἔργοις βραχέσι] i. e. *paruis rebus*, veluti vestimentis, victu, *prodebat*, quid in rebus grauioribus vellet efficere. n. gener regis, fecundus ab eo esse cupiebat. cf. c. 132. *μὴ ἴσως εἶναι βούλεσθαι τοῖς παροῦσι.* Reiskius in Dil. Abresch. p. 133. tentat: *μειρακιώδεσι*, l. *εὐπρεπέσι.* Sine vlla caussa. G.

Δυσπρόσοδόν τε — πάντας] *Th. Magister.* WASS. *Thomas χαλεπῶς* legit, non *χαλεπῇ*. *Ὀργὴν Casaub.* ad Dion. Halic. IV, 244. hic accipit pro ingenio ac moribus, vt in illo Dionysii l. d. *βαρὺς καὶ χαλεπὸς ὀργήν.* Ita saepe sumitur. Vid. *Schol.* ad Cap. 122. et 140. huius lib. *Aristoph.* Equit. 41. *Sophocl.* Aiac. 646. et ad vtrumque *Schol.* nec non *Casaub.* ad Aristoph. l. d. Add. Cl. *Wass.* infr. ad Cap. 140. DVCK.

Καὶ τῇ ὀργῇ ὅτῳ χαλεπῇ] *Moribus tam difficilibus, superbis vtebatur.* v. infra c. 140. vbi Scholiastes explicat *ὀργήν, διάνοιαν, τρόπον, σκοπόν.* Pro *χαλεπῇ* Thom. M. v. *δυσπρόσοδος* habet *χαλεπῶς* fortasse, quod *ὀργὴν* pro *ira* caperet. Plut. in Cim. (Tom. III. p. 183.) de eo: *τὴν χαλεπότητα τῆ Παυσανίᾳ καὶ ὑπεροψίαν μὴ φέροντες.* cf. eundem in Aristide c. 23. p. 532. *εὑρὼν τὸν τε Παυσανίαν καὶ τοὺς ἄλλους ἄρχοντας τῶν Σπαρτιατῶν ἐπαχθεῖς καὶ χαλεπὸς τοῖς συμμάχοις εἶναι.* G.

Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι] Vid. *Aristotel.* Polit. VII, 14. Mox puto legendum *ἀνεκαλέσαντο.* Ita certe *Thom. Magist.* WASS. Et apud *Thomam* in *ἀνακαλεῖμαι*, qui et *τότε* legit, vt *Casaub.* et *Gr.* non *τό, τε.* DVCK.

Τό, τε] Thomas M. in *ἀνακαλεῖμαι* legit *τότε*. Male. G.

[*Ἐντεῦθεν*) Haec verba addidi e codd. Casaub. Rostg. et Aug. Mox Schol. ad *Ἐκπολιορκηθεὶς* abest ab Aug.] G.

Ἀνεκάλεσαν] Thom. M. in *ἀνακαλεῖμαι* legit, *ἀνεκαλέσαντο*· quod praefert Wassius; non video, cur. G.

Sane Medium, *ἀνεκαλέσαντο*, placeat iis, qui tam multum tribuant Mediis: sign. enim *ad se* domum reuocarunt, *suum* ciuem. BAVER.

Καὶ ἐκ τῆ Βυζαντίᾳ ἐκπολιορκηθεὶς] i. e. *vi adactus ab Athenienſibus cedere Byzantio.* Non est sermo de obsidione Byzantii, vt Scholiastes et Int. latinus cepere: nec in superioribus obsidionis fit mentio, vt Palmer. iam monuit in Dilucidatt. Abresch. p. 133. Mox c. 134. sumitur *ἐκπολιορκεῖν* ita: *ἐξεπολιόρκησαν αὐτὸν λιμῷ.* G.

τὰς Τρωϊάδας [l] ἱδρυθεὶς, πράσσων τε ἐσηγγέλλετο αὐτοῖς [m] ἐς τὸς βαρβάρους, καὶ ὐκ ἐπ' ἀγαθῷ τὴν μονὴν ποιούμενος. ὅτω δὴ ὐκέτι ἐπέσχον, ἀλλὰ πέμψαντες κήρυκα οἱ Ἔφοροι, καὶ σκυτάλην, εἶπον τῷ κήρυκος μὴ λείπεσθαι. εἰ δὲ μή, πόλεμον αὐτῷ Σπαρτιάτας προαγορεύειν. ὁ δὲ, βουλόμενος [n] ὡς ἥκιστα ὕποπτος εἶναι, καὶ πιστεύων χρήμασι διαλύσειν [o] τὴν διαβολὴν, ἀνεχώρει τοδεύτερον [p] ἐς Σπάρτην. καὶ ἐς μὲν τὴν εἰρκτὴν ἐσπίπτει τοπρῶτον ὑπὸ τῶν Ἐφόρων· (ἔξεστι δὲ τοῖς Ἐφόροις τὸν βασιλέα δρᾶσαι τοῦτο·) ἔπειτα, διαπραξάμενος, ὕστερον ἐξῆλθε, καὶ καθίστησιν [q] ἑαυτὸν ἐς κρίσιν τοῖς βουλομένοις [r] περὶ αὐτῶν ἐλέγχειν.

ρλβ'. Καὶ φανερὸν μὲν [s] εἶχον ὀδὸν οἱ Σπαρτιᾶται σημεῖον, ὅτε οἱ ἐχθροὶ, ὅτε ἡ πᾶσα πόλις, ὅτῳ ἂν πιστεύσαντες βεβαίως ἐτιμωρῆντο ἄνδρα γένους [t] τε τῆ βασιλείᾳ ὄντα, καὶ ἐν τῷ παρόντι τιμὴν ἔχοντα. Πλειστάρχου γὰρ τὸν Λεωνίδᾳ, ὄντα βασιλέα, καὶ νέον ἔτι, ἀνεψιὸς ὢν, [v] ἐπετρόπευεν. ὑποψίας δὲ πολλὰς παρεῖχε, τῇ τε παρανομίᾳ, καὶ ζηλώσει τῶν βαρβάρων, μὴ ἴσος βούλεσθαι εἶναι τοῖς παροῦσι. τά τε ἄλλα αὐτῆ ἀνεσκόπουν, [x] εἴτι πᾳ ἐξεδεδιήτητο τῶν καθεστώτων νομίμων, καὶ ὅτι ἐπὶ τὸν [y] τρίποδα

l Ἱδρυθεὶς *Marg. Ar. C. Dan.* Mosqu. *m* πρὸς *Cam. Cl. Reg. Caſſ. Gr.* Aug. Mosqu. Ἐς in *Reg.* rec. manu ſuper πρὸς ſcriptum erat, tamquam ſcholion. Ἐς τὰς βαρβάρους αὐτοῖς *Dan.* *n* Ὡς deeſt *Ar. C. Dan.* Paullo ante προαγορεύειν *Dan.* *o* Τὴν παραβολὴν *Marg.* lectionem ſuppoſititiam eſſe exiſtimat *Steph.* *p* Ἐς τὴν Σπάρτην *Gr.* *q* Αὐτὸν *Ar. C. Dan.* Mosqu. *r* Περὶ αὐτὸν *Cl. Reg. Caſſ.* et *Reg.* in marg. recenti manu γρ. καὶ περὶ αὐτῶν. Aug. cod. περὶ αὐτὸν, vt et Mosqu. *s* Εἶχον οἱ Σπαρτιᾶται ὁδὸν *Reg.* *t* Τε deeſt *Reg.* τὸ *Dan.* *v* Ἐπετρόπευεν *Marg. Cl. Gr.* atque ita ſcribendum cenſet *Steph. Reg. Caſſ.* Baſ. at ed. Baſ. ἐπιτρόπευεν. *x* Εἴ πᾳ τι *Gr.* *y* Τρίποδά τε τὸν *Reg.*

[Τὰς Τρωϊάδας) Addidi h. Schol. e codd. Caſſ. et Aug. Sed notante Duckero, e Meurſio de pop. Attic. v. Κολωνὸς, Athenis erat Κολωνὲς, Ἵππιος et Ἀγοραῖος, non Κολωναί.] GO.

Ἱδρυθεὶς] Ἱδρυνθεὶς reponunt *Schol.* IV. at illud frequentius apud *Thucyd.* et ſic vbique ſcripſiſſe autumant *Magiſter*, alii. Vid. II, 49. Ἱδρύνθησαν bis apud *Homerum. Clem. Alex.* VII, 5. *Dion. Halic.* 603, 15. Mox quidam *Mſſ.* πρὸς τὸς βαρβ. quod verum puto. WASS.

[Τὴν μονὴν) Peſſime. Nam μονὴ eſt διατριβὴ, mora. v. Steph. et Gramm. In Aug. deſunt Schol. ad verba Ἐσηγγέλλετο· Τὴν μονὴν· Ἐπέσχον.] G.

[Τὸ ἐπεισθῆ) Hoc Schol. ex Aug. adieci.] G.

[Ἡ σκυτάλη) E cod. Aug. et Suid. qui hoc Schol. vsque ad γεγραμμένα, paucis verbis exceptis, habet, addidi artic. Hudſonus citabat Schol. ad Ariſtoph. Aues v. 1283. p. 423. Addi poteſt Schol. Pind. Olymp. Od. VI. v. 154. p. 49. Meurſ. Lac. III. 4. Plura, quam opus eſt, congeſſerunt Intt. ad Nep. Pauſ. c. 3. Mox ante σκυτάλην addidi artic. e Caſſ. Schol. ad verba Μὴ λείπεσθαι et Αὐτῷ deſunt in Aug.] GOTTL.

[Μὰν) Caſſ. et Roſtg. habent πρώτην.] G.

[Περιελὼν) In Roſtg. eſt περιειλιττον.] G.

Τὴν διαβολὴν] Vndecumque lectio haec, τὴν παραβολὴν, irrepſerit, ſuppoſititiam eſſe puto: praeſertim quum etiam verbum διαλύσειν cum altero accuſatiuo τὴν διαβολὴν iungi ſolere ſciamus. Interim tamen, *Enarratorem* vtramque agnoſcere lectionem non ignoro: niſi potius duo duorum *Enarratorum* ſcholia in vnum confuſa eſſe credendum eſt. Addo etiam verbum παραβάλοιτο, quod pag. 74. legitur, pro lectione illa τὴν παραβολὴν minime facere: etiamſi alioqui hanc vocem eſſe verbale nomen ab eo profectam conſtet. STEPH.

Διαβολὴν] Male haud dubie παραβολὴν legitur; quod eſt periculum *ſuaute* ſuſceptum, non inuito oblatum. Neque e Corneſio quidquam efficeris, ſi verum eſt, quod ſupra monebat B. Gottl. ſenſum, non verba, ſecutum. BAVER.

[Παραβολὴ) Aſſentior Steph., qui putat, τὴν κατηγορίαν eſſe enarrationem v. διαβολὴν. Subiunctum Schol. pertinet ad παραβολὴν. Nempe Schol. indicare videtur duplicem lectionem: διαβολὴν et παραβολὴν. v. Marg. Steph. παραβολὴν lectionem ſuppoſititiam eſſe cenſet. Fortaſſe ſic leg. Διαβολὴν] τὴν κατηγορίαν. Παραβολὴν, τὸν κίνδυνον. Caeterum Schol. ad c. 133. παραβάλοιτο explicat: παραβόλως κατηγορήσειε. Quae Scholia vnum auctorem habere videntur. In Caſſ. cod. deſunt: τὴν κατηγορίαν, τὸν κίνδυνον. Totum Schol. non reperitur in Aug.] G.

Ἔξεστι δὲ τοῖς Ἐφ.] *Plato* lib. 3. de legibus, ait, Epherorum poteſtatem tanquam frenum iniectum eſſe Regum imperio. Vide *Nic. Cragium* de Rep. Laced. l. 2. c. 4. HVDS.

[Τὸ κακὸν δηλονότι) Suſtuli cum Steph. diſtinctionem poſt δηλονότι. Scholii pars prior χρήμ. δηλ. κ. λ. in Caſſel. a vetuſta manu minio, altera: διαπρ. — κατηγορίαν, recentiori et atramento ſcripta. In Aug. ſic leg. Schol. χρήμασι διαπραξάμενοι καὶ λόγοις.] G.

Διαπραξάμενος] Sc. χρήμασι τοῦτο, n. ὥστε διαλύσειν τὴν διαβολὴν παρὰ τῶν Σπαρτιατῶν. v. Abreſch. Dil. p. 133. Nepos Pauſ. 3. legiſſe videtur παραβολὴν· vertit enim: *ſperans, ſe pecunia periculum inſtans poſſe depellere.* Sic παραβολὴν capitur, et παραβάλλεσθαι v. c. 133. cf. Abreſch. Diluc. p. 214. GOTTL.

Ἐξῆλθε] Sc. ὑπὸ τῶν Ἐφόρων, vt paullo ante: ἐς τὴν εἰρκτὴν ἐσπίπτει ὑπὸ τῶν Ἐφόρων, i. e. ἐσβάλλεται. Et ita ἐξῆλθε pro cognatae ſignificationis paſſiuo. Sic ἀποθνήσκειν, τελευτᾶν, ἀπολέσθαι et alia. Πίπτειν quoque huc pertinet, quod notante Abreſch. Auct. p. 254. Heſych. explicat: φονεύεσθαι. Niſi quis ita malit; ſumat cum Abreſchio, (Diluc. p. 132.) ἐξῆλθε praegnanti ſignificatione, pro ἐξελθεῖν ἑαυτὸν ἐποίησε. Prior explicatio praeſtat. G.

Περὶ αὐτῶν] n. quae crimini data ei initio huius capitis memorantur. v. Schol. ſed Reisk. in anim. p. 15. fatetur, ſe non ſatis intelligere περὶ αὐτῶν. Schol. κατηγορημάτων ſibi non ſatisfacere. G.

Περὶ αὐτῶν] Crimina obiecta repeti liceat voc. κρίσιν. Niſi tamen Schol. explicet, pro gloſſa deleuerim. BAVER.

[Γένους δὲ) Hoc Schol. vt et ad Ἀνεψιὸς ὢν deeſt in Aug.] G.

Ἐπετρόπευεν] Scribendum puto ἐπετρόπευον, potius quam ἐπετρόπευσεν quoniam praecedit, καὶ ἐν τῷ παρόντι τιμὴν ἔχοντα. STEPH. Et ſic edi voluit Clar. *Waſſe.* DVCK.

Πλειστάρχου — ἐπετρόπευεν] Vulgari loquendi ratione geni-

ſedes ad agri Troiani Colonas poſuiſſe, et conſilia cum barbaris agitare, neque *publici* boni cauſa diutius *illic* manere: ita demum non amplius ſuperſederunt; ſed Ephori miſſo caduceatore, et ſcytale, imperarunt, ne a caduceatore discederet; alioqui, Spartanos ei, *vt hoſti*, bellum indicere *ſignificarunt*. Ille vero, cum quam minimum ſuſpectus eſſe vellet, et crimen obiectum ſe pecuniis diluturum ſperaret, iterum Spartam rediit. Ac primum quidem ab Ephoris in carcerem eſt coniectus, (Ephoris enim Regem ita tractare licet,) deinde vero re *cum Magiſtratibus* transacta, poſtea *inde* exiuit, ſeque reum conſtituit, et crimina ſibi obiecta cuilibet in iudicio coarguendi poteſtatem fecit.

132. Spartani vero nullum quidem manifeſtum ſignum habebant, neque ipſius inimici, neque vniuerſa ciuitas, quo ſine dubitatione freti ſupplicium ſumerent de viro, qui et regio genere natus, et honore *magno* tunc temporis praeditus erat. Pliſtarchi enim Leonidae *filii*, cum rex et puer adhuc eſſet ipſe, qui eius erat conſobrinus, tutelam geſſerat. Caeterum multas ſuſpiciones praebebat, cum ob morum inſolentiam, tum etiam ob barbarorum aemulationem, ſe nolle in praeſenti rerum ſtatu acquieſcere: et cum alias eius actiones accurate conſiderabant, ſi qua in re a moribus receptis et patriis inſtitutis receſſiſſet, et ſtudia ab his aliena ſequutus fuiſſet; tum etiam quod olim in tripode, qui Del-

πολιορκίᾳ ἐκβληθείς. Τὰς Τρωϊάδας] εἰσὶ γὰρ καὶ Ἀττικαί. Ἱδρυθεὶς] καθεσθείς. Πράσσων τε] τὰ συμφέροντα ἑαυτῷ. Ἐσηγγέλλετο] ἐμηνύετο. Τὴν μονὴν] τὴν ἀργίαν. Ποιεύμενος] τὸ ἐπειδὴ πρὸς τὸ ποιούμενος. Ἐπέσχον] ἑαυτὸς δηλονότι. Σκυτάλην] ἀντὶ τῆ ἐπιστολὴν Λακωνικήν. ἦν δὲ ἡ σκυτάλη, ξύλον τροχγύλον ἐξεσμένον, ἐπίμηκες. δύο δὲ παρὰ Λακεδαιμονίοις ὑπῆρχον σκυτάλαι· καὶ τὴν μὲν μίαν κατεῖχον οἱ Ἔφοροι τῶν Λακεδαιμονίων, τὴν δὲ ἑτέραν τῷ ἐκπεμπομένῳ τῶν στρατηγῶν παρεῖχον. καὶ ὁπότε ἐβούλοντο ἐπιστεῖλαί τι αὐτῷ, φέροντες ἱμάντα λευκὸν, περιείλιον τὴν σκυτάλην, καὶ ἐπὶ τῆ ἱμάντος ἔγραφον, καὶ ἀνελίττοντες παρεῖχον τὸν ἱμάντα τῷ ἀποφέροντι. τοῦτο δὲ ἐποίουν, ἵνα μὴ μάθωσιν οἱ ἀποφέροντες τὰ ἐν τῷ ἱμάντι γεγραμμένα. ὁ δὲ στρατηγὸς, λαβὼν τὸν ἱμάντα, τῆ ἑαυτοῦ σκυτάλῃ περιείλιττε, καὶ ἐγίγνωσκε τὴν τῶν γραμμάτων περιοχήν. εἰ δέ τις εἴποι, καὶ πῶς εἶχεν ὁ Παυσανίας τὴν σκυτάλην, λάθρα τῆς πόλεως ἐξελθών; ζητέον, ὅτι ἀπὸ τῆς πρώτης στρατηγίας εἶχε τὴν σκυτάλην. Μὴ λείπεσθαι] τὸν Παυσανίαν δηλονότι. Αὐτῷ] τῷ Παυσανίᾳ. Τὴν παραβολὴν] τὴν κατηγορίαν. τὸν κίνδυνον, τὸ γεγονὸς ὑπ' αὐτῆ παράβολον. Τὸν βασιλέα δρᾶσαι τοῦτο] τὸ κακὸν δηλονότι. καὶ μὴν οὐκ ἦν βασιλεὺς, ἀλλ' ἐπίτροπος. Ἔπειτα διαπραξάμενος] χρήμασι δηλονότι καὶ λόγοις διαπραξάμενος, ἤτοι διακρουσάμενος τὴν κατηγορίαν. Περὶ αὐτῶν] τῶν κατηγορημάτων. Γένος τε τῆ βασιλείᾳ ὄντα] Ἡρακλείδης γὰρ ἦν. Ἐν τῷ παρόντι] καιρῷ δηλονότι. Τὸν Λεωνίδᾳ] ὅτος ὁ Λεωνίδης ὁ ἐν Θερμοπύλαις ἀριστεύσας ἐπὶ τῶν Μηδικῶν. Ἀνεψιὸς ὢν] τῆ Πλειστάρχῃ. Τῆ τε παρανομίᾳ] διὰ τὸ μὴ στέργειν τοῖς Λακωνικοῖς νόμοις. Τοῖς παροῦσι] τοῖς ἤθεσι τῶν Λακώνων. Ἐξεδεδιήτητο] ἔξω τῶν Λακωνικῶν διήκατο νόμων. Ἐπὶ τὸν τρίποδα] ὃν ἐν ᾧ ἐμαντεύετο ὁ Ἀπόλλων, ἀλλ' ἑτερόν τινα, ὃν ἔλαβον οἱ Ῥωμαῖων βασιλεῖς, καὶ μετέθηκαν ἐπὶ τὸν ἱπποδρόμον τῆ Βυζαντίᾳ. Ἐξεκόλαψαν] ἐξορύξαντες

tiuus ponendus fuiſſet, ſed exquiſitius h. e. ἀττικώτερον accuſat. poſuit. Moeris: ἐπιτροπεῦσαι τὸν παῖδα, Ἀττικῶς· ἐπιτροπεῦσαι τῆ παιδὸς, ἑλληνικῶς. v. Pierſon. ad h. l. cf. Thomam M. et Intt. p. 360. GOTTL.

Ἐπιτρόπευσε] Ita 1. Cor. 9. οἰκονομίαν πεπίστευμαι· et 2. Tim. 1. ὃ ἐπιστεύθην ἐγώ. Ergo actiue, πιστεύειν τινά τι, p. τινί, non Attice vtique. BAVER.

Παρανομίᾳ] Mox explicat: εἴτε ἐξεδεδιήτητο τῶν καθεσώτων — νόμων. Ergo eſt vitae ratio legibus Laconicis contraria. Ita Reisk. anim. p. 15. *inſolentia in moribus a ſcitis et inſtitutis patriis deſciſcens.* G.

[Τῆ τε παρανομίᾳ] Hoc caput Schol. e Caſſ. praefixi pro ὑποψίας - πολλὰς παρεῖχε. Vidit iam Stephanus ſic ſcribendum eſſe. Τοῖς παροῦσι) eſt caput Scholii, τοῖς ἤθεσι, pro quo malebat Steph. ἔθεσι. Ἤθη ſunt inſtituta, nec differunt ab ἔθεσι admodum. In Aug. deeſt τοῖς παροῦσι.] G.

Hoc B. Gottl. praefigit Schol. διὰ τὸ μὴ στέργειν, rel. Sed haec verba retuleris etiam ad illa, μὴ ἴσος εἶναι βούλεσθαι τοῖς παροῦσι. BAVER.

Τά τε ἄλλα ἀνεσκόπουν] *Paullo altius repetierunt*, ἄνωθεν ἐσκόπουν, habita vitae ante actae ratione. G.

Ἐξεδεδιήτητο — τῶν νομίμων] i. e. ἔξω τῶν νομίμων — *praeter leges ac inſtituta* (Laconica) *victum et cultum habuiſſet.* Heſychius: ἐκδιαιτᾶσθαι, διατρυφᾶν. Sic leg. pro διατραφῆναι, cum Kuſtero ad Heſ. et Abreſchio. Nymphis Heracleotes apud Athen. L. XII. p. 536. notante Abreſchio, (Diluc. p. 133.) de eodem Pauſania, τὰ τῆς Σπάρτης ἐξελθὼν νόμιμα. Plutarchus in Cat. Mai. p. 579. ita vtitur nomine ἐκδιαίτησις — οἱ δὲ μοχθηρὰ συνειδότες αὑτοῖς ἐπιτηδεύματα, καὶ τῶν πατρίων ἐκδιαίτησιν ἐθῶν — G.

Ἐπὶ τὸν τρίποδα τὸν ἐν Δελφοῖς] Hanc rem, vt et verſus repetiit Demoſthenes, κατὰ Νεαίρας, p. 1378. Reisk. Παυσανίας, ὁ τῶν Λακεδαιμονίων βασιλεὺς, ἐπέγραψεν ἐπὶ τὸν τρίποδα ἐν Δελφοῖς, ὃν οἱ Ἕλληνες, οἱ συμμαχεσάμενοι τὴν Πλαταιᾶσι μάχην — κοινῆ ποιησάμενοι ἀνέθηκαν ἀριστεῖον τῷ Ἀπόλλωνι ἀπὸ τῶν βαρβάρων. — Sequuntur verſus — ὡς αὐτὸ τὸ τε ἔργου ὄντος, καὶ τὸ ἀναθήματος, ἀλλ' ὁ κοινὸ τῶν συμμάχων — v. Nep. Pauſ. 1. Verſus, quos Graeci tripodi inſcripſerunt, apud Diodorum L. XI. 33. p. 430. reperiuntur:

Ἑλλάδος εὐρυχόρου σωτῆρες τόνδ' ἀνέθηκαν
Δυσοσύνης συγερὰς ῥυσάμενοι πόλιος.

Sed dubitat Weſſelingius ad h. l. fuerintne hoc epigramma tripodi inſcriptum. G.

[Οὗ ἐν ᾧ ἐμαντεύετο) De hoc tripode egit eiusque originem tradidit Diodor. XVI, 26. et Weſſeling. Ducker. citabat Spanh. ad Callim. H. in Del. (p. 450. Erneſt.)] G.

[Ἱπποδρόμου) Aug. ἱπποδρόμιον Hoc voc. vtitur etiam Euſeb. Vit. Conſt. III. c. 55. ἐν αὐτῷ ἱπποδρομίῳ τὰς ἐν Δελφοῖς τρίποδας. Ceterum Zoſimus, paulo aliter L. II, c. 31. tradit Conſtantinum M. τὸν τρίποδα τῆ ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνος ſtatuiſſe in

ποτὲ τὸν ἐν Δελφοῖς, ὃν ἀνέθεσαν οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τῶν Μήδων ἀκροθίνιον, ἠξίωσεν ἐπιγράψασθαι αὐτὸς ἰδίᾳ τὸ ἐλεγεῖον τόδε,

Ἑλλήνων ἀρχηγὸς, ἐπεὶ στρατὸν [z] ὤλεσε Μήδων,
Παυσανίας, Φοίβῳ μνῆμ' ἀνέθηκε τόδε.

τὸ μὲν δὴ ἐλεγεῖον οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐξεκόλαψαν εὐθὺς τότε ἀπὸ τοῦ τρίποδος τοῦτο· καὶ ἐπέγραψαν ὀνομαστὶ τὰς πόλεις, ὅσαι ξυγκαθελοῦσαι τὸν βάρβαρον, [a] ἔσησαν τὸ ἀνάθημα. τὸ μέντοι Παυσανίου ἀδίκημα καὶ [b] τοῦτ' ἐδόκει εἶναι, [c] καὶ ἐπεί γε δὴ ἐν τούτῳ [d] καθειστήκει, πολλῷ μᾶλλον παρόμοιον πραχθῆναι [e] ἐφαίνετο τῇ παρούσῃ διανοίᾳ. [f] ἐπυνθάνοντο [g] δὲ καὶ [h] ἐς τοὺς Εἵλωτας πράσσειν τι αὐτόν. καὶ ἦν [i] δὲ ὄντως. ἐλευθέρωσίν τε γὰρ ὑπισχνεῖτο αὐτοῖς καὶ πολιτείαν, ἣν ξυνεπαναστῶσι, καὶ τὸ πᾶν ξυγκατεργάσωνται. ἀλλ' ὅδ' ὡς ὁδὲ τῶν Εἱλώτων μηνυταῖς [k] τισι πιστεύσαντες, ἠξίωσαν νεώτερόν τι ποιεῖν [l] εἰς αὐτόν· χρώμενοι τῷ [m] τρόπῳ ᾧπερ εἰώθασιν ἐς σφᾶς αὐτοὺς, μὴ ταχεῖς εἶναι περὶ ἀνδρὸς Σπαρτιάτου, ἄνευ [n] ἀναμφισβητήτων τεκμηρίων, βουλεῦσαί τι ἀνήκεστον· πρίν γε δὴ αὐτοῖς, ὡς λέγεται, ὁ μέλλων τὰς τελευταίας βασιλεῖ ἐπιστολὰς πρὸς Ἀρτάβαζον κομιεῖν, ἀνὴρ Ἀργίλιος, παιδικὰ ποτὲ ὢν αὐτοῦ, καὶ πιστότατος ἐκείνῳ, μηνυτὴς [o] γίγνεται· δείσας κατὰ ἐνθύμησίν τινα, ὅτι οὐδείς πω τῶν [p] πρὸ ἑαυτοῦ ἀγγέλων πάλιν ἀφίκετο· καὶ παραποιησάμενος σφραγῖδα, ἵνα, ἢν ψευσθῇ τῆς δόξης, ἢ καὶ ἐκεῖνος [q] μεταγράψαι τὶ αἰτήσῃ, μὴ ἐπιγνῷ, λύει τὰς ἐπιστολάς· ἐν αἷς ὑπονοήσας τὶ [r] τοιοῦτον προσεπεσάλθαι, καὶ [s] αὐτὸν εὗρεν ἐγγεγραμμένον κτείνειν.

z Ὤλεσε et proximo versu ἀνέθηκε scriptum fuisse putat *Steph.* a Ἔσησαν τὸ *Marg. Ar. C. Cl. Reg. Cass.* Ἔσησαν τὸ *Gr.* (In reliquis ἐσήσαντο.) b Τοῦτο ἰδόκει *Reg. Cass.* Aug. c Καὶ ἐπειδὴ ἐν *Cl. Gr. Cass.*; Aug. ἐπειδὴ et Bas. καὶ ἐπειδὴ. d Καθειστήκη *Flor.* e Ἐβούλετο *Marg.* f Ἐπυνθάνετο *Dan.* g Δὲ αὐτὸν καὶ εἰς τ. Ε. π. τί. καὶ *Reg.* h Ἐς *Ar. C. Gr.* Bas. i Τὰχ eadem manu inter versus *Cass.* k Τισι deest *Ar. Dan.* l Ἐς *Ar. C.* Mosqu. m Τρόπῳ ᾧ εἰώθεσιν *Ar. C. Dan.* in Mosqu. εἰώθεσαν. n Ἀμφισβητήτων *Gr.* o Γίνεται *Ar. Reg. Cass. Gr.* Aug. p Πρὸ αὐτοῦ *Ar. C.* q Τι μεταγράψαι *Ar. C. Cass. Dan. Gr.* Aug. Bas. Mosqu. r Τοιοῦτο *Cass.* Aug. s Αὐτὸν *Cass. Gr.* Aug.

circi quadam parte, vt obseruauit Illustr. Spanh. ad Call. H. in Del. T. II. p. 450.] GOTTL.

Ἐλεγεῖον] Vid. aliud Epig. apud *Athenaeum* XII, 9. confer *Plutarch.* de Herodoti mal. 873. qui v. ἐξεκόλαψαν vsus est, et pro ἐπέγραψαν habet, ἐνεχάραξαν ad hunc respiciens locum. WASS.

Ὤλεσε] Eleganter Stephanus, ὤλεσα, et deinde, ἀνέθηκα. Sed ita, vt hic, ab aliis citatur. WASS.

Στρατὸν ὤλεσε —] Stephanus scriptum fuisse putat ὤλεσα et postea ἀνέθηκα, sed nec codd. nec Demosthenes l. c. et Plut. de malign. Herodoti, p. 464. Reisk. T. VIIII. addicunt. Suidas v. Παυσανίας quoque tertia persona hoc ἐλεγεῖον profert. G.

Ἐξεκόλαψαν] Rem attingit Demosthenes, l. c. qui habet: καὶ ἠνάγκασαν αὐτὰς ἐκκόψαντας αὐτὰς τὰ ἐλεγεῖα. Taylorus malit e Thucydide legi, adiuuantibusque quibusdam codd. ἐκκολάψαντας. Sed non arbitror mutandam esse vulgatam, quanquam Orator certe locum Thucydidis sui in mente habuit. Mecum sentit Valk. ad Herod. VIII. p. 657. cf. Wess. ad Diod. II. p. 100. et quem laudat Valk. Eust. in Il. Σ. p. 990. 17. Plut. l. c. et Suidas vtuntur in hac re commemoranda, τῷ ἐξεκόλαψαν. G.

[Ἐξεκόλαψαν) Hoc Scholion, vt et ad verba Ἐν τούτῳ καθειστήκει· Τῇ παρούσῃ διανοίᾳ· Καὶ ἦν δὲ ὄντως· Καὶ πολιτείαν desunt in Aug. Mox post μηδισμοῦ, omnia desunt in Cassel.] G.

Ἔσησαν τὸ ἀνάθημα] Ita mutaui ἐσήσαντο, praeeuntibus optimis codd. et e legibus linguae: etiam Gesnerus recepit ἔσησαν in Chrestomathia, et ita scribi iubet, et Valken. ad Herod. VIII. p. 657. Sic L. II. 32. σῆσαι τρόπαιον Plat. Menex. 10. σήσαντες τρόπαια. Kusterus de V. M. I, 53. nimis in h. v. argutari videtur. v. Glossar. G.

[Ἔθεσι) Steph. malit ἔθεσι, vt supra.] G.

Παρόμοιον] Reisk. in Diluc. Abresch. p. 134. corrigit παράνομον, opinor, quod supra est: παρανομίαι, sed parum cogitate. G.

Ἐς τοὺς Εἵλωτας] Repositi ἐς pro εἰς, vt constantia et quaedam esset in his leuioribus. G.

Πολιτείαν] Ius ciuitatis commune cum aliis. G.

[Ἦγον τὸν Μηδισμόν) Haec verba absunt a cod. Aug. adsuta videntur ab alio.] G.

Τελευταίας ἐπιστολὰς] Plurali vtitur et postea, vbi de vna epistola sermo est. Sic VIII. 39. Abreschius commode hac obs. refellit, qui ad II. Cor. X, 10. plures epistolas ad Corinthios, quam habeamus, exstitisse, colligunt. vid. Diluc. p. 134. G.

Τὰς τελευτ. ἐπιστ.] Non argutandum in numero, neque *vna* tantum aut *certa* epistola intelligenda; non magis, quam 2. Cor. 10. *epistolae* sunt *vna* tantum; quid enim puerilius tali sensu: epistola illa (prior ad Corinth.) est grauis et vehemens? Quid frigidius? Talia non sentiunt boni Critici! Immo omnino sunt epistolae Paulli quaelibet; et hic plures profecto erant; aut omnino dictum, vt nos dicimus, *briefe*, fecuri, vnae sint literae, an plures. BAVER.

[Δῆλον ὅτι) Stephanus malit: ἐκ τούτου δῆλον. Non video emendandi necessitatem.] G.

Ἀνὴρ Ἀργίλιος] Est hoc nomen gentile, non proprium, vt Nepos c. 4. cepit *Argilius quidam*; quod longe secus esse, potest docere ἀνὴρ. Sic ἀνὴρ Πέρσης, IIII, 50. ἀνὴρ Σπαρτιάτης, VIII, 99. ἀνὴρ Ἀβδηρίτης, L. II. 29. etc. Ortus igitur hic homo ex vrbe Thessaliae, Argilo. G.

Ἀνὴρ Ἀργίλιος] E Nepotis verbis, *Argilius quidam*, nil profecto efficeris, gentis an hominis nomen fuerit; intelligi licet, ἀνήρ τις. Ita et Ebraei vocab. אִישׁ, *viri*, praemittunt nominibus propriis, vt הָאִישׁ מֹשֶׁה, vir Moses, Exod. BAVER.

phis erat, quem Graeci ex primitiis manubiarum, a Medis victis ablatarum, *Deo* dicauerant, hoc distichum scriptum ipse priuatim inscribendum censuisset,

Postquam Graecorum dux agmina Medica fudit,
Phoebo Pausanias haec monumenta dedit.

sed Lacedaemonii hoc epigramma protinus ex tripode tunc exsculpserunt, et *in eo* singulas ciuitates nominatim inscripserunt, quotquot armis, opibusque coniunctis barbarum profligauerant, et donum istud *Deo* dicauerant. Hoc igitur etiam inter caetera iniusta Pausaniae facinora numerabatur, et postquam in hoc statu res eius esse coeperunt, *tunc* multo magis *hoc eius factum* praesenti *perduellionis* consilio consentaneum esse videbatur. Quinetiam audiebant eum aliquid cum seruis agitare, quod verum erat: libertatem enim et ciuitatem ipsis pollicebatur, si secum insurrexissent, summamque rei secum transegissent. Sed tamen ne sic quidem, vllis seruorum indiciis habita fide, quicquam noui in ipsum statuere voluerunt, vtentes more, quo erga se ipsos *vti* consueuerunt, vt non sint celeres ad aliquid grauius de viro Spartano sine manifestissimis ac minime dubiis indiciis decernendum: donec tandem quidam, (vt fertur,) qui postremas epistolas ad Regem scriptas erat ad Artabazum perlaturus, vir Argilius, qui quondam eius amasius fuerat, idemque illi fidelissimus, ad eos indicium detulit: territus quadam suspicione, quae ipsi in mentem venerat, quod nullus de nuntiis ante se missis adhuc rediisset. Quare cum sigillum *Pausaniae sigillo* simile fecisset, (vt, si opinione sua deceptus fuisset, aut etiam si quid ille mutare voluisset, non agnosceret,) epistolarum vincula laxauit. In quibus suspicatus aliquid huiusmodi praeterea mandatum esse, se quoque scriptum caedique destinatum inuenit.

ἀπήλειψαν. Ἐν τούτῳ καθεισήκει] ἐν τῇ κατηγορίᾳ τοῦ Μηδισμοῦ. ἀπηλέγχθη γὰρ μὴ ἐμμένειν τοῖς ἤθεσι τῶν Λακεδαιμονίων. Παρόμοιον] τῷ Μηδισμῷ δηλονότι. Τῇ παρούσῃ διανοίᾳ] λείπει ἡ ἐν. Καὶ ἦν δὲ ὕπω] τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ. Καὶ πολιτείαν] αὐτονομίαν. Καὶ τὸ πᾶν ξυγκατεργάσωνται] κατὰ τῆς Σπάρτης. ἤγων τὸν Μηδισμόν. Τὰς τελευταίας] δῆλον ὅτι καὶ ἄλλας ἀπέστειλεν. Ἀνὴρ Ἀργίλιος] τινὲς κύριον, τινὲς ἐθνικόν, ἀπὸ πόλεως Θρᾴκης· ὅπερ ἄμεινον. Παιδικὰ ποτὲ] τὸ παιδικά, ἐξυτόνως, ὑστερον πληθυντικόν. τοῦτο δέ τινες ἐπὶ ἀγαθοῦ ἔρωτος, τινὲς δὲ ἐπὶ αἰσχροῦ λαμβάνουσι. παιδικὰ, ἀντὶ τοῦ ἐρώμενος, ᾧ ἐθάρρει. τὸ γὰρ πιστότατος ὤν. Πάλιν ἀφίκετο] ἐπανῆλθε. Καὶ παραποιησάμενος] ἀντὶ τοῦ ὁμοίαν ποιησάμενος ὁ Ἀργίλιος. Ἦ καὶ ἐκεῖνος] ἐκεῖνος ὁ Παυσανίας. Καὶ αὐτὸν εὗρεν] ἀσανεὶ ἔλεγεν, εὗρε τοῦτο ἀληθὲς, ὃ ὑπενόει γεγράφθαι. Ἀπὸ παρασκευῆς τοῦ

[Τινὲς κύριον) Inique carpit Stephanus Scholiasten, quod dubitet, nomen proprium sit Ἀργίλιος an gentile, cum referat aliorum sententiam.] GOTTL.

Παιδικὰ ὢν αὐτῷ] i. e. ἐράμενος, n. honeste. Nepos c. 4. *quem puerum Pausanias amore venereo dilexerat.* Male. Nam Σπαρτιάτης ἔρως, vt auctor est Aelianus (III. 12.) αἰσχρὸν οὐκ οἶδεν. Εἴτε γὰρ μειράκιον ἐτόλμησεν ὕβριν ὑπομεῖναι, εἴτε ἐρασὴς ὑβρίσαι, ἀλλ' ἑδετέροις ἐλυσιτέλησε τῇ Σπάρτῃ καταμεῖναι. Nepos itaque notionem, quae sua aetate inualuerat, subiecit v. *παιδικὰ*, nec videtur glossa esse, *amore venereo*, vt fuerunt, qui ita statuerent. v. Perizon. ad l. c. quanquam Pausanias, varius homo in omni genere vitae et vitiis obrutus, huius flagitii se, citra Laconum consuetudinem, reum fecisse existimari potest, quod Vir Praestantissimus non diffitetur. De h. v. vid. Doruill. ad Charit. p. 27. et anim. ad Alcib. sec. Platon. p. 121. G.

[Ἐρώμενος ᾧ ἐθάρρει) Addidi ᾧ, quod necessarium est; probant Steph. et Grammius. In cod. Aug. v. ἐθάρρει, τὸ γὰρ πιστότατος ὤν, separatim scripta sunt in altero margine. Certe non sunt integra: itaque addendum cum Steph. τοῦτο δηλοῖ, vel, τοιοῦτο γάρ ἐστι τὸ πιστότατος ὤν. Tale quid fere scripsit Scholiastes.] G.

Ἐνθύμησιν] Obseruat hanc vocem e *Thucydide Pollux* II, 231. *Idem* VIII, 27. scribit, *Thucydidem* παρασημηνάμενος dicere ἐπὶ τῷ παρατυπώσασθαι τὴν σφραγῖδα. Puto veram esse suspicionem *Iungermanni*, cum memoriae vitio labi. DVCK.

Δείσας κατὰ ἐνθύμησίν τινα] i. e. timor eius animum, re diligentius examinata, occupauerat. G.

[Ὁ Ἀργίλιος) Absunt haec ab Aug. vt et superius Scholion.] G.

Παραποιησάμενος σφραγῖδα) i. e. ἴσην καὶ ὁμοίαν ἄλλην ποιησάμενος, quum illius sigillum effinxisset. Hesych. *παραποιήσασθαι, παρασφραγίσαι.* cf. Valken. Cel. ad Ammon. p. 74. huius loci Nostri mentionem faciens, vt illustraret *δυσπαραποίητα.* Pollux respiciens ad h. l. (VIII. 27. p. 867.) memoriae lapsu habet: *παρασημηνάμενος.* v. Iungerm. Nihil h. l. tentandum. Pseudo-Themistocles ep. II. p. 12. rem ita eloquitur: *ἀπομάσσεται τὴν σφραγῖδα τῇ Παυσανίᾳ.* G.

Ἦν ψευσθῇ] n. paullo ante: *δείσας — ὅτι ᾔδεις πάλιν ἀφίκετο.* v. Pseudo-Them. l. c. Mox ἢ καὶ, scil. ἦν ἐκεῖνος — *λύει τὰς ἐπιστολὰς* — Pseudo-Them. p. 13. *λύσας τὰς ἐπιστολὰς, καὶ τὰ πολλὰ περὶ καταδηλώσεως τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἔσχατον περὶ τῆς ἑαυτῷ ἀπωλείας ἀναγνὺς, φέρων ἀποδείκνυσι τοῖς Ἐφόροις.* Manifeste auctor Thucydidem ante oculos habuit. — Μὴ ἐπιγνῷ, scil. laxatam fuisse epistolam. *Λύει τὰς ἐπιστολὰς,* Nepos c. 4. *vincula epistolae lacerauit.* Clar. Staueren debebat ex hoc Nostri loco recipere *laxauit.* Sic legitur in cod. MS. Thott. quem contulit Schlegelius. *Lacerauit* est a

ρλγ'. [t] Τόδε δὴ οἱ Ἔφοροι, δείξαντος αὐτῷ τὰ γράμματα, μᾶλλον [v] μὲν ἐπίστευσαν, αὐτήκοοι δὲ [x] βεληθέντες [y] ἔτι γενέσθαι [z] αὐτῷ Παυσανίᾳ τὶ λέγοντος, ἀπὸ παρασκευῆς τῷ ἀνθρώπῳ ἐπὶ Ταίναρον ἱκέτῃ οἰχομένῳ, καὶ [a] σκηνησαμένῳ διπλῆν διαφράγματι καλύβην, [b] ἐς ἣν τῶν τε Ἐφόρων [c] ἐντὸς τινὰς ἔκρυψε, καὶ Παυσανίᾳ ὡς αὐτὸν ἐλθόντος, καὶ ἐρωτῶντος [d] τὴν πρόφασιν τῆς ἱκετείας, ἤσθοντο πάντα σαφῶς, αἰτιωμένῳ τῷ ἀνθρώπῳ τά τε περὶ αὐτὸ γραφέντα, καὶ [e] τἆλλα ἀποφαίνοντος καθ' ἕκαστον, ὡς [f] οὐδὲν πώποτε αὐτὸν ἐν ταῖς πρὸς βασιλέα διακονίαις [g] παραβάλοιτο, προτιμηθείη [h] δ' ἐν ἴσῳ τοῖς πολλοῖς τῶν διακόνων ἀποθανεῖν· κἀκεῖνά [i] τε ταῦτα ξυνομολογοῦντος, καὶ περὶ τῆς παρόντος [k] ἐκ ἐῶντος ὀργίζεσθαι, ἀλλὰ πίστιν ἐκ τοῦ ἱεροῦ διδόντος τῆς [l] ἀναστάσεως, καὶ ἀξιοῦντος [m] ὡς τάχιστα πορεύεσθαι, καὶ μὴ τὰ πρασσόμενα διακωλύειν.

ρλδ'. Λαβόντες δὲ ἀκριβῶς, τότε μὲν ἀπῆλθον οἱ Ἔφοροι· βεβαίως δὲ ἤδη εἰδότες, ἐν τῇ πόλει τὴν ξύλληψιν ἐποιοῦντο. λέγεται [n] δ' αὐτὸν μέλλοντα ξυλληφθήσεσθαι [o] ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἑνὸς μὲν τῶν Ἐφόρων τὸ πρόσωπον προσιόντος ὡς εἶδε, γνῶναι ἐφ' ᾧ ἐχώρει· ἄλλα δὲ νεύματι ἀφανεῖ χρησαμένα, καὶ

[t] Τότε δὴ *Ar. C. Ald. Flor. Baſ.* Τότε δὲ *Cl.* Τότε δὲ οἱ *Gr.* Baſ. *Caſſ.* Aug. [v] Ἄν *Reg.* et ſupr. eadem manu γρ. μᾶν. [x] Βεληθέντες *Caſſ.* in Aug. a correctore βεληθέντες. [y] Ἔτι deeſt *Ar. C. Dan.* [z] Magis vſitate dicitur αὐτῷ τοῦ Παυσανίου *Steph.* [a] Σκηνησαμένων *Dan.* [b] Εἰς *Caſſ.* Aug. [c] Particulam ἐντὸς plane ſuperuacaneam eſſe exiſtimat *Steph.* et om. *Cl.* [d] Τὴν πρόφασιν non agnoſcit *Ar.* In *Dan.* quoque deſideratur πρόφασιν, ſed in *marg.* adnotatum eſt poſt ἱκετείας legendum πρόφασιν. [e] Τἆλλ' *Reg. Caſſ.* Aug. [f] Οὐδὲ *Reg.* [g] Παραβάλλοιτο *Reg.* et προτιμηθείη ab emendatore inter verſus *Gr.* in cod. Mosqu. διαβάλλοιτο. [h] Δὲ ἐν *Ar. C. Dan.* [i] Τε om. *Cl. Reg. Caſſ. Gr.* Aug. [k] Οὐκ ἐῶντος λογίζεσθαι *Ar. C.* [l] Suſpecta *Stephano* vox ἀναστάσεως. Τῆς ante ἀναστάσεως deeſt *Dan.* [m] Ὡς deeſt *Ar. C.* vt et mox articulus τὰ ante πρασσόμενα. Sic etiam *Dan.* [n] Δὲ αὐτὸν, et paullo poſt προσιόντος ὡς Ὡς *Gr.* in Mosqu. quoque δέ. [o] Verba haec ἐν τῇ οἰκίᾳ ſequentibus iungit *Valla.*

Boſio. Probat τὸ *laxauit* quoque Abreſch. Dil. p. 134. In cod. Aug. margine ad h. l. ſcriptum eſt: περὶ ἀγνωμοσύνης Παυσανίου εἰς τοὺς ὑπηρετοῦντας αὐτῷ. GOTTL.

[Αὐτὸν) Sic correxi pro vulgato αὐτὸν. Pro ὥσανεὶ malit Stephanus: ὡς ἂν εἰ] G.

Τόδε δὴ οἱ Ἔφοροι] Ad h. verba in cod. Aug. in margine ſcriptum argumentum cap. περὶ ἀγνωμοσύνης Παυσανίου εἰς τοὺς ὑπηρετοῦντας αὐτῷ. G.

Ἐπὶ Ταίναρον ἱκέτῃ οἰχομένῳ καὶ σκηνησαμένῳ διπλῆν καλύβην] Si credimus Pauſaniae in Lacon. p. 108. in ipſo promontorio, cui Taenaro eſt nomen, templum, ſpeluncae ſimile, fuit, in cuius primo aditu Neptuni ſignum fuit. Hoc templum aſylum fuiſſe, ex h. l. conſtat. v. Perizon. ad Ael. V. H. L. VI, 7. Videtur igitur hic homo Argilius tugurium, ſepto interpoſito, conſtruxiſſe; quo facto Ephori quidam commode occultari potuerunt. Pauſanias igitur nihil inſidiarum potuit ſuſpicari. G.

[Σκηνὴν) Ex Aug. addidi.] G.

Ἐντὸς] Recte abeſt *Cl.* v. p. 64. WASS.

Abundat quidem haec vox, ſed non delenda eſt cum Waſſio. Videri poſſet ἐντὸς ortum ex interpretatione τῷ ἐς ἣν ſc. καλύβην. Prius tamen veriſimilius. Tales pleonasmi crebro in optimis ſcriptoribus occurrunt. Exempla collegit Abreſch. Dil. p. 136. Reiskius in anim. p. 15., h. l. ita conſtituendum putat: σκηνησαμένῳ, διπλῆν διαφράγματι καλύβην ἔκρυψαν, ἐς ἣν — ἔκρυψαν. Sed nulla cauſſa corrigendi h. l. mihi ſubeſſe videtur. G.

Παραβάλοιτο] Huc quidam putant reſpexiſſe *Suidam* in παραβαλλεσθαι· παραβαλέσθαι, τὸ ἐξαπατῆσαι. Θουκυδίδης δ'. ὅτω καὶ Ὅμηρος παρεβλήδην ἀγορεύειν. Eadem habet *Thom. Magiſter* in παρεβάλλω, et παραβλήδην, quod eſt apud *Homer.* Il. Υ. v. 6. ἐξαπατικῶς καὶ παραλογιστικῶς. Sed hoc non placet *H. Stephano* in Theſauro, qui παραβαλέσθαι hic putat eſſe *in diſcrimen coniicere*, vt alibi apud *Thucydidem*, et alios *Scriptores*. *Budaeus* quoque in Commentar. pag. 452. non magnopere videtur eam ſignificationem huius vocis probaſſe. Tamen etiam *Heſych.* παραβαλλόμενοι exponit ἐξαπατῶσαι. Et *Euſtath.* in Odyſſ. α'. pag. 1406. *Suidae* explicationem τοῦ παραβαλέσθαι memorans addit, inde παραβαλέτειρος dici pro ὁ ἀπατῶν τὰς φίλας. Credo *Suidam* haec, vt pleraque alia, e vetuſtioribus Grammaticis deſcripſiſſe. Nec ſententia loci reſpuit hanc interpretationem; *ſe nulla re ipſum decepiſſe*: quod eſt, quaſi dicat, *ſe omnia ab eo iniuncta cum fide obiiſſe.* DVCK.

Ὡς ἐδέη — αὐτὸν ἐν ταῖς — πρὸς βασιλέα διακονίαις παραβάλοιτο] *Quod tamquam in miniſterio apud regem obeundo ipſum* in periculum adduxiſſet; n. proditione. Reisk. malit ἐδεπότε παραβάλοιτο. Heſychius: παραβαλλόμενος, ἐναποκινδυνεύων, ὅ ἐστι, παραβόλως μαχόμενος, proiecta audacia pugnans, cum quo conferatur Suidas παραβάλλεσθαι expl. πρὸς κίνδυνον ῥίπτειν ἑαυτόν. Duckerus probat h. vocis ſignificationem *decipiendi*, et cum eo Abreſchius, Dilucc. p. 135. Mihi quidem veriſimilius eſt, παραβαλέσθαι τινὰ eſſe, *in diſcrimen aliquem adducere*, quae vis magis conſentanea eſt h. l. quam *decipiendi*. Mecum ſentit Reiskius anim. ad h. l. Malit enim aut προβάλοιτο, *deſeruerit*, aut ſi vulgata bene habeat: *diſcrimini obiecerit*. Fundus huius poteſtatis, n. *obiicere ſe periculo*, eſt Homer. Il. I. v. 322. Αἶσα ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν. Noſter L. III. 14. luculenter hanc vim comprobat: μὴ πρόηεσθε ἡμᾶς ἰδίων μὲν τῶν κινδύνων παραβαλλομένους. Xenoph. Cyrip. II, 3. p. 202. παραβαλλόμενοι δὲ οὐκ ἴσασι εἰς τὸν κίνδυνον ἴοντες. Vide, ſis, Zeun. V. Cel. ad h. l. qui plura de hac voce docte monuit. G.

Παραβάλοιτο] Aliena ſunt ab h. l. quaecunque hic congerunt Intt. Nam alioqui παραβάλλεσθαι eſt, *ſe* in periculum coniicere, non *alium*, vt hic res poſtulat; ſed hic ſign. *decipere*, deſtituere, fruſtrari: vt alias παρακρούειν, i. e. apud Lucian. Tim. μών σε παρέκρουσα; num te fraudaui? Ita et διαβάλλειν, fallo accuſare; ſic παράγειν, falſa ſpe lactare; et omnino παρὰ in plerisque compoſitis notat *falſum* et fraudem. BAYER.

133. Cum igitur ille has literas Ephoris tunc oſtendiſſet, vehementius illi quidem *quam ante* crediderunt. Caeterum quia praeterea ſuis ipſorum auribus aliquid, ipſius Pauſaniae loquentis ore prolatum, audire vellent; ex compoſito vir ille ſupplex ad Taenarum confugit, ibique tugurium conſtruxit, quod ſepto interpoſito disclufum erat, in quo quosdam de Ephoris abſcondidit; cumque Pauſanias ad ipſum veniſſet, et ſupplicationis cauſam ex illo quaereret, omnia plane audiuerunt; dum ille conquereretur de rebus in ſuam perniciem ab ipſo ſcriptis, dum etiam alia ſingulatim declararet, quomodo nunquam in obeundis apud Regem miniſteriis ipſum vllis periculis obieciſſet, et tamen dignus habitus fuiſſet, qui, aeque ac multi alii ipſius miniſtri, caederetur. Ille autem et haec ipſa confeſſus eſt, nec eum propter id, quod tunc acciderat, iraſci permiſit: ſed fidem ei dedit, et ex templo impune ſurgere iuſſit, ac orauit, vt quam celerrime pergeret, nec ſua negotia impediret.

134. Tunc vero Ephori, *his omnibus* diligenter auditis, abierunt. Cum autem rem plane compertam iam haberent, eum in vrbe comprehendere conabantur. Fama autem eſt, ipſum, cum in via iam comprehendendus eſſet, cumque vnius Ephororum *ad ſe* accedentis vultum conſpexiſſet, cognoviſſe qua de cauſa veniret: cumque alius pro beneuolentia, qua ipſum proſequebatur, nutu clandeſtino

ἀνθρώπῳ] ἀπὸ συνθήματος τῷ Λεγιλίῳ. Καλύβην] σκηνήν. Διακονίαις παραβάλοιτο] ταῖς ἀγγελίαις ταῖς ἄλλαις διαβάλλοι. Παραβάλοιτο] παραβόλως κατηγορήσειεν, ἢ ὑποπτως διακονήσειε. Προτιμηθείη δὲ] ἐν εἰρωνείᾳ τὸ προτιμηθείη λέλεκται. Τοῖς πολλοῖς] ἀντὶ τῷ τοῖς πᾶσιν. Ἀκριβῶς] ἀληθῶς. Ἐποιοῦντο] ἔμελλον ποιήσειν. ποιῆσαι ἐβούλοντο. Λέγεται δ' αὐτὸν] τὸν Παυσανίαν. Ἐφ' ᾧ ἐχώρει] ὃ χάριν. Ἄλλα δὲ] Ἐφόρου δηλονότι, ἀφανῶς νεύσαντος, ὅτις ἦν φίλος τῷ Παυσανίᾳ. Χωρῆσαι δρόμῳ] λέγεται τὸν Παυσανίαν. Καὶ ἐς

[Διακονίαις παραβάλοιτο) Hoc Scholion deeſt in Auguſt., nec facile deſiderabit aliquis. Melius eſt inſequens, quod alium auctorem habet. Similia notantur ad c. 131. 1.] GO.

Προτιμηθείη] i. e. *dignus hoc honore haberi debeat cum multis ipſius miniſtris, qui occidat.* Elegans ironia h. l. ineſt, vt monet Scholiaſtes. Nos fere ſimili ironia: *daß er nun eben ſo, wie viele ſeiner Diener, die vorzügliche Ehre haben ſollte, ſich tödten zu laſſen*, d. i. *ſtatt des Dankes den Tod zum Lohne erhalten ſollte.* Ita video Reisk. exponere h. v. in anim. ad h. l. Abreſchius Dil. p. 135. reſoluit ita, ratione praepoſitionis in verbo habita: τιμηθείη δὲ πρὸ τέτων (n. τῶν πιστῶς διακεκονημένων αὐτῷ) ἐν ἴσῳ τ. π. τ. δ. ἀποθανεῖν, *quod pro fideliter ei praeſtitis officiis et miniſteriis, dignus ab eo fuerit habitus, qui, vt multi miniſtrorum, periret.* Vbique fere vir Doctiſſ. vim praepoſitionum in compoſitis vrget, vt ipſe Diluc. p. 136. fatetur: quod locis plurimis manifeſte non admitti poteſt, vt Grammatici veteres docti auctores ſunt, v. c. Schol. Apoll. Rhod. Argon. III, 665. Schol. ad Ariſtoph. Plut. 499. p. 143. Hemſt. et ad Equites, v. 37. παραιτησώμεθα· περιττὴ ἡ παρά· ἔστι γὰρ αἰτησώμεθα, παρακαλέσωμεν. Πλεονάζουσι γὰρ καὶ ἐλλείπουσιν ταῖς προθέσεσιν Ἀττικοί. GOTTL.

Neſcio, quid ſibi velit B. Gottl. addens: cum tam multos ipſius miniſterio occidat. An hoc vidit in verbis, ἐν ἴσῳ τοῖς ἄλλοις; at nemo viderit. Immo Argilius ſuſpicione tantum tangebatur, quod nemo rediſſet, vt coniiceret interfectos; nempe a Perſis; ipſe quidem Argilius neminem interfecerat. Abreſchii ratio non modo ob anxiam interpretationem particularum abiicienda, ſed et falſa plane, quia tali ſenſu, non πρὸ, ſed ἀντὶ, aut ὑπὲρ, dicendum erat. προτιμηθείη eſt pro ſimplici, τιμηθείη, quia addit, ἐν ἴσῳ· vt προαιρεῖσθαι, προαίρεσις, προσκοπεῖν, προφυλάττειν, omnia pro ſimplicibus: v. Philol. Th. Paull. p. 219. ſequ. Si tamen praeſtantiae aut *praecipui* notam hic habeat πρὸ, ſenſus fuerit; cum potior reliquis eſſet, praecipuo praemio afficiendum fuiſſe; ſed enim eo ſeſe praeſtare, quod *pariter* cum reliquis morti obiiciatur. Sed friget iſtud ludibrium. Nec vero turbarit quempiam, quod *praeferendi* verbo addatur, ἐν ἴσῳ. Quippe 2. Cor. 12, 13. verbo ἡττήθητε additur ὑπὲρ, quae plane diuerſa videantur. BAVER.

[Τοῖς πολλοῖς) Hoc Schol. ex Aug. adieci. In eodem deeſt Schol. ad Ἀκριβῶς et in ſequenti verba: ἔμελλον non reperiuntur, it. Schol. ad Λέγεται δ' αὐτὸν et Ἐφ' ᾧ ἐχώρει. In Schol. Ἄλλα δὲ deſunt verba: δηλονότι ἀφανῶς νεύσαντος. Paullo poſt ad Schol. Καὶ ἐς οἴκημα μέγα deeſt in cod. γὰρ.] G.

Ἀναστάσεως] Hoc immerito ſuſpectum eſt *Stephano*. Mos ſupplicum erat καθίζεσθαι ἐπὶ τῆς Ἑστίας. quando aram relinquebant, ſurrexerunt; et hoc eſt ἀνάστασιν facere. quo fere ſenſu *Sophocles*. Noſter infra Cap. 136. ὁ δὲ ἀκούσας ἀνίστησι τε αὐτὸν μετὰ τῆ ἑαυτῆ υἱέος. III, 28. ἐπὶ τὺς βωμὺς καθίζουσι. Πάχης δ' ΑΝΑΣΤΗΣΑΣ αὐτὺς, ὥσε μὴ ἀδικῆσαι, κατατίθεται ἐς Τένεδον. et alibi: Καθίζουσιν ἐς τὸ Ἡραῖον ἱκέται· — ὁ δὲ δῆμος ΑΝΙΣΤΗΣΙΝ αὐτύς. WASS.

Ἀλλὰ πίστιν — διδόντος τῆς ἀναστάσεως] Ordo eſt: διδὰς πίστιν τῆς ἀναστάσεως ἐκ τῆ ἱεροῦ. Significatur autem ἀνάστασις βεβαία, tuta et ab omni periculo libera, v. Reisk. anim. p. 16. Ceterum fine cauſſa de mendo fuit hic locus ſuſpectus Stephano. Vnde fuit, cum Gesnerus, (in Chreſtom. gr. p. 37.) legendum putaret: ἀναβάσεως, quod ſollicitus fuerit de reditu Argilius. Sed ipſe vidit Vir magnus, nil eſſe mutandum. Dicitur autem ille ἀναστῆσαι ſedentes ἱκέτας, qui eos inducit, ad relinquendum aſylum. G.

Πίστιν — ἀναστάσεως] i. e. nullum periculum fore degreſſo: πίστις eſt confirmatio ſecuritatis; vel ἀνάστασις habet Emphaſin veram, vt ſit *tuta*. BAVER.

Ἀκούσαντες δὲ] Sc. ταῦτα, l. τέτες τὺς λόγες, auditis igitur his ſermonibus — Non eſt, vt audiatur Reiskius, corrigens in Abreſch. Diluc. p. 137. δὴ vel τάδε. G.

Ἐν τῇ ὁδῷ] Iungit haec Valla conſequentibus: *conſpecto in via vnius Ephororum vultu.* G.

δηλώσαντος εὐνοίᾳ, πρὸς τὸ ἱερὸν τῆς Χαλκιοίκου χωρῆσαι δρόμῳ, καὶ [p] προκαταφυγεῖν· ἦν [q] δὲ ἐγγὺς τὸ τέμενος. καὶ ἐς οἴκημα ὑ μέγα, ὃ ἦν τῷ ἱερῷ, [r] ἐσελθὼν, ἵνα μὴ ὑπαίθριος ταλαιπωροίη, ἡσύχαζεν. οἱ δὲ, [s] τοπαραυτίκα μὲν ὑ=έρησαν τῇ διώξει· μετὰ δὲ τᾶτο, τῶ τε οἰκήματος τὸν ὄροφον ἀφεῖλον, καὶ τὰς θύρας, ἔνδον ὄντα τηρήσαντες αὐτὸν, καὶ ἀπολαβόντες εἴσω, ἀπωκοδόμησαν. [t] προσκαθεζόμενοί τε, ἐξεπολιόρκησαν λιμῷ. καὶ μέλλοντος αὐτῷ ἀποψύχειν, ὥσπερ εἶχεν ἐν τῷ οἰκήματι, [v] αἰσθόμενοι, ἐξάγουσιν ἐκ τῷ ἱερῷ ἔτι ἔμπνουν ὄντα. καὶ ἐξαχθεὶς, ἀπέθανε παραχρῆμα. καὶ αὐτὸν [x] ἐμέλλησαν μὲν ἐς τὸν [y] Κεάδαν, ὅπερ τὰς κακούργως [z] ἐμβάλλειν εἰώθεσαν. ἔπειτα ἐδοξε πλησίον πᾳ κατορύξαι. ὁ δὲ θεὸς ὁ ἐν Δελφοῖς τόν τε τάφον ὕ=τερον ἔχρησε τοῖς Λακεδαιμονίοις μετενεγκεῖν, ἔπερ ἀπέθανε, (καὶ νῦν κεῖται ἐν τῷ προτεμενίσματι, ὃ γραφῇ ςῆλαι δηλῶσι) καὶ ὡς ἄγος αὐτοῖς ὂν τὸ πεπραγμένον, δύο σώματα [a] ἀνθ' ἑνὸς τῇ Χαλκιοίκῳ ἀποδῶναι. οἱ δὲ, ποιησάμενοι χαλκᾶς ἀνδριάντας δύο, ὡς ἀντὶ Παυσανίᾳ ἀνέθεσαν.

ρλέ'. Οἱ δὲ Λθηναῖοι, ὡς καὶ τῷ θεῷ ἄγος κρίναντος, ἀντεπέταξαν τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐλαύνειν

p Προκαταφυγεῖν λέγεται δηλονότι, ἦν *Gr.* *q* Δ' ἐγγὺς *Ar. C.* τὸ ante τέμενος deest *Dan.* *r* Καταφυγὼν *Marg.* Εἰσελθὼν *Ar. C.* *s* Τὸ παραυτίκα *Ar. C. Caff.* Aug. Mosqu. Paullo ante ἡσύχαζε *Gr.* in compositis contra morem *Thucyd.* saepius εἰς pro ἐς vtuntur. et mox ὑστέρησαν *Dan.* *t* Προκαθεζόμενοι *Reg.* Mox εἶχον Aug. correctior. Aug. et Mosqu. αἰσθόμενοί τε. *v* Αἰσθόμενοί τε *Cl. Reg. Caff. Gr.*, sed in hoc τε adscripserat corrector. *x* Ἐμέλλησαν *Marg. Cam.* et *Schol.* non tamen probat *Steph.* Vide *Aunot.* in *Schol.* Ἐμέλλησαν cum ι paullo recentiore manu super η scripto *Reg.* Bas. *y* Κεάδαν *Caff.* Aug. *z* Εἰώθεισαν ἐμβάλλειν *Cam.* Εἰώθεσαν *Ar. C Gr.* Εἰώθεσαν *Cl. Cod. vet. Stephani*: quam lectionem comprobat *Steph.* Εἰώθεσαν ἐμβάλλειν *Caff.* Aug. Εἰώθεσιν ἐμβάλλειν *Gr.* Bas. Ἐνεβάλλειν εἰώθεσιν *Dan.* A *Reg.* abest εἰώθεισαν, sed recent. manu inter versus scriptum erat. *a* Ἀνθ' ἑνὸς om. *Cl.*

Πρὸς τὸ ἱερὸν τῆς Χαλκιοίκου] Patet inde Mineruam quoque ita dictam esse, quod ei esset dicatum aeneum templum. Sed etiam ipsum templum quoque Chalciocecum. Nep. c. 5. *in aedem Mineruae, quae Chalciocecus vocatur*; quanquam etiam pertinere posset ad Mineruam. cf. Liu. XXXV. 36. v. Intt. ad Nepot. l. c. Pseudo-Themist. p. 15. addit Ἀθηνᾶς εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Χαλκ. Polyaen. VIII. 51. 802. Ἀθηνᾶς τῆς Χαλκιοίκου. GOTTL.

Χαλκιοίκου] Sane Mineruae epitheton esse, vel ex h. l. apparet, et natura docet vocabuli, quod sign. aeneum templum habens. Sed tamen et aedes ita vocetur, pro Χαλκῆς οἴκος. v. Phil. Th. Paull. p. 7. BAVER.

Ἐς οἴκημα — ἐσελθὼν — ἡσύχαζεν] *Ingressus in oecum, conclaue, quod pertinebat ad fanum, — se ibi continuit quiete.* Οἴκημα h. l. est περίβολος fani, s. oecus, *Saal, Halle*, templis veterum contiguus. Ἡσυχάζειν idem est ac μένειν supra c. 84. permutantur h. verba. G.

Ἡσύχαζεν] Nempe a cursu, fatigatione, trepidatione, angore; vere ergo *quieuit*, respirauit, se collegit paullulum; ἵνα μὴ — ταλαιπωροίη, non pendet ab ἡσύχαζεν, sed ab ἐσελθὼν. BAVER.

Ἀλκιθέα] A Polyaeno, notante Hudsono, (L. VIII. 51. p. 802.) vocatur Theano, a Schol. Aristoph. Equ. v. 84. Ἀλκαθέα, et a Suida, in Παυσανίας, Ἀγχιθέα.] G.

[Τὸ παραυτίκα] Hoc Schol. abest ab Aug.] G.

[Τὸ ἐνεχὲς] In Cassel. ἐνεχὸς. Sed vulgata bene habet. Phauor. Μετοχαὶ αἱ δεχόμεναι πάθος, ποιῶσι τὸ θηλυκὸν διὰ τᾶ ᾶσα, καὶ τὸ ὐδέτερον διὰ τᾶ ω. Plato in Tim. p. 46. Steph. παρὰ τὸ καθεχὼς ἔθος —] G.

[Ἐβρέδυναν) Deest in Aug. cum reliquo comitatu, quem deleui, quod non huc pertineret. Sic sentit quoque Duck. In Cass. adnotantur haec verba ad ἔτι ἔμπνουν ὄντα. In Aug. rectissime referuntur ad v. ἐξεπολιόρκησαν λιμῷ, quibus Scholion adieci. In Aug. non leguntur Schol. ad Καὶ ἀπολαβόντες εἴσω et Ἀπωκοδόμησαν.] G.

Μετὰ δὲ τᾶτο] Lycurgus contra Leocratem (T. IIII. Oratt. p. 226.) mentionem facit huius rei ita: ἐπειδὴ ἔφθασε (Pausanias) καταφυγὼν εἰς τὸ τῆς Χαλκιοίκου ἱερὸν, τὴν θύραν ἀνοικοδομήσαντες καὶ τὴν ὀροφὴν ἀποσκευάσαντες, καὶ κύκλῳ περιστατοπεδεύσαντες, ὃ πρότερον ἀπῆλθον, πρὶν ἢ τῷ λιμῷ ἀπέκτειναν. GOTTL.

Ὄροφον] Quasi Glossam ex Nostro adducit *Pollux*, VII, 120. sed pro calami aquatilis genere apud *Homerum* inuenitur. Vid. *Eustath.* p. 1495. Apud Nostrum alibi ὀροφὴ, *Herodoto* στέγη placuit. ὄροφος habes in *Aristoph.* Lysistr. v. 2. 9. ὀροφὴ Vesp. 1210. WASS. Verba haec λέγεται δηλονότι, quae paullo ante in *Graeu.* post προκαταφυγεῖν leguntur, sunt ex interpretatione ab aliquo in margine scripta, qui significare voluit hic ἀπὸ κοινῦ repetendum esse λέγεται, quod est in principio capitis, λέγεται δ' αὐτόν. Liquet e *Schol.* ad Χωρῆσαι δρόμῳ. DVCK.

Ἀπολαβόντες εἴσω] Perperam *Theoni. Magister* in εἴσω, Θουκυδίδης ἐν πρώτῃ· ἐντὸς αὐτὸν ἀπολαβόντες. DVCK.

I. e. *cum senserunt eum intus esse, fores obstruxerunt.* Mater Pausaniae primum laterem appositse fertur. v. Schol. G.

Ἀπωκοδόμησαν] Vid. *Schol.* ad Καὶ ἐς οἴκημα ὃ μέγα. *Tzetzes* Chil. XII.

πάντων δ' ἀπορουμένων
Τί δέον πράττειν ἐπ' αὐτῷ, ἐξάγειν, μὴ ἐξάγειν,
Ἢ τύτε μήτηρ ἄρασα τῶ Παυσανίᾳ, λίθον,
Τῷ ἱερῷ ἐνέθηκε τῦτον ἐν τοῖς προθύροις.
Ὃ γνόντες Λάκωνες ἀνέκτισαν τὰς πύλας etc.

Καὶ σχοίνου ἐξ ὀρόφου
Μικρὸν κοπέντος μέρος τι, ἀνάγεσαι καὶ θνήσκει.

Vid. *Diodor.* XI. p. 265. et *Plutarch.* de his, qui sero etc. 560. s. et *Chrysostomum* apud Stobaeum p. 228. WASS.

Ex hoc loco volebat Taylorus apud Lycurgum p. 227. corrigere pro ἀνοικοδομήσαντες, ἀτειχοδομήσαντες. Sed vulgatam bene defendit Reiskius. Ἀνοικοδομεῖν enim est fores humero aggesta, saxis, tignis, obstruere. Ita quoque habet Pseudo-Them. ep. II. p. 15. ἀνοικοδομήσαντες τὴν εἴσοδον, καὶ ἀνελόντες (s. ἀφελόντες) τὴν ὀροφὴν τῦ οἴκου — Polyaenus VIII. 51. e Nostro ita: καὶ τὸν προδότην ἐνπεικοδομήσαντες διέφθειραν. G.

rem ipſi ſignificaſſet, ad templum *Palladis* Chalcioecae curſu ſe proripuiſſe, et fuga *caeteros* anteuertiſſe: fanum autem erat vicinum. Et in exiguam templi aediculam ingreſſus, ne ſub dio agens *aliquid incommodi* pateretur, *in ea* ſe continebat. Illi vero, qui eum inſequebantur, tunc quidem aſſequi non potuerunt: ſed poſtea et ipſius aediculae tectum ſuſtulerunt, et valuas, cum eum intus eſſe obſeruaſſent et ingreſſum circumdediſſent, muro obſtruxerunt; eumque obſidentes, fame expugnarunt: et cum animam iam eſſet efflaturus, *illi*, vt ſe in aedicula habebat cognoſcentes, eum ex templo adhuc ſpirantem efferunt: ille vero, quum elatus eſſet, confeſtim mortuus eſt. Eum autem in Caeadem deiecturi erant, quo facinoroſos homines deiicere ſolent: ſed poſtea viſum eſt *ipſis*, * eum in aliquo loco propinquo defodere. Sed Deus, qui Delphis eſt, oraculum poſtea reddidit Lacedaemoniis, quo iuſſit eos ſepultum *Pauſaniae* cadauer *eo* transferre, vbi animam efflauerat: (et nunc in fani veſtibulo ſitum eſt, quod lapides literis inciſis declarant.) et quia hoc ipſorum facinus piaculo non carebat, duo corpora pro vno *Palladi* Chalcioecae perſoluere. Illi vero duas ſtatuas aeneas fecerunt, quas pro Pauſania *Deae* conſecrarunt.

135. Athenienſes igitur, quod vel ipſe Deus piaculum *ab illis admiſſum* iudicaſſet, viciſſim et ipſi

* Eum procul ab illo loco infoſſum dicit *Nepos*. HVDS.

οἴκημα ὃ μέγα] Φασὶ γὰρ, ὅτι, ἡνίκα ἔφραξαν κατ' αὐτὸ τὸ οἴκημα, ἡ μήτηρ αὐτῷ Ἀλκιθέα πρώτη λίθον ἐπέθηκε. τοιαῦται γὰρ αἱ Λακωνικαὶ γυναῖκες. τεκμήριον δὲ τοῦτο τὸ μισογυναίους εἶναι τοὺς Λάκωνας. Τοπαραυτίκα μὲν] ἤγνω, κατὰ τὸ ἐνεστώς. Τσέρησαν] ἐβράδυναν. Ἔνδον ὄντα τηρήσαντες] ἐξέρει γὰρ εἰς τὸ ἱερὸν πολλάκις. Καὶ ἀπολαβόντες εἴσω] μενώσαντες, περιείρξαντες. Ἀπωκοδόμησαν] τειχίσαντες τὰς θύρας ἀπέφραξαν. Ἐξεπολιόρκησαν λιμῷ] ἵνα δεῦρο μὴ ἀσεβήσωσιν. Ἕτερῳ δὲ τρόπῳ ἠσέβησαν ἐν ἱερῷ αὐτὸν πολιορκήσαντες. Ἐμέλησαν] εἰς δύο ἔτεμον. Ἐς τὸν Κεάδαν] ἐμβαλεῖν δηλονότι. τόπος ὁ Κεάδας ὀρωρυγμένος ἐν Λακωνικῇ, ὅπου τοὺς κακούργους εἰώθασι ῥίπτειν. Πλησίον πω] τῷ Κεάδᾳ. Ὁ ἐν Δελφοῖς] ὁ Ἀπόλλων. Τόν τε τάφον] τὸ σῶμα. Ἐν τῷ προτεμενίσματι] ἐν τῷ προπυλαίῳ. Δύο σώματα] τυτέσι δύο Ἐφόρους ἀποθανεῖν ἀντ' αὐτοῦ. οἱ δὲ ἐσοφίσαντο τοὺς ἀνδριάντας. Ἄλλως, ἀνθ' ἑνὸς σώματος τοῦ Παυσανίου δύο ἡλας τοῦ Παυσανίου ἀνέθηκαν. Τῷ δὲ Μηδισμῷ τῷ Παυσανίου] παρέκβασις, διὰ

Ἀποψύχειν] Agn. *Suidas* h. v. WASS.

Ὥσπερ εἶχεν] *Vt erat*, i. e. eo habitu, quo hoc in tempore erat, αὐτῷ τῷ σχήματι. v. Schol. ad c. 136. Herodot. I, 24. de Arione, qui dicitur ῥίψαι μὲν ἐς τὴν θάλασσαν ἑωυτὸν, ὡς εἶχε, σὺν τῇ σκευῇ πάσῃ· mox, ὥσπερ ἔχων ἐξεπήδησε, eo ipſo habitu, quo exſiluerat. GOTTL.

[Ἐμέλησαν) Sic ſcripſi pro ἐμέλλησαν. In codd. Caſſ. Roſtg. et Aug. pro hoc Scholio legitur: ἐσκόπησαν, ἐβουλεύσαντο, ἐγγὺς ἐγένοντο.] G.

Ἐς τὸν Καιάδαν] Καιάδας ſiue Κεάδας (nam vtroque modo ſcribitur) id ipſum fuit, quod Graecorum aliis Καίετον vel Καιετὸς, *locus effoſſus*, vel *terrae debiſcentis ruptura*. Huiusmodi rupturae quum frequentes fuerint in agro Laconico, ſunt qui Lacedaemona inde ab *Homero* (Il. β'. v. 581.) καιετάεσσαν (non vt vulgo ſcribitur κητάεσσαν) dici ſtatuunt. *Sc.* ὅτι οἱ ἀπὸ τῶν σεισμῶν ἐωχμωὶ (vt ait *Strabo*) καιετοὶ λέγονται. Vide *Strabonem*, l. 8. pag. 367. *Ed. Par.* et *Euſtath.* ad *Homeri* Odyſſ. δ'. v. 1. HVDS. De voce Κεάδας vid. *Paul. Leopard.* XIII. Emendat. 14. et *Meurſii* Miſcellanea Laconica III, 7. WASS. Non ſolum Καιάδας, et Κεάδας, verum etiam Καιάτας et Καιέτας ſcribitur. Vid. quos laudant *Leopard.* et *Meurſius*. *Suidam* in βάραθρον, Κεάδας, et Καιάδας, *Euſtath.* in Il. β'. p. 294. *Caſaub.* ad Strab. III, 233. et VIII, 367. et *Bochart.* Hieroz. I, 3. 13. Quod autem *Leopard.* apud Ammonium in βάραθρον, pro εἰς τὸν Κεάδα emendat εἰς τὸν Καιάδαν, id propius ad ſcripturam vulgatam corrigi poterat εἰς τὸν Κεάδαν. *Schol. Caſſell.* hic quoque Κεάδας, non Καιάδας, vt *editus*. DVCK.

Ἐς τὸν Κεάδαν] Ita pro Καιάδαν praeeuntibus optimis codd. ſcripſi. Praefert hanc ſcripturam Duckerus quoque. Celeberr. Valkenarius ad Ammon. in βάραθρον p. 29. dedit Κεάδας, quanquam Viris Doctiſſimis in diuerſum abeuntibus. Fuit autem Κεάδας apud Lacedaemonios, ſecundum Varinum, βασιλικὴ φρεὰρ. Εἰς δὲ τὸν Κεάδαν εἰώθασιν οἱ Λάκωνες τοὺς κακούργους ῥίπτειν. Idem locus fuit, ac apud Athenienſes βάραθρον. v. Ammon. l. c. Alia collegerunt Hudſ. Waſſ. et Ducker. GOTTL.

[Τόπος ὁ Κεάδας) Ita correxi e MSS. Caſſ. et Aug., et paullo poſt: Τῷ Κεάδᾳ. In Aug. deſunt: ἐμβαλεῖν δηλονότι, et Schol. ad Ὁ ἐν Δελφοῖς.] G.

Εἰώθεσαν] Dedi ἀττικωτέραν lectionem ex bonis codd. Probat quoque Stephanus. Ita ſcribitur quoque infra. G.

[Τὸ σῶμα) Stephanus inique reprehendit Schol. monente Abreſch. Dil. p. 137., quod τάφον int. σῶμα. Sepulcrum enim qui alio loco inſtruit, eoque transfert corpus, is vtique ſepulcrum eo ipſo facto tranſtuliſſe intelligitur atque mutaſſe, quia tranſlato corpore ſepulcrum non manet, vbi prius erat. Sic Schol. Sophoc. Antig. v. 1272. μνῆμα exp. per σῶμα.] G.

[Προπυλαίῳ) In Roſtg. et Aug. legitur pro vulgato ἐν τῷ πρὸ τοῦ ἱεροῦ προαστείῳ. Duckerus laudabat Suidam, qui προπύλαια expl. προάστεια. Spanh. Diſſ. VIIII. de pr. et vſ. Num. p. 716. Kuhn. ad Poll. I, 6.] G.

Ὡς ἄγος — ὂν τὸ πεπραγμένον] Accuſ. abſ. pro gen. G.

[Τὸς ἀνδριάντας) Steph. ſupplet: τιθέντες. In cod. Aug. alterum Schol. ἄλλως — ἀνέθηκαν deeſt.] G.

αὐτό. τῷ δὲ Μηδισμῷ τῷ Παυσανίᾳ [b] Λακεδαιμόνιοι, πρέσβεις πέμψαντες παρὰ τὰς Ἀθηναίους, ξυνεπηντιώντο καὶ τὸν Θεμιστοκλέα, ὡς εὕρισκον ἐκ [c] τῶν περὶ Παυσανίαν ἐλέγχων· [d] ἠξίουν τε τοῖς αὐτοῖς κολάζεσθαι αὐτόν. οἱ δὲ, πεισθέντες (ἔτυχε γὰρ ὠστρακισμένος, καὶ ἔχων δίαιταν μὲν ἐν Ἄργει, ἐπιφοιτῶν δὲ καὶ ἐς τὴν ἄλλην Πελοπόννησον) πέμπουσι μετὰ τῶν Λακεδαιμονίων, ἐτοίμων ὄντων ξυνδιώκειν, ἄνδρας οἷς εἴρητο ἄγειν ὅπῃ ἂν [e] περιτύχωσιν.

ρλϛ. Ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς, προαισθόμενος, φεύγει ἐκ Πελοποννήσου ἐς Κέρκυραν, ὧν [f] αὐτῶν εὐεργέτης· δεδιέναι δὲ φασκόντων [g] τῶν Κερκυραίων ἔχειν αὐτὸν, ὥστε Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις ἀπέχθεσθαι, διακομίζεται ὑπ' αὐτῶν ἐς τὴν ἤπειρον τὴν [h] καταντικρύ. καὶ διωκόμενος ὑπὸ τῶν προστεταγμένων, κατὰ πύσιν [i] οἱ χωροίη, ἀναγκάζεται καταί τι ἄπορον παρὰ Ἄδμητον [k] τὸν Μολοσσῶν βασιλέα, ὄντα αὐτῷ [l] οὐ φίλον, καταλῦσαι. καὶ ὁ μὲν οὐκ ἔτυχεν ἐπιδημῶν· ὁ δὲ, τῆς γυναικὸς ἱκέτης γενόμενος, διδάσκεται ὑπ' αὐτῆς [m] τὸν παῖδα σφῶν λαβὼν καθίζεσθαι [n] ἐπὶ τὴν ἑστίαν. καὶ ἐλθόντος οὐ πολὺ ὕστερον τὸν Ἄδμητον, δηλοῖ τε ὅς ἐστι, καὶ ὃν ἀξιοῖ, εἶτι ἄρα αὐτὸς ἀντεῖπεν [o] αὐτῷ Ἀθηναίων δεομένῳ, φεύγοντα τιμωρεῖσθαι. καὶ γὰρ ἂν ὑπ' ἐκείνου πολλῷ [p] ἀσθενέστερα ἐν τῷ παρόντι κακῶς πάσχειν·

b Οἱ Λακεδαιμόνιοι *Ar. C. Dan.* *c* Τῶν Παυσανίου *Marg.* Lectionem in textu praefert *Steph.* quam et *Valla* in suo exemplari habuit, vt testatur eius interpretatio. Τῶν περὶ Παυσανίαν *Dan.* Παυσανίου Mosqu. *d* Ἠξίουν τε αὐτὸν κολάζεσθαι αὐτὸν *Ar. C. Dan.* *e* Περιτύχωσιν *Dan.* *f* Vid. *Annott.* in *Schol.* *g* Τῶν om. *Cl. Gr. Cass.* Aug. *h* Κατ' ἀντικρύ. διωκόμενος δὲ ὑπὸ *Cam.* κατ' ἀντικρύ. καὶ διωκ. *Cass. Gr.* Aug. *Vasc. Bas.* *i* Ἡι χωρ. *Cl. Gr. Reg. Cass. Dan.* Aug. Bas. Mosqu. *k* Τῶν Μολ. *Gr.* *l* In hoc cum *Thucydide* non consentit *Corn. Nepos*, de quo vide *Longolium* et *Magium*. *m* Filiam eius paruulam arripuisse dicit *Corn. Nep.* *n* Ἐπὶ τῆς ἑστίας *Ar. C.* et *Dan.* sed cum emendatione in *marg.* Ἐπὶ τὴν ἑστίαν. *o* Αὐτῷ Ἀθηναίων δεομένων *Ar. C.* *p* Ἀσθενέστερος *Gr.* ex emendatione. Ἀσθενέστερον *Flor.* Καὶ Θεμιστοκλῆς ἤμα. Aug. sed v. Θεμ. corrector eradere tentauit.

[Ἀκόλυθα) In Aug. est ἀκόλυθον.] G.

Ξυνεπηντιώντο καὶ τὸν Θεμιστοκλέα] Ephorus apud Plutarch. *de Herodoti malignitate*, T. VIIII. p. 397, Reisk. auctor est, Themistoclem conscium fuisse proditionis a Pausania agitatae cum regiis ducibus, nec tamen sibi persuaderi hoc passum esse, neque admisisse Pausaniam, a quo ad spei societatem vocaretur. Confirmat hoc Pseudo-Themistocles epist. XIIII. Hanc esse causam, pergit Plutarchus, cur Thucydides hoc, vt plane falsum, attingere omiserit. Haec videntur lucem adferre h. l., cum dicitur Themistocles quoque suspectus de Μηδισμῷ, cuius ipsum incusarat Ephorus. De hac criminatione Lacedaemoniorum v. Diod. XI. p. 445. Idem Diod. p. 446. narrat, Themistoclem in purgatione sui confessum esse, sibi haec de re quidem litteras a Pausania missas esse; sed irrito conatu. An Noster omiserit ea ex causa hanc rem, quod damnauerit illam tanquam falso ab Ephoro traditam, in medio relinquam. GOTTL.

Ἔτυχε γὰρ ὠστρακισμ.] De Ostracismo vide *Plutarchi* Aristiden, *Diodorum Siculum*, l. XI. et *Meursii* Attic. Lect. l. 5. c. 13. HVDS. Vid. *Diodorum* p. 269. d. *Plutarch.* Apophth. 185. WASS.

[Οἷς εἴρητο) Hoc Scholion deest in Aug.] G.

Ἐς Κέρκυραν, ὧν αὐτῶν εὐεργέτης] Notent tirones duplicem synesin, numeri et generis. E voce Κέρκυραν repetendum, Κερκυραίων. Sic apud Aelian. XIII. 46. V. H. — *αἱ Πάτραι, παῖς παρ' αὐτοῖς θράκιστα μικρὸν ἐπρίατο*, legendum est *αὐτοῖς*. v. Misc. Obss. Vol. III. p. 246. Apud Nostrum III, 5. καὶ ἡ ἄλλη Λέσβος — ἔστι δὲ — G.

[Εὐεργέτης αὐτοῖς) Steph. malit αὐτῶν vel αὐτῆς. Nihil opus est correctione. A Cass. et Aug. deest αὐτοῖς. In Aug. non apparent Schol. ad Διακομίζεται· Ἐς τὴν ἤπειρον τὴν καταντικρὺ et Κατὰ πύσιν.] G.

Δεδιέναι φασκόντων] Idem est ceu legeretur: δεδίναι δὲ φ. τ. Κ. ἀπέχθεσθαι Λακ. καὶ Ἀθ. τῷ ἔχειν αὐτὸν, s. μὴ ἀπέχθωνται. v. Abresch. Diluc. p. 137. Nepos h. l. prae oculis habens, ita: (c. 8.) *ibi cum eius principes ciuitatis animaduertissent timere, ne propter se bellum his Lacedaemonii et Atheniensis indicerent* — G.

[Ἀπέχθεσθαι) Intuli hoc Schol. e cod. Reg.] G.

Κατὰ πύσιν —] Nos: *auf eingezogene Kundschaft*, wo er hingienge. Suidas expl. κατὰ φήμην, e Scholiaste. G.

Simpliciter pro πυθόμενοι, cum audissent: vt L. 2. in Orat. Periclis funebri, κατὰ πευίαν, i. e. πευησῶν. BAVER.

Οἱ χωροίη] *Mss.* quidam χ, vt 42, 10. vid. *Arisioph.* A. 836. Noster alibi et *Demosthenes* οἱ. WASS.

Παρὰ Ἄδμητον —] Diod. XI. p. 446. hanc rem paullo aliter narrat. Argis Themistoclem statim ad Admetum profugisse, ἱκέτην, et a rege primum benigne acceptum, sed, cum Lacedaemonii eum ad supplicium expoſcerent, tanquam πρεσβύτην et λυμεῶνα τῆς ὅλης Ἑλλάδος, regis precibus commotum, accepto viatico, in fugam se dedisse, et opera duorum iuuenum Ligurum in Asiam euasisse. cf. Plut. in Them. et Pseudo Them. ep. XVIIII. admiscens multa fabulis similiora loquacius quam moribus Themistoclis consentaneum est. G.

[Ἀθήναζε) In Aug. Ἀθήνησι male.] G.

Καταλῦσαι] *Suidas* h. v. agn. scholia, more suo furtim sublegens, omissa voce κυρίως. *Etymol.* minus accurate καταλύω, τελῶ τὴν ὁδόν. *Glossae*, καταλύω εἰς πανδοχεῖον deuerto. Vid. *Pollucem* I, 73. WASS.

Καταλῦσαι] h. l. sign. καταφυγεῖν, confugere. BAVER.

[Καταλῦσαι) Eadem habet Suidas, omissa voce κυρίως· vt Wass. iam notauit.] G.

Οὐκ ἔτυχεν ἐπιδημῶν] *Non praesens erat*, s. ἐπιδήμως, vt apud Call. h. in Dian. 226. vbi vid. Spanh. et Ern. 135. qui vertunt Dianam ἐπιδήμον Μιλήτου, p. 329. *praesentem*, s. *aduenam Mileti*. G.

Ἐπιδημῶν] Notandum, quod ἐπιδημεῖν hic dicitur de domino domus et terrae, *domi* praesente. Quae B. Gottl. hic notat, et nota sunt, et ab h. l. aliena. BAVER.

Lacedaemoniis imperarunt, vt hoc exterminarent. At Lacedaemonii, legatis ad Athenienſes miſſis, Themiſtoclem etiam criminabantur, quod et ipſe cum Medis ſenſiſſet, quemadmodum fecerat Pauſanias, vt ex manifeſtis indiciis quaeſtionis, de Pauſaniae criminibus habitae, compertum habebant; et petebant, vt ille iisdem ſuppliciis afficeretur. Illi vero, fidem verbis illorum habentes (iam enim Themiſtocles patria per oſtracismum pulſus erat, et Argis quidem habitabat; ſed tamen et per caeteras Peloponneſi partes crebro commeabat) mittunt vna cum Lacedaemoniis, ad illum ſimul perſequendum paratis, quosdam cum mandatis, vt eum adducerent, vbicunque terrarum nanciſcerentur.

136. Themiſtocles vero cum *rem* praeſenſiſſet, ex Peloponneſo in Corcyram profugit, quod de Corcyraeis bene meritus eſſet. Sed cum illi dicerent, ſe vereri, ne, ſi ipſum apud ſe retinerent, in Lacedaemoniorum et Athenienſium odium *ac inimicitias* incurrerent; in oppoſitam continentem ab ipſis deducitur. Et inſequentibus iis, quibus *hoc* imperatum fuerat, qui perpetuo ſciſcitabantur, quonam *ille* iret, propter magnam conſilii inopiam coactus eſt diuertere ad Admetum, Moloſſorum Regem, qui non erat ipſi amicus. Atque ille quidem tunc forte domi non erat. Hic vero ab illius vxore, ad quam ſupplex acceſſerat, edoctus monetur, vt ſumto ſuo ipſorum filio ad lares ſederet. Cumque non multo poſt Admetus rediiſſet; ei indicauit quis eſſet. Et facinus illo indignum fore dixit, (ſi quid forte ipſe contra illum dixiſſet, eique Athenienſes oranti aduerſatus fuiſſet,) profugum vlciſci. Se enim in praeſentia longe imbecilliorem, ab illo laeſum iri; ſed generoſi eſſe animi, pares pari conditione vlciſci:

τὸ ἀκόλυθα εἶναι ταῦτα τῷ κατὰ Παυσανίαν. ὠδὲν γὰρ ταῦτα πρὸς τὸ ἄγος συμβάλλεται. Ἔτυχε γὰρ ὠσῤακισμένος] διὰ τὸ φρόνημα, ὃ εἶχεν ὁ Θεμιστοκλῆς περὶ τῆς Σαλαμῖνος, ἐξωσῤακίσθη ὑπὸ Ἀθηναίων, ἵνα τὸ φρόνημα αὐτῷ καθέλωσιν. Οἷς εἴρητο] ἐνετέταλτο. Αὐτῶν εὐεργέτης] ἐπειδὴ γὰρ ὁ συνειμάχησαν οἱ Κερκυραῖοι τῇ Ἑλλάδι κατὰ τὸ βαρβάρου, ἀλλὰ ἐσοφίσαντο, ἔμελλον αὐτὸς ἀνελεῖν οἱ πολεμήσαντες· ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς ἐκώλυσε, λέγων, ὅτι, εἰ τοῦτο γένηται, καὶ τὰς μὴ συμμαχησάσας πόλεις ἀνέλωμεν, μεῖζον πάθος ἔσαι τῇ Ἑλλάδι ἢπερ ὁ Πέρσης αὐτῆς κυριεύσας ἐπεξῆλθε. καὶ διὰ τοῦτο ἦν εὐεργέτης αὐτοῖς. Ἀπέχθεσθαι] ἐχθρὸς γενέσθαι. Διακομίζεται] ἄγεται. Ἐς τὴν ἤπειρον τὴν καταντικρὺ] τὴν Θεσπρωτίδα. Κατὰ πύσιν] φήμην. Οὐ φίλον] πέμψαντος γάρ ποτε Ἀδμήτου Ἀθήναζε περὶ συμμαχίας αἰτήσεως, ὁ Θεμιστοκλῆς ἀνέπεισε τὴν πόλιν μὴ δοῦναι αὐτῷ βοήθειαν· καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἦν αὐτῷ φίλος. Καταλῦσαι] καταλῦσαι μὲν, κυρίως ἐπὶ τῶν ὀχυμένων ἐπὶ ἅρματος· κατάγειν δὲ, ἐπὶ νεώς. Ἐπὶ τὴν Ἑστίαν] ἔνθα τὸ πῦρ ἀνάπτεται εἰς τιμὴν θεοῦ τινος. Καὶ οὐκ ἀξιοῖ] οὐκ ἄξιον νομίζει εἶναι τοῦ Ἀδμήτου. Εἶτι ἄρ' αὐτὸς] ὁ Θεμιστοκλῆς. Αὐτῷ Ἀθηναίων δεομένῳ] αὐτῷ τῷ Ἀδμήτῳ. Καὶ γὰρ ἂν ὑπ' ἐκείνου] ὑπ' ἐκείνου τοῦ Ἀδμήτου, τὸ δὲ ἑξῆς· ὑπὸ πολλῷ ἐκεῖνος ἀσθενεστέρου. πῶς γὰρ ὁ τυχὼν τὸν δυστυχοῦντα δύναται τιμωρεῖσθαι. Καὶ ἅμα αὐτὸς] ὁ Θεμιστοκλῆς. Ἐκείνῳ] τῷ

Τὸν παῖδα σφῶν] Nep. c. 8. *filiam eius paruulam arripuit.* Niſi alium ſcriptorem ſecutus eſt Nepos, falſus eſt vel corrigi debet. v. Intt. ad Nep. Cum Thucydide facit Plutarch. p. 485. GOTTL.

Καθίζεσθαι ἐπὶ τὴν ἑστίαν] Hoc non erat tam *ſedere ad focum* (vt nonnulli putant) quam *haerere illi aruae* vel *lario*, quod ad focum excitari ſolitum erat, vbi ius eſſet ἀσυλίας, id eſt, *vnde auelli nefas eſſet.* Nam et καθίζεσθαι Heſychius explicat προσάπτεσθαι, *arripere, tenere*, vt ſolebant, qui ad aras confugiebant. Vide *Caſauboni* Animaduerſ. in *Dionyſium Halicarnaſſeum*, l. 8. p. 481. HVDS. Scriptura librorum, qui habent ἐπὶ τῆς ἑστίας, defendi poteſt auctoritate *Dionyſ. Halic.* l. d. ἱκέτης τῇ ἀνδρὸς γίνεται καθεζόμενος ἐπὶ τῆς ἑστίας. Nam videri poteſt haec ſcribens ante oculos habuiſſe verba *Thucydidis.* Admetum inimicum fuiſſe Themiſtocli etiam *Ariſtides* ſcribit Tom. III. p. 385. DVCK.

[Ἑστίαν) Recepi hoc Schol. e Rollg. et Aug. Schol. ad Καὶ οὐκ ἀξιοῖ· Εἶτι ἄρ' αὐτὸς et Αὐτῷ Ἀθηναίων δεομένῳ deſunt in eodem.] G.

Ἀσθενεστέρῳ] Ἀσθενέστερος *Gr.* ex emend. cum editis *Schol.* recte. WASS. *Vallam* legiſſe ἀσθενέστερον, quod eſt in *Flor.* adnotat in marg. *Ed. 2. Stephanus.* Nec improbandum videtur. DVCK.

Καὶ γὰρ ἂν ὑπ' ἐκείνου — κακῶς πάσχειν] *Se enim nunc etiam ab homine multo inualidiore, quam rex eſſet, laedi poſſe.* Ita Acacius optime. Ἐκείνου non pendet ab ὑπὸ, ſed ordo eſt: καὶ γ. ἂν ὑπὸ πολλῷ ἀσθενεστέρου ἐκείνου ſc. Ἀδμήτου — v. Schol. Ita quoque capi vult Abreſch. Diluc. p. 138. Vana itaque emendatio Reiskii ibidem eſt: vel ἀσθενέστερος vel ἀσθενέστερον. In animadu. p. 16. probat ἀσθενεστέρος. G.

Ἀσθενεστέρῳ] Durior eſt ſtructura, Viris doctis tentata, quam quae ſe probet; ecquis enim ferat Latine dictum: *ab illo multo inferiore*, quod ſit, ab homine, qui ſit illo inferior? Ne ſic quidem proceſſerit: a multo inferiore *illo* p. quam ille ſit. Et quae ſequuntur, vtique fuadent talem ſenſum; ſe nunc eſſe illo infirmiorem; at oportere, ita pergit, ex pari conditione vindictam poſcere. Et vero friget illa altera ratio, cum per ſe, tum ob contextum. Quare aut ἀσθενέστερον, aut ἀσθενεστέρου, praetulerim. Etiam, ſi illa ratio praeferatur, ἐκείνῳ prorſus redundet. DAVER.

[Τῷ ἐκείνου τοῦ Ἀδμήτου· τὸ δὲ ἑξῆς) Hunc ordinem feci, ducibus codd. Caſſ. et Aug. Probabat quoque, vt res ipſa poſtulat, Abreſch. Diluc. p. 138. Legebatur antea: τὸ ἑξῆς, ὑπ' ἐκείνου —] G.

γενναῖον δὲ εἶναι, τὰς ὁμοίας ἀπὸ τῶ ἴσα τιμωρεῖσθαι. καὶ ἅμα, αὐτὸς μὲν ἐκείνῳ [q] χρείας τινὸς, [r] καὶ οὐκ ἐς τὸ σῶμα σώζεσθαι, ἐναντιωθῆναι· ἐκεῖνον δ' ἄν, εἰ ἐκδοίη αὐτὸν, (εἰπὼν ὑφ' ὧν καὶ ἐφ' ᾧ διώκεται) σωτηρίας ἂν τῆς ψυχῆς ἀποσερῆσαι. ὁ δὲ ἀκούσας, ἀνίστησί τε αὐτὸν [s] μετὰ τῶ ἑαυτῶ υἱέος, ὥσπερ καὶ ἔχων αὐτὸν ἐκαθέζετο, καὶ μέγιστον ἦν ἱκέτευμα τῶτο.

ρλζ'. Καὶ ὕστερον ὁ πολλῷ τοῖς [t] τε Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις ἐλθῶσι, καὶ πολλὰ εἰπῶσιν, οὐκ ἐκδίδωσιν, [v] ἀλλ' ἀποστέλλει, βυλόμενον ὡς βασιλέα πορευθῆναι, ἐπὶ τὴν ἑτέραν θάλασσαν πεζῇ, ἐς Πύδναν τὴν Ἀλεξάνδρε. ἐν ᾗ ὁλκάδος τυχὼν ἀναγομένης ἐπ' Ἰωνίας, [x] καὶ ἐπιβὰς, καταφέρεται χειμῶνι ἐς τὸ Ἀθηναίων στρατόπεδον, ὃ ἐπολιόρκει Νάξον· καὶ (ἦν γὰρ ἀγνὼς τοῖς ἐν τῇ νηῒ) δείσας φράζει τῷ ναυκλήρῳ, [y] ὅστις ἐστὶ, καὶ δι' ἃ φεύγει· καὶ, [z] εἰ μὴ σώσει αὐτὸν, ἔφη ἐρεῖν, ὅτι χρήμασι πεισθεὶς αὐτὸν ἄγει· τὴν δὲ ἀσφάλειαν εἶναι, μηδένα ἐκβῆναι ἐκ τῆς νεὼς, μέχρι πλῶς γένηται. πειθομένῳ δ' αὐτῷ [a] χάριν ἀπομνήσεσθαι ἀξίαν. ὁ δὲ ναύκληρος [b] ποιεῖ τε ταῦτα, καὶ ἀποσαλεύσας ἡμέραν καὶ νύκ]α ὑπὲρ τῶ στρατοπέδε, ὕστερον ἀφικνεῖται ἐς Ἔφεσον. καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς ἐκεῖνόν τε ἐθεράπευσε χρημάτων δόσει, (ἦλθε γὰρ [c] αὐτῷ ὕστερον ἔκ τε Ἀθηνῶν παρὰ τῶν φίλων, καὶ ἐξ Ἄργους, ἃ [d] ὑπεξέκειτο,) καὶ μετὰ τῶν κάτω Περσῶν τινὸς πορευθεὶς ἄνω, [e] ἐσπέμπει γράμματα [f] εἰς βασιλέα Ἀρταξέρξην τὸν Ξέρξε, νεωστὶ βασιλεύοντα. ἐδήλω δ' ἡ γραφὴ, ὅτι, »Θεμιστοκλῆς ἥκω παρὰ σὲ, ὃς

q Praepositio περὶ ante χρείας videri queat vel deesse, vel omissa esse, vt quae subaudiri posset. Aptiorem enim illam huic loco, quam aduerbium ἕνεκα, censet *Steph.* r Perinde est, ac si dixisset, καὶ ὁ περὶ τῆς τῶ σώματος σωτηρίας. *Steph.* s Μετὰ τῶ αὐτῶ *Gr.* t Τε om. *Cl. Reg. Cass. Gr.* Aug. Mox in Mosqu. ἐδίδωσιν. v Ἀλλὰ ἀποστέλλει *Gr.* Mox ἐπ' Ἰωνίαν Bas. x Καὶ deest *Dan.* y Ὅς ἐστι *Reg.* z Εἰ deest *Dan.* a Χάριν μνημονεύσαντα ἀποδῶναι ἀξίαν *Gr.* b Ποιεῖ τε *Ar. C. Reg. Cass. Dan. Gr.* Aug. Mosqu. quoque ποιεῖ τε. Vulgo ποιεῖται. c Ὕστερον αὐτῷ *Gr.* d Ὑπεξέκειτο *Gr.* e Ἐσπέμπει *Reg. Cass. Gr.* Aug. f Πρὸς βασιλέα *Marg. Ar. C. Dan.* Ὡς βασιλέα *Reg.* Bas. g Δὲ ἡ γραφὴ *Cass. Gr.* Aug.

Καὶ ἅμα] Sc. δηλοῖ. GOTTL.

Χρείας] Non est genit., sed accusatiuus, qui pendet a sequente ἐς, quod Reisk. in anim. l. c. addi vult τῷ χρείας. In τινὸς subint. πράγματος. Sequitur καὶ οὐκ ἐς τὸ σῶμα σώζεσθαι, i. e. ἀλλ' οὐκ ἐς τὴν τῶ σώματος σωτηρίαν. Sensus: *zugleich äuſſerte er, er wäre ihm nur in einer Sache, die gewiſſe äuſſerliche Vortheile, aber nicht die Errettung ſeines Leibes und Lebens betrüfe, entgegen geweſen.* Χρείας significare *res ad vſum neceſſarias*, Abreſch. in Diluc. p. 139. exemplis satis multis ostendit. G.

[Χρείας τινὸς ἔξωθεν) Steph. ſupplet τῶν ante ἔξωθεν, vel ἐν τοῖς ἔξωθεν, aut περὶ τὰ ἔξωθεν.] G.

Καὶ οὐκ ἐς τὸ σῶμα σώζεσθαι] Non male (vt opinor) post articulum τὸ hypostigme ponetur; neque enim iungi cum nomine σῶμα existimo, sed cum infinitiuo σώζεσθαι. Perinde est autem, ac si dixisset, καὶ ὁ περὶ τῆς τῶ σώματος σωτηρίας. Atque vt hic σώματος, ita illic σῶμα omitti posset. STEPH.

Αὐτὸν] Θεμιστοκλέα. Sic Schol. interl. cod. Aug. G.

[Καὶ ἐφ' ᾧ) Hoc Schol. deest in Aug.] G.

Ὥσπερ καὶ ἔχων αὐτὸν ἐκαθέζετο] Heilmanus ad h. l. putat: αὐτὸν esse a manu recentiori: Scholiastes non legisse αὐτὸν, quod explicet: αὐτῷ τῷ σχήματι. Coniicit igitur αὐτῶ. Sed falsus est Heilmanus: αὐτὸν enim refertur ad υἱέα. Lucem adfert loco fano Plutarch. Them. p. 485. ἔχων αὐτῶ (Admeti) υἱὸν, ὄντα παῖδα, πρὸς τὴν ἑστίαν προσέπεσε. Paullo ante Nostr: τὸν παῖδα ἐφῶν λαβὼν καθίζεσθαι ἐπὶ τὴν ἑστίαν. Pseudo Themistocles ep. XX. p. 116. Ἀρίβας δὲ ὁ μικρὸς ὑποχείριος ἦν ἐμοὶ, καὶ ξίφος ἐν θατέρᾳ. G.

Μέγιστον ἦν ἱκέτευμα] Apud Molossos scilicet, vt *Plutarch.* Themist. DUCK.

Ἑτέραν θάλασσαν] Ita et *Plutarch.* Vit. 124. qui ἑαυτὸν ait ostendisse τῷ τε ναυκλήρῳ καὶ τῷ κυβερνήτῃ hunc citans locum, neque discrepant Codices. vid. *Diodor.* p. 270. d. WASS. In *Plutarch.* l. d. μέχρις ὃ ἀναδείξειεν εἰς Νάξον ἑαυτὸν τῷ τ. ν. κ. τ. κ. verba illa εἰς Νάξον nullum bonum sensum habent. Videntur irrepsisse e praecedentibus, τῆς ὁλκάδος εἰς Νάξον καταφερομένης. Et *Interpretes* in versione Latina ea non expresserunt. DUCK.

[Φιλέλληνος) v. ad c. 57. Schol. ad verba Ἐς Πύδναν et Τὴν Ἀλεξάνδρε non legitur in Aug.] G.

[Καταφέρεται — στρατόπεδον) Hoc caput praefixi Scholio, pro καὶ ἦν γὰρ ἀγνὼς, e cod. Cassel., vt iam viderat Steph.] G.

[Νάξον) Recepi hoc Schol. e codd. Cass. et Aug. In hoc erat αὐτῶ. Male. Scholion ipsum additum erat superiori in codd., sed scite notauit Duckerus, haec verba pertinere ad Νάξον.] G.

Τῷ ναυκλήρῳ] Domino nauis. (v. Nepos, c. 8.) G.

Χάριν ἀπομνήσεσθαι] *Gr.* χάριν μνημονεύσαντα ἀποδῶναι ἀξίαν. ex Interprete. WASS.

[Ἀποδῶναι) Stephanus coniicit: ἀποδώσειν.] G.

Ποιεῖ τε] Recepi e bonis codd. ita, pro ποιεῖται. Reisk. anim. p. 16. probat hanc lectionem. G.

Ἀποσαλεύσας] Habet *Suidas* et *Schol.* exscripsit. ἐπιτηρήσας exponunt *Hesych. Etymol.* et *Phauorinus. Gloſſae*, ἀποσαλεύω, *amoueo*, vid. *Pollucem* I, 103. *Demosthenes*, ἀποσαλεύειν ἐπ' ἀγκύρας. *Diodor.* XX. Τὰς ἀγκύρας ἀφέντες, ὡς ἂν ὑσὶ σαλεῖς ἀπὸ τῆς γῆς ἀποσαλεύειν. absolute, vti noster, *Ariſtot.* Hist. An. et *Dio*, et *Dion. Halicarn.* VII, 37. Simile quid, et ad hoc exemplum fecit apud *Appian.* Ciu. IV. p. 617. *Rebulus.* WASS. Add. *Steph.* Thesaur. *Corn. Nepos* vertit: *procul ab insula in salo nauem tenuit in ancoris.* Quod in *Gloss.* exponitur *amouco*, fortassis κατ' ἔλλειψιν dictum est, pro *amoueo a portu.* DUCK.

Hesychius, respiciens ad h. l., vt monuere doctiss. Intr., ἀποτηρήσας, idque, vt Abresch. in Diluc. p. 142. monet, vel comprehensis vna verbis, ἡμέραν κ. νύκτα, vel breuiter, pro ἐπὶ καὶ ἐν τῷ σάλῳ τηρήσας. Ita Nepos cepit, (c. 8.) *diem noctemque procul ab insula in salo nauem tenuit.* G.

[Ἀποφυγὼν) Habet haec Suidas v. ἀποσαλεύσας.] G.

simul etiam se quidem illi de commodo quodam, non autem de salute laboranti aduersatum fuisse. Illum vero, si se *suis inimicis* traderet (cum dixisset, quinam essent, qui se persequerentur, et qua de causa) *se* vitae incolumitate priuaturum. Ille vero his auditis, eum cum suo filio, (vt etiam illum tenens sedebat,) surgere iussit: hoc autem maximum erat supplicandi genus.

137. Nec Lacedaemoniis et Athenienſibus, *eo* non multo post profectis, et longa oratione vsis, *eum* tradere voluit; sed dimisit, cupientem ad Regem pergere, itinere pedestri ad alterum mare, ad *vrbem* Pydnam, quae erat Alexandri: vbi nauem onerariam nactus, quae in Ioniam proficiscebatur, eam conscendit, et tempestate delatus est in castra Athenienſium, qui Naxum obsidebant. Et (ignotus enim erat iis, qui in naui vehebantur) territus nauclero declarauit, quis esset, et qua de causa fugeret: et nisi se seruaret, dixit se dicturum, se ab eo pecuniis adducto duci: periculum autem vitari posse, si nullus ex naui exiret, donec idonea nauigandi tempestas sese ipsis offerret. Quod si sibi morem gessisset, dixit se memori animo pro meriti magnitudine gratiam ei relaturum. Nauclerus autem haec fecit, *quae ille petierat*, et cum diem ac noctem in ancoris et salo stetisset supra *Athenienſium* castra, postea Ephesum peruenit. Themistocles vero eum liberaliter est prosequutus, pecunias ei largitus, (postea enim pecuniae ad eum venerunt, et Athenis ab amicis missae, et Argis eae, quae clam *ibi* depositae fuerant) et cum quodam illorum Persarum, qui orae maritimae praeerant, in loca mediterranea profectus, literas misit ad regem Artaxerxem, Xerxis *filium*, qui nuper regnare coeperat. Hoc autem

Ἀδμήτῳ. Χρείας τινὸς] χρείας τινὸς ἔξωθεν, καὶ οὐχὶ περὶ ζωῆς καὶ θανάτου. Ἐκεῖνον δ' ἂν] τὸν Ἄδμητον. Αὐτὸν, εἰπὼν] τὸν Θεμιστοκλέα. Καὶ ἐφ' ᾧ] ἢ ἕνεκα. Ἀποσεῴσαι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐκ ἀξιοῖ. Ὥσπερ καὶ ἔχων αὐτὸν ἐκαθέζετο] αὐτῷ τῷ σχήματι. Καὶ πολλὰ εἰπόσιν] ἀντὶ τοῦ ἀπειλήσασιν. Ἐς Πύδναν] ἕως τῆς Πύδνας. Τὴν Ἀλεξάνδρου] πόλιν δηλονότι, τοῦ φιλέλληνος. Καταφέρεται — ἐς τὸ Ἀθηναίων στρατόπεδον] ἄλλο δυστύχημα τοῦ Θεμιστοκλέους. Νάξον] διὰ τὴν ἀποστασίαν αὐτῆς. Καὶ δι' ἃ φεύγει] ὅτι καὶ αὐτὸν φησὶ συνειδότα ἐπὶ προδοσίᾳ φεύγειν τὸν Θεμιστοκλέα. Ἀπομνήσεσθαι] ἀποδώσειν μνησθέντα. Καὶ ἀποσκευάσας] ἀποφυγὼν ἐκ τοῦ λιμένος, καὶ σάλῳ ὁμιλήσας· τοιοῦτος, τῷ ἀλιμένῳ τόπῳ, ἔνθα σάλος γίνεται. Ὅτι Θεμιστοκλῆς ἥκω παρὰ σε,] λείπει ἐν τοῖς τοιούτοις ἡ ὧν μετοχή. ἵν' ᾖ, Θεμιστοκλῆς ὢν. καὶ, ἥκω Διὸς παῖς ὤν. Πλείω ἀγαθὰ] εἰργασμαι

Ἐκεῖνον ἐθεράπευσε χρημάτων δόσει] Nepos l. c. *cui ille pro meritis gratiam postea retulit.* GOTTL.

Ἄνω] *In regiones mediterraneas*, er reisete tiefer ins Land. Sic semper in oppos. τοῦ κάτω. G.

Ἀρταξέρξην τὸν Ξέρξου] Sic quoque *Nepos*, *Plutarchus*, et alii apud eum. Item *Cicero* X. ad Attic. 8. *Diodorus* tamen, et eo antiquiores quidam, quos memorat *Plutarchus*, ad Xerxem venisse tradiderunt. Hos sequitur *Petau.* Ration. Temp. I, 3. 6. II, 3. 10. et X. de Doctrin. Temp. 26. Sed vid. quae aduersus hanc sententiam adcuratissime disputat Celeberr. *van Alphen* Part. III. cap. 6. Commentar. in Danielis Cap. IX. Vnum hoc addo; si quidquam veri est in eo, quod de hac epistola, a Themistocle ad Regem Persarum scripta, prodit *Thucydides*, non potuisse eum ad Xerxem venisse: nam hoc non patiuntur verba illa, ὅσον χρόνον τὸν σὸν πατέρα ἐπιόντα ἐμοὶ ἀνάγκη ἡμυνόμην. *Thucydidem* autem hoc de suo commentum esse, non facile cuiquam erit ostendere. DVCK.

Diodorus L. XI. p. 446. tradit ex Ephoro, Dinone, Clitarcho et Heraclide, Themistoclem ad Xerxem litteras misisse. Sed Plut. in Them. p. 489. sequitur Thucydidem. v. Wessel. ad Diod. l. c. cf. Doduell. Ann. Thuc. p. 41. G.

Νεωστὶ βασιλεύοντα] n. anno I. belli decennalis Laced. in Messenios, a. Chr. N. 465. Olymp. LXXVIII. 4. v. Ann. Thucyd. Doduell. p. 41. sq. Complectitur autem circiter duos annos, a quo inde tempore Artaxerxes, post aduentum Themistoclis, regnum acceperat. Peritioribus linguae non erit mirum, τῷ νεωστὶ tam longum tempus comprehendi. Sic apud Plat. in Gorg. p. 324. dicitur Pericles νεωστὶ mortuus, quod tempus est circiter sedecim annorum. Sic πρώην, ἐχθές, πρὸ ὀλίγου, apud Latinos, *nuper*, *modo*, capitur, de quibus praeter Duck. ad Flor. I, 11. et Ernest. in Cl. Cic. voc. *nuper* et *modo* cff. Censor. Eruditiss. in Act. Erud. Lipsi. ad annum huius aetatis XLV. p. 401. et Schwarz. ad Plin. Pan. p. 500. G.

Νεωστὶ βασ. vt Inst. I, 21. 7. post pubertatem, i. e. vbi coeperit pubertas. BAVER.

Θεμιστοκλῆς ἥκω παρά σε] Ita legit *Priscianus* 1071. apud quem licentiae huius exempla prosiant. Confer *Plutarch.* in Themist. 125. Ed. Francof. qui hunc locum diligenter expendit. *Alem. Probum* in Themist. Haec fere verba vsurpat *Libanius* Demosth. Apolog. 463. WASS. *Priscianus* dicit, Graecos solita licentia vtentes verbis primae et secundae personae coniungere nomina, quum tamen nomina tertiae personae sint, eamque licentiam etiam Latinos imitari. At quomodo in his loquendi generibus nomina possunt dici tertiae personae esse, quum ipse tradat in his omnibus deesse *Ego?* Vid. *Sanct.* Mineru. in Ellipsi v. *Ens*, et *Periz.* ad Sanct. I, 12. 2. Idem supplementum in Graecis locum habet, vt hic *Scholiastes.* DVCK.

[Ὅτι Θεμιστοκλῆς] In Aug. adscripta sunt haec verba: ἐπιστολὴ Θεμιστοκλέους.] G.

[Ἵν' ᾖ] Post h. v. additur in Aug. ὅτως, et καὶ ante ἥκω est eratum. Male. Praefigitur enim haec particula in exem-

κακὰ μὲν πλεῖστα [b] Ἑλλήνων εἴργασμαι τὸν ὑμέτερον οἶκον, ὅσον χρόνον τὸν σὸν πατέρα ἐπιόντα ἐμοὶ ἀνάγκη ἠμυνόμην· [i] πολὺ δ' ἔτι πλείω ἀγαθὰ, ἐπειδὴ ἐν τῷ ἀσφαλεῖ μὲν ἐμοὶ, [k] ἐκείνῳ δὲ ἐν ἐπικινδύνῳ πάλιν ἡ ἀποκομιδὴ [l] ἐγίγνετο. καί μοι εὐεργεσία ὀφείλεται, ([m] γράψας τήν τε ἐκ Σαλαμῖνος προάγγελσιν τῆς ἀναχωρήσεως, καὶ τὴν τῶν γεφυρῶν, ἣν ψευδῶς προσεποιήσατο τότε, δι' αὐτὸν, [n] ὡ διάλυσιν) καὶ νῦν ἔχων σε μεγάλα ἀγαθὰ δρᾶσαι, πάρειμι, δικαιούμενος ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων διὰ τὴν σὴν φιλίαν. βάλλομαι δ' ἐναυτὸν ἐπισχών, [o] αὐτός σοι περὶ ὧν [p] ἥκω δηλῶσαι.

ρλή. Βασιλεὺς δὲ, ὡς [q] λέγεται, ἐθαύμασέ τε αὐτῷ τὴν διάνοιαν, καὶ [r] ἐκέλευσε ποιεῖν ὅτως. ὁ δ' ἐν τῷ χρόνῳ, ὃν ἐπέσχε, τῆς τε Περσίδος [s] γλώσσης, ὅσα ἠδύνατο, κατενόησε, καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων τῆς χώρας. ἀφικόμενος [t] δὲ μετὰ τὸν ἐναυτὸν, [v] γίγνεται παρ' αὐτῷ μέγας, καὶ ὅσος [x] ἀδεής πω Ἑλλήνων, διά τε τὴν προϋπάρχουσαν ἀξίωσιν, καὶ τῇ Ἑλληνικῇ ἐλπίδα, ἣν ὑπετίθει [y] αὐτῷ ἐλεύσειν· μάλιστα δὲ ἀπὸ τῆ, πεῖραν δοὺς, ξυνετὸς φαίνεσθαι. ἦν γὰρ ὁ Θεμιστοκλῆς βεβαιότατα δὴ φύσεως ἰσχὺν δηλώσας, καὶ διαφερόντως τι [z] ἐς αὐτὸ μᾶλλον ἑτέρου ἄξιος θαυμάσαι. οἰκεία γὰρ ξυνέσει, καὶ

b τῶν Ἑλλήνων *Gr.* In Mosqu. deest Ἑλλήνων. *i* Πολὺ δέ τι *Ar. C.* *k* Ἐκείνῳ δὲ ἐπὶ κινδύνῳ, et ab emendatore ἐν ἐπὶ κινδύνῳ *Gr.* *l* Ἐγένετο *Gr.* et ex emendatione supra scripta ἐγίνετο. *m* In Mosqu. γράψαντι τὴν — *Corn. Nepos* (qui *Thucydidem* passim transtulit, et hanc epistolam prope ad verbum vertit) γράψας pro ἐγράψα accepisse, et mox προσεπεποίητο, non προσεκεκτήκατο legisse videtur. Γράψας τὴν ἐκ Σαλαμῖνος *Reg. Cass. Gr. Aug.* *n* Ita hic dicit τὴν τῶν γεφυρῶν οὐ διάλυσιν, vt alibi κατὰ τὴν τῶν χοίρων ἀλλήλους ἐκ διάδυσιν. *Steph.* ~~Οὗ~~ (ita cum lineola transuersa per vtramque litteram, et duobus punctis sub vtraque) διάλυσιν *Gr.* Paullo ante in Aug. est: δι' αὐτὸν· et paullo post in Mosqu. ἴχω pro ἴχνω. *o* Pronomen αὐτὸς aut non legit *Valla*, aut velut superuacaneum contemsit: quum tamen contra magnam emphasin habeat, et perinde sit, ac si diceretur, *ipsemet, non autem per interpretem. Steph.* *p* Ἥκων *Gr.* *q* In *Reg.* paullo recentiore manu inter versus scriptum est γρ. ἥκειν. *r* Ἐκέλευε ποιεῖν οὕτω *Reg. Cass.* Aug. Bas. οὕτω etiam *Gr.* *s* Γλώττης *Ar. C. Dan.* Τῆς περσίδος γλώσσης *Cl. Cass. Gr.* Aug. *t* Δὲ abest *Dan.* *v* Γίνεται *Reg.* *x* Οὐδεὶς τῶν Ἑλλ. *Gr.* *y* Αὐτὸ scribendum, aut ἐκεῖνο, vel αὐτῷ cum δηλώσειν subaudiendum esse existimat *Steph.* Mox ad πεῖραν δοὺς in marg. cod. Mosqu. γρ. διδόναι. *z* Totum ab ἐς αὐτὸ vsque ad ἐς αὐτὸν omittunt *Codd. Ar. C.* proclivi admodum errore ex vocum similitudine orto: quod nocunt quibus cum veteribus membranis et Typographis res est. Paullo ante in Mosqu. ἦν γὰρ δὴ —

plis afferendis: *velati illud*, n. Eurip. in Bacch. v. 1. Duckerus addit exemplum ex Eurip. Androm. v. 1032. Ἥκω Θέτις, λιποῦσα Νηρέως δόμους. it. Prisc. XVII, p. 1071. Laudat autem Scholiastes h. l. Euripidis, vt doceat ellipsin partic. ὤν, quod non est in textu, sed subintelligendum. In Aug. desunt Scholia ad verba Καὶ τῇ Ἑλληνικῇ et Ἐπετίθει αὐτῷ.] GOTTL.

Ὃς κακὰ etc.] Themistocles mala fatetur et damna, quae Persis inuexerat; sed ea beneficiorum commemoratione obliterare tentat: nec frustra, siquidem laudabilem hunc morem obseruabant Persae, vt hominem lege multandum, si obsequia praestita plura comperirent, quam peccata commissa, suffragiis omnibus liberarent. Vide *Herodot.* l. 1. c. CXXXVII. HVDS. Vid. *Herald.* 3. Aduersar. 9. Οἶκον pro *regno*, vel *regia*, hic et apud alios Graecos dici docet *Casaubon.* Exercitat. XIII. ad Baron. C. III. *Corn. Nepos* in Themist. εἰς τὸν ὑμέτερον οἶκον vertit, *in domum tuam.* DVCK.

Τὸν ὑμέτερον οἶκον] *Vestrum regnum.* Nepos c. 9. vertit: *qui plurima mala in tuam domum intuli.* Mox πάλιν est *vicissim*, *contra.* Abresch. Dilucid. exemplum addidit p. 142. GOTTL.

[Εἴργασμαι) Monente Abresch. Dil. p. 142. correxi ita pro εἰργασμένα.] G.

[Ἐν ἐπικινδύνῳ) Male. Referuntur ἐν ἀσφαλεῖ et ἐπικινδύνῳ, ad ἐγίγνετο.] G.

Γράψας] Hudsonus putat, Nepotem γράψας pro ἔγραψα accepisse, et προσεπολησε legisse. Male vtrumque. Nam haec verba, quae sunt in parenthesi, sunt Thucydidis, non Themistoclis, quae vere Nepos accommodauit ad Themistoclem pro libertate interpretandi, quam sibi sumunt veteres. Collatio Thucydidis et Nepotis facile euincunt, Nepotem non reddidisse verbum de verbo. G.

Τὴν τῶν γεφυρῶν ὡ διάλυσιν] *Thucydides* et eius exemplo alii saepe particulam negatiuam praeponunt substantiuis. Sic ἡ ὦ περιτείχισις, quod e *Thucydide* adfert *Eustath.* ad Homer. Il. α'. p. 111. pro τὸ ἀτείχισον, vt ille dicit. Rurs. *Thucyd.* V, 50. ἡ ὐκ ἔξεσις τῆς ἀγωνίσεως, quod *Schol.* exponit τὸ μὴ ἐξεῖναι ἀγωνίζεσθαι. Et *Euripid.* Hippol. v. 196. ὐκ ἀπόδειξις. Haec et plura huius generis adnotarunt *Scaliger* ad Catull. Carm. LXV. v. 83. *Casaubon.* ad Dionys. Halic. X. 669. et *Henr. Steph.* ad Corinth. de Dialect. Art. XL. Sed quod ibi e Thucyd. III, 10. tamquam exemplum huius Atticismi proponit *Corinthus*, ξύμμαχοι μέντοι ἐγενόμεθα ἐκ ἐπὶ καταδουλώσει τῶν Ἑλλήνων Ἀθηναίοις, ἀλλ' ἐπ' ἐλευθερώσει, id ἀπροσδιόνυσον est: etsi hoc etiam in hanc sententiam laudat e Corintho *Ach. Statius* Obseruat. Cap. XIX. Vid. de hoc genere loquendi etiam *Dion. Halicarn.* pag. 134. DVCK.

[Τὴν τῶν γεφυρῶν —) Recepi hoc Schol. e codd. Cass. Rostg. et Aug. Pro Ἡροδότῳ Cass. et Ἡρόδοτον Aug. scripsi cum Duck. παρ' Ἡροδότῳ, n. L. VIII. 110. In Aug. desunt Schol. ad verba Ἡ ἀποκομιδὴ· Καί μοι εὐεργεσία et Δι' αὐτὸν.] G.

Δι' αὐτὸν] Correxi pro αὐτὸν ita, e cod. Aug. et re ita postulante. Refertur enim αὐτὸν ad Themistoclem, non ad Xerxem, vt vult Scholiastes. Sensus est: *pontem sua auctoritate non rescissum esse.* Οὐ διάλυσιν, pro διάλυσιν ὃ γενομένην. Ceterum hoc loquendi genus, de quo pluribus egit Duckerus, hebraicam rationem redolere videtur. לֹא enim nominibus simili modo adiicitur. G.

Βασιλεὺς δὲ] Haec diffusius, et paullo etiam aliter, narrat *Diodor.* p. 271. c. d. v. et *Plutarch.* Themist. p. 125. Γλώσσης, non γλώττης, Noster, *Aeschylus*, *Sophocles*, *Euripides.* WASS. Vid. ad Cap. CXXVIII. DVCK.

Ἐθαύμασε — τὴν διάνοιαν] *Animum*, s. *audaciam.* Paullo post: φύσεως ἰσχὺν δηλώσας — Plut. in Themist. p. 492.

in illis literis erat ſcriptum: „Themiſtocles ad te venio, qui ex omnibus Graecis vnus veſtram familiam plurimis affeci malis, quamdiu neceſſitate *compulſus* patrem tuum, qui mihi bellum inferebat, propulſaui. Sed longe pluribus beneficiis *eum affeci*, poſtquam mihi quidem tuta, illi vero periculoſa reuerſio fuit. Et beneficium mihi debetur. (*Nam* ſcripſerat Themiſtocles, quomodo et *patrem ipſius Regis* ante monuiſſet de *Graecorum* receptu ex Salamine, et de pontibus non ſolutis, quos *a Graecis victoribus* ruptum iri, propter ipſum tunc falſo ſimulauerat) et nunc ego, qui magnis beneficiis te afficere poſſum, adſum, quem Graeci perſequuntur propter beneuolentiam, qua te proſequor. Anno autem ſuperſedens, ipſe coram aduentus mei cauſam tibi declarare volo.

138. Rex vero (vt aiunt) eius conſilium *et animum* eſt admiratus, eumque ita facere iuſſit. Hic vero vnius anni ſpatio, quo ſuperſedit, quicquid diſci potuit et linguae Perſicae et morum illius regionis, didicit. Exactoque anno *ad Regem* profectus, apud eum magnam autoritatem eſt adeptus, et quantam nullus vnquam Graecorum *adſequutus fuerat*, cum propter priſtinam dignitatem, tum etiam propter ſpem, quam ei praebebat, promittens fore, vt Graeciam ſub eius poteſtatem redigeret: * praecipue vero quod prudens eſſe videretur, ſuaeque prudentiae ſpecimen dediſſet. Themiſtocles enim manifeſtam ſui ingenii vim certiſſime demonſtrauerat, et hac in re multo maiore admiratione, quam vllus alius, dignus erat. ** Nam naturali prudentia praeditus erat, nec quicquam aut ante aut poſtea

* Maximeque quod ſpecimen ſui dabat, vt ſolers videretur etc. *Valla.* Maximeque quod ſui dans ſpecimen, prudens videretur. *id eſt*, Quod ſuae prudentiae ſpecimen daret etc. *Steph. Acacius.* HVDS.

** Suopte enim ingenio, neque praecedente neque accedente vlla doctrina, et rerum improuiſarum etc. *Acacius.* HVDS.

δηλονότι. Ἐν τῷ ἀσφαλεῖ μὲν] τὰ πράγματα ἦσαν δηλονότι. Ἐν ἐπικινδύνῳ] τὰ πράγματα ἦσαν. Ἡ ἀποκομιδὴ] ἡ ὑποστροφή. Καὶ μοι εὐεργεσίᾳ] ἀντίχαρις. Τὴν τῶν γεφυρῶν — ὑ διάλυσιν] ταῦτα κεῖται παρ' Ἡροδότῳ ἀκολούθως, ὡς ἐπράχθη. Δι' αὐτόν] τὸν Πέρσην. Ἐθαύμασέ τε] ὅτι εἶπεν ἐπειδὴ ἴσχυσε μηχανῇ τινι σῶσαι τὸν πατέρα αὐτοῦ. Τὴν διάνοιαν] τὴν γνῶσιν. Ὃ δ' ἐν τῷ χρόνῳ] ἐσκόπει γὰρ, εἴπως αὐτὸν ἐν τῷ μεταξὺ ἀνακαλέσοιντο οἱ Ἀθηναῖοι. Ὃν ἐπέσχεν] ἑαυτὸν δηλονότι. Καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων τῆς χώρας] τῶν ἐξῶν. Παρ' αὐτῷ] τῷ Πέρσῃ. Καὶ ὅσας ἐδεῖς πω Ἑλλήνων] Ἰφικράτης, καὶ Ἵππίας, καὶ Δημάρατος, καὶ ἄλλοι. Καὶ τῇ Ἑλληνικῇ] ἔθνος δηλονότι. Ὑπετίθει αὐτῷ] ὑπέβαλλε τῷ Πέρσῃ. Διδοὺς] ἀντὶ τοῦ δοὺς. Ἦν γὰρ ὁ Θεμιστοκλῆς] ἐγκάμιον Θεμιστοκλέους. Τὰς μακρὰς ἐπαίνους ἐν τούτοις ἀνέτρεψας. Θουκυδίδη, ἄφρονος ἔργον ἀνδρὸς δεδραμένοι δείξας. Εἰ γὰρ τὸ μέλλον, ὡς ἔφης, προέβλεπεν ὁ Θεμιστοκλῆς, πῶς, ἃ μὴ ἦν δυνατὸς τελέσαι, ὑπέσχετο, μὴ προγνούς, ὡς ἡ τῶν Ἑλλήνων ἰσχὺς ἀπαραγώνιστος ἦν ἐκ τῶν προειλημμένων. Φύσεως ἰσχὺν] τῆς κοινῆς τῶν ἀνθρώπων, ὅσον δύνανται. Τὶ ἐς αὐτὸ μᾶλλον] εἰς τὴν ἰσχὺν τῆς φύσεως. Θαυμάσαι] ἀντὶ τοῦ, θαυμασθῆναι. Ξυνέσει] ἄνευ μαθήσεως τὴν ξύνεσιν. Οἰκείᾳ] φυσικῇ. Καὶ ὅτε

habet: *θαυμάσας τὸ φρόνημα καὶ τὴν τόλμαν.* Caeterum Diodorus Sic. XI, p. 417. et Plut. l. c. rem paullo aliter narrant. GOTTL.

[Ἐσκόπει γὰρ εἴπως) Steph. non dubitat ſcriptum eſſe hoc Scholion in v. ἐνιαυτὸν ἐπισχών. In Aug. deſunt Scholia ad verba Τὴν διάνοιαν Ὃν ἐπέσχεν Καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων τῆς χώρας et Παρ' αὐτῷ.] G.

[Δαμάρατος) In Aug. eſt δημάρητος. In eodem cod. deſunt Schol. ad Καὶ τῇ Ἑλληνικῇ et Ὑπετίθει αὐτῷ.] G.

Αὐτῷ δηλώσειν] Cum δηλώσειν ſubaudiendum erit αὐτὸ, vel ἐκεῖνο, videlicet τὸ Ἑλληνικόν. Non abſimile tamen vero fuerit ſcriptum fuiſſe ἣν ὑπετίθει αὐτὸ δηλώσειν. STEPH.

Καὶ τῇ Ἑλληνικῇ ἐλπίδα —] Conſtructio paullo durior, ſed non eſt, vt cum Stephano muremus αὐτῷ in αὐτὸ vel ἐκεῖνο. Reſolui enim poteſt ita: καὶ τὴν ἐλπίδα, ἣν ὑπετίθει, αὐτῷ δηλ. τὸ Ἑλληνικόν. Ita quoque Abreſch. Diluc. p. 143. Reisk. in anim. ad h. l. p. 16. coniicit: καὶ ἐλπίδα ἣν ὑπετίθετο αὐτῷ τὸ Ἑλληνικὸν δηλώσειν. G.

Ἀπὸ τῆ —] Iungenda haec ſunt cum ξυνετὸς φαίνεσθαι, vt vidit Stephanus, et Abreſchius probat Diluc. p. 144. Poterat etiam ſcribere: διὰ τῆ. In πεῖραν διδοὺς ſubint. τῆ εἶναι ξυνετός. G.

Ἦν γὰρ ὁ Θ. — δηλώσας] *Schol.* in Hermogenem inepte γὰρ δὴ Θ. hinc ergo emendandus eſt. Eadem ad *θαυμάσαι* adducit *Dion. Halic.* p. 133. et p. 136. ad ἐγένετο, vbi exemplaria eius μάλιστα omittunt, et ἐπὶ πλεῖστον diuiſim exhibent. WASS. *Dionyſ. Halic.* hoc totum ab ἦν γὰρ, vsque ad τὰ δέοντα ἐγένετο, proponit tamquam exemplum tortuoſae, implicatae, et explicatu difficilis enthymematum conſtructionis. DVCK.

Ἦν γὰρ ὁ Θεμιστοκλῆς —] Dionyſ. Halic. περὶ ἰδιωμ. p. 794. et 807. In Dionyſii edit. Reisk. legitur bis ἦν, pro ἦν. Male. GOTTL.

[Τὰς μακρὰς ἐπαίνους) Haec verba vsque ad finem inſeruimus e cod. Baſ.] G.

[Εἰς τὴν ἰσχὺν τῆς φύσεως) In Caſſ. et Aug. eſt εἰς τὴν φύσιν.] G.

Ἑτέρᾳ] Sc. τινός. G.

[Ἄνευ μαθήσεως) His verbis praefixi caput ξυνέσει, praecuntibus codd. Caſſ. et Aug.] G.

ἔτε προμαθὼν ἐς αὐτὴν ἐδέν, ἔτ' ἐπιμαθὼν, [a] τῶν τε παραχρῆμα δι' ἐλαχίστης βυλῆς κράτιστος γνώμων, καὶ τῶν μελλόντων [b] ἐπιπλεῖσον τῦ γενησομένυ ἄριστος εἰκαστής. καὶ ἃ μὲν μετὰ χεῖρας [c] ἔχοι, καὶ ἐξηγήσασθαι οἷός τε· [d] ὧν δὲ ἄπειρος [e] εἴη, κρῖναι ἱκανῶς ὐκ ἀπήλλακτο. τό, τε ἄμεινον ἢ χεῖρον ἐν τῷ ἀφανεῖ ἔτι προεώρα [f] μάλιτα, καὶ τὸ ξύμπαν εἰπεῖν, φύσεως μὲν δυνάμει, μελέτης δὲ βραχύτητι, κράτιστος δὴ ὅτος αὐτοσχεδιάζειν τὰ δέοντα ἐγένετο. νοσήσας δὲ, τελευτᾷ τὸν βίον. λέγυσι δέ τινες καὶ ἑκύσιον φαρμάκῳ ἀποθανεῖν αὐτὸν, ἀδύνατον νομίσαντα εἶναι ἐπιτελέσαι βασιλεῖ ἃ ὑπέσχετο· μνημεῖον μὲν ἓν αὐτῦ ἐν Μαγνησίᾳ ἐσὶ τῇ Ασιανῇ, ἐν τῇ ἀγορᾷ. ταύτης γὰρ ἦρχε τῆς χώρας, δόντος βασιλέως αὐτῷ, Μαγνησίαν μὲν, ἄρτον, ἣ ἐ προσέφερε πεντήκοντα τάλαντα τῦ ἐνιαυτῦ· Λάμψακον δὲ, οἶνον (ἐδόκει γὰρ πολυοινότατον τῶν τότε εἶναι) Μυῆντα δὲ, ὄψον. τὰ δὲ ὀστᾶ φασὶ κομισθῆναι αὐτῦ [h] οἱ προσήκοντες οἴκαδε, κελεύσαντος ἐκείνυ, καὶ τεθῆναι, κρύφα Αθηναίων, ἐν τῇ Ατ̣τικῇ. ὁ γὰρ

a τῶν μὲν παρόντων etc. et mox τῶν δὲ μελλόντων ἐπὶ πλεῖσον etc. et paulo infra τὸ ἄμεινον καὶ τὸ χεῖρον etc. legit *Cicero*, locum hunc *Thucydidis* afferens in Ep. 8. Lib. 10. ad Attic. In cod. Aug. est παρὰ χρῆμα. *b* Ἐπὶ πλεῖστον *Caff.* Aug. *c* Ἔχει *Dan. Gr.* sed in hoc inter versus emendatum ἔχοι. *d* Ὧν δ' ἄπειρος *Ar. C. Reg. Caff.* Aug. Mosqu. *e* Ἐπικρῖναι pro εἴη, κρῖναι habet *Stephanus* in sua *Dionysii Halicarnassei* editione. *f* Μάλιτα non agnoscit *Dion. Halic.* locum hunc citans. *g* προσέφερεν *Caff.* Aug. *h* Τινὲς τῶν προσηκόντων οἴκαδε forsan scribendum. *Ae. Portus.* Si vulgatam lectionem sequaris, vertes: *Ipsius autem propinqui ferunt ipsius ossa domum, ipsius iussu, reportata.* Sed altera lectio ad veritatem propius accedere, et longe melior videtur esse. *Ae. Portus.* Κρύφα Ἀθηναίων in cod. Mosqu. desunt.

[Ἀγαγών) In Cassel. est εἰσαγαγών.] GOTTL.

[Ἧτοι τὴν ἰσχὺν) Referendum αὐτὴν potius ad ξύνεσιν. In cod. Aug. desunt Schol. a verbis Οἰκείᾳ — ad Γνώμων· it. ad Οἷός τε.] G.

Τῶν δὲ παραχρῆμα — καὶ τῶν μελλόντων — εἰκαστής] Idem est ac si scripsisset: τῦ γενησομένυ καὶ ἀποβησομένυ ἐκ τῶν μελλόντων ἀρ. εἰκ. vt Abresch. explicat in auct. p. 257. Nepos c. 1. ita haec verba exprimit: *quod et de instantibus verissime iudicabat, et de futuris callidissime coniiciebat.* Cicero, laudans h. l. L. X. Epp. ad Attic. 8., legit: τῶν μὲν παρόντων — τῶν δὲ μελλόντων. Prius est interpretamentum. Cicero, vt reliqui scriptores veteres, h. l. memoriter, vel non quoad verba citauit. Mox τὸ ἄμεινον καὶ τὸ χεῖρον — Dionysius omittit μάλιτα. Ceterum Reisk. facit hunc ordinem in anim. p. 16. τῶν μελλόντων εἰκαστὴς, ἐπὶ πλεῖσον τῦ γενησομένυ, *erat futurarum rerum coniector optimus, vel ad remotissimos usque euentus.* G.

Ἄπειρος] Doctus anonymus in Flor. Vin. legit: ἄτορος. Sine causſa. G.

[Ὧν δ' ἄπειρος — ἱκανῶς) Haec desunt in Cass. in Aug. desunt vsque ad κρίσεως.] G.

Μελέτης δὲ βραχύτητι] Paullo ante: δι' ἐλαχίστης βυλῆς. Nepos c. 1. exprimit: *celeritergue, quae opus erat, reperiebat.* Intelligit eius ἀγχίνοιαν, *praesentiam animi*, quam describit Cicero Offic. L. I. Caeterum quum putat Heilmanus (p. 158. *versionis teutonicae*) Portum legisse ταχύτητι, quod verterit: *consilii celeritate*, errat. Nam βραχύτης μελέτης siue βραχυτάτη μελέτη est ταχίστη. De v. αὐτοσχεδιάζειν diximus ad Plat. Menex. c. 3. p. 20. G.

[Ἐτείμως λέγειν) Debebat etiam addere: καὶ πράττειν. Latius patet haec vox h. l. vt recte Grammius iudicat. In Aug. desunt Schol. ad verba Τό, τε ἄμεινον, ἢ χεῖρον· Μάλιτα et Αὐτοσχεδιάζειν.] G.

Φαρμάκῳ] Cum *Scholiaste Diodor.* p. 272. a. Vid. ibi eius elogium. *Euseb.* ad Olymp. LXXVIII. WASS. In *Diodor.* nihil est, vnde intelligi possit, eum pro vero habuisse id, quod de sanguine taurino a Themistocle hausto circumferebatur. Nam quum primum dixisset, καὶ τελευτήσας ἐν τῇ Μαγνησίᾳ — mox addit, ἔνιοι δὲ τῶν συγγραφέων φασὶ, vt hic *Thucydides*. *Cicero* in Bruto Cap. XI. a Clitarcho et Stratocle fictum putat. *Hanc enim mortem*, inquit, *rhetorice et tragice ornare potuerunt: illa mors vulgaris nullam praebebat materiam ad ornatum. Symmachus*, vetus Interpres Aristophanis, fabulam e male intellectis Sophoclis versibus in Helena ortam dicit apud *Schol.* Aristoph. Equit. v. 84. vid. ibi *Kuster.* DVCK.

Φαρμάκῳ — ἀποθανεῖν αὐτὸν] Diodor. Sicul. L. XI. p. 447. Wessel. commemorat, fuisse, qui putarent, Themistoclem sanguinem taurinum hausisse. Plutarch. Them. p. 499. ὡς μὲν πολὺς λόγος, αἷμα ταύρειον πιὼν, ὡς δ' ἔνιοι, φάρμακον ἐφήμερον προσενεγκάμενος, ἐν Μαγνησίᾳ κατέτρεψε. Πολὺς λόγος indicat, rem fuisse fabulosam, vulgo tamen creditam. Sic Herodotus λόγος ἐσί. v. Valken. ad L. VII. 598. Noster in talibus adhibet λέγεται. G.

Μνημεῖον] Pro μνῆμα agnoscit *Pollux* IX, 15. vt huic peculiare. illud passim apud *Demosth. Xenoph. Pausan. Plutarch.* et ipsummet *Herodotum* VII, 167. qui et μνημήιον pro memoriali posuit I, 26. Sic enim ibi ex *Baroc. Mſ.* legendum, vti et *Sophocl.* Electr. 938. Nam figurate loquitur *Isocrates*, non proprie, quando in Orat. in Philip. dicit, τροπαίων μὲν τῶν βαρβάρων, μνημείων δὲ τῆς ἀρετῆς αὐτῶν. hoc sensu imagines apud *Dion. Halic.* Antiq. VIII, 59. et etiam μνῆμαι audiunt. Hinc forsasse decepti *Suidas* in voce μνημεῖον, et *Eustath.* ad Il. ζ'. Haec de profanis vera aut veris proxima; de Ecclesiasticis alia res est. *Seniores* in primis Gen. XXIII, 6. pro קִבְרֵנוּ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς μνημείοις ἡμῶν θάψον. Noster illa Poetae ob oculos habuit Πατρόκλοιο τάφυ ΜΝΗΜ' ἔμμεναι. Quod ad *Pollucem* adtinet, habes πολυάνδριον *Strabonis* IX, 4. ἡρῶον *Pausan.* II, 17. WASS. *Pollux* solum inter probatos auctores *Thucydidem* μνημεῖον pro μνῆμα dixisse adseuerat; et *Ammonius* discrimen statuit inter μνῆμα et μνημεῖον· nam μνῆμα, inquit, est τάφος, μνημεῖον est μνημόσυνον. Hoc discrimen etiam *Eustathius* ad Homerum non vno loco adnotat; et tamen, quemadmodum μνῆμα etiam idem significat quod μνημόσυνον, sic itidem μνημεῖον pro μνῆμα apud τὸς παθ' Ὅμηρον dici auctor est. Vid. in Il. ζ'. p. 634. et Il. λ'. p. 1673. *Salmasius* quoque ad Solin. pag. 859. *Ammonii* sententiam vsu ipso refutatam scribit. Hoc certum est, scriptores recentiores, *Diodorum Siculum*, *Plutarchum*, *Dionem*, *Artemidorum*, et alios, promiscue μνῆμα, μνημεῖον et τάφον de eadem re dicere. Et sic μνημεῖον Sardanapali dixit *Aristobulus* comes et scriptor rerum gestarum Alexandri M. apud *Athen.* XII, 7. DVCK.

Μνημεῖον μὲν ἓν αὐτῦ ἐν Μαγνησίᾳ —] *Quicquid de eo est, hoc*

didicerat, quod eam augeret; et rerum improuisarum, cum breuissima deliberatione iudex erat praestantissimus, et futurarum, ac euentus ipsarum plerumque optimus coniector; quae autem in manibus habebat, ea etiam explicare *atque exsequi* poterat; quorum vero esset imperitus, ab his commode iudicandis non erat alienus; quid etiam melius, quidue deterius esset in rebus adhuc obscuris *et incertis* optime prospiciebat. Vtque rem totam paucis expediam; et naturae bonitate, et consilii celeritate, vir iste maxime idoneus fuit ad explicandum ex tempore, quae ad rem facerent, *et e re essent*. Morbo autem correptus, vita est defunctus. Quidam autem aiunt eum sponte etiam hausto veneno decessisse, quod existimasset, se non posse praestare, quae Regi promisisset. Itaque monumentum eius exstat in foro vrbis Magnesiae, quae est in Asia: nam huic regioni praefuit, quam rex ipsi dederat. Magnesiam enim *ei dederat* pro pane, quae quotannis quinquaginta talenta pendebat; Lampsacum vero, pro vino (hoc enim oppidum caeteras illius saeculi vrbes vini copia superare videbatur); Myuntem vero, pro opsonio. Eius autem ossa a propinquis domum, ipsius iussu, reportata, et clam Athenienſibus in agro Attico humata, ferunt. Nec enim eum, qui proditionis reus erat, *ibi aperte* sepelire fas erat. Pausa-

προμαθών] ἔτε ἀπὸ προμαθήσεως ἀγαγών τι ἐς αὐτήν. ἤτοι τὴν ἰσχὺν τῆς φύσεως. Τῶν τε παραχρῆμα] τῶν παραπιπτόντων. Γνώμων] κριτής. Ἐπιπλεῖσον] καλῶς τὸ ἐπιπλεῖσον. Θεοῦ γὰρ μόνῳ τὸ πάντα εἰδέναι. Οἷός τε] ἦν δηλονότι. Ὧν δ' ἄπειρος] ὧν δ' ἄπειρος εἴη, ἐκ ἀπήλλακτο κρῖναι ἱκανῶς. οἷον, καὶ ἐν τούτοις τοῖς ἀγνώστοις ἔ διημάρτανε τῆς κρίσεως. ὡς ἐδήλωσε καὶ ἐπὶ τῶν νεῶν τῆς κτίσεως, καὶ ἐπὶ τῆς Σαλαμῖνος, καὶ ἀλλαχῆ. Τό, τε ἄμεινον, ἢ χεῖρον] τὸ συνοῖσον, ἢ τὸ βλαπτικόν. Μάλιστα] τῶν ἄλλων δηλονότι. Αὐτοσχεδιάζειν] ἑτοίμως λέγειν. Φαρμάκῳ ἀποθανεῖν αὐτόν] αἵμα γὰρ ταύρειον πιὼν ἀπέθανεν. Ἐν Μαγνησίᾳ] δύο γάρ εἰσι Μαγνησίαι, Θεσσαλὴ, καὶ Ἀσιανή. Μυοῦντα δὲ] πόλις Καρίας ὁ Μυός. Τὰ μὲν κατὰ Παυσανίαν] ὥσπερ

certe constat, sepulcrum s. conditorium esse — Nepos c. 10. *huius ad nostram memoriam monumenta manserunt duo: sepulcrum prope oppidum, in quo est sepultus.* Plutarch. Themist. p. 500. καὶ τάφον μὲν ἔν λαμπρῷ ἐν τῇ ἀγορᾷ Μάγνητες ἔχουσι. Ex hoc, et ex aliis locis apparet, iungi has particulas μὲν ἔν, vt exempla docent. Abreschius in Auct. p. 257. notat Philostratum amare has particulas, eandemque vim habere γῶν. Plura de v. μνήματος differunt Wassius et Duckerus, quae ad Lexicon vel Indicem referenda erant. GOTTL.

Μαγνησίαν μὲν ἄρτον] i. e. εἰς ἄρτον, vt Plutarch. Themist. p. 495. πόλεις αὐτῷ τρεῖς μὲν — δοθῆναι λέγουσιν εἰς ἄρτον καὶ οἶνον καὶ ὄψον. Sed et recte sine praepositione efferri, vsus loquendi docet. Commode laudat Abreschius Platon. Alcib. I. p. 33. ad hunc ritum donandi regum Persarum, et Briss. de R. P. L. I. p. 151. G.

Λάμψακον] Hinc eius ad seruulos dictum, Ὦ παῖδες, ἀπολώμεθα ἄν, εἰ μὴ ἀπολώμεθα. l. ἀπολώλειμεν, *Plutarch.* p. 328. Similis Antonii munificentia in Monesem. vid. *Appian.* B. Parth. p. 270. Duas praeterea addunt quidam ex Troade ciuitates. v. *Athenaeum* I, 23. Canibus regiis quatuor vicos attributos tradit *Herodotus* I, 192. Πολυοινότατον ex hoc loco habet *Pollux* VI, 22. WASS. Confer huc quae de vrbibus, Themistocli a Rege Persarum donatis, congessit *Brisson.* I. de Regn. Persar. pag. 101. DVCK.

Nepos Themist. c. 10. *Lampsacum, vnde vinum sumeret.* v. Staueren V. Cl. et quos laudat, et Diod. XI. p. 448. Λάμψακον, ἀμπελόφυτον ἔχουσαν χώραν. Mox Μυοῦντα δὲ ὄψον, idem vertit: *Myuntem, ex qua* obsonium *haberet.* Intelligendi sunt maxime *pisces delicatiores.* Diodorus, l. c., p. 447. de Myunte: ἔχουσαν θάλασσαν εὐιχθυν. De voce ὄψον v. Gloss. Vocabulum πολυοινότατον laudauit ex h. l. Pollux, VI, 22. πολυοινότατον χωρίον, ὡς Θουκυδίδης. G.

Τότε] Reisk. in anim. p. 16. coniicit τόθι aut ταύτῃ, *ibi locorum.* G.

Μυοῦντα δὲ ὄψον] *Diodorus Sicul.* dicit Myuntem illi cessisse εἰς ὄψον, ἔχουσαν θάλατταν εὐιχθυν. De significatione vocis ὄψον vide *Bochartum* de Animalibus sacris. HVDS. Hieroz. I, 1. 6. vbi multis ostendit, ὄψον Graecis esse *piscem:* quod et alii dudum docuerant. Vid. Scripta contentiosa *Rob. Titii* et *Yuonis Villiomari* IV, 14. *Casaub.* ad Athen. VII, 2. et VIII, 5. *Voss.* in Etymolog. et *Menag.* ad Diog. Laërt. VII, 21. cui add. locum *Aeliani* I, V. H. 28. *Scholiasten* Thucydidis, qui Myunta vrbem Cariae facit, reprehendit *Brissonium.* l. d. pag. 102. at tuetur *Lederlin.* Quod mox hic legitur, τὰ δὲ ὀξᾶ φασὶ κομισθῆναι αὐτῷ οἱ προσήκοντες οἴκαδε aliorum narrationi aduersari recte adnotat *Portus.* Nam hi ipsos Themistoclis propinquos ossa illius in Atticam reportasse tradiderunt. Vid. *Pausan.* Attic. Cap. I. et *Corn. Nep.* Themist. C. X. ibique *Interpretes.* DVCK.

[Πόλις Καρίας ὁ Μυός) Stephanus et alii, Myuntem Ioniae vrbem faciunt. Sed antiquissimis temporibus Cares hanc vrbem tenuerunt. Ionia ipsa antea a Myrmidonibus, Caribus et Lelegibus tenebatur. v. Ael. V. H. L. VIII, 5. Herodot. I, 142. vbi Wesseling. eruditiss. non oblitus est hunc locum Scholiastae Thucyd. laudare.] G.

Τὰ δὲ ὀξᾶ — οἱ προσήκοντες] Aemilius Portus malit: ὑπὸ τῶν προσηκόντων e Nepot. c. 10. *ossa eius ab amicis esse sepulta.* Non probo. Si quid esset corrigendum; facilior ratio esset mutandi vulgatam in τοὺς προσήκοντας, propter φασὶ, vt κομισθῆναι sumatur actiue. Abresch. in Diluc. p. 145. malit, οἱ προσήκοντας· vt sit οἱ datiuus reciproci pronominis. Librarium credidisse V. D. putat οἱ esse artic., itaque mutasse προσήκοντας in nomin., et more Thucydidis κεμισθῆναι actiue esse pro κεκομικέναι. Durior etiam haec interpretatio videtur. Potest, opinor, ordo hic constitui: οἱ προσήκοντές φασι τὰ ὀξᾶ αὐτῷ κομ. οἰκ. κελ. ἐκ. καὶ τεθῆναι — Sic etiam Abresch. l. c. vulgatam defendit. Sumere h. l. Schema illud, quod Lesbonax περὶ σχημ. extr. p. 188. Asianis tribuit, qui nominatiuum pro accus. adhibuerint, minime probabile videtur. Nam hi putantur vsi primum accusatiuo; v. c. λέγεται Ἀλέ-

ἔξῆν θάπτειν, [i] ὡς ἐπὶ προδοσίᾳ [k] φεύγοντος. τὰ μὲν κατὰ Παυσανίαν τὸν Λακεδαιμόνιον καὶ Θεμιστοκλέα τὸν Ἀθηναῖον, λαμπροτάτας γενομένας τῶν καθ' ἑαυτὰς Ἑλλήνων, ὅτως ἐτελεύτησε.

ρλθ'. Λακεδαιμόνιοι [l] δὲ ἐπὶ μὲν τῆς πρώτης πρεσβείας τοιαῦτα ἐπέταξάν τε καὶ ἀντεκελεύσθησαν περὶ τῶν ἐναγῶν τῆς ἐλάσεως· ὕστερον δὲ Φοιτῶντες [m] παρ' Ἀθηναίους, Ποτιδαίας τε ἀπανίστασθαι ἐκέλευον, καὶ Αἴγιναν αὐτόνομον ἀφιέναι. καὶ μάλιστά γε πάντων καὶ ἐνδηλότατα πρὸ ἔλεγον, τὸ περὶ Μεγαρέων ψήφισμα καθελοῦσι μὴ ἂν [n] γενέσθαι πόλεμον· ἐν ᾧ εἴρητο αὐτοὺς μὴ χρῆσθαι τοῖς λιμέσι τοῖς ἐν τῇ Ἀθηναίων ἀρχῇ, [o] μηδὲ τῇ Ἀττικῇ ἀγορᾷ. [p] οἱ δ' Ἀθηναῖοι ἔστε [q] τἆλλα ὑπήκουον, ἔστε [r] τὸ ψήφισμα καθῆρον, ἐπικαλέντες [s] ἐπεργασίαν Μεγαρεῦσι τῆς γῆς τῆς ἱερᾶς, καὶ τῆς [t] ἀορίστου, καὶ ἀνδραπόδων ὑποδοχὴν τῶν ἀφισταμένων. τέλος δὲ, ἀφικομένων τῶν τελευταίων πρέσβεων ἐκ Λακεδαίμονος, Ραμφίας τε καὶ [v] Μελησίππου καὶ Ἀγησάνδρου, καὶ λεγόντων ἄλλο μὲν οὐδὲν ὧν πρότερον εἰώθεσαν, αὐτὰ δὲ τάδε, ὅτι Λακεδαιμόνιοι βούλονται [x] τὴν [y] εἰρήνην εἶναι, [z] εἴη δ' ἂν, εἰ τοὺς Ἕλληνας αὐτονόμους ἀφεῖτε· ποιήσαντες ἐκκλησίαν οἱ Ἀθηναῖοι, γνώμας σφίσιν αὐτοῖς προὐτίθεσαν. καὶ ἐδόκει, ἅπαξ, περὶ ἁπάντων βουλευσαμένους, [a] ἀποκρίνεσθαι. καὶ [b] παριόντες ἄλλοι τε [c] πολλοὶ ἔλεγον, ἐπ' ἀμφότερα γιγνόμενοι ταῖς γνώμαις, καὶ ὡς χρὴ πολεμεῖν, καὶ ὡς μὴ ἐμπόδιον εἶναι τὸ ψήφισμα εἰρήνης, ἀλλὰ

i Ὡς om. *Gr.* *k* Φυγόντος *Marg. Ar. C. Dan.* Φυγόντος cum *α* supra *o* scripto *Gr.* *l* Δ' ἐπὶ *Reg. Caſſ.* Aug. *m* Παρὰ Ἀθηναίους *Ar. C. Reg. Caſſ.* Aug. Mosqu. *n* γίγνεσθαι *Ar. C. Reg. Caſſ. Dan.* Mosqu. et ex emendat. *Gr.* Aug. *o* Μὴ δὲ *Ar. C.* Aug. *Ald. Flor. Baſ.* *p* Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι *Reg. Caſſ. Gr.* Aug. Mosqu. *q* Τὰ ἄλλα *Ar. C. Reg.* *r* Τὸ deeſt *Ar. C.* *s* Non dubitabant *Steph.* et *Ale. Port.* quin ἐπεργασίαν coniuncte ſcribere oporteat: vel ea de cauſa, quod vox ἐπικαλέντες conſtructionem hanc non admittat. *Hudſ.* Ἐπεργασίαν eſt in *Caſſ.* et *Gr.* Aug. Mosqu. Sed in *Gr.* non legitur τοῖς ante Μεγαρεῦσι, vt in *Appendice Variarum lectionum* Hudſoni ſcriptum eſt. *t* Ἀρίστου *Ar. C. Dan.* et in *Marg.* ἀορίστου. In Mosqu. quoque ἀρίστου. *v* Μελησίππου καὶ Ἀγησάνδρου *Gr.* *x* Τὴν om. *Gr. Dan.* *y* Εἰρήνην ἄγειν εἶναι *Gr.* *z* Εἴη δ' ἄν, ἢν τοὺς Ἕλληνας αὐτονόμους ἀφῆτε *Ar. C.* ἀφῆτε etiam *Cl.* ἦν pro εἰ *Dan.* et ἀφῆτε *Reg. Caſſ.* et ex emend. *Gr.* Aug. *a* Ἀποκρίνασθαι *Ar. C. Cl. Caſſ.* Aug. Mosqu. *b* Παρόντες *Ar. C. Gr.* ſed emendatum παριόντες. *c* Πολλὰ *Caſſ.*

ξανδρον — τρῶσαι τὰς Πέρσας, ἐλθὼν — pro ἐλθόντα. Sic Hom. Il. β. 350. Sed huius loci conſtructio diſſimilis eſt illi cum λέγεται — GOTTL.

Καὶ τεθῆναι] Confer Cl. *Wheleruum* Itinerar. p. 419. WASS.

Οὐ γὰρ ἐξῆν θάπτειν etc.] Vide *Pauſaniam* in initio Atticorum. *Petiti* leges Atticas, p. 562. et *Meurſii* Them. Attic. l. 2. c. 2. HVDS. Add. *Kirchmann.* de Funeribus Rom. Append. C. VII. et *Interpretes* Aeliani IV. V. H. 7. *Valeſius* ad Notas *Mauſſaci* in Harpocration. v. Ὀργάς, ſcribit, ſacrilegos et proditores, quos in Attica ſepeliri fas non erat, in Ὀργάδι, inter Atticam et Megaridem, proiectos fuiſſe. Non ſcio, quo auctore hoc prodiderit. Nam neque ab iis, quos ibi laudat, neque ab aliis, qui de hac poena proditorum egerunt, quidquam huiusmodi traditum inuenio. Ex eo autem, quod e Telete deſcripſit *Stobaeus* Serm. XL. p. 233. τὰς ἀσεβεῖς χῶν Ἀθηναίων in Megaride ſepeliri, non ſatis liquet, eos in Orgadem, quem locum Deabus ſacrum fuiſſe dicit *Helladius*, de quo ad Cap. ſeq., abiectos fuiſſe. Nec credo de eodem loco agere *Helladium* et *Teletem.* DVCK.

Lex haec fuit apud Athenienſes: ἐάν τις ἢ πόλιν προδιδῷ, ἢ τὰ ἱερὰ κλέπτῃ, κριθέντα ἐν δικαστηρίῳ, ἂν καταγνωσθῇ, μὴ ταφῆναι ἐν τῇ Ἀττικῇ· τὰ δὲ χρήματα αὐτοῦ δημόσια εἶναι. v. Petit. Legg. Attic. p. 672. Weſſel. De loco, quo proiecti fuerunt proditores, non conuenit. Saltem non fuit Ὀργὰς inter Atticam et Megaridem, vt merito, praeter Duckerum adſh. l., dubitat Weſſelingius, ad Petiti l. c. G.

[Ἀπελάσαι) In Aug. ante ἀπελάσαι additur: τὸ.] G.

Τὸ περὶ Μεγαρέων] *Aduerſus Megarenſes, in damnum Megarenſium.* Dicitur infra c. 140. ψήφισμα Μεγαρέων, et a Plutarch. p. 649. ψήφισμα τὸ Μεγαρικόν. G.

[Ψήφισμα. Ante hoc Scholion vulgo legebatur aliud, nempe hoc: Τὸ περὶ Μεγαρέων· ἢ τὸ Μεγαρέων, ἀλλὰ τὸ μὴ εἶναι αὐτονόμους τοὺς Ἕλληνας, quod non pertinet ad v. τὸ περὶ Μεγαρέων, nec verba inter ſe cohaerent. Legitur ad Ὡς μὴ ἐμπόδιον εἶναι τὸ ψήφισμα. Abeſt a codd. Caſſ. et Aug. Itaque h. l. deleui.] G.

[Περικλῆς) Ita correxi, pro Θεμιστοκλῆς, re ita poſtulante et codd. Caſſ. Roſtg. et Aug. addicentibus.] G.

[Οὐ μόνον τῷ Πειραικῷ) In Aug. legitur ἢ τῷ Πειραιῶς μόνον, vitioſe.] G.

[Ἀντὶ τοῦ ἐγκαλοῦντες) In Caſſ. et Aug. legitur: ἰδίως εἴτε ὧν ἀντὶ etc.] G.

Ἐπ' ἐργασίαν] Non dubito, quin ἐπεργασίαν coniuncte ſcribere oporteat, vel ea de cauſa, quod vox ἐπικαλοῦντες (vtitur autem et alibi *Thucydides* verbo ἐπικαλεῖν pro ἐγκαλεῖν) conſtructionem hanc non admittat. Nec vero aduerſum me facit, quod a *Scholiaſte* dicitur περιττὴν, id eſt, ſuperuacancam eſſe praepoſitionem: quum ſuperuacaneae plerumque ſint in compoſitione potius, quam ſeorſim poſitae: et quidem paulo poſt huius rei exemplum habeamus, vbi in participio ἀναπειθομένους vacare ἀνὰ ſcribit. Nec vero mouere nos hoc debet, quod lectio altera ἐπ' ἐργασίαν verbis *Scholiaſtae* praefixa ſit, quum et alibi aliam verbis praefigi videamus, quam eam, quae ab ipſo agnoſcitur. STEPH. Add. quae *Idem* in Theſ. v. ἐπεργασία ſcribit. Non dubium eſt, quin *Stephanus* et *Portus* recte emendent ἐπεργασίαν, quod eſt etiam in *Caſſ.* et *Gr.* Idem mendum e Poll. VII, 147. ſuſtulerunt *Iungerm.* et *Kuhnius.* *Thom. Magiſter* in ἐγκαλῶ habet ἐπικαλοῦντες ἐπ' ἐργασίᾳ τοῖς Μεγαρεῦσι. Sed non habeo auctoritatem probatorum Scriptorum, qui ἐγκαλῶ, vel ἐπικαλῶ σοι ἐπὶ τούτῳ dixerint: quae etſi eſſet, tamen propter conſenſum librorum retinendus foret accuſatiuus. Quam autem *Thucydides* hic γῆν ἱερὰν, eam *Plutarch.* Pericl. p. 306. Ed. Steph. ἱερὰν ὀργάδα vocat, et Periclem decreto aduerſus Megarenſes hanc cauſam praetexuiſſe dicit, τὴν ἱερὰν ὀργάδα cos ἀποτέμνεσθαι, *interuerſiſſe agrum ſacrum*, vt bene *Cruſerius*, non, *quod ſa-*

nias igitur Lacedaemonius, et Themiſtocles Athenienſis, viri omnium ſuae aetatis Graecorum nobiliſſimi, hunc exitum habuerunt.

139. Lacedaemonii igitur in prima quidem legatione haec *Athenienſibus* de piaculis tollendis imperarunt, et viciſſim *ab illis* idem facere ſunt iuſſi. Deinde vero, ad Athenienſes profecti, imperarunt, vt a Potidaeae obſidione recederent, et Aeginam ſuis legibus viuere ſinerent. In primis vero, et ante omnia apertiſſime praedicebant, nullum fore bellum, ſi *Athenienſes* decretum de Megarenſibus factum reſcinderent: quo Megarenſibus interdictum erat portubus, in Athenienſium ditione ſitis, et Attico foro. Sed Athenienſes neque caeteris in rebus morem illis gerere, neque decretum illud reſcindere voluerunt; Megarenſibus crimini dantes, quod ſacrum nullisque limitibus finitum ſolum colerent, quodque ſeruos fugitiuos reciperent. Tandem vero, cum poſtremi legati, Rhamphius, Meleſippus, et Ageſander Lacedaemone veniſſent, et nihil aliud dixiſſent eorum, quae prius *dicere* conſueuerant; ſed haec ipſa, *quae ſequuntur:* „Lacedaemonii pacem eſſe volunt, erit autem, ſi Graecos liberos eſſe, ſuisque legibus viuere ſinatis;“ Athenienſes, conuocata concione, omnibus ſuis ciuibus ſententiae dicendae poteſtatem fecerunt: et placuit, ſemel, habita conſultatione de ſumma rerum, reſpondere. Tunc autem cum alii multi in medium progreſſi verba fecerunt, et in vtramque partem ſententiam dixerunt, et quod bellum gerere oporteat, et quod non debeat decretum illud officere paci, ſed reſcin-

σχετλιάζων καὶ ἀνοιμώζων ταῦτά φησιν ὁ συγγραφεύς. Περὶ τῶν ἐναγῶν τῆς ἐλάσεως] καὶ ἄλλας γὰρ ἐποιήσαντο, ἀπελάσαι τὰς ἐννέα Ἀρχοντας. Ψήφισμα] ὃ ἔγραψε Περικλῆς. Τοῖς λιμέσιν] ὁ μόνον τῷ Πειραιῶς, ἀλλὰ παντὸς λιμένος ὧν ἦρχον οἱ Ἀθηναῖοι. Τἆλλα ὑπήκουον] τοῖς Λακεδαιμονίοις. Ἐπικαλοῦντες] ἀντὶ τοῦ ἐγκαλοῦντες. Ἐπ' ἐργασίαν] περιττὴ ἡ ἐπὶ πρόθεσις. Τῆς γῆς τῆς ἱερᾶς] τὴν γῆν λέγει τὴν μεταξὺ Μεγάρων καὶ Ἀττικῆς, ἥντινα ἀνέθεσαν ταῖς Ἐλευσινίοις θεαῖς. τὴν αὐτὴν δὲ λέγει καὶ ἀόριστον. ἀόριστος δέ ἐστιν ἡ μὴ ἔχουσα ὅρους, μηδὲ σπειρομένη. ἡ γὰρ σπειρομένη ὅρους ἔχει, ἅτε ὅσα μεμερισμένη, ἕως ἐστὶν ἑκάστῳ τὸ δίκαιον τῆς διακρατήσεως. Καὶ τῆς ἀορίστου] τῆς πολλῆς. Καὶ ἀνδραπόδων ὑποδοχήν] ὡς ὅτι δῦλας τὰς ἀποφεύγοντας ἐδέχοντο. Καὶ λεγόντων ἄλλο μὲν ὐδὲν] οἷον, περὶ τῆς Ποτιδαίας, καὶ τῶν ἄλλων. Γνώμας] βυλάς. Ἅπαξ] παντελῶς. Ὡς μὴ ἐμπόδιον εἶναι τὸ ψήφισμα] τὸ ψήφισμα φησὶν ὁ τὸ Μεγαρέων, ἀλλὰ τὸ μὴ εἶναι αὐτονόμους τὰς Ἕλληνας. Καθελεῖν] τὸν πόλεμον.

crum lucum cecidiſſent, vt *Xylander:* qui non animaduertit, ἀποτέμνεσθαι apud *Plutarchum* et alios ſaepe eſſe, *ſibi aliquid vindicare, auferre, et interuertere.* Idem ager etiam *Helladio* lib. IV. Chreſtomath. apud *Phot.* in Biblioth. eſt Ὀργάς. Ὀργὰς μὲν κοινῶς πᾶσα ἡ γῆ, ὅση ἐπιτηδεία πρὸς καρπῶν γονάς. Ὀργάδα δὲ ἰδίως ἐκάλουν οἱ Ἀθηναῖοι τὴν ταῖν θεαῖν ἀνειμένην, τῆς Ἀττικῆς μεταξὺ καὶ τῆς Μεγαρίδος. Τὰ θεὰ apud illum ſunt αἱ θεαὶ Ἐλευσίνιοι, vt hic *Scholiaſtes*, id eſt, Ceres et Proſerpina, quibus ſacra erant Eleuſinia. *Lucian.* Reuiuiſcent. pag. 408. Ed. Amſtel. ἦν τινα καὶ τῶν μεμυημένων ἰδὼν ἐξαγορεύοντα ταῖν θεαῖν τὰ ἀπόῤῥητα. *Lyſis* Pythagoreus apud *Iamblich.* de Vit. Pythag. C. XVII. βεβάλοις τὰ ταῖν Ἐλευσινίαιν θεαῖν μυστήρια διαγεῖσθαι. Atticis τῷ θεῷ. *Euſtath.* in Il. Γ'. p. 723. et *Caſaub.* ad Athen. V, 14. DVCK.

Ἐπεργασίαν] Sic repoſui optimis codd. ducibus, et legibus linguae poſtulantibus. Dicitur ἐπικαλεῖν τί τινι, quaſi ſit, ſi audire velimus Abreſch., καλεῖν τι ἐπί τινι. Ariſtoph. Pac. v. 662. ταῦτ' ἐπικαλεῖς. Stephanus dudum ſic coniecerat. Probat correctionem Abreſch. Diluc. 147. Doctus anonymus in Flor. Vin. delendam praepoſitionem eſſe putabat. GOTTL.

[Ἡ ἐπὶ —) Addidi ex Aug. ἐπὶ v. πρόθεσις.] G.

Τῆς γῆς ἱερᾶς] Plut. in Pericl. p. 650. Reisk. vocat ἱερὰν Ὀργάδα, quem agrum ſacrum Megarenſes ſibi vindicaſſe Pericles criminabatur. v. Duck. ad h. l. Mox pro ἀορίστου Reiskius in Dil. Abreſch. p. 147. coniicit leg. ἀθερίστου, *quem demetere non liceat;* ſine cauſſa. G.

[Ἐλευσινίοις) In Aug. eſt Ἐλευσινίαις.] G.

[Ἕως ἐστὶν ἑκάστῳ —) Sic correxi pro ἐστὶν ἑκάστῳ, quod vulgo erat ſine ſenſu. In Caſſ. et Roſtg. reperitur: ἅτε ὅσα μεμερισμένη ἕως ἑκάστῳ. In Aug. ἕως ὃ ἑκάστῳ τὸ δίκαιον τῆς διακρατήσεως. In Caſſ. Roſtg. Reg. quoque eſt διακρατήσεως. Suidas in ἀόριστος habet ἕως ἐστὶν. Küſterus edidit: ἕως ἐστὶν ἑκάστῳ, vt emendabat Portus pro ἑκάστῃ, quod erat in Ald. et Mediolan. edit. Suidae. Itaque ſcripſi cum Suida: ἕως ἐστὶν ἑκάστῳ τὸ δίκαιον τῆς διακρατήσεως.] G.

[Τῆς πολλῆς) Deeſt hoc futile Schol. in Aug. vt et ad Γνώμας.] G.

Ἀνδραπόδων] Aſpaſiae ſeruos. v. *Athenaeum* p. 570. et *Ariſtoph.* Acharn. 525. et Schol. Vide et *Ariſtotelem* Ethic. p. 189. Sylburg. Οὐκέτι γιγνώσκουσιν Ἀθηναῖοι Μεγαρῆας. WASS.

Καὶ ἀνδραπόδων ὑποδοχήν] n. Aſpaſiae. Ariſtophanes falſe rem attingit, vt ſolet in Acharn. v. 525. — οἱ Μεγαρεῖς Ἀνέκλεψαν Ἀσπασίας πόρνα δύο. Κἀντεῦθεν ἀρχὴ τῷ πολέμῳ κατεῤῥάγη — v. Schol. p. 254. Alia loca laudauit Waſſ. ad h. l. G.

[Δῦλας τὰς) In Caſſ. δῦλας αὐτῶν ἀποφεύγοντας.] G.

Ἀφεῖτε] Reisk. legit ἀφῆτε aut ἀφείητε. (anim. ad h. l. p. 16.) G.

[Γνώμας) Induxi, quae ſequuntur vulgo poſt βυλὰς (καὶ ἄλλας γὰρ ἐποιήσ. — ἐνν. Ἀρχοντας) et ſupra ad Περὶ τῶν ἐναγῶν τῆς ἐλάσεως notata erant, quod non huc pertinerent, nec codd. boni haberent.] G.

[φησὶν) Deeſt in Aug.] G.

[d] καθελεῖν. καὶ παρελθὼν [e] Περικλῆς ὁ Ξανθίππου, ἀνὴρ κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον πρῶτος Ἀθηναίων, λέγειν τε καὶ [f] πράσσειν δυνατώτατος, παρήνει [g] τοιάδε.

ρμ'. „ΤΗΣ μὲν γνώμης, ὦ Ἀθηναῖοι, ἀεὶ τῆς αὐτῆς ἔχομαι, μὴ εἴκειν Πελοποννησίοις· καίπερ εἰδὼς τοὺς ἀνθρώπους ἀ τῇ αὐτῇ [h] ὀργῇ ἀναπειθομένους τε πολεμεῖν, καὶ ἐν τῷ ἔργῳ πράσσοντας, πρὸς δὲ τὰς ξυμφορὰς καὶ τὰς γνώμας τρεπομένους. ὁρῶ δὲ καὶ νῦν ὅμοια καὶ παραπλήσια ξυμβουλευτέα μοι ὄντα, καὶ τοὺς ἀναπειθομένους ὑμῶν δικαιῶ, τοῖς κοινῇ [i] δόξασιν, ἢν ἄρα τι καὶ σφαλώμεθα, βοηθεῖν· ἢ [k] μηδὲ, κατορθοῦντας, τῆς ξυνέσεως μεταποιεῖσθαι. ἐνδέχεται γὰρ τὰς ξυμφορὰς τῶν πραγμάτων οὐχ ἧσσον ἀμαθῶς χωρῆσαι, ἢ καὶ τὰς διανοίας τῶν ἀνθρώπων. διόπερ καὶ τὴν τύχην, ὅσα ἂν [l] παραλόγως ξυμβῇ, εἰώθαμεν αἰτιᾶσθαι. Λακεδαιμόνιοι [m] δὲ πρότερόν τε δῆλοι ἦσαν ἐπιβουλεύοντες ἡμῖν, καὶ νῦν [n] οὐχ ἥκιστα. εἰρημένον γὰρ δίκας μὲν τῶν [o] διαφόρων ἀλλήλοις διδόναι καὶ δέχεσθαι, ἔχειν δὲ ἑκατέρους ἃ ἔχομεν, ὅτε αὐτοὶ δίκας [p] πω ἤτησαν, ὅτε ἡμῶν διδόντων δέχονται. βέλονται δὲ πολέμῳ μᾶλλον ἢ [q] λόγοις τὰ ἐγκλήματα διαλύεσθαι, καὶ ἐπιτάσσοντες ἤδη καὶ [r] ἐκέτι [s] αἰτιώμενοι πάρεσμεν. Ποτιδαίας τε γὰρ ἀπανίστασθαι κελεύουσι, καὶ Αἴγιναν αὐτόνομον ἀφιέναι, καὶ τὸ [t] Μεγαρέων ψήφισμα

[a] καθελεῖν τὸν πόλεμον *Gr.* et paullo ante τῆς εἰρήνης *Gr.* [e] Ὁ Περικλῆς *Ar. C. Dan.* [f] πράττειν *Gr.* [g] τάδε *Ar. C. Dan.* [b] Ὀρμῇ *Dan.* manu recent. in *Marg.* [i] Δεξάσθαι, ἢν ἀ. τ. κ. σφαλλώμεθα *Gr.* σφαλλόμεθα etiam *Caff.* Aug. [k] Μὴ δὲ *Ar. C.* Aug. *Ald. Flor. Baf.* Poſt particulam μηδὲ tutius fuerit interpungere; quum feratur non ad κατορθοῦντας, ſed ad μεταποιεῖσθαι. *Steph.* Μὲ δὲ *Caff.* Paullo poſt pro μεταποιεῖσθαι in Mosqu. eſt ἀντιποιεῖσθαι. [l] Παρὰ λόγον *Gr. Cl. Reg. Caff.* in *Gr.* eſt ex emendatione, prima manus ſcripſerat παράλογον. Aug. Baſ. Mosqu. παρὰ λόγον. [m] Δὲ καὶ πρότερον *Gr.* [n] Οὐχ ἥκιστα *Ald. Flor. Baſ.* [o] Διαφορῶν *Marg. Ar. C. Cl. Reg. Caff.* Aug. [p] πω om. *Gr.* [q] Λόγοις τὰ ἐγκλ. *Dan.* [r] Οὐκ ἔτι *Gr.* paſſim. In Baſ. καὶ ἐκ αἰτιάμενοι. [s] Αἰτιάμενοι ἥκουσι *Ar. C. Dan.* [t] Περὶ vel κατὰ intelligendum relinquitur. *Steph.*

[Καθελεῖν) Hoc Schol. ex Aug. deſumſi.] GOTTL.

Λέγειν τε καὶ πράττειν δυνατώτατος] *Maximus orator et reip. adminiſtrandae peritiſſimus.* G.

Τῆς μὲν γνώμης] Laudat hanc orationem, ſeque eam admirari ſcribit *Dionyſ. Halicarn.* Iudic. de Thucyd. p. 157. Add. *Ariſtid.* Tom. III. p. 226. Vir magnus non ſatis apte videtur componere phraſin *Ariſtoph.* Nubib. 157. ὁπότερα τὴν γνώμην ἔχοι, cum hac *Thucydidea*, quaſi idem ſignificantem. Nam aliud eſt in *Ariſtophane* ἔχω γνώμην, aliud hic ἔχομαι γνώμης· illud, *ſum in ſententia*, hoc, *perſto in ſententia.* DV.

Τῆς γνώμης — ἀεὶ αὐτῆς ἔχομαι] *Perſto in ea ſententia.* In Aug. cod. adſcripta ſunt h. v. ἀμμηγορία Περικλέους Θ. G.

Ὀργῇ] Hunc locum innuit *Suidas* in εὐοργήτως. Ὀργὴ, inquit, ὁ τρόπος, ita Schol. *Thucyd.* et Sch. *Nicandri* p. 71. Ald. in Ed. *Sophocles* Aiace pro ſtudio: ἐμφερὴς ἐμοὶ, ΟΡΓΗ'Ν θ' ὅμοιος. Clare *Theognis:*

Κύρνε φίλος κατὰ πάντα· ἐπίσταφε ποικίλον ἦΘΟΣ,
ΟΡΓΗ'Ν συμμίσγων ἣν τιν' ἕκαστος ἔχει.

Πεπλότερ ΟΡΓΗ'Ν ἴσχε πολυπλόκου, ὃς ποτὶ πέτρῃ
Τῇ προστομώσει τοῖς ἰδεῖν ἐφάνη.

vid. *Indicem. Alcman.* apud Schol. in Hippocr. ὀργὰς τὰς τρόπους ἐκάλουν, vt *Alcman.* ἐν μὲν ἀνθρώπῳ ΟΡΓΑΙ βεβρεμένοι μυρίαι. *Pindarus* Pyth. θ'.

Καὶ γάρ σε —
Ἔτραπε μειλιχος ΟΡΓΑ'
Παρφάμεν τῶτον λόγον.

Suidas iterum in ὀργὴ, pro διανοίᾳ, τρόπῳ, σκοπῷ. Conſer *Diodor.* XII, 307. a. et *Ariſtoph.* Eſp. 602. 608. WASS. *Suidas* in ὀργὴ deſcripſit *Schol.* ad h. l. in εὐοργήτως ad Cap. CXXX. vbi vid. DVCK.

[Ὀργῇ) Suid. h. l. deſcripſit in ὀργή. cf. εὐοργήτως.] G.

Ἀναπειθομένους τε πολεμεῖν] Heringa V. Cl. Obſſ. c. VI. p. 49. coniicit: ἀναπειθομένους τῷ πολεμεῖν. Dubito cum Abreſchio in Auctar. p. 200. an ἀναπείθειν admittat genitiuum. Bauerus tamen defendit Heringam, quod genitiuus ille ſaepe pro ὥστε ponatur. Sed nil mutandum eſſe puto. Cohaerent τε et καὶ, vt manifeſtum eſt: *non idem eſt ardor animorum, tum quum ſibi perſuaderi paſſi ſunt bellum gerere, quam ſi bellum ipſum geritur.* Abreſchius in Dilucid. p. 149. putat, hanc Heringae coniecturam aduerſari Thucydidis menti: quod dubito. Reiskius in Abreſch. Dil. I. c. malit pro πράσσοντας legi: προσόντας. Ὀργῇ πρόσεστι eſſe ὀργῇ χρῆναι. Sed correctione non eſt opus. In anim. p. 16. ὀργῇ cohaerere recte monet cum πράσσοντας, non cum ἀναπειθομένους. Opponitur ἐν τῷ ἔργῳ πράσσειν formae, ἐν τῷ ἔργῳ ἐλλείπειν, ſupra c. 120. Eſt autem ὀργὴ h. l. γενναῖον φρόνημα, vt Schol. Ariſtoph. v. 1024. explicat, monente hoc eodem Abreſch. Auctar. p. 260. cf. quae adſcripſit h. l. Waſſius. G.

Πρὸς δὲ τὰς ξυμφορὰς — τρεπομένους] i. e. *ſenſus ſuos cogitationesque accommodare fortunae ceſſibus.* Nempe cum ſolent res bene ſuccedere, laudantur auctores belli et ipſum bellum; ſi res parum proſpere geruntur, grauiter reprehenduntur. G.

[Πρὸς δὲ τὰς ξυμφορὰς) Ita ſcripſi e cod. Reg. pro ἐν τῷ ἔργῳ. Monuerat iam hoc Stephanus.] G.

Καὶ τοὺς ἀναπειθομένους] *Eosque, qui ſibi perſuaderi paſſi ſunt, gerendum eſſe bellum, obſecro, vt conſilium, omnibus probatum, adiuuent, tueantur, etiam tum, cum in eo exſequendo euentus ſpei non reſpondeat.* Haec ſententia refertur ad eam, quae exſtat c. 121. ἐνθυμεῖται γὰρ οὐδεὶς ὅμοια τῇ πίστει, καὶ ἔργῳ ἐπεξέρχεται, *nemo tali operae rem exſequitur, quali fiducia deliberat.* Poſitum h. l. eſt ἀναπειθομένους pro πειθομένους, vt Scholiaſtes monet, quem Abreſchius vero, qui nimis vbique fere vrget praepoſitiones in verbis, vituperat, tanquam ſit μεταπειθομένους. Quinam per ἀναπειθομένους intelligantur, docere Noſtrum L. II, c. 61. (v. Auct. p. 260.) Amandat quoque Vir Doctiſſ. lectores in Dilue. p. 148. ad c. 139. h. libri, hinc liquere, illos praecipue intendi, qui cenſuerint, ὡς μηδὲ ἐπιτόδιον εἶναι χρὴ τὸ ψήφισμα τῆς εἰρήνης, ἀλλὰ καθελεῖν, et quos in Periclis ſententiam docear traductos c. 145. G.

[Πειθομένους) Reprehendit Scholiaſten Abreſch. Dil. p. 148. vim praepoſ. vrgens. Ἀναπείθειν eſſe putat, Inducere et impellere aliquem quocunque modo, vt, ſententia priore miſſa,

di: tum etiam Pericles Xanthippi *filius*, vir illis temporibus primus Athenienſium, et in dicendo et agendo praeſtantiſſimus, in medium progreſſus, haec *Athenienſibus* ſuaſit.

140. „IN eadem ſententia, Athenienſes, ſemper permaneo, Peloponneſiis non eſſe cedendum, quamuis ſciam, homines non eodem animi ardore bella adminiſtrare, quo ad ea ſuſcipienda inducuntur: ſed pro variis rerum euentis ſententiam etiam mutare. Video autem nunc etiam res *ſuperioribus* ſimiles, et pares mihi dicendas in conſilio, quod vobis ſum daturus: ſed a vobis, qui meam ſententiam *et autoritatem* eſtis ſequuturi, peto, vt iis, quae publice decreta fuerint, ſi qua forte in re offendamus, opem feratis; aut etiam, ſi rem feliciter geratis, prudentiae laudem ne *vobis ſolis* vendicetis. Vſu enim venire ſolet, vt rerum euentus aeque ſint fallaces, ac hominum cogitationes. Quamobrem etiam, ſiquid temere accidit, hoc fortunae tribuere, eamque culpare conſueuimus. Lacedaemonios enim cum ante nobis inſidiatos eſſe, tum vel maxime nunc *inſidiari* conſtat. Cum enim *in foederis conditionibus diſerte* ſit expreſſum, de rebus controuerſis iudicio viciſſim inter nos eſſe diſceptandum, interea vero vtriſque noſtrum ea retinenda, quae iam tenemus; tamen nec ipſi adhuc poſtularunt, vt *de noſtris controverſiis* iudicium fieret, neque iudicium, a nobis oblatum, accipere volunt: ſed armis, quam verbis, crimina diluere malunt, et adſunt, vt nobis iam imperent, nec amplius, vt expoſtulent. Imperant enim, vt a Potidaeae obſidione recedamus, et Aeginam liberam eſſe, ſuisque legibus viuere ſinamus, et decretum de Megarenſibus factum reſcindamus. Quinetiam, qui poſtremi huc venerunt, praecipiunt,

Οὐ τῇ αὐτῇ ὀργῇ] ὀργῇ, διανοίᾳ, τρόπῳ, σκοπῷ. Πρὸς δὲ τὰς ξυμφορὰς] πρὸς τὰ συμβαίνοντα. Τρεπομένης] μεταβαλλομένους. Κατὰ τὰς ἀναπειθομένας] περιττὴ ἡ ἀνά. τετέτι, πειθομένας. Τοῖς κοινῇ δόξασι] κοινῇ δόξασι βοηθεῖν, καὶ μὴ ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀπολιγωρεῖν τὸν πόλεμον, μηδὲ τὸν συμβαλεύσαντα αἰτιᾶσθαι. Ἢ μηδὲ κατορθώντας] ἀντὶ τοῦ, ἢ μηδὲ κατορθούντων. ἀντίπτωσις γάρ ἐστι. Τὰς ξυμφορὰς] τὰς ἀποβάσεις. Ἀμαθῶς] ἐσφαλμένως. Πρότερόν τε] ὅτε ἐκώλυον τὸ τεῖχος γενέσθαι. Εἰρημένον] ὑπεσχημένου ὄντος τοῦ πράγματος ἐν ταῖς σπονδαῖς ταῖς τριακοντούτεσι. Διαφόρων] τῶν ὑποθέσεων. ἐξ ὧν διάφορα φρονέμεν. Δέχονται] λύειν τὰ διάφορα ταῖς δίκαις. Ἢ λόγοις] διαδικασίαις. Καθαιρεῖν] ἀνυρεῖν. Πρέχονται] προβάλ-

aut partibus, quas amplexus fuerat, relictis, alio traducatur. Sed v. not.] GOTTL.

[Κοινῇ δόξασι βοηθεῖν) Eieci μὴ ante βοηθεῖν praeeunte cod. Aug. Grammius corrigebat pro μὴ l. μὲν, l. χρή. Abreſch. Diluc. p. 148. ἢ, et vt aliud ἢ ſequeretur poſt αἰτιᾶσθαι adiiciebat: ἢ μηδὲ κατορθοῦντας τῆς ξυνέσεως μεταποιεῖσθαι. Non imitatus ſum.] G.

Ἢ μηδὲ κατορθώντας] Haec verba paullo obſcuriora ſic videntur intelligenda: *aut* (niſi velitis hoc conſilium ſuſtentare, vos rogo) *nolitis tribuere veſtrae prudentiae, ſi res bene ſucceſſerit*, ſ. *rem bene geſſeritis*. Idem eſt ac ſi ſcripſiſſet ἢ (ſc. δικαιῶ ὑμᾶς κατορθοῦντας, μηδὲ τ. ξυνέσεως μεταποιεῖσθαι. Manifeſtum eſt, τὸ μηδὲ non pertinere ad κατορθοῦντας, ſed ad τῆς ξυνέσεως μεταποιεῖσθαι. G.

Μήτε κατορθ.] Certiſſime haec iungenda; nam, ſi μήτε ad τ. ξυνέσεως retuleris cum B. Gottl., deſideres alterum μήτε, quod priori reddatur. Planus ſenſus eſt, plana dilemmatis ratio: aut manete in ſententia, et rem iuuate; aut, ſi defueritis, nempe aut pace praeoptanda, aut bello ſegnius iuuando, ne tum quidem prudentiam iactate, ſi recte ceſſerit, nempe pacis conſeruatio: vt deinde dicatis, vos plus vidiſſe ceteris: aut vobis attribuatis ſucceſſum conſiliorum, quae vos tamen minime iuueritis. Sed alterum hoc minus congruit iis, quae ſubiicit: quod *in bello* multa contra opinionem cadant. Niſi ita collegeris: quia inopinato multa accidunt; eo conſiliis non eſt tribuendus ſucceſſus. Sed hoc euerterit omnem rationem Periclis; nam, ſi nil proſunt conſilia et auxilium, quid hortatur, vt adiuuent a ſemet decreta? Quare in illo ſubſiterim; etenim, ſi ſegnius adiuuarent, poenitentia et taedio belli, vt temere ſuſcepti, haud dubie fracti et mutati viderentur. Hae ſunt maxime difficultates Noſtri, non in Atticismis, quos conſectantes, argumentorum vias praetereunt. BAVER.

[Ἀντίπτωσις) Grammius recte negat ἀντίπτωσιν, accuſatiuus enim pendet a μεταποιεῖσθαι. In Aug. deeſt poſt γάρ, verbum ἐστι. In eodem cod. deſunt Schol. ad verba Τὰς ξυμφορὰς· Ἀμαθῶς· Διαφόρων· Δέχονται et Ἢ λόγοις.] G.

Τὰς ξυμφορὰς τῶν πραγμάτων οὐχ ἥσσον — τῇ ἀνθρώπῃ] *Vt res noſtrae non minus a fortuna pendeant, ſine conſilio curſum teneant, quam hominum cogitationes* — G.

Οὐχ ἧκιστα] i. e. μάλιστα. Mox εἰρημένον, i. e. κατὰ τὸ εἰρημένον, *quod attinet ad id, quod expreſſum eſt*, ſc. in foederis formula. L. V. 39. εἰρημένον, i. e. *cum lege cautum ſit*. Sic capitur quoque ἐξόν, προσῆκον, ὑπάρχον, δοκοῦν — et alia huius generis. G.

Δίκας — δέχεσθαι] *Thom. Magiſter* in δίδωμι. Mox πω male abeſt a *Gr.* WASS.

Δίκας — δέχονται] Similia dicit Sthenelaïdas c. 86. — οὐδὲ δίκαις καὶ λόγοις διακριτέα — ἀλλὰ τιμωρητέα ἐν τάχει καὶ παντὶ σθένει — Mox h. l. βάλονται δὲ πολέμῳ μᾶλλον — Ceterum h. l. laudat Thomas M. in δίδωμι, qui pro διαφόρων habet διαφορᾶν, quod perinde eſt. G.

Πολέμῳ μᾶλλον] In Aug. ad h. v. adſcriptum: τυραννικῶς. GOTTL.

Τὸ Μεγαρέων] Sc. κατὰ, ſiue, vt paullo ante, περὶ M. G.

[Καθαιρεῖν) Deeſt h. Schol. in Aug.] G.

καθαιρεῖν. οἱ δὲ τελευταῖοι οἵδε ἥκοντες, καὶ τὰς Ἑλληνας προαγορεύουσιν αὐτονόμους ἀφιέναι. [v] ὑμῶν δὲ μηδεὶς νομίσῃ περὶ βραχέως ἂν πολεμεῖν, εἰ τὸ Μεγαρέων ψήφισμα μὴ καθέλοιμεν· ὅπερ, μάλιστα πρόσχοντα, εἰ καθαιρεθείη, μὴ ἂν [x] γίγνεσθαι τὸν πόλεμον· [y] μηδ' ἐν ὑμῖν αὐτοῖς αἰτίαν [z] ὑπολίπησθε, ὡς διὰ μικρὸν ἐπολεμήσατε. τὸ γὰρ [a] βραχὺ τοῦτο πᾶσιν ὑμῶν ἔχει τὴν βεβαίωσιν καὶ πεῖραν τῆς γνώμης. οἷς εἰ ξυγχωρήσετε, καὶ ἄλλο τι μεῖζον εὐθὺς ἐπιταχθήσεσθε, ὡς φόβῳ καὶ τοῦτο [b] ὑπακούσοντες· ἀπισχυρισάμενοι δέ, σαφὲς ἂν [c] καταστήσητε αὐτοῖς, ἀπὸ τοῦ ἴσα ὑμῖν μᾶλλον προσφέρεσθαι.

ρμά. „Αὐτόθεν [d] δὴ διανοήθητε, ἢ ὑπακούειν πρίν τι [e] βλαβῆναι, ἢ, εἰ [f] πολεμήσομεν (ᾧ ὥσπερ ἔμοιγε ἄμεινον δοκεῖ εἶναι) καὶ ἐπὶ μεγάλῃ καὶ ἐπὶ βραχείᾳ ὁμοίως προφάσει μὴ εἴξοντες, [h] μηδὲ ξὺν φόβῳ ἕξοντες ἃ κεκτήμεθα. τὴν γὰρ αὐτὴν δύναται δέλωσιν ἥ τε μεγίστη καὶ [i] ἡ ἐλαχίστη δικαίωσις ἀπὸ τῶν ὁμοίων πρὸ δίκης τοῖς πέλας ἐπιτασσομένη. τὰ δὲ τοῦ πολεμεῖ[k] καὶ τῶν ἑκατέροις ὑπαρχόντων ὡς ἂν ἀσθενέστερα ἔχωμεν, γνῶτε [l] καθ' ἕκαστον ἀκούοντες. [m] αὐτεργοί τε γάρ εἰσι Πελοποννήσιοι, καὶ ἄτε ἰδίᾳ, [n] ἄτε ἐν κοινῷ χρήματά [o] ἐστιν αὐτοῖς· ἔπειτα, χρονίων πολέμων καὶ διαποντίων ἄπειροι, διὰ τὸ [p] βραχέως αὐτοὶ ἐπ' ἀλλήλους ὑπὸ πενίας ἐπιφέρειν. καὶ οἱ τοιοῦτοι, ἄτε ναῦς πληροῦντες, ἄτε πεζὰς στρατιὰς πολλάκις ἐκπέμπειν δύναντες, ἀπὸ τῶν ἰδίων τε ἅμα ἀπόντες, καὶ ἀπὸ τῶν [q] αὐτῶν δαπανῶντες, καὶ προσέτι καὶ θαλάσσης εἰργόμενοι. αἱ δὲ περιουσίαι τοὺς πολέμους μᾶλλον, ἢ αἱ βίαιοι [r] ἐσφοραί, ἀνέχουσι. σώματί τε ἑτοιμότεροι οἱ αὐτεργοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἢ χρήμασι πολεμεῖν, [s] τὸ μὲν, πιστὸν ἔχον-

v Ὑμῶν μὲν *Ar.* x Γίνεσθαι πόλεμον *Gr.* y Μὴ δὲ *Ar. C.* Μήδ' *Ald. Flor. Baſ.* z Ὑπολείπεσθε *Ar.* Ὑπολιπέσθαι *C.* Ὑπολείπεσθαι, et alia manu inter verſus ὑπολείπητε *Dan.* a Βραχύ τι τοῦτο *Ar. C. Cl. Caſſ. Dan.* Aug. Mox in Baſ. edit. ἐπιταχθήσεσθαι. b Ὑπακούσαντες *Marg. Ar. C.* Sed ſi quis ita legat, particulam ἂν praeſigat neceſſe eſt: vt ὑπακούσαντες ea adiuncta, futuro ὑπακούσοντες poſſit ἰσοδυναμεῖν. *Steph.* Ὑπακοῦσαντες *Reg. Caſſ. Gr. Dan.* Aug. Sed *Caſſ.* ex emendatione, fuerat ὑπακούοντες. c Καταστήσαιτε *Reg.* Baſ. Mox idem εἴξαντες. καταστήσετε *Caſſ. Gr.* Aug. d Δὲ *Gr.* e Βλαβῆναι *Ar.* f Πολεμήσαιμεν *Reg.* g Ὡς ἐμοὶ *Cl. Reg. Caſſ.* Ὡς ἔμοί γε Aug. h Μὴ δὲ *Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Caſſ.* i Ἡ deeſt *Cl. Ald. Flor. Baſ. Reg Caſſ. Gr.* Aug. k Καὶ τῶν ἑκατέροις addita erant *Reg.* manu recenti. l Καθέκαστον *C. Ald. Flor. Baſ. Caſſ.* m Αὐτεργοί δὲ εἰσι *Gr.* emendatum erat in *Gr.* τε. n Οὐκ' ἐν κοινῷ *Dan.* o Εἰσὶν *Gr.* p Βραχέως ſcribendum putat *Steph.* vt hoc βραχέως πολέμους illis χρονίοις opponi dicamus. q Αὐτῶν *Caſſ. Gr.* Aug. r Εἰσφοραὶ *Caſſ. Gr.* Aug. Mosqu. s Hic locus ita exponendus: Τὸ μὲν (ſcil. τὰ ἑαυτῶν σώματα,) πιστὸν ἔχοντες (πιστεύοντες) ἐκ τῶν τὸ πολέμου κινδύνων ἂν περιγενέσθαι (σωθήσεσθαι) τὸ δὲ, (ταῦτα δὲ τὰ αὐτῶν χρήματα) ὁ βεβαίως, μὴ ὁ προαναλώσειν, (βεβαίως πιστεύοντες αὐτὸς ταῦτα πρὸ τῆς τὸ πολέμου τελευτῆς ἀναλώσειν, vel ταῦτα ὑφ' ἑαυτῶν ἀναλωθήσεσθαι, etc.) nam καινοπρεπῶς iam plures negationes (vt alibi ſaepe apud hunc autorem) non negandi, ſed affirmandi maiorem vim habent. *Ae. Port.*

Εἰ τὸ Μεγαρέων] *Suidas* in πρόσχοντα, εἰ τὸ Μ. ψ. μὴ καθέλοιεν ὅπ. μ. πρόσχονται. ἀντὶ προβάλλονται, πρατείνεσι. WASS. Add. *Thom. Magiſt.* in προίσχω. DVCK.

Μάλιστα πρόσχονται] i. e. *obſtendunt*, vt Schol. vel προφασίζονται, vt Helych. πρόσχοιο, προφασίζοιο. Sic legit Abreſch. pro vitioſo: προφητίζοιο, (Diluc. p. 148.) cf. Suid. in προεσχώμεθα et πρόσχοντο. Duckerus addit Thom. M. in προίσχω. GOTTL.

Μηδ' ἐν ὑμῖν] Reisk. in anim. p. 16. coniicit: μὴ δὲ δεῖν ὑμῖν — ὑπολείπεσθαι. *id quod vrgent Lacedaemonii, non fore bellum, ſi decretum illud tollatur, et non debere vos vobis reliquam facere hanc accuſationem, leui de cauſſa vos bellum ſuſcepiſſe.* ὑπολείπεσθαι eſſe in vno cod. Sed vulgata recte habet. Paullo ante: ὑμῶν δὲ μηδεὶς νομίσῃ — μηδ' ἐν ὑμῖν αὐτοῖς — ὑπολίπησθε — G.

Βραχὺ τοῦτο] In codd. quibusdam βραχύ τι τοῦτο, eleganter. Bauerus V. C. notat, parum abfuiſſe, quin reciperet. Mox malit Reiskius pro ὑμῶν, αὐτῶν. G.

[Τὴν πεῖραν τῆς γνώμης) Auctore Abreſch. in Diluc. p. 149. praeſixi haec verba pro τὸ βραχύ.] G.

[Τοῖς Λακεδαιμονίοις) In Aug. deeſt τοῖς. In eodem cod. deſunt Scholia ad Τοῦτο et Οἷς εἰ ξυγχωρήσετε.] G.

Ὑπακούσοντες] Lectio bonorum codd. ὑπακούσαντες non ſpernenda. Aoriſti ponuntur loco futuri, nec opus eſt τῷ ἄν. v. not. ad L. II. c. 3. G.

Αὐτόθεν] i. e. ἐκ τούτων, *ex his igitur.* Alias de loco, v. c. V. 83. ἐκ τοῦ Ἄργους αὐτόθεν. Quanquam Duckero haec ex interpretamento videbantur adiecta, quod probat Valkenar. ad Herod. IIII, p. 339. Simpliciter enim ponit αὐτόθεν Thucydides. G.

[Κελευώμεθα) Merito miratur Abreſchius in Dilucidatt. p. 149. cur Stephanus malit: κελεύησθε. Quum enim verba: διανοήθητε ὑπακούειν idem ſignificent ac ὑπακουτέον ἡμῖν εἶναι, neceſſariam eſſe κελευώμεθα. Idem Abreſch. p. 150. caput conſtituit huic Scholio: αὐτόθεν δὲ διανοήθητε.] G.

Ὥσπερ ἔμοιγε] Sc. τοῦτο τὸ πολεμεῖν, *vti hoc* — i. e. *quod*, vt I, 1. πόλεμον ὡς ἐπολέμησαν ſc. αὐτόν. vbi v. notam. G.

Καὶ ἐπὶ μεγ.] Schol. ſupplet διανοίᾳ· male haud dubie; ſed, ſi recte correxit B. Gottl. διανοήθητε, hoc Schol. non referetur ad illa verba, ſed ad εἴξοντες. Quare erraſſe potius dicatur Schol. quam corrigatur; qui ſupplere debebat, δικαιώσει, poſtulatione. BAVER.

[Κατὰ κοινῶ τὸ διανοήθητε) Sic correxi e Caſſ. et Aug. pro διανοίᾳ. Doctus anonymus in Flor. Vin. pro διανοίᾳ corrigebat: προφάσει. Male. Pro κατὰ κοινῶ frequentius dicitur ἀπὸ κοινῶ. Saepe Schol. Iuuen. dicit κατὰ κοινῶ, v. c. VI, 567. VIII, 24. 142. XIII. v. 80. v. Abreſch. Diluc. p. 249. In cod. Aug. deeſt Schol. ad Καὶ ἐπὶ μεγάλῃ.] G.

Εἴξοντες] Propter ſuperiorem infinitiuum, ſequi debebat, εἴξειν et ἕξοντες. Infinitiui pendent a διανοήθητε. v. Schol. G.

[Δεδοίκαμεν) Caſſel. et Roſtg. addunt: πρὸ τοῦ δικάσασθαι.] G.

Δικαίωσις] Hoc inter poëtica apud *Thucydidem* refert *D. Halicarn. περὶ τῶν Θουκυδίδου ἰδιωμάτων* pag. 133. Ipſum tamen eo plus ſemel in Hiſtoria vſum adnotat *Sylburgius.* DVCK.

[Πρόσταξις) Quae ſequuntur poſt h. v., deſunt in Aug.] G.

Ἀπὸ τῶν ὁμοίων] Sc. ἀνθρώπων. Reisk. anim. p. 16. putat,

vt Graecos ſuis legibus viuere permittamus. Nemo tamen veſtrum exiſtimet, bellum de re leui ſuſceptum iri, ſi decretum de Megarenſibus factum reſcindere nolimus: quod illi maxime praetendentes, dicunt nullum fore bellum, ſi decretum iſtud reſcindatur. Neue apud vos ipſos querelam relinquatis, quaſi leui de cauſa bellum ſuſceperitis. Nam haec leuis res omne documentum veſtrae conſtantiae continet. Quibus ſi conceſſeritis, protinus etiam aliquid aliud maius imperabitur, quaſi metu perculſi hac quoque in re morem geſturi ſitis. Sed ſi ſemel ipſis acriter abnueritis, planum ipſis facietis, *oportere ipſos* maiore cum aequabilitate vobiscum agere.

141. Hinc igitur ſtatuite vel imperata facere, antequam vllam cladem accipiatis, vel, ſi bellum geramus (quod mihi ſatius eſſe videtur) nulla, pariter, aut magna, aut parua de cauſa cedere, neque cum metu retinere *ea*, quae poſſidemus. Nam ſiue maxima, ſiue minima ſint ea, quae aliis ante iudicium a paribus imperantur, eandem vim habent, et valent ad ſeruitutis iugum imponendum. Belli vero apparatus, et facultates, quae vtrisque noſtrum adſunt, ſingulatim audite, vt cognoſcatis, nos *his in rebus* inferiore conditione non futuros. Nam Peloponneſii ſunt inopes, nec priuatim, nec publice pecunias habent. Deinde diuturnorum ac maritimorum bellorum ſunt imperiti, quia propter paupertatem ipſi bellum inter ſe ad exiguum temporis ſpatium gerunt. Huiusmodi autem homines, neque naues explere, neque pedeſtres exercitus ſaepe emittere poſſunt: tum quod ſimul et a re familiari abſint, et ſumtus de ſuis priuatis facultatibus faciant; tum etiam praeterea, quod maris vſu *a nobis* prohibeantur. Atqui opes magis quam violentae pecuniarum collationes, bella ſuſtinent. Homines autem inopes ad bellum gerendum corporibus, quam pecuniis ſunt promtiores; nam illa quidem, ex pericu-

λονται. Αἰτίαν ὑπολίπησθε] ἀντὶ τοῦ, αἰτιάσησθε. Τὴν — πεῖραν τῆς γνώμης] εἴτε φοβούμεθα τοὺς Λακεδαιμονίους, εἴτε καὶ μή. Τοῦτο] τὸ καθελεῖν τὸ Μεγαρέων πινάκιον. Οἷς εἰ ξυγχωρήσετε] τοῖς Λακεδαιμονίοις. Ἀπισχυρισάμενοι δὲ] ἰσχυρῶς ἀπαγορεύσαντες. Προσφέρ.] ὁμιλεῖν. Ὑπακούειν] πάντοτε, ὁσάκις ἂν κελευώμεθα. Πρίν τι βλαβῆναι] ἐκ τῆς φύσεως τοῦ πράγματος. Καὶ ἐπὶ μεγάλῃ] κατὰ κοινοῦ τὸ διανοήθητε. Μηδὲ ξὺν φόβῳ] ἐὰν γὰρ ὑπακούσωμεν αὐτοῖς, φησὶν, ἐν τούτῳ, λοιπὸν καὶ περὶ τῶν ἄλλων δεδοίκαμεν. Δικαίωσις] κέλευσις. πρόσταξις. τὸ δικαιοῦν διὰ μικρὰν πρόφασιν μὴ δέχεσθαι πόλεμον. Οὐκ ἀσθενέστερα ἔξομεν] οὐκ ἀσθενεστέρως διακεισόμεθα. Αὐτουργοί τε γάρ εἰσι] δι' ἑαυτῶν τὴν γῆν ἐργαζόμενοι, σπάνει δύλαν. Ἀπειρεσι] ἀδίδακτοι. Ὑπὸ πενίας] τῶν πόλεων δηλονότι. Οὔτε ναῦς πληροῦντες] ἀνδρῶν δηλονότι. Ἀπὸ τῶν αὐτῶν δαπανῶντες] ἐξ ὧν ἔχουσιν. Εἰργόμενοι] θαλασσοκράτορες γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι. Αἱ βίαιοι ἐσφοραὶ] οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι, ὅτε πένητες, βιαίως εἰσέφερον. Ἀνέχουσι] βαστάζουσιν, αὐξάνουσι. Τὸ τῶν σωμάτων, ὡς σώσοντες αὐτὰ ἐκ τῶν πολέμων. δεῖ δὲ ὑποσίξαι εἰς τὸ

parum referre, vtrum ſubaudiatur *ἀνθρώπων*, an *πραγμάτων* vel *λόγων*. Pro hoc tamen facere dictionem *ἀπὸ τοῦ ἴσου*, vel *ἀπὸ τοῦ κρείττονος*. Δικαίωσις ἥ τε μεγ. καὶ ἡ ἐλαχίστη, *mehr oder weniger unbillige Forderungen, Anſinnungen* — G.

Οὐκ ἀσθενέστερα ἔξομεν] Reisk. in Diluc. Abreſch. p. 151. coniicit *ἃ ἔχομεν non infirmiſſima eſſe quae nos habemus*; in anim. p. 16. *ἀσθενέστερα* (ſc. ἐστὶν) *ἃ ἔχομεν, infirmiora ſunt ea, quae habemus*. G.

[Οὐκ ἀσθενέστερα) Hoc Schol., vt et Scholia ad verba Ἀπειροι· Οὔτε ναῦς πληροῦντες· Ἀπὸ τῶν αὐτῶν δαπανῶντες· Ἀνέχουσι et Τὸ μὲν deſunt in Aug.] G.

Αὐτουργοί] Qui proprie ita dicantur oſtendit *Perizon.* ad Aelian. I. Var. Hiſt. 31. VII, 5. et XII, 43. Quos hic *αὐτουργούς*, Cap. CXLII. *γεωργοὺς* vocat. DVCK.

I. e. *οἱ ὄντες ἐν γεωργίᾳ καὶ περὶ γῆν πονούμενοι*. v. Perizon. a Duckero iam laudatum. cf. c. 152. *πῶς δὴ ἄνδρες γεωργοὶ, καὶ ὃ θρασύτατοι*. G.

Ἐν κοινῷ] *In aerario*. G.

Διὰ τὸ βραχέως αὐτοὶ —] Stephanus corrigit: *βραχέας*, quod opp. *χρονίοις πολέμοις*· quae ratio non ſatis idonea. Opponuntur enim hic, vt ſcite monet Abreſchius, (Dil. p. 150.) *χρόνιοι πόλεμοι καὶ διαπόντιοι*, (transmarini) atque *βραχέως ἐπιφέρειν πολέμους*, i. e. *bella inferre atque gerere nec diu, nec procul a ſolo patrio*. Interpres lat. refert modo h. v. ad tempus. Acacius male vertit: *leuibus bellis*. Reisk. in anim. p. 16. de breui ſpatio terrae explicat: *βραχέως ἐπί τινα ἐπιφέρειν* ſc. *τὴν ὁρμὴν* vel *τὰ ὅπλα, e breui ſpatio in aliquem incurrere*. Ad vtrumque pertinere et ad tempus et ad locorum intervalla, cum Abreſchio ſtatuo. G.

[Ὑπὸ πενίας) Hoc Schol. e cod. Baſil. intuli.] G.

Ἀνέχουσι] Pro *βαστάζουσι Suidas* v. *ἀνέχει*. WASS.

Αἱ περιουσίαι τὰς πολέμους — *ἀνέχουσι*] *Suſtinent, quaſi nutriunt*. Hunc locum laudat Suidas in *ἀνέχει*, quod explicat: *σώζει· ὡς ἂς τινες ἀντὶ τοῦ ἐπέχει· καὶ Θουκυδίδης· αἱ περιουσίαι τῶν χρημάτων τὰς πολέμους ἀνέχουσι, ἀντὶ τοῦ, σώζουσι*. G.

[Εἰσέφερον) In Aug. eſt *εἰσφέροιεν*.] G.

[Ἀνέχουσι) Heſychius quoque explicat *ἀνέχειν* per *αὐξάνειν*.] GOTTL.

[Σώσοντες) Cum Stephano ſic correxi, pro *σώζοντες*. Schol. ad *Μὴ δ' προαναλώσειν* deeſt in Aug.] G.

τες ἐκ τῶν κινδύνων κἂν περιγενέσθαι· τὸ δὲ, ἀ βέβαιον, μὴ ἀ προαναλώσειν, ἄλλως τε κἂν παρὰ δόξαν, ὅπερ εἰκὸς, ὁ πόλεμος αὐτοῖς μηκύνηται. μάχῃ [t] μὲν γὰρ μιᾷ πρὸς ἅπαντας Ἕλληνας δυνατοὶ Πελοποννήσιοι καὶ [v] οἱ ξύμμαχοι ἀντισχεῖν, πολεμεῖν δὲ μὴ πρὸς ὁμοίαν ἀντιπαρασκευὴν ἀδύνατοι, [x1] ὅταν μή τε βουλευτηρίῳ ἑνὶ χρώμενοι, [x2] παραχρῆμά τι ὀξέως ἐπιτελῶσι, [y] πάντες τε ἰσόψηφοι ὄντες, καὶ [z] ἀχ ὁμόφυλοι, τὸ [a] ἐφ' ἑαυτὸν ἕκαστος [b] σπεύδῃ· ἐξ ὧν φιλεῖ μηδὲν ἐπιτελὲς γίγνεσθαι. καὶ γὰρ οἱ μὲν ὡς μάλιστα τιμωρήσασθαί τινα βάλονται, οἱ δὲ, ὡς ἥκιστα τὰ οἰκεῖα φθεῖρεσθαι. χρόνιοί τε ξυνιόντες, [c] ἐν βραχεῖ μὲν μορίῳ σκοπῆσί τι τῶν κοινῶν, τῷ δὲ [d] πλείονι τὰ οἰκεῖα πράσσουσι. καὶ ἕκαστος ἀ [e] παρὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀμέλειαν οἴεται βλάψειν, [f] μέλειν δέ τινι καὶ ἄλλῳ ὑπὲρ ἑαυτῆ τι προϊδεῖν· ὥστε τῷ [g] αὐτῷ ὑπὸ ἁπάντων [h1] ἰδίᾳ δοξάσματι λανθάνειν τὸ κοινὸν [h2] ἀθρόον φθειρόμενον.

ρμβ'. „Μέγιστον δὲ, τῇ τῶν χρημάτων σπάνει κωλύσονται, ὅταν σχολῇ αὐτὰ περιζόμενοι διαμέλλωσι· τῷ δὲ πολέμῳ οἱ καιροὶ ἀ μενετοί. καὶ μὴν ἀδ' ἡ ἐπιτείχισις, ἀδὲ τὸ ναυτικὸν αὐτῶν ἄξιον φοβηθῆναι. τὴν μὲν γὰρ, καλεπὸν καὶ ἐν εἰρήνῃ πόλιν ἀντίπαλον [i] παρασκευάσασθαι, ἦπα δὴ [k] ἐν πολεμίᾳ τε, καὶ ἀχ ἧσσον ἐκείνοις ἡμῶν ἀντεπιτετειχισμένων. φερέριον δ' εἰ ποιήσονται, τῆς μὲν γῆς βλάπτοιεν ἄν τι μέρος καλαδρομαῖς καὶ αὐτομολίαις. ἀ μέντοι ἱκανόν [l] γε ἔσαι ἐπιτειχίζειν τε, [m] καὶ κωλύειν ἡμᾶς

t Μὲν deest *Dan.* *v* οἱ deest *Bar.* *x1* "Οτ' ἂν *Cass.* passim. Aug. *x2* Παρὰ χρῆμά τι in Aug. *y* Πάντες ἰσόψηφοι *Bar.* Πάντες δὲ ἰσόψηφοι *C.* *z* οὐχὶ *Gr.* *a* Ἐφ' ἑαυτῶν *Ar. C.* Ἐφ' ἑαυτῶν *Gr.* *b* Σπεύδῃ et eadem manu *ει* supr. *η* script. *Reg.* Σπεύδει *Cass.* Aug. *c* Aliquid deesse suspicabatur *Steph.* quomodo autem explendum in quodam schediasmate fuse declarauit. Ἐν βραχὺ μὲν *Cass.* *d* Πλέονι *Reg. Cass.* Aug. Bas. Mosqu. *e* Περὶ *Reg.* *f* Μέλλειν *Gr.* *g* Αὐτῷ non agnoscit *Bar.* *h1* Ἰδίᾳ *Gr.* *h2* Ἀθρόας Aug. sed superscript. ἀθρόον. *i* Κατασκευάσασθαι *Marg. Ar. C. Dan.* In *Reg.* quoque corrector super παρα scripserat κατα. Παρασκευάζεσθαι, et cum emendatione inter versus παρασκευάσασθαι *Gr.* *k* Δὴ καὶ *Iv Gr.* *l* Γε om. *Cl.* *m* Καὶ deest *Cass.*

Τὸ δὲ ἀ βέβαιον μὴ ἀ προαναλώσειν] *Has vero*, pecunias, *non defecturas.* Hanc Acacii interpretationem probat Abresch. Diluc. p. 150. qui non adsentitur Aem. Porti opinioni, negationes hic affirmare κατ' ἐνέργειαν. Sensus est: *wenn sie den Umstand betrachten, so sind sie nicht gesichert, daß sie nicht eher ihr Geld aufzehren, als den Krieg geendiget sehen sollten, besonders wenn dieser in die Länge gezogen wird.* GOTTL.

[Τοῖς κινδύνοις ὑπομένειν) Sc. αὐτούς. Dictum vt c. 18. h. l. μετὰ κινδύνων τὰς μελέτας ποιούμενοι. Τοῖς κινδύνοις non pertinet ad ὑπομένειν· est enim τοῖς κινδύνοις idem ac μετὰ τῶν κινδύνων. v. Abresch. Dil. p. 150.] G.

[Θαρρῆσαι) Deest in fine h. v. in Aug., et potest deesse. Schol. ad Ἀντιπαρασκευὴν abest ab Aug.] G.

Μὴ πρὸς ὁμοίαν] Pro πρὸς μὴ ὁμοίαν, *dissimilem*, n. apparatum belli firmiorem, maiorem. Sic Bauerus V. Cl. explicat. Μὴ ὅμοιος est ἀνόμοιος, vti ἀ πολλοὶ, i. e. ὀλίγοι, et ἀχ ἧσσον, i. e. μᾶλλον — cf. Abresch. Auct. p. 261. Bauerus coniicit quoque legendum esse: πολεμεῖν γε μὴν πρὸς ὁμοίαν — G.

Ἰσόψηφοι] Huc spectat *Pollux* VIII, 15. WASS.

Ἰσόψηφοι] Loci huius meminit Pollux VIII. 15. p. 858. Jungermanus fatetur, se nescire, quo hic locus pertineat. G.

[Οἱ μὲν γὰρ Δωριεῖς) In Aug. οἱ μὲν γὰρ Δωριεῖς, οἱ δὲ Αἰολεῖς, οἱ δὲ Βοιωτοί.] G.

Ἐφ' ἑαυτὸν] Abreschio placet in Diluc. p. 151. ἐφ' ἑαυτῶν. Forte leg. ἐφ' ἑαυτῷ. Bauerus praefert σπεύδει, tanquam lectionem Nostro digniorem, et τελείαν sigmῃ post ἐπιτελῶσι malit, quam vt cum Duckero referat ad ἐπιτελῶσι. G.

[Τὰ οἰκεῖα φθεῖρει) Scholio ad h. v., quod male ad χρόνιοι refertur in vulgatis edit., praefixi cum Abresch. in Diluc. p. 151. verba: τὰ οἰκεῖα φθεῖρει.] G.

[Χρόνιοι) E Reg. et Cassel. hoc Schol. addidi. Quae verba sequuntur, desunt in Cassel., et quae notantur ad v. ἐν βραχεῖ μὲν μορίῳ, in eodem cod. post Βοιωτοὶ rectius scribuntur quam hic.] G.

Ἐν βραχεῖ μὲν μορίῳ] Quod de *Schediasmatibus* suis dicit *Stephanus* in Adnotatione ad haec verba, quam in *Varias Lectiones* contulit *Hudsonus*, qui de se addidit *fuse*, id de inoditis accipiendum est. Nam in editis nihil, quod huc pertineat, legitur. Habuisse autem illum in animo sex illis *Schediasmatum* libris, quos publicauit, etiam alios addere, ex Praefatione libri primi intelligi potest. In *Thesauro* v. μορίον putat, deesse χρόνῳ. In *Cass.* pro supplemento scriptum est scholion ἡμέρας. Et sic *Thucyd.* supra Cap. LXXXV. ἐν βραχεῖ μορίῳ ἡμέρας· quod cur huic loco non satis conuenire existimauerit *Stephanus* l. d. non scio. DUCK.

Ἐν βραχεῖ —] Sc. ἡμέρας. Mox supplendum in τῷ δὲ πλείονι, μορίῳ ἡμέρας. G.

[Ἐν βραχεῖ — μορίῳ) Hoc Scholion recepi e Reg. et Cass. G.

[Τὴν τῆς δημοκρατίας) Addidi ex Aug. artic. τὴν. Pro δημοκρατίας scribere debuisset Scholiastes, auctore Duckero, συμμαχίας, *multorum populorum.* v. Victor. V. L. L. 29. c. 9.] G.

[Δηλονότι) Abest h. v. ab August.] G.

Τῷ αὐτῷ ὑπὸ ἁπάντων — δοξάσματι] Non quod omnium priuatim idem sit δόξασμα, sed quod cunctis mos sit, vt alii hoc alii illud censeant; veluti quod praecedit: οἱ μὲν ὡς μάλιστα τιμωρήσασθαί τινα, οἱ δὲ ὡς ἥκιστα τὰ οἰκεῖα φθεῖρει. v. Abresch. Auct. p. 261. G.

Subst. est pro verbo, δοξασθέντι. Sed difficultas est in τῷ αὐτῷ· neque enim *idem* sentiebant omnes, immo plane diuersa; cur ergo τῷ αὐτῷ; Aut eo pertinet, quod ex eiusmodi sensibus priuatis, velut inter se mixtis et temperatis, conflatum prodeat δόξασμα, decretum, quod sapiat et referat omnia ista studia singulorum, quasi ad cuiusque voluntatem compositum et attemperatum media quadam via, sed nil profectura; aut τῷ αὐτῷ sign. illo ipso decreto, quod e priuatis studiis publice fiat; aut sign. vtroque sensu, communiter, altero non minus, quam altero, per vtrumque pariter, et eorum, qui vlcisci velint, et qui suis rebus parcere; ceterum hunc sensum vix effeceris ex τῷ αὐτῷ, vtut commodissimum; sed tamen τῷ αὐτῷ, saepe notat ἅμα, simul, vno tempore, vna opera; ita tamen post αὐτῷ repetas, τῷ. BAVER.

lis euaſura ſperant: has vero, vel ante belli finem abſumtum iri, perſuaſum habent, praeſertim ſi (quod eſt veriſimile) bellum praeter ipſorum opinionem producatur. Nam Peloponneſii, eorumque ſocii, in vno quidem proelio Graecis omnibus reſiſtere poſſunt: ſed cum diſſimili aduerſariorum apparatu bellum gerere non poſſunt; * tum quia, cum non vno eodemque concilio vtantur, omnesque par ſuffragii ferendi ius habeant, nihil ex tempore celeriterque peragunt; tum etiam quia, cum non ſint omnes vnius eiusdemque gentis, vnusquisque rem ſuam vrget, vnde nihil perfici, et ad finem perduci ſolet. Nam hi quidem, nonnullos quam maxime cupiunt vlciſci: alii vero, res domeſticas quam minime corrumpi *volunt:* cumque poſt longam cunctationem vix tandem in vnum conueniant, exiguo tamen temporis momento de Republica conſultant: maiorem vero temporis partem in rebus priuatis curandis ponunt. Et vnusquisque *Rempublicam* nihil detrimenti ex hac ſua negligentia capere poſſe putat: ſed et aliquem alium eſſe *exiſtimat*, qui *Rempublicam* curet, eique pro ſe ipſo proſpiciat. Itaque eadem omnium priuatorum opinione vniuerſam Rempublicam perdi non animaduertit.

142. „Quod autem maximum eſt, pecuniarum inopia prohibebuntur, cum eas aegre parantes cunctabuntur: ſed belli occaſiones nullam moram patiuntur; neque vero illorum aut munitionum exſtructio, aut claſſis digna eſt, quae metuatur. Difficile enim eſt vrbi, quae potentiam noſtrae parem habeat, vel in pace huiusmodi munitiones exſtruere: iam vero *multo difficilius erit*, *hoc ipſum facere* in hoſtico, et *praecipue* cum nos aduerſus illos non minus muniti ſimus, *quam illi contra nos.* Quod ſi quem locum praeſidio firmarint, aliquam quidem agri *noſtri* partem ſuis excurſionibus, et *noſtrorum* ad illos transfugiis vaſtabunt: ſed tamen *haec munitio* non poterit nos circumuallare, et impedire, ne in

* Quippe qui commune conſilium, vt, ſi quid ſubito opus ſit, celeriter adminiſtretur, nullum habent, et pares in dicenda ſententia alienigenaeque inter ſe cum ſint, de ſuis quisque rebus ſollicitus eſt etc. *Caſa.* HVDS.

μέν. Πιστὸν] βέβαιον. Τὸ δὲ] τὸ τῶν χρημάτων ὐκ ἔστι, φησὶ, βέβαιον, ὅπως μὴ δαπανηθῶσι. Μὴ ὃ προανακλώσειν] σημείωσαι, μὴ προανακλώσειν τὰ χρήματα πρὸ τῦ πολέμυ, τὸ βέβαιον οὐκ ἔχυσιν. οἱ δ' αὐτυργοι τῦ πολέμυ, τὸ πιστὸν ἔχυσιν, ὅτι περιγενήσονται, διότι τοῖς κινδύνοις ὑπομένειν ἐμελέτησαν. Πολεμεῖν δὲ] καθὸ μόνοις τοῖς σώμασι θαῤῥῦσιν· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι πρὸς τοῖς σώμασι, καὶ τοῖς χρήμασι θαῤῥῦσιν. Ἀντιπαρασκευὴν] ἀνθόπλισιν. Μήτε βυλευτηρίῳ ἐνὶ χρώμενοι] αὐτόνομοι γὰρ πάντες. Καὶ ὐχ ὁμόφυλοι] οἱ μὲν γὰρ, Δωριεῖς· οἱ δὲ, Βοιωτοί. Τὰ οἰκεῖα φθεῖραι] ἐκ τῦ πολεμεῖν τῇ ἀπυσίᾳ. Χρόνοις] διὰ χρόνυ πολλῦ. Ἐν βραχεῖ μὲν μορίῳ] μορίῳ ἡμέρας βυλεύονται. ἰσέον, ὅτι τὴν τῆς ὀημοκρατίας διαβολὴν πᾶσαν ἐνταῦθα ἔθηκε. Οἴεται βλάψειν] τὰ κοινὰ ὀηλονότι. Κωλύσονται] ἀντὶ τῦ κωλυθήσονται. Σχολῇ] βραδέως. Διαμέλλωσι] βραδύνωσιν. Οὐ μενετοὶ] ὐ μένυσι, φησὶν, ἀλλ' εἰσὶν ὀξεῖς. Οὐδ' ἡ ἐπιτείχισις] ἐπιτείχισίς ἐστι, τὸ πόλιν τινὰ ἑτέραν πλησίον ἄλλης τειχίσαι, διὰ τὸ φρυρεῖν καὶ λυμαίνεσθαι τὴν γῆν. Τὴν μὲν γὰρ] τὴν ἐπιτείχισιν. Καὶ ὐχ ἧσσον ἐκείνοις ἡμῶν] δυνατῶν ὄντων ἡμῶν ἀντεπιτειχίσαι ἐκείνοις. Καταδρομαῖς] ἐφόδοις. Καὶ αὐτομολίαις] δεχόμενοι τὰς αὐτομόλυς ὀῦλας.

Κωλύσονται] Pro *κωλυθήσονται*. De hoc vſu futuri medii pro paſſiuo, v. Hemſterhuſ. ad Thom. M. in *τιμήσεται* p. 852. Abreſch. Auctar. p. 294. Erneſt. ad Xenoph. Mem. III, 7. GOTTL.

Μέγιστον — *κωλύσονται*] i. e. ὃ δὲ *μέγιστόν ἐστι*, vel, *μέγιστον* δ' ἐστὶν, ὅτι *κωλύσ*. quod maximum ſit, pecuniarum inopia impedientur; vel maximum erit, quod — impedientur. v. Ind. in *Ellipſi.* BAVER.

Τῆ δὲ — *μενετοί*] *Magiſter* voc. *μενετός*. WASE.

Τῆ δὲ *πολέμῳ*] Secundum illud tritum: *Fronte capillata eſt, poſt haec Occaſio calua.* Fere vt Noſter, de hac re Senec. III, 21. — *bellum, cuius maxima momenta in occaſionibus ſunt* — G.

Μενετοὶ *οἱ καιροὶ*] p. *μένοντες*, paſſ. pro actiuo: vt ἄνευκτος, non precatus; et Latinis *iuratus*, *cognatus*, *pranſus*, alia: Quin et apud Virg. Ge. 4, 229. *bauſtus ſparſus aquarum Ore fouet*, vix eſt, ſi *ore* legeris, quin *ſparſus* ſit pro *ſpargens*, vel ſparſurus. Vid. tamen ibi Ill. Heyn. BAVER.

[Τὸ *πόλιν τινὰ*] Addidi e codd. Caſſ. et Aug. τὸ. In cod. Aug. deſunt Scholia ad verba Σχολῇ· Διαμέλλωσι· Καὶ οὐχ ἧσσον ἐκείνοις ἡμῶν et Καταδρομαῖς.] G.

Τὴν μὲν —] Sc. *ἐπιτείχισιν, quod attinet ad munitionem,* (ſunt abſoluti accuſatiui) *difficile etiam eſt, vrbem aeque opibus parem atque aliam tempore pacis inſtruere.* Heilmanus ἀντίπαλον refert ad *ἐπιτείχισιν*, propter τὸ παρασκευάσασθαι. Quod non probandum, nulla certe durior poſſet eſſe ſtructura. Πόλις ἀντίπαλος eſt vrbs, quae pares habet opes ac alia; quam Ithomam Reiskius eſſe credit in anim. p. 17. Idem Reiskius l. c. legit pro τὴν, ἡν. G.

Ἀντεπιτετειχισμένων] Reiskius in anim. legit *ἀντετιτετειχισομένων* in paullo poſt futuro. Sed nil opus eſt correctione. Praeteritum enim poſuit pro futuro, quam enallagen notat Bauer. in diſſ. p. 25. quanquam etiam idem monet, Noſtrum rem futuram vt praeſentem intueri. G.

πλεύσαντας [n] ἐς τὴν ἐκείνων, καὶ, ἥπερ ἰσχύομεν, ταῖς ναυσὶν ἀμύνεσθαι. πλέον γὰρ ἡμεῖς ἔχομεν τῶ κατὰ γῆν ἐκ τῶ ναυτικῶ ἐμπειρίας, ἢ ἐκεῖνοι ἐκ τῶ κατ' ἤπειρον ἐς τὰ ναυτικά. τὸ δὲ τῆς θαλάσσης ἐπισήμονας γενέσθαι, ὰ ῥαδίως αὐτοῖς προσγενήσεται. ὰδὲ γὰρ ὑμεῖς, μελετῶντες [o] αὐτὸ εὐθὺς [p] ἀπὸ τῶν Μηδικῶν, ἐξείργασθέ [q] πω. πῶς δὴ ἄνδρες γεωργοὶ, καὶ ὰ θαλάσσιοι, καὶ προσέτι ὰδὲ μελετῆσαι ἐασόμενοι, διὰ τὸ ὑφ' ἡμῶν πολλαῖς [r] ναυσὶν ἀεὶ ἐφορμεῖσθαι, ἄξιον ἄν τι δρᾶσεν; πρὸς μὲν γὰρ ὀλίγας [s] ναῦς ἐφορμήσας κἂν διακινδυνεύσειαν, πλήθει τὴν ἀμαθίαν θρασύνοντες· πολλαῖς δὲ εἰργόμενοι, [t] ἡσυχάσουσι· καὶ ἐν τῶ μὴ μελετῶντι [v] ἀξυνετώτεροι ἔσονται, καὶ δι' αὐτὸ καὶ ὀκνηρότεροι. τὸ δὲ ναυτικὸν, τέχνης ἐστὶν, ὥσπερ καὶ ἄλλο τι, καὶ ὐκ ἐνδέχεται, [x] ὅταν τύχῃ, ἐκ παρέργου μελετᾶσθαι, ἀλλὰ μᾶλλον μηδὲν [y] ἐκείνῳ πάρεργον [z] ἄλλο γίγνεσθαι.

ρμγ'. „Εἴτε καὶ, [a] κινήσαντες τῶν [b] Ὀλυμπιάσιν ἢ Δελφοῖς χρημάτων, μισθῶ μείζονι [c] πειρῶντο ἡμῶν ὑπολαβεῖν τὰς ξένας τῶν ναυτῶν, μὴ ὄντων μὲν ἡμῶν ἀντιπάλων, ἐσβάντων αὐτῶν τε καὶ τῶν μετοίκων, δεινὸν ἂν ἦν· νῦν δὲ τόδε τε ὑπάρχει, καὶ (ὅπερ κράτιστον) κυβερνήτας ἔχομεν πολίτας, καὶ τὴν ἄλλην ὑπηρεσίαν, πλείους καὶ ἀμείνους [d] ἢ ἅπασα ἡ ἄλλη Ἑλλάς. καὶ ἐπὶ τῶ κινδύνῳ ὰδεὶς ἂν δέξαιτο τῶν ξένων τὴν τε [e] αὐτῆ φεύγειν, καὶ μετὰ τῆς ἥσσονος ἅμα ἐλπίδος, ὀλίγων ἡμερῶν ἕνεκα μεγάλης μισθῶ δόσεως, ἐκείνοις ξυναγωνίζεσθαι. καὶ [f] τὰ μὲν Πελοποννησίων ἔμοιγε τοιαῦτα καὶ παραπλήσια δοκεῖ

n Εἰς *Dan. Gr.* Paullo poſt in cod. Baſ. τὰ κατὰ γῆν. o Αὐτὸ deeſt *Baſ.* p Ἐπὶ *Ar. C.* Mosqu. q Illud πω non agnoſcunt *Ar. C. Reg. Dan.* r Ναυσὶ *Gr.* mox ἐφορμῆσθαι et in *marg.* manu rec. ἐφορμεῖσθαι *Reg.* s Ναῦς deeſt *Reg. Caſſ.* Aug. t Ἡσυχάζουσι *Reg.* v Ἀξυνετώτεροι, καὶ δι' αὐτὸ καὶ ἀνηρότεροι ἔσονται *Ar. C. Dan.* x Ὅταν τύχῃ, καὶ ἐκ παρέργου omnino ſcribendum cenſet *Stephanus.* y Ἐκείνῳ, inter verſus rec. manu *Reg.* z Ἄλλο τι γίγνεσθαι *Dan.* Ἄλλο γίνεσθαι *Reg. Caſſ.* Aug. a Νικήσαντες *Reg. Dan.* Sed in vtroque inter verſus emendat. κινήσαντες. In Aug. κινήσαντες a correctore, antea ſcriptum fuerat: νικήσαντες. In *Caſſ.* depravata ſcriptura in *marg.* notatur, γρ. νικήσαντες. b Ὀλυμπιάσιν *Caſſ.* Aug. c Ita emendat. in *Gr.* e πειρῶνται. d Ἢ ἅπασα *Ar. C. Dan.* Mox ἄλλη deeſt in cod. Baſ. e Αὐτῆ *Cl. Caſſ. Gr.* Aug. f Τὰ μὲν περὶ Πελοπ. *Caſſ. Dan.* et Ἔμοιγε καὶ παραπλήσια τοιαῦτα *Caſſ.* Aug.

Ἐκ τῶ ναυτικῶ] Reiskius in anim. p. 17. corrigit: τῆς τῶ ναυτικῶ. Doctus anon. in Flor. Vinar. ἐκ τῆς τῶ ναυτικῶ. GOTTL.

[Ἀλλὰ δηλονότι καὶ πρὸ τῶν Μηδικῶν) Secundum Scholiaſten figura obtinet h. l. πρὸς τὸ ὑπονοούμενον, quod ſupplet: ἀλλὰ δηλονότι καὶ πρὸ τῶν Μηδικῶν.] G.

Οὐδὲ μελετῆσαι] Supra c. 121. dicunt Peloponneſii: ſe μελετήσειν τὰ ναυτικὰ, cf. c. 80. Sed ſubſtiterunt in ſolo propoſito μελέτης. cf. L. II, 87. vbi Lacedaemonii: καί πω τι καὶ ἡ ἀπειρία πρῶτον ναυμαχοῦντας ἔσφηλεν. Ad haec reſpexit Pericles paullo ante τὸ δὲ τῆς θαλάσσης — etc. Contulit iam Abreſchius haec loca in Auct. p. 262. G.

Ἐασόμενοι] Paſſiue ſumendum, vt monuit Abreſch. Dil. 152. G.

Ἐν τῶ μὴ μελετῶντι] Sententiam *Scholiaſtae*, participium hic pro infinitiuo poni exiſtimantis, probat *H. Stephan.* Append. ad Ioann. Gramm. et Corinth. de Dialectis, pag. 164. Ναῦς, quod verſ. praecedenti abeſt a *Reg.* et *Caſſ.*, merito ſuſpectum eſſe poteſt. DUCK.

Sc. τῆς θαλάσσης ἐπισήμονες γενέσθαι. Bauer. edidit, ἐν τῶ μελετῶντι, quod τὸ μὴ ſit contra rem ipſam, cum Corinthii et ſocii vellent μελετᾶν τὰ ναυτικὰ, neque id negarum iuiſſet Pericles. Sed μὴ omnes codd. tuentur, et contextis conuenit. Μελετῶντι recte capit pro μελετᾶν. Secus eſt in partic. quibus additur genitiuus, quod per ſe intelligitur v. c. L. III. 10. ἐν τῶ διαλλάσσοντι τῆς γνώμης. Plura exempla vide in Diluc. Abreſch. p. 152. G.

Si retinendum μὴ, ex auctoritate Libb. tunc ἐν notabit διὰ τὸ μὴ μελετᾶν, quia non meditantur. Sed, vt dixi, res ipſa aduerſatur. BAVER.

Ἀξυνετώτεροι] n. in rebus nauticis quam nos. G.

Ὀκνηρότεροι] Sc. ἐς αὐτὰ, n. ναυτικά. Sic L. IIII. 55. ἐς τὰ πολεμικὰ — ὀκνηρότεροι γενόμενοι. v. Abreſch. Auct. p. 262. G.

[Ἐπιτήδευμα) In Aug. legitur, ἢ ἐπιτήδευμα καὶ πρᾶγμα. In eodem cod. deſunt Schol. Ἐκείνῳ et Μισθῶ μείζονι.] G.

Ὅταν τύχῃ, ἐκ παρέργου] Nihil magis eleganter, nihil magis ſignificanter ad eandem rem exprimendam dici potuiſſe arbitror: quum non contentus dixiſſe ἐκ παρέργου, addat et alterum illud loquendi genus minus vſitatum, in eodem tamen vocabulo inſiſtens: ſed aut fallor, aut ſcripſit, ὅταν τύχῃ, καὶ ἐκ παρέργου. *Steph.* Ὡς ἂν τύχῃ ταῦτα ἐκ π. μ. *Ariſtides* pro Rhet. p. 183. Ed. Canterian. WASS.

Ὅταν τύχῃ] *Vtcunque, non data opera.* Ἐκ παρέργου, per ἐπεξήγησιν additur. Non opus eſſe puto, cum Stephano inſeri καί. G.

Εἴτε καὶ] *Etſi vel* — ſ. *quodſi vel* — Reſpondet Pericles ad ea, quae Corinthii ſupra dixerant, c. 121. ναυτικὸν — ἐξαρτυσόμεθα, καὶ ἀπὸ τῶν ἐν Δελφοῖς καὶ Ὀλυμπίᾳ χρημάτων. vid. Abreſch. Diluc. p. 152. Doctus anonymus in Flor. Vin. εἰ δὲ. G.

Ὀλυμπιάσιν] Dictum eſt vt Πλαταιᾶσιν, ſ. Πλαταιάσιν. vid. ſupra. G.

[Τοῦτο ἡμῶν ὄντων) Steph. corrigit: τοιούτων ἡμῶν ὄντων, deinde ἐχόντων, et pro ὡς, ὡσαύτως.] G.

[Τῶν Λακεδαιμονίων μὴ ὄντων) Abreſch. in Diluc. p. 153. intelligit, ceu ſcriptum eſſet: τῶν Λακεδαιμονίων μὴ ὄντων ἀντιπάλων ἡμῶν. Scholiaſtes h. l. vt et inſequenti Scholio haec tranſtulit ad Lacedaemonios, cum Pericles tamen Athenienſes innuat. v. Gramm. Codd. Caſſel. Roſig. et Aug. poſt ὄντων habent: καὶ αὐτῶν ναυτικῶν ὄντων, quae, vt Ducker. coniicit, pertinent fortaſſe ad μετοίκων.] G.

Ἀντιπάλων] Sc. ἐκείνοις. G.

[Αὐτῶν τε καὶ —) E Caſſ. et Aug. addidi τε pro: αὐτῶν καὶ τῶν μετοίκων.] G.

[Ξένης τῶν ναυτῶν) Ita recepi ex Aug. pro αὐτῶν. Coniecerat iam ita Stephanus.] G.

ipſorum *agrum* nauigemus, et (qua re pollemus) nauibus *illos* vlciſcamur. Nam ex vſu rerum nauticarum plus peritiae ad proelia terreſtria habemus, quam illi ex vſu militiae terreſtris ad pugnas nauales. Rerum vero maritimarum ſcientiam non facile poterunt adipiſci. Nam ne vos quidem, quamuis his operam ſtatim a bello Medico *ad hoc vsque tempus* ſtudioſe dederitis, perfecte adhuc eſtis adepti. Quonam igitur modo homines, qui agriculturae, non autem rebus maritimis dant operam, praeterea quos ne in hoc quidem ſtudio ſe exercere ſinemus, propter aſſiduas noſtrae claſſis incurſiones facinus aliquod dignum edent? Nam aduerſus quidem paucas naues, quae incurſiones *in eos* facient, periculum fortaſſe ſubeant, multitudine ſuam imperitiam audacius confirmantes: ſed, ſi multis prohibeantur, quieſcent. Et, quia ſe in his non exercebunt, erunt imperitiores, et hac ipſa de cauſa cunctantiores etiam erunt. At rerum nauticarum peritia, eſt artis, vt aliarum rerum ſcientia: nec ſubciſiuis operis et remiſſa exercitatione obiter diſci poteſt: imo vere nullius alius rei ſtudium ad eam accedere oportet, *quod ab aſſidua eius meditatione nos auertat.*

143. „Quod ſi pecunias, quae ſunt Olympiae aut Delphis, ſuo loco moueant, et, *his vſi*, maiore mercede nautas peregrinos a nobis conductos ſubtrahere conentur; hoc *profecto* graue eſſet, ſi nos, cum inquilinis *noſtris* naues conſcendentes, ipſis reſiſtere non poſſemus. Iam vero cum hoc nobis adeſt, tum etiam, (quod eſt praecipuum,) nauium gubernatores ex *noſtris* ciuibus habemus, et alios miniſtros, et plures, et peritiores, quam reliqua omnis Graecia. Nec vero ob impendens periculum quisquam externorum militum in animum induxerit, et a patria *ſua* exſulare, et cum minore ſimul *ſalutis ac victoriae* ſpe propter maius paucorum dierum ſtipendium, quod ipſis dabitur, illos in bello gerendo iuuare. Ac res quidem Peloponneſiorum tales, *et ſaltem his* ſimiles eſſe videntur: at noſtrae,

Ἀπὸ τῶν Μηδικῶν] ἀλλὰ δηλονότι καὶ πρὸ τῶν Μηδικῶν. Καὶ ἐν τῷ μὴ μελετῶντι] ἀντὶ τοῦ, ἐν τῷ μὴ μελετᾶν. Τέχνης ἐστὶν] ἐπιτήδευμα, ἢ πρᾶγμα. Ἐκείνῳ] τῷ ναυτικῷ. Μισθῷ μείζονι] τοῦτο φησὶν, ὅτι ὑ δεινὸν, εἰ Λακεδαιμόνιοι μισθῷ μείζονι ἀπὸ τῶν Ὀλυμπιάσιν ἢ Δελφοῖς χρημάτων πειρῶντο ὑποκλέπτειν τὰς ἡμετέρας συμμάχους. τἐναντίον γὰρ ἂν ἦν δεινὸν, εἰ πρὸς ἄλλους μετὰ τῶν ἡμετέρων μετοίκων ἐσέβαλλον, μὴ ὄντων ἡμῶν ἀντιπάλων. βούλεται δὲ διὰ τούτων δεῖξαι, ὅτι οἱ Λακεδαιμόνιοι μεθ' ἡμῶν μὲν ἢ μετὰ τῶν ἡμετέρων συμμάχων ἰσχυροί εἰσι, καὶ δεινὸν ἔνθα εἰσβάλλοιεν· μόνοι δὲ αὐτοὶ μετὰ τῶν ἰδίων συμμάχων, ἀδύνατοι, μήτε ναυτικὸν ἔχοντες, μήτε πολέμων ἐμπειρίαν. νῦν δὲ τοῦτο ἡμῶν ὄντων, ἥγων ἀντιπάλων, οἷον κυβερνήτας ἔχομεν πολίτας, καὶ τὴν ναυτικὴν ἐμπειρίαν, ὡς δὲ καὶ πολεμικὴν, ὑ δεινὸν, εἰ Λακεδαιμόνιοι καθ' ἡμῶν ἥκοιεν. Μὴ ὄντων μὲν ἡμῶν] τῶν Λακεδαιμονίων μὴ ὄντων. Δεινὸν ἂν ἦν] εἰ ἦν αὐτοῖς, φησὶ, κατ' ἄλλων ὁ πόλεμος, μὴ καθ' ἡμῶν, οἳ καὶ πολίτας ἔχομεν κυβερνήτας, δεινὸν ἂν ἦν ἐκείνοις τὸ τὰς Λακεδαιμονίως λαβεῖν τὰς ἡμετέρας ξυμμάχους· νῦν δὲ, καθ' ἡμῶν ὄντος αὐτοῖς τοῦ πολέμου, οὐκ ἔστιν ἡμῖν τοῦτο δεινόν. τὸ δὲ, εἰσβάντων αὐτῶν τε καὶ τῶν μετοίκων, περὶ Λακεδαιμονίων λέγει, ὅτι ἔμελλον δεινοὶ εἶναι ἐκείνοις, εἰσβάντες κατ' αὐτῶν, μετὰ τῶν ἡμετέρων μετοίκων. ὃς ὑποκλέπτουσιν ἐξ ἡμῶν. ἄλλοι δὲ οὕτω φασὶν, ὅτι δεινὸν ἡμῖν ἔμελλεν εἶναι τοῦτο, ὑποκλέπτειν τὰς παρ' ἡμῖν ξένας τῶν ναυτῶν, εἰ μὴ ἱκανοὶ ἦμεν ἡμεῖς καὶ οἱ μέτοικοι ἐλθεῖν κατ' αὐτῶν, καὶ ἐκτὸς τῶν ξένων. νῦν δὲ ὐκ ἔστιν ἡμῖν τοῦτο δεινὸν, ἐπειδὴ ἱκανοί ἐσμεν καὶ χωρὶς τῶν ξένων ἐλθεῖν κατ' αὐτῶν μετὰ τῶν μετοίκων ἡμῶν. τυτέσιν, Ἰώνων. Νῦν δὲ τόδε τε] τὸ ἀντιπάλους ἡμᾶς αὐτὰς μετὰ τῶν μετοίκων εἶναι αὐτοῖς. Οὐδεὶς ἂν δέξαιτο] ὐδεὶς ἄν, φησὶ, θελήσειε ξένος, τὴν πατρίδα φεύγειν, καὶ μετὰ τῶν ἀσθενεστέρων, τυτέσι Λακεδαιμονίων, ἀγωνίζεσθαι διὰ μισθὸν ὀλιγήμερον. τὸ δὲ τὴν πατρίδα φεύγειν, δηλοῖ, ὅτι σύμμαχοι καὶ ὑπήκοοί εἰσιν αὐτῶν. καὶ δῆλον, ὅτι, ἐὰν τοῖς Λακεδαιμονίοις διὰ μείζονα μισθὸν προσχωρήσωσι, διωχθήσονται ὑπὸ τῶν ἀεὶ ἕκαστος βιαζομένων πολιορκουμένων ὑπὸ Ἀθηναίων διὰ τὴν ἀπόστασιν τῶν ναυτῶν. Τήν τε ἑαυτῆ φεύγειν] κατοικίαν. Τῆς

[Μετὰ τῶν μετοίκων ἡμῶν) In Aug. eſt μετ' αὐτῶν. Abreſchius in Diluc. p. 153. ſeparari vult τὸ ἡμῶν a ſuperioribus, et nouum Scholion conſtituit. Ἡμῶν) τυτέσι Ἰώνων. Ita Scholiaſten intelligere emphatice: *Nos*, qui *Iones* impares ſimus *Dorienſibus*. Hos nempe ſolet inter ſe opponere in concionibus. v. ſupra c. 124. V, 9. VI, 77. 82. VII, 5.] G.

Νῦν δὲ τόδε τε ὑπάρχει] Sc. τὸ εἶναι ἡμᾶς ἀντιπάλους, *vt nos iis ſine ſociorum auxilio pares ſimus.* GOTTL.

Τὴν ἄλλην ὑπηρεσίαν] *Et reliquos ſocios nauales.* Mox pro πᾶσα recepi ἅπασα. Plus valet ἅπας quam πᾶς, et proprie eſt, citra exceptionem *omnis*. Abreſch. Auct. 263. citabat Plat. Tim. p. 531. ἵνα τὸ πᾶν ὄντως ἅπαν ᾖ. G.

Πᾶσα] Ἅπασα *Ar. C.* quomodo ſaepiſſime alibi. *Hippocrates*, *Herodotus* paſſim, et ſic forte apud eum ex *Mſ.* A legendum III, 14. *Plato*, *D. Halic.* ά, hic ἀθροισικὸν, ſignificationem intendit. WASS.

[Θελήσειε ξένος) Ita ex Aug. recepi pro θελήσεις. In quo deeſt quoque φησί. Sed adſcriptum eſt hoc Schol. ad verba: οὐ γὰρ ἡσυχάσουσι.] G.

[Κατοικίαν) Steph. ſubint. potius πατρίδα. In Aug. deſunt Schol. ad Οὐδεὶς ἂν δέξαιτ et Τὴν τε ἑαυτῆ φεύγειν. In cod. Baſ. paullo ante, pro ναυτῶν, eſt αὐτῶν. Male.] G.

Τοιαῦτα καὶ παραπλήσια] Supra c. 140. ὅμοια καὶ παραπλήσια. Mox in τοιαῦτα ſuppl. δοκεῖ. G.

εἶναι· τὰ δὲ ἡμέτερα, τούτων τε [g] ὥσπερ ἐκείνοις ἐμεμψάμην, ἀπηλλάχθαι, καὶ ἄλλα ἐκ ἀπὸ τῶ ἴσω μεγάλα ἔχειν. ἢν τ' ἐπὶ [h] τὴν χώραν ἡμῶν [i] πεζῇ ἴωσιν, ἡμεῖς ἐπὶ τὴν ἐκείνων πλευσούμεθα. καὶ ἐκέτι ἐκ τῶ ὁμοίω ἔσαι, Πελοποννήσω [k] τε μέρος [l] τὶ τμηθῆναι, καὶ τὴν Αττικὴν ἅπασαν. οἱ μὲν γὰρ ἐχ ἕξουσιν ἄλλην ἀντιλαβεῖν ἀμυνεῖ· ἡμῖν δὲ ἔστι γῆ πολλὴ, καὶ ἐν νήσοις, καὶ κατ' ἤπειρον. μέγα γὰρ τὸ τῆς [m] θαλάσσης κράτος. σκέψασθε δέ· [n] εἰ γὰρ ἦμεν νησιῶται, τίνες ἂν ἀληπτότεροι ἦσαν; καὶ νῦν χρὴ ὅτι ἐγγύτατα τούτω διανοηθέντας, τὴν μὲν γῆν καὶ οἰκίας ἀφεῖναι, τῆς δὲ θαλάσσης καὶ πόλεως φυλακὴν ἔχειν, καὶ [o] Πελοποννησίοις, ὑπὲρ αὐτῶν [p] ὀργισθέντας, πολλῷ [q] πλείοσι μὴ διαμάχεσθαι. (κρατήσαντές [r] τε γὰρ, αὖθις ἂν ἐλάσσοσι μαχούμεθα, καὶ ἢν σφαλῶμεν, τὰ τῶν ξυμμάχων, ὅθεν ἰσχύομεν, προσαπόλλυται. ἃ γὰρ ἡσυχάσουσι [s] μὴ ἱκανῶν ἡμῶν ὄντων ἐπ' αὐτὰς στρατεύειν.) [t] τὴν τε ὀλόφυρσιν μὴ οἰκιῶν καὶ γῆς ποιεῖσθαι, ἀλλὰ τῶν σωμάτων· ἃ γὰρ τάδε τὰς ἄνδρας, ἀλλ' οἱ ἄνδρες [v] ταῦτα κτῶνται. [x] καὶ εἰ ὤμην πείσειν, ὑμᾶς αὐτὰς ἂν ἐξελθόντας ἐκέλευον [y] αὐτὰ δηῶσαι, καὶ δεῖξαι Πελοποννησίοις, ὅτι τάτων γε ἕνεκα ἐχ ὑπακούσεσθε.

ρμδ'. „Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ἔχω ἐς ἐλπίδα τῶ περιέσεσθαι, ἢν ἐθέλητε ἀρχήν τε μὴ ἐπικτᾶσθαι ἅμα πολεμοῦντες, καὶ κινδύνως αὐθαιρέτως μὴ προσίθεσθαι. μᾶλλον γὰρ πεφόβημαι τὰς οἰκείας ἡμῶν ἁμαρτίας, ἢ τὰς τῶν ἐναντίων διανοίας. [z] ἀλλ' ἐκεῖνα μὲν καὶ ἐν ἄλλω λόγω ἅμα τοῖς ἔργοις δηλωθήσεται· νῦν δὲ [a] τούτοις ἀποκρινάμενοι, ἀποπέμψωμεν, Μεγαρέας μὲν ὅτι ἐασόμεθα ἀγορᾷ καὶ λιμέσι [b] χρῆσθαι, ἢν καὶ Λακεδαιμόνιοι ξενηλασίας μὴ ποιῶσι, [c] μήτε ἡμῶν, μήτε τῶν ἡμετέρων ξυμ-

[g] Ὧν παρ' ἐκείνοις *Gr.* Particula παρ' deest in *Ar. C.* et vncis includitur in Ed. *Steph.* puto, quod in eius Exemplaribus non exstaret. Παρ' abest etiam a *Reg. Cass.* Bas. *Dan.* Aug. [h] *b* Τὴν deest *Ar. C.* Ἦν τε ἐπὶ χώραν *Dan.* [i] Πεζοὶ *Ar. C. Cl.* [k] Τε deest *Reg. Cass.* Aug. [l] Τὶ non habet *Dan.* [m] Θαλάττης *Ar. C. Gr. Dan.* [n] Εἰ μὲν γὰρ *Cl. Cass.* Aug. [o] Πελοποννησίοις *C. Alt. Bas. Gr.* et a prima manu *Cass.*, in quo corrector abrasa parte literae *υ* deinde fecerat Πελοποννησίοις. In Aug. Πελοπεννησίας. [p] Ὀργισθεῖσι *Cl.* in *marg.* [q] Πλέοσι *Dan.* [r] Τε om. *Cl. Gr.* [s] Μὴ ἱκανῶν ὄντων ἡμῶν *Ar.* Μὴ ἐχ ἱκανῶν *Cl.* [t] Τήν τε γὰρ ὀλοφ. *Reg.* [v] Τάδε κτῶνται *Ar. C. Dan.* Mosqu. [x] Non male fortasse et ita interpungeretur, καὶ εἰ ὤμην πείσειν ὑμᾶς, αὐτὰς ἂν ἐξελθόντας etc. *Steph.* Πείσειν ἡμᾶς αὐτὰς ἐξελθ. *Gr.* In Aug. quoque nulla interpunctio post πείσειν. [y] Αὐτὴν *Ar.* Mosqu. [z] Ἀλλὰ ἐκεῖνα *Gr.* [a] Scribi etiam possit τούτες, vt referatur ad ἀποκρινάμενοι· alioqui cum hoc verbo subaudiendus hic accusatiuus fuerit. *Steph.* [b] Χρήσασθαι *Ar. C. Dan.* Paullo ante ἀγορᾶς *Gr.* [c] Μήτε ἡμῶν desunt, *Cass.* manus recent. in *marg.* scripsit.

Ὧνπερ ἐκείνοις] Deleui παρ', quod vncinis inclusum vulgo ante ἐκείνοις legebatur, sed abest ab optimis codd. A vicino ὥνπερ videtur παρ' ortum. Abreſch. in Auct. p. 262. genio linguae quidem non aduersari credit, si dicatur τοῦτο ἐμεμψάμην ἐν aut παρά σοι· nullum tamen exemplum huius duritiei protulit. Ceterum ὥνπερ non ab ἐμεμψάμην, sed a τούτων pendet; alioquin dicturus erat Thucydides ἅπερ — GOTTL.

Ὧν — ἐκείνοις ἐμεμψ.] Si ἐκείνοις ad ἐμεμψάμην pertinet: tamen erit pro παρ' αὐτοῖς, ἐν αὐτοῖς, scil. εἶναι. BAVER.

Πεζῇ] Quidam πεζοί. Sed Noſter numquam ita loquitur. WASS.

[Ὅλη ἡ Ἀττική) In Roſtg. ἥπερ ἦλθεν Ἀττικήν. Duckerus bene monet, ſenſum verborum Thucydidis poſtulare, vt ſcribatur: ἥπερ ἦλθες τῆς Ἀττικῆς, ſc. δῃωθείσης, ſc. βλαβησόμεθα. Ratio, quam adiungit Scholiaſtes, menti Thucydidis non congruit. Abreſchius vulgatam Scholiaſtae tuetur ſic, modo repetatur e ſuperioribus βλαβήσεται (τμηθεῖσα ſiue δῃωθεῖσα). Itaque retinui.] G.

Θαλάσσης] Nonnulli θαλάττης. Ita vix Noſter, neque Tragici veteres. WASS. Vid. ſupr. pag. 89. DVCK.

[Τὸ τῆς θαλάσσης) Hoc Schol. cohaeret cum ſequenti.] G.

[Οἱ Λακεδαιμόνιοι) Grammius caſtigat Scholiaſten et Stephanum, qui putarunt, τῷ ἡσυχάσουσι Lacedaemonios indicari. De συμμάχοις hoc pronunciat Pericles. In Aug. deſunt Scholia ad verba Κρατήσαντές τε γὰρ αὖθις· Ἡσυχάσουσιν· Οὐ γὰρ τάδε· Οὐχ ὑπακούσεσθε· Διανοίας et Ἀλλ' ἐκεῖνα μὲν.] G.

Μὴ ἱκανῶν] Μὴ ἐχ ἱκανῶν *Cl.* eleganter. vid. 6, 14. 43, 13. WASS.

Ὀλόφυρσιν] Huc fortaſſis pertinet, quod adnotat *Dionyſ. Halicarn.* Περὶ τῶν Θουκυδ. ἰδιωμάτων p. 134. *Thucydidem* pro verbis nomina ponere, vt ὀλόφυρσιν pro ἀπολοφύρασθαι. DVCK.

Ὀλόφυρσιν — ποιεῖσθαι] Duckerus notat, Dionyſ. περὶ τῶν Θουκ. ἰδιωμ. p. 796. intendere hunc locum; ſed Abreſchio videtur ſpectare Dionyſius ad L. II. 51. Equidem cum Duckero facio. Dionyſius tradit l. c. Thucydidem τὸ ὀλοφύρασθαι ὀνοματικῶς ἐσχηματικέναι, i. e. verbum in nomen commutaſſe, vel nomine expreſſiſſe, n. per ὀλόφυρσιν ποιεῖσθαι, quod idem eſt ac ὀλοφύρασθαι, vt pro σπεύδειν dicitur, σπουδὴν ποιεῖσθαι. G.

[Χρὴ δηλονότι) Deſunt h. v. in Aug. vt et art. τὸν.] G.

Πείσειν ὑμᾶς αὐτὰς] Quidam codd. nullam habent interpunctionem poſt πείσειν, non male, vt Stephanus quoque putauit. G.

Ἦν ἐθέλητε ἀρχὴν μὴ ἐπικτᾶσθαι] Docto anonymo in Flor. Vinar. videbatur delenda negatio. G.

Καὶ κινδύνως — προσίθεσθαι] *periculisque vos vltro obiicere.* Homerus hoc effert: κεφαλὰς παραπλῆσθαι, Odyſſ. B. 237. Virgil. Aen. II, 757. *caput obiectare periclis.* Interpres latinus parum accurate: *et pericula voluntaria addere nolitis*: quod eſt προσιθέναι, vt ſcite notat Heilmanus, qui vertit: *und euch nicht eigenwilligerweiſe Händel zuziehen wollet.*

cum vitiis illis, quae in ipsis reprehendi, carere, tum etiam alia *commoda* longe maiora habere *videntur*. Quod si pedestribus copiis nostrum agrum inuaserint, nos *vicissim* in illorum *agrum* incursiones classe faciemus. Hic vero iactura non erit aequalis, si Peloponnesi aliqua pars *a nobis*, et tota Attica *ab illis* vastetur. Illi enim nullum alium agrum habebunt, quem alterius, *qui vastatus fuerit*, loco sine proelio occupent. Nobis vero et in insulis et in continente amplus est ager. Magna enim res est maris imperium. Considerate autem *id, quod dico:* si enim insulas incoleremus, quinam minus essent expugnabiles? Nunc autem oportet nos, quam proxime ad istam cogitationem accedentes, agrum quidem ac aedificia missa facere, at mare, vrbemque praesidiis tueri, neque ipsorum causa, *si vastentur*, iratos, cum Peloponnesiis, qui sunt longe plures, proelio dimicare. (Nam si *eos* vincamus, rursus cum non inferiore numero confligemus; et, si quam cladem accipiamus, sociorum quoque auxilia, vnde nostrum robur pendet, praeterea *nobis* perierint: nec enim quiescent, *nec in officio fideque permanebunt*, si nos bellum ipsis inferre nequeamus:) nec villas, et agros, sed hominum corpora deplorare *oportet:* non enim res istae viros, at viri res istas parant, *et possident*. Et si existimarem, me *vobis hoc* persuasurum, suaderem, vt vos ipsi ex vrbe exeuntes has res vastaretis, et Peloponnesiis demonstraretis, vos harum rerum causa imperata non facturos.

144. „Quanquam et alia multa praeterea habeo, quae mihi magnam victoriae spem afferunt, si modo vno eodemque tempore vestrum imperium propagare, dum bellum geretis, et pericula voluntaria *periculis necessariis* addere nolitis: nam domestica nostrorum ciuium peccata magis metuo, quam aduersariorum consilia. Verum quaenam illa sint, planum fiet etiam alias, dum bellum ipsum geretur. Iam vero *Legatos* istos cum hoc responso dimittamus: Nos Megarensibus quidem esse permissuros vsum mercatuum, et portuum; si ipsi Lacedaemonii nobis, sociisque nostris, qui sumus peregrini,

ἥσσονος] ἥσσονες γὰρ τὰ θαλάττια οἱ Λάκωνες. Καὶ ἔτι ἐκ τοῦ ὁμοίου ἔσαι] πλέον, φησὶ, βλαβήσονται, μέρος τῆς Πελοποννήσου ἀφωθέντος, ἥπερ ὅλη ἡ Ἀττική. κατὰ πολὺ γὰρ μείζων ἡ Πελοπόννησος. Τὸ τῆς θαλάσσης κράτος] ὅπερ ἔχομεν δηλονότι. Εἰ γὰρ ἦμεν νησιῶται] δηλονότι ἡμεῖς. ὃ γὰρ ἔχουσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι ναῦς. χρὴ οὖν ἡγήσασθαι ἡμᾶς νησιώτας, καὶ ὡς νῆσον τὴν πόλιν εἰκεῖν, τῶν ἀγρῶν μὴ φροντίζοντας. Καὶ εἰκίας] τὰς ἐν τοῖς προαστείοις. Κρατήσαντές τε γὰρ αὖθις] εἰς τὸ μέλλον. Ἡσυχάσουσιν] οἱ Λακεδαιμόνιοι. Τήν τε ὁλόφυρσιν] χρὴ δηλονότι, τὸν θρῆνον, τὴν λύπην. Ἀλλὰ τῶν σωμάτων] τῶν ἀνδρῶν. Οὐ γὰρ τάδε] τὰ κτήματα. Οὐχ ὑπακούσεσθε] οὐχ ὑπείξετε. Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα] αἰνίττεται Σικελίαν, καὶ Ἰταλίαν, ἧς ἐπιθύμουν κρατῆσαι. Διανοίας] ἐπιβολάς. Ἀλλ' ἐκεῖνα μὲν] τὰ περὶ Σικελίαν. Ἦν καὶ Λακεδαιμόνιοι] ἀδύνατον αὐτοῖς ἀντέθηκεν,

cf. L. I. 78. οἰκεῖον πόνον προσθήσθε. Προσίθεσθαι est *adsciscere*. cf. Abresch. Dilucc. L. II. 36. p. 191. GOTTL.

Τούτοις ἀποκρινάμενοι] *Hudsonus* ad particulam adnotationis *Stephani* in *Var. Lect.* transcriptam in Notis haec eiusdem addidit: Alius certe ita verba collocasset, νῦν δὲ τούτοις ἀποπέμψωμεν, ἀποκρινάμενοι, Μεγαρέας μὲν etc. Sed nostrum hunc Scriptorem eodem dixisse modo videmus in iis, quae concioni Archidami proxime subiungit pag. 91. Τοσόνδε εἰπὼν ἐπορεύετο, ὅτι ἤδε ἡ ἡμέρα etc. ab alio enim hic itidem aliter collocata verba fuissent: hoc videlicet modo, ἐπορεύετο, τοσόνδε εἰπών, ὅτι ἤδε ἡ ἡμ. STEPH.

Μεγαρέας μὲν ὅτι —] Prop. ὅτι ἐάσομεν τοὺς Μεγαρέας χρῆσθαι etc. Traiectionem τὸ ὅτι notarunt iam Stephanus et Abresch. Dilucc. p. 154. qui exempla collegit praesertim in dictione εὖ οἶδ' ὅτι. G.

Μεγαρέας μὲν] Recte et oratorie praemisit hunc accusatiuum, quia praecipua causa haec erat, de qua ageretur; quasi sit: quod (primam controuersiam) attinet de Megarensibus. BAVER.

[Ἦν καὶ Λακεδαιμόνιοι) Inserui hoc Scholion e Cass. et Aug.] G.

Ξενηλασίας] De ξενηλασίᾳ Lacedaemoniorum multa congesserunt *Meurs.* II. Miscellan. Laconic. 9. et *Crag.* de Republ. Lacedaem. III, 3. Sed hic parum recte ex hoc loco *Thucydidis* scribit, Periclem mittendos censuisse legatos ad Lacedaemonios, petituros inter alia, ne Athenienses, sociisque, ac peregrinis aliis vsu suae vrbis interdicerent. Locus *Dionys. Halic.* ad p. 146, 1. a *Stephano* indicatus est d. pag. 134. De vsu actiuorum pro passiuis *Stephan.* Animaduers. ad Ioann. Grammatic. de Dialectis artic. XXXI. DVCK.

Ξενηλασίαις] Praeter ea, quae Duckerus monuit, huc faciunt Xenoph. de Rep. Lac. 14. p. 48. Zeun. Plut. in Lyc. 27. p. 223. it. in Inst. Lac. T. VI. p. 88. Wessel. ad Perit. legg. Att. p. 678. Schol. ad Thuc. I, 77. Cic. Off. III, 11. G.

μάχων. ὅτε γὰρ ἐκεῖνο [d] κωλύει ἐν ταῖς σπονδαῖς, ὅτε τόδε. [e] τὰς δὲ πόλεις ὅτι αὐτονόμους ἀφήσομεν, [f] εἰ καὶ αὐτονόμους ἔχοντες ἐσπεισάμεθα, καὶ ὅταν κἀκεῖνοι [g] ταῖς ἑαυτῶν ἀποδῶσι πόλεσι, μὴ σφίσι (τοῖς Λακεδαιμονίοις) ἐπιτηδείως αὐτονομεῖσθαι, [h] ἀλλὰ αὐτοῖς ἑκάστοις, ὡς βέλονται. δίκας δὲ ὅτι ἐθέλομεν [i] δόναι κατὰ τὰς ξυνθήκας. πολέμου δὲ ἀρξόμεν, ἀρχομένους δὲ ἀμυνούμεθα. ταῦτα γὰρ δίκαια καὶ πρέποντα ἅμα τῇδε τῇ πόλει ἀποκρίνασθαι. εἰδέναι δὲ χρή, ὅτι ἀνάγκη πολεμεῖν· ἢν δὲ ἑκόντες μᾶλλον δεχώμεθα, ἧσσον [k] ἐγκεισομένους τοὺς ἐναντίους ἕξομεν· ἔκ τε τῶν μεγίστων κινδύνων ὅτι καὶ πόλει καὶ ἰδιώτῃ μέγιστα τιμαὶ [l] περιγίγνονται. οἱ γοῦν πατέρες ἡμῶν, ὑποστάντες Μήδους, καὶ ἐκ τοσῶνδε ὁρμώμενοι, ἀλλὰ καὶ τὰ ὑπάρχοντα [m] ἐκλείποντες, γνώμῃ τε [n] πλείονι ἢ τύχῃ, καὶ τόλμῃ [o] μείζονι ἢ δυνάμει, τόν τε βάρβαρον ἀπεώσαντο, καὶ ἐς τάδε προήγαγον αὐτά. ὧν οὐ χρὴ λείπεσθαι, ἀλλὰ τάς τε ἐχθρὰς [p] παντὶ τρόπῳ ἀμύνεσθαι, καὶ τοῖς ἐπιγιγνομένοις πειρᾶσθαι αὐτὰ μὴ ἐλάσσω παραδοῦναι.

ρμέ'. Ὁ μὲν Περικλῆς τοιαῦτα εἶπεν. [q] οἱ δ' Ἀθηναῖοι, νομίσαντες ἄριστα σφίσι παραινεῖν αὐτὸν, ἐψηφίσαντο ἃ ἐκέλευε. καὶ τοῖς [r] τε Λακεδαιμονίοις ἀπεκρίναντο, τῇ ἐκείνου γνώμῃ, [s] καθ' ἕκασά τε ὡς ἔφρασε, καὶ τὸ ξύμπαν, οὐδὲν κελευόμενοι ποιήσειν, δίκῃ δὲ κατὰ [t] τὰς ξυνθήκας ἕτοιμοι εἶναι διαλύεσθαι περὶ τῶν ἐγκλημάτων, ἐπὶ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ. καὶ οἱ μὲν ἀπεχώρησαν [v] ἐπ' οἴκου, καὶ οὐκέτι ὕστερον ἐπρέσβευόντο.

ρμς'. Αἰτίαι [x] δὲ αὗται καὶ διαφοραὶ ἐγένοντο ἀμφοτέροις πρὸ τοῦ πολέμου, ἀρξάμεναι εὐθὺς ἀπὸ τῶν ἐν Ἐπιδάμνῳ καὶ Κερκύρᾳ· ἐπεμίγνυντο [y] δὲ ὅμως ἐν αὐταῖς, καὶ παρ' ἀλλήλους ἐφοίτων, ἀκηρύκτως μὲν, ἀνυπόπτως δὲ οὔ. σπονδῶν γὰρ ξύγχυσις τὰ γιγνόμενα ἦν, καὶ πρόφασις τοῦ πολεμεῖν.

---

d Κωλύειν *Ar. C.* Κωλύει legit *Dion. Halic.* sed non adiiciens voculam ἐν. vult autem κωλύει pro κωλύεται dictum esse. *Steph.* *e* Τὰς τε πόλεις *Reg. Cass. Gr.* Bas. Aug. *f* Εἰ δὲ καὶ *Dan.* Mox in Mosqu. pro ἀποδῶσι, est ἐκδῶσι, sed in marg. est ἀποδῶσι. *g* Ταῖς αὐτῶν *Cl. Gr. Reg. Cass.* In Aug. paullo ante ὅτ' ἂν, it. αὑτῶν. *h* Ἀλλ' αὐτοῖς *Ar. C. Dan.* *i* Ἀποδόναι *Marg.* *k* Ἐγκεισομένην, et alia manu supra emendatum μένους *Dan.* *l* Περιγίνονται *Ar. C. Gr.* *m* Ἐκλιπόντες *Marg. Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan.* Aug. et Mosqu. *n* Πλέονι *Ar. C.* In ed. Bas. γνώμῃ δὲ, in cod. Bas. τέ. In cod. Mosqu. quoque πλέονι. *o* Μεῖζον *Ar.* ἢ δυνάμει desiderantur in *Gr.* manus alia deinde inter τόλμῃ et μείζονι adscripsit. *p* Τρόπῳ παντὶ *Ar. C. Dan.* *q* Οἱ δὲ Ἀθην. *Reg. Cass. Gr.* Aug. *r* Τε deest *Ar. C.* om. etiam *Cl.* vt et in fin. vers. abest quoque hic a *Dan.* et *Gr.* *s* Καθἑκασά τε *Ar. C. Ald. Flor. Bas. Cass.* *t* Τὰς deest *Gr.* *v* Ἐπ' οἴκου pro ἐπ' οἶκον Attica constructione, quae *Thucydidi* familiaris: de qua vide *Stephani* Appendicem ad scripta de Dial. Att. p. 123. *x* Δὲ malit *Steph.* quod haec conclusioni apta videatur, et ab ipso etiam *Thucydide* alicubi huic rei adhibeatur. *y* Δ' ὅμως, et mox ἀνυπόπτως δ' οὔ. *Gr.*

Οὔτε γὰρ κωλύει —] Pro κωλύεται, vt notat Dionys. Epist. II. ad Amm. p. 97. apud quem praepositio ἐν deest. Itaque non opus est correctione Reiskii in anim. p. 17. legentis: κωλύεσθαι ἐν ταῖς σπονδαῖς, aut κωλύειν τὰς σπονδάς. Locus Dionysii probat, hanc lectionem esse antiquissimam et probam. Abresch. in auctar. p. 263. resoluit κωλύει, per κώλυμα, l. ἐμπόδιόν ἐστι ταῖς aut ἐν σπονδαῖς, *nihil obstat*, impedit, obest foederibus. Scribere quoque Nostrum: οὔτε ἐκεῖνο κωλύει πρὸς τὰς σπονδάς, i. e. πρὸς τὸ εἶναι τὰς σπονδάς, quo minus sint foedera. GOTTL.

[Τόδε) Τὸ ξυνηλατεῖν. Ita e Cass. correxi. Antea τὸ ξυνηλατεῖν addebatur verbis τὸ περὶ Μεγ. ψήφισμα.] G.

Τοῖς Λακεδαιμονίοις] In cod. Aug. ad h. l. notatum ὀλιγαρχικῶς. v. L. IIII. 126. Schol. Bas. τὸ Λακεδαιμονίοις insititium habet e margine. Sed mera est coniectura, quae nulla codd. auctoritate suffulcitur. Sed delet Valk. ad Herod. V, 424. GOTTL.

Ἀρχομένους] Reisk. in anim. p. 17. coniicit, ἄρχοντας. G.

Sane ἄρχειν frequentius dicitur de eo, qui primus laedat; vnde, ἄρχειν χειρῶν ἀδίκων. Sed tamen ἄρχεσθαι est, *incipere*; et saepe noster, ἄρχεσθαι πολέμου, de inferente bellum. RAVER.

Ἔκ τε τῶν μεγίστων κινδύνων — τιμαὶ περιγίγνονται] *Restant*, i. e. *sequuntur, excipiunt nos* — Supra c. 141. paullo aliter: ἐκ τῶν κινδύνων περιγίγνεσθαι, *euadere*. G.

Ὑποστάντες Μήδους] v. huius libri c. 89. G.

Οὐκ ἀπὸ τοσῶνδε ὁρμώμενοι] *Minoribus opibus, potentia orti sunt.* De forma ὁρμᾶσθαι ἀπὸ τοῦ — v. Gloss. G.

Ἐκλείποντες] Hoc efficacius, quam ἐκλιπόντες. WASS.

[Ἢ τέχνῃ) Haec lectio, quam Schol. pro τύχῃ habet, iudice Stephano, haud probanda. Γνώμῃ enim opp. τύχῃ. In cod. Aug. Schol. ad verba Ὅτι ἐνάγκη πολεμεῖν· Ὑποστάντες Μήδους· Γνώμῃ τε πλείονι, ἢ τέχνῃ· Ὧν οὐ χρὴ λείπεσθαι et Ἐπιγιγνομένοις, desunt. Mox in ἐπιπλέον — Γοργίους, correxi pro Γόργιος, vt supra h. libro ad c. 2. Παρίσωσις autem inest in verbis: γνώμῃ τε πλείονι ἢ τύχῃ καὶ τόλμῃ μείζονι ἢ δυνάμει. Sed cum Stephano facio, hanc παρίσωσιν non esse quaesitam. Post ἐπιπλέον, τῶν ἄλλων supplet idem Stephanus, idemque est ac: ἐπιπλέον ἢ ἐν ἄλλοις χωρίοις.] G.

[Παισὶν ἡμῶν) Immo vero, Stephanus ait, non solum παισὶν ἡμῶν, sed etiam παίδων παισίν.] G.

[Τῇ ἐκείνου) Hoc Schol. deest in Aug., vt et Schol. ad Καὶ οἱ μὲν.] G.

Τὸ ξύμπαν] In Aug. cod. explicatur: τὸ κεφάλαιον. G.

Ἐπὶ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ] Supra c. 27. ἐκήρυσσον, ἐπὶ τῇ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ τὸν βουλόμενον ἰέναι. It. V. 79. Supra ad c. 27. monui-

ſuae ciuitatis vſum permittant: nam neque illud, neque hoc in foederibus prohibetur. Praeterea nos etiam permiſſuros, vt *Graecae* ciuitates liberae, ſuisque legibus viuant; ſi modo liberas, ſuisque legibus viuentes *tunc* habebamus, quum foedus eſt initum: et ſi ipſi quoque ciuitatibus, quas in ſua ditione habent, *priſtinam libertatem* reddant, ita vt in ſuis rebuspublicis adminiſtrandis ad ipſorum Lacedaemoniorum mores ac inſtituta ſeſe accommodare non cogantur; ſed ſuo quaeque arbitratu viuant. Dicamus etiam, nos ex foederum pactis ad iudicium ſubeundum paratos eſſe: nec belli initium nos facturos, at ab ipſis illatum propulſaturos. Haec enim reſponſa ſunt ſimul et iuſta et ex dignitate huius Reipublicae. Sciendum autem eſt, bellum neceſſario gerendum eſſe; quod ſi noſtra ſponte potius, *quam neceſſitate compulſi*, bellum ſuſcipiamus, aduerſarios minus infeſtos habebimus; ſciendum etiam, ex maximis periculis cum ad Rempublicam, tum etiam ad homines priuatos, maximos honores redundare. Itaque maiores noſtri, quum Medos ſuſtinuerunt; quamuis a tantis nequaquam initiis orſi et progreſſi ſunt, ſed etiam res, quas poſſidebant, reliquerunt, *tamen* conſilio potius, quam fortunae opibus, et confidentia maiore, quam potentia, cum ipſum barbarum repulerunt, tum etiam imperium ad tantam amplitudinem prouexerunt. A quibus degenerare non debemus: ſed hoſtes omni ratione vlciſci; operamque dare, vt hoc *imperium* non diminutum poſteris tradamus.

145. Atque Pericles quidem haec dixit. Athenienſes vero, quod ſibi conſilium optimum ab illo dari cenſuiſſent, in ipſius ſententiam decretum fecerunt; et de illius conſilio Lacedaemoniis reſponderunt, cum ſingulatim, vt ille monuerat, tum etiam generatim, ſe nihil ipſorum iuſſu facturos: ſed ſe ex foederum pactis ad iudicium ſubeundum, et in eo de controuerſiis pari iure, parique conditione diſceptandum paratos eſſe. Atque illi quidem domum redierunt, nec vllam legationem amplius poſtea miſerunt.

146. Hae igitur querelae et discordiae inter vtrosque ante hoc bellum exſtiterunt, ſtatim ex rebus ad Epidamnum et Corcyram geſtis ortae. Veruntamen dum hae *discordiae* inter illos adhuc eſſent, commercia inter ſe habebant, et alteri ad alteros ibant ſine caduceatore quidem, ſed non etiam ſine ſuſpicione. Nam ea, quae fiebant, erant foederum perturbatio, et belli materia.

ὅπερ ἐκεῖνοι ποιεῖν οὐκ ἠνέσχοντο. Οὔτε γὰρ ἐκεῖνο] τὸ περὶ Μεγαρέων ψήφισμα. Τόδε] τὸ ξενηλατεῖν. Τοῖς Λακεδαιμονίοις] οἶμαι τὸ τοῖς Λακεδαιμονίοις ἁμάρτημα τῇ γραφέως, ἐνθέντος τῷ κειμένῳ, ὅπερ ἦν ἑρμηνεία τῇ σφίσι, ἔξωθέν τινι ἐπιτεθεῖσα. Ὅτι ἀνάγκη πολεμεῖν] ἡμᾶς δηλονότι. Ἐκ τε τῶν μεγίστων] κατὰ κοινῇ τὸ εἰδέναι χρή. Ὑποσάντες Μήδους] δεξάμενοι. Καὶ οὐκ ἀπὸ τοσῶνδε] οὐκ ἀπὸ τοσαύτης παρασκευῆς, ἀλλὰ ἐλάσσονος. Γνώμῃ τε πλείονι, ἢ τέχνῃ] συνέσει, φρονήσει. ἐπιπλέον ἐντεῦθα τῶν ἄλλων ἡ Γοργίειος ἐλήφθη παρίσωσις. καὶ ἔστιν οὐκ ἄχαρις, διὰ τὴν ταχεῖαν πλοκὴν τῇ ὀνόματος. Ὧν οὐ χρὴ λείπεσθαι] τῶν πατέρων. Ἐπιγιγνομένοις] πᾶσιν ἡμῶν δηλονότι. Τῇ ἐκείνῃ γνώμῃ] βουλῇ. Ἔφρασε] ἡρμήνευσεν. Ἐπὶ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ] ἐξ ἰσοτιμίας, καὶ οὐχὶ κελευόμενοι. Καὶ οἱ μὲν] οἱ Λακεδαιμόνιοι. Ἐν αὐταῖς] ταῖς αἰτίαις καὶ διαφοραῖς. Ἀκηρύκτως μὲν] ἄνευ κηρυκείου, ὡς πρὸς φίλους δῆθεν. οἱ γὰρ πρὸς ἐχθροὺς ἀπιόντες, ἀσφαλείας ἕνεκεν, ὁσάκις ἠβούλοντο, μετὰ κηρυκείου ἀπῆσαν, ὃς ἀνόσιον ἡγοῦντο καὶ ἀσεβὲς κακουργεῖν.

mus, Callim. H. in Iou. v. 63. hunc locum imitatum eſſe. GOTTL.

Αἰτίαι δέ] Δὴ praefert *Stephanus*. Ita loquitur *Dion. Halic.* WASS.

Ἐπιμίγνυντο] *Suidas* in ἀκηρυκτεί, ἐμίγνυντο. male. WASS.

Ἐπεμίγνυντο ἐν αὐταῖς] Sc. διαφοραῖς, *in his diſcordiis re et ratione inter ſe coniuncti erant, negotiorum inter eos erat frequentia.* cf. L. I, 2. τῆς ἐμπορίας ἐκ ὅσης, ἐς ἐπιμιγνύντες ἀλλήλοις — cf. II, 1. G.

[Ἀπῆσαν) In Aug. eſt ἀπίεσαν.] G.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΟΛΟΡΟΥ ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

THVCYDIDIS OLORI F. HISTORIAE LIBER SECVNDVS.

EPITOME LIBRI II.

Thebani, qui noctu per proditionem occupauerant Plataeam, ab oppidanis partim occisi, partim capti sunt. Cap. VI. *Quo facto, ruptis aperte foederibus, vtrimque ab Athenienſibus et Peloponneſiis ſumma vi bellum parari coeptum eſt. Cum priores Peloponneſii, duce Archidamo rege Lacedaemoniorum, Atticam inuaſiſſent: Pericles, Athenienſes ad bellum ſuſtinendum exhortatus, inter caetera reipublicae agros ſuos donauit, rogauitque Athenienſes, ſi forte eos non laederet hoſtis, vti ob eam rem nullam de ipſo conciperent ſuſpicionem.* XIII. *Peloponneſii Acharnas vsque populabundi peruenerunt, magna cum indignatione plebis in Periclem, exire contra hoſtes prohibentem.* XXII. *Athenienſium equites in Phrygiis fugati ſunt. Ipſi cum in aciem non prodirent, Peloponneſii domum reuerterunt.* XXIII. *Aeginetis, ab Athenienſibus pulſis, Lacedaemonii agros dederunt.* XXVII. *Sol defecit.* XXVIII. *Athenienſes ſocietatem cum Sitalce Thraciae rege iunxerunt.* XXIX. *Ea hyeme exequias bello caeſis fecerunt: quos Pericles princeps ciuitatis laudauit.* XXXIV. *Sequente anno Peloponneſii iterum Atticam ingreſſi, poſteaquam ſaeuiſſima Athenas peſtis inuaſit: ipſi perpopulato omni agro domum ſe receperunt.* XLVII. LVII. *Legatos Peloponneſiorum, ad Perſarum euntes regem, Athenienſes in Thracia interceptos necarunt.* LXVII. *Potidaeae ad haec deditio et Plataeae oppugnatio deſcribuntur.* LXX. LXXV.

a Θουκυδίδου ἱστοριῶν ξυγγραφῆς βιβλίον δεύτερον *Ar.* Titulo caret *alter Codex.* Θουκυδίδου ξυγγραφῆς τὸ δεύτερον *Cl.* Θουκυδίδου β. Baſ. Θουκυδίδου ξυγγραφῆς δευτέρας *Ald. Baſ.* Θουκυδίδου ξυγγραφῆς δευτέρα *Flor.* Θουκυδίδου τὰ ὁλόρου ξυγγραφῆς τὸ δεύτερον *Editi reliqui* in hoc Libro et ſeqq. Videſis *Annotr.* Θουκυδίδου ξυγγραφῆς δεύτερον *Reg.* Θουκυδίδου ξυγγραφῆς β'. Aug. *Caſſ.* Θουκυδίδου συγγραφῆς βιβλίον δεύτερον *Voſc.* A *Dan.* et *Gr.* abeſt Inſcriptio.

ΑΡΧΕΤΑΙ δὲ ὁ πόλεμος ἐνθένδε ἤδη Ἀθηναίων καὶ Πελοποννησίων, καὶ τῶν ἑκατέροις ξυμμάχων· (ἐν ᾧ ἄτε ἐπεμίγνυντο ἔτι [b] ἀκηρυκτεὶ παρ' ἀλλήλας, καταστάντες τε ξυνεχῶς ἐπολέμων.) [c] γέγραπται δὲ ἑξῆς ὡς ἕκαστα ἐγίγνετο κατὰ θέρος καὶ χειμῶνα.

β'. [d] Τέσσαρα μὲν γὰρ καὶ δέκα ἔτη ἐνέμειναν [e] αἱ τριακοντούτεις σπονδαὶ, αἳ ἐγένοντο [f] μετ' Εὐβοίας ἅλωσιν· τῷ δὲ πέμπτῳ καὶ δεκάτῳ ἔτει, ἐπὶ Χρυσίδος ἐν Ἄργει τότε πεντήκοντα δυοῖν δέοντα ἔτη ἱερωμένης, καὶ Αἰνησίου Ἐφόρου ἐν Σπάρτῃ, καὶ Πυθοδώρου ἔτι δύο μῆνας Ἄρχοντος Ἀθηναίοις, [g] μετὰ τὴν ἐν Ποτιδαίᾳ μάχην, μηνὶ ἕκτῳ, καὶ ἅμα ἦρι ἀρχομένῳ, Θηβαίων ἄνδρες ὀλίγῳ πλείους τριακοσίων (ἦγον δὲ αὐτῶν Βοιωταρχοῦντες, [h] Πυθάγγελός τε ὁ [i] Φυλείδης, καὶ [k] Διέμπορος ὁ Ὀνητορίδου) ἐσῆλθον περὶ πρῶτον ὕπνον ξὺν ὅπλοις ἐς Πλάταιαν τῆς Βοιωτίας, ἐσῶν Ἀθηναίων ξυμμαχίδα. ἐπηγάγοντο δὲ καὶ ἀνέῳξαν τὰς πύλας [l] Πλαταιέων [m] ἄνδρες, Ναυκλείδης τε καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, βουλόμενοι, ἰδίας ἕνεκα δυνάμεως, ἄνδρας τε τῶν πολιτῶν τοὺς σφίσιν ὑπεναντίους διαφθεῖραι, καὶ τὴν πόλιν Θηβαίοις προσ-

b Etiamsi paruo interuallo praecedat ἀκηρύκτως (est enim in praecedentis libri fine) suspectum tamen nobis esse non debet hoc ἀκηρυκτεί· cum et alia aduerbia sint, quae hac quoque terminatione efferuntur. *Steph.* *c* Καὶ γέγραπται ἑξῆς *Ar. C. Dan.* Γέγραπται δ' ἑξῆς *Gr.* *d* Τέσσαρα γὰρ καὶ δέκα μὲν ἔτη *Ar. C.* Τέσσαρα καὶ δέκα μ. Ε. *Dan.* *e* Al deest *Ar. C. Din.* *f* Μετὰ Εὐβοίας *Reg. Caff. Gr.* Aug. Mosqu. *g* Μετὰ δὲ τὴν *Gr.* Ἀθηναίοις δὲ μετὰ τὴν Baf. *h* Πυθάγγελλος *Gr.* *i* Φυλείδης *Ar. C. Caff.* Aug. Φιλείδης *Gr.* *k* Διέμπορος ὁ Ὀνητορίδης *Ar. C.*, mox εἰσῆσαν in Mosqu. *l* Πλαταιῶν *Cl. Caff.* Aug. Sed a man. rec. corr. Πλαταιείων. *m* Vocabulum ἄνδρες non agnoscunt *Ar. C. Dan.*

Ἄρχεται δὲ etc.] Quo anno coeptum hoc bellum, vide *A. Gellium*, l. 17. c. 21. et *Meursium* de Archont. Athen. p. 200. HVDS. *Lucianus* Pseudom. pag. 752. illa ἄρχεται ὁ πόλεμος ἐνθένδεν ἤδη, quasi prouerbii specie transfert ad narrandum principium doli, inter Cocconam et Alexandrum Pseudomantin compositi. DVCK.

Coeptum est geri hoc bellum, auctore Gellio, (L. XVII, 21. N. A.) anno V. C. CCCXXIII., sub dictatore *Aulo Postumio Tuberto*; de quo fit mentio apud Liu. IIII. 26. Olymp. LXXXVII. Archonte *Pythodoro*, et *Aenesia*, Ephoro Spartae A. M. MMMDLXXIII. tempore Artaxerxis Longimani et Darii Nothi. cf. Doduell. Ann. Thuc. p. 61. et quos laudavit Duck. ad c. 2. GOTTL.

Ἐν ᾧ] Recte expl. Schól. ἐξ ὅ. sign. enim verum initium belli, sin minus aperti, at turgentis et iam certi ac propediem erupturi, et tantum non moti. BAVER.

[Ἐν ᾧ] In Cass. legitur: ἀντὶ τοῦ ἐξ ὅ in Aug. ἀντὶ ἐξ οὗ, ἀφ' οὗ. In Aug. deest Schol. ad Ἐνθένδε.] G.

[Ἐπεμίγνυντο] Hoc verbum praefixi Scholio, quod adiectum erat verbis: παρ' ἀλλήλας ἐρχόμενοι. Monuit iam hoc Duckerus. In Cass. legitur: ἐπιμιξίαν εἶχον πρὸς ἀλλήλας.] G.

Ἀκηρυκτεὶ] *Sine praecone, qui belli index erat.* Paullo ante c. 146. sup. libri, ἀκηρύκτως. Scribitur autem ἀκηρυκτεὶ, ad rationem ἀνατεὶ, i. e. ἄνευ ἄτης, quod et scribitur ἀνατὶ apud Sophocl. in Antig., vt auctor est Scholiast. Eurip. Med. v. 1357. Illud rectius videtur, vt supra c. 143. ἀμαχεί. Sic ἀκλαυτεὶ apud Callim. H. in Dian. v. 267. Scholiastes ad L. I, 29. docet: Κήρυξ ἐν πολέμῳ, πρέσβεις ἐν εἰρήνῃ. Dicuntur loco laudato Corinthii κήρυκα praemisisse, προειρύντα πόλεμον Κερκυραίοις. cf. L. III. 52. G.

Conformatum est, vt αὐτοβοεί, παυδημεί, alia; quae tamen de verbis efficta solemnius in (ι) desinant. De *belli* indice praecone quae notat B. Gottl. et nota sunt, et ex parte falsa; quippe et in pace, dissidiis ortis, sed bello nondum moto, praecones miserunt, vt I, 29. et Pausaniae praeconem misere Spartani; et aliena sunt ab h. l. certe nil explicant, cur hic non commearint ἀκηρυκτεί, sine praecone. Nam, si *non sine* praecone belli indice, bellum scilicet erat; quod negat Thuc. Sed sensus est; praecone nondum vtebantur commeantes, quia nimirum comite opus esset in bello, vt inuiolati venirent et abirent, vt ostenderent, se non infestos venire, sed amice, et in caussa a bello segregata; pacis ergo magis index praeco, quo nondum vterentur, vt bello nondum commoto velut aperto et certo; sed libere, vt inter pacatos, commeabant, nil egentes praeconis, vt etiamnum tuti ab iniuria belli nondum denuntiati. cf. I, 53. init. ἄνευ κηρυκείου. Ceterum dissonant ἀκηρυκτεὶ et ἀκηρύκτως illud iam explicatum dedi; hoc sign. bellum internecinum, implacabile, vbi ne pacificationi quidem locus relictus sit: hinc iungitur, πόλεμος ἀκήρυκτος καὶ ἄσπονδος, vel inuerse. BAVER.

[Ἄνευ κηρυκείας) In Cass. legitur: Κηρυκείου· desunt quoque in eodem: ἄνευ κηρυκείου — καταγγέλσεως· in Aug. ἄνευ κηρυκείου, ὥστε ἐχθροί.] G.

Καταστάντες — ἐπολέμων] i. e. κατέστησαν εἰς πόλεμον ξυνεχῶς, *sine vlla intermissione.* Sic Paus. Eliac. I. p. 443. Plene sic scribere poterat: καταστάντες ἐς πόλεμον, ξυνεχῶς ἐπολέμων αὐτόν. *Semel bello cum fuissent impliciti, nihil remittentes illud gessere.* v. Abresch. Dilucc. p. 157. G.

Possis etiam vertere: initio semel facto, bello indicto et certo: vt c. 2. καθεστῶτος φανερῶς τοῦ πολέμου. BAVER.

[Τὰ γὰρ ἄλλα διὰ μέσου) n. parenthesis incipit, ex mente Scholiastae, a verbis: ἐν ᾧ δὲ ἐπεμίγνυντο, vsque ad χειμῶνα. Equidem cum Stephano clausi parenthesin v. ἐπολέμων. Idem Stephanus malit praefigi Scholio: τοῦτο πρὸς τὸ — caput: γέγραπται δὲ ἑξῆς. Sed nihil mutandum censeo. In Aug. Schol. ad παρ' ἀλλήλας et Καταστάντες τε desunt.] G.

Κατὰ θέρος καὶ χειμῶνα] Nomine θέρους comprehendit ver et aestatem, χειμῶνος autumnum et hiemem. *Petau.* X. de Doctrin. Temp. 28. Sic et alii Graeci pariter ac Latini Scriptores annum in duas partes tribuunt. Vid. *Serv.* et *Cerd.* ad Virgil. III. Georg. 296. et *Gronou.* III. Obseru. 14. DVCK.

Κατὰ θέρος] Notum est, veteres hoc nomine complexos esse ver et aestatem, vt hieme, auctumnum. Sed locus Virg. Georg. III. 296. a Duckero adlatus, nihil probat. *Ver* enim non intelligitur verbis: „dum — frondosa reducitur *aestas*, vt volunt Seruius et Cerda; sed *aestas*, qua coeli

HVNC igitur initium belli, inter Athenienſes et Peloponneſios ac vtrorumque ſocios geſti, iam ducitur: in quo nullis inter ſe commerciis amplius ſine caduceatore miſcebantur; et ex quo id ſemel ſuſceperunt, id etiam continenter geſſerunt. Scriptum autem eſt ordine, prout ſingula quaeque aeſtate atque hyeme ſunt acta. Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87. 1/4. V. C. Varr. 32. 1/4. Mail 7.

2. Nam tricennalia foedera, quae poſt captam Euboeam inita fuerunt, quatuordecim quidem annos durauerunt: ſed quintodecimo anno, cum Chryſis ſacerdos duodequinquageſimum ſacerdotii annum Argis ageret, et Aeneſias Spartae Ephorus eſſet, et Pythodoro, qui tunc Athenis Archon erat, duo praeterea menſes ad integrum Magiſtratus annui tempus abſoluendum adhuc ſupereſſent, ſexto menſe a pugna ad Potidaeam commiſſa, ſtatim ineunte vere, Thebanorum quidam paulo plures trecentis (ipſis vero praeerant Pythangelus Phylidae, et Diemporus Onetoridae *filius*, qui *tunc* apud Boeotos ſummum Magiſtratum gerebant) circa primum ſomnum cum armis Plataeam Boeotiae *vrbem*, Athenienſium ſociam, ingreſſi ſunt. Illos autem *in vrbem* induxerunt, et portas *illis* aperuerunt quidam Plataeenſes, Nauclides, et qui eiusdem factionis erant; qui, vt priuatam potentiam ſibi pararent, ciues ſibi inimicos de medio tollere, vrbemque Thebanis adiungere volebant. Haec autem egerunt

ΕΝΘΕΝΔΕ] ἀπὸ τῆσδε τῆς αἰτίας. Ἐν ᾧ] πολέμῳ. ἐν ᾧ, ἐξ ὅ, ἀφ' ὅ. Ἐπεμίγνυντο] ἐπιμιξίαν εἶχον. Ἀκηρυκτεὶ] ἄνευ κηρυκείας, ὡς ἐχθροὶ, ἄνευ κηρυκίᾳ μᾶλλον, καὶ προκαταγγέλσεως. Παρ' ἀλλήλους] παρ' ἀλλήλοις ἐρχόμενοι. Καταστάντες τε] ἀρχὴν τὸ πολέμῳ ποιήσαντες. Τέσσαρα μὲν γὰρ καὶ δέκα] τοῦτο πρὸς τὸ, ἄρχεται δὲ ὁ πόλεμος, τὰ γὰρ ἄλλα, διὰ μέσου. Εὐβοίας ἅλωσιν] ἣν ἐν τῇ πρώτῃ λέγει. Ἐπὶ Χρυσίδος] ἡ Χρυσὶς ἱέρεια ἦν ἐν Ἄργει. ἠρίθμων δὲ τὰς χρόνους οἱ Ἀργεῖοι ἀπὸ τῶν ἱερειῶν. Ἔτι δύο μῆνας] τυτέσι, δέκα μῆνας. κατ' ἐνιαυτὸν γὰρ ἠλλάσσοντο. Βοιωταρχοῦντες] οἱ τῶν Βοιωτῶν ἄρχοντες. ἦσαν γὰρ οἱ πάντες ἕνδεκα. Ἰδίᾳς ἕνεκα δυνάμεως] ἀντὶ τοῦ αὐτοὶ δυνατοὶ γενέσθαι. Καὶ τὴν πόλιν Θηβαίοις προσποιῆσαι] ἵνα μὴ

constantia ea eſt, vt oues in ſiluis et ſaltibus ſub dio agere poſſint; vt explicat Illuſtris Heynius ad l. c. GOTTL.

Ita per omnem hiſtoriam Thuc. diuidit annos belli ſui in θέρος et χειμῶνα, diligenter addens: καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα· καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα οὕτως· L. Ita hiemi auctumnum iungit Ouid. Faſt. I, 459. 460.

Poſtera lux (a. d. v. Id. Ian.) hiemem medio
diſcrimine ſignat;
Aequaque praeteritae, quae ſuperabit, erit.

Quae neque intelligi poſſint, nec vera conſtare, niſi initio facto a medio Octobri, id eſt autumni initio. BAVER.

Ἐνέμειναν — σπονδαὶ] i. e. διέμειναν, *durarunt*. Abreſch. in Diluc. l. c. videtur vrgere praepoſitionem ἐν in verbo, vt ſolet. In loco Xenoph., Cyr. I, 2. 16. ab Abreſchio laudato, ἐμμένει μαρτυρία καὶ τῆς μετρίας δικαίτης, vis διαμένει quoque locum habet. G.

Ἐπὶ Χρυσίδος] Memorat hanc rurſus Lib. IV. in fin. Apud nonnullos Scriptores perperam eſt Χρυσηΐς, pro Χρυσίς. Vid. *Leopard.* VI. Emendat. 11. De more Argiuorum annos per Sacerdotes computandi, quem hic tangit *Schol.*, multa habent, quos in Notis ad eum laudat *Hudſonus*. De characteribus temporis, ad quod initium huius belli adligat *Thucydides*, conſulendi ſunt *Scalig.* V. de Emend. Temp. p. 410. *Petau.* X. de Doctrin. Temp. 28. *Selden.* in Apparat. Chronolog. ad Veter. Graecorum Epochas p. 238. Marmor. Arundell. Edit. Oxon. et *Petit.* IV. Eclog. Chronolog. 12. Porro *Salmaſium*, in Exercit. Plin. p. 111. Ed. Trai. ſcribentem Graecos numquam dicere Ἄρχοντος τοῦ δεῖνα ſine praepoſitione, ſed ſemper cum praepoſitione ἐπὶ, recte reprehendit *Petau.* Exercitat. Miſcellan. Cap. VII. DVCK.

Ἐπὶ Χρυσίδος] *Sub Chryſidis ſacerdotio*, ſ. *tempore Chryſidis, anno duodequinquageſimo eius ſacerdotii.* De vſu huius praepoſ. v. Gloſſ. Hunc morem Argiuorum, quem attingit Schol., pluribus explicauit Valeſ. in not. ad Exc. Polyb. T. III, p. 161. Erneſtin. Sacerdotes Iunonis Argiuae vocabantur Ἡρεσίδες, vt Palladis Argiuae, *Aceſtorides*. v. Spanh. ad Callim. Lau. Pall. v. 34. Sub Chryſide, templum Iunonis, anno huius belli nono, conflagrauit. G.

[Τὰς χρόνους) i. e. ἐνιαυτούς.] G.

[Τυτέσι) In cod. Aug. ante τυτέσι leguntur h. v. ὅρα τὴν ἀκρίβειαν τῶν χρόνων.] G.

Ἦρι] Totum tempus comprehendit ἀπὸ ἰσημερίης, μέχρι πλειάδων ἐπιτολῆς. WASS.

Θηβαίων — τριακοσίων, et ἐσῆλθον — ξυμμαχίδα.] *Theon.* Progymn. Cap. IV. vbi male συμμαχίδα, cum noſtro *Diodor.* p. 308. a. WASS.

Θηβαίων — ὀλίγῳ πλείους τριακοσίων] Diod. L. XII. p. 505. Weſſel. de eadem re: Τῶν Βοιωτῶν ἀποστειλάντων στρατιώτας ἐπιλέκτους τριακοσίους νυκτός. Rem breuiter narrat Demoſth. κατὰ Νεαίρας, p. 1378. Reisk. Aen. Polior. p. 400. G.

Ἀνέῳξαν — ἄνδρες] *T. Magiſter* in ἀνέῳγεν. Conſer omnino *Demoſthenem* in Neaeram p. 531. WASS. Mox ἔσοιτο, quod eſt in omnibus aliis *Mſſ.* et *Edit.*, habet etiam *Theon.* p. 52. DVCK.

Ἀνέῳξαν τὰς πύλας — Ναυκλείδης] Demoſth. l. c. ἀνοιξάντων τὰς πύλας τῆς νυκτὸς Ναυκλείδου, καὶ ἄλλων τινῶν μετ' αὐτῶν. GOTTL.

[Ἰδίας — δυνάμεως) Schol. ad haec verba adieci e cod. Aug. In eodem cod. deſunt Scholia a verbis Ἔργῳ ἔχεσθαι — ad Συμμαχεῖν· it. Σφίσι — ad Καὶ τοὺς λόγους δεξάμενοι.] G.

Καὶ προσποιῆσαι] Ὑποτάττειν exponit *Thom. Mag.* in προσποιῆσαι. Non neceſſaria hic eſt illa ſignificatio τοῦ προσποιῆσαι. DVCK.

ποιῆσαι. ἔπραξαν δὲ ταῦτα δι' Εὐρυμάχῳ τῷ Λεοντιάδῃ, ἀνδρὸς Θηβαίων δυνατωτάτου. προϊδόντες γὰρ οἱ Θηβαῖοι, ὅτι [n] ἔσοιτο ὁ πόλεμος, ἠβούλοντο τὴν Πλάταιαν, ἀεὶ σφίσι διάφορον ὖσαν, ἔτι ἐν εἰρήνῃ τε, καὶ τῷ πολέμῳ [o] μήπω φανερῷ [p] καθεστῶτος, προκαταλαβεῖν. ἦ καὶ ῥᾷον ἔλαθον [q] ἐσελθόντες, φυλακῆς ἀπροκαθεστηκυίας. θέμενοι δὲ ἐς τὴν ἀγορὰν τὰ ὅπλα, τοῖς μὲν [r] ἐπαγομένοις οὐκ ἐπείθοντο, [s] ὡς εὐθὺς ἔργου ἔχεσθαι, καὶ ἰέναι [t] ἐς τὰς οἰκίας τῶν ἐχθρῶν· [v] γνώμην δὲ ἐποιοῦντο, κηρύγματί [x] τε χρήσασθαι ἐπιτηδείῳ, καὶ ἐς ξύμβασιν μᾶλλον καὶ φιλίαν τὴν πόλιν ἀγαγεῖν· (καὶ ἀνεῖπεν ὁ κήρυξ, εἴτις βούλεται κατὰ τὰ πάτρια τῶν πάντων Βοιωτῶν ξυμμαχεῖν, τίθεσθαι παρ' αὐτὸς τὰ ὅπλα) νομίζοντες σφίσι ῥᾳδίως τοῦτο τῷ τρόπῳ προσχωρήσειν τὴν πόλιν.

γ'. Οἱ δὲ [y] Πλαταιῆς, ὡς ἤσθοντο ἐνδον [z] τε ὄντας τοὺς Θηβαίους, καὶ ἐξαπιναίως κατειλημμένην τὴν πόλιν, καταδείσαντες, καὶ νομίσαντες πολλῷ πλείους ἐσεληλυθέναι (ἀ γὰρ οὐκ εἶδον ἐν τῇ νυκτί) πρὸς ξύμβασιν ἐχώρησαν, καὶ [a] τοὺς λόγους δεξάμενοι ἡσύχαζον· ἄλλως τε, καὶ ἐπειδὴ ἐς ὀδὸν ἀδὸν ἐνεωτέριζον. παύσαντες δέ πως ταῦτα [b] κατενόησαν ἀ πολλοὺς τοὺς Θηβαίους ὄντας, καὶ ἐνόμισαν, ἐπιθέμενοι, ῥᾳδίως [c] κρατῆσαι. τῷ γὰρ πλήθει τῶν Πλαταιέων ἀ [d] βουλομένῳ ἦν τῶν Ἀθηναίων ἀφίστασθαι. ἐδόκει ἂν ἐπιχειρητέα εἶναι. καὶ ξυνελέγοντο, διορύσσοντες τοὺς κοινοὺς τοίχους, παρ' ἀλλήλους, ὅπως μὴ

n Ἔσεται *Gr.* Pro γὰρ paullo ante est δὲ in Mosqu. o Μήπω φανερῶς *Marg.* Μήπω φανερᾶς *Ald. Flor. Baf. Steph.* 1. Μήπως malit *Steph.*, imo ne admitti quidem alteras illas voculas vllo modo posse existimat, nisi eandem significationem accipiant. Addit *Steph. quod praeter morem fuerit.* Nec *alteras illas voculas*, sed *alteram illam vocalem* dicit, nempe μήπω. Nam ita scribit in principio huius adnotationis: *non tam placet hic μήπω, quam μήπως· imo vero ne — accipiat.* p Καθεστηκότος *Marg.* Baf. *Cam.* q Εἰσελθόντας, et paulo infra εἰσεληλυθέναι *Ar. C.* r Ἐπαγομένοις *Marg. Cam.* Si ἐπαγομένοις scribas, (inquit *Steph.*) eo praeteritum tempus, non minus quam altero illo participio, significabitur. Ἐπειγομένοις *Dan.* Aug. ἐπαγομένοις, sed manus recentior corr. ἐπαγαγομένοις. Mox pro ἔχεσθαι in Mosqu. est ἄρχεσθαι. s Ὥσε *Ar. C. Dan.* t Ἐπὶ τὰς *Ar. C. Dan.* In *Reg.* manus rec. ἐπὶ super ἐς scripserat. v Γνώμην τε ἐπ. *Reg.* x Τε om. *Cl.* y Πλαταιεῖς *Ar. C. Ald. Flor. Baf. Reg. Caff. Gr.* Aug. z Τε deest *Ar. C. Dan.* a Articulum τὸς non agnoscunt *Ar. C. Gr. Dan.* b Κατενόησαν τὸς Θηβαίους ἀ πολλοὺς ὄντας *Marg.* Τὸς deest *Gr.* c Illud κρατῆσαι in κρατήσειν mutandum censet *Steph.*, nisi dicendum hic sit, particulam ἂν adiici debere potius, quam subaudiri. Ῥᾳδίως ἂν κρατῆσαι Baf. in marg. d Βουλομένοις *Cl.* in margine.

Προσποιῆσαι] i. e. ὑποτάττειν, vt Thom. M. explicat, non probante Duckero hanc interpretationem. Sed Diod. XII. p. 505. confirmat Thomae rationem: Ἐπαγγελλόμενοι τὴν πόλιν ὑπὸ τὴν τῶν Θηβαίων τάξειν συντέλειαν — GOTTL.

Ἔπραξαν δὲ ταῦτα δι' Εὐρυμάχῳ] Demosth. l. c. ἔπραξε δὲ ταῦτα ἐκ Θηβῶν δι' Εὐρυμάχου τοῦ Λεοντιάδου βουλαρχοῦντος — G.

Θέμενοι δὲ ἐς τὴν ἀγορὰν τὰ ὅπλα] Male vertitur, *armis in foro positis*, cum hostilem vrbem inuaserunt. Sic potius reddi debet, *cum armati in foro constitissent*, aut *castra posuissent*. Nec rectius *Scholiastes*, qui interpretatur περιτιθέμενοι, id est, *arma induti*: nam iis iam induti erant. Male quoque vertitur τίθεσθαι παρ' αὐτὸς τὰ ὅπλα, *apud ipsos arma ponere*, melius quidem *Scholiastes*, σὺν αὐτοῖς ὁπλίζεσθαι. Sic et *Thucyd.* l. 8. p. 520. καὶ θέμενοι τὰ ὅπλα ἐξεκλησίασαν, id est, *armis instructi et ordine collocati concionem habuerunt*; imminebat enim hostis. Phrasis haec, τίθεσθαι τὰ ὅπλα, verbatim significat *ponere arma*; nonnulli sumi posse putant, pro ὅπλα κατατίθεσθαι vel ἀποτίθεσθαι, quam expositionem probare videtur *Scholiastes*, p. 240, 481, 521. mihi nondum locus occurrit, in quo ita proprie sumi credam, nisi qui armati consistunt, nec tamen reipsa pugnant, proprie arma dicuntur abiicere. Obseruandum autem, verba haec quatuor modis vsurpari: 1. pro τάττειν vel τάττεσθαι, vt in loco *Thucydidis* iam citato: 2. pro στρατοπεδεύεσθαι, vt in priori loco: 3. pro *castra munire*, vt apud *Thucyd.* p. 240. et 521. vbi *Scholiastes* ἔθεντο τὰ ὅπλα perperam explicare videtur ἐπέθεντο. nec autoris mentem assequitus est *Interpres*, qui vertere debuit, *castra munierunt*: 4. pro πολιορκεῖν, quo sensu *Thucydides* lib. 8. praepositionem cum accusatiuo adhibuit, πρὸς αὐτὴν τὴν πόλιν τῶν Μιλησίων τὰ ὅπλα τίθενται. Vide *Vigerium*, c. 5. sect. 11. et *Valesii* notas ad *Harpocr.* p. 186. HVDS.

I. e. στρατοπεδευσάμενοι, *quum castra in foro locassent.* v. Celeb. Valkenar. ad Herod. VIIII, p. 717. et Wessel., qui et ad Diod. T. I. p. 524. et T. II. p. 428. conferri potest. Aliter sumitur haec forma paullo post. G.

Sign. cum armati in foro constitissent, *Posto gefaßt hatten.* Castra enim in foro profecto non posuere, vbi nec soleant, nec possint; nec vero tam pauci vnquam castra ponant; quis ita loquatur? Sed tantum instructi per ordines constitere. Aliquanto inconsultius expl. Schol. περιθέμενοι, cum se armassent. Ergone sine armis venerant, aut arma non indutа attulerant? Et quomodo *in forum*; quasi forum armarint? BAVER.

Ἀνεῖπεν] Pro ἀνεβόησε, *Thom. Magist.* in ἀνεῖπον. vid. *Aristoph.* Acharn. v. XI. WASS.

Ἀνεῖπεν ὁ κήρυξ] *Proclamauit*, der Herold rufte aus, machte bekannt. G.

τίθεσθαι παρ' αὐτὸς τὰ ὅπλα] *Qui velit — cum Boeotis eandem societatem belli sequi, arma cum ipsis coniungat.* Similis locus est apud Diodorum L. XII. 66. p. 524. ἐκήρυξέ τις ἀφ' ἑαυτοῦ, τοὺς βουλομένους τίθεσθαι τὰ ὅπλα μετὰ Ἀθηναίων καὶ Μεγαρέων — vbi v. Wessel. G.

[Ἀντὶ τοῦ — ὁπλίζεσθαι) Pro his, quae Steph. non probat, in Cass. est: πλησίον αὐτῶν.] G.

Οἱ δὲ Πλαταιῆς ὡς ἤσθοντο] Demosthenes fere ita, l. c. αἰσθόμενοι δ' οἱ Πλαταιεῖς ἔνδον ὄντας τοὺς Θηβαίους τῆς νυκτὸς καὶ ἐξαπίνης αὑτῶν τὴν πόλιν ἐν εἰρήνῃ κατειλημμένην, προσεβοήθουν καὶ αὐτοὶ, καὶ συνετάττοντο — G.

per Eurymachum Leontiadae *filium*, virum Thebanorum potentiſſimum. Thebani enim, cum bellum fore praeuiderent, Plataeam, quae ſimultates ſecum ſemper gerebat, in pace, belloque nondum palam moto, intercipere volebant. Quamobrem etiam *iſti* facilius, clam ingreſſi ſunt, nulla dum poſita cuſtodia, *armisque in foro poſitis, illis quidem, a quibus *in vrbem* inducti fuerant, morem non geſſerunt, ita vt ſtatim rem aggrederentur, et in inimicorum aedes ingrederentur; ſed decreuerant et amicis edictis, praeconis voce promulgatis vti, et ciuitatem potius ad compoſitionem et amicitiam adducere. Quare praeco edixit, ſi quis ex patriis Boeotorum inſtitutis eandem belli ſocietatem ſequi vellet, apud ipſos arma poneret, *armisque ſumtis ſe cum ipſis coniungeret:* ciuitatem hoc modo ſibi facile adiunctum iri ſperantes. Bell. Peloponn. an. 1. Olymp. 87. $\frac{1}{2}$. V. C. Varr. 32. $\frac{3}{4}$.

3. Plataeenſes vero, cum Thebanos et intus eſſe, et vrbem repente, *praeter omnem exſpectationem, ab illis* occupatam ſenſiſſent, perterriti, et ſuſpicati longe plures ingreſſos eſſe, (nec enim per noctis caliginem *eos* cernere poterant,) ad compoſitionem venerunt, et, conditionibus acceptis, quieuerunt: praeſertim cum *hoſtes* nihil noui in quemquam molirentur. At dum haec agerent, quodammodo animaduerterunt, non multos eſſe Thebanos, et, ſi *illos* inuaderent, *a ſe* facile ſuperari poſſe exiſtimarunt. Nam Plataeenſis populus ab Athenienſibus deficiebat inuitus. Rem igitur tentandam eſſe cenſuit. Quamobrem inter ſe coibant, ſuffoſſis communibus *aedium* parietibus, ne, dum per vias commearent, ſe

* De interpretatione verborum Θέμενοι τὰ ὅπλα vide *Annot.* HVDS.

δημοκρατῆται. Θέμενοι δὲ] ἀντὶ τοῦ, περιθέμενοι ἑαυτοῖς. Ὅμηρος, Σάκε' ὤμοισιν ἔθεντο. ἀνόητον γὰρ τό, μεταξὺ πολεμίων ὄντας, μὴ περικεῖσθαι τὰ ὅπλα. τοῦτο δὲ εἶπεν ὅτι ἐν τῷ ἐξῆς τυχὸν ἐβάσταζον αὐτὰ, ὡς δ' εἰς τὰς πολεμίας ἦλθον, ἐνεδύσαντο. Τοῖς μὲν ἐπαγομένοις] τοῖς προδόταις. Ἔργῳ ἔχεσθαι] φόνῳ δηλονότι. Γνώμην δὲ ἐποιοῦντο] βουλήν. Ἐπιτηδείοις] πρὸς φιλίαν. Τὴν πόλιν ἀγαγεῖν] δηλονότι τῶν Ἀθηναίων. Κατὰ τὰ πάτρια] ἔθη δηλονότι. Ξυμμαχεῖν] τοῖς Θηβαίοις. Τίθεσθαι παρ' αὐτὰς τὰ ὅπλα] ἀντὶ τοῦ, σὺν αὐτοῖς ὁπλίζεσθαι. Σφίσι] τοῖς Θηβαίοις. Προσχωρήσειν] προσιέναι. Ἐξαπιναίως] ἀπροσδοκήτως. Καὶ τὰς λόγους δεξάμενοι] παρὰ τῶν Θηβαίων. Οὐδὲν ἐνεωτέριζον] οἱ Θηβαῖοι δηλονότι. Πράσσοντες δέ πως ταῦτα] πως, κατά τινα τρόπον· συντακτέον δὲ ἄνω, πράσσοντες δὲ κατενόησαν πως. Ἐπιθέμενοι] μετὰ βάρους ἐπελθόντες τοῖς Θηβαίοις. Οὐ βουλομένῳ] Ἀττικὴ ἡ φράσις. Τὰς] κοινὰς τοίχας] τὰς μεταξὺ τῶν οἰκούντων. Ἵν' ἀντὶ τείχους ᾖ] ἵνα μὴ

Τὰς] Non agneſcunt quidam *Mſſ.* vid. p. 78, 8. et 226, 13. WASS.

Θηβαίους] Ita *Mſſ.* et Θήβη, non Θέβη, vt in numis Cl. *Wheleri* ἀρχαικῶς. IDEM. Vid. ſupr. ad Lib. I. Cap. X. Conjectura *Stephani*, pro κρατῆσαι legentis κρατήσειν, confirmatur auctoritate *Aeneae* in Tactico Cap. II. vbi in pauca contrahit narrationem *Thucydidis*. DVCK.

[Θηβαίοις] Ita correxi pro vitioſo Ἀθηναίοις, vt iam in edit. Flor. Vinar. manus docta ad marg. notarat. In cod. Aug. ad v. ἡσύχαζον, adnotatum: οἱ Θηβαῖοι δηλονότι ἡσύχαζον. Sed refertur hoc verbum ad Plataeenſes, vti ἐνεωτέριζον pertinet ad Thebanos, vt patet. Monuit hoc pluribus Grammius, quam opus erat. In Aug. deeſt Schol. ad Οὐδὲν ἐνεωτέριζον.] GOTTL.

Οὐ πολλοὺς ὄντας] Demoſthenes l. c. καὶ ἐπειδὴ ἡμέρα ἐγίγνετο (Noſter paullo poſt accuratius: φυλάξαντες ἔτι νύκτα καὶ αὐτὸ τὸ περίορθρον) καὶ εἶδον ὃ πολλοὺς ὄντας τοὺς Θηβαίους — καὶ ἔγνωσαν, ὅτι ὃ πάντες πάρεισιν, ἐπιτιθέντου, καὶ εἰς μάχην ἐλθόντες κρατοῦσι. Taylorus in Adnot. ad h. l. (Vol. II. app. crit. p. 1034. male locum Thuc. L. II. 72. exſcripſit, tanquam reſpexerit ad eum Demoſthenes. G.

[Μετὰ βάρους ἐπελθόντες) Haec deſunt in codd. Caſſ. et Aug.] G.

Ῥᾳδίως κρατῆσαι] Conjecturam Stephani, legentis κρατήσειν, confirmare videtur Aeneas, (Comm. Pol. p. 400.) Noſtrum ante oculos habens: κατανοήσαντες ὃ πολλοὺς αὐτοὺς ὄντας — ἐνόμισαν, ἐπιθέμενοι ῥᾳδίως κρατήσειν. Sed codd. non addicentibus, vulgata bene defendi poteſt, ſi ſubintelligatur ἄν. Sic L. V. 22. ὃκ ἔφασαν δέξασθαι. Quae particula tamen non neceſſaria videtur, cum aoriſti vim futuri habeant, vt γενέσθαι pro γενήσεσθαι, βουλεύσασθαι pro βουλεύσεσθαι, etc. Ita ſupra L. I. c. 140. ὑπακούσαντες pro ὑπακούσοντες defendi poteſt. v. Abreſch. Dilucc. p. 158. et Auctar. p. 264. G.

Τῷ γὰρ πλήθει — ὃ βουλομένῳ ἦν —] Salluſtius in Iug. c. 84. imitatus eſt hanc atticam conſtructionem: quia neque *plebi* militia *volenti* putabatur, pro plebi volens — vid. Cort. ad l. c., qui h. locum Thuc. laudauit. G.

Τῷ γ. πλ. ὃ βουλ.] Neſcio, quid ita geſtiant *Viri docti omnia* ad Atticismum referre; immo Herodoti eſt, neque infrequens illi. Neque in Salluſtii verbis, a B. Gottl. allatis, *militia plebi volenti* eſt pro *volens*, quis enim ita loquitur, vt *volens* ſit paſſiue, pro grato, accepto? Immo vis latet in εἶναι, volenti *eſſe*, i. e. γίνεσθαι, fieri, accidere, offerri. BAVER.

[οὐ βουλομένῳ) E codd. Aug. et Caſſ. haec verba praefixi Scholio Ἀττικὴ λέξις. Notus eſt atticismus: εἴ σοι βουλομένῳ ἐστὶ· εἴ σοι ἡδομένῳ ἐστὶ — pro εἰ σὺ βούλει etc.] G.

[οἰκούντων) Duckerus corrigit: οἰκιῶν, quod recepiſſem, ſi codd. addicerent.] G.

διὰ τῶν ὁδῶν φανεροὶ ὦσιν ἰόντες· ἀμάξας τε ἄνευ τῶν ὑποζυγίων ἐς τὰς ὁδὸς [c] καθίσασαν, [f] ἵν' ἀντὶ τείχους ᾖ. καὶ τἆλλα ἐξήρτυον, ἢ ἑκαστον ἐφαίνετο πρὸς τὰ παρόντα ξύμφορον ἔσεσθαι. ἐπεὶ δὲ, [g] ὡς ἐκ τῶν δυνατῶν, ἕτοιμα ἦν, φυλάξαντες ἔτι νύκτα καὶ αὐτὸ τὸ περίορθρον, ἐχώρουν ἐκ τῶν οἰκιῶν ἐπ' αὐτούς· ὅπως μὴ κατὰ φῶς θαρσαλεωτέροις ὦσι [h] προσφέρωνται, καὶ σφίσιν ἐκ τοῦ ἴσου [i] γίγνωνται, ἀλλ' ἐν νυκτὶ φοβερώτεροι ὄντες, ἧσσους ὦσι τῆς σφετέρας ἐμπειρίας τῆς [k] κατὰ τὴν πόλιν. [l] προσέβαλλόν τε εὐθὺς, καὶ ἐς χεῖρας ἦεσαν [m] καὶ ἀτάκτως.

δ'. [n] Οἱ δ' ὡς ἔγνωσαν [o] ἐξεπατημένοι, ξυνεστρέφοντό τε ἐν σφίσιν αὐτοῖς, καὶ τὰς προσβολὰς, ἢ προσπίπτοιεν, ἀπεωθοῦντο. καὶ ὁπότε μὲν ἢ τρὶς ἀπεκρούσαντο, ἔπειτα πολλῷ θορύβῳ, [p] αὐτῶν τε προσβαλόντων, καὶ τῶν γυναικῶν καὶ τῶν οἰκετῶν ἅμα [q] ἀπὸ τῶν οἰκιῶν κραυγῇ τε καὶ ὀλολυγῇ χρωμένων, λιθοις τε καὶ κεράμῳ βαλλόντων, καὶ ὑετοῦ ἅμα διὰ νυκτὸς πολλοῦ ἐπιγενομένου, ἐφοβήθησαν, καὶ τραπόμενοι, [r] ἔφυγον διὰ τῆς πόλεως, ἄπειροι μὲν ὄντες οἱ πλείους, ἐν [s] σκότῳ [t] καὶ πηλῷ, τῶν ὁδῶν, ἢ χρὴ σωθῆναι, (καὶ γὰρ τελευτῶντος τοῦ μηνὸς τὰ γιγνόμενα ἦν) ἐμπείρως δὲ ἔχοντες τὰς διεκπλοὺς, τοῦ μὴ ἐκφεύγειν· ὥστε διεφθείροντο [v] οἱ πολλοί. [x] τῶν δὲ Πλαταιέων τις τὰς πύλας, ἢ ἐσῆλθον, καὶ αἵπερ ἦσαν [y] ἀνεῳγμέναι μόναι, ἔκλεισε, συρακίῳ ἀκοντίου ἀντὶ βαλάνου χρησάμενος ἐς τὸν μοχλόν· ὥστε

[c] Καθίσασαν *Dan.* et ex emendat. *Gr.* [f] Ἵνα ἀντὶ τοῦ τείχους ᾖ *Ar. C.* De vocabulo ᾖ vide *Annot. Hudf.* τοῦ addit etiam *Dan.* [g] Ὡς deeſt *Ar. C.* [h] Προσφέροιντο *Ar. C. Ald. Baſ. Dan.* Mox σφίσι *Gr.* προσφέρωνται Baſ. [i] Γίγνοιντο *Ar.* Mosqu. et Marg. Ald. Vin. [k] Κατὰ πόλιν *Ar. C. Reg. Dan.* [l] Προσεβάλλοντο δ' εὐθὺς *Cl.* Προσέβαλόν τε εὐθὺς *Reg. Schol.* [m] Κατατάκτως paſſim fere *Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg.* [n] Οἵδ' ὡς *Ar. C.* [o] Ἠπατημένοι *Cl. Reg. Caſſ.* Aug. *Gr.* Sed in hoc deinde adſcriptum erat ἐξ. [p] Αὐτῶν προσβαλλόντων *Reg.* Mox ἐκετῶν pro οἰκετῶν *Gr.* [q] Ἀπὸ τῶν οἰκιῶν deſunt *Ar. C. Dan.* [r] Ἔφυγον *Marg. Ar. C.* [s] Σκότει *Cl.* et *Aeneas* Tact. Cap. II. [t] Καὶ πολλῷ πηλῷ *Ar.* [v] Legitur et πολλοὶ ſine articulo, teſte *Steph.*, quod aliud quiddam ſonat, quam οἱ πολλοί. [x] Τῶν τε Πλατ. *Cl. Gr. Reg. Caſſ.* Mosqu. [y] Ita *Cam.* et *Cod. vet. Stephani.* Μόναι ἀνεωγμέναι *Marg. Ar. C.* Μόναι non agnoſcunt *All. Flor. Baſ. Steph.* 1. Sed verisimile eſt (inquit *Steph.*) ſoni vicinitatem, quae eſt inter μόναι et μέναι (quae ſunt extremae participii ἀνεῳγμέναι ſyllabae) feciſſe, vt nomen illud intercideret. Μόναι ἀνεῳγμέναι *Dan.* in Mosqu. μέναι Ὑαλειπε.

Ἀμάξας — ἐς τὰς ὁδὸς καθίσασαν] Aen. 1. c. ſic: τὰς μὲν ὁδοὺς καὶ τὰς ῥύμας ἐτύφλωσαν ἁμάξαις ἄνευ ὑποζυγίων. GO.

Ἵν' ἀντὶ τείχους ᾖ] Poſt ἁμάξας ſequi debebat pluralis ὦσι, quum tamen ſequatur ᾖ. Aut igitur extrinſecus aſſumendum τοῦτο, vt non aliter intelligamus, quam ſi dictum eſſet ἵν' ἀντὶ τείχους τοῦτο ᾖ (vel ἵνα τοῦτο ἀντὶ τείχους ᾖ) aut quemadmodum alibi poſt νόσος ſubiungit, quod neutro νόσημα ſubiungere oportebat, ita hic in foeminino ἁμάξας ſimul etiam reſpici ad neutrum ἅρματα dicendum eſt. Sed illud, quam hoc, potius dixerim. Caeterum locus ille, vbi eum poſito foeminino νόσος vocem neutrius generis ſubiunxiſſe dico, extat pag. 110. ſitque ibi huius ἀνακολουθίας et a *Scholiaſte* mentio. STEPH.

Propr. ὦσι. Simpliciſſimum eſt, intelligere cum Stephano τοῦτο, n. τὸ καθισάναι ἁμάξας. Abreſch. in Diluc. p. 157. malit etiam figura illa explicari, qua ſcriptores non numeri rationem in conſequentibus habeant, qui praeceſſerit. v. c. apud Noſtrum L. VII. 29. φειδόμενος ὅτε πρεσβυτέρας — καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας κτείνοντες. Sed fallitur Vir doctus. Loco enim laudato legitur φειδόμενοι. It. c. 48. et 62. ei. libri. Sed etiam in his verbum ſubaudiri poteſt. Latina exempla, v. c. e Quinct. Declam. 339. „Sed *multa* me dicturum, propter *quod* adprobari poſſit rogatio mea; it. Senec. Controu. I, 2. *multa* ſunt, propter *quod* credibile fit, non eſſe — aut oſcitantiae ſcriptorum, aut librariorum incuriae ſunt tribuenda. GOTTL.

[Ἵνα μὴ ἐν ταῖς οἰκίαις) Hoc Schol. non ad v. ἵνα ἀντὶ τείχους ᾖ, pertinere videtur. Duckerus ea cum ſuperiori Scholio coniungenda eſſe coniicit. Sed neque hoc ſatis intelligitur. Futile Scholion eſt. Pro μόνοι e Caſſ. et Aug. correxi μένειν.] G.

Φυλάξαντες — περίορθρον] *Th. Magiſt.* in ὀρθρεύω, qui τηρήσαντες ἔτι legit, contra *Mſſ.* In *Schol.* ad Οὐδὲν ἐνεωτ. pro Ἀθηναῖοι repone Θηβαῖοι. WASS. In *Caſſ.* hoc ſcholion refertur ad πράσσοντες, ſed ne ſic quidem recte, vbi οἱ Πλαταιῆς. DVCK.

Καὶ αὐτὸ τὸ περίορθρον] i. e. πρωΐ, σκοτίας ἔτι ὔσης, ſiue cum eſſet ὄρθρος βαθύς, vt Plato loquitur Criton. I. G.

Περίορθρον] Ὄρθρου βαθέος, quod affert B. Gottl., inuenitur etiam Luc. 24, 1. BAVER.

Ὅπως — ἐμπειρίας] *Thom. Magiſter* in εἰ. vbi etiam προσφέροιντο. DVCK.

Προσφέρωνται] Ita legit quoque cod. vet. Ald. Vinar. Lectionem codd. quorundam, προσφέροιντο, habet quoque Thomas M. in voc. εἰ, p. 268. Librarii correxiſſe videntur h. v. propter γίγνωνται. Non ſpernenda eſt lectio, quod Graeci ſaepius binos modos in eodem contextu coniungunt. v. Oudend. ad Thom. l. c. G.

Φοβερώτεροι ὄντες] i. e. μᾶλλον φοβέμενοι. Auctor Etym. m. φοβερὸς, ὁ φοβούμενος, παρὰ Θουκυδίδῃ. Sic adſcripſit quoque in marg. Ald. Vinar. manus docta, μᾶλλον φοβούμενοι. Ita ſaepe apud Thuc., ſed non laudato loco Etym. m. G.

[Φοβερώτεροι οἱ Θηβαῖοι) Sic correxi ex Aug., in quo librarius idem, qui Scholia ſcripſit, Ἀθηναῖοι mutauit in Θηβαῖοι. Mox in eodem cod. pro τῆς Πλατ. eſt τῶν Πλαταιέων.] G.

[Οἱ δ' ὡς ἔγνωσαν —) Hoc caput, monente Steph., praefixi pro ἐς χεῖρας ἦεσαν κατὰ τάχος. Scholion enim rationem reddit. Pro προσχωρῆσαι e fin. c. 2. ſcripſi προσχωρήσειν. In Aug. pro Πλαταιεῖς eſt Πλαταιῆς, vbi tamen manus recentior poſt η inſeruit ι. G.

Ξυνεστρέφοντο — αὐτοῖς] *Ordines denſant*, ſie ſchloſſen ſich dicht an einander. Sic paullo poſt ὅσον μάλιστα ἦν ξυνεστραμμένον. Philoxen. Gloſſ. p. 182. συστρέφονται, glomerantur. G.

Ἀπὸ τῶν οἰκιῶν] Sic III, 74. βάλλουσαι ἀπὸ τῶν οἰκιῶν τῷ κεράμῳ. Itaque haec non recte a quibusdam *Mſſ.* abiunt. *Aeneas* l. d. ἡ γύναιξ καὶ οἱ οἰκέται ἦσαν ἐπὶ ταῖς κεράμοις, quod *Caſaubonus* vertit, *in tectis ſtabant*. Κέραμον pro tecto

proderent, *et ab hoſte conſpicerentur;* plauſtraque ſine iumentis in viis ſtatuebant, vt muri loco eſſent; et caetera parabant, prout quidque rebus praeſentibus vtile fore videbatur. Poſtquam autem res *omnes*, *ad hoſtes inuadendum neceſſariae*, pro facultate *iam* paratae fuerunt, tempore, quo nox adhuc erat, et ipſo diluculi aduentu obſeruato, ex aedibus egreſſi in ipſos inuaſerunt: ne in luce cum illis confidentioribus congrederentur, atque ita *hoſtes* pari *et aequa* conditione ſecum certarent: ſed nocturnis tenebris magis perterrefacti, ſuo vſu, et peritia, quam vrbis locorum habebant, inferiores eſſent. Itaque ſtatim *eos* inuaſerunt, et ad manus celeriter venerunt. Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87. 1/4. V. C. Varr. 32. 3/4.

4. Illi vero, vbi cognouerunt ſe opinione deceptos, inter ſe ipſos conglobabantur, et hoſtium impreſſionem, qua irruebant, propulſabant; eosque bis terue repulerunt: ſed poſtea, cum et ipſi magno ſtrepitu irruerent, et mulieres atque domeſtici ſimul ex aedibus clamores et vlulatus ederent, eosque lapidibus et tegulis peterent, ſimul etiam cum illa nocte magna pluuia ingruiſſet, territi fuerunt, et dantes terga per vrbem fugere coeperunt, licet *eorum* plerique in tenebris et coeno ignari eſſent viarum, qua transire, ſeruarique poſſent, (nam ſub ipſum menſis finem haec acciderunt, quae tunc geſta ſunt) et hoſtes inſequentes haberent *viarum* peritos, ita vt effugere non poſſent. Quamobrem *eorum* plerique perierunt. Quidam autem Plataeenſium *vrbis* portas, qua *hoſtes* intrarant, et quae ſolae apertae erant, iaculi ſpiculo peſſuli loco vſus, et in vectis feram iniecto clauſit, ita vt ne hac quidem

ἐν ταῖς οἰκίαις μόνον ξυλλέγωσι. Μὴ κατὰ φῶς] ἐν τῷ φωτί. Καὶ ἐφίσιν ἐκ τῶ ἴσυ γίγνωνται] ἰσοπαλὴς ἡ μάχη γένηται. Φοβερώτεροι ὄντες] φοβερώτεροι, οἱ Θηβαῖοι. σφετέρας δὲ, τῆς Πλαταιέων. Προσέβαλόν τε εὐθὺς] προσέπεσον. Οἱ δ' ὡς ἔγνωσαν ἐξηπατημένοι] καὶ ὁ ἐνόμισαν προσχωρήσειν αὐτοῖς τὰς Πλαταιεῖς. Καὶ τὰς προσβολὰς] τῶν Πλαταιέων. Ἢι προσπίπτειεν] τὸ ᾗ ἀντὶ τῦ ὅπῃ. Αὐτῶν τε προσβαλόντων] τῶν ἀνδρῶν δηλονότι. Ἄπειροι μὲν] ἀδίδακτοι. Ὄντες ἐν σκότῳ] οἱ πλείους. Ἢι χρὴ σωθῆναι] ὅπῃ. Τελευτῶντος τῦ μηνὸς] γινόμενος ἦν ὁ πόλεμος φθινύσης σελήνης. τῦ κατὰ σελήνην λέγει μηνός. τετέσιν ἐν συνόδῳ. Ἢι ἐσῆλθον] ὅπῃ. Στυρακίῳ] στυράκιον λαβών τις, φησὶ, τῶν Πλαταιέων, ἐν τῷ μοχλῷ τῆς θύρας ἐνέβαλεν. Ἀντὶ βαλάνῳ] βάλανος δέ ἐστι τὸ βαλλόμενον εἰς τὸν μοχλὸν σιδήριον· ὃ καλοῦμεν μάγγανον. ὅθεν καὶ ἡ κλεὶς καλεῖται βαλανάγρα παρὰ τὸ ἀγρεύειν τὴν βάλανον. εἰκὸς δὲ ταύτας τὰς πύλας ὕπως ἡμελῆσθαι, ὡς εἰρήνην ἀγόντων αὐτῶν, καὶ ὑ δεδεικότων,

dici docet *Pollux* VII, 162. Sed quaero, quis ἡ κέραμος dixerit. DVCK.

Κραυγῇ — βαλλόντων] *Theon*, Progymn. p. 55. qui κεράμοις inemendate legit. infra p. 254. pro σκότῳ *Cl.* σκότει, ex adſcripto ι error. WASS. Tamen etiam ita *Aeneas* l. d. et *Theon* eadem declinatione διά τε πηλῦ καὶ σκότος. DVCK.

Λίθοις τε καὶ κεράμῳ —] Diod. XII. p. 506. τῶν οἰκετῶν καὶ τῶν παίδων βαλλόντων κεραμίδας. Sic Thuc. III. 22. GOTTL.

Ἄπειροι] In marg. Ald. Vin. ſcriptum: ἄπειροι. G.

[Ἀδίδακτοι) Pro h. v. in Aug. ſcriptum eſt ἀπειρότεροι, vt in Roſtg., in quo hoc ita ſcriptum eſt, quaſi *Reg.* in textu Thuc. habeat ἀπειρότεροι.] G.

Ἢι χρὴ σωθῆναι] Sc. μεῖδι, *qua parte ſalui ſ. incolumes euadere poſſent.* G.

[Γινόμενος — σελήνης] Deſunt haec verba in Caſſ. et Aug.] G.

[Ἐν συνόδῳ) n. σύνοδος de luna dicitur, cum eſt in coniunctione cum ſole, quo tempore luna non conſpicitur. Vnde dicitur συνοδική, velut cum ſole *commeans*, cum eſt *ſilens*, opp. *plenae*. Triduum illud, quo luna non conſpicitur, *interlunium* dicitur, et eſt h. l. σύνοδος. Ceterum in Aug. deſunt verba: γινόμενος — σελήνης. In ſequentibus verbis τὸ σελήνην, hoc ſcripturae compendio indicatur ☾. In eodem cod. deſunt Schol. a verbis Καὶ τὰς προσβολὰς — ad Ἢι χρὴ σωθῆναι, it. ad Ἢι ἐσῆλθον.] G.

Τῦ μὴ ἐκφεύγειν] Pro ὥστε μὴ ἐκφεύγειν. v. ad c. 22. h. libri. GOTTL.

Οἱ πολλοί] Legitur etiam διεφθείροντο πολλοί, non praefixo nomini πολλοὶ articulo. Nihil autem, quod ad ſenſum attinet, referre, vtro modo legamus, exiſtimabit lector, qui Graecae linguae parum erit peritus: ſed quicumque in ea exercitatus erit, ſciet, πολλοὶ quidem non aliud ſonare, quam *multi:* at vero οἱ πολλοὶ, *maior pars*. Si igitur *Valla* lectionem hanc οἱ πολλοὶ ſequutus eſt, non recte vertit, *permulti interficiebantur*. STEPH.

I. e. οἱ πλείους, vt paullo poſt. Abreſch. in Diluc. p. 159. contra Stephanum oſtendit, πολλοὺς etiam ſine articulo eſſe eosdem ac τοὺς πολλούς. v. Noſtrum L. VI, 38. μὴ μετὰ πολλῶν ἰσονομεῖσθαι. G.

Στυρακίῳ] Sic legit atque explicat *Euſtath.* Il. κ'. 795. item *Theon* Progymn. 55. *Pollux* X, 27. εἰς τὸν *Harpocrat.* p. 324. antea ἐς. vid. *Athenaeum*. *Heſych.* exponit λόγχην. *Etymol.* corrupte ἀκοντίῳ. vid. eundem in σανιωτήρ, et *Suidam*, qui locum adducit. Ab arbore nomen tractum ait *Euſtath.* ad Il. β'. 281. φυτὸν, ἐξ ὃ τὰ ἀκοντίσματα ἐοικότα τοῖς κρανείνοις. Et bona bello cornus. Adi *Stapelium* ad *Theophraſt.* לְבֹנָה ῥάβδον στυρακίνην vertunt. θηλυκῶς θυμίαμα inquit *Ammonius* p. 72. χρησάμενον *Theon*. WASS. Sed *Theon* obliqua oratione vtitur. Vid. etiam, quae de voc. σύραξ et στυράκιον habent *Caſaub.* ad *Aeneam* Tactic. Cap. XVIII, et *Bochart.* Hieroz. II, 4. 12. et de βάλανος *Caſaub.* ibid. et *Salmaſ.* ad Solin. p. 650. *Athenaei* locum hic ſignificari puto eum, qui eſt Lib. XII. p. 514. ἐπὶ τῶν στυράκων μῆλα χρυσᾶ ἔχοντες. Εἰς, quod hic pro ἐς edi voluit Clar. *Waſſ.*, habent etiam *Suidas* in σύραξ, et *Theon*. ſed veteres in laudandis verbis *Thucydidis* Attica illa ἐς, ξύν, et alia plerumque mutant in communia. *Pollux* ἐς retinet cum *Mſſ. Thucydidis*. DVCK.

[z] μηδὲ ταύτῃ [a] ἔτι ἔξοδον εἶναι. [b] διωκόμενοι δὲ καὶ τὴν πόλιν, οἱ μέν τινες αὐτῶν, ἐπὶ τὸ τεῖχος ἀναβάντες, ἐρρίψαν ἐς τὸ ἔξω [c] σφᾶς αὐτούς, καὶ διεφθάρησαν οἱ πλείους· οἱ δὲ, κατὰ πύλας ἐρήμας, γυναικὸς δόσης πέλεκυν, [d] λαθόντες καὶ διακόψαντες τὸν μοχλὸν, ἐξῆλθον ὡ πολλοί. αἴσθησις γὰρ ταχεῖα ἐπεγένετο. ἄλλοι δὲ ἄλλῃ τῆς πόλεως [e] σποράδην ἀπώλλυντο. τὸ δὲ πλεῖστον καὶ ὅσον μάλιστα ἦν [f] ξυνεστραμμένον, ἐσπίπτουσιν ἐς οἴκημα μέγα, ὃ ἦν τῷ τείχει, καὶ [g] αἱ θύραι ἀνεῳγμέναι ἔτυχον αὐτῷ, οἰόμενοι πύλας τὰς [h] θύρας τοῦ οἰκήματος εἶναι, καὶ ἄντικρυς δίοδον [i] ἐς τὸ ἔξω. [k] ὁρῶντες αὐτοὺς δὲ οἱ Πλαταιεῖς ἀπειλημμένους, ἐβουλεύοντο [l] εἴτε καταικάυσουσιν, [m] ὅσπερ ἔχουσιν, ἐμπρήσαντες τὸ οἴκημα, [n] εἴτε τι ἄλλο χρήσονται. τέλος δὲ ὅτοί τε καὶ [o] ὅσοι ἄλλοι τῶν Θηβαίων περιῆσαν, κατὰ τὴν πόλιν πλανώμενοι, ξυνέβησαν τοῖς Πλαταιεῦσι [p] σφᾶς τε αὐτοὺς παραδοῦναι καὶ τὰ ὅπλα, χρήσασθαι ὅ, τι ἂν βούλωνται. [q] οἱ μὲν δὴ ἐν τῇ Πλαταίᾳ ὧτως ἐπεπράγεσαν.

ε'. [r] Οἱ δὲ ἄλλοι Θηβαῖοι, οὓς ἔδει [s] ἔτι τῆς νυκτὸς παραγενέσθαι πανστρατιᾷ, εἴτι ἄρα μὴ [t] προχωρήσειε τοῖς [v] ἐσεληλυθόσι, τῆς ἀγγελίας ἅμα καθ' ὁδὸν αὐτοῖς ῥηθείσης περὶ τῶν γεγενημένων, ἐπεβοήθουν. ἀπέχει [x] δ' ἡ Πλάταια τῶν Θηβῶν σταδίους ἑβδομήκοντα, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ γενόμενον [y] τῆς νυκτὸς, [z] ἐποίησε βραδύτερον αὐτοὺς ἐλθεῖν. ὁ γὰρ Ἀσωπὸς [ποταμὸς] ἐρρύη μέγας, καὶ ὑ ῥαδίως διαβατὸς ἦν. πορευόμενοί τε ἐν ὑετῷ, καὶ τὸν ποταμὸν [a] μόγις διαβάντες, ὑστερον παρεγένοντο, ἤδη τῶν ἀνδρῶν, τῶν μὲν, διεφθαρμένων, τῶν δὲ, ζώντων ἐχομένων. ὡς δ' ἤσθοντο οἱ Θηβαῖοι τὸ γεγενημένον, ἐπεβούλευον

z Μὴ δὲ *Caff.* Mosqu. a Ἔξοδον ὅτι εἶναι *Ar. C. Dan.* ὅτι deeſt in Mosqu. b Διωκόμενοι τε *Cl. Gr. Caſſ.* Mosqu. Κατὰ πόλιν *Reg.* τὴν additum eſt manu rec. c Σφᾶς αὐτοὺς καὶ διεφθείρησαν *Caſſ.* d Λαβόντες *Reg.* e Σποράδες *Marg.* Eundem vtraque lectio ſenſum efficit, eodemque alibi modo vtraque inuenitur. Σποράδην ἀπώλυντο *Reg. Gr.* Marg. Ald. Vin. ἀπώλοντο. f Ita ex emendat. ſupra ſcripta *Gr.* a prima manu διεσταλμένον. In cod. Baſ. ξυνεσαμένον ex emend. g Αἱ πλησίον θύραι ἔτυχον ἀνεῳγμέναι αὐτῷ *Marg.* Illud πλησίον perperam additum exiſtimat *Steph.* Αἱ πλησίον θύραι *Cl. Gr. Reg.* Baſ. Aug. Mosqu. Mox in Mosqu. pro ἔτυχον eſt ἐτύγχανον. πλησίον in *Caſſ.* linea ſubducta notatum erat. h Θύραι εἶναι οἰκήματος *Ar. C. Dan.* i Ἐς *Reg.* k Ὁρῶντες δὲ οἱ Πλαταιεῖς *Reg.* Ὁρῶντες δὲ οἱ Πλαταιεῖς αὐτὸς *Caſſ. Gr.* Baſ. Aug. l Εἴτε καὶ κακαύσουσιν *Ar. C.* Εἴτε κατακαύσουσιν *Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. et paullo infra χρήσονται *Steph.* 1. Sed ſcripturam (quam textu exhibuimus) tutiorem eſſe poſtea exiſtimat *Steph.* ſequutus auctoritatem ſui *Cod. vet.* Εἴτε καὶ κατακαύσουσι *Dan.* Εἴτε κατακαύσωσιν *Reg. Gr.* Εἴτε κατακαύσουσι *Caſſ.* m Ὥσπερ ἔχοντες *Ar.* n Εἴτε ὅ, τι ἄλλο *Ar. C.* ὅ τί τι ἄλλο *Dan.* εἴτε ὅτι ἄλλο *Caſſ.* Aug. ſed a manu rec. antea enim ſcr. εἴτε τι. Χρήσονται *Gr.* o Ὅσοι deeſt *C.* p Παραδοῦναι σφᾶς τε αὐτὰς καὶ τὰ ὅπλα *Ar. C.* et *Dan.*, niſi quod omittit τὰ ante ὅπλα. Παραδοῦναι σφᾶς αὐτὰς κ. τ. λ. *Reg. Caſſ. Gr.* In Aug. παραδοῦναι σφᾶς αὐτὰς, ſic etiam in Baſ. et Mosqu. pro ὅ, τι in Aug. eſt ὅτι, et *Caſſ.* σφᾶς. q Οἱ μὲν δὴ *Ar.* r Οἱ δ' ἄλλοι *Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg. Caſſ. Gr.* Aug. s Ἔτι om. *Cl.* t Προσχωρήσειε *Cl. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ.* Aug. v Ἐσεληλυθόσι *Ar. C. Dan.* x Δὲ ἡ *Ar. C. Reg. Caſſ. Gr.* y Τῆς deeſt *Ar. Dan.* z Ἐποίησεν αὐτοὺς βραδυτέρους ἐλθεῖν *Ar. C. Dan.* a Μόλις *Cl. Gr. Reg. Caſſ.* Aug. Mosqu.

Στυρακίῳ ἀκοντίῳ — χρησάμενος] *Vſus iaculi ſpiculo, illud loco peſſuli in ſerae vel veſtis foramen immiſit.* Mox pro εἰς repoſui ἐς e Polluce. Εἰς, quod habent Harpoc. Suidas et Theon, nulla auctoritate nititur. v. Ducker. GOTTL.

[Τὸ βαλλόμενον — μοχλὸν) Eadem leguntur apud Schol. Ariſtoph. Veſp. v. 155. et Suid. in βάλανος. In codd. Caſſ. et Aug. deeſt βαλλόμενον. Ceterum accurate hanc rem explicat. Βάλανος eſt inſtrumentum claudendi, ferrum breue, quod per μοχλὸν immiſſum, i. e. per lignum vecti ſimile, quod etiam dicitur *obex* et *ſera*, ipſum μοχλὸν poſtibus affigebat. Στυράκιον itaque loco βαλάνῳ adhibitum non eſt haſtile ſ. lignum haſtae, ſed ferrum haſtae. Μάγγανον alias eſt, inſtrumentum ad iacienda tela, vt balliſta. In Labbaei Gloſſ. μάγγανον πολεμικὸν, *balliſtra*, item μάγγανον, *manganum*. In Gloſſar. med. et inf. lat. h. v. p. 427. *Manganum et mangana, machinae bellicae iaculatoriae.* cf. Caſaub. ad Suet. p. 286. Mox πρὸς τὸ ἀγχεύειν τὴν βάλανον, quod clauis peſſulum venatur; i. e. *attrahit* aut *retrahit*. cf. Caſaub. ad Aeneae Poliorc. p. 513.] G.

[Εἰκὸς) Ita cum Steph. ſcripſi pro εἰκότως.] G.

[Ἐλπιζόντων) Pro φοβουμένων. Ita c. 11. capitur et alibi. Schol. ad Κατὰ πύλας ἐρήμας et Ταχεῖα ἐπεγένετο deſunt.] G.

Πύλας ἐρήμας] Agnoſcit *Suidas* et ad *Schol.* reſpicit, qui neſcio an hic ſatis recte diſtinguat. *Phoenix*, canes ſuos πυλαώρους vocat, et *Apollonius* aulae regiae fores, πύλας. Denique θυρωρὸς, ὁ τῶν πυλῶν φύλαξ iuxta *Etymologum*, et θυραυλῶν dicuntur, qui extra vrbem in ſtatiuis agunt. *Dionyſ. Halic.* IX, 15. et v. דֶּלֶת per θύρας et πύλας indifferenter vertunt *LXX. Heſych.* πύλη, θύρα. Rem extra dubium ponit *Sophocles* Oedip. Tyr. 1268. videatur *Theon* p. 65. 76. 89. WASS.

Λαθόντες καὶ διακόψαντες] Lectio λαβόντες poſſet defendi; ſed vulgata λαθόντες vera eſt, quod agnoſcit etiam Abreſch. in Diluc. p. 159. idem autem eſt ac: ἔλαθον διακόψαντες, vt ſupra c. 2. ἔλαθον ἐσελθόντες. G.

Σποράδην] Σποράδες maxime placet. WASS.

[Ὁμῶ συνηγμένον) In Aug. leg. εἰς ἓν συνηγμένον.] G.

Οἴκημα] Citat *Pollux* ex III. Lib. corrupte, omittit μέγα, et δεσμωτήριον, non vt *Schol.* πύργον, interp. et idem fere *Heſychius*. Hoc ſenſu *Dinarchus* et *Aeſch.* apud *Harpocrat.* p. 259. eiusque compilatorem *Suidam*. Apud *Herodotum* I. et *Pindarum* Ol. II, 16. pro cubiculo, et vrbis ſedibus, et certe pro *cella Ariſtot.* περὶ θαυμ. p. 93. Ebraei בֵּית בּוֹר *LXX.* ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας, et magis emphatice, אֲסִירֵיךְ מִבּוֹר אֵין מַיִם בּוֹ *LXX. Ierem.* et *Ezek.* minus Attice οἰκίαι. De altera vocis apud *Pollucem* ſignificatione vide *Xenoph.* Mem. II, 741. *Harpocrat. Aelian.* VI, 1. et *Ezek.* XVI, 23. WASS. Add. *Iungerm.* ad Polluc. IX, 45. DVCK.

exitus pateret. Cum autem illos hostis persequeretur per vrbem, quidam ex ipsis muros conscende- runt, et se ipsos foras deiecerunt, ac plerique interierunt. Alii vero per portas desertas, cum mulier quaedam securim *ipsis* dedisset, clam, et effracto vecte, non multi exiuerunt. Nam cito rescitum est. Alii vero per vrbem passim trucidabantur. Maxima tamen pars, et praecipue, qui conglobati erant, irruperunt in magnum aedificium, quod erat muro contiguum, cuius fores erant apertae, existimantes has huius aedificii fores esse *vrbis* portas, et plane illam viam extra ferre. Plataeenses vero, postquam eos conclusos viderunt, deliberare coeperunt, vtrum eos, ita vt erant, incenso illo aedificio, concremarent, an aliud aliquod poenae genus in illos statuerent. Tandem vero et hi et caeteri Thebani, qui supererant, per vrbem vagantes, se et arma Plataeensibus ea conditione dediderunt, vt quicquid illis visum fuerit, statuerent. Qui igitur Plataeae erant, hunc rerum exitum habuerunt. Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87. $\frac{1}{2}$ V. C. Varr. 32. $\frac{1}{2}$

5. Caeteri vero Thebani, quos, antequam nox abiret, et dies clara illucesceret, cum omnibus copiis adesse oportuerat, siquid forte minus succederet illis, qui vrbem intrarant, cum ipsis in ipso itinere nuntius de rebus gestis allatus fuisset, *suis* suppetias veniebant. Plataea autem a Thebis septua- ginta stadia abest, et aqua, quae illa nocte coelitus deciderat, effecerat, vt iter tardius conficerent. Asopus enim fluuius multus fluxerat, nec facile transiri poterat. Quare per pluuiam iter facientes, fluuioque vix traiecto, sero venerunt, cum illorum milites partim quidem iam essent interfecti, partim vero viui detinerentur. Postquam vero Thebani intellexerunt id, quod acciderat, Plataeensibus, qui

ὐδὲ ἐλπιζόντων ἐπιβεβλήν. ἄλλοι δὲ τὸ συράκιον ἔλαβον τὸ ξύλον τῆ ἀκοντίδι. ἀνοήτως. πᾶν μὲν γὰρ ὃκ ἐδύνατο ἐν τῷ μοχλῷ κατακρυφθῆναι· εἰ δὲ ὑπερεῖχεν, ἀνεστάσθη ἂν ὑπό τινος τῶν Θηβαίων. Ἄλλως. συράκιόν ἐστιν ὁ καλούμενος σαυρωτὴρ τῶν δοράτων. Κατὰ πύλας ἐρήμας] ἀφυλάκτως. Ταχεῖα ἐπεγένετο] τοῖς Πλαταιεῦσι. Ξυνεσταλμένοις] ἅμα συνηγμένοις. Εἰς οἴκημα] πύργος· ἦν τῷ τείχει, ἔχων ἔνδοθεν ἀπὸ τῆς πόλεως εἴσοδον, ὑκέτι δὲ καὶ ἔξοδον. Οἰόμενοι πύλας] θύρας, αἱ τῷ οἴκῳ· πύλαι, αἱ τῷ τείχει. Ἀντικρυς] τὸ ἄντικρυς, ἐνταῦθα μὲν ἐξεναντίας, ἀεὶ δὲ ἐπὶ τῷ φανερῷ κεῖται Ἀπειλημμένους] περιειργμένους. Περιῆσαν] ἔζων. Οὕτως ἐπεπράγεσαν] ἐδυσύχησαν. Ξυνέβησαν τοῖς Πλαταιεῦσι] ἀπὸ συνθήκης δηλονότι. Τῆς ἀγγελίας ἅμα] τὸ ἅμα πρὸς τὸ ἐπερωθῆναι. Ἐχομένων] κρατηθέντων. Τὸ γεγενημένον] κατὰ τὴν πόλιν δηλονότι. Καὶ κατασκευὴ]

Ἐσπίπτεσιν ἐς οἴκημα] Diod. l. c. τινὲς δὲ εἰς οἰκίαν τινὰ καταφυγόντες — GOTTL.

Αἱ θύραι] Altera lectio πλησίον adiicit, quo aduerbio nihil opus esse puto, praesertim quum sequatur τὰς θύρας τῦ οἰκήματος εἶναι. STEPH.

Καὶ αἱ θύραι — αὐτῦ] Pro ἃ αἱ θύραι. v. Abresch. Dilucc. p. 159. Reiskius in animad. p. 17. coniicit: ὃ ἦν ἐχόμενον τῦ τείχους. n. *contiguum erat moenibus*. Subintelligi potest ἐχόμενον, non propterea inseri textui. Plene L. II. 96. τὸ ἔρος — ἐχόμενον Ῥοδόπης. — G.

Ebraismum plane sapit Pron. αὐτῦ. Sed haec verba in parenthesi posita intelligi possunt. Sed in verbis, ὃ ἦν τῷ τείχους, non intelligam ἐγγὺς, sed *μέρος*· aedificium erat muri, pars muri, *es gehörte zur Mauer*. BAVER.

[Θύραι, αἱ τῷ οἴκῳ) Cass. et Aug. mutato ordine habent: πύλαι, τῷ τείχους, θύραι, τῷ οἴκῳ.] G.

[Ἐνταῦθα μὲν) Desunt h. v. in Aug. in quo et desideratur Schol. ad Ἀπειλημμένους.] G.

Ἐβουλεύοντο] *Deliberabant inter se.* Mox ἅσπερ ἔχουσιν, *ita vt erant*; vt Herodot. L. I. 24. de Arione: ἐίψαι μιν ἐς τὴν θάλασσαν ἑωῦτὸν, ὡς εἶχε, σὺν τῇ σκευῇ πάσῃ — G.

Εἴτε κατακαύσουσιν] Habebat mea prior Editio κατακαύσουσιν et χρήσονται· sed meum *veterem librum* sequutus illa Indicatiui futura substituit, κατακαύσουσιν et χρήσονται, quam scripturam tutiorem esse existimo: licet et aliquo exemplo alteram posse defendi existimem. STEPH. De hoc genere loquendi χρήσασθαι ὅ, τι ἂν βάλωνται *Idem* Append. ad scripta de Dialect. p. 94. DVCK.

[Ξυνέβησαν —) Scholio caput hoc praefixi e Cass. In Aug. leg. ἀπὸ συνθήματος δηλονότι.] G.

Χρήσασθαι ὅ, τι ἂν βάλωνται] Schol. Aug. vult suppleri ἀπὸ κοινῦ, καὶ — n. καὶ χρήσασθαι. G.

Χρήσασθαι] Scil. ὥστε, vel, εἰς τὸ χρ. BAVER.

[Τὸ ἅμα πρὸς —) Immo vero ad v. καθ' ὁδὸν ἐνθεῖσης, vt recte notat Aem. Portus. In Aug. Schol. ad verba Ἐχομένων· Τὸ γεγενημένον· Καὶ κατασκευὴ· Ἔλεγον αὐτοῖς et Φασὶν αὐτὲς desunt.] G.

Ἐπεβοήθησαν] *Auxilium praestitum iuerunt.* De conatu intelligendum est h. verbum. Non infrequens est modus loquendi apud Graecos et Latinos. v. S. Reu. Morum ad Hocr. Pan. p. 78. cf. not. ad Menex. Plat. p. 35. Ernest. ad Suet. 29. vbi *pepigit*, i. e. *pacisci voluit*. G.

Τὸ ὕδωρ τὸ γενόμενον] Demosth. T. II. p. 1379. similiter e Nostro: ὕδωρ γὰρ τὸ γενόμενον τῆς νυκτὸς πολὺ ἐκώλυσεν αὐτὲς πάντας εἰσελθεῖν. Ὁ γὰρ Ἀσωπὸς ποταμὸς μέγας ἐξέβη, καὶ διαβῆναι ὃ ῥᾴδιον ἦν, ἄλλως τε καὶ νυκτός. G.

Ὁ γὰρ Ἀσωπὸς — ἐξέβη μέγας] *Copiosus fluxit.* Apud Callim. H. in Iou. v. 18. similis locus esse videtur: Λάδων ὕπω μέγας ἔῤῥεεν — sed aliter capiendus: *sed Ladon magnus nondum fluebat.* vbi v. Ernest. qui, Thucydidei loci non immemor, monet, τὸ μέγας fluminis epitheton esse. Vocabulum ποταμὸς, vnicinis inclusum, defendi potest ex Demosthenis loco laudato. G.

Μόγις] Μόλις alii. dixi supra. WASS.

τοῖς ἔξω τῆς πόλεως τῶν Πλαταιέων. ἦσαν γὰρ καὶ ἄνθρωποι κατὰ τοὺς ἀγροὺς, καὶ κατασκευὴ, [b] οἷα ἀπροσδοκήτου κακοῦ ἐν εἰρήνῃ γενομένου. [c] ἠβούλοντο γὰρ σφίσιν, εἴ τινα λάβοιεν, ὑπάρχειν [d] ἀντὶ τῶν ἔνδον, ἢν ἄρα τύχωσι τινὲς ἐζωγρημένοι. καὶ οἱ μὲν ταῦτα διενοοῦντο. οἱ δὲ [e] Πλαταιῆς, ἔτι διαβουλευομένων αὐτῶν, ὑποτοπήσαντες τοιοῦτόν τι ἔσεσθαι, καὶ δείσαντες περὶ [f] τοῖς ἔξω, [g] κήρυκα ἐξέπεμψαν παρὰ τοὺς Θηβαίους, λέγοντες, ὅτι [h] οὔτε τὰ πεποιημένα [i] ὁσίως δράσειαν, ἐν σπονδαῖς σφῶν [k] πειραθέντες καταλαβεῖν τὴν πόλιν, τά τε ἔξω ἔλεγον αὐτοῖς μὴ ἀδικεῖν. εἰ δὲ μὴ, καὶ αὐτοὶ ἔφασαν αὐτῶν τοὺς ἄνδρας ἀποκτενεῖν, οὓς [l] ἔχουσι ζῶντας· ἀναχωρησάντων δὲ πάλιν ἐκ τῆς γῆς, ἀποδώσειν αὐτοῖς τοὺς ἄνδρας. Θηβαῖοι μὲν ταῦτα λέγουσι, καὶ ἐπομόσαι φασὶν αὐτούς· Πλαταιῆς δ' [m] οὐχ ὁμολογοῦσι τοὺς ἄνδρας εὐθὺς ὑποσχέσθαι ἀποδώσειν, ἀλλὰ λόγων πρῶτον γενομένων, ἤν τι [n] ξυμβαίνωσι· καὶ ἐπομόσαι οὐ φασίν. [o] ἐκ γοῦν τῆς γῆς ἀνεχώρησαν οἱ Θηβαῖοι, οὐδὲν ἀδικήσαντες· οἱ δὲ Πλαταιῆς, ἐπειδὴ τὰ ἐκ τῆς χώρας κατὰ τάχος [p] ἐσεκομίσαντο, ἀπέκτειναν τοὺς ἄνδρας εὐθύς. ἦσαν δὲ ὀγδοήκοντα καὶ ἑκατὸν οἱ ληφθέντες· καὶ Εὐρύμαχος [q] εἷς αὐτῶν ἦν, πρὸς ὃν ἔπραξαν οἱ προδιδόντες.

ϛ'. Τοῦτο δὲ ποιήσαντες, ἔς τε τὰς Ἀθήνας ἄγγελον ἔπεμπον, καὶ τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀπέδοσαν τοῖς Θηβαίοις· [r] τά τ' ἐν τῇ πόλει καθίϛαντο πρὸς τὰ παρόντα, ᾗ ἐδόκει αὐτοῖς. τοῖς δ' Ἀθηναίοις ἠγγέλθη εὐθὺς τὰ [s] παρὰ [t] τῶν Πλαταιέων γεγενημένα· καὶ Βοιωτῶν τε παραχρῆμα ξυνέλαβον ὅσοι ἦσαν ἐν τῇ Ἀττικῇ, καὶ ἐς τὴν Πλάταιαν ἔπεμψαν κήρυκα, κελεύοντες [v] αὐτοῖς εἰπεῖν [x] μηδὲν νεώτερον ποιεῖν περὶ τῶν ἀνδρῶν οὓς ἔχουσι Θηβαίων, πρὶν ἄν τι καὶ αὐτοὶ βουλεύσωσι περὶ αὐτῶν. οὐ γὰρ ἠγγέλθη αὐτοῖς, ὅτι τεθνηκότες εἶεν. ἅμα γὰρ τῇ [y] ἐσόδῳ γιγνομένῃ τῶν Θηβαίων, ὁ πρῶτος ἄγγελος ἐξῄει· ὁ δὲ δεύτερος, ἄρτι νενικημένων τε καὶ ξυνειλημμένων· καὶ τῶν ὕϛερον οὐδὲν ᾔδεσαν. οὕτω δὴ οὐκ

b οἷ, ἀπροσδ. *Dan.* *c* Ἠβούλοντο *Reg. Caſſ.* Aug. Olim ἐβούλοντο. Σφίσι *Gr.* *d* Ἀντὶ τοῦ ἔνδον *Ar. C.* *e* Πλαταιεῖς *Ar. C. Ald. Flor. Baſ.* vt et paullo infra. *Reg. Caſſ. Gr.* Aug. Mosqu. et bis infra hac pag. Mox ὑποπτεύσαντες, ex emend. in cod. Baſ. *f* Τῶν *Marg.* *g* Κήρυκας *Ar. C.* *h* Οὔτε deeſt *Dan.* In *Marg.* monetur poſt πεποιημένα inſerendum eſſe οὐκ. *i* Ὅσια *Marg. Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Dan.* *k* Πειράσαντες *Marg. Ar. C.* Lectio plane *Thucydidea*: libenter enim hoc in verbo actiua voce pro paſſiua vtitur: quod (ni fallitur *Steph.*) et ab *Euſtathio* obſeruatum fuit. *Dan.* *l* Ἔχωσι *Gr.* *m* Non aliter intelligendum eſt iſtud, quam ſi hic verborum ordo eſſet, Οὐχ ὁμολογοῦσι τοὺς ἄνδρας ὑποσχέσθαι ἀποδώσειν εὐθύς. *Steph.* Δὲ οὐχ *Gr.* Εὐθὺς hic deeſt *Gr.* non v. 11. vt in *Addit. Hudſoni* adnotatum erat. In Baſ. τοὺς ἄνδρας αὐτοῖς, a prima manu, τ. ἀ. εὐθὺς a correctore. *n* Ξυμβαίνωσιν *Caſſ.* *o* Ἐκ δ' οὖν τῆς *Ar. C. Reg. Caſſ. Gr.* Aug. *p* Ἐσεκομίσαντο *Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ. Gr.* Vulgo εἰσεκομ. *q* Εἷς deeſt *Ar. C.* *r* Τά τε ἐν *Ar. C.* *s* Περὶ *Caſſ. Gr. Reg.* περὶ τῶν Πλαταιέων, a prima manu. Πλαταιαιῶν ex emend. in cod. Baſ. in Aug. τὰ περὶ τῶν Πλαταιῶν. In Mosqu. quoque περὶ, it. marg. Ald. In *Reg.* manu recent. inter verſus γρ. παρὰ. *t* Τῶν Πλαταιῶν *Cl. Gr. Caſſ.* *v* Αὐτοῖς om. *Cl. Caſſ.* αὐτοῖς deeſt quoque in Aug. Sed in marg. a manu ant. additum. *x* Μὴ δὲ *C.* *y* Εἰσόδῳ *Ar. C.*

Ἐβούλοντο] Sic loquuntur Scriptores probatiſſimi, non ἠβουλόμην, nec ἠδυνάμην, ſi quid *Thom. Magiſtro* credimus. At *Ioann. Grammaticus* et *Corinthus* dicunt Atticos in his η pro ε ponere. DVCK.

Ἠβούλοντο] Sic dedi pro ἐβούλοντο, vt ſupra c. 2. Duckerus edidit. Debebat conſtantia ſeruari, nec Thomae auctoritas aliquid valere. v. Intt. p. 258. 59. Confirmat ἠβούλοντο quoque, praeter codd. bonos, margo Ald. Vinar. GOTTL.

Δράσειαν] Hic optatiuus pro praeterito eſt capiendus, vt L. I. 50. τὰ σκάφη μὲν οὐχ εἷλκον ἀναδούμενοι τῶν νεῶν, ἃς καταδύσειαν, i. e. κατέδυον. v. Greg. de dial. p. 23. ad quem locum doctiſſ. Koenius hunc noſtrum laudare non omiſit. G.

Πειραθέντες] *Thom. Magiſt.* in πειρῷ, *Moeris* p. 36. et *Index.* WASS.

I. e. ἀπόπειραν ποιούμενοι. Herodot. IIII. 80. *Sitalces miſit caduceatorem cum his mandatis:* Τί δεῖ ἡμέας ἀλλήλων πειρηθῆναι. v. Thom. M. in πειρῶ. G.

Τά τε ἔξω ἔλεγον αὐτοῖς μὴ ἀδικεῖν] Hunc locum adferebat Vigerus, (de idiot. gr. dict. p. 374.) vt probaret, τε ſolum reperiri, vt *que* apud Latinos. Sed parum recte inſpexit locum; praecedit enim coniunctio οὔτε, et ita potius repetitur, vt monuit Hoogeuenius. Reſpondet τε praecedenti τε, quod eſt in οὔτε. Similis locus eſt apud Xenoph. Cyrop. III, 1. 10. διὰ τί οὔτε τὸν δασμὸν ἀπήγαγες, οὔτε ϛράτευμα ἀπέπεμπες, ἐτείχιζές τε τὰ ἐρύματα. Vbi Cel. Zeunius huius loci meminit. G.

Τοὺς ἄνδρας εὐθὺς ὑποσχέσθαι ἀποδώσειν] Non referendum εὐθὺς ad ἀποδώσειν, ſed cum Scholiaſte ad ὑποσχέσθαι, vt ſit: ἐξ εὐθείας, ſiue ἁπλῶς, *ſimpliciter, ſine conditione.* Sequitur enim conditio: ἀλλὰ λόγων — Heſychius: εὐθὺ, ἁπλοῦν. G.

[Οὐκ ἔϛι παραχρῆμα) Cur non? Saepius apud Noſtrum ita occurrit. Recte Int. lat. reddidit. Ceterum Suidas hoc Scholion exſcripſit, ſed ita: παρὰ Θουκ., τὸ παραχρῆμα — quod emendari vult e Noſtro. Abreſch. vero in Dilucidatt. p. 160. ita corrigit: παρὰ Θουκ. δὲ εὐθὺς τὸ παραχρῆμα, καὶ τὸ ἐξ εὐθείας, καὶ τὸ ἀσκόπως. In cod. Aug. male legitur: ὁ σκοπός· in quo et deſiderantur Schol. ad verba Ἤν τι ξυμβαίνωσι· Εἰσεκομίσαντο· Πρὸς ὃν ἔπραξαν οἱ προδιδόντες· Τά τε ἐν τῇ πόλει· Ἐν τῇ Ἀττικῇ et Περὶ αὐτῶν. G.

Ἐσεκομίσαντο] Sic ex optimis codd. correximus pro εἰσεκομίσαντο, vt conſtantiam etiam in his teneremus. G.

Ἀπέκτειναν τοὺς ἄνδρας] Cum *Thucydide* pugnat *Diodorus*, qui captiuos non iugulatos, ſed receptos fuiſſe tradit, p. 308. *Ed. Steph.* HVDS. *Diodor.* male τοὺς αἰχμαλώτους ἀπολαβόντες εἰς τὰς Θήβας ἀπηλλάγησαν. WASS.

Cum Noſtro facit Demoſth. p. 1379. ὡς ἦν ἀπέτυχον οἱ Θηβαῖοι τῆς πείρας, καὶ οἱ Πλαταιεῖς τοὺς ἄνδρας, οὓς ἔλαβον αὐτῶν ἐν μάχῃ ζῶντας, ἀπέκτειναν. Diodorus contra L. XII. p. 506.

erant extra vrbem, insidias struxerunt. Nam et homines in agris erant, et supellex, quippe quod hoc malum inopinatum pacis tempore contigisset. Volebant enim, si quem cepissent, eum sibi eorum loco esse, qui in vrbe detinebantur, si qui modo viui superessent, quos illi captos retinerent. Atque hi quidem haec in animo habebant. Plataeenses vero, cum illi adhuc consultarent, suspicati aliquid huiusmodi euenturum, solicitique de ciuibus, qui foris erant, caduceatorem ad Thebanos emiserunt, dicentes, eos neque pie feciſſe ea, quae fecerant, qui stante foedere suam vrbem occupare conati essent; ipsisque praeceperunt, vt ab iniuria et maleficio rerum, quae foris erant, abstinerent. Alioqui dicebant, fore, vt ipsi quoque illorum milites interficerent, quos viuos haberent: sed si illi ex suo agro recederent, hos illis redderent. Thebani autem haec dicunt, et illos haec iureiurando confirmasse perhibent. Plataeenses vero negant, se pollicitos fuisse, fore, vt statim captiuos *ipsis* redderent: sed colloquio prius habito, si quam compositionem inter se facere potuissent. Negant autem se vllo iureiurando vsos fuisse. Thebani igitur ex illorum finibus, nulla iniuria facta, receſſerunt. Plataeenses vero, simul ac ex agris omnia *in vrbem* comportarunt, confestim captiuos interfecerunt: captiui autem erant numero centum et octoginta, et ex illis vnus erat Eurymachus, cum quo proditores *de vrbe prodenda* egerant. Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87. 3. V. C. Varr. 32. 1.

6. His autem peractis, Athenas nuntium miserunt, et militum a se caesorum cadauera Thebanis per inducias reddiderunt; et res vrbanas, pro praesenti rerum statu, arbitratu suo constituerunt. Rerum autem a Plataeensibus gestarum nuntii statim ad Athenienses venerunt. Quare Boeotos, quotquot erant in Attica, protinus comprehenderunt; et praeconem Plataeam cum mandatis miserunt, vt ipsis denuntiaret, nequid noui statuerent in Thebanos, quos habebant, antequam et ipsi aliquid de illis statuissent: nondum enim illis nuntiatum fuerat, eos iam esse mortuos. Nam simul ac Thebani Plataeam sunt ingressi, primus nuntius exierat: at secundus, illis iam victis et captis. Et Athenienses nihil eorum intellexerant, quae postea contigerunt. Sic igitur Athenienses, rerum istarum prorsus

πραγματικὴ ὕλη. Ὑπάρχειν ἀντὶ τῶν ἔνδον] λείπει ἐνέχυρον. Ἐν σπονδαῖς] ταῖς τριακοντούτεσιν. Ἔλεγον αὐτοῖς] τοῖς Θηβαίοις. Φασὶν αὐτὸς] οἱ Θηβαῖοι τὸς Πλαταιεῖς. Εὐθὺς ὑποσχέσθαι] τὸ εὐθὺς, ὐκ ἔστι παραχρῆμα, ἀλλ' ἐξ εὐθείας, καὶ ἀσκόπως. Ἤν τι ξυμβαίνωσι] συμφωνῶσιν. Ἐκ γῶν τῆς γῆς ἀνεχώρησαν] τῶν Πλαταιέων. Οὐδὲν ἀδικήσαντες] βλάψαντες τῶν Πλαταιέων. Εἰσεκομίσαντο] συνέκλεισαν. Πρὸς ὃν ἔπραξαν οἱ προδιδόντες] πρὸς ὃν ἐλθόντες οἱ προδιδόντες ἔπραξαν τὰ κατὰ σκοπόν. Ἄγγελον ἔπεμπον] ὅτι ἐφόνευσαν Θηβαίους. λέγει δὲ τρίτον τοῦτον. τὸν γὰρ πρῶτον ἀπέστειλαν δηλοῦντα τὴν εἰσβολὴν Θηβαίων· τὸν δὲ δεύτερον, τὴν σύλληψιν αὐτῶν· τοῦτον δὲ, δηλοῦντα τὴν ἀναίρεσιν. Τά τε ἐν τῇ πόλει] τῇ Πλαταίᾳ. Καθίσαντο] τετέσι, πρὸς πολιορκίαν ὑπετρεπίζοντο, ὠκονόμων, ἥπερ καὶ ἐγένετο μετ' ὀλίγον. Ἐν τῇ Ἀττικῇ] γῇ δηλονότι. Περὶ αὐτῶν] τῶν κατασχεθέντων δηλονότι. Οὐ γὰρ ἠγγέλθη αὐτοῖς] τοῖς Ἀθηναίοις δηλονότι. ὅπως ἦν ὁ τρίτος ἄγγελος ἐλθών. Καὶ τῶν ὕστερον ὧδέν ᾔδεσαν] τοῦτο καθ' ἑαυτὸ ἀναγιγνωσκέσθω. ἐὰν γὰρ τοῖς ἀνωτέρω ἐπισυναφθῇ, ὁκεῖ ἀσύντακτον εἶναι. ὤφειλε

tradit, captiuos receptos esse, non iugulatos: sed auctoritas Thucydidis maior valet. GOTTL.

[Πρὸς ὃν ἐλθόντες) Male suppletur a Scholiaste ἐλθόντες, vt bene monet Stephanus. Ita constituitur L. III. 28. οἱ δὲ πράξαντες πρὸς τὲς Λακεδαιμονίες. v. Glossar.] G.

Ἄγγελον πέμπουσι] Demosth. l. c. καὶ ὡς ἡμᾶς πέμπουσιν εὐθὺς ἄγγελον, τήν τε πρᾶξιν φράσοντα, καὶ τὴν μάχην δηλώσοντα — G.

[Ὑπετρεπίζοντο) In Aug. est εὐτρεπίζοντο, et ὠκονόμουν omissum. Mox pro ἥπερ in eodem est ὅπερ. Τὸ ἥπερ refertur ad πολιορκίαν. v. c. 71. huius libri.] G.

Αὐτοῖς] Abest *Cl.* eleganter quidem, haud aeque tamen perspicue. p. 260, 1. ἀπέστελλον recte *Steph.* et *Ald. Post.* WASS.

[Τοῖς Ἀθηναίοις δηλονότι] Quae sequuntur h. v. desunt in Aug., in quo etiam non reperiuntur Scholia ad verba Καὶ τῶν ὕστερον ὧδὲν ᾔδεσαν· Στρατεύσαντες· Ἐγκατέλιπον et Τὰς ἀκρειοτάτας.] G.

Τεθνηκότες εἶεν) Sc. ὑπὸ τῶν Πλαταιέων i. e. *interfectos esse*. Sic τελευτᾶν sumi et cognatae sign. vocabula, monuit Abresch. Diluc. p. 491. et Anim. ad Aeschyl. II. 410. Diximus quoque de hoc vsu ad Plat. Alcib. sec. p. 125. Hoc loco planum est e superioribus: ἀπέκτειναν τὲς ἄνδρας εὐθὺς· et paullo post: κήρυξ — εὗρε τὲς ἄνδρας διεφθαρμένες. G.

[Τοῦτο καθ' ἑαυτὸ —) i. e. seorsim haec verba, n. καὶ τ. ὕστερον ὧδὲν ᾔδεσαν, legenda sunt. Mox pro αἰτιατικῶς, Steph. legit, ὀνομαστικῶς, h. e. μετοχῇ ὀνομαστικῇ χρώμενος, i. e. ὀνομαστικὴς πτώσεως. Verba, εἰ πρὸς τ. ἀ. λόγον ἐποιεῖτο, significant: *Si quod dicitur, referretur ad* TON ΑΓΓΕΛΟΝ. Quae sequuntur: πρὸς ὃ λέγομεν, ab alio auctore esse credit Ste-

εἰδότες οἱ Ἀθηναῖοι [z] ἐπέστελλον· ὁ δὲ κήρυξ ἀφικόμενος εὗρε τοὺς ἄνδρας διεφθαρμένους· καὶ [a] μετὰ ταῦτα οἱ Ἀθηναῖοι, στρατεύσαντες ἐς Πλάταιαν, σῖτόν τε ἐσήγαγον, καὶ φρουρὰς ἐγκατέλιπον· τῶν τε ἀνθρώπων τὰς ἀχρειοτάτας ξὺν γυναιξὶ καὶ [b] παισὶν ἐξεκόμισαν.

ζ'. [c] Γεγενημένης δὲ τῆς ἐν Πλαταιαῖς ἔργῳ, καὶ λελυμένων λαμπρῶς τῶν σπονδῶν, οἱ Ἀθηναῖοι [d] παρεσκευάζοντο ὡς πολεμήσοντες. παρεσκευάζοντο δὲ καὶ [e] οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι [f] αὐτῶν, πρεσβείας τε μέλλοντες πέμπειν παρὰ βασιλέα, καὶ ἄλλοσε [g] ἐς τοὺς βαρβάρους, εἴποθέν τινα ὠφέλειαν ἤλπιζον ἑκάτεροι προσλήψεσθαι· πόλεις τε ξυμμαχίδας ποιούμενοι, ὅσαι ἦσαν ἐκτὸς τῆς ἑαυτῶν δυνάμεως. καὶ [h] Λακεδαιμόνιοι μὲν, πρὸς ταῖς [i] αὐτῶν ὑπαρχούσαις ἐξ Ἰταλίας καὶ Σικελίας, τοῖς τἀκείνων ἑλομένοις, ναῦς [k] ἐπετάχθησαν ποιεῖσθαι κατὰ μέγεθος τῶν πόλεων, [l] ὡς, ἐς τὸν πάντα ἀριθμὸν, πεντακοσίων νεῶν ἐσομένων· καὶ ἀργύριον ῥητὸν ἑτοιμάζειν, [m] τά τ' ἄλλα ἡσυχάζοντας, καὶ Ἀθηναίοις δεχομένους μιᾷ νηΐ, ἕως ἂν ταῦτα παρασκευασθῇ. Ἀθηναῖοι δὲ τήν τε ὑπάρχουσαν ξυμμαχίαν ἐξήτασον, καὶ ἐς τὰ [n] περὶ Πελοπόννησον μᾶλλον χωρία ἐπρεσβεύοντο, Κέρκυραν, καὶ Κεφαλληνίαν, καὶ Ἀκαρνᾶνας, καὶ Ζάκυνθον· ὁρῶντες, εἰ σφίσι φίλια [o] ταῦτ' εἴη, βεβαίως περιιζ τὴν Πελοπόννησον κατὰ πολεμήσοντες.

η'. Ὀλίγον τε ἐπιόντος ἀδὲν ἀμφότεροι, ἀλλ' ἐρρώντο ἐς τὸν πόλεμον. ἦν δὲ ἀπεικότως· ἀρχόμενοι γὰρ πάντες, ὀξύτερον [p] ἀντιλαμβάνονται· τότε δὴ καὶ νεότης πολλὴ μὲν ἦσα ἐν τῇ Πελοποννήσῳ, πολλὴ δ' ἐν ταῖς Ἀθήναις, ἦν ἀκουσίως, [q] ὑπὸ ἀπειρίας, ἥπτετο τοῦ πολέμου· ἥ τε ἄλλη Ἑλλὰς [r] πᾶσα μετέωρος

z Ἀπέστελλον *Ar. C.* atque ita scriptum fuisse suspicabantur *Steph.* et *Ac. Port.* Sic quoque *Dan.* a Μεταξὺ τὰ *Ar. Ald. Flor. Bas. Reg.* Mox in Mosqu. pro φρουρὰς leg. φρουράν. b Παισὶ *Gr.* c Γενομένης *Ar. C. Dan.* d Haec tria verba vitio scriptorum omittuntur in *Codd. Ar. C.* et *Dan.* e οἱ deeſt *Dan.* f Αὐτῶν deeſt *Ar. C. Dan.* Mox pro ἄλλοσε margo Ald. Vinar. habet ἄλλοθεν. g Πρὸς τοὺς *Ar. C. Dan.* Mox in Mosqu. ἐπόθεν. h Λακεδαιμόνιοι *Marg. Ar. C. Gr.* ex emendatione. Vide *Annott. Hudſ. Dan.* Mosqu. Vulgo Λακεδαιμονίοις. i Αὐτῶν *Gr.* ex emendatione; fuerat αὐτὸ. k Ἐτάχθησαν *Ar.* l Ὅτιτὸν *C. Dan.* in quo alius ſuperſcripſerat ὡς ἐς. m Τά τε ἄλλα *Ar. C* Mosqu. n Περὶ deeſt *Gr.* pro eo inter verſus ſcriptum eſt κατὰ. o Ταῦτα *tres Reg. Caſſ. Gr. Aug.* p Ἀντελαμβάνοντο *Ar. C. Dan.* q Ὑπ' ἀπειρίας ἥπτετο πόλεως, ſed ex emendat. πολέμων *Gr.* r Ἅπασα *Ar. C.*

phanus. Ceterum hoc Scholion leuidenſe abeſt a Codd. Caſſ. et Aug. item quod ſcriptum eſt ad στρατεύσαντες.] G.

Οὕτω δὴ — ἐπέστελλον] *Sic igitur dicere iubent praeconem.* Τὸ δὴ indicat, ſermonem per parentheſes fuiſſe interruptum. Paullo ante ſcripſerat: ἔπεμψαν κήρυκα — Breuiter nunc repetit ſermonem: ἐπέστελλον, n. τῷ κήρυκι εἰπεῖν — v. Abreſch. Diluc. p. 160. Sic Plato adhibet τὸ δὲ, v. c. Alcib. I. c. 2. Ἐὰν εἰς τὸν Ἀθηναίων δῆμον παρέλθῃς — ſequitur parentheſis, et mox: παρελθὼν δὲ ἐνδείξασθαι. vide, ſis, quae ibi notauimus.] GOTTL.

[Οἵτινες — Πλαταιεῦσι) Addidi haec verba e codd. Caſſ. Roſig. et Aug. cf. h. lib. c. 78. Qui relicti obſidebantur, numero erant quadringenti, et Athenienſes oſtoginta (φρουροὶ) ac centum ac decem mulieres, quae panem faciebant.] G.

Λαμπρῶς] Agnoſcit *Suidas* h. v. et *Schol.* ſequitur. *Gloſſae* clare. *Dion. Halic.* Antiq. IX, 25. λαμπρῶς ἠγωνίσαντο, καὶ ἐνέπνευσαν ἐκ τοῦ δέους. Sic fere *Hippocrates* Prorrh. II, p. 416. *Syneſ.* Ep. LXVII. et III. in malam partem, vt hic et alibi apud Noſtrum. *Horatius* audacter, ſplendide *mendax*. Ita, *probe* madidus et ſimilia, quae Comice dici ſolent, vt καλὴν δίκην apud *Ariſtophanem*. WASS.

[Φανερῶς) Suidas h. l. Thuc. laudans: λαμπρῶς, φανερῶς καὶ ἐκ ἐνδόξως Mox poſt ἀναμφισβητήτως, in Aug. reliqua quae ſequuntur, deſunt.] G.

[Ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς πρώτης) n. c. I.] G.

Ἔπεσθεν] i. e. ἐπόθεν, *vnde* — vt εἶπως pro ὅπως. v. Abreſch. Diluc. p. 162. G.

Λακεδαιμονίοις] *Valla* non ſolum legit Λακεδαιμόνιοι, ſed alia etiam aliter: aut ſaltem perinde vertit hunc locum, ac ſi ita legeretur, et interpungeretur, καὶ Λακεδαιμόνιοι μὲν πρὸς ταῖς αὐτῶν ὑπαρχούσαις, τοῖς ἐξ Ἰταλίας καὶ Σικελίας τἀκείνων ἑλομένοις ναῦς ἐπέταξαν ποιεῖσθαι, haec enim ſunt interpretationis eius verba, *et Lacedaemonii quidem, praeter eas, quas habebant, negotium dederunt iis, qui ex Italia et Sicilia in partibus erant, vt naues conficerent.* Noſtram autem lectionem retinendo, dicendum videtur, Λακεδαιμονίοις pro ὑπὸ Λακεδαιμονίων poſitum eſſe, et τοῖς τἀκείνων ἑλομένοις pro οἱ τἀκείνων ἑλόμενοι. Sed nimium durus hic datiui pro nominatiuo vſus eſſet: ideoque potius aliquid mutandum dicerem, videlicet ἐπετάχθησαν in ἐπετάχθη. STEPH.

Καὶ Λακεδαιμονίοις — τοῖς τἀκείνων ἑλομένοις ναῦς ἐπετάχθησαν ποιεῖσθαι] Hic locus exercuit interpretes ob duplicem datiuum: Λακεδαιμονίοις, vt antea legebatur, et τοῖς ἑλομένοις. Quod durum eſſet, τοῖς ἑλομένοις poſitum pro nominatiuo; malebat Stephanus mutari ἐπετάχθησαν in ἐπετάχθη. Cui occurrit Abreſchius ſic in Dilucid. p. 161., vt dicat, ἐπετάχθησαν locum tenere ἐπετάχθη quod fuerit bis adhibendum: offendere hoc quoque ναῦς, alioquin ſcripſiſſet νῆες. Solere quoque nonnunquam vocabulum plurale poni pro bis adhibendo in ſingulari. Durior etiam mihi videtur haec ratio. Reiskius (in anim. p. 17.) tentat, Λακεδαίμονι, *in vrbe Lacedaemone*, aut παρὰ Λακεδαιμονίοις. Sed hae coniecturae a nullo codice adiuuantur. Facillima ratio mihi viſa eſt, ſi corrigatur Λακεδαιμόνιοι e bonis codd. et ἐπετάχθησαν capiatur actiue; quod non infrequens eſt omnino, et de ἀντιστετάχθαι notat Kuſterus, de V. M. I. 56. Itaque recepi Λακεδαιμονίοις. Mox πρὸς ταῖς αὐτῶν ὑπαρχούσαις — i. e. ibi, n. e Lacedaemone, vt Abreſchius l. c. explicat. G.

Λακεδ. ἐπετάχθ. τ.] Retineri poſſit Dat. Λακεδαιμονίοις, intelligenti pro, ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων, tali ſenſu: a Lacedae-

ignari, *praeconem eo* miſerunt. Sed praeco cum *Plataeam* peruenisſet, viros illos comperit interfectos. Poſtea autem Athenienſes, cum exercitu Plataeam profecti, et frumentum importarunt, et praeſidium in vrbe reliquerunt, et inutiliſſimos quosque cum foeminis ac pueris exportarunt. Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87. 1/2. V. C. Varr. 32. 3/4.

7. Hac autem re Plataeis geſta, et foederibus aperte ruptis, Athenienſes ſe ad bellum gerendum parare coeperunt. Lacedaemonii quoque, eorumque ſocii, ſe ad idem et ipſi parare coeperunt: et vtrique legationes ad Regem et ad alios barbaros erant miſſuri, ſi quod auxilium alicunde ſe ſibi adiuncturos ſperabant: et ſocietatem coibant cum ciuitatibus, quae erant extra ipſorum imperium. Et Lacedaemonii quidem, praeter illas, quas ibi in ſua ditione habebant, *alias etiam* naues Italiae et Siciliae ciuitatibus, quae ipſorum partes ſequebantur, imperarunt, quas pro ciuitatum magnitudine conficerent, ita vt vniuerſarum numerus et ſumma eſſet quingentarum nauium, quinetiam *illis imperarunt* * certam pecuniae ſummam parare; caetera quieſcentes, et Athenienſes vnica naui *venturos* recipientes, donec haec *omnia* eſſent parata. Athenienſes vero cum priſtinos ſocios recenſebant, tum etiam accuratius in loca circa Peloponneſum legatos mittebant, in Corcyram, in Cephalleniam, in Acarnaniam, et Zacynthum: quia videbant, ſi haec loca ſibi eſſent amica, ſe tutius circa Peloponneſi fines bellum eſſe geſturos.

8. Vtrique autem nihil parui animis verſabant; ſed totis viribus in hoc bellum incumbebant: idque non iniuria. Omnes enim mortales rerum initia ardentius capeſſere ſolent. Tunc vero magna iuuentutis copia, quae in Peloponneſo, magna etiam, quae Athenis erat, propter *rerum* imperitiam,

* Certam pecuniae ſummam et res alias *ad bellum neceſſarias* parare: ita tamen, vt quieſcerent, ac Athenienſes vnica naui reciperent, donec haec omnia etc. *reddit Ac. Portus*, quaſi locus hoc modo interpungeretur: *τάτε ἄλλα, ἡσυχάζοντας, καὶ δεχομένους* etc. HVDS.

γὰρ εἰπεῖν αἰτιατικῶς, εἰ πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λόγον ἐποιεῖτο. πρὸς ὃ λέγομεν, ὅτι πρὸς τὴς Ἀθηναίους ἐςὶν ὁ λόγος. φησὶ γὰρ, ὅτι αὐτοὶ, σείλαντες τὴς πρὸ τότε δύο ἀγγέλας, οὐδὲν ἔτι τῶν συμβησομένων ἐπίσαντο. μέχρι μὲν παντὸς τῦ ἔργυ ἀπιβάντος καὶ τὸν τρίτον ἀπέσειλαν. Ὁ δὲ κήρυξ] τῶν Ἀθηναίων. Στρατεύσαντες] τὸ σρατεύσαντες ἰδίως νῦν εἴρηται, ἀντὶ τῦ μετὰ σρατιᾶς ἀφικόμενοι. ὁ γὰρ, ὡς ἔθος, ἐπὶ πολέμυ· τῷ αὐτῷ δὲ τρόπῳ χρώμενοι οἱ Ἀθηναῖοι ἠμείψαντο καὶ αὐτοὶ τὴς Πλαταιέας, καὶ ἔπεμψαν τά τε πρὸς τροφὴν συντελοῦντα, καὶ δὴ καὶ τὰ πρὸς ἀσφάλειαν, καὶ ὑπεδέξα.το τὰς γυναῖκας αὐτῶν καὶ τὴς παῖδας, μετὰ τῶν ἀχρειοτάτων ἀνθρώπων. φησὶ δὲ τοιύτυς τὴς μὴ δυναμένυς δηλονότι ἐξελθεῖν εἰς πόλεμον. οἷον τὴς νοσοῦντας, τὴς γέροντας. Ἐγκατέλιπον] ἀντὶ τῦ, ἐν τῇ Πλαταίᾳ κατέλιπον, οἵτινες καὶ συνετάλαιορκήθησαν Πλαταιεῦσι. Τὴς ἀχρειοτάτυς] τὴς ἀχρήσυς πρὸς πόλεμον. Λαμπρῶς] φανερῶς, ἀναμφισβητήτως. τὸ ἑξῆς ὕτω, παρεσκευάζοντο πέμπειν πρεσβείας, εἴπυθεν ἤλπιζον ἑκάτερσι ὠφέλειαν προσλήψεσθαι Πρεσβείας τε μέλλοντες πέμπειν] περὶ ἀμφοτέρων λέγει, Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων δηλονότι. Καὶ ἄλλυσε ἐς τὴς βαρβάρυς] οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι, πρὸς τὴς Πέρσας, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, πρὸς τὴς Θρᾴκας· καὶ γὰρ ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς πρώτης λέγει, καὶ μέρει τινὶ τῶν βαρβάρων. Ὅσαι ἦσαν ἐκτὸς τῆς] ἔσαι μὴ ἦσαν ὑπήκοοι, ἀλλ' αὐτόνομοι. Ὡς ἐς τὸν πάντα ἀριθμὸν] μετὰ τῶν ἐν Λακεδαίμονι ὑσῶν νεῶν. Καὶ ἀργύριον ἠτοὶ] ὡρισμένον Ἑτοιμάζειν] ἐπετάχθη δηλονότι Μιᾷ νηὶ] μετὰ κηρυκείᾳ δηλονότι. Ἕως ἂν ταῦτα παρασκευασθῇ] τὰ ὡρισμένα κατὰ τὸν πόλεμον. Ἐξήταζον] ἐδοκίμαζον. Ἐπρεσβεύοντο] πρέσβεις ἀπέσελλον. Κέρκυραν] οἱ γὰρ Κερκυραῖοι ἐπιμαχίαν μόνον εἶχον. ὧν δὲ καὶ ξυμμαχίαν ποιεῖ. Ὀλίγον τε ἐπιόντων ὠδὲ] ἀντὶ τῦ, ὠδὲν μικρὸν ἐχρύνεν. Οὐκ ἀπεικότως] ἀλλ' εὐλόγως, καὶ εὐπροσώπως. Ὀξύτερον] ὥσε διὰ τῦτο μᾶλλον ὀξύτερον συνέβαινεν αὐτὴς ἀντιλαμβάνεσθαι. Ἀντιλαμβάνονται] περιέχονται. Οὐκ ἀκυσίως ὑπὸ ἀπειρίας] παροιμία, γλυκὺς ἀπείρῳ πόλεμος. Ἥ τε ἄλλη Ἑλλὰς] οἱ ἄλλοι Ἕλληνες οἱ μηδέτεροις βοηθοὶ ἐκεκίνηντο· καὶ ὐχ ἡσύχαζον. Μετέωρος ἦν] ταῖς ἐλπίσι δηλονότι. Καὶ

moniis naues iuſſae erant fieri, imperatae ſociis, vt fierent. BAVER.

Ἡσυχάζοντας, καὶ — δεχομένους] Pro ἡσυχάζοντας δέχεσθαι, per ἓν διὰ δυοῖν. v. Abreſch. l. c. GOTTL.

Ἡσυχ. καὶ δεχομ.) Non video, cur hic Hendiadyn inducamus; cum aliud ſit, — quieſcere, aliud, recipere venientes; ſed pro Infinitiuo poſitum eſt vtrumque, participium certe pro, καὶ ἡσυχάζειν καὶ — δέχεσθαι. Quid autem eſt, recipere Athenienſes naui *vna*? Intelligi nequit, niſi ſupplето, *venientes*; ſi *vna* tantum naui veniſſent; plures, vel pluribus venientes, ne reciperent; quippe ſuſpectos ita, et hoſtilia agitantes. BAVER.

Ἀλλ' ἐῤῥώντο ἐς τὸν πόλεμον] Sie rüſteten ſich mit aller Lebhaftigkeit zum Kriege, *ad bellum cupide ferebantur*. L. VII, 7. καὶ τἄλλα πολὺ ἐπέῤῥωντο, i. e. ἐπὶ τἄλλα ἐῤῥωντο. Mox ἐῤῥώτο τε πᾶς καὶ ἰδιώτης — Vox ἐῤῥωντο eſt ποιητικώτερον, quo vſus eſt Hom. Il. λ. 56. — σὺν τεύχεσι — ῥώοντ'. Od. ω. 68. vbi τεύχεσι ῥώασθαι eſt ἐῤῥωμένως κινεῖσθαι. Callim. H. in Del. 175. Τιτῆνες ῥώσονται — vbi v. Erneſt. et, quem laudat, Heſych. in ἐῤῥώασντο. G.

[Ἀλλ' εὐλόγως —) vid. Suid. in οὐκ ἀπεικότως· ἀντὶ τῦ εὐλόγως, καὶ εὐπροσώπως. In Aug. ἀλλ' deeſt.] G.

[Γλυκὺς ἀπείρῳ πόλεμος) Schol. haec verba, quae fortaſſe a Pindaro manarunt, vt Steph. putat, L. I. c. 80. laudauit.] GOTTL.

[Ἐκεκίνηντο) Caſſel. ἐκεκίνηντο.] G.

Μετέωρος] Agnoſcit *Suidas* h. v. et exempla ex *Ioſepho* aliisque adducit. WASS.

ἦν, [s] ξυνισσῶν τῶν πρώτων πόλεων. καὶ πολλὰ μὲν λόγια [t] ἐλέγετο, πολλὰ δὲ χρησμολόγοι ᾖδον, ἔν τε τοῖς μέλλουσι πολεμήσειν, καὶ ἐν [v] ταῖς ἄλλαις πόλεσιν. ἔτι δὲ Δῆλος ἐκινήθη [x] ὀλίγῳ πρὸ τούτων, πρότερον ἄπω σεισθεῖσα, [y] ἀφ' ἧς Ἕλληνες μέμνηνται. ἐλέγετο δὲ καὶ ἐδόκει ἐπὶ τοῖς μέλλουσι γενήσεσθαι σημῆναι. εἴτε τι ἄλλο τοιοῦτόπροπον ξυνέβη γενέσθαι, πάντα ἀνεζητεῖτο. ἡ δὲ εὔνοια [z] παραπολὺ ἐπῆει τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους, ἄλλως τε καὶ προειπόντων, ὅτι τὴν Ἑλλάδα ἐλευθεροῦσιν. ἐῤῥωτό τε πᾶς καὶ ἰδιώτης καὶ [a] πόλις, εἴτι δύναιτο καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ ξυνεπιλαμβάνειν αὐτοῖς. ἐν τούτῳ [b] τε κεκωλύσθαι ἐδόκει ἑκάστῳ τὰ πράγματα, [c] ᾧ μή τις αὐτὸς παρέσται. [d] ἔτος ὀργῇ εἶχον οἱ [e] πλέους τοὺς Ἀθηναίους, οἱ μὲν, τῆς ἀρχῆς ἀπολυθῆναι βουλόμενοι, οἱ δὲ, μὴ [f] ἀρχθῶσι φοβούμενοι. παρασκευῇ μὲν οὖν [g] καὶ γνώμῃ τοιαύτῃ ὥρμηντο.

s Συνισσῶν *Cass.* t Ἔλεγον *Reg. Cass. Gr.* in Aug. ἐλέγοντο, vt et in marg. Ald. Vin. v Dixisset *Alius*, ἔν τε ταῖς μελλούσαις πολεμήσειν, quum sequatur καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσιν· et vero hanc sibi lectionem interpretatio *Vallae* proposuit, *tam in iis civitatibus, quae pugnaturae erant, quam in caeteris:* sed non tamen absimile vero est, *Thucydidem* ita loqui sibi permisisse: quod perinde est, ac si diceret, ἔν τε ταῖς τῶν μελλόντων πολεμήσειν, καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι. *Steph.* Καὶ ταῖς ἄλλαις Bas. x ὀλίγον *Cl. Gr.* ὀλίγῳ deest in Bas. y Ἀφ' ὃ οἱ Ἕλληνες *C.* z Παρὰ πολὺ ἐπῆει *C.* παροπολὺ ἐπῆει *Marg.* tam ἐπῆει quam ἐποίει aliquid insolens prae se ferre existimat *Steph.* magis tamen probat ἐπῆει. Παρὰ πολὺ ἐποίει *Cass.* Cum *Marg.* consentit *Dan. Mosqu.* ἐπῆει et marg. Ald. Vinar. olim legebatur ἐποίει in textu, et in Schol. a Πόλις *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Bas. Reg. Cass.* Aug. Vulgo πολίτης. b Δὲ κεκωλ. *Gr.* c In *Reg.* rec. manu super ᾧ scriptum erat ἐν. d Οὕτως ἐν ὀργῇ εἶχον scribendum censet *Steph.* e Πλείους *Ar. C.* Aug. *Ald. Flor. Bas. Steph.* 1. *Reg. Dan. Cass. Gr.* f Ἀρχθῶσι *Cass.* g Τοιαύτῃ καὶ γνώμῃ *Ald. Flor. Bas. Steph.* 1. *Reg.* In cod. Bas. καὶ γνώμῃ τοιαύτῃ· sic et in Mosqu.

[Λόγια) Hoc discrimen non semper observatur. Suid. in λόγια descripsit hoc Scholion et pro ἐμφορεμένων habet θεοφορεμένων, quod rectius est. Paullo ante καταλογάδην, i. e. *oratione soluta.* Locus Herodoti, qui in Schol. ad πρότερον οὔπω laudatur, exstat L. VI, 98.] GOTTL.

Χρησμολόγοι ᾖδον] Χρησμολόγοις iunguntur μάντεις, L. VIII. 1. Dicuntur etiam hi veteratores λογοποιοὶ καὶ μάντεις apud Charit. p. 110. vbi cf. Doruill. Anim. p. 575. Dixit ᾖδον, quod talia oracula versibus ederentur. G.

Ἔν τε τοῖς μέλλουσι πολεμήσειν] Proprie dicendum erat: ἔν τε ταῖς μελλούσαις, ob sequentia. Sed haec Synesis generis non est infrequens. Stephanus defendit Thucydidem ita, vt perinde esse dicat, ac si dixisset: ἔν τε ταῖς τῶν μελλόντων πολεμήσειν, καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσιν. Sed hoc tamen durum est, pro hac structura illam adhibere. Simile exemplum est huic nostro apud Xenoph. Mem. II, 2. 3. αἱ πόλεις — τὴν ἀδικίαν παύσουσαι, pro παύσεσθαι. v. Ernest. G.

Ὀλίγῳ] Ὀλίγον, *Cl. Gr.* sed ὀλίγῳ πρὸ τούτων alibi apud *Thucyd.* Caeterum fallitur *Schol.* Callimachi, vt inspicienti patebit. Denique voces ὀλίγῳ πρὸ τούτων non possunt extendi ad Medici belli tempora, hoc est Per. Iul. 4224. cum secundus annus huiusce belli cadat in 4284. Itaque Nostri prioris istius motus oblitus est. vid. *Herodot.* VI, 98. *Plin.* IV, 12. Ad Marci Varronis aetatem *Mucianus* prodidit BIS concussam. *Seneca* N. Q. VI, 26. *Thucydides* ait, *circa Peloponnesiacum* bellum tremuisse. *Callisthenes* et alio tempore ait hoc accidisse. Vel legendum, ἔχ ὅτω σεισθεῖσα. WASS.

Σεισθεῖσα] Huc spectant *Schol.* Aristoph. Acharn. v. 12. et *Schol.* Callimach. Hymn. in Del. v. 11. WASS. Add. *Spanhem.* ad Callim. l. d. et *Cerd.* ad Virgil. III. Aeneïd. v. 77. DVCK.

Δῆλος ἐκινήθη — πρότερον ἀ σεισθεῖσα] Wassius putat, Thucydidem memoria lapsum, omisisse priorem motum terrae in hac insula, cuius mentionem facit Herod. VI, 98. p. 483. Sed Noster haud dubie motum terrae Herodoteum fictum habuit; addit enim Herodotus, ὡς ἔλεγον οἱ Δήλιοι, quae verba declarant, vt scite iudicat Valkenarius, rem incertam esse. Wesselingius defendit Thucydidem sic, vt v. ὀλίγῳ πρὸ τούτων, laxius sumta, ad Herodoteum referantur motum. Verum quidem est, particulas quasdam, recens actam rem proprie indicantes, de longiori, plurimos annos comprehendente temporis spatio sumi, veluti νεωστὶ, πρώην, ὀλίγῳ etc., vt supra monui; hic vsus tamen non est h. l. consentaneus. Quodsi Herodoteus motus terrae intelligendus esset, qui ante Peloponnesiacum bellum, septuaginta circiter annos, accidisse putatur: non facile intelligitur, quomodo res, tam longe anteacta pauciissimisque nota, potuerit videri prodigium. Talia portenta paullo ante facta esse debent, si vim in animos habere velint. Vulgo credita est res, Delum bis motam fuisse, vt apparet e Plinio (H. N. L. IIII. 12. p. 137.) et Seneca (N. Qu. VI. 26.); sed minime a Thucydide. Nemini quoque probabitur emendatio Wassii, legentis: ἔχ ὅτω σεισθεῖσα. Huius loci mentionem facit Scholiastes Callimachi, H. in Del. ad v. 11. — Θουκυδίδης σεισμὸν γενόμενον μέγαν βουλόμενος ἐξηγήσασθαι, φησὶν, ὅτι τοσοῦτον ἦν μέγας, ὥστε τὴν Δῆλον νῆσον σεισθῆναι. Sed memoriter locus laudatur, maleque ἄτροπος ibi explicatur ἀκίνητος, cum sit *inculta* insula s. dura, vt docuit Ernest. p. 148. Vocari hanc insulam ἀκίνητον, apud Herod. VI. 98. *immotam*, qui κινεῖσθαι per σεισθῆναι interpretatur, alio sensu, quam apud Virgilium, (L. III. 77. Aen.) facile apparet. Poeta enim *immotam* vocat, quod olim *vaga* mari, inter Gyarum Myconumque Cycladas, consedit, ἐπήρικται. v. Illustr. Heyn. ad hunc Virgilii locum. Vnde apparet, Delum non vno eodemque modo vocari ἀκίνητον. G.

Ἐλέγετο καὶ ἐδόκει — σημῆναι] Ingenium Thucydidis parum procliue ad religiones elucet etiam ex h. l.; non enim hanc rem prodigiosam habet, vt Herodotus, qui solet eiusmodi rebus immorari iisque delectari; sed multitudini relinquit. cf. Valken. Cel. ad Herod. VI, 98. G.

[Οἷον ἐν Δήλῳ ἦγον —) Haec absunt a Cassel. et ab Aug. ἦγον διοσημείαν.] G.

Πάντα ἀνεζητεῖτο) i. e. *omnia paullo altius indagabantur, quoad vsque mens in praeteritum respicere poterat, et cum praesentibus comparabantur.* ἀναζητεῖσθαι est ἄνωθεν ζητεῖσθαι, vt quoque Abresch. Diluc. p. 163. vbi alia verba huius significationis, veluti ἀνασκοπεῖν, ἀνατιμᾶν, ἀναθηρᾶν, ἀνακρίνειν etc. explicantur. G.

Παραπολὺ ἐπῆει) Ita correxi, praeeuntibus codd. optimis, pro ἐπαίει. Scholiastes quoque legit ἐπῆει, vt ex eius explicatione patet. Profert Abreschius duo loca Dionis, quorum

non inuita bellum ſuscipiebat. Et tota reliqua Graecia animis erat erecta, quod primae ciuitates concurrerent. Multa quoque oracula ferebantur, multa vates canebant, tam in iis ciuitatibus, quae bellum erant geſturae, quam in aliis. Praeterea Delus etiam paulo ante haec tremuit, quae nunquam ante, poſt Graecorum memoriam, mota fuerat. Haec autem et dicebantur, et videbantur eſſe rerum futurarum prodigia. Et, ſi qua alia huiusmodi ſigna ante contigiſſent, omnia conquirebantur. Hominum autem beniuolentia longe maior ad Lacedaemonios inclinabat, praecipue quod illi Graeciam a ſe in libertatem vindicatum iri praedicarent. Et ſinguli, et priuati, et ciuitates integrae omni ope nitebantur, ſi quo modo illos, aut verbis, aut factis, adiuuare poſſent. Et in eo ſinguli moram, rebus gerendis allatam, arbitrabantur, ſi ipſimet rebus adminiſtrandis non interfuiſſent. Ea erat indignatio, qua plerique in Athenienſes ferebantur: alii quidem, quod imperio, *quo ab illis premebantur*, ſe liberari cuperent; alii vero, quod metuerent, ne illorum imperio parere cogerentur. Hoc igitur apparatu, atque his animis ad *bellum vtrique* concitati ferebantur.

Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87. 1/2. V. C. Varr. 32. 3/4.

πολλὰ μὲν λόγια] λόγια ἐστὶ τὰ παρὰ τῶ θεῶ λεγόμενα καταλογάδην· χρησμοὶ δὲ, οἵτινες ἐμμέτρως λέγονται, ἐμφορυμένων τῶν λεγόντων. Πρότερον ὕπω] καὶ μὴν Ἡρόδοτος λέγει, ὅτι ἐκινήθη ἐν τοῖς Μηδικοῖς. Ἀφ' ὧ Ἕλληνες μέμνηνται] ἀφ' ὧ διὰ μνήμης ἐστὶ τὸ τῶν Ἑλλήνων ὄνομα. Σημῆναι] σημεῖον εἶναι. Τοιοῦτόν τι] ὁποῖον ἐν Δήλῳ. ἦγεν διοσημείαν. Ἀνεζητεῖτο] ἀνεσκοπεῖτο. Ἡ δὲ εὔνοια παρεκολὺ ἐπῆει τῶν ἀνθρ.· περιφραστικῶς, ἀντὶ τῦ εὐνοϊκῶς εἶχον τοῖς Λακεδαιμονίοις. Τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον] τῶν Ἀθηναίων. Ἐρρώτο τε πᾶς] ἀντὶ τῦ προεθυμεῖτο. ὃ γὰρ ἐπὶ ἰσχύος κεῖται, ἀλλ' ἐπὶ σπουδῆς. Ξυνεπιλαμβάνειν αὐτοῖς] τοῖς Λακεδαιμονίοις. Ἐδόκει ἑκάστῳ] ἕκαστος, φησὶν, ᾤετο ἐμποδισθήσεσθαι τῶν Λακεδαιμονίων τὸ ἔργον (τυτέσι τὸν πόλεμον), ἐὰν μὴ παραγένηται αὐτός. δηλοῖ δὲ τὴν μεγίσην προθυμίαν αὐτῶν. Ὀργῇ εἶχον οἱ πλείους τὸς Ἀθηναίους] ὠργίζοντο τοῖς

alter exſtat L. XLV. p. 427. ἡ σπουδὴ τῶν ἀνθρώπων ἐς τὸν Καῖσαρα ἐπῆει, quem e Noſtro manifeſte imitatus eſt: alter L. LV. p. 851. ἡ εὔνοια — ἐς αὐτὸν ἐπῆει, i. e. vergebat. Addi poteſt locus noſtro ſimillimus e L. LXXVIII. p. 1347. ἡ γὰρ εὔνοια ἐς αὐτὸν ἐπῆει, vbi quoque male legitur ἐποίει. Etſi defendit Abreſch. vulgatam; receptam a nobis ei tamen praefert. Reiskius in anim. p. 17. ita quoque legit. Mox: ἄλλως τε, *cum ob alia*, καὶ *tum* προειπόντων, Lacedaemoniis, ὅτι — Paullo ante: μᾶλλον ἐς τ. Λακεδαιμονίους, ſupplendum: ἢ ἐς τὸς Ἀθηναίους. GOTTL.

Ἐπῆει] ἐποίει, ſi retineatur, notet, Lacedaemoniis adiungebat homines. BAVER.

[Τοῖς Λακεδαιμονίοις) Deeſt in Caſſ. et Aug. Mox ad μᾶλλον pertinet Ἀθηναίων, vt apparet, non ad ἀνθρώπων. Ceterum in Aug. deſunt Schol. ad verba Πρεσβείας τε μέλλοντες πέμπειν· Ἑτοιμάζειν· Ἕως ἂν ταῦτα παρασκευασθῇ· Ἐπρεσβεύοντο· Ἀντιλαμβάνονται· Μετέωρος ἦν· Ἀφ' ὧ Ἕλληνες μέμνηνται· Σημῆναι· Ἀνεζητεῖτο· Τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον· Ὀργῇ εἶχον οἱ πλείους τὸς Ἀθηναίους.] GOTTL.

Ἄλλως τε καὶ] Simpliciter eſt, *praeſertim*. BAVER.

Προειπόντων] Debebat προειπόντας, ad Λακεδαιμονίους. Sed ſunt Genitiui ſimpliciter poſiti, ſcil. αὐτῶν, quia edixerant. Non minus diſtracte Theoph. Char. Eth. περὶ μικροφιλ. κυναρίῳ τελευτήσαντος, μνῆμα αὐτῷ ποιῆσαι, pro κυναρίῳ τελευτήσαντι μν. π. BAVER.

Πολίτης] Fortaſſis praeferendum eſt πόλις, quod eſt in pleriſque *Mſſ.* et *Edit.* Nam *Thucydides* ἰδιώτης magis opponit πόλιν, quam πολίτην. Vid. I, 124. et 144. II, 65. Καὶ λέγω — αὐτοῖς, *Thom. Mag.* in συλλαμβάνει. DVCK.

Πόλις] Praetuli cum Duckero πόλις pro πολίτης, quae vox librariis debetur. Optimi codd. non modo habent πόλις, verum etiam Noſter coniungit haec duo, v. c. I, 124. 144. II, 65. v. V. L. optimorum codd. G.

Ξυνεπιλαμβάνειν αὐτοῖς] Vſitatius fuiſſet ξυνεπιλαμβάνεσθαι, de quo verbo accurate egit Hemſterhuſ. ad Lucian. Prom. p. 196. Laudaſſe h. l. Thomam, in συλλαμβάνει, monuit iam Duckerus. In συλλαμβάνω tamen γνησιότητα v. συνεπιλαμβάνω damnat, ſine vlla cauſſa idonea. v. Intt. G.

Ἐν τύτῳ] Quomodo hunc locum, ἐν τύτω τε κεκωλύσθαι etc. emendandum putem, in quodam *Schediaſmate* doceo. STEPH. Non eſt in editis *Schediaſmatibus*. Non multo aliter *Thucydid.* IV, 14. Καὶ ἐν τύτῳ κεκωλύσθαι ἐδόκει ἕκαστος, ὧ μή τινι καὶ αὐτὸς ἔργῳ παρῆν. Alium locum *Thucyd.* laudat *Steph.* ad Dionyſ. Halic. Cap. XVI. Καὶ ἐδόκει κωλύεσθαι πᾶν ἔργον, ᾧ μή τις παρῆν. Quid autem in hoc loco, quem emendaſſe ſe dicit *Steph*, difficultatis ſit, ab aliis doceri cupio. DV.

Ἐν τύτῳ κεκωλύσθαι ἐδόκει ἑκάστῳ τὰ πράγματα, ᾧ —] Ita fere loquitur L. IIII. 14. Noſter: καὶ ἐν τύτω κεκωλύσθαι ἐδόκει ἕκαστος, ᾧ μή τινι καὶ αὐτὸς ἔργῳ παρῆν. Mox ᾧ pro εἷς poſitum ob πράγματα. Exempla quidem reperiuntur, vbi nomini pluralis numeri pronomen in ſingulari iungitur: ea tamen potius παραράματα ſcriptorum iudico, quae notanda et excuſanda ſunt, ſed non tanquam exempla gratae negligentiae laudanda, multo minus imitanda. G.

Οὕτως ὀργῇ εἶχον οἱ πλείους τ. Ἀθηναίους] Alias additur praepoſitio in hac forma ἐν. Sic huius libri c. 21. τὸν Περικλέα ἐν ὀργῇ εἶχον. Reiskius in anim. p. 17. legit cum Stephano: ὕτως ἐν ὀργῇ εἶχον — aut ὕτω δ' ὀργῆς, aut ὕτως ὀργῆς. In Dilucidatt. Abreſch. malebat idem Reiskius, (p. 167.) δ' ὀργῆς εἶχον. Sic et Noſter, L. II, 60. δ' αἰτίας ἔχειν τινά. Item διὰ σπουδῆς ἔχειν τινά — v. Valken. ad Eurip. Phoen. p. 177. qui ad Herod. V, p. 412. malit: οὕτως ὀργῆς εἶχον οἱ πλείους ἐς τὸς Ἀθηναίους — Sed h. l. nihil corrigere auſim, cum praepoſitio ἐν ſubintelligi poſſit, nec codd. correctionem adiuuent. Eſt autem ὕτως ὀργῇ idem ac ὕτω μεγάλῃ, quae vox additur alias. Comparabat Abreſch. in auctar. p. 265. cum h. l. Plat. Lyſ. p. 112. οἱ ὕτως ἀγνοιαν ἔχοντες, et Sueton. Tit. 7. *tam artifices* pro *tantos*. G.

Οὕτως ὀργῇ εἶχον] Οὕτως refertur ad verbum εἶχον· ita proſequebantur ira. BAVER.

Θ'. Πόλεις [h] δ' ἑκάτεροι τάσδ' ἔχοντες ξυμμάχους ἐς τὸν πόλεμον καθίσταντο. Λακεδαιμονίων μὲν οἵδε ξύμμαχοι. Πελοποννήσιοι [i] μὲν οἱ ἐντὸς ἰσθμοῦ πάντες, πλὴν Ἀργείων καὶ Ἀχαιῶν. [k] τούτοις δ' ἐς ἀμφοτέρους Φιλία ἦν. [l] Πελληνῆς δὲ Ἀχαιῶν μόνοι ξυνεπολέμουν [m] τοπρῶτον, ἔπειτα δὲ ὕστερον καὶ ἄπαντες. ἔξω δὲ Πελοποννήσου, Μεγαρῆς, [n] Λοκροὶ, Βοιωτοὶ, Φωκῆς, Ἀμπρακιῶται, Λευκάδιοι, Ἀνακτόριοι. τούτων ναυτικὸν παρείχοντο Κορίνθιοι, Μεγαρῆς, Σικυώνιοι, Πελληνῆς, Ἠλεῖοι, Ἀμπρακιῶται, [o] Λευκάδιοι· ἱππέας δὲ, Βοιωτοὶ, Φωκῆς, Λοκροί. [p] αἱ δ' ἄλλαι πόλεις πεζὸν παρεῖχον. αὕτη [q] μὲν Λακεδαιμονίων ξυμμαχία. [r] Ἀθηναίων δὲ, Χῖοι, Λέσβιοι, [s] Πλαταιῆς, [t] Μεσσήνιοι [v] οἱ ἐν Ναυπάκτῳ, Ἀκαρνάνων οἱ [x] πλείους, Κερκυραῖοι, [y] Ζακύνθιοι, καὶ ἄλλαι πόλεις αἱ ὑποτελεῖς ὖσαι ἐν ἤθεσι τοσοῖσδε· Καρία ἡ ἐπὶ θαλάσσῃ, Δωριῆς Καρσὶ πρόσοικοι, Ἰωνία, Ἑλλήσποντος, [z] τὰ ἐπὶ Θράκης, νῆσοι [a] ὅσαι ἐντὸς Πελοποννήσου, καὶ Κρήτης πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα· πᾶσαι αἱ [b] ἄλλαι Κυκλάδες, πλὴν Μήλου καὶ Θήρας. τούτων ναυτικὸν παρείχοντο Χῖοι, Λέσβιοι, Κερκυραῖοι, οἱ δ' ἄλλοι πεζὸν καὶ χρήματα. ξυμμαχία μὲν αὕτη ἑκατέρων καὶ παρασκευὴ ἐς τὸν πόλεμον ἦν.

ί. Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι μετὰ τὰ ἐν Πλαταιαῖς εὐθὺς περιήγγελλον [c] κατὰ τὴν Πελοπόννησον καὶ τὴν ἔξω [d] ξυμμαχίδα στρατιὰν παρασκευάζεσθαι ταῖς πόλεσι, τά τε ἐπιτήδεια, οἷα εἰκὸς ἐπ' ἐξόδου ἐκδήμου ἔχειν, ὡς ἐσβαλοῦντες ἐς τὴν Ἀττικήν. ἐπειδὴ δὲ ἑκάστοις ἕτοιμα γίγνοιτο κατὰ τὸν χρόνον τὸν εἰρημένον, ξυνῆσαν τὰ δύο μέρη ἀπὸ πόλεως [e] ἑκάστης ἐς τὸν ἰσθμόν. καὶ ἐπειδὴ πᾶν τὸ στράτευμα ξυνειλεγμένον ἦν, Ἀρχίδαμος ὁ βασιλεὺς τῶν Λακεδαιμονίων, ὅσπερ ἡγεῖτο τῆς ἐξόδου ταύτης, ξυγκαλέσας τοὺς στρατηγοὺς τῶν πόλεων πασῶν, καὶ τοὺς μάλιστα ἐν [f] τέλει, καὶ [g] ἀξιολογωτάτους παρεῖναι, τοιάδε [h] ἔλεξεν.

b Δὲ *ἑκάτεροι Ar. Cass.* Aug. *i* Δὲ *Gr. k* Τότοις δὲ *ἐπ' ἀμφοτέρους Ar.* Τότοις δὲ *ἐπ' ἀμφοτέρους C. Dan.* vt *Ar.* Mosqu. *l* Πελληνεῖς *et in sequentibus* Δωριεῖς *Marg.* Sic et *Ar. C.* in quibus etiam occurrunt Μεγαρεῖς, Φωκεῖς, Πλαταιεῖς. Πελληνεῖς, Μεγαρεῖς, Φωκεῖς *et* Δωριεῖς hic, *et paullo post, vbique etiam Reg. Cass.* Bas. Aug. Πελλῆνες hic *et mox Gr.* Aug. *sed man. rec. alterum* λ *superscr.* Mosqu. Πελληνεῖς *Dan.* Μεγαρεῖς *vers. 4. Gr. et v. 5. Dan. vt et v. 6.* Φωκεῖς *et deinde* Δωριεῖς. *m* Τὸ πρῶτον *C. Ald. Bas. Reg. Cass.* Aug. *n* Φωκεῖς, Λοκροὶ, Βοιωτοὶ *Reg. Cass.* Βοιωτοὶ, Λοκροὶ, Φωκῆς *Dan. o* Deest *Gr. p* Αἵ τε ἄλλαι *Gr. q* Μὲν deest *Cass.* Aug. *Reg*, sed in hoc rec. manus inter versus scripsit. *r* Ἀθηναίων δὲ, οἵδε. Χῖοι, etc. *Ar. C. Dan.* Mosqu. *s* Πλαταιεῖς *Cass. Dan. Gr. t* Μεσσήνιοι *Ar. C. Reg. Cass. v* Οἱ om. *Gr. x* Πλεῖστοι *Ar. C. Dan. y* Καὶ Ζακύνθιοι *Gr.* Ζακύνθιοι ἄλλαι πόλεις *Ar. C. z* Τὰ deest *Cass. Reg.* Aug. *a* Ὅσοι ἦσαν ἐντὸς *Cl. Cass.* sed ὅσαι. Ita Aug. quoque. *b* Ἄλλαι non agnoscunt *Ar. C. Dan. c* Παρὰ *Reg.* et cum emendatione manus rec. suprascr. κατὰ. *d* Ξυμμαχίαν *Cass. Gr.* Bas. Aug. *e* Ita emendatum erat in *Cass.* ex ἑκάτοις. Εἰς *Gr. f* Τάξει *Ar. g* Ἀξιοτάτους *Marg. Ar. C.* quod probat *Steph. Dan. h* Τοιάδ' ἔλεξεν *Cass. Gr.* Aug.

[Πόλεις δ' ἑκάτεροι) Schol. ad h. v. ex Aug. addidi.] GO.

Λακεδαιμονίων] Confer *Diodor.* 308, d. qui minus distincte copias recenset. WASS.

Πελληνῆς] Iam monui antea de hac diuersa orthographia, Πελληνεῖς et Πελληνῆς. Potius autem esse Atticam hanc, quam illam, constat: ac certe eam et in paulo post sequentibus habes, Μεγαρῆς, Φωκῆς, Δωριῆς. STEPH.

[Πελλήνη) Pro hoc est in Aug. Πελλήνη.] G.

[Λακεδαιμονίοις) Deest h. v. in Aug. Mox in Reg. legitur: καὶ Ἀχαιοὶ καὶ Ἀργεῖοι.] G.

Ναυτικὸν παρείχοντο] Mox παρεῖχον, eadem vi. Vnde liquet promiscuus actiui et medii huius verbi vsus. Differre tamen παρέχειν et παρέχεσθαι, docuit ex Ammonio pluribus Abreich. Diluc. p. 168. Sine discrimine adhibetur παρέχειν et παρέχεσθαι, ἐπὶ τῶν διὰ χειρὸς διδομένων, i. e. manu et quasi manu; at παρέχεσθαι medium, ἐπὶ τῶν διὰ χειρὸς διαθέσεων. cf. Glossar. G.

Τὰ ἐπὶ Θράκης] Inter quae apud *Schol.* Πέρινθος, nunc Heraclea *Ammian.* XXVII, 4. Idem tamen XXXI, 16. *Perinthum* vocat, et ante omnes *Ptolemaeus.* Ita etiam *Zosimus* p. 56. Numi Seueri a *Wbelero* et aliis adducti. vid. *Dionem* LXXIV, 847. Numus etiam Getae apud *Harduinum*, et circa An. Christi 1358. *Cantacuzenus* III, 28. διὰ Περίνθ. Vide *Mezraium* Itin. I. p. 301. Insc. apud *Reinesium* III, 35. Situm eius dabit *Diodorus* XVI, 77. WASS.

Scil. χωρία. Diod. Sic. L. XII. 42. p. 506. habet: τὰ ἐπὶ Θράκην, quod corrigebat Rhodomanus, et Diodorus h. libri c. 46. ita habet: sed non sibi constat hic scriptor in vsu huius praepositionis. Genitiuus certe vsitatior est. v. Wessel. De situ Perinthi, (cuius vrbis mentionem facit Schol.) v. Diod. L. XVI. 77. G.

[Οὐ λέγει —) Aem. Portus accipit sic: ἐντὸς Πελοποννήσου καὶ Κρήτης· intelligit enim Sporades et Cycladas. In Aug. et Cassel. ad v. νῆσοι ὅσαι, notatur: αἱ περὶ τὰ δυτικά. In Aug. post λέγει additur ὅτι, et λαβεῖν post ὅσαι deest, et in fine pro ὅσαι ἄλλαι, leg. καὶ αἱ ἄλλαι.] G.

[Ἀνίσχοντα ἥλιον) In Cass. leg. ἥλιον ἀνίσχοντα.] G.

[Κῶος) Cassel. Κῶος et Rostg. Κῶς.] G.

Θήρας] Vid. *Plin.* II, 87. *Senecam* N. Q. VI, 21. *Nicepb. Constant.* p. 37. Sch. *Callimachi* Ap. 37, 74. Cer. 110. Olim *Calliste* Herodot. IV, 147. *Pausan.* p. 724. Θηράσι ταῖς νήσοις *Athenaeus*, hoc est, insulis *Thera* et *Therasia*. Adi *Sponium* Miscell. p. 342, WASS.

[Μακρὸν πόλεμον) Haec verba e Scholio sequenti, quo non pertinebant, huc retuli, e codd. Cass. et Aug.] G.

[Συνάξεως) Ita correxi e Rostgard. et August. pro συντάξεως.] GOTTL.

[Ξυνῆσαν τὰ δύο μέρη) Hoc caput Scholio praefixi, pro καὶ ἀξιολογωτάτους παρεῖναι, e codd. Cassel. Reg. et Aug.] G.

[Ἐς τὸν ἰσθμὸν) Schol. ad haec verba e codd. Cass. Rostg.

9. Vtrisque autem hae ciuitates sociae fuerunt, quum bellum gerere coeperunt. Atque Lacedaemoniorum quidem hi fuere socii: omnes Peloponnesii, qui sunt intra Isthmum, praeter Argiuos, et Achaeos. His enim amicitia cum vtrisque intercedebat. Soli autem ex Achaeis Pellenenses primum *Lacedaemonios* in bello gerendo adiuuerunt, postea vero et caeteri omnes *idem fecerunt*. At extra Peloponnesum, Megarenses, Locri, Boeoti, Phocenses, Ambraciotae, Leucadii, Anactorii. Ex his Corinthii, Megarenses, Sicyonii, Pellenenses, Elei, Ambraciotae, Leucadii classem *illis* praebuerunt: equitatum Boeoti, Phocenses, et Locri: caeterae vero ciuitates peditatum suppeditarunt. Atque hi quidem fuere Lacedaemoniorum socii. Athenienſium vero, Chii, Lesbii, Plataeenses, Messenii, qui Naupactum incolunt, Acarnanum plerique, Corcyraei, Zacynthii, et aliae ciuitates, quae inter tot nationes *Athenienſibus* erant vectigales: Caria, quae ad mare est sita, Dorienses Caribus finitimi, Ionia, Hellespontus, Thraciae vrbes, et insularum quotquot intra Peloponnesum et Cretam ad solem orientem vergunt, et caeterae omnes Cyclades, exceptis Melo et Thera. Ex his naues praebuerunt Chii, Lesbii, Corcyraei; caeteri vero peditatum et pecunias. Atque hi fuerunt vtrorumque socii, et apparatus ad bellum. Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87. $\frac{1}{3}$. V. C. Varr. 32. $\frac{3}{4}$.

10. Lacedaemonii vero, post haec ad Plataeas gesta, continuo nuntiis missis circa Peloponnesum et agrum socialem, qui extra *Peloponnesum* erat, imperarunt ciuitatibus, vt pararent exercitum, et res necessarias, quemadmodum parare decebat ad expeditionem faciendam extra *Peloponnesi* fines, vt irruptionem in Atticam facturi. Postquam autem singulis ad praestitutam diem parata fuerunt, ex singulis ciuitatibus duae partes ad Isthmum conuenerunt. Omnibusque copiis iam in vnum locum coactis, Archidamus Lacedaemoniorum Rex, huius expeditionis Dux, conuocatis omnium ciuitatum Praetoribus, et qui summa dignitate praediti forent, quosue maxime conueniebat adesse, in hunc modum est loquutus.

'Αθηναίοις. Πόλεις δ' ἑκάτεροι —] ὁ κατάλογος τῶν συμμάχων ἑκατέροις. Πελληνεῖς δὲ] δώδεκα πόλεις εἶχεν ἡ Ἀχαΐα, ὧν μία ἦν ἡ Πελλήνη. Ξυνεπολέμουν] τοῖς Λακεδαιμονίοις οἱ Ἀχαιοί. ὃ γὰρ οἱ Ἀργεῖοι. Αἱ ὑποτελεῖς ὅσαι] τοῖς Ἀθηναίοις. Ἡ ἐπὶ θαλάσσῃ] ἡ παραθαλασσία. Δώριεῖς Καρσὶ προσοικοι] Δωρίδες νῆσοι, Ῥόδος, Κῶς, Κνίδος. Τὰ ἐπὶ Θρᾴκης] οἷον, Βυζάντιον, Πέρινθος. Νῆσοι ὅσαι τε ἐντὸς Πελοποννήσου] ὃ λέγει ἐντὸς Κρήτης καὶ Πελοποννήσου, πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον, ἀλλὰ δεῖ εἰξαι εἰς τὸ Πελοποννήσου, καὶ ἀπὸ κοινοῦ τὸ ὅσαι λαβεῖν. ἵν' ᾖ, καὶ ὅσαι τῆς Κρήτης πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα εἷον, Κάρπαθος, Κάσος, Χάλκη, καὶ ὅσαι ἄλλαι. Καὶ τὴν ἔξω ξυμμαχίδα] τῆς Πελοποννήσου. Ἐνδημον ἔχειν] ὑπερόριον, μακρὸν πόλεμον Κατὰ τὸν χρόνον τὸν εἰρημένον] ὡς τῶν Λακεδαιμονίων ὁρισάντων τὴν προθεσμίαν τῆς συνάξεως. Ξυνήεσαν τὰ δύο μέρη] ἵνα ἑκάστη πόλις τὸ μὲν δίμοιρον στρατεύσῃ, τὸ δὲ τρίτον ἐκυτῆς κατάσχῃ πρὸς φυλακήν. αὐτοὶ γὰρ οἱ Λακεδαιμόνιοι τὰς πόλεις ἐμέριζον εἰς τρία μέρη, καὶ τὸ τρίτον εἶων ἐν ταῖς πόλεσιν, ἵνα μὴ, πάντων ἐξελθόντων εἰς τὸν πόλεμον, ἐρήμους εὑρόντες οἱ Ἀθηναῖοι τὰς πόλεις χειρώσωνται. Ἐς τὸν ἰσθμὸν] ὁ γὰρ ἰσθμὸς καὶ μέσος τόπος, καὶ πλησίος τῆς Ἀττικῆς. Καὶ τὰ; μάλιστα ἐν τέλει] τέλη, τὰ ἀξιώματα, καὶ οἱ

et Aug. addidi. In Cass. est καὶ πολλὴ pro πλησίος, pro quo in Roſtg. est πλησίον.] GOTTL.

Ἀρχίδαμος] Wassius e Lysia ostendit, hoc bellum a duce Archidamo dictum esse πόλεμον Ἀρχιδάμιον. Sed parum accurate Lysiam laudauit. Est enim fragmentum Lysiae, quod apud Harpocrationem exstat, illatum editionis Reiskianae T. VI. p. 11. ex oratione Lysiae contra Autandrum et Pytheam — Ἀρχιδάμιος ἐκλήθη πόλεμος, ὡς ἔοικεν, ἀπὸ τῦ τὸν Ἀρχίδαμον ἐμβαλεῖν εἰς τὴν Ἀττικήν — Prior pars belli constabat decem annis. Idem Harpocration (p. 118.) Δεκελειακὸς, Πελοποννησιακὸς πόλεμος, ἀπὸ μέρες τῦ τελευταίυ. G.

Ἡγεῖτο τῆς ἕξόδυ] Vnde decem priores anni huius belli apud *Lysiam* Ἀρχιδάμιος πόλεμος, vti postremum decennium Δεκελειακός. vid. *Xenoph. Isocr. Harpocrat. Etymologum*, et *Suidam*. Noster ad hanc partitionem respicit V, 26. WASS.

Ἀξιολογωτάτυς] Malim ἀξιωτάτυς παρεῖναι· neque enim (vt opinor) ἀξιολογωτάτυς cum hac adiectione d'ret. STEPH. At vide 41, 2. *Schol.* et Lib. IV. Cap. 24. de rebus potius, quam de hominibus, ἐγκλήματα καὶ ἄλλα ὰκ ἀξιόλογα ὀνομάζοντα εἶναι. Et sic fere *Xenophon* aliique. Noster I, 1. ἀξιολογώτατον πόλεμον. De homine tamen, licet rarius. Lib. III. καὶ ὅσοι αὐτῶν ἦσαν ἀξιολογώτατοι· vnde nihil mouendum. Recte ergo *Gloſſae* vertunt, *dignissimus, perfectissimus*. WASS.

Καὶ ἀξιολογωτάτυς παρεῖναι] Reisk. corrigit in animadu. p. 17. παριών. Sed quid opus est emendatione, cum infinitiuus referri possit ad ξυγκαλέσας· supplendum ὥστε. Portus iunxit infin. τῷ ἀξιολογωτάτυς· non bene. Ἀξιολογώτατοι sunt *viri grauissimi, euocati vt praesentes essent*. Ita quoque Vinsemius: *praecipua dignitate viri*, quem Acacius, Portum sequens, reprehendit. G.

Ἀξιολ. παρεῖναι] i. e. ἀξίυς παρεῖναι. Ita saepius, ἀξιόλογον ὀδὸν et ἄξιον ὁδὸν promiscue ponuntur; et, παρεῖναι ad ξυγκα-

ια'. »ΑΝΔΡΕΣ Πελοποννήσιοι, καὶ [i] οἱ ξύμμαχοι καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν πολλὰς στρατείας καὶ ἐν αὐτῇ [k] τῇ Πελοποννήσῳ καὶ ἔξω ἐποιήσαντο, καὶ [l] ἡμῶν αὐτῶν οἱ πρεσβύτεροι οὐκ ἄπειροι πολέμων εἰσίν· ὅμως δὲ τῆσδε [m] ὅπω μείζονα παρασκευὴν ἔχοντες ἐξήλθομεν· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πόλιν δυνατωτάτην νῦν ἐρχόμεθα, καὶ αὐτοὶ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι στρατεύοντες. δίκαιον οὖν ἡμᾶς μήτε τῶν παλαιῶν χείρας φαίνεσθαι, μήτε [n] ἡμῶν αὐτῶν τῆς δόξης ἐνδεεστέρας. ἡ γὰρ Ἑλλὰς πᾶσα τῇδε τῇ ὁρμῇ ἐπῆρται, καὶ προσέχει τὴν γνώμην, [o] εὔνοιαν ἔχουσα, διὰ τὸ Ἀθηναίων ἔχθος, πρᾶξαι [p] ἡμᾶς ἃ ἐπινοοῦμεν. [q] ἄκων χρὴ, [r] εἴτω καὶ δοκοῦμεν πλήθει ἐπίεναι, καὶ ἀσφάλεια [s] πολλὴ εἶναι, μὴ ἂν [t] ἐλθεῖν τὰς ἐναντίας ἡμῖν διὰ μάχης, [v] τούτων ἕνεκα ἀμελέστερόν τι παρεσκευασμένους χωρεῖν, ἀλλὰ καὶ πόλεως ἑκάστης ἡγεμόνα καὶ στρατιώτην τὸ καθ' αὑτὸν ἀεὶ προσδεχεσθαι ἐς κίνδυνόν τινα ἥξειν. ἄδηλα γὰρ τὰ τῶν πολέμων, καὶ ἐξ ὀλίγου τὰ πολλὰ, καὶ δι' ὀργῆς αἱ ἐπιχειρήσεις γίγνονται. πολλάκις τε τὸ ἔλασσον πλῆθος, [x] δεδιὸς, ἄμεινον ἠμύναντο τοὺς [y] πλέονας, διὰ τὸ καταφρονοῦντας ἀπαρασκεύους γενέσθαι. [z] χρὴ δὲ ἀεὶ ἐν τῇ πολεμίᾳ, τῇ μὲν γνώμῃ θαρσαλέως στρατεύειν, τῷ δὲ ἔργῳ, δεδιότας [a] παρεσκευάσθαι. ὅτω γὰρ πρός τε τὸ ἐπιέναι τοῖς ἐναντίοις [b] εὐψυχόταται ἂν εἶεν, πρός τε τὸ ἐπιχειρεῖσθαι ἀσφαλέσταται. [c] ἡμεῖς δὲ δὴ ἐπὶ ἀδύναλον ἀμύνεσθαι ὅτω πόλιν ἐρχόμεθα, ἀλλὰ τοῖς πᾶσιν ἄριστα παρεσκευασμένην. ὥστε χρὴ καὶ πάνυ ἐλπίζειν διὰ μάχης ἰέναι αὐτούς, εἰ μὴ καὶ νῦν ὥρμηνται, ἐν ᾧ ὅπω πάρεσμεν, ἀλλ' ὅταν ἐν τῇ γῇ ὁρῶσιν ἡμᾶς δῃοῦντάς τε καὶ [d] τἀκείνων φθείροντας. πᾶσι γὰρ, ἐν τοῖς ὅπλοις καὶ ἐν τῷ παραυτίκα

[i] οἱ abeſt *Ar. C. Dan.* apud Hermog. περὶ ἰδεῶν, l. καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν, καὶ ὑμῶν οἱ πρεσβύτεροι. In Mosqu. abeſt art. et in Aug. καὶ a manu recentiori additum. [k] τῇ om. *Cl. Gr. Caſſ. Reg.* Mosqu. [l] Αὐτῶν ἡμῶν *Reg. Caſſ. Gr.* Baſ. Mosqu. [m] Οὔτε *Ar. C. Dan.* οὐ πώ τῆσδε, et paullo ante εἰσί *Gr.* [n] Ὑμῶν *Gr.* ex emendatione. Paullo ante marg. Ald. Vin. ὑμᾶς. [o] *Scholiaſtes* ἔννοιαν ſe legiſſe, aperte oſtendit: ſed εὔνοιαν libenter retinet *Steph.* Vid. *Annott.* [p] Ὑμᾶς *Ar.* [q] Οὐκ ἔν *Gr.* [r] Εἴτω καὶ ἀσφάλεια *Dan* intermedia deinde in *Marg* ſcripta ſunt. [s] Πολλὴ deeſt *Ar. C.* Ἀσφαλείᾳ πολλῇ *Caſſ.* Ἀσφάλεια πολλὴ ὥστε μὴ ἂν Baſ. ex emend. [t] Ἐθέλειν *Bar. Ald. Flor. Baſ. Reg.* inter verſus γρ. ἐθέλειν. cod. Baſ. διὰ μάχης ἔχειν — [v] Τούτῳ *Ar. C. Cl. Gr. Dan. Caſſ.* qui etiam adſcriptam rec manu habebat alteram lectionem τούτων Baſ. τούτῳ. Aug. et Mosqu. marg. Aldin. Vin. [x] Δεδιὸς ἀμύνειν, ἡμύν. *Gr.* [y] Πλείονας *Reg.* [z] Χρὴ δ' ἀεὶ, et mox τῷ δ' ἔργῳ *Gr.* [a] Παρασκευάζεσθαι *Marg. Ar. C. Cam. Cl. Gr. Reg. Caſſ. Dan. Aug.* [b] Εὐψυχότατοι *Caſſ.* et ex emendat. *Gr.* Mox in Mosqu. ἐπιχειρῆσαι. [c] Ἡμεῖς δ' ὁ πι, et a correctore ὃν ἐπὶ *Gr.* [d] Τὰ ἐκείνων *Ar. C. Dan. Gr.*

λέσας referre, nimis pleonaſticum ſit, et frigeat. Vbi enim additur? BAVER.

Ἄνδρες Πελοποννήσιοι] Eadem dignitas et vis ineſt in hoc, ac in Demoſthenico: ἄνδρες Ἀθηναῖοι — *Männer von Peloponnes* — In Cod. Mosqu. huic orationi praefixa ſunt: Δημηγορία Ἀρχιδάμου βασιλέως Λακεδαιμονίων πρὸς τοὺς στρατηγοὺς τῶν ξυμμαχίδων πόλεων. GOTTL.

Ἄριστοι] *Longe fortiſſimi.* Mox ἡ Ἑλλὰς — ἐπῆρται, i. e. μετέωρος ἦν, vt ſupra c. 8. *Graecia fuit erecta exſpectatione*, vt Liuius loquitur, II, 54. Idem L. XXI, 20. *ciuitatem omnem in exſpectationem erectam inuenerunt.* Καὶ προσέχει γνώμην, *attendit, quo tandem res ſit euenſura.* G.

Εὔνοιαν etc.] *Scholiaſtes* ἔννοιαν ſe legiſſe aperte oſtendit: ſed εὔνοιαν libenter retineo, vt perinde ſit, ac ſi diceretur, διὰ τὴν εἰς ἡμᾶς εὔνοιαν ἐπιθυμοῦσα, vt ſi Gallice dicas, *aiant affection que nous aions bonne iſſue.* Nam illud *affection* reſpondet alioqui Graeco εὔνοια. At ἔννοια et σκοπὸς (nam hoc exponit illud *Scholiaſtes*) quem locum habere poſſunt in iis rebus, quae in poteſtate noſtra poſitae non ſunt, ſed pro quibus vota facere tantum poſſumus? STEPH.

Εὔνοιαν ἔχουσα] i. e. et ſtudioſa noſtri exoptat, vt odio, quae mente concepimus, exſequamur. Iunxi εὔνοιαν ἔχουσα potius cum τῷ πρᾶξαι, vt ſit: ὥστε πρᾶξαι ſ. τῶ. Abreſchius in Diluc. p. 170. ordinat verba ſic: Πᾶσα ἡ Ἑλλὰς ἐπ. τῇδε τῇ ὁρμῇ, καὶ ἔχει τὴν γνώμην, πρὸς τὸ πρᾶξαι ἡμᾶς ἃ ἐπινοοῦμεν, εὔνοιαν ἔχουσα διὰ τὸ Ἀθ. ἔχθος — Idemque eſſe dicit προσέχειν τὴν γνώμην πρᾶξαι ἡμᾶς, quod ἵνα πράξωμεν. Bauerus ad h. l. parum graecam loquendi formam habet, ſi προσέχειν γνώμην cum ſimplici infinitiuo ponatur, ac non addatur, τῷ, ſ. πρὸς τό. At τὸ πρὸς e verbo προσέχειν, iunxit infinitiuo. Et ſic video Virum eruditiſſimum capi velle, in Auct. p. 265. Praefert autem hanc ſtructuram alteri propterea, quod infra legatur, L. V. 44. 48. τὴν γνώμην ἔχειν πρὸς τὰς — Mihi quidem ſimplicior videtur prior ratio, quam Abreſchius non improbat. Ceterum Stephanus, Fr. Portus et Grammius in ea opinione verſantur, tanquam legerit Scholiaſtes ἔννοιαν, quod h. v. σκοπὸν explicet: ſed σκοπὸς eſt interpretamentum τῆς γνώμης, vt Abreſchius in Diluc. l. c. monuit. Et ita Scholiaſtes ad c. 65. 86. h. libri γνώμην explicat. Ceterum Vir Doctus in Flor. Vinar. leg. ἔννοιαν, et pro ἐθέλειν, quod eſt in vett. editt., ἐλθεῖν, aut ἐθέλειν ἐλθεῖν. Sine cauſſa. In v. καὶ ἀσφάλεια — εἶναι, repet. ἀπὸ κοινῆ, δοκεῖ. G.

Εὖν. ἔχ. πρ. ἡμ.] Placet vero Gottleberiana ratio, vt εὖν. ἔχ. ſit, beniuole optans, (per Metonymiam antecedentis, vel cauſſae,) et πρᾶξαι cum Emphaſi, feliciter perſequi. Abreſchii ratio excuſari nequit regimine praep. πρὸς, cui tamen deſit artic. τῷ. Quod probare poſſim ratione, in qua ſibi placeat B. Gesner. ad Scriptt. rei ruſt. et Horat. quam notaui in quadam Proluſ. Horat. 1786. et inſtrui nouo exemplo poſſit, et hunc locum iuuare, bis intellecto διὰ τὸ, tali modo ac ſenſu: εὖν. ἔχουσα, beniuola nobis, διὰ τὸ πρᾶξαι ἡμᾶς, quia nos faciamus, ἃ ἐνν. quae cogitemus, διὰ τὸ ἔχθ. τ. Ἀθην. ob inimicitiam Athenienſium. Sed vti non licet tam dura omiſſione. Ac forte ſit, cui non improbetur a me inita ratio, vt Infinitiuus ſit pro, ὅτι πράσσομεν, velut in εὖν. ἔχουσα lateat, νομίζουσα, ac ſi ſit, beniuole, fauens credit, nos Athenienſium odio dare, quae cogitemus. BAVER.

Πολλὴ] Deeſt *Ar. C.* ſed male. *Xenophon.* Paed. VII.

II. NOSTRI quoque maiores, viri Peloponnesii et socii, multas expeditiones tum in ipsa Peloponneso, tum extra *eam* fecerunt; et qui de nobis ipsis aetate sunt prouectiore, rerum bellicarum non sunt imperiti: veruntamen nunquam cum apparatu, qui esset hoc maior, fumus egressi. Quinetiam aduersus potentissimam ciuitatem nunc proficiscimur, et nos ipsi cum maximo et robustissimo exercitu bellum illi inferimus. Aequum igitur est, nos neque maioribus deteriores esse, neque inferiores gloria, quae de nobis passim circumfertur. Nam vniuersa Graecia hoc motu mentes exspectatione erectas habet, ac animum aduertit, speratque propter odium, quo Athenienses persequitur, nos ex animi sententia rem gesturos. Quamuis igitur alicui videamur vel maximo cum exercitu contra *hostes* proficisci, quamuis etiam illud propemodum pro comperto videatur habendum, eos nobiscum manus conferere non ausuros: non tamen ideo oportet nos negligentius instructos cum illis manus conferre: sed et vniuscuiusque ciuitatis tam ducem quam militem, in suo agmine semper exspectare aliquem in discrimen esse venturum. Nam conditio bellorum est anceps, et plerumque a parua manu et magno animi ardore primi impetus fiunt: saepe etiam minor manus, quae timet, maiorem fortius propulsauit, quod propter *hostis* contemtionem esset imparata. Oportet autem in hostili *agro* milites animis quidem semper esse confidentibus: at ad rem gerendam, cum metu paratos esse. Sic enim et ad inuadendos hostes animis erunt paratissimi, et aduersus hostium conatus ac impetum munitissimi. Nos vero aduersus ciuitatem proficiscimur, quae non est adeo infirma, vt bellum illatum propulsare nequeat: sed quae rebus omnibus est optime instructa. Quare omnino credendum est, illos pugnam nobiscum esse commissuros, licet iam sese non moueant, quum nondum *in ipsorum agro* sumus, at quum res suas in agro a nobis caedi ac vastari viderint. Ira

Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87. 1/2. V. C. Varr. 32. 3/4.

ἄρχοντες. Ἄνδρες Πελοποννήσιοι] ἡ τάσις πραγματικὴ, ἄγραφος, συμβουλευτικὴ εἶδος, κεφάλαιον ἔχουσα τὸ συμφέρον. Καὶ αὐτοὶ πλεῖστοι] αὐτοὶ ἡμεῖς δηλονότι. Τῇδε τῇ ὁρμῇ] τῇ ἡμετέρᾳ. Εὔνοιαν ἔχουσα] τὸν σκοπόν. Οὔκουν χρὴ] τὸ ἐξῆς, ἔκαν χρὴ ἀμελέστερον χωρεῖν. τὰ δὲ ἄλλα, διὰ μέσου. Ἐς κίνδυνόν τινα ἥξειν] ἀπὸ κοινοῦ τὸ χρή. Καὶ ἐξ ὀλίγου τὰ πολλὰ] Ὁμηρος, Ἦτ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται. Καὶ δι' ὀργῆς αἱ ἐπιχειρήσεις γίγνονται] τυτέσιν ὅτι ὀργισθέντες οἱ Ἀθηναῖοι πάντως ἐξελεύσονται. Ἐν τῇ πολεμίᾳ] τῇ γῇ δηλονότι. Καὶ πάνυ ἐλπίζειν] φοβεῖσθαι. Ἐν ᾧ ἅπω πάρεσμεν] ἐν ᾧ τόπῳ δηλονότι. Καὶ

ΠΟΛΥ γὰρ ἐν ἀσφαλεστέρῳ ἔσεσθε. *Isocrates* de Pace. Μετὰ ΠΟΛΛΗΣ ἀσφαλείας τὴν πόλιν οἰκήσομεν. II. Macc. III, 22. Σῶα διαφυλάσσειν μετὰ ΠΑΣΗΣ ἀσφαλείας, et XV, 1. Vbi, priore loco *Mss. Laud.* ἀφελείᾳ, secundo ἀρετῆς legisse videtur, vel ἐφοδείας. WASS.

Ἐς κίνδ. ἥξειν] Male hic Schol. supplet χρὴ, nullo sensu; neque opus est, cum pendeat a προσδέχ. Forte huic Scholio praefigendum verbum προσδέχεσθαι. BAVER.

[Ἀπὸ κοινοῦ τὸ χρή.) Non referendum est cum Schol. τὸ χρὴ, ad ἥξειν, sed cum Grammio ad προσδέχεσθαι.] G.

Ἐξ ὀλίγου] Sc. καιροῦ, *celeriter, subito.* Sic malim cum Abreschio intelligi h. v., quam cum interprete latino: *parua manu.* Sollemne est Nostro in hac forma intelligi h. v. cf. Ducker. ad L. V, 65. GOTTL.

[Ὁμηρος) Il. E. v. 442.] G.

[Τυτέσιν —) Huic Scholio praefixi verba καὶ δι' ὀργῆς — γίγνονται, cum antea adiuncta essent versui Homerico, sine capite. Quod verba τοῦτο δέ φησιν non legerentur in codd. Cass. et Aug., deleui tanquam superflua.] G.

Ἐν τῇ πολεμίᾳ] Margo Ald. Vin. habet: ἐν πολεμίᾳ τῇ γῇ, sed glossam sapit. G.

[Ἐν τῇ πολεμίᾳ) Hoc Scholion e Cass. et Aug. et Rostg. recepi. In Aug. erat pro τῇ, scriptum πῃ, pcius in Rostg. πηγῆς. In Aug. desunt Schol. ad verba Καὶ πάνυ ἐλπίζειν' Ἐν ᾧ οὕπω πάρεσμεν et Καὶ τἀκείνων φθείροντας.] G.

Παρεσκευάσθαι] Vid. *Kusterum* de Vsu verb. *Mediorum* p. 44. WASS.

[Ἐν ᾧ τόπῳ) Scribendum potius erat: χρόνῳ, vt νῦν probat.] GOTTL.

[Ὁρμηθήσονται) Adieci e Cass. δηλονότι.] G.

Πᾶσι γὰρ — πάσχοντας] Omnia alia egit Scholiastes, quum πᾶσι iungeret τῷ πάσχοντας, tanquam sit pro πάσχουσι. Pendet πάσχοντας ab ὁρᾶν, i. e. ἐν τῷ ὁρᾶν, f. διὰ τὸ ὁρᾶν, a quo infinitiuo pendet accusatiuus. Tralatitium est, etiam Latinos ita loqui; quamuis praecesserit verbum cum datiuo, v. c. *licet, contigit*, etc. sequitur tamen accusatiuus cum infinitiuo. v. c. *medios esse* iam non *licebit*. Abreschius sic expedit locum: πᾶσι γὰρ πάσχουσί τι ἄνθρωποι ὀργὴ προσπίπτει, ἐν τῷ ὁρᾶν (αὐτὸς τοῦτο) ἐν τοῖς ὄμμασι, καὶ ἐν τῷ παραυτίκα. Nempe nomen casu pronominis praetermissi prolatum esse monet V. D., et hoc addendo in constructione, constare structurae rationem. Ἐν τοῖς ὄμμασι dictum fere vt ἐώρων τῷ ὄψει, L. VI. 31. v. Diluc. p. 171. alia exempla. Homerus fere ita: Il. v. 99. Θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι. Reiskius legi malebat (anim. p. 17.) πᾶσι γὰρ ἐκ τοῦ ἐν τοῖς ὄμμασι. G.

ὁρᾶν [o] πάσχοντάς τι ἄηθες, ὀργὴ προσπίπτει· καὶ οἱ λογισμῷ ἐλάχιστα χρώμενοι, θυμῷ πλεῖστα ἐς ἔργον καθίστανται. Ἀθηναίοις δὲ καὶ πλέον τι τῶν ἄλλων εἰκὸς τοῦτο δρᾶσαι, οἳ ἄρχειν τε τῶν ἄλλων ἀξιοῦσι, καὶ [f] ἐπιόντες τὴν τῶν πέλας δηοῦν μᾶλλον ἢ τὴν ϑ ἑαυτῶν ὁρᾶν. [h] ὡς δὲ [i] ἐπὶ τοσαύτην πόλιν στρατεύοντες, καὶ μεγίστην δόξαν οἰσόμενοι τοῖς τε προγόνοις καὶ ἡμῖν αὐτοῖς, ἐπ' ἀμφότερα ἐκ τῶν ἀποβαινόντων, [k] ἔπεσθ' ὅποι ἄν [l] τις ἡγῆται, κόσμου καὶ φυλακὴν περὶ παντὸς ποιούμενοι, καὶ τὰ παραγγελλόμενα ὀξέως δεχόμενοι. κάλλιστον γὰρ τόδε καὶ ἀσφαλέστατον, πολλοὺς ὄντας ἑνὶ κόσμῳ χρωμένους φαίνεσθαι.

ιβ'. Τοσαῦτα εἰπὼν, καὶ διαλύσας τὸν ξύλλογον ὁ Ἀρχίδαμος, [m] Μελήσιππον πρῶτον ἀποστέλλει ἐς τὰς Ἀθήνας τὸν [n] Διακρίτου, ἄνδρα Σπαρτιάτην, εἴτι ἄρα μᾶλλον ἐνδοῖεν οἱ Ἀθηναῖοι, [o] ὁρῶντες ἤδη σφᾶς ἐν ὁδῷ ὄντας. οἱ δὲ οὐ προσεδέξαντο αὐτὸν ἐς τὴν πόλιν, [p] οὐδ' ἐπὶ τὸ κοινόν. ἦν γὰρ Περικλέους γνώμη πρότερον νενικηκυῖα, κήρυκα καὶ πρεσβείαν μὴ προσδέχεσθαι Λακεδαιμονίων ἐξεστρατευμένων. ἀποπέμπουσιν ἓν αὐτὸν πρὶν ἀκοῦσαι, [q] καὶ ἐκέλευον ἐκτὸς ὅρων εἶναι αὐθημερόν· τό, τε λοιπὸν, ἀναχωρήσαντες ἐπὶ τὰ σφέτερα αὐτῶν, ἤν τι [r] βούλωνται, πρεσβεύεσθαι. ξυμπέμπουσί τε τῷ Μελησίππῳ ἀγωγοὺς, ὅπως μηδενὶ ξυγγένηται. [s] ὁ δὲ, ἐπειδὴ ἐπὶ τοῖς ὁρίοις ἐγένετο, καὶ ἔμελλε [t] διαλύεσθαι, τοσόνδε εἰπὼν [v] ἐπορεύετο, ὅτι ἥδε ἡ ἡμέρα τοῖς Ἕλλησι μεγάλων κακῶν ἄρξει. ὡς δὲ ἀφίκετο ἐς τὸ στρατόπεδον, καὶ ἔγνω ὁ Ἀρχίδαμος, ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι οὐδέν πω ἐνδώσουσιν, ἔτω δὴ ἄρας, τῷ στρατῷ πρὸ αὐτοῦ χώρει ἐς τὴν γῆν αὐτῶν. Βοιωτοὶ δὲ μέρος μὲν τὸ σφέτερον καὶ τὰς ἱππέας παρεῖχοντο Πελοποννησίοις [x] ξυστρατεύειν· τοῖς δὲ λειπομένοις ἐς Πλάταιαν ἐλθόντες, τὴν γῆν ἐδήουν.

e Πάσχοντάς τε *Dan.* et a prima manu *Caff.* in quo emendatum erat τι. *f* Ἐπιόντας *Gr.* *g* Αὐτῶν *Ar. C. Dan.* sed deinde correctum ἑαυτῶν. *b* Ὡς μὲν οὖν *Gr.* *i* Ἐπὶ τοιαύτην πόλιν *Ar. C.* Ἐπὶ τὴν ἄλλην πόλιν *Marg. Cam.* quod non probat *Steph.* Ἐπὶ τοιαύτην π. *Dan.* Ἐπὶ τὴν ἄλλην π. *Reg.* et in marg. recenti τοσαύτην. Ἐπὶ τοσαύτην π. *Caff.* et in *Marg.* γρ. ὡς ἓν ἐπὶ τοσαύτην πόλιν, ὃ καὶ βέλτιον. Vnde apparet, in libro, e quo id descriptum est, τοιαύτην, vel ἄλλην fuisse. In Aug. τοσαύτην sed, vt videtur, correct. ab antiqua tamen manu. *k* Ἔπεσθε ὅποι *Cod. vet. Steph.* quam scripturam magis *Thucydideam* esse existimat *Stephanus*, quam aut ἕπεσθ' ὅποι, aut ἕπεσθ' ὅπῃ, vt in *Marg.* Ἕπεσθε ὅπῃ *Cl. Gr.* Sic quoque *Reg.* et *Caff.* nisi quod *Caff.* ex errore scribae ἕπεσθαι Bas. ὅπῃ ἂν τις. Aug. ἕπεσθε ὅπῃ. *l* Τις στρατηγὸς ἡγῆται *Ar. C. Dan.* *m* Μελλήσιππον hic, et paullo post *Caff.* Paullo ante Margo Ald. Vin. habet ταῦτα pro τοσαῦτα. *n* Διακρίτου *Gr.* *o* Ὁρῶντες σφᾶς ἤδη *Ar. C. Dan.* *p* Οὐδὲ ἐπὶ *Ar.* *q* Καὶ ἐκέλευον αὐτὸν ἐκτὸς *Ar. C. Dan.* *r* Βέλονται *Gr.* et a prima manu *Caff.* *s* Ὁ δ' ἐπειδὴ *Ar. C. Ald. Flor. Bas. Steph.* 1. *Caff. Gr.* Aug. *t* Διαλύεσθαι *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caff.* Aug. Marg. Ald. Vin. *v* Ἐπορεύετο deest *Caff.* Ἐπορεύετο in Aug. sed a manu antiqua, vt videtur, superscriptum. In Mosqu. quoque deest ἐπορεύετο. In eodem cod. ad marg. scriptum est γρ. εἶπεν. *x* Ξυνστρατεύειν *Caff.*

Ὁρᾶν] Sc. ὁρωμένην, quod videbatur Reiskio in animadu. l. c. deesse. Ceterum addit, si bene habeat vulgata, e superioribus repetendum esse tacite ὀργὴν, et subaudiendum esse, τοὺς πολεμίους. GOTTL.

Ὁρᾶν — πάσχ.] Si πάσχοντας pendet ab ὁρᾶν, vt recte expl. B. Gottl. nec vero aliter esse potest: nescio, cur defendat vsum accusatiui pro datiuo; cui qui tandem hic locus? Ἐν τοῖς ὄμμασιν est, cum res est ante oculos, praesens, cum adest, cum sentitur; aut ἐν pro διὰ, per oculos, per sensum oculorum mala videntium commouetur. BAVER.

[Μᾶλλον δὲ] Ex Aug. adieci δὲ. Paullo post ἐριφοκινδύνως, adieci e Basil. cod. καὶ πάνυ ἀέργητος — vsque ad ἐπείγεται.] G.

[Ἀντὶ τῶ πάσχουσιν) In Aug. adiicitur: μεταδοτικῶς.] G.

Μᾶλλον ἢ τὴν etc.] Suspicetur aliquis, *Vallum* legisse ἢ τὴν ἑαυτῶν ὁρᾶν δηουμένην, quod vertat (vt certe vertere debuit) *potius quam suam ab aliis vastari cernere:* sed eum tamen hoc participium in suo exemplari non habuisse, verum subaudiendum animaduertisse et ipsum existimo. STEPH. Ὡς μὲν οὖν *Gr.* bene. IDEM. De sensu et constructione horum, πᾶσι γὰρ — πάσχοντας vid. *Steph.* ad Schol. DVCK.

Ἐπὶ τοσαύτην] Lectionem margini adscriptam locum habere posse haud puto. STEPH.

[Ἐπὶ τὴν ἄλλην) Apparet, Scholiasten in cod. suo habuisse ita, pro τοσαύτην, quod, vt e cod. Aug. notauimus, melius est. In Bas. cod. notatur ante v. οἱ ἐπίλογοι ἔνθεν — μεγάλην, ἴσην καὶ ὁμοίαν. Pro ἔνθεν alias dicit: ἐντεῦθεν.] G.

Ἔπεσθ' ὅποι] Malim ἕπεσθε integre scriptum, quum magis *Thucydidea* scriptura haec sit. Eam certe et *vet. liber* habet, sicut et ὅποι. STEPH. Pro ὅπῃ quidam *Mss.* ὅπῃ sine causa. WASS. Στρατηγὸς, quod in nonnullis libris inter τις et ἡγῆται legitur, haud dubie glossema est. In *Caff.* pro scholio adscriptum erat, στρατηγὸς δηλονότι, itidem, vt in *Schol.* edito. DVCK.

Ἐπ' ἀμφότερα ἐκ τῶν ἀποβαινόντων, ἕπεσθ' —] i. e. *siue res prospere, siue minus feliciter eueniant, sequimini, quo ves* — Reiskius in anim. l. c. explicat ita: *siue hostes in dimicationem nobiscum descendant, siue pugnam detrectent.* Sed hic sensus mihi non satis sequentibus conuenire videbatur. Mox στρατηγὸς, quod in quibusdam libris legitur, in Augustano cod., sicuti in Caff., pro Scholio adscriptum erat. G.

Ἐπ' ἀμφότερα] Reiskii interpretatio plane absona est; quomodo enim, aut quo miles sequatur, hoste pugnam detrectante? BAVER.

[Δόξαν ἐπ' ἀμφότερα) Adieci hoc Schol. e Caff. Rostg. et Aug., in Rostg. et Aug. legitur ἀμφοτέρων.] G.

[Στρατηγὸς δηλονότι) In Aug. additur: ἡγεῖται. In Aug. desunt Schol. ad verba Ὀξέως· Οὐδ' ἐπὶ τὸ κοινόν· Γνώμη· Ἀγωγούς· Καὶ ἔμελλε διαλύεσθαι· Κακῶν ἄρξει· Ἐς τὸ στρατόπεδον et Ἐνδώσουσιν.] G.

Περὶ παντός] *Herodotus* de Lacedaem. VII, 104. ἐλεύθεροι ἐόντες, οὐ πάντα ἐλεύθεροι εἰσι. ἔπεστι γάρ σφι ΔΕΣΠΟΤΗΣ, ΝΟΜΟΣ, τὸν ὑποδειμαίνουσι πολλῷ ἔτι μᾶλλον ἢ οἱ σοὶ, σέ.

enim inuadit omnes, qui suarum rerum aliquam repentinam ac insolitam cladem in suo conspectu cernunt: et qui ratione minimum vtuntur, summo animi impetu rem aggrediuntur. Verisimile autem est, Athenienses omnium maxime hoc facturos, qui censent, se dignos esse, qui aliis imperent, et armis infestis aliorum agros vastent potius, quam suum cernant. Cum igitur tantae ciuitati bellum inferamus, et maximam gloriam tam nostris maioribus, quam nobis ipsis allaturi simus, in vtramque euentus partem: sequimini quocunque vos aliquis duxerit, ordinis conseruationem et custodiam plurimi facientes, et imperata celeriter excipientes. Hoc enim est pulcerrimum et tutissimum, si, quum magnus est militum numerus, omnes tamen eandem militarem disciplinam seruantes cernantur. Bell. Peloponn. I. Olymp. 87. $\frac{1}{2}$. V. C. Varr. 32. $\frac{3}{4}$.

12. Archidamus haec tantum loquutus, et, dimisso concilio, primo Melesippum Diacriti *filium*, virum Spartanum, Athenas misit, *vt exploraret*, si forte Athenienses de sua pertinacia remitterent, quum se in itinere iam viderent. Illi vero nec in vrbem, nec in publicum eum admiserunt. Periclis enim sententia iam ante obtinuerat, vt neque caduceatorem, neque legatum Lacedaemoniorum admitterent; si exercitum eduxissent. Illum igitur remiserunt, antequam audirent, et illo ipso die finibus excedere iusserunt: si quid in posterum vellent, in sua prius regressi, legatos mitterent. Huic etiam addiderunt, qui eum deducerent, ne cum quoquam colloqueretur. Ille vero, cum ad *Atticae* fines peruenisset, et iamiam discessurus esset, hoc tantum loquutus abiit: Hic dies ingentium malorum Graecis erit initium. Cum autem ad castra rediisset, et Archidamus cognouisset, Athenienses *de sua pertinacia* nihil amplius remissuros; ita demum, motis castris, cum exercitu in ipsorum agrum est profectus. Boeoti vero suam quidem *militum* partem, et equites Peloponnesiis dederunt, vt illos ad bellum sequerentur: cum reliquis vero ad Plataeam profecti, agrum *eius* vastare coeperunt.

τἀκείνων φθείροντας] ὁρμηθήσονται ὀηλονότι. Ὁρᾷν πάσχοντάς τι] καὶ οἱ ὀργιζόμενοι, ἅτε δὴ ἧττον λογιζόμενοι, μᾶλλον δὲ θυμούμενοι, εἰς τὸ πολεμεῖν ἐπείγονται ῥιψοκινδύνως. Καὶ πάνυ ἀόργητος, ἐπειδὰν τὰ αὑτῶ θεάσηται ὑφ' ἑτέρω φθειρόμενα πρὸς ὀργὴν διεγείρεται, καὶ ἀμύνειν ἐπείγεται. Σημείωσαι τὸ σχῆμα, πᾶσι πάσχουτας, ἀντὶ τῶ πάσχουσιν. Ὡς ἂν ἐπὶ τὴν ἄλλην πόλιν] οἱ ἐπίλογοι ἔνθεν. Ἐπ' ἀμφότερα] δόξα ἐπ' ἀμφότερα καὶ εὐκλείας καὶ δυσκλείας. Ὅπῃ ἄν τις ἡγῆται] τρατηγὸς ὀηλονότι. Ὀξέως] συντόμως. Οὐδ' ἐπὶ τὸ κοινὸν] βουλευτήριον ὀηλονότι. Γνώμη] βουλή. Πρότερον] πρὸ τῆς πρεσβείας. Ἐξεστρατευμένων] κατὰ τῶν Ἀθηναίων. Πρὶν ἀκοῦσαι] μὴ ἀκούσαντες αὐτὰ ἃ ἔλεγεν. Ἀγωγὺς] ὁδηγούς. Ἐπὶ τοῖς ὁρίοις] ὅρια λέγει τὴν ἀρχὴν τῆς Βοιωτίας. Καὶ ἔμελλε διαλύεσθαι] ἀφίσεσθαι τῶν ἀγωγῶν. Κακῶν ἄρξει] ἀρχὴ γενήσεται Ἐς τὸ τρατόπεδον] τῶν Λακεδαιμονίων. Ἐνδώσουσιν] ταπεινωθήσονται. Μέρος μὲν τὸ σφέτερον] τὸ δίμοιρον, ὡς καὶ πρότερον εἴρηται. Τὴν γῆν

ποιεῦσι γῶν τὰ ἂν ἐκεῖνος ἀνώγῃ. ἀνώγει δὲ ταὐτὸ αἰεὶ, ὁκ ἐῶν φεύγειν — ἀλλὰ μένοντας ἐν τῇ τάξει ἐπικρατέειν, ἢ ἀπόλλυσθαι. WASS.

Ἀποστέλλει] Sc. σκεψόμενον, aut simile participium intelligit Abresch. Dilucc. p. 171. Sic et infra c. 67. III. 4. Cic. L. III. ad diu. 9. quod te *adeunt* fere omnes, *si quid velis*. Haec et alia exempla collegit Abresch. l. c. GOTTL.

Ἐνδοῖεν] *Cederent*, *minus superbe se gerentes*. Capite sup. Archidamus de iis: *οἱ ἄρχειν τῶν ἄλλων ἀξιοῦσι*. G.

Εἴτι ἄρα ἐνδ.] Nil opus supplemento: omnis lingua ita loquitur: et nos: er schickte hin, *ob sie* etwa, etc. cum praesertim εἴτι etiam *consilium* mittendi notet, vt εἴπως. BAVER.

[Μὴ ἀκούσαντες αὐτὰ] In Cass. Rostg. et Aug. leg. αὐτᾶ.] G.

Προσβιάσεσθαι] In Aug. notatur ad h. v. τὸ ἐκέλευον ἀπὸ κοινῆ. G.

Ἀγωγεύς] Cum *Schol.* explicat *Phrynichus*, et huic esse proprium innuit: id quod non ita est. vid. *Aristid.* Panath. προπομπὸς non male *Suidas*. vid. *Pollucem* III, 95. X. 55. WASS.

Προπομπὸς. v. Suid. h. v. p. 36. G.

Ἥδε ἡ ἡμέρα etc.] Dictum hoc Melesippi in animo habuisse *Virgilium* existimo, cum scribit: *Ille dies primus lethi, primusque malorum causa fuit.* HVDS.

Ἥδε ἡ ἡμέρα — μεγάλων κακῶν ἄρξει] i. e. ἀρχέκακος, vt Homero Il. E. 63. dicitur, n. ἀρχὴ κακῶν, vt dies, quo primum commoda alicui obueniunt, dicitur ἀρχὴ πολλῶν ἀγαθῶν. Similiter dicuntur fere naues ab Athenensibus missae ἀρχὴ κακῶν, apud Herod. V. p. 426. ad quem v. Valkenar. Ceterum laudat hunc locum Nostri, Schol. Aristoph. Pac. ad v. 435. p. 347. memoriter, sed omisso Thucydidis nomine: ἥδε ἡ ἡμέρα πολλῶν καὶ μεγάλων κακῶν τοῖς Ἕλλησι ἄρξει, ostenditque Aristophanem locum Thucydideum imitatum esse: σπένδοντες εὐχώμεθα τὴν νῦν ἡμέραν Ἕλλησιν ἄρξαι πᾶσι πολλῶν καὐγαθῶν. Protulit h. l. iam Abresch. Dil. p. 173. Virgilii locus, ab Hudsono laudatus: *Ille dies primus leti, primusque malorum Causſa fuit*, exstat L. IIII. Aen. 169. vt iam notauerat Muretus, poetam ante oculos habuisse Nostrum (in V. L. p. 1111. Thes. Grut. T. II.) G.

Τοῖς λειπομένοις] i. e. λοιποῖς. Sic L. V. 114. Aliter λειπόμενοι sunt *posteri*, v. c. Plat. in Menex. c. 18. qui vocantur Pindaro Ol. β. 29. λοιπῶν γένος. G.

ιγ'. Ετι δὲ τῶν Πελοποννησίων ξυλλεγομένων τε ἐς τὸν ἰσθμὸν, καὶ ἐν ὁδῷ ὄντων, πρὶν ἐσβαλεῖν ἐς τὴν Αττικὴν, Περικλῆς ὁ Ξανθίππου, στρατηγὸς ὢν Αθηναίων, δέκατος αὐτὸς, ὡς ἔγνω τὴν ἐσβολὴν ἐσομένην, ὑποτοπήσας, ὅτι Αρχίδαμος αὐτῷ ξένος ὢν ἐτύγχανε, μὴ πολλάκις, ἢ αὐτὸς ἰδίᾳ βουλόμενος χαρίζεσθαι, τὰς ἀγρὰς [y] αὐτῶν παραλίπῃ, καὶ μὴ δηώσῃ, ἢ καὶ, Λακεδαιμονίων κελευσάντων, [z] ἐπὶ διαβολῇ τῇ [a] ἑαυτοῦ γένηται τοῦτο, ὥσπερ καὶ [b] τὰ ἄγη ἐλαύνειν προεῖπον ἕνεκα [c] ἐκείνου· [d] προηγόρευε τοῖς Αθηναίοις ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ὅτι Αρχίδαμος μὲν οἱ ξένος εἴη, ὥ μέντοι ἐπὶ κακῷ γε τῆς πόλεως γένοιτο· [e] τὰς δ' ἀγρὰς τὰς ἑαυτοῦ καὶ οἰκίας ἦν ἄρα μὴ δηώσασιν οἱ πολέμιοι, ὥσπερ καὶ τὰ τῶν ἄλλων, ἀφίησιν αὐτὰ δημόσια εἶναι, καὶ [f] μηδεμίαν [g] οἱ ὑποψίαν [h] καλὰ ταῦτα [i] γίγνεσθαι. παρῄνει δὲ καὶ περὶ τῶν παρόντων, ἅπερ καὶ πρότερον, παρασκευάζεσθαί τε ἐς τὸν πόλεμον, καὶ τὰ ἐκ τῶν ἀγρῶν [k] ἐσκομίζεσθαι· ἐς τε [l] τὴν μάχην μὴ ἐπεξιέναι, ἀλλὰ τὴν πόλιν ἐσελθόντας [m] φυλάσσειν· καὶ τὸ ναυτικὸν, ᾗπερ ἰσχύουσιν, ἐξαρτύεσθαι· τά τε τῶν ξυμμάχων διὰ χειρὸς ἔχειν· λέγων, τὴν ἰσχὺν αὐτοῖς ἀπὸ τούτων εἶναι τῶν χρημάτων τῆς προσόδου, τὰ δὲ πολλὰ τοῦ πολέμου, γνώμῃ καὶ χρημάτων περιουσίᾳ κρατεῖσθαι. θαρσεῖν τε ἐκέλευε, προσιόντων μὲν ἑξακοσίων ταλάντων ὡς [n] ἐπιτοπολὺ φόρου κατ' ἐνιαυτὸν ἀπὸ τῶν ξυμμάχων τῇ πόλει, ἄνευ τῆς ἄλλης προσόδου, ὑπαρχόντων δὲ ἐν τῇ ἀκροπόλει ἔτι τότε ἀργυρίου ἐπισήμου ἑξακισχιλίων ταλάντων. (τὰ γὰρ πλεῖστα, τριακοσίων ἀποδέοντα μύρια ἐγένετο, ἀφ' ὧν ἔς τε τὰ προπύλαια [o] τῆς ἀκροπόλεως, καὶ [p] τἆλλα οἰκοδομήματα, καὶ ἐς Ποτίδαιαν, ἀπανηλώθη.) χωρὶς δὲ,

[y] Αὐτῶν om. *Cl.* [z] Καὶ ἐπὶ διαβολῇ a *Thucydide* fuisse persuasum habet *Steph.* Nam haec ᾗ καὶ Λακεδαιμονίων κελευσάντων, sicut et ista ᾗ αὐτὸς ἰδίᾳ βουλόμενος χαρίζεσθαι, referuntur ad illa τὰς ἀγρὰς αὐτῶν διαλίπῃ· at vero cum τοῦτο intelligendum est, τὸ τὰς ἀγρὰς αὐτῶν παραλιπεῖν. [a] Αὐτοῦ *Gr. Cl. Reg. Caff.* Aug. [b] Τὸ ἄγος *Ar. C. Dan.* [c] Τότε *Ar. C.* [d] Προηγόρευτε *Ar.* [e] Τὰς δὲ ἀγρὰς *Ar. C.* [f] Μηδὲ μίαν *C. Caff.* [g] οἱ om. *Cl. Gr. Caff.* cui deinde manus recentior addiderat. Deest οἱ in Aug. et Mosqu. [h] Διὰ *Marg.* Ad expositionem alterius praepositionis κατὰ appositum fuisse censet *Stephanus.* [i] Γίνεσθαι *Reg.* Aug. *Caff.* Mox παρασκευάζεσθαι Cod. Baf. Sed ed. Baf. παρασκευάσεσθαι. [k] Ἐκκομίζεσθαι *C.* [l] Τὴν deest *Ar. C. Reg. Caff. Dan. Gr.* Aug. [m] Φυλάττειν *Ar. C. Gr. Baf. Dan.*; Mosqu. φυλάσειν. [n] Ἐπὶ τὸ πολὺ *C. Caff. Gr.* [o] Τῆς πόλεως *Ar. C.* [p] Τὰ ἄλλα *Ar. C. Dan.*

[Ἑτοίμων ὄντων ἰέναι) Steph. intelligit v. ἐς τὴν Ἀττικήν. In Aug. desunt Schol. ad verba Καὶ ἐν ὁδῷ ὄντων· Τῆς πόλεως γένοιτο· Ὑποψίαν κατὰ ταῦτα γίγνεσθαι· Ἅπερ ἰσχύουσιν· Τῶ πολέμῳ· Γνώμῃ et Κρατεῖσθαι.] GOTTL.

Δέκατος αὐτός] Perpetua apud Noſtrum formula, 216. 237. 257. atque ita libri omnes, itaque nihil mouendum. *Statius* X, 547. arma trahuntur, Fumantesque rotae tellurem, et *tertius* haſtae Sulcus arat. *Martial.* XI, 4. *Theocrit.* Eid. ζ'. 2. Codex Cant. apud *Laërtium* III, 90. ἓν μὲν φρόνησις, ἓν δὲ δικαιοσύνη, ἄλλο ἀνδρεία, pro ἓν — ἄλλο δ. τρίτον — τέταρτον, σ. eleganter. Vid. *Homerum* Il. κ'. 495. *Herodot.* VI, 103. *Manethon.* I, 350. WASS.

Dux cum nouem aliis collegis. Homerum huius formae fundum esse, notum est. v. c. Il. κ. 495. v. Waſſ. G.

Ὅτι Ἀρχίδαμος — ξένος ὢν] De hac ξενίᾳ, quae inter Periclem et Archidamum intercessit, Suidas exponit ex incerto scriptore v. ξενίᾳ. v. Toup. Em. in Suid. G.

Μὴ πολλάκις] *Ne forte.* Plat. in Phaedon. 4. εἰ ἄρα πολλάκις *ſi forſitan.* Sic *ſaepe* pro τάχα. Virg. Aen. I. 148. *Ac veluti magno in populo cum* ſaepe *coorta eſt ſeditio.* v. Abreſch. Diluc. p. 174. Haec obſeruatio docet, vanam esse coniecturam Reiskii, in Diluc. Abreſch. l. c. μὴ (ὡς ξυμβαίνει πολλάκις), ἢ αὐτὸς — Idem Reiskius in anim. p. 18. πολλάκις notare h. l. *forſitan*, confirmat. G.

Πολλάκις] Vereor, vt exemplis aut vſu probetur ſignificatio, *fortaſſe*, de *vna* re, et, *ſemel* facta vel futura, alibi. Gottl. hic poſita, vtut contexto apta; certe ſign. *ſubinde*, interdum; neque aliud Virgilio notat; cum *ſaepe* coorta eſt ſeditio, i. e. nonnumquam, interdum, aliquando; quem locum iam Abreſch. attulerat, cumque vnum, nil praeterea. BAVER.

Προηγόρευε τοῖς Αθ.] Idem refert *Iuſtinus*, l. 3. c. 7. Simili prudentia Annibalis aſtutiam eluſit *Fabius.* HVDS.

Κατὰ ταῦτα γίγνεσθαι] Reiskius in anim. p. 18. putat, deesse βούλεται ante γίγνεσθαι, propter ἀφίησι. G.

Ἀφίησιν — — γίγνεσθαι] Nil opus verbo ſuppleto: ἀφίησιν eſt, *ſinit*, permittit, vult; quo ſenſu vtrobique intelligatur, certe cum aliqua Dilogia, vt ad δημόσια ſit, *relinquit*, dimiſit, ad ὑποψίαν, patitur; immo vtrobique ſign. *permiſit*: et *lies*: quod Germanicum ſimiliter vtrique congruat. BAVER.

Ἐσκομίζεσθαι] Ἐκκομίζεσθαι *C.* non male. Noſter, πρότερον ἐκκομισμένοι ἦσαν ἐς τὰς Ἀθήνας. *Herodot.* ἐκκομίσαι ἐκ τοῦ μέλλοντος. Sed alterum non minus probum. WASS. Διὰ χειρὸς ἔχειν v. 11. Clar. *Waſſ.* ad Salluſt. Iug. XIV. putat idem esse, quod Latini dicunt *in manu habere*, i. e. *in poteſtate*; nec probat interpretationem *Scholiaſtae.* Vid. tamen *Stephan.* Theſ. DVCK.

Διὰ χειρὸς ἔχειν] Bene explicat Scholiaſtes; ſed Waſſius ad Salluſt. Iug. c. 14. int. in *poteſtate habere*, quod Abreſchius et Duckerus non probant. Hanc formam tamen ita accipi, quod Abreſchius dubitat, patet e forma: διὰ χειρὸς ἔχειν πόλιν, i. e. *in poteſtate habere*, apud Plut. Demetr. T. V. p. 8. Reisk. cf. D'orvill. ad Char. p. 123. vbi plura de διὰ χειρός. Hoc loco quidem non ita verti potest. Forte huc respexit Hesychius, vt putat Abreschius, qui διὰ χειρὸς enarrat φυλάττειν. Muſonius in Stobaei Tit. LIIII. p. 370. ita: διὰ χειρὸς ἔχειν τὸν μανθάνοντα. Alciphr. ep. 26. p. 105. χάρτην διὰ χειρὸς ἔχειν, in manu tenere, vbi Bergl. laudat ex Athen. XI. p. 504. διὰ χειρὸς ἔχειν — Πλάτωνα, i. e. ἐν χερσὶ, vt dicitur a Luci. Nigrin. T. I. 40. G.

Λέγων τὴν ἰσχὺν αὐτοῖς ἀπὸ τούτων] Reiskius l. c. ordinat sic: ἀπὸ τῆς προσόδου τῶν χρημάτων, τούτων, ſc. ξυμμάχων. Durius-

13. Dum autem Peloponnesiorum copiae in Isthmum adhuc cogerentur, et in ipso itinere essent, antequam in Atticam irrumperent, Pericles, Xanthippi *filius*, Athenienſium dux, * decimus ipse, vt cognouit, irruptionem *in Atticam* factum iri; suspicatus fore, vt Archidamus, qui ipsius erat hospes, aut ipse priuatim, quod *amico* gratificari vellet, suos agros saepius praeteriret, ac intactos relinqueret, aut etiam Lacedaemoniorum iussu, ad inuidiam sibi conflandam, hoc faceret, (quemadmodum eiusdem quoque causa piacula tolli ante iusserant,) Athenienſibus in concione praedixit, quod sibi hospes aliquando esset Archidamus, non fore tamen id malo Reipublicae: se vero agros villasque suas, si non, vt caeterorum *ciuium*, ab hostibus vastarentur, finere Reipublicae esse: nec propterea se in vllam suspicionem vocandum esse. Quod autem ad res praesentes attinebat, eadem, quae et ante suasit; vt et se ad bellum pararent, et omnem supellectilem ex agris *in vrbem* comportarent; neque ad proelium egrederentur, sed in vrbem ingressi tuerentur; et classem, qua pollebant, instruerent; et sociorum res manu tenerent, *ipsosque in officio ac fide continerent:* docens eorum potentiam sitam esse in vectigalibus, quae a sociis pendebantur, et plerasque belli partes consilio et pecuniarum copia obtineri, eosque confidere iubebat; tum quod propemodum sexcenta talenta quotannis a sociis pro tributo Reipublicae penderentur, praeter alios prouentus; tum etiam, quod vel tunc sex millia talentorum argenti signati in arce adhuc essent. Nam maxima *pecuniae summa, quae fuerat in aerario*, fuerant decem millia talentorum, trecentis minus; vnde pars detracta est, quae in arcis propylaea, et alia aedificia, et in Potidaeam, *ac in stipendium eorum, qui eam obsidebant*, fuit insumta. Praeterea vero auri et argenti non

Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87. $\frac{1}{2}$. V. C. Varr. 32. $\frac{3}{4}$.

* *Id est*, cum nouem aliis collegis. HVDS.

ἐδήμευν] πάλιν ἀνωτέρω ἐπανατρέχει. Καὶ ἐν ὁδῷ ὄντων] ἑτοίμων ὄντων ἰέναι. Ἰδίᾳ βουλόμενος χαρίζεσθαι] ἀντὶ τοῦ, ἐξ ἰδίας προαιρέσεως. Τῆς πόλεως γένοιτο] ἀντὶ τοῦ ἐγένετο. Ὑποψίαν κατὰ ταῦτα γίγνεσθαι] διὰ τὸ μὴ δηῶσαι. Ἥπερ ἰσχύουσιν] ἐν ᾧ. Διὰ χειρὸς ἔχειν] δι' ἐπιμελείας, ἵνα μὴ ἀποσῶσι. Τὴν ἰσχὺν] τὸ ἐξῆς, τὴν ἰσχὺν ἀπὸ τῶν χρημάτων τῆς προσόδου. Τῷ πολέμῳ] λέγων δηλονότι. Γνώμῃ] γνώσει. Κρατεῖσθαι] νικᾶσθαι. Ἄνευ τῆς ἄλλης προσόδου] οἷον, τῆς εὐφορίας τῆς γῆς, καὶ τῶν κατασκαζομένων, καὶ τῶν λιμένων, καὶ μετάλλων, καὶ ἄλλων. Ἐπισήμῳ] οἷον, σημεῖον ἔχοντος βασιλικόν. Τριακοσίων ἀποδέοντα μύρια ἐγένετο] τυτέστιν, ἑννεακισχίλια ἑπτακόσια. Χρυσίᾳ ἀσήμῳ] μὴ ἔχοντος σημεῖον· οἷον μαζίᾳ τινά. Καὶ

mum videtur, τὸ ἀπὸ diuellere a τούτων, sc. ξυμμάχων. Repetam potius ἀπὸ e contextu, ante προσόδου. Ceterum laudat hanc Periclis fiduciam Aristides T. II. p. 138. Iebb. GOTTL.

[Λέγων δηλονότι) Steph. ante haec verba caput praefigit: κρατεῖσθαι. Non putem correctionem necessariam.] G.

Ἑξακοσίων] Huc respicit *Plutarch.* Aristid. Vid. *Meurs.* de Fortun. Attic. Cap. VII. DVCK.

Ὑπαρχόντων — ἀπανηλώθη] Descripsit *Schol.* Aristoph. Plut. v. 1196. vbi pro ἔτι τότε ἀργυρ legit ἀπὸ τοῦ ἀργυρ. pro μύρια ἐγένετο, περιεγένετο; pro ἀφ' ὧν ἔς τε, ἀφ' ὧν τε. denique καὶ ἐς τἄλλα, et εἰς Ποτίδαιαν ἐπανηλώθη. WASS.

Ὑπαρχόντων ἐν τῇ ἀκροπόλει —] Hunc locum descripsit Scholiastes Aristoph. Plut. v. 1196. vsque ad ἀπανηλώθη, sed vitiose quaedam scripta emendanda sunt ex h. l. Veluti pro ἀπὸ τοῦ ἀργυρίου legendum est: ἔτι τότε ἀργυρίου, quod Wassius pro V. L. venditabat, non bene. Pro περιεγένετο leg. μύρια ἐγένετο. Quam emendationem Scholiastae res ipsa flagitat. v. Hemsterhus. Virum Summum, p. 473. G.

Ἐπισήμου] Confer *Andocidem* Orat. III. p. 269. WASS.

Ἀργυρίου ἐπισήμου] Argenti signati magnam vim in aerario ἀκροπόλεως, in primis pacis tempore, fuisse reconditam, docent Aeschines in or. π. τ. παραπρεσβείας p. 336. Reisk. et Andocides in or. περὶ τῆς πρὸς Λακεδ. εἰρήνης p. 92. qui iisdem verbis vtitur fere, ita vt alter alterum prae oculis habuisse videatur. Vnde notanda forma loquendi, ἀναφέρειν χρήματα, apud Schol. l. d., et τάλαντα χίλια apud oratores laudatos, εἰς τὴν ἀκρόπολιν, quum pecuniae, quibus respublica non indigeret, in aerario reponebantur. cf. Hemsterhus. ad Aristoph. l. c. G.

Τὰ γὰρ πλεῖστα — ἀπανηλώθη] Haec verba vncinis inclusi. Nexus enim orationis iis abrumpitur. Monuit quoque hoc Abresch. Diluc. p. 175. Pro τὰ πλεῖστα malit Reisk. in anim. l. c. πάντα. G.

Ἀφ' ὧν ἔς τε τὰ προπύλαια —] Schol. Aristoph. l. c. omittit ἐς, non improbante magno Hemsterhusio, quod haec orationis compositio ab ingenio Thucydidis haud abhorreat. Supplet post προπύλαια, ἐγένετο· „*ex quibus et propylaea sunt erecta, et in alias aedificationes itemque in Potidaeam est expensum.*“ Nec spernit Vir summus ἐπανηλώθη, quod habet Scholiastes Aristophanis. Quod etsi eundem sensum praebet, retinendam tamen vulgatam lectionem cum Abreschio in Dilucid. p. 176. censeo, quam omnes libri tuentur. Προπύλαια autem quinque annorum spatio absoluta fuerunt, architecto Mnesicle, insumtis in hoc opus duobus millibus talentûm et duodecim. v. Harpocr. in προπύλαια ταῦτα. Vituperabat Phalereus Demetrius Periclem, quod tantam pecuniam in haec vestibula, templo Palladis adiecta, conieciſſet. v. Cicer. Offic. L. II. c. 17. De re cf. Plut. in Pericl. T. I. p. 621. Suid. in h. v. et Meurs. in Cecrop. c. 6. G.

Ἐς τε τ. ἀκρόπολ.] Nullo modo hic abesse potest ἐς, ne

χρυσίᾳ ἀσήμῳ καὶ ἀργυρίᾳ, ἔν τε ἀναθήμασιν ἰδίοις καὶ δημοσίοις, καὶ ὅσα ἱερὰ σκεύη περί τε τὰς πομπὰς καὶ τοὺς ἀγῶνας, καὶ σκῦλα Μηδικά, καὶ εἴτι τοιοῦτρόπον, ἢν [q] ἐλάσσονος ἦν, ἢ πεντακοσίων ταλάντων. ἔτι δὲ καὶ τὰ ἐκ τῶν ἄλλων ἱερῶν προσετίθει χρήματα οὐκ ὀλίγα, οἷς χρήσεσθαι αὐτούς· καὶ ἢν πάνυ ἐξεργασνται πάντων, καὶ αὐτῆς τῆς θεοῦ τοῖς περικειμένοις [r] χρυσίοις. ἀπέφαινε [s] δ' ἔχον τὸ ἄγαλμα τεσσαράκοντα τάλαντα σταθμὸν χρυσίου ἀπέφθου, καὶ περιαιρετὸν εἶναι ἅπαν· χρησαμένους τε ἐπὶ σωτηρίᾳ, ἔφη, χρῆναι μὴ ἐλάσσω ἀντικαταστῆσαι πάλιν. χρήμασι μὲν δὴ οὕτως ἐθάρσυνεν αὐτούς. ὁπλίτας δὲ τρισχιλίους καὶ μυρίους εἶναι, ἄνευ τῶν ἐν τοῖς Φρουρίοις, καὶ τῶν παρ' ἔπαλξιν ἑξακισχιλίων καὶ μυρίων. (τοσοῦτοι γὰρ ἐφύλασσον [t] τοπρῶτον, ὁπότε οἱ πολέμιοι [v] ἐσβάλοιεν, ἀπό τε τῶν πρεσβυτάτων [x] καὶ τῶν νεωτάτων, καὶ μετοίκων, ὅσοι ὁπλῖται ἦσαν. τό τε γὰρ [y] Φαληρικὸν τεῖχος σταδίους ἦσαν πέντε καὶ τριάκοντα πρὸς τὸν κύκλον τοῦ [z] ἄστεως, καὶ αὐτοῦ τοῦ κύκλου τὸ φυλασσόμενον τρεῖς καὶ τεσσαράκοντα. [a] ἔστι δὲ αὐτοῦ ὃ καὶ ἀφύλακτον ἦν, τὸ μεταξὺ τοῦ τε μακροῦ καὶ τοῦ Φαληρικοῦ. τὰ δὲ μακρὰ τείχη πρὸς τὸν Πειραιᾶ, τεσσαράκοντα σταδίων, ὧν τὸ ἔξωθεν ἐτηρεῖτο. καὶ τοῦ [b] Πειραιῶς ξὺν Μουνυχίᾳ, ἑξήκοντα μὲν σταδίων [c] ὁ ἅπας περίβολος, [d] τὸ δ' ἐν φυλακῇ ὄν, [e] ἦν ἥμισυ τούτου.) ἱππέας [f] δ' ἀπέφαινε διακοσίους καὶ χιλίους, ξὺν ἱπποτοξόταις, ἑξακοσίους δὲ καὶ χιλίους τοξότας, καὶ τριήρεις τὰς [g] πλοίμους τριακοσίας. ταῦτα γὰρ ὑπῆρχεν Ἀθηναίοις, καὶ ἂν ἐλάσσω ἕκαστα τούτων, ὅτε ἡ ἐσβολὴ [h] τοπρῶτον ἔμελλε Πελοποννησίων ἔσεσθαι, καὶ ἐς τὸν πόλεμον καθίσταντο. ἔλεγε δὲ καὶ ἄλλα, οἷά περ εἰώθει Περικλῆς, ἐς ἀπόδειξιν τοῦ περιέσεσθαι τῷ πολέμῳ.

ιδ'. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἀκούσαντες ἀνεπείθοντό τε, καὶ ἐσεκομίζοντο ἐκ τῶν ἀγρῶν παῖδας καὶ γυναῖ-

q Ἔλαττον *Marg. C.* probat *Stephanus.* Sic quoque *Gr.* a manu secunda. r Χρυσείοις *Gr.* s Δὲ ἔχων *Gr.* t Τὸ πρῶτον *Caff. Gr.* v Ἐσβεβλήκοιεν *Marg.* x Καὶ τῶν νεωτάτων om. *Gr.* Καὶ νεωτάτων *Reg.* Καὶ τῶν νεῶν *Dan.* y Φαλληρικὸν *Ar. C.* vt et paulo infra. z Ἄστεως *Ar. C. Caff. Reg. Gr.* a Ἔστι δὲ τοῦ κύκλου αὐτοῦ *Reg.* Ἔστι, et inter versus ὅτι, δὲ αὐτοῦ *Gr.* b Πειραιῶς *Ar. C. Caff. Reg.* Aug. c Ὁ πᾶς *Ar. C. Dan.* d Τὸ δὲ ἐν *Caff. Gr.* Mosqu. e Voculam ἦν non agnoscunt *Ar. C. Dan.* Aug. ac *Reg.* sed in hoc manu recenti inter versus scripta erat. f Δὲ ἀπέφαινε *Ar. C. Gr.* g Πλοῖμους διακοσίας, et in *Marg.* manu recent. τριακοσίας *Reg.* πλοίμους τριακοσίους *Gr.* Aug. Paullo ante in Mosqu. pro ἑξακοσίους est διακοσίους. h Τὸ πρῶτον *Caff.*

verbum ἀπανηλώθη referatur ad προπύλαια, quasi primo casu posita. Neque enim res consumitur aut impenditur, sed pecunia in illam erogata. BAVER.

Καὶ σκῦλα Μηδ.] Vide *Meursii* Cecropiam, c. 21. HVDS.

Οὐκ ἐλάσσονος] Potius ἔλασσον, quam ἐλάσσονος scribendum videtur: et intelligendum, χρυσίᾳ ἀσήμῳ καὶ ἀργυρίᾳ οὐκ ἔλασσον ἦν, ἢ πεντακοσίων ταλάντων. Sed hic superuacaneam esse particulam ἢ recte admonet *Scholiastes.* Alioqui certe videri posset ἢ πεντακοσίων ταλάντων dictum esse pro ἢ πεντακόσια τάλαντα. STEPH.

Οὐκ ἐλάσσονος ἦν ἢ — ταλάντων] In quibusdam codd. ἔλασσον legitur, quod praeplacet Stephano et Tayloro Lect. Lys. p. 581. ob additum ἦν. Abreschius in Dilucid. p. 175. ingenio Thucydidis hanc lectionem accommodatam credit: οὐκ ἐλάσσονος ἢ πεντακοσίων ταλάντων. In ἐλάσσονος e praecio ὑπαρχόντων, per digressionem interrupto, repetit ὑπάρχοντος, et τὸ ἢ tuetur hac resolutione: χρυσίᾳ ἀσήμῳ καὶ ἀργυρίᾳ οὐκ ἐλάσσονος (ὑπάρχοντος, ἢ ὑπάρχει χρυσίον καὶ ἀργύριον) πεντακοσίων ταλάντων. Equidem facio cum Stephano et Tayloro; ἦν in omnibus codd. reperitur, quod ἔλασσον postulat. GO.

Ἐλάσσονος ἦτερ] Cum Schol. dicat, ἦτερ esse περιττὸν, otiosum, redundare, videtur legisse ἔλασσον, quod est in Var. Lect. Sed tamen et post ἐλάσσονος abesse poterat, non debebat. In Genit. ἐλάσσονος supple, τιμήματος, summae, aestimationis. Abreschii supplementum, vt pleraque huius Viri, durum est, languidum, quasi inferctum, et ab vsu linguae et re ipsa alienum. Etenim vnde sumas illud ὑπάρχοντος; deinde, etiamsi ὑπῆρχε, adesset, suppeditaret tantum pecuniae, non ideo expensum omne intelligeretur. BAVER.

Τὸ ἄγαλμα τεσσαράκ.] Vide *Meursii* Cecropiam, p. 39. HVDS.

Χρυσίᾳ ἀπέφθῳ] *Probatissimi auri* — n. per coctura. Pollux III. 87. ἄπεφθος χρυσὸς, εἰλικρινής. VII, 98. explicatur: ἀκριβὴς, εἰλικρινὴς, ἀκήρατος, ἀκραιφνής. Est autem ἄπεφθος, ab ἀπὸ et ἕφθὸς, haec compositio itaque non habet τερατικὸν quid. v. Iungerm. G.

[Πολλάκις ἑψηθέντος) Haec Suidas in v. ἀπέφθῳ ex Schol. nostro defumsit.] G.

Χρήμασι] Ad h. v. scriptum est in Cassel. ἕνεκα χρημάτων. Portus interpretabatur: περὶ μὲν δὴ τῶν χρημάτων. Nos: *in Anfehung des Geldes* — Abresch. in Auct. p. 266. Porti int. probat, et vt reperitur in Cass., explicat. Addidit huius Dat. vsus exempla. Ita Noster, L. III, 86. οἷς τε τὰς Ἀθηναίους ἐγκλήμασι καταπολεμοῦμεν — G.

Χρήμασιν] i. e. commemorandis, recensendis, demonstrandis: simpliciter, διὰ τῶν χρημάτων. BAVER.

Οἱ πολέμιοι ἐσβάλοιεν] *Hostes irrupturi essent.* Male Interpres lat. secutus est Scholiasten. G.

[Ἀντὶ τοῦ ἐσέβαλον) Merito taxat hanc explicationem Grammius. Postea enim Athenienses dicuntur demum liberos et coniuges — comportasse ex agris in vrbem. In Schol. ad Καὶ περιαιρετὸν εἶναι ἅπαν in Aug. legitur: τὰ κόσμια, in quo desunt Schol. ad Ἡ πεντακοσίων et Ἔφη χρῆναι.] G.

[Οἱ γὰρ ἐν τοῖς φρουρίοις) in Aug. deest ἅμα.] G.

Μετοίκων] Inquilinos inter ceteros ὁπλίτας militasse e *Xenophonte* ostendit *Petit.* Leg. Attic. pag. 546. Τῶν παρ' ἔπαλξιν etiam in *Arisloph.* Acharn. v. 72. mentio est. DVER.

Στάδιοι ἦσαν πέντε καὶ τριάκ.] *Pausanias* in Arcadicis a *Thucydide* dissentit. Verum aut inquirendum, vtro in Auctore corrupti sunt numeri, vel ita emendandus est *Pausaniae* locus, vt coniicit *Meursius* in Piraeeo, p. 46. Vide *Eiusdem*

ſignati, cum in priuatis, tum in publicis donariis, et ſacra vaſa, quotquot vel pompis vel certaminibus ſeruiebant, et Medica ſpolia, et ſi quid aliud huiusmodi erat, non minoris erant, quam quingentorum talentorum. Praeterea addebat etiam ex aliis templis non exiguas pecunias, quibus eos vſuros *dicebat:* et, ſi harum omnium vſu omnino prohiberentur, aureis etiam ornamentis, quibus ipſius Deae ſimulacrum circumdatum erat, *ipſos vti poſſe demonſtrabat.* Confirmabat autem illud ſimulacrum habere auri puriſſimi pondus quadraginta talentorum, totumque eximi poſſe: et poſtquam ſalutis cauſa vſi fuiſſent, dicebat oportere non minus auri pondus reſtituere. Quod igitur ad pecunias attinet, illos hoc modo confidere iubebat. Praeterea eſſe tredecim millia grauis armaturae militum, praeter illos, qui in praeſidiis et in propugnaculis erant, qui numero erant ſexdecim millia. (Tot enim initio excubabant, quum hoſtes irruptionem fecerunt, cum ex ſenioribus, tum ex iunioribus et inquilinis, quotquot erant armati. Nam Phalerici muri longitudo erat triginta et quinque ſtadiorum vſque ad vrbis ambitum, et ipſius ambitus ea pars, quae cuſtodiebatur, erat trium et quadraginta ſtadiorum. Nam et quaedam eius pars nullis cuſtodiis ſeruabatur, *illa videlicet*, quae inter longum *murum* et Phalericum erat media. Longi vero muri ad Piraeeum vsque quadraginta ſtadiorum longitudinem habebant, quorum *murorum* externae partes cuſtodiebantur. Et ipſius quidem Piraeei vna cum Munychia vniuerſus ambitus erat ſexaginta ſtadiorum: pars vero, quae cuſtodiebatur, huius erat dimidium.) Demonſtrabat etiam eſſe mille et ducentos equites, cum equeſtribus ſagittariis, praeterea mille et ſexcentos *pedeſtres* ſagittarios, et trecentas expeditas triremes. Haec enim omnia, et non pauciora horum ſingula, Athenienſibus ſuppetebant, cum Peloponneſii primum irruptionem erant facturi, et *quum* bellum ſuſceperunt. Alia quoque Pericles recenſebat, quemadmodum conſueuerat, vt *Athenienſes* bello ſuperiores fore demonſtraret. Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87. $\frac{1}{2}$. V. C. Varr. 32. $\frac{1}{4}$.

14. Athenienſes vero, his auditis, eius ſententiam ſequuti ſunt, et in vrbem ex agris comporta-

σκῦλα Μηδικὰ] τὸν ἀργυρόποδα θρόνον, καὶ τὸν ἀκινάκην τὸν χρυσῆν. Ἡ πεντακοσίων] τὸ ἢ περιττόν. Καὶ αὐτῆς τῆς θεᾶ] τῆς Ἀθηνᾶς. Τὸ ἄγαλμα] ὅπερ ὁ Φειδίας κατεσκεύασε μετὰ τὰ Μηδικά. Ἀπέφθη] πολλάκις ἐψηφίσθη, ὥστε γενέσθαι ἔβρυζον. Καὶ περιαιρετὸν εἶναι ἅπαν] τὸ κόσμιον τῶ ἀγάλματος. Ἔφη χρῆναι] χρεὼν εἶναι. Ὁπότε οἱ πολέμιοι ἐσβάλοιεν] ἀντὶ τῦ, ἐσέβαλον οἱ Λακεδαιμόνιοι. Ἀπό τε πρεσβυτάτων] οἱ γὰρ ἐν τοῖς φρουρίοις, γέροντες καὶ νέοι ἦσαν ἅμα. Πρὸς τὸν κύκλον] ἕως τῦ κύκλυ. Ἐσι δὲ αὐτῦ] τῦ κύκλυ. Ὃ καὶ ἀφύλακτον] μέρος δηλονότι. τετέσι, σταδίοι δεκαεπτά. ὁ γὰρ ὅλος κύκλος σταδίων ἦν ἑξήκοντα. Ὧν τὸ ἔξωθεν] τῶν μακρῶν τειχῶν. Τὸ δὲ ἐν φυλακῇ ὂν] τοῦ Πειραιέως τὸ νεῶν ἐς τὴν ἤπειρον. Τὴν

Attic. Lect. l. 3. c. 4. vt et de ambitu et magnitudine Athenarum, l. 1. c. 1. HVDS. *Pauſan.* VIII, 619. Ἀθηναίοις μὲν δὴ σταδίας μάλιστα εἴκοσιν ἀφέστηκε τῆς πόλεως ἡ πρὸς Φαληρῷ θάλασσα. verſ. ſeq. quidam male ἄγεσς. alterum illud Atticum eſt. WASS.

Ἔσι δὲ αὐτῦ ὃ] Hic praeſens pro imperfecto ἦν poſitum dici poteſt: quae enim praecedunt et ſequuntur per imperfectum narrantur. Sed ἔσιν ὃ non aliud valet, quam τι eſtque perinde, ac ſi dictum eſſet, μέρος τι αὐτῦ ἀφύλακτον ἦν. *Steph.* Append. ad Script. de Dialect. pag. 141. DVCK.

[Μέρος δηλονότι) Haec verba deſunt in Aug.] GOTTL.

Τῦ τε μακρῦ καὶ τῦ Φαληρ.] Tres Athenarum muri ſcriptoribus commemorantur, vnus μακρὸν τεῖχος, alter διὰ μέσυ τεῖχος, tertius Φαληρικὸν τεῖχος. Sciendum autem, longum murum duplicem fuiſſe; vnum βόρειον, alterum νότιον et διὰ μέσυ nominatum. vtrumque murum ſimul numero plurali μακρὰ τείχη vocabant. connectebant vrbi Piraeeum. Vide *Meurſii* Att. Lect. l. 3. c. 4. et Athen. Att. l. 3. c. 9. HVDS.

Πειραιᾶ] Corinth. de dial. p. 71. Atticorum eſt ἀντὶ τῦ Εὐβοέα, Πειραιέα, Εὐβοᾶ καὶ Πειραιᾶ λέγειν. cf. Pierſon. ad Moer. p. 6. Euſtath. ad Il. B. p. 279. Χοεὺς, Χοέως, Χοῆς — Χοᾶ. ὡς Πειραιεὺς — Πειραιῆς, Πειραιᾶ. G.

[Τῶν μακρῶν τειχῶν) Pro hoc Schol. in Aug. adnotatur: τὸ γὰρ μέσον ἂν εἰσεῖτο. In Caſſel. Schelio vulgato eadem verba adduntur.] G.

Πειραιῆς] Dedi e bonis codd. Πειραιῶς, quod ſcribitur ita ſupra (L. I. 93.) et ἀττικώτερον eſt. v. Thom. M. (p. 700.) et Moer. (p. 314.) Ita conſtanter apud Noſtrum, v. c. II, 93. 94. VIII, 90. 92. v. Vener. Morum ad Xenoph. H. G. p. 100. G.

[Τὸ νεῶν — ἤπειρον) Haec verba adieci e Caſſel. et Aug. In hoc deeſt Πειραιέως.] G.

Τριακοσίας] Ita recte emendatum eſt in *Reg.* pro διακοσίας. Vid. *Meurſ.* de Fortun. Attic. C. VII. et *Petit.* Leg. Attic. pag. 214. Ἱπποτοξότας in militia Athenienſi ex hoc loco obſeruauit *Spanhem.* ad Iulian. Orat. I. p. 114. Reſpicit etiam ad eos ludens *Ariſtoph.* Auib. v. 1179. DVCK.

Ἀνεπείθοντο] Pro ἐπείθοντο v. Schol. ad c. 140. Etſi Abreſchius fere vbique vim praepoſitionis in verbis vrget; hoc loco tamen nil monuit. Plut. in Theſeo, p. 49. διαφερομένυς ἀλλήλοις — ἐπιὼν ἀνέπειθε — Mox, τὸς μὲν ταῦτα ἔπειθεν — Et ſic in pluribus. vid. not. ad L. I. c. 133. G.

πας, καὶ τὴν ἄλλην [i] καϑασκευήν, ἣ κατ' οἶκον ἐχρῶντο, καὶ αὐτῶν τῶν οἰκιῶν καθαιρῶντες τὴν ξύλωσιν. πρόβατα δὲ καὶ ὑποζύγια ἐς τὴν Εὔβοιαν διεπέμψαντο, καὶ [k] ἐς τὰς νήσους τὰς ἐπικειμένας. χαλεπῶς [l] δὲ αὐτοῖς, διὰ τὸ ἀεὶ εἰωθέναι τὰς πολλὰς ἐν τοῖς ἀγροῖς διαιτᾶσθαι, ἡ ἀνάστασις ἐγίγνεϑο.

ιε'. [m] Ξυνεβεβήκει δὲ ἀπὸ τοῦ πάνυ ἀρχαίου ἑτέρων μᾶλλον Ἀθηναίοις τοῦτο. ἐπὶ γὰρ Κέκροπος καὶ [n] τῶν πρώτων βασιλέων ἡ Ατ]ικὴ ἐς Θησέα ἀεὶ κα]ὰ πόλεις ᾠκεῖτο, πρυτανεῖά [o] τε ἐχουσα [p] καὶ Αρχοντας· [q] καὶ ὁπότε μή τι δείσειαν, ὰ [r] ξυνῆσαν βουλευσόμενοι [s] ὡς τὸν βασιλέα, ἀλλ' αὐτοὶ ἕκαστοι ἐπολιτεύοντο [t] καὶ ἐβουλεύοντο. καί τινες καὶ ἐπολέμησάν [v] ποτε αὐτῶν, ὥσπερ καὶ Ελευσίνιοι μετ' Εὐμόλπου πρὸς Ερεχθέα. ἐπειδὴ δὲ Θησεὺς ἐβατίλευσε, γενόμενος μεγ]ὰ τοῦ ξυνετοῦ καὶ δυνατὸς, τά τε ἄλλα διεκόσμησε [x] τὴν χώραν, καὶ κα]αλύσας τῶν ἄλλων [y] πόλεων τά τε βουλευτήρια καὶ τὰς ἀρχὰς, ἐς τὴν νῦν πόλιν οὖσαν, ἓν βουλευτήριον ἀποδείξας καὶ πρυτανεῖον, ξυνῴκισε πάντας· καὶ νεμομένους τὰ [z] αὑτῶν ἑκάστους, ἅπερ καὶ [a] πρότερον, ἠνάγκασε μιᾷ πόλει ταύτῃ χρῆσθαι, ἣ, ἁπάντων ἤδη ξυντελούντων ἐς αὐτὴν, μεγάλη γενομένη, παρεδόθη ὑπὸ Θησέως τοῖς ἔπειτα. καὶ ξυνοίκια ἐξ ἐκείνου Αθηναῖοι ἔτι καὶ νῦν τῇ θεῷ ἑορτὴν δημοτελῆ ποιοῦσι. τὸ δὲ [b] πρὸ τούτου, ἡ ἀκρόπολις ἡ νῦν οὖσα, πόλις ἦν, καὶ τὸ ὑπ' αὐτὴν [c] πρὸς νότον μάλιστα τεϑραμμένον. τεκμήριον δὲ· τὰ γὰρ ἱερὰ ἐν αὐτῇ τῇ ἀκροπόλει καὶ ἄλλων θεῶν ἐστι, καὶ τὰ ἔξω πρὸς τοῦτο τὸ μέρος τῆς πόλεως [d] μᾶλλον ἱδρυϑαι, τό, τε τοῦ Διὸς τοῦ Ολυμπίου, καὶ

[i] Παρασκευὴν *Marg.* non probat *Steph.* quia alibi κατασκευὴ, non παρασκευὴ vsurpat *Thucydides*. παρατκευὴν *Dan.* κατασκευὴν MS. Bas. παρασκευὴν ed. Bas. [k] Ἐς deest *Ar. C. Dan.* [l] Δ' αὐτοῖς *Gr.* [m] Συνεβιβήκει *Caff.* Aug. Sed videtur antea fuisse συνεπεβεβήκει, quod erasae sunt litterae quaedam. Mox in cod. Bas. ἀπὸ γὰρ Κέκροπος, ex em. [n] Τῶν ἄλλων et ab emendatore inter versus πρώτων *Gr.* in Mosqu. ἄλλων. [o] Τε deest *Ar. C.* [p] Καὶ ἀρχὰς *Cl.* [q] Καὶ ὁπότε τι δείσειαν *Ar.* in Mosqu. ὁπότε omisso μὴ. [r] Ξυνίεσαν *Caff.* [s] Ἐς *Ar.* [t] Καὶ ἐβουλεύοντο non agnoscit *Ar.* [v] Ποτὲ καὶ αὐτῶν *Reg.* Mox καὶ ante Ἐλευσίνιοι abest a *Dan.* [x] Τὴν πόλιν *Ar. C. Dan.* [y] Πόλεων om. *Gr.* [z] Αὐτῶν *C. Caff. Gr.* [a] Πρὸ τοῦ *Caff. Gr.* [b] Πρότερ *Ar. C.* et a prima manu *Reg.* deinde emendatum τότε. πρὸ τοῦ *Dan.* [c] Πρὸς ἄρκτον legit *Valla*, et forte melius: nam quod ait infra de fonte Ἐννεακρούνῳ collatum cum eo, quod de eo fonte ait *Herodotus*, et de Pelasgis Hymettum habitantibus Lib. 6. me inducunt, vt cum *Valla* legam πρὸς ἄρκτον. *Scholiastes* tamen legit νότον, ideo ἐπίκλ. *Palmer.* Mox in cod. Bas. τῇ ἀκροπόλει τῆς τε Ἀθηνᾶς καὶ ἄλλων. [d] Μᾶλλον deest *Ar. C. Dan.*

Κατασκευὴν] Scribendum esse κατασκευὴν vel hic pag. 87. locus ostendit, ἦσαν γὰρ καὶ ἄνθρωποι κατὰ τὰς ἀγρὰς, καὶ κατασκευὴ, οἷα ἀπροσδ etc. vbi lectio haec a *Scholiaste* etiam agnoscitur. Sic vero et τὰς κατασκευὰς pag. seq. dicit. STEPH.

ξύλωσιν] *Tigna* verti, *Polluce* fretus, qui non; vt *Schol. fupelleclilem*, sed *asseres* intelligit, τὰ ἐρέψιμα ξύλα VII, 124. *Materiaturam Vitruu.* huius loco ξυλίαν adhibet *Herodian.* VII. *Glossae* reddunt materiam, lignetum. *Suidas* in ξύλων ἐρεψίμων interpretis interpretem agit, quod *Kuflero* inobservatum. WASS. A *Schol. Codd. Caff.* absunt haec verba τὴν ἀπὸ ξύλων κατασκευὴν, nec quidquam ibi adnotatur, quam σημείωσαι ξύλωσιν. ἰδία et cetera, quae sunt in edito. In Euboeam missa fuisse pecora, quod ea pascuis abundabat, obseruat *Bochart.* Hieroz. II, 1, 19. DVCK.

Nos: *Holzwerk.* Abresch. Dilucc. p. 176. notat: hanc vocem, quam Scholiastes Thuc. propriam iudicet, occurrere apud Liban. Orat. VI. p. 206. GOTTL.

[Σημείωσαι ξύλωσιν) Haec verba perspicuitatis caussa addidi ex Aug. Schol. ad Ἡ ἀνάστασις ἐγίγνετο deest in eodem.] G.

Ἐς τὴν Εὔβοιαν] Propter pascuorum abundantiam. G.

Ἐπὶ Κέκροπος] *Imperante Cecrope.* Κατὰ πόλεις, i. e. vt L. l. 10. ait: κατὰ κώμας, τῷ παλαιῷ τῆς Ἑλλάδος τρόπῳ, *pagatim* in pertis cattelli vicisque habitabatur — vt Liu. L. XXXI. 30. ait. Fuere autem duodecim vrbes, quas Strabo commemorat L. VIIII. p. 609. Charax apud Stephan. de Vrbb. p. 42. vndecim vrbes συνοικίσαι ait εἰς Ἀθήνας sed addita Cecropia sunt duodecim. Ita nulla est repugnantia. cf. Berkelium l. c. G.

Ἀεὶ ᾠκεῖτο] *Interrupta serie, variis oppidis culta, habitata fuit.* De hac vi τοῦ ἀεὶ diximus ad Platon. Menex. c. 8. Mox μή τι δείσειαν, *nihil timebant*, vt hic Optatiuus sumitur, pro ἔδεισαν. v. Gregor. de dial. p. 23. cf. supra h. l. c. 5. GOTTL.

[Δὲ) h. part. abest in Aug. pro σιτήσεις in eodem αἰτήσεις, sed correxit libr. σιτήσεις. Paullo post in eodem est ταμεῖον.] GOTTL.

Ἐλευσίνιοι μετ' Εὐμόλπου] Hoc idem est bellum, quod nonnulli cum Eumolpo, alii cum Eleusiniis gestum dicunt. Eleusinii enim bello illo ducem sibi Eumolpum adsciuerant. Vide *Meursium* de Regno Athen. p. 109. et Attic. Lect. l. 6. c. 21. HVDS.

Eleusinii *duce Eumolpo.* Vnde hoc bellum dicitur Eleusinium. Oratores graeci in laude Athenienfium diligenter hanc rem commemorarunt, quos laudauimus ad Platon. Menex. c. 9. p. 33. Plutarch. in Thes. p. 49. Reisk. ἔστι δ' ὅτε καὶ διαφερομένους ἀλλήλοις καὶ πολεμοῦντας, ἐκεῖνον ἀνέπειϑε κατὰ δήμους καὶ γένη. G.

[Ἀφ' οὗ Εὐμολπίδαι φυλὴ) Φυλὴ non esse potest tribus, quod, vt e Polluce VIII, 109. constat, nulla hoc nomen gestauit. Videtur esse γένος, vt Suidas: Εὐμολπίδαι, (p. 897.) γένος ἀπὸ τοῦ Θρᾳκὸς, *genus* (quod originem ducit ab Eumolpo) Thracae.] G.

Τά τε ἄλλα διεκόσμησε] *Inter alia inftituta, quibus regionem melius conftituit, et hoc adornauit* — G.

Καταλύσας τῶν ἄλλ.] Idem refert *Plutarchus* in Theseo. Vide *Meurfii* Theseum, c. 16. et Athen. Att. l. 1. c. 8. HVDS. Πόλεων abest *Gr.* at vid. princ. huius Cap. κατὰ πόλεις ᾠκεῖτο. WASS. De mutata a Theseo forma Reipubl. Athenienfis rursus *Meurf.* de Fortun. Attic. Cap. III. DVCK.

Καταλύσας τῶν ἄλλων πόλεων τά τε βουλευτήρια —] Hunc locum ante oculos habuit Plutarchus in Thes. p. 49. καταλύσας ἓν παρ' ἑκάστοις πρυτανεῖα καὶ βουλευτήρια καὶ ἀρχὰς, ἓν

runt liberos, coniuges, et reliquam ſupellectilem, qua domi vtebantur; quinetiam ipſa aedificiorum deſtructorum tigna absportarunt: pecora quoque et iumenta in Euboeam, et circumiacentes inſulas transmiſerunt. Haec autem migratio ipſis permoleſta accidit, propterea quod plerique in agris ſemper degere conſueuerant. Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87. 1/4. V. C. Varr. 32. 3/4.

15. Haec autem conſuetudo vel a peruetuſtis vsque temporibus magis apud Athenienſes, quam alios inualuerat. Nam ſub Cecrope, illisque priſcis ad Theſeum vsque Regibus, Attica ſemper oppidatim incolebatur, curias et Magiſtratus habens: et, quum nihil timebant, ad Regem non conueniebant, *de Republica* conſultaturi: ſed per ſe quique ſuam Rempublicam adminiſtrabant, et conſultabant. Quinetiam eorum nonnulli, vt Eleuſinii, cum Eumolpo bellum aduerſus Erechtheum olim geſſerunt. Theſeus vero, poſtquam regnare coepit, cum eſſet vir non ſolum prudens, ſed etiam potens, tum aliis in rebus hanc regionem excoluit, tum etiam caeterorum oppidorum curias et Magiſtratus ſuſtulit; et, vna curia, vnoque conſilio conſtituto, in eam ciuitatem, quae nunc eſt, omnes coëgit. Et ſingulos, res ſuas, vt ante, poſſidentes, vti compulit hac vna ciuitate, quam (cum omnes in eam iam conuenirent, et pecuniam ad vſus publicos conferrent,) Theſeus magnis opibus auctam *fuit* poſteris tradidit. Et ab illo *tempore* Athenienſes nunc etiam diem feſtum, *nomine* Synoecia, in Deae honorem publice agunt. Ante enim illa, quae nunc eſt arx, erat vrbs, et potiſſimum ea pars, quae ſub ipſa ad auſtrum ſpectat. *Huius* autem *rei* manifeſtum argumentum *hoc eſt*. Nam in ipſa arce ſunt et aliorum Deorum delubra, et quae ſunt extra, ab hac vrbis parte potiſſimum ſita viſuntur, Iouis Olympii, et Apollinis

ξύλωσιν] τὴν ἀπὸ ξύλων κατασκευήν. σημείωσαι ξύλωσιν, ἰδίᾳ λέξις τῆ Θουκυδίδη αὕτη. Ἡ ἀνάστασις ἐγίγνετο] ἡ μετοίκησις. Ἀπὸ τοῦ πάνυ ἀρχαίου] ἐξ ἀρχῆς Ἑτέρων μᾶλλον] Ἑλλήνων. Τοῦτο] τοῦτο τὸ ἐν ἄγροῖς δίαιταν ἔχειν. Ἐς Θησέα] ἀντὶ τοῦ, ἕως Θησέως. Ἀεὶ κατὰ πόλεις] ἀδιασάτως. Πρυτανεῖά τε ἔχουσα] πρυτανεῖον, ἔστιν οἶκος μέγας, ἔνθα αἱ σιτήσεις ἐδίδοντο τοῖς πολιτευομένοις. ἐκκλεῖτο δὲ ὅπως, ἐπειδὴ ἐκεῖ ἐκάθηντο οἱ Πρυτάνεις, οἱ τῶν ὅλων πραγμάτων διοικηταί. ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι τὸ πρυτανεῖον πυρὸς ἦν ταμιεῖον, ἔνθα καὶ ἦν ἄσβεστον πῦρ, καὶ ἡύχοντο. Καὶ ὁπότε μή τι δείσειαν] ἀντὶ τοῦ, ὅτε μὴ εἰς φόβον τινὰ ἔλθοιεν καὶ κίνδυνον, ὃκ ἤρχοντο πρὸς τὸν βασιλέα. Ἀλλ' αὐτοὶ ἕκαστοι] καθ' ἑαυτούς. Μετ' Εὐμόλπου] ἀφ' οὗ Εὐμολπίδαι φυλὴ ἐν τῇ Ἀττικῇ. Ξυνῴκισε] τὸ ξυνῴκισεν ὃκ ἔστιν ἐπὶ τοῦ ἐμοῦ ξυνοικισθῆναι ἐποίησεν, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ μίαν πόλιν, τουτέστι μητρόπολιν, ἔχειν αὐτήν. Ἐξ ἐκείνου] ὁ δὲ μὴν ἐκεῖνος ὠνομάσθη Μεταγειτνιών. Τῇ θεῷ] τῇ Ἀθηνᾷ. ἀπροσδιορίστως γὰρ οὕτω φασὶν εἰ

δὲ ποιήσας ἅπασι κοινὸν ἐνταῦθα πρυτανεῖον καὶ βουλευτήριον. Ceterum hic locus docet, inter πρυτανεῖον et βουλευτήριον fere nullam eſſe differentiam, niſi quod πρυτανεῖον latius pateat. Mox ξυνῴκισε πάντας, i. e. *omnes in vno loco ſ. vrbe eſſe iuſſit.* Plut. in Theſ. p. 48. ita: συνῴκισε τοὺς τὴν Ἀττικὴν κατοικοῦντας εἰς ἓν ἄστυ. Cic. L. II. de legg. 2. *Theſeus Atticos demigrare ex agris, et in aſtu, quod appellatur, omnes ſe conferre iuſſit.* GOTTL.

Ἁπάντων ξυντελούντων] *Cum omnia* (curiae, magiſtratus in ſingulis vrbibus) *in eam vrbem* (Athenas) *ad vnum finem coirent, coniungerentur.* G.

Ξυνοίκια] *Plutarchus* in Theſeo id feſtum non ξυνοίκια, ſed μετοίκια vocat. Alterum erroris accuſare piaculum foret, et vtriusque appellationis ratio eſt euidens, nam et mutabant ſedes Atticae habitatores, et vna congregabantur. Ergo mutatum fuit eius feſti nomen, et quod tempore *Thucydidis* ξυνοίκια dicebatur, tempore *Plutarchi* μετοίκια dictum eſt. *Palmerius* Exercit. pag. 47. Vide *Meurſii* Theſeum, et Graeciam feriatam. *Stephanum* in voce Ἀθῆναι. *Petr. Caſtellanum* de Feſtis. p. 198. *Scaligeri* animaduerſ. in *Euſebium*, p. 47. et Notas Hiſtor. in Chronicon Marmor. p. 189. HVDS.

Ξυνοίκια] Plut. p. 50. appellat μετοίκια. Meziriacus emendat h. v. in συνοίκια. Palmerius hanc diuerſitatem (in Exerc. ad gr. auct. p. 47.) expedit ita, vt hos feſtos dies aetate Plutarchi μετοίκια dictos eſſe ſtatuat. Sed ſententia haec fundamento deſtituitur. Charax apud Steph. Byz. p. 42. hos dies feſtos vocat ξυνοίκια. Melius conciliat Berkelius inter ſe hos ſcriptores, vt populum ex agro in vrbem commigraturum dicat celebraſſe μετοίκια, *demigrationis feſtum*, et iam in vna vrbe habitantem, *feſtum conſociationis.* G.

[οὕτω) Sic emendaui pro ὅ, quod vitioſum eſt, ex Aug. cod. Stephanus deleri volebat ὅ, quod corruptum potius eſt ex ὅτω. Idem Steph. addi volebat αὐτὴν, quod non eſt neceſſarium; ſubintelligi enim poteſt.] G.

Ἡ ἀκρόπολις] Vide *Meurſii* Att. Lect. p. 367. HVDS. Lib. VI. c. 33. et Cecrop. C. III. DVCK.

Πρὸς νότου] Valla legit: πρὸς ἄρκτον· vertit enim: *quod ſub ea ſpectat aquilonem*, quod Palmerius l. c. melius iudicat. Sine codd. tamen nihil mutandum arbitror. Mox τεκμήριον δὲ, *quod inde probatur, perſpicuum eſt.* Καὶ τὰ ἔξω, n. τὰ ἱερὰ ἔξω τῆς ἀκροπόλεως. Ante καὶ ἄλλων θεῶν, excidiſſe putat Reisk. anim. p. 18. καὶ Ἀθηνᾶς. Confirmat hanc coniecturam Baſ. cod., qui dat: τῇ ἀκροπόλει τῆς τε Ἀθηνᾶς καὶ ἄλλων θεῶν. G.

Τό τε τοῦ Διὸς — καὶ] (Veluti) *tam templum Iouis Olympici, quam* — G.

τὸ Πύθιον, καὶ τὸ τῆς Γῆς, καὶ τὸ ἐν [e] Λίμναις Διονύσῳ, ᾧ τὰ ἀρχαιότερα Διονύσια τῇ δωδεκάτῃ ποιεῖται ἐν μηνὶ Ἀνθεστηριῶνι, ὥσπερ καὶ οἱ [f] ἀπ' Ἀθηναίων Ἴωνες [g] ἔτι καὶ νῦν νομίζουσιν. ἱδρυται δὲ καὶ ἄλλα ἱερὰ [h] ἀρχαῖα ταύτῃ. καὶ τῇ κρήνῃ, τῇ νῦν μὲν, τῶν τυράννων ὕστερον [i] συνεσκευασμένῃ, Ἐννεακρούνῳ καλουμένῃ, τὸ δὲ πάλαι, [k] φανερῶν τῶν πηγῶν ὄντων, [l] Καλλιρρόῃ ὠνομασμένῃ, ἐκείνῃ τε ἐγγὺς ἦσαν, [m] τὰ πλείστου ἄξια ἐχρῶντο. καὶ νῦν ἔτι ἀπὸ τῶν ἀρχαίων [n] πρό τε γαμικῶν καὶ ἐς ἄλλα τῶν ἱερῶν νομίζεται τῷ ὕδατι χρῆσθαι. καλεῖται [o] δὲ διὰ τὴν παλαιὰν [p] ταύτην κατοίκησιν καὶ ἡ ἀκρόπολις μέχρι τῶνδε ἔτι ὑπ' Ἀθηναίων πόλις.

ις'. [q] Τῇ τε δὴ ἐπὶ πολὺ καλὴ τὴν χώραν αὐτονόμῳ οἰκήσει μετεῖχον [r] οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ ἐπειδὴ ξυνω-

[e] Λίμνῃ *Ar. C.* [f] Ἀπ' non agnoscunt *Ar. C.* [g] Μέχρι καὶ *Marg.* Ἔτι νῦν *Reg.* Νομίζουσι, et mox καὶ ἄλλα καὶ Ἱερὰ *Gr.* [h] Ταύτῃ ἀρχαῖα *Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ. Dan. Gr.* Aug. [i] Κελευσάντων *Marg. Ar. C. Ald. Flor. Baſ.* non probat *Steph. Dan.* Οὗτος *Caſſ. Gr.* συνεσκευασάντων Ἐννεακρούνῳ καλουμένῃ cet. desunt vſque ad ἐκείνῃ τε ἐγγὺς, Aug. [k] Φανερῶν δ' ὄντων τῶν πηγῶν *C.* [l] Καλλιρόῃ καλουμένῃ *Ar.* Καλλιβόῃ καλουμένῃ *C.* Καλλιβόῃ ὀνομ. *Reg.* Καλλιρόῃ καλουμένῃ *Dan.* [m] Ἐς τὰ πλείστου *Reg.* Ἐς eadem manu inter verſus ſcriptum erat. [n] Πρός τε *Reg.* [o] Δὲ deeſt *Gr.* [p] Ταύτῃ *Reg. Caſſ. Gr.* Aug. et paullo poſt ὑπὸ Ἀθηναίων *Caſſ. Gr.* Aug. Mosqu. [q] Τῇ σε ἐν *Gr.* ſed ſuper σε ſcriptum eſt γάρ. Ἐπὶ πολὺ *Caſſ.* Τὴν ante χώραν deeſt *Reg.* recent. manu additum. Mox ſupra μετεῖχον μετοικίων ſcribitur in *Gr.* [r] Οἱ om. *Cl.*

Τὸ Πύθιον] Vide *Meurſii* Piſiſtratum, c. 9. HVDS.

Καὶ τὸ τῆς Γῆς] Cognomento Κυροτρόφῳ. Vide *Meurſii* Athen. Att. l. 2. c. 7. IDEM.

[Τῆς Δήμητρος) Non probat Grammius hoc Scholion; promiſcue quidem ponuntur Terra et Ceres; h. l. tamen intelligitur Terra, μεγάλη illa θεός, ab Athenienſibus dicta et antiquiſſimis temporibus culta, et peculiare templum habuit. v. Pauſan. Attic. p. 30. et in Achaic. p. 233. Francof.] GO.

Ἐν Λίμναις] Λίμνῃ *Ar. C.* At *Stephanus*, qui, ſuppreſſo auctoris nomine, huc reſpexit, Λίμναι repraeſentat. vid. *Holſtenium*, cui addas licet *Euſtath.* 119. *Athenaeum* XI. p. 465. De Λιμναίᾳ vide *Polyb.* 494. Noſtrum III, 106. WASS. *Scholiaſten*, qui Limnas in arce fuiſſe ſcribit, erroris arguit *Meurſ.* III. de Athen. Attic. 4. ex eo, quod *Thucydides* ipſe inter templa, quae extra arcem erant, templum Bacchi in Limnis memorat. DVCK.

Harpocr. in ἐν Λίμναις Διονύσιον (p. 149.) Τόπος ἐστὶν ἐν Ἀθήναις Λίμναι, ἐν ᾧ ὁ τιμώμενος Διόνυσος. v. quos laudat Duckerus, et Kuſter. ad Suid. v. ἐν Λίμναις Διονύσιον, qui Scholiaſtae errorem caſtigauit. G.

[Ἐν τῇ ἀκροπόλει) De hoc errore Schol. dixi in Not. In Aug. legitur pro τόπος, πόλις. Sed recentior manus in margine ſcripſit τόπος, cum lineola transuerſa v. πόλις. In eodem cod. deſunt Schol. ad verba Ἀεὶ κατὰ πόλεις· Μετ' Εὐμόλπου· Ὧι τὰ ἀρχαιότερα· Καὶ οἱ ἀπ' Ἀθην. et Καὶ νῦν νομίζουσι.] G.

Ὧι τὰ ἀρχαιότερα Διον.] His verbis innuit *Thucydides* haec antiquiora Liberalia cuiluiſſe, et non manſiſſe celebria, vt olim apud Athenienſes, quod contra euenerat apud Ionas, moris antiqui retinentiſſimos. Vide *Palmer.* in Gr. Auct. p. 618. et *Caſaub.* in *Athenaeum.* HVDS. Lib. VI. cap. 15. Conf. quae in hunc locum *Thucydidis* ſcribunt *Scalig.* l. de Emendat. Tempor. pag. 30. *Luiſin.* I. Parerg. 15. *Selden.* ad Marm. Arundell. pag. 36. Ed. Oxon. *Petit.* Leg. Att. pag. 43. et *Spanhem.* ad argument. Ariſtophanis Ranar. DVCK.

[Τῇ δωδεκάτῃ) Hoc Scholion, vt et ad Ταύτῃ ex Auguſt. intuli.] G.

Ἀνθεστηριῶνι] Hic menſis fere reſpondet Februario. G.

Νομίζουσιν] *Veteri inſtituto et lege celebrant.* Suid. explicat: νομίμως χρῶνται. G.

Ἐννεακρούνῳ] Ἐννέα quandoque Graece pro *multis*, non praeciſe pro *nouem*. Sic quum dicit *Nicander* σφόνδυλοι ἐννεάδεσμοι, dicit *Scholiaſtes* ἐννεάδεσμοι idem eſſe quod πολύδεσμοι. in *Heſychio* ἐννεάκροσσον, πολλὰς κροσσὰς ἔχον. in *Arato* ἐννεάγηρα κορώνη, id eſt πολύγηρα. et Timaeo amni *Virgilius* tribuit ora nouem, cum non habeat niſi ſeptem. Fortaſſe etiam eodem ſenſu Callirhoë dicta ἐννεάκρουνος. eius enim aquae non ex nouem praeciſe fiſtulis erumpebant, ſed ex duodecim, vt ex *Cratino* probat *Suidas* in voce δωδεκάκρουνος. Vide *Heſychium*, et *Etymologici Auctorem.* HVDS. Κελευσάντων quidam *Codd.* forte, pro κατασκευασάντων, quod ſeruat *Heſych.* vid. *Harpocrat.* A Piſiſtrato exornatum tradit *Pauſan.* 34. vid. *Etymol.* 343, 42. De eodem *Cratinus* apud *Tzetzem* in Chil.

Ἄναξ Ἄπολλον τῶν ἐπῶν τῶν ῥευμάτων
Κατασχὼν πηγαὶ, δωδεκάκρουνον τόμα,
Ἰλισσὸς ἐν φάρυγγι.

Vnde duodecim fontium os fuiſſe ſubinfert miſellus. Sed Comicus, huc ſpectans, vberius quiddam et exundantius inuenit. Pro κατασχὼν leg. cum *Kuſtero* ad Suid. in δωδεκάκρ. κανακχῆσι. Vide *Philoſtratum* de V. Soph. pag. 525. et *Wheelerum* Itinerar. 383. WASS. *Kuſterus* quoque l. d. miratur, vnde *Suidas* expiſcari potuerit, eumdem hunc fontem etiam δωδεκάκρουνον vocatum fuiſſe. Ita praeter *Suidam* tradunt *Heſychius* in δωδεκάκρουνος, et *Tzetzes* Chil. VIII, 184. quorum auctoritati etiam *Hardain.* ad Plin. IV. H. N. 7. aliquid tribuit, nec non *Olear.* ad Philoſtrat. l. d. qui ſuſpicatur, forte deinde, accedentibus tribus nouis ſcatebris, etiam δωδεκάκρουνον dictum fuiſſe. At *Meurſ.* in Ceramic. Gem. Cap. XIV. ſcribit, neminem Veterum vmquam dixiſſe, quod tradit *Suidas*, et putat, errorem natum eſſe e male intellectis *Cratini* verſibus apud *Scholiaſten* Ariſtoph. Equit. 523. in quibus ſe ipſe laudans Cratinus dicat, eam ſibi verſuum eſſe copiam, vt os ſimile fonti eſſe videatur, qui per duodecim tubos aquas effundit. Hanc ſententiam probabo, quamdiu *Suidam*, *Heſychium*, et *Tzetzen* veterum Scriptorum teſtimoniis defenſos non videbo. DVCK.

Ἐννεακρούνῳ καλουμένῃ] Harpocr. h. v. p. 149. — κρήνη τις Ἀθήνησι· πρότερον δ' ἐκαλεῖτο Καλλιρρόη. cf. Pollux III, 47. De hoc fonte v. not. Waſſ. et Duck. Mox pro φανερῶν πηγῶν videtur legendum, λαμυρῶν πηγῶν, i. e. διὰ τὸ λαμυρὰς εἶναι τὰς πηγὰς, *quod fontes grata quadam iucunditate leniter manarent.* Thomas M. enim in λαμυρία (p. 568.) apud Thucydidem exſtare dicit: λαμυρὰ πηγὴ, ἡ καθαρὰ καὶ ἡδεῖα. Quod quum ita in libris Thucydidis non reperiatur; Hemſterhuſius elegantiſſime diuinat, Thomam huc reſpexiſſe, qua ſcriptura, priſtini nominis ratio probabilior eſt, quam vulgata lectione φανερῶν, i. e. *featuriginibus adhuc apertis et conſpicuis.* Laudat hanc obſeruationem Hemſterhuſii ad Thom. l. c. Abreſchius in Auct. Quodſi in cod. quodam haec lectio confirmaretur; eam in textum recipere non dubitaſſem. G.

Pythii, Telluris, et Bacchi in Limnis, in cuius honorem vetuſtiora Bacchanalia celebrabantur duodecimo die menſis Antheſterionis; quemadmodum nunc quoque Iones, ab Athenienſibus oriundi, ex recepto ritu celebrare ſolent. Sunt etiam alia vetuſta templa hic aedificata. Fonte etiam, qui nunc quidem Nouemfiſtulae appellatur, tyrannorum iuſſu ſic exſtructus, olim vero Calliroë vocabatur, quum ipſius venae et ſcaturigines exſtarent, quod arci vicinus eſſet, in maximis quibusque rebus vtebantur. Et nunc etiam ab antiquo moribus eſt receptum, vt ante nuptias, et in aliis rebus ſacris hac aqua vtantur. Et nunc etiam propter antiquam hanc habitationem, ipſa quoque vrbis arx ab Athenienſibus vrbs appellatur. Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87. 1/2. V. C. Varr. 32. 3/4.

16. Athenienſes igitur et ante diu in agris ſuo iure ac liberi vixerant; et poſtquam in vnam vrbem

Ἀθηναῖοι, καὶ τὸν Ἀπόλλωνα ὁμοίως. Πρὸς τοῦτο τὸ μέρος] τὸ νότιον. Καὶ τὸ τῆς Γῆς] τῆς Δήμητρος. Καὶ τὸ ἐν Λίμναις] Λίμναι, τόπος ἐν τῇ ἀκροπόλει τῶν Ἀθηνῶν. Ὧι τὰ ἀρχαιότερα] ἀρχαιότερα εἶπε, διότι ἐτὶ καὶ νεώτερα ἄλλα. Τῇ δωδεκάτῃ] τῶ μηνός. Καὶ οἱ ἀπ' Ἀθην.] καὶ οἱ ἄποικοι τῶν Ἀθηναίων. Καὶ νῦν νομίζουσι] κατὰ νόμον ποιοῦσι. Ταύτῃ] πρὸς νότον. Τῶν τυράννων] τῶν Πεισιστρατιδῶν. Φανερῶν τῶν πηγῶν] τῶν ἀναδόσεων τὸ ὕδατος. Ἐκείνη τε ἐγγὺς ὄσῃ] ὡς ἀκροπόλει ἐκλονότι. Τὰ πλείστα ἄξια ἐχρῶντο] λείπει εἰς· ἵν' ᾖ, εἰς τὰ πλείστα ἄξια. τὸ δὲ ἑξῆς, τῇ κρήνῃ τὰ πλείστα ἄξια ἐχρῶντο. Καὶ ἐς ἄλλα τῶν ἱερῶν] καὶ γὰρ ὁ γάμος ἱερός. Διὰ τὴν παλαιὰν ταύτην] τὴν εἰρημένην ἐκλονότι. Τῇ τε ὧν ἐπιπολῆ] ἀντίπτω-

Καλλιρόη] Ex hoc loco *Plinium*, apud quem IV. H. N. 7. legebatur *Enneacrunos*, *Callirhoë*, ſublata diſtinctione emendant, et *Solinum*, qui Callirhoën et Enneacrunon duos fontes facit, reprehendunt *Hermol. Barbarus* et *Harduinus* ad Plin. et *Meurſ.* Ceramic. Gemino Cap. XIV. Defendit tamen *Solinum* Vir doctus, *Iac. Nic. Loënſis* VI. Epiphyll. 15. et multis diſputat, e verbis *Thucydidis* non poſſe oſtendi Callirrhoën eumdem eſſe, qui deinde Enneacrunos dictus fuit. Et *Barth.* ad Stat. XII. Theb. 629. ſententiam illius memorans, ſcribit, non facile decidi poſſe, vnus fons, an duo fuerint. Mihi magis obſcura et perplexa, quam vera eſſe videtur illa diſputatio *Loënſis*. Etenim ſi *Thucydides* hic omiſiſſet verba illa, *φανερῶν τῶν πηγῶν ὑσῶν*, nemo dubitaret, quin vnus ab eo fons ſignificatus fuerit, non duo. Iam vero in eorum adiectione, quocumque demum modo ea interpreteris, nihil eſt, vnde quisquam intelligere poſſit, non vnum, ſed duos fontes fuiſſe Callirrhoën et Enneacrunon. Et ſic hunc locum acceperunt *Harpocration*, *Heſychius*, *Suidas*, et plerique alii Grammatici veteres apud *Meurſium* l. d. eumdemque fontem, qui olim Callirhoë, poſtea Enneacrunon vocatum tradiderunt: quorum teſtimonia quum eleuare non poſſet, tacitus praeterire maluit *Loënſis*. Ceterum Καλλιῤῥόη, quod hic quidam *Mſſ.* habent, etiam in *Poll.* III, 47. eſt. In *Suida*, *Etymol. M.* et *Tzetze* ſcriptura variat. DVCK.

Καλλιῤῥόῃ] Sic dedi e codd. pro Καλλιρόῃ. Ita Harpocration quoque in λυτροφόρος — ὅτι — τὰ λυτρὰ ἐκόμιζον ἐκ τῆς νῦν μὲν Ἐννεακρούνου καλουμένης κρήνης, πρότερον δὲ Καλλιῤῥόης, Πολυεύφανες ἐν τῷ περὶ κρηνῶν φησί. v. Valeſ. p. 49. In Harpocratione tamen non factum eſt conſtanter, veluti p. 149. eſt Καλλιρόη. G.

Ἐκείνῃ] n. ἀκροπόλει. Mox in v. τὰ πλείστα ἄξια, merito ellipſis praepoſitionis ἐς dura videtur. Quaerenti Stephano, cur id fiat, reſpondet Abreſchius in Diluc. p. 177. omitti hic potuiſſe ἐς, quod Noſter ſemel tantum ſtatuiſſet h. praepoſ. vſurpare, deinde vero non potuiſſe, ob verba: πρό τε γαμικῶν, omitti. Dubito, an haec reſponſio Stephano ſatisfaciat. Meliora ſunt, quae ſubiungit Vir doctiſſimus, ex ſequentibus τὸ ἐς adſumi poſſe, vt mox c. 18. ſuppleat Schol. ἐβράδυναν, quum praecedat ἐπίσχεσις, vnde petendum potius fuerit ἐπείχοντο — Reiskius in Dilucid. Abreſch. p. 179. vt etiam in anim. p. 18. emendat: ἐς τὰ πλείστα ἄξια. G.

[Ὡς ἀκροπόλει) Caſſ. τῆς ἀκροπόλεως.] G.

Τὰ πλείστα ἄξια] Deeſſe puto ἐς ante τὰ πλείστα ἄξια, non autem relictum eſſe ſubaudiendum, vt *Scholiaſtes* exiſtimat. Cur enim potius in ſequenti periodo poneretur? STEPH. Hae ſunt δεύτεραι φροντίδες *Stephani*. Nam in Append. ad ſcripta de Dial. pag. 95. hoc tamquam notabile exemplum ellipſeos praepoſitionis εἰς adtulerat. In *Reg.* ſuper haec verba manu vetuſta inter verſus ſcriptum erat εἰς. Et in *Caſſ.* recentiore manu λείπει εἰς. Mihi valde dura videtur haec ellipſis. DVCK.

[Λείπει εἰς —) In Aug. ἡ εἰς, in eodem: τὸ ἑξῆς, τῇ κρήνῃ τὰ πλείστα ἄξια. Schol. ad Διὰ τὴν παλαιὰν ταύτην in eodem cod. deeſt.] G.

Πρό τε γαμικῶν] Aquam hinc petitam ad lauacra nuptialia virginibus nubentibus, refert *Pollux* l. 3. c. 3. nec nubentibus tantum id factum, ſed et ante nuptias morientibus. Vide *Meurſii* Ceramicum Geminum, c. 14. *Etymologici Auctorem*, et *Harpocrat.* in voce λυτροφόρος. HVDS. Add. *Valeſ.* ad Harpocrat. Quod nuptias inter ἱερὰ ponit *Thucyd.* id illuſtrat *Spanhem.* Diſſert. XI. de Praeſt. et Vſ. Numiſm. p. 292. DVCK.

Πρό τε γαμικῶν] Sc. ἱερῶν. G.

Τῇ τε ὧν — οἰκήσει μετεῖχεν] Τὸ ὧν docet, Thucydidem ſermonem, a cap. 14. interruptum, reſumere. v. Schol. Aug. Ἐπὶ πολὺ, antea c. 14., διὰ τὸ ἀεὶ εἰωθέναι ἐν ἀγροῖς διαιτᾶσθαι. Illud diuturnitatem, hoc (ἀεὶ) interruptam conſuetudinem in agris viuendi indicat. Scholiaſtae rationem, datiuum pro genitiuo eſſe poſitum, merito reiicit Abreſch. in Diluc. pag. 179. Intelligi enim hic datiuus debet ſic: *quod attinet ad habitationem in agris*, ſ. *conſuetudinem iure quodam ſuo in agris commorandi*, ſiue, vti Abreſchius int., διὰ τὴν αὐτόνομον οἴκησιν, vt ſuppleatur poſt μετεῖχεν, αὐτῆς. Structurae ordinem idem Abreſchius facit hunc: οἱ ὧν Ἀθ. τῇ τε ἐπὶ πολὺ αὐτον. οἰκ. κατὰ τ. χώραν μετεῖχεν (αὐτῆς,) καὶ ἐπειδὴ ξυνωκ. ὁμ. οἱ πλ. τῶν τε ἀρχαίων καὶ — οἰκήσαντες, διὰ τὸ ἔθος ὃ ἑᾴδιός τ. μετως. ἐτοιοῦντο, ἄλλως τε καὶ — G.

Τῇ οἰκ. — μετεῖχον] Malim tamen cum Schol. agnoſcere μετέχειν Datiuo iunctum, quam admittere languidam illam et hrulcam ſtructuram Abreſchii, quam benignius iuſto probat B. Gottl. Forte et Paullus ita, 1 Cor. 10, 30. χάριτι, διὰ τῆς χάριτος, beneficio Dei, aut pro, σὺν χάριτι, gratus, cum gratiarum actione. Et quam ſimplex, quam pronum

κίσθησαν, διὰ τὸ ἔθος ἐν τοῖς ἀγροῖς ὅμως οἱ πλείους τῶν [s] τε ἀρχαίων καὶ τῶν ὕστερον μέχρι τοῦδε τῷ πολεμῳ πανοικησίᾳ γενόμενοί τε καὶ οἰκήσαντες, ῥᾳδίως τὰς [t] μεταναστάσεις ἐποιοῦντο, ἄλλως τε καὶ ἄρτι ἀνειληφότες τὰς κατασκευὰς μετὰ τὰ Μηδικά. ἐβαρύνοντο δὲ καὶ χαλεπῶς ἔφερον, οἰκίας τε καταλιπόντες, καὶ ἱερὰ, ἃ [v] διὰ παντὸς ἦν αὐτοῖς ἐκ τῆς καθ' τὸ ἀρχαῖον πολιτείας πάτρια· διαιτάν τε μελλοντες μεταβάλλειν, καὶ ᾠδὲν ἄλλο ἢ πόλιν τὴν [x] αὐτῶ ἀπολείπων ἕκαστος.

ιζ'. Ἐπειδὴ [y] δὲ ἀφίκοντο ἐς τὸ ἄστυ, ὀλίγοις μέν τισιν ὑπῆρχον οἰκήσεις, καὶ παρὰ φίλων [z] τινὰς ἢ οἰκείων καταφυγή· οἱ δὲ πολλοὶ τά τε ἔρημα τῆς πόλεως ᾤκησαν, καὶ τὰ ἱερὰ, καὶ τὰ ἡρῷα πάντα, πλὴν τῆς ἀκροπόλεως, καὶ τοῦ Ἐλευσινίου, καὶ εἴτι ἄλλο βεβαίως [a] κλειστὸν ἦν· τό, τε Πελασγικὸν καλούμενον τὸ ὑπὸ τὴν ἀκρόπολιν, [b] ὃ καὶ ἐπάρατόν τε ἦν μὴ οἰκεῖν, καί τι καὶ Πυθικῇ μαντείᾳ ἀκροτελεύτιον τοιόνδε διεκώλυε, λέγον ὡς — τὸ Πελασγικὸν, ἀργὸν ἄμεινον. ὅμως ὑπὸ τῆς παραχρῆμα ἀνάγκης ἐξωκήθη. καί μοι δοκεῖ τὸ μαντεῖον τἀναντίον ξυμβῆναι ἢ προσεδέχοντο. ἀ γὰρ διὰ τὴν παράνομον [c] ἐνοίκησιν αἱ ξυμφοραὶ γενέσθαι τῇ πόλει, ἀλλὰ διὰ τὸν πόλεμον ἡ ἀνάγκη τῆς οἰκήσεως· [d] ὃν οὐκ ὀνομάζον τὸ μαντεῖον προῄδει μὴ ἐπ' ἀγαθῷ ποτὲ αὐτὸ [e] κατοικισθησόμενον. κατεσκευάσαντο δὲ καὶ ἐν τοῖς πύργοις τῶν τειχῶν πολλοὶ, καὶ ὡς ἕκαστός πῃ ἐδύνατο. ἀ γὰρ ἐχώρησε ξυνελθόντας αὐτοὺς ἡ πόλις, ἀλλ' ὕστερον δὴ τά τε μακρὰ τείχη ᾤκησαν κατανειμάμενοι, καὶ τῶ [f] Πειραιεῖ τὰ πολλά. ἅμα δὲ καὶ τῶν πρὸς [g] τὸν πόλεμον ἥπτοντο, ξυμμάχους τε [h] ἀγείροντες, καὶ τῇ Πελοποννήσῳ ἑκατὸν νεῶν ἐπίπλουν ἐξαρτύοντες. καὶ οἱ μὲν ἐν τούτῳ παρασκευῆς ἦσαν.

s Τε deest *Ar. C. Dan.* et a prima manu *Caſſ.* Cui deinde adſcriptum eſt. t Μεταστάσεις *Cl. Dan.* Aug. Syllaba να a man. rec. ſuperſcr. v Διαπαντὸς *Ald. Flor. Baſ. Reg.* x Αὐτῦ *Ar. Reg.* Mox in Mosqu. ἀπολείπειν. y Τε *Reg. Caſſ.* z Τινὶ ex emendat. *Gr.* a Κλειστὸν *Ar. C. Cl. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. Mosqu. Olim κλητόν. Mox in cod. Baſ. leg. ὑπὲρ τὴν ἀκρόπολιν. b Ὃ τε ἐπάρ. *Gr.* c Οἴκησιν *Marg. Gr.* Baſ. cod. Paullo ante in marg. Ald. Vin. ἐξωκίσθη, et paullo poſt προεδέχετο. d Ὃν οὐκ *Gr.* Baſ. e Κατοικηθησόμενον *Gr.* f Πειραιῶς *Ar. C. Cl.* paſſim. *Reg. Caſſ.* Aug. Mosqu. Vulgo Πειραιέως. Paullo ante in Mosqu. ᾤκησαν. g Articulum τὸν non agnoſcunt *Ar. C. Dan.* b Ἐγείροντες *Ar. C. Dan.*

ſit, in Datiuo illo intelligere ἐν, μετέχειν ἔν τινι, in re partem habere! BAVER.

[Τῇ τε ἦν ἐπιπολὺ) Schol. ad h. v. deeſt in Aug. et pro illo adſcriptum: ἐπανάληψις· redorditur enim orationem ſuperiorem. Stephanus monet ad h. l. ex duobus Scholiis faciendum eſſe vnum, hoc modo: Τῇ τε ἦν ἐπὶ πολὺ αὐτονόμῳ οἰκήσει) ἀντίπτωσις ἀντὶ τῆς, τῆς τε ἦν ἐπὶ πολὺ αὐτονόμου οἰκήσεως. Poſterior pars Scholii in Caſſel. et Aug. deeſt, n. αὐτονόμῳ οἰκ., vt et Schol. ad ξυνωκίσθησαν.] GOTTL.

Πανοικησίᾳ — οἰκήσαντες] *Th. Magiſter*, qui πανοικεσίᾳ ſcribit, vti fere recentiores. WASS.

[Πανοικησίᾳ) Auctore Steph., poſſet etiam ſcribi: πανοικεσίᾳ, ad analogiam μετοικεσίας, vt habet Dionyſ. In Aug. deeſt καί.] G.

[Οὐ δεῖ γὰρ λέγειν) Suidas in ἐβαρύνετο h. v. deſcripſit. Duckerus commode laudat Luciani Soloec. T. III. 573. βαρεῖν δέ τινος εἰπόντος, οὐκ ἔστιν, ἔφη, τὸ βαρύνειν, ἢ νενόμικας· ad quem locum v. Graeu. cf. Suid. in ἐβαρύνετο, et Thom. M. in βαρύνειν.] G.

[Καὶ τὰ ἄλλα — κλινόμενα) Haec non habet Suidas. In Caſſ. et Aug. deeſt κλινόμενα, et pro τὰ ἄλλα, τ' ἄλλα ἐμοίως.] GOTTL.

Οὐδὲν ἄλλο] Sc. ἐκεῖνο, quod apud graecos et latinos ſaepius abeſt. Exempla multa collegit Abreſch. Diluc. p. 180. cf. Reisk. anim. ad Ariſtid. orat. Plat. I. p. 480. Hindenb. ad Xenoph. mem. p. 83. G.

Κλῃστὸν] Κλητὸν potius ſcribendum eſſe cenſet *Steph.* in Animaduerſ. ad lib. de Dialect. p. 30. HVDS. Noſter *Homerum* ſequens alibi κλήσειν, et agn. Schol. WASS. Sic pro κλεὶς κλειδὸς, κλεῖς κλῃδὸς, καὶ συναιρέσει κλῆδος. *Euſtath.* ad Homer. Il. β'. p. 174. κλῆσειν pro κλεῖσειν eſt infr. IV, 8. DVCK.

Κλειστὸν] Sic repoſui ex optimis codd. pro κλητὸν, quam ſcripturam Intt. probant. Sed Valkenarius ad Eurip. Phoeniſſ. p. 95. ſcite obſeruauit, hanc ſcribendi rationem Ionicam, poſt Thucydidis aetatem, demum receptam eſſe. Non admittit propterea κλῆθρα in Phoeniſſ. v. 268. ſed κλεῖθρα. Sic L. VII, 70. κλῆσεις, probum eſt. G.

Πελασγικὸν] Vid. *Heſych.* v. Πελαργικοὶ, et Schol. in *Lucianum*, Strabonem p. 221. *Schol.* Ariſtoph. Ορν. 833. WASS. In *Ariſtoph.* et *Schol.* l. d. eſt Πελαργικὸν, de quo etiam monet *Schol.* Lucian. Biſaccus. pag. 219. DVCK.

Ὃ καὶ ἐπάρατόν τε etc.] Diris deuouerunt Athenienſes, ſi quis illic habitaret; cauſa deuotionis iſtius, quia inſidias ex illo loco Athenienſibus Pelaſgi ſtruxiſſent, vt docet *Schol.* Vide *Meurſii* Att. Lect. l. 6. c. 1. *Eiusdemque* Cecropiam, pag. 11. HVDS. Add. quae adnotantur ad *Polluc.* VIII, 101. DVCK.

Ὃ καὶ ἐπάρατόν] i. e. εἴ καὶ. Quod ſequitur μὴ, abundat, prout ſe habet ſtructura; ſed ſi dictum acceperis, pro ἐπάρατον ἦν, ὥστε μὴ οἰκεῖν αὐτὸ καὶ οἰκεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν, vim ſuam exſerit. v. Abreſch. Diluc. p. 181. G.

Ἀκροτελεύτιον] Agn. *Suidas*. *Cicero* ad Attic. V. etſi bellum ἀκροτελεύτιον *habet illa tua epiſtola*. Laudat etiam *Pollux*. II, 161. WASS. *Stephan.* Append. ad Script. de Dial. pag. 201. putat, *Pollucem* hanc vocabulum habuiſſe inter ea, quae *Thucydidi* peculiaria, aut cum paucis communia eſſent. DVCK.

Finis carminis. Suidas h. v. (p. 95.) Κυρίως τὸ ἔσχατον κεφάλαιον τινὲς τοιητικῶ. v. Schol. Ariſtides frequentat h. v.

contributi ſunt, ob illum in agris agendi morem, plerique tam priorum, quam poſteriorum, qui ad hoc vsque bellum cum tota familia in agris fuerant, et habitarant, non facile migrabant, praecipue vero quod poſt bellum Medicum ſuam ſupellectilem nuper refeciſſent. Grauiter etiam et iniquo animo ferebant, tum quod penates et ſacra deſerturi eſſent, quae perpetuo ipſis patria fuerant a priſcis vsque temporibus, et a ſtatu ſuae ciuitatis; tum etiam, quod vitae genus eſſent mutaturi, et nihil aliud *facturi*, quam ſi ſuam quisque vrbem relinqueret. Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87 $\frac{1}{2}$ V. C. Varr. 32. $\frac{3}{4}$

17. Poſtquam autem in vrbem migrarunt, exiguo quidem quorundam numero domus fuerunt, et locus apud aliquos amicos, vel neceſſarios, quo ſe reciperent: at *illorum* plerique deſerta vrbis *loca* habitarunt, et templa, et omnia heroum ſacella, praeter arcem, et Eleuſinium, et ſi quis alius *locus* bene clauſus erat; et *templum*, quod Pelaſgicum appellatur, quod ſub arcem, et in quo propter diras hominum exſecrationes habitare non licebat; quinetiam quoddam oraculi Pythici carmen in extrema ſui parte *hoc ipſum* his verbis vetabat, —„ ſatiusque Pelasgicon haud habitari. Veruntamen ob repentinam neceſſitatem habitatum fuit. Et oraculum illud mihi videtur cecidiſſe contra, quam *Athenienſes* exſpectabant. Non enim propter impiam habitationem, calamitates Reipublicae *videntur* accidiſſe; ſed propter bellum, ipſa inhabitandi neceſſitas. Oraculum autem, quamuis hoc *bellum* nominatim non indicaſſet, *tamen* praeuiderat ipſum *templum* haud fauſte aliquando habitatum iri. Multi etiam in ipſis murorum turribus domicilia ſibi pararunt, denique prout quisque poterat; nec enim vrbs omnes, qui eo conuenerant, capere potuit: ſed poſtea longos muros incoluerunt, eos inter ſe partiti, magnamque Piraeei *partem*. Simul etiam res ad bellum neceſſarias parare coeperunt, tum ſociorum auxilia cogentes, et inſtruentes centum nauium claſſem, quam in Peloponneſum mitterent. Ac Athenienſes quidem in hoc apparatu erant occupati.

εις, ἀντὶ τῦ τῆς τε ἕν. Αὐτονόμῳ οἰκήσει] αὐτονόμῳ οἰκήσεως. Ξυνῳκίσθησαν] εἰς μίαν πόλιν συνῆλθον. Πανοικησίᾳ] πανοικησίᾳ καὶ ἡ πανοικίᾳ λέγεται. Ἐβαρύνοντο δὲ] καλῶς εἶπεν ἐβαρύνοντο. ἃ δεῖ γὰρ λέγειν, ὅτι ἐβαρῦντο, ἢ βαρῦμαι, ἢ βαρούμενος, ἀδὲ ἄλλην τινὰ κλίσιν ποιεῖσθαι τῦ βαρῦμαι ῥήματος· ἀλλὰ βαρύνομαι, καὶ βαρυνόμενος, καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως κλινόμενα. Ὀλίγοις μέν τισιν] τοῖς πλουσιωτέροις ἰδίᾳ ὠηλονότι Τά τε ἔρημα] τὰ ὀλιγάνθρωπα. Κληϊστὸν ἦν] πανταχόθεν κλείεσθαι ἠδύνατο. Τό, τε Πελασγικὸν καλούμενον] εἰ γὰρ Πελασγοὶ αὐτὸ οἰκήσαντες, ἐπεβούλευσαν τοῖς Ἀθηναίοις· ὃς διωξάντες πάλιν οἱ Ἀθηναῖοι, κατηράσαντο τὸν τόπον μὴ οἰκισθῆναι. Ἀκροτελεύτιον, τοιόνδε] καλῶς τὸ ἀκροτελεύτιον ἀντὶ τῦ, τὸ ἄκρον, τὸ τέλος τῦ τείχυς. καλεῖται δὲ καὶ ἄκρον ἡ ἀρχὴ τῦ τείχυς. Ἢ προσεδέχοντο] ἐνόμιζον. Κατεσκευάσαντο δὲ] κατασκευὰς ἐποιήσαντο. Τά, τε

apud quem T. III. p. 202. Schol. τὸ τέλος τῦ ἐμμέτρυ τείχυς. v. Abreſch. Diluc. p. 181. GOTTL.

[Τὸ ἄκρον, τὸ τέλος τῦ τείχυς) Sic emendaui e Caſſ. et Aug. pro ἄκρον τῦ τέλυς τῦ τείχυς. Mox pro καλεῖ γὰρ, ex his codd. et e Suida: καλεῖται δὲ καὶ ἄκρον —] G.

Ἐξῳκήθη] Pro ᾠκήθη. G.

Malim vertere, *impletum fuit* habitaturis; plane, *omne* frequentatum. BAVER.

Ἐνοίκησιν] *Gr.* οἴκησιν male. Vtitur *Dion. Halicarn.* 70, 17. WASS.

Κατεσκευάσαντο] *Palmerius* ad *Ariſtophanis Concion.* ſuſpicatur, eſſe legendum κατεσκηνώσαντο, id eſt, *tentoria vel tuguricla ibi fecerunt.* HVDS.

Domicilia ſibi parabant. Cur Palmerius legi velit κατεσκηνάσαντο, ſine codd. auctoritate, nullaque alia neceſſitate ductus, nemo facile probabit. Noſter τὸ κατασκευάσασθαι ita capit ſubinde, vt apparet e L. IIII, 75. VIII, 24. G.

Scil. οἰκίας, οἰκήματα· vel verte, ibant habitatum, parabant domicilia. B. Gotti. explicabat, κατασκευὴν ἐποιήσαντο· quam interpretationem delere non debebat, vt fecit, quippe vnice veram, et ex vſu Noſtri, qui v. c. φυλάσσειν, ſine caſu verbi, ſimpliciter ponat pro φυλακὴν ποιεῖσθαι, ſtationem agere. V. Phil. Th. Paull. p. 24. extr. ſequ. et Ind. v. *Verbum.* BAVER.

[Κατασκευὰς ἐποιήσαντο) In cod. Baſil. additur: οἰκήματι, ἢ ἀντὶ τῦ κατέλυσαν τὰ σκεύη, ὧν ἐναντίον τὸ ἀνεσκευάσαντο. Sed οἰκήματι non huc, ſed ad τὸ τείχη infequ. cap. videtur referendum.] G.

[Ἐπάνω τῶν τειχῶν) Hoc Schol. ex Aug. adieci.] G.

Νεῶν ἐπίπλεν ἑξαρτ.] *Suidas* in ἐπίπλους, et legit νηῶν Ionico more. WASS. Etiam CL. naues dicit, pro centum. Vid. infr Cap. 23. Videtur addidiſſe L. Corcyraeas, Cap. XXV. DVCK.

Ἑκατὸν νεῶν ἐπίπλεν ἐξαρτύοντες] Suid. in ἐπίπλους, h. l. laudat, vt Waſſ. iam monuit; ſed habet vitioſe PN. νεῶν. Τὸ N, numerum quinquagenarium notans, ortum videtur ex ſeq. νεῶν· quanquam Duckerus aliter ſentit. Τὸ νηῶν non eſt Thucydideum, qui ſemper habet νεῶν, non νηῶν Ionum. GOTTL.

ιή. Ο δὲ στρατὸς τῶν Πελοποννησίων προϊὼν ἀφίκετο τῆς Αττικῆς ἐς Οἰνόην [i] πρῶτον, ἥπερ ἔμελλον ἐσβαλεῖν. καὶ ὡς ἐκαθέζοντο, προσβολὰς παρεσκευάζοντο τῷ τείχει [k] ποιησόμενοι μηχαναῖς τε καὶ ἄλλῳ τρόπῳ. ἡ γὰρ Οἰνόη, ὅσα ἐν μεθορίοις τῆς Αττικῆς καὶ Βοιωτίας, ἐτετείχιτο, καὶ αὐτῷ φρουρίῳ οἱ Αθηναῖοι ἐχρῶντο, ὁπότε πόλεμος καταλάβοι. τάς τε δὴ προσβολὰς ηὐτρεπίζοντο, καὶ ἄλλως ἐνδιέτριψαν [l] χρόνον περὶ αὐτήν. [m] αἰτίαν τε δὴ ἐλαχίστην Αρχίδαμος ἔλαβεν ἀπ' αὐτῆ, δοκῶν καὶ ἐν τῇ ξυναγωγῇ τὸ πολέμιο μαλακὸς εἶναι, καὶ τοῖς Αθηναίοις ἐπιτήδειος, ὰ παραινῶν προθύμως πολεμεῖν. ἐπειδή [n] τε ξυνελέγετο ὁ στρατὸς, ἥ τε ἐν τῷ ἰσθμῷ ἐπιμονὴ γενομένη, καὶ [o] κατὰ τὴν ἄλλην πορείαν ἡ σχολαιότης [p] διέβαλεν αὐτόν, μάλιστα δὲ ἡ ἐν τῇ Οἰνόῃ ἐπίσχεσις. οἱ γὰρ Αθηναῖοι ἐσεκομίζοντο ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ, καὶ ἐδόκουν οἱ Πελοποννήσιοι ἐπελθόντες ἂν [q] διὰ τάχους, [r] πάντα ἔτι ἔξω καταλαβεῖν, εἰ μὴ διὰ τὴν ἐκείνου μέλλησιν. ἐν τοιαύτῃ μὲν ὀργῇ ὁ στρατὸς τὸν Αρχίδαμον ἐν τῇ καθέδρᾳ [s] εἶχεν. ὁ δὲ, προσδεχόμενος (ὡς λέγεται) τὰς Αθηναίας, τῆς γῆς ἔτι [t] ἀκεραίας ὄσης, ἐνδώσειν τι, καὶ κατοικήσειν περιιδεῖν αὐτὴν τμηθεῖσαν, ἀνεῖχεν.

ιθ'. Επειδὴ μέντοι προσβαλόντες τῇ Οἰνόῃ, καὶ πᾶσαν ἰδέαν πειράσαντες, οὐκ ἐδύναντο ἑλεῖν, οἵ τε Αθηναῖοι ἀδεὲς [v] ἐπεκηρυκεύοντο. ὅτω δὴ ὁρμήσαντες ἀπ' αὐτῆς, μετὰ τὰ ἐν Πλαταιᾳ τῶν ἐσελθόντων Θηβαίων γενόμενα ἡμέρᾳ ὀγδοηκοστῇ μάλιστα, τὰ θέρη καὶ τὰ σῖτα ἀκμάζοντος, ἐσέβαλον ἐς τὴν Αττικήν. ἡγεῖτο δὲ [x] Αρχίδαμος [y] ὁ Ζευξιδάμου, Λακεδαιμονίων βασιλεύς. καὶ καθεζόμενοι ἔτεμνον, πρῶτον μὲν Ελευσῖνα, καὶ τὸ Θριάσιον [z] πεδίον. καὶ τροπήν τινα τῶν Αθηναίων ἱππέων περὶ τὰς [a] Ρεί-

i τὸ πρῶτον *Ar.* Paullo ante pro στρατὸς in Mosqu. eſt στρατηγὸς. *k* Ποιησάμενοι μηχανάς τε *Ar. C. Dan.* Mox ἐν μεθορίῳ Baſ. *l* Vix credere poſſim, vocem χρόνον a *Thucydide* adiectam fuiſſe, niſi ei addente aut τινὰ, aut πολύν. Alioquin enim in verbo ἐνδιέτριψαν accuſatiuus ille includitur. *Steph.* *m* Αἰτίαν δὲ *Ar. C.* *n* Τε deeſt *Dan.* *o* Κατὰ deeſt *Ar. C. Dan.* in quo deinde pro κατὰ inter verſus ſcriptum eſt εἰς. *p* Διέβαλλεν *Gr.* Mosqu. *q* Διατάχους *Ald. Flor. Baſ. Reg.* *r* Πάντα τὰ ἔξω *Cl.* Mosqu. Mox λαβεῖν, et ex emendat. καταλαβεῖν *Gr.* *s* Εἶχον *Ar. C.* *t* Ἀκεραίας *Gr.* *v* Ἀπεκηρυκεύοντο *Dan.* *x* Ὁ Ἀρχίδαμος *Caſſ.* Aug. Baſ. Ἀρχίδαμος Ζευξιδάμου. *y* Ὁ om. *Gr.* *z* Πεδίον deeſt *Gr.* *a* Ῥάτῳ *Ar.*

Ὁ δὲ στρατὸς — ἐσβαλεῖν] Locum adducit *Suidas* in ἀφίκετο. WASS. Sed omittit haec τῶν Πελοποννησίων προϊὼν, et πρῶτον; et pro ἐς, εἰς; pro ἐσβαλεῖν, εἰσβαλεῖν habet. Addit deinde aliquid de ſyntaxi, quod ſatis obſcurum eſt. DUCK.

Ὁ δὲ στρατὸς — ἀφίκετο — ἥπερ ἔμελλον —] Suidas, qui h. l. in ἀφίκετο, quanquam parum accurate habet, (v. Duck.) notat Syntaxin; ὅτω φησὶ Θουκυδίδης τὴν σύνταξιν, n. quod a ſingulari ἀφίκετο tranſit ad pluralem ἔμελλον. Verba Suidae Duckero obſcura videbantur. Gemina h. l. exempla collegit Abreſch. in Diluc. p. 182. GOTTL.

Ἥπερ ἔμ.] Obſcuritas verborum, Duckero notata, non eſt in Syneſi illa numeri, nota illa ſatis et frequente, verum in verbo φησὶν· quid enim eſt, Thucydides φησὶ τὴν σύνταξιν, quaſi Thuc. illi nomen impoſuerit. Si verum eſt φησὶ, ſignificare debet, *ponit*, adhibet. BAVER.

Ἐς Οἰνόην] Altera erat Οἰνόη ad Marathonem. at illa, quae ad Eleutheras in confiniis Boeotiae, hic loci memoratur a *Thucydide*, vt teſtatur *Harpocrat.* in voce Οἰνόη. HVDS. Οἰνόη δῆμος τῆς Ἱπποθοωντίδος, πρὸς Ἐλευθέρας. *Harpocrat.* vid. *Heſych.* in Οἰναῖοι τὴν καθέδραν, et *Suidam.* *Herodot.* V, 74. *Pollucem* VIII, 9. *Pauſan. Demoſth.* contra Timocr. *Plutarch.* Cim. p. 425. *Euſtath.* Il. β'. 297. *Platon.* Protag. p. 217. Menex. 521. *Lucian.* Icarom. Liban. Decl. 451. WASS.

Χρόνον] Χρόνος ſine pronomine, aut quantitatis nota apud Auctores haud infrequens eſt. *Demoſth.* pro Cor. πρὸς τὸ βουλεύσασθαι δοῦναι χρόνον τῇ πόλει. *Plato* ſaepe διὰ χρόνου. *Theophraſtus*, ἡ διὰ χρόνου γεωργουμένη γῆ. Noſter 467, 13. WASS. *Homer.* Od. δ'. 599. Σὺ δέ μοι χρόνον ἐνθάδ' ἐρύκεις, et Od. ζ'. 295. Ἔνθα καθιζόμενος μίμνω χρόνον. In quibus deeſt ἐπί. Il. β'. 299. Καὶ μείνατ' ἐπὶ χρόνον. Itaque non adſentior *Stephano*. DUCK.

[Τῇ βράδει) Hoc Subſt. deſumit Scholiaſtes e ſuperioribus, καὶ ἄλλως ἐνδιέτριψαν χρόνον περὶ αὐτὴν, i. e. ἐβράδυναν περὶ αὐτὴν, quo verbo paullo poſt vtitur Scholiaſtes.] G.

[Τὸ πολεμεῖν) Articulum ex Aug. addidi.] G.

Ἥ τε ἐν — αὐτόν] Laudat *Suidas* in σχολαίτερον, et ἡ δὲ, et γενομ. ἐπιμονὴ, et καὶ ἡ κατὰ τὴν legit, poſitura haud improbanda. WASS.

Ἥ τε ἐν τῷ ἰσθμῷ — διέβαλεν αὐτόν] In Aug. ad h. l. ſcripta ſunt περὶ τῆς τῶ Ἀρχιδάμου διαβολῆς. G.

Διὰ τὴν ἐκείνου μέλλησιν] Reiskius in anim. p. 18. deeſſe putat poſt μέλλησιν, ἐκωλύοντο, aut ἐχρόνιζον. Hoc verbum ſupplendum eſt, quod per elegantem ellipſin omiſſum. Poſt εἰ μὴ διὰ haec ellipſis non infrequens eſt. vid. Hoogeueen doctr. part. S. II. c. 16. p. 245. Schüzianae ed. G.

Καθέδρᾳ] *Suidas* interp. ἡ ἐπίσχεσις. *Gloſſae ſeſſio.* Specta ſcriptoris auream plane vberitatem, ἐπιμονὴ, ἐπίσχεσις, ἕδρα, καθέδρα, διατριβὴ, ἐναβολὴ, μονὴ, σχολὴ, μέλλησις, ὄκνος. Καθέδρα tamen pro *obſidione* accipere videtur in Camillo *Plutarchus*, πρὸς τῷ Καπιτολίῳ καθέδρα καὶ σχολὴ γενομένη χρόνιος. et *Ioſephus* V, 2. 6. Antiq. at *Dionyſ. Halic* ſenſu Thucydideo Antiq. III, IV. ἀχθόμενος ἐπὶ τῇ ἀπράκτῳ ΚΑΘΕΔΡΑΙ. Contra autem *Ariſtoteles* aliique pro ſeſſione. WASS.

Ἐν τῇ καθέδρᾳ] i. e. ἐπισχέσει, μελλήσει, ἐτιμενῇ — quibus verbis antea vſus erat. Pro ἐν malit ἐπὶ Reisk. in anim. l. c. quod praeferrem, ſi codd. addicerent. Notat Abreſch. Diluc. p. 182. repetitionem huius praepoſitionis, adiiciendis aliarum particularum bis terue repetitarum exemplis. G.

18. Lacedaemoniorum vero exercitus progreſſus, ad Oenoën, Atticae *caſtellum*, primum perVenit, qua in *Atticam* erant irrupturi. Cum autem *ibi* caſtra poſuiſſent, ad *illius* muros machinis, et quouis alio modo oppugnandos ſeſe parabant. Nam Oenoë, quae eſt in Atticae et Boeotiae finibus, muris erat cincta; et Athenienſes hoc propugnaculo vtebantur, quoties bellum ingrueret. Huius igitur oppugnationem parabant: ſed ibi circum ipſam *Oenoën* tempus fruſtra triuerunt. Et Archidamus propterea in maximam ſuſpicionem incidit, quod vel in ipſis auxiliis ad bellum gerendum euocandis lentus, et Athenienſium ſtudioſus eſſe videretur, qui ad bellum alacriter gerendum non adhortaretur. Et poſtquam copiae in vnum coactae fuerunt, cum ipſa commoratio, qua ad Iſthmum fuerat vſus; tum in reliquo itinere faciendo tarditas; tum etiam praecipue ad Oenoën cunctatio, magnam ei ſuſpicionem conflauit. Athenienſes enim hoc temporis ſpatio *res ſuas ex agris in vrbem* importarunt; et Peloponneſii, ſi celeriter *eo* iuiſſent, res omnes, quae extra *vrbem* adhuc erant, occupare potuiſſe videbantur; niſi propter illius cunctationem *hoc facere prohibiti fuiſſent*. Exercitus igitur Archidamo, propter huiusmodi moram, grauiter erat iratus. Ille vero (vt fertur) ideo ſe reprimebat, quod ſperaret Athenienſes, agro adhuc intacto, aliquid *de ſua pertinacia* remiſſuros, eiusque vaſtationem iniquo animo viſuros, nec eam facile paſſuros. Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87. 1/2. V. C. Varr. 32. 1/2.

19. Poſtquam tamen Oenoën adorti, omnique *oppugnationis* genere tentato, expugnare non potuerunt, et Athenienſes nullum caduceatorem *ad eos* miſerunt; ita demum caſtris inde motis, circiter octogeſimum diem a rebus, quae ad Plataeam a Thebanis eam ingreſſis ſunt geſtae, vigente iam aeſtate, maturisque frumentis, in Atticam irruperunt. Archidamus vero Zeuxidami *filius*, Lacedaemoniorum Rex, *illos* ducebat. Caſtrisque *in ea* poſitis, primum quidem agrum Eleuſinium et Thriaſium campum vaſtare *ac populari* coeperunt; et nonnullos Athenienſium equites, ad illos *aquarum* Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87. 2. V. C. Varr. 323. Iul. 26.

μακρὰ τείχη] ἐπάνω τῶν τειχῶν. Ἐς Οἰνόην πρῶτον] Οἰνόη, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ὅριον ὂσα Ἀθηναίων καὶ Βοιωτῶν. Τῷ τείχει] τῷ τείχει τῇ Οἰνόης. Ἀπ' αὐτῆ] τῆ βράδυς. Δοκῶν] νομιζόμενος. Ἐν τῷ ξυναγωγῇ] ὅτε ἀπέτρεπε τὸ πολεμεῖν. Ἐπιμονῇ] ἀργίᾳ. Διέβαλεν αὐτὸν] ὅτε τὸν Μελήσιππον ἔπεμψεν. Ἐπίσχεσις] ἀργία. Ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ] τῆς βραδυτῆτος δηλονότι. Διὰ τὴν ἐκείνε μέλλησιν] ἐβράδυναν δηλονότι. Ἐν τῇ καθέδρᾳ] τῇ ἀργίᾳ τῆς πολιορκίας δηλονότι. Ἀνεῖχεν] αὐτὸς δηλονότι. Καὶ πᾶσαν ἰδέαν] πάσης ἰδέας πολεμικῆς πεῖραν ἐναγαγόντες. Καθεζόμενοι ἔτεμνον] τὰ δένδρα δηλονότι. Περὶ τὰς Ῥείτας καλ.] Ὦρος, Ῥεῖτος· Ἡρωδιανὸς, Ῥῖτος. Αἰγάλεων ὄρος] ἀρσενικὸν ὁ Αἰγάλεως, ὡς Μενέλεως. ἄλλοι δὲ ὑδετέρως

Καὶ κατοκ. — τμηθεῖσαν] *T. Mag.* in βάλομαι, qui μὴ κατοκνήσειν. male. WASS.

Ἀνεῖχεν] Sc. ἑαυτόν. Male Scholiaſtes. GOTTL.

Τῶν ἐσελθόντων] Reiskius in anim. (l. c.) deeſſe putat ὑπὸ vel παρά. G.

Τὰ δένδρα — ἀκμάζοντος] *Adulta aeſtate, περὶ ἀκμὴν σίτε.* Probat hanc verſionem Abreſchius Diluc. p. 182. et ante eum Palmerius, v. Doruill. ad Charit. p. 303. G.

[Τὰ δένδρα δηλονότι] Hanc notam merito ineptam iudicat Grammius. Additur accuſ. in textu; itaque non modo de δενδροκοπίᾳ capitur.] G.

Θριάσιον πεδίον] Si ſcriptura libri *Gr.*, a quo abeſt πεδίον, vnius alteriusue probati *Codicis* auctoritate confirmaretur, eam minime adſpernandam putarem. Etſi enim *Herodotus*, *Strabo*, *Stephanus*, et alii fere vbique dicunt Θριάσιον πεδίον, et ex his *Plin.* IV. H. N. 7. *campus Thriaſius*; tamen interdum etiam Θριάσιον ſolum inuenias. Vid. *Plutarch.* Pelopid. pag. 512. et Arat. p. 1906. Ed. Steph. *Ariſtid.* Leuctric. ſec. p. 159. DVCK.

Τὸ Θριάσιον πεδίον] Duckerus malit abeſſe πεδίον, quod alias abſit, ſi plurium codd. auctoritas acceſſerit. Sed mox c. 20. 21. τὸ Θριάσιον πεδίον. G.

Ῥείτας] Vid. *Pauſaniam* I, 38. *Suidam*, *Heſych.* et *Etymol.* WASS.

Περὶ τὰς Ῥείτας] Pauſan. in Attic. p. 36. et Etymol. m. ſcribunt Ῥειτὰς. Sed nil mutandum, quum codd. Thucydidis conſtanter tueantur Ῥείτας. G.

[Ῥεῖτος· Ἡρωδιανὸς Ῥῖτος) Ita correxi pro Ῥίτος et Ἡρώδης, ex Etym. M. quem locum Grammius excitauit: λέγει Ὦρος διὰ διφθόγγυ, ῥεῖτος, καὶ ὀξύνεται· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς, διὰ τῦ ι, ῥῖτος, καὶ βαρύνεται, ὡς σῖτος. Confirmant correctionem cod. Caſſ. qui habet Ἡρωδ. vnde error, vt putat Duckerus, natus, et Auguſt., qui habet Ἡρῶ. Scholiaſtes itaque notat, Grammaticos, Orum atque Herodianum, differre in ſcriptura Ῥείτας· illum ſcribere Ῥεῖτος, per diphthongum; hunc per ι, Ῥῖτος. In Aug. Schol. ad verba Ἦ προσεδέχοντο· Κατεσκευάσαντο δὲ· Δοκῶν· Ἐπιμονῇ· Ἐπίσχεσις· Ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ· Διὰ τὴν ἐκείνε μέλλησιν· Ἐν τῇ καθέδρᾳ· Ἀνεῖχεν· Καὶ πᾶσαν ἰδέαν deſunt.] GOTTL.

τους καλουμένους ἐποιήσαντο. ἔπειτα προχώρουν, [b] ἐν δεξιᾷ ἔχοντες τὸ [c] Αἰγάλεων ὄρος, διὰ [d] Κεκροπίας, ἕως ἀφίκοντο ἐς Ἀχαρνάς, [e] χωρίον μέγιστον τῆς Ἀττικῆς τῶν δήμων καλουμένων. καὶ καθεζόμενοι ἐς [f] αὐτὸ, στρατόπεδόν τε ἐποιήσαντο, χρόνον τε πολὺν [g] ἐμμείναντες ἔτεμνον.

κ'. Γνώμη δὲ τοιᾶδε λέγεται, τὸν Ἀρχίδαμον περί τε τὰς Ἀχαρνὰς ὡς ἐς μάχην τεταγμένον μεῖναι, καὶ ἐς τὸ πεδίον ἐκείνῃ τῇ ἐσβολῇ [h] ὃ καταβῆναι. τοὺς γὰρ Ἀθηναίους, ἤλπιζεν, ἀνημάζοντάς τε νεότητι πολλῇ, καὶ παρεσκευασμένους ἐς πόλεμον [i] ὡς ἔπω πρότερον, ἴσως ἂν ἐπεξελθεῖν, καὶ τὴν γῆν οὐκ ἂν περιϊδεῖν τμηθῆναι. ἐπειδὴ ἂν αὐτῷ ἐς Ἐλευσῖνα [k] καὶ τὸ Θριάσιον πεδίον οὐκ ἀπήντησαν, πεῖραν ἐποιεῖτο, περὶ τὰς Ἀχαρνὰς καθήμενος, εἰ ἐπεξίασιν. ἅμα μὲν γὰρ αὐτῷ ὁ χῶρος ἐπιτήδειος ἐφαίνετο ἐντρακοπεδεύσαι, ἅμα δὲ καὶ οἱ [l] Ἀχαρνῆς, μέγα [m] μέρος ὄντες τῆς πόλεως (τρισχίλιοι γὰρ ὁπλῖται ἐγένοντο) ὀ περιόψεσθαι ἐδόκουν τὰ σφέτερα διαφθαρέντα, ἀλλ' ὁρμήσειν [n] καὶ τοὺς πάντας ἐς μάχην. εἴτε [o] καὶ μὴ ἐπεξέλθοιεν ἐκείνῃ τῇ ἐσβολῇ οἱ Ἀθηναῖοι, ἀδεέστερον ἤδη ἐς τὸ ὕστερον τό, [p] τε πεδίον τεμεῖν, καὶ [q] ἐς αὐτὴν τὴν πόλιν χωρήσεσθαι. τοὺς γὰρ Ἀχαρνέας, ἐστερημένους τῶν σφετέρων, οὐχ ὁμοίως προθύμους ἔσεσθαι ὑπὲρ τῆς τῶν ἄλλων κινδυνεύειν, [r] φάσιν [s] δὲ ἐνέσεσθαι τῇ γνώμῃ. τοιαύτῃ μὲν διανοίᾳ ὁ Ἀρχίδαμος περὶ τὰς Ἀχαρνὰς ἦν.

κα'. Ἀθηναῖοι δὲ, μέχρι μὲν [t] ὧν περὶ Ἐλευσῖνα καὶ τὸ Θριάσιον πεδίον ὁ στρατὸς ἦν, καί τινα ἐλπίδα εἶχον, [v] ἐς τὸ ἐγγυτέρω αὐτοὺς μὴ [x] προϊέναι, μεμνημένοι καὶ Πλειστοάνακτα τὸν Παυσανίου Λακεδαιμονίων βασιλέα, ὅτε ἐσβαλὼν τῆς Ἀττικῆς ἐς Ἐλευσῖνα καὶ [y] Θρίωζε στρατῷ Πελοποννησίων, πρὸ τοῦδε τοῦ πολέμου τέσσαρσι καὶ δέκα ἔτεσιν, ἀνεχώρησε πάλιν, ἐς τὸ [z] πλέον οὐκέτι προελθών. [a] διὸ δὲ καὶ ἡ φυγὴ αὐτῷ ἐγένετο ἐκ Σπάρτης, δόξαντι χρήμασι πεισθῆναι τὴν ἀναχώρησιν. ἐπειδὴ δὲ περὶ Ἀχαρνὰς

b Ἐν τῇ δεξιᾷ *Reg.* *c* Αἰγάλεω *Ar.* Αἰγαλέων *Gr.* *d* Κεκροπίας *Ar. C.* Κρωπιᾶς *Cl. Gr.* Κεκροπίας *Dan.* Κρωπιᾶς *Caſſ. Reg.* ſed in hoc manus rec. emendauerat Κεκρ. Aug. Κρωπιᾶς. *e* Χῶρον *Cl.* Aug. *Reg. Caſſ.* in quo deinde *χωρίον* factum, et accentus mutatus erat. Baſ. *χῶρον μέγιστον.* Mox ed. Baſ. *τῶν δὴ μὲν.* *f* Αὐτὰς *Ar.* Αὐτὰ *C.* Αὐτὸν *Cl.* Αὐτὸν etiam *Reg. Caſſ. Dan.* Baſ. cod. Aug. *g* Ἐμμείναντες *Ar. C.* *h* Μὴ *Ar.* *i* Illa ὡς ἔπω πρότερον non agnouit *Ar.* In cod. Baſ. ad τμηθῆναι, γρ. τμηθεῖσαν. *k* Κατὰ τὸ Θριάσιον *Ar C.* *l* Ἀχαρνεῖς *Ar. C.* vt et paulo infra. *Caſſ. Reg.* Baſ. Aug. Mosqu. *m* Μένες *Marg. Alld. Flor. Steph.* 1. Non probat *Steph.* quamuis alioqui *Thucydidem* et poëticis vti vocabulis quibusdam conſtet: ac *Dionyſ Halicarnaſſeum* huius vſum non refugere videamus. In Ald. Vin. ad marg. ſcr. *μέρος.* *n* Αὐτοὺς πάντας *Ar. C.* Τοὺς ἅπαντας *Gr.* Αὐτοὺς πάντας *Dan.* In Mosqu. pro καὶ, ἂν. *o* Ita ex emend. *Gr.* in textu deeſt καὶ. *p* Τε deeſt *Ar. C Cl. Reg. Caſſ. Dan. Gr.* Aug. et τεμεῖν *Gr.* *q* Πρὸς *Ar. C. Cam. Cl. Gr. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. *r* Ita emendatum erat in *Caſſ.* pro πᾶσιν. *s* Δ' ἐνέσεσθαι *Ar. C.* Τὰ ἐνέσεσθαι *Gr.* *t* Οὗν *Cl. Reg. Caſſ.* ſed in hoc manu recent. correctum ὦ. Aug. ὧν it. Mosqu. *v* Ἐς τὸ non agnoſcunt *Ar. C. Dan.* Mosqu. Ἐς τὸν *Gr.* *x* Προεῖναι *Gr.* *y* Ἐθρίωζε *Caſſ.* In Baſ. τῆς Ἀττικῆς Ἐλευσῖνα δὲ καὶ Θρίωζε δὲ a corr. additum erat. *z* Πλεῖον *Caſſ. Reg. Gr.* Aug. Mosqu. et οὐ προελθών *Reg.* *a* Διὸ καὶ *Ar. C.* Διὸ δὴ *Gr. Cl.* Διὸ δὴ καὶ *Reg. Caſſ.* et *Gr.* Aug. Διὸ καὶ *Dan.*

Αἰγάλεων] *Herodot.* VIII, 90. *Schol.* Sophoclis Oedip. Col. p. 558. et Nos in *Addendis.* WASS. *Plinio* l. d. eſt Aegialeus. Quae Κεκροπία ſit, mihi aliunde non magis conſtat, quam *Cellario* II. Geogr. Ant. 13. Κρωπειὰν, quod in aliis *Codd.* eſt, in hoc tractu quoque nusquam memorari inuenio. Nam Cecropium montem apud *Senec.* Hippol. princ. vel Κρωπίαν, δῆμον τῆς Λεοντίδος φυλῆς in *Steph.* de Vrbib. huc pertinere non puto. Scriptura *Cod. Reg.* ἐν τῇ δεξιᾷ inſuſitatior eſt altera illa, quae articulum omittit. DVCK.

Τὸ Αἰγάλεων ὄρος] Haec eſt accuratiſſima ſcriptura huius montis. Plinius L. IIII, 7. male eum vocat, Aigialeum, et Suidas, Ἀγαλέων. Parum recte ſcribitur apud Strabon. VIII, 550. Αἰγαλέων. Ex hoc monte Xerxes pugnam Salaminiam ſpectauit. v. Herod. VIII, p. 661. ad quem v. Valkenar. et Weſſel. Scholiaſtae Sophoclis ad Oed. Col. v. 1052. eſt λόφος ἐπ' ἐσχάτων τοῦ δήμου Οἰάτιδος, prope petram, λεγομένην λείαν. Situs eſt hic mons prope Coryphaſium et Cynoſſiam, ſeptem ſtadiis a mari. v. Strab. l. c. GOTTL.

[Οὐδετέρως φασὶν) In Roſtg. additur: Αἰγάλεων ὄρος, Κρωπειαί] G.

Διὰ Κεκροπίας] Qualis ſit haec Cecropia, non conſtat Interpretibus. Multus eſt Cellarius, G. A. L. II. c. 13. in ſententia confutanda, Cecropiam, acropolin, ſi quis velit h. l. intelligi. Equidem illam vrbem Cecropiam eſſe puto, quae inter duodecim illas, quibus Cecrops multitudinem incolarum Atticae continuit, ne amplius a Caribus et Boeotis vexarentur, primo loco a Strabone ponitur; (L. VIIII, p. 609. Alm.) quae non videtur eſſe ἀκρόπολις Cecropia, quae deinde nomen Athenarum accepit, ſed alia. Strabo enim paullo poſt dicit: πάλιν δ' ὕστερον εἰς μίαν πόλιν συναγαγεῖν λέγεται τὴν νῦν, τὰς δώδεκα Θησεύς. G.

Ἐς Ἀχαρνὰς] Dicitur et Ἀχάρνα, auctore Stephano de Vrbb., p. 202. δῆμος τῆς Οἰνηίδος φυλῆς, et Ἀχαρναὶ, veluti a Pauſania in Attic. p. 31. ἔστι δὲ Ἀχαρναὶ δῆμος. G.

Τῆς Ἀττικῆς τῶν δήμων] Deleui cum Reiskio (anim. l. c.) incilum; idem enim eſt, ac ſi diſſiſſet: τῶν τῆς Ἀττικῆς δήμων τῶν ὕτω καλεμένων. Sic ſupra c. 18. τῆς Ἀττικῆς ἐς Οἰνόην. Mox c. 21. τῆς Ἀττικῆς ἐς Ἐλευσῖνα. c. 25. τῆς Ἠλείας ἐς Φειάν. — G.

Λέγεται, τὸν Ἀρχίδαμον —] Ita Herodot. VII, 562. Ξέρξεα δὲ λέγεται εἰπεῖν πρὸς ταῦτα. cf. L. VII. p. 584. Thuc. I, 134. λέγεται, αὐτὸν — γνῶναι — Rem non indignam notatu attigit Iac. Gron. ad Arrian. de exped. Alex. p. 2. vbi: λέγεται δὴ Φίλιππον μὲν τελευτῆσαι — qui addidit plura exempla. Nominatiuus tamen infin. quoque iungitur hac ſtructura:

alueos, qui Rheiti vocantur, in fugam verterunt. Deinde vero ad dextram habentes Aegaleon montem per Cecropiam proceſſerunt, donec ad Acharnas peruenerunt, maximum *totius* Atticae oppidum, ex iis, quae Pagi vocantur. Caſtrisque ad hoc *oppidum* poſitis, copias vallo muniuerunt, et diu illic commorati agrum vaſtarunt. Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87. 2. V. C. Varr. 323.

20. Hoc autem conſilio Archidamus circum Acharnas cum exercitu ad pugnam committendam inſtructo manſiſſe, nec illo anno, quo irruptionem *in Atticam* fecit, in planitiem deſcendiſſe fertur: *quod* ſperabat, Athenienſes, qui multa iuuentute florebant, et ad bellum, vt nunquam ante, inſtructi erant, fortaſſe obuiam ſibi *ex vrbe* prodituros, nec in ſuo conſpectu agrum vaſtari paſſuros. At cum nec ad Eleuſinem, nec ad Thriaſium campum, ipſi occurriſſent, caſtris ad Acharnas poſitis, tentare ſtatuit, an contra *ſe* prodire auderent. Simul enim hic locus ſtatiuis habendis opportunus ipſi videbatur, ſimul etiam Acharnenſes, qui magna ciuitatis pars erant (erant enim tria militum armatorum millia) non videbantur rerum ſuarum vaſtationem neglecturi: * ſed et caeteros omnes ad proelium committendum impulſuri. Quod ſi Athenienſes, contra ſuas copias tunc in ipſorum agrum irruptionem facientes, non prodiiſſent, iam minore cum metu in poſterum ſe et planitiem vaſtaturum, et ad ipſam vrbem acceſſurum *ſperabat*. Acharnenſes enim ſuis *rebus* priuatos, non ita promtos fore ad pericula pro aliis ſubeunda, ideoque discordias in *ciuium* animis futuras. Hoc igitur conſilio Archidamus ad Acharnas manebat.

21. Athenienſes vero, quamdiu quidem *Peloponneſiorum* exercitus circum Eleuſinem et Thriaſium campum ſubſedit, tamdiu etiam aliquam ſpem habuerunt, eos non propius progreſſuros; memoria tenentes et ipſum Pliſtoanactem Pauſaniae *filium*, Lacedaemoniorum Regem, quando cum Peloponneſiorum copiis quatuordecim ante hoc bellum annis in Atticam irrupiſſet, ad Eleuſinem et Thriaſium campum, nec vlterius progreſſum, rediiſſe. Quamobrem etiam Sparta relegatus eſt, quod pecuniis inductus reuertiſſe viſus eſſet. Poſtquam vero exercitum circum Acharnas vidiſſent, ſexaginta ſtadiis

* Sed omnes in proelium exituri. *Valla.* HVDS.

φασίν. Ἐκείνῃ τῇ ἐσβολῇ] τῇ πρώτῃ ἐφόδῳ. ἐποίησαν γὰρ καὶ ἄλλας ἐσβολὰς εἰς τὴν Ἀττικὴν οἱ Λακεδαιμόνιοι. Ἴσως ἂν ἐπεξελθεῖν] ἐπὶ τιμωρίᾳ. Εἰ ἐπεξίασιν] εἰ ἐπεξελεύσονται οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς πόλεμον. Αὐτῷ ὁ χῶρος] τῷ Ἀρχιδάμῳ. Ἐδόκουν] ἐνομίζοντο. Ἐκείνῃ τῇ ἐσβολῇ] τῇ πρώτῃ. Τῶν σφετέρων] κτημάτων. Προθύμως ἔσεσθαι] ἀπὸ κοινῆ τὸ ἐδόκουν. Ὑπὲρ τῆς τῶν ἄλλων] γῆς δηλονότι. Παυσανίᾳ] τῷ προδότῃ, τῷ ἐν Πλαταιαῖς τραπηγῷ. Ἐς τὸ πλέον] ἐς τὸ περαιτέρω. Οὐκέτι προελθών] σημείωσαι τὴν σύνταξιν, ὅτι θουκυδίδεία ἐστί. Αὐτῷ] τῷ Πλειστοάνακτι. Χρήμασι πεισθῆναι.] μετὰ πειθοῦς χρημάτων

v. c. Plato in princ. Phaedr. p. 1210. λέγεται ὁ Βορέας τὴν Ὠρείθυιαν ἁρπάσαι — GOTTL.

[Τῇ πρώτῃ ἐφόδῳ) Haec verba deſunt.] G.

Οὐ καταβῆναι] *Ar.* μὴ. Neſcio an ὃ μή. WASS.

Τιμηθῆναι] V. L. τιμηθεῖσαν, quae in cod. Baſ. notatur, vel a librario quodam deſumta e c. 18. περιιδεῖν τιμηθεῖσαν, vel accommodata eſt ad ſuperiora. Sed nil mutandum; ſubint. modo ὥστε — G.

Ἅμα μὲν — ἅμα δὲ] Τὸ ἅμα bis poſitum non abundat, ſed atticae eſt elegantiae. Videtur idem eſſe, ac ſi ſcripſiſſet: τὰ μὲν, τὰ δέ. G.

Μέρος] Quod legitur in quibusdam editt. μένος non admitti poteſt, quanquam Thucydides non reſpuit poëtica. Ita Stephanus bene monere videtur. G.

Τριςχίλιοι γὰρ ὁπλ.] Haec eſt cauſa, cur εὐάνορες apud *Pindarum* nominantur, *Nemeonic.* Od. 2. HVDS.

Καὶ τοὺς πάντας] Τοὺς ἅπαντας *Gr.* non male. v. 16. προσιέναι *Gr.* et infra p. 284, 4. *Idem* et *Cl.* ἐξιέναι. male. v. 2. τῆς a multis abeſt. bene. WASS.

Γνώμῃ] Reisk. anim. p. 18. coniicit πόλει. Mox c. 21. tentat: ἔτι καί τινα —. G.

Μεμνημένοι καὶ Πλειστοάνακτα — ἀνεχώρησε] Proprie ſequi debebat: μεμνημένοι — τὸν Πλειστοάνακτα ἐσβαλόντα — ἀναχωρῆσαι — οὐκέτι προελθόντα. Haec videtur conſtructio propria Thucydidis eſſe, quae non vſitata illa, ſed paullo impeditior eſſe videtur. v. not. ad Schol. G.

Ἐς Ἐλευσῖνα καὶ Θρίωζε] Idem eſt ac ἐς Θρίαν. v. Steph. Byz. p. 401. Euſtath. p. 111. ταυτόν ἐστιν εἰπεῖν ἔρχεσθον ἐς κλισίην, καὶ — κλισίηνδε. Ceterum et alibi aduerbium nomini cum praepoſ. iungit, v. c. L. I, c. 107. Φαληρόνδε καὶ ἐς Πειραιᾶ. Hoc loco pro: καὶ Θρίαν, ſ. Θριάσιον πεδίον. Sed haec ſtructura non modo in vrbium nominibus, ſed et aliis occurrit, vt Abreſch. oſtendit exemplis (Diluc. p. 183.) G.

εἶδον τὸν ϛρατὸν ἑξήκοντα ϛαδίους τῆς πόλεως ἀπέχοντα, οὐκέτι ἀνασχετὸν ἐποιοῦντο· ἀλλ' αὐτοῖς, ὡς εἰκὸς, [b] τῆς γῆς τεμνομένης ἐν τῷ ἐμφανεῖ (ὃ οὔπω ἑωράκεσαν οἵ γε νεώτεροι, οὐδ' οἱ πρεσβύτεροι, πλὴν τὰ Μηδικὰ) δεινὸν ἐφαίνετο· καὶ ἐδόκει τοῖς τε ἄλλοις, καὶ μάλιϛα τῇ νεότητι, ἐπεξιέναι, καὶ μὴ περιορᾶν. κατὰ ξυϛάσεις τε γιγνόμενοι, ἐν πολλῇ ἔριδι ἦσαν, οἱ μὲν, κελεύοντες [c] ἐπεξιέναι, οἱ δέ τινες, οὐκ ἐῶντες. χρησμολόγοι τε ᾖδον χρησμοὺς παντοίους, [d] ὧν ἀκροᾶσθαι ὡς ἕκαϛος [e] ὥρμητο. οἵ τε [f] Ἀχαρνῆς, οἰόμενοι παρὰ σφίσιν αὐτοῖς οὐκ ἐλαχίϛην μοῖραν εἶναι Ἀθηναίων, ὡς αὐτῶν ἡ γῆ ἐτέμνετο, ἐνῆγον τὴν ἔξοδον μάλιϛα. παντί τε τρόπῳ ἀνηρέθιϛο ἡ πόλις, καὶ τὸν Περικλέα ἐν ὀργῇ εἶχον· καὶ ὧν παρῄνεσε πρότερον, ἐμέμνηντο οὐδὲν, ἀλλ' ἐκάκιζον, ὅτι, ϛρατηγὸς ὢν, οὐκ ἐπεξάγοι· αἴτιόν τε σφίσιν ἐνόμιζον πάντων, ὧν ἔπασχον.

κβ'. Περικλῆς δὲ, ὁρῶν μὲν αὐτοὺς πρὸς τὸ παρὸν χαλεπαίνοντας, καὶ οὐ τὰ ἄριϛα φρονοῦντας, πιϛεύων [g] δὲ ὀρθῶς [h] γιγνώσκειν περὶ τοῦ μὴ ἐπεξιέναι, ἐκκλησίαν τε οὐκ ἐποίει αὐτῶν, οὐδὲ ξύλλογον οὐδένα, τοῦ μὴ ὀργῇ τὶ μᾶλλον ἢ γνώμῃ ξυνελθόντας ἐξαμαρτεῖν. τήν τε πόλιν ἐφύλασσε, καὶ δι' ἡσυχίας μάλιϛα, ὅσον [i] ἠδύνατο, εἶχεν. ἱππέας [k] μέντοι ἐξέπεμπεν ἀεὶ, τοῦ μὴ προδρόμους ἀπὸ τῆς ϛρατιᾶς [l] ἐσπίπτοντας ἐς τοὺς ἀγροὺς τοὺς ἐγγὺς [m] τῆς πόλεως, κακουργεῖν· καὶ ἱππομαχία τὶς [n] ἐγένετο βραχεῖα [o] ἐν Φρυγίοις, τῶν τε Ἀθηναίων τέλει ἑνὶ τῶν ἱππέων, καὶ Θεσσαλοῖς μετ' αὐτῶν, πρὸς τοὺς Βοιωτῶν ἱππέας· ἐν ᾗ οὐκ ἔλασσον ἔσχον οἱ Ἀθηναῖοι καὶ Θεσσαλοί· [p] μέχρις οὗ, προσβοηθησάντων τοῖς Βοιωτοῖς τῶν ὁπλιτῶν, τροπὴ ἐγένετο αὐτῶν, καὶ ἀπέθανον τῶν Θεσσαλῶν καὶ Ἀθηναίων [q] οὐ πολλοί. ἀνείλοντο μέντοι αὐτοὺς αὐθημερὸν ἀσπόνδους. καὶ οἱ Πελοποννήσιοι [r] τροπαῖον τῇ ὑϛεραίᾳ ἔϛησαν. ἡ δὲ βοήθεια αὕτη τῶν Θεσσαλῶν κατὰ τὸ παλαιὸν ξυμμαχικὸν ἐγένετο τοῖς Ἀθηναίοις· καὶ ἀφίκοντο παρ'

b Τῆς deest *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Dan.* Aug. Mosqu. *c* Ἐξιέναι *Cl. Gr. Cass. Reg.* Bas. Aug. *d* Ὧν ἀκροᾶσθαι *Marg. Cl. Gr.* quam lectionem sequutus esse videtur *Valla*. Sic quoque *Reg.* et *Cass.* Bas. qui omittit ὡς. Aug. ὧν ἀκροᾶσθαι sine ὡς· sic in Ald. Vin. Vulgo: ὡς ἠκροᾶτο. *e* Ὥργητο *Cl.* ὥρμητο in marg. Ita etiam *Reg.* Aug. Mosqu. In *Cass.* ex ὥργητο in textu recentiore manu factum erat ὥρμητο. *f* Ἀχαρνεῖς *Cl. Gr.* passim. atque ita in aliis id genus vocibus. Ἀχαρνεῖς *Cass. Reg.* Aug. Mosqu. Mox in Mosqu. ἡ γῆ αὐτῶν. *g* Δ' ὀρθῶς *Gr.* *h* Γινώσκειν *Ar. C. Reg.* *i* Ἐδύνατο *Dionys. Halic.* locum citans, *Reg. Cass. Gr.* Bas. *k* Μέντοι τινὰς ἐξέπεμπεν *Dion. Halic.* *l* Ἐμπίπτοντας *Ar. C.* Ἐπιπίπτοντας *Dionys. Halicarn.* Ἐμπίπτοντας *Dan.* Ἐσπίπτοντας εἰς *Reg.* In Mosqu. ἐπιπίπτοντας. *m* Articulum τῆς non agnosc. *Ar. C.* *n* Ἐνεγένετο *Cass.* Aug. *o* Ἐν deest *Dan.* Ἐν Φρυγίᾳ *Reg.* *p* Μέχρι οὗ *Cass. Gr.* et προβοηθησάντων *Gr.* *q* Οἱ πολλοὶ *Marg. Ar. C. Ald. Flor. Bas. Steph.* 1. Sed *Valla* οὐ πολλοὶ in *suo Exemplari* habuit, cui adsentitur *Cod. vet. Stephani.* In Ald. Vinar. οὐ πολλοὶ. οἱ πολλοὶ *Dan.* *r* Τρόπαιον *Gr.*

Ἀνασχετὸν] Agnoscit et explicat *Pollux* III, 130. Noster ab *Herodoto* sumsit. Ἀνσχετὰ ἔργα apud *Homer.* WASS.

Πλὴν τὰ Μηδικά] Reiskius l. c. deesse putat ὑπὸ vel περί. Negligit, vt notum, haec particula regimen suum interdum, et praepositio subaudiri potest; non necesse est, vt sic legatur cum Reiskio. GOTTL.

Τῇ νεότητι] *Iuuentuti* (Atticae.) Vnde Liuius desumsisse videtur formam: *iuuentus Romana.* G.

[Τῶν νέων) Pro vitioso νεῶν ita correxi.] G.

[Οἷον) In Aug. est οἱ, et in fine Schol. verba desunt: γινόμενοι οἱ Ἀθηναῖοι. In eodem cod. non reperiuntur Schol. a verbis Ἴσως ἂν ἐπεξελθεῖν — ad Ὑπὲρ τῆς τῶν ἄλλων· Ἐς τὸ πλέον· Αὐτῷ. it. Χρήμασι πεισθῆναι — ad Ἐπεξιέναι.] G.

Ὧν ἠκροᾶτο ὡς ἕκαϛος] Lectionem margini adscriptam sequutus esse videtur *Valla* (quae tamen et aliam interpretationem admittit) sed alterius interpretatio magis tibi placebit, vt opinor. STEPH. *Valla* vertit, *ad quos audiendos vndique coibatur. Stephanus* in *Marg.* Ed. suae 2. *Quae quisque audiebat, vt ei animus erat,* id est, *vt animo affectus erat, ita ea interpretabatur.* DVCK.

Ὧν ἀκροᾶσθαι] Sic recepi pro ἠκροᾶτο ex optimis codd., quam lectionem etiam probat Abresch. in Diluc. p. 183. et cum interprete latino supplet: διετέθειτο, hoc ordine: ὧν ὥρμητο ἀκροᾶσθαι ἕκαϛος ὡς διετέθειτο. Sic emendabat quoque docta manus in marg. Ald. Vin. Τὸ ὡς, quod deest in Aug., non abundat, sed aptum cuique loco verbum intelligi debet. Sic L. 1. 67. ὡς ἕκαϛοι, sc. se laesos putabant. Ὥργητο, vt veram lectionem, defendit in praef. Ducker. G.

Ἠκροᾶτο ὡς ἕκ. ὥρμ.] Mihi multo magis viget haec lectio, quam Gottleberi ἀκροᾶσθαι· in qua tamen ὡς redundet, nec verbo suppleto opus sit. At illa lectio sign. quae (oracula) audiebat, scil. ἕκαϛος, nempe studiose, cupidus, attentus, vt cuique placebat; prout cuiusque studiis accommodatius esset. BAVER.

Ἐκάκιζον] i. e. ᾐτιῶντο, ἐμέμφοντο. Sic Hesychius, quae glossa huc pertinet, e certissima Reiskii emendatione, qui pro ἐκάθιζον ita correxit. Probat Abreschius eam in Diluc. p. 184. In his, qui Periclem increpabant, maxime fuit Cleon, vt auctor est Plut. in Pericl. p. 658. G.

Ὀρθῶς γιγνώσκειν] *Recte se decernere*, vel *decreuisse.* G.

Ἐκκλησίαν] *Plutarch.* p. 155. Ὁ δὲ [Περικλῆς] τοῦ δήμου τὸ συνεχὲς φεύγων, καὶ τὸν κόρον, οἷον ἐκ διαλειμμάτων ἐπλησίαζεν, οὐκ ἐπὶ παντὶ πράγματι λέγων, οὐδ' ἈΕΙ ΝΑΡΙΩ'Ν εἰς τὸ πλῆθος, ἀλλ' ἑαυτὸν (ὥσπερ τὴν Σαλαμινίαν τριήρη φησὶ Κριτόλαος) πρὸς τὰς ΜΕΓΑΛΑΣ χρείας ἐπιδιδοὺς, τἄλλα δὲ, φίλους καὶ Ῥήτορας ἑταίρους καθιεὶς, ἔπραττεν. WASS. De hoc genere loquendi, τοῦ μὴ — ἐξαμαρτεῖν, vid. *Steph.* Append. de Dialect. p. 102. et 181. DVCK.

ab vrbe diſtantem, rem non amplius ferendam cenſuerunt. Sed cum in ipſorum conſpectu (vt eſt veriſimile) ager vaſtaretur, (quod ſaltem iuniores, imo ne ſeniores quidem adhuc viderant, niſi in bello Medico,) res ipſis grauis videbatur. Et cum aliis, tum vero praecipue iuuentuti, copiae in hoſtem educendae, nec agri vaſtatio per negligentiam ferenda videbatur. Et cum in conciliabulis eſſent, inter ſe grauiter altercabantur, alii quidem copias in hoſtem educendas cenſentes, alii vero, quorum numerus erat perexiguus, hoc fieri non ſinentes. Vates quoque multifaria vaticinia canebant, quae quisque audiebat, vt animo erat affectus. Et Acharnenſes, quod exiſtimarent, non minimam Athenienſium portionem apud ſe eſſe, poſtquam ipſorum ager vaſtari coepit, ad eruptionem in hoſtes faciendam maxime vrgebant: omnique modo ciuitas erat concitata, et Pericli *ciues* erant irati: nec memores erant vllarum rerum, quas ille prius ſuaſerat; ſed eum vocibus carpebant, quod cum imperator eſſet, tamen copias in hoſtem non educeret: omniumque malorum, quae patiebantur, eum autorem ſibi eſſe exiſtimabant. Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87. 2. V. C. Varr. 323.

22. Pericles vero, cum eos ob praeſentem rerum ſtatum grauiter indignari, nec optime de rebus ſentire videret, cumque perſuaſum haberet, ſe de eruptione in hoſtem non facienda recte ſentire, eos ad nullam concionem, nullumque coetum conuocabat, ne quid animi impetu potius, quam recto conſilio congregati peccarent; et vrbem tuebatur, et quam maxime poterat tranquillam regebat. Semper tamen equites emittebat, ne *hoſtium* antecurſores, ab exercitu irruentes in agros vrbi vicinos, eos maleficiis afficerent: et leue quoddam equeſtre proelium inter vnam Athenienſium equitum turmam, quibus et Theſſali erant adiuncti, et Boeotorum equites, in Phrygiis eſt commiſſum: in quo Athenienſes et Theſſali non fuerunt inferiores, donec armaturae grauioris agmen Boeotis ſubſidio venit: tunc vero illi in fugam ſunt verſi, et Athenienſium ac Theſſalorum plerique ſunt deſiderati. Verum tamen illo ipſo die ſine induciis illos ſuſceperunt. Et Peloponneſii poſtero die tropaeum ſtatuerunt. Hoc autem auxilium Theſſali Athenienſibus ex vetuſto ſocietatis foedere miſerunt: ad illos etiam

ποιῆσαι τὴν ἀναχώρησιν. Ὡς εἰκὸς] ὡς ἐσὶν εἰκάσαι. Ἐν τῷ ἐμφανεῖ] φανερῶς. Τῇ νεότητι] τῶ πλήθει τῶν νέων. Ἐπεξιέναι] κατὰ τῶν πολεμίων δηλονότι. Κατὰ ξυστάσεις] οἷον, κατὰ συσήματα καὶ πληθη γινόμενοι οἱ Ἀθηναῖοι. Ὡς ἕκαστος ὥρμητο] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. Ἡ γῆ ἐτέμνετο] ἠφανίζετο. Ἐνέγον τὴν ἔξοδον] παρεκίνων. Ἀνηρέθιζο] διεγείρετο. Ὅτι στρατηγὸς ὢν οὐκ ἐπεξάγοι] οὐκ ἐπιφέροι τὸ στράτευμα κατὰ τῶν πολεμίων. Ὀρθῶς γιγνώσκειν] κρίνειν. Ξυνελθόντας] συστάντας. Καὶ δι' ἡσυχίας εἶχεν] ἡσύχαζε Προδρόμους] τῶν Λακεδαιμονίων. Κακῶς ἐργεῖν] λῃστεύειν. Ἐν Φρυγίοις] τόπος τῆς Ἀττικῆς. Τέλει ἑνί] τάγματι ἑνί. Καὶ Θεσσαλοῖς] οἱ γὰρ Θεσσαλοὶ, σύμμαχοι πάλιν ἐγένοντο τοῖς Ἀθηναίοις. Μετ' αὐτῶν] τῶν Ἀθηναίων. Πρὸς τὲς Βοιωτῶν ἱππέας] κατὰ τῶν Βοιωτῶν. Τροπὴ ἐγένετο αὐτῶν] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. Ἀσπονδεί] ὅ ἐσι, μὴ δεηθέντας σπονδῶν αἴτησιν παρὰ Πελοποννησίων. οὐδὲ γὰρ ἦσαν πάνυ ἡττηθέντες, ὥσε καὶ δεηθῆναι σπονδῶν, ἵνα θάψωσιν αὐτές.

Σύλλεγον] Σύνοδον. v. Polluc. VIIII. 142. GOTTL.

[Ἡσύχαζε) Male, vt monuit Stephanus; eſt enim ſubaud. πόλιν, i. e. *quietam tenuit ciuitatem.*] G.

Ἱππέας — ἦσαν] *D. Hal.* 114. WASS.

Τῶ μὴ προδρόμως —) Pro ἵνα μὴ πρόδρομοι — *ne velites, equites leuis armaturae.* Ita mox cap. 32. τῶ μὴ λῃστὰς κακῶς ἐργεῖν τὴν Εὔβοιαν — v. ſupra c. 4., V. 72. ad quem locum v. Abreſch. Dil. p. 547. qui plura exempla excitauit. Πρόδρομοι iidem ſunt ac Ψιλοὶ. L. III. 1. Photii gloſſa apud Doru. ad Char. p. 699. illuſtrat προδρόμως per ἀδόξως, quod eſſent hi milites τάξεως ἀγεννεςάτης, vt recte Abreſch. (Dilucc. p. 184.) Doruillium, neſcientem rationem expoſitionis, edocet. G.

Ἐν Φρυγίοις] Inter Boeotiam et Atticam ponit *Stephanus.* Sed in Attica fuiſſe, quod dicit *Scholiaſtes*, ex ipſo *Thucydide* adparet. DVCK.

[Σύμμαχοι πάλιν ἐγένοντο) v. L. I. 102. et 107. Verbis: *οἱ γὰρ Θεσσαλοὶ* — praefixi ex Aug. *καὶ Θεσσαλοῖς.*] G.

Ἔλασσον] Ἔλαττον, et *οἱ Θεσσαλοὶ καὶ Ἀθηναῖοι*, et *ὁ πολλοὶ Dion. Hal.* WASS.

Οὐ πολλοί] Perexigua ſcripturae mutatio valde ſenſum hic mutat, vt vides: quum modo non contrarium efficiat. Sed *Valla* ὁ πολλοὶ in ſuo exemplari habuit, cui meum aſſentitur. Adde, quod aliter potius loqui ſolet *Thucydides*, quam dicere ἀπέθανον οἱ πολλοὶ αὐτῶν. STEPH. ὁ πολλοὶ etiam alii *Mſſ.* et *Schol.* DVCK.

[Δεηθέντας) In Aug. eſt δεηθέντες. In Aug. deſunt Schol. a verbis Ὡς ἕκαστος ὥρμητο — ad Καὶ δι' ἡσυχίας εἶχεν· Κακῶς ἐργεῖν. it. Μετ' αὐτῶν — ad Τροπὴ ἐγένετο αὐτῶν et Παρ' αὐτὲς. Ceterum Steph. legit αἰτήσεως pro αἴτησιν, et πάνυ ἡττηθέντες interpr. *omnino ſuperati.*] G.

αὐτὰς [s] Λαρισσαῖοι, Φαρσάλιοι, [t] Παράλιοι, Κρανώνιοι, [v] Πειράσιοι, Γυρτώνιοι, Φεραῖοι. ἦγῶντο δὲ αὐτῶν, ἐκ μὲν Λαρίσης, Πολυμήδης καὶ [x] Ἀριστόνους, ἀπὸ τῆς τάσεως [y] ἑκάτερος. ἐκ δὲ Φαρσάλου, Μένων. ἦσαν δὲ [z] καὶ τῶν ἄλλων καθ' πόλεις ἄρχοντες.

κγ'. Οἱ δὲ Πελοποννήσιοι, ἐπειδὴ οὐκ [a] ἐπεξῆσαν αὐτοῖς [b] οἱ Ἀθηναῖοι [c] ἐς μάχην, ἄραντες ἐκ τῶν Ἀχαρνῶν, ἐδῄουν τῶν δήμων τινὰς ἄλλους, τῶν μεταξὺ [d] Πάρνηθος καὶ [e] Βριλησσοῦ ὀρους. ὄντων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ γῇ, οἱ Ἀθηναῖοι ἀπέστειλαν τὰς ἑκατὸν ναῦς [f] περὶ Πελοπόννησον, ἅσπερ παρεσκευάζοντο, καὶ χιλίους ὁπλίτας ἐπ' αὐτῶν, καὶ τοξότας [g] τετρακοσίους. [h] ἐστρατήγει δὲ Καρκῖνός τε ὁ Ξενοτίμου, καὶ Πρωτέας ὁ Ἐπικλέους, καὶ Σωκράτης ὁ Ἀντιγένους. καὶ οἱ μὲν, ἄραντες, τῇ παρασκευῇ ταύτῃ περιέπλευσαν. οἱ δὲ Πελοποννήσιοι, χρόνον ἐμμείναντες ἐν τῇ Ἀττικῇ, [i] ὅσον εἶχον τὰ ἐπιτήδεια, ἀνεχώρησαν διὰ Βοιωτῶν, οὐχ ἧπερ ἐσέβαλον. παριόντες δὲ Ὠρωπὸν, τὴν γῆν [k] τὴν Πειραϊκὴν καλουμένην, ἣν νέμονται Ὠρώπιοι Ἀθηναίων ὑπήκοοι, ἐδῄωσαν. ἀφικόμενοι δὲ ἐς Πελοπόννησον, διελύθησαν κατὰ πόλεις ἕκαστοι.

κδ'. Ἀναχωρησάντων δὲ αὐτῶν, [l] οἱ Ἀθηναῖοι [m] φυλακὰς κατεστήσαντο κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, [n] ὥσπερ δὴ ἔμελλον διὰ παντὸς τοῦ πολέμου φυλάξειν· καὶ χίλια τάλαντα ἀπὸ τῶν ἐν τῇ ἀκροπόλει χρημάτων ἐξοχεν αὐτοῖς, ἐξαίρετα [o] ποιησαμένοις, χωρὶς θέσθαι, καὶ μὴ ἀναλῶν, [p] ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἄλλων πολεμεῖν· ἢν δέ τις εἴπῃ ἢ ἐπιψηφίσῃ κινεῖν τὰ χρήματα ταῦτα ἐς ἄλλο τι, [q] ἢν μὴ [r] οἱ πολέμιοι νηΐτῃ στρατῷ ἐπιπλέωσι τῇ πόλει, καὶ δέῃ ἀμύνασθαι, θάνατον [s] ζημίαν ἐπέθεντο. τριήρεις τε μετ'

[s] Λαρισσαῖοι *Cass. Gr.* et mox Λαρίσης *Cass.* Mosqu. [t] Παλλάσιοι *Reg.* In Mosqu. Κρανώνιοι Παράσιοι. [v] Πυράσιοι *Cass.* [x] Ἀριστέους *Gr.* [y] Ἑκατέρας *Marg.* non probat *Steph.* *Valla* autem ita vertit, quasi legeretur, ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ τάσεως ἑκάτερος, vel ἀπὸ τῆς ἰδίας τάσεως. Ἑκατέρας *Reg.* ex emendat. manus recentis. [z] καὶ ἐκ τῶν *Ar.* [a] Ἐπεξίασιν *Cass.* Aug. [b] οἱ deest *Dan.* [c] Εἰς *Reg.* in Mosqu. πρὸς. [d] Πάρνιτος *Reg.* Mosqu. [e] Βριλησσὸ *Cl. Gr.* Baf. atque ita *Schol.* Apollonii ex Simonide. [f] Εἰς τὰ περὶ Πελοπόννησον *Ar. C.* et mox Ὥσπερ παρεσκ. *Gr.* [g] τε τριακοσίους *Dan.* [h] Ἐστρατήγει δὲ αὐτῶν Καρκ. *Marg.* Mox leg. in Mosqu. pro Ξενοτίμου, Ξενοτόκου. [i] Ὅσον *Reg. Cass.* Aug. *Gr.* et cum scholio supr. scr. χρόνον *Reg.* [k] Τὴν Γραϊκὴν *Hartungus.* Τὴν Γραικὴν *Salmasius, Aliique.* Vide *Annott. Hudf.* [l] οἱ deest *Ar. C.* Δ' αὐτῶν Ἀθηναῖοι *Dan.* [m] Φυλακὰς *Marg. Ar. C. Cl. Gr.* Quum φυλάττειν sequatur, φυλακὰς malit *Steph.* Sic quoque *Reg. Cass.* Olim φύλακας. [n] Fortasse ἅσπερ, non ὥσπερ a *Thucydide* scriptum fuisse aliquis suspicetur. *Hudf.* [o] Ποιησαμένοις *Dan.* [p] Ἀλλὰ ἀπὸ *Gr.* Paullo post in Aug. ψηφίσῃ· nam ῃσ a man. rec. superscr. [q] Ἢ μὴ *Gr.* [r] οἱ om. *Gr.* [s] Τὴν (quod vulgo ante ζημίαν legebatur) deest *Ar. C. Cl. Gr. Alds. Flor. Baf. Steph.* 1. *Reg. Cass. Dan.* Aug.

Παράλιοι] Antea Παράσιοι, qui populus in Theſſalia plane ignotus. Heringa igitur in Obſſ. p. 162. emendandum putat Πειράσιοι, ſ. Παράλιοι. Quum vtrique vero ad Melienſes pertineant (v. L. III. 92.) induci potius vult Παρασίους, tanquam ex Schol. ortum. Sed legendum eſt haud dubie Παράλιοι, quod recepi. v. not. ad Schol. GOTTL.

[Παλλάσιοι — Παράλιοι) Ita correxi ex Aug. pro vitioſo Παράσιοι, et Παράλιοι ſcripſi cum Duckero, qui hoc nomen in Thucydide corruptum eſſe putat. Steph. Byz. p. 626. Πάραλος ἐν Θετταλίᾳ, πόλις· τῶν Μυλιέων, ἧς οἱ πολῖται Παράλιοι. Ἔστι δὲ καὶ Παραλία τῆς Ἀττικῆς. Οἱ οἰκήτορες λέγονται καὶ Παράλιοι. Heringa, V. Cel., c. 19. p. 161. Scholion ita emendat: Παλλάσιοι, Ἀρκάδες· Πειράσιοι, Θεσσαλοί. Auctore Stephano (de vrbb. p. 634.) Πειρασία, πόλις Μαγνησίας· ἐθνικὸν Πειρασιεύς — λέγεται καὶ Πειράσιος. v. L. Holſt. ad h. l. qui malit: Πειρεσία, Heringa vero: Πειράσιος.] G.

Κρανώνιοι] *Sotion* de Mirab. 130. ἐν Κραννῶνι, mendoſe. vid. *Holſtenium* ad Steph. et *Galen.* 479, 4. *Hippocrat.* de Morbis popul. II, 1. Apud *Schol.* ad h. l. neſcio an Πειράσιοι. De Parnethe vid. Cl. *Wheleram* Itiner. 455. Βρίλησσος eſt apud *Sextum Emp.* p. 51. De Gyrtoniis vid. *Voſſ.* ad Melamp. 141. *Schol.* Apollon. I, 57. WASS.

Φεραῖοι] Gens Achaiae, Boeotiae, Meſſeniae et Theſſaliae. vid. *Hippocrat.* de Morb. vulg. V. 7, 237. qui ἐν Φαίραισι Theſſal. *Demoſth.* p. 2. 220. 223. ἐν Φεραῖς *Libanius* 107. et Nicandri *Schol.* p. 80. minus emendate. Adi etiam et *Cantacuzenum* 161, 662. *Apollonii* Schol. α'. 49. WASS.

[Ἡ Λάρισσα) In cod. Aug. ſcriptum eſt: Λάρισα, vt etiam in textu ſcriptum eſt. Mox pro δημοκρατίαν malit Steph. ὀλιγαρχίαν, et δι' ὀλιγαρχίαν.] G.

Ἄραντες] Agnoſcit *Suidas* h. v. *Diodor.* ſtrictim p. 309. a. WASS. *Suidas* ibi, vt obſeruauit *Kuſter.*, deſcripſit verba *Scholiaſtae* ad Cap. 25. DVCK.

[Ὁ Πάρνης) Intuli h. Scholion ex Aug. Stephan. Byz. p. 629. Πάρνης, Πάρνηθος, τὸ ὄρος τῆς Ἀττικῆς. Τοῦτο καὶ ἀρσενικῶς λέγεται.] G.

[Ὁ Σωφρονίσκου) Stephanus malit: ἡ ὁ Σωφρονίσκου. Sed non eſt neceſſaria correctio. Poteſt enim ſubint. ἡν· *Alius*, (quam hic) *erat filius Sophroniſci.*] G.

Χρόνον] Sc. τόσον. G.

Ὠρωπὸν] Huius vrbis meminerunt *Demoſthenes* de Pace p. 22. *Demades* Orat. 239. *Iſocrates* 446. *Menedemus* apud Laërtium 162. *Liban.* 451. Adeat Lector *Salmaſium* in Plinianis p. 104. et *Wheleram* Itinerar. 456. WASS.

Παριόντες δὲ Ὠρωπὸν —] Huius loci meminit Stephanus Byz. p. 771., ſed aliter ac hoc loco. Παριόντι Ὠρωπὸν, τὴν Γραϊκὴν καλουμένην — Salmaſ. reponit: τὴν Γραίην — confirmat Steph. in Τάναγρα p. 692. Ἀριστοτέλης δὲ Γραΐαν, τὴν νῦν Ὠρωπόν. Patet inde, Πειραϊκὴν eſſe vitiolam lectionem, et Γραϊκὴν reponendum, quod vulgatae lectioni proxime accedit. Oropus vrbs Boeotiae in Atticae confinio. G.

[Παριόντες δὲ Ὠρωπὸν) Hoc Schol. intuli ex Aug.] G.

Τὴν Πειραϊκὴν] Locus hic exercuit *Criticorum* ingenia. Sed credo nihil mutandum eſſe. Nam cum Oropus ſitus fuerit ad mare e regione Euboeae, ſatis conuenit, quendam campum prope littus ſitum commodum ad transfretationem in Euboeam oppoſitam fuiſſe dictum Πειραϊκὸν πεδίον, vel γῆν Πειραϊκὴν. Sic ὁ Πειραιεὺς portus Athenarum dictus eſt ἀπὸ τοῦ πείρᾶν, a transfretando. *Palmerius.* Verum et altera lectio

venerunt Lariſſaei, Pharſalii, Paralii, Cranonii, Piraſii, Gyrtonii, Pheraei. Ipſis vero praecerant, ex Lariſſa quidem, Polymedes, et Ariſtonous, diuerſae vterque factionis; ex Pharſalo vero, Menon: erant et caeteris *deinceps* ex ſingulis ciuitatibus ſui cuique praefecti. Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87. 2. V. C. Varr. 323.

23. Peloponneſii vero, cum Athenienſes ad proelium cum ipſis committendum prodire noluiſſent, motis caſtris ab Acharnis, nonnullos alios pagos vaſtarunt, qui ſunt inter Parnethem et Brileſſum montes. Dum autem iſti in Attica eſſent, Athenienſes centum naues, quas inſtruxerant, et in his mille grauis armaturae milites, et quadringentos ſagittarios circa Peloponneſum miſerunt. His autem praeerant Carcinus Xenotimi, Proteas Epiclis, et Socrates Antigenis *filius:* atque hi quidem cum hoc apparatu ſoluentes e portu * vela fecerunt. Peloponneſii vero tamdiu in Attica morati, quamdiu commeatus ipſis ſuppeditauit, per Boeotiam, non qua irruptionem fecerant, reuerterunt; et dum Oropum praeterirent, regionem nomine Piraicen, quam Oropii Athenienſium imperio ſubiecti colunt, vaſtarunt. In Peloponneſum vero regreſſi, in ſuas quique vrbes diſceſſerunt.

24. Athenienſes autem poſt horum diſceſſum praeſidia terra marique diſpoſuerunt, quemadmodum toto belli tempore *agrum* erant tutatura: quinetiam ipſis placuit ex pecuniis, quae in arce erant, mille talenta eximere, et ſeponere, nec impendere: ſed ex aliis ad bellum gerendum ſumere. Quod ſi quis dixiſſet, aut decretum feciſſet, quod pecunias iſtas ſuo loco mouendas, et in alios vſus impendendas cenſuiſſet, niſi ſi hoſtes claſſe vrbem inuaſiſſent, et propulſandi eſſent, poenam capitalem ei propoſuerunt. Centum etiam triremes vna cum illis *mille talentis* ſepoſuerunt quotannis omnium

* Peloponneſum circumuecti ſunt. *Alii.* HVDS.

Παρ' αὐτὸς] τὸς Αθηναίους δηλονότι. Παῤῥάσιοι] Παράσιοι, Ἀρκάδες· Παράλιοι, Θεσσαλοί. Ἐκ μὲν Λαρίσσης] ἡ Λάρισσα ἐξαίσασε πρὸς ἑαυτήν. διὸ ἑκατέρα μερὶς ἄρχοντα εἶχε. λέγει δὲ, ὅτι ἑκατέρα τάσις δύναμιν Ἀθηναίοις ἀπέστειλεν. οἱ μὲν γὰρ δημοκρατίαν ἤγαγον, οἱ δὲ ὀλιγαρχίαν. Πάρνηθος] ὁ Πάρνης, ὄνομα ὄρους. Ὄντων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ γῇ] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. Καὶ Σωκράτης] ἄλλος Σωκράτης ὁ Σωφρονίσκου. Καὶ οἱ μὲν] οἱ στρατηγοὶ τῶν Ἀθηναίων. Ἄραντες] τὰς ναῦς δηλονότι. Τῇ παρασκευῇ ταύτῃ] τῇ τῶν ἑκατὸν νεῶν δηλονότι. Οὐχ ὕπερ ἐσέβαλον] οὐ τῇ ὁδῷ ᾗ ἐσέβαλον, εἰς τὴν Ἀττικὴν δηλονότι. Παριόντες δὲ Ὠρωπὸν] ὅπως καὶ τἄλλα δηώσαντες μᾶλλον λυπήσωσιν. Ἐξαίρετα] ἀποκεκριμένα. Ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἄλλων πολεμεῖν] ταλάντων δηλονότι. Ἐς ἄλλο τι] εἰς ἄλλην χρείαν πραγμάτων. Νηίτῃ στρατῷ] δηλονότι· ὡς μεγάλῳ κινδύνῳ κρεμαμένῳ. ᾧ γὰρ ἂν ναυτικῷ στρατῷ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐσέβαλον εἰς τὴν Ἀττικήν, διὰ τὸν Πειραιᾶ, εἰ μὴ κατὰ κράτος ἦεν ἐνίκων τῷ πεζῷ τὸς Αθηναίους. ἦσαν γὰρ κατὰ θάλασσαν πολὺ προεῖχον τῶν Λακώνων ἐν τῇ ναυμαχίᾳ. Τριήρεις τε μετ' αὐτῶν] τῶν ταλάντων. Καὶ ἀνθρώπων

defendi poteſt autoritate *Ariſtotelis*, ſi fides *Stephano* ſit habenda in voce Ὠρωπὸς· vbi haec occurrunt: Ἀριστοτέλης γῆν τὸν Ὠρωπὸν Γραῖαν φησὶ λέγεσθαι. Ἡ δὲ Γραῖα, τόπος τῆς Ὠρωπίας, πρὸς τῇ θαλάσσῃ καὶ Ἐρετρίας καὶ Εὐβοίας κειμένη. Vide *Hartungum* et *Leopardum* in *Theſauro Critico*. HVDS. Hic locus apud *Stephan.* in Ὠρωπὸς ita legitur: παριόντι (errore ſcribarum pro παριόντες) Ὠρωπὸν τὴν Γραικὴν καλουμένην Pro Γραικὴν ibi alii legunt Γραῖην, alii Γραῖαν, alii Γραϊκὴν, ac perinde varie *Thucydidem* emendant. vid. *Interpretes* Stephani, *Salmaſ.* ad Solin. l. d. et quos laudat Cl. *Hudſon. Palmer.* Exercit. pag. 48. *Hartung.* Locor. memorab. Decur. 1. Cap. 2. et *Leopard.* XX. Emend. 16. Add. *Caſaub.* ad Strabon. IX. p. 404. DVCK.

Φύλακας] Haec ſcripturae diuerſitas, nihil ſenſum immutans, cum apud alios, tum apud *Xenophontem* etiam occurrit. Sed hic quum ſequatur φυλάξειν, cogi nos puto φυλακὰς, non φύλακας legere. STEPH.

Φυλακὰς] Ita conſentientibus codd. optimis repoſui tanquam rectius pro φύλακας, quod iam dudum Stephanus malebat. GOTTL.

Ὥσπες] Reiskius anim. p. 18. legit αἴσπες. G.

Καὶ χίλια τάλαντα etc.] Vide *Meurſii* Cecropiam, c. 26. p. 73. HVDS.

Εἴπῃ ἢ ἐπιψηφίσῃ] *Sententiam proferret aut decerneret* — GOTTL.

Ἦν μὴ οἱ πολ.] Vide *Petiti* Leges Atticas, p. 382. etc. HVDS. Ἦν μὴ οἱ] *Lexicon Mſ.* in Bibl. Coiſlin. ἢ ἐὰν — ἐπιπλέοσιν. ἢ ἐὰν βιασθῇ ὑπάρχει τοῖς ἀπισήσασι πολεμίοις, corrupte. νηίτῃ σόλῳ citat, opinor, ex *Procopio*, Suidas. WASS.

[Κινδύνῳ κρεμαμένῳ) Steph. malit: ἐπικρεμαμένῳ· contra codd. auctoritatem. Mox in Caſſel. et Aug. εἰσέβαλον ἐς τὸν Πειραιᾶ. Correxi pro Πειρεᾶ, Πειραιᾶ. Vulgata bene habere videtur. Reliqua in Auguſt. ita ſe habent: εἰ μὴ κατὰ κράτος ἐνίκων τῷ πεζῷ τὸς Ἀθηναίους· οὗτοι γὰρ κατὰ θάλασσαν πολὺ προεῖχον τῶν Λακώνων. Verba: ἐν τῇ ναυμαχίᾳ deſunt quoque in Caſſ. et temere adſuta videntur.] G.

Τὴν] Abeſt a *Mſſ.* vt Noſter in III. et *Demoſthenes* ſine articulo. WASS.

Ζημίαν ἐπέθεντο] Deleui articulum τὴν, qui abeſt ab optimis codd. G.

[Τῶν ταλάντων) Duckero nota numeri millenarii videtur excidiſſe.] G.

αὐτῶν [t] ἐξαιρέτους ἑκατὸν ἐποιήσαντο [v] καὶ κατὰ τὸν ἐνιαυτὸν ἕκαστον τὰς βελτίους, καὶ [x] τριηράρχους αὐταῖς· ὧν μὴ χρῆσθαι [y] μηδεμιᾷ [z] ἐς ἄλλο τι, ἢ, μετὰ [a] τῶν χρημάτων, περὶ τοῦ αὐτοῦ κινδύνου, ἣν δέη.

κε. Οἱ δ' ἐν ταῖς ἑκατὸν ναυσὶ περὶ [b] Πελοπόννησον Ἀθηναῖοι, καὶ Κερκυραῖοι μετ' αὐτῶν, πεντήκοντα ναυσὶ προσβεβοηθηκότες, καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν ἐκεῖ ξυμμάχων, ἄλλα τε ἐκάκωσαν περιπλέοντες, καὶ ἐς Μεθώνην [c] τῆς Λακωνικῆς ἀποβάντες, τῷ τείχει [d] προσέβαλον, ὄντι ἀσθενεῖ, καὶ ἀνθρώπων οὐκ ἐνόντων. ἔτυχε δὲ περὶ τὰς χώρας τάσδε Βρασίδας ὁ [e] Τελλίδος, ἀνὴρ Σπαρτιάτης, φρουρὰν ἔχων· καὶ αἰσθόμενος, ἐβοήθει τοῖς ἐν τῷ χωρίῳ [f] μετὰ ὁπλιτῶν ἑκατόν. διαβραμὼν δὲ τὸ τῶν Ἀθηναίων στρατόπεδον, ἐσκεδασμένον κατὰ τὴν χάραν, καὶ πρὸς τὸ τεῖχος τετραμμένον, ἐσπίπτει ἐς τὴν Μεθώνην, καὶ ὀλίγους τινὰς ἐν τῇ ἐσόδῳ [g] ἀπολέσας τῶν μεθ' ἑαυτοῦ, τήν τε πόλιν περιεποίησε, καὶ ἀπὸ τούτου τοῦ τολμήματος πρῶτος τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἐπῃνέθη [h] ἐν Σπάρτῃ. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, ἄραντες παρέπλευσαν καὶ σχόντες τῆς Ἠλείας ἐς Φειάν, ἐδῄωσαν τὴν γῆν ἐπὶ δύο ἡμέρας. καὶ προσβοηθήσαντας τῶν ἐκ τῆς κοίλης Ἠλίδος τριακοσίους λογάδας, καὶ τῶν αὐτόθεν ἐκ τῆς περιοικίδος Ἠλείων, μάχῃ ἐκράτησαν. ἀνέμου δὲ κατιόντος μεγάλου, χειμαζόμενοι ἐν ἀλιμένῳ χωρίῳ, οἱ μὲν πολλοὶ ἐπέβησαν ἐπὶ τὰς ναῦς, καὶ περιέπλευσαν τὸν Ἰχθῦν καλούμενον τὴν ἄκραν ἐς τὸν ἐν τῇ Φειᾷ λιμένα. οἱ δὲ [i] Μεσσήνιοι ἐν τούτῳ, καὶ ἄλλοι τινὲς οἱ δυνάμενοι ἐπιβῆναι, κατὰ γῆν χωρήσαντες, [k] τὴν Φειὰν αἱροῦσι· καὶ ὕστερον αἵ τε νῆες περιπλεύσασαι ἀναλαμβάνουσιν αὐτούς, καὶ [l] ἐξανάγονται [m] ἐκλιπόντες Φειάν· [n] καὶ τῶν Ἠλείων ἡ πολλὴ ἤδη στρατιὰ προσεβεβοηθήκει. παραπλεύσαντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ ἄλλα χωρία, ἐδῄουν.

κς. Ὑπὸ δὲ [o] τὸν αὐτὸν χρόνον τοῦτον οἱ Ἀθηναῖοι τριάκοντα ναῦς ἐξέπεμψαν περὶ τὴν Λοκρίδα, καὶ Εὐβοίας ἅμα φυλακήν. ἐστρατήγει δὲ αὐτῶν Κλεόπομπος ὁ Κλεινίου· καὶ ἀποβάσεις ποιησάμενος τῆς τε παραθαλασσίας ἧς ἐδῄωσε, καὶ [p] Θρόνιον εἷλεν· ὁμήρους τε ἔλαβεν αὐτῶν, καὶ ἐν [q] Ἀλόπῃ τοὺς βοηθήσαντας Λοκρῶν μάχῃ ἐκράτησεν.

---

t Ἑκατὸν ἐξαιρέτους *Reg. Gr.* Baſ. Ἑκατὸν deeſt *Caſſ.* In Aug. eraſum eſt ἑκατὸν et ἕκαστον mutatum in ἑκατόν. *v* Κατὰ ἐνιαυτὸν τὰς βελτίους *Ar. C. Dan.* Κατὰ τὸν ἐνιαυτὸν ἑκατὸν τὰς β. *Caſſ.* In Mosqu. κατ' ἐνιαυτόν. Mox in eod. βελτίους. *x* Τριηράρχας *Ar. C. Dan.* *y* Μὴ δὲ μιᾷ *C.* Mosqu. *z* Ἐπ' ἄλλό τι *Ar. C. Dan.* *a* Τῶν deeſt *C.* *b* Τὸν Πελοπ. *Gr.* et Πελοπόννησον hic, et ſaepe alibi. In Mosqu. deeſt περί *c* Τὸν Λακωνικὸν *Ar. C. Dan.* *d* Προσέβαλλον *Gr.* *e* Τελλίδος *C.* *f* Μετὰ τῶν ὁπλιτῶν. *Ar.* *g* Ἀπολέσας μετ' αὐτοῦ *Gr.* ἀποκλείσας ex emend. Paullo ante ἐπιδρομῇ Baſ. *h* Ἐν τῇ Σπάρτῃ *Reg.* Mox περιέπλεον Baſ. a prima manu, παρέπλεον corr. Paullo poſt in Mosqu. Φειὰς pro Φειάν. *i* Μεσσήνιοι *Ar. C.* Mosqu. *Reg.* et ex emendatione recentis manus Μεσσηνίοι. *k* Τὴν deeſt *Ar. C. Dan.* *l* Ἐξάγονται, et a correctore ἐξανάγονται *Reg.* *m* Ἐκλείποντες *Ar. Dan.* *n* Satius fuerit parentheſi includere haec verba, καὶ τῶν Ἠλείων ἡ πολλὴ ἤδη στρατιὰ προσεβεβοηθήκει. *Steph.* In Mosqu. deſunt verba ab ἐπὶ ἄλλα — vsque ad τοῦτον οἱ Ἀθηναῖοι. *o* Τὸν αὐτὸν τοῦτον χρόνον *Ar. C. Dan.* *p* Θρόνιον *Ar. C. Dan.* *q* Ἀλόπῃ *Ar. C.* atque ita vocem ſcribunt *Stephanus Byzant. Scylax, Alii*que. Sic etiam *Caſſ.* Ἀκόπῃ *Dan.*

Μεθώνην] *Diodor.* 309. b. recte addit τῆς Λακωνικῆς, quia Methone et oppidum Thraciae. vid. *Steph.* et *Niceſam Choniat.* p. 393. 409. WASS.

Μεθώνην τῆς Λακωνικῆς] Addit hoc, vt diſtinguat a Methone Thraciae. v. Walſ. GOTTL.

[Λείπει πολλῶν) i. e. ſubaudiendum eſt πολλῶν.] G.

[Αὐτῶν) In Aug. eſt αὐτῷ.] G.

[Τὸ ἄραντες κυρίως) Suidas inde deſumſit Scholion: ἄραντες παρὰ Θουκυδίδῃ ἐπὶ θαλάσσης εἴρηται· ἔστι δὲ ὅτε καὶ ἐπὶ γῆς.] G.

[Σχόντες) Scholion ad h. v. ex Aug. inſerui.] G.

[Διέρηται) In Aug. eſt διήρηται.] G.

Ἐν ἀλιμένῳ χωρίῳ) Auctore Abreſchio, (in Dilua. p. 185.) reſpexit huc Suidas in Ἀλιμενώτης, τόπος λιμένα μὴ ἔχων, pro quo malit Abreſchius: ἀλιμένῳ, γῆς τόπῳ λιμένα μὴ ἔχοντι, quod ſibi nil conſtet de v. ἀλιμενώτης. Sed occurrit apud Xenoph. H. G. L. IIII. 8. 7. p. 216. φοβούμενος τὴν ἀλιμενότητα τῆς χώρας. Ita correctio Abreſchii falla. Legendum potius eſt cum Toupio V. Cel. (in cuius non. in Suid. p. 164. Lipſ.) Ἀλιμενότης· τόπος λιμένα μὴ ἔχων. Cur addat, poſt ἀλιμενότης, Toupius: ἀλιμένωτος, nelcio. Si Genitiuus eſſe debet, dicendum ἀλιμενότητος. Ceterum e ſuperioribus, τῆς Ἠλείας ἐς Φειάν, corrigit Palmerius apud Diod. Sic. XII. p. 507. pro Φερίαν χωρίον Ἠλίων, Φείαν, et paullo poſt Φείας, quod in textum Diodori adſumendum erat a Magno Editore. GOTTL.

Ἀλιμένῳ τόπῳ] Vtut frigeat additamentum Abreſchii in loco Suidae, ἀλιμένῳ γῆς τοπῳ· cur enim γῆς addatur? non tamen vindicatur vocab. ἀλιμενότης eidem loco per locum Xenoph. a B. Gottl. allatum; quippe vbi ἀλιμενότης non ſit locus ipſe importuoſus, ſed locorum natura importuoſa, qſ. importuoſitas. ἀλιμενότης, Gen. ου, non minus analogon eſt, quam ἀλίμενος vt ἀσκάλαβος et ἀσκαλαβώτης, γαλέως et γαλεώτης SAVIR.

Ἰχθῦν] Recte. vid. *Straben.* VIII. p. 527. *Agathem.* p. 15. *Ptolemaeum, Plin.* IV, 5. *Melam* II, 3. *Xenoph.* Hellen. VI. *Athenaeum* p. 346. De Φειᾷ adi *Homerum, Heſych.* et *Holſtenium* ad Steph. WASS. In *Ptolemaeo, Strabone* Lib. XVII. pag. 836. et *Agathem.* eſt Ἰχθύς; in *Xenoph.* VI. Graec. pag.

praestantissimas, et praefectos ipsis *assignarunt:* quarum nulla ad aliud quicquam, nisi cum his ipsis pecuniis, ob idem periculum, si foret opus, vtendum esse *decreuerunt.* Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87. 2. V. C. Varr. 323.

25. Athenienses autem, qui cum centum nauibus circa Peloponnesum erant, et cum ipsis Corcyraei, qui cum quinquaginta nauibus auxilio ipsis venerant, et nonnulli alii socii, qui in illis regionibus habitabant, cum aliis maleficiis praeternauigantes affecerunt, tum etiam ad agri Laconici Methonem, exscensu ex nauibus in terram facto, adorti sunt muros eius, qui erant infirmi, et intra quos non *multi* homines erant: sed forte Brasidas Tellidis *filius*, vir Spartanus, circum illa loca cum praesidio erat, cumque *rem* sensisset, illis, qui in ea vrbe erant, cum centum grauis armaturae militibus auxilio venit: cumque per medias Athenienstum copias, per agrum sparsas, et ad *vrbis* muros conversas, cursu transisset, Methonem irrupit; et paucis quibusdam de suis militibus in ipsa irruptione amissis, et ipsam vrbem seruauit, et primus omnium, qui illi bello administrando interfuerunt, propter hoc forte facinus Spartae collaudatus est. Athenienses vero *inde* soluentes abierunt: et cum ad Phiam Elidis *vrbem* appulissent, *eius* agrum per biduum vastarunt; et trecentos delectos, qui ex inferiori Elide *suis* auxilio venerant, aliosque Eleos, qui circumcirca illi regioni erant finitimi, pugna vicerunt. Caeterum, exorto ingenti vento, cum in loco importuoso tempestate iactarentur, plerique quidem *eorum* naues conscenderunt, et promontorium, quod Ichthys appellatur, circumuecti, in portum, qui est Phiae, peruenerunt. Interea vero Messenii, et alii nonnulli, qui naues conscendere nequiuerant, terrestri itinere profecti, Phiam ceperunt. Postea vero naues, quae circumuehebantur, eos recepe unt; atque illinc, relicta Phia, in altum vela fecerunt: nam magna militum Eleorum manus iam *suis* subsidio venerat. Athenienses autem, in alia loca nauibus delati, obiter *ea* vastarunt.

26. Atque sub hoc ipsum tempus Athenienses triginta naues emiserunt, vt Locridem obirent, simul etiam, vt Euboeam tuerentur: his autem praeerat Cleopompus Cliniae *filius*: et, exscensu ex nauibus in terram facto, cum nonnulla maritima loca vastauit, tum etiam Thronium cepit; et obsides ab illis accepit, et apud Alopen Locros, qui *suis* auxilium tulerant, praelio superauit.

ὐκ ἐνόντων] λείπει πολλῶν. Περὶ τὰς χώρας τούτους] τῆς Μεθώνης. Διαδραμὼν] ἀντὶ τοῦ, διὰ μέσου αὐτῶν δραμών. Περιεποίησεν] ἐφύλαξε. Καὶ ἀπὸ τούτου] ἀπὸ τούτης τῆς ὁρμῆς. Ἄραντες παρέπλεον] τὸ ἄραντες, κυρίως ἐπὶ θαλάσσης εἴρηται· ἔστι δ' ὅτε καὶ ἐπὶ γῆς. Σχόντες] ἀντὶ τοῦ, προσσχόντες. Τῆς Ἠλείας] εἰς δύο διήρητο ἡ Ἦλις, εἰς ὀρεινὴν καὶ κοίλην. Ἐκ τῆς περιοικίδος] τῆς περιχώρου. Ἐν τούτῳ] τῷ καιρῷ. Ἄλλοι τινὲς] οἱ ἐν Ναυπάκτῳ ἡλονότι. Ἐπιβῆναι] ἐπὶ τὰς ναῦς. Τὴν

588. Ἰχθῦς. *Cass.* quoque hic Ἰχθῦν. Et hunc tonum etiam adpellatiuo dat *Etymol. M.* DVCK.

[Ἄλλοι τινὲς) Haec verba praefixi Scholio ex Aug. pro: οἱ δὲ Μεσσήνιοι. Deest in eodem ἡλονότι, vt et Schol. ad verba Τριήρεις τε μετ' αὐτῶν· Περὶ τὰς χώρας τούτους· Περιεποίησεν· Καὶ ἀπὸ τούτου· Ἐκ τῆς περιοικίδος· Ἐν τούτῳ· Ἐπιβῆναι.] GO.

Καὶ ἐξανάγονται ἐκλιπόντες Φειάν] Pro breuitate Thucydidis scriptum pro: ἀνάγονται ἐκ Φειᾶς ἐκλιπόντες αὐτήν. v. Abresch. Dil. p. 185. G.

Ἐδῄωσαν] Sc. αὐτά. G.

Ναῦς ἐξέπεμψαν περὶ τὴν Λοκρίδα] i. e. διὰ τὴν αἰτίαν τῆς Λοκρίδος, *propter* — notabat hunc praepositionis vsum Abreschius in Dilucc. ad L. III. p. 348. quem repetiit in auctar. p. 267. et exemplis e Platone delumtis, confirmauit. v. c. Legg. VIII. 660. ἐὰν ἐλευθέραν γυναῖκα βιάζηταί τις ἢ παῖδα περὶ τὰ ἀφροδίσια. Palaeph. Incred. c. 32. προσέπλευσε πάλιν ὁ Περσεὺς περὶ τὴν ἀπαίτησιν τῶν χρημάτων. G.

Περὶ τὴν Λοκρίδα] Friget profecto interpretatio Gottlebero probata, *propter Locridem*, Locridis causa; vbi enim sic loquantur scriptores de copiis vel nauibus ad locum missis? Immo simpliciter est, vt Liu. loqui amat, *circa Locridem*, ad regiones ibi sitas. Ita c. 23. περὶ Πελοπόννησον ἀπέστειλαν, ad Peloponnesum ad varias ibi regiones passim miserunt. Ita Liu. 1, 9. legatos *circa* vicinas gentes misit, i. e. passim ad vicinas g. BAVER.

Ἀποβάσεις ποιησ.] Eadem habet *Diodorus*, et iisdem fere verbis lib. 12. HVDS.

Θρόνιον] *Ar. C.* Θράνιον. At cum editis *Steph. Harpocration, Homer. Pausan. Diodor.* p. 309. WASS.

Θρόνιον] Πόλις Λοκρῶν. v. Stephan. Byz. p. 402. G.

Ἀλόπη] Ἀλόπη etiam *Hesychius*, *Homer.* Il. β'. 682. *Pausanias*, *Hesiodus*, *Clemens Alexandrinus*, aliique. Paulo infra *Dionys. Halic.* pag. 143. ἀνέσησαν δὲ Αἰγινήτας, omissa copula καὶ; et καὶ γυναῖκας καὶ παῖδας· item ἀσφαλέστερον ἂν ἔφαίν. et Πελοποννησίων. Illud ἂν non displicet. *Idem* οὐχ ἥκιστα. WASS.

κζ'. Ανέστησαν δὲ καὶ Αἰγινήτας τῷ αὐτῷ θέρει τούτῳ ἐξ Αἰγίνης Αθηναῖοι, αὐτούς τε καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας, [r] ἐπικαλέσαντες [s] ὃχ ἥκιστα τῶ πολέμω σφίσιν αἰτίους εἶναι. καὶ τὴν Αἴγιναν ἀσφαλέστερον ἐφαίνετο τῇ Πελοποννήσῳ ἐπικειμένην, αὐτῶν πέμψαντας ἐποίκους, ἔχειν· καὶ ἐξέπεμψαν ὕστερον καὶ πολλῷ ἐς αὐτὴν τοὺς οἰκήτορας. ἐκπεσοῦσι δὲ τοῖς Αἰγινήταις οἱ Λακεδαιμόνιοι ἔδοσαν [t] Θυρέαν οἰκεῖν, καὶ τὴν γῆν νέμεσθαι, κατά τε τὸ Αθηναίων διάφορον, καὶ ὅτι σφῶν εὐεργέται ἦσαν ὑπὸ τὸν σεισμὸν, καὶ τῶν [v] Εἱλώτων τὴν ἐπανάστασιν. ἡ δὲ Θυρεάτις γῆ, μεθορία τῆς Αργείας καὶ [x] Λακωνικῆς ἐστὶν, [y] ἐπὶ θάλασσαν καθήκουσα. καὶ οἱ μὲν αὐτῶν ἐνταῦθα ᾤκησαν, [z] οἱ δ' ἐσπάρησαν κατὰ τὴν ἄλλην Ελλάδα.

κή. Τῷ δ' αὐτῷ θέρει νουμηνία καθ' ἡλίου (ὥσπερ καὶ μόνον δοκεῖ εἶναι γίγνεσθαι δυνατὸν) ὁ ἥλιος ἐξέλιπε μετὰ μεσημβρίαν, καὶ πάλιν ἀνεπληρώθη, γενόμενος μηνοειδὴς, καὶ ἀστέρων τινῶν ἐκφανέντων.

κθ'. Καὶ [a] ἐν τῷ αὐτῷ θέρει Νυμφόδωρον τὸν Πύθεω, ἄνδρα Αβδηρίτην, ὃ εἶχε τὴν ἀδελφὴν Σιτάλκης, δυνάμενον παρ' αὐτῷ μέγα, οἱ Αθηναῖοι, πρότερον πολέμιον νομίζοντες, πρόξενον ἐποιήσαντο, καὶ μετεπέμψαντο· βουλόμενοι Σιτάλκην σφίσι τὸν Τήρεω, Θρακῶν βασιλέα, ξύμμαχον γενέσθαι. ὁ δὲ Τήρης ἔτος, ὁ τοῦ Σιτάλκου πατὴρ, πρῶτος Οδρύσαις τὴν μεγάλην βασιλείαν [b] ἐπιπλέον τῆς [c] ἄλλης Θρᾴκης ἐποίησε. πολὺ γὰρ μέρος καὶ αὐτόνομόν ἐστι Θρακῶν. Τηρεῖ [d] δὲ [e] τῷ Πρόκνην τὴν Πανδίονος ἀπ' Αθηνῶν σχόντι γυναῖκα, [f] προσῆκεν ὁ Τήρης ἔτος ὧδέ. ὧδὲ τῆς αὐτῆς Θρᾴκης ἐγένοντο· ἀλλ' ὁ μὲν ἐν Δαυλίᾳ τῆς Φωκίδος νῦν καλουμένης γῆς ὁ [g] Τηρεὺς ᾤκει, τότε ὑπὸ Θρακῶν οἰκουμένης· (καὶ τὸ ἔργον τὸ περὶ τὸν Ιτυν αἱ γυναῖκες ἐν τῇ γῇ ταύτῃ ἔπραξαν. πολλοῖς δὲ [h] καὶ τῶν ποιητῶν, ἐν ἀηδόνος μνήμῃ, Δαυλιὰς ἡ ὄρνις ἐπωνόμασται. εἰκὸς δὲ καὶ τὸ κῆδος Πανδίονα [i] ξυνάψασθαι τῆς θυγατρὸς διὰ

r Post ἐπικαλέσαντες recte ponetur hypostigme, quum ὃκ ἥκιστα ad sequentia potius feratur. *Steph.* s Οὐχήκιστα *Ar. C. Alt Flor. Baf.* Paullo post πέμψαντας ἐποίκους *Reg. Caſſ. Gr. Steph.* 2. *Port.* Πέμψαντας Baſ. Olim πέμψαντες. Mox in Mosqu αὐτὸν ὁ πολλῷ ὕστερον. t Θυρεᾶν *Reg. Gr.* et mox Θυρεάτις *Reg.* v Ειλώτων *Caſſ. Gr.* x Λακεδαιμονίας *Marg.* y Ἐπὶ θαλάσσης *Reg.* z Illa οἱ δ' ἐσπάρησαν non agnoſcit *C. Dan.* a Ἐν om. *Gr.* b Ἐπιπλεῖον *Reg.* Ἐπὶ πλεῖον *Caſſ. Gr.* Aug. Mosqu. c Ἄλλης deeſt *Ar.* d Δὲ abeſt *Ar.* e Τὴν Πρόκνην *Cl.* Τῷ Πρόκνην τὴ Πανδίονος *Caſſ.* f Προσῆκει *Marg. Cl. Gr. Reg. Caſſ.* Aug. g Τήρης *Marg.* Scribi hic Τηρεὺς, non Τήρης, neceſſe eſt: nam de hoc poſtea fit mentio. Miretur autem quispiam, cur non potius dixerit, ἀλλ' ὁ μὲν Τηρεὺς ἐν Δαυλίᾳ etc. verum perinde eſt, ac ſi diceretur, *ſed ille quidem, Tereus videlicet. Steph.* h Καὶ ἐκ τῶν ποι. *Reg.* i Ξυνάψασθαι καὶ τῆς θυγ. *Reg.* Mox *Schol.* διὰ τόσο. In Mosqu. συνάψασθαι.

Ἐποίκους] Agnoſcit *Suidas*, in ἀποίκησις et ἔποικος· qui ex Schol. emend. et ſupplendus. vid. *Ariſtot.* Polit. et alibi paſſim, *Philoſtratum* Ep. 47. *T. Magiſt.* citat, ἐποίκους ἔπεμψαν Ἀθηναῖοι. *Ariſtoph.* Ορν. 1307. Ὥσπερ πτερῶν σοι τοῖς ΕΠΟΙΚΟΙΣ δεῖ ποθεν. *Pindarus* Ol. IX, 104. Τὸν δ' Ἄκτορος ἐξόχως Τίμασεν ΕΠΟΙΚΩΝ. WASS. Πέμψαντες, quod Clar. *Hudſonus* e vetuſtis Editionibus reuocaſſe videtur, nam in *Vaſc.* et *Baſ.* ita ſcriptum eſt, habet etiam *Dionyſ. Halic.* l. d. Nec tamen reiiciam πέμψαντας, quod eſt in quibusdam *Mſſ.* et *Edd.* DUCK.

Πέμψαντας] Ita recepi ex optimis codd. pro πέμψαντες, poſtulante infinitiuo ἔχειν. Probabat quoque Duckerus et Reiskius. (anim. ad h. l.) GOTTL.

[Ἐν ἐρήμῃ τόπῳ) Iungenda eſſe h. v. cum οἰκῆσαι, monebat Stephanus, quod quisque etiam ſine admonitione ipſe videbat. Duckerus notabat, Suidam in ἀποίκησις p. 306. et ἔποικος, haec habere; vbi pro εἰς πόλεις, vtroque loco legitur ἐν πόλει, vt habet MS. Caſſ. (cf. Schol. p. 10.) Recepimus itaque ἐν πόλει, pro, οἱ εἰς πόλεις.] G.

Ὥσπερ ὁ πολλῷ] n. *anno inſequenti*, vt coniicere licet e Diog. Laërt. p. 103. vid. Palmerius apud Abreſch. in Diluc. p. 185. G.

Ὁ ἥλιος] A. M. 3573. Per. Iul. 4283. vid. *Plutarch.* Pericl. WASS. De ſententia verborum νουμηνία κατὰ σελήνην adeundi ſunt *Scalig.* Il. de Emendat. Temp. pag. 63. *Petav.* I. de Doctr. Temp. 8. et II, 11. et *Petit.* Eclog. Chronolog. IV, 7. DUCK.

Γενόμενος μηνοειδὴς] n. Sol factus eſt σεληνοειδὴς, inſtar lunae corniculatus, et vt non plus fere luminis praeberet, quam luna ſoleret. Ὥστε καί τινας ἀστέρας ἐκφαίνεσθαι. vid. Abreſch. Diluc. p. 185. G.

Πύθεω] *Pythae* filium, non *Pytbei*; non eſt enim a Πυθεὺς, ſed Πύθης. Hic genit. eſt Ionicus, Πύθεω. Sic Herod. VII, 137. Νυμφοδώρῳ τῷ Πύθεω, ἀνδρὸς Ἀβδηρίτεω. Apud Pauſan. Ἠλιακ. p. 192. occurrit Πύθη et Πύθης, et in Φωκικ. p. 357. Χάρων ὁ Πύθεω. G.

[Φίλον) Parum accurate; latius enim patet vis φίλου, quam vt locum hic habeat. Stephanus deeſſe aliquid putat; ſed ſine ratione.] G.

Βουλόμενοι Σιτάλκην — ξύμμαχον γενέσθαι] In Aug. cod. notatur ad h. l. προσάτην καὶ φροντιστήν. G.

[Ὁ Τήρης, τοῦ Τήρεω) Ita e codd. Caſſ. et Aug. ſcripſi pro Τήρης, Τήρεω.] G.

Πολὺ — μέρος καὶ αὐτόνομον] *Ipſorum quoque Thracum pars non parua libera eſt*, (non tantum Graecorum). Reiſk. in anim. p. 18. τὸ καὶ abeſſe poſſe putat; ſi ſeruetur; notare *etiam*; quod ſecutus ſum. Paullo ante in Aug. cod. notatur: σημείωσαι περὶ τοῦ Τήρεω.] G.

Τηρεῖ δὲ etc.] Vide *Meurſii* Regn. Athen. p. 92, 95. et *Berkelii* notas ad *Steph. Byzant.* voce Δαυλίς. HVDS.

Τηρεῖ δὲ τῷ Πρόκνην — σχόντι γυναῖκα —] Mentionem facit huius loci Hermog. L. II. de form. or. p. 511. 12. vt offen-

27. Hac eadem aeſtate Athenienſes Aeginetas ex Aegina, cum ipſos, tum etiam liberos, et coniuges eiecerunt; ipſis crimini dantes, quod huius belli contra ſe moti praecipui autores eſſent. Simul etiam tutius fore videbatur, ſi Aeginam Peloponneſo adiacentem, colonia de ſuis *eo* miſſa, ipſi tenerent: nec multo poſt colonos in eam miſerunt. Aeginetis autem eiectis Lacedaemonii Thyream incolendam, et *eius* agrum poſſidendum dederunt, tum ob odium, quo Athenienſes proſequebantur, tum etiam, quod de ſe bene meriti eſſent terrae-motus tempore, et Helotum rebellione. Thyreaticus vero ager eſt medius inter Argiuum et Laconicum, et ad mare pertinet. Atque alii quidem eorum hic habitauerunt, alii vero per reliquam Graeciam diſſipati ſunt. Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87. 1. V. C. Varr. 323.

28. Eadem etiam aeſtate, Calendis Lunaribus, quae naturali lunae curſu continguntur, (quo ſolo etiam tempore hoc fieri poſſe videtur,) ſol defecit poſt meridiem, et ex lunata figura, qua tunc apparuit, cum nonnullae etiam ſtellae conſpicue apparuiſſent, rurſus ad priſtinam ſui orbis plenitudinem ac ſplendorem rediit.

29. Eadem etiam aeſtate Nymphodorum Pythei *filium*, Abderiten, cuius ſororem Sitalces *matrimonio coniunctam* habebat, virum, qui magna autoritate apud ipſum valebat, Athenienſes, licet eum prius hoſtem eſſe iudicaſſent, tamen hoſpitem publice fecerunt, eumque arceſſiuerunt, quod *eius opera* Sitalcen Teris *filium*, Thracum Regem, ſibi ſocietate adiungere cuperent. Hic autem Teres, Sitalcis pater, primus Odryſarum imperium maius reliquis Thraciae regnis effecit. Magna enim Thracum pars eſt ſui iuris, ſuisque legibus viuit. Cum illo autem Tereo, qui Procnen Pandionis filiam ex Athenarum vrbe vxorem duxerat, Teres iſte nullo propinquitatis vinculo coniunctus erat: nec ex eadem Thracia fuerunt. Sed ille quidem, Tereus inquam, habitabat in *vrbe* Daulia, quae eſt in agro, qui nunc Phocenſis appellatur, quem Thraces tunc incolebant: (et in hoc agro mulieres illae facinus illud in Ityn perpetrarunt; quinetiam a multis poëtis, qui luſciniae mentionem fecerunt, haec auis Daulias cognomento eſt appellata. Veriſimile autem eſt, Pandionem *cum hoc Tereo*, *qui ab ipſo* tam paruo

Φειὰν αἱρῆσι] τὴν πόλιν αὐτὴν πορθῆσι. Ἀνέσησαν δὲ] μετώκισαν, διὰ τὸ εὖνις εἶναι τοῖς Λακεδαιμονίοις. Ἐπικαλέσαντες] ἐγκαλέσαντες αὐτοῖς τῷ πολέμῳ μάλιστα αἰτίους εἶναι. Πέμψαντες ἐποίκους] ἄποικοι μὲν, οἱ ἐν ἐρήμῳ τόπῳ πεμπόμενοι οἰκῆσαι· ἔποικοι δὲ, οἱ ἐν πόλει, ὥσπερ νῦν. Ἐκπεσῆσι δὲ] ἐξορισθεῖσιν. Εὐεργέται ἦσαν] συμμαχήσαντες ἴσως αὐτοῖς οἱ Αἰγινῆται. Ἀπὸ τὸν σεισμὸν] κατὰ τὸν καιρόν. Μεθορία] μέση. Καθήκουσα] παρατεινομένη. Ἐνταῦθα] ἐν τῇ Θυρεάτιδι γῇ. Τὸν Πύθεω] ὁ Πύθης, τοῦ Πύθεω, Ἰωνικῶς. Σιτάλκης] βασιλεὺς Θρᾳκῆς. Παρ' αὐτῷ] τῷ Σιτάλκῃ. Πρόξενον] φίλον. Σφίσι] τοῖς Ἀθηναίοις. Τὸν Τήρεω] ὁ Τήρης, τοῦ Τήρεω. Ὀδρύσαις] Ὀδρύσαι, ἔθνος Θρᾳκῶν. Αὐτόνομον] ἰδίοις νόμοις χρώμενον. Τηρεῖ δὲ τῷ Πρόκνην τὴν Πανδίονος] Ἰσέον, ὅτι ἐνταῦθα μόνον μῦθον εἰσάγει ἐν τῇ συγγραφῇ, καὶ τοῦτον διατάζων. Οὐδὲ τῆς αὐτῆς Θρᾴκης] εἰς τὸν αὐτὸν καὶ ἕνα τόπον τῆς Θρᾴκης. Ἀλλ' ὁ μὲν] ὁ Τηρεὺς ὁ ἀρχαῖος. Τὸ περὶ τὸν Ἴτυν] τοῦτον τινὲς Ἴτυλον

dat, Thucydidem, ſcriptorem minus ſuauem, habere tamen ſubinde ſuauitatem quandam, vt h. l. GOTTL.

[Ἰσέον) Pro h. v. in Aug. eſt *σημείωσαι*. Pro *ἐν τῇ συγγραφῇ* rectius, auctore Stephano, ſcriptum eſſet: *εἰς τὴν ξυγγραφήν*. Sed permutantur non raro praep. *εἰς* pro *ἐν* et vice verſa. Mox pro *τοῦτον* in Caſſ. eſt *τοῦτο*, quod rectius videtur. In Aug. deſunt Scholia a verbis *Παρ' αὐτῷ* — ad *Σφίσι*. it. *Αὐτόνομον* — ad *Οὐδὲ τῆς αὐτῆς Θρᾴκης*.] G.

Ἐν Δαυλίᾳ] *Strabo* IX. p. 648. locum hunc aut non intellexit, aut deprauatis exemplaribus vſus eſt. WASS. Sed vid. quae ibi adnotant *Xylander* et *Caſaub. Hermogenes* II. de Form. Orat. in fine, de hoc loco ita ſcribit: *εἰ δέ πω καὶ γλυκύτητα ἔχει (ὁ Θουκυδίδης), μάλιστα μὲν ὥσπερ ἀλλότριόν τι τῆς ἰδέας αὐτῷ ἐκφαίνεται τὸ μέρος ἐκεῖνο· οἷόν ἐστι καὶ τὸ, Τηρεῖ δὲ τῷ Πρόκνην τὴν Πανδίονος ἀπὸ Ἀθηνῶν σχόντι γυναῖκα, καὶ τὸ ἑξῆς.* Daulia hic vrbs, an regio ſit, dubitat *Dem. Portus*. Sed potius vrbs eſt. Vid. *Interpretes* Stephani in Δαυλὶς, et *Brod.* I. Miſcellan. 32. DUCK.

[Τινὲς Ἴτυλον καλοῦσι] Duckerus laudabat Hom. Od. τ. 522. *παῖδ' ὀλοφυρομένη Ἴτυλον φίλον*. Etym. M. *Ἴτυλος, ὄνομα κύριον, ὁ ἐκ τοιούτων γάμων Τηρεῖ γενόμενος.*] G.

Αἱ γυναῖκες] *Procne* atque *Philomela*. G.

Δαυλιὰς ἡ ὄρνις] Catull. c. LXIIII. v. 14.

Daulias abſumti fata gemens Ityli.

it. Ouid. Her. XV. 154. et ep. ad Liuiam v. 105. G.

Κῆδος] *Κῆδος*, pro *ἐπιγαμία*, et *κηδεία*, et *κηδεύματα* apud *Platon.* et *Demoſth. Pollux* III, 30. Vid. *Heſych. κηδεστάς. Dionyſ. Halic.* 718. WASS.

Τὸ κῆδος — διὰ τοσούτου —] i. e. *generum ſibi potius elegiſſe, qui eſſet paullo vicinior, propinquior* — vt ſequentia docent. *Τὸ μᾶλλον* iungendum eſt v. *διὰ τοσούτου*, vt etiam monuit Abreſch. Dilucc. p. 185. G.

τοσάτε, ἐπ' ὠφελείᾳ τῇ πρὸς ἀλλήλους, μᾶλλον, ἢ διὰ πολλῶν ἡμερῶν ἐς Οδρύσας ὁδῷ.) Τήρης δὲ, ὅτε τὸ αὐτὸ ὄνομα ἔχων, βασιλεύς τε πρῶτος ἐν κράτει Οδρυσῶν ἐγένετο. ὃ δὴ ὄντα τὸν Σιτάλκην οἱ Αθηναῖοι ξύμμαχον [k] ἐποιήσαντο, βαλόμενοι σφίσι τὰ ἐπὶ Θράκης χωρία καὶ Περδίκκαν [l] ξυνελεῖν αὐτόν. ἐλθών τε ἐς τὰς Αθήνας ὁ Νυμφόδωρος τήν τε τῦ Σιτάλκα ξυμμαχίαν ἐποίησε, καὶ Σάδοκον τὸν υἱὸν αὐτῦ, Αθηναῖον. τόν τε ἐπὶ Θράκης πόλεμον ὑπεδέχετο καταλύσειν. πείσειν γὰρ Σιτάλκην [m] πέμπειν στρατιὰν [n] Θρακίαν Αθηναίοις ἱππέων [o] τε καὶ Πελταστῶν. ξυνεβίβασε δὲ καὶ τὸν Περδίκκαν [p] τοῖς Αθηναίοις, καὶ Θέρμην [q] αὐτῷ [r] ἔπεισεν ἀποδῦναι. ξυνεστράτευσέ [s] τ' εὐθὺς Περδίκκας ἐπὶ Χαλκιδέας [t] μετ' Αθηναίων, καὶ Φορμίωνος. ὅτω μὲν Σιτάλκης τε ὁ Τήρεω, Θρακῶν βασιλεὺς, ξύμμαχος ἐγένετο Αθηναίοις, καὶ Περδίκκας ὁ Αλεξάνδρε, [v] Μακεδόνων βασιλεύς.

λ'. Οἱ δ' ἐν ταῖς ἑκατὸν ναυσὶν Αθηναῖοι, ἔτι ὄντες περὶ Πελοπόννησον, [x] Σόλιόν τε Κορινθίων πόλισμα αἱροῦσι, καὶ παραδιδόασι [y] Παλιρεῦσιν Ακαρνάνων μόνοις τὴν γῆν καὶ πόλιν νέμεσθαι. καὶ [z] Αστακον, ἧς Εὔαρχος ἐτυράννει, λαβόντες [a] κα]ὰ κράτος, καὶ ἐξελάσαντες αὐτὸν, τὸ χωρίον ἐς τὴν ξυμμαχίαν προσεποιήσαντο. ἐπί τε [b] Κεφαλληνίαν τὴν νῆσον προσπλεύσαντες, προσηγάγοντο ἄνευ μάχης. κεῖται δὲ ἡ Κεφαλληνία κα]ὰ Ακαρνανίαν καὶ Λευκάδα· τετράπολις ὅσα, [c] Παλλῆς, [d] Κράνιοι, Σαμαῖοι, [e] Πρόναιοι. ὕστερον δ' ὰ πολλῷ ἀνεχώρησαν αἱ νῆες ἐς τὰς Αθήνας.

k Ἐποιῦντο *Ar. C. Dan.* l Ξυνεξελεῖν αὐτὸν *Cem. Ar. C. Reg.* sed ex emendatione rec. manus. m Πέμψαν *Cl. Gr.* πέμψειν *Ald. Flor. Baſ.* Πέμψειν etiam *Reg. Caſſ.* Aug. et *Gr.* non πέμψαν. n Θρᾳκιῆαν *Ar. C.* Θρακικὴν *Dan.* o Τε deeſt *Ar. C. Dan.* p Τοῖς abeſt *Ar. C. Dan.* q Αὐτοῖς *Ar. C. Dan.* Mosqu. r Ἔπειτε δοῦναι *Reg.* et rec. manu emendatum ἀποδοῦναι. s Τε *Ar. C.* δ' Baſ. t Μετὰ *Ar. C.* v Μακεδόνος *Dan.* x Σόλλιόν τε *C.* atque ita olim a *Thucydide* ſcriptum fuiſſe teſtatur *Steph.* περὶ πόλεων. y Παλαιρεῦσιν *Cl.* atque ita ex *Strabone* legendum. Sic quoque *Reg* et *Caſſ.* Baſ. z Ἄστακτον *Reg. Dan.* a Κατακράτος *Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. b Κεφαλληνίαν *Ar.* vt et paulo infra. Sed duplicandam eſſe in hac voce literam λ, docet *Euſtathius* ad *Homerum* et *Dionyſium.* c Παλλεῖς *Ar. C. Cl.* itidemque *Strabo* lib. 10. *Etymol. M. Auctor*, et *Tzetzes* in ſcholiis ad *Lycoph onem.* Παλλῆς mallent *Alii.* Hanc vrbem *Thucydides* Πάλλην vocat libro primo, cum ſimplici λ efferens, vt et eius *Scholiaſtes.* Vide *Sylburgii* notas in *Etymol. M* in Κεφαλληνία, et *Palmerii* Graec. antiq. p. 528. Παλλῆς *Gr.* Παλλεῖς *Reg. Caſſ. Dan.* — Baſ. Aug. Mosqu. Παλλῆς. d Ita a *Strabone et Heſychio.* Κρανεῖοι *Ar. C. Etymol. M. Auctor*, et *Tzetzes.* e Προναῖοι *Ar. C.* Προνναῖοι *Cl. Gr.* Baſ. Πρόνναιοι *Ald. Flor.* Πρόναιοι *Lycophron* et *Tzetzes.* Πράναιοι malit *Holſten.* Πρόνητοι ex *Strabone* legendum cenſet *Thomas de Pinedo.* Πρόνοι apud *Polybium* et *Etymol. M. Auctorem.* Προναῖοι *Dan.* Mosqu. Προνναῖοι *Caſſ.* Πρόνναιοι *Reg.*

[Διὰ τοσάτε) Ita repoſui, quod ſunt verba textus. Editt. vett. vulgo διὰ τόσε.] GOTTL.

[Διασήματος) Deeſt h. v. in Aug.] G.

Βασιλεὺς — πρῶτος ἐν κράτει] *Primus rex fuit Odryſarum, qui opibus valeret.* Male interpres: *per vim* adeptus eſt regnum. Ἐν κράτει idem eſt ac ἐγκρατῶς — ἐβασίλευσεν, i. e. ἰσχυρῶς. vid. Schol. ad L. I. 76. Hunc Teren fuiſſe primum Odryſarum regem, non Sitalcen, vt ſcribit Illuſtris Gatterer, in comm. de Herodoti et Thuc. Thracia p. 90. (T. IIII. Comm. Gotting.) ex hoc loco patet. Cf. Valken. ad Herod. L. IIII. p. 318. Odryſicum imperium longe maximum et opulentiſſimum fuiſſe eorum omnium, quae tunc temporis in Europa fuerunt, inter Ionium mare et pontum Euxinum; docet Noſter infra h. lib. c. 97. Herodotus quidem Odryſarum meminit; (L. IIII. c. 92.). Sed de hac potentia regni Odryſiaci nihil dicit, haud dubie, quod iis temporibus, quibus res Thracicas accommodat, non tantae fuere opes Odryſarum. Mox ad verba: ὃ δὴ ὄντα, adſcriptum eſt in Aug. ἐπανάληψις. n. ſuperiora repetit. G.

[Ἐν κράτει) Hoc Schol. ex Aug. intuli. In eodem deſunt Schol. ad verba Οὗ δὴ ὄντα· ξυνελεῖν et Αθηναῖον.] G.

[Χαλκιδέας) v. L. II, c. 99.] G.

Ξυνελεῖν) Legitur etiam ξυνεξελεῖν αὐτόν. STEPH. Non male. WASS.

Ξυνελεῖν) Reiskius in anim. l. c. malit ξυνιξελεῖν, quod non diſplicebat Waſſio. In Diluc. Abreſch. p. 186. ξυνελθεῖν, *vna Perdiccam et Thraciae plagas eorum iuri addicere, communem cauſſam facere*, vel ξυμμαχεῖν vel etiam ξυνέχειν mira quadam inconſtantia legi volebat. Senſus eſt: *vna ſibi conciliare*, vt recte Schol. explicat. G.

Ὁ Νυμφόδωρος — ξυμμαχίαν ἐποίησε —] Hic Nymphodorus et Sitalces prodidiſſe dicuntur Lacedaemoniorum legatos, in Aſiam miſſos, ſecundum Herodotum; (VII. p. 565.) et auctore Thucydide, h. l. hic Abderites Sitalcen conciliauit Athenienſibus et vt infra tradit c. 67. filius Sitalcis, opera Nymphodori, legatos prodidit Athenienſibus. cf. Valken. ad Herod. l. c. Ceterum Sitalcen vocat Ariſtoph. Acharn. v. 142. φιλαθήναιον, qui ad parietes ſcripſerit: Ἀθηναῖοι καλοί v. Schol. G.

Σάδοκον] Hiſtoriam hanc tangit *Ariſtoph.* Acharn. 145. vbi *Schol.* Σάδωκον. WASS.

Καὶ Σάδοκον — Ἀθηναῖον] Ariſtoph. l. c. v. 145. ὁ δ' υἱὸς, ὃν Ἀθηναῖον ἐπεποιήμεθα. — Locum hunc Thucyd. paullo poſt laudat Scholiaſtes; ſed ſcripſit: Σάδωκον· ſed ſcrib. Σάδοκον ex h. l. Ceterum Scholion apud Ariſtophanem vitioſiſſimum corrigit Praeſtantiſſ. Valken. ad Herod. L. IIII. p. 319. Verba, quae huc pertinent, ita ſunt emendata: σύμμαχος Ἀθηναίοις· μέμνηται Θουκυδίδης· προσῆθησι δὲ καὶ τὸ ὄνομα, λέγων ὅτως καὶ Σάδοκον, τὸν υἱὸν αὐτῦ, Ἀθηναῖον. G.

[Ἀθηναίων πολίτην ἐποίησεν) Ita quoque Schol. ad Ariſtoph. Acharn. v. 145.] G.

Τόν τε — καταλύσειν] Adfert *Thom. Magiſt.* in ὑφίσαμαι, et adnotat etiam alibi *Thucydidem*, et *Herodotum* ὑπεδέχομαι dicere pro ὑπισχνοῦμαι. De Therme ab Athenienſibus capta eſt ſupr. Lib. I. Cap. 61. DUCK.

locorum interuallo diſtabat, filiae affinitatem contraxiſſe, mutui auxilii cauſa potius, quam *cum altero Tere, qui* multorum dierum itinere ad Odryſas vsque *ab ipſo remotus erat.*) Sed Teres nec idem nomen habuit, * et Odryſarum regnum primus per vim eſt adeptus. Huius igitur filium Sitalcen Athenienſes in ſocietatem adſciuerunt, Thraciae oppida, et Perdiccam huius opera ſibi adiungere cupientes. Nymphodorus autem, Athenas profectus, Sitalcis ſocietatem ipſis conciliauit, et Sadocum ipſius *Sitalcis* filium Athenienſem *ciuem* fecit; et promiſit fore, vt bellum, quod in Thracia gerebatur, ſedaret; ſe enim Sitalci perſuaſurum, vt exercitum equitum Thracum, et ** Peltaſtarum Athenienſibus mitteret. Perdiccam etiam Athenienſibus conciliauit, et *ipſis* perſuaſit, vt ei Thermen redderent. Et confeſtim Perdiccas cum Athenienſibus et Phormione arma Chalcidenſibus intulit. Sic igitur et Sitalces Teris *filius*, Thracum Rex, et Perdiccas Alexandri *filius*, Macedonum Rex, ſocietatis foedus cum Athenienſibus fecerunt. Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87. 2. V. C. Varr. 323.

30. Athenienſes vero, qui cum centum nauibus circa Peloponneſum adhuc verſabantur, Solium Corinthiorum oppidum ceperunt, idque cum agro ſolis Acarnanum Palirenſibus incolendum tradiderunt. Aſtacum quoque, in qua Euarchus tyrannus erat, per vim ceperunt, eoque *illinc* electo, vrbem in ſocietatem adſciuerunt; et in inſulam Cephalleniam nauibus profecti, ſine pugna in ſuam poteſtatem redegerunt. Cephallenia autem ſita eſt e regione Acarnaniae et Leucadis; et in ea ſunt quatuor ciuitates, Pallenſes, Cranii, Samaei, Pronaei. Nec multo poſt hae naues reuerſae ſunt Athenas.

* Et primus rex potens Odryſarum fuit etc. *Alii.* HVDS.

** Cetratorum *reddit Acacius, Liuium ſequutus, qui lib.* 31. Peltaſtas *a Graecis vocari ait, quos ipſe* Cetratos *appellat.* HVDS.

καλῶσιν. Ἐν ἀηδόνος μνήμῃ] ἀντὶ τοῦ, μεμνημένοι τῆς ἀηδόνος τοῦ ὀρνέου. Διὰ τοσούτου] δι' ὀλίγου διαστήματος. Τὸ αὐτὸ ὄνομα ἔχων] τῷ Τηρέως. Ἐν κράτει] ἐν δυνάμει. Οὗ δὴ ὄντα] ὅπου. Τὰ ἐπὶ Θρᾴκης χωρία] Χαλκιδέας, Βοττιαίους. Συνελεῖν] προσποιήσασθαι. Καὶ Σάδοκον τὸν υἱὸν αὐτοῦ] τὸν υἱὸν τοῦ Σιτάλκου· ἵνα λοιπὸν ὡς ὑπὲρ πατρίδος ἀγωνίζηται. Ἀθηναῖον] Ἀθηναίων πολίτην ἐποίησεν. Ὑπεδέχετο] ὑπέσχετο. Καὶ Πελταστῶν] πέλτη, ἀσπὶς τετράγωνος. Ξυνεβίβασε δὲ] φίλον ἐποίησεν αὐτοῖς τὸν Περδίκκαν. Καὶ Θέρμην αὐτῷ] εἶχον γὰρ αὐτὴν Ἀθηναῖοι, ἐκ πολιορκίας κρατοῦντες. Σόλιόν τε Κορινθίων] τὸ Σόλιον, πόλισμα τῆς Ἠπείρου ἐστὶν ἐν τῇ Ἀκαρνανίᾳ. Καὶ Ἄστακον] πόλις Ἀκαρνανίας. Ἐξελάσαντες αὐτὸν] τὸν τύραννον. Προσηγάγοντο] ἐχειρώσαντο. Σαμαῖοι] Σάμιοι, ὁ ἀπὸ Σάμης. Σαμαῖος, ὁ ἀπὸ Σάμης. Καὶ οἱ περὶ Πελοπόννησον] οἱ περιπλέοντες κατὰ

[Πέλτη ἀσπὶς τετράγωνος) Suid. ad h. l. reſpiciens: πέλται, ἀσπίδια τετράγωνα. De figura peltae Thraciae Duckerus laudabat Lipſ. in analect. ad L. III. de Mil. R. dial. I. Salmaſ. ad Vopiſc. Carin. c. 20. Petit. de Amaz. c. 25. Cup. Obſſ. IIII, 2. In Aug. deſunt Schol. ad verba Ὑπεδέχετο· Συνεβίβασε δὲ· Καὶ Ἄστακον· Ἐξελάσαντες αὐτὸν et Προσηγάγοντο.] GOTTL.

Τὸν Περδίκκαν] Qui fuerat hoſtis Athenienſium, quum antea ſocius et amicus exſtitiſſet. v. L. I. 57. Fuit rex inferioris Macedoniae. De eo et reliquis Macedoniae regibus egit accurate Spanhem. de vſu et praeſt. num. Diſſ. VII. 372. Commode etiam laudat Waſſeus Platonis Gorg. p. 321. Francof. cum quo Diod. L. XIIII. p. 671. conferendus, et Weſſel. V. C. Vid. anim. ad Alc. ſec. Plat. p. 122. G.

Τοῖς Ἀθηναίοις] Reisk. in anim. p. 18. legit αὐτοῖς. G.

Θέρμην] Vrbem Macedoniae, Theſſalonicen poſtea dictam. v. Schol. ad L. I, 61. G.

Περδίκκας] De illo et Archelao multa *Plato* in Gorg. quae Hiſtoriarum conditores latent. p. 321. Confer *Diodor.* p. 416. WASS. Et ſupr. ad I, 57. DVCK.

Παλαιρεῦσιν] Παλαιρεῦσιν *Strabo.* WASS. Locus Strabonis eſt Lib. X. pag. 459. *Palmer.* III. Graec. Antiq. 11. et *Cellar.* II. Geograph. Antiq. 13. putabant, vrbem, quae *Straboni* eſt Πάλαιρος, *Thucydidi* eſſe Πάλιρον. Sed non viderant libros ſcriptos *Thucydidis.* DVCK.

Ἄστακον] Ad Acheloi oſtium in Acarnania ponit *Scylax.* vid. *Liuium* XXXVIII, 11. Ibi colonia Cephaleniae. De Melanippo Aſtaci cuiusdam filio conſule *Herodotum* V, 67. De altero Bithyniae *Cedrenus* 177. *Ammian.* XXII, 8. *Cantacuzenus* 273. *Nicetas* 233. WASS.

Καὶ ἐξελάσαντες αὐτὸν] In Aug. cod. adſcriptum ad h. v. σημείωσαι τὴν σύνταξιν. Innuit, opinor, quod repetit τὸ καὶ, quod locum modo haberet, ſi ſcripſiſſet: ἔλαβον κατὰ κράτος. GOTTL.

Παλλῆς etc.] Scripturam huius loci expendit *Sylburgius* in Notis ad Etymolog. M. pag. 30. Vid. *Tzetzem* ad Lycophr. v. 791. Παλέων cum ſimplici λ eſt apud *Reineſium* in Inſcript. III, 85. ΠΟΛΙΣ ΠΑΛΕΩΝ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΑΝΙΑΣ. WASS. Add. de hoc loco *Holſten.* ad Stephan. in Κράνιον. De Κρανίοις *Spanhem.* Diſſert. IX. de Praeſtant. et Vſu Numiſm. pag. 666. et de Σαμαίοις rurſus *Holſten.* ad Steph. in Σάμος. Παλῆς *Thucyd.* I, 27. DVCK.

[Σάμιος —) In Caſſ. et Aug. Σάμιος ἀπὸ Σάμου, Σαμαῖος ἀπὸ Σάμης. Ex hoc Scholio emendandus eſt Stephanus de Vrbb. p. 656. Σάμος — τὸ ἐθνικὸν Σαμαῖος καὶ Σάμιος.] G.

Αἱ νῆες] Ita Noſter ſemper in nominatiuo, at nunquam in accuſ. νῆας, ſed ναῦς. v. Weſſel. Obſſ. p. 134. G.

λα'. Περὶ δὲ τὸ φθινόπωρον τοῦ θέρους τούτου, Ἀθηναῖοι παυδημεί, αὐτοὶ καὶ οἱ μέτοικοι, ἐσέβαλον ἐς τὴν Μεγαρίδα, Περικλέους τοῦ Ξανθίππου στρατηγοῦντος. καὶ οἱ περὶ Πελοπόννησον Ἀθηναῖοι, ἐν ταῖς ἑκατὸν ναυσὶν (ἔτυχον γὰρ [f] ἤδη ἐν Αἰγίνῃ ὄντες) ἐπ' οἴκου ἀνακομιζόμενοι, ὡς ἤσθοντο τοὺς ἐκ τῆς πόλεως παυστρατιᾷ ἐν Μεγάροις ὄντας, ἔπλευσαν παρ' αὐτούς, καὶ ξυνεμίχθησαν. στρατόπεδόν τε μέγιστον δὴ τοῦτο [g] ἀθρόον Ἀθηναίων ἐγένετο, ἀκμαζούσης ἔτι τῆς πόλεως, καὶ ὅπω νενοσηκυίας. μυρίων γὰρ ὁπλιτῶν οὐκ ἐλάσσους ἦσαν [h] αὐτοὶ Ἀθηναῖοι· χωρὶς δὲ, αὐτοῖς οἱ ἐν Ποτιδαίᾳ τρισχίλιοι ἦσαν. μέτοικοι δὲ [i] ξυνεσέβαλον οὐκ ἐλάσσους τρισχιλίων ὁπλιτῶν. χωρὶς δὲ, ὁ ἄλλος ὅμιλος ψιλῶν οὐκ [k] ὀλίγος. δῃώσαντες δὲ τὰ πολλὰ τῆς γῆς, ἀνεχώρησαν. ἐγένοντο δὲ καὶ ἄλλαι [l πολλαὶ] ὕστερον ἐν τῷ πολέμῳ καθ' ἔτος ἕκαστον ἐσβολαὶ Ἀθηναίων ἐς τὴν Μεγαρίδα, καὶ ἱππέων, καὶ παυστρατιᾷ, [m] μέχρις οὗ Νίσαια ἑάλω ὑπ' Ἀθηναίων.

λβ'. [n] Ἐτειχίσθη δὲ καὶ Ἀταλάντη ὑπ' Ἀθηναίων φρούριον, τοῦ θέρους τούτου τελευτῶντος, ἡ ἐπὶ Λοκροῖς τοῖς Ὀπουντίοις νῆσος ἐρήμη πρότερον οὖσα, τοῦ μὴ λῃστὰς ἐκπλέοντας ἐξ Ὀποῦντος καὶ τῆς ἄλλης Λοκρίδος, κακουργεῖν τὴν Εὔβοιαν. ταῦτα μὲν ἐν τῷ θέρει τούτῳ, μετὰ τὴν τῶν Πελοποννησίων ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἀναχώρησιν, ἐγένετο.

λγ'. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος, Εὔαρχος ὁ Ἀκαρνὰν, βουλόμενος ἐς τὴν [o] Ἀσακον κατελθεῖν, πείθει Κορινθίους τεσσαράκοντα ναυσὶ καὶ πεντακοσίοις καὶ χιλίοις ὁπλίταις ἑαυτὸν καθάγειν, πλεύσαντας· καὶ αὐτὸς ἐπικούρους τινὰς [p] προσεμισθώσατο. ἦρχον δὲ τῆς στρατιᾶς Εὐφαμίδας τε ὁ Ἀριστωνύμου, καὶ Τιμόξενος ὁ Τιμοκράτους, καὶ Εὔμαχος ὁ Χρύσιδος. καὶ πλεύσαντες, κατήγαγον· καὶ τῆς ἄλλης Ἀκαρνανίας τῆς περὶ θάλασσαν ἔξω ἃ χωρία βουλόμενοι προσποιήσασθαι, καὶ πειραθέντες, ὡς οὐκ [q] ἠδύναντο, ἀπέπλεον ἐπ' οἴκου. σχόντες δ' ἐν τῷ παράπλῳ ἐς Κεφαλληνίαν, καὶ ἀπόβασιν ποιησάμενοι ἐς τὴν [r] Κρανίων γῆν, ἀπατηθέντες ὑπ' αὐτῶν ἐξ ὁμολογίας τινὸς, ἄνδρας τε ἀποβάλλουσι σφῶν

f Ἤδη om. *Cl. Reg. Caff.* Aug. Mosqu. *g* Ἀθρόων *Gr.* *h* Αὐτοὶ οἱ Ἀθ. *Ar. C.* Baf. Aug. ſed οἱ a man. rec. *i* Ξυνέβαλον *Ar. C. Gr.* *k* Ὀλίγων *Cl.* Ὀλίγῳ et ex emendat. ὀλίγος *Gr.* *l* Πολλαὶ om. *Cl. Gr. Reg. Caff.* Baf. Mosqu. *m* Μέχρι ὃ *Caff.* *n* Ἐτειχίσθη φρούριον, pro ἐτειχίσθη ὥστε εἶναι φρούριον, vel εἰς τὸ εἶναι φρ. *Steph.* Mox fin. cap. legitur in Baf. cod. et ed. μετὰ τὴν omiſſo τῶν, quod emendat. man. rec. ſic Auguſt. Vulgo τὴν ante τῶν deeſt. *o* Ἄσσακον *Dan.* *p* Ἐμισθώσατο *Marg.* *q* Ἐδύναντο, ἀπέπλευσαν *Ar. C.* ἀπέπλευσαν etiam *Dan.* *r* Κρανείων *Ar. C. Dan.* In Mosqu. Κρανίαν.

Περὶ τὸ φθινόπωρον] i. e. ἐν φθινοπωρινῇ τῇ ἔτους ὥρᾳ, quae tempeſtas, vt interpretatur Schol. Arati ad διοσημεῖα, p. 117. πρὸ τῆς ἑσπερίου τῶν Πλειάδων ἀνατολῆς, ſub finem menſis Octobris incidit, qua hiems inſtat. Ἑσπέριος πλειάδων ἀνατολὴ, χειμῶνα ἐπιφέρει — pergit Scholiaſtes. Colum. hoc ita effert, (L. XI. 2. 78.) quinto Kalendas Nouembris *Vergiliae occidunt; hiemat cum frigore et gelicidiis.* Nempe Graeci τῇ ἐαρ ἐπιτολῇ Pleiadum, aeſtatem ac meſſem; Πλειάδων δυσσομενάων, vt ait Heſiodus, (E. 383. 84.) n. τῇ ἐαρ δύσει, arationem eſſe iuſſerunt; quam tempeſtatem Thucydides τὸ φθινόπωρον dicit, finem Octobris, non Septembrem, vt in margine latinae verſionis poſitum erat. Itaque mutaui. De re ipſa cf. Illuſtr. Heyn. ad Virg. Georg. I, 221. GOTTL.

Μέτοικοι] Apparet ex h. l. μετοίκους quoque ſtipendia facere potuiſſe, terra marique. Hoc loco poterat vti Praeſtantiſſ. Weſſeling. ad Diod. XIII. p. 620. Hi peregrini numero ciuium ſunt adſcripti, Olymp. XCIII. 3. cf. Ammon. v. Ἰσοτελὴς et Valken. Eruditiſſ. Anim. L. II. 7. p. 112. De μετοίκων ἀκολασίᾳ v. Xenoph. de rep. Athen. p. 55. Zeun. GOTTL.

Περικλέους] *Diodor.* XII, 309. d. v. 3. ἤδη male abeſt *Cl.* WASS.

Ἀθηναῖοι ἐν ταῖς etc.] Interpunge poſt Ἀθηναῖοι· quoniam haec ἐν ταῖς ἑκατὸν ναυσὶν iunguntur cum his, ἐπ' οἴκου ἀνακομιζόμενοι. Quod non animaduertens *Scholiaſtes*, extrinſecus aſſumit ὄντες cum illis verbis, ἐν ταῖς ἑκατὸν ναυσὶν. STEPH.

[Ὄντες δηλονότι) Male; nam οἱ ἐν ταῖς ἑκ. ναυσὶ referuntur ad ἀνακομιζόμενοι, vt facile patet. v. Steph.] G.

[Αὐτοὶ Ἀθηναῖοι] Haec verba praefixi pro οἱ ἐν Ποτιδαίᾳ, praeeunte cod. Caſſel. οἱ ἀκριφνεῖς ſunt Athenienſes καθαροὶ, non μέτοικοι et ὁ ἄλλος ὅμιλος τῶν ψιλῶν. In Aug. deſunt Schol. a verbis Καὶ οἱ περὶ Πελοπόννησον — ad Ἀκμαζούσης· Τὰ πολλὰ τῆς γῆς· Ἦρχον δὲ τῆς στρατιᾶς et Κατήγαγον. it. Πειραθέντες — ad Ἀποβάλλουσι.] G.

Τὰ πολλά] Vid. *Diodor.* pag. 309. a. WASS.

Ἀταλάντη — φρούριον] Diod. XII. p. 508. ἔπειτα τὴν προκειμένην τῆς Λοκρίδος νῆσον, ὀνομαζομένην Ἀταλάντην, ἐτείχισαν τῆς Λοκρίδος κατεσκεύασε. Hoc ἐπιτείχισμα f. φρούριον Athenienſes excitarunt, vt Locrenſium agros inde depopulari poſſent. v. Weſſel. G.

[Ἀταλάντη) Hoc Schol. eſt e cod. Baſ. Sed auctor illius confuſiſſe videtur Potidaeam cum Atalante. Potidaea enim ſic dicta. v. Steph. de vrbb. p. 645. Ποτίδαια πόλις Θρᾴκης· ἡ δ' αὐτὴ ἐκλήθη καὶ Κασσάνδρεια.] G.

Ἐπὶ Λοκροῖς] Ἐπὶ pro παρὰ, vt l. 3. p. 205. ἐπὶ τῷ Ἄλκει pro παρὰ τῷ Ἀλ. vt monet *Schol.* ſic in compoſitis ἐπιθάλασσις pro παραθαλάσσιος. HVDS. *Schol.* paruus Homeri ad Il.

31. Sub huius aeſtatis autumnum, Athenienſes, cum ipſi, tum etiam inquilini cum vniuerſi populi copiis, duce Pericle Xanthippi *filio*, in agrum Megarenſem irruptionem fecerunt. Et Athenienſes, qui circa Peloponneſum cum centum nauibus erant (iam enim in Aegina erant) domum repetentes, cum audiſſent, ſuos ciues cum vniuerſi populi copiis ex vrbe profectos, et ad Megara eſſe, ad eos nauigarunt, ſeque cum ipſis iunxerunt. Atque hic Athenienſium exercitus in vnum collectus *omnium* maximus fuit, quod respublica adhuc floreret, nec dum morbo laboraſſet; nam ipſi Athenienſes non pauciores erant, quam decem millia grauis armaturae militum. Praeterea vero ipſis etiam apud Potidaeam erant tria militum millia. Inquilini etiam non pauciores tribus millibus grauis armaturae militum, cum ipſis ad illam expeditionem iuerant. Praeterea erat alia non parua militum leuiter armatorum turba. Magna autem illius agri parte vaſtata ſe receperunt. Quotannis vero Athenienſes alias quoque multas irruptiones in agrum Megarenſem fecerunt, modo cum equitatu, modo etiam cum vniuerſi populi copiis, donec Niſaeam ceperunt. Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87. 2. V. C. Varr. 323. Octobri.

32. Athenienſes etiam ſub finem huius aeſtatis Atalantam, inſulam apud Locros Opuntios, quae prius erat deſerta, muris cinxerunt, vt eſſet *belli* propugnaculum; ne praedones, ex *vrbe* Opunte et aliis Locrorum oppidis nauigantes, Euboeam maleficiis afficerent. Atque haec quidem hac aeſtate poſt Peloponneſiorum ex Attica diſceſſum geſta ſunt.

33. Inſequente autem hyeme, Euarchus Acarnan, Aſtacum redire cupiens, Corinthiis perſuaſit, vt cum quadraginta nauibus, et mille et quingentis grauis armaturae militibus *eo* profecti ſe reducerent. Ipſe quoque nonnullos alios milites mercenarios conduxerat. Praeerant autem his copiis Euphamidas Ariſtonymi, et Timoxenus Timocratis, et Eumachus Chryſidis *filius:* et *illuc* profecti, *hominem* reduxerunt. Cum autem nonnulla etiam reliquae Acarnaniae oppida maritima ſibi adiungere vellent, cumque rem tentaſſent, poſtquam *voti compotes fieri* non potuerunt, domum reuerti coeperunt. Et cum praeternauigantes ad Cephalleniam appuliſſent, atque exſcenſum ex nauibus in Craniorum agrum feciſſent, ab illis per quandam deditionis faciendae ſpeciem decepti, nonnullos de ſuis militibus amiſe-

τῆς Πελοποννήσου. Ἑκατὸν ναυσὶν] ὄντες δηλονότι. Ἔτυχον γὰρ ἐν Αἰγίνῃ] μεταξυλογία. Τὲς ἐκ τῆς πόλεως, πανστρατιᾷ] τὲς συμπολίτας αὐτῶν μετὰ παντὸς τοῦ στρατεύματος. Ἔπλευσαν παρ' αὐτὲς] πλοῖα χρησάμενοι ἦλθον εἰς αὐτές. Ἀκμαζούσης] ἀκμὴν καὶ αὔξησιν ἐχούσης τῆς πόλεως, καὶ ὕστερον ὑπὸ νόσου ἐλαττωθείσης. Αὐτοὶ Ἀθηναῖοι] οἱ ἀκραιφνεῖς, καὶ ὐ ξένοι. Τὰ πολλὰ τῆς γῆς] τὰ πολλὰ μέρη δηλονότι τῆς γῆς τῆς Μεγαρίδος. Μέχρις ὗ Νίσαια] ἐπίνειον Μεγάρων. Ἀταλάντην] ἡ νῦν λεγομένη Κασανδρία. Εὔαρχος] ὁ τύραννος Ἀκάρνας. Ἦρχον δὲ τῆς στρατιᾶς] τῶν Κορινθίων δηλονότι. Κατήγαγον] τὸν Εὔαρχον δηλονότι. Προσποιήσασθαι] εἰλειποιήσασθαι. Πειραθέντες] πεῖραν σχόντες. Ὡς ἐκ ἠδύναντο] λαβεῖν δηλονότι. Ὑπ' αὐτῶν]

βʹ. 788. Οἱ δ' ἀγοραὶ ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃσι· ἐπὶ, inquit, νῦν ἀντὶ τοῦ παρά. Et Poëta Il. ηʹ. 346. pro eo, quod ſupra ἐπὶ dixerat, παρὰ ponit, ἀγορὴ γένετ' — παρὰ Πριάμοιο θύρῃσι. Obuium eſt apud omnes. Vid. *Viger.* de Idiotiſm. Ling. Gr. IX, 4, 17. De Atalanta infra Lib. III. Cap. 89. DVCK.

Ἢ ἐπὶ Λοκροῖς — Ὀπουντίοις] Interpretes notarunt, ἐπὶ eſſe pro παρὰ. Sic Stephanus Byzant. p. 190. qui huius loci meminit: Ἀταλάντη ἡ ἀπὸ Ἀθηναίων κτισθεῖσα παρὰ Λοκροῖς. Θουκυδίδης δευτέρᾳ. Tres fuiſſe Locros notauit Scholiaſtes ad L. III. 89. G.

Τοῦ μὴ λῃσὰς — κακουργεῖν] i. e. ἵνα μὴ — κακουργῶσι. v. c. 22, h. l. G.

Μετὰ τὴν τῶν] Inſerui τὴν e cod. et edit. Baſil., in quibus deeſt τῶν, in cod. tamen additum a manu recentioris librarii. Probat τὸ τὴν Abreſch. in Auctar. p. 268. Reisk. (anim. p. 18.) legit quoque τήν. G.

Χρύσιδος] Ita et in vet. Χρύσιδος ſcriptum eſt: quum alioqui ſit apud hunc Scriptorem et quaedam ſacerdos eodem nomine, ſed alio accentu; nam Χρυσίδος ſcribi videmus. STEPH.

[Λαβεῖν δηλονότι) Subaud. potius προσποιήσασθαι, quod paullo ante praeceſſit, vt caſtigauit Steph. Schol. in propariaſc. p. 579.] G.

Σχόντες] *Thom. Magiſt.* in ἐπέσχον, Σχόντες δὲ ἐν τῷ παράπλῳ ἐς Κεφαλληνίαν. Male pro Κεφαλληνίαν. Vid. I, 27. *Cranonii* pro *Cranii*, de quo *Hudſon.* in *Var. Lect.* legebatur quondam apud *Liu.* XXXVIII, 28. Emendauit ibi *Sigonius.* DVCK.

αὐτῶν, ἐπιθεμένων [s] ἀπροσδοκήτως τῶν [t] Κρανίων· καὶ βιαιότερον [v] ἀναγαγόμενοι, ἐκομίσθησαν ἐπ' οἴκου.

λδ'. Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χειμῶνι, [x] οἱ Ἀθηναῖοι, τῷ πατρίῳ νόμῳ χρώμενοι, [y] δημοσίᾳ [z] ταφὰς ἐποιήσαντο τῶν ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ πρῶτον ἀποθανόντων, τρόπῳ τοιῷδε. τὰ μὲν ὀστᾶ προτίθενται τῶν ἀπογενομένων, πρότριτα σκηνὴν ποιήσαντες, καὶ ἐπιφέρει τῷ [a] αὐτῷ ἕκαστος, ἤν τι βάληται. ἐπειδὰν δὲ [b] καὶ] ἡ ἐκφορὰ ᾖ, λάρνακας κυπαρισσίνας ἄγουσιν [c] ἅμαξαι, φυλῆς ἑκάστης μίαν. ἔνεστι δὲ [d] καὶ τὰ ὀστᾶ, ἧς ἕκαστος ἦν φυλῆς. μία δὲ κλίνη κενὴ φέρεται, ἐστρωμένη, τῶν ἀφανῶν, οἳ ἂν μὴ [e] εὑρεθῶσιν ἐς ἀναίρεσιν. ξυνεκφέρει δὲ ὁ βουλόμενος καὶ [f] ἀστῶν καὶ ξένων. καὶ γυναῖκες [g] πάρεισιν αἱ προσήκουσαι [h] ἐπὶ τὸν τάφον, ὀλοφυρόμεναι. τιθέασιν ἔν ἐς τὸ δημόσιον σῆμα, [i] ὅ ἐστιν ἐπὶ τῆ καλλίστῃ προαστείῳ τῆς πόλεως. (καὶ ἀεὶ ἐν αὐτῷ θάπτουσι τοὺς ἐκ τῶν πολέμων, πλήν γε τοὺς ἐν Μαραθῶνι. [k] ἐκείνων δὲ διαπρεπῆ τὴν ἀρετὴν κρίναντες, αὐτοῦ καὶ τὸν τάφον ἐποίησαν.) ἐπειδὰν δὲ [l] κρύψωσι γῆ, ἀνὴρ ἡρημένος ὑπὸ τῆς πόλεως, ὃς ἂν γνώμῃ τε [m] δοκῇ μὴ ἀξύνετος εἶναι, καὶ [n] ἀξιώματι προήκῃ, λέγει ἐπ' αὐτοῖς ἔπαινον [o] τὸν πρέποντα. μετὰ δὲ τοῦτο ἀπέρχονται. ὧδε μὲν θάπτουσι· καὶ διὰ παντὸς τοῦ πολέμου, ὁπότε ξυμβαίη αὐτοῖς, ἐχρῶντο τῷ νόμῳ. [p] ἐπὶ δ' ἂν τοῖς πρώτοις τοῖσδε Περικλῆς ὁ Ξανθίππου ἡρέθη λέγειν. καὶ ἐπειδὴ [q] καιρὸς ἐλάμβανε, προελθὼν ἀπὸ τοῦ σήματος ἐπὶ βῆμα ὑψηλὸν πεποιημένον, ὅπως ἀκούοιτο ὡς [r] ἐπιπλεῖστον τοῦ ὁμίλου, ἔλεγε τοιάδε.

s Ἀπροσδοκήτους *Cl. Gr.* Ἀπροσδοκήτοις *Reg. Caſſ.* nec aliter *Gr.* In marg. *Reg.* adnotatum eſt manu recentiore γρ. ἀπροσδοκήτως. In Baſ. cod. ἀπροσδόκητοι. In Mosqu. ἀπροσδοκήτοις, vt in Aug. t Κρανωνίων *Ar. C.* Sic et *Cranonii* pro *Cranii* in quibusdam *Livii* Editionibus; minus recte, quum Κράνων et Κρανώνιοι in Theſſalia. v Ἀναγόμενοι *Ar. C. Dan.* Mosqu. x οἱ deeſt *Ar. C. Dan.* y Δημοσίᾳ *Ar. C. Dan.* z Τὰς ταφὰς *Cl.* Mox in Ald. Vin. marg. προτιθέντες. a Αὐτῷ *Cl. Gr. Reg. Caſſ.* b Καὶ deeſt *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Steph.* i. *Reg. Caſſ. Dan.* Ἐπειδ' ἂν etiam hic et paullo inferius *Caſſ.* Aug. καὶ deeſt. c Ἅμαξαι δεκαι φυλῆς ἑκάστης μία *Reg.* d Καὶ deeſt *Cl. Gr. Reg. Caſſ.* in Aug. καὶ deeſt, it. in Mosqu. e Εὑρεθῶσι *Gr.* Εὑρεθῶσιν εἰς *Reg.* Mosqu. f Ἀστῶν *Ar. C. Dan.* Paullo ante in Mosqu. leg. ξυνεμφέρει. g Παρῆσαν *Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Steph.* i. *Dan.* In Mosqu. πάρεισιν, vt et in Baſil. h Παρὰ *C.* Κατὰ *Ar.* παρὰ *Dan.* i Ὅ ἐστι *Gr.* k Ἐκείνων γὰρ τὴν ἀρετὴν διαπρεπῆ *Ar. C. Dan.* l Κρύψωσι τῇ γῇ *Reg.* Pro δὲ ante κρύψωσι in Mosqu. eſt γάρ. Mox in Ald. Vin. marg. poſt πόλεως eſt ἀξιώματι. m Δοκεῖ *Reg.* Mosqu. n Ἀξιώσει *Marg. Cl. Gr.* Habet quidem alium vſum ἀξίωσις apud hunc *Scriptorem*, quam ἀξίωμα· ſed fieri poteſt, vt hunc quoque illi hic dederit, vt pag. 118. *Steph.* Ἀξιώσει προήκει *Reg. Caſſ. Gr.* Aug. Pro προήκῃ recens manus in *Dan.* inter verſus ſcripſit προσήκει. Mosqu. ἀξιώσει προσήκει. Sic in Ald. Vin. marg. In Baſ. cod. ἀξιώσει προτήκῃ, a pr. manu, ἀξιώματι a correctore. o Τὸν προσήκοντα *Ar. C. Dan.* Mosqu. p Ἐπὶ γὰν *Gr.* q Καιρὸν *Cl.* in *Marg.* καιρὸς. r Ἐπὶ πλεῖον *C.* Ἐπιτοπλεῖστον *Ar.* Ἐπὶ πλεῖστον *Caſſ. Gr.*

Καὶ βιαιότερον ἀναγαγόμενοι] i. e. βιασθέντες καὶ ἀναγκασθέντες ἀνάγεσθαι — Ita explicat Abreſch. Diluc. p. 186. et exemplis probat. GOTTL.

Ἀθηναῖοι τῷ πατρ.] Vide *Petiti* Leg. Att. p. 500. 501. HVDS.

Τῷ πατρίῳ νόμῳ — ταφὰς ἐποιήσαντο —] Hanc legem ex h. l. intulit Petitus legg. Attic. p. 54. et hunc totum locum p. 602. ed. Weſſel. Demoſthenes orat. in Lept. p. 499. Reisk. hunc morem publicae laudationis vindicat ſolis Athenienſibus, ignarus ſcilicet rerum Romanarum. Sed Dionyſius L. V. A. R. p. 885. Reisk. demonſtrat, hunc ritum antiquiorem apud Romanos fuiſſe, quam apud Graecos. Valla vertit ταφὰς ἐποιήσαντο δημοσίᾳ, *buſtum publice fecerunt*; quam verſionem reprehendit Stephanus ſine cauſſa. Ταφὰς ποιεῖσθαι, ſ. θάπτειν, ſignificare, vti τὸ *ſepelire*, καίειν τὰ σώματα, tralatitium eſt. v. Erneſt. et Oudend. ad Suet. Dom. 15. ad Tac. II. Ann. 73. Anim. ad Phaedon. p. 106. Ceterum originem harum laudationum docent Cic. legg. II, 25. Plut. in Popl. T. I. p. 401. cf. Taylor. Lect. Lyſ. VI. oratt. gr. p. 231. Philoſtratus (Heroic. c. 12. p. 721.) parum probabiliter hunc ritum a Troiani belli aetate repetit. G.

[Τὸν πάτριον — ταφὰς) Haec verba deſunt in Aug., vt et Schol. ad verba Τρόπῳ τοιῷδε· Κυπαρισσίνας et Ἔνεστι δὲ τὰ ὀστᾶ.] G.

[Καύσαντες τὰ σώματα) Non ſatis accurate hunc morem tantummodo ad corporum cremationem pertinere putat, quum Thucydides ipſe ſe explicet, ſe morem patrium de illa conſuetudine publice ſepeliendi, et quaecunque ad illam rem ſpectent, intelligere.] G.

Πρότριτα] *Heſych.* πρὸ πολλοῦ. Vid. *Theophraſt.* III, 7. *Syneſium* Epiſt. IV. *Suidas* corrupte, Προτριτάτη. τρίτη ἐπάνω ἡμέρα. WASS. *Kuſterus* bene correxit, πρότριτα. τῇ τρίτῃ ἐ. ἡ. De προθέσει mortuorum apud Athenienſes in tertium diem ante τὴν ἐκφορὰν add. *Interpretes* Pollucis VIII, 146. DVCK.

Πρότριτα] i. e. τῇ τρίτῃ ἐπάνω ἡμέρᾳ, vt explicat Suidas, vt recte ante Kuſterum correxit Portus pro προτριτάτη. v. Kuhn. et Iungerm. ad Poll. VIII, 146. G.

Si tertio die ante vel retro fecerunt, ſane et *in* triduum fecerunt; nec reprehendenda erat a B. Gottl. haec explicatio Schol., cum praeſertim addat, ἢ, nempe et aliam allaturus, non vnam aut ſolam veram. BAVER.

[Ἢ ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς) Falſa eſt haec expoſitio.] G.

Ἐπειδὰν δὲ καὶ —] Reisk. in Dil. Abreſch. p. 189. τὸ καὶ vncinis incluſum vult retineri, alterum vero in fin. verſus deleri. G.

Λάρνακας κυπ.] Hunc locum reſpicit et illuſtrat *Theodor.* Therapeut. 8. καὶ ὁ Θουκυδίδης τῶν ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ τετελευτηκότων διηγεῖται τὸ γέρας· καὶ ὅπως μὲν τὰ εὑρεθέντα σώματα τῶν προσηκόντων ἕκαστος ἠξίου τάφῳ. ἤλικην δὲ τοῖς ἥκιστα εὑρηθεῖσιν ἐμηχανῶντο τιμὴν, κυπαριττίνας μὲν κατασκευάζοντες λάρνακας etc. Vide *Gallaei* Comment. in Orac. Sybill. pag. 100. HVDS.

runt, quod Cranii eos ex inopinato inuaſiſſent: * et duriore conditione *inde* recedere coacti, domum ſe receperunt. Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87. 2. V. C. Varr. 323.

34. Eadem hyeme, Athenienſes patrio inſtituto publice humarunt eos, qui in hoc bello primi mortem obierunt; in hunc fere modum. Triduo antequam funus efferatur, tabernaculum faciunt, et ſub eo defunctorum oſſa proponunt; et vnusquisque ſuo *cadaueri* inferias affert, ſi quas velit. Quum autem funeris efferendi dies venit, plauſtra adducuntur, quae arcas ex cupreſſo factas ex ſingulis Tribubus ſingulas portant. In his autem inſunt oſſa ſingularum Tribuum, ex quibus ſinguli ſunt. Vnus autem lectus ſtratus fertur inanis, illorum cauſa, qui non exſtant, et quorum cadauera inter alia caeſorum corpora reperiri ſuſcipique non potuerunt. Quilibet autem tam de ciuibus, quam de peregrinis funus proſequitur: et mulieres, quae cum illis propinquitatis vinculo ſunt coniunctae, ad ſepulcrum adſunt eiulantes. Haec autem in publico monumento condunt, quod eſt in pulcerrimis vrbis ſuburbiis. (atque hic ſemper ſepeliunt eos, qui in bello ceciderunt; illis exceptis, qui in campis Marathoniis obierunt: nam cum illorum virtutem inſignem eſſe iudicaſſent, in illo ipſo loco, *in quo ceciderunt*, ſepulcrum etiam fecerunt.) Poſtquam autem *eos* humarunt, vir aliquis ab ipſa ciuitate delectus, qui et prudentia et dignitate *caeteris* praeſtare videatur, orationem illorum laudibus conuenientem ſuper ipſis habet. Poſtea vero diſcedunt. Hoc igitur modo *Athenienſes ſuorum in bello caeſorum corpora* ſepeliunt. Et toto belli tempore, quoties *hoc ipſis* accidebat, hoc ritu vtebantur. Pericles autem Xanthippi *filius* ad hos, qui primi *tunc* obierunt, oratione *funebri* cohoneſtandos delectus eſt: et poſtquam tempus permiſit, a ſepulcro in ſuggeſtum, quod excelſum erat, vt quam longiſſime per circumſtantem hominum multitudinem exaudiretur, progreſſus, haec verba fecit.

* Et quum acrius vrgerentur etc. *Valla.* HVDS.

τῶν Κρανίων δηλονότι. Ἀποβάλλεσι] ζημιοῦνται. Τῷ πατρίῳ νόμῳ χρώμενοι] τὸν πάτριον νόμον πληροῦντες περὶ τῆς τῶν Ἀθηναίων ταφῆς. δηλονότι καύσαντες τὰ σώματα. ὅτος γὰρ ἦν νόμος Ἀθηναίοις, καὶ πᾶσιν Ἕλλησι. Τρόπῳ τοιῷδε] τῷ ξηθησομένῳ. Πρότριτα] πρὸ τρίτης ἡμέρας τῆς ἐκκομιδῆς· ἢ ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς. ἄμεινον δὲ τὸ πρῶτον. Ἐπιφέρει] ἐναγίζει. Κυπαρισσίνας] διὰ τὸ ἄσηπτον εἶναι. Ἐνεσι δὲ τὰ ὀστᾶ] τῇ λάρνακι δηλονότι. Ἐς τὸ δημόσιον σῆμα] τὸ καλούμενον Κεραμεικόν. Οἱ μὲν

[Διὰ τὸ ἄσηπτον εἶναι) Stephan. addi vult: τοῦτο τὸ ξύλον. De re ipſa v. Bochart. in Phal. I, 4.] GOTTL.

Φυλῆς ἑκάσης μίαν] Reiskius in Diluc. Abreſch. l. c. et in anim. p. 18. legit μίαι, ſc. ἄμαξαι, quia non ad λάρνακα, ſed ad ἅμαξαν. Equidem nihil mutandum cenſeo. G.

Τῶν ἀφανῶν] Haec verba illuſtrat locus Chariton. ab Abreſchio in Diluc. p. 189. laudatus. (IIII, p. 63. Doruill.) νόμος ὅτος ἀρχαῖος Ἑλλήνων, ὥσε καὶ τὸς ἀφανεῖς τάφοις κοσμεῖν. Plato itaque recte in Menex. c. 14. de ἀφανέσι dicere poterat ἐνθάδε κεῖνται. vbi non cum Weſſel. in Obſſ. I, 1. legendum eſt: ἃ κεῖνται. v. not. p. 48. G.

[Κεραμεικὸν) Nomen loci, notante Palmerio, eſt Κεραμεικός.] G.

Ἐπὶ τῇ καλλίσῃ προαστείῃ] In Ceramico extra Vrbem. Vid. *Meurſ.* de Popul. Att. in Κεραμεικός. *Petit.* Leg. Attic. p. 495. et *Palmer.* Exercitat. p. 48. DVCK.

In Ceramico. Dicit autem hunc locum δημόσιον σῆμα, quod milites pro patria occiſi ibi publice ſepelirentur. G.

Καὶ ἀεί] At vid. *Herodot.* I, 30. WASS.

Τὸς ἐκ τῶν πολέμων] Sc. ἀποθνήσκοντας, *in praeliis occiſos.* Abreſchius excitat in Auct. p. 268. ἀποθανεῖν ἐκ ψύξεως ex Ariſtid. T. I. p. 561. Plat. Apol. c. 20. τὸς ἐκ ἀνελομένους, τὸς ἐκ τῆς ναυμαχίας — G.

Ἐκείνων δὲ διαπρεπῆ τὴν ἀρετὴν κρίναντες] v. L. I. c. 73. vbi Athenienſes, φαμὲν Μαραθῶνι μόνοι προκινδυνεῦσαι τῷ βαρβάρῳ— Similia iactant iidem Athenienſes apud Herod. VIIII. 27. p. 705. οἵτινες μοῦνοι Ἑλλήνων δὴ μενομαχήσαντες τῷ Πέρσῃ, καὶ ἔργῳ τοσούτῳ ἐπιχειρήσαντες, περιεγενόμεθα — Nullum nomen Μαραθωνομάχων fuiſſe magnificentius, ſatis conſtat. v. Valken. V. Cel. ad Herod. l. c. Eadem fere habet Plat. Menex. c. 10. 11. p. 39. ſ. Hanc egregiam horum militum virtutem exprimit Noſter v. διαπρεπῆ, vt verbum διαπρέπει apud Pindar. Olymp. I, 3. ὁ δὲ χρυσὸς αἰθόμενον πῦρ. Ἄτε διαπρέπει νυκτὶ μεγάνορος ἐξοχα πλούτου. Aeſchylum Perſ. v. 1011. dixiſſe διαπρέπον κακὸν, notabat Abreſch. in auct. p. 268. G.

Ἀξιώματι] Certa res eſt, de qua dubie loquitur *Stephanus.* Pro τὸ μέγεθος Noſter laudante *Th. Magiſtro* in ἀξιῶ. καὶ τὴν ἀξίωσιν τῆς ἀρετῆς, ὡς ἐλευθερῶν τὴν Ἑλλάδα φέρεται. Et, pro προσὸν τιὶ ἀξίωμα. et iterum, ἔχων ἐπ' ἀξιώσει καὶ πρὸς ὀργὴν ἀντειπεῖν. *Ariſtides* ὁ τὰς ἐν ἀξιώσει πρᾶγχοντας. *praerogatiua, dignatio, Gloſſae.* Vid. plura in *Indice* Schol. Cum *Marg.* faciunt et *alii Mſſ.* WASS.

Ὁπότε ξυμβαίη αὐτοῖς] n. vt milites fortes pro patria occidiſſent, orationibus huiusmodi eos condecorarunt. G.

Ἐπειδὴ καιρὸς ἐλάμβανε] *Quum tempus appropinquaret*, quaſi dixiſſet: κατέλαβε, v. Abreſch. Diluc. p. 187. vt Dionyſ. L. X. ἐπεὶ δὲ κατελάμβανεν ὁ τῶν ἀρχαιρεσιῶν καιρός. Abreſchius l. c. docet exemplis, dici poſſe: λαμβάνει με καιρὸς, et, ἐγὼ λαμβάνω

λέ. „Οἱ μὲν πολλοὶ τῶν ἐνθάδε [s] ἤδη εἰρηκότων ἐπαινοῦσι τὸν προσθέντα τῷ νόμῳ τὸν λόγον [t] τόνδε, ὡς καλόν, [v] ἐπὶ τοῖς ἐκ τῶν πολέμων θαπτομένοις ἀγορεύεσθαι αὐτόν. [x] ἐμοὶ δ' ἂν ἀρκῶν ἐδόκει εἶναι, ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἔργῳ γενομένων, ἔργῳ [y] καὶ δηλῶσθαι τὰς τιμάς· (οἵα καὶ νῦν περὶ τὸν τάφον [z] τόνδε δημοσίᾳ παρασκευασθέντα ὁρᾶτε·) καὶ μὴ [a] ἐν ἑνὶ ἀνδρὶ πολλῶν ἀρετὰς κινδυνεύεσθαι, εὖ τε καὶ χεῖρον εἰπόντι πιστευθῆναι. χαλεπὸν γὰρ τὸ μετρίως εἰπεῖν, ἐν ᾧ μόλις καὶ ἡ δόκησις τῆς ἀληθείας βεβαιῶται. ὁ, τε γὰρ ξυνειδὼς καὶ εὔνους ἀκροατὴς τάχ' ἂν [b] τι ἐνδεεστέρως πρὸς ἃ βέλεταί τε καὶ ἐπίσταται [c] νομίσειε δηλῶσθαι· [d] ὅ, τε ἄπειρος, ἔστιν ἃ καὶ πλεονάζεσθαι, διὰ φθόνον, εἴτι ὑπὲρ τὴν [e] ἑαυτῶ φύσιν ἀκοῇ. μέχρι γὰρ τῶδε ἀνεκτοὶ οἱ ἔπαινοι [f] εἰσι περὶ ἑτέρων λεγόμενοι, ἐς ὅσον ἄν καὶ αὐτὸς ἕκαστος οἴηται ἱκανός εἶναι δρᾶσαί τι ὧν ἤκουσε· [g] τῷ δὲ ὑπερβάλλοντι αὐτῶν φθονοῦντες, ἤδη καὶ [h] ἀπιστοῦσιν. ἐπειδὴ δὲ τοῖς

s Εἰρηκότων ἤδη Reg. Cass. Aug. t Τόνδ' ἐς, et paullo post πόλιων, et ex emendatione rec. manus πολίμων Reg. et Aug. v Ἐπὶ om. Cl. x Ἐμοὶ δὲ ἀρκὲν ἂν ἐδόκει εἶναι Ar. C. Schol. atque ita scribendum censet Stephan.; Dan. Mosqu. et eodem ordine Reg. Cass. Gr. sed omnes δ' ἀρκὲν. ita quoque Aug. ἐ. δ' ἀρκὲν ἂν B. y Καὶ abest a Gr. z Τόνδε non agnoscit C. Dan. a Ἐν deest Ar. C. Dan. b Τι abest C. c Νομίσει Ar. C. Dan. sed in marg. recent. manu scriptum est νομίσειε. d Ὁ δὲ C. e Αὐτῆ Ar. C. Dan. f Εἴτε deest Reg. g Τὸ δὲ ὑπερβάλλον αὐτῶν Dionys. Halic. T. VI. p. 198. Τῷ δὲ ὑπερβάλλοντι αὐτὸν Ar. C. Τῷ δ' ὑπερβ. Reg. Cass. Gr. αὐτὸν etiam Cass. et Gr. Sed in Cass. deinde emendatum erat αὐτῶν. In Aug. τῷ δ' ὑπερβάλλοντι αὐτὸν, sine corr. consentiunt Bas. et Ald. Vin. Marg. it. Mosqu. b Ἀπιστεῦσι Gr.

καιρόν· quam structuram cod. Clar. e correctione ortam habet. In cod. Aug. adscripta sunt ad h. l. verba: περὶ τῶ ἐπιταφίω, et paullo post: τῶ ὑπὸ Περικλέους. GOTTL.

Οἱ μὲν — αὐτόν] *Dion. Halic.* p. 17. Τί ἐστιν ὃ πεποίηκε ταύτην μεγαλοπρεπῆ τὴν σύνθεσιν; τὸ ἐκ τοιούτων συγκεῖσθαι ἑνθυμῶν τὰ κῶλα. Τρεῖς μὲν γὰρ οἱ τῶ πρώτω προηγούμενοι κῶλω σπονδεῖοι πόδες εἰσίν. ὁ δὲ τέταρτος ἀνάπαιστος. ὁ δὲ μετὰ τέτον, αὖθις σπονδεῖος, ἔπειτα, κρητικός. ἅπαντες ἀξιωματικοί. Dein, caetera persequitur. Caeterum *Pericles*, in Orat. quam ἐπιτάφιον λόγον vocat, ita infit: τὴν νεότητα ἐκ τῆς πόλεως ἀνηρῆσθαι, ὥσπερ τὸ ἔαρ ἐκ τῶ ἐνιαυτῶ εἰ ἐξαιρεθείη. *Aristot.* Rhet. I, 7. p. 20. vnde patet noſtrum et hic et alibi Oratorum mentem et ſenſus, non autem verba, repraeſentare. Ipſum audiamus: Καὶ ὅσα μὲν λόγῳ εἶπον ἔκαστοι, ἢ μέλλοντες πολεμήσειν, ἢ ἐν αὐτῷ ἤδη ὄντες, χαλεπὸν τὴν ἀκρίβειαν αὐτὴν τῶν λεχθέντων διαμνημονεῦσαι ἦν, ἐμοί τε ὧν αὐτὸς ἤκουσα, καὶ τοῖς ἄλλοθέν ποθεν ἐμοὶ ἀπαγγέλλουσιν· ὡς δ' ἂν ἐδόκουν μοὶ ἕκαστοι περὶ τῶν ἀεὶ παρόντων τὰ δέοντα μάλιστα εἰπεῖν, ἐχομένῳ ὅτι ἐγγύτατα τῆς ξυμπάσης γνώμης τῶν ἀληθῶς λεχθέντων, οὕτως εἴρηται. Caeterum haec *Pericles* ex *Herodoto* ſublegit. VII, 162. Ἀμείβετο Σέλων — ἀγγέλλοντες τῇ Ἑλλάδι, ὅτι ἐκ τῶ ἐνιαυτῶ τὸ ἔαρ αὐτῆ ἐξαραίρηται. Periclem nihil praeter plebiſcita ſcriptum reliquiſſe affirmat *Plutarchus*; et *Schol.* in Hermogenem p. 21. ita laudat ἀπὸ τῆς Ἐπιταφίου Θουκυδίδου, nec aliter *Theon.* WASS. Iudicat et alibi de hac oratione *Dionys. Halic.* v. p. 84. 104. et 131. et de principio Prooemii *Theoph. Corydal.* ap. *Fabric.* Bibl. Graec. Vol. XIII. p. 685. DUCK.

Οἱ μὲν πολλοὶ] Principium orationis tanquam graue et numeroſum laudat Dionyſ. Hal. περὶ συνθ. ὀνομ. c. 18. (T. V. p. 113. Reisk.) vsque ad verba ἀγορεύεσθαι. Hanc orationem aliis verbis conceptam fuiſſe, e charactere ſcribendi, qui Thucydidis eſt, apparet. Secundum Ariſtot. Rhet. I, 7. ita coepit dicere Pericles: Τὴν νεότητα ἐκ τῆς πόλεως ἀνηρῆσθαι, ὥσπερ τὸ ἔαρ ἐκ τῶ ἐνιαυτῶ εἰ ἐξαιρεθείη. Color ductus eſt ex Herod. VII, 162. Pericles autem elegantius ad ſuam rem tranſtulit. v. Valken. et Weſſel. VV. DD. ad l. c. cf. not. Waſſ. et Duck. ad h. l. G.

[Οἱ μὲν πολλοὶ —) Hoc Schol. non exſtat in Aug. cod.] G.

Τὸν προσθέντα τῷ ν.] Sic *Dionys. Halic.* p. 291. *Ed. Sylburg.* ἀλλ' γάρ ποτε, Ἀθηναῖοι προσέθησαν τὸν ἐπιτάφιον ἔπαινον τῷ νόμῳ etc. Huius legis auctor multis (vt et *Scholiaſtae* noſtro) viſus eſt Solon: quem *Laërtius* tellatur modis omnibus fauiſſe virorum fortium, et qui pro patria occubuiſſent, memoriae. At *Diodorus Sic.* I. 11. teſtatur, Iudos funebres Athenis primum fuiſſe actos in memoriam eorum, qui bello Perſico fortiter pugnantes obierant: quo etiam tempore lege cautum ait, vt de laudibus eorum, quos resp. cenſuiſſet publice ſepeliendos, concionem oratores, quibus id munus a ciuitate mandaretur, haberent. Quod et orationes funebres, quae exſtant apud *Demoſthenem* et *Lyſiam*, docent. Vid. *Stephani* notas in *Dionyſ.* p. 23. HVDS.

Τὸν προσθέντα τῷ νόμῳ τὸν λόγον] Quae ad hunc locum notauit Hudſonus, ſunt Caſauboni, vt e Dionyſio Reiskiano, T. II. p. 885. intelleſi. De re ipſa v. Diodor. Sic. XI. p. 430. Weſſel. G.

[Τὸν Σόλωνα). Accuratius ſcripſiſſet Scholiaſtes, ſi Solonem inſtauratorem huius rei feciſſet. Sub Cecrope enim res iam fuit inſtituta, etſi, vt videtur, priuatim defuncti pro patria laudati ſunt. v. Petit. Legg. Attic. L. VI. Tit. 8. p. 603. Weſſel. Secundum Diodorum (l. c. in notis) orator demum conſtitutus eſt bello Perſico, ergo poſt Solonis aetatem. Apparet, rei originem incertam eſſe. Ceterum in Aug. omiſſum δηλονότι. Quae ſequuntur poſt Σόλωνα, addidi e cod. Baſil., vbi pro τὸ δεῖ, correxi δεῖν, et pro προσθήκη, προσθήκην.] G.

Ὡς καλὸν —] Reiskius (in anim. ad h. l. p. 19.) eleganter coniicit: καλὲν ὄν. Abſorberi fortaſſe potuit ὄν in hac vicinia, quod non infrequenter alias adiectiuis neutrius generis, in accuſatiuo aut nominatiuo, abſolute poſito, additur. Sic Noſter I. 2. ἄξηλον ὄν — ὁπότε τις ἐπελθὼν — ἄλλος ἀφαιρήσεται — Paullo poſt βέβαιον ὄν. Plato in Menex. 10. ὡς ἕτοιμον σῴζειν ὄν — et alibi. Noſtro loco ſimilis eſt Ariſtoteleus, (L. II. Pol. c. 2.) λέγω δὲ τὸ μίαν εἶναι πόλιν πᾶσαν, ὡς ἄριστον, ὅτι μάλιστα. In Caſaub. poſt ἄριστον vncis inclusum eſt ὄν. v. Erneſt. ad Xenoph. Mem. I, 3, 28. et Fiſch. ad Plat. Apolog. p. 92. Sine auctoritate tamen codd. τὸ ὄν adiicere nolui, quod etiam Dionyſius non habet; quanquam vir doctiſſ. quidam hoc participium addi volebat. G.

Ἀνδρῶν — ἔργῳ γενομένων —] Acumen eſt in duplici v. ἔργῳ· in priori vis augumentandi ineſt, cui reſpondet alterum, tanquam conſequens. „Vt, qui viros ſe *egregie factis in bello* praeſtitiſſent, his etiam *factis ipſis* illuſtris aliquis honos tribuatur. Reiskius (in anim. p. 19.) hoc loco coniicit: ἔργῳ καὶ μόνῳ δηλῶσθαι, *ſola tantummodo re, non item verbis eos honorari.* Sed τὸ μόνῳ latet in contextu: καὶ μὴ ἐν ἑνί. Omitti illud ſaepius ſolet, vbi facile intelligitur;

35. „MVLTI quidem eorum, qui ex hoc loco verba iam fecerunt, eum laudant, qui hanc orationem *funebrem* legi, *veterique inſtituto* addidit; propterea quod eam de iis, qui in proeliis interfecti ſepelirentur, haberi praeclarum eſſet. Mihi vero ſatis eſſe videtur, virorum, qui re ipſa, *factisque* fortes exſtiterunt, honores etiam re ipſa *factisque* declarari, qualia ſunt, quae publice nunc circa hoc ſepulcrum apparata videtis, nec in vno viro multorum virtutes periclitari, vt perinde ac ipſe dixerit, ſiue bene, ſiue male, ita etiam ei fides habeatur. Difficile enim eſt modum in dicendo tenere, *ita vt auditori ſatisfacias:* in quo vel ipſa veritatis opinio vix ſtabiliri poteſt. Nam auditor, qui rei eſt gnarus, et qui *defuncto* eſt beniuolus, fortaſſe exiſtimabit aliquid parcius declaratum, quam ipſe velit, ac norit; et rei ignarus, nonnulla etiam redundare *putabit*, propter inuidiam, ſi quid ſupra *vires ac* ingenium ſuum audiat. Eatenus enim laudes, quae aliis tribuuntur, ſunt tolerabiles, quatenus vnusquisque ſe quoque aliquid eorum, quae audiuit, facere poſſe putat. Sed quum *auditores* exſuperantiae *virtutis* ipſorum *defunctorum* inuident, tunc vero non credunt, *quae de illis dicuntur*. Quoniam autem maiores

Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87. 2. V. C. Varr. 323.

πολλοὶ] οἱ μὲν πολλοί, φησὶ, τῶν ἐνθάδε ἤδη εἰρηκότων, ἐταινέσι τὸν νομοθέτην τὸν προσθέντα ἐν τῷ αὐτῷ νόμῳ τὸν λόγον τὸν κελεύοντα λέγεσθαι τὸν ἐπιτάφιον ἐπὶ τοῖς ἁπτομένοις δημοσίᾳ. Τῶν ἐνθάδε εἰρηκότων] τῶν ῥητόρων δηλονότι. Τὸν προσθέντα] τὸν νομοθέτην, δηλονότι τὸν Σόλωνα. Τῷ νόμῳ τὸν λόγον] νόμος, ὅτι δεῖ τὸν ἐκ τῆς πόλεως ἀνηρημένους δημοσίᾳ ταφῆς ἀξιοῦν προστιθέσι δὲ τῷ τοιούτῳ νόμῳ τὸ δεῖν καὶ ἐπιτάφιόν τινα λέγειν, ὃ δὴ καὶ λόγον ὁ ῥήτωρ ἐνταῦθα καλεῖ, καὶ προσθῆκαν νόμῳ προσαγορεύει. Εἰπόντι πιστευθῆναι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ, ἐμοὶ δὲ ἀρκεῖν ἂν ἐδόκει. ἀντὶ τοῦ, καὶ μὴ ἐν κινδύνῳ γίνεσθαι τὸ πιστευθῆναι. Τὸ μετρίως εἰπεῖν] συμμέτρως, ἀξίως. Καὶ ἡ δόκησις τῆς ἀληθείας] περιφραστικῶς ἡ ἀλήθεια. Ὅ, τε γὰρ ξυνειδὼς] κατασκευὴ τῆ προοιμίᾳ. Ὅ, τε ἄπειρος] προσυπακουέον, καὶ μὴ εὔνους. Ἔστιν ἃ καὶ πλεονάζεσθαι] κατὰ κοινοῦ τὸ νομίσειεν. Ἐς ὅσον ἂν] ἕως οὗ. Τῷ δ' ὑπερβάλλοντι αὐτῶν] τῶν ἐπαίνων δηλονότι. Ἤδη καὶ ἀπιστοῦσιν] λείπει ἕκαστος· ἔστι δὲ σχῆμα.

v. c. in τοσοῦτον ἴσμεν, apud Eurip. Hippol. v. 804. „*hoc* vnum *tantum nouimus*" quod plene reperitur in Xenoph. Oecon. p. 500. 6. v. Valken. V. Cel. ad Eurip. Hippol. p. 250. Erneſt. ad Xenoph. Mem. III, 13. 6. et Hindenb. anim. ad Xenoph. p. 156. GOTTL.

Καὶ μὴ ἐν ἑνὶ — πιστευθῆναι] *Neque fides virtutis multorum* (in bello declaratae) *mihi videtur in periculo verſari, ſiue pendere debere ab vnius oratoris vel dicendi arte, vel infantia.* Scilicet oratori, parum apte dicenti, et nimis exaggeranti militum virtutem, nemo fidem habet; qua re eorum gloria diminuitur; ſicuti boni oratores, qui eorum res geſtas amplificant nimis atque augent, eorum laudi reuera minime fauent. Sequutus ſum Scholiaſten in huius loci interpretatione; mecum faciunt Grammius, qui Grammaticum contra Stephanum defendit, et Camerarius, qui ita vertit: *neque periculum adiri, vt in vnius alicuius oratione, meliore aut deteriore, virtutis multorum verſaretur fides.* Reliqui interpretes, veluti Valla, Acacius, Vinſemus, Aem. Portus et Stephanus, τὸ ἀρετὰς referunt ad κινδυνεύεσθαι. Ceterum Reiskius credit, poſt πιστευθῆναι deeſſe ἢ ὄ. (anim. ad h. l.) GOTTL.

[Ἀπὸ κοινοῦ — ἐδόκει) Haec verba ſeparata ſunt a ſequentibus: ἀντὶ τοῦ — in cod. Aug. et referuntur ad ἐμοὶ δ' ἀρκεῖν — reliqua ad verba textus: κινδυνεύεσθαι πιστευθῆναι referuntur. Priora verba, ſecundum Scholiaſten, repeti debent, vt opinor, ad καὶ — n. καὶ ἀρκεῖν ἐμοὶ δοκεῖ. Poſteriora ἀντὶ τοῦ, recte pertinent ad κινδυνεύεσθαι πιστευθῆναι.] G.

[Καὶ μὴ ἐν κινδύνῳ — τὸ πιστευθῆναι) Stephanus vult intelligi ante πιστευθῆναι, part. ὥστε, et ſine ratione prolixa oratione reprehendit Scholiaſten, quem bene defendit Grammius. v. not.] G.

Μετρίως εἰπεῖν] *Modum tenere in dicendo, media via incedere, inter nimium et parum.* G.

Non ita inepte expl. Schol. ξυμμέτρως, ἀξίως· idem enim vult, quod nos dixerimus, *der Sache angemeſſen.* BAVER.

[Συμμέτρως, ἀξίως) Parum ſubtiliter explicat Schol. μετρίως, vti mox inepte δόκησιν ἀληθείας, pro veritate.] G.

Ἐν ᾧ] Sc. τῷ μετρίως εἰπεῖν, *qua dicendi ratione aegre quoque probabit audientibus orator, quae vero conſentanea eſſe duxerit.* Nempe, quod animi auditorum occupati ſunt vel nimio fauore vel inuidia; vt ſequentia docent. Reiskius (in anim. ad h. l.) vertit: *ibi loci, vbi vel ipſi veritatis opinioni certa fides adiungi nequit.* G.

Ἡ δόκησις τῆς ἀλ.] Laudat, et ſcholia deſcribit *Suidas* in δόκησις ἀληθ. DVCK.

Ὅ, τε ἄπειρος] Cum Schol. ſupplendum: καὶ μὴ εὔνους. Mox εἴ τι ὑπὲρ τὴν ἑαυτοῦ φύσιν ἀκοῦσαι, i. e. *ſi quid audiat, quod facultatis ſuae tenuitatem ſuperet*, ſ. *quod pro virium ſuarum tenuitate ſe perfecturum deſperet, hoc nimis amplificatum, exaggeratum putat.* G.

Μέχρι γὰρ τοῦδε] Hunc locum vertit *Salluſtius* initio *Belli Catilin.* HVDS. Vide nos ad *Salluſtii* Catilin. Cap. III. Huc reſpexit *Auguſtus* Orat. apud *Dionem* LIII, p. 497. Paullo poſt Εἰς ὅσον *Dion. Halic.* WASS. In *Epiſt.* ad Ammaeum II. pag. 134. vbi inter exempla commutationis ſingularium et pluralium *Thucydidi* vſitatae ponit, quod ſingularibus, ἕκαστος et ἤκουσε, coniungit pluralia, φθονοῦντες et ἀπιστοῦσιν. DVCK.

Τῷ δὲ ὑπερβάλλοντι αὐτῶν φθονοῦντες, ἤδη καὶ ἀπιστοῦσιν] Haec verba vſque ad ἀπιστοῦσιν laudauit Dionyſ. Ep. II. ad Amm. T. VI. p. 798. vbi legitur in quibusdam codd. ὑπερβάλλον. Pro αὐτῶν codd. quidam et margo Ald. Vin. habent αὐτὸν, quod praefert Abreſch. Diluc. Thuc. Auct. p. 269. et comma ſeparans ἤδη a φθονοῦντες transponit, hoc ordine: τῷ δὲ ὑπερβάλλοντι (πράγματι) αὐτὸν φθονοῦντες ἤδη, (i. e. διὰ φθόνον ἤδη, vt paullo ante, ἤδη refertur ad μέχρι γὰρ τοῦδε,) ἀπιστοῦσι, n. τοῖς λεγομένοις aut τῷ λέγοντι. Si legatur ὑπερβάλλον, idem Abreſchius verba ita ordinat: φθονοῦντες ἤδη τὸ ὑπερβάλλον αὐτὸν, καὶ ἀπιστοῦσι (τοῖς λεγομένοις.) Vtraque interpretatio contorta videtur; nec indicat Abreſchius, quonam referat αὐτόν. In ὑπερβάλλοντι conſentiunt codd. Thucydidis. In

πάλαι ἄτως ἐδοκιμάσθη ταῦτα καλῶς ἔχειν, χρὴ [i] καὶ ἐμὲ ἐτόμενον τῷ νόμῳ, πειρᾶσθαι ὑμῶν της ἑκάστῳ βουλήσεώς τε καὶ δόξης τυχεῖν ὡς [k] ἐπιπλεῖστον.

λϛ'. »Ἄρξομαι [l] δὲ ἀπὸ τῶν προγόνων πρῶτον. δίκαιον γὰρ αὐτοῖς καὶ πρέπον [m] δὲ ἅμα ἐν τῷ τοιῷδε τὴν τιμὴν [n] ταύτην τῆς μνήμης δίδοσθαι. τὴν γὰρ χώραν [o] ἀεὶ οἱ αὐτοὶ οἰκοῦντες, διαδοχῇ τῶν ἐπιγιγνομένων μέχρι τοῦδε ἐλευθέραν, δι' ἀρετὴν, παρέδοσαν. καὶ ἐκεῖνοί τε ἄξιοι ἐπαίνου, καὶ ἔτι μᾶλλον οἱ πατέρες ἡμῶν. κτησάμενοι γὰρ, πρὸς οἷς ἐδεξαντο, ὅσην ἔχομεν [p] ἀρχὴν, οὐκ ἀπόνως, ἡμῖν τοῖς νῦν προσκατέλιπον. [q] τὰ δὲ πλέω αὐτῆς [r] αὐτοὶ ἡμεῖς οἵδε, οἱ νῦν ἔτι ὄντες [s] μάλιστα ἐν τῇ καθεστηκυίᾳ ἡλικίᾳ, ἐπηυξήσαμεν, καὶ τὴν πόλιν τοῖς πᾶσι παρεσκευάσαμεν καὶ ἐς πόλεμον καὶ [t] ἐς εἰρήνην αὐταρκεστάτην. ὧν ἐγὼ τὰ μὲν κατὰ πολέμους ἔργα, οἷς ἕκαστα ἐκτήθη, ἢ [v] εἴτι αὐτοὶ ἢ οἱ πατέρες ἡμῶν βάρβαρον ἢ Ἕλληνα πόλεμον ἐπιόντα προθύμως [x] ἠμυνάμεθα, μακρηγορεῖν ἐν εἰδόσιν οὐ βουλόμενος, ἐάσω. ἀπὸ δὲ οἵας τε ἐπιτηδεύσεως [y] ἤλθομεν ἐπ' αὐτὰ, καὶ μεθ' οἵας πολιτείας, καὶ τρόπων [z] ἐξ οἵων μεγάλα ἐγένετο, ταῦτα δηλώσας πρῶτον, εἶμι καὶ ἐπὶ τὸν τῶνδε ἔπαινον, νομίζων, ἐπί τε τῷ παρόντι οὐκ ἂν ἀπρεπῆ λεχθῆναι αὐτὰ, καὶ, τὸν πάντα ὅμιλαν καὶ ἀστῶν καὶ ξένων, ξύμφορον εἶναι, [a] αὐτῶν ἐπακοῦσαι.

[i] Καὶ ἐμὲ om. *Gr.* [k] Ἐπὶ πλεῖστον *C.* Ἐπιστπλεῖστον *Ar.* Ἐπὶ πλεῖστον *Cass. Gr.* Aug. [l] Δ' ἀπὸ *Reg. Cass.* In Aug. ἄρξομαι δ' ἀπὸ. [m] Δὲ abest *Gr.* [n] Ταύτης *Ar. C.* [o] Οἱ αὐτοὶ δὲ *Ar. C. Dan.* [p] *Nonnulli*, vt monuit *Scholiastes*, sic distinguunt: ἀρχὴν ἣν ἀπόνως, ἡμῖν etc. ita vt verti debeat, *nam cum imperium* etc. *non sine labore acquisiuissent, nobis* etc. [q] Τὰ δὲ πλείω edidit *Ae. Portus.* Πλέω habent *caeteri*, tam *editi* quam *exarati*, in *Scholiis* tamen πλείω exhibent. Τὰ δὲ πλείω *Reg. Cass. Gr.* et Aug. Mosqu. [r] Αὐτοὶ ἡμεῖς οἵδε om. *Gr. Hudf.* Omittit αὐτοὶ ἡμεῖς, non οἵδε. *Duck.* [s] Μάλιστα deest *Dan.* in marg. adscriptum. [t] Τε deest *Bar.* [v] Εἴτινα *Marg.* [x] Ἀεὶ τὸ, ἀμυνόμενοι ἐποιήσαμεν. *Ae. Portus.* [y] Ἦλθον *Cl. Cass.* Aug. [z] Ἐξ οἵων absunt a *Reg.* [a] Ἐπακοῦσαι αὐτῶν *Ar. C. Dan.* Paullo ante in Ald. Vin. marg. pro ἀπρεπῆ leg. ἀπρεπῶς.

αὐτῶν, quod sequor, subintelligendum est cum Scholiaste ἐπαίνων. Sensus est: *Quod autem iusto maiorem laudem accipit, huic etiam ob inuidiam nunc fidem non habent.* In marg. Flor. Vinar. manus docta αὐτῶν φθονοῦντες quoque retinet et int. »*inuidentes laudes* — GOTTL.

[Ἔστι δὲ σχῆμα]. n. quod post αὐτὸς ἕκαστος — ἤκουσε, sequitur φθονοῦντες ἀπιστοῦσι. In cod. Cassel. desunt v. ἔστι δὲ σχῆμα. In Aug. desunt Schol. ad verba Ἐς ὅσον ἂν· Τῷ δ' ὑπερβάλλοντι αὐτῶν et Ἐδοκιμάσθη. Scholia ad Βουλήσεώς τε et Τυχεῖν cohaerent. Post τυχεῖν additur δὲ in eodem cod., item κατὰ ante τὸ σκοπεῖν omissum, et pro τὸ ἐπιπλεῖστον est, καὶ ἐπιπλεῖστον. Desunt quoque ibi Schol. ad verba Ἐν τῷ τοιῷδε· Καὶ ἐκεῖνοί τε· Πρὸς οἷς et Τὰ δὲ πλείω αὐτῆς.] G.

Ἀπὸ τῶν προγόνων] Confer *Demosth.* in Orat. Funeb. pag. 152. WASS. Paullo post in his καὶ πρέπον δὲ ἅμα coniunctionem δὲ Attice pro δὴ poni, et significare *etiam* e *Budaei* Commentar. pag. 928. adnotat *Stephan.* Append. ad script. de Dialect. p. 189. DUCK.

Ἐν τῷ τοιῷδε] *Tali tempore atque loco.* Acacius vertit: *in tali negotio.* G.

Τὴν χώραν ἀεὶ cl. αὐτοὶ οἰκοῦντες]. *Iidem interrupta temporis serie in hac regione habitauerunt.* Ita L. I, 2. τὴν γῆν Ἀττικὴν — ἄνθρωποι ἄκνον οἱ αὐτοὶ ἀεὶ — vbi v. not. Vnde dicuntur Athenienses αὐτόχθονες, veluti in Plat. Menex. c. 6. et alibi; item Ἰθαγενεῖς, quos Suidas int. αὐτόχθονας. v. Wolf. ad Demosth. orat. fun. T. II. app. crit. p. 1043. De elegantia vsu. τῷ ἀεὶ dixi ad Plat. Menex. c. 8. Mox δι' ἀρετὴν — h. e. *virtute eorum factum est, vt posteris relinquerent regionem, qua libere possent vti, ita, vt a nemine penderent, i. nemini subiecti essent.* G.

Κτησάμενοι — πρὸς οἷς ἐδέξαντο ἀρχὴν]. i. e. *qui* (patres) *ad ea, quae* (a maioribus) *acceperant, tam amplum imperium, quod nunc habemus, non sine multo sanguine et periculis partum, adiecerunt* — Cum. Reiskio (anim. p. 191) scripsi post ἀπόνως inciſum. Confirmat hoc locus infra c. 62. huic simillimus. cl. μετὰ τῶν (patres) — κατέσχον — καὶ — παρέδοσαν ἡμῖν αὐτὰ. Eadem fere habet Demosth. Olynth. I. p. 38. Reisk. καὶ μὴ παραχωρεῖν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῆς τάξεως, ἣν ὑμῖν οἱ πρόγονοι τῇ ἀρετῇ μετὰ πολλῶν καὶ καλῶν καὶ μεγάλων κινδύνων κτησάμενοι κατέλιπον. cf. Nostrum L. I, 122. G.

Τὰ δὲ πλέω] Inconstantes sunt codd. in h. v. Schol. cum aliis codd. legit: πλείω· infra c. 37. pro τὸ πλεῖον scribitur τὰ πλέω, c. 39. τἀπλείω, it. L. IIII. 10. et alibi. G.

Ἐν τῇ καθεστηκυίᾳ ἡλικίᾳ] i. e. ἐν μέσῃ ἡλικίᾳ, vt in cod. Aug. explicatur, i. e. *in media et constanti aetate*, n. virili. Haec aetas vocatur Hippocr. Aphor. I, 13. ἀκμή. Apud eundem καθεστηκότες sunt, qui in tali aetate versantur. v. Foes. Oec. Hipp. p. 297. Doruill. ad Charit. et, quem laudat, Wessel. ad Diod. XVIIII, p. 341. Confirmat hanc interpretationem Abresch. Dilucc. p. 191. Male intellexit h. v. Heilmanus: *praesenti aetate*, im gegenwärtigen Menschenalter. Ceterum respublicas secundum varias aetates hominum considerari, e Flori procemio notum est, vbi haec ἡλικία καθεστηκυῖα *iuuenta imperii* et quaedam quasi *robusta maturitas* dicitur; vbi v. Ducker. p. 11. G.

[Ταῦτα λέγει ὁ Περικλῆς) Hoc Schol. non habet cod. Cassel. Ceterum quae Scholiastes de Periclis expeditione in Euboeam suscepta monet, nituntur loco Nostri, L. I. 114. quem habet etiam Dionys. de Thuc. iud. p. 846. cf. Plut. in Pericl. T. I. p. 644. it. Aristid. T. II. orat. Platon. II. p. 135. 136. lebb.]. G.

[Ἢ πραγμάτων) In Aug. ὧν πραγμ. in eodem non reperiuntur Schol. ad Ἐπιτηδεύσεως et Οὐκ ἂν ἀπρεπῆ. G.

Βάρβαρον ἢ Ἕ. π.] Agnoscit *Th. Mag.* in βαρβαρικός. WASS.

Βάρβαρον ἢ Ἕλληνα πόλεμον ἐπιόντα — ἠμυνάμεθα] Pro βαρβαρικὸν et Ἑλληνικὸν πόλεμον, bellum a barbaris et Graecis illatum. Βαρβαρικὸν autem secundum Ammonium est, (p. 28.) τὸ τῶν βαρβάρων. Dura est forma et nusquam obuia, πόλεμον ἐπιόντα ἀμύνεσθαι, frequens autem, τὸν ἐπιόντα πολέμιον ἀμύνεσθαι, veluti apud Nostrum, L. III, 56. Similia exempla reperiuntur L. IIII, 64. III, 16. Itaque legendum quis putet, πολέμιον, quod verbum non raro mutatum est in

noſtri haec praeclare ſe habere cenſuerunt, oportet me quoque legi huic obſequentem operam dare, vt quam maxime potero vniuscuiusque veſtrum voluntati ac opinioni ſatisfaciam. Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87. 2. V. C. Varr. 323.

36. „Initium autem a maioribus ducam. Aequum enim eſt, ſimul etiam decorum, in hac laudatione hunc honorem commemorationis ipſis tribui. Nam regionem iſtam iidem ſemper incolentes, ſuccedentibus poſteris ad hoc vsque tempus liberam ſua virtute tradiderunt. Itaque cum illi laude ſunt digni, tum etiam magis patres noſtri: nam cum ad ea, quae *a maioribus* acceperant, tantum imperium, quantum hoc eſt, quod obtinemus, acquiſiuiſſent, id non ſine labore nobis, qui heic ſumus, praeterea reliquerunt. Maiorem vero huius *imperii* partem nos ipſi, praeſertim qui nunc ſumus integra et matura aetate, propagauimus; vrbemque rebus omnibus, et ad bellum, et ad pacem pertinentibus inſtructiſſimam, ac ornatiſſimam reddidimus. Quorum *maiorum* praeclara facinora in bellis edita, quibus *haec* omnia ſunt parta, aut ſi quid nos ipſi, aut patres noſtri, bellum a barbaris, aut a Graecis illatum alacriter propulſantes fecimus, quia apud vos rerum gnaros prolixiore oratione vti nolo, *haec* omittam. Sed quibus ſtudiis ad hoc imperium peruenerimus, et quo reipublicae adminiſtrandae genere, quaue diſciplina ſit auctum, vbi prius haec declarauero, tunc et ad iſtorum laudationem accedam: tum quod exiſtimem hanc orationem non indecoram fore inſtitutae huic laudationi, tum etiam quod vniuerſo tam ciuium, quam peregrinorum coetui conducere *iudicem*, harum *rerum* commemorationem audire.

Ἐδοκιμάσθη] ἐκρίθη. Βουλήσεώς τε] βουλήσεως μὲν, πρὸς τὸ εὔνοια· δόξης δὲ, πρὸς τὸ ἄπειρος. Τοιχεῖν] τοιχεῖν εἶπεν ὡς ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τοξευόντων κατὰ τὸ σκοπόν. Ὡς ἐπιπλεῖστον] τὸ ἐπιπλεῖστον καλῶς. ὁ γὰρ δυνατὸν, πᾶσιν ὁμοίως ἀρέσκοντα λέγειν, ἀλλὰ καὶ μέσως πως, ἵνα μήτε φθόνον, μήτε ψεῦδος δόξῃ λέγειν. Ἐν τῷ τοιῷδε] τῷ ἐπαίνῳ. Καὶ ἐπεῖνοί τε] οἱ πρόγονοι. Πρὸς οἷς] μεθ' ὧν. Οὐκ ἀπόνως] τινὲς εἰς τὸ οὐκ ἀπόνως ὑποσίζουσι. Τὰ δὲ πλείω αὐτῆς] τῆς ἀρχῆς δηλονότι. Ἐν τῇ καθεστηκυίᾳ] ταῦτα λέγει ὁ Περικλῆς διὰ τὴν Σάμον καὶ Εὔβοιαν, ἣν αὐτὸς τοῖς Ἀθηναίοις προσεκτήσατο. Ὧν ἐγὼ τὰ μὲν] ὧν πατέρων, ἢ πραγμάτων τῶν κατὰ πόλεμον ἡμῖν παρεσκευασμένων καὶ εἰρήνην. Ἐάσω] ἐάσω. ἴσόν, ὅτι διὰ τοῦτο αὐτὰ παραιτεῖται λέγειν, ὧν μὴ ἀναγκασθῇ καὶ τὰ τῶν προκειμένων νεκρῶν εἰπεῖν οὐκ ἀξιόλογα ὄντα. Ἐπιτηδεύσεως] πράξεως. Εἶμι] πορεύσομαι. Οὐκ ἂν ἀπρεπῆ] οὐκ ἂν ἔξω τοῦ προσήκοντος λεχθῆναι. Καὶ τὸν πάντα ὅμιλον] σχῆμά ἐστιν, ἀντὶ τοῦ παντὶ τῷ ὁμίλῳ. Χρώμεθα

πόλεμος, et vice verſa, v. Hindenburg. ad Xenoph. L. III, 5. p. 130. cf. Noſtri L. II, 64. vbi pro πολεμίων cod. Dan. habet πολέμων. Equidem cum Abreſchio vulgatam retinendam puto, quam tuentur omnes codd. et quae a Thucydidis ingenio non eſt aliena. Thomas M. v. βαρβαρικὸς, legit πόλεμον. Iam vero ἐπιόντα πόλεμον protulit Abreſch. Diluc. p. 190. ex Appian. L. V. Ἐμφυλ. 392. vti ἐπιόντα ἄλεθρον, ἐπιὸν κακὸν e Pauſan. Boeot. p. 724. et Eliac. p. 463. Ceterum vt h. l. Thucydides dicit βάρβαρος et Ἕλλην πόλεμος, ſic Pauſan. Boeot. p. 794. dixit μάχας — βαρβάρους ἢ Ἕλληνας ἐνίκησεν. v. Abreſch. l. c. p. 191. et Fiſch. ad Anacr. Od. VI. p. 19. vbi κισσὸς πλόκαμος dictum eſt pro κίσσινος πλόκαμος, vt γυνὴ μαζὸς pro γυναικεῖος μαζὸς, apud Hom. Il. ω. 58. GOTTL.

Βάρβ. ἢ Ἕλλην. πόλ.] Vocatur haec figura *ſimplex pro poſſeſſiuo*, ἁπλῶν ἀντὶ κτητικῶν. Ita Liu. dicit *magnitudinem Romanam*, p. Romanorum. V. Bentl. ad Horat. Carm. 2, 13, 8. Maior tamen durities eſt in verbo ἐπιέναι. — Sed nihil mutandum. BAVER.

Ἀπὸ — αὐτῶν] *D. Hal.* p. 47. vbi ἦλθον ἐπ' αὐτὰ, et ἀπὸ οἵας τε, et ἐπακῦσαι αὐτῶν. WASS. Deſiderantur etiam in *Dionyſ.* haec, καὶ μεθ' οἵας πολιτείας pro τρόπων ἐξ οἵων, in eo eſt τρόπων ἐξ ὧν, et λεχθῆναι δεῖν αὐτά. DVCK.

[Πορεύσομαι] Hoc Schol. intuli e cod. Baſil.] G.

Καὶ τὸν πάντα ὅμιλον — ξύμφορον εἶναι] *Caſaubonus* p. 26. Animaduerſ. ad Dionyſ. Halic. probat ſententiam *Scholiaſtae* τὸν πάντα ὅμιλον hic poni pro τῷ παντὶ ὁμίλῳ· vt apud *Dionyſ.* VI. Antiq. 26. et 28. μηδένα ἐξεῖναι pro μηδενὶ et in *Hom.* Od. π'. 465. Οὐκ ἔμελέν ΜΟΙ ταῦτα μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι, Ἄσυ ΚΑΤΑΒΑΩΣΚΟΝΤΑ: item *Apollon. Rhod.* I. Argon. 440. ΤΙΜΩΝ μὲν δὴ μοῖραι θεῶν χρειώ τε περῆσαι Ἐνθάδε κῶας ἜΧΟΝΤΑΣ. Verum primum, ſi *Dionyſio* lieuit dicere ἐξεῖναι μηδένα, ex eo non conſequitur, itidem recte dici σύμφορόν ἐστι τὸν πάντα ὅμιλον. Deinde, duo illa loca Poëtarum non recte cum loco *Thucydidis* componuntur. Nam in iis accuſatiuus participii datiuum praecedentem ſequitur; cuius commutationis caſuum, quam etiam Cap. XI. huius libri in *Thucydide* obſeruat *Scholiaſtes*, innumera ſunt in omnibus tam proſae Scriptoribus, quam Poëtis, exempla. In hac oratione autem neque datiuus eſt, neque participium. Nec maxima cauſa eſt, cur hic inſolita enallage ſtatui debeat, quum neque vllum exemplum huiusmodi συντάξεως adiectiua σύμφορα proferatur, et verba ſimpliciter ita exponi poſſint, καὶ ξύμφορον εἶναι, τὸν πάντα ὅμιλον — ἐπακῦσαι αὐτῶν, *et vtile eſſe, vniuerſam multitudinem ea audire*: ita vt ξύμφορον εἶναι abſolute ponatur, et accuſatiui τὸν πάντα ὅμιλον ad ἐπακῦσαι ferantur. Et ſic *Vallam* ea ordinaſſe ex illius verſione adparet: *nec inutile (eſſe) ab omni coetu ciuium pariter hoſtiumque audiri.* Nec *Caſaubonus* diffiretur, ea aliter, atque ipſe cum *Scholiaſte* ſtatuit, poſſe accipi. DVCK.

Ἀστῶν καὶ ξένων] Opponuntur ἀστοὶ τοῖς ξένοις ſ. μετοίκοις, qui iidem ſunt ac peregrini, qui Athenis ſedem fortunarum fixerant. v. Valken. ad Amm. II, 7. p. 110. cf. v. Ἰσοτελὴς p. 75. Ceterum nulla enallage eſt cum Scholiaſte fingenda,

λζ'. „Χρώμεθα γὰρ πολιτείᾳ ὰ ζηλόσῃ τὰς τῶν πέλας νόμους, παράδειγμα [b] δὲ αὐτοὶ μᾶλλον ὄντες τισὶν, ἢ μιμούμενοι ἑτέρους. καὶ ὄνομα μὲν, διὰ τὸ μὴ ἐς ὀλίγους [c] ἀλλ' ἐς πλείονας [d] ἤκειν, δημοκρατία κέκληται· μέτεστι δὲ, κατὰ μὲν τὰς νόμους, πρὸς τὰ ἴδια διάφορα [e] πᾶσι τὸ ἴσον, κατὰ δὲ τὴν ἀξίωσιν, ὡς ἕκαστος [f] ἔν τῳ εὐδοκιμεῖ, οὐκ ἀπὸ μέρους [g] τὸ πλεῖον ἐς τὰ κοινὰ ἢ [h] ἀπ' ἀρετῆς προτιμᾶται· οὐδ' αὖ κατὰ πενίαν, ἔχων δέ τι ἀγαθὸν δρᾶσαι τὴν πόλιν, ἀξιώματος [i] ἀφανείᾳ κεκώλυται. ἐλευθέρως δὲ τά τε πρὸς τὸ κοινὸν [k] πολιτεύομεν, καὶ ἐς τὴν πρὸς ἀλλήλους τῶν [l] καθ' ἡμέραν ἐπιτηδευμάτων ὑποψίαν, ὰ δι' ὀργῆς [m] τὸν πέλας, [n] εἰ καθ' ἡδονήν τι δρᾷ, ἔχοντες, ἀδὲ ἀζημίους μὲν, λυπηρὰς δὲ τῇ

b Δὲ μᾶλλον ὄντες αὐτοὶ, ἢ μιμ. *Marg.* Δὲ μᾶλλον αὐτοὶ ὄντες τισὶν, ἢ μιμ. *Ar. C.* Est alia etiam lectio, παράδειγμα δὲ μᾶλλον αὐτοὶ ὄντες τινὶ, ἢ μιμ. Libentius τινὶ quam τισὶ in huiusmodi locis dicit *Thucyd.* Nec mouere nos debet, qui sequitur pluralis numeri accusatiuus. *Steph.* Ὄντες τινὶ *Cl. Gr.* Παράδειγμα δὲ μᾶλλον αὐτοὶ ὄντες τινὶ *Reg. Caff. Gr.* Cum *Ar.* et *C.* consentit *Dan.* sed alia manu inter versus scriptum habet τινὶ. Τινὶ quoque Augusti. Bas. habet: μᾶλλον ὄντες τινὶ. Aug. μᾶλλον αὐτοὶ ὄντες, sic Mosqu. *c* Ἀλλ' ἐπὶ *Cam.* et Bas. *d* Olim erat οἰκεῖν. Ἥκειν *Ar. C. Cl.* sed hic in marg. οἰκεῖν. ἥκειν *Dan.* Ad οἰκεῖν in marg. cod. Bas. γρ. καὶ ἥκειν. Mosqu. ἥκειν, pro ἥκειν. *e* Πᾶσιν *Gr.* Mox ἀξίωσιν, in cod. Aug. superscr. ἀξίωμα. *f* Ἐν τινι *Marg. Gr.* ἐν τῷ *Reg.* Aug. ἔν τω sine iota subscripto. Super ἔν τω script. in textu: ἔν τινι, quae glossa est. In cod. Bas. ἔν τινι. εὐδοκιμεῖν ex emendat. recent. manus *Dan.* *g* Τὰ πλῶ *Ar. C. Dan.* *h* Ἀπὸ ἀρετῆς *Reg. Caff. Gr.* Mosqu. Aug. *i* Ἀφανίᾳ *Bar. Ald. Flor. Bas. Steph.* i. atque ita in *Dionys. Halic.* exemplari, destructo ε minus vitate, teste *Sylburg. Gr.* *k* Πολιτευόμενον *Ar. C.* Πολιτεύομεν, sed inductis a manu recentiore literis ον *Dan.* Flor. Vin. marg. πολιτευόμεθα. *l* Καθημέραν *Bar. C. Ald. Flor. Bas.* *m* Τῶν πέλας, ex emend. τὸν π. *Cl.* *n* Οἱ καθ' ἡδονήν τι δρῶν *Marg. Bar. Ald. Flor. Bas.* alteram lectionem praefert *Steph.* Δρῶν etiam *Cl.* et ex emend. δρᾷ. Ald. Vin. Marg. εἰ καθ' ἡδονήν τι δρᾷ ἔχοντες ἐπαχθῶς.

vt bene monuit Duckerus. Ordo est: καὶ ξύμφορον εἶναι, τὸν πάντα ὅμιλον — ἐπακοῦσαι — Bauerus malit: ἐς τὸν ὅμιλον, sine caussa. GOTTL.

[Παντὶ τῷ ὁμίλῳ) Art. addidi ex Aug. Non opus esse hac enallage, in notis monui.] G.

Χρώμ. γὰρ πολ.] Γὰρ hic sign. *nempe*, scilicet, et incipit explicationem rei. Ceterum non est, quod hic notetur cum B. Gottl. nam παράδειγμα pendet ab ὄντες, quod sign. ita, vt simus, non a χρώμεθα. BAVER.

[Τὸ δεύτερον) Hoc Scholion inseruit e Cassel. et Augusti. Quae mox Schol. ad ζηλόσῃ notat, confirmantur a Plut. c. 4. p. 164. et 166.] G.

Παράδειγμα δὲ αὐτοὶ μᾶλλον ὄντες τισὶν] *Exemplum*, nos: Original, Vorbild, quod opponitur ὁμοιώματι, εἰδώλῳ, vt Plato in Parmenide dicit p. 141., (imagini, effigiei, ad exemplum expressae, vt Cic. Off. III, 17. loquitur.) Petit autem his verbis Lacedaemonios, quorum respublica imago erat aliarum, vt scite Schol. notat. cf. Plat. Menex. c. 8. Ceterum notanda constructio: χρώμεθα — παράδειγμα δὲ ὄντες καὶ μιμούμενοι. Talia loca, vbi sequentia non respondent superioribus, crebro occurrunt. G.

[Αἰνίττεται) In cod. Rostg. haec ita scripta sunt: αἰνίττεται Λακεδαιμονίους. Λυκοῦργος τὰς Κρητῶν καὶ Αἰγυπτίων ζηλώσαντος, καὶ τῶν ἄλλων τὰ πλείω πρὸς Λακεδαιμονίους.] G.

Καὶ ὄνομα μὲν] Sc. αὐτῆς, n. πολιτείας. v. Reisk. anim. p. 19. G.

Ὄνομα] p. ὀνόματι, κατὰ τὸ ὄνομα· vt clare positum est, neque aliter explicari potest, vt hic tamen possit, 1, 120. extr. ἥτις τὸν ἐναντίον ὄνομα ἀφροσύνη κέκληται. BAVER.

[Ὀρᾷ) In codd. Cass. et Aug. pro ὁρᾷ, est ἑώρα.] G.

Ἀλλ' ἐς πλείονας ἥκειν] Sic ex optimis codd. correxi, pro οἰκεῖν, sensu quoque ita postulante. Definit enim democratiam, quae spectat ad multitudinem, ad πλείονας, non autem ad ὀλίγους, i. e. *optimates*. Reiskius in anim. p. 19. quoque ita legendum statuit, aut διήκειν. Stephanus tamen in Thesaur. Gr. L. vulgatam defendit: *quod rempublicam gerimus non ad paucorum commodum, sed ad plurimorum vtilitatem.* Sed contra contextum, admodum contorte. G.

Οἰκεῖν] Si ita legatur, est pro οἰκεῖσθαι, i. e. διοικεῖσθαι, habetur, administratur. v. Philol. Th. Paull. BAVER.

Δημοκρατία] Vid. VI, 89. *Aeschylum* Suppl. 706. *Demosth.* pag. 155. *Euripid.* Phoeniss. 540. Suppl. 405. *Platonem* Menex. p. 519. A. WASS.

Δημοκρατία κέκληται] Hunc locum illustrat Noster infra c. 65. ἐγίγνετό τε λόγῳ μὲν δημοκρατία, ἔργῳ δὲ, ὑπὸ τοῦ πρώτου ἀνδρὸς ἀρχή. Cuius loci meminit Plutarch. in Pericle p. 605. et in reip. ger. praec. p. 200. (T. VIIII. Reisk.) item Aristid. orat. Plat. II. T. II. p. 121. Adfert et h. l. Iucemalius, apud Nostrum L. IIII, 126. vbi Brasidas ad Lacedaemonios: οἵγε μηδὲ ἀπὸ πολιτειῶν τοσοῦτον ἥκετε, ἐν αἷς οἱ πολλοὶ (sic legendum est pro ὁ πολλοὶ) ὀλίγων ἔρχουσιν, ἀλλὰ πλειόνων μᾶλλον ἐλάσσως. Athenienssium autem ciuitatem nomine quidem δημοκρατίαν fuisse, reuera tamen ἀριστοκρατίαν, latet quoque in contextu h. l. Indicat hoc τὸ μὲν, et alia loca, quae de reipublicae Athen. forma agunt: veluti Plato in Menex. c. 8. distertis verbis: ἡ γὰρ αὐτὴ πολιτεία καὶ τότε ἦν, καὶ νῦν ἀριστοκρατία — καλεῖ δὲ ὁ μὲν αὐτὴν δημοκρατίαν, ὁ δὲ ἄλλο, ᾧ ἂν χαίρῃ. G.

Μέτεστι — ἴσον] *Thom. Mag.* in μέλει. DUCK.

Πᾶσι τὸ ἴσον] Plato vocat in Menexeno c. 8. ἰσονομίαν, Cicero, *iuris aequabilitatem.* πρὸς τὰ ἴδια διάφορα, *in causssis priuatis.* G.

Ἐν τῳ εὐδοκιμεῖ] Codd. Bas. et Aug. habent: ἔν τινι εὐδοκιμεῖ. Sciolus haud dubie in margine explicabat τὸ τῳ, per τινὶ, quod deinde librarius intulit textui. Mox οὐκ ἀπὸ μέρους — προτιμᾶται, i. e. *non tam e certa quadam ciuium parte ad reipublicae gubernacula prae aliis admouentur, quam virtutis causssa.* Τὸ πλεῖον, sine τοπλεῖον, vt Thucydides scribere solet, est μᾶλλον, cui respondet ἢ, vt μᾶλλον - ἢ. In fine insequentis cap. variat Noster τὸ μᾶλλον ἢ, cum τοπλεῖον ἢ. Sequitur quoque τοπλέον part. ἀλλὰ, v. c. 1, 83. οὐκ ὀπλων τοπλέον, ἀλλὰ δαπάνης — Reiskius in Diluc. Abresch. p. 193. h. l. explicat, tanquam scriptum esset: οὐκ ἀπὸ τούτου τοῦ μέρους, ἐν ᾧ τις εὐδοκιμεῖ, μᾶλλον ἢ ἀπ' ἀρετῆς. In anim. vero (p. 19.) accipit μέρος *pro ordine et vicibus rempublicam gerendi, prout ad quemque, ex aetatis aut temporum successione, peruenerint*; vt sensus sit: *non ideo, quod ordo et vices remp. capessendi ad eum peruenerunt.* Sed vulgata interpretatio praestare videtur ob simplicitatem. In marg. Flor. Vinar. ἐς τὰ κοινὰ enarratur: *ad honores, ad magistratus, vel ad rempublicam.* G.

[Τὸ δὲ πλεῖον) Sic correxi pro falso τὸ δὲ ἢ. Monuit hoc Abresch. in Diluc. p. 193. quod et per se intelligitur. v. not.

37. „Nos enim ea reipublicae administratione vtimur, quae aliarum ciuitatum leges non aemulatur, imo vero nos ipsi nonnullis potius exemplo sumus, quam alios imitamur. Et nomine quidem Democratia vocatur; propterea * quod non ad paucorum, sed ad communem vtilitatem administramus. Omnes vero ex legum praescripto in priuatis controuersiis fruuntur iuris aequabilitate; et pro dignitate, vt quisque aliqua in re excellit, ita etiam non *quod sit ex aliqua ciuium* parte potius, quam virtutis gratia, in republica *aliis* anteponitur, neque etiam propter paupertatem ac dignitatis obscuritatem, dummodo aliqua in re ciuitati prodesse possit, arcetur. Liberaliter porro rempublicam administramus, nec per mutuam quotidianarum actionum suspicionem aliis, si quid animi causa agunt, succensentes; ** neque molestum, licet innoxium, vultu dolorem praeferentes. Sed priuata negotia *inter nos* sine molestia agentes, ea, quae ad rempublicam pertinent, propter metum non violamus; illis, qui sunt

Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87. 2. V. C. Varr. 323.

* Quod a pluribus non a paucis administretur. *Canterus.* HVDS.

** Neque tristitiam, minime noxiam illam quidem, sed tamen odiosam, visu praetexentes. *Cass.* HVDS.

γὰρ] τὸ δεύτερον κεφάλαιον τῆ ἐγκωμίῳ, ἡ ἀγωγή. Οὐ ζημιοῦσῃ] ὑ μιμεμένῃ. Παράδειγμα δὲ] αἰνίττεται τὸς τῶν Λακεδαιμονίων, ὃς Λυκοῦργος ἔγραψε, μιμησάμενος τὸς Κρητῶν καὶ Αἰγυπτίων νόμος. Διὰ τὸ μὴ ἐς ὀλίγους] ἐπειδὴ φαῦλον δοκεῖ ἡ ὀημοκρατία, καὶ ὁρᾷ τὸς Λάκωνας σεμνυνομένος ἐπὶ τῇ ἀριστοκρατίᾳ, ἐπάγει, λέγων, ὅτι τῷ μὲν ὀνόματι ὀημοκρατία ἔστιν ἡμῶν ἡ πολιτεία. Πρὸς τὰ ἴδια διάφορα] τὰ διαφέροντα τοῖς ἰδιώταις. Οὐκ ἀπὸ μέρους] τοῦτο λέγει διὰ τὸς Ἡρακλείδας βασιλεῖς τῶν Λακώνων, οἵτινες ἀπὸ μέρους ἦρχον, διὰ μόνην τὴν εὐγένειαν, κἂν μὴ εἶχον ἀρετήν. Ἡ ἀρετῆς] ἀπὸ τῆς ἀρετῆς· τὸ δὲ πλεῖον, ἀντὶ τοῦ μᾶλλον. Ἔχων δέ τι ἀγαθὸν] ὁ δὲ, ἀντὶ τοῦ μὲν κεῖται. Ἀξιώματος] ἀντὶ τύχης. Ἀξιώματος ἀφανεῖς] ὅτι οὐκ ἔχει πλοῦτος. Ἐλευθέρως δὲ] ὡσανεὶ ἔλεγεν, οὐκ ἐσμὲν ἀλλήλοις ὕποπτοι. Ἐπιτηδευμάτων] κατὰ κοινὸ τὸ, πολιτευόμεθα. (Ἐνταῦθα τὴν διαγωγὴν ὀηλοῖ). Λυπηρὰς δὲ] τῇ ὄψει ἀχθηδόνας] τοῦτο λέγει, ἐπειδήποτε οἱ Λακεδαιμόνιοι Ἀλκμέωνα ἐν προαστείῳ

A cod. Caff. haec omnia absunt. In Aug. hoc Scholion est interlineare: ἡ ἀντὶ τοῦ μᾶλλον.] GOTTL.

Οὐδ' αὖ — κεκώλυται] *Dionyf. Halic.* pag. 133. Vid. *Platonem* Alcib. pag. 431. d. WASS.

Οὐδ' αὖ κατὰ πενίαν — κεκώλυται] i. e. διὰ πενίαν, f. ὢν ἐν πενίᾳ, vt Stephanus explicat, *pauper*. Mox ἔχων δὲ, non est pro μὲν, vt vult Scholiastes, sed reuera sensus est, ceu esset scriptum: εἰ δ' αὖ πένης μὲν ὢν, ἔχων δέ τι — v. Steph. adn. ad Schol. p. 628. Abresch. in Dilucc. p. 191. τὸ δὲ vacare dicit, habito verborum respectu, vel valere μόνον δέ· vt addit in auctar. p. 270. Sic cepit interpres latinus. Reiskius in anim. l. c. malit γε. Simplicissimum videtur, subintelligere μὲν ante πενίαν. Mox post κεκώλυται supplendum τῶν κοινῶν, vt Abresch. in auct. p. 270. vult, qui simul monet, interpretes non eodem modo intellexisse. De re ipsa Plato in Menex. c. 8. Τὰς ἀρχὰς καὶ κράτος δίδωσι (populus) τοῖς ἀεὶ δόξασιν ἀρίστοις εἶναι· καὶ ὅτε ἀσθενείᾳ, ὅτε πενίᾳ πατέρων ἀπελήλαται ἀδίκως — cf. Aristot. Polit. III, 8. Δοκεῖ ἀριστοκρατία μὲν εἶναι μάλιστα, τὸ τὰς τιμὰς νενεμῆσθαι κατ' ἀρετήν· ἀριστοκρατίας γὰρ ὅρος, ἀρετή. G.

[Ὁ δὲ, ἀντὶ τοῦ μὲν)· Quam falsus sit Schol., δὲ pro μὲν esse positum, monitum est in not.] G.

[Ἀντὶ τύχης] E cod. Aug. addidi, et alterum Schol. ad h. v. e Basil. Post διαφορὰς vitiose legitur τε καὶ διενέξας. Forte ὑμαςίας corrigendum est. G.

Καὶ ἐς τὴν — ὑποψίαν —] i. e. *in quotidianis vitae institutis liberi sumus a suspicione mutua.* Haec suspicio vel inuidia in consuetudine hominum quotidiana oriri solet ex diuersis hominum moribus, institutis et conditione, quae non apud omnes eadem est; vnde inimicitiae, rixae vel vexationes oriri solent. In hac varietate vitae morumque, Pericles ciues suos laudat, quod liberaliter atque ingenue versentur, non autem tam suspicioſe, vt Lacedaemonii, quos tacite carpit, a quauis re rationem exigant, quid alter acturus sit, quo tendant eius res — vt sibi cauere et prospicere possit. G.

[Ἐνταῦθα τὴν — δηλοῖ) Haec verba e cod. Basil. adieci.] G.

Εἰ καθ' ἡδονήν.] Tutior est haec lectio, εἰ κατ' ἡδονήν τε ἀρᾷ. STEPH.

Οὐ δ' ἐργῆς τὸν πέλας, εἰ καθ' ἡδονήν τι ἀρᾷ ἔχοντες —] *nec ei, qui genio suo indulgeat,* siue, *prae libidine animi exsultet, irascimur.* Infra c. 65. similis forma occurrit bis: πρὸς ἡδονὴν λέγειν τι, i. e. *ita loqui, vt alteri placeas*, vt libenter audiunt falsa οἱ κηδόμενοι τὴν ἀκοήν, siue, vt Noster dicit L. III, 38. ἡσσώμενοι ἀκοῆς ἡδονῇ. Reiskius in Dilucc. Abresch. p. 193. legit: εἰ δ καθ' ἡδονὴν — *si quid facit ingratum nobis*, sine codd. et contra contextus rationem. In quibusdam codd. est: οἱ καθ' ἡδονὴν, i. e. ἑαυτῷ, et ἀρᾷν. Male. Mox in v. ὐδὲ ἀζημίως μὲν — ἀχθηδόνας προστιθέμενοι, sensus esse videtur: *nec vultu tetrico dolorem praeferentes* (vt Lacedaemonii,) *qui quidem nullam poenam vel noxam infert, attamen molestus est.* Valde laborant Intt. in hoc loco difficili. Portus vterque legebat: προστιθέμενοι temere, iudicibus Grammio (in adnot. ad Schol. p. 628.) et Abreschio, (in Dilucidatt. p. 191.) qui, προστίθεσθαι de quibusuis adiectitiis adhiberi, docet, v. c. κύμη πρόσθετος etc., et vulgatam interpretationem probat: *vultu dolorem praeferentes*: tanquam scripserit Noster: μεταβάλλοντες τὴν ὄψιν ἐς τὸ ἀχθηδόνα, f. ἀφανίζοντες τὴν ὄψιν, ἵνα φανῶσιν ἀχθεινοὶ, quod Seneca de tranquill. anim. c. 15. *frontem fingere*, vocat. Grammius refert τῇ ὄψει ad λυπηρὰς, *dolores adspectu ipso asperos ac visu horridos.* Sed nimis argute. Heilmanus reprehendit Intt., quod iunxerint: τῇ ὄψει προστιθέμενοι — Προστίθεσθαι enim esse sensu forensi sumendum, adiicere, imponere ex lege quadam; vt etiam Grammius explicat. Sed hoc est προστιθέναι, non προστίθεσθαι. Vertit itaque Heilmanus: *nisi quis petulantia aliqua correptus peccat: multa et irrogantur, sine poenis illis, f. suppliciis foedis visu.* Sed Thucydides innuere videtur, eiusmodi vultum morosum, quem Lacedaemonii ex sua disciplina induant, gratum et molestum esse Athenienſibus, quamuis sit ἀζήμιος, vt eum ponamus.

ὄψει ἀχθηδόνας [o] προσιθέμενοι. ἀνεπαχθῶς δὲ [p] τὰ ἴδια προσομιλοῦντες, τὰ δημόσια διὰ δέος μᾶλλον ἢ παρανομοῦμεν, τῶν τε ἀεὶ ἐν ἀρχῇ ὄντων ἀκροάσει, καὶ τῶν νόμων, καὶ μάλιστα αὐτῶν ὅσοι τε ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν ἀδικουμένων κεῖνται, καὶ ὅσοι ἄγραφοι ὄντες αἰσχύνην ὁμολογουμένην φέρουσι.

λη'. »Καὶ μὴν καὶ τῶν πόνων πλείστας ἀναπαύλας τῇ γνώμῃ ἐπορισάμεθα, ἀγῶσι [q] μέν γε καὶ θυσίαις διετησίοις [r] νομίζοντες, ἰδίαις δὲ [s] κατασκευαῖς εὐπρεπέσιν, ὧν [t] καθ' ἡμέραν ἡ τέρψις τὸ λυπηρὸν ἐκπλήσσει. ἐπεισέρχεται δὲ, διὰ μέγεθος τῆς πόλεως, ἐκ πάσης γῆς τὰ πάντα· καὶ ξυμβαίνει ἡμῖν μηδὲν [v] οἰκειότερα τῇ ἀπολαύσει [x] τὰ αὐτοῦ ἀγαθὰ γιγνόμενα καρπώσασθαι, ἢ καὶ τὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων.

λθ'. »Διαφέρομεν δὲ καὶ ταῖς τῶν πολεμικῶν μελέταις τῶν ἐναντίων τοῖσδε. τήν τε γὰρ πόλιν κοινὴν παρέχομεν, καὶ οὐκ ἔστιν ὅτε ξενηλασίαις ἀπείργομέν τινα ἢ μαθήματος, ἢ θεάματος, ὃ μὴ κρυφθὲν ἄν τις τῶν πολεμίων ἰδὼν ὠφεληθείη· πιστεύοντες γὰρ οὐ ταῖς παρασκευαῖς [y] τοπλέον καὶ ἀπάταις,

[o] προσιθέμενοι malint *Fr.* et *Aem. Port.* vt sit οὐδὲ ἀζημίους etc. προσιθέμενοι, neque dolores, poena quidem carentes, sed tamen acerbos, aliorum oculis proponentes. [p] τῇ ἰδίᾳ *Dan.* in textu. τὰ ἴδια in margine. [q] Μέντοιγε *Ar.* Μέντοι καὶ *C.* [r] Ἀντὶ τοῦ, κατὰ τὰ πάτρια νόμιμα ἡμᾶς ἄγοντες etc. *Ae. Port.* Νομίζοντες vtentes vertit *Canterus.* [s] Παρασκευαῖς *Dan.* [t] Καθημέραν *Bar. C. Ald. Flor. Baſ.* [v] Οἰκειότερον *Ar. C. Dan.* [x] Τὰ αὐτὰ *Marg.* improbat *Steph.* [y] Τὸ πλέον *Ar. C. Bar. Steph.* 1. et paulo infra τὰ πλεῖα. Τὸ πλέον hic, et p. 306. τὰ πλεῖω etiam *Reg. Caſſ. Gr.* et Aug.

Ceterum v. ἀχθηδών, ad verba, Thucydidi propria, quae γλωσσηματικὰ, ἀπηρχαιωμένα et δυσείκαστα τοῖς πολλοῖς vocantur, pertinere, notauit Dionyſius, Epiſt. II. ad Amm. T. VI. p. 794. Ipſe tamen Dionyſius vſus eſt L. VIII. Antiquitatt. c. 14. p. 1778. GOTTL.

[Ἀλκαμένη θεασάμενοι) Quod Scholiaſtes de Alcamene tradit, obſcurum eſt. Veriſimile eſt, quod coniicit Abreſch. in Dilucidatt. p. 192., Alcamenem contra illud inſtitutum peccaſſe, quo iuuenes iubebantur, σιγῇ πορεύεσθαι, περιβλέπειν δὲ μηδαμῶς, ἀλλ' αὐτὰ πρὸ τῶν ποδῶν ὁρᾶν. Ἐπιείκεια eſt *grauitas, ſeueritas.* Heſychius: ἐπιεικὴς, σπουδαῖος. Quare non eſt, vt cum Duckero ſtatuamus, Scholiaſtae potius dicendum fuiſſe: ἀνεπιείκειαν, quam ἐπιείκειαν.] G.

Ἀχθηδόνας] Inter poëtica apud *Thucydidem* etiam hoc vocabulum numerat *Dionyſ. Halicarn.* Epiſt. ad Amm. II. p. 133. Sed nec ipſe eo abſtinuit, nec plerique alii proſae Scriptores. DVCK.

Ἀνεπαχθῶς — τὰ ἴδια προσομιλοῦντες —] i. e. πρὸς τὸν πέλας, l. πρὸς ἀλλήλους ὁμιλοῦντες κατὰ τὰ ἴδια, *in rebus priuatis inuicem ita alius erga alium ſe gerit, vt ei non ſit oneri.* Stephanus in Theſ. G. L. v. προσομιλέω, dictum eſſe putat pro ὁμιλοῦντες πρὸς τὰ ἴδια· quod improbat Abreſch. Dilucid. Thuc. p. 192. merito. G.

[Ταῦτα πρὸς Λακεδαιμονίους —) Addidi hoc Scholion e cod. Aug.] G.

[τῶν ἀρχόντων) ex Aug. intuli.] G.

Ὅσοι ἄγραφοι — αἰσχύνην — φέρουσι] i. e. *leges non ſcriptae* (inſtituta et mos maiorum) *iis tamen* (qui eas negligunt) *maximam ignominiam apud omnes adferunt.* Heilmannus αἰσχύνην interpretatur: *reuerentiam, obſeruantiam.* Etſi in bonam partem ſumitur interdum de pudore; (v. c. Thuc. I, 84.) attamen αἰσχύνην φέρειν, quod fere ita dictum eſt, vt c. 40. λογισμὸς ὄκνον φέρει· eſt *adferre, gignere dedecus, ignominiam,* vt nos: Schande bringen. Ita plane apud Platon. in Menex. c. 19. ἡ νίκη αἰσχύνην φέρει — (ἡμῖν, ἂν μὲν νικῶμεν ὑμᾶς ἀρετῇ) ἡ δὲ ἥττα, ἐὰν ἡττώμεθα, εὐδαιμονίαν. Contextus flagitat hanc interpretationem et frequens vſus verbi. Dionyſ. A. R. VIIII. p. 1178. ἀχθηδόνα σὺν αἰσχύνῃ coniungit. Cf. Ammon. in αἰδὼς et αἰσχύνη. (p. 5.) G.

[Ἢ τῇ συνέσει) Ex Aug. addidi ἢ. Mox in ſequenti Scholio in eodem cod. pro ἔτος eſt ἔθος. Male.] G.

Μέν γε] Reiskius delet γε in Diluc. Abreſch. p. 193. Mox in θυσίαις — νομίζοντες, eſt ſubint. χρῆσθαι, *more recepto ſolemus uti.* Loquitur et ita Herod. IIII, 63. ὑσὶ δὲ ὅτοι ὐδὲν νομίζουσι, item IIII. 117. φωνῇ οἱ Σαυρομάται νομίζουσι σκυθικῇ. Plura loca collegit Abreſch. Diluc. p. 193. Regiminis rationem petendam ex intellecto χρῆσθαι, per ſe patet, quod νομίζειν non idem eſt ac χρῆσθαι, ſed, *recepto more ſolere.* Noſter L. I. 77. ὅτε τούτοις χρῆται, ᾧ δ' οἷς ἡ ἄλλη Ἑλλὰς νομίζει, ſc. χρῆσθαι. cf. L. II. 15. vbi additur: καὶ ἐς ἄλλα τῶν ἱερῶν νομίζεται τῷ ὕδατι χρῆσθαι. v. praeter Abreſch. l. c. Schwebel. ad Lamb. Boſ. de ell. gr. p. 463. De re ipſa v. Xenophont. de rep. Athen. c. 2. 9. p. 64. Zeun. Addit Noſter: ἰδίαις κατασκευαῖς, veluti aedificiis, ſplendide exſtructis, et varia ſupellectile exornatis. G.

Θυσίαις — νομίζοντες] Θυσίαι h. l. non ſunt ſacrificia, ſed feſta, feriae, in quibus ſcil. fierent ſacrificia, quibus et coenae feſtae hilaresque adiicerentur; vocat enim ἀναπαύλας, recreationes. In νομίζοντες cum Dat. vix eſt, quin effugias ellipſin χρῆσθαι, aut caſus enallagen. In loco tamen Noſtri I, 77. χρῆται — οἷς — νομίζει, Datiuus pendet a χρῆται, more Pron. relatiui, ſequentis caſum verbi praemiſſi. BAVER.

Ἡ τέρψις] *Pindar.* Nem. IV.

Ἀρίστος εὐφροσύνα
Πόνων κεκριμένων
Ἰατρός. αἱ δὲ σοφαὶ
Μοισᾶν θυγατέρες ἀοιδαὶ,
Θέλξαν νιν ἁπτόμεναι etc.

WASS. Ἐκπλήσσει *Thom. Mag.* hic et infr. C. 87. exponit ἐκβάλλει. add. ibi *Schol.* et *Aeſchyl.* Prometh. 134. DVCK.

Ἡ τέρψις τὸ λυπηρὸν ἐκπλήσσει] Commode laudauit Waſſius Pindarum Nem. Od. 4. v. 5. Ἄριστος εὐφροσύνα Πόνων κεκριμένων ἰατρός — ad quem Noſter reſpexiſſe videtur. Ἐκπλήσσει, cod. Aug. explicat ἐκβάλλει, vt Thomas M., qui alium locum Noſtri h. lib. c. 87. laudat: Θουκυδίδης ἐν τῇ δευτέρᾳ· ὧν καθ' ἡμέραν ἡ τέρψις τὸ λυπηρὸν ἐκπλήσσει. Καὶ αὖθις ἐν τῇ αὐτῇ· φόβος γὰρ μνήμην ἐκπλήσσει. Imitatus eſt hunc poſteriorem locum manifeſte Achilles Tatius L. VII. 10. p. 600. Boden. ἀληθὴς δέ ἐστιν — ὁ λόγος, ὅτι μνήμην ἐκπλήσσειν πέφυκε φόβος. Quem locum Thucydidis laudare debebat ad Achillem Tatium Editor, V. C. Mox διὰ μέγεθος τῆς πόλεως, v. Iſocr. Paneg. c. XI. p. 30. Xenoph. de rep. Athen. c. 2. p. 65. GOTTL.

in Magiſtratu, ſemper obtemperantes, et legibus, iis potiſſimum, quae latae ſunt, vt auxilio ſint hominibus iniuria affectis, atque adeo illis, quae licet non ſint ſcriptae, certam tamen ignominiam afferunt. Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87. 2. V. C. Varr. 323.

38. „Quinetiam laborum crebras remiſſiones animis noſtris inuenimus, certaminibus et ſacrificiis anniuerſariis, quae moribus ac inſtitutis patriis ſunt recepta, nos recreantes, et decoro priuatorum apparatu, cuius quotidiana voluptas dolores excutit. Huc autem, ex omnibus orbis terrarum partibus, omnia propter vrbis magnitudinem importantur; acciditque nobis, vt non magis familiariter noſtris, quam aliorum etiam mortalium bonis perfruamur.

39. „Quinetiam rerum bellicarum ſtudiis praeſtantiores ſumus noſtris aduerſariis, his vrbem omnibus communem exhibemus, nec vllis peregrinorum expulſionibus quemquam vnquam a diſciplinis aut ſpectaculis arcemus; quod minime abſconditum, ſi quis ex hoſtibus viderit, vtilitatem perci-

θεασάμενοι μετεωρίζοντα, κακῶς ἐχρήσαντο. οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι σκυθρωποί εἰσι, διαπαντὸς ἐπιείκειαν ὑποκρινόμενοι, καὶ τὲς ἀβροτέρυς κολάζυσι. τὸ γὰρ τερπνὸν τῆ βίᾳ, κώλυμα νομίζυσι τῶν ἀναγκαίων. Τὰ ἴδια προσομιλοῦντες] ταῦτα πρὸς Λακεδαιμονίυς αἰνίττεται. Τῶν — ἐν ἀρχῇ ὄντων] τῶν ἀρχόντων. Καὶ μάλιστα αὐτῶν] τῶν νόμων δηλονότι. Καὶ ὅσοι ἄγραφοι ὄντες] ἄγραφοι νόμοι τὰ ἔθη εἰσί. Τῇ γνώμῃ] τῇ ψυχῇ, ἢ τῇ συνέσει. Διετησίοις] δι' ὅλυ τὲ ἔτυς θύυσιν οἱ Ἀθηναῖοι καθ' ἑκάστην, πλὴν μιᾶς ἡμέρας. Ἡ τέρψις] ἡ ζωγραφία. Τὸ λυπηρὸν] αἰνίττεται πρὸς τὲς ταπεινὲς καὶ εὐτελεῖς Λακεδαιμονίυς. Ἐπεισέρχεται] τῆ Θησέως ἐν Ἀττικῇ τε καὶ ταῖς Ἀθήναις βασιλεύσαντος, συνεισέφερον παντοχόθεν αὐτῷ τὰ πρὸς χρείαν οἱ Ἕλληνες, ἐπειδήπερ ταύτην ὁ βασιλεὺς πρυτανεῖον καθεσήκει καὶ μητρόπολιν τῆς Ἑλλάδος, τὰς ἄλλας καθηρηκὼς διὰ τὸ πόλεις. Καὶ ταῖς τῶν πολεμικῶν μελέταις] πληρώσας τὰ ἐν εἰρήνῃ γινόμενα ἀγαθὰ, νῦν μετέρχεται ἐπὶ τὰ ἐν πολέμῳ. Τῶν ἐναντίων] τῶν Λακεδαιμονίων φησί. Τοῖσδε] τοῖς ἐρήσομένοις. Κοινὴν παρέχομεν] κοινωνικὴν, καὶ ἀνειμένην πᾶσιν ἀνθρώποις. Ξενηλασίαις] ὥσπερ οἱ Λακεδαιμόνιοι. Ὅ μὴ κρυφθὲν ἄν τις] τὸ ἐξῆς, ὠφεληθείη ἄν τις, ἰδὼν μὴ κρυφθέν. Καὶ ἀπάταις] πάλιν πρὸς Λακεδαιμονίυς

[Ἡ ζωγραφία) Cur Scholiaſtes *τέρψιν* ita interpretetur, nemo facile intelligat. Duckerus igitur in adnot. ad Schol. p. 629. legi malit: *ψυχαγωγίαν*, commotus Ammonii auctoritate, qui in v. *χαρὰ*, definit *τέρψιν καὶ ψυχαγωγίαν ἀπὸ τῆ ἀηδὲς ἐπὶ τὸ κρεῖσσον.*] GOTTL.

Ἐκπλήσσει] Comparare licet duo loca: alterum Tac. Annal. *corpora equorum, quos fluctus in litus eliſerat*, i. e. expulerat, alterum Liuii, 5, 39. priuatos luctus *ſtupefecit* publicus pauor, i. e. obruit, vicit, ſentiri prohibuit. BAVER.

[Τῆ Θησέως —) Hoc Schol. adieci e Baſil.] G.

Πάσης γῆς] Haec fuſe perſequitur *Iſocrates* Paneg. p. 70. WASS.

Τὰ αὐτῆ] Non videtur admitti poſſe marginis lectio: alteram autem recte *Valla* interpretatur. STEPH. *Valla* vertit, *vt non magis hinc natiuis bonis fruamur.* DVCK.

Τὰ αὐτῆ ἀγαθὰ γιγνόμενα] i. e. *bona quae hic*, n. *in regione Attica, proueniunt*, vt etiam intelligitur ex opp. *τοῖς ἀγαθοῖς τῶν ἄλλων ἀνθρώπων*. Sic explicat *αὐτῆ* Schol. ad L. VI. 34. init. *Τά τε αὐτῆ, ἤγων τὰ ἐν τῷδε τῷ τόπῳ.* v. praeter Abreſch. ad L. IIII. 30. in Diluc. p. 403. Celeberr. Valkenar. ad Herod. IIII. p. 339. Similis locus eſt apud Plin. Paneg. 29. „diuerſas gentes ita commercio miſcuit, vt, quod genitum eſſet vsquam, *id apud omnes natum eſſe videretur. Nonne cernere datur, vt, ſine vllius iniuria, omnis vſibus noſtris annus exuberet?* G.

Ταῖς τῶν πολεμικῶν μελέταις] Rationem, cur ſcripſerit Thucydides ita, et non *πολεμίων*, qui cum Herodoto alias dicat *πολέμια*, non *πολεμικὰ*, inuenit Abreſch. in Diluc. p. 196. in eo, quod in caſibus obliquis difficile ſit diſcrimen, intelliganturne *πολέμιοι*, an *πολέμια*, res bellicae. In his itaque caſibus ſcribi *πολεμικῶν*. *Πολέμια* pro *πολεμικὰ* dici, v. voc. Herod. recenſionem p. 16. Weſſel. Inter alia loca laudat Abreſchius L. II. 89. Sed ibi legitur *πολεμίων*, non, vt citat, *πολεμικῶν* quod fruſtra tentabat Waſſius, ſcribens, *ἐναντίων*. Pro καὶ, quod proxime praecedit, malit Reiskius, (anim. p. 19.) κᾆν. G.

[Τὰ ἐν εἰρήνῃ γινόμενα) In cod. Aug. *γινόμενα* deeſt, et poteſt abeſſe. *Πληρώσας* i. e. *quam plene, et quantum ſatis eſt, dixiſſet.* non ſapit, auctore Stephano, nouam loquendi rationem: Ariſtides enim (T. I, p. 422.) h. v. ſimiliter fere adhibuit: *λόγος μακρός τε διεξιέναι, καὶ ἱκανῶς πληρῶσαι ἑράδιος.* Ita apud Stob. T. 106. p. 570. *πληρῶσαι τὰ νενομισμένα.* cf. Abreſch. Diluc. p. 196. et Auctar. p. 271.] G.

[Φησὶ) Omiſſa h. v. in Aug.] G.

Ξενηλασίαις] Huc reſpicit *Plutarchus* Lycurgo p. 36. vbi legendum *γυναικὸς ἱερᾶς*, non *ἱερᾶς*. vid. *Ariſtot.* Polit. II, 9. WASS. De *ξενηλασίᾳ* Lacedaemoniorum vid. I, 144. et *Spanh.* ad Ariſtoph. Ran. v. 461. DVCK.

Ξενηλασίαις —] De hoc more peregrinos vſu vrbis prohibendi apud Lacedaemonios, praeter noſtrum (L. I, 144. Schol. ad I, 77.) v. Xenoph. de rep. Lac. c. 14. p. 48. Zeun. Plut. in Lycurgo c. 27. p. 223. it. in Inſtit. Laced. T. VI. p. 881. Weſſeling. ad Petit. Legg. Att. p. 678. Cicero (Offic. III, 11.) huius rei quoque mentionem facit, et reprehendit Lacedaemonios. Ceterum refellit Plutarch. in Lycurg. c. 27. p. 223. Noſtrum, hanc *ξενηλασίαν* non eſſe factam, ne peregrini inſtituta Lycurgi in ſuos vſus conuerterent; *ἀλλὰ μᾶλλον, ὅπως μὴ διδάσκαλοι κακῆ τινος ὑπάρξωσι.* G.

Ἡ μαθήμ.] *Plutarchus* in Lycurgo: Ἀλλὰ καὶ τὲς ἠθροισμένυς etc. Sed et aduenas nulla cauſa vtili irrepentes in vrbem abegit, non (vt *Thucydides* autumat) veritus, ne inſtituta ſua effingerent, et aliquem haurirent ad virtutem profectum, quin potius, ne doctores alicuius noxae forent. HVDS.

[Ἄν τις) Deeſt in Aug. ἄν.] G.

Οὐ ταῖς παρασκευαῖς — καὶ ἀπάταις] i. e. *non artibus fraudulentis, clandeſtinis, quibus ineſt dolus, aſtutia, non vera prudentia, vt obtegantur vel obſcurentur conſilia.* Abreſch. in auctar. Diluc. p. 271. explicat fere ita *παρασκευὰς, furta, quibus Lacedaemonia iuuentus praeparabatur ad furta bellica.*

ἢ τῷ [z] ἀφ' ἡμῶν [a] αὐτῶν ἐς τὰ ἔργα εὐψύχω. καὶ ἐν ταῖς παιδείαις, οἱ μὲν ἐπιπόνῳ ἀσκήσει, εὐθὺς νέοι ὄντες, τὸ ἀνδρεῖον μετέρχονται· ἡμεῖς δὲ, ἀνειμένως διαιτώμενοι, ὁδὲν ἧσσον ἐπὶ τὰς ἰσοπαλεῖς κινδύνους χωροῦμεν. τεκμήριον δὲ· ἔστε γὰρ Λακεδαιμόνιοι καθ' ἑκάστας, [b] μετὰ πάντων δ' ἐς τὴν γῆν ἡμῶν [c] στρατεύσωσι· τὴν τε τῶν πέλας αὐτοὶ ἐπελθόντες, ἀ χαλεπῶς ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ τὰς περὶ τῶν οἰκείων ἀμυνομένους μαχόμενοι ταπλεῖν κρατοῦμεν. ἀθρόα τε τῇ δυνάμει ἡμῶν ὐδεὶς πω πολέμιος ἐνέτυχε, διὰ τὴν τοῦ ναυτικοῦ τε ἅμα ἐπιμέλειαν, καὶ τὴν ἐν τῇ γῇ [d] ἐπὶ πολλὰ ἡμῶν αὐτῶν ἐπίπεμψιν. ἢν δέ πῃ μορίῳ τινὶ προσμίξωσι, κρατήσαντές [e] τε τινὰς ἡμῶν, πάντας αὖχοῦσιν ἀπεῶσθαι, καὶ νικηθέντες, ὑφ' ἁπάντων [f] ἡσσῆσθαι. καίτοι, εἰ ῥᾳθυμίᾳ μᾶλλον ἢ πόνου μελέτῃ, καὶ μὴ μετὰ νόμων [g] τοπλεῖον ἢ [h] τρόπων ἀνδρείας ἐθέλοιμεν κινδυνεύειν, περιγίγνεται [i] ἡμῖν τοῖς τε μέλλουσιν ἀλγεινοῖς μὴ προκάμνειν, καὶ ἐς αὐτὰ ἐλθοῦσι, μὴ [k] ἀτολμοτέρους τῶν ἀεὶ μοχθούντων φαίνεσθαι·

μ'. »Καὶ ἔν τε τούτοις τὴν πόλιν ἀξίαν εἶναι θαυμάζεσθαι, καὶ ἔτι ἐν ἄλλοις. φιλοκαλοῦμέν [l] τε γὰρ μετ' εὐτελείας, καὶ φιλοσοφοῦμεν ἄνευ μαλακίας· [m] πλούτῳ τε ἔργῳ μᾶλλον [n] ἐν καιρῷ ἢ λόγου

z Ἀφ' ἡμῶν Gr. a Αὐτῶν deest Dan. Paullo post ἐπὶ πόνῳ καὶ ἀσκήσει Cass. sed deinde correctum manu recent. vt in Ed. Ἐπὶ πόνῳ quoque Gr. et ab emendatore ἐπιπόνῳ. b Μετ' ἐπάντων δὲ ἐς Ar. C. Μετὰ π. δ' εἰς Gr. Paullo ante in Flor. Vin. marg. pro ἑκάστας leg. ἑαυτάς. c Στρατεύσει Ar. C. Hudf. Στρατεύονται Dan. Sic quoque Hudsonum ex Ar. C. voluisse scribere suspicor. Duck. d Ἐπιπολλὰ Bar. Ar. Ald. Flor. Baf. e Τε deest Ar. C. Cl. Dan. f Ἡττῆσθαι Dan. g Τοπλέον Ar. C. Τὸ πλέον Dionyf. Halic. Τὸ πλεῖον Reg. Cass. Gr. Aug. h Τρόπων ἀνδρείας Cass. Aug. Mosqu. ἀνδρείας. Τρόπου ἀνδρείας, et ex emendatione inter versus τρόπων ἀνδρείας Gr. i Ἡμῖν τε τοῖς Cass. Gr. Aug. k Ἀτολμοτέρους et rec. manu supr. emendatum τέρως Cass. ἀτολμοτέρους Dan. Aug. ἀτολμετέρους, sed corr. ἀτολμοτέρους, vt Mosqu. habet. l Τε deest Cass. Aug. Mosqu. m Πλέτῳ τε ἔργῳ Ar. C. Mosqu. Mira fuerit hypallage, ἢ πλούτῳ τε ἔργῳ scripsit, et non potius hoc modo, πλούτῳ τε ἔργῳ Steph. Πλούτῳ τε ἔργα Cl. Πλούτῳ τε ἔργα Dan. n Ἐν deest in cod. Aug. Baf. Sed corrector adscripsit: ἐν καιρῷ. Deest etiam ἐν Bar. Ald. Flor. Baf. Steph. 1. Cl. Gr. Reg.

Dictum est ταῖς παρασκ. κ. ἀπάταις pro ἀπατηλαῖς. Reisk. coniicit in Diluc. Abresch. p. 197. παρατροπαῖς, *auertendo alios*, a nostra consuetudine et contemplatione studiorum. Sine ratione. GOTTL.

[Καὶ ταῦτα πρὸς —) In Aug. hoc Scholion sic legitur: πάλιν πρὸς Λακεδαιμονίους, οἵτινες ἀπάτῃ τὸ πλέον καὶ γοητείᾳ γνώμης ἐκράτει (male, pro ἐκράτησαν) ἐν τοῖς πολεμικοῖς.] G.

[Ἢ τὰν ἢ ἐπὶ τὰν) Stephanus exponit: ἢ ταύτην τὴν ἀσπίδα. ἢ ἐπὶ ταύτην, quibus quisque moneatur, ne ἐξίφασπις sit: fatetur tamen, se non videre, quomodo secundum Scholiasten ἐπὶ τὰν significare possit: μετ' αὐτῶν· itaque, quod Schol. praeter clypeum, et δόρυ adiiciat, legendum esse: ἢ τὰ ἢ ἐπὶ τά. Sed sic non tollitur difficultas: verba enim, ἐπὶ τὰ (sc. δόρυ et ἀσπίς) non significare possunt: μετ' αὐτῶν. In cod. Cassel., omissis his, legitur: ἐπὶ τὰν, τυτέῃσι, ἢ ταῦτα σάσσυ, ἢ μετ' αὐτῶν ἀνειρέθητι, melius quam in editis. Sic in Aug., praeterquam quod legitur: τὰν ἢ πιτὰν, et pro ἐπεβδων est ἐβδων, et pro ὧς, ὥσε. Pro ἐπὶ τὰν apud Suid. v. ἢ τὰν et Λυκοῦργος, Kusterus legebat: ἐπὶ τᾶς vel ἐπὶ τᾷ, quod probabat olim Duckerus ad Flor. I, 18. postea vero nihil mutandum censebat. Habet enim quoque Aristot. apud Stob. S. VII, p. 88., vbi Gorgone, filio in militiam proficiscenti, scutum dat his verbis: ἢ ταύταν, ἢ ἐπὶ ταύταν· et Sext. Emp. III. Hypot. p. 181. Fabric. ἢ ταύτην ἢ ἐπὶ ταύτην. Apud Aristaen. II, 17. est: ἢ ταύτην ἢ ἐπὶ ταύτῃ. Sensus igitur verborum est: *aut hanc referas saluus, aut, super hanc fanctus mortuusue reporteris.* Sumenda autem sunt eadem vi: ἐπὶ τὰν, τᾶς et τᾷ. Ἀναιρέθητι duplici vi capitur, actiua et media: *tollito, fuscipitoue*, et, *fuscipitor, imponitorue*, vt bene Abresch. monet. (Diluc. p. 197.) Ταῦτα σάσσυ, n. δόρυ et ἀσπίδα, aut, *cum his*, μετ' αὐτῶν, sc. hasta et clypeo, *tolliter mortuus.* Ἐπὶ τὰν autem sic exponit, μετ' αὐτῶν, quia occisi in bello, impoliti, cum his armis e proelio deportabantur. Sequitur: εἰ πλείονας ἐνεγκόντες sc. πληγάς. Paullo ante: τῷ Εὐρώτᾳ v. Plut. Lac. instit. T. VI. p. 881.] G.

Ἰσοπαλεῖς κινδύνῃς] i. e. *Subimus pericula eiusmodi, vbi pares hosti reperimur.* G.

Καθ' ἑκάστας] Lectio notata in marg. Flor. Vinar. καθ' ἑαυτὰς non displicet: *per se*, vt int. expressit. Opponuntur *Lacedaemonii* puri puti, reliquis auxiliis, μετὰ πάντων. Vulgata tamen recte habet; opponuntur enim c. 64. infra: πρός τε ξύμπαντας et πρὸς ἑκάστας. G.

Αὐτοὶ ἐπελθόντες] *Soli* (sine sociis) *inuadimus aliorum agrum.* Praecedit: ἔστε — καθ' ἑκάστας μετὰ πάντων, *nunquam soli, sed cum omnibus sociis.* Mox pro τε, Reisk. anim. l. c. legit δὲ. Opinor, vere. G.

Ἀθρόᾳ τε τῇ δυνάμει] Non est, quod cum Reisk. legatur δὲ, pro quo saepius Noster τε ponit. v. Ind. Si quid tamen mutandum sit, malim γε, *quidem.* 4, 9. extr. ἔστε γὰρ αὐτοὶ — ἐκείνοις ΤΕ βιαζομένοις, rel. i. e. δὲ. BAVER.

[Ἀθρόᾳ τε τῇ δυνάμει) Hoc caput Scholio praefixi, monente Duckero, pro ἐπιμέλειαν, quod h. l. vt liquet, parum accommodatum est. In Aug. omissa sunt verba: εἰς Θρᾴκην καὶ Ἰωνίαν, nec huc pertinere videntur. In eodem codice adscripta sunt verbis: κρατήσαντές τε τινὰς ἡμῶν. Sed mihi videntur referri ad v. ἐπὶ πολλὰ ἡμῶν αὐτῶν ἐπίπεμψιν. Ceterum desunt Schol. in Aug. ad verba Τὸ ἀνδρεῖον μετέρχονται· Ἐπίπεμψιν· Μορίῳ τινὶ· Ἀπεῶσθαι et Καὶ ἔν τε τούτοις.] G.

[Εἰς στρατείαν) In Cass. est ἐκστρατείαν pro ἐκστρατείαν.] G.

Καί τοι — φαίνεσθαι] *Dion. Halic.* p. 135. ἡ παρὰ τὰς χρόνους τῶν ἐγκλημάτων ἐκβεβηκυῖα τὸ κατάλληλον φράσις, τοιαύτη τις ἐστὶ inquit. WASS. In *Dionys.* quoque est ἀτολμοτέρους. Parum interest, vtro modo legatur. DUCK.

Καὶ μὴ μετὰ νόμων — ἢ τρόπων ἀνδρείας] Heilmanus reprehendit Porti versionem, et verba sic iungit: μετ' ἀνδρείας νόμων ἢ τ. α. quasi dicat: »*apud nos non ineſt fortitudo in legibus*, i. e. *a legibus efficitur, vt apud Lacedaemonios, quorum virtus praecipua seueritate legum nititur: sed ab animi magnitudine proficiscitur.* Dura est haec structura: ἀνδρεία νόμων quanquam varius vsus genit. talis mihi non est ignotus. Idem sensus sine hac constructione efficitur. Enenkelius eleganter: »*enimuero si otiosi potius, quam laboribus ad-*

pere possit: quippe non tam apparatibus, et dolis, quam nostrae in rebus gerendis fortitudini, confidimus. Atque in disciplinis, hi quidem *Lacedaemonii* statim ab ineunte aetate virtutem exercitatione laboriosa consectantur. Nos vero, quamuis remisso vitae genere vtamur, nihilo tamen secius, ac illi, aequalia pericula subimus. *Huius autem rei* hoc est argumentum. Neque enim Lacedaemonii per se, sed cum omnibus auxiliis nostrum agrum inuadunt. Nos vero, *sine externis auxiliis* aliorum *agrum* inuadentes, in alieno cum iis, qui pro laribus suis decertant, bellum gerentes, victoriam plerumque obtinemus. Nec vllus hostis in nostras copias frequentes adhuc incidit, simul, cum propter nostrum rerum nauticarum studium, tum etiam propter copias, quas, ex nostrorum ciuium et subiectorum numero collectas, in diuersa terrarum loca dimittimus. Quod si vspiam cum aliqua *nostrarum copiarum* particula manus conseruerint; et quum aliquos de nostris superarunt, omnes *a se* pulsos gloriantur, et quum victi fuerunt, se ab vniuersis victos fuisse *dicunt*. Quamquam si otio potius, quam laborum meditatione, nec legibus magis, quam generosis moribus pericula subire velimus: nobis contingit, vt et aerumnis futuris non defatigemur; et quum in ipsas iam veniremus, non minus audaces simus *in his tolerandis*, quam qui perpetuo se exercent. Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87. 2. V. C. Varr. 323.

40. „Hinc etiam accidit, vt cum in hisce rebus tum etiam in aliis nostra ciuitas admiratione sit digna. Nam elegantiae quidem studemus; *sed* cum frugalitate, *vt sine luxu:* et philosophamur; *sed*

αἰνίττεται, οἱ τοπλέον ἀπάτῃ καὶ γνησιείᾳ γνώμης ἐκράτων ἐν τοῖς πολεμικοῖς. Εὐθὺς νέοι ὄντες] καὶ ταῦτα πρὸς Λακεδαιμονίους. ἐκεῖνοι γὰρ ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας εἰς τὰ πολέμια ἠὐτρεπίζοντο· καὶ εὐθὺς ὡς ἐτίκτετο τὸ παιδίον ἐν ἀσπίδι ἐτίθεσαν αὐτὸ καὶ δόρυ πλησίον, καὶ ἐπεβόων, ἢ τὼν, ἢ ἐπὶ τάν. τυτέσιν, ἢ ταῦτα σῶσον, ἢ ἐπὶ τὰν (τυτέσι μετ' αὐτῶν) ἀναιρέθητι. οἱ δὲ αὐτοὶ ὕτως ἐπιπόνως ἤσκων, ὡς μηδὲ λυτρῶν ἀνέχεσθαι, ἀλλ' ἀρκεῖσθαι τῷ Εὐρώτᾳ ποταμῷ πρὸς τὸ λύσασθαι. ἀμέλει καὶ διαμαιμαιγώσεις ἐγίνοντο κατά τινα καιρὸν, ἐν αἷς οἱ πλείονας ἐνεγκόντες, ἀνδρειότεροι ἐνομίζοντο. Τὸ ἀνδρεῖον μετέρχονται] τὸ τοῖς ἀνδράσι πρέπον. Τῶν πέλας αὐτοῦ] ἡμεῖς δηλονότι. Ἀθρόᾳ τε τῇ δυνάμει] μεμέρισαι γὰρ αὐτῶν τὸ στράτευμα εἰς δύο, εἰς Θρᾴκην καὶ Ἰωνίαν. Ἐπίπεμψιν] εἰς στρατείαν. Μορίῳ τινί] μέρει τινὶ ἐξ ἡμῶν. Κρατήσαντές τε] αἰνίττεται τὰς ἱππέας αὐτῶν τὰς κειμένας. Ἀπεῶσθαι] ἀποδιωχέναι. Καίτοι εἰ ἐθυμίᾳ] πάντα συνάγει τὰ εἰρημένα, καὶ ὥσπερ ἀνάμνησιν αὐτῶν ποιεῖται, ἀνακεφαλαιώμενος. αἰνίττεται δὲ πρὸς Λακεδαιμονίους. Καὶ ἐς αὐτὰ ἐλθεῖσι] τὰ ἀλγεινὰ δηλονότι. Τῶν ἀεὶ μοχθούντων] τῶν Λακεδαιμονίων δηλονότι. Καὶ ἔν τε τούτοις] τοῖς εἰρημένοις δηλονότι. Θαυμάζεσθαι] κατὰ κοινῶ τὸ, περιγίγνεται. Φιλοκαλοῦμέν τε γὰρ] ἐπειδὴ διεβάλλοντο οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ μαλακίᾳ, καὶ τρυφῇ βίᾳ, καὶ σχολῇ πολλῇ, τοῦτο λέγει, ὅτι φιλοκαλοῦμεν μετὰ εὐτελείας καὶ ταπεινότητος. τῇ γὰρ φιλοκαλίᾳ τὸ ἄσωτον ἔπεται. τῇ δὲ φιλοσοφίᾳ τὸ μαλακὸν καὶ ἀνειμένον. Μετ' εὐτελείας] σμικροπρεπείας. Καὶ φιλοσοφοῦμεν ἄνευ μαλακίας] τὰ δυσχερῆ τῆς πενίας ὑπομένομεν. Πλούτῳ τε ἔργου] τὸ ἐξῆς, τῷ πλούτῳ χρώμεθα ἐν τῷ καιρῷ

dicti, nec tam legum verecundia, quam morum generositate pericula suscipiamus — Reiskius in Diluc. Abresch. p. 197. aut ex cod. legi vult ἀνδρείως, aut ἀνδρείᾳ, aut ὑπὲρ ἀνδρείας. Qualis inconstantia! Mox idem Reiskius (in anim. l. c.) vult ἐθέλομεν. GOTTL.

Φιλοκαλοῦμεν μετ' εὐτελείας —] i. e. *modum tenemus in vitae elegantia atque ornatu, non vtimur iusto maiori, vt nec molles et prodigi videamur, nec nimis rudes in decentiae studio* (quales sunt homines in oppidis minoribus). Sequitur: καὶ φιλοσοφοῦμεν, i. e. *humanioribus litteris studemus*, veluti eloquentiae, poesi, elegantiae vitae, et omnino rebus, quibus tractandis magna felicitatis humanae pars inest. Τὸ φιλοσοφεῖν ita capi, eleganter docuit Ernesti de philos. vitae, (in opusc. orat. p. 159.) cf. Celeb. Morus ad Isocrat. Paneg. p. 6. 9. it. Praestantiss. Ruhnken. ad Hesych. h. v. Quid sit μαλακία in tractandis doctrinis amoenioribus, nostra aetas optime docere potest, quae delectatur fabulis romanensibus et amatoriis, poëmatiis de Phyllide et vino et eiusmodi bellulis rebus. Lepidi et faceti hi homines vocant haec studia: *les belles lettres*, seque, *les beaux esprits*. G.

[Ταπεινότητος) In codd. Cassel. et Aug. deest h. v. In Aug. refertur hoc Scholion ad φιλοσοφοῦμεν et Scholia ad Μετ' εὐτελείας et Καὶ φιλοσοφοῦμεν ἄνευ μαλακίας defunt. V. τῇ δὲ φιλοσοφίᾳ — ἀνειμένον addidi e cod. Basil. G.

Φιλοσοφοῦμεν] De Periclis cum Anaxagora, aliisque Philos. consuetudine adi *Plutarch.* 154. 162. et Moral. 353. B. infra pro πένεσθαι perperam exhibet *Idem* Moral. 533. πενίαν, et ἐργ. μ. διαφ. vid. *Demosth.* Amat. 163. WASS.

[Τὰ δυσχερῆ τῆς πενίας) Ineptam hanc interpretationem cum Steph. reprehendimus. Thucydides a philosophia amouet reprehensionem, tanquam molles reddat homines, negatque, Athenienses reddi eius studio delicatulos et effeminatos.] G.

Ἄνευ μαλακ.] i. e. vt tamen non abstrahamur a studio et seueritate rerum gerendarum, a vita ciuili, laboriosa, militari. Quo nomine et Cicero tuetur studia sua in literis collocata, p. Arch. BAVER.

Πλούτῳ τε ἔργου] Cl. *Wasse* adscripserat locum e Cap. 43. huius Lib. ἐν ᾧ ἡ δόξα αὐτῶν παρὰ τῷ ἐντυχόντι ἀεὶ καὶ λόγου καὶ ἔργου καιρῷ ἀείμνηστος καταλείπεται. Eo vulgata scriptura et interpretatio *Scholiastae* satis confirmatur. DVCK.

Πλούτῳ τε ἔργου — ᾗ λόγου κόμπῳ χρώμεθα] Sententia est: *diuites sumus rebus ipsis, s. praeclare factis, ἐν καιρῷ, in tempore, vbi opus est; verbis autem inanibus et vanis haud vtimur.* Iunxi cum Abreschio (Diluc. Thuc. p. 202. ad c. 41.) ἔργου πλούτῳ. Plato in Euthyphr. c. 13. habet σοφίας πλοῦτον,

πέμπω χρώμεθα· καὶ τὸ πένεσθαι οὐχ ὁμολογεῖν τινὶ αἰσχρὸν, ἀλλὰ μὴ διαφεύγειν ἔργῳ, αἴσχιον. ο ἐνί τε τοῖς αὐτοῖς οἰκείων ἅμα καὶ πολιτικῶν ἐπιμέλεια, καὶ ἑτέροις, πρὸς ἔργα τετραμμένοις, τὰ p πολιτικὰ μὴ ἐνδεῶς γνῶναι· μόνοι γὰρ τόν τε μηδὲν τῶνδε μετέχοντα, οὐκ ἀπράγμονα, ἀλλ' ἀχρεῖον νομίζομεν· q καὶ αὐτοὶ ἤτοι κρίνομέν γε r ἢ ἐνθυμούμεθα ὀρθῶς τὰ πράγματα, οὐ τοὺς λόγους τοῖς ἔργοις βλάβην s ἡγούμενοι, ἀλλὰ μὴ προσδιδαχθῆναι μᾶλλον. λέγω δὲ τοῦτο μᾶλλον ἢ t ἐπὶ ὰ δεῖ ἔργῳ ἐλθεῖν. διαφερόντως γὰρ δὴ καὶ τόδε ἔχομεν, ὥστε τολμᾶν τε οἱ αὐτοὶ μάλιστα, καὶ περὶ ὧν ἐπιχειρήσομεν, ἐκλογίζεσθαι. u ὃ τοῖς ἄλλοις ἀμαθία μὲν θράσος, λογισμὸς δὲ ὄκνον φέρει. x κράτιστοι δ' ἂν τὴν ψυχὴν δικαίως κριθεῖεν οἱ τά τε δεινὰ καὶ ἡδέα [σαφέστατα] y γιγνώσκοντες, καὶ z διὰ ταῦτα μὴ ἀπο-

o Ἔν τε τοῖς *Cass.* Aug. sed a man. rec. superscr. ὅτι. p Πολεμικὰ *Ar. Reg.* et inter versus rec. manu γρ. πολιτικὰ. q Καὶ εἰ αὖτοὶ *Ar. C. Dan.* r Est etiam alia lectio, ἢ δὲ ἐνθυμούμεθα ὀρθῶς· sed quem hic locum istud adverbium habere dicemus? *Steph.* s Ἡγούμεθα et deinde emendatum ἡγέμενοι *Reg.* t Ἐπὶ τὰ ἃ δεῖ *Ar. C.* Paullo ante λόγῳ, in Mosqu. est ἐν λόγῳ. u Mirum istud ὃ ante τοῖς ἄλλοις: ac videndum, ne vera lectio sit ὅπερ, vel ὅπερ, quod tamen non aliunde, quam ex coniectura affero. *Steph.* *Fr. Portus* existimat σύλληψιν esse: atque φέρει βλέβην, aut quid simile subaudiendum relinqui. In margine *Cod. C.* ᾧ pro ὃ apponitur. x Κράτιστοι δ' ἂν εἰκότως τὴν ψυχὴν κριθεῖεν *Ar. C.* et *Dan.* Sed hic εἰκότως. y γινώσκοντες *Ar. C. Reg. Dan. Gr.* z Διαταῦτα *Ald. Flor. Bas.*

cui Euseb. Praep. ev. L. X. p. 471. πενίαν et ἀπορίαν σοφίας opponit. Addi potest πλοῦτος χρυσοῦ apud Anacreontem Od. XXII. 1. vbi v. Fisch. V. C. it. πλοῦτος εὐπρεπείας apud Aristaenet. I, 1. p. 4. Paullus ep. ad Rom. c. II, 4. πλοῦτον τῆς χρηστότητος praedicat. Ita et ἔργα πλοῦτος commode dici potest. Dounaeus contra, in prael. in Demosth. Phil. *de pace* p. 120. quem sequitur Bauerus, malit τὸ ἐν deleri, vt sibi opponantur καιρὸς ἔργα et κόμπος λόγα. Esse itaque καιρὸν ἔργων, pro ἔργοις εὐκαίροις, et λόγου κόμπον, pro λόγοις κομπώδεσι. GOTTL.

Πλούτῳ δὲ, rel.] Non placet h. l. πλοῦτος ἔργα, vt qui καχοζηλίαν et Ebraismum sapiat; et plane hic frigeat illa metaphora. De pecuniis, quae simpliciter dicantur, per omnem orationem loquitur Pericles; (vt mox de πενίᾳ,) quibus vtantur magis ἐν καιρῷ ἔργα, vbi opus sit, res per illas effici, quam λόγων κόμπῳ, vt iactent diuitias suas. Ita explicanti etiam ἐν retineri possit, quod sit etiam pro εἰς· vtimur diuitiis εἰς καιρὸν ἔργα, ad rem opportune gerendam, ad impensas, quibus opus sit, faciendas, quam εἰς κόμπον λόγα, ad meram ostentationem. Alteri certe parti, λόγων κόμπῳ, hoc aptius fuerit. Neque enim, qui iactet opes, iis vtatur *in* ipsa *iactantia*; *ad* iactantiam quidem iis vti rectius dicatur. BAVER.

[Ἐν τῷ καιρῷ τῶ ἔργα —) In Cass. et Aug. leguntur haec verba sic: ἐν τῷ καιρῷ ἔργῳ καὶ ὦ κόμπῳ λόγα, et in Aug. ab initio: πλούτῳ τε χρώμεθα — Mox in cod. cod. pro ἀρίστης est ἀρίστως.] G.

Καὶ τὸ πένεσθαι οὐχ ὁμολογεῖν — αἰσχρόν —] Abresch. in auct. Diluc. Thuc. p. 272. accipiendum iubet, ceu inuerso ordine scriptum esset: αἴσχιον καὶ μᾶλλον αἰσχρόν τινι (ἐστὶ) μὴ διαφεύγειν ἔργῳ τὸ πένεσθαι, et, τὴν πενίαν, ἀλλ' οὐκ αἰσχρὸν, ὁμολογεῖν (αὐτὸ) f. ἀλλὰ τὸ ὁμολογεῖν αὐτὸ οὐκ αἰσχρόν ἐστι. Sententia clara etiam est, sine hoc inuerso ordine, *„confiteri paupertatem, nemini turpe ducitur; sed nolle eam deuitare recte factis, turpissimum est*, f. *nihil est turpius* — Mox, πρὸς ἔργα τετραμμένους, i. e. *qui sellularias artes tractant*, veluti δημιουργοὶ, σκυτοτόμοι, τέκτονες, ἀνδριαντοποιοὶ· quales Plato Alcib. sec. c. 3. recenset. Heilmanus interpretatur: *agricolas*, quod ἔργα Hesiodi ita capiantur. Etenim ciuibus Athenienſibus non fuisse licitum, opificia tractare. Hi si comprehenduntur vilioris conditionis hominibus; illi certe non excluduntur. v. Schol. vulgatum et Cass. cum Augustano. G.

Τὸ πένεσθαι — αἴσχιον] Comparatiuus αἴσχιον hic pro positiuo intelligendus est; quia simpliciter negat, turpem esse paupertatis confessionem: ergo *solum* illud turpe relinquitur, non fugere illam, cum possis, opere et industria. BAVER.

[Τοῖς δημιουργοῖς) In Cass. ita leg. δημιουργοῖς καὶ κυνηγοῖς καὶ ἰδιώταις. In Aug. deest quoque vox γεωργοῖς, item καὶ ante τοῖς ἄλλοις et χειροτέχναις.] G.

Τὰ πολιτικὰ μὴ ἐνδεῶς γνῶναι —] Abresch. Diluc. p. 198. probat πολεμικὰ quorundam codd. Distinguere enim Thucydidem eos, quibus res publicae atque priuatae curae sint, ab iis, qui τετραμμένοι sint ad ἔργα. Ita Scholiastes legisse videtur, ad v. μετέχοντα, quem Grammius recte reprehendit, si ita legerit; quod fiat nulla h. l. mentio rerum militarium; aut mendum Scholio inesse putat. Mihi quidem vulgata non mutanda videtur. Dicuntur Athenienses Lacedaemoniis praestare prudentia adeo, vt ne opificibus quidem res, ad rempublicam administrandam pertinentes, sint ignotae, quod etiam curiosi talium rerum cognoscendarum reperiantur. Τὸ γνῶναι melius cadit in tales res, quam in bellicas. Mecum sentit Heilmanus. G.

Τὰ πολιτικὰ] Verior haud dubie lectio, quam πολεμικὰ, et contexto aptior, etiam verbo γνῶναι, vt recte monuit B. Gottl. Scilicet Athenienses etiam in circulis loquebantur de rebus ciuilibus et intererant omni concioni, etiam infimi; quod apparet ex Aelian. V. H. vbi Socrates ait, ex eiusmodi hominibus conflatam esse concionem, in quam prodire ideo non sit timendum. Eadem illis ratio nimirum, quae Britannis, Londinii vtique. BAVER.

[Τῶν πολεμικῶν) Grammius vel mendum librarii inesse h. l. putat, pro πολιτικῶν, vel Scholiasten male interpretari, quum nulla militarium rerum mentio h. l. facta sit. Equidem priorem rationem probo. Confirmat hanc coniecturam Margo Flor. Vin., vbi scriptum est: leg. πολιτικῶν. Quod vero πολεμικῶν in omnibus editt. vett. Scholiorum reperitur, corrigere illud dubitaui.] G.

Ἀπράγμονα] Vid. *Isocrat.* pag. 143. WASS.

Οὐκ ἀπράγμονα] *Non otiosum, qui non capessit rempublicam, qui forum vitat* — ἀλλ' ἀχρεῖον sed *inutilem ciuem*; nos dicimus: einen Taugenichts, einen unbrauchbaren Menschen. Abreschius in Diluc. Thuc. p. 198. explicat ἀχρεῖον in vniversum, *inhabilem militiae et imbellem*. Laudat hanc in rem L. I, 74. et 93. II, 44. Non ignotum est, ita capi *inutilem* turbam, pro *imbelli*. v. c. apud Iustin. II, 11. 3. cf. Auctar.

ſine mollitie. Et diuitiis in rerum gerendarum opportunitate potius vtimur, quam ad inanem verborum iactationem. neque turpe cuiquam *eſt* ſuam paupertatem fateri: ſed turpe *eſt*, non *conari eam* re ipſa vitare. Et in iisdem *hominibus* ſimul et priuatarum, et publicarum *rerum* cura ineſt. quinetiam aliis, qui opificiis dant operam, *hoc adeſt*, vt reipublicae adminiſtrandae non minus, *quam caeteri*, ſint periti. Nos enim ſoli eum, qui rerum iſtarum nullam habet notitiam, non otioſum, ſed inutilem eſſe ducimus. Iidem etiam res recte iudicamus, et animo concipimus: non exiſtimantes orationem rebus nocere; ſed potius oratione non prius doceri, quam ad res, quae ſunt gerendae, exſequendas accedas, *detrimento eſſe ducentes*. Nam hoc quoque prae caeteris eximium habemus, quod et iidem maxime audeamus, et quae *audemus ac* aggredimur, *ea maxime* conſideremus. quod aliis *obeſſe ſolet: nam* imperitia quidem, audaciam; conſideratio vero *difficultatum ac periculorum*, cunctationem *et metum* affert. Illi autem iure fortiſſimi ſunt habendi, qui aſpera et iucunda manifeſtiſſime cognoſcunt, nec tamen propterea a periculis adeundis deterrentur. In iis etiam, quae ad beneficentiam pertinent, a multis

Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87. 2. V. C. Varr. 323.

τῶ ἔργω, καὶ ὃ κόμπω λόγω. Καὶ τὸ πένεσθαι οὐχ ὁμολογεῖν τινὶ αἰσχρὸν] γνώμης ἀρίστης τὸ μήτε πενίαν ὀνειδίσαι τοῖς ἔχουσι, καὶ παρὸν ζητεῖν ἐκ παντὸς τρόπου φυγεῖν. Ἕνι τε τοῖς αὐτοῖς] οἷον, τοῖς δημιουργοῖς, καὶ γεωργοῖς, καὶ κυνηγοῖς, καὶ τοῖς ἄλλοις ἰδιώταις καὶ χειροτέχναις. τοῦτο δὲ πρὸς Λακεδαιμονίους, ἐπειδὴ ὀλίγοι ἦσαν αὐτῶν, οἱ τὰ πολιτικὰ σκοποῦντες, οἱ δὲ τὰ πολέμια, πάντες. Τῶν δὲ μετέχοντα] τῶν πολεμικῶν. Οὐ τὰς λόγως τοῖς ἔργοις] διεβάλλοντο γὰρ ὡς λόγων μόνον ἀντιποιούμενοι ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων. Μὴ προδιδαχθῆναι] ἀπὸ κοινοῦ, τὸ βλάβην ἡγούμενοι. Δεινὰ καὶ ἡδέα] δεινὰ, τὰ πολέμια· ἡδέα, τὰ τῆς εἰρήνης.

Diluc. p. 272. Sed latius patet h. l. ἀχρεῖος. Abreſchius ad bellum refert hoc verbum, opinor, vt lectionem πολεμικὰ, quam paullo ante praefert vulgatae, confirmet, et hac interpretatione adſtruat. De voce ἀχρεῖος erudite expoſuit Clarkius ad Homer. Iliad. β. v. 268. Mox καὶ αὐτοὶ ἤτοι κρίνομεν — *Atque nos aut diiudicamus res, ſiue cauſſas agimus, aut veram earum rationem animo concipimus.* In cod. Caſſel. notatum erat ad h. v. Ἡσίοδος, ἥτος μὲν πανάριστος, ες, ἐσθλὸς δ' αὖ κἀκεῖνος· et in Aug. inuerſo ordine: Ἡσίοδος ἐσθλὸς δ' αὖ κἀκεῖνος, ἥτος μὲν πανάριστος. Sunt hemiſtichia ex Ἔργ. v. 293. 295. et plene ſic ſe habent: ἥτος μὲν πανάριστος, ὃς αὐτὸς πάντα νοήσει, ἐσθλὸς δ' αὖ κἀκεῖνος, ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται. Seruiunt huic loco illuſtrando: prior verſus ſpectat ad: ἐνθυμούμεθα ὀρθῶς, et poſterior ad: αὐτοὶ ἤτοι κρίνομεν — Reisk. in anim. p. 19. coniicit: καὶ οἱ αὐτοὶ ἤτοι κρίνομεν, ἢ ἐνθυμούμεθά γε ὀρθῶς — Rectius videtur τὸ γε, quod confirmat, transponi. Sed nullus cod. adiuuat coniecturam. Talia in Thucydide non ſunt mutanda. GOTTL.

[Μὴ προδιδαχθῆναι] Schol. ad h. verba addidi ex Aug.] G.

Διαφερόντως — κινδύνων] *Stobaeus* 88. pro ὅ legit ὡς, ſupra: λόγως. Adi *Platonem* Gorg. 315. c. WASS.

Διαφερόντως — καὶ τόδε ἔχομεν —] Sc. τῶν ἄλλων. Haec vox velut comparatiuus genitiuo iungitur. Ineſt nempe in ea notio praeſtantiae. Exempla qui velit, reperiet in Diluc. Abreſch. p. 199. Sequitur h. part. quoque ἢ. v. c. Plat. in Phaedon. 35. de cygnis: τέρπονται ἐκείνην τὴν ἡμέραν διαφερόντως, ἢ ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ. Senſus eſt: *praeſtamus et hoc reliquis, vt res maxime arduas et difficillimas ad perficiendum ſuſcipere audeamus, atque earum rationes, antequam eas aggrediamur, diligenter perpendamus.* cf. L. I, 70. pr. Hunc locum excerpſit Stob. S. VII, p. 88. a διαφερόντως, vsque ad τῶν κινδύνων. G.

Ὃ τοῖς ἄλλ. etc.] Iſtud ὃ aut vacat, aut idem eſt, quod καθ' ὅ. HVDS.

Ὃ τοῖς ἄλλοις, — λογισμὸς δὲ ὄκνον φέρει] i. e. *quod apud alios* (n. Lacedaemonios) ſc. aliter vel longe ſecus eſt; *quibus ſtupor, temeritas*, (ἀμαθία) *audaciae mater eſt*: *conſilium vero cunctationem vel timorem gignit.* Hic ſenſus eſſe videtur, quanquam v. ὃ τοῖς ἄλλοις, valde obſcura ſunt et iuſto breuiora, Thucydidis ingenio tamen congruentia. Scribere voluiſſe videtur: ὃ τοῖς ἄλλοις ἄλλο ἐστὶ, καθ' ὃς — Sic fere Abreſchius, qui ὃ quoque nominatiuum habet, ſupplet autem: ἐστὶν, ſ. λέγεται, *quod aliis*, ſ. *apud alios audit, et proverbii loco dici ſolet, ignorantia audaciam, ratiocinatio metum parit.* Sed haec interpretatio non ſatis cohaeret cum ſuperioribus. Sequi enim fere debet: *cuius contrarium ab aliis dici ſolet.* Idem monuit Heilmanus ad h. l. Hudſonus capiebat ὃ pro καθ' ὃ, e Vigero (Idiot. II, §. 14.) quod etſi in aliis locis ita ſumitur, vt notum; hic tamen non ita capiendum, vt Abreſch. Diluc. p. 199. bene monet. ὃ enim eſt nominatiuus. Reiskius valde fluctuat. In Diluc. Abreſch. p. 201. malit deleri ὃ, aut ἅ, vel ὅπῃ ſcribi, quod volebat Portus: quam correctionem Bauer. ad h. l. vocat feliciſſimam; Abreſchius autem eam reiicit in auct. p. 272. nullis enim ſuſtentatur codd. Idem Reiskius coniiciebat: haec verba abſque illo ὃ rectius ſic concipi: τοῖς δ' ἄλλοις, aut καὶ γὰρ τοῖς ἄλλοις, rurſus in anim. ad h. l. p. 19. defendi poſſe ὃ putat, pro καθ' ὃ, vel δι' ὃ. Homerum et Herodotum ἃ et ὃ ſic adhibere. Quis dubitat de hoc? Sed quaeritur, an hic ſumi poſſit. G.

Θράσος] Ita *Codices*, recte; minus eleganter *Lucianus*, haud infacetus ſcurra, Θρασεῖς Epiſt. ad Nigrinum. Vide nos ad *Salluſtium*. Noſter *Herodotum* aemulatus eſt. VII, 49. Ἀνὴρ δὲ ὅτῳ ἂν εἴη ἄριστος, εἰ βουλευόμενος μὲν ὀρθωθέοι, πᾶν ἐπιλεγόμενος πείσεσθαι χρῆμα, ἐν δὲ τῷ ἔργῳ θρασὺς εἴη. WASS. *Lucianus* l. d. ἡ ἀμαθία μὲν θρασεῖς, ὀκνηρὲς δὲ τὸ λελογισμένον ἀπεργάζεται. Sententiam *Thucydidis*, non verba, exprimere voluit. Et ſic *Plutarchus* in iis, quae adnotantur ad p. 306, vlt. Ὄκνον per ἀκυρολογίαν hic dici, pro μέλλησιν, ſcribit *H. Steph.* IV. Schediaſm. 27. DVCK.

Γιγνώσκοντες] Γινώσκοντες etiam *Stobaeus*. male. WASS.

τρεπόμενοι ἐκ τῶν κινδύνων. καὶ τὰ ἐς ἀρετὴν [a] ἡναντιώμεθα τοῖς πολλοῖς· ἀ γὰρ πάσχοντες εὖ, ἀλλὰ ὀρῶντες, κτώμεθα τὰς φίλας. βεβαιότερος δὲ ὁ δράσας τὴν χάριν, ὥστε [b] ὀφειλομένην δι' εὐνοίας ᾧ δέδωκε σώζειν· [c] ὁ δ' ἀντοφείλων, ἀμβλύτερος, εἰδὼς, ὰκ ἐς χάριν, ἀλλ' ἐς [d] ὀφείλημα τὴν ἀρετὴν [e] ἀποδώσων. καὶ μόνοι ἀ τῶ ξυμφέροντος μᾶλλον λογισμῶ, ἢ τῆς ἐλευθερίας τῷ πιστῷ ἀδεῶς τινὰ ὠφελῶμεν.

μά. „Ξυνελών τε λέγω, τὴν τε πᾶσαν πόλιν, τῆς Ἑλλάδος παίδευσιν εἶναι, καὶ [f] καθ' ἕκαστον [g] δοκεῖν ἂν μοι τὸν αὐτὸν ἄνδρα παρ' [h] ἡμῶν [i] ἐπὶ πλεῖστ' εἴδη, καὶ μετὰ χαρίτων μάλιστ' ἂν εὐτραπέλως τὸ σῶμα αὔταρκες παρέχεσθαι. καὶ ὡς ἀ [k] λόγων ἐν τῷ παρόντι κόμπος τάδε μᾶλλον ἢ ἔργων ἐστὶν ἀλήθεια, [l] αὕτη ἡ δύναμις τῆς πόλεως, ἣν ἀπὸ τῶνδε τῶν τρόπων ἐπτησάμεθα, σημαίνει. μόνη γὰρ τῶν νῦν ἀκοῆς [m] κρείσσων ἐς πεῖραν ἔρχεται, καὶ μόνη οὔτε τῷ πολεμίῳ ἐπελθόντι ἀγανάκτησιν

a Ἐναντιώμεθα *Gr.* In Flor. Vin. marg. ἐναντιόμεθα. *b* Interpunge post ὀφειλομένην. *Steph.* *c* Ὁ δὲ αὐτὸς ὀφείλων *Ar. C.* In Baſ. ὁ δ' ἀντοφείλων βραδύτερος. *d* Ὀφλημα *Ar. Cl.* ex emend. ὀφείλημα. *e* Ἀποδώσειν *Ar. Dan.* *f* Καθίκαστον *Bar. Ald. Flor. Baſ.* Paullo ante in Flor. Vinar. marg. notatur: ἐλευθεριότητος. *g* Δοκεῖ *Gr.* *b* Sic quoque *Gr.* et cum emendatione ſuperſcr. ὁμῶν. *i* Ἐπιπλεῖ' ἂν εἴδη *Bar. Ald. Flor. Baſ.* Ἐπιπλεῖ' ἂν ᾖδη *Ar. C.* in marg. *Cod. Ar.* ᾖδει apponitur. Ἐπὶ πλεῖ' ἂν εἴδη *Gr.* Ἐπὶ πλεῖ' ἂν ᾖδη *Cl.* et Ἐπὶ πλεῖον ἂν εἴδῃ ex emend. Ἐπιπλεῖ' ἂν εἴδη *Reg.* Ἐπὶ πλεῖ' ἂν εἴδη *Caſſ. Gr.* (Aug.) non εἴδῃ, vt *Hudſ.* Ἐπιπλεῖ' ἂν ᾖδη *Dan.* Mosqu. *k* Λέγε *Cl.* *l* Αὐτὴ ᾗ δ. *Cl. Gr. Caſſ.* Mosqu. *m* Κρεῖσσον *Ar. C. Dan.*

Ἡναντιώμεθα] *Heſychius* in ἤντησεν, ſcribit apud *Thucydidem* eſſe ἠντιώμεθα, pro ἐναντιώμεθα. Si huc reſpexit, vel *aliis Codd.* vſus eſt, vel errauit. DUCK.

Καὶ τὰ ἐς ἀρετὴν ἡναντιώμεθα —] *Liberalitatis ratio apud nos eſt alia, quam apud plurimos.* Ἀρετὴν recte explicat Scholiaſtes, εὐεργεσίαν· e contextu hoc patet, quicquid contra dicat Stephanus. Sic ſaepe, vt genus pro forma aliqua dicatur. Cicero quidem, (Offic. III, 25.) *beneſtum* pro *iuſtitia* capit. Mox ἀ γὰρ πάσχοντες εὖ — *non enim beneficiis accipiendis, ſed dandis, amicos nobis paramus.* GOTTL.

[Ἀρετὴν λέγει) Pluribus, quam opus erat, vituperat Scholiaſten Stephanus, et Viti expoſitionem, *in communicatione officiorum*, ſimpliciterque propriam virtutis notionem vult hic exprimi; ſed v. not.] G.

Βεβαιότερος δὲ ὁ δράσας —] Ariſtoteles hanc ſententiam pulchre illuſtrat: (Ethic. VIIII, 7.) οἱ εὖ πεποιηκότες φιλῶσι καὶ ἀγαπῶσι τὰς εὖ πεπονθότας, κἂν μηδὲν ὦσι χρήσιμοι, μηδ' εἰ ὕστερον γένοιντ' ἄν· ὅπερ καὶ ἐπὶ τῶν τεχνιτῶν συμβέβηκε. Πᾶς γὰρ τὸ οἰκεῖον ἔργον ἀγαπᾷ μᾶλλον, ἢ ἀγαπηθείη ἂν ὑπὸ τοῦ ἔργου, ἐμψύχου γενομένου. Μάλιστα δ' ἴσως τοῦτο περὶ τὰς ποιητὰς συμβαίνει· ὑπεραγαπῶσι γὰρ ὥτοι τὰ οἰκεῖα ποιήματα, στέργοντες ὥσπερ — Τὸ γὰρ ἂν εὖ πεπονθὸς ἔργον ἐστὶν αὐτῶν· τοῦτο δὴ ἀγαπῶσι μᾶλλον, ἢ τὸ ἔργον τὸν ποιήσαντα — Τῷ μὲν ἂν πεποιηκότι, μένει τὸ ἔργον. Τὸ καλὸν γὰρ πολυχρόνιον· τῷ δὲ πάσχοντι, τὸ χρήσιμον παροίχεται — G.

[Ἐκεῖνον δηλονότι) Inſerui haec verba e codd. Caſſ. et Aug. Cetcrum in eodem cod. deſunt Schol. Ὁ δ' ἀντοφείλων et Ἀμβλύτερος.] G.

Ὁ δ' ἀντοφείλων, ἀμβλύτερος —] *Qui vero gratiam referre debet, paullo remiſſior, tardior eſt, non ſine aliquo ſenſu moleſtiae, quod conſcius ſibi eſt, ſe non gratum alicui facere, ſed par pari referre.* Pulchre ſibi reſpondent antitheta χάριν et ὀφείλημα. V. L. cod. Baſ. βραδύτερος gloſſam ſapit. G.

[Εὖ πάσχων) Addidi e Caſſel. εὖ, quod coniecerat adiiciendum Stephanus.] G.

Ὀφείλημα] *Cl.* a manu prima ὄφλημα· male omnino; illud ἐκ δανείου, hoc vero ἐκ καταδίκης· mendoſe etiam *Dion. Halic.* 407, 28. ὀφελήματα. De hac ſententia ad *Ariſtotelis* Eth. p. 201, 1. lectorem remitto. WASS.

Καὶ μόνοι ἀ τῶ ξυμφέροντος μᾶλλον λογισμῶ —] *Nos ſoli in beneficiis libere aliis tribuendis, non tam vtilitatis rationem habere ſolemus, quam fiduciam ponere in liberalitate,* (quae nempe non deſiderat referendae gratiae officium, quod certi ſumus, neminem nos his opibus et libertate priuaturum.) G.

[Τῷ ἀεὶ) Addidi e codd. Aug. et Caſſ. ἀεὶ. In Caſſ. pro τῷ male legitur: τῶν. Mox legi malit Stephanus: καὶ μὴ φόβῳ τῶ δείσθαι —] G.

Παίδευσιν] Sed audi ſalem Laconicum. Ἐπαινοῦντός τινος τὰς Ἀθήνας, Εὐδαμίδας ἔφη, Καὶ τίς ἂν ταύτην τὴν πόλιν δέοντως ἐπαινοίη, ἣν ὑδεὶς ἔστερξε γενόμενος βελτίων; *Homerum* aemulatur, qui Ὠκεανὸν θεῶν γένεσιν dixit. *Stephanus* male, opinor, explicat *magiſterium*, nec bene *T. Magiſter.* WASS. *Valla, Stephanus*, et *alii*, qui παίδευσιν hic vertunt *magiſterium*, pro *magiſtram*, eadem figura vtuntur, qua *Thucydides. Thomas Magiſt.* in παιδεία ad hunc locum non reſpexit. Definit παίδευσιν παιδείας καὶ ἀρετῆς παράδοσιν. Hoc deſcripſit ex *Ammonio, Ammonius* e *Platonis* Ὅροις in fin. Sed additis de ſuo verbis καὶ ἀρετῆς, et aliis quibusdam. Eudamidae dictum eſt in *Plut.* apophth. Lacon. p. 391. DUCK.

Τὴν — πόλιν τῆς Ἑλλάδος παίδευσιν εἶναι] Iſocrates Paneg. p. 33. ed. Mori. Τὰ γὰρ ὑφ' ἡμῶν κριθέντα τοσαύτην λαμβάνει δόξαν, ὥσε παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ἀγαπᾶσθαι. Euſtath. ad Iliad. β. p. 284. ὅτι — πολὺ τὸ σεμνὸν αἱ Ἀθῆναι πάλαι ποτὲ εἶχον, δηλοῖ καὶ ὁ εἰπὼν τὰς Ἀθήνας, Ἑλλάδος μυσεῖον. Ἔτι δὲ καὶ Πίνδαρος Ἑλλάδος αὐτὰς ἔρεισμα παλίσσας· καὶ Θουκυδίδης, Ἑλλάδος Ἑλλάδα — Cic. in Flacc. 26. Athenienſes, *vnde humanitas, doctrina, — iura, leges ortae, atque in omnes terras diſtributas putantur* — cf. Muret. ad Offic. Cic. I, 1. p. 2. Graeu. G.

Παίδευσιν] i. e. παιδεύτριαν, magiſtram. Metonymia eſt. Sed vbi Thuc. Athenas vocat Ἑλλάδος Ἑλλάδα? Nec vero dignae tales argutiae Noſtro. BAUER.

Ἐπὶ πλεῖστ' εἴδη] *Scholiaſtes* legit, ἐπὶ πλεῖστ' ἂν εἴδη. quem non itidem hanc particulam in ſequentibus agnouiſſe, ſed μάλιστα εὐτραπέλως legiſſe, credibile eſt: quamuis alioqui nonnunquam repeti voculam illam videamus. STEPH. Sic *Thucyd.* I, 136. ἐκεῖνον δ' ἂν, εἰ ἐκδοίη αὐτὸν — σωτηρίας ἂν τῆς ψυχῆς ἀποστερῆσαι. *Ariſtoph.* Nubib. 1052. Εἰ γὰρ ποιηρὸν ἦν, Ὁμήρου ἐδέησ' ἂν ἑτέου τὸν Νέσορ' ἀγερθῆν ἄν. Plura e *Demoſthene* et *Luciano* ſunt in Lexicis. DUCK.

Καὶ καθ' ἕκαστον — ἐπιπλεῖς' ἂν εἴδη] i. e. *cuique verſatile eſt ingenium ſic pariter ad plurima, vt non modo ad multas diverſi generis res perficiendas aptus ſit, ſed et eas cum decore quodam et gratia faciat.* Nos dicimus: mit Anſtande, ohne

discrepamus. nam non accipientes, sed dantes beneficium, amicos nobis comparamus. Is autem, qui dat beneficium, amicus est constantior, vt debitam *sibi gratiam, in eo* tueatur, cui *beneficium* beniuolentiae causa dedit. Sed qui pro beneficio *accepto gratiam referre* debet, est *in amore* hebetior; quia scit se beneficium non daturum, sed rem debitam persoluturum. Nos etiam soli non magis habita quaestus ratione, quam certa liberalitate freti, quoslibet magnifice iuuamus. Bell. Peloponn. I. Olymp. 87. 2. V. C. Varr. 385.

41. „Atque vt rem paucis expedíam, dico et totam istam ciuitatem esse Graeciae magistram, et singulos eius ciues, atque eosdem homines apud nos mihi videri ad plurima rerum genera, et cum maxima gratia, maximaque venustate sese idoneos exhibere. Quod autem haec, quae in praesentia dicuntur, non magis verborum inani iactatione, quam rerum veritate nitantur, haec reipublicae potentia, quam his studiis parauimus, *facile* indicat. Sola enim *omnium* earum, quae nunc exstant, famam superans, dato documento cognoscitur; solaque ne hostibus quidem sibi bellum inferentibus indignationem affert, quasi clades accipiant a ciuitate, quae minorem et potentiam et dignitatem

Καὶ τὰ ἐς ἀρετὴν] ἄρετὴν λέγει νῦν τὴν φιλίαν, καὶ εὐεργεσίαν. Βεβαιότερος δὲ ὁ δράσας τὴν χάριν] ὁ ἀρξάμενος χαρίζεσθαι. Ὥστε ὀφειλομένην] ἡ σύνταξις ἴσως, ὥστε ὀφειλομένην σώζειν, ἐπεῖνον δηλονότι, ᾧ δι' εὐνοίας δέδωκεν. Ὁ δ' ἀντοφείλων] ὁ δὲ εὖ πάσχων. Ἀμβλύτερος] ἀσθενέστερος. Τὴν ἀρετὴν] τὴν εὐεργεσίαν. Καὶ μόναι δὲ τὰ ξυμφέροντος] δ τῇ ἐλπίδι τὸ κέρδος, ἀλλὰ τῷ ἀεὶ εὐεργετεῖν, καὶ μὴ δέεσθαι ἄλλων. Ἀδεῶς] ἐντὶ τοῦ μεγάλως. Παίδευσιν εἶναι] εἰς πολλὰ πράγματα. Ἐπὶ πλεῖς' ἂν εἴδη] εἰς διάφορα πράγματα. Εὐτραπέλως] εὐκινήτως, ἐνδεξίως. εἰς πολλὰ πράγματα, τὸ γὰρ εὐτραπέλως, εὐκινήτως, ἐνδεξίως. Ἀπὸ τῶνδε τῶν τρόπων] ὧν προεῖπεν. Ἀκοῆς κρείσσων] ὑπὲρ ἀκοὴν ἀνθρώπου. Ὑφ' οἵων] ὑπὸ Ἀθηναίων.

ein steifes hölzernes Wesen zu zeigen. Αὐτάρκως dicitur σῶμα, quod habile est ad motus varios efficiendos. Supra vocat vrbem αὐταρκεστάτην καὶ ἐς πόλεμον καὶ ἐς εἰρήνην, *suppeditantem, quae ad bellum pacemque pertineant.* Mox λόγων κόμπος est verborum vanitas, opponiturque τῇ ἔργων ἀληθείᾳ. GOTTL.

Ἐπὶ πλεῖς' ἂν εἴδη] Ita Horat. Aristippum describit, Epist. I, 17, 23.

Omnis Aristippum decuit color et status et res.

BAVER.

[Εἰς πολλὰ — ἐνδεξίως) Haec verba ex Aug. adieci. Diuinarat iam Stephanus, repetendum etiam h. l. εἰς πολλὰ πράγματα. In eodem cod. Scholia ad verba Ἐπὶ πλεῖς' ἂν εἴδη et Ἀκοῆς κρείσσων desunt.] G.

Μόνη γὰρ — κρείσσων ἐς πεῖραν ἔρχεται] *Sola omnium ciuitatum, quae exstant, sui praebet experimentum ac documentum, adeoque sentitur experientia.* Sic vertit Abresch. Dilucc. p. 201. quo auctore, Noster quoque scribere potuisset: *μόνη γὰρ τῶν νῦν ἀκοῆς κρείσσων ἑαυτῆς πεῖραν παρέχει.* Nos: Unser Staat befindet sich — wirklich in dem Zustande, eine Probe davon abzulegen. Vsitate loquendo scriptum oportebat, vt Abreschius notat: *μόνης γὰρ τῶν νῦν ἀκοῆς κρείσσονος ἐς πεῖραν αὐτῆς ἔρχονται.* In auctar. p. 272. comparat hoc genus loquendi cum formis, ἰέναι ἐς πεῖραν, apud Nostrum L. VII, 21. εἰς ἐπιθυμίαν ἔρχεσθαι, Plat. in Gorg. p. 310. εἰς ἔχθος Eurip. Phoenill. v. 886. G.

Οὔτε τῷ πολεμίῳ ἐπελθόντι ἀγανάκτησιν ἔχει — ὅτε τῷ ὑπηκόῳ κατάμεμψιν] *H. Stephanus* in Thesauro scribit, esse, qui non recte apud *Thucydidem* ἔχω σοι ἀγανάκτησιν interpretentur, *tu mihi indignaris*, quum sonet *indignor tibi*, et ἔχω σοι κατάμεμψιν, *reprehendor*, quod sit contra *reprehendo*: et hoc significatione *mediali* ἔχειν esse in *Alcestide* et *Euripidis* Phoenill. Locus *Alcestidis* est Pac. 663. ὧν ἕνεκα μομφὴν ἔχει, et *Eurip.* l. d. 769. Ἐγὼ δὲ τέχνην μαντικὴν ἐμεμψάμην Ἥδη πρὸς αὐτόν, ὥστε μοι μομφὰς ἔχειν, adeo vt *succenseat mihi.* Add. *Aeschyl.* Prometh. 444. Λέξω-δὲ, μέμψιν ὅτιν' ἀνθρώπεις ἔχω, i. e. vt *Schol.* ἐχθρὸς μεμφόμενος τοῖς ἀνθρώποις, non *reprehendens homines.* Et tamen apertum est, significationem illam harum phrasium hic locum habere non posse. Nam *Thucydides* non dicit, *vrbs haec non indignatur hostibus*; nec, *vrbs non reprehendit subiectos*: sed, *hostes non indignantur vrbi*; et, *subiecti non reprehendunt vrbem.* Itaque sententia postulat, vt ἔχειν ἀγανάκτησιν, et κατάμεμψιν hic sit, *praebere, adferre indignationem*, et *querelam*; vt in eo, quod e *Thucyd.* adfert *Steph.* τὸ λυπᾶν ἔχει τὴν αἴσθησιν ἑκάστῳ, id est, vt ipse exponit, παρέχει. Nec inusitata est haec significatio τῷ ἔχειν. *Menander* ap. Stob. Serm. LXXXI. Πατὴρ ἀπειλῶν οὐκ ἔχει μέγαν φόβον. *Lucian.* Hermot. p. 506. ἰδοῦσα οὐκ ὀλίγον ἔχων (ὁ ἐπ' ἀρετὴν οἶμος) τοῖς εὐδοιμόροις. Et *Stephanum* deinde sententiam mutasse intelligi potest ex illius Edit. 2. *Thucydidis*, vbi reprehendens versionem *Vallae*, *Sola quae nec hosti occurrens irascitur ob acceptam ab illo cladem, neque a subiectis male audit, tanquam indigna quae dominetur*, ita scribit: *Inuertit sensum. Nam ἀγανάκτησιν ἔχει non de ipsa ciuitate, sed de hoste dicitur. Soli*, inquit, *hoc contingit, vt neque hostis inuadens de clade succenseat: neque ii, qui sub eius sunt ditione, querantur, quod dominatu indignis pareant.* DVCK.

Καὶ μόνη ὅτε — ἀγανάκτησιν ἔχει —] i. e. *Sola haec vrbs neque hostibus in suos fines irruentibus indignatur, si quid mali ab iis ipsi accidat* (h. e. ob ciuium magnum animum de suo statu non deiicitur) *neque* (vrbs) *subiectos suos reprehendit*, s. *neque opus habet reprehensione, tanquam regi se putent ab indignis, qui rei publicae praesint* (h. e. libenter parent magistratibus, et ita probant, sibi prudenter imperari) — *nec indiget praecone virtutum suarum Homero*, (ἐπαινέτῃ sc. τῶν ἡμετέρων ἔργων) *nec alio* (ὅστις ἐστὶ — i. e. ἄλλῳ τῳ ποιητῇ) *qui versibus heroicis se celebret.* Ita sumi h. v. docet Pindar. Isthm. Δ. v. 67. Nem. od. β. v. 2. Apparet ex hac versione, nos non cepisse ἀγανάκτησιν et κατάμεμψιν ἔχειν, pro παρέχειν, vt Duckerus ad h. l. et Abresch. in auctar. p. 272. volunt sumi, quorum hic hunc vsum ex Herod. V, 101. τῶ πυρὸς, ὃν ἔχοντος ἐξήλυσιν ἐκ τῆς ἄσσης et e Plat. VI. de Rep. 452. ἄλλον μηδένα λόγον ἔχειν περὶ τῆς — confirmat. Etsi Wesselin-

ἔχει ὑφ' οἵων κακοπαθεῖ, οὔτε τῷ ὑπηκόῳ κατάμεμψιν, ὡς ἐχ ὑπ' ἀξίων ἄρχεται. μετὰ μεγάλων δὲ σημείων καὶ ἃ δή τοι ἀμάρτυρόν γε τὴν δύναμιν παρασχόμενοι, τοῖς τε νῦν καὶ τοῖς ἔπειτα θαυμασθησόμεθα· καὶ ἀδὲν προσδεόμενοι ὅτε Ὁμήρῳ ἐπαινέτῃ, ὅτε ὅστις ἔπεσι μὲν [n] τοιαῦτα τέρψει, [o] τῶν δ' ἔργων τὴν ὑπόνοιαν ἡ ἀλήθεια βλάψει, ἀλλὰ πᾶσαν μὲν θάλασσαν καὶ γῆν ἐσβατὸν τῇ ἡμετέρᾳ τόλμῃ καταναγκάσαντες γενέσθαι, πανταχῇ [p] δὲ μνημεῖα [q] κακῶν τε [r] κἀγαθῶν [s] ἴδια [t] ξυγκατοικίσαντες. [v] περὶ τοιαύτης οὖν πόλεως οἵδε τε γενναίως, δικαίως τε μὴ ἀφαιρεθῆναι αὐτὴν, μαχόμενοι ἐτελεύτησαν, καὶ τῶν λειπομένων πάντα τινὰ εἰκὸς ἐθέλειν ὑπὲρ αὐτῆς κάμνειν.

μβ'. „Διὸ [x] δὴ καὶ ἐμήκυνα τὰ περὶ τῆς πόλεως, διδασκαλίαν τε ποιούμενος, μὴ περὶ ἴσου ἡμῖν εἶναι τὸν ἀγῶνα, καὶ οἷς τῶνδε μηδὲν ὑπάρχει ὁμοίως, καὶ τὴν εὐλογίαν ἅμα, ἐφ' οἷς νῦν λέγω, Φανερὰν

n Τὸ αὐτίκα *Ar. Bar. C. Reg. Caff. Gr.* Mosqu. *o* Potius exſpectandum fuiſſe videtur, τῶν δ' ἔργων τὴν ἀλήθειαν ἡ ὑπόνοια βλάψει· vt intelligeremus, opinionem, quam carmina illa animo noſtro indidiſſent, iniuriam veritati eſſe facturam. Sed dicere maluit, τῶν δ' ἔργων τὴν ὑπόνοιαν ἡ ἀλήθεια βλάψει, hoc ſenſu, veritatem patefactam, illi ex carminibus conceptae opinioni eſſe nocituram, multum (videlicet) de illa detrahendo. *Steph.* Haec verba per Enallagen, pro βλάψει δὲ τῇ τῶν ἔργων ὑπονοίᾳ τὴν ἀλήθειαν, poſita cenſet *F. Port.* Τῶν δ' ἔργων ἡ ὑπόνοια τὴν ἀλήθειαν βλάψει *Ar.* Mosqu. Articulum ἡ ante ἀλήθεια non agnoſcit *C.* Τῶν δὲ ἔργων *Caſſ. Gr.* Aug. Articulus ἡ etiam abeſt a *Dan.* *p* Τε *Gr.* *q* Καλῶν ex emendat. rec. manus inter verſ. *Reg.* In Baſ. μνημεῖα κακῶν τε κἀγαθῶν, prima manus. Sed corrector καλῶν. In Mosqu. καὶ ἀγαθῶν. *r* Καὶ ἀγαθῶν *Ar. C. Dan.* *s* Ἰδίᾳ *Reg. Caſſ.* ſed in vtroque rec. manu emendatum, in marg. *Reg.* inter verſus *Caſſ.* Contra in *Dan.* recentior corrector ex ἄϊδια in textu fecerat ἰδίᾳ. Aug. quoque habet ἰδίᾳ, non a recentiori manu em. *t* Ξυγκατοικήσαντες *Bar. Ar. C. Gr. Ald. Baſ. Dan.* In *Caſſ.* eraſa ſcriptura vetuſta factum erat ξυγκατοικίσαντες. *v* Περὶ τῆς τοιαύτης πόλεως *Reg.* *x* Δὴ deeſt *Ar.* Mox cod. Baſ. habet: ὁμοίως τε καὶ τὴν εὐλογίαν —— Paullo ante Mosqu. περὶ.

gius non improbat verſionem Vallae: *praebente*, et ad Scholiaſten Thucydidis prouocat, qui ἔχειν ſic explicet; malit tamen Vir celeberrimus ἔχοντες, ſi erui poſſet e codd., quod ſane melius vulgato eſt. Videtur Thucydides expreſſiſſe totum locum e Pindaro, (Iſthm. Δ. v. 61.) vbi docet, viros fortiſſimos opprimi, Aiacis exemplo, qui, quod Graecos reprehenderit, (μομφὰν ἔχει παίδευτιν Ἑλλάνων) ob κακοκρισίαν, praemio virtutis ſit defraudatus, eum tamen Homerum virtutis praeconem inueniſſe (ἀλλ' Ὁμηρός τοι τετίμακε δι' ἀνθρώπων). Apparet, μομφὴν ἔχειν eſſe *reprehendere*, vt Chryſippus, Schmidius et illuſtris Heynius explicarunt, quod h. l. eſt κατάμεμψιν ἔχειν, vt apud Eurip. Phoen. v. 730. Similes formas explicauit Doruillius ad Charit. p. 468. Noſter itaque laudem Vrbis ad Pindari locum accommodat contraria ratione: *ea non indiget, propter ſuam ipſius praeſtantiam, Homero, tanquam laudum ſuarum praecone: itaque eius laus eſt maior: Aiax vero hac laude virtutis a ſuis priuatus, Homerum habuit laudatorem.* Ceterum in cod. Aug. ad v. ἐπελθόντι — ſcripta ſunt: ἰδιοτρόπως εἶπεν, ἀντὶ τῷ ἐπέλευς ϑέντι (vitioſe, fortaſſe dedit auctor Schol. ἐπέλευσιν ϑέντι) καὶ ἐπέλευσιν παϑόντι. Nempe illud vult, opinor, modo quodam proprio eſſe dictum h. l. τὸ ἐπελθόντι et κακοπαϑεῖ pro ἐπ. ϑ. et ἐπ. παϑόντι. GO.

Ἀγανάκτ. ἔχει — κατάμεμψιν] Aliena eſt ab h. l. explicatio B. Gottl. Quid enim ſit: ſola ciuitas noſtra non indignatur hoſti? Quod et falſum ſit, et vero ſieri vix poſſit; nec vero laudis quidquam habeat, huic certe loco aptae, vbi de potentia et magnitudine diſputet Athenarum, propter quam aequo animo patiantur exteri eorum imperium. Quid deinde faciat verbis, ὑφ' οἵων κακοπαϑεῖ; quae male refert ad magiſtratus, quaſi ab his κακοπαϑεῖν dicantur Athenienſes? Falſo vero et iniuria! Nec vero video, cur ad Pindari ſententiam reſpexiſſe dicatur Thuc. in qua tamen μομφὰν ἔχει eſt, crimen habet, i. e. affert, mouet, in Graecos: eſt in eo, in Aiace, μομφὰ, aliquid, cur reprehendantur Graeci. Quando enim aut vbi Aiax reprehendit eorum prauitatem in iudicando? Senſit illam quidem in armis Achillis, verbis caſtigaſſe non legitur; ac tamen, ſi hic ſenſus ſit, non ἔχει, ſed εἶχε, locum habeat. Mihi ſimpliciſſimum videtur, compatati Latino, *admirationem habere*, i. e. mirabilem eſſe, habere, quod mirentur homines: cui ſimilia plura Liu. habet. Ita et hic, ἀγανάκτ. ἔχει, habet (in ſe, in ſua natura et conditione,) de quo indignentur victi et ſubiecti; quaſi indignabilitatem, cauſſam et materiam indignandi. Ita ἔχειν proprie accipiatur: ὑφ' οἵων κακοπαϑεῖ ſic bene cohaereat; queri aut indignari non poteſt, a quibus, i. e. quod a talibus viris, afficiatur malo: nos ſumus ii hoſtes, a quibus vinci, quibus cedere, non ſit indecorum; vt Ouid. Met. 9, 7. 12, 81. 5, 191. et hic Cioſan. et alibi in Met. *a tanto indignabere vinci*; quod et Annibal de Scipione praedicat, apud Liu. 30, 30. init. BAVER.

[Μετὰ μεγάλων —) Hoc caput Scholio praefixi, pro ὡς ἐχ ὑπ' ἀξίων, quod huc non pertinere poteſt. Thucydidem dicit prae reliquis amare particulas copulandi vim habentes. Viderat iam Stephanus, verba textus non accommodata eſſe Scholio. Poſt ἐχειν ſcripſi colon. et ſubaud. Θουκυδίδης μᾶλλον ἢ π. Ἀ. ſcil. χρῆται τῷ πολυσυνδέσμῳ. Pro ἢ in Aug. legitur: δέ.] GOTTL.

[Ὁ γὰρ Ὁμηρος — τῆς πόλεως) Haec verba adieci e codd. Caſſel. et Auguſt. Prior locus Homeri exſtat Il. β. 554. et poſterior, Od. η. v. 80. In Caſſ. omiſſum erat Μενεσθέα, quod addidi ex Aug. Verſus prior ita conceptus eſt: Κοσμῆσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας. Innuit autem Scholiaſtes: laudari tamen Meneſtheum, regem Athenienſium, apud Homerum. Dicitur etiam Meneſtheus laudaſſe Aiacem pro concione. v. Philoſtrat. Heroic. p. 721. item in altero verſu: *Marathonem et Athenas.*] G.

Ἐπαινέτῃ] Ob eminentiam *nominatim* laudat. *Pindar.* Iſthm. IV.

Ἀλλ' Ὁμηρός τοι τετίμακ —
Κε δι' ἀνθρώπων, ὃς αὐτᾷ
Πᾶσαν ὀρθώσαις ἀρετὰν,
Κατὰ ῥάβδον ἔφρασεν
ΘΕΣΠΕΣΙΩΝ ἐπέων, λοιποῖς ἀϑύρειν.

Notum hac in re Alexandri Magni eſſatum. et *Pindar.* iterum N. VII, 5. α'. vid. *Themiſtium* Orat. XIX, p. 233. et *Philoſtratum* Heroic. p. 691. *Agathias* Anthol.

Γνώσεται ἔνδεν ὅσον πάρος ἔσθενον. εἰ δέ με γῆρας
Ἔβρισεν, κερκίδι μάρτυρες ΜΑΙΟΝΙΔΗΙ.

habeat; neque populis subiectis conquerendi materiam praebet, quasi viris imperio indignis pareant. Magnis autem exemplis potentiam relinquentes contestatam, et nostrae aetatis hominibus, et posteris admirationi erimus; ita vt nec Homerum praeconem simus desideraturi, nec alium quempiam, qui suis quidem carminibus animos in praesentia demulceat, rerum vero gestarum opinione veritatem laedat: quippe qui terram vbique atque mare nostra audacia nobis peruia esse coëgimus; et malorum, *quibus hostes*, et bonorum, *quibus amicos affecimus*, sempiterna monumenta plurimis in locis ereximus. Pro tali igitur ciuitate et isti, quod se hac priuari iniquum ducerent, fortiter pugnantes occubuerunt; et quemlibet eorum, qui sunt reliqui, pro ipsa labores alacri animo subire decet. Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87. 2. V. C. Varr. 323.

42. „Quamobrem etiam orationem de republica *longius* produxi, vt docerem non de re pari nobis certamen esse et *aliis*, qui nihil horum aeque habent: simul etiam, vt signis manifestis demonstrarem

Οὔτε τῷ ὑπηκόῳ] τῷ Ναξίῳ, καὶ Σαμίῳ καὶ Βυζαντίῳ, καὶ τοῖς ἄλλοις ὅσοι ὑπήκοον αὐτῶν. Μετὰ μεγάλων δὲ — καὶ ὃ — ἀμάρτυρόν γε] πολυσύνδεσμός ἐστιν ὁ Θουκυδίδης μᾶλλον, ἢ πάντες οἱ Ἀττικοί. Οὔτε Ὁμήρου] ἀπὸ μέρους, τῶν πάντων ποιητῶν. Ὁ γὰρ Ὅμηρος πεποίηκε τὸν Μενεσθέα πάντων ἄριστα ἀνθρώπων κοσμεῖν ἵππας τε καὶ ἄνδρας ὁπλίτας. Καὶ δῆλον, ὅτι τοῦτο σοφίας περιουσίᾳ καὶ ἀρετῆς γίνεται. Ἐν δὲ τῇ Ὀδυσσείᾳ πεποίηκε περὶ τῆς Ἀθηνᾶς, τῆς θεοῦ, ὅτως· ἵκετο δὲ εἰς Μαραθῶνα καὶ εὐρυάγυιαν Ἀθήνην. καὶ τὰ ἑξῆς. Ἅπερ καὶ ταῦτα ἐγκώμιον τῆς πόλεως. Γενέσθαι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ θαυμασθησόμεθα. Κακῶν τε κἀγαθῶν] κακῶν, πρὸς τοὺς πάσχοντας· λέγει δὲ τὰ τρόπαια. Οἵδε τε] οἱ κείμενοι. Καὶ οἷς] τοῖς Πελοποννησίοις. Καὶ τὴν εὔλογίαν] τὸν

Artemidor. III. 67. Τὴν Ἔφεσον συμβέβηκε καὶ αὐτὴν δι' ἑαυτὴν περιώνυμον εἶναι, καὶ πολλῶν ἀξιολόγων κηρύκων τετυχηκέναι. WASS.

Τῶν δ' ἔργων] *Stephanus* ad interpretationem horum verborum, quam in *Var. Lect.* contulit *Hudf.*, addit: Viderint tamen alii, an alium ex his verbis elicere sensum poterunt. DVCK.

Τῶν δ' ἔργων τὴν ὑπόνοιαν ἡ ἀλήθεια βλάψει] Ordo est cum Abreschio (Diluc. p. 202.) hic faciendus: ἡ ἀλήθεια τῶν ἔργων, *rerum gestarum veritas*, vt Vinsemius ante eum fecit: vertit enim: „*nec indigemus* — alio, *qui postea tamen veritate rerum refutetur*. Haec verba iungenda esse, patet e proximo membro huic simili, vbi ἔργων ἀλήθεια opponitur λόγων κόμπῳ, qui κόμπος h. l. variatur v. ὑπονοίας, quae est *oratio ornata tropis atque figuris*, vt docet locus Dionys. in Arte c. 9. p. 321. vbi τῷ καθ' ὑπόνοιαν λέγειν opponitur ἁπλῶς λέγειν, et mox talis oratio dicitur, ἐσχηματισμένος λόγος. v. Celeb. Ruhnqu. ad Tim. p. 141. Bauerus autem coniungit ὑπόνοιαν ἔργων, vt Portus, pater, et explicat: *opinionem magnificam, a vero alienam, quo et cognito, βλάπτηται*, i. e. *arguatur et confutetur*, vt ὑπόνοια ἔργων sit: περὶ τῶν ἔργων. Haud dubie simplicissima est Abreschii ratio; in v. ὑπόνοιαν supplet τῶν ἐπέων αὐτῆ, hoc sensu: *vtpote cuius de carminibus conceptae opinioni obfutura sit rerum gestarum veritas*. Intelligit n. opinionem legentium non res vere gestas, sed tropis exornatas et amplificatas legere se credentium. cf. Auctar. Diluc. p. 273. Ceterum in cod. Aug. Schol. interl. non bene explicatur ὑπόνοιαν, ἀλήθειαν, et ἀλήθεια, ὑπόνοια. GOTTL.

Τὴν ὑπόν.] Quidquid hic sit ὑπόνοιαν, certe non potest notare, quod vult B. Gottl. orationem ornatam tropis et figuris; quis enim hoc ex vocab. ὑπονοίας effecerit? Et apud Dion. Halic. quo vtitur B. Gottl. καθ' ὑπόνοιαν est, per ambages, suspiciose, vt plus intelligatur, quam dicatur. Quare etiam nunc manserim in mea interpretatione. Neque vero ὑπόνοια significare, quod vult Abresch., potest, opinionem lectorum, legere se credentium res oratione amplificatas: Nam quis haec in ὑπονοίᾳ, simpliciter ita posita, inuenerit? Quam languida vero et contorta interpretatio! Ac, si talis opinio insideat animis legentium, non illi nocuerit veritas rerum, sed adiuuerit confirmatam re ipsa, vt ex rebus videant, *vere* se iudicasse de poëta vltra verum augente. Quare, dum meliora promantur, in mea interpretatione permanserim. BAVER.

Θάλασσαν καὶ γῆν ἐσβατὸν — γενέσθαι] *Omnia maria et terras audacia nostra coëgimus, vt nobis paterent.* Τὸ κατανεγκάσαντες pulchre indefessum laborem et sollertiam, artemque significat, qua maria quasi coacta fuerunt, vt concederent Athenienses aditum. Forma loquendi fere poëtica est, vt quaedam in sequentibus poëticum quid spirant. G.

[Θαυμασθησόμεθα) In cod. Aug. hoc Scholion refertur ad verba: αὐτίκα τέρψει.] G.

Μνημεῖα κακῶν] Sunt monumenta irae erga hostes superbos, veluti tropaea, vrbes direptae et euersae, et μνημεῖα ἀγαθῶν, monumenta benignitatis erga colonias, in quas sacra, leges et instituta egregia transtulerunt. Mox οἵδε τε scil. κείμενοι. Dicit hoc δεικτικῶς. Τὸ γενναίως pertinet ad μαχόμενοι. Reiskius (in anim. p. 20.) malit a verbis περὶ τοιαύτης nouum caput incipi. G.

[Πρὸς τοὺς πάσχοντας) Videtur deesse κακῶς.] G.

[Οἵδε τε) Ita caput Scholii textui accommodaui, et γενναίως, quod pertinet ad μαχόμενοι, expunxi. Monuerat iam Steph. de hac mutatione necessaria. Hoc Scholion abest ab Aug.] G.

Πάντα τινὰ] i. e. πάντας, ἕκαστον. Non monuissem, vt notum, et hic vtique manifestum, ob verba ἐθέλειν κάμνειν, nisi B. Gottl. accepisset, vt Neutr. Plur. quod miratus, deleui. BAVER.

Διὸ δὴ — καθιεῖσα] *D. Hal.* p. 47. Καὶ εἰ ἐμήκυνα, et omittit vocem ὁμοίως. WASS.

Διδασκαλίαν ποιούμενος] Dionys. in Τέχνῃ notat: haec suasoriae orationis probationem continere. Mox, περὶ ἴσου, n. Lacedaemonii minores erant potentia et opibus, quam Athenienses, quorum iactura et longe maior erat, quam Lacedaemoniorum, si res eorum fractae fuissent. Mox εὐλογίαν, i. e. *laudationem*. Σημείοις, i. e. τεκμηρίοις, μαρτυρίοις. v. Dionys. in Arte, T. V. p. 299. qui habet: Καὶ εἰ ἐμήκυνα. Mox post ὑπάρχει deest ὁμοίως. G.

σημείοις καθιστάς. καὶ εἴρηται [y] αὐτῆς τὰ μέγιστα. ἃ γὰρ τὴν πόλιν ὕμνησά, αἱ τῶνδε καὶ τῶν τοιῶνδε ἀρεταὶ ἐκόσμησαν· καὶ ὀκ ἂν πολλοῖς τῶν Ἑλλήνων ἰσόρροπος, ὥσπερ τῶνδε, ὁ λόγος τῶν ἔργων φανείη. δοκεῖ δέ μοι δηλοῦν ἀνδρὸς ἀρετὴν, πρώτη τε μηνύσασα, καὶ τελευταία βεβαιοῦσα, ἡ νῦν τῶνδε καταστροφή. καὶ γὰρ τοῖς τἆλλα χείροσι δίκαιον [z] τὴν ἐς τὸς πολέμους ὑπὲρ [a] τῆς πατρίδος ἀνδραγαθίαν προτίθεσθαι. ἀγαθῷ γὰρ κακὸν ἀφανίσαντες, κοινῶς μᾶλλον ὠφέλησαν, ἢ ἐκ τῶν ἰδίων ἐβλαψαν. τῶνδε δὲ ὅτε [b] πλούτῳ τις τὴν [c] ἔτι ἀπόλαυσιν προτιμήσας ἐμαλακίσθη, ὅτε πενίας ἐλπίδι, [d] ὡς καὶ ἔτι διαφυγὼν αὐτὴν πλουτήσειεν, ἀναβολὴν τῷ δεινῷ ἐποιήσατο· τὴν δὲ τῶν ἐναντίων τιμωρίαν ποθεινοτέραν [e] αὐτῶν λαβόντες, καὶ κινδύνων ἅμα τόνδε κάλλιστον νομίσαντες, [f] ἠβουλήθησαν [g] μετ' αὐτῶν τὰς μὲν τιμωρεῖσθαι, τῶν δὲ ἐφίεσθαι· ἐλπίδι μὲν τὸ ἀφανὲς τοῦ κατορθώσειν ἐπιτρέψαντες, ἔργῳ δὲ περὶ τοῦ ἤδη ὁρωμένου σφίσιν αὐτοῖς ἀξιώσαντες [h] πεποιθέναι· καὶ ἐν αὐτῷ [i] τῷ [k] ἀμύνασθαι καὶ παθεῖν μᾶλλον ἡγησάμενοι, [l] ἢ τῷ ἐνδόντες, σώζεσθαι, τὸ μὲν αἰσχρὸν τοῦ λόγου ἔφυγον, τὸ δ' ἔργον τῷ σώματι ὑπέμειναν, καὶ δι' ὀλιγίστου καιροῦ τύχης ἅμα ἀκμῇ τῆς δόξης μᾶλλον ἢ τοῦ δέους ἀπηλλάγησαν.

y Αὐτῆς *Marg. Ar.* non probat *Stephanus.* Etiam *Schol.* et *Caff.* sed a manu recent. abrasa priore scriptura. Αὐτεῖς quoque in marg. Flor. Vin. Ibidem paullo post κοινῷ pro κοινῶς. *z* Τὴν deest *Gr.* *a* Τῆς πατρίδος *C.* *b* Πλούτῳ *Marg. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Baf.* improbat *Steph. Reg. Caff.* Aug. *c* Ἔτι deest *Caff.* abrasa scr. in Aug. deletum. *d* Ὡς ἂν ἔτι *Dan.* In marg. Ald. Vin. ὡς ὀκ ἂν ἔτι. In Mosqu. ὀκ ὡς ἂν, sed ὡς a manu recentiori. *e* Αὐτῶν *Dan.* Paullo ante in marg. Flor. Vin. σωτηρίαν pro τιμωρίαν. *f* Ἐβουλήθησαν *Reg. Caff. Gr.* Baf. Aug. *g* Μετ' αὐτῶ non agnoscit *Dion. Halic.* p. 136. locum citans. *h* Πεποιθέναι· ἐν τῷ ἀμύνεσθαι παθεῖν μᾶλλον ἡγησάμενοι *Dion. Hal.* Ἀμύνεσθαι etiam habent *Ar. C. Bar. Ald. Flor. Baf. Steph.* 1. Τὸ ἀμύνεσθαι Aug. *i* Τὸ *Gr.* a prima manu; deinde emendatum τῷ. *k* Ἀμύνεσθαι *Reg. Caff. Gr. Dan.* Aug. *l* Ἢ τὸ *Caff. Reg.* et a prima manu *Gr.* et Aug. σῴζεσθαι idem cod. aliquoties cum iota.

[Ἀπὸ κοινῆ —) Haec verba vsque ad ἐμήκυνα desunt in cod. Caff.] GOTTL.

Αὐτῆς] Ne muta genitiuum αὐτῆς in datiuum αὐτοῖς. STEPH.

Καὶ εἴρηται αὐτῆς —] Reiskius in Diluc. Abrefch. p. 206. corrigit: καὶν εἴρηται αὐτοῖς τὰ μέγιστα, καὶ τὴν εὐλογίαν — καθιστάς· ἃ γὰρ τὴν πόλιν — In anim. p. 20. mutat V. D. fententiam, et explicari quidem poffe putat αὐτοῖς „*dictae iam funt a me laudes horum virorum maximae, in eo fcil. quod dixi eos pro tali patria dimicaffe*; fed malit tamen vulgatam αὐτῆς· quod iam dudum Stephanus monuerat, et res ipfa fuadet. G.

[Λείπει ἡ εἰς) Quum Scholiaftes dicit, in ἃ fubintellegi εἰς, ita dicitur, veluti ἐπαινῶ αὐτὸν εἰς ταῦτα. v. Duck.] G.

[Τοῖς τἆλλα] Ita correxi pro πολλὰ, quod mendum fluxit e Steph. fecunda in Porti et Hudfoni editt., et inde in Duck. Mox in Caff. eft εἰς κλοπὴν, tanquam τἆλλα fit, pro εἰς τὰ ἄλλα. Duckerus fcite animaduertit, Scholion, εἶον κλοπὴν — melius conuenire τῷ κακὸν, quod mox in textu fequitur. In cod. Auguft. defunt Schol. ad verba Οἵδε τε· Καὶ εἴρηται αὐτοῖς τὰ μέγιστα· Ἃ γὰρ τὴν πόλιν· Ἡ νῦν τῶνδε· Προτίθεσθαι et Ἐκ τῶν ἰδίων.] G.

Δίκαιον τὴν — ἀνδραγαθίαν προτίθεσθαι] *Hanc virtutem conuenit, quam probarunt patriae, in illuftri loco tamen proponere.* Ita Reiskius etiam explicat τὸ προτίθεσθαι, per ἐπαιρεῖσθαι, δεικνύεσθαι, ἐν φανερῷ ἐκτίθεσθαι (in Dilucid. Abrefch. p. 206.). Mox ad κοινῶς — ὠφέλησαν, notat Schol. Aug. τὸ κοινὸν δηλονότι. In marg. Flor. Vin. legitur κοινῷ. G.

Ἀνδραγαθ. προτίθ.] Hoc fi retuleris ad χείροσιν, vel ad voc. χείρεσιν, fign. praetendere fortitudinem reliquis vitiis, illius fpecie decora tegendis, excufandis, ac velut obruendis, et illi fortitudini condonandis; tunc δίκαιον erit, licitum eft, non inuidendum illis, fed concedendum. Sin ad dicentem referatur προτίθεσθαι, χείροσιν erit pro, ἐν τοῖς χείρ. vel περὶ τῶν χειρόνων. BAVER.

Πλούτῳ] Ne hic quidem genitiuus in datiuum mutandus fuerit. STEPH.

Τῶνδε — ὅτι πλούτῳ τις] *Horum vero nullus, aut diuitiarum illecebris emollitus, fegnior remiffiorue eft factus; aut fpe paupertatis in meliorem fortunam commutandae, pericula detrectauit.* Ita Acacius bene vertit. Subint. eft in ἐμαλακίσθη, αὐτῷ. Si quis malit e vett. codd. et editt. πλούτῳ, fuppleat αὐτῷ, quae lectio Thucydidis ingenio conuenientior videtur, vt etiam iudicat Abrefchius in Diluc. p. 204. eft enim magis recondita. Hac admiffa, poft ἀπόλαυσιν fupplendum eft αὐτῷ. Senfus in vtraque eft idem, quare mutare nil volui. Bauerus tamen taceite edidit πλούτου. Nescio an data opera. Πενίας ἐλπίδι, i. e. ὅτε ἐλπίδι ὡς διαφυγὼν τὴν πενίαν. Sic Abrefch. l. c. vt interpres iam expreffit. Ceterum, quid pauperes, tenuibus fuis facultatibus priuati, fenferint, commemorat Noster infra, c. 65. Eos valde doluiffe, per fe quisque videt. G.

[Τῷ τιμωρεῖσθαι) In Auguft. eft τὸ, male.] G.

Τὴν δὲ τῶν — ἀπηλλάγησαν] *D. Halic.* p. 136. vbi ἠβουλήθησαν perperam; voces μετ' αὐτῶ abfunt, vti et copula in καὶ ἐν αὐτῷ, poftremo ἀμύνεσθαι, quod non placet. vid. *Euripid.* Phoen. 1023. WASS. *Stephanus* in Edit. 2. Καὶ ἐν αὐτῷ τὸ ἀμύνασθαι — ἢ τὸ ἐνδόντες σώζεσθαι. Videtur haec ita ordinaffe, καὶ ἐν αὐτῷ (fcil. τῷ ἔργῳ, vt *Scholiaftes* exponit) τὸ ἀμύνασθαι καὶ παθεῖν μᾶλλον (de quo itidem *Schol.*) ἡγησάμενοι ἢ τὸ ἐνδόντες σώζεσθαι. Ita τὸ ἀμύνασθαι καὶ παθεῖν, idem foret, quod ἀμύναντας παθεῖν. Hoc confirmatur auctoritate aliquot *Mff.* et mihi melius videtur, quam quod vulgo editur: nam non video, quomodo τῷ ante σώζεσθαι locum habere poffit. Si quis coniungenda putet illa, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ ἀμύνασθαι, legendum eſſet, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ ἀμύνασθαι, καὶ τὸ παθεῖν μᾶλλον ἡγησάμενοι, ἢ τὸ ἐνδόντες σώζεσθαι· quam fententiam *Interpres* Latinus expreffit. Ἀμύνεσθαι, quod non folum *Dionyf. Halic.* fed etiam plerique *Mff.* et *Edd.* habent, fortaffis non reiiciendum eft. De hac periodo idem eft iudicium *Dionyfii Halicarn.* quod de ea, qua I, 138. Themiftoclis vim ingenii defcribit *Thucydides.* DUCK.

Τιμωρίαν — λαβόντες] i. e. ὑπολαβόντες, vt Reiskius emendabat in Diluc. Abrefch. p. 206. Sine cauffa. Noster enim h. v. fic fubinde capit; v. c. L. IIII. 106. δίκαιον εἶναι ἐλάμβανον, i. e. ὑπελάμβανον. τιμωρίαν λαβεῖν h. l. non fignificare,

laudem eorum, quos oratione cohoneſtandos mihi iam propoſui. quanquam maxima pars ipſius *laudationis a me* iam eſt explicata. Nam in quibus vrbem laudaui, iis horum ſimiliumque virtutes illam ornarunt. Neque apud multos Graecorum facile, vt apud hos, dicta factis exaequata appareant. Nam praeſens iſtorum mors virtutem *vniuscuiusque* viri declarare, et prima indicare, et poſtrema confirmare mihi videtur. Etenim aequum eſt illorum, qui caeteris in rebus fuerunt deteriores, *quam alii*, bellicam pro patria fortitudinem, *qua pollent ipſi*, primo loco poni. Nam benefacto malefacti memoriam delentes, publice plus vtilitatis vniuerſae ciuitati attulerunt, quam priuatim ſuis vitiis eam laeſerunt. Horum vero nullus diuitiarum fructum, quem ſe in poſterum ex ipſis percepturum ſperaret, *virtuti* anteponens, mollis *ac ignauus* fuit; neque ſpe paupertatis *vitandae*, quaſi hac vitata diues vel poſthac eſſet futurus, pericula detrectauit: cum hoſtium vltionem longe magis quam illorum fruitionem expetendam ducentes, tum hoc omnium pulcerrimum periculum exiſtimantes; hoc ſubeundo, illos quidem vlciſci, haec vero aſſequi voluerunt. incertum quidem rei feliciter gerendae euentum ſpei committentes; id vero, quod iam cernebatur, in ſua ipſorum virtute, eiusque fiducia ponendum cenſentes. atque in eo ipſo pulcrius exiſtimantes in hoſte propulſando vel ipſam mortem obire, quam cedendo ſalutem ſibi parere: verborum quidem dedecus vitarunt, rem vero ipſam corpore pertulerunt; et breuiſſimo temporis ſpatio, breuiſſimaque fortunae inclinatione, ſumma potius cum gloria, quam cum timore de vita deceſſerunt.

Bell. Peſop. an. 1. Olymp. 87. 2. V. C. Varr. 323.

ἔπαινον. Σημείοις καθιστὰς] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐμήκυνε. Καὶ εἴρηται αὐτοῖς τὰ μέγιστα] ἐπηνέθησαν δηλονότι. Ἃ γὰρ τὴν πόλιν] λείπει ἡ εἰς. Ἰσόῤῥοπος] ἰσοστάσιος. μὴ ὑπερβάλλων τὰ πράγματα. Πρώτη τε μηνύσασα] τῇ τιμῇ. Ἡ νῦν τῶνδε] τῶν ἀνθρώπων. Καταῤῥοφῇ] ὁ θάνατος. Καὶ γὰρ τοῖς τἄλλα χείροσιν] οἷον, κλοπὴν, μοιχείαν, καὶ τὰ τοιαῦτα. Προτίθεσθαι] προτιμᾶσθαι. Ἐκ τῶν ἰδίων] ἁμαρτημάτων δηλονότι. Ἀναβολὴν τοῦ δεινοῦ ἐποιήσατο] τοῦ τιμωρεῖσθαι τοὺς ἐναντίους. Μετ' αὐτοῦ] τοῦ κινδύνου. Τῶν δὲ] τῶν ἀρετῶν. Ἐλπίδι μὲν τὸ ἀφανὲς] τυτέσιν, εὐέλπιδες γενόμενοι, ὅτι νικήσουσιν. Ἐπιτρέψαντες] δόντες. Καὶ ἐν αὐτῷ] τῷ ἔργῳ. Μᾶλλον] ἀντὶ τοῦ κρεῖσσον. Ἡγησάμενοι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ κάλλιστον. Τὸ μὲν αἰσχρὸν τῷ λόγῳ] τὸ ὀνειδίζεσθαι ὡς δειλοί· ὡς ἀκοῦσαι δειλοί· τὸ δὲ ἔργον, τὸ ἀποθανεῖν. Καὶ δι' ἐλαχίστου καιροῦ τύχης] τύχην ἀεὶ ὁ Θουκυδίδης καλεῖ τὸν πόλεμον. ἀκμάζοντες, φησὶν, ἐν εὐδοξίᾳ καὶ οὐκ δειλίᾳ ἀπέθανον. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἀπηλλάγησαν. Ἢ τοῦ δέους

poenas ſumere, contextus docet. Pro αὐτῶν corrigit idem Reiskius, l. c. πάντων, *omnibus rebus deſiderabiliorem*: quae mera eſt coniectura. Hanc periodum vſque ad ἀπηλλάγησαν tortuoſam et intricatam habet Dionyſ. Ep. II. ad Amm. p. 806. Reisk., eamque comparat cum Thuc. I, 138. quo loco Themiſtoclis ingenium deſcribitur. G.

Τιμωρεῖσθαι] Vid. *Euripidem* Oreſt. 1164. confer eundem Suppl. 857. WASS.

Τὸ μὲν τιμωρεῖσθαι — ἐφίεσθαι] i. e. *fortiſſimos milites, vna cum hoſtium vltione, vtrumque bonum*, n. fructum diuitiarum et paupertatis remedium, *conſecutos*. Ἠβουλήθησαν μετ' αὐτοῦ (ſc. κινδύνου) τὸ μὲν τιμωρεῖσθαι (πολεμίους), τῶν δὲ ἐφίεσθαι, n. τῆς ἀπολαύσεως τοῦ πλούτου καὶ διαφυγῆς τῆς πενίας. Ita cum Grammio locum interpretandum duco. Stephanus (p. 639.) Scholiaſtae rationem probat. Sed e proxima periodo arceſſenda ſunt, quae huc pertinent. G.

[Τῶν ἀρετῶν) Stephanus probat Schol. rationem, ἀρετῶν e longinquo deſumentis. Grammius vero rectiſſime e periodo proxima repetit.] G.

[Νικήσουσιν) In Caſſ. et Aug. eſt νικήσωσιν. In Aug. Schol. ad verba Ἐπιτρέψαντες· Καὶ ἐν αὐτῷ· Μᾶλλον et Ἡγησάμενοι deſunt.] G.

Καὶ ἐν αὐτῷ τῷ ἀμύνασθαι — ἢ τῷ ἐνδόντες] Pro τῷ recepi τῳ, ſimpliciſſima emendatione, quam Bauer. in ſua edit. oratt. in textum admiſit, et Heilmanus vnice probat (p. 226.). Sentias eſt: „*et praeſtantius eſſe exiſtimantes, hoſtibus propulſandis* ſ. *in ipſa vltione, vel perpeti* (quaeque incommoda) *quam alicui cedendo ſeruari.* Μᾶλλον, i. e. κρεῖττον, vt explicat Schol. Baſ. et τῳ eſt τινὶ, vt notum. Ἐν αὐτῷ τῷ referendum puto cum Grammio ad ἀμύνασθαι, nec ſuppleo cum Scholiaſte: ἔργῳ. Abreſchius (in Diluc. p. 204.) ἀμύνασθαι malit, quam ἀμύνεσθαι quorundam codd. et lib. vett., item τὸ ἐνδόντες, quod vicem obeat Gerundii, *cedendo ſeruari*. In παθεῖν ſubaudit art. τὸ, qui, quod eius repetitio ingratior fuerit, a Thucydide ſit omiſſus. In αὐτῷ ſupplet ἔργῳ, et pro ἐνδόντες proprie ſcribendum fuiſſe ἐνδῦναι putat. Ordinem eſſe: μᾶλλον ἡγάμενοι καὶ τὸ παθεῖν τῷ ἀμύνασθαι ἐν αὐτῷ ſc. τῷ ἔργῳ. Grammius in adnot. ad Schol. p. 631. tuetur vulgatam; ſed non explicat. Reiskius in Dilucid. Abreſch. p. 206. pro τῷ ἐνδόντες corrigit ἐνδόντι, i. e. ἐν τῷ ἐνδῦναι, ἐν τῷ εἴκειν, ἐν τῇ φυγῇ, vt Noſter L. I, 142. τῷ μελετῶντι, pro μελετᾶν. Sed in anim. ad h. l. p. 20. idem Vir Doctiſſ. τῷ vult deleri. G.

Τῳ ἐνδόντες σώζ.] Multum ſane arridet haec lectio; ita tamen, vt τῷ non ferri modo poſſit, conſtruendo, τῷ, i. e. ἐν τῷ σώζ. ἐνδόντες, i. e. διὰ τὸ ἐνδῦναι, cedendo ſeruari. Nam τῷ apud ἐνδόντες redundat ac languet, cum fere ſimpliciter ponatur, vbi mollitiem et inertiam notet. BAVER.

[Μᾶλλον) Schol. ad h. v. adieci e cod. Baſil. Grammius ad Scholion ſuperius v. ἐν αὐτῷ refert ad ἀμύνασθαι. recte. Mox poſt ἡγησάμενοι Schol. temere ſubint. κάλλιστον.] G.

[Ὡς ἀκοῦσαι δειλοί) Addidi h. v. e cod. Baſ. in Aug. cod. deſunt: τὸ δὲ ἔργον, τὸ ἀποθανεῖν.] G.

Τύχης] Agnoſcit, et cum *Schol.* explicat *Suidas* conſarci-

μγ΄. „Καὶ οἵδε μὲν προσηκόντως τῇ πόλει τοιοίδε ἐγένοντο· τὰς δὲ λοιπὰς χρὴ ἀσφαλεστέραν μὲν εὔχεσθαι, ἀτολμοτέραν [m] δὲ μηδὲν ἀξιῶν τὴν ἐς τὰς [n] πολεμίους διάνοιαν ἔχειν, σκοπῶντας μὴ λόγῳ μόνῳ τὴν ὠφέλειαν· ἣν ἄν τις πρὸς ὀδὸν χεῖρον αὐτὰς ὑμᾶς εἰδότας μηκύνοι, λέγων ὅσα ἐν τῷ τὰς πολεμίους ἀμύνεσθαι ἀγαθὰ ἔνεστιν· ἀλλὰ μᾶλλον τὴν τῆς πόλεως δύναμιν [o] καθ' ἡμέραν ἔργῳ θεωμένους, καὶ ἐραστὰς [p] γιγνομένους αὐτῆς. καὶ [q] ὅταν ὑμῖν μεγάλη δόξῃ εἶναι, [r] ἐνθυμουμένους, ὅτι τολμῶντες, καὶ γιγνώσκοντες τὰ δέοντα, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις αἰσχυνόμενοι ἄνδρες αὐτὰ ἐκτήσαντο· καὶ ὁπότε καὶ [s] πείρᾳ τῳ σφαλείησαν, [t] ἄκνει καὶ τὴν πόλιν γε τῆς σφετέρας ἀρετῆς ἀξιοῦντες στερίσκειν, κάλλιστον [v] δὲ ἔρανον [x] αὐτῇ προϊέμενοι. κοινῇ γὰρ τὰ σώματα διδόντες, ἰδίᾳ τὸν [y] ἀγήρων ἔπαινον ἐλάμβανον, καὶ τὸν τάφον ἐπισημότατον, οὐκ ἐν ᾧ κεῖνται [z] μᾶλλον, ἀλλ' ἐν ᾧ ἡ δόξα αὐτῶν παρὰ τῷ ἐντυχόντι ἀεὶ καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ καιρῷ ἀείμνηστος καταλείπεται. ἀνδρῶν γὰρ ἐπιφανῶν [a] πᾶσα γῆ τάφος, καὶ οὐ στηλῶν [b] μόνον ἐν τῇ [c] οἰκείᾳ σημαίνει ἐπιγραφή, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ μὴ προσηκούσῃ ἄγραφος μνήμη παρ' ἑκάστῳ

m Δὲ deest *Gr.* et mox Εἰς τὰς *Reg. Caſſ. Gr.* Aug. *n* Πολίμιος *Ar. C. Dan.* Mox μόνον in cod. Baſil. pro μόνῳ. Mox αὐτὰς ὀδὸν χεῖρον in eod. cod. a corr. *o* Καθημέραν *C. Ald.* *p* Γινομένους *Ar. C.* et paullo infra γινώσκοντες. Γενομένους *Gr.* Cum *Ar.* et *C.* conſentit *Dan.* *q* Ὅταν μὲν ὑμῖν *Gr.* *r* Ἐνθυμεμένες *Marg. Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ.* Ἐνθυμενίους malit *Steph.* Ἐνθυμεμένες *Reg. Caſſ. Dan.* In Aug. ἐνθυμένους a prima manu, ſed manus recentior accentum in antepenultima deleuit, et ο in ε mutauit. *s* Πείρᾳ τῳ *Caſſ.* Πειρά τῳ *Gr.* *t* Οὐκεῖν *Gr.* *v* Δ' ἔρανον *Gr.* *x* Αὐτοὶ *Ar. C.* Αὐτοῖ προϊμενοι *Dan.* et a recentiore manu αὐτῇ προϊέμενοι. *y* Ἀγήρω *Reg. Gr.* *z* Μᾶλλον ἢ ἐν *Marg. Ar. C.* Quamuis poſt μᾶλλον apte ponatur ἢ, tamen et alibi particulam ἀλλὰ ei adiunctam apud hunc Scriptorem inuenies. *Steph.* ſic et *Dan.* *a* Πᾶσα ἡ γῆ *Dan.* *b* Μόνων *Marg.* ed. Baſ. *c* Οἰκίᾳ ἐπισημαίνει *Reg.*

nator in τύχη. Vide *Etymol.* et *Heſych.* qui bonam fortunam intelligunt. Gloſſae *ſucceſſus. Herodotus*, ἐς τοσοῦτον τύχης ἀπίκνεο, ad tale gloriae faſtigium. et alibi, ἐπὶ τῇσι παρούσῃσι τύχῃσι, rerum ſtatu. WASS.

Δι' ἐλαχίστου καιροῦ τύχης —] Abreſchius in Dilucid. p. 205. καιροῦ iungit v. τύχης, quod ex Ariſtide confirmat, veluti T. III, p. 431. τύχαι καὶ καιροὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων ἄγουσι πράγματα· vbi Scholiaſtes: ὅτι τὴν αὐτὴν ἔχει δύναμιν τύχη τῷ καιρῷ. Ceterum eadem fere dicit c. 43. ὁ μετὰ ῥώμης καὶ κοινῆς ἐλπίδος γιγνόμενος ἀναίσθητος θάνατος. GOTTL.

[Καὶ ἐν βραχεῖ] In Aug. hoc Scholion eſt a manu rec. ſcriptum, et pro ἤγων eſt ἢ γάρ] G.

Προσηκόντως τῇ πόλει —] i. e. *tam egregie quam ciuibus praeſtantiſſimae vrbis dignum eſt, quae a ciuibus talem virtutem iure quodam ſuo poſtulare poteſt.* Mox τὰς λοιπὰς Plato vocat in Menex. c. 18. τὰς λειπομένας, vt infra c. 46. Senſus eſt: *ſuperſtites quidem ſupplicare debent Diis, vt pro patria pugnantes, vitam tutius conſeruent quam illi*; (pro patria defuncti) *non minorem tamen putent ſenſum virtutis declarandum eſſe aduerſus hoſtes.* Reiskius in anim. l. c. ita: *animum erga patriam eum, qui bonas domini ſui ſpes minus fallat, quam caeſorum animus ipſorum ſpes fefellit.* Idem Reiskius ſupplet (in Dilucid. Abreſch. p. 207.) poſt εὔχεσθαι, τύχην· quae elegans quidem eſt coniectura; ſed minus neceſſaria, nec Thucydideae breuitati accommodata: haec notio enim erui poteſt e voc. ἀτολμοτέραν. Illud enim: *optandum quidem eſt, vt ſuperſtites talem ſenſum, animam, habeant, quo ſint tutiores*, idem eſt, ac ſi dixiſſet: *reliquos oportet quidem optare meliorem fortunam* — G.

Σκοπῶντας μὴ λόγῳ μόνῳ —] *Ne quis verbis commoda virtutis, pro patria demonſtrandae, iactet*, (ſequitur ἔργῳ) *quae apud vos, haudquaquam eorum expertes, commemorare poſſit.* Paullo ante malit Reiskius in anim. ad h. l. πολέμους. Mox in ὀδὸν χεῖρον — ὑμᾶς εἰδότας, bene ſupplet Aug. Schol. ἐμοῦ. GOTTL.

[Τῶν παρ' ἐμοῦ λόγων) Hoc Schol. ex Aug. inſeruit. Videtur legiſſe Scholiaſtes μόνον, quod eſt in cod. Baſ.] G.

[Ἐμοῦ — χεῖρον) Ex Aug. hoc Scholion additum.] G.

Ἐνθυμουμένους] Pronomen ὑμῖν vult ſequi datiuum ἐνθυμουμένοις, non accuſatiuum ἐνθυμουμένους. STEPH. Non neceſſe eſt haec coniungi, et ἐνθυμουμένους recte referri poteſt ad praecedentes accuſatiuos σκοπῶντας, θεωμένους, et γιγνομένους. Ἐνθυμουμένοις ſuſpicor a *Stephano* ortum eſſe contra *Aſſſ.* et praecedentes *Edd.* DUCK.

Ἐνθυμουμένους —] Ita recepi pro vulgato ἐνθυμουμένοις, quod Duckerus contra Stephanum recte reiecit. In ſuperioribus eſt: χρὴ — σκοπῶντας· ita ſequi debet: ἐνθυμουμένους. Cod. Aug. quoque confirmare videtur, vbi quidem a prima manu eſt ἐνθυμούμενος, ſed recentior manus, accentu poſito in penultima, mutauit in ἐνθυμουμένους. Probat hanc lectionem Reiskius in Dilucc. Abreſch. p. 207. et in anim. l. c. et ſic recepit Bauer. G.

Ἐν τοῖς ἔργοις αἰσχυνόμενοι] i. e. *viri, qui pudore quodam honeſto rebus ipſis gerendis afficiebantur, ne ſibi deeſſent.* Veluti turpem eſſe ſegnitiem et ignauiam. Reſpexit Thucydides ad Hom. Il. E. v. 531. v. Schol. Mox ἐπότε — σφαλείησαν, non ad ἐνθυμούμενοι referendum, (eſt enim ἐνθυμουμένους in ſuperioribus) ſed ad totum membrum. v. Duck. p. 631. G.

[Ὁμήρος —) Hoc Schol. ad v. ἐν τοῖς ἔργοις αἰσχυνόμενοι, ex Aug. adiectum. Locus eſt ex Iliad. L. V. 531. aut XV. 563. vbi etiam hic verſus occurrit. Scite hic verſus laudatus eſt. Comparari etiam merentur praecedentes, quos Atrides, et altero loco Aiax pronunciat: ὦ φίλοι, ἀνέρες ἐσθλοί, καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἔλεσθε, Ἀλλήλους αἰδεῖσθε μετὰ κρατερὰς ὑσμίνας Ἀιδομένων etc.] G.

[Ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐνθυμούμενοι) Schol. non bene σφαλείησαν ad ἐνθυμ. refert, et cod. Caſſ. ad στερίσκειν. Non pertinet ad vnum verbum, ſed ad totum membrum. v. Duck. p. 631. In Aug. deſunt Schol. a verbis Μεγάλη δόξῃ εἶναι — ad Καὶ πείρᾳ τῳ] G.

Κάλλιστον ἔρανον — προϊέμενοι] *Nobiliſſimam ſymbolam ad conſeruandam patriam, vite ei inſeruiendo, contulere.* Elegantur vocat Thucydides vniuſcuiusque ſtudium de patria bene merendi, ἔρανον, quod quisque ſuum ad eius ſalutem confert. Imitatus eſt Noſtrum Dion. in Τέχνῃ, p. 236.

43. „Atque hi quidem, quales eos esse oportuerat, tales in patriam exstiterunt. Reliquos vero tutiorem quidem optare, sed nequaquam minus audacem in hostes animum habere velle oportet: nec oratione sola vtilitatem spectare, quam apud vos rerum non minus gnaros, *quam ego sum*, aliquis dicendo amplificare posset, recensens quot bona insint in hostium propulsatione; sed potius huius reipublicae potentiam quotidie factis contemplari, eiusque valde amantes euadere. Et quum haec *vrbs* vobis magna esse videbitur, illud cogitate, viros fortes, et qui norant quid facere deceret, quique in ipsis rebus gerendis erubescebant, istam rerum potentiam comparasse: et qui, quoties a rei alicuius tentatae adeptione aberrarunt, non propterea etiam rempublicam sua virtute fraudandam censuerunt; sed ipsi pulcerrimam collectam prolixo et libenti animo dederunt. Publice enim corpora dantes, privatim gloriam non senescentem acceperunt, et honorificentissimam sepulturam, non *eam* potius, in qua ipsi siti sunt, quam *eam*, in qua ipsorum gloria, in qualibet rerum vel dicendarum vel agendarum occasione, quae sese offeret, perpetuo celebranda relinquitur. Nam virorum illustrium omnis est regio sepulcrum, neque sola cipporum in domestico inscriptio *virtutem eorum* testatur: sed etiam in alieno *solo* memoria nullis mandata scriptis, magis apud animum cuiusque, quam apud sepulcrum ex- Bell. Peloponn. I. Olymp. 87. 2. V. C. Varr. 323.

ἀπηλλάγησαν] καὶ ἐν βραχεῖ καιρῷ, φησὶν, ἀπηλλάγησαν, τὴν σφαγὴν δεξάμενοι. ἀκμαζούσης ἐν αὐτοῖς ἔτι τῆς δόξης, καὶ ἐλπίδος τοῦ νικῆσαι μᾶλλον ἢ τοῦ δεῖσαι, καὶ τοῦ φυγεῖν. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ἀκμάζοντος. Λόγῳ μόνῳ] τῶν παρ' ἐμοῦ λόγων. Οὐδὲν χεῖρον —] ὁμοῦ οὐδὲν χεῖρον. Καὶ ἐρασὰς γιγνομένους αὐτῆς] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀτολμοτέραν δὲ μηδὲν ἀξιοῦν. Μεγάλη δόξα εἶναι] ἡ πόλις δηλονότι. Ἐν τοῖς ἔργοις αἰσχυνόμενοι] Ὁμήρου· αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι, ἠὲ πέφανται. Ἄνδρες] ἀνδρεῖοι. Αὐτὰ ἐκτήσαντο] τὰ μεγάλα δηλονότι. Καὶ πείρᾳ τοῦ δοκιμῆ πολέμου. Σφαλείησαν] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐνθυμούμενοι. Κάλλιστον δὲ ἔρανον αὐτῇ] καλλίστην συνεισφοράν. Προϊέμενοι] διδόντες. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐκτήσαντο αὐτά. Κοινῇ γὰρ] γνώμῃ δηλονότι. Τὰ σώματα] εἰς πόλεμον δηλονότι. Σημαίνει] παρισῶ. Καὶ ἐν τῇ μὴ προσηκούσῃ] γῇ δηλονότι. Καὶ τὸ εὔδαιμον] ἔπεται γὰρ εὐψυχίᾳ μὲν ἡ

transferendo hoc vocabulo ad connubium, quo suscipiendis liberis ad propagandos posteros aliquid ad communem vtilitatem confertur, „καὶ τοῦτον ἄν τις εἴποι δικαίως κάλλιστον ἔρανον, οὐ χρημάτων — ἀλλ' αὐτῆς τῆς φύσεως. Hesychius: Ἔρανον, συνεισφοράν, δῶρον. Mox σώματα διδόντες, idem est, ac illud Homericum: παρθέμενοι κεφαλάς, i. e. παραβάλλοντες (Odyss. β. v. 237.). Virgil. Aen. II. 751. exprimit: *caput obiectare periclis*. Abreschius (in Auct. Diluc. p. 274.) comparabat h. l. cum Diodori Sic. loco (T. I. p. 557.) τὸν ὀφειλόμενον τῇ φύσει θάνατον εἰς πατρίδος σωτηρίαν ἀναλώσαντες ἀθάνατον ἑαυτῶν δόξαν κατέλειπον. GOTTL.

Ἔρανον] Possis et vitam ipsam corpusque intelligere. In Hesychii loco, quem attulit B. Gottl. aut ἔρανος legendum, aut συνεισφοράν. Hoc vocabulo συνεισφέρειν eleganter saepe vtitur Theodoret. de iis, qui pro virili parte faciant sua: Exempla notaui in Glossar. Theodor. v. συνεισφέρειν. BAVER.

[Συνεισφοράν) Ita correxi ex Hesychio, qui ἔρανον ita explicat, pro συνεκφοράν. Idem sentiunt Stephanus atque Duckerus. Hoc Schol. abest a codd. Cass. et Aug. Item Scholiasta sequens deest in Cass. In Aug. deest διδόντες, reliquis verbis in fine additum: αὐτὰ, quod adieci.] G.

Ἀγήρων] Ita e *Thucydide Pollux* II, 14. WASS. Variat scriptura etiam infr. Cap. 44. Vid. *Steph.* Thesaur. DUCK.

Ἀγήρων ἔπαινον] Videtur Thucydides ante oculos habuisse locum Pindari in Isthm. IIII, 68.

Τοῦτο γὰρ ἀθάνατον φανεῖ ἔρπει
Εἴ τις εὖ εἴπῃ τιν· καὶ πάγκαρπον ἐπὶ χθόνα καὶ διὰ πόντου βέβακεν ἐργμάτων ἀπτὶς ἀκλεῶν ἄσβεστος ἀεί —

Quae poëta poëti tribuit, haec Thucydides ad virtutem Athenienſium pulchre transfert. Totus hic locus ad Pindaricum accommodatus videtur. Lysias de horum defunctorum felicitate ita: ἐγὼ μὲν οὖν αὐτοὺς καὶ μακαρίζω τοῦ θανάτου καὶ ζηλῶ, καὶ μόνοις τούτοις ἀνθρώπων οἶμαι πρεῖττον γενέσθαι, οἵτινες, ἐπειδὴ θνητῶν σωμάτων ἔτυχον, ἀθάνατον μνήμην διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν κατέλιπον — G.

Τὸν τάφον] *Tyrtaeus*:

Ξυνὸν δ' ἐσθλὸν τοῦτο πόλει τε, παντί τε δήμῳ
Ὅστις ἀνὴρ διαβὰς ἐν προμάχοισι μένῃ
Νωλεμέως, αἰσχρᾶς δὲ φυγῆς ἐπὶ πάγχυ λάθηται
Ψυχὴν, καὶ θυμὸν τλήμονα παρθέμενος.
Τὸν δ' ὁλοφύρονται μὲν ὁμῶς νέοι ἠδὲ γέροντες,
Ἀργαλέῳ τε πόθῳ πᾶσα κέκηδε πόλις.
Καὶ τύμβος καὶ παῖδες ἐν ἀνθρώποις ἀρίσημοι,
Καὶ παίδων παῖδες, καὶ γένος ἐξοπίσω·
Οὐδέ ποτε κλέος ἐσθλὸν ἀπόλλυται, οὐδ' ὄνομ' αὐτῦ,
Ἀλλ' ὑπὸ γῆς περ ἐὼν γίνεται ἀθάνατος.

Pindarus P. XI. Εἴτις ἄκρον ἔλθῃ, ἡσυχίᾳ τε νεμόμενος, αἰνεῖν ΤΕΡΙΝ Ἀπέφυγεν. Vid. *Isocratem* Paneg. p. 82. WASS.

Οὐκ ἐν ᾧ κεῖνται — καταλείπεται] Enenkel. eleganter „non tam, *in quo ipsi quiescant, quam vbi eorum gloria, vt se quodque tempus offert, verbis factisque celebranda, perpetuo et sine oblitione recondatur.* G.

Ἀνδρῶν — τάφος] *Stobaeus* pag. 614. WASS.

Profert hanc sententiam Stobaeus, p. 612. quam, monente Baueso, illustrat Bentleius ad verba Horatii (Epod. VIIII, 25.):

— cui (Africano) *super Carthaginem*
Virtus sepulcrum condidit —

Ita *Salamis* Themistoclis est *sepulcrum*, in Germanici epigr. Anthol. III. 5. vt Homeri Ilias *sepulcrum* dicitur, in epigr. Anthol. III, 14. Mox ἐν τῇ οἰκείᾳ sc. γῇ, *patriae*, quae opponitur τῇ μὴ προσηκούσῃ. G.

τῆς γνώμης μᾶλλον ἢ τῶ ἔργω ἐνδιαιτᾶται. ὃς [a] νῦν ὑμεῖς ζηλώσαντες, καὶ τὸ εὔδαιμον, τὸ ἐλεύθερον, [c] τὸ δὲ ἐλεύθερον, τὸ εὔψυχον κρίναντες, μὴ περιορᾶσθε τὼς πολεμικὼς κινδύνως. ὁ γὰρ οἱ κακοπραγοῦντες δικαιότερον ἀφειδοῖεν ἂν τῶ βίω, οἷς ἐλπὶς [f] ἐκ ἐς' ἀγαθῶ, ἀλλ' οἷς ἡ ἐναντία μεταβολὴ ἐν τῷ ζῆν ἔτι κινδυνεύεται, καὶ ἐν οἷς μάλιστα μεγάλα τὰ διαφέροντα, ἤν τι [g] πταίσωσιν. ἀλγεινοτέρα γὰρ ἀνδρί γε φρόνημα ἔχοντι ἡ [h] ἔν τω μετὰ τῶ μαλακισθῆναι κάκωσις, ἢ ὁ μετὰ ῥώμης καὶ κοινῆς ἐλπίδος [i] ἅμα γιγνόμενος ἀναίσθητος θάνατος.

μδ'. „Διόπερ καὶ τὼς τῶνδε νῦν τοκέας, ὅσοι [k] πάρεσε, ὐκ [l] ὀλοφύρομαι μᾶλλον ἢ παραμυθήσομαι. ἐν πολυτρόποις γὰρ ξυμφοραῖς ἐπίστανται τραφέντες. [m] τὸ δ' εὐτυχὲς, οἳ ἂν τῆς εὐπρεπεστάτης

a Νῦν deest *C.* Νῦν ὑμεῖς *Gr.* *c* Τὸ δ' ἐλεύθερον *Ar. C.* *f* Οὐκ ἔσιν *Ar. C.* Οἷς ἐκ ἔστιν ἐλπὶς *Dan.* *g* Πταίσειν *Gr.* *h* Μετὰ τῶ ἓν τῷ *Ar. C.* ἓν τῷ om. *Stobaeus* p. 88. Μετὰ τῶ ἓν τῷ *Dan.* *i* Ἅμα τε γιγνόμενος καὶ ἀναίσθητος *Ar. C.* Ἅμα γιγνόμενος καὶ ἀναίσθητος *Bar.* ed. Bas. Ἢ ὁ μ. ῥ. κ. κ. ἐλπίδας κάκωσις ἅμα τε γιγνόμενος ἀ. θ. *Dan.* *k* Πάρεστε *Gr.* *l* Non dubitat *Steph.* quin ὀλοφυρῶμαι et παραμυθήσομαι, aut ὀλοφύρομαι et παραμυθέομαι scripserit *Thucydides. Hudf.* Ὀλοφύρωμαι *Caff.* Margo ed. Flor. Vin. forte ὀλοφυρέμαι. Mox ibid. f. ἐπίστασθε. *m* Τὸ δὲ *Ar. C.*

Ἐνδιαιτᾶται] Huc referri poteſt illud *Plutarchi* 258. Τῶν Ἀθηναίων δέ τινος ἔπαινον ἐπιτάφιον ἀναγινώσκοντος τῶν πεσόντων ὑπὸ Λακεδαιμονίων, ποταπὼς ἂν εἶναι νομίζοις τὼς ἡμετέρως νικήσαντας τότως. WASS.

I. c. συνδιατρίβει, σύνεσι, vt Heſych. explicat. Paullo ante pro ἡ τῶ ἔργω, legit Reisk. in Diluc. Abreſch. p. 207. ἡ τῶ ἔργω μᾶλλον ἢ τῆς γνώμης μνήμη ἐνδιαιτᾶται, *memoria magis rerum geſtarum quam animi, ſ. voluntatis inhabitat.* Sed ſic ſententia pulcherrima perit. Ἔργον h. l. eſt monimentum ſiue lapideum ſiue aeneum, inſcriptione ornatum. Mox poſt ἀφειδοῖεν ἂν τῶ βίω, ſupplendum eſt: ἐκείνων, οἷς — GOTTL.

[Ἔσται γὰρ εὐψυχίᾳ —) Hoc Scholion refertur ad τὸ εὔψυχον, in cod. Aug. Mox in eodem ante σπουδαῖος articulus abeſt, recte. Reliqua Ὁμήρου ἥμισυ adieci ex Aug. Locus exſtat Od. ρ. v. 322. Illuſtrare voluit, opinor, huius Scholii auctor, hoc verſu Noſtri dictum: libertatem cerni in εὐψυχίᾳ, quod ſeruitus, ſiue ψυχῆ δόλῃ, omnem virtutem ex animo exterminet.] G.

Μὴ περιορᾶσθε τὼς πολ. κινδ.] *Thom. Mag.* in περιορῶ ex h. l. oſtendit, περιορᾶσθαι etiam actiua ſignificatione dici, pro καταφρονῶ. ſed perperam apud eum editur περιορᾶσθαι. DV.

Κακοπραγοῦντες] Confer *Demoſth.* Coron. 349, 7. et *Aeſchylum* Perſ. 600. *Euripid.* Hec. 956. Alceſt. 782. WASS.

[Κύρνε, —) h. v. deeſt in Aug., et paullo poſt pro τῶτο ἂν ὁ legitur in Caſſel. et Aug. τότῳ ἂν ἐναντίως ὁ Περικλῆς ἀποφαίνεται, quod recepimus, quod reuera Pericles contrarium Theognideae ſententiae profert. Caſſel. tantummodo habet pro τότῳ, τῶτο· illud veriſimilius videtur. Locus Theogn. exſtat v. 175. et incipit ibi: ἦν δὴ χρὴ φεύγοντα — Scholiaſtes vero, perſpicuitatis cauſſa, e ſuperioribus deſumſit πενίην.] G.

Ἀλγεινοτέρα — θάνατος] *Stobaeus* pag. 88. vbi voculae ἡ ἐν τῷ deſunt. WASS. Nec mihi liquet, quae ſit illarum ſententia. Sed totus locus eſt δυσνόητος. *Portus* παραφράζει, quomodo poteſt. An vbique rem acu tetigerit, non poſſim dicere. DVCK.

Ἀλγεινοτέρα — ἡ ἔν τῳ — κάκωσις] Pro τῷ dedi τω, vt Abreſchius corrigit (Diluc. p. 206.); niſi velimus propagari lectionem nullius ſenſus, vt etiam iudicat Duckerus ad h. l. Reiskius (in anim. p. 20.) ſine auctoritate codd. emendat: ἡ ἐν τῷ ζῆν μετὰ — Suppleri poteſt in τω vel ἔργω, πράγματι, vel e πταίσωσιν, πταίσματι. Opponuntur autem τῷ μαλακισθῆναι, i. e. μαλακίᾳ, ῥώμῃ, item ἀλγεινότερος et ἀναίσθητος. Alius, auctore Abreſchio, e mente Thucydidis, ſcripturus fuiſſet: ἀλγεινότερον γὰρ ἀνδρί γε, φρόνημα ἔχοντι, μετὰ μαλακίας ἐν τῷ κακῶσθαι, ἢ etc. Mox ἢ μετὰ ῥώμης congruunt cum iis, quae dixit c. 42. ſupra, in fine orationis: δι' ἐλαχίστου κιν̣δ̣ύ̣του τύχης, ἅμα ἀκμῇ δόξης ἀπαλλαγῆναι — Κάκωσιν interpretatur Heſychius, ταπείνωσιν, δείνωσιν. G.

Διόπερ — παραμυθήσομαι] *Dion. Halic.* p. 47. Οὐ συνέφερε τῷ συμβουλευτικῷ ὧδε τῷ προτρεπτῷ τὸ θρηνεῖν. rectiſſime. Confer *Platonem* Orat. funebris extremo. De Periclis in filii morte lacrimis agit *Plutarch.* p. 172. WASS.

Ὀλοφύρομαι] Ad ea, quae hic in *Var. Lect.* adnotat *Hudſon.* adde, quam lectionem *Valla* ſibi proponens (ſiue ex coniectura, ſiue in veteri libro inuentam) reddit, *non magis deſleo, quam conſolor.* STEPH. Ego vero alia omnia. *Euripides* Hecuba 163. Ποίαν, ἢ ταύταν, ἢ κείναν τείχω; *Aelianus* V. H. Ἔλεγε γὰρ αὐτῷ, καλῶν ἐνταφίων μὴ ΑΜΟΙΡΗΣΕΙΝ, εἰ ἐν αὐτοῖς ἀποθάνοι· Καὶ γὰρ ἂν καὶ ΠΡΟΚΕΙΣΘΑΙ σὺν τῷ κόσμῳ τὸν νεκρὸν ὑ πάνυ τι ἀδόξως. Vid. *Homerum* Il. IV, 16. Praeſens vim futuri habet apud *Virgilium*, aliosque. Sed in Hiſtoricis Graecis Syntaxis haecce rara auis. Cum *Mſſ.* facit *D. Halic.* WASS. *Spanhem.* quoque ad Callim. Hymn. in Del. v. 204. hoc Poëtarum proprium eſſe exiſtimat. Sane Poëtae frequentiſſime enallage illa vtuntur, atque etiam in eadem periodo praeſens et futurum coniungunt. *Homer.* Il. α'. 426. Καὶ τότ' ἔπειτά τοι ΕΙΜΙ Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ, Καί μιν ΓΟΥΝΑΣΟΜΑΙ. *Anacr.* Carm. XXX. Κᾆν λύσῃ δέ τις αὐτὸν, Οὐκ ΕΞΕΙΣΙ, ΜΕΝΕΙ δέ. *Ariſtoph.* Equitib. 1085. Αἰετὸς ὡς ΓΙΝΕΙ, καὶ πάσης γῆς ΒΑΣΙΛΕΥΣΕΙΣ. Nec tamen abſtinent ea proſae Scriptores. *Xenoph.* III. Cyrip. p. 81. Ed. Wech. Καθορῶντες ἡμᾶν τὸ πλῆθος — ΚΑΤΑΦΡΟΝΗΣΟΥΣΙ, καὶ αὖριον ΕΞΙΑΣΙ πολὺ ἐῤῥωμενεστέραις ταῖς γνώμαις. *Lucian.* Dial. Irid. et Nept. Τὸν δράκοντα αὐτίκα ΜΕΤΕΙΣΙ, καὶ ΤΙΜΩΡΗΣΕΙ τῇ μητρί. *Idem* Dial. Charont. Mortuor. Mercur. et cet. Ὅτε μηκέτι ΔΕΙΠΝΗΣΕΙ πολυτελῆ δεῖπνα, μηδὲ νύκτωρ ἐξιὼν — ΠΕΡΙΕΙΣΙΝ ἐν κύκλῳ τὰ χαμαιτυπεῖα. *Ariſtaenet.* II. Ep. 1. Ἥκω τεῖνον, καὶ ΠΡΟΣΑΞΩ τὸν νέον. *H. Stephan.* in Append. ad Script. de Dialect. p. 138. obſeruat, vſum praeſentis pro futuro potiſſimum conſpici in verbo εἶμι, et eius compoſitis, eamque obſeruationem aliquot *Poëtarum*, *Thucydidis*, et *Demoſthenis* locis confirmat, ac deinde ex *Hom.* Il. ξ'. 161. adfert ἐκτελεῖ pro ἐκτελέσει, et Il. κ'. 62. μένω pro μενῶ, et θέω pro θεύσω, ex *Euſtathii* ſententia: quibus, ſi opus eſſet, etiam alia addi poſſent. Ad hunc locum *Thucydidis* autem quod attinet, in eo quidem propter conſenſum *Mſſ.* et *Dion. Halic.* nihil muto; nec tamen puto, Graecos promiſcue in omnibus verbis hac enallage ita vti, vt praeſens et futurum

ſtructum, perpetuo manet. Quos ipſi nunc imitandos vobis proponentes, et felicitatem exiſtimantes eſſe libertatem, et libertatem eſſe animi generoſitatem, bellica pericula ſubire ne recuſetis. Nec enim homines calamitoſi, quibus nulla boni ſpes adeſt, vitam potius profundere debent, quam illi, quibus, ſi diutius viuant, fortunae ex ſecunda in aduerſam periculoſa et incerta commutatio eſt extimeſcenda; et quorum potiſſimum maxime intereſt, ſi quid offenderint. Nam vexatio cum mollitie coniuncta, viro ſaltem magnanimo eſt acerbior, quam mors ſenſu carens, quae cum fortitudine, ſimul et cum publica ſpe, ipſi contingit. Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87. 2. V. C. Varr. 323.

44. „Quamobrem etiam nunc iſtorum parentes, quotquot adeſtis, non magis deflebo, quam conſolabor. * Hominum enim vitam variis fortunae caſibus obnoxiam eſſe ſciunt. Illi autem felicita-

* Quippe qui ſciunt, quam variis caſibus vitam transegerint: felicem vero eorum eſſe ſortem, quibus praeclariſſimus vitae finis, vt nunc illis, honeſtiſſimus vero moeror, vt vobis, obtigit etc. HVDS.

ἐλευθερία, ταύτην δὲ, ἡ εὐδαιμονία, καὶ ὁ μακάριος βίος, καὶ ὁ σπουδαῖος. Ὅμηρος ἤμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀποαίνυται — Οὐ γὰρ οἱ κακοπραγοῦντες] τὸ νόημα παράδοξον, καὶ ἐναντίον τῇ κοινῇ συνηθείᾳ· Θέογνις γάρ, ὁ ποιήσας τὰς ὑποθήκας, φησὶ, Χρὴ πενίην φεύγοντα, καὶ ἐς μεγακήτεα πόντον Ῥιπτεῖν, καὶ πετρῶν, Κύρνε, κατ' ἠλιβάτων. Τούτῳ ὃν ἐναντίως ὁ Περικλῆς ἀποφαίνεται. καὶ σκόπει τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἑρμηνείας, ὅτι καὶ τῆς εἰρημένης τὸ Θεόγνιδος ὑποθήκης λαθανόντως ἐμνήσθη, καὶ ᾐξατο, εἰπὼν τὸ δικαιότερον. τὸ γὰρ δικαιότερον, συγκρίσεως ἔμφασιν ἔχει. Ἀναίσθητος] προσθεὶς τὸ ἀναίσθητος, ἐποίησεν ἐγκώμιον καὶ ἔπαινον τῷ θανάτῳ. Τὸ δ' εὐτυχὲς] οὐχ οἱ τελευτήσαντες, ἀλλ' οἱ περιόντες αὐτῶν γονεῖς. Οἷς] λείπει τὸ ἐν ἐκείνοις. Ἐνευδαιμονῆσαί τε] τετέτην,

in eadem periodo ponant. Verba *Aeliani* in adnotat. Cl. *Waſſ.* ſunt ex I. V. H. 13. vbi etiam vid. *Perizon.* DVCK.

Ὀλοφύρομαι] Ob τὸ παραμυθήσομαι, *oratione erigam, leniam*, Stephanus corrigebat: ὀλοφυρῶμαι, vt etiam in margine Flor. Vin. ſcriptum eſt. Sed nihil mutandum; ſatis exemplorum protulerunt Duckerus et Abreſch. in Diluc. p. 207. et in auctar. Dilucidatt. p. 275. De hac enallage temporum cf. Erneſt. ad Xenoph. Mem. III, 4, 4. Hindenburg. V. Cel. in anim. ad Xenoph. p. 126. Illa tamen huc non pertinent, quae Duckerus ex Hom. Il. α. v. 426. excitauit: καὶ τότ' ἔπειτά τοι εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ, Καί μιν γυνάσομαι. et Anacr. Od. λ. 8. ὄκ ἔξεισι, μενεῖ δέ — Εἶμι enim vim futuri habet, idemque eſt ac ἐλεύσομαι aut πορεύσομαι, vt ſcite explicat Schol. Baſil. ad c. 36. h. libri. cf. Moeris in ἄπεισιν, Ἀττικῶς· ἀπελεύσεται, Ἑλληνικῶς. it. Th. Mag. ead. v. et Phrynichus, (p. 12. edit. Paui.) ἀπελεύσομαι, παντάπασι φυλάττου· ὅτε γὰρ οἱ δόκιμοι ῥήτορες — ὅτε Πλάτων κέχρηται τῇ φωνῇ. Ἀντὶ δὲ αὐτοῦ τῷ ἄπειμι χρῶ. v. Hemſterh. ad Thom. M. in ἐπελευσόμενος, it. Valken. V. Cel. ad Eurip. Hippol. p. 297. Mecum ſentit Abreſch. in Obſſ. Miſc. T. III. p. 150., qui etiam lectionem ὀλοφύρομαι aliis exemplis ſtabilit. Ceterum notat Abreſch. in auct. p. 274., diſci poſſe ex h. l., quomodo negatio abundet, et non abundet: eam vacare, ſi ordo inuertatur: παραμυθήσομαι μᾶλλον ἢ ὀλοφύρομαι. Hac inuerſione certe oratio eſt expeditior. Quod ad rem attinet, Dionyſius in Art. p. 297. T. V. monet, Periclem ſcite omiſiſſe lamentationem, quod ſuadenti et hortanti minus conſentaneum ſit, lamentari. Plato in Menexeni fin. ὥστε πρέπει αὐτὰ μᾶλλον κοσμεῖν ἢ θρηνεῖν. Mox in marg. Flor. Vin. pro ἐπισάντες coniicit Vir quidam doctus: ἐπίσασθε. GOTTL.

Τὸ δὲ εὐτυχὲς, οἳ] Articulus οἱ cum εὐτυχὲς nullo modo conſtrui poteſt. ita ergo ſententiam exple, τὸ δὲ εὐτυχὲς τούτοις ἂν παραγένοιτο, οἳ ἂν etc. vel τὸ δὲ εὐτυχὲς τότε ἂν γένοιτο, εἴ τινες ἂν τῆς εὐπρ. etc. aut alio ſimili modo. HVDS.

Τὸ δ' εὐτυχὲς, οἳ ἂν τῆς εὐπρεπεστάτης — λύπης] Impeditior eſt ſtructura, vt monuere interpretes. Facillima ratio videtur haec, vt, propter v. οἱ — λάχωσιν, poſt εὐτυχὲς ſuppleatur: ἐκείνοις ξυμβαίνει I. παραγίγνεται· *felix eorum eſt ſors*, ſ. *conditio, qui vel morte decora, vt iſti*, (δεικτικῶς hoc capiendum) *vel luctu, quemadmodum vos, quam pulcherrimo et honeſtiſſimo afficiuntur.* Repetendum eſt ante ὑμεῖς δὲ, ὥσπερ, et εὐπρεπεστάτης refertur et ad τελευτῆς et ad λύπης, vbi ſuppl. ἐλάχετε. Ita rotundior et concinnior eſt ſententia, quam in vulgata. Praeiuerunt hanc rationem L. B. Hohenneccius et Heilmanus, in vernacula verſione. Abreſchius contra in Diluc. p. 208. hanc ῥῆσιν iungit ſuperioribus verbis, hoc ordine: ἐντραφέντες (ſc. οἱ τῶνδε γονεῖς) ἐν πολυτρόποις ξυμφοραῖς, ἐπίσανται τόδε εὐτυχὲς (ſc. εἶναι ἅπασιν) οἳ ἂν λάχωσι τῆς εὐπρεπεστάτης τελευτῆς, ὥσπερ οἵδε μὲν νῦν (ἔλαχον), ὑμεῖς δὲ λύπης (ſc. ἐλάχετε τ. εὐπρεπ.). Vt ordinem hunc conſtituere poſſet Abreſchius, pro τὸ δ', legit τόδε, contra codd. et, ni fallor, linguae rationem. Nam poſt ὅδε, l. τόδε ſequitur, vt notum, articulus, vti poſt ὅτος et τῶτο. Quodſi ita ordinaſſet Thucyd. verba, ſcripturus erat: τόδε τὸ εὐτυχὲς. Lectio τὸ δ' ſana eſt, et δὲ refertur ad omiſſum μὲν, poſt ἐπίσανται τραφέντες, i. e. ἑαυτὲς τραφῆναι, vt recte Heilmanus explicat. Ceterum praeeunte Abreſchio, (Auct. p. 276.) cum h. l. comparari meretur Euripides (Phoen. v. 1212.) Παιδὸς σεσῳσμὲνος, τῇ πόλει μὲν εὐτυχῶς, ἰδίᾳ δὲ λυπρῶς. it. v. 1062. vbi Valken. docet, praeiuiſſe iam Homerum Il. δ. 197. τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος. G.

Τὸ δ' εὐτυχὲς, οἳ ἂν] i. e. haec vero felicitas eſt, hic felix exitus, *ſi qui*, rel. Ita ſaepe relatiuo et Noſter, et Liu. vtuntur. BAVER.

[Τὸ δ' εὐτυχὲς] Hoc caput praefixum ſcholio; οὐχ οἱ τελευτήσαντες, deleri vult Abreſchius, in Diluc. p. 209. et pro eo ſcribi verba textus: ἐπίσανται τραφέντες. Scholii auctorem ideo monendum hoc duxiſſe, n. intelligi τὲς παρόντας γονέας, quia Thuc. a ſecunda perſona πάρεστε, tranſeat ſubito ad tertiam ἐπίσανται. Cur Abreſchius ſic corrigi velit, apparebit e nota textus, n. alium ordinem facit, ac eſt in vulgato. Stephanus ſubodorabatur quoque ſ. l. mendum librarii in v. οὐχ οἱ — et, ſi dicamus, ea v. adnotata eſſe in ὑμεῖς δὲ, λύπης, manifeſtum eſſe hoc ita, vt non indiguerit admonitione. Sed quam plurima loca huiusmodi in Scholiaſtis hac admonitione eſſent digna. Equidem tamen puto, referenda eſſe verba Scholii ad ὑμεῖς — GOTTL.

λάχωσιν, [n] ὥσπερ οἵδε μὲν νῦν, τελευτῆς, ὑμεῖς δὲ, λύπης· καὶ [o] οἷς ἐνευδαιμονῆσαί τε ὁ βίος ὁμοίως καὶ [p] ἐντελευτῆσαι ξυνεμετρήθη. χαλεπὸν μὲν ἴσως ἐν οἷσπερ καὶ πολλάκις ἔξεστι ὑπομνήματα ἐν ἄλλων εὐτυχίαις, αἷς ποτὲ καὶ αὐτοὶ ἠγάλλεσθε· καὶ λύπη οὐκ ὧν ἄν τις μὴ [q] πειρασάμενος ἀγαθῶν στερίσκηται, ἀλλ' ἃ ἂν ἐθὰς γενόμενος [r] ἀφαιρεθείη. καρτερεῖν δὲ χρὴ καὶ ἄλλων παίδων ἐλπίδι, οἷς ἔτι ἡλικία τέκνωσιν ποιεῖσθαι· (ἰδία [s] τε γὰρ τῶν οὐκ ὄντων λήθη οἱ ἐπιγιγνόμενοί τισιν ἔσονται·) καὶ τῇ πόλει διχόθεν, ἔκ [t] τε τοῦ μὴ ἐρημοῦσθαι, καὶ ἀσφαλείᾳ, [v] ξυνοίσειν. ὁ γὰρ οἷόν τε [x] ἴσόν τι ἢ δίκαιον βουλεύεσθαι, οἱ [y] ἂν μὴ καὶ παῖδας ἐκ τῶν ὁμοίων παραβάλλόμενοι [z] κινδυνεύωσιν. ὅσαι δ' αὖ παρηβήκατε, τόν τε [a] πλείονα, κέρδος [b] ὄν, εὐτυχεῖτε βίου, ἡγεῖσθε καὶ τόνδε βραχὺν ἔσεσθαι, καὶ τῇ [c] τῶνδε

n Ὥσπερ νῦν οἵδε μὲν *Marg.* adprobat *Steph.* Particulam νῦν non agnoscit *Ar. Cl.* Ὥσπερ οἵδε νῦν μὲν *Gr.* o Ἐν (quod ante οἷς legebatur) deest *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caff. Dan.* Baf. Aug. p Τελευτῆσαι *Reg.* q Πειρασάμενος *Ar. C. Bar. Ald. Flor. Baf. Caff. Gr.* Aug. In marg. cod. Baf. ſcriptum erat ab emendatore πειραθείς. Mox pro ἀλλ' ἃ, in marg. cod. Baf. eſt: ἀλλ' ἄν. r Ἀφαιρεθῇ *Ar. C.* s Τάς τε *Ar. C. Caff. Reg. Gr.* Aug. t Τε deeſt *Reg.* v Ξυνοίσειν malit *Canterus.* Ξυνοίσει *Cl. Gr. Caff. Dan.* ſed hic ab emendatore ξυνοίσειν. Ξυνοίσει Aug. pr. manu. Sic et cod. Baf. et Mosqu. x Ἰσόν τε *Caff.* Aug y Μὴ ἂν καὶ παῖδας *Reg. Caff.* οὐ ἂν καὶ μὴ παῖδας Aug. z Κινδυνεύωσιν *Ar. Bar. Ald. Flor. Baf Steph.* 1. Sed cod. Baf. κινδυνεύωσιν. a Πλείονα *Ar C. Dan.* b Ὂν εὐτυχ. *Marg. C.* Ὂν εὐτυχεῖτε *Caff.* In marg. Flor. Vin. ſcriptum eſt vt in Aug. τόν τε πλείονα κέρδος, ἐν εὐτυχεῖτε βίου ἡγεῖσθε. Mox in Mosqu. ἔσεσθε, et in eodem verba: καὶ τῇ — εὐκλείᾳ, deſunt. c Τῆδε *C.* Margine τῶνδε.

[Περιόντες) Ita correxi ex Caſſ. et Aug. pro παρόντες et addidi poſt v. γονεῖς, Scholion cum cap. οἷς) λείπει τὸ ἐν ἐκείνοις, e Caſſ. et Aug. in quo ad οἷς ſcriptum eſt h. Scholion. Περιόντες γονεῖς, *ſuperſtites parentes* dicuntur reſpectu defunctorum.] GOTTL.

Ὥσπερ] Magis placet, particulam νῦν poſt Ὥσπερ poni, vt habes in margine. STEPH.

Καὶ οἷς ἐνευδαιμονῆσαι — ξυνεμετρήθη] Praeeuntibus optimis codd. deleui ἐν ante οἷς, quibus et ſubſcribit Abreſchius (Dilucc. p. 208.) Poſt καὶ e ſuperioribus ſuppleo: τὸ εὐτυχὲς ἐκείνοις — *iisque felicissimis esse contigit, quibus salus et incolumitas in vita tributa est et felix exitus, ſ. mors gloriosa.* Mecum ſentit Schol. Aug. λείπει τὸ ἐν ἐκείνοις. Abreſchius οἷς ſ. ἐν οἷς interpretatur de rebus, ſubaudito ἔργοις, atque ἀπὸ κοινοῦ repetit ἐπίσανται, *norunt, quibus rebus et felicem vitam agere, et felisem sortiri vitae exitum contingat.* De qua duritie ordinis ſupra monui. Reiskius eleganter pro ἐντελευτῆσαι coniicit: ἐνευτελευτῆσαι, et Abreſchius in Dilucid. l. c. τελευτῆσαι praefert e cod. Reg. Reiskius hanc conſtructionem verborum facit: τὸ εὐτυχὲς, l. ἡ εὐτυχία ἐν τούτῳ συνέχεται, ἐὰν ὧσιν οἷς ἂν λάχωσιν — καὶ ταῦτα ἐν οἷς ξυνεμετρήθη — *felicitas sortis in eo continetur, vt aliquis adipiscatur — deinde continetur ea in eiusmodi rebus, in quibus fortunatam vitam degere et praeclaram mortem obire a fatis tributum est.* Mox recte, opinor, Abreſchius explicat v. χαλεπὸν — ὃν οἶδα πείθειν ὦν — ita: χαλεπὸν μὲν ἔν οἶδα ὦν, πείθειν ὑμᾶς ταῦτα, ὧν — (Dilucc. p. 209.) Reiskius legi vult, (anim. p. 20.) οἶδα ἀπειθῆ ὄν, *novi difficile esse, non lugere eos, quorum* — ſine cauſſa idonea. G.

Ἐν οἷς — ξυνεμετρήθη] Ἐν ſi deleatur, nempe primum, vt per ſe poſitum, (nam in verbis vtique retinendum videtur, vel propter antitheſin;) fiet οἷς magis referatur ad homines, quam ad res vitae; ſed hominibus ipſis minus conuenerint verba, ἐνευδαιμ. et ἐντελευτ. quippe vbi ſcriptum non ſit, *in* quibus rebus felices agant et moriantur. Quare ad res referamus οἷς, tali ſenſu: in quibus vt et viuerent felices, et ita morerentur, vita illis ſit deſcripta et aſſignata; (*zugemeſſen.*) Hoc ita pendebit ab εὐτυχές· felicitas eſt, ſi qui et vitam et mortem decoram nacti ſint, et in iis rebus (poſita eſt); in quibus vt feliciter viuerent et morerentur, vita illis fuerit deſignata diuinitus ac diſpenſata. Sed tamen ob prius οἷς ἐν malim et alterum οἷς referre ad homines; praeſertim etiam ob καὶ praemiſſum. Sed tunc primum ἐν haud dubie rectius abſit. At reliqua duo ἐν, vt dixi, in verbis tunc non habeant, quo referantur: niſi ſuppleueris ex prioribus, vt felices eſſent et obirent in illis, nempe in vita et morte glorioſa. BAVER.

[Ἐν εὐδαιμονίᾳ) In Aug. deeſt praepoſitio ἐν. In eodem cod. deſunt Scholia ad verba Ἐθὰς γενόμενος· Οὐκ ὄντων λήθη et Παρηβήκατε.] G.

Πείθειν] Conſer *Lyſiam* p. 520. WASS.

Καὶ αὐτοὶ ἠγάλλεσθε] In marg. Flor. Vin. ſcriptum eſt: μὴ λυπεῖσθε. G.

Καὶ λύπη — στερίσκηται] Ordo eſt: καὶ γὰρ λύπη ἐστὶν, ὃ ἄν τις ἐθὰς γενόμενος ἀφαιρεθείη, ὃ τῶν ἀγαθῶν, ὧν μὴ πειρασάμενος στερίσκηται. Abreſchius (in Dilucidatt. p. 210.) excitat geminas huic ſententias, v. c. Xenoph. VII. K. Π. p. 550. ὃ γὰρ τὸ μὴ λαβεῖν τ' ἀγαθὰ ὅτῳ χαλεπὸν, ὥσπερ τὸ λαβόντα στερηθῆναι λυπηρόν -- Reiskius pro λύπη legi vult: λυπεῖ, *non ea nos tristitia et moerore afficiunt.* Pro πειρασάμενος recepit Bauerus πειρασόμενος. G.

Τέκνωσιν ποιεῖσθαι] i. e. τεκνῶσαι, τεκνοποιεῖν, παιδοποιεῖν, v. Abreſch. in Dilucid. p. 212. Mox οἱ οὐκ ὄντες ſunt *mortui*, ἀπογενόμενοι, τεθνηκότες, (v. Schol. ad c. 45.) *qui esse desierunt*, quibus opponuntur, οἱ λοιποὶ, quos ſupra (c. 43.) vocat. Λήθη eſt h. l. *obliuiſcendi materia*, vel *cauſſa obliuionem adferens.* Sic ζωὴ, ὄνειδος, πτῶμα, item latinorum *caſus*, pro *cadendi modo* et *occaſione* ſumitur. Alia exempla huius vſus collegit Abreſch. in Dilucidatt. p. 212. et in auctar. p. 275. In v. καὶ τῇ πόλει, repetendum, λήθη ἔσται, et, καὶ (ἐκ τοῦ) ξυνοίσειν (n. αὐτὲς) οἷς ἔτι ἡλικία τέκνωσιν ποιεῖσθαι (τῇ) ἀσφαλείᾳ (αὐτῆς) *quod qui idonei liberis procreandis sunt securitati vrbis consulturi sunt.* Hi non ſunt οἱ ἐπιγιγνόμενοι, ſed, vt intelligenter monet Abreſch. in Dilucc. l. c., *eorum parentes*, οἷς ἔτι ἡλικία τέκνωσιν ποιεῖσθαι, vt ſequentia quoque docent: ὃ γὰρ οἷόν τε -- κινδυνεύωσι. Reiskius (in anim. p. 20.) quoque τὸ ξυνοίσειν pendere ait ab ἐκ, et locum ita enarrat: *cum priuatim cuique, tum publice toti ciuitati exsistet obliuio iacturae in his perentis factae: priuatim quidem, per liberos succedaneos, quos iam deinceps quisque suscipiet; publice autem duplici modo: altero, quod vrbs noua prole aucta non habebit, cur desolationem metuat: altero, quod ea nouae subolis susceptio securitati eius conducet.* E Reiskii verbis extremis patet, eum non cum Abreſchio facere, ſed ἀσφ. ξυνοίσειν ad ἐπιγιγνομένους referre. Ἀσφαλείᾳ, pro εἰς ἀσφάλειαν poſitum, et ξυνοίσειν eſt συνεπενεγκεῖν, vt Heſych. interpretatur, qui, vt Abreſchio videtur, ad hunc locum reſpexit. Canteri correctio legentis ξυνοικήσειν, pro quo ma-

tem *sunt adepti*, quibus honestissimus vitae finis, vt nunc istis *mortuis*, vobis vero moeror obtigit: et quibus datum est, * vt *eorum* vita feliciter acta pariter et finita censeatur. Scio autem difficile esse persuadere vobis, quorum monumenta vel saepius in aliorum rebus secundis habebitis, quibus vos quoque quondam exsultabatis. nec dolor *contingit*, quum quis bonis, quae nunquam est expertus, priuatur: sed quum quis *eo bono* spoliatur, quo frui consueuerat. Hoc tamen spe aliorum quoque liberorum tolerandum est illis, qui per aetatem liberos adhuc suscipere possunt. Nam futura soboles et priuatim defunctorum obliuionem nonnullis afferet; ** et reipublicae bifariam *proderit*, tum quia *ad vrbis frequentiam*, ne deserta relinquatur, tum etiam quia ad *eius* praesidium conferet. Fieri enim non potest, vt, qui liberos non habent, quos *pro patria* periculis obiiciant, perinde atque isti fecerunt, quicquam iustum aut aequabile in commune consulant. *** Quotquot vero aetate iam prouecta estis, vitam actam, quae fuit longior, et in qua floruistis, loco lucri ducite; et reliquam breuem fore existimate, et istorum gloria dolorem leuate. Solum enim honoris, *et verae gloriae* studium non senescit. Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87. 2. V. C. Varr. 323.

* Eundem supremum agere et beatum vitae diem. *Canterus*. HVDS.

** Et reip. bifariam (sc. defunctorum obliuionem afferet;) nempe vrbis frequentia et praesidii firmitudine. IDEM.

*** Qui vero maiores natu estis, quibus maxima vitae pars, quod lucro est apponendum, beate acta est, quae reliqua sit, breuem fore cogitate, atque eam ipsam ista horum gloria eleuate. *Casa*. IDEM.

ἐν εὐδαιμονίᾳ καὶ ζῆσαι καὶ τελευτῆσαι. Εὐτυχίαις] τυτέσι τοῖς τέκνοις. Ἔθὰς γενόμενος] ἐξ ἔθους ἀπολαύων. Ἰδίᾳ] Γρ. ἡδεῖα, τυτέσι, γλυκεῖα ἡ λήθη τῶν ἀπελθόντων τέκνων, εἰ ἐπιγεννηθέντες γίνονται παῖδες. Οὐκ ὄντων λήθη] τῶν τεθνηκότων. Παραβαλλόμενοι] εἰσφέροντες. Παρηβήκατε] γεγηράκατε. Ἐν τῷ ἀχρείῳ] τῷ γήρᾳ δηλονότι. Τὸ κερδαίνειν] φιλάργυροι

lit Heilmanus, ξυνοικεῖν, dura est, nec huius loci. Var. Lect. ἡδεῖα, pro ἰδίᾳ notata a Scholiaste MS. Basil., memorabilis est, huic loco accommodata et elegans. Iucunda est obliuio iacturae, si, quae amissimus, nobis compensantur. Nec obstare videntur τῇ πόλει, quae respondent ἰδίᾳ; possent enim respicere ad τισὶν — Sed quod vulgata bonum sensum fundit, nihil mutandum censeo. Bauerus ceterum verba ab ἰδίᾳ, vsque ad ἔσονται parenthesi vult includi et ξυνοίσειν ab ἐλπίδι pendere. GOTTL.

Ἰδίᾳ] Alteram lectionem, ἡδεῖα, B. Gottl. arridentem, fateor, mihi videri nimis scitulam et bellulam, vt plane frigeat. Et vero ἰδίᾳ aperte respicit τῇ πόλει, vtut sit in Parenthesi; quid enim? adest tamen; et solet Noster, aliique etiam in Parenthesin coniecta respicere in contexto directo. BAVER.

[Ἰδίᾳ) Γρ. hoc Scholion intuli e cod. Bas. quo innuit, in quibusdam codd. legi ἡδεῖα. v. not. In Aug. desunt Schol. a verbis Κοινῇ γὰρ — ad Καὶ ἐν τῇ μὴ προσηκούσῃ.] G.

Ξυνοίσειν] *Canter.* in Syntagm. de rat. emend. Graec. Script. p. 42. legit ξυνοικήσειν, nescio quo sensu. Pro ξυνοίσειν etiam legendum puto ξυνοίσει, quod in nonnullis *Mss.* est, vt conueniat cum praecedenti ἔσονται. Nam coniungenda videntur illa καὶ τῇ πόλει διχόθεν συνοίσει. Infinitiuus ξυνοίσειν vnde pendere possit, non intelligo. Τὰς ὐκ ὄντας dici mortuos sexcentis testimoniis ad *Matth.* II, 18. ostenderunt prope omnes, qui *Nou. Testam.* ex aliis Scriptoribus illustrare adgressi sunt. DVCK.

Οἱ μὴ παῖδας — παραβαλλόμενοι κινδυνεύωσι] h. e. παραβάλλονται ἐς κίνδυνον, vt loquitur Xenoph. K. Π. L. II. 3. p. 202. quem locum bene enarrauit Zeunius, V. C.; vel vt Noster habet (III. 14.) μὴ πρόησθε ἡμᾶς ἴδιον τὸν κίνδυνον τῶν σωμάτων παραβαλλόμενοι, vbi subaud. ἐς vel πρός. Abresch. in Dilucidatt. p. 213. probat Schol. enarrationem, et ἐκ τῆ ὁμοίᾳ παραβάλλεσθαι idem esse ac συνοίσειν, i. e. συνεισενεγκεῖν. *Periculi* significatu, non esse cum interprete sumendum. Mihi quidem prior explicatio placet, quae cum Interprete congruit. Es ist nicht möglich, dafs Leute, die nicht eben so, wie andere, Kinder haben, die sie den Gefahren, dem Staat zum Besten, ausfetzen können — G.

Παῖδ. παραβαλλ. κιν.] Nescio, cur intelligam, ἐς κίνδυνον παραβάλλωνται ac non simpliciter, qui non *ipsi* periclitentur pro virili parte liberis suis in pericula pro republ. datis. Hos enim, negat, pari sensu fore cum reliquis, non eodem ardore, quia in nullo ipsi casu periculi iactentur per liberos eo datos. 3, 14. κίνδυνον σωμάτων παραβάλλεσθαι, per hypallagen dictum est, pro, παραβάλλεσθαι τὰ σώματα εἰς κίνδυνον. BAVER.

Ὅσοι — παρηβήκατε — κέρδος ἂν, εὐτυχεῖτε —] Παρηβήκατε, *aetate iam estis prouecta, et ita procreandae proli parum idonei, et plurimum vitae tempus, id quod in lucro ponendum, bene feliciterque egistis; existimate, etiam hanc s. reliquam breuem fore.* Vulgata lectio probabilis et Thucydidi accommodata; quam etiam probat Abreschius in Dilucc. p. 214. Bauerus e quibusdam MSS. dedit: τόν τε πλείονα, κέρδος, ὃν εὐτυχεῖτε, βίον ἡγεῖσθε, *qui vitam, si quam vltra viuetis, pro lucro habetis*, retulitque ἡγεῖσθε ad παρηβήκατε, ita vt infinit. ἔσεσθαι aut ab ἡγεῖσθε, bis intellecto, aut ab ἐλπίδι pendeat. Sed apparet, verba πλείονα βίον ad exactam, non ad futuram s. reliquam vitam referenda esse. In marg. Flor. Vinar. scripta sunt h. v. ita: τόν τε πλείονα κέρδος, ὃν εὐτυχεῖτε, βίον ἡγεῖσθε, *et ita* Vulla: n. *quo diuturniorem vitam feliciter traduxistis, eo plus lucri vos fecisse existimetis.* G.

Τ. πλείονα — βίον] Non vrgeo lectionem mihi probatam; nec tamen video, cur πλείονα βίον ad *praeteritum* vtique referamus; nam profecto, qui *diutius* vixerit in *posterum*, habeat vitam πλείονα, quam adhuc, et *plus* viuat: vt Tac. in

εὐκλείᾳ [d] κεφίζεσθε. τὸ γὰρ Φιλότιμον [e] ἀγήρων μόνον· καὶ οὐκ ἐν τῷ ἀχρείῳ τῆς ἡλικίας τὸ κερδαίνειν, ὥσπερ τινὲς [f] φασὶ, μᾶλλον τέρπει, ἀλλὰ τὸ τιμᾶσθαι.

με'. „Παισὶ δ' αὖ ὅσοι τῶνδε πάρεστε, ἢ ἀδελφοῖς, ἐρῶ μέγαν τὸν ἀγῶνα. τὸν γὰρ οὐκ ὄντα [g] ἅπας εἴωθεν ἐπαινεῖν· καὶ μόλις ἂν καθ' ὑπερβολὴν ἀρετῆς ἀφ' ὁμοίοι, ἀλλ' ὀλίγῳ χείρους [h] κριθείητε. Φθόνος γὰρ τοῖς ζῶσι πρὸς [i] τὸ ἀντίπαλον· τὸ δὲ μὴ ἐμποδὼν ἀνανταγωνίστῳ εὐνοίᾳ τελίμῃται. εἰ δέ με δεῖ καὶ γυναικείας τι ἀρετῆς, ὅσαι νῦν ἐν χηρείᾳ ἔσονται, μνησθῆναι, βραχεῖα παραινέσει ἅπαν σημανῶ. τῆς τε γὰρ ὑπαρχούσης φύσεως μὴ χείροσι γενέσθαι, ὑμῖν μεγάλη ἡ δόξα, [k] καὶ ἧς ἂν [l] ἐπ' ἐλάχιστον ἀρετῆς πέρι ἡ ψόγος ἐν τοῖς ἄρσεσι κλέος ᾖ.

με'. „Εἴρηται καὶ ἐμοὶ [m] λόγῳ καθ' τὸν νόμον ὅσα εἶχον πρόσφορα· καὶ ἔργῳ, εἰ θαπτόμενοι, τὰ μὲν; ἤδη κεκόσμηνται· [n] τὰ δὲ, αὐτῶν τὰς παῖδας [o] τὸ ἀπὸ τῆδε δημοσίᾳ ἡ πόλις [p] μέχρις ἥβης [q] θρέψει, ὠφέλιμον στέφανον τοῖσδέ τε καὶ τοῖς λειπομένοις τῶν τοιῶνδε ἀγώνων προτιθεῖσα. ἆθλα γὰρ

d κεφίζεσθαι *Gr.* ex emendat. inter versus. Ed. Bas. ἡγεῖσθαι et κεφίζεσθαι. *e* ἀγήρων *Marg.* Bas. ed. *Dan.* ἀγήρων in Mosqu. et marg. Flor. Vin. *f* φασὶν *Gr.* *g* Πᾶς *Ar. C. Dan.* Mox εἴωθε *Gr.* *h* Ita ex emendat. recent. manus *Gr.* quod in textu erat κωλυθείητε. *i* Τὸ ἀντίπαλον *Thucydidem* scripsisse suspicatur *Steph.* Sic *Cl.* Etiam *Reg.* Bas. *Cass.* et Aug. (Vulgo τόν.) Mox in eodem ἀμτὸν. *k* Καὶ ἧς ἂν *Marg. Ar. C. Cl. Gr.* quam lectionem genuinam esse existimat *Steph.* Locum sic vertit *Valla*: Cuius rei decus dedecusue minimum cadit in viros. Καὶ ἧς ἂν etiam *Cass. Dan.* Bas. Aug. et Mosqu. Olim οἷς. *l* Ἐπιλάχιστον *Dan.* *m* Λόγῳ οἱ θαπτόμενοι *Cass.* omissis intermediis, quae in marg. adscripta sunt. Mox v. καὶ ἔργῳ non sunt in textu cod. Aug. Sed in margine, ab eadem tamen manu, a qua Scholia scripta sunt. *n* Τὰ δ' αὐτῶν *Gr.* *o* Τὰ ἀπὸ *Cl. Cass.* Τοιαυτῆδε *Reg.* Τὰ ἀπὸ τῆδε Aug. *p* Μέχρι *Cass.* Aug. *q* Θρέψῃ *Gr.*

Ann. de futura vita ait: si *plures* ad curas vitam perduxero. BAVER.

Τῇ τῶνδε εὐκλείᾳ] Haec verba δεικτικῶς sunt accipienda, de illis, quorum ossa erant proposita. v. Abresch. Dilucc. p. 214. Mox pro ἀγήρω in Flor. Vin. margine scriptum: ἀγήρων. G.

Ἀγήρων] *Marg.* ἀγήρω, et firmat *Plutarch.* Moral. 783. Sic apud eundem ἔκπλεω, ἀνάπλεω. vtroque modo *Homerus.* Noster hiatus amat. Ad scenes ἀγήρων eleganter, quomodo *Aeschylus* Agam. ἥβᾳ, vtitur. Ἀεὶ γὰρ ἥβᾳ τοῖς γέρουσιν εὖ μαθεῖν. v. 593. vid. *Valerium Flaccum* I, 77. Confer *Demosth.* p. 156. c. WASS.

[Τὸ κερδαίνειν) Hoc caput praeposui verbis: φιλάργυροι — γέροντες, quae illud flagitant. In Aug. desunt Schol. ad verba Ἐξὰς γενόμενος· Ἴδιᾳ· Οὐκ ὄντων λήθῃ· Παρηβήκατε· Τὸν γὰρ οὐκ ὄντα· Ἀλλ' ὀλίγῳ et Ἀνανταγωνίστῳ.] GOTTL.

Παισὶ αὖ ὅσοι τῶνδε πάρεστε —] Plene ita scribendum erat: ὅσοι αὖ τῶνδε πάρεστε παῖδες ἢ ἀδελφοὶ, ὑμῖν ὁρῶ μέγαν τὸν ἀγῶνα, vt mox: ὅσαι νῦν ἐν χηρείᾳ — ὑμῖν. Exempla huius breuiloquentiae v. apud Abresch. in Dilucidatt. p. 215. G.

Καθ' ὑπερβολὴν —) *Etiamsi egregie facta patraueritis, quae exempla sint virtutis; aegre tamen, non dicam aequalem, sed minorem laudem, horum defunctorum gloria consequamini necesse est.* Χείρους, i. e. ἧττους. G.

Πρὸς τὸν ἀντίπαλον] Suspicor scriptum potius fuisse τὸ ἀντίπαλον. magis enim *Thucydideus* hoc loco est neutrius generis vsus. STEPH. *Stebaeus* Aurel. Allob. 1609. p. 224. πρὸς τὸ ἀντίπαλον, quomodo alibi noster. atque ita *Cl.* eleganter; hos firmat *Theon.* p. 9. et 102. ἀντίπαλα de hostium acie vtitur Antiq. VI, 11. *D. Halic.* ἀντιπάλους vero non pro caetera sua elegantia *Plutarchus.* Iosephus VII. B. 1321. Κἀκεῖνοι μὲν ἴσως ἐπ' ἀλλοτρίας γῆς ᾄδειν ΑΝΤΙΠΑΛΟΝ εὑράμενοι τοῖς πολεμίοις. *Aeschylus* Prometh. 525.

Μηδάμ' ὁ πάντα νέμων
Θεῖτ' ἐμῇ γνώμᾳ κράτος ΑΝΤΙΠΑΛΟΝ Ζεύς.

Scio Demosthenem alia placuisse. Rem vero sic effert *Aeschylus* Agamemn.

Παύροις γὰρ ἀνδρῶν ἐστι συγγενὴς τόδε
Φίλον τὸν εὐτυχοῦντ' ΑΝΕΥ ΦΘΟΝΟΥ σέβειν.
Δύσφρων γὰρ ἰὸς καρδίαν προσήμενος,

Ἄχθος διπλοίζει τῷ πεπαμμένῳ νόσον.
Τοῖς τ' αὐτὸς αὐτῷ πήμασιν βαρύνεται,
Καὶ τὸν ΘΥΡΑΙΟΝ ΟΛΒΟΝ εἰσορῶν, ΣΤΕΝΕΙ.

Archilochus:

Τοῖς μὲν τεθνεῶσιν ἔλεος ἐπιεικὴς θεός,
Τοῖς ζῶσι δ' ἕτερον ἀνοσιώτατον, φθόνος.

vid. *Polybium* I. p. 51. Mimnermus:

Δεινοὶ γὰρ ἀνδρὶ πάντες ἐσμὲν εὐκλεεῖ
Ζῶντι· ΦΘΟΝΗΣΑΙ, κατθανόντα δ' αἰνέσαι.

Liuius alicubi: Non inuiderunt laudes suas mulieribus viri Romani; adeo sine OBTRECTATIONE alienae gloriae viuebatur. WASS. Τὸ ἀντίπαλον rursus *Thucyd.* IV, 92. Πρός τε γὰρ τὸν ἀτυχοῦντας πᾶσι τὸ ἀντίπαλον καὶ ἐλεύθερον καθίσταται. Nec dubium est, quin hic quoque melius ita legatur. Infinita sunt exempla huius vsus adiectiuorum in Lingua Graeca. Vid. *Barnes.* ad Euripid. Androm. v. 603. et ad Anacr. Carm. II. DVCK.

Τὸ ἀντίπαλον] Pro τὸν, more Nostri; v. Ind. v. *Neutr.* Ita 4, 19. τὰ ὑπερεχυχῶντα pro τὰς ὑπερεχυχῶντας. et 20. extr. τὰ μέγιστα τιμήσει, p. τὰς μεγίστας. v. et 2, 50. n. 2. BAVER.

[Τὸ δὲ μηδὲν) In Aug. deest δὲ. G.

Γυναικείας τι ἀρετῆς ὅσαι —] Pro τῶν γυναικῶν· sed nota Synesis, Nostro non inusitata. Abreschius simile exemplum ex Aelian. Anim. XIII, 4. profert: σποδιὰ πίττῃ προσανακραθεῖσα κατεχρίεται τῶν λειψοτρίχων μερῶν, καὶ αἱ τέως φυγάδες ὑπαναφύονται. Muliebris illa virtus est haud dubie *modestia*, Scholiastes cod. Rostg. ad h. v. ἥτις γυναιξὶν ἀνήκει· ἴσως σωφροσύνην αἰνίττεται. Menander apud Stob. Tit. 75. p. 450. de virgine nubili: Θυγάτηρ ἐπίγαμος κἂν ὅλως μηδὲν λαλῇ, Διὰ τοῦτο σιωπᾶν πλεῖστα περὶ αὐτῆς λέγει. G.

Γυν. ἀρετῆς] Etsi deinde de modestia loquitur; hic tamen, quoniam hic apparet, eum et feminas velle sua quadam laude condecorare, intelligam animi magnitudinem, liberalitatemque, qua condonauerint patriae liberos suos, victo amore materno. BAVER.

[Κρύπτεται) In codd. Cass. et Aug. legitur κρύπτεται, ad mentem Thucydidis, rectius, vt eam Plutarchus exponit. v. not. Duckerus arbitratur, h. v. habere speciem alicuius versus, et testimonii vetusti cuiusdam scriptoris.] G.

Neque in ea aetatis infirmitate, quae hominem reddit inutilem, quaestus, vt nonnulli dicunt, magis delectat, quam ipse honor, quo quis ornatur. Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87. 2. V. C. Varr. 323.

45. „Liberis autem, et fratribus istorum, quotquot hic adestis, magnum certamen *propositum esse* video. Eum enim, qui fato functus est, quilibet laudare solet. Et vix vestrae virtutis exsuperantia *hoc assequi poteritis, vt* non *dico* pares illis; sed vt paulo inferiores iudicemini. Nam liuor est inter aemulos, quamdiu viuunt. Sed id, quod nullis est impedimento, *et is, qui iam obiit*, beneuolentia, non aemula colitur. Si quam autem et de virtute mulierum, quae in viduitate nunc erunt, mentionem me facere oportet, breui adhortatione rem totam complectar. Nam gloriam magnam adipiscemini, si a pristina vestra natura *sexuque* non desciueritis; et si operam dederitis, vt quam minimum rumoris, siue in bonam, siue in malam partem, de vobis inter mares disseminetur.

46. „Exposui ego quoque oratione, ex legis praescripto, quaecunque ad rem praesentem facere iudicaui. et re ipsa qui sepeliuntur, partim quidem iam sunt ornati, partim vero illorum liberos ciuitas publice alet ad pubertatem vsque, vtilem profecto et istis et posteris coronam huiusmodi *bellicorum* certaminum proponens. Nam apud quos maxima virtutis praemia proponuntur, in horum etiam

γὰρ οἱ γέροντες. Τὸν γὰρ ἂκ ὄντα] τὸν τεθνηκότα. Ἀλλ' ὀλίγῳ] μέτρῳ δηλονότι. Τὸ δὲ μὴ ἐμποδὼν] τὸ δὲ μηδὲν ἔχον ἐναντίον. Ἀναγωνίσῃ] ἀναμφιβόλῳ. Καὶ γυναικείας τὶ ἀρετῆς] ἀρετὴ γυναικὸς σιωπωμένη κρύπτεται. Τῆς τε γὰρ] τῆς σωφροσύνης. μόνη γὰρ αὕτη ἀρετὴ ταῖς γυναιξὶν ἔνεστιν. ἢ γὰρ ἀνδρεία, ἢ δικαιοσύνη, ἢ φρόνησις. Εἴρηται] οἱ ἐπίλογοι. Μέχρις ἥβης ᾖρεψει] μέχρι ὀκτωκαίδεκα ἐτῶν. Ἄθλα γὰρ οἷς κεῖται] λείπει τὸ παρὰ, ἵν' ᾖ παρ' οἷς. Τοῖσδε καὶ ἀνδρες] παρὰ τοῖσδε.

Τῆς τε γὰρ ὑπαρχούσης φύσεως —] i. e. *nulla maior gloria vobis continget, quam si pudicitiam, castitatem in vobis, s. sexui vestro accommodatam desiderari non patiamini.* φύσιν explicat Abresch. in Diluc. p. 216. sexum. Χείρωσι γενέσθαι, idem est, ac ἥττασθαι. GOTTL.

[Ἡ δικαιοσύνη] In Aug. leg. καὶ δικαιοσύνη καὶ φρόνησις.] G.

Καὶ οἷς ἂν etc.] Verba primo adspectu obscura sunt: sed si relatiui οἷς resolutio fiat, satis clara erunt: καὶ ἐν τούτοις, ὧν ἂν ἐπ' ἐλάχιστα etc. *Acacius.* HVDS. Haec suis verbis effert *Plutarch.* Moral. p. 242. Apparet tamen, eum legisse ἧς cum plerisque *Mss.* De ἄρσην *Thom. Mag.* pag. 21. WASS. Verba *Plutarchi* in princip. libelli de Mulier. virt. sunt: Ὁ μὲν γὰρ (*Thucydides*) ἧς ἂν ἐλάχιστος ᾖ παρὰ τοῖς ἐκτὸς ψόγου πέρι ἢ ἐπαίνου λόγος, ἀρίστην ἀποφαίνεται. Quod *Thucydides* dicit, ἧς ἂν ἐπ' ἐλάχιστον κλέος ᾖ, id *Plutarcho* est, ἧς ἂν ἐλάχιστος λόγος ᾖ, *de qua quam minimus sermo sit.* Hoc melius intelligi potest, quam *Acacii* interpretatio τῇ οἷς. DVCK.

Καὶ ἧς ἂν ἐπ' ἐλάχιστον — κλέος ᾖ] Pro οἷς e codd. correxi ἧς, vt Plutarchus quoque legit, (de mulier. virt. T. VII. p. 1.) nisi memoriter locum laudauit: ἧς ἂν ἐλάχιστος ᾖ παρὰ τοῖς ἐκτὸς ψόγου πέρι ἢ ἐπαίνου λόγος. Haec verba explicant Thucydidea: ἐν τοῖς ἄρσεσι a Plut. exprimitur παρὰ τοῖς ἐκτὸς, quippe viri externa curant, vt mulieres τὰ ἔνδον, et κλέος est λόγος. Abresch. in Dil. p. 216. praefert cum Steph. et Duckero lectionem Plutarchi, hoc ordine: μεγάλη γὰρ ὑμῖν ἡ δόξα μήτε χειρ. γεν. τῆς ὑπαρχούσης (ὑμῖν) φύσεως, καὶ (τοιαύτης γυναικὸς) ἧς ἂν κλέος περὶ ἀρετῆς ἢ ψόγου ἐπ' ἐλαχ. ᾖ ἐν τοῖς ἄρσεσι. In marg. Flor. Vin. legitur ἧς, n. τῆς σωφρόσύνης. Valla vertit h. l. „*cuius rei decus dedecusue minimum cadit in viros.* Vulgatam lectionem Acacius ita resoluit: καὶ ἐν τούτοις, ὧν ἂν ἐπ' ἐλάχιστα. Duram esse ἀνάλυσιν loci, Intt. fatentur. Et quis non fateatur? Reiskius in Diluc. Abresch. 217. legi volebat: καὶ αἷς, aut ἧς. Priorem lectionem probabat in anm. ad h. l. p. 21. tanquam dixisset: ταύταις, αἷς καὶ ἐπὶ — redire enim Periclem ad mulieres. Ceterum Thucydideae sententiae similis est, quam habet Synes. de prouid. p. 105. Μίαν ἀρετὴν Ὄσιρις ᾤετο γυναικὸς εἶναι, τὸ μήτε τὸ σῶμα αὐτῆς, μήτε τοὔνομα διαβῆναι τὴν αὔλιον, quae, vt docet Toup. Em. in Suid. P. I. p. 25. est Menandri. Reperiuntur aliae huic non adeo absimiles, prolatae a Toupio l. c. Thucydideam sententiam non probat, sed Gorgiae potius, qui non vult mulieris formam, sed famam, multis esse notam. Hunc locum illustrat Plutarcheus, (in apophthegm. Lac. T. VI. p. 815. quum quidam non suas, sed alienas laudassent mulieres, Arigeus inquit: μὰ τὰς θεὰς, εἶπε περὶ τῶν καλῶν κἀγαθῶν γυναικῶν, οὐδένα δεῖ λόγον εἰκῇ λέγεσθαι, ἀγνοεῖσθαι δ' αὐτὰς τὸ παράπαν, ὁποῖαι, πλὴν μόνοις τοῖς συμβιοῦσι. G.

Ψόγῳ] *Musaeus:* Οὐδέποτ' ἀγρομένῃσι μεθωμίλῃτε γυναιξίν, Μῶμον ἀλευομένη ζηλήμονα θηλυτεράων. Paulo supra pro πολίεσσιν lege πτολίεσσιν, et πτολίων cum *Mss. Baroc.* infra κερδαίνειν: *Liantis* dictum respicit. vid. *Laërt.* I. §. 87. Nam, vt ibi Periander §. 98. Κέρδος αἰσχρὸν βαρὺ κειμήλιον· ita fuple ex *Stobaeo.* Lacunam certe agnoscit *Codex Cantab.* WASS.

Κλέος] Reiskius in Diluc. Abresch. l. c. coniicit, κῆδος, *cura, studium.* In anim. ad h. l. aptius quidem verbum esse dicit τὸ φροντὶς, sed nimis recedere a litterarum vestigiis. Cur mutari voluerit lectionem probam Reiskius, equidem non video. Mox in εἴρηται καὶ ἐμοὶ — variat orationem Noster, pro εἴρηται μὲν — ἔργῳ δὲ — Abresch. in auct. p. 277. credit, factum hoc esse, vt minus grata earundem vocularum, tam pauca intra verba, repetitio viretur. Τὸ καὶ post εἴρηται transpositum videtur Bauero, et ad λόγῳ referendum, vt καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ opponantur. Equidem sic capiendum h. l. arbitror: *equidem verbis, legi congruenter, quae facienda erant, feci:* et *reuera* (ciuitas curauit) *vt occisi pro patria, honorifice sepelirentur.* G.

[Εἴρηται) Hoc Schol. ex Aug. est additum; in eodem desunt Schol. ad verba Ἄθλα γὰρ οἷς κεῖται· Τοῖσδε καὶ ἄνδρες et Πολιτεύσει.] G.

Τὰς παῖδας — μέχρις ἥβης ᾖρεψει] Plato in Menexeno c. 22. Τὰς δὲ παῖδας συνεκτρέφει αὐτὴ, προθυμουμένη — Mox v. ἆθλα οἷς κεῖται ἀρετῆς μέγιστα — quoque ita efferuntur: τιμὴ

οἷς κεῖται ἀρετῆς μέγιστα, τοῖσδε καὶ ἄνδρες ἄριστοι πολιτεύουσι. νῦν δὲ, ἀπολοφυράμενοι ὃν προσήκει [r] ἑκάστῳ, ἄπιτε.

μζ'. Τοιόσδε μὲν ὁ τάφος ἐγένετο ἐν τῷ χειμῶνι τούτῳ· καὶ διελθόντος αὐτῷ, πρῶτον ἔτος [s] τῷ πολέμῳ τῷδε ἐτελεύτα. Τῷ [t] δὲ θέρει εὐθὺς ἀρχομένῳ, Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι [v] τὰ δύο μέρη, ὥσπερ καὶ [x] τοπρῶτον, ἐσέβαλον ἐς τὴν Ἀττικὴν (ἡγεῖτο δὲ Ἀρχίδαμος ὁ Ζευξιδάμου, Λακεδαιμονίων βασιλεύς·) καὶ καθεζόμενοι ἐδῄουν τὴν γῆν. καὶ ὄντων αὐτῶν ἤδη πολλὰς πω ἡμέρας ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἡ νόσος πρῶτον ἤρξατο [y] γενέσθαι τοῖς Ἀθηναίοις, [z] λεγόμενον μὲν καὶ πρότερόν πολλαχόσε ἐγκατασκῆψαι, καὶ περὶ Λῆμνον καὶ ἐν ἄλλοις χωρίοις· [a] λοιμὸς, ὁδὲ φθορὰ ὅτως ἀνθρώπων ἠδαμοῦ ἐμνημονεύετο γενέσθαι. ὅτε γὰρ ἰατροὶ ἤρκουν [b] τοπρῶτον θεραπεύοντες ἀγνοίᾳ, ἀλλ' αὐτοὶ [c] μάλιστα ἔθνησκον ὅσῳ καὶ μάλιστα προσήεσαν, ὅτε ἄλλη ἀνθρωπεία τέχνη [d] ἠδημία. ὅσα τε πρὸς ἱεροῖς ἱκέτευσαν, ἢ [e] μαντείοις καὶ τοῖς τοιούτοις ἐχρήσαντο, πάντα ἀνωφελῆ ἦν. τελευτῶντές τε αὐτῶν ἀπέστησαν, ὑπὸ τοῦ κακοῦ νικώμενοι.

r Ἕκαστος ἀποχωρεῖτε. *Marg.* Ἕκαστος ἄπιτε *Ar. C.* Προσήκει ἕκαστος, ἀποχωρεῖτε *Cl. Gr.* Sic quoque *Caſſ.* In *Gr.* nulla diſtinctio eſt. *Dan.* ita vt *Ar.* et *C.* In Aug. ἕκαστος. In eodem eſt ἀποχωρεῖτε. s Τῷ πολέμῳ τῷδε *Dan.* t Γὰρ *Reg.* v Κατὰ δύο μέρη malit *Steph.* Sed lectionem in textu retinendam arbitramur; vt ſit Atticiſmus ſubintellecta particula κατά. x Τὸ πρῶτον *Caſſ.* Aug. In Mosqu. τὸ πρότερον. y Γίνεσθαι *Ar. C. Caſſ.* Aug. Γίγνεσθαι *Dan.* z Λεγομένη *Marg.* vid. *Annot. Hudſ.* a Λιμὸς et cum emendat. ſupr. ſcript. λοιμὸς *Gr.* Mosqu. quoque ſup. ι, οι. Mox ὅτω, et paullo ante ἐγκατασκῆψαι *Gr.* In Mosqu. deſunt ἤδη φθορὰ — γενέσθαι. b Τὸ πρῶτον *Ar. C. Ald. Flor. Baſ.* vt et paulo infra; *Caſſ.* vtroque loco, *Gr.* infra. c Μᾶλλον *Ar. C.* d οὐδὲν μία *C.* Mox πρὸς τοῖς ἱεροῖς *Gr.* e Μαντείοις *Marg. Cl. Gr.*

τὰ πράγματα κρείσσονα ποιεῖ· *Honos alit artes.* Mox ἀπολοφυράμενοι, i. e. παυσάμενοι ὀλοφύρεσθαι, vt explicat Scholiaſtes ad c. 62. GOTTL.

[v] Ἄθλα — πολιτεύουσι] *Stobaeus* pag. 248. vbi πολιτεύουσιν. WASS.

[w] Ἄπιτε] Romana formula, *ſi vobis videtur, diſcedite Quirites. Liu.* II, 56. vid. *Philoſtratum* Vit. Apollon. V, 43. et *Platonem* Menex. p. 526. Pro ἄπιτε quidam *Mſſ.* ἀποχωρεῖτε ex Interprete. WASS. Quaero apud *Interpretem.* Paullo poſt *Dan.* non male τῷ πολέμῳ. Sic v. 56. 81. 83. DVCK.

[x] Ὃν προσήκει ἑκάστῳ, ἄπιτε] In quibusdam codd. eſt ἕκαστος, quod poſſit etiam habere locum. Mox ἄπιτε, vt in Menex. l., pro quo in quibusdam codd. reperitur ἀποχωρεῖτε, quae gloſſa eſt τῷ ἄπιτε. Imitatus eſt Cicero, Catil. III, 12. *Vos, Quirites, quoniam nox eſt — atque in veſtra tecta diſcedite* [ἄπιτε.] G.

[y] Ἄπιτε] Nil aliud habet, niſi finem orationis; et formulam vel clauſulam ſolemnem ritibus ſacris, qualis hic eſſet: *ilicet.* Ciceronis locus haud ſimilis, quippe vbi ſecuritatis et quietis cauſſa moneat ciues non ſimpliciter diſcedere, ſed privato contineri. BAVER.

Τάφος] i. e. ταφή. Sic ſumitur τάφος quoque ab Homero, Il. ψ. v. 619. vbi Euſtathius (p. 1319.) ad τάφῳ μνῆμα, ἤγουν ταφῇ. cf. Anim. ad Menex. Plat. p. 17. G.

Τὰ δύο μέρη] Alii haec verba intelligunt non de diuerſis exercitus partibus, vt *Portus* et *Acacius*, ſed regionis, in quam impreſſionem fecerunt. NVOS. Potius de duabus exercitus partibus intelligendum eſſe, liquet e Cap. X. et iis, quae ibi adnotat *Scholiaſtes.* Sententiam *Hudſoni* in *Var. Lection.* de ſupplemento τῷ κατὰ, non adſpernor. Sed tamen fortaſſis hic quoque locum habere poteſt nota illa figura, qua pro genitiuo nominatiuus, vel alius caſus, ponitur; ita vt Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι τὰ ἓνὸ μέρη, idem ſit, quod Πελοποννησίων καὶ τῶν ξυμμάχων τ. δ. μ. Multa huius generis ex vtriusque Linguae Scriptoribus habet *Perizon.* ad *Aelian.* V. H. 16. et Sanct. Mineru. IV, 8. Add. *Stephan.* ad Corinth. Artic. XXXIV. et *Gronou.* ad Arrian. de Exped. Alex. V, 20. DVCK.

[z] Ἤρξατο γενέσθαι] Melius videtur γίνεσθαι, quod optimi codd. habent. Imitati ſunt h. l. Lucret. VI. 1136. ſ. Virgilius (L. IIII. Georg. 478. ſſq.), Ouidius (VII, 523.), item Procopius (B. P. II, 22.), quos cum Noſtro contulimus. G.

[a] Τὸ δὲ λεγόμενον] In Caſſ. et Aug., praeter Scholion editum, reperitur aliud eiusdem argumenti: σχῆμα ἡ νόσος λεγόμενον· τὸ πρᾶγμα δηλονότι. In Baſ. cod. ad λεγόμενον adduntur haec: πάθος ἐστὶ, καὶ ὁ ταύτην εἰπὼν, τὸ πάθος ἐδήλωσε. Διὸ καὶ ὁ Θουκυδίδης ἐνταῦθα ὃ πρὸς τὴν νόσον ἐκήγαγε τὴν μετοχὴν, ἀλλὰ πρὸς τὸ σημαινόμενον, ἤγαγε τὸ πάθος.] G.

[b] Τοπρῶτον) In Caſſel. et Aug. eſt ἀπήντησεν, quod in hoc genere vſitatius eſt. Homeri locus exſtat Odyſſ. π. v. 74.] G.

Λεγόμενον] Quae non ſolum a *Scholiaſte*, ſed ab aliis etiam annotantur de ea, quae ſubeſt huic loco, ſtructurae anacoluthia, aliter quam λεγόμενον legere hic nos vetant: nam λεγομένη cum nomine νόσος optime conueniret. STEPH. Ἡ νόσος — χωρίοις] *Corinthus*, qui λεγόμενον μὲν πρότερον omiſſa copula. *Suidas* in νόσον ἔχειν· πρὸς τὸ σημαινόμενον ἡ σύνταξις· πρᾶγμα δηλονότι. WASS. *H. Steph.* ad Corinth. princ. et Artic. XLI. nec non ad Cap. III. huius Libri probat ſententiam *Scholiaſtae*, *Thucydidem*, quum ſcripſiſſet νόσος, ſubiunxiſſe λεγόμενον, perinde quaſi praeceſſiſſet νόσημα. Non rarum eſt apud Scriptores veteres, vt ſubſtantiuo adponant adiectiuum, vel pronomen alterius generis. Vid. *Stolberg.* ad Sophocl. Aiac. p. 139. 157. et *Iac. Gronou.* ad Lucian. Gall. p. 163. vbi et e Latinis exempla adfert. Quibus add. hoc ex Edicto Aedilium l. 1. §. 1. D. de Aedil. Ed. *Item ſi quod* mancipium *capitalem fraudem admiſerit, mortis conſciſcendae ſibi cauſa quid fecerit, inue barenam depugnandi cauſa ad beſtias* intromiſſus *fuerit.* et ex *Vlpian.* in l. 31. §. 17. cod. *In factum actio competit ad pretium reciperandum, ſi* mancipium redhibitum *fuerit. — Nec de tempore quaeretur, an intra tempora* redhibitus *eſſe videatur.* In quibus credibile eſt animo ſcribentium obuerſatam fuiſſe vocem

ciuitate viri praestantissimi versantur. Iam vero, postquam vestros quique necessarios deploraueritis, abite. Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87. 2/3. V. C. Varr. 32 3/4. Post. Mart. 28.

47. Huiusmodi igitur funus hac hyeme factum est: hac autem exacta primus huius belli annus est absolutus. Aestate autem statim ineunte, Peloponnesii, eorumque socii cum duabus *copiarum* partibus, vt et ante, in Atticam irruperunt, (Archidamus vero Zeuxidami *filius*, Lacedaemoniorum Rex, illis praeerat,) castrisque in ea positis agrum vastabant. Cumque nondum multos dies in agro Attico mansissent, morbus Athenienses primum aggredi coepit: quanquam et ante cum in multas regiones inuasisse ferebatur, tum etiam in Lemnum, et alia loca. veruntamen neque tanta pestilentia, neque tot hominum interitus vspiam accidisse memorabatur: nec enim medici, propter *morbi* ignorantiam initio *aegrotis* mederi poterant: sed ipsi potissimum *eo* magis interibant, quo magis *ad aegrotos* accedebant; nec vlla alia hominum ars *illis opem ac salutem ferre poterat*. Omnes etiam supplicationes ad *Deorum* templa factae, et omnis opera, qua aut in oraculis sciscitandis, aut in aliis huiusmodi rebus vsi fuerant, *haec* omnia nullius erant vsus; tandemque victi magnitudine mali, haec missa fecerunt.

Πολιτεύσασι] κατὰ πολιτείαν ἐνεργῆσαν. Ἡ νόσος πρῶτον ἤρξατο] Θηλυκῶς ἡ νόσος· τὸ δὲ λεγόμενον, ὡς πρὸς τὸ νόσημα ὑπήντησεν. Ὅμηρος, Νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκε Κυανέη, τὸ μὲν οὔποτε· ὡς πρὸς τὸ νέφος ὑπήντησεν. Θεραπεύοντες ἀγνοίᾳ] εἰ γὰρ ἤδεισαν, ὅτι λοιμὸς ἦν, οὐκ ἂν ἐπεχείρουν, διὰ τὸ μεταδοτικόν. Ὅσῳ καὶ μάλιστα] μάλιστα τῶν μὴ προσιόντων. Ἀνθρωπεία τέχνη]

seruus. Locus *Homeri* apud *Scholiasten* est ex Od. π'. v. 74. vbi *Schol. paruus* τὸ interpretatur νέφος, et ait, Poëtam πρὸς τὸ συνάνυμον ἀπαντῆσαι. Vnde quomodo *Barnes.* intelligere potuerit, eum hoc, itidem vt *Suidam*, ad πρᾶγμα referre, ipse viderit. *Kusterus* ad l. d. *Suidae* recte adnotat, aliter hoc expedire *Scholiasten* Thucydidis, aliter *Suidam*. *Eustathius* ad Homer. consentit cum paruo *Schol.* et *Scholiaste* Thucydidis: ἐχρῆν μὲν γάρ, inquit, εἰπεῖν ἡ μὲν, ὁ δὲ ἄλλως ἔφη τὸ μὲν, τετέσι τὸ νέφος, ὃ ταυτὸν τῇ νεφέλῃ κατὰ πολυωνυμίαν. *Hudsonus* hic ediderat λεγόμενον καὶ μὲν πρότερον. *Scripti* et *Editi*, quos vidi, λ. μὲν καὶ π. quod reuocandum putaui. DVCK.

Λεγόμενον] Melius est Scholiasten sequi, quam cum Porto et Reiskio (Misc. Lipс. nou. V. VI. p. 511.) statuere: λεγόμενον esse absolute dictum, pro λεγομένῳ. Ante Reiskium et Portum, voluerat iam λεγόμενον, *cum dicatur*, explicari Camerarius ad Act. Apost. II, 29. p. 216. vt δέον, προσῆκον, δοκοῦν, δόξαν, μέλον. Scholiastae rationem probat, praeter Duckerum (ad h. l.), quoque Hemsterhusius ad Lucian. T. I. p. 400., et ante eum Dauis. ad Cic. de N. D. L. II, c. 44. Genus loquendi dicitur σχῆμα πρὸς τὸ σημαινόμενον. Mox ἐγκατασκῆψαι, *pestis*, *hoc malum ingruens*, *iam ante ferebatur — irruisse*. Cepit h. v. vi neutra Noster. Alias dicitur Iupiter ἐγκατασκῆψαι βέλος, vt demonstrauit Hemsterh. ad Luc. T. I. in Tim. p. 102. Sic Herod. I, 53. ἐνέσκηψεν ἡ θεὸς θήλειαν νόσον. Procop. II, B. P. p. 78. imitatus Nostrum dixit: ἐπέσκηψε δὲ τοῖς μὲν ὥρα θέρους — vi neutra, vt h. l. Adhiberi h. v. propr. de fulmine emisso, et transferri ad mala quaeuis grauiora, cum impetu in quemuis irruentia, eleganter docuit Valkenar. Praestantiss. ad Euripid. Hippol. p. 212. GOTTL.

Οὐδὲ φθορὰ ἔτως] Pro ἔτω μεγάλη, quod e τοσοῦτος intelligi potest. Abresch. in Diluc. p. 221. commode adfert simile exemplum e Xenoph. K. A. p. 560. ἦν δὲ χιὼν πολλὴ, καὶ ὄμβρος ἔτως — vbi ex πολλὴ adsumendum est: μέγα. G.

[Θεραπεύοντες ἀγνοίᾳ) Haec verba praefixi Scholio, pro ἤρξαν τοῦ πρώτου, quae Scholio non congruunt. In Aug. cod. desunt verba: διὰ τὸ μεταδοτικόν.] G.

Ἀλλ' αὐτοὶ (ἰατροὶ) ἔθνησκον] Ouid. Metam. VII, 561.

— *Inque ipsos saeua medentes*
Erumpit clades — G.

[Ὅσῳ καὶ μάλιστα) Fl. Paullinus vult, hoc caput Scholio praefigi: μάλιστα ἔθνησκον. Sed non video, quomodo Scholion capiti consentaneum sit. Caeterum deest hoc futile Schol. in Aug., vt et Scholia ad verba Αὐτῶν ἀπέσησαν et Καὶ ἐς τὴν ἄνω πόλιν ἀφίκετο.] G.

Οὔτε ἄλλη ἀνθρωπεία τέχνη —] Similis locus est apud Liu. VII, 2. *quum vis morbi nec humanis consiliis, nec ope diuina leuaretur* — G.

[Ἐπῳδὴ) Incantatio. Plato in Charm. p. 243. ἐπῳδή δέ τις ἐπὶ τῷ φαρμάκῳ εἴη. ἣν εἰ μέν τις ἐπάδοι ἅμα καὶ χρῷτο, παντάπασιν ὑγιᾶ ποιεῖ τὸ φάρμακον· ἄνευ δὲ τῆς ἐπῳδῆς, ὐδὲν ὄφελος εἴη τῷ φύλλῳ. v. Animadu. ad Phaed. p. 43. G.

Πρὸς ἱεροῖς] Vid. *Laërt.* in Epimenide pag. 71. WASS. *Th. Magister* ita laudat, πρὸς ἱεροῖς ἱκέτευσαν, ἡ μαντείοις· atque inde egregiam obseruationem effingit, Atticos dicere πρὸς ἱεροῖς ἱκετεύω, non πρὸς ἱερέα. Strenue nugatur. Vid. *Henr. Stephan.* Append. de Dial. pag. 158. Illa, ἀνθρωπεία τέχνη ex hoc loco adfert *Pollux* II, 5. Locus *Demet. Phal.* in *Var. Lect. Hudс.* est pag. 30. Edit. Oxon. DVCK.

In templis, vt πρὸς τῷ θεῷ, in Dei templo — Atticorum est sic loqui. v. Thom. Mag. in πρὸς ἱεροῖς ἱκετεύω — p. 751. apud Thomam: πρὸς ἱερεῖς· qui error scribendi fuit librariorum, quem fustulere e codd. Hemsterhusius et Oudendorpius et reliqui Intt. Thomae. Subodoratus erat hunc errorem, librariorum, non ipsius Thomae, Abreschius (in Diluc. p. 223.). Hactenus tamen Abreschius reprehendit Thomam, quod hic neget atticum esse, ἱκετεύειν πρός τινα, prolato exemplo ex Aristide (T. I. p. 80.), οὔθ' ἱκέτευσαν (Asclepiadae) εἰς πόλιν ἐδεμίαν, i. e. *supplicatum iuerunt*, praegnanti significatione. Apparet inde, Duckeri castigationem, Thomae M. non librariis iniunctam, vanam esse. G.

Μαντείοις] Non minus placet μαντείαις. STEPH.

Τελευτῶντές τε etc.] Id est, *finientes*, pro aduerbio τελευταῖον. quod *Thucydidi*, *Aliisque* familiare. HVDS.

Ἀπέσησαν] In marg. cod. Aug. explicatur: κατεφρόνησαν. GOTTL.

μή. [f] Ἤρξατο δὲ τὸ μὲν πρῶτον, ὡς λέγεται, ἐξ Αἰθιοπίας τῆς ὑπὲρ [g] Αἰγύπ[τ]ου, ἔπειτα δὲ [h] καὶ ἐς Αἴγυπ[τ]ον [i] καὶ Λιβύην κα[τ]έβη, καὶ ἐς τὴν βασιλέως γῆν τὴν πολλήν. ἐς δὲ τὴν Ἀθηναίων πόλιν ἐξαπιναίως ἐνέπεσε· καὶ [k] τοπρῶτον ἐν τῷ Πειραιεῖ ἥψατο τῶν ἀνθρώπων, ὥστε καὶ ἐλέχθη ὑπ' αὐτῶν, ὡς οἱ Πελοποννήσιοι φάρμακα ἐσβεβλήκοιεν [l] ἐς τὰ φρέα[τ]α. κρῆναι γὰρ ἔτω ἦσαν αὐτόθι. ὕστερον δὲ καὶ ἐς τὴν ἄνω πόλιν ἀφίκετο, καὶ ἔθνησκον πολλῷ μᾶλλον ἤδη. λεγέτω μὲν [m] ἄν περὶ αὐτοῦ, ὡς ἕκαστος γιγνώσκει, καὶ ἰατρὸς, καὶ ἰδιώτης, [n] ἀφ' ὅτου εἰκὸς ἦν γενέσθαι αὐτὸ, καὶ τὰς αἰτίας [o] ἅστινας [p] νομίζει τοσαύτης με[τ]αβολῆς ἱκανὰς εἶναι δύναμιν ἐς τὸ με[τ]αστῆσαι σχεῖν· [q] ἐγὼ δὲ, οἷόν τε ἐγίγνε[τ]ο, λέξω, καὶ ἀφ' ὧν ἄν τις σκοπῶν, [r] εἴπο[τ]ε καὶ αὖθις ἐπιπέσοι, μάλισ' ἂν ἔχοι τι προειδὼς μὴ ἀγνοεῖν, ταῦτα δηλώσω, αὐτός τε νοσήσας, καὶ αὐτὸς ἰδὼν ἄλλους πάσχοντας.

μθ'. [s] Τὸ μὲν γὰρ ἔτος, ὡς ὡμολογεῖτο, ἐκ πάντων μάλιστα δὴ ἐκεῖνο ἄνοσον ἐς τὰς ἄλλας ἀσθενείας ἐτύγχανεν ὄν· εἰ δέ τις καὶ προέκαμνέ τι, ἐς τοῦτο πάν[τ]α ἀπεκρίθη. [t] τοὺς δ' ἄλλους ἀπ' [v] ἀδεμιᾶς προφάσεως, ἀλλ' ἐξαίφνης, ὑγιεῖς ὄντας, πρῶτον μὲν [x] τῆς κεφαλῆς θέρμαι ἰσχυραὶ, καὶ τῶν ὀφθαλ-

f Ἤρξατο δὲ τὸ κακὸν ἐξ Αἰθιοπίας *Demetrius Phalereus* locum citans, p. 30. Oxon. Sed vtrum haec fuerit apud ipsum lectio *Thucydidis*, an μνημονικὸν ἀμάρτημα, dubium est. *g* Αἴγυπτον *C.* *h* Καὶ deest *Gr.* *i* Καὶ ἐς Λιβύην *Gr.* *k* Τὸ πρῶτον *Cass. Gr. Aug.* in Mosqu. deest. *l* Ἐς *Cass.* Aug. *m* Οὖν deest *Ar.* *n* De hoc loco fuse in Annot. *Hudf.* *o* Ἅστινας deest *Dau.* *p* Ita *Gr.* ex emendat. a prima manu νομίζῃ. *q* Ἐγὼ τε οἷόν τι ἐγίγνετο *Cass.* Aug. Ἐγὼ δ' οἷόν τ' ἐγίνετο, et ab emendatore ἐγίγνετο *Gr.* *r* Εἴπητε et mox ἂν ἔχει τι *Gr.* In Aug. ἂν ἔχῃ, manus recentior superscripsit ἔχοι. In ed. Bas. εἴπη τε καὶ αὖθις. Mox in Mosqu. δηλώσω καὶ et αὐτὸς deest. *s* Τὸ μὲν δὴ ἔτος ὡς ὡμολόγητο *Demetr. Phaler.* p. 37. Oxon. *t* Τοὺς δὲ ἄλλους *Ar. C.* Mosqu. *v* Οὐδὲ μιᾶς *C.* Aug. *x* Ἐκ τῆς κεφαλῆς *Reg.* In Mosqu. antea πρῶται. Mox ὑφίει.

Ἐξ Αἰθιοπίας] Lucretius (L. VI, v. 1139.)

Nam penitus veniens Aegypti e finibus ortus —

Amm. Marcell. XVIIII, 4. *Vt Thucydides exponit, clades illa, quae in Peloponnesiaci belli principiis, Athenienses acerbo genere morbi vexauit, abusque feruenti Aethiopiae plaga paullatim proserpens, Atticam occupauit.* Ceterum laudat h. v. ab ἤρξατο — vsque Αἰθιοπίας, Pseudo-Demet. de eloc. p. 28. Fisch. tanquam exemplum membri, cuius initium habeat paeonem procatarcticum, et extremum catalecticum. Intulit haec verba quoque: ἐξ Αἰθιοπίας — vsque ad πολλήν, Creperius, miscellus Thuc. imitator, suae historiae apud Lucian. T. II. quom. hist. conscribenda sit. p. 22. GOTTL.

[Τὴν βασιλέως γῆν) Praeeunte Stephano haec verba praefixi.] G.

Ἐς — τὴν Ἀθηναίων πόλιν — ἐνέπεσε] Lucret. l. c. v. 1141. *Incubuit tandem populo Pandionis* — Ouid. VII, 524. imitatus h. l. *Dira lues — populis* — Incidit — ἐνέπεσε· quae vox est propria de malis, quae incidunt. v. Burm. ad l. c. Ouidii. Plut. in Pericl. p. 66. ἡ λοιμώδης ἐνέπεσε φθορὰ — G.

Ἐσβεβλήκοιεν] Ἐμβεβλῆσθαι legisse videtur *Aretaeus* pag. 6. sed male. Noster praepositionem geminat. WASS. Verba *Aretaei* pag. 7. Edit. Turn. sunt: ὅθεν δὴ ἀπεικὸς ἐν τῷ λοιμῷ τῷ ἐν Ἀθήνῃσι, μετεξετέρους δοκέειν εἰς τὰ φρέατα ἐν τῷ Πειραιεῖ, ὑπὸ Πελοποννησίων ἐμβεβλῆσθαι φάρμακα. DVCK.

Φάρμακα ἐσβεβλήκοιεν] Ouid. Met. VII, 533. „*Conflat* ET IN FONTES VITIVM VENISSE — Hunc locum excerpsisse Aretaeum, p. 7. Turn. monuere interpretes. (v. Ducker.). Wassium vero nimis calide Aretaeum vituperare, qui legerit ἐμβεβλῆσθαι, monet Abreschius (Diluc. p. 225.). Variauit orationem Aretaeus, qui, vt solent veteres, non ipsa verba repetit. G.

Κρῆναι γὰρ etc.] *Sc.* in Piraeeo; nam supra meminit fontis Callirhoës, quae erat in Arce. Vide *Fabium Paulinum*, pag. 172. et *Meursii* Ceramicum Geminum, C. XIV. HVDS.

[Καὶ ἔθνησκον) Ex Aug. adieci Scholion ad h. v. In Cass. sequebantur verba: ἢ κατὰ τὸν Πειραιᾶ. Verba Scholii ὅσῳ ἦν — πόλις, in eodem cod. Cass. vetusta manu; priora vero recenti et atramento scripta sunt. In Aug. desunt Scholia a verbis Ἀφ' ὅτου εἰκὸς ἦν — ad Ἀπ' ἀδεμιᾶς προφάσεως.] G.

Περὶ αὐτοῦ] Sc. νοσήματος. Respicit ad superiora, fuisse, qui putarent, venenum in puteos coniectum. Hunc locum imitatus est quoque Procopius, (L. II. de B. P. c. 22.), notante Abreschio (Diluc. p. 223.). Mox ἀφ' ὅτου sc. αἰτίᾳ. Valla vertit h. l. *referatur igitur, hoc vt cognoscat quisque* — tanquam legerit: λεγέσθω et γιγνώσκῃ. Sed parum probat Vir doctus in Flor. Vin. marg. Hoc enim significat Thucydides: *dicat quisque seu medicus, seu quis alius, quae morbi causſa fuerit*, i. e. morbi causſam exponat; *at ego rem ipsam proponam et effectum ipsum: de causſa tacebo.* G.

Τοσαύτης μεταβολῆς —] n. hic annus immunis fuerat ab aliis morbis, et si quis morbo quodam laborabat, ille in istum conuertebatur (ἐς τοῦτο πάντα ἀπεκρίθη) -- G.

Ἐς τὸ μεταστῆσαι σχεῖν.] Vix mihi persuadere possum (inquit *Stepb.*) locum hunc ita scripsisse *Thucydidem*: his enim verbis contentus esse poterat, ἅς τινας νομίζει τοσαύτης μεταβολῆς ἱκανὰς εἶναι, aut certe his, ἅς τινας νομίζει τοσαύτης μεταβολῆς δύναμιν σχεῖν. quid enim his verbis ἐς τὸ μεταστῆσαι post genitiuum τῆς μεταβολῆς opus est? nam certe ipse *Scholiastes* μεταστῆσαι alio verbo, quam μεταβαλεῖν, nobis non exposuit. Verum si lectionem in textu retinere velimus, dicendum est, illud εἶναι redundare Atticorum more, vel cum *Ae. Porto*, hanc esse verborum seriem, καὶ τὰς αἰτίας τοσαύτης μεταβολῆς, ἅς τινας νομίζει ἱκανὰς εἶναι δύναμιν σχεῖν ἐς τὸ μεταστῆσαι. vel a superioribus inchoanda syntaxis et structura, hoc modo: ἀφ' ὅτου (a quo scilicet loco) εἰκὸς ἦν γενέσθαι αὐτὸ, καὶ τὰς αἰτίας (supple εἰκὸς ἦν) δύναμιν ἐς τὸ μεταστῆσαι σχεῖν. ita vt illa ἅς τινας νομίζει τοσαύτης μεταβολῆς ἱκανὰς εἶναι parenthesi includantur. *Fab. Paulinus.* HVDS.

Δύναμιν ἐς τὸ μεταστῆσαι σχεῖν.] Gesnerus, et post eum Heilmanus (p. 235.) haec verba glossam habent verborum proxime superiorum. Ego non. Hac ratione plura loca, in quibus huiusmodi μακρολογίαι occurrunt, inducenda essent. Requirit ἱκανὰς εἶναι, consequentia verba: δύναμιν σχεῖν ἐς τ. μ., quae, si εἶναι non esset additum, potuissent abesse. Sed

48. Primum autem *hic morbus*, (vt fertur) initium duxit ex Aethiopia, quae eſt ſupra Aegyptum; deinde vero et in Aegyptum et Africam deſcendit, et in magnam partem regionis Regis *Perſarum:* in Athenienſium porro ciuitatem derepente incidit, ac primum *quidem* in Pyraeeo homines tentauit; ita vt ab his etiam rumor diſſeminatus fuerit, venena a Peloponneſiis in puteos deiecta fuiſſe: nondum enim fontes illic erant. Deinde vero et in ſuperiorem vrbem proceſſit, et longe plures tunc moriebantur. Pronunciet autem de eo *morbo*, vt quisque ſentit, tam artis medicae peritus, quam imperitus, vnde veriſimile videatur eum exſtitiſſe, et quas cauſas fuiſſe putet, quae tantae mutationis faciendae vim habuerint. Ego vero, et cuiusmodi fuerit, dicam; et quae ſibi quisque proponens, ſi quando rurſus etiam *hic morbus* ingruat, iam praedoctus aliquid habeat, ex quo praecipue *eum* cognoſcat, haec declarabo; tum quia ego ipſe hoc morbo laboraui, tum etiam quia alios hoc laborantes ipſe vidi. Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87. $\frac{2}{3}$. V. C. Varr. $32\frac{4}{5}$.

49. Nam annus ille (vt vel omnium confeſſione conſtabat) ex omnibus maxime fuit immunis ab aliis morbis. quod ſi quis et ante aliquo alio morbo laborabat, omnes *hi morbi* in iſtum conuertebantur. Alios vero ex nulla certa manifeſtaque cauſa apparente, ſed ex improuiſo, cum ſani forent, primum

εἶον μανικὴ, ἐπωδή. Αὐτῶν ἀπέσηκαν] τῶν θείων καὶ ἀνθρωπίνων. Τὴν βασιλέως γῆν] τὴν Περσίδα. Ὑπ' αὐτῶν] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. Καὶ ἐς τὴν ἄνω πόλιν ἀφίκετο] τὸ δεινὸν δηλονότι. Καὶ ἔθνησκον πολλῷ μᾶλλον] ὅσῳ ἦν πολυάνθρωπος ἡ ἄνω πόλις. Ἀφ' ὅτου εἰκὸς ἦν] ἀφ' ἧς αἰτίας. Ἐς τὸ μετασῆσαι] μεταβαλεῖν. Σχεῖν] λαβεῖν. Προειδὼς] προμαθών. Καὶ προέκμανέ τι] προησθένει. Ἀπεκρίθη] ἐχωρίσθη. Ἀπ' ὐδεμιᾶς προφάσεως] ἀπροφασίστως. Καὶ τὰ ἐντὸς] τὰ σώματος

omnes codd. tuentur hanc lectionem. Cum Abreſchio (in Diluc. p. 223.) probo ordinem, quem inſtituit Aem. Portus: *καὶ τὰς αἰτίας τοσ. μετ., ἃς τινας νομ. ἱκανὰς εἶναι δύναμιν σχεῖν ἐς τὸ μετασῆσαι.* In *τὰς αἰτίας* repetendum: *λεγέτω.* Verbum *μεταβολῆς* refertur ad ſequentia (c. 49. init.) *τὸ μὲν ἔτος* -- n. annum a morbis immunem, mutatum eſſe in *ἔτος νοσῶδες* et *μετασῆσαι* ad *τὸς δ' ἄλλους* -- *ἐλάμβανε*, n. reliquos incolumes, ſubito ab hoc morbo correptos fuiſſe. Ceterum putat Stephanus, v. *ἐς τὸ μετασῆσαι* ſuperflua eſſe, vel *εἶναι* abundare; ſed in eiusmodi verborum ſtructura exemplo carere arbitratur l. c. Abreſchius. Reiskius (in anim p. 21.) h. l. ſic vertebat: — *cauſſas, quas putet idoneas et pares eiusmodi mutationi efficiendae eſſe, atque vim ad exſtinguendos homines habere.* Explicatio *τῶ μετασῆσαι, moriendi* notione, quae, vt in *μεθίστασθαι*, frequens eſt; poſtponenda tamen Abreſchianae, quae non omnes mortuos eſſe innuit, vt Reiskiana, videtur. Idem Reiskius (in Dil. Abreſch. p. 225.) legi volebat: *ἱκανὰς εἶναι, καὶ δύναμιν* — GOTTL.

Δύν. ἐς τὸ μετασ. σχ.] Quidquid afferant Intt. non vindicant haec verba a ſuſpicione gloſſematis: ſi *καὶ* tamen ſit ante *δύναμιν*, magis feram; aut ſi *σχεῖν* pendeat ab *ἱκανὰς εἶναι*, frigide tamen ſatis et verboſe. Sed maxime incommodum eſt verbum *μετασῆσαι*, quod, cum ſignificare nil poſſit h. l. aut ex Graeco vſu loquendi, niſi *mutare*, mutationem inducere, manifeſto idem eſt cum voc. *μεταβολῆς*, quod hic notat morbum repente coortum. Si gloſſema non eſt, eſt inſignis periſſologia, ordine quodammodo mollienda vel temperanda: *αἰτίας τοιαύτης μεταβ. ἃς οἴεται εἶναι ἱκανὰς σχεῖν δύν. ἐς τὸ μετασ.* Sane et c. 49. eſt talis periſſologia, tolerabilior illa tamen, *ἄνοσον ἐς τὰς ἄλλας ἀσθενείας.* BAVER.

Μᾶλις' ἂν ἔχοι τι προειδὼς —] Reiskius (in anim. p. l.) malit *τι* delendum, vt natum e proximo *προειδὼς*. Sine cauſſa. Suppleatur modo *αὐτὸ*, cum interprete: *μὴ ἀγνοεῖν (αὐτὸ) προειδώς τι* — Pro *ἐπιπέσοι* ante *μάλιστα*, in marg. Ald. Vinar. ſcriptum: *ἐμπέσοι.* G.

Τὸ μὲν γὰρ — *ἔν.*] *Demetr. Phaler.* Ὁ Θυκυδίδης πανταχῶ *σχεδὸν φεύγει τὸ λεῖον καὶ ὁμαλὲς τῆς συνθέσεως, καὶ ἀεὶ μᾶλλόν τι προσκρούοντι ἔοικεν, ὥσπερ οἱ τὰς τραχείας ὁδὸς ποιευόμενοι* etc. vbi *τὸ μὲν δὴ*, et *ὡμολόγητο.* §. 48. Confer *Cantacuzenum* p. 730. WASS. Addit *Demetrius*, alium potius et ſuauius fuiſſe dicturum, *ἄνοσον ἐς τὰς ἄλλας ἀσθενείας ὃν ἐτύγχανεν*: ſed ita *τὴν μεγαλοπρέπειαν* ſublaturum fuiſſe. Praeterit etiam illa, *ἐκ πάντων μάλιστα δὴ ἐκεῖνο. Ἔτος ἄνοσον* ex hoc loco habet *Pollux* III, 107. quod *Stephanus* in Append. ad ſcript. de Dialect. inter vocabula et loquendi genera Thucydidi peculiaria, vel cum paucis communia, habendum putat. DV.

Τὸ — *ἔτος* — *ἄνοσον*] *Annus morbis non obnoxius* — Meminit huius loci Pollux III, 107., additque, pro *ἄνοσον* dixiſſe Sophoclem *ἀνόσητον.* G.

Ἐς τοῦτο ἀπεκρίθη —] i. e. *ſi quis ante morbo aliquo laborauerat, omnia in hunc morbum conceſſerunt.* Innuit Noſter, omnes morbos in peſtilentiam depoſitos, in eamque feceſſiſſe, excretos et expurgatos fuiſſe. v. Foeſ. Oec. Hippocr. p. 74. f. Paullo poſt: *ὃ καὶ γένοιτο, ἐς τοῦτο ἐτελεύτα.* c. 51. es endigten ſich mit dieſer Seuche alle Krankheiten. Suidas: *ἀπεκρίθη, ἀφωρίσθη*, quae gloſſa huc pertinet. cf. L. I, 3. G.

Ἀπεκρίθη] Idem eſt cum altero, quod ſequitur, *ἐτελεύτα*, exitum eo habuit, mutatum eſt, abiit in illum morbum. Schol. *ἀπεκρίθη* expl. *ἐχωρίσθη*; minus bene; niſi medice dictum de ſecretione et quaſi abceſſione, vt omnis humor malignus eo abiret ac diſcederet. BAVER.

Προφάσεως] Ita loquitur *Hippocrates* Progn. p. 150. et *Pſeudo-Diocles* Epiſt. *ὐδὲ μιᾶς Ar. C.* Diſſolutione Attica, vt alibi. WASS.

Ἀπ' ὐδεμ. προφάσ.] i. e. cum nulla alia cauſſa aperta eſſet antegreſſa. *ἀπὸ* hic eſt partim *poſt*, partim *per*: et *πρόφασις* eſt cauſa vera, intima, quae tamen oſtendat, aliquid ſubeſſe et ſecuturum eſſe, et hic duci poſſit a verbo *προφαίνειν.* BA.

[*Ἀπ' ὐδεμιᾶς προφάσεως*) Ita correximus cum Abreſch. Diluc. p. 228. pro *ἀλλ' ἐξαίφνης.*] G.

Θέρμαι ἰσχυραὶ] i. e. *πυρετὸς*, vt Tim. Lex. voc. Plat. p. 101. explicat. *Τὸ θέρμα* pro febri ex Ariſtoph. citat Pollux

μῶν ἐρυθήμα]α καὶ φλέγωσις ἐλάμβανε. καὶ τὰ ἐντὸς, ἥ τε φάρυγξ καὶ ἡ γλῶσσα, εὐθὺς [y] αἱματώδη ἦν, καὶ πνεῦμα ἄτοπον καὶ δυσῶδες ἠφίει· ἔπει]α, ἐξ αὐ]ῶν π]αρμὸς καὶ βράγχος [z] ἐπεγίγνετο. καὶ ἐν ὰ πολλῷ χρόνῳ κατέβαινεν [a] ἐς τὰ σήθη ὁ πόνος, με]ὰ βηχὸς ἰσχυρῆ· [b] καὶ ὁπό]ε ἐς τὴν καρδίαν στηρίξαι, ἀνέστρεφέ τε αὐτὴν, καὶ ἀποκαθάρσεις χολῆς [c] πᾶσαι, ὅσαι ὑπὸ ἰατρῶν ὠνομασμέναι εἰσὶν, ἐπῆσαν, καὶ [d] αὗται με]ὰ ταλαιπωρίας μεγάλης. λύγξ τε τοῖς πλείοσιν [e] ἐνέπιπ]ε κενὴ, σπασμὸν ἐνδιδοῦσα ἰσχυρὸν, τοῖς μὲν [f] μετὰ ταῦτα λωφήσαντα, τοῖς δὲ [g] καὶ πολλῷ ὕστερον. καὶ τὸ μὲν ἔξωθεν [h] ἁπ]ομένῳ σῶμα, [i] οὐκ ἄγαν θερμὸν ἦν, οὔτε χλωρὸν, ἀλλ' ὑπέρυθρον, πελιδνὸν, φλυκ]αίναις μικραῖς καὶ ἕλκεσιν ἐξηνθηκός· τὰ δὲ ἐντὸς ὥτως [k] ἐκαίετο, ὥ]ε μήτε τῶν πάνυ λεπ]ῶν ἱματίων [l] καὶ [m] σινδόνων τὰς ἐπιβολὰς, μήτ' ἄλλο τι ἢ [n] γυμνὸν ἀνέχεσθαι, ἥδι]ά [o] τε ἂν ἐς ὕδωρ ψυχρὸν σφᾶς αὐτὰς ῥίπ]ειν.

[y] Αἱματώδης *Reg.* Mosqu. [z] Ἐπεγίνετο *Ar. C.* [a] Εἰς *Reg.* [b] Locum hunc citat *Galenus* in 3. *Progn.* et legit ἐστήριξε, non στηρίξαι, et ἔστησαν, non ἐπῆσαν. Sed alibi locum afferens, legit στηρίξειεν et ἵστησαν. [c] Πᾶσαι deeſt *Dan.* [d] Αὗται *Marg. Ar. C.* [e] Ἐνέπεσε in Aug. Πυκνὴ pro κενὴ reponendum cenſet *Lambinus*, adductus auctoritate *Lucretii*, qui dixit, *ſingultusque frequens*. Verum nihil mutandum arbitror: cum multis in locis doceat *Hippocrates*, duplicem ſingultum eſſe, ὑπὸ πληρώσεως ἢ κενώσεως. Ἐνέπεσε καινὴ *Gr.* (auctore Hudſono). Immo κενὴ e in libro illo ſaepe ſcribitur vt αι. Ἐνέπεσε etiam *Reg.* et *Caſſ.*, ſed recentior manus vulgatam lectionem adpoſuerat in marg. *Reg.* Mox ἐμποιεῖσα ἰσχυρὸν, in cod. Baſ. [f] Μεταταῦτα *Ar. Alt. Flor. Baſ. Steph.* 1. [g] Καὶ deeſt *Ar. Dan.* [h] Legitur etiam (teſte *Stephano*) in quibusdam Exemplaribus ἁπτόμενον: quae lectio (vt cenſet *Fabius Paulinus*) non negligenda. Quod vero velit *Stephanus* τὸ μὲν mutari in τῷ μὲν, non probat *Paulinus*. [i] Οὔτε ἄγαν *Ar. C. Dan.* [k] Ἔκητο C. Τκάετο *Caſſ.* Mosqu. Aug. [l] Καὶ deeſt *Ar. C. Dan.* [m] Σινδονίων *Galenus* locum citans. [n] Γυμνοὶ *Marg. Gr.* et ex emend. *Cl.* videſis *Annott. Hudſ.* [o] Τ' ἂν εἰς ὕδωρ *Gr.* εἰς etiam *Reg.* et *Caſſ.* Aug. Mosqu.

IIII, 186. cf. Eruditiſſ. Ruhnquen. Huc etiam pertinet Phrynichi obſeruatio, p. 146. Θέρμα, οὕτως ὁ Μένανδρος διὰ τοῦ α, ἀλλ' ὅτε Θουκυδίδης, οὐδ' ἡ ἀρχαία κωμῳδία, οὔτε Πλάτων. Θέρμη δέ. v. Intt. ed. Paui. Lucretius, l. l. v. 1143.

Principio caput incenſum feruore gerebant
Et duplices oculos ſuffuſa luce rubenteis.
Sudabant etiam fauces intrinſecus atro
Sanguine, et vlceribus vocis via ſepta coibat,
Atque animi interpres manabat lingua cruore —

GOTTL.

Τῶν ὀφθαλμῶν ἐρυθήματα] Virg. Georg. III. 505. *Tum vero ardentes oculi* — G.

[Τῆ σώματος ὀλιγονότι] Ita exponit Schol., quod Thucydides mentionem facit φάρυγγος et τῆς γλώσσης. Grammius coniiciebat σώματος. Sed nihil opus eſt correctione.] G.

Πνεῦμα ἄτοπον] Lucret. VI. 1152. *Spiritus ore foras tetrum volucbat odorem* — G.

[Βράγχος) Hoc Scholion ad h. v. inſerui ex Aug. et Caſſel. in quo vitioſe ſcriptum: περιττόν, quod Aug. recte habet. Vnde Duckerus erudite corrigit Heſychium, pro ὅταν ὖς μάλιστα, e Noſtro Schol. ὁ τὰς ὖς — In Suida quoque pro βράγχην, in v. διαῤῥοια ei corrigendum videtur βράγχος, quod deſumſit ex Ariſtot. H. A. VIII, 21.] G.

Ἐς τὰ σήθη] Εἰς leg. cum *Thom. Magiſt.* antea ἐς. WASS. Ita quidem *Thomas* in βλξ, et hic *Reg.* Et Cl. *Waſſe* in textu *Thucydidis* pro ἐς ſcripſerat εἰς. Ego antiquandum cenſeo. Vid. ſupr. ad Cap. 4. huius Lib. DVCK.

[Οἱ παλαιοὶ ἰατροὶ) In Caſſ. et Aug. legitur: ὅτι καρδίαν οἱ ἀρχαῖοι τὸν στόμαχόν φασι, καὶ καρδιωγμὸν τὸν πόνον τὸ στόμαχος. In Caſſ. praeterea leguntur: σημ. ἐρωϊκὰς ἔτι vel τι, quae vitioſa ſunt, et ad φλυκτίδιαις pertinent. v. not. Suidas in καρδία et στόμαχος eadem habet; ſed quaedam omiſſa ſunt.] GOTTL.

Καὶ ὁπότε — ἐπῆσαν] Deſcripſit *Nemeſius* Cap. XX. de Natur. Hom. vbi in Edit. Plant. eſt εἰς τὴν καρδ. et πᾶσαι ἐπόσαι ἀπὸ ἰατρῶν. Καρδία, vt Idem *Nemeſ.* hic eſt *os ventriculi*: συνήθως οἱ παλαιοὶ, inquit, καρδίαν καὶ τὸ στόμα τῆς γαστρὸς καλοῦσιν, ὡς Ἱπποκράτης καὶ Θουκυδίδης: de quo plura vid. apud *Foeſ.* ad Hippocrat. II. Epidem. 2. et *Gataker.* II. Adverſar. Miſcellan. 16. *Interpres* Latinus hic *cor* vertit, forte ſequutus *Lucretium*, qui VI, 1149. haec ita effert: *Inde vbi per fauces pectus complerat, et ipſum Morbida vis in* cor *moeſtum confluxerat aegris. Victorius* XXVII. Var. Lect. 17. eo nomine reprehendit *Lucretium*, quaſi qui hanc ſignificationem vocis καρδία, qua *Thucydides* ea vtitur, ignorauerit. Sed *Lambinus* ad Lucret. et *Hieron. Mercurial.* I. Var. Lect. 1. putant *Lucretium* potius imitatione Graecorum, et eadem ſignificatione, *cor* dixiſſe, qua illi καρδίαν. Hoc benignius eſt, et mihi verius videtur. Στηρίξαι *Gataker.* paſſiue, vel reciproce ſumi ſcribit: *Stephanus* in Theſ. neutraliter, pro *ſteterat*, *conſtiterat*, vt in verbis *Homeri* Odyſſ. μ'. 434. et *Dioſcoridis* VI, 1. (Alexipharmacor. Cap. 1.) Sed non dubito, quin haec omnia explenda ſint accuſatiuo ſuppreſſo, hic ἑαυτὸν, vel ἑαυτὸ, nempe ὁ πόνος, vel τὸ κακὸν; in *Homero* ἑμαυτὸν, et in *Dioſcoride* ἑαυτό. DVCK.

Καὶ ὁπότε ἐς τὴν καρδίαν στηρίξαι] Sc. ἑαυτὸν ὁ πόνον — wenn ſich dieſes Uebel an den Magen ſetzte, ſo kehrte es den Magen um. Lucret. l. c. v. 1149.

Inde *vbi per fauces pectus complerat, et ipſum*
Morbida vis in cor *moeſtum confluxerat aegris* —

Sumitur hic *cor*, vt καρδία, pro *ore ventriculi*, vt monuit Eruditiſſ. Duckerus ad h. l. Mox ταλαιπωρίας, i. e. κακοπαθείας. G.

[Καὶ ἀποκαθάρσεις) Hoc Schol. vt et illud ad Λύγξ τε τοῖς πλείοσιν ἐνέπιπτε non comparent in Aug. cod.] G.

Λύγξ] Λύγξ κενὴ legit *Aretaeus* pag. 125. et *Them. Mag.* WASS. In Edit. Franequer. *Thomae* v. λύζω eſt κενὴ, in Colin. καινὴ, conſueto errore ſcribarum: et in eadem ἐνέπεσε, quod in Fran. ἐνέπιπτε. Κενὸς, κενὴ, quibus etiam *Homerus* vtitur, videntur eſſe e dialecto Ionica, qua *Aretaeus* ſcripſit vt ἀδελφεὸς, ἀδελφεὴ apud *Herodotum.* DVCK.

Λύγξ κενὴ —] Lambinus ad Lucret. l. c. v. 1158. legit: πυκνὴ, ob verba Lucretii: *ſingultusque frequens.* Sed λύγξ per ſe eſt *ſingultus frequens.* Ad h. l. Creechius: »*Iſtum ſingultum, qui κενὸς dicitur*, (alius autem πλήρης) *conuulſiones maxime ſequuntur.* Nos dicimus: ein hohler Schlucken. G.

[Ἱπποκράτης — διδάσκει) Duckerus reſpici putat ad Aphor. L. VI. 39. p. 1257. Foeſ. στασμοὶ γίγνονται ἢ ὑπὸ πληρώσιος ἢ κενώσιος. Οὕτω δὲ καὶ λυγμός.] G.

Μετὰ ταῦτα] *Illico*, vt recte Scholiaſtes; ſequitur: τῷ πολλῷ ὕστερον. Reiskius (in anim. p. 21.) coniicit: βραχὺ μετὰ

quidem acres capitis feruores, et oculorum rubores, et inflammatio corripiebat. Et interiora, guttur *inquam*, et lingua continuo cruenta erant; et halitum tetrum et graueolentem emittebant. Deinde vero ex his ſternutatio, et raucitas ſequebatur: nec multo poſt hic dolor cum vehementi tuſſi in pectus deſcendebat. Vbi vero in corde haeſerat, cum ipſum ſubuertebat, tum etiam omnes bilis eiectiones, quotquot a medicis nominatae ſunt, ſequebantur, et ipſae cum ingenti cruciatu. Singultusque pleriſque incidebat inanis, vehementem afferens conuulſionem, in aliquibus quidem ſtatim ceſſantem, in nonnullis multo ſerius. Et corpus quidem exterius, tangenti non erat admodum calidum, neque pallidum, ſed ſubrubrum, liuidum, paruis puſtulis et vlceribus efflorescens. Interiora vero ita flagrabant, vt neque tenuiſſimorum veſtimentorum, aut linteorum iniectiones ſuſtinerent, neque aliud quippiam praeter nuditatem: et libentiſſime in aquas gelidas ſe coniicerent. Et multi eorum, qui neglecti erant,

Bell. Pelop. an. 2. Olymp 87. $\frac{2}{3}$. V. C. Varr. $32\frac{4}{5}$.

ὀηλονότι. Ἐξ αὐτῶν] τῶν συμπτωμάτων, ὧν εἶπεν. Βράγχος] βράγχος νόσημά τι περὶ τὸν βρόγχον, ὃ τὰς σῦς μάλιστα διαφθείρει. Ὁ πόνος] πόνον λέγει τὴν ἐκ τῆ νοσήματος ταλαιπωρίαν. οἱ παλαιοὶ ἰατροὶ τὸν στόμαχον καρδίαν ἐκάλουν, καὶ καρδιαγμὸν τὸν πόνον τῆ στομάχου. Καὶ ἀποκαθάρσεις] ἀποκρίσεις, κενώσεις. Μετὰ ταλαιπωρίας μεγάλης] τῆς ὀυσεντερίας ὀηλονότι. Λύγξ τε τοῖς πλείοσιν ἐνέπιπτε κενὴ] ἔστι γὰρ καὶ λύγξ πλήρης, ὡς καὶ Ἱπποκράτης διδάσκει. Μετὰ ταῦτα] αὐτίκα. Λωφήσαντα] τὸν σπασμὸν παυσάμενον. Πελιδνόν] πελιδνόν ἐστι τὸ μετέχον ὠχρότητος καὶ μελανίας, οἱονεὶ μολυβδοειδές. Φλυκταίναις] σημείωσαι, σίχος ἡρωϊκός. Τὰ δὲ ἐντὸς] τῆ σώματος ὀηλονότι. Ἡ γυμνὸν ἀνέχεσθαι] τὸ ἀνέχεσθαι καὶ πρὸς αἰτιατικὴν λέγεται. Ἥδιστά τε ἂν] ἡ σύνταξις οὕτως, ἥδιστά τε ἂν ἐς ὕδωρ ψυχρὸν σφᾶς αὐτὸς ῥίπτειν, τῇ δίψῃ ἀπαύστῳ συνεχόμενοι, ἠνείχοντο. ἀπὸ κοινῆ δὲ τὸ

ταῦτα. Mox idem Reiskius malit: θερμὸν ἦν, ὅτε ὑπέρυθρον, ἀλλὰ χλωρὸν, πελιδνόν. GOTTL.

[Αὐτίκα) In Aug. eſt: παραυτίκα.] G.

Ἁπτομένῳ] Legitur etiam ἁπτόμενον: ego ἁπτόμενον (puto errorem operarum typographicarum eſſe, et *Stephanum* ſcripſiſſe ἁπτομένω) retinens, libenter τὸ μὲν in τῷ μὲν mutarem. STEPH. Ἁπταμένῳ ſeruat *Lucret. tepidum manibus proponere tactum.* Confer *Aretaeum* p. 28, 30. *Auicen.* II. vol. 78. a. *Hippocr.* §. II. 117. WASS.

Ἁπτομένῳ] Sc. ἰατρῷ, *contrectanti medico corpus* — Ἁπτόμενον eſt facilior lectio, quae placet Paullino, orta ex difficiliori, quae vnice probanda eſt. Pro τὸ malim τῷ — ἁπτομένῳ· articulus in participiis non ſolet omitti. Suppleri poteſt: θερμὸν ἦν (αὐτό.) Ἁπτομένῳ quoque habet Procopius (L. II. B. P. c. 22. p. 319.), — τὸ μὲν σῶμα — ὅτε θερμὸν ἦν — ὥστε μηδὲ τοῖς νοσοῦσιν αὐτοῖς, μηδὲ ἰατρῷ ἁπτομένῳ ὀκνησιν κινδύνῳ παρέχεσθαι. Abreſchius ſcite notat, in Diluc. p. 226. ἁπτομένῳ non modo ad *tactum* referri, verum etiam ad *viſum*. Attigit hanc vim in Lectt. Ariſtaen. I. I. p. 63. Lactantius, *apud* Latinos, *contrectare oculis*, habet (Inſtit. diu. VI. 6. etc.). Hanc explicationem docent ſequentia, ὅτε χλωρὸν — Ceterum hoc participium caſus tertii, ornatus magis cauſſa, quam neceſſitatis, additum eſt, vt Abreſch. l. c. monet. Lucretius, v. 1163. „*Sed potius tepidum manibus proponere tactum.* Cur Reiskius legi malit h. l. θερμὸν ἦν, ὅτε ὑπέρυθρον, ἀλλὰ χλωρὸν, πελιδνόν, non ſatis intelligo. G.

Ἁπτομένῳ] i. e. *ſi* quis tangeret. v. Philol. Th. Paull. Nec *medici* vtique tactus hic cogitandus; quippe quod et *alius* faceret atque exploraret. Ceterum pertinet *tangendi* voc. tantum ad θερμὸν, non ad reliqua, quippe viſu exploranda. Neque enim ἅπτεσθαι Graeci de viſu ponunt; et, *oculis contrectare* poëticum eſt. BAVER.

Πελιδνόν] *Suidas* h. v. τὰ πελιδνὰ et πελιώματα *liuores* apud *Hippocratem* in Coac. Praen. vertente ita Dioſcoridem *Plinio*. πελιδνὴ τὰς παρειὰς ex *Sophocle* adducit *Pollux* IV, 141. vid. *Gloſſ. LXX.* hac voce reddunt חַכְרִירוּת, *Prou.* XXIII, 29. Sed recte *Alex.* πέλιοι: alibi enim πελιόω. WASS. Πελιτνὸν ex *Thucyd.* adnotaſſe Aelium Dionyſium ſcribit *Euſtath.* in Il. I, 735. DVCK.

[Μελανίας — μολιβδοειδές) In Caſſ. et Aug. leg. μολιβοειδὲς, et in Caſſ. μελανείας. Suidas et ex eo Phauorinus in πελιδνὸν, habent μεταξὺ, et μολιβδόχρων.] G.

Φλυκταίναις — ἐξηνθηκός] Imitatus eſt Procopius, L. c. p. 320. φλυκταίναις quibusdam τὸ σῶμα ἐξηνθηκέναι. Virg. III Ge. 508. „*et obſeſſas fauces* premit aſpera lingua, i. e. interclusas tumore ſeu vlceribus. v. Illuſtr. Heynium. Lucret. v. 1146. *Vlceribus vocis via ſepta coibat.* Ouid. Met. VII, 556. aſpera lingua tumet. Mox — ὥστε μήτε τῶν — λεπτῶν — Ouid. l. c. v. 558. *Non ſtratum non vlla pati velamina poſſunt.* Lucret. v. 1168. *Nil adeo poſſet cuiquam leue tenueque membris Vertere in vtilitatem.* Mox γυμνὸν verum eſt, ſc. εἶναι. Sic Ae. Portus, Fab. Paullinus, et Abreſchius, qui non percipit, ſtructuram ſubſiſtere poſſe: μήτ' ἄλλο ἢ γυμνοὶ ὄντες. (Diluc. p. 227.) G.

[Σημείωσαι) In Caſſ. ſcriptum erat hoc Scholion ſupra ad v. τὰ σομάχῃ, vitioſe ſic: σημ. ἡρωϊκῶς ἔτι. Sed in Aug. σημείωσαι, ἡρωϊκῶς σί. quod, vti edidi, correxi.] G.

[Τῆ σώματος) Inepte hoc repetitum eſt Scholion, quod paullo ante occurrit, nec eſt, vt cum F. Porto corrigamus διάφορος ὀηλονότι.] G.

Ἐκαίετο] *H. Steph.* ad *Ioann. Grammatic.* Artic. VII. ex *Euſtathio* adnotat, Atticos dicere κάειν, pro καίειν. Idem tradit *Auctor Etymolog.* M. in Καίω et Ποιῶ. Itaque liber *Caſſ.* Attice ἐκάετο. DVCK.

Σινδόνων] *Herodotus, Alciphron.* WASS.

Ἢ γυμνὸν ἀνέχεσθαι] Libenter ſcriberem ἢ τὸ γυμνὸν ἀνέχεσθαι. Siue tamen γυμνὸν ἀνέχεσθαι, ſiue τὸ γυμνὸν ἀνέχεσθαι ſcribatur, nouam loquendi formam eſſe fateor. Quod ſi γυμνοὶ (vt eſt in *margine*) ſcribere maluerimus, etiamſi ὄντες ſubaudiamus, non minorem, vt opinor, illa ſermonis forma nouitatem habebit. Caeterum male *Scholiaſtes* nos iubet hunc locum perinde intelligere, ac ſi verba ita collocata eſſent, ἥδιστά τε ἂν ἐς ὕδωρ ψυχρὸν σφᾶς αὐτὸς ῥίπτειν, τῇ δίψῃ ἀπαύστῳ συνεχόμενοι, ἠνείχοντο· tanquam reliqua μεταξὺ poſita ſint, quod alibi dicere potius ſolet διὰ μέσου, id eſt, per parentheſin. Nam poſt ῥίπτειν finitur periodus, et haec verba καὶ πολλοὶ etc. ſunt alius initium, quae tamen alioqui ex ea pendet. In hac autem voces iſtae, ἀπαύστῳ τῇ δίψῃ ξυνεχόμενοι, ad verbum ἔδρασαν ferantur neceſſe eſt, non minus

καὶ πολλοὶ τῶτο τῶν ἡμελημένων (p ἀνθρώπων) q καὶ ἔδρασαν ἐς φρέαϛα, r ἀπαύϛω τῇ δίψῃ ξυνεχόμενοι. καὶ ἐν τῷ ὁμοίῳ καθειϛήκει τό, τε πλέον καὶ ἔλασσον ποτόν. καὶ ἡ ἀπορία τῦ s μὴ ἡσυχάζειν καὶ ἡ ἀγρυπνία ἐπέκειτο t διαπαντός· καὶ τὸ σῶμα, ὅσον περ χρόνον καὶ ἡ νόσος v ἀκμάζοι, ὐκ ἐμαραίνετο, ἀλλ' ἀντεῖχε παρὰ δόξαν τῇ ταλαιπωρίᾳ. ὥϛε ἢ διεφθείροντο x οἱ πλεῖϛοι y ἐνναταῖοι καὶ ἑβδομαῖοι ὑπὸ τῦ ἐντὸς καύματος, ἔτι ἔχοντές τι δυνάμεως, ἢ, εἰ διαφύγοιεν, ἐπικατιόντος τῦ νοσήματος ἐς τὴν κοιλίαν, καὶ z ἑλκώσεώς τε αὐτῇ ἰσχυρᾶς a ἐγγιγνομένης, καὶ διαῤῥοίας ἅμα b ἀκράτε c ἐπιπιπ[τ]ούσης, ο πολλοὶ ὕϛερον δι' αὐτὴν d ἀσθενείᾳ διεφθείροντο. e διεξῄει γὰρ διὰ παντὸς τῦ σώματος ἄνωθεν ἀρξάμενον τὸ ἐν τῇ κεφαλῇ πρῶτον ἱδρυθὲν κακόν· καὶ εἴτις ἐκ τῶν μεγίϛων περιγένοιτο, f τῶν γε ἀκρωτηρίων ἀντίληψις αὐτὸ ἐπεσήμαινε. κατέσκηπ[τ]ε γὰρ καὶ ἐς g τὰ αἰδοῖα, καὶ ἐς ἄκρας χεῖρας, καὶ πόδας· h καὶ πολλοὶ ϛερισκόμενοι τύτων i διέφευγον· εἰϛὶ δ' οἳ καὶ τῶν ὀφθαλμῶν. τὸν δὲ καὶ λήθη k ἐλάμβανε παραυτίκα ἀναϛάντας l τῶν πάντων ὁμοίως, καὶ ἠγνόησαν σφᾶς τε m αὐτὸς καὶ τὸς ἐπιτηδείϛ.

ν'. Γενόμενον γὰρ κρεῖϛσον λόγε τὸ εἶδος τῆς νόσε, τά τε ἄλλα χαλεπωτέρως ἢ κ[α]τὰ τὴν ἀνθρωπείαν φύσιν προσέπιπτεν ἑκάϛῳ, n καὶ ἐν τῷδε ἐδήλωσε μάλιϛα ἄλλο τι ὂν ἢ τῶν ξυντρόφων τι. τὰ γὰρ ὄρνεα o καὶ τετράποδα, p ὅσα ἀνθρώπων ἅπτεται, πολλῶν ἀτάφων q γιγνομένων, ἢ ὀ προσῄει, ἢ

p Ἀνθρώπων om. *Cl.* q Verbum ἔδρασαν cum his voculis *ἐς φρέατα* nequaquam iungendum censet *Steph.*, sed cum his subaudiri *ἀπὸ κοινῦ* putat *ῥιπτοῦντες*: non secus intelligens hunc locum, quam si dictum esset, καὶ πολλοὶ *ἐς ὕδωρ ψυχρὸν σφᾶς αὐτὸς ἐῤῥιψαν, ἐς φρέατα, διὰ τὸ ἄλλο ὕδωρ ὀχ εὑρίσκειν, ῥιπτοῦντες.* Εἰς φρέατα *Caff.* Εἰς τὰ φρέατα. *Reg.* Marg. Flor. Vin. habet, ἔδρασαν καὶ *ἐς φρέατα.* r Τῇ δίψῃ ἀπαύϛῳ *Ar. C. Ald. Flor. Baf. Steph.* 1. *Reg. Caff. Dan. Gr.* Aug. s Ἀττικῶς abundat μή. *Hudf.* t Διὰ παντὸς *Ar. C. Caff. Gr.* Aug. v Ἀκμάζει *Ar. C.* Mosqu. x Οἱ πλείες *Cl. Caff. Reg.* Aug. y Ἐνναταῖοι *Ar. C. Caff. Gr.* Aug. Mox in Mosqu. deest *τὸ νοσήματος.* z Ἑκκαύσεώς τε *Ar. C. Dan.* Mosqu. a Ἐγγινομένης *Reg. Caff.* Aug. Mosqu. b Ἀκρατὸς *Marg.* Marg. Ald. Vin. Ἀκράτε omnino legendum censet *Fab. Paulinus*; et *sinceram* vertit, quasi hic opponeretur *atro humorum profluvio.* c Ἐμπιπτούσης *Gr.* Ἐπιπτούσης *Dan.* d Ἀσθενείᾳ ἀπεφθείροντο *Cl. Gr.* Ὕϛερον δὲ αὐτὴν ἀσθενείᾳ ἀπεφθείροντο *Reg. Caff. Gr.* Aug. In marg. Ald. Vin. ἀπεφθείροντο. Vulgo erat: διὰ τὴν ἀσθένειαν διεφθ. e καὶ quod vulg. ante διεξῄει legebatur, om. *Cl. Gr. Reg.* Baf. Mosqu. *Caff.* Aug. f Τῶν τε etc. *Ar. C.* Ita vertit *Valla*, ac si ſcriptum eſſet, *τά γε ἀκρωτήρια τὴν ἀντίληψιν αὐτὸ ἐπεσήμαινε.* Τῶν τε etiam *Dan.* g Τὰ deeſt *Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. Τὰς *ἐς αἰδοῖα Cl. Gr. Reg. Caff.* Aug. Baſ. Cum *Ar. C.* et *al. Edd. Dan.* h *Lucretius* interpretatur, *ferro priuari parte virili.* Sed hac de re videſis *Annot. Hudſ.* i Διέφυγον *Reg.* k Ἐλάβετο *Marg.* l Τῶν deeſt *Ar. C. Dan.*, ſed in marg. rec. manu ſcriptum. m Αὐτὸς *Ald. Flor. Baſ.* Τε αὐτὸς deſunt *Reg.* n Καὶ τῷδε *Reg.* *Ἐν* deinde rec. manu inter verſus adſcriptum erat. Καὶ ἐν τῷ ἰδήλ. *Gr.* o Καὶ τὰ τετράποδα *Ar. Reg.* p Illa ὅ. ἁ. ἅ. omittit *Valla.* q Γενομένων *Ar. C.* Γινομένων *Reg. Caff.* Aug. Mox περὶ τοιότων prim. man. τοιῦτον em.

quam πολλοὶ, quod praecedit: et ſimul omnes eius ſint nominatiuus, vt mos eſt Grammaticis loqui. Sed verbo ἔδρασαν quid faciemus? an cum his vocibus *ἐς φρέατα* iungemus? Imo cum his ſubaudiri *ἀπὸ κοινῦ* puto *ῥιπτοῦντες*. Non ſecus enim intelligendum hunc locum exiſtimo, quam ſi dictum eſſet, καὶ πολλοὶ etc. (vt in *Var. Lect.*) STEPH. Ἢ γυμνὸν *ἀνέχεσθαι*] Apud *Galenum*, locum citantem, legitur γυμνεῖ. Quam ſcripturam ſi ſequi maluerimus, ὄντες ſubaudiendum, vt monet *Stephan.* qui etiam legendum putat τὸ γυμνόν. Veterem lectionem omnino retinendam eſſe ſuadet *Fab. Paulinus*, vt γυμνὸν referatur ad σῶμα. quam coniecturam firmat *Ae. Portus*, qui interpretatur ἢ γυμνὸν τὸ σῶμα, ὀλονότι εἶναι. Vide *Fab. Paulinum*, p. 309. HVDS.

Ἀνέχεσθαι] Hanc περίϛασιν omittit *Lucret.* at in morbo regio tale quid memorat alicubi *Hippocrates.* WASS.

[Ἡ σύνταξις —) Series verborum non probari poteſt, quam Scholiaſtes fecit, vt copioſius iuſto Stephanus oſtendit.] G.

[Ἀπὸ κοινῦ δὲ τὸ —) In Caſſel. et Aug. ἀπὸ κοινῦ γάρ ἐϛι τὸ ἠνείχοντο — τὰ δὲ ἄλλα μεταξύ. i. e. per parentheſin.] GO.

Καὶ ἔδρασαν] Scil. τὸ ῥίπτειν σφᾶς αὐτός. Reiskius (anim. p. 21.) coniicit, ante ἐς φρέατα deeſſe πηδῶντες. Ἠμελημένοι ſunt *pauperes*, *deſtituti famulitio*, vt Procopius explicatius ſcribit (p. 320.): Τινὲς δὲ καὶ ἀπημελημένοι, ἀπορίᾳ τροφῆς εὐθὺς ἔθνησκον· praecedit: εἰ μέν τις αὐτῶν ἐπεμελεῖτο, μεταξὺ ἤσθιον. Plura de h. v. dat Abreſchius Diluc. p. 228. Lucret. v. 1170. h. l. expreſſit: „*In fluuios partim gelidos ardentia morbo Membra dabant, nudum iacientes corpus in vndas*— G.

Ἐπὶ τὰ φρέατα ἔδρ.] Schol. ſupplet, τρέχοντες. Sed vbi eſt hoc verbum? Aut vnde repetas? Neque opus eſt eo ſuppleto. Quid enim eſt, τῦτο ἔδρασαν, nili ἔῤῥιψαν σφ. αὐτός; BAVER.

[Καὶ ὁ πολὺ) Addidi artic. ex Aug. Sic Stephanus iam ſcribi voluerat.] G.

Τῦ μὴ ἡσυχάζειν] Abundat μὴ attice, additum verbis negatiuis, vt Gesnerus notat. Mox οἱ πλεῖϛοι ἐνναταῖοι — Lucretius v. 1194. *Nec nimio vigida poſt ſtrati morte iacebant, Octauoque fere candenti lumine ſolis, Aut etiam nona reddebant lampade vitam.* Mox ad ἐνναταῖοι ſcriptum eſt a manu rec. in Aug. ἔνατος καὶ τέτρατος οἱ ποιηταὶ, ἔννατος καὶ τέτρατος ἐν τοῖς — reliqua non legi potuerunt. F. συγγραφεῦσι. G.

Ἐνναταῖοι] Ἐνατάοις quidam *Mſſ.* Ita ſcribunt paſſim *Mſſ.* in *Ioſepho*, et *LXX.* in *Homero*, *Heſiodo*, aliisque. et ſane firmat εἶνατος Iliad. β'. 295. WASS. Vid. ad I, 117. DVCK.

[Μερικὴν δύναμιν) i. e. δύναμιν κατά τινα μέρη τῦ σώματος. Ita μερικὰς κολάσεις dixit Baſilius T. II. p. 74. quae quibusdam mundi partibus infliguntur. Μερικὰς δυϛυχίας habet Schol. ad c. 60. v. Abreſch. Diluc. p. 228.] G.

Εἰ διαφύγοιεν] Reiskius (in anim. l. c.) coniicit: εἰ τότε διαφύγοιεν. Paullo ante Gesnerus edidit, transpoſitione ἤ, ita: ἢ ἔτι ἔχοντές τι δυνάμεως εἰ διαφύγοιεν — *quod non fuiſſent perituri ob ἔχοντές τι δυνάμεως, ſed paruillum illud virium feciſſe, vt ad tempus euaderent.* Equidem non imitatus ſum. Manifeſtum eſt, ἔχοντες pertinere ad οἱ πλεῖϛοι — ob omiſſum articulum, et res ipſa docet; n. aeſtus internus erat in cauſſa, vt, qui aliquid virium haberent, tamen morerentur.

hoc ipſum etiam fecerunt, et in puteos ſe deiecerunt ſiti inſedabili. Et largior potus perinde erat ac parcior. Et corporis vexatio, quae quieſcendi facultatem adimebat, et perpetuae vigiliae *eos* vrgebant. Corpus etiam ipſum, quamdiu morbus vigebat, non languebat: ſed praeter opinionem cruciatui reſiſtebat. Itaque plerique intra nonum, aut etiam ſeptimum diem, propter internum ardorem interibant, aliquid virium adhuc retinentes, aut, ſi, *hoc temporis ſpatio praeterito*, *mortem* vitaſſent; *tamen*, quia morbus in ventrem inferiorem deſcendebat, et exulceratio vehemens in ipſo naſcebatur, ſimul etiam, quia immoderatum alui profluuium inuadebat, plerique poſtea propter debilitatem interibant. Morbus enim, qui primas in capite ſedes collocarat, per totum corpus, initio a ſummis partibus ducto, peruadebat. Et ſi quis ex maximis illis *periculis* euaſiſſet, * extremae tamen corporis partes, quae captae laeſaeque remanebant, eum hoc morbo laboraſſe teſtabantur. Nam in ipſa quoque pudenda, et in ſummas manus, ſummosque pedes prorumpebat, multique his membris capti *mortem* vitarunt; nonnulli etiam oculis *amiſſis*. Nonnullos etiam, ſimul ac ex morbo conualuerunt, ſtatim omnium rerum obliuio pariter cepit, ita vt neque ſe ipſos, neque neceſſarios agnoſcerent. Bell. Pelop. an. 2. Olymp. 87. 3. V. C. Varr. 324.

50. Cum enim hoc morbi genus multo fuerit atrocius, quam quod oratione poſſit exprimi, et aliis in rebus grauius, quam vt humana natura ferre poſſit, ſingulos inuaſit, ac etiam hoc *indicio* maxime declarauit, ſe aliquid aliud eſſe, quam aliquod familiarium. Nam alites, et quadrupedes, quotquot

* Extremorum prehenſio id ſignificabat. *Fab. Paulinus.* HVDS.

ἠνείχοντο. τὸ δὲ ἄλλο, μεταξύ. Τό, τε πλέον καὶ ἔλασσον] καὶ γὰρ ὁ πίνων ὀλίγον, καὶ ὁ πολὺ, ἀπέθνησκον. Καὶ ἡ ἀπορία] ἡ ἀδυναμία. Οὐκ ἐμαραίνετο] οὐχ ὑπέπιπτε. Παρὰ δόξαν] παρ' ἐλπίδα. Ἔχοντές τι δυνάμεως] μερικὴν δύναμιν. Τῷ νοσήματος] τῆς δυσεντερίας. Ἐκ τῶν μεγίστων] κινδύνων δηλονότι. Ἀντίληψις] ἐπίσκηψις. Διέφευγον] τὸν θάνατον δηλονότι. Ἀνατάντας] ὑγιάναντας. Καὶ ἐν τῷ δὲ ἐδήλωσε] τῷ ῥηθησομένῳ δηλονότι. Ἡ δ' προσῴκει] ὥσπερ ἀπὸ τῆς ὀσφρήσεως γιγνώσκοντα,

Si ἡ ante ἔχοντες poſuiſſet Noſter; addidiſſet, opinor, articulum: οἱ ἔχοντές τι δυνάμεως. Ipſe Gesnerus ſcribebat, oblitus quaſi ſui, in nota ſubiecta: οἱ ἔχοντές τι δυνάμεως. G.

[Δυσεντερίας) Paullinus iungit τῷ ἑλκώσεως, proprium enim eſt dyſenteriae, exulcerare inteſtina.] GOTTL.

Δι' αὐτὴν ἀσθενείαν] Ita recepi ex optimis codd. pro διὰ τὴν ἀσθένειαν· quam lectionem probat quoque Abreſchius (Diluc. p. 229.). Δι' αὐτὴν n. διάῤῥοιαν, quod praeceſſit, et mox c. 50. Morbus προσέπιπτεν ἑκάστῳ, quod Ouidius VII Met. 524. expreſſit τῷ *incidere*. Dira lues — populis — *incidit*. Paullo ante ἐπιπίπτειν. Sic Propert. I, 15. 28. ſi quid forte tibi durius *inciderit*. Conferebat Burman. ad Ouid. l. c. hunc locum Thucydidis. Mox praeeuntibus optimis codd. καὶ deleui. G.

Ἰδρυθὲν] *Thom. Mag.* ἱδρύθη, οὐχ ἱδρύνθη, et laudat hunc locum, et alium e III, 72. vbi tamen quidam ἱδρύθη. Et ſic quoque alibi. DVCK.

[Κινδύνων δηλονότι) In Caſſ. et Aug. legitur ſic: ἐκ παραδόξου (*citra opinionem*) λείπει δὲ κινδύνων.] G.

Περιγένοιτο] Idem *Thomas*: περιεγένετο, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐσώθη καὶ ἔζησε. Θουκυδ. καὶ εἴ τις ἐ. τ. μ. περιγένοιτο. DVCK.

Αὐτῶ] Reiskius (in anim. l. c.) legit: αὐτὸν, *ſignabant eum, vt agnoſceretur, ipſum peſte laboraſſe.* Non opus eſt correctione. Ἀντίληψις, i. e. ἐπίσκηψις, *inuaſio*, vt Scholiaſtes explicat, vel κατάσκηψις τῶν ἀκρωτηρίων αὐτοῦ ἐπεσήμαινε, i. e. *indicium erat*, (eum hoc morbo laboraſſe) *ſi eius extremae membrorum partes eſſent laeſae.* G.

[Ἐπίσκηψις) In Aug. leg. ἀντὶ τοῦ ἐπίσκηψις, addi poteſt: κατάσκηψις. v. Steph. Theſ. h. v. Sic verbum ἐπιλαμβάνειν. v. Abreſch. Diluc. p. 229. et quos laudat. In cod. Aug. deſunt Scholia ad verba Διέφευγον et Ἀνατάντας.] G.

Καὶ πολλοὶ etc.] *Lucretius* haec ita interpretatur:

Et grauiter partim metuentes limine lethi
Viuebant ferro priuati parte virili.

Quem mentem *Thucydidis* non aſſequutum eſſe exiſtimat *P. Victorius*, in Var. Lect. 35, 8. *Lucretium* tamen defendunt *Lambinus* et *Fab. Paulinus*, veriſimillimum eſſe exiſtimantes, multos, dum paterentur virilia ſibi amputari, mortis periculum effugiſſe. Vide *Fab. Paulinum*, p. 352, 353. etc. HVDS. Defendit *Lucretium* etiam *Hieron. Mercurial.* III. Var. Lect. 12. et non obſcure *Lambinum* plagii inſimulat. DVCK.

Ἐπιτηδείως] Non agnoſcit *Lucretius.* WASS.

Κρεῖσσον λόγῳ] i. e. μεῖζον· ſic τὸ κρεῖσσον ſaepius. Eurip. Phoen. 896. Κρεῖσσον τὸ κακὸν ἐσι τἀγαθόν. Idem in Bacch. v. 666. δεινὰ δρῶσι, θαυμάτων τε κρείσσονα, quae, notante Scalig. in Varron. p. 87., Accius expreſſit: *quod neque ſatis fingi neque ſatis dici poteſt Pro magnitate.* v. Valken. V. Cel. ad Phoeniſſ. p. 333. qui huius loci Thucydidei mentionem fecit. G.

Ξυντρόφων] i. e. εἰωθότων, vt paullo poſt c. 51. Mox τὰ γὰρ ὄρνεα — Lucretius, v. 1213. ſic reddidit: „*Multaque humi cum inhumata iacerent corpora ſupra Corporibus, tamen alituum genus atque ferarum Aut procul abſiliebat, vt acrem exiret odorem* — G.

Τετράποδα] Huc reſpexit *Plutarch.* Sympoſ. IX. pag. 733. WASS.

Ὅσα ἀνθρώπων ἅπτεται] Quae hominum cadauera *attingunt*, h. e. *deuorant, comedunt.* Sic τὸ *attingere*, vt ἅπτε-

γευσάμενα διεφθείρετο. τεκμήριον δὲ, τῶν μὲν τοιούτων ὀρνίθων ἐπίλειψις σαφὴς ἐγένετο, καὶ ὀχ ἑωρῶντο ὅτε ἄλλως, ὅτε περὶ τοιοῦτον ὠδέν. οἱ δὲ κύνες μᾶλλον αἴσθησιν παρεῖχον τῷ ἀποβαίνοντος, διὰ τὸ ξυνδιαιτᾶσθαι.

ναί. Τὸ μὲν οὖν νόσημα, (πολλὰ καὶ ἄλλα παραλιπόντι ἀτοπίας, ὡς ἑκάστῳ ἐτύγχανέ τι διαφερόντως ἑτέρῳ πρὸς ἕτερον γιγνόμενον,) τοιοῦτον ἦν ἐπίπαν τὴν ἰδέαν. καὶ ἄλλο παρελύπει κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ὠδὲν τῶν εἰωθότων· ὃ δὲ καὶ γένοιτο, [r] ἐς τοῦτο ἐτελεύτα. ἔθνησκον δὲ, οἱ μὲν, ἀμελείᾳ, οἱ δὲ, καὶ πάνυ θεραπευόμενοι. [s] ἕν τε ὠδὲν κατέσχε ἴαμα, ὡς εἰπεῖν, ὅ, τι [t] χρὴν [v] προσφέροντας ὠφελεῖν. τὸ γάρ τῳ ξυνενεγκὸν, ἄλλον τοῦτο ἔβλαπτε. σῶμά τε [x] αὐταρκες ὂν ὠδὲν διεφάνη πρὸς αὐτὸ, ἰσχύος πέρι ἢ ἀσθενείας, ἀλλὰ [y] πάντα ξυνήρει, καὶ τὰ πάσῃ διαίτῃ θεραπευόμενα. δεινότατον δὲ παντὸς ἦν τοῦ κακοῦ, ἥ τε ἀθυμία, ὁπότε τις αἴσθοιτο κάμνων, (πρὸς γὰρ τὸ ἀνέλπιστον εὐθὺς τραπόμενοι τῇ γνώμῃ, πολλῷ μᾶλλον παρίεντο σφᾶς αὐτοὺς, καὶ ὀκ ἀντεῖχον·) [z] καὶ ὅτι ἕτερος ἀφ' ἑτέρου θεραπείας ἀναπιμπλάμενοι, [a] ὥσπερ τὰ πρόβατα, ἔθνησκον· καὶ τὸν πλεῖστον φθόρον τοῦτο ἐνεποίει. εἴτε γὰρ μὴ

r Εἰς Reg. s Ἓν τε ὠδὲ ἦν Ar. C. Cl. Gr. Alt. Flor. et Cod. vet. Stephani. Dan. ἓν τε ὠδὲ ἐγκατέσχ, et recent. manu inter versus ἓν Reg. ἓν τε ὠδὲ ἐνκατέσχ, et ex emendat. recentiore ἦν τε Cass. ἓν τε ὠδὲν ἦν κατέσχ Gr. ἓν τε ὠδὲν in Aug. In Mosqu. ὠδὲ ἓν. t χρὴ Ar. C. v Nonnulli προσφέροντας ὠφελεῖν pro προσφερόμενον ὠφελεῖν· Alii pro προσφέρειν ὠφελοῦντας posita existimant: Alii rursus pro τινὸν προσφερόντων ὠφελεῖσθαι. Προσφέροντας Gr. x Αὔταρκες ὂν διεφθάρη, et ex emendat. διεφάνη Gr. y Ξυνήρει πάντα Ar. C. Dan. Ξυῆρει et inter versus ξυν Reg. z Duobus modis potest intelligi locus iste: vel, quod alter ab altero contagione repleretur causa curationis, et sic post ἕτερος interpungendum, vt sit Atticismus in verbo θεραπείας, desiderato scilicet aduerbio χάριν, aut ἕνεκα· vel, quod alter ab alterius curatione repleretur (scilicet) morbi contagio; et sic ὑποστιγμὴ post ἕτερον tollenda. Fab. Paulinus. a Haec verba non ad θνῄσκειν, sed ad praecedentia referenda censet Stephanus.

σθαι, apud Ciceronem, pro Rosc. Amer. 26. „beſtiae, quae tantum ſcelus (i. e. ſceleſtum hominem) attigiſſent, i. e. comediſſent. v. Clau. Cic. Erneſti, h. v. qui h. l. Thucydidis laudauit. Sic *Tangere* v. c. apud Ouid. VII Met. 549. non illa canes auidaeque volucres, Non cani *tetigere* lupi. cf. Abreſch. in Diluc. p. 230. et in Auctar. p. 278. qui exempla, et alios, qui de h. v. egerunt, excitat. Mox Reisk. pro γιγνομένων, quod languet ei, in Diluc. Abreſch. p. 230., malit ἐπτομένων vel κειμένων, quod Lucretius habuiſſe in ſuo cod. videtur, vertens, v. 1213. Multaque humi *cum inhumata iacerent* corpora. Sed intelligenter monet Abreſchius, ἐπτεσθαι ἄταφον, eum, qui contumelia quadam proiiciatur, quae h. l. nulla eſt. Reiskius hanc coniecturam in animadverſionibus ad h. l. non repetiit, haud dubie, quod ei nihil tribueret. G.

Ἅπτεται] Ita Horat. Serm. 2, 6, 87. *tangentis* male ſingula dente ſuperbo. Ciceronis quidem locus, p. Roſc. Am. minus huc pertinet, quippe vbi *contingere* habeat notionem ſui contaminandi et furore imbuendi. BAVER.

Ἢ γευσάμενα] Lucret. v. 1216. *Aut vbi guſtarat, languebat morte propinqua* — G.

Οἱ δὲ κύνες —] Lucret. v. 1220. — *Cum primis fida canum vis Strata viis animam ponebat in omnibus aegram* — G.

Πολλὰ καὶ ἄλλα] Haec verba vncinis incluſi vsque γιγνόμενον. Reiskius malit legi: πολλὰς καὶ ἄλλας. Datiuus participii reſoluendus videtur, tanquam ſcripſerit: τὸ νόσημα, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, πολλὰ — παραλιπόντι ἀ. — Siue pro παραλιπόντος ἐμοῦ, vt faceant, τοιοῦτον ἦν — Sequitur τοιοῦτον ἦν — τὴν ἰδέαν, Eine ſolche Bewandtniſs hatte es überhaupt mit der Krankheit. Vocem ἰδέας frequentat Noſter et Plato. G.

[Καθόλου) In Aug. eſt ἀντὶ τοῦ καθόλου.] G.

[Λείπει νόσημα) Addidi λείπει ex Aug.] G.

[Ἀλλά τι ἄλλο) Sic correxi cum Stephano vitioſum illud ἄλλο τι. Abreſch. Diluc. p. 232. volebat caput praefigi Scholio: τὸ διαφθείροντας· ſed ipſe non improbat Steph. correctionem.] G.

Ἐς τοῦτο ἐτελεύτα] Supra ἀπεκρίθη. Mox ἓν τε ὠδὲν — fere vt nos: kein einziges Arzneymittel — Hoc pleonaſticum loquendi genus non eſſe καινοπρεπὲς, vt Scholiaſtae videtur, e teſtimoniis antiquiſſimorum ſcriptorum patet. Sic Plato VI. Reip. 470. F. ὃκ ἔστιν ἓν ὠδὲν ἄλλο πεπονθὸς τοιοῦτο. Multa exempla collegit Abreſch. in Diluc. p. 230. et in Auctar. p. 279. Ceterum Gregor. de dial. p. 22. h. l. laudat, ad quem Koenius eruditiſſ. eleganter commentatus eſt. Lucret. v. 1224.

Nec ratio remedi communis certa dabatur,
Nam quod alis dederat vitaleis aëris auras
Hoc aliis erat exitio, letumque parabat. G.

Ἓν τε ὠδὲν] In *vet.* ſcriptum eſt ὠδὲ ἓν. Caeterum in haec verba, ἓν τε ὠδὲν κατέσχ ἴαμα, annotatum habemus a *Scholiaſte*, eſſe ſchema καινοπρεπές· ſed vereor, ne in alia quaepiam verba iſtud ab eo fuerit annotatum. Nam ſub illis verbis, ἓν τε ὠδὲν, agnoſco quidem pleonaſmum: ſed quem (vt opinor) σχῆμα καινοπρεπὲς vocandum non cenſuiſſet. STEPH. Atticorum eſſe ὠδὲ ἓν ſcribere, dicit *Corinthus* de Dialect. locum hunc afferens. HVDS. *Corinthus* ipſe ἓν habet ἐν, et pro χρῆν, χρὴ; vt *Codd. Ar.* et *C.* Οὐδὲ εἷς et ὠδὲ ἓν obuia ſunt: ſed εἷς ὠδεὶς pro ὠδεὶς, et ἓν ὠδὲν pro ὠδὲν noua. Explicationes verborum ὅ, τι χρὴν προσφέροντας ὠφελεῖν, quas in *Var. Lect.* adfert *Hudſon.* non adſequor, nec ſcio, cur in illis interpretandis ſe adeo torſerint. Nam ſimpliciſſima eſt ſententia, *quod adhibentes iuuare poſſet*, vel *iuuaret*; ſiue, vt recte Interpres Latinus, *quod adhibitum prodeſſet*. Non videntur animum aduertiſſe ad hunc vſum τοῦ χρή. Sed ſic rurſus *Thucydides* IV, 34. καὶ ὃκ ἔχοντες ἐλπίδα καθότι χρὴ ἀμυνομένους σωθῆναι, *quomodo ſeruari poſſent*, vel *ſeruarentur*. Et *Thecrit.* XV. Idyll. 44. πᾶς καὶ πόκα τοῦτο περάσαι χρὴ τὸ κακόν; *quomodo transire poterimus*, vel *transibimus?* DV.

Ὅτι χρὴν προσφέροντας ὠφελεῖν] *Quod admouentes iuuare*, ſ. *admotum prodeſſe poſſet*. v. Duck. ad h. l. G.

Διεφάνη] Hoc verbum occurrit L. I, 18. vbi illud mutari nonnemo volebat in δὴ ἐφάνη. Verbum eſt probum, quod etiam reperitur L. VI, 17. v. quae diximus ad L. I, 18. Vſus eſt eo Procopius quoque περὶ κτισμ. Ἰουστιν. p. 17. διεφάνη γὰρ — ὁ συφετὸς ὅλος — Mox πάντα ξυνήρει, *vis morbi omnia adflixit*, ſ. *ſuſtulit*, rieb alles auf. Supra c. 29. alio ſenſu ad-

humanis cadaueribus vesci solent, cum multa iacerent insepulta, aut non accedebant, aut, si gustassent, interibant. Argumento autem hoc est, quod huiusmodi auium manifestus fuit defectus; nec vspiam alibi, nec circum vlla huiusmodi *cadauera* visebantur. Canes vero, propter consuetudinem, quam cum hominibus habebant, maiorem euentus significationem dabant. Bell. Pelop. an. 2. Olymp. 87. $\frac{2}{4}$. V. C. Varr. $32\frac{1}{3}$.

51. Hic igitur morbus (vt omittam multa alia inusitatae atrocitatis, prout vnicuique aliquid accidebat diuersum ab eo, quod alteri contingebat,) omnino specie talis fuit. Et tunc temporis nullus alius *morbus* ex consuetis *Atheniensis* infestabat. quod si quis exoriretur, in hunc desinebat. Moriebantur autem, alii incuria, alii vero, vel diligentissime curati. Nec vllum prorsus remedium, vt ita loquar, repertum est, quod adhibitum prodesset. Quod enim alteri profuerat, hoc ipsum alteri nocebat: nullumque corpus, siue firmae, siue infirmae valetudinis esset, tanti mali violentiae resistere potuit: sed omnia pariter, vel ea, quae omni victus ratione curabantur, corripiebat. Illud vero in toto hoc malo grauissimum erat, tum quod, simul ac quis se morbo correptum sensisset, animo consternaretur, (statim enim animo ad salutis desperationem conuersi, multo magis se ipsos proiiciebant, neque resistebant,) tum etiam, quod propter mali contagionem, quam alter ex alterius curatione hauriebat, adeo vt ex ea oppleretur, tanquam pecudes morerentur. Atque haec fuit praecipua maximae stragis causa.

ὅτι λοιμώδη ἐς τὰ σώματα. Τεκμήριον δὲ] *τῷ λόγῳ μα.* Οὔτε περὶ τοιοῦτον οὐδέν] *περὶ τὸ σαρκοβορεῖν.* Τοιοῦτον ἦν ἐπίταν] *καθόλα.* Τὴν ἰδέαν] *τὴν φύσιν.* Καὶ ἄλλο] *λείπει νόσημα.* Οὐδὲν τῶν εἰωθότων] *ἀλλά τι ἄηθες, καὶ ἄτοπον.* Ἔν τε ὕδει κατέτη ἅμα] *τὸ σχῆμα καινοπρεπές.* Ξυνενεγκόν] *λυσιτελήσαν.* Πρὸς αὐτὸ] *τὸ νόσημα.* Ξυνήρει] *συναγαγὼν ἠφάνιζε.* Πρὸς γὰρ τὸ ἀνέλπιστον] *τὴν ἀνελπιστίαν τῆς ὑγιείας.* Προίεντο] *ἀπέλυον.* Καὶ ὅτι ἕτερος ἀφ' ἑτέρου] *ἡ σύνταξις δὲ ἔτω, δεινότατον ἦν ἥ τε ἀθυμία, καὶ ὅτι ἕτερος ἀφ' ἑτέρου.* Θεραπείας] *τῆς ἀπὸ τῆ νοσήματος ἰατρείας.* Ὥσπερ τὰ πρόβατα ἔθνησκον] *ὅτι τὰ πρόβατα μεταληπτικὰ καὶ μεταδοτικὰ τῆς νόσου.* Τοῦτο ἐνεποίει] *ἡ ἀπόγνωσις δηλονότι.* Ἀπόλλυντο ἔρημοι] *τῶ θεραπεύοντος.*

hibuit, *βουλόμενοι — Περδίκκαν ξυνελεῖν αὐτόν*, i. e. *simul, s. vna Perdiccam sibi conciliare.* v. Abresch. Diluc. p. 232. GO.

Ξυνήρει] Respondet Latino, *corripiebat*, et *velocitatem*, et *vim* morbi, et *ambitum* ad multos patentem, notanti. BAV.

Τὰ — θεραπευόμενα] Rursus Neutr. p. masc. *τὸς θεραπευομένους.* BAVER.

Δεινότατον — κάμνων] Lucret. l. c. v. 1228.

Illud in his rebus miserandum et magnopere vnum
Aerumnabile erat, quod vbi se quisque videbat
Implicitum morbo, morti damnatus vt esset,
Deficiens animo moesto cum corde iacebat,
Funera respectans animam et mittebat ibidem — G.

[Τὴν ἀνελπιστίαν) Correxi ita pro ἡ ἀνελπιστία cum Steph. Pro ὑγιείας in Aug. est ὑγείας. In quo desunt Schol. ad verba Οὐδὲν τῶν εἰωθότων· Ξυνενεγκὸν· Ξυνήρει· Προίεντο· Οἱ διαπεφευγότες· Καὶ τὸν πονέμενον· Τῷ παραχρῆμα περιχαρεῖ et Ἔπιπτε δὲ αὐτὸς.] G.

Προίεντο σφᾶς αὐτὸς] *Se ipsos deserebant, omnem curam sui abiiciebant.* G.

[Προίεντο) Hesych. quoque vt Scholiastes explicat: *προϊέμενοι, ἀπολύοντες.*] G.

[Ἡ σύνταξις δὲ) In Cassel. et Aug. omittitur δέ. Posset sane abesse.] G.

Θεραπείας] Vid. *Liu.* III, 6. WASS.

Θεραπείας ἀναπιμπλάμενοι] Ordo est: ἕτερος ἀπὸ θεραπείας ἕτερα ἀναπιμπλάμενοι, (νόσῳ) ὥσπερ τὰ πρόβατα, ἔθνησκον Incisum deleui cum Reiskio (anim. p. 21.) Plutarchus in Pericle p. 660. hanc explicationem veram esse confirmat, ἀλλ' ἐῶν (Pericles) ὥσπερ βοσκήματα καθειργμένους ἀναπίμπλασθαι φθορᾶς ἀπ' ἀλλήλων. v. Ducker. qui iam vidit verum. Cum loco Liuii III, 6. qui respexit ad h. l., cf. XXV, 26. v. Ducker. p. 555. Drakenb. Abreschius (in Dilucid. p. 233.) aliam viam ingressus, τὸ ἀναπιμπλάμενοι actiue vult fumi, pro ἀποπιμπλάντες, et θεραπείας accusatiuum plur. esse statuit, et in ἀφ' ἑτέρου supplet νοσήματος, hoc sensu: *obeuntes atque implentes curationis munera, alter ab altero, per contagionem, vt oues, moriebantur.* Durior videtur haec explicatio, nec vlla necessitas adest, cur ἀναπιμπλάμενοι sit actiue accipiendum. Heilmanus hanc enarrationem Abreschianam quoque notauit ad h. l. Lucretius l. c. v. 1240. ita vertit ὥσπερ τὰ πρόβατα, *Lanigeras tanquam pecudes et bucera secla.* Mox εἴτε μὴ θέλοιεν. Lucret. v. 1236. sic: *nam quicunque suos fugitabant visere ad aegros* — G.

[Θεραπείας) Hoc Scholion e cod. Bas. inserui. Sed θεραπεία non tam est curatio, quam ministerium, die Wartung. In cod. Aug. margine ad θεραπείας, l. ἀντὶ τῆ νόσου. Vult, opinor, scribendum fuisse: νόσου pro θεραπείας. Re vera int. debet in ἀναπιμπλάμενοι, νόσου. v. not.] G.

Ὥσπερ τὰ πρόβατα] Haec verba, ὥσπερ τὰ πρόβατα, potius ad praecedentia (vt opinor) quam ad sequens verbum ἔθνησκον feruntur: etiamsi apud *Scholiastem* ita, ὥσπερ τὰ πρόβατα ἔθνησκον, habeamus ante istud eius scholium, ὅτι τὰ πρόβατα μεταληπτικὰ καὶ μεταδοτικὰ τῆς νόσου. nam vel hinc intelligimus, eum ad illa referre, ἕτερος ἀφ' ἑτέρου θεραπείας ἀναπιμπλάμενοι· non quod tanquam de ouibus dici possit itidem, ἑτέρων ἀφ' ἑτέρας ἀναπίμπλασθαι νόσου. Nam in prouerbium propemodum abiit scabiei ouium contagio: quam tamen alioqui et porcis tribuit *Iuuenalis* Satyra II.

—— *dedit hanc contagio labem,*
Et dabit in plures: sicut grex totus in agris
Vnius scabie cadit et porrigine porci.

Sed mirum certe, si ita loquutus est hic Scriptor, vt dixerit θεραπείας ἀναπιμπλάμενοι, pro τῆς νόσου ἀναπιμπλάμενοι διὰ τῆς θεραπείας, vel ἐκ τῆς θεραπείας. STEPH. Sed non loquutus

θέλοιεν, δεδιότες, ἀλλήλοις προσιέναι, ἀπώλλυντο ἔρημοι· καὶ οἰκίαι πολλαὶ ἐκενώθησαν ἀπορίᾳ τοῦ θεραπεύσοντος· εἴ τε προσίοιεν, διεφθείροντο· καὶ μάλιστα οἱ ἀρετῆς τι μεταποιούμενοι. αἰσχύνῃ γὰρ [b] ἠφείδουν σφῶν αὐτῶν, ἐσιόντες παρὰ τοὺς φίλους, ἐπεὶ [c] καὶ τὰς ὀλοφύρσεις τῶν ἀπογιγνομένων τελευτῶντες καὶ [d] οἱ οἰκεῖοι [e] ἐξέκαμνον, ὑπὸ [f] τοῦ πολλοῦ κακοῦ νικώμενοι. ἐπιπλέον [g] δὲ ὅμως οἱ διαπεφευγότες τόν τε θνήσκοντα καὶ τὸν πονούμενον ὠκτίζοντο, διὰ τὸ προειδέναι τε, καὶ αὐτοὶ ἤδη ἐν τῷ θαρσαλέῳ εἶναι. δὶς γὰρ τὸν αὐτὸν, ὥστε καὶ κτείνειν, οὐκ ἐπελάμβανε. καὶ ἐμακαρίζοντό τε ὑπὸ τῶν ἄλλων, καὶ αὐτοὶ, [h] τῷ παραχρῆμα περιχαρεῖ, καὶ ἐς τὸν ἔπειτα χρόνον ἐλπίδος τι εἶχον κόφης, μηδ' ἂν ὑπ' ἄλλου νοσήματος ποτὲ ἔτι διαφθαρῆναι.

νβ'. Ἐπίεσε [i] δ' αὐτοὺς μᾶλλον πρὸς τῷ ὑπάρχοντι πόνῳ καὶ ἡ ξυγκομιδὴ ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὸ ἄστυ, καὶ οὐχ ἧσσον τοὺς ἐπελθόντας. οἰκιῶν γὰρ οὐχ ὑπαρχουσῶν, ἀλλ' ἐν καλύβαις πνιγηραῖς [k] ὥρᾳ ἔτους

b Ἐφείδων *Gr.* *c* Praepositionem πρὸς a Librario omissam fuisse credit *Steph.*, quamuis *Scholiastes* dicat, eam a *Thucydide* subaudiendam relinqui. *d* οἱ deest *Reg.* In Bas. deest καὶ. *e* Ἐξέκαμον *Cass.* Aug. *f* τοῦ om. *Cl.* *g* Δ' ὅμως *Ar. C.* *h* Πρὸς τὸ παραχρῆμα ἐπιχαρεῖ veram lectionem esse contendit *Steph.* ita vt hic esset verborum sensus: *Tum vero ipsi praeter gaudium, quod in praesens percipiebant* etc. In *Cass.* e τῷ factum erat τὸ. In Aug. τῷ παρὰ χρῆμα. *i* Δὲ αὐτοὺς *Gr.* *k* Ὥρᾳ θέρους διειλημένων, ὃ φθίνοις κατὰ τὰ σώματα ἐγίγνετο. *Galenus* locum citans I, 5. περὶ ἐπιφορᾶς πνευτῶν. Mosqu. θέρους.

est ita *Thucydides*, neque opus est his supplementis διὰ, vel ἐκ τῆς θεραπείας, aut ἕνεκα, vel χάριν τῆς θεραπείας· quum *Thucydides* ipse dicat ἀπὸ· cuius verba ita recte accipi possunt, καὶ ὅτι ἕτερος ἀφ' ἑτέρου θεραπείας ἀναπιμπλάμενοι, scilicet τῆς νόσου, i. e. vt *Stephanus* in marg. Edit. suae secundae vertit, *et quod alter ab alterius curatione morbo oppleti*, i. e. *alter ex alterius curatione contagionem mali haurientes.* Nam νόσου, vel φθορᾶς supplendum esse, adparet e *Plutarcho* in Pericl. p. 311. ita de hac re scribente: ἐὰν ὥσπερ βοσκήματα καθειργμένους ἀναπίμπλασθαι φθορᾶς ἀπ' ἀλλήλων. *Liuius* III, 6. in re simili dicit, *ministeria inuicem ac contagio ipsa vulgabant morbos.* Illa ὥσπερ τὰ πρόβατα *Stephanus* recte separat ab ἔθνησκον. Non enim dicit *Thucydides*, eos mortuos vt oues; sed per ministeria contagionem mali ab aliis ad alios manasse, quemadmodum oues malo contagio vicini pecoris laeduntur, vt ait Poëta. *Gloss.* ἀφὴ νοσοῦντος προβάτου, *contagium.* DVCK.

[Ἀπόγνωσις) non tam ad ἀπόγνωσιν, quam ad θεραπείαν referendum est τοῦτο· n. τὸ ἐνθησόμενον, vt sequentia docent. GOTTL.

Ἐκενώθησαν] Hesychius int. ἐρημώθησαν, quae glossa, monente Abreschio (Diluc. p. 233.), huc pertinet, vt et altera ad ἠφείδων, οὐκ ἐπεισθέντο φροντίδα, οὐκ ἐφείδοντο. Lucretius v. 1242, *pudor quem tum cogebat obire.* Idem verba εἴτε προσίοιεν — v. 1241. *Qui fuerant autem praesto, contagibus ibant Atque labore —* καὶ μάλιστα οἱ ἀρετῆς — v. 1244. *Optimus hoc leti genus ergo quisque subibat* — Reiskius post εἴτε, in Diluc. Abresch. p. 234. suspicabatur, excidisse καὶ vel τοι, vel αὖ. Sic scribere potuisset fortasse Noster. Pro θεραπεύσοντος idem Reiskius malit: θεραπεύοντος, aut θεραπεύσαντος. (Anim. p. 21.) G.

Μεταποιούμενοι] *Suidas* in μεταποιεῖσθαι. μάλισθ' οἱ ἀρ. μετ. pro ἀντιποιούμενοι. *Plato* Polit. ἥκιστα βασιλικῆς ΜΕΤΑΠΟΙΟΥΜΈΝΟΥΣ τέχνης. Hesych. μετασκευάζεται, φροντίζει. *Dion. Halicarn.* Antiq. VI, 91. Πόλιν αὐτῶν ἐξ ἐφόδου ἀντιλαμβάνεται, ἐπιβαλλομένων μὲν τῶν ἐν αὐτῇ ΜΕΤΑΠΟΙΕΊΣΘΑΙ τινος ΑΡΕΤΉΣ. WASS. Tangit hunc locum *Plutarch.* περὶ πολυφιλίας in fin. DVCK.

Οἱ ἀρετῆς τι μεταποιούμενοι] *Qui humanitatem quandam, studium de miseris bene merendi prae se ferebant.* Mox explicat hanc ἀρετὴν, per formam, αἰσχύνην, nos Ehrliebe, Lucretius vertit d. l. *pudorem.* Ceterum Procopius hanc formam loquendi conuertit in vsum suum, L. I, B. G. c. 8. ext. καὶ μάλιστα οἷς δὴ ἀρετῆς τι μεταποιεῖσθαι ξυνέβαινε. Quem locum indicauit Abresch. Diluc. p. 234. G.

Ἀρετῆς τι μεταπ.] *Constantiam* hic intelligere malim non horrentium morbum; *die recht tapfer thun wollten.* BAVER.

[Καὶ ἀγάπης) In Aug. καὶ deest.] G.

Τὰς ὀλοφύρσεις] Sententiam *Stephani* de hoc loco ex *Adnotationibus* illius descripsit in *Var. Lect. Hudsonus.* Antea aliter sentiebat *Stephanus.* Nam in Append. ad scripta de Dial. p. 93. probarat sententiam *Scholiastae.* DVCK.

Ἐπεὶ καὶ τὰς ὀλοφύρσεις] Supplendum πρὸς cum Scholiaste, quod probant Stephanus et Abresch. (Diluc. p. 234.) qui docet, verbis ἐκκάμνειν, ἀποκάμνειν et ἀπαγορεύειν iungi πρὸς, ἐκ et ὑπὸ. Nisi velimus cum Dionysio (T. VI. p. 796.), voc. ὀλοφύρσεις pro ὀλοφύρεσθαι positum, tanquam sit scriptum: ἐπεὶ καὶ ὀλοφύρεσθαι τοὺς ἀπογιγνομένους τελ. κ. οἱ οἰκ. ἐξεκ. Reiskius corrigit πρὸς τὰς ὀλοφ. (anim. 21.) Lucretius h. l. v. 1246. sic expressit: *lacrimis lassi luctuque redibant.* Liu. XXV. 26. „*postremo ita adflictudine mali efferuerant animos, vt non modo lacrimis iusloque comploratu prosequerentur mortuos* — G.

[Ἵν' ἦ) Desunt haec in Aug. et ante θρήνες additur in eodem cod. τοὺς.] G.

[Διαπεφευγότες) Sic e Cassel. caput Scholii constitui, pro τόν τε θνήσκοντα.] G.

Θνήσκοντα] *Pollux.* III, 104. τὸν δὲ τεθνηκότα. male. πονούμενον pro κάμνοντα haud infrequens. v. *Hippocratem* II, 487. Aphor. et *Aristophanem* Eq. 820. WASS.

[Τὴν ἀσθένειαν] Debuisset potius exponere: τὸν ἀσθενοῦντα. Cassel. non habet τὴν ἀσθένειαν.] G.

Διὰ τὸν προειδέναι] Sc. τοῦτο τὸ δεινὸν, s. νόσημα. Abreschius (in Diluc. p. 235.) aliter ac interpres capit; vel per ἐν διὰ δυοῖν, pro διὰ τὸ προειδέναι αὐτοὺς ἤδη ἐν τῷ θαρσαλέῳ εἶναι, *quod scirent, se iam in tuto esse*, vel praepostero ordine collocata esse credit, ita, vt διὰ τὸ προειδέναι spectet ad proximum: τὸν πονούμενον, at ἐν θαρσαλέῳ εἶναι relpiciat remotius τὸν θνήσκοντα, et intelligatur κατὰ τοῦτο. Subtilior iusto est vtraque h. l. interpretatio; probabilior tamen posterior videtur. Manifestum est, qui hoc malum euasissent, hos duplici de caussa miseratos esse aegrotos. G.

Οὐκ ἐπιλάμβανε] n. νόσος s. νόσημα, bis eundem non *oppressit.* Sic L. IIII. 27. τὴν φυλακὴν ὁ χειμὼν ἐπίλαβε, *oppressit.*

siue enim noluissent metu deterriti mutuo se inuisere, deserti interibant, multaeque familiae propter inopiam hominum, qui aegrotos curarent, exhaustae sunt: siue *alteri ad alteros* adissent, interibant. praecipue vero qui aliquam virtutis partem sibi vendicabant. Nam prae pudore sibi ipsis non parcebant, dum in amicorum aedes ingrediebantur, vt eos inuiserent; siquidem vel ipsi domestici tandem lamentationibus eorum, qui moriebantur, defatigati, non amplius commouebantur, mali violentia superati. Illi tamen, qui euaserant, et eum, qui moriebatur, et eum, qui laborabat, magis miserabantur; tum quod hoc malum prius experti cognoscerent, tum etiam quod ipsi in tuto iam essent. Hic enim morbus eundem bis non corripiebat, ita vt eum etiam interimeret. Et ab aliis beati censebantur, ipsique propter praesentem salutis insperatae laetitiam exsultantes, quandam etiam leuem spem habebant, se ne alio quidem *vllo* morbo in posterum amplius vnquam absumtum iri. Bell. Pelop. an. 2. Olymp. 87. $\frac{3}{4}$. V. C. Varr. $32\frac{4}{5}$.

52. Ipsos autem, praeter laborem, quo iam vexabantur, ipsa quoque *rerum* ex agris *in vrbem* comportatio, praecipue vero *rusticos*, qui *in eam* confluxerant, grauius pressit. Cum enim non essent

Οἱ ἀρετῆς τι] φιλανθρωπίας καὶ ἀγάπης. Καὶ τὰς ὀλοφύρσεις] λείπει ἡ πρός. ἵν' ᾖ, πρὸς τὰς ὀλοφύρσεις καὶ θρήνους. Οἱ διαπεφευγότες] τὸν θάνατον. Καὶ τὸν πονούμενον] τὴν ἀσθένειαν. Τῷ παραχρῆμα περιχαρεῖ] τῇ ἐνεστώσῃ περιχαρείᾳ. Ἐλπίδος τι εἶχον κούφης] τῆς κωφιζούσης αὐτοὺς ἀπὸ τῆς λύπης. Ἐπίσης δὲ αὐτοὺς] τοὺς Ἀθηναίους. Ὥρᾳ ἔτους] τῷ θέρει δηλονότι. Καὶ ἱερῶν καὶ ὁσιῶν ὁμοίως]

Apud Herod. VIII. 115. est ἐπιλαβὼν — λοιμὸς — τὸν στρατὸν — ἐφθειρε, *ingruens pestis exercitum non perdidit.* cf. Bergl. ad Alciphr. p. 9. G.

Τῷ παραχρῆμα περιχαρεῖ] *Stephanus* in Adnotat. suis lectorem remittit ad ea, quae in marg. Edit. suae sec. scripta sunt: vbi haec leguntur. Videtur deesse praepositio πρὸς, aut relicta esse subaudienda (quod tamen praeter consuetudinem esset) ante τῷ παραχρῆμα, hoc sensu: *Tum vero ipsi praeter gaudium, quod in praesens percipiebant, etiam leuem quandam spem in posterum habebant, se nec ab vllo alio morbo* etc. Vel potius, *vanam quandam spem in post.* Aliter tamen *Schol.* Graecus vocab. κώφην exponit, quasi ita vocetur ab effectu: sed poëtico epitheto magis conueniens esset eius expositio. Haec STEPH.

Αὐτοὶ τῷ παραχρῆμα —] Reiskius (anim. p. 21.) legit: αὐτοὶ πρὸς τῷ παραχρ. — *praeter.* Ita Stephanus iam contendit legendum, hoc sensu: *tum vero praeter gaudium.* Abreschius vel supplet ex ἐμακαρίζοντο, ἐμακάριζον ἑαυτούς, vel ad sequens: ἐλπίδος τι εἶχον, quod magis placet. G.

Τῷ παραυτ. περιχαρεῖ] Simpliciter verte, ob praesentem laetitiam, vel, ex praesenti gaudio. Ita nil impediti. BAV.

[Τῷ παραχρῆμα περιχαρεῖ) Sic correxi praeeunte Stephano pro περιχαρεῖ. Hoc Scholion abest a Cassel.] G.

Ἐλπ. κώφης] Notare potest, spem leuem, i. e. minus firmam, fallacem: sed et, spem releuantem, recreantem, κωφίζουσαν· vt apud Sophocl. Aiac. κώφοις πνεύμασιν βόσκω, i. e. mitibus auris, recreantibus. BAVER.

Ἔτι διαφθαρῆναι] *Non amplius vexatum iri*, f. *vires debilitatum iri.* Hoc loco certe pro *absumere*, *interimere* non capi potest. Supra L. I, 24. ἀπὸ πολέμου τινὸς τῶν προσοίκων βαρβάρων ἐφθάρησαν, eorum opes, *vires imminutae sunt*, vbi ex optimis codd. pro ὑπὸ recepi ἀπὸ. Eundem tamen sensum fundit ὑπό. v. not. G.

Ὥρᾳ ἔτους] Nisi compertum esset ὥραν apud Graecos significare feruorem aestatis (vt docet *Casaub.* in *Athenaeum*, p. 159, 980.) mallem cum *Meursio* legere ὥρᾳ θέρους, aut ὥρᾳ ἦρος, qua phrasi vtitur *Aristoph.* Vide *Hab. Paulin.*, pag. 510. HVDS. *Meursius*, V. Lection. Atticar. 26. legit ὥρᾳ θέρους, ex auctoritate *Galeni*, cuius haec verba refert ex I, 5. περὶ ἐπιφορᾶς πυρετῶν: καθά φησιν ὁ Θουκυδίδης· ἀλλ' ἐν καλύβαις πνιγηραῖς ὥρᾳ θέρους διαιτωμένων ὁ φθόρος κατὰ τὸ σῶμα ἐγίγνετο. Sed si *Galenus* ad verba *Thucydidis* potuit addere illa, κατὰ τὸ σῶμα, etiam pro ὥρᾳ ἔτους, quod in *Thucydide* legerat, potuit scribere ὥρᾳ θέρους, quod eadem significatione dici non ignorabat. Et fortassis etiam consulto ita scripsit, vt indicaret hoc de aestate accipiendum: quemadmodum et *Plutarch.* l. d. θέρους ὥρᾳ πολλῶν ὁμοῦ χύδην ἐν οἰκήμασι μικροῖς καὶ σκηνώμασι πνιγηροῖς ἠναγκασμένων διαιτᾶσθαι. Nam alioqui ὥρᾳ ἔτους etiam de vere dicitur. *Herodian.* VIII, 4. τῶν γὰρ ὑπερκειμένων ὀρῶν τὰς δι' ὅλου τοῦ χειμῶνος παγείσας χιόνας λύουσα ἡ τοῦ ἔτους ὥρα, i. e. ver, quo niues soluuntur; vt in *Virgil.* I. Georg. 43. *Vere nouo, gelidus canis quum montibus humor Liquitur.* vid. *Heinf.* C. XIII. Lection. Theocrit. *Graeu.* C. II. Lection. Hesiod. et *Spanhem.* ad Callim. hymn. in Cerer. v. 124. Sed et ὥρα solum pro vere apud *Homer.* Il. β'. 468. vbi vid. *Eustath.* p. 256. DVCK.

Ὥρᾳ ἔτους] Galenus (I, 5.) hunc locum laudans, haud dubie memoriter, legit ὥρᾳ θέρους, vt interpretaretur lectionem elegantem ἔτους, quae suo loco non mouenda est; v. plura apud Duckerum. Procopius, cuius loca duo protulit Abreschius (Diluc. p. 235.) veluti B. P. II. 19., vbi fere singula verba descripta sunt, et L. II. B. V. c. 6. vbi bis θέρους ὥρα est. Respexit etiam huc Plut. in Pericle: p. 660. θέρους ὥρᾳ πολλῶν ὁμοῦ χύδην ἐν οἰκήμασι μικροῖς καὶ σκηνώμασι πνιγεροῖς ἠναγκασμένων διαιτᾶσθαι. Procopius (B. P. L. II. p. 78. Hoesch.) vbi inquirit in causas pestilentiae, tempore Iustiniani exortae, ὥραν τοῦ ἔτους in causa fuisse negat; vbi de quouis anni tempore sumtum videtur. Sequitur enim ἐνέσκηψε δὲ τοῖς μὲν ὥρᾳ θέρους, τοῖς δὲ χειμῶνι, τοῖς δὲ κατὰ τὰς ἄλλας καιρούς. Moeris p. 424. ὥρᾳ ἔτους, Ἀττικῶς, καιρὸς ἔτους, Ἑλληνικῶς. De aestatis feruore certe h. l. capiendum esse, e glossis Scriptorum, quos laudauimus, constat. Notauit quoque Herodianus, p. 465. ἔτους ὥραν ἰδίως τὸ θέρος Ἀττικοί. v. Pierson. Eruditiss. ad Herod. l. c. Pro ὑπαρχουσῶν in marg. Flor. Vin. scr. ὑπαρκουσῶν. Non male. G.

[Τῷ θέρει δηλονότι) In Cass. et Aug. leg. τῷ θέρει λέγει.] G.

διαιτωμένων, ὁ Φθόρος [l] ἐγίγνετο, ἀδενὶ κόσμῳ· ἀλλὰ καὶ νεκροὶ ἐπ' ἀλλήλοις [m] ἀποθνήσκοντες ἔκειντο· καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐκαλινδοῦντο, καὶ περὶ τὰς κρήνας ἁπάσας, ἡμιθνῆτες, [n] τῇ τοῦ ὕδατος ἐπιθυμίᾳ. τά τε ἱερά, ἐν οἷς [o] ἐσκήνηντο, νεκρῶν πλέα ἦν, αὐτοῦ ἐναποθνησκόντων. ὑπερβιαζομένων γὰρ τοῦ κακοῦ, οἱ ἄνθρωποι, ἂν ἔχοντες ὅ, τι [p] γένωνται, ἐς ὀλιγωρίαν ἐτράποντο καὶ ἱερῶν καὶ [q] ὁσίων ὁμοίως· νόμοι τε πάντες [r] συνεταράχθησαν, οἷς ἐχρῶντο πρότερον περὶ τὰς ταφάς. ἔθαπτον δὲ ὡς ἕκαστος [s] ἠδύνατο. καὶ πολλοὶ ἐς ἀναισχύντους θήκας [t] ἐτράποντο, σπάνει τῶν ἐπιτηδείων, διὰ τὸ [v] συχνοὺς ἤδη προτεθνάναι σφίσιν. ἐπὶ πυρὰς γὰρ ἀλλοτρίας, φθάσαντες τοὺς [x] νήσαντας, οἱ μὲν, ἐπιθέντες τὸν ἑαυτῶν νεκρὸν, ὑφῆπτον, οἱ δὲ, καιομένῳ ἄλλῳ, [y] ἄνωθεν ἐπιβαλόντες, ὃν φέροιεν, ἀπῆσαν.

νγ'. Πρῶτόν τε ἤρξε καὶ ἐς ἄλλα τῇ πόλει [z] ἐπιπλέον ἀνομίας τὸ νόσημα. [a] ῥᾷον γὰρ ἐτόλμα τις, ἃ πρότερον ἀπεκρύπτετο, μὴ καθ' ἡδονὴν ποιεῖν, ἀγχίτροφον τὴν μεταβολὴν ὁρῶντες [b] τῶν τ' εὐδαιμόνων καὶ αἰφνιδίως θνησκόντων, καὶ τῶν οὐδὲν πρότερον κεκτημένων, εὐθὺς δὲ [c] τἀκείνων ἐχόντων. ὥστε ταχείας τὰς [d] ἐπαυρέσεις καὶ πρὸς τὸ τερπνὸν ἠξίουν ποιεῖσθαι, ἐφήμερα τά τε σώματα [e] καὶ τὰ χρήματα ὁμοίως ἡγούμενοι. καὶ τὸ μὲν [f] προσταλαιπωρεῖν τῷ δόξαντι καλῷ, οὐδεὶς πρόθυμος ἦν, ἄδηλον νομίζων, εἰ, πρὶν ἐπ' αὐτὸ [g] ἐλθεῖν, διαφθαρήσεται· ὅ, τι δὲ ἥδει [h] τε ἡδύ, καὶ πανταχόθεν τὸ ἐς αὐτὸν κερδαλέον, τοῦτο [i] καὶ καλὸν καὶ χρήσιμον κατέστη. θεῶν δὲ φόβος, ἢ ἀνθρώπων νόμος οὐδεὶς

l Ἐγίνετο *Reg.* Paullo ante ὑπερκειμένων in marg. Flor. Vinar. *m* Θνήσκοντες *Ar. C. Dan.* *n* τῇ deeſt *Reg. Gr.* In Aug. τῇ manu rec. ſuperſcript. *o* Ἐσκήνων *Ar. C.* Ἐσκήνωντο, et cum emendat. Ἐσκήνηντο *Caſſ.* In Aug. τῷ η ſuperſcript. ω. *p* Γίνοιντο *Reg.* *q* Ὁσίων *Marg.* et *Cl.* ex emendat. improbat *Steph.* vt et paulo infra νοσήσαντας. *r* Ξυνεταράχθησαν *Gr.* *s* Ἠδύνατο *Ar. C. Baſ. Reg. Caſſ. Gr.* Aug. *t* Ἐτρέποντο *Ar. C.* *v* Συχνῶς *C. Dan.* *x* Νοσήσαντας *C. Ald. Flor. Baſ.* Νήσαντας in *Cod. ir.* ex alicuius emendatione. Baſ. cod. Νοσήσαντας *Dan.* *y* Ἐπιβαλόντες ἄνωθεν *Ar. C. Dan.* Ἐπιβάλλοντες cod. Baſ. *z* Ἐπὶ πλέον *Caſſ.* Aug. In Mosqu. ἐπὶ πλέον τῇ πόλει. *a* Hunc verborum ordinem eſſe exiſtimat *Fr. Port.* ῥᾷον γὰρ ἐτόλμα τις ποιεῖν ἃ πρότερον ἀπεκρύπτετο, ὥστε μὴ ποιεῖν καθ' ἡδονήν. Particulam μὴ Attice redundare putat *Fab. Paulinus*, atque hanc eſſe verborum ſyntaxin: ἐτόλμα καθ' ἡδονὴν ποιεῖν ἃ πρότερον ἀπεκρύπτετο. Ἀπέκρυπτα τὸ μὴ *Cl.* Ἐκρύπτετο *Gr.* Ἀπέκρυπτε τῶ *Caſſ.* Aug. et Mosqu. *b* Τῶν τε *Ar. C.* *c* Τὰ ἐκείνων *Reg. Caſſ. Gr.* Aug. *d* Ἐπαυρήσεις *Ar. C.* Mosqu. *e* Καὶ χρήματα *Gr.* *f* Προταλαιπωρεῖν *Gr.* *g* Ἔλθῃ *Cl. Caſſ.* Aug. ſine iota ſubſc. item Mosqu. *h* Ἥδῦ πανταχόθεν τε ἐς αὐτὸ κερδαλέον *Ar. C.* Πανταχόθεν τε ἐς αὐτὸ *Cl. Gr.* Ἐς αὐτὸ *Ald. Flor. Baſ.* Cum *Ar. C.* conſentit *Dan.* Τε ἡδὺ καὶ πανταχόθεν τὸ ἐς αὐτὸ κ. *Reg.* Ἥδη et ex emendat. recent. ἥδη τε ἡδὺ κ. π. τὸ ἐς αὐτὸ κ. *Caſſ.* Aug. ſine em. rec. man. Mosqu. ἥδη. *i* Καὶ deeſt *Ar. C. Dan.* Baſ.

Ἀποθνήσκοντες ἔκειντο] Eleganter ἔκειντο addit, mortui enim κεῖσθαι dicuntur. v. de h. v. Gloſſ. Lucret. v. 1262. *Multa ſibi proſtrata viam per proque voluta, Corpora Silanos ad aquarum ſtrata iacebant.* Κρήνας vertit Silanos aquarum. Nos Springbrunnen. Mox ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐκαλινδοῦντο, Lucr. v. 1265. *Multaque per populi paſſim loca prouita, viasque Languida ſemianimo tum corpore membra videres.* GOTTL.

Ἐσκήνηντο] Cod. Graecus. dat: ἐσκήνωντο, ſed vulgata recte habet, vtitur enim Noſter σκηνεῖν, non σκηνοῦν. v. Abreſch. Diluc. p. 236. Lucretius v. 1270 — 75. *Omnia denique ſancta Deum delubra replerat Corporibus mors exanimis* — Mox notandum: νεκρῶν — αὐτοῦ ἀποθνησκόντων. Repetitio eiusdem nominis, aut alius, non infrequens. Exempla dedit Abreſch. auct. p. 279. G.

Καὶ ὁσίων] Malo ὁσίων, quam ὁσιῶν ab ὁσία, cuius genitiui mentionem facit *Scholiaſtes*: dubium alioqui relinquens vtram lectionem praeferat. STEPH. Vide *Capitolin.* in Antonino pag. 341. Edit. Var. WASS. Locus *Homeri* ap. *Schol.* eſt Odyſſ. π'. 423. Huc pertinent, quae ad Capitolin. l. d. adnotauit *Caſaubon.* DVCK.

[Ἱερῶν καὶ ὁσίων) Stephanus non probat Scholiaſtae lectionem ὁσίων accommodatius eſt, duo ſimilia nomina iungi ἱερὰ καὶ ὅσια, non καὶ ὅσιαι. Verſus exſtat Odyſſ. π. v. 423.] G.

Νόμοι — περὶ τὰς ταφάς] v. Petit. Legg. Attic. p. 53. 598. Weiſel. „*ne quis ſepulcra deleat, neue alienum inferat.* cf. Cic. Legg. II, 26. Lucretius v. 1276 — 79. *Nec mos ille ſepulturae remanebat in vrbe, Vt prius hic populus ſemper conſuerat humari.* G.

Ἐς ἀναισχύντους] Hoc verbum mere poëticum, et *Homericam* redolens licentiam, de quo vide *Fab. Paulinum.* p. 522. HVDS.

Ἐς ἀναισχύντους θήκας —] i. e. ταφὰς, ſ. τάφους, vt Scholiaſtes Aeſchyli v. 405. exponit, quem excitauit Abreſch. ad h. l. Vocat autem haec conditoria, τάφους ſ. θήκας ἀναισχύντους, quod inhoneſtum, quin impudens eſſet, citra leges Athenienſium, inferri aliquem in ſepulcrum alienum. Reiskius in Diluc. Abreſch. p. 238. ταφὰς cōniicit; in anim. l. c. retinet, et explicat, *poſitiones*, h. e. *depoſitiones*, *ſepulturas mortuorum*, ταφάς. Ceterum Procopius, L. II, B. P. c. 23. reſpiciens ad h. l. habet: ἐς ἀλλοτρίας θήκας ἐφέρετο. Sic illuſtrat h. v. quoque Scholiaſtes. In fine cap. pro καιομένῳ in marg. Ald. Vin. eſt ὁμοίῳ. G.

[Ἀναισχύντους) Addidi ex Aug. ante ἀλλοτρίας, σημειωσαι.] GOTTL.

Τοὺς νήσαντας] Illud νοσήσαντας admitti poſſe haud reor. STEPH. Eſt ſine dubio error librariorum. *Ariſtoph.* Lyſiſtr. 269. πυρὰν νήσαντες. *Lucian.* de Mort. Peregr. p. 560. πυρὰν ὁτιμεγίστην νήσας. Et ſic alii: quod Atticorum eſſe docet *Thom. Magiſt.* Νῆσαι πυρὰν λέγουσιν, ὁ συναγαγεῖν, ἀδὲ συνθεῖναι. Νῆσαι autem eſt σωρεῦσαι. *Schol. paru.* Homeri ad Od. ο'. 321. Πῦρ τ' εὖ νήῃσαι, exponit ξύλα σωρεῦσαι, ἵνεκεν τὸ πῦρ παῦσαι. DVCK.

[Τοὺς νήσαντας) Hoc Schol. addidi e cod. Caſſel.] G.

[Ἐπιπλέον) Scholion hoc ex Caſſel. et Aug. adieci.] G.

Ῥᾷον γὰρ ἐτόλμα τις, — μὴ καθ' ἡδονὴν ποιεῖν] Τὸ μὴ h. l. abundare ἀττικῶς, poſt verba, in quibus vis negandi latet,

aedes, ſed in tuguriolis aeſtuoſis ob anni tempus habitarent, ſtrages edebatur, nullo ordine: quinetiam alii ſuper alios morientes, mortui iacebant; et in viis, et circa fontes omnes, aquae deſiderio, ſemimortui volutabantur. Et templa, in quibus tabernacula habitandi cauſa fecerant, cadaueribus hominum, qui ibi in ipſis moriebantur, erant referta. Malo enim ſupra modum vrgente, homines non habentes, quid agerent, aut quo ſe verterent, ſacra ac profana aeque negligere coeperunt. omnesque leges, quibus ante in ſepultura vtebantur, pariter ſunt conturbatae. nam ſepeliebant, vt quisque poterat. Multique, propter crebram domeſticorum iam defunctorum ſtragem, rerum neceſſariarum penuria, * ad impudentia ſepulcra ſe conuerterunt. Nam alii quidem in alienos rogos, anteuertentes illos, qui eos exſtruxerant, mortuum ſuum imponebant, igneque ſubiecto accendebant: alii vero, dum alterius cadauer arderet, ſuo cadauere, quod ipſi ferebant, ſuperiecto, discedebant. Bell. Pelop. an. 2. Olymp. 87. $\frac{2}{3}$. V. C. Varr. $32\frac{4}{5}$.

53. Hic autem morbus aliis etiam in rebus ciuitati maioris improbitatis fuit initium. facilius enim quilibet audebat *palam* facere, quae prius *pudore impeditus* occultabat, ita vt ex animi libidine non patraret, quod repentinam rerum mutationem fieri viderent: et homines quidem fortunatos repente mori; illos vero, qui nihil ante poſſidebant, ſtatim illorum bona poſſidere *animaduerterent*. Itaque bonis illis celeriter perfruendum, operamque voluptatibus dandam cenſebant, quod pariter et corpora et bona momentanea et in diem tantum duratura eſſe exiſtimarent. Nemoque promtus erat ad labores tolerandos rei cauſa, quae honeſta videretur, incertum exiſtimans, an eſſet interiturus, priusquam ad illam peruenire. Quod autem *vnusquisque* iucundum, et vndique ſibi quaeſtuoſum fore nouerat, hoc etiam honeſtum, et vtile conſtituebatur. nec vllus deorum metus, aut hominum lex *eos* arcebat; partim quidem, quia *Deos* colere, perinde eſſe iudicabant, ac non colere, quod omnes pariter mori viderent:

* Id eſt, ſuorum cadauera in alienis ſepulcris impudenter ſepelire non dubitarunt. *Ae. Portus.* HVDS.

ὁσίων ὑδετέρως, ὁσιῶν θηλυκῶς. Οὐχ ὁσίη κακὰ ῥάπτειν ἀλλήλοισι. Νόμοι τε πάντες] *θεῖοι καὶ ἀνθρώπινοι.* Ἀναισχύντως] *σημείωσαι ἀλλοτρίως, ξένως.* Τὰς νήσαντας] *τὰς ἐπιξυνάξαντας καὶ ἑτοιμάσαντας τὰ τῆς πυρᾶς ξύλα.* Πρῶτόν τε ἤρξεν] *ἀρχὴ γέγονεν.* Ἐπιπλέον] *διαβολὴν ἐμφαίνει τῶν Ἀθηναίων τὸ ἐπιπλέον κείμενον.* Ἀγχίσροφον] *ταχεῖαν, ὀξεῖαν, ἐγγυτέρω.* Οὐδὲν πρότερον κεκτημένων] *τῶν πενήτων.* Τὰς ἐπαυρέσεις] *τὰς ἀπολαύσεις καὶ ἡδυπαθείας.* Τῷ δόξαντι καλῷ] *τετέσι τῇ ἀρετῇ. αὕτη γὰρ μετὰ ταλαιπωρίας γίγνεται.* Κερδαλέον] *ἐπωφελές.* Ἡ ἀνθρώπων νόμος] *ἀνθρωπίνη εὐνομία.* Σέβειν] *τὸ θεῖον*

vt ἀποκρύπτεσθαι, cuius contraria vis τῷ φανερῶν. Addit Abreſchius in Diluc. 239. alia verba, quibus adhaeret ita μὴ, veluti ἐκπίπτειν, ἐκφυγεῖν, διαζυγεῖν, ἀπονομίσαι. Locus hic, opinor, ſic poteſt reſolui: ἃ πρότερόν τις ἀπεκρύπτετο, μὴ ποιεῖν, (n. coram,) ταῦτα ῥᾷον ἐτόλμα ſc. ποιεῖν καθ' ἡδονήν. Sic fere Abreſchius l. c. Reiskius in anim. p. 21. ante μὴ ſupplet ὥςε, *quae alias ſi faceret, occulte faceret, vt ex eo conſtaret, ipſum animo inuito facere.* GOTTL.

[Ταχεῖαν) In Aug. ita legitur: ταχείαν καὶ ἐγγυτέραν καὶ ὀξεῖαν. In Caſſ. non eſt ἐγγυτέραν. In Aug. deſunt Schol. ad verba Οὐδὲν πρότερον κεκτημένων· Κερδαλέον· Ἡ ἀνθρώπων νόμος· Σέβειν et Ἐν ὁμοίῳ.] G.

Ὁρῶντες] Reiskius in Dilucid. Abreſch. p. 240. corrigit ὁρῶν, vt retulerit ad ἕκαστος. Nihil opus correctione, quod τὶς ad collectiua pertinet. Multus eſt Abreſchius (in Diluc. p. 240.) in hoc vſu collectiuorum demonſtrando. G.

Ἐφήμερα] Dicuntur proprie σώματα, vt homo, quoad corpus, ἐφήμερον θρέμμα, v. Maxim. Tyr. XXVIII, p. 292. v. Gesner. ad Orph. v. 36. qui oſtendit, homines a Diis, ſecundum poëtas, ita vocari. Heſychius ἐφήμερα int. εὐμετάβολα, εὔφθαρτα. Scholiaſtes ſec. Aeſchyl. Prometh. v. 83. ἐφημέρους explicat, θνητούς. G.

Προσταλαιπωρεῖν] Προταλαιπωρεῖν ſolus opinor *Gr.* προσταλαιπωρηθεὶς agnoſcit *Pollux* VI. §. 139. Noſter alibi ἐπιταλαιπωρεῖν Lib. I. Cap. 123. vbi v. *Schol.* WASS.

[Γίγνεται) In Aug. eſt γίνεται.] G.

Ὅ, τι δὲ ἥδοι —] Sc. τις, quod ex ſuperiori ἡδεῖς intelligitur. Exempla huiusmodi protulit Abreſch. in auct. p. 280. Apud Xenoph. VI. K. A. p. 291. Leunclau. σημαίνει ὁ θεὸς, *Xenophonti*, μήτε προσδεῖσθαι τῆς ἀρχῆς, μήτ' εἰ αἱροῖντο ἀποδέχεσθαι· vbi ex ἀρχῆς deſumi debet ἄρχοντα. Reiskius in anim. p. 21. coniicit: ἥδει ἡδύ τε καὶ παντ. — Sine cauſſa. Mox θεῶν φόβος, *erga Deos*, de quo Genit. vſu praeter Abreſchium (Diluc. p. 242.) et quos citat, et alii, veluti Erneſt. ad Hom. Il. γ. v. 206. dixit, item Valken. ad Herod. VIII. p. 632. vbi κατὰ τὸ ἔχθος τῶν Θεσσαλῶν, quia oderant Theſſalos — cf. not. ad L. I. 140. Mox ἀπεῖργε, n. *arcebat eos a peccatis*; ſupplendum eſt αὐτούς. G.

Ἐς αὐτὸ] E codd. optimis edidimus αὐτὸ, vt probauerat iam Abreſch. Diluc. p. 242. G.

ἀπεῖργε· τὸ μὲν, κρίνοντες ἐν ὁμοίῳ καὶ σέβειν καὶ μὴ, ἐκ τῶ πάντας ὁρᾶν ἐν ἴσῳ ἀπολλυμένους· [k] τῶν δὲ ἁμαρτημάτων ἐλπίζων μέχρι τῦ δίκην γενέσθαι [l] βιῶς ἂν τὴν τιμωρίαν ἀντιδῶναι· πολὺ δὲ μείζω τὴν ἤδη κατεψηφισμένην σφῶν ἐπικρεμασθῆναι, ἢν πρὶν ἐμπεσεῖν, εἰκὸς εἶναι τῦ βίᾳ τι ἀπολαῦσαι.

νδ'. Τοιούτῳ μὲν πάθει οἱ Ἀθηναῖοι περιπεσόντες ἐπιέζοντο, ἀνθρώπων τε ἔνδον θνησκόντων, καὶ γῆς ἔξω δῃωμένης. ἐν δὲ τῷ κακῷ, οἷα εἰκὸς, ἀνεμνήσθησαν καὶ τῦδε τῦ ἔπους, φάσκοντες οἱ πρεσβύτεροι πάλαι ᾄδεσθαι,

Ἥξει [m] Δωριακὸς πόλεμός, καὶ λοιμὸς ἅμ' αὐτῷ.

Ἐγένετο μὲν ἔν ἔρις τοῖς ἀνθρώποις, μὴ λοιμὸν ὠνομάσθαι [n] ἐν τῷ ἔπει ὑπὸ τῶν παλαιῶν, ἀλλὰ λιμόν. ἐνίκησε δὲ [o] ἐπὶ τῦ παρόντος, εἰκότως, λοιμὸν εἰρῆσθαι. [p] οἱ γὰρ ἄνθρωποι, πρὸς ἃ ἔπασχον, τὴν μνήμην ἐποιοῦντο. ἦν δέ γε, οἶμαι, [q] ποτὲ ἄλλος πόλεμος καταλάβῃ Δωρικὸς τῦδε [r] ὕστερος, καὶ ξυμβῇ γενέσθαι λιμὸν, καταὶ τὸ εἰκὸς ἕτως ᾄσονται. μνήμη δὲ ἐγένετο καὶ τῶ Λακεδαιμονίων χρηστηρίῳ τοῖς εἰδόσιν, ὅτε ἐπερωτῶσιν αὐτοῖς τὸν θεὸν, εἰ χρὴ πολεμεῖν, ἀνεῖλε [s] καταὶ κράτος πολεμῶσι νίκην ἐσεσθαι, καὶ αὐτὸς ἔφη ξυλλήψεσθαι. περὶ μὲν [t] ἂν τῷ χρηστηρίῳ, τὰ γιγνόμενα εἴκαζον ὅμοια εἶναι. ἐσβεβληκότων δὲ τῶν Πελοποννησίων, ἡ νόσος ἤρξατο εὐθύς. καὶ ἐς μὲν Πελοπόννησον ἐκ ἐσῆλθεν, [v] ὅ, τι καὶ ἄξιον εἰπεῖν, ἐπενείματο δὲ Ἀθήνας μάλιστα, ἔπειτα δὲ καὶ τῶν ἄλλων χωρίων τὰ πολυανθρωπότατα. ταῦτα μὲν [x] τὰ καταὶ τὴν νόσον γενόμενα.

νε'. Οἱ δὲ Πελοποννήσιοι, ἐπειδὴ ἕτεμον [y] τὸ πεδίον, παρῆλθον ἐς τὴν Πάραλον γῆν καλουμένην, μέχρι Λαυρίου, [z] ἔ τὰ ἀργύρεια μέταλλα ἐστὶν Ἀθηναίοις. καὶ πρῶτον μὲν ἕτεμον ταύτην, [a] ἢ πρὸς

k τῶν δ' ἁμαρτ. *Gr.* *l* Τὴν τιμωρίαν βιᾶς ἂν ἀντιδῶναι *Ar. C.* Mosqu. Legitur et ἀποδῶναι, teste *Stephano*, cui non placet. Τενίσθαι τιμωρίαν βιᾶς ἂν *Dan.* Mox in Mosqu. μέντοι init. c. seq. *m* Δωριακὸς *Dan. Gr.* Mosqu. *n* Ἐν τῷ ἔπει desunt *Ar. C.* *o* Τοῦ *Reg.* *p* Οἱ μὲν γὰρ *Ar.* *q* Πόλεμος ποτὲ ἄλλος *Gr.* Mox in Ald. Vin. marg. Δωριακός. *r* Ὕστερον *Dan.* *s* Κατακράτος etc. *Ald. Flor. Baf. Stephᵃ.* 1. Huius oraculi mentio fit in primo libro p. 64. sed pluribus verbis. *t* Οὖν deest *Reg.* *v* Ὅ, τι ἄξιον καὶ εἰπεῖν *Cl. Gr.* et *Schol.* Mosqu. nec minus elegantiae habere existimat *Stephᵇ.* Sic *Reg. Caff.* Aug. et εἰσῆλθεν *Reg.* *x* Τὰ κατὰ Πελοπόννησον γενομ. *Gr.* *y* Τὸ χωρίον *Ar. C. Dan.* *z* Ὅρος quod vulg. ante ἔ legitur, deest *Ar. C. Suid. Reg. Caff. Dan.* Mox in Mosqu. ἀργύρια. *a* Ἦν *Dan.*

Τὸ μὲν, κρίνοντες] Ego hic arbitror esse Atticismum, non solum in illo τὸ μὲν, quod respicit ad φόβος θεῶν, sed et in voce κρίνοντες, quae in casu nominatiuo pro genitiuo ponitur. Vide *Fab. Paulinum*, p. 561. HVDS.

Abreschius negat, hunc nomin. esse absolutum, vt videbatur Fab. Paulino p. 561. et Hudsono ad h. l. Simili modo τὸ μὲν non refert ad φόβον θεῶν, quod sane eo pertinere videtur, vt τῶν δὲ ἁμαρτ. ad v. νόμον ἀνθρώπων. Respondent sibi haec membra: nemo partim colebat Deos nec humanas leges: partim illud negligebant, quod iuxta esset, colere Deos nec ne: hoc spernebant, quod putarent, se non amplius victuros, vt apud iudices suorum criminum secundum leges ciuiles poenas darent. Verti igitur debet: *τὸ μὲν, quod ad illud attinet, illud quidem* — Κρίνοντες pro κρινόντων αὐτῶν — aliter sequi debebat accusatiuus, qui supplendus est in ἀπεῖργε. In altero membro, ἐλπίζων, dictum est: ἐλπίζοντος δὲ ἐλπίζοντος (*nemo vero crederet, putaret*) βιῶναι μέχρι τῦ δ. γ. ὥστε ἀντιδῶναι (αὐτὸν) τιμ. τ. ἁμαρτ. Ita fere cepit quoque Grammius. Sic non est opus, μὲν sumere pro μὲν γὰρ, nec supplere in κρίνοντες, ἦσαν, et in ἐλπίζων, ἦν. Quae omnia videntur periodum intricatiorem et orationem languidiorem reddere, cum per participia fit rotundior. GOTTL.

Ἀπεῖργε — κρίνοντες] Debebat, κρίνοντας· sed simpliciter potuit primum casum, vt 4, 24. ὑπ' ἀμφοτέρων ἐπολεμεῖτο· οἱ μὲν Ἀθηναῖοι — παρακλέοντες, rel. τὸ μὲν, τὸ δὲ, hic sign. partim, partim. BAVER.

[Σέβειν) Hoc Scholio caput praefiximus pro ἀπεῖργε, sub quo intell. ἀνθρώπους, vt agnoscit quoque Grammius. Probat quoque Abresch. Dilucc. p. 243.] G.

Κατεψηφισμένην] Reisk. in anim. p. 21. legit: κατεψηφισμένοι, quod redeat ad superius κρίνοντες, *iudicantes et ipsi sibi sententiam veluti capitalem pronunciantes hanc, vt crederent poenam sibi nunc imminere multo maiorem, quam quae posset eos vnquam vlla alia manere.* Mox τῦ βίᾳ τι ἀπολαῦσαι plane vt nos: ihres Lebens noch etwas zu geniessen, oder froh zu werden. Hesych. ἀπολαύει, τρυφᾷ. G.

[Ὁμηρος] Il. α. 61.] G.

Ἐν δὲ τῷ κακῷ] *Durante malo.* Sic ἐν σπονδαῖς, h. e. ὑσῶν σπονδῶν. vid. Schol. ad L. VII, 18. Mox in ἀνεμνήσθησαν φάσκοντες, hypallagen statuit Abresch. Dilucc. p. 243. pro ἀναμνησθέντες — ἔφασκον. v. not. ad Schol. G.

[Τῦδε ἔπους) Schol. ad h. v. inserui e codd. Caff. et Aug. In Caff. vitiose scriptum erat: εἶχοι, quod emendaui ex Aug. Alterum Scholion ad φάσκοντες, est e Basil. cod. Innuit, opinor, ordinem turbatum esse, et sic esse constituendum: ἀνεμν. οἱ πρεσβ. τῦδε τ. ε. φασκ. —] G.

Ἥξει Δωριακὸς —] Thucydides significat hoc oraculo proferendo, vt e consequentibus intelligitur, se nihil tribuere eiusmodi rebus, quae superstitionis sunt plenae. Herodotus contra nullam temere occasionem praetermittit, oracula, somnia et portenta proferendi, vt scite obseruat Valkenarius ad Herodot. L. VI, p. 483. Thucydides contra maiorem animi grauitatem offendit, vt patet e L. II, 17. VI, 10. VII, 79. De hoc oraculo cf. L. I. c. 118. G.

Ἀλλὰ λιμόν] *Achill. Statius* Obseruation. C. XXIV. et alii, ex hoc loco luce clarius patere putant, diphthongum οι olim eodem sono pronunciatam fuisse, quo vocalem ι. Qui aliter sentiunt, et ii quidem non pauci, cum suae sententiae nihil obstare credunt. Videndi sunt de hac controuersia, qui ex professo de *Pronunciatione Linguae Graecae* scripserunt. DVCK.

partim vero, quia nullus se tamdiu superstitem futurum sperabat, dum instituto iudicio poenas suorum delictorum daret. Multoque maiorem *poenam, fatorum iudicio* iam decretam, sibi impendere *existimabant;* ante cuius aduentum, aliquibus vitae voluptatibus sibi perfruendum esse *censebant*. Bell. Pelop. an. 2. Olymp. 87. $\frac{3}{3}$. V. C. Varr. $32\frac{4}{5}$.

54. Athenienses igitur in huiusmodi morbum inciderunt, eoque grauiter premebantur, tum quod homines intra muros morerentur, tum etiam quod foris ager *ab hostibus* vastaretur. Dum autem hoc malo vexarentur, vt verisimile est, hoc etiam carmen in memoriam reuocarunt, quod seniores olim decantatum dicebant,

Doriacum veniet loimo comitante duellum

Inter homines autem altercatio erat, non λοιμὸν in isto carmine ab antiquis nominatum, sed λιμόν. Sed in praesentia illud merito euicit, pestilentiam significatam fuisse. Homines enim ad mala, quae patiebantur, *carminis* mentionem accommodabant. Quod si vnquam aliud Doricum bellum post hoc *eos* inuaserit, et λιμὸν esse contigerit, verisimiliter hoc modo canent. Oraculum etiam Lacedaemoniis redditum, ab illis, qui hoc nouerant, memorabatur, quum ipsis oraculum consulentibus, an bellum esset mouendum, Deus respondit, ipsos fore victores, si bellum totis viribus gererent, seque ipsis opem laturum dixit. Quod igitur attinet ad oraculum, ea, quae *tunc* fiebant, cum ipso conuenire coniiciebant. Cum autem Peloponnesii *in Atticam* irrupissent, hic morbus statim grassari coepit. Nec ipsam Peloponnesum inuasit, *nec vllo malo eam affecit*, quod sit relatu dignum: depastus vero est Athenas praecipue, deinde ex aliis locis ea, quae maxima populi frequentia erant referta. Atque haec quidem sunt ea, quae in morbo euenerunt.

55. Peloponnesii vero, postquam *Atticae* planitiem vastarunt, in agrum, qui maritimus appellatur, processerunt vsque ad montem Laurium, vbi sunt argenti fodinae, quas Athenienses possident.

δηλονότι. Ἐν ὁμοίῳ] εἶναι δηλονότι. Τὴν ἤδη κατεψηφισμένην] ἀπὸ κοινοῦ τὸ, δίκην. λέγει δὲ τὴν νόσον. ἀπὸ κοινοῦ δὲ καὶ τὸ ἐλπίζων. Περιπεσόντες ἐπιέζοντο] Ὅμηρος, Εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾷ καὶ λοιμὸς Ἀχαιούς. Τὸ ἔπος] ἐκ πυθοχρήστου τίχος. Φάσκοντες] σημείωσαι τὴν σύνταξιν. Ὅ, τι ἄξιον καὶ εἰπεῖν] ἦγον ἄξιον διηγήσεως. Ἐπενείματο] κατέφαγε. Τὴν πάραλον] τὴν παραθαλάσσιον. Λαυρίῳ] Λαύριον ὄρος ἐν τῇ Ἀττικῇ, ὃ μέταλλα ἀργύρεια. Στρατηγὸς ὢν καὶ τότε] τινὲς εἰς τὸ ὢν, τινὲς

Κατὰ κράτος etc.] Oraculum hoc versibus Iambicis senariis pronunciatum fuisse existimat *Fab. Paulinus*, atque versum integrum esse, si recte pronuncietur, hoc modo:

Κατὰ κράτος πολεμῶσι νίκη ἔσσεται.

Reliqua etiam verba facile ad versum accommodari posse,

Αὐτός τε παρακαλέμενος ξυλλήψομαι
Καὶ ἄκλητος — — — —

Hic vero nonnulla deesse suspicaretur aliquis, quae tertium versum absoluerent. Vide *Fab. Paulinum*, p. 585. HVDS.

Καὶ αὐτὸς ἔφη ξυλλήψεσθαι] *Thom. Magist.* in βάλεμαι· τὸ φημὶ ἀεὶ πρὸς μέλλοντα καὶ ἐνεστῶτα. Θουκ. ἐν τῇ β'. καὶ ἀ. ε. ξ. DVCK.

Ὅτι καὶ ἄξιον] Recte quidam *Mss.* et *Schol.* ὅ, τι ἄξιον καὶ εἰπεῖν. WASS.

Ἐπενείματο] Hesych. ἐπῆλθε, quam interpretationem Schol. explicationi praefert Abresch. Dilucc. p. 244., ob praesium ἐσῆλθεν. G.

Ἔτεμεν] Conser omnino *Diodor.* p. 309. d. Infra p. 340, 2. μὴ abest *Gr.* minus clare. WASS. Τὸ πεδίον potius credo scripsisse *Thucydidem*, quam τὸ χωρίον, quod est in nonnullis *Mss.* Erant iam olim diuersa genera ciuium, οἱ ἐκ τοῦ πεδίου, et οἱ πάραλοι. *Herodot.* I, 59. De Paralo vid. *Interpretes Stephani* ad Ἀκτὴ et Πάραλος. Pertinet huc locus *Thomae Mag.* Οὐ μόνον παράλιος χώρα, ἀλλὰ καὶ πάραλος. Θουκυδ. DVCK.

Λαυρίῳ ὄρει] Ὄρος omittit etiam *Suidas* in ἀργυρᾶν, vbi pro ὃ τὰ legit ὅπου ἀργ. praue. *Pausan.* p. 2. πλέοντι ἐς τὸ πρόσω Λαυρίου τε ἐξῆς καὶ τοῦ ὄρους ἔρημος ἡ μεγάλη, Πατρόκλου καλουμένη. WASS. Λαύριον sine adiectione illa fere dicunt veteres. *Schol.* Aristoph. Equit. 361. Λαύριον, at 1091. Λαύρειον. *Suidas* quoque variat. Et in *Thucyd.* VI, 91. Λαυρεία. Sed ibi itidem alii Λαυρία. DVCK.

Λαυρίῳ] Praeeuntibus codd. optimis deleui ὄρει, quod glossam sapit. v. Duck. Ceterum Herodot. L. VII, p. 569. scripsit Λαυρεῖον. Wesseling. ad h. l. monet, scribi Λαύρειον et Λαύριον. Vtraque scriptura recta est. Apud Plutarch. in Themist. p. 445. est Λαυριωτικὴν πρόσοδον ἀπὸ τῶν ἀργυρείων μετάλλων. Vt constantes essemus, correximus L. VI, 91. pro Λαυρεία, Λαυρία. De his metallis e Lauio monte egit Casaub. ad Strabon. L. VIIII, p. 613. Suid. in γλαυξ ἵπτανται, p. 483. Kusterus h. l. dedit Λαύριον, et in h. v. Λαύρειον, quae inconstantia non probanda. cf. Xyland. ad Plut. l. c. GOTTL.

[Λαύριον ὄρος) Hoc Schol. ex Restg. intuli. In Aug. interl. est: Λαυρίῳ = ὄρει, a manu antiqua.] G.

Πελοπόννησον ὁρᾷ, ἔπειτα δὲ τὴν πρὸς Εὔβοιάν τε καὶ Αἴδηρον τεῖραμμένην. Περικλῆς δὲ, στρατηγὸς [b] ὢν καὶ τότε, περὶ μὲν τῶ [c] μὴ ἐπεξιέναι [d] τοὺς Αθηναίους, τὴν αὐτὴν γνώμην εἶχεν, ὥσπερ καὶ ἐν τῇ προτέρᾳ ἐσβολῇ.

νς'. Ετι δ' αὐτῶν ἐν τῷ πεδίῳ ὄντων, πρὶν ἐς τὴν [e] παραλίαν γῆν ἐλθεῖν, ἑκατὸν νεῶν ἐπίπλουν τῇ Πελοποννήσῳ παρεσκευάζετο, καὶ ἐπειδὴ ἕτοιμα ἦν, ἀνήγετο. [f] ἦγε δ' ἐπὶ τῶν νεῶν ὁπλίτας Αθηναίων [g] τεῖρακισχιλίους, καὶ ἱππέας τριακοσίους, ἐν ναυσὶν ἱππαγωγοῖς [h] πρῶτον τότε ἐκ τῶν παλαιῶν [νεῶν] ποιηθείσαις. ξυνεστρατεύοντο δὲ καὶ Χῖοι καὶ Λέσβιοι πεντήκοντα [i] ναυσίν. ὅτε δὲ ἀνήγετο ἡ στρατιὰ αὕτη Αθηναίων, Πελοποννησίους καῖλιπον, τῆς Ατῖκῆς ὄντας ἐν τῇ παραλίᾳ. ἀφικόμενοι δὲ ἐς Επίδαυρον τῆς Πελοποννήσου, ἔτεμον τῆς γῆς τὴν πολλήν· καὶ πρὸς τὴν πόλιν [k] προσβαλόντες, ἐς ἐλπίδα [l] μὲν ἦλθον τῶ ἑλεῖν, ὰ μέντοι προεχώρησέ γε. [m] ἀναγαγόμενοι δὲ ἐκ τῆς Επιδαύρου, ἔτεμον τήν τε Τροιζηνίδα γῆν καὶ τὴν Αλιάδα, καὶ τὴν Ερμιονίδα. ἔστι δὲ [n] πάντα ταῦτα ἐπιθαλάσσια τῆς Πελοποννήσου. ἅραντες δὲ ἀπ' αὐτῶν, ἀφίκοντο ἐς Πρασιὰς, τῆς Λακωνικῆς πόλισμα ἐπιθαλάσσιον, [o] καὶ τῆς τε γῆς ἔτεμον, καὶ αὐτὸ τὸ πόλισμα εἷλον, καὶ [p] ἐπόρθησαν. ταῦτα δὲ ποιήσαντες, ἐπ' οἴκου ἀνεχώρησαν. τοὺς δὲ Πελοποννησίους οὐκέτι κατέλαβον ἐν τῇ Ατῖκῇ ὄντας, ἀλλ' ἀνακεχωρηκότας.

νζ'. [q] Οσον δὲ χρόνον [r] οἵτε Πελοποννήσιοι ἦσαν ἐν [s] τῇ γῇ τῶν Αθηναίων, καὶ οἱ Αθηναῖοι ἐστράτευον ἐπὶ τῶν νεῶν, ἡ νόσος ἔν τε τῇ στρατιᾷ τοὺς Αθηναίους [t] ἔφθειρε καὶ ἐν τῇ πόλει. ὥστε καὶ [v] ἐλέχθη, τοὺς Πελοποννησίους δείσαντας τὸ νόσημα, ὡς ἐπυνθάνοντο τῶν αὐτομόλων, ὅτι ἐν τῇ πόλει εἴη, καὶ θάπτοντας ἅμα ἠσθάνοντο, [x] θᾶσσον ἐκ τῆς γῆς ἐξελθεῖν. [y] τῇ δὲ ἐσβολῇ ταύτῃ πλεῖστόν τε χρόνον [z] ἐνέμειναν, καὶ τὴν γῆν πᾶσαν ἔτεμον. ἡμέρας γὰρ τεσσαράκοντα μάλιστα ἐν τῇ γῇ τῇ Ατῖκῇ ἐγένοντο.

νη'. Τῶ δ' αὐτῶ θέρει, Αγνων ὁ Νικίᾳ καὶ Κλεόπομπος ὁ Κλεινίᾳ, [a] ξυστράτηγοι ὄντες Περικλέους, λαβόντες τὴν [b] στρατιὰν, ἥπερ ἐκεῖνος ἐχρήσατο, ἐστράτευσαν [εὐθὺς] ἐπὶ Χαλκιδέας [c] τοὺς ἐπὶ Θράκης, καὶ Ποτίδαιαν, ἔτι πολιορκουμένην. ἀφικόμενοι δὲ, μηχανάς τε τῇ Ποτιδαίᾳ προσέφερον, καὶ παντὶ τρόπῳ ἐπειρῶντο ἑλεῖν. προὐχώρει δὲ αὐτοῖς ὅτε ἡ αἵρεσις τῆς πόλεως, ὅτε τἆλλα τῆς παρατκευῆς [d] ἀξίως. ἐπιγενομένη [e] γὰρ ἡ νόσος, ἐνταῦθα δὴ πάνυ ἐπίεσε τοὺς Αθηναίους, φθείρουσα τὴν στρατιὰν,

b Ὢν τῶν Ἀθην. τότε *Cl.* *c* Μὴ om. *Gr.* et *Reg.* *d* Καὶ τότε Ἀθηναίους *Ar. C. Dan.* *e* Legitur etiam πειραίαν γῆν, teste *Steph.* Ita in Roſtg., in marg. eſt πάραλον. *f* Ἦγε δὲ ἐπὶ *Reg. Caſſ. Gr.* *g* Τετρακισχιλίους *Dan.* *h* Τότε πρῶτον *Reg.* *i* Ναυσὶ *Gr.* *k* Ἐσβαλόντες *Cl.* *l* Μὲν deeſt *Ar. C. Dan.* *m* Ἀναγόμενοι *Ar. C. Reg. Dan.* Mox in Mosqu. Ἑρμιονίδα. *n* Πάντα non agnoſcunt *Ar. C. Dan.* *o* Καὶ τῆς τε γῆς ἔτεμον μέρος τι *Cam.* quod ex *Scholiaſte* ſumtum eſſe exiſtimat *Steph.* *p* Ἐξεπόρθησαν *Marg.* *q* Ὅσον δέ τε *Reg. Caſſ.* Ὅσον τε *Gr.* *r* Οἱ Πελοπ. *Caſſ. Gr.* Baſ. *s* Τῇ Ἀθην. *Gr. Caſſ. Reg.* *t* Διέφθειρε *Cam.* *v* Ἐπίχθη *Dan.* *x* Θᾶττον τῆς γῆς ἐξελθεῖν *Ar. C. Dan.* *y* Τῇ δ' ἐσβολῇ *Gr.* *z* Ἔμειναν *Reg.* Mox τὴν γῆν ἅπασαν in Mosqu. *a* Ξυνστράτηγοι *Gr.* *b* Στρατιὰν *Gr.* *c* Τοὺς ἐν τῇ Θράκῃ *Ar. C.* *d* Ἀξίᾳ *Dan.* *e* Δὲ *Ar.*

Ὢν καὶ τότε] Alios poſt ὢν, alios poſt τότε interpungere, admonet *Scholiaſtes*. STEPH.

[Τινὲς εἰς τὸ —) In Aug. legitur ſic: τινὲς εἰς τὸ ὢν ſίζουσι, τινὲς εἰς τὸ τότε. In eodem cod. deſunt Scholia ad verba Ὅ, τι ἄξιον καὶ εἰπεῖν· Ἐπενείματο et Τὴν αὐτὴν γνώμην.] G.

Καὶ πρὸς τὴν πόλιν προσβαλόντες] Plutarch. in Pericl. p. 661. πολιορκήσας τε τὴν ἱερὰν Ἐπίδαυρον, ἐλπίδα παρασχοῦσαν ὡς ἁλωσομένην, ἀπέτυχε διὰ τὴν νόσον. Paullo ante: ἔτεμον τῆς γῆς τὴν πολλὴν, Noſter more ſuo dixit, pro τὸ πολὺ, vt iam monuimus. Mox omiſſum eſt τὴν πολλὴν, in, τῆς τε γῆς ἔτεμον — De forma loquendi v. ad h. l. c. 100. GOTTL.

[Ἦλθον) Sic correxi pro vitioſo ἦλθεν.] G.

Ἐρμιονίδα] Hermione *Herodoto* VIII, 73. *Polybio*, *Xenophonti* p. 515. *Scylaci* Ἑρμιών; faucnt etiam numi. Agrum τὴν Ἐρμιονίδα vocat et *Pauſanias*, cuius temporibus vrbs antiqua cuerſa erat, noua autem IV. ſtadiis a promontorio ſita eſt. Scriptores poſt *Straboncm* Thucyd. ſcripturam ſeruant. *Photius* Lex. ined. Ἑρμιόνη χωρίον ἄσυλον in Peloponneſo, aut ciuitas, vbi templum Cereris. Qua Deam pompa colebant *Ariſtocles* apud *Aelianum* de Animal. *Laſus Hermionenſis* apud Athenaeum docuere. Templum ibi χθονίας a piratis expilatum auctor *Plutarchus* in Pompeio. Idem πορφύρας Ἑρμιονικῆς in Alexand. meminit. De vrbis origine adeas *Herodot.* et *Athenaeum*. Vide item *Suidam* v. ἀνὴ Ἑρμίωνος et Ὑπερίδης. WASS.

Ἐκ τῆς Ἐπιδαύρου — καὶ τὴν Ἐρμιονίδα] Vrbes Peloponneſi maritimas commemorat Xenoph. L. VI. H. G. 2. p. 299. Ἀπ' αὐτῆς τι τῆς Λακεδαίμονος — καὶ Ἐπιδαύρου καὶ Τροιζῆνος καὶ Ἑρμιόνης καὶ Ἀλιέων. Loca vicina vocantur Τροιζηνὶς, Ἀλιὰς, Ἑρμιονὶς, et vrbes Ἑρμιόνη (Strab. L. VIII, 373.) et Ἀλιεῖς (Steph. de Vrbb. h. v.). v. *Morus* V. S. V. ad Xenoph. l. c. cf. Waſſ. ad L. I. 105. G.

Πρασιάς] Noſter rurſus huius vrbis meminit 422, 1. 521, 22. Apud *Pauſaniam* Βρασιαὶ, atque ita citat *Stephanus*. *Polybius*, *Scylax*, *Ptolemaeus* Πρασίαι ſcribunt. Sic etiam *Euſtath.* Odyſſ. Ω'. p. 1967. Pluraliter effert *Polyaenus*, ἐν

ac primum quidem eam *agri* partem vaſtarunt, quae Peloponneſum ſpectat, deinde vero eam, quae ad Euboeam, et Andrum vergit. Pericles autem, qui tunc quoque dux erat, in eadem ſententia perſeuerabat, quemadmodum et in ſuperiore expeditione *fecerat*, non oportere Athenienſes *ex vrbe* contra *hoſtem* exire. Bell. Pelop. an. 2. Olymp. 87. $\frac{2}{3}$. V. C. Varr. $32\frac{4}{7}$.

56. Cum autem *Lacedaemonii* in *Atticae* planitie adhuc eſſent, antequam ad oram maritimam venirent, *ipſe* centum nauium claſſem Peloponneſo bellum illaturus inſtruebat; et poſtquam *omnia* parata fuerunt, ſoluit. Ducebat autem in nauibus quatuor millia grauis armaturae militum Athenienſium, et trecentos equites in *aliis* nauibus, quae equis vehendis erant aptae, quae ex vetuſtis nauigiis tunc primum factae fuerant. ad eandem autem expeditionem et Chii et Lesbii cum quinquaginta nauibus proficiſcebantur. Cum autem hic Athenienſium exercitus ſoluit, Peloponneſios in Atticae ora maritima verſantes reliquerunt. cumque ad Epidaurum Peloponneſi *vrbem* peruenisſent, magnam agri *partem* vaſtarunt, et adorti vrbem, in ſpem quidem eius expugnandae venerunt; res tamen ipſis non ſucceſſit. cum autem ab Epidauro ſoluiſſent, Troezenium, Halienſem, et Hermionenſem agrum vaſtarunt: haec autem omnia loca ſunt in maritima Peloponneſi ora. Hinc vero ſoluentes, ad Praſias, agri Laconici oppidum maritimum, peruenerunt, eiusque agrum vaſtarunt, et ipſum oppidum cepe:unt ac diripuerunt. His autem actis, domum redierunt. Peloponneſios vero non amplius in Attica verſantes, ſed domum reuerſos inuenerunt.

57. Quamdiu autem Peloponneſii in Attica, et Athenienſes in nauali expeditione erant, hic morbus et militiae et domi Athenienſes abſumſit. Quamobrem etiam aiunt, Peloponneſios morbi metu, cum ex transfugis eum in vrbe graſſari intellexiſſent, ſimul etiam cum ſepelientes viderent, citius, *quam ſtatuerant*, inde diſceſſiſſe. Hac autem expeditione in agro hoſtili diutiſſime ſunt commorati, totumque vaſtarunt. nam quadraginta ferme dies in Attica manſerunt.

58. Eadem aeſtate Agnon Niciae, et Cleopompus Cliniae *filius*, Periclis in praetura collegae, ſumtis copiis, quibus ille fuerat vſus, Chalcidenſibus, qui ſunt in Thracia, et Potidaeae adhuc obſeſſae bellum ſtatim intulerunt. Cum autem veniſſent, machinas ei admouerunt, omnique ope expugnare conabantur. Sed neque vrbis expugnatio, neque caetera pro apparatus magnitudine ipſis ſuccedebant. Nam morbus iſte ſuperueniens, hic Athenienſes tum grauiter afflixit, abſumens exercitum, adeo vt et Ante Iun. 25.

εἰς τὸ καὶ τότε ξίζυσι. Τὴν αὐτὴν γνώμην] προαίρεσιν. Ἔτι δ' αὐτῶν] τῶν Λακεδαιμονίων. Παρεσκευάζετο] ἡτοίμαζε. Προεχώρησέ γε] ἦλθον εἰς τὸ ἐλεῖν τὴν πόλιν. Ἀναγαγόμενοι] ἀνακθέντες. Τῆς τε γῆς ἔτεμον —] μέρος τι λείπει. Ἔν τε τῇ στρατιᾷ] τῇ περὶ τὴν Πελοπόννησον. Θᾶσσον ἐκ τῆς γῆς ἐξελθεῖν] εἰ δέ τις εἴποι, καὶ πῶς αὐτὰς οὐκ ἐφόνευον; λέγομεν ὅτι ἀσεβὲς τοῦτο ἐνόμιζον. Τῇ δὲ ἐσβολῇ ταύτῃ] τῇ δευτέρᾳ δηλονότι. Τὸ δ' αὐτὸ θέρος] μετάβασις. Ἔτι πολιορκουμένην] ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. Προὐχώρει] προέκοπτεν. Αὐτοῖς] τοῖς πολιορκοῦσιν. Ἡ αἵρεσις] ἡ πόρθησις. Ἐνταῦθα δὴ πάνυ]

Πρασίαις. Pauſaniae ſcriptura mendoſa eſt. WASS. *Ariſtoph.* Pac. 241. Ἰὼ Πρασιαὶ τρισάθλιαι. DUCK.

[Τῆς τε γῆς ἔτεμον) Parui Steph. qui haec verba Scholio praefigi volebat. Λείπει addidi ex Aug. Poterat etiam ſupplere τὴν πολλὴν Scholiaſtes, quod magis Thucydideum eſt.] GOTTL.

Ἔν τε τῇ στρατιᾷ] Reiskius in anim. p. 22. malit: στρατείᾳ, *in expeditione*. Codd. vero conſtanter vulgatam tuentur. In hac oppoſitione nil mutandum arbitror. G.

[Εἰ δέ τις εἴποι) In Caſſ. leg. εἶπε.] G.

Ἄγνων] Ἀθηναίους διὰπαντὸς εἰς τὴν πολιορκίαν ait *Diodorus* p. 310. d. πλείω τῶν χιλίων ταλάντων. v. *Noſtrum* II, 70. WASS.

[Ἡ πόρθησις) Grammius notat Scholiaſten, quod haec nomina Synonyma faciat. Fortaſſe innuit Schol., Noſtro ſcribendum fuiſſe potius πόρθησις, ſiue antecedens poſitum eſſe pro conſeq. In cod. Aug. enim in margine leguntur: σημείωσαι αἵρεσις. In eodem cod. deſunt Schol. a verbis Ἔτι δ' αὐτῶν — ad Ἀναγαγόμενοι· Τῇ δὲ ἐσβολῇ ταύτῃ. it. Ἔτι πολιορκουμένην — ad Ἐνταῦθα δὴ πάνυ. it. Ἠλλοίωντο — ad Καὶ προσδεχομένῳ μοι.] G.

[Εἰς τὴν Ποτίδαιαν) Pro ἐν τῇ Ποτιδαίᾳ.] G.

ὥστε καὶ τὰς προτέρας στρατιώτας νοσῆσαι τῶν Ἀθηναίων ἀπὸ τῆς [f] ξὺν Ἀγνωνι στρατιᾶς, ἐν τῷ [g] προ]ῷ χρόνῳ ὑγιαίνον]ας. Φορμίων δὲ, καὶ οἱ ἑξακόσιοι [h] καὶ χίλιοι ἀκμὴ ἦσαν περὶ Χαλκιδέας. ὁ μὲν ἦν Ἀγνων [i] ταῖς ναυσὶν ἀνεχώρησεν ἐς τὰς Ἀθήνας, ἀπὸ τε]ρακισχιλίων ὁπλιτῶν χιλίους καὶ πεντήκον]α τῇ νόσῳ ἀπολέσας, ἐν τεσσαράκον]α μάλιστα ἡμέραις. οἱ δὲ πρότεροι στρατιῶται [k] κα]ὰ χώραν μένον]ες ἐπολιόρκησαν τὴν Ποτίδαιαν.

νθ'. Μετὰ δὲ τὴν δευτέραν ἐσβολὴν τῶν Πελοποννησίων, οἱ Ἀθηναῖοι, ὡς ἥ τε γῆ αὐτῶν ἐτέτμητο [l] τοδεύτερον, καὶ ἡ νόσος ἐπεκεί]ο ἅμα καὶ ὁ πόλεμος, ἠλλοίωντο τὰς γνώμας. καὶ τὸν μὲν Περικλέα ἐν αἰτίᾳ εἶχον, ὡς πείσαντα σφᾶς πολεμεῖν, καὶ δι' ἐκεῖνον ταῖς ξυμφοραῖς περιπεπ]ωκότες· [m] πρὸς δὲ τὰς Λακεδαιμονίους ὥρμηντο ξυγχωρεῖν, καὶ πρέσβεις τινὰς πέμψαντες ὡς αὐτὰς, ἄπρακτοι ἐγένοντο. πανταχόθεν τε τῇ γνώμῃ ἄποροι καθεστῶτες, ἐνεκείντο τῷ Περικλεῖ. ὁ δὲ, ὁρῶν αὐτὰς πρὸς τὰ παρόν]α χαλεπαίνοντας καὶ πάντα ποιοῦντας, ἅπερ αὐτὸς ἤλπιζε, ξύλλογον ποιήσας (ἔτι δ' ἐστρατήγει) ἐβούλετο θαρσῦναί τε, καὶ ἀπαγαγὼν τὸ ὀργιζόμενον τῆς γνώμης, πρὸς τὸ ἠπιώτερον καὶ ἀδεέστερον κα]αστῆσαι. [n] καὶ [o] παρελθὼν ἔλεξε τοιάδε.

ξ'. „ΚΑΙ προσδεχομένῳ μοι τὰ τῆς ὀργῆς ὑμῶν [p] ἐς με γεγένηται· ([q] αἰσθάνομαι γὰρ τὰς αἰτίας) καὶ ἐκκλησίαν τήτε ἕνεκα ξυνήγαγον, ὅπως ὑπομνήσω, καὶ [r] μέμψωμαι, εἴτι μὴ ὀρθῶς ἢ ἐμοὶ χαλεπαίνετε, ἢ ταῖς ξυμφοραῖς εἴκετε. ἐγὼ γὰρ ἡγοῦμαι πόλιν [s] πλέω ξύμπασαν ὀρθουμένην ὠφελεῖν τὰς ἰδιώτας, ἢ καθ' ἕκαστον τῶν πολιτῶν εὐπραγοῦσαν, ἀθρόαν δὲ σφαλλομένην. καλῶς μὲν γὰρ φερόμενος ἀνὴρ [t] τὸ καθ' ἑαυτὸν, διαφθειρομένης τῆς πα]ρίδος, οὐδὲν ἧσσον ξυναπόλλυται· κακοτυχῶν δὲ ἐν εὐτυχούσῃ, πολλῷ μᾶλλον διασώζεται. ὁπότε οὖν πόλις μὲν τὰς ἰδίας ξυμφορὰς οἵα τε φέρειν, [v] εἷς δὲ ἕκαστος τὰς ἐκείνης ἀδύνατος, πῶς ὀ χρὴ πάν]ας ἀμύνειν αὐτῇ; καὶ μὴ (ὃ νῦν ὑμεῖς δρᾶτε, ταῖς κατ'

f Σὺν *Caff. Gr.* *g* Πρὸ τοῦ *Caff. Gr.* *b* Καὶ deeſt *Dan.* *i* Ἀνεχώρησε ταῖς ναυσὶν *Ar. C. Din.* *k* Κατεμένον *Ald. Flor. Baſ.* *l* Τὸ δεύτερον *Ar. C.* Dionyſ Hal. p. 843. *Caſſ. Gr.* *m* Notandus et fortaſſe ſuſpectus etiam habendus eſt iſte verbi ξυγχωρεῖν vſus. Neque enim vero abſimile videtur, ita potius ſcriptum a *Thucydide* fuiſſe, πρὸς δὲ τὸ Λακεδαιμονίους ὥρμηντο ξυγχωρεῖν. *Steph.* Ξυγχωρεῖν *Gr.* Mox ἐγίνοντο in Mosqu. *n* Καὶ deeſt *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Reg. Caſſ. Dan.* Mosqu. *o* Παρελθὼν δὲ ἔλεξε *Ar. C. Cl. Reg. Caſſ. Dan* Mosqu. *p* Ἐς ἐμὲ *C. Cl.* et *Dionyſ. Halic.* locum citans, in comm. de Thuc. Hiſt. iud. p. 923. *Caſſ. Reg.* οὖ pro ὃς με *Gr.* *q* Αἰσθάμενος *Ar. C.* *r* Μέμψομαι *Gr.* *s* Πλεῖω *Cl. Gr. Dion. Halic. Reg. Caſſ.* In marg. Ald. Vin. quoque πλείω. *t* Τὸ deeſt *Reg.* *v* Εἷς δ' ἕκαστος *Gr.* Statim poſt τὰς ἰδίας ἀδύνατος cod. Baſ.

Μετὰ — ἐγένοντο] *D. Halic.* p. 143, 6. WASS.

Μετὰ δὲ τὴν δευτέραν ἐσβολὴν —] Laudat haec verba vsque ad ἄπρακτοι ἐγένοντο, Dionyſ. de Thucyd. iudic. p. 843. Reprehendit Noſtrum, quod leuiter hanc rem narrarit, nec crimina legatorum, nec orationem, rationemque Lacedaemoniorum commemorarit. GOTTL.

Τοδεύτερον] Τὸ δεύτερον etiam *Dionyſ. Halic.* Infra μὲν abeſt *Dion. Halicarn.* prorſus male. et πρὸς αὐτὰς loco ὡς αὐτάς. WASS.

Καὶ τὸν μὲν] Abeſt a Dionyſ. l. c. μὲν, male. G.

Πρὸς δὲ τὰς Λακεδαιμονίους — ξυγχωρεῖν] i. e. ξυμβαίνειν, *paciſci.* Stephano ſine cauſſa corrigendum videbatur: πρὸς δὲ τὸ τοῖς Λακεδ. ὥρμηντο ξυγχωρεῖν. Noſter vti h. l. loquitur L. III, 27. ξυγχωρήσαντες πρὸς Ἀθηναίους. cf. Abreſch. Dilucid. p. 244. Mox pro ὡς αὐτὰς, Dionyſius habet: πρὸς αὐτάς. Illud eſt Atticorum, omiſſo τῷ πρός. G.

Ξυγχωρεῖν] i. e. ὑπείκειν, nachzugeben. v. Schol. et not. GOTTL.

[Ἐνδιδόναι) Infra L. III, 27. ξυγχωρεῖν explicatur ὑπεῖξαι. Abreſch. in auct. p. 282. laudat Plut. Charmid. p. 236. ἕκαστος ἡμῶν τῶν καθημένων συγχωρῶν —] G.

Ἀπαγαγὼν τὸ ὀργιζόμενον τῆς γνώμης] i. e. καθελών. Sic Heſych. ἀπαγαγὼν, (vulgo ἀπάγων) explicat. Abreſch. Dilucid. p. 245. putat, Heſychium hanc gloſſam ex h. l. hauſiſſe. GOTTL.

Ἀπαγαγὼν] Poſſis tamen ſimpliciter vertere, *abducens*, i. e. abducere volens, abducturus, auocaturus, nempe a ſenſu et cura mali vrgentis, et ad belli curam reuocaturus: vel, vt ipſe ſubiicit, ad leniorem (in ſe) animum et firmiorem. BAV.

Καὶ προσδ. — εἴκετε.] *Dionyſ. Halic.* p. 158. Deinde, ibidem, Ἐγὼ — διασώζεται. WASS. Τὰ τῆς ὀργῆς ὑμῶν, pro ἡ ὀργὴ ὑμῶν. *Steph.* Append. ad ſcript. de Dialect. vbi plura huiusmodi vide. *Ariſtides Rhetor*, quum in oratione quadam aliquanto glorioſius de eloquentia ſua praedicaſſe viſus fuiſſet, inter alia etiam Periclis exemplo ſe defendit. Oration. Tom. III. p. 950. DVCK.

Καὶ προσδεχομένῳ μοι τὰ τῆς ὀργῆς —] i. e. τὴν ὀργὴν, nos: die Ausbrüche eures Zorns — Hanc orationem tanquam Periclis perſona indignam vituperat Dionyſius Halic. l. c. Hoc in tempore putat habendam fuiſſe a Pericle deprecationem, non autem orationem vehementem et irae plenam. Sed haec oratio, opinor, non iuſto maiorem iracundiam ſpirat, ſed Periclis perſonae conuenit; deinde in tali tempore vir magnus et fortis non deprecatur, ſed conſcius recti, conſilia ſua fortiter defendit, non ſine indignatione et plebis reprehenſione. In cod. Aug. legitur: δημηγορία Περικλέους πρὸς Ἀθηναίους. G.

priores Athenienſium milites, morbum contraxerint ex contagio copiarum, quae cum Agnone venerant, quamuis antea recte valerent. Phormion vero, et mille ac ſexcenti milites, apud Chalcidenſes non amplius erant. Agnon igitur cum nauibus Athenas rediit, ex quatuor millibus militum, mille et quinquaginta morbo amiſſis, intra dies circiter quadraginta. Priores vero milites in ſuo loco remanentes Potidaeam obſidebant. Bell. Pelop. an. 2. Olymp. 87. 3. V. C. Varr. 324.

59. Poſt ſecundam vero Peloponneſiorum irruptionem Athenienſes, cum ager ipſorum iterum eſſet vaſtatus, et morbus ſimul et bellum ipſos premeret, ſententiam mutarunt; et Periclem culpare coeperunt, tum quod ſibi ſuaſiſſet, vt bellum hoc ſuſciperent, tum etiam quod propter ipſum in has calamitates incidiſſent. ad compoſitionem vero cum Lacedaemoniis faciendam animis inclinabant: cumque nonnullos legatos ad ipſos miſiſſent, nihil impetrare potuerunt. Tunc autem in maxima dubitatione conſtituti, omnisque conſilii inopes, in Periclem inuehebantur. Ille vero, cum ipſos ob praeſentem rerum ſtatum indignari videret, omniaque facere, quae ipſe ſperauerat, coacta concione, (adhuc enim erat exercitus praetor) illos ad fiduciam adhortari, et ira ſedata animos illorum mitigare, omnemque metum illis adimere volebat. Quamobrem in medium progreſſus hanc orationem habuit. Ante Iun. 25.

60. VESTRA in me indignatio mihi exſpectanti contigit (eius enim cauſas intelligo). atque propterea concionem coëgi, vt vos commonefacerem, et vobiſcum expoſtularem, ſi quid vos haud recte vel mihi ſuccenſetis, vel rebus aduerſis ceditis. Ego enim exiſtimo, ciuitatem, cuius vniuerſus ſtatus manet erectus, maiorem vtilitatem priuatis hominibus afferre, quam ſi ſingulorum ciuium felicitate priuatim floreat, ipſa vero vniuerſa iaceat afflicta. Qui enim priuatim rem feliciter gerit, ſi patria euertatur, ipſe quoque nihilominus vna cum ea perit. Qui vero in republica florente rem infeliciter gerit, is longe facilius conſeruatur. Quum igitur respublica quidem priuatas calamitates ſuſtinere poteſt, ſinguli vero *publicas* ipſius *calamitates ferre* nequeunt, * quomodo non conuenit vniuerſos opem ipſi ferre? nec *oportet facere* id, quod vos nunc facitis, *qui* domeſticis iacturis attoniti, reipublicae

* Quo pacto non conuenit vniuerſos periculum ab illa propulſare? Atqui *contra*, in eo, quod nunc agitis, domeſticis iact. etc. *interpretatur Stepb. ſequens coniecturam ſuam, quae ex μὴ facit μὲν, et ante ὃ ſubaudit κατά*: perinde ac ſi dictum eſſet, *κατὰ τοῦτο ὃ νῦν ὑμεῖς* δρ. etc. HVDS.

εἰς τὴν Ποτίδαιαν. Οἱ δὲ πρότεροι] οἱ μετὰ Καλλίᾳ δηλονότι. Ἠλλοίωντο] μετεβλήθησαν. Ξυγχωρεῖν] ἐνδιδόναι. Καὶ ἀπαγαγὼν] ἀποσήσας. Καὶ προσδεχομένῳ] ταύτης τῆς δημηγορίας μέμνηται Πλούταρχος ἐν τοῖς πολιτικοῖς παραγγέλμασι. Καὶ προσδεχομένῳ μοι] καὶ προσδοκήσαντί μοι γεγένηται εἰς ἐμὲ τὰ τῆς ὀργῆς ὑμῶν. οἷον, ὃκ ἀνέλπιστα εἰς ἐμὲ τὰ παρόντα γεγένηται αἰτιάματα, ἀλλὰ καὶ ἤδη ταῦτα προσδεχομένῳ, ἀφ' ὧ πολεμεῖν συνεβούλευσα Λακεδαιμονίοις, γεγένηται· καὶ διὰ τοῦτο συνήγαγον ἐκκλησίαν, ὅπως, ὡς ὃκ ὀρθῶς ἐμοὶ χαλεπαίνετε, ἢ ταῖς τύχαις εἴκετε, ὑπομνήσω. Αἰσθάνομαι] γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ, κοινῶς καὶ Ἀττικῶς. Ἐγὼ γὰρ ἡγοῦμαι] κατασκευὴ τῶ προοιμίω. Πόλις μὲν τὰς ἰδίας] ἰδίας νῦν, ὐχὶ ἑαυτῆς, ἀλλὰ τὰς τῶν καθ' ἕκαστον ἀνθρώπων καὶ μερικὰς δυστυχίας. Ταῖς κατ' οἶκον] ταῖς ἑαυτῶν, καὶ μερικαῖς. Πεπληγμένοι] παραφερόμενοι. Ἀφίεσθε]

Τὰ τῆς ὀργῆς] Non eſt quartus caſus, vt vult B. Gottl., ſed primus, referturque ad *γίγνεται*· exſpectanti accidit ira veſtra. Ceterum cohortatoria oratio eſt, et conſolatoria eadem; digna vero et Periclis perſona, et cauſſae vſu. BAVER.

[Καὶ προσδεχομένῳ μοι) E codd. Caſſ. et Aug. Scholion inſerui. Locus exſtat in praec. reip. ger. T. VIIII. p. 204.] GOTTL.

[Αἰσθάνομαι) Hoc Scholion addidi e cod. Bal.] G.

Τὰς αἰτίας] Reisk. (in anim. l. c.) coniiciebat: τῆς αἰτίας. G.

Ἡγοῦμαι] Huc ſpectat *Hercules* apud *Stobaeum* pag. 229, 20. WASS.

Καλῶς — φερόμενος ἀνὴρ] i. e. *vir, cui res proſpere ſuccedunt, item qui laude dignus eſt.* v. Ducker. VIII, 54. alias iungit Noſter τὸ εὖ, v. c. εὖ φερόμενος ἐν στρατηγίαις, *cui felicitas in bello contingit* ſ. *cuius opera in bello magni aeſtimatur, laudatur.* cf. L. V. 15. 16. et Xenoph. L. II, 1. H. G. p. 54. *Lyſandrum* εὖ φερόμενον παρὰ τοῖς ξυμμάχοις κατὰ τὴν προτέραν ναυαρχίαν. Opponitur εὖ φέρεσθαι, τῷ κακῶς φέρεσθαι. v. Weſſel. ad Diod. XIII, p. 600. G.

Κακοτυχῶν] Agnoſcit *Pollux* III, 99. Κακοτυχὴς *Euripides*. WASS.

οἶκον [x] κακοπραγίαις [y] ἐκπεπληγμένοι,) τῷ κοινῷ τῆς σωτηρίας [z] ἀφίεσθε, [a] καὶ ἐμὲ, τὸν παραινέσαντα πολεμεῖν, καὶ ὑμᾶς αὐτὸς, οἳ ξυνέγνωτε, δι' αἰτίας ἔχετε. καίτοι ἐμοὶ τοιούτῳ ἀνδρὶ ὀργίζεσθε, ὃς ἀδενὸς [b] ἧσσων οἶομαι εἶναι γνῶναί τε τὰ δέοντα, καὶ ἑρμηνεῦσαι ταῦτα· φιλόπολίς τε, καὶ χρημάτων κρείσσων. ὅ, τε γὰρ γνοὺς, καὶ μὴ σαφῶς διδάξας, ἐν ἴσῳ, [c] εἰ καὶ μὴ ἐνεθυμήθη· [d] ὅ, τ' ἔχων ἀμφότερα, τῇ δὲ πόλει δύσνους, οὐκ ἂν ὁμοίως τὶ οἰκείως φράζοι· προσόντος δὲ [e] καὶ τοῦδε, χρήμασι δὲ νικωμένου, τὰ ξύμπαντα τούτου ἑνὸς ἂν [f] πωλοῖτο. ὥστ', εἴ μοι καὶ μέσως ἠγάρμενοι μᾶλλον ἑτέρων προσεῖναι αὐτὰ, πολεμεῖν ἐπείσθητε, οὐκ ἂν εἰκότως [g] νῦν γε τῆ ἀδικεῖν αἰτίαν φεροίμην.

ξά. »Καὶ γὰρ, οἷς μὲν αἵρεσις γεγένηται [h] τἆλλα εὐτυχῆσι, πολλὴ ἄνοια πολεμῆσαι· εἰ δ' ἀναγκαῖον ἦν, ἢ εἴξαντας, εὐθὺς τοῖς πέλας ὑπακοῦσαι, ἢ κινδυνεύσαντας περιγενέσθαι, ὁ φυγὼν τὸν κίνδυνον, τοῦ ὑποζυγίου μεμπτότερος. καὶ ἐγὼ μὲν [i] ὁ αὐτός εἰμι, καὶ οὐκ ἐξίσταμαι. ὑμεῖς δὲ μεταβάλλετε, ἐπειδὴ ξυνέβη ὑμῖν πεισθῆναι μὲν ἀκεραίοις, [k] μεταμέλειν δὲ κακωθέντας, καὶ τὸν ἐμὸν λόγον ἐν τῷ ὑμετέρῳ ἀσθενεῖ τῆς γνώμης μὴ ὀρθὸν φαίνεσθαι· διότι τὸ μὲν λυπεῖν ἔχει ἤδη τὴν αἴσθησιν ἑκάστῳ, τῆς δὲ ὠφελείας ἄπεστιν [l] ἔτι ἡ δήλωσις ἅπασι· καὶ μεταβολῆς μεγάλης, καὶ ταύτης ἐξ ὀλίγου ἐμπεσούσης, ταπεινὴ ὑμῶν ἡ διάνοια [m] ἐγκαρτερεῖν, ἃ ἔγνωτε. [n] δῆλοι γὰρ φρονήμα, τὸ αἰφνίδιον

x Πραγίαις *Dan.* y Πεπληγμένοι *Marg.* Sed ἐκπεπληγμένοι magis probat *Stephanus.* z Ἔφεσθε *Ar. C.* Ἀφίεσθαι *Bar. Valla* etiam aut legit, aut legendum cenſuit ἀφίεσθαι, et paullo poſt ἔχοντας pro ἔχοντες, vt ἀπὸ κοινῷ repetatur χρή. Non minus tamen commode ἔχειν, quam ἔχοντας legendum putat *Steph.* Ἐφίεσθε *Dan.* Ἀφίεσθαι *Reg.* et ex emendatione inter verſus *Gr.* In *Caſſ.* abraſa vetere ſcript. factum erat ἀφίεσθε. a Καὶ ἐμὲ τε τὸν *Cl. Gr. Caſſ* b Οἶομαι ἥσσων *Reg. Caſſ. Gr.* Baſ. Mosqu. *Schol.* Dion. Hal. l. c. c Εἰ omitt. *Gr.* Καὶ εἰ *Reg. Caſſ.* Baſ. Aug. d Ὅ, τε ἔχων *Ar. C.* et *Dion. Hal.* Paullo poſt ὁμοίως τι ἢ οἰκείως, ex emendat. in cod. Baſ. e Καὶτῷ *Gr.* f Ita emendatum erat in *Reg.* manu rec. fuerat ἀπολοῖτο. In Mosqu. πολοῖτο. g Νῦν τῇ γε *Ar. C. Reg. Caſſ. Gr.* Aug. *Dan.* Baſ. h Τὰ ἄλλα *Dionyſ. Halic.* i Ὁ deeſt *Dan.* Mox in marg. Ald. Vinar. μεταβάλλεσθε. k Μεταβαλεῖν *Ar. C. Dan.* Μεταμέλειν *Caſſ.* Μεταμέλει *Gr.* l Ἤδη, et eadem manu inter verſus ἔτι *Reg.* m Ἐγκρατεῖν *C.* n Quod a *Thucydide* dicitur δῆλοι φρόνημα, *Euripides* dicit ſimpliciter δῆλοι. *Steph.*

Ἐκπεπληγμένοι] Magis rationi conſentaneum eſt, vt dicat Pericles ἐκπεπληγμένοι, quam πεπληγμένοι: niſi forte hoc ſimplex compoſiti illius accipere ſignificationem dicatur. At ego memini quidem et aliud compoſitum καταπεπληγμένοι in illa τῷ ἐκπεπληγμένοι ſignificatione legere, verum ſimplex πεπληγμένοι non item. Dum autem hoc ſcribo, venit in mentem paginae ſequentis locus, in quo καταπεπληγμένους ab eodem ad eosdem eadem de re dici videmus. STEPH.

Ἀφίεσθε] Manus docta in Marg. Flor. notat, legendum eſſe ἀφίεσθαι. Et ſic quoque vult corrigi in Schol. Certe ita ſequi debebat, vti etiam δι' αἰτίας ἔχειν, et ὀργίζεσθαι. Sed more ſuo Noſter excidit conſtructione. Reisk. in anim. p. 32. legit: καὶ μὴ δρᾶν ὃ ὑμεῖς ν. ὀρᾶτε, ἐκπ. — τῷ κοινῷ. GO.

Καὶ ἐμέ] *Cl. Gr.* καὶ ἐμέ τε. bene. WASS.

Καίτοι — κρείσσων] *Dionyſ. Halic.* l. d. vbi οἶομαι ἥσσων εἶναι. bene. *Enarrator* Hermogenis eadem haec laudans perperam legit ἧττων εἰμί. quem corrige. Confer eundem pag. 75. et noſtri imitatorem *Demoſthenem* de Coron. p. 355. Ed. Geneu. WASS. Lucian. de Saltat. pag. 800. Καὶ ὅπερ ὁ Θουκυδίδης περὶ τοῦ Περικλέους ἔφη, ἐπαινῶν τὸν ἄνδρα, τοῦτο καὶ τῆς ὀρχήσεως ἀκρότατον ἂν ἐγκάμιον εἴη, γνῶναί τε τὰ δέοντα, καὶ ἑρμηνεῦσαι αὐτά. DVCK.

[Ἦγον μεγάλω) Parum attendit Schol., ſequentia: ὃς ἀδενὸς ἥσσων — pertinere ad τοιούτῳ, alias non expoſiturus fuiſſet τὸ τοιούτῳ ita. Idem eſt, ac ſi dixiſſet: τοιούτῳ, ὥστε ἀδενὸς ἥσσων εἶσθαι εἶναι. v. Steph.] GOTTL.

Ἑρμηνεῦσαι ταῦτα] *Explicare*, paullo poſt: σαφῶς διδάσκειν, οἰκείως φράζειν. Heſych. explicat quoque ἑρμηνεύοντες per φράζοντες. Hoc Periclis dictum laudat Lucian. T. II. de Salt. p. 290. (c. 36.) vbi pro ταῦτα eſt αὐτά· quod probat Moſes Solanus, et ταῦτα improbat. Reiskius malebat quoque legi αὐτὰ, ſine aliqua cauſſa idonea. Ταῦτα eſt in omnibus codd. et apud Dionyſ. p. 925. Etſi αὐτὰ vſitatius eſt; Thucydidi tamen relinquenda, quae raro occurrunt. Abreſchius in Diluc. p. 245. laudabat Philon. p. 312. qui ſententiam aliis verbis concepit: καὶ ἐνθυμεῖσθαι τὰ βέλτιστα καὶ ἐξαγγέλλειν τὰ νοηθέντα et p. 747. πυκνὸς ἦν — καὶ ὀξὺς νοῆσαι καὶ βουλευθέντα πρᾶξαι. Ceterum Dionyſ. Hal. p. 925. reprehendit Thucydidem, quod ſe laudauerit, quod audientibus ſit permoleſtum. Sed obtrectatores interdum nos cogunt, vt nosmet ipſos laudemus, et ita nos purgemus. G.

Φιλόπολις] Τὸ ἦθος addit *Pollux* IX, 26. tanquam e *Thuc.* vſi *Iſocrates*, *Plato*, *Ariſtoph.* et Noſter infra non ſemel. WASS. *Vlpian.* in Oration. *Demoſthenis* de Pace pag. 41. Ποιεῖται σύστασιν τῷ οἰκείῳ προσώπῳ, ὁπόταν ὁ ῥήτωρ ὁ Περικλῆς παρὰ Θουκυδίδῃ ποιεῖται, ὅτι καθαρὸς παντὸς λήμματος καὶ ἀδωροδοκήτους ὑπηγορεῖ. DVCK.

Χρημάτων κρείσσων] Eandem abſtinentiam laudat Plutarch. in Pericl. p. 737. Pericles — ἀδωρότατον ἑαυτὸν καὶ καθαρώτατον ἐφύλαξε. cf. Noſter c. 65. infra. G.

Εἰ καὶ μὴ] Abreſchio placet ordo καὶ εἰ μὴ, quem habent boni codd. (v. Diluc. p. 245.), et vſitatius eſt, ita dicere. Sed quod variant codd. in εἰ καὶ, et καὶ εἰ apud alios quoque, v. c. Xenoph. Mem. IIII, 1. vbi καὶ εἰ pro εἰ καὶ (ad quem v. Valken. p. 248. et anim. ad Plat. Menex. p. 28.), nolui aliquid mutare, quod apud Noſtrum talia non ſunt rara. Mox δύσνους int. Heſychius per ἐχθρὸν, *qui infeſto eſt animo in ciuitatem.* G.

Ὅ, τε — πωλοῖτο] *Dionyſ. Halic.* l. d. vbi φράζει. WASS.

Οὐκ ἂν ὁμοίως] n. *aeque ac ille, qui conſilia ſua non poteſt perſpicue eloqui, ſiue proferre.* G.

Τὰ ξύμπαντα — πωλοῖτο] Abreſchius Diluc. p. 246. malebat e cod. reg. ἀπολοῖτο et e Scholiaſte, qui ſecundum Scholion ad Καίτοι ἐμοὶ ita legiſſe, Viro doctiſſimo videtur; qui et ellipſin ſtatuit praep. ὑπὸ, ante verba: τούτου ἑνός. Nota eſt quidem haec conſtructio cum ἀπολέσθαι, τελευτᾶν, ἀποθνήσκειν· hoc loco tamen et dura eſt ellipſis, et ἀπολοῖτο minus probabilis lectio, ob χρήμασι, cui nullum aptius verbum iungi

ſalutem deſeritis, et me, qui vobis ſuaſi, vt bellum hoc ſusciperetis, atque adeo vos ipſos, qui mihi aſſenſi eſtis, accuſatis. Atque mihi tali viro iraſcimini, qui me nulli ſecundum eſſe puto, aut in cognoſcendis rebus, quae ſunt faciendae, aut etiam in his explicandis: quique ciuitatis inſuper amore inſignis ſum, et pecunia inuictus. Nam qui nouit, neque aperte docet, perinde eſt, ac ſi nunquam cogitaſſet. Et qui vtrumque habet, ſed reipublicae eſt maliuolus, * is pariter nullum amicum conſilium ipſi dabit: ſed ſi hoc etiam illi adfuerit, ſed pecunia vincatur, hanc vnam ob rem caetera omnia venalia habebit. Quare ſi mihi vel mediocriter haec praeter caeteros adeſſe exiſtimantes, me autorem in hoc bello ſuscipiendo ſequuti eſtis, nullo meo merito nunc ſaltem iniuriae culpam ſuſtineam. Bell. Pelop. an. 2. Olymp. 87. 3. V. C. Varr. 324.

61. „Quibus enim, dum caeteris in rebus fortuna ſecunda vtuntur, optio datur, magna eſt ſtultitia, ſi bellum gerant. Sed ſi neceſſe erat, aut cedentes finitimis ſtatim parere, aut periculum ſubeuntes hoſte ſuperato ſeruari; is, qui periculum ſubterfugit, maiorem reprehenſionem meretur, quam ille, qui hoc fortiter ſuſtinuit. Atque ego quidem *nunc etiam* idem ſum, *qui et ante;* nec a ſententia diſcedo. Vos vero *ſententiam* mutatis, poſtquam vobis accidit, vt rebus quidem integris bellum ſuſciperetis autoritatem meam ſequuti, calamitatibus vero afflicti, poenitentia ducamini; ineique conſilii ratio, propter veſtri iudicii imbecillitatem, non recta videatur: quia id quidem, quod moleſtiam affert, ab vnoquoque veſtrum iam ſentitur; communis vero vtilitas, quae adhuc eſt remota, nondum patet. Itaque quia paulo maior rerum conuerſio, eaque repente incidit, imbecillo abiectoque

* Is peraeque nihil e re ipſius loquetur etc. *Valla. Acacius.* HVDS.

ἀμελεῖτε. Οἱ ξυνέγνωτε] μετέσχετε τῆς παρανέσεως, διαγνόντες. Καίτοι ἐμοὶ] παραγραφικὸν ἐν δεινότητι. τέσσαρα δεῖ, κατὰ Θουκυδίδην, τὸν ἀγαθὸν ἔχειν ἄνδρα, νοεῖν μὲν τὰ δέοντα, φράζειν δὲ δύνασθαι τὰ νοηθέντα καλῶς, φιλόπολίν τε εἶναι καὶ τέταρτον, κρείσσω χρημάτων. τὸ γὰρ νικᾶσθαι χρήμασι, πᾶσαν καὶ ῥήτορος, καὶ πολίτου, καὶ ἰδιώτου, καὶ ἄρχοντος ἀρετὴν ἀφανίζει. Τοιοῦτῳ ἀνδρὶ] ἤγων μεγάλῳ. Ὃς ἐδεινὸς οἶομαι ἦσσον] ῥητορείαν ἑαυτῷ μαρτυρεῖ. Καὶ τῶδε] τῷ εὐνοίας. Καὶ μέσως] μετρίως. Μᾶλλον ἑτέρων] λείπει ὁ δὲ σύνδεσμος, ἵν' ᾖ, μᾶλλον δὲ ἑτέρων. μέσως δὲ εἶπε, καὶ ὁ σφόδρα, διὰ τὸ φορτικόν. Καὶ γὰρ οἷς μὲν αἱρέσεις] κατὰ κοινὸν τὸ πολεμῆσαι. ὁ δὲ νῦς, φησὶν, ὅτι ἄφρονές εἰσιν οἱ ἐν εὐτυχίᾳ ὄντες, καὶ πολεμεῖν αἱρούμενοι. Τοῖς πέλας] τοις Λακεδαιμονίοις. Περιγενέσθαι] νικῆσαι, τῶν ἐχθρῶν δηλονότι. Καὶ ἃ ἐξέπαμαι] ὧν παρῆνεσα. Ἀκεσίοις]

poterat, quam πωλοῖτο. Mecum ſentiebat etiam Bauer. In auctar. Diluc. p. 282. rationem, cur ἀπολοῖτο praeferat, quaerit in eo, quod dubitet, an πωλοῖτο actiue ſumatur. G.

Πωλοῖτο] Vera haud dubie lectio, et aptior rei, atque elegantior, quam quae vlli alii cedat. Neque actiue πωλοῖτο intelligas, ſed, vt ſonat, vendantur, nempe ab illo, a tali viro. BAVER.

[Λείπει ὁ δὲ σύνδεσμος) i. e. deeſt coniunctio δέ. Qua ellipſi fere non opus eſſe dicit Stephanus, aut certe non tantum δὲ, ſed ὅμως δὲ, hoc ſenſu: *haec mihi quamuis mediocriter tantum, magis tamen quam ceteris ineſſe.* Mox διὰ τὸ φορτικὸν, i. e. quia odioſe hoc dictum ſuiſſet.] G.

Καὶ γὰρ — κακωμένοις] *Dion. Halic.* 159. ἐκεῖνα, inquit, τεθαύμακα, ὡς γενομένα τε ἀκριβῶς, καὶ ἠρμηνευμένα περιττῶς, καὶ συγκείμενα ἡδέως. WASS.

Οἷς μὲν αἱρεσις —] Dionyſius haec verba vsque ad κακωμένοις laudat; vt acute excogitata, copioſe expoſita et ſuauiter coagmentata p. 930. G.

[Αἱρούμενοι) In Aug. eſt αἱρῶνται. In eodem cod. deſunt Scholia a verbis Περιγενέσθαι — ad Ἔχει ἤδη.] G.

Ἢ εἴξαντας εὐθὺς] Reiskius (anim. l. c.) comma poſt εὐθὺς vult poni. Melius, opinor, refertur ad ὑπακοῦσαι, *ſtatim illico parere finitimis*, (n. ſimulac hoc fieri iubeant.) G.

[Τῶν ἐχθρῶν δηλονότι) Sic correxi pro τὸν ἐχθρὸν.] GOTTL.

Περιγενέσθαι] Mutare nolui correctionem B. Gottl. in Schol. τῶν ἐχθρῶν, pro, τὸν ἐχθρὸν, quod Schol. retuliſſe poſſit ad νικῆσαι. BAVER.

Μεταβάλλετε] Sc. ἑαυτὸς, aut cum Reisk. (anim. l. c.) ſubint. γνώμην. Non eſt, vt legatur μεταβάλλεσθε, vti reperitur in marg. Ald. Vinar. G.

Τὸ μὲν λυπῆν ἔχει τὴν αἴσθησιν] Pro παρέχει, vt Schol. explicat; quo verbo ſupra vſus eſt c. 50. οἱ δὲ κύνες μᾶλλον αἴσθησιν παρεῖχον. Reiskius hoc breuius dictum idem eſſe dicit ac: ἔχει τ. λυπηρὸν μεθ' ἑαυτὸ αἴσθησιν συμβαίνουσαν ἑκάστῳ. v. Anim. l. c. G.

Ἔχει τ. αἴσθ. ἑκ.] i. e. ſenſum habet *apud* vnumquemque, in animo cuiusque, i. e. ſentitur: habet, quod ſentiatur, qſ. ſenſibilitatem: vt Latinis, admirationem habere, i. e. inuidioſum eſſe, habere in ſe admirabilitatem, materiam admirationis: ita, *inuidiam, veniam, excuſationem habere*, i. e. invidioſum eſſe, poſſe ignoſci, excuſari, rel. Poſſit ergo ſane notare παρέχειν, ſed cum conditione et reſpectu *naturae* rei, quae ſit talis, quae habeat in ſe, vnde illud efficiat. BAVER.

Ἐγκαρτερεῖν ἃ ἔγνωτε] Neglectam ſtructuram atticam in ἃ, propter ſuperius ἐγκαρτερεῖν, notat Abreſch. in Diluc. p. 248. Debebat ſequi proprie οἷς — G.

Ταπεινὴ — ἐγκαρτ.] i. e. ταπεινοτέρα, ἢ ὥςε ἐγκ. vel ſupple, πρὸς τὸ ἐγκ. BAVER.

Δηλοῖ — ὀρεγόμενον] *Dionyſ. Halicarn.* l. d. WASS.

Δηλοῖ γὰρ] Dionyſ. p. 931. laudat h. l., vt et Hermog. in Method. c. 31. p. 559. vbi docet, non reſiſtendum eſſe

[o] καὶ ἀπροσδόκητον, καὶ τὸ πλεῖστῳ παραλόγῳ ξυμβαῖνον. ὃ [p] ὑμῖν [q] πρὸς τοῖς ἄλλοις οὐχ ἥκιστα καὶ καλὰ τὴν νόσον γεγένηται. ὅμως δὲ, πόλιν μεγάλην οἰκοῦντας, καὶ ἐν ἤθεσιν ἀντιπάλοις αὐτῇ τεθραμμένους, [r] χρεὼν καὶ ξυμφοραῖς ταῖς μεγίσταις ἐθέλειν ὑφίστασθαι, καὶ τὴν ἀξίωσιν μὴ ἀφανίζειν. (ἐν ἴσῳ γὰρ οἱ ἄνθρωποι δικαιοῦσι τῆς τε ὑπαρχούσης δόξης αἰτιᾶσθαι [s] ὅτις μαλακία ἐλλείπει, καὶ τῆς μὴ προσηκούσης μισεῖν τὸν θρασύτητι ὀρεγόμενον.) ἀπαλγήσαντας δὲ τὰ ἴδια, τῷ κοινῷ τῆς σωτηρίας ἀντιλαμβάνεσθαι.

ξβ'. „ [t] Τὸν δὲ πόνον τὸν καλὰ τὸν πόλεμον, μὴ γένηταί τε πολὺς, καὶ ἀδὲν μᾶλλον περιγενώμεθα, ἀρκείτω μὲν ὑμῖν καὶ ἐκεῖνα, ἐν οἷς ἄλλοτε πολλάκις γε δὴ [tt] ἀπέδειξα, ὀκ ὀρθῶς αὐτὸν ὑποπτευόμενον. δηλώσω δὲ καὶ τόδε, ὃ μοι δοκεῖτε ἴσ' αὐτοὶ πώποτε ἐνθυμηθῆναι, ὑπάρχον ὑμῖν, μεγέθος πέρι ἐς τὴν ἀρχὴν, [v] ἴσ' ἐγὼ ἐν τοῖς πρὶν λόγοις. ἀδ' ἂν νῦν ἐχρησάμην, κομπωδεστέραν ἔχοντι [x] τὴν προσποίησιν, εἰ μὴ καλαπεπληγμένους ὑμᾶς παρὰ τὸ εἰκὸς ἑώρων. οἴεσθε μὲν γὰρ τῶν ξυμμάχων [y] μόνον ἄρχειν· ἐγὼ δὲ ἀποφαίνω, δύο μερῶν τῶν ἐς χρῆσιν [z] φανερῶν, γῆς καὶ θαλάσσης, τῷ ἑτέρῳ ὑμᾶς παντὸς κυριωτάτους ὄντας, ἐφ' ὅσον τε νῦν νέμεσθε, καὶ ἣν [a] ἐπὶ πλέον βουληθῆτε· καὶ ὀκ ἔστιν ὅστις τῇ ὑπαρχούσῃ παρασκευῇ τῷ ναυτικῷ πλέοντας ὑμᾶς ἴσ' τε βασιλεὺς κωλύσει, ἴσ' ἄλλο ἀδὲν [b] ἔθνος τῶν ἐν τῷ παρόντι. ὥστε ἀ καλὰ τὴν τῶν οἰκιῶν καὶ τῆς γῆς χρείαν (ὧν μεγάλων νομίζετε ἐστερῆσθαι) [c] αὕτη ἡ δύναμις φαίνεται· ἀδ' εἰκὸς, χαλεπῶς φέρειν [d] αὐτῶν μᾶλλον, [e] ἢ ἀ κήπιον, καὶ ἐγκαλλώπισμα πλήτῳ πρὸς

o Καὶ τὸ ἀπροσδόκητον *Dionyſ. Halic.* p. 931. p Ἡμῖν *Ar. C. Reg. Gr.* q Πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ κατὰ τὴν νόσον ὐχ ἧττον γεγένηται *Marg.* Pro ὐχ ἥκιστα, ἐχώκιστα habent *Ar. Bar. Ald. Flor. Baſ.* Haec verba paulo aptiorem ſedem poſt κατὰ τὴν νόσον habituri eſſe, quam in altera habent iſta, ὐχ ἧττον, exiſtimat *Stephanus.* r Χρεὼν καὶ τὰς ξυμφορὰς ἐθέλειν ὑφίστασθαι *Dionyſ. Halic.* p. 931. Χρεὼν καὶ ξυμφορὰς τὰς μεγίστας *Gr.* s Εἴτις *Ar.* Ὅτις ἂν μαλακίᾳ ἐλλείπῃ *Dionyſ. Halic.* ibid. t Id eſt, περὶ δὲ τῦ πόνυ *Aem. Port.* tt Ἐπέδειξα cod. Baſ. a corr. v Οὔτε ἐγὼ *Gr.* x Τὴν deeſt *Ar. C.* y Μόνων *Gr.* Baſ. z Φανερῶς *Dan.* a Ἐπιπλέον *Ar. C. Bar. Ald. Flor. Baſ. Steph.* I. Ἐπὶ πλεῖον *Caſſ. Gr.* b Ἔθνος ἀνθρώπων τῶν *Ar. C. Dan.* c Αὐτὴ *Ar. C.* d Scilicet τῶν ἐρεῖσιν *Ae. Port.* Non dubitat *Stephanus*, quin ἕνεκα cum αὐτῶν ſubaudiri debeat. Αὐτὴν Baſ. e Ἢ ὐχ ἧττον *Ar. C. Ald. Flor. Baſ.* Hanc lectionem ſequutus eſt *Valla.* Ἢ ὁ κηπίον *Bar.* Καὶ ὐχ ἧπιον καὶ ἓν ἐγκαλλ. *Gr.* Ἢ ὐχ ἧπιον *Reg.* Roſtg. Aug. Ald. Vin. marg.

aperte ſtudiis et affectibus, qui inualuerint, ſed cedendo leniendos eſſe. Feciſſe id Hom. Il. β. 291. et Thucydidem eum imitatum eſſe. Mox αἰφνίδιον et ἀπροσδόκητον iungit Aeſchyl. Prom. v. 681. vbi ἀπροσδόκητος αἰφνίδιος μόρος. v. Abreſch. Dil. p. 248. GOTTL.

Ἀντιπάλοις] *Thom. Mag.* h. v. vbi omittit *μεγάλην.* WASS.

Ἐν ἤθεσιν ἀντιπάλοις αὐτῇ] Die ihr in Grundſätzen, die ihrer Größe gemäs ſind, erzogen worden. n. patriae amore eiusque amplificandae ſtudio nihil eſſe maius, nihil prius antiquiusue — dulce et decorum eſſe pro patria mori — G.

[Ἀντὶ τῦ παραπλησίοις) In Caſſ. ſic legitur: ἀντὶ τῦ ἴσους καὶ παραπλησίους τῷ μεγέθει, et τὰ φρονήματα εἶναι. Aug. quoque ita, additque poſt *μεγέθει*, τῆς πόλεως. Poſtea ſeparatim ſequuntur haec verba: ἴσους· δεῖ γ. π. τ. πόλεις καὶ τὰ φρονήματα εἶναι. In Baſ. cod. eſt: παραπλησίους, ἰσοπάλους. Senſus eſt: *Oportet enim, quales ſunt vrbes, tales etiam ſenſus habere.* v. Steph.] G.

Ξυμφοραῖς ταῖς μεγίσαις] Ὑφίσασθαι hac ſignificatione et datiuo et accuſatiuo iungitur: ſed *Thucydides* etiam alibi ei accuſatiuum addit, IV, 59. Οἱ δὲ τὰς κινδύνους ἐθέλουσιν ὑφίσασθαι. Et ſic etiam alii probati Scriptores. Itaque recepta ſcriptura huius loci non niſi numero librorum *Miſſiorum* vincit eam, quae in *Gr.* et *Dionyſ. Halic.* eſt. DVCK.

[Ἀμεταχινήτους εἶναι) *Sibi conſtare, aequabilitatem, conſtantiam ſeruare.*] G.

Ἀπαλγήσαντας] Agnoſcit *Suidas* h. v. Caeterum ἀπελοφύσεσθαι *Xenophon.* Ἑλλην. I. WASS. *Vallam* hic aliam interpunctionem ſequutum eſſe, ante *Hudſonum* adnotauit *Henr. Stephanus* in margine ſecundae Edit. ſuae, deque ea iubet videri *Adnotationes.* Sed in his nihil de ea inuenio. Videtur *Vallam* turbaſſe accuſatiuus in principio ſequentis periodi, τὸν δὲ πόνον, quem *Portus* recte interpretatur περὶ τῦ πόνυ. Plura huius generis ſuppeditabunt *Stolberg.* Cap. IX. de Soloeciſm. et Barbariſmis etc. *Perizon.* ad Aelian. II, 13. et *Interpretes* Actor. Apoſtol. ad X, 36. DVCK.

Nos: ſeine eignen Widerwärtigkeiten verſchmerzen. G.

Ἀπαλγ. τὰ ἴδ.] Graecum magis notet, deponere dolorem rerum ſuarum, exſtinguere, obruere; ganz unempfindlich gegen eure eignen Umſtände: *dedolere*, callere. BAVER.

[Ἀπαλγήσαντας) Suid. exſcripſit h. v.] G.

Τὸν δὲ πόνον] Accuſat. abſoluti reddendi: *quod attinet ad.* Ante part. μὴ, ſupplendum, δείσαντες ſ. φερόμενοι. Verba timendi frequenter omittuntur, vt notum. Plat. Phaed. c. 13. Menex. c. 4. Abreſch. in auct. p. 284. alium ordinem facit, ne hos accuſatiuos abſolutos admittat. In ſtructura praetermittit αὐτὸν et δὲ, n. ἀρκείτω ὑμῖν, ἐν οἷς ἀπέδειξα τὸν πόνον τ. ν. τ. π. ὐκ ὀρθῶς ὑποπτ. μὴ γεν. π. — περιγενώμεθα. Sed αὐτὸν, opinor, ſatis indicat, priores accuſat. eſſe abſolutos. Quanquam Abreſchius in Lect. Ariſtaenet. p. 265. hoc ita explicat, in locis obſcuris, ordine inſtituto, vnam et alteram vocem, quae ſermonem interruptum redordiatur, diſſimulandam, quam ordo inuerſus reſpuat. Quod huic loco non conuenire videtur, quia in talibus locis graeci adiiciunt δέ ſ. δή, vti latini, *igitur*, *itaque autem*, vt notum eſt. In margine edit. Florent. Vinar. notatur: σκοπεῖν, haud dubie quod coniungitur cum ſuperioribus in vett. editt. Addit vero vir doctiſſ., qui ad marginem laudatae editionis haud poenitenda ſcripſit: *niſi haec: τὸν τε πόνον — disiunganus a ſuperioribus, et coniungamus cum iis, quae ſequuntur; quod eſt verius: quanquam aliter Valla.* Nempe: *huic belli labori ne magnus ſit, neue aliud contingat, reſiſtentes.* Nihil minus quam hoc Noſter dicit. Mox Abreſchius l. c. ἀρκείτω idem eſſe dicit quod ἀρκεῖν δεῖ, et δή valere ἤδη, et ἀπέδειξα ὑποπτευόμενον, eſſe pro ὑποπτεύεσθαι, item μὴ eſſe μήποτε. G.

animo eſtis ad ſententiam veſtram tuendam. Repentinus enim et inexſpectatus caſus, et qui maxime praeter opinionem accidit, animum deiicit. Quod cum aliis in rebus, tum vero praecipue in *hoc* morbo vobis accidit. Tamen cum ciuitatem magnam incolatis, et in inſtitutis ipſi paribus ſitis educati, vos etiam decet animis excelſis grauiſſimas quasque calamitates ſuſtinere, nec dignitatem deiere: (Perinde enim homines damnare ſolent eum, qui per ignauiam deſerit ſuam gloriam, ac eum odiſſe, qui per confidentiam, alienam affectat.) * Sed deponentes rerum priuatarum dolorem, reipublicae ſuccurrere, eiusque ſalutem tueri. Bell. Pelop. an. 2. Olymp. 87. 3. V. C. Varr. 324.

62. „Quod autem attinet ad belli laborem, *et ad veſtram opinionem*, *qua adducti veremini*, ne ſit diuturnus, nec tamen *ideo* magis victoriam obtineamus, vobis et illa ſufficiant, in quibus iam ſaepe alias demonſtraui, ipſum non recte ſuſpectum eſſe. Declarabo autem hoc quoque, quod neque vos ipſi vnquam antehac cogitaſſe mihi videmini, licet vobis adſit, de magnitudine (inquam) imperii; neque ego in ſuperioribus meis orationibus *declaraui*. Et ne nunc quidem *hac oratione* vterer, quae quandam iactationis ſpeciem habet, niſi vos praeter rationem animis conſternatos viderem. Exiſtimatis enim vos ſociis tantum imperare. Ego vero pronuntio, duarum orbis terrarum partium, terrae et maris, quarum vſus eſt manifeſtus, alteram totam in veſtra potiſſimum poteſtate eſſe, non modo quoad nunc tenetis, verum etiam quoad progredi voletis. Nec *enim* vllus eſt Rex, nec vlla alia gens earum, quae nunc viuunt, quae vos cum praeſenti claſſis apparatu nauigantes prohibere poſſit. Itaque conſtat, iſtam potentiam non eſſe conferendam cum vſu, vel aedificiorum, vel agri, quibus quaſi magnis quibusdam rebus vos priuatos putatis; neque vos decet iniquo potius, *quam ſedato* animo rerum iſtarum *iacturam* ferre: ſed leue quoddam diuitiarum decus, et ornamentum *haec* exiſtimare, et

* Sepoſitoque priuatarum rerum dolore, debemus ſalutem publicam vindicare, huic belli labori, ne magnus ſit, reſiſtentes. Et ſatis quidem illa ſunt, in quibus alias ſaepe demonſtraui, me non iure vobis in ſuſpicionem venire etc. *Valla, diuerſam, vt videtur, a noſtra interpunctionem ſequens.* HVDS.

ἀζημίους. Μὴ ὀρθὸν] ἀληθῆ. Ἔχει ᾗδη] παρέχει. Καὶ ἐν ᾗθεσιν ἀντιπάλοις] ἀντὶ τῶ παραπλησίοις, τῷ μεγέθει τῆς πόλεως ἴσοις. δεῖ γὰρ πρὸς τὰς πόλεις καὶ τὰ φρονήματα ἔχειν. Ὑφίσασθαι] ἀμετακινήτως εἶναι. Καὶ τὴν ἀξίωσιν] τὸ ἀξίωμα, τὴν ἡγεμονίαν. Ἐν ἴσῳ γὰρ οἱ ἄνθρωποι] ὁμοίως οἱ ἄνθρωποι ἀξιοῦσιν αἰτιᾶσθαι ὅσις ἐν μικρᾳ ἐλλείπει τῆς ἐυπαρχούσης δόξης, καὶ μισεῖν τὸν ἐν θρασύτητι ὀρεγόμενον τῆς μὴ προσηκούσης. Ἀπαλγήσαντας] ἀπὸ κοινῦ τὸ χρεών. τὸ δὲ ἀπαλγήσαντας, ἀντὶ τῦ πανσαμένους ἀλγεῖν· ὥσπερ τὸ ἀπολοφυράμενοι. Οὐκ ὀρθῶς] ἀληθῶς. Καὶ τόδε] τὸ ἐνθησόμενον. Τὴν προσποίησιν] τὴν ἀπαγγελίαν. Κατα-πεπληγμένους] καταπεπτωκότας τῷ φόβῳ. Τῶν ἐς χρῆσιν] τὸ γὰρ πῦρ καὶ ὁ ἀὴρ ὑ τοσῦτόν εἰσιν εἰς χρῆσιν φανερά. κοινὰ γὰρ πᾶσι. Φανερῶν] ὄντων δηλονότι. Καὶ ἃ ἔσιν ὅσις] ὃδεὶς. Ἐν τῷ παρόντι] ἤγουν ἐν τῇ παρύσῃ ζωῇ. Αὕτη ἡ δύναμις] τῆς πόλεως ἡ θαλασσοκρατία· ἀλλὰ μείζων δηλονότι. Αὐτῶν μᾶλλον] ἢ τὸν πόλεμον, ἢ τὴν τῆς χρείας ἀφαίρεσιν. Ἡ ὑ κήπιον]

Τπάρχον ὑμῖν] *Cum tamen vobis adſit, contigerit imperii dignitas et magnitudo* — Capitur ὑπάρχον abſolute, vt ἐξὸν, δέξαι, προσῆκον, δοκῦν etc. Noſter quoque ita adhibet εἰρημένον — v. Camerar. ad Act. Apoſt. c. 2. p. 216. et Ducker. in addend. ad Thuc. p. 668. GOTTL.

Οὔτ' ἐγὼ ἐν τοῖς πρὶν λόγοις] Sc. ἐδήλωσα. Mox ὑδ' ἂν — ἐχρησάμην, ſc. τύτῳ τῷ λόγῳ, ex λόγοις· paullo poſt, παρὰ τὸ εἰκὸς (ἂν) ἐώρων, *ſupra modum*, wenn ich euch nicht übermäſsig niedergeſchlagen geſehen hätte. G.

Τὴν προσποίησιν] In *Thom. Magiſtro* v. προσποιῦμαι, *Colin.* et *Franeq.* perperam ποίησιν. DVCK.

[Τὴν ἀπαγγελίαν) Secundum Grammium προσποίησις non eſt ἀπαγγελία, ſed *ſimulacrum, ſpecies*, ὑπόκρισις. Sed Abreſch. Diluc. p. 251. non facit cum Grammio, ſed Scholiaſte; licet προσποίησις notet *vindicationem*, *arrogantiam*. Pertinere enim hoc Scholion ad eas interpretationes, quae e contextu orationis naſcantur. Thom. M. in προσποιῦμαι· — προσποίησις ἡ ἀπαγγελία, laudato hoc loco.] G.

[Καταπεπτωκότας) Steph. coniiciebat: κατεπτηχότας τῷ φόβῳ. Certe haec vox aptiſſima timori. Lycurgus (p. 166. Reisk.) habet γυναῖκας — περιφόβως, κατεπτηχυίας. v. Taylor.] GOTTL.

Τῆ ἑτέρᾳ ὑμᾶς παντὸς κυριωτάτους ὄντας] In margine Aldinae Vinar. notatur: κυριωτέρους εἶναι. Vult, opinor, auctor eruditiſſ. indicare, ſuperlatiuum pro comparatiuo poſitum et ὄντας pro εἶναι, vt paullo ante notauimus: ἀπέδειξα — ὑποπτευόμενον· nempe κυριωτέρους ἄλλων, et τῆ ἑτέρᾳ παντὸς, ſc. μέρους, i. ναυτικῆ. G.

[Ἐν τῇ παρύσῃ ζωῇ) Inepte. Debebat Schol. in ἐν τῷ παρόντι ſupplere χρόνῳ.] G.

[Ἀλλὰ μείζων) Reſpicit Scholiaſtes ad illa: ὑ κατὰ τὴν τῶν οἰκιῶν καὶ τῆς γῆς χρείαν.] G.

Οὐδ' εἰκὸς χαλεπῶς φέρειν ἢ ὑ —] Simpliciſſimum eſt, cum Reiskio (in animadu. p. 22.) et Bauero ſtatuere, ὑ redundare ex more Thucydidis, veluti L. III, 36. vbi πόλιν ὅλην διαφθεῖραι μᾶλλον ἢ ὑ τὰς αἰτίας — Abreſchius tamen, vt

ταύτην νομίσαντας, ὀλιγωρῆσαι· καὶ γνῶναι, ἐλευθερίαν μὲν, ἣν ἀντιλαμβανόμενοι αὐτῆς διασώσωμεν, ῥαδίως ταῦτα ἀναληψομένην, [f] ἄλλων δ' ὑπακούσασι, [g] καὶ τὰ προσκεκτημένα φιλεῖν ἐλασσοῦσθαι. τῶν τε πατέρων μὴ χείρας κατ' ἀμφότερα φανῆναι, εἰ μετὰ πόνων, καὶ ὃ παρ' ἄλλων δεξάμενοι κατέσχον τε καὶ προσέτι διασώσαντες παρέδοσαν [h] ἡμῖν αὐτά. (αἴσχιον [i] δὲ, ἔχοντας ἀφαιρεθῆναι, ἢ κεκτημένους ἀτυχῆσαι.) ἰέναι δὲ τοῖς ἐχθροῖς [k] ὁμόσε, μὴ φρονήματι μόνον, ἀλλὰ καὶ καταφρονήματι. αὔχημα μὲν γὰρ καὶ ἀπὸ ἀμαθίας εὐτυχοῦς καὶ δειλῷ τινι ἐγγίγνεται· καταφρόνησις δὲ, ὃς [l] ἂν καὶ γνώμῃ [m] πιστεύῃ τῶν ἐναντίων προέχειν· ὃ [n] ἡμῖν ὑπάρχει. καὶ τὴν τόλμαν ἀπὸ τῆς ὁμοίας τύχης ἡ ξύνεσις ἐκ τοῦ ὑπερφρονεῖν [o] ἐχυρωτέραν παρέχεται· ἐλπίδι τε ἧσσον [p] πιστεύει, ἧς ἐν τῷ ἀπόρῳ ἡ ἰσχύς· γνώμῃ δὲ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων, ἧς βεβαιοτέρα ἡ πρόνοια.

ξγ'. »Τῆς τε πόλεως ὑμᾶς εἰκὸς τῷ τιμωμένῳ ἀπὸ τοῦ ἄρχειν, [q] ὧπερ ἅπαντες ἀγάλλεσθε, βοηθεῖν, καὶ μὴ φεύγειν τοὺς πόνους, ἢ [r] μηδὲ τὰς τιμὰς διώκειν· μηδὲ νομίσαι, περὶ ἑνὸς μόνου, δουλείας

[f] Ἄλλων δὲ ὑπακέσαντι *Ar. C.* [g] Καὶ προκεκτημένα *Ar. C.* Καὶ τὰ προκεκτημένα *Bar. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. Τὰ προεκτημένα, puncto eodem atramento notato *Reg.* Τὰ προεκτημένα *Caſſ.* manus recens inter verſus adſcripſerat κ ſuper σ. Τὰ προεκτημένα *Gr.* Καὶ προσκεκτημένα *Dan.* Aug. [h] Ἡμῖν *Ar. C. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg. Caſſ.* [i] Δ' ἔχοντας *Gr.* [k] Ὁμόσε, καὶ ἀμύνεσθαι μὴ φρονήματι μόνον *Dion. Halic.* locum citans, qui mox pro αὔχημα habet φρόνημα, et ὑπὸ pro ἀπό. p. 928. In Mosq. καὶ μὴ. [l] Ἂν deeſt *Gr.* [m] Πεισθεὶς *Cant.* [n] Ἡμῖν *Ar. C.* Marg. Ald. Vin. [o] Ὀχυρωτέραν *Cl.* et *Dionyſ. Halicarn.* locum citans p. c. *Reg.* Marg. Ald. Vin. [p] Πιστεύῃ *Gr.* [q] Ὃ ὑπὲρ ἅπαντες ἀγάλλεσθε *Dion. Halic.* p. 932. ita margo Roſtg. in textu eſt: ὥσπερ. Ἀγάλλεσθαι *Dan.* [r] Μὴ δὲ *Ar. C. Bar.* et mox μὴ δὲ νομίσαι *Caſſ.*

oſtendat, μὴ non abundare, verba ſic explicat: ὃ μᾶλλον εἰκὸς ἦσι, καλεπῶς φέρειν αὐτῶν (ſc. ἐστερῆσθαι, ὃ μᾶλλον φημὶ) ἢ κήπιον καὶ ἐγκ. πλούτ. (πρὸς ταύτην τὴν δύναμιν) νομίσαντας ὀλιγωρῆσαι, i. e. οὕτως ὀλιγωρῆσαι αὐτῶν, ὡς ἂν ὀλιγωρήσειέ τις τοιούτων στερηθείς. Transponit itaque ὃ ante κήπιον, et hunc ὑπερβιβασμὸν Noſtro eſſe viſitatum, v. c. L. III. 22. infra c. 76. etc. monet. Sed haec ratio eſt dura et contorta. Qui hanc interpretationem nolit admittere; huic commendat Abreſchius Scholiaſtae rationem. Cur Reiskius coniiciat legendum: ὑπὲρ αὐτῶν στερηθέντας αὐτῶν, non video. GOTTL.

[Αὐτῶν μᾶλλον) Hoc Schol. e cod. Baſ. intuli. In cod. Aug. deſunt Scholia ad verba Οὐκ ὀρθῶς· Καὶ τόδε· Κατα-πεπληγμένους· Τῶν ἐς χρῆσιν· Φανερῶν· Καὶ ἐκ ἔσιν ἕσις et Ἐν τῷ παρόντι.] G.

[Ἢ ὃ κήπιον] Alia eſt lectio, ἢ ἐκ ἥπιον, quam ſequutus eſt *Valla*: niſi potius ex ἥπιον fecit ἡπίως. Sed altera lectio multo magis mihi placet, in qua tamen non minus vacare negantem particulam exiſtimo. Male autem πρὸς ταύτην *idem Interpres* vertit *apud potentiam*: quum vertendum (meo quidem iudicio) eſſet, *prae hac potentia*. STEPH. [Ἢ ὃ κήπιον] [Ἢ ὃ pro ἀλλά. atque ἢ ὃ κήπιον veram eſſe ſcripturam exiſtimo, vt colligi poteſt ex *Euſtathio* in *Homerum*, Il. ε'. Κῆπος (inquit) καλλωπισμὸς κόμης, καὶ κυρᾶς διάθεσις τῶν ἐν κεφαλῇ τριχῶν. Θευκυδίδης δὲ κήπιον φησί. *Fr. Port.* HVDS. *Valla* vertit, *Et non potius aequo atque ſedato* (animo). [Ἕνεκα ante αὐτῶν deeſſe putat *Stephanus* in Append. ad Script. de Dialect. pag. 43. et 102. DVCK.

Κήπιον] Haud dubie haec eſt vera lectio, quam optimi codd. habent, Euſtathius ad Il. μ. comprobat et contextus flagitat. Corruptio facile intelligitur, cur facta ſit, vti I. Theſſ. II, 7. ex ἥπιοι factum eſt κήπιοι, ob praecedens ἐγενήθημεν. Κήπιον autem eſt, Luſtgarten, ſ. praediolum, oblectandi animi cauſſa comparatum, vt Reisk. explicat, in anim. p. 22. qui coniicit legendum: ὑπὲρ αὐτῶν στερηθέντας αὐτῶν. Sed hoc nimis a textu recedit. Doctus vir in margine Flor. Vinar. legendum quoque ſtatuit κήπιον, et ſubint. ἕνεκα ante αὐτῶν· item μᾶλλον ἢ ὃ eſſe, pro μᾶλλον ἤ, quod apud Thucydidem et Atticos ſaepe abundet negatio; ordinem autem hunc facit: ὃ δ' εἰκὸς, καλεπῶς φέρειν αὐτῶν μᾶλλον, ἢ ὀλιγωρεῖν (ὑμᾶς) νομίσαντας — Senſum eſſe: »*neque vos decet aegre ferre ea vobis eripi potius, quam contemnere et negligere, exiſtimantes, ea eſſe hortulum et ornamentum diuitiarum, prae potentia.* Haec ratio expediendi huius loci multo ſimplicior eſt Abreſchiana, qua locus impeditus multo impeditior transponendo et addendo redditur. G.

[Ἄλλοι δὲ τὸ κήπιον) Ante h. v. in Roſtg. eſt: τινὲς κήπιον ἤτοι γήδιον (agellum). De hac tonſura Suidas: δύο εἰσὶ κυρικὸν σκάφιον καὶ κῆπος. τὸ μὲν ἓν σκάφιον τὸ ἐν χρῇ· ὁ δὲ κῆπος, τὸ προμετώπιον κεκοσμῆσθαι, cum capillis adſcititiis ornamur. Duckerus laudabat de hac tonſura Iun. de coma p. 536. et Salmaſ. de coma p. 24.] G.

Καὶ γνῶναι ἐλευθερίαν — ἐλασσοῦσθαι] Cf. c. 60. 61. init. Mox pro διασώσωμεν Reiskius in anim. l. c. coniicit διασωθῶμεν. G.

Ἡμῖν] *Cl. Gr.* ὑμῖν et *Steph.* 1. aliique: modeſtius, vt ſupra. Sed praeceſſit διασώσωμεν, quare nihil mutandum. WASS.

Οἱ μετὰ πόνων — παρέδοσαν ἡμῖν αὐτὰ] Eadem fere ſupra dixit Pericles c. 36. κτησάμενοι (οἱ πατέρες ἡμῖν) — ἔσην ἔχεμεν ἀρχὴν ἐκ ἀπόνως, ἡμῖν τοῖς νῦν προσκατέλιπον. GOTTL.

Ἰέναι — πρόνοια] *Dionyſ. Halic.* p. 159. WASS. Pleraque in hac periodo reprehendit *Dionyſius*: illa autem, ἥ τε τόλμα, ἣν ἀπὸ τῆς ὁμοίας τύχης ἡ ξύνεσις ἐκ τοῦ ὑπερφρονεῖν ὀχυρωτέραν παρέχεται Heracliti tenebris obſcuriora eſſe dicit. *Ariſtides* Tom. II. pag. 652. ex memoria laudat: ἰέναι δ' ἐπὶ τὰς πολεμίους, μὴ μοι φρονήματι μ. κ. κ. κ. Vbi datiuus μοι, etſi ſaepe alibi πλεονάζει, inconcinne poni videtur. DVCK.

Ἰέναι τοῖς ἐχθροῖς ὁμόσε] Hunc locum vsque ad ἡ πρόνοια exagitat Dionyſius p. 928. tanquam perplexum et Heracliti tenebris obſcuriorem. In primis ἥ τε τόλμα — παρέχεται eſſe obſcuriſſima; illa vero: ἥ τε τῆς ἐλπίδος — ἰσχὺς et ἡ τῆς γνώμης — πρόνοια, poëtica eſſe. Ad expediendum hunc locum omnino cum Abreſchio (in auctar. p. 287.) monendum eſt h. l., eandem rem pluribus nominibus proponi, v. c. φρόνημα, αὔχημα, vocatur, item γνώμη, ξύνεσις et πρό-

negligere; et vobis persuadere, libertatem quidem, si eam fortiter retineamus et conseruemus, haec facile recuperaturam: sed si aliorum imperio pareamus, reliquas etiam fortunas, quas iam possidemus, imminutum iri; quod *illis, qui suam libertatem produnt*, accidere solet. Et neutra in re nos a nostris maioribus degenerare *decet;* qui res istas non ab aliis acceptas, sed suis laboribus partas retinuerunt, et praeterea conseruatas nobis tradiderunt. Turpius autem est rebus, quas possidemus, priuari, quam rem infeliciter gerere, dum quaerimus. *Decet* etiam nos aduersus hostes ire non solum cum fidentia, sed etiam cum contemtione. Gloriatio enim etiam ex felici imperitia vel cuilibet ignauo innascitur. At contemtio *ei innascitur*, qui vel consilio se aduersariis superiorem esse confidit. id, quod nobis adest. Et prudentia, si fortunae conditio sit aequalis, propter animi celsitudinem, audaciam reddit tutiorem, et spei minus fidit, cuius vires sunt in dubio: * sed consilio *fidit*, cuius prouidentia ex praesentibus copiis est exploration. Bell. Pelop. an. 2. Olymp. 87. 3. V. C. Varr. 324.

63. „Decet etiam vos dignitati, quam respublica propter imperium habet, (qua vos omnes laetamini) opem ferre: nec labores subterfugere, aut ne honores quidem consectari: neque existimare, de vna tantum re, de libertate videlicet in seruitutem commutanda, certamen esse; sed et de imperio

* Sed consilio, quod certius est et prouidentius, ex praesentibus rebus deducto. *Acacius.* HVDS.

τὸ ἢ ὦ, ἀντὶ τοῦ ἀλλά· οἷον, ἀλλὰ κήπιον, καὶ ἐγκαλλώπισμα πλάτυ, ὡς πρὸς τὴν κτῆσιν τῆς θαλάσσης. Ἄλλοι δὲ τὸ κήπιον εἶδος κυρᾶς φασιν, ὅτως ὀνομαζομένης. κατὰ κοινὸν δὲ τὸ εἰκός ἐστιν. Ἄλλων δ' ὑπακήσασιν] ἀντὶ τοῦ ἄλλοις. Φανῆναι] μετέρχεται ἐπὶ τὸ δίκαιον. Αὔχημα μὲν γὰρ] τὸ φρόνημα, αὔχημα φησίν. Ἀπὸ ἀμαθίας εὐτυχοῦς] ἀπὸ ἀλόγου εὐτυχίας. Καταφρόνησις δὲ] λείπει ἐκείνῳ. Καὶ τὴν τόλμαν] ἡ σύνταξις, καὶ τὴν τόλμαν ἡ ξύνεσις παρέχεται ἐκ τῆς ὁμοίας τύχης. Ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων] ἀπὸ κοινοῦ τὸ πιστεύει. Ἡ πρόνοια] ἡ πρόγνωσις. Τῷ τιμωμένῳ] τῇ τιμῇ τῆς πόλεως. Ὥσπερ ἅπαντες] ᾧ τινι τῷ τιμωμένῳ τῆς πόλεως, τυτέσι, τῇ ἡγεμονίᾳ. Ἄλλως. τῇ δόξῃ τῆς πόλεως, ᾗ ἀγάλλεσθε, καὶ βοηθεῖν ὑμᾶς εἰκός. Ἐν τῇ ἀρχῇ]

νοια, . Synonyma sunt. Per τὴν ἐμείαν τύχην, intelligitur *communis Mars*, et sententia τῆς ἐλπίδος ἐν τῷ ἀπόρῳ ἡ ἰσχύς, proponitur L. I. 78. μακυνόμενος ὁ πόλεμος — ἐν ἀδήλῳ κινδυνεύεται, et v. καὶ τὴν τόλμαν — ἡ ξύνεσις παρέχεται, exprimuntur c. 144. e. l. εἰ πατέρες ἀπεώσαντο. Ceterum Dionysius censurae suae addit: *Vult autem significare* (Thucydides), *nos ei opinioni magis adsentiri oportere, quam ex rebus praesentibus colligimus, quam spei, cuius vis omnis in futuris est.* Hactenus Dionysius. Non negari potest, arguta esse: μὴ φρονήματι, ἀλλὰ καὶ καταφρονήματι, cuius paronomasiae exempla collegit Abresch. auct. p. 286. et obscura τὴν τόλμαν — παρέχεται, sed non Heracliteis tenebris obscuriora. Sensus enim est: Klugheit, die sich auf einen erhabenen Muth gründet, macht uns fester, entschlossener, den grössesten Gefahren entgegen zu gehen: sie verlässt sich nicht auf leere und ungegründete Hoffnung, deren Stärke, oder die sich am stärksten, bey Unentschlossenheit äussert, sondern auf kluge Maasregeln, die sich auf vorliegende Umstände gründen, und durch ihre vorsichtige Wahl desto fester sind. Ἀμαθία εὐτυχὴς est successus prosper, quem fortuna offert, nec consilium offert. Positum est abstractum pro concreto, vt aiunt: ἀμαθὴς illud elegantius. Ceterum notat Abreschius (Dilucc. p. 251.), Charitonem huc respexisse (VII, 117.), καταφρονήσει μετ' ἀλαζονείας, ᾗ φρονήματι μετ' εὐβουλίας χρώμενοι, item Procopium (I. 19. B. V.) καταφρονήματι ἐπὶ τοὺς πολεμίους χωρεῖν. In marg. Ald. Vinar. legitur ὑμῖν, non male, vt etiam in quibusdam codd. GOTTL.

[Αὔχημα φησὶν) In Cassel. est αὔχημα ἐκάλεν, et in Aug. ἐκάλεσαν.] G.

Παρέχεται] Ex constanti vsu ita dicitur, non παρέχει, vbi est *efficere, reddere;* vti Plut. aud. poet. c. 5. ᾗ ἀρετῇ ἔμφρονας παρέχεται καὶ δικαίους. Kusterus vocat eiusmodi verbum, Medio-actiuum (V. M. I, 49.) Constanter τεκμήριον παρέχεσθαι, Menex. 7. et aliis locis Plato, item μάρτυρας, n. *in sua caussa*, *pro se* — At παρέχειν χρήματα, c. 67. etc. v. supra not. ad p. 103. G.

Πρόνοια] i. e. πρόγνωσις. Auctore Cyrillo in Lex. Mss. apud Abreschium (in auctario p. 288.) notat h. v., τὴν φρενῖτιδα, τὴν κηδεμονικὴν τοῦ παντὸς δύναμιν, τὴν προαίρεσιν καὶ τὴν πρόγνωσιν. G.

Τῆς τε — ἐπικινδυνου] *D. Halic.* 159. WASS.

Τῆς πόλεως — τιμωμένῳ] i. e. τιμῇ, ἀπὸ τοῦ ἄρχειν, i. e. διὰ τ. ἀ. die Ehre, die unserm Staate durch seine Oberherrschaft zuwächst — G.

Τῷ τιμωμένῳ] Male expl. Schol. τῷ ἡγεμόνι· forte leg. ἡγεμονικῷ, i. e. — τῇ ἡγεμονίᾳ. Sic quoque perperam, quia sequitur, ἀπὸ τοῦ ἄρχειν, certe hoc debebat adiungere τῷ τιμωμένῳ, quae periphrasis esset τοῦ ἡγεμένου. Sed contexto minime apta est explicatio. BAVER.

[Τῇ ἡγεμονίᾳ) Ita correxi e codd. Cass. et Aug. in quorum priori est: ὥστιν τ. τιμ. τ. π. ὃ ἐσ, τῇ ἡγεμονίᾳ, quae verba manu vetusta minio scripta sunt: in posteriori: — οἷον τῇ ἡγεμονίᾳ, vbi manu rec. scripta sunt. Vulgo τῷ ἡγεμόνι. G.

[Ἢ ἀγάλλεσθε) Ita cum Abresch. Dilucc. p. 252. scripsi, pro τῆς πόλεως ἀγάλλεσθε. In Cass. et Aug. h. l. sic legitur: τῇ δόξῃ τῆς πόλεως βοηθεῖν εἰκός. Stephanus sic locum constituebat: ὥσπερ τῇ δόξῃ τῆς πόλεως ἀγάλλεσθε, ἵτω καὶ βοηθεῖν ὑμᾶς εἰκός.] G.

Μηδὲ νομίσαι περὶ ἑνὸς — ἐλευθερίας —] *Nec modo de re una*, n. *de seruitute loco libertatis*, *dimicandum vobis esse*, i. e. *ne seruii pro liberis ciuibus fiatis;* verum etiam, ne imperio priuemini. Sensus non est obscurus; potest etiam

ἀντ' ἐλευθερίας, ἀγωνίζεσθαι, ἀλλὰ καὶ ἀρχῆς στερήσεως, καὶ κινδύνου ὧν ἐν τῇ ἀρχῇ ἀπήχθεσθε. ἧς οὐδ' ἐκστῆναι ἔτι [s] ὑμῖν ἐστιν· εἴτις καὶ τόδε ἐν τῷ παρόντι δεδιὼς ἀπραγμοσύνῃ [t] ἀνδραγαθίζεται. ὡς τυραννίδα γὰρ ἤδη ἔχετε αὐτήν. ἣν λαβεῖν μὲν, ἄδικον δοκεῖ εἶναι, ἀφεῖναι [v] δὲ, ἐπικίνδυνον. [x] τάχιστ' ἄν τε πόλιν οἱ τοιοῦτοι ἑτέρους τε πείσαντες ἀπολέσειαν, καὶ εἴπου ἐπὶ σφῶν αὐτῶν αὐτόνομοι οἰκήσειαν. τὸ γὰρ ἄπραγμον οὐ σώζεται, μὴ μετὰ τοῦ δραστηρίου τεταγμένον· οὐδὲ ἐν ἀρχούσῃ πόλει [y] ξυμφέρει, ἀλλ' ἐν ὑπηκόῳ, [z] ἀσφαλῶς δουλεύειν.

ξδ'. „Ὑμεῖς δὲ μήτε ὑπὸ τῶν τοιῶνδε πολιτῶν παράγεσθε, μήτε ἐμὲ δι' ὀργῆς ἔχετε, (ᾧ καὶ αὐτοὶ ξυνδιέγνωτε πολεμεῖν,) εἰ καὶ ἐπελθόντες οἱ ἐναντίοι ἔδρασαν, ἅπερ εἰκὸς ἦν, μὴ ἐθελησάντων ὑμῶν ὑπακούειν· [a] ἐπιγεγένηταί τε, πέρα ὧν προσεδεχόμεθα, ἡ νόσος ἥδε, πρᾶγμα μόνον δὴ τῶν πάντων [b] ἐλπίδος κρεῖσσον γεγενημένον· καὶ δι' αὐτὴν, οἶδ', ὅτι μέρος τὶ μᾶλλον ἔτι μισοῦμαι· οὐ δικαίως, εἰ μὴ καὶ, [c] ὅταν [d] παρὰ λόγον τὶ εὖ πράξητε, ἐμοὶ ἀναθήσετε. [e] Φέρειν τε χρὴ τά τε δαιμόνια ἀναγκαίως, τά τε ἀπὸ τῶν [f] πολεμίων ἀνδρείως. ταῦτα γὰρ ἐν ἔθει τῇδε τῇ πόλει πρότερόν [g] τε ἦν, νῦν τε μὴ ἐν ὑμῖν κωλυθῇ. γνῶτε δὲ ὄνομα μέγιστον αὐτὴν ἔχουσαν [h] ἐν πᾶσιν ἀνθρώποις, διὰ τὸ ταῖς ξυμφοραῖς μὴ εἴκειν· πλεῖστα δὲ σώματα καὶ πόνους ἀναλωκέναι πολέμῳ, καὶ δύναμιν μεγίστην δὴ μέχρι τοῦδε κεκτημένην, ἧς ἐς ἀΐδιον τοῖς ἐπιγιγνομένοις, ἢν καὶ [i] νῦν ὑπενδῶμέν ποτε (πάντα γὰρ πέφυκε καὶ ἐλασσοῦσθαι) μνήμη [k] καταλελείψεται· Ελλήνων τε ὅτι Ελληνες [l] πλείστων δὴ ἤρξαμεν, καὶ πολέμοις

s Ἡμῖν *Ar.* οὐδ' ἐκστῆναι ὑμῖν ἐστιν Bas. cod. t Ἀνδραγαθίζεσθαι *Dan.* v Δ' ἐπικίνδυνον *Reg. Cass. Gr.* Aug. x Τάχιστ' ἄν ποτε *Reg.* y Ξυμφέρη *Gr.* z Ἀσφαλὲς *Gr.* Fuerat perperam scriptum ἀσφαλεῖν, corrector fecerat ἀσφαλές. a Ἐπιγεγένηταί τε πέρα *Marg. Cam. Reg. Cass. Gr.* Marg. Ald. Vin. Olim ἐπεὶ γεγένηται, et post ἥδε interpungebatur, tum verba πρᾶγμα — γεγενημένον vncinis includebantur. b Ἐλπίδων *Ar. C. Dan.* Mosqu. c Ὅτ' ἂν *Bar. Ald. Flor. Bas. Cass. Gr.* d Παράλογόν τι *Bar. Marg. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas.* Sed παρὰ λόγον malit *Steph.* etiamsi alioqui et παράλογον et παραλόγως alibi apud *Thucydidem* legimus. Παράλογόν τι *Reg. Cass.* e Φέρειν δὲ χρὴ *Ar. C.* quod sibi magis placere olim monuit *Steph.* vtrum coniectura, an *Codicis veteris* auctoritate adductus, incertum. f Πολέμων *Dan* g Τε om. *Cl.* h Ἐν ἅπασιν *Ar. C. Dan.* i Νῦν μὴ ὑπενδ. *Cl.* Paullo ante τοῖς abest *Dan.* k Καταλείψεται *Dan.* l Πλεῖστον *Ar.* Mosqu. *C.* πλείστων ἢ δὴ ἤρξαμεν, a manu prima in Bas. πλεῖστον ex emend.

omittere δουλείας, quod monet etiam Abresch. in auct. p. 299., qui vertit: certare de seruitute subeunda, loco libertatis retinendae. GOTTL.

Καὶ κινδύνου, ὧν ἐν τῇ ἀρχῇ ἀπήχθεσθε] n. ἐκείνων, ὧν — nec periculum subeatis, quod vobis imminet ab iis, quorum odium et inuidiam in imperio vestro vobis conflastis. Ἀπέχθεσθαι ἐν τῇ ἀρχῇ, comparabat Abreschius (in auct. p. 290.) cum eo, quod dicit Noster I, 76. ἀπέχθεσθαι ἐν τῇ ἡγεμονίᾳ, quod permutat, c. 75. e. l. cum ἐπιφθόνως διακεῖσθαι, aut, vt Hesychius explicat, μισεῖσθαι. Bauerus int. ὧν ἀπήχθεσθε — *quae auersabamini, quae vobis intoleranda* ab initio *videbantur*; sed citra contextum. Iam ἐν τῇ ἀρχῇ non est *ab initio*, sed ἐν ἀρχῇ. Et quid sit h. l. *ab initio?* Eadem fere aliis verbis repetit: τὸ δὲ μισεῖσθαι καὶ λυπηροὺς εἶναι ἐν τῷ παρόντι, πᾶσι μὲν ὑπῆρξε δὴ, ὅσοι ἕτεροι ἑτέρων ἠξίωσαν ἄρχειν. G.

Εἴτις καὶ τόδε etc.] *Sc.* τὸ ἐκστῆναι τῆς ἀρχῆς. siquis etiam hoc iactat, et vitae tranquillitate nititur etc. Vel εἴτις καὶ τόδε ἀνδραγαθίζεται ἀπρ. pro εἴτις καὶ τόδε ἀνδραγαθιζόμενος τῇ ἀπραγμοσύνῃ λέγει. et sic rectius forsan legendum οὐ δεδιώς. *Aem. Port.* HVDS.

Εἴ τις καὶ τόδε —] Sc. τὸ ἐκστῆναι ἀρχῆς, hoc cum Frid. Porto (non Aemilio, vt Hudsonus putabat), verisimilius videtur. Abresch. in Diluc. p. 252. refert ad ἀπέχθεσθαι, quod adsumit ex ἀπήχθεσθε. In auctar. p. 288. structuram ita facit, tanquam non adessent καὶ τόδε, hoc modo: ὑμᾶς εἰκὸς βοηθεῖν — μηδὲ νομίσαι, εἴ τις ἐν τῷ παρόντι δεδιὼς ἀπραγμοσύνῃ ἀνδραγαθίζεται — Vel ita construit, vt seruet καὶ τόδε, verum simul negatiuam μὴ vel οὐ ante δεδιὼς requirat: ἀλλὰ καὶ (εἴ τις) καὶ τόδε (ἐν τῷ παρόντι) μὴ δεδιὼς ἀπραγμ. ἀνδρ. περὶ ἀρχῆς στερήσεως (ἐκείνων) ὧν. Sed haec multo intricatiora sunt verbis Thucydideis. Ἀνδραγαθίζεσθαι Scholiastes ad L. III. 40. explicat per ἀσκεῖν ἀνδραγαθίαν. Ἀπραγμοσύνη L. I, c. 70. vocatur ἡσυχία ἀπράγμων. Reiskius emendatione sibi consulit (Animadu. p. 22.), leg. τὸ δεινὸν vel τὸ ὄνειδος, *ignominiam*, n. iniustitiae. Bauero videtur pertinere τόδε ad ἀνδραγαθίζεται, subint. κατὰ, quo ne opus quidem sit, et δεδιὼς simpliciter accipiendum — Damnat Noster ἀπραγμοσύνην in iis, qui metuant, ne priuentur imperio, et tamen credant, se bonos viros sine illo tranquille viuere posse. Quod negat Pericles: tranquillitatem non sine agendi studio seruari posse in ἀρχούσῃ πόλει, sed conuenire in ciues subiectos et seruos. G.

Τὸ γὰρ — τεταγμένον] *Stobaeus* pag. 87. In hanc sententiam plura apud *Dionem* XXXVIII. p. 84. d. Iul. Caesar. WASS.

Τὸ γὰρ ἄπραγμον οὐ σώζεται] Eadem fere dicit, sed aliis verbis Noster, L. I, 71. quae paullulum immutata et contracta sic efferri possunt: ἡ ἡσυχία τούτοις τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ πλεῖστον ἀρκεῖ, οἳ ἂν τῇ τε παρασκευῇ καὶ τῇ γνώμῃ δῆλοι ὦσι μὴ ἐπιτρέψοντες ἀδικεῖσθαι. C. 64. ὁ ἀπράγμων opp. τῷ δρᾷν τι βουλομένῳ, vt h. l. τὸ ἄπραγμον opp. τῷ δραστηρίῳ. G.

Ἀσφαλῶς] *Gr.* vt apud *Homerum*. Noster ἀσφαλῶς quinquies, nec dissident *Mss.* v. et *Aeschylum* Steph. 311. *Demosth.* Coron. WASS.

Ἀσφαλῶς δουλεύειν] Reiskius in Diluc. Abresch. p. 253. legebat ἀσφαλὲς, et int. ἐστὶ aut δουλεύει, n. τὸ ἄπραγμον, opinor, quod dubitaret, an vox satis idonea esset. Sed Vir doctiss. monuit ad Aristidem Orat. Plat. II, p. 467. qui vtitur τῷ ἀσφαλῶς, h. v. tantummodo in Thucydide legi. Occurrit tamen L. IIII. 61. vbi Schol. int. εἰρηναίως, ἐπιτηδείως et ἀκινδύνως. Occurrit etiam apud Lycurgum contra Leocr. p. 170. Reisk. ἀσφαλῶς κινδυνεῦσαι. It. Demosth. pro cor. p. 327. Reisk. Ξυμφέρει int. Bauerus, *contingit, datur*. Recte. Interpres vertit: *conducit*, tanquam sit: ἀρχούσῃ πόλει. G.

amittendo, et de periculo ob offensas in imperio contractas impendente. a quo ne discedere quidem vobis amplius licet: * etiam si quis vestrum hoc in praesentia veritus, vitam quietam agendo se viri boni fortisque officio defungi existimet. nam vt tyrannidem, hoc *imperium* iam tenetis: quod occupare quidem videtur iniustum; deponere vero, periculosum. Nam huiusmodi homines, *qui pacis et otii sunt cupidi,* si caeteris quoque *idem* persuaderent, et si forte liberi, *et arbitratu suo viuentes*, per se, *et seorsum ab aliis* ciuitatem incolerent, *eam* protinus perderent. Etenim tranquillitas, nisi cum agendi studio sit coniuncta, seruari non potest; neque ciuitati principatum obtinenti, sed subditae quietam securamque agere seruitutem conducit. Bell. Pelop. an. 2. Olymp. 87. 3. V. C. Varr. 324.

64. „Vos vero neque ab huiusmodi ciuibus decipiamini, neque mihi succenseatis, (cui vos etiam de bello gerendo assensi estis) licet hostes, qui nobis bellum intulerunt, fecerint ea, quae illos facturos esse verisimile erat, quia vos *ipsis* parere noluistis. quandoquidem morbus iste praeter omnem nostram exspectationem accidit (res profecto, quae vna omnium spem superarit) eiusque causa magna ex parte me in longe maiora vestrum odia incurrisse scio; *sed* immerito, nisi etiam quum aliquid praeter vestram exspectationem feliciter gesseritis, mihi tribuatis. Mala enim, quae diuinitus accidunt, necessario; quae ab hostibus proficiscuntur, fortiter sunt ferenda. haec enim et antea in huius ciuitatis more posita erant; nunc vero *cauete*, ne in vobis prohibeantur, *neue a vobis dissoluantur.* Sciatis autem hanc vrbem maximum nomen apud omnes mortales consecutam, quod rebus aduersis minime cedat; eamque et plurimos milites ac labores bello impendisse, maximamque potentiam ad hoc vsque tempus habuisse, cuius apud posteros in aeternum, etiam si tandem aliquando succumbamus (natura enim comparatum est, vt omnia decrescant) memoria relinquetur: quod videlicet nos Graeci plurimorum Graecorum

* Si quis hoc etiam veritus in praesenti, in remouendis a se negotiis (*id est*, remouenda negotiorum cura) se fortem praestat. *Steph.* Si quis metu et inertia adductus hoc tempore ad iustitiam remigrare velit. *Casa.* Si quis haec etiam in praesentia *non* metuens, vitae tranquillitate, *quam se adepturum sperat, si hostibus imperio cedatur, confidens*, se fortem praestat. *Ac. Portus, particulam* τὸ *adiiciens participio* δεδιώς. *Vide Annott.* HVDS.

ὄντες δηλονότι. Ἀπήχθεσθε] τοῖς ἄλλοις δηλονότι. Οἱ τοιοῦτοι] οἱ ἀπράγμονες. Ὑπὸ τῶν τοιῶνδε πολιτῶν] τῶν συμβουλευόντων τὸ ἄπραγμον. Πραγέσθε] ἀπατᾶσθε. Ἐλπίδος κρεῖσσον] ὑπὲρ ἐλπίδα. Ἀναλωκέναι] ἀπὸ κοινῆ τὸ γνῶτε. Ἧς ἐς ἀίδιον] τὸ ἧς πρὸς τὸ, μνήμη καταλελείψεται. τὰ γὰρ ἄλλα διὰ μέσου. Ἦν καὶ νῦν ὑπενδῶμέν ποτε] ἐάν ποτε καὶ ὑποχαλάσωμεν,

Ἅμα καὶ αὐτοὶ ξυνδιέγνωτε] i. e. ξὺν ᾧ διέγνωτε. Mox ἅπερ εἰκὸς ἦν, sc. αὐτοὺς δράσειν. In principio cap. adscriptum: *οἱ ἐπίλογοι*, in Aug. cod., in quo in orationibus alibi occurrit. GOTTL.

Ἐπεὶ — γεγενημένον] *Hermogenes* p. 267. qui ἐπιγεν. cum *Marg. Cam.* et πεῖρα, mendose. WASS.

Ἐπιγεγένηται] Ita recepimus ex optimis codd. e marg. Ald. Vin. et Hermog. p. 267. quod vulgata ἐπεὶ γεγέν. non habet, quo referatur ἐπεί. Probat quoque Abreschius Auct. p. 294. Mox πρᾶγμα, n. νόσος, vt Liuius saepissime τὸ res. Κρεῖσσον, i. e. μεῖζον. v. supra c. 50. pr. κρεῖσσον λόγω. G.

Καὶ δι' αὐτὴν — ἀναθήσετε.] Cf. L. I, 140. non longe a princ. καὶ τὰς ἀναπειθομένας ὑμῶν — Mox φέρειν τε χρὴ τά τε δαιμόνια ἀναγκαίως — Fere consimiliter criminationes Aeschinis a se amouet Demosth. pro cor. p. 326. Reisk. εἰ δὲ ἢ δαίμονός τινος (ἢ τύχης τινὸς) ἰσχὺς, ἢ τῶν στρατηγῶν φαυλότης, ἢ τῶν προδιδόντων τὰς πόλεις ὑμῶν κακία, ἢ πάντα ταῦτα ἅμα ἐλυμήνατο τοῖς ὅλοις, ἕως ἀνέτρεψε, τί Δημοσθένης ἀδικεῖ; GOTTL.

Φέρειν] Confer *Demosth.* Coron. 355. WASS.

Νῦν τε] Sc. ὁρᾶτε. Omittit saepius h. v. Plato. v. c. Phaedon. c. 13. ὦ μακάριε Σιμμία, μὴ οὐχ αὕτη ᾖ ἡ ὀρθὴ πρὸς ἀρετὴν — Pro κωλυθῇ videtur legisse Valla λυθῇ. vertit enim: *ne nunc dissoluantur in vobis.* Mox pro ἀναλωκέναι legi vult Reisk. in anim. p. 22. ἀναλωκυῖαν, haud dubie, quod sequitur: κεκτημένην. G.

Ἐν ὑμῖν μὴ κωλ.] Nil opus suppleto, ὁρᾶτε, sed, μὴ κωλυθῇ est, nolite impedire, i. e. relinquere, omittere, abiicere. Ἐν ὑμῖν est, a vobis, certe, apud vos. Quid tamen, si scripsisset Thuc. κολοβῶ vel κολοσθῶ, mutilentur, debilitentur, manca et fracta sint? Non asseuero; sed tamen commode scriberet. BAVER.

[Ἀπὸ κοινῆ) In Cassel. et Aug. κατὰ κοινῆ, quod perinde est. In Aug. desunt Schol. ad verba Ὑπὸ τῶν τοιῶνδε πολιτῶν· Παράγεσθε· Ἐλπίδος κρεῖσσον· Τὸ ἐπίφθονον et Ὡς οἵτινες.] G.

Νῦν ὑπενδῶμεν] *Cl.* νῦν μὴ ὑπενδῶμεν, prorsus contra Auctoris mentem. Idem p. 352, 5. male μῖσος γάρ. WASS.

[Πτίσωμεν) Steph. corrigi volebat: πτήσσωμεν, sine necessitate.] G.

Καταλελείψεται] Perinde est, legatur sic, an καταλείψεται, quod recepit Bauerus. Exempla sunt medii, positi passiue,

μεγίστοις ἀντέσχομεν, πρός τε ξύμπαντας, καὶ καθ' ἑκάστους· πόλιν [m] τε τοῖς πᾶσιν εὐπορωτάτην καὶ μεγίστην [n] ᾠκήσαμεν· καίτοι ταῦτα ὁ μὲν ἀπράγμων [o] μέμψαιτ' ἄν· [p] ὁ δὲ δρᾶν τι βουλόμενος, καὶ αὐτὸς ζηλώσει· εἰ δέ τις μὴ κέκτηται, φθονήσει. τὸ δὲ μισεῖσθαι καὶ λυπηρὸς εἶναι ἐν τῷ παρόντι, πᾶσι μὲν ὑπῆρξε δὴ, ὅσοι ἕτεροι ἑτέρων ἠξίωσαν ἄρχειν· ὅστις [q] δ' ἐπὶ μεγίστοις τὸ ἐπίφθονον λαμβάνει, ὀρθῶς βουλεύεται. μῖσος [r] μὲν γὰρ οὐκ ἐπιπολὺ ἀντέχει· ἡ δὲ [s] παραυτίκα [t] τε λαμπρότης, καὶ ἐς τὸ ἔπειτα δόξα ἀείμνηστος καταλείπεται. ὑμεῖς δὲ ἔς τε τὸ μέλλον [v] καλὸν προγνόντες, ἔς τε [x] τὸ αὐτίκα μὴ αἰσχρὸν, τῷ ἤδη προθύμῳ ἀμφότερα κτήσασθε· καὶ Λακεδαιμονίοις μήτε ἐπικηρυκεύεσθε, [y] μήτε ἔνδηλοι ἔστε τοῖς παροῦσι πόνοις βαρυνόμενοι. ὡς οἵτινες πρὸς τὰς ξυμφορὰς γνώμῃ μὲν ἥκιστα λυποῦνται, ἔργῳ δὲ μάλιστα ἀντέχουσιν, οὗτοι καὶ πόλεων καὶ ἰδιωτῶν κράτιστοί εἰσι.

ξέ. Τοιαῦτα ὁ Περικλῆς λέγων, ἐπειρᾶτο τοὺς Ἀθηναίους τῆς τε [z] ἐς αὐτὸν ὀργῆς παραλύειν, καὶ ἀπὸ τῶν παρόντων δεινῶν ἀπάγειν τὴν γνώμην. οἱ δὲ δημοσίᾳ μὲν τοῖς λόγοις ἀνεπείθοντο, καὶ οὔτε πρὸς [a] τοὺς Λακεδαιμονίους ἔτι ἔπεμπον, ἔς τε τὸν πόλεμον [b] μᾶλλον ὥρμηντο· ἰδίᾳ δὲ τοῖς παθήμασιν ἐλυποῦντο· ὁ μὲν [c] δῆμος, ὅτι ἀπ' ἐλασσόνων ὁρμώμενος, ἐστέρητο καὶ τούτων· οἱ δὲ [d] δυνατοὶ, καλὰ κτήματα κατὰ τὴν χώραν οἰκοδομίαις τε καὶ πολυτελέσι κατασκευαῖς ἀπολωλεκότες· [e] τὸ δὲ μέγιστον, πόλεμον ἀντ' εἰρήνης ἔχοντες. οὐ μέντοι πρότερόν γε οἱ ξύμπαντες ἐπαύσαντο ἐν ὀργῇ ἔχοντες [f] αὐτὸν, πρὶν ἐζημίωσαν [g] χρήμασιν. ὕστερον δ' αὖθις οὐ πολλῷ (ὅπερ φιλεῖ [h] ὅμιλος ποιεῖν) στρατηγὸν εἵλοντο, καὶ πάντα τὰ πράγματα ἐπέτρεψαν· ὧν μὲν περὶ τὰ οἰκεῖα ἕκαστος ἤλγει, ἀμβλύτεροι ἤδη ὄντες, ὧν δὲ [i] ἡ ξύμπασα πόλις προσεδεῖτο, πλείστου [k] ἄξιον νομίζοντες εἶναι. ὅσον τε γὰρ χρόνον προὔστη τῆς πόλεως ἐν τῇ εἰρήνῃ, μετρίως ἐξηγεῖτο, καὶ ἀσφαλῶς διεφύλαξεν αὐτὴν, καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐκείνου μεγίστη· [l] ἐπειδή

m Τε deest *Reg.* n Ὠικίσαμεν *Dan.* Ὠικήσαμεν cod. Bas., sed edit. Bas. ᾠκίσαμεν, et Marg. Ald. Vin. Mosqu. o Μέμψοιτ' ἂν *Cass.* Mosqu. Μέμψαιτο ἂν *Gr.* p Ὁ δὲ δρᾶν τι καὶ αὐτὸς βουλόμενος ζηλώσει *Ar. C. Dan.* q Δὲ ἐπὶ *Ar. C. Gr.* r Μὲν om. *Cl. Gr. Reg.* Aug. Mosqu. s Παρ' αὐτίκα *Gr.* t Τε deest *Ar.* v Κακὸν *Dan.* x Τοαυτίκα *Bar. Ald. Flor. Bas.* y Μήτ' ἔνδηλοι *Gr.* z Ἐς αὐτὸν *Ar. C. Dan.* In *Reg.* recens manus inter versus scripserat ἐς. Olim ἐπ'. a Τοὺς deest *Reg.* b Μᾶλλον deest *Dan.* c Vulgo πένης. Δῆμος *Marg. Ar. C. Cam. Cod. Lat. Steph. Cl. Gr.* Illud πένης ad expositionem τοῦ δῆμος margini primo appositum, postea in Textum irrepsisse suspicatur *Steph.* Δῆμος *Reg. Cass. Dan.* Aug. Marg. Ald. Vin. et Mosqu. d Non dubitat *Steph.* quin δυνατοὶ hic loci id valeat, quod alibi cum adiectione χρήμασι dicit. e Hunc locum ita interpretatus est *Valla*, quasi scriptum esset, τὸν δὲ μέγιστον πόλεμον ἔχοντες. f Αὐτὸν deest *Ar.* g Χρήμασι *Gr.* h Ὁ ὅμιλος *Gr.* i Ξύμπασα ἡ πόλις *Reg. Cass. Gr.* Bas. Mosqu. Aug. k Ἄξια *Ar. C.* l Ἐπεί τε *Cl. Gr. Reg. Cass.* Aug. Mosqu.

satis obuia sunt, et collegit satis multa Abresch. p. 294. in auct. et ab aliis factum, veluti Ernest. ad Xenoph. III, 7. fin. p. 139. Duck. ad Thuc. VII, 25. etc. GOTTL.

Καὶ μεγίστην ᾠκήσαμεν] In marg. Ald. Vin. ᾠκίσαμεν. Sed vulgata recte se habet. G.

Ὅ τε δρᾶν τι βουλόμενος, καὶ αὐτὸς] Reiskius in anim. l. c. comma post καὶ αὐτὸς promouendum esse censet. G.

Ὅστις — βουλεύεται] *Plutarch.* Moral. p. 73. Et ibi cum *Ms.* legendum μείζω, pro μείζονα, et γιγνώσκων. Huc etiam spectat p. 535. *Pindarus*, quem sequi videtur P. I, 162.

Ἀστῶν δ' ἀκοὰ κρύφιον θυμὸν βαρύ-
Νει, μάλιστ' ἐσθλοῖσιν ἐπ' ἀλλοτρίοις.
Ἀλλ' ὁμῶς, κρέσσων γὰρ οἰκτιρμῶν φθόνος. WASS.

[Τὸ ἐπίζηλον) Non accurate int. Scholiastes τὸ ἐπίφθονον. Differunt enim apud Nostrum haec verba inter se; vt scite monet Grammius. Apparet vel hoc ex hac oratione Periclis: καίτοι ταῦτα ὁ ἀπράγμων μέμψαιτ' ἄν, ὁ δὲ δρᾶν τι βουλόμενος, καὶ αὐτὸς ζηλώσει· εἰ δέ τις μὴ κέκτηται, φθονήσει.] G.

Ὑμεῖς δὲ ἔς τε τὸ μέλλον —] Ordo est: ὑμεῖς δὲ προγνόντες (ταῦτα) κτήσασθε τῷ ἤδη προθύμῳ ἀμφότερα (n. τήν τε παραυτίκα λαμπρότητα καὶ τὴν ἐς τὸ ἔπειτα δόξαν ἀείμνηστον,) ἔς τε τὸ μέλλον καλὸν, ἔς τε τὸ αὐτίκα μὴ αἰσχρόν. vid. Abresch. Diluc. p. 253. G.

Ἔνδηλοι ἔστε] Vitium scribendi fastuli, ἔνδηλοί ἐστε· est enim ἔστε imperat., vt in superioribus verbis. Monuit id iam Abresch. Dil. p. 253. G.

[Ἐπεὶ) In Cassel. ἐπεί τινες, nec habet τὸ ἐς.] G.

Ἐπ' αὐτὸν ὀργῆς] *Thucydides* saepe ἐπὶ cum accusatiuo pro κατὰ ponit: ob quam causam, et quia etiam alii Scriptores Attici ita loquuntur, *Henr. Steph. in* Append. ad Script. de Dial. p. 123. hoc Atticum genus loquendi esse putat. DVCK.

Τῆς τε ἐς αὐτὸν —] Sic correxi e codd. pro ἐπ' αὐτὸν, quod comprobat Valkenar. ad Eurip. Phoeniss. p. 28. Sic Noster L. I, 33. τῇ ὀργῇ οὕτω χαλεπῇ ἐχρῆτο ἐς πάντας — Mox παραλύειν, *liberare ira, ex animo expellere iram.* Hesych. παρέλυσε, καθεῖλεν, ἐξέβαλε. Plut. in Pericl. p. 662. simplici vtitur: οὐ μὴν ἔλυσε τὴν ὀργὴν, nisi ibidem legendum est, vt vult Reiskius, παρέλυσε. G.

Ἀνεπείθοντο) i. e. μετεπείθοντο, *eius rationibus in aliam sententiam adducebantur.* v. Schol. ad VI. 89. Plut. l. c. οὐδὲ μετέπεισε πρότερον. G.

Ὁ μὲν πένης] In meo *vet. exempl.* scriptum est ὁ μὲν δῆμος. Ac mihi nescio quid suspicionis oboritur, aliquem illo πένης hoc δῆμος exponere voluisse: nisi forte aduersus hanc lectionem obiici istud potest, δήμου appellationem vltra πένητας extendi. STEPH. Πένης. *Gr. Cl. Steph.* 1. *Marg. Cam.* δῆμος, recte. πένης et δυνατοὶ non opponuntur, δῆμος et δυνατοὶ perbene. Nec δῆμος tantum *ciuis*, sed et *vulgus*: ita *Glossae vett.* Sic apud *Homerum* δῆμον et ἔξοχον ἄνδρα: apud nostrum δῆμος καὶ οἱ ὀλίγοι. et, τὰς ἀρχὰς καὶ τὸν δῆμον p. 307. Magistri etiam δῆμον ἐόντα exponunt ἕνα τῶν πολλῶν. *Xenoph.* Cyrop. στέγαι δ' εἰ καὶ ἡμῖν αὐτοῖς, nempe ducibus, ἀλλὰ οὐ

imperium iam obtinuerimus, et grauiſſima bella, tum aduerſus vniuerſos, tum aduerſus ſingulos, ſuſtinuerimus, praeterea quod vrbem rerum omnium copia inſtructiſſimam, et frequentiſſimam incoluerimus. Quanquam is quidem, qui ſegnis eſt, haec vituperabit: ſed qui eſt agendi ſtudioſus, ipſe quoque aemulabitur. ſi quis vero non poſſideat, inuidebit. Caeterum *aliis* inuiſos et graues in praeſentia eſſe omnibus contingit, quotquot alteri alteris imperare voluerunt. Qui vero maximarum rerum gratia ſuſcipit inuidiam, is quidem recte ſibi conſulit. Odium enim non diu durat: ſed et praeſens ſplendor, et gloria in poſterum perpetuo celebranda relinquitur. * Vos igitur quod in reliquum tempus honeſtum futurum eſt, nec eſt in praeſenti inhoneſtum, cogitatione proſpicientes, praeſenti animorum alacritate vtrumque quaeratis: neque vllum caduceatorem ad Lacedaemonios mittatis, neque ſignificationem detis, vos praeſentibus incommodis premi. Nam qui in calamitatibus animo minimum afflictantur, et re ipſa plurimum *ipſis* reſiſtunt, iſti et publice et priuatim omnium ſunt praeſtantiſſimi. Bell. Pelop. an. 2. Olymp. 87. 3. V. C. Varr. 324.

65. His verbis Pericles Athenienſium iram in ſe conceptam mitigare, animosque *illorum* a praeſentibus malis abducere conabatur. Illi vero publice quidem eius oratione flectebantur, nec *vllos legatos* ad Lacedaemonios amplius mittebant, et in bellum animis impenſius incumbebant: ſed priuatim calamitates, quibus premebantur, aegre ferebant. Pauper quidem, quod, tenuiores facultates habens, bellum ingreſſus eſſet, et tamen his ipſis priuatus eſſet. Illi vero, qui opibus pollebant, quod egregia in agris praedia, villasque magnifice aedificatas, et ſumtuoſa ſupellectile inſtructas amiſiſſent: ſed, quod omnium erat grauiſſimum, quod pro pace bellum haberent. Nec prius vniuerſi iram, quam in eum conceperant, depoſuerunt, quam eum pecunia mulctarunt. Rurſus tamen non multo poſt (id quod vulgus facere ſolet) *ipſum* belli ducem elegerunt, eique rerum omnium adminiſtrationem commiſerunt: quod domeſtici quidem luctus, et iacturae, quam ſinguli priuatim fecerant, dolorem iam minus ſentirent; ipſum vero in rebus, quibus vniuerſa ciuitas indigebat, adminiſtrandis, plurimi faciendum eſſe iudicarent. Quamdiu enim reipublicae praefuit in pace, eam moderate rexit, eamque

* Quae duo vos proſpicientes, decus futurum, et dedecus praeſens, alacri iam animo decus capeſſite, et dedecus deuitate etc. *Valla, Acacius, Ae. Port.* quaſi τὸ αὐτίκα αἰσχρὸν legiſſent. HVDS.

καὶ πταίσωμεν. Καίτοι ταῦτα] τρεῖς κριτὰς ὑποτίθεται τῶν πραγμάτων. διαλύεται γὰρ ἢ θανάτῳ, ἢ ἄλλῳ τινί. Ὡς οἵτινες] τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ ἐπεί. ἐκείνων. Οἱ δὲ δυνατοὶ] οἱ τῷ πλούτῳ δυνάμενοι. Προσεδεῖτο] χρείαν εἶχε. Τὸ ἐπίφθονον] τὸ ἐπίζηλον. Μῖσος μὲν γὰρ] ἐπ' αὐτὸν] κατ' αὐτοῦ. Τὴν γνώμην] τὸν σκοπόν Τὴν δύναμιν] τὴν ἰσχὺν τῷ πολέμῳ. Ἐπιπλέον

τῷ δήμῳ τῶν τρατιωτῶν, non item gregariis. *Vulgus* apud *Salluſtium* et *nobiles* includit, ſed ſine *gratia*, ſine auctoritate, addo etiam ſine *re familiari*. WASS. Locus *Homeri* eſt Iliad. β'. 188. Ὃν τινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχείη, et 198. Ὃν δ' αὖ δήμου τ' ἄνδρα ἴδοι. Vbi *Schol. paru.* δημοτικὸν, τοῦ πλήθους. *Sophocl.* Aiac. 1090. ἄνδρα δημότην oppenit τοῖς ἐφεζῶσι, imperantibus. Add. *Camerar.* ad Xenoph. Παιδ. p. 374. DVCK.

Ὁ μὲν δῆμος] Ita correxi e bonis codd. pro πένης, quae vox gloſſam ſapit, vt praeter Stephanum Waſſius et Duckerus monuere, qui ſunt adeundi. GOTTL.

Ἐξημίωσαν] Ὀγδοήκοντα ταλάντοις, inquit *Diodor.* pag. 310. b. vid. *Ariſtoph.* Acharn. 32. Αὐτὸν non prorſus male omittit *Ar.* Paulo poſt *Gr.* ὁ ὅμιλος, quomodo *Philo* et *Herodotus*. WASS. Reſpicit ad hunc locum *Ariſtides* Tom. III. pag. 401. DVCK.

Plut. l. c. ὧν ἀριθμὸν οἱ τὸν ἐλάχιστον πεντεκαίδεκα τάλαντα, πεντήκοντα, οἱ τὸν πλεῖστον ἑξάκοσι. Diod. Sic. L. XII, p. 509. octoginta talenta ſcripſit. Non mutandum cenſet Weſſelingius, laudato loco Plutarchi, hunc numerum, quod hic Diodorum non habuerit ante oculos. G.

Ἀμβλύτεροι] Confer *Plutarch.* Pericl. p. 171. Periclem μεγαλοπρεπῶς σοφὸν vocat *Plato* p. 425. filios non laudat. WASS.

Ὅσον τε γὰρ — ὁ ἐς Σικελίαν πλοῦς] Haec e *Thucydide* deſcripſit *Ariſtides* Tom. III. p. 200. Confer *Ariſtot.* tamen Polit. β'. 12. Laudat *Max. Tyrius* p. 429. *Iſocrates* 270. Adi *Platonem* p. 351. WASS.

Ὅσον τε γὰρ —] Hunc locum excerpſit Ariſtides Orat. Plat. II. p. 120. lebb. G.

Ἀσφαλῶς] *Ariſtid.* ὡς ἀσφαλῶς. et pro ἐπ' ἐκεῖνα, ἐπ' αὐτά. WASS. Mox etiam ἐπειδὴ δὲ ὁ π. DVCK.

Ariſtid. l. c. ὡς ἀσφαλῶς. Redundat, vt notum, ὡς, vt in ὡς ἀληθῶς, ὡς ἑτέρως. v. Reisk. animadu. ad Ariſtid. p. 232. et 467. G.

τε ὁ πόλεμος κατέστη, [m] ὁ δὲ φαίνεται καὶ ἐν τούτῳ προγνοὺς τὴν δύναμιν. ἐπεβίω δὲ δύο ἔτη, καὶ ἓξ μῆνας· καὶ ἐπειδὴ ἀπέθανεν, [n] ἐπιπλέον ἔτι ἐγνώσθη ἡ πρόνοια [o] αὐτοῦ ἡ ἐς τὸν πόλεμον. ὁ μὲν γὰρ, ἡσυχάζοντάς τε καὶ τὸ ναυτικὸν θεραπεύοντας, καὶ ἀρχὴν μὴ ἐπικτωμένους ἐν τῷ πολέμῳ, [p] μηδὲ τῇ πόλει κινδυνεύοντας, ἔφη, περιέσεσθαι. οἱ δὲ ταῦτά τε πάντα ἐς τοὐναντίον ἔπραξαν, καὶ ἄλλα ἔξω τοῦ πολέμου, δοκοῦντα εἶναι κατὰ τὰς ἰδίας φιλοτιμίας, καὶ ἰδία κέρδη, κακῶς ἔς τε σφᾶς αὐτοὺς καὶ τοὺς ξυμμάχους ἐπολίτευσαν· ἃ κατορθούμενα μὲν, τοῖς ἰδιώταις τιμὴ καὶ ὠφέλεια μᾶλλον ἦν· σφαλέντα δὲ, τῇ πόλει ἐς τὸν πόλεμον βλάβη καθίστατο. αἴτιον δ' ἦν, ὅτι ἐκεῖνος μὲν, δυνατὸς ὢν τῷ τε ἀξιώματι καὶ τῇ γνώμῃ, χρημάτων τε διαφανῶς ἀδωρότατος γενόμενος, κατεῖχε τὸ πλῆθος ἐλευθέρως, καὶ οὐκ ἤγετο μᾶλλον ὑπ' αὐτοῦ, ἢ αὐτὸς ἦγε, [q] διὰ τὸ μὴ, κτώμενος ἐξ οὐ προσηκόντων τὴν δύναμιν, πρὸς ἡδονήν τι λέγειν, ἀλλ' ἔχων ἐπ' ἀξιώσει καὶ πρὸς ὀργήν τι ἀντειπεῖν. ὁπότε [r] γοῦν αἴσθοιτό τι αὐτοὺς παρὰ καιρὸν ὕβρει θαρσοῦντας, λέγων κατέπλησσεν ἐπὶ τὸ φοβεῖσθαι· καὶ δεδιότας αὖ ἀλόγως, ἀντικαθίστη πάλιν ἐπὶ τὸ [s] θαρσεῖν. ἐγίγνετό τε λόγῳ μὲν, δημοκρατία, ἔργῳ δὲ, ὑπὸ τοῦ πρώτου ἀνδρὸς ἀρχή. [t] οἱ δὲ ὕστερον, [v] ἴσοι αὐτοὶ μᾶλλον πρὸς ἀλλήλους ὄντες, καὶ ὀρεγόμενοι τοῦ πρῶτος ἕκαστος γίγνεσθαι ἐτράποντο καθ' ἡδονὰς τῷ δήμῳ [x] καὶ τὰ πράγματα ἐνδιδόναι. ἐξ ὧν ἄλλα τε πολλὰ, ὡς ἐν μεγάλῃ πόλει καὶ ἀρχὴν ἐχούσῃ, ἡμαρτήθη, καὶ ὁ ἐς Σικελίαν πλοῦς· ὃς οὐ τοσοῦτον γνώμης ἁμάρτημα ἦν πρὸς οὓς [y] ἐπήεσαν, ὅσον οἱ ἐκπέμψαντες, οὐ τὰ πρόσφορα τοῖς οἰχομένοις [z] ἐπιγιγνώσκοντες, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἰδίας [a] διαφορὰς περὶ τῆς τοῦ δήμου προστασίας, τά τε ἐν τῷ στρατοπέδῳ ἀμβλύτερα ἐποίουν, καὶ τὰ περὶ τὴν πόλιν [b] πρῶτον ἐν ἀλλήλοις ἐταράχθησαν. σφαλέντες [c] δ' ἐν Σικελίᾳ ἄλλῃ τε παρασκευῇ καὶ τοῦ ναυτικοῦ τῷ [d] πλέονι μορίῳ, καὶ κατὰ τὴν πόλιν ἤδη ἐν στάσει ὄντες, ὅμως τρία μὲν ἔτη ἀντεῖχον τοῖς τε

m Ὁ δὲ ἐφαίνετο *Ar. C.* Totum hoc modo legendum censet *Steph.* ἐπειδή τε ὁ πόλεμος κατέστη ὅδε, φαίνεται καὶ ἐν τούτῳ etc. Fatetur tamen ὁ δὲ pro ὅδε posse etiam dici, referendo ad Periclem. Κατέστη ὅδε, φαίν. *Reg.* Ὁ δὲ, et in marg. γρ. ὅδε *Cass.* Ἐφαίνετο *Dan.* *n* Ἐπὶ πλέον *Ar. Cass. Gr.* *o* Αὐτοῦ ἐς τὸν *Cl. Gr. Reg. Cass.* Aug. *p* Μὴ δὲ pro μηδὲ passim fere exhibent *Codd. vett.* et saepiuscule *Lib. impressi.* Μὴ δὲ *Reg. Cass.* *q* Sic *Ar. C. Ald. Flor. Bas.* Verum ὑποστιγμὴν post δύναμιν ponit *Steph.* 1. post μὴ et δύναμιν *Steph.* 2. et *Ac. Port.* In *Gr.* quoque haec sine distinctione scripta sunt. In *Cass.* distinctio est post δύναμιν. Τὶ abest apud Thom. M. in ἀξιῶ p. 79. *r* Οὖν *Reg.* *s* Θαῤῥεῖν *Reg. Cass.* Aug. Marg. Ald. Vin. *t* Οἱ δ' ὕστερον *Gr.* *v* Ἴσοι μᾶλλον αὐτοὶ *Ar. C. Dan.* Paulo post ὀρεγόμενος Rostg. *x* Καὶ deest *Ar. C. Dan.* Paullo ante in Mosqu. ἡδονήν. *y* Ἐπίεσαν *Ar.* Ἐποίησαν *C.* atque ita in ora *Cod. Ar.* Ἀπήεσαν *Reg.* Ἐποίησαν *Dan.* *z* Ἐπιγινώσκοντες *Ar. C.* *a* Hic a *Cod. vet.* dissentio, nobis διαβολὰς pro διαφορὰς exhibente: praesertim quum addatur περὶ τῆς τοῦ δήμου προστασίας, quae adiectio cum accusatiuo διαβολὰς minime conueniret. *Steph.* Κατὰ ἰδίας διαβολὰς *Cl. Gr.* Mosqu. Aug. Sed man. rec. correxit: διαφοράς. Κατὰ τὰς ἰδίας διαβολὰς *Reg.* *b* Πρῶτος *Dan.* *c* Δὲ ἐν *Ar. C.* *d* Πλείονι *Reg. Cass. Gr.* Mosqu.

Ὁ πόλεμος κατέστη] Aristid. p. 126. legit συνέστη. Mox ἡ πρόνοια ἐς τὸν πόλεμον est γνώμη, ξύνεσις. v. c. 62. GOTTL.

[Τὴν ἰσχὺν] Desunt h. v. in Cassel.] G.

Ἐπιπλέον] Huc spectat *Libanius* Orat. parentali in *Iulianum* Imp. pag. 363. Ἐπὶ πλεῖον *Aristides:* sed male omittit ἡ post αὐτούς. WASS.

Κακῶς — ἐπολίτευσαν] *Thom. Mag.* in πολιτεύομαι. Sed vitiose in Editis ἔσται pro ἔς τε. DVCK.

[Εἰς τέλος ἐρχόμενα) Potius dicendum erat: ἐς τέλος καλὸν — i. e. εὖ πεπραγμένα. v. Gramm.] G.

Ἰδιώταις] *Suidas* h. v. ἰδιῶται, ἀντὶ τοῦ πολῖται, ciues. Sic et *Hesychius*, qui etiam addit ὁπλίτας, ἀπείρους. v. *Aristophan.* WASS.

[Ἰδιῶταί εἰσι) In codd. Cass. et Aug. v. εἰσὶ et εἴρηκε non reperiuntur.] G.

Ἀδωρότατος] *Plutarch.* Pericl. 161. vbi legerim προσφέροντα σωτήρια. *Sallust.* Inuictus aduersum diuitias. Pro τε διαφανῶς *Thom. Mag.* h. v. δὲ διαφ. WASS.

Οὐκ ἤγετο μᾶλλον] *Aristid.* Tom. III. pag. 442. IDEM.

Οὐκ ἤγετο μᾶλλον — ἢ αὐτὸς ἦγε] i. e. *non ab iis se regi passus est, sed eos rexit.* Οὐ μᾶλλον est, vt οὐδὲν μᾶλλον, apud Atticos, οὐ. v. Greg. de dial. p. 24. Koen. G.

Ἔχων — ἀντειπεῖν] *Thom. Mag.* in ἀξιῶ. Vid. *Demosth.* contra Aristogiton. p. 458. WASS. *Thomas* quoque omittit τι. DVCK.

Ἐπ' ἀξιώσει] i. e. μετ' ἀξίας, *cum auctoritate.* Sic Reisk. l. c. ἔχων sc. δύναμιν. Thom. M. in ἀξιῶ, p. 79. explicat, laudato hoc loco: τιμὴν καὶ προσόν τινι ἀξίωμα, quod perinde est. Ὀργὴ h. l. est vehementia, contentio dicendi. Τὸ τὶ quod sequitur, abest ab Aristide et Thoma, et posset abesse, quod illud praecessit. Sed consentientibus codd. non movendum est suo loco. G.

Ἐπ' ἀξιώσει] Possis etiam vertere, propter auctoritatem et dignationem, in qua ageret. Sed B. Gottl. explicatio magis probetur. Illam probanti, comma ponendum erit post ἔχων et ἀξιώσει. BAVER.

Πρὸς ὀργήν τι] Omittunt τι *Aristidis* exemplaria mendose. WASS. Variant apud eum etiam alia nonnulla. εἰς aliquoties pro ἐς. v. 7. αἴτιον δὲ ἦν, et v. 8. χρημάτων δὲ, quod et *Thomas* habet. v. 9. πρὸς ἡδονὴν λέγειν. v. 12. ἐγίνετο, et ἔργῳ δ' ὑπὸ. v. 13. οἱ δ' ὕστεροι ἴσοι μᾶλλον αὐτοί. DVCK.

Λόγῳ — ἀρχή] *Plutarch.* Moral. 802. In *Aristide* Ed. Canterb. p. 202. est ὕστεροι, quod, ob hiatum, non improbo. verum paulo supra, κατέπληττεν. Noster vero aliter. Mox

bona fide tutatus est; eiusque sub imperio ad maximam potentiam euecta erat. Postquam autem hoc bellum susceptum est, in hoc etiam ille reipublicae vires videtur praeuidisse. Duos autem annos et sex menses *a bello moto* praeterea vixit: et post eius mortem, eius prouidentia in bello magis cognita est. Ille enim dicebat victores euasuros, si quiescerent, rebusque nauticis operam darent; neque nouum imperium quaererent, dum hoc bellum gererent; neque rempublicam in discrimen vocarent. Illi vero et haec omnia contra egerunt, et alia, quae ad hoc bellum pertinere non videbantur, ob priuatam ambitionem, et priuatos quaestus, in suam, sociorumque perniciem administrarunt. Nam quum ea, *quae gerenda suscipiebant*, feliciter succedebant, honor et fructus ad priuatos potius, *quam ad rempublicam* redibat: quum vero infeliciter succedebant, reipublicae detrimentum in hoc bello afferebant. Huius autem rei haec fuit causa, quod cum ille et dignitate et consilio polleret, et manifeste omnium ciuium integerrimus esset, vt nullis pecuniae muneribus se corrumpi pateretur, plebem in officio liberaliter contineret, nec ab ea magis regeretur, quam ipse eam regeret. Nam cum non malis artibus potentiam adeptus esset, ad multitudinis voluntatem nihil dicebat: sed eam pro sua autoritate castigare, quinetiam nonnullis in rebus *ei palam* aduersari poterat. Quoties igitur eos aliquid intempestiue ac petulantiae confidentia pulsos audere animaduertebat, *eos*, incusso metu, dicendo reprimebat. Contra vero, eos temere et absque causa trepidantes ad fiduciam reducebat. Quare verbo quidem erat dominatus popularis; sed re ipsa penes primarium *populi* virum principatus erat. Qui vero eum sunt sequuti, cum potius inter se dignitate pares essent, et eorum singuli principem in republica locum affectarent, omnia ad populi voluntatem dicere, eiusque libidini rempublicam permittere coeperunt. Vnde cum multis aliis in rebus peccatum est, (vt in ampla ciuitate, et quae principatum obtinet, *accidere plerumque solet*,) tum etiam in expeditione in Siciliam facta, quae suscepta est non tam peccato iudicii, *et culpa* eorum, ad quos *ipsi Athenienses* proficiscebantur, quam illorum, qui *classem illam* emiserunt, qui non cognoscebant ea, quae *suis illuc* profectis conducebant: sed propter priuatas simultates, de populi principatu contendentes, et res, quae militiae gerebantur, debilitarunt, et *domi* totum reipublicae statum mutuis discordiis tunc primum conturbarunt. Quamuis autem in Sicilia rem infeliciter gessissent, et cum alium apparatum, tum etiam maiorem classis partem amisissent, et in ipsa vrbe seditione iam laborarent, tamen tres annos restiterunt, et prioribus hostibus, et Siculis,

Bell. Pelop. an. 2. Olymp. 87. 3. V. C. Varr. 324.

ἔτι] μετὰ τὸ καταστῆναι τὸν πόλεμον. Ἡ πρόνοια αὐτῦ] ἡ πρόγνωσις. Ἃ κατορθώμενα] εἰς τέλος ἐρχόμενα. Τοῖς ἰδιώταις] ἰδιώτας καλεῖ τὰς ῥήτορας, καὶ τὰς δημαγωγὰς, ἐχ ὅτι ἰδιῶται εἰσι κατὰ τὸ ἀληθὲς, ἀλλ' ὡς πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῦ κοινῦ καὶ τῆς πόλεως εἴρηκε. Σφαλέντα δὲ] αἰνίττεται τὰ κατὰ τὸν Ἀλκιβιάδην. Ἀδωρότατος] ἀδωρόληπτος. Ὑβρει θαρσῦντας] ἀλόγως τὶ πράττοντας. Ἁμάρτημα ἦν] λείπει τῶν Λεοντίνων. τὰς Λεοντίνας λέγει. ἦτοι γὰρ μετεκαλέσαντο πρὸς συμμαχίαν Ἀθηναῖοι, Συρακουσίοις διαφερόμενοι. Ὅσον οἱ ἐκπέμψαντες] Ἀθηναίων οἱ πρᾶξαντες. Τοῖς οἰχομένοις] πορευθεῖσιν εἰς Σικελίαν. Ἐν

v. 14. καὶ omittit etiam *Aristides*. WASS. Λόγῳ et ἔργῳ, item λόγῳ et ἀληθείᾳ opponuntur apud Graecos, vt ap. Latinos *verbo* et *re*. vid. *Malasp.* ad Ciceron. III. ad Attic. 12. *Wass.* ad Sallust. Iug. XIV. DVCK.

Λόγῳ μὲν] v. supra c. 37. in orat. funebri Periclis: ὄνομα μὲν, διὰ τὸ μὴ ἐς ὀλίγους, ἀλλ' ἐς πλείονας ἥκειν, δημοκρατία κέκληται — GOTTL.

Καὶ τὰ πράγματα] Abest καὶ a codd. quibusdam et ab Aristide. Quodsi profectum est a Thucydide, Reiskius in anim. p. 22. putat, Nostrum scripsisse: ἑαυτὰς καὶ τὰ πράγματα· ad locum Aristidis autem coniicit (p. 467.) τῷ δήμῳ ὁμιλεῖν καὶ τὰ πράγματα ἐνδιδόναι. G.

Καὶ τὰ πράγμ.] i. e. *ipsam* adeo remp. *ipsas* causas et commoda reip. Pollis et sic: vertebantur ad voluptates populo, i. e. ad ea, quae iucunda erant multitudini, (more Nostri, substantiuo iungentis casum verbi in Nomine latentis, vt ἐπιτειχισμὸς τῇ χώρᾳ,) et (vertebantur, πρὸς τὸ) ad condonandas populo causas reipubl. Illud simplicius. BAVER.

[Λείπει τῶν Λεοντίνων) Desunt haec in Cass. Ceterum atramento scripta erant, et minio insuper: αἰνίττεται τὰ κατὰ τὸν Ἀλκιβιάδην. In Aug. desunt Schol. a verbis Ἀδωρότατος — ad Τοῖς οἰχομένοις.] G.

[Τῷ Σικελικῷ) i. e. ἐς Σικελίαν πεμφθέντι. In Aug. est: τὸ ἐν σικελίᾳ.] G.

πρότερον ὑπάρχσι πολεμίοις, καὶ τοῖς ἀπὸ Σικελίας μετ' αὐτῶν, καὶ τῶν ξυμμάχων ἔτι τοῖς [e] πλέοσιν ἀφεστηκόσι, Κύρῳ τε ὕστερον βασιλέως παιδὶ [f] προσγενομένῳ, ὃς παρεῖχε χρήματα Πελοποννησίοις ἐς τὸ ναυτικόν. καὶ ἃ πρότερον ἐνεδοσαν, ἢ αὐτοὶ [g] ἐν σφίσι καλὰ τὰς ἰδίας διαφορὰς περιπεσόντες ἐσφάλησαν. τοσοῦτον τῷ Περικλεῖ ἐπερίσσευσε τότε, ἀφ' ὧν αὐτὸς προέγνω, καὶ πάνυ ἂν ῥαδίως περιγενέσθαι [h] τὴν πόλιν [i] τῶν Πελοποννησίων [k] αὐτῶν τῷ πολέμῳ.

ξς'. Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι τῷ αὐτῷ θέρει ἐστράτευσαν ναυσὶν ἑκατὸν ἐς Ζάκυνθον τὴν νῆσον, ἣ κεῖται [l] ἀντιπέρας Ἠλιδος· εἰσὶ δὲ Ἀχαιῶν τῶν ἐκ Πελοποννήσου ἄποικοι, καὶ Ἀθηναίοις ξυνεμάχουν. ἐπέπλεον [m] δὲ Λακεδαιμονίων χίλιοι ὁπλῖται, καὶ Κνῆμος Σπαρτιάτης ναύαρχος. ἀποβάντες δὲ [n] ἐς τὴν γῆν, ἐδῄωσαν τὰ πολλά. καὶ ἐπειδὴ ἃ ξυνεχώρουν, ἀπέπλευσαν ἐπ' οἴκου.

ξζ'. Καὶ τῷ αὐτῷ θέρει τελευτῶντος, Ἀριστεὺς Κορίνθιος, καὶ Λακεδαιμονίων πρέσβεις, [o] Ἀνήριστος, καὶ Νικόλαος, καὶ [p] Στρατόδημος, καὶ Τεγεάτης Τιμαγόρας, καὶ Ἀργεῖος [q] ἰδίᾳ Πόλλις, πορευόμενοι ἐς τὴν Ἀσίαν ὡς βασιλέα, εἴπως πείσειαν αὐτὸν χρήματά τε [r] παρέχειν καὶ ξυμπολεμεῖν, ἀφικνοῦνται ὡς Σιτάλκην πρῶτον τὸν Τήρεω ἐς Θρᾴκην, βουλόμενοι πεῖσαί τε αὐτὸν, εἰ δύναιντο, μεταστάντα τῆς Ἀθηναίων ξυμμαχίας, στρατεῦσαι ἐπὶ τὴν Ποτίδαιαν, ἃ ἦν στράτευμα τῶν Ἀθηναίων πολιορκοῦν· [s] καὶ παῦσαι βοηθεῖν τε αὐτοῖς, καὶ, ἧπερ ὥρμηντο, δι' ἐκείνου πορευθῆναι πέραν τῆ Ἑλλησπόντῳ ὡς Φραγάνην τὸν Φαρναβάζου, ὃς αὐτοὺς ἔμελλεν ὡς βασιλέα [t] ἀναπέμψειν. παραγυχόντες [v] δὲ Ἀθηναίων πρέσβεις, Λέαρχος [x] ὁ Καλλιμάχου, καὶ Ἀμεινιάδης ὁ Φιλήμονος παρὰ τῷ Σιτάλκῃ, πείθουσι τὸν Σάδοκον [y] τὸν γεγενημένον Ἀθηναῖον, Σιτάλκου υἱὸν, τοὺς ἄνδρας ἐγχειρίσαι σφίσιν, ὅπως μὴ, διαβάντες [z] ὡς βασιλέα, τὴν ἐκείνου πόλιν τὸ μέρος [a] βλάψωσιν. ὁ δὲ, πεισθεὶς, πορευομένους αὐτοὺς διὰ τῆς Θρᾴκης ἐπὶ τὸ

e Πλείοσιν *Ar. Reg. Caſſ. Gr.* et ἀφιεκνόσιν *Caſſ.* *f* Προσγεγενημένῳ *Ar. C. Dan.* *g* Ἐν σφίσιν αὐτοῖς *Ar. C. Dan.* σφίσιν etiam *Caſſ.* *h* Τὸν πόλιν deſunt *Reg. Caſſ.* Aug. *i* Τῶν deeſt *Ar. C. Dan.* *k* Αὐτῷ *Gr.* *l* Ἀντιπέρας *Marg.* Ἀντιπέραν *Reg.* *m* Δὲ abeſt *Caſſ.* Aug. *n* Εἰς *Dan.* *o* Ἀνέριτος *Reg.* *p* Στρατόδημος *Reg* Vulgo Πρατόδημος. *q* Ἰδιαίπολις *Marg.* 1. Ἰδίᾳ πολλάκις *Marg.* 2. Aliam, quam quae in contextu eſt, lectionem admittendam non cenſeo: nec *Scholiaſtem* aliam agnouiſſe puto, a quo et aduerbium ἰδίᾳ exponi videmus. Quod autem aliarum duarum lectionum vna *Scholio* praefigitur, crediderim hoc ab aliquo factum eſſe, qui e regione illius *Scholii* verba ſita ſcripſiſſet, γράφεται ἰδίᾳ πολλάκις ἀντὶ τοῦ ἰδίᾳ πόλις. *Steph.* Ἰδιάπολις *Gr.* Ἰδιαίπολις *Reg.* ἰδίᾳ πόλλις *Caſſ.* cum Var. Lect. in marg. ad πόλλις, γρ. πολλάκις. In cod. Baſ. Πόλλις. Vulgo Πόλις. *r* Παρασχεῖν *Ar. C. Dan.* Mosqu. Mox pro ὡς idem ἐς, quae gloſſa eſt, et Τήρεως. male. *s* Καὶ παῦσαι β. τ. αὐτοῖς om. *Cl. Reg.* Baſ. Aug. a manu tamen rec. in marg. adſcripta. *t* Πέμπειν et ex emendat. ἀναπέμπειν *Gr.* *v* Δ' Ἀθηναίων, et Λαίαρχος *Gr.* *x* Articulus ὁ deeſt *Ar. C. Cl. Gr.* vt et mox ante φιλήμονος, Aug., ſed ante φιλήμονος a man. rec. additus. deeſt etiam vtroque loco *Reg. Caſſ.* Mosqu. et poſteriore *Dan.* Baſ. *y* Τὸν abeſt *Ar. C. Dan.* qui etiam Σιτάμυ pro Σιτάλκου. *z* Ἐς βασιλ. *Cl.* *a* Βλάψωσι *Gr.*

Μετ' αὐτῶν] Abreſch. Auct. p. 295. αὐτῶν non male accipi poſſe pro μόνων. v. quae praecedunt. GOTTL.

[Τινος) Steph. corrigit: οὗ τινος καὶ Κύρῳ ὁ Ξενοφῶν — quod recepi. In Roſtg. ᾧ Κύρῳ κ. Ξ. τὴν ἀνάβασιν ἔγραψεν.] G.

Τοσοῦτον — πολέμῳ] *Ariſtides* III. p. 202. WASS.

Τοσοῦτον τῷ Περικλεῖ ἐπερίσσευσε —] *Tantum praeſtabat reliquis tunc temporis ingenio, quo adiutus res futuras ante capiebat.* G.

Ἐπερίσσ. τῷ Περ.] Cur non ad verbum: tantum (virtutis) ſuperabat, ſuppetebat, ſupererat, abundabat, ſuppeditabat Pericli ad, rel. vt Liu. L. 2. de Appio: tantum ſuperabat animi ad ſuſtinendam inuidiam. BAVER.

Αὐτῶν] *Gr.* αὐτῷ τῷ π. Cum Editis *Ariſtides.* vtraque vox ſine ſententiae dispendio abeſſe poteſt. Τῶν etiam apud *Ariſtid.* deeſt. WASS.

Reiskius in anim. l. c. coniicit πάντων, aut τότω. Certe offendit αὐτῶν, quod cum τῷ poſſet abeſſe, vt iam monuit Waſſenus. Mox ad v. ἐς Ζάκυνθον, in Aug. ſcriptum: πόθεν εἰ Ζακύνθιοι. G.

Πελοπ. αὐτῶν] Incommodum eſt illud αὐτῶν· verti tamen poſſet, vt *ipſos* etiam Peloponneſios vincerent. BAVER.

Ἀνήριστος] Sperthiae filius, ſecundum Herodotum VII, 138. qui hanc hiſtoriam attigit. Nicolaus fuit Bulis F. G.

Στρατόδημος] Ita correxi pro Πρατόδημος. Probabat lectionem, quam recepimus, Valkenar. ad Herodot. l. c. p. 565. GOTTL.

Καὶ Ἀργεῖος ἰδίᾳ, Πόλις] Diſtinctionis notam poſt ἰδίᾳ delendam cenſeo. Verum vtrum Πόλις an Πόλλις verior ſit ſcriptura, ſtatuere non auſim. Πόλλιν τὸν Ἀργεῖον, qui Syracuſis regnauit, memorat *Athenaeus*, l. 1. pag. 31. atque etiam Πόλις ὁ Ἀθηναῖος apud *Eundem* occurrit, l. 2. p. 477. HVDS. Πόλις et Πόλλις, proprium, etiam apud alios permutantur. Vid. *Interpretes* Polluc. VI, 15. et Aeliani XII. V. H. 31. Sic, qui *Diodoro Siculo* XV, 475. eſt *Polis*, apud *Plutarch.* Dion. princip. dicitur *Pollis* Spartiates. Nam eumdem eſſe, de quo *Plutarchus* et *Diodorus* agunt, intelligitur e *Diog. Laërt.* III, 19. 20. *Polin* Ducem coloniae Amyclaeorum et Spartiatarum, qui in Creta confederunt, memorat apud *Photium* Conon Narrat. 36. et 47. Ἰδιαίτολις, quod quidam *Mſſ.* habent, potuit oriri ex ι adſcripto diphthongi impropriae. DVCK.

Πόλλις] Sic ſcripſi e bonis codd. pro Πόλις, et comma deleui poſt ἰδίᾳ· non enim diuellendum eſt Πόλις et Ἀργεῖος. Sic Πόλλις apud Diod. XV, p. 28. ναύαρχος Lacedaemoniorum ſcribitur pro Πόλις. v. Weſſel. ad l. c. Reiskius in anim. p. 22. quoque correxit Πόλλις. G.

qui se illis adiunxerant, quinetiam plerisque sociorum, qui *ab ipsis* defecerant: mox etiam Cyro, Regis Persarum filio, qui se *Lacedaemoniis* adiunxerat, et pecunias Peloponnesiis ad classem dederat. Nec prius *hostibus imperio* cesserunt, quam ipsi mutuis discordiis collisi conciderunt. Tanta prudentia tunc in Pericle fuit, qua caeteros ciues longe superans, ciuitatem Peloponnesiis eo bello vel facillime superiorem fore praeuiderat. Bell. Pelop. an. 2. Olymp. 87. 3. V. C. Varr. 324.

66. Lacedaemonii vero, eorumque socii, eadem aestate cum centum nauibus profecti sunt in insulam Zacynthum, quae iacet e regione Elidis. Zacynthii autem sunt Achaeorum ex Peloponneso coloni, et Athenienſium erant socii. Illa autem classe aduersus *illos* vehebantur mille grauis armaturae milites Spartani, et Cnemus Spartanus, classis praefectus; exscensuque ex nauibus in terram facto, magnam illius agri partem vastarunt. cumque illi deditionem facere nollent, domum redierunt. Maio exeunte.

67. Eadem aestate iam extrema, Aristeus Corinthius, et Lacedaemoniorum legati, Aneristus, Nicolaus, Stratodemus, et Timagoras Tegeates, et suo nomine Polis Argiuus, dum iter facerent in Asiam ad Regem, si qua ratione ei persuadere possent, vt sibi pecuniam daret, bellique societatem secum iniret, primum in Thraciam ad Sitalcem Terae filium iuerunt, cupientes, si possent, ei persuadere, vt relicta Athenienſium societate ad suam transiret, et coniunctis armis secum Potidaeam iret, vbi erat Athenienſium exercitus, qui *vrbem* obsidebat; vtque eos suis auxiliis iuuandi finem faceret, sibique adesset, vt illo adiuuante, quo proficiscebantur, ire possent trans Hellespontum ad Pharnacem Pharnabazi filium, qui eos ad Regem erat deducturus. Sed cum forte Athenienſium legati, Learchus Callimachi, et Ameniades Philemonis *filius*, apud Sitalcem tunc adessent, Sadoco Sitalcae filio, qui ciuis Athenienſis factus fuerat, persuaserunt, vt eos sibi traderet, ne, si ad Regem transiuissent, quantum in ipso situm esset, illi suae ciuitati nocerent. Ille vero eorum verbis adductus, illos, dum per Thraciam Ante Sept. 21.

τῷ στρατοπέδῳ] τῷ Σικελικῷ. Πολεμίοις] τοῖς Λακεδαιμονίοις. Μετ' αὐτῶν] τῶν Λακεδαιμονίων. Ἔτι τοῖς πλείοσιν] ἀντεῖχον δηλονότι. Βασιλέως παιδὶ] βασιλέως λέγει τὸ Δαρείᾳ, υἱὸ Ἀρταξέρξου. ὅ τινος καὶ Κύρου ὁ Ξενοφῶν τὰς ἀναβάσεις ἔγραψε. Προσγενομένῳ] τοῖς Λακεδαιμονίοις δηλονότι. Ἐνέδοσαν] ἐμαλακίσθησαν. Τοσοῦτον] φρονήσεως δηλονότι. Ἀφ' ὧν αὐτὸς προέγνω] ἀφ' ὧν πραγμάτων, ὥστε μήτε κατὰ γῆν πολεμῆσαι, μήτε εἰς Σικελίαν πέμψαι. Καὶ ἐπειδὴ ὁ ξυνεχώρουν] ἐνεδίδουν οἱ Ζακύνθιοι. Καὶ Ἀργεῖος ἰδίᾳ πολλάκις] γράφεται, ἰδίᾳ, Πόλις. ὄνομα κύριον. ἄνευ τοῦ κοινοῦ. οἱ γὰρ Ἀργεῖοι φίλοι ἦσαν Ἀθηναίοις. Τὸν γεγενημένον] τὸν ἐγγεγραφέντα. Τὴν ἐκείνου πόλιν τὸ μέρος] ὅσον ἀπὸ τοῦ μέρους αὐτοῦ. Ὁ δὲ] ἦγεν ὁ Σάδοκος.

[Γράφεται ἰδίᾳ, Πόλις — κύριον) Desunt haec verba in codd. Cassel. et August. Stephanus putat, Scholio praefixam esse V. L. *ἰδίᾳ πολλάκις* ab aliquo, qui e regione illius Scholii verba ista scripsisset: *γράφεται ἰδίᾳ πολλάκις, ἀντὶ τοῦ ἰδίᾳ Πόλις.* Verisimile hoc; Scholion certe mutilum est. Ἄνευ τοῦ κοινοῦ probat, Scholiasten *ἰδίᾳ Πόλις*, quod recte explicat, legisse.] G.

Ὡς βασιλέα] n. *τὸν μέγαν*, *Persarum*, Darium Nothum. Plene *ὡς πρὸς βασιλέα*. Mox in Mosqu. pro *ὡς Σιτάλκην* est *ἐς*, ab imperito librario ortum. Satis multa de vsu h. part. eruditi viri dixerunt. v. Iis, Ernest. ad Xenoph. Memor. II, 7, 2. Mox *ἀναπέμψειν* verum est, *ἀναπέμπειν* est a sciolis ob *τὸ ἔμελλεν* refictum. G.

Βοηθεῖν τε αὐτοῖς] In Flor. Vinar. ad marg. emendauit docta manus: leg. *βοηθῆντα*. Sed minus est necessaria correctio. Construitur *παύω* cum infin. v. c. *παύσω σε ποιεῖν τοῦτο*. Παῦσαι pendet a *βουλόμενοι*, nec iungitur *τῷ πεῖσαι* „*volentes efficere, vt desisteret opem iis ferre.* Sic et Stephanus h. l. explicat in Thes. gr. lingu. s. h. voce p. 104. (T. III.) qui et alia exempla laudauit. Acacius in Adnott. ad h. l. putat, h. v. distingui posse sic: *καὶ παῦσαι· βοηθεῖν τε αὐτοῖς*, „*vt exercitum eorum Potidaeam obsidentem depelleret, Lacedaemoniisque opem ferret.* Dure. Subint. esset: *τὸ στράτευμα*, l. *αὐτὲς τῆς πολιορκίας*. Infin. autem pendet a *βουλόμενοι*, (*πεῖσαί τε αὐτὸν*) *καὶ παῦσαι*, G.

Παρὰ τῷ Σιτάλκῃ, *πείθωσι*] Herodotus l. c. parum accurate proditos dicit legatos a Sitalce, Terei filio, et a Nymphodoro, Abderitano. Mox *τὸν γεγενημένον Ἀθηναῖον*, opera Nymphodori, quem sibi conciliauerant Athenienses. v. L. II, 29. Ad quem locum spectant v. in Aug. ad h. versum: *Ταῦτα προείρηται*. G.

[*Τὸν ἐγγραφέντα*) Steph. putat, scriptum fuisse: *τὸν ἐγγραφέντα εἰς τὰς Ἀθηναίους*. Sed nihil in codd. additur. Caeterum in Aug. non reperiuntur Scholia ad verba *Πολεμίοις· Μετ' αὐτῶν· Ἔτι τοῖς πλείοσιν· Προσγενομένῳ· Ἐνέδοσαν Τοσοῦτον· Καὶ ἐπειδὴ ὁ ξυνεχώρουν* et *Τὸν γεγενημένον.*] G.

Πορευομένους — διὰ τῆς Θρᾴκης] Herodotus l. c. *ἦλωσαν κατὰ Βισάνθην, τὴν ἐν Ἑλλησπόντῳ*. Steph. de vrbb. p. 225. *Βισάνθη, πόλις Μακεδονίας κατὰ Θρᾴκην ἄποικος Σαμίων*. Sed reuera fuit vrbs Thraciae, in ore Ponti sita. v. Berkel. Mox *ἀπέκτειναν πάντας*, Herodotus: *ἀπέθανον ὑπὸ Ἀθηναίων*, quod idem est. G.

πλοῖον, ᾧ ἔμελλον τὸν Ελλήσποντον περαιώσειν, πρὶν ἐσβαίνειν, ξυλλαμβάνει, [b] ἄλλως ξυμπέμψας μετὰ τῶ Λεάρχω καὶ Αμεινιάδη· [c] καὶ ἐκέλευσεν ἐκείνοις παραδῶναι. οἱ δὲ, λαβόντες, ἐκόμισαν ἐς τὰς Αθήνας. ἀφικομένων δὲ αὐτῶν, δείσαντες οἱ Αθηναῖοι τὸν Αρίστεα, μὴ αὖθις σφᾶς [d] ἔτι πλέω κακουργῇ διαφυγών, ὅτι καὶ πρὸ τούτων τὰ τῆς Ποτιδαίας καὶ τῶν ἐπὶ Θράκης [e] πάντ' ἐφαίνετο πράξας, ἀφίστης καὶ βουλόμενος εἶναι εἰπεῖν, αὐθημερὸν ἀπέκτειναν πάντας, καὶ ἐς [f] φάραγγας ἔ ἐσέβαλον· δικαιοῦντες τοῖς αὐτοῖς ἀμύνεσθαι, οἵπερ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ὑπῆρξαν, τὰς ἐμπόρους ἃς ἔλαβον Αθηναίων καὶ τῶν ξυμμάχων, ἐν ὁλκάσι περὶ Πελοπόννησον πλέοντας ἀποκτείναντες, καὶ [h] ἐς φάραγγας ἐσβαλόντες. πάντας γὰρ δὴ [i] κατ' ἀρχὰς τὰ πολέμια [k] οἱ Λακεδαιμόνιοι, ὅσους λάβοιεν ἐν τῇ θαλάσσῃ, ὡς πολεμίους διέφθειρον, καὶ τοὺς μετὰ Αθηναίων ξυμπολεμοῦντας, καὶ τοὺς [l] μηδὲ μεθ' ἑτέρων.

ξή. Κατὰ δὲ τὰς αὐτὰς χρόνους, τῷ θέρει τελευτῶντος, καὶ Αμπρακιῶται, αὐτοί τε, καὶ τῶν βαρβάρων πολλοὺς ἀναστήσαντες, ἐστράτευσαν [m] ἐπ' Αργος τὸ Αμφιλοχικὸν, [n] καὶ τὴν ἄλλην Αμφιλοχίαν. ἔχθρα δὲ πρὸς τοὺς Αργείους ἀπὸ τῶδε αὐτοῖς ἤρξατο πρῶτον γενέσθαι. Αργος τὸ Αμφιλοχικὸν καὶ Αμφιλοχίαν τὴν ἄλλην [o] ἔκτισε, μετὰ τὰ Τρωϊκὰ οἰκαδε ἀναχωρήσας, καὶ ὐκ ἀρεσκόμενος τῇ ἐν Αργει καταστάσει, Αμφίλοχος ὁ Αμφιάρεω, ἐν τῷ [p] Αμπρακικῷ κόλπῳ, ὁμώνυμον τῇ [q] ἑαυτοῦ πατρίδι Αργος ὀνομάσας. καὶ [r] ἦν ἡ πόλις αὕτη μεγίστη τῆς Αμφιλοχίας, καὶ τοὺς δυνατωτάτους εἶχεν οἰκήτορας. ὑπὸ ξυμφορῶν δὲ πολλαῖς γενεαῖς ὕστερον πιεζόμενοι, Αμπρακιώτας ὁμόρους ὄντας τῇ Αμφιλοχικῇ ξυνοίκους ἐπηγάγοντο· καὶ Ελληνίσθησαν τὴν νῦν [s] γλῶσσαν τότε πρῶτον ἀπὸ τῶν Αμπρακιωτῶν [t] ξυνοικησάντων. οἱ δὲ ἄλλοι Αμφίλοχοι, βάρβαροί εἰσιν. ἐκβάλλουσιν ἓν τοὺς Αργείους οἱ Αμπρακιῶται χρόνῳ, καὶ αὐτοὶ ἴσχυσι τὴν πόλιν. [v] οἱ δ' Αμφίλοχοι, [x] γενομένου τούτου, διδόασιν ἑαυτοὺς [y] Ακαρνᾶσι, καὶ [z] προσεκαλέσαντο ἀμφότεροι Αθηναίους· οἳ αὐτοῖς Φορμίωνά τε στρατηγὸν ἔπεμψαν, καὶ ναῦς τριάκοντα. ἀφικομένου δὲ τοῦ Φορμίωνος, αἰρεῖσι [a] καθ' κράτος Αργος, καὶ τοὺς Αμπρακιώτας ἠνδραπόδισαν. κοινῇ τε [b] ᾤκησαν αὐτὸ Αμφίλοχοι [c] καὶ Ακαρνᾶνες. [d] μετὰ δὲ τοῦτο ἡ ξυμμαχία [e] ἐγένετο πρῶτον Αθηναίοις καὶ Ακαρ-

b Ἄλλως δὲ *Ar. C. Gr.* *c* Ἐκέλευεν *Ar. C.* sine vocula καί. *Dan.* et insuper Ἐκέλευσεν. *d* Ἔτι πλείω *Reg. Cass.* Ἐπὶ πλείω *Gr. Mosqu.* *e* Πάντα *Ar. C.* *f* Φάραγγα *Ar. C.* Φάραγγας *Cass.* *g* Ἐσέβαλλον *Gr.* *h* Ἐς φάραγγα βαλόντες *Marg.* Ἐς φάραγγας ἐμβαλόντες *Ar. Dan.* Ἐς φάραγγα ἐσβαλόντες *Reg.* *i* Καταρχὰς *Ar. Mosqu.* *k* οἱ deest *Ar. Dan.* *l* Μὴ δὲ *Cass.* *m* Ἐπ' Ἄργος *Ar. C.* Ἐπὶ Ἄργος *Cl. Gr. Reg. Cass.* Ἐπ' Ἄργος *Dan. Aug. Mosqu.* qui paullo ante habet τὸ αὐτῷ θέρει. Vulgo ἐπὶ τὸ Ἄργος. *n* καὶ ἐς τὴν *Ar. C.* *o* Ἔκτισε μὲν μετὰ *Ar. C. Dan.* et μετὰ Τρωϊκά. *p* Ἀμπρακικιτικῷ *Ar.* Ἀμβρακικῷ *Reg. Gr.* et sic ybique hoc capite cum β in secunda syllaba, praeterquam v. 17. vbi *Gr.* Ἀμπρακ. in Mosqu. Ἀμπρακιστικῷ. *q* Αὐτοῦ *Ar. C.* *r* Ἦν πόλις *Gr.* *s* Γλῶτταν *Cl.* Τότε deest *Ar. C. Dan.* *t* Τῶν ξυνοικισάντων *Ar.* Ξυνοικισάντων *C. Dan.* *v* οἱ δὲ ἄλλοι *Cl.* *x* Γεγενημένου *Ar. C.* *y* Ἀκαρνᾶσιν *Cass.* *z* Προσκαλέσαντες *Marg.* 1. Προσπρακαλέσαντες *Marg.* 2. *Ar. C. Ald. Flor. Bas.* Προσεπρακ. *Cl. Gr.* Προσκαλέσαντες *Reg.* Mosqu. Προσπρακαλέσαντες *Cass. Dan.* Aug. *a* Κατακράτος *Ald. Flor. Bas. Steph.* 1. *Reg.* *b* Ὤκησαν *C. Dan.* Mosqu. *c* Καὶ deest *Dan.* *d* Non dubitat *Stephanus*, quin κατὰ δὲ τοῦτο legerit *Scholiastes*. Neque enim (inquit) credibile est, illum, si legisset μετὰ δὲ τοῦτο, ita fuisse expositurum. *e* Πρῶτον ἐγένετο *Ar. C. Dan.*

Ἔμελλον — περᾶ.] *Tb. Magist.* WASS. *Thomas* adnotat, περαιοῦμαι dicendum, quamuis *Thucydides* περαιῶ dicat. Apud eum pro ᾧ ex hoc loco legendum est ᾧ. DUK.

Ἀπέκτειναν πάντας] Confer omnino *Herodot.* VII, 137. WASS.

Οἵπερ οἱ Λακεδαιμόνιοι ὑπῆρξαν] *Qua poena Lacedaemonii prius affecerant, vlti erant Athenienses.* v. Valken. ad Herod. l. c. Bene Scholiastes. Hesych. ὑπάρξας, κατάρξας, et ὑπάρχει, προκατάρχει. v. Valken. Ccl. de hac v. differentem in Eurip. Phoen. p. 532. nec praetermisit hunc locum laudare. GO.

Αὐτοί τε καὶ τῶν βαρβάρων πολλούς —] Pro αὐτοί τε καὶ πολλοὶ τῶν βαρβάρων, ἀναστήσαντες αὐτούς, ἐστράτευσαν — nomen effertur casu pronominis omissi. Recte cepit Interpres, quem probat Abreschius Dilucc. p. 254. GOTTL.

[Ἀναστήσαντες) Schol. ad h. v. e Cassel. recepi.] G.

Ἐπ' Ἄργος] Recepi e MSS. ἐπ' Ἄργος, pro ἐπὶ τὸ Ἄργος, probante hanc scripturam Eruditiss. Valkenar. ad Eurip. Phoen. p. 28. G.

[Τῇ οἰκήσει) Sc. τῶν πραγμάτων. v. Steph. Schol. hoc non est in Cass. et Aug. in quo a Τὴν ἐκείνῳ πόλιν τὸ μέρος vsque ad Ἐπηγάγοντο omnia Schol. desunt, praeter illud, quod est ad τῇ ἐν Ἄργει καταστάσει. A Cassel. absunt Scholia ad Ἐπηγάγοντο et Καὶ Ἑλληνίσθησαν.] G.

Ἀμφίλ. ὁ Ἀμφ.] Magnus quidem Autorum dissensus super conditore Argi Amphil. Vide *Nonnium* ad *Goltzii* Graeciam, et *Strab.* p. 326. Amphilochum ex Apollinis oraculo Argos condidisse scribit *Apollodorus*, l. 3. sed Amphilochum non Amphiarai filium (vt *Thucydides*, *Scymnus Chius*, *Aliique*) sed eius ex Alcmaeone nepotem facit. Vide *Palmerii* Gr. Antiq. p. 382. etc. HVDS. Vide *Strabonem* VII, 326. *Apollodorum* III, 7. *Pausan.* II, 18. et *Herodotum* III, 91. Domum reuersus est A. M. 2823. ante Christum natum 1182. *Apollodorus Ephorum* secutus est, vt ex *Strabonis* X. p. 462. abunde patet. WASS.

Euripides (in Alcmaeone διὰ ψωφίδος) apud Apollod. III, 7. 7. fin. tradit, Amphilochum, filium Amphiarai, Argos Amphilochicum condidisse. Ita quoque Strabo VII, p. 501. Sed idem Strabo p. 502. hunc l. Thucydidis excitat: Θουκυδίδης δέ φησιν, αὐτὸν Ἀμφίλοχον μετὰ τὸν ἐκ Τροίας ἐπάνοδον

iter facerent ad nauigium, quo Hellespontum erant traiecturi, antequam *id* conscenderent, comprehendit, missis aliis quibusdam cum Learcho et Ameniade: illosque his tradi iussit. Hi vero *eos* acceptos Athenas detulerunt. Qui cum eo peruenissent, Athenienses veriti, ne Aristeus, si euasisset, longe pluribus maleficiis *se* afficeret, quia eum et ante rerum omnium, quae ad Potidaeam, et in Thracia gestae fuerant, autorem fuisse constabat, omnes eodem die, indemnatos, et quaedam dicere volentes, interfecerunt, et in profundas fossas deiecerunt: aequum esse censentes, parem gratiam Lacedaemoniis referre, eosque eodem modo tractare, quo ipsi suos ante tractarant, qui negotiatores Atheniensium et sociorum, quos ceperant in onerariis nauibus circa Peloponnesum nauigantes, interfecerant, et in profundas fossas deiecerant. Lacedaemonii enim huius belli initio omnes, quos in mari cepissent, vt hostes trucidabant, tam Athenienssium socios, quam eos, qui neutrorum partes sequebantur. Bell. Pelop. an. 2. Olymp. 87. 3. V. C. Varr. 324.

68. Sub idem tempus, extrema iam aestate, et Ambraciotae, cum ipsi, tum etiam multi barbari, quos ex suis sedibus excitarant, expeditionem fecerunt aduersus Argos Amphilochicum, caeteramque Amphilochiam. Inimicitiae autem, quae ipsis cum Argiuis intercesserant, hinc initium duxerunt. Argos Amphilochicum, et reliquam Amphilochiam, Amphilochus Amphiarai *filius*, post bellum Troianum, domum reuersus, cum rerum status, qui Argis erat, ei non placeret, condidit in sinu Ambracico, de eodem patriae suae nomine Argos, *cognomine vero Amphilochicum* appellans. Haec autem vrbs omnium in Amphilochia sitarum maxima erat, et potentissimos quosque habebat incolas. Sed *eius incolae* multis post saeculis, calamitatibus afflicti, Ambraciotas agro Amphilochico finitimos, in ciuitatis societatem arcessiuerunt. Linguamque Graecam, quae nunc est in vsu, tunc primum didicerunt ex Ambraciotis, qui in eadem vrbe cum ipsis habitarant. At reliqui Amphilochi barbari sunt. Ambraciotae igitur progressu temporis Argiuos vrbe pellunt, ipsique retinent vrbem. Amphilochi vero vrbe pulsi sese Acarnanibus dediderunt: et vtrique Athenienses in auxilium aduocarunt, qui Phormionem ducem, et triginta naues ipsis miserunt. Cum autem Phormio *eo* peruenisset, Argos per vim ceperunt, et Ambraciotas in seruitutem abstraxerunt; vrbemque Amphilochi et Acarnanes communiter incolue- Ante Sept. 21.

Ἐκείνοις] τοῖς πρέσβεσι τῶν Ἀθηναίων. Οἱ δὲ] οἱ πρέσβεις τῶν Ἀθηναίων. Τὸν Ἀριστέα] τὸν Κορίνθιον. Αὖθις] εἰς τὸ μέλλον. Κακοεργῆ] κακοεργήσαι. Δικαιώσαντες] δίκαιον κρίναντες. Τοῖς αὐτοῖς ἀμύνεσθαι] τὴν ἴσην τιμωρίαν δῶναι. Οἵσπερ] ἀντὶτῶν. Ἐπῆρξαν] ἀντὶ τοῦ προκατήρξαντο. Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους] μετάβασις. Ἀνασήσαντες] διεγείραντες εἰς συμμαχίαν. Ἐπὶ τὸ Ἄργος] κατὰ τὸ Ἄργος. Αὐτοῖς] τοῖς Ἀμπρακιώταις. Καὶ ἐκ-ἀρεσκόμενος] εὗρε γὰρ τὴν μητέρα Ἐριφύλην ἀναιρεθεῖσαν ὑπὸ Ἀλκμαίωνος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆ. Τῇ ἐν Ἄργει καταστάσει] τῇ οἰκήσει. Τῆς Ἀμφιλοχίας] γῆς ἐγλονότι. Ἐπηγάγοντο] ἐφειλκύσαντο. Καὶ Ἑλληνίσθησαν] Ἕλληνες κατὰ τὴν νῦν διάλεκτον ἐγένοντο. Οἱ δὲ ἄλλοι Ἀμφίλοχοι] οἱ δὲ ἄλλοι Ἀμφίλοχοι, βάρβαροι· οἱ δὲ Ἀμπρακιῶται, Ἕλληνες, Κορινθίων ἄποικοι. Τὰς Ἀργείους] τοὺς Ἀμφιλοχικούς, τοὺς δεξαμένους. Χρόνῳ] ἀντὶ τοῦ μάλις. Ἀναγνῶσι] φίλοις ὄσι δηλονότι Ἀθηναίων. Ἀθηναίους] Ἀναπόδοτον, μᾶλλον δὲ καιναπόδοτον τοῦτο, εἴ ἔστιν χρὴ φάναι. Ὤικησαν αὐτό] αὐτὸ τὸ Ἄργος. Μετὰ δὲ τοῦτο] ἀντὶ τοῦ ἀπὸ ταύτης τῆς αἰτίας. Ἐς τοὺς Ἀργείους] ἀναρεσθέντα τοῖς ἐν Ἄργει, παρελθεῖν εἰς τὴν Ἀκαρνανίαν — κτίσαι τὴν πόλιν ἐπώνυμον ἑαυτοῦ. Sed is, ad quem hoc refertur, Alcmaeonis frater est. Paullo ante: Ἄργος — ἔκτισε μετὰ τὰ Τρωϊκὰ οἰκαδε ἀναχωρήσας — Interfuit n. nauigationi ad Troiam. Fuit inter Helenae procos (Apollod. III, 10. 8.), et claros vates. v. Illustr. Heyn. ad Apollod. p. 654. (P. II.) GOTTL.

Γλῶσσαν] *Cl.* perperam γλῶτταν. WASS.

[Οἱ δὲ ἄλλοι Ἀμφίλοχοι —) In Cass. et Aug. οἱ γὰρ Ἀμφίλοχοι βάρβαροι. In Aug. hoc Schol. cohaeret cum Scholio ad v. τὰς Ἀργείους.] G.

[Φίλοις ὄσι —) In Cass. et Aug. legitur sic: οἱ πάντες διὰ τὴν μητρόπολιν φίλοις ὄσιν Ἀθηναίων. Vitiose, vt cuique apparet.] GOTTL.

Καὶ προσεπαλέσαντο] Si participium vel hoc, vel illud ponatur, nullum copula καὶ locum habebit. Nec vero ea, quam -αι -αι post γε habes (vbi scriptum est γε καί) ad participium pertinet, sed ad illud γε, id est, *haec quoque scriptura extat.* STEPH. Loquitur de varia lectione, quae adscripta est margini *Ed. 2. Steph.* et *Wech.* DUCK.

[Ἀναπόδοτον —) Scholiastes hoc videtur notasse, quod in cod. suo habuit προσεπαλέσαντες. Sic est oratio ἀναπόδοτος i. καιναπόδοτος, quod nouo modo part. ponatur pro tempore finito, vt ita videatur consequens decisse.] G.

Ἀμφίλοχοι] In Flor. Vin. marg. Ἀμφικλεῖς. G.

[Μετὰ δὲ τοῦτο) Stephanus putat, Scholiasten legisse κατὰ-

νᾶσιν. οἱ δὲ Ἀμπρακιῶται τὴν μὲν ἔχθραν ἐς τὰς Ἀργείας [f] ἀπὸ τῶ ἀνδραποδισμῶ σφῶν αὐτῶν πρῶτον ἐποιήσαντο, ὕστερον [g] δὲ ἐν τῷ [h] πολέμῳ τήνδε τὴν [i] στρατείαν ποιῆναι αὐτῶν τε καὶ Χαόνων καὶ ἄλλων τινῶν τῶν πλησιοχώρων βαρβάρων· ἐλθόντες τε [k] πρὸς τὸ Ἄργος, τῆς μὲν χώρας ἐκράτησαν, τὴν δὲ πόλιν ὡς οὐκ ἐδύναντο ἑλεῖν [l] προσβαλόντες, ἀπεχώρησαν ἐπ' οἴκου, καὶ διελύθησαν κατὰ ἔθνη. τοσαῦτα μὲν ἐν τῷ θέρει ἐγένετο.

ξθ'. Τῶ δ' ἐπιγιγνομένω χειμῶνος Ἀθηναῖοι ναῦς ἔστειλαν εἴκοσι μὲν περὶ Πελοπόννησον, καὶ Φορμίωνα στρατηγόν· ὃς, ὁρμώμενος ἐκ Ναυπάκτου, φυλακὴν εἶχε, μήτ' ἐκπλεῖν ἐκ Κορίνθου καὶ τῶ [m] Κρισαίου κόλπου μηδένα, [n] μήτ' ἐσπλεῖν· ἑτέρας δὲ ἐξ ἐπὶ Καρίας καὶ Λυκίας, καὶ [o] Μελήσανδρον στρατηγόν, ὅπως ταῦτά τε ἀργυρολογῶσι, καὶ τὸ λῃστικὸν τῶν Πελοποννησίων μὴ ἐῶσιν, αὐτόθεν ὁρμώμενον, βλάπτειν τὸν πλοῦν τῶν ὁλκάδων τῶν ἀπὸ Φασήλιδος καὶ Φοινίκης, καὶ τῆς ἠπείρου. ἀναβὰς δὲ στρατιᾷ Ἀθηναίων τε τῶν ἀπὸ τῶν νεῶν καὶ τῶν ξυμμάχων ἐς τὴν Λυκίαν ὁ Μελήσανδρος, ἀποθνήσκει, καὶ τῆς στρατιᾶς μέρος τι [p] διέφθειρε, νικηθεὶς μάχῃ.

ο'. Τῶ δ' αὐτῶ χειμῶνος οἱ Ποτιδαιᾶται, ἐπειδὴ ἀκέτι [q] ἐδύναντο πολιορκούμενοι ἀντέχειν, [r] ἀλλ' αἵ τε ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐσβολαὶ Πελοποννησίων ὀδὸν μᾶλλον ἀπανίσασαν τὰς Ἀθηναίους, ὅ, τε σῖτος ἐπελελοίπει, καὶ ἄλλα τε πολλὰ [s] ἐπεγεγένητο αὐτόθι ἤδη βρώσεως πέρι ἀναγκαία, καί τινες καὶ ἀλλήλων [t] ἐγεύοντο, ἔτω δὴ λόγους προσφέρουσι περὶ ξυμβάσεως τοῖς στρατηγοῖς τῶν Ἀθηναίων τοῖς ἐπὶ σφίσι τεταγμένοις, Ξενοφῶντί τε τῷ Εὐριπίδου, καὶ Ἑσιοδώρῳ τῷ Ἀριστοκλείδου, καὶ Φανομάχῳ τῷ Καλλιμάχου. οἱ δὲ προσεδέξαντο, ὁρῶντες μὲν τῆς στρατιᾶς τὴν ταλαιπωρίαν ἐν χωρίῳ χειμερινῷ, ἀναλωκυίας τε ἤδη τῆς πόλεως [v] δισχίλια τάλαντα ἐς [x] τὴν πολιορκίαν. ἐπὶ τοῖσδε δὲ ξυνέβησαν, ἐξελθεῖν αὐτοὺς, [y] καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας, [z] καὶ τοὺς ἐπικούρους, ξὺν ἑνὶ ἱματίῳ, γυναῖκας δὲ ξὺν δυοῖν· καὶ ἀργυρίου [a] τι ῥητὸν ἔχοντας ἐφόδιον. καὶ οἱ μὲν, ὑπόσπονδοι ἐξῆλθον [b] ἔς τε τὴν Χαλκιδικὴν, [c] καὶ ἔκαστος ᾗ ἐδύνατο.

f Ἀπὸ deest *Reg.* *g* Δ' *in Gr.* *h* Suspicor *Thucydidem* πολέμῳ τῶδε scripsisse. Ac fortasse *Scholiastes* hanc lectionem habebat, et τῶδε exponebat illis verbis, τῷ Πελοποννησιακῷ. *Steph.* *i* Στρατείαν *Marg. Cl. Gr.* quod probat *Stephanus*, quia illud verbo ποιεῖσθαι iungi solet. Ita quoque *Cass.* In *Reg.* corrector inter versus scripsit. *k* Πρὸς Ἄργος *Reg.* Mox in cod. Bas. τὴν μὲν χώραν ἐκράτησαν. Paulo ante Mosqu. τῶν Χαόνων. *l* Προσβάλλοντες *Gr.* *m* Κρισσαίου *Ar. C.* quomodo etiam scribitur p. 59. in omnibus *Libb.* tam *Impressis*, quam *manu exaratis*. Videlis *Stephanum* περὶ πόλεων, et *Palmerii* Graeciam antiquam. Paulo ante in cod. Bas. ἐν τῷ θέρει τότε a corr. Mox Mosqu. μήτε πλεῖν. *n* Μήτε *Cass.* *o* Μελήσανδρον *Cl.* Μελάνδρου *Gr.* vt et mox infra. Cum *Cl.* consentit *Cass.* *p* Διέφθειρεν ἡττηθεὶς μάχῃ *Cam.* cod. Bas. *q* Ἠδύναντο *Bas.* ex emend. in cod. Bas. ἐδύναντο, prim. man. ἠδύνατο, et ita etiam *Reg. Cass.* *r* Ἀλλ' αἵτε ἐσβολαὶ ἐς τὴν Ἀττικὴν *Ar. C. Dan. Cass.* Aug. *s* Ἐπιγεγένητο *Ar. C.* *t* Ἐγίγνοντο *Marg. Ar. C. Reg. Cass. Dan.* Ἐγεγένητο *Cl.* Ἐγεύοντο cod. Bas. Ἐγένοντο ed. Bas. et Vascos. In Aug. ἐγίγνοντο. *v* Χίλια *Ar. C.* *x* Τὴν om. *Cl.* Εἰς πολιορκίαν *Reg. Gr.* Aug. Mox ἐπὶ τοῖσδε γὰν συνέβ. *Reg.* ἐπὶ τοῖσδ' ἔν ξυνέβ. *Gr.* *y* Καὶ γυναῖκας καὶ παῖδας *Ar. C.* *z* Καὶ τοὺς desunt *Dan.* *a* Τι deest *Ar. C.* *b* Ἐπὶ τὴν Χαλκιδικὴν *Cam. Cl. Gr. Reg. Cass.* Aug. *c* Καὶ ἧ ἠδύναντο *Ar. C. Dan.* Mosqu. καὶ ᾗ ἕκαστος. Mox ante ἐβάλοντο, deest ᾗ.

τῶτο· si enim μετὰ τῶτο, non fuisset expositurus. Abresch. in Diluc. p. 255. malebat praefigi aliud caput Scholio: ἀπὸ τῶ ἀνδραποδισμῶ. Nec hoc satis conuenit Scholio, quod potius imperiti librarii esse videtur, μετὰ per διὰ vel κατὰ interpretantis.] GOTTL.

Ἔχθραν ἐς τὰς Ἀργείας] Structura est Herodotea, v. c. V. 81. p. 412. ἡ ἔχθρη ἐς Ἀθηναίους, paullo ante ἔχθρης — ἐς Ἀθηναίους. cf. VI. 65. v. Valken. qui non oblitus est h. l. G.

Ἐν τῷ πολέμῳ] Steph. suspicatur, Thuc. scripsisse: πολέμῳ τῶδε, et videri Scholiasten sic legisse, ob interpretationem. Si ita esset; vsitatius certe scripsisset: ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ. Sed nulla correctione opus est, quum apud Nostrum etiam hic art. pro ἔτος ponatur. Infra c. 70. Ταῦτα μὲν ἐν τῷ χειμῶνι ἐγένετο, i. e. ἐν τούτῳ τῷ χειμῶνι — Mox in fine h. cap. ἐν τῷ θέρει, vbi in cod. Bas. ἐν τῷ θέρει τούτῳ, quae esse glossa videtur. v. Gloss. G.

Στρατείαν] Ita *Cl. Gr.* recte. WASS. qui sic edi voluit. DVCK.

Βαρβάρων] Chaonas barbaros fuisse ex h. l. et Cap. LXXX. infr. hoc Lib. item e *Scymno* Chio ostendit *Palmer.* II. Graec. Ant. 2. pag. 231. DVCK.

Κρισαίου] Geminant quidem σ *Isocrates* Plataic. 443, 30. *Strabonis* exemplaria, et *Homerus* Hymn. Apoll. quinquies, semel cum Var. Lect. *Callimachus* Hymn. in Del. *Pausanias*, *Suidas*, *Plinius*, *Antoninus Liberalis*. Contra *Herodotus* VIII, 32. *Sophocles* Elect. Epit. *Strabonis*, *Pindar.* Pyth. V, 49. et Schol. *Lycophron.* in Cod. Seld. *Nonnus* Dionys. XIII, 358. et *Hesych.* Etymol. Κρῖσα. vid. Schol. *Sophocl.* Elect. p. 89. In Pindaro *Codex Cant.* Ἐκτιδᾶν, et δωδεκαδρόμαν, recte. Κρῖσσα *Ptolemaeus*, at *Mss. Coislin.* Κρῖσα. WASS.

Κρισαίου] Scriptura variat in libr. vett.; quae habet duplex σ, est recentior. v. Eustath. ad Hom. p. 273. Rom. Steph. de vrbb. p. 480. Κρῖσα, πόλις Φωκίδος — ἀπὸ Κρίσου, Φώκου υἱοῦ. Τὸ ἐθνικὸν Κρισαῖος, καὶ Κρισαῖον πεδίον, veluti apud Callim. H. in Del. v. 178. Καὶ πεδία Κρισσαῖα — vbi vid. Ernest. p. 180. G.

Βλάπτειν τὸν πλοῦν] *Plautus* Mil. Iura te non *nociturum* esse *neminem*. Pro νικηθεὶς fortasse reponendum ἡσσηθείς.

runt. Poſtea vero ſocietas inter Athenienſes et Acarnanes tunc primum eſt inita. Ambraciotae igitur tunc primum inimicitias cum Argiuis, propter ſuos in ſeruitutem ab illis abstractos, ſuſceperunt; poſteaquam in hoc bello hanc expeditionem fecerunt, exercitu ex ſuis militibus, et Chaonibus, et aliis quibusdam finitimis barbaris collecto. Et ad Argos profecti, agrum quidem in ſuam poteſtatem redegerunt: ſed cum vrbem aggreſſi expugnare non potuiſſent, domum redierunt, et alii ab aliis diremti ad ſuam quique gentem reuerterunt. Atque haec quidem aeſtate iſta ſunt geſta. Bell. Pelop. an. 2. Olymp. 87. 3. V. C. Varr. 324.

69. Ineunte autem hyeme, Athenienſes viginti naues, et Phormionem ducem circa Peloponneſum miſerunt: qui ex belli ſede, quam Naupacti habebat, proficiſcens, diligenter obſeruabat, ne quis Corintho, et ex ſinu Criſaeo enauigaret, neue *eo* intraret. alias etiam ſex in Cariam, et Lyciam, et Meleſandrum ducem *miſerunt*, vt pecunias ab iſtarum regionum incolis exigerent; neque oneraria nauigia ex Phaſelide, et Phoenice, et ex illa continente proficiſcentia, a Peloponneſiis latronibus, qui ex ipſa Peloponneſo veniebant, infeſtari ſinerent. Meleſander autem cum exercitu Athenienſium, et ſociorum, qui nauibus ſimul vehebantur, in Lyciam ingreſſus, proelio ſuperatus occidit, et quandam copiarum partem amiſit.

70. Eadem hyeme Potidaeatae, cum diutius obſidionem tolerare non poſſent, et Peloponneſiorum irruptiones in Atticam factae nihilo magis Athenienſes remouerent, et res frumentaria defeciſſet, et alia multa praeterea pro neceſſario victu illic iam accidiſſent, quinetiam nonnulli mutuo ſe guſtaſſent, ita demum in colloquium de deditione venerunt cum Athenienſium ducibus, quibus ea vrbis obſidendae cura mandata fuerat, Xenophonte Euripidis, Heſtiodoro Ariſtoclidae, et Phanomacho Callimachi *filio*. Illi vero *conditiones oblatas* acceperunt, tum quod exercitum in loco frigido magna incommoda ferre animaduerterent, tum etiam quod respublica duo talentorum millia in illam obſidionem iam impendiſſet. His igitur conditionibus deditionem fecerunt, vt ipſi exirent, et liberi, et vxores, et milites auxiliarii, cum priuis tunicis, foeminae vero cum binis, cumque certa ſinguli ad viaticum pecunia. Atque hi quidem interpoſita fide publica egreſſi abierunt, et in agrum Chalcidicum, et quo quisque Bell. Pelop. an. 2. Olymp. 87. 3. V. C. Varr. 325. Ante Mart. 16.

κατὰ τῶν Ἀργείων. Ἐν τῷ πολέμῳ] τῷ Πελοποννησιακῷ δηλονότι. Ἀργυρολογῶσιν] ἀργύριον ἀπαιτῶσιν. Ἀπὸ Φασήλιδος] Φάσηλις, πόλις Παμφυλίας. μέμνηται ταύτης καὶ Διονύσιος ὁ περιηγητής. Οὐδὲν μᾶλλον] ὧδὲν παρὰ Ἀττικοῖς ἀντὶ τοῦ ὦ. Οἱ δὲ] οἱ στρατηγοί. Καὶ ἕκαστος ᾗ ἐδύνατο] τὰς τριάκοντα δύο πόλεις. Ἐνόμιζον γὰρ ἂν] ἀνδραποδίσαι γὰρ τοὺς ἄνδρας ἐβούλοντο. Αὐτο-

WASS. Nomen Ducis, quem memorat *Thucydides*, Μελήσανδρος an Μελίσανδρος fuerit, non facile dictu eſt. Μελίσανδρον Mileſium, Scriptorem Homero vetuſtiorem, memorat *Aelian.* XI. V. H. 2. DVCK.

[Μέμνηται — ταύτης) In Caſſ. et Aug. eſt αὐτῆς, quod melius eſt. Reperitur tamen etiam in talibus locis hoc pronomen.] GOTTL.

[Διονύσιος) v. 855. ἀλλὰ δ' ἑξείης Παμφυλίδες εἰσὶ πόληες
Κώρυκος, Πέργη τε καὶ ἠνεμόεσσα Φάσηλις.] G.

Ἀλλ' αἵ τε] Haec eodem ordine verborum leguntur in *Corintho*, quo in *Ar. C.* et *Dan.* et mox τὰς Ἀθηναίους ἀπανίσασαν. *Idem* ex hoc loco ſcribit, Atticos ὧδὲν μᾶλλον pro ὦ dicere: de quo vid. *Stephan.* Append. ad Script. de Dialect. p. 25. DVCK.

Ἀλλ' αἵ τε — τὰς Ἀθηναίους] Hunc locum laudauit Gregor. de dial. p. 24. a v. ἀλλ' — ἀπανίσασαν, vt probaret, ὧδὲν μᾶλλον eſſe ἀντὶ τοῦ ὦ. Ordo ibi eſt: αἵ τε ἐσβ. ἐς τ. Ἀ. — v. Schol. Aug. G.

[Οὐδὲν μᾶλλον) Scholion ad h. v. ex Aug. inſerui.] G.

Ἄλλα τε πολλὰ — ᾤδη] Reiſk. coniicit in anim. l. c. ἀκῆδη, *iniucunda*, *acerba*. G.

Καί τινες ἀλλ.] Καί πε τινὲς ἀλλήλων ἐγεύσαντο legit *Suidas*, locum hunc citans: qui etiam ἀλλήλων pro ἑαυτῶν poſitum dicit. HVDS.

Λόγους προσφέρωσι] *Verba faciunt*, *ſermonem inferunt* — Similis locus extat L. III, 109. προσφέρει λόγον περὶ σπονδῶν καὶ ἀναχωρήσεως Δημοσθένει καὶ τοῖς Ἀκαρνάνων στρατηγοῖς — G.

Vertere malim conditionem tulere, *ſie thaten ihnen einen Antrag*, *Vorſchlag*. ὅτῳ δὴ, eſt, tum demum, victi neceſſitate. BAVER.

Διςχίλια τάλαντα] Χίλια *Codd. Ar.* et *C.* Sed *Dicdor. Sic.* XII, 310. ſcribit, ante diſceſſum Agonis a Potidaea, de quo eſt ſupr. Cap. LVIII. plus mille talenta in eam obſidionem expenſa fuiſſe. Deditio autem demum aliquot poſt menſibus facta eſt, quibus ſumtum augeri neceſſe fuit. DVCK.

Ἐς τε τὴν Χαλκιδ.] Bene quidam *Mſſ* ἐπὶ τὴν Χαλκ. WASS.

[Τὰς τριάκοντα) Locus non eſt ſatis integer; ſupplendum eſt cum Stephano, ἐς.] G.

Αθηναῖοι δὲ τούς τε στρατηγοὺς ἐπῃτιάσαντο, ὅτι ἄνευ αὐτῶν ξυνέβησαν (ἐνόμιζον γὰρ ἂν κρατῆσαι τῆς πόλεως [d] ᾗ ἐβούλοντο) καὶ ὕστερον ἐποίκους [e] ἑαυτῶν ἔπεμψαν ἐς τὴν Ποτίδαιαν, καὶ κατῴκισαν. ταῦτα μὲν ἐν τῷ χειμῶνι ἐγένετο· καὶ τὸ δεύτερον ἔτος ἐτελεύτα τῷ πολέμῳ τῷδε, ὃν Θουκυδίδης [f] ξυνέγραψε.

οά. Τοῦ δ' [g] ἐπιγιγνομένου θέρους, οἱ Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἐς μὲν [h] τὴν Αττικὴν οὐκ ἐσέβαλον, ἐστράτευσαν [i] δ' ἐπὶ Πλάταιαν. ἡγεῖτο [k] δὲ Αρχίδαμος ὁ Ζευξιδάμου, [l] Λακεδαιμονίων βασιλεὺς, καὶ καθίσας τὸν στρατὸν ἔμελλε δῃώσειν τὴν γῆν· οἱ δὲ [m] Πλαταιεῖς, εὐθὺς πρέσβεις πέμψαντες πρὸς αὐτὸν, ἔλεγον τοιάδε. [n] „Αρχίδαμε, καὶ Λακεδαιμόνιοι, οὐ δίκαια ποιεῖτε, [o] οὐδ' ἄξια οὔτε ὑμῶν, οὔτε πατέρων ὧν ἐστε, ἐς γῆν τὴν Πλαταιέων στρατεύοντες. Παυσανίας [p] γὰρ ὁ Κλεομβρότου, Λακεδαιμόνιος, ἐλευθερώσας τὴν Ελλάδα ἀπὸ τῶν Μήδων, μετὰ Ελλήνων, τῶν ἐθελησάντων ξυνάρασθαι τὸν κίνδυνον τῆς μάχης, ἣ παρ' ἡμῖν ἐγένετο, θύσας [q] ἐν τῇ Πλαταιέων ἀγορᾷ Διὶ ἐλευθερίῳ ἱερὰ, καὶ ξυγκαλέσας πάντας τοὺς ξυμμάχους, ἀπεδίδου Πλαταιεῦσι, γῆν καὶ πόλιν τὴν σφετέραν ἔχοντας αὐτονόμους οἰκεῖν· στρατεῦσαί τε μηδένα [r] ποτὲ ἀδίκως ἐπ' αὐτοὺς, [s] μηδ' ἐπὶ δουλείᾳ· εἰ δὲ μὴ, ἀμύνειν τοὺς παρόντας ξυμμάχους κατὰ δύναμιν. τάδε μὲν [t] ἡμῖν [v] πατέρες οἱ ὑμέτεροι ἔδοσαν, ἀρετῆς ἕνεκα, καὶ προθυμίας τῆς ἐν ἐκείνοις τοῖς [x] κινδύνοις γενομένης· ὑμεῖς δὲ [y] τἀναντία δρᾶτε. μετὰ γὰρ Θηβαίων, τῶν ἡμῖν ἐχθίστων, ἐπὶ δουλείᾳ τῇ ἡμετέρᾳ ἥκετε. μάρτυρας δὲ θεοὺς τούς τε ὁρκίους τότε γενομένους ποιούμενοι, καὶ τοὺς [z] ὑμετέρους πατρῴους, καὶ ἡμετέρους ἐγχωρίους, λέγομεν [a] ὑμῖν τὴν γῆν τὴν Πλαταιΐδα μὴ ἀδικεῖν, μηδὲ παραβαίνειν τοὺς ὅρκους, ἐᾶν δὲ οἰκεῖν αὐτονόμους, καθάπερ Παυσανίας ἐδικαίωσε.

οβ'. Τοσαῦτα [b] εἰπόντων Πλαταιέων, Αρχίδαμος ὑπολαβὼν εἶπεν. „Δίκαια λέγετε, ὦ [c] ἄνδρες Πλαταιεῖς, ἢν [d] ποιῆτε ὅμοια τοῖς λόγοις. καθάπερ [e] γὰρ Παυσανίας ὑμῖν παρέδωκεν, αὐτοί τε αὐτονομεῖσθε, καὶ τοὺς ἄλλους ξυνελευθεροῦτε, ὅσοι [f] μετασχόντες τῶν τότε κινδύνων, ὑμῖν τε ξυνώμοσαν, καὶ εἰσὶ νῦν ὑπ' Αθηναίοις· παρασκευή τε τοσήδε καὶ πόλεμος γεγένηται αὐτῶν ἕνεκα [g] καὶ τῶν ἄλλων ἐλευθερώσεως· ἧς μάλιστα μὲν μετασχόντες [h] καὶ αὐτοὶ ἐμμείνατε τοῖς ὅρκοις· εἰ δὲ μὴ (ἅπερ [i] καὶ τοπρότερον ἤδη προὐκαλεσάμεθα) ἡσυχίαν ἄγετε, νεμόμενοι τὰ ὑμέτερα [k] αὐτῶν· καὶ ἔστε μηδὲ μεθ' ἑτέρων· δέχεσθε [l] δὲ ἀμφοτέρους φίλους, ἐπὶ πολέμῳ [m] δὲ, μηδ' ἑτέρους. καὶ τάδε [n] ἡμῖν ἀρέσκει.“ Ο

d Εἰ *Dan.* in marg. *e* Ἔπεμψαν ἑαυτῶν *Ar. C. Dan.* Ἑαυτῶν ἐξέπεμψαν cod. Bas. In Mosqu. mox est κατῴκησαν. *f* Συνέγραψεν *Reg.* *g* Ἐπιγιγνομένου ἔτους *Marg. Cl. Gr.* improbat *Steph.* Bas. cod. τοῦ δ' ἐπιγενομένου ἔτους. *h* Τὴν omitt. *Dan.* *i* Δὲ ἐπὶ *Reg. Cass.* *k* Vocalis eliditur a *Dion. Halic.* p. 900. locum citante. *l* Βασιλεὺς Λακεδαιμονίων *Reg.* *m* Πλαταιεῖς *Dion. Hal.* et *Ar. C.* vt et paulo infra. *Reg. Cass. Dan.* nec non v. 19. vbi sic quoque *Gr.* Bas. et Mosqu. Vulgo Πλαταιῆς. *n* Ὦ Ἀρχίδαμε *Cod. vet. Stephani.* *o* *Dion. Halic.* p. 901. οὔτε ἄξια, οὔθ' ὑμῶν. *p* Δὲ *Ar.* *q* Ἐν τῇ Πλαταιέων ἀγορᾷ ἱερὰ Διὶ ἐλευθερίῳ *C.* Ἐν Πλαταιέων ἀγορᾷ ἱερὰ etc. *Ar.* Ἱερᾷ in *Cod. vet. Dion. Halic.* teste *Sylburgio, Dan.* ita vt *C.* *r* Ποτὲ deest *Gr.* Bas. cod. *s* Μὴ δ' *Cass.* *t* Ὑμῖν *Reg.* *v* Οἱ πατέρες οἱ ὑμέτεροι *Cam.* *x* Χρόνοις *Marg.* *y* Τἀναντία ἐκείνοις δρᾶτε *Dion. Halic.* p. 902. *z* Ἡμετέρους *Dionys. Halic.* l. c. *Gr.* *a* Ὑμῖν γῆν τὴν *Dion. Halic.* et *Ar. C.* *b* Εἰπόντων τῶν Πλαταιέων *Ar. C.* et *Dion. Halic. Dan.* Εἰπόντων Πλαταιῶν *Cass.* Mox εἶπε *Cass. Dan.* *c* Ἄνδρες deest in *Cod. vet. Stephani* et *Gr.* in cod. Bas. Πλαταιῆς, ex emendat. *d* Ποιεῖτε *Gr.*, in Mosqu. pro ἢν est ἢ. *e* Γὰρ deest *Cass.* Mox καὶ τοῖς ἄλλοις ξυνελευθεροῦτε cod. Bas. *f* Μεταστάντες *Dan.* *g* Καὶ τῆς *Ar. C. Dan.* *h* Καὶ οἱ αὐτοὶ *Reg.* *i* Καὶ πρότερον *Ar. C.* Καὶ τὸ πρότερον *Dion. Halic.* p. 903. *Cass. Gr.* Καὶ πρότερον *Dan.* *k* Αὐτῶν *Reg.* *l* Δ' ἀμφοτέρους *Dion. Halic.* *m* Δὲ deest *Cass.* Aug. *n* Ὑμῖν ἀρκέσει *Marg.* Ἡμῖν ἀρκέσει *C.* et *Dion. Halic.* p. 903. Ὑμῖν ἀρκέσει *Dan.* Τάδ' ἡμῖν ἀρέσκει *Gr.*

[Ἀνδραποδίσαι) Stephanus haec verba pertinere putat ad v. Ἀθηναῖοι δὲ τούς τε στρατηγοὺς ἐπῃτιάσαντο —, vt ratio accusationis reddatur. Certe Scholion magis congruit huic capiti. In Aug. γὰρ non legitur. In eodem desunt Scholia ad verba Ἐς τοὺς Ἀργείους· Ἀργυρολογῶσιν· Οἱ δὲ et Αὐτονόμους.] G.

Ἧι ἐβούλοντο] Sc. ὁμολογίᾳ. GOTT.

Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους] Lectioni margini adscriptae alii innumeri, qui eandem μετάβασιν habent, loci opponi possunt. STEPH. Ἔτους *Cl.* et *Gr.* minus eleganter, et contra huius morem. Caeterum haec ad finem vsque Cap. LXXIV. ob perspicuitatem laudat *Dionys. Halic.* p. 153. qui et θέρους legit. WASS.

Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου —] In Aug. adscriptum: ἔτος γ̄. n. res gestas anni III. B. P. nunc sequi. G.

Πλαταιεῖς] Sic rescripsimus pro Πλαταιῆς, praeeuntibus optimis codd. In Aug. notatur ad h. v. Πλαταιέων δημηγορία πρὸς Ἀρχίδαμον. G.

Οὔτε ὑμῶν] *Dion. Halic.* οὔθ' ὑμῶν, vti apud *Demosthenem.* Noster *Herodotum* sequi videtur, apud quem οὔτε Ἑλλήνων, οὔτε ἥκιστα inuenimus. *Lucianus* de Dea Syr. p. 677. οὔτε Ἱερέων. Vide plura ad calcem de Apostrophis. WASS.

Διὶ Ἐλευθερίῳ] Quanta sanctitate sit cultus hic Iupiter Ἐλευθέριος, pluribus docuit Bachius ad Xenoph. Oecon. p. 34. cf. Grammius de Diis e Xenoph. p. 10. G.

[Δηλονότι) In Cassel. ad principium orationis Archidami manu vetusta haec scripta sunt: μέμνηται καὶ ταύτης τῆς δημηγορίας Πλούταρχος, ἐν τοῖς πολιτικοῖς παραγγέλμασι. (reip. gerendae praeceptis. T. VIIII. Reisk. p. 204.) In Aug. haec manu recenti sunt exarata.] G.

Ἀρετῆς — προθυμίας] *Herodoti* verba de Plataeensibus re-

potuit. Athenienſes vero ducibus crimini dederunt, quod populi iniuſſu compoſitionem feciſſent (exiſtimabant enim *illos* vrbem expugnare potuiſſe, quemadmodum volebant) poſtea vero colonos ex ſuo corpore Potidaeam miſerunt, eamque incoluerunt. Atque haec quidem hac hyeme ſunt geſta; et ſecundus huius belli annus finitus eſt, quod Thucydides conſcripſit. Bell. Pelop. an. 2. Olymp. 87. 3. V. C. Varr. 325.

71. Ineunte aeſtate, Peloponneſii, eorumque ſocii in Atticam quidem nullam irruptionem fecerunt: ſed cum copiis aduerſus Plataeam iuerunt. Archidamus vero Zeuxidami *filius*, Lacedaemoniorum Rex, illis praeerat, et caſtris poſitis agrum vaſtaturus erat. Sed Plataeenſes, legatis ſtatim ad ipſum miſſis, haec dixerunt. „Archidame, et Lacedaemonii, neque iuſte, neque ex dignitate veſtra, patrumque veſtrorum facitis, qui agrum Plataeenſem hoſtiliter inuaditis. Pauſanias enim Cleombroti *filius*, Lacedaemonius, qui Graeciam Medorum dominatu liberauit, cum Graecis, qui pugnae apud nos commiſſae idem periculum ſubire voluerunt, cum victimas Ioui Liberatori in Plataeenſi foro immolaſſet, omnesque ſocios conuocaſſet, Plataeenſibus et agrum et vrbem reddidit, vt ſua poſſidentes, *hic* ſuis legibus viuerent, et dixit, nullum vnquam iniuſte, ne ſeruitutis quidem imponendae gratia, bellum ipſis illaturum; alioqui ſocios, qui aderant, pro viribus vim ab ipſis propulſaturos. Haec igitur patres veſtri propter virtutem, et animi alacritatem, quam in illis periculis demonſtrauimus, nobis tradiderunt. Vos vero contra facitis. Nam cum Thebanis, qui nobis ſunt inimiciſſimi, huc venitis, vt nos in ſeruitutem redigatis. Deos autem conteſtati, et eos, qui iurisiurandi teſtes tunc fuerunt, et veſtros patrios, et noſtros indigenas, vos rogamus, ne agrum Plataeenſem laedatis, neue iusiurandum violetis: ſed iure noſtro *nos* viuere ſinatis, quemadmodum Pauſanias ſtatuit. Bell. Pelop. an. 3. Olymp. 87. 4. V. C. Varr. 325. Poſt Mart. 16.

72. Cum autem Plataeenſes haec dixiſſent, Archidamus illorum orationem excipiens, haec reſpondit. „Aequa eſt veſtra oratio, Viri Plataeenſes, ſi verbis facta reſpondeant. Quemadmodum igitur Pauſanias vobis praeſtitit, cum vos ipſi veſtro iure viuatis, tum etiam alios pro veſtra virili parte in libertatem vindicetis, quotquot eadem pericula tunc vobiscum ſubierunt, et eiusdem foederis, ac iurisiurandi participes fuerunt, et qui nunc Athenienſibus ſeruiunt. Nam veſtri ipſorum cauſa, et aliorum in libertatem aſſerendorum gratia tantus apparatus *tunc* factus fuit, tantumque bellum fuit ſusceptum, cuius *libertatis*, cum vos quoque maxime participes fueritis, iusiurandum etiam ſeruetis: ſin minus (ad quae vel ante *vos* iam inuitauimus,) quieſcatis, res veſtras poſſidentes, ac neutrorum partes ſequamini, et vtrosque quidem amicitiae cauſa, neutros vero belli gratia recipiatis.“ Atque

νόμως] τὰς Πλαταιεῖς δηλονότι. Ὑπολαβών] ἀποκριθείς, ἢ ὑπονοήσας, ἢ ἐνθυμηθείς. Αὐτοί τε αὐτενσμεῖσθε] τοῖς οἰκείοις

ſpexit. vid. VIII, 1. Οἱ πατέρες οἱ *Cam.* quomodo et alibi Auctor. neglexit *Dionyſ. Halic.* WASS.

Ἀρετῆς ἕνεκα] Haec ſunt verba Herod. VIII, 1. de Plataeenſibus: ὑπὸ δὲ ἀρετῆς τε καὶ προθυμίης Πλαταιέες — Locum praenotauit Waſſeus. GOTTL.

Τὰς ὁρκίους] Formula iuramenti, quo ſe mutuo obſtrinxerunt Foederati, extat apud *Lycurgum* Orat. adu. Leocratem. pag. 149. Hanou. Conſer *Plutarchum* in Miltiade. WASS.

Ὑπολαβὼν εἶπε] *Suſcipit.* Ita latini, v. c. Varro, R. R. I, 23. Suſcipit Agraſius. v. Schol. ad V, 49. et Abreſch. Diluc. p. 531. Plato Phaed. c. 4. ὑπολαβὼν ἔφη. v. animadu. ad Phaed. p. 11. Notatu digna habet Hindenburg. anim. in Xenoph. Mem. p. 68. Mox δίκαια λέγετε. Solemnia verba in talibus. Demoſth. κατὰ Διονυσιδώρου p. 1289. ἃ λέγομεν δίκαια — In Aug. ad h. v. ſcriptum eſt: Ἀρχιδάμου δημηγορία. G. [Ὑπολαβών) Hoc Scholion e codd. Caſſel. et Aug. inſerui.] G.

Ὦ ἄνδρες] Nomini Πλαταιῆς non praefigitur ἄνδρες in *veteri libro*: quae tamen lectio magis Graecae linguae conſuetudinem ſeruare videtur: ſicut ante ὦ Ἀρχίδαμε, magis quam Ἀρχίδαμε. STEPH.

Ἦν ποιῆτε ὅμοια τοῖς λόγοις] In Aug. notatur: σημείωσαι λόγια. Innuit, opinor, quae Pauſanias Plataeenſibus praeſtiterat. Λόγια dicit A. huius notulae, quod hi λόγοι, tanquam oracula, proſa oratione eſſent concepta, cum χρησμοὶ verſibus continerentur. (v. Schol. ad L. II, 8.) G.

Ἀρέσκει] Veram lectionem eſſe puto hanc, καὶ τάδε ἡμῖν ἀρέσκει: (id eſt, καὶ τάδε ἐστὶν ἃ ἡμῖν ἀρέσκει) etiamſi alteram *Valla* ſequatur. STEPH.

μὲν [o] Ἀρχίδαμος τοσαῦτα εἶπεν· οἱ δὲ [p] Πλαταιέων πρέσβεις ἀκούσαντες ταῦτα, ἐσῆλθον [q] ἐς τὴν πόλιν, καὶ τῷ πλήθει τὰ ῥηθέντα κοινώσαντες, ἀπεκρίναντο αὐτῷ· „Οὐ δύνατα σφίσιν εἴη ποιεῖν ἃ [r] προκαλεῖται, ἄνευ Ἀθηναίων· παῖδες γὰρ σφῶν καὶ γυναῖκες παρ' ἐκείνοις εἴησαν. δεδιέναι δὲ καὶ περὶ τῇ πάσῃ πόλει, μὴ, ἐκείνων ἀποχωρησάντων, Ἀθηναῖοι ἐλθόντες σφίσιν οὐκ ἐπιτρέπωσιν, ἢ Θηβαῖοι, ὡς ἕνορκοι ὄντες καὶ τὸ ἀμφοτέρους δέχεσθαι, αὖθις σφῶν τὴν πόλιν [s] πειράσωσι καταλαβεῖν." ὁ δὲ, θαρσύνων αὐτοὺς, πρὸς ταῦτα ἔφη. „[t] Ὑμεῖς δὲ [v] πόλιν μὲν καὶ οἰκίας [x] παράδοτε ἡμῖν τοῖς Λακεδαιμονίοις, καὶ γῆς ὅρους ἀποδείξατε, καὶ δένδρα ἀριθμῷ τὰ ὑμέτερα, καὶ ἄλλο εἴτι [y] δυνατὸν [z] ἐς ἀριθμὸν ἐλθεῖν. αὐτοὶ δὲ μεταχωρήσατε [a] ὅποι βούλεσθε, ἕως ἂν ὁ πόλεμος ᾖ· ἐπειδὰν δὲ παρέλθῃ, [b] ἀποδώσομεν. μέχρι δὲ [c] τῶνδε ἐξόμεθα παρακαταθήκην, ἐργαζόμενοι, καὶ φορὰν φέροντες, ἣ ἂν ὑμῖν μέλλῃ ἱκανὴ ἔσεσθαι.

ογ'. Οἱ δ' ἀκούσαντες, ἐσῆλθον αὖθις ἐς τὴν πόλιν. καὶ βουλευσάμενοι μετὰ τοῦ πλήθους, ἔλεξαν· „Ὅτι βούλονται, ἃ [d] προκαλεῖται, Ἀθηναίοις [e] κοινῶσαι πρῶτον. καὶ, ἢν πείθωσιν αὐτοὺς, ποιεῖν ταῦτα." μέχρι δὲ [f] τότε, σπείσασθαι σφίσιν ἐκέλευον, καὶ τὴν γῆν μὴ δῃοῦν. ὁ δὲ, ἡμέρας τε ἐσπείσατο, ἐν αἷς εἰκὸς ἦν κομισθῆναι, καὶ τὴν γῆν οὐκ ἔτεμνεν. ἐλθόντες δὲ οἱ [g] Πλαταιεῖς πρέσβεις ὡς τοὺς Ἀθηναίους, καὶ βουλευσάμενοι [h] μετ' αὐτῶν, πάλιν ἦλθον [i] ἀπαγγέλλοντες τοῖς ἐν τῇ πόλει [k] τοιάδε· „[l] Οὔτ' ἐν τῷ πρότερον χρόνῳ, ὦ ἄνδρες Πλαταιεῖς, ἀφ' ὧν ξύμμαχοι ἐγενόμεθα, Ἀθηναῖοι φασὶν ἐν ὀλίγῳ [m] ἡμᾶς προέσθαι ἀδικουμένους, ὅτε νῦν περιόψεσθαι, βοηθήσειν δὲ κατὰ δύναμιν. ἐπισκήπτουσί τε ὑμῖν, πρὸς τῶν ὅρκων, οὓς οἱ πατέρες ὤμοσαν, μηδὲν νεωτερίζειν περὶ τὴν ξυμμαχίαν.

οδ'. Τοιαῦτα τῶν πρέσβεων ἀπαγγειλάντων, οἱ [n] Πλαταιεῖς ἐβουλεύσαντο Ἀθηναίοις μὴ προδιδόναι, ἀλλ' [o] ἀνέχεσθαι καὶ γῆν τεμνομένην, εἰ δεῖ, ὁρῶντας, καὶ ἄλλο πάσχοντας, ὅ, τι ἂν [p] ξυμβαίνῃ· ἐξελθεῖν τε μηδένα ἔτι, ἀλλ' [q] ἀπὸ τοῦ τείχους ἀποκρίνασθαι, „Ὅτι [r] ἀδύνατα σφίσι ποιεῖν ἐστιν ἃ Λακεδαιμόνιοι προκαλοῦνται." ὡς δὲ ἀπεκρίναντο, ἐντεῦθεν δὴ πρῶτον μὲν ἐς ἐπιμαρτυρίαν καὶ θεῶν καὶ [s] ἡρώων τῶν ἐγχωρίων [t] Ἀρχίδαμος ὁ βασιλεὺς κατέστη, λέγων ὧδε. „Θεοὶ, ὅσοι γῆν [v] τὴν Πλαταιΐδα ἔχετε, καὶ ἥρωες, [x] ξυνίστορές ἐστε, ὅτι ἔστε τὴν ἀρχὴν, ἀδίκως [y] ἐκλιπόντων τῶνδε πρότερον τὸ ξυνώμοτον,

o Τοσαῦτα Ἀρχίδαμος *Gr.* In Mosqu. ὃ μὲν οὖν — *p* Πλαταιῶν *Dion. Halic.* ib. *q* Εἰς *Reg. Dan.* *r* Προκαλεῖται *Gr.* vt et infra. Paulo poſt περὶ πάσῃ τῇ πόλει Dion. p. 903. *s* Πειράσειεν *Caſſ.* Mosqu. Πειράσωσιν *Gr.* *t* Ὑμῖν *Reg.* *v* Πόλιν ὑμῶν καὶ *Ar. C. Dan.* *x* Ἡμῖν παράδοτε *C. Reg. Caſſ. Gr.* — *y* Δυνατὸν ἰσὸν εἶναι ἐς *Caſſ.* *z* Ἐς ἀριθμὸν ἴσον ἐλεῖν *Ar. C. Dan.* ex ἐς ἀριθμὸν in Aug. man. rec. ἴσην δὲ — fec. — *a* Ὅπῃ *Ar. C. Cl.* *b* Ἀποδώσομεν ὑμῖν ἃ ἂν παραλάβωμεν μέχρι *Ar. C. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Dion. Halic.* p. 904. *Reg. Caſſ. Dan.* Aug. — *c* Τῶνδε *Ar. C. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Stephb.* 1. Mosqu. *Reg. Caſſ. Dion. Halic.* ib. *d* Προκαλοῦνται *Dan.* Προκαλεῖται *Gr.* Paullo ante in Mosqu. pro αὖθις, πάλιν. *e* Κοινωνῆσαι *Dan.* *f* Τῶνδε *Ar. C.* μέχρι δὴ τότε, cod. Baſ. *g* Πλαταιεῖς *Ar. C.* vt et paſſim fere infra. *Dion. Halic.* ib. *Reg. Caſſ. Gr.* et v. 16. rurſum *Reg. Caſſ.* deinceps fere vbique ſolus *Caſſ.* Sic fere in ſequ. Baſil. Olim Πλαταιᾶς. *b* Μετὰ αὐτῶν *Gr.* *i* Ἀγγέλλοντες *Ar. C. Reg.* Ἀναγγέλλοντες *Dan.* *k* Τάδε *Ar. C. Dan.* *l* Οὔτε ἐν τῷ πρὸ τοῦ χρ. *Caſſ. Gr.* Οὔτε etiam *Reg.* *m* Ἡμᾶς *Cl.* *n* Πλαταιεῖς *Reg. Caſſ.* et infr. p. 368, 4. Mosqu. *o* Ἀντέχεσθαι *Cl. Reg. Caſſ.* *p* Ξυμβαίνει *Reg.* Ξυμβαίνοι *Gr.* *q* Ἀπὸ τείχους *Caſſ.* Ἀπὸ τοῦ τείχ. et in marg. manu recent. γρ. ἐπὶ *Reg.* *r* Ἀδύνατον *C.* *s* Ἡρώων καὶ τῶν ἐγχ. *Dan.* *t* Ἀρχίδαμος βασιλεὺς *Cl. Reg. Caſſ.* In Mosqu. poſt ὧδε ſequitur Ἀρχίδαμος. *v* Τὴν deeſt *Flor. Reg.* In Mosqu. τὸν γῆν. *x* Vt haec accipiantur tanquam in imperandi modo dicta, rectius (vt opinatur *Stephanus*) ξυνίστορες ἔστε ſcribetur: itidemque paulo poſt ἐγγυήσασθε δὲ ἔστε. *y* Ἐκλιπόντων δὲ τῶνδε *Ar. C. Reg. Caſſ.* Mosqu.

Ὅτι ἀδύνατα —] In Aug. ἀπόκρισις Πλαταιέων. Mox ad ὑμεῖς δὲ πόλιν, notatur: ἀπολογία ἀρχιδάμ. GOTTL.

Περὶ τῇ] Περὶ πάσῃ τῇ πόλει *Dion. Halic.* et melius. WASS.

Ὅπῃ] Sic et *Dionyſ. Halic.* puto non bene. WASS.

Παρακαταθήκην] Agnoſcit *D. Halic.* et *Phrynichus*, qui, Hippias παραθήκην, inquit. Noſtrum ſequuntur *Demoſth. Aeſch. Iſocr. Ariſtot. Polyb. Ioſephus* 1144. *Pauſan. Pollux. Moeris Atticiſta.* et ita locum hunc citat *T. Magiſter.* παραθήκη ab *Hesychio* edito eſt: vſi *Phocylides*, *Plutarchus*, et recentiores. priore voce מלאכת *rem*, poſteriore פקדון Seniores, a quibus accepiſſe videtur *D. Paulus*, Syriace ܦܩܕܘܢ. Variant tamen Codices et Patres. Apud *Clementem* lege cum Ortob. παρακαταθήκην, vti et 2. Macc. III, 10. 15. ex Alexand. Sed Tobit. X, 13. neſcio an contra Mſſ. reponendum ſit παραθήκη: phraſis eſt Herodotea, nec ſemel tantum inuenitur. WASS.

Παρακαταθήκην] Reliqui Graeci παραθήκην vocant, quam Attici παρακαταθήκην. G.

[Προσβεύσασθαι —) Stephanus huic Schol. praefigenda iubebat v. Ἀξιωτέοισι κοινῶσαι πρῶτον· quae melius congruunt Scholio. Deeſt hoc Schol. in Caſſ. et Aug.] G.

Μέχρι δὲ τότε] Τότε quoque *Dionyſ.* recte. τῶνδε praeceſſerat. WASS.

[Ἀδιαφόρως) E Caſſel. ſic repoſui pro διαφόρως, quod Stephanus iam coniecerat. Scholiaſtes, ex Abreſchii ſententia, (Diluc. p. 256.) haec notauit, quia paullo ante, intra pauciſſima verba, haec ceu Synonyma permutata vidiſſet.] G.

Τοιάδε] Quidam *Mſſ.* τάδε. Ita vix alibi *Noſter*; et *Dion. Halic.* τοιάδε. WASS.

haec quidem nobis placent. Archidamus igitur haec dixit. Plataeenſium vero legati his auditis in vrbem redierunt, cumque rem ad populum retuliſſent, Archidamo reſponderunt: „Nihil a ſe eorum, quae ab ipſo petebantur, ſine Athenienſibus fieri poſſe. ſuos quippe liberos, et coniuges apud illos eſſe. ſeque toti ciuitati timere, ne poſt ipſorum diſceſſum, * Athenienſes venirent, et impedirent, aut etiam Thebani, propterea quod cautum eſſet de vtrisque recipiendis, ſuam vrbem rurſus occupare conarentur.“ Ille vero illos bene ſperare iubens, ad haec reſpondit: „Vos igitur vrbem et aedificia nobis Lacedaemoniis tradite, et fines agri demonſtrate, et numerum veſtrarum arborum, et quicquid aliud in numerum cadere poteſt. vos vero abite quocunque vultis, quamdiu bellum durarit. vbi autem hoc fuerit confectum, reddemus. Interea vero, vt depoſitum ſeruabimus, agrum colentes, et tributum pendentes, quod vobis ſuppetere poſſit. Bell. Pelop. an. 3. Olymp. 87. 3. V. C. Varr. 328.

73. Illi vero, his auditis, in vrbem redierunt. cumque his de rebus cum multitudine conſultaſſent, reſponderunt: „Se velle conditiones ſibi ab eo oblatas cum Athenienſibus prius communicare; et ſi illis perſuadere poſſent, ſe ad haec facienda paratos eſſe.“ Interea vero petierunt, vt inducias ſecum faceret, et ab agro vaſtando ſibi temperaret. Ille vero inducias fecit tot dierum, i ra quot veriſimile videbatur, reſponſum Athenis afferri poſſe; et ab agro vaſtando ſibi temperauit. Plataeenſes vero legati ad Athenienſes profecti, et agitato cum illis conſilio, redierunt, haecque ciuitati retulerunt: „Neque in ſuperiore tempore, viri Plataeenſes, ex quo ſocietatem iniuimus, Athenienſes dicunt ſe paſſos eſſe nobis iniuriam fieri, neque nunc paſſuros; at pro viribus opem laturos: vobisque mandant, per iusiurandum, quod veſtri patres iurarunt, nequid noui in ſocietate moliamini.

74. Cum legati haec renuntiaſſent, Plataeenſes decreuerunt non deſerere Athenienſes; ſed pati et agrum ante ſuos oculos vaſtari, ſi neceſſe eſſet, et perferre quicquid aliud contingere poſſet: nec quemquam amplius emittere, ſed ex muris reſpondere, „Se non poſſe facere ea, quae a Lacedaemoniis petebantur.“ Cum autem hoc reſponſum *illis* dediſſent; tunc vero Rex Archidamus primum Deos et heroës indigenas conteſtari coepit, his verbis. „Dii, quotquot agri Plataeenſis praeſides eſtis, et heroës, teſtes eſtote, neque primum, cum iſti ſocietatis iusiurandum prius violarint, nos in hunc agrum

* Athenienſes venirent iſta non permiſſuri. *Valla.* Athenienſes venientes id factum non approbarent. *Aeacius.* Athenienſes venirent, eiusque cuſtodiam illis eriperent. *Hobbeſius.* HVDS.

νόμοις ἀκωλύτως χρῆσθε. Ἄνευ Ἀθηναίων] τῆς γνώμης δηλονότι. Παρ' ἐκείνοις] τοῖς Ἀθηναίοις. Οὐκ ἐπιτρέπουσιν] οὐ δώσουσιν ἄδειαν τοῖς Πλαταιεῦσιν ἐμμένειν τοῖς δόξασιν. Εἴτι δυνατὸν] λείπει τὸ ἐσί. Μέχρι δὲ τοῦδε] τῷ καιρῷ τῷ πολέμῳ. Ἐργαζόμενοι] τὴν γῆν δηλονότι. Ἱκανὴ ἔσεσθαι] εἰς τροφὴν δηλονότι. Καὶ βουλευσάμενοι] πρεσβεύσασθαι πρὸς τοὺς Ἀθηναίους δηλονότι. Κομισθῆναι] ἀναχρέψαι. Οὐκ ἔτεμνε] σημείωσαι, ὅτι τὸ τεμεῖν ἀδιαφόρως καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, ὥσπερ τὸ ἀμῶσαι, τέθεικεν. Ἀπαγγέλλοντες] οἱ Πλαταιεῖς δηλονότι. Ἐπισκήπτουσί τε] παρακελεύονται. Προκαλοῦνται] ἐπισπῶνται. Καὶ

Πρὸς τῶν ὅρκων] *Per iusiurandum, quo patres se obſtrinxerunt.* Sic beſchwören euch bey den feyerlichen Eidſchwüren. — Sic πρὸς Διός — GOTTL.

Ἐβουλεύσαντο] i. e. ἔγνωσαν, *decreuerunt.* Videtur dixiſſe pro ἐβούλευσαν' medium enim ſignificat: inter ſe deliberarunt. G.

Τῆν τεμνομένην, εἰ δεῖ, ἐρῶντας] legendum videtur: ἤδη ἐρῶντας, quod rectius videtur. Confundi εἰ δεῖ cum ἤδη, et ἤδη cum εἰ δεῖ, patet ex h. l. et L. III. 112. vbi eſt ἤδη, cum debeat eſſe εἰ δεῖ, vt ſcite obſeruauit Heringa Obſſ. p. 151. G.

Ἀδύνατα] Sic etiam *Dionyſ. Halic.* et ſupra εἰ δέοι, quomodo legendum. WASS.

Ἐς ἐπιμαρτυρίαν — κατέσχ] h. e. μάρτυρας τῶνδε τῶν θεῶν καὶ ἡρώων ἐγχωρίους ἐκάλει. G.

Θεοὶ ἔσοι] Confer *Euripid.* Phoeniſſ. v. 494. WASS. Plura loca ſcriptorum veterum, in quibus vrbes, vel regiones ἔχειν dicuntur Dii, in quorum tutela eae ſunt, leg. apud *Spanhem.* ad Callim. hymn. in Pallad. v. 53. DVCK.

Vrbibus et regionibus fuiſſe Deos tutelares, notum eſt. Ita Iupiter πολιοῦχος et Minerua eodem nomine, praeſes arcis Athenienſis, celebrantur. v. Spanh. ad H. in Pall. p. 663. GOTTL.

Ξυνίσορές ἐσε] In Caſſ. ξυνίσορες ἔσε, vt legendum putabat *Stephanus.* Paullo poſt *Thom. Magiſt.* in συναμοτεν, ἐκλιπόντων δὲ τῶνδε π. τ. ξυνώμ. vt quidam *Mſſ.*, quod non improbau-

[z] ἐπὶ γῆν τήνδε ἦλθομεν, ἐν ᾗ οἱ πατέρες ἡμῶν εὐξάμενοι ὑμῖν Μήδων ἐκράτησαν, καὶ [a] παρέσχετε αὐτὴν εὐμενῆ ἐναγωνίσασθαι τοῖς Ἕλλησιν· ἄτε νῦν, ἢν τι ποιῶμεν, [b] ἀδικήσομεν. προκαλεσάμενοι γὰρ πολλὰ καὶ εἰκότα, ἃ τυγχάνομεν. ξυγγνώμονες δὲ ἔτε, τῆς μὲν ἀδικίας κολάζεσθαι τοῖς ὑπάρχουσι προθέροις, [c] τῆς δὲ τιμωρίας τυγχάνειν τοῖς ἐπιφέρουσι νομίμως.

οε'. Τοσαῦτα ἐπιθειάσας, καθίζη ἐς πόλεμον τὸν στρατόν· καὶ πρῶτον μὲν περιεσαύρωσεν αὐτὸς τοῖς δένδρεσιν, ἃ ἔκοψαν, τὸ μηδένα ἔτι [d] ἐξιέναι· ἔπειτα [e] χῶμα ἔχων πρὸς τὴν πόλιν, ἐλπίζοντες ταχίστην αἵρεσιν ἔτεσθαι [f] αὐτῶν, στρατεύματος τοσούτου ἐργαζομένου. ξύλα μὲν ἂν τέμνοντες ἐκ τοῦ Κιθαιρῶνος, παρακοδόμουν ἑκατέρωθεν, φορμηδὸν ἀντὶ τοίχων τιθέντες, ὅπως μὴ διακχέοιτο ὃ ἐπιπολὺ τὸ χῶμα. ἐφόρουν δὲ ὕλην ἐς αὐτό, καὶ λίθους, καὶ γῆν, καὶ εἴτι ἄλλο [h] ἀνύτειν μέλλοι ἐπιβαλλόμενον. ἡμέρας δὲ ἔχων ἑβδομήκοντα καὶ νύκτας ξυνεχῶς, διηρημένοι κατ' ἀναπαύλας, ὥστε τοὺς μὲν, φέρειν, [i] τοὺς δὲ, ὕπνου τε καὶ σίτου αἱρεῖσθαι. Λακεδαιμονίων τε [k] οἱ ξεναγοὶ ἑκάστης πόλεως ξυνεφεῶτες ἠνάγκαζον ἐς τὸ ἔργον. οἱ δὲ Πλαταιεῖς, ὁρῶντες τὸ χῶμα [l] αἰρόμενον, ξύλινον τεῖχος [m] ξυνθέντες, καὶ ἐπιστήσαντες τῷ [n] ἑαυτῶν τείχει ᾗ [o] προσεχῶτο, ἐσῳκοδόμουν ἐς αὐτὸ πλίνθους, ἐκ τῶν ἐγγὺς οἰκιῶν

z Ἐπὶ τὴν γῆν Cl. Mosqu. a Παρίσχητε Ar. C. b Ἀδικήσωμεν ex emendat. Gr. c Τοῖσδε Dan. Mox Ἐς τὸν πόλεμον Reg. d Ἐπεξιέναι Ar. C. e Χώματα Marg. Χῶμά τι Ar. C. et Dan. f Τῶν Πλαταιέων scilicet, pro αὐτῆς τῆς πόλεως. Ae. Port. g Ἐπὶ πολὺ C. itidemque paulo infra. Gr. et a prima manu Cass. h Ἀνύττειν Ald. Flor. Bas. Reg Suid. in Ἐφόρουν, habet ἀνόσειν, et paullo ante: τὴν ὕλην. i Τοὺς δ' ὕπνου Gr. k Οἱ ξεναγοὶ τῆς ἑκ. π. ξ. Gr. Οἱ ξεναγοὶ καὶ ἑκάστης πόλεως ἐφεστῶτες C. Οἱ ξεναγοὶ καὶ ἑκάστης πόλεως ἐφεστῶτες Ar. sic quoque Dan. l Αἰρόμενον Dan. m Συνθέντες Cass. n Αὐτῶν Dan. o Προσεχῶντο ἐπῳκοδόμουν Gr.

dum, ac simul post ἀδίκως distinctionem cum *Cod. Cass.* ponendam putem. DVCK.

Mutata est constructio et variata, vt monet Abresch. in Diluc. p. 255. ξυνίστορές ἐστε, ὅτι ἦλθομεν, et ξυγγνώμονες — κολάζεσθαι. Non admodum differunt inter se ξυνίστορες et ξυγγνώμονες. Ordo est secundum Abreschium l. c. ξυγγνώμονες δέ ἐστε τ. μ. ὑπ. προτέροις τῆς ἀδικίας κολάζεσθαι (i. e. τυγχάνειν τῆς κολάσεως) τοῖς δὲ ἐπιφέρουσι νομ. τῆς τιμωρίας τυγχάνειν αὐτῆς. Quod vero Abreschius in v. ξυνίστορες subintelligit μὲν, quod sequitur δὲ, in v. ξυγγνώμονες, non probo. Significat enim δὲ, post paullo longiorem sermonem, cui quaedam inseruit, eumque reddorditur, *igitur, itaque.* Vid. Obss. ad Plat. Alcib. I. princ. Stephanus ceterum malebat: ξυνίστορες ἔστε, et paullo post: ξυγγνώμονες ἔσε. Et sic vertit Interpres: *testes estote*, pro *testis estis*. Stephani ratio non inepta; et difficile videtur, hoc loco aliquid pronuntiare. GOTTL.

Εὐξάμενοι] Post εὐξάμενοι additum ex *veteri* fuit ὑμῖν. STEPH. Non intelligo quid velit. Nam iam dudum ante secundam illius *Edit.* in *Vasc.* et *Bas.* legebatur ὑμῖν. Nec dubito, quin etiam in aliis sit, quum ex iis nullam varietatem adnotauerit *Hudsonus.* DVCK.

[Οἱ θεοὶ ὀλωνότι] Futilis haec obseruatio abesse poterat et debebat: exorsus enim est Archidamus: Θεοὶ ὅσοι —] G.

Ἐναγωνίσασθαι] i. e. ἀγωνίσασθαι ἐν αὐτῇ. Abresch. in Diluc. p. 256. monet, ita sumi h. v. apud Liban. T. II. p. 376. vt ἐναπεθάνετε apud eundem p. 385. et 387. Sic Luc. 22. 5. συνέθεντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι, καὶ ἐξωμολόγησε, i. e. ὡμολόγησεν ἐκ τοῦ ἀργυρίου δοῦναι, ὃ συνέθεντο αὐτῷ δοῦναι. v. Abresch. Adn. ad quaedam loca N. T. p. 592. G.

Ἐναγωνίσασθαι] Sane est, *in ea* ipsa terra dimicare. Sed exemplum Luc. 22. 5. alieniissimum est, quippe vbi nec sit praep. ἐν, neque ἐξομολογεῖν plus notet simplici, quod ex toto Nouo Testam. apparcat, v. c. Matth. 3, 5. Phil. 2, 11. Rom. 15, 9. et apud LXX. in plerisque Psalmorum; nec vero notare possit ἐκ, quod ei hic affingatur. Aptius afferret e Nostro, 3, 104. μηδένα ἐντίκτειν, μηδὲ ἐναποθνήσκειν, ne quis in illa insula (Delo) partum ederet aut moreretur, et 4, 25. ἐγκατελείφθησαν φρουροί. Miror, hic Abreschizare B. Gottl. qui alibi recte reprehenderit putidam illam affeuerarionem in particulis. Quid tandem ἐξανδραποδίζεσθαι plus affert, quam simplex ἀνδραποδίζειν; BAVER.

Ἐπιθειάσας] *Suidas* h. v. τινὰ ἐπιθειάσας pro τοσαῦτα, hinc emendandus. Explicat τὸ θεῖον εἰσδεδεγμένος, θεοφορούμενος. Caue credas. Supra, ἐς ἐπιμαρτυρίαν θεῶν κατέστη, *obtestatus*: et sic vertendum, hic et infra. Obiter emenda *Hesych.* ἐπιθεάψει. leg. ἐπιθεάζει. WASS. *Suidas* quidem non male ita explicat ἐπιθειάσας: nam *Pollux* I, 16. inter verba, quae de votibus dicuntur, vt κατασχεθῆναι, καταληφθῆναι, πληρωθῆναι θεᾷ, et alia, etiam ponit ἐπιθειάσαι. Sed perperam ita interpretatur hunc locum, quod etiam *Kusterus* obseruauit. In *Cod. Cass.* hic est scholion κατευξάμενος. DVCK.

Deos testes quum inuocasset his verbis. Orus Milesius apud Etymologum contendit, a Thucydide esse ἐπιθεάσας, et interpretatur: θεοὺς ἐπικαλεσάμενος καὶ κατευξάμενος. v. Hemsterhus. τὸν πάνυ in praef. ad Hesych., qui exponit, ἐπιθεάσας, κατευξάμενος· et paullo ante, ἐπιθεάζει, θεοὺς ἐπικαλεῖται. Sed nihil mutandum censeo. Scholiastes cod. Cassel. explicat ἐπιθειάσας, κατευξάμενος. Celeb. Alberti ad Hesych. profert locum Achill. Tat. VII, p. 451. vbi ἐπιθειαζόντων est eodem sensu. Reiskius in Dil. Abresch. p. 256. corrigebat: τοιαῦτα δ' ἐπιθειάσας, propter superius μὲν — ἐντεῦθεν δὲ — μὲν — G.

Περιεσαύρωσεν — ξύλινον] *Corinthus.* Voc. δένδρεσιν agnoscit etiam *Thom. Magister.* WASS. *Corinthus* etiam καὶ πρῶτα habet. Περιεσαύρωσαν siue in exemplari suo inuenit, siue de se posuit, sine detrimento sententiae scribi potest. De σαυρώσει in obsidionibus urbium vid. *Casaubon.* ad Polyb. Lib. I. p. 179. Et de constructione aggerum e ligno, lapide, et terra *Lipsius* II. Poliorcet. 3. Quod *Corinthus* et *Scholiastes* iubent adnotari τὸ δένδρος casu recto, de eo agit *Stephanus* Animadu. in Libr. de Dial. p. 25. qui nominatiuum τὸ δένδρος inusitatum, obliquos autem in vsu esse dicit. DVCK.

[Ὁ Ἀρχίδαμος ὀλωνότι] Absunt h. v. a Cassel. qui pro iis habet περιεχαράκωσεν· hoc atramento scriptum est; deinde, vti in August., legitur, ὅτι οἱ παλαιοὶ — Schol. ad ἐπιθειάσας ex Aug. addidi.] G.

Δένδρεσιν] Poëticum verbum τὸ δένδρος, veluti apud Cal-

iniuſte veniſſe, in quo patres noſtri poſt vota vobis nuncupata, Medos ſuperarunt, et quem Graecis benignum praebuiſtis, vt in eo dimicarent: neque nunc, ſi quid faciamus, nos iniuſte facturos. nam cum multas, aequasque conditiones obtulerimus, nihil ab illis impetrare potuimus. * Teſtes igitur eſtote, illos quidem, qui nos iniuriis prouocarunt, pro iniuriis illatis poenas nobis daturos: nos vero, qui bellum ipſis iure inferimus, *merito* poenas de illis ſumturos.“ Bell. Pelop. an. 3. Olymp. 87. 3. V. C. Varr. 325.

75. His verbis Deos obteſtatus, aciem ad proelium inſtruxit. ac primum quidem ipſos, ne quis amplius exiret, circumuallauit arboribus, quas ceciderant. Deinde vero aggerem ad vrbem aggeſſerunt, illam propediem expugnatum iri ſperantes, tanta militum manu in opere occupata. Itaque caeſam e Cithaerone materiam aggeri vtrinque adhibebant, ſtorearum inſtar, murorum loco admouentes, ne humus aggeſta latius diffunderetur. In hunc autem aggerem ingerebant ligna, lapides, humum, et ſi quid aliud iniectum ad opus abſoluendum facere videbatur. In hoc autem aggeris opere ſeptuaginta dies cum totidem noctibus coniunctos continenter conſumſerunt, ita inter ſe opus quietis gratia partiti, vt alii quidem materiam congererent, alii vero ſomnum et cibum caperent. Et Lacedaemonii, qui peregrinis ſingularum ciuitatum militibus praeerant, operi praepoſiti, ad opus vrgebant. Plataeenſes vero hunc aggerem extolli cernentes, murum ligneum compoſuerunt, ſuisque muris impoſuerunt ab illa parte, qua agger excitabatur; alterumque murum lateritium intra ligneum aedificarunt, materiam

* Itaque concedite, vt et ii, qui coeperunt iniuriam facere, poenas dent; et qui merito punire parant, poenas ſumant. *Valla.* HVDS.

παρέσχετε αὐτὴν] οἱ θεοὶ δηλονότι. *Ἐναγωνίσασθαι*] ἐν αὐτῇ τὸν ἀγῶνα τελέσαι. *Τῆς δὲ τιμωρίας*] τῆς ἐκδικήσεως. *Ἐπιθειάσας*] κατευξάμενος. *Περιεχύρωσεν αὐτὰς*] ὁ Ἀρχίδαμος δηλονότι· τὰ ὀρθὰ ξύλα ἐκάλουν χυρώς. *Τοῖς δένδρεσι*] σημείωσαι τὸ δένδρος εὐθεῖαν. *Χῶμα ἔχων*] συνεκόμιζον. *Πρὸς τὴν πόλιν*] ὑ διὰ παντὸς τῆ τείχους, ἀλλ' ἐν μέρει τινί. *Αἴρεσιν*] πόρθησιν. *Φορμηδόν*] ψιαθηδόν. *φορμὸς γὰρ, ψίαθος, ὅτις ἐναλλὰξ ἔχων τὸ πλέγμα ἐστί.* *Καὶ εἴτι ἄλλο ἀνύτειν μέλλοι*] τελεσιουργεῖν πρὸς ὕψος. *οἱ Ἀττικοὶ τὸ ἀνύειν ἀνύτειν φασί.* *Ξυνεχῶς*] ἀδιαλείπτως. *Καὶ σῖτον*] τὸ σῖτον, ὐδετέρως. *Αἱρεῖσθαι*] λαμβάνειν. *Οἱ ξεναγοί*] οἱ τῶν μισθοφόρων ἄρχοντες. *ξένους γὰρ ἐκάλουν τοὺς μισθοφόρους.* *Οὐ σχολαίτερον*] ὑ βραδύτερον.

lim. H. in Cerer. v. 27. καλὸν ἄλσος ἐποιήσαντο Πελασγοὶ Δένδρεσιν ἀμφιλαφές — *lucum ſacrarunt* — v. Erneſt. p. 239. Δένδρεσιν excitarunt Thom. M. et Moeris p. 132. v. Euſtath. ad Hom. Il. γ. v. 152. p. 396. Koen. ad Gregor. p. 24. qui h. l. laudat, vt praemonuere Waſſeus et Duckerus. Vtitur quoque hoc verbo Herod. L. VI. p. 474. vbi v. Doctiſſimos Intt. et Pierſonum ad Moer. p. 132. qui δένδρεσι ex h. l. laudat, et ex aliis Scriptoribus. Mox pro ἔτι ἐξιένai coniiciebat Reiskius ἐπεξιέναι. Male. GOTTL.

[Τὸ δένδρος] Addidit Schol. τὸ σημείωσαι, quod nominatiuus eſt inuſitatus. Datiuus ſaepius occurrit. v. not.] G.

[Πρὸς τὴν πόλιν) Hoc Scholion addidi e codd. Caſſel. et Aug.] G.

Αὐτῶν] Τῶν Πλαταιέων, vt *Portus* in *Var. Lect.* quum praecedat πόλιν. *Thucyd.* I, 136. φεύγει ἐς Κέρκυραν ὧν αὐτῶν εὐεργέτης. Et ſic alibi. Vid. ad I, 3. DVCK.

Ξύλα — χῶμα] Habet *Suidas* in φορμηδόν. WASS.

Φορμηδόν] Vid. *Scholiaſt. Heſych.* et *Herodot.* VIII, 71. IDEM. Add. *Caſaubon.* ad Aeneae Tactic. Cap. XXXII. et *Scholiaſt.* Thucyd. IV, 48. DVCK.

Φορμηδόν] i. e. ἐναλλὰξ, nos: kreuzweiſe, in formam ſtorearum (der Flechten). cf. Schol. ad L. IIII, 48. In Flor. Vin. expl. *caniſtrorum inſtar contexentes.* G.

[Ψίαθος) Gloſſ. *teges, matta*, p. *floreae.* Ψίαθος eſſe vile ſtraguli genus, docet Spanhem. ad Ariſtoph. Ran. v. 575. p. 306. In Aug. ante Ψίαθος eſt artic.] G.

Ἐφόρων — ἐπιβαλλόμενον] *Suidas* in ἐφόρων, vbi eſt τὴν ὕλην, et ἀνύσειν. De phraſi ὕπτιον καὶ σῖτον αἱρεῖσθαι *Leopard.* VII. Emendation. 14. DVCK.

Εἴ τι ἄλλο ἀνύτειν) Hunc locum laudat vsque ad ἐπιβαλλόμενον Greg. de dial. p. 29. vt probaret, ἀνύτειν eſſe Atticorum. GOTTL.

[Τὸ ἀνύειν) Sic correxi e cod. Aug. pro ἀνύττειν. Sunt quoque veſtigia verae lectionis in Caſſel. vbi eſt τὸ ἄννυειν, pro ἀνύειν. Sequitur ἀνύττειν φασί, in Caſſel. et Aug. Etiam Suidas ἀνύττειν, vt et hi codd. habent, Atticorum eſſe dicit; rectior tamen ſcriptura ἀνύτειν videtur, quam etiam Duckerus probat. Toupius tamen Emend. in Suid. p. 27. Lipſ. repetiit, vt eſt in Suida: ἀνύττειν. (p. 237.)] G.

[Τὸ σῖτον, ὐδετέρως) Sequitur Scholiaſtes Grammaticos, qui τὸν σῖτον *frumentum*, et τὸ σῖτον panem ac cibum eſſe dicunt. Sed diſcrimen non eſt accuratum: nam ὁ σῖτος quoque eſt cibus. Suid. in σῖτος, οὐχ ὁ πυρὸς μόνον, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ σιτία. cf. Ducker. p. 634.] G.

Ξεναγοί] *Mſ. Bibliotb. Coislin.* cuius Catalogum ſummo Viro *B. Montefalconio* debemus, pag. 237. explicat ξεναγῶν, ξενοδοχῶν. Verum, inquit, apud *Thucyd.* οἱ τῶν μισθοφόρων ἄρχοντες etc. *Schol.* exſcribens. Vid. *Heſych. Pollucis Mſſ.* ξεναγωγὸς ex interprete habent non vno loco. *Xenoph.* pag. 503. τὰς ξεναγὰς, et pag. 518. ξεναγεῖν τῇ ξενικῇ. *Suidas* in ξεναγῶν, οἵ τε ξεναγοὶ ἐκ πάσης πόλεως ξυνεφεσῶτες ἡ. ἐ. τ. ἰ. WASS. Add. *Herald.* I. Aduerſar. 5. DVCK.

[Οἱ τῶν μισθοφόρων) Suidas haec habet in ξεναγῶν. p. 643.] GOTTL.

καθαιρῶντες. ξύνδεσμος δ' ἦν αὐτοῖς τὰ ξύλα, [p] τῷ μὲν, ὑψηλὸν [q] γιγνόμενον, ἀσθενὲς εἶναι τὸ οἰκοδόμημα. καὶ προκαλύμματα εἶχε [r] δέρρεις, καὶ διφθέρας, ὥστε τοὺς ἐργαζομένους [s] καὶ τὰ ξύλα μήτε πυρφόροις εἰσοῖς βάλλεσθαι, [t] ἐν ἀσφαλείᾳ τε εἶναι. ἦρτο δὲ τὸ ὕψος τῷ τειχους μέγα, καὶ τὸ χῶμα ἀ [v] σχολαίτερον ἀναγήσει αὐτῷ. καὶ οἱ [x] Πλαταιεῖς τοιόνδε τι ἐπινοῦσι. διελόντες τὸ τείχος [y] ἢ προσέπιπτε τὸ χῶμα, [z] ἐσεφόρουν τὴν γῆν.

οϛ'. Οἱ δὲ Πελοποννήσιοι, αἰσθόμενοι, ἐν τοσοῖς καλάμῳ πηλὸν ἐνειλλοντες [a] ἐσέβαλον ἐς τὸ [b] διηρημένον, ὅπως μὴ [c] διαχεόμενον, ὥσπερ ἡ γῆ, ῥέοιτο. οἱ δὲ, ταύτῃ ἀποκλεισμένοι, [d] τοῦτο μὲν ἐπέσχον· ὑπόνομον δ' ἐκ τῆς πόλεως ὀρύξαντες, καὶ ξυντεκμηράμενοι ὑπὸ [e] τὸ χῶμα, [f] ὑφεῖλκον αὐθις [g] παρὰ σφᾶς τὸν χῶν· καὶ ἐλάνθανον [h] ἐπιπολὺ τὰς ἐξω, [i] ὥστ' [k] ἐπιβάλλοντας ἧσσον [l] ἀύτειν, ὑπαγομένῳ [m] αὐτοῖς κάτωθεν τῷ χώματος, καὶ ἰζάνοντος ἀεὶ ἐπὶ τὸ κενούμενον. δεδιότες δὲ, μὴ ὀδ' ὅτω δύνωνται ὀλίγοι πρὸς πολλὰς ἀντέχειν, προσεπεξεῦρον τόδε· τὸ μὲν μέγα οἰκοδόμημα [n] ἐπαύσαντο ἐργαζόμενοι τὸ καθ' τὸ χῶμα, ἔνθεν δὲ καὶ ἔνθεν [o] αὐτῷ ἀρξάμενοι, ἀπὸ τῷ βραχέος τείχους ἐκ τῷ ἐντὸς [p] ἐς τὴν πόλιν μηνοειδὲς [q] προσῳκοδόμων, ὅπως, εἰ τὸ μέγα τεῖχος ἁλίσκοιτο, τοῦτ' [r] ἀντέχοι, καὶ δέοι τοὺς ἐναντίους αὖθις [s] πρὸς αὐτὸ χῶν. καὶ προχειρῶντας εἶτω, διπλάσιόν τε πόνον ἔχειν, καὶ ἐν ἀμφιβόλῳ μᾶλλον γίγνεσθαι. ἅμα δὲ τῇ χώσει [t] καὶ μηχανὰς προσῆγον [v] τῇ πόλει οἱ Πελοποννήσιοι· μίαν μὲν, ἣ τῷ μεγάλῳ οἰκοδομήματος καθ' τὸ χῶμα προσαχθεῖσα, [x] ἐπὶ μέγα τε καθέστησε, καὶ τοὺς [y] Πλαταιεῖς ἐφόβησεν· ἄλλας δὲ ἄλλῃ τῷ τείχους, ἃς, βρόχῳ τε [z] περιβάλλοντες, ἀνέλκυον οἱ Πλαταιεῖς, καὶ δοκὸς [a] μεγάλας ἀρτήσαντες ἁλύσεσι μακραῖς σιδηραῖς ἀπὸ τῆς τομῆς ἐκλεῖ[b]ον, ἀπὸ κεραιῶν δύο ἐπικεκλιμένων, καὶ ὑπερτεινόντων ὑπὲρ τὸ τείχους, ἀνελκύσαντες [b] ἐγκαρσίας, ὁπότε προσ-

p τῷ om. *Dan.* q Γενόμενον, et supra manu recent. *γιγνόμενον Reg.* r Δέρεις *Gr.* s Καὶ deest *Ar. Dan.* t Ἐν ἀσφαλεῖ τε *Ar.* v Σχολαιότερον *Ar. Dan.* x Πλαταιεῖς *Reg. Gr. Caff. Dan.* qui ita vbique. Olim hic et infra Πλαταιεῖς y Particulam ἢ pro ᾗ reponunt *Codd. Ar. C. Dan.* z Ἐξεφόρουν legebat *Valla.* Marg. Flor. Vin. Ἐσεφόρουν *Reg.* a Ἐσέβαλλον *Ar. C.* Ἐπέβαλλον *Suidas.* Ἐπέβαλλον *Gr.* b Διειρημένον τῷ τείχους *Suidas.* c Illud διαχεόμενον non ad χῶμα, sed ad πηλὸν referendum censet *Ar. Pors.* ita vt sensus sit, ὅπως μὴ ὁ πηλὸς διαχεόμενος, ὥσπερ ἡ γῆ ἐς τὴν πόλιν ὑπὸ τῶν ἔνδον φοροῖτο. d Τοῦτο μὲ ἐπέσχον malit *Stephanus.* Ἐπεῖχον Marg. Flor. Vin. e Τῷ deest *Ar. C. Dan.* f Ὑφεῖλκον *Ar.* g Περὶ *Reg.* h Ἐπὶ πολὺ *Ar. C. Gr.* i Ὅτε *Ar. C. Dan.* k Ἐπιβάλλοντες *Gr.* l Ἀνύτειν *Cl. Reg. Caff.* Baf. m Ἐντὸς pro αὐτοῖς habet *Cod. ver. Stephani.* n Ἐπαύσαντο τὸ κατὰ τὸ σῶμα ἐργαζόμενοι *C.* o Αὐτῷ om. *Gr.* et *Reg.* p Μηνοειδὲς ἐς τὴν πόλιν *Ar. C. Ald. Flor. Baf. Steph.* 1. *Caff. Reg. Dan. Gr.* Aug. q Προσῳκοδόμων *Ar. C.* r Ἀνίσχοι *Reg.* Ἀνίσχει *Gr.* s Πάλιν πρὸς *Cl.* t Καὶ deest *Ald. Flor.* v Οἱ Πελοποννήσιοι τῇ πόλει *Ar. C. Dan.* x Ἐπιμήκη *Reg.* y Πλαταιεῖς *Ar. C.* vt et paullo infra. *Reg. Caff.* Πλαταιᾶς ἐφόβησε *Gr.* z Περιβάλλοντες *Dan.* a Μεγάλας *Gr.* b Ἐγκαρσίας *Marg. Ar. C. Cl.* Aug. Mosqu. *Reg. Caff. Dan.* Baf.

Οἰκοδόμημα] In Ald. Vinar. in marg. est: εἴκημα, explicatio illius vocabuli. GOTTL.

Προκαλύμματα] Confer *Iosephum* B. Iud. III, 7, 10. vbi pro γυμνωμένους *Codex Busb.* γεγυμνωμένους, et pro ὑφῶν, ἐννυφῶν. Paulo supra etiam legendum πλῆθος ἀθρόον οἰσῶν cum *Busb. Rhed. Ruf.* WASS. Huc pertinent, quae congesserunt *Lipsius* V. Poliorcet. 9. et *Freinshem.* ad Curt. IV, 2. *Thucydidem* prope ad verbum descripsit *Arrian.* II. de Exped. Alex. 18. προκαλύμματα δὲ δέρρεις καὶ διφθέραι αὐτοῖς ἦσαν, et cet. vbi Vir Clariss. e *Mss.* plerisque videtur praeferre αὐτοῖς, nempe μηχαναῖς, et αὐτοῖς ad longinquius retrocedere dicit. Hoc non bene capio: nam ita dicit *Arrianus*, πύργως ἐπάνω τῷ χώματος — ἐπέστησαν δύο, καὶ μηχανὰς ἐπὶ τοῖς πύργοις. Προκαλύμματα δὲ cet. in quibus αὐτοῖς recte referri potest ad πύργοις, quod propius est, quam μηχανάς. DUCK.

[Οὐ βραδύτερον] Intuli ex Aug. h. Schol. Ante πλέγμασιν in Aug. est ἐν.] G.

Διελόντες τῷ τείχους —] Indem sie in der Mauer eine Lücke machten, da, wo der Wall daran stiess. Ἐσεφόρουν τὴν γῆν, h. e. ἐφόρουν τὴν γῆν ἐς τὴν πόλιν. Mox ἐν τοσοῖς καλάμῳ, i. e. πλέγμοῖς, ἀπὸ καλάμῳ πεποιημένοις, vt Schol. expositionem probat Wesseling. ad Herod. I, 179. a quo Nolter desumsisse videtur. Marg. Flor. Vin. explicat: calathis e calamo contextis. Interpres Herodoti male vertit, *alas arundinum.* v. Wessel. d. l. Reprehenderat iam versionem Reisk. Misc. Lipsi. V. VII. p. 623. et Abresch. Diluc. p. 257. Mox pro ἐσεφόρουν Valla legit, ἐξεφόρουν, *humum egerebant.* Male, vt seq. docent. G.

Ἐσεφόρουν] Confer *Iosephum* B. Iud. V, 6. WASS.

Ἐν τοσοῖς — εἰς τὸ διηρημένον τῷ τείχους] *Suidas* in ἐνειλλοντες. victimas voces de suo addidit: *Mss.* enim non agnoscunt. *Phauorinus* Suidam exscribit. Rursus *Suidas* in εἴλλειν pro ἐσέβαλλον, quod priore loco est, habet ἐπέβαλον. Sed ibi forte reponendum est ἐσέβαλον, quod *Idem* in ταρσὸς agnoscit: vbi male ἐνειλοντες et τείχους, vt supra. Vid. *Etymologum* in ταρσοί. WASS.

Ὅπως μὴ διαχεόμενον] Aemilius Portus non ad χῶμα, sed ad πηλὸν refert, ita vt sensus sit: ὅπως μὴ ὁ πηλὸς διαχ. — ἐς τ. πόλιν ὑπὸ τῶν ἔνδον φοροῖτο. Ita tamen διαχεόμενος videtur scribendum fuisse. Sensus est: So bald es die Peloponnesier merkten, fassten sie in Körbe von Schilf Schlamm, und warfen sie vor die Lücken, damit er nicht, so wie die Erde, in die Stadt getragen werden möchte. Ex v. χώματος igitur, ad quod retulit Nolter διαχεόμενον, desumendum est πηλὸς, per Synesin. G.

Τοῦτο μὲν ἐπέσχον] Fortasse τοῦτο μὲν ἐπέσχον scribendum rectius esset. STEPH.

Stephanus coniiciebat: τοῦτο· sed non est necessaria cor-

ex vicinis aedibus, quas demoliebantur, detrahentes. Lignis autem internexis materiam colligabant, ne fuccrefcens aedificium infirmum effet. Habebat autem munimenta obiecta, quibus protegeretur, coria, et centones; vt et qui in opere erant occupati, et ligna ipfa nullis igniferis miffilibus peterentur; vtque in tuto effent. Murus autem in magnam altitudinem extollebatur, et agger non fegnius ex adverfo contra ipfum furgebat. Plataeenfes vero tale quiddam excogitant. Interciſo muro, qua agger *vrbi* imminebat, illius humum *in eam* importabant. Bell. Pelop. an. 3. Olymp. 87. 3. V. C. Varr. 325.

76. At Peloponnefii hac re cognita, coenum in cratibus arundineis inuoluentes, in aggeris partem humo fubtracta diuifam coniecerunt, ne, ſicut humus diffluens, *in vrbem* portaretur. Illi vero iſto conatu excluſi, ab hoc quidem abstinuerunt: ſed cuniculos egerunt, eosque coniectura ab vrbe ſub ipſum agge em dirigentes, humum ad ſe rurſus ſubducere coeperunt; diuque illos, qui foris erant, latuerunt, adeo vt illis humum etiam atque etiam aggerentibus, minus tamen opus abſoluerent, quod ipſorum agger deorſum ſubduceretur, et in partem, quae euacuabatur, ſemper ſubſidens caderet. Sed veriti, ſe ne ſic quidem paucos multis reſiſtere poſſe, hoc quoque excogitarunt: magnum quidem aedificium, quod aggeri oppoſitum exſtruebatur, aedificare deſierunt: at ab vtroque eius latere ducto initio, qua muro humiliori, cum altero vrbis muro coniungebatur, murum lunata forma vrbem verſus ducere coeperunt, vt, ſi magnus caperetur, hic hoſtibus reſiſteret, eosque nouum aggerem ad eum rurſus aggerere cogeret; et vlterius procedentes, duplicem laborem ſuſtinere, et in maiore periculo conſtitui. Peloponnefii vero dum aggerem iacerent, ſimul etiam vrbi machinas admouerunt: vnam quidem, quae per aggerem admota, magnam ingentis illius aedificii partem conquaſſauit, et Plataeenſes perterrefecit: alias vero ab alia muri parte, quas ipſi Plataeenſes laqueis circumiectis reflectebant, et trabes ingentes, quas ab vtroque capite longis ferreis catenis ſuſpenderant, ex binis antennis ſupra murum inclinatis ac prominentibus transuerſas ſurſum trahebant, et quoties machina aliquam muri partem petitura erat,

Ἀντανῆει αὐτῷ] ἀνήρχετο. Ἐνταρσοῖς] πλέγμασιν ἀπὸ καλάμων πεποιημένοις. Ἐνειλλοντες] ἐμπλέκοντες. Τπόνομον δὲ] κεκρυμμένον ὄρυγμα. Ξυντεκμηράμενοι] διὰ τεκμηρίων τινὸς ἐρχόμενοι ὑπὸ τὸ χωμάτιον. Τπαγομένη] ἐνδιδόντος. Οἰκοδόμημα] τὸ ξύλινον. Πρὸς αὐτὸ χῶν] ἀπὸ χυτῆς γῆς τεῖχος ποιεῖν. Ἐν ἀμφιβόλῳ μᾶλλον γίγνεσθαι] ἀντὶ τοῦ, ἑκατέρωθεν βάλλεσθαι. Μᾶλλον γίγνεσθαι] τὰς ἐναντίας δηλονότι. Μίαν μὲν] μηχανήν. Ἡ τῶ μεγάλω οἰκοδομήματος] τῶν Πλαταιέων δηλονότι. Κατέσεισε] τὸ τεῖχος δηλονότι. Ἄλλας δὲ] μηχανὰς δηλονότι. Τῶ τείχους] προσέφερον. Ἃς βρόχους τε] σημείωσαι τὴν σύνταξιν, ἃς βρόχοι περιβάλλοντες. Καὶ ὑπερ-

rectio, ſi cum Abreſchio (Diluc. p. 256.) intelligatur κατά. cf. infra L. V. c. 63. Valla legit: ἔπασχον, l. ἐπέσχοντο, i. e. ἐκαρτέρησαν vt notatum in marg. Flor. Vin. Valla vertit h. l. ita: *a quo excluſi Plataeenſes id quidem tulerunt.* Quam bene, quisque videt. Mox ἔνθεν — καὶ ἔνθεν, an den beyden Enden deſſelben — GOTTL.

[Διὰ τεκμηρίων) Hoc Schol. e Caſſel. adieci.] G.

Ἔνθεν δὲ καὶ ἔνθεν αὐτῶ] A *Gr.* abeſt αὐτῶ, ſed perperam. *Herodot.* IV, 71. ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῶ νεκρῶ. WASS.

[Ἐν ἀμφιβόλῳ μᾶλλον γίγνεσθαι) Hoc caput Scholio praefixi, deleto illo: διακλάσιόν τε πόνον ἔχειν, monentibus Steph. et Grammio. Etſi ſequitur μᾶλλον γίγνεσθαι, aliam ob cauſſam hoc fit, vt lectores de accuſatiuo ſubaudiendo admoneantur. Quod Schol. facit, vt ad eadem verba diuerſa adnotet. Ceterum in Aug. deſunt Schol. ad verba Ξυνεχῶς· Καὶ σῖτον· Αἱρεῖσθαι· Ἀνταγεῖ αὐτῷ· Ἐνειλλοντες· Τπόνομον δὲ et Τπαγομένη. Ad Οἰκοδόμημα addidi Schol. ex Aug. τὸ ξύλινον.] G.

Ἐφόβησεν] *Magno terrore perculit.* Mox ἃς, ſc. μηχανάς. In cod. Caſſ. et Aug. βρόχους Scholio interlineari expl. σχοινία. G.

Βρόχους τε περιβάλλοντες] Confer *Ioſephum* B. Iud. et *Philonem* de telorum conſtructione pag. 83. WASS. Haec erat vſitata apud veteres ratio eludendi ictus arietis. vid. *Lipſ.* V. Poliorcet. 8. Vbi etiam de trabibus et faxis in eum deiiciendis plura legi poſſunt: nec non apud *Caſaubon.* ad Aeneae Poliorcet. Cap. XXXII. De ſtructuris lunatis *Lipſ.* ibid. DVCK.

[Σημείωσαι — περιβάλλοντες) Deeſt hoc ineptum Schol. in codd. Caſſ. et Aug.] G.

Ἀπὸ τῆς τομῆς ἑκατέρωθεν —] i. e. an deren beyden Enden ſie lange eiſerne Ketten befeſtigten, und ſolche über zween auswärts über die Mauer herausgelehnten Bäume queer über die Mauer hiengen. Iconem, praemiſſa explicatione, quomodo tormentorum, veluti arietum, ictus laqueis declinarint, vel machinas ſurſum traxerint oppugnati, exhibuit Lipſ. in Poliorc. V. dial. 8. p. 208. G.

Ἐγκαρσίως] *Marg. Cl. Al.* ἐγκαρσίας. vtroque modo Auctores; ſed hoc melius. Noſter VII, 99. ἐγκάρσιον τεῖχος ἄγοντες. Qua forma Latini *transuerſas* etiam *trabes* dicunt. vid. *Salluſt.* Iug. IX. neque aliter πλάγιον et πλαγιεύμενον *Hippocrates* V. p. 167. WASS.

πεσεῖσθαί [c] πη μέλλοι ἡ μηχανὴ, ἀφίεσαν τὴν δοκὸν [d] χαλαφαῖς ταῖς ἀλύσεσι, καὶ ἃ διὰ χειρὸς [e] ἔχοντες. ἡ δὲ, [f] ῥύμη ἐμπίπτουσα, ἀπεκαύλιζε τὸ προέχον τῆς ἐμβολῆς.

οζ. Μετὰ δὲ τοῦτο οἱ Πελοποννήσιοι, ὡς αἵ τε μηχαναὶ ἐδὲν ὤφελον, καὶ τῷ χώματι τὸ ἀντιτείχισμα ἐγίγνετο, νομίσαντες ἄπορον εἶναι ἀπὸ τῶν παρόντων δεινῶν ἑλεῖν τὴν πόλιν, πρὸς τὴν περιτείχισιν παρεσκευάζοντο. πρότερον δὲ πυρὶ ἐσόζεν αὐτοῖς πειράσαι, εἰ δύναιντο, πνεύματος [g] γενομένου, ἐπιφλέξαι τὴν πόλιν, ὄσαν [h] ἀ μεγάλην. πᾶσαν γὰρ δὴ ἰδέαν ἐπενόουν, [i] εἴπως σφίσιν ἄνευ δαπάνης καὶ πολιορκίας προσαχθείη. φερόντων δὲ ὕλης [k] φακέλους, [l] παρέβαλον ἀπὸ τοῦ χάρακος ἐς τὸ μεταξὺ πρῶτον τοῦ τείχους καὶ τῆς προσχώσεως. ταχὺ δὲ πλήθους γενομένου, [m] διὰ πολυχειρίαν, ἐπιπαέπασαν καὶ τῆς ἄλλης πόλεως ὅσον ἐδύναντο ἀπὸ τοῦ μεγάρου πλεῖστον ἐπισχεῖν. [n] ἐμβαλόντες δὲ πῦρ ξὺν θείῳ καὶ πίσσῃ, ἦψαν τὴν ὕλην, καὶ ἐγένετο φλὸξ τοσαύτη, [o] ὅσην ἀδεὶς πω [p] ἐς γε ἐκεῖνον τὸν χρόνον χειροποίητον εἶδεν. ἤδη γὰρ ἐν ὄρεσιν ὕλη τριφθεῖσα ὑπ' ἀνέμων πρὸς [q] αὐτὴν, ἀπὸ ταυτομάτου πῦρ καὶ φλόγα ἀπ' αὐτοῦ ἀφῆκε. τοῦτο δὲ μέγα τε ἦν, καὶ τοὺς Πλαταιέας, τἆλλα διαφυγόντας, ἐλαχίστου ἐδέησε διαφθεῖραι. ἐντὸς γὰρ πολλοῦ χωρίου τῆς πόλεως ὂν ἦν πελάσαι· πνεῦμά τε [r] εἰ ἐπεγένετο αὐτῇ ἐπίφορον, (ὅπερ καὶ ἤλπιζον οἱ ἐναντίοι) οὐκ ἂν διέφυγον. νῦν δὲ καὶ τόδε λέγεται ξυμβῆναι, ὕδωρ ἐξ ὀρυκτοῦ πολὺ καὶ βροντὰς γενομένας σβέσαι τὴν φλόγα, καὶ ἔτω [s] παυσθῆναι τὸν κίνδυνον.

οη. Οἱ δὲ Πελοποννήσιοι, ἐπειδὴ [t] καὶ τότε διήμαρτον, μέρος [v] μέν τι καταλιπόντες τοῦ [x] στρατοῦ, τὸ δὲ [y] λοιπὸν ἀφέντες, περιετείχιζον τὴν πόλιν κύκλῳ, διελόμενοι κατὰ πόλεις τὸ χωρίον. τάφρος δὲ

c Ποι *Ar. C. Dan. Gr.* *d* Χαλεραῖς *Gr.* *e* Ἔχοντες deeſt *Ar.* *f* Ῥάμη *Ar.* *g* Γιγνομένου *Ar. C. Dan.* *h* οὖ non agnoſcit *Ar.* nec in ſequentibus particulam δή. In Aug. quoque deeſt ἃ. *i* Εἴ σφίσιν *Ar. C. Dan.* *k* Φακέλους *Cl. Gr.* Vulgo Φακέλλους. *l* Παρενέβαλον *Ar. C. Dan.* Παρέβαλλον *Reg. Caſſ.* Aug. *Gr.* Mosqu. προσέβαλον. *m* Διὰ τὴν πολυχειρίαν *C.* *n* Ἐμβάλλοντες *Gr.* *o* Ita *Ar. C.* et *Steph.* 2. Item Marg. Ald. Vin. Ὅσον *Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. et *Ac. Port.* Ὅσην *Caſſ. Gr.* Mosqu. *p* Ἐς γ' ἐκεῖνον *Ar. C.* *q* Αὐτὴν, ἀπὸ etc. *Ar. C. Ald. Flor. Baſ.* Αὐτὴν ἀπὸ ταυτομάτου πῦρ *Cl. Gr.* Sic legit et diſtinguit *F. Port.* αὐτὴν ἀπὸ ταυτομάτου, πῦρ etc. In *Gr.* eſt πρὸς αὐτὴν ἀπὸ ταυτομάτου, πῦρ. Αὐτὴν *Reg. Caſſ.* Aug. *r* Εἰ deeſt *Dan.* *s* Παυσθῆναι *Ar. C. Caſſ. Dan.* Mosqu. *t* Καὶ om. *Cl.* *v* Μέρει *Reg. Caſſ.* *x* Στρατοπέδου *Ar. C. Cam. Cl. Gr. Caſſ. Dan.* Aug. Mosqu. *y* Lege potius πλεῖον, vt in *Marg.* quum alioqui nihil eſſet neceſſe, quidquam ad illa verba addere, μέρος μέν τι καταλιπόντες τοῦ στρατοῦ. *Steph.* Illa τὸ δὲ λοιπὸν ἀφέντες non agnoſcunt *Ar. C. Cl. Dan.* Aug. a manu tamen rec. in marg. adſcripta, praefixa hac figla: ΚΘ. In Mosqu. quoque haec verba omiſſa.

Ῥύμη] Extat et alia lectio ῥώμη, eademque ſcripturae diverſitas alibi etiam occurrit, et quidem non procul pag. videlicet 132. ſed ῥέμη vtrobique libenter retinuerim. STIPH. Vid. Cap. LXXXI. DUCK.

Ῥύμη — ἀπεκαύλιζε τὸ προέχον τῆς ἐμβολῆς] Τὸ προέχον τῆς ἐμβολῆς *prominentia trabis, vel arietis*, der Kopf des Stammbalkens. Suidas: ἐμβολὴ, τὸ ἄκρον τοῦ κριοῦ τὸ μηχανικὸν ἐρύμα. Τῷ ἐπιφερομένῳ ἄχθει ἀπεκαυλίζειν τὸ προέχον τῆς ἐμβολῆς. Qui locus eſt deſumtus e Nonno, vt Kuſterus ſcite notat. Probabat hanc interpr. Doruillius ad Charit. p. 626. Abreſchius laudabat Procopium, (B. P. I, 18.) hunc Noſtri locum reſpicientem: τὰ βέλη ῥώμῃ ἐντυχόντα ἀπεκαυλίζετο. cf. L. II. 3. In Flor. Vinar. margine ἀπεκαύλιζε manus docta vertit: *decurtauit*. GOTTL.

[Ἀντίστημα τὸ ἄκρον.] Hoc Schol. adieci e Caſſ. In Aug. deſunt Schol. ad verba Πρὸς αὐτὸ κών· Ἐν ἀμφιβόλῳ μᾶλλον γιγνεσθαι· Μᾶλλον γίγνεσθαι· Μαι μὲν· Ἡ τῷ μεγάλῳ οἰκοδομήματος κατασκευὴ· Ἄλλως δὲ· Τὸ τείχος· Ἃς βρέχῃ τε· Καὶ ὑπερτιθέντων· Ἡ μηχανὴ· Τὸ προέχον τῆς ἐμβολῆς· Πᾶσαν γὰρ δὴ ἰδέαν· Τάχα δὲ τάφρος γενομένου· Ἐπιταφέντων· Ἤδη γὰρ ὕλην ἐπῆρον· Ἐπιφορον· Ἀπὸ ἀρχῆς τοῦ ἐπιτειχισμοῦ· Παρὰ τὰ ἐπὶ τῶν Βεττικῶν.] G.

Ἀπὸ τῶν παρόντων δεινῶν ὑλὴν τ. πόλιν] i. e. διὰ τῶν π. δ. — *f.* per ablat. verti poteſt. Abreſch. in Diluc. p. 257. compar. et l. I. cum Dion. Ἁμαξάδου ἀπὸ τῶν ἐκ ἁμάξης ἕτων, i. e. ἐξ ἁμαξῶν, apud Suidam (l. I. p. 299.) et. L. V. 113. VI. 19. VIII. 87. et Duckerum. G.

Ἄνευ δαπάνης καὶ πολ.] Hic πολιορκία ponitur εἰδικῶς pro ea ſpecie πολιορκίας, quae mora et temporis tractu peragitur: nam et alia ſpecies eſt, qua per vim (adhibitis ſcilicet machinis et tormentis) vrbs breui expugnatur. Obſeruanda eſt etiam figura ἓν διὰ δυοῖν in hisce verbis: nam ἄνευ δαπάνης καὶ πολιορκίας dicit, pro ἄνευ τῆς δαπάνης τῆς πολ. *ſc.* ſine iis ſumtibus, qui neceſſario faciendi eſſent ad diuturnam obſidionem. Vid. *Iſ. Caſaubori* Comment. in *Polyb.* p. 176. HVDS.

Φακέλλους] Vocem hanc cum ſimplici λ efferendam docet *Caſaubonus* ad *Euripidis* Cyclop. quo modo etiam ſcribunt *Heſychius*, *aliique Lexicographi*. Vide *Ammonium* in voce φάκελος, et *Lepardi* Emend. l. XI. c. 15. HVDS. *Hippocrates* de morbis mulier. p. 182. φρυγάνων φάκελλον μαλθακῶν. *Aelianus* apud Suidam φάκελλον βύβλου. *Cl. Gr.* φακέλλους ſcribunt. Atque ita bis *Ariſtoteles* in Metaph. ſine Var. Lect. *Ioſephus*, et *D. Halicarn.* in *Mſſ. Vatic. Heſychius*, *Phrynichus*, et *Th. Magiſter* ex Syneſio. *Ammonius*, et *Luciani* Schol. Tom. 2. p. 13. Denique φ. ὕλης ἀχρείας legit *Ammonius*. *Herodot.* IV, 62. φρυγάνων φάκελοι ita et 67. et *Barocc.* WASS. *Suidas* hac laudans nudum φάκελλος legit. Quid in *Ammonio* ſit ἀχρείας, vel, quod pro eo habet *Th. Magiſt.* ἀχρείας, non intelligo. Sed vtrumque hoc loco ante oculos habuiſſe apertum eſt. Itaque ea recte a *Lepardo* deleri puto. DUCK.

Φερόντων δὲ ὕλης φακέλους] Edidi ὕλα, pro φακέλλους, quod vitioſe ſcriptum eſt. v. Interp. Thom. M. in φάκελος, citans h. l. habet: φακέλους ὕλης ἀχρείας. Oudendorp. inclinare vi-

trabem laxatis catenis, atque e manu remiſſis, cum impetu demittebant. illa vero cum impetu delata, prominens roſtrum refringebat. Bell. Pelop. an. 3. Olymp. 87. 3. V. C. Varr. 325.

77. Poſtea vero Peloponneſii, cum machinae nihil proficerent, et aduerſus aggerem munitio erigeretur, exiſtimantes praeſentibus terroribus vrbem capi non poſſe, ſe ad eam muro cingendam parabant. Ipſis tamen vrbem prius igne tentare placuit, ſi poſſent coorto vento eam incendere, quod ſpatioſa non eſſet. Nullum enim oppugnationis genus intentatum praetermittebant, ſi forte ſine ſumtu, et obſidione in ſuam poteſtatem redigere poſſent. comportatos igitur materiae faſciculos primum quidem in eam partem, quae erat inter murum et aggerem, ex ipſo aggere coniecerunt. Cum autem propter tantam hominum manum celeriter fuiſſet repleta, in reliquum etiam vrbis, quantum de loco ſuperiore plurimum occupare potuerunt, materiam congeſſerunt: eamque iniecto igne, cum ſulphure et pice, incenderunt; tantaque flamma excitata eſt, quantam nullus vnquam ad illud vsque tempus ſaltem manu excitatam viderat. Iam enim *et alias* arbores, quae ſunt in montium ſyluis, caſu, vi ventorum, mutuo concurſu colliſae, ignem, flammamque ex hoc conceptam emiſerunt. Hoc vero incendium et magnum exſtitit, et Plataeenſes, qui caetera vitarant, propemodum abſumſit. * Nam intra ad complures vrbis regiones accedere tutum non erat. Quod ſi ventus ſecundus (vt aduerſarii ſperauerant) ad ipſam acceſſiſſet, effugere non potuiſſent. Nunc vero hoc etiam accidiſſe fertur, magnam vim aquae de coelo cum tonitruis effuſae flammam reſtinxiſſe, et ita periculo liberaſſe.

78. Peloponneſii vero, cum hoc quoque conatu fruſtrati fuiſſent, quadam copiarum parte ibi relicta, et caeteris dimiſſis muro vrbem vndique cingere coeperunt, ambitus loco inter ſingulas ciuitates distributo. Foſſa autem erat, et interna, et externa, ex qua lateres fecerunt. Poſtquam autem Bell. Pelop. an. 3. Olymp. 87. 3. V. C. Varr. 325. Iul. 6.

* Nam intra magnum vrbis ſpatium *ad muros* accedere non dabatur, *quod exiguus vrbis tractus relictus eſſet, quo flamma non pertingeret. Ae. Port.* Ita vero locum interpretatus ſum, ac ſi πολλῶ χωρίς τῆς πόλεως πελάσαι pro ἐπὶ πολλῶ etc. accipiendum eſſet, vti apud *Sophoclem* πελάσας νεῶν pro ἐπὶ νεῶν. HVDS.

τεινεσῶν] ὑψωμένων. Ἡ μηχανὴ] τῶν Πελοποννησίων δηλονότι. Ἀπεκαύλιζε] ἀπέτεμε τὸ ἄκρον. Τὸ προέχον τῆς ἐμβολῆς] τὸ προβεβλημένον. Πᾶσαν γὰρ δὴ ἰδέαν] ἐπινοίας δηλονότι. Φακέλους] φορτία. Φάκελος, δεσμός, φορτίον, καὶ τὸ ταῖς κεφαλαῖς φορούμενον ἤτοι τὸ φασκόλιον. Ταχὺ δὲ πλήθους γενομένη] τῶ διαχήματος. Ἐπιπαρένησαν] συνῆξαν. Χειροποίητον] ἔστι γὰρ καὶ αὐτόματος. Ἤδη γὰρ] πάλαι ποτέ. Τἄλλα διαφυγ.] δεινὰ δηλονότι. Ἐπαχίσω] ὀλίγω καιρῶ δηλονότι. Αὐτῆ ἐπίφορον] τῆ φλογί. Διέφυγον] τὸν κίνδυνον. Περὶ ἀρκτούρου ἐπιτολὰς] κατὰ τὸν Ὀκτώβριον μῆνα. Ἐκκεκομισμένοι ἦσαν] ἐξήγαγον.

detur eo, ἀγρίας inferendum eſſe Thucydidis orationi. Ammonius p. 141. habet, vt Thomas M., ſed male ſcriptum eſt ἀργείας, quod mutari volebat Valkenarius in παντοίας. Sed rectum eſt, ἀγρίας, quod ad Herod. IIII, p. 309. probauit Valkenarius, qui et cum ſimplici λ h. v. ſcribendam cenſet. Apud Herod. l. c. eſt φρυγάνων φάκελος, Eurip. Cycl. v. 241. dixit μέγαν φάκελον ξύλων. et Herod. IIII, 67. φακέλους ῥάβδων, *fasces virgarum.* v. Valken. Etiam ἀγρίη ὕλη eſt apud Herodot. I, 203. GOTTL.

[φορτία — φασκόλιον) Hoc Schol. inſerui e Caſſel. et Aug. qui φορτία modo habet. In Caſſel. ad φακέλους minio ſcriptum erat φορτία, et reliqua atramento. Duckerus merito negat φασκόλιον (peram) idem eſſe ac φάκελον.] G.

ταχὺ — ἐδύναντο] *Suidas* in ἐπιπαρένησαν, quod exponit ἐσώρευσαν vid. *Heſych.* in παρενήνευον, et *Herodotum. Homer.* Od. α'. 148. et π'. 51. *Suidas* in παρένησαν eadem iterat, ſed pro πόλεως habet ὕλης, male. hinc ergo corrige, quod non fecit *Kuſterus.* Πολυχειρίαν agnoſcit *Pollux* II, 149. vt πολυκοιρανίη apud *Homerum.* Vſus haud ſemel *Dionyſ. Halic.* *Heſychius* ex Poëta quodam promit πολυχερίᾳ. WASS.

Ἐπιπαρένησαν] Heilmanus h. l. legit: ἐπιπαρενῆσαν ab ἐπιπαρενίημι, vertitque: ſo warfen ſie dergleichen weiter in die Stadt hinein; quam vim quaerit in praepoſitione παρὰ, quae motum ad locum indicet, vt in παρελθών. Sed nil mutandum, cum nulla vrgeat neceſſitas, verbumque ipſum, quod infert, auctoritate deſtituatur. Eſſet quoque dicendum ἐπιπαρενῆκαν. Ἐπιπαρανέω dicitur de materia, quae accumulatur, ſuperſtruitur, vt ſtrues ligni exiſtat. G.

Ἐπιπαρένησαν] Eſt a ſimplici, cuius partic. aor. 1. ſupra occurrit, 2, 52. extr. τὰς νήσαντας. Mox Genit. τῆς πόλεως pendet ab ἐπιπλεῖσον. BAVER.

Τριφθεῖσα ὑπ' ἀνέμων] De ſiluis ita inflammatis eſt apud *Scaliger.* ad Seueri Aetn. v. 362. DVCK.

Ἤδη γὰρ ἐν ὄρεσιν ὕλη τριφθεῖσα ὑπ' ἀνέμων—] Hunc locum ante oculos habuiſſe videtur Lucret. I, 896.

At ſaepe in magnis ſit montibus, inquis, vt altis
Arboribus vicina cacumina ſumma terantur
Inter ſe, validis facere id cogentibus auſtris,
Donec fulſerunt flammae fulgore coorto —

GOTTL.

ἐντός τε ἦν καὶ ἔξωθεν, ἐξ ἧς ἐπλινθεύσαντο. καὶ ἐπειδὴ πᾶν ἐξείργαστο [z] περὶ ἀρκτοῦρον ἐπιτολάς, καταλιπόντες [a] φύλακας τῶ [b] ἡμίσεος τείχους (τὸ δὲ ἥμισυ Βοιωτοὶ ἐφύλασσον) ἀνεχώρησαν τῷ στρατῷ, καὶ διελύθησαν κατὰ πόλεις. [c] Πλαταιεῖς δὲ παῖδας μὲν καὶ γυναῖκας, καὶ τὸς πρεσβυτάτους [d] τε, καὶ πλῆθος τὸ [e] ἀχρεῖον τῶν ἀνθρώπων πρότερον ἐκκεκομισμένοι ἦσαν ἐς τὰς Ἀθήνας. [f] αὐτοὶ δ' ἐπολιορκοῦντο ἐγκαταλελειμμένοι [g] τεσσαράκοσιοι, Ἀθηναίων δὲ ὀγδοήκοντα, γυναῖκες δὲ δέκα καὶ ἑκατὸν σιτοποιοί. τοσοῦτοι ἦσαν οἱ ξύμπαντες, ὅτε [h] ἐς τὴν πολιορκίαν καθίσαντο· καὶ ἄλλος ἀδεὴς ἦν ἐν τῷ τείχει, οὔτε δοῦλος, [i] οὔτε ἐλεύθερος. τοιαύτη μὲν ἡ [k] Πλαταιέων πολιορκία κατεσκευάσθη.

οθ'. [l] Τὸ δ' αὐτὸ θέρος, καὶ ἅμα [m] τῇ τῶν Πλαταιέων ἐπιστρατείᾳ, Ἀθηναῖοι δισχιλίοις ὁπλίταις ἑαυτῶν καὶ ἱππεῦσι διακοσίοις [n] ἐστράτευσαν ἐπὶ Χαλκιδέας τὸς ἐπὶ Θράκης, καὶ Βοτταίους, ἀκμάζοντος τοῦ σίτου. ἐστρατήγει δὲ Ξενοφῶν ὁ Εὐριπίδου, τρίτος αὐτός. ἐλθόντες δὲ ὑπὸ Σπάρτωλον τὴν Βοττικὴν, τὸν σῖτον διέφθειραν. ἐδόκει δὲ καὶ προσχωρήσειν ἡ πόλις ὑπό τινων ἔνδοθεν πρασσόντων. [o] προπεμψάντων δὲ ἐς Ὀλυνθον [p] τῶν μὴ ταῦτα βουλομένων, ὁπλῖταί [q] τε ἦλθον καὶ στρατιὰ ἐς φυλακήν. ἧς [r] ἐπεξελθούσης ἐκ τῆς Σπαρτώλου, ἐς μάχην καθίστανται [s] Ἀθηναῖοι ὑπ' αὐτῇ τῇ πόλει. καὶ οἱ μὲν ὁπλῖται τῶν Χαλκιδέων, καὶ ἐπίκουροί τινες μετ' αὐτῶν, νικῶνται ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, καὶ ἀναχωροῦσιν ἐς τὴν Σπάρτωλον· οἱ δὲ [t] ἱππεῖς τῶν [v] Χαλκιδέων καὶ [x] ψιλοὶ νικῶσι τοὺς τῶν Ἀθηναίων ἱππέας καὶ ψιλούς. εἶχον δέ τινας καὶ πολλοὺς πελταστὰς ἐκ τῆς [y] Κρούσιδος γῆς καλουμένης. ἄρτι δὲ τῆς μάχης [z] γεγενημένης, ἐπιβοηθοῦσιν ἄλλοι πελτασταὶ ἐκ τῆς Ὀλύνθου. καὶ οἱ ἐκ τῆς Σπαρτώλου ψιλοὶ, ὡς εἶδον, θαρσήσαντες τοῖς τε [a] προσγιγνομένοις, καὶ ὅτι πρότερον οὐκ [b] ἤσσηντο, ἐπιτίθενται αὖθις, μετὰ [c] τῶν Χαλκιδέων ἱππέων, καὶ τῶν προσβοηθησάντων, τοῖς Ἀθηναίοις. καὶ ἀναχωροῦσι πρὸς τοὺς δύο τάξεις, ἃς καταλιπον παρὰ τοῖς σκευοφόροις. καὶ ὁπότε μὲν ἐπίοιεν [d] οἱ Ἀθηναῖοι, ἐνεδίδοσαν, [e] ἀποχωροῦσι δὲ ἐνέκειντο,

[z] Παρὰ *Reg.* [a] Φυλακὰς *Ar. C.* In Mosqu. τε φύλακας. [b] Ἡμίσεως *Ar. C. Reg.* [c] Πλαταιεῖς *Ar. C. Reg. Caff.* Aug. Olim Πλαταιῆς. [d] τε deeſt *Ar. C. Dan.* [e] Ἀχρηστον *Cl. Gr. Reg. Caff.* Aug. Mosqu. Sed *Caff.* inter verſus recenti manu ἀχρεῖον. [f] Αὐτοὶ δὲ *Ar. C. Steph.* 1. *Dan.* [g] Τριακόσιοι *Gr.* [h] Ἐς πολιορκίαν *Gr.* [i] Οὔτ' ἐλεύθερος *Ar. C.* [k] Πλαταιῶν *Marg. Cam. Cl.* et mox *Idem* infra. et *Reg. Caff.* vtroque loco, Aug. Ἡ Πλαταιῶν ἐπιστρατείᾳ, omiſſis quae in medio ſunt *Dan.* [l] Τῷ δὲ αὐτῷ *Ar.* [m] Id eſt, τῇ τῶν Πελοποννησίων ἐπιστρατείᾳ πρὸς τὸς Πλαταιεῖς *Fr. Port.* Articulum τῶν ante Πλαταιέων non agnoſcit *Ar.* [n] Ἐπεστράτευσαν *Ar. C. Dan.* Mox in Baſ. διέφθειρον. [o] Προπεμψάντων *Ar. C. Cl. Gr. Reg.* Aug. Mosqu. *Dan. Caff.* [p] Τῶν δὲ ταῦτα *Marg. Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caff.* Aug. Mosqu. Οὐ ταυτὰ *Dan.* [q] Τε deeſt *C.* [r] Ἐξελθούσης ἐκ τῆ Σταρ. *Reg.* [s] Οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς αὐτῇ *Cl. Gr. Reg. Caff.* Baſ. πρὸ αὐτῇ τῇ πόλει, Aug. πρὸς αὐτῇ, ſic etiam Mosqu. [t] Ἱππεῖς *Ar. C.* itidemque paulo poſt. *Reg. Caff. Dan. Gr.* et mox *Reg.* et *Caff.* Baſ. et alibi plerumque. Olim ἵππῃς. [v] Ὀλυνθίων pro Χαλκιδέων habet *Cod. vet. Steph.* [x] Ψιλῶν *Caff. Reg.* ſed hic in marg. γρ ψιλοὶ. Aug. ψιλῶν. [y] Κρουσίδος *Ar. Cl.* et *Stephanus* περὶ πόλεων, it. *Reg. Caff.* Aug. [z] Γενομένης *Ar. C.* [a] Ἐπιγιγνομένοις *Marg. Ar. C. Dan.* Mosqu. προγιγνομένοις [b] Ἡσσῶντο *Ar. Cl.* Aug. *Reg.* Πρότερον ἔχ ἥσσοντο *Dan.* Mosqu. [c] Τῶν deeſt *Ar.* et τῶν ante προσβοηθησάντων *Gr.* [d] Οἱ abeſt *Ar. C. Dan.* [e] Ἀποχωροῦσι legiſſe videtur *Scholiaſtes.*

Ἀρκτοῦρον] De Arcturo vide *Scaligerum* ad Manilium. HVDS.

Περὶ ἀρκτοῦρου ἐπιτολὰς] Menſe Septembri; vrſa maior n. circa aequinoctium auctumnale conſpiciendam ſe praebet. GOTTL.

Γυναῖκες — σιτοποιοί] Tangit morem Graecorum, apud quos hoc mulierum munus erat, vt fruges pinſerent, panem coquerent, et alia ad victum pertinentia pararent: de quo *Feith.* in Antiquitatib. Homer. IV, 3. Add. *Plaut.* Mercat. II, 3, 62. et *Terent.* Adelph. V, 3, 60. De Romanis notus eſt locus *Plinii* XVIII. H. N. 11. *Piſtores Romae non fuere ad Perſicum vsque bellum, annis ab V. C. ſuper DLXXX: Ipſi panem faciebant Quirites, mulierumque id opus erat; ſicut etiam nunc in pluribus gentium.* Cui magis credo, quam *Plutarcho* Quaeſt. Rom. LXXXIV. Et rure mos vetus manſit. *Vlpian.* l. 12. §. 5. D. de Inſtruct. vel Inſtrum. leg. *et mulieres, quae panem coquant.* DVCK.

Praeter ea, quae ad illuſtrandum morem veterum collegit Duckerus, mulieres fruges pinſuiſſe et panem coxiſſe, Taylorus ad Lyſ. T. V. Oratt. p. 18. docet, ancillulis partes obſonandi datas eſſe. G.

Τῇ τῶν Πλαταιέων ἐπιστρατείᾳ] *Suſcepta aduerſus Plataeenſes expeditione.* Τῇ τῶν Πελοποννησίων ἐπιστρατείᾳ πρὸς τὸς Πλαταιεῖς, vt Fr. Portus περιφράζει. Genitiuus adhibitus eſt, vt in illo: ψήφισμα Μεγαρέων, i. e. *aduerſus Megarenſes.* GOTTL.

Δισχιλίοις] *Diodor. Sicul.* L. XII. p. 311. b. ſcribit Duces Athenienſium miſſos μετὰ στρατιωτῶν χιλίων. leg. δισχιλίων. WASS.

Ἐστρατήγει etc.] Alter ex his duobus ducibus, qui cum hoc Xenophonte copias ducebant, vocabatur Calliades, de quo *Plutarchus* in Nicia. *Palmer.* Verum *Fr. Portus* (neſcio qua autoritate) Xenophonti iungit Heſtiodorum et Phanomachum. HVDS. Phanomachum nominat Diodorus Lib. XII. pag. 311. WASS.

Ξενοφῶν — τρίτος αὐτοῖς] Reliqui duo erant Calliades et Phanomachus. Diod. XII. p. 510. omittit Calliadem, quem nominat Plut. Nic. p. 348. Reisk. G.

Σπάρτωλον τὴν Βοττικὴν] Male ſcribitur apud Diod. XII. p. 510. εἰς Πακτωλὸν τῆς Βοττικῆς, vt agnoſcit Weſſel. Cel. quod

totum opus absolutum fuit sub Arcturi ortum, praesidio ad dimidii muri custodiam relicto (nam alterum dimidium Boeoti custodiebant) cum exercitu redierunt, et alii ab aliis digressi, in suas quique vrbes se receperunt. Plataeenses vero liberos, et vxores et maximos quosque natu, et hominum nullius vsus multitudinem iam ante Athenas exportarant. Ipsi vero, qui relicti obsidebantur, erant numero quadringenti, et Athenienses octoginta, et centum ac decem mulieres, quae panem faciebant. Tot erant vniuersi, quum obsidionem tolerare coeperunt: nec vllus alius aut seruus, aut liber in vrbe erat. Huiusmodi igitur fuit obsidio contra Plataeenses instituta. Bell. Pelop. an. 3. Olymp. 87. 4. V. C. Varr. 325. Sept. 19.

79. Eadem autem aestate, simul atque expeditio contra Plataeenses est *a Lacedaemoniis* suscepta, Athenienses cum duobus millibus sui corporis militum grauiter armatorum, et ducentis equitibus, bellum intulerunt Chalcidensibus, qui sunt in Thracia, et Bottiaeis, frumento iam maturo. His vero praeerat Xenophon Euripidis *filius*, cum duobus aliis ducibus. Cum autem ad Spartolum Botticam copias duxissent, frumentum corruperunt. Haec autem ciuitas quorundam ciuium opera, qui hoc moliebantur, deditionem factura videbatur. Sed cum *aduersae factionis homines*, qui haec *pati* nolebant, Olynthum *nuntios auxilium petituros* ante misissent, grauis armaturae milites venerunt, et *reliquus* exercitus ad vrbis custodiam. Qui cum Spartolo aduersus hostem prodiisset, Athenienses proelium ad ipsam vrbem *cum eo* commiserunt. Et Chalcidensium grauis armatura, et cum illis nonnulli auxiliarii milites ab Athenienses vincuntur, et in vrbem sese recipiunt. Chalcidensium vero equitatus, ac leuis armatura vincit Athenienses equitatum, et leuem armaturam. *Chalcidenses* autem habebant aliquot, non multos *tamen*, cetratos ex agro, qui Crusis appellatur, cumque non multo ante proelium commissum fuisset, alia cetratorum manus, Olyntho *missa*, *suis* subsidio venit. Tunc vero leuis armaturae milites, qui Spartoli erant, cum *nouum subsidium* vidissent, tum recentium copiarum accessione magis confirmati, tum etiam quod antea victi non fuissent, cum Chalcidensium equitatu et subsidiariis Athenienses iterum inuadunt. Illi vero se recipiunt ad duas cohortes, quas ad impedimenta reliquerant. Quoties autem Athenienses armis infestis eos petebant, illi recedebant; quoties vero recede- Iulio exeunte.

Τοιαύτη μὲν] οἱ διελόντες ταύτην τὴν συγγραφὴν εἰς τρισκαίδεκα, ἐνταῦθα τὸ τέλος τῆς τρίτης ἱστορίας ὥρισαν, καὶ ἀρχὴν τῆς τετάρτης. Ἀπὸ Σπάρτωλον] ἡ Σπάρτωλος προπαροξύτονον. Τὴν Βοττικὴν] ὅτι Βοττιαῖοι ἄποικοι Μακεδόνων. εἰσὶ δὲ ἐν τῇ Θράκῃ, πλησίον Χαλκιδέων. Καὶ προσχωρήσειν] τοῖς Ἀθηναίοις δηλονότι. Μετ' αὐτῶν] τῶν μὴ θελόντων παραδῦναι δηλονότι. ἡ δὲ Ὄλυνθος, μητρόπολις Χαλκιδέων. Καὶ ἀναχωρῆσαι] οἱ Ἀθηναῖοι. Ἐνεδίδοσαν δὲ] ὑπεχώρουν, οἱ Χαλκιδεῖς δηλονότι, καὶ οἱ Σπαρ-

debebat a Viro doctiss. in textu corrigi. Alii scribunt Σπαρτωλὸς, vt Xenoph. H. G. L. V. c. 3. p. 260. vbi male in editt. vett. Σπαρτώλῃ. Steph. de Vrbb. 679. Σπάρτωλος, πόλις Μακεδονίας, ὡς Θουκυδίδης δευτέρᾳ, ad hunc locum respiciens. Plura dabit Duckerus. GOTTL.

[Ἡ Σπάρτωλος) In Aug. legitur: ὅτι ἡ Σπάρτωλος προπαροξύνεται. Schol. non habet Cassel.] G.

Ἀπὸ τῶν ἔνδοθεν πρασσόντων] *Molitionibus clandestinis incolarum quorundam factiosorum* — v. Gloss. in πράσσω. G.

Τῶν μὴ ταῦτα] *Mss.* τῶν ὃ ταῦτα. An ὃ μὴ, vt alibi? WASS. *Dan.* non male ταυτά. Etiam praeferendum puto προσεμψάντων: nam προπέμπειν fere aliud est. Eadem varietas est Lib. I. cap. 53. DUCK.

Ταῦτα] Placet lectio cod. Dan. ταυτὰ, quam etiam habet margo Flor. Vinar. G.

Σπάρτωλον] Ita hic *Codd.* et mox Σπαρτώλῃ, et Lib. V. cap. 19. Σπάρτωλος. nec aliter *Steph.* Vid. *Suid. Harpocrat. Hesych.* et *Schol.* Σπαρτωλίων numus Titi apud *Goltzium.* WASS. In *Stephano*, et aliis omnibus, praeter *Scholiasten* Thucyd. est Σπαρτωλὸς, ὀξυτόνως, item in *Xenoph.* V. Graec. pag. 561. cuius locum adnotauit *Vales.* ad Harpocrat. DUCK.

Κρουσίδος γῆς] Ex hoc loco potest corrigi apud Herod. VII. p. 558. Κρουσαίῃ pro Κροσσαίῃ. v. Wessel. ad l. c. G.

[Ἐνεδίδοσαν) Sic correxi, praeeunte Stephano, pro ἀποχωροῦσι, quod non locum habet. De v. ἐνδίδωμι v. Gloss.] G.

[Δηλονότι) Deest haec vox in Aug. et Schol. ipsum adnotatum erat ad p. 374, 8.] G.

Ἀναχωρῆσαι] *Scholiastes* videri posset legisse ὑποχωρῆσαι (quod magis proprie, quam ἀποχωρῆσαι, dicitur de iis, qui paulatim se subducunt, antequam fugam arripiant) nisi haberemus ἐνεδίδοσαν, quod satis apte illo exponi videtur. STEPH.

καὶ [f] ἐσηκόντιζον. οἵ τε ἱππεῖς τῶν Χαλκιδέων, προσιππεύοντες ᾗ δοκοῖ, [g] ἐσέβαλλον, καὶ [h] οὐχ ἥκιστα φοβήσαντες [i] ἔτρεψαν τοὺς Αθηναίους, καὶ [k] ἐπεδίωξαν [l] ἐπὶ πολύ. καὶ οἱ μὲν Αθηναῖοι [m] ἐς τὴν Ποτιδαιαν καταφεύγουσι, καὶ ὕστερον τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους κομισάμενοι, ἐς τὰς Αθήνας ἀναχωροῦσι τῷ περιόντι τοῦ στρατοῦ. ἀπέθανον [n] δὲ αὐτῶν τριάκοντα καὶ τετρακόσιοι, καὶ οἱ στρατηγοὶ [o] ἅπαντες. οἱ δὲ [p] Χαλκιδεῖς καὶ οἱ Βοττιαῖοι τροπαῖόν [q] τε ἔστησαν, καὶ τοὺς [r] νεκροὺς τοὺς αὑτῶν ἀνελόμενοι, διελύθησαν κατὰ πόλεις.

π'. Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους, οὐ πολλῷ ὕστερον τούτων, Αμπρακιῶται καὶ Χάονες, βουλόμενοι Ακαρνανίαν [s] πᾶσαν καταστρέψασθαι καὶ Αθηναίων ἀποστῆσαι, πείθουσι Λακεδαιμονίους [t] ναυτικὸν παρασκευάσασθαι ἐκ τῆς ξυμμαχίδος, καὶ ὁπλίτας χιλίους πέμψαι [v] ἐς Ακαρνανίαν· λέγοντες, ὅτι, ἢν ναυσὶ καὶ πεζῷ ἅμα μετὰ σφῶν ἔλθωσιν, ἀδυνάτων ὄντων [x] ξυμβοηθεῖν [y] τῶν ἀπὸ θαλάσσης Ακαρνάνων, ῥᾳδίως [z] ἂν Ακαρνανίαν σχόντες, καὶ τῆς Ζακύνθου [a] καὶ Κεφαλληνίας [b] κρατήσουσι, καὶ ὁ περίπλους οὐκέτι ἔσοιτο Αθηναίοις ὅμοιος περὶ Πελοπόννησον. [c] ἐλπίδα δ' εἶναι καὶ Ναύπακτον λαβεῖν. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, πεισθέντες, Κνῆμον μὲν, [d] ναύαρχον ἔτι ὄντα, καὶ τοὺς ὁπλίτας ἐπὶ [e] ναυσὶν ὀλίγαις εὐθὺς πέμπουσι· τῷ δὲ ναυτικῷ περιήγγειλαν [f] παρασκευασαμένῳ ὡς τάχιστα πλεῖν ἐς Λευκάδα. ἦσαν δὲ Κορίνθιοι ξυμπροθυμούμενοι μάλιστα τοῖς Αμπρακιώταις, ἀποίκοις οὖσι. καὶ τὸ μὲν ναυτικὸν ἔκ τε Κορίνθου καὶ Σικυῶνος καὶ τῶν ταύτῃ χωρίων, ἐν παρασκευῇ ἦν. [g] τὸ δ' ἐκ Λευκάδος καὶ Ανακτορίου καὶ Αμπρακίας πρότερον ἀφικόμενον, ἐν Λευκάδι περιέμενε. Κνῆμος δὲ καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ χίλιοι ὁπλῖται, ἐπειδὴ ἐπεραιώθησαν λαθόντες Φορμίωνα, ὃς ἦρχε τῶν εἴκοσι νεῶν τῶν Αττικῶν, αἳ περὶ Ναύπακτον ἐφρούρουν, εὐθὺς παρεσκευάζοντο τὴν κατὰ γῆν στρατείαν. καὶ αὐτῷ παρῆσαν Ελλήνων μὲν Αμπρακιῶται [h] καὶ Λευκάδιοι καὶ Ανακτόριοι, καὶ, οὓς [i] αὐτὸς ἔχων ἦλθε, χίλιοι Πελοποννησίων· βάρβαροι δὲ, Χάονες χίλιοι, ἀβασίλευτοι, ὧν ἡγοῦντο [k] ἐπ' ἐτησίῳ [l] προστατείᾳ [ἐκ] τοῦ ἀρχικοῦ γένους [m] Φώτιος καὶ Νικάνωρ. [n] ἐστρατεύοντο

f Ἐξηκόντιζον *Gr.* *g* Προσέβαλλον *Cl. Gr. Hudſ.* Immo *Gr.* προσέβαλλον, vt et *Reg.* it. Aug. Mosqu. et *Caſſ.* Praeterea δοκοῖ *Gr.* Baſ. ᾗ δοκοίη προσέβαλλον a prima manu. ᾗ δοκοῖ ex emend. *h* Οὐχ ἥκιστα *Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Caſſ.* Aug. οὐχήκιστα. *i* Τοὺς Ἀθηναίους ἔτρεψαν *Ar. C. Dan.* *k* Ἐδίωξαν *Ar. C.* *l* Ἐπιπολὺ *Ar. Ald. Flor. Baſ. Reg.* Aug. *m* Εἰς *Reg.* *n* Δ' αὐτῶν *Gr.* *o* Πάντες *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caſſ.* Aug Baſ. Mosqu. Ὄντες *Gr.* *p* Χαλκιδεῖς *Ar. C. Caſſ. Reg.* Baſ. Aug. Mosqu. Vulgo Χαλκιδῆς. *q* Τε deeſt *Ar. C. Gr. Dan.* et τρόπαιον *Idem.* Mosqu. τροπαῖον. *r* Νεκροὺς αὐτῶν *Ar. C. Dan.* Αὐτῶν etiam *Cl. Gr.* et *Reg. Caſſ.* Aug. *s* Τὴν πᾶσαν *Ar. C. Dan.* Paullo ante Ἀμβρακιῶται *Reg.* *t* Ναυτικόν τε παρασκευάσαι *Ar. C. Dan.* Τε recent. manu inter verſus ſcriptum erat in *Caſſ.* *v* Ἐπ' Ἀκαρνανίαν *Ar. C.* Εἰς Ἀκαρν. *Reg.* *x* Legitur etiam βοηθεῖν, ſed ξυμβοηθεῖν malit *Steph.* *y* *Id eſt*, τῶν παρὰ τὴν θάλασσαν οἰκούντων *Ae. Port.* *z* Ἂν deeſt *Ar. C. Dan.* *a* Καὶ τῆς Κεφαλληνίας *Gr.* Mosqu. *b* Κρατήσωσι *Reg. Caſſ.* Baſ. prima man. Sed corr. κρατήσαιεν. Aug. et Mosqu. κρατήσωσιν. *c* Ἐλπίδας *Ar. C.* *d* Ἔτι ναύαρχον *Gr.* *e* Νηυσὶν *Caſſ.* Aug. *f* Παρασκευασμένῳ *Gr.* Παρεσκευασμένως, deinde σ in fine deletum, et in marg. adſcriptum eſt ὡς τάχιστα *Reg.* Mox *Idem Cod.* ξυμπροθέμενοι et cum emendat. ſupra ſcripta ξυμπροθυμούμενοι. Aug. παρεσκευασμένῳ, ſed man. rec. corr. vt in vulg. In Marg. Flor. Vinar. quoque παρεσκευασμένῳ. *g* Τὸ δὲ ἐκ *Gr.* *h* Καὶ Ἀνακτόριοι καὶ Λευκάδιοι *Ar. C. Dan. Gr.* *i* Αὐτὸς ἦλθεν ἔχων *Ar. C.* Αὐτοὺς ἦλθον ἔχων *Dan.* *k* Ἐπετησίῳ malint *Steph.* et *Fr. Port.* *l* Προστατείᾳ *Marg.* Στρατείᾳ *Ar. C.* et *Dan.* Vulgo προστασίᾳ. *m* Φώτιος *Reg.* *n* Ξυνεστρατεύοντο *Ar. C. Dan.*

[Συμφέρειν] In Caſſel. et Aug. συμφέρον. In cod. Aug. eſt hoc Scholion diuiſum in duas partes. Prior in marg. exteriori ſic legitur: καθ' ὃ μέρος ἐνομίζετο αὐτοῖς συμφέρον. In marg. autem interiori legitur: σημείωσαι, ὅτι τὸ δοκοῖ τρίτης συζυγίας. Sed verbum δοκοῖ funditus fere eraſum eſt in Aug. Stephanus, qui h. v. vitioſa habebat, tentauit. τὸ δὲ δοκοῖ ἔστι καὶ τρίτης συζυγίας. Haec verba abſunt a Caſſ. et videntur a male ſedulo ſciolo adſuta.] GOTTL.

Ἔτρεψαν τοὺς Ἀθηναίους] Meminit huius cladis Athenienſium Plut. in Nic. p. 348. περὶ Θρᾴκην ἡττήθησαν (Athen.) ὑπὸ Χαλκιδέων, Καλλιάδου τε καὶ Ξενοφῶντος στρατηγούντων. Lectionem δοκοῖ, vel δοκοίη probat Marg. Flor. Vin. G.

[Ἀναλαβόντες] I cod. Caſſ. adieci.] G.

Ξυμβοηθεῖν] Legitur etiam βοηθεῖν: ſed illud compoſitum ξυμβοηθεῖν in aliis quoque locis extat, et quidem pagina etiam proxime ſequente, et pag. 133. et ξυμβοηθείαν leges pag. 132. STEPH.

Τῶν ἀπὸ θαλάσσης Ἀκαρνάνων] i. e. interprete Aem. Porto: τῶν παρὰ τὴν θάλασσαν οἰκούντων. G.

Κεφαλληνίας] Κεφαληνίας *Gr. Homerus*, *Strabo*, *Polybius*, *Xenophon*, Noſter, *Pauſanias*, aliique λ geminant. At *Scylax*, *Ptolemaeus* et recentiores ſcripturam *Gr. Cod.* vbique ſervant. *Inſcriptiones* apud *Reineſium* III, 85, et *Fabrettum* 439. c. *Cedren. Anna*, *D. Chryſoſt. Libanius* Orat. 216. *Artemidorus* apud Porphyrium de eſu Animal. cum ſimplici λ. *Ariſtotelis* exemplaria variant. WASS. Vid. quae adnotata ſunt ad I, 27. et ad Flor. II, 9. DVCK.

Ἐλπίδα] Quidam *Mſſ.* ἐλπίδας. Vid. lib. VIII. cap. 48. et Indic. WASS.

Ναύαρχον ἔτι ὄντα] Particula ὄτι indicat, munus nauarchi apud Lacedaemonios certo temporis ſpatio circumſcriptum fuiſſe. Ex *Emmii* Republ. Lacon. in fin. intelligi poteſt eſſe, qui ei annum praefiniant, de quo parum conſtare *Idem* dicit. Si *Dodwelli* rationes ſequimur, Cnemus plus quam

bant, eos vrgebant, et tela in eos iaculabantur. Et Chalcidenſium equites adequitantes, qua *locus ad hoſtes inuadendum opportunus* videbatur, impreſſionem *in eos* faciebant; et Athenienſes maxime perculſos in fugam verterunt, et longe ſunt perſequuti. Atque Athenienſes quidem fuga Potidaeam ſe recepe- Bell. Pelop. an. 3. Olymp. 87. 4. V. C. Varr. 325.
runt, poſteaque, *ſuorum* cadaueribus fide publica interpoſita receptis, cum copiarum reliquiis Athenas reuerterunt. Ex eorum autem numero quadringenti et triginta, omnesque duces obierunt. Chalci-
denſes vero et Bottiaei tropaeum ſtatuerunt, ſuſceptisque ſuorum cadaueribus, in ſuas quique vrbes diſceſſerunt.

80. Eadem aeſtate, non multo poſt haec, Ambraciotae, et Chaones, cupientes totam Acarnaniam Septembri.
ſubigere, et ab Athenienſibus alienare, Lacedaemoniis perſuaſerunt, vt claſſem ex ſociis ciuitatibus pararent, et mille grauis armaturae milites in Acarnaniam mitterent. Dicebant enim, illos, ſi cum nauibus, ſimul et peditatu ſecum venirent, (quod Acarnanes, qui maritimam oram incolebant, copiis coactis opem *ſuis laborantibus* ferre non poſſent) Acarnania facile potitos, Zacynthum etiam, et Cephalleniam in ſuam poteſtatem redacturos, vt non amplius ita libera Athenienſibus circum Peloponneſum nauigatio eſſet: quinetiam Naupacti capiendae ſpem eſſe. Lacedaemonii vero illorum verbis adducti Cnemum, qui claſſis Praetor adhuc erat, et grauis armaturae milites *eo* cum aliquot nauibus e veſtigio mittunt. Nuntiis autem circummiſſis imperarunt ſociis, vt claſſem expedirent, et primo quoque tempore Leucadem venirent. Corinthii autem potiſſimum, Ambraciotis, ſuis colonis, ſtudioſe fauebant; et claſſis quidem Corinthiorum, Sicyoniorum, et oppidorum in illa regione ſitorum inſtruebatur. Nam Leucadiorum, Anactoriorum, et Ambraciotarum *claſſis*, iam ante *eo* profecta, ad Leucada praeſtolabatur. Cnemus vero et mille grauis armaturae milites, quos ſecum ducebat, poſtquam mare traiecerunt clam Phormione, qui viginti nauibus Atticis praeerat, quae circa Naupactum in praeſidio erant, ſe confeſtim ad expeditionem itinere terreſtri faciendam parare coeperunt. eique praeſto fuerunt ex Graecis quidem, Ambraciotae, Leucadii, et Anactorii, et mille Peloponneſii, quos ipſe ſecum ducebat. Ex barbaris vero, mille Chaones, qui regio dominatu non regebantur, quibus praeerant annuum Magiſtratum gerentes Photius et Nicanor, * ex familia, cui ad Magiſtratus patebat aditus.

* Ex familia principe *Stephanus, Alliique.* HVDS.

τώλιοι. Καὶ ἑσηκόντιζον] καθ' ὃ μέρος ἐνομίζετο αὐτοῖς συμφέρειν. τὸ δὲ δοκοῦ, τρίτης συζυγίας. Ἐπὶ πολύ] διάσημα δηλονότι. Ἀνελόμενοι] ἀναλαβόντες. Διελύθησαν κατὰ πόλεις] ἕκαστος ἦλθεν εἰς τὴν οἰκείαν πόλιν. Καταρρέψασθαι] ἀφανίσαι. Ἐκ τῆς ξυμμαχίδος] γῆς δηλονότι. Περιήγγειλαν] πανταχῆ ἐμήνυσαν. Ἀποίκοις ὄσι] τῆς Κορίνθου δηλονότι. Καὶ

annum in hoc imperio fuit. Nam quae ſupra Cap. LXVI. Cnemo nauarcho geſta ſcribit *Thucydides*, confert in Maium Iulianum exeuntem anni ſecundi huius belli; quae autem deinde Cap. XC.—XCIII. in Octobrem Iulianum anni tertii. Et *Diodor. Sicul.* XII, 311. etiam poſt hoc tempus, quum geſta ſunt ea, quae *Thucydides* Cap. XCIII. et ſeq. exponit, Cnemum nauarchum Lacedaemoniorum vocat. DVCK.

[Τῆς Κορίνθου —) Caſſel. et Aug. dant: ὅτι Ἀμπρακιῶται ἄποικοι Κορινθίων. In Aug. deſunt Schol. ad verba Ἐπὶ πολὺ· Καταρρέψασθαι· Ἐκ τῆς ξυμμαχίδος· Περιήγγειλαν· Καὶ αὐτῷ παρῆσαν et Κελεύοντες] G.

Κνῆμος] De Cnemo vid. *Diodor.* pag. 311. c. DVCK.

Καὶ ὃς αὐτὸς ἔχων ἦλθε] Placet collocatio codd. bonorum ἦλθεν ἔχων. Sic VIII, 33. ναῦς ἃς ἦλθεν ἔχων, quarum nauium dux erat. v. Gloſſar. G.

Ἐπ' ἐτησίῳ] Ita et in *meo veteri*. quid ſi tamen ἐπετησίῳ coniuncte *Thucydidem* ſcripſiſſe dicamus? STEPH.

Προσατείχ] Sic emendaui pro προσασίχ, e bonis codd. Ortum enim a προσατεύειν, quod apud Xenophontem adhibetur, vt προσσάναι τῇ Διὶ τῷ Ὀλυμπίῳ ἱερῷ, (H. G. III. 3. p. 132.) vt erudite monet Valkenar. ad Herod. VII, p. 555. qui, hanc emendationem faciendam eſſe, auctor eſt. cf. Ven. Morus ad locum cit. Xenophont., qui explicat προσσάναι ἱερῷ, *moderari ſacra Olympica et ludos ſollemnes*, ſiue his ſacris adminiſtrandis praefectum eſſe. Mox τῷ ἀρχικῷ γένει, e regnatrice familia, aus dem regierenden Hauſe. G.

Neſcio, cur minus verum ſit προσασίχ, ſicut ἀποσασίχ, ἀκατασασία. Ita ἀπροσασίᾳ ὄλκη, quae profecto magis ducatur a nomine προσάτης, ſi quis non haberet προστάτην, et tamen ab ipſo verbo per προσασίαν effingatur. BAVER.

δὲ μετὰ Χαόνων καὶ Θεσπρωτοὶ ἀβασίλευτοι. Μολοσσὸς δὲ ἦγε καὶ [o] Ἀντιτάνας Σαβύλινθος, ἐπίτροπος ὢν [p] Θαρύπτ τοῦ βασιλέως, ἔτι παιδὸς ὄντος· καὶ [q] Παραυαίους Ὀρσιδος, [r] βασιλεὺς ὤν. Ὀρέσται δὲ χίλιοι, ὧν ἐβασίλευεν Ἀνδίοχος, μετὰ Παραυαίων ξυνεστρατεύοντο Ὀρσίδῳ, Ἀνδιόχῳ ἐπιτρέψαντος. ἔπεμψε δὲ καὶ Περδίκκας, κρύφα τῶν Ἀθηναίων, χιλίους Μακεδόνων, οἳ ὕστερον ἦλθον. τούτῳ τῷ στρατῷ ἐπορεύετο Κνῆμος, ἀπὸ περιμένας τὸ ἀπὸ Κορίνθου ναυτικόν· καὶ διὰ [s] τῆς Ἀγραίας ἰόντες, Λιμναίαν, [t] κώμην ἀτείχιστον, ἐπόρθησαν. ἀφικνοῦνταί τε ἐπὶ Στράτον, πόλιν μεγίστην τῆς Ἀκαρνανίας, νομίζοντες, [v] εἰ πρώτην ταύτην λάβοιεν, ῥᾳδίως ἂν σφίσι τἆλλα [x] προσχωρήσειν.

πά'. Ἀκαρνᾶνες δὲ, αἰσθόμενοι καθ' [y] ἣν πολλὴν [z] στρατιὰν ἐσβεβληκυῖαν, ἔκ τε θαλάσσης ναυσὶν ἅμα τοὺς πολεμίους παρεσομένους, ὅτε ξυνεβοήθουν, [a] ἐφύλασσόν τε τὰ [b] αὑτῶν ἕκαστοι· παρά τε Φορμίωνα [c] ἔπεμπον, κελεύοντες ἀμύνειν. ὁ δὲ ἀδύνατος ἔφη εἶναι, ναυτικῷ ἐκ Κορίνθου μέλλοντος ἐκπλεῖν, Ναύπακτον ἐρήμην ἀπολιπεῖν. οἱ δὲ Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, τρία τελη ποιήσαντες σφῶν αὐτῶν, ἐχώρουν πρὸς τὴν τῶν Στρατίων πόλιν, ὅπως, ἐγγὺς στρατοπεδευσάμενοι, εἰ μὴ [d] λόγῳ πείθοιεν, ἔργῳ πειρῶντο τοῦ τείχους. καὶ [e] τὸ μέσον μὲν ἔχοντες προσῆσαν Χάονες, καὶ οἱ ἄλλοι βάρβαροι· ἐκ δεξιᾶς δ' αὐτῶν, Λευκάδιοι καὶ Ἀνακτόριοι, καὶ οἱ μετὰ τούτων· ἐν ἀριστερᾷ δὲ Κνῆμος, καὶ οἱ Πελοποννήσιοι, καὶ [f] Ἀμπρακιῶται. διεῖχον δὲ πολὺ ἀπ' ἀλλήλων, καὶ ἔστιν ὅτε οὐδὲ ἑωρῶντο. καὶ οἱ μὲν Ἕλληνες [g] τεταγμένοι τε προσῆσαν, καὶ διὰ φυλακῆς ἔχοντες, ὡς ἐστρατοπεδεύσαντο ἐν ἐπιτηδείῳ. οἱ δὲ Χάονες, σφίσι τε αὐτοῖς πιστεύοντες, καὶ ἀξιώμενοι ὑπὸ τῶν ἐκείνῃ ἠπειρωτῶν μαχιμώτατοι εἶναι,

[o] Ἀντιτάνας *Marg.* 1. Ἀτιτάνας *Marg.* 2. et *Strabo* lib. 7. p. 502. Ἀτιτᾶνας *Cl. Gr.* Ἀτιτᾶνας *Ar. C.* Ἀτιτάνας *Caſſ.* Baſ. Aug. Δ' ἦγε καὶ Ἀτιτάνας *Gr.* non Ἀτιτάνας. Ἀτιτανὰς *Dan.* et Mosqu. Ἀτιτᾶνες. Vulgo Ἀντιτάνας. [p] Pro Θάρυπς malim legere Θαρύπτ· nam omnibus aliis Rex ille Θάρυπος nominatur in recto, non Θάρυψ. *Palmerius.* Vulgo Θάρυπος. [q] Παραβαίους et paullo infra Παραβαίων *Gr. Ar. Baſ. Gr.* hic a prima manu habet Παραυαίους, dein mutatum eſt α primae ſyllabae in ε. Paullo poſt Παραβαίων, cum ε ſuper α in prima et ſecunda ſyllaba ſcripto. Παραυαίους et mox Παραυαίων *Reg.* Baſ. Παραυαίους, et mox Παραυαίων. [r] Βασιλεῦων *Marg.* [s] Valde ſuſpicor (inquit *Palmerius*) pro τῆς Ἀγραίας legendum τῆς Ἀγραΐδος, ex loco *Thucydidis* lib. 3. vbi de Eurylochi expeditione loquitur. Vulgo Ἀγραίας. [t] Πόλιν *Gr.* [v] Εἰ ταύτην πρώτην *Ar. C. Reg. Caſſ. Gr. Dan.* [x] Προχωρήσειν *C. Cl.* [y] Τὴν, quod vulg. ante γῆν legitur, deeſt *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caſſ. Dan.* Baſ. Mosqu. [z] Στρατιὰν *Ar. C. Dan.* [a] Ἐφύλαττόν τε *Ar. Dan.* [b] Αὐτῶν *C. Cl. Gr. Caſſ.* [c] Alteram lectionem *Ἰκέλευον πέμποντες* magis *Thucydideam* eſſe exiſtimat *Steph.* [d] Λόγοις *Marg. Ar. C. Cam. Cl. Gr. Reg. Dan. Caſſ.* Aug. Mosqu. [e] Τὸ om. *Cl. Gr. Reg. Caſſ.* Aug. [f] Οἱ, quod vulg. ante Ἀμπρακιῶται legitur, deeſt *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Caſſ. Reg.* Aug. [g] Προσῆσαν τεταγμένοι τε *Caſſ.* Aug. In Baſ. et in Mosqu. paullo poſt πιστεύσαντες.

Θεσπρωτοὶ ἀβασίλευτοι] Theſproti ſecundum *Homerum* (qui Odyſſ. ε'. v. 115. Phidonis eorum regis meminit) regio parebant dominatui. ſed vel poſtea (ni fallitur *Thucyd.*) reges ſuos abdicauerunt, vel eorum pars fuit quondam ſine rege. Verum, vtrum verba *Thucydidis* de vniuerſa gente, an de quadam eius parte intelligenda ſint, non liquet. *Palmer.* in Graec. antiq. pag. 261. HVDS.

[Μὴ νομίζοντες —) *Apud quos non erat in more poſitum.*] GOTTL.

Ἀντιτάνας] Ἀντιτάνας *Cl. Gr.* vid. *Ariſtot.* περὶ θαυμ. 94, 4. *Polyaen.* IV, 11, 4. et *Stephanum*, *Lycoph.* et *Appianum*, *Liuium* XXXIX, 12. WASS. Accentus variat. *Strabo* VII. pag. 326. Ἀντιτᾶνες, *Stephan.* Ἀντιτάνες. DVCK.

Θάρυπος] Θαρύπτ malit *Palmerius.* Θάρυψ quidam memoratur a *Diodoro Siculo* l. 3. p. 139. HVDS. *Palmer.* II. Graec. Ant. 8. rationem emendationis ſuae hanc adfert, quod omnibus aliis Rex ille Θάρυπος vocetur in recto, non Θάρυψ. Nihil peccaſſet, ſi omnes illos alios, vel certe quosdam ex iis nominaſſet, et quaerendi labore nos leuaſſet. Nam ego quidem nondum alium, quam *Pauſaniam*, inuenire potui, qui I, 11. Alcetan, Aeacidae, patris Pyrrhi, et Olympiadis, matris Alexandri M. auum, filium Θαρύπτ fuiſſe ſcribit. Nec *Xylandrum* alios, quam *Pauſaniam*, ſciuiſſe, ex eo colligo, quod ad Plutarch. Pyrrh. princ. vbi hic Θαρρύτας vocatur, adnotat cum *Pauſaniae* eſſe Θαρρύντον, nec vllum praeterea memorat, qui idem tradiderit. Sed vel ſic vnius *Pauſaniae* auctoritas ſufficere poteſt, ad emendationem *Palmerii* ſtabiliendam. Et eſt facilis et non infrequens in his permutatio. Sic quod in *Harpocratione* v. Οἴνθεν legitur, Κεφάλη μὲν θυγατέρα, Χάροπος δὲ γυναῖκα, pro eo in Editis *Suidae* eſt Χαρίπτη, in *Mſſ.* Χαρόπτη, vt ad Suidam adnotat *Kuſterus.* et in *Photio* apud *Valeſium* ad Harpocrat. Χαροπῆ. Et contra, quem vulgati libri *Liuii* XXXII, 6. vocant Charopum, is in *ſcriptis*, et *Polybio*, ac *Plutarcho* eſt Cherops. Nec dubito, quin in *Luciano* Dial. mort. p. 313. de Nireo perperam edatur τὸν Ἀγλαΐας καὶ Χάροπος, pro Χαρόπτ. Nam pater ei erat Χάροπος, non Χάροψ. Res certa eſt ex *Homer.* Iliad. β'. 672. *Euſtathio* ad illum locum, et *Hygin.* Fab. XCVII. Itaque recte in *Diodor. Sic.* V, 225. Viri docti ediderunt Νιρεὺς Χαρόπτ καὶ Ἀγλαΐας, pro Χάροπος, quod in *ſcriptis* erat. Quinam ſint, quos paullo poſt Παραυαίους vocat *Thucydides*, mihi non liquet. Sed cogitabam fortaſſis cum loquutum de Παραβαίοις, quos cum Molouſſis, Atintanibus, Graeciis, et aliis quibuſdam, alpera loca in eodem tractu colentibus, iungit *Strabo* VII, 326. DVCK.

Θαρύπτ τοῦ βασιλέως] Secutus ſum Palmerium, emendantem pro Θάρυπος, Θαρύπτ, quod probat Duckerus. Vocatur enim Θάρυπος apud Pauſaniam, I, 11. Apud Plut. in Pyrrho, T. II, p. 717. eſt Θαρρύτη υἱὸς ἦν Ἀλκέτας, vbi cum Vulcan. legendum Θαρρύτη, quam emendationem hic locus Noſtri adiuuat. Molouſſi et Atitanes Epirotae fuerunt. vid. Strab. VII, p. 502. vbi hi populi Epirotae dicuntur. cf. Steph. Byz.

Cum Chaonibus vero militabant et Theſproti, qui et ipſi dominatu regio non gubernabantur. Moloſſos vero ducebat et Antitanas Sabylinthus, Tharypis Regis adhuc pupilli tutelam gerens: et Parauaeos, Oroedus Rex. Mille etiam Oreſtae, permiſſu Antiochi, qui Rex ipſorum erat, cum Parauaeis et Oroedo ad eandem militiam proficiſcebantur. Perdiccas etiam clam Athenienſibus mille Macedonas miſit, qui poſtea ſuperuenerunt. Cum hoc exercitu Cnemus, non exſpectata Corinthiorum claſſe, diſceſſit; et per agrum Argiuum iter facientes, Limnaeam pagum nullis cinctum muris diripuerunt. Et ad Stratum peruenerunt, maximam Acarnaniae vrbem; exiſtimantes, ſi hanc primam cepiſſent, caeteras etiam haud aegre in ſuam poteſtatem venturas. Bell. Pelop. an. 3. Olymp. 87. 4. V. C. Varr. 325.

81. Acarnanes vero, cum intellexiſſent, et terra magnas copias *in agrum ſuum* irruptionem feciſſe, et mari ſimul hoſtes cum claſſe *contra ſe* venturos, copias non coëgerunt, vt ſuis laborantibus opem ferrent; ſed ſua quique cuſtodiebant. Et ad Phormionem *nuntios* miſerunt, per quos eum rogarunt, vt auxilium *ſibi* ferret. Ille vero reſpondit, ſe non poſſe, quod claſſis Corintho eſſet ventura, Naupactum praeſidio nudatam relinquere. Peloponneſii vero, eorumque ſocii, ſuas copias in tres acies partiti ad vrbem Stratiorum iuerunt; vt, caſtris prope illam poſitis, niſi verbis *eos ad deditionem faciendam* inducere poſſent, re ipſa muros tentarent. Atque dum *ad vrbem* accederent, medium quidem agmen tenebant Chaones, et caeteri barbari: ad dextram vero ipſorum erant Leucadii, Anactorii, et qui cum ipſis veniebant: ad laeuam, Cnemus, Peloponneſii, et Ambraciotae. Magno autem intervallo alii ab aliis diſtabant, quinetiam interdum a mutuo conſpectu remoti erant. Et Graeci quidem ſeruatis ordinibus, et caute, procedebant, donec in opportuno *loco* caſtra poſuerunt. Chaones vero, qui ſuis ipſorum viribus confiderent, et ab illius continentis incolis bellicoſiſſimi eſſe iudicarentur, caſtris

αὐτῷ παρῆσαν] τῷ Κνήμῳ. Ἀβασίλευτοι] μὴ νομίζοντες ἔχειν βασιλεῖς, ἀλλὰ μόνον ἡγεμόνας καὶ ἄρχοντας. Ἀντιόχῳ ἐπιτρέψαντος] τὸ ἄρχειν δηλονότι, καὶ εἶναι αὐτοκράτορα τὸν Ὀροιδον ἀμφοῖν τοῖν ἐθνοῖν. Καὶ διὰ τῆς Ἀργείας] τῆς Ἀμφιλοχικῆς. Ἐπὶ Στράτον] δηλυκῶς ἡ Στράτος. Κελεύοντες] παρακινοῦντες. Ναύπακτον ἐρήμην] ἔρημον φυλάκων. Διείχον δὲ πολὺ] διέχοντο. Τεταγμένοι τε] εὐτάκτως. Καὶ διὰ φυλακῆς ἔχοντες] ἑαυτὰς δηλονότι. Ἐν ἐπιτηδείῳ] χώρᾳ δηλονότι. Πιστεύοντες] θαῤῥοῦντες. Καὶ ἀξιούμενοι] ἄξιοι κρινόμενοι. Οὔτ' ἐπέσχον] ἐνεκαρτέρησαν. Τὸ στρατόπεδον] τὸ τὸ περιττὸν

in Ἀτιντανίκ. p. 191. E quibus vt et optimis codd. repoſui Ατιτάνας. GOTTL.

Ὀρέσται] Vid. *Lampridium* Elagab. VII. et *Zonaram* in *Conſtantino* Mon. *Niceph. Bryen.* 71. iuxta Athyram ponit *Anna Comnena* 57, 109. Inter Epirum et Actoliam poſuit *Liu.* XLII, 38. Adde quae *Cellarius* profert p. 701. WASS.

Διὰ τῆς Ἀργείας] Locus *Thucydidis*, e quo *Palmerius* veroſimili, vt videtur, coniectura III. Graec. Ant. 6. emendat Ἀγραίας eſt Lib. III. cap. 106. De Agraeis vid. plura apud eumdem IV. Graec. Ant. 3. et de Strato III, 5. DVCK.

Ἀγραίας] Pro Ἀργείας correxi cum Palmer. G. A. III, 6. e L. III, 6. Thucyd. G.

Κατά τε τὴν γῆν] Τὴν abeſt *Cl. Gr.* et *al.* non bene. WASS.

Κατά τε γῆν] Articulum, praeeuntibus optimis codd., delendum cenſui. In hac oppoſitione omittitur, v. c. I, 18. ἰσχυον γὰρ οἱ μὲν κατὰ γῆν, οἱ δὲ ναυσί. VIII, 40. ἔκ τε θαλάσσης εἰργομένην (πόλιν) καὶ κατὰ γῆν πορθημένην. Waſſius notat ad h. l. non bene art. omitti in codd., ſed cur, non dicit. G.

Ἕπεμπον κελεύοντες] Altera lectio ἐκέλευον πέμποντες, licet inuerſam orationis ſtructuram habere videatur, minime tamen aliud, quam illarum ordo in ea inuertitur: et magis certe eſt *Thucydidea*. STEPH. Hanc ſcripturam fortaſſis habuit *Cod. Stephani*. Vulgata eſt in ceteris omnibus ſcriptis et editis. Et debuerat alteram illam *Stephanus* prolatis e *Thucydide* exemplis confirmare. DVCK.

Stephanus malit alteram lectionem: ἐκέλευον πέμποντες, tanquam magis conſentaneam Thucydidi. Sed Abreſch. Diluc. p. 258. exemplis e L. I, 91. II, 85. IIII, 104. vulgatam recte defendit. G.

[Ἕρημον —) In Aug. pro his leguntur: ἐκ ἐπὶ μῆκος, ἀλλ' ἐπὶ πλάτος. In Aug. non leguntur Scholia ad verba Διείχον δὲ πολὺ· Τεταγμένοι τε et Καὶ διὰ φυλακῆς ἔχοντες et in Caſſ. Ἐν ἐπιτηδείῳ.] G.

Τέλη] Vid. *Heſych.* in h. v. *Dionyſ. Hal.* VIII. Ant. 65. Noſter I, 48. τέλη τῶν νεῶν ſine exemplo aut imitatore, opinor, dixit. *Herodot.* II, 64. ἐρυθρῶν γένεα, at forteſſe rectius τέλεα cum *Baroc.* et *Lambeth.* alibi κατὰ τέλεα, *turmatim*, *Idem*. Contra tamen, vt videtur, *Mediceus*. Conſer *Vlpianum* in *Demoſth.* pag. 263. WASS.

Καὶ οἱ Ἀμπρακιῶται] Οἱ recte abeſt. IDEM.

Ἀμπρακιῶται] Artic. οἱ deleui, praeeuntibus optimis codd. et vett. editt. G.

[Ἄξιοι κρινόμενοι) Potius νομιζόμενοι debebat ſcribere, vt bene monet Stephanus.] G.

h ὅτ' ἐπέσχον τὸ στρατόπεδον καταλαβεῖν, χωρήσαντές τε i ῥύμῃ μετὰ τῶν ἄλλων βαρβάρων, ἐνόμισαν k αὐτοβοεὶ ἂν τὴν πόλιν ἑλεῖν, καὶ αὐτῶν τὸ ἔργον γενέσθαι. γνόντες δ' αὐτὰς οἱ Στράτιοι ἔτι προσιόντας, καὶ ἡγησάμενοι, μεμονωμένων εἰ κρατήσειαν, ἂν ἂν ἔτι σφίσι τὰς Ἑλληνας ὁμοίως προσελθεῖν, l προλοχίζουσι τὰ περὶ τὴν πόλιν ἐνέδρας· καὶ ἐπειδὴ ἐγγὺς ἦσαν, ἔκ m τε τῆς πόλεως ὁμόσε χωρήσαντες καὶ ἐκ τῶν ἐνεδρῶν, προσέπιπτουσι. καὶ ἐς φόβον καταστάντων, n διαφθείρονται τε πολλοὶ τῶν Χαόνων· καὶ οἱ ἄλλοι βάρβαροι, ὡς εἶδον αὐτὰς ἐνδόντας, οὐκέτι ὑπέμειναν, o ἀλλ' ἐς φυγὴν κατέστησαν. τῶν δὲ Ἑλληνικῶν στρατοπέδων p ὁ ἕτερον ἦσθετο τῆς μάχης, διὰ τὸ πολὺ προελθεῖν αὐτὸς, καὶ στρατόπεδον οἰηθῆναι καταληψομένους ἐπείγεσθαι. q ἐπεὶ δὲ ἐνέκειντο φεύγοντες οἱ βάρβαροι, ἀνελάμβανόν τε αὐτὸς, καὶ ξυναγαγόντες τὰ στρατόπεδα, ἡσύχαζον αὐτῇ τὴν ἡμέραν· r ἐς χεῖρας μὲν οὐκ ἰόντων σφίσι τῶν Στρατίων, διὰ τὸ μήπω τὰς ἄλλας Ἀκαρνᾶνας ξυμβεβοηθηκέναι, ἄποθεν δὲ σφενδονῶντων, καὶ ἐς ἀπορίαν καθιστάντων. s οὐ γὰρ ἦν ἄνευ ὅπλων μαχεσθῆναι. δοκοῦσι t δ' οἱ Ἀκαρνᾶνες κράτιστοι εἶναι τοῦτο ποιεῖν.

πβ'. Ἐπειδὴ δὲ νὺξ ἐγένετο, ἀναχωρήσας ὁ Κνῆμος τῇ στρατιᾷ u καὶ τάχος ἐπὶ τὸν Ἀναπον ποταμὸν, ὃς ἀπέχει σταδίους ὀγδοήκοντα Στράτου, τάς τε νεκρὰς κομίζεται τῇ ὑστεραίᾳ ὑποσπόνδους· καὶ v Οἰνιαδῶν ξυμπαραγενομένων καὶ φιλίαν, ἀναχωρεῖ παρ' αὐτὰς, πρὶν τὴν ξυμβοήθειαν ἐλθεῖν. κἀκεῖθεν ἐπ' οἴκου x ἀπῆλθον ἕκαστοι. οἱ δὲ Στράτιοι y τροπαῖον ἔστησαν z τῆς μάχης τῆς πρὸς τοὺς βαρβάρους.

πγ'. a Τὸ δ' ἐκ τῆς Κορίνθου καὶ τῶν ἄλλων ξυμμάχων τῶν ἐν τῷ b Κρισαίῳ c κόλπῳ ναυτικὸν, ὃ ἔδει παραγενέσθαι τῷ Κνήμῳ, ὅπως μὴ d ξυμβοηθῶσιν e οἱ ἀπὸ θαλάσσης ἄνω Ἀκαρνᾶνες, ὁ παραγίγνεται, ἀλλ' ἠναγκάσθησαν περὶ τὰς αὐτὰς ἡμέρας τῆς f ἐν Στράτῳ μάχης ναυμαχῆσαι πρὸς Φορμίωνα, καὶ τὰς εἴκοσι ναῦς τῶν Ἀθηναίων, αἳ ἐφρούρουν ἐν Ναυπάκτῳ. ὁ γὰρ Φορμίων παρατλεύσαντας αὐτὰς ἔξω τοῦ κόλπου g ἐτήρει, βουλόμενος ἐν τῇ εὐρυχωρίᾳ ἐπιθέσθαι. οἱ δὲ Κορίνθιοι καὶ οἱ ξύμ-

b οὗτε *Ar. C. Dan.* Marg. Flor. Vin. *ἐπίσχοντο*. *i* Ῥύμῃ *Marg. Ar. C. Cl. Ald. Flor. Baſ.* Sic etiam aliquot paginis ante monuimus, ῥύμη ſcriptum inueniri: ſed tam hic, quam illic, ſcripturam illam ex ignorantia ſignificationis vocis ῥύμη ortam eſſe ſuſpicatur *Steph.* Ῥάμῃ etiam *Reg. Caſſ. Dan.* Aug. *Graeu.* ſed in hoc corrector ſuper ω ſcripſerat υ. *k* Καὶ, quod vulg. ante *αὐτοβοεὶ* legitur, deeſt *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg. Caſſ. Dan.* Aug. *l* Προλοχίζουσι δὴ τὰ *Ar. C. Cam. Dan.* Paulo ante *μεμονωμένοις*, et ex emendat. *μεμονωμένων Reg.* *m* Τε abeſt *Ar. C. Dan.* *n* Διαφθείρονται πολλοὶ τῶν Χαόνων *Ar.* Διαφθείρονταί τε πολλοὶ Χαόνων *C.* Mox καὶ ἄλλοι βαρβ. *Dan.* *o* Ἀλλὰ *Ic Gr.* *p* Οὗτ' ἕτερον *Caſſ.* *q* Ἐπειδὴ δ' ἐνέκειντο *Ar.* Ἐπειδὴ etiam *Reg.* *r* Εἰς *Dan.* Mox pro Στρατίων Marg. Ald. Vin. habet στρατιωτῶν. *s* Δὲ οἱ *Ar C. Gr.* *t* Κατατάχει *Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg.* *u* Sic *Ar. C. Steph.* 2. et *Ae. Port.* Οἰνιάδων *Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. Mox διὰ φιλίαν et πρὸς αὐτὸς in cod. Baſ. *x* Ἀπῆλθεν deeſt *Ar. C. Dan.* *y* Τρόπαιον paſſim *Ar. C. Dan.* ſemper. *z* Τῆς deeſt *Reg.* *a* Τὸ δὲ *Ic Gr.* *b* Κρισσαίῳ *Ar. C. Flor.* *c* Κόλπῳ deeſt *Ar. C.* A meo *Cod. ver.* abeſt vox κόλπου· quod ſi ab aliis nonnullis itidem abeſſet, ex aliqua margini adiecta expoſitione intrepſiſſe ſuſpicari quis poſſet. *Steph.* Abeſt etiam a *Dan.* *d* Ξυμβοηθῶσι *Gr.* *e* Id eſt, οἱ παραθαλάσσιοι τοῖς ἄνω, καὶ μεσογείοις etc. *Ae. Port.* Ἀπὸ τῆς θαλάσσης *Gr.* *f* Ἐν τῇ Στράτῳ *Gr.* *g* Διατήρει *Reg.*

Οὗτ' ἐπέσχον] Vera lectio videtur, quam habet Margo Flor. Vinar. *ἐπέσχοντο*, *non ſe retineri paſſi ſunt*, l. *ſe retinuerunt* — Niſi lectio *ἐπέσχον* antiqua eſſet, vt e Scholiis apparet; (τὸ enim redundare dicitur;) recepiſſem eam in textum. L. VII, 33. fere vt hic: οἱ Συρακόσιοι — *ἐπέσχοντο* — τοῖς Ἀθηναίοις ἐπιχειροῦσι. GOTTL.

[Τὸ τὸ) Addidi e Caſſ. et Aug. h. Scholion. Sine articulo eſt L. VI, 64. στρατόπεδον καταλαμβάνειν, et III, 33. στρατόπεδον πεισθῆναι. In Aug. deſunt Schol. ad verba Πιστεύοντες et Καὶ ἀξιόμισει. it. Αὐτοβοεὶ ἂν — ad Ἀνελάμβανόν τε αὐτὸς] G.

Ῥύμῃ] Confuſa eſt haec vox etiam hic, vt ſupra c. 76. cum ῥάμῃ, ſed ῥύμῃ vera eſt lectio. G.

Καὶ αὐτοβοεί] Emphaſin hic habet copula καὶ ante αὐτοβοεὶ *ex veteri libro* adiecta, vt eum vſum habeat, qui particulae *vel* a Latinis daretur, ita haec interpretantibus: *Vrbem ſe vel ipſo clamore expugnaturos ſperabant.* Quae tamen particula minus locum habebit, ſi αὐτοβοεὶ reddatur *primo ſtatim clamore*, vt reddere quidam malunt. STEPH. Αὐτοβοεὶ Attici pro παραχρῆμα *Moeris.* Ita fere *Heſychius.* *Suidas* pro καταχρήστως apud *Theopompum* eſſe dicit. WASS. *Auctor Etymol. M.* et alii Grammatici tradunt, *Thucydidem* hoc vocabulum vſurpare de rebus, quae in bello primo ſtatim clamore, id eſt, primo impetu, perficiuntur. Et ſic praeter *Thucydidem* etiam alii. Itaque ſi qui ſine reſpectu ad bellum αὐτοβοεὶ pro παραχρῆμα dicunt, hi non prima, ſiue propria ſignificatione eo vtuntur. DVCK.

Αὐτοβοεὶ] In Caſſel. et Aug. additus eſt verſus Homeri Il. γ. v. 2. et 8. Τρῶες μὲν κλαγγῇ, οἱ δ' ἆρ' ἴσαν σιγῇ. Achiui vero dicuntur profecti σιγῇ μένεα πνείοντες. Barbarorum innuit eſſe, minus vera virtute praeditorum, clamare, et hoc clamore, tanquam impetu primo, ſtatim vincere. Itaque eſt αὐτοβοεὶ, *ipſo clamore*, ſ. *primo impetu.* Plura dabunt Intt. ad h. l. Ceterum καὶ ante αὐτοβοεὶ deleui, quo carent optimi codd. et vett. editt. G.

Alieniſſimus profecto ab hoc voc. verſus Homeri in Codicib. a B. Gottl. allatis adſcriptus; neque is, vnde notio βοῆς deduceretur. Quippe hic Graeci pugnabant, non barbari; et illi quoque, vt Romani, clamorem tollebant in congreſſione pugnae; vnde et Menelaus apud Homerum dicitur βοὴν ἀγαθὸς, i. e. pugnae aptus, fortis bellator. BAVER.

ponendis locum deligere non ſuſtinuerunt; impetuque cum caeteris barbaris lati, vrbem vel ipſo clamore tantum ſe capturos, atque hoc facinus ſibi tributum iri exiſtimarunt. Stratii vero, cum eos propius accedere vidiſſent, et exiſtimaſſent, ſi eos a caeteris ſeiunctos, ſuperaſſent, Graecos non amplius pariter ad ſe acceſſuros, in locis vrbi circumcirca vicinis inſidias ante collocant. Poſtquam autem illi propius acceſſerunt, ex vrbe pariter, et ex inſidiis proſilientes impreſſionem faciunt. Illisque timore perculſis, multi Chaones caeduntur; caeterique barbari, poſtquam eos cedentes animaduerterunt, ne ipſi quidem *hoſtium impetum* amplius ſuſtinuerunt, ſed in fugam ſe coniecerunt. Neutrum autem Graecorum agmen hanc pugnam ſenſit, quod illi longius proceſſiſſent, eosque *Graeci* properare crederent, vt locum caſtris faciendis opportunum occuparent. Sed cum effuſa fuga barbari ferrentur, eos ad ſe recipiebant, caſtrisque iunctis, ibi per diem quieuerunt; quod Stratii cum ipſis ad manus venire nollent, quia caeterorum Acarnanum auxilia ad ipſos nondum conuenerant: ſed hoſtem fundis eminus laceſſerent, et ad inopiam conſilii compellerent. Nec enim ſine grauis armaturae militibus loco ſeſe mouere audebant. Acarnanes autem hoc pugnae genere excellere exiſtimantur. Beſt. Pelop. an. 3. Olymp. 87. 4. V. C. Varr. 325.

82. Vbi vero nox aduenit, Cnemus cum exercitu celeriter ſeſe recipiens ad fluuium Anapum, octoginta ſtadiis a Strato diſtantem, poſtero die, impetrata fide publica, *ſuorum* cadauera recepit. cumque Oeniadae per amicitiam ſe illi adiunxiſſent, ad eos conceſſit, antequam caeterorum *Acarnanum* auxilia in vnum conuenirent: atque illinc omnes domum redierunt. Stratii vero tropaeum ſtatuerunt proelii cum barbaris commiſſi.

83. Claſſis autem, quam Corintho, et ab aliis ſociis ex ſinu Criſaeo ad Cnemum venire oportuerat, ne Acarnanes, qui maritimam oram incolebant, illis, qui in ſuperioribus, *ac mediterraneis* locis habitabant, copiis vndique collectis auxilium ferrent, non venit: ſed per illos ipſos dies proelii ad Stratum facti, coacti ſunt naualem pugnam committere cum Phormione, et viginti nauibus Athenienſium, quae Naupacti in ſtatione praeſidii cauſa manebant. Phormio enim ipſos terram legentes extra ſinum obſervabat, eo conſilio, vt in apertum et patens mare progreſſos aggrederentur. Corinthii vero, eorumque

κεῖται. Αὐτοβοεὶ ἂν] βοῇ μόνῃ χρησάμενοι. Μεμονωμένων] διεζευγμένων τῆς τῶν Ἑλλήνων συμμαχίας. Καὶ ἐς φόβον κατασάντων] ἤγων, φυγόντων. Προελθεῖν αὐτὸς] τὰς Χάονας. Ἐπεὶ δὲ ἐνέκειντο φεύγοντες] ἤγων, κατὰ κράτος ἔφευγον. Ἀνελάμβανόν τε αὐτὸς] οἱ Ἕλληνες τὰς βαρβάρους. Ἀντιπαραπλέοντας] ἀντὶ τοῦ εἰς ἀντιπαράταξιν. Ἑώρων αὐτὸς] οἱ Κορίνθιοι

[Βοῇ μόνῃ) Suid. in αὐτοβοεὶ melius: παραχρῆμα συντελεσθῆναι ἐν πολεμικοῖς ἔργοις, οἷον ταχέως καὶ ἅμα τῷ πολεμικῷ ἀλαλάγματι· ὅτω Θουκυδίδης.] GOTTL.

Προλοχίζουσι] Diod. XII, 47. p. 511. οἱ δὲ Ἀκαρνᾶνες συνταχθέντες καὶ τὰς πολεμίας ἐνεδρεύσαντες — πολλὰς ἀπέκτειναν — G.

Προλοχίζ. ἐνέδρας] Redundat ἐνέδρας, quam iam ſit in verbo, προλοχίζουσιν· λόχος enim ſign. inſidias. BAVER.

[Ἤγων φυγόντων) Expoſitio parum accurata.] G.

Δοκοῦσι δ' οἱ Ἀκαρνᾶνες] *Pollux* I, 150. εὐδόκιμα δὲ — σφενδόνη Ἀκαρνάνων, ἀκόντιον Αἰτωλικόν. *Lipſius* IV. Poliorcet. 2. ſcribit, *Pollucem* Acarnanibus tribuere inuentionem fundae. Hoc non magis ex his verbis confici poteſt, quam quia ibidem inter εὐδόκιμα etiam recenſentur θώραξ Ἀττικουργής, κράνος Βοιωτιουργές, ἀσπὶς Ἀργολική, et alia, omnes illos populos earum rerum inuentores fuiſſe, vel iis a *Polluce* inuentionem earum adſignari. DVCK.

Στράτῳ] *Acarnaniae* dicit eſſe cum Noſtro, et *Plinio* IV, 1. *Stephanus*; Aetoliae *Liuius* XLIII, 21. *Steph.* ſupra Στράτιον πόλις Ἀκαρνανίας· vbi fortaſſe legendum, Στρατία πόλις Ἀκαρνᾶνες. Hanc coniecturam firmant *Homerus* Il. β'. 301. *Heſychius*, *Nonnus* Dionyſ. XIII. p. 368. et *Pauſanias*. *Diodorus* XIX. Πεισθέντων δὲ τῶν Ἀκαρνάνων, οἱ πλεῖστοι μὲν εἰς ΣΤΡΑΤΟΠΟΛΙΝ συνῴκησαν, ὀχυρωτάτην οὖσαν, καὶ μεγίστην. Repono Στράτου πόλιν. Eandem vrbem *validiſſimam* vocat *Liuius*. Mox Οἰνιάδων rectius, quam Οἰνιαδῶν· nam I, III. eſt ἐς Οἰνιάδας. WASS. De Strato *Palmer*. III. Graec. Ant. 5. DVCK.

Στράτῳ] Πόλεως Ἀκαρνανίας. G.

Κρισαίᾳ] Κρισσαίᾳ *Sophocles Steph.* pag. 114. Κρισαίᾳ *Herodotus*. κόλπῳ *Stephanus* mallet abeſſe, ſed agnoſcunt plerique *Codices*. Vid. mox Cap. 86. WASS. De Κρισσαῖος et Κρισαῖος eſt ad I, 107. DVCK.

Κρισαίᾳ] v. ad L. I. 107. et II, 69. G.

Οἱ ἀπὸ θαλάσσης ἄνω Ἀκαρνᾶνες] Reiskius in anim. p. 22. coniicit: οἱ ἀπὸ θαλάσσης καὶ οἱ ἄνω Ἀκαρνᾶνες, *maritimi Acarnanes et in media continente habitantes*. G.

Ἐτήρει] i. e. παρετήρει, ſ. ἐφύλασσε, nos: er paſſete, lauerte ihnen auf. G.

μαχοι [h] ἔπλεον μὲν, [i] ὡς οὐκ ἐπὶ ναυμαχίᾳ, ἀλλὰ ςρατιωτικώτερον παρεσκευασμένοι, [k] ἐς τὴν Ακαρνανίαν, καὶ οὐκ ἂν οἰόμενοι πρὸς ἑπτὰ καὶ τεσσαράκοντα ναῦς τὰς σφετέρας τολμῆσαι τοὺς Αθηναίους εἴκοσι ταῖς ἑαυτῶν ναυμαχίαν ποιήσασθαι· ἐπειδὴ μέντοι [l] ἀντιπαραπλέοντάς τε ἑώρων αὐτοὺς, [m] παρὰ γῆν σφῶν κομιζομένων, καὶ ἐκ Πατρῶν τῆς Αχαΐας πρὸς τὴν [n] ἀντιπέρας ἤπειρον διαβαλλόντων [o] ἐπὶ Ακαρνανίας, κατεῖδον τοὺς Αθηναίους ἀπὸ τῆς Χαλκίδος καὶ τοῦ [p] Εὐηνοῦ ποταμοῦ προσπλέοντας σφίσι, καὶ οὐκ ἔλαθον νυκτὸς [q] ὑφορμισάμενοι, οὕτω δὴ ἀναγκάζονται ναυμαχεῖν κατὰ μέσον τὸν πορθμόν. ςρατηγοὶ [r] δὲ ἦσαν μὲν [s] καὶ κατὰ [t] πόλεις ἑκάςων, οἳ παρεσκευάζοντο· Κορινθίων δὲ, [v] Μαχάων, καὶ Ισοκράτης, καὶ Αγαθαρχίδας. καὶ οἱ μὲν Πελοποννήσιοι ἐτάξαντο, κύκλον τῶν νεῶν [x] ποιήσαντες, ὡς μέγιςον [y] οἷοί τ' ἦσαν, μὴ διδόντες διέκπλουν, τὰς πρώρας μὲν ἔξω, εἴσω δὲ τὰς πρύμνας, καὶ τά τε λεπτὰ πλοῖα, ἃ ξυνέπλει, ἐντὸς ποιοῦνται, καὶ πέντε ναῦς [z] τὰς ἀριςα πλεούσας, ὅπως ἐκπλέοιεν [a] διαβραχέος παραγιγνόμενοι, εἴπη [b] προσπίπτοιεν οἱ ἐναντίοι.

πδ'. [c] Οἱ δ' Αθηναῖοι, κατὰ μίαν ναῦν τεταγμένοι, περιέπλεον αὐτοὺς κύκλῳ, καὶ ξυνῆγον ἐς ὀλίγον, ἐν χρῷ ἀεὶ παραπλέοντες, καὶ δόκησιν παρέχοντες αὐτίκα ἐμβαλεῖν. προείρητο δ' αὐτοῖς ὑπὸ Φορμίωνος, μὴ ἐπιχειρεῖν, πρὶν ἂν αὐτὸς σημήνῃ. ἤλπιζε γὰρ, αὐτῶν οὐ μενεῖν τὴν τάξιν, ὥσπερ ἐν γῇ πεζὴν, ἀλλὰ ξυμπεσεῖσθαι πρὸς ἀλλήλας τὰς ναῦς, καὶ [d] τὰ πλοῖα ταραχὴν [e] παρέξειν· εἴ τ' [f] ἐκπνεύσαι ἐκ τοῦ κόλπου τὸ πνεῦμα, ὅπερ ἀναμένων τε περιέπλει, καὶ εἰώθει [g] γίγνεσθαι [h] ἐπὶ τὴν ἕω,

h Ἐπέπλεον *Marg. Ar. C. Dan.* *i* Οὐχ ὡς ἐπὶ ναυμαχίαν *Reg. Caſſ.* Aug. *Gr.* οὐκ ὡς — Baſ. Et mox ἀλλὰ ςρατιῶται *Reg.* *k* Ἐς deeſt *Gr.* *l* Sic ex emendat. pro ἀντιπεριπλέοντας *Reg.* *m* Παρὰ τὴν γῆν *Ar.* *n* Ἀντιπέρας *C.* *o* Ἐπ' Ἀκαρνανίας *Ar. C. Dan.* *p* Εὐήνου *Reg. Caſſ. Gr.* *q* Ἐφορμισάμενοι *Marg. Cam.* *r* Δ' ἦσαν *Gr.* *s* Καὶ deeſt *Ar. C. Dan.* *t* Πόλιν ἑκάςην *Cl.* *v* Μαχάων *Marg. Cam. Ar. C. Cl. Gr. Reg. Dan.* Vulgo Μάχων. *x* Ποιήσαντες deeſt *Cl. Gr. Reg. Caſſ.* Aug. *y* Οἷοί τε ἦσαν *Reg. Caſſ. Gr.* *z* Τὰ *Gr.* *a* Διὰ βραχέος *C. Gr.* *b* Legitur etiam προσπλέοιεν, vt teſtatur *Steph.* ſed προσπίπτοιεν retinere malit. Προσπλέοιεν *Cl. Gr. Reg.* et cum altera lectione recent. manu inter verſus ſcripta *Caſſ.* Aug. quoque προσπλέοιεν et Marg. Ald. Vin. Paullo ante παραγιγνόμεναι *Dan. Gr.* In Mosqu. pro εἴπη eſt εἴποι. *c* Οἱ δὲ *Reg. Caſſ. Gr.* et hic καταμιάν. *d* Τὰ deeſt *Reg.* Paulo ante Marg. Flor. Vin. habet: ἐν τῇ πεζῇ. *e* Παρέχειν *Marg. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ.* Aug. *f* Ἐκπνεύσειν *Ar. C.* Marg. Flor. Vin. habet ἂν poſt ἐκπν. Ἐκπνεῦσαν legendum cenſet *Canterus*, vt ἐκπνεῦσαν τὸ πνεῦμα pro, ἐκπνεύσαντος τοῦ πνεύματος Attice ponatur. Vid. *Annott. Hudſ.* Ἐκπνεύσειν *Dan.* Mosqu. Vulgo εἶτ' ἐκπνεῦσαι. *g* Γίνεσθαι *Caſſ. Gr.* Aug. *h* Περὶ τὴν ἕω *Ar. C. Cl. Reg. Dan.* Mosqu.

Ἔπλεον] Ἐπέπλεον bene quidam *Mſſ.* WASS. Eadem diverſitas ſcripturae, quae hic eſt in his ἐπὶ ναυμαχίᾳ, etiam ſupra occurrit I, 48. vbi vid. *Steph.* DVCK.

Ὡς οὐκ ἐπὶ ναυμ.] i. e. οὐχ ὡς ἐπὶ ναυμ. BAVER.

Ἀλλὰ ςρατιωτικώτερον] Lectio cod. reg. ἀλλὰ ςρατιῶται orta videtur Abreſchio (Diluc. p. 260.) ab interprete, qui ita exponebat: ὡς ςρατιωτικώτερον. Idem autem eſt vi oppoſitorum: ἐπὶ πεζομαχίᾳ. GOTTL.

Ἐπειδὴ — ἑώρων αὐτοὺς] In Aug. notatur: σημείωσαι τὴν σύνταξιν· n. propter ſequ. — κατεῖδον τοὺς Ἀθηναίους — G.

[Ἀντὶ τοῦ —) Stephanus ſcripſiſſe Scholiaſten putat: εἰς ἀντιπαράταξιν πλέοντας.] G.

Ἐκ Πατρῶν] Vid. Nos in *Addend.* WASS.

Διαβαλλόντων —] *traiicerent.* Alias adhibetur παραβάλλειν ἐς, additur quoque ναῦς, v. c. L. III. 32. fin. ναῦς Πελοποννησίων ἐς Ἰωνίαν παραβαλεῖν. G.

Εὐηνοῦ] Vid. *Strabonem* X. p. 310. *Sophoclem* Trachin. 586. *Vibium Seq.* p. 31. 34. WASS. *Palmer.* IV. Graec. Ant. 16. DVCK.

Ὑφορμισάμενοι] Reisk. (in anim. p. 23.) coniiciebat: ὑφορμισόμενοι, hoc ſenſu: *neque latebat Athenienſes, futurum eſſe, ſi Peloponneſios non interpellarent, vt illi de nocte in Acarnaniam appellerent.* G.

[Ἔςι δὲ πορθμὸς — θάλασσα) h. v. adieci e Caſſel. et Aug. Ita quoque Suidas in πορθμός.] G.

Μαχάων] Ita ex optimis codd. repoſui, pro Μάχων. v. ad Schol. c. 87. G.

Ποιήσαντες] Abeſt *Cl. Gr.* ſed noſter alibi adhibet τάττειν et περιςῆσαι. vid. Indicem. infra: εἴπη. ita paſſim *Herodotus* WASS. Suſpecta poteſt eſſe vox ποιήσαντες, vt addita ab aliquo, qui putauerit non recte dici ἐτάξαντο κύκλον. At vero ita rurſus loquitur *Thucyd.* III, 78. quem locum etiam in Theſ. adnotauit *Stephanus*: καὶ μετὰ ταῦτα κύκλων ταξαμένων αὐτῶν. In *Caſſ.* ſuper πρώρας ſcholion ſcriptum eſt ἐτάξαντο. Λεπτὰ πλοῖα, pro μικρὰ e Lib. VIII. citat *Suidas.* Mox προσπίπτοιεν ideo praefert *Stephan.* quoniam, inquit, pag. ſeq. hoc ipſum verbum habes de naui, καὶ ναῦς τῇ νηὶ προσέπιπτε. DVCK.

Κύκλον ποιήσαντες] p. ποιησάμενοι, *ſuarum* ſcil. nauium. BAVER.

Παραγιγνόμενοι] Non puto recipiendum, quod eſt in *Gr.* et *Dan.* παραγιγνόμεναι. Nam non reſpicit ad praecedens ναῦς, ſed ad eos, qui in illis erant. Sic mox Cap. ſeq. οὐδένα χρόνον ἡσυχάσειν αὐτοὺς: quum praecedat ναῦς, et πλοῖα. Et Cap. 31. praecedente νῆες, ſequitur αὐτοὺς, pro quo nonnulli libri ibi quoque perperam habent αὐτάς. Plura huius generis adnotauit *Steph.* in Append. ad Script. de Dialect. pag. 131. et ſeqq. DVCK.

Κατὰ μίαν ναῦν τεταγμένοι] Die nur eine Linie formirten — Mox ἐν χρῷ παραπλέοντες, indicatur, hoſtes in ſummo diſcrimine fuiſſe. Gemina huic forma eſt: ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἔχεται τὰ πράγματα, Herod. VI. 11. quem locum laudat Longin. XXII, 1. p. 134. v. Valkenar. ad Herod. p. 443. Sic ξυρεῖ ἐν χρῷ ἔπη *in cute radit* — v. Sophocl. Aiac. Flag. v. 797. Abreſch. in Dilucidatt. p. 260. hanc Noſtri formam pluribus frequentatam, v. c. Procop. II. B. G. 7. ἐν χρῷ ἀεὶ παραπλέοντας τοὺς πολεμίους θεώμενοι — illuſtrat pluribus exemplis. v. Intt. ad Heſych. v. ἐν χρῷ κουρά. G.

Ἐν χρῷ] *Euſtath.* citat ἐν χρῷ παραπλεῦσαι τὰς ναῦς, et exponit πλοῦς ἐν χρῷ ὁ γῆς ἐγγύς. p. 1450. εἴρηται δὲ, inquit

focii non vt ad naualo praelium; * sed potius more peditum inſtructi in Acarnaniam nauigabant: ſimul etiam quia putabant Athenienſes, qui viginti tantum naues habebant, cum ſuis ſeptem et quadraginta nauibus pugnam committere non auſuros. Veruntamen poſtquam ipſos infeſta claſſe contra ſe nauigantes viderunt, dum ipſi maritimam oram legerent, et dum e Patris Achaiae *oppido* ad oppoſitam continentem in Acarnaniam traiicerent, animaduerterunt Athenienſes ex Chalcide et Eueno fluuio contra ſe tendentes, (quamuis enim *Athenienſes* prope illos portum noctu cepiſſent, *Peloponneſios tamen* non latuerunt.) Ita demum in medio freto nauale proelium committere coguntur. Duces autem et oppidatim omnium erant, qui ſe *ad pugnam* parabant. Corinthiorum vero, Machon, Iſocrates, et Agatharchidas. Ac Peloponneſii quidem aciem inſtruxerunt, facto ſuarum nauium orbe quam maximo potuerunt, non permittentes, vt hoſtium naues per mediam ſuam claſſem transcurrerent: et proras quidem extra, puppes vero intro *verterunt;* paruaque nauigia, quae ſimul nauigabant, intra *nauium orbem* receperunt, et quinque naues celeritate praeſtantes, ** vt, ſi qua hoſtes irruerent, per interuallum, quod exiguum erat, ipſae praeſto eſſent ad eruptionem in eos faciendam. Bell. Pelop. an. 3. Olymp. 87. 4. V. C. Varr. 325.

§ 4. Athenienſes vero, cum ſuas naues in longiorem ſeriem diſpoſuiſſent, ita vt ſingulae ſingulas deinceps ſequerentur, eos vndique circumuehi, et in anguſtum contrahere coeperunt, *hoſtilium nauium* proras ſemper curſu propemodum radentes, et impreſſionis iamiam faciendae opinionem praebentes. Sed Phormio ipſis ante praeceperat, ne hoſtem prius aggrederentur, quam ipſe ſignum dediſſet. Sperabat enim hunc ipſorum ordinem in eodem ſtatu, vt in pedeſtri pugna, quae in terra committitur, non permanſurum: ſed naues inter ſe concurſuras, et *parua* nauigia perturbationem *illis* allatura: praeterea ventum ex ſinu *Criſaeo* ſpiraturum, qui ſub auroram *quotidie* flare conſueuerat, quem ille exſpectans

* Sed ad terreſtre militariter inſtructi, in Acarnaniam nauigabant. *Valla.* Ac ſi legiſſet ἀλλ' ἐπὶ πεζομαχίᾳ στρατιωτικώτερον etc. HVDS. Ex Annotat. *Stephani*, qui dicit ἀλλὰ πεζομαχίᾳ, vel, ἀλλ' ἐπὶ πεζομαχίᾳ.

** Vt exiguo ex interuallo, ſi qua hoſtes incurrerent, proſilientes adeſſent. *Valla.* Vt ad ſubitos caſus incurſusque hoſtium incunctanter vbique adeſſent. *Acacius.* HVDS.

ἐκλονήτι. Σφῶν κομιζομένων] τῶν Κορινθίων. Καὶ ὃκ ἔλαθον] οἱ Ἀθηναῖοι. Κατὰ μέσον τὸν πορθμὸν] τὸν Κρισαῖον φησί. Ἔστι δὲ πορθμὸς ἀμφίγειος θάλασσα. Καὶ τά τε λεπτὰ πλοῖα] τὰς λέμβους. Κατὰ μίαν ναῦν τεταγμένοι] μίαν ἔχοντες ὀπίσω τῆς μιᾶς. Ἐν χρῷ ἀεὶ παρεκπλέοντες] ἐν χρῇ ἀντὶ τοῦ πλησίον. τῆς κωπῆς τῆς ἄχρι τοῦ χρωτὸς γιγνομένης. Καὶ δόκησιν] δόξαν.

Suidas v. ἐν χρῷ, ἀπὸ τῆς κωπῆς τῆς ἄχρι τοῦ χρωτὸς γινομένης. Idem ſonat ἐγκυτὶ apud *Callimach.* et *Agathiam* poſt *Herodotum.* Hoc tonſurae genus σκάφιον alicubi vocat Schol. *Ariſtoph.* Figurate vſus *Sophocles* Aiace 801. et *Anthol.* ἐν ΧΡΟΙ ΚΕΙΡΑΜΕΝΑ Ἑλλάς. *Syneſ.* Epiſt. IV. Οὐ πρὶν, ἢ ἘΝ ΧΡΩΙ γενέσθαι τοῦ κινδύνου. *Plaut.* ad cutim tonderi, *Virg.* Altius *ad viuum* perfidit, et Radit iter, huc ſpectantes dixerunt. WASS.

Ἐν χρῷ παρεκπλ.] Alieniſſima vero ſunt et frigida plane, quae hic cupide effunduntur de notiſſima alias formula, ἐν χρῷ, pro qua tamen, illo ſenſu, quem hic intrudit B. Gottl., ἐν ξυρῷ. Sed hic ſign. in extremo, ad marginem et oram nauium, quas ſtringerent et carperent: nil vltra; periculi notio contra omnem ſenſum ingeritur, obloquente ipſo voc. παρεκπλέοντες. Etiam κατὰ μίαν ναῦν, interpretari malim, vt altera poſt alteram poſita alteram ſequeretur, vna tantum a fronte eſſet: vt c. 90. ἐπὶ τεσσάρων. Etenim, ſi vno tenore in fronte ſtabant, quomodo κατὰ μίαν, ſingulae? BAVER.

[Ἦν γὰρ ἐν χρωτὶ) Deleui e codd. Caſſel. et Aug. καὶ ante ἐν. Suid. in v. ἐν χρῷ, pro ἦ γὰρ ἐν, habet: οἷον ἐν — vtrumque recte. v. Ducker. Ante ἄχρι addidi e Caſſ. et Aug. τῆς.] GOTTL.

[Γιγνομένης) In Aug. eſt γινομένης. In eodem cod. deſunt Schol. a verbis Ἀντιπαραπλέοντας — ad Καὶ ὃκ ἔλαθον· Καὶ τά τε λεπτὰ πλοῖα. it. Καὶ δόκησιν — ad Ἐφ' ἑαυτῷ. G.

Ἐν γῇ πεζῇ] Memorabilis eſt lectio in Marg. Flor. Vin. ἐν τῇ πεζῇ ſc. μάχῃ. Sed Articul. vix locum hoc ſenſu habere videtur. Lectio πεζῇν vera eſt, et refertur ad τάξιν. Ita dixit Arrian. de exped. Alex. L. I. p. 59. τάξιν τὴν πεζικήν. G.

Ἐκπνεῦσαι] Manere non poteſt haec ſcriptura: ἐκπνεῦσαι: ſed vel particula ἂν huic aoriſto eſt adiicienda, vel mutanda eſt in futurum ἐκπνεύσειν: (ſicut et *Vallam* vertiſſe vides, *flaturum e ſinu ventum*) ſed ſimul etiam particula καὶ ante ὁδένα ponenda fuerit. Sed ecce, aliud quiddam mihi ad emendationem huius loci in mentem venit: vt nimirum ſcribamus ἐκπνεῦσαν, et dicatur ἐκπνεῦσαν τὸ πνεῦμα pro eo quod dici conſueuit, ἐκπνεύσαντος τοῦ ἀνέμου. vtrumcunque autem ſcripturam eligas, apte parentheſis notis verba illa

i οὐδένα χρόνον k ἡσυχάσειν αὐτούς. καὶ τὴν ἐπιχείρησιν l ἐφ' ἑαυτῷ τε ἐνόμιζεν εἶναι, ὁπόταν m βέλ]αι, τῶν νεῶν ἄμεινον πλευσῶν, καὶ τότε καλλίστην γίγνεσθαι. ὡς δὲ τό, n τε πνεῦμα κατῆει, καὶ αἱ νῆες, ἐν ὀλίγῳ ἤδη o ἦσαν, ὑπ' ἀμφο]έρων, p τῶ τε ἀνέμω, τῶν τε πλοίων ἅμα προσκειμένων, ἐταράσσον]ο, καὶ ναῦς τε νηὶ προσέπιπ]ε, καὶ τοῖς κοντοῖς διωθοῦντο, βοῇ τε χρώμενοι, καὶ πρὸς ἀλλήλους ἀντιφυλακῇ τε καὶ λοιδορίᾳ, οὐδὲν κατήκουον ὅτε τῶν παραγγελλομένων, ὅτε τῶν κελευσῶν· καὶ τὰς κώπας ἀδύνατοι q ὄντες ἐν κλυδωνίῳ ἀναφέρειν ἄνθρωποι ἄπειροι, τοῖς κυβερνήταις ἀπειθεστέρας τὰς ναῦς παρεῖχον· τότε δὴ κα]ὰ τὸν καιρὸν τοῦτον σημαίνει, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι προσπεσόν]ες, πρῶτον μὲν κα]αδύσι τῶν στρατηγίδων νεῶν μίαν, ἔπει]α δὲ r καὶ τὰς ἄλλας, ἢ χωρήσειαν, διέφθειρον· καὶ κα]έσησαν, s ἐς ἀλκὴν μὲν t μηδένα v τρέπεσθαι αὐτῶν ὑπὸ τῆς ταραχῆς, φεύγειν x δ' ἐς y Πάτρας, καὶ Δύμην τῆς Ἀχαΐας. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, κα]αδιώξαντες, καὶ ναῦς z δώδεκα λαβόντες, τάς τε ἄνδρας ἐξ αὐτῶν τοὺς πλείστους ἀνελόμενοι, ἐς a Μολύκρειον b ἀπέπλεον· καὶ c τροπαῖον στήσαν]ες ἐπὶ τῷ Ῥίῳ, καὶ ναῦν ἀναθέντες τῷ Ποσειδῶνι, ἀνεχώρησαν ἐς Ναύπακ]ον. παρέπλευσαν δὲ καὶ οἱ Πελοποννήσιοι εὐθὺς ταῖς περιλοίποις τῶν νεῶν ἐκ τῆς Δύμης καὶ Πατρῶν ἐς Κυλλήνην, τὸ d Ἠλείων ἐπίνειον· καὶ ἀπὸ Λευκάδος, Κνῆμος, καὶ αἱ e ἐκεῖθεν νῆες, ἃς ἔδει ταύταις ξυμμίξαι, ἀφικνοῦνται μετὰ τὴν ἐν Στράτῳ μάχην ἐς τὴν Κυλλήνην.

πε'. Πέμπτωι δὲ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι τῷ Κνήμῳ f ξυμβάλλ]ες ἐπὶ τὰς ναῦς, Τιμοκράτην καὶ g Βρασίδαν καὶ Λυκόφρονα, κελεύοντες ἄλλην ναυμαχίαν βελτίω h κατασκευάζεσθαι, καὶ μὴ ὑπ'

i οὐδένα τε χρόνον *Ar. C.* Marg. Flor. Vinar. k Ἡσυχάζειν *C. Gr.* l Ἐφ' αὐτῷ *Gr.* m Βέλτιστ *Gr.* n Τε deest *Ar. C.* In Mosqu. τ'. o Interpunge post ἦσαν. *Steph.* p Τῷ τ' ἀνέμῳ *Ar. C.* q Ὄντες om. *Gr.* Suid. in voc. κλυδώνιον legit κλύδωνι. r Καὶ πάσας ἢ χ. *Cl. Gr. Reg. Cass.* Basil. Aug. Διεχωρήσειαν etiam Gr. s Εἰς *Dan.* t Μηδεμίαν *Marg.* v Τρεπέσθαι *Ar. C. Gr. Dan.* Bas. x Δὲ ἐς *Ar. C.* y Πάτραν *Rec.* Mosqu. Bas. z Δέκα *Marg.* a Haec vrbs a *Strabone* et *Steph.* o Μολύκρειαν dicitur. b Ἐπίνειον *Ar. C. Dan.* Mosqu. c Τρόπαιον *Gr.* d Ἠλείων *Ar.* e Κεῖθεν *Ar. C.* κεῖθι *Dan.* Mox Κυλλήνην in Aug. alterum λ a man. rec. superscr. et articulus in Mosqu. deest. f Ξυμμάχους *Ar. C. Dan.* g Βασιλίδην *Cl.* h Παρασκευάζεσθαι *Ar. C. Gr. Dan.* Mosqu.

includentur, ἔπερ ἀναμένων τε περιέπλει, καὶ εἰώθει γίγνεσθαι ἐπὶ τὴν ἕω. *Steph.* HVDS. Coniecturam, quam sibi in mentem venisse dicit *Stephanus*, multis annis ante scriptas ab eo Adnotationes in *Thucydidem* proposuerat *Guil. Canterus* Nouar. Lection. VII, 15. Habeo exemplar Nouarum Lectionum *Canteri* ex Edit. Oporini A. 1566. ab ipso *Cantero*, vt chirographum eius testatur, *Scaligero* dono datum, in cuius oris *Scaliger*, cum alia multa adnotauit, tum ad hunc locum adscripsit, *mihi videtur melius* εἶτ' εἰ ἐκπνεύσαι. DVCK.

Εἶ τ' ἐκπνεύσαι] Sic correxi pro vulg. εἶτ' ἐκπνεῦσαι. Scaliger emendarat: εἶτ' εἰ ἐκπνεύσαι· quod εἰ non necessarium est, modo ex εἶτ' fiat, εἴ τ'. Sic Reiskius (anim. p. 23.) quod probat Abresch. Diluc. p. 261. Cod. Dan. habet ἐκπνεύσειεν, quod possit mutari in ἐκπνεύσει. Illud tamen praestat. Canterus, et post eum Stephanus malebant: ἐκπνεῦσαν πνεῦμα, pro ἐκπνεύσαντος ἀνέμου. GOTTL.

Τῶν νεῶν] Reiskius (in Diluc. Abresch. p. 261. et anim. p. 23.) leg. τῶν ἑαυτοῦ νεῶν. Mox καλλίστην, sc. ἐπιχείρησιν, e superioribus. G.

Τῶν τε πλοίων] Reiskius (in Diluc. Abresch. p. 261. et animadu. l. c.) corrigebat: πολεμίων aut πολεμίων πλοίων, et mox ἀντιφυλακῇ i. ἀντεφυλακῇ *oblatratione mutua*; sed etsi valde sibi placuisse hanc emendationem vir doctus et ingeniosus profitetur; eam tamen non vrget, sed tutius esse dicit vulgatae acquiescere. Prior correctio quoque minus necessaria est. G.

[Τῶν λεπτῶν) Addidi h. Schol. ex Augustan.] G.

Προσέπιπτε] Rem pulchre depinxit *Aeschylus* Agam. 659.

Ξυνάμισαν γὰρ, ὄντες ἔχθιστοι τὸ πρίν,
Πῦρ καὶ θάλασσα, καὶ τὸ πιστ' ἐξώλεσαν·
Ναῦς γὰρ πρὸς ἀλλήλῃσι θρῴσκουσι πνοαί
Ἤρεικον· αἱ δὲ ΚΕΡΟΤΥΠΟΥΜΕΝΑΙ βίᾳ
Χειμῶνι, τυφῷ σὺν ζάλῃ τ' ὀμβροκτύπῳ
Ὤισχον' ἄφαντοι, ποιμένος κακὰ ΣΤΡΟΒΩΙ.
Ὁρῶμεν ἀνδῶν πέλαγος· Αἰγαίου νεκροῖς
Ἀνδρῶν Ἀχαιῶν, ναυτικῶν τ' ἐρειπίων.

De nautarum conuiciis vid. *Horat.* Sat. V. *Euripides* Hec. Ἐν γὰρ μυρίῳ στρατεύματι Ἀκόλαστος ὄχλος, ναυτικὴ τ' ΑΝΑΡΧΙΑ Κρείσσων πυρός. WASS.

[Συμβαλευόντων) Stephanus putat, si Scholiastes scripserit συμβαλευόντων, eum legisse: παραγγελλόντων, quod alias debuisset exponere: συμβαλευομένων. Illud non sequitur. Vult opinor Schol., παραγγελλομένους esse συμβαλεύοντας, nec de rebus exponit, vt latino int. vitium est, sed de personis.] G.

Κελευσῶν] Κελευσαὶ sunt portisculi, hortatores, qui secundum gubernatorum praescripta iubebant remiges vel pergere vel pausare — vid. Scheff. de Milit. nau. p. 305. s. et quos laudant Intt. Scholiastes aliter. Mox τὰς κώπας ἀναφέρειν — die Ruder bey vngestümer See aufheben. Paullo post vocat Diodorus XII, 48. p. 511. τῶν στρατηγίδων νεῶν μίαν, parum accurate τὴν στρατηγίδα ναῦν· quem errorem Diodori e Nostro notauit Wessel. l. c. G.

Ouid. illos describit Met. 3, 618.

Qui requiemque modumque
Voce dabat remis, animorum hortator. BAVER.

Τὰς κώπας — ἀναφέρειν] *Suidas* in κλυδώνιον legit κλύδωνι contra *Mss.* confer *Diodor.* p. 311. c. Verbum ὄντες abest *Gr.* non male. WASS. De κελευσταῖς eorumque munere in nauibus *Scheffer.* de Milit. Nau. IV, 7. et *Interpretes* Polluc. I, 96. DVCK.

Καὶ κατέσησαν ἐς ἀλκὴν — μηδένα τρέπεσθαι —] i. e. *eosque eo redegerunt, vt eorum nemo, ob animum conturbatum, ad fortiter pugnandum se conuertere posset.* Τρέπεσθαι ἐς ἀλκὴν

nauibus circumuehebatur, *ratus* ne momento quidem temporis Corinthiorum naues ſtaturas. Exiſtimabat etiam ipſum hoſtes inuadendi tempus in ſua poteſtate fore, ita vt eos arbitratu ſuo aggrederetur, ob maiorem ſuarum nauium celeritatem, qua longe praeſtabat: et tunc, *quum ventus ſpirare coepiſſet*, pulcerrimam *hoſtis adoriendi* occaſionem fore. Vbi autem et ventus flare coepit, et naues iam in arctum redactae duabus de cauſis, cum ob ventum, tum etiam quod *parua* nauigia ſimul ipſis incumberent, turbari coeperunt, et nauis cum naui concurrebat, et viri *naues alienas* contis *a ſuis* repellebant; et, quia clamores edebant, et viciſſim alii aliorum naues, earumque mutuum concurſum vitare conabantur, et conuiciis vtebantur, nec ea, quae praecipiebantur, nec hortatorum voces exaudire poterant. Quoniam autem homines imperiti remos in maris agitati fluctibus attollere non poterant, naues gubernatoribus minus obtemperantes praebebant. Tunc vero *Phormio*, hoc ipſo temporis articulo, *ſuis* dat ſignum; et Athenienſes, facta impreſſione, primum quidem vnam ex praetoriis nauibus deprimunt: deinde vero et alias, quacunque transibant, corrumpebant. Et effecerunt, vt nullus ipſorum, propter perturbationem, ad reſiſtendum ſe conuerteret: ſed Patras verſus, et Dymen Achaiae fugerent. Athenienſes vero illos perſequuti, captisque duodecim nauibus, et * occiſa maxima parte hominum, qui in illis erant, ad Molycrium nauigarunt, et tropaeum in *promontorio* Rhio ſtatuerunt, nauique Neptuno conſecrata, Naupactum redierunt. Peloponneſii quoque cum reliquis nauibus ex Dyme et Patris ad Cyllenen, Eleorum nauale, confeſtim praeteruecti peruenerunt. Huc etiam Cnemus ex Leucade, et naues Leucadiae, quas cum his antea coniungi oportuerat, poſt pugnam ad Stratum commiſſam, venerunt. Bell. Pelop. an. 3. Olymp. 87. 4. V. C. Varr. 325.

85. Lacedaemonii vero Cnemo miſerunt Timocratem, Braſidam, et Lycophronem, quorum conſilio in rebus nauticis vteretur, imperantes, vt alterum nauale proelium *ſuperiore* melius pararet, nec

* *Alii ſic:* ſuscepta maxima parte hominum, qui in illis erant, *et translata in ſuas naues*, ad Mol. etc. *Poteſt etiam elici alius ſenſus:* cum ſuscepiſſent plerosque de ſuis, qui inter praeliandum ceciderant in mare etc. *Ae. Portus.* HVDS.

σημήνῃ] σημεῖον δῷ. Ἡσυχάσειν αὐτὰς] τὰς Κορινθίας. Ἐφ' ἑαυτῷ] ἐπὶ τῇ ἐξουσίᾳ αὐτοῦ. Τῶν τε πλοίων] τῶν λεπτῶν. Οὔτε τῶν παραγγελλομένων] συμβαλευόντων. Οὔτε τῶν κελευσῶν] τῶν τραπηγῶν, καὶ τῶν κυβερνητῶν. Σημαίνει] σημεῖον ποιεῖ. Ἠι χωρήσειαν] ὁρμήσειαν. Ἐς ἀλκὴν μὲν] εἰς μάχην πολέμου. Ἀνεχώρησαν] ὑπέστρεψαν. Τὸ Ἠλείων ἐπίνειον] ἐπίνειον καλεῖται πᾶν τὸ ἐμπόριον, ἢ παρὰ τὸ ἐπινήχεσθαι αὐτὸ τῇ θαλάσσῃ· ἢ παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ τὰς ὁλκάδας νήχεσθαι, ἢ ἐκέλλειν. Καὶ

dicitur, vt τρέπεσθαι ἐς ἀπόγνωσιν. In φεύγειν ſubaud. αὐτὰς, vt in κατέσχον. GOTTL.

Ἐς Πάτρας] Vrbem Achaiae, nobiliſſimam ob ſitum et ſalubritatem. v. Plin. III, 4. In cod. Aug. notatur: σημείωσαι Ἀχαΐα. Puto hoc adſcriptum eſſe, quod eſſet Dyme quoque Thraciae. G.

Δώδεκα λαβόντες] Diod. l. c. δώδεκα αὐτάνδρους, i. e. αὐτοῖς ἀνδράσι. v. Doruill. ad Charit. p. 627. Mox τροπαῖον ἔστησαντες, cf. Diod. l. c. Apud Plut. de Athen. gloria (T. VII, p. 360.) vocantur τὰ ναύμαχα πρὸς Ῥῖῳ Φορμίωνος τρόπαια. Mox pro Μολύκρειον Strabo habet Μολυκρίαν. (L. X. p. 706.) G.

Μολύκρειον] *Euphorion* Μολυκρίαν ſcribit: *Steph.* ab editis ſtat. vid. Noſtrum p. 206. Μολυκρεία *Scylax* p. 14. *Polybius* V, 604. ἐξοδεύσας εἰς Μολυκρίαν. *Molycria* Plin. IV, 11. confer *Ptolemaeum* III, 15. hos ſequitur *Steph.* Sed *Berkelius* contra libros ſcripturam immutauit. WASS. Add. *Palmer.* IV. Graec. Ant. 19. de Rhio ibid. et cap. ſeq. de quo etiam *Holſten.* ad Steph. DVCK.

Καὶ ναῦν ἀναθέντες] Solebant veteres poſt victoriam nauibus partam, naues Deo, qui fauiſſe videbatur, dicare, et Neptuno plerumque. Sic paulo infra de Peloponneſiis dicitur, quod ἥντερ ἔλαβον ναῦν ἀνέθεσαν ἐπὶ τὸ Ῥῖον. Plura hac de re vide apud *Scheffernm* de Militia nauali, l. 4. c. 2. p. 273. HVDS.

Καὶ ναῦν ἀναθέντες τῷ Ποσειδῶνι] Diodor. l. c. τῷ Ποσειδῶνι περὶ τὸν ἰσθμὸν ναῦν καθιερώσαντες. Veteres Diis naues integras conſecraſſe, ex Herodoto iam conſtat; (VIII, 121. p. 676.) vbi poſt victoriam Salaminiam πρῶτα μὲν τοῖσι θεοῖσιν ἐξαίτιον ἀνεθήκατο ἄλλα τε καὶ τριήρεας τρεῖς Φοινίσσας· τὴν μὲν ἐς ἰσθμιὸν ἀναθεῖναι, quae Herodoti exſtitit aetate. Weſſeling. V. Cel. hunc Noſtri locum commode laudauit, et Procop., B. G. L. IIII, 22. vbi Ioui Catio nauis fuit conſecrata. Plura qui velit, adeat Scheffer. de mil. nau. L. IIII, c. 2. p. 273. Allucinatum eſſe Diodorum circa v. περὶ τὸν ἰσθμὸν, poſt Palmerium monuit Weſſel. l. c. G.

[Πᾶν τὸ ἐμπόριον) Aug. et Caſſel. adiiciunt πᾶν. Sic ad L. I, c. 30.] G.

[Παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ τὰς ὁλκάδας) Suidas in ἐπίνειον haec habet. Pro ἢ legitur ibi καὶ. Reliqua Suidae verba ſunt e L. I, c. 30.] G.

Κατασκευάζεσθαι] Codd. quidam dant παρασκευάζεσθαι, vt c. 86. I. 31. etc. hoc certe conſuerius, illud tamen non corrigendum. G.

ὀλίγων νεῶν εἴργεσθαι τῆς θαλάσσης. ἐδόκει γὰρ αὐτοῖς, ἄλλως τε καὶ πρῶτον ναυμαχίας πειρασαμένοις, πολὺς ὁ παράλογος εἶναι· καὶ οὐ [i] τοσούτῳ ᾤοντο σφῶν τὸ ναυτικὸν λείπεσθαι, γεγενῆσθαι δέ τινα μαλακίαν· οὐκ ἀντιτιθέντες τὴν Αθηναίων ἐκ πολλοῦ ἐμπειρίαν [k] τῆς σφετέρας δι' ὀλίγου μελέτης. ὀργῇ οὖν ἀπέστελλον. [l] οἱ δὲ, ἀφικόμενοι, μετὰ Κνήμου ναῦς τε [m] περιήγγελλον κατὰ πόλεις, καὶ τὰς προϋπαρχούσας ἐξηρτύοντο [n] ὡς ἐπὶ ναυμαχίαν. πέμπει δὲ καὶ ὁ Φορμίων ἐς τὰς Αθήνας τήν τε παρασκευὴν αὐτῶν ἀγγελοῦντας, καὶ περὶ τῆς ναυμαχίας, ἣν ἐνίκησαν, φράσοντας· καὶ κελεύων [o] αὐτῷ ναῦς ὁτιπλείστας διὰ τάχους ἀποστεῖλαι, ὡς [p] καθ' ἡμέραν ἑκάστην ἐλπίδος οὔσης ἀεὶ ναυμαχήσειν. οἱ δὲ ἀποπέμπουσιν εἴκοσι ναῦς αὐτῷ· τῷ δὲ κομίζοντι αὐτὰς [q] προσεπέστειλαν [r] ἐς Κρήτην πρῶτον ἀφικέσθαι. Νικίας γὰρ Κρὴς Γορτύνιος, πρόξενος ὢν, πείθει αὐτοὺς ἐπὶ Κυδωνίαν πλεῦσαι, φάσκων προσποιήσειν αὐτὴν, οὖσαν πολεμίαν. ἐπῆγε δὲ, Πολιχνίταις χαριζόμενος, ὁμόροις τῶν Κυδωνιατῶν. καὶ ὁ μὲν, λαβὼν τὰς ναῦς, ᾤχετο ἐς Κρήτην, καὶ μετὰ τῶν Πολιχνιτῶν ἐδῄου τὴν γῆν τῶν Κυδωνιατῶν· καὶ [s] ὑπὸ ἀνέμων καὶ [t] ὑπὸ ἀπλοίας ἐνδιέτριψεν οὐκ ὀλίγον χρόνον.

πϛ'. [v] Οἱ δ' ἐν τῇ Κυλλήνῃ Πελοποννήσιοι, ἐν τούτῳ ἐν ᾧ οἱ Αθηναῖοι περὶ [x] Κρήτην κατείχοντο, [y] παρεσκευασμένοι ὡς ἐπὶ ναυμαχίαν, παρέπλευσαν ἐς Πάνορμον τὸν Αχαϊκόν· οὗπερ αὐτοῖς ὁ κατὰ γῆν στρατὸς τῶν Πελοποννησίων προσεβεβοηθήκει. παρέπλευσε δὲ καὶ ὁ Φορμίων ἐπὶ [z] τὸ Ρίον τὸ [a] Μολυκρικὸν, καὶ ὡρμίσατο ἔξω αὐτοῦ ναυσὶν [b] εἴκοσιν, αἷσπερ καὶ ἐναυμάχησεν. ἦν δὲ τοῦτο μὲν τὸ Ρίον φίλιον τοῖς Αθηναίοις, τὸ δ' ἕτερον Ρίον ἐστὶν ἀντιπέρας, [c] τὸ ἐν τῇ Πελοποννήσῳ· διειχέτην δὲ ἀπ' ἀλλήλων σταδίους μάλιστα ἑπτὰ τῆς θαλάσσης. τοῦ δὲ [d] Κρισαίου κόλπου στόμα τοῦτό ἐστιν. ἐπὶ οὖν τῷ Ρίῳ τῷ Αχαϊκῷ οἱ Πελοποννήσιοι, ἀπέχοντι οὐ πολὺ τοῦ Πανόρμου, ἐν ᾧ αὐτοῖς ὁ πεζὸς ἦν, ὡρμίσαντο καὶ αὐτοὶ ναυσὶν ἑπτὰ καὶ ἑβδομήκοντα, ἐπειδὴ καὶ τοὺς Αθηναίους εἶδον. καὶ ἐπὶ μὲν ἓξ ἢ ἑπτὰ ἡμέρας ἀνθώρμουν ἀλλήλοις, μελετῶντές [e] τε καὶ παρασκευαζόμενοι τὴν ναυμαχίαν· γνώμην ἔχοντες, [f] οἱ μὲν, μὴ ἐκπλεῖν ἔξω τῶν Ρίων ἐς τὴν εὐρυχωρίαν, φοβούμενοι τὸ πρότερον πάθος· οἱ δὲ, μὴ [g] ἐσπλεῖν ἐς τὰ στενὰ, νομίζον-

i Τοσοῦτον *Reg.* *k* Nemo non credat et affirmare ausit, *Thucydidem* hic: τῇ σφετέρᾳ δι' ὀλίγου μελέτῃ scripsisse: sed tamen alteram lectionem quomodo posset defendere *Thucydides* inuenisse mihi videor. *Steph.* *l* Sic distinguit *Fr. Portus*, οἱ δὲ, ἀφικόμενοι, μετὰ Κνήμου ναῦς τε etc. Μετὰ τοῦ Κνήμου *Ar. C.* *m* Περιήγγειλαν *Marg.* Προσπεριήγγειλαν *Ar. C.* *n* Ὡς deest *Reg.* *o* Αὐτῶν *Reg. Gr.* Ὅτι πλείστας *Cass. Gr.* et Διατάχους *Reg.* In Bas. διὰ τάχους deest. *p* Καθ' ἑκάστην ἡμέραν *C.* *q* Προσεπέτειλαν *Reg.* *r* Εἰς *Dan.* et infra v. vlt. *Gr.* *s* Ὑπ' ἀνέμων *Ar. C. Gr. Dan.* *t* Ὑπὸ deest *Ar. C. Dan.* *v* Οἱ δὲ *Gr.* *x* Articulum τὴν (qui vulg. ante Κρήτην additur) non agnoscunt *Ar. C. Cl. Gr, Cass. Reg.* Aug. *y* Παρασκευασάμενοι *Ar. C. Cl. Dan.* Mosqu. *z* Τὸ Ῥίον om. *Gr.* *a* *Straboni* L. VIII, p. 517. et *Stephano* p. 563. Μολύκριον. *b* Εἴκοσιν deest *Dan.* *c* Τοῦ *Gr.* Bas. Mox vulgo erat διείχετον. *d* Κρισσαίου *C.* *e* Τε deest *Gr.* *f* Οἱ μὲν non est in *Dan.* *g* Ἐκπλεῖν et inter versus rec. manu ἐς *Reg.*

Ὁ παράλογος] Vide *Stephani* Append. ad Script. al. de Dial. Att. p. 157. HVDS. *Suidas* h. v. et exempla adducit ex *Procopio.* Vid. I, 78. Ita *Philo*, *Plutarchus*, *Diodorus*, *Dionys. Halic.* Add. *Poll.* II, 119. WASS.

[Οὐ κατὰ ἐμπειρίαν) In Cassel. et Aug. est κατ' ἐμπειρίαν. Post h. Scholion statim legitur in Aug. σημείωσαι τὴν σύνταξιν. In eodem cod. desunt Schol. ad verba Οὔτε τῶν παραγγελλομένων· Σημαίνει· Ἧι χωρήσειαν· Ἐς ἀλκὴν μὲν· Ἀνεχώρησαν· Καὶ μὴ ὑπ' ὀλίγων νεῶν· Πολὺς ὁ παράλογος· Οὐκ ἀντιτιθέντες· Ὀργῇ οὖν ἀπέστελλον· Προσποιήσειν αὐτὴν et Ἐν τούτῳ.] GOTTL.

Οὐκ ἀντιτιθέντες — τῆς σφετέρας — μελέτης] i. e. οὐ τιθέντες τὴν τ. Ἀθ. ἐκ πολλοῦ ἐμπ. ἀντὶ τῆς σφετέρας — Sic praepositio verbi iungenda genitiuo. Stephanus in thes. gr. lingu. p. 991. v. ἀντιδίδωμι monet, ἀντιδίδωμί τινος, cum genit. personae, pro δίδωμι ἀντί τινος, i. e. *do pro aliquo*, esse expediendum. Locus similis nostro exstat L. III, 56. δίκαιον ἡμῶν τῆς νῦν ἁμαρτίας ἀντιθεῖναι τὴν τότε ἁμαρτίαν· vbi Schol. ἐναντίαν θεῖναι. v. Abresch. Diluc. p. 262. G.

Προσεπέστειλαν] Manus docta adscripsit Marg. Flor. Vin. *ei qui deducebat etiam mandarunt.* putoque legendum προσεπέτειλαν. Sed correctio minus necessaria. Ἐπιστέλλω enim non modo de epistolis, sed etiam mandatis. v. Thom. M. in ἐπετειλάμην p. 341. Ἐπιστεῖλαι οὐ μόνον τὸ διὰ γραμμάτων, ἀλλὰ καὶ τὸ αὐτοπροσώπως κελεῦσαι, καὶ ἐπιστολὴ ὡσαύτως, n. pro ἐντολῇ. v. c. Aeschyl. Prom. v. 3. G.

Πρόξενος ὢν] Nos fere, vt Heilmanus vertit: der sich in der Eigenschaft eines Residenten da aufhielt. G.

Κυδωνιατῶν] *Ptolemaeus* Κυδώνεις mendose. In *Orpheo* Κυδωνιὰς, vid. *Herodot.* III, 59. Cydonia olim, inquit *Steph.* Apollonia. Confer *Apollonii* Schol. IV, 1492. Sch. *Theocr.* Eid. ζ'. 12. nunc *Canea.* *Tournefort* vol. 1. p. 23. WASS. De Polichna *Steph.* de vrb. ibique *Holsten.* DVCK.

Περὶ τὴν Κρήτην] Articulum non agnoscunt *Mss.* et abesse debet. WASS. De Panormo vid. *Pausan.* Achaic. C. XXII. De Rhio Molycrico, quod et Antirrhion, *Holsten.* ad Steph. Ῥίον, et *Palmer.* Graec. Ant. IV, 20. DVCK.

Περὶ Κρήτην] Deleui artic. τὴν, qui abest ab optimis codd. et abesse debet. G.

Διειχέτην] Sic e legibus linguae scripsi, pro διείχετον, cum Abreschio Diluc. p. 263. *distant.* v. Suid. p. 928. in ἔχετον — ἐχέτην δυϊκῶς, ἀντὶ τοῦ εἶχον· vbi vulgo legitur ἐχέτην pro εἰχέτην. v. Abresch. animadu. ad Aeschyl. c. 32. p. 472. nempe auctor glossae inciderat in locum, vbi duale verbum

a paucis nauibus maris vſu prohiberetur. Ipſis enim videbatur (praecipue vero quia tunc primum naualis proelii periculum fecerat) haec res admodum praeter *exſpectationem* accidiſſe. neque adeo claſſem ſuam inferiorem eſſe; ſed *potius* quandam ignauiam *in ſuis militibus* fuiſſe exiſtimabant: non reputantes, quantum ab ipſorum breui in re nautica exercitatione diſtaret Athenienſium peritia longo vſu confirmata. Quare cum indignatione *hos ad Cnemum* miſerunt. Hi autem, cum ad Cnemum peruenisſent, de communi conſilio nuntiis circummiſſis, certum nauium numerum ſingulis ciuitatibus imperarunt, et quas iam habebant, ad nauale proelium committendum reficiebant. Phormio et ipſe Athenas miſit, qui Lacedaemoniorum apparatum indicarent, et proelii naualis victoriam a ſe partam ſignificarent. petiitque, vt quam plurimas naues primo quoque tempore ad ſe mitterent, quod quotidie proelii naualis committendi ſpes eſſet. Illi vero viginti naues ad eum mittunt. Ei autem, qui eas adducebat, praeterea mandarunt, vt primum in Cretam nauigaret. Nicias enim Cretenſis Gortynius, qui erat *Athenienſium* hoſpes, ipſis perſuaſit, vt in Cydoniam nauigarent, dicens fore, vt eam, quae ipſis erat inimica, in ipſorum poteſtatem redigeret. Illos autem *ad hoc faciendum* induxit, Polichnitis, qui Cydoniatis erant finitimi, gratificari cupiens. Atque ille quidem cum nauibus, quas acceperat, in Cretam abiit, et cum Polichnitis Cydoniatarum agrum vaſtauit. Ibique cum propter ventos, tum etiam propter nauigandi difficultatem, tempus non exiguum conſumſit. Bell. Pelop. an. 3. Olymp. 87. 4. V. C. Varr. 325.

86. Peloponneſii vero, qui ad Cyllenen erant, interea dum Athenienſes circa Cretam detinebantur, ad nauale proelium inſtructi, ad Panormum Achaïcum nauigarunt; vbi erant terreſtres Peloponneſiorum copiae in vnum coactae, vt ipſis auxilium ferrent. Ipſe quoque Phormio ad Rhium Molycricum iuit, ac extra ipſum cum viginti nauibus ſtationem habuit, quibus etiam in proelio nauali eſt vſus. Hoc autem Rhium Athenienſibus erat amicum. Alterum vero Rhium, quod eſt in Peloponneſo, eſt e regione: maris autem interuallo ſtadiorum fere ſeptem alterum ab altero diſtat. hoc vero eſt Criſaei ſinus os. Peloponneſii igitur ad Rhium Achaïcum, quod a Panormo non multum aberat, in quo erant pedeſtres ipſorum copiae, et ipſi, poſtquam et Athenienſes conſpexerunt, cum ſeptem et ſeptuaginta nauibus appulſi caſtra poſuerunt. Et per ſex ſeptemue dies aduerſas ſtationes habuerunt, proelium nauale meditantes ac praeparantes. Eo conſilio, hi quidem, quod extra haec Rhia in latum mare progredi non auderent, ſuperiore clade territi: illi vero, quod in anguſtias ingredi nollent, quia ex-

μὴ ὑπ' ὀλίγων νεῶν] τῶν Ἀθηναίων. Ναυμαχίας πειρασαμένους] ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ δηλονότι. Πολὺς ὁ παράλογος] τὸ παρὰ τὸ ἐνδεχόμενον γενέσθαι. Τὸ ναυτικὸν λείπεσθαι] ἢ κατὰ ἐμπειρίαν τῆ ναυτικῆ λείπεσθαι. Οὐκ ἀντιτιθέντες] ἐκ ἀντιπαβάλλοντες. Ὀργῇ δὲ ἀπέστελλον] ὀργιζόμενοι ἀπέστελλον τὰς συμβάλας. Γορτύνιος, πρόξενος ὤν] ἰσέον, ὅτι ἡ Γόρτυς πόλις ἐστὶ Κρήτης, ἀπέχουσα Κυδωνίας σχεδὸν σταδίους χιλίους· καὶ ἔστιν ἀτίθασον, εἶναι πολεμίας ἀλλήλαις ταύτας τὰς πόλεις. ῥητέον δὲ, ὅτι πολεμίαν λέγει τὴν Κυδωνίαν τῇ Πολίχνᾳ, οἷς εἰκὸς χαρίζεσθαι κατὰ φιλίαν τὸν Νικίαν. Προσποιήσειν αὐτὴν] οἰκείαν ποιήσειν. Ἐν τούτῳ] τῷ χρόνῳ. Διείργετον] κεχώρισθον. Γνώμην ἔχοντες] σκοπόν. Οἱ μὲν] οἱ Πελοποννήσιοι. Οἱ δὲ,

construebatur cum nomine plurali. v. Arnald. L. Gr. II, 8. p. 185. GOTTL.

[Διείργετον) Nolui mutare caput Scholii, quod auctor illius legit quoque διείργετον, ſine haeſitatione erroris alicuius.] G.

Οἱ μὲν — φοβέμενοι] Agnoſcit *Suidas* in Ῥία. qui Ῥία, ἀκρωτήρια contra Hiſtorici mentem interpretatur. vid. *Etymologum* et *Heſych.* in Ῥίον. Expoſitio vera eſt, exemplum non quadrat. *Homerus* Ἥρη δ' ἀΐξασα λίπεν ΡΙ'ΟΝ ὀλύμποιο. WASS. Fortaſſis defendi poteſt *Suidas*. Ῥία in vniuerſum ſunt, vt recte dicit, omnia ἀκρωτήρια, ὄρη; ὄρθια, καὶ τὰ ἐπὶ θάλασσαν ἐγκείμενα. Iam vero ſatis certum eſt, vtrumque Ῥίον, de quo hic agit *Thucydides*, a veteribus Scriptoribus appellari, et fuiſſe ἄκρον, et ἀκρωτήριον, et locum in mare procurrentem. Vid. *Palmer.* l. d. *Schol.* Theocr. in I. 126. Τὸ Ῥίον ἀκρωτήριόν ἐστι τῆς Πελοποννήσου ἐναντίως τῷ καλουμένῳ Ἀντιῤῥίῳ τετραμμένον. In iis, quae ibi paullo ante leguntur de Helice, ἡ ὄνομα πόλεως πρὸς τῷ ὁρίῳ τῷ Ἀχαϊκῷ, videtur idem vitium eſſe, quod e *Pauſan.* Phocic. Cap. XI. ſuſtulerunt *Palmerius* et *Kuhnius*, et pro ὁρίῳ legendum Ῥίῳ· vt et infr. in *Schol.* C. XC. τῶν Ῥίων cum *Caſſ.* pro τῶν ὁρίων. Vid. *Caſaub.* Lect. Theocrit. C. II. DVCK.

Οἱ μὲν μὴ ἐκπλεῖν ἔξω τῶν Ῥίων] Suidas, quem laudauit iam

τες πρὸς ἐκείνων εἶναι τὴν ἐν ὀλίγῳ ναυμαχίαν. ἔπειτα ὁ Κνῆμος καὶ ὁ Βρασίδας, καὶ οἱ ἄλλοι τῶν Πελοποννησίων ϛρατηγοὶ, βουλόμενοι ἐν τάχει τὴν ναυμαχίαν ποιῆσαι, πρίν τι καὶ ἀπὸ τῶν Αθηναίων ἐπιβοηθῆσαι, ξυνεκάλεσαν τοὺς ϛρατιώτας πρῶτον, καὶ ὁρῶντες αὐτῶν τοὺς πολλοὺς διὰ τὴν προτέραν ἧσσαν φοβουμένους, καὶ οὐ προθύμους ὄντας, παρεκελεύσαντο, καὶ ἔλεξαν τοιάδε.

πζ'. „Η ΜΕΝ γενομένη ναυμαχία, ὦ ἄνδρες Πελοποννήσιοι, εἴτις ἄρα δι' αὐτὴν ὑμῶν φοβεῖται τὴν μέλλουσαν, [h] οὐχὶ δικαίαν ἔχει τέκμαρσιν [i] τὸ ἐκφοβῆσαι. τῇ τε γὰρ παρασκευῇ ἐνδεὴς ἐγένετο, ὥσπερ ἴϛε, καὶ οὐχὶ ἐς ναυμαχίαν μᾶλλον ἢ ἐπὶ ϛρατείαν ἐπλέομεν. ξυνέβη δὲ καὶ τὰ ἀπὸ τῆς τύχης οὐκ ὀλίγα ἐναντιωθῆναι. καί που τι καὶ [k] ἡ ἀπειρία πρῶτον ναυμαχοῦντας ἔσφηλεν. ὥϛε οὐ κατὰ τὴν ἡμετέραν κακίαν τὸ [l] ἡσσῆσθαι προσεγένετο. οὐδὲ δίκαιον, τῆς γνώμης τὸ μὴ [m] κατὰ κράτος νικηθὲν, ἔχον δέ τινα ἐν [n] αὑτῷ ἀντιλογίαν, [o] τῆς ξυμφορᾶς τῷ ἀποβάντι, ἀμβλύνεσθαι· νομίσαι δὲ, ταῖς μὲν τύχαις ἐνδέχεσθαι σφάλλεσθαι τοὺς ἀνθρώπους, ταῖς δὲ γνώμαις τοὺς αὐτοὺς [p] ἀεὶ ἀνδρείους ὀρθῶς εἶναι, καὶ [q] μὴ, ἀπειρίαν, τοῦ ἀνδρείου παρόντος, προβαλλομένους, εἰκότως ἂν ἐν τινι κακοὺς γενέσθαι. [r] ὑμῶν δὲ οὐδ' ἡ ἀπειρία τοσοῦτον λείπεται, ὅσον τόλμῃ προέχετε· τῶνδε δὲ ἡ ἐπιϛήμη, ἣν μάλιϛα φοβεῖσθε, [s] ἀνδρείαν μὲν ἔχουσα, καὶ μνήμην ἕξει ἐν τῷ δεινῷ ἐπιτελεῖν ἃ ἔμαθεν, [t] ἄνευ δὲ εὐψυχίας [v] οὐδεμία τέχνη πρὸς τοὺς κινδύνους ἰσχύει. φόβος γὰρ μνήμην ἐκπλήσσει, τέχνη δὲ ἄνευ ἀλκῆς οὐδὲν ὠφελεῖ. πρὸς μὲν οὖν τὸ ἐμπειρότερον αὐτῶν [x] τὸ τολμηρότερον ἀντιτάξασθε· πρὸς δὲ τὸ διὰ τὴν ἧσσαν δεδιέναι,

h Οὐ δικαίαν *Gr.* *i* Est etiam alia lectio τοῦ ἐκφοβῆσαι, quam alteri non postponendam dixerim. Imo vereor, ne illa postponi huic debeat: erit autem ναυμαχία nominatiuus verbi ἔχει. *Steph.* Illud τὸ ἐκφοβῆσαι pro πρὸς τὸ ἐκφοβῆσαι, vel πρὸς τὸ ἐκφοβεῖσθαι, positum existimat *Ae. Port.* *k* Ἡ deest *Gr.* *l* Ἡσσηθῆναι *Ar. C. Dan.* ἡσσᾶσθαι Bas. *m* Κατακράτος *Ald. Flor. Bas. Steph.* 1. *Reg. Gr.* *n* Αὐτῷ *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass.* *o* Τῆς τε *Reg. Cass.* Mosqu. γε. Vulgo τῆς [γε]. *p* Ἀεὶ ὀρθῶς ἀνδρείους εἶναι *Ar. C. Dan.* *q* Post particulam μὴ interpungendum censet *Steph.* cum non ad participium προβαλλομένους feratur, sed ad verbum γενέσθαι. In cod. Aug. παρόντος a manu recenti est additum. In Mosqu. παρόντος ἀνδρείου. Mox pro ἂν in Mosqu. est ἄρα. *r* Ὑμῶν δ' οὐδ' *Reg. Cass. Gr.* Ὑμῶν δὲ οὐχ *Dan.* *s* Ἀνδρίαν *Gr.* *t* Ἄνευ δ' εὐψυχίας *Bar. Ald. Flor. Bas. Gr.* et paullo post τέχνη δ' ἄνευ. Sic etiam vtroque loco *Stobaeus.* *v* Οὐδὲ μία *Cass.* *x* Τὸ deest *Ar. C. Cass. Dan.* Mox in Bas. τὸ ἀπαράσκευοί γε τότε.

Wasseus, in Ῥία, h. l. descripsit vsque ad φοβούμενοι. Suidas explicat Ῥία promontoria, quod omne promontorium dicatur Ῥίον, sed κατ' ἐξοχὴν illud, quod in Achaia situm sit, in ea Peloponnesi ora, vbi Helice fuerit. vid. Ducker. ad h. l. qui bene contra Wasseum defendit Suidam; it. Valken. ad Theocr. Idyll. I, p. 33. GOTTL.

Πρὸς ἐκείνων εἶναι] *Thom. Magist.* Τῷ πρὸς Ἀττικοὶ εἰς τὴν σημασίαν τοῦ ὑπὲρ χρῶνται ἐνίοτε. Θουκυδ. οἱ δὲ — εἶναι. Add. *Steph.* ad Script. de Dialect. p. 32. DVCK.

Pro illis facere, iis maxime expedire. De hac eleganti dicendi forma exponebat, ὡς ἐν παρόδῳ, L. Bosius in proleg. ad versionem graecam τῶν ὁ. Duckerus laudabat Thomam M. in πρὸς, qui pro ὑπὲρ poni hanc praepositionem docet, laudato h. l. p. 745. G.

Ἡ μὲν] Ante haec verba in Mosqu. cod. legitur: Παρακέλευσις τῶν ϛρατηγῶν Κνήμου καὶ Βρασίδου καὶ τῶν ἄλλων πρὸς Πελοποννησίους. G.

Ὦ ἄνδρες Πελοποννήσιοι] *O fortes Peloponnesii!* ἄνδρες additum, ad declarandam eorum virtutem. Nos: Männer aus Peloponnes. Sic ἄνδρες Ἀθηναῖοι. Mox c. 89. ὦ ἄνδρες ϛρατιῶται. Est allocutio dignitatis plena. G.

Ἄνδρες Πελ.] Nil est, nisi simplex appellatio Peloponnesiorum: vt ἄνδρες δικαϛαὶ, alia. BAVER.

Τὸ ἐκφοβῆσαι] Clar. *Wasse* post verba *Henr. Stephani*, quae in Var. Lect. leguntur, scripserat, ita habere *Stobaeum.* Puto τοῦ, quod alibi pro τὸ legi adnotat *Stephanus.* DVCK.

Subaud. πρὸς, vt monuit F. Portus cum Abresch. Diluc. p. 263. Interdum infinitiuus sine articulo occurrit, v. c. L. IIII. 37. εἴπως ἐτικλασθεῖεν τῇ γνώμῃ τὰ ὅπλα παραδοῦναι, i. e. ἐς τὸ π. ϛ. ὥϛε — Plura exempla dedit Abreschius, l. c. Reiskius tamen putat, h. l. bene habere, et constructionem sic procedere: ἡ ναυμαχία — ἔχει τὸ ἐκφοβῆσαι (ποτὲ αὐτὴν ὑμᾶς) οὐ δικαίαν τέκμαρσιν, i. e. *superius praelium nauale habet* τὸ ἐκφοβῆσαι *non iustam argumentationem futuri;* n. quod superior pugna naualis vos terruerit, in eo non est satis firmum argumentum de futuro euentu male sperandi, o viri, si quis vestrum sit, qui male metuat, ex illa praeterita de hac instante. (v. anim. ad h. l. p. 23.). Haec intricatior et subtilior est interpretatio; prior simplicior. G.

[Ὁ ἄνεμος) Steph. legit ἄνεμος. Duckerus melius: οἷα, l. ταῦτα δὲ ἦν ὁ ἄνεμος. In Aug. est modo: ὁ ἄνεμος. In eodem cod. desunt Schol. ad verba Διείχετον· Γνώμην ἔχοντες· Οἱ μὲν, μὴ ἐκπλεῖν· Τὴν μέλλουσαν· Ἔχει τέκμαρσιν et Ἔσφηλε.] GOTTL.

[Διὰ τοῦ ἀνέμου) Steph. h. v. aliunde irrepsisse putat. Ego non. Ἡ διὰ τοῦ ἀνέμου ϛρατηγία est, cum Phormio ventum ex Crisaeo sinu spiraturum exspectauit, et huius ope, se classem hostium conturbaturum esse, credidit. Quod ita euenit. v. c. 84.] G.

Κακίαν] *Ignauiam,* Feigherzigkeit. Plato adhibet in simili loco κάκην. Menex. c. 19. εἴκοντας κάκῃ. Timaeus (p. 111.) Κάκη· ἡ κακία, ὡς πλάνη καὶ ζάλη. vbi vid. Eruditiss. Ruhnk. Mox τὸ μὴ κατὰ κράτος νικηθὲν, more Thucydidis, pro τοὺς μὴ κ. κρ. νικηθέντας γνώμην, ἔχοντας δὲ ἐν αὑ. ἀντιλογίαν, einige Gegengründe in uns selbst, uns zu rechtfertigen, n. fortem et inuictum animum ipsis inesse. Mox pro τῆς γνώμης in marg. Flor. Vin. scriptum: τὸ τῆς γνώμης. G.

[Οὐ δίκαιον) In cod. Aug. deest οὐ.] G.

[Νικηθὲν) Ita scripsi pro νικηθέντας, praeeunte Thucyd. et cod. Cassel. Scholia ad verba Τῆς ξυμφορᾶς τῷ ἀποβάντι·

iſtimabant pro illis facere, proelium in anguſtiis committi. Deinde Cnemus, Braſidas, caeterique Peloponneſiorum duces, cum proelium nauale primo quoque tempore committere vellent, prius quam noua claſſis Athenis miſſa iſtis ſubſidio veniret, primum milites conuocarunt; cumque multos ipſorum propter ſuperiorem cladem territos, nec alacres animaduerterent, vt animos illis adderent, haec verba fecerunt. Bell. Pelop. an. 3. Olymp. 87. 4. V. C. Varr. 325.

87. „si quis veſtrum, Viri Peloponneſii, propter ſuperiorem naualem pugnam, futuram etiam reformidat, is non iuſtam formidinis coniecturam habet. nam et apparatu fuit inferior, quemadmodum ſcitis, nec ad nauale proelium potius, quam ad terreſtrem expeditionem nauigabamus. Quinetiam non paucae res aduerſae, fortuna ita volente, nobis acciderunt. Nonnihil etiam ipſa rerum nauticarum imperitia nos, qui tunc primum proelii naualis periculum fecimus, labefactauit. Itaque non propter noſtram ignauiam accidit, vt ſuperaremur. neque conuenit animos, qui per vim ſuperati non fuerunt, et qui rationes aliquas habent, quas aduerſariis obiiciant, calamitatis euentu debilitari: ſed exiſtimare, vſu venire, vt rebus quidem fortuitis homines fallantur; ſed iidem, ſi animos fortes habeant, ſemper ſtent erecti. neque *decet ipſos* imperitiam praetendentes, cum animi virtus adſit, aliqua in re merito ignauos eſſe. Vos autem non tam propter imperitiam eſtis inferiores, quam propter audaciam ſuperiores. Horum vero ſcientia, quam maxime formidatis, ſi cum fortitudine ſit coniuncta, memor etiam erit in periculis peragere ea, quae didicit: ſed ſine animi generoſitate nulla ars aduerſus pericula valet. Metus enim memoriam excutit, ars vero ſine fortitudine nihil prodeſt. Ergo maiori illorum experientiae maiorem audaciam opponite: timori vero, quo propter cladem acceptam perculſi eſtis,

μὴ ἐσπλεῖν] οἱ Ἀθηναῖοι. Ἡ μὲν γενομένη ναυμαχία] ἡ τάσις πραγματικὴ, ἄγραφος, εἶδος συμβουλευτικόν. Τὴν μέλλουσαν] ναυμαχίαν. Ἔχει τέκμαρσιν] σχοσμόν. Οὐκ ὀλίγα ἐναντιωθῆναι] ὁ ἄνεμος, καὶ ἡ ἐν κύκλῳ τάξις τῶν νεῶν, καὶ τὸ μὴ ταχέως αὐτὰς ἐπιχειρῆσαι τῇ ναυμαχίᾳ, ἀλλὰ τὴν τῶν Φορμίωνος ἀναμένειν διὰ τὸ ἀνέμῳ στρατηγίαν. Ἔσφηλε] σφαλῆναι ἐποίησεν. Οὐδὲ δίκαιον, τῆς γνώμης] τὸ ἔξης, ὃ δίκαιον τῆς γνώμης τὸ μὴ νικηθὲν κατὰ κράτος, ἀμβλύνεσθαι. Τῆς ξυμφορᾶς τῷ ἀποβάντι] τῇ ἀποβάσῃ συμφορᾷ. Ἀμβλύνεσθαι] ἀναπίπτειν. Ὀρθῶς εἶναι] ἔχειν τὰς ἀνθρώπους ἕξιν τὴν γνώμην, καὶ μὴ ὑποπεπτωκυῖαν τοῖς δεινοῖς. Κακὸς γενέσθαι] ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ δίκαιον. Ὅσον τόλμῃ προέχετε] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. Ἡ ἐπιστήμη] ἡ γυμνασία, ἡ μελέτη. Ἐν τῷ δεινῷ] τῷ πολέμῳ. Ἐκπλήσσει] ἐξωθεῖται, ἀκρᾶσει. Τὰ δὲ πολλὰ] ἀντὶ τοῦ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ.

Ἀμβλύνεσθαι· Ὀρθῶς εἶναι· Ὅσον τόλμῃ προέχετε· Ἡ ἐπιστήμη et Ἐν τῷ δεινῷ desunt in Aug.] GOTTL.

Τῆς ξυμφορᾶς] Deleui γε ante ξυμφορᾶς. In marg. Flor. Vin. not. τε dele. Mox νομίσαι δὲ, i. e. ἀλλὰ δίκαιον νομίσαι, in ead. edit. G.

[Ἀναπίπτειν) Sic cum Abreſch. Diluc. p. 264. correxi pro ἀποπίπτειν. Poterat laudari L. I, 70. καὶ νικώμενοι ἐπ' ἐλάχιστον ἀναπίπτουσιν, i. e. debilitantur, hebetantur. Ita legit quoque Stephan. in theſ. gr. linguae T. III, p. 313. v. ἀναπίπτειν, docens, τὸ ἀμβλύνεσθαι per ἀναπίπτειν explicari a Schol. Thucydidis; vbi haud dubie ad h. l. reſpexit. Abreſchius parum accurate ſcribebat, Stephanum legiſſe h. l. ὑποπίπτειν.] G.

Καὶ μὴ] Hic, vt aliis plerisque locis, falletur, qui negativam particulam cum magis vicina voce iungendam putabit: id eſt, particulam μὴ cum participio προβαλλομένους iungere, non cum verbo γενέσθαι, volet. Poſt illam igitur interpungendum fuerit. Ad *Vallae* autem interpretationem quod attinet, ea illum neque hoc animaduertiſſe, neque alioqui ſenſum huius loci aſſequutum eſſe oſtendit. STEPH.

Καὶ — εἰκότως —] Ordo eſt: καὶ (νομίσαι δίκαιον) μὴ εἰκότως ἂν ἔν τινι κακὸς γενέσθαι προβαλλομένους ἀπειρίαν, τῷ ἀνδρείῳ παρόντος. v. Abreſch. Diluc. p. 264. In marg. Flor. Vin. ſenſus lat. ita expreſſus: *non eſſe aequum, inſcitiam praetexentes, fortitudine praeſente, vlla in re ignauos eſſe.* Idem ordo, quem cum Abreſchio conſtituimus, eſt quoque in marg. Flor. Vinar. GOTTL.

Εἰκότως — γενέσθαι] Schol. ſupplet, δίκαιον· male, vbi adſit εἰκότως· γενέσθαι pendet a νομίσαι, quod ſane a δίκαιον pendeat. BAVER.

[Ἀπὸ κοινοῦ δὲ —) In Caſſel. leg. ἀπὸ κ. δ. τὸ δίκαιον εἶναι. Stephanus ſuſpicabatur, ſupplendum eſſe νομίσαι. Certe in contextu ſuppleri debet. v. not.] G.

Φόβος γὰρ μνήμην ἐκπλήσσει] i. e. ἐκβάλλει. Inſignem hanc ἔκφασιν laudat Plutarch. de virt. Alexand. Or. I. T. VII, p. 316. φόβος γὰρ ὁ μόνον μνήμην ἐκπλήττει κατὰ τὸν Θουκυδίδην· item Thomas M. in ἐκπλήσσω· vbi v. egregiam obſ. Hemſterhuſ. ad illum p. 287. Ceterum imitatus eſt hanc ſententiam Achill. Tat. VII, 10. p. 600. ἀληθὴς δέ ἐστιν ὁ λόγος, ὅτι μνήμην ἐκπλήσσειν πέφυκε φόβος. Alia loca indicauit Hemſterhuſ. G.

Ἄνευ — ὠφελεῖ] *Stobaeus* p. 88. ex *Cnici* orat. corrige *Cnemi.* pro ἀλκῆς habet αὐτῆς. hinc emenda. Locum aemulatus eſt *Salluſtius* Catil. c. 60. timor animi auribus officit. ἐκπλήττει habent *Plutarchi* Codd. Moral. 333. WASS. Ἐκπλήσσει *Thom. Magiſt.* h. v. DUCK.

τὸ ἀπαράσκευοι τότε τυχεῖν. περιγίγνεται δὲ [y] ὑμῖν πλῆθός τε νεῶν, καὶ πρὸς τῇ γῇ οἰκείᾳ οὔσῃ, ἐπλιτῶν παρόντων, ναυμαχεῖν· τὰ δὲ πολλὰ, τῶν [z] πλειόνων καὶ ἄμεινον παρεσκευασμένων τὸ κράτος ἐστίν. ὥστε οὐδὲ καθ' ἓν εὑρίσκομεν εἰκότως ἂν ἡμᾶς σφαλλομένους· καὶ ὅσα ἡμάρτομεν [a] πρότερον, νῦν αὐτὰ ταῦτα προσγενόμενα διδασκαλίαν παρέξει. θαρσοῦντες οὖν καὶ κυβερνῆται, καὶ ναῦται, τὸ καθ' [b] ἑαυτὸν ἕκαστος ἕπεσθε, χώραν μὴ [c] λείποντες, ᾗ ἄν τις προσταχθῇ. τῶν δὲ πρότερον ἡγεμόνων οὐ χεῖρον τὴν ἐπιχείρησιν ἡμεῖς παρασκευάσομεν, καὶ οὐκ ἐνδώσομεν πρόφασιν οὐδενὶ κακῷ γενέσθαι· ἢν δέ τις ἄρα καὶ βουληθῇ, κολασθήσεται τῇ πρεπούσῃ ζημίᾳ· οἱ δὲ ἀγαθοὶ [d] τιμήσονται τοῖς προσήκουσιν ἄθλοις τῆς ἀρετῆς.

πη'. Τοιαῦτα μὲν τοῖς Πελοποννησίοις οἱ ἄρχοντες παρεκελεύσαντο. ὁ δὲ Φορμίων, δεδιὼς καὶ αὐτὸς τὴν τῶν στρατιωτῶν ὀῤῥωδίαν, καὶ αἰσθόμενος, ὅτι [e] τὸ πλῆθος τῶν νεῶν, κατὰ σφᾶς αὐτοὺς ξυνιστάμενοι, ἐφοβοῦντο, ἐβούλετο ξυγκαλέσας θαρσῦναί τε, καὶ παραίνεσιν ἐν τῷ παρόντι ποιήσασθαι. πρότερον [f] μὲν γὰρ ἀεὶ αὐτοῖς ἔλεγε, καὶ προπαρεσκεύαζε τὰς γνώμας, ὡς οὐδὲν αὐτοῖς πλῆθος νεῶν [g] τοσοῦτον, ἢν ἐπιπλέῃ, ὅ, τι οὐχ ὑπομενετέον αὐτοῖς ἐστι. καὶ οἱ στρατιῶται ἐκ πολλοῦ ἐν σφίσιν αὐτοῖς τὴν ἀξίωσιν ταύτην εἰλήφεσαν, μηδένα ὄχλον Ἀθηναῖοι ὄντες Πελοποννησίων νεῶν ὑποχωρεῖν. τότε δὲ πρὸς τὴν παροῦσαν ὄψιν ὁρῶν αὐτοὺς ἀθυμοῦντας, ἐβούλετο ὑπόμνησιν ποιήσασθαι τοῦ θαρσεῖν· καὶ ξυγκαλέσας τοὺς Ἀθηναίους, [h] ἔλεξε τοιάδε.

πθ'. „ΟΡΩΝ ὑμᾶς, ὦ [i] ἄνδρες στρατιῶται, πεφοβημένους τὸ πλῆθος τῶν ἐναντίων, ξυνεκάλεσα, οὐκ ἀξιῶν τὰ μὴ δεινὰ ἐν ὀῤῥωδίᾳ ἔχειν. οὗτοι γὰρ πρῶτον μὲν, διὰ τὸ προνενικῆσθαι, καὶ [k] μηδὲ αὐτοὶ οἴεσθαι ὅμοιοι [l] ἡμῖν εἶναι, τὸ πλῆθος τῶν νεῶν, [m] καὶ οὐκ ἀπὸ τοῦ ἴσου, παρεσκευάσαντο· ἔπειτα, ᾧ μάλιστα πιστεύοντες προσέρχονται, ὡς προσῆκον σφίσιν ἀνδρείοις εἶναι, οὐ δι' ἄλλο τι θαρσοῦσιν, ἢ, διὰ τὴν ἐν τῷ πεζῷ ἐμπειρίαν, [n] ταπλείω κατορθοῦντες, καὶ [o] οἴονται [p] σφίσι καὶ ἐν τῷ ναυτικῷ ποιήσειν τὸ αὐτό. τὸ δ' ἐκ τοῦ δικαίου ἡμῖν μᾶλλον νῦν περιέσται, εἴπερ καὶ τούτοις ἐν ἐκείνῳ. ἐπεὶ εὐψυχίᾳ γε οὐδὲν προφέρουσι· τῷ δὲ ἑκάτεροί [q] τι [r] ἐμπειρότεροι εἶναι, [s] θρασύτεροί ἐσμεν. Λακεδαιμόνιοί τε ἡγούμενοι [t] τῶν

y Ἡμῖν *Dan.* z Πλεόνων *Ar. C.* a Πρῶτον *Ar. C. Dan.* b Ἑαυτοὺς *Ar. C.* c Προλείποντες *Cl. Reg. Caſſ.* Aug. Mosqu. d Τιμηθήσονται *Ar. C.* e Τὸ deeſt *Reg.* f Μὲν deeſt *Reg.* et pro αὐτοῖς *Idem* habet αὐτοὺς, nec non *Gr.*, ſed hic cum emendatione ſuperſcr. αὐτοῖς. Mox ἔλεγε a man. rec. in Aug. eſt additum. g Τοσούτων *Marg. Gr. Ald. Flor. Baſ. Reg.* h Ἔλεγε *Ar. C.* i Ante στρατιῶται non legitur ἄνδρες in *vet. Codice*: licet eius adiectio ſermonem magis Graecum efficere quodammodo videatur. Eamque etiam eundem *Codicem* in alio quodam loco non habere memini. *Steph.* Ὦ ἄνδρες abeſt *Reg.* k Μηδ' αὐτοὶ *Ar. C.* l Ἡμῖν deeſt *Gr.* Mosqu. m Καὶ deeſt *Ar. C. Dan.* n Τὰ πλείω *Ar. C. Bar. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ. Gr.* o Καὶ οἷόν τε *Reg.* p Mirum eſt non potius ſcriptum eſſe σφᾶς· vt intelligeremus οἴονται σφᾶς ἐν τῷ ναυτικῷ ὡσαύτως κατορθώσειν. *Steph.* q Τὶ om. *Cl.* et *Caſſ.* cui deinde recenti manu adſcriptum eſt; deeſt etiam in Aug. r Εἶναι ἐμπειρότεροι *Ar. C.* s Θαρσύτεροι *Ar.* t Αὐτῶν ξυμμάχων *Marg. Bar. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1.

[Ἐπὶ τὸ πολὺ) Ita e cod. Aug. ſcripſi pro ἐπιπολύ. Suidas confirmat h. corr. in τὰ πολλά. In priori Scholio deeſt in Aug. ἐκκρούει.] GOTTL.

Τῶν πλειόνων] Ex *Homero* Iliad. μ'. 412. πλεόνων δέ τοι ἔργον ἄμεινον. *Victor.* XXVIII. Var. Lect. 21. DVCK.

Θαρσοῦντες οὖν] In cod. Aug. not. οἱ ἐπίλογοι. G.

[Χώραν) h. Schol. addidi ex Aug.] G.

[Μαχάονα) E codd. Caſſ. et Aug. pro Μάχωνα, ita correxi. cf. c. 83. vbi plerique MSS. ita habent, vt edidi.] G.

[Τοῦ πολέμου) h. v. adieci e cod. Caſſel. In cod. Aug. deſunt Schol. ad verba Τὴν ἐπιχείρησιν· Οἱ δὲ ἀγαθοὶ et Τιμήσονται.] G.

Τιμήσονται] Pro τιμηθήσονται dictum adnotat *Scholiaſtes.* Sic I, 142. Τῇ τῶν χρημάτων σπάνει κωλύσονται, pro κωλυθήσονται. *Euripid.* Hecub. 905. Σὺ μὲν ὦ πατρὶς Ἰλιὰς Τῶν ἀπορθήτων πόλις Οὐκέτι λέξῃ. *Schol.* οὐδαμῶς κληθήσῃ πόλις τῶν ἀπορθήτων. Vid. ſupr. ad I, 81. *Steph.* Append. ad Script. de Dialect. pag. 147. et *Barneſ.* ad Euripid. Helen. v. 359. DVCK.

Ἐν τῷ παρόντι παραίν. π.] Ne plane otioſum redundet ἐν τῷ παρ. i. e. vt res poſtulabat; quantum fieri res iam ſineret. BAVER.

Ἐν σφίσιν — ὑποχωρεῖν] Citat *Thom. Mag.* in v. ἀξιῶ. WASS.

[Τὴν πεῖραν) Vitioſam habet h. vocem Steph. In Aug. hoc et prius Schol. deſunt.] G.

Μηδένα ὄχλον —] Reisk. in anim. p. 23. coniicit: πρὸς μηδένα. In Marg. Flor. Vinar. eſt paullo ante: ἐν σφίσιν αὐτοῖς. G.

[Μηδένα — ὑποχωρεῖν) Hoc Schol. ex Aug. adieci. Vult autem Scholiaſtes, paullo inſolentius eſſe, ὑποχωρεῖν cum accuſ. conſtrui. Locus Homeri (Il. ν. v. 477.) non poteſt huc trahi ad h. ſtructuram confirmandam. v. Euſtath.] G.

Οὐκ ἀξιῶν] Vid. quae de hoc loquendi genere adnotat *Steph.* in Append. ad Script. de Dialect. pag. 127. DVCK.

Οὐκ ἀξιῶν τὰ μὴ δεινὰ — ἔχειν] Bauerus ad h. l. notabat transpoſitionem negationis, pro ἀξιῶν — οὐκ ἔχειν. Sed ſententia ſine hac transpoſitione eundem edit ſenſum. Paullo ante v. τῶν ἐναντίων, ſuperſc. τῶν νεῶν, in Flor. Vin. Ante orationem in Mosqu. ſcriptum: παραίνεσις τοῦ στρατηγοῦ Φορμίωνος πρὸς τοὺς Ἀθηναίους. G.

quod imparatos tunc vos offenderint, *opponite*. Vobis etiam insuper adest nauium multitudo, et *loci opportunitas*, quod praesentibus grauis armaturae militibus nauale proelium prope regionem vestram sitis commissuri. Plerumque vero victoria penes illos est, qui sunt et numero superiores, et melius instructi. Quamobrem nihil prorsus reperimus, cur merito simus offensuri. Quinetiam quaecunque ante peccauimus, nunc haec ipsa adiuncta disciplinam praebebunt. Fidenti igitur animo et gubernatores et nautae * suum quique ducem sequamini, non deserentes locum, qui vnicuique assignatus fuerit. Nos vero non deterius, quam superiores duces, *hostis* inuadendi commoditatem parabimus; neque cuiquam occasionem praebebimus, vt sit ignauus. Quod si quis voluerit, is debitis poenis afficietur: fortes autem praemiis virtute dignis ornabuntur. Bell. Pelop. an. 3. Olymp. 87. 4. V. C. Varr. 325.

88. His igitur verbis duces Peloponnesiorum suis militibus animos addiderunt. Phormio vero, timens et ipse suorum militum formidinem, et animaduertens eos, concilia seorsum habentes, classis hostilis multitudinem formidare; voluit illis conuocatis animos addere, et in praesentia adhortari. Nam ante quidem illis semper dicebat, (vt illorum animos praepararet) nullum esse tantum nauium numerum, cuius, si contra ipsos veniret, impetus ipsis non esset sustinendus. Et ipsi milites iampridem hanc opinionem animis conceperant, vt, quia Athenienses essent, cum nulla quantumuis ingenti Peloponnesiorum classe pugnam detrectarent. Tunc vero cernens ipsos, propter praesentiam hostis, qui erat in iplorum conspectu, animo debilitatos, eos commonefacere voluit, vt fidentem animum haberent. illisque conuocatis, hanc orationem habuit.

89. „CVM vos animaduertam, viri milites, hostium multitudinem pertimescere, conuocaui, quia non censeo vobis extimescenda esse, quae minime sunt horrenda. Hi enim primum quidem, quod a nobis ante victi fuerint, sibique sint conscii se nobis non esse pares, hunc nauium numerum, nec aequalem compararunt. Deinde, quo potissimum freti contra *nos* tendunt, quasi fortitudo ad ipsos *solos* pertineat; nullam aliam ob causam audaces sunt, nisi ob pugnae pedestris peritiam, quam sibi compararunt, qua fit, vt pleraque bella feliciter gerant, et in rebus etiam nauticis se idem suo cum commodo facturos putent. Sed hoc merito nobis nunc magis aderit, si et illis in illo *altero genere maior peritia adest*. Siquidem animi praestantia nequaquam excellunt. Quod autem vtrique maiorem alicuius rei peritiam habeamus, *ideo* sumus audaciores. Praeterea Lacedaemonii, qui sociis praesunt,

* Suum quique munus exsequamini etc. *Alii*. HVDS.

οὐκ εἶπε δὲ ἀεὶ, διὰ τὸ ἄδηλον τῆς τύχης. Προσγενόμενα] Προσκτηθέντα. Χώραν] ἀντὶ τῆ τάξιν. Τῶν δὲ πρότερον ἡγεμόνων] τῶν καταναυμαχηθέντων ὑπὸ Φορμίωνος· λέγει δὲ τὰς περὶ Μαχάονα καὶ Ἰσοκράτην. Τὴν ἐπιχείρησιν] τῆς παρασκευῆς τὸ πολέμιο δηλονότι. Οἱ δὲ ἀγαθοὶ] οἱ γενναῖοι. Τιμήσονται] ἀντὶ τῆ τιμηθήσονται. Ξυνισάμενοι] συναθροιζόμενοι. Τὴν ἀξίωσιν] τὴν πεῖραν. Μηδένα — ὑποχωρεῖν] σημείωσαι τὴν σύνταξιν. Τὸ πλῆθος τῶν νεῶν] γράφεται τῶν ἐναντίων. Ξυνεκάλεσα] εἰς ταυτὸν συνήγαγον. Οὕτοι γὰρ] οἱ Λακεδαιμόνιοι. Καὶ τούτοις ἐν ἐκείνῳ] ἐν τῆ πεζομαχίᾳ. Οὐδὲν προφέρουσι] κατὰ

Οὐκ ἀξιῶν — ἔχει] Non idem profecto est ad Logicam ἀκρίβειαν, *non postulo, vt* timeatis, et, postulo, *vt non* timeatis; quod alterum huc conueniat; aut ἀξιῶν sign. dignum, aequum, congruum censens; vel οὐκ ἀξιῶν, sit, nolens. Similis metathesis est 1, 87. οὐκ ἔφη διαγινώσκειν· et 4, 28. οὐκ ἔφη αὐτὸς — — στρατηγεῖν. BAVER.

[Τὸ πλῆθος τῶν νεῶν) Videtur Scholiastes in suo cod. habuisse, pro ἐναντίων, νεῶν, quod etiam manus docta in Florent. Vinar. v. ἐναντίων superscripsit. Duckerus recte coniicit, in Cassel. quoque νεῶν h. v. superscriptum fuisse, quod ita euanidum fuerit, vt non legi posset. Quod νεῶν in nullo cod. reperitur; cum Duckero illud nolim haberi pro varia lectione. Forte pertinet Scholii caput ad verba τὸ πλῆθος τῶν νεῶν. Sed etiam h. l. nulla varietas codd. est: nisi Scholion ita constituendum est: τὸ πλῆθος τῶν ἐναντίων) γράφεται τῶν νεῶν.] GOTTL.

Σφίσι — ποιήσειν] Reisk. (in anim. p. 23.) explicat: *idem sibi tum quoque praesto et vsui fore*. G.

ξυμμάχων, διὰ τὴν σφετέραν δόξαν, ἄκοντας [v] προσάγουσι τοὺς πολλοὺς ἐς τὸν κίνδυνον. ἐπεὶ οὐκ ἄν ποτε [x] ἐνεχείρησαν, ἡσσηθέντες παραπολὺ, αὖθις ναυμαχεῖν. μὴ δὴ αὐτῶν τὴν τόλμαν δείσητε· πολὺ δὲ ὑμεῖς ἐκείνοις [y] πλέω φόβον παρέχετε καὶ πιστότερον, κατά τε τὸ προνενικηκέναι, καὶ ὅτι οὐκ ἂν [z] ἡγοῦνται, μὴ μέλλοντάς τι [a] ἄξιον τοῦ παραπολὺ πράξειν, ἀνθίστασθαι [b] ὑμᾶς. ἀντίπαλοι μὲν γὰρ οἱ πλείους, ὥσπερ οὗτοι, τῇ δυνάμει [c] τοπλέον πίσυνοι, ἢ τῇ γνώμῃ ἐπέρχονται· [d] οἱ δ' ἐκ [e] πολλῷ ὑποδεεστέρων, καὶ ἅμα οὐκ ἀναγκαζόμενοι, μέγα τι τῆς διανοίας τὸ βέβαιον ἔχοντες ἀντιτολμῶσιν. ἃ λογιζόμενοι οὗτοι, τῷ οὐκ εἰκότι πλέον πεφόβηνται ἡμᾶς, ἢ τῇ κατὰ λόγον παρασκευῇ. πολλὰ δὲ [f] καὶ στρατόπεδα ἤδη ἔπεσεν ὑπ' [g] ἐλασσόνων τῇ ἀπειρίᾳ, ἔστι δὲ ἃ καὶ τῇ ἀτολμίᾳ· ὧν οὐδετέρου ἡμεῖς νῦν μετέχομεν. τὸν δὲ ἀγῶνα οὐκ ἐν τῷ κόλπῳ ἑκὼν εἶναι ποιήσομαι, [h] οὐδὲ ἐσπλεύσομαι ἐς αὐτόν. ὁρῶ γὰρ, ὅτι πρὸς πολλὰς ναῦς ἀνεπιστήμονας ὀλίγαις ναυσὶν [i] ἐμπείρως καὶ ἄμεινον πλεούσαις ἡ στενοχωρία οὐ ξυμφέρει. οὔτε γὰρ ἂν ἐπιπλεύσειέ τις ὡς χρὴ [k] ἐς ἐμβολὴν, μὴ ἔχων τὴν πρόσοψιν τῶν [l] πολεμίων ἐκ πολλοῦ, οὔτε ἂν ἀποχωρήσειεν ἐν δέοντι, πιεζόμενος. διέκπλοί τε οὐκ εἰσὶν, [m] οὐδὲ ἀναστροφαὶ, ἅπερ νεῶν ἄμεινον πλεουσῶν ἔργα ἐστίν· [n] ἀλλ' ἀνάγκη ἂν εἴη, τὴν ναυμαχίαν, πεζομαχίαν καθίστασθαι. καὶ ἐν τούτῳ αἱ πλείους νῆες κρείσσους γίγνονται. τούτων μὲν [o] οὖν ἐγὼ ἕξω τὴν πρόνοιαν κατὰ τὸ δυνατόν. [p] ὑμεῖς δὲ, εὔτακτοι [q] παρὰ ταῖς ναυσὶ μένοντες, τά τε παραγγελλόμενα ὀξέως δέχεσθε, ἄλλως τε, καὶ δι' ὀλίγου [r] τῆς ἐφορμήσεως οὔσης, καὶ ἐν τῷ ἔργῳ [s] κόσμον καὶ σιγὴν [t] περὶ πλείστου [v] ἡγεῖσθε· ([x] ὥστε τὰ πολλὰ

v Προάγουσι *Gr.* Bas. Mox εἰς τὸν *Reg.* x Legitur etiam Ἐπεχείρησαν. *Steph.* Ita *Cl. Gr.* et *Stobaeus.* *Reg.* Aug. Marg. Ald. Vin. *Cass.* et hic mox, vt et v. 4. παρὰ πολύ. y Φόβον πλέω *Ar. C. Dan.* z Ἡγῶνται *Reg.* a Id est, ἀξιολογώτατον. *Ae. Port.* b Ἡμᾶς *Cl. Gr. Reg. Cass.* Bas. Aug. Mosqu. c Τὸ πλέον *Ar. C. Cass. Gr.* d Οἱ δὲ ἐκ *Ar. C.* e Πολλῶν *Marg. Ar. C. Bar. Cl. Gr. Reg.* et a prima manu *Cass.* sed deinde erasum erat ν. f Καὶ deest *Ar.* g Ἐλαττόνων *Ar. C. Dan.* Ὑπὸ ἐλασσόνων *Reg. Cass.* Mosqu. h Οὐδὲ ἐκπλεύσομαι *Marg. Cam.* Οὐδ' ἐσπλεύσομαι *Cl. Gr. Reg. Cass.* Οὐδὲ σπλεύσομαι vitiose in Bas. cod. i Ἐμπείροις *Marg. Cam. Cl. Gr. Reg.* et cum altera lectione inter versus *Cass.* Aug. Marg. Ald. Vin. k Ὡς ἐμβ. *Reg.* l Πολεμίων ἐναντίον ἐκ πολλοῦ, οὔτ' ἂν etc. *Ar. C.* Ἐναντίον etiam *Dan.* et οὔτ' ἂν *Gr.* m Οὐδ' ἀναστροφαὶ *Ar. C.* n Ἀλλὰ *Ar. C. Dan.* o Οὖν ἐγὼ desunt *Gr.* Paullo ante in Mosqu. γίγνονται κρείσσους. p Ὑμεῖς δ' εὔτακτοι παρά τε ταῖς ναυσὶ *Gr.* q Περὶ *Reg.* Παρὰ ταῖς τε ναυσὶ *Cass.* Aug. r Τῆς τῶν πολεμίων ἐφορμίσεως *Reg.* s Vocat κόσμον, quum omnia rite atque ordine, seruatis legibus militaribus, fiunt: alibi de eadem re τὸ εὔκοσμον dicit *Steph.* t Περιπλείστου *Ald. Flor. Bas.* Πλεῖστον *Gr.* Immo πλείστου. v Ποιεῖσθε *Marg. Ar. C. Dan.* x Si pro ὥστε scribatur ὃ ἔς τε, belle procedet structura, sensusque manifestus erit. Quum tamen magis vsitata sermonis forma haec futura esset, ὃ ἔς τε τὰ πολλὰ τῶν πολεμικῶν ξυμφέρει, καὶ ἐς ναυμαχίαν οὐχ ἥκιστα, maluit, mutata (more suo) constructione, dicere καὶ ναυμαχίᾳ οὐχ ἥκιστα. *Steph.* Ὥσπερ *Cl.* in marg. ὥστε. In marg. cod. Bas. ὥσπερ τὰ πολλά.

Προσάγουσι] Reiskius in Diluc. Abresch. p. 265. legit: προάγουσι. GOTTL.

[Ἡμᾶς ἄλλως ἢ) Stephanus malebat: ὑμᾶς, propter παρέχετε. Cass. habet ἡμᾶς, Aug. cum Cass. ἄλλως ἢ, quod recepi. Vulgo erat: ἡμᾶς μὴ μέλλοντας — Pro πρᾶξαι, opinor, scribendum est: πράξειν, vt est in textu: saltem auctor Scholii ita scribere debebat.] G.

[Μὴ μέλλ.) Non video, cur ex vno Cod. statim mutandum fuerit Schol. μὴ μέλλοντας in ἄλλως ἢ μέλλ. quod ne Graecum quidem satis sit, cum altera lectio probum sensum, quin ipsa verba Thucydidis, reddat.] BAVER.

Ἀντίπαλοι — τῇ δυνάμει τὸ πλέον πίσυνοι ἢ τῇ γνώμῃ] Huius loci meminit Gesnerus ad Lucian. T. II, p. 631. vt probaret, μᾶλλον subaudiri ante ἢ. Quod etsi verum omitti; hoc loco tamen non. Τὸ πλέον enim est μᾶλλον, cui respondet ἢ. vid. supr. c. 37. οὐκ ἀπὸ μέρους τὸ πλεῖον ἐς τὰ κοινὰ, ἢ ἀπ' ἀρετῆς προτιμᾶται. G.

Ἐκ πολλῷ] Multi libri ἐκ πολλῶν, sed recte *Scholiastes.* WASS. *H. Steph.* Append. ad Script. de Dialect. p. 115. de hac adnotatione *Scholiastae* ita scribit: *Haec subauditio merito censeri περίεργος possit, meo quidem iudicio. Quod autem de hoc loco dicetur: idem et de isto dicendum videtur pag.* 110. οὐχ ὅμοιοι, ἀλλ' ὀλίγῳ χείρους κριθείητε. Cur hoc supplementum περίεργον esse putauerit, non scio. Deesse aliquid apertum est, quod, quomodo expleri velit, e verbis illius intelligi non potest: nec alibi de eo, quod quidem sciam, agit. Πίσυνοι *Suidas* in περιωπὴ inter γλωττώδη *Thucydidis* esse dicit. DVCK.

[Δηλονότι οἱ Ἀθηναῖοι) Desunt in Cassel. et Aug. et hoc et ad Καὶ ἅμα οὐκ ἀναγκαζόμενοι. Item in hoc a verbis Τὸ πλῆθος τῶν νεῶν — ad Παραπολύ.] G.

Ἑκὼν εἶναι] De hoc Attico genere loquendi *Steph.* ad Script. de Dialect. pag. 26. et *Thom. Magist.* in ἑκὼν, vbi ex memoria haec ita refert: οὐκ ἐν τῷ κόλπῳ ἑκὼν εἶναι τὴν ναυμαχίαν ποιήσομαι. DVCK.

[Παρέλκει Ἀττικῶς) In Cassel. παρέλκεται κατὰ συνήθειαν Ἀττικήν. In Aug. παρέλκεται τὸ εἶναι κ. σ. Ἀ. — additamentum εἶναι necessarium est. Praestat quoque παρέλκει. Schol. ad verba Ἐπιπλεύσειέ τις et Μὴ ἔχων τὴν πρόσοψιν τῶν πολεμίων desunt in Aug. De ἑκὼν εἶναι, vid. praeter Thom. M. in ἑκὼν, Bach. ad Xenoph. Hier. c. VII, 11. p. 198.] G.

Πλεύσομαι] Ex *Mss.* reponendum videtur οὐδ' ἐσπλεύσομαι ἐς. ita Auctor passim. fauent etiam caeteri. WASS. Et sic in margine scripserat, inducto τῷ πλεύσομαι, quod in contextu erat. DVCK.

Πολεμίων] Suspicor legendum ἐναντίων loco πολεμίων. *Noster* IV. Μὴ τοὺς ἐναντίους οὕτω κακῶς δρᾷν, ὥστε αὐτοὺς τὰ πλείω βλάπτεσθαι. WASS. *Thom. Magist.* in πρόσοψις sequitur lectionem vulgatam. Πρόσοψιν e *Thucydide* adnotat *Pollux* II, 58. DVCK.

[Τὸ ἐμβάλλειν καὶ διασχίζειν) Verba priora: τὸ ἐμβ. — τάξιν in Aug. separatim in marg. exteriori scripta sunt. Quae sequuntur, omisso δὲ, leguntur in marg. interiori, atque ad ἀναστροφαὶ referuntur. Apud Suid. in διέκπλους, p. 576. hoc Schol. reperitur. Kusterus h. l. non erat memor, sed L. I.

* ſuae gloriae cauſa plerosque in hoc periculum inuitos adducunt. Cum enim Marte minime dubio ſuperati fuerint, *profecto, niſi cogerentur*, nouum nauale proelium nunquam tentarent. Illorum igitur audaciam ne formidetis. Vos enim longe maiorem atque certiorem terrorem illis incutitis, tum quia eos iam ante viciſtis, tum etiam quia putant vos contra ſe non ſtaturos, niſi facinus aliquod maxime memorabile facere decreueritis. Nam aduerſarii, qui numero ſunt ſuperiores, vt iſti, viribus magis quam conſilio freti *hoſtem* inuadunt. Qui vero ſunt longe inferiores, ſimul etiam qui non coguntur, magnam quandam animi fiduciam habentes, aduerſus *hoſtem ire* audent. Quae cum iſti conſiderent, magis nos formidant ob non iuſtum, quam ob iuſtum *rerum bellicarum* apparatum. Multi autem exercitus *maiores* a minoribus, propter imperitiam; nonnulli etiam propter ignauiam iam profligati fuerunt. a quo vtroque *vitio* nos nunc alieni ſumus. Proelium vero in ſinu mea ſponte non committam, nec in eum nauigabo. Video enim anguſtias non conducere paucis nauibus, quae ſub peritis gubernatoribus aguntur, et quae ſunt agiliores, aduerſus multas naues, in quibus homines rerum nauticarum imperiti vehuntur. Nec enim quisquam hoſtem inuaſerit, ita vt roſtro nauis impreſſionem in eum faciat, quemadmodum oportet, niſi e longinquo eum in conſpectu habeat; neque, ſi prematur, commode ſe ſubducere queat. neque per mediam claſſem percurrendi, aut recurrendi, facultas vlla datur, quae nauium agiliorum ſunt opera: ſed pro nauali proelio pedeſtre fieri neceſſe fuerit. et hoc modo maior nauium numerus meliore conditione pugnat. Sed harum rerum curam ego pro virili prouide geram. Vos vero apud naues veſtrum quique ordinem ſeruantes, imperata celeriter accipite, praeſertim cum hoſtium ſtationes non longe abſint; et in ipſo proelio militarem diſciplinam, et ſilentium plurimi facite; (haec enim cum multis aliis in rebus bellicis, tum vero praecipue in naualibus

Bell. Pelop. an. 3. Olymp. 87. 4. V. C. Varr. 325.

* Ita ex interpretatione *Vallae* et *Acacii*. Propter famam veſtram reliquos etc. *Alii*. Propter opinionem, quam de vobis conceperunt, eorum plerosque etc. *Ae. Port.* HVDS.

τὴν ναυμαχίαν.– Παραπολὺ] ὑπερβαλλόντως. Καὶ ὅτι οὐκ ἂν] ὁ νῦς οὕτως, ἡγοῦντο οἱ ἐχθροὶ μὴ ἀνθίστασθαι ἡμῖν ἄλλως ἢ μέλλοντάς τι γενναῖον πρᾶξαι. Ἀντίπαλοι μὲν γὰρ] θαρροῦντες ἀντιπαλαίειν. Οἱ δ' ἐκ πολλῷ] τῷ μέτρῳ. Καὶ ἅμα οὐκ ἀναγκαζόμενοι] ἡμεῖς δηλονότι οἱ Ἀθηναῖοι. Ἐκὼν εἶναι ποιήσομαι] τὸ εἶναι παρέλκει Ἀττικῶς. οὐδὲν γὰρ ἐν ταῖς τοιαύταις συντάξεσι δηλοῖ. Ἐπιπλεύσειέ τις] κατὰ τῶν ἐναντίων ἐπέλθοι. Μὴ ἔχων τὴν πρόσοψιν τῶν πολεμίων] μὴ ὁρῶν τοὺς πολεμίους. Ἐκ πολλοῦ] λείπει διαστήματος. Δίεκπλοί τε οὐκ εἰσ.] τὸ ἐμβάλλειν, καὶ διασχίζειν τὴν τῶν ἐναντίων τάξιν. ἀναστροφαὶ δὲ, αἱ εἰς τὰπίσω ὑποχωρήσεις. Ἐν τύτῳ] ἐν τῷ πεζομαχεῖν. Τύτων μὲν οὖν ἐγὼ] τὸ ἐπιχείρημα ἐκ τοῦ συμφέροντος. Τά τε παραγγελλόμενα] τὰ τῆς παρανέσεως ἔργα. Ὀξέως] σπουδαίως. Τῆς ἐφορμήσεως οὔσης] τῶν πολεμίων. Καὶ ἐν τῷ ἔργῳ] καὶ ἐν τῷ ἔργῳ κόσμον ἔχετε, ἤτοι ἐν τῷ πολέμῳ κόσμον ἔχετε. καὶ σιγὴν καὶ συμφέρον ὂν τοῖς μετιοῦσιν ἐπιτοπολὺ τὰ πολεμικὰ, καὶ μάλιστα

c. 49. vbi verba καὶ διασχιζ. τ. τῶν ἐναντίων τάξιν non leguntur; attamen hic; quem locum non recordabatur Vir Doctiſſimus.] GOTTL.

[Τποχωρήσεις) In Caſſel. etiam exponitur ἀνακάμψεις. In Aug. deſunt Schol. ad verba Τά τε παραγγελλόμενα· Ὀξέως· Καὶ ἐν τῷ ἔργῳ· Ἐπὶ τὴν ἑαυτῶν γῆν· Ἔσω ἐπὶ τὰ κοῖλα· Ἐπὶ δ' αὐτῷ et Ταύτῃ παραπλέοι.] G.

[Καὶ συμφέρον) Steph. malebat: τὸ καὶ συμφέρον ὂν τοῖς μετιοῦσι.] G.

Περὶ πλείσυ ποιεῖσθε —] Reiskius coniicit (anim. p. 23.): ἡγεῖσθαι ἔς τε τὰ πολλὰ, *maximi facere ſilentium et bonum ordinem, confert cum alias bello vniuerſo, tum non minimum nauali.* Sed eſt admonitio Phormionis, quae imperatiuum poſtulat. Pro ὥσε τὰ πολλὰ, Stephanus emendabat: ὃ ἔς τε πολλὰ. Abreſchius in Diluc. p. 264. τὸ ὥσε ſeparat in ὃς τε, et τὲ valere auctor eſt, τὲ γὰρ, ſiue καὶ γάρ. Senſum eſſe: καὶ γὰρ ξυμφέρει ὡς πολλὰ τῶν πολεμικῶν, καὶ οὐχ ἥκιστα ναυμαχίᾳ. Duplex regimen eſſe τῷ ξυμφέρειν cum ὡς, i. e. εἰς, πρὸς, et cum datiuo; et hanc ſtructurae permutationem eſſe valde vſitatam. Sed merito dubitat Bauerus, an ὡς ab initio orationis, τε iunctum, pro εἰς poſitum reperiatur, et τε pro γάρ. Explicat igitur ὥσε pro ὅτω, et intelligit ante τὰ πολλὰ, εἰς l. κατά. Idem malit legi ναυμαχίαις. In Ald. et Baſ. eſt ναυμαχίαι. Ita τὰ πολλὰ eſſet nomin. Sed vitioſa eſt haec lectio, vt contexta docent. Ceterum in marg. Flor. Vin. leg. ᾧ τά τε πολλὰ τῶν πολέμων ξυμφέρει· *quae cum in multis rebus bellicis conferunt, tum maxime pugnae nauali.* Sic Valla. G.

Ὥσε τὰ πολλὰ] In *priori* etiam *Editione* huic voci ὥσε notam aſteriſci appoſueram: ſed mihi tandem huius loci emendationem coniectura videor aſſequutus. Nam ſi pro ὥσε ſcribatur ὃ ἔς τε, belle procedet ſtructura, ſenſusque manifeſtus erit. Quum tamen magis vſitata ſermonis forma haec futura eſſet, ὃ ἔς τε τὰ πολλὰ τῶν πολεμικῶν ξυμφέρει, καὶ ἐς ναυμαχίαν οὐχ ἥκιστα, maluit, mutata (more ſuo) conſtructione, dicere καὶ ναυμαχίᾳ οὐχ ἥκιστα. STEPH.

τῶν [y] πολεμικῶν ξυμφέρει, καὶ [z] ναυμαχίᾳ [a] ὀχ ἥκιστα·) [b] ἀμύνεσθέ τε τόσδε ἀξίως τῶν προειργασμένων. ὁ δὲ ἀγὼν μέγας ὑμῖν, ἢ καταλῦσαι [c] Πελοποννησίων τὴν ἐλπίδα τῇ ναυτικῇ, ἢ ἐγγυτέρω καταστῆσαι Ἀθηναίοις τὸν φόβον περὶ [d] τῆς θαλάσσης. ἀναμιμνήσκω δ' αὖ ὑμᾶς, ὅτι νενικήκατε αὐτῶν τὰς πολλάς· ἠσσημένων δὲ ἀνδρῶν ὀκ ἐθέλουσιν αἱ γνῶμαι πρὸς [e] τὰς αὐτὰς κινδύνους ὁμοίαι εἶναι.

ς'. Τοιαῦτα [f] μὲν καὶ ὁ Φορμίων ἔ παρεκελεύσατο. οἱ δὲ Πελοποννήσιοι, ἐπειδὴ αὐτοῖς οἱ Ἀθηναῖοι ὀκ [h] ἐπέπλεον ἐς τὸν κόλπον καὶ τὰ στενά, βαλόμενοι ἄκοντας ἔσω προαγαγεῖν αὐτούς, ἀναγόμενοι ἅμα [i] ἕω, ἔπλεον, ἐπὶ τεσσάρων ταξάμενοι τὰς ναῦς, [k] ἐπὶ τὴν ἑαυτῶν γῆν ἔσω ἐπὶ τῷ κόλπῳ, δεξιῷ κέρᾳ [l] ἡγέμενοι, ὥσπερ καὶ ὥρμουν. ἐπὶ δ' αὐτῷ εἴκοσι [m] ναῦς ἔταξαν τὰς ἀρίστας πλεούσας, ὅπως, εἴ ἄρα, νομίσας ἐπὶ τὴν Ναύπακτον αὐτοὺς πλεῖν, ὁ Φορμίων, καὶ αὐτὸς ἐπιβοηθῶν ταύτῃ παραπλέοι, μὴ διαφύγοιεν πλέοντα τὸν ἐπίπλων σφῶν οἱ Ἀθηναῖοι ἔξω τοῦ ἑαυτῶν κέρως, ἀλλ' [n] αὐταὶ αἱ νῆες περικλείσειαν. ὁ δὲ (ὅπερ ἐκεῖνοι προσεδέχοντο) φοβηθεὶς περὶ τῷ χωρίῳ ἐρήμῳ ὄντι, ὡς ἑώρα ἀναγομένους αὐτούς, ἅμα καὶ καθ' ὁδὸν ἐμβιβάσας, ἔπλει παρὰ τὴν γῆν· καὶ ὁ πεζὸς ἅμα τῶν [o] Μεσσηνίων παρεβοήθει. ἰδόντες δὲ οἱ Πελοποννήσιοι καθ' μίαν ἐπὶ κέρως [p] παραπλέοντας, καὶ ἤδη ὄντας ἐντὸς τοῦ κόλπου τε καὶ πρὸς τῇ γῇ, (ὅπερ ἐβούλοντο μάλιστα,) ἀπὸ σημείου ἑνὸς ἄφνω ἐπιστρέψαντες τὰς ναῦς, μετωπηδὸν ἔπλεον, ὡς εἶχε τάχους ἕκαστος, ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους· καὶ ἤλπιζον πάσας τὰς ναῦς ἀπολήψεσθαι. τῶν δὲ, ἔνδεκα μέν [q] τινες, αἵπερ ἡγοῦντο, ὑπεκφεύγουσι τὸ κέρας τῶν Πελοποννησίων, καὶ τὴν ἐπιστροφὴν ἐς τὴν εὐρυχωρίαν· [r] τὰς δὲ ἄλλας ἐπικαταλαβόντες, ἐξέωσάν τε πρὸς τὴν γῆν ὑποφευγούσας, καὶ διέφθειραν. [s] ἄνδρας τε τῶν Ἀθηναίων ἀπέκτειναν, ὅσοι μὴ ἐξένευσαν αὐτῶν· καὶ τῶν νεῶν τινας [t] ἀναδούμενοι εἷλκον κενάς, μίαν δὲ αὐτοῖς ἀνδράσιν εἷλον [v] ἤδη. τὰς δέ τινας οἱ Μεσσήνιοι, [x] παραβοη-

[y] Πολεμίων Bar. Ald. Flor. Baf. Πολεμικῶν καὶ ξυμφ. Reg. Caff. Baf. Aug. [z] Ναυμαχίαις Marg. In Ald. Baf. ναυμαχίαι. [a] Οὐχήκιτα Bar. C. Ar. Ald. Flor. Baf. [b] Ἀμύνασθε Cl Gr. Ἀμύνασθε δὲ Reg. Caff. In Gr. ἀμύνασθε eſt ex emendatione, et τε abeſt. In cod. Baf. ἀμύνασθε τόσδε ἀξίως et ex em. ἀμ. δὲ τ. ἀ. [c] Τῶν Πελοπ. Reg. [d] Τῆς deeſt Ar. Dan. [e] Τὰς abeſt Ar. Stob. p. 97. habet τὰς. [f] Δὲ Reg. [g] Παρεσκευάσατο C. Παρεκελεύετο Cl. et Caff. [h] Ἔπλεον Ar. C. Cl. [i] Ἕως Dan. [k] Παρὰ Marg. Ald. Flor. Baf. [l] Ἡγεμόνι Marg. Cl. Reg. Caff. ſed in hoc deinde ſuper η ſcriptum erat οι. [m] Ναῦς om. Cl. Reg. Caff. Aug. et Reg. εἴκοσιν. [n] Αὖται Ar. C. Gr. [o] Μεσηνίων Ar. C. itidemque paulo infra: et ita etiam Caff. Gr. Sed Caff. infra Μεσσήνιοι. Paullo ante Dan. non habet δ ante πεζός. Cod. Baf. mox ἐπικαίρως, male. [p] Παραπλέοντας deeſt Reg. [q] Τινὲς om. Cl. Reg. Caff. Baf. Aug. [r] Τὰς δ' ἄλλας Ar. C. [s] Ἄνδρας τῶν Gr. [t] Ἀναδύσαντες legiſſe videtur Valla; vertit enim: quas depreſſerant. [v] Ἤδη deeſt Ar. Dan. [x] Malim παραβοηθήσαντες, vt in Cod. vet. ſcriptum eſt. Steph. Περιβοηθήσαντες Reg.

Ὁ δὲ ἀγών] In cod. Aug. notatum Τινὲς ἀπὸ δὲ τὸς ἐπιλόγους· n. ſunt, qui ab his v. epilogos incipiant. Legendum arbitror, ἀφ' ὁ δὲ, n. a v. ὁ δὲ — Paullo poſt ad v. ἀναμιμνήσκω in eodem cod. reperitur: οἱ ἐπίλογοι. GOTTL.

Nota Cod. Caſſell. ſi emendanda fuit, non debuit corrigi, ἀφ' ὁ δὲ· quis ita loquitur? ſed, ἀπὸ τοῦ ὁ δὲ. BAUER.

Ἠσσημένων — εἶναι] *Stobaeus* pag. 97. qui agnoſcit τὰς. *Ariſtophanes* ἵππ. Ὡς ἂν νυνὶ μαλλὸς αὐτὸν ἐν τῇ προσβολῇ Δειλὸν εὑρήσεις. *Arellius Fuſcus* apud *Senecam* Suaſor. v. Sic fugatum creditis Xerxen, vt reuerti poſſit? At neſcio quomodo languet circa memoriam iacturae animus. Prior enim *metus* futuri *pignus* eſt. *Amiſſa* ne audeat, amiſſurum monent. Omnis exeſt animum clades, vbi ignominia ſpem premit, vbi nullam meminit aciem, niſi quae fugerat, *errat* circa *damna* ſua, et, quae male expertus eſt, vota deponit. *Scipio* apud *Livium*: cum iis vobis pugnandum, quos terra marique viciſtis. Erit igitur in hoc certamine is vobis illisque *animus*, qui Victoribus et Victis eſſe ſolet. Confer *Thucyd.* VII, 61. WASS.

Τοιαῦτα μὲν] In cod. Aug. adſcripta ſunt h. v. οἱ πολλοὶ ἀγνοοῦντες γράψαι τὸν δὲ CTN (i. e. σύνδεσμον) μετὰ τὴν ὁμηγορίαν. G.

[Ξυντέρω τῶν Ῥίων) Sic ſcripſi pro ὁρίων. Duckerus ſic coniecerat, vt reperitur in cod. Aug. ad c. 90. diſertis verbis: ξυντέρω τῶν Ῥίων, ἐν τῷ Κρισαίῳ κόλπῳ.] G.

Αὖται αἱ] Recepi αὖται pro αὐταὶ. Reiskius (in anim. p. 23.) quoque illud praetulit. G.

[Ὁ δὲ) Hoc et ſequens Schol., vt etiam ad verba Περὶ τῷ χωρίῳ· Ἐρήμῳ ὄντι ex Ἔπλει παρὰ τὴν γῆν deſunt in Aug.] G.

[Ὡς ἂν εἶ) Sic correxi pro ὡσανεὶ. In Caſſ. et Aug. eſt ἀσεὶ pro ὡσανεί. In eodem τὸ ante ἐπὶ κέρως deeſt, et in fine pro ἐκλοῖ eſt καλεῖ, in Caſſel. et Aug. Mox ad Schol. ἀπὸ σημείου — correxi ὡς ἂν εἰ.] G.

[Μὴ πολλῶν) In Caſſ. et Aug. legitur: ὃ δεηθέντες πολλῶν σημείων, ἀλλ' εὐθὺς ποιοῦντες, ὅπερ ἐδόκει. Reliqua omnia deſunt. Itaque v. τὸ δὲ σημεῖον λ. τ. μιλία, non huc pertinent. Adſcripſit quidam, qui ſciebat, σημεῖα quoque eſſe *milia*, *lapides*, *miliaria*, quae Graeci recentiores vocabant, vt ſcite iudicat Duckerus. Reliqua δύνανται δ. λ. — ſunt huius loci. Σύνθημα (*teſſera militaris*, *quae verbis exprimitur*) differt a παρασυνθήματι, quod fit l. νεύματι χειρὸς ἢ ὅπλων συγκρούσει, ἢ ἐγκλίσει δόρατος, vt docet Onol. in στρατηγ. p. 90. f. Schweb. ed.] G.

Μετωπηδὸν ἔπλεον] *Aduerſis frontibus* — opponitur τῷ ἐπὶ κέρως, vt apparet e Lucian. T. II. p. 40. (quom. ſcr. hiſt.) vbi ſcriptor, quem reprehendit Lucianus, *transuerſum agmen* dicit *in cornua*, pro eo, quod debebat dicere, *in frontem*: ἐπὶ κέρως δὲ λέγειν τὸ ἐπὶ μέτωπον ἄγειν. Sic h. l. conuerſae naues aduerſis frontibus ferebantur in obliquam ſeu transverſam nauium aciem. v. Gesn. ad Lucian. l. c. et Doruill. ad Charit. p. 627. G.

conducunt;) hosque pro eo, ac res a vobis ante gestas decet, propulsate. Magnum autem certamen vobis aut omnem classis spem Peloponnesiis eripere, aut propiorem maris *amittendi* metum Athenienſibus afferre. Illud etiam iterum vobis in memoriam reuoco, permultos eorum a vobis superatos fuisse. Virorum vero, qui *semel* victi fuerunt, animi eadem pericula *iterum* pari audacia subire non solent. Bell. Pelop. an. 3. Olymp. 87. 4. V. C. Varr. 325.

90. Huiusmodi verbis et ipse Phormio suos est adhortatus. Peloponnesii vero, quoniam Athenienses in sinu et *maris* angustiis contra ipsos non tendebant, cum eos inuitos in sinum producere vellent, statim primo diluculo instructa classe in ordines, quorum singuli quaternas naues habebant, portu soluentes, in suum agrum, intra *Crisaeum* sinum nauigare coeperunt, dextro cornu procedente, sicut etiam in statione steterant. In hoc autem *cornu*, viginti naues maxima celeritate praeditas constituerunt, vt, si forte Phormio, ratus ipsos Naupactum versus tendere, ipse quoque hac iter faceret, opem laturus, Athenienses suarum nauium impressionem extra suum cornu vitare non possent; sed hae ipsae naues *eos* intercluderent. Ille vero, (id, quod illi exspectabant) metuens oppido praesidiis nudato, postquam vidit eos nauigantes, inuitus, et festinanter militibus in naues impositis oram maritimam legere coepit. Simul etiam Messeniorum peditatus oram maritimam sequutus aderat, vt suis opem ferret. Peloponnesii vero, cum eos vnico cornu longa nauium serie, ita vt singulae singulas sequerentur, et iam intra sinum, et prope terram nauigantes vidissent, (id, quod maxime cupiebant) vno signo repente dato naues conuertentes, proris aduersis in Athenienses ferri coeperunt, quanta maxima celeritate quisque poterat, omnesque naues a se interceptum iri sperabant. At illorum vndecim quidem naues, quae praecedebant, Peloponnesiorum cornu et conuersionem vitantes, in apertum mare fugerunt: sed alias assequuti sunt, et fugientes ad terram compulerunt, et corruperunt. Et Athenienſium quotquot ex illis non enatauerunt, interfecerunt. Nonnullas etiam naues, quas ex suis religauerant, inanes trahebant, et vnam ipsarum cum ipsis viris iam ceperant. Nonnullas vero Messe-

τοῖς ναυμαχοῦσιν. Ἐπὶ τεσσάρων ταξάμενοι] ἀντὶ τοῦ, κατὰ τέσσαρας αὐτὰς ποιήσαντες. Ἐπὶ τὴν ἑαυτῶν γῆν] ἀντὶ τοῦ παρὰ τήν. Ἔσω ἐπὶ τῷ κόλπῳ] ἐσωτέρω τῶν Ῥίων, ἐν τῷ Κρισαίῳ κόλπῳ. Ἐπὶ δ' αὐτῷ] τῷ κέρατι. Ἐπὶ τὴν Ναύπακτον] ἔσω γὰρ ἐν τῷ κόλπῳ ἔκειτο ἡ Ναύπακτος. Ταύτῃ παραπλέοι] τῇ ὁδῷ. Ὁ δὲ] ὁ δὲ Φορμίων ὡς εἶδε τὰς Πελοποννησίας, ἅμα κατὰ σπουδὴν τὰς τριακοντόρους ἐμβιβάσας εἰς τὴν ναῦν ἔπλει. Προσεδέχοντο] ἠλπιζον. Περὶ τῷ χωρίῳ] τῆς Ναυπάκτου δηλονότι. Ἐρήμῳ ὄντι] βοηθείας δηλονότι. Ἔπλει παρὰ τὴν γῆν] τὴν οἰκείαν δηλονότι. Κατὰ μίαν ἐπὶ κέρως] ὡς ἂν εἰ ἔλεγε, μίαν κατακολουθοῦσαν τῇ ἑτέρᾳ. τοῦτο γὰρ τὸ ἐπὶ κέρως δηλοῖ. Ἀπὸ σημείου ἑνὸς] ὡς ἂν εἰ ἔλεγε, μὴ πολλῶν παρακελεύσεων δεηθέντες, ἀλλ' εὐθὺς ποιοῦντες, ὅπερ ἐβούλοντο. (τὸ δὲ σημεῖον, ἀντὶ τοῦ μιλίου.) δύνανται δὲ λέγειν καὶ τὸ σύνθημα. Ἐπιστρέψαντες τὰς ναῦς μετωπηδὸν ἔπλεον] τὸ μὲν ἐπιστρέψαντες εἶπεν, ὅτι ἦν ἄνω εἰπών, ἐπειδὴ κατ' εὐθεῖαν ἔπλεον· νῦν δὲ, φησὶ, τὸ δὲ μετωπηδὸν, πάλιν τὸ κατ' εὐθεῖαν πλεῖν ἐστί. τὸ γὰρ μέτωπόν τῆς νεώς, ἡ πρῷρα ἐστί. λέγει δὲ, ὅτι τὰ μέτωπα, ὅ ἐστι τὰ πρόσωπα τῶν νεῶν, παρεῖχον τοῖς ἐναντίοις. Τῶν δὲ] τῶν νεῶν τῶν Ἀθηναίων. Ἐξέωσάν τε] πρὸς τὴν γῆν ὀκείλαι ἐποίησαν, ἐξέκλιναν τῆς προκειμένης ὁδοῦ. Ἐξένευσαν] ἐξεκολύμβησαν. Ταύτῃ μὲν ὦν] ταύτῃ, φησὶ, ἢ ἀντὶ τοῦ, κατὰ τοῦτο τὸ μέρος. Καὶ ἴσχυσαι] ἐλλιμενίζουσαι.

[Μέτωπον) v. Suid. h. v.] GOTTL.

Ἐξέωσάν τε πρὸς τὴν γῆν ὑποφευγόσας] *In terram* f. *litus naufragari coëgit*; nos: sie jagten sie in vollem Laufe auf den Strand. Apud Charit. p. 123. ναῦς πρὸς τὴν γῆν ἐξενεχθείσας explicat Doruill. p. 627. ὠσθείσας, eodem modo, vt fecimus, (op Strandt jagen.) G.

Διέφθειραν] Scil. ναῦς, richteten die Schiffe zu Grunde. Mox ἐξένευσαν vulgo Schol. explicat duplici modo, et Abreschius dubitat (in Dilucid. p. 265.) vtro sensu posuerit Noster. Sed altera pars Scholii, quam deleui, pertinet ad superius Scholion. Scholion ἐξεκολύμβησαν refertur tantummodo ad ἐξένευσαν. G.

[Τὸ διέφθειραν ἀντὶ τοῦ) Hoc ineptum Schol., quod abest a Cassel., et e superiori, quod recte interpretatur ἐξέωσαν, huc tractum est, induxi.] G.

Ἐξένευσαν] *Suidas* h. v. τὰς δὲ ἄλλας ναῦς· addit de suo ναῦς, et sequentia ita legit, ἐπικατ. ἐ. τ. π. τ. γῆν, καὶ πολλὰς ἀπέκτειναν, ὅσοι μὴ ἐ. ἀ. caeteris omissis perperam. *Phauorin.* haec tantum habet, καὶ πολλὰς ἀπέκτειναν, ὅσοι μὴ ἐξέν. αὐτ. WASS.

[Ἐξεκολύμβησαν) In Aug. est ἐκολύμβησαν. Reliqua desunt in Aug. ἐξέκλιναν τῆς προκειμένης ὁδοῦ. Induxi igitur. Videntur Duckero potius pertinere ad ἐξέωσαν. Bene. Inserui itaque suo loco.] G.

Καὶ τῶν νεῶν) Thomas M. in ἀναδησάμενος laudat ita: καί τινας ἀναδήμενοι κενὰς εἶλκον, haud dubie memoriter. G.

Ἀναδήμενοι] *Thom. Mag.* in ἀναδησάμενος ita laudat: καί τινας ἀναδήμενοι κενὰς εἶλκον. WASS. Errorem *Vallae*, haec ita vertentis, *quasdam quas depressserant naues, inanes trahere coeperunt*, notat ad marg. secundae suae Edit. *Stephanus*, et *Kuhn.* ad Polluc. I, 124. Vid. ad *Thucyd.* I, 50. DVCK.

θήσαντες, καὶ ἐπεσβάινοντες ξὺν τοῖς ὅπλοις ἐς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐπιβάντες, ἀπὸ τῶν καταρωμάτων μαχόμενοι ἀφείλοντο ἑλκομένας ἤδη.

ςά. Ταύτῃ μὲν δὴ οἱ Πελοποννήσιοι ἐκράτησάν τε, καὶ [y] ἔφθειραν τὰς Ἀτ̣τικὰς ναῦς. αἱ δὲ εἴκοσι νῆες αὐτῶν, αἱ ἀπὸ τῆ δεξιῆ κέρως, ἐδίωκον τὰς ἕνδεκα ναῦς τῶν Ἀθηναίων, αἵπερ ὑπεξέφυγον τὴν [z] ἐπιτροφὴν ἐς τὴν εὐρυχωρίαν· καὶ φθάνουσιν [a] αὐτὲς, πλὴν μιᾶς νεὼς, προκαταφυγῆσαι ἐς τὴν Ναύπακτον. καὶ [b] ἴσχυσαι ἀντίπρωροι [c] καταὶ τὸ Ἀπολλώνιον, παρεσκευάζοντο [d] ἀμυνόμενοι, ἢν ἐς τὴν γῆν ἐπὶ σφᾶς [e] ἐπιπλέωσιν. οἱ δὲ, [f] παραγιγνόμενοι ὕστερον, [g] ἐπαιώνιζόν τε ἅμα πλέοντες, ὡς νενικηκότες· καὶ τὴν μίαν ναῦν τῶν Ἀθηναίων, τὴν ὑπόλοιπον, ἐδίωκε Λευκαδία ναῦς μία πολὺ πρὸ τῶν ἄλλων. ἔτυχε δὲ ὁλκὰς ὁρμοῦσα μετέωρος, περὶ ἣν ἡ Ἀτ̣τικὴ ναῦς φθάσασα καὶ περιπλεύσασα, [h] τῇ διώκουσῃ Λευκαδίᾳ ἐμβάλλει [i] μέσῃ, καὶ καταδύει. τοῖς μὲν [k] δὴ Πελοποννησίοις, γενομένῃ [l] τότε τῆ ἀπροσδοκήτῳ τε καὶ [m] παραλόγῳ, φόβος ἐμπίπτει· καὶ ἅμα ἀτάκτως διώκοντες, διὰ τὸ κρατεῖν, αἱ μέν τινες τῶν νεῶν [n] καθεῖσαι τὰς κώπας, [o] ἐπέσησαν τῷ πλῷ, ἀξύμφορον δρῶντες πρὸς τὴν ἐξ ὀλίγῳ [p] ἀντεξόρμησιν, βελόμενοι τὰς πλείους περιμεῖναι· αἱ δὲ καὶ ἐς [q] βραχέα, [r] χωρίων ἀπειρίᾳ, ὤκειλαν.

ςβ'. Τὲς [s] δ' Ἀθηναίους ἰδόντας ταῦτα γιγνόμενα θάρσος τε ἔλαβε, καὶ ἀπὸ ἑνὸς κελεύσματος ἐμβοήσαντες, [t] ἐπ' αὐτὲς ὥρμησαν. οἱ δὲ, διὰ τὰ ὑπάρχοντα ἁμαρτήματα, καὶ τὴν παροῦσαν ἀταξίαν, ὀλίγον μὲν χρόνον ὑπέμειναν, ἔπειτα δὲ ἐτρέποντο ἐς [v] τὸν Πάνορμον, [x] ὅθεν περ ἀνηγάγοντο. ἐπιδιώκοντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι τάς τε ἐγγὺς ὅσας μάλιστα ναῦς ἔλαβον ἓξ, καὶ τὰς ἑαυτῶν ἀφείλοντο, ἃς ἐκεῖνοι

y Διέφθειρον *Marg. Ar. C. Cl.* in marg., *Dan.* Ἔφθειρεν *Caſſ. Gr.* Baſ. *z* Ὑποτροφὴν *Marg.* et *Cod. vet. Stephani. Cl. Gr.* Ἐπιτροφὴν (cum paruo praecedat interuallo) retinendum ſuadet *Steph.* Ὑποτροφὴν *Caſſ.* Aug. *a* Αὐτὰς *Reg. Gr.* ſed hic αὐτὲς inter verſus. *b* Σχεῖσαι *Caſſ.* Aug. Mosqu. *c* Κατὰ ἀπολλώνιον παρεσκευάζοντο *Caſſ.* Aug. Κατὰ τ. ἀ. κατεσκευάζοντο *Reg. d* Ἀμυνόμενοι *Ar. e* Πλέωσιν *Ar. C. Cl. Gr. Caſſ. Dan.* Aug. *f* Παραγιγνόμενοι *C.* Παραγινόμενοι *Dan. g* Ita *Cod. vet. Stephani* et *Editi omnes.* Ἐπαιάνιζον *Marg. Ar. C. h* Τῇ Λευκαδίᾳ διωκούσῃ *Ar. C. Reg. Caſſ. Dan. Gr.* Baſ. *i* Μέσον *Cl. k* Οὖν deeſt *Reg. l* Τότε τῇ deſunt *Ar.* Τότε non agnoſcit *C.* Τότε ἀπροσδοκήτῳ *Reg. m* Παρὰ λόγον *Ar. C. Cl.* et παραλόγῳ in marg. Παρὰ λόγον *Reg. Caſſ. Dan. n* Καθεῖσαι *Dan. o* Ἔσησαν *Ar. C. Cl.* Ἀπέσησαν *Priſcian.* L. XVII. p. 1100. item Mosqu. ἀπέσησαν. Ἔσησαν *Dan.* Ἐπέσησαν Aug. Sed manu rec. ſuper *ε* ſcript. *α. p* Ἀντεφόρμησιν *Marg.* Ἀντεξεφόρμησιν *Ar. C. Dan.* Mosqu. *q* Βράχη *Cod. vet. Steph.* Βράχια *Ar. C. Ald. Flor Baſ. Caſſ.* Βράχεα *Gr.* Βράγχεα *Reg.* Καὶ etiam abeſt *Gr. r* Ἀπορίᾳ χωρίων *Ar. C.* Ἀπειρίᾳ χωρίων *Reg. Caſſ. Dan. Gr.* Baſ. Aug. In Mosqu. χωρίων βραχία. *s* Δὲ Ἀθηναίους *Reg. Caſſ. Gr. t* Ἐς αὐτὲς *Ar. C. Dan. v* Τὸ *Marg. Ar. C. Ald. Flor. Baſ.* Εἰς τὸν *Reg. Caſſ.* Baſ. et p. 396, 8. εἰς κόλπον *Caſſ.* ib. v. 10. Ἐς τὸν *Reg. x* Ὅθεν περ ἀνήγοντο *C.* Ὅθεν ἀνήγοντο *Ar.* Ὅθεν περ ἀνήγοντο *Dan.* Mosqu.

[Ταύτῃ) Hoc Schol. deeſt in Caſſel. et Aug.] GOTTL.

Αἱ δὲ εἴκοσι νῆες] In cod. Aug. ad h. v. ſcriptum: τὸ τέταρτον τάγμα τῶν νεῶν. G.

Τὴν ἐπιτροφήν] In eodem (*vet. lib.*) ὑποτροφὴν legimus: ſed cur hic potius ἐπιτροφὴν in ὑποτροφὴν, quam in loco, qui paruo praecedit interuallo, mutaremus? praeſertim vero, quum ibi quoque ἐς τὴν εὐρυχωρίαν ſequi videamus. STEPH.

Ἴσχυσαι] Codd. Caſſel. Aug. et Mosqu. σχεῖσαι non male, vt alias, et cum et plerumque ſine praepoſitione. Ἴσχειν tamen frequenter appellendi notione apud Noſtrum occurrit, cum praepoſitione πρὸς et ἐς, item ſine caſu. v. Gloſſar. in ἔχω et ἴσχω. G.

[Ἄλλη ἀρχὴ) V. τὸ, καὶ ἴσχυσαι, abſunt a Caſſ. In Aug. legitur vitioſe: εἴσχυσι. Verba ipſa obſcura ſunt, Duckerus putat, indicari iis alterius pugnae narrationem. Quae ſequuntur, retuli, praeeuntibus codd. Caſſ. et Aug. ad ἀντίπρωροι, quod praefixi. Verba γεγονυῖαι δηλονότι, adſcripta ἀντίπρωροι, non comparent in codd. Caſſ. et Aug. et poſſent abeſſe. Pro ἔχυσαι in Aug. eſt ἔχοντες.] G.

Ἀπολλώνιον] Ita legendum cenſet *Suidas* h. v. in penult. atque ita *Ariſtoteles* in Opuſc. p. 108. WASS. *Suidas* praeterea tribus aliis locis inculcat ſemper ſcribendum eſſe Ἀπολλώνιεῖον, pro templo Apollinis, item Ποσειδώνιον, Διονύσιον, Δημήτριον, et alia huius generis. Vid. eum in Ἀθήναιον, Δημήτριον, et Ποσειδώνιον, vbi tamen contra, quam in ſuperioribus tradiderat, Ποσειδώνειον per diphthongum ſcribi dicit. Pluribus de his agit *Euſtathius* in Homer. Od. ζ'. p. 1562. vbi haec quoque leguntur: σημείωσαι δὲ, ὅτι πολλὰ περιεκτικὰ διῃρῆνται παρὰ τοῖς παλαιοῖς· ὧν καὶ τὸ ῥηθὲν Ἀπολλώνιον, διὰ τῆ ι. κατά τινας δὲ διὰ διφθόγγυ, κατὰ τὸ Ἡράκλειον· καθ' ἑτέρυς δὲ, Ἀπολλωνεῖον, ὡς Ἰσεῖον. Add. *Kuhn.* ad Pauſan. Corinth. Cap. XXVI. DVCK.

Ἐπαιώνιζον] Non ἐπαιάνιζον, ſed ἐπαιώνιζον, meum *vetus exemplar* habet, ac memini me et alibi legere: quamuis alioqui ſciam, videri nouum poſſe *laetum paeona canentes*, pro illa recepta lectione, *laetum paeana canentes*. STEPH. Παιανίζειν *D. Hal.* paſſim. Noſter *Herodotum* ſequitur. WASS. Vid. ſupr. ad I, 50. Paullo ante Cl. *Waſſe*, inducto παραγενόμενοι, quod in plerisque *Mſſ. Schol.* et omnibus *Edd.* eſt, in margine ſubſtituerat παραγιγνόμενοι. DVCK.

Sic Noſter cum Herodoto, vt iam notauit Waſſeus. Probum quoque eſt ἐπαιάνιζον. Vtrumque librarii frequenter permutarunt. vid. Weſſeling. ad Diod. L. XIII, p. 554. G.

Ὁλκὰς] Agnoſcit *Suidas* h. v. WASS.

Ὁλκὰς — μετέωρος] i. e. ἐν πελάγει ὅσα. v. Schol. ad L. VII, 71. dais eben ein Frachtſchiff auf der Höhe vor Anker lag. G.

[Ὁλκὰς) In Aug. additur ἐσί. In eodem deeſt Schol. ad verba Τὴν ὑπόλοιπον.] G.

Αἱ μὲν — περιμεῖναι] *Priſcian.* lib. XVII. pag. 1100. vbi pro ἐπέσησαν legit ἀπέσησαν. male. Pro ἀντεξόρμησιν aliter quidam *Mſſ. Priſcian.* ab editis ſtat. ἀντεξορμήσεις ſeruat et-

nii, subsidium ferentes, et cum ipsis armis in mare ingressi, conscenderunt; et ex earum tabulatis pugnantes, hostibus, qui eas iam trahebant, eripuerunt. Bell. Pelop. an. 3. Olymp. 87. 4. V. C. Varr. 325.

91. Hac igitur parte Peloponnesii victores erant, et Atticas naues corruperunt. Sed viginti ipsorum naues, quae in dextro cornu collocatae fuerant, vndecim Athenienſium naues persequebantur, quae nauium conuersionem vitantes in apertum mare fugerant. Et illae Naupactum fuga se recipientes, praeter vnam, *omnes* hostem praeuertunt: cumque ad Apollinis fanum appulissent, proris contra hostes versis sese ad vim propulsandam accingebant, si illi ad terram contra se venirent. Illi vero cum paulo post aduenissent, inter nauigandum paeana canebant, tanquam victores; et vnam Athenienſium nauem, quae reliqua erat, vna Leucadia nauis, quae caeteras longe antecedebat, insequebatur. Forte autem nauis oneraria aliquantum procul a portu stabat ad ancoras, ad quam Attica nauis, cum prior peruenisset, et circum eam se egisset, in mediam Leucadiam persequentem incurrit, eamque demergit. Cum autem haec res ex improuiso et praeter omnem exspectationem accidisset, metus Peloponnesios inuasit. Simul etiam, quia non seruatis ordinibus *hostem* persequebantur, quod *iam* victores essent, nonnullae naues, dum illi plurium aduentum exspectare volunt, demissis remis nauigationis cursum inhibuerant, rem *sibi* inutilem facientes, propter incursionem, quam hostis ex breui *spatio* in ipsas erat facturus. Nonnullae etiam propter loci imperitiam in breuia impegerant.

92. Athenienses autem, cum haec fieri vidissent, audacia subiit, signoque simul omnibus dato et clamore sublato, in eos impressionem fecerunt. Illi vero, cum propter superiora peccata, tum etiam propter praesentem rerum omnium confusionem, paulisper quidem hostium impetum sustinuerunt, deinde vero terga dantes Panormum redierunt, vnde soluerant. Athenienses vero eos insequuti, cepe-

ἄλλη ἀρχή, τὸ, καὶ ἴσχυσαι. Ἀντίπρῳροι] ἔχυσαι τὰς πρῴρας πρὸς τὸ πέλαγος ὁρμῶσας. τῷ γὰρ φεύγειν ἐπαύσαντο. Ἀντίπρῳροι] γεγονυῖαι δηλονότι. Κατὰ τὸ Ἀπολλώνιον] ἱερὸν Ἀπόλλωνος ἐν τῷ λιμένι. Οἱ δὲ παραγενόμενοι] οἱ Πελοποννήσιοι. Τὴν ὑπολοιπον] τὴν ὑστερήσασαν. Ἔτυχε δὲ ὁλκὰς] ὁλκὰς, ἡ ἐμπορικὴ ναῦς. Ἐπέσησαν τῇ πλῇ] διὰ τὸ ἐγγύθεν ἀντεπιέναι τὰς Ἀθηναίας. Ὀλίγον μὲν χρόνον ὑπέμειναν] ὀλέξαντα τὸ ἐμβάσιμον τῶν Ἀθηναίων. Τὸν Πάνορμον] σημείωσαι ὁ Πάνορμος.

iam *Plutarchus*. WASS. Ostendit ibi *Priscianus Homeri*, *Thucydidis*, et aliorum testimoniis, saepe diuersa genera et diuersos numeros iungi. DVCK.

Ἐπέσησαν] Reiskius malit (in anim. p. 24.) τὸν πλῶν, *inhibebant cursum*: quanquam rectius putat, ita accipi posse, quasi sit: ἔσησαν ἐπὶ τῇ πλῇ, *insistebant nauigationis veluti vestigio*. Coniectura itaque nihil opus erat. Praecedit κατεῖχαι τὰς κώπας, quae forma alias variatur, ἐρετμὰ, s. κώπας σχάζειν, *inhibere remos*, quae differt ab illa: *inhibere remis*. v. I. F. Gron. Obss. IIII. 26. p. 820. GOTTL.

[Ἀθηναίας) In Aug. est Ἀθηναίους. Equidem putem, hoc Scholion melius referendum esse ad ἀξύμφορον ὁρῶντες. Noxium erat Lacedaemoniis inhibuisse cursum, quod Athenienses contra Lacedaemonios eo facilius incursionem facere poterant.] G.

Ἀξύμφορον ὁρῶντες] i. e. rem sibi *pernicioſam* facientes. Sic Latinorum *inutilis* capitur, item ἀλυσιτελὴς, Polyb. III, 116. extr., nec non ἀχρεῖος. v. Clark. ad Hom. Il. β. v. 169. Cuper. Obss. I, 14. Dauis. ad Hirt. B. A. 65., Burmannus ad Ouid. Epp. ex Pont. II, 8. 59. qui laudauit hos duos. G.

Ἀξύμφορον] Ita 1, 32. ἐς τὰ ἡμέτερα ἀξύμφορον, nostrae cauſſae iniquum. Ebr. 13, 17. ἀλυσιτελὲς *noxium* sign. BAVER.

Βραχέα] Βράχη, quod est in Cod. *Stephani*, habet etiam *Pollux* I, 115. et alii. Agit de hoc *Brod.* VI. Miscellan. 24. DVCK.

Ἐς βραχέα — ὤκειλαν] i. e. πρὸς τὰ βράχη προσηνέχθησαν, vt Diodorus loquitur (L. XIII, p. 555.) vel ἐξωθῶντο. v. Schol. ad c. 90. vbi ἐξέωσαν explicatur ὠκεῖλαι ἐποίησαν. Βράχη cod. Steph. habet, cuius scripturae cauſſa Duckerus laudabat Polluc. I, 118. Ita legitur in aliis, vt locus Diodori paullo ante citatus docet. G.

[Σημείωσαι —) Hoc Schol. addidi ex Aug. Innuit Scholiastes, notandum esse genus masculinum, cum scribi debuerit τὴν Πάνορμον, vt habet cod. Reg. et Silius, XIIII, 262. *Tergemino venit numero fecunda Panormus*. Occurrit etiam *Panormum*.] G.

Ἃς ἐκεῖνοι] *Kuhnius* ad Polluc. I, 125. hunc locum ita legit: ἃς ἐκεῖνοι τὸ πρῶτον ἀνεδήσαντο. ἄνδρας δὲ τὰς μὲν πρὸς τῇ γῇ διαφθείραντες ἀπέκτειναν, τινὰς δὲ καὶ ἐζώγρησαν. Nam, *si ita locus legatur*, inquit, *omnia bene inter se conueniunt, quod secus est in vulgato*. Non adsequor, quaenam illa sint in vulgata scriptura, quae inter se non conueniant. Nec vlla est ratio, cur verba, πρὸς τῇ γῇ διαφθείραντες, loco moueri, et cum ἄνδρας coniungi debeant. Ipse *Thucydides* satis tuetur receptam lectionem iis, quae scribit Cap. XC. τὰς δὲ ἄλλας (naues Athenienſium) ἐπικαταλαβόντες (Peloponnesii) ἐξέωσάν τε πρὸς τὴν γῆν ὑποφευγούσας, καὶ διέφθειραν — καὶ τῶν νεῶν τινὰς ἀναδήμενοι εἵλκον κενάς. Nec pluribus verbis opus esse puto in re aperta. DVCK.

Ἃς ἐκεῖνοι — τὸ πρῶτον ἀνεδήσαντο] Merito Duckerus re-

πρὸς τῇ γῇ διαφθείραντες, [y] τοπρῶτον ἀνεδήσαντο· ἄνδρας τε τὰς μὲν, ἀπέκτειναν; τινὰς δὲ [z] καὶ ἐζώγρησαν. ἐπὶ δὲ τῆς Λευκαδίας νεὼς, ἣ [a] περὶ τὴν ὀλκάδα κατέδυ, Τιμοκράτης ὁ Λακεδαιμόνιος πλέων, ὡς ἡ ναῦς διεφθείρετο, [b] ἔσφαξεν ἑαυτὸν, καὶ ἐξέπεσεν ἐς τὸν [c] Ναυπακτίων λιμένα. ἀναχωρήσαντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι, [d] τροπαῖον ἔστησαν, ὅθεν [e] ἀναγόμενοι ἐκράτησαν· καὶ τὰς νεκρὰς, καὶ τὰ ναυάγια, ὅσα πρὸς τῇ ἑαυτῶν ἦν, ἀνείλοντο, καὶ τοῖς ἐναντίοις τὰ ἐκείνων ὑπόσπονδα ἀπέδοσαν. ἔστησαν δὲ καὶ οἱ Πελοποννήσιοι τροπαῖον, ὡς νενικηκότες, [f] τῆς τροπῆς, ἃς πρὸς τῇ γῇ [g] ναῦς διέφθειραν· καὶ ἥνπερ ἔλαβον ναῦν, ἀνέθεσαν ἐπὶ τὸ Ρίον τὸ Ἀχαϊκὸν παρὰ τὸ τροπαῖον. μετὰ δὲ ταῦτα, φοβούμενοι τὴν ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων βοήθειαν, ὑπὸ νύκτα ἐσέπλευσαν ἐς [h] τὸν κόλπον τὸν [i] Κρισαῖον [k] καὶ Κόρινθον, πάντες πλὴν Λευκαδίων. καὶ οἱ ἐκ τῆς Κρήτης Ἀθηναῖοι ταῖς εἴκοσι ναυσὶν, [l] αἷς ἐδέησε πρὸ τῆς ναυμαχίας τῷ Φορμίωνι παραγενέσθαι, ὕστερον πολλῷ τῆς ἀναχωρήσεως τῶν νεῶν ἀφικνοῦνται ἐς τὴν Ναύπακτον· καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

σγ'. Πρὶν δὲ διαλῦσαι τὸ ἐς Κόρινθόν τε καὶ τὸν Κρισαῖον κόλπον ἀναχωρῆσαν ναυτικὸν, ὁ Κνῆμος καὶ ὁ Βρασίδας, καὶ [m] οἱ ἄλλοι ἄρχοντες τῶν Πελοποννησίων, ἀρχομένῳ τῷ χειμῶνος, ἐβούλοντο, διδαξάντων [n] τῶν Μεγαρέων, ἀποπειράσαι τῷ Πειραιῶς τῷ λιμένος τῶν Ἀθηναίων. ἦν δὲ ἀφύλακτος καὶ [o] ἄκλειστος, εἰκότως, διὰ τὸ ἐπικρατεῖν πολὺ τῷ ναυτικῷ. ἐδόκει δὲ, λαβόντα τῶν ναυτῶν ἕκαστον τὴν κώπην, καὶ τὸ ὑπηρέσιον, καὶ τὸν [p] τροπωτῆρα, πεζῇ ἰέναι ἐκ Κορίνθου ἐπὶ τὴν πρὸς [q] Ἀθήνας θάλασσαν· καὶ ἀφικομένους [r] καλὰ τάχος ἐς Μέγαρα, καθελκύσαντας ἐκ [s] Νισαίας, τὰ νεωρία αὐτῶν, τεσσαράκοντα ναῦς, αἳ ἔτυχον αὐτόθι ὄσαι, [t] πλεῦσαι εὐθὺς ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ. ἅτε γὰρ ναυτικὸν ἦν προφυλάσσον ἐν αὐτῷ ὀδὲν, ἅτε προσδοκίᾳ [v] ὀδεμίᾳ, μὴ ἄν ποτε οἱ πολέμιοι ἐξαπιναίως ἔτως ἐπιπλεύσειαν. ἐπεὶ [x] οὐδ' ἀπὸ τῆς προφανῶς τολμῆσαι ἂν καθ' ἡσυχίαν, [y] οὐδὲ, εἰ διενοῦντο, μὴ οὐκ ἂν προαισθέσθαι. ὡς δὲ ἔδοξεν αὐτοῖς, καὶ ἐχώρουν εὐθύς· καὶ ἀφικόμενοι νυκτὸς, καὶ καθελκύσαντες [z] ἐκ τῆς Νισαίας

[y] Τὸ πρῶτον *C. Baſ. Caſſ. Gr.* [z] Καὶ deeſt *Gr.* [a] Πρὶν *Alt. Flor. Baſ. Reg.* et ſupra rec. man. πιρὶ. In cod. Baſ. ἡ περὶ τὴν ὀλκάδα· Ἡ πρὶν περὶ *Gr.* [b] Ἀπέσφαξεν *Marg.* Ἔσφαξεν αὑτὸν *Cl. Gr. Reg. Caſſ.* [c] Ναυπάκτιον *Marg. Ar. C.* Baſ. *Gr.* a correctore, qui ι ſuper ο poſuit. [d] Τρόπαιον et ex emendat. recenti τροπαῖον. Mox v. 6. τρόπαιον eadem manu *Caſſ.* τρόπαιον vtroque loco et v. 7. τροπαῖον, deinde ab emendatore τρόπαιον *Gr.* [e] Ἀναγαγόμενοι *C.* [f] Haec verba non aliter accipienda ſunt, quam ſi dictum eſſet, τῆς τροπῆς τῶν νεῶν, ἃς πρὸς τῇ γῇ διέφθειραν, *Steph.* [g] Διέφθειραν ναῦς *Ar. C. Dan.* [h] Ἐς κόλπον *Cl. Gr. Reg.* εἰς κ. *Caſſ.* Aug. [i] Κρισαῖον *Ar. C. Dan.* et alibi ſemper. Sic et v. 12. *Reg.* [k] Καὶ Κορίνθιοι, πάντες *Alt. Flor. Baſ.* Καὶ Κορίνθιοι ἅπαντες *Ar. C. Dan.* Mosqu. [l] Pro ἃς ἴδει. *Ae. Port.* Πρὸς τῆς ναυμ. *Dan.* [m] Οἱ deeſt *C.* [n] Τῶν om. *Cl. Gr. Reg. Caſſ.* Aug. [o] Ἄκλητος *Gr.* [p] Τροποτῆρα *Ar. C.* [q] Ἀθηναίας *Ar. C. Dan.* [r] Κατατάχις *Alt. Flor. Steph.* 1. itidemque pag. 398, 13. *Reg.* vt et 398, 13. *Idemque* hic ἐς Μέγαρά τε καθ. [s] Νισαίας paſſim *Ar. C.*; *Dan.* ſemper. [t] Εὐθὺς πλεῦσαι *Reg.* [v] Οὐδὲ μίᾳ, et mox ὀδὲ μιᾶς *C.* [x] Οὐδὲ ἀπὸ *Gr.* [y] Οὐδ' εἰ *Ar. C.* [z] Ἐπὶ *Ar. C. Dan.*

prehendit Kuhnium, legentem ad Polluc. I, 125. ἃς ἐκεῖνοι τοπρῶτον ἀνεδήσαντο. ἄνδρας δὲ τὰς μὲν πρὸς τῇ γῇ διαφθείραντες ἀπέκτειναν. Διαφθείρειν ἄνδρας ſignificat iam *interficere, trucidare homines*; cur ἀπέκτειναν addiderit Noſter, non ſane intelligi poteſt. Parum attendebat Vir eruditiſſ. ad ſuperiora c. 90. et ſequ., quae docebant, τὸ διαφθείρειν referri ad naues, quod idem eſt ac καταδῦναι. Plura qui velit de hac voce, adeat Abreſch. Diluc. p. 266. ſq. Reiskius in Diluc. p. 268. malebat: ἃς ἐκεῖνοι πρὸς τῇ γῇ τὰς ναύτας διαφθείραντες, τὸ πρῶτον ἀνεδήσαντο. *quas Lacedaemonii antea* (τοπρῶτον) *a ſuis nauibus veligarant, poſtquam nautas earum trucidaſſent.* Sed Vir Eruditiſſ. nimis feſtinanter haec, vt et alia, ſcribebat, quae non ita multo poſt mutabat; vt h. l. in animadu. p. 24. fatetur, nihil vitii h. l. ineſſe, vt e ſuperioribus pateat. Πρὸς τῇ γῇ, n. *Naupactiorum.* GOTTL.

Ἔσφαξεν] *Pollux* VI, 192. adnotat, *Thucydidem* dixiſſe ἔσφαζεν. Dubitat *Iungermann.* an in *Polluce* legendum ſit ex hoc loco ἔσφαξεν. Si nusquam alibi *Thucydides* dixit ἔσφαζεν, non eſt dubitandum. DUCK.

[Λακωνικὸν τὸ φρόνημα) Veluti mater illa Lacaena, ἡ τὴν λοπίδα τῷ παιδὶ ἐπὶ πόλεμον ἐξιόντι διδοῦσα, Σὺ, ἔφη, τέκνον, ἢ ταύτην ἢ ἐπὶ ταύτης. v. not. ad Schol. h. libri c. 39. Mox pro ἀξιῶν in Caſſ. et Aug. eſt ἀξιῶσαι. In Aug. deſunt Schol. ad verba Τὴν ὑπόλοιπον· Ὀλίγον μὲν χρόνον ὑπέμειναν· Ἢ περὶ τὴν ὁλκάδα· Ἃς πρὸς τῇ γῇ ναῦς· Ἀπὸ νύκτα et Οὐ πολλῷ ὕστερον.] G.

Τῆς τροπῆς, ἃς] *Scholiaſtes* ante τῆς τροπῆς ſubaudit ὑπέρ. Poteſt vero ſubaudiri et ἕνεκα. Niſi forte dicendum eſt, hunc genitiuum iungi poſſe cum τροπαῖον. Caeterum de hoc quoque monere idem *Scholiaſtes* debuit, haec verba, τῆς τροπῆς, ἃς πρὸς τῇ γῇ ναῦς διέφθειραν, non aliter eſſe accipienda, quam ſi dictum eſſet, τῆς τροπῆς τῶν νεῶν, ἃς πρὸς τῇ γῇ διέφθειραν. STEPH. Eadem ſcribit *Steph.* in Append. ad Script. de Dialect. pag. 93. et addit, hoc ſtructurae orationis genus valde καινοτρεπὲς eſſe; ſed, quo eſt καινοτρεπέστερον, eo magis *Thucydideum* videri forteſſe debere. DUCK.

Τῆς τροπῆς] Vel cum Scholiaſte ὑπὲρ, vel cum Stephano ſubaudiendum eſt ἕνεκα· quaſi ſcripſerit Thucydides: τῆς τροπῆς τῶν νεῶν ἕνεκα, ἃς πρὸς τῇ γῇ διέφθειραν. Refertur itaque ἃς ad omiſſum νεῶν. Τροπὴ h. l. eſt μάχη cum victoria coniuncta; v. Abreſch. Diluc. p. 268. Reiskius in anim. p. 24. malebat induci τῆς τροπῆς, aut praefigi μνῆμα vel σημεῖον. Cur hoc fieri neceſſarium videatur, nemo facile videat. Mox διέθεσαν, ſcil. Neptuno, cui erat exſtructum ibi

runt ſex naues, quae maxime propinquae erant, et ſuas ab tulerunt, quas illi ad terram corruptas tunc primum religauerant. Hoſtium autem alios quidem interfecerunt, alios vero, quorum exiguus erat numerus, viuos ceperunt. Timocrates vero Lacedaemonius, qui in Leucadia naui vehebatur, quae iuxta onerariam eſt depreſſa, quum nauis erat fracta, gladio ſe transegit, et in Naupactiorum portum eſt delatus. Athenienſes autem reuerſi tropaeum *ibi* ſtatuerunt, vnde profecti vicerunt. Et cadauera, nauiumque fractarum tabulas, quae ad ipſorum oram delatae fuerant, ſuſceperunt; ſuaque hoſtibus, interpoſita fide p blica, reddiderunt. Peloponneſii autem et ipſi tropaeum ſtatuerunt, tanquam victores, ob naues fugatas, quas ad terram corruperant; et nauem, quam ceperant, in Achaico Rhio iuxta tropaeum * *Neptuno* conſecrarunt. Poſtea vero veriti, ne auxilia ab Athenienſibus miſſa ſupervenirent, noctu in Criſaeum, Corinthiumque ſinum omnes praeter Leucadios vela fecerunt. Nec multo poſt nauium diſceſſum, Athenienſes ex Creta venientes cum viginti nauibus, quas ante pugnam Phormioni adeſſe oportuerat, Naupactum appulerunt. At que haec aeſtas *ſic* exacta eſt. Bell. Pelop. an. 3. Olymp. 87. 4. V. C. Varr. 325.

93. Prius tamen quam claſſis dimitteretur, et Corinthum Criſaeumque ſinum repeteret, Cnemus, Braſidas, et caeteri Peloponneſiorum duces, ineunte hyeme, a Megarenſibus edocti, Piraeeum Athenienſium portum (nullo enim praeſidio cuſtodiebatur, nullisque catenis claudebatur, idque non ſine cauſa, quod *Athenienſes* claſſe longe ſuperiores eſſent) tentare voluerunt. Illis autem placitum eſt, vt ſinguli nautae cum ſingulis remis, et ſingulis puluinis, quos ſibi remigantibus ſubſternerent, et cum ſingulis ſcalmis, Corintho pedibus irent ad mare, quod Athenas ſpectat; atque illinc Megara quam celerrime profecti, deductis ex Niſaea, illorum nauali, quadraginta nauibus, quae illic erant, confeſtim in Piraeeum nauigarent. Nec enim in eo vlla claſſis erat, quae pro portu in ſtatione manens excubias ageret, nec vlla prorſus erat ſuſpicio de hoſtium aduentu, quaſi aliquando repente ſic infeſta claſſe *eo* venturi eſſent. Siquidem *Athenienſes exiſtimabant illos*, ne aperte quidem, per otium hoc auſuros, neque, ſi in animum induxiſſent, ſe non praeſenſuros. Poſtquam autem hoc ipſis placitum eſt, ſtatim etiam diſceſſerunt. cumque noctu *Megara* peruenissent, et naues ex Niſaea deduxiſſent, in Piraeeum Poſt Octob. 8

* Nam ibi erat Neptuni templum, vt docet *Strabo*, l. 8. HVDS.

templum. v. Strab. L. VIII. p. 517. Vocatur quoque Δρέπανον, quod hoc promontorium introrſum falcis in morem reflexum eſt. GOTTL.

Ἀνέθεσαν] Huc ſpectare videtur *Ariſtophan.* Equit. 559. WASS.

[Κατὰ τὴν νύκτα) Stephanus explicat rectius ὑπὸ νύκτα, *ſub noctem.*] G.

Ἐς τὸν κόλπον] *Cl. Gr.* omittunt τὸν. nec immerito. WASS.

Ἀποπειράσαι τῷ Πειραιῶς] Ita L. VII, 43. ἀποπειράσαι τῷ ἀποτειχίσματος. Attamen ſcribebat Moeris: πειράσαντες τὸ χωρίου, ὡς Θουκυδίδης, (I, 61.) ἀποπειρασθέντες, Ἑλληνικῶς. v. Pierſon. p. 319. Hic locus docet, Atticos dixiſſe ἀποπειράσαι. Ceterum Diodorus circa tempus, quo hoc geſtum eſt, non ſatis eſt accuratus. (L. XII, p. 511.) Κνῆμος ἔκρινε τὸν Πειραιᾶ καταλαβέσθαι — G.

[Ἰσχύειν) Potius ὑπερισχύειν. v. Steph. Hoc Schol. abeſt a Caſſ. et Aug.] G.

[Ὑπηρέσιον) Suidas in ὑπειρέσιον et ὑπηρέσιον, (p. 549. 550.) hoc Scholion exſcripſit, mutatis et omiſſis quibusdam: Ὑπειρέσιον, ὑπαγκώνιον τῶν ἐρετῶν ἦγον κωπηλατῶν, ἐφ' ᾧ καθίζουσιν οἱ ἐρέσσοντες, διὰ τὸ μὴ συντρίβεσθαι αὐτῶν τὰς πυγάς.] G.

Τροπωτῆρα] Lorum, quo remus ad ſcalmum alligatur. Etymologus: Τροπωτῆρες, οἱ ἱμάντες ἐν τοῖς πλοίοις, ἐν οἷς αἱ κῶπαι περὶ τοὺς σκαλμοὺς περιδέονται. Heilmanus vertit: Ruderring. G.

Πεζῇ] Vid. *Diodor.* p. 312. 2. WASS.

Οὐδεμίαν] Οὐδὲ μίαν, et p. 398, 6. οὐδὲ μιᾶς *Mſſ. C.* bene. IDEM.

Οὐδ' ἀπὸ τῆ προφανῶς τολμήσαι] Diodor. l. c. διὰ τὸ μηδαμῶς ἐλπίζειν (putarent) τολμῆσαί τινὰς, καταλαβέσθαι τὸν τόπον — G.

[Εἰς τὰ Μέγαρα) Abeſt hoc Schol. a Caſſel. et Aug.] G

τὰς ναῦς, ἔπλεον ἐπὶ μὲν τὸν Πειραιᾶ ἀκέτι, ὥσπερ διενοῦντο, καταδείσαντες τὸν κίνδυνον (καί τις καὶ ἄνεμος [a] αὐτὰς λέγεται κωλῦσαι) ἐπὶ δὲ τῆς Σαλαμῖνος τὸ ἀκρωτήριον τὸ πρὸς Μέγαρα ὁρῶν· (καὶ Φρύκιον [b] ἐπ' αὐτῷ ἦν, καὶ νεῶν τριῶν φυλακὴ, τῷ μὴ ἐσπλεῖν Μεγαρεῦσι [c] μηδ' ἐκπλεῖν μηδὲν) τῷ τε Φρυκίῳ [d] προσέβαλον, καὶ τὰς τριήρεις ἀφείλκυσαν κενάς· τήν τε ἄλλην Σαλαμῖνα, ἀπροσδοκήτοις ἐπιπεσόντες, ἐπόρθησαν.

σδ'. Ἐς δὲ τὰς Ἀθήνας Φρυκτοί τε ἤροντο πολέμιοι, καὶ ἔκπληξις ἐγένετο ὑδεμιᾶς τῶν καθ' [e] τὸν πόλεμον ἐλάσσων. οἱ μὲν γὰρ ἐν τῷ ἄστει, ἐς τὸν Πειραιᾶ ὤοντο τοὺς πολεμίους ἐσπεπλευκέναι ἤδη· οἱ δ' ἐν τῷ Πειραιεῖ, [f] τήν τε τῶν Σαλαμινίων πόλιν ἡρῆσθαι, καὶ παρὰ σφᾶς [g] ὁσονοῦν [h] ἐσπλεῖν αὐτούς. [i] ὅπερ ἂν, εἰ ἐβεβλήθησαν μὴ κατοικῆσαι, ῥᾳδίως [k] ἂν ἐγένετο, καὶ ὃν ἂν ἄνεμος ἐκώλυσε· βοηθήσαντες [l] δὲ ἅμ' ἡμέρᾳ πανδημεὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐς τὸν Πειραιᾶ, ναῦς τε καθεῖλκον, καὶ ἐσβάντες καθ' σπουδὴν καὶ πολλῷ θορύβῳ, ταῖς μὲν ναυσὶν ἐπὶ τὴν Σαλαμῖνα ἔπλεον, τῷ πεζῷ δὲ φυλακὰς τῶ Πειραιῶς [m] καθίσαντο. οἱ δὲ Πελοποννήσιοι, ὡς ἤσθοντο τὴν βοήθειαν, καταδραμόντες τῆς Σαλαμῖνος τὰ πολλὰ, καὶ ἀνθρώπους καὶ λείαν λαβόντες, καὶ τὰς τρεῖς ναῦς ἐκ τῶ Βυδόρου τῶ Φρυκίου, καθ' τάχος [n] ἐπὶ τῆς Νισαίας ἔπλεον. ἔστι γὰρ ὅτε καὶ αἱ νῆες αὐτοὺς διὰ χρόνου καθελκυσθεῖσαι, καὶ ὑδὲν στέγουσαι, ἐφόβουν. ἀφικόμενοι δὲ ἐς [o] τὰ Μέγαρα, πάλιν ἐπὶ τῆς Κορίνθου ἀπεχώρησαν [p] πεζοί. [q] οἱ δ' Ἀθηναῖοι, ὑκέτι καταλαβόντες πρὸς τῇ Σαλαμῖνι, ἀπέπλευσαν καὶ αὐτοί. καὶ μετὰ τοῦτο φυλακὴν [r] ἤδη τῶ Πειραιῶς μᾶλλον [s] τολοιπὸν ἐποιοῦντο, λιμένων τε [t] κλείσει, καὶ τῇ [v] ἄλλῃ ἐπιμελείᾳ.

σε'. Ὑπὸ δὲ τὰς αὐτὰς χρόνους, τοῦ χειμῶνος τότου ἀρχομένου, Σιτάλκης ὁ [x] Τήρεω Ὀδρύσης, Θρακῶν βασιλεὺς, ἐστράτευσεν ἐπὶ Περδίκκαν τὸν Ἀλεξάνδρου, Μακεδονίας βασιλέα, καὶ ἐπὶ Χαλκιδέας τοὺς

a Λέγεται αὐτὰς *Reg. Caſſ.* Aug. Mosqu. Paullo ante cod. Baſ. καί τις ἄνεμος. b Ἐπ' αὐτῷ *Ar. C.* Mosqu. c Μηδὲ ἐκπλεῖν *Ar. C. Dan.* Paullo ante in cod. Baſ. ἐπιπλεῖν Μεγαρεῦσι. d Προσέβαλλον *Gr.* Mox ἐφείλκυσαν *Reg.* e Τὸν deeſt *Ar. C. Dan.* f Τήν τε Σαλαμῖνα ἡρῆσθαι ἐνόμιζον καὶ παρὰ *Marg.* 1. *Cam. Cl. Gr.* Ἐαλωκέναι ἐνόμιζον *Marg.* 2. Τήν τε τῶν Σαλαμινίων πόλιν ἑαλωκέναι *Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. et *Dan.* Cum *Marg.* 1. *Cam.* et cet. *Reg. Caſſ.* Aug. τήν τε Σαλαμῖνα ἡρῆσθαι ἐνόμιζον Mosqu. g Ὅσον ὰς *Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Caſſ.* Aug. h Μέλλειν ἐσπλεῖν *Thucydidem* ſcripſiſſe exiſtimat *Steph.* Vide *Annot. Hudſ.* i Ὅπερ εἰ ἂν μὴ ἐβεβλ. *Gr.* k Ἂν deeſt *Ar. C. Dan.* l Δ' ἅμ' ἡμ. *Gr.* m Καθίσαντο *Ar.* n Ἐπὶ τῆς Νισαίας ἀπέπλευν *Ar. C.* Ἀπέπλευν etiam *Gr.* et *Dan.* item Νισσαίας. In Mosqu. eſt ἐπέπλευν. Paullo poſt αἱ ante νῆες deeſt Gr. o Τὰ abeſt *Ar. C. Dan.* p Πεζῇ *Marg. Ar. C. Dan.* q Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι αὐτὰς ὑκέτι *Marg. Cam.* Baſ. cod. ex emend. r Ἅμα τῇ Π. *Cl. Gr. Reg. Caſſ.* Baſ. Aug. s Τὸ λοιπὸν *Ar. C. Caſſ.* t Κλῄσει *Cl. Gr. Caſſ.* Aug. κλείσει, ſed, vt videtur, a corr. Super ει prioꝛe ſcriptum eſt ῃ. v Ἄλλῃ ἀσφαλείᾳ *Cl.* in margine. x Τήρεως *Gr.*

Καὶ ἄνεμος] Καὶ poſt τὶς ſaepe abundare ex hoc et pluribus *Thucydidis*, aliorumque locis docet *Stephanus* ad Script. de Dialect. pag. 34. De φρυκτοῖς, de quibus in princ. Cap. ſeq. *Lipſ.* V. de Milit. Rom. 9. *German.* et *Cerd.* ad Virgil. II. Aeneid. 256. DVCK.

Φρυκτοὶ ἤροντο] Auf dem Wege nach Athen hatte man Lermfeuer gemacht. Αἴρειν φρυκτὸν idem eſt ac πυρσεύειν. Ita Diod. XII, p. 512. Τῶν δὲ Σαλαμινίων πυρσευσάντων τοῖς κατὰ τὴν Ἀττικήν· item φρυκτωρεῖν. v. Schwebel. ad Onoſ. 25. p. 90. in primis rem p. 36. explicat. Φρυκτοὶ dicuntur quoque πυρακτούμενα. cf. Lipſ. de Re mil. R. L. V, 9. GOTTL.

[Φρυκτοί εἰσι] Ante haec verba leguntur in Caſſ. et Aug. λαμπάδες πολεμίως δηλοῦσαι. Pro vulgato τύλων ſcripſi e Suida ξύλων. Stephanus capiebat τύλων, de tomento, quo culcitra infercitur. Sed Duckerus monet, ſic ſcribendum fuiſſe τυλῶν a τύλη. Sed et haec vis non eſt ſatis munita, nec vſum tomenti eſſe, quo culcitra inferciatur. Τύλον eſſe clauum ligneum, e Schol. Ariſtoph. Acharn. v. 552., ſiue paxillum, clauum per temonem traiectum, ipſe Steph. in Theſ. Gr. L. notauit; quae poteſtas verbi vero et huc non cadit. Si Heſychii gloſſa, τύλον eſſe ξύλον, vera eſſet, lectio poſſet retineri. Sed nullum exemplum huius ſignificationis, quod equidem ſciam, prolatum eſt.] G.

[Ἂς τινας) Sic ſcripſi pro ἃς τινὲς — e codd. Caſſ. et Aug. item e Suida. Mox pro ὅταν in Aug. eſt ſcriptum: ὅτ' ἂν, quod melius videtur. Sic etiam poſtea ſcriptum h. v. in eodem cod.] G.

[Αὐτοῖς) Deeſt in Caſſ. Aug. et Suid. Mox ſcripſi: πάλιν διὰ pro πάλιν τὰ, e Caſſ. Aug. et Suida.] G.

[Ἠρεμοῦντες) Suid. ἡρεμοῦντας. Sed Duckerus praefert ἐρημοῦντες. Sed vitium operarum videtur pro ἡρεμοῦντες, quod verum eſt. Pro ὅταν δὲ πολεμίως, in Aug. eſt: ὅτ' ἂν — τὰς φρυκτοὺς ἐκίνων. Verba δηλοῦντες τὸν φόβον deſunt in Caſſ. Aug. et Suida. In Aug. quoque Schol. non reperiuntur ad verba Ἔκπληξις ἐγένετο· Οἱ μὲν γὰρ ἐν τῷ ἄστει· Ἡρῆσθαι et Βοηθήσαντες δὲ· hoc etiam abeſt a Caſſ.] G.

Ὁσονοῦν ἐσπλεῖν] Non abſimile vero eſt, *Thucydidem* μέλλειν ἐσπλεῖν ſcripſiſſe: pro quo μέλλειν mendoſe apud *Scholiaſtem* ſcribi exiſtimo μέλλουσιν. Sed hic tamen non tanquam hoc μέλλειν legerit, ſed tanquam ſubaudiri debeat, eius mentionem facit. STEPH.

[Ὅτι μέλλουσιν ἐσπλεῖν) Addidi ὅτι cum Abreſch. Diluc. p. 269. Docet Schol., ἐσπλεῖν futurum ſecundum eſſe. Stephanus ſcribi malebat: μέλλειν ἐσπλεῖν.] G.

Βυδόρου] *Steph. Ethnic.* βύδωρον ſcribit, vti et *Strabo*, et Epitom. Βύδαρον ὄρυγιον apud *Eporum* inuenit *Steph.* Βυδόρα fluminis meminit *Ptolemaeus. Diodorus* XII, 312. Βυδόριον. Βυδόρας etiam ſcribi obſeruat *Euſtath.* p. 280. Denique *Miſſ.* et *Schol.* bis, et *Noſter* etiam infra cum o exhibent. Vid. etiam *Heſych.* in βυδόρῳ, et *Suidam* v. βυδόρῳ νόμῳ. WASS.

quidem non amplius nauigarunt, quemadmodum in animo habebant, periculum formidantes; (quanquam quidam etiam ventus eos impediuiſſe fertur; ſed ad Salaminis promontorium, quod Megara ſpectat. (ibi autem erat propugnaculum, triumque nauium praeſidium, ne quid Megarenſibus importaretur, neue quid illinc exportaretur). Hoc autem propugnaculum illi adorti ſunt, et triremes vacuas deduxerunt, et caeteram Salaminem, ex improuiſo aggreſſi, diripuerunt. Bell. Pelop. an. 3. Olymp. 87. 4. V. C. Varr. 325.

94. Sed ignes, quibus hoſtium aduentus ſignificabatur, *a Salaminiis* Athenas verſus in aërem ſunt ſublati, vnde tantus pauor *Athenienſium* animos inuaſit, vt in eo bello nullus maior exſtiterit. Nam qui in vrbe erant, hoſtes in Piraeeum iam ingreſſos putabant. Qui vero in Piraeeo erant, et Salaminem iam captam, et hoſtes tantum non contra ſe venturos exiſtimabant: quod profecto facile accidiſſet, ſi illi cunctari noluiſſent, neque ventus eos prohibuiſſet. Athenienſes vero ſimul ac dies illuxit, cum frequentibus copiis ex omni ordine atque aetate collectis ſubſidio *Salaminiis* iuerunt, nauesque deduxerunt, easque feſtinanter et magno cum tumultu conſcenderunt; et cum nauibus quidem Salaminem petierunt, peditatum vero in Piraceo reliquerunt, vt ei eſſet praeſidio. Peloponneſii vero, poſtquam eos ſubſidio venire ſenſerunt, magnam Salaminis partem excurſionibus populati, captis hominibus, praedaque, et tribus illis nauibus, ex propugnaculo Budoro celeriter in Niſaeam ſe receperunt. nonnihil enim et ipſae naues, quae longo temporis interuallo in mare deductae fuerant, nec aquarum vim ferre poterant, eos tunc terrebant. cumque Megara peruenieſſent, Corinthum itinere pedeſtri redierunt. Athenienſes vero, cum eos ad Salaminem non amplius nacti fuiſſent, et ipſi *domum* diſceſſerunt. atque ab eo tempore Piraeeum iam accuratius in poſterum cuſtodire coeperunt, cum portuum clauſtris, tum etiam aliis accuratae cuſtodiae generibus.

95. Per idem tempus ſub huius hyemis initium, Sitalces Odryſes, Terae *filius*, Thracum Rex, expeditionem fecit aduerſus Perdiccam, Alexandri *filium*, Macedonum Regem, et Chalcidenſes, qui ſunt Poſt Octob. 8.

τῶν ἀνδρῶν δηλονότι. Φρυκτοί τε ἤρθοντο] φρυκτοί εἰσι λαμπάδες τινὲς ἀπὸ ξύλων γινόμεναι, ἃς τινας βακάζοντες ἄνωθεν τῶν τειχῶν, ἐσήμαινον τοῖς πλησιοχώροις ἢ τοῖς συμμάχοις, ὅταν τινὰς ἑώρων πολεμίους ἐπιόντας, ὡς ὅτι δεῖ προφυλάξασθαι. ἐ μόνον δὲ ἐπὶ πολεμίων τοῦτο ἐποίουν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ φίλων, ὅταν ἑώρων βοηθειαν αὐτοῖς ἐρχομένην, ἐσήμαινον πάλιν διὰ τὰ τῶν φρυκτῶν, ὡς ἐ δεῖ θορυβεῖσθαι. καὶ ὅταν μὲν φίλας ἐδήλων, ἐβάσταζον τὰς φρυκτὰς ἠρεμοῦντες· ὅταν δὲ πολεμίους, ἐκίνων τὰς φρυκτὰς, ἐλεύοντες τὸν φέρον. Ἐκπλῆξις ἐγένετο] τοῖς Ἀθηναίοις. Οἱ μὲν γὰρ ἐν τῷ ἄστει] ὄντες δηλονότι. Ἡρῆσθαι] ἐκλικέναι. Ὅσονὲκ] ἀντὶ τοῦ σχεδόν· ὡς τὸ μονονοχί. Ἐσπλεῖν αὐτὰς] ἀντὶ τοῦ, ὅτι μέλλουσιν ἐσπλεῖν. Βοηθήσαντες δὲ] μετὰ βοῆς συνδραμόντες. Καὶ ὧδέν τέγεσαι] ὕθως δηλονότι. Σιτάλκης ὁ Τήρεω Ὀδρύσης] ἐντεῦθεν τὰ Θρᾳκικὰ καὶ Σιτάλκου ἐπιστρατεία. Βουλόμενος

Ἐκ τῆ Βυδόρυ] Diod. l. c. vocat Βυδόριον. Plura dabit Waſſeus. Mox pro ἔσι γὰρ ὅτε coniicit Abreſch. in Diluc. pag. 269. ἔσι γὰρ ὅ, τε, l. ὅ, τι. Mox διὰ χρόνου, *longo temporis interuallo*. GOTTL.

Μετὰ τοῦτο φυλακὴν — τῆ Πειραικῶς] Diodorus l. c. p. 512. Τὸν δὲ Πειραικὰ κλείθροις καὶ φυλακαῖς ἱκαναῖς διαλαβόντες (cuſtodiis opportunis locis collocatis) ὠχύρωσαν. Heſych. in Ζέα· ἔχει δὲ ὁ Πειραιεὺς λιμένας τρεῖς κλειστούς. v. Weſſel. ad h. l. G.

Ἐπὶ δὲ τὰς] In Aug. notatur: ἐντεῦθεν τὰ Θρᾳκικά· et paullo poſt: Σιτάλκου ἐπιστρατεία. De Thracia Herodoti et Thucyd. accurate expoſuit ad h. l. illuſtris Gatterer, in commentatt. reg. ſcient. ſoc. Goetting. T. V. p. 87. G.

Σιτάλκης] *Diodor.* 312. b. Supra, pro κλείσει *Gr. Cl.* κλήσει. At aliter paſſim *Noſter*. WASS.

Σιτάλκης ὁ Τήρεω] v. h. libri c. 29. De eius virtute et prudentia in adminiſtranda republica v. Diod. XII, p. 512. Herod. L. IIII, 80. non obſcure innuit, Sitalcis imperium vsque ad Iſtrum pertinuiſſe; nam belli inter hunc et Octamaſaden, Scytharum, tunc diuiſorum Iſtro a Thracia, regem, exorti mentionem faciens, de his regibus ita loquitur, vt, eorum regna ſibi contermina fuiſſe, appareat. cf. Gattererum p. 90. G.

[Ἐντεῦθεν τὰ Θρᾳκικὰ —) Hoc Scholion adieci ex Aug.] G.

Ἐπὶ Περδίκκαν τὸν Ἀλεξάνδρου] Hic Perdiccas eſt ſecundus, et a Perdicca primo, regni Macedonici conditore, rex octauus. Dicitur enim infra c. 100. Archelaus, filius Perdiccae, habuiſſe octo priores reges, quod et confirmat vnus e veteribus auctor haud ſpernendus, Herodotus, L. VIII, c. 137. vbi Perdiccas, conditor regni, Alexandro, Perdiccae II. de quo h. l. eſt ſermo, ἑβδόμος γενέτωρ fuit; quem conſenſum vtriusque ſcriptoris ſcite notabat Praeſtantiſſ. Valkenarius ad L. VIII. 139. Herod. p. 686. Huius Perdiccae II. frater fuit Philippus, quem paullo poſt vocat Noſter, vt et L. I, 57. 59. qui genuit Amyntam, quod confirmat Diodor. XII. 50. ad quem loc. v. Weſſel. Fuit igitur Amyntas, nepos Alexandri, ex filio Philippo. Si fides eſt Platoni, (in Gorg. p. 471. Steph.) hic Perdiccas, praeter Philippum, habuit alium fratrem, Alcetam, cuius ancilla fuit mater Archela-

ἐπὶ Θράκης· [y] διὰ δύο ὑποσχέσεις, τὴν μὲν βουλόμενος ἀναπρῆξαι, τὴν δὲ αὐτὸς ἀποδῶναι. ὅ, τε γὰρ Περδίκκας, αὐτῷ ὑποσχόμενος, εἰ Ἀθηναίοις τε διαλλάξειεν ἑαυτὸν [z] κατ' ἀρχὰς τῷ πολέμῳ πιεζόμενον, καὶ Φίλιππον τὸν ἀδελφὸν αὐτῷ πολέμιον ὄντα μὴ καταγάγοι ἐπὶ βασιλείᾳ, ἃ ὑπεδέξατο ἐκ ἐπετέλει· τοῖς τε Ἀθηναίοις αὐτὸς ὡμολογήκει, ὅτε τὴν [a] ξυμμαχίαν ἐποιεῖτο, τὸν ἐπὶ Θράκης Χαλκιδικὸν πόλεμον καταλύσειν. ἀμφοτέρων δὲν ἕνεκα τὴν ἔφοδον ἐποιεῖτο, καὶ τόν τε Φιλίππου υἱὸν Ἀμύνταν ὡς ἐπὶ βασιλείᾳ τῶν Μακεδόνων ἦγε, καὶ τῶν Ἀθηναίων [b] πρέσβεις, οἳ [c] ἔτυχον παρόντες τούτων ἕνεκα, καὶ ἡγεμόνα [d] Ἀγνωνα. ἔδει γὰρ καὶ τοὺς Ἀθηναίους ναυσί τε καὶ στρατιᾷ ὡς πλείστῃ ἐπὶ τὰς Χαλκιδέας παραγενέσθαι.

ϛϛ'. Ἀνίστησιν δὲν, ἐκ τῶν Ὀδρυσῶν ὁρμώμενος, πρῶτον μὲν τοὺς ἐντὸς τοῦ [e] Αἵμου τε ὄρους καὶ τῆς Ροδόπης Θρᾷκας, ὅσων ἦρχε μέχρι θαλάσσης [f] τῆς ἐς τὸν Εὔξεινόν τε πόντον καὶ τὸν Ἑλλήσποντον· ἔπειτα [g] τοὺς ὑπερβάντι Αἷμον Γέτας, καὶ ὅσα ἄλλα μέρη ἐντὸς [h] τοῦ Ἴστρου ποταμοῦ πρὸς θάλασσαν μᾶλλον τὴν τοῦ Εὐξείνου πόντου κατῴκητο. εἰσὶ δ' οἱ Γέται, καὶ οἱ ταύτῃ, ὁμοροί τε τοῖς Σκύθαις καὶ ὁμόσκευοι, πάντες ἱπποτοξόται. παρεκάλει δὲ καὶ τῶν ὀρεινῶν Θρᾳκῶν πολλοὺς [i] τῶν αὐτονόμων, καὶ μαχαιροφόρων, οἳ [k] Δῖοι καλοῦνται, τὴν Ροδόπην οἱ πλεῖστοι οἰκοῦντες. καὶ τοὺς μὲν μισθῷ ἔπεισθεν, οἱ δ' ἐθελονταὶ ξυνηκολούθουν. ἀνίστη δὲ καὶ [l] Ἀγριᾶνας, καὶ [m] Λαιαίους, [n] καὶ ἄλλα ὅσα ἔθνη Παιονικὰ, ὧν [o] ἦρχε. καὶ ἔσχατοι τῆς ἀρχῆς ἦσαν, [p] μέχρι Γραικῶν καὶ Λαιαίων Παιόνων, καὶ τοῦ [q] Στρυμόνος ποταμοῦ, ὃς ἐκ τοῦ [r] Σκομίου ὄρους διὰ Γραικῶν καὶ Λαιαίων ῥεῖ· ὃ ἀρίζετο ἡ ἀρχὴ τὰ πρὸς Παίονας

[y] Διὰ om. *Cl. Gr. Caff.* In Auguſt. notatur: *λείπει ἡ διὰ δύο ὑποσχέσεις*, deeſt enim in textu cod. Aug. *διά*. [z] *Καταρχὰς Ar. C. Reg.* Κατἄρχας *Gr.* Mox *ἐπὶ βασιλείᾳ* Marg. Flor. Vin. [a] *Ξυμμαχίαν ἐποιεῖτο, καὶ τὸν τε Φιλίππου Dan.* [b] *Πρέσβεις* om. *Cl.* Aug. *Caff.* deinde manu recenti adſcriptum. [c] *Ἐτύγχανον Marg. Schol.* [d] *Ἀγνῶν* cum accentu in vltima ap. *Stephanum περὶ πόλεων* in voce *Ἀγνώνεια*. [e] *Αἷμα Cl. Gr. Ar.* paſſim. *Reg.* hic et paullo poſt *Αἷμα*. In Baſ. *Αἷμα ὄρους*. [f] *Τῆς* ante *ἐς* om. *Cl. Gr. Reg. Caff.* Baſ. Aug. [g] Legitur et *τὰς ὑπερβάντας*, teſte *Stephano*, qui in altera lectione cum articulo *τὰς* aliquod participium ſubaudiendum eſſe cenſet. Ita eſt in Mosqu. Baſ. Marg. Aldinae Vin. [h] *Τῷ* deeſt *Gr.* Mox *Idem εἰσὶ δὲ οἱ Γ.* [i] *Τῶν* om. *Gr.* [k] Eosdem eſſe cum *Diobeſſis* apud *Plinium* exiſtimat *Harduinus* ad Lib. 4. p. 437. *Δῖοι Caff. Gr.* [l] *Ἀκιάνας Gr.* [m] *Λαιαίους* paſſim *Ar. C. Cl. Gr. Eleſbos* hos *Plinium* appellaſſe, arbitratur *Harduinus*, loco ſupra citato. *Λαιαίσς* et mox *Λαιαίων Reg. Caff. Gr. Dan.* Baſ. Vulgo *Λιαίες*. [n] *Καὶ ἄλλα ἄλλα Ar. C.* [o] *Ἦρχεν Caff.* [p] *Μίχρι γὰρ Γραικίων Gr. Μίχρι Γαικίων Dan.* Baſ. *μίχρι γὰρ Λαιαίων* Π. In Mosqu. *καὶ Παιόνων*. Hic rurſus vulgo erat *Λαιαίων*. [q] *Στρυμόνος Ar.* et mox infra. *Reg. Dan.* [r] *Σκόμβρου C. Σκίβρου Ar.* et *Dan.* Hic mons *Σκόμβρος* dicitur ab *Ariſtotele*, teſte *Ortelio*, Scopius *Plinio*. *Σκόμβρος* hic, et paullo poſt *Caff.* et Aug. Sed a corr. *β* enim et *ρ* a rec. man. inſerta ſunt. Sic et paullo poſt. Mox vulgo erat *Λαιαίων*.

et ita ſpurius filius Perdiccae, cuius legitimum filium, puerum ſeptennem, in puteum praecipitem egit et ſuffocauit; quem locum praetermiſit Spanhemius, diſſerens de regibus Macedon. Diſſ. VII. de Vſu et Pr. num. p. 372. nec cum laudauit Valken. ad Herod. l. c. obſcura quaedam in hac hiſtoriae parte erudite expediens. Ceterum in cod. Caſſel. ſeries regum, qui poſt Cyrum et Amyntam I. regnarunt in Macedonia, ſcripta eſt: Γένος Τημενιδῶν (v. cap. 99.)

Ἀλέξανδρος

Περδίκκαν	Φίλιππον
Ἀρχέλαον	Ἀμύνταν
	Φίλιππον
	Ἀλέξανδρον τὸν μέγαν, ὃς τὴν Περσῶν δυναστείαν κατέλυσε.

Sed omiſſi ſunt quidam reges. Priores reges, a Perdicca inde, recenſuit Herod. VIII, p. 686. GOTTL.

Τὴν μὲν βουλόμενος —] Deren eines er erzwingen — *ἀποδῶναι* ſc. Ἀθηναίοις, vt Margo Aldin. Vinar. ſupplet. Mox *αὐτῷ ὑποσχόμενος* — in margine Flor. ad h. v. notatur: *videtur aliquid deeſſe.* N. quid Perdiccas promiſerit, Thucydides non dixit, vel, quod ipſe neſciret, non potuit; itaque vertendum: *certas quasdam promiſſiones fecerat.* Sequitur, ἃ ὑπεδέξατο. G.

Τὸν ἐπὶ Θράκης Χαλκιδικὸν πόλεμον καταλύσειν] Diod. l. c. Σιτάλκης — *ὡμολόγησεν αὐτοῖς*, (Athenienſibus) *τὸν ἐπὶ Θράκης πόλεμον· διόπερ βουλόμενος τὸς Χαλκιδεῖς σὺν τοῖς Ἀθηναίοις καταπολεμῆσαι* — G.

Τὸν Φιλίππου υἱὸν Ἀμύνταν] Diodorus l. c. *ἔκρινε* (Sitalces) *κατάγειν ἐπὶ τὴν Μακεδονικὴν βασιλείαν Ἀμύνταν τὸν Φιλίππου* — Philippum, Perdiccae fratrem, in parte quadam Macedoniae regnaſſe, ſuſpicatur Spanhem. Diſſert. VI. de vſu et praeſt. num. p. 374. Hoc deiecto a Perdicca, Sitalces filium Amyntam reſtituere adnixus eſt. cf. Weſſel. ad Diod. l. c. G.

[Ἀπὸ κοινῆ ἦγε) Hoc v. repetendum cum iis, quae praecedunt: *καὶ τῶν Ἀθηναίων πρέσβεις καὶ ἡγεμόνα Ἄγνωνα.* v. Steph.] G.

Αἷμα] Αἷμος *Steph.* et *Callimachus.* at *Cl. Gr.* Αἷμος, quomodo Geographi antiqui, *Herodotus* IV, 49. *Theocritus* Id. VII, 76. *Diodorus, Euſtathius* et *Apollodorus.* WASS.

Alii codd. habent Αἷμα, vt Geographi antiqui. Eſt autem Aemus *ὄρος Θρᾴκης.* v. Schol. Theocr. VII, 76. Effertur quoque in neutro. v. Stephan. B. p. 64. et Berkelius. Cellarius G. A. p. 1296. praefert Αἷμος, quod ante ſe praepoſitionis litteram tenuem adſpirat. Theocr. Id. VII, 76. *μακρὸν ὑφ' Αἵμονι.* Vtraque ſcriptura occurrit, altera tamen vſitatior. Ceterum deſunt in Mosqu. verba *ἀνίστησι* — vsque ad Θρᾴκης. G.

Τοὺς ὑπερβάντι Αἷμον Γέτας] *Stephanus* praeter ea, quae ex illius adnotatione excerpſit *Hudſonus*, ſcribit, vix mentione dignam videri alteram lectionem *τὰς ὑπερβάντας Αἷμον Γέτας.*

in Thracia, ob duo promiſſa, quorum alterum quidem repoſcere, alterum vero ipſe perſoluere volebat. Nam Perdiccas, cum ei *neſcio quae* promiſiſſet, ſi ſe Athenienſibus reconciliaſſet, a quibus initio bello premebatur, nec Philippum fratrem ſuum, eundemque hoſtem, in regnum reſtituiſſet, tamen quae promiſerat non praeſtabat. Et ipſe *Sitalces* Athenienſibus promiſerat, cum ſocietatem *cum ipſis* iniit, ſe bello Chalcidenſi finem impoſiturum. Vtraque igitur de cauſa *Sitalces Perdiccae* bellum inferebat, et Amyntam Philippi filium in regnum Macedonum ducebat, et *cum eo* Legatos Athenienſium, qui huius rei cauſa tunc aderant, et Agnonem ducem. Oportebat enim Athenienſes quoque cum nauibus, et quam maximo exercitu aduerſus Chalcidenſes praeſto eſſe. Bell. Pelop. an. 3. Olymp. 87. 4. V. C. Varr. 325.

96. Ab Odryſis igitur initio ducto, primum quidem ex ſuis ſedibus euocat Thraces, qui intra montem Aemum, et Rhodopen habitabant, quibus vsque ad Pontum Euxinum, et Hellespontum imperabat: deinde vero Getas, qui ſuperato Aemo monte in vlterioribus partibus habitabant, et quotquot alii populi cis Iſtrum fluuium ad Pontum Euxinum magis vergentes incolebant. Getae autem, et qui regionem illam accolunt, Scythis ſunt finitimi, et cultu ſimiles, omnesque ſagittarii equeſtres. Praeterea Thracum montanorum, qui ſuis legibus viuunt, et enſiferi ſunt, qui Dii vocantur, permultos euocauit, quorum maxima pars Rhodopen incolit. atque alios quidem mercede induxit, alii vero voluntarii erant, qui *Sitalcen* vltro ſequebantur. Euocauit etiam Agrianas, et Leaeos, et caeteras gentes Paeonicas, quibus imperabat. atque hi *Agrianes totius* imperii erant vltimi, vsque ad Graaeos, et Leaeos Paeonas, et Strymonem fluuium, qui ex Scomio monte per Graaeos, et Leaeos fluit. vbi erat terminus imperii ab ea parte, quae ſpectat Paeonas; qui iam ſunt ſui iuris. at ab ea parte, quae Tribal-

ἀναπρᾶξαι] εἰσπρᾶξαι, ἀπαιτῆσαι. Αὐτὸς ἀποδοῦναι] τοῖς Ἀθηναίοις δηλονότι. Αὐτῷ ὑποσχόμενος] τῷ Σιτάλκῃ. Διαλλάξειεν] φίλον ποιήσειεν. Ἃ ὑπεδέξατο] ὑπέσχετο. Οἳ ἐτύγχανον παρόντες] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἦγε. Καὶ ἡγεμόνα Ἄγνωνα] ὅτος ἔκτισε τὴν Ἀμφίπολιν. Ἀνίσησιν ὧν] τραπευμα δηλονότι. Μέχρι Θαλάσσης] ἕως τῆ Εὐξείνῳ πόντῳ, καὶ τῆ Ἑλλησπόντῳ. Καὶ ὅσα ἄλλα μέρη] ἐθνῶν δηλονότι. Καὶ τῆ Στρυμόνος ποταμῆ] Στρυμιὼν, ποταμὸς Θρᾴκης, περὶ τὴν Ἀμφίπολιν. ὅρα πόθεν ἄρχεται ὁ Στρυμὼν ποταμός. καὶ πῆ λήγει· καὶ ἔτι ὁ Ὄσκιος ποταμὸς, καὶ ὁ Νέσος, ὃν Νέσον ὅτος καλεῖ· ἔτι γε μὴν καὶ ὁ Ἕβρος. Οὗ

Participium, quod deeſſe putat, poteſt eſſe ὄντας, aut aliud huiusmodi. DVCK.

Hoc participium potuiſſet abeſſe, quod magis ornatus quam neceſſitatis cauſſa poſitum videtur. Sic ſupra c. 49. τὸ μὲν ἔξωθεν ἁπτομένῳ σῶμα οὐκ ἄγαν θερμὸν ἦν, ἅτε χλωρὸν, ἀλλ' ὑπέρυθρον — vbi quidam libri ἁπτόμενον — vbi vid. Abreſch. p. 225. Altera lectio ὑπερβάντας eſt ab imperito librario. Ceterum ex h. l. patet, Thraciam Iſtro a Scythia, boream verſus, diſiunctam fuiſſe. v. Illuſtr. Gatterer. p. 95. qui docet Noſtrum conſentire cum Herod. IIII. c. 48. 49. 51 — 58. qui flumina Scythica commemoret. GOTTL.

Ὁμοροι — ὁμόσκευοι] Laudat *Pollux* X, 14. vbi ſimilem locum adnotant e Lib. III. cap. 95. Ἱπποτοξότας eſſe conſtat et ex *Ouidio*. v. III. Triſt. 10, 54. V, 7. 14. et alibi. DVCK.

Ἱπποτοξόται] v. praeter ſcriptores a Duckero laudatos, Syneſ. in Dion. p. 25. vbi Petau. in not. p. 13. huius loci non eſt oblitus. Mox τῶν ὀρεινῶν Θρᾳκῶν — hos montanos Thraces libertate vſos eſſe, confirmat Herod. VII. p. 535. vbi Satrae, gens Thraciae, dicuntur ἐόντες ἐλεύθεροι μᾶλλοι. Δῖοι, quos Plinius vocat Diobeſſos, (i. e. gentem ex Diis et Beſſis mixtam) L. IIII. iam Ortelius fuerat ſuſpicatus, vt notat Valken. ad Herod. l. c. G.

Μαχαιροφόρων] Idem de Sarmatis et Getis, vicinis Tomitanae regioni, ſcribit *Ouid.* V. Tr. 7, 19. *Dextera non ſegnis fixo dare vulnera cultro, Quem vinctum lateri barbarus omnis habet.* DVCK.

Λεαῖους] *Stephano* Λαίνοι. hinc emenda. WASS. Si *Stephani* Ethnica ſecundum ſeriem elementorum, quod Docti putant, compoſita ſunt, non poteſt locus ille emendari e vulgata lectione *Thucydidis*: nam non debet vox, cuius primae literae ſunt Λε, inter eas poni, quarum principium eſt Λα. Ordini literarum, qui eſt in *Stephano*, melius conueniret ſcriptura plerorumque *Mſſ. Thucydidis* Λαιαῖοι. DVCK.

Λαιαίους] Praeeuntibus codd. bonis correxi pro Λεαίους, quod melius conuenit Steph. Λαίνοι, ἔθνος Παιονικόν. Θουκυδίδης δευτέρᾳ. G.

[Περὶ τὴν Ἀμφίπολιν) Sic recepi ex Aug. pro παρὰ.] G.

[Λήγει) Caſſel. habet καταλήγει. In Aug. et Caſſ. deſunt Schol. ad verba Αὐτῷ ὑποσχόμενος· Διαλλάξειεν· Ἃ Ὑπεδέξατο· in Aug. ad Ἀνίσησιν ὧν· Μέχρι θαλάσσης et Καὶ ὅσα ἄλλα μέρη.] G.

[Ὁ Νέσος) Ita Strabo L. VII, p. 498., qui eum quoque Neſum vocat; quanquam malit magnus Animaduerſor ex h. l. Scholiaſtae et Herod. VII, 109. 126. Νέσον. Noſter paullo poſt Νέσον et Ὄσκιον commemorat. Ptolemaeo quoque vocatur Νέσος. L. III, 13. p. 81. ὃς ἐσιν ὄριον τῆς Θρᾴκης.] GOTTL.

Σκομίῳ] *Al.* Σκόμβρῳ. hinc Σκόμβροι Θρᾴκιον ἔθνος *Heſych.* Scopius *Plinio. Cedrenus* p. 705. Σκαπίων πόλις. WASS.

αὐτονόμους ἤδη. τὰ δὲ πρὸς Τριβαλλοὺς, καὶ τούτους αὐτονόμους, Τρῆρες ὤρισον, καὶ [s] Τιλαταῖοι. οἰκοῦσι δ' ὅτοι πρὸς βορέαν τοῦ Σκομίου ὄρους, καὶ παρήκουσι πρὸς ἡλίου δύσιν μέχρι τοῦ Οσκίου ποταμοῦ. [t] ῥεῖ δ' ὅτος ἐκ τοῦ ὄρους ὅθενπερ καὶ ὁ [v] Νέστος καὶ ὁ Ἕβρος. ἔστι δὲ ἔρημον τὸ ὄρος [x] καὶ μέγα, [y] ἐκτεῖνον τῆς Ροδόπης.

ςζ'. Ἐγένετο δὲ [z] ἡ ἀρχὴ ἡ Οδρυσῶν, μέγεθος, ἐπὶ μὲν θάλασσαν καθήκουσα, [a] ἀπὸ Ἀβδήρων πόλεως ἐς τὸν Εὔξεινον πόντον, τὸν μέχρι Ἴστρου ποταμοῦ· αὕτη περίπλους ἐστὶν ἡ γῆ [b] ταξυντομώτατα, ἢν [c] αἰεὶ καλὰ πρύμναν ἵσῃται τὸ πνεῦμα, νηὶ στρογγύλῃ, τεσσάρων ἡμερῶν, καὶ ἴσων νυκτῶν. ὁδῷ δὲ ταξυντομώτατα ἐξ Ἀβδήρων ἐς Ἴστρον ἀνὴρ εὔζωνος ἑνδεκαταῖος τελεῖ. τὰ μὲν πρὸς θάλασσαν [d] τοσαύτη ἦν. ἐς ἤπειρον δὲ, ἀπὸ Βυζαντίου ἐς [e] Λαιαίους, καὶ ἐπὶ τὸν Στρυμόνα (ταύτῃ γὰρ διὰ [f] πλείστου ἀπὸ θαλάσσης ἄνω) ἐγίγνετο ἡμερῶν ἀνδρὶ εὐζώνῳ τριῶν καὶ δέκα ἀνύσαι. Φόρος τε ἐκ πάσης [g] τῆς βαρβάρου καὶ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων, ὅσον προσῆξαν ἐπὶ Σεύθου, (ὃς, ὕστερον Σιτάλκου βασιλεύσας, πλεῖστον δὴ ἐποίησε,) τετρακοσίων ταλάντων ἀργυρίου μάλιστα δύναμις, ἃ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου [h] εἰσὶ· καὶ δῶρα [i] ἔτι ἐλάσσω τούτων χρυσοῦ [k] τε καὶ ἀργύρου προσεφέρετο· χωρὶς δὲ, ὅσα ὑφαντά τε καὶ λεῖα, καὶ ἡ ἄλλη κατασκευή· καὶ ἐ μόνον αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ τοῖς παραδυναστεύουσί τε καὶ γενναίοις Οδρυσῶν. καταστήσαντο γὰρ τἀναντίον τῆς [l τῶν] Περσῶν βασιλείας τὸν νόμον, ὄντα [m] μὲν καὶ τοῖς ἄλλοις Θραξὶ, λαμβάνειν μᾶλλον ἢ διδόναι. καὶ αἴσχιον ἦν, αἰτηθέντα [n] μὴ δοῦναι, ἢ αἰτήσαντα μὴ τυχεῖν. ὅμως δὲ, [o] καλὰ τὸ δύνασθαι, [p] ἐπιπλέον αὐτῷ ἐχρήσαντο. ἃ γὰρ ἦν πρᾶξαι ἀδεὲς μὴ

s Τριλαταῖοι *Ar. C. Cl.* Paullo ante in cod. Baſ. καὶ τοὺς αὐτονόμους. In Mosqu. Τριλαταῖοι. t. Ῥεῖ δὲ ὅτος *Gr.* v Ab aliis Νεστὸς et Μεστὸς appellatur. Vide *Salmaſii Exercitationes Plinianas*, et *Harduinum* in Plinium IV, 11. in Not. et Emendat. x Καὶ deeſt *Ar.* y Ἐκτείνων *Reg.* z Ἡ ἀρχὴ Ὀδρυσῶν *Ar.* Ἡ ἀρχὴ τῶν Ὀδρυσῶν *C.* a Τὴ Ἀβδήρων *Gr.* b Τὰ ξυντομώτατα *Ar. C.* itidemque paullo infra *Cl. Gr. Reg. Caſſ.* Mosqu. et ſic *Iidem* et *Gr.* infra. c Αἰὲν *Cl. Gr. Reg Caſſ.* et mox ἵσηται *Gr. Vaſc. Baſ.* et ſic factum erat in *Caſſ.* relicto tamen circumflexo in media. d Τοσαύτη *Marc. Ar. C. Gr.* et εἰς ἤπειρον. e Λαιαίους *Caſſ. Reg. Gr.* et Mosqu. et Στρυμόνα *Reg.* Vulgo Λαιαίους. f Πλείστου *Dan.* g Τῆς *Gr.* Mox ὅσων προσῆξαν Mosqu. Cod. Baſ. a prima manu, ὅσαι προσῆξαν ab em. h Εἰσὶ in *Codd. al.* Ita erat in *Caſſ.* ſed recens manus ſuperſcripſerat εἰσι. In Aug. ἦσι. Paullo ante μάλιστα deeſt in Mosqu. i Καὶ δῶρα καὶ ἔτι *Gr.* k Τε deeſt *Ar. C.* l Τῶν non agnoſcunt *Cl. Gr. Alt. Flor. Baſ. Schol. Reg. Caſſ.* Mosqu. habet τῶν. m Μὲν abeſt *Ar. C. Dan.* n Μὴ δοῦναι deſunt *Reg.* ſed adſcripta recenti manu. o Hoc eſt, Διὰ τὴν δύναμιν καὶ τὴν τῆς δυνάμεως ἰσχύν. *Ae. Port.* p Ἐπὶ πλέον *Gr.*

Τρῆρες] Sic *Codices*, et *Callimachus*; *Theopompus* Τρᾶρας vocat. Cum *Noſtro* faciunt *Strabo* et *Ethnicogr.* Supra p. 400. circa fin. Ἀγριᾶνας ex *Theopompo* eosdem eſſe cum Sintis *Ariſtotelis* probare conatur *Holſtenius*: *Noſter* autem, et *Liuius* XLII, 51. diſtinguit. Agrianus fluuius recepto Contadeſdo inter Haemum et Adrianopolim, antea Oreſtam, Hebrum influit. vid. *Herodotum* IV, 90. V, 16. *Sintice* cis Strymonem. v. *Dionem Caſſium* pag. 462. et *Apollonii* Schol. α'. 608. DVCK.

Τοῦ Σκομίου ὄρους] Palmerius notat apud Abreſch. Diluc. p. 269., hunc montem Ariſtot. Meteor. I, 13. eſſe Scombrum, et Plin. L. IIII, 10. Scopium. GÖTTL.

Νέστος] Sic ſcribunt *Herodotus*, *Scylax*, *Pauſan. Mela*, vbi v. *Voſſium* p. 132. *Ariſtot.* VI. Hiſt. An. p. 985. et Meteorol. 291, 1. fontes eius ἐκ τοῦ Σκόμβρου deducit. *Steph.* contra Neſtum fluu. Illyrici ſacit. *Liuius Neſſon* vocat, et *Theophraſtus*, ὁ Νέσσος ἐν τῇ Ἀβδηρίτιδι. Ita et *Strabonis* Epit. *Schol.* Heſiod. p. 261. et adſtipulante *Phauorino* etiam *Heſychius*. *Ptolem.* Νέσος. *Mſ. Coislin.* Ναῖσσον. De qua lectione vid. *Ammianum*. In *Mſſ. Plin. Solini*, *Martiani* fere Meſtum, Meſius, Meſe. Nos ſcripturam ab antiquiſſimis firmatam amplectimur. WASS. Hebrum e Rhodope naſci ſcribunt *Dioclet* apud *Scholiaſt.* Theocr. VII, 112. *Seru.* et *Philargyr.* ad Virgil. IV. *Georg.* 523. Adnotauit *Meziriac.* ad Ouid. Heroid. Tom. I. pag. 130. Quia contigui ſunt Oſcius et Rhodope, nec Oſcius valde celebris eſt, facile fontes Hebri in Rhodope ideari potuerunt. DVCK.

Strabo L. VII, p. 498. Νέσσον vocat. Sed vt Noſter, ita Herodot. VII, 109. Cum libris vett. quatuor et Thucydide corrigendum eſt apud Strabon. Νέστου, vt vidit Caſaub. v. ad Schol. Dicitur hic fluuius Pangaei montis quoque Meſtus. v. Harduin. ad Plin. IIII. c. 18. p. 86. Lipſ. G.

Ἡ ἀρχὴ ἡ Ὀδρυσῶν] Aliter quidam *Mſſ.* minus bene. De Abderis vid. *Addenda*. WASS.

Ἀπὸ Ἀβδήρων — Ἴστρου ποταμοῦ] Diod. XII. p. 512. ἡ μὲν παραθαλάττιος αὐτῆς ἀπὸ τῆς Ἀβδηριτῶν χώρας τὴν ἀρχὴν ἔχουσα, διήκουσα μέχρι τοῦ Ἴστρου ποταμοῦ. G.

Αὕτη περίπλους ἐστὶν ἡ γῆ] Niſi *Scholiaſtem* hanc agnoſcere lectionem videremus, dum περίπλους exponit δυνατὴ περιπλεύσθηναι, ſuſpectum locum haberemus, quaſi potius ſcriptum a *Thucydide* eſſet, ταύτῃ περίπλους ἐστὶ τῇ γῇ. STEPH. Cur paullo poſt *Interpres* Latinus, *Vallam* ſequutus, ναῦν στρογγύλην voluerit vertere nauem *rotundam*, non ſcio. Graeci quidem multis nauibus nomen impoſuerunt a forma, de quo *Salmaſ.* Obſeruat. ad Ius Attic. et Rom. pag. 658. Sed non credo, Scriptores Latinos eas, quas Graeci στρογγύλας vocant, *rotundas* dicere. Eſt autem in ea re ſequendus vſus Veterum, qui has *onerarias* appellare maluerunt. Ἐμτορικὴν hic recte exponit *Schol.* et *Schol.* Ariſtoph. Equit. v. 1363. φορτηγόν. Vid. *Scheffer.* IV. de Re Nau. I. DVCK.

Adiectiue poſitum περίπλους notat Abreſch. Diluc. p. 269. vt ἔφορμος, L. III. 76. νῆες ἔφορμοι ὦσαι. Ita ὑετὸς, vnde ἄνεμοι ὑετώτατοι apud Herod. II. 52. G.

Νηὶ στρογγύλῃ] *Naui oneraria*. Male interp. *rotunda*. G.

Εὔζωνος] Sic locutus *Herodotus* I. et alibi. Sic πλοῦς ἡμέρας, et τεσσάρων ἡμ. καὶ νυκτῶν, et τάδια ρκ'. πεζῇ, et πλοῦς πρωϊσιαῖος apud *Scylacem*, quae formulae Scriptoris iſtius

los ſpectat, qui et ipſi ſunt ſui iuris, ſunt Treres, et Tilataei, qui terminant *imperium*. Hi autem ad ſeptentrionales Scomii montis partes habitant, et a Solis occidentis partibus pertingunt vsque ad Oſcium flumen. hoc autem fluit ex eodem monte, ex quo Neſtus et Ebrus. hic autem mons eſt et deſertus et magnus, et Rhodopae iunctus. Bell. Pelop. an. 3. Olymp. 87. 4. V. C. Varr. 325.

97. Fuit autem Odryſarum imperium magnitudine, ad mare quidem pertingens, ab vrbe Abderis ad Pontum Euxinum, ad eam vsque partem, qua Iſter fluuius in ipſum influit. Haec ora, qua curſus compendioſiſſimus datur, naui rotunda poteſt ambiri, ſi ventus a puppi ſemper ſpiret, quatuor dierum et totidem noctium ſpatio. Itinere vero terreſtri, qua compendioſiſſimum eſt iter, ab Abderis ad Iſtrum vir expeditus intra vndecim dies peruenire poteſt. atque eius quidem longitudo mare verſus haec erat. Per loca vero mediterranea, a Byzantio ad Leaeos, et ad Strymonem (hinc enim longiſſimus eſt a mari tractus in loca mediterranea) viator expeditus intra tredecim dies iter conficere poteſt. Tributum quoque, quod colligebatur ex toto barbarorum agro, et ex Graecis ciuitatibus Seuthe regnante, (qui poſt Sitalcem regno potitus id maxime auxit) omni auri et argenti pretio ad aeſtimationem pecuniarum reuocato, quadringenta ferme talenta valebat. nec his pauciora auri et argenti munera *ipſi* offerebantur. Praeterea vero et opera textilia et laeuia, aliaque ſupellex *ei offerebatur*. neque vero ipſi ſoli: ſed et aliis Odryſarum viris, qui apud ipſum autoritate pollebant, ac nobiles erant, *huiusmodi munera dabantur*. Legem enim longe aliam condiderunt, quam quae eſt apud Perſas, et quae apud alios quoque Thraces moribus eſt recepta; vt videlicet potius accipiant, quam dent. Et turpius erat, ſi quis rogatus non dediſſet, quam ſi quis non impetraſſet id, quod petiiſſet. * Veruntamen hac lege

* Tametſi hoc inſtituto plerumque imperioſe vtebantur etc. *Valla.* HVDS.

ὡρίζετο ἡ ἀρχὴ] τὸ τέλος εἶχε. Καὶ παρήκουσι] παρατείνονται. Ἔστι δὲ ἔρημον τὸ ὄρος] τὸ Σκόμιον δηλονότι. Αὕτη περίπλους ἐστὶ] δυνατὴ περιπλευσθῆναι. Νηὶ τροσγύλῃ] ἐμποριχῇ, διὰ τὰ πολεμικὰ, μακρότερα ὄντα. Ὁδῷ δὲ ταξυντομώτατα] διὰ ξηρᾶς. Ἀνὴρ εὔζωνος] εὔζωνος, εὐσαλὴς, καὶ κοῦφος, καὶ μηδὲν ἔχων τὸ ἐμποδίζον. Διὰ πλείστου] διαστήματος δηλονότι. Ὅσον προσῆξαν] φόρον δηλονότι. Χωρὶς δὲ] τούτων δηλονότι. Ὅσα] προσεφέροντο. Καὶ λεῖα] λεῖα, τὰ λιτὰ, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ὑφαντῶν καὶ πεποικιλμένων. Ὀδρυσῶν] προσεφέροντο δηλονότι. Τῆς Περσῶν βασιλείας] οἱ γὰρ Πέρσαι παρέχουσι μᾶλλον ἢ περ παρὰ τῶν ἄλλων λαμβάνουσιν· οἱ δὲ Θρᾷκες, τοὐναντίον. καὶ ἐκ ἦν τι πρᾶξαι παρ' αὐτοῖς τὸν μὴ παρέχοντα χρήματα, ὅπερ καὶ νῦν ἐν Ῥωμαίοις. Κατὰ τὸ δύνασθαι] διὰ τὴν δύναμιν. Ἐπιπλέον αὐτῷ ἐχρήσαντο] αὐτῷ τῷ νόμῳ πλέον τῶν ἄλλων Θρᾳκῶν οἱ

nouitatem facile demonſtrant; ſemper fere *ſtadia*, *Thucydideo* more numquam locutus eſt. Poſt Olymp. 114. Per. Iul. 4396. ſtadia adhibet *Dicaearchus*, et locorum interualla per dierum et noctium iter deſignat. Hinc ad Oropum ὁδὸν ἐλευθέρῳ βαδίζοντι σχεδὸν ἡμέρας. Haud ita *Scymnus Chius* circa A. M. 3938. Verum, qui antiquos, maxime *Homerum*, imitatur, *Dionyſium* excipiamus, Perieg. V. 985. Τόσσον ἄνευθεν ἰὼν, ὅσον ἔβδομον ἦμαρ ὁδεύσας Ἰφθίμης καὶ κραιπνὸς ἀνὴρ ἀνύσειεν ὁδίτης. Exiguum temporis interuallum ita effert *Hippocrates* §. IV. p. 5. ἐπισχέτω ὅσον δέκα σφύξιν διελθεῖν. WASS. De *Scylacis* ratione dimetiendi interualla nauigationum, quam hic tangit Cl. *Waſſ.* add. *Dodwell.* in Diſſertat. de Peripli Scylacis aetate §. 13. Quod ibid. §. 17. obſeruat *Dodwellus*, πλοῦν *Scylaci* eſſe ſpatium nauigationis inter vrbes in ora maritima ſitas, ὁδὸν autem ſpatium inter easdem terra euntibus, in eo potuit *Scylax* ſequutus eſſe auctorem *Thucydidem* h. l. DVCK.

[Τὸ ἐμποδίζον) Artic. addidi ex Aug. Paullo ante in eodem deeſt εὔζωνος. Non apparent quoque Scholia ad verba Οὗ ὡρίζετο ἡ ἀρχὴ· Καὶ παρήκουσι· Ἔστι δὲ ἔρημον τὸ ὄρος· Αὕτη περίπλους ἐστὶ· Ὁδῷ δὲ ταξυντομώτατα· Διὰ πλείστου· Ὅσον προσῆξαν· Χωρὶς δὲ· Ὅσα· Ὀδρυσῶν et Κατὰ τὸ δύνασθαι.] GOTTL.

Ἐς ἤπειρον —] Diodor. l. c. ἀπὸ δὲ θαλάττης εἰς τὸ μεσόγειον πορευομένῳ τοσοῦτον εἶχε διάστημα, ὥστε πεζὸν εὔζωνον ὁδοιπορῆσαι ἡμέρας τρισκαίδεκα — G.

Ὅσον προσῆξαν] Hoc loco vtebatur Valkenar. in adnot. ad Xenoph. Memor. p. 249. ad defendendam v. συνῆξας, quanquam praeferebat συνῆχας. G.

Τετρακοσίων] *Diodor.* πλείω χιλίων p. 312. c. qui corrigendus. WASS.

Τετρακοσίων ταλάντων] Diod. l. c. haud dubie ex alio ſcriptore: ἐλάμβανε προσόδους, καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν πλείω χιλίων ταλάντων Itaque h. l. non corrigendus eſt e Thucydide, vt putat Waſſeus, cum non conſtet, eum e Thucydide tantummodo hauſiſſe. v. Weſſel. l. c. G.

Λεῖα] *Suidas* h. v. hinc ſua mutuatus eſt. vid. *Pollucem* VII, 51. WASS.

[Λεῖα τὰ λιτά) Suidas in λεῖα p. 435. h. l. exſcripſit. Ab Aug. τὰ abeſt. G.

[Ὅπερ καὶ νῦν —) Haec verba in Caſſ. manu recenti atramento ſcripta ſunt; cetera vetuſta et minio. In Aug. plane non comparent. Adſuta ſunt ab alio auctore.] G.

[Λαβεῖν μᾶλλον ἢ περ δοῦναι) Deſunt haec in Caſſel. In Aug. αὐτῷ paullo ante, et μᾶλλον poſt λαβεῖν.] G.

διδόντα δῶρα. [q] ὥστε ἐπὶ μέγα [r] ἡ βασιλεία ἦλθεν ἰσχύος. [s] τῶν γὰρ ἐν τῇ Εὐρώπῃ ὅσαι μεταξὺ τοῦ Ἰονίου κόλπου καὶ τοῦ Εὐξείνου πόντου, μεγίστη ἐγένετο χρημάτων προσόδῳ καὶ τῇ ἄλλῃ εὐδαιμονίᾳ· [t] ἰσχύϊ δὲ μάχης, καὶ στρατῷ πλήθει, πολὺ [v] δευτέρα μετὰ [x] τὴν Σκυθῶν. ταύτῃ δὲ ἀδύναται ἐξισοῦσθαι οὐχ ὅτι τὰ ἐν τῇ Εὐρώπῃ, ἀλλ' οὐδ' ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἔθνος ἓν πρὸς ἓν οὐκ ἔστιν ὅ, τι δυνατὸν Σκύθαις ὁμογνωμονοῦσι πᾶσιν ἀντισῆναι. οὐ μὴν οὐδ' ἐς τὴν ἄλλην εὐβουλίαν καὶ ξύνεσιν περὶ τῶν παρόντων ἐς τὸν βίον ἄλλοις ὁμοίωνται.

ϛή. Σιτάλκης μὲν οὖν, [y] χώρας τοσαύτης βασιλεύων, παρεσκευάζετο τὸν στρατόν. καὶ ἐπειδὴ αὐτῷ [z] ἕτοιμα ἦν, ἄρας ἐπορεύετο ἐπὶ τὴν Μακεδονίαν, πρῶτον μὲν διὰ τῆς [a] αὐτοῦ ἀρχῆς, ἔπειτα διὰ Κερκίνης, ὄρους, ὃ ἐστι μεθόριον [b] Σίντων καὶ Παιόνων. ἐπορεύετο δὲ δι' αὐτοῦ τῇ ὁδῷ, ἣν πρότερον αὐτὸς ἐποιήσατο, τεμὼν τὴν ὕλην, ὅτε ἐπὶ Παίονας ἐστράτευσε. τὸ δὲ ὄρος ἐξ Ὀδρυσῶν διιόντες, ἐν δεξιᾷ μὲν εἶχον Παίονας, ἐν ἀριστερᾷ δὲ Σίντας καὶ Μαίδους. διελθόντες δὲ αὐτὸ, ἀφίκοντο [c] ἐς Δόβηρον τὴν Παιονικήν. πορευομένῳ δὲ αὐτῷ ἀπεγίγνετο μὲν οὐδὲν τοῦ στρατοῦ, εἰ μή τι νόσῳ· [d] προσεγίγνετο δέ. πολλοὶ γὰρ τῶν αὐτονόμων Θρᾳκῶν ἀπαράκλητοι ἐφ' ἁρπαγὴν ἠκολούθουν. ὥστε τὸ πᾶν πλῆθος λέγεται οὐκ ἔλασσον πεντεκαίδεκα μυριάδων γενέσθαι. καὶ τούτου τὸ μὲν πλέον πεζὸν ἦν· τριτημόριον δὲ μάλιστα, ἱππικόν. [e] τοῦ δ' ἱππικοῦ τὸ πλεῖστον αὐτοὶ Ὀδρύσαι παρεῖχοντο, καὶ μετ' αὐτοὺς Γέται. τοῦ δὲ πεζοῦ, οἱ μαχαιροφόροι μαχιμώτατοι μὲν ἦσαν, οἱ ἐκ [f] τῆς Ροδόπης αὐτόνομοι καταβάντες· [g] ὁ δὲ ἄλλος ὅμιλος, ξύμμικτος, πλήθει [h] φορβερώτατος ἠκολούθει.

ϛθ. Ξυνηθροίζοντο δὲ ἐν τῇ Δοβήρῳ καὶ παρεσκευάζοντο, ὅπως καταὶ κορυφὴν ἐσβαλοῦσιν ἐς τὴν κάτω Μακεδονίαν, ἧς ὁ [i] Περδίκκας ἦρχε. τῶν γὰρ Μακεδόνων εἰσὶ καὶ [k] Λυγκησταὶ, καὶ [l] Ἐλιμιῶται,

q "Ωσ' ἐπὶ Gr. r Ἦλθεν ἡ βασιλεία Reg. s Τῶν μὲν γὰρ Cl. t Ἰσχύει Reg. Gr. Paullo ante in Mosqu. πρισόδῳ χρημάτων. Idem habet quoque ἰσχύει. v Δεύτερον Dan. x Τὴν omitt. Cl. Gr. In Gr. est μετὰ τῶν Σκυθῶν. Μετὰ τὴν τῶν Σκυθῶν Reg. Cass. Aug. τῶν Σκυθῶν. Sed rec. manu superscr. τήν. Mosqu. τῶν Σκυθῶν. y Βασιλεύων χώρας τοσαύτης Reg. Cass. z Miretur aliquis non sequi ἕτοιμος. Sed alii plerique loci suspectum habere hunc nos vetant: in iis enim itidem dicit ἐπειδὴ ἕτοιμα ἦν, subaudiendum relinquens πάντα. Alicubi vero et ἐπειδὴ παρεσκεύαστο cum eadem ellipsi dicentem audimus. Steph. a Αὐτοῦ Ar. C. Cl. Gr. Reg. Αὐτῆς, et ex emendat. recent. manus αὐτοῦ Cass. b Σιντῶν et paulo infra Σιντῆς Ar. C. Vocem ὀχυτένους scribendam esse docet Stephanus περὶ πόλεων. Sic Cass. et Gr. vtroque loco. Dan. hic Σιτῶν. c Ἐς deest Reg. Mox δ' αὐτῷ Gr. d Προσεγίγνετο Reg. e Τοῦ δὲ ἱππικοῦ Reg. Cass. Paullo post οἱ μαχαιροφόροι καὶ μαχιμώτατοι, Bas. f Τῆς deest C. g Ὁ δ' ἄλλος Gr. h Φοβερώτερος Gr. i Περδίκας Cass. k Ἐλυγκησταὶ Ar. C Λυγκισταὶ apud Strabonem. Δυγκεσταὶ Diodoro Sic. Horum regio Λυγκηστὶς Ptolemaeo. Λυγκισταὶ Cass. Ἐλυγκησταὶ Dan. Mosqu. Λυγκισταί. l Ἐλειμιῶται Ar. C. Ἐλυμιῶται Ptolemaeo. Ἐλιμιῶται Cass. In scriptura, quam ex Ar. C. profert Huds. fortassis vitium est, nam ea est in textu.

Μεγίστη ἐγένετο —] Herod. V, 3. p. 373. Thraces vocat ἔθνος μέγιστον, μετά γε Ἰνδοὺς πάντων ἀνθρώπων, si vnius imperio regerentur. Cui sententiae suam opponit Thucydides, Scythas esse, quibus ὁμογνωμονοῦσι nulla gens resistat, vt sagacissimus Valkenarius ad l. c. Herodoti obseruat. cf. Pausan. I, 9. Attingit hanc multitudinem Scytharum Xenoph. Cyrop. I, 1. Ill. Gatterer (p. 91.) Herodotum de Thracibus tam praeclare sentire, quod de vniuersis loquatur, Thucydidem vero de Odrysis tantum iudicare. GOTTL.

[Τῆ τῶν Σκυθῶν) In Cassel. et Aug. vulgatum deest, et pro illo legitur: περὶ Σκυθῶν τοῦτο καὶ Ἡρόδοτος λέγει. Wessel. ad Herod. V, 3. p. 373. corrigit pro Σκυθῶν, Θρᾳκῶν, vt vero conueniant, quae scripserit Scholiastes, cum iis, quae dicat Herodotus de Thracibus. Sed videtur Scholiastes confudisse ea, quae de Thracibus scripsit Herod., tanquam dixerit de Scythis.] G.

Οὐ μὴν οὐδ' ἐς τὴν —] *Veruntamen Scythae non item sunt similes aliis nationibus sapientia, sed multo inferiores hac quidem in parte.* vid. Reisk. anim. p. 24. G.

[Ἀλλ' ὑπερβάλλουσι) Grammius coniicit, haec adleuisse Grammaticum Thracem natione, qui, vt ciuibus suis gloriam vindicaret, verba auctoris in contrarium sensum vertere conatus sit. Addit idem Grammius, forte legendum esse: ἄλλοι ὑπερβάλλουσι δηλονότι sc. τοὺς Θρᾷκας. Neutrum placet. Mihi quidem videtur Scholiastes respexisse ad Herodoti locum de Thracibus, (V, 3.) et supplet, quod ex sententia Scholiastae dicendum fuit Thucydidi.] G.

Ἄρας] Sc. τὸ στράτευμα, vt suppletur in cod. Cass. In ἕτοιμα ἦν, subaud. πάντα, quod subinde omittitur. G.

Δόβηρον] Vid. *Berkelium* ad Steph. Veram loci scripturam firmat Epigr. ined. apud *Holsten.* et *Zosimus* p. 39, 109. Apud *Suidam* male scribitur Δόβειρα. WASS.

Τῶν αὐτονόμων — ἠκολούθουν] Citat *Suidas* et ἀπαράκλητοι expl. αὐτόματοι. Confer de numero copiarum *Diodor.* p. 312. c. WASS.

Ἀπαράκλητοι] i. e. αὐτόματοι, sic Suidas, qui h. l. laudat. Abreschius in Diluc. p. 269. putabat, Hesychium sub h. v. huc respexisse: ἀπαράκλητος, ἀσύγκλητος et αὐτόματος, vt pro vulg. ἀπαράβλητος — et ἀνόμοιος legit. G.

Τὸ πᾶν πλῆθος — πεντεκαίδεκα μυριάδων] Diodorus l. c. ἤθροισεν — πεζοὺς μὲν πλείους τῶν δυοκαίδεκα μυριάδων, ἱππεῖς δὲ πεντάκις μυρίους· quem dissensum etiam notauit Wessel. ad l. c. Diodori. G.

Τριτημόριον] *Pollux* IX, 66. τριτημόριον ὅταν μέντοι Θουκυδίδης εἴπῃ, τριτημόριον δὲ μάλιστα ἱππικόν, τὴν τρίτην μοῖραν εἴρηκε. DUCK.

Τὴν κάτω Μακεδ.] *Thucydidi* ἡ κάτω Μακεδονία dicitur, quae ad littus maris Aegaei extendebatur, oppositione facta ad

diutius ſunt vſi, propter potentiam, qua valebant. Nihil enim a quoquam *apud Regem, tiusque nobilitatem*, ſine muneribus transigi poterat. Itaque regnum illud ad magnam potentiam peruenit. nam omnium, quae ſunt in Europa intra ſinum Ionium et Pontum Euxinum, maximum fuit prouentu pecuniarum, et caeterarum rerum copia, quae homines beatiores facit: ſed certandi viribus, et copiarum numero, Scytharum potentia longe fuit inferius. Nam huic *Scytharum potentiae* non modo gentes, quae ſunt in Europa, aequari nequeunt; verum etiam earum, quae in Aſia ſunt, nulla, gente genti oppoſita, Scythis vniuerſis, ſi concordes inter ſe fuerint, reſiſtere valet. Quinetiam ne in alia quidem ſolertia, et prudentia, quae in rebus ad praeſentem vitam neceſſariis requiritur, caeteris nationibus ſunt ſimiles. Bell. Pelop. an. 3. Olymp. 87. 4. V. C. Varr. 325.

98. Sitalces igitur, cum tantae regionis regnum obtineret, exercitum parabat. Poſtquam autem *res omnes ad expeditionem neceſſariae iam* ipſi paratae fuerunt, *copiis inde* motis, in Macedoniam iuit; primum quidem per ſuum regnum, deinde vero per Cercinen, montem deſertum, qui inter Sintos et Paeonas eſt medius. Iter autem per eum faciebat via, quam ipſe ſucciſa materia prius fecerat, quum bellum Paeonibus intulit. Hunc autem montem ex Odryſis pertranseuntes, ad dextram quidem habebant Paeonas; ad ſiniſtram vero, Sintos, et Maedos. Quem cum pertransiſſent, ad Doberum Paeonicam *vrbem* peruenerunt. Ei autem iter facienti nulla quidem exercitus pars deceſſit, niſi ſi qua morbo correpta periit: ſed accedebat. Multi enim ex illis Thracibus, qui ſuis legibus viuebant, ad praedam vltro ſequebantur. Quare tota multitudo non minor centum quinquaginta millibus exſtitiſſe fertur. Atque huius quidem maior pars erat pedeſtris, tertia vero ferme pars erat equeſtris, maximam vero huius equitatus partem ipſi Odryſae, et poſt eos Getae praebuerunt. Machaerophori vero, qui ſuis legibus viuebant, et ex Rhodope deſcenderant, erant totius peditatus bellicoſiſſimi. Caetera vero turba, ex variis et diuerſis gentibus permixta, multitudine maxime formidabilis, ſequebatur.

99. Doberum igitur omnes conuenerunt, et ſe pararunt ad irruptionem faciendam * ex ſuperiore in inferiorem Macedoniam, quae Perdiccae imperio parebat. Nam inter Macedonas ſunt et Lynceſtae,

* E montis iugo in inferiorem Macedoniam etc. *Valla, Aliique.* HVDS.

Ὀδρύσαι ἐχρῶντο, λαβεῖν μᾶλλον ἢπερ δοῦναι. Ταύτῃ δὲ] τῇ τῶν Σκυθῶν. Οὐχ ὅτι τὰ ἐν τῇ Εὐρώπῃ] οὐχ ὅτι, ἀντὶ τοῦ μήτοιγε. Οὐ μὴν ἄλλοις ὁμοιοῦνται] ἀλλ' ὑπερβάλλουσι δηλονότι. Σίντων, καὶ Παιόνων] Σίντιοι ἐλέγοντο ἐν ὅσῳ τὴν Λήμνον ᾤκουν. εἰς δὲ τὴν Θρᾴκην ἐλθόντες, μετωνομάσθησαν Σίντοι. Τὸ δὲ ὄρος] τὴν Κερκίνην δηλονότι. Ἀπεγίγνετο μὲν] ἀπώλλυτο. Προσεγίγνετο δὲ] ηὐξάνετο κατὰ πρόσθεσιν. Θρᾳκῶν ἀπαράκλητοι] ἑκούσιοι. Τὴν κάτω Μακεδονίαν] τῆς Μακεδονίας τὸ μὲν, ἐπὶ μεσόγειον· τὸ

montanas Macedoniae regiones, vt liquido patet ex libro 2. vbi de expeditione Sitalcis in Macedonas agit. Vide *Palmerii* Graec. antiq. p. 79. et 80. HVDS.

Ἐς τὴν κάτω Μακεδονίαν] Quae ad littus maris Aegaei extendebatur. v. Palmer. ant. gr. p. 79. De diuiſione Macedoniae in maritimam et mediterraneam expoſuit Spanhem. de vſu et Pr. num. Diſſ. VII. p. 371. GOTTL.

[Τὴν κάτω) In Aug. deeſt τὴν. In eodem non leguntur Schol. ad verba Οὐχ ὅτι τὰ ἐν τῇ Εὐρώπῃ· Τὸ δὲ ὄρος· Ἀπεγίγνετο μὲν· Προσεγίγνετο δὲ et Θρᾳκῶν ἀπαράκλητοι.] G.

Λυγκησταὶ] Ita ſcribendum. Latini quoque habent Lynceſtes. v. Ducker. ad h. l. G.

Ἐλειμιῶται] *Arrianus* Ἐλυμιῶτιν ſcribit. WASS. Ita vocat regionem I. de Expedit. Alex. c. 7. vid. *Holſten.* ad Steph. in Ἐλίμεια, et Cellar. II. Geogr. Ant. 13. Qui hic et alibi in *Thucydide* et aliis Λυγκησταὶ, *Straboni* et *Stephano* Λυγκισταὶ ſunt, *Diodoro Sic.* XVII. p. 592. Λυγκισταὶ, vt ſcribit *Harduin.* ad Plin. IV, 10. quamquam ibi in *Ed. Rhodom.* eſt Λυγκισῶν per ι. *Holſten.* probat Λυγκησταί. Recte, opinor: nam ι ante pronunciatione τοῦ η ortum eſſe, ex eo probabile eſt, quod Latini fere vbique in ſecunda ſyllaba *e* habent; vt Amyntas *Lynceſtes*, Alexander *Lynceſtes* apud *Curtium* ſemper; *Lynceſtius* amnis *Ouid.* XV. Metam. 329. *Lynceſtis* aqua *Plin.* II. H. N. 103. et alii. In *Iuſtin.* XI, 2. ſcriptura variat. Ceterum, *Stephanum* Lyncum et Lynceſtas perperam in Epiro ponere, adnotant ad eum *Interpretes* v. Λύγκος. DVCK.

Scriptura huius populi, vt et vrbis Ἐλιμίας, infra Apolloniam ſitae, varia eſt. Haec certe vitioſa eſt, quae Elemiam ſcribit, vt reperitur apud Xenophontem L. V. Hiſt. gr. c. 2. p. 257. vt ſcite iudicat Vener. Morus, qui pro ea malit Ἐλυμία, ſ. Ἔλειμία. Steph. de Vrbb. p. 340. habet Ἐλίμεια et Ἐλιμειώτης, quod videtur probandum. Liuius enim L. XXXI. 40. vocat *Elimeam.* Ita L. XLII. 53. XLIII, 21. v. Drakenb. ad L. XLII, 53. G.

καὶ ἄλλα ἐθνη ἐπάνωθεν, ἃ ξύμμαχα μέν ἐστι τούτοις καὶ ὑπήκοα, βασιλείας δ' ἔχει καθ' αὑτά. τὴν δὲ [m] περὶ θάλασσαν νῦν Μακεδονίαν Αλέξανδρος ὁ Περδίκκα πατὴρ, καὶ οἱ πρόγονοι αὐτῦ [n] Τημενίδαι, [o] τοαρχαῖον ὄντες ἐξ Αργους, [p] πρῶτοι ἐκτήσαν]ο, καὶ ἐβασίλευσαν, ἀναστήσαν]ες μάχῃ ἐκ μὲν Πιερίας Πέρας (οἱ ὕστερον [q] ὑπὸ τὸ Πάγγαιον πέραν [r] Στρυμόνος ᾤκησαν [s] Φάγρη]α, καὶ ἄλλα χωρία· καὶ ἔτι [t] καὶ νῦν Πιερικὸς κόλπος καλεῖται ἡ ὑπὸ τῷ Παγγαίῳ πρὸς θάλασσαν γῆ) ἐκ δὲ τῆς Βοττίας καλουμένης, Βοττιαίους, οἱ νῦν ξυμοροι Χαλκιδέων οἰκοῦσι· τῆς δὲ Παιονίας παρὰ τὸν [v] Αξιον ποταμὸν, στενήν τινα καθήκουσαν ἄνωθεν μεχρι Πέλλης καὶ θαλάσσης ἐκτήσαν]ο. καὶ πέραν [x] Αξίου, μέχρι [y] Στρυμόνος, τὴν Μυγδονίαν καλουμένην, Ηδῶνας ἐξελάσαν]ες, νέμον]αι. ἀνέστησαν δὲ καὶ ἐκ τῆς νῦν Εορδίας [z] καλουμένης [a] Εόρδους. (ὧν οἱ μὲν πολλοὶ [b] διεφθάρησαν, βραχὺ δέ τι αὐτῶν περὶ [c] Φύσκαν κα]ῴκηνται) καὶ ἐξ Αλμωπίας, [d] Αλμώπας. ἐκράτησαν δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἐθνῶν οἱ Μακεδόνες ὅσοι, ἃ καὶ νῦν [ἔτι] ἔχουσι, τόν τε Ανθεμοῦντα καὶ [e] Κρηστωνίαν καὶ Βισαλτίαν, καὶ Μακεδόνων αὐτῶν [f] πολλήν. τὸ δὲ ξύμπαν, Μακεδονία καλεῖται, καὶ Περδίκκας Αλεξάνδρου, βασιλεὺς αὐτῶν ἦν, ὅτε Σιτάλκης ἐπῆει.

ϱ'. Καὶ οἱ μὲν Μακεδόνες ὅσοι, ἐπιόντος πολλῷ στρατῷ ἀδύνατοι ὄντες [g] ἀμύνεσθαι, ἐς τε τὰ καρτερὰ καὶ τὰ τείχη, ὅσα ἦν ἐν τῇ χώρᾳ, ἐσεκομίσθησαν. ἦν δὲ ἃ πολλά· [h] ἀλλὰ ὕστερον Αρχέλαος ὁ Περδίκκου υἱὸς, βασιλεὺς γενόμενος, τὰ νῦν ὄντα ἐν τῇ χώρᾳ ὠκοδόμησε, καὶ ὁδοὺς εὐθείας [i] ἔτεμε, καὶ τἄλλα διεκόσμησε τά τε κα]ὰ [k] τὸν πόλεμον ἵπποις καὶ ὅπλοις, καὶ τῇ ἄλλῃ παρασκευῇ [l] κρείσσονι, ἢ ξύμπαν]ες [m] οἱ ἄλλοι βασιλεῖς ὀκτὼ οἱ πρὸ αὐτοῦ γενόμενοι. ὁ δὲ στρα]ὸς τῶν Θρακῶν ἐκ τῆς Δοβήρου

m Παρὰ *Marg. Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caſſ. Dan.* Mosqu. Baſ. *n* Vide *Herodoti* lib. 8. Τιμαινίδαι Baſ. et Mosqu. Τιμινίδαι. *o* Τὸ ἀρχαῖον ἐξ Ἄργους *Ar. C. Dan.* Mosqu. Τὸ ἀρχαῖον etiam *Caſſ.* et *Gr.* *p* Πρῶτον *Reg. Caſſ.* Aug. Marg. Aldin. Vinar. *q* Ὑπὸ τῷ Πάγγαιον et in marg. Παγγαίᾳ *Dan.* *r* Στρυμόνος *Reg.* *s* Inuenitur etiam ſcriptura Φράγητα. *Steph.* et ita *Cl. Gr.* Baſ. *t* Καὶ deeſt *Ar. C. Dan.* *v* Προσαρξυτόνως apud *Ptolem. Pauſan.* et *Harpocrat.* Ὀξυτόνως *Ar. C.* et *Strab.* Ἄξιον *Caſſ.* a prima manu, deinde correctum erat Ἄξιδν, et ita *Dan.* et *Gr.* *x* Ἀξιῦ *Ar. C. Dan.* In *Caſſ.* deſiderantur, quae ſunt inter μέχρι et Στρυμόνος· ſed legunt in marg. manu vet. ſcripta, vbi eſt Ἀξίδ. *y* Στρυμμόνος *Ar.* itidemque paulo infra. Vtrobique etiam *Reg.* et *Dan.* Paullo poſt in Baſ. Ἠδώνας ex em. *z* Καλουμένης deeſt *Ar. C. Dan.* *a* Ἐορδὰς *Ar. C.* Sic apud *Strab.* lib. 8. Hanc vocem accentum in vltima gerere docet *Herodianus* lib. 6. teſte *Stephano* περὶ πόλεων. Ἐορδὰς Gr. *b* Ἐφθάρησαν *Ar. C. Cl. Gr.* Mosqu. *Caſſ. Reg. Dan.* Aug. Baſ. deinde βραχὺ δέ καὶ αὐτῶν. *c* Φύσαν *Ar. C. Dan.* Φυσκίαν *Caſſ.* *d* Ἀλμωπὰς *Caſſ.* Ἀλμωπὰς *Gr.* *e* Γρηστωνίαν *Gr.* paſſim. Γρηστωνίαν per ω bis hoc Cap. *Gr.* non per ο. Vulgo Γρητωνίαν. *f* *Valla* tanquam non πολλὴν, ſed πόλλην legerit, interpretatus eſt Pollam. *Steph.* Μακεδόνων πολλὴν Baſ. Marg. Flor. Vin. πόλλην. *g* Ἀμύνασθαι *Cl.* Mosqu. *h* Ἀλλ' Ὕστερον *Reg. Caſſ.* Paullo poſt ᾠκοδόμησεν *Caſſ. Gr.* *i* Ἔτεμεν *Caſſ.* Ἔτεμνε et cum emendat. Ἔτεμε *Gr.* Idemque τὰ ἄλλα. *k* Τὸν deeſt *Ar. C. Dan.* *l* Κρεῖσσον *Cl.* Mosqu. *m* Οἱ deeſt *Reg. Caſſ.* Aug. Mosqu.

Ἀλέξανδρος] Amyntae filius, ſeptimus Macedoniae rex, qui Xerxis bello a Medorum partibus ſtetit, ſemper tamen cum Graecis (vnde φιλέλληνος cognomen tulit) occulte amicitiam fouens. HVDS. De ſerie et ſucceſſione Regum Macedoniae, deque diuiſione Macedoniae in maritimam et mediterraneam, legi debent, quae ſcripſit Magnus *Spanhemius*, Diſſert. VII. p. 371. et ſeqq. Ed. vlt. de Praeſt. et vſu Numiſm. quibus egregie inluſtrantur, quae de regno Macedonum variis locis ſcribit *Thucydides*. DVCK.

Πρόγονοι αὐτῦ Τημενίδαι] Macedoniae reges *Herodoto* (l. 7. c. 173.) dicuntur ἀπόγονοι Τημενοῦ, qui ſub reditum Heraclidarum Argos obtinuit. Vide etiam *Herod.* l. 9. c. 44. et l. 5. c. 22. HVDS.

Οἱ πρόγονοι αὐτῦ Τημενίδαι] Temenidas, Alexandri maiores, potitos eſſe Macedonia maritima, pluribus narrat Herod. VIII, 137. GOTTL.

[Κατὰ διέξοδον) i. e. *pluribus, copioſe*, opponiturque διὰ βραχέων. Duckerus notat, apud Herodotum (L. VIIIb, 44.) non multum relatum eſſe, niſi quod dicat Alexander, ſe vetuſta origine Graecum eſſe. Paullo ante poſt τοῦτο inſerui ex Aug. καί.] G.

Φάγρητα] Vide *Herodot.* p. 418. *Strabonis* Epitom. et *Leopard.* Emend. l. 8. c. 2. HVDS. Vid. *Herodot.* VII, 112. Φάγρη corrupte *Scylax* p. 27. cum Noſtro *Strabonis* Epit. 108. Φάγρος piſcis genus *Strabo* p. 1179. vid. *Athenaeum* p. 295, 312. apud *Heſych.* lege φαγρόριος. Confer *Clem. Alexand.* p. 34. et *Pollucem*, *Plutarch.* Mor. 353. Eſt et Φάγρος Apollinis filius apud *Nicand.* in Ἑτεροιημ. WASS. Eſt in *Antonin. Liberal.* Cap. XIII. Vrbs, de qua hic *Thucydides*, etiam apud *Stephanum* Φάγρης eſt, h. v. et in Κύρης. DVCK.

Huius vrbis Thraciae meminit Stephanus h. v. p. 731. hoc loco Thucydideo laudato. G.

Ἄξιον] Vid. *Homerum* Il. β'. 849. et *Strabonis* Epit. 509. Βαρδάριον vocat *Cedrenus* p. 705. In *Codice Cantacuzeni Mſ.* inuenitur etiam Βισελτζα, apud *Annam Comnenam* Βαρδάρης audit. Conſule *Fulcher.* Carnotenſ. I, 3. *Wilhelm. Tyrium* II, 13. *Tzetzes* videtur diſtinguere Chil. X, 188. WASS. Ἀξιῦ in *Homer.* Il. β'. 849, 850. edidit *Barneſ.* quod in *aliis Edd.* eſt Ἀξίδ, et *Euſtath.* ac paruus *Scholiaſt.* ibi habent Ἄξιος, Ἀξίδ, Ἄξιον. *Herodot.* quoque VII. 123. Ἄξιος. DVCK.

[Μεταπλασμῷ) In Aug. eſt μεταπλασμός] G.

[Οὕτως Ἡρωδιανός) Sic ſcripſi e codd. Caſſ. et Aug. pro Ἡρόδοτος. In hoc non ſcripta ſunt Scholia a verbis Ἴσν οἱ μὲν πολλοὶ — ad Τὰ νῦν ὄντα.] G.

Ἐόρδους] Ita hodie in barbarie Scythica *Hordi*. *Heſych.* duplicem adfert lectionem Ἔορτος, ἢ Ἔορδος. *Herodotus* VII, 185. Ἐορδοί. WASS.

Steph. de vrbb. p. 346. Ὀξύνεται τὸ Ἐορδὸς, ὡς Ἡρωδιανὸς ἔκτῃ. Sic Herodotus quoque VII, 185. G.

Ἀλμωπίας] Ita *Mſſ.* et *Steph. Conſtantinus Porph.* II. de

et Helimiotae, et aliae gentes in locis mediterraneis, quae illis quidem ſunt ſociae et ſubiectae: ſed tamen regna ſingulae ſeparatim habent. Illam vero Macedoniam, quae nunc eſt maritima, Alexander Perdiccae pater, et Temenidae eius maiores, olim ex vrbe Argis oriundi, primi poſſederunt, et *in ea* regnarunt, vbi prius proelio ſuperatos expuliſſent ex Pieria quidem, Pieres, (qui poſtea ſub Pangaeo trans Strymonem incoluerunt Phagretem, et alia oppida. Vnde vel ad hoc vsque tempus regio, quae ſub Pangaeo iacens ad mare vergit, ſinus Piericus appellatur) ex ea vero, quae Bottia vocatur, Bottiaeos, qui nunc agrum Chalcidenſibus finitimum incolunt. Quinetiam anguſtam quandam Paeoniae regionem iuxta Axium fluuium, a locis montanis ad Pellam vsque et mare pertingentem poſſederunt. et trans Axium, ad Strymonem vsque, eam, quae Mygdonia nominatur, eiectis Edonis, poſſident. Ex illa etiam, quae nunc Eordia vocatur, eiecerunt Eordos, (quorum plerique perierunt: ſed exigua quaedam ipſorum pars circa Phyſcam habitat) et ex Almopia, Almopas. Hi Macedones, *qui maritimam oram incolunt*, alias etiam gentes in ſuam poteſtatem redegerunt, quas nunc etiam in ſua poteſtate habent, Anthemuntem, Greſtoniam, Biſaltiam, magnamque *ſuperioris Macedoniae* partem, quae ad ipſos Macedonas pertinebat, *qui loca mediterranea incolebant*. Haec autem vniuerſa, Macedonia vocantur, et Perdiccas Alexandri *filius* horum erat Rex, quo tempore Sitalces *ipſi* bellum intulit. Bell. Pelop. an. 3. Olymp. 87. 4. V. C. Varr. 325.

100. Atque hi quidem Macedones, cum ingens exercitus illos inuaſiſſet, quod ei reſiſtere non poſſent, ſe receperunt in loca natura ſituque munita, et in munitiones manu factas, quae in eo agro erant. Harum autem non magnus erat numerus. Sed poſtea Archelaus Perdiccae filius, regno potitus, eas, quae nunc in ea regione exſtant, aedificauit, et vias rectas ſecuit, et cum alia digeſſit, tum etiam rem militarem equis, armis, et reliquo belli apparatu, longe melius quam caeteri omnes octo Reges, qui eum anteceſſerant. Exercitus vero Thracum Dobero profectus, primum quidem irrupit in regnum,

---

δὲ, παράλιον, ἣν καλεῖ τὴν κάτω Μακεδονίαν. Πρῶτοι ἐκτήσαντο] τοῦτο καὶ Ἡρόδοτος ἐν τῇ ἐνιάτῃ ἱστορεῖ κατὰ διέξοδον. Ἠδῶνας ἐξελάσαντες] Ἠδωνοὶ καὶ μεταπλασμῷ Ἠδῶνες, καὶ Ἠδῶναι. ἕτως Ἡρωδιανός. Ὧν οἱ μὲν πολλοὶ] τῶν Ἐόρδων. Οἱ Μακεδόνες ἕτοι] οἱ κάτω Μακεδόνες. Καὶ Μακεδόνων αὐτῶν] τῶν ἄνω. Ἦν δὲ ὁ πολλὰ] τὰ κυρτερὰ δηλονότι. Τὰ νῦν ἔντα]

Them. Ἀλμοπία. et ſic *Ptolemaeus*, at *Miſſ. Pall.* rectius, Ἄλμωπες. ἀπὸ Ἄλμωπος Neptuni, et Helles Athamantis filiae. *Steph.* Vix alibi inuenies. vid. tamen *Plinium* I, 433. *Ptolem.* pag. 92, 26. Ἀλβώτων, lege Ἀλμωπῶν. WASS.

Ἀνθεμοῦντα] Oppidum, et inter regiones nomen gentis. Vid. *Herodot.* V, 94. *Harpocrat.* v. Ἀνθεμοῦς, *Ariſtid.* II, 224. *Libanius* Declam. XIII. Ἀνθεμοῦντα ὅλον dixit. Eſt et fluuii nomen Geographis ignotum, vt et *Heſychio* et *Apollodoro* conſtat. Vid. et *Plin.* IV, 10. *Aeſchin.* de Falſ. legat. p. 250. WASS.

Γρηστωνίαν] Ita *Miſſ.* hic et alibi. *Gr.* cum *o* male. *Stephanus*, *Theopompus* apud Athenaeum, *Herodotus*, *Ariſtoteles* de Mirabil. Auſc. p. 112. *Lycophron* bis, receptam lectionem tuentur. *Stephanus* mendoſe vno in loco Γαγρωνίαν. *Theopompus* apud Athen. III. p. 77. Γερηστωνία. *Herodot.* VII, 124. Κρηστωνικὴ ex Ioniſmo, κ pro γ. Ibi *Miſ. Flor.* Κρηστωνέης, pro Κρηστωναίης? *Tzetzes*, Κρηστώνη, ἀπὸ τῆς Ἄρεος καὶ Κυρήνης θυγατρός. Sic Κρηστώνης ἔχις apud *Lycophron.* v. 499. vbi *Miſ. Seld.* Κρηστόνης, et τὸν Κρηστώνης θεὸν, v. 937. Pro Κραστωνία apud *Ariſtotel.* legendum Κρηστωνία, auctore *Sylburgio.* WASS. Confer quae ad *Stephanum* in Γαγρωνία, Γρηστωνία, et Κρήσων adnotant *Interpretes.* DVCK.

Κρηστωνίαν καὶ Βισαλτίαν] Accuratior Scriptura eſſe videtur Κρηστωνίην, quam textui inſerui pro Γρηστωνίαν' quanquam Waſſeus Ionicam dialectum putat, quae κ pro γ amat. Sed oblitus eſt Waſſeus loci L. IIII. c. 109. vbi τὸ Βισαλτικὸν καὶ Κρηστωνικὸν occurrit. Herodotus habet Κρηστωναίης L. V. 3. p. 373. et Κρηστῶνα πόλιν, (L. I. c. 57.) Natio Creſtonica fuit in Thraciae finibus, et vrbs Creſton Thucydidis aetate fuit paene barbara et δίγλωσσος, cuius meminit Herod. VII. 124. VIII, 116. vbi γῆ Κρηστωνική. v. Weſſel. ad Herod. p. 26. et 373. Stephanus Byzant. commemorat Κρηστώνην' (p. 479.) Κρήσων, πόλις Θρᾴκης. Ἔοικε δὲ εἶναι ἡ Κρηστώνη, παρ' Ἡροδότῳ. Sed nusquam reperitur vrbs huius nominis in Herodoto. G.

Ὁδοὺς ἔτεμε] Ita loquitur *Herodot.* Lib. IV. WASS.

Ὁδοὺς εὐθείας ἔτεμε] Dictio eſt Herodotea, quae huc et in alios ſcriptores fluxit. Herod. IIII. c. 136. p. 340. ἃ τετμημένων τῶν ὁδῶν. De viarum munitione adhibet Philo τέμνειν et ἀνατέμνειν. v. c. de mund. opif. p. 14. B. et creat. princ. p. 723. vt notauit Weſſeling. ad l. c. Herod. h. l. et lieſs die Landſtraſsen gerade durchbrechen. Forma loquendi occurrit h. l. c. 56. ter. G.

Ἵππους καὶ ὅπλ.] Ex hoc loco rationem reddi poſſe exiſtimat *Begerus*, cur Archelai numiſmata Equum in auerſa exhibent. HVDS.

Βασιλεῖς ἑκτὼ etc.] Ab *Herodoto* (l. 8. c. 139.) ſeptem priores Macedoniae reges recenſentur. I. Perdiccas, conditor

[n] ἐσέβαλε πρῶτον μὲν ἐς τὴν Φιλίππου πρότερον οὖσαν ἀρχὴν, καὶ [o] εἷλεν [p] Εἰδομένην μὲν [q] κατὰ κράτος, Γορτυνίαν δὲ, καὶ Αταλάντην, καὶ [r] ἄλλα ἄττα χωρία, ὁμολογίᾳ, διὰ τὴν Αμύντου Φιλίαν προσχωροῦντα, τοῦ Φιλίππου υἱέος παρόντος. Εὐρωπὸν δὲ ἐπολιόρκησαν μὲν, ἑλεῖν δὲ οὐκ [s] ἠδύναντο. ἔπειτα δὲ καὶ ἐς τὴν ἄλλην Μακεδονίαν [t] προὐχώρει τὴν ἐν ἀριστερᾷ [v] Πέλλης καὶ Κύῤῥου. ἔσω δὲ τούτων [x] ἐς τὴν Βοττιαίαν καὶ Πιερίαν οὐκ ἀφίκοντο, ἀλλὰ τήν [y] τε Μυγδονίαν καὶ Κρηστωνίαν καὶ Ανθεμοῦντα ἐδῄουν. οἱ δὲ Μακεδόνες πεζῷ μὲν [z] οὐδὲ διενοοῦντο ἀμύνεσθαι, [a] ἵππους δὲ προσμεταπεμψάμενοι ἀπὸ τῶν [b] ἄνω ξυμμάχων, [c] ὅπη [d] δοκοῖ, ὀλίγοι πρὸς πολλοὺς [e] ἐσέβαλλον ἐς τὸ στράτευμα τῶν Θρᾳκῶν. καὶ ᾗ μὲν προσπέσοιεν, οὐδεὶς [f] ὑπέμενεν ἄνδρας ἱππέας τε ἀγαθοὺς καὶ τεθωρακισμένους· ὑπὸ δὲ πλήθους περικλειόμενοι, [g] αὐτοὺς πολλαπλασίῳ τῷ ὁμίλῳ ἐς κίνδυνον καθίστασαν. ὥστε τέλος ἡσυχίαν ἦγον, οὐ νομίζοντες ἱκανοὶ εἶναι πρὸς τὸ πλέον κινδυνεύειν.

ρα'. Ο δὲ Σιτάλκης πρός τε τὸν Περδίκκαν λόγους ἐποιεῖτο, ὧν ἕνεκα ἐστράτευσε, καὶ ἐπειδὴ οἱ Αθηναῖοι οὐ παρῆσαν ταῖς ναυσὶν, ἀπιστοῦντες, αὐτὸν μὴ ἥξειν, δῶρά τε καὶ πρέσβεις [h] ἔπεμψαν αὐτῷ, ἔς τε τοὺς Χαλκιδέας καὶ Βοττιαίους μέρος τὶ τοῦ στρατοῦ πέμπει. καὶ τειχήρεις ποιήσας, ἐδῄου τὴν γῆν. καθημένου δ' αὐτοῦ περὶ τοὺς χώρους τούτους, οἱ πρὸς νότον οἰκοῦντες Θεσσαλοὶ καὶ Μάγνητες, καὶ οἱ ἄλλοι ὑπήκοοι Θεσσαλῶν, καὶ οἱ μέχρι Θερμοπυλῶν Ελληνες ἐφοβήθησαν, μὴ [i] καὶ ἐπὶ σφᾶς [k] ὁ στρατὸς χωρήσῃ, καὶ ἐν παρασκευῇ ἦσαν. ἐφοβήθησαν δὲ καὶ οἱ πέραν Στρυμόνος πρὸς [l] βορέαν Θρᾷκες, ὅσοι πεδία εἶχον, [m] Παναῖοι, καὶ [n] Οδόμαντοι, καὶ Δρῶοι, καὶ [o] Δερσαῖοι· αὐτόνομοι δ' εἰσὶ πάντες, παρέσχε δὲ λόγον καὶ ἐπὶ τοὺς [p] τῶν Αθηναίων πολεμίους Ελληνας, [q] μὴ οἱ ὑπ' αὐτῶν ἀγόμενοι κατὰ τὸ ξυμμαχικὸν, καὶ ἐπὶ σφᾶς [r] χωρήσωσιν. ὁ δὲ, [s] τήν τε Χαλκιδικὴν καὶ Βοττικὴν καὶ Μακεδονίαν ἅμα ἐπέχων, ἔφθειρε. καὶ ἐπειδὴ αὐτῷ οὐδὲν ἐπράσσετο ὧν ἕνεκα ἐσεβαλε, καὶ ἡ στρατιὰ σῖτόν τε οὐκ εἶχεν

n Βάλε *Dan.* In Mosqu. mox πρότερον. o Εἷλον *Ar. C. Ald. Flor. Bas. Dan.* Mosqu. εἷλεν Εἰλομένην. p Ὀδομένην *Cl.* in marg. q Κατακράτος *Ald. Flor. Bas. Steph.* 1. r Τ' ἄλλα *Gr.* Ἄλλα ἄττα *Cass.* ex emendat. fuerat ἄττα. s Ἐδύναντο *Reg. Cass.* Basil. cod. et Mosqu. t Προεχώρει *Ar.* v Πέλης καὶ Κύρου *Reg.* x Εἰς *Cass. Gr.* Paullo ante δὲ in cod. Aug. est insertum ab alia manu, vt videtur. y Τε deest *Ar. C. Dan.* Τήν τε Μακεδονίαν καὶ — cod. Bas. z Οὐ διενοοῦντο *Ar. C. Dan.* a Ἵπποις *Cass.* b Ἄνω omitt. *Gr.* cod. Bas. ἀπὸ τῶν ἄλλων ξυμμάχων. c Ὅποι *Cass.* Mosqu. d Δοκεῖ *Ar. C. Dan.* e Ἐσέβαλον *Reg. Cass.* f Ὑπέμεινεν *Dan.* Mosqu. g Αὐτοὺς *Cass. Gr.* h Quamuis ἔπεμψαν a *Scholiaste* agnosci videam, subaudiente (vt certe necesse est) οἱ Ἀθηναῖοι, tamen si quis ἔπεμψεν legendum esse dixerit, non repugnarem. *Steph.* i Καὶ deest *Reg.* k Ὁ στρατὸς desunt *Ar.* l Βοῤῥέαν *Dan.* m Hi ab *Hesychio* et *Phauorino* Πάναινοι appellantur, et Thraciae adscribuntur. Sed literam ν voci male adhaerere existimat *Berkelius.* Πάναιοι *Gr.* Paullo ante in Mosqu. καὶ ὅσοι. n Ὀδάμαντοι *Reg.* o Ita illos nominat *Herodotus.* Δεραῖοι *Stephano* περὶ πόλεων. Σερσαῖοι et αὐτόν. δὲ εἰσὶ *Gr.* p Τῶν deest *Ar. C.* q Magis placeret scribi μὴ οἱ ὑπ' αὐτῶν ἀγόμενοι. *Steph.* Vulgo μὴ ὑπ' αὐτῶν. r Ita ex emend. pro χωρήσουσιν, quod est in textu *Gr.* s Τὴν μὲν Χαλκιδικὴν *C.*

regni. II. Araeus (alias Argeus). III. Philippus. IV. Aeropus. V. Alcetas. VI. Amyntas. VII. Alexander. Huic successit Perdiccas pater Archelai. HVDS.

Εἰδομένην] Vide *Vossium* ad *Catullum*, p. 210. HVDS. Εἰδομένην *Mss.* et *Steph.* cum *Edd. Cl.* in Marg. Ὀδομένην. Vid. omnino *Holstenium.* In Schol. Lexicis Vett. et Auctoribus nulla huius oppidi mentio. Tumuli eiusdem nominis inter Ambraciam et Acarnaniam siti: forte ad Idomenen Pheretis filiam respiciunt. *Apollod.* p. 42. WASS.

Ἄλλα] Pro ἄλλα etc. *Gr.* τ' ἄλλα ἄττα χ. sed *Xenophon* et *Lucianus* articulum non adhibent: valet enim ἅτινα et ὅσα. Sed nec in Phaedone *Plato.* et καί τε non dicitur. *Xenophon* semel ἄσσα, verum ἄττα hic legisse videtur *T. Magister.* Cum ταῦτα coniungit *Aristoph.* Νεφ. et per ττ effert. *Herodot.* I, 197. παραινέουσι ἌΣΣΑ αὐτὸς ποιήσας ἐξέφυγε. Sic et *Barocc.* Eum sequitur *Aretaeus* 82. WASS. De hac particula post Grammaticos veteres egerunt *Budaeus* in Commentar. Ling. Gr. p. 967. *Steph.* Append. ad Script. de Dial. p. 82. *Maussac.* ad Harpocrat. et *Vales.* ad Notas Maussaci. DVCK.

Ἄλλα ἄττα] i. e. ἄλλα τινὰ, non, vt Wasseus ad h. l., ὅσα l. ἅτινα, quod est ἄττα. Praeter eos, quos laudat Wasseus et Duckerus, vid. Fisch. V. Cel. ad Platon. Phaedon. c. 3. et nostras animadu. in Phaed. p. 9. GOTTL.

Κύῤῥου] Κύρου, quod hic habet *Cod. Reg.* etiam in *Mss. Stephani* est, v. Μανδαραὶ, vbi id emendant e *Thucydide.* DVCK.

Ὑπὸ δὲ πλήθους περικλειόμενοι —] E Schol. interpretatione patet, eum non legisse αὐτοὺς, sed αὐτούς. Abresch. in Diluc. p. 270. inclinat eo, vt magis probet hanc Scholiastae rationem, constituendo hoc ordine: περικλ. (οἱ Θρᾷκες) ὑπὸ τοῦ πλήθους (i. e. διὰ τὸ πλῆθος) καθίστασαν αὐτοὺς (Macedonas) ἐς κίνδυνον τῷ πολλαπλασίῳ (αὐτῶν) ὁμίλῳ· vt πολλαπλ. ὁμ. sint casus sexti. Sed difficilior est et contortior explicatio, quod sensit Abreschius, quod sequentia verba ad Macedonas subito referantur. Sed, ne grauemus bonum scriptorem iusto pluribus loquendi modis paullo insolentioribus; simplicior est illa, quae cuique locum legenti in mentem venit: *Macedones a multitudine Thracum circumuenti, semet in discrimen coniiciebant examini Thracum, ipsis longe numerosiori.* G.

[Ἀντὶ τοῦ περικλείοντες) Ineptum hoc Scholion esse, monuere iam Stephanus et Grammius, quorum ille vel legit περικλεισθέντες, vel dicit, hic falli Scholiasten, si legatur περικλεισθέντες, quod addiderit: οἱ Θρᾷκες. Macedones enim a

quod Philippi prius erat, et Idomenen quidem per vim cepit, Gortyniam vero, et Atalantam, et alia quaedam oppida in deditionem ac fidem recepit, quae se ipsi adiunxerunt ob amicitiam Amyntae, qui erat Philippi filius, et qui *tunc ibi* aderat. Europum autem oppugnarunt: sed expugnare non potuerunt. Deinde vero et in reliquam Macedoniam processit, quae ad Pellae, Cyrrhique dextram iacet. Sed intra haec, in Bottiaeam et Pieriam non intrarunt: at Mygdoniam, Grestoniam, et Anthemuntem diripuerunt. Macedones vero ne cogitarunt quidem peditatu resistere; sed accito equitatu a sociis, qui loca mediterranea incolebant, vbi videbatur *commodum*, pauci multos adorti, in ipsum Thracum exercitum impetu ferebantur: et qua impressionem faciebant, nullus illorum, vtpote equitum egregiorum et loricatorum, impetum sustinebat: sed hostium multitudine circumuenti, in discrimen se coniiciebant propter eorum multitudinem longe numerosiorem. Quare tandem hostes lacessere desierunt, quod existimarent, se longe maiori militum numero sine periculo resistere non posse. Bell. Pelop. an. 3. Olymp. 87. 4. V. C. Varr. 325.

101. Sitalces vero et ad Perdiccam verba facere coepit de rebus, quarum causa bellum ipsi intulerat: et quoniam Athenienses cum classe non aderant (eum enim *illuc* iturum non credebant) quoniam etiam dona et legatos ad ipsum miserant, quandam suarum copiarum partem in Chalcidenses et Bottiaeos misit; cumque illos intra muros compulisset, agrum eorum vastauit. Dum autem castra statiua haberet in his locis, Thessali, qui Austrum versus habitant, et Magnetes, et caeteri, qui Thessalorum imperio parent, et Graeci ad Thermopylas vsque timuerunt, ne exercitus iste contra se quoque veniret, et in armis erant. Thraces etiam, qui trans Strymonem, Boream versus, loca campestria incolebant, Panaei praeterea, et Odomanti, et Droi, et Dersaei, territi sunt. omnes autem suis legibus vtentes liberi viuebant. Praebuit etiam *idem Sitalces* occasionem rumoris inter Graecos Athenienssium hostes, *periculum esse*, * ne, qui ab ipsis per societatis speciem adducebantur, ipsos etiam inuaderent. Ille vero et Chalcidicum, et Botticum, et Macedonicum *agrum* simul *ibi* subsistens vastabat. Et cum nihil eorum, quorum causa infestis armis *eo* profectus fuerat, ipsi feliciter succederet;

* Ne ex foedere ab iis ad se quoque inuadendum inducerentur, *Acacius*. HVDS.

τείχη δηλονότι. Ἐς τὴν Φιλίππε] τὸ ἀδικηθέντος ὑπὸ Περδίκκα. Ὑπὸ δὲ πλήθος περικλειόμενοι] ἀντὶ τοῦ περικλείοντες. οἱ Θρᾷκες δηλονότι. Ἐπεμψαν αὐτῷ] τῷ Σιτάλκῃ οἱ Ἀθηναῖοι. Παρέσχε δὲ λόγον] ὁ Σιτάλκης. Μὴ ὑπ' αὐτῶν] τῶν Ἀθηναίων. Ἐπέχων] ἐπικείμενος. Αὐτῷ] ὑπ' αὐτοῦ. Ὧν ἕνεκα ἐσέβαλε] τὴν ἔφοδον ἐποίησεν. Ἐς Κόρυντα] τὰ Κόρυντα ἡ εὐθεῖα.

Thracibus, non Thraces a Macedonibus circumuentos esse.] GOTTL.

Ἀπισεῖντες αὐτὸν μὴ ἥξειν] Sic I, 10. vbi *Schol.* adnotat, μὴ post ἀπισεῖν Ἀττικῶς abundare. *Lucian.* Rhetor. praecept. p. 321. ei duas negationes adponit: οὐχ ἕξουσιν ὅπως ἀπισήσουσι μὴ οὐχὶ πάνδεινόν τινα ἐν τοῖς λόγοις ἀγωνιστὴν εἶναι σε. Eumdem pleonasmum post ἀπαγορεύω, κωλύω, ἀρνοῦμαι, et εἴργω obseruat *Stephanus* ad Corinth. artic. VIII. et XLIII. Simile est supr. II, 49. ἡ ἀπορία τοῦ μὴ ἡσυχάζειν. Add. infr. ad III, 1. DVCK.

Μάγνητες] Magnesia post Strabonis tempora *Thessaliae* adiecta est. vid. *Plin.* IV, 9. *Ptolemaeus* aliis adscribit. Μαγνητικὴ *Aeschylus* Pers. 492. Μαγνησίαν *Dioscorides* memorat p. 193. At ciuitatem intelligit ad Maeandrum sitam, de qua *Tournefort.* II, 370. WASS.

Ὀδόμαντοι] Vide *Aristophanis* Acharnenses, eiusque *Scholiastem*, p. 378. apud quem Ὀδόμαντες appellantur. HVDS. Ὀδόμαντοι *Mss.* hic et p. 294. vti et *Steph.* v. *Herodot.* V, 16. *Liu.* XLV, 4. Confer Dissertat. *Morini* de Odomantis, et *Suidam* v. ἀποτεθρίακεν, et quem ibi citat *Aristoph.* WASS.

Λόγον παρέσχεν] *Loquendi materiam praebuit, rumorem excitauit.* Exempla huius vsus v. apud Abresch. in Diluc. p. 271. et in gloss. G.

[Τῷ Σιτάλκῃ) Abest ab August., in quo legitur: οἱ Μακεδόνες. Scholia a verbis Παρέσχε δὲ λόγον — ad Ὧν ἕνεκα ἐσέβαλε.] G.

Μὴ ὑπ' αὐτῶν ἀγόμενοι] Magis placeret scribi, μὴ οἱ ὑπ' αὐτῶν ἀγόμ. sequendo non *Vallae* interpretationem (quae procul ab ea, quam habemus hic, lectione recedit) sed eam, quae margini adscripta est. STEPH. In marg. adscripsit hanc interpretationem: periculum esse, *ne, qui ab illis ducebantur, praetextu societatis, vel* iuris socialis, *ipsos quoque adorirentur.* DVCK.

Μὴ οἱ ὑπ' αὐτῶν ἀγόμενοι] Addidi articulum, qui necessarius videtur, et ob sequens ο in ὑπὸ extrusus fuit, vt Stephanus iam vidit. Probat rem Abreschius Diluc. p. 271. G.

αὐτῷ, καὶ ὑπὸ χειμῶνος ἐταλαιπώρει, ἀναπείθεται ὑπὸ Σεύθου τοῦ [t] Σπαραδόκου, ἀδελφιδοῦ ὄντος, καὶ μέγιστον [v] μετ' αὐτὸν δυναμένου, ὥστ' ἐν τάχει ἀπελθεῖν. τὸν δὲ Σεύθην κρύφα Περδίκκας, ὑποσχόμενος ἀδελφὴν ἑαυτοῦ δώσειν, καὶ χρήματα ἐπ' αὐτῇ, προσποιεῖται. καὶ ὁ μὲν, πεισθεὶς, καὶ μείνας [x] τριάκοντα τὰς πάσας ἡμέρας, τούτων δὲ ὀκτὼ ἐν Χαλκιδεῦσιν, ἀνεχώρησε τῷ στρατῷ [y] κατὰ τάχος [z] ἐπ' οἴκου. Περδίκκας δὲ ὕστερον Στρατονίκην τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν δίδωσι Σεύθῃ, ὥσπερ ὑπέσχετο. τὰ μὲν [a] οὖν κατὰ τὴν Σιτάλκου [b] στρατείαν οὕτως ἐγένετο.

ρβ'. [c] Οἱ δὲ ἐν Ναυπάκτῳ Ἀθηναῖοι, [d] τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος, ἐπειδὴ τὸ τῶν Πελοποννησίων ναυτικὸν διελύθη, Φορμίωνος ἡγουμένου, ἐστράτευσαν παραπλεύσαντες ἐπ' Ἀστακοῦ. καὶ ἀποβάντες [e] ἐς τὴν μεσόγειαν τῆς Ἀκαρνανίας, τετρακοσίοις μὲν ὁπλίταις [f] Ἀθηναίων τῶν ἀπὸ τῶν νεῶν, τετρακοσίοις δὲ [g] Μεσσηνίων, [h] καὶ ἔκ τε Στράτου, καὶ [i] Κορόντων, καὶ ἄλλων χωρίων, ἄνδρας οὐ δοκοῦντας βεβαίους εἶναι ἐξήλασαν, καὶ Κύνητα τὸν Θεολύτου ἐς Κόροντα καταγαγόντες, ἀνεχώρησαν πάλιν ἐπὶ τὰς ναῦς. ἐς γὰρ Οἰνιάδας, ἀεί ποτε πολεμίους ὄντας μόνους Ἀκαρνάνων, οὐκ ἐδόκει δυνατὸν εἶναι, χειμῶνος [k] ὄντος, στρατεύειν. ὁ γὰρ Ἀχελῷος ποταμὸς ῥέων ἐκ Πίνδου ὄρους διὰ Δολοπίας, καὶ [l] Ἀγραῶν καὶ Ἀμφιλόχων, καὶ διὰ τοῦ [m] Ἀκαρνανικοῦ πεδίου, ἄνωθεν [n] μὲν [o] παρὰ Στράτον πόλιν, ἐς θάλασσαν διεξιεὶς παρ' Οἰνιάδας, καὶ τὴν πόλιν [p] αὐτοῖς περιλιμνάζων, ἄπορον ποιεῖ ὑπὸ τοῦ ὕδατος ἐν χειμῶνι στρατεύειν. κεῖνται δὲ καὶ τῶν νήσων τῶν Ἐχινάδων αἱ πολλαὶ καταντικρὺ [q] Οἰνιάδων, τοῦ Ἀχελῴου τῶν ἐκβολῶν οὐδὲν ἀπέχουσαι. ὥστε μέγας ὢν ὁ ποταμὸς [r] προσχοῖ ἀεὶ, καὶ εἰσὶ τῶν νήσων αἳ [s] ἠπείρωνται· ἐλπὶς δὲ, καὶ πάσας οὐκ ἐν πολλῷ [t] τινι ἂν χρόνῳ τοῦτο παθεῖν. τό, τε γὰρ ῥεῦμά ἐστι [v] μέγα [x] καὶ πολὺ καὶ θολερὸν, αἵ τε νῆσοι, πυκναὶ, καὶ ἀλλήλαις τῆς προσχώσεως, [y] τῷ μὴ σκεδάννυσθαι, σύνδεσμοι γίγνονται, παραλλὰξ καὶ οὐ κατὰ στοῖχον [z] κείμεναι, οὐδ' ἔχουσαι [a] εὐθείας διόδους τοῦ ὕδατος ἐς τὸ

t Ita *Steph.* 2. Σπαρδόκου *Cl. Gr. Codd. Mss.* et *Editi reliqui.* Sic quoque *Reg* et *Dan.* Σπαρδάκου *Cass.* Aug. Σπαρδοκοῦ *Gr.* Mox in Bas. ἀδελφιδοῦ ὄντος αὐτοῦ. v Μεθ' ἑαυτὸν *Ar. C. Ald. Flor. Bas. Steph.* 1. Μεθ' αὐτὸν *Cl. Gr.* Μεθ' ἑαυτὸν *Reg. Cass. Dan.* x Τὰς πάσας ἡμέρας τριάκοντα *Reg.* Paullo ante pro ἐπ' αὐτῇ leg in Marg. Ald. Vin. ἑαυτοῦ. y Κατατάχος *Ald. Flor. Bas. Steph.* 1. *Reg.* z Ἐπ' οἴκου desunt *Ar. C. Dan.* a Οὖν omitt. *Gr. Reg.* Bas. Aug. a m. rec. est additum. *Dan.* et hic τὸ μέν. b Στρατιὰν *Reg. Cass.* c Οἱ δ' ἐν *Gr.* d Τοῦδε τοῦ *Cl. Reg. Cass.* Aug. τοῦ δὲ τοῦ. e Εἰς *Dan.* f Τῶν Ἀθηναίων *Gr.* g Μεσηνίων *Ar. C. Dan.* fere vbique. Mosqu. h Καὶ deest *Ar. C. Cass. Dan.* i Κοράντων et mox Κόραντα *Reg.* Mox in Mosqu. εἶναι deest. k Ὄντος om. *Gr.* l Ἀγριανῶν mentio fit apud *Strabonem* p. 331. Ed. Paris. Agriani *Curtio.* m Ἀκαρνικοῦ *Demetrius Phalereus* et *Gr.* n Μὲν om. *Demetr. Phal.* o Περὶ *Ar. C. Dan.* p Αὐτοῖς τι περιλ. *Reg.* Τὴν πόλιν αὐτὴν Basil. q Οἰνιαδῶν *Ar. C. Cl. Gr. Dan.* et καὶ ἀντικρὺ *Gr.* r Προσχεῖ *Reg. Gr.* et εἰσὶν τῶν *Gr.* s Ἠπειρῶνται. ἐλπὶς καὶ *Dan.* t Τινὶ ἂν om. *Gr.* v Μέγα deest *Reg.* x Καὶ πολὺ θολερὸν *Ar.* y Τὸ *Gr.* In marg. Flor. Vin. τὸ τῆς προσχώσεως. z Κείμενον *Dan.* a Εὐθείας διόδους ὑπὸ τοῦ ὕδατος *Cod. vet. Stephani.*

Οἱ δὲ — Ἀθηναῖοι] In Aug. est ad marginem a rec. manu: μετάβασις. Transit enim ad alia Noster. GOTTL.

Καὶ ἔκ τε Στράτου —] Reisk. (anim. p. 24.) abesse vult τὸ καὶ, consentientibus codd. quibusdam. G.

Κύνητα τὸν Θεολύτου —] Hic Theolytus fuit Acarnan, vt Amphilytus ariolus apud Herod. I, 62. vbi v. Valken. qui plures Χρησμολόγους profert. G.

Κόροντα] *Mss.* et *Steph.* sic legunt: De oppido altum apud veteres silentium. WASS.

[Οἰνιὰς) Debebat scribere Scholiastes Οἰνιάδαι. Dicitur enim Οἰνιὰς haec regio. v. Stephan. de Vrbb. p. 606. Duckerus laudabat Palmer. antt. gr. (III, 8.) Gron. ad Liu. XXVI, 25. In Aug. deest hoc Schol., vt etiam ad verba Διὰ Δολοπίας· Αὐτοῖς· Περιλιμνάζων et Προσχοῖ ἀεὶ] G.

Ὁ γὰρ Ἀχελ. Vide *Demetrium Phaler.* de Eloc. p. 120. et 123. *Ed. Oxon.* HVDS. Ὁ γὰρ Ἀχελῷος — στρατεύειν] *Demet. Phaler.* Μεγαλοπρεπὲς, καὶ τὸ ἐκ περιαγωγῆς τῇ συνθέσει λέγειν etc. §. 45. et 46. *Statius* Theb. II, 730. flauo *tollens*, vbi vertice pontum *Turbidus* obiectas Achelous Echinadas exit. Ibi *Ms. Arondel.* melius *adtollens.* WASS.

Ὁ γὰρ Ἀχελῷος — στρατεύειν] Hic locus laudatur a Demetrio de eloc. XLV., tanquam μεγαλοπρεπὴς ex circumductu, vbi est Ἀγριανῶν. Item CCII. vbi est ἐπὶ θάλασσαν, et διέξεισιν (p. 81. Schneid.) Hoc altero loco docet rhetor, περιαγωγὰς non in longitudinem esse porrigendas: requiescendum esse auditori: planius esse: ὁ γὰρ Ἀχελῷος ῥεῖ μὲν ἐκ Πίνδου ὄρους, ἔξεισι δὲ εἰς θάλασσαν. G.

Τῶν Ἐχινάδων] Callimach. H. in Del. v. 155. de his insulis: λιπαρὸν νήεσσιν Ἐχινάδες ὅρμον ἔχουσαι. Cur his desertis et limo fere obrutis insulis tam egregium poëta epitheton addiderit, quaerit Arnald. anim. crit. p. 37. cf. Ernest. Refragatur antiquitas, Echinadum portum nauibus recipiendis opportunum fuisse. G.

Τῶν νήσων αἳ ἠπείρ.] Cum *Thucydide* consentit *Strabo*, l. 10. at libro 1. dicit: μία τῶν Ἐχινάδων ἤπειρος γέγονε. Plinius autem (l. 2. c. 85.) inuectu Acheloi non continenti annexas Echinadas, sed natas scribit. HVDS. Sed exitu caruit vaticinatio *Thucydidis* et *Strabonis*, Vid. *Pausan.* Arcadic. XXIV. DVCK.

cumque ipſius exercitus commeatu careret, et hyemis incommodis vexaretur; a Seuthe Sparadoci *filio*, qui ipſi patruelis, quique apud ipſum potentia ſecundus erat, ad celeriter abeundum inducitur. Seuthen autem Perdiccas ſibi clam conciliauerat, pollicitus ſe in matrimonium ipſi ſororem daturum, et praeter ipſam, pecunias etiam. Itaque Sitalces *Seuthae verbis* inductus, et XXX vniuerſos dies *militiae* commoratus, et horum octo apud Chalcidenſes *conſumtis*, cum exercitu domum celeriter ſe recepit. Perdiccas vero poſtea Stratonicen ſororem ſuam Seuthae vxorem dedit, vt ei promiſerat. Haec igitur Sitalcis expeditio hunc habuit exitum. Bell. Pelop. an. 3. Olymp. 87. 4. V. C. Varr. 325. Nouembri.

102. Athenienſes vero, qui Naupacti erant, eadem hyeme, poſt *dimiſſam* Peloponneſiorum claſſem, duce Phormione, maritimam oram legentes, Aſtaco bellum intulerunt, exſcenſuque ex nauibus in terram facto, mediterranea Acarnaniae loca petierunt, cum quadringentis ſuorum grauis armaturae militum claſſiariorum, et cum totidem Meſſeniis; et ex Strato, et Corontis, aliisque oppidis eos, qui videbantur dubiae fidei homines, eiecerunt: et cum Cynetem, Theolyti *filium*, in oppidum Coronta reduxiſſent, ad ſuas naues redierunt. Nam Oeniadis, (qui ſoli omnium Acarnanum Athenienſibus perpetuo erant hoſtes,) propter hybernum anni tempus, bellum nullo modo inferri poſſe videbatur. Nam Achelous fluuius ex monte Pindo per Dolopiam, Agraos, Amphilochos, et per Acarnanicam planitiem fluens, ſuperne quidem iuxta vrbem Stratum, et Oeniadas, per ſpatium, quod inter has duas vrbes eſt medium, in mare defertur; et ipſorum *Oeniadarum* vrbem reſtagnans paludibus circumdat; et facit, vt propter aquarum copiam ei bellum hyeme non poſſit inferri. Iacent autem et pleraeque Echinadum inſularum e regione Oeniadarum, ab Acheloi oſtio non procul diſtantes. Quamobrem hic fluuius, quoniam eſt magnus, limum ſemper aggerit, nonnullae etiam illarum inſularum factae ſunt continentis pars. Et credibile eſt caeteris quoque non admodum longo temporis progreſſu idem euenturum. Nam et fluuii curſus eſt rapidus, et multus, et turbidus, et ipſae inſulae ſunt crebrae, et limo congeſto (quod diffundi nequit) aliae cum aliis coniunguntur, * gradatim, non autem ſerie directa ſitae, nec rectum aquis exitum in pelagus praebentes. Sunt autem deſertae, nec magnae. Bell. Pelop. an. 3. Olymp. 87. 4. V. C. Varr. 326. Poſt Ianuar. Ante April. 5.

* Situ alternante poſitae et non recta ſerie etc. *Alii.* HVDS.

Ἐς γὰρ Οἰνιάδας] Οἰνιὰς, πόλις ἐστὶν ἐν τῷ τομίῳ τῆ Ἀχελῴῳ, ἡ καὶ νῦν Δραγαμέση λεγομένη. Διὰ Δολοπίας] Δολοπία, ἡ νῦν καλεμένη Ἀνάβλαχια. ἐξ ἀνατολῶν γὰρ αὐτῆς ὁ Πηνειὸς ποταμὸς, ἐκ δὲ νότου ὁ Ἀχελῶος ὄρος ποταμὸς ῥεῖ. Αὐτοῖς] τοῖς Οἰνιάδαις. Περιλιμνάζων] περὶ τὴν πόλιν πλημμύρας ὑδάτων ποιῶν. Προσχοῖ ἀεὶ] ὕλην συμφορεῖ. Αἱ ἠπείρωνται] τοιαῦτα πολλὰ οἱ τὰς γεωγραφίας ἡμῖν παραδιδόντες ἀναγράφουσιν· ὅπερ καὶ ἐν τῇ πρὸς Αἴγυπτον Φάρῳ τῇ νήσῳ ξυνέβη. ὁ γὰρ Ὅμηρος πελαγίαν αὐτὴν ἀναγράφει· νῦν δὲ σχεδὸν ἠπείρωται. Τό, τε γὰρ ῥεῦμα] τῆ Ἀχελῴῳ. Τῷ μὴ σκεδάννυσθαι] τὴν πρόσχωσιν

[Ὅπερ καὶ —) Addidi ex Aug. et Caſſel. καὶ.] GOTTL.

[Ὁ γὰρ Ὅμηρος —) Duckero videtur Scholiaſtes deſcripſiſſe h. v. e Strabone (L. XII, 536.) ὁ ποιητὴς τὴν Φάρον πελαγίαν ὑπάρξαι πρότερον εἶπε. Homerus non πελαγίαν vocat; ſed Scholiaſtes probat ex Odyſſ. δ. 354., Pharum inſulam in alto ſitam fuiſſe. Strabo (L. I, 58.) ita: ἡ δὲ Φάρος ἡ κατ' Αἴγυπτον ἦν ποτε πελαγία· νῦν δὲ τρόπον τινὰ χερρόνησος γέγονε. Homerus l. c. Νῆσος ἔπειτά τις ἐστὶ πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ, Αἰγύπτῳ προπάροιθε, (Φάρον δέ ἑ κικλήσκουσι) In Aug. non leguntur Scholia a verbis Τό, τε γὰρ ῥεῦμα — ad Καὶ ἐδόκει αὐτῷ ἱκανὴ ἂν.] GOTTL.

Τῷ μὴ] Reiskius l. c. non improbat τὸ μὴ, i. e. ὥστε μή. In marg. Flor. Vin. notatur: τὸ τῆς etc., vt ſit: τῷ τὸ τῆς προσχώσεως μὴ — Certe vulgata eſt durior; articulus τὸ emollit ſtructuram. G.

Τῷ μὴ σκεδάνν.] Aut τῷ retinendum, aut τὸ ſcribendum, ſolum vtrumlibet; iuncta quidem impediunt ſtructuram, et ipſo ſono offendunt. Τῆς προσχώσεως pendet a σύνδεσμοι, et τῷ, vel τὸ, eſt πρὸς τό. BAVER.

Παραλλὰξ — κείμεναι] *Situ alternante poſitae*, die ſchräge gegen einander, und nicht in gerader Linie liegen. G.

Εὐθείας διόδους] *Stephanus* ad ea, quae in *Var. Lect.* habet *Hudſ.* addit, ſe hic vix aſſentiri poſſe illi *veteri libro.* DVCK.

πέλαγος. ἔρημοι [b] δ' εἰσὶ, καὶ ἀ μεγάλα. λέγεται δὲ καὶ Αλκμαίωνι τῷ Αμφιάρεω, [c] ὅτε δὴ ἁλᾶσθαι αὐτὸν μετὰ τὸν φόνον τῆς μητρὸς, τὸν Απόλλω ταύτην τὴν γῆν χρῆσαι οἰκεῖν· [d] ὑπειπόντα, ἐκ εἶναι λύσιν τῶν δειμάτων, πρὶν ἂν εὑρὼν ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ [e] κατοικίσῃ, ἥτις, ὅτε ἔκτεινε τὴν μητέρα, μήπω [f] ὑπὸ ἡλίῳ ἐωρᾶτο, μηδὲ γῆ ἦν· [g] ὡς τῆς γε ἄλλης αὐτῷ μεμιασμένης. ὁ δ' ἀπορῶν, ὥς φασι, μόλις κατενόησε τὴν πρόσχωσιν ταύτην τῶ Αχελῴῳ. καὶ ἐδόκει αὐτῷ ἱκανὴ [h] ἂν κεχῶσθαι [i] δίαιτα τῷ σώματι, ἀφ' ἧπερ κτείνας τὴν μητέρα, ἐκ ὀλίγον χρόνον ἐπλανᾶτο. καὶ κατοικισθεὶς ἐς τὰς περὶ Οἰνιάδας τόπους, ἐδυνάστευσέ τε, καὶ [k] ἀπὸ Ακαρνᾶνος παιδὸς ἑαυτῦ, [l] τῆς χώρας τὴν ἐπωνυμίαν [m] ἐγκατέλιπε. τὰ μὲν [n] ἔν περὶ Αλκμαίωνα, τοιαῦτα [o] λεγόμενα παρελάβομεν.

ργ'. Οἱ δὲ Αθηναῖοι καὶ ὁ Φορμίων, ἄραντες ἐκ τῆς Ακαρνανίας, καὶ ἀφικόμενοι ἐς τὴν Ναύπακτον, ἅμα ἦρι κατέπλευσαν ἐς τὰς Αθήνας· [p] τάς τε ἐλευθέρας τῶν αἰχμαλώτων ἐκ τῶν ναυμαχιῶν [q] ἄγοντες, οἳ ἀνὴρ ἀντ' ἀνδρὸς ἐλύθησαν, καὶ τὰς ναῦς, ἃς εἶλον. καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα ἔτος, καὶ τρίτον ἔτος τῷ πολέμῳ [r] ἐτελεύτα τῷδε, ὃν Θουκυδίδης ξυνέγραψε.

b Δέ εἰσι *Reg. Caſſ.* *c* Ὡς τὸ *Marg.* ὅτ' ἔδει Marg. Flor. Vin. Verbum *συνέβη* vel a Librariis omiſſum, vel ab ipſo Auctore relictum, eſt ſubaudiendum. *Steph.* Λέγεται ſupple, vel ὅτε δὴ ἁλᾶτο lege. *Fr. Portus.* *d* Εἰπόντα *C.* *e* Κατοικήσεται *Cl. Reg. Dan.* Mosqu. *f* Τὸ ἡλίῳ *Gr.* *g* Ὡς τῆς γῆς ἄλλης αὐτῷ μεμιασμένης *Ar. C. Dan.* Mosqu. *h* Ἀνακεχῶσθαι legendum eſſe ſuſpicatur *Steph.* *i* Δίαιτα, praeter alia, ſignificat etiam ſedes, domicilium, in quo quis degit, conſuetudinem etiam et διατριβήν Vide *Ariſtot.* Eth. l. 1. c. 4. *k* Ἀπ' Ἀκαρν. *Gr.* *l* Τῇ χώρᾳ *Ar. Reg.* Mosqu. *m* Κατέλιπε *Caſſ.* Aug. Ἐνκατέλιπε *Gr.* *n* Οὖν deeſt *Ar. C. Reg. Gr.* Baſ. *o* Λέγομεν ἃ *Cl. Reg. Caſſ.* *p* Τὰς τ' ἐλευθ. *Gr.* *q* Ἄγοντες· ἀνὴρ ἀντ' ἀνδρὸς *Dan.* *r* Ἐτελεύτα abeſt *Ar. C. Dan.* Mox in Mosqu. ξυνέγραψεν.

Λέγεται δὲ καὶ Αλκ.] Vide *Schol.* ad *Lucianum*, tom. 2. *Philoſtratum* L. 7. et *Baſilium* in epiſt. ad *Gregorium Theol.* et *Hyginum*, Fab. 73. HVDS. Confer *Pauſaniam* VIII, 24. p. 646. *Schol.* Luciani p. 52. *Strabonem* X. p. 710. WASS. *Lucian.* de Saltat. p. 804. inter argumenta ſaltationis, quae Aetolia ſuppeditare poſſit, memorat Ἐχινάδων ἀνάδυσιν, καὶ μετὰ τὴν μανίαν Ἀλκμαίωνος εἴκησιν. Add. *Apollodor.* III, 7, 5. Sed is I, 9. 21. non recte easdem facit Echinadas et Strophadas. Quod autem *Thucydides* Echinadas ἐρήμας eſſe dicit, id de plerisque et minoribus intelligendum eſſe, quia Dulichium quoque inter eas ponit *Strabo*, putat *Cellar.* II. Geogr. Ant. 14. Et εὐλιμένας fuiſſe ex hoc *Callimachi* Hymn. in Del. v. 155. λιπαρὸν νήσοισιν Ἐχινάδες ὅρμον ἔχουσαι, obſeruat ibi *Spanhemius.* DVCK.

Ὅτε δὴ ἁλᾶσθαι αὐτόν] Vnde pendere hunc Infinitiuum dicemus? Alter quidem certe Infinitiuus κρῆσαι pendet ab illo verbo λέγεται; ſed hic quoque ab eo pendere, non video quomodo dici poſſit: praeſertim quum haec velut per parentheſin interiiciantur, ὅτε δὴ ἁλᾶσθαι αὐτὸν μετὰ τὸν φόνον τῆς μητρός. Quid ſi igitur verbum *συνέβη* vel a librario omiſſum, vel ab ipſo Auctore relictum eſſe ſubaudiendum dicamus? STEPH. Add. quae de hoc loco ſcribit in Append. ad Script. de Dial. pag. 138. et *Bud.* Commentar. p. 1044. DVCK.

Ὅτε δή] Legebat Abreſch. in Spicilegio ὅτ' ἔδει· et ita quoque docta manus in Flor. Vin. margine adſcripſit. Sed retractat Abreſch. in Diluc. p. 272. et in auctar. p. 300. ſententiam, et e Philoſtrato, (Her. XVIII, §. 11.) profert: ὅτε δὴ καὶ δεῖσθαι τῶ Ἀχιλλέως ἐρατὴν τε μῆνιν. In talibus φασὶν aut λέγεται ſupplendum. Mox, poſt μητρὸς, Reiskius (in anim. l. c.) deeſſe putat, ξυνέβη, quod Stephanus putabat; ſaltem ſubaudiendum eſſe h. v. Fr. Portus corrigebat: ὅτε δὴ ἡλᾶτο. Vix credibile eſt, librarium faciliorem lectionem mutaſſe in difficiliorem. Equidem puto, Thucydidem ſcripſiſſe: ὅτ' ἔδει, vel ὅτε ἔδει, quod non minus Thucydideum eſt, quum Noſter minime fugiat concurſionem vocalium. Reiskio ceterum non diſplicet ratio Abreſchii. GOTTL.

Ὅτε δὴ ἁλᾶσθαι αὐτόν] Hic certe ſubintelligi nequit, φασὶν, ſed plane eſt pro, ὅτε δὴ ἡλᾶτο. datum illud coeptae ſtructurae obliquae; vt apud Liu. 4, 15. *etſi* nullos honores — ad regnum *pandere* viam: verum tamen — ſuſtuliſſe animos: pro, etſi *pandant*; et 5, 35. id parum certum eſt, *ſolamne* an — *adiutam*; pro, *ſolane* an — *adiuta* venerit. v. et ad 3, 46. BAVER.

Ἂν κεχῶσθαι] Quum hic particula ἂν habere locum non videatur, ſuſpicor, ſicut ſupra ex ἂν ἐπεισθῆναι faciendum eſſe ἀνεπείσθημεν oſtendi, et quidem *vetere libro* aſſentiente; ita etiam hic ex ἂν κεχῶσθαι fieri a nobis debere ἀνακεχῶσθαι. Fateor tamen non, vt illic, ita et hic *libri veteris* aſſenſum nos habere. Cur vlterius in his *Annotationibus* non ſim progreſſus, ratio in fine *Epiſtolae* ad *Lectorem* reddita tibi fuit. STEPH.

Ἂν κεχῶσθαι] Stephanus coniicit: ἀνακεχῶσθαι, bene. GOTTL.

[Τὸ ἑξῆς, δίαιτα —) Hoc Schol. abeſt a Caſſ. et Auguſt.] IDEM.

Δίαιτα] Non ſolum τρόπον τοῦ βίου, ſed etiam τόπον ſignificat. Hinc *Plutarchus* ſamulorum cubicula διαίτας appellat; et *Aeſchylo* τραπέζαι dicuntur ἐνδιαίτημα τοῦ τραπεῦ. Vide *Plinii* Epiſt. l. 1. ep. 17. HVDS.

[Πρότερον — Κουρῆτες) Verſus Homeri exſtat Iliad. I, 525.] GOTTL.

[Μενεχάρμαι) Deeſt in Caſſel. et Aug. In hoc cod. deſunt Scholia ad verba Ἐδυνάστευσέ τε Παρελάβομεν et Ἐλύθησαν.] IDEM.

Λεγόμενα] *Alii* λέγομεν ἃ παρελάβομεν. Sed receptam lectionem tuetur *Herodotus.* Vid. *Schol.* WASS.

[Ἐλυτελέσθησαν) Deeſt h. Schol. in Caſſ. et Aug.] G.

Fertur etiam Alcmaeoni Amphiarai *filio*, quo tempore propter matris caedem vagabatur, Apollo oraculum reddidiſſe, quo hanc terram ei habitandam ſignificauit, obſcure ſignificans eum terroribus, *quibus agitabatur*, liberatum non iri, prius quam locum habitandum reperiſſet in ea regione, quae, quum matrem interfecit, a Sole nondum conſpecta fuiſſet, nec tellus eſſet: quod omnem aliam terram ipſe polluiſſet. Ille vero conſilii inops (vt aiunt) vix tandem animaduertit hanc Acheloi fluminis alluuionem *ab oraculo fuiſſe deſignatam*. Iſtudque ſolum, quod limo congeſto conſolidatum fuerat, ipſi videbatur exſtitiſſe ab eo tempore, quo matre caeſa non paucos annos errauerat, et ad ſedes in eo ſui corporis cauſa ponendas ſatis amplum eſſe *videbatur*. Quare cum in locis circum Oeniadas ſitis ſedes collocaſſet, *ibi* regnauit, et ab Acarnane filio ſuo nomen regioni impoſitum reliquit. Quae igitur de Alcmaeone traduntur, haec ſunt, quae accepimus. Bell. Pelop. an. 3. Olymp. 87. 4. V. C. Varr. 326.

103. Athenienſes vero et Phormio, caſtris ex Acarnania motis, et Naupactum profecti, ineunte vere Athenas redierunt; ſecumque duxerunt eos, quos in proeliis naualibus ceperant, qui facta capitum permutatione, ita vt ſingula pro ſingulis darentur, liberi dimittebantur. naues etiam *duxerunt*, quas ceperant. Atque haec hyems eſt finita, huiusque belli, quod Thucydides conſcripſit, tertius annus eſt exactus.

δηλονότι. Τῆς μητρὸς] τῆς Ἐριφύλης. Καὶ ἐδόκει αὐτῷ ἱκανὴ ἂν] τὸ ἑξῆς, δίκαιτα ἱκανὴ τῷ σώματι ἐδόκει ἡ πρόσχωσις, δηλονότι εἰς χρείαν τὲ σώματος. Ἐδυνάσευσέ τε] τὴν βασιλείαν ἔσχε. Τὴν ἐπωνυμίαν ἐγκατέλιπε] πρότερον γὰρ Κυρῆτις ἐκαλεῖτο. Ὅμηρος, Κυρῆτές τ' ἐμάχοντο, καὶ Λἰτωλοὶ μενεχάρμαι. Παρελάβομεν] ἀκοῇ δηλονότι. Ἐλύθησαν] ἐλυτρώθησαν, εἰς λύτρον ἐδόθησαν.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΟΛΟΡΟΥ ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ

THVCYDIDIS OLORI F. HISTORIAE LIBER TERTIVS.

EPITOME LIBRI III.

Quarto anno belli Peloponneſiaci, cum iterum Atticam Peloponneſii cum exercitu invaſiſſent, Lesbus omnis ab Athenienſibus, praeter Methymnam, defecit. Cap. II. *Qua de cauſa Athenienſes, claſſe eo copiisque miſſis, Mitylenen caput inſulae obſidione cinxerunt.* VI. *Interea cum obſeſſi hactenus Plataeenſes fame premerentur, ducenti ex eis et duodecim inſignis audaciae viri, noctu Peloponneſiorum munitiones ſcalis transgreſſi, incolumes omnes Athenas profugerunt.* XXII. *Peloponneſii Atticam ingreſſi, magna eam clade evaſtarunt.* XXVI. *Naves eorumdem ſubſidio Lesbiis miſſae, tum primum Ioniam attigerunt.* XXVI. *Mitylenaei fame coacti deditionem fecerunt.* XXVIII. *De eorum ſupplicio magna contentione actum eſt, vicit tamen Diodoti lenior ſententia.* XLIX. *Dispar Plataeenſium eventus fuit: qui cum eodem tempore fame ſubacti Lacedaemoniorum ſe arbitrio dedidiſſent, ab eis ſunt interemti.* LXIX. *Saeviſſima item apud Corcyraeos ſeditio deſcribitur: qua optimates a plebe ſua ſuperati partim occiſi ſunt, partim profugerunt.* LXX. LXXXV. *Peloponneſios Atticam ingreſſuros terrae motus averterunt.* LXXXIX. *Meſſanam in Sicilia Athenienſes occuparunt.* XC. *Heracleam in Trachine coloniam Lacedaemonii deduxerunt.* XCII. *Demoſthenes Athenienſis dux, cum Aetolis bellum intuliſſet, victus ab eis multos eximios cives amiſit.* XCVIII. *Delum Athenienſes luſtrarunt.* CIV. *Acarnanes Ambraciotis, memorabili clade, Demoſthene duce, victis, pacem dederunt.* CXIII.

---

a Θυκυδίδου ξυγγραφῆς τὸ τρίτον *Cl.* Θυκυδίδου ἱστοριῶν συγγραφῆς βιβλίον τρίτον *Ar.* Titulo caret *alter Codex.* Θυκυδίδου ξυγγραφῆς τρίτης *Ald. Flor. Baſ.* Θυκυδίδου τοῦ Ὀλόρου ξυγγραφῆς τὸ τρίτον *Editi reliqui.* Vide *Annott. Hudſ.* Θυκυδίδου ξυγγραφῆς γ῀ον *Reg.* Θυκ. ξυγγ. Γ *Caſſ.* In *Gr.* Lib. Tertius. E *Dan.* nihil adnotatum erat.

Τοῦ δ' [b] ἐπιγιγνομένου θέρους Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, ἅμα τῷ σίτῳ ἀκμάζοντι, ἐστράτευσαν ἐς τὴν Ἀτ]ικήν· ἡγεῖτο δὲ αὐτῶν Ἀρχίδαμος ὁ Ζευξιδάμου, Λακεδαιμονίων βασιλεύς· καὶ ἐγκαθεζόμενοι ἐδῄουν τὸν γῆν· καὶ προσβολαὶ, ὥσπερ εἰώθεσαν, ἐγίγνοντο τῶν Ἀθηναίων ἱππέων, [c] ὅπη παρείκοι· καὶ τὸν πλεῖ]ον ὅμιλον τῶν ψιλῶν εἶργον, [d] τὸ μὴ προεξιόν]ας τῶν ὅπλων, τὰ ἐγγὺς τῆς πόλεως κακουργεῖν. ἐμμείναντες δὲ χρόνον ὃ εἶχον τὰ σιτία, ἀνεχώρησαν, καὶ διελύθησαν κατὰ πόλεις.

β'. Με]ὰ δὲ τὴν ἐσβολὴν τῶν Πελοποννησίων, εὐθὺς Λέσβος, πλὴν Μηθύμνης, ἀπέ]η [e] ἀπ' Ἀθηναίων· βληθέντες μὲν καὶ πρὸ τοῦ πολέμου, (ἀλλ' οἱ Λακεδαιμόνιοι ὰ προσεδέξαν]ο,) ἀναγκασθέντες δὲ [f] καὶ ταύτην τὴν ἀπόστασιν πρότερον, ἢ ἠθέλησαν, ποιήσασθαι. τῶν τε γὰρ λιμένων τὴν χῶσιν, καὶ τειχῶν οἰκοδόμησιν, καὶ νεῶν ποίησιν, ἐπέμενον, τελεσθῆναι, καὶ ὅσα ἐκ τοῦ Πόν]ου ἔδει ἀφικέσθαι, τοξότας τε, καὶ σῖτον, καὶ [h] ἃ με]απεμπόμενοι ἦσαν. [i] Τενέδιοι γὰρ, ὄντες αὐτοῖς διάφοροι, καὶ [k] Μηθυμναῖοι, καὶ αὐτῶν Μιτυληναίων ἰδίᾳ ἄνδρες, κατὰ πάσιν πρόξενοι Ἀθηναίων, μηνυταὶ γίγνονται τοῖς Ἀθηναίοις, ὅτι ξυνοικίζοσί τε τὴν Λέσβον ἐς τὴν Μιτυλήνην βίᾳ, καὶ τὴν παρασκευὴν ἅπασαν, μετὰ Λακεδαιμονίων καὶ Βοιωτῶν ξυγγενῶν ὄντων, ἐπὶ ἀποστάσει ἐπείγοντες· καὶ εἰ μή [l] τις προκα]αλήψεται ἤδη, [m] σερήσεσθαι αὐτὰς Λέσβε.

γ'. Οἱ δ' Ἀθηναῖοι (ἦσαν γὰρ [n] τε]αλαιπωρημένοι ὑπό [o] τε τῆς νόσου, καὶ τοῦ πολέμου ἄρτι καθισαμένου, καὶ ἀκμάζοντος,) μέγα μὲν ἔργον ἡγοῦντο εἶναι Λέσβον προσπολεμώσασθαι, ναυτικὸν ἔχουσαν, καὶ δύναμιν ἀέραιον· καὶ οὐκ ἀπεδέχοντο [p] τοπρῶτον τὰς κατηγορίας, μεῖζον μέρος νέμοντες τῷ μὴ βούλεσθαι ἀληθῆ εἶναι· ἐπειδὴ μέντοι καὶ πέμψαντες πρέσβεις οὐκ ἔπεισθον τοὺς Μιτυληναίους τήν τε [q] ξυνοίκησιν καὶ τὴν παρασκευὴν διαλύειν, δείσαντες, προκαταλαβεῖν ἐβούλοντο. καὶ πέμπουσιν [r] ἐξ-

b Ἐπιγινομένου Gr. *c* Ὅποι C. Gr. *d* τὸ μὴ προεξιόντας male *Abl. Flor. Baſ.* Articulum τὸ vacare exiſtimat *Steph.* et omnino a *Scholiaſte* diſſentit, qui praepoſitionem διὰ deeſſe putat. Vide *Stephani* Appendicem ad al. Scripta de Dial. Att. p. 178. Τὸ μὴ πρ. *Gr.* in marg. In *Caſſ.* e τὸ manu recenti factum erat τῶ. *e* Ἀπὸ Ἀθηναίων *Ar. C. Cam.* Quam ſcripturam (inquit *Camerarius*) hoc loco, quamuis ſaepius occurrerit, adnotare placuit, quod *Cicero* in *Oratore* concurſationem vocalium minime fugiſſe *Tullium* eidem ſcripſerit. Ἀπὸ etiam *Gr.* *f* Καὶ deeſt *Gr.* *g* Ἢ *Caſſ.* *h* Ἅμα μεταπ. *Dan.* *i* Τενέδιοι δὲ ὄντες *Ar. C.* Τενέδιον δὲ ὄντες *Dan.* *k* Μηθυμναίων οἱ, et in marg. Μηθυμναῖοι manu rec. *Reg.* Μηθυμναίων οἱ etiam in *Caſſ.* fuiſſe videtur: nam eraſa ſunt quaedam inter verſus. *l* Τὶς om. *Gr.* *m* Στέρεσθαι *Ar. Dan.* *n* Προτεταλαιπωρημένοι *Marg. Ar. C. Dan.* *o* Particulam τε non agnoſcit *C.* *p* Τὸ πρῶτον *C. Baſ.* Τὸ deeſt *Reg. Caſſ.* Aug. *q* Forſan ſcribendum ξυνοίκισιν, nam ſupra dictum eſt, ξυνοικίζουσι τὴν Λέσβον ἐς τὴν Μιτυλήνην βίᾳ. *Ac. Port.* (vbi C. Mosqu. Μιτυλίνην.) *r* Ἐξαπηναίους *Reg.*

Ἐσράτευσαν ἐς τὴν Ἀττικήν] male expl. Schol. κατὰ τῆς Ἀττικῆς· immo ſimpliciter eſt „*in Atticam* fecerunt expeditionem, inuaſerunt Atticam. BAVER.

Καὶ τὸν πλεῖσον — κακουργεῖν] *Corinthus* de Dial. Att. in his ſtatuit ellipſin praepoſitionis διὰ, quaſi ſententia eſſet, διὰ τὸ μὴ κακουργεῖν. *Scholiaſtes* quoque ellipſin τῶ διὰ eſſe dicit, ſed aliter ac *Corinthus*: nam non coniungit διὰ τὸ μὴ ἀδικεῖν, ſed διὰ τὸ μὴ προεξιόντας. Refellit eos *Stephanus* ad Corinth. artic. VIII. et Append. ad Script. de Dial. p. 178. et offendit, tam articulum, quam negationem, ante verba ἀπαγορευτικὰ, et quae ἀπαγορεύσεως ſignificationem incluſam habent, abundare. Nam ſic *Thucydid.* I, 62. ὅπως εἶργωσι τοὺς ἐκεῖθεν ἐπιβοηθεῖν. Et apud alios quoque ſaepe huiusmodi verba cum ſolo Infinitiuo ponuntur. Add. quae adnotantur ad II, 101. et *Schol.* infr. ad Cap. VI. Sententiam horum verborum aliter expreſſam habes ſupr. II, 22. DVCK.

Εἶργον τὸ μὴ] Stephanus videtur Schol. et Corinthi mentem non cepiſſe, vt notat Abreſch. p. 273. hoc volunt, τῷ εἴργειν ſubiici debuiſſe gen. τῶν, non τὸ, et hunc accuſar. pendere a praep. διά. Abreſch. tamen malit ſubint. εἰς aut ὥστε. ita L. II. 87. ἔχει τέκμαρσιν τὸ ἐκφοβῆσαι. GOTTL.

Προεξιόντας τῶν ὅπλων] i. e. a ceteris copiis, e caſtris, e praeſidio, longius progreſſos. BAVER.

Μηθύμνης] Ita numus apud *Holſten. Herodotus*, *Philoſtratus* Vit. Apoll. IV, 13. at IV, 16. corrupte Μεθύμναν. *Cantacuzenus* Μεθίμνης p. 290. et *Alciphron* Μεθυμναίῳ μειρακίῳ 275. *Callimachus* Epig. XVI. Στήλαι, καὶ Μήθυμνα τεὴ πόλις. Ita *Geogr. vett.* et *Iſocrates* Epiſt. *Iulianus* Imp. p. 111. *Schol.* Homer. Il. *l.* 130. Vnus opinor *Scylax* cum *e* ſcribit. *Aelianus* Anim. IV, 20. Μηθύμνης τῆς Κρητικῆς meminit. Verum ibi legerim Ῥιθύμνης nunc *Retimo*, vid. *Tournefort.* I, 28. WASS.

Ἀπ' Ἀθ.] Vide *Var. Lect.* et *Stephani* Animaduerſ. in lib. de Dialectis. p. 61. HVDS. Adnotat ibi *Stephanus*, easdem vocales modo elidi, modo integras manere in locis plane ſimilibus. DVCK.

Ἀλλ' οἱ Λακεδ. ὃ προσεδ] In parentheſi haec verba ſunt accipienda. BAVER.

Καὶ ταύτην τὴν ἀπόσ.] Non, vt *alia* haec defectio fuerit; immo eadem erat prius tentatae et oblatae, ſed non acceptae, nunc repetitae. Ita fere Schol. recte. IDEM.

Καὶ αὐτῶν Μιτ.] De belli huius origine vide *Ariſtot.* Politic. l. 5. c. 4. HVDS. Cauſam eius narrat *Ariſteteles* Polit. E. IV. Confer *Diodorum* XII, 314. et *Ariſtotelem* Polit. V, 135. WASS.

μηνυτοὶ —] Scholiaſtes vult referri μην. γιγ. ad τὸ κατὰ πάσιν, quod fieri non poteſt citra traiectionem inſignem. Dicuntur indices illi fuiſſe hoſpites Athen. redditi κατὰ πάσιν. Adeoque πάσεως fit mentio, quatenus ea fuerat cauſa exilii atque hoſpitii, quod hi homines obtinuerant. Ita Grammius p. 636. Iudice Abreſchio, Schrammius recte iunxit κατὰ πά-

SEQVENTE autem aestate Peloponnesii, eorumque socii, frumento iam adulto, cum infesto exercitu in Atticam iuerunt; Archidamusque Zeuxidami *filius*, Lacedaemoniorum rex, ipsis praeerat; castrisque positis, agrum vastabant. Athenienſium vero equites, (ut consueuerant) impressionem faciebant *in hostium agmen*, qua cedebat; et plurimam militum leuiter armatorum turbam prohibebant, ne a caeterarum copiarum corpore longius progressi loca suburbana vastarent. Et tamdiu commorati, quamdiu commeatus ipsis suppeditauit, *domum* redierunt, et in suam quique ciuitatem se receperunt. Bell. Pelop. an. 4. Olymp. 88. 1. V. C. Varr. 326. Post Iul. 2.

2. Post hanc autem Peloponnesiorum irruptionem statim Lesbus, praeter Methymnam, ab Athenienſibus defecit: voluerant autem *Lesbii* quidem vel ante hoc bellum motum *facere defectionem*; sed Lacedaemonii recipere noluerant. Sed *tunc* vi necessitatis coacti, maturius, quam secum ipsi constituerant, hanc defectionem fecerunt. Exspectabant enim donec portus aggeribus essent obstructi, et murorum aedificium, nauiumque fabricatio ad suum finem esset perducta; item donec ex Ponto veniſſent, quaecunque venire oportebat, sagittarii, et frumentum, et quaecunque accersiuerant. Tenedii enim, qui ipsis erant inimici, et Methymnaei, quin etiam * quidam ex ipsis Mitylenaeis homines privati, quibus propter factionem publicum erat cum Athenienſibus hospitium, Athenienſibus indicarunt omnes Lesbios *a Mitylenaeis* per vim commigrare cogi; omnemque apparatum cum Lacedaemoniis, et Boeotis, qui gentis eiusdem erant, defectionis faciendae causa *ab illis* urgeri; et nili quis *illos* iam anteuertat, ipsos Lesbo privatum iri *dixerunt*. ante Iul. 16.

3. Athenienſes vero (nam morbo, belloque recens susceptо, et vigente debilitati erant) † rem quidem arduam esse duxerunt, Lesbum, quae classem, et vires integras haberet, a se alienare, et novas nouorum hostium inimicitias sibi conciliare; et criminationes istas initio non admittebant, quod non vera esse mallent. Postquam tamen, ne per Legatos quidem *Mitylenen* missos, Mitylenaeis persuadere potuerunt, ut et copias dimitterent, quas in urbem commigrare cogebant, et reliquum *belli* apparatum dissoluerent, *tunc rebus suis* metuentes, eos anteuertere voluerunt. et confestim miserunt quadra-

* Ex ipsis Mitylenaeis priuatim quidam etc. *Alii.* HVDS. † Rem magnae molis esse rati, Lesbo arma inferre instructae, et integris viribus, criminationes etc. *Alii.* HVDS.

Εἰς τὴν Ἀττικὴν] ἀντὶ τῆ κατὰ τῆς Ἀττικῆς. Καὶ ἐγκαθεζόμενοι] ἐνδιατρίβοντες. οὐκ ἁπλῶς πορείαν ποιούμενοι, ἀλλ' ἐμβραδύνοντες, διὰ τὸν σῖτον. Ἐδῄουν τὴν γῆν] τῶν Ἀθηναίων. Ὅπῃ παριοῖεν] ὅπου ἐνεδέχετο, καὶ ἐνεχώρει. Τῶν ψιλῶν] τῶν Λακεδαιμονίων. Τὸ μὴ προεξιόντας κακουργεῖν] λείπει ἡ διά. διὰ τὸ μὴ προεξιόντας τῶν ὅπλων λῃστεύειν. Κακουργεῖν] λῃστεύειν. Οὗ εἶχον τὰ σιτία] ἀντὶ τῆ, ἕως ἃ εἶχον τροφήν. Καὶ πρὸ τοῦ πολέμου] τοῦ Πελοποννησιακοῦ. Οὐ προσεδέξαντο] ἵνα μὴ λύσωσι τὰς τριακοντούτεις σπονδάς. Ἀναγκασθέντες δὲ] διὰ τοῦτο ἠναγκάσθησαν ἀποσῆναι, διὰ τὸ διαβληθῆναι. Καὶ ταύτην τὴν ἀπόστασιν] οὐχ ὡς ἄλλην αὐτῶν πεποιημένων ἀπόστασιν· ἀλλὰ τὸ ταύτην ἀντὶ τοῦ ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ τέθεικε. Πρότερον δὲ διενοῦντο] πρὶν εὐτρεπισθῆναι. ἐπιφέρει, διὰ τί ἀναγκασθέντες. ἦσαν γὰρ ἐκ πολλοῦ βουλόμενοι ἀποσῆναι, ἀλλὰ νῦν μᾶλλον εὐτρεπισθέντες ἀπέστησαν. Τῶν τε γὰρ λιμένων] οἱ προσδεχόμενοι πολεμίους κατὰ θάλατταν ἰσχυροτέρους αὐτῶν, χῶμα ἔχουν ἐπὶ τοῖς τόμασι τῶν λιμένων, ὅπως δυσέκπλωτοι τοῖς πολεμίοις εἶεν. Καὶ ἃ μεταπεμπόμενοι ἦσαν] καὶ ἃ μετεπέμποντο. Αὐτοῖς διάφοροι] τοῖς Μιτυληναίοις. Μηνυταὶ γίγνονται] τὸ, μηνυταὶ γίγνονται, τῶ, κατὰ τάσιν, συντακτέον. Ἵνα ᾖ τοιοῦτον, ἐχθρὰ ἀεὶ τῶν (ὁηλονότι πρὸς ἀλλήλους) τῶν πολιτῶν, μία τάσις ἐμήνυσεν αὐτῶν τὴν ἀπόστασιν τοῖς Ἀθηναίοις. Ἐς τὴν Μιτυλήνην βίᾳ] ἄκοντας τὸς Λεσβίους ἀναγκάζουσιν εἰς τὴν Μιτυλήνην οἰκῆσαι. Καὶ τὴν παρασκευὴν] καὶ παρασκευάζονται μετὰ ἐπιδείξεως, ὥσε ἀποσῆναι, συλλαμβανόντων αὐτοῖς Λακεδαιμονίων καὶ Βοιατῶν. τὸ δὲ, συγγενῶν ὄντων, ἐπὶ μόνους τοὺς Βοιωτοὺς ἐνεκτέον. ὅτοι γὰρ κατὰ τὸ Αἰολικὸν συγγενεῖς τῶν Λεσβίων. Αὐτοὺς Λέσβι] τοὺς Ἀθηναίους. Μέγα μὲν ἔργον] δυσχέρειαν. Προσπολεμήσασθαι] ἀντὶ τοῦ, πρὸς τοῖς ὅσι πολεμίοις, τοῖς Πελοποννησίοις ὁηλονότι, καὶ αὐτὴν πολεμίαν ποιῆσαι. Ἀκέραιον] ἀζήμιον. Τὴν τε ξυνοίκησιν] τῆς Λέσβι

σιν verbis: βίᾳ ἄλλ. πρὸς Ἀθην. Sed se non satis intelligere, quae notet Grammius. Diluc. p. 274. GOTTL.

Μηνυταὶ γίγν.] i. e. μηνύσει. Sed varietas notanda: primo ὅτι cum verbo finito, deinde oblique τεθνήσεσθαι, quod Attice dictum pro τεθνήξειν. BAVER.

Καὶ εἰ μή τις] Abest Gr. τις. ineleganter. WASS.

Τὰς κατηγ. — τῷ μὴ βέλ. ἀληθῆ εἶναι] In ἀληθῆ subint. τὰ κατηγορημένα, vel κατηγορήματα, e voc. κατηγορίας, idem notante. BAVER.

ἀπιναίως τεσσαράκοντα ναῦς, αἳ ἔτυχον περὶ Πελοπόννησον παρεσκευασμέναι πλεῖν. Κλεϊππίδης δὲ ὁ Δεινίου, τρίτος αὐτὸς, ἐστρατήγει. [s] ἐσηγγέλθη γὰρ αὐτοῖς, ὡς εἴη Ἀπόλλωνος [t] Μαλόεντος ἔξω τῆς πόλεως ἑορτὴ, [v] ἐν ᾗ πανδημεὶ Μιτυληναῖοι ἑορτάζουσι, καὶ [x] ἐλπίδα εἶναι, ἐπιχθέντας ἐπιπεσεῖν ἀφνω· [y] καὶ ἢν μὲν ξυμβῇ ἡ πεῖρα· εἰ δὲ μὴ, Μιτυληναίοις εἰπεῖν, ναῦς τε παραδῶναι, καὶ τείχη καθελεῖν· μὴ πειθομένων δὲ, πολεμεῖν. καὶ αἱ μὲν νῆες ὥχοντο. τὰς δὲ τῶν Μιτυληναίων δέκα τριήρεις, αἳ ἔτυχον βοηθοὶ [z] παρὰ σφᾶς κατὰ τὸ ξυμμαχικὸν παροῦσαι, κατέσχον [a] οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ τὰς ἄνδρας ἐξ αὐτῶν ἐς φυλακὴν ἐποιήσαντο. τοῖς δὲ Μιτυληναίοις ἀνὴρ ἐκ τῶν [b] Ἀθηνῶν, διαβὰς ἐς Εὔβοιαν, καὶ πεζῇ ἐπὶ [c] Γεραιστὸν ἐλθὼν, ὁλκάδος ἀναγομένης [d] ἐπιτυχὼν, πλῷ χρησάμενος, καὶ τριταῖος ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ἐς Μιτυλήνην ἀφικόμενος, ἀγγέλλει τὸν ἐπίπλουν. οἱ δὲ ἅτε ἐς τὸν [e] Μαλόεντα ἐξῆλθον, τά τε ἄλλα τῶν τειχῶν [f] καὶ λιμένων περὶ τὰ [g] ἡμιτέλεστα φραξάμενοι [h] ἐφύλασσον.

δ'. Καὶ [i] οἱ Ἀθηναῖοι, ἃ [k] πολλῷ ὕστερον καταπλεύσαντες, ὡς ἑώρων, ἀπήγγειλαν μὲν οἱ στρατηγοὶ τὰ ἐπεταλμένα, ἐκ ἐσακηκόντων δὲ τῶν Μιτυληναίων, [l] ἐς πόλεμον καθίσαντο. ἀπαράσκευοι δὲ οἱ Μιτυληναῖοι, [m] καὶ ἐξαίφνης ἀναγκασθέντες πολεμεῖν, ἔπλων μέν τινα ἐποιήσαντο τῶν νεῶν ὡς ἐπὶ ναυμαχίᾳ, ὀλίγον πρὸ τοῦ λιμένος· ἔπειτα, [n] καταδιωχθέντες [o] ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν νεῶν, λόγῳ ἤδη προσέφερον τοῖς στρατηγοῖς, βουλόμενοι τὰς ναῦς [p] τοπαραυτίκα, εἰ δύναιντο, ὁμολογίᾳ τινὶ ἐπιεικεῖ ἀποπέμψασθαι. καὶ οἱ στρατηγοὶ τῶν Ἀθηναίων ἀπεδέξαντο, [q] καὶ αὐτοὶ φοβούμενοι, μὴ ὀχ ἱκανοὶ ὦσι Λέσβῳ πάσῃ πολεμεῖν. καὶ ἀνακωχὴν ποιησάμενοι, πέμπουσιν ἐς τὰς Ἀθήνας οἱ Μιτυληναῖοι, τῶν τε [r] διαβαλλόντων ἕνα, ᾧ μετέμελεν ἤδη, καὶ [s] ἄλλους, εἴπως πείσειαν τὰς ναῦς ἀπελθεῖν, ὡς σφῶν ἀδὲν νεωτερούντων. ἐν τούτῳ δὲ ἀποστέλλουσι καὶ ἐς τὴν Λακεδαίμονα πρέσβεις τριήρει, λαθόντες τὸ τῶν

s Ἐσηγγέλθη *Gr.* Paullo ante Mosqu. Κλειππίδης. t Vocem cum duplici λ scribendam existimat *Berkelius.* Nam Μαλλόεις apud *Hesychium* Ἀπόλλωνος ἐπίθετον ἢ ἐπώνυμον: et Μαλλόεις Ἀπόλλων in optimis *Stephani Byzantini* Editionibus. v Ἐν τῇ *Gr.* x Ἐλπίδας *Gr.* y Καὶ εἰ μὲν ξυμβῇ ἡ πεῖρα. *Aristophanis Scholiastes* p. 49. Ed. *Ae. Porti.* vbi in his verbis ἔλλειψιν Ἀττικὴν esse observat *Ei* etiam Mosqu. et pro τείχη, τεῖχος. z Περὶ *Reg.* a Οἱ deest *Ar. C. Dan.* b Ἀθηναίων *Gr.* c Aliquando etiam Γεραιὸς sine diphthongo scribitur. d Ita *Dan.* in marg. in textu δὲ τειχῶν. e Μέλλοντα et in marg. Μαλο *Gr.* f Καὶ τῶν λιμένων *Marg.* g Ἡμιτέλευτα *Marg.* h Ἐφύλαττον *Cl. Cass.* i Οἱ Ἀθηναίων οἱ *Gr.* k Πολὺ *Reg. Cass. Gr.* Aug. l Ἐς τὸν πόλεμον *Reg.* m Illud καὶ non agnoscunt *Ar. C. Dan.* n Καὶ διωχθέντες *Cass.* Paullo ante pro ναυμαχίᾳ Mosqu. ναυμαχίαν. o Ὑπὸ τῶν ἀπὸ τῶν Ἀττικῶν *Dan.* p Τὸ παραυτίκα *Ar. C. Bas. Gr.* Et a prima manu *Cass.* in quo deinde inductus erat accentus super τὸ. Pro ὁμολογίᾳ Mosqu. ὁμιλίᾳ. q Καὶ αὐτοὶ φοβούμενοι πίμπειν omissis, quae in medio sunt, *Dan.* r Διαβαλλόντων σφᾶς ἵνα *Ar. C. Dan.* σφᾶς in *Cass.* manu recenti in marg. scriptum erat. s Ita *Cass.* ex emendat. rec. pro ἄλλως.

Κλεϊππίδης] Κλειππίδης *Diodor.* 314. c. vix alibi memoratur. WASS.

Καὶ ἢν μὲν ξυμβ.] Vt plena sit oratio, post ἡ πεῖρα suppleri debet καλῶς ἂν εἴη, vt monet *Corinthus* de Dialectis. Vide *Schol.* in *Aristophanis* Πλοῦτον, V, 468. et *Stepho.* Animadv. in Lib. de Dial. p. 23. HVDS. Καὶ ἢν — πολεμεῖν] *Corinthus* in Hort. Adonidis Ald. 1496. Καὶ εἰ μὲν συμβῇ male, et μὴ πειθομένοις legit. *Gr.* ἐλπίδας, vt 155, 16. Sed aliter passim Thucyd. WASS. Συμβῇ, non ξυμβῇ, vt *Hudf.* in *Var. Lectionib.* habet *Schol. Aristoph.* Ἐλπίδα et ἐλπίδας in *Mff.* commutari supra plus semel adnotatum est in *Var. Lect.* DVCK.

Ἢν μὲν ξυμβῇ ἡ πεῖρα,] Duo notanda sunt h. l. Primo, ξυμβαίνειν, succedere, feliciter euenire; deinde anacoluthon; deest enim consequens τῷ, ἢν μὲν ξυμβῇ· supple καλῶς ἔχειν: vt Luc. 13, 9. κἂν μὲν ποιήσῃ καρπόν· subiicitur: εἰ δὲ μή. ergo in illo supple, καλῶς ἔξει, vel, ἔσεσθαι αὐτήν. B. Gottl. adscripserat; h. l. citat Gregor. de Dial. p. 20. BAVER.

Τὰς δὲ Μιτυλην. — Ἄνδρ.] Cod. reg. περὶ σφᾶς male, frequenti permutatione τῷ παρὰ in περί. v. Abr. 276. Dil. De vsu h. praep. v. Gloss. GOTTL.

Ἔτυχον — παρῶσαι] i. e. ἔτυχον παραγενόμεναι σφίσιν, et παρὰ σφᾶς, aut παρεγένοντο σφίσι, vel: παρὰ σφίσι. GOTTL.

Παρὰ σφᾶς — παρῶσαι] Pro σφίσιν, quia παρὰ hic est, *apud.* Et alterum παρὰ redundat. B. Gottl. adscripserat: vid. Valkenar. ad Herodot. VIII. p. 687. BAVER.

Γεραιστὸν] Γεραιτὸς quidem *Etymologus*, et *Libanius* Orat. p. 243. Neuter satis emendate. *Schol.* et *Geographi*, *Suidas*, *Aristides* I, 39. *Homer. Herodot. Plutarch.* Camill. 138. alii, Γεραιστὸν scribunt. *Procopius* B. G. IV, 629. ἐν Γερεστῷ corrupte. *Martianus* VI, 213. *Geraſto* et Caphareo. At *Solinus*, quem ibi exscribit, *Geraeſto*, post *Melam* et *Plinium*, exhibet. In *Martiano* non variant tres *Mff.* neque in *Solino Petrenſis.* Confer *Schol.* Aristoph. Ἱππ. 558. WASS. Γεραιτὸς etiam *Lucian.* In Trag. p. 141. *Liv.* XXXI, 45. *Geraeſtum* nobilem Euboeae portum. DVCK.

Πλῷ χρησάμενος] *Suidas* in πλῷ χρησ. absque auctore. WASS.

Πλῷ χρησάμ.] Scil. secundo, felici cursu. Emphasis haec est vera in voc. πλοῦς; vt cum Latine dicimus, in *tempore* adesse, scil. legitimo, apto, opportuno; vel, beneficium *loco* collocare, nempe iusto, digno, salubri. BAVER.

Περὶ τὰ ἡμιτέλ. φραξ.] Abieſch. p. 278. putat vel per tmesin esse scriptum, pro φραξάμενοι, l. hoc ordine φραξ. τ. ἀ. τ. τ. κ. λ. τὰ ἡμ. ἐφ. περὶ sc. αὐτά. quod durissimum. GOTTL.

ginta naues, quae forte circa Peloponneſum erant, ad nauigandum paratae. Cleïppides vero Diniae *filius*, cum duobus aliis collegis, his nauibus praeerat. Ipſis enim renuntiatum fuerat diem feſtum in Apollinis Maloëntis honorem extra vrbem celebrari, ad quem celebrandum Mitylenaei frequentes erant conuenturi, et ſpem eſſe, ſi properarent, ex improuiſo ipſos impreſſionem in illos eſſe facturos. Et ſi conatus iſte feliciter ipſis ſucceſſiſſet, *bene*. ſin minus: *ducibus imperauerant*, ut Mitylenaeos naues tradere, murosque demoliri iuberent; et, niſi imperata facerent, bellum ipſis inferrent. Atque illae quidem naves abierunt. Athenienſes vero retinuerunt decem Mitylenaeorum triremes, quae ex foederis pacto tunc apud ipſos auxilii ferendi cauſa forte aderant, virosque, qui in illis erant, in cuſtodiam tradiderunt. Quidam vero, cum Athenis in Euboeam traieciſſet, et pedibus Geraeſtum iuiſſet, *ibi* nauim onerariam nactus, ſecunda nauigatione uſus, et triduo poſtquam Athenis diſceſſit, Mitylenen delatus, Mitylenaeis infeſtum Atticae claſſis aduentum nuntiauit. Illi vero nec ad Maloëntem exiuerunt, et caeteras murorum, portuumque partes, quae ſemiperfectae erant, praeſidiis firmantes, cuſtodias egerunt. Bell. Pelop. an. 4. Olymp. 88. 1. V. C. Varr. 326.

4. Nec multo poſt Athenienſes cum claſſe *eo* appulſi, poſtquam viderunt, ipſi quidem duces *Mitylenaeis* denuntiarunt, quae *ab Athenienſibus* imperata fuerant: ſed cum Mitylenaei dicto audientes eſſe nollent, bellum illis facere coeperunt. At Mitylenaei imparati, et ex improuiſo coacti bellum gerere, prodierunt illi quidem cum quodam nauium numero aliquantum ante portum, vt proelium nauale committerent: ſed poſtea ab Atticis nauibus inſequentibus fugati, cum Atticae claſſis praetoribus in colloquium tunc venerunt, eo conſilio, vt, ſi poſſent, naues illorum aliqua aequa conditione e veſtigio dimitterent. Athenienſium vero duces *conditiones ab illis oblatas* acceperunt, ipſi quoque veriti, ne non ſatis virium haberent ad bellum vniuerſae Lesbo faciendum. Induciisque factis, Mitylenaei mittunt Athenas cum alios, tum etiam vnum ex illis, qui detulerant indicium, quem facti iam poenitebat, ſi forte *Athenienſibus* perſuadere poſſent, vt naues *a ſe*, vt nihil rerum nouarum molituris, recederent. Interea vero et Lacedaemonem legatos triremi vectos mittunt, clam Athenienſium claſſe, qui ad ſepten-

εἰς τὴν Μιτυλήνην. Καὶ ἦν μὲν] τὸ σχῆμα καλεῖται ἀναντιπόδοτον. Ὄμηρος, ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας. Ὁ νοῦς οὕτω, καὶ εἰ μὲν κατορθωθῇ τὸ ἐλπιζόμενον, καὶ τῇ πείρᾳ αὐτῇ καταλάβωσιν αὐτοὺς ἔξω, καλῶς ἂν ἔσοι τοῖς Ἀθηναίοις τὰ πράγματα. Ναῦς τε παραδῶναι] τοῖς Ἀθηναίοις. Καὶ αἱ μὲν νῆες] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. Παρὰ σφᾶς] τοὺς Ἀθηναίους. Κατὰ τὸ ξυμμαχικόν] διὰ τὴν ξυμμαχίαν. Ἐπὶ Γεραιστὸν] Γεραιστὸς, ἀκρωτήριον Εὐβοίας, ἔχον λιμένα. Πλῷ χρησάμενος] ἀντὶ τοῦ εὐπλοίᾳ. Καὶ τριταῖος] δι' ἡμερῶν τριῶν. Τὸν ἐπίπλουν] τῶν Ἀθηναίων. Καὶ οἱ Ἀθηναῖοι] ἀντίπτωσις, ἀντὶ τοῦ τῶν Ἀθηναίων. Ὄμηρος· Οἱ δὲ δύο σκόπελοι, ὁ μὲν οὐρανὸν ἀμφὶς ἱκάνει. Ὡς ἑώρων] ὡς ἔγνωσαν, ὅτι ἔμαθον τὸν ἐπίπλουν καὶ προεφυλάξαντο οἱ Μιτυληναῖοι. Ἀπήγγειλαν μὲν] τοῖς Μιτυληναίοις. Τὰ ἐπεσαλμένα] τὰ προσαχθέντα. Ὁμολογίᾳ τινὶ] συνθήκῃ τινὶ φιλανθρώπῳ. Ἔνιοι δὲ, ἐπιεικεῖ, εὐπρεπεῖ. Τὰς ναῦς ἀπελθεῖν] τῆς Μιτυλήνης δηλονότι. Ἐν τῇ Μαλέᾳ] Μαλέα, ἀκρωτήριον Λέσβα-

Ἄλλα τ. τειχ. καὶ τ. λιμέν. περὶ τὰ ἡμιτ. — ἐφύλασσον.] Legi poſſit πέρι, retracto accentu, vt ſit, περὶ τ. τειχ. καὶ λιμ. qua muros et portus. Sed vix eſt, quin ita redundet; nec ſane Acculatiuo ita ſubiicitur, ſed Genitiuo magis. Quare ſimplicius eſt, cum φυλάσσειν (v. *Ind.*) ſaepius ſimpliciter ponatur pro ποιεῖσθαι φυλακὴν, ſic ordinare et vertere: φραξάμ. ἄλλα τ. τειχ. κ. τ. λιμ. ἐφύλασσον περὶ τὰ ἡμιτέλ. i. e. cum obſepiſſent et firmaſſent alias partes murorum et portuum, cuſtodiam agebant, praeſidia diſpoſita habebant circa opera, munimenta inchoata, nondum perfecta. Ita nil impediti aut obſcuri relinquatur. BAVER.

Οἱ Ἀθηναῖοι — οἱ στρατ.] Abr. Dil. 278. non ſequitur Corinthi et Schol. rationem, enallagen hic ſtatuentium, ſed art. in στρατ. vim declarandi dicit habere: Athenienſes, — nempe duces. — GOTTL.

Οἱ Ἀθην. — ὡς ἑώρων, ἀπήγγ. οἱ στρατ.] Ne duo Nominatiui turbent, ſic proceſſerit: ὡς οἱ Ἀθ. ἑώρων, οἱ στρατ. ἀπήγγ. Hoc ſimplicius fuerit Abreſchiana ratione, minime tamen ſpernenda. BAVER.

Λαβαλλ.] Reisk. — βαλόντων. GOTTL.

Μετέμελεν] Huc fortaſſis reſpexit *Auctor Lexici* in *Montfauc.* Biblioth. Coislin. p. 483. Μεταμελεῖν, ἀντὶ τοῦ μετανοεῖν. Θουκυδ. γ'. DUCK.

Πείσειαν τὰς ναῦς ἀπελθεῖν] Metonymice dictum, pro: πείσ. τοὺς Ἀθηναίους ἀπαγαγεῖν τ. ναῦς. v. Philol. Th. P. et Ind. v. Metonymia Conſequ. BAVER.

Αθηναίων ναυτικὸν, οἳ ὥρμων ἐν τῇ [t] Μαλέᾳ, πρὸς βορέαν τῆς πόλεως. ἃ γὰρ ἐπίστευον τοῖς ἀπὸ τῶν Αθηναίων [v] προχωρήσειν. καὶ οἱ μὲν, ἐς τὴν Λακεδαίμονα ταλαιπώρως διὰ τὸ πελάγως κομισθέντες, αὐτοῖς ἔπρασσον ὅπως τὶς βοήθεια ἥξει.

ε'. [x] Οἱ δ' ἐκ τῶν Αθηνῶν πρέσβεις, ὡς ἀδὲν ἦλθον πράξαντες, ἐς πόλεμον καθίσαντο οἱ Μιτυληναῖοι, καὶ ἡ ἄλλη Λέσβος, πλὴν Μηθύμνης. ὅτοι δὲ τοῖς Αθηναίοις ἐβεβοηθήκεσαν, καὶ Ιμβριοι, καὶ [y] Λήμνιοι, καὶ τῶν ἄλλων ὀλίγοι τινὲς ξυμμάχων. καὶ ἔξοδον μέν τινα πανδημεὶ ἐποιήσαντο οἱ Μιτυληναῖοι ἐπὶ τὸ τῶν Αθηναίων στρατόπεδον· καὶ μάχη ἐγένετο, ἐν ᾗ ὀλίγον ἔλασσον ἔχοντες οἱ Μιτυληναῖοι, ὅτε [z] ἐπηυλίσαντο, ὅτε ἐπίστευσαν σφίσιν αὐτοῖς, ἀλλ' ἀνεχώρησαν· ἔπειτα οἱ μὲν ἡσύχαζον, ἐκ Πελοποννήσου, καὶ μετ' ἄλλης παρασκευῆς, βουλόμενοι, εἴ [a] προσγένοιτό τι, κινδυνεύειν. καὶ γὰρ αὐτοῖς Μελέας Λάκων ἀφικνεῖται, καὶ Ερμαιώνδας Θηβαῖος, οἳ προαπεσάλπισαν μὲν τῆς ἀποστάσεως, φθάσαι δὲ ὁ δυνάμενος τὸν τῶν Αθηναίων ἐπίπλουν, κρύφα μετὰ τὴν μάχην ὕστερον ἐσπλέουσι τριήρει. καὶ παρῆνων [b] πέμπειν τριήρη ἄλλην, καὶ πρέσβεις μεθ' ἑαυτῶν· καὶ ἐκπέμπουσιν.

ς'. Οἱ [c] δὲ Αθηναῖοι, πολὺ ἐπιῤῥωσθέντες διὰ τὴν [c] τῶν Μιτυληναίων ἡσυχίαν, ξυμμάχους τε προσεκάλουν, οἳ πολὺ θᾶσσον παρῆσαν, ὁρῶντες ἀδὲν ἰσχυρὸν ἀπὸ τῶν Λεσβίων· καὶ [d] περιορμισάμενοι τὸ πρὸς νότον τῆς πόλεως, ἐτείχισαν στρατόπεδα δύο ἑκατέρωθεν τῆς πόλεως, καὶ τοὺς ἐφόρμους ἐπ' ἀμφοτέρους τοῖς λιμέσιν ἐποιοῦντο. καὶ τῆς μὲν θαλάσσης εἶργον μὴ χρῆσθαι τὰς Μιτυληναίας, τῆς δὲ γῆς τῆς μὲν ἄλλης ἐκράτουν [e] οἱ Μιτυληναῖοι, καὶ οἱ ἄλλοι Λέσβιοι, προσβεβοηθηκότες ἤδη. [f] τὸ δὲ περὶ τὰ στρατόπεδα ἀ πολὺ κατεῖχον οἱ Αθηναῖοι, ναύσταθμον δὲ μᾶλλον ἦν αὐτοῖς πλοίων καὶ ἀγορᾶς ἡ Μαλέα. καὶ τὰ μὲν περὶ Μιτυλήνην [g] ὕτως ἐπολεμεῖτο.

ζ'. Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον, τῷ θέρει τούτῳ, Αθηναῖοι [h] καὶ ἐς Πελοπόννησον ναῦς ἀπέστειλαν τριάκοντα, καὶ Ασώπιον [i] τὸν Φορμίωνος στρατηγόν· κελευσάντων Ακαρνάνων τῶν Φορμίωνός τινα σφίσι πέμψαι ἢ υἱὸν ἢ ξυγγενῆ, ἄρχοντα. καὶ [k] παραπλέσασαι αἱ νῆες τῆς Λακωνικῆς τὰ ἐπιθαλάσσια χωρία ἐπόρθησαν. ἔπειτα τὰς μὲν πλείους ἀποπέμπει τῶν νεῶν πάλιν ἐπ' οἴκου ὁ Ασώπιος, αὐτὸς δ'

t Apud *Ptolemaeum* Μανίαι ſcriptum eſt, perperam. Apud *Strabonem* p. 616. Μαλία appellatur. *v* Προσχωρήσειν *Gr.* *x* Οἱ δὲ ἐκ *Gr.* *y* *Goltzius* adducit nummum, cuius inſcriptio eſt ΛΗΜΝΙΩΝ. *z* Ἐπιβλίσαντο et in marg. Ἐπιβλίσαντο cum υ ſuper β. *Gr.* *a* Προστίγνοιτό *Gr.* vſ. ſq. Mosqu. Ἐρμαιῶνδας. *b* Ἐκπέμπειν *Cl.* *c* Δ abeſt *Dan.* In fin. vſ. Mosqu. συμμάχους. *d* Περιερισάμενοι *Gr.* Περιορμησάμενοι *Caſſ.* *e* Οἱ Μιτυληναῖοι ναύσταθμον omiſſis intermediis *Dan.* *f* Μέρος τῆς γῆς ſupple. *Hudſ.* *g* Οὕτω *Dan.* *h* Καὶ περὶ Πελοπόννησον *Marg. Gr. Cl. Reg.* *i* Τὸν Φορμίωνός τινα σφίσι πέμψαι, omiſſis ceteris *Gr.* τὸν Φορμ. τινὰ etiam Mosqu. *k* Περιπλέυσαι *Reg.*

Ἐν τῇ Μαλέᾳ] Sic etiam *Xenophon* I. Graec. pag. 446. τῆς Λέσβου ἐπὶ τῇ Μαλέᾳ ἄκρᾳ, ἀντίον τῆς Μιτυλήνης. *Strabo* XIII. p. 616. Μαλίαν vocat: ἀπὸ Μηθύμνης εἰς Μαλίαν τὸ νοτιώτατον ἄκρον ἐν δεξιᾷ ἔχοντι τὴν νῆσον — ubi *Caſaub.* quoque adnotat in *Ptolemaeo* non recte legi Μανίαν. Idem error eſt in *Schol.* Ariſtoph. Ran. v. 33. ἡ δὲ Ἀργίνουσα πόλις τῆς Αἰολίδος, ἄντικρυς δὲ Λέσβου κειμένη καὶ Μαλίας καλουμένης ἄκρας. Vbi pro Ἀργίνουσα, quamquam ita etiam habet *Suidas*, fortaſſis rectius legatur Ἀργινοῦσα, vt apud alios. DUCK.

Τοῖς ἀπὸ τ. Ἀθ.] Duritiem hanc Thucyd. ita mollit Abr. Dil. 279. τοῖς ſc. πρέσβεσι e proximo πρέσβεις cap. ſq. *ſuccedere*: οἱ δ' ἐκ τῶν Ἀθηνῶν πρέσβεις. Reiſk. an. p. 25. ſubint. προσδοκωμένοις, l. ἐλπιζομένοις, ſpem, a ſe in Ath. poſitam, bonum ſucceſſum non habituram. GOTTL.

Οὐ γὰρ ἐπίς. τοῖς ἀπὸ τ. Ἀθ. προχωρ.] Dupliciter expediri poteſt: vel ſimpliciori modo: non credebant, non ſperabant, iis, quae ab Athenienſibus pararentur, ſucceſſurum, euentum proſperum fore; vel argutiori modo, ſed Thucydidei ingenii, ſuppleto ὥτε· non ita ſatis fidebant iis, quae ab Athenienſibus oſtenderentur, vt conſiderent, iis ſucceſſurum. BAVER.

Λέσβιος] πλὴν Μηθύμνης. ὅτοι δὲ] Scil. οἱ Μηθυμναῖοι, quod per ſyneſin latet et repetendum eſt ex voc. Μηθύμνης. B. Gottl. adſcripſerat: vid. Obſſ. Miſc. T. III. p. 246. Ita C. 2. ἡ Λέσβος ἀπέστη· βουληθέντες, nempe οἱ Λέσβιοι. BAVER.

Ἐκ Πελοπ. καὶ μετ' ἄλλης παρ. βουλόμ. εἰ προσγέν. τι, κινδυν.] Vix expediatur, niſi ita ordinatum: βουλόμ. κινδυν. εἴ τι προσγέν. ἐκ Πελοπ. καὶ μετ' ἄλλης παρασκ. Durius ſane, ob inſertum, καὶ μετ' ἄλλ. παρ. Sed enim niſi ſic ſtruxeris, relinquatur multo ineptius, ἐκ Πελοποννήσου κινδυνεύειν· quod nihili ſit. BAVER.

Πέμπειν] Ἐκπέμπειν. *Cl.* at ſtatim ſequitur ἐκπέμπουσιν. WASS.

Πολὺ θᾶσσον παρῆσ.] Πολὺ pro πολλῷ, vt ſaepe, ſuppleto κατὰ, vel εἰς. Sed comparatiuus quo pertinet? Aut intell. τῆς προσδοκίας, quam exſpectaſſent; aut πολὺ eſt, tanto magis, quod videbant, ὁρῶντες, i. e. ὅτι ἑώρων. BAVER.

Ἐτείχισαν στρατόπεδα δύο] Lib. I. cap. 116. ἐπολιόρκουν τρισὶ τείχεσι τὴν πόλιν. Vid *Caſaubon.* ad Polyb. I, 24. DUCK.

Τὰς ἐφόρμους — ἐποιοῦντο] *Suidas* h. v. et τὰς ἐφορμήσεις interpretatur. Ἐφόρμια, νεόλκια *Heſych.* *Strabo* III. νησίδια Ἐφόρμους ἔχοντα μετρίους. *Noſter* ἔφορμοι νῆες in ſtatione; ad formam vocis Homericae πάνορμος, quam proxime accedit noſter. Vid. *T. Magiſtrum.* WASS.

trionalem vrbis partem, in Malea ſtationem habebant; * nec enim, quod ab Athenienſibus impetrare cupiebant, id ex voto ſibi ceſſurum confidebant. Atque hi quidem aſpera vſi nauigatione per pelagus Lacedaemonem delati, cum ipſis agere coeperunt, vt aliquod auxilium veniret. Bell. Pelop. an. 4. Olymp. 88. 1. V. C. Varr. 326.

5. Sed poſtquam legati re infecta Athenis redierunt, Mitylenaei ad bellum ſe accingere coeperunt, et caetera Lesbos, praeter Methymnam. Hi enim Athenienſibus opem tulerant, et Imbrii, et Lemnii, et quaedam exigua reliquorum ſociorum manus. Mitylenaei vero, copiis ex omni totius populi aetate ac ordine collectis, quandam eruptionem in Athenienſium caſtra fecerunt. proelium etiam commiſſum fuit, in quo Mitylenaei, licet hoſtibus inferiores non exſtitiſſent, tamen nec prope pernoctare, nec ſuis viribus confidere ſunt auſi: ſed *in urbem* ſe receperunt. Deinde vero quieuerunt, quia, ſi quid *auxilii* ex Peloponneſo praeterea veniſſet, et cum reliquo apparatu periclitari volebant. Etenim Meleas Lacon, et Hermaeondas Thebanus ad ipſos venerant, qui miſſi quidem fuerant ante defectionem, ſed cum Atticae claſſis infeſtum aduentum anteuertere non potuiſſent, poſt proelium commiſſum *in urbem* triremi clam ingreſſi ſunt: hortatique ſunt, vt alteram triremem, et legatos ſecum *Spartam* mitterent; illique miſerunt.

6. Athenienſes vero propter Mitylenaeorum quietem, multo magis confirmati, ſocios accerſunt, qui longe citius, *quam quis exiſtimare potuiſſet*, affuerunt, quod nihil virium apud Lesbios eſſe animadverterent. et cum auſtralem vrbis partem claſſe circumdediſſent, bina caſtra ad vrbem hinc et illinc fecerunt, quae muris cinxerunt, et ad vtrumque portum ſtationes vrbi proximas, ac infeſtas habebant, et maris quidem vſu Mitylenaeos prohibebant: Mitylenaei vero, aliique Lesbii, qui *ſuis ſubſidio* iam venerant, caetera quidem terra potiebantur: at illam terrae partem non magnam, quae circum caſtra erat, Athenienſes in ſua poteſtate habebant. Sed Malea *promontorium*, ipſis erat potius nauium ſtatio, et locus mercatus. Atque bellum ad Mitylenen ita gerebatur.

7. Per idem huius aeſtatis tempus, Athenienſes in Peloponneſum etiam triginta naues, et Aſopium Phormionis *filium*, *earum* ducem miſerunt. Acarnanes enim *eos* orauerant, vt aliquem Phormionis vel filium, vel cognatum, ducem ad ſe mitterent. Hae autem naues, oram maritimam legentes, agri Laconici oppida diripuerunt. Deinde vero Aſopius maiorem harum nauium partem domum Poſt Iul. 2. ante Iul. 16.

* Non enim ſidem habebant iis, quae ab Athenienſibus offerebantur etc. *Valla.* ac ſi aliam lectionem agnouiſſet, quam προχωρήσειν. HVDS. ex iis, quae ad marg. Edit. ſuae ſecundae adnotauit *Steph.*

Καὶ ἡ ἄλλη Λέσβος] καθίστατο εἰς μάχην δηλονότι. Ἐπὶ τὸ τῶν Ἀθηναίων στρατόπεδον] τὸ ὁρμεῖν ἐν τῇ Μαλέᾳ. Οὔτε ἐπαυλίσαντο] ἐπαυλίσασθαι, ἐπὶ τὸ πλησίον τῶν πολεμίων νυκτὸς αὐλίσασθαι, καθυπερτερούντων αὐτῶν. Ἀλλ' ἀνεχώρησαν] εἰς τὴν πόλιν δηλονότι. Βουλόμενοι, εἰ προσγένοιτό τι, κινδυνεύειν] τὸ ἐξῆς, βουλόμενοι, εἰ προσγένοιτό τι καὶ ἐκ Πελοποννήσου, μετ' ἄλλης παρασκευῆς, κινδυνεύειν. Καὶ γὰρ αὐτοῖς] τοῖς Μιτυληναίοις. Πολὺ ἐπιῤῥωσθέντες] πολὺ ἢ πρότερον. Οὐδὲν ἰσχυρὸν] οὐδεμίαν ἰσχυρὰν βοήθειαν. Καὶ τοὺς ἐφόρμους] τὰς ναυτικὰς ἐφόδους. Καὶ τῆς μὲν θαλάσσης εἶργον μὴ χρῆσθαι] ἀντὶτοῦ ὥστε μὴ χρῆσθαι. Εἶχον δὲ τὴν μὴ ἀπόφασιν περιττὴν φασί. τὸ γὰρ λεγόμενον, τοιοῦτόν ἐστι, καὶ τῆς μὲν θαλάσσης εἶργον χρῆσθαι τοὺς Μιτυληναίους, ὥρμουν δὲ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπ' ἀμφοτέρους τοῖς λιμέσι τῶν Μιτυληναίων, ὥστε μὴ δύνασθαι αὐτοὺς ἐκπλεῖν. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ μὴ χρῆσθαι τῇ θαλάττῃ. Προσβεβοηθηκότες] πρὸς βοήθειαν ὁρμήσαντες. Οὐ πολὺ] μέρος γῆς δηλονότι. Ἦν αὐτοῖς] τοῖς Ἀθηναίοις. Τῶ θέρει;] ἐπὶ τῶ θέρους. Καὶ ἐς Πελοπόννησον] ἢ ἐς ἀντὶ τῶ περί. Τὰ ἐπιθαλάσσια] ἢ ἐπὶ ἀντὶ τῆς παρά. Ἐπ' οἶκα] ἐπ' Ἀθήνας.

Ναύσταθμον — Μαλέα] *T. Magiſter*, vbi legendum πλοίων, non πλείων. IDEM. *Thomas* et ὁ ναύσταθμος et τὸ ναύσταθμον Attica eſſe dicit: ſed *Stephanus* Append. ad Script. de Dial. pag. 157. putat, Atticos potius dixiſſe τὸ ναύσταθμον. Et adfert e *Plutarcho* ναύσταθμα πειρατικά: quod eſt in vita Pompeii. *Euſtath.* quoque in Homer. Il. ε. p. 582. ἀπὸ τῶ (σταθμὸς ſcil.) ἁπλῶς δηλοῦντος τόπον ἑάσεως, τὸ ναύσταθμον εἴρηται. Et *Strabo* XIII, 598. aliquoties τὸ ναύσταθμον Ilienſium dicit. Sed ex his non pro certo adfirmari poteſt, Atticos quoque non dixiſſe ναύσταθμος. Nam haec etiam apud alios permutantur. Ita *Strabo* in deſcriptione Cyrenaicae XVII. p. 838. memorat, τὸ Ναύσταθμον, qui *Scylaci* p. 109. Ed. Gron. et *Ptolemaeo* p. 101. eſt Ναύσταθμος λιμήν, *Melae* I, 8. *Nauſtathmus*, non *Nauſtathmum*. Sic apud Plin. III, 8. *portus Nauſtathmus* in Sicilia: et in *Strabone* d. l. XIII. libri ſcripti vno loco habent αὐτὸν τὸν ναύσταθμον. DVCK.

ἔχων δώδεκα, ἀφικνεῖται ἐς Ναύπακτον· καὶ ὕστερον, Ἀκαρνᾶνας ἀναστήσας πανδημεὶ, στρατεύει ἐπ' Οἰνιάδας. καὶ ταῖς [l] τε ναυσὶ κατὰ τὸν Ἀχελῶον ἔπλευσε, καὶ ὁ κατὰ γῆν στρατὸς ἐδῄου τὴν χώραν. ὡς δ' ἀ προσεχώρουν, [m] τὴν μὲν πεζὸν ἀφίκνειν, αὐτὸς δὲ, πλεύσας ἐς Λευκάδα, καὶ ἀπόβασιν ἐς [n] Νήρικον ποιησάμενος, ἀναχωρῶν διαφθείρεται, αὐτός τε καὶ τῆς στρατιᾶς [o] τι μέρος, ὑπὸ τῶν [p] αὐτόθεν τε ξυμβοηθησάντων, καὶ Φρυγῶν τινων ὀλίγων. καὶ ὕστερον ὑποσπόνδους τοὺς νεκροὺς [q] ἀποπλεύσαντες οἱ Ἀθηναῖοι παρὰ τῶν Λευκαδίων ἐκομίσαντο.

ή. Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πρώτης νεὼς ἐκπεμφθέντες Μιτυληναίων πρέσβεις, ὡς αὐτοῖς οἱ Λακεδαιμόνιοι εἶπον Ὀλυμπίαζε παρεῖναι, ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι ξύμμαχοι ἀκούσαντες βελεύσωνται, ἀφικνοῦνται ἐς [r] τὴν Ὀλυμπίαν. ἦν δὲ Ὀλυμπιὰς, ἧ [s] Δωριεὺς Ῥόδιος [c] τοδεύτερον ἐνίκα. καὶ ἐπειδὴ μετὰ τὴν ἑορτὴν κατέστησαν [v] ἐς λόγους, εἶπον τοιάδε.

„θ'. ΤΟ μὲν [x] καθεστὼς τοῖς Ἕλλησι νόμιμον, ὦ [y] ἄνδρες Λακεδαιμόνιοι, καὶ ξύμμαχοι, ἴσμεν. τοὺς γὰρ ἀφισαμένους ἐν τοῖς [z] πολέμοις, καὶ ξυμμαχίαν τὴν πρὶν ἀπολείποντας, οἱ δεξάμενοι, καθ' ὅσον μὲν ὠφελοῦνται, ἐν ἡδονῇ ἔχουσι· νομίζοντες δὲ εἶναι πρόδοτας τῶν [a] πρότου Φίλων, χείρως ἡγοῦνται. καὶ οὐκ ἄδικος αὕτη ἡ ἀξίωσίς ἐστιν, εἰ τύχοιεν πρὸς ἀλλήλους οἵ τε ἀφιστάμενοι, καὶ ἀφ' ὧν διακρίνουσιν, ἴσοι μὲν τῇ γνώμῃ ὄντες καὶ εὐνοίᾳ, ἀντίπαλοι δὲ τῇ παρασκευῇ καὶ δυνάμει, πρόφασίς τε ἐπιεικὴς [b] μηδεμία [c] ὑπάρχει τῆς ἀποστάσεως· [d] ὃ ἡμῖν τε καὶ Ἀθηναίοις οὐκ ἦν. [e] μηδὲ τῷ χείρους [f] δόξωμεν εἶναι, εἰ, ἐν τῇ εἰρήνῃ τιμώμενοι ὑπ' αὐτῶν, ἐν τοῖς δεινοῖς ἀφιστάμεθα.

„ι. Περὶ [g] γὰρ τοῦ δικαίου καὶ ἀρετῆς πρῶτον, ἄλλως τε καὶ ξυμμαχίας δεόμενοι, τοὺς λόγους ποιησόμεθα· εἰδότες οὔτε Φιλίαν ἰδιώταις βέβαιον [h] γιγνομένην, οὔτε κοινωνίαν πόλεσιν ἐς οὐδὲν, εἰ μὴ [i] μετ' ἀρετῆς δοκούσης ἐς ἀλλήλους γίγνοιντο, καὶ [k] τἆλλα ὁμοιότροποι εἶεν. ἐν γὰρ τῷ διαλλάσσουσι

l Τε om. *Cl.* *m* Τὸ μὲν πεζὸν ἀφίκνειν *Cant.* Ἀφίκνει *Gr.* Paullo ante δ' οὐ abest Mosqu. *n* *Strabo* l. 10. p. 432. situm huius oppidi perspicue docet: quod deinde, mutato nomine, *Leucadem* appellarunt. *Hudf.* Νηρικὸν *Reg.* Νήρικον *Dan.* Νήριτον marg. *Gr.* *o* Τι deest *Gr.* *p* Αὐτόθεν *Marg. Ar. C. Cl. Gr. Dan.* *q* Per enallagen dici videatur pro κομισάμενοι ἀπέπλευσαν. *Ic. Port.* *r* Τὴν deest *Reg.* *s* Dorieus, Diagorae filius, Rhodius erat. huius meminit *Xenophon* l. 1. τῶν Ἑλληνικῶν. *Hudf.* Δωριεὺς δ' Ῥόδιος *Gr.* *t* Τὸ δεύτερον. *Ar. C. Baf. Caff.* *u* Εἰς *Gr.* et v. 3. εἰς Λευκ. *Caff.* ἐς λ. Mosqu. *x* Καθεστὸς *Gr.* *y* Ἄνδρες deest *Ar. C. Gr. Dan.* *z* Πολεμίοις *Caff. Corinth.* Aug. *a* Πρὸ τοῦ *Gr. Corinth.* antea καὶ' ὅσον μὲν λ. Mosqu. *b* Μὴ δὲ μία *C.* Μηδὲ μία a prima manu *Caff.* deinde abrasus erat accentus *b e.* *c* Ita emendatum erat in *Gr.* pro ὑπάρχει. *d* Ὃ ἡμῖν καὶ Ἀθηναίοις *Bar. Ald. Flor. Baf. Steph.* I. Ὃ καὶ ἡμῖν καὶ Ἀθηναίοις *Ar. C. Dan.* cum *Bar.* et *Ed. Reg. Caff. Gr.* Aug. *e* Μὴ δὲ *C.* Μὴ δέ τῳ *Reg. Caff.* *f* Δόξωμεν. et cum emendatione super scripta δόξημεν *Gr.* Pro τιμώμενοι Mosqu. τιμωρούμενοι. *g* Γὰρ deest *Ar.* *h* Γινομένην *Gr.* *i* Μετὰ ἀρετῆς *Gr.* μὴτ. ἀρ. Aug. sed *s* supraser. *k* Τἆλλα *Gr.*

Νήρικον] Qui *Cod. Graev.* tractauit, potuerat concinere manus ab emendatione. *Strabo* X, 454. ἐμέντοι αὐτὴ Νήριτος quod est in Ithaca) γράφων Νήρικον, ἢ ἀνάπαλιν, παραπαίει τελέως. Vnde tamen intelligi potest, non nouum esse hunc errorem. DVCK.

Δωριεὺς Ῥόδ.] Diagorae filius, cuius meminit Xenoph. Ἑλλην. I. Vide *Aristot.* Rhet. l. 1. et *Petr. Victorium* in eandem, p. 60. HVDS. In ἀναγεγραμμένῃ Olympiadum Dorieus Rhodius primum pancratio vicisse dicitur Olymp. LXXXVII. secundum Olymp. LXXXVIII. tertium Olymp. LXXXIX. DVCK.

Ὦ ἄνδρες] Ἄνδρες omittunt *quidam Codices.* Eadem varietas est II, 72. et 89. vbi *Stephanus* putat, adiectione illius magis Graecum effici sermonem. Et tamen saepissime abest. Vid. I, 32, 68, 80, et 140. DVCK.

Τοὺς γὰρ — ἡγοῦνται] *Corinthus*, qui habet ἐν πολεμίοις, et ἀπολιπόντας, et τε εἶναι. χείρως ille κακῶς interpretatur. WASS. Non probante *Stephano*, qui Animaduers. in Lib. de Dialect. p. 37. ita scribit: *Thucydidis Scholiastes* sequitur in expositione huius loci *Corinthus*. Et, quibusdam interiectis: nihil obstat, quin comparatiuus ille vim suam hic quoque obtineat: vt videlicet intelligamus, *peiores eos existimant, quam existimabant*, vel, *quam existimaturi fuissent.* Seu, *peiorem de iis opinionem concipiunt, quam conceptam fuisse.* Puto alioqui legisse me alicubi, οὐ χείρους ὄν, vel οὐκ ὄν χείρους, sequente infinitiuo, pro οὐ κακοὺς ὄντ. Adlentior *Stephano*, etsi alioqui non nouum est, comparatiuos pro positiuis poni, quod *Idem* l. d. multis exemplis ostendit. Add. *Gataker.* de Stilo Nov. Instrum. Cap. XV. Phrasis οὐ χείρους, pro καλοὺς, vel οὐ κακοὺς vbiuis obuia est. Vid de ea *Lecpard.* X. Emendat. 21. Et sic recte accipi potest apud *Aristophan.* Equit. v. 37. quanquam Suidas exponit βέλτιον. Τε εἶναι in qua Editione *Corinthi* legatur, ignoro. In tribus, quas inspexi, est δὲ εἶναι. Cetera in *Corinthe* e *Thucydide* emendanda censet *Stephanus.* DVCK.

Χείρως ἡγοῦνται] i. e. κακούς· comparatiuus pro Positiuo: vt, οὐ γὰρ ἄμεινον, i. e. οὐκ ἀγαθόν. Ita L. I, 102. extr. οὐκ ἐπὶ τῷ βελτίονι λόγῳ ἀποπεμπόμενοι, p. ἀγαθῷ. Ita hic recte Schol. negat, χείρους poni συγκριτικῶς. Possis tamen intelligere, minus bonos, nempe iis, de quibus antea dictum esset. Ceterum in eodem Scholio, ad χείρως ἡγοῦνται ante verba, θεραπεύσει διὰ τούτων, inserere ausus sum δὲ ante θεραπ. quia iam alia Scholiastae verba praemissa essent. BAVER.

Αὕτη ἡ ἀξίωσις] Nescio, cur *Thomas Magist* ἀξίωσιν hoc loco interpretetur παράκλησιν. Debuerat potius ad aliam significationem referre, qua ἀξίωσιν etiam pro eo, ὅτερ ἄξιόν τις, poni dicit. Recte hic *Scholiastes*, cuius expositionem veriorem esse indicat praecedens ἡγοῦνται. DVCK.

Ἴσοι μὲν — δυνάμει] *Thom. Mag.* in ἀντίπαλοι, vbi est καὶ τῇ εὐνοίᾳ. WASS. Ἀντίπαλοι hic *Thomae* sunt ἀκαιτίου. Praefero

remisit, et ipse cum duodecim Naupactum iuit. Postea vero, cum frequentes Acarnanum copias euocasset, Oeniadis bellum intulit. Et cum nauibus per Acheloum nauigauit, et pedestres copiae agrum vastabant. Sed cum *Oeniadae* se ipsi non dederent, peditatum quidem dimisit, ipse vero in Leucadem nauigauit, suisque copiis in terram ex nauibus ad Nericum expositis, dum se recipit, cum ipse, tum etiam pars quaedam eius copiarum ab illius regionis incolis, qui ad opem suis ferendam vndique conuenerant, et a paucis quibusdam militibus praesidiariis caeditur. Postea vero Athenienses, cum suorum cadauera a Leucadiis fide publica interposita recepissent, discesserunt. Bell. Pelop. an. 4. Olymp. 88. 1. V. C. Varr. 326.

8. Legati vero Mitylenaeorum, qui in prima naui *Spartam* missi fuerant, quemadmodum ipsis Lacedaemonii dixerant, vt Olympiam venirent, vt caeteri quoque socii illis auditis consultarent, Olympiam iuerunt. Erat autem Olympias, qua Dorieus, Rhodius, iterum vicerat. cumque post solennem illius festi celebrationem in colloquium veniissent, in hunc modum verba fecerunt. Iul. 16.

„9. INSTITVTVM, quod apud Graecos moribus est receptum, Viri Lacedaemonii, sociique, nos *probe* quidem nouimus. Qui enim recipiunt illos, qui in bellis deficiunt, et priorem societatem relinquunt, quatenus quidem aliquam vtilitatem ex illis percipiunt, *eatenus illos* caros habent. Sed cum superiorum amicorum proditores esse existiment, *eosdem* improbos *esse* ducunt. Atque haec opinio non est iniqua, si et illi, qui deficiunt, et illi, a quibus defectionem faciunt, inter se sint voluntate, beneuolentiaque pares, et *bellico* apparatu ac viribus aequales, nec vlla iusta defectionis causa subsit. quod in nobis, et Atheniensibus non fuit. Quamobrem ne cuiquam improbi esse videamur, si, cum pacis tempore ab ipsis honorifice tractaremur, in periculis deficimus. Post Iul. 21.

„10. Primum enim de iure, et virtute, praesertim cum petamus, vt in vestram societatem nos recipiatis, verba faciemus. quia scimus, nullam amicitiam constantem inter * priuatos conciliari, nullamque societatem *firmam* inter ciuitates vlla in re fieri, nisi sint inter se cum manifesta virtute; et in

* *Ciues* mallem. Nam, Πόλιτης pro πολίτης *Thucydidem* vsurpare, docent *Suidas*, *Photius* in *Lexico inedito*, et *Glossarium Mss.* in Bibliotheca Bodleiana *Cyrillo* adscriptum. HVDS.

Ἀνασήσας] μετοικίσας, ἐγείρας, καὶ κινήσας· οὐκ ἐκβαλών. Ὡς δ' οὖ προσεχώρουν] προσήρχοντο οἱ Οἰνιάδαι. Ἀναχωρῶν] ὑποχρέφων. Ὡς αὐτοῖς] τοῖς πρέσβεσι. Μετὰ τὴν ἔφοδον] μετὰ τὸ παρελθεῖν τὰ Ὀλύμπια. Τὸ μὲν καθεσῶς] διαιρεῖται ἡ δημηγορία αὕτη κεφαλαίοις· τῷ δικαίῳ, οἷον, ὅτι δικαίως ἀπέσημεν· τῷ δυνατῷ, ὅτι δυνατὰ παρακαλοῦμεν. ἐῤῥωμένοι γάρ εἰσι τῇ νόσῳ, καὶ ἡ δύναμις αὐτῶν εἰς πολλὰ διήρτηκε· τῷ συμφέροντι, ὅτι λυσιτελεῖ δύναμιν καταδέξασθαι πόῤῥωθεν ἰσχύουσαν, καὶ τὰς ἀπὸ τῶν συμμάχων Ἀθηναίοις παρατεινομένας προσόδους δυναμένην κωλύσαι. ἐπὶ δὲ τελευτῇς, ἀπὸ τοῦ ἐναντίου παροξυσμός, καὶ παῤῥώκλησις, ποικίλως δυσωποῦσα. Καθεσῶς δὲ λέγιμεν, τὸ ἔθος λέγει. Τοὺς γὰρ ἀφιστ.] πρὸς τὸ, τοὺς γὰρ ἀφισαμένους, λείπει τὸ ἑτέρων. Ἐν ἡδονῇ ἔχουσιν] ἤγουν ἡδύνονται. Χείρας ἡγοῦντων] τὸ χείρας, οὐκ ἔστι συγκριτικὸν, ἀλλ' ἀντὶ τῦ κακούς. Θεραπεύσει δὲ διὰ τούτων οἱ Μιτυληναῖοι τὴν ὑπόνοιαν τῶν Λακεδαιμονίων, ὅπως εὐμενεῖς αὐτοὺς παρασκευάσωσιν ἀπρατάς. Αὕτη ἡ ἀξίωσις] ἡ δόξα, ἡ κρίσις, ὁ λογισμός. Διακρίνοιντο] ἀφίσαιντο. Ἴσοι μὲν τῇ γνώμῃ ὄντες] ὁμοιότροποι μὲν ὄντες ταῖς γνώμαις, ἰσοσθενεῖς δὲ ταῖς δυνάμεσιν. οἷον, ἰσόπαλοι καὶ ἰσοδύναμοι τῇ γνώμῃ καὶ φιλίᾳ, ἴσως εἶναι καὶ ἀντιτάλως τῇ δυνάμει. Ἐπιεικὴς] σύλλογος, εὐπρεπής. Μηδὲ τῳ χείρας] μηδεὶς ἡμῶν προκαταγνῷ, πρὶν ἀκοῦσαι ὑπὲρ τῆς ζητήσεως ταύτης ἀπολογημένων ἡμῶν. Τιμώμενοι ὑπ' αὐτῶν] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. Περὶ γὰρ τοῦ δικαίου] ἡ διάνοια· περὶ γὰρ τοῦ δικαίως αὐτῶν ἀφισχεθαι, καὶ μὴ διὰ κακίαν τε καὶ πανουργίαν, ἀλλὰ δι' ἁπλότητα (ἀρετὴν γὰρ τὴν ἁπλότητα λέγει) πρῶτον ποιησόμεθα τοὺς λόγους· καὶ μάλιστα ἐπειδὴ δεόμεθα τυχεῖν τῆς παρ' ὑμῶν συμμαχίας. Μετ' ἀρετῆς δοκούσης] ἀντὶ τοῦ, τῆς δοκιμένης καὶ νομιζομένης ὄντως ἀρετῆς. οὐ γὰρ δὴ τὴν προσποιητὴν λέγει. κράνθαι δὲ ἡ ἀρετὴ ἀντὶ τῆς ἁπλότητος κεῖται. Ἐν γὰρ τῷ διαλλάσσοντι] ἐν γὰρ τῷ μὴ ταυτὰ ἀμφοτέροις

cum *Interprete* expositionem *Scholiastae*, quam etiam confirmant ea, quae leguntur in fine Cap. XII. DVCK.

Μηδεμίᾳ] Alii μὴ δὲ μία. Sic fere solent Attici. WASS.

Δικαίᾳ] i. e. iuste nos deficere, non citra instituta et morem maiorum. v. c. 9. init. ἀρετὴν nimis arcte sumit Schol. pro ἁπλότητι, vt et notat Abr. Dil. p. 390. videtur honestum significare, die Ehre, oder Grundsätze der Ehre. docent hoc sequ. proxime. GOTTL.

Δοκούσης] Reisk. δικαίους, i. e. quae ad vtramque partem pertineat. Sed non opus. idem est ac: εἰ μὴ μετὰ δοκήσεως (τινὸς) τῆς ἀρετῆς. Nisi cum opinione virtutis quadam s. δόξης, vt vult Bauer. Diss. 29. quam inter se habeant (quisque de se et reliquis), fiat. GOTTL.

Ἐς ἀλλήλους] Referri licet ad φιλίᾳ γίγνονται· vbi ἐς ἀλλ. sit pro, μετ' ἀλλήλων: aut etiam ad δοκούσης· vbi sit pro κατὰ, vel περὶ ἀλλήλων. BAVER.

Διαλλάσσοντι] i. e. διαλλαγῇ, part. pr. nom. GOTTL.

τῆς γνώμης [l] καὶ αἱ διαφοραὶ τῶν ἔργων καθίστανται. ἡμῖν δὲ καὶ Ἀθηναίοις ξυμμαχία ἐγένετο πρῶτον, ἀπολιπόντων μὲν ὑμῶν ἐκ τῶ Μηδικῶ πολέμω, παραμεινάντων δὲ ἐκείνων πρὸς τὰ ὑπόλοιπα τῶν ἔργων. ξύμμαχοι μέντοι ἐγενόμεθα ἐπὶ καταδουλώσει τῶν Ἑλλήνων [m] Ἀθηναίοις, ἀλλ' ἐπ' ἐλευθερώσει ἀπὸ τῶ Μήδου τοῖς Ἕλλησι. καὶ μέχρι μὲν ἀπὸ τῶ ἴσω ἡγώντο, προθύμως εἱπόμεθα· ἐπειδὴ δὲ ἐωρῶμεν αὐτὸς τὴν μὲν τῶ Μήδω ἔχθραν ἀνιέντας, τὴν δὲ τῶν ξυμμάχων δάλωσιν ἐπαγομένους, οὐκ ἀσφαλῆς ἔτι ἦμεν. ἀδύναστοι δὲ ὄντες καθ' ἓν γενόμενοι, διὰ πολυψηφίαν, [n] ἀμύνασθαι οἱ ξύμμαχοι, ἐδηλώθησαν, πλὴν ἡμῶν καὶ Χίων. ἡμεῖς δὲ, αὐτόνομοι δὴ ὄντες καὶ ἐλεύθεροι τῶ ὀνόματι, ξυνεστρατεύσαμεν. καὶ πιστοὺς οὐκέτι εἴχομεν ἡγεμόνας Ἀθηναίους, παραδείγμασι τοῖς [o] προγιγνομένοις χρώμενοι. οὐ γὰρ εἰκὸς ἦν, αὐτὸς, οὓς μὲν μεθ' [p] ἡμῶν ἐνσπόνδους ἐποιήσαντο, καταστρέψασθαι, τὸς δὲ ὑπολοίπους, εἴπερ ἄρα [q] ἐδυνήθησαν, μὴ δρᾶσαι τῶτο.

„ιά. Καὶ εἰ μὲν αὐτόνομοι ἔτι ἦμεν ἅπαντες, βεβαιότεροι ἂν ἡμῖν ἦσαν μηδὲν νεωτερίειν· ὑποχειρίους δὲ ἔχοντες τοὺς πλείους, ἡμῖν δὲ ἀπὸ τῶ ἴσου ὁμιλῶντες, χαλεπώτερον εἰκότως ἔμελλον [r] οἴσειν, καὶ πρὸς τὸ πλεῖον ἤδη εἶκον, τοῦ ἡμετέρου ἔτι μόνω ἀντισχόμενω· ἄλλως τε, καὶ ὅσῳ δυνατώτεροι αὐτοὶ [s] αὐτῶν ἐγίγνοντο, καὶ ἡμεῖς ἐρημότεροι. τὸ δὲ ἀντίπαλον δέος μόνον πιστὸν ἐς ξυμμαχίαν. [t] ὁ γὰρ παραβαίνειν τι βουλόμενος, [v] τὸ μὴ προέχον ἂν ἐπελθεῖν ἀποτρέπεται. [x] αὐτόνομοί τε ἐλείφθημεν οὐ δι' ἄλλο τι ἢ ὅσον αὐτοῖς ἐς τὴν ἀρχὴν εὐπρεπεία τε λόγω, καὶ γνώμης μᾶλλον ἐφόδῳ ἢ ἰσχύϊ, τὰ πράγματα ἐφαίνετο καταληπτά. ἅμα μὲν γὰρ μαρτυρίῳ [y] ἐχρῶντο, μὴ ἂν τούς γε ἰσοψήφους [z] ἄκοντας, εἰ μή

l Καὶ διαφοραὶ *Ar. C. Dan.* *m* Τοῖς Ἀθηναίοις ἀλλὰ ἐπὶ *Gr.* *n* Ἀμύνεσθαι *Reg. Caſſ.* *o* Προγεγενημένοις *Ar.* Προγενομένοις *C.* et *Dan.* in quo deſiderantur haec παραδείγμασι τοῖς. *p* Ἡμῶν *Gr.* *q* Ἠδυνήθησαν *Ar.* mox δρᾶσαι Mosqu. et δὲ abeſt poſt ὑποχειρ. *r* Ἐξεῖσειν *Caſſ.* ἔμελον ἔξειν Mosqu. et εἰκότος, ſed corr. in ω. *Aug.* οἴσειν, ſed man. 2. fecit ἐξεῖς. *s* Αὐτῶν *Cl. Gr. Caſſ.* et mox τὸ δὲ cum emendat. recenti manu ſuperſcripta τὸ γὰρ. *t* Verba hoc modo explicanda eſſe exiſtimat *Ae. Port.* Ὁ γὰρ τὴν ξυμμαχίαν παραβαίνειν, καὶ παρὰ τὰ δίκαια ποιεῖν τι βουλόμενος, διὰ τὸ μὴ προέχειν τῶ ἐπελθεῖν ἀποτρέπεται. Vel ſic: ὁ γὰρ τῆς ξυμμαχίας τινὰ ξυνθήκην παραβαίνειν βουλόμενος, διὰ τὸ μὴ αὐτὸν προέχειν τῶν ξυμμάχων, τοῖς ἐτέροις ἐπελθεῖν, καὶ αὐτοὺς βλάπτειν ἀποτρέπεται. *v* Τῷ μὴ *Reg. Caſſ. Gr.* *x* Αὐτόνομοι δὲ ἐλείφθημεν *Ar. Dan.* *y* Scholiaſten ſecutus *Ae. Portus*, verbum ἐχρῶντο ſociis attribuit: quod non minus, quam praecedens ἐφαίνετο et ſequens ξυνεπῆγον de Athenienſibus intelligendum eſſe contendit *Acacius.* *z* Ἑκόντας malint *Steph.* et *Ae. Portus*, et in *Scholiis* ἑκουσίῳ pro ἀκουσίῳ, et ἑκόντας pro ἄκοντας reponendum cenſent.

Οὐκ ἐπὶ καταδουλ.] Vide *Corinthum* de Dialect. et *Stephani* Animaduerſ. p. 29. HVDS. Ξύμμαχοι — Ἑλλήνων] *Corinthus* p. 151. WASS. Vid. ad I, 137. DVCK.

Βεβαιότεροι] i. e. βεβαιότερον ἦν, αὐτοὺς, (Athen.) μηδὲν νεωτερίζειν. Bauer. p. 95. haec hypallage non infrequens Thuc. aut: (vt ipſe Bauer.) ſi referatur ad ſocios: ſi firmiores et tranquilliores fuiſſent, quoniam viderent, Ath. nil nouaturos. Sed praeſtat prior ratio. GOTTL.

Αὐτοὶ αὐτῶν] i. e. quo maior, *quam antea*, eorum poteſtas incrementa capit. G.

Τὸ μὴ προέχων] Codd. habent quidam, τῷ, quos ſequendo legendum foret βουλόμενος τῷ, vt referatur ad ἐπελθεῖν μὴ προέχων, niſi viribus praeſtet. vid. Abr. 280. Sed nihil opus, τὸ hic pro τοῦ, propter, ἀποτρέπεσθαι vt vult Heilm. p. 321. ſed ſupplendum διά. Reisk. legit: τῷ ἐπελθεῖν· abſterretur a propoſito eo, quod alterum inuaſurus ſit. GOTTL.

Ἢ ὅσον αὐτοῖς] i. e. Nobis libertas nulla alia de cauſſa conceſſa, quam imperii quod amplificatione cauſa quadam ſpecioſa vtendum putarent, illudque (imperium) magis conſilio quam robore tuendum eſſe. (ἔφοδον γνώμης. expl. Schol. μέθοδον, rationem conſilii. Sed ſenſus tamen obſcurus.) Itaque videri ipſos dolo quoque libertate priuatum iri. GOTTL.

Ἢ ὅσον αὐτοῖς — καταληπτὰ] Καταληπτὰ non ſign. *tuendum* imperium, vt vult Gottl. ſed, occupandum, nempe deinceps et ſenſim. Nec γνώμης ἐφόδῳ quidquam obſcuri habet; ſign. aggreſſione, petitione, quaſi occulta impugnatione prudentiae et calliditatis. Senſus eſt: Athenienſes commodius iudicabant, conſilio et arte, quam vi, rerum potiri: eo liberos relinquebant tantiſper Mitylenaeos, donec ſuo tempore primerent. In Schol. ad Ἐς τὴν ἀρχὴν verba ἡμᾶς ὡς παράδειγμα, profecto ſunt inſititia; nam et ſenſum impediunt, et ſtructuram; referri poſſint ad init. Scholii: κατέλιπον ἡμᾶς; Idem Schol. legiſſe videri poſſit ἐφοδίῳ pro ἐφόδῳ, quia ponit, ἐφόδιον τῆς γνώμης, i. e. qſ. viaticum, praemium, praedam ſui conſilii et roboris. BAVER.

Μαρτυρίῳ ἐχρῶντο] Schol. prior τὸ ἐχρῶντο refert ad Athenienſes recte, vt nexus ſermonis clamat: atque explicanda verba μὴ ἂν — ἄκοντας ἐπῆεσαν per: οὐκ ἂν ἐπῆεσαν ἑκόντες. alter ad ſocios refert, et hanc ſeriem conſtituit: ἅμ. μ. γὰρ (οἱ λοιποὶ ξύμμ.) μαρτ. ἐχ., τὰς γε ἰσοψήφους (i. e. ἡμ. ὑποψ.) μὴ ἂν ἄκοντας ξυστρατεύειν [τοῖς Ἀθ. καθ' αὑτῶν] εἰ μή τι (οἱ Ἀθ.) ἠδίκησαν (αὐτὸς, n. Socios) οἷς ἐπῆεσαν. Clarum eſt, μὴ ἂν ſ. οὐκ ἂν ἄκοντας, poni, pro οὐκ ἑκόντας, aut pro ἄκοντας. vid. Abr. Dil. 281. Senſus ita eſt: cum habeant (ſocii) idem ius ſuffragii ferendi, non lubentes eos bellum ſuſcepturos fuiſſe, niſi ii, quibus bellum intuliſſent, iniuriam feciſſent aliis. G.

Οὐκ ἂν ἄκοντας] Hoc qui eſſe poſſit pro diuerſo οὐκ ἂν ἑκόντας, non aſſequor. Aut legendum eſt ἑκόντας, aut ita interpretandum: ſocios non fuiſſe moturos quicquam nolentes, i. e. quia nollent, quia bellum horrerent, niſi iniuria coactos illata ab iis, quos (deinde, ad illam arcendam) oppugnatum iſſent. BAVER.

caeteris *rebus* morum similitudine consentiant. Nam in animorum discordia factorum etiam diue sitas existit. Etenim societas inter nos et Athenienses primum est inita, quum vos quidem a belli Medici administratione discessistis, illi vero ad illius belli reliquias persequendas permanserunt. societatem tamen fecimus, non vt Graecos in Atheniensium potestatem redigeremus, at vt Graecos a Medorum dominatu liberaremus. Et quamdiu quidem ex aequo rebus praefuerunt, alacriter sequuti sumus: sed postquam animaduertimus, ipsos illam quidem cum Medo simultatem remissius exercere, sociis vero iugum seruitutis imponere, tunc non amplius sine timore fuimus. Sed cum propter multitudinem eorum, qui hac de re consultaturi, et sententiam laturi erant, in vnum coëuntes *ipsis* resistere non possemus; *omnes* socii, praeter nos et Chios, in seruitutem sunt redacti. Nos vero, qui nostri iuris eramus, et liberi, nomine *duntaxat*, ad bellum vna cum ipsis profecti sumus. Nec amplius pro ducibus fidelibus Athenienses habebamus, quia rerum *ab ipsis* ante gestarum exemplis vtebamur. Nec enim verisimile videbatur, ipsos illis quidem seruitutis iugum imposuisse, quos in eandem foederis societatem nobiscum receperant; caeteris vero, si forte rei peragendae facultas ipsis aliquando offerretur, idem non esse facturos.

Bell. Pelop. an. 4. Olymp. 88. 1. V. C. Varr. 326.

„11. Quod si omnes adhuc liberi, nostrique iuris essemus, de ipsorum fide nobis minus esset dubitandum, ipsosque nihil noui molituros facilius crederemus. quum vero plerosque *sociorum* subegerint, se nobiscum aequo adhuc iure viuere, eos verisimile est indignius esse laturos; et cum maior pars iam illis cedat, nos solos iis etiam nunc exaequari: praesertim quia, quo magis ipsorum potentia quotidie crescit, nos etiam eo magis ab aliis deserimur. Sed mutui metus aequalitas societatem sola facit fidelem. Qui enim aliquid praeter ius facere vult, *is tamen*, quia viribus non praestat, ab altero inuadendo deterretur. Nos vero nulla alia de causa *ab Atheniensibus* liberi relicti sumus, nisi quatenus ad imperium *quaerendum*, et specioso verborum praetextu, et consilii aggressione, *doloque* potius, quam virium *conatu*, res obtineri posse *ipsis* videbantur. Simul enim hoc etiam testimonii argumento vteban-

δοκεῖν, αἱ διαφοραὶ γίνονται. Ἡμῖν δὲ καὶ Ἀθηναίοις] ἀρχὴ τῶν ἀγώνων. κεφάλαιον τὸ δίκαιον. Ἐκ τοῦ Μηδικοῦ πολέμου] μετὰ τὸν Μηδικὸν πόλεμον. Παραμεινάντων δὲ ἐκείνων] τῷ πολέμῳ δηλονότι. Πρὸς τὰ ὑπόλοιπα] πρὸς τὰ ἑξῆς. Ἀπὸ τοῦ ἴσου ἡγοῦντο] κατ' ἰσονομίαν, ἰσοτίμως. Ἔχθραν ἀνιέντας] ἐνδιδόντας, παρορῶντας. Τὴν δὲ τῶν ξυμμάχων δούλωσιν ἐπαγομένους] τοῖς συμμάχοις δουλείαν ἐπάγοντας. τὸ ἐπαγομένους ἀντίκειται μὲν τῷ ἀνιέντας· μετήνεκται δὲ ἀμφότερα ἀπὸ τῶν τοὺς δεσμίους ἀνιέντων τε καὶ ἐπαγόντων, ὅπερ ἐστὶ σφιγγόντων. ἄρχονται δὲ διὰ τούτων τῆς δικαιολογίας, παριστάντες, ὅτι οὐκ ἀδίκως ἀφίστανται. Ἀδύνατοι δὲ ὄντες] ὁμογνωμονῆσαι δηλονότι. Διὰ πολυψηφίαν ἀμύνασθαι] ἐγενόμεθα (φησὶ) διὰ πολυπραγμοσύνην, καὶ τὸ μὴ τὰ αὐτὰ πᾶσι δοκεῖν, χωρὶς ἕκαστος. ἰδίᾳ δὲ ἕκαστοι γενόμενοι, ἀδύνατοι ἦμεν Ἀθηναίοις ἀντέχειν. Αὐτόνομοι δὴ ὄντες] ἐμφαντικῶς τὸ δὴ εἶπεν, ἀντὶ τοῦ δῆθεν, καὶ μόνου ὀνόματος μέχρι ἐλεύθεροι, καὶ οὐκ αὐτῇ ἀληθείᾳ. Οὐ γὰρ εἰκὸς ἦν αὐτοὺς] αὐτοὺς Ἀθηναίους δηλονότι. Καὶ εἰ μὲν αὐτόνομοι ἔτι ἦμεν] τοῖς οἰκείοις νόμοις χρώμενοι ἕως τοῦ νῦν. Βεβαιότεροι] ἤτοι ἐπιστεύομεν ἂν αὐτοῖς βεβαίως μηδὲν καινοτομήσειν εἰς ἡμᾶς. Ὑποχειρίους δ' ἔχοντες] ἡ διάνοια, τοὺς πλείστους τῶν συμμάχων ἔχοντες ὑπηκόους, ἡμῖν δὲ ἰσοτίμως προσφερόμενοι, εἰκότως ἤχθοντο, τῶν μὲν πλειόνων συμμάχων εἰκόντων, καὶ ὑποτεταγμένων, ἡμῶν δὲ μόνων ἰσοτίμων ὄντων πρὸς αὐτούς. Τοὺς πλείους] τῶν Ἑλλήνων δηλονότι. ἤγουν Βυζαντίους, Ναξίους, Σαμίους, καὶ τοὺς λοιπούς. Ἡμῖν δὲ ἀπὸ τοῦ ἴσου ὁμιλοῦντες] τὴν ἴσην ἡμῖν δίαιταν διδόντες. Καὶ πρὸς τὸ πλεῖον] τὸ πλεῖον τοῦ συμμαχικοῦ πλήθους κυριευθὲν, ἡμῶν δὲ μόνων ἔτι ἀδουλώτων ὄντων, χαλεπῶς ἔφερον Ἀθηναῖοι. Καὶ ὅσῳ δυνατώτεροι] καὶ μάλιστα κατὰ τοῦτο ἔμελλον ἡμῖν προσφέρεσθαι χαλεπῶς, καθὸ αὐτοὶ μὲν, μείζους ἐγίγνοντο, διὰ τὸ πολλοὺς καταστρέφεσθαι, ἡμᾶς δὲ ὁρῶντες ἀεὶ ἀσθενεστέρους καταλειπομένους, οἷα δὴ μονουμένους τῶν συμμάχων. Αὐτοὶ αὑτῶν] οἱ Ἀθηναῖοι. διὰ τὸ κυριεύειν. Τὸ δὲ ἀντίπαλον δέος, μόνον] τοῦ μένειν τὴν συμμαχίαν, μία πίστις ἐχυρὰ, τὸ ἀλλήλους ἐπίσης δεδιέναι. Ὁ γὰρ παραβαίνειν] τῆς συμμαχίας (φησὶν) ὁ τολμῶν τι παραβῆναι, ἀποτρέπεται, λογιζόμενος, ὅτι ἰσοδύναμος ὢν οὐκ ἂν νικήσειε. τὸ ἑξῆς, ὁ γὰρ βουλόμενος λύειν τὴν συμμαχίαν, ἂν ἴδῃ, ὅτι οὐ πλέον ἕξει διὰ τὸ ἀντίπαλον εἶναι τὴν δι' ἐναντίας παρασκευὴν, ἀποτρέπεται τοῦ παραβαίνειν τὰς συνθήκας. Ἀποτρέπεται] ἀπείργεται. Ἐς τὴν ἀρχὴν] ἀρχὴν, τὴν δούλωσιν τῶν Ἑλλήνων. αὐτονόμους (φησὶ) κατέλιπον ἡμᾶς οἱ Ἀθηναῖοι οὐ κατ' εὔνοιαν, οὐδὲ δι' ἄλλο τι, ἢ ἵνα τὰ πράγματα αὐτῶν γένωνται δι' ἡμῶν καταληπτὰ, καὶ τοὺς ὅλους χειρώσωνται Ἕλληνας, χρώμενοι λόγῳ εὐπρεπεῖ, ἡμᾶς ὡς παράδειγμα, καὶ ἵνα ἔχωσιν ἡμᾶς ἐφόδιον τῆς τε γνώμης καὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν, τουτέστι, συνεργοὺς, ἀλλὰ μᾶλλον τῆς γνώμης, ὡς δέλεαρ καὶ ἀπάτην. Ἐφόδῳ μεθόδῳ. Ἅμα μὲν γὰρ μαρτυρίῳ] τεκμηρίῳ ἐχρῶντο οἱ Ἀθηναῖοι καταστρεφόμενοι τὰς πόλεις εὐπροσώπῳ, τῇ ἡμετέρᾳ αὐτονομίᾳ. λέγοντες, οὐκ ἂν Μιτυληναῖοι μεθ' ἡμῶν ἰσόψηφοί γε ὄντες καὶ ἐλεύθεροι, ἐπῄεσαν ἑκόντες, εἰ μὴ δικαίως ἐπεστρατεύομεν καὶ ἠδικηκόσι τι τῆς μάχης. Ἐχρῶντο] οἱ λοιποὶ σύμμαχοι (φησὶ) τεκμηρίῳ σαφεῖ ἔμελλον χρήσεσθαι τῇ ἀκουσίῳ ἡμῶν μετ' Ἀθηναίων ξυστρατεύσει, ὅτι ἄδικοί εἰσιν

τι ἠδικȣν οἷς ἐπῄεσαν, [a] ξυςρατεύειν. ἐν τῷ αὐτῷ δὲ καὶ τὰ κράτιςα ἐπί τε τȣ̀ς ὑποδεεςέρους πρώτους ξυνεπῆγον, καὶ τὰ τελευταῖα λιπόντες, τȣ̃ ἄλλȣ περιηρημένȣ, ἀσθενέςερα ἔμελλον ἕξειν. εἰ δὲ ἀφ' ἡμῶν ἤρξαντο, ἐχόντων ἔτι τῶν πάντων, αὐτῶν τε ἰσχὺν, καὶ πρὸς ὅ, τι χρὴ ςῆναι, ȣ̓κ ἂν ὁμοίως ἐχειρώσαντο. τό, τε ναυτικὸν ἡμῶν παρεῖχέ τινα φόβον, μή ποτε, καθ' ἓν γενόμενον, ἢ ὑμῖν, ἢ ἄλλῳ τῳ προσθέμενον, κίνδυνον σφίσι παράσχῃ· τὰ δὲ καὶ [b] ἀπὸ θεραπείας τȣ̃ τε κοινοῦ αὐτῶν καὶ τῶν ἀεὶ προεςώτων περιεγιγνόμεθα. ȣ̓ [c] μεντοι ἐπιπολύ γ' ἂν ἐδοκȣ̃μεν δυνηθῆναι, εἰ μὴ ὁ πόλεμος [d] ὅδε καθέςη, παραδείγμασι χρώμενοι τοῖς [e] ἐς τȣ̀ς ἄλλȣς.

„ιβ. Τίς ȣ̓ν αὕτη ἡ φιλία ἐγίγνετο, ἢ ἐλευθερία πιςὴ, ἐν ᾗ παρὰ γνώμην ἀλλήλους [f] ὑπεδεχόμεθα; καὶ οἱ μὲν ἡμᾶς ἐν τῷ πολέμῳ δεδιότες ἐθεράπευον, ἡμεῖς δὲ ἐκείνȣς ἐν τῇ ἡσυχίᾳ [g] τὸ αὐτὸ ἐποιȣ̃μεν· [h] ὅ, τε τοῖς ἄλλοις μάλιςα εὔνοια πίςιν βεβαιοῖ, ἡμῖν τȣ̃το ὁ φόβος ἐχυρὸν παρεῖχε· δέει τε [i] τοπλέον ἢ φιλίᾳ κατεχόμενοι, ξύμμαχοι [k] ἦμεν· καὶ ὁποτέροις θᾶσσον παράσχοι ἀσφάλεια [l] θράσος, οὗτοι πρότεροί [m] τι καὶ παραβήσεσθαι ἔμελλον; ὥς τε, εἴτῳ δοκοῦμεν ἀδικεῖν, προαποςάντες διὰ τὴν ἐκείνων μέλλησιν τῶν ἐς ἡμᾶς [n] δεινῶν, αὐτοὶ οὐκ [o] ἀνταναμείναντες σαφῶς εἰδέναι, εἴτι αὐτῶν ἔςαι, οὐκ ὀρθῶς σκοπεῖ. εἰ γὰρ δυνατοὶ ἦμεν ἐκ τοῦ ἴσου καὶ ἀντεπιβουλεῦσαι καὶ [p] ἀντεπιμελῆσαι, τί ἔδει ἡμᾶς ἐκ τοῦ ὁμοίου ἐπ' ἐκείνοις εἶναι; ἐπ' ἐκείνοις δὲ ὄντος ἀεὶ τοῦ ἐπιχειρεῖν, καὶ ἐφ' ἡμῖν εἶναι δεῖ τὸ [q] προαμύνασθαι.

a Ξυνςρατεύειν *Caſſ.* Ξυγςρατεύειν *Gr.* b Ἀπὸ τῆς θεραπ. *Reg.* Paulo ante προθέμενον Mosqu. et παράσχοι. c Μέντι *Gr.* d Ὧδε *Ar.* in margine. e Εἰς *Reg.* et v. 13. f Ὑποδεχόμεθα *Gr.* g Τοαυτὸ *Ald. Flor. Baſ.* h Ὅτε *Ar. C. Gr.* i Τὸ πλέον *Ar. C. Caſſ.* τὸ πλεῖον *Gr.* k Εἶναι *Ar. Dan.* l Θάρσος *Reg. Caſſ.* Mosqu. Aug. m Τι om. *Cl.* n Κινδύνων *Marg. Ar. Dan.* o Ἀναμείναντες *Ar. C, Dan.* et *Scholiaſt.* in interpretatione. Ἂν ἀναμείναντες *Caſſ.* Aug. ȣ̓ καταναμείναντες *Gr.* p Ἀντεπιμελλῆσαι *Reg. Caſſ. Schol.* ad v. 12. ἀντεπιμελ. Mosqu. et antea μέλησιν. q Παραμύνεσθαι *C.* Παραμύνασθαι *Ar.* in marg. Προαμύνασθαι. Παραμύνασθαι *Dan.* Προαμύνεσθαι *Gr.*

Ξυςρατεύειν] Reisk. — σειν. GOTTL.

Ἐν τῷ αὐτῷ] i. e. διὰ τὸ αὐτὸ, vt c. 13. p. 428, 9. (Abr. p. 282.) GOTTL.

Ἐν τῷ αὐτῷ] Vertere malim, *ſimul.* BAVER.

Τὰ κράτ. — ἀσθενέςερα] Neutra pro maſc. G.

Λιπόντες] Reisk. ἐπιόντες, *et tandem inuadentes.* G.

Πάντων] i. e. ξυμμάχων. αὐτῶν ſc. ἡμῶν, Abr. l. c. Bauer. ipſorum vires, i. e. easdem, pares atquè ipſi Athenienſes. p. 32. Diſſ. πρὸς ὅ, τι (i. e. ȣ̓ςινας) χρὴ, i. e ἐδυνάμεθα. G.

Πρὸς ὅ, τι χρὴ ςῆναι] Differunt interpretes, quid ſit πρὸς ὅ, τι χρὴ ςῆναι. Priorem ſequitur Abreſch. p. 283. qui τὸ ἵςασθαι πρός τινα pro ἀντιτάξασθαι, ἀνθίςασθαι, aut ἀντιπολεμεῖν ſumit. G.

Αὐτῶν τε ἰσχὺν] Durius quidem, ſed plane e contexto oppoſiti, καὶ πρὸς ὅ, τι χρὴ ςῆναι, interpreteris αὐτῶν, κατ' αὐτῶν, πρὸς αὐτούς: valebant Athenienſes viribus et aduerſus illos, (ſocios,) quibus illos vincerent, et contra quoslibet hoſtes alios. Cur χρὴ explicet Gottl. ἐδυνάμεθα, non video; nam neque ad Mitylenaeos refertur, verum ad Athenienſes: nec χρὴ ſignificare poſſit, valere, poſſe, ſed, opus eſſe; et quid tandem ſit: habebant vires contra omnes, contra quos pugnare poſſemus? Quis hoc intelligit? Aut quis non habet *vires* contra eos, quicum pugnare *poſſit?* BAVER.

Καθ' ἓν γενόμενον, ἢ ὑμῖν, ἢ ἄλλῳ] Dubitabam nonnihil, an diſtinctio poſt γενόμενον tollenda eſſet. Si retinetur, videbatur deeſſe καὶ, quod ſuppleuit *Interpres.* Sed neque mutatio diſtinctionis, neque ſupplementum *Interpretis* omnino neceſſarium eſt. DVCK.

Τίς ȣ̓ν αὕτη] Huiusmodi formulis vtuntur Gr. in contemtu, indignatione, vt h. l. int. in admiratione. Lat. Quis iſte? Ter. Andr. 1. 3. 11. quae iſta prauitas? v. Abr. Dil. 285. GOTTL.

Ὅ, τε τοῖς ἄλλοις μάλιςα ἡ εὔνοια πίςιν βεβαιοῖ] Recte dicitur πίςιν βεβαιȣ̃ν. Sed eſt admodum implicita ſtructura, quam *Interpres* ita explicare conatus eſt, quaſi ſcriptum eſſet, ὅ, τε τοῖς ἄλλοις μάλιςα πίςιν βεβαιοῖ, εὔνοια δηλονότι. Veniebat in mentem, εὔνοια πιςὸν βεβαιοῖ, id eſt, βεβαίως πιςὸν παρέχει, vt ὅ, τε πιςὸν, et τȣ̃το ἐχυρὸν inter ſe reſpondeant. Sed quia *Thucydidis* oratio vbique aſpera et confragoſa eſt, et *omnes ſcripti* editam lectionem tuentur, fortaſſis praeſtat nihil tentare. DVCK.

Ὅ, τε — εὔνοια] Bauer. in Diſſ. p. 62. εὐνοίᾳ coniicit. Sed propter duritiem Thuc. nil tentandum. Ita loquitur II, 40. ὃ τοῖς ἄλλοις ἀμαθία μὲν θράσος, λογισμὸς δὲ ὄκνον φέρει. v. Abr. 284. Duck. volebat: εὔνοια πιςὸν βεβαιοῖ. i. e. βεβαίως πιςὸν παρέχει, vt ὅ, τε πιςὸν et τȣ̃το ἐχυρὸν ſibi reſpondeant. Sed nil tribuit coniecturae. Reisk. olim putabat τὸ ὃ Thuc. ponere ſubinde pro ȣ̓, vbi; vel reponi poſſe: ὅτε τε; quando enim aliis beneuolentia maxime fidem certam procurat, praeſtat id nobis fidum et certum metus. Sed poſtea mutauit ſententiam in an. p. 25. ſi mente concipiamus locum ſic: καὶ ὃ τοῖς ἄλλοις μάλιςα ἡ εὔνοια βεβαιοῖ, δηλονότι τὴν πίςιν, τȣ̃το ὁ φόβος ἡμῖν παρεῖχεν ἐχυρόν. Sed facio cum Abreſch. G.

τε] Reisk. γε. G.

Δεινῶν] Κινδύνων alii ex interpretatione. WASS.

Ἀντεπιμελῆσαι] *Henr. Stephanus* verbum ἀντεπιμέλλω in Indicem Theſauri ſui contulit: vnde adparet, eum probaſſe ἀντιμελλῆσαι, quod et melius cum iis, quae praecedunt et ſe-

tur, ſocios, * qui idem iuris ac auctoritatis habebant, ad eandem militiam cum ipſis nunquam vltro profecturos fuiſſe, niſi illi, quibus bellum inferebant, aliquod grauius peccatum commiſiſſent. Simul etiam potentiſſimos quosque contra infirmiores primùm ſecum adducebant, vt eos ipſos cum ad extremum reſeruaſſent, amputatis circumciſisque reliquis, imbecilliores ad expugnandum haberent. Quod ſi a nobis initium duxiſſent, quoniam omnes ſocii ſuas domeſticas vires adhuc habebant, quoniam etiam apud quos conſiſtere poterant, haud pariter *eos* ſubegiſſent. Quinetiam noſtra claſſis metum aliquem ipſis incutiebat, ne forte in vnum coacta, et aut vobis, aut alicui alii adiuncta, periculum ipſis crearet. Partim etiam *ex imminenti ſeruitutis periculo* euaſimus, quia ipſorum populum, et reipublicae principes, qui perpetuis vicibus in honoribus conſtituuntur, *ſemper colimus et* obſeruamus: nec tamen diu videbamur poſſe *in eodem libertatis ſtatu permanere*, niſi hoc bellum conflatum eſſet; *quod coniiciebamus*, vtentes exemplis rerum, quas aliis fecerunt. Bell. Pelop. an. 4. Olymp. 88. 1. V. C. Varr. 326.

12. Quaenam igitur erat haec fidelis amicitia, aut *firma* libertas, in qua alteri alteros alienis animis recipiebamus? Et illi quidem in bello prae metu nobis blandiebantur, nos vero rebus pacatis idem viciſſim ipſis faciebamus? Et quod aliis fidem confirmat, beneuolentia, inquam, hoc ipſum timor firmum nobis praeſtabat: metuque magis, quam amicitia retenti, in ſocietate perſtitimus. Et vtris immunitas periculi audaciam citius erat praebitura, hi etiam priores aliquid praeter ius facturi erant. Quare ſi cui iniuſte facere videmur, ** quod ante defecerimus, propter dilationem malorum, quibus illi nos erant affecturi, nec viciſſim tantiſper exſpectare voluerimus, dum nos ipſi plane cognoſceremus, an aliquid eorum fieret, *quae formidabamus*, is non recte ſentit. Nam ſi pari potentia praediti, et inſidias ipſis mutuo ſtruere, et viciſſim in aliud tempus *eas* differre poſſemus, quid opus eſſet, nos, qui potentia pares eſſemus, in ipſorum poteſtate eſſe? Cum vero inuadendi facultas penes illos ſemper ſit, decet etiam penes nos eſſe periculi mature vitandi facultatem.

* Qui pares in ſuffragio ferendo etc. *Alii.* HVDS. ** Quod illis cunctantibus in inferenda clade, priores ſocietatem ſoluimus, nec exſpectauimus etc. *Acacius.* HVDS.

οἷς ἐπέρχονται Ἀθηναῖοι. εἰ μὴ γὰρ ἦσαν τοιοῦτοι, οὐκ ἂν ἄκοντας ἦγον συστρατεύειν αὐτοῖς τὰς ἰσοψήφους Μιτυληναίας. Ἐν τῷ αὐτῷ δὲ] τῷ λιπεῖν ἐλευθέρους ἡμᾶς. Καὶ τὰ κράτιστα] καὶ τὰς κρατίστας ἡμᾶς ἐπὶ τὰς ἀσθενεστέρας τῶν Ἑλλήνων πρώτας παρελάμβανον· ἵνα, τῶν ἄλλων Ἑλλήνων περιῃρημένων (ὃ ἐστι δεδῃωμένων) μόνας ἡμᾶς τελευταίας καταλιπόντες, ἀσθενεστέρας ἔξωσι πρὸς τὸ ἀντιτελεμεῖν αὐτοῖς δύνασθαι. Περιῃρημένα] κεκρατημένα. ἡ δὲ σύνταξις, καὶ ἀσθενέστερα ἔμελλον ἕξειν τὰ τελευταῖα τοῦ ἄλλα περιῃρημένων. Καὶ πρὸς ὅ, τι χρὴ σῆναι] καὶ ἡμᾶς τὰς δυναμένας ἡγήσασθαι αὐτῶν. Προσθέμενον] εἰς ταυτὸ συνελθόν. Καὶ ἀπὸ θαρσαλέας] τέτταρα τεκμήρια τέθεικε, δι' ὧν συλίγησιν, ὅτι οὐχὶ διὰ δικαιοσύνην μέχρι δεῦρο ἀπέσχοντο ἡμῶν οἱ Ἀθηναῖοι, ἀλλὰ διὰ πανουργίαν· ἓν μὲν, τὸ κατὰ τὴν εὐπρέπειαν τοῦ λόγου· δεύτερον δὲ, τὸ γνώμης μᾶλλον ἐφέσει ἢ ἰσχύϊ τὰ πράγματα φαίνεσθαι καταλῦσαι· τρίτον, τὸ φοβεῖσθαι τὸ ναυτικὸν τῶν Μιτυληναίων· τέταρτον, τὸ θεραπεύεσθαι πρὸς τῶν Μιτυληναίων, κολακείᾳ μὲν, καὶ οὐ τὴς Ἀθηναίας, δώροις δὲ, τῶν πρωτεύτων ἑκάστου. Ἐπιπολύ γ' ἂν ἐδοκοῦμεν δυνηθῆναι] ἡδυνήθημεν διαφυγεῖν τὴν δουλείαν, εἰ μὴ ἔφθασεν ὁ πόλεμος τῶν Πελοποννησίων. τεκμήρια γὰρ ἦν ἡμῖν τὰ πρὸς τὰς ἄλλας ὑπ' Ἀθηναίων γινόμενα. Ὅ, τε τοῖς ἄλλοις] ὅτερ δὲ τοῖς ἄλλοις ἐξ εὐνοίας (φησὶ) τὸ πιστεύειν ἀλλήλοις βεβαίως, τοῦτο ἡμῖν ὁ φόβος παρεῖχε βέβαιον, φυλάττειν ἡμᾶς τὰς πρὸς ἀλλήλας πίστεις διὰ τὸν φόβον. Καὶ ὁποτέροις θᾶσσον] ὁποτέροι δ' ἂν ἡμῶν ἔφθασαν ἀπαλλαγῆναι τῷ φόβῳ, καὶ θαρσῆσαι, ὡς ἐν ἀκινδύνῳ ὄντες, ἤτοι καὶ λύσειν ἔμελλον τὰς σπονδάς. Ὥσε εἴτω δοκοῦμεν ἀδικεῖν] εἴ τινι δοκεῖμεν ἄτοποί τινες εἶναι, ἀποστάντες ἀπ' αὐτῶν, καὶ μὴ ἀναμείναντες μαθεῖν, εἰ ἆρα τι γενήσεται παρ' αὐτῶν πρῶτον, διὰ τὸ ἐμβραδύνει τοῦτο ποιῆσαι, οὐκ ὀρθῶς ὁ τοιοῦτος λογίζεται. εἶτα κα. τὴν αἰτίαν ἐπάγει. εἰ γὰρ ἴσοι (φησὶν) αὐτοῖς ὑπήρχομεν κατὰ δύναμιν, ὥστε καὶ ἐπιβουλεύουσιν αὐτοῖς ἀντετιβουλεύσαι, καὶ βραδυνόντων αὐτῶν καὶ μελλόντων, ἀντιμελλῆσαι καὶ ἀντιβραδύναι, τί ἔδει ἡμᾶς ὑπ' ἐκείνοις ταχθῆναι, ἢ ὑπακούειν αὐτοῖς; ὁπότε δὲ οὐκ ἦμεν ἴσοι, ἀλλ' ἐπ' ἐκείνοις ἦν τὸ ἐπιχειρεῖν καθ' ἡμῶν ὅτε θέλουσιν, ἔδει καὶ ἐφ' ἡμῖν εἶναι τὸ ἀποσῆναι αὐτῶν πρίν τι παρ' αὐτῶν παθεῖν. Διὰ τὴν ἐκείνων μέλλησιν] τῶν Ἀθηναίων Αὐτοὶ οὐκ ἀντανα μείναντες] ἡμεῖς οἱ Μιτυληναῖοι. Ἀντετιμελῆσαι] τὴν αὐτὴν ἐπιμέλειαν δέξασθαι. Ἐκ τοῦ ὁμοίου ἐπ' ἐκείνοις εἶναι] ἦγουν, κινουμένων ἐκείνων, κινηθῆναι καὶ ἡμᾶς

quuntur, conuenit, quam ἀντετιμελῆσαι. *Scholiaſtes* hic quidem agnoſcit ἀντετιμελῆσαι, ſed in expoſitione v. antep. habet ἀντετιμελλῆσαι, et conuenienter ſententiae interpretatur. Nec in *Caſſ.* legitur ſcholion, quod hic in *Scholiaſte* edito eſt. DVCK.

ἀντετιμελλῆσαι] Reisk. ἀντετιμελῆσαι. G.

ιγ'. „Τοιαύτας [r] ἔχοντες προφάσεις καὶ αἰτίας, ὦ Λακεδαιμόνιοι, καὶ ξύμμαχοι, ἀπέστημεν, σαφεῖς μὲν τοῖς ἀκούσι γνῶναι ὡς εἰκότως ἐδράσαμεν, ἱκανὰς δὲ ἡμᾶς ἐκφοβῆσαι, καὶ πρὸς ἀσφάλειάν [s] τινα τρέψαι· βυλομένους μὲν καὶ πάλαι, ὅτε ἔτι ἐν τῇ εἰρήνῃ ἐπέμψαμεν ὡς ὑμᾶς περὶ ἀποστάσεως, ὑμῶν δὲ ὐ προσδεξαμένων, [t] κωλυθέντας· νῦν δὲ, ἐπειδὴ Βοιωτοὶ προύκαλέσαντο, εὐθὺς ὑπηκούσαμεν· καὶ ἐνομίζομεν ἀποστήσεσθαι διπλῆν ἀπόστασιν, ἀπό τε τῶν Ελλήνων, μὴ [v] ξὺν κακῶς ποιεῖν αὐτὸς [x] μετ' Αθηναίων, ἀλλὰ ξυνελευθερῶν· ἀπό τε Αθηναίων, μὴ αὐτοὶ διαφθαρῆναι ὑπ' ἐκείνων ἐν ὑστέρῳ, ἀλλὰ προποιῆσαι. ἡ μέντοι ἀπόστασις ἡμῶν θάσσον γεγένηται, καὶ ἀπαρασκευος· ἢ καὶ μᾶλλον χρὴ ξυμμάχους δεξαμένους ἡμᾶς, [y] διὰ ταχέων βοήθειαν ἀποστελλειν, ἵνα φαίνησθε ἀμύνοντες τε οἷς δεῖ, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ τὸς πολεμίους βλάπτοντες. [z] καιρὸς δὲ, ὡς ὅπω πρότερον. [a] νόσῳ τε γὰρ ἐφθάρθαι Αθηναῖοι, καὶ χρημάτων δαπάνῃ· νῆές τε αὐτοῖς, [b] αἱ μὲν περὶ τὴν ὑμετέραν εἰσὶν, [c] αἱ δ' ἐφ' ἡμῖν τετάχθαι. ὥστε ἂν εἰκὸς αὐτὸς περισσίαν νεῶν ἔχειν, ἢν ὑμεῖς ἐν τῷ θέρει τῶδε ναυσί τε καὶ πεζῷ ἅμα [d] ἐπεσβάλητε τοδεύτερον. ἀλλ' ἢ [e] ἡμᾶς ἂν ἀμυνῶνται ἐπιπλέοντας, ἢ ἀπ' ἀμφοτέρων ἀποχωρήσονται. νομίσῃ τε μηδεὶς ἀλλοτρίας γῆς περι εἰκεῖον κίνδυνον ἕξειν. ὦ γὰρ δοκεῖ μαλεὰν ἀπεῖναι ἡ Λέσβος, τὴν ὠφέλειαν αὐτῷ ἐγγύθεν παρέξει. ἃ γὰρ ἐν τῇ Ατθικῇ ἔσα ὁ πόλεμος, ὥς τις οἴεται, ἀλλὰ δι' ἣν ἡ Ατθικὴ ὠφελεῖται. [f] ἐσι δὲ τῶν χρημάτων ἀτὸ τῶν ξυμμάχων ἡ πρόσοδος, καὶ ἔτι [g] μείζων ἔσαι, εἰ ἡμᾶς καθατρέψονται. ὅτε γὰρ ἀποστήσεται ἄλλος, [h] τά τε ἡμέτερα [i] προσγενήσεται· πάθοιμέν τ' ἂν δεινότερα, ἢ οἱ πρὶν δυλεύοντες. βοηθησάντων δὲ ὑμῶν προθύμως, πόλιν τε προσλήψεσθε ναυτικὸν ἔχουσαν μέγα, (ὅπερ ὑμῖν μάλιστα προσδεῖ) καὶ Αθηναίους ῥᾷον καθαιρήσετε, ὑφαιρεῦντες αὐτῶν τὸς ξυμμάχους. θρασύτερον [k] γὰρ πᾶς τις προσχωρήσεται. τήν τε αἰτίαν ἀποφεύξεσθε, ἣν [l] εἴχετε μὴ βοηθεῖν τοῖς ἀφισαμένοις. [m] ἢν δ' ἐλευθερῶντες φαίνησθε, τὸ κράτος τῦ πολέμυ βεβαιότερον ἕξετε.

ιδ'. „Αἰσχυνθέντες δὲ τὰς τε τῶν Ελλήνων [n] ἐς ὑμᾶς ἐλπίδας, καὶ Δία τὸν Ολύμπιον, ἐν ᾧ τῷ ἱερῷ ἴσα καὶ ἱκέται ἐσμὲν, ἐπαμύνατε, Μιτυληναίοις ξύμμαχοι γενόμενοι· καὶ μὴ πρόησθε ἡμᾶς, [o] ἴδιον

r Ἔχοντα *Dan.* s Τινὰ om. *Gr.* t Κωλυθέντες *Ar. C. Ald. Flor. Bas. Reg. Gr Dan.* v Ξυνκακῶς *Ar. C.* x Μετὰ Θηβαίων *Ar.* ex alicuius emendatione. y Διαταχέων *Ar. C. Steph.* I. *Caff.* z Καιρὸς δὲ οἷος οὔπω πρότερον *Ar. C. Dan.* Mosqu. a Νόσῳ γὰρ ἐφθάρηται *Ar.* Νόσῳ τε ἐφθάρηται *C.* Τε deest *Dan.* Ἐφθάρηται *Gr.* b Αἱ deest *Ar.* c Αἱ δὲ ἐφ' *Gr Schol.* d Ἐσβάλητε τὸ δεύτερον *Ar. C.* Ἐσβάλητε etiam *Dan.* et τὸ δεύτερον *Reg. Caff.* e Ἡμᾶς *Bar. Ar. C. Cl. Gr. Caff. Reg. Dan. Vaf. Bas.* f Ἔτι *Gr.* g Μεῖζον *Ar. C.* h Καὶ τὰ ἡμέτερα *Ar.* i Προσγενήσονται *Dan.* Mox τί ἂν *Gr.* k Δὲ *Ar.* l Ἔχετε *Marg. Ar. C.* et a prima manu *Gr.* deinde factum erat εἴχετε. m Ἢν δὲ ἐλευθ. *Reg. Caff. Gr.* n Εἰς *Reg.* o Haec verba per enallagen posita, pro παραβαλλομένους τὰ σώματα ἰδίῳ κινδύνῳ. *Fr. Port.*

Ἀσφάλειάν τινα] Τινα abeſt *Gr.* minus eleganter. WASS.

Βυλομένους] Olim Reisk. βυλόμενοι, et κωλυθέντες, ſed omiſit hanc coniecturam in anim. ad h. l. hi accuſ. pendent ab ἐκφοβῆσαι. GOTTL.

Διπλῆν ἀπόστασιν] Praeter pleonaſmum puerilem et frigidum luſum hic admiſiſſe videtur Bauero in diſſ. p. 36. Duplex defectio eſt, quam aliquis a duabus partibus facit, a Graecis et Ath. nempe Mityl. ab Ath. deficiebant, vt nollent cum iis vexare reliquos Gr., deinde vt nollent ab iisdem quoque euerti. Haec ſententia vtcunque ex verbis eruenda. IDEM.

Ἀπό τε τῶν Ἑλλ.] Ἀπὸ i. e. περὶ, κατὰ — Bauer. ib. IDEM.

— Χρὴ — δεξαμένους — βοήθ. ἀποστέλλειν] Neſcio, cur Schol. dicat, δεξαμένους eſſe pro δέξασθαι, cum aperte pendeat ab ἀποστέλλειν. BAUER.

Ἡμᾶς] *Scripti* ὑμᾶς, et *Interpres.* Sed nihil muto. WASS. Ἡμᾶς legunt etiam *Valla.* et *Stephanus*, quamquam in *ſec.* huius *Edit.* eſt ὑμᾶς. Nam vertit: *ſed aut vos claſſe inuadentes ab illis non propulſabimini.* Nec intelligo, cur lectio *Miſſ.* retineri non poſſit. DUCK.

Ἐν τῇ Ἀττικῇ] i. e. vt Reisk. vult: ἐπὶ τῇ Ἀττικῇ, l. ὑπὲρ τῆς Ἀττικῆς. Sed nil in animadu. GOTTL.

Δι' ἣν] Breuiter dictum pro ἐν ταύτῃ, δι' ἣν. In ea regione geretur bellum, vnde Attica ſuppetias habet. Reisk. in anim. p. 25. IDEM.

Καθαιρήσετε] *Suidas* καθαιρήσεται interpretatur καθελεῖται. apud *Heſych.* καθαιρεθήσονται, καταγραφήσονται. WASS.

Μὴ πρόησθε etc.] Nolite repudiare — Abreſch. Dil. p. 287. non capit, cur Waſſeus velit h. l. intell. εἰς l. κατὰ, παραβαλλ. eſt idem ac εἰσφέροντας, v. L. II. 44. et Abreſch., et idem quod mox διδόντας. Sed tamen, vt locus docet Xen. Cyr. p. 53. ſubaudiri poteſt εἰς. Videtur Thuc. Hom. imitatus: Od. β. v. 237. vbi σφὰς παρθέμενοι κεφαλὰς, et Virg. Aen. 2, 751. caput obiectantes periclis. Schol. expl. ἐνέχυρον θέμενοι et Barn. παραβάλλειτες. v. Ern. ad locum Hom. GOTTL.

13. „Cum igitur, Lacedaemonii, ac socii, has rationes et causas haberemus, defecimus; quae manifestae quidem sunt auditoribus, ita vt cognoscere possint, nos merito feciſſe; validae vero ad terrorem nobis incutiendum, et ad efficiendum, vt ad aliquod salutis nostrae praesidium nos convertamus: qui vel iampridem *hoc ipsum facere* volebamus, quo tempore rebus adhuc pacatis legatos ad vos misimus, qui de defectione vobiscum agerent; sed *eam facere* prohibiti fuimus, quia vos recipere noluistis. Iam vero, quia Boeoti *nos ad hoc faciendum* prouocarunt, confestim *ipsis* obtemperauimus. Duplicemque defectionem nos facturos existimabamus, vnam quidem a Graecis, ne vna cum Athenienſibus ipsos maleficiis afficeremus; sed vna in libertatem vindicaremus: alteram vero ab Athenienſibus, ne nos ipsi postea ab illis profligaremus; * sed *defectionem* prius faceremus, *quam ab illis perderemur*. Nostra tamen defectio citius, *quam voluiſſemus*, facta est, eaque imparata. Quo etiam magis oportet *vos* nobis in societatem receptis auxilium quam celerrime mittere, vt constet, vos et illis succurrere, quibus est succurrendum, et simul hostibus nocere. Opportunitas autem qualis nunquam ante. Athenienses enim et morbo, et pecuniarum impensis sunt attriti. Ipsorum vero naues partim quidem sunt circa vestram *regionem*, partim vero contra nos sunt constitutae. quare verisimile est, eos nauium copiam non habituros, si vos hac aestate cum naualibus, pedestribusque copiis simul iterum irruptionem faciatis. Sed aut vos contra se cum infesta classe venientes propulsare non poterunt, aut ab vtrisque discedent. Neque vero quispiam existimet, se domesticum periculum pro alieni agri defensione subiturum. Cui enim Lesbos procul abesse videtur, *haec tamen* vtilitatem ei ex propinquo praebebit. Nec enim (quemadmodum quis existimat) bellum in Attica geretur; sed *in Lesbo*, vnde Attica vtilitatem percipit. Est autem *illi* pecuniarum prouentus a sociis, et longe maior erit, si in suam potestatem nos redegerint. nec enim alius deficiet; sed etiam praeterea res nostrae illorum fient: et acerbiora mala patiemur, quam illi, qui ante, quam vllam defectionem facerent, ipsis seruiebant. Sed si vos alacriter succurratis, cum ciuitatem vobis adiungetis, quae magnam classem habet, (cuius in primis vos indigetis,) tum etiam Athenienſium imperium facilius euertetis, subtrahentes eorum socios. Quilibet enim se *vobis* confidentius adiunget. Et siniſtram opinionem de vobis conceptam vitabitis, quam sustinetis, quod illis, qui *ad vos* deficiunt, opem non feratis. Sed si constet, illos a vobis in libertatem vindicari, robur belli firmius habebitis.

Bell. Pelop. an. 4. Olymp. 88. 1. V. C. Varr. 326.

14. „Gaecorum igitur spes, quas in vobis ponunt, ipsumque Iouem Olympium reuerentes, in cuius templo supplicibus similes sumus, Mitylenaeis in vestram societatem receptis opem feratis,

* Sed ante faceremus, vel, facere occuparemus, id est, non exspectaremus, donec ab illis patiemur aliquid, sed eos hoc faciendo praeueniremus. *Steph.* HVDS.

Σαφεῖς μὲν] σαφῶς τὰς ἀκούοντας διδάξαι δυναμένας. Ὡς εἰκότως] ἐλεγχομένως. Ἱκανὰς δὲ ἡμᾶς] τὰς αἰτίας δηλοῦσθαι. Ἀπεστήσεσθαι] κατὰ δύο τρόπους (φησιν) ἀφιστάμεθα τῶν Ἀθηναίων· τοῦτο μὲν, ὑπὲρ τῆ μὴ κακῶς μετ' Ἀθηναίων ποιῆται τὰς Ἑλληνας, ἀλλὰ μεθ' ἡμῶν ἐλευθεροῦσι αὐτάς. τὸ δὲ προποιῆσαι, οὐκ ἐπὶ τῷ διαφθεῖραι τὰς Ἀθηναίας, ἀλλ' ἐπὶ τῷ πρότερόν τι ποιῆσαι, τυτέστιν ἀποστῆναι. Ἐν ὑστέρῳ] χρόνῳ δηλονότι. Ἢ μέντοι ἀπός.] σφέδρα τεχνικῶς ἐπὶ τὴν συμμαχίαν προτρέπουσι τὰς Λακεδαιμονίους ὅτι ἀπαράσκευοι ἐσμὲν, ὡς ταχέως ἀποσάντες. Ἀπόστασις] ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. Ἢν καὶ μᾶλλον χρῇ] τὸ ἐξῆς, ξυμμάχους ἡμᾶς δεξαμένους ὑμᾶς τοὺς Λακεδαιμονίους. τὸ γὰρ δεξαμένους, ἀντὶ τοῦ δεξασθαι. Ἐφθάρατο] ἐφθάρησαν. Αἱ δὲ ἐφ' ἡμῖν] καθ' ἡμᾶς. Τετάχαται] τεταγμέναι εἰσίν. Ἢ ἀπ' ἀμφοτέρων] ἀπό τε ἡμῶν τῶν Λακεδαιμονίων καὶ τῶν Μιτυληναίων. Οὐ γὰρ ἐν τῇ Ἀττικῇ ἔσαι] ὁ γὰρ ἐν τῇ Ἀττικῇ ἔσαι ὁ πόλεμος, ἐν δὲ τῇ ἡμετέρᾳ χώρᾳ, ὅτ' ἂν ὠφελοῦντα εἰ Ἀθηναίοι, χρήματα λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν συμμάχων. καὶ πλείονά γε ἔσαι αὐτοῖς, ἂν ἡμᾶς καταστρέψωνται. τά τε γὰρ ἡμέτερα προσλήψονται, πρότερον δ' ὧν ἐκολλῶντες ἡμᾶς, καὶ τὰ ἀπὸ τῶν ἄλλων ῥᾳδίως ἕξουσιν. καὶ γὰρ ὑδὸς ἀποσήσονται, γνοὺς Μιτυληναίους δουλωμένους. Ἢ πρίασθος] ἢ πρόσθος τῶν χρημάτων τοῖς Ἀθηναίοις. ἔρα τὴν σύνταξιν. Καταστρέψονται] δουλώσουσιν. Ἢ οἱ πρὶν βουλεύοντες] τὸ ἢ οἱ πρὶν βουλεύοντες, οὐκ ἐπὶ τῷ πρότεροι ἡμῶν βουλεύοντες, γοητεύον, ἀλλ' ἐπὶ τῷ πρὶν ἀποσῆναι δηλονότι, βουλευσάντες, καὶ ὁ μετὰ τοῦ

μὲν τὸν κίνδυνον τῶν σωμάτων [p] παραβαλλομένους, κοινὴν δὲ τὴν ἐκ τοῦ κατορθῶσαι ὠφέλειαν ἅπασι [q] διδόντας· ἔτι δὲ κοινοτέραν τὴν βλάβην, εἰ, μὴ πεισθέντων ὑμῶν, [r] σφαλησόμεθα. [s] γίγνεσθε δὲ ἄνδρες, οἵουσπερ ὑμᾶς οἵ τε Ελληνες ἀξιοῦσι, καὶ τὸ ἡμέτερον δέος βούλεται.«

ιε'. Τοιαῦτα μὲν οἱ Μιτυληναῖοι εἶπον. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, καὶ οἱ ξύμμαχοι, ἐπειδὴ ἤκουσαν, προσδεξάμενοι τοὺς λόγους, ξυμμάχους τε τοὺς Λεσβίους ἐποιήσαντο, καὶ [τὴν] ἐς τὴν Αττικὴν ἐσβολήν. τοῖς τε ξυμμάχοις [t] παροῦσι [v] κατὰ τάχος ἔφραζον ἰέναι [x] ἐς τὸν ἰσθμὸν τοῖς δύο μέρεσιν, ὡς ποιησόμενοι. καὶ αὐτοὶ πρῶτοι ἀφίκοντο, καὶ ὁλκοὺς [y] παρεσκεύαζον τῶν νεῶν ἐν τῷ ἰσθμῷ, ὡς ὑπεροίσοντες ἐκ τῆς Κορίνθου ἐς τὴν πρὸς Αθήνας [yy] θάλασσαν, καὶ ναυσὶ καὶ πεζῷ ἅμα ἐπιόντες. καὶ οἱ μὲν προθύμως [z] ταῦτα ἔπρασσον· οἱ δὲ ἄλλοι ξύμμαχοι βραδέως τε ξυνελέγοντο, καὶ [a] ἐν καρποῦ ξυγκομιδῇ ἦσαν, καὶ [b] ἀῤῥωστίᾳ τοῦ στρατεύειν.

ιϛ'. Αἰσθόμενοι δὲ αὐτοὺς οἱ Αθηναῖοι, διὰ κατάγνωσιν ἀσθενείας σφῶν, παρασκευαζομένους, δηλῶσαι βουλόμενοι, ὅτι οὐκ ὀρθῶς ἐγνώκασιν, ἀλλ' οἷοί τε εἰσὶ, μὴ κινοῦντες τὸ [c] ἐπὶ Λεσβῳ ναυτικὸν, καὶ τὸ ἀπὸ Πελοποννήσου ἐπιὸν ῥᾳδίως [d] ἀμύνεσθαι, ἐπλήρωσαν ναῦς ἑκατὸν, ἐσβάντες αὐτοί [e] τε, πλὴν ἱππέων, καὶ πεντακοσιομεδίμνων, καὶ οἱ μέτοικοι. καὶ [f] περὶ τὸν ἰσθμὸν ἀναγαγόντες, ἐπίδειξίν τε ἐποιοῦντο, καὶ ἀποβάσεις τῆς Πελοποννήσου [g] ᾗ δοκοῖ αὐτοῖς· οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, ὁρῶντες πολὺν τὸν παράλογον, τά τε ὑπὸ [h] τῶν Λεσβίων ῥηθέντα ἡγοῦντο οὐκ ἀληθῆ, καὶ ἄπορα [i] νομίζοντες, ὡς αὐτοῖς καὶ οἱ ξύμμαχοι ἅμα οὐ παρῆσαν, καὶ ἠγγέλλοντο καὶ αἱ περὶ [k] τὴν Πελοπόννησον τριάκοντα νῆες τῶν Αθηναίων τὴν περιοικίδα αὐτῶν πορθοῦσαι, ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου. ὕστερον δὲ ναυτικὸν παρεσκεύαζον, [l] ὅ, τι πέμψουσιν ἐς τὴν Λέσβον· καὶ κατὰ πόλεις ἐπήγγελλον [m] τεσσαράκοντα νεῶν πλῆθος· καὶ ναύαρχον προσέταξαν Αλκίδαν, ὃς ἔμελλεν ἐπιπλεύσεσθαι. ἀνεχώρησαν δὲ καὶ οἱ Αθηναῖοι ταῖς ἑκατὸν ναυσὶν, ἐπειδὴ καὶ ἐκείνους εἶδον.

p Περιβαλλομένους, et in marg. rec. manu γρ. παραβ. *Reg.* q Δώσοντας *Marg. Bar. Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas.* Aug. Διδόντας in marg. *Ar.* Δώσοντας *Cass. Reg. Dan.* in quo etiam desideratur ὠφέλειαν. r Ἀσφαλησόμεθα *Gr.* s Γίγνεσθε οὖν ἄνδρες *Cl.* t Παροῦσι deest *Ar. C. Dan.* v Κατατάχος *Ar. Ald. Flor. Bas. Steph.* 1. x Ἐς deest *Reg.* y Παρεσκευάζοντο *Ar. C. Dan.* yy Ἀθηναίους [illegible] Τοιαῦτα *Cl.* a Ἐγ καρποῦ *Gr.* Ξυγκομιδῇ *Reg.* b Ἀῤῥωστίᾳ pro ἀπροθυμίᾳ *Suidas.* c Ἐπὶ τῇ Λέσβῳ *C.* Ἐπὶ Λέσβον *Reg.* [illegible] d Ἀμύνασθαι *Gr.* e Τε deest *Gr.* f Παρὰ *Ar. C. Gr. Cl. Reg. Cass. Dan.* Mosqu. Aug. g Εἰ δοκοῖ *Ar.* margine ᾗ. Εἰ δοκεῖ *Dan.* Ἡ δοκεῖ *Cass. Gr.* sed in hoc emendatum erat δοκοῖ. h Τοῦ Λεσβίου *Gr.* Τῶν deest *Reg.* i Νομίσαντες καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ *Gr.* k Articulum τὴν non agnoscunt *Ar. C. Dan.* l Ὅπως *Ar. C. Dan.* m Infra pag. 161. δύο καὶ τεσσαράκοντα ναῦς dicit, at p. 162. idem est numerus, qui et hoc loco. (e marg. *Edit. Porti*).

Παραβαλλομένους] *Homer.* Αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν. *Aristides* π. μέσην τοῖς τοῦ πολέμου κινδύνοις τὴν πόλιν. *Ioseph.* III, 7, 7. B. Iud. πιστεύων τῷ Θεῷ τὴν σωτηρίαν παραβάλλεται: Salutis discrimen adit. *D. Halic.* Ant. XI, 31. παραβάλλεσθαι πράγμασι καλοῖς, χαλεπόν. Sed hoc loco subaudiendum εἰς, vel κατά. Frustra enallagen, Grammaticorum θεὸν ἀπὸ μηχανῆς, inducit *Portus.* vid. *Diodor.* 118. c. WASS. *Xenophon* II. Cyrip. pag. 53. Wech. παραβαλλόμενοι δὲ οὐκ ἴσα εἰς τὸν κίνδυνον ἴσμεν. vbi tamen *vet. lib.* ἴμεν habebat, probante *Camerario.* DVCK.

Ὠφέλειαν διδόντας, ἔτι δὲ κοινοτ. τ. βλάβην] Dilogia est in voc. διδόντας· ad ὠφέλειαν sign. *offerentes*, ad βλάβην, *effecturos*, illaturos. Quo tolerabilior sit haec figura c. 15. ἐποιήσαντο ξυμμάχους, καὶ τὴν ἐσβολὴν· vbi vid. Gottl. Vbi tamen, si τε absit post ξυμμάχους, ἐσβολὴν pendere possit a προσεδέξαντο. BAVER.

Καὶ [τὴν]] Reisk. seruari vult τὴν, sed punctum delendum esse, vt et v. 6. hunc ordinem facit: καὶ τοῖς τε παρ. ξυμμ. ἔφραζον ἰέναι τ. ταχ. εἰς τ. ἰσθμὸν, (ὃ ἐποίουν) ὡς ποιησόμενοι τὴν ἔξοδον, καὶ αὐτοὶ παρῆσαν πρῶτοι. Interpunctionem vitiosam esse, vidit et Heilm. p. 327. et tolli vult puncta post ἐσβ. et ποιησ. itaque vult verba coniungi: καὶ ποιησόμ. τ. ἐσβ. ἐς τ. Ἀττ. τοῖς τε ξ. π. — μέρεσιν καὶ αὐτοὶ πρῶτ. ἀφ. Vel posse τὸ ποιησόμενοι (pro ποιησομένους) referri ad ξυμμ. et ἰέναι placet prior ratio. Vulgata interp. hoc incommodi habet, vt ἐποιήσαντο v. 5. duplici ratione adhibeatur, συμμαχ. ποιεῖσθαι et ποιεῖσθαι ἐσβολήν. Sed durities Thuc. hoc ferret. Sed melius videtur τὸ ποιησόμενοι coniungi cum ἐσβολ. v. ad 14. 1. GOTTL.

Ξυγκομιδῇ] *Etymologus* ἐν συγκ. κ. η. Glossae. *collectus.* *D. Halicarn.* Ant. IV. 56. ΣΥΓΚΟΜΙΔΗ̃Σ ὥραν ἔχουσαι· vbi pro πάλλων ex *Vat.* repone, μήκωνος τῷ σκήπωνι ΠΑΙ'ΩΝ τὴν κεφαλὴν, ἀπήραττε. *Isocrat.* Areop. Εὐκαίρως πρὸς τὴν ΣΥΓΚΟΜΙΔΗ'Ν τῶν καρπῶν. *Diodor.* p. 10. συγκ. οἴνου. Vsus est etiam de cadauere componendo *Sophocl.* Ai. 1070. eleganter, quomodo sacri Scriptores 2 Sam. XXI, 13. Reg. II, 22, 20. Iob. V, 26. ἐλεύσῃ ἐν τάφῳ ὥσπερ ΣΙ̃ΤΟΣ ὥριμος κατὰ καιρὸν θεριζόμενος. *LXX.* Συγκομισθεῖσα. בעלות גדיש בעתו. Confer *Schol.* Aeschyli in Sept. ad v. 1032. WASS.

Ἀῤῥωστίᾳ] *Isocrates* Panathen. Τὴν δὲ φύσιν εἰδὼς πρὸς μὲν τὰς πράξεις Ἀ'Ρ'ΡΩΣΤΟΤΕ'ΡΑΝ, καὶ μαλακωτέραν οὖσαν τοῦ δέοντος. *Glossae* vertunt *aegrimonium*, languitatem. *Th. Magister*: οὐ μόνον ἡ νόσος, ἀλλὰ καὶ ἡ ἁπλῶς ἀδυναμία ἐπειδὴ καὶ ὁ νοσῶν ἀδυνάτως ἔχει χρῆσθαι ἑαυτοῦ. Ita *LXX.* תולה vertunt: ἀτονίαν τῆς ψυχῆς vocat *Chrysippus.* *Thomas* legit, ἐν ΚΑΡΠΩ̃Ν ξυγκομιδῇ. Sed *Suidas* in συγκομιδή· συγκομ. καρποῦ. WASS. *Suidas* h. v. ἀῤῥωστία τοῦ στρατεύειν, ἀντὶ τοῦ ἀπροθυμία. Θουκυδ. DVCK.

neque nos deseratis, qui priuato quidem periculo corpora *nunc* obiicimus: sed communem vtilitatem, si rem feliciter geramus, omnibus allaturi sumus; et damnum longe communius, si, vobis non exoratis, labamur. Estote igitur viri, quales et ipsi Graeci vos esse iudicant, et noster metus desiderat." Bell. Pelop. an. 4. Olymp. 88. 1. V. C. Varr. 326.

15. Atque Mitylenaei quidem haec dixerunt. Lacedaemonii vero, eorumque socii, cum haec audissent, eorumque postulata comprobassent, Lesbios in societatem receperunt, et irruptionem in agrum Atticum faciendam censuerunt. Et sociis, qui aderant, edixerunt, vt primo quoque tempore cum duabus suarum copiarum partibus in Isthmum irent, vt *irruptionem in agrum Atticum* facturi. Ipsi que primi *eo* iuerunt, et instrumenta, quibus naues trahuntur ac subducuntur, in Isthmo pararunt, vt eas Corintho subductas in mare, quod Athenas spectat, transportarent, et cum naualibus, pedestribusque copiis simul *Atticam* inuaderent. Et hi quidem alacriter haec faciebant. Caeteri vero socii lente conueniebant, et in frugibus colligendis erant occupati, militiaeque taedio erant affecti.

16. Athenienses vero, cum eos propter *falsam* suae imbecillitatis opinionem se instruere intel- Auguſt.
lexissent; cumque declarare vellent, eos non recte sentire, sed se, licet classem, quae ad Lesbum erat, suo loco non mouerent, tamen et classem, quae ex Peloponneso contra se veniebat, facile propulsare posse, centum naues instruxerunt: et cum ipsi, tum etiam inquilini, exceptis illis, qui erant equestris ordinis, illis etiam exceptis, qui erant ex ordine Pentacosiomedimnorum, eas conscenderunt. Et in altum prouecti circum Isthmum nauigabant, suaeque potentiae vires ostentabant, et in quamcunque Peloponnesi partem ipsis placebat, ex nauibus descendebant. Lacedaemonii vero, cum viderent rei euentum longe alium, quam ipsi exspectabant, et falsa esse, quae a Lesbiis referebantur, arbitrati sunt, et rem esse factu difficilem existimantes, quum neque socii adessent, et triginta Athenienſium naues, quae circa Peloponnesum erant, agrum ipsorum vrbi finitimum circumcirca vastare nuntiarentur, domum redierunt. Postea vero classem parare coeperunt, quam in Lesbum mitterent. Et ciuitatibus quadraginta naues imperarunt, vt singulae pro rata parte naues ad hunc numerum explendum suppeditarent: et classi praefectum destinarunt Alcidam, qui *eo* profecturus erat. Athenienses vero et ipsi cum suis centum nauibus domum se receperunt, postquam illos quoque *domum rediisse* cognouerunt.

ἀποσῆναι. Βοηθησάντων δὲ ὑμῶν] τῶν Λακεδαιμονίων. Προσλήψεσθε] κτήσεσθε. Καθαιρήσετε] καταβαλεῖτε. Τφαιρᾶντες αὐτῶν] κατ' ὀλίγον ἀποσπῶντες. Θρασύτερον] θαῤῥαλεώτερον. Προσχωρήσεται] προσχωρήσει, ὑμῖν δηλονότι. Τὸ κράτος τῷ πολέμῳ] τὸ δύνασθαι δηλονότι περιγενέσθαι ἐν τῷ πολέμῳ. Ἴσα καὶ ἱκέται ἐσμέν] ὅμοιοι καὶ ἴσοι ἱκέταις ἐσμέν. τὸ ἴσα καὶ ἱκέται ἐσμέν, εἶπεν, ἐπειδὴ καὶ συμμαχίαν αὐτοῖς προσάγομεν. ὥστε, καθ' ὃ μὲν κινδυνεύομεν, ἱκέται εἰσί· καθ' ὃ δὲ συμμαχίαν διδόασιν, ὑ παντάπασιν ἱκέται, ἀλλ' ὥσπερ ἱκέται. Καὶ μὴ πρόησθε ἡμᾶς] ἀπολύσητε. Τὸν κίνδυνον] τοῦτο ἐπὶ τῇς ὀπαδύνης ἀκτέον, καὶ τῶν ἀναλωμάτων. Ἅπασι διδόντας] δώσοντας. Ἄνδρες] ἀνδρεῖοι, πρόθυμοι. Προσδεξάμενοι τοὺς λόγους] τῶν Μιτυληναίων. Ἐς τὸν ἰσθμὸν τοῖς δύο μέρεσιν] ἵνα τὸ μὲν τριτημόριον μείνῃ, φυλάττον πόλιν ἑκάστην, τὸ δὲ δίμοιρον ἐπὶ τὸν πολεμον ἔλθῃ. Ὡς ποιησόμενοι] τὴν ἐσβολὴν δηλονότι. Καὶ ὁλκὰς παρεσκεύαζον] οἱ ὁλκοὶ, ὅργανά εἰσιν, εἰς αἱ νῆες ἕλκονται. Ἅμα ἑπόντες] κατὰ τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. Προθύμως ταῦτα ἔπρασσον] ἀντιφρικῶς εἶπεν, ἀντὶ τοῦ, ὑ προθύμως ἐσπρατευον. ζυγομιδῆ] συλλογῇ Ἐγνώκασι.] οἱ Πελοποννήσιοι. Εἰσὶ, μὴ κινδυνεύουσι] οἱ Ἀθηναῖοι. Πλὴν ἱππέων, καὶ πεντακοσιομεδίμνων] ἦσαν Ἀθηναῖοι πολιτικὰ συντάγματα, ὧν τὸ ὑποῤῥωτατον, πεντακοσιομέδιμνοι· τὸ δὲ δεύτερον, ἱππεῖς· τὸ δὲ τρίτον, ζευγῖται· τὸ δὲ τέτακτον, θῆτες. οἱ μὲν δὴ πεντακοσιομέδιμνοι ἐκ ἠναγκάσθησαν εἰσελθεῖν εἰς τὰς ναῦς, ὡς μεγίστην τιμὴν ἔχοντες ἐν τῇ πόλει, διὰ τὸ πολλὰ τελεῖν· οἱ δὲ ἱππεῖς, ὅτι ἐκ ἦν τάτων χρεία. Ἐπίδειξίν τε] δεῖξιν φανεράν. Ἢ δοκοῖ] ἔδοξε. Καὶ ἄπορα

Διὰ κατάγν.] Abresch. 288. per contemtum suae imbecillitatis l. vt Acac. vertit: desperatu infirmitatis suae, aus Geringschatzung ihrer vermeynten Schwache. GOTTL.

Ἱππέων καὶ Πεντακ.] Solon Athenienses in quatuor classes diuisit, et appellauit Pentacosiomedimnos, Equites, Zeugitas, Thetes. Ac primos quidem ita dixerunt, quod quingentas mensuras aridorum et liquiderum reddere possint: Equites, quod equum alere illi valerent, et trecentas mensuras possiderent: Zeugitas, quod vtriusque generis ducentas: Thetes vero erant capite censi et proletarii. Vide *Plutarchi* Solonem. *Sigonium* de Rep. Athen. *Meursii* Attic. Lect. l. 5. c. 20. *Eiusdem* Solonem, cap. 14. *Rutgersii* Var. Lect. p. 316. et *Marshami* Chronic. p. 603. HVDS. Vid. *Pollucem*, *Aeschylum* Agam. 1626. WASS.

Ἀναγαγ.] Reisk. ἀνταναγαγόντες. GOTTL.

Τῶν Λεσβίων] Gr. τῇ Λεσβίᾳ. WASS.

ιζ'. Καὶ κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον, ὃν αἱ νῆες ἔπλεον, [n] ἐν τοῖς πλεῖσαι δὴ νῆες [o] ἅμ' αὐτοῖς ἐνεργοὶ κάλλει ἐγένοντο, παραπλήσιαι δὲ καὶ ἔτι πλείους ἀρχομένου τοῦ πολέμου. τήν τε γὰρ Ἀττικὴν [p] καὶ Εὔβοιαν καὶ Σαλαμῖνα ἑκατὸν ἐφύλασσον, καὶ περὶ Πελοπόννησον ἕτεραι ἑκατὸν ἦσαν· χωρὶς δὲ, αἱ περὶ Ποτίδαιαν, καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις χωρίοις. ὥστε αἱ πᾶσαι [q] ἅμα ἐγίγνοντο [r] ἐν ἑνὶ θέρει διακόσιαι καὶ πεντήκοντα. καὶ τὰ χρήματα τοῦτο μάλιστα ὑπανάλωσε μετὰ Ποτιδαίας. τήν τε γὰρ Ποτίδαιαν δίδραχμοι ὁπλῖται ἐφρούρουν· ([s] αὐτῷ γὰρ [t] καὶ ὑπηρέτῃ δραχμὴν ἐλάμβανε τῆς ἡμέρας) τρισχίλιοι μὲν οἱ πρῶτοι, ὧν οὐκ ἐλάσσους διεπολιόρκησαν· ἑξακόσιοι δὲ καὶ χίλιοι μετὰ Φορμίωνος, οἳ προαπῆλθον. νῆές τε αἱ πᾶσαι τὸν αὐτὸν μισθὸν ἔφερον. τὰ μὲν οὖν χρήματα οὕτως ὑπαναλώθη [v] τοπρῶτον, καὶ νῆες τοσαῦται δὴ πλεῖσαι ἐπληρώθησαν.

ιη'. Μιτυληναῖοι δὲ, κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ὃν [x] οἱ Λακεδαιμόνιοι περὶ τὸν ἰσθμὸν ἦσαν, ἐπὶ Μήθυμναν ὡς [y] προδιδομένην ἐστράτευσαν κατὰ γῆν, αὐτοί τε καὶ οἱ ἐπίκουροι. καὶ [z] προσβαλόντες τῇ πόλει, ἐπειδὴ οὐ προὐχώρει ᾗ προσεδέχοντο, ἀπῆλθον ἐπ' Ἀντίσσης, καὶ [a] Πύρας, καὶ [b] Ἐρέσου· καὶ καταστησάμενοι τὰ ἐν ταῖς πόλεσι ταύταις βεβαιότερα, [c] καὶ τείχη κρατύναντες, [d] διὰ τάχους ἀπῆλθον ἐπ' οἴκου. ἐστράτευσαν δὲ καὶ οἱ Μηθυμναῖοι, ἀναχωρησάντων αὐτῶν, ἐπ' Ἀντισσαν· καὶ ἐκβοηθείας τινὸς γενομένης, πληγέντες ὑπό τε τῶν Ἀντισσαίων καὶ τῶν ἐπικούρων, ἀπέθανόν τε [e] πολλοὶ, καὶ ἀνεχώρησαν [f] οἱ λοιποὶ κατὰ τάχος. [g] οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, πυνθανόμενοι ταῦτα, τούς τε Μιτυληναίους τῆς γῆς κρατοῦντας, καὶ τοὺς σφετέρους στρατιώτας οὐχ ἱκανοὺς ὄντας εἴργειν, πέμπουσι, περὶ [h] τὸ φθινόπωρον ἤδη ἀρχόμενον, Πάχητα τὸν Ἐπικούρου στρατηγὸν, καὶ χιλίους ὁπλίτας [i] ἑαυτῶν. οἱ δὲ, αὐτερέται πλεύσαντες τῶν νεῶν, ἀφικνοῦνται, καὶ περιτειχίζουσι Μιτυλήνην ἐν κύκλῳ ἁπλῷ τείχει. [k] φρούρια δὲ ἔστιν οἷ ἐπὶ τῶν καρτερῶν [l] ἐγκατῳκοδόμηται. καὶ ἡ μὲν Μιτυλήνη κατὰ κράτος ἤδη ἀμφοτέρωθεν καὶ ἐκ γῆς ταὶ ἐκ θαλάσσης εἴργετο, καὶ ὁ χειμὼν ἤρχετο γίγνεσθαι.

ιθ'. Προσδεόμενοι δὲ οἱ Ἀθηναῖοι χρημάτων ἐς τὴν πολιορκίαν, [m] καὶ αὐτοὶ ἐσενεγκόντες, τότε πρῶτον εἰσφορὰν διακόσια τάλαντα ἐξέπεμψαν, καὶ ἐπὶ τοὺς ξυμμάχους ἀργυρολόγους ναῦς δώδεκα, καὶ

n Αὐτοῖς pro ἐν τοῖς C. Ἐν αὐτοῖς Gr. o Hic verborum ordo ἅμα κάλλει ἐγένοντο αὐτοῖς etc. Fr. Port. p Καὶ ἐς Εὔβ. Gr. q Ἐγίγνοντο ἅμα Reg. r Ἐν deest Dan. Gr. s Αὐτῷ Ar. t Hic verbum vnum fugitiuum restituendum censet Meursius, et legendum: καὶ ὑπηρέτῃ μισθὸν δραχμὴν etc. quo modo etiam legit Vlpianus, qui huius loci meminit in Orat. contra Leptinem pag. 175. Ed. Francof. Vide Meursii Atticas Lect. p. 70. v Τὸ πρῶτον Ar. C. Bas. x Οἱ deest C. Dan. y Προδεδομένην Gr. Paullo ante ἁπᾶσαι Aug. sed corr. αἱ π. a man. rec. z Προσβαλόντες C. ex alicuius emendatione προσβαλόντες in Cod. Ar. Προσβαλόντες Dan. a Πύρας paulo infra. Sic et Strabonis, Scylaci, Aliique. b Promiscue scribitur haec vox, nunc cum duplici, nunc cum simplici σ. Apud Strabonem et Scylacem Ἐρεσσὸς acutitone. Ἐρεσσοῦ Reg. c Καὶ τείχη etc. vsque ad καὶ ἐκβοηθ. om. Cl. d Διατάχος Ald. Flor. Bas. Steph. 1. et mox κατατάχος et κατακράτος. Hudf. Κατατάχος et κατακράτος infra etiam Reg. e Οἱ πολλοὶ Ar. C. f Οἱ πολλοὶ κατατάχος Reg. g Οἱ δ' Ἀθηναῖοι Ar. C. Ald. Flor. Bas. Dan. h Τὸ deest Ar. C. Dan. Φθινόπορον Mosqu. i Αὐτῶν Gr. k Φρούρια δ' ἔστιν ᾗ Ar. C. Gr. ᾗ etiam Dan. l Pro hoc in Gr. est ἑκάστῳ cum spatio vacuo ante καὶ. m Sic distinguit Fr. Port. καὶ αὐτοὶ ἐσενεγκόντες τότε πρῶτον εἰσφορὰν, διακόσια etc. Εἰς φορὰν Ar. C. Vide Sigonium de Repub. Athen. lib. 4. Ἐνεγκόντες τότε πρῶτον ἐσφορὰν Reg. et Cass. nisi quod hic habet ἐσενεγκόντες. In eodem distinctio est post τάλαντα, non post ἐξέπεμψαν.

Ἐν τοῖς] Inter plura exempla articuli pro pronomine positi hoc quoque adfert *Stephanus*, Append. ad Script. de Dial. p. 184. DVCK.

Durus est hic articulus, et quo referatur? Abresch. 288. eum putat idem ac ἐκείνοις, l. τούτοις, probatque Gramm. expl. Sed putem, Thuc. sui oblitum, scripsisse ἐν τοῖς pro ἐν τῷ, pro ἐν τούτῳ, quod crederet scripsisse; κατὰ τοὺς χρόνους, vt solet. v. c. II. 68. 95. et Heilm. adeundus est super h. l. qui praefert lect. αὐτοῖς, quae opinio non spernenda. Sed lectio haec orta videtur ex altera. Reisk. f. ἔπλεον, αὐτοῖς πλεῖσαι δ. ν. ἅμ. κάλλει, ἐνεργοί, olim ἔπλεον ἐκείνοις, et pro κάλλει, μᾶλλον. GOTTL.

Probabilis sane B. Gottl. ratio, per enallagen numeri confirmanda. Quid tamen, si legeris, ταῖς, ἐν ταῖς, sc. ναυσί; BAVER.

Ὑπανάλωσε] Τὸ ὑπὸ in h. verbo notat: sensim. GOTTL.

Ὑπανάλωσε, ὑπανηλώθη] Non video, cur notio *sensim* inferciatur; quam ne afferat quidem ὑπὸ, sed magis, *furtim*, occulte. Immo simpliciter est pro ἀναλίσκειν. BAVER.

Δίδραχμοι ὁπλῖται] Ita ex h. l. Viri docti recte restituerunt apud *Pollucem* IV, 165. accedentibus etiam Libris scriptis Pollucis. De stipendiis eorum, qui terra militabant, et classiariorum apud Athenienses, vid. *Meurs.* II. Atticar. Lection. 8. quem locum designat in Var. Lect. *Hudsonus*, *Lips.* V. de Milit. Rom. 16. et *Petit.* ad Leg. Attic. p. 554. qui hoc extraordinarium fuisse existimant. Nam alioqui illos quaternos, hos ternos in diem obolos accepisse. Cur *Portus*, τήν τε γὰρ Ποτίδαιαν ἐφρούρουν, verterit, *qui Potidaeam obsidebant*, ipse viderit. De his, qui in praesidio Potidaeae erant post deditionem vrbis, de qua est II, 70. accipiunt *Valla*, *Budaeus* V. de Asse p. 175. Ed. Vasc. *Lipsius*, et *Petitus*. Hoc tamen ex verbis *Thucydidis*, quamquam satis obscuris, videtur colligi, eos, qui vrbem obsederant, idem stipendium accepisse. DVCK.

17. Atque eo tempore, quo naues iſtae nauigabant, in his *rebus*, *quas tunc gerebant*, maxima, ſimul et ornatiſſima, rebusque omnibus ad nauigationem neceſſariis inſtructiſſima claſſis ipſis fuit; ſed et altera huic ſimilis, atque etiam maior, huius belli initio. Nam centum naues Atticam, Euboeam, et Salaminem cuſtodiebant, et aliae centum circa Peloponneſum erant, praeter illas, quae ad Potidaeam et aliis in locis erant: vt numerus omnium nauium vna aeſtate inſtructarum fuerit ducentarum et quinquaginta. atque hoc potiſſimum vna cum Potidaea pecunias abſumſit. Nam et Potidaeam obſidebant milites binas drachmas diurnas merentes; (etenim ſibi quisque vnam, alteram famuli nomine in diem accipiebant;) ter mille quidem, qui primi ad eam obſidendam miſſi fuerant, nec pauciores, qui in eius obſidione permanſerunt, donec eam expugnarunt; ſexcenti vero et mille cum Phormione, qui ante vrbis expugnationem diceſſerunt. et vniuerſae naues idem ſtipendium accipiebant. Pecuniae igitur ita primum conſumtae ſunt, et tantus nauium, maximus, inquam, numerus, eſt inſtructus. Bell. Pelop an. 4. Olymp. 88. 1. V. C. Varr. 326.

18. Mitylenaei vero eodem tempore, quo Lacedaemonii circum Iſthmum erant, cum ipſi, tum etiam auxiliarii milites ad Methymnam, cuius per proditionem capiendae ſpem conceperant, terra cum exercitu ſunt profecti: et vrbem adorti, cum res ipſis non ſuccederet, quemadmodum exſpectabant, Antiſſam, Pyram, et Ereſum petierunt. Et ſtabilitis harum ciuitatum rebus, murisque firmatis, domum celeriter ſe receperunt. Methymnaei vero et ipſi poſt illorum diceſſum cum copiis aduerſus Antiſſam iuerunt. Sed accepta clade ab Antiſſaeis, et auxiliariis quibusdam militibus, qui ſubſidio ipſis venerant, multos amiſerunt, caeterique celeriter domum reuerterunt. Athenienſes vero, cum haec audiſſent, et Mitylenaeos terra potiri, et ſuos milites non ſatis virium ad illos prohibendum habere, iam circiter autumni initium mittunt Pachetem Epicuri *filium*, ducem, cum mille gentis ſuae militibus. Hi vero *inſuper* et remigum officium in nauibus facientes ad Mitylenen perueniunt, eamque ſimplici muro cingunt. Nonnullis etiam in locis natura munitis caſtella aedificarunt. Et Mitylene quidem vtrinque, et terra et mari, acriter obſidebatur, et hyemę appetebat. Poſt Sept. 29.

19. Caeterum Athenienſes pecuniis ad obſidionem indigentes, cum ipſi pecunias tunc primum *in vſus publicos* contulerunt, et CC. talenta emiſerunt, tum etiam duodecim naues pecuniae colligendae gratia,

νομίζοντες] ἀντὶ τοῦ, τί δεῖ ποιεῖν ἀπέγνωσαν. Ἐπήγγελλον] ἐζήτουν. Καὶ ἐκείνως εἶδον] ἀναχωρήσαντας δηλονότι. Ἐν τοῖς], ἐν τούτοις τοῖς χρόνοις, ἢ τοῖς Ἀθηναίοις. Νῆες ἅμ' αὐτοῖς ἐνεργοὶ] αἱ τὸ ἔργον ποιοῦσαι τῶν νεῶν, τετέτει, πλώϊμοι καὶ χρησαί. Τριακόσιοι μὲν οἱ πρῶτοι] ἐπέμφθησαν γὰρ ἐκεῖ πρῶτοι, καὶ δεύτεροι. οἱ μὲν ἓν πρῶτοι ἔμειναν ἕως ἁλώσεως τῆς πόλεως, πολιορκοῦντες· οἱ δὲ δεύτεροι, οἱ μετὰ Φορμίωνος, πρὸ τῆς ἁλώσεως ἀνεχώρησαν. Ἑξακόσιοι δὲ καὶ χίλιοι] διόλου (φησὶ) μέχρι τῆς πολιορκίας ὑπέμειναν ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁπλιτῶν. Ἔφερον] ἐλάμβανον. Ἐπληρώθησαν] ἀνθρώπων δηλονότι. Κρατύναντες] ἰσχυρὰ ποιήσαντες. Πληγέντες] μεγάλως νικηθέντες οἱ Μηθυμναῖοι. πληγὴ γὰρ κατὰ πόλεμον, καὶ τραῦμα, ἡ ἰσχυρὰ ἥττα. Εἴργειν] τὰς Μιτυληναίας. Καὶ ἐκ θαλάσσης εἴργετο] ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων. Ἐς τὴν πολιορκίαν] τῶν Μιτυληναίων. Οἱ Πλαταιεῖς] τὸ

Meurſius μισθὸν hic inſerit; ſed non opus, cum ſequatur illico ſub fin. cap. Abreſch. 289. GOTTL.

Ἀντίσσης] Vid. *Harpocrat.* *Ariſtot.* Pol. 134, 2. olim inſula. *Ouid.* M. XV. Fluctibus ambitae fuerant *Antiſſa* Pharosque. Fatum eius enarrant *Liu.* XLV, 31. *Plin.* V, 31. Mox voces καὶ τείχη vsque ad καὶ ἐκβ. omittit *Cl.* Scribae feſtinantis errore. WASS.

Ἐρέσῳ] Vid. VIII, 100, et 103. Ἐρεσσῷ καὶ Μηθύμνῃς *Cantacuzenus* 290. 292. WASS. Varie ſcribitur Ἐρεσσός, Ἔρεσος, Ἔρεσος, et Latinis *Ereſſus*, *Ereſus*. Vid. *Cellar.* III. Geograph. Ant. 2. qui hic quoque, vt infr. C. XXXV. et apud alios, Πύῤῥας ſcribendum recte cenſet. add. *Harpocrat.* h. v. Hinc *Pyrrhiades* puellae *Ouid.* Epiſt. Sapph. v. 15. DVCK.

Εἴργετο] Nota copiam Thuc. antea περιτειχίζειν, περιέχειν et περιφέρειν. Abr. 289. GOTTL.

Καὶ αὐτοὶ ἐσενεγκόντες, τότε] Puto haec melius ita diſtingui in *Caſſ.* et *Vaſcoſ.* καὶ αὐτοὶ ἐσενεγκόντες τότε πρῶτον εἰσφορὰν διακόσια τάλαντα, ἐξέπεμψαν κ. ἐ. τ. ξυμμάχους ἀ. ν. *Ariſtoph.* Lyſiſtr. 655. Εἶτ' ἀναλώσαντες ὑκ ἀντεισφέρετε τὰς εἰσφοράς. Rectius etiam alii *Mſſ.* et *Edd.* ἐσενεγκόντες, quam ἐνεγκόντες *Reg.* Eſt enim vſitatiſſimum, et quaſi proprium de talibus εἰσφέρειν. Sunt autem εἰσφοραὶ ciuium, φόροι ſociorum et prouincialium. *Ammon.* et *Perizon.* ad Aelian. II. V. H. 10. Ἀργυρολόγους ναῦς memorat etiam *Ariſtoph.* Equit. 1068. vbi *Schol.* adnotat: ἐλέγοντο δὲ Πάραλοι καὶ Σκιαμίνιοι, de quo amplius quaerendum arbitror. DVCK.

Λυσικλέα, πέμπτον αὐτὸν στρατηγόν. ὁ δὲ ἄλλα τε ἠργυρολόγει, καὶ περιέπλει, καὶ τῆς Καρίας ἐκ Μυοῦντος ἀναβὰς διὰ τοῦ Μαιάνδρου πεδίου μέχρι τοῦ [n] Σανδίου λόφου, ἐπιθεμένων τῶν Καρῶν καὶ [o] Ἀναιϊτῶν, αὐτός τε διαφθείρεται, καὶ τῆς [p] ἄλλης στρατιᾶς πολλοί.

κ'. Τοῦ δ' αὐτοῦ χειμῶνος, οἱ [q] Πλαταιῆς (ἔτι γὰρ ἐπολιορκοῦντο ὑπὸ τῶν Πελοποννησίων καὶ [r] τῶν Βοιωτῶν) ἐπειδὴ τῷ τε σίτῳ ἐπιλιπόντι ἐπιέζοντο, καὶ ἀπὸ τῶν [s] Ἀθηνῶν [t] οὐδεμία ἦν ἐλπὶς τιμωρίας, οὐδὲ ἄλλη σωτηρία ἐφαίνετο, ἐπιβουλεύουσιν αὐτοί τε καὶ Ἀθηναίων [v] οἱ ξυμπολιορκούμενοι, πρῶτον μὲν πάντες [x] ἐξελθεῖν, καὶ ὑπερβῆναι τὰ τείχη τῶν πολεμίων, ἢν δύνωνται βιάσασθαι, ἐσηγησαμένων τὴν πεῖραν αὐτοῖς Θεαινέτου τε τοῦ [y] Τιμίδου, ἀνδρὸς μάντεως, καὶ [z] Εὐπολπίδου τοῦ [a] Δαϊμάχου, ὃς καὶ ἐστρατήγει. ἔπειτα οἱ μὲν ἡμίσεις ἀπώκνησάν πως, τὸν κίνδυνον μέγαν ἡγησάμενοι· ἐς δὲ ἄνδρας διακοσίους καὶ εἴκοσι μάλιστα [b] ἐνέμειναν τῇ ἐξόδῳ ἐθελονταὶ, τρόπῳ τοιῷδε. κλίμακας ἐποιήσαντο [c] ἴσας τῷ τείχει τῶν πολεμίων. ξυνεμετρήσαντο δὲ ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν πλίνθων, ᾗ ἔτυχε πρὸς σφᾶς οὐκ [d] ἐξαληλιμμένον τὸ τεῖχος αὐτῶν. ἠριθμοῦντο δὲ πολλοὶ ἅμα τὰς [e] ἐπιβολάς· καὶ ἔμελλον οἱ μέν τινες ἁμαρτήσεσθαι, οἱ δὲ πλείους τεύξεσθαι τοῦ ἀληθοῦς λογισμοῦ, ἄλλως τε καὶ πολλάκις ἀριθμοῦντες, καὶ ἅμα οὐ πολὺ ἀπέχοντες, ἀλλὰ ῥᾳδίως καθορωμένου ἐς ὃ ἐβούλοντο τοῦ τείχους. τὴν μὲν οὖν ξυμμέτρησιν τῶν κλιμάκων οὕτως ἔλαβον, ἐκ τοῦ πάχους τῆς πλίνθου εἰκάσαντες τὸ μέτρον.

κα'. Τὸ δὲ τεῖχος ἦν τῶν Πελοποννησίων τοιόνδε τῇ οἰκοδομήσει· εἶχε μὲν δύο τοὺς περιβόλους, πρός τε [f] Πλαταιῶν, καὶ εἴ τις [ff] ἔξωθεν ἀπ' [g] Ἀθηνῶν [h] ἐπίοι. διεῖχον δὲ οἱ περίβολοι ἑκκαίδεκα πόδας μάλιστα ἀπ' ἀλλήλων. τὸ οὖν μεταξὺ τοῦτο, οἱ ἑκκαίδεκα πόδες, τοῖς φύλαξιν [i] οἰκήματα διανενεμημένα ᾠκοδόμητο· καὶ ἦν ξυνεχῆ, [k] ὥς τε ἓν φαίνεσθαι τεῖχος παχὺ, ἐπάλξεις ἔχον ἀμφοτέρωθεν. διὰ δέκα δὲ ἐπάλξεων πύργοι ἦσαν μεγάλοι, καὶ ἰσοπλατεῖς τῷ τείχει, [l] διήκοντες ἔς τε τὸ ἔσω μέτωπον αὐτοῦ, καὶ οἱ αὐτοὶ καὶ ἐς τὸ ἔξω· ὥστε πάροδον μὴ εἶναι [m] παρὰ πύργον, ἀλλὰ δι' αὐτῶν μέσων διήεσαν. τὰς οὖν νύκτας, ὁπότε χειμὼν εἴη νοτερὸς, τὰς μὲν ἐπάλξεις [n] ἀπέλειπον, ἐκ δὲ τῶν πύργων, ὄντων δι' ὀλίγου καὶ ἄνωθεν στεγανῶν, τὴν φυλακὴν ἐποιοῦντο. τὸ μὲν οὖν τεῖχος, ᾧ περιεφρουροῦντο οἱ [o] Πλαταιῆς, τοιοῦτον ἦν.

n Σαρδίου *Ar. C. Dan.* Παιδίου et supra Σανδίου *Gr.* *o* Ἀναϊτῶν *Ar. C.* Ἀναΐτης *Steph. Byzant.* vbi alterum iota transscriptorum incuria neglectum existimat *Berkelius.* *p* Ἄλλης om. *Cl.* et *Cass.* Aug. *q* Πλαταιεῖς *Ar. C. Reg. Cass. Dan. Gr.* *r* Τῶν deest *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Steph.* 1. *Cass. Reg. Dan.* Aug. *s* Ἀθηναίων *Gr.* *t* Οὐδὲ μία ἐλπὶς ἦν *Ar. C. Cass.* Ἐλπὶς ἦν etiam *Reg.* et *Dan.* *v* Οἱ deest *Reg.* *x* Ὑπεξελθεῖν *Ar. C. Dan.* Mosqu. *y* Τολμίδου *Ar. C. Cl.* Τιμήδου *Gr.* Τολμίδου *Reg. Cass. Dan.* Mosqu. Aug. a *Reg.* etiam abest τε. et *Cass.* cum Aug. paullo ante ἐσηγησαμένου. *z* Εὐτολμίδου *Marg.* 1. Εὐμολπίδου *Marg.* 2. *Ar. C. Cl. Dan.* Εὐπομπίδου *Reg.* *a* Χαϊμίδου *Ar. C.* ex alicuius tamen emendatione in margine *Cod. Ar.* Δαϊμάχου reperitur. Χαϊμίδου *Dan.* *b* Ἀνέμειναν *Ar. C. Dan.* *c* Ἴσα cum σ recenti manu super α scripto *Reg.* *d* Ἐξαληλιγμένον in textu et supra rec. manu λιμ *Reg.* *e* Ἐπιβουλὰς *Gr.* *f* Πλαταιέας *C.* Πλαταιέων *Marg. Ar. Ald. Flor. Bas. Dan.* *ff* Δίωξις Mosqu. *g* Ἀθηναίων *Gr.* *h* Ἐπῄει *Reg.* *i* Quae *Thucydidi* οἰκήματα sunt, *Diodoro* στεγανὰ, siue στεγνά. Vide *Casaubon.* Notas ad Polyb. pag. 182. φύλαξι *Gr.* *k* Ὥστε ὃν φαίνεσθαι τὸ τεῖχος παχὺ *Ar. C. Cass.* Ξυνοχῆ ὥστε ὃν φ. τὸ τ. π. *Dan.* Paullo post ἀμφωτέρ. Mosqu. *l* Διήκοντες εἴς τε τὸ ἔσω μέτωπον καὶ οἱ αὐτοὶ καὶ τὸ ἔξω *Ar. C.* et καὶ τὸ ἔξω etiam *Cl. Gr. Dan.* ita vt *Ar.* et *C.* sed ἐς, non εἰς. Διήκοντες δὲ ἐς τε *Gr.* Καὶ τὰ ἔξω *Reg.* Καὶ τὸ ἔσω a prima manu, et a correctore recent. ἔξω *Cass.* *m* Περὶ *Reg.* *n* Ἀπέλιπον *Reg.* Mosqu. *o* Πλαταιεῖς *Ar. C. Reg. Cass. Gr.*

Ἄλλα] Reisk. malit, ἅμα. GOTTL.

Ἀναιϊτῶν] *Mss. Gr.* et *Clar.* nihil mouent. De ciuitate Ἀναία vid. *Eustath.* ad Dionys. 828. ab hac diuersa est *Anaitica* Armeniae, a nomine Deae Ἀναΐτιδος, de qua *Strabo* XI. XII. et XV. *Scylax* p. 37. Ἄννα (Ἀναία) Πανιώνιον, Ἐρασίστρατος. De *Sandio* non memini me legisse: *Sandionis* cuiusdam meminit *Pausan.* 103. WASS. Infra c. 32. h. lib. Σαμίων τῶν ἐξ Ἀναίων. IV, 75. τὰ Ἄναια ἐπὶ τῇ Σάμῳ, et VIII, 19. ἔπλευσαν ἐς Ἀναίαν, vbi vid. Var. lect. DVCK.

Οὐδεμία ἦν ἐλπίς] In quibusdam οὐδὲ μία ἐλπὶς ἦν, positura gratiore. WASS. *Thom. Magist.* in τιμωρῶ hic τιμωρίαν rectius interpretatur βοήθειαν, quam *Scholiastes* ἐκδίκησιν *Diodor. Sicul.* XIII. p. 315. de hac re: τῶν Ἀθηναίων μηδεμίαν ἐξαποστελλόντων βοήθειαν. Idem *Thomas* ἀπὸ Ἀθηνῶν omisso articulo. DVCK.

Ἐπιβουλεύουσιν — ἐξελθεῖν] *T. Magister* in βουλεύομαι om. τε, male. et diserte legit ἐξελθεῖν. Confer *Diodor.* p. 315. b. WASS. Τε est in *Thomae* Edit. Colin. et Franeq. DVCK.

Ἐσηγησαμένων] *Virg.* dux foemina facti. *Aelian.* V. H. III, 8. πιστεύσαντες, ὅτι τῶν πολεμικῶν ἔργων ἡγήσεται καλῶς, καὶ εἰς δέον. *Noster* alibi ἡγεῖτο τῆς ἐσβολῆς. WASS.

Εἰσηγησαμ.] i. e. αἴτιοι τῆς πείρας, auctores, vt sequitur c. 22. v. 2. GOTTL.

Ἐξαληλιμμένον] *Moeris* hoc e *Thucydide* laudans itidem, vt *Scholiastes*, κεχρισμένον interpretatur. Est inter propria huius rei verba. *Pollux* VII, 124. τιτάνῳ δὲ χρίειν, εἶτα ἀλείφειν, ἐπαλείφειν, καταλείφειν, ἐξαλείφειν. DVCK.

Τὰς ἐπιβολὰς] Locum ad verbum paene descripsit Proc. B. G. I, 22. GOTTL.

et Lyſiclem cum quatuor collegis ad ſocios *miſerunt*. Ille vero, cum ex aliis locis pecunias claſſe circumuectus exigebat, tum etiam ex *vrbe* Myunte per Maeandrum Cariae campum vsque ad Sandium collem aſcendit, et a Caribus, ac Anaeitis, qui ipſum inuaſerant, et ipſe, et magnus aliarum ipſius copiarum numerus caeſus eſt. Bell Pelop. an. 4. Olymp. 88. 1. V. C. Varr. 327.

20. Eadem hyeme Plataeenſes (adhuc enim a Peloponneſiis et Boeotis obſidebantur) cum et penuria rei frumentariae grauiter laborarent, nec vllam ſubſidii Athenis ad ſe venturi ſpem amplius haberent, nec vlla alia ſalutis parandae ratio appareret, cum ipſi, tum Athenienſes, qui cum ipſis obſidebantur, primum quidem inito conſilio ſtatuunt omnes exire, hoſtiumque muros ſuperare, ſi modo per vim hoc facere poſſent, huius conatus autoribus Theaeneto Timidae *filio*, qui vates erat, et Eupolpida Daimachi *filio*, qui et ipſe dux erat. Deinde vero dimidia ipſorum pars, quod periculum ingens eſſe duceret, metu quodam territa deſtitit incoepto. Sed ducenti et viginti circiter in eadem eruptionis faciendae ſententia vltro permanſerunt, in hunc modum. Scalas hoſtilium murorum altitudine pares fecerunt. Hanc autem emenſi ſunt, contemplantes laterum coagmentatorum ordines, qua parte murus ipſorum ad eos ſpectans tectorio carebat. Multique ſimul laterum coagmentatorum ſtrata numerabant. Et horum quidem nonnulli a vera ratiocinatione aberraturi erant, plerique vero eam aſſequuturi erant. praeſertim quia ſaepius *eas* numerabant, ſimul etiam, quia non procul aberant: ſed ea muri pars, ad quam *ſcalas admouere* volebant, facile conſpiciebatur. Scalarum igitur menſuram, et proceritatem hoc modo ſunt aſſequuti, ex laterum craſſitudine eam coniectantes.

21. Peloponneſiorum autem murus hac erat ſtructura. Duplicem ambitum habebat, alterum quidem, Plataeas verſus, *contra Plataeenſium eruptiones*, alterum vero exteriorem, *contra Athenienſes*, ſi quis forte Athenis *ad opem Plataeenſibus ferendam* contra *ipſos* veniſſet. Hi autem ambitus, alter ab altero, ſexdecim ferme pedum interuallo diſtabant. In hoc vero ſexdecim pedum ſpatio tabernacula diſtincta, cuſtodibus erant aedificata, eaque perpetua, *et contigua*, ita vt vnicus, ſolidusque murus eſſe videretur, vtrinque pinnas habens. et ad decimam quamque pinnam turres ingentes, et eiusdem, qua murus, craſſitudinis, exſtabant, et eaedem ad interiorem et exteriorem eius frontem pertingebant; ita vt transitus prope turrim non eſſet, ſed per eas medias transirent. Noctu vero, quoties tempeſtas humida *tempusque pluuium* erat, pinnas quidem relinquebant; e turribus vero, quae parum remotae, ac ſuperne tectae erant, excubias agebant. Murus igitur, quo Plataeenſes ab hoſtium praeſidiis cingebantur, huiusmodi erat.

ἐξῆς ὄντως, οἱ Πλαταιεῖς ἐπειδὴ τῷ τε σίτῳ. τὰ γὰρ ἄλλα διὰ μέσου. Τιμωρίας] ἐκδικήσεως. Τὴν πεῖραν αὐτοῖς] τὴν πρᾶξιν. Ἀπώκνησάν πως] ἀνεβάλοντο. Τῶν τοιχείων] τῶν Πελοποννησίων. Ξυνεμετρήσαντο] ἔλαβον τὸ ὕψος τῶ τείχους, καὶ πρὸς τοῦτο ἀριθμήσαντο τὰς κλίμακας. ἔλαβον δὲ ἐκ τῶν πλίνθων τῶν ἐπῳκοδομημένων ἀλλήλοις, τό, τε πλῆθος αὐτῶν ἀριθμήσαντες, καὶ τὸ πάχος συντεκμηράμενοι. Ταῖς ἐπιβολαῖς] ταῖς συνθέσεσι. Πρὸς σφᾶς] τὰς Πλαταιεῖς. Οὐκ ἐξαλειμμένον] ὃ κεχρισμένον. Τὰ τείχη] δηλονότι θεῖναι κλίμακας. Οὕτως ἔλαβον] ἐνόησαν. Καὶ ἦν ξυνεχῶ] τὰ οἰκήματα δηλονότι. Διὰ δέκα δὲ ἐκαίδεκα] μετὰ δέκα. Ἀλλὰ δι' αὐτῶν μέσων] θύρας τινὰς ἐποίησαν ἐν αὐτοῖς τοῖς πύργοις. ὥστε δι' αὐτῶν ἐξιέναι, εἴτις ἀπὸ πύργου ἐς πύργον ἕτερον ἤθελεν ἀπελθεῖν. Νοτερὸς] ὑγρὸς, καὶ ὑετὸν ἔχων. ἔστι γὰρ καὶ ἕτερος μὴ τοιοῦτος, ἀλλὰ κρυώδης καὶ καπνώδης. Δι' ὀλίγου] ἀντὶ τῦ ἐγγύθεν. ἐπεὶ διὰ δέκα ἐπάλξεων μόνον ἦσαν οἱ πύργοι. Στεγανῶν] στέγην ἐχόντων. Οἱ δ' ἐπειδὴ] οἱ Πλαταιεῖς

Τῇ οἰκοδομήσει] Pro οἰκοδομίᾳ agnoſcit *Pollux* VII, 117. Vid. *Thom. Mag.* et *Phrynichum* in οἰκοδομή. WASS.

Δύο τὰς περιβόλους] Vt ſolebant, quam ab hoſte exteriore metus erat. Aliter de circumuallatione Mitylenarum Cap. XVIII. περιτειχίζουσι Μυτυλήνην ἐν κύκλῳ ἁπλῷ τείχει. Vid. *Lipſ.* II. Poliorcetic. 1. et *Caſaubon.* ad Polyb. pag. 181. apud quos multa ſunt, quibus *Thucydidea* Plataearum circumuallationis deſcriptio pulchre illuſtratur. DVCK.

Πλατιῆς] *Alii* Πλαταιεῖς, corrupte. WASS.

κβ'. Οἱ δ', ἐπειδὴ παρεσκεύαστο αὐτοῖς, τηρήσαντες νύκτα χειμέριον ὕδατι καὶ ἀνέμῳ, [p] καὶ ἅμα ἀσέληνον, ἐξῆεσαν. ἠγῶντο δὲ, οἵπερ καὶ τῆς πείρας αἴτιοι ἦσαν. καὶ πρῶτον μὲν τὴν τάφρον διέβησαν, [q] ἣ περιεῖχεν αὐτὸς, ἔπειτα προσέμιξαν τῷ τείχει τῶν πολεμίων, λαθόντες τὰς φύλακας, ἀνὰ τὸ σκοτεινὸν μὲν, ὑ προϊδόντων αὐτῶν, [r] ψόφῳ δὲ, τῷ ἐκ τῶ προσιέναι αὐτὸς, ἀντιπαταγήσαντος τῶ ἀνέμω, ὑ κατακωσάντων. ἅμα δὲ καὶ [s] διέχοντες [t] πολὺ ἦσαν, ὅπως τὰ ὅπλα μὴ κρουόμενα πρὸς [v] ἄλληλα αἴσθησιν παρέχοι. ἦσαν δὲ εὐσταλεῖς τε τῇ ὁπλίσει, καὶ τὸν [x] ἀριστερὸν πόδα μόνον ὑποδεδεμένοι, ἀσφαλείας ἕνεκα τῆς [y] πρὸς τὸν πηλόν. κατὰ δὴ μεταπύργιον προσέμισγον πρὸς τὰς ἐπάλξεις, εἰδότες, ὅτι ἔρημοί [z] εἰσι, πρῶτον μὲν οἱ τὰς κλίμακας φέροντες, καὶ προσέθεσαν· ἔπειτα ψιλοὶ δώδεκα ξὺν ξιφιδίῳ καὶ θώρακι ἀνέβαινον· ὧν [a] ἡγεῖτο Λαμέας ὁ Κοροίβου, καὶ πρῶτος ἀνέβη. μετὰ δὲ αὐτὸν οἱ [b] ἑπόμενοι ἐξ [c] ἑφ' ἑκάτερον τῶν πύργων ἀνέβαινον· ἔπειτα ψιλοὶ ἄλλοι μετὰ [d] τούτους ξὺν δορατίοις ἐχώρουν. οἷς ἕτεροι καθοπλίζοντες τὰς ἀσπίδας ἔφερον, ὅπως ἐκεῖνοι ῥᾷον [e] προσβαίνοιεν, καὶ ἔμελλον δώσειν, ὁπότε πρὸς τοῖς πολεμίοις εἶησαν. ὡς δὲ ἄνω πλείους ἐγένοντο, ἧσθοντο [f] οἱ ἐκ τῶν πύργων φύλακες. καταβαλε [ff] γάρ τις τῶν Πλαταιέων, ἀντιλαμβανόμενος, ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων κεραμίδα· ἢ πεσοῦσα ψόφον ἐποίησε, καὶ αὐτίκα βοὴ [g] ἦν. τὸ δὲ στρατόπεδον ἐπὶ τὸ τεῖχος ὥρμησεν· οὐ γὰρ ᾔδει, ὅ, τι ἦν τὸ δεινὸν, σκοτεινῆς νυκτὸς, καὶ χειμῶνος ὄντος. καὶ ἅμα οἱ ἐν τῇ πόλει τῶν Πλαταιέων ὑπολελειμμένοι, ἐξελθόντες [h] προσέβαλλον τῷ τείχει τῶν Πελοποννησίων, ἐκ τοὐμπαλιν [i] ἢ οἱ ἄνδρες αὐτῶν ὑπερέβαινον, ὅπως ἥκιστα πρὸς αὐτὸς τὸν νοῦν ἔχοιεν. ἐθορυβοῦντο μὲν δὴ κατὰ χώραν μένοντες, βοηθεῖν δὲ οὐδεὶς ἐτόλμα ἐκ τῆς [k] ἑαυτῶν φυλακῆς· ἀλλ' ἐν ἀπόρῳ ἦσαν εἰκάσαι τὸ γιγνόμενον. καὶ οἱ τριακόσιοι αὐτῶν, οἷς ἐτέτακτο [l] παραβοηθεῖν, εἴτι δέοι, ἐχώρουν [m] ἔξω τοῦ τείχους πρὸς τὴν βοήν. φρυκτοί τε ἦρντο [n] ἐς τὰς Θήβας πολέμιοι· παρανίσχον δὲ καὶ [o] οἱ ἐκ τῆς πόλεως [p] Πλαταιῆς ἀπὸ τοῦ τείχους φρυκτοὺς πολλοὺς, πρότερον παρεσκευασμένους ἐς αὐτὸ τοῦτο, ὅπως ἀσαφῆ τὰ σημεῖα τῆς φρυκτωρίας τοῖς πολεμίοις ᾖ, καὶ μὴ βοηθοῖεν· ἄλλο τι νομίσαντες τὸ γιγνόμενον εἶναι, ἢ τὸ ὄν, πρὶν σφῶν οἱ ἄνδρες οἱ ἐξιόντες διαφύγοιεν, καὶ τοῦ ἀσφαλοῦς ἀντιλάβοιντο.

[p] Καὶ ἅμ' ἀσέληνον *Ar. C. Caſſ. Dan. Gr.* [q] Ἦτερ εἶχεν *Ar. C. Dan.* [r] Ψόφῳ *Marg.* [s] Διαδέχοντες *Dan.* [t] Πολλοὶ *Reg. Aug.* et a prima manu *Caſſ.* in quo deinde factum erat πολλύ. [v] Ἀλλήλων *Ar. Dan.* παρέχῃ Mosqu. et mox, δηλώσει. [x] Ἀριστερὸν μόνον πόδα *Ar. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. Μόνον non agnoſcit *C.* Ἀριστ. μόνον πόδα *Dan. Gr.* [y] Πρὸς τὸν πόλεμον ſcribendum eſſe conſicit *Dausquius. Hudſ.* [z] Εἰσὶν *Gr.* [a] Ἦρχε *Marg.* A voc. Κορσίβου in C. *Aug.* incipit manus rec. deſinens c. 34. in voc. ἐν οὖν τῷ τοιούτῳ. Verba κ. πρ. ἀν. ab al. m. add. [b] Poſt ἑπόμενοι diſtinguendum eſſe cenſet *Fr. Portus.* Paullo ante καὶ πρῶτος ἀνέβη deſunt *Caſſ.* in marg. rec. manu ſcripta. [c] Ἐφ' ἑκατέρων *Ar. C. Cl. Caſſ.* Mosqu. [d] Τούτων *Marg.* [e] Προσβαίν. Mosqu. et mox, πρὸς τοὺς πολεμίους. [f] οἱ deeſt *Dan.* [ff] Γάρ τις ἐκ τῶν *Ar. C. Dan.* κατέβαλε *Aug.* ſed ſupr. corr. [g] Ἦν deeſt *Ar. C.* Καὶ αὐτίκα βοὴ *Cl. Gr. Caſſ.* et *Aug.* ἦν deeſt *Dan.* [h] Προσέβαλον *Reg.* Mosqu. [i] Sic *Codd. Mſſ.* ſed *Editi omnes* ᾗ habent. *Gr. Aug. Dan.* a quo etiam abeſt εἰ *Caſſ.* nunc ᾗ, ſed videtur fuiſſe ᾖ: nam accentus et ſpiritus a recenti manu erant, abraſis prioribus. [k] Αὐτῶν *Reg.* [l] Παρεβοηθεῖν *Reg.* [m] Ἔξωθεν *Cl. Gr. Caſſ.* Mosqu. *Aug.* [n] Πρὸς τὰς Θήβας *Ar. C. Dan.* τὰς abeſt Mosqu. [o] Οἱ ἀπὸ τῆς *Cl. Caſſ.* [p] Πλαταιεῖς *Ar. C. Reg. Caſſ. Gr.* Mosqu.

Ἀσέληνον] Omnes noctis commoditates ad furta belli enarrat. ὕδατι, hoc eſt, *niuibus.* vid. *Polyaenum* VI, 19. WASS.

Ψόφῳ] Ordo eſt: ὃ κατ. δὲ αὐτὸς, τῷ ἀνέμῳ ἀντιπ. (τῷ) ψόφῳ, τῷ ἐκ τοῦ προσιέναι (ἀποτελεσθέντι). v. Abr. 291. GOTTL.

Τῷ ψόφῳ, rel.) Recte ordinem ex Abreſch. inſtituit B. Gottl. ſed pro quaeſito illo verbo ἀποτελεσθέντι, ſimplicius ſupple, γιγνομένῳ, ut to. BAVER.

Τὸν ἀριστερὸν πόδα μόνον] In *quibusdam* μόνον πόδα. non male. *Virg.* Veſtigia nuda ſiniſtri Inſtituere pedis, crudus tegit altera pero. Mox pro τὸν πηλὸν *Dausquius* πόλεμον. Sed nihil mutandum. non enim de peronibus, ſed ſandaliis loquitur. lapſum nempe cauebant in loco humido. Pero *ruſticis* in uſu. *Perſ.* V, 102. *Nauim ſi poſcat ſibi* peronatus *arator. Dausquium* hic, vt alias paſſim, falli, planiſſime docet ὑποδεδεμένοι. WASS. *Dausqueii* coniectura eſt in Commentario ad *Silium* Lib. VIII. v. 421. pag. 353. In proeliis multae gentes alterum pedem tectum habebant,' de qua re vid. quae adnotant *Lipſ.* III. de Mil. Rom. 7. *Cerd.* ad Virgil. VII. Aeneid. 689. et *Dausq.* l. d. ſed de iis hic non agitur. Quaeri tamen poteſt, cur ἀσφαλείας πρὸς τὸν πηλὸν ἕνεκα potius ſiniſtro, quam dextro, pede calceati fuerint: quum dextri pedis tegmen non minus ἀσφάλειαν illam praeſtare poſſet, quam ſiniſtri? *Scholiaſtes* dicit, eos dextrum pedem nudum habuiſſe διὰ κυφότητα. Eamdem cauſam, cur Aeroli ſiniſtrum pedem ὑποδεδεμένοι fuerint, dextrum autem ἀνυπόδετον habuerint, reddit *Ariſtoteles* apud *Macrob.* V. Saturn. 18. Nam, inquit, oportet pedem, qui praecedit, et inceſſum inchoat, τὸν ἡγούμενον πόδα, leuem ac celerem habere, non eum, qui ſubſequitur ac tardior eſt. Add. *Brodaeum* III. Miſcellan. 8. *Dausqueio* tamen haec ratio non viſa fuit idonea. Itaque ad emendationem maluit confugere: ſed ſine cauſa, vt opinor. DUCK.

Οἱ ἐκ τῶν πύργων φύλακες] Exquiſitius eſt quam εἰ ἐν τοῖς πύργοις φύλ. GOTTL.

22. Plataeenſes autem, rebus *ad eruptionem faciendam* paratis, obſeruata nocte, quae et pluuia et vento turbida, et praeterea illunis eſſet, exierunt. Illis autem praeerant, qui et conatus huius autores *ipſis* fuerant. Ac primum quidem transiuerunt foſſam, quae ipſos ambibat: deinde vero hoſtium muro ſucceſſerunt, clam illorum cuſtodibus, quia propter tenebras quidem cuſtodes proſpicere non potuerunt *eos*, *qui veniebant*; ſtrepitum vero, quem ipſi *Plataeenſes* edebant, dum *ad hoſtium murum* accederent, propter ventum obſtrepentem, exaudire non potuerant. ſimul etiam *Plataeenſes ad hoſtes* accedebant, interuallo ſatis magno alii ab aliis diſtantes, ne arma colliſa ſonum ederent, reique ſignificationem darent. Erant autem leuiter armati, *et expediti*, et ſiniſtro tantum pede calceati, vt in luto firmius conſiſterent. Per illud igitur interuallum, quod erat inter turres, ad murorum pinnas acceſſerunt, quod eas deſertas eſſe ſcirent: primum quidem illi, qui ſcalas ferebant, qui etiam eas admouerunt: deinde vero duodecim leuis armaturae milites cum pugione ac thorace aſcendebant; quibus praeerat Ammeas Coroebi *filius*, qui etiam primus aſcendit. Poſt ipſum vero ſex, qui ſequebantur, vtramque turrim ſuperant: deinde poſt hos alii leuiter armati, cum iaculis ſuccedunt; quibus alii a tergo ſcuta ferebant, vt illi facilius aſcenderent, quae ipſis erant tradituri, quum prope hoſtes ventum eſſet. Poſtquam autem *eorum* plerique muros ſuperarunt, cuſtodes, qui excubias in turribus agebant, *hoc* ſenſerunt. Quidam enim Plataeenſis dum aſcenderet, tegulam manu apprehenſam de pinnis deiecit, quae lapſa ſtrepitum edidit, ſtatimque clamor *a cuſtodibus* eſt ſublatus. Exercitus vero ad muros concurrit: nec enim ſciebat, quidnam eſſet periculi, quia nox erat obſcura et procelloſa. ſimul etiam Plataeenſes, qui in vrbe relicti fuerant, egreſſi, Peloponneſiorum murum inuaſerunt, a parte, quae oppoſita erat illi, quae ſui *murum* ſuperabant, vt *hoſtes* animum ad illos minime aduerterent. In ſuo autem quique loco manentes tumultuabantur, nec vllus *cuſtodum* ex ſua cuſtodia *diſcedens* opem aliis ferre audebat: ſed animo dubio erant, neque coniicere poterant, quidnam accidiſſet. Et illi trecenti milites, quibus mandatum erat, vt, ſi quid opus eſſet, ad opem ferendam praeſto eſſent, e muro ad clamorem proceſſerunt; facesque, hoſtilis aduentus indices, Thebas verſus ſublatae ſunt. Plataeenſes vero, qui in vrbe erant, et ipſi ex ſuo muro multas faces ſuſtulerunt, quae ad hoc ipſum praeparatae fuerant, vt ignium ſigna hoſtibus eſſent incerta; vtque ſuſpicati aliquid aliud eſſe, quam quod res erat, opem non ferrent, prius quam ſui, qui exierant, euaſiſſent, et in loca tuta ſe recepiſſent.

Bell. Pelop. an. 4. Olymp. 88. 1. V. C. Varr. 327. Poſt Ian. 25. vel Febr. 23.

τὰ κατὰ σκοτὸν ἐπείησαν. Καὶ τῆς πείρας] οἵπερ καὶ τῶ πειραθῆναι τῆς ἐξόδου, αἴτιοι ἦσαν. ἐμφαίνει δὲ τὸν μάντιν, καὶ τὸν στρατηγόν. Εὐτυχεῖς τε] εὔζωνοι. Καὶ τὸν ἀριστερὸν μόνον] ὑπεδέδεντο τὸν μὲν ἕνα τῶν ποδῶν, δι' ἀσφάλειαν· τὸν δὲ ἕτερον γυμνὸν εἶχον, διὰ κουφότητα. Ἀντιλαμβανόμενος] ἀντιδρασσόμενος. Καὶ αὐτίκα βοὴ ἦν] λείπει ἐν ἄλλῳ τὸ ἦν. Τὸ δὲ κρατέσειν] τῶν Πελοποννησίων. Κατὰ χώραν μένοντες] ἡσυχάζοντες. Ἐκ τῆς ἑαυτῶν φυλακῆς] ἀντὶ τοῦ, καταλιπὼν τὴν ἑαυτοῦ φυλακήν. Ἀλλ' ἐν ἀπόρῳ ἦσαν] ἀπορίαν εἶχον μέχρι καὶ εἰκασμοῦ. Καὶ οἱ τριακόσιοι αὐτῶν] ἑδαμῶ μὲν εἶπε περὶ τούτων τῶν τριακοσίων· δῆλον δὲ, ὅτι κατὰ τὸ σιωπώμενον ἐτάχθησαν. ὃ γὰρ ἂν νῦν ἐμέμνητο αὐτῶν. Παρανίσχον δὲ] παρανέτειλον. Φρυκτὸς πολλὰς] δηλονότι φιλίας. οἱ γὰρ φίλιοι ἀνετείνοντο, καιόμενοι μὲν, ἱσάμενοι δέ· οἱ δὲ πολέμιοι καιόμενοι μὲν καὶ αὐτοὶ, σειόμενοι δὲ ὑπὸ τῶν ἀνατεινόντων. κίνησις γὰρ ὁ πόλεμος. Καὶ μὴ βοηθοῖεν] οἱ Θηβαῖοι. Ἐν τούτῳ] τῷ γιγνομένῳ δηλονότι. Ἐνσάντος]

Ἧσθ. οἱ ἐκ τ. πύργ. φύλ.] Nil exquiſiti ineſt huic permutationi; breuitas tamen arguta, Noſtro ſolemnis, pro longiori: οἱ ἐν τοῖς πύργοις (ὄντες) φύλακες ἦσθοντο ἐξ αὐτῶν. V. Ind. in ἐκ. BAVER.

Κεραμίδα] Κεραμίδα et κέραμον de tegulis vſurpaſſe noſtrum *Pollux* VII, 162. teſtatur. vid. infra III, 74. vid. *Ariſtoph. Athenaeum*, *Etymol.* WASS. Add. *Poll.* X, 182. DVCK.

Παρανίσχον] Agnoſcit *Suidas* in πρόσισχε. Supra, φρυκτοὶ II, 94. Morem ſcite depinxit *Aeſchylus* Agam. v. 289.

Ἥφαιστος Ἰδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας.
Φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγέλω πυρὸς
Ἐπεμπεν. Ἰδη μὲν πρὸς Ἑρμαῖον λέπας
Λήμνω· μέγαν δὲ φανὸν ἐκ νήσω τρίτον
Ἄθωον αἶπος Ζηνὸς ἐξεδέξατο,
Ὑπεῖρ Ἕλης τε πόντον, ὥστε ναΐσαι
Ἰσχὺς πορευτὸν λαμπάδος πρὸς ἡδονὴν
Πεύκη, τὸ χρυσοφεγγὲς, ὡς τις ἥλιος.

et quae ſequuntur. Confer *Themiſtium* Or. XXIII. pag. 283. WASS.

κγ'. Οἱ δ' ὑπερβαίνοντες τῶν Πλαταιέων ἐν τούτῳ, [q] ὡς οἱ πρῶτοι αὐτῶν ἀναβεβήκεσαν, καὶ τοῦ πύργου ἑκατέρου, τοὺς φύλακας διαφθείραντες, ἐκεκρατήκεσαν, τάς τε διόδους τῶν πύργων [r] αὐτοὶ ἐνστάντες ἐφύλασσον, μηδένα δι' αὐτῶν ἐπιβοηθεῖν· καὶ κλίμακας προσθέντες ἀπὸ τοῦ τείχους τοῖς πύργοις, καὶ ἐπαναβιβάσαντες ἄνδρας πλείους, οἱ μὲν ἀπὸ τῶν πύργων [s] τοὺς ἐπιβοηθοῦντας [t] καὶ κάτωθεν καὶ ἄνωθεν εἶργον βάλλοντες· οἱ δ' ἐν τούτῳ, οἱ πλείους, πολλὰς [v] προσθέντες κλίμακας ἅμα, καὶ τὰς ἐπάλξεις ἀπώσαντες, διὰ τοῦ [x] μεταπυργίου ὑπερέβαινον. ὁ δὲ διακομιζόμενος ἀεὶ, ἵστατο [y] ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς τάφρου, [z] καὶ ἐντεῦθεν ἐτόξευόν τε καὶ ἠκόντιζον, εἴτις παραβοηθῶν παρὰ τὸ τεῖχος κωλυτὴς γίγνοιτο τῆς διαβάσεως. ἐπεὶ δὲ πάντες διεπεπεραίωντο οἱ ἀπὸ τῶν πύργων, χαλεπῶς οἱ τελευταῖοι καταβαίνοντες ἐχώρουν ἐπὶ τὴν τάφρον· καὶ ἐν τούτῳ οἱ τριακόσιοι αὐτοῖς ἐπεφέροντο, λαμπάδας ἔχοντες. οἱ μὲν οὖν [a] Πλαταιῆς ἐκείνους ἑώρων μᾶλλον ἐκ τοῦ σκότους, ἑστῶτες ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς τάφρου, [b] καὶ ἐτόξευόν τε καὶ [c] ἐσηκόντιζον ἐς τὰ γυμνά· αὐτοὶ δὲ, ἐν τῷ ἀφανεῖ ὄντες, ἧσσον διὰ τὰς λαμπάδας καθεωρῶντο. ὥστε φθάνουσι τῶν Πλαταιέων καὶ οἱ [d] ὕστατοι διαβάντες τὴν τάφρον, χαλεπῶς δὲ καὶ βιαίως. κρύσταλλός τε γὰρ ἐπεπήγει οὐ βεβαιος ἐν αὐτῇ, ὥστ' ἐπελθεῖν, ἀλλ' οἷος ἀπηλιώτου, ἢ βορέου, ὑδατώδης μᾶλλον· καὶ ἡ νὺξ τοιούτῳ ἀνέμῳ [e] ὑπονιφομένη πολὺ τὸ ὕδωρ ἐν αὐτῇ ἐπεποιήκει, ὃ μόλις ὑπερέχοντες ἐπεραιώθησαν. [f] ἐγένετο δὲ καὶ ἡ διάφευξις αὐτοῖς μᾶλλον διὰ τοῦ χειμῶνος τὸ μέγεθος.

κδ'. Ὁρμήσαντες δὲ ἀπὸ τῆς τάφρου οἱ [g] Πλαταιῆς, ἐχώρουν ἀθρόοι τὴν ἐς Θήβας φέρουσαν ὁδὸν, ἐν [h] δεξιᾷ ἔχοντες τὸ τοῦ Ανδροκράτους ἡρῷον· νομίζοντες ἥκιστα σφᾶς ταύτην αὐτοὺς ὑποτοπῆσαι τραπέσθαι, τὴν ἐς τοὺς πολεμίους· καὶ ἅμα ἑώρων τοὺς Πελοποννησίους τὴν πρὸς Κιθαιρῶνα καὶ Δρυὸς κεφαλὰς, τὴν ἐπ' Αθηνῶν φέρουσαν μετὰ λαμπάδων διώκοντας. καὶ ἐπὶ μὲν ἓξ ἢ ἑπτὰ σταδίους οἱ [i] Πλαταιῆς τὴν ἐπὶ τῶν Θηβῶν ἐχώρησαν, ἔπειθ' ὑποστρέψαντες ᾔεσαν τὴν πρὸς τὸ ὄρος φέρουσαν ὁδὸν, ἐς [k] Ερύθρας, καὶ Υσίας· καὶ λαβόμενοι τῶν ὀρῶν, διαφεύγουσιν ἐς τὰς Αθήνας, ἄνδρες δώδεκα καὶ διακόσιοι ἀπὸ πλειόνων. εἰσὶ γάρ τινες αὐτῶν οἳ ἀπετράποντο ἐς τὴν πόλιν, πρὶν ὑπερβαίνειν· εἷς δ' ἐπὶ τῇ ἔξω τάφρῳ τοξότης ἐλήφθη. οἱ μὲν οὖν Πελοποννήσιοι κατὰ χώραν ἐγένοντο, τῆς βοηθείας παυσάμενοι· οἱ δ' ἐκ τῆς πόλεως [l] Πλαταιῆς, τῶν μὲν γεγενημένων εἰδότες οὐδὲν, τῶν δὲ [m] ἀποτραπομένων σφίσιν ἀπαγγειλάντων,

q Ὅσοι πρ. *Reg.* Paullo ante ἄλλο τι *Caſſ.* r Ἐνστάντες αὐτοὶ *Ar. C. Reg. Caſſ. Dan. Gr.* Mosqu. s Τοὺς βοηθοῦντας *Ar. C. Dan.* t Καὶ deeſt *Caſſ.* Aug. v Προθέντες *Reg.* x Μεταπύργιον, ἐν μέσῳ οἰκοδόμημα τῶν ἐπὶ τοῦ τείχους πύργων. οὕτω Θουκυδίδης. *Suidas* et *Phavorinus.* y Ἐπὶ τοῦ τείχους *Gr.* Sic et v. 10. vbi emendatum eſt χείλους. z Καὶ ἐντεῦθεν ἠκόντιζόν τε καὶ ἐτόξευον *Ar. C.* a Πλαταιεῖς *Ar. C.* itidemque paulo infra. *Reg. Caſſ.* Mosqu. b Καὶ ἐντεῦθεν ἐτόξευόν τε *Ar. C. Dan.* et εἰς τὰ. c Ἐπηκόντιζον *Caſſ.* Aug. d Ὕστερον *Caſſ.* Aug. e Ὑπονειφομένη *Reg. Caſſ. Gr.* f Καὶ ἐγένετο etc. *Ar. C. Dan.* g Πλαταιεῖς *Reg. Caſſ. Gr.* h Δεξιῷ *Gr.* Vſ. ſq. δριὸς Mosqu. id. ἀπ' Ἀθηνῶν, et διόκοντας. i Πλαταιεῖς *Ar. C. Ald. Flor. Baſ.* vt etiam paulo infra. *Reg. Caſſ. Gr.* k Ἐρυθρὰς *Ar. C.* Acutitonum etiam eſt apud *Strabonem*, *Scylacem*, *Aliosque.* Ὑσιὰς *Cl.* in marg. Ἐρυθρὰς καὶ Ὑσιὰς *Reg. Caſſ.* l Πλαταιεῖς *Reg. Caſſ. Gr.* m Ἀποτρεπομένων *Gr.*

Μεταπυργίου] Vid. *Hudſ.* in Var. Lect. Ita fere *Harpocrat.* vbi noſtrum et *Lyſiam* citat. idem valet v. μεσοτείχια *Pollux* I, 170. Vide *Diodorum* p. 574. 575. WASS.

Κωλυτὴς γίγνοιτο τῆς διαβάσεως] Pro κωλύοι τὴν διάβασιν. Hoc eſt, quod *Dionyſ. Halic.* Tom. II. pag. 133. et 134. dicit, *Thucydidem* τὸ ῥηματικὸν ὀνομαστικῶς ἐκφέρειν, et σχηματίζειν. Et ſic ex imitatione *Thucydidis* etiam *Dionyſ.* II. Antiquit. 41. κωλυταὶ τοῦ εἰς τέλος ἀνάνδρου ἐγίνοντο: et VIII, 59. οὐχ ἱκανοὶ ἐγένοντο κωλυταὶ τῆς συμφορᾶς. Rurſus *Thucyd.* III, 2. μηνυταὶ γίγνονται τοῖς Ἀθηναίοις. *Dionyſ.* XI, 26. μηνυτὴς γίνεται τῷ δεσπότῃ. Vid. *Caſaub.* ad Dionyſ. pag. 16. DVCK.

Καὶ ἐτόξευον] In quibusdam καὶ ἐντεῦθεν ἐτόξευον. male, ex ſuperiore loco. WASS.

Πλαταιέων] Leg. Πλαταιῶν, tacentibus non tam libris, quam qui illos tractarunt. WASS.

Ἀθρόοι] i. e. ὁμοῦ πάντες, ἀκέραιοι. ita Heſych. v. Abr. 292. GOTTL.

Ἀνδροκράτους] Ita *Mſſ. Herodotus* IX, 25. Ἐτάσσοντο κατὰ ἔθνεα, πλησίον τῆς τε κρήνης τῆς Γαργαφίης, καὶ τοῦ Τεμένεος τοῦ Ἀνδροκράτεος τοῦ Ἥρωος. vbi *Lamb.* et *G.* ἀλλὰ ἅμα πάντας: *Medicaeus* nihil mouet. Fuit ille dux Plataeenſium. *Plutarch.* Ἀριστειδ. 325. Reſpondit Apollo, laturos ex Medis victoriam Athenienſes, ſi vota Νύμφαις Σφραγίτισι etc. nuncupaſſent, καὶ θύοντας Ἥρωσιν ΑΝΔΡΟΚΡΑΤΕΙ, Λεύκωνι, Πεισάνδρῳ, Δαμοκράτει, Ὑψίωνι, Ἀκταίωνι, Πολυΐδῳ — Ἀρχηγέται Πλαταιέων ἦσαν. — αὐτοῦ δ' ἦν καὶ τὸ τοῦ Ἀνδροκράτους ἡρῷον, ἐγγὺς ἄλσει πυκνῶν καὶ συσκίων δένδρων περιεχόμενον. ibi pro Νυσίων lege Ὑσίων cum *Mſ.* et διαμαρτεῖν. Paulo aliter enumerat *Clemens Alex.* Cohort. p. 35. Ἀνδροκράτει, καὶ Δημοκράτει, καὶ Κυκλαίῳ καὶ Λεύκωνι. Forte latet in voce Κυκλαίῳ vitium. Hos opinor conteſtatus eſt Archidamus II, 74. De Actaeone Ariſtaei filio, a Chirone educato, et in Cithaerone a ſuis canibus devorato, vid. *Apollodorum* III, 4. *Diodorum* p. 195. de Polyido *Apollodorus* III, 3. WASS.

ἡρῷον] Forte ἡραῖον. templum Iun. occurrit L. I. 24. G.

Ὑσίας] Ita *Mſſ.* et *Steph.* Vid. Noſtrum Lib. V, 83. *Pauſan.* Boeot. IX, 2. ἐν τῷ Κιθαιρῶνι ὀλίγον τῆς εὐθείας — Ὑσιῶν καὶ Ἐρυθρῶν ἐρείπιά ἐστι. Confer II, 24. VIII, 6. *Herodot.* VI, 108.

23. Plataeenſes vero, qui muros interea conſcendebant, poſtquam illi, qui ſuorum primi erant, murum conſcenderunt, et vtramque turrim, cuſtodibus occiſis, in ſuam poteſtatem redegerunt, ipſi et turrium tranſitus hoſtibus reſiſtentes cuſtodiebant, ne quis per eas penetrans ad opem ſuis ferendam contra ſe veniret; et ſcalas e muro turribus admouentes, ſuorum plerosque per ſcalas in loca ſuperiora recipiebant, et eorum alii quidem ex turribus, et ex inferioribus, et ex ſuperioribus *earum* partibus *hoſtes*, qui *ſuis* ſubſidio veniebant, miſſilibus arcebant. Alii vero interea, quorum maior erat numerus, cum multas ſcalas ſimul admouiſſent, pinnasque deieciſſent, per ſpatium, quod erat inter turres, adſcendebant; et ſubinde qui recipiebantur, in foſſae crepidine ſtabant, et ſagittis, atque iaculis petebant *hoſtes*, ſi quis ſubſidio veniens, tranſitum ad murum impedire vellet. Vbi autem omnes, qui in turribus erant, tranſierunt, illi, qui poſtremi deſcenderunt, ad foſſam aegre venerunt. Interea vero illi trecenti cum facibus, quas geſtabant, in eos ferri coeperunt. Plataeenſes igitur eos ex tenebris facilius conſpiciebant, * ſtantes in foſſae crepidine, et ſagittis, iaculisque nudas *corporis* partes petebant. Ipſi vero, quod in tenebris eſſent, propter faces minus conſpiciebantur. Itaque et Plataeenſes, qui poſtremi erant, foſſam quidem tranſiuerunt prius, *quam opprimerentur:* ſed aegre, et per vim. Nam et glacies in ea concreuerat, quae non erat ſolida, ita vt eos tranſeuntes ſuſtinere poſſet, ſed potius erat aquoſa, qualis eſſe ſolet, ſubſolano *potius* quam Borea ſpirante. Et nox illa, propter huiusmodi ventum niuibus conſperſa, aquam in ea vehementer auxerat, quam vix *capitibus* ſupra *eam* exſtantes transiuerunt. Et propter huius tempeſtatis magnitudinem potiſſimum euadendi facultas ipſis oblata. Bell. Pelop. an. 4. Olymp. 88. 1. V. C. Varr. 327.

24. Plataeenſes vero a foſſa digreſſi, viam, quae Thebas ferebat, iuerunt conferti, ad dextram habentes † Androcratis fanum. exiſtimabant enim illos minime ſuſpicaturos eſſe, ſe conuerſum iri ad illam viam, quae ad hoſtes duceret. ſimul etiam videbant Peloponneſios cum facibus inſequentes, ea via, quae per Cithaeronem, et * Capitaquercus, Athenas ducebat. Sex autem, ſeptemue ſtadia Thebas verſus ire perrexerunt; deinde diuertentes, viam, quae ad montem fert, iuerunt, et Erythras ac Hyſias petierunt: occupatisque montibus, Athenas perfugerunt, ducenti et duodecim ex maiore numero. fuerunt enim eorum nonnulli, qui in vrbem reuerterunt, antequam *murum reliqui* ſuperarent: vnus vero ſagittarius in exteriore foſſa captus eſt. ** Peloponneſii igitur, poſtquam hoſtem inſequi deſtiterunt, in ſuam quique ſtationem redierunt. At Plataeenſes, qui erant in vrbe, rerum omnium, quae tunc acciderant, ignari, caeteris, qui rediiſſent, neminem ſupereſſe renuntiantibus, ſimul ac dies

* Stantes ad labrum foſſae. *Acacius.* Ad hunc fere modum *Liuius* lib. 37. HVDS. † Iunonis delubrum ab Androcrate conditum. *Alii.* IDEM. * Graecam vocem *Dryoſcephalas* retinendam cenſet *Acacius*: ſicuti *T. Liuius* locum, ad quem Quint. Flam. Philippum deuicit, *Cynoſcephalas* appellat; cum potuiſſet et ipſe dicere *Capita-canis.* IDEM. ** Peloponneſii, poſtquam a ſubſidio ferendo deſtiterunt, in ſua quisque ſtatione manſerunt. *Valla.* IDEM.

ἐναντιωθέντες. Οἱ μὲν, ἀπὸ τῶν πύργων] οἱ Πλαταιεῖς καὶ ἄνωθεν καὶ κάτωθεν τὲς βοηθοῦντας τῶν Πελοποννησίων ἔβαλλον. Οἱ δ' ἐν τάφῳ] τῷ καιρῷ ὀλιγονότι. Ἀπώσαντες] ῥίψαντες. ἵνα εὐχερῶς καὶ ἀκωλύτως ἡ ἀνάβασις γίνοιτο. Ἵσατο ἐπὶ τὲ χείλες] τῇ ἔξωθεν ὀλιγονότι· ἤδη γὰρ εἶπε περὶ τὲ ἔνδον. Χαλεπῶς οἱ τελευταῖοι] οἱ τελευταῖοι τῶν καταβαινόντων ἀπὸ τῶν τῆς ὀροφῆς πύργων χαλεπῶς ἀπεχώρουν· ἐπεὶ οὐκ εἶχον τὲς ὄπισθεν αὐτοῖς ἐπαμύνοντας. Ἐς τὰ γυμνὰ] μέρη ὀλιγονότι. Ὥστ' ἐπελθεῖν] διαδραμεῖν. Ἢ βορέᾳ] ὁ ἢ σύνδεσμος ἀντὶ τοῦ· ἤπερ κεῖται. βορέας γὰρ βέβαιον ποιεῖ κρύσταλλον, ἀπηλιώτης δὲ ὑδατώδη. Ἐν αὐτῇ] τῇ τάφρῳ. Ἐς Ἐρυθρὰς καὶ Τσίκης] δῆμοι Βοιωτίας. Κατὰ χώραν ἐγένοντο] ἡσύχασαν. Ὡς οὐδεὶς πεφίεσιν] ἀντὶ τὲ,

IX, 15. V, 74. Κτίσμα erat Νυκτέως τῦ Ἀντιόπης πατρός. Vid. Cl. *Wheleium* Itinerar. p. 474. et *Strabonem* IX. p. 620. et *Suidam* in h. v. WASS. Saepius Τσιαὶ inuenias, quam Τσίαι. De ea *Stephanus*: Τσία, πόλις Βοιωτίας, καὶ ἐνικῶς καὶ πληθυντικῶς· περὶ ἧς Θουκυδίδης τρίτῳ. Ἄποικος Ὑρέων, κτίσμα Νυκτέως — Adnotat ibi *Berkelius*, non eſſe apud *Thucyd.* III. ſed apud *Strabonem* IX, 404. ad verbum. Non adſequutus eſt mentem *Stephani*, qui non dicit, illa, ἄποικος Ὑρέων — eſſe in *Thucydidis* III. ſed tantum, cum Hyſiam lib. III. memorare. Ἐρυθραί, an Ἐρυθραὶ ſcribendum eſſet, iam olim non

ὡς ἀδεὲς περίεσι, κήρυκα ἐκπέμψαντες, ἐπεὶ ἡμέρα ἐγένετο, [n] ἐσπένδοντο ἀναίρεσιν τοῖς νεκροῖς. μαθόντες δὲ τὸ ἀληθὲς, ἐπαύσαντο. οἱ μὲν δὴ [o] τῶν Πλαταιέων ἄνδρες, [p] ὅτως ὑπερβάντες ἐσώθησαν.

κέ. Ἐκ δὲ τῆς Λακεδαίμονος, τῷ αὐτῷ χειμῶνος τελευτῶντος, ἐκπέμπεται Σάλαιθος ὁ Λακεδαιμόνιος ἐς Μιτυλήνην τριήρει. καὶ πλεύσας ἐς [q] Πύρραν, καὶ ἐξ αὐτῆς πεζῇ κατὰ χαράδραν τινὰ, [r] ἣ ὑπερβαλὸν ἦν τὸ περιτείχισμα, διαλαθὼν [s] ἐσέρχεται [t] ἐς τὴν Μιτυλήνην· καὶ ἔλεγε τοῖς πρόεδροις, ὅτι ἐσβολή τε [v] ἅμα ἐς τὴν Αττικὴν ἔσται, καὶ αἱ τεσσαράκοντα νῆες παρέσονται, ἃς ἔδει βοηθῆσαι αὐτοῖς· προαποπεμφθῆναί τε αὐτὸς τούτων ἕνεκα, καὶ ἅμα τῶν ἄλλων ἐπιμελησόμενος. καὶ οἱ μὲν Μιτυληναῖοι ἐθάρσυν τε, καὶ πρὸς τὰς Ἀθηναίους ἦσσον εἶχον τὴν γνώμην, ὥστε [x] ξυμβαίνειν. ὅ, τε χειμὼν ἐτελεύτα ἔτος, καὶ τέταρτον ἔτος τῷ πολέμῳ [y] ἐτελεύτα τῷδε, ὃν Θουκυδίδης ξυνέγραψε.

κς'. Τῷ δ' ἐπιγιγνομένῳ θέρει, οἱ Πελοποννήσιοι, ἐπειδὴ τὰς [z] ἐς Μιτυλήνην [a] δύο καὶ τεσσαράκοντα ναῦς ἀπέστειλαν [b] ἔχοντα Ἀλκίδαν, ὃς ἦν αὐτοῖς ναύαρχος, [c] προσλάξαντες, αὐτοὶ ἐς τὴν Αττικὴν καὶ οἱ ξύμμαχοι ἐσέβαλον· ὅπως οἱ Ἀθηναῖοι, ἀμφοτέρωθεν θορυβούμενοι, ἧσσον ταῖς ναυσὶν ἐς τὴν Μιτυλήνην καταπλεύσαις ἐπιβοηθήσωσιν. ἡγεῖτο δὲ τῆς ἐσβολῆς ταύτης Κλεομένης, ὑπὲρ Παυσανίᾳ τῷ Πλειστοάνακτος [d] υἱέος, βασιλέως ὄντος καὶ νεωτέρου ἔτι, [e] παῖδος ἀδελφὸς ὤν. ἐδήωσαν δὲ τῆς Αττικῆς τά τε πρότερον τεμημένα, καὶ εἴτι [f] ἐβεβλαστήκει, καὶ ὅσα ἐν ταῖς πρὶν [g] ἐσβολαῖς [h] παρελέλειπτο· καὶ ἡ ἐσβολὴ αὕτη [i] χαλεπωτάτη ἐγένετο τοῖς Ἀθηναίοις μετὰ τὴν δευτέραν. ἐπιμένοντες γὰρ ἀεὶ ἀπὸ τῆς Λέσβου τὶ πεύσεσθαι τῶν νεῶν ἔργον, ὡς ἤδη [k] πεπεραιωμένων, [l] ἐπεξῆλθον [m] τὰ πολλὰ τέμνοντες. [n] ὡς δ' ἀδὲν ἀπέβαινεν αὐτοῖς ὧν προσεδέχοντο, καὶ ἐπελελοίπει ὁ σῖτος, ἀνεχώρησαν, καὶ διελύθησαν κατὰ πόλεις.

κζ'. Οἱ δὲ [o] Μιτυληναῖοι ἐν τούτῳ, ὡς αἵ τε νῆες αὐτοῖς οὐχ ἥκον ἀπὸ [p] τῆς Πελοποννήσου, ἀλλὰ ἐνεχρόνιζον, καὶ ὁ σῖτος ἐπελελοίπει, ἀναγκάζονται ξυμβαίνειν πρὸς τὰς Ἀθηναίους, διὰ τάδε· ὁ Σάλαιθος, καὶ αὐτὸς ἀ προσδεχόμενος ἔτι τὰς ναῦς, ὁπλίζει τὸν δῆμον, πρότερον ψιλὸν [q] ὄντα, ὡς ἐπεξιὼν τοῖς Ἀθηναίοις· οἱ δὲ, ἐπειδὴ ἔλαβον ὅπλα, ἅτε ἠκροῶντο ἔτι τῶν ἀρχόντων, κατὰ ξυλλόγους τε γιγνόμενοι, ἢ τὸν σῖτον ἐκέλευον τὰς δυνάμεις φέρειν ἐς τὸ φανερὸν, καὶ διανέμειν ἅπασιν, ἢ αὐτοὶ ξυγχωρήσαντες πρὸς Ἀθηναίους ἔφασαν παραδώσειν τὴν πόλιν.

n Ἐσπένδοντο ἀναίρεσιν τῶν νεκρῶν *Marg.* Hinc νεκροὶ ὑπόσπονδοι, locutio *Thucydidi* familiaris: quia scilicet σπένδεσθαι ἐγίνετο διὰ τὴν ἀναίρεσιν τῶν νεκρῶν. *Hudf.* o Τῶν deeſt *Ar. C. Cl. Caſſ. Dan.* p Οὕτω *Caſſ. Gr.* q Πύρραν *Ar. C.* vt et ſupra p. 157. *Dan. Gr.* r Οἳ *Cl. Caſſ.* Aug. s Εἰσέρχεται *Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Caſſ. Gr.* t Ἐς Μιτυλήνην *Ar. C.* Alibi Μυτιλήνην habent *Colb. Mſſ.* Vtrumque dixere veteres: ſed Μυτιλήνη malit *Iſ. Voſſius*, inductus auctoritate *Stephani* Grammatici Byzantini in Commentariis ad *Dionyſium Thrac.em*, qui Μυτιλήνη dici iubet; hanc addens rationem, ἀπὸ γὰρ τῆ Μύτυνος τῆ κτίτης Μυτιλήνη καλεῖται. Confirmant etiam hanc ſcripturam nummi veteres. *Hudſ.* u Ἐς Μιτυλήνην *Dan.* Ἐς etiam *Caſſ.* v Ἅμα omittit *Cl.* mox παρέσονται Aug. x Ξυμβαίνειν omiſerat ſcriba *Caſſ.* (Aug.) Corrector in marg. ſcripſit. y Ἐτελεύτα deeſt *Reg.* Idemque mox συνέγραψεν. Ἐτελεύτα τῷ πολέμῳ τῷδε *Caſſ.* z Ἐς τὴν Μιτυλήνην *Ar. C.* Ἐς τὴν Μιτ. *Cl. Gr.* Aug. Sic *Caſſ.* Ἐς τὴν Μιτυλ. *Gr. Dan.* a Supra τεσσαράκοντα tantum fuiſſe dixit. b Ἔχοντας *Ar. Dan.* c Supra p. 156. καὶ ναύαρχον προσέταξαν Ἀλκίδαν etc., προστάξαντες igitur erit ἀντὶ τῦ, ὃν προσέταξαν. Si προστάξαντες ad naues referas, locum ita accipies, ἃς ναῦς κατὰ πόλεις προσέταξαν. Vtraque interpretatio valet. *Ac. Port.* In *Caſſ.* eraſum erat aliquid poſt vltimam literam vocis αὐτοί. d Υἱέος *Caſſ.* e Παῖδος δὲ ἀδελφὸς ὢν *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caſſ. Dan.* Mosqu. et mox, ἐβίωσαν. f Ἐπιβεβλαστήκει *Ar. C.* g Προσβολαῖς *Reg.* h Παρελέλειπτο *Dan.* i Χαλεπωτάτη τῶν ἄλλων ἐγίνετο *Reg.* k Πεπεραιωμένων *Reg.* Πεπεραιωμένον *Caſſ.* l Ἐπεξῆλθον *Ar. Dan.* m Ταπολλὰ *C.* Τέμνοντες *Gr.* ex emendat. pro τεμόντες. n Ὡς δὲ ὀδὲν *Ar. C.* o Μυτιληναῖοι *Gr.* p Τῆς omittit *Cl.* q Ὄντα deeſt Aug. *Caſſ.*

conueniſſe inter Grammaticos, oſtendit *Euſtath.* in Homer. Il. β'. 267. DVCK.

Ἐσπένδοντο] De conatu: paciſci in animo habebant; ſeq. enim: μαθόντες δὲ τὸ ἀληθὲς, ἐπαύσαντο, ſcil. τῆς προαιρέσεως. GOTTL.

Ἐς τὴν Μιτυλήνην] Locus *Voſſii*, quem deſignat in Var. Lection. *Hudſonus*, eſt in illius Commentar. ad Pompon. Melam II, 7. Μυτιλήνη habent *Stephanus* et Epit. *Strabon.* XIII. In aliis fere tam Graecis, quam Latinis Scriptoribus editum eſt *Mitylene* et *Mitylenae*. *Harduinus* in Plinio vtramque ſcripturam exhibet; fortaſſis, quia ita in libris ſcriptis, vel vetuſtis Editionibus inuenit: nam recentiores conſtanter in prima ſyllaba habent *i*. Sed in nummis antiquis eſſe *Muti*, adnotat *Idem* ad Plinium, et in Nummis ant. Populor. et Vrb. illuſtr. nec non *Holſten.* ad Stephan. et *Spanhem.* de Praeſt. et Vſu Numiſm. Diſſert. IX. pag. 645. Diſſert. XI. p. 279. et XII. p. 489. Et ſic apud *Gruter.* Inſcript. MCXVIII, 7. ΕΤΔΑΙΜΩΝ ΜΥΤΙΛΗΝΑ. Tamen *ibid.* CCCCLXXIV, 8. QVI MITYLENIS NEGOTIANTVR. Sed huius auctoritatem eleuat *Cellarius* Geogr. Ant. III, 2. DVCK.

Ἔχοντα] Steph. malit (in Theſ. ſ. v. προστάξασθαι) ἄρχοντα, ſed nil opus. v. Abr. 293. ordo hic eſt: προστάξ. (αὐτὸν) ἐς

illuxit, emiſſo caduceatore de induciis egerunt, vt ſuorum cadauera reciperent. Sed, cognita rei veritate, incepto deſtiterunt. Plataeenſes igitur, qui *munitiones* ſuperarunt, hoc modo ſalutem ſibi peperere. Bell. Pelop. an. 4. Olymp. 88. 1. V. C. Varr. 327.

25. Eadem hyeme iam abeunte, Salaethus Lacedaemonius Lacedaemone cum triremi Mitylenen eſt miſſus. Hic Pyrrham vectus, et illinc itinere pedeſtri per quendam torrentis alueum profectus, qua munitiones tranſiri poterant, occulte Mitylenen eſt ingreſſus. Et Mitylenaeorum Magiſtratibus dixit, irruptionem in Atticam factum iri, et illas quadraginta naues, quas ipſis ſubſidio venire oportebat, ſimul affuturas, ſeque, vt haec ſignificaret, et caetera curaret, praemiſſum fuiſſe. Tunc vero Mitylenaei confirmati ſunt, et animis ad Athenienſes minus propendebant, et de compoſitione cum illis agere deſtiterunt. Atque haec hyems exiit, et huius belli, quod Thucydides conſcripſit, quartus annus exceſſit.

26. Inſequentis aeſtatis initio, Peloponneſii, poſtquam Alcidam, qui claſſis ipſorum praefectus erat, cum quadraginta et duabus nauibus, quas *ſociis ciuitatibus* imperauerant, Mitylenen miſerunt, ipſi, eorumque ſocii irruptionem in Atticam fecerunt: quo minus Athenienſes, vtrimque turbati adverſus naues Mitylenen proficiſcentes, ſubſidio venirent. Huic autem expeditioni praeerat pro Rege Pauſania, Pliſtoanactis filio, adhuc pupillo, Cleomenes patruus. Vaſtarunt autem in Attica et alia, quae prius caeſa fuerant, et ſi quid repullulaſſet, et quaecumque in ſuperioribus expeditionibus praetermiſſa fuerant. Atque haec irruptio *in agrum Atticum facta* Athenienſibus poſt ſecundam fuit omnium acerbiſſima. Nam *Peloponneſii* cum ſemper exſpectarent, donec in Lesbo aliquid noui de ſua claſſe audirent, quaſi eo iam appuliſſet, paſſim discurrentes pleraque vaſtarunt. Sed cum nihil eorum, quae ſperauerant, ipſis ſuccederet, cumque res frumentaria eos defeciſſet, domum redierunt, et in ſuam quique ciuitatem ſe receperunt. Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88. 1/2. V. C. Varr. 327/8. Poſt Mart. 25.

27. Mitylenaei vero interea, cum neque naues ex Peloponneſo ad ipſos venirent, ſed moras necterent, ſimul etiam cum res frumentaria eos defeciſſet, compoſitionem cum Athenienſibus hac de cauſa facere ſunt coacti. Salaethus, ne ipſe quidem naues amplius exſpectans, * populum armat, qui ante inermis erat, tanquam eruptionem in Athenienſes facturus. At oppidani, poſtquam arma ſumſerunt, neque Magiſtratus amplius audire voluerunt; et, habitis inter ſe conciliis, imperabant, vt potentes frumenta ſuppreſſa in lucem proferrent, eaque viritim populo diuiderent, alioqui ſe compoſitionem cum Athenienſibus facturos, vrbemque ipſis dedituros affirmarunt.

* Populo prius leuiter armato, grauiora arma, tanquam exiturus in Athenienſes, tradit etc. *Acacius.* Et quidem rectius. Leuis enim armaturae milites *Thucydidi* ψιλοὶ, non ſemel; vt et qui grauia arma geſtant, ὁπλῖται. ψιλὸς opponit hoc loco illis, qui ὁπλίζονται· vt et Lib. 8. τὸς πεντακοσίους τῶν Ἀργείων ψιλὸς ὄντας ὥπλισαν οἱ Ἀθηναῖοι. *Acacius.* HVDS.

πάντες ἀπώλοντο. Ἐκπέμψαντες] ἐκ τῆς πόλεως αὐτῶν. Ἐσπένδοντο] σπονδὰς ἐζήτεν ποιῆσαι ἐπὶ τὴν ἀνάληψιν τῶν νεκρῶν. Οἱ μὲν δὴ τῶν Πλαταιέων] μετάβασις. Ὑπερβάντες ἐσώθησαν] ζῶντες ἐφυλάχθησαν. Τοῖς πρόσθροις] τοῖς ἄρχουσι τῶν Μιτυληναίων. Ὅτι ἐσβολὴ] ἔφοδος τῶν Λακεδαιμονίων κατὰ τῆς Ἀττικῆς. Ἐθάρσυν τε] θάρρος ἐλάμβανον. Τὴν γνώμην] κατὰ τὴν προαίρεσιν. Ξυμβαίνειν] συμφωνεῖν. Κλεομένης] ἔτος ὁ Κλεομένης, καὶ ὁ Πλειστοάναξ, παῖδες εἰσι Παυσανίᾳ τῷ ἐν Πλαταιᾶσιν ἀριστεύσαντος ἐπὶ τῶν Μήδων. Ἐπιμένοντες] οἱ Λακεδαιμόνιοι (φησὶν) ἐπιμένοντες ἀκοῦσαι τὸ ἀποβησόμενον ἀπὸ τῆς Λέσβου ὑπὸ τῶ Ἀλκίδα, ἔτεμον τὰ πολλὰ τῆς Ἀττικῆς. Ἐπεξῆλθον] ἐπέδραμον. Ἀλλὰ ἐνεχρόνιζον] ἔν τινι τόπῳ πολὺν χρόνον μένουσαι, διεβίβαζον. Ὡς ἐπεξιὼν τοῖς Ἀθηναίοις] ὡς κινηθησόμενος κατὰ τῶν Ἀθηναίων. Ἠιρωῶντο] ὑπήκουον τοῖς ἄρχουσι. Καὶ διανέμειν]

Μιτ. ἔχ. τὰς δύο etc. Reisk. refert προστάξ. non ad ἀπέστειλ. ſed ad ἐσέβαλον, vt idem ſit: μετὰ τὸ προστάξαι καιρὸν, ἐν ᾧ ἔδει τοῦτο ποιεῖν vel ἐσέβαλον ἐν τῷ καιρῷ τῷ προστεταγμένῳ. GOTTL.

Ἔχοντα Ἀλκίδ.] Si ſit προσάξαντες, facile ſit, ordinare: ἀπέστ. Ἀλκίδ. ἔχοντα ναῦς. Et tamen προστάξαντες referri poſſit ad ὅτι ἦν, tali ſenſu: quem iis praefeciſſent, quia iam erat dux naualis. BAVER.

Νεωτέρου] Hunc locum videtur ante oculos habuiſſe *Auctor Lexici* Biblioth. Coislin. ap. *Montfauc.* pag. 483. Νεώτερος, ἀν-

κή. Γνόντες δὲ οἱ ἐν τοῖς πράγμασιν, ὅτ' ἀποκωλύσειν δυνατοὶ ὄντες, [r] εἴτ' ἀπομονωθήσονται τῆς ξυμβάσεως, [s] κινδυνεύσοντες, ποιοῦνται κοινῇ ὁμολογίαν πρός τε Πάχητα καὶ τὸ στρατόπεδον, ὥστε Αθηναίοις μὲν ἐξεῖναι βουλεῦσαι περὶ Μιτυληναίων, ὁποῖον ἄν τι βούλωνται, καὶ τὴν στρατιὰν ἐς τὴν πόλιν δέχεσθαι αὐτοὺς, πρεσβείαν δὲ [t] ἀποστέλλειν ἐς τὰς Αθήνας Μιτυληναίους περὶ [v] ἑαυτῶν. ἐν ὅσῳ δ' ἂν πάλιν ἔλθωσι, Πάχητα [x] μήτε δῆσαι Μιτυληναίων μηδένα, [y] μήτε ἀνδραποδίσαι, μήτε ἀποκτεῖναι. ἡ μὲν ξύμβασις αὕτη ἐγένετο. οἱ δὲ πράξαντες πρὸς [z] τοὺς Λακεδαιμονίους μάλιστα τῶν Μιτυληναίων, περιδεεῖς ὄντες, ὡς ἡ στρατιὰ ἐσῆλθεν, οὐκ ἠνέσχοντο, ἀλλ' ἐπὶ τοὺς βωμοὺς [a] ὅμως καθίζουσι. Πάχης [b] δ' ἀναστήσας αὐτοὺς, ὥστε μὴ ἀδικῆσαι, κατατίθεται [c] ἐς Τένεδον, μέχρις οὗ τοῖς Αθηναίοις τὶ δόξῃ. πέμψας δὲ καὶ ἐς τὴν Αντισσαν τριήρεις, προσεκτήσατο, καὶ [d] τἄλλα τὰ περὶ τὸ στρατόπεδον καθίστατο ᾗ αὐτῷ ἐδόκει.

κθ'. Οἱ δ' ἐν [e] ταῖς τεσσαράκοντα ναυσὶ Πελοποννήσιοι, οὓς ἔδει ἐν τάχει [f] παραγενέσθαι, πλέοντες, περί τε αὐτὴν τὴν Πελοπόννησον ἐνδιέτριψαν, καὶ κατὰ τὸν ἄλλον πλοῦν σχολαῖοι κομισθέντες, τοὺς μὲν ἐκ τῆς πόλεως Αθηναίους λανθάνουσι, πρὶν δὴ τῇ [g] Δήλῳ προσέσχον· προσμίξαντες [h] δ' ἀπ' αὐτῆς τῇ [i] Ικάρῳ καὶ [k] Μυκόνῳ, πυνθάνονται πρῶτον, ὅτι ἡ Μιτυλήνη [l] ἑάλωκε. βουλόμενοι δὲ τὸ σαφὲς εἰδέναι, κατέπλευσαν ἐς Εμβατον τῆς Ερυθραίας. ἡμέραι δὲ μάλιστα ἦσαν τῇ Μιτυλήνῃ ἑαλωκυίᾳ ἑπτὰ, [m] ὅτ' ἐς τὸ Εμβατον κατέπλευσαν. πυθόμενοι δὲ τὸ σαφὲς, ἐβουλεύοντο ἐκ τῶν παρόντων· καὶ ἔλεξεν αὐτοῖς Τευτίαπλος ἀνὴρ Ηλεῖος τάδε.

λ'. „ΑΛΚΙΔΑ, καὶ Πελοποννησίων ὅσοι [n] πάρεσμεν ἄρχοντες τῆς στρατιᾶς, ἐμοὶ δοκεῖ πλεῖν ἡμᾶς ἐπὶ Μιτυλήνην, πρὶν ἐκπύστους γενέσθαι ὥσπερ ἔχομεν. κατὰ γὰρ τὸ εἰκὸς, [o] ἀνδρῶν νεωστὶ πόλιν ἐχόντων, πολὺ τὸ ἀφύλακτον εὑρήσομεν· κατὰ μὲν θάλασσαν καὶ πάνυ, ᾗ ἐκεῖνοί [oo] τε ἀνέλπιστοι ἐπιγενέσθαι ἄν τινα σφίσι πολέμιον, καὶ ἡμῶν ἡ ἀλκὴ τυγχάνει μάλιστα οὖσα. εἰκὸς δὲ, καὶ τὸ πεζὸν [p] αὐτῶν κατ' οἰκίας ἀμελέστερον, ὡς κεκρατηκότων, διεσπάρθαι. εἰ οὖν προσπέσοιμεν ἄφνω τε καὶ νυκτὸς, ἐλ-

r Εἴτε ἀπομ. *Caſſ.* s Κινδυνεύοντες *Reg.* t Ἀποστέλλειν Μιτυληναίους ἐς τὰς Ἀθήνας *Ar. C. Dan.* v Αὐτῶν *C.* Αὐτῶν *Ar.* x Μὴ πεδῆσαι *Gr.* et paullo ante δὲ ἄν. y Μήτ' ἀνδραποδίσαι *Ar. C. Ald. Flor. Baſ.* Μηδὲ ἀνδραπ. *Reg.* z Τοὺς deeſt *Reg.* a Ὅμως deeſt *Ar. C.* Forſan ſcribendum ὁμῶς. Si vero ὅμως retineamus, hic erit ſenſus: οὐκ ἠνέσχοντο μετὰ ταύτην τὴν ὁμολογίαν καὶ ξύμβασιν, οὐδὲ αὐτῇ ἐπίστευον, ἀλλ' ὅμως μείζονος ἀσφαλείας χάριν ἐπὶ βωμοὺς καθίζουσιν. *Ae. Port.* b Δὲ ἀναστήσας *Caſſ. Gr.* Mosqu. c Εἰς *Caſſ.* deeſt *Gr.* Mox μέχρι οὗ et τὶ δόξοι *Caſſ.* δόξει Mosqu. d Τὰ ἄλλα *Ar. C. Caſſ. Dan. Gr.* e Ταῖς deeſt *Reg.* f Γενέσθαι et manu rec. inter verſus περι *Reg.* g Δήλῳ ἔσχον *Cl. Gr. Reg.* h Δὲ ἐπ' αὐτῆς *Ar. C. Ald. Flor. Baſ.* Δὲ ἀπ' αὐτ. *Reg. Caſſ. Gr.* i Κλάρῳ *Marg. C.* Ἰκάρῳ *Ar.* in margine Κλάρῳ. *Hudſ.* Κλάρῳ *Dan.* k Μυκήνῳ *Ar. C.* Μηκόνῳ *Cl.* Sic et *Reg.* Μυκήνῳ *Dan.* l Ἑαλωκυῖα εἴη *Ar. C. Dan.* m Ὅτι ἐς *Ar. C.* Ὅτε ἐς *Reg. Caſſ. Gr.* n Πάρεστε pro πάρεσμεν legit *Valla.* o Τῶν ἀνδρ. Mosqu. oo Τε deeſt *Caſſ.* Aug. p Αὐτοῖς *Ar. C.* in margine *Codd.* αὐτῶν pingitur. Αὐτοῖς *Dan.*

τὶ τοῦ νέος. Θουκυδ. γ'. Add. *Suid.* et *Steph.* Animadv. ad Lib. de Dial. p. 38. DVCK.

Ὅμως] Videtur incommodum; vnde verſum eſt ab Acacio, *pariter.* Abreſch. poſt ἠνέσχοντο ſubint. μεῖναι, et καίπερ omiſſum credit, cui τὸ ὅμως reſpondeat. GOTTL.

Ὅμως] Bene eſt, quod Abreſch. ſuppleri vult καίπερ· ſed, vbi ſuppleatur, non docet; nec vero eſt in toto tenore, vbi ſuppleatur. Nam, περιδεεῖς ὄντες, non ſign. *etſi* timebant, ſed, *quia* timebant. ὁμῶς autem vix ſenſum hic fundat. ὅμως eſt nihilo ſecius, nempe, etſi fides data erat ab Atheniensibus incolumitatis, certe, donec legati rediſſent. BAVER.

Μυκόνῳ] Μηκόνῳ *Cl.* Receptam lectionem tuentur, *Stephanus* huc reſpiciens, *Herodotus* VI, 118. *Strabo* X, 487. *Euſtath.* ad *Dionyſ.* p. 99. *Dicaearchus* p. 26. Μύκονος. μετὰ ταύτην Τῆνός ἐστι καὶ λιμήν. *Agathemeres* p. 3. alii Μύκωνος, male. *Petron.* Conſtanti *Myconae* dedit ferendam. De qua ſcriptura ampliandum. vid. *Aeſchylum* Perſ. 887. et *Tournefort.* I, 217. WASS. Clar. *Burmannus* in Petronio pag. 688. nihil haeſitans edidit Conſtanti *Mycono*, vt voluerat *Heinſ.* ad Ouid. Epiſt. Cydipp. v. 81. Recte, ſine dubio. Μύκονος ſcribendum, non Μύκωνος, conſtat e Poëtis Graecis ac Latinis. DVCK.

Ἔμβατον] *Stephano* τόπος τῆς Ἐρυθραίας. *Mſ. Vatic.* Geogr. ἄκρον τῆς νήσου vocat. Pluratiue extulit *Polyaenus* III, 9, 29. περὶ Ἔμβατα. WASS.

Τευτίαπλος] Ita omnes. Hinc emendes licet *Schol.* Hermogenis, qui Τευτίαπλος ὁ Ἠλεῖος exhibet. Auctores, et *Schol.* vett. huius mentionem nullibi faciunt. IDEM.

Ὥσπερ ἔχομεν] *Graev. Baſ.* et *Vaſcoſ.* recte diſtinctionem habent ante ὥσπερ, quam etiam in *Caſſ.* manus recens fecerat. Nam haec coniungenda ſunt, πλεῖν ἡμᾶς, ὥσπερ ἔχομεν. Eſt vſitatiſſima formula apud Graecos. *Xenophon* Ἀναβ. IV. non longe a principio. εὐθὺς, ὥσπερ εἶπεν, ὁ Ξενοφῶν ἐλθὼν πρὸς τὸν Χειρίσοφον, ᾐτιᾶτο αὐτόν. *Lucian.* Fugitiv. princ. εἰ γοῦν μὴ εἰς τὴν Ἀραβίαν, ὡς εἶχον, εὐθὺς ἀπιὼν ᾠχόμην, ἀπολώλειν ἄν. *Idem* Encom. Demoſth. p. 697. ὡς οὖν ἤκουσεν ἀπὸ τῆς

28. Cum autem illi, qui reipublicae praeerant, hoc intellexiſſent, nec impedire poſſent, et ſi compoſitione excluderentur, ſe in periculum venturos animaduerterent, communiter paciſcuntur cum Pachete, eiusque copiis, vt Athenienſibus arbitratu ſuo de Mitylenaeis ſtatuere liceret, vtque ipſi Mitylenaei exercitum in vrbem reciperent, et legationem pro ſeipſis Athenas mitterent. interea vero, dum redirent, Paches neminem Mitylenaeorum in vincula coniiceret, aut in ſeruitutem redigeret, aut occideret. Atque compoſitio quidem haec fuit. At illi Mitylenaei, qui potiſſimum cum Lacedaemoniis egiſſent, * ſibi vehementer metuentes, poſtquam exercitus eſt ingreſſus, *has conditiones* non tulerunt: ſed *omnes* pariter ad aras confederunt. Paches vero eos illinc excitatos, nequid iniuriae ipſis fieret, in Tenedum cuſtodiendos transmittit, donec Athenienſes aliquid ſtatuiſſent. Triremibus etiam Antiſſam miſſis, *eam* ſibi adiunxit, et caetera, quae ad exercitum pertinebant, arbitratu ſuo conſtituit. Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88. 1. V. C. Varr. 302.

29. Peloponneſii vero, qui quadraginta nauibus vehebantur, quos celeriter veniſſe oportuerat, cum circa Peloponneſum ipſam nauigantes tempus triuerunt, tum etiam in reliquo nauigationis curſu lente vecti, Athenienſes quidem, qui in vrbe erant, latuerunt, vsque dum ad Delum appuliſſent: illinc vero ad Icarum, et Myconum profecti, tunc primum Mitylenen captam intellexerunt. Sed cum rem exploratam habere vellent, ad Embatum Erythraeae nauigarunt. Die autem a Mitylene capta circiter ſeptimo, ad Embatum ſunt delati. Itaque re explorate cognita, pro praeſenti rerum illarum ſtatu, quid eſſet agendum, conſultare coeperunt. Et Teutiaplus Eleus eos ſic eſt alloquutus.

30. „Alcida, caeterique Peloponneſii, mei collegae, qui copiarum duces adſumus, mihi videtur, Mitylenen nobis eſſe nauigandum, ita vt iam ſumus, ** antequam aduentus noſter diuulgetur. Nam (vt veriſimile eſt) cum homines vrbe recens ſint potiti, magnam ipſorum in cuſtodiis negligentiam offendemus, praecipue vero a mari, qua ex parte, cum ipſi nullum hoſtem contra ſe venturum ſperant, tum etiam noſtrae vires ſunt firmiſſimae. Veriſimile etiam eſt, ipſorum peditatum, quippe quod ſint victores, per hoſpitia diſperſum negligentius agere. Si igitur ex improuiſo et noctu impe-

* Poſt ingreſſum exercitus metu perculſi, nec manere auſi, omnes pariter etc. *Acacius.* HVDS. ** Priusquam palam ſit, quemadmodum apud nos agatur. *Valla.* IDEM.

μεμερισμένως διδόναι. Ξυγχωρήσαντες] ὑπείξαντες. Γνόντες δὲ οἱ ἐν τοῖς πράγμασιν] οἱ τὰ τῆς πόλεως πράττοντες. Ἐξεῖναι βκλεῦσαι] βουλεύσεσθαι. Πάλιν ἔλθωσιν] ἐπανέλθωσιν. Οἱ δὲ πράξαντες] οἱ πρωταίτιοι τῆς ἀποστάσεως τῶν Λακεδαιμονίων. Περιόδους ὄντες] περίφοβοι γεγονότες. Οὐκ ἠνέσχοντο] μεῖναι δηλονότι. Ἀνασήσας αὐτοὺς] ἐγείρας ἀπὸ τῶν βωμῶν. Προσεκτήσατο] προσεποιήσατο. Καθίζατο] εὐτάκτει. Καὶ κατὰ τὸν ἄλλον πλοῦν] τὸν ἀπὸ Πελοποννήσου εἰς Μιτυλήνην. Πρὶν δή] ἕως δή. Προσέσχον] προσωρμίσαντο. Ἐς Ἔμβατον] τὸ μεταξὺ Χίου καὶ Ἐρυθρᾶς. Πρὶν ἐκπύσους] φανερούς. Ὥσπερ ἔχομεν] ἀντὶ τοῦ, ὡς νῦν ἐσμέν. Καὶ πάνυ] εὑρήσομεν τὸ ἀφύλακτον δηλονότι. Καὶ τὸ πεζὸν αὐτῶν] τὸ διὰ ξηρᾶς στρατευμα.

Καλαυρίας ἥκοντα τὸν Ἀρχίαν, εὐθὺς, ὡς εἶχεν, ἐκέλευσεν εἶσω καλεῖν. Sic quoque mihi accipiendus videtur locus *Aeliani* XII. Var. Hiſtor. 1. vbi Cyrus Aſpaſiae monile donans dicit, καί μοι, ὡς ἔχεις, περιθεμένη δεῖξον τὸν τράχηλον. Doctiſſimi *Interpretes* verba ὡς ἔχεις vel praetereunt in verſione Latina, vel in iis interpretandis aeſtuant, vt adparet ex his, quae in *Ind.* v. ἔχω ſcribunt. Putem ea recte verti poſſe, *vt es*, vel, *ſicut es*. Nempe Cyrus Aſpaſiae meridianti, et ob id inornatae ac negligentius veſtitae, ſuperuenerat. Itaque iubet eam, *ſicut erat*, monile collo circumdare, exiſtimans, ei etiam incultae id non minori ornamento futurum, quam ſplendidiſſimos cultus indutae. Sic rurſus *Idem* XIII, 2. de Macareo: καὶ ἀπολιπὼν τὴν τελετὴν, ὡς εἶχε, σὺν ὀργῇ καὶ θυμῷ εἰσεπήδησεν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ τῷ θυρσῷ, ᾧ κατεῖχε, τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἔκτεινεν. ὡς εἶχεν, *ſicut erat*, nempe in habitu bacchantium, atque etiam thyrſum manu geſtans. Plane ſimilarum harum apud Graecos eadem vis eſt, quae Latinarum, *vt*, *ſicut*, *qualis erat*. Add. *Caſaub.* ad Ariſtoph. Equit. V. 486. In verſione *Vallae*, quam poſt Var. Lect. reculit *Hudſ.* quae ſit ſententia, non intelligo. Melius, meo iudicio, *Portus*. Nam hortatur eos, vt ſine vlla mora ac deliberatione, atque vlteriore adparatu, Mitylenen nauigent, et Athenienſes, antequam fama aduentus Peloponneſiae claſſis ad eos perferatur, incautos opprimant. DVCK.

πίζω μετὰ τῶν ἔνδον (εἴτις ἄρα ἡμῖν ἐστιν ὑπόλοιπος [q] εὔνους) καταληφθῆναι ἂν τὰ πράγματα. καὶ μὴ ἀποκνήσωμεν τὸν κίνδυνον, νομίσαντες ἐκ ἄλλο τι εἶναι τὸ [r] καινὸν τῷ πολέμῳ, ἢ τὸ τοιῶτον, ὃ εἴτις στρατηγὸς [s] ἔν τε αὐτῷ φυλάσσοιτο, καὶ τοῖς πολεμίοις ἐνορῶν ἐπιχειροίη, πλεῖς' ἂν ὀρθοῖτο.

λά. Ὁ μὲν, τοσαῦτα εἰπὼν, ἐκ ἔπειθε τὸν Αλκιδαν. ἄλλοι δέ τινες τῶν ἀπ' Ιωνίας [t] φυγάδων, καὶ οἱ Λέσβιοι ξυμπλέοντες παρῆνων, ἐπειδὴ τῶτον τὸν κίνδυνον φοβεῖται, τῶν ἐν Ιωνίᾳ πόλεων καταλαβεῖν τινα, ἢ Κύμην τὴν Αἰολίδα. ὅπως ἐκ πόλεως ὁρμώμενοι τὴν Ιωνίαν ἀποστήσωσιν. [v] ἐλπίδα δ' εἶναι· [x] ἰδὲν γὰρ ἀκυσίως ἀφῖχθαι· καὶ τὴν πρόσοδον ταύτην [y] μεγίστην ὅσαν Αθηναίων ἦν ὠφέλωσι, καὶ ἅμα, ἢν [z] ἐφορμῶσιν αὐτὸς σφίσι δαπάνη γίγνηται, πείσειν τε οἴεσθαι καὶ Πισσύθνην, ὥστε ξυμπολεμεῖν. ὁ δὲ ἰδὲ ταῦτα ἐνεδέχετο, ἀλλὰ τὸ πλεῖστον τῆς γνώμης εἶχεν, ἐπειδὴ τῆς Μιτυλήνης ὑστερήκει, [a] ὁτιτάχιστα τῇ Πελοποννήσῳ πάλιν προσμίξαι.

λβ'. Ἄρας δὲ [b] ἐκ τῶ Εμβάτα παρέπλει· καὶ προσχὼν [c] Μυονήσῳ τῇ Τηΐων, τὰς αἰχμαλώτους, ὃς κατὰ πλῶν εἰλήφει, ἀπέσφαξε τὸς πολλούς. καὶ ἐς τὴν Εφεσον καθορμισαμένῳ αὐτῷ, [d] Σαμίων τῶν ἐξ Αναίων ἀφικόμενοι πρέσβεις, ἔλεγον, ὡ καλῶς τὴν Ελλάδα ἐλευθερῶν αὐτὸν, εἰ ἄνδρας διέφθειρεν ὅτε χεῖρας [e] ἀν]αιρεμένας, ὅτε πολεμίους, Αθηναίων δὲ [f] ὑπ' ἀνάγκης ξυμμάχους· [g] εἰ δὲ μὴ παύσεται, ὀλίγους μὲν [h] αὐτὸν τῶν ἐχθρῶν ἐς φιλίαν προσάξεσθαι, πολὺ δὲ [i] πλείους τῶν φίλων πολεμίους ἕξειν. καὶ ὁ μὲν ἐπείσθη τε, καὶ Χίων ἄνδρας, ὅσας εἶχεν ἔτι, ἀφῆκε, καὶ τῶν ἄλλων τινάς. ὁρῶντες [k] γὰρ τὰς ναῦς οἱ ἄνθρωποι ἐκ ἔφευγον, ἀλλὰ προσεχώρων μᾶλλον ὡς Αττικαῖς. καὶ ἐλπίδα ἰδὲ

q Καὶ εὖνους *Cl.* r Κενὸν *Marg. Gr.* s Ἐν τῷ αὐτῷ *Marg. Ar. C. Ald. Flor. Baf.* Ἔν τε αὐτῷ *Cl. Gr.* et *Caff.* mox ἐν τοῖς πολεμ. ἐνορῶν Mosqu. et ἐπιχειροίη d. t φυγάδες *Cl.* v Hoc et sequens membrum in vnum commiscet *Valla. Hudf.* ex adnotat. *Stephani* ad marg. Ed. 2. Ἀποστήσωσιν ἐλπὶδα εἶναι. *Gr.* x Οὐδενὶ *Marg. Cam. Cl. Gr.* Mosqu. y Οὖσαν μεγίστην Ἀθηναίων ἣν ἀφέλωσι *Reg.* Μεγ. ἔσ. Ἀθηναίων ἣν ὑφέλωσιν *Caff.* ὀφέλωσιν etiam *Gr.* z Ita *Ald. Flor. Steph.* 1. 2. et *Ae. Port.* Ἐφορμῶσι σφίσιν αὐτοῖς δαπάνη γίγνηται *Marg.* Ἐφορμῶσιν αὐτοῖς ὀαπάνη σφίσι γίγνηται *C. Baf.* Ἐφορμῶσιν αὐτοῖς δαπάνη καὶ σφίσι γίγν. *Ar.* Αὐτοῖς *Cl. Gr.* Vide *Annot. Hudf.* Ἐφορμῶσιν αὐτοῖς σφίσι δαπάνη γ. *Reg.* Ἐφορμῶσιν αὐτὸς δαπάνη σφίσι γ. *Caff.* Cum *C.* et *Baf.* conſentiunt *Gr.* et *Dan.* a Ὅτι τάχιστα *C. Ald. Flor. Baf. Reg. Caff. Gr.* b Ἐκ τῆς Ἐμβάτα *Ar. C. Dan.* c Μυονήσῳ *C.* Μυόννησος *Straboni* dicitur. *Hudf.* Μυονήσῳ *Reg.* τῶν Τηΐων Mosqu. d Vel Σαμίων τε καὶ Ἀναιτῶν, vel Σαμίων ἐξ Ἀναίας. *F. Port.* e Ἀντιεφορμίσας *Reg. Caff.* et ab emendatore, qui ſuper α ſcripſerat ο, *Gr. Vaſc. Baſ. Steph.* 2. f Ὑπὸ *Reg. Caff. Gr.* g Εἴτε *Ar. C. Cl.* Εἴγε *Gr.* Εἴτε *Gr.* non εἴγε, et *Caff.* Εἴτε *Dan.* εἴτε Mosqu. h Αὐτῶν *Gr.* i Πλείους ἕξειν ἐχθροὺς *Cl.* Πλείους ἕξειν. καὶ ὁ *Caff.* k Δὲ, pro γὰρ *Ar. C.* Mosqu. *Dan.* et hic mox Ἐφυγον.

Καινὸν] Pro καινὸν legit Abr. κενὸν p. 295. ita Reisk. p. 26. GOTTL.

Ἀκυσίως] Reisk. ἰδενὶ γὰρ ἀκυσίῳ, aut ἰδ. γὰρ ἀκύσιος. GOTTL.

Ἀφῖχθαι] Pro ἀφίξεσθαι. Abr. 298. G.

Τὠφέλωσι] Schol. legit ἀφέλωσι, et praefert Abr. 295. GOTTL.

Ἐφορμῶσιν αὐτός] *C. Baſ.* ἐφορμῶσιν αὐτοῖς ὀ. σ. γ. bene. WASS. Non video, qua ſtructura orationis, aut quo ſenſu, hic locum habere poſſit αὐτός. *Hudſonus* de hoc loco iubet videri Adnotationes ſuas, quae nullae ſunt. Paullo ante *Valla* legit ὑδενὶ: nam vertit, *nullis ſe inuitis venturos.* Et hoc praetuliſſe *Portum* oſtendunt illius Notae, et verſio Latina. Nec diſplicet. DUCK.

Αὐτὸς] Quidam αὐτοῖς malunt legi, vt monet Schol. et referunt ad Laced. alii ad Ath. retulerunt, quibus ἐφορμήσασι belli ſumtus augerentur. Alii ἐφορμῶσι ad Peloponneſios retulerunt, ſed verba δαπάνη σφ. etc. ad Athen. Abreſchius tuetur αὐτὸς et ad Laced. refert. Malit autem ἐφορμῶσι ab ἐφορμεῖν, non — ἂν deducere, et τὸ αὐτὸς regi vult ab ἀφέλωσι. Heilm. vult αὐτῷ. p. 344. Reisk. locum corruptum habet. v. Diluc. 299. ſed legit quoque αὐτῷ p. 26. GOTTL.

Καὶ ἢν ἐφορμ. αὐτὸς σφίσι δαπ. γίγν.] Difficilis locus, quocunque te verteris; nec ſatis cohaereat, etiamſi verba, καὶ ἢν — ad γίγνηται, pro parentheſi accipies. Abreſchii ratio, vt pleraque huius Viri, contorta eſt et violenta. Quae enim vis iunxerit Pron. αὐτὸς verbo ἀφέλωσι, in tali poſitu verborum, cum praeſertim intercedat verbum ἐφορμῶσιν; Simpliciſſimum putem, αὐτὸς referri ad ἐφορμῶσιν, vt ſit pro Datiuo, cum ἐπὶ tamen et quartum caſum regat; quidni enim dicatur, ἐφορμεῖν τινα, perinde vt ἐνεδρεύειν τινά; Ita commode ſint in parentheſi, hoc ſenſu: nam, ſi eos obſederint navibus, nempe Athenienſes Lacedaemonios: ipſis, Athenienſibus, ſumtus augeatur. Sed nec parentheſi opus ſit; ἢν tantum repetitum eſt, et conſequens vtriusque ſit πείσειν τε οἴεσθαι, quod pendeat a παρῆνουν· ita ἐφορμῶσιν poſſit eſſe etiam Dat. participii. BAVER.

Μυονήσῳ] Vid. *Liuium* XXXVII, 27. WASS. Apud *Stephanum* eſt Μυόνησος. *Straboni* ſemper Μυόννησος, qui IX, 618. ſcribit in huiusmodi compoſitis ν conſuetudine quadam abundare, vt in Ἑκατόννησοι, Πελοπόννησος, Πρεκόννησος, et Ἀλόννησος. *Berkelius* ad Steph. v. Μυόνησος dicit, demonſtrari poſſe, hanc rationem ſaepenumero falſam eſſe. Ex hoc non efficitur, Μυόνησος potius ſcribendum eſſe, quam Μυόννησος. Nam licet *Steph.* huic, item vocibus Ἀλόννησος et Πρεκόννησος alterum ν detrahat, tamen non potuit *Strabo* ignorare, quomodo ea et ſua aetate ſcriberentur, et ante ſcripta fuerint: qua in re, ſi quis eum erroris conuincere velit, ei vel teſtimonia idoneorum Scriptorum, qui id negent, vel aliorum monumentorum aequalium, aut vetuſtiorum, Nummi puta, et Inſcriptiones, producenda ſunt. Ea ſi non adſint, auctoritas librorum

tum in ipſos faciamus, ſpero fore, vt cum illis, qui ſunt in vrbe (ſiquis modo nobis beneuolus adhuc ſupereſt) * res illas in poteſtatem noſtram redigamus. proinde ne vos pigeat periculum iſtud ſubire, reputantes, nouas belli rationes nullas alias eſſe, quam ** iſtas; a quibus ſi quis dux ſibi ipſi caueat, et hoſtes huiusmodi arrepta occaſione adoriatur, ex animi ſententia res plurimas gerere poterit. Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88. 1. V. C. Varr. 327/8.

31. Hic quidem ita loquutus, rem Alcidae non perſuaſit. Alii vero nonnulli ex Ionia exſules, et Lesbii, qui cum ipſo nauigabant, ei ſuadebant, vt, quandoquidem hoc periculum formidabat, aliquam vrbem in Ionia, aut Cumam Aeolicam occuparet; vt ex vrbe, *quam cepiſſet*, prodeuntes, Ioniam ad defectionem impellerent. Spem autem *rei peragendae* eſſe. Se enim praeter nullius voluntatem *eo* venturos *affirmabant*. Et ſi prouentum iſtum, qui maximus erat, Athenienſibus eriperent, ſimul etiam ſi ſtationes ipſis oppoſitas haberent, ſumtus *ab hoſtibus* factum iri. etiam ſe ſperare, Piſſuthnen a ſe adductum iri, vt ad huius belli ſocietatem ſe adiungeret. Sed Alcidas ne iſta quidem admiſit: † ſed ad eam ſententiam animo potiſſimum inclinauit, vt, quoniam non ſatis mature Mitylenen peruenire potuiſſet, in Peloponneſum quam celerrime ſe reciperet.

32. Quamobrem cum Embato ſoluiſſet, diſceſſit. cumque ad Teiorum Myoneſum appuliſſet, plerosque captiuos, quos in ſuae nauigationis curſu interceperat, trucidauit. Et cum Epheſum appuliſſet, Samiorum, qui ex Anaeis erant, legati, ad eum venientes, non rite eum Graeciam in libertatem aſſerere dixerunt, ſi illos necaret, qui nec arma contra *Peloponneſios* tuliſſent, nec *ipſis* hoſtes eſſent; ſed neceſſitate coacti ſocietatem cum Athenienſibus feciſſent. Et, niſi finem faceret, ipſum paucorum quidem hoſtium amicitiam ſibi conciliaturum, longe vero plures ex amicis hoſtes habiturum. His ille perſuaſus, quotquot de Chiis adhuc penes ſe habebat, et ex aliis nonnullos dimiſit. Nam homines, licet *Peloponneſiorum* naues conſpicerent, haud tamen fugiebant, ſed potius, vt ad Atticas ac-

* Optata conſequamur. *Valla.* HVDS. ** *Scilicet*, pericula fortiter ſubire, hoſtesque incautos noctu aggredi etc. IDEM.

† Suaeque ſententiae plurimos e conſilio ſocios habuit. *Valla.* Neque his motus Alcidas, perſtitit in ſententia. *Acacius.* IDEM.

Οὐκ ἄλλό τι εἶναι τὸ καινὸν τῆ πολέμῳ] τὸ καινὸν, οἱ μὲν διὰ διαφθόγγου γράψαντες, ὕτως ἐνόησαν, τὸ παρ' ἐλπίδα καὶ παρὰ δόξαν ποιῶν ἐν τοῖς πολεμίοις νικᾶν, τυτέστι, τὸ ἐπιπεσεῖν ἀφυλάκτως τοῖς ἐχθροῖς. οἱ δὲ διὰ τῆ ψιλῆ γράψαντες ὕτως ἐξηγῦνται, τὸ διάφορον καὶ ἀργὸν τῆ πολέμῳ. Ὁ εἴτις στρατηγὸς] τὸ ἀφυλακτον δηλονότι, καὶ ἑάθυμον· ὁ εἴτις στρατηγὸς αὐτός τε ἐκκλίνοι, καὶ τοις πολεμίοις τηνικαῦτα ἐπιχειροίη, ἡνίκ' ἂν ἀφυλάκτως αὐτὸς ἑρᾴη, μάλις' ἂν ὀρθοῖτο. Ἐνορῶν] πρισέχων. Πλεῖς' ἂν ὀρθοῖτο] ἐπὶ πλεῖσον νικήσοι ἄν. Τῶν ἐν Ἰωνίᾳ] λείπει ἡ ἀπό. Ὁρμώμενοι] ὁρμητήριον ἔχοντες. Ἐλπίδα δ' εἶναι] ἔφασκε δηλονότι. Καὶ τὴν πρόσοδον ταύτην] ταύτην τὴν πρόσοδον τὴν ἀπὸ τῶν Ἰώνων ὑπάρχουσαν τοῖς Ἀθηναίοις, ἐὰν ἀφέλωνται, καὶ χειρώσωνται αὐτοὶ τὴν Ἰωνίαν, μέλλουσιν ἕξειν καὶ τὰ ἀπὸ τῶν Ἰώνων ἀεὶ χρήματα, καὶ τὴν ἐκεῖθεν Ἀθηναίων παρασκευήν. Καὶ ἅμα ἦν ἐφορμᾶσιν] οἱ μὲν εἰς τὸ ἐφορμᾶσι τὸν λόγον ἀναπαύσι, καὶ τὴν πᾶσιν ἐναλλάττουσιν, ἐπὶ τῶν Λακεδαιμονίων τὸ ἐφορμῶσι λαμβάνοντες· οἱ δὲ τὸ ὅλον ἐπὶ τῶν Ἀθηναίων ἐκδέχονται, καὶ νοῦσιν ὕτω, καὶ ἐὰν ἐφορμᾶσιν οἱ Ἀθηναῖοι, δαπάνη αὐτοῖς γίνεται, ὅταν τι χωρίον ἡμεῖς ἐν τῇ Ἰωνίᾳ κατάσχωμεν. Ἄλλως. καὶ ἐὰν ἐφορμῶντων σφῶν (τυτέστι τῶν Πελοποννησίων) δαπάνη αὐτοῖς γενήσεται, δηλονότι τοῖς Ἀθηναίοις διόπερ τὸ σφίσιν αὐτοῖς οὐχ ἅμα ἀναγνωστέον, ἀλλὰ διαιρετέον, καὶ κατὰ τὸ σφίσιν ὑποκιτέον. Ὁ δὲ] ὁ στρατηγὸς τῆ βασιλέως περὶ τὴν Ἰωνίαν διατριβων. Ἐνεδέχετο] ἐν ἑαυτῷ ἐδέχετο. Ἀλλὰ τὸ πλεῖσον τῆς γνώμης] ὁ περισσότερος σκοπὸς ἦν αὐτῷ.

manu exaratorum, qui Μυόνησος, Προκόνησος, et Ἀλόνησος habent, contra diſerta verba *Strabonis* valere non debet; vtpote qui omnes longe poſt illius aetatem ſcripti ſint. Adde, quod nemo pro certo adfirmare poteſt, haec ab ipſis auctoribus ita profecta eſſe. *Myonneſus* quidem etiam in *Liuio* eſt l. d. et in *Plinio* V, 31. et Προκόνησος gemino *n* ſcribi, vt Πελοπόννησος, dicit *Auctor Etymologici M.* in Πελοπόννησος, eamque ſcripturam plerique tam Graeci, quam Latini ſeruant. DVCK.

Ἐξ Ἀναίων] Non audio *Portum* in Var. Lect. *Hudſoni*, *Stephanus* et *Euſtathius* ἡ Ἀναία dicunt, *Thucydides* τὰ Ἀναιά. vid. ad Cap. 19. huius libri. DVCK.

Ἀνταιρεμένες] Hoc vitio operarum primum in *Porti*, et inde in *Hudſoni* Editionem veniſſe ſuſpicor, pro ἀνταιρομένας, quod habent *ſcripti* et *editi* in Var. Lect. memorati. Nam Graeci de hac re ſemper dicunt ἀνταίρειν, ἀνταίρεσθαι, et ἀνταιρόμενος. *Herodotus* compluribus locis, quae in Lexico Ionico congeſſit *Portus*, *Lucian.* Hermotim. p. 519. et Sympoſ. 642. et alii apud *Budaeum* in Commentar. Ling. Gr. p. 729. *Schol.* Sophocl. Aiac. v. 1085. τὸ ἀνταίρειν κυρίως ἐπὶ τῶν ἀντιτασσομένων λέγεται χερσὶν αἱρομένοις, ἢ ξάβδοις, ἢ τοιούτοις τισί. Nec tamen quidquam mutare volui, quia in *Gr.* a prima manu erat ἀνταιρεμένης, et e *Dan.* nulla varietas adnotabatur. DVCK.

τὴν ἐλαχίστην εἶχον, μή ποτε, Ἀθηναίων τῆς θαλάσσης κρατόντων, ναῦς Πελοποννησίων [l] εἰς Ἰωνίαν παραβαλεῖν.

λγ'. Ἀπὸ δὲ τῆς Ἐφέσου [m] ὁ Ἀλκιβιάδης ἔπλει [n] κατὰ τάχος, καὶ φυγὴν ἐποιεῖτο. ὤφθη γὰρ ὑπὸ τῆς [o] Σαλαμινίας καὶ Παράλου, ἔτι περὶ [p] Κλάρον ὁρμῶν. αἱ δ' ἀπ' Ἀθηνῶν ἔτυχον πλέουσαι· καὶ δεδιὼς τὴν δίωξιν, ἔπλει διὰ τῶν πελάγους, ὡς γῆ [q] ἐκάστοις ὁ σχήσων ἄλλη ἢ Πελοποννήσου· τῷ δὲ Πάχητι καὶ τοῖς Ἀθηναίοις ἦλθε μὲν καὶ ἀπὸ τῆς Ἐρυθραίας ἀγγελία, ἀφικνεῖτο δὲ καὶ παυσαχόθεν. ἀτειχίστου γὰρ ὄσης τῆς Ἰωνίας, μεγα τὸ δέος ἐγένετο, μὴ παραπλέοντες οἱ Πελοποννήσιοι, εἰ καὶ ὡς μὴ διενοοῦντο μένειν, πορθῶσιν ἅμα προσπίπτοντες [qq] τὰς πόλεις. αὐτάγγελοι [r] δ' αὐτὸν ἰδόσαι ἐν τῇ Κλάρῳ ἥ τε Πάραλος καὶ ἡ Σαλαμινία ἔφραζαν. ὁ δὲ ὑπὸ σπουδῆς ἐποιεῖτο τὴν δίωξιν· καὶ μέχρι μὲν [s] Λάτμου τῆς νήσου [t] ἐπεδίωξεν· ὡς δ' ἐκέτι [v] ἐν καταλήψει ἐφαίνετο, ἐπανεχώρει. κέρδος δὲ ἐνόμισεν, ἐπειδὴ ὁ μετεώρεις περιέτυχεν, ὅτι ὀλίγῳ ἐγκαταληφθεῖσαι ἠναγκάσθησαν σταυροπεδόν τε [x] ποιεῖσθαι, καὶ φυλακὴν σφίσι καὶ ὁρμησιν παρασχεῖν.

λδ'. [y] Παραπλέων δὲ πάλιν ἔσχε καὶ ἐς Νότιον τὸ Κολοφωνίων, ἃ κατῴκηντο Κολοφώνιοι, τῆς ἄνω πόλεως ἁλωκυίας ὑπὸ Ἰταμάνους, καὶ τῶν βαρβάρων κατὰ σάσιν ἰδίαν ἐπαχθέντων. ἁλοὺς δὲ [z] μάλιστα αὕτη, ὅτε ἡ δευτέρα Πελοποννησίων ἐσβολὴ ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐγίγνετο. ἐν ὧν τῷ Νοτίῳ, οἱ καταφυγόντες καὶ [a] κατοικήσαντες αὐτόθι, αὖθις στασιάσαντες, οἱ μὲν, παρὰ Πισσούθνου ἐπικούρου Ἀρκάδων τε [b] καὶ βαρβάρων ἐπαγόμενοι, ἐν διατειχίσματι εἶχον, καὶ τῶν ἐκ τῆς ἄνω πόλεως Κολοφωνίων οἱ Μηδίσαντες, [c] ξυνεσελθόντες ἐπολίτευον. οἱ δὲ, ὑπεξελθόντες τότε, καὶ ὄντες φυγάδες, τὸν Πάχητα ἐπάγονται. ὁ δὲ, [d] προσκαλεσάμενος ἐς λόγους Ἱππίαν τὸν ἐν τῷ διατειχίσματι Ἀρκάδων ἄρχοντα, ὥστε, ἢν μηδὲν [e] ἀρέσκον λέγῃ, πάλιν αὐτὸν καταπέμψειν ἐς τὸ τεῖχος σῶν καὶ ὑγιᾶ· [f] ὁ μὲν ἐξῆλθε παρ' αὐτόν· ὁ δ' ἐκεῖνον μὲν ἐν φυλακῇ ἀδέσμῳ εἶχεν, αὐτὸς δὲ προσβαλὼν τῷ τειχίσματι ἐξαπιναίως, καὶ ὁ προσδεχο-

l Ἐς Ἰωνίαν *C.* Εἰς Ἰωνίαν *Ar.* et *Cdd. impressi:* paulo tamen infra habent Ἐς Ἰωνίαν. *Hudf.* Ἐς Ἰων. *Reg.* Mosqu. m Ὁ deeſt *C.* n Κατατέχως *Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg. Gr. Caſſ.* o Sacrae fuere triremes: de quibus vide *Annott. Hudf.* Τῆς deeſt *Gr.* p Κλάρῳ *Dan.* q Ἑκάστοις *Caſſ.* qq τὰς abeſt Mosqu. r Δ' αὐτὰ *Ar. C. Dan.* s Cum nullus alius Auctor de hac Latmo inſula fecerit mentionem, credo legendum Πάτμου. Latmus enim eſt mons et vrbs Cariae in Mediterraneo, non inſula. *Palmerius.* Vide etiam *Voſſii* obſeruationes in *Catullum* p. 257. Πάτμῳ *Ar.* Λάτμῳ *Gr.* t Ἀπεδίωξεν *Dan.* v Ἐν ἐγκαταλήψει *Gr.* x Ποιεῖσθαι *Cam.* Τε ante ποιεῖσθαι abeſt a *Reg.* y Περιτλέων *Reg.* z Αὕτη μάλιστα *Gr.* a Κατοικίσαντες *Cl.* In verba ἐν ὧν τ. Νοτίῳ deſinit ſcr. recent. Aug. b Καὶ τῶν βαρβάρων *Ar. C. Cl. Gr. Caſſ. Dan.* Aug. antea Πισσούθνου Mosqu. c Ξυνελθόντες *C. Baſ. Cl.* Aug. ſed ες ſuperſcr. a m. 2. Ξυνεσελθόντες *Reg.* Ξυνελθόντες primum, mox eadem manu ξυνεσελθόντες *Caſſ.* d Προκαλεσάμενος δὲ λόγους *Cam.* Προκαλεσάμενος etiam *Caſſ.* e Ἀρέσκων *Gr.* f Ὁ δ' ἐξῆλθε *Reg. Gr.*

Εἰς Ἰωνίαν] *Aeſchylus* p. 30. *Herodotus*, *Hippocrates* εἰς, et ἐς. etiam εἰς ἀεὶ *Sophocles* Trach. 737. 1219. Aiace 343. et *Aeſchylus.* WASS.

Σαλαμινίας καὶ Παρ.] *Scholiaſtes Ariſtoph.* in Auibus, ad illa, κλῆσῆς' ἄγυσ' ἔσωθεν ἡ Σαλαμινία, notat, δύο εἰσὶ νῆες ὑπηρετίδες παρ' Ἀθηναίοις, ἡ Πάραλος καὶ ἡ Σαλαμινία. ὧν ἡ μὲν Σαλαμινία τὺς ἐκκαλεμένους εἰς κρίσιν ἦγεν. ἡ δὲ Πάραλος τὰς θεωρίας ἀπῆγεν, τυτέστι τὰ ἐς θυσίας πεμπόμενα. Sed et τῇ Παράλῳ ad abducendos reos vtebantur, eamque miſere, vt Alcibiadem arceſſerent ad cauſam Athenis dicendam, vt conſtat ex *Thucyd.* et *Suida* in voce Πάραλος. Vide *Sigonium*, l. 4. de Rep. Athen. et *Meurſii* Attic. Lect. l. 2. c. 8. HVDS.

Κολοφωνίων] Id oppidum Colophonium mari imminens, abeſt a *vetere* Colophone duo ferme millia paſſuum, inquit *Liuius* XXXVII, 26. Vel portum habuit, vel certe litus nauibus oportunum. alterum innuere videtur *Lucanus:* Et *placidi* Colophona *maris.* Cl. *Wbelerus* in Itin. numum exhibet Diadumeniani cum hac inſcriptione: ΚΟΛΟΦΩΝΙΩΝ, operarum opinor incuria. Nam de modulo certiores faciunt *Theognis*, *Nicander*, *Ouidius*, et *Virgilius* in Ciri. Tabulae *Peutinger.* Colofon: *Notit. Epiſcop.* Κολοφὲν, et *Ptolemaeus* Κολοφῶν, ſcribunt pinguntque pro Κολοφών, quomodo *Coiſlin.* et *Herodotus.* Vrbs autem haec, quam cum *Notio* paſſim confundunt antiqui, veterrima erat. Conditor eius Mopſus iuxta *Melam*, *Pauſan.* et *Apollonii* Schol. 1, 308. poſt Rachium Cretenſem. Atque ita fere *Conon.* Vnde nomen traxerit, incertum eſt. Eſt enim apud *Herodot.* Colophon, qui et Smyrnam fundaſſe dicitur: eſt et piſcis eiusdem nominis apud *Heſychium.* Capta eſt a Gyge, et diu bellum cum Halyatte geſſit ante Chriſtum 619. Is autem ſtratagemate vſus equitatum omnem, quo plurimum valuere Colophonii, ad internecionem vsque deleuit. Vide *Polyaen.* VII, 2. *Theognidem* 1099. *Ariſtot.* Polit. IV, 4. Olymp. CXIX. ante Chriſtum 302. a Lyſimacho euerſa eſt ciuitas, et poſtea commodiore loco rurſus inſtaurata. Conſule *Diodorum*, et *Liuium* loco ſupra laudato. Nec perfunctorie tunc munita eſſe videtur, quia Antiochum repulit anno ante Chriſtum CXC. Paulo antea, Attalo, et Romanis in clientelam conceſſerat, a quibus tributi immunitatem obtinuit pace cum Rege conuenta. De qua re adeatur *Polybius.* Poſt paulo in libertatem, Tyranno amoto, vindicabat Lucullus, anno ante Chriſtum LXXIV. A Scythis vel Tartaris ruinam huic aliisque Aſiae vrbibus canunt Auctores Sibyllinorum, ignemque et faces alibi minantur. Colophoniorum denique Epiſcopus in Concilio Epheſino memoratur. Oraculi Apollinis meminere *Nicander*, *Alex. Strabo*, *Tacitus*, *Euſebius*, *Tertullianus*, et

cedebant; et ne vel minimam quidem ſuſpicionem habebant, cum Athenienſes maris imperium obtinerent, Peloponneſiorum naues in Ioniam vnquam traiecturas eſſe. Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88. 1/2. V. C. Varr. 327/8.

33. Alcidas vero Epheſo raptim diſceſſit, et in fugam ſe dedit. Nam a Salaminia et Paralo nauibus, dum adhuc * in portu ad Claron eſſet, conſpectus fuerat. Hae autem ab Athenis curſum caſu tenebant. ac hoſtis inſequentis aduentum metuens, per altum ferebatur, ad nullam aliam regionem vltro, niſi ad Peloponneſum appulſurus. Pacheti vero et Athenienſibus cum vndique, tum etiam ex Erythraea huius rei nuntius afferebatur. Cum enim Ionia nullis munitionibus eſſet munita, metus ingens erat, ne Peloponneſii maritimam oram nauibus legentes, quamuis et ſic in animo non haberent *diutius ibi* manere, tamen obiter, prout in ſingulas vrbes incidiſſent, eas diriperent. Paralus vero et Salaminia naues, cum ipſaemet ipſum *Alcidam* ad Claron vidiſſent, *rem Pacheti* nuntiarunt. Ille vero eum magna feſtinationis contentione perſequebatur. Et vsque ad inſulam Latmon eum eſt perſequutus, ſed cum *Alcidas* nusquam amplius appareret, ita vt eum aſſequi poſſet, *Paches* retro rediit. Cum autem *hoſtium naues* in alto aſſequutus non fuiſſet, hoc in lucro poſuit, quod nusquam ſubſiſtere, neque caſtra munire, neque ſibi eas praeſidiis obſidendi, et ſtationes ipſis oppoſitas habendi materiam praebere coactae fuiſſent.

34. Dum autem *ab hoſte perſequendo* reuerteretur, maritimam *Aſiae* oram legens, ad Notium Colophoniorum vrbem appulit, vbi Colophonii habitabant, quod *Colophon ipſorum antiqua patria*, ** vrbs a mari remotior, ab Itamane, et barbaris per domeſticam ſeditionem *ab altera factione* accitis, capta fuiſſet. Haec autem capta fuit eo ferme tempore, quo Peloponneſii ſecundam irruptionem in Atticam fecerunt. In vrbe igitur Notio, cum ſeditio rurſus orta fuiſſet inter illos, qui eo confugerant, et veteres vrbis colonos, *** alii quidem auxiliares copias, quas a Piſſuthne, et ab Arcadibus, ac barbaris accerſiuerant, in munitionibus vrbem interſepientibus habebant, et illi de Colophoniis, qui profugerant ex *antiqua patria* vrbe, quae a mari erat remotior, quique Medis fauerant, cum eiusdem factionis hominibus eo ingreſſi, Rempublicam adminiſtrabant. alii vero, qui clam iſtis aufugerant, et qui exſules erant, Pachetem accerſiuerunt. Is autem, cum Hippiam, Arcadum ducem, qui in munitionibus illis vrbem interſepientibus erat, ad colloquium euocaſſet, ea conditione, vt, ſi nihil dixiſſet, quod ſibi placeret, eum in ſuas munitiones rurſus ſaluum et ſanum reſtitueret: ille quidem ad ipſum proceſſit. Ipſe vero eum in cuſtodia ſine vinculis ſeruari iuſſit; *hoſtium* munitiones repente adortus, illisque nihil

* Ad Claron in anchoris eſſet etc. *Valla.* HVDS. ** Arx ab Itamane etc. *Valla.* Vrbs ſuperior etc. *Steph.* Sed neuter *Thucydidis* mentem videtur aſſequutus. Nam τὴν ἄνω πόλιν vocat τὴν ἀπὸ θαλάσσης, ſcilicet, veterem Colophonem. *Ac. Port.* IDEM. *** Alii quidem, a Piſſuthne Arcadum et barbarorum auxiliis accitis, muro ſe interſepſerunt; ac cum iis, qui Colophoniorum ſuperiorem vrbem tenentes Medorum partis erant, congreſſi, vnam rempublicam fecerunt. alii vero, etc. *Acacius.* IDEM.

Οὐ σχήσων] ὃ προσερημώμενος. Αὐτάγγελοι δὲ αὐτὸν ἰδόσαι] ὡς ἐπ' ἀγγελίαν πεμφθεῖσαι, ἀλλ' ἐπ' ἄλλην χρείαν. Ἔφρασαν] τοῖς Ἀθηναίοις. Ὁ δὲ] ἦγεν, ὁ Πάχης. Ἐφαίνετο] ὁ Ἀλκίδας. Ἐπανεχώρει] ὁ Πάχης. Κέρδος δὲ ἐνόμισε] κέρδος (φησὶν) ἐνόμισεν ὁ Πάχης, ὅτι ὁ κατέλαβε τὰς Ἀλκίδα ναῦς, ἵνα μὴ ἀναγκάσωσιν αὐτὸν σφᾶς τὸ στόμα κατ' αὐτῶν ποιήσασθαι, ἢ φυλακὰς, καὶ ἐφόρμησιν, μὴ ἄρα τὶ τυχηρὸν γένηται ἐν τῇ ναυμαχίᾳ, καὶ ἥττηθῇ. Καὶ τῶν βαρβάρων] καὶ τῶν βαρβάρων ἐπαχθέντων ὑπὸ μιᾶς τῶν νάσεων. Ἐπαχθέντων] ἐπελθόντων. Ἀρκάδων τε καὶ βαρβάρων] λείπει ἡ ἀπὸ, ἵν' ᾖ, ἀπὸ τῶν Ἀρκάδων. Ἐπολίτευον] τὴν πολιτείαν εἶχον. Ἱπεξελθόντες τέτρες] λαθραίως φυγόντες. Σῶν καὶ ὑγιᾶ] ἀνακομιζομένους. Καὶ ὁ προσ-

Themiſtius Orat. XXVII. De reliqua eius Hiſtoria, nonnihil addunt *Pauſan.* 535. Numiſmata et Paroemiographi. WASS. Ἐν φυλακῇ ἀδέσμῳ] Ἀδέσμῳ φρουρᾷ perperam *Pollux* VIII, 72. at *Heſych.* recte vt in contextu. De σῶν confer *Suidam* et *Etymol.* vbi fortaſſe pro σῶ, μονοσύλλαβον, legendum σᾶν. Vide *Salluſt.* Fr. IV. Epiſt. Mithridatis, quia pacto vitam dederant inſomniis occidere. *Plutarch.* Aemil. *Polyaenus* III, 2. συνθέμενος ἀβλαβῆ καὶ ζῶντα ἀποπέμψειν — καὶ μετὰ τοῦτο κατακόντισεν. Ita *Adelbertum* Comitem Hatto luſit apud *Luitprand.* II, 3. WASS. De σᾶς add. *Euſtath.* ad Homer.

μένων, αἱρεῖ, τὰς τε Λεκάδας καὶ τῶν βαρβάρων ὅσοι ἐνῆσαν διαφθείρει· καὶ τὸν Ἱππίαν ὕστερον ε ἐσαγαγὼν, ὥσπερ ἐσπείσατο, ἐπειδὴ ἔνδον ἦν, ξυλλαμβάνει, καὶ κατοξεύει. Κολοφωνίοις δὲ Νότιον παραδίδωσι, πλὴν τῶν Μηδισάντων. καὶ ὕστερον Ἀθηναῖοι, οἰκισὰς πέμψαντες, κατὰ τὰς ἑαυτῶν νόμους κατῴκισαν τὸ Νότιον, ξυναγαγόντες πάντας ἐκ τῶν πόλεων, [h] εἴπερ τις ἦν Κολοφωνίων.

λε'. Ὁ δὲ Πάχης, ἀφικόμενος ἐς τὴν Μιτυλήνην, τήν τε Πύρραν καὶ [i] Ἔρεσον παρεσήσατο· καὶ Σάλαιθον λαβὼν ἐν τῇ πόλει [k] τὸν Λακεδαιμόνιον κεκρυμμένον, ἀποπέμπει ἐς τὰς Ἀθήνας, καὶ τοὺς ἐκ τῆς Τενέδου [l] Μιτυληναίους ἄνδρας ἅμα, ὃς καλέσετο, καὶ εἴτις ἄλλος αὐτῷ αἴτιος ἐδόκει εἶναι τῆς ἀποστάσεως. ἀποπέμπει δὲ καὶ τῆς στρατιᾶς τὸ πλέον. τοῖς δὲ λοιποῖς ὑπομένων καθίστατο τὰ περὶ [m] τὴν Μιτυλήνην καὶ τὴν ἄλλην Λέσβον, ᾗ αὐτῷ ἐδόκει.

λς'. Ἀφικομένων δὲ τῶν ἀνδρῶν, καὶ τοῦ Σαλαίθου, οἱ Ἀθηναῖοι τὸν μὲν Σάλαιθον εὐθὺς ἀπέκτειναν, [n] ἔστιν ἃ παρεχόμενον, [o] τά τ' ἄλλα, καὶ [p] ἀπὸ Πλαταιῶν (ἔτι γὰρ ἐπολιορκοῦντο) ἀπάξειν Πελοποννησίους. περὶ δὲ τῶν ἀνδρῶν γνώμας ἐποιοῦντο· [q] καὶ ὑπὸ ὀργῆς ἐδοξεν αὐτοῖς ὰ τοὺς παρόντας μόνον ἀποκτεῖναι, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἅπαντας Μιτυληναίους, ὅσοι ἡβῶσι, παῖδας δὲ καὶ γυναῖκας ἀνδραποδίσαι· ἐπικαλοῦντες τήν τε ἄλλην ἀπόστασιν, ὅτι οὐκ ἀρχόμενοι, ὥσπερ οἱ ἄλλοι, ἐποιήσαντο, καὶ [r] προσξυνελάβοντο οὐκ ἐλάχιστον τῆς ὁρμῆς αἱ Πελοποννησίων νῆες, ἐς Ἰωνίαν [s] ἐκείνοις βοηθοὶ [t] τολμήσασαι παρακινδυνεῦσαι. ὰ γὰρ ἀπὸ βραχείας διανοίας ἐδόκουν τὴν ἀπόστασιν ποιήσασθαι. [v] πέμψασιν οὖν τριήρη ὡς Πάχητα ἄγγελον τῶν δεδογμένων, [x] καὶ τάχος κελεύσαντες [y] διαχρήσασθαι Μιτυληναίους. καὶ τῇ ὑστεραίᾳ μετάνοιά τις εὐθὺς ἦν [z] αὐτοῖς, καὶ ἀναλογισμὸς, ὡμὸν τὸ βέλευμα καὶ μέγα ἐγνῶσθαι, πόλιν ὅλην διαφθεῖραι [a] μᾶλλον, ἢ ὰ τὴν αἰτίας. ὡς δ' ἠσθοντο τοῦτο τῶν Μιτυληναίων οἱ παρόντες πρέσβεις, καὶ οἱ αὐτοῖς τῶν Ἀθηναίων [b] ξυμπράσσοντες, παρεσκεύασαν τὰς ἐν τέλει ὥστε αὖθις γνώμας [c] προθεῖ-

g Εἰσαγαγὼν *Ar. C. Dan.* *b* Εἴ τίς πω *Gr.* antea κατῴκησαν Aug. sed *s* supra scr. *i* Ἔρεσσον *Ar. C.* supra tamen Ἔρεσον. Vide *Annott.* ad pag. 157. *Hudſ.* Ἔρεσσὸν *Reg.* Mosqu. id. Μιτυλίνην. *k* Τῶν Λακεδαιμονίων *Gr.* et κεκρυμμένων. *l* Μιτυληναίων *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. *m* Τὴν deeſt *Dan.* Μυτιλήνην *Gr.* *n* Ἔστιν ἃ om. *Gr.* Ἔστιν ἅπερ σχόμενον *Dan.* *o* Τά τε ἄλλα *Ar.* *p* Ἀπὸ τῶν Πλαταιῶν *Ar. Caſſ. Dan.* Mosqu. *q* De hoc Mitylenenſium decreto vide *Aeliani* Var. Hiſt. l. 2. c. 9. et *Kuhnii* notas. *r* Προσξυνεβάλετο *Caſſ. Gr.* Προσενεβάλετο *Reg.* Προσξυνεβάλοντο Mosqu. προσξυνεβάλετο Aug. ſed man. ant. adſcr. γρ. προσξυνεβάλοντο. *s* Ἐκείνοις deeſt *C.* ἐς ante Ἰωνίαν d. Mosqu. *t* Τολμήσασθαι *Reg.* ſed emendatum rec. manu inter verſus. *v* Πέμψασι τριήρη *Gr.* *x* Κατατάχος *Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg.* *y* Διαχρῆσθαι *Caſſ.* *z* Αὐτοῖς abeſt *C.* Ἦν αὐτοῖς εὐθὺς *Reg.* *a* Varie hunc locum refingi volunt Critici: ſed nihil mutandum. Conſtat enim, Atticos ſaepe negativas particulas inculcare orationi κατὰ πλεονασμόν; vel propter emphaſin maioremque negandi vim. Vide *Kuhnii* Notas in *Aeliani* Var. Hiſt. p. 245. et *Stephani* Appendicem ad Scripta al. de Dial. Att. pag. 31. *Hudſ.* *b* Ξυμπράξαντες *C.* Ξυμπράσσοντες *Caſſ.* Mosqu. cui et abeſt οἱ ante αὐτοῖς. Ξυμπράσσοντες παρεσκεύασαντο *Reg.* *c* Προσθεῖναι *Ar. C. Cl. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg. Caſſ. Gr. Dan.*

Iliad. ν'. p. 959. et *Thom. Magiſt.* Ἄδεσμον φυλακὴν ſaepe dicunt Graeci, quae Latinis eſt cuſtodia libera. Vid. *Briſſon.* V. Formul. p. 474. et *Lipſ.* ad Tacit. VI. Annal. 2. DUCK.

Κατὰ τὰς ἑαυτῶν νόμους] Ex more, quo Metropoles Coloniis iura ac leges dabant. *Spanhem.* Diſſertat. IX. de Vſu et Praeſtant. Numiſm. pag. 580. DUCK.

Ἐπικαλοῦντες] Hoc non ad proxime praecedentia ἔδοξεν αὐτοῖς, ſed ad ſuperiora, οἱ Ἀθηναῖοι — ἀπέκτειναν, et γνώμας ἐποιοῦντο referendum eſt. Sed valde implicita eſt haec periodus. In priore membro paullo apertior erit ſententia, ſi poſt ἄλλοι ponatur diſtinctio, quam et *Interpretes*, vt ex illorum verſionibus intelligitur, agnouerunt, et *Caſſ.* manu recenti adſcriptam habet; qua poſita haec coniungentur, ἐπικαλοῦντες ὅτι τήν τε ἄλλην ἀπόστασιν ἐποιήσαντο, *et ceteram defectionem crimini dantes.* Illa, οὐκ ἀρχόμενοι, ὥσπερ οἱ ἄλλοι, rectius mihi videntur *Valla* et *Portus* accepiſſe, quam *Hudſonus* in Var. Lect. Non dubium enim eſt, quin *Thucyd.* ad ea reſpiciat, quae Mitylenaei ſupra Cap. X. et ſeqq. dicunt, ſibi ab Athenienſibus libertatem relictam, ſed plerisque ceteris ſociis ſeruitutem impoſitam eſſe. In his deinde, καὶ προσξυνελάβοντο οὐκ ἐλάχιστον τῆς ὁρμῆς, qua *Interpretibus* haeſit. *Valla* ea in verſione Latina praeteriit. *Portii* verſio intelligi non poteſt. Nam claſſis Peloponneſiorum, quae non modo diu poſt defectionem Mitylenaeorum, verum etiam poſt Mitylenas iam captas in Ioniam venerat, non poteſt dici defectionem illorum adiuuiſſe. Si vulgata ſcriptura retinetur, *Thucydides* hoc videtur dicere, Athenienſes Mitylenaeis cum ceteram defectionem crimini dediſſe, tum quod claſſis Peloponneſiorum, vel praecipue ab ipſis impulſa, in Ioniam venire auſa fuerat. Sed ſi quis προσξυνεβάλετο, quod in quibusdam *Mſſ.* eſt, praeferat, quo fere inclino, totum hoc ad Athenienſes pertinebit, et hic ſenſus erit, καὶ οὐκ ἐλάχιστον τῆς ὁρμῆς προσξυνεβάλετο (τοῦτο δηλονότι) αἱ Πελοποννησίων νῆες ἐς Ἰωνίαν τολμήσασαι παρακινδυνεῦσαι, id eſt, ὅτι αἱ Πελοποννησίων νῆες ἐτόλμησαν, *et* (hoc) *non minimum contulit ad impetum* (tam praecipitis decreti faciendi) *Peloponneſiorum naues auſae*, id eſt, quod Peloponneſiorum naues auſae fuerant — Sed oratio neque hoc, neque illo modo bene procedit. Videbunt acutiores. ego me hinc non ſatis expedio. DUCK.

Ἀναλογισμός] *Pollux* II, 120. WASS. Μετάνοια, μετάμελος. Θωυδ. *Lexicon* Biblioth. Coiſlin. *Montfaucon.* p. 483. DUCK.

Μᾶλλον ἢ ὰ τὴν αἰτίας] *Kuhnius*, quem in Var. Lect. laudat *Hudſonus*, putat Atticos abundare ὰ. Aduerſus eum operoſe diſputat *Perizonius* ad Aelian. l. d. et pro ὰ τὴν mauult legere

tale exſpectantibus, capit, et Arcadas ac barbaros, quotquot intus erant, occidit. Et Hippiam poſtea introductum, ſicuti factis induciis promiſerat, poſtquam intus fuit, comprehendit, fugit- que conſodit. Et Colophoniis Notium reſtituit, illis exceptis, qui Medorum partibus fauerant. Poſtea vero Athenienſes, coloniis eo miſſis, eam ciuitatem ex legibus, inſtitutisque ſuis conſtituerunt, omnibus Colophoniis, ſi quis vsquam erat, ex ciuitatibus in vnum coactis. Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88. $\frac{1}{2}$. V. C. Varr. $32\frac{7}{8}$.

35. Paches autem Mitylenen reuerſus, Pyrrham et Ereſſum in deditionem redegit; captumque Salaethum Lacedaemonium, in vrbe latitantem, Athenas mittit, ſimul etiam illos Mitylenaeos, quos in Tenedum aſſeruandos miſerat, et ſi quis alius ipſi defectionis autor fuiſſe videbatur. Maiorem etiam exercitus partem dimittit, cum reliquis ipſe permanens, cum Mitylenes, tum etiam caeterae Lesbi res arbitratu ſuo conſtituit.

36. Cum autem Salaethus, et qui a Pachete miſſi fuerant, Athenas peruenisſent; Athenienſes Salaethum quidem confeſtim interfecerunt, licet ſpondentem, cum alia quaedam, tum etiam Peloponneſios a Plataeis (adhuc enim obſidebantur) ſe abducturum. De reliquis vero conſultare coeperunt. Et prae ira cenſuerunt, interficiendos non ſolum eos, qui aderant; ſed etiam omnes Mitylenaeos, quotquot puberes eſſent; impuberes vero, ac foeminas in ſeruitutem redigendas: dantes crimini cum alteram defectionem, * quam *ab Athenienſibus* fecerant, licet eorum imperio non premerentur, vt alii; tum etiam *alteram*, *ad quam Ionas ſolicitauerant*, quod Peloponneſiorum claſſis, quae auxilium ipſis *Mitylenaeis* ferens, in Ioniam non ſine periculo penetrare auſa fuerat, motum illum non minimum adiuuiſſet. nec enim paruo, leuique conſilio defectionem feciſſe videbantur. Triremem igitur ad Pachetem mittunt, quae populi decretum nuntiet, imperantes, vt primo quoque tempore Mitylenaeos necet. Poſtero autem die confeſtim eos vehementer poenituit, et ſaeuum ac immane decretum, quod fecerant, ſecum ipſi reputabant, quo totam ciuitatem potius, quam ipſos defectionis autores necari iubebant. Cum autem Mitylenaeorum legati, qui aderant, et quotquot Athenienſes ipſis ſtudebant, hoc animaduertiſſent, ſuaſerunt illis, qui reipublicae praeerant, vt hac de re ad populum iterum refer-

* Quod non initio ſtatim, ſicut caeteri, hanc eſſent auſi. *Acacius.* Οὐκ ἀρχόμενοι, id eſt, ὡς εὐθὺς ἐν ἀρχῇ· ſicut *Ariſt.* Rhet. l. 2. c. 21. HVDS.

δεχομένων] τῶν ἐντός. Αἰρεῖ] πορθεῖ, χειροῦται· ὅθεν καὶ περισπᾶται. ἐπὶ γὰρ τῶ ὑψῶσαι, βαρύνεται. Ὅσοι ἐνῆσαν] τῶ Πισσώθνε. Οὓς κατέθετο] ἀποκτεῖναι. Καθίσατο] εὐτάκτει. Καὶ τῶ Σαλαίθη] εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἔστιν ἃ παρεχόμενον] ἔστιν ἃ πρᾶξαι ὑπισχνούμενον. Περὶ δὲ τῶν ἀνδρῶν] τῶν πρωταιτίων. Ἔδοξεν αὐτοῖς] τοῖς Ἀθηναίοις. Παρόντας μόνον] ἐν Ἀθήναις. Καὶ τὰς ἅπαντας Μιτυληναίας] ὅτι ἄλλως ἀπέστησαν. Ἐπικλαύσαντες] ἀντὶ τῶ ἐγκαλέσαντες. Οἱ ἄλλοι ἐποιήσαντο] σύμμαχοι. Ἐκείνοις] τοῖς Μιτυληναίοις. Βουλοῖ] ὅσον δηλονότι. Παρακινδυνεῦσαι] μετὰ κινδύνου ἐλθεῖν εἰς Ἰωνίαν. Ἐδόκουν] ἐνομίζοντο. Ἡ δ' τὰς αἰτίας] ἡ δ' ἀπόφασις περιττή. ὁ γὰρ ἢ σύνδεσμος ἀντὶ τῶ ἢπερ κεῖται. κἂν τῇ συνηθείᾳ δὲ πολλάκις παρελκύσαις ἀποφάσεσι χρώμεθα. ὦ μὰ τὸν Δία, ὦ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα. ὡς καὶ τὸ, ἀπαγορεύω σοι μὴ ποιεῖν. Τῶτο τῶν Μιτυληναίων] ὅτι μετενόησαν. Τὰς ἐν τέλει] τὰς σρατηγὸς λέγει τὰς ἐν τέλει. ἔτοι γὰρ συνῆγον τὴν ἐκκλησίαν. Ὥσε αὖθις γνώμας] διασκέψεις. Προθεῖναι] δηλονότι τὰς ἐν τέλει. Καὶ ἐκείνοις] καὶ γὰρ τοῖς ἐν τέλει γνῶσιμον, ὅτι βέλτιστα οἱ πλείους

αὐτός. Deinde in *Addend.* aliam huius loci interpretationem profert, qua admiſſa manere poſſit, vt putat, vulgata ſcriptura, ἢ ὃ τύς. Ego *Stephano* et *Kuhnio* adſentior: primum, quia *Thucydides*, vt adnotat *Stephanus* ad Corinthum, qui itidem, vt *Scholiaſtes*, negationem hic abundare dicit, etiam ſupra II, 62. eodem modo loquitur, οὐ' εἰκὸς χαλεπῶς φέρειν αὐτῶν μᾶλλον, ἢ ὅ, κήπιον καὶ ἐγκαλλώπισμα πλάτα πρὸς ταύτην νομίσαντας, ὀλιγωρῆσαι: deinde, quia, quod Idem *Stephanus* Cap. XVI. Operar. in Dionyſium Halicarn. obſeruat, *Dionyſius*, qui vbique ſtudiose *Thucydidem* imitatur, plus ſemel hoc loquendi genere vtitur. Lib. VI. Cap. 81. καὶ ὡς τὴν βουλὴν ὃκ ὀρθῶς οἱ ὀργῆς ἐχόντων — μᾶλλον, ἢ οὐχὶ τὰς αἰτίας; quae ſunt ipſa propemodum verba *Thucydidis*, niſi quod pro ὃ *Dionyſius* οὐχὶ dicit. X, 28. ἀλλὰ τί ταῦτα τῷ δήμῳ ἐπικαλῶ μᾶλλον, ἢ οὐχ ὑμῖν; Et XI, 34. ὅτε — βέλτι ἀλλαγείας ἀνελάμβανε παιδίον μᾶλλον, ἢ ὃ γυναικὸς ἐλευθέρας. vbi *Xylander* nihilo rectius quam *Portus* in VI, 81. expunctam volebat particulam negantem. Αὐτὰς, quod *Perizonius* primo ſubſtituebat pro ὃ τὰς, friget. De interpretatione ſcripturae receptae autem, quam in *Addend.* adfert, nihil aliud, quod dicam, habeo, quam quod apud *Comicum* Bacchus ad Euripidem: ὃ μανθάνω. Ἀμαθέστερόν πως εἰπὲ, καὶ σαφέστερον. DVCK.

ναι. καὶ ἔπεισαν [d] ῥᾷον, διότι καὶ ἐκείνοις ἔνδηλον ἦν βουλόμενον τὸ πλέον τῶν πολιτῶν αὖθις τινὰς σφίσιν ἀποδεῖξαι βουλεύσασθαι. [e] καταστάσης δ' εὐθὺς ἐκκλησίας, ἄλλαι τε γνῶμαι [f] ἀφ' ἑκάστων ἐλέγοντο, καὶ Κλέων ὁ Κλεαινέτου, [g] ὅσπερ καὶ τὴν προτέραν ἐνικήκει, ὢν καὶ ἐς τὰ ἄλλα βιαιότατος τῶν πολιτῶν, τῷ τε δήμῳ παραπολὺ ἐν τῷ τότε πιθανώτατος, παρελθὼν [h] αὖθις, ἔλεγε τοιάδε.

λζ'. »ΠΟΛΛΑΚΙΣ μὲν ἤδη ἔγωγε καὶ [i] ἄλλο τε ἔγνων δημοκρατίαν, ὅτι [k] ἀδύνατός ἐστιν ἑτέρων ἄρχειν, μάλιστα δ' ἐν τῇ νῦν [l] ὑμετέρᾳ περὶ Μιτυληναίων μεταμελείᾳ. διὰ γὰρ τὸ [m] καθ' ἡμέραν ἀδεὲς καὶ ἀνεπιβούλευτον πρὸς ἀλλήλους, καὶ ἐς τὰς ξυμμάχους τὸ αὐτὸ ἔχετε. καὶ ὅ, τι ἂν ἢ λόγῳ πεισθέντες ὑπ' αὐτῶν ἁμάρτητε, ἢ οἰκτῳ [n] ἐνδῶτε, οὐκ ἐπικινδύνως ἡγεῖσθε ἐς ὑμᾶς καὶ οὐκ ἐς τὴν τῶν ξυμμάχων χάριν μαλακίζεσθαι· [o] σκοποῦντες, ὅτι τυραννίδα ἔχετε τὴν ἀρχήν, [p] καὶ προσεπιβουλεύοντας αὐτοὺς, καὶ ἄκοντας ἀρχομένους, [q] οἳ [r] οὐκ, ἐξ ὧν ἂν χαρίζησθε βλαπτόμενοι αὐτοὶ, ἀκροῶνται ὑμῶν, ἀλλ' ἐξ ὧν ἂν ἰσχύι μᾶλλον, ἢ τῇ ἐκείνων εὐνοίᾳ περιγένησθε. πάντων δὲ δεινότατον, εἰ βέβαιον ἡμῖν μηδὲν καθεστήξει ὧν ἂν δόξῃ πέρι· [s] μηδὲ γνωσόμεθα, ὅτι χείροσι νόμοις ἀκινήτοις [t] χρωμένη πόλις κρείσσων ἐστὶν, ἢ καλῶς ἔχουσιν ἀκύροις· ἀμαθία τε μετὰ σωφροσύνης ὠφελιμώτερον, ἢ δεξιότης μετὰ ἀκολασίας. οἵ τε φαυλότεροι τῶν ἀνθρώπων, πρὸς τοὺς ξυνετωτέρους, ὡς [v] ἐπιτοπλεῖσον ἄμεινον οἰκοῦσι τὰς πόλεις. οἱ μὲν γὰρ τῶν [x] τε νόμων σοφώτεροι βούλονται φαίνεσθαι, τῶν τε ἀεὶ λεγομένων ἐς τὸ κοινὸν περιγίγνεσθαι, ὡς ἐν ἄλλοις μείζοσιν οὐκ ἂν [y] δηλώσαντες τὴν [z] γνώμην· καὶ ἐκ τοῦ τοιούτου τὰ πολλὰ σφάλλουσι τὰς πόλεις. οἱ δ' ἀπιστοῦντες [a] τῇ ἐξ αὐτῶν ξυνέσει, ἀμαθέστεροι μὲν τῶν νόμων ἀξιοῦσιν εἶναι, ἀδυναμώτεροι δὲ [b] τοῦ καλῶς εἰπόντος μεμψασθαι λόγον. κριταὶ δὲ ὄντες [c] ἀπὸ τοῦ ἴσου μᾶλλον, ἢ

d Ῥᾴδιον *All. Flor. Baſ.* *e* Καὶ καταστάσης *Ar. C. Dan.* *f* Ἐφ' ἑκάστων *Ar. C. Dan.* *g* Ὅς τε καὶ *Ar. C. Dan.* Paullo ante ὁ Κλέων *Gr.* et paullo poſt πάλαι *Mosqu.* *h* Αὐτοῖς *Gr.* καὶ παρελθ. *Mosqu.* *i* Ἄλλοτε *Reg. Caſſ. Gr. Vaſc. Steph.* 1. *Port.* ἄλλοι τε *Mosqu.* *k* Ita *Steph.* 1. 2. et *Ae. Port.* Ἀδύνατόν ἐστιν *Ar. C. Bar. Cl. Gr. All. Flor. Baſ. Reg. Caſſ. Dan.* *l* Ὑμετέρᾳ *Ar. C. Caſſ.* Paullo ante μάλιστα δὲ *Gr.* *m* Καθημέραν *Ar. C. Bar. All. Flor. Baſ. Gr.* Aug. *n* Ἐνδῶτε pro ἐνδόντες per Enallagen. *Fr. Port.* *o* Καὶ σκοπεῖντες *C.* Καὶ ὁ σκοπέντες ex alicuius emendatione. *Hudſ.* Καὶ σκοπέντες *Dan.* *p* Πρὸς ἐπιβουλεύοντας legendum cenſet *Steph.* atque ita vertendum: *Non conſider.* etc. *tyrannidem eſſe, et quidem in eos, qui vobis inſidiantur* etc. Vide *Stephani* Appendicem ad al. Scripta de Dial. Att. p. 129. *Hudſ.* Πρὸς ἐπιβουλεύοντας *Caſſ.* *q* Οἱ deeſt *Ar. C. Bar. Cl. Gr. All. Baſ. Dan.* Aug. In *Caſſ.* deſiderantur omnia inter ἀρχομένους et ἀλλ' ἐξ, ſed manu rec. in marg. ſcripta ſunt. In eodem quoque ἀλλ' ab emendatore erat, abraſa priore ſcriptura. *r* Senſus hic eſt: ὃ δ' ἐκεῖνα, ἃ ἂν χαρίζησθε αὐτοῖς ὑμεῖς αὐτοὶ βλαπτόμενοι, (hoc eſt, ἃ μετὰ τῆς ὑμετέρας βλάβης αὐτοὺς ἂν χαρίζησθε,) ὑμῶν ἀκροῶνται, ἀλλὰ δι' ἐκεῖνα, δι' ἃ ἂν ἰσχύι μᾶλλον ἢ τῇ ἐκείνων εὐνοίᾳ περιγένησθε αὐτῶν, καὶ κρείττους εἶητε. Vel ſic: ὅτοι γὰρ ὁ διὰ τὰς ὑμῶν εὐεργεσίας, καὶ χάριτας, ἃς ὑμεῖς αὐτοὶ ἐχαρίσασθε, καὶ χαρίζεσθε μετὰ τῆς ὑμετέρας βλάβης, ὑμῶν κεκράκτην, ἀλλὰ διὰ τὴν ὑμετέραν δύναμιν, ἢ πολὺ κρείττους αὐτῶν ὑπάρχετε, καὶ διὰ τὴν φύσιν. μᾶλλον, ἢ διὰ τὴν ἐκείνων πρὸς ὑμᾶς εὔνοιαν. *Ie. Port.* Paullo poſt χαρίζεσθε Mosqu. *s* Μὴ δὲ *Ar. C. Bar. All. Flor. Reg. Caſſ.* Paullo poſt χείροσιν *Gr.* *t* Χρωμένη ἡ πόλις *Ar. C. Dan.* *v* Ἐπὶ τὸ πλεῖον *Ar. C. Cl. Gr. Dan. Caſſ.* Aug. *x* Τότε *Gr.* *y* Δηλώσαντες *Ar. C.* margine tamen δηλώσαντες habet *Ar.* *z* Id eſt, ξύνεσιν. *Ae. Port.* *a* Τῇ ἑαυτῶν ξυν. *Stobaeus,* Mosqu. Αὐτῶν *Cl. Ar. Gr. C.* Etiam *Reg. Caſſ. Dan.* *b* Τὸν τὸ καλῶς *Stobaeus.* *c* Ἐπὶ τοῦ ἴσου *Ar. C. Dan.*

Τινὰς] Reisk. pro τινὲς coni. τινά. GOTTL.

Κλέων ὁ Κλ.] De hoc Cleone (quem *Cicero* in Bruto, *turbulentum quidem ciuem, ſed tamen eloquentem fuiſſe*, ait) lege *Ariſtophanis* Equites. HVDS.

Πιθανώτατος] *Ariſtophan.* Ἱπ. 136. βυρσοπώλης Παφλαγὼν, Ἀρπαξ, κεκράκτης, ΚΥΚΛΟΒΟΡΟΥ φωνὴν ἔχων. WASS.

Ἄλλο τε] Sic quidem *Baſ.* et *Dan.* nulla varietas adnotata erat. Sed puto eſſe errorem typographorum. Vid. Var. Lect. DVCK.

Ἐνδῶτε] Pro ἐνδόντες ἁμάρτητε. Bauer. 101. GOTTL.

Προσεπιβουλεύοντας] Non improbo coniecturam *Stephani* in Var. Lect. *Hudſ.* quam confirmat *Caſſ.* Πρὸς ſine caſu pro προσέτι vbiuis obuium eſt; προσεπιβουλεύω autem adeo rarum, vt ne quidem optima *Lexica* id habeant. DVCK.

Ἐξ ὧν χαρίζ. ἀκρ.] Schol. expl. Nominat. βλαπτόμενοι pro accuſatiuo, per antiptoton; male vero; vnde enim pendeat accuſatiuus? Multo minus ἀκροῶνται eſt pro ἀκροωμένους, ſed pendet ab οἵ. Ceterum addit, tales inuerſiones occurrere et apud *Theologum*, i. e. Iohannem; quarum ignari calumnientur diuinum hominem et arguant σολοικίζειν. Innuit haud dubie Apoc. 1, 4. — 6. Vnde appareat, Chriſtianum fuiſſe auctorem huius quidem Scholii, et poſt ſcriptam agnitamque Apocalypſin vixiſſe. Ἐξ ὧν χαρίζ. βλαπτόμ. — ἀκρ. eſt, audiunt vos ſecundum illa, propter illa, iis impulſi, quae vos illis indulgeatis cum veſtra fraude, veſtro damno. In Schol. ad vſ. 14. in ὃ βέλτιόν ἐστι, aut ὃ delendum, aut per interrogationem accipiendum. BAVER.

Πάντων — ἀκολασίας] *Stobaeus* p. 244. vbi male καθίστησιν hodie legitur. Caeterum κρείσσων cum *Mſſ.* non κρείττων agnoſcit. WASS.

Οἵ τε — πλείω] *Stobaeus*, qui δηλώσοντες, et οἱ δὲ. Dein τὸν τοῦ καλῶς. hoc recte. etiam μέμψεσθαι, et ἐπιτοπλεῖστον recte cum *Edd.* IDEM.

Νόμων] *Euripides* Oreſt. 487. Καὶ τῶν νόμων γε μὴ ΠΡΟΤΕΡΟΝ εἶναι θέλειν. *Zaleuci* Prooem. apud *Stobaeum* 280. ὑπ' ἀνθρώπων ΠΕΙΤΑΣΘΑΙ τοὺς κειμένους νόμους, ὡς καλόν, οὕτω συμφέρον. IDEM.

rent, et ſententias rogarent. Quod facile perſuaſerunt, quia et illis hoc erat perſpectum, maiorem ciuium partem cupere hac de re iterum conſultandi poteſtatem ſibi per aliquos dari. Quamobrem concione ſtatim coacta, cum aliae ſententiae a ſingulis ſunt dictae, tum etiam Cleon Cleaeneti filius, cuius etiam de *Mitylenaeis* occidendis ſententia pridie euicerat, qui et caeteris in rebus ciuis erat omnium violentiſſimus, et tunc temporis apud plebem longe gratioſiſſimus, ita vt ei, quicquid vellet, dicendo facile perſuaderet, in medium progreſſus, hanc orationem habuit. Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88. 1/2. V. C. Varr. 328.

37. „Cvm ſaepe alias ego ſtatum popularem minime aptum iudicaui ad imperium in alios obtinendum, tum vero praecipue nunc in hac veſtra de Mitylenaeis poenitentia. Nam quia vos in quotidiana, et mutua conſuetudine hic ſecuri eſtis, nec vllas inſidias timetis, * idem etiam de ſociis ſentitis. Et quicquid vel eloquentia eorum adducti deliqueritis, vel miſericordia moti remiſeritis, non reputatis, vos, magno veſtro cum periculo, nec vlla cum gratia ſociorum molles facilesque *erga eos* eſſe. Non conſiderantes, imperium, quod obtinetis, tyrannidem eſſe, ipſosque ad inſidias vobis faciendas attentos eſſe, veſtroque imperio inuitos parere: ** qui vobis dicto ſunt audientes, non propter beneficia, quae vos ipſi veſtro cum detrimento in eos contuleritis; ſed propter potentiam, qua ſuperiores eſtis, potius quam propter illorum erga vos beneuolentiam. Omnium vero perniciоſiſſimum erit, ſi nihil eorum, quae a nobis decreta fuerint, certum, firmumque maneat: nec intelligamus illam rempublicam, quae malis quidem, ſed tamen immotis *ac perpetuo firmis* legibus vtitur, praeſtantiorem eſſe illa, quae bonis quidem legibus vtitur, ſed tamen mobilibus: et imperitiam cum modeſtia coniunctam vtiliorem eſſe peritia cum immodeſtia coniuncta; ac imperitiores homines, ſi cum peritioribus conferantur, respublicas plerumque melius adminiſtrare. Nam iſti quidem, et legibus ſapientiores videri, et in publicis conſultationibus ſententiam ſemper obtinere volunt, quaſi in aliis maioribus rebus ingenii ſui vim oſtentare non poſſint; atque propterea plerumque respublicas euertunt. Illi vero, quia ſuae peritiae diffidunt, ſe legibus imperitiores eſſe, et illius ſententiam, qui recte dixit, a ſe vituperari non poſſe, vltro fatentur. Itaque respublicas plerumque recte adminiſtrant, quia ſunt rerum aequi

* Pari modo in ſocios affecti eſtis. *Acacius.* HVDS. ** Qui non ſeſe, ob veſtram in ipſos indulgentiam cum damno veſtro coniunctam, morigeros ſe praebent, ſed quod per potentiam potius, quam illorum beneuolentiam, ſuperiores euaſeritis. *Vel,* Sed quod potentia potius, quam illorum beneuolentia, conſequuti ſitis, vt ſuperiores eſſetis. *Stephanus.* HVDS.

τῶν πολιτῶν αὖθις ἀποδοθῆναι αὐτοῖς ἐκκλησίαν. Σφίσιν] τοῖς πολίταις. Καὶ τὴν προτέραν] βουλὴν δηλονότι. Βιαιότατος] ἰσχυρός. Πολλάκις μὲν ἤδη] ἡ τάσις πραγματικὴ ἐστι τῆς δημογορίας. διαιρεῖται δὲ τῷ δικαίῳ καὶ τῷ συμφέροντι. τὸ γὰρ εὐπρεπὲς ἀδετέρως ἐξήτασεν. ἦν γὰρ τὸ μὲν, παρὰ τὸ ἦθος τῆς πόλεως· τὸ δὲ, παρὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀδικησάντων. ὃ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν, ὅτι πολλάκις ἔγνων δημοκρατίαν, ὅτι ἀδύνατόν ἐστιν ἑτέρων ἄρχειν. ἐπεὶ γὰρ ἀλλήλας οἱ πολῖται ὅτε φθείρουσι, ὅτε ἐπιβουλεύουσιν, οἱόντε μηδὲ ὑπὸ τῶν ὑπηκόων ἐπιβουλεύεσθαι. Τὸ αὐτὸ ἔχετε] ἀδεὲς δηλονότι. Καὶ ὅ, τι ἂν ἡ λόγῳ] τυτέστι, καὶ οὐχ ἡγεῖσθε τοῦτο, ὅτι ἄν τε λόγῳ παρεχθέντες ὑπ' αὐτῶν, ἄν τε εἰκείραντες αὐτὰς, μαλακώτερον καὶ πρόσφορον ἐνεχθῆτε, οὐκ ἐκείνοις τὶ χαρίζεσθε, ἀλλ' αὐτοὶ κινδυνεύετε καταφρονούμενοι· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἴσασι χάριν ὑμῖν. Οὐκ ἐπικινδύνως ἡγεῖσθε] ὃ σκοπεῖτε, ὅτι οὐκ εἰς χάριν ἐκείνων τοῦτο ποιεῖτε, ἀλλ' εἰς ἴδιον κίνδυνον. Μαλακιζεσθαι] χαυνοῦσθαι. Ἐπιβουλεύοντας αὐτὰς] τὰς συμμάχους δηλονότι. Οὐκ ἐξ ὧν ἂν χαρίζησθε] τὸ ἐξῆς, οὐκ ἐξ ὧν σφαλλόμενοι ταῖς ἐλπίσιν οἱ ἀφιστάμενοι ὑμῶν, πάλιν δηλώσουσι. τὸ δὲ, ἐὰν χαρίζησθε, μεταξύ. ὁ δὲ νῦν, οὐχ ὑπακούσιν ὑμῶν, ἐὰν σφαλλόμενοι ἐν τῇ ἀποστάσει συγχωρῶσιν. ὃ κατὰ τοῦτο, ἀλλὰ καθὸ βιαίως καὶ ἀκριβῶς πράττουσι δίκας. Βλαπτόμενοι αὐτοὶ] ἀσαφὲς τὸ χωρίον, ὅτι ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς εὐθεῖαν μετέβη ἡ ἀπόδοσις τῆς ἐννοίας· ὅπερ ἐπὶ παρὰ τὴν κοινὴν συνήθειαν. ὤφειλε γὰρ, βλαπτομένους καὶ ἀκρωμένους, εἰπεῖν ὁ γράφων, ἀλλ' ὡς καινῶν συντάξεων εὑρετὴς καὶ τῆς παλαιᾶς Ἀτθίδος ἐπιστήμων, τοῦτο ὑ πεποίηκε. τοιαύτας δὲ εὑρήσεις καὶ παρὰ τῷ θεολόγῳ συντάξεις πολλάς· ὡς οἱ μὴ εἰδότες διαβάλλουσί τε, καὶ σολοικίζειν τὸν μέγαν οἱ ἀμαθεῖς οἴονται. τὸ δὲ βλαπτόμενοι, εἰ ἀντὶ τοῦ ἀφισταμένους, καὶ μὴ κατορθοῦντες ἃ προέθεντο ποιῶσι, ὁ χθὲς, ἔχει ἂν τὴν προκειμένην διάνοιαν· εἰ δὲ κατὰ τὸ ὀρθὸν δεχθείη, ἔχοι ἂν ὅτως, ὅτι βλαπτόμενοι αὐτοὶ ἐν τῷ ὑπήκοοι εἶναι, οὐκ ἐξ ὧν ἄρτι χαρίσησθε αὐτοῖς ἀκροώσονται ὑμῶν, ἀλλ' ἐξ ὧν τῇ ἰσχύι περιγένησθε αὐτῶν. οὐδὲ γὰρ εὐνοϊκῶς βούλονται ὑποτάσσεσθαι. Πάντων δὲ δεινότατον] τὸ νόημα τοιοῦτον, πάντων (φησὶ) δεινότατόν ἐστι, εἰ μὴ γνωσόμεθα, ὅτι φαύλοις νόμοις, ἀκινήτοις δὲ, χρωμένη πόλις, καλλίων ἐστὶν, ἡ καλοῖς μὲν, ἀβεβαίοις δὲ καὶ ἀκύροις. ἀμαθίαν δὲ καλεῖ οὐχ ἁπλῶς τὴν ἄνοιαν, ἀλλὰ τὸ μὴ θέλειν καὶ τῶν νόμων, καὶ τῶν ῥητόρων, καὶ πάντων εἶναι δοκεῖν φρονιμώτερον, ἀλλ' εἶκειν τοῖς καλῶς εἰσηγμένοις, καὶ μὴ ζητεῖν ἀνατρέπειν αὐτά. ὅπερ αἰνίττεται ποιεῖν τὸν Διόδοτον. σωφροσύνην δὲ λέγει, τὸ ἀεὶ ἐμμένειν τοῖς κειμένοις νόμοις,

ἀγωνισταὶ, [d] ὀρθοῦνται τὰ πλείω. [e] ὡς οὖν χρὴ καὶ ἡμᾶς ποιοῦντας, μὴ, δεινότητι καὶ ξυνέσεως ἀγῶνι ἐπαιρομένους, παρὰ δόξαν τῷ ὑμετέρῳ πλήθει παραινεῖν.

λη'. „Ἐγὼ μὲν οὖν ὁ αὐτός εἰμι τῇ γνώμῃ, καὶ [f] θαυμάζω μὲν τῶν [g] προθέντων αὖθις περὶ Μιτυληναίων λέγειν, καὶ χρόνου διατριβὴν ἐμποιησάντων· ὅ ἐστι πρὸς τῶν ἠδικηκότων μᾶλλον. ὁ γὰρ παθὼν τῷ δράσαντι ἀμβλυτέρᾳ τῇ ὀργῇ ἐπεξέρχεται. [h] ἀμύνεσθαι δὲ, τῷ παθεῖν [i] ὁτιεγγυτάτω κείμενον, ἀντίπαλον ὂν, μάλιστα τὴν τιμωρίαν ἀναλαμβάνει· θαυμάζω δὲ καὶ ὅστις ἔσται ὁ ἀντερῶν, καὶ ἀξιώσων [k] ἀποφαίνειν, τὰς μὲν Μιτυληναίων ἀδικίας ἡμῖν ὠφελίμους οὔσας, τὰς δ' ἡμετέρας [l] ξυμφορὰς τοῖς ξυμμάχοις βλάβας καθισταμένας. καὶ δῆλον, ὅτι ἢ, [m] τῷ λέγειν πιστεύσας, τὸ πάνυ δοκοῦν, ἀνταποφῆναι, ὡς [n] οὐκ ἔγνωσται, ἀγωνίσαιτ' ἂν, ἢ κέρδει ἐπαιρόμενος, τὸ εὐπρεπὲς τοῦ λόγου ἐκπονήσας, παράγειν πειράσεται. ἡ δὲ πόλις ἐκ τῶν τοιῶνδε ἀγώνων τὰ μὲν ἆθλα ἑτέροις δίδωσιν, [o] αὐτὴ δὲ τοὺς κινδύνους ἀναφέρει. αἴτιοι δ' ὑμεῖς, κακῶς ἀγωνοθετοῦντες, οἵτινες εἰώθατε θεαταὶ μὲν τῶν λόγων [p] γίγνεσθαι, ἀκροαταὶ δὲ τῶν ἔργων· τὰ μὲν μέλλοντα ἔργα [q] ἀπὸ τῶν εὖ εἰπόντων σκοποῦντες, ὡς δυνατὰ γίγνεσθαι· τὰ δὲ πεπραγμένα ἤδη, οὐ τὸ [r] θεαθὲν πιστότερον ὄψει λαβόντες, ἢ τὸ ἀκουσθὲν, ἀπὸ τῶν [s] λόγων καλῶς ἐπιτιμησάντων· καὶ μετὰ καινότητος μὲν λόγου ἀπατᾶσθαι ἄριστοι, μετὰ δεδοκιμασμένου δὲ μὴ ξυνέπεσθαι ἐθέλειν· δοῦλοι ὄντες [t] τῶν ἀεὶ ἀτόπων, ὑπερόπται δὲ τῶν εἰωθότων· [v] καὶ μάλιστα μὲν αὐτὸς εἰπεῖν ἕκαστος βουλόμενος δύνασθαι, εἰ δὲ μὴ, ἀνταγωνιζόμενοι τοῖς [x] τὰ τοιαῦτα λέγουσι, μὴ ὕστεροι ἀκολουθῆσαι δοκεῖν τῇ γνώμῃ, ὀξέως δέ τι λέγοντος προεπαινέσαι· καὶ προαισθέσθαι τε πρόθυμοι εἶναι τὰ λεγόμενα,

d Διορθοῦνται *Stobaeus*. e Ὧδ' οὖν *C.* γρ. ἔν τισιν ὃ χρὴ *Cass.* in marg. ita et Aug. καὶ abest Mosqu. ante ξυνέσ. f Ita *Ar. C. Bar. Ald. Flor. Bas. Steph.* 1. Θαυμάζων *Steph* 2. et *Ae. Port.* Θαυμάζω etiam *Reg. Cass. Gr.* et *Dan.* Nec dubito, quin ita quoque *Cl.* g Προσθέντων *Ar.* ex alicuius emendatione. h Ἀμύνασθαι *Cl. Gr. Cass.* Aug. i Ὅτι ἐγγυτάτῳ *Ar. C. Bar. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Gr.* Aug. k Ἀποφαίνει *Reg.* l Ξυμφορὰς οὐ τοῖς *Marg.* quam lectionem sequitur *Valla. Reg.* m Τὸ *Cass.* n Οὐκ deest *Ar. C.* sed reponitur in marg. *Cod. Ar.* Deest etiam *Dan.* qui et ἀνταφῆναι. o Αὕτη *Cass.* Aug. p Γίνεσθαι *Ar. Cass. Gr.* qui et ita paullo post. q Σκοποῦντες ἀπὸ τῶν εὖ εἰπόντων *Cass.* Aug. r Δρασθὲν *Marg. Cam. Cl. Gr. Reg. Cass.* Aug. Antea τῶν δὲ πεπραγμένων Mosqu. s Λόγῳ *Cl. Gr. Ar. Reg. Cass.* Mosqu. Aug. t Τῷ ἀεὶ ἀτόπῳ *Ar.* in marg. *Huds.* v Haec ita accipienda: καὶ μάλιστα ἕκαστος ὑμῶν βουλόμενός ἐστι (id est ἐπιθυμεῖ) εἰπεῖν δύνασθαι, καὶ δεινότητι προέχειν, καὶ τῶν ἄλλων περιγίγνεσθαι· εἰ δὲ μὴ τούτου τυχεῖν δύνασθε, ἀνταγωνιζόμενοί ἐστε (id est ἀνταγωνίζεσθε) τοῖς τὰ τοιαῦτα etc. *Aem. Port.* Particulam μὲν post μάλιστα non agnoscunt *Ar. C.* Nec *Reg.* x Τὰ omitt. *Cl. Gr. Reg. Cass.* Mosqu. Aug.

Δεινότητι] Reisk. δεινότητος. GOTTL.

Τῷ δράσαντι] Reisk. olim excidisse putabat ἐνδεέστερος aut ὑποδεὲς, quod respondeat sequenti ἀντίπαλον. vid Dil. 311. postea mutauit sententiam, et excidisse putat χρόνιος aut τριβῆς ἐγγινομένης. v. Bauer. p. 102. qui nil opus esse dicit mutatione. GOTTL.

Ἀντίπαλον] Eleganter. *Hippocrates* de Vict. rat. II. p. 26. αὔξοντες τὸ ἈΝΤΙ΄ΠΑΛΟΝ τοῦ σώματος αἷμα. WASS.

Μάλιστα] Reisk. olim τάχιστα. GOTTL.

Βλάβας] Reisk. malit, οὐ βλάβας. IDEM.

Βλάβας] Non male Reisk. οὐ βλ. ex opposito, vel simili et congruo: sicut illorum peccata nobis, ita nostra mala illis nocere debent. Et ita legit Interpres Lat. BAVER.

Τῷ λέγειν] Sensus: vt aut nimium tribuat, considat orationis facultati, et certet, sustineat declarare, communem sententiam omnium non esse adsumtam. Heilm. 355. GO.

Τοὺς κινδύνους ἀναφέρει] Sustinet. v. Dil. 311. GOTTL.

Ἀναφέρει] Malim vertere, aufert, accipit: ex opp. δίδωσι. Sane Medium frequentius tali sensu; sed, quoties illa permutantur! Neque vero 1. Pet. 2, 24. ἀνήνεγκεν est, *sustinuit*, vt expl. Abresch., sed, *obtulit* Deo, vt piaculum, vel *extulit*, in altum, velut in altare crucis, extulit; quia sequ. ἐπὶ τὸ ξύλον. BAVER.

Θεαταὶ μὲν τῶν λόγων] At Dii Coelites, inquit *Aeschylus* Agam. 822. δίκας οὐκ ἈΠΟ΄ ΓΛΩ΄ΣΣΗΣ κλύοντες, ἀνδροθῆτας Ἰλίου φθορὰς Ἐς αἱματηρὸν τεῦχος οὐ διχορρόπως Ψήφους ἔθεντο. WASS.

Πεπραγμένα] Reisk. πεπραγμένου. GOTTL.

Τὰ — πεπραγμένα] Nisi cum Reisk. legeris, πεπραγμένου, nempe et, τοῦ pro τὰ, quod deinde scilicet pendeat a θεαθὲν· τὰ πεπραγμένα intell. κατὰ, εἰς. BAVER.

Θεαθὲν] Abresch. praefert τῷ θεαθὲν, δρασθὲν. p. 310. Dil. GOTTL.

Λόγων] Reisk. praefert λόγῳ, recte, opinor. et ἐπιτιμᾷν ornare verbis expl. potius: ingeniose reprehendere. IDEM.

Λόγῳ legi, ex optimis Codd. iam Abresch. iubebat, p. 312. med. BAVER.

Μετὰ καινότητος] *Schol.* verba sunt *D. Lucae* Actor. XVII. 21. WASS.

Ἄριστοι] Recte Scholiast. ἐπιτήδειοι, parati. Abresch. 313. GOTTL.

Δοῦλοι — ἀτόπων] *T. Mag.* WASS.

Βουλόμενος] Sc. ἐστὶ. Abresch. 313. GOTTL.

Non video, cur supplendum sit, ἐστὶ· non magis, quam supra ad λαβόντες, ὄντες, rel. Omnia pendent a verbis, αἴτιοι δὲ ὑμεῖς. Nec bene ergo Schol. expl. βούλεται. BAVER.

Ὀξέως δέ τι λεγ.] Haec cum superioribus iungunt *Codd. Steph.* cum sequentibus vero *Cod. Aldinus*; quam scripturam ipse quoque probo, vt sit sensus: *propensi et parati ad laudandum eum, qui aliquid acute dixerit, et ad percipienda ea, quae dicuntur. F. Portus.* HVDS. Sic quoque *Cass. Gr. Vasc.* et *Bas.* Sequor sententiam *Porti.* DVCK.

Προεπαινέσαι] Reisk. προεπαίσαι, prius sentire quam dicat. (Sed ἐπαινέσαι, est etiam consentire, probare. Heilm. p. 357.) vt sit ἐπαινέσαι πρὸ τοῦ λέγοντος. GOTTL.

Προεπαίσαι Reiskii poëticum est, etsi Genitiuum trahat.

aeſtimatores potius, quam concertatores. Sic igitur nos quoque facere, nec dicendi facultate et ſolertiae contentione elatos, veſtrae multitudini aliter, quam ſentimus, ſuadere decet. Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88. 1/2. V. C. Varr. 327.

38. Ego igitur in eadem ſententia permaneo, atque illos miror, qui de Mitylenaeis ad vos iterum retulerunt, et moram interponunt, quod illis, qui iniuriam fecerunt, commodius eſt: qui enim iniuriam accepit, *ſi morae interponantur*, ira languidiore perſequitur. * Vltio vero, quae eſt iniuriae illatae aduerſaria, ſi ſtatim eam ſequatur, maximas poenas repetit. Illum etiam miror, (quisquis ille erit,) qui contra me dicet, et aperte pronuntiare non dubitabit: Mitylenaeorum quidem iniurias eſſe nobis vtiles, noſtros vero caſus ſociis detrimenta non afferre. Sed profecto conſtat hunc aut dicendi facultate fretum, concertationis ſtudio daturum operam, vt demonſtret, id non eſſe decretum, quod tamen maxime decretum eſt; aut quaeſtu inductum, ſpecioſa oratione elaborata, vobis imponere conaturum. At respublica propter huiusmodi concertationes aliis quidem praemia dat, ipſa vero pericula ſuſtinet. Huius vero rei culpa penes vos eſt, qui huiusmodi certamina perperam inſtituitis, et verborum quidem ſpectatores, rerum vero auditores eſſe conſueuiſtis: res quidem futuras, ſi quis optime dixerit, fieri poſſe coniectantes: res vero iam geſtas, ex illorum oratione *ſpectantes*, qui egregie vos obiurgarint; id, quod vos ipſi vidiſtis, non certius exiſtimantes eſſe, quam quod audiſtis. et orationis quidem nouitate facillime vobis imponi ſinitis; ſpectatam vero, ac probatam orationem nullo modo ſequi vultis: rerum quidem inuſitatarum ſemper ſerui, vſitatarum vero contemtores. Et vnusquisque veſtrum potiſſimum quidem dicendi facultate praeſtare cupit, ſin minus, illis, qui hac eloquentiae laude excellunt, reſiſtitis, ** ne, ſi illorum ſententiam ſequamini, illis inferiores eſſe videamini; et ſi quis aliquid acute dixerit, ad illum laudandum promti eſtis, vel ante quam hoc ipſum dixerit, promti etiam eſtis ad ſignificandum, ea, quae dicuntur, a vobis iam eſſe percepta, vel ante quam ſint dicta; ſed ad

* In vlciſcendo enim, quum recentiſſima offenſa eſt, tum maxime par ſupplicium ſumimus. *Valla* et *Acacius*. Cum vindicatio quam maxime propinqua iniuriae acceptae eſt, tum, pariibus nixa viribus, iuſtiſſimas poenas repetit. *Caſa*. HVDS. ** Videri *non vultis* poſteriores eorum ſententiam ſequi, ſed ſi quis etc. *Steph*. IDEM.

καὶ μὴ ζητεῖν μεταβάλλειν αὐτούς. Εἰ βέβαιον ἡμῖν μηδὲν] ἦγον, ἐὰν ὦμεν παλίμβολοι. Καθεσηκέναι] ἔσαι. Ἀκινήτοις] ἀμεταθέτοις. Ἀμαθία τε μετὰ σωφροσύνης] τὴν μὲν ἀμαθίαν ἐπὶ τῆς ἀσυνεσίας τίθεικε· τὴν δὲ δεξιότητα ἐπὶ τῆς συνέσεώς τε καὶ ἐντρεχείας· τὴν δὲ ἀκολασίαν ἀντέθεικε τῇ σωφροσύνῃ. δεῖ δὲ τὴν μὲν σωφροσύνην ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς εὐηθείας δέξασθαι· τὴν δὲ ἀκολασίαν, ἐπὶ τῆς εὐμεταβλησίας. ὁ δὲ νῦς τοιῶτος· ὃ βέλτιόν ἐσι (φησὶν) ἀμαθεσέρους μετὰ σωφροσύνης εἶναι, ἢ συνετωτέρους τυγχάνοντας, εὐμεταβλήτως ἔχειν. Οἵ τε φαυλότεροι] ἀμαθέσεροι. Πρὸς τὰς ξυνετωτέρας] συγκρινέμενοι δηλονότι. Οἱ μὲν γὰρ] οἱ φρόνιμοι. Ὡς ἐν ἄλλοις] ὡς ἐν ἄλλοις μείζοσιν ὃ δυνάμενοι δηλῶσαι καὶ γνώριμον ποιῆσαι πᾶσι τὴν ἰδίαν σύνεσιν, εἰ μὴ ἐν οἷς βέλοντα δεῖξαι, ὅτι σοφώτεροί εἰσι τῶν νόμων. Δηλώσαντες τὴν γνώμην] τὴν πολυμαθίαν λέγει γνώμην. Οἱ δ' ἀπισοῦντες] οἱ ἀμαθεῖς δηλονότι. Ἀμαθέσεροι μὲν] ἦγον ἐλάττονες τῆς γνώσεως τῶν νόμων. Κριταὶ δὲ ὄντες] τυτέσι, κρείσσους καὶ δικαιότεροι ὄντες κριτοὶ, ἥπερ ἀγανισαὶ, ὀρθοῦντα τὰ πλείω. Παρὰ δόξαν] παρὰ τὸ δοκοῦν, καὶ φαινόμενον. ἐξ ὧ, παρὰ τὴν ἀλήθειαν. Ὁ αὐτός εἰμι τῇ γνώμῃ] ἦγον τοῖς δεδογμένοις ἐμμένω. Καὶ χρόνῳ διατριβὴν] ἀργίαν τῆς τιμωρίας τῶν Μιτυληναίων. Σημείωσαι ἄλλως. εἰπὼν ὅτι ἡ τῷ χρόνῳ διατριβὴ συμφέρει τοῖς προηδικηκόσιν, αἰτίαν ἀποδίδωσι, δι' ἣν συμφέροι. ἐν γὰρ τῷ χρόνῳ (φησὶν) ἀμβλύνεται ἡ τῶ πάθους ὀργή· εἰ δὲ τὸ ἀμύνεσθαι τῷ παθεῖν ἐγγὺς τεθείη, (τυτέσιν, εἰ μὴ γένοιτο ἐν μέσῳ χρόνος πολὺς) ἰσόπαλόν τε καὶ ἴσον τυγχάνει τὸ ἀμύνεσθαι, διὰ τὸ τὴν μνήμην ἀκραιφνῆ παρεῖναι τῷ πεποιθέναι. Ὅ ἐσι πρὸς τῶν ἠδικηκότων] ὅπερ συμφέρει τοῖς ἠδικηκόσιν. ὁ κέρδος ἐσί. τὸ χρονοτριβῆσαι δηλονότι, καὶ σκέψασθαι. εἶτα καὶ τὴν αἰτίαν λέγει, ὅτι ἀμβλύτερος γίγνεται ὁ ἐκοικῶν, διὰ τὸ ὑπὸ τῷ χρόνῳ πραΰνεσθαι. καὶ ὁ Εὐριπίδης, Χρόνος μαλάξει σε. Ὁ γὰρ παθὼν] κακῶς δηλονότι. Ἀμύνεσθαι δὲ] ὁ γὰρ ἀμυνόμενος δηλονότι, παθών τι ἀμύνεται. ᾧ ἕπεται δηλονότι ἡ τιμωρία. Ἀντίπαλον ὂν] ἀντίπαλον, ἦγον ἴσον. ὁ δὲ νῦς ὅτω, τὸ ἀμύνεσθαι, ἴσον ἐσὶ τῷ τιμωρεῖν. Θαυμάζω δὲ] ὁ εἰς τὴν κόλασιν (φησὶ) τῶν Μιτυληναίων ἀντιλέγων, δυνάμει τᾶτο κατασκευάζει (κἂν ἐξ εὐηθείας τᾶτο μὴ λέγῃ) ὅτι τὰ ὑπὸ Μιτυληναίων εἰς Ἀθηναίους ἀδικήματα ὠφέλιμά εἰσι τοῖς Ἀθηναίοις. ἐπεὶ τί καὶ λέγων, ἐκ ἀξιώσει κολασθῆναι αὐτούς. Ἀδικίας ἡμῖν] ἃς ἠδίκησαν ἡμᾶς. Τῷ λέγειν πισεύσας] τῷ πιθανολογεῖν θαῤῥήσας. Θαῤῥήσας τῇ δυνάμει τῇ ἑαυτοῦ λόγῳ. Τὸ πάνυ δοκοῦν ἀνταποφῆναι] ἀποφῆναι, ἔσι τὸ ἀρίδηλον, καὶ φανερώτατον· τὸ δὲ ἐκ ἔγνωσαν, ἔσι τὸ ἀφανές. Ἡ κέρδει] ἢ τὴν τῶ λόγῳ δύναμιν ἐνδείξασθαι βελόμενος, ἢ κέρδος χάριν (φησὶ) λαλήσει. ταῦτα γὰρ πάντα παρὰ τὸ

In *περιεπαινέσαι* intell. *αὐτόν*· et totum diſtractius pro, *λέγοντα περιεπαιν*. BAVER.

Εἶναι] Reisk. *ἐσὶ*. GOTTL.

Pendet ab *ἀνταγωνιζόμενοι*. neque opus, legere *ἔσε*, quod frigeat et langueat, Noſtro vtique. Et in *ἀνταγων*. latet *βελόμενοι, σπεύδοντες, φιλοτιμούμενοι*. BAVER.

καὶ προνοῆσαι βραδεῖς τὰ ἐξ αὐτῶν ἀποβησόμενα· [y] ζητοῦντές τε ἄλλο τι, ὡς εἰπεῖν, ἢ ἐν οἷς ζῶμεν, φρονοῦντες δὲ ὀλίγα περὶ τῶν παρόντων ἱκανῶς. ἁπλῶς τε, ἀκοῆς ἡδονῇ ἡσσώμενοι, καὶ σοφιστῶν θεαταῖς ἐοικότες καθημένοις μᾶλλον, ἢ περὶ πόλεως βουλευομένοις.

λθ'. „Ὧν ἐγὼ πειρώμενος ἀπολογεῖσθαι ὑμᾶς, ἀποφαίνω Μιτυληναίους μάλιστα δὴ μίαν πόλιν ἠδικηκότας [z] ὑμᾶς. ἐγὼ γάρ, [a] εἴτινες μὲν μὴ δυνατοὶ φέρειν τὴν ὑμετέραν ἀρχήν, ἢ [b] εἴτινες ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναγκασθέντες ἀπέστησαν, ξυγγνώμην ἔχω· νῆσον δὲ οἴτινες ἔχοντες [c] μετὰ τειχῶν, καὶ καθ' θάλασσαν μόνον φοβούμενοι τὰς ὑμετέρας πολεμίας, ἐν ᾧ καὶ αὐτοὶ τριηρῶν παρασκευῇ οὐκ ἄφρακτοι ἦσαν πρὸς αὐτάς, αὐτόνομοί τε οἰκοῦντες, καὶ τιμώμενοι ἐς τὰ πρῶτα [d] ὑπὸ ἡμῶν, τοιαῦτα [e] εἰργάσαντο· τί ἄλλο ἔστι ἢ ἐπεβούλευσάν τε, καὶ ἐπανέστησαν μᾶλλον ἢ ἀπέστησαν, (ἀπόστασις [f] μέν γε, τῶν βιαίων τι πασχόντων ἐστίν,) ἐζήτησάν τε μετὰ τῶν πολεμιωτάτων ἡμᾶς [g] [g] ὄντες διαφθεῖραι; καίτοι δεινότερόν ἐστιν ἢ [h] εἰ καθ' αὑτοὺς, δύναμιν κτώμενοι, ἀντεπολέμησαν· παράδειγμα δὲ αὐτοῖς [i] ἦτε αἱ τῶν πέλας ξυμφοραὶ ἐγένοντο, ὅσοι ἀποστάντες ἤδη ἡμῶν ἐχειρώθησαν, ἦτε ἡ παροῦσα εὐδαιμονία παρέσχεν ὄκνον μὴ ἐλθεῖν ἐς τὰ δεινά· γενόμενοι δὲ πρὸς τὸ μέλλον θρασεῖς, καὶ ἐλπίσαντες μακρότερα μὲν τῆς δυνάμεως, ἐλάσσω δὲ τῆς βουλήσεως, πόλεμον ἥραντο, ἰσχὺν ἀξιώσαντες τῷ δικαίῳ [k] προσθεῖναι· [l] ἐν ᾧ γὰρ ὠήθησαν περιέσεσθαι, ἐπέθεντο ἡμῖν ὡς ἀδικούμενοι. εἴωθε δὲ τῶν πόλεων αἷς ἂν μάλιστα [m] καὶ δι' ἐλαχίστου ἀπροσδόκητος εὐπραξία ἐλθῃ, ἐς ὕβριν τρέπειν. τὰ δὲ πολλὰ κατὰ λόγον τοῖς ἀνθρώποις εὐτυχοῦντα, ἀσφαλέστερα, ἢ παρὰ δόξαν· καὶ κακοπραγίαν, ὡς εἰπεῖν, ῥᾷον ἀπωθοῦνται, ἢ εὐδαιμονίαν διασώζονται. [n] χρῆν δὲ Μιτυληναίους καὶ πάλαι μηδὲν [o] διαφέροντας τῶν ἄλλων [p] ὑφ' ἡμῶν [q] τετιμῆσθαι· καὶ οὐκ ἂν ἐς τόδε ἐξύβριταν. πέφυκε γὰρ καὶ ἄλλως ἄνθρωπος τὸ μὲν θεραπεῦον ὑπερφρονεῖν, τὸ δὲ μὴ ὑπεῖκον θαυμάζειν. κολασθήτωσαν δὲ καὶ νῦν ἀξίως τῆς ἀδικίας, καὶ μὴ τοῖς μὲν ὀλίγοις ἡ αἰτία προσεθῇ, τὸν δὲ δῆμον ἀπολύσητε. πάντες γὰρ [r] ἡμῖν γε ὁμοίως ἐπέθεντο, οἷς γ' ἐξῆν ὡς

y Ζητοῦντες δὲ *Marg.* Mox ὡς om. *Gr.* Et ζητοῦντες τι, *Hudf.* Ζητοῦντες δὲ *Schol.* *z* Ἡμᾶς *Ar. C.* *a* Εἴ τινες *Gr.* *b* Οἵτινες νῦν ὑπὸ *Gr.* *c* Μετὰ τῶν τειχῶν *Reg.* *d* Ἀπὸ ὑμῶν *Ar. C. Dan.* ὑπὲρ ὑμ. Mosqu. *e* Εἰργάσαντο ἀντάστασις *Dan.* omiſſis intermediis. *f* Μέντοι *Cl.* in marg. *g* *g* Τε deeſt *Gr.* *g* *g* Στάντες d. Mosqu. *h* Εἰ deeſt *Dan.* Mox καθ' ἑαυτὰς *Reg.* *i* Οὐδὲ *Gr.* *k* Προσθεῖναι *Gr.* Προσθῆναι *Reg.* Antea Mosqu. μακρότερον μ. τ. δ. ἐλ. δὲ τ. βουλ. τὸν πόλ. ἦρ. *l* Supple χρόνῳ, ἐν ᾧ νῦν τι ἀφθόρατε Ἀθηναῖοι καὶ χρημάτων δαπάνῃ, vt dicitur in Oratione Mitylenenſium. *Ae. Port.* *m* Καὶ deeſt *Ar. C. Dan.* et a prima manu *Gr.* ſed deinde adſcriptum erat. *n* Χρὴ *Bar. Flor. Baſ.* Ἐχρὴν *Ar.* Χρὰ *Gr.* Aug. In *Caſſ.* poſtrema litera exeſa erat a tineis, ſed adparebat fuiſſe χρή. Antea ἀποθῆται Mosqu. *o* Διαφέροντας *Marg. Ar. C. Bar.* Διαφείροντας *Ar.* ex alicuius correctione. *Hudſ.* Διαφθείροντας *Dan.* *p* Ὑφ' ὑμῶν *Marg. Bar.* *q* Τετιμῆσθαι *Ar.* in marg. *r* Ἡμῶν *Bar. Ar. C. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Caſſ. Dan. Gr.*

Ζητοῦντές] i. e. alias res ſpectantes, quam quae ad nos pertinent, nec de praeſentibus quidem recte cogitantes. Notanda Syneſis pro ἢ ἐκεῖνο, ἐν ᾧ ζῶμεν. GOTTL.

Σοφιστῶν] Sic Athenis proprie dictos, qui rhetoricen docebant, adnotat *Scaliger* IV. Animadv. in loc. controv. Titii. 5. Vid. hic *Scholiaſt.* et *Creſoll.* I. Theatr. Rhetor. 1. DVCK.

Ἐπανέστησαν μᾶλλον] Huc reſpexit *Alex. Aphrodiſienſis* in Ariſtotelis Top. II. p. 85. Βουλῆς παροξύνει τὸν Ἀθηναίους πρὸς τοὺς Μιτυληναίους, τὴν ἀπόστασιν αὐτῶν εἰς τὴν ΜΕΤΑΝΑΣΤΑΣΙΝ μετέλαβε. Ἐζήτησαν — διαφθεῖραι *T. Mag.* in βούλομαι. WASS. *Suidas* in ἐγκράτεια haec deſcripſit ex *Aphrodis.* vt ibi adnotauit *Kuſterus*: ſed pro μετανάστασιν recte habet ἐπανάστασιν. DVCK.

Εἴωθε δὲ τῶν πόλ.] Locum hunc imitati ſunt Demoſthenes in Olynth. 2 *Salluſtius* in Hiſtor. Fragm. *Clemens Alexandr.* Strom. l. 4. *Philiſtus Hiſtoricus*, *Alique.* Vide *Putſchii* notas ad *Salluſtii* Fragm. HVDS. In *Clem. Alex.* VI. Strom. 2. pag. 620. haec ita leguntur: Εἰώθασιν δὲ οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων οἷς ἂν μ. κ. δ. ἐ. ἀ. εὐπραγία ἐ. εἰς ὕ. τρέπεσθαι. *Sylburgius* ibi pro οἱ πολλοὶ coniicit οἱ πονηροί. Nihil tentaſſet, ſi ei in mentem veniſſet huius loci *Thucydidis*, cuius verba de induſtria videtur mutaſſe *Clemens*, vt ea aliquanto aptius ad argumentum ſuum adcommodaret. Addit ibidem: Καὶ Φίλιστος ὁμοίως τὰ αὐτὰ μιμεῖται, ὧδε λέγων· Τὰ δὲ π. κ. λ. τ. ἀ. ἐ. ἀσφαλέστερα παρὰ δόξαν καὶ κακοπραγίαν. Haec ſunt ipſa, ſed non nihil corrupta verba *Thucydidis*, quae ſi ita inſcripta ſua *Philiſtus* transtulit, impudentiſſimus, non imitator, ſed fur fuerit oportet. Sed ſuſpicor, vel verba *Clementis*, καὶ Φίλιστος ὁμοίως τὰ αὐτὰ μιμεῖται, ὧδε λέγων, poſt κακοπραγίαν ponenda eſſe, ante haec εἰώθασι γὰρ μάλιστα οἱ παρὰ δόξαν ἀπροσδοκήτως εὖ πράσσοντες εἰς ὕβριν τρέπεσθαι; vel totum hoc τὰ δὲ πολλὰ — κακοπραγίαν inſiticium eſſe. Nam ſententiae *Solonis*, Τίκτει γὰρ κόρος ὕβριν, ὅτ' ἂν πολὺς ὄλβος ἅπηται, imitatio *Thucydidea*, quam ibi *Clemens* oſtendit, his verbis εἰώθασιν τρέπεσθαι abſoluitur. *Philiſtus* autem *Thucydidem* imitatus eſt illis, εἰώθασι γὰρ μάλιστα τρέπεσθαι· cum qua ſententia nihil commune habent haec, τὰ δὲ πολλὰ — κακοπραγίαν. Quod ſi quis ea omnino retinenda putabit, tamen e verbis παρὰ δόξαν καὶ κακοπραγίαν nullum ſenſum elicere poterit, niſi e *Thucydide* emendatis et ſuppletis. Sed inſpiciendus eſt locus apud *Clementem*. WASS.

Ἢ παρὰ] i. e. ἢ τὰ παρὰ δόξαν γενόμενα. GOTTL.

Καὶ κακοπραγίαν — διασώζονται.] *T. Magiſt.* in διασώζομαι, et εὖ λέγει. DVCK.

Τὸ θεραπεῦον] i. e. more Thuc. τοὺς θεραπεύοντας. GO.

horum euenta prospicienda tardi estis. Et aliquem alium rerum statum (vt ita loquar) quaeritis, quam sit is, in quo viuimus, quamquam ne praesentem quidem rerum statum satis bene cognoscitis. Denique, vt rem paucis expediam, aurium voluptati seruitis, et potius similes estis spectatoribus, qui sedent, et audiunt sophistas, quam viris, qui de republica consultant. Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88. 1/2. V. C. Varr. 327/8.

39. „A quibus vitiis ego vos auocare conans, pronuntio vnam *omnium* Mitylenaeorum ciuitatem vobis maximam iniuriam iam feciſſe. Ego enim illis, qui vestrum imperium ferre nequeunt, aut qui ab hostibus coacti, defecerunt, veniam do. Sed cum illi, * qui insulam tenebant, et vrbem muris cinctam incolebant, et qui a mari tantum nostros hostes metuebant, vbi et ipsi firmo classis apparatu aduersus eos erant muniti, suisque legibus vtentes, liberi viuebant, et ante omnes a nobis honorabantur, talia facinora patrarint; quid aliud, quam insidias fecerunt, bellum potius inferentes, quam defectionem facientes, (defectio enim est illorum, qui vim aliquam patiuntur) operamque dederunt, vt iunctis opibus, cum illis, qui nobis sunt hostes infensissimi, nos perderent? Atqui hoc est atrocius, quam si per se, *solique* partis opibus bellum nobis intulissent. neque calamitates aliorum, qui, post defectionem a nobis factam, in seruitutem iam sunt redacti, documentum ipsis fuerunt; neque praesens *ipsorum* felicitas ipsos a periculis adeundis deterruit, facti autem audaces ad futura, et speratis rebus maioribus, quam quas praestare poterant, et minoribus, quam quas cupiebant, bellum susceperunt, armis potius quam iure disceptandum censentes. quo enim tempore se victores fore putarunt, nullis iniuriis a nobis affecti nos inuaserunt. Vsu autem venire solet, vt ciuitates, illae praecipue, quibus nuper ac praeter exspectationem felicitas contigit, ad insolentiam se conuertant. Illa vero felicitas, quae secundum rationem hominibus contingit, est plerumque stabilior, quam quae praeter exspectationem accidit: et (vt ita loquar) aduersam fortunam facilius propulsant, quam secundam tuentur. Decuerat autem iam pridem Mitylenaeos nullo peculiari honore praeter caeteros a nobis affici; et eo petulantiae progressi non essent. (Hoc enim alioqui natura comparatum est,' vt homo eum quidem contemnat, a quo colitur; eum vero admiretur, qui ipsi non cedit.) Plectantur igitur vel nunc pro magnitudine iniuriae, neque paucis quidem culpa tribuatur, plebs vero a vobis absoluatur. Nam vniuersi pariter

* Hi vero cum insulam incolant, eamque munitam etc. *Acacius.* Qui vero et insulam incolant, et moenia habeant etc. *Cass.* HVDS.

ἐναργὲς καὶ τὴν τῶν πραγμάτων φύσιν ἐσί, τὸ λέγειν ὡς εἶπε. Τὸ εὐπρεπὲς τῇ λόγῳ] τὸν πιθανὸν λόγον. Παράγειν πειράσεται] ἀπατᾶν. Τὰ μὲν ἄθλα] τὰ κέρδη. Ἑτέροις δίδωσι] τοῖς ῥήτορσιν. Ἀναφέρει] ἀναλαμβάνει, ἀναδέχεται. Κακῶς ἀγωνοθετοῦντες] ἀνοήτως τὸν ἀγῶνα διατιθέμενοι. Ἀπὸ τῶν εὖ εἰπόντων] πιθανῶς. Τὰ δὲ πεπραγμένα ἡδῇ] ὑ σκοπεῖτε. Καὶ μετὰ καινότητος μὲν λόγῳ] ποικιλίας καὶ εὐπρεπείας. ταῦτα πρὸς τὰς Ἀθηναίας αἰνίττεται, ὐδέν τι μελετῶντας πλὴν λέγειν τι καὶ ἀκέειν καινόν. τῆς αὐτῆς δὲ διανοίας ἐσὶ καὶ ἡ τῆ Ἀρχιδάμῳ δημηγορία, ἐν οἷς φησὶ, καὶ μὴ τὰ ἀχρεῖα ξυνετοὶ ἄγαν ὄντες, καὶ τὰ ἐξῆς. Ἀπατᾶσθαι ἄριστοι] ἀντὶ τῆ ἐπιτήδειοι, καὶ ἕτοιμοι μὴ δοκεῖν ὕστεροι ἀκολουθῆσαι τῇ γνώμῃ. Μετὰ δεδοκιμασμένῳ δὲ] ἀληθῆ. ὁ γὰρ ψευδὴς, ἀδόκιμος. Δῆλοι ὄντες] δῆλοι ὄντες ἀεὶ τῶν ἀτόπων καὶ παραδόξων, ὑπερόπται δὲ τῶν πρεπόντων καὶ εἰωθότων. τυτέοι καταφρονοῦντες τῶν συνήθων. Ἄλλως. τοῖς πράγμασι (φησὶ) καὶ τοῖς λόγοις τοῖς παραδόξοις καὶ μὴ εἰθισμένοις ἀεὶ χαίροντες καὶ πιστεύοντες· καταφρονοῦντες δὲ τῶν δεδοκιμασμένων, καὶ εἰωθότων. Τῶν εἰωθότων] τῶν πρεπόντων. Καὶ μάλιστα μὲν] βέλεταί τι εἰπεῖν, εἰ δὲ μὴ, πάντως ἀντειπεῖν τῷ λέγοντι, ὅπως μὴ βραδύτερον ἐκείνῳ δόξῃ νενοηκέναι τὸ συμφέρον. τὸ ἐξῆς, μὴ δοκεῖν ὕστεροι ἀκολουθῆσαι τῇ γνώμῃ. Δοκεῖν τῇ γνώμῃ] κατὰ τὴν γνώμην. Ζητοῦντες δὲ ἄλλο τι, ὡς εἰπεῖν] καινότερα (φησὶ) ζητοῦντες παρὰ τὰ εἰωθότα, καὶ ἐν οἷς πολιτευόμεθα. Ἁπλῶς τε, ἀκοῆς ἡδονῇ] ἀκοῆς ῥητορικῶν λόγων καινότερα καὶ παράδοξα ὑμῖν εἰσηγημένων. σοφισὰς δὲ λέγει ὑ τὺς σοφιζομένους τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ τὺς ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγομένους, τὲς διδασκάλους τῶν ῥητορικῶν πραβλημάτων. θεατὰς δὲ αὐτὲς τὲς μαθητὰς, καὶ ἀκροατάς. ὥσπερ γὰρ εἰ ἀκροατὰι (φησὶ) τῶν σοφιστικῶν λόγων, ἡδονῆς γίγνονται κριταὶ, ὑ πραγμάτων, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ὑμεῖς τὲς λόγους σκοπεῖτε, ὑ τὰ πράγματα. ἡδονῇ δὲ, ἀντὶ τῆ κολακείᾳ. Ὧν ἐγὼ πειράμενος] ὧν ἐπιτηδευμάτων, ὧν εἶπεν ἄρτι ὅτι ὐδὲν ἄλλο ἢ ἀδολέσχαι εἰσὶν. Ἀποτρέπειν ὑμᾶς] ἀπείργειν. Ἀποφαίνω] λέγω (φησὶν) ὅτι ἡ μία πόλις οἱ Μιτυληναῖοι σφέδρα ἠδίκησαν ὑμᾶς τὲς Ἀθηναίες. καὶ τὴν αἰτίαν ἐπάγει εὐθύς. Τὲς ὑμετέρυς πολεμίες] ἤγουν τὲς Λακεδαιμονίες. Ἀπόστασις μέν γε] ἀπόστασίς ἐσιν, ὅταν τινὲς κακῶς πάσχοντες ἀποσᾶσιν· ἐπανάστασις δὲ, ὅταν τινὲς τιμώμενοι, καὶ μηδὲν ἀδικέμενοι, στασιάσωσι καὶ ἐκθρεύσωσι τοῖς μηδὲν ἀδικήσασιν. Ἰζήτησέν τε μετὰ τῶν πολιμιωτάτων ὑμᾶς πάντες διαφθεῖραι·] ἤτοι, συνεμάχησαν τοῖς πολεμίοις ὑμῶν; Καίτοι δεινότερόν ἐσιν] εἰ ἕνεκα (φησὶν) ἰδίας ὀνειδίσεως καὶ κέρδυς ἀντεπολέμησαν ὑμῖν, ὑκ

[s] ἡμᾶς [t] τρεπομένοις, νῦν πάλιν ἐν τῇ πόλει εἶναι. ἀλλὰ, [v] τὸν μετὰ τῶν ὀλίγων κίνδυνον ἡγησάμενοι βεβαιότερον, ξυναπέστησαν. τῶν τε ξυμμάχων, σκέψασθε, εἰ τοῖς τε ἀναγκασθεῖσιν [x] ὑπό τε τῶν πολεμίων καὶ τοῖς ἑκοῦσιν ἀποστᾶσι [y] τὰς αὐτὰς ζημίας προσθήσετε, τίνα οἴεσθε ὅντινα οὐ βραχείᾳ προφάσει ἀποστήσεσθαι, ὅταν ἢ κατορθώσαντι ἐλευθέρωσις ᾖ, ἢ σφαλέντι μηδὲν παθεῖν ἀνήκεστον; ἡμῖν δὲ πρὸς ἑκάστην πόλιν ἀποκεκινδυνεύσεται τά τε χρήματα καὶ αἱ ψυχαί. καὶ τυχόντες μὲν, πόλιν [yy] ἐφθαρμένην παραλαβόντες, τῆς ἐπειτα προσόδου, δι' ἣν ἰσχύομεν, [z] τολοιπὸν στερήσεσθε, σφαλέντες δὲ, [a] πολεμίους πρὸς τοῖς ὑπάρχουσιν ἕξομεν. καὶ ὃν χρόνον τοῖς νῦν καθεστηκόσι δεῖ ἐχθροῖς ἀνθίστασθαι, τοῖς οἰκείοις ξυμμάχοις πολεμήσομεν.

μ'. „Οὔκουν δεῖ [b] προσθεῖναι ἐλπίδα οὔτε λόγῳ πιστὴν, οὔτε χρήμασιν ὠνητὴν, ὡς ξυγγνώμην ἁμαρτεῖν [c] ἀνθρωπείως λήψονται. ἄκοντες μὲν γὰρ οὐκ ἔβλαψαν, εἰδότες δὲ ἐπεβούλευσαν. [d] ξύγγνωμον δ' ἐστὶ τὸ ἀκούσιον. ἐγὼ μὲν οὖν καὶ τότε πρῶτον, καὶ νῦν διαμάχομαι, μὴ μεταγνῶναι [e] ὑμᾶς τὰ προδεδογμένα, [f] μηδὲ τρισὶ τοῖς ἀξυμφορωτάτοις τῇ ἀρχῇ, οἴκτῳ, [g] καὶ ἡδονῇ λόγων, καὶ ἐπιεικείᾳ, ἁμαρτάνειν. ἔλεός τε γὰρ πρὸς τοὺς ὁμοίους δίκαιος ἀντιδίδοσθαι, καὶ μὴ πρὸς [h] τοὺς οὔτ' ἀντοικτιοῦντας, ἐξ ἀνάγκης τε καθεστῶτας ἀεὶ πολεμίους. οἵ τε τέρποντες λόγῳ ῥήτορες ἕξουσι καὶ ἐν ἄλλοις ἐλάσσοσιν ἀγῶνα, καὶ μὴ ἐν ᾧ ἡ μὲν πόλις βραχέα ἡσθεῖσα, μεγάλα [i] ζημιώσεται, αὐτοὶ δὲ ἐκ τοῦ [k] εὖ εἰπεῖν [l] τὸ παθεῖν εὖ ἀντιλήψονται. καὶ ἡ ἐπιείκεια πρὸς τοὺς μέλλοντας ἐπιτηδείους καὶ τολοιπὸν ἔσεσθαι, μᾶλλον δίδοται, ἢ πρὸς τοὺς ὁμοίους τε καὶ οὐδὲν ἧσσον πολεμίους ὑπολειπομένους. [m] ἓν δὲ ξυνελὼν λέγω, πειθόμενοι μὲν ἐμοὶ, τά τε δίκαια [n] ἐς Μιτυληναίους καὶ τὰ ξύμφορα ἅμα ποιήσετε· ἄλλως δὲ γνόντες, τοῖς μὲν οὐ χαριεῖσθε, ὑμᾶς δὲ αὐτοὺς μᾶλλον δικαιώσεσθε. εἰ γὰρ οὗτοι ὀρθῶς ἀπέστησαν, ὑμεῖς ἂν οὐ χρεὼν ἄρχοιτε. εἰ δὲ δὴ καὶ οὐ [o] προσῆκον ὅμως ἀξιοῦτε τοῦτο δρᾶν, παρὰ τὸ εἰκὸς [p] τοίνυν καὶ τούσδε ξυμφόρως δεῖ κολάζεσθαι, ἢ παύεσθαι τῆς ἀρχῆς, καὶ ἐκ τοῦ ἀκινδύνου ἀνδραγαθίζεσθαι. τῇ τε αὐτῇ ζημίᾳ ἀξιώσατε ἀμύνασθαι, καὶ μὴ ἀναλγητότεροι οἱ διαφεύγοντες τῶν ἐπιβουλευσάντων φανῆναι· ἐνθυμη-

s Ὑμᾶς *Steph.* 1. Paullo ante οἷς γε ἐξῆν *Gr.* t Τραπομένοις *Marg. Ar. C. Caff.* Aug. sed fuit τρεπ. Τραπομένους *Dan.* v Τὸν deest *Ar.* x Ὑπὸ τῶν *Ar. C. Cl. Gr. Caff. Dan.* Mosqu. In Aug. hic erasum est aliquid. y Τοσαύτας *Bar.* Τοσαύτας *Ald.* forsan typothetarum errore pro τοσαύτας. *Huds.* yy Διεφθαρμένην Mosqu. z Τὸ λοιπὸν *Ar. C. Bas.* itidemque paulo infra. *Huds.* Et *Caff.* vtroque loco. a Πρὸς τοῖς ὑπάρχουσιν πολεμίους *Gr.* b Προσθεῖναι *Caff.* Προσθῆναι Mosqu. c Ἀνθρωπίνως *Ar. Cl. C. Reg. Caff. Dan.* Aug. d Pro μόνον τὸ ἀκούσιον, alioqui post ξύγγνωμον δ' ἐστὶ τὸ ἀκούσιον subaudiendum esset, οὐχὶ δὲ καὶ τὸ ἑκούσιον. Vid. *Stephani* Append. ad al. Scripta de Dial. Attic. p. 104. *Huds.* e Ἡμᾶς *Gr.* Πρὸς τὰ δεδογμένα Mosqu. f Μὴ δὲ *Ar. C. Bar. Ald. Flor. Bas. Reg. Caff.* Τοῖς τρισὶ ἀξυμφορωτάτοις *Gr.* Ἀξυμφωροτάτοις Mosqu. g Καὶ ante ἡδονῇ deest *Reg.* h Τοὺς μὴ ἀντ. *Gr.* i Ζημιωθήσεται *Ar. C. Reg. Dan.* Mosqu. et antea, ἐλάσσουσιν. k Εὖ ποιεῖν *C.* in marg. εὖ εἰπεῖν. *Huds.* l Τὸ παθεῖν εὖ *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caff. Dan.* m Ἕν τε *Gr.* n Ἐς τοὺς Μιτ. *Reg.* o Προσῆκον pro προσήκοντος. Sic alibi apud *Thucydidem*, δόξαν pro δόξαντος, δοκοῦν pro δοκοῦντος. Vide *Stephani* Append. ad al. Scripta de Dial. Att. *Huds.* p Τοι καὶ τούσδε *Caff. Dan. Gr.* Aug. Mox παύσασθε Mosqu.

Τρεπομένοις] Quidam *Mss.* τραπομένοις. Sic passim *Aristoph. Demosth. Plato, Xenophon, Synesius.* WASS.

Ἀνήκεστον] Post hanc vocem nota interrogationis est in *Vasc.* et *Bas.* quam et oratio postulat, et *Interpretes* expresserunt. DVCK.

Ἀνθρωπείως] *Alii* ἀνθρωπίνως. Sed illud, teste *Thom. Magistro*, Atticum. Exempla alibi damus. WASS. *Thomas* praecipit, ἀνθρωπεία φύσις dicendum esse, non ἀνθρωπίνη. Et sic *Thucyd.* II, 50. ad quem locum fortassis respexit tam *Thomas*, quam *Suidas*, qui sine auctore laudat. Nam alioqui ἀνθρώπινος et ἀνθρωπίνως sunt in Scriptoribus Ἀττικωτάτοις. Sed saepe permutantur in *Mss.* vid. ad Lib. I. Cap. 22. Et sic *Suidas* ex Aristoph. Ranis adfert ἀνθρωπίνως, quod ibi v. 1090. est ἀνθρωπείως. DVCK.

Ξύγγνωμον] *Thom. Magist.* in εὔγνωμον. Plura in eamdem sententiam ex aliis Scriptoribus habet *Muretus* ad Aristotel. III. Ethicor. 1. DVCK.

Μηδὲ τρισὶ τοῖς ἀξυμφορωτάτοις] Existimat *P. Victorius*, lib. 31. Var. Lect. c. 10. ad hunc locum *Thucydidis* respexisse *Sallustium* de Bello Catilin. in principio orationis Caesaris. HVDS.

Ξυνελὼν] Sc. τὸ χρῆμα, l. τὸν λόγον, alias ὡς ξυνελόντι εἰπεῖν. GOTTL.

Ὑμᾶς δὲ αὐτοὺς μᾶλλον δικαιώσεσθε] Recte interpretatur hunc locum doctissimus *Gatakerus* de Stilo Nou. Instrum. Cap. VIII. Paullo superius παθεῖν εὖ ex auctoritate *Mss.* et sententia Cl. *Wasse* in contextum receptum est, pro vulgato εὖ παθεῖν. DVCK.

Οὐ προσῆκον] *Stephanus* loco, quem in *Var. Lect.* indicat *Hudsonus*, p. 160. vertit, *quamuis non deceat*, vel, *quamuis non aequum sit*, aut, *contra quam ius sinat*: et *Corinthum* ac *Philoponum* reprehendit, qui δέον, πρέπον, et προσῆκον, pro aduerbiis δεόντως, πρεπόντως, et προσηκόντως poni tradunt. DVCK.

Τῇ τε αὐτῇ] i. e. eadem ratione eos puniendos putate, iudicate, ac ii facturi fuissent, verisimiliter, si vos superassent. Seqq. ἐνθυμηθέντες — κρατ. ἡμῶν iungenda sunt supp. GOTTL.

nos inuaserunt, quibus, si ad nos confugissent, nunc iterum in vrbe *sua* degere liceret. Sed tutius esse arbitrati eandem belli fortunam periclitari cum paucis, simul omnes a nobis defecerunt. Considerate autem, si easdem poenas infligatis et sociis illis, qui ab hostibus coacti, et illis, qui vitro defecerunt, quem tandem fore putatis, quin leuissima de causa deficiat, si aut re feliciter gesta libertatem sit adepturus, aut re infeliciter gesta * nihil grauius sit perpessurus? Nos vero in singulis ciuitatibus et fortunarum et salutis periculum subibimus. ** Et si, re prospere gesta, vrbem iam profligatam receperimus, prouentibus, in quibus sita est nostra potentia, in posterum priuabimini: si vero labamur, praeter eos, quos iam habemus, nouos etiam hostes habebimus. Et quo tempore illis, qui nunc sunt hostes minime dubii, resistendum erit, eo bellum nostris sociis erit faciendum. Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88. 1. V. C. Varr. 327.

40. „Non oportet igitur vllam spem ipsis relinquere, qua sperent fore, vt vel oratione probabili nobis persuadeant, quod cupiunt, vel pecuniis peccata redimant, et, quasi humanitus peccarint, veniam a nobis impetrent. Nec enim inuiti deliquerunt: sed *vltro et* scientes insidias *nobis* fecerunt. Quod autem praeter voluntatem fit, id venia dignum est. Ego igitur et tunc primum, et nunc quoque contendo, ne pristinam sententiam mutantes decretum iam ante factum rescindatis, neue misericordia, et verborum illecebris, et lenitate, tribus rebus imperio pernicioſissimis, adducti peccetis. Nam misericordiam illis, qui sunt similes, vicissim tribui est aequum: non autem illis, qui mutua miseratione non commouentur, et qui propter necessitatem, *qua inuiti parere coguntur*, se nobis hostes perpetuo praebent. Et oratores, qui sua oratione oblectant, in aliis minoribus rebus certamen habebunt: non autem in qua, ipsa quidem ciuitas pro minima voluptate, quam perceperit, maximam iacturam faciet; ipsi vero pro causa bene acta beneficium accipient. Et lenitas illis potius tribuitur, qui in posterum amici sunt futuri, quam illis, qui semper sui similes, et nihilo minus hostes sunt futuri, si *superstites* relinquantur. Atque (vt semel rem totam paucis expediam) si meam sententiam sequamini, ea facietis, quae cum erga Mitylenaeos aequa, tum etiam *vobis ipsis* vtilia sunt futura. Sed si aliter statuatis, illis quidem nihil gratificabimini, vos vero ipsos vestro praeiudicio magis damnabitis. si enim isti merito defecerunt, vos certe contra fas et ius ipsis imperare dicemini. Quod si vel contra fas et ius, hoc tamen vobis faciendum censetis, oportet igitur hos etiam praeter fas et ius a vobis puniri, quia hoc vobis conducit, aut imperium a vobis deponi, operamque dari, vt sine periculo viros bonos agatis. eadem etiam poena in illos animaduertite; neque vos, qui euasistis, clementiores vosmet ostendite, quam illi, qui insidias

* Nullam insanabilem plagam sit accepturus etc. *Cass.* HVDS. ** *Et* pro *nam* accipitur, vt et paulo supra. *Steph.* IDEM.

ἦν δεινὸν τοσοῦτον· νῦν δὲ ἄνευ ἐλπίδων τινῶν, ἐξ οἰκείας κακονοίας ὁρμώμενοι· ὅπερ δεινότερον. Ἀποσάντες ἤδη ἡμῶν] Λιγινήτας λέγει, καὶ Ποτιδαιάτας, καὶ Νάξίους, καὶ τοὺς ἄλλους δεδηλωμένους. Ἢ παρῆσαν] αὐτοῖς δηλονότι. Μὴ ἐλθεῖν ἐς τὰ δεινὰ] εἰς τὴν ἀπόστασιν. Καὶ ἐλπίσαντες] ἤλπισαν (φησὶν) ἀποσῆναι ἡμῶν, ὅπερ μεῖζον μὲν ἐστὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν, ἔλαττον δὲ τῆς βουλήσεως αὐτῶν. ἐβούλοντο γὰρ ἂν μόνον ἀποστῆναι ἡμῶν, ἀλλὰ δὴ καὶ καθελεῖν τὴν δύναμιν τῆς πόλεως, διὰ τὸ τολμηρὸν ἀδεῶς βιοτεύειν. Ἰσχὺν ἀξιώσαντες] προτιμῆσαι (φησὶν) ἀξιώσαντες τὴν δύναμιν τῷ δικαίῳ. δίκαιον δὲ λέγει τὸ ἐμμεῖναι τῇ ἀρχῇ, καὶ μὴ ἀποστῆναι. Ἐν ᾧ γὰρ ἀνήγησαν] ἀντὶ τοῦ, πρὸς καιρόν τινα δυνηθέντες, κατεφρόνησαν καὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἡμετέρας, καὶ τῆς παρ' ἡμῶν τιμῆς. Εἰωθὸς δὲ] εἰωθὸς δὲ πρὸς ὕβριν τρέπειν ἡ εὐπραξία τῶν πόλεων ἐκείνας, αἷς ἂν αὐτὴ ἐξαίφνης ἐγγένηται, καὶ ἀπροσδόκητος. Ἐς ὕβριν τρέπειν] τρέπεσθαι. Τὰ δὲ πολλὰ] ὡς ἐπιτοπολύ. Ὑφ' ἡμῶν τετιμῆσθαι] μηδὲν τετιμῆσθαι ὑφ' ἡμῶν. ἀπὸ κοινοῦ γὰρ τὸ μηδέν. ἢ μᾶλλον τὸ λεγόμενον, οὕτως, ἔδει τοὺς Μιτυληναίους οὕτω τιμᾶσθαι ὑφ' ἡμῶν, ὡς ὐδὲν διαφέροντας τῶν ἄλλων. τετέχνιται, ἔδει αὐτοὺς δῆλος εἶναι. Τὸ μὲν θεραπεῦον] τὸ κολακεῦον. Οἷς γ' ἐξῆν] τοῖς δημόταις, καὶ πολλοῖς Τῶν τε ξυμμάχων σκέψασθε] σκέψασθε δὲ, εἰ τοῖς ἀποστᾶσι τῶν ξυμμάχων ἑκουσίως καὶ τοῖς ἀναγκασθεῖσι τὰς ἴσας τιμωρίας προσθήσετε, καὶ μὴ μείζονας τοῖς ἑκουσίως ἀποστᾶσι, τίνα λοιπὸν ὑμῖν νομίζετε εὐχερῶς τῶν συμμάχων ἀφίστασθαι, ὅταν μέλλωσιν, ἢ, κατορθώσαντες τελείως τὴν ἀπόστασιν, ἐλευθέροι εἶναι, ἢ, ἀποτυχόντες τῆς βουλήσεως, συγγνώμης ἀξιωθήσεσθαι. Εἰ τοῖς τε ἀναγκασθεῖσι] τοῖς ἀκουσίως ἀποστᾶσιν. Ἢ κατορθώσαντι] τὴν ἀπόστασιν δηλονότι. Πόλιν ἐφθαρμένην] συμμαχίδα. Τῆς ἔπειτα προσούδῃ] τῇ μετὰ ταῦτα κέρδους. Πρὸς τοῖς ὑπάρχουσι] ἡμῶν πολεμίοις δηλονότι. Τοῖς νῦν καθεστηκόσι] τοῖς Πελοποννησίοις. Οὔκουν δεῖ προσθεῖναι] δοῦναι ἐλπίδα τοῖς συμμάχοις. ὃ

θέντες, ἃ εἰκὸς ἦν αὐτὸς ποιῆσαι κρατήσαντας [q] ἡμῶν, ἄλλως τε καὶ προϋπάρξαντας ἀδικίας. μάλιστα δὲ [qq] οἱ μὴ ξὺν προφάσει τινὰ κακῶς ποιοῦντες ἐπεξέρχονται, καὶ διέλλυντο, τὸν κίνδυνον ὑφορώμενοι τῷ ὑπολειπομένῳ ἐχθρῷ. ὁ γὰρ μὴ [r] ξὺν ἀνάγκῃ τι παθών, καλεπώτερος, ὅτι φυγών, τῷ ἀπὸ τῆς ἴσης ἐχθρῷ. μὴ δὴ προδόται γένησθε [s] ἡμῶν αὐτῶν. γενόμενοι δ' [t] ὅτι ἐγγύτατα τῇ γνώμῃ τῷ πάσχειν, καὶ ὡς πρὸ παντὸς ἂν ἐτιμήσασθε αὐτὸς χειρώσασθαι, νῦν ἀνταπόδοτε, μὴ μαλακισθέντες πρὸς τὸ παρὸν αὐτίκα, [v] μηδὲ τῷ ἐπικερμασθέντος ποτὲ δεινῷ ἀμνημονοῦντες. κολάσατε δὲ ἀξίως τάς τε, καὶ τοῖς ἄλλοις ξυμμάχοις παράδειγμα σαφὲς κατασήσατε, ὃς ἂν [x] ἀφιστῆται, θαιάτῳ ξημιωσόμενον. τόδε γὰρ ἢν γνῶσιν, ἧσσον, τῶν πολεμίων ἀμελήσαντες, τοῖς ὑμετέροις [y] αὐτῶν μαχεῖσθε ξυμμάχοις.

μά. Τοιαῦτα μὲν ὁ Κλέων εἶπε. [z] μετὰ δ' αὐτὸν Διόδοτος ὁ Εὐκράτους (ὃς [a] ὅσπερ καὶ ἐν τῇ προτέρᾳ ἐκκλησίᾳ ἀντέλεγε μάλιστα μὴ ἀποκτεῖναι Μιτυληναίους) παρελθὼν καὶ τότε, ἔλεγε τοιάδε.

η Τιμῶν *Reg. Caſſ. Gr. Vaſc. Baſ. Steph. 2. Port.* Mox τε poſt ἄλλως additum eſt *Reg.* manu rec. qq Ει Mosqu. r ξὺν δίκῃ *Marg. Ar. C. Cl. Caſſ. Dan.* Aug. ſed alia ſyll. eraſa: δίκῃ m. 2. s Τιμῶν αὐτῶν *Ar. C. Reg. Gr. Caſſ.* t Ὅτι ἐγγύτατα *Ar. C. Bar. Ald. Flor. Baſ.* Ἐγγυτάτω τε γν. *Cl.* ἐγγυτάτῃ γνώμῃ in marg. *Haiſ.* Ὅτι ἐγγυτάτῃ γνώμῃ *Reg. Caſſ.* Sed in *Caſſ.* manus rec. ſuper τα ſcripſerat τω, et τῃ circumflexo notauerat. Ὅτι ἐγγύτατα τῇ γν. *Gr.* Ἐγγυτάτω Mosqu. ἐγγυτάτῃ γν. Aug. v Μὴ δὲ *Ar. C. Reg. Caſſ.* x Ἀφίσηται *Ar. C. Bar. Ald. Flor. Baſ.* Ἀφίσεται *Gr.* Ἀφίσηται *Dan.* Ἀφιεῖ Mosqu. y Αὐτῶν om. *Gr.* et ξυμμάχους μαχεῖσθε. z Μετ' αὐτὸν δὲ *Ar. C.* Μετὰ δ'[αὐτὸ]*Steph. 2.* Εἶπεν pro εἶπε *Caſſ. Gr.* et Δίοτος *Reg.* a Ὥσπερ *Ar. C.*

Διόλλυνται] Sc. αὐτόν. GOTTL.

Τοῦ ὑπολειπ. ἐχθρ.] Κίνδυνον pendet ab ἐχθρῷ· κίνδ. τῷ ἐχθρῷ, periculum (imminens, metuendum,) ab hoſte relicto: metuentes, ne hoſtis relictus, incolumis, non plane deletus, grauior vindex reſurgat. BAVER.

Ὁ γὰρ μὴ ξὺν ἀνάγκῃ τι παθών] Si hanc lectionem, et *Valdae* ac *Porti* interpretationem ſequimur, ſententia erit, *qui ab alio, nulla neceſſitate ad vim vel iniuriam faciendam coacto, laeſus eſt.* Fortaſſis ita ſcripſerit *Thucydides* Sed tamen altera ſcriptura ξὺν δίκῃ non male reſpondet praecedenti ſententiae. Nam qui aliquem μὴ σὺν προφάσει malo adficit, is eum vtique μὴ σὺν δίκῃ laedit. Paullo poſt probo ὅτι ἐγγύτατα τῇ γνώμῃ. Ἐγγυτάτῳ, quod eſt in *Reg.* et *Caſſ.* librariis tribuendum videtur, qui neglexerunt geminare ſyllabam τα. Τῇ γνώμῃ cum *Stephano* quoque malim vertere *cogitatione*, quam *animo*. Lib. I. Cap. 143. καὶ νῦν χρὴ ὅτι ἐγγύτατα τότε διανοηθέντας. DVCK.

Τῷ ἀπὸ τῆς ἴσης] i. e. quam hoſtis, qui eiusdem culpae poenaeque reus eſt. Schol. ſupplet μείρας. GOTTL.

Τῷ ἀπὸ τῆς ἴσης ἐχθρ.] Hoc quid ſit, conſtituendum eſt ex oppoſito, μὴ ξὺν ἀνάγκῃ παθών. Quod cum ſimpliciſſime ſit, qui coactus iniuriam patiatur, nempe, vt aut ſubiectus alteri et parere coactus, aut infirmior viribus: ὁ ἀπὸ τῆς ἴσης, i. e. ἴσος, eſſe debet ille, qui par ſit alteri, i. e. ei non ſubiectus, neque inferior viribus. Sed enim hoc ſenſu, hac diſiunctione vel antitheſi, profecto μὴ redundet ad ξὺν ἀνάγκῃ· nam, qui non coactus patiatur, ſit ille ipſe et idem ὁ ἀπὸ τῆς ἴσης· neque hoc ſignificet, quod vult B. Gottl. qui ſit in pari culpa; quid enim hoc ſit? Aut quis ita loquitur, de bello aperto et vtrimque coepto, vtrosque eſſe in pari culpa? Nam hic de *poena* ſermo eſt; quam qui dignus et commeritus patiatur, quomodo dici poſſit ξὺν ἀνάγκῃ παθεῖν, coactus pati? Hoc enim et immerito acciderit, et tamen, ſi ἀπὸ τῆς ἴσης, contra omnem vſum loquendi, ſit ille, qui aeque alterum laeſerit, atque hic ipſum, ἀνάγκη, ex oppoſito, vel diverſo, ſignificet meritam poenam; quo ſenſu quis ἀνάγκην dixerit? Si tamen μὴ non eiiciatur: fatear, aliter explicari non poſſe, ac fecerit B. Gottl. aut plane ſenſu carere. Et vero ἀνάγκη cauſſam notet: vt apud Xen. M. S. 1, 1. τίσιν ἀνάγκαις ἔκαστα γίγνεται, quibus et cauſſis conficiantur. Ergo et hic, ξὺν ἀνάγκῃ παθεῖν, cum *cauſſa* aliquid pati, vt ita opus ſit, cum affici incommodo, neque aliter poſſit; et μὴ ξὺν ἀνάγκῃ; ſit, *ſine cauſſa*, ſine criminis occaſione. Ita ὁ ἀπὸ τῆς ἴσης ſit hoſtis, qui, vtrimque coepto bello, non ſubiectus alteri, et laedat, et laedatur. Sed enim omnis iſta ratio friget, laboret, nugatoria denique eſt, neque verbis apta; abſurda vtique, ſi Mitylenaei intelligantur illi μὴ παθόντες ξὺν ἀνάγκῃ, quippe nil dum paſſi ab Athenienſibus: immo hi ab illis erant paſſi, defectione et proditione. Quare εἰ μὴ ξὺν ἀν. παθόντες h. l. eſſe debent Athenienſes, qui et ſuperiores eſſent Mitylenaeis, et vere imperarent, neque, ſuo quidem iudicio, quidquam admiſiſſent in Mitylenaeos, quod hos cogeret ita eos laedere, ipſi denique Athenienſes non erant illis ſubiecti, vt eos oporteret ſuſtinere aut diſſimulare iniurias haud euitandas. Ergo rurſus οἱ ἀπὸ τῆς ἴσης hoſtes ſunt, neuter alteri ſubiecti, liber vterque ac ſui iuris, bellum ex aequo orſus: vt Peloponneſii et Athenienſes liberi vtrique inter ſe libere bellum pro iure orſi. Hinc et ſupra ait: εἰ μὴ ξὺν προφάσ. τινὰ κακῶς ποιοῦντες· hi nimirum erant Mitylenenſes; qui dicere non poſſent; quanam in re ab Athenienſibus eſſent laeſi, ſed conſulto ac praefracte et petulanter, lubidine ſola ducti, ab iis defeciſſent cum proditione. Tales eſſe ſolent acerbiores et crudeliores, vt iam odio efferati, et perdere geſtientes illos, quos, ſciant, ſi integri manſerint, grauiter vlturos iniuriam tam proteruam; quod ſecus eſſet in Peloponneſiis et Athenienſibus, quorum vtrisque πρόφασις belli eſſet, qui ἐξ ἴσου, vtrimque liberi, vtrimque, laeſos ſe, rati, beltarent. Quare et μὴ ξὺν ἀνάγκῃ τι παθών eſſe poſſit, qui libere, proterue, ſua ſponte et culpa, ſibi induxerit vindictam et poenam a ſe proterue laeſi et proditi. BAVER.

Ὅτι ἐγγύτατα τῇ γν. τοῦ πάσχειν] i. e. cum hoſtes fere conſilium vobis mala inferendi aſſecuti eſſent. GOTTL.

Γεν. — ἐγγ. — πάσχ.] i. e. animo proponite tanquam praeſentem iniuriam et acerbitatem Mitylenenſium, putate, (*ſtellt euch vor, ſetzt euch in die Lage,*) vos ea ab iis (iam vere)

fecerunt, *erga vos fuissent, si rem ex animi sententia gessissent:* cogitantes, quae verisimile est ipsos facturos fuisse, si vos vicissent, praesertim cum vos iniuria lacessiuerint. Illi vero praecipue, qui nulla de causa aliquem maleficio afficiunt, hunc etiam ad internecionem vsque persequuntur, et funditus perdunt, quia periculum sibi impendens ab hoste, qui *superstes* relinquitur, suspectum habent. Qui enim iniuriam aliquam accepit, a quo non oportuit, hic periculo vitato in eum acerbior esse solet, * quam in iustum hostem. Nolite igitur vestri ipsorum proditores esse. Sed animo quam proxime accedentes ad mala, quae passuri eratis, et vos caeteris omnibus rebus antepositurus fuisse, eos in vestram potestatem redigere: nunc parem gratiam ipsis referatis; non emolliti ob praesentem ipsorum fortunam, ac statum, in quo iam sunt; nec periculi, quod vobis non ita pridem impendebat, obliti. Hos igitur pro meritis plectite, et insigne exemplum sociis praebete; vt intelligant eum, qui defectionem a vobis fecerit, morte mulctatum iri. Hoc enim si cognouerint, vos, neglectis hostibus, cum vestris sociis posthac minus pugnabitis.

Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88. 1/2. V. C. Varr. 32 7/8.

41. Atque Cleon quidem haec dixit. Post eum vero Diodotus Eucratis filius, (qui et in superiore concione ipsi maxime fuerat aduersatus, ne Mitylenaei necarentur) tunc etiam in medium progressus, haec verba fecit.

* Quam qui pari conditione inimicitias gerit. *Casa.* Longe grauius id, cum euadit, accipit, quam si ab iusto hoste profectum esset. *Acacius.* HVDS.

νοῦς οὕτως. οὐκ ἔστιν ἐλπὶς, ὡς συγγνώμην λήψονται, πταίσαντες ἀνθρωπίνως. οὐ γὰρ ἀκούσιον τὸ ἁμάρτημα αὐτῶν. ἡ δὲ συγγνώμη, τῶν ἀκουσίων. Ὠνητὴν] ἔστι γάρ τις καὶ χρήμασιν ὠνητὴ τοῖς ἁμαρτάνουσι συγγνώμη. Ὅμηρος, — καὶ μέν τις τε κασιγνήτοιο φόνοιο Ποινὴν, ἢ οὗ παιδὸς ἐδέξατο τεθνειῶτος. Καί ῥ' ὁ μὲν ἐν δήμῳ μένει αὐτοῦ, πόλλ' ἀποτίσας. Ξύγγνωμον δ' ἐστὶ] συγγνώμης ἄξιον. Καὶ τότε πρῶτον] διεμαχεσάμην δηλονότι. Μὴ μεταγνῶναι] μὴ μεταμελείᾳ θεῖναι. Τὰ προδεδογμένα] τὰ προκεκυρωμένα. Καὶ ἐπιεικείᾳ ἁμαρτάνειν] συγγνώμῃ. Βραχέα ἡσθεῖσα] οὐδ' ὅλως. Τὸ εὖ παθεῖν] τὸ χρηματίσασθαι ὑπὸ τῶν Μιτυληναίων, τὸ εὐεργετηθῆναι. Ἢ πρὸς τοὺς ὁμοίους τε] τοὺς ἐν τῇ αὐτῇ διαθέσει ὄντας. Καὶ τὰ ξύμφορα] ἡμῖν δηλονότι. Τοῖς μὲν] τοῖς Μιτυληναίοις ἀχαρίστοις οὖσι χαριζόμενοι. καὶ ἡ παροιμία, Ὅμηρος, — οὐδὲ τίς ἐστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων. Δικαιώσεσθε] δικαίως καθ' ὑμῶν ἀποδείξετε, ὅτι τυραννικῶς ἄρχετε. Εἰ γὰρ οὗτοι ὀρθῶς] ὁ νοῦς οὗτος, εἰ μὲν ἀδίκως ἀπέστησαν οἱ Μιτυληναῖοι, κολασθήτωσαν· εἰ δὲ δικαίως, δῆλον ὅτι ὑμεῖς ἀδίκως ἄρχετε. ᾧ ἕπεται, ὅτι τυραννεῖτε. καὶ κατὰ τοῦτο οὖν πάλιν κολασθήσονται, ὅτι τυράννους ὑμᾶς ἐλογίσαντο. ὁ δὲ τύραννος ἀποτόμως αὐτὰ ἅπερ ποιεῖ εἴωθε ποιεῖν. κατ' ἄμφω οὖν ὀφείλουσι κολασθῆναι, εἴτε ἐννόμως ἄρχομεν, εἴτε τυραννοῦμεν. Εἰ δὲ δὴ καὶ οὐ προσῆκον] εἰ δὲ δὴ καὶ οὐ προσῆκον ὑμῖν ἄρχειν, ὅμως ἄρχετε, οὐκοῦν καὶ παρὰ τὸ προσῆκον οὗτοι κολαζέσθωσαν, καὶ γενέσθω παράνομος ἐκ παρανόμου τυραννίδος παρανομία, τοῦ συμφέροντος ἕνεκα τῇ ἀρχῇ. ἐὰν δὲ μὴ θέλητε κολάζειν, χρὴ παύεσθαι ὑμᾶς τῆς ἀρχῆς, καὶ ἀσκεῖν ἀνδραγαθίαν ἀκίνδυνον. Ὅμως ἀξιοῦτε τοῦτο δρᾷν] τὸ ἄρχειν βιαίως. Ἢ παύεσθαι τῆς ἀρχῆς] ἀπὸ κοινοῦ τὸ δεῖ. Τῇ τε αὐτῇ ζημίᾳ] τῇ αὐτῇ ζημίᾳ (φησὶ) σπουδάσατε ἀμύνασθαι τοὺς Μιτυληναίους, ᾗ ἂν ἐτιμωρήσαντο καὶ αὐτοὶ ὑμᾶς, περιγενόμενοι ὑμῶν. Καὶ μὴ ἀναλγητότεροι] τοῦτό φησιν, ὅτι, ἐπεὶ ἤλγουν οἱ Μιτυληναῖοι ὑφ' ὑμῶν τῶν Ἀθηναίων κρατούμενοι, δεῖ καὶ ὑμᾶς ἀλγῆσαι ἐπὶ τῇ αὐτῶν ἀποστάσει. καὶ μὴ ἀναλγητότεροι ἐκείνων ἀξιοῦτε εἶναι, ἵνα μὴ καὶ ἀναίσθητοι δόξητε, οὐκ ἀλγοῦντες ἐφ' οἷς ἀδικεῖσθε. τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως, ἐκεῖνοι ἐπέρχονται καὶ διαφθείρουσί τινα ἀδίκως, οἱ μὴ σὺν αἰτίᾳ ποιοῦντες κακῶς, ὑφορώμενοι τὴν ἔχθραν τοῦ καταλειφθέντος ἐχθροῦ. ὑμεῖς δὲ, ὦ Ἀθηναῖοι, μὴ φοβεῖσθε τοῦτο. οὐ γὰρ ἄνευ αἰτίας αὐτοὺς κολάσετε. Οἱ διαφεύγοντες] Ἀθηναῖοι τῶν ἐπιβουλευσάντων Μιτυληναίων. Ἐπιβουλευσάντων] τῶν Μιτυληναίων. Ἃ εἰκὸς ἦν αὐτοὺς ποιῆσαι] ἡ ἀπόδειξις, ὅτι, εἰ ἐκράτησαν Λέσβιοι τῶν Ἀθηναίων, κακῶς ἂν αὐτοὺς εἰργάσαντο. Μάλιστα δὲ] οἱ ἀδικοῦντες (φησὶ) τινὰ χωρὶς αἰτίας, τουτέστιν, ἄνευ τοῦ προηδικῆσθαι, σπουδάζουσιν ἀπολέσθαι τοὺς δι' ἐναντίας· εἰδότες, ὅτι ὁ διαφυγὼν χαλεπώτερος ἐχθρὸς θέλει εἶναι τοῦ προπαθόντος, καὶ διὰ τοῦτο βουλομένου ἀμύνεσθαι. Μὴ ξὺν προφάσει τινὰ] οἱ μὴ πρότερον ἀδικηθέντες, ἐπιχειρήσαντες δὲ ἀδικῆσαι πρότερον τινὰς, ἐπιμένουσιν ἕως ἀπολέσωσιν ἂν αὐτούς· εἰδότες, ὅτι, ἐὰν σωθῶσιν οἱ ἀδικηθέντες, πικροὶ τοῖς ἠδικηκόσιν ἔσονται πολέμιοι, καὶ πάθωσιν ἂν κακῶς παρ' αὐτῶν, ἀμυνομένων αὐτούς. Καὶ διόλλυνται] ἀντὶ τοῦ διαφθείρουσιν. Ὁ γὰρ μὴ ξὺν ἀνάγκῃ] ὁ γὰρ ἀδίκως τὶ καὶ πρῶτος παθὼν, ἐὰν διαφύγῃ, πικρότερος καὶ δεινότερός ἐστι τοῦ ἀπὸ τῆς ἴσης ἐχθροῦ. τὸν δὲ ἀπὸ τῆς ἴσης ἐχθρὸν ὁρίζεται, τὸν μὴ προπαθόντα, ἀλλὰ προκαταρχόμενον ἀδικίας. ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν, ὁ προπαθὼν, καὶ ὁ ἀμυνόμενος, χαλεπώτερός ἐστι τοῦ προκαταρχομένου ἀδικίας, μήπω τι παθόντος. Τοῦ ἀπὸ τῆς ἴσης ἐχθροῦ] μοίρας δηλονότι. Γενόμενοι δ' ὁτιεγγύτατα τῇ γνώμῃ] εἰς ἔννοιαν ἐλθόντες ὧν ἐμέλλετε πάσχειν ὑπὸ Λεσβίων. Μὴ μαλακισθέντες] μὴ ἐνδόντες εἰς τὴν ἡδονὴν τὴν ἀπὸ τῶν λόγων, καὶ πρὸς τὸν οἶκτον, καὶ τὴν ἐπιείκειαν· μηδὲ ἀμνημονήσαντες τοῦ κινδύνου, οὗ ἂν ἐκινδυνεύσατε, εἰ ἐκράτησαν ὑμῶν. Ἧσσον τῶν πολεμίων] τὸ ἑξῆς, ἧσσον πολεμήσετε, ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ ἧσσον. Ὅμηρος, Ἢ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύς. Τὸ δὲ, ἣν γνῶσιν, οἱ σύμμαχοι δηλονότι. Οὔτε τοὺς προθέντας] εἰς μέσον θέντας τὴν

passos, quae vobis incogitassent, tantum non perpetrata. BAVER.

Ζημιωσόμενον] Pro ζημιωθησόμενον. Graeci non suo loco med. pro pass. ponunt. v. Ernest. ad Xenoph. Memorabb. GOTTL.

Ὑμετέροις αὐτῶν] Αὐτῶν perperam abest a *Gr.* WASS.

μβ'. „ΟΥΤΕ τοὺς προθέντας τὴν [b] διαγνώμην αὖθις περὶ Μιτυληναίων αἰτιῶμαι, ὅτε τὰς μεμφομένας [c] μὴ πολλάκις περὶ τῶν μεγίστων βουλεύεσθαι, ἐπαινῶ. [cc] νομίζω δὲ δύο τὰ ἐναντιώτατα εὐβουλίᾳ εἶναι, τάχος τε καὶ ὀργήν. ὧν τὸ μὲν, [d] μετὰ ἀνοίας φιλεῖ γίγνεσθαι, τὸ δὲ, μετὰ ἀπαιδευσίας, καὶ βραχύτητος γνώμης. τάς τε λόγους ὅστις διαμάχεται μὴ διδασκάλους τῶν πραγμάτων γίγνεσθαι, ἢ ἀξύνετός ἐστιν, ἢ ἰδίᾳ τι [e] αὐτῷ διαφέρει. ἀξύνετος μὲν, εἰ ἄλλῳ τινὶ ἡγεῖται περὶ τοῦ μέλλοντος δυνατὸν εἶναι καὶ μὴ ἐμφανὲς [f] φράσαι· [g] διαφέρει δ' αὐτῷ, εἰ, βουλόμενός τι αἰσχρὸν πεῖσαι, εὖ μὲν εἰπεῖν οὐκ ἂν [h] ἡγεῖται περὶ τοῦ μὴ καλῶς δύνασθαι, εὖ δὲ [i] διαβαλὼν, ἐκπλῆξαι ἂν τοὺς τε ἀνεξεῦντας καὶ τοὺς ἀκουομένους. χαλεπώτατοι δὲ καὶ οἱ ἐπὶ [k] χρήμασι προσκατηγοροῦντες [l] ἐπίδειξίν τινα. εἰ μὲν γὰρ ἀμαθίαν καταγνῶντο, ὁ μὴ πείσας, ἀξυνετώτεροι ἂν δόξαι εἶναι ἢ ἀδικώτεροι, ἀπεχώρει. ἀδικίας δ' ἐπιφερομένης, πείσας τε, ὕποπτος [m] γίγνεται, καὶ μὴ τυχὼν, μετὰ ἀξυνεσίας καὶ ἄδικος. ἥ τε πόλις οὐκ ὠφελεῖται ἐν τῷ τοιῷδε. φόβῳ γὰρ ἀποστερεῖται τῶν ξυμβόλων· καὶ πλεῖς' ἂν ὀρθοῖτο ἀδυνάτους [n] λέγειν ἔχουσα τοὺς τοιούτους τῶν πολιτῶν. ἐλάχιστα γὰρ ἂν πεισθεῖσαν ἁμαρτάνειν. χρὴ δὲ τὸν μὲν ἀγαθὸν πολίτην, μὴ ἐκφοβοῦντα τοὺς ἀνεξεῦντας, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἴσου φαίνεσθαι ἄμεινον λέγοντα. τὴν δὲ σώφρονα πόλιν, τῷ τε πλεῖστα εὖ βουλεύοντι μὴ [o] προτιθέναι τιμὴν, ἀλλὰ [p] μηδ' ἐλασσοῦν τῆς ὑπαρχούσης· καὶ τὸν μὴ τυχόντα γνώμης, [q] ἀφ' ὅπως ζημιῶν, ἀλλὰ μηδ' ἀτιμάζειν. ὅτω γὰρ ὅ, τε καθεστὼς, [r] ἥκιστα ἂν [s] ἐπὶ τῷ

b Διαγνώμην pro γνώμην. *Ac. Port.* *c* Μὴ deest Mosqu. *cc* Νομίζω τε *Marg. Cl. Gr. Reg. Caff.* Mosqu. Mox ἐναντιώτατα ex emendat. pro ἐναντιώματα *Gr.* *d* Μετ' ἀνοίας φιλεῖ γίγνεσθαι *Ar. C.* *e* Αὐτῷ *Ar.* itidemque paulo infra. *f* Φράσαι pro φράζεσθαι Atticorum more. *Huds.* *g* Διαφέρει *Caff.* et inter versus *Gr.* pro διαφέρει, quod est in textu. *h* Ἡγῆται *Reg.* *i* Διαβάλλων *Gr.* *k* Χρήμασι μὴ προκατ. *Gr.* *l* Ἀντίδειξίν τινα *Marg. Ar. C. Caff. Dan.* Aug. a m. 2. erasa veteri scr. *m* Γίνεται *Ar. C. Caff. Dan. Gr.* et paullo ante ἀδικίας δὲ *Gr.* *n* Λέγειν omitt. *Cl.* et *Gr.* *o* Προτιθέναι, et ex recent. emendatione προστιθέναι *Reg.* *p* Μὴ δὲ ἐλασσοῦν *Ar. C.* et mox μὴ δὲ ἀτιμάζειν. *Huds.* Μὴ δ' vtroque loco *Reg* et *Caff.* Μηδὲ *Dan.* *q* Supple μὴ ex sequenti membro; vt sit ἐκ ὅπως μὴ ζημιῶν. *F. Port.* *r* Ἥκιστα ἂν desunt *C.* procul dubio Librarii errore. *s* Ἐπὶ τὸ ἴτι *Reg. Caff.* Ἐπὶ τὸν ἴτι et ex emendat. τῶν *Gr.*

Διαγνώμην] Bauer. pro verbo positum credit, et hoc indicare sequens αὖθις. GOTTL.

Οὔτε τ. μεμφ.] Nec laudo eos, qui cum reprehensione quadam dicunt. IDEM.

Τοὺς μεμφ. μὴ — βουλ.] Potest explicari, vt expl. B. Gottl. sed et simpliciter μέμφεσθαι explices, *nolle, vetare*; vt μὴ redundet, more Graecorum. BAUER.

Μετὰ ἀνοίας φιλεῖ γίγνεσθαι] Vide *Sallustium* Catil. L. WASS.

Εἰ ἄλλῳ τινὶ] sc. ἢ τῷ βουλεύεσθαι, s. ἢ λόγοις. GOTTL.

Αἰσχρὸν πεῖσαι] scil. more oratorio; fieri non posse putat, vt de re turpi bene, i. e. καλῶς, vt Schol. expl. copiose et eleganter, dicat: Heilmannus: Er muss sich dabey betroffen finden, wenn er die Absicht hat, andere zu unanständigen Dingen zu überreden, und sich nicht vermögend findet, von unanständigen Dingen, anständig und geschickt zu reden. Qf. Thuc. scripserit: ἡγεῖται, ὅτι οὐ δυνατὸς, s. ἱκανός ἐστι. p. 303. G.

Εὖ μὲν εἰπεῖν] i. e. honeste, decore, quasi qui vera promat et honeste suadeat; cum vi et successu ac spe persuadendi. BAUER.

Εὖ δὲ διαβαλὼν] i. e. calumniando autem strenue, perite perterrefacere et confundere tum sibi repugnantes, tum audientes, sperat. G.

Ἐκπλῆξαι ἄν] Futuri vim habet. G.

Προσκατηγ. ἐπίδειξίν] i. e. si eiusmodi homines accusant praeterea oratorem dixisse, vt ostentet ingenium, et lucrum inde capiat. G.

Προσκατηγ. ἐπίδ.] Gottleberi explicatio aliena est a conditione causae. Nam qui arguat alterum ἐπὶ χρήμασι, pecunia inductum dicere, non profecto ei obiecerit ἐπίδειξίν τινα, ingenii ostentationem; Ecquis enim *pecunia* corrumpatur, vt *ostentet* et iactet suam facundiam? Immo hoc gloriae cupiditate stimulati faciant. Quare sic interpreter: qui *ostentandi* ingenii caussa accusent alterum pecuniae captae. Thucydidea plane ratio προσκατηγορεῖν ἐπίδειξιν, iactatione ingenii vti in criminando, adhibere ostentationem facundiae ad suspicionem mouendam, suspectum reddere alterum, tantum vt ostendas ingenium tuum: criminando quaerere et captare ἐπίδειξιν. Dictum eodem modo, vt apud Virgil. Aen. 6, 716. *obliuia potant*, i. e. potus iis praebet obliuionem; vel apud Homer. Il. 4, 155. θάνατόν τε τοι ὄρσαι ἔταμεν, i. e. foedus ictum mortis caussa tibi exstitit: ita 1. Cor. 11. *poenam edere et bibere*, i. e. bibendo edendoque contrahere. Ita et hic, criminari ostentationem ingenii, i. e. criminando assequi, efficere, quaerere. BAUER.

Ὕποπτος] sc. suspectus est de malis consiliis, de fraude. G.

Ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἴσου φαίνεσθαι ἄμεινον λέγοντα] Haec negotium facessiuerunt *Interpretibus*. Mihi *Scholiastes* τὸ φαίνεσθαι non male videtur ad vtrumque participium ἐκφοβοῦντα et λέγοντα reuocare; quae more Atticorum, vt plurimis locis apud *Thucydidem*, cum verbo φαίνεται, pro infinitiuis posita accipio. Sic I, 2. φαίνεται γὰρ ἡ νῦν Ἑλλὰς καλουμένη, οὐ πάλαι βεβαίως οἰκουμένη. II, 11. πολλοὺς ὄντας ἐν κόσμῳ χρωμένους φαίνεσθαι. Add. I. 13. et 14. III, 88. et *Budaeum* Commentar. Ling. Gr. p. 311. in quibus fere ita videntur vti τῷ φαίνεσθαι cum participio, vt verbo τυγχάνω. Ἀπὸ τοῦ ἴσου potest esse *aequo iure, aequa conditione*: nam qui alium contra se dicentem corruptelae insimulat et suspectum facit, non patitur eum aequo iure secum esse, sed conditionem illius deteriorem facit. Sed

42. „NEQVE illos, qui de Mitylenaeis iterum ad consilium retulerunt, reprehendendos puto; neque illos, qui maximis de rebus saepius consultandum esse vetant, laudandos censeo. Nam haec duo, celeritatem et iram, bonae consultationi maxime contraria esse iudico. Quorum alterum quidem cum amentia coniunctum esse solet; alterum vero, cum imperitia et consilii tenuitate. Et qui orationem rerum agendarum magistram esse contentiose negat, aut amens est, aut priuatim aliquid ipsius interest. amens quidem, si vlla alia ratione, *quam verbis*, res futuras, easque obscuras declarari posse putat. ipsius vero interest, si cupiens aliquid turpe persuadere, de hoc quidem, quod est turpe, se non belle differere posse putet: sed, si probe vituperauerit *alios*, cum illos, qui sententiam contra ipsum sunt dicturi, tum etiam auditores a se territum iri *speret*. Illi etiam sunt molestissimi, * qui, vt suae prudentiae ac eloquentiae specimen edant, magnifica oratione corruptelam *aduersariis* obiectant, eosque hoc nomine accusant. Si enim imperitiam *illis* obiicerent; is, qui rem persuadere non posset, imperitus potius quam iniustus habitus, victus discederet. Sed si iniustitia *alicui* obiiciatur, et idem causam obtineat, est suspectus; et nisi obtineat, non solum imperitus, sed etiam iniustus existimatur. Et respublica ex huiusmodi re detrimentum capit. Consultoribus enim propter metum destituitur: quanquam praeclare cum ea ageretur, si tales ciues nulla dicendi facultate praeditos haberet. minime enim ad peccandum impellerentur. Atqui oportet bonum ciuem non terrentem aduersarios, qui sententiam contra ipsum sunt dicturi; ** sed, pari dicendi potestate facta, disputantem demonstrare, se meliora dicere. Ciuitatem vero sapientem *oportet* optimo consultori non addere *nouum* honorem; sed nec eum, quem iam habet, imminuere: illum etiam, qui non est bonus consultor, non solum nulla poena, sed ne vlla quidem ignominia afficere. Ita enim et is, qui in dicendis sententiis praestat, nihil aliter ac sentit, neque quidquam ad gratiam dicet, adductus spe longe maiorum honorum, quos adi-

Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88. $\frac{1}{2}$. V. C. Varr. $32\frac{7}{8}$.

* Qui contradicentibus praeiudicium aliquod corruptelae opponunt etc. *Valla.* Qui alterius sententiam pretio addictam criminantur etc. *Casa.* Qui concionem *eorum, qui contradicunt*, corruptelae insimulant. *Vel*, Specimen, quod editur, corruptelae etiam insimulant etc. *Strepb.* Qui dicentem, quasi pecuniis corruptus specimen aliquod edat, insimulant etc. *Acacius.* HVDS. ** Sed aequo certamine contendentem etc. *Casa.* Sed ex aequo. *Id est*, aequabilitate quadam iuris vtentem etc. *Vel*, Sententiam pronunciare, nihil sibi praeter alios ea in re arrogando, sed parem illis potestatem relinquendo etc. *Steph.* IDEM.

δευτέραν διάσκεψιν. πρὸς τὸ, Καὶ θαυμάζειν τῶν πρεσθέντων αὖθις, καὶ τὰ ἑξῆς. Διοδότου δημηγορία αὕτη ὑπὲρ Μιτυληναίων. Ἰσέον δὲ, ὅτι ὁ μὲν Κλέων τὸ δίκαιον προβάλλεται, οὗτος δὲ ὁ Διόδοτος τὸ συμφέρον. καὶ σκόπει τὸ τῆ συγγραφέως ἔθος, χαίροντος ἀεὶ ταῖς ἀντιπάλοις δημηγορίαις. Νομίζω δὲ δύο] πρὸς τὸ, Εἰ βέβαιον ἡμῖν ὄδὲν καθεστήξει, ὧν ἂν δόξῃ πέρι. Μετὰ ἀπαιδευσίας] ἀπειρίας. Καὶ βραχύτητος] ἀσθενείας. Τὰς τε λόγους] πρὸς τὸ, Εἰώθατε θεατοὶ μὲν τῶν λόγων γίνεσθαι, καὶ τὰ ἑξῆς. Διαμάχεται] ἐναντιοῦται. Ἢ ἰδίᾳ] τετέχει, διὰ τὸ ἴδιόν τι κέρδος σκοπεῖν, καὶ συμφέρον. Διαφέρει] ὠφελεῖ. Εἰ ἄλλῳ] καὶ οὐχὶ λόγῳ δηλονότι. Περὶ τῆ μέλλοντος] τὸ ἑξῆς, περὶ τῆ μέλλοντος καὶ ἀφανῆς δυνατὸν ἐστι φράσαι. Διαφέρει δ' αὐτῷ] λυσιτελεῖ. Εὖ μὲν εἰπεῖν] τὸ ἑξῆς, εὖ μὲν οὐκ ἂν ἡγεῖται περὶ τῆ κακῆ εἰπεῖν δύνασθαι. οὕτω συντακτέον, τὸ μὲν περὶ τῆ κακοῦ δύνασθαι λέγειν καλῶς, οὐχ ἡγεῖται· (ἤγνω, ἃ φρονεῖ περὶ τούτῳ ποιεῖται) ἡγεῖται δὲ μᾶλλον ἐκεῖνο εἶναι καλὸν, τὸ διαβαλόντα, καὶ ἀπατήσαντα, ἐκπλῆξαι τὰς ἀκοσμένας. ὃ δὴ καὶ διαφέρει τῷ ὅτω λέγοντι. κέρδος γὰρ ἕνεκα τοῦ τοιούτου εἶδος τοῦ λόγου μεταχειρίζεται. Χαλεπώτατοι] πρὸς τὸ, αὐτοὶ δὲ ἐκ τοῦ εὖ εἰπεῖν, τὸ παθεῖν εὖ ἀντιλήψονται. Ἐπίδειξίν τινα] συμβουλίαν, φιλοτιμίαν. Ἀμαθίαν] καὶ ἃ χρήματα δηλονότι. Ἀπεχώρει] τοῦ δικαστηρίου δηλονότι. Ἀδικίας δ' ἐπιφερομένης] ἀδίκως κατηγορῶν. Ὕποπτος] διὰ τὸ ἐπὶ χρήμασι λέγειν. Καὶ μὴ τυχὼν] τοῦ σκοποῦ δηλονότι. Ἐν τῷ τοιῷδε] πράγματι δηλονότι. Φέρῳ γὰρ] ἐν τῷ τὸς δυναμένους τι συμβουλεύειν, μὴ τολμᾶν λέγειν, ὡς δόξαν ἐπὶ χρήμασι ληψομένους. Καὶ πλεῖς' ἂν ὀρθοῖτο] διοικοῖτο καὶ εὐδρομοίη ἡ πόλις. Ἐλάχιστα γὰρ] ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ἐλάχιστα. τὸ ἑξῆς, χρὴ φαίνεσθαι μὴ ἐκφοβοῦντα, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἴσα ἄμεινον λέγοντα. Καὶ τὸν μὴ τυχόντα] τὸν μὴ ἄριστα συμβουλεύοντα. Κατορθῶ] φύσει γὰρ οἱ ἄνθρωποι οὐ παύονται ἀεὶ

non omnino necessarium est, φαίνεσθαι cum ἐκφοβοῦντα iungi. DVCK.

Οὐχ ὅπως ζημιοῦν] Οὐχ ὅπως saepissime dicitur pro *non modo non*, frequente negatione in posteriore membro orationis. *Lucian.* ὑπὲρ τοῦ ἐν τῇ προσαγ. πταίσμ. p. 497. καὶ οὐχ ὅπως θεοῖς, ἀλλ' οὐδ' ἀνθρώποις δεξιοῖς πρέπον. Sed non minus fine ea, *Thucydides* I, 35. τῶνδε οὐχ ὅπως κωλυταὶ ἐχθρῶν ὄντων — γενήσεσθε, ἀλλὰ καὶ — δύναμιν προσλαβεῖν περιόψεσθε. *Lucian.* I bdicat. p. 721. ἀλλ' οὗτος — οὐχ ὅτως — μείζονα τὰ δίκαιά μοι τῆς εὐνοίας εἰσφέρει — ἀλλὰ — προσέτι καὶ μισεῖ φιλοῦντα. Itaque in his particula negans non potest suppleri ex sequente membro, quod de hoc loco *Thucydidis* dicit *Portus* in *Var. Lect.* Eadem in lingua Latina est ratio particularum *non modo*. DVCK.

ἔτι μειζόνων ἀξιῶσθαι, παρὰ γνώμην τι καὶ πρὸς χάριν [r] λέγει· ὅ, τε μὴ ἐπιτυχὼν, ὀργίζοιτο τῷ αὐτῷ χαριζόμενός τι, καὶ αὐτὸς προσάγεσθαι τὸ πλῆθος.

μγ'. „Ὧν ἡμεῖς τἀναντία δρῶμεν, καὶ πρεσβύτεροι, ἢν τις καὶ ὑποπτεύσῃ κέρδους μὲν ἕνεκα, τὰ βέλτιστα [v] δ' ὅμως λέγειν, φθονήσαντες τῆς ἀ [x] βεβαίου δοκήσεως τῶν κερδῶν, τὴν φανερὰν [y] ὠφέλειαν τῆς πόλεως ἀφαιρούμεθα. καθέστηκε δὲ [z] τἀγαθὰ, ἀπὸ τοῦ [a] εὐθέος λεγόμενα, μηδὲν ἀνυποπτότερα εἶναι τῶν κακῶν. ὥστε δεῖν ὁμοίως τόν τε τὰ δεινότατα [b] βουλόμενον πεῖσαι, ἀπάτῃ προσάγεσθαι τὸ πλῆθος, καὶ τὸν τὰ ἀμείνω λέγοντα, ψευσάμενον, πιστὸν γενέσθαι. μόνην τε [c] πόλιν, διὰ τὰς περινοίας, εὖ ποιῆσαι ἐκ τοῦ προφανοῦς, μὴ ἐξαπατήσαντα, ἀδύνατον. ὁ γὰρ διδοὺς φανεροῦς τι ἀγαθὸν, ἀνυποπτεύετο ἀφανῶς [d] πη πλέον ἔξειν. χρὴ δὲ πρὸς τὰ μέγιστα καὶ ἐν τῷ τοιῷδε ἀξιοῦντι, ἡμᾶς περαιτέρω προνοοῦντας λέγειν ὑμῶν τῶν δι' ὀλίγου σκοπούντων, ἄλλως τε καὶ ὑπεύθυνον τὴν παραίνεσιν ἔχοντας πρὸς ἀνεύθυνον τὴν ὑμετέραν ἀκρόασιν. εἰ γὰρ ὅ, τε πείσας καὶ ὁ [dd] ἐπισπώμενος ὁμοίως ἐβλάπτοντο, σωφρονέστερον ἂν [e] ἐκρίνετε· νῦν δὲ, πρὸς ὀργὴν ἧν [f] τινα τύχητε ἔσιν ὅτε σφαλέντες, τὴν τοῦ πείσαντος μίαν γνώμην ζημιοῦτε; καὶ ὁ τὰς ὑμετέρας αὐτῶν, εἰ πολλαὶ ὄσαι ξυνεξήμαρτον.

μδ'. „Ἐγὼ δὲ παρῆλθον ὅτε ἀντερῶν περὶ Μιτυληναίων, ὅτε κατηγορήσων. οὐ γὰρ περὶ τῆς ἐκείνων ἀδικίας ἡμῖν ὁ ἀγὼν, εἰ σωφρονοῦμεν, ἀλλὰ [g] περὶ τῆς ἡμετέρας εὐβουλίας. ἢν τε γὰρ ἀποφήνω πάνυ ἀδικοῦντας αὐτοὺς, ἀ διὰ τοῦτο καὶ ἀποκτεῖναι κελεύσω, [h] εἰ μὴ ξυμφέρον· [i] ἢν τε καὶ ἔχοντές τι ξυγγνώμης εἶεν, εἰ τῇ πόλει μὴ ἀγαθὸν φαίνοιτο. νομίζω δὲ περὶ τοῦ μελλοντος ἡμᾶς μᾶλλον βουλεύεσθαι, ἢ τοῦ παρόντος. [k] καὶ τοῦτο [l] ὃ μάλιστα Κλέων ἰσχυρίζεται ἐς [m] τὸ λοιπὸν

[r] Λέγει deest *Dan.* [v] Δὲ ὅμως *Ar. C. Reg. Caff. Dan.* [x] Βεβαίας *Ar. C.* nec ſcribarum eſſe σφάλμα pronunciare auſim: cum ἐρῆμα pro ἔρημος, et χρήσιμος vtatur *Thucydides.* Vide *Steph.* Append. ad al. Scripta de Dial. Att. p. 25. *Hudſ.* βεβαίας etiam *Dan.* [y] Ὠφελίαν *C.* [z] Τὰ ἀγαθὰ *Reg.* [a] Εὐθέως *Ar. C.* Mox μηδένα ὑποπτότερον εἶναι *Dan.* [b] Βουλεύμενον *Marg. Caff. Aug.* [c] Τὴν πόλ. Mosqu. [d] Πει *Ar. Gr.* et ab emendatore inter verſus πη. πῃ *Caff.* ποῖ (ſic) Mosqu. [dd] Ἐπισπέμενος *Reg. Caff. Gr.* [e] Ἐκρίνατε *Reg. Caff.* A *Dan.* abſunt omnia inter νῦν δὲ πρὸς et τὰς ὑμετέρας. [f] Τινα om. *Cl.* et *Gr.* [g] Περὶ deeſt *Ar. C. Dan.* mox, εὖτε γὰρ ἀπ. Mosqu. [h] Ἢν μὴ *Reg.* [i] Εἶτε *Ar. C.* Mosqu. et mox ἐν τῇ πόλει. *Hudſ.* Vtrumque *Dan.* et ἐν τῇ πόλει *Caff.* [k] Id eſt, καὶ περὶ τούτου, vel κατὰ τοῦτο. *Ae. Port.* [l] Ὃ μάλιστα *Gr. Ar. C. Dan. Reg.* in marg. manu rec. γρ. ᾧ. [m] Τολοιπὸν *Bar. Ald. Flor. Steph.* I.

Ὀρέγοιτο] Supple ἥκιστα. Reiſk. qui tamen malit: οὐκ ἂν ὀρ. GOTTL.

Ὀρέγ. τῷ αὐτῷ χαριζ. τι] Primo ὀρέγοιτο pendet ab οὕτω ἥκιστα· ita fiat, vt quam minime cupiat, vel, vt ita impediatur cupere, rel. deinde τῷ αὐτῷ retuleris ad ὀρέγοιτο· per idem, eodem modo, impediatur cupere. Alioqui iunxeris, τῷ αὐτῷ χαριζόμενος, i. e. ἅμα χαριζόμενος, vel ἅμα τῷ χαρίζεσθαι, eo ipſo, quod gratificetur et indulgeat populo, eum allicere, in ſententiam ſuam perducere. BAVER.

Βεβαίᾳ δοκήσεως] Etiamſi demus Clar. *Hudſono* βεβαίας, quod in quibusdam *Codd.* eſt, non eſſe ex errore librariorum, qui *Codd.* illos ſcripſerunt, tamen ex eo non conſequitur, id a *Thucydide* profectum eſſe: nam ante eos vitio librariorum in *Codd.* e quibus illi ſuos deſcripſerunt, ita ſcribi potuit. Nec, ſi *Thucydides* ἐρήμην et χρησίμη vtitur, ideo adfirmari poteſt, eum etiam hic βεβαίαν dixiſſe. Quin probabilius dici poteſt, quia multis aliis locis βέβαιος foem. gen. dixit, hic quoque praeferendam eſſe ſcripturam, quae plurium, eorumque melioris notae *Miſſierum*, auctoritatem habet. Ita certe I, 32. et hoc Lib. cap. 56. eſt χάριν βέβαιον, IV, 67. βεβαίους πόλας, III, 9. φιλίαν βέβαιον, et V, 73. μάχας βεβαίους. Et *Budaeus* Commentar. p. 1066. ex hoc loco adnotat βέβαιος δόκησις. Neque tamen probo ſententiam *Tiberii Magiſtri*, βέβαιος foem. gen. melius eſſe, quam βεβαία; quum *Demoſthenes* ſcriptor quam maxime Ἀττικὸς I. Olynthiac. p. 4. βεβαίαν ἔχθραν, et ἐν τῷ ὑπὲρ Μεγαλοπολιτῶν p. 120. εἰρήνην βεβαίαν, dicere non dubitauerit. Et *Dionyſ. Halicarn.* VI, 51. βεβαία ἐλπὶς, pro quo tamen *Cod. Vat.* βέβαιος. DVCK.

Μόν. τε πόλιν] h. e. ſoli huic ciuitati, quae omnia habet ſuſpecta, nemo ſine dolo et fraude prodeſſe poteſt. GOTTL.

Ἀνθυποπτεύεται] i. e. ἀντὶ τοῦ δοθέντος ἀγαθοῦ ὑποπτεύεται, pro ἀντιδώρῳ quaſi ſuſpicionem reportat. Abr. 319. GOTTL.

Ἀνθυποπτ.] Simpliciter eſt, *viciſſim*, dafür, hinwiederum. BAVER.

Καὶ ἐν τῷ τοιῷδε ἀξιοῦντι] *Scholiaſtes* et *Stephanus* melius videntur percepiſſe ſententiam horum verborum, quam *Valla* et *Portus*. Eſt enim ita dictum, ut I, 142. καὶ ἐν τῷ μὴ μελετῶντι ἀξυνετώτεροι ἔσονται. Et III, 10. ἐν τῷ διαλλάσσοντι τῆς γνώμης. DVCK.

Ἐν τῷ τοιῷδε ἀξ.] Non placet explicatio Schol. et Intr. Immo ſimplicius interpreter, in tali dignitate, amplitudine, vel noſtra, dicentium (quid enim vetet, iungi, ἀξ. ἡμᾶς, cum talis nos dignitas ornet?) vel reipublicae ipſius, quam nec deceat, nec iuuet, in tantis rebus labi. BAVER.

pisci cupit. Et qui rectum consilium dare non nouit, et ipse multitudinem sibi conciliare non studebit, eadem ratione ei in re aliqua gratificans. Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88 3. V. C. Varr. 328.

43. „Quorum nos contraria facimus: et praeterea, si quis in sordium *et corruptelae* suspicionem venerit, et tamen eum optime dicere constet, inuidentes ei propter incertam sordium suspicionem, manifestam vtilitatem reipublicae eripimus. Solet autem vsu venire, vt bonae ac *salutares* sententiae, * quae ex improuiso dicuntur, non minus sint suspectae, quam malae *et perniciosae*: adeo vt oporteat pariter, tam illum, qui reipublicae pessimum consilium est daturus, quam illum, qui optimam sententiam dicturus, multitudinem dolo sibi conciliare, et mendacio suam causam probare. Et solam *hanc* rempublicam, propter huiusmodi suspiciones, nemo aperte, nisi fraude decipiat, beneficiis afficere potest. Qui enim aperte beneficium ipsi dat, in quaestus obscuri suspicionem incidit, *quasi pro beneficio reipublicae dato, ipse beneficium aliquod longe maius ab ea clam sit accepturus.* Oportet autem in ** rebus maximis, et in tanta *imperii* dignitate, nos, qui verba facimus, longius prospicere, quam vos, qui non longe prospicitis; praesertim cum nos, qui consilium damus, rationem reddere cogamur vobis, qui nos auditis, et qui nullis rationibus reddendis, nullique iudicio obnoxii estis. Si enim et ille, qui aliquid persuasit, et ille, cui hoc persuasum fuit, aeque mulctaretur, profecto prudentius iudicaretis. Nunc vero ad quemlibet animi motum, quo repente fueritis abrepti, si quando forte in rebus iudicandis labamini, illius, qui persuaserit, vnam sententiam, nec vestras ipsorum plectitis, quamuis multae sint, quae simul peccarint.

44. „Ego vero in medium processi; neque pro Mitylenaeis cuiquam sententiam contrariam dicturus, neque quempiam accusaturus. Non enim de illorum facinore nobis est certamen, si sapimus; sed de vtilitate nostra, vt nobis recte consulamus. Quamuis enim ipsos iniustissimum facinus fecisse pronuntiem, non tamen propterea eos etiam occidendos censuerim, nisi *hoc reipublicae* conducat. neque etiam, si qua venia sunt digni, *hanc ipsis dandam censeo*, nisi *hoc ipsum* e republica fore constiterit. Nam de rebus futuris, potius quam de praesentibus nos consultare puto. Atque in eo, quod Cleon praecipue contendit, ad socios in officio continendos, ne defectionem in posterum faciant, *vobis* vtile fore, si capitale supplicium ipsis proponatis, *in eo*, *inquam*, *a Cleone vehementer dissentio*, et ego quo-

* Quum recta dicuntur. *Id est*, sine vllo verborum circuitu. *Steph.* HVDS. ** In rebus maximis, et in huiusmodi opinione, vel aestimatione vestra, (*id est*, quum ita suspicaces sitis, vt omnia in malam partem interpretemini) longius etc. *Steph.* IDEM.

τῇ ὀρέξει ἐπεκτεινόμενοι. Παρὰ γνώμην] τὴν ἑαυτῶ. Μὴ ἐπιτυχών] ὀρθῆς βουλῆς. Τὰ δεινότατα] τὰ ψευδῆ, καὶ ἄδικα. Προσάγεσθαι] πιθανολογεῖν καὶ ἀπατᾶν. Τὰς περιουσίας] περιεργίας. Ἀφανῶς πη] κατά τινα τρόπον. Χρὴ δὲ πρὸς τὰ μέγιστα] τὸ ἐξῆς, χρὴ δὲ ἡμᾶς πρὸς τὰ μέγιστα προνοοῦντας, περαιτέρω λέγειν ὑμῶν τῶν δι' ὀλίγου σκοπούντων. τὸ δὲ, καὶ ἐν τῷ τοιῷδε ἀξιοῦντι, ἀντὶ τοῦ: καὶ ἐν τοῖς τοιούτοις ὑμῶν ἀξιώμασι καὶ ἐπιτηδεύμασι. τυτέσι τοῖς ὑποπτεύσασι. Καὶ ἐν τῷ τοιῷδε] ἐν τῇ τοιαύτῃ ὑποψίᾳ. Προνοοῦντας, σκεπτομένους. Τῶν δι' ὀλίγου σκοπούντων] τῶν ἀσκέπτως λεγόντων. Σωφρονέστερον ἂν ἐκρίνετε] μετὰ νῆψιν φρονήσεως ἦν ἂν ἡ κρίσις ἡ ὑμετέρα. Οὔτε ἀντιρῶν] τῷ Κλέωνι ὀλιγοστί. Ἀλλὰ περὶ τῆς ἡμετέρας εὐβουλίας] ἐσβολὴ τοῦ συμφέροντος, καὶ προκατασκευὴ τοῦ προαιρεῖν τὰ λυποῦντα τὴν ὑπόθεσιν. Πρὸς τὸ ἧσσον ἀφίστασθαι] τὰς πόλεις. Θάνατον ζημίαν προσθῶσι]

Ἤν τινα τύχητε] Bauer. probat Abresch. coni. p. 319. ἤν τινα. Rei k. quoque ἤν. nisi sit more Thucyd. pro εἰ positus art. postpositiuus: ἤν τινα πρὸς ὀργήν, i. e. εἰ πρὸς ὀργήν τινα. GOTTL.

Ἤν τε] *Voem. Mag.* in εἰ, ἢν ἀεὶ μετὰ ὑποτακτικῆ παρὰ τοῖς ἀκριβεστάτοις. εἰ γὰρ εὕρηται ἅπαξ παρὰ Θουκυδ. ἤν τε — εἶεν: Et leinde, post prolata duo loca *Luciani*, in quibus ἤν itidem cum optativo ponitur, ἀλλ' ᾗ δεῖ ζηλῶν τὸ ἅπαξ ἐφθέγ. Videtur notare *Lucianum*, qui illud ἅπαξ ἐφθέγ, vt dicit, *Thucydidis* imitatus fuerit. Sed credo *Lucianum* peritiorem fermonis Graeci fuisse, quam *Thomam*. DVCK.

Εἶεν] Supple; tamen non iis parcerem, nisi expediret ciuitati. GOTTL.

Περὶ τῶ μέλλοντος] A vero causae statu argumentatur, vt I, 36. et infra VI, 78. WASS.

ξυμφέρον ἔσεσθαι πρὸς τὸ ἧσσον ἀφίστασθαι, θάναλον ζημίαν [n] προθεῖσι, καὶ αὐτὸς, περὶ τοῦ ἐς τὸ μέλλον καλῶς ἔχοντος ἀντισχυριζόμενος, τἀναντία [o] γιγνώσκω· καὶ οὐκ ἀξιῶ ὑμᾶς τῷ εὐπρεπεῖ τοῦ ἐκείνου λόγου τὸ χρήσιμον τοῦ ἐμοῦ ἀπώσασθαι. δικαιότερος γὰρ ὢν αὐτοῦ ὁ λόγος πρὸς τὴν νῦν [p] ὑμετέραν ὀργὴν ἐς Μιτυληναίους, [q] τάχα ἂν ἐπισπάσαιτο. ἡμεῖς δὲ δικαζόμεθα πρὸς αὐτοὺς, ὥς τε τῶν δικαίων δεῖν, ἀλλὰ [r] βουλευόμεθα περὶ αὐτῶν, ὅπως χρησίμως ἕξουσιν.

μέ. „Ἐν οὖν ταῖς πόλεσι πολλῶν [s] θανάτου [t] ζημία πρόκειται, καὶ οὐκ ἴσων τῷδε, ἀλλ' ἐλασσόνων ἁμαρτημάτων· ὅμως δὲ, τῇ ἐλπίδι [v] ἐπαιρόμενοι κινδυνεύουσι, καὶ οὐδείς πω καταγνοὺς ἑαυτοῦ μὴ περιέσεσθαι τῷ ἐπιβουλεύματι, ἦλθεν ἐς τὸ δεινόν. πόλις τε ἀφισταμένη τις πω, ἧσσω τῇ δοκήσει ἔχουσα τὴν παρασκευὴν, [x] ἢ οἰκείαν, ἢ ἄλλων ξυμμαχίαν, τοῦτο ἐπεχείρησε. πεφύκασί τε ἅπαντες καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ ἁμαρτάνειν· καὶ οὐκ ἔστι νόμος, ὅστις ἀπείρξει τοῦτο. ἐπεὶ [y] διεξεληλύθασί γε διὰ πασῶν τῶν ζημιῶν οἱ ἄνθρωποι, προσιθέντες, [z] εἴπως ἧσσον ἀδικοῖντο ὑπὸ τῶν κακούργων. καὶ [a] εἰκὸς, τοπάλαι τῶν μεγίστων ἀδικημάτων μαλακωτέρας κεῖσθαι αὐτάς· παραβαινομένων δὲ τῷ χρόνῳ, ἐς τὸν θάνατον αἱ πολλαὶ ἀνήκεσι· καὶ τοῦτο ὅμως παραβαίνεται. ἢ τοίνυν δεινότερόν τι τούτου δέος [b] εὑρετέον ἐστὶν, ἢ [c] τόδε γε οὐδὲν ἐπίσχει. ἀλλ' ἡ μὲν πενία, ἀνάγκην τὴν τόλμαν παρέχουσα, ἡ δ' ἐξουσία, ὕβριν τὴν πλεονεξίαν καὶ φρονήματι. αἱ δ' ἄλλαι ξυντυχίαι, ὀργῇ τῶν ἀνθρώπων, ὡς ἑκάστη τις [d] κατέχεται ὑπ' ἀνηκέστου τινὸς κρείττονος, ἐξάγουσιν ἐς τοὺς κινδύνους. ἥ τε ἐλπὶς καὶ ὁ ἔρως ἐπὶ παντί. ὁ μὲν, ἡγούμενος, ἡ δ', ἐφεπομένη· καὶ ὁ μὲν, τὴν ἐπιβολὴν ἐκφρονίζων, ἡ δὲ, τὴν εὐπορίαν τῆς τύχης ὑποτιθεῖσα, πλεῖστα βλάπτουσι· καὶ ὄντα

n Προσθεῖσι *Marg. Ar. Schol. Gr.* Mosqu. In *Reg.* recens manus σ super ο scripserat. Προθεῖσιν *Cass.* o Γινώσκω *Ar. C. Cass.* p Ἡμετέραν *Reg.* q Τάχ' ἂν *Ar. C. Reg. Cass. Gr.* Aug. r Βουλεύομεν *Ar. C. Gr. Cass. Dan.* s Θανάτου *Ar. C.* Paullo ante πόλεσιν *Dan.* t Ζημίαι πρόκεινται *Marg. Ar. C. Cl. Gr. Dan.* v Οὐ περὶ in marg. ἐπαιρόμενοι *Reg.* x Ἢ οἰκείᾳ, ἢ ἄλλων ξυμμαχίᾳ *Marg. Flor. Cass.* Mosqu. Aug. Ἢ οἰκίαν, ἢ ἄ. ξυμμαχίᾳ *Gr.* Ἢ εἰκίαν *Dan.* Mox τοῦτο, et ab emendat. rec. manus inter versus τούτῳ *Reg.* y Διεξελήλυθασί γε *Ar. C. Dan.* Ἐπειδὴ pro ἐπεὶ *Reg.* z Ὅπως *C.* a Εἰκότως πάλαι *Bar. Ald. Flor. Bas.* Εἰδὲς τὸ πάλαι *Ar. C. Cass.* Mosqu. Εἰκότως πάλαι *Reg.* b Εὑρητέον *Reg.* c Τόγε *Cass.* et cum ει rec. adscripto *Reg.* d Κατέχηται *Dan.* et mox Ἐπιβουλὴν *Cass.* sed ν factum erat manu rec. pro alia litera deleta.

Ζημίαν προθεῖσι] Sic infra Cap. 82. τιμωρίας προτιθέντες. at supra Cap. 39. εἰ τὰς αὐτὰς ζημίας προσθήσεσθε. quomodo hic quoque quidam *Mss.* et *Schol.* Apud alios etiam προστίθημι et προτίθημι interdum permutantur. Sed προσθεῖναι ζημίαν potius videtur esse *augere* et *grauiorem facere* poenam, vt Cap. seq. quam *statuere* et *proponere.* DVCK.

Προθεῖσι] pro προθεῖναι. Bauer. Diss. p. 23. l. 6. forte legi possit: προθεὶς. GOTTL.

Δικαίων] i. e. non opus disceptatione, iure an iniuria defecerint: nobis esse satisfaciendum liquet. GOTTL.

Χρησίμως] vel eos occidimus omnes, aut iis parcimus. GOTTL.

Πεφύκασι] *Simonides*, Πάμπαν ὀ' ἄμωμος οὔτις, οὔτ' ἀκήριος. *Sopater* apud *Stobaeum* p. 313. Καὶ βάλε μὲν ἁμαρτημάτων τὴν ψυχὴν, ὡς δυνατὸν, καθαρεύειν· ἐννόει δὲ, ὡς ΣΤΑΦΤΤΟΝ τὸ ἁμαρτάνειν ἀνθρώποις. ὥσθ' ἕως ἂν τις ὡς ἀναμαρτήτως κολάζῃ, τὸ μέτρον ὑπερβαίνει τῆς κατὰ φύσιν ἐπανορθώσεως. WASS.

Πεφύκασι] In Sopatri loco, quem Wassius affert in not. σύμφυτον ἁμαρτάνειν ἀνθρώπους, legendum, ἀνθρώποις, nempe σύμφυτον. Et ita habet Edit. Stob. Plant. p. 313. BAVER.

Προστιθέντες] Ζημίας μείζους, alias maiores poenas, vt (εἴπως) minus a sceleftis hominibus laederentur. v. Gloss. sub εἴπως. GOTTL.

Παραβαινομένων] sc. νόμων, q. v. in mente habuit in μαλακ. αὐτὰς· est notio legis, quae poenam irrogat. Si ad genus spectes, ζημιῶν repetas. Ita fere Xenoph. Cyrop. 1. p. 3. ἢν δέ τις τούτων τι παραβαίνῃ· antea dixerat: ne quis clepat; —— magistratibus parere, rel. ergo in τούτων intell. τ. νόμων. GOTTL.

Ἀνήκεσι] Huc fortassis respexit *Suidas* in ἀνήκει, e *Thucydide* laudans ἀνήκουσιν, ἀντὶ τοῦ τελευτῶσι, λήγουσι. DVCK.

Καὶ τοῦτο] i. e. ἀνῆκεν ἐς τὸν θάνατον. n. lex, quae capitis poenam irrogat. Abresch. δέος ex sq. etiam in hoc est notio legis. παραβαίνεται, hunc metum transgrediuntur, i. e. vilipendunt, contemnunt. GOTTL.

Τόλμαν] vid. vers. Reisk. p. 157. qui h. l. bene παρεφράζετο. GOTTL.

Αἱ δ' ἄλλαι ξυντυχίαι] Ante haec verba ponenda est distinctio minor, vt in *Vasc.* Nam praecedentia ἡ πενία, et ἡ ἐξουσία pendent a verbo ἐξάγουσιν. Paullo post dubito, an potius legendum sit in tertio casu ὡς ἑκάστῃ, scil. ὀργῇ, τῆς κατέχεται: quemadmodum πένθει κατείχετο dicit *Herodian.* I, 4. Et ita *Vallam* accepisse indicio est illius versio, *impetu homines vt suo quisque occupantur. Stephanus* quidem in Append. ad Script. de Dial. p. 80. vbi hoc inter alia exempla pleonasmi τῷ τις adnotat, et hic ἑκάστη pro nominatiuo habet, versionem *Vallae* ita emendans, *pro diuerso* affectu *hominum*, qui *ab intoleranda quadam vi* occupatur, vel, constrictus tenetur. Sed non tam affectus occupari et constrictus teneri dicitur, quam homo affectu. Nec *Mssiorum* consensus in vulgatam lectionem hic maximi ponderis est. Nam credo in omnibus plerisque locis desiderari illud subscriptum, notam datiui, vt saepissime in *Cass.* et *Gr.* De voc. ὀργὴ vid. I, 130. et 140. DVCK.

Ἑκάστη] Leg. ἑκάστῃ sc. ὀργῇ. ita recte Duck. probat. v. Abr. 322. Dil. GOTTL.

Ὡς ἑκ. τ. κατέχ.] v. Ind. in κατέχω. BAVER.

que de eo, quod in posterum vobis vtile est futurum, contra contendens, longe aliter sentio. Et a vobis peto, ne speciosa ipsius oratione, meae orationis vtilitatem repellatis. Nam eius oratio, quae maiorem aequitatis speciem habet, propter vestram iram, quae nunc in Mitylenaeos est accensa, fortasse *vos ad ipsius sententiam* attrahet. Nos vero * cum ipsis *Mitylenaeis* iam non disceptamus, ita vt de iure nobis sit quaerendum: at de ipsis consultamus, quonam modo nobis in posterum vtiles esse poterunt. Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88. $\frac{1}{2}$. V. C. Varr. $32\frac{3}{4}$.

45. „In singulis enim ciuitatibus capitis poena proposita est in multa peccata, non solum huic, *quod ab istis est commissum*, paria; sed etiam minora. Homines tamen spe solicitati periculum subeunt, nec vllus adhuc in periculum venit, qui se ex eo non euasurum, neque suum conatum sibi successurum existimans, de se ipso desperarit. ** Nec vlla ciuitas, quae defectionem fecerit, ad hanc vsque diem exstitit, quae *iusto* minorem *se* existimans *habere* apparatum, vel suum vel socialem, hoc aggredi ausa est. Omnibus enim natura insitum est, vt et priuatim et publice peccent. nec vlla lex est, quae ab hoc prohibere valeat. Siquidem homines per omnia poenarum genera iuerunt, *eas paulatim* augentes, si quo modo a facinorosis minus laederentur. Etenim verisimile est, mitiores poenas olim in maxima scelera constitutas fuisse. Sed cum temporis progressu violarentur, ad mortem pleraeque processerunt. Et tamen hoc quoque violatur. aut igitur aliquis terror hoc vehementior est excogitandus, aut ne iste quidem coërcebit. Sed paupertas quidem, † audaciam necessitati praebet; opum vero potentia, petulantiae et superbiae violentiam, ac pluris habendi cupiditatem. Alii quoque *vitae* status, pro diuerso hominum affectu, prout singuli constricti tenentur aliqua cupiditate vehementiori, quam quae refraenari possit, homines ad pericula impellunt. Et spes, et amor qualibet in re *hoc ipsum faciunt*. hic quidem, dux, illa vero, comes. atque hic quidem, rei aggrediendae rationem excogitans, illa vero fortunae prosperitatem suggerens, plurimum nocet. Atque *haec naturae vitia*, quamuis sub aspectum minime cadant, tamen maiorem vim habent, quam mala, quae cernuntur. Et praeter ista, ipsa quoque

* Nunc non quid in ipsos iure fieri possit disceptamus, sed etc. *Acacius*. HVDS. ** Quae vero vnquam ciuitas defectionem molita est, quae, se maiorem apparatum, vel domesticum, vel socialem, habere, non sit opinata? *Acacius*. Et quae ciuitas vnquam non ideo defecit, quod crederet, se maiorem habere, quam habebat, apparatum, vel suum, vel socialem? *Valla*. † Ex necessitate audaciam afferens; opes autem ex petulantia et superbia, iuris violationem: aliae etiam, quae contingunt, causae pro diuerso etc. *Steph*. HVDS.

πρὸς τὸ, καὶ τοῖς ἄλλοις ξυμμάχοις παράδειγμα σαφὲς κατασήσατε, ὃς ἂν ἀφισῆται, θανάτῳ ζημιωσόμενον. Τῇ εὐπρεπεῖ] τῇ πιθανολογίᾳ τοῦ Κλέωνος. Ἡμεῖς δὲ οὐ δικαζόμεθα πρὸς αὐτούς] οὐ δικαστήριον συγκροτοῦμεν μετὰ τῶν Μιτυληναίων. Ὡς τε τῶν δικαίων] οὐ περὶ τοῦ δικαίᾳ (φησὶ) συμβαλευομεθα, ἀλλὰ τοῦ συμφέροντος. Χρησίμως ἔξουσιν] ἡμῖν δηλονότι. Ἐν οὖν ταῖς πόλεσι] τοῦ Κλέωνος συμβαλεύσαντος ἀποκτεῖναι πάντας Μιτυληναίους, καὶ παράδειγμα τοῖς ἄλλοις ποιῆσαι Ἑλλησιν, ἵνα μὴ ἀφισῶνται ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων, ὁ Διόδοτος τἀναντία συμβαλεύων, φησὶ πρὸς τοῦτο ἐκ τοῦ μᾶλλον. εἰ γὰρ ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι πολλῶν καὶ οὐ μειζόνων ἐγκλημάτων θάνατος ἡ ζημία πρόκειται, καὶ ἡμῖν οἱ ἄνθρωποι, τῇ ἐλπίδι ἐπικρέμενοι, ῥιψοκινδύνως ἐγχειροῦσιν αὐτοῖς, καὶ οὐδεὶς δύναται κωλυτὴς γενέσθαι τῶν τηλικούτων ἔργων, ἀλλ' ὁσημέραι πράττονται δηλονότι, καὶ τοὺς Μιτυληναίους ἀποκτείνωμεν, ζημιούμεθα μὲν, καὶ περὶ ἑαυτοὺς σφαλλόμεθα, οὐ μέντοιγε φόβον τινὰ τοῖς ἄλλοις παρέξομεν· ἀλλ' οὐδὲν ἧττον ἔσιν ὅτε ἀποστήσονται, τῇ ἐλπίδι κουφιζόμενοι. Πειθοῦς θανάτῳ ζημίᾳ] οἷον, τυραννίδος, προδοσίας, καὶ φόνῳ, καὶ μοιχείας, καὶ ἄλλων. Καὶ οὐκ ἴσων τῶνδε] τῶνδε τῶν Μιτυληναίων ἀδικήματι, τῇ ἀποστάσει. Κινδυνεύουσι] ῥιψοκινδύνως πράττουσι. Τίς που] οὐδεμία. Ἀπείρξει τούτου] τοῦτον, τοῦ ἁμαρτάνειν δηλονότι. Διεξεληλύθασί γε] ἐπραγματεύσαντο (φησὶ) περὶ πάσης ἀδικίας καὶ ἁμαρτίας οἱ νομοθέται, καὶ ἐξέθεντο ποινάς. Κεισθαι κύτας] τὰς ζημίας. Ἀνήκουσιν] ἀνέρχονται. Δέος τούτου] τοῦ θανάτου. Οὐδὲν ἐπίσχει] οὐδὲν κωλύει (φησὶν) ὁ τοῦ θανάτου φόβος τοὺς βουλομένους ἐξαμαρτεῖν. Ἀλλ' ἡ μὲν πενία] τὰς αἰτίας βούλεται δηλῶσαι τῶν ἁμαρτημάτων, ἀφ' ὧν κινούμενοι ἄνθρωποι ἁμαρτάνουσι· καὶ φησὶν, ὅτι οἱ μὲν, ὑπὸ πενίας ἀναγκάζονται λῃστὰς εἶναι· οἱ δὲ, ὑπὸ ἐξουσίας καὶ μεγαλοφροσύνης πλεονεκτοῦσιν· οἱ δὲ, ὁμοίως διὰ τινα κρείττονα ἀναγκάζονται κινδυνεύειν· οἷον, οἱ μέλουσι καὶ παρνοι, οἱ ἡδονήν. καὶ ὅπερ φησὶν Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς ἠθικοῖς, ὅτι πᾶσα πρᾶξις καὶ προαίρεσις ἀγαθοῦ τινος ἐφίεσθαι δοκεῖ. Αἱ δ' ἄλλαι ξυντ.] οἱ ξυντιχαν-

Ἐκφροντίζων] *Scholiastae* interpretatio non potest locum habere. Rectius *Thom. Magist.* h. v. accipit pro ἐννοῶν. *Hesych.* ἐκφροντίζων, βαλευόμενος. *Aristoph.* Nub. 695. ἐκφρόντισόν τι τῶν σεαυτῆ πραγμάτων. *Schol.* σκέψαι καὶ διανοήθητι. Et mox v. 697. χαιρέ μ' ἔασον αὐτὰ ταῦτ' ἐκφροντίσαι. Sed in *Thomae* vitiose editur, ὡς μὲν τὴν ἐπιβελὴν ἐκφροντίζων. DVCK.

ἀφανῆ, κρείσσω ἐς τὰ ὁρωμένων δεινῶν. καὶ ἡ τύχη ἐπ' αὐτοῖς ὀδὲν ἔλασσον ξυμβάλλεται ἐς τὸ ἁπαίρειν. ἀδοκήτως γάρ, ἔστιν ὅτε, παρισταμένη, καὶ ἐκ τῶν ὑποδεεστέρων κινδυνεύειν τινὰ προάγει, καὶ ὐχ ἧσσον τὰς πόλεις, ὅσῳ περὶ τῶν μεγίστων, ἐλευθερίας, ἢ ἄλλων ἀρχῆς· καὶ μετὰ πάντων ἕκαστος ἀλογίστως [e] ἐπιπλέον τι [f] αὑτὸν ἐδόξασεν. ἁπλῶς τε, ἀδύνατον, καὶ πολλῆς εὐηθείας, ὅστις οἴεται, τῆς [g] ἀνθρωπείας Φύσεως ὁρμωμένης προθύμως τι πρᾶξαι, ἀποτροπήν τινα ἔχειν, ἢ νόμων ἰσχύϊ, ἢ [h] ἄλλῳ τῳ δεινῷ.

μϛ'. „Οὔκουν χρὴ ὅτε τῷ θανάτῳ τῇ ζημίᾳ ὡς ἐχεγγύῳ πιστεύσαντας, χεῖρον βουλεύσασθαι, ὅτε ἀνέλπιστον καταστῆσαι τοῖς ἀποστᾶσιν, ὡς οὐκ [i] ἔστι μεταγνῶναι, καὶ ὅτι ἐν βραχυτάτῳ τὴν ἁμαρτίαν καταλῦσαι. σκέψασθε γάρ, ὅτι νῦν μὲν, ἤν τις [k] καὶ ἀποστᾶσα πόλις [l] γνῷ μὴ περιεσομένη, [m] ἔλθοι ἂν ἐς ξύμβασιν, δυνατὴ οὖσα ἔτι τὴν δαπάνην ἀποδοῦναι, καὶ [n] τολοιπὸν ὑποτελεῖν· ἐκείνως δὲ, τίνα οἴεσθε, [o] ἢν τινα οὐκ ἄμεινον μὲν ἢ νῦν [p] παρασκευάσεσθαι, πολιορκίᾳ τε παρατενεῖσθαι [q] ἐς τὸ σχολαῖον, εἰ τὸ αὐτὸ δύναται, σχολῇ καὶ [r] ταχὺ ξυμβῆναι; ἡμῖν τε πῶς ὁ βλάβη, δαπανᾶν παυομένοις διὰ τὸ ἀξύμβατον, καὶ ἣν ἕλωμεν πόλιν, ἐφθαρμένην παραλαβεῖν, καὶ τῆς προσόδου [s] τολοιπὸν ἀπ' αὐτῆς στέρεσθαι; ἰσχύομεν δὲ πρὸς τὰς πολεμίας τῷδε. ὥστε ὁ δικαίως ὄντας δεῖ ἡμᾶς μᾶλλον τῶν ἐξαμαρτανόντων ἀκριβεῖς βλάπτεσθαι, ἢ ὁρᾶν, ὅπως ἐς τὸν ἔπειτα χρόνον μείζους πολίζουσες, ταῖς πόλεσιν ἐξομεν ἐς χρημάτων λόγον ἰσχυόσαις χρῆσθαι· καὶ τὴν φυλακὴν μὴ ἀπὸ τῶν νόμων τῆς δεινότητος ἀξιῶν ποιεῖσθαι, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἔργων τῆς ἐπιμελείας. ὃ νῦν [t] τοὐναντίον δρῶντες, ἤν τινα ἐλεύθερον καὶ βίᾳ ἀρχόμενον, εἰκότως πρὸς αὐτονομίαν ἀποστάντα, χειρωσάμεθα, χαλεπῶς οἰόμεθα χρῆναι τιμωρεῖσθαι. χρὴ δὲ τοὺς ἐλευθέρους ὀκ, ἀφισαμένους σφόδρα κολάζειν, ἀλλὰ, πρὶν ἀποσῆναι, σφόδρα φυλάσσειν, καὶ προκαταλαμβάνειν, ὅπως [v] μηδ' εἰς ἐπίνοιαν τάδε ἴωσι, [x] κρατήσαντάς τε, ὅτι ἐπ' ἐλάχιστον τὴν αἰτίαν ἐπιφέρειν.

e Ἐπὶ πλέον *Bar. Ald. Flor. Baſ. Caſſ.* *f* Αὐτῶν *Marg. Ar. C. Cl. Gr.* Αὐτὸν *Bar. Ald. Flor. Baſ.* Αὐτῶν *Reg. Caſſ.* *g* Ἀνθρωπίνης *Reg.* *h* Ἀλλῷ τῳ *Reg.* et *Caſſ.* ſed hic ab emendatore, et cum veſtigiis eraſi accentus in τῳ. Vulgo τῷ. *i* Ἔτι *Caſſ.* Aug. Mosqu. *k* Καὶ deeſt *Ar. C. Dan.* *l* Forſan rectius ſcribendum: γνῷ μὲν περιεσομένη, ſcilicet αὐτὴν περιέσεσθαι καὶ σωθήσεσθαι. *Ae. Port.* Γνῷμη περιεσομένη *Cl. Gr.* *m* Ἔλθοιεν ἂν ἐς *Reg.* *n* Τὰ λοιπὰ *Ar. C. Bar. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ.* *o* Ἦν τινα *Caſſ. Gr.* *p* Παρασκευάσασθαι *Reg. Gr. Caſſ.* Aug. *q* Ἐς τοὔσχατον, ἢ τὸ αὐτὸ *Ar. Bar. Ald. Flor. Baſ. Cl. Gr.* Ἐς τοὔσχατον; ἢ τὸ αὐτὸ *Fr. Port.* Ἢ τὸ αὐτὸ etiam *Reg.* et *Caſſ.* Ante ἢ *Caſſ.* habet diſtinctionem minimam, *Gr.* maximam. *r* Ταχεῖ, et mox ἡμῖν δὲ *Reg.* *s* Τὰ λοιπὰ *C. Baſ.* Τὰ non agnoſcit *Ar.* Τὰ λοιπὰ *Reg. Caſſ.* Aug. *t* Τἐναντία *Cl. Reg. Caſſ.* Aug. *v* Μὴδ' εἰς ἐπ. *Caſſ.* Εἰς ἀπίνοιαν in textu, et ſupr. rec. manu ἐπι *Reg.* *x* Κρατήσαντές τε *Ar. C.*

[h] Ἢ ἄλλῳ τῷ δεινῷ] Puto recte eſſe in *Reg.* τῳ, pro τινὶ, vt alibi millies. DVCK.

[h] Ἢ ἄλλῳ τῷ δεινῷ] Leg. τῳ, vt vidit Duk. et Bauer. recepit. GOTTL.

[i] Ἐχεγγύῳ] Huc reſpicit *Suidas* in ἐχέγγυος, et exponit ὁ διὰ πίστεως ἄξιος. *Heſych.* βεβαίῳ, ἐξ αὐτῆ ἔχοντι τὴν ἐγγύην. Noſtrum ſequitur *Clement* Strom. VII. p. 891. Τῇ τῶ Κυρίε φωνῇ πιστεύομεθα τὸ ζητούμενον, ἢ πασῶν ἀποδείξεων ΕΧΕΓΓΥΩΤΕΡΑ. *Ioſephus* Antiq. XIX, 1, 17. Τὸ δὲ πιστὸν τοῦ περισῶσαι μηδέπω τότε ΕΧΕΓΓΥΟΝ συνελθεῖν. Illi praeiuerat *Macchab. Scriptor* X, 28. Οἱ μὲν ΕΓΓΥΟΝ ἔχοντες εὐημερίας καὶ νίκης μετ' ἀρετῆς τὴν ἐπὶ τὸν Κύριον καταφυγήν. *Codex* ibi *Alex.* elegantius οἱ μὲν ὦν. Noſter alibi, διὰ τὸ τὴν γνώμην ΑΝΕΧΕΓΓΥΟΝ γεγενῆσθαι. *Quod ſua illos opinio vt fideiuſſor inidoneus eſſet fruſtrata.* In *Anthol.* πέτρος ΕΓΓΥΟΣ πυρός. Haec omnia a parente Hiſtoriae *Herodoto*, apud quem haud ſemel inuenies: Οὐ ΦΕΡΕΓΓΥΟΣ εἰμι δύναμιν τοσαύτην παρασχεῖν. Hos *Maro* aemulatus eſt: Non, ſi Iupiter ipſe *ſpondeat* Italiam. *Aeſchylus* Sept. Αἴθων τέτακται λῆμα Πολυφόντε βίᾳ, ΦΕΡΕΓΓΥΟΝ φρόνημα. *Anacreon*, Ὥρη γάρ σ' ἐπέδησεν ΑΝΕΓΓΥΟΣ. WASS.

[k] Ἐν βραχυτ.] ſc. καιρῷ. Int. minus recte: leuiſſima poena. ἁμαρτ. καταλῦσαι, finire. v. Abr. 323. GOTTL.

[l] Τὴν ἁμαρτίαν καταλῦσαι] *Dionyſ. Halic.* VI, 47. ἀναλύσασθαι τὰς ἁμαρτίας. Hoc a *Thucydide* ſumtum ibi adnotat *Caſaubonus*, et ſuſpicatur hic quoque fortaſſis legendum eſſe ἀνελῦσαι. DVCK.

[m] Νῦν μὲν] i. e. vt mea fert ſententia. GOTTL.

[m] Νῦν μὲν] Neſcio, cur vertat B. Gottl. aut quî poſſit verti: vt mea fert ſententia. Immo ſimpliciter eſt, *nunc quidem*, vt res nunc ſunt, vt ratio noſtra eſt cum ſociis: vel, nunc quidem, nempe, ſi haec ratio placuerit, quam ego probem, vt parcatur deficientibus; νῦν μὲν γὰρ, ſi me ſecuti fueritis, ſi *iam* feceritis quod ego nunc ſuadeo; cui manifeſto opponatur ἐκείνως δὲ, ex illa altera parte, ſi feceritis, quod Cleon ſuadet; in ienem Falle aber. Notandum etiam h. l. 1) ἤν τις καὶ ἀποστᾶσα, ſi qua *forte* defecerit; καὶ eſt pro ἄρα, wenn ja etwa, rel. 2) μὴ περιεσομένη, non ſign. ſe non euaſuram, nempe a poena, vindicta, ſed, ſibi non ſucceſſurum, vt vincat eos, a quibus deſciuerit. Nam, illud ſi notes, μὴ alienum fuerit. BAVER.

[n] Γνῷ μὴ περιεσ.] Vbi cognouerit ſe imparem, atque fore ſibi ſuccumbendum. Abr. 324. GOTTL.

[o] Τίνα — ἢν τινα εὐκ — παρασκευάσεσθαι — παρατενεῖσθαι] Eodem modo dictum, vt 2, 102. ὅτε — ἁλῶσθαι αὐτὸν, pro verbo finito: Ita et hic pro, ἤτις οὐ παρασκευάσεται — παρατενεῖται. BAVER.

fortuna nihilo minus adiuuat ad *homines ad periculum* impellendos. Nam ex inopinato nonnunquam adſtans, *ac ſeſe offerens*, aliquem vel infirmioribus opibus inſtructum adducit ad periclitandum; et ciuitates *integras* eo magis, quo de maioribus rebus *agitur*, de libertate, aut de imperio in alios obtinendo. et quia cum vniuerſa ciuitate ſinguli ciues temere de ſe plus aequo ſentiunt. Denique (vt rem paucis complectar) hoc fieri non poteſt, et magnae eſt ſtultitiae, ſi quis exiſtimet, ſe aliquam rationem habere, qua homines a peccatis deterreat, aut legum vi, aut aliquo alio mali grauioris metu, cum humana natura ad aliquid agendum, magno impetu feratur. Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88. 2. V. C. Varr. 327.

46. „Quare non oportet nos aut mortis poena, tanquam locuplete fideiuſſore fretos, aliquid gravius de Mitylenaeis ſtatuere, aut omnem ſpem tollere illis, qui defecerint, fore, vt nullus ipſorum poenitentiae locus detur, neque ſuum peccatum quam leuiſſima poena ipſis eluere liceat. Conſiderate enim, quod nunc quidem, ſi qua ciuitas praeterea, quae defectionem fecerit, et quae adhuc habuerit, vnde impenſas reſtituere, et tributum in poſterum perſoluere poſſit, ſe ſuperſtitem fore cognouerit, ad compoſitionem veniet: at illo modo, *quem Cleon praeſcribit*, quem tandem fore putatis, quae non melius, quam nunc *iſta fecit*, *ad bellum* ſe inſtruet, et diuturnam obſidionem ad extremum vsque perferet: ſi idem valet, ſero et cito compoſitionem facere. Nobis vero quomodo detrimento non erit, ſi propter ſublatam compoſitionis faciendae ſpem, in longam obſidionem ſumtu facere cogamur, et ſi vrbem capiamus, profligatam recipiamus, et vectigalibus, quae ex ea percipimus, in poſterum priuemur? Atqui hac re aduerſus hoſtes valemus. Quapropter nobis non eſt committendum, vt, dum illorum, qui deliquerunt, iudices ſumus ſeueri, exinde detrimentum potius capiamus, quam videamus, quonam modo *eos* moderate mulctantes, ciuitatibus, quae pecuniarum vi pollent, in poſterum vti poſſimus. Et *oportet nos* exiſtimare, non legum atrocitate, ſed officii noſtri ſedulitate *eas* cuſtodiendas, *et in officio*, *fideque continendas*. Nos tamen longe aliter nunc facimus. Nam ſi quem liberum hominem ſubegerimus, ſed alterius imperio coactum parere, ac merito deficientem, vt ſe in priſtinam libertatem vindicaret, eum atrocibus ſuppliciis afficiendum cenſemus. Atqui liberos homines acriter punire non oportet, ſi defectionem fecerint, ſed *eos* diligenter cuſtodire, et anteuertere, vt ne in cogitationem quidem huius rei veniant; et, ſi eos in noſtram poteſtatem redegerimus, *delicti* culpam quam minime ipſis tribuere.

τες τοῦ μέσου· ἤτοι, μήτε πένητες, μήτε πλούσιοι ὄντες. Ἥ τε ἐλπὶς καὶ ὁ ἔρως] πρῶτον τὶς ἐρᾷ, εἶτα ἐλπίζει, εἶτα ἐγχειρεῖ. Ἡσίοδος, Μούνη δ' αὐτόθι ἐλπὶς ἐν ἀῤῥήκτοισι δόμοισι Ἔνδον ἔμιμνε, πίθοι ὑπὸ χείλεσιν. καὶ τὰ λοιπά. Ἐπὶ παντὶ] ἀπὸ κοινοῦ τὸ, ἐξάγουσιν ἐς τοὺς κινδύνους. Τὴν ἐπιβολήν] τὴν ἐγχείρησιν, τὴν εὐπορίαν, τὴν ἄνεσιν. Ἐκφροντίζων] ἔξω φροντίδος τιθέμενος. Καὶ ἡ τύχη ἐπ' αὐτοῖς] μετὰ τὸν ἔρωτα καὶ τὴν ἐλπίδα. Ἀδοκήτως γὰρ ἔσιν] πολλάκις (φησὶν) ἐγχειρήσας τὶς πράγματι, ἔτυχεν αὐτοῦ ἄλλος δὲ θεασάμενος, ῥιψοκινδύνως κατατολμᾷ τοῦ αὐτοῦ πράγματος, καὶ ἀπὸ μικροτέρων ἀφορμῶν ἔσιν ὅτε, διὰ τὸ καὶ τὸν ἄλλον ἐρᾶν ἐπιτυγχάνοντα. Τινὰ προάγει] παρακινεῖ. Ἢ ἄλλων ἀρχῆς] Ποτίδαια, περὶ ἐλευθερίας· Ἀθῆναι, περὶ ἄλλων ἀρχῆς, ἔν τε Σικελίᾳ, καὶ πολλαχοῦ. Ἕκαστος ἀλογίσως] καὶ ἕκαστος (φησὶ) τῶν πολιτῶν μετὰ τοῦ κοινοῦ ἀλογίστως μειζόνως δοξάζει, καὶ ἐλπίζει νικῆσαι. Ἁπλῶς τε] ταῦτα πρὸς τὸν Κλέωνα. Ὡς ἐχεγγύῳ] βεβαίῳ, ἰσχυρῷ, ἐγγυῆσαι δυναμένῃ. Καὶ ὅτι ἐν βρ.] καιρῷ βραχυτάτῳ δηλονότι, τῷ ψηφίσασθαι θάνατον Μιτυληναίων, ὡς ὁ Κλέων ἤξίω. τὸ δὲ σῦκον χρὴ, ἀπὸ κοινοῦ λαπτέον. Γνῶ μὴ περιεσομένη] ἀντὶ τοῦ, μὴ ἀπελπίσασα τοῦ περιεῖναι καὶ σωθῆναι. ὃ δὲ νοῦς τοιοῦτος, ὅτι, ἐάν τις ἀποσῇ ἀφ' ἡμῶν πόλις, πάλιν αὐτὴν ἀναλήψόμεθα, καὶ τὰς δαπάνας οὐκ ἀπολέσομεν, διὰ τὸ ἐλπίδα αὐτοῖς ζωῆς γεγενῆσθαι. ταῦτα δὲ πρὸς τὸν Κλέωνα, εἰπόντα, ἡμῖν δὲ πρὸς ἑκάστην πόλιν ἀποκεκινδύνευσται τά τε χρήματα καὶ αἱ ψυχαί. Ἐς ξύμβασιν] φιλίαν. Ἐκείνως δὲ] ἀλλοτροπῶς. Διὰ τὸ ἀξύμβατον] διὰ τὸ ἀσυγχώρητον. Παραλαβεῖν] ἀπὸ κοινοῦ τὸ, πῶς οὐ βλάβη ἡμῖν; Καὶ τῇ πρεσβύου] τοῦ κέρδους. Τῷ δὲ] τῷ πρεσβύῳ, καὶ φορολογίᾳ. Λόγον ἰσχυσάσαις] ἀπαρίθμησιν πρὸς τὸν Κλέωνα καὶ ταῦτα. Δρῶντες]

Τοὐναντίον] Quidam *Mſſ.* τἀναντία. non male. WASS.

Ἀφιγμένους] Male ſupplet Schol. τῷ ἄρχεσθαι, nullo hic ſenſu. Quod additur: τὸ ἐξῆς, ἀφιγμ. κολάζειν, probum eſt, ſed ab alio. BAVER.

μζ'. „Υμεῖς δὲ σκέψασθε, ὅσον ἂν καὶ τῶτο ἁμαρτάνοιτε, Κλέωνι πειθόμενοι. νῦν μὲν γὰρ ὑμῖν ὁ δῆμος [y] ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν εὔνους [z] ἐστὶ, καὶ ἢ ἀ ξυναφίσταται τοῖς ὀλίγοις, ἢ, ἐὰν βιασθῇ, ὑπάρχει τοῖς ἀποστήσασι πολέμιος εὐθύς· καὶ τῆς ἀντικαθισταμένης πόλεως τὸ πλῆθος ξύμμαχον ἔχοντες, ἐς πόλεμον ἐπέρχεσθε. εἰ δὲ διαφθερεῖτε [a] τὸν δῆμον τὸν Μιτυληναίων, ὃς ἅτε μετέσχε τῆς ἀποστάσεως, ἐπειδή τε ὅπλων ἐκράτησεν, ἑκὼν παρέδωκε τὴν πόλιν· πρῶτον μὲν ἀδικήσετε, τὰς εὐεργέτας κτείνοντες, ἔπειτα καταστήσετε τοῖς δυνατοῖς τῶν ἀνθρώπων ὃ βέλονται μάλισα. ἀφιστάντες γὰρ τὰς πόλεις, τὸν δῆμον εὐθὺς ξύμμαχον ἕξουσι, προδειξάντων [b] ὑμῶν τὴν αὐτὴν ζημίαν τοῖς τε ἀδικοῦσιν ὁμοίως κεῖσθαι καὶ τοῖς μή. δεῖ δὲ, [c] καὶ εἰ ἠδίκησαν, μὴ [d] προσποιεῖσθαι, ὅπως, ὃ μόνον ἡμῖν ἔτι ξύμμαχόν ἐστι, μὴ πολέμιον γένηται. καὶ τῶτο πολλῷ ξυμφορώτερον ἡγοῦμαι ἐς τὴν [e] κάθεξιν τῆς ἀρχῆς, ἑκόντας ἡμᾶς ἀδικηθῆναι, ἢ δικαίως, ἃς μὴ δεῖ, διαφθεῖραι. καὶ [f] τὸ Κλέωνος τὸ αὐτὸ δίκαιον καὶ ξύμφορον τῆς τιμωρίας ἔχ εὑρίσκεται ἐν αὐτῷ [ff] δυνατὸν ὂν ἅμα ἃ γίγνεσθαι.

μή. „[h] Υμεῖς δὲ, γνόντες ἀμείνω τάδε εἶναι, καὶ [i] μηδὲ οἴκτῳ πλέον νείμαντες, μήτ' ἐπιεικείᾳ, (οἷς ἐδὲ ἐγὼ ἐῶ προσάγεσθαι,) ἀπ' αὐτῶν δὲ τῶν παραινουμένων, πείθεσθέ μοι, Μιτυληναίων, ἃς μὲν Πάχης ἀπέπεμψεν ὡς ἀδικοῦντας, κρῖναι καθ' ἡσυχίαν, τὰς δ' ἄλλας ἐᾶν οἰκεῖν. [k] τάδε γὰρ ἐς τε τὸ μέλλον ἀγαθὰ, καὶ τοῖς πολεμίοις ἤδη φοβερά. ὅστις γὰρ εὖ [l] βουλεύεται, πρὸς τὰς ἐναντίας κρείσσων ἐστὶν, [m] ἢ μετ' ἔργων ἰσχύος ἀνοίᾳ ἐπιών.

μθ'. Τοιαῦτα [n] μὲν ὁ Διόδοτος εἶπε. ῥηθεισῶν δὲ τῶν γνωμῶν τούτων μάλισα ἀντιπάλων πρὸς [o] ἀλλήλας, οἱ Αθηναῖοι ἦλθον μὲν ἐς ἀγῶνα ὅμως τῆς δόξης, καὶ ἐγένοντο ἐν τῇ χειροτονίᾳ [p] ἀγχώμαλοι· ἐκράτησε δὲ ἡ τοῦ Διοδότου. καὶ τριήρη εὐθὺς ἄλλην ἀπέστελλον κατὰ σπουδὴν, ὅπως [q] μὴ, φθασάσης τῆς δευτέρας, εὕρωσι διεφθαρμένην τὴν πόλιν. προεῖχε δὲ ἡμέρᾳ [r] τε καὶ νυκτὶ μάλισα.

---

y Ἐν τε πάσαις *Gr.* Antea Mosqu. ἡμῖν, et paullo superius, ἁμαρτάνητε. z Ἐστὶν *Cass.* Mox ἢ ante ἀ deest *Gr.* deinde ἂν βιασθῇ *Dan.* Mosqu. et hic λόγοις pro ὀλίγοις. a Τὸν δῆμον Μιτυληναίων *Ar. C.* Τὸν δ. τῶν Μιτυλ. *Cl. Gr. Reg. Cass.* Aug. Cum *Ar. C.* τὸν omittit *Dan.* b Ἡμῶν *Cass.* c Καὶ deest *Ar. C. Dan.* d Προσῆσθαι, et paullo post μόνον ὑμῖν *Dan.* Deinde ξυμφερώτερον ἡγέμαι *Cass.* e κάθηρξιν Mosqu. f Respicit ad illud Cleonis, πειθόμενοι μὲν ἐμοὶ, τά τε δίκαια ἐς Μιτυληναίους καὶ τὰ ξυμφέροντα ἅμα ποιήσετε etc. *Hudf.* ξυμφέρον Mosqu. pro ξύμφορον. ff Δυνατὸν om. *Cl.* g Γίνεσθαι *Ar.* h Ὑμεῖς γνόντες *C.* i Μήτε *Ar. C. Bar. Alt. Flor. Baf. Stepb.* 1. Hoc spectat ad illud Cleonis, μηδὲ τρισὶ τοῖς ἀξυμφορωτάτοις τῇ ἀρχῇ, οἴκτῳ, καὶ ἡδονῇ etc. *Hudf.* Μή τε *Cass.* Μήτε *Reg. Gr.* et mox μή τ' ἐπιεικ. *Cass.* Μήτε ἐπιεικ. *Gr.* k Τάδε γὰρ ἔτι πρὸς τὸ μέλλον ἀγαθὰ *Ar. C. Dan.* paullo ante τὰς δὲ ἄλλας *Gr.* l Βάλεται *Dan.* Aug. sed in hoc syll. ve superscr. a m. 2. m Μετ' ἔργων ἀνοίας ἰσχύος ἐπιών *C.* Forsan pro μετ' ἔργων ἀνοίας ἰσχύι ἐπιών. *Hudf.* Ἢ μετ' ἔργων ἰσχύων ἰσχύι ἐπιών, et supra rec. manu ἰσχύος ἀνοίᾳ *Reg.* n Δὲ *Gr. Reg.* o Ἀλλήλας *Ar. C. Alt. Flor. Baf. Reg. Dan.* Aug. sed a corr. antea fuit αλλήλας. Mox εἰς ἀγῶνα *Reg.* p Ἀγχώμαλοι *Reg.* Ἀγχόμαλον *Dan.* q Μὴ φθασάσης τῆς ἑτέρας *Ar. C.* Quod sic reddi potest, *ne si forte praeueniente altera* etc. Προτέρας *Vallam* legisse ex eius interpretatione coniiciebant *Stepb.* et *Ae. Port.* qui et δευτέρας ferri posse existimant, si repetatur μή. Προτέρας *Cl.* in marg. *Hudf.* ἑτέρας *Dan.* r Τε deest *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan.* Aug.

Ἐς πόλεμον ἐπέρχεσθε] Fortassis praesens pro futuro posuit, quod in aliis eiusdem significationis frequens est. Vid. ad II, 44. Ita sententia erit, eos, si quid tale eueniat, ciuitatibus, quae defecerint, bellum inlaturos plebem sibi amicam habentes. Et sic accipiendum suadent sequentia, ἀδικήσετε, καταστήσετε, et ἕξουσι. Ἐπέρχεσθαι, pro ἔρχεσθαι, vt apud *Sophocl.* Aiac. 437. τὸν αὐτὸν εἰς τόπον Τροίας ἐπελθών. DVCK.

Μὴ προσποιεῖσθαι] *Dissimulare.* De hoc genere loquendi multa habent *Budaeus* in Commentar. Ling. Graec. p. 296. et *Stephan.* Append. ad Script. de Dialect. p. 126. DVCK.

Καὶ τῶτο — τῆς ἀρχῆς] *Them. Mag.* in κατάσχεσις. DVCK.

Ὅστις γὰρ — ἐπιών] *Stobaeus* p. 366. pro ἐναντίας, ἀντιπάλους contra *Mss. Codd.* repraesentat, quomodo legendum puto: ita enim Nostet passim. *Demosth.* περὶ Μεγαλοπ. ὡς ἀνταλλάξασθαι βουλόμεθα ΑΝΤΙΠΑΛΟΤΣ. ita *Xenophon*, alii ὅσα κόνις. WASS. Ἐναντίους pro hostibus dicit *Thucyd.* II, 42. τὴν δὲ τῶν ἐναντίων τιμωρίαν. Et I, 29. Κερκυραίοις ἐναντία πολεμήσοντες. In marg. *Edit. Stobaei Lugd.* male scriptum est in concione *Cleonis*, pro *Diodoti.* DVCK.

Ὅμως τῆς δόξης] Τὸ ὅμως iniquo loco. Malit Heilm. poni post ἐκράτησε δὲ — GOTTL.

Ὅμως] Alienum est *tamen* ab h. l. Nam, quod certasse dicuntur sententiis, non contrarium est ei, quod praecesserit, sed plane consentaneum. Forte leg. ὁμοίως, aut etiam ὁμῶς: Vt auctores sententiarum pari pondere erant; *ita*, similiter, itidem ciuium sententiae variabant. BAVER.

Ἐγένοντο] Confer Schol. *Luciani* T. I. p. 4. Turbas, et studia contendentium Nostet non satis pro rei magnitudine explicat. Adeas ergo *Euripidem* Oreste 870. *Aeschylum* Eumen. 485. WASS.

Μὴ φθασάσης τῆς δευτέρας] *Aemil. Portus*, cuius sententiam de hoc loco in *Var. Lect.* refert *Hudsonus*, in scholiis Graecis, quae in *Edit. Thucyd. Wechel.* vetustis inserta sunt, scribit, hoc vel ita accipiendum esse, ὅπως μὴ εὕρωσι διεφθαρμέ-

47. „Vos igitur conſiderate, quantopere hac etiam re peccaturi ſitis, ſi Cleoni aſſentiamini. Nunc enim plebs in omnibus ciuitatibus eſt vobis beneuola; et aut non deficit cum nobilibus, aut, ſi deficere cogatur, ſtatim ſe illorum hoſtem declarat, a quibus ad defectionem impulſa fuit. * Et cum aduerſariae ciuitatis multitudinem veſtri ſtudioſam habeatis, ad bellum pergitis. Quod ſi Mitylenaeorum plebem occidatis, quae neque defectionis particeps fuit, et quae, poſtquam arma penes ſe habuit, vrbem vltro *vobis* tradidit: primum quidem iniuſte facietis, quia bene de vobis meritos occidetis; deinde vero conſtituetis, quod homines potentes maxime cupiunt. Nam cum ciuitates ad defectionem impulerint, plebem ſtatim ſociam habebunt: quia vos ipſi eandem poenam omnibus pariter, tam illis, qui deliquerint, quam illis, qui non deliquerint, propoſitam eſſe prius demonſtraueritis. Quamuis autem *Mitylenaei* deliquerint, hoc tamen erat diſſimulandum, vt ea *ciuitatis* pars, quae ſola adhuc rebus noſtris fauet, a nobis non alienetur. Hoc enim ad imperium retinendum longe vtilius exiſtimo, iniuriam nobis volentibus fieri, quam a nobis, ſummo iure agentibus, eos occidi, quos non oportet. Atque id, quod eſt in Cleonis ſententia, vltionem iuſtam, eandemque vtilem eſſe, in eadem re ſimul fieri poſſe non reperitur.

Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88. 1/2. V. C. Varr. 327/8.

48. „Vos igitur, cum intellexeritis, hanc meam ſententiam *Cleonis* meliorem eſſe, neque miſericordia, neque lenitate adducti (quibus ne ego quidem vos adduci ſino,) ſed ex ipſis rebus, quae vobis ſuadentur, mihi aſſentiamini; et de Mitylenaeis, quos Paches vt fontes *huc* miſit, quaeſtionem per otium habeatis, caeteros vero habitare permittatis. Haec enim et in poſterum bona ſunt futura, et hoſtibus timorem iam ſunt iniectura. Quisquis enim recte deliberat, is contra hoſtes magis pollet, quam qui temeraria virium ferocitate fretus in eos fertur, et factis aggreditur."

49. Atque Diodotus quidem haec dixit. Prolatis vero horum ſententiis inter ſe maxime contrariis, Athenienſes quidem pariter inter ſe contenderunt pro aduerſa ſententia; et quum ad ſuffragia ventum eſt, par fere vtrinque numerus fuit, Diodoti tamen ſententia ſuperior fuit. Quare confeſtim alteram triremem magna feſtinatione miſerunt, ne, ſi forte poſterior *priorem non* anteuertiſſet, ciuitatem iam exſtinctam offenderent. vno autem ferme die et nocte anteceſſerat. Cum autem Mitylenaeorum

* Et ciuitati aduerſariae, cuius vobis plebes amica eſt, arma infertis? *Acatius.* HVDS.

ὑμεῖς οἱ Ἀθηναῖοι. τὸ ἐξῆς τοῦ λόγου, ἣν τινα ἀποσάντα χειρωσώμεθα, χαλεπῶς οἰόμεθα χρῆναι τιμωρεῖσθαι. Καὶ βίᾳ] ἀκουσίως. Οὐκ ἀφισαμένους] τῷ ἔρχεσθαι. τὸ ἐξῆς, ἀφισαμένης οὐ σφόδρα κολάζειν. Καὶ προκαταλαμβάνειν] πρὸς τὸ, καὶ μὴ τοῖς μὲν ὀλίγοις ἡ αἰτία προστεθῇ, τὸν δὲ δῆμον ἀπολύσητε. καὶ τὰ ἑξῆς. Τοῦτο] τῷ ἀποσῆναι. Καὶ τοῦτο ἁμαρτάνοιτε] λείπει ἡ κατά. Τοῖς ὀλίγοις] τοῖς δυνατοῖς. Ἐὰν βιασθῇ] συναποσῆναι δηλονότι. Τοῖς ἀποσήσασιν] ἦγον, τοῖς ἄρχουσιν. Ἀντικαθισταμένης] ἐναντιουμένης. Ἐς πόλεμον ἐπέρχεσθε] τῇ πόλει ἐπέρχεσθε. Ὅπλων ἐκράτησεν] ἦγουν, ὡπλίσθη. Τὰς πόλεις] ἡμῶν δηλονότι. Ὁμοίως κεῖσθαι] ὡρίσθαι. Μὴ προσποιεῖσθαι] μήτοι γε δεικνύειν τὸ γνῶναι, ἀλλὰ μηδὲ μέχρι σχήματος δεικνύειν τὴν ἀδικίαν ἐκείνων. Ἐς τὴν κάθεξιν] τὴν ἀσφάλειαν, καὶ κατοχήν, καὶ κράτησιν. Ἡ δικαίως οὓς μὴ δεῖ] πρὸς τὸ, πειθόμενοι μὲν ἐμοὶ, τά τε δίκαια ἐς Μιτυληναίους, καὶ τὰ ξύμφορα ἅμα ποιήσετε. Ἀμείνω τάδε εἶναι] τῶν βουλευμάτων τοῦ Κλέωνος δηλονότι. Οἷς οὐδὲ ἐγὼ] οἷς οἴκτῳ καὶ ἐπιεικείᾳ. Παρακινουμένων] τῆς ἐμῆς παραινέσεως. Ἢ μετ' ἔργων ἰσχύος ἀνοίᾳ ἐπιών.] ἢ ἀβούλως, δηλονότι ἰσχύι καὶ δυνάμει ἐργαζόμενος. Τοιαῦτα μὲν ὁ Διόδοτος εἶπε] τινὲς λέγουσιν, ὅτι τοιαῦτα δὲ, ὤφειλεν εἰπεῖν, ἐπειδὴ ὀπίσω εἶπε, τοιαῦτα μὲν ὁ Κλέων. ἀλλ' ἡμεῖς φαμὲν, ὅτι ἐκεῖ καὶ τὸν δὲ ἀπέδωκεν, εἰπών, μετὰ ταῦτα δέ. Μάλιστα ἀντιπάλων] ἀμφιβόλως ἔσχον καὶ ἐνδοιαστικῶς περὶ τὴν δόξαν. οὕτω γὰρ δεινῶς καὶ καλῶς εἰρήκασιν ἀμφότεροι, ὥστε ἀμφιβάλλειν αὐτοὺς, τίνι προστεθῶσιν ἄν. Ἀγχώμαλοι] ἐγγὺς, ἴσαι, παραπλήσιοι, ἰσοσθενεῖς. Προεῖχε δὲ ἡμέρᾳ τε καὶ νυκτὶ] τῇ

ναν τὴν πόλιν, τῆς δευτέρας μὴ φθασάσης τὴν προτέραν; vel dicendum, μὴ φθασάσης τῆς προτέρας τὴν δευτέραν δηλονότι. Prius, quod *Vallae* quoque placuiſſe videtur, et nonnihil adiuuatur iis, quae mox ſcribit *Thucydides*, τῆς μὲν προτέρας νεὼς ὑ σπουδῇ πλεούσης, nullius *Mſ.* auctoritate nititur: nec prius facile ſine ſimilium loquutionum exemplis probari poteſt. *Stephanus* in marg. *Edit.* ſuae *ſecundae* quidem ſcribit, ſe in *Adnotationib.* oſtenſurum, videri ferri poſſe δευτέρας. Verum nullae exſtant illius *Adnotationes* niſi in Lib. I. et II. DVCK.

παρασκευασάντων δὲ [s] τῶν Μιτυληναίων πρέσβεων τῇ νηῒ οἶνον καὶ ἄλφιτα, καὶ μεγάλα ὑποσχομένων, εἰ φθάσαιεν, ἐγένετο σπουδὴ τοῦ πλοῦ τοιαύτη, [t] ὥστε ἤσθιόν τε ἅμα ἐλαύνοντες οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ ἄλφιτα [v] πεφυρμένα· καὶ οἱ μὲν ὕπνον ᾑροῦντο [x] κατὰ μέρος, οἱ δὲ ἤλαυνον. κατὰ τύχην δὲ πνεύματος οὐδενὸς ἐναντιωθέντος, καὶ τῆς μὲν προτέρας νεὼς οὐ σπουδῇ πλεούσης ἐπὶ πρᾶγμα ἀλλόκοτον, ταύτης δὲ τοιούτῳ τρόπῳ ἐπειγομένης, ἡ μὲν ἔφθασε τοσοῦτον, ὅσον Πάχητα ἀνεγνωκέναι [y] τὸ ψήφισμα, καὶ μελλειν δράσειν τὰ δεδογμένα· ἡ δ' [z] ὑστέρα αὐτῆς ἐπικατάγεται, καὶ διεκώλυσε μὴ [a] διαφθεῖραι. παρὰ τοσοῦτον μὲν ἡ Μιτυλήνη ἦλθε κινδύνου.

ν'. Τοὺς δ' ἄλλους ἄνδρας, οὓς ὁ Πάχης ἀπέπεμψεν ὡς αἰτιωτάτους ὄντας τῆς ἀποστάσεως, Κλέωνος γνώμῃ διέφθειραν οἱ Ἀθηναῖοι· ἦσαν δὲ ὀλίγῳ πλείους χιλίων. καὶ Μιτυληναίων τείχη καθεῖλον, καὶ ναῦς παρέλαβον. ὕστερον δὲ φόρον μὲν οὐκ ἔταξαν Λεσβίοις, κλήρους δὲ ποιήσαντες τῆς γῆς, [aa] πλὴν τῆς Μηθυμναίων, [b] τρισχιλίους, τριακοσίους μὲν τοῖς θεοῖς ἱεροὺς ἐξεῖλον, ἐπὶ δὲ τοὺς ἄλλους σφῶν αὐτῶν κληρούχους τοὺς λαχόντας ἀπέπεμψαν· οἷς ἀργύριον Λέσβιοι ταξάμενοι τοῦ κλήρου ἑκάστου τοῦ ἐνιαυτοῦ δύο μνᾶς φέρειν, αὐτοὶ [c] εἰργάζοντο τὴν γῆν. παρέλαβον δὲ καὶ τὰ ἐν τῇ ἠπείρῳ πολίσματα οἱ Ἀθηναῖοι, ὅσων Μιτυληναῖοι ἐκράτουν. καὶ ὑπήκουον [d] ὕστερον Ἀθηναίων. τὰ μὲν κατὰ Λέσβον οὕτως ἐγένετο.

νά. Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει, μετὰ [e] τὴν Λέσβου ἅλωσιν, Ἀθηναῖοι, Νικίου τοῦ Νικηράτου στρατηγοῦντος, ἐστράτευσαν ἐπὶ [f] Μίνωαν τὴν νῆσον, ἣ κεῖται πρὸ Μεγάρων· ἐχρῶντο δὲ αὐτῇ, πύργον ἐνοικοδομήσαντες, οἱ Μεγαρεῖς φρουρίῳ. [g] ἐβούλετο δὲ Νικίας τὴν φυλακὴν [h] αὐτόθεν δι' ἐλάσσονος τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ [i] μὴ ἀπὸ τοῦ [k] Βουδόρου καὶ τῆς Σαλαμῖνος εἶναι· τούς τε Πελοποννησίους, ὅπως μὴ ποιῶνται ἔκπλους [l] αὐτόθεν λανθάνοντες, τριήρων [m] τε (οἷον καὶ [n] τοπρὶν γενόμενον) καὶ λῃστῶν ἐκπομπαῖς, τοῖς τε Μεγαρεῦσιν ἅμα μηδὲν ἐσπλεῖν. ἑλὼν οὖν ἀπὸ τῆς [o] Νισαίας πρῶτον δύο πύργω προέχοντε μηχαναῖς ἐκ θαλάσσης, καὶ τὸν ἔσπλουν ἐς [p] τὸ μεταξὺ τῆς νήσου ἐλευθερώσας, [q] ἀπετείχιζε καὶ τὸ ἐκ τῆς ἠπείρου, ᾗ κατὰ γέφυραν διὰ τενάγους [r] ἐπιβοήθεια ἦν τῇ νήσῳ, οὐ πολὺ διεχούσῃ τῆς ἠπείρου. ὡς δὲ τοῦτο [s] ἐξειργάσαντο ἐν ἡμέραις ὀλίγαις, ὕστερον δὴ καὶ ἐν τῇ νήσῳ τεῖχος ἐγκαταλιπὼν καὶ φρουρὰν, ἀνεχώρησε τῷ στρατῷ.

s Τῶν non est in *Gr.* t Ὥστ' ἤσθιόν τε *Ald. Flor. Bas. Steph.* 1. *Gr.* v Πεφυραμένα *Ar. Cl. Reg. Cass.* Aug. x Καταμέρος *Gr.* y Τὸ deest Mosqu. z Ὑστεραία *Ar. C. Gr. Dan.* a Φθεῖραι *Ar. C. Dan.* Διαφθαρῆναι *Reg.* aa Πλὴν τῆς τῶν Μηθυμναίων *Ar.* b Χιλίους *C.* c Ἐξειργάζοντο *Ar. C. Dan.* d Ἀθηναίων ὕστερον *Ar. C. Dan.* Ἀθηναίοις Mosqu. et pro τὰ μὲν, ταῦτα· sed in marg. ταῦτα. e Τὴν deest *Ar. C. Dan.* f Μινώαν *Cass.* g Ἐβουλεύετο *Gr.* h Αὐτόθι *C.* i Μὴ deest *Dan.* k Βουδώρου *Straboni* et *Stephano. Huds.* l Αὐτῶν λανθ. *Cl.* in margine. Sic *Reg.* Αὐτόθι λανθ. *Dan.* m Δὲ *Ar. C.* Τριήρων οἷον *Reg.* n Τὸ πρὶν *Ar. C. Reg. Cass. Gr.* Aug. o Νισσαίας *C.* Paullo post δύω *Reg.* Aug. ω superscr. a m. 2. p Τομεταξὺ *Gr.* q Distinctionem post ἀπετείχιζε sustuli fretus auctoritate *Codd. Mss. Huds.* r Ἐπὶ βοηθείᾳ *Gr. Reg.* Ἐπιβοηθεία Mosqu. s Ἐξειργάσατο *Ar. C.* Mosqu. atque ita legendum esse coniiciebat *Fr. Portus. Huds.*

Οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ ἄλφιτα πεφυρμένα] Μάζαν, cibum remigum, apud *Aristophan.* Ran. 1105. *Spanhemius* ibi ex hoc loco interpretatur panem vino et oleo maceratum. Sed non credibile est, μάζαν remigum semper vino subactam fuisse, quos victu admodum tenui vsos certum est. Haud dubie verum est, quod scribit *Scheffer.* IV. de Milit. Nau. 1. hoc extraordinarium fuisse, quo alacriores essent remiges. Πεφυρμένος plus semel est apud *Homerum*, et apud *Dionys. Halic.* qui *Thucydideis* libenter vtitur, VI, 31. et XI, 40. πεφυραμένος in illo, apud *Sueton.* Tiber. LVII. πηλὸν αἵματι πεφυραμένον: vbi, quanquam et *Mss.* variant, et *Suidas* in Ἀλέξανδρος Αἰγαῖος habet πεφυρμένον, *Casaubonus* tamen omnino melius esse dicit πεφυραμένον. Ὕπνον αἱρεῖσθαι est etiam II, 75. vbi vid. DVCK.

Ἔφθασε] Vid. *Diodor. Sicul.* pag. 315. a. WASS.

Κλήρους] Μερίδας recte interpretatur *Scholiastes.* Est enim κλῆρος portio, siue modus agri colonis, in agros hostibus ademtos missis, vel noua vrbe condita ciuibus viritim sorte adsignatus. Vid. *Spanhem.* ad Aristoph. Nub. v. 203. et ad Callimach. Hymn. in Del. v. 281. et *Perizon.* ad Aelian. XII. Var. Hist. 61. Posterioris generis κλήρους *heredia* vocabant Romani, quod heredem sequerentur, vt ait *Varro* I. de Re Rust. 10. DVCK.

Τοῖς θεοῖς ἱεροὺς ἐξεῖλον] De hoc more Veterum, in diuidendis agris ab hoste captis, agit *Spanhem.* Dissert. IX. de Praestant. et Vsu Numism. pag. 669. et ad Iuliani Orat. I. p. 218. Κληρούχους *Schol.* Aristoph. l. d. *Hesych. Suidas* et *Schol.* Sophocl. Aiac. 508. exponunt γεωργούς. Alibi sunt duces coloniarum. Vtramque significationem adlatis multorum Scriptorum locis ostenderunt *Vales.* ad Harpocrat. voc. Κληροῦχοι, et *Spanhem.* ad Aristoph. l. d. et ad Iuliani Orat. I. pag. 187. DVCK.

Πολίσματα] Troiam ex hac voce captam a Pachete argumentatur *Strabo* XIII. pag. 896. WASS. Add. quae ibi adnotat *Casaubonus.* DVCK.

Μίνωαν τὴν νῆσον] *Strabo* IX, pag. 391. ἄκραν vocat. Obseruat *Casaub.* ad Strab. III, 137. haec apud Geographos saepe confundi, et ab alio insulam, vel peninsulam adpellari, quam alius ἄκραν vocat. Sed festinatione lapsus scribit, Minoa ante Megara *Straboni* insula, *Thucydidi* ἄκρα; quod contra scriptum voluerat, vt intelligitur ex iis, quae ad *Strabon.* IX, 391. adnotat. IDEM.

Τούς τε Πελοποννησίους] *Cass.* hic adscriptum habet scholion,

legati vinum, et panem hordeaceum in ipsa naui praeparassent, et magna praemia se daturos promisissent, si anteuertissent: tanto studio cursum nauigationis confecerunt, vt vno eodemque tempore et remigarent, et panem vino ac oleo maceratum comederent; et per vices, alii quidem somnum caperent, alii vero remigarent. cum autem, quodam fortunae beneficio, tunc nullus ventus contrarius spirasset, et prior quidem nauis haud magna festinatione nauigaret, quod ad triste ministerium proficisceretur, haec vero hunc in modum adeo properaret, illa quidem tantisper praecessit, dum Paches decretum legeret, et ad imperata faciendum se praepararet. Haec vero posterior, eam proxime subsequens, ad portum appulit; et impediuit *Pachetem*, ne ciuitatem perderet. In tantum igitur discrimen Mitylene venit. Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88. $\frac{1}{2}$. V. C. Varr. 327.

50. Caeteros vero, quos Paches vt praecipuos defectionis autores miserat, Athenienses ex Cleonis sententia morte mulctarunt. Erant autem numero paulo plures mille. Et Mitylenes muros demoliti sunt, et * naues *ab illis traditas* acceperunt. Postea vero nullum quidem tributum Lesbiis imposuerunt: sed agro, (excepto Methymnaeorum) in tria millia partium diuiso, trecentas quidem eximias Diis consecrarunt; in reliquas vero colonos de suis facta sortitione miserunt. Quibus Lesbii certam pecuniae summam, nempe duas minas in singulas portiones ex pacto et conuento quotannis persoluentes, agrum ipsi colebant. Oppida etiam, quotquot Mitylenaei in sua potestate habebant, Athenienses per deditionem ceperunt; quae postea Athenienſium imperio paruerunt. Et apud Lesbum quidem ita res gestae sunt.

51. Eadem aestate, post receptam Lesbum, Athenienses, duce Nicia, Nicerati filio, cum classe aduersus Minoam insulam Megaris adiacentem iuerunt. Megarenses enim in ea turrim exstruxerant, eaque pro propugnaculo vtebantur. Nicias autem volebat Athenienses illic, breuiore loci spatio, non autem in Budoro, aut Salamine, suae praesidiariae classis stationem habere; et *obseruare* Peloponnesios, ne clam eruptiones illinc facerent, triremibus (quemadmodum et ante fecerant,) praedonibus emissis, simul etiam ne quidquam Megarensibus importaretur. Cum igitur primum duas turres a Nisaea prominentes, machinis e mari expugnasset, liberamque ibi inter insulam continentemque nauigationem reddidisset, ** eam Minoae partem, quae a continente erat, qua ponte, per loca palustria, auxilium insulae a continente non ita multum distanti ferri poterat, munitionibus interseps̄it. cum autem hoc opus intra paucos dies confeciſſet, et munitionem in ipsa quoque insula exstruxisset, ac praesidium in ea reliquisset, cum exercitu domum rediit. Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88. 2. V. C. Varr. 327. Initium Ol. an. 1. mense Aprili. Finis Ol. an. 2.

* Naues ademerunt. *Valla.* Sic et paulo post *παρέλαβον* vertit. HVDS. ** Atque id continentis, qua, pontem versus per loca palustria etc. *Valla.* IDEM.

πλῶ δηλονότι. Ἔπνον ἥρῶντο] ἐλάμβανον. Κατὰ μέρος δὲ] κατὰ διαδοχὴν μερικήν. Τὰ δεδογμένα] τῇ βουλῇ δηλονότι. Παρὰ τοσοῦτον μὲν] ἀντὶ τοῦ, εἰς τοσοῦτον ἦλθε κινδύνου, ὥστε καὶ ἀναγνωσθῆναι τὸ περὶ τοῦ θανάτου ψήφισμα. ἢ, ἀντὶ τοῦ παρὰ μικρόν. ἔμελλε γὰρ εὐθὺς πράξειν τὰ ἐπισταλέντα ὁ Πάχης. Κλήρους δὲ] μερίδας. Πλὴν τῆς Μηθυμναίων] οὗτοι γὰρ οὐκ ἀπέστησαν. Ἐξεῖλον] ἐξαιρέτους ἀνέθεσαν. Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει] μετάβασις. Αὐτόθεν] ἀπὸ τῆς Μινώας. Ἀπὸ τοῦ Βυδόρου] ἀκρωτήριον τῆς Σαλαμῖνος. Ἔκπλεῦς αὐτόθεν] ἀπὸ τῆς Μινώας. Τριήρων τε] ὅ, τε Κνήμος καὶ ὁ Βρασίδας οἱ Σπαρτιᾶται μετὰ τῶν τεσσαράκοντα νεῶν ἀπὸ Νισαίας ἐξαπίνης προσέπεσον τῷ Βυδόρῳ, ὡς φησιν ὁ Συγγραφεὺς ἐν τῇ δευτέρᾳ. Μεταξὺ τῆς νήσου] τῆς Μινώας. Ἡ κατὰ

ἐβούλετο δηλονότι. Ita accusatiuus τὰς Πελοποννησίους, hic erit pro nominatiuo, quasi esset, καὶ ὅπως οἱ Πελοποννήσιοι μὴ ποιῶνται ἔκπλους. Haec constructio vsitatissima est cum verbis οἶδα, ὁρῶ, φοβοῦμαι, eorumque synonymis, cuius multa exempla congessit *Stephanus* ad Script. de Dial. p. 51. Nec tamen infrequens cum aliis. De λέγω et ἀγγέλλω vid. quae adnotat Clar. *Gronou.* ad Arrian. III, 1. *Aristoph.* Plut. 56. σὺ πρότερον σαυτὸν ὅστις εἶ, φράσον. Nubib. 144. ἀνήρετο Χαιρεφῶντα ψύλλαν ὁπόσους ἄλλοιτο τὰς αὐτῆς πόδας. Et Auib. 1269. Δεινόν γε τὸν κήρυκα, τὸν παρὰ τὰς βροτὰς Ὀλοόμενον, εἰ μηδέποτε νοσήσει πάλιν. IDEM.

νβ'. Ὑπὸ δὲ τὰς αὐτὰς χρόνους τῷ θέρει τούτῳ καὶ οἱ [t] Πλαταιῆς, ἀκέτι ἔχοντες σῖτον, ἀδὲ δυνάμενοι πολιορκεῖσθαι, ξυνέβησαν τοῖς Πελοποννησίοις τοιῷδε τρόπῳ· προσέβαλον [v] αὐτῶν τῷ τείχει, οἱ δὲ ἀκ [x] ἠδύναντο ἀμύνεσθαι· γνοὺς δὲ ὁ Λακεδαιμόνιος ἄρχων τὴν ἀσθένειαν [y] αὐτῶν, βίᾳ μὲν οὐκ ἐβούλετο ἑλεῖν· εἰρημένον γὰρ ἦν αὐτῷ ἐκ Λακεδαίμονος, ὅπως, εἰ σπονδαὶ γίγνοιντό ποτε πρὸς Ἀθηναίους, καὶ ξυγχωρεῖν, ὅσα πολέμῳ χωρία [z] ἔχουσιν ἑκάτεροι, ἀποδίδοσθαι, [a] μὴ ἀνάδοτος εἴη ἡ Πλάταια, ὡς αὐτῶν ἑκόντων προσχωρησάντων· [b] προσπέμπει δὲ αὐτοῖς κήρυκα, λέγοντα, εἰ βούλονται παραδοῦναι τὴν πόλιν ἑκόντες τοῖς Λακεδαιμονίοις, καὶ δικασταῖς ἐκείνοις χρήσασθαι, τοὺς [c] τε ἀδίκους κολάζειν, παρὰ δίκην δὲ, οὐδένα. [d] τοσαῦτα μὲν ὁ κῆρυξ εἶπεν. οἱ δὲ (ἦσαν γὰρ ἤδη ἐν τῷ ἀσθενεστάτῳ,) παρέδοσαν τὴν πόλιν. καὶ τοὺς Πλαταιέας ἔτρεφον οἱ Πελοποννήσιοι ἡμέρας τινὰς, ἐν ὅσῳ οἱ ἐκ τῆς Λακεδαίμονος δικασταὶ πέντε ἄνδρες ἀφίκοντο. ἐλθόντων δὲ αὐτῶν, κατηγορία μὲν [e] οὐδεμία προετέθη· ἠρώτων δὲ αὐτοὺς, ἐπικαλεσάμενοι, τοσοῦτον μόνον, [f] εἴτι Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς ξυμμάχοις ἐν τῷ [g] πολέμῳ τῷ παθεστῶτι ἀγαθόν τι [h] εἰργασμένοι εἰσίν. [i] οἱ δ' ἔλεγον, αἰτησάμενοι μακρότερα εἰπεῖν, καὶ προτάξαντες σφῶν αὐτῶν Ἀσύμαχόν τε τὸν Ἀσωπολάδου, καὶ Λάκωνα τὸν Αἰμνήστου, πρόξενον ὄντα Λακεδαιμονίων, [k] καὶ ἐπελθόντες, ἔλεγον τοιάδε.

νγ'. „ΤΗΝ μὲν παράδοσιν τῆς πόλεως, ὦ Λακεδαιμόνιοι, πιστεύσαντες ὑμῖν, ἐποιησάμεθα, ἡ τοιάνδε δίκην οἰόμενοι ὑφέξειν, νομιμωτέραν δέ τινα ἔσεσθαι· καὶ ἐν δικασταῖς οὐκ ἐν ἄλλοις δεξάμενοι (ὥσπερ καὶ ἐσμὲν) γε ἔσθαι, ἢ ὑμῖν· ἡγούμενοι τὸ ἴσον μάλιστ' ἂν φέρεσθαι. νῦν δὲ φοβούμεθα, μὴ ἀμφοτέρων ἅμα ἡμαρτήκαμεν· τόν τε γὰρ ἀγῶνα περὶ τῶν δεινοτάτων εἶναι, εἰκότως ὑποπτεύομεν, καὶ ὑμᾶς, μὴ ἀ [m] κοινοὶ ἀποβῆτε· τεκμαιρόμενοι, προκατηγορίας τε ἡμῶν οὐ [n] προγεγενημένης, ἢ χρὴ ἀντειπεῖν, [o] (ἀλλ' αὐτοὶ λόγου ἠτησάμεθα·) τό, τε ἐπερώτημα βραχὺ ὄν, ᾧ [p] τὰ μὲν ἀληθῆ ἀποκρίνασθαι,

[t] Πλαταιεῖς *Ar. C. Reg. Caſſ. Gr. Dan.* et ἐκ ἔτι hic et paſſim *Gr.* [v] Αὐτῶν deeſt *Ar. C. Dan. Aug.* [x] Ἐδύναντο *Caſſ. Gr.* [y] Αὐτῶν om. *Cl. Caſſ.* Mox γὰρ poſt εἰρημ. a m. 2. in Mosqu. a 1. γ'. [z] Ἔχωσι *Gr.* [a] Τὸ μετὰ τὴν πρᾶξιν ἀποδοῦναι, ἀνάδοτον ὂν τις εἰποῖν δύναιτο, εἰπόντος Θουκιδίδου, μὴ ἀνάδοτος εἴη Πλαταιά. *Pollux* L. 7. c. 2. vbi Πλάταια, non Πλαταιὰ ſcribendum, vt docet *Euſtathius* ad *Homeri* Il. β'. 201. et 203. *Ed. Baſil. Hudſ.* [b] Προπέμπει *Ar. C. Dan.* [c] Δὲ *Gr.* [d] Ταῦτα *Flor.* [e] Οὐδὲ μία *C. Caſſ.* [f] Εἰ τὰς Λακεδαιμ. *Gr.* et paullo ante ἠρώτων δ' αὐτούς. [g] Πολέμῳ καθεστῶτι *Gr.* Τῷ καθεστῶτι abſunt a *Reg.* Αὐτῷ π. Mosqu. [h] Εἰργασάμενοι *C.* [i] Οἱ δὲ ἔλεγον *Gr.* [k] Καὶ ἐπελθόντες non agnoſcunt *Ar. C.* Ἐπελθόντες pro παρελθόντες accipiendum, vel τὸ ἐπελθόντα λέγειν idem valet ac τὸ παρέρχεσθαι τῶν ἄλλων κατηγορήσαντα, ſcilicet, ἃ οἱ κατηγορεῖν τῶν ἄλλων, *de. Port.* Omittit etiam *Dan.* et mox habet εἰ μὲν παράδ. [l] Ὡς καὶ *Dan.* [m] Κοινῇ *Gr.* Mosqu. [n] Προγενομένης *C.* [o] Ἀλλὰ αὐτοὶ *Gr.* [p] Τὸ *Reg.*

Πλαταιῆς] Hanc Plataearum deditionem cum eruptione III, 20. memorata coniungere videtur, 315. c. *Diodorus. Demoſthenes* in Neaeram p. 531. Τῶν δὲ Πλαταιέων ἀποκρινομένων, ἔτι ἄνευ Ἀθηναίων οὐδὲν ἂν πράξειαν, ἐπολιόρκουν αὐτοὺς διπλῷ τείχει περιτειχίσαντες ΔΕΚΑ ἔτη. Interp. decennium, ſed reclamat computus. Vrbem *περιεταύρωσαν* Bell. Pelop. III. deditio autem facta eſt belli eiusdem anno quinto. repone ergo fidenter, δύο. Caeterum *Plataea* vtroque numero *Noſter* et *Herodotus*. Apud *Nepotem, Mſ. Trin. Plataeas*, Pauſan. I. vbi vocem *millibus* recte omittit. Vid. *Wheleruum* Itin. p. 474. et *Sextum Empir.* 31, d. WASS. *Sextus* aduerſ. Grammat. Cap. VII. Ἀθῆναι γὰρ λέγονται πληθυντικῶς, αἱ μία πόλις, καὶ Πλαταιαί. *Euſtath.* in Il. Iliad. p. 296. Ἐνικῶς μὲν γὰρ ἡ Πλάταια, πληθυντικῶς δὲ αἱ Πλαταιαί. Et ſic *Stephanus*, vbi vid. *Interpretes*. DVCK.

Δυνάμενοι πολιορκ.] Commeatu ac frumento, facultatibusque et viribus ferendae diutius obſidionis deſtituti. Abreſch. p. 330. GOTTL.

Vis non ineſt in voc. δυνάμενοι, quo ita explicato, vt facit Gottl. tamen non conſtet ratio Infinit. πολιορκ. ſed in πολιορκεῖσθαι, quod hic ſit, ſuſtinere, diutius pati obſidionem, ſubint. ἔτι, diutius, porro. cf. Philol. Th. Paull. p. 245. BAVER.

Αὐτῶν] Abeſt *Cl.* non male. WASS.

Μὴ ἀνάδοτος εἴη ἡ Πλάταια] *Pollux* VII, 13. μὴ ἀνάδοτος εἴη Πλάταια, omiſſo articulo. et explicat, τὸ μετὰ τὴν πρᾶξιν ἀποδοθέν. Videtur ad prouerbium alludere, τῶν ὀρθῶς δοθέντων ἀφαίρεσις οὐκ ἔστι. Vid. ad locum Adnotata. WASS. *Stephanus* Append. ad Script. de Dial. p. 201. putat, *Pollucem* indicare, ἀνάδοτος eſſe inter vocabula *Thucydidi* peculiaria, vel cum paucis communia. Hoc non facile quis colligat e verbis *Pollucis*, qui ſaepe eodem modo loquitur de vocabulis quibusdam, quae multis communia ſunt. quamquam fortaſſis verum eſt, ἀνάδοτος raro apud alios inueniri. DVCK.

Δικασταὶ πέντε ἄνδρες] Horum vnus erat Ariſtomenidas, Ageſilai regis auus maternus, vt ait *Pauſanias* in Laconicis. *Palmerius* Exercitat. p. 48. HVDS.

Τοσοῦτον μόνον] *Stephanus* l. d. p. 105. quia τοσοῦτον per ſe ſignificat *hoc ſolum*, ſiue *non aliud quam hoc*, τὸ μόνον abundare exiſtimat. Sed hoc ſatis obuium eſt: παρέλκειν illud particulae τι, in iis, quae ſequuntur, εἴ ΤΙ Λακεδαιμονίοις — ἀγαθόν ΤΙ εἰργασμένοι εἰσὶν, longe, vt opinor, inuſitatius. Et certe tantum vno loco poſitum ad ſententiam ſufficere poterat. Mox Cap. 54. vbi haec repetuntur, omittitur loco poſteriore: In *Gr.* hic abeſt loco priore. Eadem varietas eſt Cap. 68. DVCK.

Εἴτι Λακεδαιμονίοις — ἀγαθόν τι] Duck. inclinat alterum τι deleri. et infra c. 54, 4. omittitur. Sed hic pleonaſmus non inuſitatus eſt, in primis apud Thuc. v. Abreſch. pag. 332. GOTTL.

52. Per eadem autem huius aestatis tempora, Plataeenses quoque, quod nullum commeatum amplius haberent, nec obsidionem diutius ferre possent, hunc in modum compositione facta Peloponnesiis se dediderunt. *Peloponnesii* muros vrbis oppugnare coeperunt, illi vero ipsos propulsare non poterant. Quare dux Lacedaemonius, cum eorum imbecillitatem cognouisset, per vim quidem eos capere noluit, (hoc enim a Lacedaemoniorum Magistratibus ei fuerat interdictum, vt, si forte foedus aliquando cum Athenienſibus fieret, et vtrique oppida bello capta, quae in sua potestate haberent, reddenda consentirent, Plataea non redderetur, quod ipsi sua sponte se dedidissent) sed caduceatorem ad eos misit, qui diceret, nunquid se, et vrbem vltro Lacedaemoniis dedere, eorumque iudicio stare vellent, ea conditione, vt de sontibus supplicium sumerent, nullum vero indicta causa damnarent ac punirent. Atque caduceator quidem haec tantum dixit. Illi vero (iam enim in extrema imbecillitate constituti erant) vrbem ipsis dediderunt. Peloponnesii vero Plataeenses per aliquot dies aluerunt, donec Lacedaemone quinque Iudices aduenerunt. Cum autem illi adfuissent, nullam quidem accusationem ipsis proposuerunt: sed illos accersitos hoc tantum interrogabant, nunquid in hoc bello, ex quo suscentum esset, de Lacedaemoniis, eorumque sociis aliquo modo bene meriti essent. Illi vero, cum petiissent, vt suam causam oratione prolixiore sibi agere liceret, responderunt, suaeque causae patronos constituentes Astymachum Asopolai, et Laconem Asimnesti filium, cui publicum erat cum Lacedaemoniis hospitium, atque in medium progressi, in hunc modum verba fecerunt. Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88. 2. V. C. Varr. 327. Eodem tempore.

53. „VRBIS deditionem, o Lacedaemonii, vestra aequitate freti fecimus; non existimantes, nos tale iudicium subituros, at aequius aliquod fore sperantes; et conditionem nobis oblatam accepimus, vt non apud alios, sed apud vos iudices causam diceremus, quemadmodum etiam dicimus; sic enim potissimum nos nostrum ius obtenturos arbitrabamur. Iam vero veremur, ne ab vtroque simul aberraverimus. Nam et de capite nostro vltimoque supplicio certamen esse, et vos non aequos iudices fore, merito suspicamur; coniecturam inde facientes, tum quia nullus accusator ante constitutus est, cuius criminationem refellamus, sed et ipsi, vt dicendi potestas nobis fieret, poposcimus: tum etiam quia vestra interrogatio perbreuis, ad quam si vera respondeamus, hoc nostram causam euertit, sin falsa,

γέφυραν] ὅτε. Αὐτῶν τῷ τείχει] τῶν Πλαταιέων. Εἰρημένον γὰρ ἦν αὐτῷ] ἀντίπτωσις, ἤτοι αἰτιατικὴ ἀντὶ γενικῆς. ἀντὶ τοῦ, εἰρημένου γὰρ αὐτῷ, εἶπεν. Ἐκ Λακεδαίμονος] ἐκ τῆς βουλῆς τῶν Λακεδαιμονίων. Μὴ ἀνάδοτος εἴη] μὴ ἀποδοθῇ δηλονότι ἐπίσω. μὴ ἀποδόσιμος γένοιτο. Προσπέμπει δὲ] ὅτος· ὁ δὲ πρὸς τὸν μέν. πρεσβῦτε γὰρ, ὅτι βίᾳ μὲν οὐκ ἐβούλοντο ἑλεῖν. Τὴν μὲν παράδοσιν] ἡ δημηγορία τῶν Πλαταιέων δικανικωτέρα ἐστί· τὸ δὲ προοίμιον, ἐξ αὐτοῦ τοῦ πράγματος, καὶ ἐκ προσοχῆς. Οὐκ ἐν ἄλλοις δεξάμενοι] οὐκ ἐν ἄλλοις ἢ ὑμῖν. τὸ δὲ ἑξῆς, καὶ ἐν δικασταῖς οὐκ ἐν ἄλλοις ὑπάρχοντες γενέσθαι, ὥσπερ καὶ ἐσμὲν ἄρτι κρινόμενοι ὑφ' ὑμῶν. Ἢ ὑμῖν] κατὰ δύο (φησὶ) τρόπους πρὸθυμήθημεν ἐγχειρίσαι ὑμῖν τοῖς Λακεδαιμονίοις τὴν πόλιν, κατά τε τὸ μὴ περὶ θανάτου κριθῆναι, ἀλλὰ περί τινος μικρωτέρας ζημίας, καὶ καθὸ δικαίους ὑμᾶς κριτὰς ἡγησάμεθα γενέσθαι. νῦν δὲ (φησὶ) φοβούμεθα, μὴ ἀμφοτέρων ἅμα ἡμαρτήκαμεν. καὶ τὴν αἰτίαν εὐθὺς ἐπιφέρει. τόν τε γὰρ ἀγῶνα, φησὶ, καὶ τὰ ἑξῆς. Τὸ ἴσον] τὸ δίκαιον. Φέρεσθαι] ἀποφέρεσθαι. Περὶ τῶν δεινοτάτων] περὶ τοῦ θανάτου. Μὴ οὐ κοινοὶ] μὴ οὐκ ἴσοι, μὴ οὐ δίκαιοι, ἀλλ' ἐπεφαλκέα τὴν νίκην ποιήσητε. Τεκμαιρόμενοι] ἡμεῖς δηλονότι. Ὧι τὰ μὲν] τῷ ἐρωτήματι. Καὶ γὰρ ὁ μὴ ῥηθεὶς λόγος] ὁ ἄνθρωπος ὁ

Ἐπελθ.] v. Abresch. Dil. p. 100. GOTTL.

Ἐν δικασταῖς — ἐν ἄλλοις] Heilm. malit pro ἐν ἄλλοις, ἂν legi. IDEM.

Δεξάμενοι] i. e. εἰ δεξάμεθα. participia conditionaliter adhibentur. Abresch. 331. GOTTL.

Ἢ ὑμῖν] Delet Reisk. τὸ ἢ. GOTTL.

Ἡγούμενοι] Sc. ἦμεν. v. Abresch. l. c. IDEM.

Pendet ab ἐπισησάμεθα, vt reliqua participia; nec video, cur suppleatur, ἦμεν. Deinde in verbis ἐν δικ. οὐκ ἐν ἄλλοις — γενέσθαι, alterum ἐν redundet, nisi ita intellexeris: ἐν δικασταῖς, (simpliciter,) si (vtique) si apud iudices agenda res sit, non ἐν ἄλλοις tamen, non apud alios, praeter vos, volentes iudicari. BAUER.

Τεκμαιρόμενοι] Duplex regimen accommodatum τῷ τεκμαιρόμενοι, gen. et accus. Ille pendet ab omissa praep. ἀπὸ, l. ἐξ. v. Abresch. Dil. 331. Bauerus post verba ἀλλ' αὐτοὶ omissum credit ὅτι. GOTTL.

Ἐπερώτημα] Abresch. 332. dictum putat cum respectu ad verba: λόγον ἠτησάμεθα — nec προκατηγορία προεγένετο. Sed arguitari videtur Abresch. nam c. 54. in eadem re ponitur, ἐράτημα. IDEM.

ἐναντία γίγνεται, τὰ δὲ ψευδῆ, ἔλεγχον ἔχει. πανταχόθεν [pp] δὲ ἄπορον καθεστῶτες, ἀναγκαζόμεθα, καὶ ἀσφαλέστερον δοκεῖ εἶναι, εἰπόντας τὶ κινδυνεύειν. καὶ γὰρ ὁ μὴ ῥηθεὶς λόγος τοῖς [q] ὧδ' ἔχουσιν αἰτίαν ἂν παράσχοι, ὡς, εἰ ἐλέχθη, σωτήριος ἂν ἦν. χαλεπῶς δὲ ἔχει ἡμῖν πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ἡ πειθώ. ἀγνῶτες [r] μὲν γὰρ ὄντες ἀλλήλων, ἐπεισενεγκάμενοι μαρτύρια ὧν ἄπειροι ἦτε, ὠφελήμεθ' ἂν· νῦν δὲ πρὸς εἰδότας [s] πάντα λελέξεται. καὶ [t] δέδιμεν ἀχὶ, μὴ, [v] προκαταγνόντες ἡμῶν τὰς ἀρετὰς ἧσσους εἶναι τῶν ὑμετέρων, ἔγκλημα [x] αὐτὸ ποιῆτε, ἀλλὰ μὴ, ἄλλοις χάριν φέροντες, ἐπὶ διεγνωσμένην κρίσιν καθιζώμεθα.

νδ'. „ [y] Παρεχόμενοι δὲ ὅμως ἃ ἔχομεν δίκαια, πρός τε τὰ Θηβαίων διάφορα, καὶ ἐς ὑμᾶς, [z] καὶ ἐς τὰς ἄλλας Ἕλληνας, [a] τῶν εὖ δεδρασμένων ὑπόμνησιν ποιησόμεθα, καὶ πειθειν πειρασόμεθα. Φαμὲν γὰρ πρὸς τὸ ἐρώτημα τὸ βραχύ, εἴτι Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς ξυμμάχοις ἐν τῷ πολέμῳ τῷδε ἀγαθὸν πεποιήκαμεν, εἰ μὲν ὡς πολεμίους ἐρωτᾶτε, οὐκ ἀδικεῖσθαι ὑμᾶς, μὴ εὖ παθόντας· φίλους δὲ νομίζοντας, αὐτοὺς ἁμαρτάνειν μᾶλλον, [b] τοὺς ἡμῖν ἐπιστρατεύσαντας. [c] τὰ δ' ἐν τῇ εἰρήνῃ καὶ πρὸς τὸν Μῆδον, ἀγαθοὶ γεγενήμεθα, τὴν μὲν, ἃ λύσαντες νῦν πρότεροι, τῷ δὲ ξυνεπιθέμενοι τότε [d] ἐς ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος μόνοι Βοιωτῶν. καὶ γὰρ ἠπειρῶταί [e] τε ὄντες ἐναυμαχήσαμεν ἐπ' Ἀρτεμισίῳ, μάχῃ τε τῇ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ γῇ γενομένῃ, παρεγενόμεθα ὑμῖν τε καὶ Παυσανίᾳ. εἴτε τι ἄλλο κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ἐγένετο ἐπικίνδυνον τοῖς Ἕλλησι, πάντων παρὰ δύναμιν μετέσχομεν. καὶ ὑμῖν, ὦ Λακεδαιμόνιοι, ἰδίᾳ, ὅτε περ δὴ μέγιστος φόβος περιέσχε τὴν Σπάρτην, μετὰ τὸν σεισμὸν τῶν [f] ἐς Ἰθώμην Εἱλώτων ἀποστάντων, τὸ τρίτον μέρος ἡμῶν αὐτῶν ἐξεπέμψαμεν [g] ἐς ἐπικουρίαν. ὧν οὐκ εἰκὸς ἀμνημονεῖν.

νέ. „Καὶ τὰ μὲν παλαιὰ καὶ μέγιστα τοιῶτοι ἠξιώσαμεν εἶναι· πολέμιοι δὲ ἐγενόμεθα ὕστερον· ὑμεῖς [h] δὲ αἴτιοι· δεομένων γὰρ ξυμμαχίας, ὅτε Θηβαῖοι ἡμᾶς ἐβιάσαντο, ὑμεῖς ἀπεώσασθε, καὶ πρὸς Ἀθηναίους ἐκελεύετε τραπέσθαι, ὡς ἐγγὺς ὄντας, ὑμῶν δὲ μακρὰν ἀποικοῦντων. ἐν μέντοι τῷ πολέμῳ ὠδὲ [i] ἐκπρεπέστερον ὑπὸ ἡμῶν ἤστε ἐπάθετε, ἤστε [k] ἐμελλήσατε. εἰ δ' ἀποσῆναι Ἀθηναίων οὐκ ἠθελήσαμεν, ὑμῶν κελευσάντων, οὐκ ἠδικοῦμεν. καὶ γὰρ ἐκεῖνοι ἐβοήθουν ἡμῖν ἐναντία Θηβαίοις, ὅτε ὑμεῖς ἀπωκνεῖτε· καὶ προσθῆναι αὐτοὺς [l] ἐκέτι ἦν καλὸν, ἄλλως τε καὶ ἢς εὖ παθών τις καὶ αὐτὸς δεόμενος προσηγάγετο ξυμμαχίας, καὶ πολιτείας μεταλαβεῖν· ἵνα δὲ [m] ἐς τὰ παραγγελλόμενα εἰκὸς ἦν προθύμως. ἃ δὲ ἑκάτεροι ἐξηγεῖσθε τοῖς ξυμμάχοις, οὐχ οἱ ἑπόμενοι αἴτιοι, [n] εἴ τι μὴ καλῶς ἐδράτε, [o] ἀλλ' οἱ ἄγοντες ἐπὶ τὰ μὴ ὀρθῶς ἔχοντα.

[pp] τε Mosqu. [q] Ὧδε ἔχουσιν *Ar. C.* Mosqu. cui et d. ἂν post αἰτίαν. [r] Μὲν deest *Ar.* τὲν d. Mosqu. [s] Πᾶν λελέξεται *Ar. C.* Πάντα λέξεται *Gr.* Πᾶν λελέξεται *Dan.* [t] Δεδιμεν *Reg.* Μὴ ἐχὶ Mosqu. [v] Κατηγνόντες C. [x] Αὐτῷ *Gr.* Ποιεῖτε *Reg.* [y] Παρισχόμενοι *Dan.* [z] Καὶ τὰς *Cl. Gr.* Mosqu. *Aug. Reg. Caff.* [a] Τῶνδε *Reg.* Mosqu. Δεδραμένων *Dan.* Paullo post καὶ πειθ. τειρ. def. Mosqu. [b] Τὰς deest *Ar. C. Dan.* Mosqu. [c] Τὰ δὲ ἐν *Ar. C.* [d] Ἐπ' ἐλευθερίᾳ *Ar. C. Dan.* [e] Τὲ deest *Reg.* [f] Ἐπ' Ἰθώμην *Ar. C. Dan.* Εἰς Ἰθ. *Reg.* [g] Εἰς ἐπικερίαν *Bar. Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Steph.* I. *Reg. Caff. Gr.* [h] Δ' αἴτιοι *Gr.* [i] Ἐκπρεπεστέρων C. [k] Ἐμελλήσατε, et mox ἐβοήθουν *Gr.* Ἐμελήσατε Mosqu. [l] Οὐκέτι ἦν *Bar. Ald. Flor. Baſ.* [m] Εἰς τὰ *Gr.* [n] Εἰ μή τι *Marg. Bar. Flor. Baſ.* Εἴ τε μὴ *Reg.* [o] Ἀλλὰ οἱ *Gr.*

Καὶ ἐς τὰς ἄλλας] Καὶ τοὺς ἄλλους quidam *Miſſ.* vtroque modo *Noſter.* WASS. Τῶν εὖ — ποιησόμεθα *Thomas Mag.* in δεδρασμένον. DVCK.

Σεισμόν] Olymp. LXXVII, 4. vid. *Diodor.* pag. 274. c. WASS.

Πρὸς — τραπέσθαι] *Thom. Magiſt.* in βάλλειν. DVCK.

Ἐδράτε] Reisk. ἐδράτο, contingit. Mutauit poſtea ſententiam, f. ἐδράτην, aut ἐδράτε. GOTTL.

Nulla mutatione opus; de praeterito enim agi, declaret, εἰκὸς ἦν. BAVER.

Ἀλλ' οἱ ἄγοντες ἐπὶ τὰ μὴ ὀρθῶς ἔχοντα] *Valla, penes illos, qui duces ad prave agendum extiterant. Fr. Portus, penes duces.* Vterque recte. Male *Ac. Portus*, quem ſequutus eſt *Hudſonus, penes illos, qui ves ad res pravas agendum duxerunt.* Apertum eſt, e ſuperioribus repetendum eſſe τοὺς ἑπομένους: οὐχ οἱ ἑπόμενοι αἴτιοι, ἀλλ' οἱ ἄγοντες τοὺς ἑπομένους. Infr. Cap. 65. εἰ γὰρ ἄγοντες κακουμεθα μᾶλλον τῶν ἑπομένων. DVCK.

mendacii facile argui possumus. Itaque cum maximis difficultatibus vndique premamur, et in ancipiti fortuna constituti simus, cogimur, et tutius esse ducimus, * aliquid dicendo periclitari. Quod enim dici potuit ab illis, qui in tali discrimine versantur, nisi dictum fuerit, hominibus praebet occasionem existimandi, hoc ipsum, si dictum fuisset, salutem illis dare potuisse. Sed praeter alia ipsa persuadendi ratio in difficili nobis est. nam si ignoti inter nos essemus, allatis testimoniis rerum illarum, quas ignoraretis, causam nostram fortasse iuuaremus. iam vero apud eos, qui rerum sunt gnari, omnia dicentur. Nec illud pertimescimus, ne crimini nobis detis, et propterea nos damnetis, quod virtute vobis inferiores simus; sed *id veremur*, ne, in aliorum gratiam, iudicium iam peractum, vestroque praeiudicio confirmatum subeamus. Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88. 2. V. C. Varr. 327.

54. „ ** Veruntamen ius nostrum aduersus Thebanorum simultates tuebimur, et quicquid ad iustam nostrae causae defensionem facit, proferemus; nostraque beneficia cum in vos, tum etiam in caeteros Graecos collata commemorabimus, et flectere vos conabimur. Respondemus enim ad vestram illam perbreuem interrogationem, nunquid in hoc bello de Lacedaemoniis, eorumque sociis, aliquo modo bene meriti simus: si nos, vt hostes interrogatis, vos nullam iniuriam a nobis accepisse, qui nullis beneficiis a nobis affecti fueritis: sin vt eos, quos amicos esse ducitis, vos potius peccare, qui bellum nobis intuleritis. Quod autem ad pacem attinet, et ad bellum contra Medos gestum, bonorum virorum officium fecimus: quippe qui illam quidem, nunc non violauimus priores: illos vero, tunc soli ex omnibus Boeotis vna vobiscum pro libertate Graecorum aggressi sumus. Nam, quamuis in locis mediterraneis habitaremus, tamen nauale proelium ad Artemisium commisimus; et quum in agro nostro pugna commissa est, in ea vobis, et Pausaniae adfuimus. Et si quae aliae res cum periculo coniunctae per id tempus a Graecis gestae fuerunt, omnium participes supra vires exstitimus. Vobis etiam, Lacedaemonii, priuatim, quum maximus terror Spartam circumstetit, post terrae motum, quo tempore Helotes defectione a vobis facta in Ithomen se receperunt, tertiam nostrae ciuitatis partem auxilio misimus. quarum rerum memoriam vos deponere non decet.

55. „Ac olim quidem in maximis, grauissimisque rebus tales esse non dubitauimus. postea vero fuimus hostes: sed vos in culpa fuistis. Cum enim a vobis petiissemus, vt in vestram societatem nos reciperetis, quum Thebani vim nobis intulerunt, nos reiecistis, et imperastis, vt ad Athenienses confugeremus, quod illi quidem essent vicini, vos vero in loco valde remoto habitaretis. In bello tamen nullam insignem iniuriam a nobis accepistis, nec accepturi eratis. Quod si ab Athenienſibus vestro iussu deficere noluimus, nullam iniuriam propterea vobis fecimus. Illi enim contra Thebanos auxilium nobis tulerunt, quum vos *hoc ipsum facere* pigebat. Nec amplius honestum erat eos prodere, praesertim homines de nobis bene meritos, quos in societatem precibus adduximus, et a quibus ciuitate donati fuimus. Imo vero nos decebat ad illorum imperata alacriter facienda ire. *** Sed quae vtrique peccastis, dum sociis imperaretis, si quid non honeste feciſtis, horum culpa non penes illos est, qui sequuti sunt, sed penes illos, qui vos ad res prauas agendum duxerunt.

* Non prius periclitari, quam aliquid dixerimus. *Steph.* Vt prius, quam periculum subeamus, aliquid dicamus. *Acacius.* HVDS. ** Nihilo tamen minus, quid iuris habeamus, et aduersus Thebanorum postulata, et aduersum vos caeterosque Graecos, exhibebimus, et nostra benefacta recensentes flectere etc. *Steph.* et *Acacius.* IDEM. *** At quae vos duces cum suis vtrique sociis egistis etc. *Valla.* Dum vero vtrique sociis vestris praeceditis, si quid etc. *Acacius.* IDEM.

σιωπήσας, καὶ μὴ εἰπών. Σωτήριος ἂν ἦν] πρόξενος σωτηρίας. Πρὸς τοῖς ἄλλοις] τοῖς σιωπῶσιν ἐξ ἀπορίας. Ἐπεισενεγκάμενοι] ἡμεῖς δηλονότι. Ἀλλὰ μὴ ἄλλοις] τοῖς Θηβαίοις φησίν. Εὖ δεδρασμένων] ὑφ' ὑμῶν μὲν ὡς πολεμίων. τοῦτο τὸ ἐπιχείρημα λύσις ἐστὶ τοῦ Λακεδαιμονικοῦ διλήμματος ἐρωτήματος, τοῦ λέγοντος, ὅτι κἀκείνους ἡμᾶς, ὦ Πλαταιεῖς, ἐν τῷ παρόντι πολέμῳ, ἢ οὔ;

νε'. „Θηβαῖοι δὲ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἡμᾶς ἠδίκησαν, τὸ δὲ τελευταῖον, αὐτοὶ ξύνισε, [p] δι' ἅπερ καὶ τάδε πάσχομεν. πόλιν γὰρ αὐτὰς τὴν ἡμετέραν καταλαμβάνοντας ἐν σπονδαῖς, καὶ προσέτι ἱερομηνίᾳ, [q] ὀρθῶς [τε] ἐτιμωρησάμεθα, κατὰ τὸν πᾶσι νόμον κατθεστῶτα, τὸν ἐπὶ σφᾶς πολέμιον ὅσιον εἶναι ἀμύνεσθαι· καὶ νῦν οὐκ ἂν εἰκότως δι' αὐτὰς βλαπτοίμεθα. εἰ γὰρ τῷ αὐτίκα [r] χρησίμῳ ὑμῶν τε καὶ ἐκείνων πολεμίῳ τὸ δίκαιον λήψεσθε, τῷ μὲν ὀρθῷ φανεῖσθε οὐκ ἀληθεῖς κριταὶ ὄντες, τὸ δὲ ξυμφέρον μᾶλλον θεραπεύοντες. καίτοι, εἰ νῦν ὑμῖν ὠφέλιμοι δοκοῦσιν εἶναι, πολὺ καὶ [s] ἡμεῖς καὶ [t] οἱ ἄλλοι Ἕλληνες μᾶλλον τότε, ὅτε ἐν μείζονι κινδύνῳ ἦτε. νῦν μὲν γὰρ ἑτέροις ὑμεῖς [v] ἐπέρχεσθε δεινοί· ἐν ἐκείνῳ δὲ τῷ καιρῷ, ὅτε πᾶσι δηλείαν ἐπέφερεν ὁ βάρβαρος, οἵδε μετ' αὐτοῦ ἦσαν. καὶ δίκαιον, ἡμῶν τῆς νῦν ἁμαρτίας (εἰ ἄρα ἡμάρτηταί [x] τι) ἀντιθεῖναι [y] τὴν τότε προθυμίαν· καὶ μείζω τε πρὸς ἐλάσσω εὑρήσετε, καὶ ἐν καιροῖς, οἷς σπάνιον ἦν, τῶν Ἑλλήνων τινὰ ἀρετὴν τῇ Ξέρξου δυνάμει ἀντιτάξασθαι. ἐπῃνοῦντό τε [z] μᾶλλον οἱ μὴ τὰ ξύμφορα πρὸς τὴν ἐφοδον αὐτοῖς ἀσφαλείᾳ πράσσοντες, ἐθέλοντες δὲ τολμᾶν μετὰ κινδύνων τὰ βέλτιστα. ὧν ἡμεῖς γενόμενοι, καὶ τιμηθέντες ἐς [a] τὰ πρῶτα, νῦν ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς δέδιμεν μὴ διαφθαρῶμεν, Ἀθηναίους ἑλόμενοι δικαίως μᾶλλον ἢ ὑμᾶς κερδαλέως. [b] καίτοι χρὴ ταὐτὰ περὶ τῶν αὐτῶν ὁμοίους φαίνεσθαι [c] γιγνώσκοντας, καὶ τὸ ξυμφέρον μὴ ἄλλο τι νομίσαι, ἢ, τῶν ξυμμάχων τοῖς ἀγαθοῖς ὅταν ἀεὶ βέβαιον τὴν χάριν τῆς ἀρετῆς ἔχωσι, καὶ [d] τὸ παραυτίκα πε [e] ἡμῖν ὠφέλιμον [f] καθιστῆται.

νζ'. „Προσκέψασθέ [g] τε, ὅτι νῦν μὲν παράδειγμα τοῖς πολλοῖς τῶν Ἑλλήνων ἀνδραγαθίας νομίζεσθε· εἰ δὲ περὶ ἡμῶν γνώσεσθε μὴ τὰ εἰκότα ([h] ἃ γὰρ ἀφανῆ κρινεῖτε τὴν δίκην τήνδε, ἐπαινέμενοι δὲ [i] περὶ ἐδ' ἡμῶν μεμπτῶν,) ὁρᾶτε, ὅπως μὴ οὐκ ἀποδέξωνται, ἀνδρῶν ἀγαθῶν πέρι, αὐτὰς ἀμείνους

[p] Διάπερ Gr. [q] Ὀρθῶς ἐτιμωρησάμεθα Bar. Cl. Ald. Flor. Baſ. Steph. 1. Reg. Caſſ. Aug. In Reg. ſuper ἱερομ. ſcriptum erat manu rec. ἰν, quali legendum eſſet ἐν ἱερομηνίᾳ. [r] Τῶν καὶ ἐκείνων Ar. C. Bar. Dan. Gr. [s] Ita ex fide Codd. Mſſ. et vett. Editionum. Ἡμεῖς Steph. 1. 2. et Ae. Port. Ἡμεῖς etiam Caſſ. et Gr. Mosqu. ἡμ. ex correct. ſed fuit ὑμ. [t] οἱ deeſt Bar. Reg. Dan. Mosqu. [v] Ἐπήρχεσθε Dan. [x] Τι non agnoſcunt Bar. Cl. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ. Gr. Aug. [y] Τὴν τε προθ. Gr. [z] Μᾶλλα Ar. C. Dan. [a] Τἀπρωτα Reg. [b] Hic verborum ſenſus et ordo: καίτοι χρὴ ὑμᾶς ταυτὰ περὶ τῶν αὐτῶν ὁμοίους, ἀεὶ φαίνεσθαι γιγνώσκοντας, καὶ μὴ νομίσαι τὸ ξυμφέρον ἄλλό τι εἶναι, ἢ ὅταν τοῖς ἀγαθοῖς τῶν ξυμμάχων ἀεὶ τὴν τῆς ἀρετῆς χάριν βεβαίως παρέχωμεν, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ τὸ παραυτίκα πε ἡμῖν ὠφέλιμον καθιστῶμεν. Vel: καίτοι χρὴ τὸς ἀνθρώπους ταῦτα π. τ. ἀ. ὁ. ἀ. φ. γ. καὶ τὸ ξ. μ. ἀ. τ. ν. ἢ ὅταν τ. τ. ξ. τ. τ. ἀ. χ. β. ἀεὶ παρέχωσι, καὶ ἅμα τὸ π. π. αὐτοῖς ἀ. καθιστῶσιν. Ae. Port. [c] Γινώσκοντας Reg. In Mosqu. alterum γ. del. ſed a m. 2. ſupraſcr. [d] Τοπαραυτίκα Gr. [e] Ἡμῖν Marg. Ar. C. Reg. Caſſ. Gr. Dan. Mosqu. et antea, alii. [f] Καθίστατο Ar. C. Bar. Ald. Flor. Baſ. Gr. Καθίσταται Dan. Mosqu. [g] Τι deeſt C. [h] Οὐκ ἀφανῆ, et deinde τήνδ' ἐπαινέμενοι Gr. [i] Περὶ Reg.

Ἱερομηνίᾳ] *Portus*, cuius verſionem hic interpolauit *Hudſ.* putauit eſſe, νεμηνίαν. Et ſic Cap. 65. *Steph.* quoque in marg. *Edit. ſec.* verſionem *Vallae*, *die ſolemni*, emendat, *in ſacris*, vel *feriis primae diei menſis*, q. d. *feriarum menſtruarum die*. Fortaſſis omnis νεμηνία recte dici poteſt ἱερομηνία: ſed an omnis ἱερομηνία quoque ſit νεμηνία, mihi non liquet. Nam *Harpocration* e Demoſth. adu. Timocrat. ἱερομηνίας nihil aliud, quam ἑορτάδεις ἡμέρας interpretatur. Et ſic ex eo *Suidas* et *Heſychius*. Nec quidquam de νεμηνίᾳ addunt. Ac neque quisquam e quamplurimis Scriptoribus, quorum verba de ſacro νεμηνίας adfert *Meurſius* in Graec. Feriata, v. Νεμηνία, hunc diem vocat ἱερομηνίαν. Adde, quod *Thucyd.* II, 4. Plataeas a Thebanis τελευτῶντος τοῦ μηνὸς occupatas dicit. *Budaeus* in *Demoſthene*, qui ſaepe ἱερομηνίαν memorat, interpretabatur *ſacra ſtata aliquo menſe*, vel generaliter *diem feſtum*, et *Camerar.* in Demoſth. adu. Timocrat. *dies feſtos*. Vid. *Steph.* Theſ. *Suidas* ἱερομηνία, ἱερὰ ἑορτὴ κατὰ μῆνα. Sic etiam *Etymol. M.* et inſuper, ἡ ἐν τῷ μηνὶ ἱερὰ ἡμέρα, quae confirmant interpretationem priorem *Budaei*. In *Gloſſ.* ἱερομηνία, *feſtini ludi*: quo pertinet, quod e *Budaeo* adnotat *Steph.*, ἱερομηνίαν apud *Demoſthenem* etiam eſſe *diem ludorum*. Infra V, 54. eſt τὰ ἱερομήνια, vbi *Schol.* ἑορτάδες ἡμέραι. Quae *Kuhnius* ad Pauſan. III, 5. de ἱερομηνίαις adnotat, nihil magnopere ad inſtrationem huius loci faciunt, et non ſatis explorata videntur. DUKER.

Ἐφεδ. αὐτ. ἀσφαλ.] Nil agit Schol. in ἀσφαλείᾳ ſupplendo, ἑαυτῶν. Neque enim inde appareat, quo referatur Datiuus; quem ego pendere, putem, a ſubſt. ἔφοδον, ἔφοδον ἀσφαλείᾳ, i. e. ἀσφαλῆ, μετ' ἀσφαλείας. Aut notet ἀσφαλείᾳ, διὰ τὴν ἀσφάλειαν, vt ipſi eſſent tuti, nil a barbaro timerent; Quippe ἀσφάλεια eſt eadem cautio, cura, circumſpectio, diligentia cauendi; vt ἀσφαλὴς non *tutum* modo, verum et cautum, notat: vt in illo Auguſti, apud Sueton. c. 25. ἀσφαλὴς τραπηλάτης opponitur θρασεῖ, audaci, temerario. BAVER.

Καὶ τὸ ξυμφέρον] Locum h. impeditum optime videtur explicaſſe Abreſch. et pro ὑμῖν legit ὑμῶν. Bauer. ante καὶ excidiſſe putat, verbo ἔχωσι, *ei*. Heilm. locum non bene correxit: τὸ ὅταν eiicit et pro ἔχωσι, ἔχωσι corrigit, Dat. plur. GOTTL.

Τὸ ξυμφέρον, rel.] Forte ſic explicandus locus: oportet (vos, o Lacedaemonii,) non aliam vtilitatem (veſtram quoque,) habere, quam ſi (forte enim *ei* exciderit poſt ᾗ, ſimilitudine abſorptum, ſocius, ſi quidem ſemper gratiam firmam habuerint (benignis in ſe,) etiam praeſens ſtatus rerum et conditio vtilis detur et conſtituatur. Ὠφέλιμον pro ὠφελίμως, vt I, 32. init. σαφὲς κατασήσεσι aut καθίσασθαι ſimpliciter ſit, fieri, conſtitui. Ἡμῖν maxime incommodat: ſed intertum eſt, quod ad *ſe* ſterim conuerterent Plataeenſes, quaſi ſupra ſit, τοῖς ἀγαθοῖς τ. ξυμμάχων, ὥστερ ὑμῖν, vel hic καὶ οὖν καὶ ὑμῖν. Vt I, 82. ὅσοι, ὥστερ καὶ ἡμεῖς, ἐπιβουλευόμεθα pro ἐπιβουλεύονται· et 3, 67. ἢν οἱ ἡγεμόνες, ὥστερ νῦν ὑμεῖς, ποιήσωσθε, pro ποιήσωνται. v. Phil. Thuc. Paull. p. 108. BAVER.

56. „Thebani vero cum alias multas iniurias nobis intulerunt, * tum etiam hanc poſtremam, quae (vt vos ipſi noſtis) horum, quae patimur, eſt cauſa. Cum enim foederum, *pacisque* tempore, et ipſis feriis menſtruis vrbem noſtram occupaſſent, eos merito ſumus vlti, ſecundum legem ab omnibus receptam, quae fas eſſe docet, hoſtem, qui nos inuadit, propulſare: et ipſorum gratia nunc immerito plectemur. Nam ſi ex praeſenti vtilitate, quam ex illorum ſocietate percipitis, et ex hoſtili illorum odio, quo nos proſequuntur, iudicium faciatis, *nosque plectatis*; vos non religioſos iuris iudices eſſe, ſed potius vtilitati ſeruire conſtabit. Quod ſi nunc iſti vobis vtiles videntur eſſe, profecto nos, caeterique Graeci tunc, quum in maiori periculo eſſetis conſtituti, vobis multo magis vtiles exſtitimus. Vos enim nunc quidem alios inuaditis, *ipſis* formidoloſi. Sed illo tempore, quo barbarus iugum ſeruitutis omnibus Graecis imponebat, iſti cum ipſo fuerunt, *et ipſum adiuuerunt*. Quare aequum eſt, vt huic noſtro peccato (ſi modo peccatum aliquod a nobis eſt commiſſum) iam opponatis illud noſtrum animi ſtudium, quo tunc erga vos fuimus. et, ſi vtriusque collationem faciatis, ſtudium quidem maius, peccatum vero minus reperietis: idque eo tempore, quo inter Graecos rariſſimi reperiebantur, qui ſuam fortitudinem illi *formidandae* Xerxis potentiae opponerent: et *eo tempore*, *quo* ii magis laudabantur, ** qui aduerſus impetum et incurſum barbarorum nullam vtilitatis aut ſalutis ſuae rationem habuerunt; ſed vel maximo cum periculo res optimas *et pulcerrimas* alacriter et fortiter agere voluerunt. ex quorum numero licet nos fuerimus, licet etiam *propterea* honores praecipui nobis habiti fuerint; nunc tamen veremur, ne hac ipſa de cauſa *potiſſimum* perdamur, quod Athenienſes iuſte potius ſequi voluerimus, quam vos *iniuſte*, *et* noſtrae vtilitati conſulentes. Atqui de rebus iisdem idem pariter, *et ſemper* vos ſentire decet, et exiſtimare, vtilitatem nihil aliud eſſe, quam, quum ſociis, qui ſtrenue ſe geſſerunt, ſemper certam fortitudinis gratiam rependimus, et ſimul praeſentia negotia ex vſu noſtro conſtituimus. Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88. 2. V. C. Varr. 327.

57. „Illud etiam mature conſiderate, vos nunc quidem probitatis et aequitatis exemplar a pleriſque Graecis exiſtimari. Sed ſi de nobis iniquam ſententiam tuleritis (nec enim hoc iudicium, quod de noſtra cauſa facietis, erit obſcurum; ſed vos, qui bene auditis, de nobis, qui non male audimus, ſententiam feretis) cauete, ne *omnes* factum veſtrum improbent, quod de bonis viris, quamuis vos ipſi

* Tum hoc poſtremum, quod eſt cauſa eorum, quae patimur, vos ipſi, quale ſit, noſtis. *Acacius.* HVDS. ** Qui, dum inuaduntur, nullam etc. *Valla.* IDEM.

ἵνα, εἰ μὲν εἴποιεν ἀδικήσαντες, ὡς ἀδίκως αὐτὼς μετελεύσωνται· εἰ δὲ μή, ὡς ψευδομένως, εἴπερ ἀγαθόν τι ποιῆσαι Λακεδαιμονίους καὶ τὰς συμμάχους φήσαιεν. φασὶν ὧν οἱ Πλαταιεῖς, ἀπολογούμενοι ἐπὶ τούτοις, εἰ μὲν ὡς πολεμίους ἡμᾶς περὶ τούτων πυνθάνεσθε, φαμὲν μὴ ἀδικεῖσθαι τοὺς Λακεδαιμονίους ὑμᾶς ὑφ' ἡμῶν, εἴτι μὴ καλὸν ἐν πολέμῳ πεπόνθατε, ὅπερ ἦμεν ἐχθροί· εἰ δὲ ὡς φίλους κατασκευάσασθαι βέλεσθε, ἑαυτοὺς αἰτιᾶσθε. ὑμεῖς γὰρ πρότεροι ἠδικήσατε, καθ' ἡμῶν μετὰ τῶν συμμάχων Θηβαίων ἐπιστρατεύσαντες. Μὴ οὖν παθόντας] αὐτοὺς ὑμᾶς τοὺς Λάκωνας. Φίλους δὲ νομίζοντας] ἡμᾶς δηλονότι. Τῷ δὲ] τῷ Μήδῳ. Ἐν τῇ ἡμετέρᾳ γῇ] ἐν τῇ Πλαταίᾳ. Περιόψεσθε τὴν Σπάρτην] ἐκύκλωσεν. Ὧν οὐκ εἰκὸς] οὐ δίκαιον. Τῶ πολέμῳ] τῶ νῦν δηλονότι. Ἐκπρεπέστερον] ἔξω τῶ πρέποντος. Ἡμῶν κελευσάντων] τῶν Λακεδαιμονίων. Ἐναντία Θηβαίοις] μαχόμενοι τοῖς Θηβαίοις. Οὐκέτι γὰρ καλὸν] καλὸν, δίκαιον. ὃ καλὸν προδοῦναι δηλονότι εἰς τὰ προσασσόμενα ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων. Καὶ πολιτείας μετέλαβεν] ἐπολιτογραφήθη. Ἃ δὲ ἑκάτερσι] οἵ τε Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι. Ἐπὶ τὰ μὴ ὀρθῶς ἔχοντα] ἐπὶ τὰ ἄδικα. Καταλαμβάνοντας] ληῃρικῶς ἐπερχομένους. Ἐν σπονδαῖς] σπονδῶν τῶν εἰρηνικῶν. Κατὰ τὸν πᾶσι νόμον] τοῖς Ἕλλησιν. Ὅσιον εἶναι] δίκαιον. Βλαπτοίμεθα] ἀδικοίμεθα. Αὐτίκα] ἐν τῷ ἐνεστῶτι. Πολεμίῳ] ἐν τῷ πολέμῳ. Ὠφέλιμοι ὁσηδοῦν εἶναι] οἱ Θηβαῖοι δηλονότι. Πολὺ καὶ ὑμεῖς] καὶ οἱ ἄλλοι Ἕλληνες. ἐφείσατο εἰπεῖν, οἱ Ἀθηναῖοι, διὰ τὸ φορτικόν. Ὅτε ἐν μείζονι κινδύνῳ ἦτε] ἐπὶ τῶν Μακεδόνων, ἤγουν τῶν Μηδικῶν. Δεινοὶ] μετὰ δεινότητος. Ὅτε πᾶσι] τοῖς Ἕλλησιν. Οἵδε μετ' αὐτὰ ἦσαν] ἦγον, οἱ Θηβαῖοι συνεμάχουν αὐτῷ. Ἀντιθεῖναι] ἐναντίαν θεῖναι. Καὶ μείζω τε πρὸς ἐλάσσω] μείζω προθυμίαν πρὸς ἐλάσσω ἁμαρτίαν. Ἀρετὴν] ἀνδρείαν. Ἐπῃνέθητό τε μᾶλλον] ὑπερβαλλόντως εἶχον τὸν ἔπαινον. Ἀσφαλείᾳ] τῇ ἑαυτῶν δηλονότι. Ἐθέλοντες δὲ] ὅπερ καὶ Ἀθηναῖοι ἔταξαν, τὴν πόλιν αὐτῶν ἐρημώσαντες, καὶ ναυσὶ κινδυνεύσαντες. Τολμᾶν] σὺν πόλμῃ πράττειν. Γιγνώσκοντας] ὑμᾶς τοὺς Λακεδαιμονίους. Τὴν χεῖρα τῆς ἀρετῆς ἔχουσι] παρέχουσι. Μὴ τὰ εἰκότα] οὐχὶ δίκαια. Ἐπαινέσωσι δ'] ἡμᾶς δηλονότι. Ἀνδρῶν ἀγαθῶν πέρι] ἀνδρῶν ἀγαθῶν, ὑμῶν ἐκλαιστὶ τῶν Πλαταιέων. Αὐτὸς ἀμείνους ὄντας] αὐτὸς τὸ, ὑμᾶς, τοὺς

ὄντας, ἀπρεπές τι ἐπιγνῶναι, ἀδὲ [k] πρὸς ἱερεῖς τοῖς κοινοῖς σκῦλα ἀπὸ ἡμῶν τῶν εὐεργετῶν τῆς Ἑλλάδος ἀνατεθῆναι. δεινὸν δὲ δόξει εἶναι, Πλαταιᾶν Λακεδαιμονίους πορθῆσαι· καὶ τὰς μὲν πατέρας ἀναγράψαι ἐς τὸν τρίποδα τὸν ἐν Δελφοῖς [l] δι' ἀρετὴν τὴν πόλιν, ὑμᾶς δὲ [m] καὶ ἐκ παντὸς τῦ Ἑλληνικῦ [n] πανοικησίᾳ διὰ Θηβαίους ἐξαλεῖψαι. ἐς τᾶτο γὰρ δὴ ξυμφορᾶς προκεχωρήκαμεν, οἵτινες Μήδων τε κρατήσαντων ἀπολλύμεθα, καὶ νυν ἐν ὑμῖν, τοῖς πρὶν φιλτάτοις, Θηβαίων ἥσσώμεθα, καὶ δύο ἀγῶνας τὸς μεγίσας ὑπέστημεν, τότε μὲν, τὴν πόλιν εἰ μὴ παρέδομεν, λιμῷ διαφθαρῆναι, νῦν δὲ, θανάτῳ [o] δίκῃ κρίνεσθαι. καὶ [p] περιεώσμεθα ἐκ πάντων [q] Πλαταιᾶς, οἱ παρὰ δύναμιν πρόθυμοι ἐς τὸς Ἕλληνας, ἔρημοι καὶ ἀτιμώρητοι· καὶ ὅτε τῶν [r] τότε ξυμμάχων [s] ὠφελεῖ ὀδεὶς, ὑμεῖς τε, ὦ Λακεδαιμόνιοι, ἡ μόνη ἐλπὶς, δέδιμεν, μὴ ὀ βέβαιοι ἦτε.

νή. „Καίτοι ἀξιῶμέν γε καὶ θεῶν ἕνεκα τῶν ξυμμαχικῶν ποτὲ γενομένων, καὶ τῆς ἀρετῆς τῆς ἐς τὸς Ἕλληνας, [t] γναμφθῆναι ὑμᾶς, καὶ μεταγνῶναι, εἴτι ὑπὸ Θηβαίων ἐπείσθητε· τήν τε δικρεᾶν ἀντιπαιτῆσαι, αὐτὸς μὴ κλείνειν, ἃς μὴ ὑμῖν πρέπει· σώφρονά τε ἀντὶ αἰσχρᾶς κομίσασθαι χάριν, καὶ μὴ, ἡδονὴν δόντας ἄλλοις, κακίαν [u] αὐτὸς ἀντιλαβεῖν· [x] βραχὺ γὰρ τὸ τὰ ἡμέτερα σώματα διαφθεῖραι, ἐπίπονον δὲ, τὴν δύσκλειαν αὐτῆ ἀφανίσαι. ὐκ ἐχθρὸς γὰρ ἡμᾶς εἰκότως τιμωρήτεσθε, ἀλλ' εὔνως, κατ' ἀνάγκην πολεμήσαντας. [y] ὥστε καὶ τῶν σωμάτων ἄδειαν ποιῶντες, ὅσια ἂν δικάζοιτε, καὶ προνοῦντες, ὅτι ἑκόντας τε ἐλάβετε, καὶ χεῖρας προϊσχομένως (ὁ δὲ νόμος τοῖς Ἕλλησι, μὴ κλείνειν τᾶτως) ἔτι δὲ καὶ εὐεργέτας γεγενημένως [z] διαπαντός. ἀποβλέψατε γὰρ ἐς πατέρων τῶν ὑμετέρων θήκας, ὃς ἀποθανόντας ὑπὸ Μήδων, καὶ ταφέντας ἐν τῇ ἡμετέρᾳ, ἐτιμῶμεν [a] κατὰ ἔτος ἕκαστον [b] δημοσίᾳ ἐσθήμασί τε καὶ τοῖς ἄλλοις νομίμοις· ὅσα τε ἡ γῆ ἡμῶν ἀνεδίδω ὡραῖα, πάντων ἀπαρχὰς ἐπιφέροντες, εὔνοι μὲν ἐκ φιλίας χώρας, [c] ξύμμαχοι δὲ ὁμαίχμιοις ποτὲ γενομένοις. ὧν ὑμεῖς [d] τναντίον ἂν δράσαιτε,

k Πρὲς τοῖς ἱεροῖς τοῖς *Reg.* *l* Δι' ἀρετῆς *Ar. Dan.* *m* Καὶ deest *Gr.* *n* Πανοικεσίᾳ Mosqu. *Ar. C. Cl.* et ex emendatione πανοικησίᾳ. *Hudf.* Paullo inferius κρατησάντων ἀπωλλύμεθα *Caff.* *o* Δίκῃ non habet in textu *Reg.* sed inter versus rec. manu. *p* Περιεσώμεθα *Gr.* *q* Πλαταιεῖς *Ar. C. Bar. Ald. Flor. Baf. Reg. Caff. Dan. Gr.* *r* Τότε deest *Ar. Dan.* *s* Ὠφέλειται *Gr.* *t* Γναμφθῆναι *Marg.* Καμφθ. Aug. Paullo ante εἰς τὸς *Reg.* et vs. 1. cap. καὶ τὸ, et ξυμμάχων Mosqu. *u* Αὐτοῖς *Cl.* *x* Βραχὺ γάρ τι τὰ *Marg.* *y* Ὡς καὶ *Bar.* δὲ inf. a m. 2. Aug. καὶ in marg. Mosqu. *z* Διὰ παντὸς *C. Gr.* Mosqu. *a* Κατ' ἔτος *Dan.* Κατὰ τὸ ἔτ. Mosqu. *b* Δημοσίᾳ τε ἐσθ. τε *Gr.* Mox ἴσα γε ἡ γῆ *Reg.* *c* Σύμμαχοι *Gr.* deinde γιγνομένοις *Reg.* *d* Τὸ ἐναντίον *Reg. Caff. Gr.* Mosqu. Aug.

Πανοικησίᾳ] Πανοικεσίᾳ, quod quidam *Mſſ.* habent, etiam eſt in *Polluce* VI, 163. ex Antiphonte, et in *Thoma Mag.* πανοικὶ e Libanio. Sic quoque *Dionyſ. Halic.* VII, 18. et XI, 2. et *Moeris*. Sed in *Thucyd.* II, 16. non eſt πανοικεσίᾳ, vt *Thomas* laudat, ſed πανοικησίᾳ, ſine vlla varietate ſcripturae. *Portus* hic male discedit a verſione *Vallae*, et non recte ad nomen vrbis refert, quod de tota vrbe dicit *Thucydides*. Paullo poſt, ſi in his, οἵτινες Μήδων — ea ſententia eſt, quam *Interpretes* expreſſerunt, pro ἀπολλύμεθα, verbo praeſentis temporis, aliud tempus videtur requiri, vt in illo Themiſtoclis apud *Plutarch.* Themiſt. ὦ παῖδες, ἀπωλόμεθα, εἰ μὴ ἀπωλόμεθα. DVCK.

Ἀπολλύμεθα] Bauer. ἀπωλλύμεθα, ſubint. ἂν. GOTTL.

Θανάτῳ δίκῃ κρίνεσθαι] Κρίνεσθαι δίκῃ etiam *Plutarch.* dicit Public. p. 193. ὐκ ἔφευγεν ἐπ' αὐτῇ δίκῃ κριθῆναι πρὸς Ταρκύνιον. Habent etiam vocabulum δίκῃ hic omnes *Mſſ.* excepto *Regio*. Et ob id ſuſpectum eſſe poteſt, eo quod in hoc genere loquendi fere omittitur. *Plutarch.* Apophthegm. p. 327. κρινόμενος θανάτου. *Aelian.* XIII. Var. Hiſt. 42. ἐκρινάν με θανάτῳ. *Polyb.* VI, 12. Θανάτῳ δὲ κρίνει μόνος, ſc. ὁ δῆμος. Similiter in eo, quod ex *Athenaeo* XIII, 6. adfert *Budaeus*, κρινομένη δὲ ὑπὸ Εὐθίας τὴν ἐπὶ θανάτῳ, ἀπέφυγε. In quibus *Stephanus* Append. ad Script. de Dialect. p. 110. deeſſe putat δίκην. Quamquam etiam κρίνειν ſuppleri poteſt e loco *Demoſthenis*, quem et ipſe laudat, κρίνεσθαι κρίνειν θανάτου. Mox ἀτιμώρητοι *Thomas Mag.* in τιμωρῶ exponit ἀβοήθητοι, vbi et Πλαταιεῖς. DVCK.

Ὑμεῖς — ἦτε] *Dionyſ. Halicarn.* p. 7. δεδίαμεν perperam et *Mſſ.* λέξις inquit, πάνυ χαριέντως συγκειμένη, καὶ μετὰ πάθους. WASS.

Γναμφθῆναι] Pro καμφθῆναι non dubitaui reponere ex marg. γναμφθῆναι. Ea vox in deſuetudinem abiit poſt *Platonis* tempora, et varie ſcribitur a Grammaticis. Poëtae, et *Homeri* ſequaces retinent ſcripturam veterem διὰ τομφασμὸν εὐφωνον, vt alicubi *Euſtathius*. Homerica enim ſunt, Ἐν δὲ γόνυ Γνάμψεν. γναμπτὸν νόημα, et γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν, μέλεσσιν. *Heſiod.* Op. 205. γναμπτεῖσι πεπαρμένη ἀμφ' ὀνύχεσσιν, hoc eſt κεκαμμένοις. Paulo infra apud *Heſiod.* v. 278. cum *Alex. Clemente* pro ἔσθειν — ἐπ' αὐτοῖς legerim, Ἐσθέμεν ἀλλήλους, ἐπεὶ ὃ δίκη ἐσὶ μετ' αὐτῶν. *Aeſchylus* Perſ. 577. Γναμπτόμενοι δ' ἀλὶ δεινῷ· vbi male *Interpres*, et *Scholiaſta*. *Lycophron* 1247. ὅ ποτ' Οἰκῆος δόρυ Γνάμψει Θέοντος. *Callimachus* Del. 311. γναμπτὸν ἔδος σκολιῆ λαβυρίνθῳ. *Plato* Rep. X. p. 762. Franciſ. κνάπτοντες ἐπ' ἀσπαλάθων· antiquam ſcripturam ſeruauit *Juſtinus Martyr*, cuius vnius auctoritate reſcribendum, γνάμπτοντες. *Apollonius* ad nauigantes transtulit II, 350. Ῥήβαν ὠκυρόην ποταμὸν, ἀκτήν τε μέλαιναν γνάμψαντες, vti et 946. 967. 1012. Idem III, 1248. Πείρησαν τευχέων βεβιημένοι. ὐδ' ἐδύναντο Κεῖνο δόρυ γνάμψαι. et 1349. Γνάμψε δὲ γόνατ' ἐλαφρά. Apud *Nicandrum* Theriac. p. 8. Aldin. Γναμπτόμενοι etiam pro ξεόμενοι. *Oppianus* Hal. III,

meliores ſitis, aliquid praeter decorum *et dignitatem veſtram* ſtatueritis; neue *rem ab humanitatis officio alienam iudicent*, ſi ſpolia de nobis, qui de Graecis vniuerſis bene meriti ſumus, in publicis templis ſuſpendantur. Facinus autem atrox eſſe videbitur, ſi Lacedaemonii Plataeas diripiant. Et *omnes iniquo ferent animo*, quod patres quidem, *maioresque veſtri*, nomen huius ciuitatis in tripode Delphico virtutis ergo inſculpſerint, vos vero ex vniuerſa Graecia propter Thebanos hoc ipſum deleatis. Nam eo calamitatis iam progreſſi ſumus, quippe qui et ante periiſſemus, ſi Medi viciſſent, et nunc apud vos, qui nobis olim eratis amiciſſimi, a Thebanis ſuperamur, et duo grauiſſima certamina ſubiimus: vnum quidem, tunc, ne fame necaremur, niſi vrbem dedidiſſemus; alterum vero, nunc, quod capitis cauſam dicamus, *et in ſalutis discrimen vocemur*. Et nos illi Plataeenſes, qui ſupra vires optime meriti ſumus de Graecis vniuerſis, deſerti, omnique auxilio deſtituti, ab omnibus reiicimur. nec eorum quisquam, qui tunc *eiusdem periculi* ſocii fuerunt, *nunc nobis* opem fert: quinetiam, Lacedaemonii, veremur, ne vos, vnica ſpes noſtra, parum conſtantes ſitis. Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88. 2. V. C. Varr. 327.

58. „Sed vos oramus, et per Deos, qui noſtrae ſocietatis, foederisque praeſides ac teſtes quondam fuerunt; et per virtutem, quam erga Graecos demonſtrauimus, vt flectamini, et ſententiam mutetis, ſi quid forte vobis a Thebanis perſuaſum fuerit: vtque hanc gratiam viciſſim ab illis repoſcatis, ne ipſi illos occidant, quos a vobis occidi non decet; et honeſtum beneficium pro turpi *ab illis* reportetis, neue, vt aliis gratificemini, infamiam ipſi pro beneficio in eos collato ſubeatis. Nam corpora noſtra morte mulctare vobis eſt in promtu: ſed huius facinoris infamiam delere eſt difficillimum. non enim hoſtes iuſto afficietis ſupplicio, ſed amicos, qui neceſſitate compulſi bellum vobis fecimus. Itaque ſi mortis metu nos liberetis, ſententiam religioſe, *ſanctèque* tuleritis, illud in primis cogitantes, nos volentes in veſtram veniſſe poteſtatem, et more ſupplicum manus tendentes, (huiusmodi autem homines ipſe Graecorum ritus occidi vetat, praeterea nos perpetuo de vobis bene meritos eſſe. Aſpicite enim ſepulcra patrum veſtrorum, quos a Medis caeſos, et in agro noſtro ſepultos quotannis publice cohoneſtabamus et indumentis et aliis inferiis; primitias etiam fructuum, quos noſter ſuo tempore tulit ager, amici *amicis* ex amico agro, et ſocii illis, qui quondam commilitones fuerant, offerentes. Quibus

Λακεδαιμονίους.] ἔρα δὲ, πῶς κολακεύει λαθὼν τοὺς Λάκωνας. Ἀναστεθῆναι] ἀπὸ κοινῆ τὸ ἀποδέξωνται. Ἐς τὸν τρίποδα] τὸν ἐκ τῶν Μηδικῶν σκύλων, ὃν ὁ Παυσανίας ἐποίησε. Θηβαίων ἡσσώμεθα] διὰ τοὺς Θηβαίους καταβαλλώμεθα. Νῦν δὲ] κινδυνεύομεν ὀλωλότι. Καὶ ἀτιμώρητοι] ἀδεμίαν βοηθειαν ἔχοντες ὑπό τινος. Τῶν ξυμμαχικῶν] τῶν ἐφόρων τῆς ξυμμαχίας ἡμετέρας. Καὶ τῆς ἀρετῆς] τῆς ἡμετέρας. Τῆς ἐς τοὺς Ἕλληνας] ἀπὸ κοινῆ τὸ ἕνεκα. τὸ ἐξῆς, ἀξιοῦμεν καμφθῆναι. καὶ τοῦτο ἀπὸ τῆ πρέποντος. Οὓς μὴ ὑμῖν πρέπει] ἀξιοῦμεν, ἀπὸ κοινῆ. Δόντας ἄλλοις] τοῖς Θηβαίοις. Κακίαν αὐτοὺς] ὑμᾶς τοὺς Λάκωνας. Ἀλλ' εὖνους] ὄντας ὀλωλότι. Ὥστε καὶ τῶν σωμάτων] ἀνωτέρω μὲν ὑπὲρ τῆς πόλεως ἡγωνίζετο· νῦν δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν ἑαυτῶν σωμάτων. Καὶ χεῖρας προϊσχομένους] ἱκετεύσαντας. Τούτους] τοὺς αὐτομόλους. Παρὰ τοῖς αὐθέντας] τοῖς

133. γένυν γναμπτοῖο σιδήρου. Vbi *Mſſ.* quomodo apud *Homerum*, γναμπτοῖο obtrudunt: id quod facit et alibi *Scholiaſta*. Hal. V, 574. νόον γνάμπτουσι σιδήρεον. Quo in loco, vt id obiter moneam, lege ex *Cod. Mſ.* Μήτηρ δὲ πρῶτον μὲν ἀτυζομένη δεδόνηται, non πεπότηται de hirundine ſermo. Confer denique Hal. V, 164. et *Heſych.* in εὐγναμπτον. WASS. Γνάμπτω, γναμπτὸς, et ἐπιγνάμπτω de animo dici oſtendit *Stephan.* in Theſ. Add. *Stanlei.* ad Aeſchyl. Prom. 163. *Heſych.* ἐπιγνάψασα (*Soping.* recte ἐπιγνάμψασα) ἐπικαταπλάσασα, συμπείσασα. *Aeſchyl.* Prometh. 994. Γνάμψει γὰρ οὐδὲν τῶνδέ μ', ὥστε καὶ φράσαι. *Schol.* ἐπικλάσει, vt mox *Thucyd.* C. 59. ἐπικλασθῆναι τῇ γνώμῃ. *Κάμπτω* et ἐπικάμπτω quidem haud dubie eamdem ſignificationem habent. Sed γναμφθῆναι vix videtur a ſcriba potuiſſe proficiſci. DVCK.

Σώφρονα] Vid. *Euripidem* Androm. 778. WASS.

Νόμος τοῖς Ἕλλησι] Vid. *Feith.* III. Antiquit. Homericar. 14. et infr. Cap. 66. 67. DVCK.

Ἀποβλέψατε] Vid. II, 71. et *Themiſtium* Orat. VI. p. 82. WASS.

Κατὰ ἔτος ἕκαστον] Huius annui ſacri totam rationem multis deſcribit *Plutarch.* Ariſtid. p. 608. Alia huc pertinentia habent *Luiſin.* II. Pareg. 14. et *Cerd.* ad Virgil. III. Aeneid. 301. et V, 46. Quid ſint ὡραῖα, et ὡραῖοι καιροὶ, oſtendunt *Graeu.* ad Heſiod. ἔργ. v. 31. et *Meiſter.* ad Diogen. Laërt. II, 32. DVCK.

Ἐσθήμασι] De ritu veſtimenta et alia pretioſa cremandi in defunctorum honorem, v. Doruill. ad Charit. 72. GOTT.

μὴ ὀρθῶς γνόντες. [e] σκέψασθε δέ· Παυσανίας μὲν γὰρ ἔθαπτεν αὐτὸς, νομίζων ἐν γῇ τε φιλίᾳ τιθέναι καὶ παρ' ἀνδράσι τοιούτοις· ὑμεῖς δὲ, εἰ κτενεῖτε ἡμᾶς, καὶ χώραν τὴν Πλαταιΐδα Θηβαΐδα ποιήσετε, τί ἄλλο ἢ ἐν [f] πολεμίᾳ τε καὶ παρὰ τοῖς [g] αὐθένταις πατρῴας τὰς ὑμετέρας καὶ ξυγγενεῖς, ἀτίμους γερῶν, ὧν νῦν ἴσχυσι, καταλείψετε; πρὸς δὲ, [h] καὶ γῆν, ἐν ᾗ ἠλευθερώθησαν οἱ Ἕλληνες, δηλώσετε; ἱερά τε θεῶν, οἷς εὐξάμενοι Μήδων ἐκράτησαν, ἐρημώτε; καὶ θυσίας τὰς πατρίους τῶν [i] ἐσσαμένων καὶ κτισάντων [k] ἀφαιρήσεσθε;

νθ'. „ [l] Οὐ πρὸς τῆς ὑμετέρας δόξης, ὦ Λακεδαιμόνιοι, τάδε, ὅτε ἐς τὰ κοινὰ τῶν Ἑλλήνων νόμιμα καὶ ἐς τὰς προγόνους ἁμαρτάνειν, ὅτε ἡμᾶς τοὺς εὐεργέτας, ἀλλοτρίας ἕνεκα ἔχθρας, μὴ αὐτοὺς ἀδικηθέντας, διαφθεῖραι· φείσασθαι δὲ καὶ ἐπικλασθῆναι τῇ γνώμῃ, [m] οἴκτον σώφρονα λαβόντας· μὴ, ὧν πείσομεθα, μόνον [n] δεινότητα [o] καταυοῦντας, ἀλλ' οἷοί τε ὄντες πάθοιμεν, καὶ ὡς ἀσάθμητον τὸ τῆς ξυμφορᾶς, [p] ᾧ τινί ποτ' ἂν καὶ [q] ἀναξίως [r] ξυμπέσοι. ἡμεῖς τε, ὡς πρέπον ἡμῖν, καὶ ὡς ἡ χρεία προάγει, [s] αἰτώμεθα ὑμᾶς, θεοὺς τοὺς ὁμοβωμίους καὶ κοινοὺς τῶν Ἑλλήνων ἐπιβοώμενοι, πεῖσαι τάδε, [t] προφερόμενοι ὅρκους, οὓς οἱ πατέρες ὑμῶν [v] ὤμοσαν, μὴ ἀμνημονεῖν, ἱκέται γιγνόμεθα ὑμῶν [x] τῶν πατρῴων τάφων· καὶ ἐπικαλούμεθα τοὺς [y] κειμηλίους, μὴ γενέσθαι ὑπὸ Θηβαίοις, [z] μηδὲ τοῖς ἐχθίστοις φίλτατοι ὄντες παραδοθῆναι. ἡμέρας τε [a] ἀναμιμνήσκομεν ἐκείνης, ἣ τὰ λαμπρότατα [b] μετ' αὐτῶν πράξαντες, νῦν ἐν τῇδε τὰ δεινότατα κινδυνεύομεν παθεῖν. ὅπερ δὲ ἀναγκαῖόν τε καὶ χαλεπώτατον τοῖς ὧδε ἔχουσι, λόγῳ τελευτᾶν, διότι καὶ τῷ βίᾳ ὁ κίνδυνος ἐγγὺς μετ' αὐτῷ, παυόμενοι, λέγομεν ἤδη, ὅτι ἀ Θηβαίοις παρέδομεν τὴν πόλιν, (εἱλόμεθα γὰρ ἂν πρό γε τότε, τῷ αἰσχίστῳ ὀλέθρῳ, λιμῷ, τελευτῆσαι·) ὑμῖν δὲ πιστεύσαντες προσήλθομεν. καὶ δίκαιον, εἰ μὴ πείσομεν, ἐς τὰ αὐτὰ [c] κατασ-

[e] Σκέψασθε *Dan.* Et paullo post νομίζω et κτενεῖτε. [f] Πολεμίᾳ παρὰ *Gr.* [g] De hac voce vide *Suidam*, *Phauorinum*, et *Harpocr.* [h] Καὶ deest *Reg.* [i] Ἱδρυσαμένων *Ar. C. Dan.* Hoc inter versus scriptum habet *Gr.* Ἐσσαμένων abrasa secunda litera *Caff.* Mosqu. in marg. οἰκοδομησαμένων, c. signo referendi ad ἐσσαμ. (qf. expl.) [k] Ἀφαιρεθήσεσθε *Gr. Hudf.* Est in eo ἀφαιρεθήσεσθε. *Duck.* [l] Id est: τάδε οὐ ἴστι πρὸς τῆς ὑμετέρας δόξης, οὔτε τὸ ἁμαρτάνειν ἐς τὰ etc. οὔτε τὸ ἡμᾶς τοὺς εὐεργέτας διαφθεῖραι, πρὸς τῆς ὑμετέρας δόξης. *Ac. Port.* [m] Οἴκτῳ σώφρονι *Marg. Bar. Ald. Flor. Baf. Steph.* 1. *Caff. Reg.* sed in vtroque rec. manu inter versus scriptum erat ον et α. et in *Caff.* quoque in marg. γρ. οἶκτον σώφρονα. Οἴκτῳ σώφρονι Aug. [n] Δεινότατα *Ar. C.* [o] Καταυοῦντες *Bar. Ald. Flor. Baf. Reg. Caff. Gr.* Eamdem scripturam in *Appendice* Variar. Lect. adnotauerat *Hudsonus*, sed sine nota *Codicis*. Paullo ante *Gr.* in contexto quoque λαβόντες, cum α super ε. [p] Ὅτινι *Cl.* ex emendat. *Hudf.* [q] Ἀναξίῳ *Marg. Cam. Caff. Gr.* Aug. [r] Συμπίσοι *Reg. Caff. Gr.* et paullo post πρέπον ἦν manu rec. *Caff.* Συμπίσῃ Mosqu. [s] Syntaxis est haec: αἰτόμεθα τοὺς θεοὺς ὁμοβωμίους καὶ κοινοὺς τῶν Ἑλλήνων, ἐπιβούμενοι, πεῖσαι ὑμᾶς Λακεδαιμονίους τάδε ἃ λέγομεν, προφερόμενοι etc. Vel, τοὺς θεοὺς ἐπιβούμενοι αἰτόμεθα αὐτοὺς, πεῖσαι ὑμᾶς τάδε, αἰτόμεθα (λέγω) προφ. etc. *Ac. Port.* [t] Προσφερόμενοι *Marg. Ar. C. Cl. Dan.* Aug. Sic quoque videtur fuisse in *Caff.* nam erasum erat aliquid inter ε et φ. [v] Ὤμοσαν καὶ μὴ ἀμνημονεῖν *Ar.* Ὤμοσαν — μὴ ἀμνημονεῖν *C.* Μὴ ἀμνημονεῖν pro ὥστε τότων μὴ ἀμνημονεῖν, vel ὧν ὑμᾶς ἀμνημονεῖν ἐδεῖ. *Ac. Port.* Ὤμοσαν καὶ μὴ ἀμν. *Dan.* [x] Haec ita accipienda: τὰς τάφους τῶν ὑμετέρων πατέρων ἱκετεύομεν, καὶ ἐπιβούμεθα. Infra enim dicitur p. 187. πατέρων τάφους τῶν ὑμετέρων ἐπιβούμενοι. *Ac. Port.* [y] Κειμηλίους *Marg. Schol.* [z] Μὴ δὲ *C. Reg.* [a] Ἀναμιμνησκόμενοι *Gr.* [b] Μεθ' ἑαυτῶν *Marg. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Baf.* Atque ita *Priscianus* Lib. XVII. dicens, Graecos ἑαυτὸς pro ἀλλήλους vsurpare. Μεθ' αὐτῶν *Reg. Caff.* Paullo post verba καὶ δίκ. εἰ μὴ πείθ. in Mosqu. def. in textu, sed adscr. in marg. [c] Κατασ-χόντες *Marg. Ald. Flor. Baf. Caff. Gr.* Aug. sed super σ scr. κ.

Αὐθένταις] Praeter eos, quos in *Var. Lect.* nominat *Hudf.* consule *Nunnesium* ad Phrynich. et *Valesium* ad Harpocrationem. DVCK.

Ἐσσαμένων] Int. intell. ἱερὰ, quod non improbat Abresch. 334., sed et ad θυσίας, quod praecedit, proxime referri posse. Κτίσαι θυσίας, est, instituere. GOTTL.

Οἶκτον σώφρονα] Qui οἶκτῳ σώφρ. praeferat, supplebit in λαβόντας, αὐτόν. Abresch. tamen praeplacet vulgata lectio. p. 335. ob praemissum τῇ γνώμῃ. Sed quo referatur αὐτὸν non assequor, nisi οἶκτον voluit intelligi. Sed et hoc nihil: οἴκτῳ σώφρ. λαβ. τὸν οἶκτον. — Bauerus recepit οἴκτῳ λαβόντας, vt sit λαβόντας pro εἰλημμένους dictum, aut int. τὸ πρᾶγμα. p. 122. GOTTL.

Ἡμῖν] Si ὑμῖν legatur, aut, vt citat Th. in V. πρέπει, ὑμῶν pro ἡμῖν, iungenda in structura sunt: ὡς πρέπον ὑμῶν πεῖσαι. Abresch. 335. GOTTL.

Πρέπον ἡμῖν] Vera haud dubie lectio ὑμῖν· quia sequ. ὡς ἡ χρεία προάγει, nempe NOS. Τμῶν durius sit pro datiuo; etsi et Latini, *proprium alicuius*, p. alicui; Quod si ὑμῖν recipiatur, non retuleris ad ἐπιβούμενοι, sed ad πεῖσαι· ὡς, apud προάγει, est, pro εἰς ὅ· vel προάγει sign. ἀναγκάζει. BAVER.

Ὡς — προάγει] *T. Mag.* in πρέπει, qui ὑμῶν, recte. aliter *Mss.* WASS.

Ὁμοβωμίους] Quibus communiter in eadem ara sacra fiunt: nam etiam pluribus diis vna ara sacrabatur. Vid. *Kuhn.* ad Polluc. VI, 155. vbi quod adnotat de sex aris duodecim diis Olympiae consecratis, est e *Scholiaste* Pindari Olymp. V, 10. qui binos deos, qui in eadem ara colebantur, συμβώμους vocat; quemadmodum et *Strabo* XI, 512. Persicos quosdam δαίμονας, quibus eadem aedes et ara sacra erat. Add. *Spanhem.* Epist. III. ad Morell. p. 183. Quod eosdem ὁμοχίτας vocatos dicit *Kuhn.* id est e *Thucyd.* IV, 97. vbi vid. *Schol. Hesych.* et *Suidam.* DVCK.

Ἱκέται — πατρῴων] Genit. πατρῴων pendet ab ἱκέται, vt

vos contraria feceritis, nos iniquo iudicio damnantes. Rem enim conſiderate. Pauſanias quidem eos humauit, exiſtimans, illos a ſe in agro amico, et apud amicos humari. Vos vero, ſi nos occideritis, et agrum Plataeenſem Thebanum feceritis; quid aliud, quam patres, cognatosque veſtros, honoribus, quibus nunc afficiuntur, ſpoliatos, in hoſtili ſolo, et apud ipſos eorum interfectores relinquetis? praeterea vero, et agrum, in quo Graeci in libertatem vindicati fuerunt, in ſeruitutem redigetis? delubra etiam deorum, ad quae votis conceptis illi Medos ſuperarunt, deſerta patiemini? et patria ſacrificia illorum, qui *templa* fundarunt, et condiderunt, tolletis? Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88. 2. V. C. Varr. 327.

59. „Nequaquam haec vobis, Lacedaemonii, in gloriam cedent, neque vt in publica Graecorum inſtituta et in maiores veſtros peccetis; neque vt nos de vobis bene meritos propter alienas inimicitias, cum vos ipſi nullam iniuriam a nobis acceperitis, occidatis. Sed *rem veſtra gloria dignam facietis*, ſi nobis parcatis, animoque frangamini, modeſta miſericordia tacti: conſiderantes non ſolum atrocitatem ſupplicii, quo plectemur; ſed etiam quales ſimus nos, qui hoc ipſum patiemur: *conſiderantes* etiam, quam ſit incertum, cuinam calamitas vel immerenti ſit euentura. Nos igitur (vt nos decet, vtque neceſſitas ipſa nos cogit,) Deos imploramus, qui iisdem aris a nobis aeque coluntur, quique Graecis omnibus ſunt communes, et ab illis petimus, vt vobis perſuadeant haec, *quae dicimus*, proferentes iusiurandum, quod patres veſtri iurarunt, cuius vos obliuiſci non oportet. Et patrum veſtrorum ſepulcra ſuppliciter oramus, et vita defunctos imploramus, * ne in Thebanorum poteſtatem rediganur, neue nos, qui vobis amiciſſimi ſumus, inimiciſſimis tradamur; illumque diem in memoriam vobis redigimus, quo praeclariſſima facinora cum patribus veſtris edidimus, nos, qui nunc, hoc ipſo die, in grauiſſimo capitis periculo verſamur. Quod autem et neceſſarium, et acerbiſſimum eſt hominibus in huiusmodi fortuna conſtitutis, dicendi finem facere, quod cum ipſo dicendi fine vitae quoque finiendae periculum ſit proximum, finem dicendi facientes, illud iam dicimus, nos non dedidiſſe vrbem Thebanis, (nam fame, turpiſſimo necis genere, necari, quam hoc facere, maluiſſemus) ſed vobis, ad quos veſtra aequitate freti acceſſimus. Et aequum eſt, niſi vos exorare poſſimus, nos a vobis hoc ſaltem impetrare, vt in eundem locum, vnde proceſſimus, nos reſtituatis; et periculum, quodcunque fors tulerit, nos ipſos

* Ne ſe Thebanis ſubiici ſinant etc. *et paulo infra*, Iſtumque diem illis in memoriam redigimus, quo cum ipſis res praeclariſſimas gerentes etc. *Hobbeſius*. HVDS.

φονεῦσιν. αὐθένται κυρίως οἱ αὐτόχειρες, καὶ οἱ πολέμιοι. οἱ δὲ νῦν, αὐθέντας τὰς κυρίας καὶ δεσπότας. αὐθέντας δὲ τοὺς Θηβαίους ὧδε φησί. Πρὸς δὲ, καὶ γῆν] πρὸς τοῖς εἰρημένοις. Τῶν ἐσαμένων] ἰδρυσαμένων. Ἀφαιρήσεσθε] ζημιώσετε. Οὐ πρὸς τῆς ὑμετέρας δόξης] οὐχ ἅπτεται τῆς ὑμετέρας δόξης. ὅρα πάλιν, πῶς κολακεύει. Οὔτε ἐς τὰ κοινὰ] ἀπὸ τοῦ ἀδόξου καὶ ἀδήλου τῆς τύχης τὸ ἐπιχείρημα, ἐν ᾧ καὶ εἰσβολὴ αἰδοῦς καὶ ἐλέου. Ἀλλ' οἵοί τε ἄν] τυτέσιν, εὐεργέται τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὑμῶν αὐτῶν, διὰ τὰ ἐν Ἰθώμῃ. Ἡ χρεία] ἡ ἀνάγκη. Θεοὺς τοὺς ὁμοβωμίους] τοὺς τιμωμένους ἐν τοῖς αὐτοῖς καὶ ὁμοίοις βωμοῖς. Τῶν πατρῴων τάφων] ἕνεκα, δηλονότι. Τοὺς κεκμηκότας] τοὺς νεκρούς. Ἀναγκαῖόν τε] χρήσιμον. Λόγῳ τελευτᾶν] ἥγων, κατὰ τὸ τέλος τοῦ λόγου εἰπεῖν. Τῷ αἰσχίστῳ] τῷ αἰσχίστῳ, καὶ ὀλεθρῳ, τῷ λιμῷ. Θμηρος, Λιμῷ δ' οἰκτίστου θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.

Portus vult, probante Abreſch. 335. non, vt Schol. ἀπὸ τοῦ ἕνεκα. GOTTL.

Κεκμηῶτας] Κεκμηκότας *Marg.* bene opinor, illud fere Poëtarum; vel, vt *Euſtathius*, lonum eſt. mecum facit ad *Pellucem*, qui ſic adduxerat, Cl. *Iungermannus* III, 106. Sed et Poëtae ſaepe hac forma. *Theocrit.* ἢ γὰρ ἀπ' ἄγρας Ταυίκα κεκμακὼς ἀμπαύεται. Ἀττικώτερον *Euſtathio* iudice ſcribamus κεγμηκότας. Sic, inquit, ἀγμῶτες pro ἀκμῆτες, et ἔοιγμεν, apud *Sophoc.* Ai. 1260. pro ἐοίκαμεν; ſed de hac ſcriptura ampliandum. WASS.

Μὴ γεν. ὑπὸ Θηβ.] Male haec refert Hobbeſ. ad ἥρωας, cum ſequatur: μήτε φίλτατοι ὄντες παραδοθῆναι· quod ad ipſos Plataeenſes manifeſto referatur: omnes illi Infinit. pendent ab κίτυμεθα. BAVER.

Ἡμέρας — παθεῖν] *Priſcianus* XVIII, 1172. *Graeu.* ἀναμιμνησκόμενον, ſed *Mſſ.* et *Priſcianus* cum editis faciunt. *Priſc.* tamen μεθ' ἑαυτῶν. atque ita *Codex Mſ.* B. Pub. Cantab. et *Cl. Gr.* WASS.

Ἀναγκαῖον] Male Schol. expl. χρήσιμον. Quae vtilitas enim finiendi? BAVER.

Τῷ αἰσχίστῳ ὀλέθρῳ] Vid. quae adnotarunt *Caſaub.* ad Dion. Halic. VI, 86. et *Cerd.* ad Virg. IX. Aen. 340. DVCK.

σαντας, τὸν ξυντυχόντα κίνδυνον ἐᾶσαι ἡμᾶς αὐτὸς ἑλέσθαι· ἐπισκήπτομέν τε ἅμα, μὴ, [d] Πλαταιῆς ὄντες, [e] οἱ προθυμότατοι περὶ τὸς Ελληνας γενόμενοι, Θηβαίοις, τοῖς ἡμῖν ἐχθίστοις, ἐκ τῶν ὑμετέρων χειρῶν, καὶ τῆς ὑμετέρας πίστεως, [f] ἱκέται ὄντες, ὦ Λακεδαιμόνιοι, παραδοθῆναι· [g] γενέσθαι τε σωτῆρας ἡμῶν, καὶ μὴ, τὸς ἄλλος Ελληνας ἐλευθεροῦντας, ἡμᾶς διολέσαι.

ξ'. Τοιαῦτα μὲν οἱ [h] Πλαταιῆς εἶπον. οἱ δὲ Θηβαῖοι, δείσαντες, πρὸς τὸν λόγον αὐτῶν μὴ οἱ Λακεδαιμόνιοι τὶ ἐνδῶσι, [i] παρελθόντες ἔφασαν καὶ αὐτοὶ βούλεσθαι εἰπεῖν, ἐπειδὴ καὶ ἐκείνοις, παρὰ γνώμην τὴν αὐτῶν, μακρότερος λόγος ἐδόθη [k] τῆς πρὸς τὸ ἐρώτημα ἀποκρίσεως. ὡς δ' ἐκέλευσαν, ἔλεγον τοιάδε.

ξά. „ΤΟΥΣ μὲν λόγος οὐκ ἂν ᾐτησάμεθα εἰπεῖν, εἰ καὶ αὐτοὶ βραχέως τὸ ἐρωτηθὲν ἀπεκρίναντο, καὶ μὴ ἐπὶ ἡμᾶς τραπόμενοι, κατηγορίαν ἐποιήσαντο, καὶ περὶ [l] αὐτῶν, ἔξω τῶν προκειμένων, καὶ ἅμα οὐδὲ [m] ᾐτιασμένων, [n] πολλὴν τὴν ἀπολογίαν, καὶ ἔπαινον, ὧν οὐδεὶς ἐμέμψατο. νῦν δὲ [o] πρὸς μὲν τὰ ἀντειπεῖν δεῖ, [p] τῶν δὲ ἔλεγχον ποιήσασθαι· [q] ἵνα μήτε ἡ ἡμετέρα [r] αὐτὸς κακία ὠφελῇ, μήτε ἡ τούτων δόξα, τὸ δ' ἀληθὲς περὶ ἀμφοτέρων ἀκούσαντες, κρίνητε. ἡμεῖς δὲ [s] αὐτοῖς διάφοροι ἐγενόμεθα [t] τοπρῶτον, ὅτι, ἡμῶν κτισάντων Πλάταιαν ὕστερον τῆς ἄλλης Βοιωτίας, καὶ ἄλλα χωρία [v] μετ' αὐτῆς, ἃ ξυμμίκτους ἀνθρώπους ἐξελάσαντες [x] ἔσχομεν, οὐκ ἠξίουν οὗτοι, ὥσπερ ἐτάχθη [y] τοπρῶτον, ἡγεμονεύεσθαι ὑφ' ἡμῶν, ἔξω δὲ τῶν ἄλλων Βοιωτῶν παραβαίνοντες τὰ πάτρια, ἐπειδὴ προσηναγκάζοντο, προσεχώρησαν πρὸς [z] Αθηναίους, καὶ μετ' αὐτῶν πολλὰ ἡμᾶς ἔβλαπτον, ἀνθ' ὧν καὶ ἀντέπασχον.

ξβ'. „Επειδὴ δὲ [a] καὶ ὁ βάρβαρος ἦλθεν ἐπὶ τὴν Ελλάδα, φασὶ, μόνοι Βοιωτῶν οὐ Μηδίσαι, καὶ τούτῳ μάλιστα αὐτοί τε ἀγάλλονται, καὶ ἡμᾶς λοιδοροῦσιν. ἡμεῖς δὲ Μηδίσαι μὲν αὐτοὺς οὐ φαμὲν, διότι οὐδ' Αθηναίους· τῇ μέντοι αὐτῇ ἰδέᾳ, ὕστερον, [aa] Αθηναίων ἰόντων ἐπὶ τοὺς Ελληνας, μόνους αὖ Βοιωτῶν Αττικίσαι. καίτοι σκέψασθε, [b] ἐν οἵῳ εἴδει ἑκάτεροι ἡμῶν τοῦτο ἔπραξαν. ἡμῖν [c] μὲν γὰρ ἡ πόλις τότε ἐτύγχανεν οὔτε κατ' ὀλιγαρχίαν ἰσόνομον πολιτεύουσα, οὔτε κατὰ δημοκρατίαν. ὅπερ δε ἐστι [d] νόμοις μὲν καὶ τῷ σωφρονεστάτῳ ἐναντιώτατον, ἐγγυτάτω δὲ τυράννου, δυναστεία ὀλίγων ἀνδρῶν εἶχε τὰ πράγματα. καὶ οὗτοι, ἰδίας δυνάμεις ἐλπίσαντες ἔτι [e] μᾶλλον σχήσειν, εἰ τὰ [f] τοῦ Μήδου κρατήσειε, κατέχοντες ἰσχύϊ τὸ πλῆθος, ἐπηγάγοντο αὐτόν· καὶ ἡ ξύμπασα πόλις οὐκ

d Πλαταιεῖς *Ar. Reg. Caſſ. Gr.* vt et paullo poſt. *e* Οἱ om. *Cl.* et *Caſſ.* (in quo recens manus adſcripſit.) Aug. *f* Ἱκέτας ὄντας *Dan.* *g* Γενέσθαι δὲ *Cl. Gr. Reg. Caſſ.* Mosqu. *h* Πλαταιεῖς *Ar. C. Bar. Ald. Flor. Baſ.* *i* Προσελθόντες *Reg.* *k* Τῆς non habet *Reg.* Mox ὡς δὲ ἐκέλ. *Reg. Caſſ. Gr.* in Aug. inſ. a m. 2. *l* Αὐτῶν *Ar. Bar. Cl. Gr. Reg. Caſſ.* Mosqu. *m* Ἠτιαμένων *Dan. Gr.* ᾐτιωμένων Mosqu. *n* Hoc eſt, εἰ μὴ πολλὴν ἀπολογίαν ἐποιήσαντο ἑαυτῶν, οὓς οὐδεὶς ᾐτιάσατο, καὶ εἰ μὴ πολὺν ἔπαινον ἐποιήσαντο ἐκείνων τῶν πραγμάτων, ἃ οὐδεὶς ἐμέμψατο. *Ae. Port.* *o* Scilicet κατηγορήματα. Vide *Stephani* Append. ad al. Scripta de Dial. Att. p. 184. *p* Τὸν δὲ *Ar.* Τῶνδε ſcil. τῶν πραγμάτων, ὧν οἱ Πλαταιεῖς πολὺν ἔπαινον ἐποιήσαντο. *Ae. Port.* Τὸν δ' ἔλεγχον *Gr.* *q* Id eſt, ἵνα μήτε ἡ κακία, ἣν οὗτοι ἐν ἡμῖν εἶναι εἶπον, αὐτὸς ὠφελῇ, μήτε ἡ τούτων τῶν Πλαταιέων δόξα, ἧς οὗτοι διὰ τὴν ἐκείνων ἀρετὴν αὐτὸς ἀξίους εἶναι ἔλεξαν. *Ae. Port.* *r* Αὐτοῖς *C.* Αὐτὸς *Ar.* ex alicuius emendatione. *Hudſ.* Αὐτοῖς *Dan.* *s* Αὐτοὶ *Marg.* *t* Τὸ πρῶτον *Ar. C.* Mosqu. Τὸ non agnoſcunt *Bar. Cl. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ.* Aug. Τὸ πρῶτον *Dan. Gr.* *v* Μετ' αὐτὴν *C.* *x* Ἔχομεν *Cl.* *y* Τὸ πρότερον *Ar. C.* Τὸ πρῶτον *Reg. Dan.* Mosqu. *Caſſ.* *z* Τοὺς Ἀθ. Mosqu. *a* Καὶ deeſt *Ar. Dan.* *aa* Ἰόντων Ἀθηναίων *Ar. C. Reg. Caſſ. Dan. Gr.* *b* Ἐν οἵῳ εἴδει, ſcilicet, πολιτείας. *Quo pacto* reddit *Valla. Hudſ.* *c* Μὲν non eſt in *Reg.* *d* Pro τοῖς νομίμοις (id eſt, ἀγαθοῖς ἀνδράσι) καὶ σωφρονεστάτοις. *Ae. Port.* Δὲ ante ἐστὶ abeſt a *Reg.* *e* Μᾶλλον ἰσχύσειν *Cam.* *f* Τοῦ δήμου *C. Dan.* Mox κρατήσειεν *Reg. Gr.* et ſic fuerat in *Caſſ.* deinde vltima litera eraſa erat.

Μακρότερος] i. e. copia, libertas longiorem iuſto, quam credidiſſent (Thebani) habendi orationem data eſſet. GOTTL.

Μακρ. λόγ. — τ. ἀποκρίσ.] Genit. τῆς ἀποκρίσ. pendet aut a λόγος, cum vi explicandi, quid contineret illa oratio, nempe reſponſionem; vel pro, εἰς ἀπόκρισιν· aut a μακρότερος, longior oratio et prolixior, quam quae (ſimpliciter et paucis) breuiter reſponderet ad interrogatum. BAVER.

Βραχέως] i. e. κατὰ βραχὺ, vt Plato Gorg. 281. videri poſſit τὸ βραχέως, tanquam ad ἐρωτηθὲν pertineat. v. Abr. 336. GOTTL.

Αὐτῶν] Schol. videtur legiſſe, αὐτῶν· alioqui non explicaret, ἑαυτῶν τ. Πλατ. BAVER.

Πρὸς μὲν τὰ ἀντειπεῖν δεῖ] *Stephanus* eo loco, quem refert in *Var. Lect. Hudſonus*, reprehendit *Scholiaſten*, τὰ interpretantem τινὰ, et monet obſeruandum eſſe hic, contra receptam ſermonis Graeci conſuetudinem, καινοπρεπῶς dici πρὸς μὲν τὰ, pro πρὸς τὰ μέν. Idem iam ante adnotauerat *Budaeus* in Commentar. Ling. Gr. pag. 956. et ob eam cauſam hoc inter exempla implicitae ſtructurae poſuerat: quod et repetit ex eo *Stephanus* ibid. p. 127. DVCK.

eligere ſinatis. Simul etiam vobis mandamus, *et vos oramus*, Lacedaemonii, ne nos, qui Plataeenſes ſumus, et qui maximam animi alacritatem pro communi Graecorum ſalute olim demonſtrauimus, ex veſtris manibus, et ex veſtra fide, *quam ſequuti deditionem fecimus*, cum ſimus veſtri ſupplices, Thebanis, qui nobis ſunt hoſtes infenſiſſimi, tradamur: et *vos oramus*, vt noſtri ſeruatores ſitis, neue, qui caeteros Graecos in libertatem vindicatis, iidem nos funditus perdatis. Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88. 2. V. C. Varr. 327.

60. Atque Plataeenſes quidem haec dixerunt. Thebani vero, veriti, ne Lacedaemonii, illorum verbis adducti, aliquid *de ſupplicii ſeueritate* remitterent, ipſi quoque in medium progreſſi, ſe verba facere velle dixerunt, quod illis quoque, praeter ſuam opinionem, facta fuiſſet poteſtas oratione prolixiore reſpondendi ad propoſitam quaeſtionem. Cum autem *Lacedaemonii eos verba facere* iuſſiſſent, hanc orationem habuerunt.

61. „NVNQVAM a vobis poſtulaſſemus, vt nobis dicendi poteſtatem faceretis, ſi et ipſi *Plataeenſes* breviter ad interrogata reſpondiſſent; nec in nos conuerſi, crimina nobis obieciſſent; nec extra propoſitum, praecipue vero cum ne ab vllo quidem fuerint accuſati, oratione prolixa ſe ipſos excuſaſſent; nec pluribus laudaſſent res a ſe geſtas, quas nullus vituperauit. Nunc igitur oportet nos, partim quidem, ad crimina nobis obiecta reſpondere; partim vero, laudationem refutare; vt neque noſtra improbitas, neque ipſorum gloria ipſis proſit: ſed, audita de vtrisque veritate, iudicium faciatis. Nos enim primum ipſis inimici facti ſumus, quia, cum Plataeam omnium vrbium, quae ſunt in Boeotia, poſtremam condidiſſemus, et alias vrbes cum ea, quas expulſa hominum colluuie tenuimus, iſti (vt primum fuerat conſtitutum) imperio noſtro parere nolebant, et cum ſoli praeter caeteros Boeotos patria inſtituta violarent, poſtquam *haec obſeruare* cogi coeperunt, a nobis ad Athenienſes defecerunt, et illis adiuncti multa damna nobis dederunt, pro quibus et ipſi viciſſim multa a nobis acceperunt.

62. Poſtquam vero barbarus in Graeciam venit, aiunt, ſe ſolos ex omnibus Boeotis cum Medis non ſenſiſſe; atque hoc potiſſimum nomine cum ipſi gloriantur, tum etiam nobis conuiciantur. Nos vero fatemur quidem, illos cum Medis non ſenſiſſe, quia nec Athenienſes: verum cum poſtea Athenienſes eadem ratione aduerſus Graecos irent, contra, eos ſolos ex omnibus Boeotis ab Athenienſibus ſtetiſſe *dicimus*. Atque conſiderate, in quo reipublicae genere vtrique verſantes hoc fecerint. Nam noſtra quidem ciuitas tunc temporis neque legitimo paucorum dominatu, neque populari ſtatu gubernabatur: ſed (quod legibus et modeſtiae maxime contrarium eſt, et quod ad tyrannidem proxime accedit) paucorum virorum potentia reipublicae gubernacula tenebat. Hi autem, quia ſperauerant fore, vt ſuas opes longe firmius fundatas retinerent, ſi Medi viciſſent, vi plebem coërcentes, ipſos accitos

Ἐπειδὴ καὶ ἐκείνοις] τοῖς Πλαταιεῦσι. Τὴν αὐτῶν] τῶν Θηβαίων. Ὡς δ' ἐκέλευσαν] οἱ Λακεδαιμόνιοι. Τὰς μὲν λόγους οὐκ ἂν ἥτησε] οὓς μέλλομεν ἐρεῖν δηλονότι. Εἰ καὶ αὐτοὶ] οἱ Πλαταιεῖς. Καὶ μὴ ἐπὶ ἡμᾶς] καθ' ἡμῶν. Καὶ περὶ αὐτῶν] ἑαυτῶν τῶν Πλαταιέων. Ὧν ὑδεὶς] τῶν Μηδικῶν. Πρὸς μὲν τὰ] πρός τινα. Ἵνα μήτε ἡ ἡμετέρα] ταῦτα εἰρωνικῶς λέγει ὁ Θηβαῖος. ὃ γὰρ ἔχει τοιοῦτον φρόνημα, ὡς ἐκ τῶν ἑπομένων ἐστὶ δῆλον. ὡς καὶ Ὅμηρος ποιεῖ τὸν Ἕκτορα λέγειν τὰ πρὸς τὸν Ἀχιλλέα, Οὔδε δ', ὅτι σὺ μὲν ἐσθλὸς, ἐγὼ δὲ σέθεν πολὺ χείρων. Ὠφελῇ] πρὸς τὰ ἡμῶν κατηγορηθέντα. Μήτε ἡ [illegible]ων δόξα] ἡ δοκοῦσα παρ' αὐτοῖς κακία. Αὐτοῖς διάφοροι] τοῖς Πλαταιεῦσιν. Τέτερον τῆς ἄλλης Βοιωτίας] μετὰ τὴν συνοίκησιν τῆς ἄλλης Βοιωτίας Οὐκ ἠξίουν ὅτοι] οἱ Πλαταιεῖς. Ἔξω δὲ] ἀντὶ τοῦ ἄνευ. Ἐπειδὴ προσηναγκάζοντο] ἐμμένειν τοῖς πατρίοις ἔθεσι. Καὶ ἡμᾶς λοιδορῶσι] Μηδίσαντας δηλονότι. Τῇ αὐτῇ ἰδέᾳ] τῇ αὐτῇ ὑποθέσει. Ἀττικίσαι] τὰ τῶν Ἀττικῶν φρονῆσαι. ὥσπερ ἡμεῖς μόνοι ἐμηδίσαμεν, οὕτω καὶ οὗτοι μόνοι ἠττίκισαν. Κατ' ὀλιγαρχίαν] τυτέστι, κατὰ ἀριστοκρατίαν. Καὶ τῷ σωφρονεστάτῳ] τυτέστι, τοῖς σώφροσιν ἀνδράσιν. Ὀλίγων ἀνδρῶν] Ἀτταγίνου, καὶ τῶν ἄλλων τῶν Μηδισάντων. Κατέχοντες ἰσχύϊ βίᾳ. Ἐπῆγάγοντο αὐτὸν]

Πρὸς μὲν τὰ —] Traiectio not. pro πρὸς τὰ μέν. GOTTL. Οὐκ ἠξίουν — ἡγεμονεύεσθαι ὑφ' ἡμῶν] Vid. ad Lib. I. Cap. 56. Ἢ τούτων] Male praefixa ſunt verba Scholio ἡ τούτων δόξα. DVCK. potius: ἡ ἡμετέρα αὐτοῖς κακία. Abr. 336. GOTTL.

αὐτοκράτωρ ὅσα ἑαυτῆς τοῦτ' ἔπραξεν, οὐδ' ἄξιον, αὐτῇ ὀνειδίσαι, ὧν μὴ μετὰ νόμων ἥμαρτεν. ἐπειδὴ γοῦν ὅ τε Μῆδος ἀπῆλθε, καὶ τοὺς νόμους ἔλαβε, σκέψασθαι χρὴ, Αθηναίων ὕστερον ἐπιόντων, τήν τε ἄλλην Ελλάδα καὶ τὴν [g] ἡμετέραν χώραν πειρωμένων ὑφ' αὑτοῖς ποιεῖσθαι, καὶ κατὰ στάσιν ἤδη ἐχόντων αὐτῆς [h] τὰ πολλὰ, εἰ, μαχόμενοι ἐν Κορωνείᾳ, καὶ νικήσαντες αὐτοὺς, ἠλευθερώσαμεν τὴν Βοιωτίαν, καὶ τοὺς ἄλλους νῦν προθύμως ξυνελευθεροῦμεν, ἵππους τε παρέχοντες, καὶ παρασκευὴν, ὅσην οὐκ ἄλλοι τῶν ξυμμάχων. καὶ τὰ μὲν ἐς τὸν Μηδισμὸν τοσαῦτα ἀπολογούμεθα.

ξγ'. „Ὡς δὲ ὑμεῖς μᾶλλόν τε [i] ἠδικήκατε τοὺς Ελληνας, καὶ ἀξιώτεροί ἐστε πάσης ζημίας, πειρασόμεθα ἀποφαίνειν. [k] ἐγένεσθε, ἐπὶ τῇ ἡμετέρᾳ τιμωρίᾳ, ὡς φατὲ, Αθηναίων ξύμμαχοι καὶ πολῖται· οὐκοῦν [l] χρῆν τὰ πρὸς ἡμᾶς μόνον ὑμᾶς [ll] ὑπάγεσθαι αὐτοὺς, καὶ μὴ ξυνεπιέναι μετ' αὐτῶν ἄλλοις, [m] ὑπάρχον τε ὑμῖν, εἴτι [n] καὶ ἄκοντες προσήγεσθε ὑπ' Αθηναίων, τῆς τῶν Λακεδαιμονίων τῶνδε ἤδη ἐπὶ τῷ Μήδῳ [o] ξυμμαχίας γεγενημένης, ἣν αὐτοὶ μάλιστα προβάλλεσθε· ἱκανή [p] γε ἦν ἡμᾶς τε ὑμῶν ἀποτρέπειν, καὶ, τὸ μέγιστον, ἀδεῶς παρέχειν βουλεύεσθαι. ἀλλ' ἑκόντες καὶ οὐ βιαζόμενοι ἔτι, εἵλεσθε μᾶλλον τὰ [q] τῶν Αθηναίων. καὶ λέγετε, ὡς αἰσχρὸν ἦν προδοῦναι τοὺς εὐεργέτας· πολὺ δέ γε αἴσχιον καὶ ἀδικώτερον, τοὺς πάντας Ελληνας [r] καταπροδοῦναι, [s] οἷς ξυνωμόσατε, ἢ Αθηναίους μόνους· τοὺς μὲν, καταδουλουμένους τὴν Ελλάδα, τοὺς δὲ, ἐλευθεροῦντας. καὶ οὐκ ἴσην αὐτοῖς τὴν χάριν ἀνταπέδοτε, οὐδὲ αἰσχύνης ἀπηλλαγμένην. ὑμεῖς [t] μὲν γὰρ ἀδικούμενοι αὐτοὺς, ὡς φατὲ, ἐπηγάγεσθε, τοῖς δὲ ἀδικοῦσιν ἄλλους ξυνεργοὶ [tt] κατέστητε. καίτοι τὰς ὁμοίας χάριτας μὴ ἀντιδιδόναι [v] αἰσχρὸν μᾶλλον, ἢ τὰς μετὰ δικαιοσύνης μὲν ὀφειληθείσας, [x] ἐς ἀδικίαν δὲ ἀποδιδομένας.

ξδ'. „Δῆλόν τε ἐποιήσατε, οὐδὲ τότε τῶν Ελλήνων ἕνεκα μόνοι οὐ Μηδίσαντες, ἀλλ' ὅτι οὐδ' Αθηναῖοι. ὑμεῖς [y] δὲ, τοῖς μὲν ταυτὰ βουλόμενοι ποιεῖν, τοῖς δὲ τἀναντία, καὶ νῦν ἀξιοῦτε, ἀφ' ὧν δι' ἑτέρους ἐγένεσθε ἀγαθοὶ, ἀπὸ τούτων ὠφελεῖσθαι. ἀλλ' οὐκ εἰκός· [z] ὥσπερ δὲ Αθηναίους εἵλεσθε, τούτοις ξυναγωνίζεσθε. καὶ μὴ προφέρετε τὴν τότε γενομένην ξυνωμοσίαν, ὡς χρὴ ἀπ' αὐτῆς νῦν σώζεσθαι. [a] ἀπελείπετε γὰρ αὐτὴν, καὶ παραβάντες, ξυγκατεδουλοῦσθε [b] μᾶλλον Αἰγινήτας, καὶ [c] ἄλλους τινὰς τῶν ξυνομοσάντων, ἢ διεκωλύετε· καὶ ταῦτα, οὔτε ἄκοντες, [d] ἔχοντές τε τοὺς νόμους, ὥσπερ μέχρι τοῦ δεῦρο, καὶ οὐδενὸς ὑμᾶς βιασαμένου, ὥσπερ ἡμᾶς. τὴν τελευταίαν τε,

g Ὑμετέραν *Caſſ.* h Ταπολλὰ *Ald. Flor.* Αὐτοῖς τὰ πολλὰ *Dan.* αὐτῆς abeſt Mosqu. et καὶ ante κατὰ adſcr. marg. i Ἠδικήσατε *Ar. C. Dan.* k Poteſt et haec ſententia per interrogationem legi. *Steph.* l Χρὴ Mosqu. ll Ἐπάγεσθαι *C.* m Pro ὑπαρχούσης ὑμῖν. *Ae. Port.* Ὑπ. τε ἡμῖν *Reg.* n Καὶ deeſt *Ar.* o Ξυγγενείας *Ar. C. Dan.* p Γὰρ *Marg. Gr.* In *Caſſ.* rec. manu γὰρ ſuper γε ſcriptum erat. q Τῶν non agnoſcunt *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caſſ. Dan.* Mosqu. Aug. r Κατὰ προδοῦναι *Caſſ.* s Pro πρὸς οὓς ξυμμαχίαν ἐποιήσατε. Nam ξυνωμοσία infra accipitur pro ξυμμαχία: quoniam οἱ ξύμμαχοι, iuramento adhibito, fidem mutuam dant. *Ae. Port.* Paullo poſt καταδουλωμένους *Gr.* t Μὲν abeſt Mosqu. qui idem inuerſe, αὐτοὺς ἀδικούμ. tt Καθέστητε *Gr.* v Οὐκ αἰσχρὸν legit *Valla.* μᾶλλον in marg. Mosqu. x Εἰς ἀδικίαν *Ar. C. Dan.* y Δὲ pro δή. *Ae. Port.* Mox ταὐτὰ *Gr.* ἡμεῖς δὲ Mosqu. male. ita et Aug. ſed υ ſuperſcr. a m. 2. z Ὥσπερ οὐδὲ Ἀθ. *Cl. Gr.* poſt ξυναγων. ſubiicitur in Mosqu. τούτοις ξυναγωνίζεσθαι· ſed deletum. id. ξυνωμοσίαν. a Ἀπελίπετε *Ar. C.* Mosqu. b Μᾶλλον deeſt *Ar. C. Dan.* Ξυγκατεδουλοῦσθε μᾶλλον *Gr.* c Ἄλλους Ἀθηναίους τινὰς *Gr.* Sed Ἀθηναίους linea ſubducta notatum eſt, e quo intelligitur, delendum eſſe. d Σχόντες *Reg.*

Σκέψ. χρὴ — εἰ, rel.] Male Schol. εἰ accipit ſignum antecedentis, cui ſubiiciatur, vt conſequens, νῦν ἐλευθεροῦμεν. Immo pendet a σκέψ. χρὴ, et ſign. *an*, ecquid. BAVER.

Ἐν Κορωνείᾳ] Lib. I. Cap. 113. DVCK.

Αὐτοὺς] Reisk. αὐτοῖς. Abr. 337. GOTTL.

τὰς ὁμ. χάρ. rel.] Abreſchii ſtructura, immerito probata B. Gottl. non explicat locum, ſed plane euertit et turbat. Quibus enim machinis, illo poſitu verborum, μὴ traxeris ad ἤ; et totum, μὴ ἀντιδιδόναι, reiicit in alteram partem, cum ſit prior. Ita e quouis licet quiduis extundere. Nec vero laborat ſenſus, ne ordo quidem; niſi quod ante αἰσχρὸν excidiſſe poſſit μὴ, vt ſit: non turpius eſt, plane non reddere parem gratiam, quam reddere debitam quidem beneficio, ſed iniuriae (faciundae, vel adiuuandae,) cauſſa accommodatam. Mecum facit Heilm. BAVER.

— Αἰσχρὸν] Porti verſio eſt falſa. Bene conſtituit locum Abreſch. p. 337. Heilm. vidit difficultatem loci et eam tentat corrigere. GOTTL.

Οὕσπερ] Hoc in *Edit. Oxon.* inter Errata relatum erat, et pro eo iubebatur legi ὥσπερ: quod etiam Clar. *Waſſe* hic in margine poſuerat. Sed credo, eum, qui Indicem illum Erratorum confecit, feſtinatione, aliaue qua cauſa lapſum fuiſſe, quum voluiſſet ſcribere, pro οὕσπερ, quod in *Edit. Oxon.* eſt, legendum eſſe οὕσπερ. Nam et *ſcripti*, et *editi omnes*, quos vidi, vulgatam ſcripturam habent, quae cur mutari debeat, nulla probabilis ratio eſt. DVCK.

in urbem introduxerunt. Et vniuersa ciuitas, quae sui iuris non erat, hoc fecit; nec decet ei exprobrare ea, quae non saluis legibus peccauit. At postquam et Medus discessit, et leges recepit, considerare oportet, cum postea Athenienses aduersus Graecos venissent, et cum reliquam Graeciam, tum etiam nostram regionem in suam potestatem redigere conarentur, et propter intestinas discordias bonam eius partem iam occupassent, nunquid pugna ad Coroneam commissa, ipsisque superatis, Boeotiam in libertatem vindicauerimus, et nunc alacriter Graeciam cum caeteris liberemus, tantum equitatum, tantumque rerum bellicarum apparatum praebentes, quantum nulli alii de sociis. Atque haec quidem respondemus ad crimen obiectum, quod cum Medis senserimus. Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88. 2. V. C. Varr. 327.

63. „Quod autem vos maiorem iniuriam Graeciae feceritis, et quolibet supplicio digniores sitis, demonstrare conabimur. Societatem (vt aitis) cum Athenienſibus iniistis, et ciuitate ab illis donati fuistis, vt nos vlciscereminі. Oportebat igitur vos aduersus nos tantum ducere ipsos *Athenienses*, neque vna cum ipsis alios *Graecos* inuadere; praesertim, cum (si quo inuiti ad alios subigendos ab Athenienſibus ducebamini) horum Lacedaemoniorum societas contra Medum contracta, vobis esset praesto, quam vos ipsi tantopere iactatis: nam et vim nostram a vobis arcere, et (quod maximum est) sine metu deliberandi facultatem vobis praebere potuisset. Sed profecto volentes, non autem coacti Athenienſium partes sequi maluistis. Et tamen dictitatis, turpe fuisse, bene de vobis meritos prodere. Imo vero longe turpius et iniquius erat, vniuersos Graecos, cum quibus iureiurando adhibito societatem feceratis, quam solos Athenienses prodere: hos quidem, quia Graeciam in seruitutem redigebant; illos vero, quia eam in libertatem vindicabant. nec parem, nec dedecoris expertem gratiam ipsis retulistis. Vos enim (vt dicitis) eos asciuistis, quod iniuriam pateremini; sed iisdem in iniuria aliis facienda vos socios praestitistis. Atqui turpius est, non referre similem gratiam, quam referre eam, quae iuste quidem debetur, sed tamen iniuste refertur.

64. „Et *hoc modo* declarastis, vos ne tunc quidem solos *ex Boeotis*, Graecorum causa a Medis non stetisse; sed, quia ne Athenienses quidem *ab illis steterant:* vos vero, quia eadem, quae illi, facere volebatis, istis vero contraria, *vt in Athenienſium gratiam eos oppugnaretis*, nunc tamen postulatis, vt ea vobis prosint, quae aliorum causa fortiter egistis. Sed hoc nequaquam est aequum. Sed quemadmodum Athenienses elegistis, sic etiam * vna cum illis certate. neque societatis tunc factae ius proferte, vt capitis periculo vos hoc nomine nunc liberandos esse demonstretis. eam enim deseruistis, eiusque iure violato, cum Aeginetas, tum etiam nonnullos alios ex illis, quibuscum foedus ac societatem interposito iureiurando feceratis, vna cum Athenienſibus, quibus vestram operam nauastis, in seruitutem potius redegistis, quam impediuistis, *ne in seruitutem ab illis redigerentur:* idque non inuiti, quippe qui

* *Id est*, Illos certaminis socios et adiutores habete, eorumque opem implorate, vt praesens infortunium a vobis auertant. HVDS.

τὸν βάρβαρον. Καὶ τὰς νόμας ἔλαβεν] ἡ πόλις ἡμῶν. Σκέψασθαι χρὴ] τὸ ἑξῆς, σκέψασθαι χρή, εἰ μαχόμενοι ἠλευθερώσαμεν, νῦν προθύμως συνελευθεροῦμεν. Καὶ νικήσαντες αὐτὰς] τὰς Ἀθηναίους. Καὶ τὰς ἄλλους] Ἕλληνας δηλονότι. Μᾶλλόν τε] ἡμῶν δηλονότι. Καὶ ἀξιώτεροι] ἄξιοι πᾶσαν ζημίαν παθεῖν. Ὑπάγεσθαι αὐτὰς] τὰς Ἀθηναίας. Μετ' αὐτῶν ἄλλοις] Ἕλλησι δηλονότι. Εἶτι καὶ ἄκοντες] ὁ νοῦς τοιοῦτος, εἰ ἀκουσίως τοῖς Ἀθηναίοις συνεμαχεῖτε, καὶ κατεδουλοῦτε τὰς Ἕλληνας, ἔδει ὑμᾶς προσδραμεῖν τοῖς Λακεδαιμονίοις· καὶ ἐκείνοι, διὰ τὴν ἐπὶ τῷ Μήδῳ συμμαχίαν ὑμῶν καὶ προθυμίαν (ἣν ἀεὶ προβάλλεσθε καὶ καυχᾶσθε) ἂν ἂν ὑμᾶς παρεχώρησαν ὑπὸ ἡμῶν παθεῖν. Προσήγεσθε] ἐδουλοῦσθε. Πολὺ δέ γε αἴσχιον] δευτέρα λύσις τοῦ ἀπρεποῦς. ἀντίστροφον

Οὐδεν. ὑμᾶς βιασαμ.] Schol. ad h. v. demto capite, annecti debet ad superius post ἠλευθερώσαμεν. vid. Abreich. 338. GOTTL.

Οὐδεν. ὑμ. βιασ.] Non video, quî minus his verbis consentiat Schol. quam superioribus, quibuscum vnam ἔξιν, vnam sententiam conficiat. BAVER.

πρὶν [e] περιτειχίζεσθαι, πρόκλησιν ἐς ἡσυχίαν [f] ὑμῶν, ὥϛε [g] μηδετέροις ἀμύνειν, οὐκ ἐδέχεσθε. τίνες ἂν [h] οὖν ὑμῶν [i] δικαιότερον πᾶσι τοῖς Ελλησι μισοῖντο, οἵτινες ἐπὶ τῷ ἐκείνων κακῷ ἀνδραγαθίαν προὔθεσθε; καὶ ἃ μὲν ποτὲ χρηϛοὶ ἐγένεσθε, ὡς φατὲ, οὐ προσήκοντα νῦν ἐπεδείξατε. ἃ δὲ ἡ φύσις [k] αἰεὶ [l] ἐβούλετο, ἐξηλέγχθη ἐς τὸ ἀληθές. μετὰ γὰρ Αθηναίων ἄδικον ὁδὸν ἰόντων ἐχωρήσατε. τὰ μὲν [m] οὖν ἐς τὸν ἡμέτερόν τε ἀκούσιον Μηδισμὸν, [n] καὶ τὸν ὑμέτερον ἑκούσιον Αττικισμὸν τοιαῦτα ἀποφαίνομεν.

ξέ. „Α δὲ τελευταῖα φατὲ ἀδικηθῆναι (παρανόμως γὰρ ἐλθεῖν ἡμᾶς ἐν σπονδαῖς καὶ [o] ἱερομηνίαις ἐπὶ τὴν ὑμετέραν πόλιν) οὐ νομίζομεν οὐδ' ἐν τούτοις ὑμῶν μᾶλλον [p] ἁμαρτάνειν. εἰ μὲν γὰρ ἡμεῖς αὐτοὶ πρός τε [q] τὴν πόλιν ἐλθόντες ἐμαχόμεθα, καὶ τὴν γῆν ἐδῃοῦμεν ὡς πολέμιοι, ἀδικοῦμεν· εἰ δὲ ἄνδρες ὑμῶν οἱ πρῶτοι καὶ χρήμασι καὶ γένει, βουλόμενοι τῆς μὲν ἔξω ξυμμαχίας ὑμᾶς παῦσαι, [r] ἐς δὲ τὰ κοινὰ τῶν πάντων Βοιωτῶν πάτρια καταϛῆσαι, ἐπεκαλέσαντο ἑκόντες, τί ἀδικοῦμεν; εἰ γὰρ ἄγοντες παρανομοῦσι μᾶλλον τῶν ἑπομένων. ἀλλ' οὔτ' ἐκεῖνοι, ὡς ἡμεῖς κρίνομεν, [s] οὔθ' ἡμεῖς. πολῖται δὲ ὄντες, ὥσπερ ὑμεῖς, καὶ πλείω παραβαλλόμενοι, τὸ ἑαυτῶν τεῖχος ἀνοίξαντες, καὶ ἐς τὴν [t] αὐτῶν πόλιν φιλίως, οὐ πολεμίως, κομίσαντες, ἐβούλοντο [v] τούς τε ὑμῶν χείρους, μηκέτι μᾶλλον γενέσθαι, τούς τε ἀμείνους τὰ ἄξια ἔχειν· σωφρονιϛαὶ ὄντες τῆς γνώμης, καὶ τῶν σωμάτων τὴν πόλιν οὐκ [x] ἀλλοτριοῦντες, ἀλλ' ἐς τὴν ξυγγένειαν οἰκειοῦντες· ἐχθροὺς οὐδενὶ καθιϛάντες, ἅπασι δ' ὁμοίως ἐνσπόνδους.

ξϛ'. „Τεκμήριον δὲ, ὡς οὐ πολεμίως ἐπράσσομεν. οὔτε γὰρ ἠδικήσαμεν οὐδένα, προείπομέν τε, τὸν βουλόμενον [xx] κατὰ τὰ τῶν πάντων Βοιωτῶν πάτρια πολιτεύειν, ἰέναι πρὸς ἡμᾶς. καὶ ὑμεῖς ἄσμενοι χωρήσαντες, καὶ ξύμβασιν ποιησάμενοι, τὸ μὲν πρῶτον ἡσυχάζετε, ὕϛερον δὲ, κατανοήσαντες ἡμᾶς ὀλίγους ὄντας, (εἰ ἄρα καὶ ἐδοκοῦμέν [y] τι ἀνεπιεικέϛερον πρᾶξαι, οὐ μετὰ τοῦ

e Περιτειχέσθαι *Gr.* f Ἡμῶν *Reg. Caſſ. Dan.* g Μὴ δ' ἑτέροις *Bar. Ald. Flor. Baſ.* Μήδ' ἑτέροις *Caſſ. Gr.* ἀμήνειν Mosqu. (vt ſaepius id.) h οὖν deeſt *Ar. Cl. Reg. Dan. Caſſ.* (in cuius margine recens manus adſcripſit.) Aug. i Δικαιότεροι *Cl.* k Ἀεὶ *Ar. C.* in reliquis αἰεί. Vide *Annott.* in *Marcellinum*, de Vita *Thucydidis. Hudſ.* Ἀεὶ *Reg. Caſſ. Gr. Dan. Vaſc.* et paullo ante ἃ δ' ἡ φύσις *Gr.* Antea pro ἐπεδείξ. Mosqu. ἐδείξατε. l Ἐβουλεύετο *Gr.* et ἐξελέγχθη. m Οὖν deeſt *Ar. C. Dan.* et mox τε *Gr.* n Καὶ τὸν ὑμέτερον ἑκούσιον Ἀττικισμὸν non ſunt in *Reg.* et *Caſſ.* Sed habet ea in marg. *Caſſ.* poſtea adſcripta. Mosqu. ὑμέτερον ἀκούσιον Ἀττικισμόν· media, a μηδ. ad ἑκούσ. deſ. o Ἱερομηνίᾳ *Marg.* p Ἁμαρτεῖν *Marg. Ar. C. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. Etiam μᾶλλον ὑμῶν *Caſſ.* Mosqu. q Τὴν ὑμετέραν πόλιν *Marg. Ar. C. Dan. Schol.* ἡμετέραν Mosqu. r Εἴτε τὰ *Gr.* s Οὔτε ἡμεῖς *Ar. C. Dan. Gr.* πολῖται Mosqu. Mox ὥσπερ ἡμεῖς *Reg.* t Αὐτῶν *Ar. C. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ. Dan.* et hic εἰς τήν. Ἀνοίξαντας — κομίσαντας Baſil. v Τοὺς μὲν — τοὺς δὲ Mosqu. x Ἀλλοτριοῦντες pro ϛερίσκοντες. *Hudſ.* xx Κατὰ τῶν πάντων *Bar. Ald. Flor.* Κατὰ τὰ πάντων *Ar. C.* Sic et *Reg. Caſſ. Dan.* Κατὰ τῶν π. *Gr.* Τὰ τῶν deſ. Mosqu. y Τοι *Reg.*

Δικαιότερον] *Cl.* mendoſe δικαιότεροι. WASS.

Αἰεί] *Alii* ἀεί. Vtroque modo *Herodotus.* IDEM. Ἀεὶ hic non modo plerique *Mſſ.* verum etiam *Ed. Vaſcoſ.* habent: vnde ſuſpicor etiam ita in vetuſtioribus *Edd.* eſſe. Pro ἰέναι ὁδὸν eadem metaphora βαδίζειν ὁδὸν dicit *Dionyſ. Halic.* XI, 39. Ὁ δὲ Ἄππιος — ὀλεθριωτάτην ἔγνω βαδίζειν ὁδόν. DVCK.

Ἃ δὲ ἡ φύσις] v. Abr. Lectt. Ariſt. p. 215. GOTTL.

Ἱερομηνίαις] Ἱερομηνίᾳ *Marg.* quod tam ſententia, quam conſtructionis varietas recipiendum ſuadet. WASS. Vid. Cap. 56. DVCK.

Εἰ μὲν γὰρ ἡμεῖς αὐτοί] *Portus* παραφράζων verterat, Si enim nos ipſi *noſtra ſponte.* Αὐτὸς, pro αὐτόματος, et μόνος, ſaepe eſt apud *Homerum*, et alios Poëtas. Vid. *Euſtath.* in Il. ῥ. p. 1105. *Schol.* Theocr. in XI. Idyll. 12. et *Stephanum*, aliosque ad Callim. Hymn. in Apoll. v. 6. et in Del. 212. *Scholiaſt. paruus* Hom. hoc Il. ῥ. 254. Ἀλλά τις αὐτὸς ἴτω, exponit, ὑπὸ ἰδίας γνώμης παραγενέσθω. Et Latinos eadem ſignificatione dicere *ipſe* adnotant *Interpretes* Callimachi, et *Heinſ.* Lection. Theocrit. Cap. XVII. DVCK.

Τί ἀδικοῦμεν] Quid dicendi ſumus ea in re delinquere. Reisk. p. 30. G.

Τί ἀδικοῦμεν] Simplicius fuerit, pro imperfecto accipi, ac ſi ſit, ἠδικοῦμεν. BAVER.

Μᾶλλον] Saepe in hiſce formulis eleganter omittit *Salluſtius*: niſi intercederent libri, mallem quandoque abeſſet. WASS.

Σωφρονιϛαί] Forſan hac voce vtitur *Thucydides* cum alluſione ad magiſtratum, cuius Athenis munus erat, iuuenum mores corrigere, eosque, quoties deliquerint, officii monere. Vide *Phauorinum* et *Etymol. magn. Auctorem.* HVDS. Pulchra ſunt, quae de ſignificatione vocabulorum σωφρονίζειν et σωφρονιϛὴς ad Polluc. IX, 138. adnotauit peritiſſimus literarum Graecarum *Hemſterhuſius.* DVCK.

Male Schol. coniungit σωμ. cum σωφρον. illud pertinet ad ἀλλοτριοῦντες. Abr. 338. G.

Poſt ὄντας] deeſſe videtur δέον ἐπιεικείᾳ χρῆσθαι. Reisk. G.

Ὀλ. ὄντας] Reiskiano ſupplemento nil opus eſſe videtur, et plane illud languere, cum in ſequ. ἀνεπιεικέϛερον ſit, iniuſti, iniqui aliquid. Alterum ante μήτε νεωτερίσειν, paullo aptius videatur, ὑποσχομένοις, ſed abhorret a ſequ. λόγοις πείσειν, quod Thebani profecto facere non poſſent. Futura hic ſunt pro praeſentibus. Neque Ironia, emergens e lectione ἡμῶν, ſatis apta videtur grauitati et indignitati rei, de qua conquerantur Thebani. BAVER.

leges saluas haberetis, quas adhuc *habetis*, neque (sicuti nos) ab vllo coacti. nouissimam etiam adhortationem, qua (antequam circumuallaremini) ad pacem inuitabamini, et, vt neutris opem ferretis, admonebamini, admittere noluistis. Quos igitur omnes Graeci odiis prosequantur iustius, quam vos, * qui honesto quodam probitatis ac fortitudinis praetextu illos funditus euertere studuistis? Et praeclara illa facinora, quae quondam a vobis fortiter edita gloriamini, ad vos non pertinere, nunc demonstrastis. ea vero, quae vestrum ingenium semper expetebat, iam apertissime patefacta redarguuntur. Athenienses enim iniquum iter ingressos sequuti estis. Quod igitur attinet ad ** nostrum inuitum Medismum, et vestrum voluntarium Atticismum, hoc modo vobis respondemus. Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88. 2. V. C. Varr. 327.

65. „Quod vero spectat ad iniuriam, quam vobis nouissime factam dicitis (nos enim stantibus adhuc foederibus, et primo mensis die, quo solennia sacra celebrabatis, in vestram vrbem nefarie venisse dicitis) ne hac quidem in re nos grauius peccasse ducimus, quam vos. Si enim nos ipsi, ad vestram vrbem profecti, vos oppugnassemus, et agrum hostili more vastassemus, iniuriam profecto vobis fecissemus: sed si vestrae ciuitatis cum opibus tum genere viri primarii, qui vos et ab externa societate auertere, et ad patria omnium Boeotorum iura reducere volebant, sua sponte nos accersiuerunt, quid tandem iniuriae vobis facimus? Qui enim ducunt, potius peccant, quam qui *ipsos* sequuntur. Sed nec illi (vt nostra fert opinio) *vllo modo peccarunt*, nec nos. Cum enim ciues essent, vt vos, et longe maiores opes periculis obiicerent, suae vrbis portas aperuerunt, et in suam vrbem nos amice, non hostiliter introduxerunt: quod eos, qui de vobis improbiores erant, non amplius improbos esse, nec peiores fieri; et illos, qui meliores erant, *** suam dignitatem obtinere vellent: vt animi *vestri* moderatores essent, ciuitatem ciuibus non orbantes, sed in pristinam cum necessariis gratiam reducentes; nullius inimicitias, omnium vero pariter amicitias ac societatem vobis conciliantes.

66. „Quod autem non hostiliter hoc fecerimus, hinc aperte patet: nam nec vlli vim attulimus, et mature ediximus, vt, quisquis ex patriis Boeotorum institutis vivere vellet, ad nos transiret. vos vero, cum libenter ad nos transissetis, et compositionem fecissetis, primum quidem quieuistis, postea vero, cum nostrorum militum paucitatem animaduertissetis (si forte iniquius aliquid egisse videbamur, quod praeter vestrae plebis voluntatem *in vrbem* ingressi fuissemus,) parem gratiam nobis non retulistis, vt

* Qui in illorum perniciem strenui instituistis esse? *Steph.* HVDS. simus; et ad vos, qui sponte cum Athenienſibus stetistis. etc. IDEM.

** *Scilicet*, ad nos, qui praeter voluntatem cum Medis sen-

*** Quae merebantur obtinere etc. *Alii.* IDEM.

κῶλεν. Τὰς μὲν] τὰς Ἀθηναίους. Τὰς δὲ] τὰς ἄλλας Ἕλληνας. Καὶ οὐκ ἴσην αὐτοῖς] τοῖς Ἀθηναίοις. Ὑμεῖς μὲν γὰρ] οἱ Πλαταιεῖς. Ἐπηγάγεσθε] ἐφειλκύσατε, εἰς τὸ βουλῆσαι δηλονότι. Αἰσχρὸν μᾶλλον] αἰσχρὸν μᾶλλον τὰς ὀφειληθείσας χάριτας μετὰ δικαιοσύνης, εἰς ἀδικίαν δὲ ἀποδιδομένας, ἢ τὰς ὑμείας χάριτας ἀντιδιδόναι. λείπει ἡ οὐ. ἵν' ἢ οὕτω, καίτοι τὰς ὑμείας χάριτας μὴ ἀντιδιδόναι οὐκ αἰσχρὸν μᾶλλον ἢ τὰς μετὰ, καὶ ἑξῆς. Ὑμεῖς δὲ] οἱ Πλαταιεῖς. Τοῖς δὲ] τοῖς Ἕλλησιν. Ἀφ' ὧν] πραγμάτων. εἶον, προθυμίας, καὶ ἀνδρείας. Δι' ἑτέρας] τὰς Ἀθηναίας. Ἀθηναίες εἵλεσθε] προτιμοτέρους ἐποιήσατε εἰς τὸ ξυμμαχεῖν αὐτοῖς. Μέχρι τὰ δεῦρο] ἔχετε δηλονότι. Καὶ ὑδενὸς ὑμᾶς βιασαμένης] προεῖπε γὰρ, ὅτι ὑπὸ ὀλίγων αὐτοκρατόρων ἐτυραννούμεθα. Ὥσπερ ὑμᾶς] ἐβιάσατο δηλονότι. Ὥστε μηδετέρους] τοῖς Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις. Τίνες ἂν οὖν ὑμῶν] ἀντὶ τῶ, οὐδεὶς δηλονότι. Πλὴν τοῖς Ἕλλησι] λείπει ἡ ὑπό. Ἐπὶ τῷ ἐκείνων κακῷ] τετέχει, τῶν Ἑλλήνων τῇ δουλώσει. Καὶ ἃ μὲν ποτὲ] ποτὲ, ἐπὶ τῶν Μηδικῶν δηλοῖ. Οὐ προσήκοντα νῦν] τῇ αὐτῶν φύσει δηλονότι. Ἃ δὲ ἡ φύσις] ἡ ὑμετέρα. Τὰ μὲν οὖν ἐς τὸν ὑμέτερον] τὸ δεύτερον ἀντιληπτικὸν τῶν Πλαταιέων ἐντεῦθεν λύει. Οὐ νομίζομεν] εὖ βεβαίως δεξάζεμεν. Πρός τε τὴν ὑμετέραν πόλιν] κατὰ τὴς ὑμετέρας πόλεως. Καὶ τὴν γῆν ἐδηῖμεν] μεταχατικόν. οἱ περὶ Ναυκλείδην. Ἐπεκαλέσαντο] προήγαγον, ἐφειλκύσαντο. Οἱ γὰρ ἄγοντες] οἱ ἄξαντες. Ἀλλ' οὔτ' ἐκεῖνοι] τὸ ἑξῆς, ἀλλ' οὔτε ἐκεῖνοι, ὅτε ὑμεῖς ἀδικεῖτε δηλονότι. τὸ δὲ, ὡς ὑμεῖς κρίνομεν, ἀνὰ μέσα. Οὔθ' ὑμεῖς] ἀδικεῖμεν δηλονότι. Καὶ πλείω] περισσοτέρως. Παραβαλλόμενοι] ξυνδυνεύοντες. Τάς τε ὑμῶν χείρους] ἀδίκως μᾶλλον γενέσθαι. χείρους δηλονότι. Σωφρονισαι ὄντες τῆς γνώμης] ὠφελοῦντες καὶ τὰς γνώμας, καὶ τὰ σώματα. τὰς μὲν γνώμας, ἵνα μὴ κακῶς βουλεύωνται· τὰ δὲ σώματα, ἵνα μὴ διαφθάζωσιν ἀλλήλους, μηδ' ἐξελεύσωσι, μηδὲ κακῶς ποιῶσι πολίτας πολίτας. Ἵνα λάβωμεν τὸ σωφρονεῖν ἀντὶ τῆς ὠφελείας. Τὴν πόλιν] την τῶν Βοιωτῶν. Ἐχθρὰς οὔσης] τῶν Ἑλλήνων. Τεκμήριον δὲ] τὸ ἡδησάμενον. Κατανοήσαντες] καταμαθόντες. Ἀνεπιεικέστερον] ἀπαιδευτότερον.

πλήθυς [z] ὑμῶν εἰσελθόντες,) τὰ μὲν ὁμοῖα ἀν ἀνταπέδοτε ἡμῖν, μήτε [a] νεωτερίσειν ἔργῳ, λόγοις τε πείσειν ὥστε ἐξελθεῖν· ἐπιθέμενοι δὲ παρὰ τὴν ξύμβασιν, ἃς μὲν ἐν χερσὶν ἀπεκτείναμεν, ἀχ ὁμοίως ἀλγοῦμεν· (κατὰ νόμον γὰρ δή τινα ἔπασχον) ἃς δὲ χεῖρας προϊσχομένας, καὶ ζωγρήσαντες, ὑποσχόμενοί τε ἡμῖν [b] ὕστερον μὴ κτενεῖν, παρανόμως διεφθείρατε, πῶς ἀ δεινὰ [c] εἴργασθε; καὶ ταῦτα, τρεῖς ἀδικίας ἐν ὀλίγῳ πράξαντες, τήν τε λυθεῖσαν ὁμολογίαν, καὶ τῶν ἀνδρῶν τὸν ὕστερον θάναμον, καὶ τὴν περὶ αὐτῶν ἡμῖν μὴ κλείνειν ψευσθεῖσαν [c] ὑπόσχεσιν, ἣν τὰ ἐν τοῖς ἀγροῖς ὑμῖν μὴ ἀδικῶμεν, ὅμως φατὲ ἡμᾶς παρανομῆσαι, καὶ αὐτοὶ ἀξιῶτε μὴ ἀντιδῦναι δίκην. ἄκ, ἤν γε ὄντι τὰ ὀρθὰ [d] γιγνώσκωσι. πάντων δὲ αὐτῶν ἕνεκα κολασθήσεσθε.

ξζ'. „Καὶ ταῦτα, ὦ Λακεδαιμόνιοι, τότε ἕνεκα ἐπεξήλθομεν, καὶ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ἡμῶν, ἵνα ὑμεῖς μὲν εἰδῆτε [e] δικαίως [f] αὐτῶν καταγνωσόμενοι, ἡμεῖς δὲ ἔτι ὀσιώτερον τεθνηκότες, καὶ μὴ παλαιὰς ἀρετὰς, ἃ εἴτινες ἄρα καὶ ἐγένοντο, ἀκόντες ἐπικλασθῆτε, ἃς χρὴ τοῖς μὲν ἀδικουμένοις ἐπικούρους εἶναι, τοῖς [h] δὲ αἰσχρόν τι δρῶσι, διπλασίας ζημίας, ὅτι [i] ἀκ ἐκ προσηκόντων ἁμαρτάνουσι· [k] μηδὲ ὀλοφυρμῷ καὶ οἴκτῳ ὠφελείσθωσαν, πατέρων τε τάφους τῶν ὑμετέρων ἐπιβοώμενοι, καὶ τὴν σφετέραν ἐρημίαν. καὶ γὰρ ἡμεῖς [l] ἀνταποφαίνομεν πολλῷ δεινότερα παθοῦσαν τὴν ὑπὸ τούτων ἡλικίαν ἡμῶν διεφθαρμένην, [m] ὧν πατέρες, οἱ μὲν, πρὸς ὑμᾶς τὴν Βοιωτίαν [n] ἄγοντες, ἀπέθανον ἐν Κορωνείᾳ, οἱ δὲ [o] πρεσβύται λελειμμένοι, καὶ οἰκίαι ἔρημοι, πολλῷ δικαιοτέραν [p] ὑμῶν ἱκετείαν ποιοῦνται, τόσδε τιμωρήσασθαι. [q] οἴκτε τε ἀξιώτεροι τυγχάνειν οἱ ἀπρεπές τι πάσχοντες τῶν ἀνθρώπων. οἱ δὲ δικαίως, ὥσπερ οἵδε, τὰ ἐναντία ἐπίχαρτοι εἶναι. καὶ τὴν νῦν ἐρημίαν [r] δι' ἑαυτὰς ἔχουσι. τὰς γὰρ ἀμείνους ξυμμάχους ἑκόντες ἀπεώσαντο· [rr] παρηνέμησάν τε, οὐ προπαθόντες ὑφ' ἡμῶν, μίσει δὲ πλέον ἢ δίκῃ κρίναντες, καὶ [s] οὐκ ἀνταποδόντες νῦν τὴν ἴσην τιμωρίαν. ἔννομα γὰρ πείσονται, [t] καὶ οὐχὶ ἐκ μάχης χεῖρας προϊσχόμενοι, [v] ὥσπερ φασὶν, ἀλλ' ἀπὸ ξυμβάσεως ἐς δίκην [x] σφᾶς αὐτὰς παραδόντες. ἀμύναμε ἄν, ὦ Λακεδαιμόνιοι, καὶ τῷ τῶν Ἑλλήνων νόμῳ ὑπὸ τῶνδε παραβαθέντι, καὶ ἡμῖν ἄνομα παθοῦσιν ἀνταπόδοτε χάριν δικαίαν [y] ὧν πρόθυμοι γεγενήμεθα· καὶ μὴ τοῖς τῶνδε λόγοις περιωσθῶμεν ἐν ὑμῖν. πείσατε δὲ τοῖς Ἕλλησι παράδειγμα, οὐ [z] λόγων τότοις ἀγῶνας προθήσοντες, ἀλλ' ἔργων· ὧν ἀγαθῶν μὲν ὄντων, βρα-

z Ἡμῶν Cl. Gr. Reg. et, cum emendatione recent. inter versus ὑμῶν, Cass. a Νεωτερίσαι Bar. Gr. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. b Ὕστερον τίνειν παραν. Μὴ inter versus scriptum est Reg. c Ὑπόσχεσιν et supra rec. manu ὑπόσχεσιν Cass. Aug. d Γινώσκωσι Ar. C. Bar. Paullo ante Cass. οὔκ. e Καὶ δικαίως Gr. Paullo ante, καὶ ἡμῶν, del. Mosqu. f Τότων Marg. Ar. C. Dan. g Εἴτις ἄρα καὶ ἐγίνετο Marg. Ar. C. Bar. Cl. Gr. Ald. Reg. Dan. εἴτις Aug. Et sic fuerat in Cass. Corrector deinde fecerat τινες et ἐγίνοντο. h Δ' αἰσχρόν τι Reg. i Ἐξ ὰ προσηκόντων Ar. C. Dan. k Μὴ δὲ Ar. C. Bar. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. l Ἀποφαίνομεν Gr. et paullo ante πατέρων τάφους. m Πρὸς τὸ σημαινόμενον refertur. Hudf. n Ἔχοντες Reg. Cass. Aug. Ἀγόντες Gr. o Id est, πρεσβύται ἐν ταῖς οἰκίαις ταῖς ἑρήμοις λελειμμένοι. Vel, πρεσβύται λελειμμένοι μετὰ τῶν οἰκείων ἑρήμων. Ac. Port. Πρεσβύτεροι legit C. p Τῶν Marg. Cant. q Οἴκτε δὲ ἀξιώτεροι Ar. C. Οἰκ. διαξιώτεροι Dan. δὲ etiam Mosqu. r Δι' ἑαυτοῦ Mosqu. rr Παρενόμησαν Gr. Deinde πρὸ παθόντες Reg. s Per enallagen pro αὐτίκα ἀνταποδώσοντες. Ac. Port. t Καὶ ὰκ Ar. C. Dan. v Ὡς Dan. x Σφᾶς αὐτὰς Gr. mox ἁμύνατε Mosqu. y Εἰς ὰ πρόθυμοι γεγενήμεθα Marg. z Λόγων τοὺς ἀγῶνας Ar. C. Cl. Reg. Cass. Dan. Aug. In Cass. deinde τότοις scriptum erat inter ἀγῶνας et προθήσοντες.

Τμῶν] Codd. IIII. dant ἡμῶν, quod vult capi Abr. εἰρων. Bauerus negat, εἰρων. in Thuc. grauissimo scriptore. Sed v. cap. 62. h. libri ἡ ἡμετέρα κακία etc. Si retineatur vulgata, expl. citra multitudinis vestrae consensum. GOTTL.

Ante μήτε deesse ὑποσχομένους videtur. Reisk. G.

Ἐν ὀλίγῳ] Abr. 339. citat Philol. ad Act. 26, 28. G.

Ἐν ὀλίγῳ] Locus Act. 26, 28. huc nil facit; ibi enim sign. fere, ex Ebr. במעט hic autem sign. *uno tempore*, vno eodemque breui facto. Aptius notetur participiorum vsus, λυθεῖσαν ὁμολ. et ψευσθεῖσαν ὑπόσχεσιν, pro Subst. c. Genit. vel pro, τὸ λυθῆναι τ. ὁμολ. et τὸ ψευσθῆναι τ. ὑπόσχ. BAUER.

Punctum [sc. quod vulgo post ἀδικῶμεν scribitur] commate mutandum. ὅμως φατὲ regi a superiori πράξαντες v. 5. G.

Ἀδικῶμεν. ὅμως rel.] Comma ponendum videtur post ἀδικῶμεν, vt ὅμως pendeat a superiori, καὶ ταῦτα — πράξαντες. καὶ ταῦτα est, *idque*, et quidem, et vero. Certe, si ὅμως incipiat nouam sententiam, καὶ, vel δὲ, addatur. Idem vidit B. Gottl. BAUER.

Οὐκ, ἤν γε] Si Grammaticorum praecepta sequimur, potius scribendum est οὔκ cum Cass. Vid. Bud. Commentar. pag. 938. Nec male distinctio maior poneretur post οὔκ. Stephanus supplet, *Minime vero impunitatem consequemini*. Puto sufficere, *Non ita*; vt in Virgil. II. Aen. 583. vbi Germanus obseruat, Euripidem et Sophoclem hoc dicere, οὐ δῆτα. DUCK.

Εἴτινες ἄρα καὶ ἐγίνοντο] Mss. εἴ τις ἄρα καὶ ἐγίνετο. non male. WASS.

neque factis quicquam innouaretis, et verbis nos ad exeundum induceretis: sed contra compositionem nos inuasistis, ac illorum quidem, quos congressi trucidastis, vicem non ita dolemus; (hoc enim illi quodam belli iure sunt passi;) sed *in illos*, qui manus vobis tendebant, et quos viuos cepistis, et quos a vobis interfectum non iri postea nobis promisistis, et tamen nefarie interfecistis, quomodo atrocia facinora non patrastis? praesertim cum tres insignes iniurias exiguo temporis interuallo nobis feceritis: nam et foederis pacta fregistis, et ciues nostros postea trucidastis, et de illis non occidendis (si ab omni rerum vestrarum, quae in agris erant, iniuria et maleficio temperaremus) fidem nobis datam fefellistis. Et tamen dicitis, nos iura violasse, vos vero dignos esse censetis, qui pro vestris sceleribus nullas poenas vicissim luatis. Sed profecto non ita erit, si modo isti sententiam sancte ac religiose tulerint: sed horum omnium scelerum causa supplicio afficiemini. Ol. Pelop. an. 5. Olymp. 88. 2. V. C. Varr. 327.

67. Haec autem, o Lacedaemonii, longa oratione persequuti sumus, cum vestri, tum nostri causa: et vestri quidem causa, vt hos a vobis iuste damnatum iri cognoscatis; nostri vero causa, vt longe aequiores poenas a nobis expetitas *sciatis*. neque priscas illorum virtutes, (si modo aliquae fuerunt) audientes frangamini: quas illis quidem praesidio esse oportet, qui patiuntur iniuriam: illis vero, qui facinus aliquod turpe faciunt, duplam irrogare poenam; quia peccata pristinae suae virtuti non conuenientia committunt. neque lamentis, ac miseratione quicquam proficiant, implorantes patrum vestrorum Sepulcra, suamque solitudinem deplorantes. Nos enim contra affirmamus, nostram iuuentutem, quae ab istis trucidata fuit, mala longe grauiora passam: cuius patres, partim, dum Boeotiam ad vos adducerent, ad Coroneam obierunt; partim vero, in senio filiis orbati, et in aedibus desolatis relicti, vos precibus multo iustioribus obsecrant, vt de istis supplicium sumatis. Homines enim, qui malum aliquod immerito patiuntur, misericordia sunt digniores; at qui merito (sicut isti) contra *digniores sunt*, quorum malis omnes gaudeant. Et praesentem solitudinem sua ipsorum culpa habent. nam sua sponte meliores socios reiecerunt. Et nos contra ius violarunt, quamuis nullis iniuriis a nobis fuerint lacessiti, odio potius, quam iure iudicium facientes, neque parem *suis sceleribus* poenam iam rependentes. nam iustum supplicium patientur, nec ex proelio manus vobis tendentes, vt aiunt; sed ex compositione se ipsos ad causam dicendam dedentes. Succurrite igitur, Lacedaemonii, et legi Graecorum ab istis violatae, et nobis, qui praeter ius iniuriam passi sumus, debitam gratiam referte pro studio, et animi alacritate, quam erga vos demonstrauimus: neque propter istorum orationem apud vos repulsam feramus. Graecis autem exemplum praebete, quo declaretis, vos non verborum, sed factorum certamina ipsis proposituros: quae si bona sunt, breuis *eorum* commemoratio satis est: sed si propter peccati vitium

Χεῖρας περισχομένους] ἤγων ἱκέτας γιγνομένους. Οὗτοι τὰ ὀρθὰ] οἱ Λακεδαιμόνιοι. Ἵνα ὑμεῖς μὲν] κεφάλαιον τὸ δίκαιον· ᾧ ἐπήγαγε τὴν ἐναντίαν τῆς αἰδοῦς, ἧς ἡ ἀρχὴ, καὶ μὴ παλαιὰς ἀρετάς. Τετιμωρημένοι] κολάσαντες αὐτούς. Ἐπικλασθῆτε] χρυσιωθῆτε. Ἄς χρὴ] τὰς ἀρετάς. Οὐκ ἐκ προσηκόντων ἁμαρτάνουσι] ὅτι ἀντ' ἀγαθῶν κακοὶ γεγένηνται, οὐ προσήκοντες αὐτοῖς τοῦ ἁμαρτάνειν, διὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς ἀνδραγαθίαν. Οἱ δὲ δικαίως] ἐπανάληψις τοῦ ἀντεγκλήματος. Ἐπίχαρτοι εἶναι] ἂν τῷ ἐπιδεῖν ὀφείλει πάντας ἀηδῶπας ἐπιχαρῆναι. Ἀλλ' ἀπὸ ξυμβάσεως] φιλίας. Καὶ τῷ τῶν Ἑλλήνων νόμῳ] τῷ κελεύοντι παρὰ τὰς σπονδὰς μηδένα ἀναιρεῖν. Παραβαθέντι] ἀθετηθέντι. Περιωσθῶμεν] ἀπωσθῶμεν. Ἁμαρτανομένων δὲ] ἐσφαλμένων δὲ τῶν ἔργων.

Πρεσβύται λελειμμ.] sc. υἱῶν. GOTTL.

Τε] Leg. δὲ. G.

Οἱ δὲ δικαίως] Subaud. e prox. πάσχοντες τι. G.

Οὗτε] Hic δὲ legi vult idem B. Gotti. qui supra ad I, contra me, idem tentantem, moneret, τε pro δὲ facpius poni; quod et hic contra illius emendationem teneatur. Τὰ ἐναντία non potest non aduerbii loco accipi, et debet. BAVER.

Τὰ ἐναντία] Aduerbialiter accipi Reisk. putat. G.

Ἐπίχαρτοι] Inter *Thucyd.* Glossas recensuit *Pollux* III, 101. At *Sophocles* in Trachin. *Plato* epist. 8. vid. *Hesychium*. WASS. Paullo aliter *Aeschyl* Prometh. 157. Ἐχθροῖς ἐπίχαρτα πόνθα. *Schol.* εὐφρόσυνα. Ἐπίχαρμα, quod *Pollux* ibid. e *Posidippo* adtert, et improbat, est etiam apud *Theocrit.* II, 20. καὶ τὶν ἐπίχαρμα τέτυγμαι. DVCK.

χεῖα ἡ [a] ἀπαγγελία ἀρκεῖ· ἁμαρτανομένων δὲ, λόγοι ἔπεσι κοσμηθέντες προκαλύμματα [b] γίγνονται. ἀλλ' ἦν [c] οἱ ἡγεμόνες, ὥσπερ νῦν ὑμεῖς, κεφαλαιώσαντες πρὸς τὰς ξύμπαντας διαγνώμας [d] ποιήσησθε, ἦσσόν τις ἐπ' ἀδίκοις ἔργοις [e] λόγως καλὰς ζητήσει.

ξή. Τοιαῦτα [f] μὲν οἱ Θηβαῖοι εἶπον. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι δικαταὶ, νομίζοντες τὸ ἐπερώτημα σφίσιν ὀρθῶς ἔξειν, εἴτι ἐν τῷ πολεμῳ ὑπ' αὐτῶν [g] ἀγαθόν τι πεπόνθασι, διότι τόν τε ἄλλον χρόνον ἠξίουν δῆθεν αὐτὸς καλὰ τὰς παλαιὰς Παυσανίᾳ [h] μετὰ τὸν Μῆδον σπονδὰς ἡσυχάζειν, [i] καὶ ὅτε ὕστερον, ἃ πρὸ τῶ περιτειχίζεσθαι [k] προῖσχοντο αὐτοῖς, κοινὰς εἶναι [l] κατ' ἐκεῖνα· ὡς ἂν ἐδέξαντο, ἡγ μενοι τῇ ἑαυτῶν δικαίᾳ βελήσει ἔκσπονδοι ἤδη ὑπ' αὐτῶν [m] κακῶς πεπονθέναι, [n] αὖθις τὸ αὐτὸ ἕνα ἕκαστον [o] παραγαγόντες καὶ ἐρωτῶντες, εἴτι Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς ξυμμάχοις ἀγαθὸν ἐν τῷ πολέμῳ δεδρακότες εἰσὶν, ὁπότε μὴ φαῖεν, ἀπάγοντες ἀπέκτεινον· καὶ ἐξαίρετον ἐποιήσαντο ὀδέκα. διέφθειραν δὲ [p] Πλαταιέων μὲν αὐτῶν, ἂν ἐλάσσας διακοσίων, Ἀθηναίων δὲ, πέντε καὶ [q] εἴκοσιν, οἳ ξυνεπολιορκοῦντο· γυναῖκας δὲ ἠνδραπόδισαν. τὴν δὲ πόλιν ἐναυτὸν μέν τινα Θηβαῖοι Μεγαρέων ἀνδράσι [qq] καλὰ σώσιν ἐκπεπλωκόσι, καὶ ὅσοι τὰ σφέτερα φρονοῦντες Πλαταιέων περῆσαν, ἐδοσαν ἐνοικεῖν. ὕστερον δὲ, καθελόντες αὐτὴν [r] ἐς ἔδαφος πᾶσαν ἐκ [s] τῶν θεμελίων, ᾠκοδόμησαν πρὸς τῷ [t] Ἡραίῳ καταγώγιον διακοσίων ποδῶν, πανταχῆ [v] κύκλῳ οἰκήματα ἔχον κάτωθεν καὶ ἄνωθεν· καὶ ὀροφαῖς καὶ θυρώμασι τοῖς [x] τῶν Πλαταιέων ἐχρήσαντο· καὶ [y] τοῖς ἄλλοις, ἃ ἦν ἐν τῷ τείχει ἔπιπλα, χαλκοῦς καὶ σιδηροῦς, κλίνας κατασκευάσαντες, ἀνέθεσαν τῇ Ἥρᾳ, καὶ νεὼν [z] ἑκατόμποδον λιθινον ᾠκοδόμησαν αὐτῇ. τὴν δὲ γῆν δημοσιώσαντες, ἀπεμίσθωσαν ἐπὶ δέκα ἔτη, καὶ ἐνέμοντο [a] Θηβαῖοι. σχεδὸν δέ τι καὶ τὸ ξύμπαν περὶ Πλαταιῶν οἱ Λακεδαιμόνιοι ὅτως ἀποτεραμμένοι ἐγένοντο Θηβαίων ἕνεκα, νομίζοντες ἐς τὸν πόλεμον αὐτὸς ἄρτι τότε καθιστάμενον ὠφελίμως εἶναι. καὶ τὰ μὲν κατὰ Πλάταιαν, ἔτει τρίτῳ καὶ [b] ἐννενηκοστῷ ἐπειδὴ Ἀθηναίων ξύμμαχοι ἐγένοντο, ὅτως [c] ἐτελεύτησαν.

a Ἐπαγγελία *Ar. C. Bav. Ald. Flor. Baſ. Dan.* qui et pro ὄντων habet ὄντε. *b* γίνονται *Reg.* *c* οἱ deeſt *Ar. C. Dan.* *d* Ita vertit *Valla*, quaſi legeretur ποιήσωνται. *Hudſ.* Διὰ γνώμης ποιήσησθε *Dan.* *e* Λόγως deeſt *Gr.* *f* Δὴ *Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ.* Mosqu. Aug. *g* Ἀγαθὸν πεπόνθασι *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Steph* 1. *Reg. Caſſ. Dan.* Aug. *h* Μετὰ τὰ τῶν Μήδων *Marg.* 1. Μετὰ τῶν Μήδων *Marg.* 2. Καὶ μετὰ τὸν Μῆδον *Ar. C.* et *Dan.* *i* Hic verborum ordo: καὶ διότι ἐκ ἐδέξαντο ἃ προῖσχοντο αὐτοῖς, ὅτε ὕστερον προῖσχοντο, πρὸ τὸ περιτειχίζεσθαι, κοινὰς εἶναι κατ' ἐκεῖνα. *Ac. Port.* *k* Προείχοντο *Marg. Cl. Gr. Reg.* Aug. et a prima manu *Caſſ.* in quo deinde factum erat προῖσχοντο. Αὐτὸς Mosqu. *l* Ita diſtinguunt *Steph.* 2. et *Ac. Port.* Alii tam editi quam manu exarati ad hunc modum: κατ' ἐκεῖνα, ὡς ἐκ ἐδέξαντο, ἡγέμενοι etc. Interpretationem, quam textu exhibuimus, ſequuti eſſe videntur *Valla* et *Acacius. Hudſ.* Cum *Steph.* 2. et *Port* tacit *Caſſ.* in quo tamen deinde corrector e diſtinctione media minimam fecerat. Κατ' ἐκεῖνα, ὡς ἐκ ἐδέξαντο· ἡγέμενοι *Baſ.* *m* Κακῶν *Dan.* *n* Id eſt, παράγοντες ἕνα ἕκαστον, καὶ τὸ αὐτὸ αὖθις ἐρωτῶντες. *Ac. Port.* Τὰ αὐτὰ καὶ ἕνα ἕκ. *Reg.* Τὰ αὐτὸ ἓν ἕκ. *Dan.* *o* Παράγοντες *Marg. Ar. C. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. a corr. *p* Πλαταιῶν *Caſſ. Gr.* *q* Εἴκοσι *Gr.* Mosqu. *qq* Κατάσαντι Mosqu. *r* Εἰς *Dan.* *s* Τῶν deeſt *C.* Mosqu. *t* Ἡρᾷῳ *Gr.* *v* Κύκλῳ non eſt in *Reg.* *x* Τῶν abeſt *Ar. Dan.* *y* Τοῖς non agnoſcunt *Ar. C. Dan.* *z* Ἑκατόμπεδον *Marg. Ald. Flor. Baſ.* Atque ita *Heſychio*, *Suidae*, et *Harpocr.* Παρθενὼν etiam dicebatur. Vide *Meurſii* Att. Lect. l. 3. c. 16. et *eiusdem* Cecropiam c. 14. *Hudſ.* Ἑκατόμπεδον etiam *Gr.* *a* οἱ Θηβαῖοι *Gr.* et mox σχεδὸν δ' ἔτι. *b* Ἐνενηκοστῷ *Reg. Caſſ.* *c* Ἐτελεύτησεν *Reg. Gr.* Aug. et a manu recent. *Caſſ.* pro ἐτελεύτησε. οὕτω Mosqu.

Ἀλλ' ἦν etc.] Ordinem conſtituit Abreſch. p. 341. GOTTL.

Ἦν οἱ ἡγεμ. rel.] Ordo ab Abreſchio inſtitutus, (vt pleraque huius Viri,) durus eſt, et violentus. Immo Perſonae ſunt permutatae, ποιήσησθε pro ποιήσωνται· illud datum eſt inſerto, ὥσπερ v. ὑμεῖς. BAVER.

Ἀγαθόν τι] Particulam τι neque *Miſſ.* neque *Edd. vett.* habent. Sic mox ἐρωτῶντες, εἴτι Λακεδαιμονίοις κ. τ. ξ. ἀγαθὸν ἐν τ. π. δεδρακότες εἰσὶν. Vid. ad Cap. 52. In *Gr.* poſt πεπόνθασι, ac deinde poſt πεπονθέναι ſunt diſtinctiones maximae, in *Caſſ.* mediae, notae ſcilicet παρεμβολῆς· in qua et ſtructura et ſententia intricatiſſima atque obſcuriſſima. eſt. Nec multum iuuant ad vtramque expediendam verſiones *Interpretum*, e quibus ſatis adparet, eos hic haeſiſſe. Sed in priore parte huius παρεμβολῆς reſpicit haud dubie, quod etiam *Scholiaſtes* monet, ad illa Archidami II, 72. ἡσυχίαν ἄγετε, νεμόμενοι τὰ ὑμέτερα αὐτῶν· καὶ ἔστε μηδὲ μεθ' ἑτέρων· δέχεσθε δὲ ἀμφοτέρους φίλους, ἐπὶ πολέμῳ δὲ, μηδ' ἑτέρους. DVCK.

Ἄλλον χρόνον] v. L. II. 72. GOTTL.

Παυσανίᾳ] v. L. II. 71. 72. GOTTL.

Κατ' ἐκεῖνα] h. v. Abreſch. non cum Schol. refert ad τὰ τῷ Παυσανίᾳ, ſed quae Archidamus nomine Laced. obtulerat. L. II. 72. at Plataeenſes repudiarant. IDEM.

Οὐκ ἐδέξαντο] v. L. II. c. 72. IDEM.

Ἐξαίρετον] Recte Schol. ἐκβεβλημ. i. e. exemtum. v. Gloſſ. IDEM.

Ἐνιαυτόν τινα] Numeralibus frequenter iungit N. τις. v. c. III. διακοσίους τινὰς ἀπέκτειναν. Abr. 343. v. Gloſſ. IDEM.

Πρὸς τῷ Ἡραίῳ] De conditu huius templi vide *Plutarchi* Ariſtidem. HVDS. Πρὸς τῷ Ἡραίῳ] Vrbs, inquit *Poſidippus*, qui ad Menandri tempora refertur, Καὶ δῦ' εἰσὶ, καὶ τοὐ, καὶ τοὔνομα, Καὶ τὸ βαλανεῖον, καὶ τὸ Σηςάμβα κλέος. Τὸ πολὺ μὲν ἐκτὴ. Vrbem totam anno tertio ante Lectricam pugnam a Thebanis, praeter templa, exciſam, narrat *Pauſanias* IX, 1. Vrbem condidit Polybus poſt Deucalionis tempora, inquit *Etymologus* voc. βάκλος. WASS. Verſus Poſidippi de Platael. ſunt in *Dicaearcho* pag. 14. *Edit. Oxon.* Excidium

ſunt mala, longa oratio verborum ornatu exculta, ipſis velamenta praetendit. Verum ſi vos, penes quos arbitrium, et poteſtas nunc eſt, breui interrogatione vſi, rebus cognitis ſententiam aduerſus omnes tuleritis, homines orationem ſpecioſam, qua ſua iniuſta facinora velent, minus quaerent. Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88. 2. V. C. Varr. 327.

68. Atque Thebani quidem haec dixerunt. Lacedaemonii vero iudices, exiſtimantes ſuam interrogationem ſibi recte proceſſuram, an beneficium aliquod ab ipſis in hoc bello accepiſſent (quoniam et ſuperiori tempore ipſos rogauerant, vt ex veteri Pauſaniae, poſt bellum Medicum, foedere quieſcerent; atque etiam conditiones, quas poſtea, antequam circumuallarentur, ipſis obtulerant, vt videlicet ex illius foederis formula communes eſſent, accipere noluerant) rati, ſe propter ſua iuſta poſtulata *ab illis neglecta*, iam vt hoſtes foederis expertes ab illis violatos: ſingulos *eorum* productos, et eodem modo rurſus interrogatos, an aliquo beneficio Lacedaemonios, eorumque ſocios in hoc bello affeciſſent, cum illi reſponderent, nullum beneficium a ſe in ipſos collatum, illinc abductos interficiebant; et nullum ſupplicii immunem fecerunt. Plataeenſium quidem non pauciores ducentis necarunt; Athenienſium vero, viginti et quinque, qui vna obſeſſi fuerant. foeminas autem in ſeruitutem abduxerunt: *et* vrbem Megarenſibus, qui propter ſeditionem domo profugerant, et Plataeenſibus, qui ſupererant, quique ſecum ſenſerant, per * integrum annum Thebani dederunt incolendam. Poſtea vero cum eam totam funditus euertiſſent, et ſolo aequaſſent, prope Iunonis templum exſtruxerunt diuerſorium quoquo verſus ducenum pedum, domiciliis infra ſupraque circundatum. Et vſi ſunt ipſis Plataeenſium tectis et ianuis. Ex reliqua vero ſupellectile, quae in moenibus erat, ex aere, inquam, et ferro lectos conſtruxerunt, quos Iunoni conſecrarunt; templumque lapideum centum pedum eidem aedificarunt. Agrum vero publicatum, et ad decem annos locatum Thebani coluerunt. ** Propemodum autem, imo vero omnino Lacedaemonii a Plataeenſibus adeo fuerunt auerſi, Thebanorum gratia, quod ipſos in bello, quod iam tum ſuſceptum erat, ſibi perutiles fore putarent. Res igitur, quae ad Plataeam geſtae ſunt, nonageſimo tertio anno a ſocietate, quam Plataeenſes cum Athenienſibus inierant, hunc exitum habuerunt.

* Annum circiter etc. *Alii.* HVDS. ** Nonnihil autem, et propemodum omnino etc. *Valla.* IDEM.

Μετὰ τὸν Μῆδον] μετὰ τὸν πόλεμον τῶ Μήδω. Προίσχοντο] προεβάλλοντο. Κοινὼς εἶναι] τυτέστιν, Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων, κατὰ τὸν Ἀρχιδάμω πρὸς αὐτὸς ἐν τῇ δευτέρᾳ λόγον. Κατ' ἐκεῖνα] τὰ τῶ Παυσανίε ἐηλονότι. Αὖθις τὸ αὐτὸ] ἐρώτημα ἐηλονότι. Καὶ ἐξείρετον ἐτοιήσαντο ἐδένα] ἐκβεβλημένον τὸ φόνω. Καὶ ὅσοι τὰ σφέτερα] τὰ τῶν Θηβαίων. Πρὸς τῷ Ἡραίῳ] πλησίον τῶ νεῶ τῆς Ἥρας. Ἀπεμίσθωσαν] ἐπὶ μισθῷ ἐεδώκασιν. Ἀποτετραμμένοι ἐγένοντο] ἀπὸ τῆς φιλίας ἐκείνων ἀπέςησαν.

Plataearum, de quo *Pauſan.* l. d. poſterius fuit eo, quod hic memorat *Thucydides*, atque ipſe *Pauſanias*. Nam quum vrbs per annos circiter XL. in ruinis iacuiſſet, deinde per pacem Antalcidae reſtituta Olymp. XCVIII. rurſus anno tertio ante pugnam Leuctricam, quae in annum 2. Olymp. CII. incidit, a Thebanis euerſa, ſed a Philippo poſt proelium ad Chaeroneam, id eſt, poſt annum tertium Olymp. CX. inſtaurata eſt. Ita *Pauſanias*. *Plutarchus* Ariſtid. p. 597. ab Alexandro, poſtquam Aſia potitus erat, reſtitutam, tradit. Etiam ante bello Perſico a Xerxe incendio deleta fuerat. *Diodorus Sic.* XI. p. 250. DVCK.

Ὀροφαῖς] *Pollux* VII, 121. ἐρόφοις καὶ θυρώμασι, Θευκυδίδης. Sed *Mſſ.* et *Edd.* omnes hic ὀροφαῖς exhibent. Vtrumque eſt apud *Ariſtophanem*. Vid. *Schol.* ad Nub. 173. Θυρώματα *Scholiaſt.* Demoſth. in Midian. p. 365. exponit σανίδας ἐπιτηδείας πρὸς θύρας. *Gloſſ.* θυρώματα, *poſtes*. DVCK.

Ἅ — εἰδηρος] *Thom. Magiſter* in ἔπιπλα. WASS. Docet ibi *Thomas*, quae ſint ἔπιπλα, de quo plura legi poſſunt in *Lexicographis* veteribus, *Euſtath.* ad Homer. Od. γ'. p. 1469. et *Interpretib.* Pollucis X, 10. Ἑκατόμπεδος νεὼς in arce Athenarum, de quo agunt Scriptores ab *Hudſono* in *Var. Lect.* laudati, nihil commune habet cum eo, quem hic memorat *Thucydides*, nec quisquam dicit, hunc Παρθενῶνα vocatum fuiſſe. DVCK.

Περὶ Πλατ.] Propr. Accuſ. debet eſſe. Itaque malit legi Abr. 345. πέρι, vt ſit ordo περὶ τὸ ξύμπαν Πλατ. GOTTL.

Quidni Genitiuus ponatur, quî cum περὶ ſit, *de* qua Plataeenſes? Abreſchii ratio durior eſt; nec vero, περὶ accuſatiuo poſtponi, memini, ſed tantum Genitiuo. Denique non inſolentius dicatur, quam, quod ſaepius dicitur, ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκω, pro οἴκων. BAVER.

Ἀποτετρ. ἐγένοντο] Pro ἦσαν. v. Abr. 345. et Eundem ad Marc. I. 4. p. 551. GOTTL.

ξθ'. Αἱ δὲ τεσσαράκοντα νῆες τῶν Πελοποννησίων, αἱ Λεσβίοις βοηθοὶ ἐλθοῦσαι, ὡς τότε φεύγουσαι διὰ τοῦ πελάγους, ἔκ τε τῶν [d] Αθηνῶν ἐπιδιωχθεῖσαι, καὶ πρὸς τῇ Κρήτῃ χειμασθεῖσαι, [καὶ] ἀπ' αὐτῆς σποράδες, πρὸς τὴν Πελοπόννησον [e] κατηνέχθησαν, καταλαμβάνουσιν ἐν τῇ Κυλλήνῃ [f] τρισκαίδεκα τριήρεις Λευκαδίων καὶ [g] Αμπρακιωτῶν, καὶ Βρασίδαν τὸν Τέλλιδος ξύμβουλον [h] Αλκίδᾳ ἐπεληλυθότα. ἐβούλοντο γὰρ οἱ Λακεδαιμόνιοι, ὡς τῆς Λέσβου ἡμαρτήκεσαν, πλέον τὸ ναυτικὸν ποιήσαντες, ἐς τὴν Κέρκυραν πλεῦσαι, στασιάζουσαν, δώδεκα μὲν ναυσὶ μόναις, παρόντων Αθηναίων περὶ Ναύπακτον· πρὶν δὲ πλέον τι ἐπιβοηθῆσαι ἐκ τῶν [i] Αθηνῶν ναυτικὸν, ὅπως προφθάσωσι· καὶ παρεσκευάζοντο ὅ, τε Βρασίδας καὶ ὁ Αλκίδας πρὸς ταῦτα.

ο'. Οἱ γὰρ Κερκυραῖοι ἐστασίαζον, ἐπειδὴ οἱ αἰχμάλωτοι ἦλθον αὐτοῖς οἱ ἐκ τῶν περὶ Επίδαμνον ναυμαχιῶν ὑπὸ Κορινθίων [k] ἀφεθέντες, τῷ μὲν λόγῳ, [l] ὀκτακοσίων ταλάντων τοῖς προξένοις διηγγυημένοι, ἔργῳ δὲ, πεπεισμένοι Κορινθίοις Κέρκυραν προσποιῆσαι. καὶ ἔπρασσον οὗτοι, ἕκαστον τῶν πολιτῶν [m] μετιόντες, ὅπως ἀποστήσωσιν Αθηναίων τὴν πόλιν. καὶ ἀφικομένης Αττικῆς [n] τε νεὼς καὶ Κορινθίας, πρέσβεις ἀγουσῶν, καὶ ἐς λόγους καταστάντων, ἐψηφίσαντο Κερκυραῖοι Αθηναίοις μὲν ξύμμαχοι εἶναι, κατὰ τὰ ξυγκείμενα, Πελοποννησίοις δὲ φίλοι, ὥσπερ καὶ πρότερον. καὶ, [o] ἦν γὰρ Πειθίας ἐθελοπρόξενός τε τῶν Αθηναίων, καὶ τοῦ δήμου προειστήκει, ὑπάγουσιν αὐτὸν οὗτοι οἱ ἄνδρες [p] εἰς δίκην, λέγοντες Αθηναίοις τὴν Κέρκυραν καταδουλοῦν. ὁ δὲ, ἀποφυγὼν, ἀνθυπάγει αὐτῶν τοὺς πλουσιωτάτους πέντε ἄνδρας, φάσκων τέμνειν χάρακας [q] ἐκ τοῦ τε Διὸς τεμένους καὶ τοῦ Αλκίνου. ζημία δὲ καθ' ἑκάστην [r] χάρακα ἐπέκειτο στατήρ. [s] ὀφλόντων δὲ αὐτῶν, καὶ πρὸς τὰ ἱερὰ ἱκετῶν καθεζομένων, διὰ [t] τὸ πλῆθος τῆς ζημίας, ὅπως ταξάμενοι ἀποδῶσιν, ὁ Πειθίας (ἐτύγχανε γὰρ καὶ βουλῆς ὢν) πείθει ὥστε

d Ἀθηναίων *Ar. C. Cam. Cl. Gr.* Atque ita legendum esse coniiciebat *Fr. Port.* ita etiam *Reg. Cass. Dan.* Aug. praeterea διωχθεῖσαι *Gr.* *e* Κατηνέχθησαν καὶ καταλ. fuerat in *Cass.* deinde rec. manus fecerat κατενεχθῆσαι, et καὶ punctis subductis notauerat. In marg. quoque scriptum erat γρ. κατενεχθῆσαι. *f* Τρισκαίδεκα deest *Reg. Cass.* Τρισκαίδεκα Mosqu. et antea καταλαμβάνουσι. *g* Ἀμβρακιωτῶν *Gr.* *h* Ἀλκείδᾳ *Gr.* *i* Ἀθηναίων *Gr.* *k* Ita recens correctum erat in *Cass.* ex ἀφέντες. Ante Ἐπίδ. Mosqu. abest περὶ. *l* Forsan ὀγδοήκοντα scribendum. Nam octoginta vertit *Valla.* *m* Ἐπιόντες *Reg.* *n* Τε deest *C.* *o* Ἦν non habet *Dan.* Antea τὸ πρότ. Mosqu. et post Πυθίας. *p* Ἐς δίκην *Reg. Cass.* Mosqu. *q* Ἐκ τοῦ τε Διὸς τοῦ τεμένους καὶ Ἀλκίνου *Ar. C.* Ἐκ τοῦ τε Δ. τοῦ τεμ. κ. τοῦ Ἀλκ. *Cl. Gr.* Ἀλκινέου pro Ἀλκίνου reponendum censet *Tan. Faber*, et *Ablancurtius.* Cum *Cl.* et *Gr.* consentiunt *Reg.* et *Cass.* cum ceteris *Dan.* Τοῦ τεμ. Aug. *r* Χάραξ θηλυκῶς, ἐπὶ τῶν ἀμπέλων· ἀρσενικῶς δὲ ἐπὶ τῶν πρὸς πολιορκίαν. *Phauorinus.* Vide etiam *Suidam* et *Hesychium. Huds.* *s* Ὀφειλόντων *Cl.* in marg. Δὲ καὶ αὐτῶν *Gr.* *t* Τὸ deest *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan.* Mosqu. διαπλῆθ. Aug.

Ὡς τότε, rel.] Nil attinet, ordinem mutaris, praesertim contra naturam struendi; commate posito post τότε, omnia expedito passu processerint. Σποράδες *statum* magis et conditionem ostendit, vt φυγάς. διασπαρεῖσαι est prius factum, cui consequens esset, vt iam essent σποράδες, vagae, palantes. BAVER.

Καὶ ἀπ' αὐτῆς σποράδες] *Scholiastes* putat, καὶ hic abundare. *Henr. Stephanus* ad Corinth. de Dialect. pag. 33. sententiam illius referens non addit, quid sibi de ea videatur. Apertum est, orationem non cohaerere. Si retinetur κατηνέχθησαν, copula hinc tollenda, et ante καταλαμβάνουσι ponenda est. Si κατενεχθεῖσαι scribas, vtroque loco abesse potest καὶ; quamquam non omnino necessarium est, eam priore loco deleri. Et sic voluit, qui *Cod. Cass.* tractauit. DVCK.

Σποράδες] Pro σπαρεῖσαι, aut διεσπαρμέναι. Ordinem loci et constituit Abresch. 346. GOTTL.

Κυλλήνῃ] Ita *Mss.* et Noster p. 18, 189, 191. *Theophrast.* H. Plant. IV, 1. *Artemidor.* I. c. 47. WASS.

Ἐστασίαζον] Vid. *Diodorum* pag. 315. d. WASS.

Περὶ Ἐπίδαμνον] i. e. propter; recte Schol. v. Abresch. 348. GOTTL.

Περὶ Ἐπίδ. ναυμ.] Nescio, cur non intelligatur, *circa* Epidamnum, in illa regione. Quid enim sit proelium nauale *propter* Epidamnum? Aut vbi solent historici *pugnis* memorandis, obiter praesertim addere caussam, tam remotam vtique? *Bello* addunt caussam, non proeliis. Bellum ortum erat et conflatum occasione Epidamni, immo Corcyraeorum, non pugna naualis. BAVER.

Ὀκτακοσίων] *Budaeus* in Commentar. pag. 79. et *Stephanus* in Thesaur. hunc loc. citantes retinent ὀκτακοσίων, et tamen vertunt *octoginta.* In his, quae sequuntur, apud *Thomam Mag.* v. βούλομαι perperam legitur Κερκυραίοις Κόρινθον προσποιῆσαι. DVCK.

Ἐθελοπρόξενος] Explicat *Pollux* III, 59. 60. breuiter *Hesych.* ἑκὼν πρόξενος. Sic ἐθελόκακος *Dionys. Halic.* ἐθελόπονος *Xenoph.* WASS.

Ἀθηναίοις τὴν Κέρκυραν καταδουλοῦν] Hinc refellas licet Soloecisten *Luciani* in fin. inter καταδουλοῦσθαι et καταδουλοῦν hoc discrimen statuentem: τὸ καταδουλοῦσθαι μὲν ἑτέρῳ, τὸ καταδουλοῦν δ' ἑαυτῷ γίγνεται. Et vanam esse obseruationem, ostenderunt *Schol.* Luciani e loco *Isocratis*, qui est in Euagor. p. 192. *Ed. Steph.* et *Graeu.* e Thucyd. VIII, 46. DVCK.

Καταδουλοῦν] v. Gloss. GOTTL.

Ἐκ τοῦ τε Διός] Non male *Mss.* ἐκ τοῦ τε Διὸς τοῦ τεμένους. WASS. Sic Cap. 81. ἐν τοῦ Διονύσου τῷ ἱερῷ. Nota est haec apud veteres religio lucorum, quam violatam dicebat Pithias. Vid. *Ouid.* VIII. Metam. 741. seqq. et IV. Fast. 753. ibique *Neapol.* Hinc saepe in *Ouidio, incaeduus lucus*, et *incaedua silua.* Athenienses poenam capitis statuerunt in eos, qui vel minimam ilicem e luco Heroum excidissent. *Aelian.* V. Var. Hist. 17. DVCK.

Ἀλκίνου] Etsi hoc nomen frequentius sine contractione

69. Quadraginta vero Peloponnesiorum naues, quae Lesbiis subsidio profectae fuerant, cum tunc per pelagus aufugissent, vt persequentem Athenienſium classem vitarent, et tempestate prope Cretam iactatae fuissent, et illinc ad Peloponnesum palantes appulissent, tredecim triremes Leucadiorum et Ambraciotarum, et Brasidam Tellidis filium, qui aduenerat, vt Alcidae consiliarius esset, ad Cyllenen offendunt. Lacedaemonii enim in animo habebant, quoniam Lesbi conseruandae spes eos sefellerat, parata maiori classe, in Corcyram seditione laborantem nauigare, quod Athenienses cum duodecim duntaxat nauibus ad Naupactum essent. antequam autem Athenis maior aliquis nauium numerus *aliis* subsidio veniret, vt praeuerterent *nouae classis aduentum*, *hoc facere statuerant*. atque Brasidas et Alcidas in his parandis erant occupati. Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88. 2. V. C. Varr. 327.

70. Nam Corcyraei discordiis intestinis laborare coeperunt, ex quo illi, vbi in proeliis naualibus circa Epidamnum capti fuerant, ad ipsos redierant, a Corinthiis dimissi, * verbo quidem, talentis octingentis redemti, datis idoneis fideiussoribus, hospitibus suis: re vero ipsa, quod Corinthiorum verbis adducti promisissent fore, vt Corcyram in ipsorum potestatem redigerent. Hi autem singulos ciues solicitabant, ac id agebant, vt ciuitatem ad defectionem ab Athenienſibus faciendam impellerent. Cum autem Attica nauis, item et Corinthia venissent, vtraque cum legatis, quos vehebat: cumque ventum esset in colloquium, Corcyraei decreuerunt, vt Athenienſibus quidem, ex pacto socii, Peloponnesii vero, quemadmodum et prius, amici essent. Et Pithiam (hic enim erat voluntarius Athenienſium hospes, et tunc ciuitatis princeps) isti viri in iudicium vocant, crimini dantes, quod Corcyram in Athenienſium potestatem redigere moliretur. Hic vero absolutus, vicissim reos facit quinque ex illis omnium ditissimos, crimini dans, quod ex Iouis et Alcini fano vallos praeciderent. Pro singulis autem vallis singuli stateres erat mulcta constituta. Cum autem illi damnati fuissent, et mulctam persolvere deberent, ac propter eius magnitudinem ad templa confediſſent supplices, ** vt, compositione facta, certis pensionibus mulctam irrogatam persoluerent, Pithias (erat enim et senator) *Corcyraeis*

* Praetextu quidem sponsionis de octoginta talentis a *Corinthiis quibusdam* eorum hospitibus pro ipsis factae: re vera autem Corcyram Corinthiis accipere persuasi. *Steph.* HVDS. ** Vt pensionibus soluerent *in singulos annos vel menses* taxatis. Ita *Budaeus.* IDEM.

Ἐπειδὴ Ἀθηναίων] ἀφ' ἕ. Χειμασθεῖσαι] τὸν χειμῶνα διαβιβάσασαι. Καὶ ἀπ' αὐτῆς] περιττὸς ὁ καί. Καὶ παρεπνεύσαντο] πρὸς τὸ ἐπιπλεῦσαι κατὰ τῶν Κερκυραίων ὡσαιεζόντων. Ναυμαχίῶν] ἐχ ὅτι γέγονεν ἐν Ἐπιδάμνῳ ναυμαχία, ἀλλὰ διὰ τὴν αἰτίαν τῆς Ἐπιδάμνου ἐν τοῖς Συβότοις, ὅτε ἐξώγησαν Κορίνθιοι ἐκ ἐλάσσους χιλίων Κερκυραίων. Τοῖς προξένοις ἀηγγυημένοι] διηγγύα τῶν προξένων. Μετιόντες] ὑποποιούμενοι. Κατὰ τὰ ξυγκείμενα] τὰ συμπεφωνημένα. Καὶ ἦν γὰρ Πειθίας ἐθελοπρόξενος] ἀφ' ἑαυτῦ γενόμενος, καὶ μὴ κελευσθεὶς ἐκ τῆς πόλεως. οἱ γὰρ πρόξενοι κελευόμενοι ἐκ τῆς ἑαυτῶν πολεως ἐγίνοντο. Οὗτοι οἱ ἄνδρες] ἔτοι οἱ ἀπὸ Κορίνθου ἐπανελθόντες, οἱ προδόται. Καὶ βελῆς ἂν] βελῆς, ὁ βελευτής· ἡ γενικὴ, βελῆντος. Πείθει] τὰς

scribitur, tamen non desunt exempla in contrarium. Ἀλκίας, Ἀλκίου, de hoc Alcimo *Conon* Narrat. 3. apud Photium. Ἀλκίνα *Aelian.* XII. Var. Hist. 25. Ἀλκίνῳ *Athen.* I, 8. et Ἀλκίνας I, 11. Sic alius Ἀλκίνας apud *Apollodor.* III, 10. et *Pausan.* VI, 1. Itaque non adparet causa, cur *Viri Docti* id hoc loco, contra *omnes libros scriptos* et *edd.* mutare voluerint. *Schol.* Theocriti in IV. Idyll. 32. Ἄλκιμος, καὶ Κρότων, Αἰακῦ υἱοῦ. καὶ ὁ μὲν ἐβασίλευσε τῶν Κερκυραίων, ὁ δὲ ἐν Σικελίᾳ ἔκτισε Κρότωνα. Lego, Ἀλκίνους, vel Ἀλκίνεος, καὶ Κρότων, Φαίακος υἱοῦ. Nam non Aeacus, sed, vt auctor est *Conon* l. d. Phaeax pater Alcinoo fuit, a quo Corcyra, regnum Alcinoi, Phaeacia, et incolae Phaeaces. Quod *Schol.* Theocr. Crotonem in Sicilia locat, id *Berkelius* ad Steph. Byz. in Κρότων, *Cluuerium* sequutus, de Magna Graecia Italiae accipit. Sed ita non succurritur *Stephano*, qui hoc ex vna vrbe duas facit. Ceterum qui *Scholiastae* Theocriti Κρότωνα eil, cum *Conon* Locrum vocat, et Locros, vrbem Italiae, ab eo nomen accepisse dicit. Sed cum *Scholiasta* facilime *Ouidius* XV. Metam. prine. et *Iamblich.* de Vit. Pythag. Cap. IX. In *Cononе* quoque pro Λατῖνες, a quo Locrum Epizephyrium exceptum tradit, e *Schol.* Theocriti legendum puto Λοκρῆς, et e *Seruio* ad Virg. III. Aen. 552. Add. *Heyne.* ad Apollod. I. p. 10. in Λακίνιον. DVCK.

Καθ' ἑκάστην χίλιαρχα] Ad notam *Hudsoni* in *Xen. Hellen.* add. quos laudat *Iungermann.* ad Pollux. I, 162. et *Etym. Magistrum.* DVCK.

Ὅπως ταξάμενοι ἀποδῶσι] Pensionibus. hoc vix. τεταγμέναις καταβολαῖς, *Budaeus* in Commentar. pag. 634. *Corcyraeis* eadem ratione hoc verbo vti videtur III. 70. ἀργύριον λόφῳ ταξάμενοι τῷ κλήρῳ ἑκάστῳ πᾶ δραχμὴ ἑκάστῳ μηνὸς

τῷ νόμῳ χρήσασθαι. οἱ δ', ἐπειδὴ τῷ τε νόμῳ ἐξείργοντο, καὶ ἅμα ἐπυνθάνοντο, τὸν [v] Πειθίαν, ἕως ἔτι βουλῆς ἐστι, μέλλειν τὸ πλῆθος ἀναπείσειν τοὺς αὐτοὺς Ἀθηναίοις φίλους τε καὶ ἐχθροὺς νομίζειν, ξυνίσταντό τε, καὶ λαβόντες ἐγχειρίδια, ἐξαπιναίως ἐς τὴν βουλὴν ἐσελθόντες, τόν τε Πειθίαν κτείνουσι, [x] καὶ ἄλλους τῶν τε βουλευτῶν καὶ ἰδιωτῶν, [y] ἐς ἑξήκοντα. οἱ δέ τινες τῆς αὐτῆς γνώμης τῷ Πειθίᾳ, ὀλίγοι ἐς τὴν Ἀττικὴν τριήρη κατέφυγον, ἔτι παροῦσαν.

οα΄. Δράσαντες δὲ τοῦτο, καὶ ξυγκαλέσαντες Κερκυραίους, εἶπον, ὅτι ταῦτα καὶ βέλτιστα εἴη, καὶ ἥκιστ' ἂν δουλωθεῖεν ὑπ' Ἀθηναίων· τό, τε λοιπὸν [z] μηδετέρους δέχεσθαι, ἀλλ' ἢ μιᾷ νηΐ, ἡσυχάζοντας. τὸ δὲ πλέον, πολέμιον ἡγεῖσθαι. [a] ὡς δὲ εἶπον, καὶ ἐπικυρῶσαι ἠνάγκασαν τὴν γνώμην. πέμπουσι δὲ καὶ [b] ἐς τὰς Ἀθήνας εὐθὺς πρέσβεις, περί τε τῶν πεπραγμένων [c] διδάξοντας, ὡς ξυνέφερε, καὶ τοὺς ἐκεῖ καταπεφευγότας πείσοντας μηδὲν ἀνεπιτήδειον [d] πράσσειν, ὅπως μή τις ἐπιστροφὴ γένηται.

οβ΄. Ἐλθόντων δὲ, οἱ Ἀθηναῖοι [e] τούς τε πρέσβεις, ὡς νεωτερίζοντας, ξυλλαβόντες, [f] καὶ ὅσους ἔπεισαν, κατέθεντο [g] ἐς Αἴγιναν. ἐν δὲ τούτῳ, τῶν [h] τε Κερκυραίων οἱ ἔχοντες τὰ πράγματα, [i] ἐλθούσης τριήρους Κορινθίας, καὶ Λακεδαιμονίων πρέσβεων, ἐπιτίθενται τῷ δήμῳ· καὶ μαχόμενοι ἐνίκησαν. ἀφικομένης [k] δὲ νυκτὸς, ὁ μὲν δῆμος ἐς τὴν ἀκρόπολιν καὶ [l] τὰ μετέωρα τῆς πόλεως [m] καταφεύγει, καὶ αὐτοῦ ξυλλεγεὶς [n] ἱδρύνθη. καὶ τὸν [o] Ὑλλαϊκὸν λιμένα εἶχον. οἱ δὲ τήν τε ἀγορὰν κατέλαβον, οὗπερ οἱ πολλοὶ ᾤκουν αὐτῶν, καὶ τὸν λιμένα τὸν [p] πρὸς αὐτὴν καὶ πρὸς τὴν ἤπειρον.

ογ΄. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ [q] ἠκροβολίσαντό τε ὀλίγα, καὶ ἐς τοὺς ἀγροὺς περιέπεμπον ἀμφότεροι, [r] τοὺς δούλους παρακαλοῦντές τε, καὶ ἐλευθερίαν ὑπισχνούμενοι. καὶ τῷ μὲν δήμῳ τῶν οἰκετῶν τὸ πλῆθος παρεγένετο ξύμμαχον· τοῖς δ' ἑτέροις, ἐκ τῆς ἠπείρου ἐπίκουροι ὀκτακόσιοι.

οδ΄. [s] Διαλιπούσης δ' ἡμέρας, μάχη αὖθις [t] γίγνεται· καὶ νικᾷ ὁ δῆμος, χωρίων τε ἰσχύϊ καὶ πλήθει προέχων· αἵ τε γυναῖκες αὐτοῖς τολμηρῶς ξυνεπελάβοντο, βάλλουσαι ἀπὸ τῶν οἰκιῶν τῷ κεράμῳ, καὶ παρὰ φύσιν ὑπομένουσαι τὸν θόρυβον. γενομένης δὲ τῆς τροπῆς περὶ δείλην [v] ὀψίαν, δείσαντες οἱ ὀλίγοι, μὴ [x] αὐτοβοεὶ ὁ δῆμος τοῦ τε νεωρίου [y] κρατήσειεν ἐπελθὼν, καὶ σφᾶς διαφθείρειεν, ἐμπιπρᾶσι τὰς οἰκίας τὰς ἐν κύκλῳ τῆς ἀγορᾶς, καὶ τὰς ξυνοικίας, ὅπως μὴ ᾖ ἔφοδος, φειδόμενοι οὔτε [yy] οἰκείας, οὔτε ἀλλοτρίας. ὥστε καὶ χρήματα πολλὰ ἐμπόρων κατεκαύθη, καὶ ἡ πόλις ἐκινδύνευσε πᾶσα

v Πυθίαν *Gr.* x Καὶ τοὺς ἄλλους *Gr.* y Ὡς ἑξήκοντα *Ar.* Ἰδιωτῶν ἑξήκοντα *Gr.* Ἑξήκοντα Mosqu. z Μηδ' ἑτέρους *Ald. Flor. Bas.* Μὴ δ' ἑτέρους *Reg. Gr.* Οὐδετέρους *Dan.* Antea, ἥκιστα ἂν Mosqu. a Ἐπειδὴ *Marg.* b Εἰς *Reg.* c Διδάξαντας *Dan.* Mox *Idem* non habet πείσοντας. Quod et abest Mosqu. qui et ἀνεπιτήδιον. d Πράττειν *Ar. C.* Πράττειν πράττει *Dan.* e Τούτους τοὺς πρέσβεις *Ar. C. Dan.* f Καὶ ὃς ἔπεισαν *Ar. C.* g Εἰς Αἴγιναν *Ar. C. Dan.* h Τε deest *Ar. C. Reg. Cass. Dan.* Mosqu. Aug. i Ἐλθούσης νηὸς Κορινθίας *Ar. C.* Ἐλθ. νηὸς Κορ. *Dan.* Mosqu. k Δὲ τῆς νυκτὸς *Gr.* l Τὰ deest *Reg.* m Καταφεύγει καὶ αὐτοῦ om. *Gr.* n Ἱδρύθη *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Reg. Cass. Dan.* Aug. o Ὑλλικὸν λιμένα vocat *Apollonius*, Argonaut. l. 4. v. 1125. *Hudf.* Ὑλαϊκὸν Mosqu. p Πρὸς αὐτῇ *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan.* Mosqu. Aug. q Ἠκροβολίσαντο ὀλίγα *C.* Ἠκροβολίσαντο ὀλίγον *Ar.* Τε abest *Dan.* r Παρακαλοῦντές τε τοὺς δούλους *Ar. C.* Παρακαλοῦντες τοὺς δούλους *Dan.* Mox μὲν abest Mosqu. ante δήμῳ. s Διαλειπούσης *Reg.* t Γίνεται *Ar. C.* Ἐγίγνετο Mosqu. v Ὀψείαν *Dan.* x Αὐτοβοεὶ (παρὰ Θουκυδ.) τὸ παραχρῆμά τι συντελεσθῆναι ἐν πολεμικοῖς ἔργοις ἅμα βοῇ. *Hesych.* y Κρατήσειε et mox διέφθειρεν *Gr.* yy Οἰκίας Mosqu.

φέρειν. Sic I, 99. οἱ πλείους αὐτῶν χρήματα ἐτάξαντο ἀντὶ τῶν νεῶν τὸ ἱκνούμενον ἀνάλωμα φέρειν. Ibid. Cap. 101. χρήματά τε ὅσα ἔδει ἀποδοῦναι αὐτίκα ταξάμενοι, καὶ τολοιπὸν φέρειν. Et Cap. 117. Καὶ χρήματα τὰ ἀναλωθέντα κατὰ χρόνους ταξάμενοι ἀποδοῦναι. *Pollux* I, 169. χρήματα ταξάμενοι. DVCK.

Βουλῆς] *Suidas* habet βουλὴς, sed male; est enim pro βουλαίας. WASS. Add. *Port.* in Notis *Hudsoni* ad Scholiast. Paullo post pro Ἀθηναίους, quod sine dubio vitio operarum in *Edit. Hudsoni* venerat, e *scriptis* et *edd.* reposui Ἀθηναίοις. In *Dan.* fortassis est Ἀθηναίους: nam ex eo nulla varietas scripturae adnotata erat. sed non habenda est illius ratio. *Gr.* Ἀθηναίους, et inter versus Ἀθηναίοις. DVCK.

Ἱδρύνθη] Ἱδρύθη hic legit *Thom. Magister* cum *libris scriptis.* Eadem varietas supra aliquoties adnotata est. DVCK.

Ὑλλαϊκόν] Etiam *Scholiast.* Apollon. IV. Argon. 1149. Ὑλλικὸς λιμὴν παρὰ Φαίαξι. Ὑλαϊκὸν ex Nostro citat *Dion. Halic.* pag. 150. WASS. Vid. infr. Cap. 81. et *Palmer.* Graec. Ant. II, 10. DVCK.

Πρὸς αὐτήν] Πρὸς αὐτῇ eleganter *libri scripti.* WASS.

Ξυνοικίας] Οἰκίαν et συνοικίαν coniungit etiam *Harpocration* in Ναύκληρος: Ναύκληρος οὐ μόνον — ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ μεμισθωμένου ἐπὶ τῷ τὰ ἐνοίκια ἐκλέγειν ἢ οἰκίας, ἢ συνοικίας. *Ammonius* ita distinguit: Οἰκία, ἡ ὑπὸ ἑνὸς, ἢ ὑπὸ ἑτέρου κατοικουμένη· συνοικία δὲ ἡ πολλοῖς, καὶ μισθουμένη. Itaque συνοικίαι pluribus per partes locabantur, vt Romae insulae. Vnde *Gloss.* συνοικία, *insula*, et ἐνοικολόγος, *insularius*; qui *Harpocrationi* ναύκληρος. Add. *Iungermann.* ad Polluc. IX, 39. et *Casaub.* ad Athen. VII, 1. DVCK.

Οἰκίας — ξυνοικίας] v. Gloss. GOTTL.

Ἔφοδος] Non tam est ἐπέλευσις, impressio, cum Schol. quam aditus, accessus. Abresch. 348. GOTTL.

Καὶ ἡ π. — διαφθαρῆναι] *Thom. Magist.* in βούλομαι. Mox

perſuaſit, vt lege *in eos* agerent. Illi vero, cum propter hanc legem *ab honoribus et Curia* prohiberentur, ſimul etiam audirent, Pithiam, quamdiu ſenator eſſet, multitudini perſuaſurum, vt eosdem amicos, hoſtesque duceret, quos Athenienſes; facta coniuratorum manu, cum pugionibus in Senatum ex improuiſo irrumpunt, et cum ipſum Pithiam, tum etiam alios, tam ſenatorum, quam priuatorum hominum ad ſexaginta interficiunt. Pauci vero quidam, qui cum Pithia ſenſerant, ad Atticam triremem, quae adhuc aderat, confugiunt. Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88. 2. V. C. Varr. 327.

71. Hoc facinore perpetrato, et conuocatis Corcyraeis, dixerunt haec optima eſſe, atque hoc modo *Corcyraeos* in ſeruitutem ab Athenienſibus minime redactum iri. ac in poſterum neutros, * niſi cum ſingulis nauibus venirent, a Corcyraeis pacatis recipiendos: ſi vero cum pluribus, eos in hoſtium numero, locoque ducendos. Cum autem haec dixiſſent, populum in ſuam ſententiam decretum facere coëgerunt: ſtatimque legatos Athenas miſerunt, qui et res geſtas nuntiarent, et ita facto opus fuiſſe demonſtrarent: et illis, qui eo confugerant, perſuaderent, vt nihil, quod a rationibus, commodisque ciuitatis eſſet alienum, molirentur, nequa rerum turbatio, mutatioque fieret.

72. Cum autem legati Athenas peruenisſent, Athenienſes cum eos, vt res nouas molientes, tum etiam *alios*, quibus perſuaſerant *id, cuius cauſa eo miſſi fuerant*, corripuerunt, et in Aegina cuſtodiendos depoſuerunt. Interea vero Corcyraei, qui reipublicae principes erant, Corinthiacae triremis et Spartanae legationis aduentu, plebem adoriuntur; pugnaque commiſſa vicerunt. ſed noctis interuentu, plebs quidem in arcem, et editiora vrbis loca confugit, ibique caſtra frequens poſuit, et Hyllaïcum portum tenebat. Victores vero forum occuparunt, vbi permulti ipſorum habitabant, et portum, qui in forum et in continentem ſpectat.

73. Poſtridie vero leue certamen inter ſe miſſilibus commiſerunt, et in agros vtrique nuntios dimiſerunt, ſeruitia ſolicitantes, ſpe libertatis propoſita. Et plebi quidem ſeruitiorum multitudo ſe ſociam adiunxit. alteris vero octingenti milites ex continente ſubſidio venerunt.

74. Vno autem die interiecto, pugna rurſus eſt commiſſa, et plebs vicit, quod et locorum munitione et hominum numero ſuperior eſſet. mulieres etiam eos viriliter adiuuerunt, hoſtem tegulis e ſummis aedium culminibus ferientes, et ſupra ſexum ſuum tumultum ſuſtinentes. Facta autem ſub crepuſculum veſpertinum fuga, optimates, veriti, ** ne plebs eodem impetu, ſublato clamore, in ſe irruens, et naualibus potiretur, et ſe interficeret, aedes, quae in foro circumcirca erant, et illis contiguas domos, nequa illinc in ſe fieret impreſſio, incendunt, neque ſuis, neque alienis parcentes. quamobrem et multae mercatorum pecuniae crematae ſunt, et parum abfuit, quin vrbs tota penitus

* Niſi pacifici cum ſingulis veniant nauibus, recipiendos. *Valla* et *Acacius*. HVDS. ** Ne primo ſtatim clamore plebs naualibus potiretur, impetu facto, et ſe etc. *Steph.* IDEM.

Κερκυραίας. Οἱ δὲ ἐπειδὴ] οἱ πέντε ἄνδρες. Ἐξιέργοντο] ἐξέπιπτον τῆς βουλήσεως αὐτῶν. Οἱ δέ τινες] οἱ πέντε ἄνδρες. Τὸ δὲ πλέον] πλῆθος δηλονότι. Ὡς ξυνέφερε] αὐτοῖς δηλονότι. Πείσαντας] πείσαντας μὴ τοὺς Ἀθηναίους, ἀλλὰ τοὺς τῶν Πειθίᾳ τῆς αὐτῆς γνώμης, οὓς προεῖτε. Μηδὲν ἀνεπιτήδειον] ἀνεπιτήδειον τῇ Κερκύρᾳ. Ἐν δὲ τούτῳ] τῷ καιρῷ δηλονότι. Οἱ ἔχοντες τὰ πράγματα] οἱ δυνατοὶ, οἱ πλούσιοι. Ἰδρύνθη] ἐκαθέσθη ἐν ἀσφαλείᾳ. Λιμένα εἶχον] εἰς ἀσφάλειαν ἑαυτῶν δηλονότι. Οἱ δὲ, τήν τε ἀγορὰν] οἱ δυνατοὶ, καὶ ἔχοντες τὰ πράγματα. Τοὺς δ' ἑτέρους] τοὺς πλουσίους. Διαλιπόσης δ' ἡμέρας] παρελθούσης ἡμέρας μιᾶς. Καὶ πλήθει] λαῷ δηλονότι. Ξυνεπελάβοντο] ἐβοήθησαν, συνεφήψαντο. Τῷ κεράμῳ] ἤγουν ταῖς κεραμίσι. Καὶ παρὰ φύσιν ὑπομένησαι] ἤγουν τολμῶσαι παρὰ φύσιν. Γενομένης δὲ τῆς τροπῆς] ἤγουν τῆς ἡλίου περὶ δυσμὰς ὄντος. Ἀφειστεῖ] ἤγουν ἀπὸ μιᾶς βοῆς. Ἐπελθὼν] ἐπιθετικῶς κινηθείς. Καὶ σφᾶς] τοὺς ὀλίγους. Ἔφοδος] ἐπέλευσις τῶν δημοτῶν κατὰ τῶν

Ced. Arr. pro ἐπεγένετο male ἐγένετο. Supra II, 77. πνεῦμα ἂν ἂν διέφυγον. Ὡς ἑκάτεροι sic dicit, vt ſupra ὡς ἑκάστοις καὶ ἐπεγένετο αὐτῇ (nempe φλογί, vt bene *Schol.*) ἐπίφοβον, DVCK.

διαφθαρῆναι, εἰ ἄνεμος [z] ἐπεγένετο τῇ φλογὶ ἐπίφορος [a] ἐς αὐτήν. καὶ οἱ μὲν, παυσάμενοι τῆς μάχης, ὡς ἑκάτεροι ἡσυχάσαντες, τὴν νύκτα ἐν φυλακῇ ἦσαν· καὶ ἡ Κορινθία ναῦς, τοῦ δήμου κεκρατηκότος, ὑπεξανήγετο, καὶ τῶν ἐπικούρων οἱ πολλοὶ ἐς τὴν ἤπειρον λαθόντες διεκομίσθησαν.

οε'. Τῇ [b] δ' ἐπιγιγνομένῃ ἡμέρᾳ Νικόστρατος ὁ Διϊτρεφοῦς, Ἀθηναίων στρατηγὸς, [c] παραγίγνεται βοηθῶν ἐκ Ναυπάκτου δώδεκα ναυσὶ, καὶ [d] Μεσσηνίων πεντακοσίοις ὁπλίταις. ξύμβασίν τε [e] ἔπρασσε, καὶ πείθει ὥστε ξυγχωρῆσαι ἀλλήλοις, δέκα μὲν ἄνδρας τοὺς αἰτιωτάτους κρῖναι, οἳ οὐκέτι ἔμειναν· τοὺς δ' ἄλλους οἰκεῖν, σπονδὰς πρὸς ἀλλήλους ποιησαμένους καὶ πρὸς Ἀθηναίους, ὥστε τοὺς αὐτοὺς ἐχθροὺς καὶ φίλους νομίζειν. καὶ ὁ μὲν, ταῦτα πράξας, ἔμελλεν ἀποπλεύσεσθαι. οἱ δὲ τοῦ δήμου προστάται πείθουσιν αὐτὸν, πέντε μὲν ναῦς τῶν [f] αὐτοῦ σφίσι καταλιπεῖν, ὅπως ἧσσόν τι ἐν κινήσει ὦσιν οἱ ἐναντίοι, ἴσας δὲ αὐτοὶ πληρώσαντες ἐκ σφῶν αὐτῶν, [g] ξυμπέμψειν. καὶ ὁ μὲν ξυνεχώρησεν, [h] οἱ δὲ, τοὺς ἐχθροὺς κατέλεγον ἐς τὰς ναῦς. δείσαντες δὲ ἐκεῖνοι, μὴ ἐς τὰς Ἀθήνας ἀποπεμφθῶσι, καθίζουσιν ἐς τὸ τῶν [i] Διοσκούρων ἱερόν. [k] Νικόστρατος δὲ αὐτοὺς ἀνίστη τε καὶ παρεμυθεῖτο. ὡς δ' οὐκ ἔπειθεν, ὁ δῆμος, ὁπλισθεὶς ἐπὶ τῇ προφάσει ταύτῃ, ὡς οὐδὲν αὐτῶν ὑγιὲς διανοουμένων τῇ τοῦ [l] μὴ ξυμπλεῖν ἀπιστίᾳ, τά τε ὅπλα αὐτῶν ἐκ τῶν οἰκιῶν ἔλαβε, καὶ αὐτῶν τινὰς, οἷς ἐπέτυχον, εἰ μὴ Νικόστρατος ἐκώλυσε, [m] διέφθειραν ἄν. ὁρῶντες [n] δ' οἱ ἄλλοι τὰ γιγνόμενα, καθίζουσιν ἐς τὸ Ἡραῖον ἱκέται, καὶ γίγνονται οὐκ ἐλάσσους [o] τετρακοσίων. ὁ δὲ δῆμος, δείσας, μή τι νεωτερίσωσιν, ἀνίστησί τε αὐτοὺς πείσας, καὶ διακομίζει ἐς τὴν πρὸ τοῦ Ἡραίου νῆσον, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐκεῖσε αὐτοῖς [p] διεπέμπετο.

οϛ'. Τῆς δὲ στάσεως ἐν τούτῳ οὔσης, τετάρτῃ ἢ πέμπτῃ ἡμέρᾳ μετὰ τὴν τῶν ἀνδρῶν ἐς τὴν νῆσον διακομιδὴν, αἱ ἐκ τῆς Κυλλήνης Πελοποννησίων νῆες, μετὰ τὸν ἐκ τῆς Ἰωνίας πλοῦν, ἔφορμοι οὖσαι, παραγίγνονται τρεῖς καὶ πεντήκοντα. ἦρχε δὲ αὐτῶν Ἀλκίδας, [q] ὥσπερ καὶ πρότερον, καὶ Βρασίδας αὐτῷ ξύμβουλος ἐπέπλει. ὁρμισάμενοι δὲ ἐς Σύβοτα, λιμένα τῆς ἠπείρου, ἅμα [r] ἕῳ ἐπέπλεον τῇ Κερκύρᾳ.

οζ'. [s] Οἱ δὲ, πολλῷ θορύβῳ, καὶ πεφοβημένοι [t] τά τ' ἐν τῇ πόλει καὶ τὸν ἐπίπλουν, παρεσκευάζοντό τε ἅμα ἑξήκοντα ναῦς, καὶ τὰς ἀεὶ πληρουμένας ἐξέπεμπον πρὸς τοὺς ἐναντίους, παραινούντων Ἀθηναίων σφᾶς τε ἐᾶσαι πρῶτον ἐκπλεῦσαι, καὶ ὕστερον πάσαις ἅμα ἐκείνους ἐπιγενέσθαι· ὡς δὲ αὐτοῖς πρὸς τοῖς πολεμίοις ἦσαν σποράδες αἱ νῆες, δύο μὲν εὐθὺς ηὐτομόλησαν, ἐν ἑτέραις δὲ ἀλλήλοις οἱ ἐμπλέοντες ἐμάχοντο. ἦν δὲ οὐδεὶς κόσμος τῶν ποιουμένων. ἰδόντες δὲ οἱ Πελοποννήσιοι τὴν ταραχὴν, εἴκοσι μὲν ναυσὶ πρὸς τοὺς Κερκυραίους ἐτάξαντο, ταῖς δὲ λοιπαῖς πρὸς τὰς δώδεκα ναῦς τῶν Ἀθηναίων· ὧν ἦσαν αἱ δύο, Σαλαμινία καὶ Πάραλος.

z Ἐγένετο *Ar.* a Ἐπ' αὐτὴν *Ar. C. Dan.* b Δὲ ἐπιγ. *Reg. Cass.* c Παραγίνεται *Ar. C. Dan.* Mosqu. et antea, Διοτρεφοῦς. d Μεσηνίων *Ar. C.* e Ἔπρασσε καὶ πείθει *Cass.* ex emendat. recenti. In ἔπρασσε erat spatium vacuum ante postremam syllabam, erasa vetere scriptura, et duae vltimae literae in πείθει aliae fuerant. f Αὐτοῦ *Ar. C. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Dan. Gr.* g Ξυμπέμπειν *Ar. C. Dan.* h Οἱ δὲ κατ' ἐχθροὺς *C. Dan.* et mox εἰς τὰς ναῦς. i Διοσκόρων *C.* k Νικόστρατός τε αὐτοὺς *Cass.* Mox παραμυθεῖτο Mosqu. l Μὴ deest *Reg.* sed manu rec. inter versus scriptum. m Sic fuerat in *Cass.* deinde abrasa cauda τοῦ α factum erat διέφθειρον. Διέφθειρεν *Gr. Dan.* n Δὲ οἱ *Ar. C. Ald. Flor. Bas. Dan. Gr.* o Τριακοσίων *Cl.* Mox τι abest Mosqu. ante νεωτερ. et c. 76. vs. 1. πέμπῃ pro πέμπτῃ. p Διεπέμποντο *Ar. C. Dan.* q Ὥσπερ *Reg. Cass. Dan. Gr.* et Ἀλκείδας *Gr.* r Ἕως *Dan.* s De hoc loco vide *Stephani* Append. ad Scripta al. de Dial. Att. *Huds.* t Τά τε ἐν *Ar.*

Ἦρχε — ἐπέπλει] Quem c. 69. ξύμβουλον scripserat Alcidae ἐπεληλυθότα, hic dicit ἐπιπλέοντα, vtrumque breuiter pro πλέοντα et ἐληλυθότα ἐπ' αὐταῖς, nauibus praefectum. v. Abresch. 350. cf. Gloss. GOTTL.

Καὶ πεφοβημένοι — καὶ τὸν ἐπίπλουν] Hic non abundare copulam καὶ, quod putat *Corinthus*, ostendit *Stephanus* in Animaduers. ad Lib. de Dialect. pag. 33. Pro τά τ' ἐν Idem *Corinthus* habet τά τε ἐν, et mendose ἀπόπλουν, et νῆες. Illa παραινούντων — ἐκπλεῦσαι citat *Thomas* in βούλομαι, omissa particula τε. DVCK.

Δὲ] Reisk. conii. δὴ pro δὲ. Sed in anim. p. 31. nil monuit de h. corr. GOTTL.

Ὧν ἦσαν] Traiectio notanda articuli in plur. pro *bis* ponendo in singul. — ὧν ἦσαν δύο, ἥ τε Σ. καὶ Π. v. Abresch. 353. GOTTL.

Πάραλος] Adeas *Vlpianum* in Demosth. Mid. p. 216. c. WASS.

periret, si ventus ingruisset, qui flammam in ipsam sparsisset. Atque illi quidem, facto pugnandi fine, quieti vtrinque noctem illam dispositis custodiis transegerunt. Et Corinthiaca nauis, quia plebs vicerat, clam discessit; et militum auxiliarium plerique hostem latentes in continentem se receperunt. Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 83. 2. V. C. Varr. 327.

75. Sequenti vero die Nicostratus, Diotrephis filius, Atheniensium dux, cum duodecim nauibus, et quingentis grauis armaturae militibus Messeniis, Naupacto ad opem *Corcyraeis* ferendam venit. et de compositione inter illos facienda agere coepit, illisque persuasit (vt in mutuae concordiae gratiam redirent) vt decem quidem homines, qui praecipui malorum autores fuerant, in iudicium vocarent, * qui diutius *ibi* non manserunt; *sed statim se subduxerunt:* reliqui vero *Corcyram* incolerent, icto inter se et cum Atheniensibus foedere, vt eosdem hostes et eosdem amicos ducerent. Atque ille quidem his rebus gestis discessurus erat. sed plebis principes ei persuaserunt, vt sibi quinque de suis nauibus relinqueret, vt aduersarii minus se commouerent; se vero ** totidem de suis rebus omnibus ad nauigationem necessariis instructas, cum eo missuros *dixerunt.* atque ille quidem *hoc ipsis* concessit; illi vero suos quique aduersarios delegerunt, quos naues conscendere iusserunt. Sed illi, veriti, ne Athenas mitterentur, ad Castoris et Pollucis fanum supplices consederunt. At Nicostratus illos illinc excitare, et consolari coepit. Sed cum illis persuadere non posset, *vt illinc discederent*, populus, armis hac de causa sumtis, quod existimaret, eos nihil sani in animo habere, qui propter suam diffidentiam cum Nicostrato nauigare nollent, et eorum arma ex aedibus absportauit, et nonnullos ipsorum, in quos inciderat, interfecisset, nisi Nicostratus *eum* impediuisset. Alii vero, cum haec fieri viderent, ad Iunonis templum supplices consederunt, erantque non pauciores quadringentis. Populus vero, veritus, ne quid noui molirentur, verbis adductos illinc excitauit, et in insulam Iunonis templo oppositam transportauit; et quae ad vitam sustentandam erant necessaria, illuc ad ipsos transmittebat.

76. Cum autem seditio in hoc statu esset, quarto, quintoue ab istis in insulam transportatis die, tres et quinquaginta Peloponnesiorum naues ex Cyllene, vbi, post reditum ex Ionia, stationem habebant, aduenerunt. His autem praeerat Alcidas, vt et prius; et Brasidas consiliorum socius cum eo nauigabat. cum autem appulissent ad Sybota portum, qui est in continente, primo diluculo aduersus Corcyram nauigarunt.

77. Corcyraei vero magno cum tumultu, cum res vrbanas, tum etiam classis hostilis aduentum formidantes, sexaginta naues simul instruere coeperunt; et prout vnamquamque rebus omnibus ad proelium committendum necessariis explebant, eam aduersus hostem emittebant: Athenienses enim ipsis suaserant, vt se primos exire sinerent, ipsi vero postea cum tota classe simul subsequerentur. Sed cum ipsorum naues dispersae ad hostes accederent, duae quidem protinus ad eos transfugerunt: qui vero in aliis vehebantur, inter se proeliabantur. nihil autem rite fiebat. Peloponnesii vero, tumultu animadverso, cum viginti quidem nauibus se Corcyraeis opposuerunt, cum reliquis vero, duodecim Atticis nauibus, quarum duae erant Salaminia et Paralus, *obuiam processerunt.*

* Qui tamen iudicium non exspectarunt: etc. *Valla.* HVDS. ** Totidem alias suis militibus completas cum eo etc. *Alii.* IDEM.

ὀλίγων. Φειδόμενοι οὔτε] οὐκ ἀπεχόμενοι. Καὶ χρήματα πολλὰ] πράγματα. Ἐκινδύνευσε πᾶσα] ἐν χρῷ τοῦ κινδύνου ἐγένετο. Ἔμελλεν ἀποπλεύσεσθαι] ἀποχωρήσειν τῆς Κερκύρας. Τῶν αὐτοῦ] ἀπὸ τῶν νηῶν. Ὅπως ἦσσόν τι ἐν κινύσει ὦσι] ἀντὶ τοῦ οὐδ' ὅλως ἢ ἔλαττον. Κατέλεγον] καταλέγοντες ἐνέβαλον. Καθίζουσιν ἐς τὸ τῶν Διοσκούρων ἱερὸν] ἱκέται δηλονότι. Ὡς δ' οὐκ ἔπειθεν] ἀνίστασθαι. Ὑγιὲς διαν.] ὀρθὸν, ἀληθές. Καὶ διακομίζει] διαπερᾷ. Ἐκεῖσε αὐτοῖς] εἰς τὴν νῆσον. Τῆς δὲ στάσεως ἐν τούτῳ οὔσης] οὔπω καταλλαγῆς γενομένης. Ἐν τούτῳ] τῷ πράγματι, τῷ δεινῷ. Διακομιδὴν] διαπεραίωσιν. Πελο-

οη'. Καὶ οἱ μὲν Κερκυραῖοι, κακῶς τε καὶ κατ' ὀλίγας προσπίπτοντες, ἐταλαιπωροῦντο καθ' αὑτούς· οἱ δ' Αθηναῖοι, φοβούμενοι τὸ πλῆθος καὶ [v] τὴν περικύκλωσιν, ἀθρόαις μὲν οὐ προσέπιπτον, οὐδὲ κατὰ μέσον ταῖς [x] ἐφ' ἑαυτοὺς τεταγμέναις· [y] προσβαλόντες δὲ κατὰ κέρας, καταδύουσι μίαν ναῦν. καὶ [z] μετὰ ταῦτα, κύκλον ταξαμένων [a] αὐτῶν, περιέπλεον, καὶ ἐπειρῶντο θορυβεῖν. γνόντες δὲ οἱ πρὸς τοῖς Κερκυραίοις, καὶ δείσαντες, μὴ, ὅπερ ἐν Ναυπάκτῳ, γένοιτο, ἐπιβοηθοῦσι· καὶ γενόμεναι ἀθρόαι αἱ νῆες ἅμα τὸν ἐπίπλουν τοῖς Αθηναίοις ἐποιοῦντο. οἱ δ' ὑπεχώρουν, ἤδη [b] πρύμναν κρουόμενοι· καὶ [c] ἅμα τὰς τῶν Κερκυραίων ἐβούλοντο προκαταφυγεῖν, [d] ὁτιμάλιστα [e] ἑαυτῶν σχολῇ τε ὑποχωρούντων, καὶ πρὸς σφᾶς τεταγμένων τῶν ἐναντίων. ἡ μὲν οὖν ναυμαχία, τοιαύτη γενομένη, ἐτελεύτα ἐς ἡλίου δύσιν.

οθ'. Καὶ οἱ Κερκυραῖοι, δείσαντες, μὴ [f] σφίσιν ἐπιπλεύσαντες ἐπὶ τὴν πόλιν, ὡς κρατοῦντες οἱ πολέμιοι, ἢ τοὺς ἐκ τῆς νήσου [g] ἀναλάβωσιν, ἢ καὶ ἄλλο τι νεωτερίσωσι, τούς τε ἐκ τῆς νήσου [h] πάλαι ἐς τὸ Ηραῖον διεκόμισαν, καὶ τὴν πόλιν ἐφύλασσον. [i] οἱ δ' ἐπὶ μὲν τὴν πόλιν οὐκ ἐτόλμησαν πλεῦσαι, κρατοῦντες τῇ ναυμαχίᾳ, [k] τρεῖς δὲ καὶ δέκα ναῦς ἔχοντες τῶν Κερκυραίων, ἀπέπλευσαν ἐς τὴν ἤπειρον, ὅθενπερ ἀνηγάγοντο. τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἐπὶ μὲν τὴν πόλιν οὐδὲν μᾶλλον ἐπέπλεον, καίπερ ἐν πολλῇ ταραχῇ καὶ φόβῳ ὄντας, καὶ Βρασίδου παραινοῦντος, ὡς λέγεται, Αλκίδᾳ, ἰσοψήφου δὲ οὐκ ὄντος· ἐπὶ δὲ τὴν [l] Λευκίμνην τὸ ἀκρωτήριον ἀποβάντες, ἐπόρθουν τοὺς ἀγρούς.

π'. Ο δὲ δῆμος τῶν Κερκυραίων ἐν τούτῳ, περιδεὴς γενόμενος, μὴ ἐπιπλεύσωσιν αἱ νῆες, τοῖς τε [m] ἱκέταις ᾔεσαν ες λόγους, καὶ τοῖς ἄλλοις, ὅπως σωθήσεται ἡ πόλις. καί τινας αὐτῶν ἔπεισαν ἐς τὰς ναῦς [n] ἐμβῆναι· ἐπλήρωσαν γὰρ ὅμως τριάκοντα, [o] προσδεχόμενοι τὸν ἐπίπλουν. οἱ δὲ Πελοποννήσιοι, μέχρι μέσου ἡμέρας δῃώσαντες τὴν γῆν, ἀπέπλευσαν. [p] καὶ ὑπὸ νύκτα αὐτοῖς ἐφρυκτωρήθησαν ἑξήκοντα νῆες Αθηναίων, προσπλέουσαι ἀπὸ Λευκάδος· ἃς οἱ Αθηναῖοι, πυνθανόμενοι τὴν στάσιν, καὶ τὰς μετ' Αλκίδου ναῦς ἐπὶ Κέρκυραν μελλούσας πλεῖν, ἀπέστειλαν, καὶ Εὐρυμέδοντα τὸν Θουκλέους στρατηγόν.

πα'. Οἱ μὲν οὖν Πελοποννήσιοι τῆς νυκτὸς εὐθὺς [q] κατὰ τάχος ἐκομίζοντο ἐπ' οἴκου παρὰ τὴν γῆν· καὶ ὑπερενεγκόντες [r] τὸν Λευκαδίων ἰσθμὸν τὰς ναῦς, ὅπως μὴ περιπλέοντες ὀφθῶσιν, ἀποκομίζονται. Κερκυραῖοι δὲ, [s] αἰσθόμενοι τάς τε Αττικὰς ναῦς προσπλεούσας, τάς τε τῶν πολεμίων οἰχομένας,

v Τὴν deest *Reg.* x Ἐφ' ἑαυτοῖς *Marg. Ald. Flor. Bas.* y Προσβάλλοντες *Ar. C.* Sic et *Dan.* nisi quod errore Scribae habet προσβάλλονταις z Μεταταῦτα *Ar. C. Ald. Flor.* a Αὐτῶν deest *Reg.* b Quod Graecis πρύμναν κρούεσθαι, Latinis *inhibere remis, inhibere nauem*, et simpliciter *inhibere*. Vide *Ciceronis* Epist. ad Attic. Lib 13 Ep. 31. *Edit. Graeu.* et *Gronouii* Obseruat L. 4. c. 26. *Huds.* Antea Mosqu. abest αἱ ante νῆες. c Ἅμα ταῖς *C.* d Ὅτι μάλιστα *C. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Gr.* e Ἑαυτῶν omitt. *Gr.* f Σφίσι πλεύσαντες *Reg.* Mosqu g Ἀναλάβωσι εἰ καὶ ἄλλοτι *Gr.* h Πάλιν ἐς τὸ Ἡραῖον διεκόμισαν *Ar. C.* Πάλιν, aut οὐ πάλαι legendum censet *Ae. Port.* Πάλιν *Dan.* Mosqu. quod et in *Reg.* manus recens super πάλαι scripserat. i Οἱ δὲ ἐπὶ *Gr.* k Τρισκαίδεκα δὲ ναῦς *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan.* Mosqu. cui et abest τῇ ante ναυμ. et mox legit, ἀνήγοντο. l Λευκίμμην *Cass.* Ἀκρωτήριον Mosqu. m Οἰκέταις *Ar. C. Dan.* Οἰκωταις ad marg. Mosqu. n Ἐσβῆναι *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan.* Aug. et νῆας *Reg.* o Προσδεχόμενοι τὸν ἐπίπλουν non habet *Cass.* nec *Reg.* vt opinor. Nam scripta erant in Excerptis *Variar. Lectionum*, nec additum, vtrum desiderarentur, an aliter legerentur. Aug. in marg. a manu, quae schol. scr. p Καὶ deest *Ar. Dan.* q Κατατάχος *Ald. Flor. Bas. Steph.* 1. r Santa Maura hodie, Homero Ἐκτὴ ἠπείρου: olim Chersonesus, postea a Corinthiis in insulam Isthmo effosso redacta. *Ae. Port.* τῶν Λευκαδ. *Cass.* s Αἰσθανόμενοι *Dion. Halic.* locum citans.

Πάλαι] Quidam Codd. πάλιν. Potest πάλαι accipi pro prius, ac de quouis tempore praeterito. Abr. 353. GOTTL.

Τρεῖς δὲ καὶ δέκα] *Mss.* τρισκαίδεκα. Vide Nos ad I, 29. WASS. De phrasi πρύμναν κρούεσθαι est Lib. I. Cap. 50. DVCK.

Ἐπὶ μὲν τὴν πόλιν — ὄντας] De hoc genere loquendi non minus Latinis, quam Graecis, in nominibus collectiuis vsitato, agit *Stephanus* Animadu. in Lib. de Dialect. p. 30. De οὐδὲν μᾶλλον pro οὐ, vid. ad II, 70. DVCK.

Λευκίμνην] Ita Lib. I. Cap. 30, 31. corrupte apud *Strabonem* κατὰ τὴν Λευκίμμην aliter *Plin. Ptolemaeus* λεύκιμμα, et in *Ms. Coislin.* etiam corruptius λεύκιμα. λεύκιμμα πίναξ γυψώδης. WASS. Ita quidem est in *Etymol. M.* sed corrupte, pro λεύκωμα, vt recte *Sylburgius*. *Gloss.* λεύκωμα, *album.* add. *Suid.* in λεύκωμα. DVCK.

Ἐμβῆναι] *Mss.* ἐσβῆναι, vt infra p. 500, 3. WASS. Vid. *Thom. Mag.* DVCK.

Κερκυραῖοι δὲ — Λακεδαιμονίους] *Dion. Halic.* p. 150. WASS. *Dionysius Thucydideam* rei apud Corcyraeos gestae narrationem laudat, vt perspicuam, breuem, et plenam; quae de communibus Graecarum ciuitatum malis addit, ea, tamquam tragica, et obscuros atque implicitos verborum ac sententiarum nexus habentia, et a communi vsu sermonis abhorrentia, reprehendit. DVCK.

78. Atque Corcyraei quidem, quia male, nauibusque raris impetum faciebant, * soli grauiter laborabant. Athenienſes vero, quia multitudinem metuebant, et ne circumuenirentur, in confertas *illorum naues* non irruebant, nec in eas, quae in medio agmine contra ſe inſtructae erant: ſed in extremum cornu irruentes, vnam nauem demergunt. Poſtea vero *Peloponneſii*, ſua claſſe in orbem digeſta, hoſtem circumeuntes turbare conabantur. at qui aduerſus Corcyraeos in acie ſtabant, hac re cognita, et veriti, ne *ſuis* idem accideret, quod ad Naupactum, auxilium ferunt: tunc vero naues conferiae ſimul in Athenienſes impreſſionem fecerunt. Illi vero ſe ſubducere coeperunt, iam in puppim remigantes. ſimul etiam volebant, Corcyraeorum naues mature fugere, dum ipſi ** quam lentiſſime retrocederent, et hoſtium ſibi oppoſitorum impetum ſuſtinerent. Hoc igitur nauale proelium, quod huiusmodi fuit, ſub ſolis occaſum finitum eſt. Bell. Peloponnes. 5. Olymp. 88. 2. V. C. Varr. 327.

79. Et Corcyraei, veriti, *** ne hoſtes, vtpote victores, infeſta claſſe contra ſe venirent, et vrbem inuaderent, aut ex inſula eos exportarent, aut aliud quidpiam noui molirentur; eos, quos eo transmiſerant, illinc in Iunonis templum rurſus reportarunt, et vrbem cuſtodiebant. Hoſtes vero, quamuis eos nauali proelio ſuperaſſent, ad vrbem tamen accedere non ſunt auſi: ſed cum tredecim Corcyraeorum nauibus, quas ceperant, in continentem nauigarunt, vnde venerant. Poſtridie vero nihilo magis vrbem infeſta claſſe petierunt, licet omnes eius incolae in magna perturbatione et trepidatione eſſent, licet etiam Braſidas (vt fertur) Alcidam ad hoc adhortaretur; quamuis numero ſuffragiorum eſſet inferior: ſed in promontorium Leucimnam ex nauibus egreſſi, agros vaſtarunt.

80. Interea vero Corcyraeorum populus, vehementer metuens, ne Peloponneſiorum claſſis vrbem inuaderet, cum ſupplicibus, aliisque in colloquium de ciuitate conſeruanda venit: et eorum nonnullis perſuaſit, vt naues conſcenderent. Nam *Corcyraei*, *quamuis in hoc rerum ſtatu eſſent conſtituti*, tamen triginta naues rebus ad proelium neceſſariis expleuerunt, hoſtis aduentum opperientes. At Peloponneſii ad meridiem vsque agrum eorum populati, diſceſſerunt. ſub noctem autem ignibus accenſis ſignificatum fuit ipſis, ſexaginta naues Atticas a Leucade venire: quas Athenienſes (certiores facti de Corcyraeorum ſeditione, deque claſſe cum Alcida aduerſus Corcyram itura) miſerant cum Eurymedonte Theuclis filio, qui ipſis praeerat.

81. Peloponneſii igitur eadem nocte ſtatim, magna celeritate domum redierunt oram legentes. cum autem naues per Leucadium Iſthmum transportaſſent, ne circumeuntes *ab hoſte* conſpicerentur, ſe receperunt. Corcyraei vero, cum et Atticas naues aduentare, et hoſtiles diſceſſiſſe intellexiſſent, Meſ-

* A ſe ipſis profligabantur. *Valla.* Sua acie laborabant. *Steph.* HVDS. ** Lente retrocedunt, et hoſtes ex aduerſo inſtructi ſunt etc. *Valla.* IDEM. *** Ne hoſtes in ſe ad vrbem vsque, vt victores, venirent etc. *Steph.* IDEM.

πεννησίων νῆες] αἱ τεσσαράκοντα, ὧν Ἀλκίδας ἐστρατήγει, καὶ αἱ λοιπαὶ Λευκαδίαι, ἃς εἵρηκεν. Ἐς Σύβοτα λιμένα τῆς ἠπείρου] τὸν ἔρημον, οὗ μέμνηται ἐν τῇ πρώτῃ. Ἐπέπλευσαν τῇ Κερκύρᾳ] κατὰ τῆς Κερκύρας ἔπλευσαν. Οἱ δὲ, πολλῷ] οἱ Κερκυραῖοι. Σφᾶς τε ἐᾶσαι] τὰς Ἀθηναίας. Πρὸς τοῖς πολεμίοις] πλησίον τῶν πολεμίων. Ἠτιμόλησαν] πρὸς τὰς ἐναντίας. Ἐν ἑτέραις δὲ ἀλλήλοις] ἀλλ' οὐχὶ τοῖς ἐναντίοις. Τῶν ποιουμένων] τῶν γινομένων πραγμάτων. Τὴν παραχρῆμα] τῶν Κερκυραίων τὴν ἀσυνταξίαν. Πρὸς τὰς Κερκυραίας ἐτάξαντο] κατὰ τῶν Κερκυραίων παρετάξαντο. Πρὸς τὰς δώδεκα ναῦς τῶν Ἀθηναίων] παρετάξαντο ἐκείνοις. Κακῶς τε καὶ κατ' ὀλίγας] ἀτάκτως, καὶ μετὰ ὀλίγων νηῶν. Φοβούμενοι τὸ πλῆθος] τῶν νηῶν τῶν Κερκυραίων. Καὶ τὴν περικύκλωσιν] τὸ περικυκλωθῆναι ὑπὸ τῶν Πελοποννησίων. Ἀθρόαις μὲν] ταῖς ἐναντίαις ναυσί Καὶ δείσαντες] οἱ Πελοποννήσιοι Οἱ δ' ὑπεξέφυγον] οἱ Ἀθηναῖοι. Κρατῆσαι] τῇ ναυμαχίᾳ οἱ Πελοποννήσιοι. Ἐπὶ μὲν τὴν πόλιν] κατὰ τῆς πόλεως. Ἦλθον τῶν πολιτῶν Οὐδὲν μᾶλλον] ἦλθον δὲ ὅλως. Καὶ ὑπὸ νύκτα αὐταῖς ἐφρυκτωρήθησαν] διὰ φρυκτῶν ἐμηνύθησαν. Ἐκομίζοντο ἐπ' οἴκου] ἐπεραιοῦντο. Καὶ ὑπερενεγκόντες] ὑπερβιβάσαντες. Ὅπως μὴ περιπλέοντες ἔξωθεν τὴν Λακεδαιμονίαν καὶ τὸν Ἰσθμὸν, φωραθῶσιν ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων. Ἀποκομιζόντων] ἀποπλεόντων. Οἰχομένας] ἀποπλευσάσας. Τούς τε Μεσσηνίους] ἓς ὁ Νικόστρατος ἐν Ναυπάκτῳ πεντακοσίους ἤγαγεν. Ἃς ἐπλήρωσαν] ἐνέβη-

λαβόντες τὰς τε [r] Μεσσηνίας ἐς τὴν πόλιν ἤγαγον, πρότερον ἔξω ὄντας· καὶ τὰς ναῦς περιπλεῦσαι κελεύσαντες, ἃς ἐπλήρωσαν, ἐς τὸν [v] Υλλαϊκὸν λιμένα, ἐν ὅσῳ περισκοπίζοντο, τῶν ἐχθρῶν εἴ τινα λάβοιεν, ἀπέκτεινον· καὶ ἐκ τῶν νεῶν, ὅσους ἔπεισαν ἐσβῆναι, [x] ἐκβιβάζοντες, [y] ἀπεχώρησαν· ἐς τὸ Ηραῖόν τε ἐλθόντες, [z] τῶν ἱκετῶν ὡς πεντήκοντα ἄνδρας δίκην ὑποσχεῖν ἔπεισαν, καὶ κατέγνωσαν ἁπάντων θάνατον. οἱ δὲ πολλοὶ τῶν ἱκετῶν, ὅσοι οὐκ ἐπείσθησαν, ὰς εὗρον τὰ γιγνόμενα, διέφθειραν αὐτῶν ἐν τῷ ἱερῷ ἀλλήλους, καὶ ἐκ τῶν δένδρων τινὲς ἀπήγχοντο· οἱ δ', ὡς ἕκαστοι ἐδύναντο, ἀνηλῶντο. ἡμέρας τε ἑπτά, [a] ἃς [b] ἀφικόμενος Εὐρυμέδων ταῖς ἑξήκοντα ναυσὶ περιέμεινεν, [c] οἱ Κερκυραῖοι σφῶν αὐτῶν τοὺς ἐχθροὺς [d] δοκοῦντας εἶναι ἐφόνευον, τὴν μὲν αἰτίαν ἐπιφέροντες [e] τοῖς τὸν δῆμον καταλύσασιν· ἀπέθανον [f] δέ τινες καὶ ἰδίας ἔχθρας ἕνεκα, καὶ ἄλλοι χρημάτων σφίσιν ὀφειλομένων ὑπὸ τῶν λαβόντων· πᾶσά τε ἰδέα κατέστη θανάτου· καὶ, οἷον φιλεῖ ἐν τῷ τοιούτῳ γίγνεσθαι, οὐδὲν ὃ, τι οὐ ξυνέβη, καὶ ἔτι περαιτέρω. καὶ γὰρ πατὴρ παῖδα ἀπέκτεινε, καὶ ἀπὸ τῶν ἱερῶν ἀπεσπῶντο, καὶ πρὸς αὐτοῖς ἐκτείνοντο· οἱ δὲ τινὲς [h] καὶ περιοικοδομηθέντες ἐν τῷ Διονύσου τῷ ἱερῷ ἀπέθανον. ὅτως ἀμὴ σάσις πρόσχωρησε· καὶ ἐδοξε μᾶλλον, [i] διότι ἐν τοῖς πρώτη ἐγένετο.

πβ'. [k] Επεὶ ὕστερόν γε καὶ πᾶν, ὡς εἰπεῖν, τὸ Ελληνικὸν ἐκινήθη, διαφορῶν ὄντων ἑκασταχῇ, [l] τοῖς τε τῶν δήμων προστάταις, τοὺς Αθηναίους ἐπάγεσθαι, καὶ τοῖς ὀλίγοις, τοὺς Λακεδαιμονίους· καὶ ἐν μὲν

r Μεσσηνίας *Ar. C. Dionys. Halic.* et *Gr.* Μισηνίας *Dan.* v Υλαϊκὸν *Ar.* Υλαΐκιον *Dion. Halic.* p. 150. Mosqu. x Pro ἐκβιβάζοντες. Sensus vero: ἐκβιβάσαντες καὶ ἀποκτείναντες ἀνεχώρησαν. Vel, ἀποκ]αθίντας ἐκβεβληκότες ἀνεχώρησαν. Vel, εἰς τὴν θάλασσαν ἐκβεβληκότες, ἵνα κ]ολυοντισθέντες ἀποθάνωσιν, ἀνεχώρησαν. *Ae. Port.* y Ἀνεχώρησαν· ἐς τὸ Ἡραῖόν τε *Dion. Halic.* pag. 150. Ἀπεχώρησαν· ἐς τὸ Ἡρ. *Cl.* in marg. Ἀπεχώρ. *Aug.* sed schol. in marg. ΓΡ. ἀπεχρῶντο. z Οἰκετῶν *Ar.* itidemque paullo infra. a Ἃς deest *Gr.* Paullo ante Mosqu. ἀνῆρᾶντο pro ἄνηλ. b Ἀφικόμενος ὁ Εὐρυμέδων *Dion. Halic. Reg. Cass.* Ἀφικόμενός τε Εὐρυμέδων *Gr.* c οἱ deest *Ar. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan.* Aug. Mosqu. et αὐτῶν in marg. et περίμενε *Cass. Dan. Gr.* d Δοκοῦντας *Cod. vet.* teste *Sylburgio*, quod referibere si velis, accipiendum erit pro νομίζοντες. *Hudf.* e Pro αὐτοῖς φονευομένοις. Sic infra ἐν τοῖς πρώτοις, pro ἐν αὐτοῖς Κερκυραίοις πρώτοις. vel (quod mallem) ἐν αὐτοῖς τοῖς Ἕλλησι. *Ie. Port.* f Δι καί τινες *G.* g Ὅτι καὶ ξυνίβη *Gr.* h Καὶ οἱ π. *Dionys.* locum citans. Paullo post τὸ Ἡραῖον Mosqu. i Ὅτι ἐν *Reg.* Διότι ἐν *Cass.* k Ἐπειδὴ *Reg.* l Id est: ἐν τοῖς τῶν δ. π. καὶ τοῖς ὀλίγοις. Vel, τοῖς τῶν δήμων προστάταις πρὸς τοὺς ὀλίγους· ἐκείνων μὲν τοὺς Ἀθηναίους, τότων δὲ τοὺς Λακεδαιμονίους ἐπάγεσθαι ἀξιούντων. *Ae. Port.*

Εἴ τινα] i. e. ὅν τινα. v. Gloss. GOTTL.

Ἀπεχώρησαν] *Cl.* in marg. ἀπεχρῶντο ἐς τὸ Ἡρ. non male, adhibita tantum distinctione. WASS. E vulgata scriptura, quidquid eam *Portus* torqueat, nihil boni sensus elici potest. Eam, quae in marg. *Cod Cl.* notata est, confirmat *Suidas*; Θουκυδίδης ἀπεχρῶντο, ἀντὶ τοῦ ἀνῄρουν. *Idem* ex *Aristoph* Lemniis, quem locum etiam ante oculos habuit *Pollux* IX, 154. adfert, τοὺς ἄνδρας ἀπεχρήσαντο, pro διεχρήσαντο καὶ ἀπέκτειναν. *Pollux* VIII, 74. ἐπὶ τῷ ἀνελόντες ᾐτέων, ἀνεῖλεν — ἀπεχρήσατο. Et *Hesych* ἀπεχρήσαντο, ἀπέκτειναν. *Thucydidem* eadem significatione dixisse ἀνεχρήσαντο, scribit *Suidas*. Hoc *Kustero* suspectum est: sed sic quoque *Pollux* l. d. vbi vid. quae adnotant Doctiss. *Interpretes*. De varietate scripturae voc. Ἡραῖον agit *Sylburg.* ad *Dionysium*. DVCK.

Ἀπεχώρησαν] Melior lectio: ἀπεχρῶντο, l. ἀνεχρήσαντο, l. ἀνεχρῶντο, et idem valet ac διαχρῆσθαι. vid. Abresch. 354. GOTTL.

Κατέγνωσαν] Forsan pertinet huc Glossa Hesych. κατέγνωσαν, κατέλεξαν, vt scripserit f. κατήλεξαν. GOTTL.

Πάντων] Ἁπάντων cum *D. Halic.* pro πάντων lego, quod et auribus facit, et huius vehementiae congruit, et ab eodem passim adhibetur; quemadmodum et Oratoribus Atticis. Hoc loco valet *omnes omnino*, vniuersos. WASS. Ex auctoritate Cl. *Wass.* qui deleto in contextu πάντων, pro eo in marg. ἁπάντων posuerat, hoc receptum est. DVCK.

Ἀνηλῶντο] *Suidas* ἀνελῶντες, ἀντὶ τοῦ ἀναιρῶντες, Θουκυδίδης. Et, ἀνήλωται, πεφόνευται. *Aeschyl.* Sept. cont. Theb. 819. Αὐτὸς δ' ἀναλοῖ ζῶτα δύσποτμον γένος. *Scholl.* ἀπόλλυσι. DVCK.

Εὐρυμέδων] *Dionys. Halic.* bene ὁ Εὐρυμέδων. WASS.

Τοῖς τὸν δῆμον καταλύσασι] Etsi non magnopere probo sententiam *Porti* τοῖς pro αὐτοῖς poni putantis, quod frequentius pro τούτοις dicitur, et ἐν τοῖς, pro ἐν τούτοις: vid. ad Cap. 17 huius Libri: tamen consentientibus libris in hanc scripturam nihil tentandum est. Sed credo alios potius dicturos fuisse, αἰτίαν ἐπιφέροντες, ὡς, vel αἰτίαν ἐπιφέροντες αὐτοῖς, ὡς τὸν δῆμον καταλύσαντας. Nam αἰτία saepe post se habet particulam ὡς cum participio. *Thucyd.* II, 59. τὸν μὲν Περικλέα ἐν αἰτίᾳ ἔχον ὡς πολλὰ πράσσοντα σφᾶς πολεμεῖν. *Dionys. Halic.* VIII, 81. καὶ ἐν αἰτίᾳ τὰς πρότερος εἶχον δημάρχους, ὡς προδιδόντας τὸ κοινόν. *Herodian.* IV, 6. τὴν τε Κομμόδου ἀδελφὴν — ἀπέκτεινεν, αἰτίαν ἐπαγαγὼν, ὡς δακρύσασα παρὰ τῇ μητρὶ. Καταλύειν τὸν δῆμον ea significatione, quam hic expressit *Interpres*, non raro legitur apud *Thucydidem*, et alios. *Aristoteles* V. Politic. 5. aliquoties sine discrimine dicit καταλύειν τὸν δῆμον, et καταλύειν τὴν δημοκρατίαν· Contenderunt inter se de versione Latina huius phraseos *Heraldus* II. Obseruat. et Emend. 49. et *Salmasius* Obseruat. ad Ius Attic. et Roman. Cap. X. p. 296. Ei, quod in fine Cap. dicit, ἐν τοῖς πρώτοις ἐγένετο, simile est l. 6. ἐν τοῖς πρώτοις δὲ Ἀθηναῖοι — vbi tamen *Stephanus* praeferebat πρώτοις. DVCK.

Τοῖς τ. δ. καταλύσασι] Τοῖς pro αὐτοῖς. v. Abresch. p. 354. GOTTL.

Τοῖς τ. δῆμ. καταλ.] Nil expedit, obseruasse τοῖς pro αὐτοῖς positum; nam h. l. alienum est; vbi enim ὁ cum Participio ponitur pro αὐτός; nec tamen structuram expedit, cui tunc desit ὡς· eos criminabantur, quasi qui soluerent (solutum irent, soluere vellent) populi imperium. Immo vis est in voc. τὴν αἰτίαν· his, qui solutum irent populi potestatem, directo et palam intendebant crimen; quod et μὲν additum monstret; cui opponatur δὲ· ἀπέθανον δέ τινες ἰδίας ἔχθρας ἕνεκα, quidam et priuato odio, nullo crimine, suo nomine,

senios receperunt, et in vrbem introduxerunt, qui prius erant extra: iussisque nauibus, quas rebus ad proelium necessariis expleuerant, in portum Hyllaicum circumire; dum illae circumueherentur, si quem de suis inimicis cepissent, eum interficiebant. quinetiam eos omnes, quibus persuaserant, vt naues conscenderent, ex nauibus eiicientes, discesserunt. Et ad Iunonis templum profecti, ex supplicibus circiter quinquaginta ad iudicium subeundum verbis adduxerunt, omnesque capite damnatos morte mulctarunt. Sed plerique supplicum, qui verbis illorum adduci non potuerant, vt iudicium subirent, cum viderent ea, quae gerebantur, ibidem, in templo se mutuo interfecerunt; et nonnulli eorum ex arboribus se ipsos laqueis suspenderunt. reliqui vero, prout quisque potuit, se ipsos absumserunt. Et per septem dies, per quos Eurymedon cum sexaginta nauibus *eo* profectus, *ibi* manserat, Corcyraei eos interfecerunt, quos inimicos esse ducebant: crimini quidem illis dantes, quod popularem statum euerterent. sed nonnulli etiam ob inimicitias priuatas, alii etiam propter pecunias, quae ipsis debebantur, a debitoribus, qui eas acceperant, interfecti fuerunt. omneque mortis genus visebatur: et (quemadmodum in huiusmodi rerum statu solet accidere) nihil est, quod non contigerit, atque eo amplius. Etenim pater filium occidebat; et homines a templis abstrahebantur, et prope ipsa caedebantur. quinetiam nonnulli muro circumsepti in Bacchi templo, *fame necati* perierunt. Eo saeuitiae progressa est seditio, atque ideo maior est visa, quod haec apud eos prima exstitisset.

Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88. 2. V. C. Varr. 327.

82. Nam postea propemodum et vniuersa Graecia commota est; quod vbique discordiae essent inter plebis patronos, qui Athenienses, et optimates, qui Lacedaemonios accersere volebant. ac in pace

δηλονότι. Ἐν ὕσῳ] χρόνῳ δηλονότι. Περιεκομίζοντο] περιέπλεον. Εἴ τινα λάβοιεν] ἀντὶ τοῦ ἔλαβον. Ἐν τῷ ἱερῷ ἀλλήλους] νῦν ἀντὶ τοῦ ἑαυτούς. Καὶ ἐκ τῶν δένδρων τινὲς] μετεωριζόμενοι δηλονότι. Ἡμέρας τε ἑπτὰ] ἦγον καθ' ἡμέρας τε ἑπτά. Σφῶν αὐτῶν] ἦγον ἑαυτῶν. Τὴν μὲν αἰτίαν ἐπιφέροντες] τὸ ἔγκλημα. ἦγον ἐγκαλοῦντες ἔγκλημα κοινὸν τὴν κατάλυσιν τοῦ δήμου. Καὶ ἄλλοι χρημάτων] ἀπέθανον δηλονότι. Ὑπὸ τῶν λαβόντων] τὰ χρήματα. Πᾶσά τε ἰδέα] πάντα δηλαδὴ τὰ εἰωθότα ἐν τοῖς νόσοις γίνεσθαι, τότε συνέβη. καὶ ἄλλα δὲ περισσότερα ἐν ταύτῃ τῇ νόσῳ. ὥστε ὑπὲρ πάσας τὰς ἄλλας ἐγένετο. Καὶ οἷον φιλεῖ ἐν τῷ τοιούτῳ] καὶ οἷον ἔθος ἐστὶν ἐν τοιαύτῃ νόσῳ. Οὐδὲν ὅ, τι οὐ ξυνέβη] ἀντὶ τοῦ πᾶν. Καὶ περιοικοδομηθέντες] κτίσμασι περιληφθέντες. Οὕτως ὠμὴ νόσος] ἀντὶ τοῦ, εἰς ὠμότητα πολλὴν ἡ νόσος προεχώρησε, καὶ μᾶλλον (φησὶν) ὠμὴ ἔδοξεν ἅπερ ἐγένετο· ἐπειδὴ πρώτως ἐν τῷ πολέμῳ γενομένη ἐξέπεσεν αὐτούς, παρὰ τὸ εἰωθὸς γενομένη. Ἐν τοῖς] ἦγον τοῖς Κερκυραίοις. Ἐπεὶ ὕστερόν γε] ἦγον μετ' ἐκείνην· Καὶ πᾶν, ὡς εἰπεῖν, τὸ Ἑλληνικὸν] ἀντὶ τοῦ, πάντες οἱ Ἕλληνες. Τοὺς Ἀθηναίους ἐπάγεσθαι] λείπει τὰ εἰρημένα. Λακεδαιμονίους] εἰκότως οἱ ὀλιγαρχικοὶ τοὺς Λακεδαιμονίους ἐπεκαλοῦντο, ἐσπεδακότας ὀλιγαρχεῖσθαι τὰς πόλεις. Οὐκ ἂν ἐχόντων πρόφασιν] ἀντὶ τοῦ, αἰτίαν οὐκ ἐχόντων πρὸ πολέμου καλεῖν αὐτοὺς τῶν Ἑλλήνων, νῦν δὲ λαβόντων ἀφορμήν, διὰ τὸ ἐχθρὰς

(vt Cic. loquitur p. Mur.) interfecti. δῆμος hic sign. democratiam et καταλύειν, *velle*, conari dissoluere. BAVER.

Πᾶσά τε ἰδέα] Haec imitatione sua atque exemplo comprobant *Sallustius*, et *Virgilius*. *Sallust.* Iug. XLVIII. postremo, quaecumque *dici*, aut *fingi* queunt ignauiae, luxuriaeque probra, in illo exercitu *cuncta* fuere, et *alia amplius*. *Virgil.* Aen. II, 369. crudelis vbique Luctus, vbique pauor, et *plurima* mortis *imago*. WASS.

Ἰδέα θανάτου] Saepe ita, et peculiare loquendi genus est N. auctore Steph. in Thes. T. I. p. 1107. v. Abresch. 355. v. Gloss. GOTTL.

Ἰδέα θαν.] Ita Virgil. *plurima mortis imago*; et Tacit. in Histor. omnis imago mortium. Neque Herodoto infrequens ἰδέα pro *modo*, ratione rei gerundae. BAVER.

Καὶ ἔτι περαιτέρω] Adnotat *Casaub.* ad Dionys. Halic. p. 36. adsine esse hoc *Dionysii* XI, 39. δεινὰ καὶ πέρα δεινῶν. DVCK.

Περιοικοδομηθέντες] Conf. huc, quae de hac voc. deque κατοικοδομεῖν et ἐγκατοικοδομεῖν adnotat *Valesius* ad Harpocrat. in κατωκοδόμησεν. Περιοικοδομεῖν etiam recte vertas *muro includere*. *Hygin.* Fab. LXIII. de Danaë: *Acrisius eam in muro lapideo praeclusit*. Sed in eo, quod ibi adsert *Vales.* ex *Apollodori* II, 5. princ. de pugna Herculis cum leone Nemaeo, αὐτὸ (τὸ σπήλαιον) τὴν ἑτέραν ἀνῳκοδόμησεν εἴσοδον, mihi suspectum est ἀνῳκοδόμησεν. *Lycurgus* Rhetor quidem Orat. aduers. Leocratem de Pausania, Duce Graecorum ad Plataeas, agens pag. 183. Edit. Hanou. itidem scribit, τὴν θύραν ἀνοικοδομήσαντες, quod *Interpres* vertit *ianuam instaurantes*: sed hoc quoque in mendo cubare mihi persuadeo. Nam *Thucyd.* I, 134. de ea re dicit, καὶ τὰς θύρας ἀπῳκοδόμησαν. *Diodor. Sicul.* XI, 265. λέγεται τὸν Λακεδαιμονίους ἀνοικοδομῆσαι τὴν εἴσοδον. Et *Polyaen.* VIII, 51. τὸν προδότην ἐναποκοδομήσαντες διέφθειρεν. DVCK.

Περιοικοδ.] Abresch. refutat Duck. negantem, ἀνοικοδομεῖν esse obstruere, p. 355. Dil. v. Gloss. GOTTL.

Διαφερῶν] v. Heilm. 417. GOTTL.

Τοῖς τῶν δήμων προστάταις] *Aristotel.* V. Politic. 7. Οἱ μὲν γὰρ Ἀθηναῖοι παντα χοῦ τὰς ὀλιγαρχίας· οἱ δὲ Λάκωνες τὸν δήμους κατέλυσαν. DVCK.

Ἐπάγεσθαι] Abresch. infinit. positum putat pro: ἔφη ἐπάγεσθαι. 357. aut facit cum Duck. διὰ τὸ ἐπ. Structuram dato l. Abresch. expl. GOTTL.

εἰρήνη ἢ ἂν ἐχόντων πρόφασιν, ἀδ' ἑτοίμων παρακαλεῖν αὐτός· πολεμουμένων δὲ, καὶ ξυμμαχίας ἅμα ἑκατέροις τῇ τῶν ἐναντίων [m] κακώσει, καὶ σφίσιν [n] αὐτοῖς ἐκ τοῦ αὐτοῦ [o] προσποιήσει, ῥᾳδίως αἱ ἐπαγωγαὶ τοῖς νεωτερίζειν τι βουλομένοις ἐπορίζοντο. καὶ ἐπέπεσε [p] πολλὰ καὶ χαλεπὰ κατὰ γάσιν ταῖς πόλεσι, γιγνόμενα μὲν, καὶ ἀεὶ ἐσόμενα, ἕως ἂν ἡ αὐτὴ φύσις ἀνθρώπων ᾖ, [q] μᾶλλον δὲ, καὶ [r] ἡσυχαίτερα, καὶ τοῖς εἴδεσι διηλλαγμένα, ὡς ἂν ἕκαστα αἱ μεταβολαὶ τῶν ξυντυχιῶν ἐφιστῶνται. ἐν μὲν γὰρ εἰρήνῃ καὶ ἀγαθοῖς πράγμασιν αἵ τε πόλεις καὶ οἱ ἰδιῶται ἀμείνους τὰς γνώμας [s] ἔχουσι, διὰ τὸ μὴ ἐς ἀκουσίους ἀναγκας πίπτειν· ὁ δὲ πόλεμος, ὑφελὼν τὴν εὐπορίαν τοῦ καθ' ἡμέραν, βίαιος διδάσκαλος, καὶ [t] πρὸς τὰ παρόντα τὰς [v] ὀργὰς τῶν πολλῶν ὁμοιοῖ. [x] ἐστασίαζέ τε ἂν τὰ τῶν πόλεων, καὶ τὰ [y] ἐφυτερίζοντά που, πύθει τῶν [z] προγενομένων, πολὺ ἐπέφερε τὴν ὑπερβολὴν [a] τοῦ καινοῦσθαι τὰς διανοίας, [b] τῶν τ' ἐπιχειρήσεων περιτεχνήσει, καὶ τῶν τιμωριῶν ἀτοπίᾳ. καὶ τὴν εἰωθυῖαν ἀξίωσιν τῶν ὀνομάτων ἐς τὰ ἔργα ἀντήλλαξαν τῇ δικαιώσει. τόλμα μὲν γὰρ ἀλόγιστος, ἀνδρεία [c] φιλέταιρος ἐνομίσθη· μέλλησις δὲ προμηθὴς, δειλία εὐπρεπής. τὸ δὲ σῶφρον, τοῦ ἀνάνδρου πρόσχημα. καὶ τὸ [d] πρὸς ἅπαν ξυνετὸν, ἐπίπαν ἀργόν. [e] τὸ δ' ἐμπλήκτως ὀξὺ, ἀνδρὸς [f] μοίρᾳ προσετέθη. [g] ἀσφάλεια δὲ τὸ ἐπιβουλεύσασθαι, ἀποτροπῆς πρόφασις εὔλογος. καὶ ὁ μὲν χαλεπαίνων, πιστὸς ἀεὶ, ὁ δ' ἀντιλέγων αὐτῷ, ὕποπτος. ἐπιβουλεύσας δέ [h] τις, [i] τυχὼν, ξυνετὸς, καὶ ὑπονοήσας, ἔτι δεινότερος.

m Hic in *Caſſ.* eraſa ſcriptura inter κακώσει et καὶ relictum erat ſpatium vacuum, quod ſex ſeptem literas capere poſſet. *n* Αὐτοῖς *Ald. Flor. Baſ.* *o* Προσποιήσειν *Reg.* *p* Hic vocula καὶ inter πολλὰ et χαλεπὰ dicenda eſt πλειστάζειν. *Steph.* Vide Append. ad al. Scripta de Dial. Att. p. 35. *Hudſ.* *q* Pro μᾶλλον καὶ ἧσσον ἢ. *Fr. Port.* *r* Ἡσυχώτερα *Gr.* *s* Ἔχειν *Caſſ.* Mox ἀκουσίας Mosqu. *t* Πρὸς τὰ παρὸν *Ar. C.* *v* Ὁρμὰς *Marg. Ar. C. Dan.* *x* De his et ſequentibus vide *Dionyſ. Halic.* περὶ τῶ Θουκυδίδη ἰδιωμάτων p. 151. *Ed. Francof.* Ἐστασίαζέ τ' ἂν *Gr.* *y* Ἐφυτερίζοντα *Reg.* *z* Προγεγενημένων *Dionyſ. Halic.* p. 164. Paullo ante πίσει Mosqu. *a* Ἐς τὸ καινοῦσθαι *Dion. Halic.* *b* Τῶν ἐπιχειρήσεων *Gr.* *c* Φιλαίτερος *Caſſ. Dan.* et a prima manu *Gr.* ἀνδρεῖα etiam *Dan.* *d* Παράπαν *Ar. C. Dan.* *e* Τὸ δὲ ἐμπλήκτως *Ar.* *f* Μοῖρα *Reg.* *g* Cum *Scholiaſtes* ſic exponat, τὸ ἐπὶ πολὺ βουλεύσασθαι δι' ἀσφάλειαν, videtur et ille dandi caſu legiſſe ἀσφαλείᾳ. Ἀσφάλεια δὲ τῷ ἐπιβουλεύσασθαι *Ar. C.* Ἐπιβουλεύσασθαι *Gr.* Τῷ ἐπιβουλ. etiam *Dan.* *h* Τι *Dionyſ. Halic.* locum citans. rectius maſc. gen. τις. *Hudſ.* *i* Τυχών τι ξυνετὸς *Idem* p. 164.

Ἕως ἄν] Locum imitatione expreſſit Agath. l. p. 6. GOTTL.

Ἡσυχαίτερα] *Thomas Mag.* auctoritate huius loci reiicit comparatiuum ἡσυχώτερος, qui eſt in *Gr.* Sed emendandum eſt apud eum vitium ſcripturae διειλαγμένα, quod etiam *Ed. Colin.* obſidet. DVCK.

Μᾶλλον etc.] In μᾶλλον δὲ intelligi poſſe, vt credit Portus, καὶ ἧσσον, non probat Abreſch., qui ſcriptum fuiſſe credit μᾶλλον δὲ καὶ ἧσσον ἡσυχ. Litterarum adfinitatem obfuiſſe τῷ ἧσσον. Ita manifeſte Schol. legiſſe. Reisk. μᾶλλον δέ τι καὶ ἡσυχαίτερα. GOTTL.

Μᾶλλον δὲ καὶ ἡσυχ.] Simpliciſſime dixeris, et ex more Noſtri, aduerbium μᾶλλον eſſe pro adiectiuo, μείζων vt L. 2. φύσει ἥκιστα ἀνθρώπων, pro τοιαύτη· καὶ deinde ſit pro ἤ. BAVER.

Τῶ καθ' ἡμέραν] Sc. βίω. Abreſch. probat Schol. Vocem addit Aeſch. contra Timarch. p. 25. τὸν καθ' ἡμέραν βίον ζῇ ὁ κερώμενος. GOTTL.

Τὰς ὀργὰς] i. e. affectiones hominum vulgarium efformat ad tempora. GOTTL.

Ὁμοιοῖ] Reisk. ἀλλοιοῖ, alias facit, quam olim erant. Dil. 361. G.

Ἐστασίαζε] Corrupte, qui haec damnat, *D. Halic.* p. 150. ἐστασίαζον citat. Infra tamen recte, τὴν εἰωθυῖαν τῶν ὀνομάτων ἀξίωσιν ordine paulo venuſtiore haud ſemel exhibet. Caeterum haec grauiſſimo Scriptori *Salluſtio* minime displicuerunt. Vide nos ad Catilin. LVI. Adde *Ariſtotelem* Rhet. I, 9. p. 724. *Philonem* de Fortitud. p. 571. *Plutarchum* in Solone p. 86. *Lucret.* IV, 1154. *Tacitum* Agric. XXI. WASS. *Dionyſius Halic.* l. d. partem huius digreſſionis, de ſeditionibus vrbium Graecarum, vsque ad verba ἐπὶ δὲ τῷ κγ΄ἀλλοντας, adcurate examinat, et, quid in ſingulis prope periodis reprehendi mereatur, oſtendit. DVCK.

Τὴν εἰωθυῖαν ἀξίωσιν] *Henr. Stephanus* in Append. ad Script. de Dial. pag. 200. dicit, hunc locum pertinere ad ὑποκορισμὸν Atticorum, qui rebus turpibus honeſta, odioſis minus inuidioſa nomina imponere ſolebant. Sed *Thucydides* hic non tantum de Athenienſibus, verum de omnibus, qui in ciuitatibus Graecis Remp. tractabant, agit. DVCK.

Τὴν εἰωθυῖαν — ἀργόν] Laudat *Plutarch.* de Adul. p. 56. vid. nos ad *Salluſt.* Orat. Catonis. Eadem ad δικαιώσει *D. Hal.* pag. 151. qui τὴν εἰωθ. τῶν ἐν. ἀξ. non male. WASS.

Τόλμα — ἀργόν] *Dionyſ. Halicarn.* pag. 136. vbi ἀνδρεῖα ſcribit, et πρόσχημα τῆ ἀνάνδρω; proque παράπαν εἰσάπαξ. non recte. *Idem* p. 151. cum *editis.* Et pag. 164. τόλμα μὲν, omiſſo γάρ. Τόλμα — πρόσχημα. *Hermogenes* I. περὶ Ἰδεῶν 6. qui ἀπερισπάς. hinc corrigendus. WASS. Ἀνδρεῖα etiam *Plutarch.* l. d. et *Ariſtid.* de Dict. Ciu. pag. 192. DVCK.

Ἀσφάλεια — ὕποπτος] *Dion. Halic.* l. d. dein, ἐπιβουλεύσας — ἐκπεπληγμένος: vbi τυχών τε ξυν. eo quo *Virgilius* ſenſu, *Auſi* omnes inmane nefas, *auſoque* potiti. Hanc *Dion.* lectionem nimis calide damnat Cl. *Hudſonus*; nam neque auctori, neque loco huic disconuenit, et e *Dionyſii* interpretatione patet, ita eum legiſſe. WASS. Quae de ἀσφάλεια adnotat *Hudſonus* in Var. Lect. deſcripta ſunt e Notis *Sylburgii* ad Dionyſium. E *Scholiaſtae* verbis non ſatis aperte colligi poteſt, eum legiſſe ἀσφαλείᾳ: et quum alia in caſu recto ponantur, non videtur eſſe idonea ratio, cur is hic mutari debeat in obliquum. Τὸ ἐπιβουλεύσασθαι quidem vice nominatiui fungi poteſt; ſed id non conuenit huius generis orationi, quae, *Hermogene* iudice, nomina poſtulat, non verba. Pro τὸ autem fortaſſis non peius legatur τῷ, quod quidam *Codd.* habent. DVCK.

Ἐπιβουλεύσασθαι] Reisk. malit ἐπιβουλεῦσαι· eique Thucyd. videtur ſcripſiſſe: ἀσφ. τὸ τὸ ἐπιβουλεῦσαι καὶ τὸ σφάλλεσθαι ἀποτροπῆς etc. vid. Dil. 361. GOTTL.

quidem nullam *huius rei peragendae* ſpecioſam cauſam habuiſſent: nec ad ipſos accerſendos adeo promti fuiſſent: bello vero coorto, vtrisque (qui rerum nouarum erant cupidi) facile dabatur *occaſio et* facultas accerſendi ſocios auxiliares, vt ſimul et aduerſam factionem opprimerent, et exinde potentiam ſibimet compararent. Et multae eaeque graues calamitates propter ſeditionem ciuitatibus acciderunt, quae accidere ſolent, et ſemper accident, quoad eadem hominum natura fuerit: ſed tamen vel grauiores, vel leuiores, et genere diuerſae, prout ſingulae rerum fortunaeque mutationes contigerint. nam in pace quidem et rerum ſecundarum affluentia, cum ipſae ciuitates, tum etiam homines priuati mentes habent meliores, quod in odioſas neceſſitates non incidant. Bellum vero, ſubducens paulatim rerum copiam ad quotidianum vitae vſum neceſſariam, violentus eſt magiſter, et ad praeſentem rerum ſtatum multorum mores effingit. Ciuitates igitur ſeditionibus agitabantur, et illae, in quibus ſeditiones ſerius excitabantur, * res, quas alibi iam accidiſſe fama acceperant, longe ſuperare ſtudebant, vt propter rerum a ſe inuentarum nouitatem ingenii laudem quaererent, quod nouas inimicorum adoriendorum rationes magna cum ſolertia inueniſſent, et noua ſuppliciorum genera excogitaſſent. Quinetiam vſitatam vocabulorum ſignificationem in rebus arbitratu ſuo immutarunt. Nam inconſiderata quidem audacia fortitudo amicorum ſtudioſa exiſtimata eſt: conſiderata vero cunctatio, honeſta timiditas: modeſtia ignauiae praetextus. Et adhibere prudentiam ad rem omnem, quae gerenda ſuſcipitur, in re qualibet ceſſatio et ſegnities *exiſtimabatur*. At veſana celeritas, viri *fortis* officio tribuebatur. Cautio vero in iteranda deliberatione, ſpecioſa negotii detrectandi materia. Et qui iracundus erat, is fide dignus ſemper habebatur: at qui verbis ei reſiſtebat, huius fides erat ſuſpecta. Qui vero inſidias aliis parauerat, ſi res ipſi ex animi ſententia ſucceſſiſſet, prudens *habebatur*; et ſi aliorum inſidias ſibi paratas

Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88. 2. V. C. Varr. 327.

* Quum iam ea, quae alibi facta fuerunt, audiuiſſent, mirum in modum alias circa voluntatum nouitatem exſuperabant, facinorum ſollertia et ſuppliciorum inſolentia etc. *Steph.* HVDS.

εἶναι ἀλλήλοις Λακεδαιμονίους καὶ Ἀθηναίους. Καὶ ξυμμαχίας ἅμα] ἡ διάνοια τοιαύτη, οἱ προεστῶτες τῶν δήμων καὶ οἱ ὀλιγαρχικοὶ, ῥᾳδίως ἑκάτεροι παρὰ Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις ἐπήγοντο. διὰ προσποίησιν συμμαχίας, δύναμιν ἑαυτοῖς ποιούμενοι· τῶν μὲν Ἀθηναίων, ἑτοίμως ὑπακουόντων τοῖς δημοτικοῖς, ἵνα προσποιήσωνται συμμάχους αὐτοὺς, καὶ δι' αὐτῶν βλάψωσι Λακεδαιμονίους· τῶν δὲ Λακεδαιμονίων, ὁμοίως τοῖς ὀλιγαρχικοῖς, διὰ τὸ αὐτό. Καὶ σφίσιν αὐτοῖς] ἤγουν ἑαυτῶν. Προσποιήσει] κτήσει βοηθείας. Καὶ ἐπέπεσε] συνέβη. Πολλὰ] κακὰ δηλονότι. Καὶ χαλεπὰ] ἤγουν οὐ ῥᾴδια ἐνεγκεῖν τοὺς πάσχοντας. Κατὰ στάσιν] ἀντὶ τοῦ διὰ στάσιν. Γιγνόμενα μὲν] ὡς τῇ φύσει ἑπόμενα. Ἡ αὐτὴ φύσις] ἤγουν καθὸ τρεπτή. Μᾶλλον δὲ] μᾶλλον δὲ καὶ ἧττον. οἷον εἰπεῖν, ἐν ἄλλῃ πόλει μᾶλλον ἐν ἄλλῃ δὲ, ἧττον, ἤτοι, πῇ μὲν, πλέον, πῇ δὲ, ἔλαττον. ὡς συνέβαινεν ἑκασταχοῦ. Καὶ ἡσυχαίτερα] ἤγουν ἠρέμα καὶ κατ' ὀλίγον ἐπερχόμενα. Καὶ τοῖς εἴδεσι] τρόποις. Ὡς ἂν ἕκασται αἱ μεταβολαὶ] ὡς ἂν αἱ τύχαι καὶ αἱ μεταβολαὶ πίπτωσι. Καὶ οἱ ἰδιῶται ἀμείνους τὰς γνώμας ἔχουσιν] οἱ ἰδιάζοντες ἀνειμένας ἔχουσι τὰς γνώμας. Διὰ τὸ μὴ ἀκουσίους] ἀκούσιον ἀνάγκην τὴν δι' ἀπορίαν γιγνομένην λέγει. ἤγουν, διὰ τὸ μὴ ἀναγκάζεσθαι περιπίπτειν ἀκουσίοις πράγμασι. Τοῦ καθ' ἡμέραν] βίου δηλονότι. Καὶ πρὸς τὰ παρόντα] πρὸς τὴν παροῦσαν κατάστασιν, τοῖς παροῦσιν ἐξομοιοῖ τὰς γνώμας. νῦν γὰρ ὀργὰς τὰς γνώμας καὶ τοὺς τρόπους ἐκάλεσεν. Ἐστασίαζέ τε οὖν τὰ τῶν πόλεων] ἐστασίαζον αἱ πόλεις. καὶ αἱ ὕστερον τῶν ἄλλων στασιάζουσαι, οἷα προπεπυσμέναι τὰς ἑτέρωθι στάσεις. ἐπὶ τοῦτο ἐφέροντο καὶ ἔῤῥεπον ταῖς διανοίαις· ὥστε κατὰ πολὺ ὑπερβαλέσθαι τὰς ἀλλαχοῦ στάσεις γινομένας. Καὶ τὰ ἐφυστερίζοντά που] τὰ ὕστερον γινόμενα. Τοῦ καινοῦσθαι τὰς διανοίας] καινοτόμα εἶναι. Τῶν τε ἐπιχειρήσεων] τοῖς τρόποις τῶν ἐπιχειρήσεων καινοῖς εὑρισκομένοις, καὶ τῇ δεινότητι τῶν τιμωριῶν. Περιτεχνήσει] περινοίᾳ. Ἀτοπίᾳ] τῷ ἀήθει. Καὶ τὴν εἰωθυῖαν ἀξίωσιν] ἀξίωσιν μὲν, τὴν σημασίαν εἶπε· δικαιώσει δὲ, ἀντὶ τοῦ, τῇ ἑαυτῶν δικαίᾳ κρίσει. βούλεται δὲ εἰπεῖν, ὅτι μετέθεσαν τὰ ὀνόματα. οὐ γὰρ ὡς νενόμισται πρόσθεν, ἐχρῶντο κατὰ τῶν πραγμάτων, ἀλλὰ μεθήρμοσαν κατὰ τὴν ἑαυτῶν κρίσιν. τὴν μὲν γὰρ ἀλόγιστον τόλμαν (ἢ καὶ θρασύτης καλεῖται) ἀνδρείαν προσηγόρευσαν. τὸ δὲ φιλέταιρος, παρελκόντως κεῖται. κέχρηται δὲ αὐτῷ, διὰ τὸ προσθεῖναι τόλμαν ἀλόγιστον, ἵνα παρίσωσις γένηται. Τόλμα μὲν γὰρ ἀλόγιστος] τὸ τολμᾶν ἀλογίστως. Μέλλησις δὲ] τὴν δ' εὐλάβειαν καὶ τὴν μέλλησιν τὴν διὰ πρόνοιαν γιγνομένην, δειλίαν ὠνόμασαν εὐπρεπῆ. τὴν δὲ σωφροσύνην (φησὶν) ἀνανδρείας προκάλυμμα ᾤοντο καὶ τὸ πρὸς πάντα συνετὸν, πρὸς πάντα ἀργὸν ἔλεγον. τὸ δὲ μανικῶς ὀξὺ, ἀνδρεία παρ' αὐτοῖς ἐνομίζετο τὴν κειμένην γὰρ (φησὶ) τῶν ὀνομάτων χρῆσιν ἀντήλλαξαν. καὶ ἐπιφέρει εὐθὺς καθ' ἕκαστον. Καὶ τὸ πρὸς ἅπαν ξυνετὸν] καὶ τὸ μετὰ συνέσεως ἔρχεσθαι εἰς πᾶν ἔργον. Τὸ δ' ἐμπλήκτως] μανιωδῶς Ἀνδρὸς μοίρᾳ] τῆς ἀνδρείας. Ἀσφάλεια δὲ τὸ ἐπιβουλεύσασθαι] τὸ ἐπιπολὺ βουλεύσασθαι δι' ἀσφάλειαν πρόφασις ἀποτροπῆς ἐνομίζετο. Ὁ δ' ἀντιλέγων αὐτῷ] τῷ χαλεπαίνοντι.

Χαλεπαίνων] Reisk. πᾶν ἐπαινῶν. Fidus erat, qui alterius omnia laudaret — GOTTL.

Αὐτῷ] Reisk. tentat ἄν τῳ aut αὖ τῳ, alicui. GOTTL.

Τυχὼν ξυνετὸς, καὶ ὑπονοήσας] *Dionyſ. Halic.* p. 151. et 164. τυχών τε ξυνετὸς, quod melius eſſe et ſenſum magis explere exiſtimat *Sylburgius*. Ὑπονοήσας a quibusdam exponi προ-

προβουλεύσας δὲ, ὅπως μηδὲν αὐτῶν [k] δεήσοι, τῆς τε ἑταιρίας διαλυτὴς, καὶ τοὺς ἐναντίους ἐκπεπληγμένος. ἁπλῶς δὲ, ὁ φθάσας τὸν μέλλοντα κακόν τι δρᾷν, ἐπῃνεῖτο, καὶ ὁ ἐπικελεύσας τὸν μὴ διανοούμενον. καὶ μὴν καὶ τὸ ξυγγενὲς τοῦ ἑταιρικοῦ [l] ἀλλοτριώτερον ἐγένετο, διὰ τὸ ἑτοιμότερον εἶναι ἀπροφασίστως τολμᾷν. οὐ γὰρ μετὰ τῶν κειμένων νόμων ὠφελείας αἱ τοιαῦται ξύνοδοι, ἀλλὰ παρὰ τοὺς καθεστῶτας πλεονεξίᾳ. καὶ τὰς [m] ἐς σφᾶς αὐτοὺς πίστεις οὐ [n] τῷ θείῳ νόμῳ μᾶλλον ἐκρατύνοντο, ἢ τῷ κοινῇ τι παρανομῆσαι. τά τε ἀπὸ τῶν ἐναντίων [o] καλῶς λεγόμενα ἐνεδέχοντο ἔργων φυλακῇ, εἰ προὔχοιεν, καὶ οὐ γενναιότητι. ἀντιτιμωρήσασθαί τε τινὰ, περὶ πλείονος ἦν, ἢ αὐτὸν μὴ προπαθεῖν. καὶ ὅρκοι εἴπου ἄρα [p] γένοιντο ξυναλλαγῆς [q] ἐν τῷ αὐτίκα πρὸς τὸ ἄπορον ἑκατέρῳ διδόμενοι, ἴσχυον, οὐκ ἐχόντων ἄλλοθεν δύναμιν. ἐν δὲ τῷ παρατυχόντι ὁ φθάσας θαρσῆσαι, [r] εἰ ἴδοι ἄφρακτον, ἥδιον διὰ τὴν πίστιν ἐτιμωρεῖτο, ἢ [s] ἀπὸ τοῦ προφανοῦς. καὶ τό τε ἀσφαλὲς ἐλογίζετο, καὶ [t] ὅτι, ἀπάτῃ περιγενόμενος, ξυνέσεως ἀγώνισμα προσελάμβανε. [v] ῥᾷον δ' οἱ πολλοὶ, κακοῦργοι ὄντες, δεξιοὶ κέκληνται, ἢ ἀμαθεῖς ἀγαθοί· καὶ τῷ μὲν αἰσχύνονται, ἐπὶ δὲ τῷ ἀγάλλονται. πάντων δ' αὐτῶν [x] αἴτιον ἡ ἀρχὴ, ἡ διὰ πλεονεξίαν καὶ φιλοτιμίαν· ἐκ δ' αὐτῶν, καὶ ἐς τὸ φιλονεικεῖν καθισταμένων τὸ πρόθυμον. οἱ γὰρ ἐν ταῖς πόλεσι προστάντες, [y] μετ' ὀνόματος ἑκάτεροι εὐπρεποῦς, πλήθους τε ἰσονομίας [z] πολιτικῆς, καὶ ἀριστοκρατίας σώφρονος προτιμήσει, τὰ μὲν κοινὰ, λόγῳ θεραπεύοντες, ἆθλα ἐποιοῦντο, παντὶ δὲ τρόπῳ ἀγωνιζόμενοι ἀλλήλων περιγίγνεσθαι, ἐτόλμησάν τε τὰ δεινότατα, ἐπεξῄεσάν τε, τὰς τιμωρίας ἔτι μείζους, οὐ μέχρι τοῦ δικαίου καὶ τῇ πόλει ξυμφόρου, [a] προτιθέντες, ἐς δὲ τὸ ἑκατέροις που [b] αἰεὶ ἡδονὴν ἔχον ὁρίζοντες, καὶ ἢ μετὰ ψήφου ἀδίκου καταγνώσεως, ἢ χειρὶ κτώμενοι τὸ κρατεῖν, ἕτοιμοι ἦσαν τὴν αὐτίκα φιλονεικίαν [c] ἐμπιμπλάναι· ὥστε εὐσεβείᾳ μὲν οὐδέτεροι ἐνόμιζον,

k Δεήσει *Dionys. Halic.* et *Reg. Cass. Dan.* l Τὸ ἀλλοτριώτερον *Gr.* m Ἐς deest *Dan.* n Τῷ θείῳ καὶ νομίμῳ *Dionys. Halic.* p. 164. Mox τὸ κοινῇ Mosqu. o Post primam syllabam huius vocis in *Cass.* erat spatium vacuum duorum versuum vsque ad γένοιντο. p Ἐγίγνοντο *Dion. Halic.* q Hic verborum ordo: ἴσχυον ἐν τῷ αὐτίκα ἑκατέρῳ διδόμενοι πρὸς τὸ ἄπορον. *Fr. Port.* Πρὸς τὸν ἄπορον *Ar. C.* Πρὸς τὴν ἄπ. *Dan.* Πρὸ τὰ ἄπ. Aug. r Εἰ ἴδῃ *Cl. Reg.* ἢ ἴδοι *Cass.* sed a correctore videbatur esse εἰ. Mox in Aug. ἢ a m. 2. ins. post ἥδιον. s Διὰ τοῦ προφανοῦς *Marg. Ald. Flor. Bas.* t Ὅτι ἀνάγκῃ περιγ. *Gr.* v Ῥᾴδιον *Reg. Cass.* Aug. Ῥᾷον δὲ οἱ *Gr.* x Αἴτιον ἀρχὴ *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan.* Aug. Mox φιλονικεῖν Mosqu. y Μετὰ ὀνόματος *Ar. C. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Gr.* z Πολιτικῶν *Ar. C. Dan.* a Προστιθέντες *Dion. Halic. Gr.* b Ἀεὶ *Reg. Cass.* Mosqu. Aug. c Ἐμπιπλάναι *Ar. C.* Ἐκπιμπλάναι *Ald. Flor. Bas. Steph.* I. Ἐμπιπλάναι *Dan.* et, cum emendatione ἐκπιμπλάναι eadem manu superscripta, *Reg.* Ἐκπιμπλάναι *Cass. Gr.* Aug.

νοήσας; sed se hanc expositionem non libenter admissurum scribit *Stephanus* Append. ad Script. de Dial. pag. 186. *Dionysius* tamen p. 151. ita interpretatur: καὶ οἱ τὰς ἐπιβουλὰς προεπινοοῦντες, εἰ φυλάξαιντο, ἔτι δεινότεροι. Et sequentia προβουλεύσας cet. ὁ δὲ προειδόμενος, ὅπως μηδὲν αὐτῷ δεήσει μήτ' ἐπιβουλῆς, μήτε φυλακῆς. DVCK.

Ἁπλῶς — τολμᾷν] Et postea, οὐ γὰρ — πλεονεξίᾳ *Dionys. Halic.* p. 151. WASS.

Πλεονεξίᾳ] Reisk. —ξίας, et excidisse ἐπόριζον l. ὀζήτου. Abresch. 363. GOTTL.

Θείῳ νόμῳ] Reisk. vult: θείᾳ ἢ νόμῳ. IDEM.

Τά τε — ἐναντίων] Sensum tradidit Abr. 362. Heilm. annehmliche Erklärungen vom Gegentheil wurden angenommen, in sofern man sich ohnehin *in genugsamer Verfassung* befand, und nicht aus edelmüthigem Vertrauen. Φυλακῇ ἔργων non videtur expressum. Φυλακὴ pro cautione sumitur ab Abr. l. c. IDEM.

Ἔργων φυλ. — — γενναιότ.] Γενναιότης est aequitas, liberalitas, argumentis aequis vinci et cedere parata; ἐπιείκειαι. Commate posito post φυλακῇ, sensus fuerit: ab aduersariis dicta, si potiora, veriora, firmiora, aequiora essent, quam ipsi afferre possent, accipiebant, probabant, valere patiebantur, metu periculi et mali exitus, non veri aut aequi cura. BAVER.

Καὶ ὅρκοι — δύναμιν] *Dionys. Hal.* pag. 151. vbi ἐγίγνοντο, et γένοιντο, et rursus p. 164. γίνοιντο. forte γίγνοιντο. WASS.

Ἐν δὲ τῷ — προσελάμβανε] *Dionys. Halic.* p. 152. dein ῥᾷον — ἀγάλλονται, et πάντων — διεφθείροντο, ibid. WASS.

[Μετὰ ταύτης) leg. μετὰ ταύτην, sc. ξυναλλαγήν. Abresch. 363.] GOTTL.

Ἐν τῷ παρατ. rel.] Schol. ad h. l. haud dubie corruptum est: primo in verbis, ἐν τῷ μετὰ ταύτης χρόνῳ. Quo enim referas ταύτης, vbi praecedat, ἐν τῷ συμφέροντι; quid deinde hic sit μετὰ cum Genitiuo? Iam verba: ὁ ἀπὸ τύχης ἑστηκὼς, nec Graeca sunt, (Latine quidem dixeris, *a fortuna stare*, i. e. eam sequi, felicioris partes fouere;) nec sensum habent. Nam Infinitiui, qui sequuntur, pendere possint ab ἐπετίθετο. Sed totum confusum est et obscurum. BAVER.

Ἀπὸ τοῦ προφανοῦς] *Quidam* διὰ, sed ἀπὸ etiam *Dionys.* recte: qui et supra θαῤῥῆσαι. Paulo post pro ἀπάτῃ *Gr.* ἀνάγκῃ; sed ab editis stat *Dion. Halic.* Forte *Codex*, vnde lectio *Gr.* profluxit, habuerat ἀγχινοίᾳ. WASS. Ἀπὸ τοῦ προφανοῦς est phrasis *Thucydidi* familiaris. Vid. I, 35, 66. et II, 93. DVCK.

Καὶ ὅτι ἀπάτῃ] Reisk. καὶ ἔτι ἀπάτῃ. GOTTL.

Εὐσεβ. οὐδέτ. ἐνόμ. rel.) Probari possit ordo Abreschianus, vterque; nisi, quod durius in ἐνόμιζον ex ἄμεινον ἤκουον, supplet, ἄμ. ἀκοῦσαι. Simplicius νομίζειν acceperis ablatiuo iunctum, vt 2, 48. extr. θυσίαις νομίζοντες, i. e. vsi, χρώμενοι. Ita et hic: neutri seruabant pietatem, neutri ea vtebantur. BAVER.

v. Abr. 364. GOTTL.

prouidiſſet, longe prudentior. * Qui vero proſpexiſſet, ne vllis huiusmodi rebus ipſe indigeret, is amicitiae diſſolutor, et aduerſariorum timens *vocabatur*. In ſumma, is laudabatur, qui alterum in iniuria facienda praeuertiſſet, et qui alium nihil tale cogitantem ad hoc ipſum impuliſſet. Quinetiam ſodales cognatis anteponebantur; quod ad audendum ſine vlla tergiuerſatione promtiores eſſent. Nam huiusmodi ſodalitiorum coetus non vtilitatis cauſa, ex legum latarum praeſcripto: ſed auaritiae gratia, contra leges vſu longo ſtabilitas, fiebant. nec tam iurisiurandi interpoſiti religione, quam ſcelerum, quae ſimul patrabant, communicatione, fidem inter ſe confirmabant. Et quae ab aduerſariis probe dicebantur, ** ea admittebant, vt actiones eorum obſeruarent et cauerent, ſi ſuperiores eſſent, non autem ex generoſitate. Et vnusquisque hoc pluris faciebat, ſi alium pro iniuria illata vlciſci poſſet, quam ſi ipſe nulla iniuria ab alio laceſſeretur. Et ſi forte reconciliandae gratiae cauſa iusiurandum inter vtramque partem aliquando interponebatur, id in praeſentia valebat propter difficultatem praeſentem, quia vires aliunde non habebant: ſed ad quamlibet rei peragendae occaſionem oblatam, qui prior ſidere coepiſſet, is, ſi *aduerſarium* minus munitum animaduertiſſet, propter fidem, lubentius vlciſcebatur, quam *ſi* aperte *rem geſſiſſet*. Nam et tutum hoc eſſe reputabat, et, quod fraude ſuperaſſet, prudentiae praemium praeterea conſequebatur. facilius enim multi, qui ſunt fraudulenti, ſollertes appellantur; quam tardi, boni: atque hoc quidem erubeſcunt; illo vero gloriantur. Horum autem omnium cauſa fuit principatus, qui propter auaritiam et ambitionem appetebatur. His autem quaſi fundamentis iactis, alacritas etiam animorum ad contentionis ſtudium accedebat. Nam ſingularum ciuitatum principes, honeſto et ſpecioſo vtrique nomine, ciuilem populi aequabilitatem, et moderatam optimatum dominationem anteponentes, rempublicam verbo quidem curabant; ſed re ipſa tanquam ſuorum certaminum praemium eam ſibi proponebant. Et cum alii alios omni modo ſuperare contenderent, atrociſſima quaeque facinora ſunt auſi, et ſunt perſequuti, poenas, non quantum aequitas, et vtilitas publica poſtulabat, ſed longe grauiores irrogantes, et pro ſua vtrique libidine ſemper eas in qualibet re ſtatuentes; et vel iniquis ſuffragiis damnantes, vel manibus potentiam ſibi parantes, ad praeſentis contentionis libidinem explendam erant parati. Itaque neutri *quicquam transigere* conſueuerant, habita ratione religionis: ſed quibus ſpecioſa oratione *** aliquid commode transigere licuiſſet, illi melius audiebant.

Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88. 2. V. C. Varr. 327.

* *Id eſt*: Si quis ita ſe comparabat, vt nec facere nec cauere inſidias cogeretur. HVDS. ** Factis exequebantur, ſi in rem ſuam erant, non autem etc. *Acacius*. Ea admittebant, ſi opibus praeſtarent ita, vt illorum inſidias cauere poſſent, non autem etc. *Portus*. HVDS. *** Ita *Valla* et *Ac. Port.* Dignum quid aemulatione etc. *Alii*. IDEM.

Καὶ ὑπονοήσας, ἔτι δεινότερος] ἐπιβουλεύεσθαι δηλονότι, ξυνετώτερος ἐνομίζετο. Προβουλεύσας δὲ] ὁ δὲ προσκοπῶν δηλονότι, ὅπως μήτε ἐπιβουλεύειν, μήτ' ἐπιβουλεύεσθαι ἀνάγκη τὶς αὐτῷ γένηται, διαλύειν τὴν ἑταιρίαν ὑπωπτεύετο. Ἁπλῶς δὲ] καθολικῶς φάναι. Ὁ φθάσας τὸν μέλλοντα] ἀντὶ τοῦ, ὁ πρὶν παθεῖν ὑπὸ τῶν πολεμίων, αὐτὸς προλαβών, καὶ ποιήσας τοὺς πολεμίους, ἐθαυμάζετο. ἢ οὕτως, ὁ τὴν ἑαυτοῦ ἑταιρίαν, καὶ πρῶτος τὸν πολέμιον δράσας κακῶς, ἐτιμᾶτο. Καὶ ὁ ἐπικελεύσας τὸν μὴ διανοούμενον] ὁ παρακελευσάμενος τοῖς μὴ διανοουμένοις κακόν τι δρᾶσαι, ἐτιμᾶτο. ὁ παρακινήσας φθάσαι δηλονότι τὸν μὴ διανοούμενον. Καὶ μὴν καὶ τὸ ξυγγενὲς τὸ ἑταιρικὸ] καὶ μὴν καὶ οἱ συγγενεῖς (φησι) τῶν φίλων ἀλλοτριώτεροι ἐνομίζοντο, διὰ τὸ ἑτοιμότερον τολμᾶν ὑπὲρ τῶν φίλων τοὺς φίλους, ἢ τοὺς συγγενεῖς. Μετὰ τῶν κειμένων νόμων] ἃ γὰρ κατὰ τοὺς κειμένους (φησὶ) νόμους ὠφελεῖσθαι θέλοντες, τοιαῦτας ἐποιοῦντο συστάσεις καὶ ἑταιρίας, ἀλλὰ παρὰ τοὺς ὑπάρχοντας νόμους, διὰ πλεονεξίαν, τοῖς ὀρθῶς (φησὶν,) ὑπὸ τῶν ἐξ ἐναντίας λεγομένοις ἐπείθοντο, ἃ δι' εὐγνωμοσύνην, οὐδὲ δι' ἀπλότητα, ἀλλὰ εἰ ἔργῳ κρίσασθαι ἦσαν αὐτοὶ τῶν ἐναντίων, καὶ ἐν τῷ ἀσφαλεῖ καθεστήκεσαν. Ἀλλὰ παρὰ τοὺς καθεστῶτας] νόμους δηλονότι. Καὶ τὰς ἐς σφᾶς αὐτοὺς πίστεις] πιστοὶ (φησὶν) ἦσαν ἀλλήλοις, οὐχ ὅρκοις δούντες, ἀλλὰ κοινῶς τι παράνομον πράξαντες. Ἢ τῇ κοινῇ τι παρανομήσαι] τῇ κοινῇ παρανομίᾳ. Περὶ πλείονος] περὶ πλείονος ἐποιοῦντο δρᾶσαί τι κακὸν τοὺς ἐναντίους, ἢ αὐτοὶ μὴ παθεῖν. ἀντὶ τοῦ ἁπλῶν γὰρ, τὸ ἀντιτιμωρήσεσθαι, καὶ τὸ μὴ προταθεῖν. Καὶ ὅρκοι εἶπε ἆρα γένοιτο] καὶ ὁπότε (φησὶν) ὅρκους παρέσχοιεν ἀλλήλοις περὶ διαλλαγῆς, παραυτίκα μόνον ἴσχυον οἱ ὅρκοι, καὶ μέχρι τούτου ἐπίστευον αὐτοῖς, ἕως ἐν ἀπορίᾳ τῶν ἄλλως πιστεῦσαι καθεστήκεσαν. ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν, εἰ ἦσαν ἐν ἀπορίᾳ τῶν πιστεῦσαι τῇ ἑαυτῶν δυνάμει, καὶ ἐπιθέσθαι τῇ ἑτέρων δυνάμει, ἴσχυον ἐν αὐτοῖς οἱ ὅρκοι· εἰ δὲ συνέβη τινὰ αὐτῶν δυνηθῆναι, παρ' οὐδὲν θέμενος τοὺς ὅρκους ἐτετίφετο. Ἐν δὲ τῷ παρατυχόντι] ἐν δὲ τῷ συμπίπτοντι, καὶ τῷ μετὰ ταύτης χρόνῳ, ὁ ἀπὸ τύχης ἐσηκὼς πρῶτος θαρρῆσαι ἐνομίσθη, ἢ ὕστερον βιᾶσθαι διὰ τὴν πίστιν ἐποιεῖτο, ἤτερ ἐκ τοῦ προφανοῦς μαχόμενος. καὶ τότε μάλιστα ἀσφαλὴς ἐνόμιζε τὸ ἐπιτίθεσθαι, διὰ τὸ ἄφρακτον

σύντρεπεία δὲ [d] λόγῳ οἷς ξυμβαίη ἐπιφθόνως τι διαπράξασθαι, ἄμεινον ἦκουν. τὰ δὲ μέσα τῶν πολιτῶν [e] ὑπ' ἀμφοτέρων, ἢ, ὅτι ὑ ξυνηγωνίζοντο, ἢ φθόνῳ τῷ περιεῖναι, διεφθείροντο.

πγ'. Οὕτω πᾶσα ἰδέα κατέστη κακοτροπίας διὰ τὰς τάσεις τῷ Ἑλληνικῷ. καὶ τὸ εὐήθες (ᾧ τὸ γενναῖον πλεῖστον μετέχει) καταγελασθὲν ἠφανίσθη· τὸ δὲ [f] ἀντιτετάχθαι ἀλλήλοις τῇ γνώμῃ ἀπίστως, [g] ἐπιπολὺ διήνεγκεν. ὰ γὰρ ἦν ὁ διαλύσων, ἔτε λόγος ἐχυρὸς, ἔτε ὅρκος φοβερός. [h] κρείσσες δὲ ὄντες ἅπαντες [i] λογισμῷ ἐς τὸ ἀνελπιστον τῷ βεβαίᾳ, μὴ παθεῖν μᾶλλον προεσκόπεν, ἢ πιστεῦσαι ἐδύναντο. καὶ οἱ φαυλότεροι γνώμην, ὡς [k] τὰ πλείω περιεγίγνοντο. τῷ γὰρ δεδιέναι τό, τε [l] αὐτῶν ἀνδρεὲς, καὶ τὸ τῶν ἐναντίων ξυνετὸν, μὴ λόγοις τε ἧσσες ὦσι, καὶ ἐκ τῶ πολυτρόπω αὐτῶν τῆς γνώμης φθάσωσι προεπιβελευόμενοι, τολμηρῶς πρὸς τὰ ἔργα ἐχώρεν. οἱ δὲ καταφρονέντες κἂν προαισθέσθαι, καὶ ἔργῳ ὀλίγοι σφᾶς [m] δεῖν λαμβάνειν, ἃ γνώμῃ ἔξεσιν, ἄφρακτοι, μᾶλλον διεφθείροντο.

πδ'. Ἐν δ' ἂν τῇ Κερκύρᾳ τὰ πολλὰ αὐτῶν προσολμήθη, καὶ ὁπόσα, ὕβρει μὲν ἀρχόμενοι [n] τὸ πλέον ἢ σωφροσύνῃ [o] ὑπὸ τῶν τὴν τιμωρίαν παρασχόντων οἱ ἀνταμυνόμενοι δράσειαν· πενίας δὲ τῆς εἰωθυίας ἀπαλλαξείοντές [p] τινες, μάλιστα δ' ἂν διὰ πάθος ἐπιθυμοῦντες τὰ τῶν πέλας ἔχειν, [q] παρὰ δίκην γιγνώσκειεν· οἵ τε μὴ ἐπὶ πλεονεξίᾳ, [r] ἀπὸ ἴσε δὲ μάλιστα ἐπιόντες, [s] ἀπαιδευσία ὀργῆς πλεῖστον ἐκφερόμενοι, ὠμῶς καὶ ἀπαραιτήτως ἐπέλθοιεν. ξυνταραχθέντος [t] τε τῷ βίᾳ ἐς τὸν καιρὸν τῶτον τῇ πόλει, καὶ τῶν νόμων κρατήσασα ἡ ἀνθρωπεία φύσις, εἰωθυῖα καὶ παρὰ τὰς νόμους ἀδικεῖν, ἀτιμίᾳ ἐδήλωσεν ἀκράτης μὲν ὀργῆς ὅσα, [v] κρείσσων δὲ τῷ δικαίᾳ, πολεμία δὲ τῷ πρέποντος. ὰ γὰρ ἂν τῷ τε ὁσίᾳ [x] τὸ τιμωρεῖσθαι πρὸτίθεσαν, τῷ τε μὴ ἀδικεῖν τὸ κερδαίνειν, ἐν ᾧ μὴ βλάπτεσαν ἰσχὺν εἶχε τὸ

d Λόγων *Cl.* *e* 'Επ' et a correctore inter versus *ὑπ' ἀμφοτ. Reg.* *f* 'Αντετάχθαι *Cass.* Aug. *g* 'Επὶ πολὺ *Ar. C.* et *Dionys. Halic.* *h* Κρείττες *Dionys. Halic.* et paullo infra ἧττες. *i* Λογισμοὶ *Gr.* *k* Τακλείω *C.* τὰ πολλὰ Mosqu. *l* Αὐτῶν malit *Ac. Port.* *m* Δεῖ λαμβάνει, et mox ἐν δὲ οὖν τῇ *Gr.* Δεῖν d. Mosqu. *n* Τὸ πλέον *Ar. C. Reg. Cass Gr.* *o* Id est: ὑπὸ τῶν αὐτὲς τιμωρησαμένων, καὶ ἐν τῇ τιμωρίᾳ, καὶ τῇ τῆς ἀδικίας καὶ βλάβης ἐκδικήσει χαλεπῶς αὐτοῖς χρησαμένων. *Ac. Port.* Τὸν om. *Gr.* *p* Τινας *Ar. C. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Gr. Dan.* In *Cass.* tamen (et Aug.) rec. manus super νας scripserat νες. *Idem* habebat ἀπαλλαξείοντες. Mox μάλις' ἐν Mosqu. *q* Scilicet, ἀδίκως ἔχειν ἐλπίζοιεν, θαῤῥοῖεν. *Ac. Port.* Παρὰ δίκης γινώσκοιεν *Dan.* *r* 'Από τὰ ἴσα *Ar. C. Cass. Dan.* *s* Pro ἀπαιδευσίᾳ. *Fr. Portus.* *t* τε deest *Ar. C. Dan.* *v* Hic comparatiuum κρείσσων, laudem sonans, probro vertitur. *Hudf.* *x* Τὸ non habet *Dan.* sed relictum erat pro eo spatium vacuum.

Εὐπρ. δ. λ. — — ἄμ. ἦκον] Dativus, εὐπρεπείᾳ λ. pendere potest ab ἄμ. ἦκον· sed aptius suspendatur a διαπράξασθαι. Ac fortasse ita medium inseruerit Thuc. qui ad vtrumque referretur. BAVER.

Ad Schol. τὰ δὲ μέσα etc. legit Abresch. ὃς καθεῖς etc. 364. GOTTL.

Τὸ εὐήθες] Τὸ χρηστὸν *Moeris* Attice, ἑλληνικῶς, ἀνόητον. *Suidas* in εὐήθες, ἐπὶ τῶ βελτίονος, et Ἠθῶν, εὐήθης. ἀκάκων δὲ ὅταν τοὺς ὑπομώρους. *Etymol.* idem fere tradit, sed ex Schol. *Thucyd. Suidae* verba exscribit *Photius* in Lex. Mf. Τὸ εὐήθες — μετέχει. *Magister*: Κατ' εὐφημισμόν. WASS. Eadem, quae *Suidas* in εὐήθες, habet etiam cod. vòc. *Auctor Etymologici Mff.* siue is Photius, siue alius est, Biblioth. Vrbis Traiect. ad Rhen. *Pollux* III. 119. inter ea, quae ad laudem pertinent, recenset etiam εὐήθη et εὐήθεια. Mox addit: τάττεται δ' ἂν ὁ εὐήθης καὶ ἐπὶ τῶ ἀνοήτε, ὡς ἂν λεχθείη καὶ μωρὸς — Et hoc sensu *Aeschyl.* Prometh. 383. κυφόνων εὐηθίαν, dicit, i. e. μωρίαν, vt *Schol.* Add. *Gataker.* Cap. III. de Stilo Nou. Instrum. et Clariss. *Hemsterhus.* ad Lucian. Timon. pag. 101. DVCK.

Πιστ. ἐδύναντο] Δύνασθαι hic sign. *velle*, vt saepius, animum inducere: ita explices Ioh. 12, 39. οὐκ ἠδύναντο πιστεύειν, nolebant credere; nempe in voluntate ipsorum caussa erat; vs. 42. et ὅτι ibi est, καθότι, *sicut* dixerat Iesaias; quasi ὅ, τι, quod et dixerat Ies. BAVER.

Καταφρονέντες] i. e. ἄγαν φρονοῦντες. Abr. p. 365. GOTTL. Καταφρον. κἂν προαισθ.] i. e. qui sperarent insidias et fraudes aduersariorum, rati, se praesensuros in tempore. Fit enim hic vsus Infinitiui familiaris nostro, ac si sit, ὡς προαισθησόμενοι. Possit tamen et pro simplici accipi: credebant, se praesensuros. Quod nisi ἂν adsit in κἂν, verterim simplicissime: negligentes praesentire, non curantes. Nec tamen multum obstiterit τὸ ἂν huic interpretationi, quasi pro καί τε positum. BAVER.

Ἄφρακτοι] i. e. parum muniti, armati aduersus insidias. Incitum posui, ne inducerentur tirones in errores. v. Valken. ad Eur. Hippol. p. 236. GOTTL.

Ἀταλλαξείοντες] Vid. *Schol.* I, 96. WASS.

Παρὰ τοὺς νόμους] i. e. μετὰ τῶν νόμων, inter leges. Abr. 365. GOTTL.

Παρὰ τ. νόμους] Sane est, legibus vigentibus: addita tamen notione, vel conditione, neglectis legibus, vt transgrediatur eas, negligatque vigentes. Φύσις ἀνθρωπεία sign. *homines*, per periphrasin: vt apud Cic. de N. D. 2. *pecudum natura*, i. e. pecudes, et *alui natura* aluus ipsa; etiam Iac. 3, 7. πᾶσα φύσις θηρίων, i. e. πάντα (τὰ) θηρία. BAVER.

Ciues vero, quotquot inter vtrosque erant medii, *et qui neutris fauebant, nec in partibus erant*, hi, vel quod illos non adiuuarent, vel propter inuidiam, quod ipsi calamitatum essent immunes, ab vtraque factione penitus perdebantur. Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88. 2. V. C. Varr. 327.

83. Adeo omne facinorum genus in Graecia passim propter seditiones exstitit: et simplicitas (cuius ipsa generositas est maxime particeps) cum irrisione funditus est deleta. Animis vero infestis inter se esse, et nullam alteri fidem habere, longe praestitit: nam nec vlla sermonis autoritas, nec vllus iurisiurandi terror illas inimicitias dirimere poterat. Sed cum omnes animis essent propensiores ad desperandum de alterius fide et constantia, illud potius prospiciebant, quomodo malum impendens vitarent, quam, vt cuiquam fiderent, adduci poterant. Et qui prudentia minus valebant, plerunque superiores erant. Quod enim et suam imprudentiam, et aduersariorum prudentiam metuerent, veriti, ne vel illorum eloquentia superarentur, vel propter illorum ingenii calliditatem praeuenirentur insidiis priores appetiti, audacter ad quaelibet facinora suscipienda ferebantur. * Qui vero *haec* negligebant, et *insidias* se praesensuros *existimabant*, nec sibi factis vllis opus esse *ducebant* in anteuertendis illorum insidiis, quas consilio vitare possent, non muniti, facilius opprimebantur.

84. Pleraque igitur huiusmodi audaciae facinora Corcyrae prius, *quam in aliis ciuitatibus*, patrata fuerunt, et alia, quaecunque facere possent, qui suas iniurias vlciscuntur, in eos, qui damnum datum, iniuriamque sibi factam sunt vlti, a quibus, dum illorum imperio parerent, insolenter potius quam modeste tractati fuerunt: et *quaecunque facere possent pauperes* aliqui, qui consueta *ac diuturna* rerum inopia se liberari cuperent, praecipue vero, qui per auaritiam fortunas alienas occupare studerent, et se has praeter ius consequi posse confiderent: et *quaecunque patrare possent*, qui non auaritiae causa; sed primum *quidem* aequo iure *suos inimicos* inuaderent, *deinde vero* immani indignatione longissime prouecti, crudeliter *eos*, et animo inexorabili persequerentur. Cum autem vitae disciplina tunc temporis Corcyrae fuisset perturbata, ipsa quoque humana natura, quae vel praeter leges, iniuste facere consueuit, legibus superatis, se irae quidem impotentem, at iure potentiorem, omnisque superioris dignitatis hostem esse lubenter declarauit. *Aliter* enim *profecto homines* pietati vindictam non anteposuissent, neque inno-

* Alteri vero licet praesentirent, contemserunt; itaque dum nihil in eo laborandum putabant, quod consilio etc. *Acacius.* HVDS.

εὑρεῖν τὸν ἐναντίον, τῷ ὅρκῳ τῷ θάρρει. καὶ διὰ τοῦτο δὲ ἥδιον μετὰ τὸν ὅρκον ἐτιμωρεῖτο, ὅτι δόξαν φρονήσεως ἐλάμβανε, τῇ ἀπάτῃ τὸ ὅρκῳ καὶ τῇ τέχνῃ περιγενόμενος. Καὶ τῷ μὲν αἰσχύνονται] ἐπὶ τῷ ἀμαθεῖς καλεῖσθαι. Ἐπὶ δὲ τῷ ἀγάλλονται] ἐπὶ τῷ πανοῦργοι καλεῖσθαι. Πάντων δ' αὖτῶν αἴτιον] πάντων δὲ τῶν εἰρημένων κακῶν αἴτιον ἦν ἡ ἐπιθυμία τοῦ βούλεσθαι ἄρχειν τῆς γῆς, διὰ πλεονεξίαν καὶ φιλοτιμίαν. ἐκ τούτων δὲ ἡ τάσις ἀρχὴν λαμβάνουσα (φημὶ δὴ τοῦ ἄρχειν, καὶ τῆς πλεονεξίας, καὶ φιλοτιμίας) ὕστερον λαμβάνει ἑτέραν τῶν κακῶν αἰτίαν, τὴν τῶν τασιαζόντων προθυμίαν, ὥσπερ εἰς ἕξιν ἐρχομένων αὐτῶν τοῦ περιγενέσθαι καὶ μὴ ἡττηθῆναι τῶν ἐναντίων. Ἐκ δ' αὐτῶν] ἦσαν, δι' αὐτά. Οἱ γὰρ ἐν ταῖς πόλεσι προστάντες] οἱ γὰρ ἐν ταῖς πόλεσι προϊστάμενοι, τὴν δημοκρατίαν τῆς ὀλιγαρχίας μετὰ ὀνόματος ἑκάτεροι εὐπροσώπου καὶ πιθανοῦ, οἱ μὲν, λέγοντες προῖστασθαι τῆς δημοκρατίας τὸ ἐλεύθερος, οἱ δὲ, τῆς ἀριστοκρατίας λέγοντες ἀντιποιεῖσθαι τῆς σώφρονος, τὰ μὲν δημόσια νικήσαντες εἶχον, καὶ οὐ μέχρι τοῦ δικαίου καὶ τοῦ συμφέροντος τῆς πολιτείας τὰς τιμωρίας ἐποιοῦντο. ὑπερβιβάσαι δὲ δεῖ τὸ προτιθέντες, καὶ συντάξαι πρὸς τὸ ἀνωτέρω τῶν, τιμωρίας προτιθέντες. Εὐπρεπῶς] πιθανῶς, εὐσχήμονος. Πλήθους τε ἰσονομίας] ἦσαν δημοκρατίας. Ἄθλα ἐποιοῦντο] ἔπαθλα, ἀντὶ τοῦ κέρδη. Τὰς τιμωρίας ὅτι μείζους] ἦσαν τιμωρούμενοι, ἐπιτεταμένας ἐποίων. Ὥστε εὐσεβείᾳ μὲν] ὥστε μετ' εὐσεβείας μὲν πρᾶξαί τι οὐδετέρῳ φροντὶς ἦν, οὐδὲ σπουδή· οἷς τισι δὲ συνέβαινεν ἐξαπατήσασι διὰ λόγου τινὸς εὐπρεπῆς πρᾶξαί τι γενναῖον, οὗτοι ἐπῃνοῦντο. τὸ δὲ εὔηθες τὸ ἁπλοῦν καὶ τὸ ἀτύφωτον δηλοῖ. Ἐπιφθόνως τι διαπράξασθαι] ἀντὶ τοῦ ἐπίφθονον καὶ μέγα. τὰ γὰρ μεγάλα καὶ φθονεῖται. Ἀμείνων ἦκουν] ἦσαν ἐπῃνοῦντο. Τὰ δὲ μέσα τῶν πολιτῶν] ἦσαν οἱ μέσοι πολῖται· ἦσαν οἱ μετὰ τοὺς προστάτας. οἱ δὲ μέσοι (φησὶ) τῶν πολιτῶν (τυτέων, οἱ μηδετέρῳ μέρει προσιθέμενοι, μήτε τῷ τῶν δημοτικῶν, μήτε τῷ τῶν ὀλιγαρχικῶν, ἀλλ' ἀσυγχώρητοι, καὶ μὴ θέλοντες τασιάζειν) ὑπ' ἀμφοτέρων ἐφθείροντο· ἢ ὅτι οὐ συνηγωνίζοντο τοῖς τρατιώταις παρακαλοῦσι, ἢ φθονούμενοι ὑπὸ τῶν τασιαζόντων, ὡς ἀπειθεῖς αὐτοῖς εἶναι θέλοντες. Καὶ τὸ εὔηθες] τὸ ἁπλοῦν. σημαίνουσι τὸ εὐήθες ἐπὶ καλῷ. καὶ οἱ ἁπλοῖ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀπόνηροι (οὗτοι δέ εἰσιν οἱ μεγαλοψυχίας μάλιστα καὶ εὐγενείας μετέχοντες) καταγελώμενοι ὑπὸ τῶν τασιαζόντων, ἀπώλλυντο· οἱ δὲ ἀπιστοῦντες ἀλλήλοις, καὶ παρατεταγμένοι δεινῶς κατ' ἀλλήλων, ὡς ἐπιστρεψόμενοι οὗτοι διεσώζοντο, διὰ τῆς ἀπιστίας καὶ τῆς παρασκευῆς. Τὸ δὲ ἀντιτετάχθαι ἀλλήλοις] τὸ ἀπιστεῖν ἀλλήλοις, τὸ ἐντεῦθεν ἀντιτάττεσθαι. Ἐπι-

φθονεῖν. ἀξιῶσί τε τὰς κοινὰς περὶ τῶν τοιούτων οἱ ἄνθρωποι νόμους, ἀφ' ὧν ἅπασιν ἐλπὶς ὑπόκειται σφαλεῖσι καὶ αὐτὰς διασώζεσθαι, ἐν [y] ἄλλων τιμωρίαις προκαλούμενον, καὶ μὴ ὑπολείπεσθαι, εἴ ποτε ἄρα τὶς κινδυνεύσας τινὸς δεήσεται αὐτῶν.

πέ. Οἱ μὲν ἔν καθ' [z] τὴν πόλιν Κερκυραῖοι τοιαύταις ὀργαῖς ταῖς πρώταις ἐς ἀλλήλους ἐχρήσαντο. καὶ ὁ Εὐρυμέδων καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἀπέπλευσαν ταῖς ναυσίν. ὕστερον δὲ οἱ [a] φεύγοντες [b] τῶν Κερκυραίων, (διεσώθησαν γὰρ αὐτῶν ἐς πενήκοντά τινας,) τείχη τε λαβόντες, ἃ ἦν ἐν τῇ ἠπείρῳ, ἐκράτουν τῆς πέραν οἰκείας γῆς, καὶ ἐξ αὐτῆς ὁρμώμενοι, [c] ἐλῄζοντο τοὺς ἐν τῇ νήσῳ, καὶ πολλὰ ἐβλαπτον· καὶ λιμὸς ἰσχυρὸς ἐγένετο ἐν τῇ πόλει. [d] ἐπρεσβεύοντο δὲ καὶ ἐς τὴν Λακεδαίμονα καὶ Κόρινθον περὶ καθόδου· καὶ ὡς οὐδὲν αὐτοῖς ἐπράσσετο, ὕστερον χρόνῳ, πλοῖα καὶ ἐπικούρους παρασκευασάμενοι, διέβησαν ἐς τὴν νῆσον ἐξακόσιοι μάλιστα οἱ πάντες. καὶ τὰ πλοῖα ἐμπρήσαντες, [e] ὅπως ἀπόγνοια ᾖ τῷ [f] ἄλλο τι ἢ κρατεῖν τῆς γῆς, ἀναβάντες [g] ἐς τὸ ὄρος τὴν Ἰσώνην, τεῖχος ἐνῳκοδομησάμενοι, ἐφύλασσον τοὺς ἐν τῇ πόλει, καὶ τῆς γῆς ἐκράτουν.

πς'. Τῷ δ' αὐτῷ θέρει τελευτῶντος, [h] Ἀθηναῖοι εἴκοσι ναῦς ἔστειλαν ἐς Σικελίαν, καὶ Λάχητα τὸν [i] Μελανώπου στρατηγὸν αὐτῶν, καὶ Χαροιάδην τὸν Εὐφιλήτου. οἱ γὰρ Συρακόσιοι καὶ Λεοντῖνοι ἐς πόλεμον ἀλλήλοις καθέστασαν. ξύμμαχοι δὲ τοῖς μὲν [k] Συρακοσίοις ἦσαν, πλὴν Καμαριναίων, αἱ ἄλλαι Δωρίδες πόλεις, αἵπερ καὶ πρὸς τὴν [l] τῶν Λακεδαιμονίων [m] τοπρῶτον ἀρχομένου τοῦ πολέμου ξυμμαχίαν ἐτάχθησαν, ἀ μέντοι ξυνεπολέμησάν γε· τοῖς δὲ Λεοντίνοις αἱ Χαλκιδικαὶ πόλεις, καὶ Καμάρινα. τῆς δὲ Ἰταλίας, Λοκροὶ μὲν Συρακοσίων ἦσαν, Ῥηγῖνοι δέ, [n] καθὰ τὸ ξυγγενές, Λεοντίνων. ἐς ὃν τὰς Ἀθήνας πέμψαντες οἱ τῶν Λεοντίνων ξύμμαχοι, κατά τε παλαιὰν ξυμμαχίαν, καὶ ὅτι Ἴωνες ἦσαν, πείθουσι τὰς Ἀθήνας πέμψαι σφίσι ναῦς. ὑπὸ γὰρ τῶν Συρακοσίων [o] τῆς τε γῆς εἴργοντο καὶ τῆς θαλάσσης. καὶ ἔπεμψαν οἱ Ἀθηναῖοι, τῆς μὲν οἰκειότητος προφάσει, βουλόμενοι [p] δὲ μήτε σῖτον ἐς τὴν Πελοπόννησον ἄγεσθαι αὐτόθεν, [q] πρόπειράν τε ποιούμενοι, εἰ σφίσι δύνατα εἴη τὰ ἐν τῇ Σικελίᾳ πράγματα ὑποχείρια γενέσθαι. [r] καθασάντες δὲ ἐς Ῥήγιον τῆς Ἰταλίας, τὸν πόλεμον ἐποιοῦντο μετὰ τῶν ξυμμάχων· καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

---

y Ἄλλῳ *Dan.* Mosqu. qui et πρωταλλάσσειν. *z* τὴν deeſt *Reg.* In *Caſſ.* manu vet. inter verſus ſcriptum erat. Mox πρὸς ἄλλα, Mosqu. *a* Φυγόντες *Ar.* *b* τῶν deeſt *C.* *c* Ἐλῄζοντο *Cl. Reg. Caſſ.* Ἐλῄζοντο Mosqu. et verba a καὶ πολλὰ ad ἐν τῇ πόλει, adſcripta videntur a manu alia. *d* Ἐπρεσβεύετο et ſupra rec. manu *eadem Reg.* Mox ἐς τὴν Κόρ. Mosqu. *e* Supple πρᾶξαι poſt ἄλλο τι, ut docet *Scholiaſtes*, et facile conſtabit ſenſus. Sic *Ariſtot.* Ἐπ' ἐκεῖνο ἄλλο δεῖ πλὴν ἀνεῖσθαι, et *Liv.* l. 2. Ventrem in medio quietum nihil aliud, quam datis voluptatibus frui. *Fr. Port.* *f* Ἀλλέτι *Gr.* paſſim, ἀλλό τι *Caſſ.* *g* Εἰς *Reg. Gr.* Mosqu. *h* οἱ Ἀθηναῖοι *Gr.* et paullo ante τῷ δὲ αὐτῷ θ. *i* Μελανθου *Ar. C. Ald. Flor. Baſ.* Mox Χαριτάδην Mosqu. *k* Cum duplici σ paſſim in *Cod. k. Ar. C.* In *Caſſ.* haec vox toto Cap. habet duplex σ. *Gr.* pro diphthongo ϐ vocalem ο, praeterquam v. 15. *l* Τῶν deeſt *C.* *m* Τὸ πρῶτον *Ar. C. Caſſ. Gr.* *n* Κατὰ *Dan.* *o* Τῆς γῆς *Ar. C. Dan.* *p* Τε *Gr.* Mox πολεμοῦσιν, vno ν. Mosqu. *q* Id eſt: πεῖραν λαμβάνοντες πρὸ τοῦ τοῖς ἐργοις καὶ τῷ Σικελῷ πολέμῳ ἐπιχειρεῖν. *Ac. Port.* Mox εἰ ante σφίσι eſt in marg. Mosqu. *r* Κατασάντες δὲ ἐς *C.*

Ἐλῄζοντο τοὺς] Ἐλῄζον, quod habent optimi *Mſſ.* etiam e *Thucyd.* IV, 41. admonuit *Stephanus*, ἐλῄζετό τε τὴν Λακωνικὴν, καὶ πολέσι ἔβλαπτον: idque ibi in omnibus *Scriptis* eſt, excepto vno. Λῃΐζω quoque dicunt *Euſtath.* et *Etymol. M.* Et de λῃΐζεται *Suidas*, λῃΐζεται, αἰχμαλωτίζει — Ἴσως δὲ καὶ ἐν τούτῳ τῷ σημαινομένῳ λέγεται. Sine dubio ſic dicitur. *Lucian.* Gall. p. 170. τί ἂν ἐμήνυες, καὶ ἔβλαπτε τότε, ὦ ἀλεκτρυών, λῃΐζοντας ἡμᾶς ὁρῶν; ſed *Thucydides* non minus aptam ſignificationem vitae τῷ λῃΐζεσθαι. Vide *Steph.* in Theſ. DUCK.

Ὅτως — γῆς] *Thom. Magiſt.* et *Suidas.* ἀπόγνωσις fere apud *Dionyſ. Halic.* et recentiores. WASS.

Τῷ ἄλλο τι ἢ κρατεῖν τῆς γῆς] Illiplis, quam in hoc genere loquendi obſervat *Fr. Portus* in Var. Lect. crebra eſt in interrogatione. *Thucyd.* III, 39. τί ἄλλο ὅτι ἢ ἐπεβούλευσαν; IV, 86. τί ἄλλο — ἢ ἀδικεῖ γεγώς, ἀνὴρ ἐχθρὸς, κακὸν, τε; Sic in τί δ' εἰ μή, et in illo extra interrogationem apud *Ariſtoph.* Equit. 1103. Μηδὲν ἄλλ' ἢ μὴ ἔσθιε. Eodem modo Latini, *quid aliud, quam?* et *nihil aliud, quam.* Adi *Bud.* Comment. p. 1047. DUCK.

Ἰσώνην] *Mſſ.* hic, et IV, 46. ita efferunt. Ita etiam *Stephanus* et *Polyaen.* VI, 20. qui ad hunc locum reſpexerunt. Habes gentile Ἰσωνεῖται in lapide apud *Pyrrhum Ligorium*, circa Severi tempora inſcripto, neque alibi de hoc monte memini me legiſſe. WASS. Inſcriptio eſt in Notis *Holſtenii* ad Steph. Agit de hoc monte etiam *Palmer.* Il Graec. Ant. 10. DUCK.

Ἀθηναῖοι εἴκοσι ναῦς etc.] Mirum eſt, *Thucydidem*, qui tam curiose omnia recenſet, tacuiſſe de expeditione, quae hanc praecedit, quando Athenienſes mittere classem Lamachi cum in Siciliam, in auxilium Catanaeorum, quod narrat

centiae quaestum, in quo inuidia potentiam non nocentem habebat. quippe homines cum alios vlciscuntur, communes leges de rebus illis latas, in quibus spes omnibus est reposita, vt si ipsi in calamitates aliquas inciderint, saltem ipsae *leges* conseruentur, euertere mature volunt, nec relinquere, si quis forte in periculum adductus, aliqua illarum indigeat. Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88. 2. V. C. Varr. 327.

85. Corcyraei igitur, qui in vrbe erant, primi *omnium* tales iras inter se *tunc* exercuerunt. Et Eurymedon, et Athenienses cum classe *illinc* discesserunt. Postea vero Corcyraeorum exsules (nam ad quingentos illorum euaserant) occupatis quibusdam munitionibus, quae in continente erant, suo vlteriore agro potiti sunt, atque illinc erumpentes, populabantur agros illorum, qui erant in insula, magnisque detrimentis illos afficiebant. Et *propterea* in vrbe fames ingens est exorta. Iidem etiam legatos de suo reditu Lacedaemonem et Corinthum miserunt. Sed cum nihil proficerent, postea paratis nauibus et militibus auxiliariis, in insulam traiecerunt, numero vniuersi circiter sexcenti. atque nauibus incensis, vt nulla spes alia relinqueretur quam agri occupandi, montem Istonem conscenderunt, et, munitione illic exstructa, eos, qui in vrbe erant, grauissime vexabant, agroque potiebantur.

86. Hac eadem aestate extrema, Athenienses viginti naues in Siciliam miserunt, et Lachetem Melanopi, et Charoeadam Euphileti filium, harum praefectos. Nam Syracusani et Leontini bellum inter se gerebant. Syracusanorum autem sociae erant, exceptis Camarinaeis, caeterae Dorienses ciuitates, quae in Lacedaemoniorum societatem huius belli initio concesserunt, eos tamen in bello non adiuuerant: Leontinorum vero, Chalcidicae ciuitates, et Camarina. Sed ex Italia, Locri quidem, Syracusanis; Rhegini vero, propter cognationem Leontinis fauebant. Leontinorum igitur socii, cum propter antiquam societatem, tum etiam quod Iones essent, legatis Athenas missis, Atheniensibus persuaserunt, vt naues ad se mitterent. nam et terrae et maris vsu a Syracusanis prohibebantur. Athenienses vero naues miserunt, per speciem quidem necessitudinis; sed *re ipsa*, eo consilio, vt neque frumentum illinc in Peloponnesum exportaretur, vtque tentarent, an res Siculas in suam potestatem redigere possent. Cum igitur Rhegium Italiae appulissent, cum sociis bellum gerere coeperunt. atque haec aestas excessit. Ante Oct. 17.

πολὺ διήνεγκε] κρεῖττον ἐγένετο. Ὁ δικαιόσων] ὁ φιλιώσων. Οὔτε ἔρκος φοβερὸς] θεῖος. Κρείσσως δὲ ὄντες] ἐπόντες δὲ οἱ ἄνθρωποι τοῖς λογισμοῖς πρὸς τὸ μὴ ἐλπίζειν τινὰ πίστιν καὶ βεβαιότητα, πρυενοοῦντο μᾶλλον, ἵνα μὴ πάθωσιν αὐτοὶ κακῶς. πιστεῦσαι δὲ ἐκ εὐόυαντο· καὶ εἰ ἀσυνετώτεροι ὡς ἐπιτοπλεῖσον ἦτοι ἐσώζοντο, ἢ ἐνίκων. Καὶ οἱ φαυλότεροι γνώμην] οἱ ἀσθενεῖς. Ὡς τὰ πλείω] ὡς ἐπιτοπλεῖσον. Τῷ γὰρ ὀδιένοι] φοβούμενοι γὰρ (φησὶν) οἱ ἀνοητότεροι, μὴ διὰ συνέσεως πλείονος οἱ ἀντίπαλοι περιγένωνται αὐτῶν, καὶ ἐκ τοῦ πολυτρόπου τῆς γνώμης αὐτῶν νικηθέντες διαφθαρῶσι, τολμηρότερον πρὸς τὰ ἔργα ἐχωρεν, τόλμῃ μᾶλλον πεποιθότες ἢ φρονήσει, καὶ μεθόδῳ διανοίας. Τό, τε αὐτῶν ἐνδεὲς] τὴν ἔλλειψιν τῆς γνώσεως. Καὶ ἐκ τοῦ πολυτρόπου αὐτῶν] τῶν φρονίμων. Οἱ δὲ καταφρονήσαντες] οἱ δὲ ἐκνὸντες εἶναι συνετοὶ, καὶ νομίζοντες, ἐπιβουλευόμενοι, πάντως ἂν διὰ τὴν σύνεσιν προαισθέσθαι, καὶ οὐδὲν νομίζοντες ἔργων δεῖν, ἄφρακτοι διεφθείροντο. Ἄφρακτοι] λείπει τὸ ὄντες. Ἀσμένη] μεθ' ἡδονῆς. Περιτίθεσαν] τιμιώτερον ἐκρινον. Τῷ τε μὴ ἀδικεῖν] ἦγον τῷ δικαίῳ. Ἐς ἀλλήλους ἐχρήσαντο] ἦγον κατ' ἀλλήλων. Διέβησαν ἐς τὴν νῆσον] τὴν Ἑρμαῖαν. Ὅπως ἀπόγνοια ᾖ] ὅπως ἀπόγνωσις ᾖ τοῦ ὑποτρέψαι, καὶ ἀποπλεῦσαι, καὶ ἄλλό τι πρᾶξαι πλὴν τὰ κρατῆσαι τῆς Κερκύρας. Τῆς τε γῆς εἴργοντο] εἴργοντο οἱ Λεοντῖνοι, ὥστε μήτε κατὰ γῆν μήτε κατὰ θάλατταν ἐμπορεύεσθαι. Καὶ ἔπεμψαν οἱ Ἀθηναῖοι] συμμαχίαν δηλονότι. Αὐτόθεν] ἦγον ἀπὸ τῆς Σικελίας. Πρόπειράν τε] δοκιμασίαν. Εἰ δύνατὰ εἴη] εἰ δυνατὸν εἴη γενέσθαι ὑποχειρίους αὐτοῖς τοὺς Σικελιώτας. Μετὰ τῶν ξυμμάχων] τῶν Λεοντίνων, καὶ τῶν ἄλλων.

Trogus apud *Iustinum*, l. 4. *Palmerius* in Exercitation. p. 49. HVDS.

Σικελίαν] Causam belli, et Gorgiae Leontini legationem fuse narrat *Diodor.* XII, p. 313. b. vid. *Xenoph.* Hell. VI, p. 585. Pro Χαρεάδην *Diodor.* Χαβρίαν, et sexcentum numerum ad 250. auget. *Iustinus* IV, 3. *Thucydidem* ipsum. *Charibrias* paulo iunior erat, vide *Diodor.* XV. et *Nepotem*, de quique Nostrum III, 90. WASS. Expeditionem hanc Lachetis memorat etiam *Schol.* Aristoph. Vesp. 240. Mercatore quod habent plerique *Mss.* confirmatur ex Epid. III. *Demosthenis*, vti Λάχητα quendam τὸν Μελάνωπος memorat, quem exsulem postea fuisse probabile videri potest. DVKE.

πζ'. Τȣ̃ δ' ἐπιγιγνομένȣ χειμῶνος ἡ νόσος [s] τοδεύτερον ἐπέπεσε τοῖς Αθηναίοις, ἐκλιπȣ̃σα μὲν ȣ̓δένα χρόνον τοπαντάπασιν, ἐγένετο δέ [t] τις ὅμως διακωχή. παρέμεινε δὲ τὸ μὲν ὕστερον, ȣ̓κ ἔλασσον ἐνιαυτȣ̃· [v] τὸ δὲ πρότερον, καὶ δύο ἔτη. ὥστε [x] Αθηναίȣς τε μὴ εἶναι ὅ, τι μᾶλλον τȣ́τȣ ἐπίεσε, καὶ ἐκάκωσε τὴν δύναμιν. τετρακοσίων γὰρ ὁπλιτῶν καὶ τετρακισχιλίων ȣ̓κ ἐλάσσȣς ἀπέθανον ἐκ τῶν τάξεων, καὶ τριακοσίων ἱππέων· τȣ̃ δὲ ἄλλȣ ὄχλȣ [y] ἀνεξεύρετος ἀριθμός. [z] ἐγένοντο δὲ τότε καὶ οἱ πολλοὶ σεισμοὶ τῆς γῆς, ἔν τε Αθήναις, καὶ [a] ἐν Εὐβοίᾳ, [b] καὶ ἐν Βοιωτοῖς, καὶ μάλιστα ἐν Ορχομενῷ τῷ Βοιωτίῳ.

πη'. Καὶ οἱ μὲν ἐν Σικελίᾳ Αθηναῖοι καὶ [c] Ρηγῖνοι, τȣ̃ αὐτȣ̃ χειμῶνος, τριάκοντα ναυσὶ στρατεύȣσιν ἐπὶ τὰς Αἰόλȣ νήσȣς καλȣμένας. θέρȣς γὰρ [d] δι' ἀνυδρίαν ἀδύνατα ἦν ἐπιστρατεύειν. νέμονται δὲ [e] Λιπαραῖοι αὐτὰς, Κνιδίων ἄποικοι [f] ὄντες. οἰκȣ̃σι δ' ἐν μιᾷ τῶν νήσων [g] ȣ̓ μεγάλῃ, καλεῖται δὲ Λιπάρα. τὰς δὲ ἄλλας ἐκ ταύτης ὁρμώμενοι γεωργȣ̃σι, Διδύμην, καὶ Στρογγύλην, καὶ [h] Ιεράν. νομίζȣσι δὲ [i] οἱ ἐκείνῃ ἄνθρωποι, ἐν [k] τῇ Ιερᾷ ὡς [l] ὁ Ηφαιστος χαλκεύει, ὅτι τὴν νύκτα φαίνεται πῦρ ἀναδιδȣ̃σα [m] πολὺ, καὶ τὴν ἡμέραν καπνόν. κεῖνται δὲ αἱ νῆσοι αὗται κατὰ τὴν Σικελῶν καὶ [n] Μεσσηνίων γῆν· ξύμμαχοι [o] δ' ἦσαν [p] Συρακȣσίων. τεμόντες δ' οἱ Αθηναῖοι τὴν γῆν, ὡς ȣ̓ προσεχώρȣν, ἀπέπλευσαν ἐς τὸ Ρήγιον· καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα, καὶ πέμπτον ἔτος [q] ἐτελεύτα τῷ πολέμῳ τῷδε, ὃν Θȣκυδίδης ξυνέγραψε.

πθ'. Τȣ̃ δ' ἐπιγιγνομένȣ θέρȣς, [r] Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι μέχρι μὲν τȣ̃ ἰσθμȣ̃ ἦλθον, ὡς ἐς τὴν Αττικὴν [s] ἐσβαλȣ̃ντες, Αγιδος τȣ̃ Αρχιδάμȣ ἡγȣμένȣ, [t] Λακεδαιμονίων βασιλέως· σεισμῶν δὲ γενομένων πολλῶν, ἀπετράποντο πάλιν, καὶ ȣ̓κ ἐγένετο ἐσβολή. καὶ περὶ τȣ́τȣς τȣ̀ς χρόνȣς, [v] τῶν σεισμῶν κατεχόντων τῆς Εὐβοίας ἐν Οροβίαις, ἡ θάλασσα ἐπελθȣ̃σα ἀπὸ τῆς τότε ȣ̓σης γῆς, καὶ κυματωθεῖσα, ἐπῆλθε τῆς πόλεως μέρος τι· καὶ τὸ μὲν, κατέκλυσε, [x] τὸ δ' ὑπενόστησε· καὶ θάλασσα νῦν ἐστι πρότερον ȣ̃σα γῆ· καὶ ἀνθρώπȣς διέφθειρεν, ὅσοι μὴ ἐδύναντο φθῆναι πρὸς τὰ μετέωρα ἀναδραμόντες. καὶ περὶ Αταλάντην τὴν ἐπὶ Λοκροῖς τοῖς Οπȣντίοις νῆσον παραπλησία γίγνεται ἐπίκλυσις, καὶ τȣ̃ τε Φρȣρίȣ τῶν Αθηναίων παρεῖλε, καὶ δύο νεῶν ἀνειλκυσμένων τὴν ἑτέραν κατέαξεν. ἐγένετο δὲ καὶ ἐν Πεπαρήθῳ

s Τὸ δεύτερον *Ar. C.* et paullo infra τὸ παντάπασιν. Τὸ δεύτερον *Gr.* infra τὸ παντάπασιν *Caſſ.* t Τις deeſt *Reg.* v Τὸ δὲ πρῶτόν γε *Ar. C.* Τὸ δὲ πρῶτον *Dan.* x Ἀθηναίων γε μὴ εἶναι ὅ, τι μᾶλλον ἐπίεσε etc. *Marg. Ar. C.* Ἀθηναίων γε μὴ εἶναι ὅ, τι μᾶλλον τȣ́τȣ ἐκάκωσε τὴν δύν. *Cam.* Ἀθηναίων γε μὴ εἶναι ὅτι μᾶλλον ἐκάκωσε *Cl. Gr.* Aug. ſed in marg. additur ΓΡ. ὥ. Ἀθηναίȣς τε μὴ εἶν. ὅτι μ. τȣ́τȣς ἐπίεσε κ. μᾶλλον ἐκάκ. τ. δύν. Τȣ́τȣς pro τȣ́τȣ habent *Ald. Flor. Baſ.* Scriptura *Marg. Ar.* et *C.* eſt in *Dan.* Sed *Cl.* et *Gr.* in *Reg.* et *Caſſ.* Γε etiam Mosqu. y Ἀνεξεύρετος ὁ ἀριθμὸς *Ar. C. Dan.* z Ἐγένοντο δὲ καὶ οἱ πολλοὶ σεισμοὶ τότε τῆς γῆς *Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Dan. Gr.* Ἐγέν. δὲ καὶ οἱ πολλοὶ τότε σεισμοὶ τῆς γῆς *Reg. Caſſ.* Σεισμοὶ πολλοὶ Mosqu. ἐγέν. δ. κ. οἱ π. τότε σ. Aug. a Ἐν deeſt *Reg. Caſſ.* Aug. b Καὶ ἐν Βοιωτοῖς — τῷ Βοιωτίῳ. Totum hoc deeſt in *Cod. C.* et *Dan.* c Ῥήγιον *Gr.* d Δι' ἀνυδρίαν ȣ̓κ ἦν ἐπιστρατεύειν *Ar.* Δι' ἀνυδρίας ἀ. ἦν ἐ. *Dan.* e Λιπαρῆοι *Dan.* f Ὄντες deeſt *Ar. C. Dan.* g Et tamen a *Stephano* appellatur νῆσος μεγίστη τῶν ἑπτὰ τῶν Αἰόλȣ. *Hudſ.* h Ἱέραν *Steph.* 2. et *Ae. Port.* contra reliquorum Codicum, et optimorum Geographorum auctoritatem. De hac inſula vide *Ariſtot.* Meteor. l. 2. *Hudſ.* i Οἱ ἐν ἐκείνῃ *Gr.* k Τῇ deeſt *Ar. C. Dan.* l Articulum ὁ non agnoſcunt *Ar. C. Dan.* m Πολὺ abeſt *Ar. C. Dan.* n Μεσηνίων *Ar. C. Dan.* qui ſic vbique. o Δὲ ἦσαν *Ar. C. Gr.* p Συρακȣσσίων *Caſſ.* Συρακοσίων *Gr.* et ita paſſim, ille gemino σ, hic per ο. Mox τεμόντες δὲ οἱ, et τὴν γῆν ȣ̓, omiſſo ὡς *Gr.* q Τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε *Ar. C. Reg. Caſſ.* Aug. *Dan.* qui et συνέγραψε. r Πελοπ. μὲν καὶ *Gr.* s Ἐμβαλȣ̃ντες *C.* t Λακεδαιμονίȣ *Ar. C. Dan.* v Τῶν deeſt *Ar. C. Dan.* x Τὸ δὲ *Ar. C. Gr.*

Διακωχή] Citat *Thomas Mag.* WASS.

Ἀπέθανον] *Diodor.* XII. p. 316. IDEM.

Κνιδίων ἄποικοι] Sic et *Strabo, Pauſanias*, atque alii. Adeundus eſt de his *Cluuerius* Sicil. Antiq. II, 14. pag. 395. Miror, cur hic *Hudſonus* in Var. Lect. adferre voluerit locum Stephani de Lipara: nam quae inter paruas maxima eſt, ea non deſinit parua eſſe. DVCK.

Διδύμην] Vid. *Steph.* qui *Strabonem* exſcribit, a quo receptae lectioni accedit auxilium. WASS. Quod de officina Vulcani in Hiera ſcribit *Thucydides*, id ab aliis de Lipara, ab aliis de alia ex his inſulis proditum adnotat *Olear.* ad Philoſtrat. V. de vita Apollon. 16. DVCK.

Ἐτελεύτα τῷ πολέμῳ] Recte *Mſſ.* τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε. Mox ἐμβαλȣ̃ντες male *Cod. C.* Vid. Supr. C. 80. WASS.

Καὶ περὶ Ἀταλάντην etc.] Quum antea Cherſoneſus eſſet, iſthmo vi maris rupto, ex peninſula factam inſulam ſcribit *Diodorus Sic.* l. 12. p. 316. Verum *Thucydidem*, vnde haec collegerit, male aſſecutus eſſe videtur: quum ante inundationem Atalantam fuiſſe inſulam ſatis nobis exploratum ſit ex lib. 2. p. 102. HVDS. Ἀταλάντην] Vid. *Euſebium* MDXCI. *Steph. Cedrenum, Strabonem* IX, 425. et Catal. *Vrbium* Vat. *Pauſan.* X, 20. *Liuium* XXXV, 37, 38. *Plin.* II, 90. vbi *Diodori* errorem caſtigat *Harduinus.* WASS. Quod dudum etiam fecerat *Scaliger* ad Euſebium. *Catalogum Vrbium* Vat. laudat *Holſtenius* ad Stephan. De Atalanta et caſtello Athenienſium in ea, eſt etiam ſupr. II, 32. De ellipſi τȣ̃ μέρος, quam in his τȣ̃ τε φρȣρίȣ ſtatuit *Schol.* plura habet *Stephanus* Animadu. in lib. de Dialect. p. 45. DVCK.

87. At hyeme ineunte morbus Athenienſes iterum inuaſit; qui nunquam quidem omnino ſedatus fuerat, ſed tamen quaedam eius quieſcentis intermiſſio facta fuerat: quum autem eos rurſus eſt aggreſſus, non minus anno integro *apud eos* immoratus; prius vero, vel per biennium *eſt graſſatus*. adeo vt nihil fuerit, quod Athenienſes magis, quam morbus iſte preſſerit, eorumque vires afflixerit. Nam ex legionariis militibus obierunt non pauciores quam quatuor millia et quadringenti, et trecenti equites: nam caeterae turbae numerus iniri non poteſt. Tunc vero praeterea frequentes terrae motus exſtiterunt, et Athenis, et in Euboea, et cum inter Boeotos, tum vero praecipue in Boeotiae oppido Orchomeno. Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88. 2. V. C. Varr. 327. Octob. deſinente.

88. Et Athenienſes, ac Rhegini, qui in Sicilia erant, inſulis, quae Aeoli vocantur, eadem hyeme bellum cum triginta nauibus intulerunt. nam aeſtate propter aquarum inopiam bellum ipſis inferri nequit. Liparaei autem, qui ſunt Cnidiorum coloni, eas poſſident: habitantque in vna ex iſtis inſulis non magna, quae Lipara vocatur. hinc autem proficiſcentes, alias, Didymen ſcilicet, Strongylen, et Hieram, colunt. Homines autem, qui ſunt in illa regione, Vulcanum in Hiera fabrilem artem exercere putant, quia noctu quidem, magnum ignem, interdiu vero, fumum emittere cernitur. Hae autem inſulae ſitae ſunt e regione Siculi, et Meſſani agri: erantque Syracuſanorum ſociae. Athenienſes vero, vaſtato illorum agro, cum illae ſe dedere nollent, Rhegium redierunt. atque haec hyems exiit, et belli, quod Thucydides conſcripſit, quintus annus exceſſit.

89. Sequente vero aeſtate Peloponneſii, eorumque ſocii, duce Agide, Archidami filio, Lacedaemoniorum Rege, ad Iſthmum vsque proceſſerunt, vt irruptionem in Atticam facerent. Sed cum crebri terrae-motus fierent, retro ſe receperunt, nec irruptionem in Atticam fecerunt. Per haec tempora terrae-motibus Euboeam apud Orobias agitantibus, mare ab ea, quae tunc erat tellus, magno cum fluctuum impetu veniens, quandam vrbis partem inuaſit. Atque vna quidem *maris* pars *illam vrbis partem* demerſit; altera vero, ſe *in ſuum priſtinum alueum* recepit. et quod antea tellus fuerat, id nunc eſt mare. omnesque mortales perdidit, quotquot in editiora loca ocius curſu ſe conferre non potuerant. Huic autem ſimilis alluuio exſtitit circa Atalantam inſulam apud Locros Opuntios, quae ab Athenienſium caſtello partem abſtraxit, et duarum nauium, quae ſubductae erant, alteram diffregit. In Pepa- Bell. Pelop. an. 6. Olymp. 88. 3. V. C. Varr. 328. Post Apr. 13. ante Iun. 21.

Ἐκλιτὲσα μὲν οὐδένα χρόνον] οὐ διαλιπὲσα τυπαράπαν. Τοπαντάπασι] τὸ σύνολον. Ὅμως διακωχὴ] διάλειψις, ἀνεσολή. Παρέμεινε δὲ τὸ μὲν ὕστερον] ἤγουν, κατὰ τὸ δεύτερον παρέμεινεν εἰς ἐνιαυτόν. Ὅ, τι μᾶλλον ἐκάκωσε τὴν δύναμιν] ἀντὶ τοῦ, μᾶλλον εἶναι, ὅπερ τότε μᾶλλον ἐκάκωσε τὴν δύναμιν. ἐν ἄλλῳ δὲ κεῖται, ὥστε Ἀθηναίους τε μὴ εἶναι ὅ, τι μᾶλλον τότε ἐτίσε, καὶ ἐκάκωσε τὴν δύναμιν. Ἐκ τῶν τάξεων] ἐκ τῶν συντάξεων τῶν πολεμικῶν δηλονότι. Καὶ μάλιτα ἐν Ὀρχομενῷ τῇ Βοιωτίᾳ] δύο γὰρ Ὀρχομενοί, ὁ μὲν, τῆς Ἀρκαδίας, ὃν Ὅμηρος καλεῖ πολύμηλον· ὁ δὲ τῆς Βοιωτίας, ὃν Ὅμηρος καλεῖ Μινύειον. Δι' ἀνυδρίαν] τῶν νήσων δηλονότι. Ἐπισρατεύειν] ταῖς νήσοις. Καλεῖται δὲ Λιτάρα] αὕτη τοπαλαιὸν ἡ Λιτάρα μελιγανὶς ἐκαλεῖτο, ὡς φησιν ὁ Καλλίμαχος. Τεμόντες δ' οἱ Ἀθηναῖοι] ἡ αἰτία τῆς ἐπισρατείας τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν Λιτταραίων. Τὴν γῆν] ἐκείνων τῶν νησιωτῶν δηλονότι. Ἀπέπλευσαν] ἀποπλεύσαντες ἐπανῆλθον. Καὶ ὧν ἐγένετο ἐσβολὴ] ἔφοδος. Ἡ Θάλασσα ἐπανελθοῦσα] ἐπανελθοῦσα ἡ Θάλασσα μέρος ἀπὸ τῆς τοτὲ οὔσης γῆς ἐπῆλθε, καὶ κατέλαβε. καλῶς δὲ εἶπε, τῆς τοτὲ οὔσης γῆς, ὡς νῦν Θαλάτσης οὔσης δηλονότι, διὰ τὸν σεισμόν. Ἄλλοι δὲ οὕτως, ἡ Θάλασσα εἰς ἑαυτὴν ἐπαναχωρήσασα, καὶ ὑπερέφυσα ὑπὸ τῶ λιμένος καὶ τῆς γῆς, ἐπὶ τὰ κυματώδη, (τότε γὰρ μάλισα κυματοῦται, ὅταν εἰς ἑαυτὴν ἀναχωρήσῃ) εὖρις ὃ ἐλθοῦσα ἐπὶ τὴν γῆν, κατέλαβε μέρος τι ἕτερον τῆς γῆς, ἅτερ πρότερον ἦν κατεῖχε. Καὶ τὸ μὲν, κατέκλυσε] καὶ τὸ μὲν κῦμα (φησὶ) κατέκλυσε τὴν γῆν, τὸ δὲ μέρος τῆς γῆς ἐκεῖνο ὑπενύσησε καὶ ὑποκαθέδη, καὶ ταπεινότερον ἐγένετο. Ὅσοι μὴ ἐδύναντο φθάνειν] προλαμβάν. Τὴν ἐπὶ Λοκροῖς τοῖς Ὀπουντίοις] τρεῖς Λοκρίδες εἰσὶν, αὕτη τε ἡ τῶν Ὀπουντίων, καὶ ἡ τῶν Ἐπιζεφυρίων, καὶ ἡ τῶν Ὀζολῶν. Παρεῖδε] μέρος τι προέφερεν. Ἀνειλκυσμένων] ἐπὶ τῆς ξηρᾶς ἐσῶν. Καὶ ἐν Πεπαρήθῳ] ἡ Πεπάρηθος, νῆσός ἐσι μία τῶν Κυκλάδων. Κύματος ἐπανατροπὴ ἐγένετο — τις] *Thom. Magiſter* pro δὲ καὶ habet μέντοι, et Πεπαρέσῳ mendoſe. ἡ Πεπάρηθος vrbs et inſula Cycladum ante Magnetas. Πεπάρεθον ſcribit *Ptolem.* mendoſe. *Mſ. Coislin.* Πεπάρηθον. Inter *Sporadas* poſuit *Steph.* contra Schol. et Geogr. vid. *Sopheclis* Enarratorem. *Eunum* dictum ait *Plinius.* recte. *Sophocles* Philoct. 549. ἐς τὴν ΕὐΒΟΤΡΤΝ Πεπάρηθον. De pugna nauali, ibi inter Alexandrum et nuncios quos commiſit, ſubobſcure *Polyaenus* VI, 2. Intelligit Pheraeorum Tyrannum, circa Olymp. CIV, 4. Rem plenius enarrat *Diodorus* XV. Gentile ex numo Goltzii, Steph. *Athenaeo* Πεπαρήθιος. Hiſtoriam tangunt *Polybius* X, 39. *Liuius* XXVIII, 5. WASS.

κύματος ἐπαναχώρησίς τις, οὐ μέντοι ἐπέκλυσέ [y] γε· καὶ σεισμὸς τοῦ τείχους τὶ κατέβαλε, καὶ τὸ Πρυτανεῖον, καὶ ἄλλας οἰκίας [z] ὀλίγας. [a] αἴτιον δ' ἔγωγε [b] τοῦ τοιούτου νομίζω, ᾗ ἰσχυρότατος ὁ σεισμὸς ἐγένετο, κατὰ τοῦτο ἀποστέλλειν τε τὴν θάλασσαν, καὶ ἐξαπίνης πάλιν ἐπισπωμένην, βιαιότερον τὴν ἐπίκλυσιν ποιεῖν. ἄνευ δὲ σεισμοῦ οὐκ ἄν μοι [c] δοκεῖ [d] τὸ τοιοῦτο ξυμβῆναι γενέσθαι.

ϛ'. Τοῦ δ' [e] αὐτοῦ θέρους ἐπολέμουν μὲν καὶ ἄλλοι, ὡς ἑκάστοις ξυνέβαινεν, ἐν τῇ Σικελίᾳ, καὶ αὐτοὶ οἱ Σικελιῶται, ἐπ' ἀλλήλους στρατεύοντες, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ξὺν τοῖς σφετέροις ξυμμάχοις· ἃ δὲ λόγου μάλιστα ἄξια ἢ μετὰ τῶν Ἀθηναίων οἱ ξύμμαχοι ἔπραξαν, ἢ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους οἱ ἀντιπολέμιοι, τούτων μνησθήσομαι. [f] Χαροιάδου γὰρ ἤδη τοῦ Ἀθηναίων στρατηγοῦ τεθνηκότος ὑπὸ Συρακουσίων πολέμῳ, Λάχης, ἅπασαν ἔχων τῶν νεῶν τὴν ἀρχὴν, ἐστράτευσε μετὰ τῶν ξυμμάχων ἐπὶ [g] Μυλὰς τὰς τῶν Μεσσηνίων. ἔτυχον δὲ [h] δύο φυλαὶ ἐν ταῖς Μυλαῖς τῶν Μεσσηνίων φρουροῦσαι, καί τινα καὶ ἐνέδραν [i] πεποιημέναι τοῖς ἀπὸ τῶν νεῶν. [k] οἱ δὲ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι τούς τε ἐκ τῆς ἐνέδρας τρέπουσι, καὶ διαφθείρουσι πολλούς· καὶ τῷ ἐρύματι προσβαλόντες, ἠνάγκασαν ὁμολογίᾳ τήν τε ἀκρόπολιν παραδοῦναι, καὶ ἐπὶ [l] Μεσσήνην ξυστρατεῦσαι. καὶ μετὰ τοῦτο, ἐπελθόντων οἱ Μεσσήνιοι τῶν τε Ἀθηναίων καὶ τῶν ξυμμάχων, προσεχώρησαν καὶ αὐτοὶ, ὁμήρους τε δόντες, καὶ τὰ ἄλλα πιστὰ [m] παρασχόμενοι.

ϛα'. Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους οἱ Ἀθηναῖοι τριάκοντα [n] μὲν ναῦς ἔστειλαν περὶ Πελοπόννησον, ὧν ἐστρατήγει Δημοσθένης τε ὁ Ἀλκισθένους, καὶ [o] Προκλῆς ὁ Θεοδώρου, ἑξήκοντα δὲ ἐς Μῆλον, καὶ δισχιλίους ὁπλίτας· ἐστρατήγει δὲ αὐτῶν Νικίας ὁ Νικηράτου. τοὺς γὰρ Μηλίους, ὄντας νησιώτας, καὶ οὐκ ἐθέλοντας ὑπακούειν, οὐδὲ ἐς τὸ [p] αὐτῶν ξυμμαχικὸν ἰέναι, ἐβούλοντο προσαγαγέσθαι. ὡς δὲ αὐτοῖς, δῃουμένης τῆς γῆς, οὐ [q] προσεχώρουν, ἄραντες ἐκ τῆς Μήλου, αὐτοὶ μὲν ἔπλευσαν ἐς Ὠρωπὸν τῆς πέραν γῆς· ὑπὸ νύκτα δὲ σχόντες, εὐθὺς ἐπορεύοντο οἱ ὁπλῖται ἀπὸ τῶν νεῶν πεζῇ ἐς Τάναγραν τῆς Βοιωτίας. [r] οἱ δ' ἐκ τῆς πόλεως πανδημεὶ Ἀθηναῖοι, Ἱππονίκου τε τοῦ Καλλίου [s] στρατηγοῦντος, καὶ Εὐρυμέδοντος τοῦ Θουκλέους, ἀπὸ σημείου ἐς τὸ αὐτὸ κατὰ γῆν ἀπήντων. [t] καὶ στρατοπεδευσάμενοι, ταύτην τὴν ἡμέραν ἐν τῇ Τανάγρᾳ ἐδῄουν, καὶ ἐνηυλίσαντο. καὶ τῇ ὑστεραίᾳ, μάχῃ κρατήσαντες τοὺς [v] ἐπεξελθόντας τῶν Ταναγραίων, καὶ Θηβαίων τινὰς [x] προσβεβοηθηκότας, καὶ ὅπλα [y] λαβόντες, καὶ τροπαῖον στήσαντες, ἀνεχώρησαν, [z] οἱ μὲν ἐς τὴν πόλιν, οἱ δὲ [a] ἐπὶ τὰς ναῦς. καὶ παραπλεύσας ὁ Νικίας ταῖς ἑξήκοντα ναυσὶ, τῆς Λοκρίδος τὰ [b] ἐπιθαλάσσια ἔτεμε, καὶ ἀνεχώρησεν ἐπ' οἴκου.

y Γε deest *Ar. C. Dan.* qui et ἀπέκλυσε. Antea Mosqu. κατέαξαν. z Οὐκ ὀλίγας *Gr.* a Hac de re vide *Aristot.* Meteor. l. 2. c. 8. b Νομίζω τοῦ τοιούτου *Ar. C. Reg. Cass.* Aug. Mosqu. Αἴτιον δὲ ἐγὼ νομίζω τοῦ τοιούτου *Gr.* c Δοκῇ *Cl. Reg. Cass.* d Δοκεῖ τοῦτο ξυμβ. *Ar.* Δοκεῖ τὸ τοιοῦτον *Cl.* Δοκεῖ τοῦτο τοιοῦτο ξυμβ. *Dan.* e Αὐτοῦ τοῦ θέρους ἐπολ. καὶ *Gr.* f Χαριάδου *Ar.* Χαροιάδου δὲ ἤδη *Reg.* g Μυλὰς τὰς Μεσηνίων *C.* Mosqu. Τὰς Μυλὰς τῶν Μεσηνίων *Ar.* Τῶν omitt. *Gr.* Cum *C.* consentit *Dan.* Μύλας quoque et mox Μύλαις *Gr.* h Ἐν ταῖς Μυλαῖς δύο φυλαὶ *Ar. C. Dan.* Μεσηνίων quoque *Idem Gr.* et Mosqu. i Πεποιημέναι *Ar. C. Dan.* k Οἱ δ' Ἀθην. *Cass.* l Μεσήνην vt et supra Μεσηνίων *Ar. C. Gr.* et passim. *Idem* etiam συνστρατεῦσαι. Mosqu. Μεσήνην et antea προβαλόντες. et deinde rursus Μεσήνιοι, et vs. 13. τῶν Ἀθηναίων τε. m Παρεχόμενοι *Reg.* n Μὲν deest *Gr.* o Πατροκλῆς *Ar. C.* Ex quo conciso scripto (vt fieri solet) vocem Προκλῆς originem duxisse suspicaretur aliquis. *Huds.* Πατροκλῆς etiam *Dan.* p Αὐτὸ *Reg.* q Προσεχώρησαν *Ar. C. Dan.* Mox Μύλου Mosqu. r Scilicet, οἱ ἐν τῇ πόλει ὄντες, καὶ ἐκεῖθεν ἐλθόντες. *Ae. Port.* Οἱ δὲ ἐκ *Reg. Cass. Gr.* s Στρατηγοῦ *Dan.* t Ita *Steph.* 2. et *Ae. Port.* Ad hunc modum distinguunt *Ar. C. Ald. Flor. Bas. Steph.* 1. καὶ στρατοπεδευσάμενοι ταύτην τὴν ἡμέραν ἐν τῇ Τανάγρᾳ, ἐδῄουν, καὶ ἐνηυλίζοντο. Locum sic interpretatur *Steph.* Positisque castris, illo die apud Tanagram populabantur, et noctem illic egerunt. *Portus* vero sic: καὶ στρατοπεδευσάμενοι ἐν τῇ Τανάγρᾳ, (scil. παρὰ τῇ Τανάγρᾳ,) ταύτην τὴν ἡμέραν τὸν αὐτῆς ἀγρὸν ἐδῄουν, καὶ αὐτοῦ (scil. ὅπου ἐστρατοπεδεύσαντο,) ἐνηυλίζοντο. *Huds.* Cass. quoque non post στρατοπεδευσάμενοι, sed post Τανάγρᾳ distinctionem habet. In *Gr.* nulla distinctio est, nisi post ἐνηυλίσαντο. v Ἐπελθόντας *Ar. C. Dan.* x Βεβοηθηκότας *Reg.* y Λαβόντες τρόπαιον *Gr.* τρόπαιον etiam Mosqu. z Id est: οἱ ἐκ τῆς πόλεως, οἱ ἐξ Ἀθηνῶν, scilicet Ἀθήνηθεν ἐλθόντες, ἐς τὴν πόλιν, ἐς τὰς Ἀθήνας, ὅθεν ἦλθον. οἱ δὲ, οἱ ἐς Ὠρωπὸν πλεύσαντες, καὶ ἐκεῖ τὰς ἑαυτῶν ναῦς καταλιπόντες. *Ae. Port.* Εἰς τὴν π. *Reg.* a Ἐς τὰς ναῦς *Ar. C.* b Pro παραθαλάσσια. Nam sicut ἐπὶ, apud *Thucyd.* maxime, sumitur pro παρὰ, ita et in compositione hoc idem seruat. *Huds.*

Ἀντιπολέμιοι] Idem ac ἀντιπόλεμοι. Abr. 367. GOTTL.

Μυλαῖς] Ita *Hecataeus*, Theophrastus Hist. Plant. VIII, 3. et Latini Scriptores. *Myle* dant *Silii* exemplaria. Eius tempore merum litus. Mendose item apud *Plutarchum* Francof. Ed. in Timol. 254. ἐν Μυλλαῖς. Gentilia Μυλαίτης apud *Steph.* et *Polybium*, apud *Diodor.* Μυλαῖος. Historiam vrbis tradunt *Polybius* I. p. 12. et *Dio Cassius* XLVIII. p. 367. XLIX, 395. WASS. Add. huc Notas Virorum Clariss. *Heinsii* et *Drakenborch.* ad Silium XIV, 202. vbi Myle fortassis est e more recentiorum temporum, quibus pro diphthongo *ae* vocalis *e* scribebatur. DVCK.

Μήλου] Est et vrbs eiusdem nominis, a conditoribus Phoeniciis *Byblus* appellata, postea, *Zephyria*, Μεμβλὶς, Μέμαλις. vid. *Bochartum* et *Tournefort.* I. p. 114. WASS.

Ταναγραίων] Vid. *Steph. Liban.* Orat. p. 253. *Demosth.* contra Aristog. p. 496. Ciuitas antea Graea, et Poemandria.

retho quoque fuit * quaedam maris reſtagnatio, quae tamen *urbem* non inundauit. Et terrae motus muri partem, et Prytaneum, et aliquot alias domos diruit. Huius autem rei ego cauſam fuiſſe puto, quod terrae-motus, qua parte vehementiſſimus exſtitit, ab hac mare longe amandarit, hoc vero repente rurſus retroactum inundationem violentiorem fecerit. nam ſine terrae-motu non videtur mihi contingere, vt hoc fiat. Bell. Pelop. an. 6. Olymp. 88. 3. V. C. Varr. 328.

90. Eadem aeſtate, cum alii, vt quibusque contigit, in Sicilia, bellum inter ſe geſſerunt; tum et-iam ipſi Sicilienſes, alii aliis arma inferentes, et Athenienſes cum ſuis ſociis. Quae autem maxime digna memoratu, vel ſocii cum Athenienſibus, vel hoſtes aduerſus Athenienſes geſſerunt, horum mentionem faciam. Cum enim Charoeades Athenienſium dux a Syracuſanis in proelio caeſus fuiſſet, Laches totum claſſis imperium penes ſe habens, cum ſociis Mylis Meſſaniorum oppido bellum intulit. Mylis autem praeſidio erant duae Meſſaniorum cohortes, quae nonnullas etiam inſidias ſtruxerant *Athenienſium* militibus, qui in nauibus erant: ſed Athenienſes, eorumque ſocii, illos, qui in inſidiis collocati fuerant, in fugam vertunt, multosque caedunt; et munitionem adorti, eos compoſitione facta et arcem dedere, et ſecum aduerſus Meſſanam militare coëgerunt. Poſtea vero Meſſanii, cum Athenienſes, eorumque ſocii *eos* inuaſiſſent, ipſi quoque deditionem fecerunt, datis obſidibus, aliisque fidei pignoribus praebitis. Poſt Ium. 21.

91. Eadem aeſtate, Athenienſes triginta quidem naues circa Peloponneſum miſerunt, quibus praeerant Demoſthenes Alciſthenis, et Procles Theodori filius: ſexaginta vero in Melum, cum duobus millibus grauis armaturae militum: Nicias autem Nicerati filius ipſis praeerat. Melios enim, quod inſulam incolerent, nec imperio parere, neque ſocietatem ſecum inire vellent, ſubigere volebant. Sed cum illi, agro vaſtato, ſe ipſis minime dederent; caſtris ex Melo motis, ipſi quidem ad Oropum, quod eſt e regione, nauigarunt: cumque ſub noctem *eo* appuliſſent, grauis armaturae milites ex nauibus egreſſi, ad Tanagram Boeotiae itinere pedeſtri protinus ire coeperunt. Athenienſes vero, qui Athenis erant, ex omni vniuerſi populi ordine coactis frequentibus copiis, Hipponico Calliae, et Eurymedonte Theuclis filio, ducibus, dato ſigno in eundem locum terra ſuis obuiam iuerunt. caſtrisque illo die apud Tanagram poſitis, agrum populabantur, et noctem illic egerunt. Ac poſtridie, cum Tanagraeos, qui eruptionem in ipſos fecerant, et Thebanos aliquot, qui auxilio venerant, proelio ſuperaſſent, et arma illis abſtuliſſent, et tropaeum ſtatuiſſent: hi quidem in vrbem, illi vero ad naues redierunt. Nicias autem cum ſexaginta nauibus terram legens, maritimam Locridis oram vaſtauit, domumque rediit.

* Quidam maris ex alueo ſuo receſſus etc. *Alii.* HVDS.

τις] ἀντὶ τῦ, ἐγένετο κύματος ἐξόρμησίς τις ἐπὶ τὴν γῆν. Αἴτιον δ' ἔγωγε τὰ τοιάδε νομίζω] τὸ νύμα τοιῦτόν ἐστι, νομίζω, τὴν γῆν σειομένην, τῇ κινήσει τὴν θάλασσαν ἀνατρέπειν· τὴν δὲ θάλασσαν ἀνατραπεῖσαν, καὶ μεταταῦτα κυματτωθεῖσαν, καὶ μετὰ μείζονος ἐκπελθῦσαν ὁρμῆς, πλέον τι μέρος ἐπικλύσαι τῆς γῆς, καὶ ὰκ ἐκεῖνο μόνον, ὅπερ εἶχε τοπρότερον. Καὶ ἐξαπίνης πάλιν] καὶ τὸν σεισμὸν νομίζω (φησὶ) τὴν θάλασσαν αἰφνίδιον ἐπισκώμενον, τῇ ἐπὶ θάτερα κινήσει βιαιοτέραν τὴν ἐπίκλυσιν ποιεῖν. Ὡς ἑκάστοις ξυνέβαινεν] ὡς ἑκάστοις τισὶν αἰτία τῦ σχασάζειν καὶ πολεμεῖν ἐγίγνετο. Τοῖς ἀπὸ τῶν νεῶν] τῶν Ἀθηναίων. Καὶ τῷ ἑρύματι] τῷ φρυρίῳ. Προσβαλόντες] σφοδρῶς ἐπελθόντες. Καὶ οὐκ ἐθέλοντας ὑπακύειν] τοῖς Ἀθηναίοις δηλονότι. Οὐδὲ ὡς τὸ αὐτῶν ξυμμαχικὸν ἐέναι] ἤγουν ξυμμαχεῖν. Ὡς δὲ αὐτοῖς] αὐτοῖς τοῖς Ἀθηναίοις. Σχόντες] ἐλλιμενίσαντες. Οἱ δ' ἐκ τῆς πόλεως] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. Ἀπὸ σημείᾳ] ἀπὸ συνθήματος, σημεῖα ἀνατείναντες ἀλλήλοις. Οἱ δὲ, ἐπὶ τὰς ναῦς] ἤγουν οἱ ἐπλῆται.

vid. *Etymol.* in Τέφυρα, et *Salmaſium* ad Solinum. *Wheelerum* in Itin. p. 456. WASS.

Τὰ ἐπιθαλάσσια] Cum iis, quae in Var. Lect. adnotat *Hudſonus*, conf. *Scholiaſt.* ad III, 7. τὰ ἐπιθαλάσσια χωρία ἐτέθησαν. *Pollux* I, 99. χωρία ἐπιθαλαττίδια dicit, et IX, 17. πόλις ἐπιθαλαττίδιος. DVCK.

σβ. Ὑπὸ δὲ [c] τὸν χρόνον τοῦτον Λακεδαιμόνιοι [d] Ἡράκλειαν τὴν ἐν [e] Τραχινίαις, ἀποικίαν καθίσαντο, ἀπὸ τοιῶνδε γνώμης· [f] Μηλιεῖς οἱ ξύμπαντες, εἰσὶ μὲν τρία μέρη, Παραλίοι, [g] Ἱερῆς, Τραχίνιοι· τούτων δὲ [h] οἱ Τραχίνιοι [i] πολέμῳ ἐφθαρμένοι ὑπὸ Οἰταίων ὁμόρων ὄντων, [k] τοπρῶτον μελλήσαντες Ἀθηναίοις προσθεῖναι σφᾶς [l] αὐτούς, δείσαντες δὲ, μὴ ὐ σφίσι πιστοὶ ὦσι, πέμπουσιν ἐς Λακεδαίμονα, ἑλόμενοι πρεσβευτὴν Τισαμενόν. ξυνεπρεσβεύοντο δὲ αὐτοῖς καὶ [m] Δωριεῖς, ἡ μητρόπολις τῶν Λακεδαιμονίων, τῶν αὐτῶν δεόμενοι. ὑπὸ γὰρ τῶν Οἰταίων καὶ αὐτοὶ [n] πολέμῳ ἐφθείροντο. ἀκούσαντες δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι, γνώμην εἶχον τὴν ἀποικίαν ἐκπέμπειν, τοῖς τε Τραχινίοις βουλόμενοι καὶ τοῖς Δωριεῦσι τιμωρεῖν. καὶ ἅμα τῷ πρὸς Ἀθηναίους πολέμῳ καλῶς αὐτοῖς ἐδόκει ἡ πόλις καθίσασθαι. ἐπί τε γὰρ τῇ Εὐβοίᾳ ναυλικὸν παρασκευασθῆναι ἂν, ὥς ἐκ βραχέος [o] τὴν διάβασιν γίγνεσθαι, τῆς τε ἐπὶ Θράκης παρόδῳ χρησίμως ἕξειν. τό, τε ξύμπαν, ὥρμηντο τὸ χωρίον κτίζειν. πρῶτον μὲν ἓν ἐν Δελφοῖς τὸν θεὸν ἐπήροντο· κελεύοντος δὲ, ἐξέπεμψαν τοὺς οἰκήτορας [p] αὐτῶν τε καὶ [q] τῶν περιοίκων· καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τὸν βουλόμενον ἐκέλευον ἕπεσθαι, πλὴν [r] Ἰώνων, καὶ Ἀχαιῶν, καὶ ἔστιν ὧν ἄλλων ἐθνῶν. οἰκισταὶ δὲ τρεῖς Λακεδαιμονίων ἡγήσαντο, Λέων, καὶ [s] Ἀλκίδας, καὶ Δαμάγων. καταστάντες δὲ, ἐτείχισαν τὴν πόλιν ἐκ καινῆς, ἣ νῦν Ἡράκλεια καλεῖται, [t] ἀπέχουσα Θερμοπυλῶν σταδίους μάλιστα τεσσαράκοντα, τῆς [v] δὲ θαλάσσης, εἴκοσι. νεώρια τε παρεσκευάζοντο, καὶ ἤρξαντο κατὰ Θερμοπύλας, κατ' αὐτὸ τὸ στενὸν, ὅπως εὐφύλακτα αὐτοῖς εἴη.

σγ. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, τῆς πόλεως ταύτης ξυνοικιζομένης, [x] τοπρῶτον ἐδεισάν τε, καὶ ἐνόμισαν ἐπὶ τῇ Εὐβοίᾳ μάλιστα καθίσασθαι, ὅτι βραχύς ἐστιν ὁ διάπλους πρὸς τὸ [y] Κήναιον τῆς Εὐβοίας. ἔπειτα μέντοι [z] παρὰ δόξαν αὐτοῖς ἀπέβη. ὐ γὰρ ἐγένετο ἀπ' αὐτῆς δεινὸν ὐδέν. [a] αἴτιον δὲ ἦν· οἵ τε Θεσσαλοὶ ἐν δυνάμει ὄντες τῶν ταύτῃ χωρίων, καὶ ὧν ἐπὶ τῇ γῇ ἐκτίζετο, φοβούμενοι, μὴ σφίσι μεγάλῃ ἰσχύϊ παροικῶσιν, ἐφθείρον, καὶ [b] διαπαυτὸς ἐπολέμων ἀνθρώποις νεοκαταστάτοις, ἕως ἐξετρύχωσαν, γενομένης τοπρῶτον καὶ πάνυ πολλῆς. πᾶς γάρ τις, Λακεδαιμονίων οἰκιζόντων, [c] θαρσαλέως ἦει, [d] βέβαιον νομίζων τὴν πόλιν. ὐ μέντοι ἥκιστα οἱ ἄρχοντες αὐτῶν τῶν Λακεδαιμονίων οἱ [e] ἀφικνούμενοι τὰ πράγματά τε ἐφθείρον, καὶ ἐς ὀλιγανθρωπίαν κατέστησαν, ἐκφοβήσαντες τὲς πολλὲς, χαλεπῶς τε καὶ ἔστιν ἃ ὐ καλῶς ἐξηγούμενοι. ὥστε ῥᾷον ἤδη αὐτῶν οἱ πρόσοικοι ἐπεκράτουν.

[c] Τὸν αὐτὸν χρόνον τοῦτον *Reg.* [d] Haec Ἡράκλεια ἡ Τραχινία dicitur *Xenophonti* lib. 1. Hist. Graec. pag. 672. *Hudf.* [e] Τραχινίᾳ *Marg.* Quae lectio *F. Porto* non displicet: quasi Τραχινίᾳ dictum esset pro γῇ Τραχινίᾳ. Τραχινίᾳ *Gr.* Τραχῖνι Mosqu. [f] De hisce vide *Palmerium* ad *Scylacis* Periplum p. 275. vt et de Hierentibus. Μηλιῆς *Cass.* Aug. Μυλιεῖς Mosqu. [g] Ἱερεῖς *Ar. C. Reg. Gr. Dan.* Ἱερεῖς καὶ Τρ. Mosqu. [h] Οἱ μὲν Τραχίνιοι *Cass.* Mosqu. Aug. hic in m. 2. μὲν. [i] Πολέμῳ διεφθαρμένοι *Cam.* [k] Τὸ πρῶτον *Cass. Gr.* Aug. Μελλήσ. Mosqu. [l] Αὐτοὺς *Ald. Flor. Basil.* [m] Δώριον *Prisciano* locum. citanti p. 1099. *Ed. Putsch.* In *Cod. Mss.* Δωριῆς. Δωριῆς *Cass.* Aug. [n] Πολέμῳ omitt. *Cl. Reg. Cass.* Aug. [o] Τὴν διάβασιν ἂν γίγνεσθαι *Ar. C. Dan.* Ἐπιθρακης Mosqu. [p] Αὐτῶν τε *Ar. C. Cl Gr. Reg.* Aug. *Cass. Dan.* antea Mosqu. Ἐπηρώτων pro Ἐπέρωτο. [q] Τῶν ἄλλων περιοίκων *Ar. C. Dan.* [r] Ἰώνων *C.* Forsan liberali errore pro Ἰταλιωτῶν. Nam Ἰτῶν vibs Thessaliae, et gentile Ἰτωνεῖος. *Hudf.* mox Mosqu. Ἰτῶν δὲ καὶ ἄλλ. *l.* [s] Ἀλκείδας *Gr.* Mox Δαμάγων *Cass.* [t] Vide *Annott. Hudf.* [v] Δὲ abest a *Reg.* et *Cass.* in quo manus recentior adscripsit, at in Aug. et Mosqu. d. [x] Τὸ πρῶτον *Ar. C.* itidemque supra, et paulo infra. Vtroque loco etiam *Cass.* et *Dan.* Aug. et infra *Gr.* [y] Βύνιον *Gr.* [z] Περὶ *Reg.* [a] Αἴτιον δ' ἦν *Gr.* Mox ὄντες rec. manu adscriptum est *Reg.* [b] Διὰ παντὸς *C. Gr.* ante Mosqu. Ἐφθειρ. δὲ [c] Θερσαλὸς *Ar. C. Ald. Flor. Basil. Dan.* Θερσαλίας ἦν *Reg.* [d] Καὶ βέβαιον *Ar.* [e] Ἀφικόμενοι *Ar. C. Dan.* nisi quod ab errore scribae est ἀφικόμ.

Λακεδ. Ἡρακλ.] Vide *Diodorum Sic.* l. 12. et *Meursii* Miscell. Lacon. l. 1. c. 7. p. 31. HVDS.

Τραχινίαις] *Diodor.* 316. d. Λακεδαιμονίων τετρακισχιλίους οἰκήτορας ἐκπεμψάντων] ex Ina gente nimirum, ex reliqua Graecia duo millia. WASS. Add. *Scaliger.* ad Eutrob. num. MDXCVI. DVCK.

Ἱερῆς] Difficile dictu est, quinam fuerint Ἱερῆς, nemo enim praeter *Thucydidem* de iis, (quod legerim) loquutus est. Scintillam tamen lucis facit *Callimachus* in Delum, vbi ait:

Δεύτερον ἱερὸν ἄστυ καὶ ὕστια Μηλίδος αἴης
Ἔρχαστται etc.

Hic enim cum *Thucydide* videtur quandam vrbem vel regionem Melienfium sacram vocare, eo quod primitias Apollini quotannis missas a Dodonaeis, qui etiam sacri erant, recipiebant. Vide *Palmer.* ad Gr. Auct. p. 277. HVDS.

Δωριεῖς] Vid. *Strabon.* et *Steph.* voc. Δώριον. *Plin* IV, 5. et V, 29. WASS. De Dorio metropoli Lacedaemoniorum supr. I, 107. Quae paullo post hic leguntur, γνώμην εἶχον — τιμωρεῖν, sunt in *Stephano* de Vrbib. voc. Δώριον, sine nomine auctoris. DVCK.

Ἐν Δελφοῖς τὸν θεὸν ἐπήροντο] Ex more Graecorum coloniam deducturorum, de quo *Spanhem.* ad Callim. Hymn. in Apoll. v. 57. Mox οἰκισταὶ τρεῖς, Duces coloniae, vt apud Romanos Triumuiri deducendae coloniae. *Idem* ibid. DVCK.

Τῆς δὲ θαλάσσης εἴκοσι] Perhibet tamen *Strabo* (l. 9.) hanc

92. Sub hoc ipsum tempus Lacedaemonii Heracleam, quae est in agro Trachinio, missa colonia condiderunt, hac de causa. Melienses in tres partes vniuersi distinguuntur, in Paralios, Hierenses. et Trachinios. Ex his autem Trachinii ab OEtaeis finitimis bello attriti, initio quidem se ipsos Athenienſibus adiungere statuerant: sed veriti, ne illi parum fideles sibi essent, Tisamenum legatum elegerunt, quem Lacedaemonem miserunt, cum ipsis autem et Dorienses, quae est Lacedaemoniorum metropolis, legatos miserunt, vt idem peterent. Nam ipsi quoque ab OEtaeis grauissime vexabantur. Lacedaemonii autem his auditis, in animo habebant coloniam emittere, quod et Trachiniis et Dorienſibus opem ferre vellent. Simul etiam quod haec vrbs ad bellum aduersus Athenienses gerendum in loco opportuno sita esse ipsis videretur. nam et aduersus Euboeam *ibi* classem paratum iri, vbi traiectus breuis esset, et ad transitum in Thraciam vsui futuram. Et omnino oppidum illud *colonia eo missa* condere studebant. Primum igitur Deum, qui Delphis est, consuluerunt. Cum autem ille iussisset, colonos cum de suis, tum de populis circumcirca finitimis *eo* emiserunt: quinetiam aliorum Graecorum quisquis vellet, sequi iusserunt, exceptis Ionibus et Achaeis, et nonnullis aliis gentibus. Tres autem ex Lacedaemoniis, Leon, Alcidas, et Damagon, coloniae duces, et conditores fuerunt. cum autem eo peruenissent, vrbem a fundamentis denuo excitatam muro cinxerunt, quae nunc Heraclea vocatur, quadraginta ferme stadiorum spatio a Thermopylis, et viginti a mari distans. naualiaque praeparauerunt, eaque iuxta Thermopylas, ad ipsas earum angustias facere coeperunt, vt ea facile tueri possent. Bell. Pelop. an. 6. Olymp. 88. 3. V. C. Varr. 328.

93. Athenienses autem, cum haec vrbs a colonis vndique coactis conderetur, primum quidem timuerunt, hancque potissimum aduersus Euboeam condi putarunt, quod illinc ad Cenaeum Euboeae *promontorium* breuis esset traiectus. postea vero praeter opinionem *res* ipsis cessit. nihil enim mali inde *Athenienſibus* euenit. Cuius rei haec fuit causa: quia Thessali, qui rerum illarum potiebantur, et quorum in agro condebatur, veriti, ne praepotentes accolas haberent, assiduo bello nouos colonos premebant, donec eos attritos in pauciſſimos redegerunt, quamuis initio permulti fuissent. Quilibet enim hanc vrbem, quam Lacedaemonii condebant, stabilem fore sperans, *eo* confidenter ibat. Veruntamen vel ipsi Lacedaemonii magistratus, qui *illuc* proficiscebantur, *illius ciuitatis* res maxime labefactarunt, et vrbem infrequentem reddiderunt, quod plurimos deterruissent; asperius, quinetiam nonnullis in rebus perperam *ipsis* imperantes. quamobrem populi finitimi facilius eos iam superabant.

Ἀθηναίοις προσθεῖναι] κατὰ προσθήκην ὅπλων. παραδῦναι. ὥστε συμμάχους εἶναι. Μὴ ὑ σφίσι πιστοὶ ὦσιν] οἱ Ἀθηναῖοι ὑμλονότι. Καὶ ἅμα τῷ πρὸς Ἀθηναίους πολέμῳ] καὶ ἅμα διὰ τὸν πρὸς Ἀθηναίους πόλεμον. Ἐπί τε γὰρ τῇ Εὐβοίᾳ] κατὰ τῆς Εὐβοίας. Ὡς ἐκ βραχέος] τυτέσι, ῥᾳδίως τὴν διάβασιν εἶναι, σενῆς ὅσης τῆς ἐν μέσῳ θαλάσσης. Ἐτείχισαν τὴν πόλιν ἐκ παινῆς] ὁμλονότι κρηπῖδος. Μάλιστα] ἀντὶ τοῦ κατὰ ἀκρίβειαν. Καὶ ἤρξαντο κατὰ Θερμοπύλας] ἤρξαντο (φησὶ) κατ' αὐτὸ τὸ σενὸν, ὅπως εὐφύλακτα αὐτοῖς γένηται. τὸ γὰρ ἐν σενῷ ὂν τόπῳ ῥᾳφκλές ἐστι. Καὶ ἐνόμισαν ἐπὶ τῇ Εὐβοίᾳ] κατὰ τῆς Εὐβοίας. Καὶ ὧν ἐπὶ τῇ γῇ ἐπίζετο] κώλυμα ἐκεῖνοι ἦσαν τοῦ αὐξηθῆναι τὴν πόλιν. Παροικοῦσιν] ἐν γειτόνων ὦσι. Νεοκατασάτοις] νεωστὶ οἰκήσασιν. Ἐξετρύχωσαν] ἐβάπτισαν. Γενομένης τοπρῶτον] ἤγουν, κατὰ τὴν πρώτην οἴκησιν. Οὐ μέντοι ἤκισα] οὐχ ἧσσον δὲ οἱ ἄρχοντες οἱ πεμπόμενοι ἐκεῖ ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἐξετρύχωσαν τὴν πόλιν, καὶ κώλυμα ἐγένοντο τοῦ αὐξηθῆναι αὐτὴν εἰς ἄλια πράγματα, ὁ κακῶς ὠικοῦντες. Οἱ πρόσοικοι] οἱ Θεσσαλοὶ, καὶ Οἰταῖοι. Ὃν ἐν τῇ Μήλῳ] ὃν κατείχοντο καὶ διέτριβον χρόνον ἐν τῇ Μήλῳ. Σφίσι

vrbem a portu XL, non vero XX. stadiis abesse. Vide *Berkelium* ad *Stephanum* περὶ πόλεων. HVDS.

Καθίσασθαι] i. e. Euboeam peti. dass es auf Euboea angesehen sey. Ita Heilman. GOTTL.

Καθίσασθαι] Non video, cur non simplicius vertatur, *consſtitui*, statui, poni, nempe vrbem, coloniam; vbi enim occurrit καθίσασθαι eo sensu, quo vult B. Gottl. Certe h. l. nil opus est illo. BAVER.

Κήναιον] Vid. *Strabon.* IX. p. 651. *Plin.* IV, 512. Ibi Κηναῖα Iouis fanum, inquit *Scylax*. *Sophocles* Trachin. 765. Ἀκτή τις ἀμφίκλυστος Εὐβοίας ἄκρον Κήναιον ἔστι, ἔνθα Πατρῴῳ Διὶ Βωμὸς ὁρίζει. et 1010. WASS. In *Scylace* cit Κηφήσιον, quod ibi emendat *Voſſius* pag. 51. *Edit. Gronou.* DAVES.

Νεοκατασάτοις] Pro νεωστὶ κατῳκισμένοις *Suidas* hac voc. *Pollux* IX, 18. νεοκατάσατος πόλις. WASS.

ϛδ'. Τȣ̃ δ' αὐτȣ̃ θέρους, καὶ περὶ τὸν αὐτὸν χρόνον, ὃν ἐν τῇ Μήλῳ οἱ Αθηναῖοι κατείχοντο, καὶ οἱ ἀπὸ τῶν τριάκοντα νεῶν Αθηναῖοι, περὶ Πελοπόννησον ὄντες, πρῶτον ἐν Ελλομένῳ τῆς [f] Λευκαδίας Φρȣρȣ́ς τινας λοχήσαντες διέφθειραν, ἔπειτα ὕϛερον ἐπὶ Λευκάδα μείζονι ϛόλῳ ἦλθον, Ακαρνᾶσί τε πᾶσιν, οἳ πανδημεὶ, πλὴν [g] Οἰνιαδῶν, [h] ξυνέσποντο, καὶ Ζακυνθίοις, καὶ [i] Κεφαλλῇσι, καὶ Κερκυραίων [k] πεντεκαίδεκα ναυσί. καὶ οἱ μὲν Λευκάδιοι, τῆς τε ἔξω γῆς δῃȣμένης, καὶ τῆς ἐντὸς τȣ̃ ἰσθμȣ̃, (ἐν ᾗ καὶ ἡ Λευκάς ἐϛι, καὶ τὸ ἱερὸν τȣ̃ Απόλλωνος,) πλήθει βιαζόμενοι ἡσύχαζον. οἱ δὲ Ακαρνᾶνες ἠξίȣν Δημοσθένην τὸν ϛρατηγὸν τῶν Αθηναίων [l] ἀποτειχίζειν αὐτȣ́ς· νομίζοντες [m] ῥᾳδίως γ' ἂν ἐκπολιορκῆσαι, [n] πόλεώς τε αἰεὶ σφίσι πολεμίας ἀπαλλαγῆναι. Δημοσθένης δ' ἀναπείθεται κατὰ τὸν χρόνον τȣ̃τον ὑπὸ [o] Μεσσηνίων, ὡς καλὸν αὐτῷ, ϛρατιᾶς τοσαύτης ξυνειλεγμένης, Αἰτωλοῖς ἐπιθέσθαι, Ναυπάκτῳ τε πολεμίοις ȣ̃σι· καὶ, ἢν [p] κρατήσῃ αὐτῶν, ῥᾳδίως καὶ τὸ ἄλλο [q] Ηπειρωτικὸν τὸ ταύτῃ Αθηναίοις προσποιήσειν. τὸ γὰρ ἔθνος μέγα μὲν εἶναι τὸ τῶν Αἰτωλῶν, [r] καὶ μάχιμον, οἰκȣ̃ν δὲ κατὰ κώμας ἀτειχίϛȣς, καὶ ταύτας διὰ πολλȣ̃, καὶ σκευῇ [s] ψιλῇ χρώμενον, ȣ̓ χαλεπὸν ἀπέφαινον, πρὶν ξυμβοηθῆσαι, [t] καταϛραφῆναι. ἐπιχειρεῖν δ' ἐκέλευον πρῶτον μὲν [v] Αποδώτοις, [x] ἔπειτα δὲ Οφιονεῦσι, καὶ μετὰ τȣ́τȣς, [y] Εὐρυτᾶσιν (ὅπερ μέγιϛον μέρος ἐϛὶ τῶν Αἰτωλῶν· [z] ἀγνωϛότατοι δὲ γλῶσσαν καὶ Ωμοφάγοι εἰσὶν, ὡς [a] λέγονται) τȣ́των γὰρ ληφθέντων, ῥᾳδίως καὶ τἄλλα [b] προσχωρήσειν.

ϛε'. Ο δὲ, τῶν [c] Μεσσηνίων χάριτι πεισθεὶς, καὶ μάλιϛα νομίσας ἄνευ τῆς τῶν Αθηναίων δυνάμεως τοῖς Ηπειρώταις ξυμμάχοις μετὰ τῶν [d] Αἰτωλῶν δύνασθαι ἂν κατὰ γῆν ἐλθεῖν [e] ἐπὶ Βοιωτȣ̀ς διὰ Λοκρῶν τῶν Οζολῶν ἐς [f] Κυτίνιον τὸ Δωρικὸν, ἐν δεξιᾷ ἔχον τὸν Παρνασσὸν, ἕως καταβαίη ἐς Φωκέας, οἳ προθύμως ἐδόκȣν, κατὰ τὴν Αθηναίων ȣ̓ αἰεί ποτε φιλίαν, ξυϛρατεύειν, ἢ κἂν βίᾳ προσαχθῆναι. καὶ Φωκεῦσιν [h] ἤδη ὅμορος ἡ Βοιωτία ἐϛίν. ἄρας ȣ̃ν ξύμπαντι τῷ ϛρατεύματι ἀπὸ τῆς Λευκάδος, ἀκόν-

f Ἀρκαδίας *Marg. Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. *g* Οἰνιάδων *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Stephan.* 1. *Caſſ. Dan.* Aug. *h* Ξυνέποντο *Reg.* Mosqu. et deinde Ζακινθίοις. *i* Κεφαλῇσι *Ar. C. Dan. Gr.* *k* Πέντε καὶ δέκα, et Cap. 95. Πέντε καίδεκα *Gr.* *l* Περιτειχίζειν, vt conſtare videtur ex eo, quod dicit paulo infra, διὰ τῆς Λευκάδος τὴν ȣ̓ περιτείχισιν. *Ae. Port.* *m* Ῥᾳδίως τ' ἂν *Reg. Caſſ.* Aug. *n* Καὶ πόλεως ἀεὶ *Ar. C. Gr Dan.* Πόλεώς τε ἀεὶ *Reg. Caſſ.* Aug. *o* Μεσηνίων *Ar. C. Gr. Dan.* Paullo ante Δημοσθένης δὲ ἀναπ. *Gr.* *p* Κρατήσει *Gr.* *q* Ἠπειρωτικὸν τοσαύτῃ Ἀθην. *Dan.* *r* *Euripides* eos σακεσφόρȣς, *Homerus* μενεχάρμας appellat. *Hadſ.* mox ᾤκουν Mosqu. ſed correctum in ο, ſubiecto ι. *s* Πολλῇ, et inter verſus manu rec. γρ. ψιλῇ *Reg.* *t* Καὶ καταϛραφῆναι *Gr.* *v* Ἀποδότοις *Marg. Ar. C. Ald. Flor. Baſ.* Apodotorum meminit *Polyb.* l. 17. et *Liuius* lib. 32. c. 34. Hunc locum citat *Stephanus Byzant.* Sed vulgatae Editiones pro Ἀποδώτοις habent Ἀποβοιωτοῖς. Vide *Berkelium* ad *Steph.* p. 147. Ἀποδότοις *Dan.* *x* Ἔπειτα δὲ καὶ Ὀφιονεῦσι *C.* *y* De hac gente vide *Tzetzem* in Scholiis ad *Lycophronem*, et *Strab.* l. 10. Εὐρυτάσιν *Caſſ. Dan. Gr.* *z* Ἀγνώτατοι *Gr.* *a* Λέγεται *Ar.* Mosqu. *b* Προχωρήσειν *Cl.* Προȣχωρήσειν *Gr.* Et τὰ ἄλλα. Mosqu. τ' ἄλλα. *c* Μεσηνίων *Ar. C.* vt et paulo infra. *d* Αἰτωλῶν τῶν Ὀζολῶν, omiſſis intermediis *Gr.* quae deſunt, in marg. leguntur, praeter διὰ Λοκρῶν. *e* Ἐπὶ τȣ̀ς Βοιωτȣ̀ς *Cl.* *f* Κυντίνιον *Ar. C. Tzetzi* ad *Lycophronis* v. 1389. Κυτίνιον dicitur πόλις Δωριέων. *Hadſ.* Κυντίνιον *Gr.* Κυντώνιον *Dan.* *g* Ἀεὶ *Ar. C. Dan.* Mox ξυνϛρατεύειν *Gr.* *h* Ἡ δὴ *Gr.* mox ἐϛὶ Mosqu.

Τῆς Λευκαδίας] Ita ſolus *Mſ. Camerar.* videtur habuiſſe. Nam *Camerarius* ex eo nihil varietatis ad *Edit. Baſil.* in qua ita eſt, adnotauit. Ellomeni neminem, praeter *Thucydidem*, mentionem feciſſe, ſcribit *Palmer.* III. Graec. Antiq. 10. DVCK.

Ἐντὸς τȣ̃ Ἰσθμȣ̃] Poſtea inſula, ac deinde rurſus peninſula facta eſt: qua in re aliquantum inter ſe diſſentire videntur Viri Eruditiſſimi, *Voſſius* ad Scylacem pag. 29. *Palmer.* Graec. Antiq. III, 10. et *Dodwell.* §. VIII. Diſſertat. de Peripli Scylacis aetate. DVCK.

Ἀποτειχίζειν] Explicat *Harpocrat.* τὸ ἀπολαβεῖν τείχει, καὶ ἀποκλεῖσαι τῆς ἐξόδȣ. ἀποτετειχισμένος δὲ ὁ ἀπειλημμένος τῷ τείχει. et περιφράττων *Heſych.* De hiſtoria, quam hic exponit *Thucydides*, vid. etiam *Diodor.* p. 317. b. WASS.

Ἀποδώτοις] *Liuius* XXXII. Agraeos, *Apodotosque* et Amphilochos coniungit. v. *Polybium* pag. 1039. IDEM. *Polybio* XVII, 5. ſunt Ἀποδοτοὶ, et ſic in *Stephano* emendat *Palmer.* V. Graec. Ant. 7. Ἀποδοτοὶ, ὡς Βοιωτοί. at *Berkelius* Ἀποδωτοὶ cum ω. *Mſſ.* hic vtrumque habent. Sed ex eo, quod *Stephanus* dicit, ὡς Βοιωτοὶ, non poteſt confici, eum etiam voluiſſe ſcribi Ἀποδωτοί. Nam fere, quum ita loquitur, reſpicit ad flexionem et terminationem, ac tonum. Ita v. Ἀκαρνανία, Ἀκαρνὰν, ὡς Αἰνιὰν, Ἀτιντὰν, Ἀθαμάν: in Ἀκέλη, Ἀκελήσιος, ὡς Μενδήσιος, ὥστε Ἀκέλης εἶναι, ὡς Μένδης: et compluribus aliis locis. Qui a *Thucydide* Ὀφιονεῖς, eos a *Strabone* Ὀφιεῖς dici adnotant *Caſaub.* ad Strabon. X. p. 451. et *Palmer.* V. Graec. Ant. 5. de Eurytanibus *Palmer.* ibid. c. 6. et *Interpretes* Stephani. DVCK.

Τοῖς Ἠπειρώταις —] Ablat. abſol. GOTTL.

Τοῖς Ἠπειρ. ξυμμ.] ſcil. σὺν, quod ſaepe omittitur: vel, *per* ſocios Epirotas, *ope* eorum. Ablatiui vel Datiui non ſolent ſane ita poni; neque hic vtique requirantur. BAVER.

Κυτίνιον] Κυντίνιον *Ar. C.* perperam. Κύτινον *Tzetzes* ad *Lycoph. Plinius Cutinum.* At *Philochorus*, *Strabo* aliique receptam lectionem tuentur. Inſignis eſt locus *Enarratoris* Pindari a Geographis non adductus. Dores, οἰκȣ̃ντες πρότερον τὴν Πίνδον μίαν ȣ̃σαν τῆς τετραπόλεως τῆς ἐν Περιβοίᾳ [ἐπ' Εὐβοίᾳ male Sch. *Ariſtoph.*] ἀφικνȣ̃νται ἐς τὴν μεταξὺ Οἴτης καὶ Παρνασȣ̃ Δώριδα ἐξάπολιν ȣ̃σαν· ἔϛι δὲ Ἐρινεὸν, Κύτινον, Βοιὸν, Λίλαιον, Κάρφαια, Δρυόπη. WASS. Locus *Scholiaſtae* Pindari eſt in I. Pyth. 121. et fere ad verbum legitur in *Scholiis* Ariſtoph.

Bell. Pelop. an. 6. Olymp. 88. 3. V. C. Varr. 328.

94. Eadem aestate, et sub idem tempus, quo Athenienses in Melo detinebantur, illi quoque Athenienses, qui cum triginta nauibus circa Peloponnesum erant, primum quidem ad Ellomenum Leucadiae quosdam ex praesidiariis per insidias interfecerunt, deinde vero cum maiore classis apparatu, et cum omnibus Acarnanibus, qui cum frequentibus copiis, quas ex omnibus suae gentis ciuitatibus coëgerant, exceptis OEniadis, eos comitabantur, praeterea cum Zacynthiis, et Cephalleniis, et quindecim Corcyraeorum nauibus, aduersus Leucadem iuerunt. Atque Leucadii quidem, cum ipsorum ager tam extra quam intra Isthmum (vbi et ipsa Leucas est sita, et Apollinis templum) vastaretur, quod militum numero longe inferiores essent, quiescebant. Acarnanes vero Demosthenem Athenienſium ducem rogabant, vt eos circumuallaret. hanc enim vrbem facile expugnari posse, seque ciuitate sibi semper inimica liberatum iri putabant. Sed Demosthenes hoc ipso tempore verbis Messeniorum adductus est, vt crederet, e dignitate sua esse, cum tantus exercitus esset coactus, Aetolis bellum inferre, quod et Naupacto hostes essent. Et si hos superasset, reliquas quoque ciuitates, quae in illis Epiri partibus erant, in Athenienſium potestatem facile redacturum. Aetolorum enim gentem magnam illam quidem, et bellicosam esse: quia tamen in vicis nullo muro cinctis, idque longo interuallo inter se distantibus habitabat, et leui armatura vtebatur, eam non difficulter ab eo subigi posse demonstrabant, *si celeriter eam inuasisset*, antequam ipsa copiis omnium suarum ciuitatum in vnum coactis obuiam ipsi prodiret, vt saluti fortunisque communibus opem ferret. Suadebant autem, vt primum quidem inuaderet Apodotos, deinde vero Ophionenses, post hos Eurytanes, (quae est maxima Aetolorum pars. Sermone autem vtuntur perquam captu difficili, et carnibus crudis vescuntur, proinde et Omophagi vocantur.) His enim captis, caeteros etiam populos deditionem facile facturos.

95. Ille vero Messeniorum, qui in gratia apud eum erant, verbis adductus, praecipue vero, quia credidit, se sine Athenienſium copiis, *cum solis* Epiroticis sociis, et cum Aetolis posse itinere terrestri proficisci contra Boeotos, per Locros Ozolas, ad Cytinium Doricum, quod Parnassum ad dextram habet, donec descenderet ad Phocenses, qui propter amicitiam, quae ipsis cum Athenienſibus perpetuo quondam intercesserat, ad eandem militiam alacriter venturi, vel etiam per vim, qua cogerentur, profecturi videbantur. iam vero Boeotia Phocensibus est finitima. Cum omnibus igitur copiis, inuitis

πολεμίας] τοῖς Ἀκαρνᾶσι δηλονότι. Καὶ ταύτας διὰ πολλῶ] διασήματος δηλονότι. Καὶ σκεδῇ ψιλῇ χρώμενος] κόφῳ, ἀπηλλαγμένῳ σιδήρου. Οὐ χαλεπὸν ἀπέφαινον] ἀπέφαινον (φησὶ) ἑῳδίως δυνάμενον καταστραφῆναι, πρὶν ἀλλήλοις ἐπιβοηθῆσαι, καὶ συνελθεῖν πάσας τὰς πόλεις. Ὅπερ μέγιστον μέρος] οἱ Εὐρυτᾶνες. Ἀγνωσότατοι δὲ γλῶσσαν] οὐκ ἔχοντες τὴν διάλεκτον εὐκόλως γνωσθῆναι. Ῥᾳδίως καὶ τἆλλα προσχωρήσειν] τοῖς Ἀθηναίοις δηλονότι. Ὁ δὲ, τῶν Μεσσηνίων] τὸ ἑξῆς ὕτως, ὁ δὲ, πεισθεὶς, ἄρας ἀπὸ τῆς Λευκάδος, παρέπλευσε. τὰ γὰρ ἄλλα, διὰ μέσου. Τοῖς Ἠπειρώταις] σὺν μόνοις δηλονότι τοῖς Ἠπειρώταις συμμάχοις, καὶ Αἰτωλοῖς. Καὶ Φωκεῦσιν ἤδη ὅμορος ἡ Βοιωτία ἐστὶν] ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ δὲ τούτου Φωκεῦσιν ὅμορος ἡ Βοιωτία ἐστίν. Ἄρας ὧν] ὁ ὧν σύνδεσμος περιττός ἐστι, πρὸς γὰρ τὸ ἄνω ἐστὶν, ὁ δὲ, τῶν Μεσσηνίων χάριτι πεισθεὶς, ἄρας. ἀλλ' ἐτεὶ διὰ μακροῦ ἀνταπέδωκε, διὰ τοῦτο τὸν σύνδεσμον παρέλαβεν. Ἄλλως. ὁ ὧν σύνδεσμος, εἰ καὶ περιττὸς τῷ Ἀντύλλῳ δοκεῖ, ἐγὼ πάνυ ἀναγκαίως λέγω προσκεῖσθαι αὐτόν. τὴν βουλὴν γὰρ εἶπών, ἐπῆγαγε τὴν πρᾶξιν· ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν, ὑκῦν ἐνθυμηθεὶς, ἔπραττεν ὅπερ ἐνεθυμήθη. Κοινώσας δὲ τὴν ἐπίνοιαν] εἰς

Plut. 385. De eo *Palmerius* in Exercitat. p. 789. pronunciat, ὑδὲν ὑγιὲς, cuius sententiam probant ad Aristophanem Doctissimi *Interpretes*. *Cunon* in Biblioth. Photii Narrat. XXVII. Δῶρος δ' ὁ δεύτερος (nempe filiorum Hellenis) μοῖραν τοῦ λαοῦ λαβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς, ἀπῳκίζετο, καὶ ὑπὸ τὸν Παρνασσὸν τὸ ὄρος κτίζει πόλεις, Βοιὸν, Κτίνιον (recte in marg. Κυτίνιον) Ἐρινέον, (rectius alii Ἐρινεὸν) ἐξ ἧ Δωριεῖς. Add. *Thucyd.* I, 107. DVCK.

ξυστρατεύειν] Reisk. malit: ξυστρατεύειν. GOTTL.

ξυστρατεύειν] Nil opus, cum Reiskio legere, ξυστρατεύσειν, cum adsit αἰεὶ, et tamen pro futuro accipi possit praesens, vel ἂν subintellecto. BAVER.

Καὶ Φωκεῦσιν] τὸ ἤδη, vt Schol. notat, de loco adhibitum. Termino a quo tam loci, quam temporis, designando inservit. Abresch. 368. GOTTL.

Ἤδη ὅμορος] i. e. *statim* a Phocide incipiunt Boeotorum fines: satis inter se propinqui sunt, vt facilis ex alteris in alteros sit transcensus. BAVER.

Ἄρας ὧν] Recte hic *Scholiastes* de particula ὧν: nam inservit epanalepsi post interiectam parenthesin. Exempla e Xe-

των [i] τῶν Ακαρνάνων, παρέπλευσεν ἐς [k] Σόλλιον. κοινώσας δὲ τὴν ἐπίνοιαν τοῖς Ακαρνᾶσιν, ὡς ὀ προσεδέξαντο, διὰ τῆς Λευκάδος [l] τὴν ὀ περιτείχισιν, αὐτὸς τῇ λοιπῇ ϛρατιᾷ, [m] Κεφαλλῆσι, καὶ Μεσσηνίοις, καὶ Ζακυνθίοις, καὶ Αθηναίων τριακοσίοις τοῖς ἐπιβάταις τῶν σφετέρων νεῶν (αἱ γὰρ πεντεκαίδεκα τῶν Κερκυραίων ἀπῆλθον νῆες) ἐϛράτευσεν ἐπ' Αἰτωλούς. [n] ὡρμᾶτο δὲ ἐξ [o] Οἰνεῶνος τῆς Λοκρίδος. οἱ δὲ Οζόλαι οὗτοι [p] Λοκροὶ ξύμμαχοι ἦσαν, καὶ ἔδει αὐτοὺς πανϛρατιᾷ ἀπαντῆσαι τοῖς Αθηναίοις ἐς τὴν [q] μεσόγειον. ὄντες γὰρ ὅμοροι τοῖς Αἰτωλοῖς καὶ ὁμόσκευοι, μεγάλη [r] ὠφέλεια ἐδόκουν εἶναι ξυϛρατεύοντες, μάχης τε ἐμπειρίᾳ τῆς ἐκείνων, καὶ χωρίων.

ϛϛ΄. Αὐλισάμενος δὲ τῷ ϛρατῷ [s] ἐν τοῦ Δίος τοῦ [t] Νεμείου τῷ ἱερῷ, (ἐν ᾧ Ησίοδος ὁ ποιητὴς λέγεται ὑπὸ τῶν ταύτῃ ἀποθανεῖν, χρησθὲν αὐτῷ ἐν Νεμέᾳ τοῦτο παθεῖν,) ἅμα τῇ ἕῳ ἄρας ἐπορεύετο ἐς τὴν Αἰτωλίαν. καὶ αἱρεῖ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ Ποτιδανίαν, καὶ τῇ δευτέρᾳ [v] Κροκύλιον, καὶ τῇ τρίτῃ [x] Τίχιον· ἐμενέ τε αὐτοῦ, καὶ τὴν λείαν ἐς [y] Εὐπόλιον τῆς Λοκρίδος ἀπέπεμψε. τὴν γὰρ [z] γνώμην εἶχε, τὰ ἄλλα καταϛρεψάμενος, οὕτως ἐπὶ Οφιονέας, εἰ μὴ βούλοιντο ξυγχωρεῖν, ἐς Ναύπακτον [a] ἐπαναχωρήσας, ϛρατεῦσαι ὕϛερον. τοὺς δὲ Αἰτωλοὺς οὐκ ἐλάνθανεν αὕτη ἡ παρασκευὴ, οὔτε ὅτε [b] τοπρῶτον ἐπεβουλεύετο, ἐπειδή τε ὁ ϛρατὸς [c] ἐσεβεβλήκει, πολλῇ χειρὶ ἐπεβοήθουν πάντες· ὥϛε καὶ οἱ ἔσχατοι Οφιονέων, οἱ πρὸς τὸν Μηλιακὸν κόλπον καθήκοντες, [d] Βωμιῆς καὶ Καλλιῆς, [e] ἐβοήθησαν.

ϛζ΄. Τῷ δὲ Δημοσθένει τοιόνδέ τι οἱ [f] Μεσσήνιοι παρῄνουν, ὅπερ καὶ τοπρῶτον· ἀναδιδάσκοντες αὐτὸν, τῶν Αἰτωλῶν ὡς εἴη ῥᾳδία ἡ αἵρεσις, ἰέναι ἐκέλευον [g] ὁτιτάχιϛα ἐπὶ τὰς κώμας, καὶ μὴ μένειν, ἕως [h] ἂν ξύμπαντες ἀθροισθέντες ἀντιτάξωνται, τὴν δ' ἐν ποσὶν [i] αἰεὶ πειρᾶσθαι αἱρεῖν. ὁ δὲ, τούτοις τε πεισθεὶς, καὶ τῇ τύχῃ ἐλπίσας, ὅτι οὐδὲν αὐτῷ ἠναντιοῦτο, τοὺς Λοκροὺς οὐκ ἀναμείνας, οὓς αὐτῷ ἔδει προσβοηθῆσαι (ψιλῶν γὰρ ἀκοντιϛῶν ἐνδεὴς ἦν μάλιϛα,) ἐχώρει ἐπὶ Αἰγιτίου, καὶ [k] κατὰ κράτος αἱρεῖ ἐπιών. ὑπέφευγον γὰρ οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἐκάθηντο [l] ἐπὶ τῶν λόφων τῶν ὑπὲρ τῆς πόλεως. ἦν γὰρ ἐφ' ὑψηλῶν χωρίων, ἀπέχουσα τῆς θαλάσσης ὀγδοήκοντα ϛαδίους μάλιϛα. οἱ δὲ Αἰτωλοὶ (βεβοηθηκότες γὰρ [m] ἤδη ἦσαν ἐπὶ τὸ Αἰγίτιον,) [n] προσέβαλλον τοῖς Αθηναίοις, καὶ τοῖς ξυμμάχοις, καταθεοντες

i Τῶν deest *Cass. Gr.* Aug. k Σόλιον *Reg. Cass.* Aug. Σόλλον *Gr.* Mosqu. et antea εἰς. l Scilicet, τὸ ἀτείχιστον, interpretante *Eustathio* ad *Homeri* Il. p. 84. Ed. Bas. Ἐπιτείχισιν Mosqu. m Κεφαλῆσι *Ar. C. Gr.* mox Ζακινθίας Mosqu. et deinde σφαιτέρων. n Ὡρμᾶτο δὲ desunt *Ar. C. Dan.* o *Stephanus Byzant.* in hac voce citat *Thucyd.* Sed in Veneta Florentinaque Editione legitur Οἰνὼν in recto, in Aliis Οἰνιών. *Huds.* Ἐξ Οἰνεῶν, cum superscripta emendat. rec. manus Οἰνεῶνος. *Reg.* Οἰνεῶν Mosqu. et antea Κερκύρων. p Λοκροῖς *Ald. Flor. Bas.* q Μεσόγειαν *Reg. Cass.* Mosqu. Aug. r Ὠφελία ἐ. ἐ. ξυστρατεύοντες *Gr.* ὠφελία et Aug. s Ἐντὸς Διὸς *Gr.* t Νεμίου *Dan.* Ἐν ᾗ Ἡσ. *Gr.* v Κρωκύλειον νῆσος Ἰθάκης· Θουκυδίδης τρίτῃ. *Steph.* περὶ πόλεων. Non dubito, quin haec verba *Thucydidis* innuat *Steph.* verum hic non insula, sed in opposita continente Aetoliae oppidum est. Vide *Holstenium* in *Steph.* p. 175. et *Palmerii* Graeciam antiquam p. 466. *Huds.* Κροκύλειον *Reg. Cass. Gr.* Aug. x Τείχιον *Ar. Gr.* atque ita legendum esse coniicit *Palmerius.* Nam hoc Graecum magis redolet, quasi esset diminutiuum vocis τεῖχος. Vide *Palmer.* Gr. Ant. p. 467. *Huds.* Τείχιον *Reg. Cass. Dan.* Τίχιον non Τείχιον *Gr.* Τειχίον Aug. Mosqu. et hic mox ἔμεινε. y Εὐπόλειον *Gr.* Εὐπάλιον *Cl.* atque ita p. 200. Εὐπάλιον *Reg.* Aug. Et sic videtur fuisse in *Cass.* nam abrasa erat pars literae ante λ, et infra Cap. 102. *Idem,* haud secus ac *Reg.* habet Εὐπάλιον. z Γνώμην εἶχεν ξυγχωρεῖν *Gr.* caetera desunt. *Huds.* Ξυνχωρεῖν *Gr.* Συγχωρεῖν *Reg. Cass.* Aug. mox τ' ἄλλα Mosqu. a Ἀναχωρήσας *Gr.* b Τὸ πρῶτον *Ar. C.* vt et paulo infra *Ar. C. Ald. Flor. Bas. Steph.* 1. Sic vtrobique etiam *Cass. Gr.* et infra *Dan.* Aug. vbique. c Ἐπεβεβλήκει *Gr.* d Βωμιεῖς καὶ Καλλιεῖς *Ar. C. Reg. Dan.* et ex emendat. recentis manus *Cass.* quod fuerat Βωμιῆς καὶ Καλλιῆς. antea Mosqu. τὸ Μηλ. κ. e Ἐπεβοήθησαν *Stephanus Byzant.* locum citans. *Huds.* f Μεσήνιοι *Ar. C.* g Ὅτι τάχιϛα *Ar. C. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass.* Aug. h Ἂν οἱ ξύμπαντες *Gr.* mox ἀντιτάξονται Mosqu. i Ἀεὶ *Ar. C. Reg. Cass. Gr.* Aug. k Κατακράτες *Ald. Flor. Bas. Steph.* 1. Aug. et sic fere vbique. l Ἐπὶ τῶν λόφων τῶν desunt *Dan.* m Ἤδη om. *Cl.* n Προσέβαλλον *Ar. Cass. Gr.* Τοῖς abest a *Reg.* Mosq. et paullo ante in hoc μάλιϛα ϛαδίους.

nophonte conlegit doctiss. *Raphelius* ad Marc. III, 31. *Lucianus* saepe ita adhibet. vid. Zeux. p. 577. de Conscrib. Histor. 639. Pseudom. 759. Et sic alii. Latinis eumdem vsum praestant *ergo, igitur,* et *itaque.* Quod paullo post Σόλλιον, id II, 30. Σόλιον edidit *Hudsonus.* Add. Notam illius ad V, 30. in Var. Lect. DVCK.

Τὴν ὀ περιτείχισιν] De hoc, et aliis huius generis actum est ad I, 137. DVCK.

Οἰνεῶνος] Vid. *Holsten.* et *Berkel.* ad Stephanum, et *Palmer.* V. Graec. Ant. 2. Infra Cap. 98. et 102. τὸν Οἰνεῶνα. Μεσόγειος et μεσόγεια, vti hic paullo post, ita etiam I, 120. permutantur. II, 102. ἐς τὴν μεσόγειαν. DVCK.

Ὁμόσκευοι] *Pollux* VI, 156. et X, 14. *Dionys. Halic.* in Arte Cap. XI. ὁμοσκεύους ποιῆσαι τοῖς ὁμοτίμοις. Explicat *Hesych.* in ὁμοσίπυοι. WASS. Vid. ad II, 96. et *Graeu.* ad Lucian. Toxar. pag. 67. DVCK.

Ἐν ᾧ Ἡσίοδος etc.] De morte *Hesiodi* vide *Plutarchum* in libello de Conuiuio septem Sapientum, et *Holstenii* notas ad *Stephanum Byzant.* in voce Νεμέα. HVDS. Vid. *Pausan.* Boeot. p. 772. *Plutarch.* in *Dioclis* conuiu. p. 162. Epitaphia collegit *Gyraldus* in Vita eius. His adiice ex schedis Barberinis:

ΧΑΙΡΕ ΔΙΣ ΗΒΗΣΑΣ ΚΑΙ ΔΙΣ ΤΑΦΟΝ ΑΝΤΙΒΟΛΗΣΑΣ
ΗΣΙΟΔ' ΑΝΘΡΩΠΟΙΣ ΜΕΤΡΟΝ ΕΧΩΝ ΣΟΦΙΗΣ.

Acarnanibus, a Leucade soluens, oram maritimam legens ad Sollium nauigauit. Consilio autem cum Acarnanibus communicato, cum illi hoc non admisissent, quod Leucadem circumuallare noluisset, ipse cum reliquis copiis Cephalleniorum, Messeniorum, Zacynthiorum, et trecentorum ex suis classiariis Athenienſium (nam quindecim Corcyraeorum naues abierant) Aetolis bellum intulit. Ex OEnone autem Locridis profectus est. Isti autem Locri Ozolae erant socii, eosque cum omnibus suis copiis in loca mediterranea proficiſci oportebat, vt illic Athenienſibus praesto essent. quod enim Aetolis essent finitimi, et armorum genere similes, cum propter peritiam pugnae, qua illi vtebantur, tum etiam propter locorum notitiam, eorum auxilium in hac expeditione magno vsui fore videbatur. Bell. Pelop. an. 6. Olymp. 88. 3. V. C. Varr. 328.

96. Cum autem in Iouis Nemeaei templo (in quo ab illius regionis incolis Hesiodus obiisse dicitur, cum oraculum accepisset, hoc sibi in Nemea euenturum) cum toto exercitu pernoctasset, sub auroram castris inde motis in Aetoliam est profectus. primoque die Potidaniam cepit; secundo, Crocylium; tertio, Tichion. ibique subſtitit: et praedam in Eupolion Locridis misit. nam in animo habebat, vbi caetera loca prius in suam potestatem redegisset, ita demum postea aduersus Ophionenses, Naupactum reuersus, nisi se dedere voluissent, cum suis copiis proficiſci. Sed hic apparatus Aetolos non latuit, imo ne tunc quidem quum primum consilium inibatur: et postquam *eius* exercitus *in Aetoliam* irrupit, omnes *Aetoli* ingenti manu ei obuiam iuerunt. ita vt illi, qui Ophionenſium sunt extremi, qui ad Meliacum sinum pertingunt, Bomienses et Callienses, opem *suis* tulerint.

97. Messenii vero *tunc etiam* idem, quod et initio, Demosthenis suadebant. *Nam* eum docentes, Aetolorum debellationem facilem esse, hortabantur, vt quam celerrime vicos *illorum* inuaderet, nec exspectaret, donec vniuersi, copiis in vnum contractis, ei occurrerent: sed *vicum* quemcunque proxime adiacentem expugnare semper conaretur. Ille vero his verbis adductus, et fortuna fretus, quod nulla in re ei aduersaretur, Locros, quos ipsi auxilium ferre oportebat, non praestolatus (velitum enim et leuis armaturae opera potissimum indigebat) aduersus Aegitium contendit, et aggressus expugnat. Nam oppidani fuga dilapsi fuerant, et tumulos oppido imminentes occupauerant. nam in locis excelsis erat situm, a mari distans octoginta ferme stadiis. Aetoli vero (iam enim ad Aegitium venerant, vt ei ferrent opem) Athenienses eorumque socios inuaserunt, et alii ex his, alii ex aliis tumulis decurrentes,

---

γνώμην προσθεὶς τὴν ἐνθύμησιν. Ὡς δ' προσεδέξαντο] διότι (φησὶ) βελομένων Ἀκαρνάνων, δ περιστειχίσθη. Τοῖς ἐπιβάταις] τοῖς ἐρέταις. Καὶ ὁμόσκευοι] τῇ αὐτῇ σκευῇ χρώμενοι. ἦγεν ψιλῇ. Ἀπὸ τῶν ταύτῃ] ἦγεν. ὑπὸ τῶν ἐνοικούντων ἐν ταύτῃ τῇ γῇ. Τὴν γὰρ γνώμην εἶχε γνώμην (φησὶν) εἶχεν, ἐπαναχωρήσας εἰς Ναύπακτον, ὅτω λοιπὸν ἐπὶ τὴς Ὀφιονέας στρατεύειν, εἰ μὴ βέλοιντο σπένδεσθαι τοῖς Αθηναίοις. Τοπρῶτον ἐπεβουλεύετο] ἀντὶ τοῦ, κατ' αὐτῶν ἐβουλεύετο αὖτη ἡ γνώμη, καὶ συνεστάττετο. Ὥσε καὶ οἱ ἔσχατοι Ὀφιονέων] οἱ ἐν ἐσχατιᾷ ὄντες τῶν τόπων τῶν Ὀφιονέων. Τῷ δὲ Δημοσθένει] τῷ δὲ Δημοσθένει τινόνδέ τι παρῆνει οἱ Μεσσήνιοι, ἰέναι αὐτὸν ἐπὶ κώμην ἑκάστην, διδάσκοντες αὐτὸν, ὅτι ῥᾳδία ἐστὶν ἡ αἵρεσις αὐτῶν, πρὶν συσφαφῆναι πάντας, καὶ ἅμα γενέσθαι. Ὡς εἴη ῥᾳδία ἡ αἵρεσις] ἡ κατάσχεσις. Ἀντιτάξωντοι] οἱ Αἰτωλοὶ δηλονότι. Τάτοις τε πειθόμενος, καὶ τῇ τύχῃ] τῇ ἐκοτῦ δηλονότι, ἐπεὶ εὐθέτοτε ἠναντιώθη αὐτῷ, ἐπράττε τὸ λεχθέν. Ἐλπίσας ὅτι εὖ] διαβήσας ταῖς ἐλπίσι τῆς τύχης. Οὓς αὐτῷ ἔδει προσβοηθῆσαι] ἐξ ὧν ἔδει βοήθειαν λαβεῖν κατὰ προσδηκην. Καὶ κατὰ κράτος αἱρεῖ ἐπιὼν] ἦγεν, μετὰ ἰσχύος καὶ δυνάμεως. Ὑπέφευγον γὰρ οἱ ἄνθρωποι] νοητέον τὸ, λαυθάνοντες. Τῶν ὑπὲρ τῆς πόλεως] τῶν ὑπεράνω τῆς πόλεως. Ὑπεχώρουν]

WASS. Huius Pindarum auctorem facit *Suidas* in τὸ Ἡσιόδειον γῆρας. DUCK.

Κρωκύλιον] Vid. Nos in Addendis. WASS. De Potidania *Palmer.* IV. Graec. Ant. 22. DUCK.

Τίχιον] *Liuius* (l. 36. c. 16, 19.) air, Tichiunta esse montis cacumen; vt Callidromus et Rhoduntia, cui assentitur *Appianus*, qui Τειχοῦντα scribit. HUDS.

Εὐπόλιον] *Stephanus* Εὐπαλίαν vocat. *Strabo* Εὐπάλιον. IDEM: *Palmer.* V. Graec. Ant. 2. DUCK.

Βωμιῶς] *Steph.* Βωμοὶ λόφοι Αἰτωλίας. *Strabo* X. p. 451. Εὔθιος ποταμὸς ἄρχεται ἐκ Βωμίων τῶν ἐν Ὀφιεῦσιν Αἰτωλικῶν ἐθνῶν, καθάπερ καὶ οἱ Εὐρυτᾶνες, καὶ Ἀγραῖοι. Genitif. Plethon Βωμιέων. WASS. Add. *Holsten.* ad Steph. et de Callienſibus *Palmer.* V. Gr. Ant. 22. DUCK.

Αἴγιτίῳ] Huius oppidi nulla apud Veteres memoria. WASS. De eius situ *Palmer.* III. Graec. Ant. 14. DUCK.

Ἦδη] Perperam abest a Cl. WASS.

ἀπὸ τῶν λόφων ἄλλοι ἄλλοθεν, καὶ ἐσηκόντιζον· καὶ ὅτε μὲν ἐπίοι τὸ τῶν Αθηναίων ϛρατόπεδον, ὑπεχώρουν, ἀναχωροῦσι δὲ ἐπέκειντο· καὶ ἦν [o] ἐπιπολὺ τοιαύτη ἡ μάχη, διώξεις τε καὶ ὑπαγωγαὶ, ἐν οἷς ἀμφοτέροις ἥσσους ἦσαν οἱ Αθηναῖοι.

ϛή. Μέχρι μὲν οὖν [p] οἱ τοξόται εἶχόν τε τὰ βέλη αὐτοῖς, καὶ οἷοί τε ἦσαν χρῆσθαι, [q] οἵδε ἀντεῖχον· τοξευόμενοι γὰρ οἱ Αἰτωλοὶ, ἄνθρωποι ψιλοὶ, ἀνεϛέλλοντο· ἐπειδὴ δὲ, τοῦ τε τοξάρχου ἀποθανόντος, οὗτοι [r] διεσκεδάσθησαν, καὶ αὐτοὶ ἐκεκμήκεσαν, καὶ ἐπιπολὺ τῷ αὐτῷ πόνῳ ξυνεχόμενοι, οἵ τε Αἰτωλοὶ [s] ἐνέκειντο καὶ ἐσηκόντιζον, οὕτω δὴ τραπόμενοι ἔφευγον· καὶ ἐσπίπτοντες ἔς τε χαράδρας ἀνεκβάτους, καὶ χωρία ὧν οὐκ ἦσαν ἔμπειροι, διεφθείροντο. καὶ γὰρ ὁ ἡγεμὼν αὐτοῖς τῶν ὁδῶν, Χρόμων ὁ [t] Μεσσήνιος, ἐτύγχανε τεθνηκώς. οἱ δὲ Αἰτωλοὶ ἐσακοντίζοντες, [v] πολλοὺς μὲν αὐτοῦ ἐν τῇ τροπῇ κατὰ πόδας αἱροῦντες, ἄνθρωποι ποδώκεις καὶ ψιλοὶ, διέφθειρον· τοὺς δέ πλείους, τῶν ὁδῶν ἁμαρτάνοντας, καὶ ἐς τὴν ὕλην ἐσφερομένους, ὅθεν διέξοδοι οὐκ ἦσαν, πῦρ κομισάμενοι περιεπίμπρασαν. [x] πᾶσά τε ἰδέα κατέϛη τῆς φυγῆς καὶ τοῦ ὀλέθρου τῶν ϛρατοπέδων τῶν Αθηναίων. μόλις τε ἐπὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὸν Οἰνεῶνα τῆς Λοκρίδος, ὅθεν περ καὶ ὡρμήθησαν, οἱ περιγενόμενοι κατέφυγον. ἀπεθανον δὲ τῶν [y] τε ξυμμάχων πολλοὶ, καὶ αὐτῶν Αθηναίων ὁπλῖται περὶ εἴκοσι μάλιϛα καὶ ἑκατόν· τοσοῦτοι [yy] μὲν τὸ πλῆθος, καὶ ἡλικία ἡ αὐτή· [z] οὗτοι βέλτιϛοι δὴ ἄνδρες ἐν τῷ πολέμῳ τῷδε ἐκ τῆς Αθηναίων πόλεως διεφθάρησαν. ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ ἕτερος ϛρατηγὸς [a] Προκλῆς. τοὺς δὲ νεκροὺς ὑποσπόνδους [b] ἀνελόμενοι [c] παρὰ τῶν Αἰτωλῶν, καὶ ἀναχωρήσαντες ἐς Ναύπακτον, ὕϛερον ἐς τὰς Αθήνας ταῖς ναυσὶν ἐκομίσθησαν. Δημοσθένης δὲ περὶ Ναύπακτον καὶ τὰ χωρία ταῦτα [d] ὑπελείφθη, τοῖς πεπραγμένοις φοβούμενος τοὺς Αθηναίους.

ϛθ'. Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, καὶ οἱ περὶ Σικελίαν Αθηναῖοι, πλεύσαντες ἐς τὴν Λοκρίδα, ἐν ἀποβάσει τέ τινι τοὺς προσβοηθήσαντας Λοκρῶν ἐκράτησαν, καὶ Περιπόλιον αἱροῦσιν, ὃ ἦν [e] ἐπὶ τῷ [f] Ἅλῃκι ποταμῷ.

ρ'. Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους Αἰτωλοὶ, προπέμψαντες πρότερον ἔς τε Κόρινθον [g] καὶ ἐς Λακεδαίμονα πρέσβεις, [h] Τόλοφόν τε τὸν Οφιονέα, καὶ Βοριάδην τὸν Εὐρυτᾶνα, καὶ Τίσανδρον τὸν [i] Απόδωτον, πείθουσιν ὥϛε ϛφίσι πέμψαι ϛρατιὰν [k] ἐπὶ Ναύπακτον, διὰ τὴν τῶν Αθηναίων ἐπαγωγήν. καὶ ἐξέπεμψαν [l] Λακεδαιμόνιοι περὶ τὸ φθινόπωρον τρισχιλίους ὁπλίτας τῶν ξυμμάχων. τούτων ἦσαν πεντακόσιοι ἐξ Ηρακλείας

o Ἐπὶ πολὺ *Gr.* et paullo post. ἡ ante μάχη d. Mosqu. p Perinde est, ac si dixisset, οἱ τοξόται αὐτῶν etc. *Steph.* in Append. ad Scripta al. de Dial. Att. p. 229. *Hudſ.* q οἱ δὲ *Reg. Caſſ.* Aug. antea καὶ ante οἷοί d. Mosqu. et mox ἀνεϛέλοντο. r Ἐσκεδάσθησαν *Cl.* s Ἔκειντο *Gr.* t Μεσήνιος ἔτυχε *Ar. C. Dan.* v Καὶ πολλοὺς μὲν αὐτοῦ ἐν τροπῇ *Ar. C.* καταπόδας mox Aug. x Πᾶσα δὲ *Ar. C.* πᾶσα τε Mosqu. (vt antea οἷοι τε,) et antea περιπίμπρασαν. y Τε deest *Ar. Reg.* Paullo post εἴκοσιν *Caſſ.* yy Μὲν δὴ Mosqu. z Οὗτοι δὴ βέλτιϛοι ἄνδρες *Ar. C. Dan.* a Πατροκλῆς *Ar. C. Dan.* Vide supra Ὕτερος pro ὁ ἕτερος *Reg.* b Ἀναιροῦντες *Cam.* c Ὑπὸ *Ar.* d Ὑπελήφθη *Cl.* e Ἐπὶ pro παρὰ. *Hudſ.* f Ἅλῃκι *Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. Τῷ om. *Gr.* Ἅλῃκι etiam *Gr.* Ἕλῃκι *Dan.* g Καὶ Λακεδ. *Gr.* h Τήλεφόν τε *Ar. C. Dan.* Mosqu. Mox Εὐρυτάνα *Gr.* Mosqu. i Ἀπόδοτον *Ar. C.* Mosqu. k Ἐς τὴν Ναύπακτον *Cl.* l Οἱ Λακεδ. *Gr.*

Διώξεις — ὑπαγ.] *Suidas* in ὑπαγωγάς. IDEM. Et *Auctor Etymol. M.* in ὑπάγει. DVCK.

Αὐτοῖς] Idem, quod hic de datiuo αὐτοῖς, etiam ad IV, 25. et VIII, 24. e *Stephano* adnotat *Hudſonus.* Tale quoque est Cap. 26. huius Lib. ὃς ἦν αὐτοῖς ναύαρχος, et paullo post hic, ὁ ἡγεμὼν αὐτοῖς τῶν ὁδῶν ἐτύγχανε τεθνηκώς. Sed tamen huiusmodi enallage casuum non semper procedit, et multa sunt huius generis, in quibus datiuus eodem modo ponitur, quo in lingua Latina is, quem datiuum adquisitionis vocant Grammatici, quo commodum vel incommodum significatur; vel potest dici abundare, vt datiui aliorum quorumdam pronominum. Vid. *Stephan.* d. Lib. p. 83. et 172. et *Perizon.* ad Aelian. II. Var. Hist. 20. et VII, 7. DVCK.

Βέλη αὐτοῖς] Reisk. legit βέλη, καὶ αὐτοῖς οἷοί τε. GOTTL.

Τὰ βέλη αὐτοῖς] Ordo est: οἱ τοξ. εἶχον αὐτοῖς, i. e. apud eos, vel: οἱ τοξ. αὐτ. εἶχ. i. e. οἱ τοξ. αὐτῶν. V. Ind. v. *Datiuus.* Quare opus nil fuit Reiskio mutatore. BAVER.

Ἀνεϛέλλοντο] Hes. expl. ὑπεχώρουν. f. huc respexit. Abresch. 369. GOTTL.

Ξυνεχόμενοι] Iudicat Reisk. aut ξυνεχομένοις legendum, aut οἱ γὰρ, quod sit pro οἱ γάρ. v. Abresch. p. 369. GOTTL.

Ξυνεχόμ. rel.] Reiskii ξυνεχομένοις pendeat ab ἐνέκειντο· nec male ita legit, quia alioqui καὶ redundet. Et paullo ante. BAVER.

Εἰσφερομένους] E Schol. int. videtur is legisse: ἐσφερομένους. Εἰσφρέω est, ingredior, int. ἐμαυτόν. v. Suidam. εἰσέφρησα, εἰσέδυσα ἑαυτὸν. potius ἐμαυτόν. GOTTL.

Εἰσφερομένους] Hoc quoque verbum aliter interpretari non poterat Schol. ac fecit; neque ideo aliter legisse censendus. Latine sit, illatos, inferentes se, eo concedentes. Non placent insueta vocabula sic obtrusa. BAVER.

Ἐπὶ τῷ Ἅλῃκι] De ἐπὶ pro παρὰ vid. Not. ad Cap. 91. in fin. WASS. De hoc fluuio agit *Cluuer.* IV. Ital. Antiq. 15. In *Strabonis* Edd. scribitur Ἅλῃξ Lib. VI. p. 260. τοῦ δὲ Ἅλῃκος ποταμοῦ, τοῦ διορίζοντος τὴν Ῥηγίνην ἀπὸ τῆς Λοκρίδος.

missilia *in eos* ingerebant. Et quoties Athenienſium exercitus *ipſos* inuadebat, ipſi pedem referebant: illis vero pedem referentibus inſtabant. Et huiusmodi pugna diu eſt commiſſa, dum alii alios mutuo inſequerentur, et viciſſim ſe reciperent, et in vtroque Athenienſes erant inferiores. Bell. Pelop. an. 6. Olymp. 88. 3. V. C. Varr. 328.

98. Quoad igitur illorum ſagittariis tela ſuppeditarunt, hisque vti potuerunt, hi *Aetolis* reſtiterunt. (nam Aetoli, quod leuiter armati eſſent, dum ſagittis peterentur, reprimebantur) at cum amiſſo ſagittariorum duce et iſti diſperſi, et ipſi defeſſi eſſent, quippe qui iamdudum eodem labore premerentur, et AEtoli ipſis inſtarent, et miſſilibus ipſos peterent, ita demum terga verterunt, fugaeque ſe dederunt. et incidentes in torrentium alueos exitu carentes, et in loca, quorum erant ignari, perdebantur. Nam Chromon Meſſenius, qui viae dux ipſis erat, iam obierat. Aetoli vero miſſilibus eos petentes, multos quidem eorum illic in ipſa fuga pedibus aſſequuti, quod eſſent homines pedum velocitate praeſtantes et leuiter armati, perdiderunt. Sed longe plures, qui a viis aberrauerant, et in ſyluam non peruiam ſe contulerant, allato *iniectoque* igne concremarunt. Denique fugae et interitus omne genus in Athenienſium exercitu cernebatur. Et qui ſuperfuerunt, ad mare, et OEneonem Locridis (vnde profecti fuerant) aegre fuga ſe recipere potuerunt. Perierunt autem cum ex ſociis multi, tum etiam ex ipſorum Athenienſium militibus grauiter armatis ad ſummum circiter centum et viginti. Atque tot quidem numero *fuerunt*, et eadem aetas *militaris omnibus erat*. Iſti igitur, qui reipublicae Athenienſis ciues, virique fortiſſimi erant, in hoc bello perierunt. periit etiam alter ex ducibus Procles. Cum autem ſuorum militum cadauera, fide publica interpoſita, ab Aetolis accepiſſent, et Naupactum rediiſſent, poſtea cum nauibus Athenas delati ſunt. Demoſthenes vero apud Naupactum, et in illius regionis locis remanſit, quod ob res a ſe *male* geſtas Athenienſes formidaret.

99. Per eadem tempora, Athenienſes etiam, qui circa Siciliam erant, cum in Locridem nauigaſſent, in quodam exſcenſu e nauibus in terram facto, Locros, qui *loco* auxilium ferebant, ſuperarunt, et Peripolium ceperunt, quod ſitum erat ad flumen Halecem.

100. Eadem aeſtate, Aetoli, qui iam antea Corinthum et Lacedaemonem legatos miſerant, Tolophum Ophioneuſem, et Boriadem Eurytanem, ac Tiſandrum Apodotum, *illarum ciuitatum Magiſtratibus* perſuaſerunt, vt ſibi copias contra Naupactum mitterent, propter Athenienſes *a Naupactiis* accerſitos et in oppidum introductos. Lacedaemonii vero ſub autumnum tria millia grauis armaturae ſociorum emiſerunt. Horum in numero fuerunt quingenti ex Heraclea vrbe * in agro Trachinio tunc

* Tunc recens apud Trachiniam conditam etc. *Valla.* HVDS.

ἐπὶ πόδα ἤρχοντο. Καὶ ἦν ἐπίπολὺ] διάτημα κατρὸ δηλονότι. Καὶ ὑπαγωγαὶ] ἀναχωρήσεις. Ἐν οἷς ἀμφοτέροις] ἤγων, τῇ τε διώξει καὶ ἀναχωρήσει. Μέχρι μὲν ὧν οἱ τοξόται] μέχρι μὲν ὧν αὐτοῖς εἶχον οἱ τοξόται βέλη. ἀντὶ τῶ οἱ τοξόται αὐτῶν. ἰδίωμα δὲ Ἀττικῶν ἡ τοιαύτη σύνταξις. Οἵδε ἀντεῖχον] ὅτοι οἱ Ἀθηναῖοι. Ἀνεχέλλοντο] ἀνεκρούοντο, ἀνεχώρων. Οὗτοι διεσκεδάσθησαν] καὶ αὐτοὶ ἐκεκμήκεσαν, ἐχ οἱ τοξόται, ἀλλ' οἱ ὁπλῖται. Τῶ αὐτῶ πόνω ξυνεχόμενοι] ἀντὶ τῶ, διώκοντες, ἢ ὑποχωρῶντες. Κατὰ πόδας αἰρῶντες] ἀντὶ τῶ συντόμως. Καὶ ἐς τὴν ὕλην ἐσφερομένες] εἰσδυομένες, κρυπτομένες. Τοσοῦτοι μὲν] ὁ μὲν, ἀντὶ τῶ δέ. Ἐπελείφθη τοῖς πεπραγμένοις] λείπει ἡ ἐπί. Ἐν ἀποβάσει τέ τινι] ἤγων, ἐν τόπω τινὶ ἀποβάντες. Ὁ ἐπὶ τῶ Ἀλκὶ ποταμῶ] ὁ ἐπὶ, ἀντὶ τῶ παρά. Διὰ τὴν τῶν Ἀθηναίων ἐπαγωγὴν] διὰ τὸ ἐπικεῖσθαι αὐτοῖς πρώην τὲς Ἀθηναίες. Ἐπεκηρυκεύετο] δι' ἐπικηρυκείας ἐμήνυε. Τὸν

Et in *Dionyſ. Perieg.* pag. 59. Ed. Rob. Steph. v. 367. ἐπὶ προχοῇσιν Ἀλκμος. Item in *Conon.* Narrat. V. apud *Photium* in Biblioth. *Priſcian.* quoque in metaphraſi v. 361. qua currit flumen *Alecis*. Sed in *Edd. Antigoni Caryſt.* Mirabil. Cap. I. Ἀλκῆ. Vir inſignis *I. Fr. Gronouius* e veſtigiis ſcripturae *libri Put.* nomen illius reſtituit Liuio XXIX, 7. vbi vulgo legitur *a Butroto* amni. *Ortelius* putat, eum a *Cicerone* VII. Epiſt. Famil. 20. et XVI. ad Attic. 7. Haletem, et a *Theocrito* V. Idyll. 123. et VII. 1. Ἄλεντα vocari. Sed in *Cicerone* legendum eſſe Heletem, qui Lucaniae fluuius eſt, oſtenderunt Doctiſſimi *Interpretes*. Nec Ἄλεντα *Theocriti* eſſe Ἄλκα, de quo hic *Thucydides*, probabile videbitur iis, qui legerunt, quae diſputat *Heinſius* Cap. XII. Lection. Theoc. DVCK.

Λακεδαιμόνιοι] Οἱ Λακεδαιμόνιοι *Gr.* bene. WASS.

τῆς ἐν Τραχῖνι πόλεως, τότε νεοκτίστου οὔσης. Σπαρτιάτης δ' ἦρχεν Εὐρύλοχος τῆς στρατιᾶς, καὶ ξυνηκολούθουν αὐτῷ [m] Μακάριος καὶ Μενεδαῖος οἱ Σπαρτιάται.

ρα'. Ξυλλεγέντος δὲ τοῦ στρατεύματος ἐς Δελφοὺς, ἐπεκηρυκεύετο Εὐρύλοχος Λοκροῖς τοῖς Οζόλαις. [n] διὰ τούτων γὰρ ἡ ὁδὸς ἦν ἐς Ναύπακτον; καὶ ἅμα τῶν Αθηναίων ἐβούλετο [o] ἀποστῆσαι αὐτούς. ξυνέπρασσον δὲ μάλιστα αὐτῷ τῶν Λοκρῶν [p] Αμφισσῆς, διὰ τὸ τῶν Φωκέων ἔχθος δεδιότες. καὶ αὐτοὶ [q] πρῶτον δόντες ὁμήρους, καὶ τοὺς ἄλλους ἔπεισαν δοῦναι, φοβουμένους τὸν ἐπιόντα στρατόν· πρῶτον μὲν [r] οὖν τοὺς ὁμόρους αὐτοῖς Μυονέας (ταύτῃ γὰρ [s] δυσεσβολώτατος ἡ Λοκρὶς) ἔπειτα [t] Ἰπνέας, καὶ [v] Μεσσαπίους, καὶ [x] Τριταιέας, καὶ [y] Χαλλαίους, καὶ [z] Τολοφωνίους, καὶ [a] Ησσίους, καὶ Οἰανθέας. [b] οὗτοι καὶ ξυνεστράτευον πάντες. [c] Ολπαῖοι δὲ ὁμήρους μὲν ἔδοσαν, ἠκολούθουν δὲ οὔ. καὶ [d] Υαῖοι οὐκ ἔδοσαν ὁμήρους, πρὶν αὐτῶν εἷλον κώμην, Πόλιν ὄνομα ἔχουσαν.

νβ'. Επειδὴ δὲ παρεσκεύαστο πάντα, καὶ τοὺς ὁμήρους κατέθετο ἐς [e] Κυτίνιον τὸ Δωρικὸν, ἐχώρει τῷ στρατῷ ἐπὶ τὴν Ναύπακτον, διὰ τῶν Λοκρῶν. καὶ πορευόμενος, Οἰνεῶνα αἱρεῖ [f] αὐτῶν, καὶ Εὐπόλιον. οὐ γὰρ προσεχώρησαν. γενόμενοι [g] δ' ἐν τῇ Ναυπακτίᾳ, καὶ οἱ Αἰτωλοὶ ἅμα ἤδη [h] προσβεβοηθηκότες, ἐδῄουν τὴν γῆν, καὶ τὸ [i] προάστειον, ἀτείχιστον ὄν, εἷλον. ἐπί τε [k] Μολύκρειον ἐλθόντες, τὴν Κορινθίων μὲν ἀποικίαν, Αθηναίων δὲ ὑπήκοον, αἱροῦσι. Δημοσθένης δὲ ὁ Αθηναῖος, (ἔτι γὰρ ἐτύγχανεν ὢν μετὰ τὰ ἐκ τῆς Αἰτωλίας περὶ Ναύπακτον,) προαισθόμενος τοῦ στρατοῦ, καὶ δείσας περὶ αὐτῆς, ἐλθὼν, πείθει Ακαρνᾶνας, χαλεπῶς, διὰ τὴν ἐκ τῆς Λευκάδος ἀναχώρησιν, βοηθῆσαι Ναυπάκτῳ. καὶ πέμπουσι μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τῶν νεῶν χιλίους ὁπλίτας· οἳ [l] ἐσελθόντες, περιεποιήσαντο τὸ χωρίον. δεινὸν γὰρ ἦν, [m] μὴ, [n] μεγάλου ὄντος τοῦ τείχους, ὀλίγων δὲ τῶν ἀμυνομένων, οὐκ [o] ἀντίσχωσιν. Εὐρύλοχος δὲ καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, ὡς ᾔσθοντο τὴν στρατιὰν [p] ἐσεληλυθυῖαν, καὶ ἀδύνατον ὂν τὴν πόλιν βίᾳ ἑλεῖν, ἀνεχώρησαν, οὐκ ἐπὶ Πελοποννήσου, ἀλλ' ἐς τὴν Αἰολίδα, τὴν νῦν καλουμένην Καλυδῶνα, καὶ Πλευρῶνα, καὶ ἐς τὰ ταύτῃ χωρία,

m Μακάριος etc. *Ar. C. Gr. Cl.* Forsan Μακάριος καὶ Μενεδαῖος, vt infra p. 210. *Hudſ.* Μακάριος *Reg. Caſſ.* Mosqu. qui et Μενέδατος, (vt Aug. Baſ.) et Σπαρτιᾶται. Id. antea, ἦρχε p. ἦρχεν, vt ſupra ναυσὶ, ante ἐκομίσθ. n Διὰ τοῦτο *Dan.* o Ἀποστῆναι *Reg.* p Ἀμφισσεῖς *C.* Ἀμφισῆς *Ar.* Ἀμφισεῖς *Reg.* Ἀμφισῆς *Caſſ.* Aug. Ἀμφισῆς σεῖς *Dan.* Ἀμφισσεῖς Mosqu. q Πρῶτον om. *Cl.* r Οὖν deeſt *Ar. C. Dan.* Mosqu. s Δυσεμβολώτατος *C.* Δυσεβολώτατος *Dan.* t Ἰπνέας *Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. v Μεσαπίους *Ar. Gr.* Μεταπίους omnino legendum cenſent *Steph.* et *Palmer.* Vide *Annott.* x Ita *Herodotus* et *Strabo.* Τριτοιέας *Ar. C.* Τριταίους *Stephano Byzant.* in v. Χάλαιον. Verum ſecundum *Steph.* Τριτειέας potius, ex voce Τριτεία. *Hudſ.* Τριτοιίας *Dan.* y Χαλαίους *Ar. C. Cl. Gr.* atque ita *Stephanus* περὶ πόλεων, totum hunc locum citans in v. Χάλαιον. Videſis p. 749. *Ed. Berkel. Hudſ.* Χαλαίους *Reg. Caſſ. Dan* Aug. qui et ante Ἀμφισῆς. z Κολοφωνίους *Ar. C.* et *Steph. Byzant.* in voc. Χάλαιον. Vide *Palmerii* Gr. Antiq. p. 552. a Ἡσσαίους *Marg. Ar. C.* Ἰσίους *Steph.* ibid. Ἡσσαίους *Dan.* Mosqu. qui et οἱ ἀνθέας. b Οὗτοι ξυνεστράτευον δὲ πάντες *Ar. C. Dan.* c Ὀλπιαῖοι *Gr* et *Cl.* in marg. Mosqu. Οἰανθέας Aug. d Υιαῖοι *Gr.* e Κυντίνιον *Ar. C. Gr.* f Αὐτὸν et ex emendat. rec. αὐτῶν *Reg.* αὐτὸν Mosqu. Οἰνεῶνα Aug. et Εὐπάλ. Mosqu. Εὐπάλιον *Reg.* hic, et alii *Codd.* qui pag. 203. g Δὲ ἐν τῇ *Gr.* h Προσβεβοηθηκότες *C.* Βεβοηθηκότες *Ar.* i Προάστιον *Gr.* Aug. ſed in ει corr. a m. 2. k Μολύκριον *Reg. Caſſ. Gr.* Aug. vid. Lib. II. Cap. 84. l Ἐπελθόντες *Ar. C. Gr. Dan.* Mosqu. Ἐπελθόντες τὸ χωρίον περιεποιήσαντο τὸ χωρίον *Gr.* Περιεποίησαν *Reg. Caſſ.* Aug. m Μὴ om. *Gr.* n Μεγάλου μὲν ὄντος *Cl.* o Ἀντισχῶσιν, Εὐρύλοχος καὶ οἱ *Gr.* p Εἰσεληλυθυῖαν *Ar.* paullo poſt Πελοπονήσου Mosqu. et ante νεῶν, Aug. ἐπὶ a m. 2.

Μακάριος καὶ Μενεδαῖος] Ita edi voluit Cl. *Waſſe* pro eo, quod ante legebatur, Μασσάριος καὶ Μενέδατος: recte, ſine dubio, Quod autem dicit *Thucydides* ξυνηκολούθουν αὐτῷ, indicare videtur, hos συμβούλους eiadditos fuiſſe a Lacedaemoniis, vt II, 85. et III, 69. DVCK.

Ἀμφισσῆς] *Ar.* Ἀμφισῆς, ſed cum σσ plerique omnes vtriuſque linguae auctores. WASS.

Μυονέας] Ita *Codices:* quibuscum conſentiunt *Pauſanias*, et *Stephanus:* alii Μύονες, vel Μύωνες. vid. *Pauſan.* VI, 19. locum hunc citantem. IDEM. Add. *Sylburg.* ad Pauſan. *Interpretes* Stephani in Μυονία et Μύων, et, qui de omnibus his locis agit, *Palmer.* V. Graec. Ant. 2. DVCK.

Δυσεσβολώτατος] *Ioſephus* XIV. Antiq. 5. δυσεμβολώτατος, atque ita *Thucydid. Mſ. C.* Δυσεκβολώτατος legit *Thom. Magiſter* in δυσπρόσοδος. WASS. *Thomam* emendandum eſſe *Thucydidem* inſpicienti liquet. Δυσέμβολος eadem ſignificatione dicunt *Plutarch.* et *Ariſtoteles* apud *Budaeum* in Commentar. pag. 436. et contra εὐέμβολος *Ariſtotel.* ibid. Δυσέμβολος quoque rurſum *Ioſeph.* XVII. Ant. 2. Et librarium *Cod. Dan.* hic δυσεμβολώτατος voluiſſe ſcribere e ductu literarum ſuſpicabatur *Vir doctiſſ.* qui *Cod.* hunc cum *Edit. Hudſoni* comparauerat. Ceterum *Budaeus* l. d. pag. 1068. hunc locum mendi ſuſpectum habet. Nam de adiectiuis in ος communis generis agens, quum multa memoraſſet, addit, hoc *Thucydidis* magis mirum, quam alia, videri poſſe: nec ſe meminiſſe alterum huiusmodi exemplum, ſi emendate legatur. Omnino credi par eſt, Virum πολυμαθέστατον iuſtas habuiſſe huius ſententiae cauſas: etſi, quae hae eſſe poſſint, me non adſequi fateor. DVCK.

Δυσεσβολώτατος] vid. Gloſſ. Maſc. hic eſſe, cum ſequatur ἡ Λοκρὶς, et aliis exemplis, quae Abr. collegit, Dil. p. 369. defendi poteſt, v. c. apud N. V. 110. τῶν κρατούντων ἀπορώτερος ἡ λῆψις. — GOTTL.

Ἰπνέας] Recte, vid. *Stephanum* Ἴπνος. WASS.

Μεσσαπίους] Μεταπίους omnino legendum eſſe colligunt *Viri Eruditi* ex *Stephano* in voce Χάλαιον, et ex *Polybii* lib. 5. vbi de expeditione Aetolica Philippi loquitur. Vide *Palmerii* Gr. antiq. p. 542. HVDS. Μεταπίους hic emendant *Henr.*

recens condita. His autem copiis praeerat Eurylochus Spartanus, eumque Maſſarius et Menedatus Spartani comitabantur. Bell. Pelop. an. 6. Olymp. 88. 3. V. C. Varr. 328.

101. Exercitu autem Delphis coacto Eurylochus caduceatorem ad Locros Ozolas praemiſit. nam per illorum regionem ad Naupactum iter erat, ſimul etiam eos ab Athenienſium ſocietate abducere volebat. Amphiſſenſes autem omnium Locrorum maxime eum adiuuabant, quia propter Phocenſium odium ſibi timebant. et cum ipſi primi dederunt obſides, tum etiam alios ad idem faciendum induxerunt, qui hoſtilis exercitus aduentum metuebant. Primum igitur Myonenſes ſibi finitimos (hac enim ager Locrenſis aditum habet difficillimum) deinde Ipnenſes, Meſſapios, Tritaeenſes, Challaeos, Tolophonios, Heſſios, et OEanthenſes. Iſti omnes etiam ad eandem expeditionem profecti ſunt. at Olpaei obſides quidem dederunt: ſed tamen alios ſequi noluerunt. Hyaei vero ne obſides quidem dederunt, priusquam vicus eorum nomine Polis ab hoſtibus eſt captus.

102. Poſtquam autem res omnes ad expeditionem neceſſariae comparatae fuerunt, *Eurylochus* obſidibus in Cytinio Dorico depoſitis, cum exercitu per Locrorum agrum Naupactum verſus contendit. Et dum iter faceret, Oeneonem ipſorum et Eupolium cepit; nam *Eurylocho* ſe adiungere noluerant. Cum in agrum Naupactium peruenieſſent, et Aetoli ſimul auxilium ei iam tuliſſent, agrum vaſtarunt, et ſuburbia nullis cincta muris ceperunt. Et Molycricum profecti, quae Corinthiorum quidem colonia erat, ſed Athenienſium imperio parebat, ceperunt. Demoſthenes vero Athenienſis (* adhuc enim poſt reditum ex Aetolia, vbi cladem acceperat, circa Naupactum agebat) cum hoſtilis exercitus aduentum praeſenſiſſet, et de ipſa *Naupacto* timeret, ad Acarnanes profectus, ipſis aegre (propter diſceſſum ex Leucade) perſuaſit, vt Naupacto ſubſidio venirent. Et cum eo mille grauis armaturae milites nauibus vectos miſerunt: qui vrbem ingreſſi, eam ſunt tutati. Metus enim vehemens erat, ne, cum magnus eſſet murorum ambitus, et pauci propugnatores, *vrbis incolae hoſtibus* reſiſtere non poſſent. Eurylochus vero, et qui cum eo erant, cum intellexiſſent, *Athenienſium* copias in vrbem ingreſſas, eamque expugnari non poſſe, ſe receperunt non in Peloponneſum, ſed in Aeolidem, quae nunc Calydon voca-

* Nam adhuc poſt reditum ab Aetolica clade circa etc. *Valla.* Nam adhuc, ab Aetolica expeditione, circa etc. *Acacius.* HVDS.

ἐπιόντα στρατόν] τῶν Λακεδαιμονίων. Ἐδήων τὴν γῆν] τὴν Ναυπακτίαν δηλονότι. Προχισθόμενος] αἴσθησιν λαβὼν τῆ στρατῆ ἐρχομένη. Ἐλθὼν, πείθει Ἀκαρνᾶνας χαλεπῶς] ἔπεισεν αὐτὲς δυσχερῶς. δυσχερῶς δὲ, διότι ὐκ ἐπείσθη αὐτοῖς περιτειχίσαι τὴν Λευκάδα. Καὶ πέμπουσι μετ' αὐτοῦ] τῆ Δημοσθένους. Δεινὸν γὰρ ἦν] δέος γὰρ ἦν, μήποτε, τῆ τείχους μεγάλου ὄντος, καὶ ἐξῆς.

Stephanus ad Dionyſ. Perieg. p. 153. *Holſten.* ad Stephan. v. Μέταπα, et *Palmer.* in Exercitation. p. 49. Hic tamen ſententiam videtur mutaſſe. V. Graec. Ant. 2. Et in Animadverſionibus *Mſſ.* ad *Dionyſ. Perieg*, et Adnotationes *H. Stephani:* nam ibi ad verba *Stephani*, hic Μεταπίας legendum eſſe, ſi *Polybium* nobis ſequendum putemus, adſcripſit: *at non eſt ſequendus: is enim locus eſt* ἔλκεσι βρύων. DVCK.

Τριταιέας] Vid. *Herodot.* VIII, 33. *Pauſan. Polyb.* p. 179. 383. 450. *Heſychium* in V. et *Strabonem* VIII, 525. apud Plinium *Tritaea.* WASS. *Holſten.* ad Stephan. in Τριταια, et *Palmer.* VI. Graec. Ant. 15. qui de aliis quoque, quos hic nominat *Thucydides*, conſulendi ſunt. Τολοφωνίας in *Stephano* ſcribendum eſſe ex ipſo *Steph.* in voc. Τολοφών oſtenderunt *Palmer.* loco, quem in Var. Lect. indicat *Hudſonus*, et pag. 543. et *Holſten.* ad Stephan. DVCK.

Καὶ Οἰανθέας] Ex hoc loco *Thucydidis* conſtat, apud *Polybium*, l. 5. pro Ταυθέων reponi debere Οἰανθέων, et Οἰανθεῖς apud *Scylacem* pro Εὐανθία. Vide *Pauſaniam* in Phocicis, *Plinium*, lib. 4. cap. 5. *Melam*, lib. 2. c. 3. *Polyaenum*, l. 8. *Palmerius.* HVDS. Οἰανθέας] Locri Ozol. gens. oppidum Οἰάνθεια *Pauſan.* Steph. Οἰάνθη. *Ptolem.* Εὐανθία corrupte. Corrige etiam *Polybium*, cuius exemplaria Οἰνάνθειαν ſeruant. *Martianus* VI, 8. *Oeanthe*, in quo portus Apollinis; ita ille ex *Plinio.* duo *Mſſ.* mendoſe *Teanthe. Melae* Oeanthia. Hodie *Pentagii.* WASS. Locus *Polybii*, quem *Palmerius* emendat Exercitat. pag. 50. eſt Lib. V. Cap. 17. Οἰνάνθεια, quod *Idem* habet IV, 57. corrigit etiam *Berkelius* ad Stephan. Οἰάνθη. De locis *Scylacis* et *Ptolemaei*, quorum in illo eſt Εὐανθίς, in hoc Εὐανθία, *Palmer.* l. d. et ad Scylac. pag. 32. et *Harduin.* ad Plin. IV. H. N. 3. DVCK.

Ὀλπαῖοι] *Gr.* et marg. *Cl.* Ὀλπιαῖοι minus ſincere. *Steph.* cum editis. vid. p. 208. 209. 210. WASS.

Ταῖοι] Ita *Codd.* et *Steph.* IDEM.

Οὐκ ἀντίσχωσιν] Οὐκ abeſt *Gr.* male. IDEM.

Αἰολίδα] Regionem, non oppidum, recte intelligit *Palmerius* IV. Graec. Antiq. 8. De altera huiusce nominis regio-

καὶ ἐς [q] Πρόσχιον τῆς Αἰτωλίας. οἱ γὰρ Ἀμπρακιῶται, ἐλθόντες πρὸς αὐτούς, πείθουσιν ὥστε μετὰ σφῶν Ἄργει τε τῷ Ἀμφιλοχικῷ καὶ Ἀμφιλοχίᾳ τῇ ἄλλῃ ἐπιχειρῆσαι, καὶ Ἀκαρνανίᾳ· ἅμα λέγοντες, ὅτι, ἢν τάχιστα [r] κρατήσωσι, πᾶν τὸ Ἠπειρωτικὸν Λακεδαιμονίοις ξύμμαχον καθεστήξει. καὶ ὁ μὲν Εὐρύλοχος, πεισθεὶς, καὶ τοὺς Αἰτωλοὺς ἀφεὶς, ἡσύχαζε τῷ στρατῷ περὶ τὰς χώρας τάσδε, [rr] ἕως τοῖς Ἀμπρακιώταις ἐκστρατευσαμένοις περὶ τὸ Ἄργος δέοι βοηθεῖν. καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

ργ'. Οἱ δ' ἐν τῇ Σικελίᾳ Ἀθηναῖοι, τῷ ἐπιγιγνομένῳ χειμῶνος, ἐπελθόντες μετὰ [s] τῶν Ἑλλήνων ξυμμάχων, καὶ ὅσοι Σικελῶν [t] καλὰ κράτος ἀρχόμενοι ὑπὸ Συρακουσίων, καὶ ξύμμαχοι ὄντες, ἀποστάντες αὐτοῖς ἀπὸ Συρακουσίων, [v] ξυνεπολέμουν, [x] ἐπὶ Νῆσαι, τὸ Σικελικὸν πόλισμα, ὃ τὴν ἀκρόπολιν Συρακούσιοι εἶχον, [y] προσέβαλλον· καὶ ὡς οὐκ ἐδύναντο ἑλεῖν, ἀπῆσαν. ἐν δὲ τῇ ἀναχωρήσει, ὑστέρους [z] Ἀθηναίων τοῖς ξυμμάχοις ἀναχωροῦσιν ἐπιτίθενται οἱ ἐκ τοῦ τειχίσματος Συρακούσιοι· [a] καὶ προσπεσόντες, τρέπουσί τε μέρος [b] τι τοῦ στρατοῦ, καὶ ἀπέκτειναν οὐκ ὀλίγους. καὶ μετὰ τοῦτο, ἀπὸ τῶν νεῶν ὁ Λάχης καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐς τὴν Λοκρίδα ἀποβάσεις τινὰς ποιησάμενοι καλὰ τὸν [c] Καϊκινὸν ποταμὸν, τοὺς προσβοηθοῦντας Λοκρῶν μετὰ [d] Προξένου τοῦ Καπάτωνος, ὡς τριακοσίους, μάχῃ ἐκράτησαν, καὶ ὅπλα λαβόντες, ἀπεχώρησαν.

ρδ'. Τῷ δ' αὐτῷ χειμῶνος καὶ Δῆλον ἐκάθηραν [e] Ἀθηναῖοι, κατὰ χρησμόν δή τινα. ἐκάθηρε μὲν γὰρ καὶ Πεισίστρατος ὁ τύραννος πρότερον αὐτὴν, οὐχ ἅπασαν, ἀλλ' ὅσον ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ [f] ἐφοράτο τῆς νήσου· τότε δὲ πᾶσα ἐκαθάρθη, τοιῷδε τρόπῳ· θήκας ὅσαι ἦσαν τῶν τεθνεώτων ἐν Δήλῳ, πάσας ἀνεῖλον, καὶ [g] τολοιπὸν προεῖπον μήτε ἐναποθνήσκειν ἐν τῇ νήσῳ, μήτε ἐντίκτειν, ἀλλ' ἐς τὴν Ῥήνειαν διακομίζεσθαι. ἀπέχει δὲ ἡ Ῥήνεια τῆς Δήλου σχεδὸν ὀλίγον, ὥστε Πολυκράτης ὁ Σαμίων τύραννος, ἰσχύσας τινὰ χρόνον ναυτικῷ, καὶ τῶν τε ἄλλων νήσων ἄρξας, καὶ τὴν Ῥήνειαν ἑλὼν, ἀνέθηκε τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Δηλίῳ, ἀλύσει δήσας πρὸς τὴν Δῆλον. καὶ τὴν [h] πεντετηρίδα τότε πρῶτον μετὰ τὴν κάθαρσιν ἐποίησαν οἱ Ἀθηναῖοι [i] τὰ Δήλια. ἦν δέ ποτε καὶ [k] τοπάλαι μεγάλη ξύνοδος ἐς τὴν Δῆλον, τῶν Ἰώνων τε καὶ περιοικίδων νησιωτῶν. ξύν τε γὰρ γυναιξὶ καὶ παισὶν ἐθεώρων, ὥσπερ νῦν ἐς τὰ Ἐφέσια Ἴωνες· καὶ

[q] Πρόσχιον *Gr.* [r] Κρατήσωσιν *Gr.* [rr] Verba ab ἕως ad βοηθεῖν def. Mosqu. [s] Τῶν ἄλλων ξυμμάχων *Ar.* [t] Κατακράτος *Ald. Flor Baſ. Steph.* I. [v] Ἐπολέμουν *Gr.* Omnia inter Συρακουσίων et ξυνεπολέμουν in *Caſſ.* omiſſa, ſed deinde in marg. ſcripta erant. *Idem* hic Συρακουσίων, et eadem manu alterum σ ſuper υ ſcriptum habebat. [x] Ἐπὶ Νίσαν *Ar. C.* Mosqu. Ἐπ' Ἴνησσαν malit *Cluverius* pag. 123. Sicil. Antiq. *Hudſ.* Ἐπὶ Νίσαν *Dan.* Ἐπ' Ἴνησσαν *Reg. Caſſ.* Aug. [y] Προσέβαλλον *Gr.* Mosqu. [z] Ἀθηναίοις *Gr.* [a] Καὶ προσπεσόντες μέρος τι τοῦ στρατοῦ ἀπέκτειναν οὐκ ὀλ. *Reg.* [b] Τι deeſt *Ar. C. Dan.* [c] Καικῖνον *Reg. Caſſ.* Aug. Καικηνὸν *Dan.* [d] Τοῦ προξένου *Cl.* [e] Οἱ Ἀθηναῖοι *Gr.* Mosqu. [f] Ἀφορᾶτο *Ar. C. Dan.* [g] Τὸ λοιπὸν *Ar. C. Caſſ.* Mosqu. [h] Πενταετηρίδα *Ar. C. Dan.* [i] Vide *Annot. Hudſ.* [k] Τὰ πάλαι *Ar. C.* itidemque paulo infra. Vbi etiam ita *Caſſ.* et hic Aug.

ne vid. *Scylacem* p. 36. *Scymnum* V. 696. *Liu.* XXXIII. 38. *Polyb.* 586. Theſſali etiam *Aeoles:* auctor *Diodorus.* Confer *Heſych.* in αἰολικόν. et pro αἰολικὸν lege αἰτωλικὸν, vel Αἰτωλικόν. *Pindar.* P. 195. 197. *Xenoph.* Hiſt. Gr. III. p. 530. hodie *Alyton.* Aeolis illa altera antea *Myſia.* Αἰολικὸν θέαμα pro Καλυδωνικὸν *Phauorinus.* WASS. Confer *Caſaubon.* Cap. I. Lection. Theocrit. et de Proſchio *Palmer.* IV. Graec. Antiq. 10. DVCK.

Ἐπὶ Νῆσαν] Forſan et hic locus eſt, quem *Strabo* (l. 6. p. 268.) vocat Ἴνησσαν et *Diodorus* Ἐννησίαν. Vide *Bocharti* Geogr. ſacr. l. 1. c. 28. p. 529. HVDS. *Cluverii* et *Bocharti* coniecturam hic legentium ἐπ' Ἴνησσαν confirmant *Reg.* et *Caſſ.* DVCK.

Δῆλον ἐκάθηραν] In inſula Delo Apollini ſacra nec parere fas fuit, nec mortuum ſepelire. Hinc (quod mortui in ipſa ſepulturae eſſent mandati) illa Deli κάθαρσις, quam non ſemel Athenienſes procurarunt. Vide *Diodor. Sic.* l. 12. et *Strab.* l. 10. De ritu vero Athenienſium in vrbe luſtranda vide *Meurſii* Attic. Lect. l. 4. c. 23. HVDS. Add. *Spanhem.* ad Callimach. Hymn. in Del. v. 1. et 277. DVCK.

Οὐχ ἅπασαν] Bis eſt ab Athenienſibus purgata Delus ex Apollinis reſponſo. Primo enim eam purgauit Piſiſtratus, vt narrat *Herodotus*, l. 2. Sed cum Piſiſtratus haud totam inſulam purgaſſet, ſed quantum duntaxat a templo quaqua verſus protpici poterat, rurſus eam Athenienſes integram iuſſu oraculi luſtrauerunt. Vide *Diodorum Sicul.* l. 12. et *Meurſii* Piſiſtratum. HVDS.

Ἐναποθνήσκειν] Male lat. moreretur; potius ad mortem aegrotaret, mortuusue in ea ſepeliretur, nec grauida inſtante partu ibi pareret. v. Abr. Dil. 370. GOTTL.

Ῥήνειαν] Ita ſcribunt *D. Halic. Steph. Scylax, Pauſanias, Strabo, Antigonus* Hiſt. Mir. *Aelian.* de Anim. Ῥηναίη *Herodotus* et *Hyperides.* Ῥήναια *Schol.* Theocriti ιζ'. 71. *Plutarch.* et Numi Seueri et Maximi Ῥηνία. *Athenaeus* XI, 488. Τράπεζα Ῥηνιουργὸς, *Plinius* Rhene. Olim Artemitis, et *Celadussa*, vt apud eundem *Anticlides* et *Hellanicus.* Apud *Suidam* Ῥήνεια et Ῥηνία. In *Heſychio* Ῥήνη. Vid. *Tournefort.* I, 243. et *Homeri* Schol. Il. β'. 728. Nunc Fermene *Sophian.* WASS. Add. I, 13. et quae de confuſis Deliorum et Rhe-

tur, et Pleuronem, et in alia illius regionis loca, nec non in Proſchion Aetoliae. Nam Ambraciotae ad eos profecti ipſis perſuaſerunt, vt ſecum Argos Amphilochicum, et caeteram Amphilochiam, et Acarnaniam aggrederentur. Simul etiam ipſis dixerunt, fore, vt, ſi haec in ſuam poteſtatem redegiſſent, tota Epirotica gens ſocietatem cum Lacedaemoniis contraheret. Eurylochus igitur horum verbis adductus, et dimiſſis Aetolis, circum illa loca cum exercitu conquieuit, donec Ambraciotis ad militiam profectis ad Argos ſubſidio venire oporteret. atque haec aeſtas exceſſit. Bell. Pelop. an. 6. Olymp. 88. 3. V. C. Varr. 328.

103. Sequente autem hyeme, Athenienſes, qui in Sicilia erant, cum ſociis Graecis, et *aliis* Siculis, quotquot violento Syracuſanorum imperio premebantur; et qui, cum *eorum* eſſent ſocii, defectione a Syracuſanis facta, ipſos in hoc bello iuuabant, Neſſam Siciliae oppidum, cuius arcem Syracuſani tenebant, aggreſſi ſunt. quum autem hoc expugnare non potuiſſent, abierunt. In ipſo autem receptu, Syracuſani, qui in arce erant, Athenienſium ſocios, qui extremum agmen claudebant, dum ſe reciperent, inuaſerunt. et impreſſione in illos facta, magnam exercitus partem in fugam vertunt, et non paucos occidunt. Poſtea vero Laches et Athenienſes, exſcenſu e nauibus in nonnulla Locridis loca facto, ad Caicinum fluuium, Locros, qui cum Proxeno Capatonis filio ad vim arcendam occurrerant, circiter trecentos, praelio ſuperarunt; armisque detractis, abierunt. Poſt Octob. 7.

104. Eadem hyeme, Athenienſes Delum etiam ex oraculo quodam luſtrarunt. Nam et ante Piſiſtratus tyrannus eam quidem luſtrauerat: ſed non totam; at tantum inſulae ſpatium, quantum a templo proſpici poterat. tunc vero tota hoc modo fuit expiata. Quaecunque in Delo defunctorum monumenta erant, omnia ſuſtulerunt, et edixerunt, nequis in poſterum in inſula moreretur, neque *mulier* in ea pareret: ſed in *inſulam* Rheneam transportarentur. Rhenea autem tam paruo interuallo a Delo diſtat, vt Polycrates Samiorum tyrannus, qui quondam ad aliquod tempus et claſſe polluit, et aliis inſulis imperauit, Rheneam etiam captam, Apollini Delio conſecrauerit, ad Delum catena religatam. Tunc quoque primum * Athenienſes poſt luſtrationem, feſta luſtralia, ludosque Deliacos, qui quinto quoque anno celebrabantur, inſtituerunt. Fuit autem et priſcis temporibus in Delo frequens Ionum, et accolarum in inſulis circumiacentibus habitantium conuentus. nam cum vxoribus et liberis ad ſpectacula conueniebant, vt nunc Iones ad ludos in Dianae Epheſiae honorem inſtitutos *confluere*

* Athenienſes Penteteridem, *id eſt luſtrum, vel quinquennales ferias*, Delia condiderunt. *Steph.* HVDS.

Πρὸς αὐτοὺς] πρὸς τοὺς μετ' Εὐρυλόχου. Ὥστε μετὰ σφῶν] τῶν Ἀμπρακιωτῶν. Ξυνεπολέμουν] αὐτοῖς δηλονότι τοῖς Ἀθηναίοις. Ἑτέροις Ἀθηναίων] ἦγον, μετὰ τοὺς Ἀθηναίους. Καὶ μετὰ τοῦτο] μετὰ τὸ τραπῆναι. Κατὰ χρησμόν δή τινα] κατὰ ὁρισμὸν χρησμοῦ. Θῆκαι ὅσαι ἦσαν] τάφοι. Ἀλύσει δήσας] ἐξάψας τῇ ἁλύσει τῆς Δήλου. Καὶ περικτιόνων νησιωτῶν] περικτίονες εἰσι καὶ ἀμφικτίονες, οἱ περιοικοῦντες. Ὅμηρος, Ἄλλους τ' αἰδεσθῆτε περικτίονας ἀνθρώπους, Οἱ περιναιετάουσιν. εὐκτίμενον δὲ, τὸ καλῶς οἰκούμενον. Ἐθεώρουν] τῆς θεωρίας καὶ πανηγύρεως μετεῖχον. Ἐς τὰ Ἐφέσια] εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος.

naeorum adpellationibus ſcribit *Caſaub.* ad Athen. IV, 22. DVCK.

Τὰ Δήλια] Vide *Meurſii* Graeciam Feriatam p. 83. HVDS. Et *Spanhem.* ad Inſcript. Hymn. Callimach. in Delum. Περικτίονες νησιῶται, quorum conuentum in Delum mox memorat *Thucydides*, ſunt incolae Cycladum, *Idem* ibid. ad v. 3. Θεωρεῖν hac ſignificatione cum praepoſitione εἰς dicit etiam *Lucian.* Timon. pag. 152. ἀλλ' οὐδὲ ἐθεώρησα οὐδὲ ἐγὼ πώποτε εἰς Ὀλυμπίαν; quod eſt ex *Ariſtoph.* Veſp. 1183. Ἐγὼ δὲ τεθεώρηκα πώποτ' ὀδαμοῦ, Πλὴν ἐς Πάρον. *Ludos ſpectatum venire* interpretatur *H. Stephanus: ad ſacra proficiſci, intereſſe ſacris, Reineſ.* VI. Var. Lect. 6. p. 463. Sed quod eſt in *Thucyd.* VIII, 10. καὶ εἰ Ἀθηναῖοι ἐθεώρων ἐς αὐτὰ, nempe τὰ Ἴσθμια, de iis dicitur, qui publice θεωροὶ mittebantur, de quibus *Spanhem.* l. d. v. 314. quemadmodum apud *Thucyd.* V, 18. θεωρεῖν κατὰ τὰ πάτρια, eſt, vt ibi *Schol.* θεωροὺς πέμπειν. Quae de Epheſiis hic tradit *Thucydides*, ea pluribus exſequitur *Dionyſ. Halic.* IV, 25. Add. *Spanhem.* ll. dd. et ad v. 279. vbi Poëta, πᾶσαι δὲ χοροὺς ἀνάγκει πόληες. DVCK.

ἀγὼν ἐποιεῖτο αὐτόθι καὶ γυμνικὸς καὶ μουσικός. [l] χορούς τε ἀνῆγον αἱ πόλεις. δηλοῖ δὲ μάλιστα Ὅμηρος, ὅτι τοιαῦτα ἦν, ἐν τοῖς ἔπεσι τοῖσδε, ἃ ἐστιν ἐκ προοιμίου [m] Ἀπόλλωνος,

[n] Ἀλλὰ σὺ Δήλῳ Φοῖβε μάλιστ' ἐπιτέρπεαι ἦτορ,
Ἐνθά τοι ἐλκεχίτωνες Ἰάονες ἠγερέθονται,
Αὐτοῖς σὺν παίδεσσι, καὶ αἰδοίης ἀλόχοισιν.
Οἱ δέ σε πυγμαχίῃ τε καὶ ὀρχηθμῷ καὶ ἀοιδῇ
Μνησάμενοι τέρπουσιν, ὅταν στήσωνται ἀγῶνα.

Ὅτι δὲ καὶ Μουσικῆς ἀγὼν ἦν, καὶ ἀγωνιόμενοι ἐφοίτων, [o] ἐν τοῖσδε αὖ δηλοῖ, ἃ ἐστιν ἐκ τοῦ αὐτοῦ προοιμίου. τὸν γὰρ Δηλιακὸν χορὸν τῶν γυναικῶν ὑμνήσας, ἐτελεύτα τοῦ ἐπαίνου ἐς τάδε τὰ ἔπη, ἐν οἷς καὶ ἑαυτοῦ ἐπεμνήσθη,

[p] Αλλ' ἄγεθ'; ἱλήκοι μὲν Ἀπόλλων, Ἀρτέμιδι ξύν,
Χαίρετε δ' ὑμεῖς πᾶσαι. [q] ἐμεῖο δὲ καὶ μετόπισθε
Μνήσασθ', [r] ὁππότε κέν τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
Ἐνθάδ' [s] ἀνείρηται [t] ξεῖνος ταλαπείριος ἐλθών,
Ὦ κοῦραι, τίς δ' [v] ὔμμιν ἀνὴρ ἥδιστος ἀοιδῶν
Ἐνθάδε πωλεῖται, καὶ τέῳ τέρπεσθε μάλιστα;
Ὑμεῖς δ' εὖ μάλα πᾶσαι ὑποκρίνασθε [x] ἀφήμως,
Τυφλὸς ἀνήρ, οἰκεῖ δὲ Χίῳ [y] ἐνὶ παιπαλοέσσῃ.

Τοσαῦτα μὲν Ὅμηρος ἐτεκμηρίωσεν, ὅτι ἦν καὶ τοπάλαι μεγάλη ξύνοδος καὶ ἑορτὴ ἐν τῇ Δήλῳ· ὕστερον δὲ τὰς μὲν χορεὰς οἱ νησιῶται [z] καὶ οἱ Ἀθηναῖοι μεθ' ἱερῶν ἔπεμπον. τὰ δὲ περὶ τὰς ἀγῶνας καὶ τὰ πλεῖστα [a] καθελύθη, ὑπὸ ξυμφορῶν, ὡς εἰκός, πρὶν δὴ οἱ Ἀθηναῖοι [b] τότε τὸν ἀγῶνα ἐποίησαν, καὶ ἱπποδρομίας, ὃ πρότερον οὐκ ἦν.

l Hoc ipsum testatur *Xenophon* ἐν τοῖς ἀπομνημονεύμασι. *Hudf.* *m* τοῦ Ἀπόλλωνος *Gr.* *n* Variantes Lectiones vide in *Annott. Hudf.* Mosqu. vſ. 1. ἀλλ' ὅτε Δ. Φ. μάλιστά γε θυμὸν ἐτέρφθης· vſ. 2. ἠγερέθοντο· vſ. 3. σὺν σφῇσιν τεκέεσσι γυναιξί τε σὺν εἰς ἀγυιάς· vſ. 4. ἔνθα τε πυγμ. καὶ ὀρχηστύϊ κ. ἀ. vſ. 5. καθίσσωσιν ῥ. τέρπονται. Aug. vſ. 1. vt in Mosqu. vſ. 2. vt in textu; 3. vt in Mosqu 4. itid. niſi, quod ἔνθα σε p. ἐ. τε· vſ. 5. καθίσωσιν ἀγ. *o* Ἐν τοῖσδ' αὖ *Gr.* *p* Ἀλλ' ἄγε δὴ λητὼ μὲν, etc. *Ald. Flor. Baſ.* Ἀλλ' ἄγεθ' ἱλήκοι μὲν *Gr.* Mosqu. Ἀλλ' ἄγεθ' ἱλήκοιμεν *Camer.* *q* Ἐμοῦ *Dan.* Mosqu. *r* Ὅποτε *Caſſ.* Ὁπότε *Gr.* *s* Ἄν εἴρηται *Gr.* *t* Ταλαπείριος Ἄλλος ἐπελθὼν *Cl. Gr. Ar. C.* Aug. *Marg.* et omnes alii *Mſſ.* excepto *Camerar.* Mosqu. ſed ἐλθὼν· (ſ. ἐλθ.) *v* Τμῖν *Caſſ. Dan. Gr.* Υ̓́μιν Mosqu. ὑμῖν Aug. *x* Ἀφ' ἡμέων *Marg.* ἀφήμως *Dan.* Mosqu. et ita manus recens in *Caſſ.* fecerat ex ἀφ-μως, ſed in marg. γρ. ἀφήμως. *y* Ἐν *Gr.* *z* Καὶ οἱ Ἀθηναῖοι non agnoſcit *Ar.* Οἱ d. Mosqu. *a* Κατελύθη *Gr.* *b* Τὸν ἀγῶνα τότε *Ar.* Τότε abeſt Mosqu. qui et συμφορῶν.

Δηλοῖ δὲ κ. τ. λ.] Contra Thucyd. diſputat Ruhnqu. Ep. crit. p. 9. GOTTL.

Ἐκ προοιμίου Ἀπόλλωνος] Προοίμιον pro Hymno, etiam alii dicunt. Vid. *Menag.* ad Laërt. VIII, 57. Sed de etymo aliter, ac plerique alii, qui ab οἶμη, id eſt ᾠδή, deriuant, ſentit *Schol.* β'. Aeſchyl. ad v. 7. Sept. cont. Theb. Τὸ τοῦ προοιμίου ὄνομα, inquit, οὐκ ἄλλο, ἢ τὸν ἔπαινον δηλοῖ. πρὸ γὰρ τῶν οἴμων καὶ τῶν ὠδῶν οἱ παλαιοὶ τοὺς ἐπαίνους ἤδον. ὥσπερ ἐστὶ καὶ τὸ ἐγκώμιον, τὸ ἐν κώμαις καὶ πότοις λεγόμενον. κώμας γὰρ ἐκάλουν τοὺς πανηγύρεις. Etſi autem ex hoc loco conſtat, *Thucydidem* Hymnum Apollinis, qui nunc quoque exſtat, pro genuino foetu Homeri habuiſſe; tamen ex eo non conſici poteſt, eum idem de omnibus aliis, qui ſub Homeri nomine circumferuntur, ſenſiſſe. Itaque paullo liberaliorem, quam par erat, puto fuiſſe *Menagium* l. d. ita ſcribentem, quaſi exiſtimet, hinc oſtendi, *Thucydidem* omnes, vt Homericos, agnouiſſe. Sed legi debent, quae de hoc argumento ſcripſerunt Viri Clariſſ. *Fabricius* II. Biblioth. Gr. 2, 4. et *Barneſius* ad Homer. Hymn. in Apoll. v. 1. et 169. DUCK.

Ἀλλὰ σὺ Δήλ.] De hymnis (inquit *Camerarius*) quibus *Homeri* nomen praeſcriptum eſt, etiam a *Veteribus* dubitatur, vtrum illic hos compoſuiſſet, atque huius in Apollinem neſcio quis Autor nominatur. Sed nobis *Thucydidis* teſtimonium ſatis eſſe poteſt, vt *Homericum* eſſe credamus. Editi autem ſunt illi ſane minus emendati, quod et *Aldus*, optimus et integer vir, teſtatus eſt. Atque adducti verſus a *Thucydide* ita expoſiti in ſcripto quodam exemplari reperti ſunt:

Ἄλλοτε Δήλῳ Φοῖβε μάλισά γε θυμὸν ἐτέρφθης
Ἐνθά τοι ἐλκεχίτωνες Ἰάονες ἠγερέθονται,
Σὺν σφῇσι καὶ τεκέεσσί τε σὺν εἰς ἀγυιάν,
Ἐνθά σε πυγμαχίῃ τε καὶ ὀρχηστύϊ καὶ ἀοιδῇ
Μνησάμενοι τέρπουσιν, ὅταν καθίσσωσιν ἀγῶνα.

Hactenus *Camerarius*, cuius quidem *Exemplari* conſentiunt et noſtra, niſi quod verſu 1. ἀλλ' ὅτε pro ἄλλοτε habent. v. 3. σὺν σφῇσιν τεκέεσσι γυναιξί τε σὺν etc. *Ar. C. Gr.* αὐτοῖς σὺν τεκέεσσι γυναιξίτε αἰδοίῃσιν *Cl.* v. 4. ἔνθά σε πυγμαχίῃ καὶ

solent. Illic autem gymnicum, musicumque certamen fiebat. Et ciuitates *eo* saltatorum choros mittebant. Quod autem haec ita se habuerint, Homerus in primis declarat, his versibus, qui sunt ex hymno Apollinis: Bell. Pelop. an. 6. Olymp. 88. 3. V. C. Varr. 328.

* Tunc tibi magnopere in Delo mens gestit Apollo,
Cum natis quoties cum coniugibusque frequentes
Iones in fluxa celebrant tua compita veste:
Cestibus et variis certamina sacra choreis
Oblectant, referuntque tuas modulamine laudes.

Quod autem Musices etiam certamen *ibi* fieret, et certaturi se conferrent, his quoque versibus indicat, qui sunt ex eodem Apollinis hymno. nam postquam Deliacum mulierum chorum celebrauit, suam laudationem his versibus finiuit, in quibus et sui ipsius mentionem fecit:

Verum agedum, nobis adsis cum Phoebe Diana,
Vos etiam cunctae me discedente valete:
Et memores estote mei posthac, homo siquis
Venerit huc alius peregre, dicatque Puellae,
Quis vir in his versans vnquam lepidissimus oris
Pectora praecipue demulsit vestra canendo?
Vos vno assensu sic respondete fauentes,
Vir qui luminibus captus Chion incolit altam.

His igitur argumentis Homerus manifeste probauit, vel priscis temporibus ingentem conuentum, et celebritatem in Delo fieri consueuisse. postea vero Athenienses, et insularum incolae, coetus quidem saltatorum cum sacris *eo* mittebant. Sed certamina, et caetera pleraque, vt credibile est, aduersis casibus exoluerunt, donec Athenienses certamen tunc instaurarunt, et equorum cursum addiderunt, quod ante non fuerat.

* Latinam horum verborum interpretationem oratione soluta scriptam, vbi res melius exprimuntur, vide in *Apollinis hymno.* HVDS.

Χορούς τε ἀνῆγον αἱ πόλεις] τῷ Ἀπόλλωνι. Ἐκ προοιμίου Ἀπόλλωνος] ἐξ ὕμνου. ὕμνους γὰρ τὰ προοίμια ἐκάλουν. Ἠγερέθονται] συναθροίζονται. Ἐν τοῖςδε αὖ] τοῖς ῥηθησομένοις. Ἐκ τοῦ αὐτοῦ προοιμίου] τοῦ εἰρημένου. Ἀφήμως] σιγῇ, ἡσύχα, ἀθρόως. Ἐνὶ παιπαλοέσσῃ] καταξήρῳ. Ἐτεκμηρίωσεν] διὰ τεκμηρίου ἐδήλωσεν. Ὑπὸ ξυμφορῶν] δεινῶν συμβεβηκότων. Πρὶν δὴ οἱ Ἀθηναῖοι] πρὶν ποιῆσαι τοὺς Ἀθηναίους τὸν ἀγῶνα. Ὥσπερ ὑποσχόμενοι] ἀντὶ τοῦ, ὥσπερ ὑπέσχοντο. περίφρασις ὁ τρόπος.

ὀρχηθμῷ καὶ etc. *Cl.* Variantes Lectiones, quae in reliquis versibus occurrunt, vide in *Appendice.* HVDS. Contulit in *Appendicem* quasdam variantes lectiones e versibus sequentibus, quae inter eas sub *Hudsoni* nomine lit. *p* et *t* adnotatae sunt. In his ceteri *scripti* cum *Camerariano* et *Hudsonianis* fere consentiunt. v. 1. Ἀλλ' ὅτε et reliqua, plane vt *Camer.* et *Hudson.* etiam *Reg. Cass. Gr. Dan.* v. 2. Ἔνθα το, et Ἰώνες *Gr.* v. 3. Σὺν σφίσι τεκέεσσι γυναιξί τε σὴν ἐς ἀγυιάν *Reg.* et *Cass.* sed pro ἀγυιάν ἄγνιαν, et in marg. γρ. ἀγυιὰν. Σὺν σφῖσι, non σφοῖσιν, vt *Hudson.* — ἄγνιαν *Gr.* Σὺν σφοῖσιν — ἀγυιὰν *Dan.* v. 4. Τε deest *Reg. Cass. Gr. Dan.* sed in hoc inferciuntur etiam alia hunc in modum: Καθήσωσιν. ἔνθα σε πυχμαχίῃ καὶ ὀρχίῃ καὶ ὀρχηστύϊ καὶ ἀοιδῇ. v. 5. καθέσωσιν tamquam e *Camerar.* edidit *Hudsonus*, et ita etiam *Reg. Cass. Dan.* sed in *Edit. Camerar.* est καθέζωσιν, et v. 3. ἀγύιαν, non ἀγυιὰν. *H. Stephanus* et *Portus* varietatem scripturae huius loci in fine libri quaeri iubent; sed deinde obliti sunt eam adnotare. In *Homeri Edit.* v. 146. et seqq. Hymn. Apoll. omnia ita leguntur, vt in vulgatis *Thucydidis*: nisi quod in primo eorum, qui paullo post laudantur, habent: Ἀλλ' ἄγε δὴ, Λητὼ μὲν, Ἄπολλόν τ', Ἀρτ. in 2. χαίρετέ γ' ὑμεῖς, et in 7. ὑποκρίνασθε ἀφ' ἡμέων. DVCK.

Ἀφήμως] Et Ruhnquen. Ep. Crit. I. p. 13. emendat εὐφήμως, quod iam viderat Kuster. ad Hes. s. h. v. GOTTL.

Ἀφήμως] Ferri potest ἀφήμως, si verteris, tacita voce, silenti, vix audienda; quia sequ. τυφλὸς ἀνήρ. Si tamen legeris εὐφήμως, legendum etiam erit ὑποκρίνασθ' εὐφ. BAVER.

Οἰκεῖ δὲ Χίῳ] Quomodo et qua de causa in Chium transfretaverit *Homerus*, refert *Herodotus* in libello de vita *Homeri.* HVDS.

ρέ. Τȣ̃ δ' αὐτȣ̃ χειμῶνος Αμπρακιῶται, ὥσπερ ὑποσχόμενοι Εὐρυλόχῳ τὴν ϛρατιὰν κατέσχον, ἐκϛρατεύονται [c] ἐπὶ Αργος τὸ Αμφιλοχικὸν τρισχιλίοις ὁπλίταις· καὶ [d] ἐσβαλόντες ἐς τὴν Αργείαν, καταλαμβάνȣσιν [e] Ολπας, τεῖχος ἐπὶ λόφȣ ἰσχυρὸν πρὸς τῇ θαλάσσῃ· ὃ ποτὲ Ακαρνᾶνες τειχισάμενοι, κοινῷ δικαϛηρίῳ ἐχρῶντο. [f] ἀπέχει δὲ ἀπὸ τῆς Αργείων πόλεως, ἐπιθαλασσίας ȣ̓σης, πέντε καὶ εἴκοσι ϛαδίȣς μάλιϛα. οἱ δὲ Ακαρνᾶνες, οἱ μὲν ἐς Αργος ξυνεβοήθȣν, οἱ δὲ, τῆς Αμφιλοχίας ἐν τȣ́τῳ τῷ χωρίῳ, ὃ Κρῆναι καλεῖται, φυλάσσοντες τȣ̀ς μετὰ Εὐρυλόχȣ Πελοποννησίȣς, μὴ λάθωσι πρὸς τȣ̀ς Αμπρακιώτας διελθόντες, ἐϛρατοπεδεύσαντο. πέμπȣσι δὲ καὶ ἐπὶ Δημοσθένην, τὸν ἐς τὴν Αἰτωλίαν [g] Αθηναίων ϛρατηγήσαντα, ὅπως σφίσιν ἡγεμὼν γίγνηται· καὶ ἐπὶ τὰς εἴκοσι [h] ναῦς Αθηναίων, αἳ ἔτυχον περὶ Πελοπόννησον ȣ̓σαι· ὧν ἦρχεν Αριϛοτέλης τε ὁ Τιμοκράτȣς, καὶ Ἱεροφῶν ὁ Αντιμνήϛȣ. ἀπέϛειλαν δὲ καὶ ἄγγελον οἱ περὶ τὰς Ολπας Αμπρακιῶται [i] ἐς τὴν πόλιν, κελεύοντες σφίσι βοηθεῖν πανδημεί· δεδιότες, μὴ οἱ μετ' Εὐρυλόχȣ [k] ȣ̓ δύνωνται διελθεῖν τȣ̀ς Ακαρνᾶνας, καὶ σφίσιν ἢ μονωθεῖσιν [l] ἡ μάχη γένηται, ἢ ἀναχωρεῖν βȣλομένοις ȣ̓κ ᾖ ἀσφαλές.

ρϛ'. Οἱ μὲν ȣ̓ν μετ' Εὐρυλόχȣ Πελοποννήσιοι, ὡς ᾔσθοντο τȣ̀ς ἐν Ολπαις Αμπρακιώτας ἥκοντας, ἄραντες ἐκ τȣ̃ Προσχίȣ, ἐβοήθȣν [m] κατὰ τάχος. καὶ διαβάντες τὸν Αχελῷον, ἐχώρȣν δι' Ακαρνανίας, ȣ̓σης ἐρήμȣ, διὰ τὴν ἐς [n] Αργος βοήθειαν, ἐν δεξιᾷ μὲν ἔχοντες τὴν Στρατίων πόλιν, καὶ τὴν φρȣρὰν αὐτῶν, ἐν ἀριϛερᾷ δὲ τὴν ἄλλην Ακαρνανίαν. καὶ διελθόντες τὴν Στρατίων γῆν, ἐχώρȣν διὰ τῆς [o] Φυτίας, καὶ αὖθις Μεδεῶνος παρ' ἔσχατα· ἔπειτα διὰ Λιμναίας. καὶ ἐπέβησαν τῆς Αγραίων, ȣ̓κέτι Ακαρνανίας, φιλίας δὲ σφίσι. λαβόμενοι δὲ τȣ̃ Θυάμȣ ὄρȣς, ὅ ἐϛιν [p] ἄγροικον, ἐχώρȣν δι' αὐτȣ̃, καὶ κατέβησαν ἐς τὴν Αργείαν νυκτὸς ἤδη. καὶ διεξελθόντες μεταξὺ τῆς τε Αργείων πόλεως καὶ τῆς ἐπὶ Κρήναις Ακαρνάνων φυλακῆς, ἔλαθον, καὶ προσεμιξαν τοῖς ἐν Ολπαις Αμπρακιώταις.

ρζ'. Γενόμενοι δὲ ἀθρόοι, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ καθίζȣσιν [q] ἐπὶ τὴν Μητρόπολιν καλȣμένην, καὶ ϛρατόπεδον ἐποιήσαντο. Αθηναῖοι δὲ ταῖς [r] εἴκοσι ναυσὶν ȣ̓ πολλῷ ὕϛερον [s] παραγίγνονται ἐς τὸν Αμπρακικὸν [t] κόλπον, βοηθȣ̃ντες τοῖς Αργείοις· καὶ Δημοσθένης, [v] Μεσσηνίων μὲν ἔχων διακοσίȣς ὁπλίτας, ἑξήκοντα

c Ἐπὶ τὸ Ἄργος *Ar.* d Ἐκβαλόντες εἰς *Dan.* e Paulo infra Ὄλπη in singulari. *Hudſ. Gr.* vbique Ὀλπαὶ, Ὀλπὰς, et Ὀλπῆς, Ὀλπῶν, Ὀλπαῖς. f Ἀπέχει δ' ἀπὸ *Gr.* Antea Mosqu. ὁπότε Ἀκαρνάνες, et ita deinde, Ἀκαρνάνες. g Ἀθηναῖοι *Dan.* h Ναῦς τῶν Ἀθηναίων *Ar. C. Dan.* Mosqu. i Scilicet, τὴν Ἀμπρακίαν, vt ex ſequentibus liquet. *Hudſ.* Antea Ὀλπὰς Mosqu. k Μὴ δύνωνται *Ar. C.* Δεδιότες μετ' Εὐρυλόχȣ μὴ δύνωνται *Dan.* l *Codd. Mſſ.* ἢν pro ἡ habent. *Hudſ.* Mosqu. et mox Πελοποννήσιοι. m Κατατάχος *Ar. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. Mosqu. Aug. n Ἀργείȣς *C.* o Eadem vrbs eſt, quae *Polybio* φοιτεῖαι pluraliter vocatur, tractu temporis aliquantulum mutato nomine. Vide *Palmerii Gr.* Antiq. p. 391. 392. p Ἀγρεῖκον *Reg. Caſſ.* Aug. Mosqu. et hic antea, ȣ̓κ ἔτι Mox διαυτȣ̃ Aug. q Haec non ſunt intelligenda de Metropoli vrbe Aetoliae, ſeu Acarnaniae, vt vult *Stephanus*, ſed de quadam Olparum vrbis parte, quae ita vocabatur, vt ex ſequentibus patet. *Palmerius* in Exercitation. pag. 50. *Hudſ.* r Εἴκοσιν *Gr.* ναυσὶ Mosqu. et καὶ d. ante ϛρατόπ. s Παραγίνονται *Caſſ.* Mosqu. Aug. t Κόλπον omittunt *Cl. Reg. Caſſ.* Ἀμπρακιωτικὸν Mosqu. κὸν ſupraſcr. κόλπον a m. 2. Aug. v Μεσηνίων μὲν ἔχων ὁπλίτας διακοσίȣς *Ar. C. Dan.* Μεσηνίων et Mosqu.

Ἀμπρακιῶται] Ita *Mſſ.* v. Noſtrum II, 80. Ambracia olim Ἐπȣία et Παραλία Theſprotiae vrbs ad Arachthi oſtium ſita eſt, Lat. ſecundum *Ptolemaeum* XXXVIII, 20. vid. *Liuium* XXXVIII, 4. Ἀμπρακία *Herodotus*, et Noſter vbique, *Diodorus*, *Aelianus* Hiſt. Animal. XII, 40. *Dio Caſſius.* Altera ſcriptura per *b* (ſaepe enim alternant hae literae. vid. *Plutarch.* Quaeſt. Hellen.) et quam reliqui ſequuntur, Latini inprimis, et numi veteres, quos inſpeximus. Olymp. CIV. aliquanto eſt veterior, vt ex *Philiſto* patet. Hoc modo etiam ſcribit *Archeſtratus*, quem vertit *Ennius*, ἐν Γαϛερονομίᾳ, eiusque interpres: Charadrumque apud Ambraciaï. Neque aliter *Callimachus*, *Polybius*, *Damagetus* Anthol. III. *Scymnus*, *Steph. Harpocration*, *Africanus* Κεϛ. 325. et *Dionyſii* Codices vulgati: verum ibi ex Bodleianis *Mſſ.* omnino reponendum Ἀμπρακιήων. *Plinium* ſequitur *Martianus* pag. 209. vbi pro *Lycaonia*, *Codex C. C. C.* vetuſtiſſimus *Laconia* recte, et pro Butrorum *Butrotum*, lege Buthrotum. WASS.

Κοινῷ δικαϛηρίῳ] Deſcribit ex hoc loco *Stephan.* v. Ὄλπαι. DVCK.

Τοὺς ἐν Ὄλπαις Ἀμπρακιώτας ἥκοντας] Interpres, *Ambraciotas, qui apud Olpas erant, venire.* Sed non adparet, eos ab Olpis disceſſiſſe: nam et mox dicit, καὶ προσέμιξαν (οἱ Πελοποννήσιοι) τοῖς ἐν Ὄλπαις Ἀμπρακιώταις. *Fr. Portus* παραφράζει, Ambraciotas in armis eſſe, et *Olpas occupaſſe.* Ita ἐν Ὄλπαις pro εἰς Ὄλπας dictum erit, quod non inſolens eſt. *Theocrit.* III, 53. κατ' ἀγρίῳ ἐν πυρὶ βάλλω. *Lucian.* Ocyp. 830. ἦλθεν μὲν ȣ̓ν τοπρῶτον ὑγιὴς ἐν δόμοις. Vid. quae adnotantur ad *Aelian.* IV. V. H. 18. Et ſic fortaſſis defendi poteſt hoc *Luciani* de Sacrific. princ. τῶν ἄλλων θεῶν ἐν Οἰνέως πεπορευμένων, vt ſuppleatur datiuus ſubſtantiui οἴκῳ, vel alius. Sed potius puto legendum ἐς Οἰνέως, vt εἰς παιδοτρίβȣ, εἰς διδασκάλȣ, et alia cum verbis ſignificantibus motum ad locum. Apud *Thucyd.* tamen poſitura vocum non videtur permittere hanc interpretationem, et vix dubito, quin τοὺς ἐν Ὄλπαις

105. Eadem hyeme, Ambraciotae, * quemadmodum Eurylocho promiserant, quum eius exercitum retinuerunt, expeditionem aduersus Argos Amphilochicum suscipiunt cum tribus millibus grauis armaturae militum. et irruptione in agrum Argiuum facta, Olpas occupant, castellum in colle munitum, ad mare situm. quod Acarnanes quondam cum muniuissent, communi iuridici conuentus loco vtebantur. ab Argiuorum autem vrbe, quae est maritima, fere quinque et viginti stadiis distat. Acarnanes vero, partim quidem, copiis coactis Argos suppetias ferebant, partim vero, castra posuerunt in eo Amphilochiae loco, qui Fontes vocatur, obseruantes Peloponnesios, qui cum Eurylocho erant, ne clam ad Ambraciotas transirent. Mittunt praeterea cum ad Demosthenem, qui Athenienſium copias in Aetoliam *ante* duxerat, vt sibi dux esset; tum etiam ad viginti Athenienſium naues, quae circa Peloponnesum erant, quibus praeerat Aristoteles Timocratis, et Hierophon Antimnesti filius. Ambraciotae vero, qui apud Olpas erant, mittunt et ipsi nuntium in vrbem *Ambraciam*, rogantes, vt populus frequentibus copiis auxilium sibi ferret: quia verebantur, ne Eurylochus, et qui cum eo erant, Acarnaniam pertransire non possent; atque *ita* sibi vel aliorum praesidio nudatis proelium esset committendum, vel si domum redire voluissent, minime tutum esset. Bell. Pelop. an. 6. Olymp. 88. 3. V. C. Varr. 323.

106. Eurylochus igitur, ac Peloponnesii, qui cum eo erant, simul atque Ambraciotas, qui apud Olpas erant, venire intellexerunt, castris e Proschio motis, ad opem ipsis ferendam confestim proficiscuntur. Et Acheloo transmisso, iter per Acarnaniam faciebant, quae propter subsidium Argos missum praesidiis erat nudata, ad dextram quidem habentes Stratiorum vrbem et ipsorum praesidium, ad sinistram vero reliquam Acarnaniam. Cum autem Stratiorum agrum pertransissent, iuerunt per Phytiam, et rursus per extremos Medeonis fines; deinde per Limnaeam. *illinc* ingressi sunt in Agraeorum terram, quae non Acarnaniae iam, sed ipsis amica. Et Thyamum montem nacti, qui est incultus, per eum transiuerunt, et in agrum Argiuum descenderunt, cum iam nox esset. Cumque inter Argiuorum vrbem et Acarnanum praesidium, quod erat ad Fontes, clam transissent, cum Ambraciotis, qui apud Olpas erant, se coniunxerunt.

107. Iunctis autem castris, simul atque illuxit, consistunt ante vrbem, quae Metropolis appellatur, ibique castra fecerunt. Athenienses vero non multo post cum viginti nauibus ad sinum Ambracicum aduenerunt opem Argiuis laturi. Et Demosthenes cum ducentis grauis armaturae militibus Messeniis,

* Quemadmodum polliciti Eurylocho exercitum eius detinuerant etc. *Steph.* et *Acacius*. *Id est*, Eam expeditionem suscipiunt, quam se suscepturos pollicendo, ab Eurylocho impetrauerant, vt cum suo exercitu a bello superſederet. HVDS.

Οἱ περὶ τὰς Ὄλπας] οἱ περὶ τὰς Ὄλπας Ἀμπρακιῶται, μήποτε ἄρα οἱ ἐν τῇ πόλει τῇ Ἀμπρακίᾳ. Ἀμπρακιῶται δ' ἴσως ἐδυνήθησαν διελθεῖν τὰς ἐν ταῖς Κρήναις Ἀκαρνᾶνας φυλάττοντας, καὶ τοὺς μετ' Εὐρυλόχου Πελοποννησίους, ὑφορώντων ἐν τῇ Μητροπόλει. Ἐς τὴν πόλιν] τὴν ἑαυτῶν δηλονότι. Καὶ διεξελθόντες μεταξὺ] οἱ μετὰ Εὐρυλόχου, φοβέμενοι παρά τε θάλατταν ὁδοιπορεῖν, διὰ τοὺς Ἀργείους, οἰκοῦντας ἐπὶ θαλάττῃ· καὶ διὰ μεσογείου, διὰ τὴν ἐν Κρήναις κωλύουσαν φυλακήν· μέσον τῆς τε τῶν Ἀργείων πόλεως καὶ τῆς φυλακῆς

sit, τοὺς ἐν Ὄλπαις ὄντας, vt paullo post πρεσέμιξαν τοῖς ἐν Ὄλπαις Ἀμπρακιώταις. Ἥκοντας quid sit, mihi non satis liquet; nisi forte de legatis, aut nunciis quibusdam ab Ambraciotis, qui Olpis erant, missis accipiendum est, vt Cap. 110. ἡ ἐκ τῶν Ὄλπων ἀγγελία Ambraciam missa. DVCK.

Ἥκοντας] Palm. legit, τοὺς Ἀμπρακ. Ὄλπας ἔχοντας et sub fin. cap. interpr. corrigit, qui ὄρος, ὅ — verterit, *montem incultum*; ipse reddit: qua incultus est. GOTTL.

Ἥκοντας] Palmerii emendatione carere liceat; qui si recte vertit, ὃ ἐστιν ἄγρ. legere idem debuit, ἢ ἐσ. ἄγρ. Sed neque hoc opus; describere montem voluit Thuc. BAVER.

Φυτίας] *Polybio* Φοιτεῖαι, inquit *Palmerius*. Corrige obiter *Suidam*, qui Φύττειον scribit. Vid. *Steph.* WASS.

Μεδεῶνος] Medionem scribit *Liuius*. Vid. *Polybium*. WASS. De Medeone agit *Palmer.* III. Graec. Ant. 5. De Agraeis IV, 3. *Liuii* locus est XXXVI, 11. *Polybii* e L. XVIII. ap. *Steph.* DVCK.

Κρήναις] Locus incertae positionis. vid. Cap. 105. Est et Boeotiae locus ἡ Κρήνη Schol. *Aeschyli* Pers. 483. WASS.

δὲ τοξότας Αθηναίων. καὶ αἱ μὲν νῆες [x] περὶ τὰς Ολπας τὸν λόφον ἐκ θαλάσσης [y] ἐφόρμου· οἱ δὲ Ακαρνᾶνες, καὶ Αμφιλόχων ὀλίγοι, (οἱ γὰρ πλείους ὑπὸ Αμπρακιωτῶν βίᾳ κατείχοντο,) ἐς τὸ Αργος ἤδη ξυνεληλυθότες, παρεσκευάζοντο ὡς [z] μαχούμενοι τοῖς ἐναντίοις. καὶ ἡγεμόνα τοῦ παντὸς ξυμμαχικοῦ αἱροῦνται [a] Δημοσθένην, μετὰ τῶν σφετέρων στρατηγῶν. ὁ δὲ, προσαγαγὼν ἐγγὺς τῆς Ολπης, ἐστρατοπεδεύσατο. χαράδρα δ' αὐτοὺς μεγάλη διεῖργε. καὶ ἡμέρας μὲν πέντε ἡσύχαζον, [b] τῇ δ' ἕκτῃ ἐτάσσοντο ἀμφότεροι ὡς ἐς μάχην. καὶ, (μεῖζον γὰρ ἐγένετο, καὶ περιέσχε τὸ τῶν Πελοποννησίων στρατόπεδον,) [c] ὁ Δημοσθένης, δείσας, μὴ [d] κυκλωθῇ, λοχίζει ἐς ὁδόν τινα κοίλην καὶ λοχμώδη ὁπλίτας καὶ ψιλοὺς, ξυναμφοτέρους ἐς τετρακοσίους, ὅπως κατὰ τὸ ὑπερέχον τῶν ἐναντίων ἐν τῇ ξυνόδῳ αὐτῇ ἐξαναστάντες οὗτοι [e] κατὰ νώτου γίγνωνται. ἐπεὶ δὲ παρεσκεύαστο ἀμφοτέροις, ἦσαν ἐς χεῖρας, Δημοσθένης μὲν τὸ δεξιὸν κέρας ἔχων μετὰ [f] Μεσσηνίων καὶ Αθηναίων ὀλίγων· τὸ δὲ ἄλλο Ακαρνᾶνες ὡς ἕκαστοι τεταγμένοι ἐπεῖχον, καὶ Αμφιλόχων οἱ παρόντες ἀκοντισταί. Πελοποννήσιοι δὲ καὶ Αμπρακιῶται ἀναμὶξ τεταγμένοι, πλὴν Μαντινέων. οὗτοι δὲ ἐν τῷ εὐωνύμῳ μᾶλλον, καὶ οὐ τὸ κέρας ἄκρον ἔχοντες, ἀθρόοι ἦσαν. ἀλλ' Εὐρύλοχος ἔσχατον εἶχε τὸ εὐώνυμον, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, κατὰ Μεσσηνίους καὶ Δημοσθένην.

ρη'. Ὡς δ' [g] ἐν χερσὶν ἤδη ὄντες περιέσχον τῷ κέρᾳ οἱ Πελοποννήσιοι, καὶ ἐκυκλοῦντο τὸ δεξιὸν τῶν ἐναντίων, οἱ ἐκ τῆς ἐνέδρας Ακαρνᾶνες, [h] ἐπιγενόμενοι αὐτοῖς κατὰ νώτου, προσπίπτουσί τε, καὶ τρέπουσιν, [i] ὥστε μήτε ἐς ἀλκὴν ὑπομεῖναι, [k] φοβηθέντας τε, ἐς φυγὴν καὶ [l] τὸ πλέον τοῦ στρατεύματος καταστῆσαι. ἐπειδὴ γὰρ εἶδον τὸ κατ' Εὐρύλοχον, καὶ ὃ κράτιστον ἦν, διαφθειρόμενον, πολλῷ μᾶλλον ἐφοβοῦντο. καὶ οἱ Μεσσήνιοι ὄντες ταύτῃ μετὰ [m] τοῦ Δημοσθένους, τὸ πολὺ τοῦ ἔργου [n] ἐπεξῆλθον. οἱ δὲ Αμπρακιῶται, καὶ οἱ κατὰ τὸ δεξιὸν κέρας, ἐνίκων τὸ [o] καθ' ἑαυτοὺς, καὶ πρὸς τὸ Αργος ἀπεδίωξαν. καὶ γὰρ μαχιμώτατοι τῶν περὶ ἐκεῖνα τὰ χωρία τυγχάνουσιν ὄντες. ἐπαναχωροῦντες δὲ, ὡς ἑώρων τὸ πλέον νενικημένον, καὶ οἱ ἄλλοι Ακαρνᾶνες σφίσι προσέκειντο, χαλεπῶς διεσώζοντο ἐς τὰς Ολπας. καὶ πολλοὶ ἀπέθανον αὐτῶν, [p] ἀτάκτως καὶ οὐδενὶ κόσμῳ προσπίπτοντες, πλὴν Μαντινέων. οὗτοι δὲ μάλιστα ξυντεταγμένοι παντὸς τοῦ στρατοῦ ἀνεχώρησαν. καὶ ἡ μὲν μάχη ἐτελεύτα [q] ἕως ὀψέ.

x Id est: περὶ τὰς Ὀλπὰς ἐπὶ λόφου κειμένας, vel περὶ τὸν λόφον τὸν Ὄλπας καλούμενον. *Ae Port.* Περὶ τὰς Ὄλπας τῶν λόφων *C.* Παρὰ τὰς Ὄλπας τὸν λόφον *Ar. Schol.* y Ἐφώρμουν *Cl. Gr. Ar. C. Ald. Flor. Bas.* Aug. Si ἐφόρμουν retineamus, dicendum est, temporale augmentum negligi. *Huds.* Ἐφώρμουν *Reg. Cass.* Mox ἀπὸ Mosqu. p. ὑπὸ. z Μαχόμενοι *Dan.* a Δημοσθένη *Cass.* Aug. b Τῇ δὲ ἕκτῃ Aug. *Reg. Cass.* et mox καὶ, μεῖζον γὰρ ἐγένετο, *Reg.* c Ὁ Δημοσθένης [omisso δὲ, quod vulgo post ὁ additur] *Ar. C. Gr. Reg. Cass. Dan.* Aug. d Κωλυθῇ *Ar. C.* Mosqu. e Κατὰ νώτων *Reg.* Κατὰ νῶτον *Dan.* et, cum emendatione recentis manus inter versus scripta νώτου, *Cass.* Mox ἐπειδὴ Mosqu. νῶτον Aug. sed corr. in νότου a m. 2. f Μεσηνίων *Ar. C.* itidemque paulo infra. *Gr.* Τῶν Μεσ. Mosqu. et mox, Πελοποννήσιοι· et semper vno ν. g Scilicet, ἐν αὐτῇ τῇ ξυνόδῳ *Ae. Port.* h Ἐπιγινόμενοι *Ar. C. Dan.* i Ὥστε μὴ ἐς ἀλκὴν *Ar. C.* Ἐς omitt. *Gr.* Ὥστε μὴ ἐ. ἀ. *Dan.* Εἰς ἀλκ. *Reg.* k Φοβηθέντες *Marg. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass.* Aug. l Τοπλέον et infra τοπολὺ *Ar.* Τοπολὺ mox etiam *Gr.* m Τοῦ omittit *Gr.* n Ἐξῆλθον *Cl. Reg. Cass.* Aug. o Καθ' αὐτοὺς *Ar. C. Dan.* p Pro ἀτάκτως *Cl.* in marg. ἀφυλάκτως. *Huds.* q Ἐς ὀψὲ *Marg. Ar. Gr. C. Schol. Reg. Cass. Dan.* Ἕως ἐς ὀψὲ Mosqu. Aug.

Ἐφόρμουν] Hoc neque vllus liber scriptus habet, nisi fortassis *Dan.* e quo hic nihil adnotatum erat, neque editus ante *Stephanum*, in cuius *Edd.* et ex his in *Ed. Porti* id errore operarum inrepsisse suspicor. Nec est, cur augmentum hic a *Thucydide* neglectum credamus. DVCK.

Καὶ μεῖζ.—ὁ δὲ Δημ.] Abr. credit, τὸ δὲ intrusum esse a librariis, quod parenthesis verba non suo loco posita fuissent; debuisse autem haec μεῖζον — στρατόπεδον sequi demum post κυκλωθῇ. Ita καὶ μεῖζον — στρατ. ὁ Δημ. — v. Dil. 372. Reisk. quoque haec verba includenda parenth. putat. p. 374. Diluc. GO.

Καὶ (μεῖζ. — στρατόπ.) ὁ δὲ Δ.] Verba a μεῖζον ad στρατόπεδον in Parenthesi sunt, more Herodoti quoque, non Nostri tantum, praemittendi ita caussam iis, quae consequantur. Sed δὲ ante Δημοσθ. haud dubie eliciendum. Et ita a nobis editum. BAVER.

Κατὰ νώτου] Sic quoque Cap. seq. et IV, 33. DVCK.

Τῷ κέρᾳ] *Thom. Mag.* in κεραία, περιέσχον τὸ κέρας. Et in κυκλόω, vbi male editur ἐν τῇ τετάρτῃ: περιέσχον τὸ κέρας — ἐναντίων. Si non vitiosa est scriptura, videtur περιέσχον et ἐκυκλοῦντο quasi ἐκ παραλλήλου posita accepisse. Περιέχειν pro circumdare, cingere, est supra Cap. 22. τὴν τάφρον διέβησαν, ἣ περιεῖχεν αὐτούς. sed recte *Scholiastes*; vt Cap. 107. et alibi. Vid. Indicem. DVCK.

Ἐς ἀλκὴν] Praepositionem necessariam omittit *Gr.* WASS.

Ἀτάκτως] Ita plerique. sed in marg. *Cl.* legitur ἀφυλάκτως, quomodo apud *Xenoph.* Hellen. IV. et *Herodian.* VI. vid. Indicem. Infra forte legendum, ὡς ὀψέ. WASS. Non est habenda ratio scripturae, quae est in marg. *Cod. Cl.* Ἀτάκτως et οὐδενὶ κόσμῳ recte coniunguntur, vt contra κόσμῳ καὶ τάξει IV, 126. κόσμῳ καὶ τάξει αὖθις ὑπαγαγόντες, et τὸ κόσμιον καὶ εὔτακτον apud *Herodian.* II, 4. Mox etiam *Thom. Mag.* in ὀψὲ legit ἕως ὀψὲ, et ὀψὲ pro ἑσπέρας positum dicit: quod potius supplendum putat *Scholiastes*, nec improbare videtur

et sexagintа sagittariis Athenienſibus. Atque naues quidem ad Olpas in colle ſitas, a mari ſtationem habebant. Acarnanes vero, et Amphilochorum aliquot (nam eorum plerique ab Ambraciotis per vim distinebantur) cum Argos iam conueniſſent, ad proelium cum aduerſariis committendum ſe praeparabant. Et Demoſthenem totius ſocialis exercitus ducem cum ſuis praetoribus elegerunt. Ille vero copiis ad Olpas adductis, caſtra prope eas poſuit. Ingens autem terrae vorago vtraque caſtra dirimebat. Et per quinque dies quieuerunt: at ſexto vtrique ad proelium ſe inſtruxerunt. Sed enim Peloponneſiorum acies maior, et longe ſuperior erat. Demoſthenes igitur, veritus, ne circumueniretur, in inſidiis in via quadam caua et dumoſa collocat, tam ex graui quam ex leui armatura promiſcue ad quadringentos milites; vt ab ea parte, qua hoſtis numero ſuperior erat, iſti in ipſo congreſſu ſurgentes ex inſidiis eum a tergo aggrederentur. Vbi vero acies vtrinque fuit inſtructa, ad manus venerunt. Demoſthenes autem cum Meſſeniis et paucis Athenienſibus dextrum cornu tenebat: alterum vero, Acarnanes, vt cuique locus in acie obtigerat, et Amphilochorum iaculatores, qui aderant, obtinebant. Peloponneſii vero et Ambraciotae promiſcue inſtructi erant, exceptis Mantinenſibus. hi enim in laeuo potius, non tamen extremo penitus in cornu, conferti ſtabant. Sed Eurylochus, et qui cum eo erant, e regione Meſſeniorum et Demoſthenis, extremum laeuum cornu tenebant. Pelf. Pelop. an. 6. Olymp. 88. 3. V. C. Varr. 328.

108. Cum autem manus inter ſe iam confererent, et Peloponneſii cornu ſuperiores eſſent, et dextrum aduerſariorum circumuenirent, Acarnanes, qui in inſidiis collocati fuerant, illos a tergo adoriuntur, factaque impreſſione in fugam vertunt, ita vt ne primum quidem ipſorum impetum ſuſtinuerint: ſed territi maiorem exercitus partem in fugam coniecerint. Poſtquam enim cornu, cui praeerat Eurylochus, quod erat firmiſſimum, *ab hoſte* caedi viderunt, multo magis metuere coeperunt. Et Meſſenii, qui cum Demoſthene ab ea parte in acie ſtabant, rem magna ex parte confecerunt. At Ambraciotae, et qui in dextro cornu collocati erant, hoſtilem aciem ſibi oppoſitam vicerunt, et ad Argos vsque ſunt perſequuti. Etenim omnium, qui circum illa loca habitant, ſunt pugnaciſſimi. Sed cum ſe reciperent, poſtquam maiorem ſuarum copiarum partem victam viderunt, impetumque in eos caeteri Acarnanes fecerunt, ad Olpas aegre confugerunt. Et multi eorum obierunt, dum *in Olpas* perturbatis ordinibus, et nulla rei militaris diſciplina ſeruata irruerent, praeter Mantineos iſti enim totius exercitus maxime compoſiti ſe receperunt. pugnaeque finis ſub veſperum eſt factus.

ἐχώρουν. Καὶ αἱ μὲν νῆες] ὑπερβατόν. ἡ γὰρ σύνταξις ἔτω, καὶ αἱ μὲν νῆες ἐκ θαλάσσης ὑφόρμουν παρὰ τὸν λόφον τὰς Ὄλπας, ὁ γὰρ λόφος Ὄλπαι ἐκαλεῖτο. Βίᾳ κατείχοντο] ἀντὶ τοῦ ἐκωλύοντο. Χαράδρα δ' αὐτὰς] τοὺς ἀντιταξαμένους. Ἡσύχαζον] ἄπρακτοι ἦσαν. Καὶ μεῖζον γὰρ ἐγένετο] καὶ φοβηθεὶς ὁ Δημοσθένης, μήποτε κυκλωθῇ τὸ δεξιὸν μέρος τῶν Ἀθηναίων ὑπὸ τῆ εὐωνύμῳ τῶν Πελοποννησίων (καὶ γὰρ μεῖζον ἐγένετο τῶν Πελοποννησίων τὸ εὐώνυμον, καὶ ὑπερέτεινε) λοχίζει ἐνέδραν. Καὶ περιέσχε] περισσὸν ἦν. Λοχίζει] ἐνέδραν καθίζει. Καὶ λοχιμῶδη] δασύν. Καὶ ψιλοὺς] τοξοφόρους. Ἐπεὶ δὲ παρεσκεύαστο ἀμφοτέροις] ἕτοιμα ἦν τὰ τῦ πολέμου. Ἦλθον ἐς χεῖρας] συνετλάκησαν. Τεταγμένοι ἐπεῖχον] ἐκράτουν. Οὗτοι δὲ ἐν τῷ εὐωνύμῳ μᾶλλον] οἱ Μαντινεῖς, κατὰ Μεσσηνίους, ἦγον κατὰ τὸ τρόδωτον τῶν Μεσσηνίων. Ὡς δ' ἐν χερσὶν ἤδη ὄντες] συνεπλάκησαν πολεμοῦντες. Περιέσχον τῷ κέρᾳ] ὑπερέσχον τῷ εὐωνύμῳ κέρατι. περιεγένοντο. Προσπίπτουσί τε] τοῖς Πελοποννησίοις. Τὸ κατ' Εὐρύλοχον] ᾗ ἦρχεν ὁ Εὐρύλοχος. Ἐφοβήθησαν] εἰς φυγὴν ἐτράπησαν. Καὶ οἱ Μεσσήνιοι ὄντες] καὶ οἱ Μεσσήνιοι ὄντες κατὰ τοῦτο τὸ μέρος, τὸ πολὺ τῷ ἔργῳ διεπράξαντο, ἢ ἐπιπολὺ τοῖς ἐναντίοις ἠκολούθησαν. Τὸ πολὺ τῷ ἔργῳ ἐτεξῆλθον] ἐτεξελθόντες ἔτραξαν. Ἐνίκων τὸ καθ' ἑαυτούς] ἦγεν, τὸ πρὸς αὐτὰς ὁρᾶν τράπεσθαι. Ἐπαναχωρῆσαι δὲ] οἱ Ἀμπρακιῶται. Τὸ πλέον τοῦ στρατεύματος αὐτῶν] τοῦ στρατεύματος αὐτῶν. Προσέκειντο] ἀντὶ τῦ ἐπέκειντο. Ἀπέθανον αὐτῶν] τῶν Ἀμπρακιωτῶν. Προσπίπτοντες] τοῖς ἐναντίοις ἠλωνότι. Ἐτελεύτα ἐς ὀψέ] ἦγεν ἑσπέρας. σημείωσαι νῦν ἐπὶ ἑσπέρας μόνον τὸ ὀψέ. Παρειληφώς] διεξιόντας.

in Theſauro *Stephanus*. Ἐς ὀψὲ rurſus dicit *Thucydides* VIII, 23. Ἀναχαγόμενος δὲ καὶ ὁ Ἀστύοχος τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐς ὀψέ: idque hic non reiiciendum puto, propter verbum ἐτελεύτα, quod ſaepiſſime cum praepoſitione ἐς iungitur. *Thucyd.* I, 51. Καὶ ἡ ναυμαχία ἐτελεύτα ἐς νύκτα. et III, 78. Ἡ μὲν δὴ ναυμαχία, τοιαύτη γενομένη, ἐτελεύτα ἐς ἡλίου δύσιν. DVCK.

ρθ'. [r] Μενεδαΐος δὲ τῇ ὑστεραίᾳ, Εὐρυλόχῳ τεθνεῶτος, καὶ Μακαρέως, αὐτὸς παρειληφὼς τὴν ἀρχήν, καὶ ἀπορῶν, μεγάλης [rr] ἤσσης γεγενημένης, ὅτῳ τρόπῳ ἢ μένων πολιορκήσεται, ἔκ τε γῆς [s] καὶ ἐκ θαλάσσης [t] τοῖς Ἀτζηναίοις ναυσὶν [v] ἀποκεκλεισμένος, ἢ καὶ ἀναχωρῶν διασωθήσεται, προσφέρει [x] λόγον περὶ σπονδῶν καὶ ἀναχωρήσεως Δημοσθένει καὶ τοῖς Ἀκαρνάνων στρατηγοῖς, καὶ περὶ νεκρῶν ἅμα ἀναιρέσεως. οἱ δὲ νεκροὺς μὲν ἀπέδοσαν, καὶ [y] τροπαῖον αὐτοὶ ἔστησαν, καὶ τοὺς ἑαυτῶν τριακοσίους μάλιστα ἀποθανόντας ἀνείλοντο· ἀναχώρησιν δὲ ἐκ μὲν τῶν προφανῶς οὐκ ἐσπείσαντο [z] ἅπασι, κρύφα δὲ Δημοσθένης μετὰ τῶν ξυστρατηγῶν Ἀκαρνάνων [a] σπένδονται Μαντινεῦσι καὶ [b] Μενεδάῳ καὶ τοῖς ἄλλοις ἄρχουσι τῶν Πελοποννησίων, καὶ ὅσοι αὐτῶν ἦσαν ἀξιολογώτατοι, [c] ἀποχωρεῖν [d] καθ' τάχος, βουλόμενος ψιλῶσαι τοὺς Ἀμπρακιώτας τε καὶ τὸν [e] μισθοφόρων ὄχλον τὸν ξενικόν, μάλιστα δὲ Λακεδαιμονίους καὶ Πελοποννησίους διαβαλεῖν ἐς τοὺς ἐκείνῃ χρήζοντας Ἕλληνας, ὡς, καταπροδόντες, τὸ [f] ἑαυτῶν πράγματι τερον ἐποιήσαντο. καὶ οἱ μὲν τούς τε νεκροὺς ἀνείλοντο, καὶ διὰ τάχους ἐθάπτον, ὅσπερ ὑπῆρχε· καὶ τὴν ἀποχώρησιν κρύφα, οἷς ἐδέδοτο, ἐπεβούλευον.

ρί. Τῷ δὲ Δημοσθένει καὶ τοῖς Ἀκαρνᾶσιν ἀγγέλλεται, τοὺς Ἀμπρακιώτας τοὺς ἐκ τῆς πόλεως παν-δημεὶ καταὶ τὴν πρώτην ἐκ τῶν [g] Ὀλπων ἀγγελίαν ἐπιβοηθεῖν [h] διὰ τῶν Ἀμφιλόχων, βουλομένους τοῖς ἐν Ὀλπαις ξυμμίξαι, εἰδότας οὐδὲν τῶν γεγενημένων. καὶ πέμπει εὐθὺς τῷ στρατῷ μέρος τι τοὺς ὁδοὺς [i] προλοχίζοντας, καὶ τὰ ναυτερὰ προκαταληψομένους· καὶ τῇ ἄλλῃ στρατιᾷ ἅμα [k] παρεσκευάζετο βοηθεῖν ἐπ' αὐτούς.

ριά. Ἐν τούτῳ δ' οἱ [l] Μαντινεῖς, καὶ οἷς ἕσπεισο, πρόφασιν ἐπὶ λαχανισμὸν καὶ Φρυγάνων ξυλλογὴν ἐξελθόντες, ὑπαπήεσαν κατ' ὀλίγους, ἅμα ξυλλέγοντες ἐφ' ἃ ἐξῆλθον δῆθεν· προκεχωρηκότες δὲ ἤδη ἄπωθεν τῆς Ὀλπης, θᾶσσον ἀπεχώρουν. [m] οἱ δ' Ἀμπρακιῶται καὶ οἱ ἄλλοι, ὅσοι μὲν ἐτύγχανον ἅτως ἀθρόοι ξυνελθόντες, ὡς ἔγνωσαν ἀπιόντας, ὥρμησαν καὶ αὐτοὶ, καὶ ἔθεον δρόμῳ, [n] ἐπικαταλαβεῖν βουλόμενοι. οἱ δὲ Ἀκαρνᾶνες τὸ μὲν πρῶτον καὶ πάντας ἐνόμισαν ἀπιέναι ἀσπόνδους ὁμοίως, καὶ τοὺς Πελοποννησίους [o] ἐπεδίωκον· καί τινας αὐτῶν τῶν στρατηγῶν, κωλύσαντας, καὶ φάσκοντας ἐσπεῖσθαι αὐτοῖς, ἠνόντισέ τις, νομίσας καταπροδίδοσθαι σφᾶς· ἔπειτα μετὰ τοῦτο τοὺς [p] μὲν Μαντινέας καὶ τοὺς Πελοποννησίους ἀφίεσαν, τοὺς δ' Ἀμπρακιώτας ἔκτεινον. καὶ ἦν πολλὴ ἔξις, καὶ ἄγνοια, εἴτε Ἀμπρακιώ-

r Μενέδατος Cl. rr Οὔτης Mosqu. et γεγενημένης d. vt tamen erasum videatur. s Καὶ θαλάττης Dan. t Καὶ ταῖς Ar. C. Dan. v Ἀποκεκλεισμένοις Ar. C. Gr. Ald. Flor. Basil. Caff. Aug. et, cum emendat. rec. manus superscripta, ἀποκεκλεισμένος, Reg. x Λόγον Cl. y Τροπαῖον μὲν ἔστησαν Gr. Antea Mosqu. ἀναιρέσεως. z Ἅπασιν Caff. et mox ξυστρατήγων Caff. et Gr. ξυστρατήγων Aug. et mox διατάξ. a Fortàn legendum σπένδεται, et mox βουλομένους, vel σπένδονται et βουλόμενοι. Aut dicendum, τὸ σπένδονται referri ad Δημοσθένη καὶ τοὺς ξυστρατηγούς, et τὸ βουλόμενος ad solum Demosthenem. Ait. Port. b Μενεδάτῳ Cl. c Ἀναχωρεῖν Ar. Mosqu. d Κατατάχος Ald. Flor. Basil. Steph. 1. et paulo infra διατάχως. Διατάχως paullo post etiam Reg. et Caff. e Μισθοφόρον Ar. C. Ald. Flor. Basil. Reg. C. Gr. Aug. f Ἑαυτὸν Gr. g Ὀλπῶν Reg. Caff. Gr. Aug. cf. 1. cap. ἀγγέλλεται Mosqu. h Καὶ διὰ Cl. Reg. Mox τοὺς Aug. sed et Paper. i Refertur ad τὸ ναυτερὸν μέρος. Hudf. k Παρεσκεύαζετο Cl. Παρεσκευάζοντο Dan. l Μαντινῆς Caff. Aug. m Οἱ δὲ Ἀμπρ. et infra τοὺς δὲ Ἀμπρακ. item Cap. 112. οἱ δὲ ἐκ τῆς πόλ. Gr. Paullo post Mosqu. ξυνελλέγοντες. n Καταλαβεῖν Marg. Schol. o Ἐπεδίωκον Dan. Καὶ ἐπεδίωκον καί τινας τῶν αὐτῶν Gr. Antea Mosqu. Πελοποννησίους, et mox, ἠνόντησε. p Μὲν deest Ar. C. Dan.

Μενεδαΐος] Cl. Μενέδατος. vid. p. 205. etiam verf. 7. Μενεδάτῳ Cl. Historici vett. nihil hic iuuant. WASS.

Πολιορκήσεται] Pro δυνήσεται πολιορκεῖσθαι, vt scripserat c. 52. perferendae obsidioni impar. Abresch. pag. 374. GOTTL.

Λόγον] Cl. λόγους, mendose. Schol. cum ed. WASS. Hoc numero librorum dari potest, vt hic praeferatur λόγον· alioqui non minus recte dicitur λόγους προσφέρειν τινί, quam λόγον. Thucydid. II, 70. Οὕτω δὴ λόγους προσφέρουσι περὶ ξυμβάσεως τοῖς στρατηγοῖς τῶν Ἀθηναίων. Sic εἰς λόγον ἐλθεῖν, Aristoph. Equit. 803. et εἰς λόγους, Vesp. 470. vid. Kuster. ad Equit. Διδόναι λόγον, Lucian. Abdicat. 714. et λόγους Idem Reuiuisc. 394. DVCK.

Ὀλπων] v. Stephanum. WASS.

Ἠνόντισέ τις] Idem, quod hic Scholiastes, de vsu τοῦ τις, aliquot locis ad Homerum adnotat Eustathius. Vid. ad Iliad. μ'. pag. 912. ad Il. ε'. p. 1100. et Od. ι'. p. 1624. DVCK.

109. Postridie vero Menedaeus, defuncto Eurylocho, et Macario, ipse imperium adeptus, et ob ingentem cladem acceptam dubitans, quonam modo aut obsidionem perferret, si maneret, quod terra, marique nauium Atticarum praesidiis esset circumseptus, aut etiam euaderet, si eruptionem tentasset, Demosthenis et Acarnanum ducibus sermonem infert de foedere, et de discessu suo, et de recipiendis suis militibus in acie caesis. Illi vero milites quidem caesos reddiderunt, ipsique tropaeum statuerunt, et suos ferme ad trecentos, qui in proelio ceciderant, susceperunt. Abeundi vero facultatem non palam omnibus facto foedere dederunt: sed Demosthenes cum Acarnanibus praetoribus, suis collegis, clam foedere facto cum Mantinensibus, et Menedaeo, et aliis Peloponnesiorum ducibus, et quicunque inter illos dignitate maxime praestabant, quamprimum abeundi potestatem ipsis fecit; eo consilio, vt Ambraciotas, turbamque militum mercede conductorum, nudaret; praecipue vero, quod Lacedaemonios et Peloponnesios apud illius regionis Graecos in inuidiam rapere cuperet, quod illos foede prodidissent, suaeque priuatae potius, quam communi sociorum saluti consuluissent. Atque hi quidem suorum cadauera receperunt, et pro praesenti rerum copia festinabundi ea sepelierunt. Et illi, quibus abeundi facultas clam data fuerat, *clam* abire deliberabant. Bell. Pelop. an. 6. Olymp. 88. 3. V. C. Varr. 328.

110. Demosthenis autem et Acarnanibus nuntiatur, Ambraciotas, qui in vrbe *Ambracia* erant, primo illo nuntio, quem ex Olpis acceperant, excitos frequentibus copiis per Amphilochiam ad opem suis ferendam venire, quia cum illis, qui in Olpis erant, se coniungere volebant, rerum ante gestarum prorsus ignari. Quamobrem quandam copiarum partem ad vias insidiis obsidendas, et ad munitissima qaaeque loca praeoccupanda confestim mittit. Simul autem cum reliquis copiis ad opem suis contra illos ferendam se praeparabat.

111. Interea vero Mantinenses, et caeteri, quibus abeundi potestas pactis induciis data fuerat, per speciosam olerum et cremiorum colligendorum causam egressi, rari clam abibant, et inter abeundum colligebant ea, quorum causa se exisse simulabant. Cum autem ab Olpa iam longe progressi essent, tunc se ocius proripiebant. Ambraciotae vero et alii, qui sic frequentes conuenerant, cum *suos* abire animaduertissent, ipsi quoque magna contentione, cursuque concitato currere coeperunt, quod *eos* assequi vellent. Acarnanes * vero, primum quidem vel omnes pariter nullis induciis impetratis abire existimarunt, et *ideo* Peloponnesios persequebantur; quinetiam quidam, qui existimabant se prodi, in quosdam e suis ducibus, insequi vetantes, ac dicentes, illos data fide abire, tela iaculati sunt. Deinde tamen Mantinenses quidem et Peloponnesios dimittebant, Ambraciotas vero caedebant. Eratque

* Scilicet, clam quibus Demosthenes ac ipsorum duces Mantinensibus aliisque Peloponnesiis abeundi potestatem fide data fecerant. - HVDS.

Ἢ καὶ ἀναχωρῶν διασωθήσεται] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀπορῶν. Προσέρει λόγον] ἦγεν ἱκετικόν. Οὐκ ἐσπείσαντο ἅπασιν] ἐκ ἔδοσαν ἄδειαν μετὰ σπονδῶν. Ψιλώσωσι τοὺς Ἀμπρακιώτας τε] μονώσωσι. ψιλοὺς τῶν συμμάχων ποιῶσι. Καὶ Πελοποννησίους] ἐβούλετο διαβαλεῖν τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ Πελοποννησίους τοῖς Ἀμπρακιώταις ὡς προδότας, καὶ τὸ ἑαυτῶν συμφέρον προτιμήσαντας. Ἐς τοὺς ἐκείνῳ χρῄζων Ἕλληνας] ἦγεν τοὺς ἐν ἐκείνῃ τῇ γῇ. Ὡς καταπροδόντες] τοὺς Ἕλληνας δηλονότι. Περὶ γὰρ τῶν προτιμοτέρων. Ὅσπερ ὑπῆρχεν] ὡς ἦν αὐτοῖς δυνατόν. ὡς ἐκ τῶν παρόντων δυνατὸν ἦν. Καὶ τὴν ἀποχώρησιν κρύφα, οἷς ἐδέδοτο, ἐπορεύοντο] καὶ οἷς στεισάμενος Δημοσθένης Μαντινεῦσι καὶ Μενέλεῳ, συνεχώρησεν ἀναχωρῆσαι, ἔτοι κρύφα ἐβουλεύοντο ἀναχωρεῖν, ἵνα μήτε οἱ Ἀκαρνᾶνες κωλύσωσιν αὐτοὺς (ἐπὶ γὰρ ἐσπείσαντο) μήτε μὴν Ἀμπρακιῶται μένειν ἀναγκάσωσι. Προλοχιῶντας] πρὸ τοῦ καταλαβεῖν ἐκείνους. Ἐπὶ λαχανισμόν] λαχάνων συνάθροισιν. Ἐξῆλθον ὅθεν] ἐστέον, ὅτι τὸ ὅθεν ἐνταῦθα ὡς ἐν προσποιήσει κεῖται. ἀντὶ τοῦ, ἐφ' ᾧ προσεποιοῦντο ἐξελθεῖν, καὶ ἅμα ἀπιέναι. Προκεχωρηκότες] πόῤῥω γεγονότες. Θᾶσσον ἀπεχώρουν] ταχυτέρῳ δρόμῳ ἐχρῶντο. Ὥρμησαν καὶ αὐτοὶ] ἀναχωρεῖν δηλονότι. Καταλαβεῖν βουλόμενοι] φθάσαι. Καί τινας αὐτῶν] ζητεῖται, πῶς εἰς πολλοὺς τρατηγοὺς ἡκόντισε. τινὲς μὲν οὖν μετέτρεψαν οὕτω, καί τινος αὐτῶν τῶν τρατηγῶν κωλύοντος, καὶ φάσκοντος ἐσπεισθαι αὐτοῖς, ἠκόντισέ τις, τῇ γενικῇ πτώσει τὸ ἠκόντισε συνταττόμενον οἰκείως, ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ, Τὸ μὲν ἔπειτ' ἀπιόντος ἀκόντισεν.

της τίς ἐστιν, [q] εἴτε Πελοποννήσιος. καὶ ἐς διακοσίους μέν τινας αὐτῶν ἀπέκτειναν· οἱ δ' ἄλλοι [r] διέφυγον ἐς τὴν [s] Ἀγραΐδα, ὅμορον οὖσαν· καὶ Σαλύνθιος αὐτοὺς, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀγραίων, φίλος ὤν, ὑπεδέξατο.

ριβ'. Οἱ δ' ἐκ τῆς πόλεως Ἀμπρακιῶται ἀφικνοῦνται ἐπ' Ἰδομένην. ἐστὸν δὲ δύο λόφω ἡ Ἰδομένη ὑψηλώ· τούτοιν τὸν μὲν μείζω, νυκτὸς ἐπιγενομένης, οἱ προαποσταλέντες ὑπὸ τοῦ Δημοσθένους ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου, ἔλαθόν τε καὶ ἔφθασαν προκαταλαβόντες· τὸν δ' ἐλάσσω ἔτυχον οἱ Ἀμπρακιῶται προαναβάντες, καὶ ηὐλίσαντο. ὁ δὲ Δημοσθένης, δειπνήσας, ἐχώρει, καὶ τὸ ἄλλο στράτευμα ἀπὸ ἑσπέρας εὐθὺς, αὐτὸς μὲν τὸ ἥμισυ ἔχων [t] ἐπὶ τῆς ἐσβολῆς, [v] τὸ δ' ἄλλο διὰ τῶν Ἀμφιλοχικῶν ὀρῶν. καὶ ἅμα ὄρθρῳ [x] ἐπιπίπτει τοῖς Ἀμπρακιώταις ἔτι ἐν ταῖς εὐναῖς, καὶ οὐ προῃσθημένοις τὰ γεγενημένα, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον νομίσασι τοὺς ἑαυτῶν εἶναι. καὶ γὰρ τοὺς [y] Μεσσηνίους πρώτους ἐπίτηδες ὁ Δημοσθένης προὔταξε, καὶ [z] προσαγορεύειν ἐκέλευε, Δωρίδα τε γλῶσσαν ἱέντας, καὶ τοῖς προφύλαξι πίστιν παρεχομένους, [a] ἅμα δὲ καὶ οὐ καθορωμένους τῇ ὄψει, νυκτὸς ἔτι οὔσης. ὡς οὖν ἐπέπεσε τῷ στρατεύματι αὐτῶν, τρέπουσι· καὶ τοὺς μὲν πολλοὺς αὐτοῦ διέφθειραν. οἱ δὲ λοιποὶ κατὰ τὰ ὄρη ἐς φυγὴν ὥρμησαν. [b] προκατειλημμένων δὲ τῶν ὁδῶν, καὶ ἅμα τῶν μὲν Ἀμφιλόχων ἐμπείρων ὄντων τῆς ἑαυτῶν γῆς, καὶ ψιλῶν πρὸς ὁπλίτας, τῶν δὲ, ἀπείρων, καὶ ἀνεπιστημόνων [c] ὅποι τράπωνται, ἐσπίπτοντες [d] ἔς τε χαράδρας καὶ τὰς προλελοχισμένας ἐνέδρας, διεφθείροντο. καὶ ἐς πᾶσαν ἰδέαν χωρήσαντες τῆς φυγῆς, ἐτράποντό τινες καὶ ἐς τὴν θάλασσαν, οὐ πολὺ ἀπέχουσαν. καὶ ὡς εἶδον τὰς Ἀττικὰς ναῦς [e] παραπλεούσας ἅμα τοῦ ἔργου τῇ ξυντυχίᾳ, προσένευσαν, ἡγησάμενοι ἐν τῷ αὐτίκα φόβῳ κρεῖσσον εἶναι σφίσιν ὑπὸ τῶν ἐν ταῖς ναυσὶν [f] ἤδη διαφθαρῆναι, ἢ ὑπὸ τῶν βαρβάρων, καὶ ἐχθίστων Ἀμφιλόχων. οἱ μὲν οὖν Ἀμπρακιῶται, τοιούτῳ τρόπῳ κακωθέντες, ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν ἐσώθησαν ἐς τὴν πόλιν. Ἀκαρνᾶνες δὲ, σκυλεύσαντες τοὺς [g] νεκροὺς, καὶ τροπαῖα στήσαντες, ἀπεχώρησαν ἐς Ἄργος.

ριγ'. Καὶ αὐτοῖς τῇ ὑστεραίᾳ ἦλθε κήρυξ ἀπὸ τῶν ἐς Ἀγραίους [h] καταφυγόντων [i] ἀπὸ τῆς Ὀλπης Ἀμπρακιωτῶν, ἀναίρεσιν αἰτήσων τῶν νεκρῶν, οὓς ἀπέκτειναν ὕστερον τῆς πρώτης μάχης, ὅτε μετὰ τῶν Μαντινέων καὶ τῶν ὑποσπόνδων ξυνεξῄεσαν ἄσπονδοι. ἰδὼν δ' ὁ κήρυξ τὰ ὅπλα τῶν ἀπὸ τῆς πόλεως Ἀμπρακιωτῶν, ἐθαύμαζε τὸ πλῆθος. οὐ γὰρ ᾔδει τὸ πάθος, ἀλλ' ᾤετο τῶν μετὰ σφῶν εἶναι. καί τις

q Εἴγε *Gr.* Ἤτε Mosqu. et mox, ἀπέκτ. αὐτῶν, et οἱ δὲ ἄ. r Ἔφυγον *C.* s Γραΐδα *Ar. C. Dan.* t Ἐπὶ deest *Gr.* v Τὸ δὲ ἄλλο *Ar. C.* Sic paullo ante τὸν δὲ ἐλάσσω *Reg. Cass.* Infra Cap. 113. ἰδὼν δὲ ὁ κήρυξ; ὑπολαβὼν δὲ ὁ ἐρωτῶν; ὁ δὲ ἀπεκρίνατο; et νῦν δὲ ἔδεισαν *Gr.* x Ἐμπίπτει *Ar. C. Dan.* Ἐπίπτει Mosqu. y Μεσηνίους *Ar. C.* z Προαγορεύειν *Ar.* Προσαγορεύειν ἐκέλευεν *Cass.* a Ἅμα δὲ οὐδὲ καθορωμένους *Ar. C.* Ἅμα δὲ οὐ καθορ. *Gr.* b Καὶ προκατειλημμένων *Ar. Dan.* c Ὅπη *Cl. Gr. Reg. Cass.* Aug. Mosqu. et hic antea, ἀπείρων τε. d Ἐς τὰς χαράδρας *Cl.* Εἰς χαράδρας *Gr.* Sic infr. ἀπεχώρησαν εἰς Ἄργος *Gr.* Et Cap. 114. εἰς Ναύπακτον *Reg.* e In *Reg.* rec. manu adnotata est varia lectio προσπλεούσας. f Εἰ δεῖ διαφθαρῆναι *Ar. C. Cam. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan.* Aug. Mosqu. et hic mox, Ἀμφιλοχιτῶν. g Ἐχθροὺς *Ar. C. Dan.* Mox τὰ τροπ. Mosqu. et ἀνεχώρησαν. h Καταφευγόντων *Ar. Dan.* i Ἐκ τῆς Ὄλπης *Ar. C. Reg. Cass. Dan.* Ἐκ τ. Ὀλπῆς Aug.

Ἀγραίων] Supra pro Ἀγραΐδα *Ar. C.* pessime Γραΐδα. Vide 146, 20. 209, 2. Achelous, inquit *Strabo*, medius distinguit Aetolos et Acarnanes, διά τε Ἀγραίων Αἰτωλικοῦ ἔθνους, καὶ Ἀμφιλόχων. alibi recenset Ὀφιεῖς, καὶ Ἀγραίους, καὶ Εὐρυτᾶνας. Ἀγρέες scribit *Dionysius Perieg.* v. 956. sed gentem in Arabia intelligit, quae etiam apud *Steph.* et *Ptolemaeum* Ἀγραῖοι, *Plinio* VI, 28. Agrei. Apud *Dionysium* autem v. 937. lege ex tribus *Mss.* εὐώδεος ἢ καλάμοιο. v. *Polybium* XVII. p. 1039. Liu. XXXII, 34. et *Stephanum*. WASS.

Νυκτὸς ἔτι οὔσης] Paullo ante, ἅμα ὄρθρῳ ἐπιπίπτει τοῖς Ἀμπρακιώταις. Est ergo ὄρθρος, quum nondum cerni potest, et adhuc nox est, id est, tempus, quod praecedit auroram, quo quis adhuc lucerna vti potest. Ita veteres; recentiores, vt auctor est *Phrynichus*, ὄρθρον dixerunt, quae antiquis erat ἕως, *aurora*. Et hanc significationem τοῦ ὄρθρος *Thomas Magist.* in ὀρθρεύω etiam e *Thucyd.* II, 3. ostendit; φυλάξαντες ἔτι νύκτα, καὶ αὐτὸ τὸ περίορθρον. Add. *Salmas.* de Hellenist. pag. 101. DVCK.

Ὅποι] *Cl. Gr.* ὅπη, vt passim *Plato* in Euthyd. et Apol. Socr. Noster ὅποι 502, 8. et alibi ὅπη. vid. Indicem. WASS.

Προσένευσαν] *Hadr. Iunius* et alii *Lexicographi*, *Scholiasten* sequentes, vertunt *adquieuerunt*, et adnotant, *Vallam* vertere *adnatarunt*. Recte *Valla*, a προσνεῖν, quod habet etiam *Aelian.* I. Var. Hist. 1. sed in vulgatis Lexicis frustra quaeras. A νέω autem est νεύσω, vt *Etymolog. M.* in ναῦς, vnde ἔνευσα. *Hesychius* νευσόμεθα, νηξόμεθα. Quae sit sententia in interpretatione *Scholiastae* προσέπαυσαν, non scio, et corruptum puto. In *Cass.* hoc scholion non legitur. DVCK.

magna contentio, et ignoratio, quis Ambraciota, quisue Peloponnesius esset; et ex illis ad ducentos interfecerunt. Caeteri vero in Agraidem, quae finitima erat, diffugerunt. Et Salynthius Agraeorum Rex, quippe quod eorum amicus esset, eos excepit. Bell. Pelop. an. 6. Olymp. 88. 3. V. C. Varr. 328.

112. Ambraciotae vero, qui ex vrbe veniebant, ad Idomenen perueniunt. Idomene vero sunt duo excelsi tumuli. horum alterum, qui maior est, noctis aduentu, milites ex castris a Demosthene praemissi, clam hostibus iter facientes celeriter praeoccuparunt: alterum vero, qui minor est, Ambraciotae priores ascenderant, et *in eo* pernoctarant. Demosthenes vero a coena, primoque crepusculo, statim cum reliquo exercitu viam ingreditur, et dimidium quidem eius secum habens ad illam tumuli partem subsistit, qua illis aditus patebat: alterum vero dimidium per Amphilochicos montes iuit. Et sub aurorae ortum inuadit Ambraciotas in cubilibus adhuc iacentes, rerumque gestarum penitus ignaros; imo vero potius opinantes, ex suis esse. Demosthenes enim Messenios de industria primos, et ante caeteros omnes in acie collocarat, et imperauerat, vt *Ambraciotas* Dorice alloquerentur, et illis, qui pro castris erant in statione, fidem facerent, praecipue vero quod eorum facies cerni non posset, adhuc enim nox erat. cum igitur illorum copias inuasisset, eas fugarunt, et magnam illorum partem illic interfecerunt. Reliqui vero in fugam versi, cursu montes petere coeperunt. Sed cum itinera iam praeoccupata essent, simul etiam cum Amphilochi quidem suae regionis notitiam haberent, et leuiter armati essent aduersus homines armis graues: hi vero locorum essent imperiti, nec scirent, quo se verterent, incidentes aut in loca confragosa, aut in vias insidiis iam infestas, profligabantur. Et cum omne fugae genus tentassent, nonnulli ad mare etiam non longe distans se conuerterunt. Et cum vidissent naues Atticas, quae terram legebant, * interea dum ipsi forte fugerent, *ad eas* annatarunt; existimantes, in praesenti metu sibi satius esse iam ab illis, qui in nauibus erant, quam a barbaris et Amphilochiis infensissimis hostibus trucidari. Ambraciotae igitur hoc modo profligati, e multis pauci in vrbem euaserunt. Acarnanes vero, spoliatis cadaueribus, et tropaeis erectis, Argos redierunt.

113. Et ad eos postero die venit caduceator missus ab Ambraciotis, qui ex Olpa ad Agraeos confugerant, petiturus, vt sibi liceret suscipere cadauera suorum, quos post primum proelium *Acarnanes* interfecerant, quum vna cum Mantinensibus, et caeteris, quibus abeundi potestas pactis induciis facta fuerat, ipsi nulla fide data egressi fuerant. Caduceator autem intuitus arma Ambraciotarum, qui ex vrbe prodierant, multitudinem admirabatur. cladis enim acceptae ignarus erat: sed eo sociorum suo-

* In ipso cladis suae articulo. *Acacius.* HVDS.

Ἴσως δὲ ἂν ἀδύνατόν ἐστιν, ἕνα, πλείω ἀκόντια ἔχοντα, πλείους ἀκοντίσαι τῶν στρατηγῶν. δυνατὸν δὲ τὸ ἀκόντισέ τις καὶ ἐπὶ πλέονας λαμβάνεσθαι· εἷον, καὶ ἄλλος, καὶ ἄλλος ἀκόντισεν. Ἐσπεῖσθαι αὐτοὺς] τοὺς Πελοποννησίους. Καὶ ἦν πολλὴ ἔρις] ἀμφισβήτησις, καὶ ἄγνοια. καί τινας τῶν ἰδίων στρατηγῶν κατηκόντισαν οἱ Ἀκαρνᾶνες, κωλύοντας καὶ φάσκοντας γεγενῆσθαι αὐτοῖς σπονδάς, καὶ ἄδειαν δοθῆναι τῆς ἀναχωρήσεως αὐτοῖς ὑπὸ Δημοσθένους. ὐκ εἶπε δὲ τινὲς, ἀλλά τις, μιμούμενος τὸν Ὅμηρον. κἀκεῖνος γὰρ πολλοὺς ἀκοντίσαντας σημείων, εἰς ἐνικὴν πτῶσιν συνέταξεν. Ἐπὶ τῆς ἐσβολῆς] ἔτι τῆς ἐφόδου τῆς κατὰ τῶν ἐναντίων. Ἐπίτηδες] ἐσκεμμένως. Προὔταξε] προεπορεύεσθαι ἐκήρυττε. Ἐτράποντό τινες] φεύγειν ἐδήλουτο. Ἅμα τὰ ἔργα τῇ ξυντυχίᾳ] τῷ ξυμβεβηκότι τῆς δυσχερείας κατὰ τύχην, τηνικαῦτα ἡνίκα ἠτοῦντο. Προσέπλευσαν] προσέπαυσαν. Ἐς Ἄργος] τὸ Ἀμφιλοχικόν. Καὶ αὐτοὺς τῇ ὑστεραίᾳ ἦλθε κήρυξ] ἐσχημάτισε τὸ, αἰτήσοντες, εἰς τὸ, ἦλθε κήρυξ. δυνάμει δὲ τοιοῦτόν ἐστιν, οἱ εἰς Ἀγραίους κταλαμβάντες, κήρυκα ἔπεμψαν, αἰτήσοντες ἀναίρεσιν νεκρῶν, οὓς ἀπέκτειναν Ἀκαρνᾶνες ὕστερον τῆς πρώτης μάχης. πρώτη μὲν γὰρ μάχη ἐγένετο εἰς τὸν Εὐρύλοχον, καὶ τοὺς Πελοποννησίους· δευτέρα δὲ, ἡ ἐν τῇ γῇ, καὶ τοὺς Ἀμπρακιώτας· τρίτη δὲ, ἡ καὶ τοὺς ἐν Ὀλπαίῳ. ὁ οὖν κήρυξ τὴν ἀναίρεσιν ᾔτειτο τῶν δευτέρᾳ μάχῃ τεθνηκότων· ὐκ εἰδὼς, ὅτι τρίτη γέγονε μάχη, ἐν ᾗ πολλοὶ ἀπώλοντο. Ἀλλ'

Προσέπλευσαν] Schol. προσέπαυσαν corrigit. Hemsterh. ad Lucian. T. I. 306. et Hering. Obss. p. 151. προσέπλευσαν. v. Abr. 375. GOTTL.

Ἤδη] Leg. cum Abresch. εἰ δεῖ. 375. GOTTL.

Ἤδη διαφθ.] Sane placet Abreschii, εἰ δεῖ sed nil opus: ἤδη est *iam*, nunc, in praesenti, itaq. HAVER.

[k] αὐτὸν ἤρετο ὅ, τι [l] θαυμάζοι, καὶ ὁπόσοι αὐτῶν τεθνᾶσιν· οἰόμενος [m] αὖ ὁ ἐρωτῶν [n] εἶναι τὸν κήρυκα ἀπὸ τῶν ἐν [o] Ἰδομένεως. ὁ δ' ἔφη διακοσίους μάλιστα. ὑπολαβὼν δ' ὁ ἐρωτᾶν εἶπεν, [p] ὅσων τὰ ὅπλα ταυτὶ φαίνεται, ἀλλὰ πλέον ἢ χιλίων. αὖθις δὲ εἶπεν ἐκεῖνος, ὃν ἄρα τῶν μεθ' ἡμῶν μαχομένων ἐστίν. ὁ δ' ἀπεκρίνατο, εἴπερ γε ὑμεῖς ἐν Ἰδομένῃ χθὲς ἐμάχεσθε. ἀλλ' ἡμεῖς γε ὀδενὶ ἐμαχόμεθα χθές, ἀλλὰ πρώην ἐν τῇ ἀποχωρήσει. καὶ μὲν δὴ τότοις γε ἡμεῖς χθὲς ἀπὸ τῆς πόλεως βοηθήσαντι [q] τῆς Ἀμπρακιωτῶν ἐμαχόμεθα. ὁ δὲ κήρυξ, ὡς ἤκουσε, καὶ ἔγνω, ὅτι ἡ ἀπὸ τῆς πόλεως βοήθεια διέφθαρται, ἀνοιμώξας, καὶ ἐκπλαγεὶς τῷ μεγέθει τῶν παρόντων [r] κακῶν, ἀπῆλθεν εὐθὺς ἄπρακτος, καὶ ἐκέτι ἀπῄτει τὰς νεκράς. πάθος γὰρ τοῦτο μιᾷ [s] πόλει Ἑλληνίδι ἐν ἴσαις ἡμέραις μέγιστον δὴ τῶν κατὰ τὸν πόλεμον τόνδε ἐγένετο. καὶ ἀριθμὸν οὐκ ἔγραψα τῶν ἀποθανόντων, διότι ἄπιστον τὸ πλῆθος λέγεται ἀπολέσθαι, ὡς πρὸς τὸ μέγεθος τῆς πόλεως. [t] Ἀμπρακίαν μέντοι, εἰδὰ, ὅτι εἰ ἐβεβλήθησαν [v] Ἀκαρνᾶνες καὶ Ἀμφίλοχοι, Ἀθηναίοις καὶ Δημοσθένει πειθόμενοι, ἐξελεῖν, αὐτοβοεὶ ἂν εἷλον· νῦν δ' ἔδεισαν, μὴ οἱ Ἀθηναῖοι, ἔχοντες αὐτὴν, χαλεπώτεροι σφίσι πάροικοι ὦσι.

ριδ'. Μετὰ δὲ ταῦτα, [x] τρίτον μέρος νείμαντες τῶν σκύλων τοῖς Ἀθηναίοις, τὰ ἄλλα [y] κατὰ τὰς πόλεις διείλοντο. καὶ τὰ μὲν τῶν Ἀθηναίων, [z] πλέοντα ἔλαν· τὰ δὲ νῦν ἀνακείμενα ἐν τοῖς Ἀτλικοῖς ἱεροῖς, Δημοσθένει ἐξῃρέθησαν, τριακόσια πανοπλίαι, καὶ ἄγων [a] αὐτὰς κατέπλευσε. καὶ ἐγένετο [b] ἅμα αὐτῷ [c] μετὰ τὴν ἐν Αἰτωλίᾳ ξυμφορὰν ἀπὸ ταύτης τῆς πράξεως ἀδεεστέρα ἡ κάθοδος. ἀπῆλθον δὲ καὶ οἱ ἐν ταῖς εἴκοσι ναυσὶν Ἀθηναῖοι ἐς Ναύπακτον· Ἀκαρνᾶνες δὲ καὶ Ἀμφίλοχοι, ἀπελθόντων Ἀθηναίων, καὶ Δημοσθένους, τοῖς ἐς [d] Σαλύνθιον [e] καὶ Ἀγραίους καταφυγοῦσιν Ἀμπρακιώταις καὶ Πελοποννησίοις ἀναχώρησιν ἐσπείσαντο ἐξ [f] Οἰνιαδῶν. οἵπερ καὶ μετανέστησαν παρὰ Σαλύνθιον ὃ καὶ Ἀγραίους. καὶ [h] ἐς τὸν ἔπειτα χρόνον σπονδὰς καὶ ξυμμαχίαν ἐποιήσαντο ἑκατὸν ἔτη Ἀκαρνᾶνες καὶ Ἀμφίλοχοι πρὸς Ἀμπρακιώτας, ἐπὶ τοῖσδε, ἄστε μήτε Ἀμπρακιώτας μετὰ Ἀκαρνάνων στρατεύειν ἐπὶ Πελοποννησίους, μήτε Ἀκαρνᾶνας μετὰ Ἀμπρακιωτῶν ἐπ' Ἀθηναίους· [i] βοηθεῖν δὲ τῇ ἀλλήλων· καὶ ἀποδῶναι Ἀμπρακιώτας, ὁπόσα ἢ χωρία, ἢ [k] ὁμήρους Ἀμφιλόχων ἔχουσι· καὶ [l] ἐπὶ Ἀνακτόριον μὴ βοηθεῖν, πολέμιον [m] ὂν Ἀκαρνᾶσι. [n] ταῦτα ξυνθέμενοι, διέλυσαν τὸν πόλεμον. μετὰ δὲ ταῦτα, Κορίνθιοι φυλακὴν ἑαυτῶν ἐς τὴν Ἀμπρακίαν ἀπέστειλαν, ἐς τριακοσίους ὁπλίτας, καὶ [o] Ξενοκλείδαν τὸν

[k] Αὐτῶν *Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. Εἴρετο Mosqu. [l] Θαυμάζει *Reg.* [m] Ἂν *Ar. C. Dan.* Οὖν *Gr.* [n] Εἶναι τὸ κήρυγμα *Dan.* [o] Ἰδομένῃ *Ar.* Forſan et ita refcribendum: nam alibi *Thucydidi* ſingulariter dicitur. *Hudſ.* [p] Οὐκ ἔν *Gr.* [q] Τοῖς *Gr.* [r] Κακῶν deeſt *Ar. Dan.* [s] Πόλει non agnoſcunt *Ar. C. Dan.* [t] Haec vox etiam ſcripta reperitur per β pro π. Sic in nummo *Goltzii* ΑΜΒΡΑΚΙΩΤΑΝ. *Hudſ.* [v] Οἱ Ἀκαρ. *Gr.* [x] Τρίτον μέρος νείμαντες omittit *Gr.* [y] Καὶ τὰς *Dan.* [z] Πλεῖνα legiſſe videtur *Valla.* [a] Αὐτὰς *Gr.* [b] Ἅμα omitt. *Cl.* Ἅμα αὐτῶν *Dan.* [c] Μετὰ τὴν τῆς Αἰτωλίας *Cl. Gr.* Aug. Sic etiam *Caſſ.* et *Reg.* Sed in vtroque recens manus inter verſus ſcripſerat ἐκ, vt eſſet ἐκ τῆς Αἰτωλίας. Et ita *Gr.* non vt *Hudſonus* adnotat. [d] Ἀλύνθιον *Reg. Caſſ.* Aug. [e] Καὶ Ἀγραίους deſunt *C.* [f] Ita *Steph.* 2. et *Ae. Port.* Οἰνιάδων *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Caſſ. Dan.* Aug. [g] Καὶ Ἀγραίους omitt. *Gr. Cl. Caſſ. Dan.* Aug. [h] Id eſt, ἔτεσι. Vel, σπονδὰς, καὶ ξυμμαχίαν ἐποιήσαντο ἐς τὸν ἔπειτα χρόνον ἑκομένην, εἰς ἑκατὸν ἔτη διαμένοι. *Ae. Port. Hudſ.* [i] Βοηθεῖν τε δὲ *Gr.* [k] Scilicet ἀγρέας. *Hudſ.* [l] Ἐπ' Ἀνακτόριον *Ar. C. Dan.* [m] Ὂν deeſt *C. Dan.* [n] Ταῦτα δὲ ξυνέθ. *Cl.* [o] Ξενοκλείδην *Reg.* Τῶ Εὐξ. Mosqu.

Ἰδομένῃ] Vid. ad p. 145. et *Voſſium* ad Catullum p. 210. WASS.

Ἀμπρακίαν] *Thucydides* ſemper cum π Ἀμπρακία, et Ἀμπρακιῶται. WASS. Diuerſitatem ſcripturae etiam *Stephanus* adnotauit in Ἀμβρακία. *Euſtathius* ad Dionyſ. Perieg. v. 493. ἀρχαϊκώτερον per π, vſitatius per β ſcribi dicit. *Palmer.* II. Graec. Ant. 7. ſcribens, *Thucydidem* nomen Vrbis non exprimere, ſed tantum gentile nomen Ἀμπρακιώτης habere, non meminerat huius loci. Sed et rurſus Ἀμπρακίαν Cap. ſeq. in fine exprimit *Thucydides.* DVCK.

Πλέοντα ἔλαν] i. e. quae nauibus vehebantur. Abreſch. 375. GOTTL.

Πλ. ἔλαν] Sane et haec iunxeris, in nauigatione capta ſunt. BAVER.

Ἐξῃρέθησαν] *Thomas Mag.* in ἐξεῖλε: ἐξεῖλε τῷ δεῖσι γέρας, καὶ ἐξῆρε. Θουκυδίδης· Δημοσθένει — πανοπλίαι. Obuius eſt hic vſus verbi ἐξαιρεῖν, pro δῶνα τι ὡς ἔξαιρετον. *Scholiaſtes* paruus Homeri in Iliad. α'. 369. Ἐκ δ' ἕλον Ἀτρείδῃ Χρυσηίδα· ὡς ἐξαίρετον, inquit, ἔλαβον, καὶ ἔδωκαν. Add. ibi *Euſtath.* pag. 119. et in Iliad. μ'. p. 907. Τὰ δὲ νῦν — ἱεροῖς citat *Thomas* in ἀνακείμενος. DVCK.

Οἰνιαδῶν] Hi Οἰνιάδαι ſunt *Stephano*, et alibi Οἰνιάδαι. Sic etiam *Pauſanias*, *Sophocles*, et *Dionyſ. Halic.* WASS.

rum esse arbitrabatur. Tunc vero quidam eum interrogat, quidnam admiraretur, et quot ex ipsis putaret periisse. Nam, qui eum interrogabat, existimabat, istum caduceatorem ab illis missum, qui apud Idomenen erant. Ille vero respondit ad: ducentos. Ille vero, qui eum interrogabat, eius orationem excipiens subiecit, atqui non *ducentorum* haec arma videntur esse: sed plusquam mille militum interfectorum. Et ille rursus; non ergo sunt eorum, qui nobiscum in acie steterunt. Cui idem respondit, siquidem vos apud Idomenen heri pugnastis. Atqui nos (inquit ille) heri cum nemine pugnauimus; at nudius tertius, dum nos reciperemus. Et hic subiecit; nos tamen cum istis, qui ex Ambraciotarum vrbe ad opem suis ferendam venerunt, heri pugnauimus. Cum autem caduceator hoc audisset, et auxilium vrbanum profligatum cognouisset, edito gemitu, et ob praesentium malorum magnitudinem attonitus, confestim re infecta discessit, nec vlterius suorum cadauera flagitauit. Haec enim clades, quam vna Graeca ciuitas accepit intra tot dies, *quot dixi*, exstitit maxima omnium, quae in hoc bello contigerunt. neque caesorum numerum scripsi, quia multitudo, quae dicitur interiisse, fidem superat, pro magnitudine ciuitatis. Ambraciam autem (sat scio) Acarnanes et Amphilochi, si Athenienſibus ac Demosthenis morem gerentes expugnare voluissent, * primo statim clamore expugnassent. Iam vero timuerunt, ne Athenienses, si eam tenuissent, accolae sibi molestiores essent. Bell. Pelop. an. 6. Olymp. 88. 3. V. C. Varr. 328.

114. Postea vero tertia spoliorum parte Athenienſibus attributa, reliqua inter ciuitates diuiserunt. Atque Athenienſium quidem spolia in ipso nauigationis cursu fuerunt intercepta: nam illae trecentae solidae armaturae, quae nunc in templis Atticis affixae visuntur, Demosthenis priuatim honoris causa datae fuerunt, quas ille secum in nauibus absportauit. Simul etiam post cladem in Aetolia acceptam, ob has res gestas reditus in patriam ei tutior fuit. Athenienses quoque, qui in viginti nauibus erant, Naupactum redierunt. Acarnanes vero et Amphilochi post Athenienſium et Demosthenis discessum, Ambraciotis et Peloponnesiis, qui ad Salynthium et Agraeos confugerant, fide publica interposita, ex Oeniadis abeundi potestatem dederunt: qui etiam ad Salynthium, et Agraeos transiuerunt. Postea vero Acarnanes et Amphilochi foedus et societatem ad centum annos cum Ambraciotis coiuerunt, his conditionibus: vt neque Ambraciotae cum Acarnanibus bellum Peloponnesiis inferrent, neque cum Ambraciotis Acarnanes Athenienſibus; sed mutuo sibi forent auxilio, vtque Ambraciotae redderent quicquid aut oppidorum aut agrorum Amphilochis finitimorum tenerent; neque subsidium mitterent Anactorium, quod Acarnanibus erat infestum. Cum autem hoc modo inter eos conueniisset, bellum depositum fuerunt. Post haec Corinthii praesidium ex suis ad trecentos grauis armaturae milites, cum Xeno-

* *Vel*, primo statim impetu. HVDS.

ἥατο τῶν μετὰ σφῶν εἶναι] ἀλλ' ἥατο τῶν μετὰ σφῶν ἐν τῇ δευτέρᾳ μάχῃ πεπτωκότων εἶναι τὰ ὅπλα. Καί τις αὐτὸν ἤρετο] δύο ἐρωτᾷ, ἓν μὲν, τοῦ χάριν θαυμάζει· ἕτερον δὲ, πόσους εἴεται τῶν ἰδίων τεθνηκέναι. ὥστερ δὲ ὁ κήρυξ ὃν ἤρετο περὶ τῆς τρίτης μάχης, ἥτις ὁ ἐρωτῶν ὃν ἠπίστατο περὶ τῶν ἐν ταύτῃ μάχῃ πεπτωκότων ὁ κήρυξ ἦκεν, ἀλλ' ἐνόμιζε περὶ τῶν ἐν τῇ τρίτῃ μάχῃ τεθνηκότων ἐληλυθέναι. Οὔκουν τὰ ὅπλα ταυτὶ φαίνεται] λείπει τὸ, τριακοσίων μόνων. Ὁ δ' ἀπεριάνατο] τὰ ὅπλα εἶσιν ὑμέτερα δηλονότι. Ἀλλ' ἡμεῖς γε οὐδενὶ ἐμαχόμεθα χθὲς] ὁ κήρυξ εἶπεν, ἀπὸ κοινοῦ. Καὶ μὲν δὴ τούτοις γε ἡμεῖς] ἀπὸ κοινοῦ, ὁ ἐρωτῶν εἶπε. Τῆς

Ἀνακτόριον] *Ant. C.* ἐπ' Ἀν. Ciuitas ab Apollinis Actio 40. stad. *Strabo*: ὑδατέρως *Steph.* Gentile Ἀνακτόριος, et Ἀνακτορίτης γῆ. Noster Lib. IV. Κορινθίων πόλιν vocat: ab Acharnenibus et Corinthiis conditam *Scymnus* et *Scylax* tradunt; eam transtulit Augustus Nicopolin, *Pausan.* V, 23. Nunc opinor Vonizza dicitur. v. *Herodot.* IX, 28. *Harmenopulus* 81. Ciuitas Anactorica *Plin.* Ora Anactoria *Silius*: Vnde *Anactorie* nom. prop. apud *M. Tyrium* et *Ouid.* Denique Anactoria olim dicta *Miletus* in Caria. Confer *Apollonii* Schol. α'. 185. WASS.

Εὐθυκλέους ἄρχοντα· οἱ κομιζόμενοι, χαλεπῶς διὰ τῆς Ηπείρου ἀφίκοντο. τὰ μὲν κατ' Αμπρακίαν οὕτως ἐγένετο.

ριε'. Οἱ δ' ἐν [p] τῇ Σικελίᾳ Αθηναῖοι, τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος, ἔς τε τὴν Ἱμεραίαν ἀπόβασιν ἐποιήσαντο ἐκ τῶν νεῶν, μετὰ τῶν Σικελιωτῶν ἄνωθεν ἐσβεβληκότων ἐς τὰ ἔσχατα τῆς [pp] Ἱμεραίας, καὶ ἐπὶ τὰς Αἰόλου νήσους ἐπλεύσαν. ἀναχωρήσαντες δὲ ἐς Ρήγιον, Πυθόδωρον τὸν Ισολόχου Αθηναίων στρατηγὸν καταλαμβάνουσιν ἐπὶ τὰς ναῦς διάδοχον ὧν ὁ Λάχης ἦρχεν. οἱ γὰρ [q] ἐν Σικελίᾳ ξύμμαχοι πλεύσαντες ἔπεισαν τοὺς Αθηναίους βοηθεῖν σφίσι πλείοσι [r] ναυσί. τῆς μὲν γὰρ γῆς αὐτῶν οἱ Συρακούσιοι ἐκράτουν, τῆς δὲ θαλάσσης ὀλίγαις ναυσὶν εἰργόμενοι, [s] παρεσκευάζοντο, τὸ ναυτικὸν [t] ξυναγείροντες, ὡς οὐ περιοψόμενοι. καὶ ἐπλήρουν ναῦς τεσσαράκοντα οἱ Αθηναῖοι, ὡς ἀποστελοῦντες αὐτοῖς· ἅμα μὲν ἡγούμενοι θᾶσσον τὸν ἐκεῖ πόλεμον καταλυθήσεσθαι, ἅμα δὲ βουλόμενοι [v] μελέτην τοῦ ναυτικοῦ ποιεῖσθαι. τὸν μὲν [x] οὖν ἕνα τῶν στρατηγῶν ἀπέστειλαν Πυθόδωρον ὀλίγαις ναυσί· Σοφοκλέα δὲ τὸν Σωστρατίδου καὶ Εὐρυμέδοντα τὸν Θουκλέους, ἐπὶ τῶν πλειόνων νεῶν ἀποπέμψειν ἔμελλον. ὁ δὲ Πυθόδωρος, ἤδη ἔχων τὴν τοῦ Λάχητος τῶν νεῶν ἀρχὴν, [y] ἔπλευσε τελευτῶντος τοῦ χειμῶνος ἐπὶ τὸ Λοκρῶν φρούριον, ὃ πρότερον Λάχης εἷλε. καὶ νικηθεὶς μάχῃ ὑπὸ [z] τῶν Λοκρῶν, [a] ἀνεχώρησεν.

ριϛ'. [b] Ἐρρύη δὲ περὶ αὐτὸ τὸ ἔαρ τοῦτο ὁ ῥύαξ τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς Αἴτνης, ὥσπερ καὶ [c] τοπρότερον. καὶ γῆν τινα ἔφθειρε τῶν Καταναίων, οἱ [d] ὑπὸ τῇ Αἴτνῃ τῷ ὄρει οἰκοῦσιν, ὅπερ μέγιστόν [e] ἐστιν ὄρος [f] ἐν τῇ Σικελίᾳ. λέγεται δὲ πεντηκοστῷ ἔτει ῥυῆναι τοῦτο μετὰ τὸ πρότερον ῥεῦμα· τὸ δὲ ξύμπαν, τρὶς γεγενῆσθαι τὸ ῥεῦμα ἀφ' οὗ Σικελία ὑπὸ Ελλήνων οἰκεῖται. [g] ταῦτα μὲν κατὰ τὸν χειμῶνα τοῦτον ἐγένετο. καὶ [h] ἕκτον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε, ὃν Θουκυδίδης ξυνέγραψε.

p Τῇ deest *Reg.* pp Ἡμεραίας Mosqu. q Ἐν τῇ Σικελίᾳ *Ar. C.* Mox γὰρ d. Mosqu. post τῆς μὲν. r Ναυσὶν *Gr.* s Παρεσκευάζον τὸ ναυτ. *Reg. Cass.* In *Cass.* deinde corrector accentu in penult. scripto significat legendum παρεσκευάζοντο. Παρεσκευάζοντο ναυτικὸν *Dan.* t Συνεγείροντες *Dan.* Τὸ ante ναυτ. d. Aug. v Τοῦ ναυτικοῦ ποιεῖσθαι μελέτην *Gr.* x Οὖν non habet *Gr.* y Ἔπλευσεν *Gr.* Ἔπεμψεν Mosqu. z Τῶν deest *Ar. Dan.* a Ἀπεχώρησεν *Ar. C.* et in marg. *Cl. Reg. Dan.* Aug. b Si scire velis, quae incendia Aetnae quibus temporibus facta fuerint, consule *Cluverii* Siciliam Antiqu. p. 104, 105. *Huds.* c Πρότερον *Ar. C. Gr. Dan.* Τὸ πρότερον *Reg. Cass.* Aug. d Ἐπὶ *Reg. Cass.* Aug. Mosqu. et hic antea, Κατανέων. e Ὄρος ἐστὶν *Gr.* f Ἐν Σικελίᾳ *Ar. C.* Mosqu. g Ταῦτα μὲν ἐν κατὰ *Gr.* h Ἔτος ἕκτον *Ar.*

Ἐρρύη] De incendiis Aetnae vid. *Acta Philosoph. Londin.* WASS. De eo, quod mox dicit Aetnam ter arsisse, e quo Sicilia a Graecis habitari coepit, *Scalig.* ad Euseb. Chron. Num. MDXC. DVCK.

clide Erythyclis *filio*, eorum duce, Ambraciam miserunt: qui itinere per Epirum facto *eo* aegre peruenerunt. Res igitur ad Ambraciam gestae hunc exitum habuerunt. Bell. Pelop. an. 6. Olymp. 88. 3. V. C. Varr. 328.

115. Eadem hyeme Athenienses, qui in Sicilia erant, cum Sicilienſibus, qui ex locis mediterraneis in extremos agri Himerei fines irruptionem fecerant, exscensum ex nauibus in agrum Himeraeum fecerunt, et in Aeoli insulas nauigarunt. cum autem Rhegium se recepissent, Pythodorum Isolochi *filium*, Athenienſium ducem, Lachetis in classis praefectura successorem offendunt. Nam Sicilienses socii ad Athenienses nauibus profecti, ipsis persuaserunt, vt maiore nauium numero opem sibi ferrent. Syracusani enim eorum agro potiebantur: cum autem paucis *illorum* nauibus maris vsu prohiberentur, classem cogebant, et se ad vim arcendam parabant, quod hanc iniuriam ferre nollent. Athenienses igitur quadraginta naues instruxerunt, quas ad ipsos mittere statuerunt, tum quod bellum illic celerius confectum iri sperarent, tum etiam quod suos in rebus naualibus exercere cuperent. Vnum igitur e ducibus Pythodorum cum paucis nauibus *eo* miserunt. Sophoclem vero Sostratidae, et Eurymedontem Theuclis *filium* cum maiore nauium numero *postea* mittere decreuerant. Pythodorus vero, accepta iam praefectura classis, cui Laches ante praeerat, sub extremam hyemem profectus est ad Locrorum castellum, quod Laches ante ceperat; proelioque victus a Locris discessit. Bell. Pelop. an. 6. Olymp. 88. 3. V. C. Varr. 329.

116. Per idem ver ignis riuus ex Aetna effluxit, vti prius quoque; et vastauit partem agri Catanaeorum, qui sub Aetna monte incolunt, qui omnium Siciliae montium est maximus. haec autem flammarum eructatio quinquagesimo post primam ignis eructationem anno contigisse fertur. Ex quo autem Sicilia a Graecis habitatur, ad summum ter exstitisse traditur. Atque haec quidem hac hyeme gesta sunt. huiusque belli, quod Thucydides conscripsit, sextus annus excessit. Ante Apr. 1. Post Apr. 1.

δὲ θαλάσσας ὀλίγαις ναυσὶν εἰργόμενοι] οἱ Συρακούσιοι τῆς θαλάσσης ὑπὸ ἐλίγων νεῶν εἰργόμενοι, δηλαδὴ τῶν Ἀττικῶν. Ἅμα δὲ βουλόμενοι μελέτην] ἐν τῷ μελετᾶν καὶ ἀσκεῖσθαι τὸ ναυτικὸν διατρίβειν.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ
ΟΛΟΡΟΥ
ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

THVCYDIDIS OLORI F.
HISTORIAE LIBER QVARTVS.

EPITOME LIBRI IV.

Messana in Sicilia ab Atheniensibus desciuit. Cap. I. *Athenienses Pylum in Peloponneso communierunt, et praesidio firmarunt.* III. *Quod cum terra marique Peloponnesii oppugnarent, Atheniensium classis suis opem ferens, praelio nauali Peloponnesios vicit.* XIV. *Eo facto cum quadringentos et viginti delectos Peloponnesios in insula Sphacteria, cuius tutandae caussa ibi locati fuerant, a suis interclusos circumsiderent Athenienses: Lacedaemonios pacem petere coëgerunt.* XV. *Qua negata, post longam obsidionem tandem egressi in insulam Athenienses, Peloponnesios partim occiderunt, partim viuos ceperunt.* XXXVIII. *Post haec Athenienses Corinthios terrestri praelio in ipsorum regione fuderunt, Cythera insulam Lacedaemoniis eripuerunt, Nisaeam et longos muros Megarensium occuparunt.* XLV. *Corcyraeorum seditio finem accepit.* XLVIII. XLIV. LXIX. *Sicilienses fatigati diutino bello, pacem inter se foedusque fecerunt.* LXV. *Brasidas, Lacedaemonius dux, parua cum manu per Thessaliam in socios Atheniensium profectus, plurimos ab eorum societate auertit, Amphipolin, Stagirum, Acanthum, Toronen, aliaque multa oppida, deditione accepit.* LXXIX. LXXXIX. CXVI. *Boeoti Athenienses, qui regionem ipsorum ingressi Delium communierant, praelio in Oropia deuicerunt, Delium vi expugnatum receperunt.* XCVI. *Tandem inducias Lacedaemonii Atheniensesque annuas fecere. per quas, cum Scione et Menda vrbes ad Brasidam ab Atheniensibus defecissent, Athenienses exercitu misso Mendam receperunt, Scionen obsidione cinxerunt.* CXV. CXXX. etc.

a Θουκυδίδου ξυγγραφῆς τετάρτη *Ar.* Titulo caret *Codex alter.* Θουκυδίδου ξυγγραφῆς τὸ τέταρτον *Cl.* Θουκυδίδου ξυγγραφῆς τετάρτης *Ald. Bas.* [illegible] τετάρτη *Flo.* [illegible] ξυγγραφῆς τὸ τέταρτον *Editi reliqui.* Vide *Annott. Hudf.* Θουκυδίδου συγγραφῆς τέταρτον *Reg.* Θουκυδίδου συγγραφῆς Δ' *Cass.* Liber Quartus Gr. E *Dav.* nihil adnotatum erat.

Τοὺς δ' ἐπιγιγνομένους [b] θέρους, περὶ τὸν ἐκβολήν, Συρακοσίων δέκα νῆες [c] πλεύσασαι, καὶ Λοκροὶ ἐσβάντες [d] Μεσσήνην τὴν ἐν Σικελίᾳ καταλαβόν, αὐτῶν [e] ἐταγαγομένων· καὶ ἀπέστη Μεσσήνη Ἀθηναίων. ἔτραξαν δὲ τάδε μάλιστα οἱ μὲν Συρακόσιοι, ὁρῶντες προσβολὴν ἔχον τὸ χωρίον τῆς Σικελίας, καὶ φοβούμενοι τοὺς Ἀθηναίους, μὴ ἐξ αὐτοῦ ὁρμώμενοί ποτε, σφίσι μείζονι παρασκευῇ ἐπέλθωσιν· οἱ δὲ Λοκροί, κατὰ ἔχθος [f] τὸ Ῥηγίνων, βουλόμενοι ἀμφοτέρωθεν αὐτοὺς καταπολεμεῖν. καὶ ἐσεβεβλήμεσαν ἅμα ἐς τὴν Ῥηγίνων οἱ Λοκροὶ παντελεῖ, ἵνα μὴ ἐπιβοηθῶσι τοῖς Μεσσηνίοις· ἅμα δὲ καὶ ξυναγόντων Ῥηγίνων φυγάδων, οἱ ἦσαν παρ' αὐτοῖς. τὸ γὰρ Ῥήγιον ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐστασίαζε, καὶ [g] ἀδύνατα ἦν ἐν τῷ παρόντι [h] τοὺς Λοκροὺς ἀμύνεσθαι· [i] ἢ μᾶλλον καὶ ἐπεπύνθεντο. ὑπάρξαντες δέ, οἱ μὲν Λοκροὶ [k] τῷ τείχει ἀπεχώρησαν, οἱ δὲ τῆς Μεσσήνης ἐφρούρουν· [l] καὶ ἄλλας αἱ πλησίον ἐμέλλον, [m] αὐτόσε ἐγκαθορμισάμενοι, τὸν πόλεμον ἐντεῦθεν ποιήσεσθαι.

Ε'. Ὑπὸ δὲ τὰς αὐτὰς χρόνους τοῦ ἔτους, πρὶν τὸν σῖτον ἐν ἀκμῇ εἶναι, Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἐσέβαλον ἐς τὴν [n] Ἀττικήν· ἡγεῖτο δὲ Ἀγις ὁ Ἀρχιδάμου Λακεδαιμονίων βασιλεύς· καὶ [n] ἐγκαθεζόμενοι ἐδῄουν τὴν γῆν. Ἀθηναῖοι δὲ τάς [o] τε τεσσαράκοντα ναῦς ἐς Σικελίαν ἀπέστειλαν, [p] ὅσπερ παρεσκευάζοντο, καὶ στρατηγὸς τοὺς ὑπολοίπους, Εὐρυμέδοντα καὶ Σοφοκλέα. Πυθόδωρος [q] γὰρ ὁ τρίτος αὐτῶν ἤδη [r] προαφῖκτο ἐς Σικελίαν. εἵποντο δὲ τούτοις καὶ Κερκυραίων ἅμα παραπλέουσαι τῶν ἐν τῇ πόλει ἐπιμεληθῆναι, αἱ ἐληστεύοντο ὑπὸ τῶν ἐν τῷ ὄρει φυγάδων· καὶ Πελοποννησίων αὐτόσε νῆες ἑξήκοντα [s] παρεπεπλεύκεσαν τοῖς ἐν τῷ ὄρει τιμωροί· καὶ [t] λιμὸς ὄντος μεγάλου ἐν τῇ πόλει, νομίζοντες καταστρέψειν ῥᾳδίως τὰ πράγματα. Δημοσθένει δὲ, ὄντι ἰδιώτῃ, μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τὴν ἐξ Ἀκαρνανίας, [u] αὐτῷ δεηθέντι, εἶπον χρῆσθαι [x] ταῖς ναυσὶ ταύταις, [y] ἢν βούληται, περὶ τὴν Πελοπόννησον.

Ϛ'. Καὶ ὡς ἐγένοντο πλέουσαι κατὰ τὴν Λακωνικήν, καὶ ἐπυνθάνοντο, ὅτι αἱ νῆες ἐν Κερκύρᾳ ἤδη εἰσὶ τῶν Πελοποννησίων, ὁ μὲν Εὐρυμέδων [z] καὶ ὁ Σοφοκλῆς [a] ἠπείγοντο ἐς τὴν Κέρκυραν. ὁ δὲ Δημοσθένης [b] ἐς τὴν Πύλον πρῶτον ἐκέλευε σχόντας αὐτοὺς, καὶ πράξαντας ἃ δεῖ, τὸν πλοῦν ποιεῖσθαι. ἀντιλεγόντων δὲ, κατὰ τύχην χειμὼν ἐπιγενόμενος κατήνεγκε τὰς ναῦς [c] ἐς τὴν Πύλον. καὶ ὁ Δημοσθένης εὐθὺς ἐξώκειε τειχίζεσθαι τὸ χωρίον. ἐπὶ τούτῳ γὰρ [d] ξυνεκπλεῦσαι. καὶ ἀπεφαίνε πολλὴν εὐπορίαν ξύλων τε καὶ λίθων, καὶ φύσει [e] παρεσκευῆσθαι ὄν, καὶ ἔρημον [f] αὐτό τε καὶ [g] ἐπιτολὺ τῆς χώρας. [h] ἀπέχει γὰρ σταδίους

[b] Illud θέρους pro ἦρος accipi debere sequentia docent. *Ac. Port.* [c] Ἐπιπλεύσασαι *Marg.* [d] Μεσήνην *Ar. C.* vt et paullo infra. *Huds.* Sic quoque *Gr. Mosqu.* [e] Ἐπαγομένων *Marg.* [f] Τῶν Ἰηγίνων *Gr.* [g] Ἀδύνατον *Reg.* [h] Τὰς deest *Ar. C. Dan.* [i] Ἢ καὶ μᾶλλον *Ar. C. Reg. Cass. Dan. Gr.* Καὶ μᾶλλ. καὶ Mosqu. ἢ κ. μ. Aug. [k] Τῷ τε τειχίῳ *Ald. Flor. Bas. Stephan.* I. I Καὶ αἱ ἄλλαι πλ. *Gr.* [l] Μᾶλλον ἐπὶ τὰς ἄλλας ἐπλεον, καὶ ἐκ ἐγκαθεζοντο, *Ar.* πάλαιον ἐστρέφον ποιήσεσθαι ἄλλαν *Ac. Port.* Ἐγκαθερμιζόμενοι *Gr.* [m] Ἐγκαθερμιζόμενοι *Marg.* [n] Τὰ deest *Ar. Cl.* Et hoc, et τὰς abest a *Dan.* [o] Id est: ὅτω παρεσκευασμένας, vel ἅτιερ παρεσκευάσαντο. Aut potius dicendum ἅτιερ pro ἅπερ accipi, vel ἅπιερ pro ἅπερ scribi debere. Principio enim *Libri primi* [illegible] ἅπερ, vel ἅπιερ ἐπὶ μίαν. *Ac. Port.* Ἅπιερ legendum putat *Stephanus.* Παρασκευάζ. Mosqu. [p] Δὲ *Ar.* [q] Προαφῖκτο *Gr.* Προαφίκτο *Cl.* [r] Παρεπλεύκεσαν *Reg.* Παρεπλεύκεισαν *Gr.* [s] Λοιμὸς *Reg.* [t] Αὐτῷ δεηθέν τι εἶπον *Gr.* [u] Ταῖς ναυσὶ deſunt in *Cass.* [v] Εἰ βέλτιστ *Marg.* [z] Καὶ Σοφοκλῆς *Ar. Cl. Cass. Dan. Gr.* Aug. [a] Ἐπήγοντο *Cl. Reg.* [b] Ἐπὶ τὴν Π. *Dan.* [c] Ἐπὶ τὴν *Ar. C.* Εἰς τὴν *Cass.* Aug. [d] Συνέπλευσε *Ar. C. Cl. Reg. Cass. Dan.* Aug. Sed *Rec.* συνέπλευσε. Paullo ante ἐπὶ τοῦτ *Gr.* [e] Παρεσκευῆν *Ar.* [f] Αὐτό τέ καὶ *Ar.* Mosqu. Aug. Αὐτῷ τό τε καὶ *Cl.* Αὐτὸ τέτε κα. [illegible] τέ, et ἐμφορ τε τοῦ. [illegible] τὸ Ῥηγ [illegible] [g] Ἐπὶ πολὺ *Cass. Gr.* [h] Ἀπέχει δὲ ἡ Πύλος σταδίους τῆς Σπάρτης μάλιστα τετρακοσίους *Ar. C.* Eodem ordine *Dan.* Sed retinet γὰρ, et omittit ἡ.

Ἐκβολήν] *Eustath.* p. 1405. ὅ ἐστιν, ἡ πρώτη ἐκ τῆς κάλυκος τῶν ἀνθέων ἔκφυσις. WASS. Add. *Suidam* in σῖτος, et *Pollux.* I, 61. DUCK.

Τὸ Ῥηγίνων] *Gr.* τῶν Ῥηγίνων. Sed recepta lectio vernullior. WASS.

Παραπλέοντας] Pro παραπλέουσι, ait *Scholiastes.* Eamdem mutationem calus participii obseruat II, 11. in his: Πᾶσι γὰρ, ἐν τοῖς ὅπλοις καὶ ἐν τῷ παραυτίκα ἔρᾳν πάσχουσι τι ἀηδὲς, ὀργὴ προσπίπτει. Nec infrequens est apud alios. *Aristophan.* Equitib. 1391. Νῦν δ' ἐγὼ σοι παραδίδωμι εἰς τὰς ληρεῖς Αὐτὰς ἰδίαι λαβόντα. *Lucian.* de Electr. p. 370. Οἷς ἔξεν κλωτεῖν ἐναλέγοντας τῶν αἰγείων τὰ ἔλκεα. Ex illis, εἶπον δὲ — ἐπιμεληθῆναι, vsum verbi εἶπεῖν cum Infinitiuo ostendit *Thomas Mag.* in βούλομαι. DUCK.

Ταῖς ναυσὶ ταύταις] Cum illis, puto, quae Acarnanibus aduersus Ambraciotas auxilio venerant, quas, victis Ambraciotis, Demosthenes Athenas redeuerat. Lib. III. Cap. 107. et 114. De Demosthene non recte *Scholiasta* Aristoph. Equit. 55. Ἐστρατήγει δὲ καὶ Σικελίαν, ἀλλ' οὐκ αὐτὸς πέπλευκεν. Sunt et alii ibi illius errores, veluti, quod Pylum confundit cum Πύλαις, vbi Leonidas cecidit, quo nomine etiam cum notat *Hoffsten.* ad Steph. Πύλαι, v. et quod Leonidam Macedonum et Lacedaemoniorum Regem vocat. DUCK.

Ἠπείγοντο] *Cl.* ὑπήγοντο. corrupte. WASS.

SEQVENTE vere, cum segetes iam spicas emittere inciperent, decem Syracusanorum naues, et totidem Locrorum profectae, Messanam, quae est in Sicilia, occuparunt, ab ipsis *oppidanis* accitae. Et Messana ab Athenienſibus defecit. Hoc autem potissimum fecerunt Syracusani quidem, quod viderent, id oppidum ad inuadendam Siciliam opportunum esse, et Athenienses metuerent, ne illinc *vt ex belli sede* excurrentes, maiori apparatu se inuaderent: Locri vero, propter odium, quo Rheginos prosequebantur, quia eos vtrinque, *terra marique*, bello premere volebant. simul autem Locri cum frequentibus copiis in Rheginorum agrum irruptionem fecerunt, ne *Rhegini* Messeniis auxilium ferrent: simul etiam inducti ab exsulibus Rheginis, qui apud ipsos erant. Rhegium enim iampridem seditionibus agitabatur, nec in praesentia Locros arcere poterat: quo etiam magis *ipsum Locri* premebant. Locri autem, vastato *Rheginorum* agro, cum peditatu quidem domum redierunt: naues vero Messanae praesidio remanserunt. et aliae, quae instruebantur, eo venturae, ibique castra statiua habiturae, et bellum illinc gesturae erant. Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 3. 4. V. C. Varr. 325. Post Apr. 1.

2. Sub eadem veris tempora, antequam frumenta essent matura, Peloponnesii, eorumque socii irruptionem in Atticam fecerunt. illis autem praeerat Agis Archidami *filius*, Lacedaemoniorum Rex: et statiua *ibi* habentes agrum populabantur. Athenienses vero illas quadraginta naues, quas instruxerant, in Siciliam miserunt, et reliquos duces, Eurymedontem, et Sophoclem. Nam Pythodorus, qui cum illis tertius erat dux, in Siciliam iam ante profectus fuerat. His autem imperarunt, vt in transitu curarent res Corcyraeorum, qui in vrbe erant, qui latrociniis ab exsulibus in monte degentibus infestabantur. et Peloponnesiorum sexaginta naues illuc nauigauerant, vt opem illis ferrent, qui in monte erant; simul etiam quod propter ingentem famem, qua *Corcyraeorum* ciuitas laborabat, res illas in suam potestatem facile redactum iri sperarent. Mandarunt etiam Demosthenis, qui post suum ex Acarnania reditum vitam priuatam degebat, hoc ipsum flagitanti, vt his nauibus, si vellet, circa Peloponnesum veheretur. Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 3. V. C. Varr. 329.

3. Cum autem inter nauigandum e regione agri Laconici fuissent, et accepissent Peloponnesiorum naues ad Corcyram iam appulisse, Eurymedon quidem et Sophocles ad Corcyram tendere properabant. Demosthenes vero eos hortabatur, vt primum Pylum appellerent, deinde, peractis rebus, quae peragendae essent, nauigationis cursum conficerent. Illis vero contradicentibus, forte fortuna tempestas exorta classem Pylum detulit. Demosthenes autem postulauit, vt locus ille confestim muniretur. Hac enim de causa se cum illis nauigasse *dicebat*. Demonstrabat autem, magnam esse lignorum lapidumque copiam, et locum natura munitum esse, et cum ipsum, tum etiam magnum illius agri tractum circa ma-

ΠΕΡΙ σίτου ἐκβολ.] σίτου ἐκβολὴν, τὴν τῶν ἀσταχύων ἐκ τῶν καλύκων γένεσιν φησίν. ἐπιφέρει γὰρ, ὑπὸ δὲ τὴς αὐτὴς χρόνους τὸ ἦρος. ἦρος δὲ τάχιστα ἐκφύονται. ἤγην, ὅτε ὁ τάχις ἐκμιμεῖται, καὶ ἤδη προβάλλεται, ἢν ἐκβάλλεται, ἔχων τὸν κάλυκα τὸν σίτου διατετυπωμένον, ἔπω δὲ εἰς ἀκμὴν πεπαχθέντα. Ἐπαγαγόμεναι] ἤγαγον τῶν Μεσσηνίων. Ὀφείλοντες προσβοηθεῖν ἔχειν τὸ χωρίον] ἤγουν τοῦτο, ἐπικαιρότατον, ἀφ' ὃ ἐσῆν ἐξορμᾶν κατὰ τῆς Σικελίας. Εἰ προσβοηθοῖεν, ἀντὶ τοῦ προσόρμιον, καὶ ἔφεδρον τῆς Σικελίας. ἢ πρὸς τὴν Σικελίαν. Τὸ χωρίον] ἤγουν τὴν Μεσσήνην. Μὴ ἐξ αὐτοῦ ἐρμώμενοι] ἤγουν ἐρμητήριον ποιούμενοι. Πῇσί μὲν οὖν ἐδόκει ἀναγκαῖον εἶναι τὴν ὁρμὴν ποιεῖσθαι. Βελόμενοι ἀμφοτέρωθεν] θέλοντες οἱ Ἀττικοὶ ἀμύνεσθαι καταπλεύσαντες. ἀμφοτέρωθεν δὲ λέγει, ἤτοι ἔκ τε τῆς αὐτῶν τῆς Ἀττικῆς, καὶ ἐκ Σικελίας. Ἵνα μὴ ἐπιβοηθῶσιν] οἱ Ῥηγῖνοι ἐκλείσῃ. Καὶ ἐπεπίθοντο] οἱ Λοκροὶ τοῖς Ῥηγίνοις. τὴν αἰτίαν ταύτην, ὅτι ἐφοβοῦντο. Λυμαίνεσθαι δὲ] τὴν γῆν τῶν Ῥηγίνων. Τὸν πόλεμον ἐντεῦθεν ποιήσεσθαι] ἀπὸ τῆς Ῥηγίνης. τὰ δὲ τῆς αὐτῆς χρόνους] ἤγουν, κατὰ τὸν αὐτὸν ἐαρινὸν χρόνον. Ἕστοι δὲ τοῦτο] τοῖς στρατηγοῖς. Καὶ Κορκυραίων ἄμα ἦλθε καὶ. Παρατλέουσι] τὸ ἐγγὺς νῆ, παραπλέουσιν. ἀπὸ μεταβάσει ἐχρήσατο ἀπὸ ἐστίας ἐπὶ αἰτιατικήν. Ἐντεῦθεν ἐπὶ Πελοποννήσου δηλονότι. Δημοσθένει δ' ὅτι Ῥηγῖνος] ἦν, ἀπὸ ἔτους ἀρχῆς. Καὶ ὡς ἐγένοντο πλοῦς] ἦν, τὸ γοῦν τὸ Ἀθηναῖοι. Ἀντιλεγόντων δ'] τῶν στρατηγῶν δηλονότι. Κατὰ τύχην] κατὰ τι συμφορᾶς τυχόν. Τὸ [illegible]

μάλιστα ἡ Πύλος τῆς Σπάρτης τετρακοσίους, καὶ ἔστιν ἐν τῇ [i] Μεσσηνίᾳ ποτὲ ὄσῃ γῇ. καλοῦσι δὲ αὐτὴν οἱ Λακεδαιμόνιοι Κορυφάσιον. εἰ δὲ πολλὰς ἔφασαν εἶναι ἀκρας ἐρήμους τῆς Πελοποννήσου, ἣν βλάπτειν καταλαμβάνων τὴν πόλιν δαπανῶν. [k] τῷ δὲ [l] διαφορόν τι ἐδόκει εἶναι τοῦτο τὸ χωρίον ἑτέρᾳ μᾶλλον, λιμένος τε πρόσοδος, [m] καὶ τοὺς Μεσσηνίους οἰκείους ὄντας αὐτῷ [n] τοαχαῖων, καὶ ὁμοφώνους τοῖς Λακεδαιμονίοις, πλεῖστ' ἂν βλάπτειν ἐξ αὐτοῦ ὁρμωμένους, καὶ βεβαίους ἅμα τῷ χωρίῳ φύλακας ἑστάναι.

δ'. [o] Ὡς δὲ οὐκ ἐπείθοντο οὔτε τοῖς στρατηγοῖς, ἔτε τοὺς στρατιώτας, ὕστερον καὶ τοῖς [p] ταξιάρχοις κοινώσας, ἡσύχαζεν ὑπὸ ἀπλοίας, [q] μέχρις αὐτοῖς τοῖς στρατιώταις σχολάζουσιν ὁρμὴ [r] ἐπέπεσε περὶ σάσιν ἐντειχίσαι τὸ χωρίον. καὶ [s] ἐγχειρήσαντες εἰργάζοντο, σιδήρια μὲν λιθουργὰ οὐκ ἔχοντες, λογάδην δὲ φέροντες λίθους, καὶ ξυνετίθεσαν, ὡς ἕκαστόν [t] τι ξυμβαίνοι. καὶ τὸν πηλὸν, εἴπου δεοι χρῆσθαι, ἀγγείων ἀπορίᾳ, ἐπὶ τῶν νώτων ἔφερον, ἐγκεκυφότες τε, ὡς μάλιστα [v] μέλλοι ἐπιμένειν, καὶ τὼ χεῖρε ἐς τὰπίσω ξυμπλέκοντες, ὅπως μὴ [x] ἀποπίπτοι. παντί τε τρόπῳ ἠπείγοντο φθῆναι τοὺς Λακεδαιμονίους, τὰ ἐπιμαχώτατα [y] ἐξεργασάμενοι, πρὶν ἐπιβοηθῆσαι. τὸ γὰρ πλέον τοῦ χωρίου αὐτὸ καρτερὸν ὑπῆρχε, καὶ [z] ἀδὲν ἔδει τείχους.

ε'. Οἱ δὲ ἑορτήν τινα ἔτυχον ἄγοντες, καὶ ἅμα, πυνθανόμενοι, ἐν ὀλιγωρίᾳ ἐποιοῦντο, ὡς, ὅταν ἐξέλθωσιν, ἢ οὐχ ὑπομενοῦντας σφᾶς, ἢ ῥαδίως ληψόμενοι βίᾳ. [a] καί τι αὐτοὺς ὁ στρατὸς ἔτι [b] ἐν ταῖς Ἀθήναις ὢν ἐπέσχε. τειχίσαντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι [τὸ χωρίον] τὰ πρὸς ἤπειρον, καὶ ἃ μάλιστα ἔδει, ἐν ἡμέραις ἕξ, τὸν μὲν Δημοσθένην μετὰ νεῶν πέντε αὐτοῦ φύλακα καταλείπουσι, ταῖς δὲ πλείοσι ναυσὶ τὸν ἐς τὴν Κέρκυραν πλοῦν καὶ Σικελίαν ἠπείγοντο.

ς'. [c] Οἱ δ' ἐν τῇ Ἀττικῇ ὄντες Πελοποννήσιοι, ὡς ἐπύθοντο τῆς Πύλου κατειλημμένης, ἀνεχώρουν [d] κατὰ τάχος ἐπ' οἴκου· νομίζοντες μὲν οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ Ἀγις ὁ βασιλεὺς οἰκεῖον σφίσι τὸ περὶ τὴν

i Μεσσηνίᾳ *Ar. C. Gr.* hic et fere vbique. *k* Scilicet Δημοσθένει. *Hudf.* *l* Id est: πολὺ ἐπιτηδειότερον πρὸς τὸ τοὺς πολεμίους βλάψαι. *Ae. Port.* *m* Hoc est: καὶ τῶν Μεσσηνίων οἰκείων ὄντων αὐτῷ (scil. τῷ χωρίῳ, τῇ Πύλῳ καὶ τοῖς Πυλίοις) τοαχαιῶν, καὶ ὁμοφώνων τοῖς Λακεδαιμονίοις. ἐνόμιζε γὰρ ὁ Δημοσθένης πλεῖστ' ἂν βλάψειν τοὺς Λακεδαιμονίους ἐξ αὐτοῦ ὁρμωμένους etc. Vel, καὶ ὅτι Δημοσθένης ἐνόμιζε τοὺς Μεσσηνίους οἰκείους etc. *Ae. Port.* *n* Τὸ ἀρχαῖον *Ald. Bas. Caff. Dan. Gr.* Aug. *o* Ὡς δ' οὐκ *Gr.* ὡ δὲ Mosqu. et c. 3. extr. d. ἑστάναι. *p* Ταξιάρχοις *Dan.* *q* Μέχρι *Caff. Gr.* Mosqu. Aug. *r* Ἐσέπεσε *Cam. Cl. Reg. Caff.* Aug. Ἐπέπεσεν *Gr.* Mox Περιτᾶτιν *Caff.* et *Steph.* 2. *s* Ἐγχειρίσαντες *Cl. Gr.* *t* Τε *Dan.* Τι ξυμβαίνειν *Reg.* *v* Μέλλει *Dan.* *x* Ὑποπίπτῃ *Ar. C.* *y* Ἐξειργασμένοι *Ar. C. Dan.* *z* Οὐδὲ *Reg.* *a* Καίτοι *Ar.* Καί τε καὶ αὐτὸς *Cl.* Aug. sed in hoc alterum καὶ 3. punctis not. m. rec. Καί τι ὁ στρατὸς αὐτὸς *Gr.* *b* Id est: ἐν τῇ Ἀττικῇ, vt manifestum ex sequentibus, οἱ δ' ἐν Ἀττικῇ ὄντες Πελοποννήσιοι. *Ae. Port.* *c* Οἱ δὲ ἐν τῇ *Gr.* Πελοποννήσ. Mosqu. *d* Κατατάχος *Ar. Ald. Flor. Bas. Steph.* 1. et mox infra. *Hudf.*

Καλοῦσι δὲ αὐτὴν] Non Pylum, sed illam partem agri Messeniaci, in quo Pylus sita est. Ita *Hulstenius* ad Stephan. v. Πύλος. Etiam *Pausanias* Messen. XXXVI. promontorium vocat Coryphasium, et in eo Pylum sitam esse dicit. Et *Ptolemaeus*, p. 89. Pylum a promontorio Coryphasio distinguit. Item *Strabo* VIII, 348. Et *Stephanus* in Κορυφάσιον. *Idem* tamen v. Πύλος: Πύλος πόλις ἐν Μεσσήνῃ. Ἐκαλεῖτο δὲ Κορυφάσιον. Et *Scholiastes* Thucyd. ad V, 18. Coryphasium exponit Pylum. Non necessaria quidem videri possit illa interpretatio. Nam ibi nomine Coryphasii, quod restitui Lacedaemoniis inter eos et Athenienses conuenerat, contineri potest Pylus, quae erat in promontorio Coryphasio. Sed confirmat quodammodo *Scholiastae* interpretationem ipse *Thucydides*, qui deinde Cap. 35. scribit, Athenienses Lacedaemoniis ex legibus pacis non voluisse reddere Pylum. *Casaubonus* quoque ad Strabon. VIII, 359. verba haec *Thucydidis* καλεῖσι δὲ αὐτὴν, non ad proxime praecedentia ἐν τῇ Μεσσηνίων γῇ, sed ad ipsam Pylum refert; quam quia *Strabo* sub Coryphasio fuisse dicit, ideo ipsam etiam Coryphasium dictam putat. DVCK.

Δακπανᾶν] Hoc est, inquit *Suidas*, nostrum laudans, h. v. εἰς ἀναλώματα μεγάλα ἐμβάλλειν. infra μέχρι lego contra *Codices*, quomodo et *Herodotus*. vid. *Eustath.* et *T. Magist.* WASS. *Thomas* scribit, *Thucydidem* semper dicere μέχρι etiam sequente vocali, ceteros tantum sequente consonante. *Phrynichus* vbique μέχρι et ἄχρι dici iubet, ac μέχρις et ἄχρις ἐξάπαξ pronunciat. Vid. ibi *Nunnes*. Liber *Caff.* quamplurimis locis habet μέχρι sequente vocali. DVCK.

Τῶν Μεσσηνίων οἰκείους ὄντας] Non liquet, Demosthenem secum adduxisse Messenios a Naupacto, quod hic dicit *Scholiastes*. Eos postea demum ad illum venisse intelligitur e Cap. 9. et 32. Messenios autem, qui Naupactum tenebant, cur οἰκείους Πύλῳ et Lacedaemoniis ὁμοφώνους esse dicat *Thucydides*, cognosci potest e *Pausan.* Messen. XXIV. et XXVII. Pro βλάπτειν *Portus* videtur maluisse βλάψειν, vt conueniat cum τῷ ἕστασθαι. DVCK.

Τοῖς ταξιάρχοις] Ordinum praefectos Taxiarchos appellabant Athenienses: qui deni ex singulis tribubus legi solebant. Horum munus erat, ordines militares instruere etc. Vide *Sigonium* de Rep. Athen. l. 4. HVDS.

Περὶ σάσιν] Iungi debet τῷ σχολάζειν. vid. Abr. 376. qui et coniecturam, quam habuit, profert. Heilm. leg. περισᾶσιν, vt est in Steph. 2. vt sit Dat. ad στρατιῶται, qui animum mutarant. p. 465. GOTTL.

Περὶ σάσιν] i. e. κατὰ σάσιν, per tumultum, repentino impetu. Παράσασις, Abreschii coniectura, sapit recentiorem Graecitatem. Etsi παρασῆναι saepius notat, in mentem venire: vt c. 61. med. Quodsi cum Gottl. retuleris ad σχολά-

circa deſertum eſſe. Pylus enim a Sparta diſtat ſtadia circiter quadringenta, et ſita eſt in eo agro, qui olim erat Meſſenius, quem Lacedaemonii Coryphaſion vocant. Illi vero dicebant, multa eſſe Peloponneſi promontoria deſerta, ſi in iis occupandis ciuitatem exhaurire velit. Caeterum huic locus iſte longe commodior, quam vllus alius, eſſe videbatur, tum quod ei portus adiaceret, tum etiam quod Meſſenii, qui olim cognatione cum illius loci incolis coniuncti fuerant, et eadem, qua Lacedaemonii, lingua vtebantur, illinc prodeuntes plurima damna *Lacedaemoniis* daturi eſſent, ſimul etiam illius loci fideles cuſtodes futuri eſſent. Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 3. V. C. Varr. 329.

4. Sed cum neque ducibus, neque militibus rem perſuadere poſſet, quam etiam poſtea cum ipſis praefectis communicarat, propter nauigandi difficultatem quieuit, donec ipſos milites otium agentes, ex contentione inter eos orta, loci muniendi cupiditas inuaſit. Itaque manus ad opus faciendum admouerunt, nulla ferramenta ad lapides caedendos habentes, ſed eos cum delectu comportantes; et vbi quisque apte quadrare poterat, coagmentabant. et lutum, ſicubi opus illo eſſet, ob vaſorum penuriam, humeris portabant; ita procumbentes, vt commodiſſime in dorſo permanere poſſet; quinetiam manus a tergo conſerentes, ne decideret. Omnique ratione properabant Lacedaemonios anteuertere, et illas munitionum partes, quae oppugnationi maxime opportunae erant, prius abſoluere, quam illi ad opem loco ferendam venirent. nam maior illius loci pars ſuopte ſitu munita erat, muroque non indigebat.

5. Lacedaemonii vero tunc forte diem feſtum agebant, et licet interea hoc audiſſent, tamen contemnebant; quod ſimul ac exercitum eduxiſſent, aut hoſtes ſuum aduentum non exſpectaturos, aut oppidum a ſe per vim facile receptum iri putarent. nonnihil etiam *ipſorum* exercitus, qui in agro Attico adhuc erat, ipſos retardauit. Athenienſes vero communito intra ſex dies loco, qui continentem verſus erat, et vbi maxime oportebat, Demoſthenem quidem cum quinque nauibus ibi reliquerunt, vt ei praeſidio eſſet: at cum caeteris, quorum numerus erat maior, curſum in Corcyram et Siciliam vrgebant.

6. At Peloponneſii, qui in Attica erant, accepto nuntio de Pylo capta, domum celeriter ſe receperunt. Lacedaemonii enim, et Agis ipſorum Rex, id quod Pylo contigerat, ad ſe potiſſimum pertinere

μετρον τῆς Πύλου. Ἐπὶ τούτῳ γὰρ] ἥγων, ἕνεκα τοῦ τειχισθῆναι. Διάφορόν τι ἐδόκει] ἐπιτήδειον, κρεῖττον. Καὶ τοὺς Μεσσηνίους οἰκείους ὄντας] ἔνιοι ἦκουσαν καὶ Μεσσηνίους οἰκείους ὄντας αὐτῷ τῷ Δημοσθένει· ἄμεινον δὲ, αὐτῷ τῷ χωρίῳ. οἱ γὰρ μετὰ τοῦ Δημοσθένους ἐληλυθότες ἐκ Ναυπάκτου Μεσσήνιοι, συγγενεῖς ὄντες τοῖς περὶ τὴν Πύλον οἰκοῦσι Μεσσηνίοις, καὶ ὁμόφωνοι τοῖς Λακεδαιμονίοις τυγχάνοντες, ἐμελλον, ὁρμώμενοι ἐκ τῆς Πύλης, πλεῖστα βλάπτειν τὴν Λακωνικήν, ὃ διαγιγνωσκόμενοι διὰ τὴν ὁμοφωνίαν, εἴτε πολέμιοί εἰσιν, εἴτε οἰκεῖοι. Καὶ ἐγχειρήσαντες εἰργάζοντο] χεῖρας ἐνθέντες τῇ πράξει. Λιθουργὰ] λαξευτήρια. Ἀσγάδην δὲ φέροντες λίθους] ἐπιλέκτως. ἤγων, ἐκλελεγμένους λίθους. Καὶ ξυνετίθεσαν ὡς ἕκαστόν τι ξυμβαίνοι] ἔνιοι ἀντὶ τοῦ παραπίπτοι καὶ παρατυγχάνοι. ἄμεινον δὲ, ὡς ἑκάστῳ ἔμελλε συναρμόσεσθαι καὶ συμφωνήσειν πρὸς ἀλλήλους. Καὶ τὸν πηλὸν, εἶπε δέοι] τῶν καθ' ὑπερβολὴν ἐναργῶς εἰρημένων ἐστὶ τοῦτο. Τὰ ἐπιμαχώτατα ἐξεργασάμενοι] τὰ εὐεπιχείρητα τοῖς πολεμίοις. Οἱ δὲ ἑορτήν τινα] οἱ Λακεδαιμόνιοι. Ἢ οὐχ ὑπομενοῦντας σφᾶς] ἐνήλλακται, ἀντὶ τοῦ, οὐχ ὑπομενόντων. Ὡς ἐπύθοντο τῆς Πύλης] λείπει ἡ περί. Τὸ περὶ τὴν Πύλον] πάθος ὀλονότι. Ἅμα δὲ πρωὶ] ἅμα δὲ πρωὶ ἐσβαλόντες πρὸ τοῦ δέοντος καιροῦ. Ἐσπάνιζον τροφῆς τοῖς πολλοῖς] τυτέσιν, οἱ

ζουσι, τάσις erit ſtatio, ſtandi et ſedendi otium in ſtatione illa. BAVER.

Λιθουργά] Sic *Mſſ.* et *Schol. Suidae* λιθουργικὰ corrupte. *Pollux* etiam VII, 125. hinc emendandus ex *C. A.* λιθουργικὴ eſt ars ipſa. vid. *Diodor.* 317. c. WASS. Locus *Suidae* eſt v. *λογάδην*, vbi et male *ξυμβαίνει* habet. DVCK.

[Ἐπιλέκτως) legit Abr. *ἐπιλέκτους.*] GOTTL.

Αὐτὸ καρτερὸν] Abr. coniicit *αὐτοκάρτερον.* Antea *φύσει καρτερ.* 377. vbi plura collecta cum *αὐτὸς* comp. GOTTL.

Αὐτὸ καρτ.] Nil opus Abreſchiano, *αὐτοκάρτερον*, vt confiſto vocabulo vtut ex analogia. *αὐτὸ* eſt *καθ' αὑτό*, per ſe, ſua natura, iam. BAVER.

Οἱ δὲ ἑορτήν τ. ἔ. ἄ. κ. ἄ. π. ἐν ὀλιγωρίᾳ ἐποιοῦντο] Forſan hoſtes non contemnebant, ſed ideo in proelium non exibant, quod diem feſtum agebant; nam diebus feſtis, vti Carneo menſe toto, quia ille feſtis plenus, a militia abſtinebant Lacedaemonii. HVDS.

Ὑπομενοῦντας] Pro *ὑπομενόντων*, dicit *Scholiaſtes. H. Stephanus* Animadu. in Libr. de Dialect. p. 22. hunc vſum accuſatiui pro genitiuo abſoluto non niſi in accuſatiuis participiorum locum habere putat. DVCK.

Ordinem conſtituit Abr. p. 378. *ὑπομενοῦντας* pendet ab *ἐν ὀλιγωρίᾳ ἐπ.* GOTTL.

Καί τι αὐτούς] *Cl. καί τι καὶ αὐτούς.* recte. WASS.

Πρωὶ — πολλοῖς] *Thomas Magiſter.* IDEM.

Πύλον· ἅμα δὲ, πρωῒ ἐσβαλόντες, καὶ τοῦ σίτου ἔτι χλωροῦ ὄντος, ἐσπάνιζον τροφῆς τοῖς πολλοῖς. χειμών τε ἐπιγενόμενος μείζων [e] παρὰ τὴν καθεστηκυῖαν ὥραν, ἐπίεσε τὸ στράτευμα. ὥστε πολλαχόθεν ξυνέβη ἀναχωρῆσαί τε θᾶσσον αὐτοὺς, καὶ βραχυτάτην γενέσθαι τὴν ἐσβολὴν ταύτην. ἡμέρας γὰρ [f] πεντεκαίδεκα ἔμειναν ἐν τῇ Αττικῇ.

ζ'. Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον Σιμωνίδης, Αθηναίων στρατηγὸς, [g] Ηϊόνα τὴν ἐπὶ Θρᾴκης, Μενδαίων ἀποικίαν, πολεμίαν δὲ οὖσαν, ξυλλέξας Αθηναίους τε ὀλίγους ἐκ τῶν Φρουρίων, καὶ τῶν ἐκείνῃ ξυμμάχων πλῆθος, [h] προδιδομένην κατέλαβε. καὶ παραχρῆμα ἐπιβοηθησάντων [i] Χαλκιδέων καὶ Βοττιαίων, ἐξεκρούσθη τε, καὶ ἀπέβαλε πολλοὺς τῶν στρατιωτῶν.

η'. Αναχωρησάντων δὲ τῶν ἐκ τῆς Αττικῆς Πελοποννησίων, οἱ Σπαρτιάται, αὐτοὶ μὲν καὶ οἱ ἐγγύτατα τῶν περιοίκων, εὐθὺς ἐβοήθουν ἐπὶ τὴν Πύλον· τῶν δὲ ἄλλων Λακεδαιμονίων βραδυτέρα ἐγίγνετο ἡ ἔφοδος, ἄρτι ἀφιγμένων ἀφ' ἑτέρας [k] στρατιᾶς. περιήγγελλον δὲ [l] κατὰ τὴν Πελοπόννησον, βοηθεῖν [m] ὁτιτάχιστα ἐπὶ Πύλον. καὶ ἐπὶ τὰς ἐν [n] τῇ Κερκύρᾳ ναῦς σφῶν τὰς ἑξήκοντα ἔπεμψαν· αἱ, ὑπερενεχθεῖσαι τὸν Λευκαδίων ἰσθμὸν, καὶ λαθοῦσαι τὰς ἐν Ζακύνθῳ Αττικὰς ναῦς, ἀφικνοῦνται ἐπὶ Πύλον. παρῆν δὲ ἤδη καὶ ὁ πεζὸς στρατός. Δημοσθένης δὲ, προσπλεόντων ἔτι τῶν Πελοποννησίων, ὑπεκπέμπει φθάσας δύο ναῦς, ἀγγεῖλαι Εὐρυμέδοντι καὶ τοῖς ἐν ταῖς ναυσὶν ἐν Ζακύνθῳ Αθηναίοις, παρεῖναι, ὡς τοῦ χωρίου κινδυνεύοντος. καὶ αἱ μὲν νῆες κατὰ τάχος [o] ἔπλεον, κατὰ τὰ ἐπεσταλμένα ὑπὸ Δημοσθένους· οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι παρεσκευάζοντο ὡς τῷ τειχίσματι προσβαλοῦντες κατά τε γῆν, [p] καὶ κατὰ θάλασσαν, ἐλπίζοντες ῥᾳδίως αἱρήσειν οἰκοδόμημα [q] διὰ ταχέων εἰργασμένον, καὶ ἀνθρώπων ὀλίγων ἐνόντων. προσδεχόμενοι δὲ καὶ τὴν ἀπὸ τῆς Ζακύνθου τῶν Αττικῶν νεῶν βοήθειαν, ἐν νῷ εἶχον, ἣν ἄρα μὴ πρότερον ἕλωσι, καὶ τοὺς ἔσπλους τοῦ λιμένος ἐμφράξαι, ὅπως μὴ ᾖ τοῖς Αθηναίοις ἐφορμίσασθαι ἐς αὐτόν. ἡ γὰρ νῆσος ἡ Σφακτηρία καλουμένη, τόν τε λιμένα [r] παρατείνουσα, καὶ ἐγγὺς ἐπικειμένη, ἐχυρὸν ποιεῖ, καὶ τοὺς ἔσπλους στενοὺς, τῇ μὲν δυεῖν [s] νεοῖν διάπλουν, κατὰ τὸ τείχισμα τῶν Αθηναίων, [t] καὶ τὴν Πύλον· τῇ δὲ,

e Περὶ *Marg.* et *Schol.* Paullo ante Mosqu. ἐσπανίζοντο. f Πέντε καὶ δέκα *Ar. C.* itemque paulo infra. *Hudſ.* g Ἠόνα *Caſſ.* Ἠιόνα Aug. et τῆς ἐπὶ Θρ. h Κατέλαβε προδιδομένην *Reg.* i Χαλκιδαίων *Reg.* k Στρατείας ſcribendum cenſet *Ae. Port.* l Καὶ κατὰ τὴν *Cl. Caſſ.* Aug. Mosqu. m Ὅτι τάχιστα *C. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ. Dan. Gr.* Aug. n Τῇ omittunt *Ar. C.* o Ἐπέπλεον *Cl.* p Καὶ θάλασσαν *Gr.* Κατὰ γῆν Mosqu ſine τε. q Διαταχέων *Reg. Caſſ. Gr.* Aug. vbi mox τῆς ante Ζακ. add. a m. 2. r Id eſt: παρὰ τὸν λιμένα τείνουσα ἑαυτήν. *Ae. Port.* s Νεῶν *Ar. C.* Δυοῖν Aug. Δυοῖν νεοῖν *Cl. Gr. Reg. Caſſ.* Mosqu. t Κατὰ τὴν Π. *Gr.*

Παρὰ τὴν] Περὶ Marg. De h. permut. περὶ et παρὰ Abr. p. 379. GOTTL.

Παρὰ τ. καθεστ. ὥρ.] Παρὰ hic eſt, *praeter*, ſupra. Si pro περὶ eſſet, adderetur, ἢ π. BAVER.

Μενδαίων] Hunc locum citat *Harpocration* h. v. Vid. Schol. *Lycophr.* p. 50. et *Stephanum*, *Plin.* Lib. VI. Cap. 6. *Xenoph.* 442. a. *Pauſan.* 614. *Plutarch.* Cimone 483. WASS. Vid. ad lib. I. Cap. 98. DVCK.

Ἑξήκοντα] *Diodor.* vt videtur, τεσσαράκοντα πέντε, p. 317. c. De Zacyntho v. *Liuium* XXVI, 24. olim *Hyrie*, hodie Zante. *Wheeler.* Itinerar. p. 39. *Schol.* Theocriti δ', 33. WASS.

Αἱ ὑπερενεχθεῖσαι etc.] Quod hic *Thucydides* vocat ὑπερενεχθῆναι, *Strabo* (l. 8.) vocat ὑπερνεολκεῖν. naues enim non remigio, ſed machinis hunc Iſthmum ſuperabant, qui quidem pluries mutauit faciem, modo reſciſſus et apertus, vt compendium fieret circuitionis totius Leucadiorum peninſulae, vt a Cypſelo Corinthio; poſtea vero per alluuiones redditus priſtinae formae. Vide *Plinium*, l. 4. c. 1. *Palmerius* Exercit. p. 50. HVDS. *Thucydides* eodem, quo hic, verbo, et de eadem re etiam ſupra vtitur III, 15. Καὶ ὁλκοὺς παρεσκεύαζον τῶν νεῶν ἐν τῷ ἰσθμῷ, ὡς ὑπεροίσοντες ἐκ τῆς Κορίνθου ἐς τὴν πρὸς [illegible] θάλασσαν. Et III, 81. Καὶ ὑπερενεγκόντες τὸν Λευκαδίων ἰσθμὸν τὰς ναῦς, ὅπως μὴ περιπλέοντες ὀφθῶσιν, ἀποκομίζονται. DVCK.

Κατὰ τὰ ἐπεσταλμένα ὑπὸ Δημοσθένους] *Ammonius* ἐπιστεῖλαι coarctat ad litteras: Ἐπιστεῖλαι μὲν, inquit, διὰ γραμμάτων. Ἐπισκῆψαι δὲ διὰ λόγων. Sed *Thomas Magiſt.* in Ἐπετειλάμην: Ἐπιστεῖλαι οὐ μόνον τὸ διὰ γραμμάτων, ἀλλὰ καὶ τὸ αὐτοπροσώπως κελεῦσαι. καὶ ἐπιστολὴ ὡσαύτως. Et hunc vſum τοῦ ἐπιστεῖλαι recte ex hoc et alio loco Thucydidis oſtendit. Sic *Ariſtoph.* Nubib. 608. Ἡ Σελήνη συντυχοῦσ' ἡμῖν ἐπέστειλε φράσαι Πρῶτα μὲν χαίρειν Ἀθηναίοις. *Aeſchyl.* Sept. adu. Theb. 1020. Οὕτω μὲν ἀμφὶ τοῦδ' ἐπέσταλται λέγειν. Plura de hoc, et de ἐπιστολὴ *Stanlei.* ad Aeſch. Prometh. v. 3. DVCK.

Νεῶν βοήθειαν] Hoc loco mirum eſt, βοήθειαν poni pro ἔφοδον. nam βοήθεια eſt amicorum auxilium, et fortaſſe non invenitur alibi ea vox in hoc ſignificatu, niſi apud *Diodorum Sic.* l. 14. p. 422. *Ed. Steph. Palmerius* in Exercitation. pag. 50. HVDS. Addit *Palmerius* verba *Diodori* de Carthaginienſibus, qui Motyen habitabant, imminente iis cum magnis copiis Dionyſio tyranno: Προσδεχόμενοι τὴν ἐκ Καρχηδονίων δύναμιν, οὐ κατεπλήττοντο τὴν Διονυσίου βοήθειαν, ac dicit ibi βοήθειαν non aliter poſſe accipi, quam pro *aggreſſione*. Vel argutatur, vel non intelligo illius ſententiam: nam non videre poſſum,

ducebant. simul etiam quia praematurе irruptionem fecerant, et frumento adhuc viridi multis commeatus deerat. Praeterea frigus acrius, quam illud anni tempus ferret, exercitum pressit. Quare multis de causis contigit, vt illi celerius se receperint, et in hac expeditione minimum commorati fuerint. nam quindecim dies in Attica manserunt. Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 3. V. C. Varr. 329. Mense forte Maio.

7. Per idem tempus Simonides Athenienſium dux, coacta pr.ucorum Athenienſium, qui in praesidiis erant, et magna ſociorum illic habitantium manu, Eionem, quae eſt in Thracia, Mendaeorum coloniam, ſed *Athenienſium* hoſtem per proditionem occupauit. cum autem Chalcidenſes et Bottiaei confeſtim opem tuliſſent, inde expulſus eſt, multosque milites amiſit.

8. Cum autem Peloponneſii ex Attica domum rediiſſent, Spartani quidem, cum ipſi, tum finitimorum populorum proximi quique ad opem Pylo celeriter ferendam iuerunt. caeterorum vero Lacedaemoniorum aduerſus hoſtem profectio tardior exſtitit, quod ex altera expeditione modo reuerſi eſſent. ſed nuntiis per *totam* Peloponneſum circummiſſis imperarunt, vt *omnes* ad opem Pylo ferendam primo quoque tempore concurrerent. ad ſuas etiam ſexaginta naues, quae apud Corcyram erant, nuntium miſerunt; quae per Leucadium Iſthmum transportatae, cum Atticam claſſem, quae ad Zacynthum erat, latuiſſent, ad Pylum peruenerunt. copiae vero pedeſtres et ipſae iam praeſto erant. Demoſthenes vero, cum Peloponneſii nauigationis curſum eo adhuc tenerent, duas naues clam ocius emiſit, quae nuntiarent Eurymedonti, et caeteris Athenienſibus, qui cum claſſe ad Zacynthum erant, vt celeriter venirent, quod locus in discrimine verſaretur. Et illae quidem *duae* naues, prout Demoſthenes mandarat, magnam in nauigando celeritatem adhibuerunt. Lacedaemonii vero ſe ad illius loci munitionem terra marique oppugnandam parabant, quod opus properanter factum, et in quo pauci propugnatores eſſent, a ſe facile expugnatum iri ſperarent. Caeterum, cum Atticarum nauium e Zacyntho auxilia *ad Demoſthenem breui ventura* exſpectarent, in animo habebant, niſi forte prius *munitionem* expugnaſſent, ipſas etiam portus fauces obſtruere, ne Athenienſibus ad eum appellere liceret. Inſula enim nomine Sphacteria ante portum porrecta, et prope adiacens, efficit et portum tutum et introitus anguſtos; vt hac quidem, qua ad Athenienſium munitionem et Pylum vergit, bina nauigia; illac vero, qua vergit ad

πολλοὶ αὐτῶν οὐχ ἱκανὴν εἶχον τροφήν. Περὶ τὴν καθεσηκυῖαν ἄρχην] περὶ τὴν ἐνεστῶσαν. Καὶ βραχυτάτην γενέσθαι] ἐν ὀλίγαις ἡμέραις. Καὶ τῶν ἐκείνῃ ξυμμάχων] καὶ πολλὰς τῶν ἐκεῖ ξυμμάχων. Τῶν περιοίκων] αὐτῶν τῶν περὶ τὴν πόλιν οἰκούντων. Ὡς τὰ χωρία κινδυνεύοντος] τῆς Πύλ. Καὶ αἱ μὲν νῆες κατὰ τάχος] αἱ δύο. Ὅπως μὴ ἢ τοῖς Ἀθηναίοις] ὅπως μὴ δυνατὸν γένηται. Ἡ γὰρ νῆσος ἡ Σφακτηρία] πρὸ τοῦ λιμένος τῆς Πύλ πρόκειται νῆσος Σφακτηρία ἐγγύς, καὶ διὰ τοῦτο αὐτὴν ἐπικειμένην λέγει. δύο δὲ διὰ τὴν νῆσον γίνεσθαι στόματα τοῦ λιμένος, ἃ διέπλευς ὠνόμασεν. ὧν στομάτων, τὸ μὲν ἐγγὺς αὐτῆς τῆς Πύλ στενόν ἐστιν, ὥστε μόλις δύο τριήρεις ἅμα πλεῖν. τὸ δ' ἕτερον, πλατύτερον, ὥστε ὀκτὼ δύνασθαι τριήρεις ἅμα διαπλεῖν. Καὶ ἐγγὺς ἐπικειμένη] τῆς Πύλ παρακειμένη. Βύζην κλήσειν ἔμελλον] ἀθρόως. εἶον, βύσαντες ταῖς ναυσὶ τὸν ἔσπλουν. Ἀπόβασιν οὐκ ἔχουσαν] λείπει, ὅτε

βοήθειαν hic aliter vſurpari, quam alibi apud *Thucydidem* et alios. Sententia huius loci eſt, Peloponneſios exſpectaſſe et praeuidiſſe Atticam claſſem, vtpote amicam, auxilio venturam Athenienſibus, qui Pyli erant. Et ita recte *Interpres*. Nec opus eſt aliud acumen hic quaeri. In *Diodori* l. d. βοήθεια non male vertitur *exercitus*. Nam ſic quoque dicuntur copiae, quae mittuntur, quae conueniunt et concurrunt ad auxilium ferendum, et auxilia multorum coniuncta. *Thucyd.* III. 4. Ἔπρασσον, ὅπως τις βοήθεια ἥξει. Ibid. 113. Καὶ ἔγνω, ὅτι ἡ ἀπὸ τῆς πόλεως βοήθεια διέφθαρται. Et in eo, quod etiam Lexica habent e *Platonis* Epiſt. VII. Ὥστε αὐτῷ τε εἰκείας, καὶ ἀλλήλαις εἶναι (τὰς τῆς Σικελίας πόλεις) πρὸς τὰς τῶν βαρβάρων βοηθείας, aduerſus vim, opes, copias barbarorum. DVCK.

Δυεῖν νεοῖν] *Quidam Mſſ.* δυοῖν. De his varie tradit *Euſtathius*. Nam in Iliad. κ'. p. 802. e *Lexico rhetorico* ſcribit, Atticos δυοῖν in genitiuo et datiuo dicere: δυεῖν rarum eſſe apud veteres, ſed tamen eo vti *Thucydidem*, recentiores autem δυεῖν ſcribere contra analogiam: nam unicum dualem in ειν exire. At in Odyſſ. φ'. p. 1907. ex *Heraclide*, veterem linguam Atticam diphthongum *οι* in *ει* mutaſſe, vt δοεῖν pro δυοῖν, οἶκει pro οἴκοι, et πεῖος pro ποῖος. Haec ille. Δυεῖ eſt apud *Aeſchyl.* Prom. 777. Δυεῖν λόγοιν δατέρα. Sed *Aristoph.* Equ. 318. Μεῖζον ἢν δυοῖν δοχμαῖν, et *Menander* apud Suidam in ἄρχα: Μήτηρ ταῖν ἀδελφαῖν ταῖν δυεῖν. DVCK.

πρὸς τὴν ἄλλην ἤπειρον, ὀκτὼ ἢ ἐννέα. ὑλώδης τε καὶ ἀτριβὴς πᾶσα ὑπ' ἐρημίας ἦν, καὶ μέγεθος περὶ πεντεκαίδεκα σταδίους μάλιστα. τὰς μὲν ὧν ἔσπλους ταῖς ναυσὶν [v] ἀντιπρῴρους βύζην [x] κλήσειν ἔμελλον· τὴν δὲ νῆσον ταύτην φοβούμενοι, μὴ ἐξ αὐτῆς τὸν πόλεμον σφίσι ποιῶνται, ὁπλίτας διεβίβασαν [y] εἰς αὐτήν, καὶ [z] περὶ τὴν [a] ἤπειρον ἄλλους ἔταξαν. ἦν γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις [b] τήν τε νῆσον πολεμίαν ἔσεσθαι, τήν τε ἤπειρον, ἀπόβασιν οὐκ ἔχουσαν. τὰ γὰρ αὐτῆς τῆς Πύλου, ἔξω τοῦ ἕσπλου, πρὸς τὸ πέλαγος ἀλίμενα ὄντα, [c] οὐκ ἔξειν ὅθεν ὁρμώμενοι ὠφελήσουσι τοὺς [d] αὐτῶν. σφεῖς δὲ, ἄνευ τε ναυμαχίας καὶ κινδύνου, ἐκπολιορκήσειν τὸ χωρίον, [e] κατὰ τὸ εἰκὸς, σίτου τε οὐκ ἐνόντος, καὶ [f] δι' ὀλίγης παρασκευῆς κατειλημμένου. ὡς δ' ἐδόκει αὐτοῖς ταῦτα, καὶ διεβίβαζον ἐς τὴν νῆσον τοὺς ὁπλίτας, ἀποκληρώσαντες ἀπὸ πάντων τῶν λόχων, καὶ διέβησαν μὲν [g] καὶ ἄλλοι πρότερον κατὰ διαδοχήν· οἱ δὲ τελευταῖοι καὶ ἐγκαταλειφθέντες, εἴκοσι καὶ τετρακόσιοι ἦσαν, καὶ Εἵλωτες οἱ περὶ αὐτούς. [h] ἦρχε δ' αὐτῶν Ἐπιτάδας ὁ [i] Μολόβρου.

Θ'. Δημοσθένης δὲ, ὁρῶν τοὺς Λακεδαιμονίους μέλλοντας προσβάλλειν ναυσί τε ἅμα καὶ πεζῷ, παρεσκευάζετο καὶ αὐτὸς, καὶ τὰς τριήρεις, αἵπερ ἦσαν αὐτῷ ἀπὸ τῶν καταλειφθεισῶν, ἀνασπάσας, ὑπὸ τὸ τείχισμα προσεταύρωσε, καὶ τοὺς ναύτας ἐξ αὐτῶν ὥπλισεν ἀσπίσι τε φαύλαις, καὶ σιδύναις ταῖς πολλαῖς. ἃ γὰρ ἦν ὅπλα ἐν χωρίῳ ἐρήμῳ πορίσασθαι. ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἐκ [k] λῃστικῆς Μεσσηνίων τριακοντόρου καὶ κέλητος ἔλαβον, οἳ ἔτυχον παραγενόμενοι. ὁπλῖταί τε τῶν [l] Μεσσηνίων τότων ὡς τεσσαράκοντα ἐγένοντο, οἷς ἐχρῆτο μετὰ τῶν ἄλλων. τοὺς μὲν ὧν πολλοὺς τῶν τε ἀόπλων [m] καὶ ὡπλισμένων ἐπὶ τὰ τετειχισμένα μάλιστα καὶ [n] ἐχυρὰ τοῦ χωρίου πρὸς τὴν ἤπειρον [o] ἔταξε· προειπὼν ἀμύνασθαι τὸν πεζὸν, ἢν [p] προσβάλῃ. αὐτὸς δὲ ἀπολεξάμενος ἐκ πάντων ἑξήκοντα ὁπλίτας, καὶ τοξότας ὀλίγους, ἐχώρει ἔξω τοῦ τείχους ἐπὶ τὴν θάλασσαν, ἢ μάλιστα ἐκείνης προσεδέχετο πειράσειν ἀποβαίνειν. ἐς χωρίον μὲν χαλεπὸν καὶ πετρώδη πρὸς τὸ πέλαγος τετραμμένον, σφίσι δὲ τοῦ τείχους ταύτῃ ἀσθενεστάτου ὄντος,

v Ἀντιπρῴρους *Ar. C. Caſſ. Dan.* Aug. Mosqu. et σβύζειν *Dan.* x Κλείσειν *Reg.* et inter verſus *Gr.* y Ἐς αὐτὴν *Ar. C. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. Mosqu. qui et antea σφίσιν, et διεβίβαζον. z Παρὰ *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caſſ* Mosqu. Aug. *Dan.* ſed in *Reg.* recens manus περὶ ſuper παρὰ ſcripſerat. a Ἤπειρον ἀντοῦσιν οὐκ ἔχουσαν omiſſis intermediis *Dan.* b Τήν τε νῆσον ταύτην φοβούμενοι πολεμίαν ἔσεσθαι *Gr.* c Οὐκ ἔξειν *Add. Flor. Baſ.* d Αὐτῶν *Add. Flor. Baſ. Reg. Caſſ. Gr.* Aug. e Ὡς τὸ εἰκὸς *Ar. C. Dan.* f Hoc eſt: δι' ὀλίγων ἀνθρώπων: ſupra enim dicitur: ἐλπίζοντες ῥᾳδίως αἱρήσειν οἰκοδόμημα διὰ ταχέων εἰργασμένον, καὶ ἀνδρῶν ὀλίγων ἐνόντων. *Ac Port.* Ἐνόντος δ' ὀλίγου *Dan.* mox Mosqu. Ὃς τ' ἦν. g Καὶ deeſt *Dan.* Mox ἐγκαταλειφθέντες *Caſſ* Aug. h Ἦρχε δὲ αὐτῶν *Ar. C. Add. Baſ. Reg. Caſſ Gr.* Aug. i Μολοβρὲ *Ar. C. Caſſ. Dan.* Aug. k Λῃστικῶν *Ar. Dan.* Mox Mosqu. κέλητος. l Μεσσηνίων *Ar. C.* vt et ſupra *Hal. Gr.* m Καὶ τῶν ὡπλ. *Gr.* inox Mosqu. ἐπὶ τά τε τετ. n Ὀχυρὰ *Reg.* o Ἔταξιν *Gr.* mox Mosqu. ἀμύνασθαι. p Προσβάλλῃ *Caſſ.* Mosqu. Aug.

Ἀντιπρῴρους] Non adſpernandum videtur ἀντιπρῴροις, quod nonnulli *Codd.* habent. Nam ἀντίπρωρος epitheton extra metaphoram vbique nauibus adponitur. *Thucyd.* II, 91. Καὶ ἴσχυσαν ἀντίπρωροι. III, 13. Τὰς μὲν πλείους καὶ μετεώρους ἦεν καὶ ἀντιπρώρους τῶν νεῶν. *Arrianus*, a *Suida* in βύζην laudatus, I. de Exped. Alex. 20. Καὶ κατὰ τὸ στόμα τοῦ λιμένος, ᾗπερ τὸ στενότατον ἦν, ἀντιπρῴρους βύζην τὰς τριήρεις ὁρμίζοντες, ἀπεκέκλεισαν, τῷ μὲν Περσικῷ ναυτικῷ τὸν λιμένα, τοῖς Μιλησίοις δὲ τὴν ἐκ τῶν Περσῶν ὠφέλειαν. Et II, 20. Καὶ ἅμα ἀντιπρῴροις τριήρεσι πολλαῖς ὁρμοῦσι πεφραγμένον τὸν ἔσπλουν. Quae Thucydideis hiſ ſimillima ſunt. Certe multo facilius intelligitur, quid ſint naues ἀντίπρωροι, quam ἔσπλοι ἀντίπρωροι. Ἀντιπρῴρους etiam probauit *Interpres*. Quid ſit βύζην, exponunt *Suidas* et *Heſychius*. DVCK.

Νῆσον] Νῆσον ταύτην φεβούμενοι πολεμίαν ἔσεσθαι *Gr.* ex interprete quodam. WASS. Etiam ſuſpicari quis poſſit, a ſcriba eſſe, cumque, quum hic poſuiſſet νῆσον, deinde oculos coniecisse in eamdem vocem, quae eſt in tertio ante hunc verſu, et quum coepiſſet ſcribere, quae ibi leguntur, ταύτην φοβούμενοι, mox animaduerſo errore ea non voluiſſe delere. DVCK.

Κατειλημμ.] Intell. de apparatu, quo occupatum communierant. v. Cap. 5. Sic παρασκευὴ τοῦ χωρίου. c. 75. Abr. 380. GOTTL.

Δι' ὀλίγης παρασκευῆς κατειλημμένου.] Si ad χωρίον referatur cum Abreſchio, ſane debeat eſſe κατειλημμένον. Quidni referatur ad σίτου, vt frumentum dicatur per exiguum apparatum eſſe captum, raptum, occupatum? Nec tamen illud improbauerim. BAVER.

Καὶ ἐγκαταλειφθέντες] Aduerſus *Scholiaſten* καὶ hic vacare ſcribentem diſputat *Stephanus* Animaduerſ. in Lib. de Dial. pag. 33. et particulam hanc potius paullo ſuperius ante διεβίβαζον abundare putat. DVCK.

Ἀναστάσας] Vide *Suidam* in ἀναστᾷ. WASS.

Προσεταύρωσε] Mihi verior videtur interpretatio ſecunda apud *Scholiaſten*, ξύλοις ὀρθοῖς προσωχύρωσεν αὐτάς. Nam et VII, 25. dicit, Syracuſanos vallos, ταυρὸς, in mari defixiſſe, vt intra illos naues ſuae ſtationem haberent, eamque munitionem ταύρωσιν vocat. Et ibid. Cap. 38. Niciam ante naves ſuas ταύρωμα in mari defixum habuiſſe, quod iis pro portu clauſo eſſet. Add. ad II, 75. Diſtinctionem quoque non poſt ἀναστάσας, ſed poſt τείχισμα ponendam puto cum *Valla*. DVCK.

Οἰσυΐναις] Locum citat *Pollux* X, 176. Vid. et *Suidam* in

reliquam continentem, octona nouenaque *frontibus aequatis simul* transire possint. totaque syluestris, et propter solitudinem inuia, et quindecim ferme stadiorum magnitudine erat. Portus igitur ostia nauibus confertim collocatis, ita vt proras *altum versus et hostibus* aduersas haberent, obstruere statuerant. quinetiam in hanc ipsam insulam, timentes, ne ex ea bellum sibi facerent, grauis armaturae milites transportarunt, et alios in continente collocarunt. Ita enim *existimabant*, et ipsam insulam Athenienſibus hostem fore, atque etiam continentem, vtpote quae nullum haberet locum, in quem Athenienses e nauibus exscensum facerent. Nam illam ipsius Pyli oram, quae extra portus ostium erat, et quae altum spectabat, quod esset importuosa, *sciebant* non habituram, vnde proficiscerentur ad suos adiuuandos: se vero, et sine proelio nauali, et sine periculo locum expugnaturos *sperabant*, vt erat verisimile; tum quod nullus in eo commeatus esset, tum etiam quod ab exiguo apparatu occupatus fuisset. Cum autem hanc sententiam comprobassent, milites in insulam transportarunt, ex omnibus cohortibus sortiti: aliique prius, subinde per vices *eo* traiecerunt. Postremi vero, qui etiam illic relicti fuerunt, erant quadringenti et viginti, praeter Helotas, qui circum ipsos erant. Illis autem praeerat Epitadas Molobri *filius*. Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 3. V. C. Varr. 329.

9. Demosthenes vero, cernens Lacedaemonios cum naualibus simul et pedestribus copiis aggressuros, ipse quoque se praeparabat, et *quinque* naues, quae ipsi relictae fuerant, * subduxit, easque transversas pro vallo ante oppidum collocauit, et earum nautas scutis infirmis, et plerisque vimineis armavit. nec enim in loco deserto arma sibi comparare poterant. Quinetiam haec ipsa ceperant ex piratica triremi, et actuario nauigio Messeniorum, qui forte *eo* appulerant. Et inter istos Messenios fuerunt ad quadraginta grauis armaturae milites, quibus Demosthenes vna cum aliis vsus est. Is igitur multos et inermium et armatorum, qua maxime continentem versus muro munitum firmatumque oppidum erat, disposuit; praecipiens, vt *hostium* peditatum propulsarent, si aggrederetur. Ipse vero, cum ex omnibus sexaginta grauis armaturae milites, et aliquot sagittarios delegisset, cum istis extra murum ad mare profectus est, qua potissimum illos ex nauibus in terram exscensum facere ** conaturos existimabat. nam ipsos ad loca quidem aspera, et saxosa, et ad mare conuersa: sed tamen, quia ab hac parte suae munitionis murus infirmissimus erat, ipsos *ideo* putabat allectum iri, magnoque studio daturos operam, *vt in hanc partem exscenderent*. Neque ipsi *Athenienses* sperabant fore vnquam, vt classe *Lace-*

* Subducit ad munitiones, clathrisque praefigit, et eorum nautas etc. *Valla.* Sub ipso castello, ancoris iactis, rectas constituit, nautasque etc. *Acacius.* HVDS. ** Conaturos existimabat: in loca quidem aspera petrosaque ad mare versa: sed quia murus hac parte minime firmus erat, putabat fore, vt hoc eos ad audendum aliquid alliceret. Neque etc. *Steph.* IDEM.

εἰς τὴν νῆσον, ὅτε εἰς τὴν ἤπειρον. Τὰ γὰρ αὐτῆς τῆς Πύλης] τὰ γὰρ αὐτῆς τῆς Πύλης ἔξω, τὰ ἀλίμενα, τυτέσι, τὰ ἔξω τὲ εἴσπλου, ἃ παρεῖχεν προσορμισιν τοις Ἀθηναίοις. Οἱ δὲ τελευταῖοι καὶ ἐγκαταλειφθέντες] περιττὸς ὁ καί. Μέλλοντας προσβάλλειν] τῇ Πύλῳ ὑπολοιπότι. Ναυσί τε ἅμα καὶ πεζῷ] ἦγεν, ἀπό τε τ᾽ς νήσου καὶ ἀπὸ τῆς ἠπείρου. Παρεσκευάζετο] πολεμικῶς ἡτοιμάζετο. Αὖπερ ἦσαν αὐτῷ] ἃς εἶχε λοιπὰς πάσας, ὑπὸ τὸ τείχισμα προσεκύρωσε. τυτέσι, νεολκήσας, ὀρθὰς πρὸ τὲ τείχους ἔφραξεν. Ἄνισι δὲ, ὅτι ξύλοις ὀρθοῖς πρεσωκύρωσεν αὐτάς. Ἀναστάσας] ἀπὸ τῶν ἀγκυρῶν ὑπολοιπότι Προσεκαύρωσεν] ὀρθὰς ἔστησεν. Ἀσπίσι φαύλαις] ταῖς τυχούσαις, ταῖς ἐπιτυχούσαις, καὶ εὐτελέσιν. Οὐ γὰρ ἦν ὅπλα] ἃ γὰρ δυνατὸν ἦν ὅπλα, καὶ τὰ ἐξῆς. Ἐκ λῃστρικῆς] ἁλοῦσης τριακοντόρου λῃστρικῆς καὶ κέλητος ὑπὸ Ἀθηναίων, τὰ ὅπλα τῶν λῃστῶν ἔλαβον οἱ παρόντες τῷ Δημοσθένει Μεσσήνιοι. ἦγεν, ἐκ λῃστρικῆς τῆς τριακοντόρου ἔλαβον οἱ ἔτυχον παραγενόμενοι τῶν Μεσσηνίων. ἔστι δὲ τριακόντορος μὲν ἡ ὑπὸ τριάκοντα ἐρεσσομένη· κέλης δὲ, ἔστι μικρὸν καὶ στενὸν πλοῖον. Ἀμύνασθαι τὸν πεζὸν, ἢν προσβάλῃ] ἦγεν, ἀποδιώκειν τὸν ἀπὸ τῆς ἠπείρου στρατὸν, ἢν προσβάλῃ τῷ τείχει. Αὐτὸς δὲ ἀπολεξάμενος ἐκ πάντων] ἀποκόψας ἐκ τῶν προσκειμένων τῷ τείχει. Ἐπιστάσασθαι αὐτὸς] τὴν ...

οἰσυΐναις. WASS. Γέρρα οἰσύινα *Lucian.* Dial. mort. p. 293. Adi *Lips.* III. de Milit. Rom. 2. et *Cerd.* ad Virgil. VII. Aeneid. 632. *Suidas* omisso αὐτῶν habet ἐξέπλησεν. DVKE.

I, 4. et 13. De τριακοντόροις *Salmas.* Obseruat. ad Ius Attic. et Rom. pag. 705. et seqq. De κέλησι *Idem* ibid. pag. 698. et *Scheffer.* II. de Milit. Nau. 2. DVKE.

Λῃστρικῆς] Nostri fere semper alias λῃστικῆς. WASS. Vid. ad

Ἀμύνασθαι] Vide *Suidam* et *Hesych.* WASS.

ἐπισπάσασθαι αὐτὸς ἡγεῖτο προθυμήσεσθαι. ὅτε γὰρ αὐτοὶ ἐλπίζοιτες ποτὲ ναυσὶ q κρατήσεσθαι, οὐκ ἰσχυρὸν ἐτείχιζον, ἐκείνοις τε βιαζομένοις τὴν ἀπόβασιν, ἀλώσιμον τὸ χωρίον γίγνεσθαι. κατὰ τοῦτο δὴ πρὸς αὐτὴν r τὴν θάλασσαν s χωρίσας ἔταξε τοὺς ὁπλίτας, ὡς εἶρξεν, ἢν δύνηται· καὶ παρεκελεύσατο τοιάδε.

ί. »ΑΝΔΡΕΣ οἱ ξυναράμενοι τῇδε τῇ κινδύνῳ, μηδεὶς ὑμῶν ἐν τῇ τοιᾷδε ἀνάγκῃ ξυνετὸς βουλέσθω δοκεῖν εἶναι, ἐκλογιζόμενος t ἅπαν τὸ περιεστὼς ἡμᾶς δεινὸν, u μᾶλλον, ἢ ἀπερισκέπτως εὐέλπις ὁρμᾶσε x χωρῆσαι τοῖς ἐναντίοις, καὶ ἐκ τούτων ἂν περιγενόμενος. ὅσα γὰρ y ἐς ἀνάγκην ἀφῖκται, z ὥσπερ τάδε, λογισμὸν ἥκιστα ἐνδεχόμενα, κινδύνῳ τῷ ταχίστῳ προσδεῖται. ἐγὼ δὲ καὶ τὰ πλείω ὁρῶ a πρὸς ἡμῶν ὄντα, ἢν ἐθέλωμέν τε μεῖναι, καὶ μὴ, τῷ πλήθει αὐτῶν καταπλαγέντες, τὰ ὑπάρχοντα ἡμῖν κρείσσω καταπροδῶναι. τῷ τε γὰρ χωρίῳ τὸ δυτέμβατον ἡμέτερον νομίζω, b ὃ μενόντων ἡμῶν ξύμμαχον c γίγνεται, ὑποχωρήσασι δὲ, καίπερ χαλεπὸν ὄν, d εὔπορον ἔσται, μηδενὸς κωλύοντος. καὶ τὸν πολέμιον δεινότερον ἕξομεν, μὴ e ῥᾳδίας αὐτῷ πάλιν ἅπασης τῆς ἀναχωρήσεως, ἣν καὶ ὑφ' ἡμῶν βιάζηται. ἐπὶ γὰρ ταῖς ναυσὶ ῥᾴστοί εἰσιν, ἀμύνεσθαι· f ἀποβάντες δὲ, ἐν τῷ ἴσῳ ἤδη. τό τε πλῆθος αὐτῶν οὐκ ἄγαν δεῖ φοβεῖσθαι. κατ' ὀλίγον γὰρ μαχεῖται, καίπερ πολὺ ὄν, ἀπορίᾳ τῆς προσορμίσεως. καὶ οὐκ ἐν γῇ στρατὸς ἐστιν ἐκ τοῦ ὁμοίου μείζων, g ἀλλ' ἀπὸ νεῶν, αἷς πολλὰ τὰ καίρια δεῖ ἐν τῇ θαλάσσῃ ξυμ-

q Κρατηθήσεσθαι *Reg. Caſſ.* Aug. r τὴν deeſt *C.* Θάλατταν *Gr.* s Χωρήσας malit *Fr. Port.* quoniam ſupra dixerit, ἐχώρει ἐπὶ τὴν θάλασσαν. Χωρήσας *Cl.* Aug. Mosqu. *Caſſ.* et hic ſupra manu recentiore χωρίσας. t Ἅπαντα περ. *Dan.* Περιεστὼς *Gr.* u Μᾶλλον δ' ἀπερισκέπτως *Ar. C.* Μᾶλλον ἀπερισκέπτως *Cl. Gr.* et *Caſſ.* a prima manu; deinde corrector ᾗ adſcripſit. ᾗ d. Aug. Μᾶλλον δὲ ἀπερ. *Reg.* Cum *Ar.* et *C.* conſentit *Dan.* Mosqu. x Χωρῆσαι *Marg. Ar. C. Cl. Dan.* y Ἐπ' ἀνάγκην *Ar.* z Ὥστερ τοιάδε *Gr.* Τῇδε *Stobaeus*, et λογισμῶν. *Hudſ.* a Πρὸς ἡμᾶς Gr. Καὶ ante τὰ πλεῖα d. Mosqu. qui et mox ἐθέλωμεν. b Ὃ deeſt *Ar. C. Cl. Gr. Bar. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. In *Caſſ.* manu recenti adſcriptum erat. c Γίγνεσθαι *Gr.* Γίγνεται in marg. *Hudſ.* In *Gr.* eſt γίγνεσθαι cum τ ſuper α. d Εὔπορον ἔστε μηδ. *Cl.* in marg. e Ῥᾳδίας *Gr. Cl. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. Aug. ſed α ſupra ſcr. a m. ant. Ῥᾳδίας *Cl.* in marg. Ῥᾳδίως quoque *Caſſ.* ſed deinde ῥᾳδίας factum erat. Πάλιν αὐτῷ Mosqu. f Ἀποβάντες δ' ἐν τῷ ἴσῳ ἤδη. τό τε πλῆθος etc. *C.* atque hoc modo locum, ob interpunctione laborantem, reſtituendum eſſe monuerunt *Steph.* et *Fr. Port.* Sic etiam *Reg.* et in *Caſſ.* poſt ἤδη diſtinctionem poſuerat corrector; ſed in eo erat δὲ ἐν, non δ' ἐν, vt in *C.* et *Reg.* g Ἀλλὰ ἀπὸ *Gr.* Paullo ante Mosqu. προσορμήσεως.

Προθυμήσεσθαι] Hoc verbo non opus eſt: v. et Schol. Supplenda ſunt quaedam. v. Abr. 381. GOTTL.

Ἐπισπ. — — προθυμ.] Si ſit προθυμεῖσθαι, non redundet hoc verbum. Sed futurum plane alienum eſt, etiam ſuppleto εἰς τὸ, cum Abr. vel ὥστε, cui praeſens vtique ſubiiceretur. Sed ipſum ἐπισπάσασθαι eſt pro futuro, vt ſaepe. BAVER.

Ἐκείνοις τε] Pro ὅτε capit Heilm. p. 470. GOTTL.

Ἐκείνοις τε] Haud male Heilm. accipit τε pro ὅτε, re ipſa poſtulante. Et vero reſpicit prius ὅτε, cui, vt Latinis *et*, vel *que*, negandi conditione ſoleat ſubiici. BAVER.

Τῇδε τῇ κινδύνῳ] Enallagen caſus hic ſtatuit *Scholiaſtes*; ellipſin τῷ μέρει *Stephanus* Animadu. ad Script. de Dial. p. 45. DVCK.

Περιγενόμενος] Vel ex his malis emerſurus. vid. Heilm. p. 471. GOTTL.

Ὅσα — προσδεῖται] *Stobaeus* pag. 360. qui τάδε. *Graeu.* τοιάδε. WASS.

Τῷ τε γὰρ — ἔστι] *Dionyſ. Halic.* II, 135. qui etiam legit, ὃ, μενόντων μὲν ἡμῶν. WASS. Duo hic notat *Dionyſius* tamquam a communi vſu ſermonis recedentia: primum, quod tempora verborum γίγνεται et ἔσται non conueniunt; ſecundum, quod, quum poſuiſſet genitiuos μενόντων ἡμῶν, deinde in tertio caſu dicit ὑποχωρήσασι. Nam conuenientius fuiſſe, hoc quoque eodem caſu efferri. DVCK.

Μενόντων — ὑποχωρήσασι] Exempla diuerſitatis caſuum. v. Abr. Auct. p. 333. GOTTL.

Εὔπορον] *Cl.* in marg. εὔπορον ἅτε μηδενός. minus ſincere. WASS.

Καὶ τὸν πολέμιον — ἀναχωρήσεως] *Dionyſ. Halicarn.* l. d. p. 134. vbi inter ea, quae *Thucydidi* peculiaria ſunt, hoc quoque recenſet, quod ſingularibus pro pluralibus vtitur, vt ὁ πολέμιος pro οἱ πολέμιοι, ὁ Συρακόσιος, ὁ Ἀθηναῖος, pro οἱ Συρακούσιοι, οἱ Ἀθηναῖοι. Sed *H. Stephanus* in Animadu. ad Lib. de Dialect. pag. 46. et Append. ad al. Script. de Dial. p. 130. hoc *Thucydidi* peculiare eſſe negat, et alios quoque Scriptores Graecos, eorumque imitatione Latinos, ita loqui oſtendit. DVCK.

Ἐν γῇ στρατὸς] Vid. Heilm. p. 472. GOTTL.

Οὐκ ἐν γῇ στρ. rel.] Dubium hic eſt, 1) Voc. στρατὸς, vtrum notet omnino et infinite *omnem*, quemlibet exercitum, an *proprie* Lacedaemoniorum? Si hoc ſit; vix abeſſe poſſit artic. ὁ στρατός· quare et illud prius amplectare, velut gnomice et ſententiae modo poſitum; ſed hic quoque, vt in altero, dubium ſit, 2) vtrum iungas, στρατὸς ἐκ τοῦ ὁμοίου, i. e. ὅμοιος, ἴσος, an, ἐκ τοῦ ὁμοίου μείζων, maior, i. e. κρείσσων, ſuperior, ἐκ τοῦ ὁμοίου, ex (in) loco aequo et conditione pari: vt ſenſus ſit: neque enim exercitus pari loco et conditione ſtatim et certo ſuperet alterum; ſed enim hoc non congruerit ei, quod ſequitur: *ſed ex* (in) *nauibus*; cur enim *hic* vtique ſuperior ſit alter exercitus? Quare in illo manſerim, quia poteſt tamen et ſolet omitti articulus: Non res nobis eſt cum (tali) exercitu, qui ex aequo (loco) ſit firmior nobis in terra, ſed ex nauibus pugnaturo; quod multis caſibus pateat. Ita et Germanice, ſine articulo: Wir haben ja nicht eine (ſolche)

daemoniis inferiores essent, et *propterea* eam muri partem nulla firma munitione muniuerant; et, si illi per vim in terram exscendere conarentur, oppidum facile capi posse *credebant*. In hac igitur parte, quae ipsum mare spectabat, milites collocauit, atque disposuit, vt *hostes* arceret, si posset; eosque his verbis est adhortatus.

Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 3. V. C. Varr. 329.

10. „VIRI, qui mihi eiusdem periculi nunc estis socii, nemo vestrum, reputans omnes difficultates, quae nos circumstant, prudens videri velit, potius * quam has nullo modo considerans, bonaeque spei plenus aduersarios inuadere, propter haec incolumis euasurus. nam quaecunque res (vt istae) ad necessitatem sunt redactae, ** minimum prudentiae desiderant, at indigent animi praesentia ad periculum celerrime subeundum. Quanquam ego pleraque nobiscum facere video, si et impetum hostium sustinere, neque potiora commoda, quae nobis ad rem feliciter gerendam adsunt, illorum multitudine deterriti, foede prodere velimus. quod enim locus accessu sit difficilis, hoc pro nobis facere duco; quippe qui nobis quidem illorum impetum sustinentibus auxilio futurus est: sed si recedamus, accessu facilis erit, quantumuis alioqui difficilis, *vtpote* nemine *hostem* prohibente. *** Et, *si recedamus*, hostem acrius nos vrgentem habebimus, quia non facile se recipere poterit, si nos etiam ipsum vrgeamus. Dum enim *hostes* sunt in nauibus, facillime propulsari possunt: sed si in terram exscenderint, tunc vero nobiscum aequa conditione pugnabunt. Et ipsorum multitudo non admodum est extimescenda: quamvis enim sit ingens, tamen propter difficultatem loci, quo appellere conabitur, exigua manu pugnabit. Quamuis enim *hostium* exercitus *nostro* sit maior, tamen non est in terra, perinde atque *noster*; sed ex nauibus *pugnabit*, **** quibus multae opportunitates in mari contingant est necesse. Quare difficulta-

* Quam citra consultationem hostes inuadere, spem bonam concipiens fore, vt etiam incolumis ex iis euadat. *Steph.* HVDS. ** Eorum minime iniri ratio potest, sed periclitatione celerrima opus habent. *Steph.* HVDS. *** Ipsumque hostem grauiorem inde sumus habituri, in ea loca redactum, vnde receptus ipsi, etsi a nobis vrgeatur, facilis non sit. *Acacius.* HVDS. **** Quibus necesse est periculosa multa contingere. *Valla.* Vide *Schol.* HVDS.

τοῦτο τὸ μέρος ἀσθένειαν τοῦ τείχους, ἀφορμὴν παρέξειν τοῖς Λακεδαιμονίοις, ὥστε ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὁρμῆσαι. περιττὸν δὲ τὸ προθυμήσεσθαι. ἤρκει γὰρ τὸ ἐπισπάσασθαι. ἔνιοι δὲ, ἐφελκύσασθαι αὐτοὺς ἡγεῖτο εἰς προθυμίαν ἐκεῖνο τὸ μέρος. Οὔτε γὰρ αὐτοὶ] οἱ περὶ τὸν Δημοσθένην. Ἐλπίζοντες ποτὲ ναυσὶ κρατήσεσθαι] οἱ Ἀθηναῖοι οὐκ ἰσχυρῶς τὸ πρὸς θάλασσαν ἐτείχισαν τὴν Πύλον, οὐχ ἡγούμενοι ἐντεῦθεν ἐπιθήσεσθαι τοὺς ἐναντίους, ἅτε δὴ θαλαττοκρατούντων Ἀθηναίων. Ἐκείνοις τε βιαζομένοις] βιαίως ποιοῦσιν. Ἁλώσιμον τὸ χωρίον γίγνεσθαι] ἐλπὶς ἦν δηλονότι. Χωρίσας] τοὺς ὁπλίτας δηλονότι. Ἄνδρες οἱ ξυναράμενοι] δημηγορία Δημοσθένους, τὸ προοίμιον ἐκ προσοχῆς. εἴρηται δὲ τῷ δυνατῷ μόνῳ. Οἱ ξυναράμενοι] οἱ συνεφαψάμενοι. Τοῦδε τοῦ κινδύνου] τὸ μὲν, τοῦδε τοῦ κινδύνου, ἀντὶ τοῦ τόνδε τὸν κίνδυνον· ἡ δὲ διάνοια, ἀντὶ τοῦ, μηδεὶς ἐν τοιούτῳ κινδύνῳ γενόμενος ὀξεῖ τε καὶ ἀναγκαίῳ, συνετὸς βουλέσθω δοκεῖν εἶναι, καὶ ἐξαριθμείτω τὰ περιεστηκότα δεινὰ, ἀλλὰ τοῖς ἐναντίοις θαρσαλέως ἀντιταττέσθω, καταφρονήσας τοῦ περιεστηκότος κινδύνου. μᾶλλον γὰρ ὁ τοιοῦτος κρατήσει τῶν πολεμίων. Ἐν τῇ τοιᾷδε ἀνάγκῃ] ἐν τῇ παρεστώσῃ. Ὅσα γὰρ ἐς ἀνάγκην ἀφῖκται] τοῦτο ἐξηγητικόν ἐστι τοῦ προτέρου. οἱ γὰρ ἀναγκαίως περιεστῶτες κίνδυνοι οὐ διαλογισμοῦ χρῄζουσιν ἀκριβοῦς, ἀλλὰ τοῦ διακινδυνεύειν ἀόκνως, καὶ ἀμελετήτως. τὸ δὲ ἥκιστα, οὐκ ἐπὶ τοῦ ἧττον, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ οὐδ' ὅλως κεῖται. Ἐς ἀνάγκην ἀφῖκται] ἤγουν, ἀναγκαῖά εἰσι καὶ βίαια. Ὥσπερ τάδε] τὰ περιεστῶτα. Πρὸς ἡμῶν ὄντα] πρὸς ἡμῶν, καὶ ἡμῖν σύμμαχα καὶ ὠφέλιμα ὄντα. Καὶ μὴ τῷ πλήθει αὐτῶν] τῶν ἐναντίων δηλονότι. Τὰ ὑπάρχοντα ἡμῖν] τὰ παρόντα ἡμῖν πλεονεκτήματα. Ἡμέτερον νομίζω] εἰς ἡμετέραν βοήθειαν. Ὑποχωρήσασι δὲ] ὑποχωρησάντων δὲ, καίπερ δυσέμβατον ὄν, εὐεπίβατον γενήσεται τοῖς Λακεδαιμονίοις. Καίπερ χαλεπὸν ὄν] εἰς ἐπίβασιν δηλονότι. Εὔπορον ἔσται] εὐεπίβατον. Καὶ τὸν πολέμιον δεινότερον ἕξομεν] ἡ διάνοια τοιαύτη, οἱ πολέμιοι (φησὶν) ὑποχωρησάντων ἡμῶν, ἀποβάντες τῶν νεῶν, καὶ ἐπελθόντες τῷ τείχει, χαλεπώτεροι ἡμῖν ἔσονται. εἰδότες γὰρ, ὅτι, ἂν μὴ κρατήσωσιν, οὐ ῥᾳδίως ἀποχωρῆσαι δυνήσονται ὀπίσω, διὰ τὴν χαλεπότητα τοῦ χωρίου, μετὰ ἀπονοίας ἡμῖν μαχοῦνται. ἢ ἀπολέσθαι ζητοῦντες, ἢ κρατῆσαι τοῦ χωρίου. ῥᾷστον γὰρ (φησὶν) ἐστὶν ἔτι αὐτοὺς ὄντας ἐπὶ τῶν νεῶν ἀμύνασθαι. Ἀποβάντες δὲ] ἀποβάντες δὲ (φησὶ) τῶν νεῶν, ἴσοι γίνονται ἡμῖν. κατασκευάζει δὲ διὰ τούτου, ὅτι οὐδ' ὅλως δεῖ αὐτοῖς συγχωρῆσαι κατελθεῖν εἰς τὴν γῆν. Ἐν τῷ ἴσῳ ἤδη τότε] ἀπὸ κοινοῦ, ἡμῖν ἔσονται ἴσοι εἰς τὸν πόλεμον, διὰ τὸ ἀπορεῖν, πῦ χρὴ ἐξορμηθῆναι μετὰ ἀσφαλείας, διὰ τὸ δυσέμβατον. Καὶ οὐκ ἐν γῇ στρατός ἐστι] καὶ μείζων μέν ἐστιν ὁ στρατὸς αὐτῶν, ἀλλ' οὐκ ἀπὸ γῆς ὁρμώμενος, οὐδὲ ἐν γῇ παρατατόμενος, καὶ ἀπὸ τοῦ κλυδωνίου, καὶ ἀπὸ τῶν ἀνέμων, καὶ ἐξ ἄλλων πολλῶν. Αἷς πολλὰ τὰ καιρία] αἷς τισι πολλῶν χρεία τῶν ἐπιτηδείων, οἷον εἰπεῖν, ἀνέμου, καὶ χωρίων φιλανθρώπων, καὶ εἰρεσίας εὐκαίρου, ἵνα δυνηθῶσιν ἀντιταχθῆναι τοῖς ἐν γῇ. Δεῖ ἐν τῇ θαλάσσῃ] τὸ δεῖ ἀντὶ τοῦ εἴωθεν. Ὥστε τὰς τούτων ἀπορίας] ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν, ἐπεὶ πλείονες ἡμῶν εἰσιν, ἡμεῖς δὲ, ἐλάχιστοι, ὥσπερ ἐξισοῖ τὸ πλῆθος πρὸς τὸ ἡμέτερον, τὸ πολὺ τῆς ἀπορίας, ἣν ἔχουσι.

Armee vor uns, welche uns (freylich) in gleichem Felde, zu Lande, überlegen wäre, rel. In Schol. hac p. ad Καὶ οὐκ ἐν rel. pro καὶ ἀπὸ κλυδωνίου, legendum videtur, ἀλλ' ἀπὸ κλυδ. quia praec. οὐκ ἐν γῇ. BAVER.

βῆναι. ὥστε τὰς τότων ἀπορίας ἀντιπάλως ἡγῆμαι τῷ ἡμετέρῳ πλήθει· καὶ ἅμα ἀξιῶ [h] ὑμᾶς, Ἀθηναίους ὄντας, καὶ ἐπισταμένους ἐμπειρίᾳ τὴν ναυτικὴν ἐπ' ἄλλως ἀπόβασιν (ὅτι, εἴτις ὑπομένοι, καὶ μὴ φόβῳ ῥοθίου καὶ νεῶν δεινότητος κατάπλου ὑποχωρεῖν, οὐκ ἂν ποτε βιάζοιτο,) καὶ αὐτοὺς νῦν μεῖναί τε, καὶ ἀμυνομένους [i] παρ' αὐτὴν τὴν ῥαχίαν, [k] σώζειν ἡμᾶς τε αὐτοὺς καὶ τὸ χωρίον."

ιά. Τοσαῦτα τοῦ Δημοσθένους παρακελευσαμένου, οἱ Ἀθηναῖοι ἐθάρσησάν τε μᾶλλον, καὶ ἐπικαταβάντες ἐτάξαντο παρ' αὐτὴν τὴν θάλασσαν. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, ἄραντες, τῷ τε καλὰ γῆν στρατῷ [l] προσέβαλλον τῷ τειχίσματι, καὶ ταῖς ναυσὶν ἅμα, ἔσαις τεσσαράκοντα καὶ τρισί. ναύαρχος δὲ αὐτῶν ἐπέπλει Θρασυμηλίδας ὁ Κρατησικλέους, Σπαρτιάτης. προσέβαλλε δὲ, ἦπερ ὁ Δημοσθένης προσεδέχετο. καὶ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι ἀμφοτέρωθεν, [m] ἔκ τε γῆς καὶ ἐκ θαλάσσης, ἠμύνοντο. οἱ δὲ, κατ' ὀλίγας ναῦς διελόμενοι, διότι οὐκ ἦν πλείοσι [n] προσχεῖν, καὶ ἀναπαύοντες, ἐν τῷ μέρει τὰς ἐπίπλους ἐποιοῦντο, προθυμία [o] τε πάσῃ χρώμενοι καὶ [p] παρακελευσμῷ, εἴπως [q] ὠσάμενοι ἕλοιεν τὸ τείχισμα. πάντων δὲ Φανερώτατος [r] ὁ Βρασίδας ἐγένετο. τριηραρχῶν γὰρ, καὶ ὁρῶν, τῇ χωρίᾳ χαλεπῇ ὄντος, τοὺς τριηράρχους καὶ κυβερνήτας, [s] εἴπερ καὶ δοκοίη [t] δυνατὸν εἶναι σχεῖν, ἀποκνοῦντας, καὶ φυλασσομένους τῶν νεῶν, μὴ [v] ξυντρίψωσιν, ἐβόα, λέγων, [x] ὡς οὐκ εἰκὸς εἴη, ξύλων φειδομένους, τοὺς πολεμίους ἐν τῇ χώρᾳ περιιδεῖν τεῖχος [y] πεποιημένους· ἀλλὰ τάς τε σφετέρας ναῦς, βιαζομένους τὴν ἀπόβασιν, [z] καταγνύναι ἐκέλευε, καὶ τοὺς ξυμμάχους μὴ ἀποκνῆσαι, ἀντὶ μεγάλων εὐεργεσιῶν, τὰς ναῦς τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐν τῷ παρόντι [a] ἐπιδοῦναι· ὀκείλαντας δὲ, καὶ παντὶ τρόπῳ ἀποβάντας, τῶν τε ἀνδρῶν καὶ τῆς χωρίας κρατῆσαι.

ιβ. Καὶ ὁ μὲν τάς τε ἄλλως τοιαῦτα ἐπέσπερχε, καὶ τὸν ἑαυτοῦ κυβερνήτην ἀναγκάσας ὀκεῖλαι τὴν ναῦν, ἐχώρει ἐπὶ τὴν [b] ἀποβάθραν. καὶ πειρώμενος ἀποβαίνειν, ἀνεκόπη ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων· καὶ τραυματισθεὶς πολλὰ, [c] ἐλειποψύχησέ τε, [d] καὶ πεσόντος αὐτοῦ ἐς τὴν παρεξειρεσίαν, ἡ ἀσπὶς [e] περιῤῥύη

b Ἡμᾶς *Gr.* *i* Παρὰ αὐτὴν *Gr.* *k* Καὶ σώζειν *Ar. C. Dan.* *l* Προσέβαλον, et paulo infra προσέβαλλε *Ar. C.* Προσέβαλον hic quoque Mosqu. *Reg. Dan. Gr.* infra προσέβαλλε tantum *Gr.* *m* Ἔκ τε τῆς γῆς *Gr.* Ἐκ τῆς γῆς *Dan.* Καὶ θαλάσσ. Mosqu. et ἠμύνοντο. *n* Προσσχεῖν hic et alibi scribendum esse censet *Ae. Port.* vt distinguatur a προσχεῖν, effundere. *Hudf.* *o* Δὲ *Gr.* *p* Παρασκευασμῷ *Dan.* *q* Παρωσάμενοι *Ar. C. Dan.* *r* Ὁ deest *Ar. C. Cl. Gr Reg. Caff.* Aug. Mox τριηραρχῶν δὲ, et cum superscripta rec. manus emendatione γὰρ *Reg.* *s* Εἴπη *Cl.* Εἴπῃ *Caff.* *t* Χαλεπὸν *Reg.* *v* Συντρίψωσιν *Reg.* Mosqu. *x* Ὡς οὐκ εἴη εἰκὸς *Gr.* *y* Ποιουμένους *C.* *z* Καταγνύναι *Reg. Dan. Gr.* et ἐκέλευεν *Gr.* Aug. ἐκέλευσε Mosqu. *a* Ἀποδοῦναι *Dan.* *b* Ἀποβάθρα est pons, quo nauis conscen litur, et ex ea in terram descenditur. *Hudf.* *c* Ἐλειποθύμησέ τε *Ar.* Ἐλιποθύμησε *C.* Ἐλειποθύμησε *Dan.* Ἐλειποψύχησε *Gr.* *d* Vide *Demetrium Phalereum* περὶ Ἑρμηνείας p. 47. *Ed. Oxon.* et *Dionys. Halicarn.* περὶ τῶν Θουκυδίδου ἰδιωμάτων p. 134. *Ed. Francof. Hudf.* *e* Περιῤῥύη *Ar.* Ἀπεῤῥύη *C.*

Πλήθει] Ἐπ' ὀλίγων *Suidas* h. v. *Euripides* πλῆθος ὀλίγον. *Hesych.* τῷ πλήθει ἡνιόχων, δίδυμοι γὰρ ἦσαν οἱ ἡνιοχεύοντες. Vox est relatiua, vt bene ad Aphor. II, 17. obseruat *Galenus*: πλῆθος τὸ κατὰ τὸ ἔγχυμα, aut πρὸς ἀγγεῖα. WASS.

Ῥοθίῳ] *Harpocrat.* παρὰ τὸν ἐκ τῶν κωπῶν ἀκουόμενον ῥόθον, ὅταν σφοδρῶς ἐλαύνωσιν. vti *Hyperides*, *Ariſtophanes*, *Arrianus* VI. ῥοθίῳ νηὶ naui irruenti Anthol. apud *Homerum* fere ἐπιθετικῶς. Confer *Suidam*. Audi *Apollonium*:

— — — — — πέτλην ἐρετμοῖς
Πόντῳ λάβρον ὕδωρ, ἐπὶ δὲ ῥόθια κλύζοντο.
Ἀφρῷ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα κελαινὴ κήκιεν ἅλμη,
Δεινὸν μορμύρουσα ἐρισθενέων μένει ἀνδρῶν.
— — μακραὶ δ' αἰὲν ἐλευκαίνοντο κέλευθοι,
Ἀτρεκὲς ὡς χλοεροῖο διειδομένη πεδίοιο.

vid. II, 1111. et I, 370. et *Schol.* Aeſchyli Ed. Steph. pag. 87. WASS. *Scholiaſtae* Aeſchyli ad hoc in Prometh. v. 1047. Κῦμα δὲ πόντου τραχεῖ ῥοθίῳ συγχώσειε, exponunt ἐν τραχεῖ, et ἐν σφοδρῷ ῥεύματι. *Euſtath.* in Homer. Odyſſ. ε. p. 1540. Οἱ μεθ' Ὅμηρον τὸ ῥεῦμα ἤτοι καλῆς. *Schol.* Apollon. II, p. 1111. Ῥόδιον, τὸ κῦμα. *Heſychius*: Ῥόθιον, ῥεῦμα, κῦμα, τὸ μετὰ ψόφου γινόμενον. *Schol.* Arati Phaenom. pag. 53. Ed. Oxon. Ῥόθια, τὰ ῥεύματα. κυρίως δὲ αἱ τῶ κλύδωνος ὁρμαί. Et ita hic accipiunt *Interpretes*. Locus *Apollonii* in nota Cl. *Waſſe* eſt I, 540. DVCK.

Ῥαχίαν] Ita *Mſſ.* et *Suidas*. *Herodotus* τὴν πλημμύραν pag. 319. ῥαχίην vocat. vid. *Galenum* in Lex. et *Foeſium*. de terra vtitur *D. Halicarn.* WASS. Cap. 9. haec dixerat χωρία χαλεπὰ, καὶ πετρώδη πρὸς τὸ πέλαγος τετραμμένα. *Schol.* Aeſchyli Prometh. v. 712. ῥαχίαις, θαλασσίοις πέτραις. *Scholiaſtes* Morelli in Dion. Chryſoſtomi Orat. VII. Ῥαχία, ὁ τραχὺς καὶ λιθώδης αἰγιαλός· καὶ ἴσως ἀπὸ τοῦ ἐκεῖσε τὸ προσκλύζον κῦμα οἱονεὶ ἐῤῥηγυσθαι. Add. *Euſtath.* ad Homer. Odyſſ. ε. p. 1540. Reſpicit huc *Plutarch.* de Glor. Athenienſ. pag. 618. Ὁ παρὰ τὴν ῥαχίαν αὐτῆς τῆς Πόλεως παρατάττων τοὺς Ἀθηναίους Δημοσθένης. DVCK.

Παρ' αὐτὴν] *Thomas Mag.* in παρὰ e memoria, vel vitio ſcribarum, ἐτάξαντο παρὰ τὴν θάλασσαν. DVCK.

Ἔκ τε γῆς] Ἔκ τε τῆς γῆς recte *Gr.* Articulum infra p. 554. poſt init. negligit *Thucydides*. WASS.

Προθυμίᾳ — παρακελευσμῷ] *T. Mag.* in παρακέλευσις. DVCK.

Ὁ Βρασίδας] Plerique *Mſſ.* omittunt articulum ὁ; nec adhibet *Diodorus* pag. 318. Conter *Plutarchum* de Gloria Athenienſium pag. 347. vbi in verſu *Homeri* ex *Alc.* et *Baſ.* pro λέγειν ſcribendum eſt λέγων, et *Taciturn* Chil. XII, 389. WASS.

tes istorum nostri *paucitati* pares esse duco. Insuper et vos obsecro, qui Athenienses estis, et qui experientia nauticum in alios exscensum nouistis (quod siquis hostium impetum fortiter sustineat, nec graui fluctuum illisorum strepitu et minaci nauium incurrentium impetu territus recedat, *is* nunquam per vim summoueri possit,) vt et nunc persistatis, et arcentes hostem ad ipsum littoris salebrosi dorsum, et nos ipsos et locum conseruetis." Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 3. V. C. Varr. 329.

11. Cum autem Demosthenes his tantum Athenienses adhortatus fuisset, illi maiorem fiduciam animo conceperunt, et cum ad ipsum mare descendissent, ibi se ad hostes propulsandum acie instructa pararunt. Lacedaemonii vero, motis castris, terrestri exercitu nauibusque XLIII. munitiones aggressi sunt. Illorum autem classis praefectus erat Thrasymelidas Cratesiclis *filius*, Spartanus. Easque ab ea parte inuasit, qua Demosthenes *illos venturos* sperabat. Athenienses vero et ipsi vtrinque a terra et a mari hostem propulsabant. Illi vero classem partiti, cum exiguo nauium numero, quod cum maiore ad littus appellere non possent, et *caeteras naues interea* quiescere iubentes, per vices impetum faciebant, omnique animi contentione et adhortatione vtentes, si quo modo reiectis *hostibus* munitionem capere possent. Brasidas autem omnium maxime conspicuus exstitit. cum enim esset vnus e trierarchis, et videret propter loci et accessus difficultatem trierarchos et gubernatores, si quam etiam ad partem accedi posse videbatur, formidantes, et cauentes, ne naues confringerent, vociferabatur, dicens non decere ipsos, dum lignis parcunt, munitionem in *suo* agro ab hostibus exstructam pati. quinimo iubebat ipsos ex nauibus in littus per vim exscendere, nauesque confringere; et socios *hortabatur*, ne pro magnis beneficiis, *quae acceperant*, suas naues in praesentia Lacedaemoniis largiri dubitarent: sed nauibus *in littus* impactis, et quauis ratione exscensu ex illis in terram facto, et viros et locum in suam potestatem redigerent.

12. Atque ipse quidem his verbis alios instigabat, et cum suum gubernatorem nauem *in littus* impingere coëgisset, ad nauis pontem perrexit. et descendere conatus, ab Athenienfibus est reiectus; multisque vulneribus sauciatus, animi deliquium passus est, eoque collapso in illud spatium, quod est

Τῷ ὑμετέρῳ πλήθει] ἔξεστι λέγειν πλῆθος καὶ ἐπὶ ὀλίγων. Ὅμηρος· Πλήθει τε σφετέρῳ, καὶ ὑπερθέα δῆμον ἔχοντες. Ἀθηναίους ὄντας] ἅσπερ δι᾽ τῆς προσηγορίας ἐνέφηνεν αὐτῶν τὸ ἀξίωμα τῆς κατὰ θάλασσαν ἐπιστήμης. Ἐπ᾽ ἄλλας ἀποβάσεις] τὴν κατ᾽ ἄλλων ἀπόβασιν εἰδότας, τὸ, ἐάν τις καρτερήσας, προσδέχηται θαρρῶν, καὶ μὴ φύγῃ καταπλαγεὶς τῷ φόβῳ τῆς δεινότητος τῶ κατάπλου, πάντα κατορθοῦ. ῥᾴθιον δέ ἐστιν ὁ ἠχος τῆς εἰρεσίας. Παρ᾽ αὐτὴν τὴν ῥαχίαν] ῥαχίαι ἐσὶ πετρώδης τόποι, περὶ ὃν περιῤῥήγνυνται ἡ θάλασσα, καὶ ὁ κλύδων, καὶ ἡ τῆς θαλάσσης ὁρμή. ὅθεν τὸ νώτιον ὀπωδες, ῥάχις καλεῖται, ὡς ἀπὸ τῆς ῥαχίας τῆς πέτρας. Ἐτάξαντο] ἀντὶ τῦ παρετάξαντο, ἢ ἐτάχθησαν, καὶ ἡσυχίσθησαν. Καὶ ταῖς ναυσὶν ἅμα] ἢ ταῖς τῶν πολεμίων, ἀλλὰ ταῖς ἑαυτῶν. Ὥσπερ ὁ Δημοσθένης προσεδέχετο] κατὰ τὸ μέρος τὸ νεῦον ἐπὶ τὸ πετρῶδες, ὅπερ καὶ προσεδόκα ὁ Δημοσθένης. Διότι ὐκ ἦν πλείοσι προσχεῖν] ἐπειδὴ ἢ δυνατὸν ἦν πλείοσι προσορμίσασθαι, διὰ τὸ πετρῶδες, διὰ τῦτο ὀλίγαις ὥρμησαν ναυσὶν, ἢ τὰς ναῦς ἀναπαύοντες, ἢ αὐτοὶ ἀναπαυόμενοι. Καὶ παρακελευσμῷ] παραινήσει. Εἴπως ὠσάμενοι] τοὺς ἐναντίους δηλονότι. Πάντων δὲ φανερώτατος] σπεδαιότατος καὶ ἐπίδηλος ὑπὲρ πάντας ὁ Βρασίδας ἐγένετο ἐν ἐκείνῳ τῷ ἔργῳ εἰς προθυμίαν· καὶ ὁρῶν τοὺς τριηράρχους ὀκνοῦντας διὰ τὸ χαλεπὸν τὸ χωρίε, περὶ τῶν νεῶν φυλακσομένους, ὅπως μὴ συντρίψωσιν αὐτάς. Δυνατὸν εἶναι σχεῖν] προσχεῖν. Τῶν νεῶν] ἤγουν, τινὰς τῶν νεῶν. Βιαζόμενος] σὺ. βίᾳ ποιῶντας. Ἀντὶ μεγάλων εὐεργεσιῶν] ἐνταῦθα τιμῶν λέγει, ἃν μέλλησιν ὕστερον εὐεργετηθῆναι αὐτοὶ οἱ σύμμαχοι, καὶ τιμηθῆναι. Ἢ εὐεργεσιῶν, ἂν αὐτοὺς εὐεργέτησαν ἤδη οἱ Λακεδαιμόνιοι. Ὀκειλάντας δὲ] πρισπελάσαντας, καὶ προσεγγίσαντας. Ἐπέσπερχεν] ἐπεστήριζεν. Ὀκείλαι τὴν ναῦν] προσοκεῖλαι, ἐλλιμενίσαι. Ἐπὶ τὴν ἀποβάθραν] ἡ ἀπὸ τῶν νεῶν ἐπὶ τὴν γῆν ὁδὸς, ἀποβάθρα καλεῖται. Ἐς τὴν παρεξειρεσίαν] παρεξειρεσία ἐστὶν ὁ ἔξω τῆς

Φυλασσ. τ. νεῶν] Sc. περὶ, qua naues, de nauibus; μὴ ξυντρίψωσιν, scil. αὐτάς. Vel pro, φυλακὴν ποιούμενοι. BAVER.

Reisk. putat, post ξυντρίψωσιν excidisse voces ἔστιν ἃς. GOTTL.

Λέγων] Alia dixisse narrat *Diodor.* 318. b. et ἐπιβάθραν maluit. WASS.

Ἀποβάθραν] Vid. *Poll.* I, 93. et ibi *Interpretes.* Ἀποβάθραν dicit *Lucian.* Dial. mort. pag. 278. et ἀναβάθραν ibid. pag. 281. Ἐπιβάθραν *Diodorus Sicul.* cum in hac historia, tum alibi. Βάθραν *Plutarch.* l. d. Vid. *Leopard.* XIV. Emendat. 10. DVCK.

Ἀποβάθραν] v. Glossar. GOTTL.

Ἐλειποψύχησε] Confer Schol. *Aristoph.* in Equit. 55. Locum sic adducit *Demetrius* §. 55. Καὶ πρῶτος ἀναβαίνων ἐπὶ τὴν

[f] εἰς τὴν θάλασσαν. καὶ ἐξενεχθείσης αὐτῆς ἐς τὴν γῆν, οἱ Ἀθηναῖοι ἀνελόμενοι, ὕστερον πρὸς τὸ τροπαῖον ἐχρήσαντο, ὃ ἔστησαν τῆς προσβολῆς ταύτης. [g] οἱ δ' ἄλλοι πρόθυμοὶ μὲν, ἀδύνατοι δ' ἦσαν ἀποβῆναι, τῶν τε χωρίων χαλεπότητι, καὶ τῶν Ἀθηναίων μενόντων, καὶ οὐδὲν ὑποχωρόντων. [h] ἐς τοῦτό τε περιέστη ἡ τύχη, ὥστε Ἀθηναίους [i] μὲν ἐκ γῆς τε, καὶ ταύτης Λακωνικῆς, ἀμύνεσθαι ἐκείνους ἐπιπλέοντας, Λακεδαιμονίους δὲ, ἐκ νεῶν τε καὶ εἰς τὴν ἑαυτῶν, πολεμίαν ὖσαν, ἐπ' Ἀθηναίους ἀποβαίνειν. [k] ἐπὶ πολὺ γὰρ ἐποίει τῆς δόξης ἐν τῷ τότε, τοῖς μὲν, ἠπειρῶταις μάλιστα εἶναι, καὶ τὰ πεζὰ κρατίστοις, τοῖς δὲ, θαλασσίοις τε, καὶ ταῖς ναυσὶ πλεῖστον προέχειν.

ιγ'. Ταύτην μὲν δὴ τὴν ἡμέραν καὶ τῆς ὑστεραίας μέρος τι προσβολὰς ποιησάμενοι, ἐπέπαυντο. καὶ τῇ τρίτῃ ἐπὶ ξύλα ἐς μηχανὰς παρεπεμψαν τῶν νεῶν τινας ἐς Ασίνην, ἐλπίζοντες τὸ κατὰ τὸν λιμένα τεῖχος ὕψος μὲν [l] ἔχειν, ἀποβάσεως δὲ μάλιστα ἔσης, ἑλεῖν μηχαναῖς. ἐν τούτῳ δὲ αἱ ἐκ τῆς Ζακύνθου νῆες τῶν Ἀθηναίων παραγίγνονται [m] τεσσαράκοντα. προσεβοήθησαν γὰρ τῶν τε Φηρικίδων τινὲς αὐτοῖς τῶν ἐκ Ναυπάκτου, καὶ Χῖαι τέσσαρες. ὡς δὲ εἶδον τήν τε ἤπειρον ὁπλιτῶν περίπλεων, τήν τε ἴσην, ἔν τε [n] τῷ λιμένι ὅσας τὰς ναῦς, καὶ ἐκ ἐκπλεούσας, ἀπορήσαντες, [o] ὅπη καθορμίσωνται, τότε μὲν ἐς [p] Πρώτην τὴν νῆσον, ἣ ἀπὸ πολὺ ἀπέχει, ἔρημος ὖσα, ἔπλευσαν, καὶ νυλίσαντο· [q] τῇ δ' ὑστεραίᾳ παρα-

[f] Ἐς τὴν θάλ. *Reg. Caſſ.* Aug ἐπὶ Mosqu. [g] οἱ δὲ ἄλλοι *Gr.* Antea Mosqu. def. *Ιχρίσ.* ὃ, ſed ſpatio reliſto, tribus notis poſitis ~ ~ ~. [h] Ἐς τοῦτο τότε περ. *Reg.* [i] Μὲν omittit *Gr* [k] Ἐπιπολὺ γὰρ ἐτήσι *Marg. Ar.* Sed hic verborum ſenſus: ἐν τῷ τότε χρόνῳ μεγίστη τῆς δόξης ἐπίδοσις ἀμφοτέροις ἐτύγχανε, ὅτι ἠπειρῶται, καὶ τὰ πεζὰ κράτιστοι γενέσθαι ἐδόκουν ἐν τῇ κατὰ τῶν Λακεδαιμονίων μάχῃ· τοῖς δὲ Λακεδαιμονίοις, ὅτι θαλάσσιοι, καὶ ταῖς ναυσὶν πλεῖστα προῖχεν ἐν τῇ κατὰ τῶν Ἀθηναίων μάχῃ ἐδόκει. Vel ſic: ἐν τῷ τότε χρόνῳ μεγίστην ἀμφοτέροι τῆς δόξης ἐπίδοσιν ἐποιήσαντο. καὶ γὰρ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι ἐν τῷ τότε μάχῃ κατὰ τῶν Λακεδαιμονίων συνεφθείρη, ὄντες θαλάσσιοι, καὶ τὰ ναυτικὰ κράτιστοι, ὅμως ἠπειρῶται μάλιστα, καὶ τὰ πεζὰ κράτιστοι γενέσθαι ἐφάνησαν. πάλιν δὲ, οἱ Λακεδαιμόνιοι, εἴπερ ἠπειρῶται μάλιστα, καὶ τὰ πεζὰ κράτιστοι ἐνομίζοντο, θαλάσσιοι, καὶ ταῖς ναυσὶ πλεῖστον προῖχειν ἐφάνησαν. *Ae. Port.* Vide etiam *Annott. Hud.* Ἐπιπολὺ etiam *Caſſ. Gr.* Aug. [l] Ἔχειν legiſſe videtur *Valla.* [m] Πεντήκοντα *Cl.* Παραγίνονται τεσσ. *Reg.* [n] Τῷ deeſt *Ar. C. Dan.* [o] Ὅπῃ *Caſſ.* Aug. Ὅποι Mosqu. qui et, ἀποβήσ. et καθορμίσονται. [p] Πρωτὴν Aug. Πρωτὴ, ἐξυτένως, νῆσος etc. *Stepb.* περὶ πόλεων. Vide *Annott. Πρώτην Cl.* in marg. [q] Τῇ δὲ ὑσ. *Gr.*

ἀποβάθραν, ἐλειποψ. Sed aliter *Mſſ.* recte. *Dion. Halic.* II, 134. εἰς τὴν παρεξ. *Herodotus* VII, 229. Ἀριστόδημον λειποψυχέοντα λειφθῆναι. vbi pro μέγιστον vel inuito *Mediceo* legendum ὀφθαλμιῶντες ἐς τὸ ἔσχατον. WASS. Vulgatam lectionem ἐλειποψύχησε confirmant *Pollux* III, 106. *Demetrius Phaler. Plutarchus* et *Diodorus.* De παρεξειρεσίᾳ rurſus *Scholiaſtes* ad VII, 34. quo reſpexit *Pollux* I, 124. *Suidas* et *Heſychius*, apud quem eſt παρεξειρέσιον. DUCK.

Οἱ δ' ἄλλοι πρόθυμ.] Locum hunc reſpicit *Plutarchus* in libello *de Gloria Athen.* vbi *Thucydidem* illuſtri cohoneſtauit elogio. Vide Iudicia Autorum de *Thucydide* huic Editioni praefixa. HUDS.

Περιέστη] Huc ſpectat *Diodorus* XII. p. 318. Θαυμάσαι δ' ἄν τις τῆς τύχης τὸ παράδοξον, καὶ τὴν ἰδιότητα τῆς περὶ τὴν Πύλον διαθέσεως. Ἀθηναῖοι μὲν γὰρ ἐκ τῆς Λακωνικῆς ἀμυνόμενοι τὰς Σπαρτιάτας, ἐφάτνον. Λακεδαιμόνιοι δὲ τὴν ἰδίαν χώραν ἔχοντες, ἐκ τῆς θαλάττης προσέβαλον τοῖς πολεμίοις· καὶ τοῖς μὲν πεζῇ κρατῆσαι θαλαττοκρατεῖν συνέβαινε, τοῖς δὲ κατὰ θάλατταν πρωτεύουσι, τῆς γῆς ἀπείργειν τὰς πυλεμίας. WASS.

Ἐκ νεῶν] Haec leuiter inflectit *Diodorus* pag. 318. Mox ἐπῆσι opinor ſcribendum, vt alias. WASS.

Ἐπὶ πολὺ γὰρ etc.] Lacedaemonii ante pugnam Leuctricam ſe nunquam pedeſtri proelio victos gloriabantur: et quae Athenienſes Demoſthene duce ad Sphacteriam inſulam geſſiſſent, belli potius furtum quoddam, quam victoriam fuiſſe. *Pauſan* in Atticorum primo, p. 12. HUDS. *Valla* vertit: *Nam fere eo tempore de vtriſque talis opinio erat, vt hi mediterranei pedeſtribus copiis longe praeſtantiſſimi eſſent, illi inter maritimos plurimum ſe nauali praecellerent. Stephanus* ibi ad verba τοῖς μὲν haec adnotat: De Lacedaemoniis intelligendum exiſtimatur, quod priore loco dicit: de Athenienſibus, quod poſteriore. Sed *Scholiaſtes Gr.* quamuis et ipſe de hoc aſſentiatur, aliam expoſitionem affert, iſtam videlicet: *Lacedaemonios pedeſtri pugna ſemper antea fortiſſimos, tunc in nauali fortiſſime rem gerere: et Athenienſes, quorum magna in nauali praeſtantia eſſe ſoleret, tunc in pedeſtri praeſtantiſſimos eſſe.* Sed, niſi aliter ſcriptum locum iſtum habuit, ita potuiſſe exponere non videtur. Haec *Stephanus.* Mihi locus, etiam retenta recepta lectione, hanc paraphraſin *Scholiaſtae* recipere videtur. Certe *Diodorus* illum eadem ſententia παραφράζει; quamquam paullo inſolentius pro eo, quod apud *Scholiaſten* eſt νῦν εἰς τὴν ναυμαχίαν κρατίστους εἶναι, dicit θαλαττοκρατεῖν. DUCK.

Ἐπεὶ τῆς δόξης] Locum expl. Abreſch. 383. GOTTL.

Ἐπιπολὺ ἐπ. τ. δόξ.] Etiam Schol. vt Abreſch. legiſſe videtur, τὰ τῆς δόξης. Senſus ſimplex eſſe videtur: multum gloriae afferebat *tunc temporis*, (non omnino, non ſemper, ſed in illa cauſſa Pylia, illis, et Athenienſibus, quod (nunc) eſſent continentis propugnatores, et terreſtri certamine potiores; his (Lacedaemoniis,) quod eſſent (nunc, iam, in hac cauſſa,) nauales, et mari pollerent. In Schol. ad vſ. 1. pro ἀποτροπαίῳ haud dubie legendum, ἐπὶ τρ. BAVER.

Ἀσίνην] Falſo inſulam vocat *Loydius. Lucanus* VIII, 195. Quas *Aſiae* cautes, et quas Chios alperat vndas. Vbi reponendum *Aſine* ex 2. *Mſſ. Mela*, in *Aſinaco* flumen Pamiſſum. In Cypariſſio, Alpheus. Nomen dedere *vrbes* in litore ſitae, neque aliter *Plin.* Emendationem egregie firmat *Author* Itinerar. Anon. Hinc *Aſines* ſcopulos cauti, *Acritaeque* minacis Linquimus. *Strabonis* Ep. τῇ Μεθώνῃ συνεχὴς ἐστὶν ὁ Ἀκρίτας ἄκρα, ἣν ἀρχὴ τῆς Μεσσηνιακῆς κάλπης· καλεῖται δ' Ἀσίναιος, ἀπὸ Ἀσίνης πόλεως. Aliud etiam agit *Berkelius* ad Stephanum. Solus, inquit, Scylax Laconicam agnoſcit. Idem enim diſerte tradit *Xenophon* Hiſt. Gr. VII. p. 618. ne *Thucyd.* Scholiaſten et alios memorem. vid. *Polybium* p. 511.

inter ipsos remiges et proram, clypeus eius in mare decidit. cum autem in terram delatus fuisset, Athenienses eum susceperunt, et postea in tropaeo sunt usi, quod propter victoriam ex hac *hostium* oppugnatione partam erexerunt. Caeteri vero magna quidem animi alacritate exscendere conabantur: sed non poterant, cum propter locorum difficultatem, tum etiam propter Athenienſium praesentiam, qui hostium impressionem sustinebant, neque loco cedebant. Tunc autem tanta fortunae commutatio facta est, vt Athenienses quidem, ex terra, eaque Laconica, Lacedaemonios, nauibus infestis contra se venientes, propulsarent; Lacedaemonii vero, ex nauibus, et in suum agrum, tunc hostilem, contra Athenienses descendere conarentur. * Ingens enim gloriae accessio eo tempore facta est, his quidem, quod maxime mediterranei, pedestribus proeliis praestantissimi visi fuissent; illis vero, quod maritimi esse rerumque nauticarum peritia longe praestare visi fuissent. Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 3. V. C. Varr. 329.

13. Hoc igitur die, et sequentis parte, cum *Lacedaemonii* aliquoties hostis munitionem adorti fuissent, eius oppugnandae finem fecerunt. Tertio die naues aliquot Asinam dimiserunt, ad comparandam materiam ad machinas faciendas; quod eam muri partem, quae portum spectabat, et quae alta quidem erat, sed tamen praecipue locum exscensioni in terram faciendae opportunum habebat, machinis a se captum iri sperarent. Interea vero ** quadraginta Athenienſium naues ex Zacyntho aduenerunt; nam accesserant illis auxilio aliquot praesidiariae, quae Naupacti erant, et quatuor Chiae. Sed cum *Athenienses* vidissent et ipsam continentem, et insulam militibus armatis refertam, et naues, quae in portu erant, non prodire, ambigentes quonam appellerent; tunc quidem ad Proten insulam, quae non multum distabat, et deserta erat, contenderunt, ibique castris positis pernoctarunt. Postero die, vt

* Ea enim de vtrisque id temporis opinio erat, quod hi in terra pedestribusque pugnis validissimi incitatique essent; illi in mari et re nauali exercitatissimi. *Acacius* etc. HVDS. ** Sexaginta *Valla*; quasi legisset ἑξήκοντα. Vid. *Annots.* HVDS.

εἰρεσίας τῆς νεὼς τόπος, καθ' ὃ μέρος ὑκέτι κώπαις κέχρηνται. ἔστι δὲ τοῦτο τὸ ἀκρότατον τῆς πρύμνης καὶ τῆς πρῴρας. Πρὸς τὸ τροπαῖον ἐχρήσαντο] ἀντὶ τοῦ τροπαίῳ ἐχρήσαντο αὐτῷ, ἢ ἀποτροπαίῳ· καὶ αὐτὴν ἔσησαν πλείονος ἕνεκα κάσμου καὶ δόξης. Τῆς προσβολῆς] ἀντὶ τοῦ τῆς μάχης. Οἱ δ' ἄλλοι] Λακεδαιμόνιοι δηλονότι. Καὶ τῶν Ἀθηναίων μενόντων] ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν, ἀμυνομένων πρὸ τοῦ φρουρίου, ὃ ἐτείχισαν, καὶ μὴ ἐώντων μηδένα τῶν Λακεδαιμονίων ἀποβῆναι ἀπὸ τῶν νεῶν ἐς τὴν γῆν. τὸ δὲ, καὶ οὐδὲν ὑποχωρούντων, ἀντὶ τοῦ κατ' οὐδὲν ὑποχωρούντων. Ἐς τοῦτό τε περιέσῃ ἡ τύχη] ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν, ἐς τοῦτο περιέσῃ ἡ τύχη Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις, ὥστε Ἀθηναίας μὲν ἐκ τῆς Λακωνικῆς ἀντιτάττεσθαι Λακεδαιμονίοις· Λακεδαιμονίας δὲ, ἐπὶ τὴν γῆν τὴν ἑαυτῶν ζητεῖν ἐκ νεῶν ἀποβαίνειν, καὶ τοῦτο κωλύεσθαι. κατὰ πολὺ γὰρ ἐν τοῖς χρόνοις ἐκείνοις ἔῤῥιπτε τὰ τῆς δόξης· τοῖς μὲν Λακεδαιμονίοις εἰς τὰ πεζὰ μεγίστοις ὄσιν ἀεὶ, νῦν δοκεῖν εἰς τὴν ναυμαχίαν κρατίστοις εἶναι· τοῖς δὲ Ἀθηναίοις, εἰς τὰ ναυτικὰ τεχνίταις οὖσιν ἀεὶ, νῦν δοκεῖν ἀρίστοις εἶναι τὰ πεζά. Καὶ τῇ τρίτῃ ἐπὶ ξύλα] ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ξύλα ἐπιτήδεια πρὸς μηχανὰς, ποιηθησομένας εἰς καθαίρεσιν τειχῶν. ἡ δὲ Ἀσίνη, πόλις ἐπὶ Λακωνικῇ. Τήν τε νῆσον] τὴν Σφακτηρίαν. Ἔν τε τῷ λιμένι ὅσας τὰς ναῦς] τῶν Λακεδαιμονίων δηλονότι.

Herodot. VIII, 73. Pausaniae tempore prorsus interciderat. WASS. De loco *Lucani* lege, quae ibi nuper scripsit Doctissimus *Oudendorpius.* DVCK.

Ἐλπίζοντες] In priori parte pro *νομίζοντες*, in altera, *sperantes.* Abresch. 385. GOTTL.

Ἀποβάσεως] Poterat dicere ἀπόβασιν δὲ μᾶλιστα. v. Abresch. l. c. variauit autem syntaxin. GOTTL.

Ἀποβάσεως — ὕσης] Si pro ἀπόβασιν dictum esse volebant, addere etiam debebant, ὕσης esse pro ἔχον. Sed tota animadversio superuacua est. Nec vero quidquam cogit, ἐλπίζοντες in priori membro esse pro *νομίζοντες*. Quorsum enim diceret, hostes putasse, satis altum esse murum? Ineptum vero! Si de propugnatoribus dicat, audiam; et tamen interpreter, sperabant, idoneam fore altitudinem muri; at de oppugnatoribus, frigeat. Sensus est, ac si foret, ὕψος μὲν ἔχον· sperabant, se capere posse machinis, etsi satis altum. BAVER.

Παραγίγν. τεσσαράκοντα] Πεντήκοντα reponendum esse existimat *Ac. Port.* nam ex pag. 228. liquet, nauium numerum (postquam aduenerint naues viginti Athenis missae) fuisse 70. ideoque nisi pro μ scribamus ν, ratio numeri istius et summa ista non constaret. HVDS.

Πρώτην τὴν ν.] Πρώτην cum maiuscula reposui, cum antea πρώτην legeretur. quod leue mendum (vt ait *Palmerius* Exercitation. p. 51.) induxit *Vallam*, vt verteret *in primam insulam.* Πρώτην autem esse proprium insulae nomen, patet ex articulo τήν, aliter dixisset *Thucydides* ἐς πρώτην νῆσον. Nam licet forte ea insula id nomen habuerit ex situs ordine, quando non habuit aliud proprium nomen, non ex significatu Latine debet dici *prima*, sed vt sonat Graece *Prote.* Manet etiam hodie eius nominis vestigium; vocatur enim *Prodene.* HVDS.

Παρασκευασ.] v. Abresch. 385. GOTTL.

σκευασάμενοι ὡς ἐπὶ ναυμαχίαν, ἀνήγοντο, [r] ἢν μὲν ἀντεκπλεῖν ἐθέλωσι σφίσιν ἐς τὴν εὐρυχωρίαν· εἰ δὲ μὴ, ὡς αὐτοὶ ἐπεσπλευσόμενοι. καὶ οἱ μὲν ὅτε ἀντανήγοντο, ὅτε, ἃ διενοήθησαν, φράξαι τοὺς ἔσπλους, ἔτυχον ποιήσαντες· [s] ἡσυχάζοντες δ' ἐν τῇ γῇ, [t] τάς τε ναῦς ἐπλήρουν, καὶ παρεσκευάζοντο, ἢν ἐσπλέῃ τις, ὡς ἐν τῷ λιμένι, ὄντι οὐ [v] σμικρῷ, ναυμαχήσοντες.

ιδ'. Οἱ δ' Ἀθηναῖοι, γνόντες, [x] καθ' ἑκάτερον τὸν ἔσπλουν ὥρμησαν ἐπ' αὐτούς. καὶ τὰς μὲν πλείους καὶ μετεώρους ἤδη τῶν νεῶν καὶ ἀντιπρώρους, προσπεσόντες, ἐς φυγὴν κατέστησαν, καὶ ἐπιδιώκοντες, ὡς [y] διὰ βραχέος, ἔτρωσαν μὲν πολλὰς, [z] πέντε δ' ἔλαβον, καὶ μίαν τούτων αὐτοῖς [a] ἀνδράσι· ταῖς δὲ λοιπαῖς ἐν τῇ γῇ καταπεφευγυίαις ἐνέβαλλον. αἱ δὲ, [b] καὶ πληρούμεναι ἔτι, πρὶν ἀνάγεσθαι, ἐκόπτοντο. καί τινας καὶ ἀναδούμενοι, κενὰς εἷλκον, τῶν ἀνδρῶν ἐς φυγὴν ὡρμημένων. ἃ ὁρῶντες οἱ Λακεδαιμόνιοι, καὶ περιαλγοῦντες τῷ πάθει, ὅτι [c] περ αὐτῶν οἱ ἄνδρες ἀπελαμβάνοντο ἐν τῇ νήσῳ, παρεβοήθουν· καὶ ἐπεσβαίνοντες ἐς τὴν θάλασσαν ξὺν τοῖς ὅπλοις ἀνθεῖλκον, [d] ἀντιλαμβανόμενοι τῶν νεῶν. καὶ ἐν τούτῳ κεκωλύσθαι ἐδόκει ἕκαστος, ᾧ μή τινι καὶ αὐτὸς ἔργῳ παρῆν. ἐγένετό τε ὁ θόρυβος μέγας, καὶ ἀντηλλαγμένος τοῦ [e] ἑκατέρων τρόπου περὶ τὰς ναῦς. οἵ τε γὰρ Λακεδαιμόνιοι ὑπὸ προθυμίας καὶ ἐκπλήξεως, ὡς εἰπεῖν, ἄλλο οὐδὲν ἢ ἐκ γῆς ἐναυμάχουν. οἵ τε Ἀθηναῖοι, κρατοῦντες, καὶ βουλόμενοι τῇ παρούσῃ τύχῃ [f] ὡς ἐπιπλεῖστον ἐπεξελθεῖν, ἀπὸ νεῶν ἐπεζομάχουν. πολύν τε πόνον παρασχόντες ἀλλήλοις, καὶ τραυματίσαντες, διεκρίθησαν. καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι τὰς κενὰς ναῦς, πλὴν [g] τῶν τοπρῶτον ληφθεισῶν, διέσωσαν. καταστάντες δὲ ἑκάτεροι ἐς τὸ στρατόπεδον, οἱ μὲν [h] τροπαῖόν τε ἔστησαν, καὶ νεκροὺς ἀπέδοσαν, καὶ ναυαγίων ἐκράτησαν· καὶ τὴν νῆσον εὐθὺς περιέπλεον, καὶ ἐν φυλακῇ εἶχον, ὡς τῶν ἀνδρῶν ἀπειλημμένων. [i] οἱ δ' ἐν τῇ ἠπείρῳ Πελοποννήσιοι, καὶ ἀπὸ πάντων ἤδη βεβοηθηκότες, ἔμενον κατὰ χώραν ἐπὶ τῇ Πύλῳ.

ιε'. Ες δὲ τὴν Σπάρτην ὡς ἠγγέλθη τὰ γεγενημένα [k] περὶ Πύλον, ἔδοξεν αὐτοῖς, ὡς ἐπὶ ξυμφορᾷ μεγάλῃ, τὰ τέλη καταβάντας [l] ἐς τὸ στρατόπεδον, βουλεύειν [m] πρὸς τὸ χρῆμα, ὁρῶντας, ὅ, τι ἂν δοκῇ. καὶ ὡς εἶδον ἀδύνατον ὂν τιμωρεῖν τοῖς ἀνδράσι, καὶ κινδυνεύειν [n] οὐκ ἐβούλοντο, ὑπὸ λιμοῦ τι παθεῖν αὐτοὺς, ἢ ὑπὸ πλήθους [o] βιασθέντας, ἢ κρατηθέντας, ἔδοξεν [p] αὐτοῖς, πρὸς τοὺς στρατηγοὺς τῶν

r Εἰ Gr. s Ἡσυχάζοντες δὲ ἐν Reg. Gr. (Mosqu.) Et mox οἱ δὲ Ἀθην. γν. Gr. t Τὰς ναῦς Cl. v Οὐ μικρῷ Cl. Gr. x Καθεκάτερον Reg. y Διαβραχέος Ald. Flor. Bas. Steph. 1. et plerumque διατάχους. Hudf. Διαβραχεὶς Caff. Διαβραχέως Aug. z Πέντε δὲ ἔλαβον Ar. C. Reg. Caff. Gr. a Ἀνδράσιν Gr. Ἀνδρᾶσι Mosqu. et mox, ἐνέβαλον. b Καὶ deest Reg. c Παρ' αὐτῶν Dan. Mosqu. d Ἐπιλαμβανόμενοι Ar. C. Cam. Cl. Gr. Flor. Caff. Reg. Dan. Aug. In Caff. super ἐπι rec. manus scripserat ἀντι. e Ἑκατέρου Reg. Gr. f Ἐπὶ πλεῖστον C. Ὡς ἐπὶ πλεῖστον Caff. Gr. Ὡσεπιπλεῖστον Reg. g Τῶν πρώτων Ar. C. Τῶν τὸ πρῶτον Caff. Aug. h Τροπαῖον ἔστησαν Ar. C. i Οἱ δὲ ἐν Gr. Οὐδ' ἐν τ. Mosqu. k Περὶ τὴν Πύλον Ar. C. Dan. l Ἐπὶ Ar. C. Dan. m Παραχρῆμα Marg. Ar. C. Cl. Gr. Mosqu. Aug. Reg. Caff. Dan. In margine manu recenti γρ. πρὸς τὸ χρῆμα Caff. n Οὐκ ἐβούλοντο, ἢ ὑπὸ λιμοῦ etc. Ar. C. Mosqu. Aug. Reg. Caff. Gr. Dan. et hic λοιμοῦ. o Βιασθέντας κρατηθῆναι Ar. C. Cam. Gr. Βιασθέντας ἢ κρατηθῆναι Cl. Aug. Sic quoque Caff. et in marg. recenti manu γρ. κρατηθέντας. Reg. et Dan. βιασθέντας κρατηθῆναι. Et ita Mosqu. p Αὐτοὺς Reg.

Ἢν μὲν ἀντεκπλεῖν ἐθέλωσι σφίσιν] *H. Stephanus* in Animadverſ. ad Lib. de Dial. pag. 23. *Scholiaſten* ſequens, hoc quoque inter ἀναντα πόδοτα refert. Sed euidentior eſt haec figura in plerisque aliis, quae ibi collegit, quam in his verbis *Thucydidis*. Plura exempla ſuppeditabunt *Budaeus* ad l. 2. D. de Orig. Iur. pag. 76. *Edit. Vaſcoſ.* et *Voſſius* Inſtitution. Orator. IV, 1, 12. DVCK.

Ἢν μὲν ἐθέλ.] Si μὲν abſit, aut δὴ eius loco ſit, non fuerit anacoluthon; ſed μὲν addito, deeſt vtique conſequens, facile tamen ſupplendum. BAVER.

Σμικρῷ] *Gr. Cl.* malo exemplo μικρῷ. Olim ζμικρὸς, inquit *Euſtath.* Attici ζ in σ mutarunt. Apud *Herodotum* pro σμάραγδον minus recte μάραγδον ex *Mediceo* reponit *Cl. Gronouius*: *Menandrum* ita vſum eſſe ſcio. In hac voce vtriusque auctores linguae ſervant ζ vel σ. Immo *Homerum* ζμερδνὸς, ζβεννυμενάων, ζμῶδιξ et ζβέσαι reliquiſſe admodum probabile eſt. vid. *Aelium Dionyſium* apud *Euſtath.* et Noſtrum etiam ζμικρός. vid. *Etymologum*. WASS.

Ἐν τούτῳ κεκωλύσθαι ἐδόκει ἕκαστος] Vid. ad II, 9. DVCK.

Πρὸς τὸ χρῆμα] *Valla* legit παραχρῆμα: nam vertit, *quamprimum*. Et ſic plerique *Mſſ.* Πρὸς τὸ χρῆμα *Portus* vertit *ex tempore*, Clar. *Waſſ. pro tempore*: quod III, 29. eſt βουλεύεσθαι ἐκ τῶν παρόντων. Βουλεύειν πρός τι etiam eſt *deliberare* et *ſtatuere de re aliqua*, etſi hoc frequentius dicitur περί τινος βουλεύειν. *Thucyd.* I, 81. et IV, 87. Πρὸς τάδε βουλεύεσθε εὖ. *Aeſchyl.* Prometh. 1029. Πρὸς ταῦτα βούλευε. DVCK.

Πρὸς τὸ χρῆμα] Alii παραχρῆμα. Sed vulgata recte habet. v. Abreſch. 386. GOTTL.

Βουλεύειν πρὸς τὸ χρ. rel.] Quia ſequitur, ὅ τι ἂν δοκῇ, malim πρὸς referre ad ὁρῶντας· alioqui melius iungatur, πρ. τὸ χρ. βουλ. *e re* conſulere. Niſi forte ὁρῶντας eſt gloſſema, explicaturi vel ſupplentis illud, πρ. τὸ χρ. Aut conſulto ita medium inſeruit ipſe Thuc. quod referretur et ad πρ. τὸ χρ. et ad βουλεύειν. Hoc placet. BAVER.

Βιασθέντας, ἢ κρατηθέντας] Recte, opinor, *Codd.* qui habent βιασθέντας κρατηθῆναι. WASS. Pro hac ſcriptura eſt nume-

ad nauale proelium inſtructi, in altum vela fecerunt, *vt pugnarent*, ſi contra ſe in apertum mare venire voluiſſent: ſin minus, vt ipſi *in portum* ingrederentur. Illi vero nec obuiam ipſis in altum proceſſerunt, neque, quemadmodum conſtituerant, portus oſtia obſtruxerunt: ſed in terra ſe continentes, naues complebant; ſeque ad nauale proelium in portu non paruo committendum parabant, ſiquis ingredi voluiſſet. Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 3. V. C. Varr. 329.

14. Athenienſes vero hac re cognita ab vtroque portus oſtio impreſſionem in ipſos fecerunt; et inuecti in complures ipſorum naues a terra iam remotas; et aduerſis proris venientes, in fugam verterunt; et inſequuti, quod breue ſpatium inter eos eſſet, multas quidem fregerunt, quinque vero ceperunt, et harum vnam cum ipſis viris: in caeteras vero, quae ad terram confugerant, impreſſionem fecerunt. aliae vero, dum adhuc inſtruerentur, antequam in altum proueherentur, *ab Athenienſibus* lacerabantur. Nonnullas etiam, ex quibus homines aufugerant, *ſuis nauibus* alligarunt, et vacuas traxerunt. Quae conſpicientes Lacedaemonii, et cladem iſtam aegerrime ferentes, quod ipſorum ciues *ab hoſtibus* in inſula interciperentur, ad opem illis ferendam veniebant. et armati in mare ingredientes, ſuas naues manibus apprehendebant, et ad ſe retrahebant. Et in eo vnusquisque exiſtimabat, res impeditas fuiſſe, quibus gerendis et ipſe non interfuiſſet. et ingens tumultus, * et ab vtrorumque moribus diuerſus circa naues exſtitit. Nam et Lacedaemonii prae ſtudio et formidine nihil aliud (vt ita loquar) quam nauale proelium e terra faciebant. Et Athenienſes, qui victores erant, et qui praeſenti *victoriae* fortuna quam longiſſime progredi volebant, ex nauibus pedeſtrem pugnam committebant. cum autem multo labore ſe ipſos mutuo fatigaſſent, et multa vulnera vltro citroque intuliſſent et accepiſſent, diremti ſunt, et Lacedaemonii naues inanes, illis exceptis, quae initio captae fuerant, ſeruarunt. Cum autem vtrique in ſua caſtra ſe recepiſſent, illi quidem tropaeum erexerunt, et caeſorum cadauera reſtituerunt, nauiumque fractarum tabulis ſunt potiti; inſulamque protinus claſſe circumire coeperunt, eamque cuſtodiebant, quod viri in ea intercepti eſſent. Peloponneſii vero, qui in continente erant, et qui ex omnibus *regionibus* ad opem *ſuis* ferendam iam conuenerant, caſtris ad Pylum poſitis ſe in ſuo loco continebant. Menſe adhuc Maio.

15. Cum autem rerum ad Pylum geſtarum nuntius Spartam allatus fuiſſet, placuit ipſis *Lacedaemoniis*, quippe quod respublica magnam cladem accepiſſet, vt ſummi Magiſtratus in caſtra ſe conferrent; et, rebus inſpectis, pro tempore conſtituerent, quicquid agendum videretur. Illis vero, cum animaduertiſſent nulla ratione ſuis ſuccurri poſſe, nec in discrimen illos adducere vellent, ** ne vel fame premerentur, vel multitudine opprimerentur, vel in eorum poteſtatem redigerentur, placuit, induciis

* Commutata amborum ad naues forma pugnandi. *Valla.* Immutato genere pugnae vtriusque partis. *Acacius.* HVDS. ** Vt aut fame etc. *Valla* et *Acacius.* IDEM.

Ἦν μὲν ἀντεκτλεῖν ἐθέλωσι σφίσι] τὸ σχῆμα ἀναπαύδοτον. καὶ Ὅμηρος, Ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί, Ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται· Εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι. Καὶ οἱ μὲν] οἱ Λακεδαιμόνιοι. Οἱ δ' Ἀθηναῖοι γνόντες] τὴν βοηθὴν ἐκείνων δηλονότι. Καθ' ἑκάτερον τὸν ἔσπλουν] ἤγουν, τόν τε μενὸν καὶ τὸν πλατύν. Καὶ ἐν τούτῳ κεκωλύσθαι] ἐν τούτῳ ἐδόκει κεκωλύσθαι ἕκαστος τὰ πράγματα, ἐν τῷ ἕκαστοι μὴ εὐρεθείησαν. Ὡς ἐπιπλεῖστον ἐπεξελθεῖν] πλέον ἐργάσασθαι. Καὶ ἐν φυλακῇ εἶχον] τὴν νῆσον δηλονότι. Οἱ δ' ἐν τῇ ἠπείρῳ Πελοποννήσιοι] οἵ τε ἐκ τῆς Πελοποννήσου, καὶ οἱ ἀπὸ τῶν ἄλλων ξυμμάχων αὐτοῖς προσελθόντες νῦν. Τὰ τέλη καταβάντες] τοὺς ἄρχοντας τῶν Σπαρτιατῶν. Τὰ περὶ Πύλον] καλῶς ἡ προσθήκη,

rus *Miſſ.* In vulgata ἀπὸ κοινοῦ repetendum eſt τὸ παθεῖν. Ἢ βιασθ. ἢ κρατηθέντας] Melior haud dubie lectio Codd. DVCK. ἢ βιασθέντας κρατηθῆναι· ne ſynonyma diſtinguantur. RAVEN.

Ἀθηναίων, ἢν [q] ἐθέλωσι, σπονδὰς ποιησαμένους [r] τὰ περὶ Πύλον, ἀποστεῖλαι ἐς τὰς Ἀθήνας πρέσβεις περὶ ξυμβάσεως, καὶ τοὺς ἄνδρας [s] ὡς τάχιστα πειρᾶσθαι κομίσασθαι.

ιε'. Δεξαμένων δὲ τῶν [t] στρατηγῶν τὸν λόγον, [v] ἐγίγνοντο σπονδαὶ τοιαίδε. »Λακεδαιμονίους μὲν τὰς ναῦς, ἐν αἷς ἐναυμάχησαν, καὶ τὰς ἐν [x] τῇ Λακωνικῇ πάσας, [y] ὅσαι ἦσαν μακραὶ, παραδοῦναι κομίσαντας ἐς Πύλον Ἀθηναίοις, καὶ ὅπλα μὴ ἐπιφέρειν τῷ τειχίσματι, μήτε καθ' γῆν, μήτε καθὰ [z] θάλασσαν· Ἀθηναίους δὲ τοῖς ἐν τῇ νήσῳ ἀνδράσι σῖτον ἐᾶν τοὺς ἐν τῇ ἠπείρῳ Λακεδαιμονίους ἐκπέμπειν τακτὸν, καὶ μεμαγμένον, δύο χοίνικας ἑκάστῳ Ἀττικὰς ἀλφίτων, καὶ δύο [a] κοτύλας οἴνου, καὶ κρέας· θεράποντι δὲ, τέτταρα ἡμίσεα· ταῦτα δὲ, ὁρώντων τῶν Ἀθηναίων ἐκπέμπειν· καὶ [b] πλοῖον μηδὲν ἐκπλεῖν λάθρα. Φυλάσσειν δὲ καὶ τὴν νῆσον Ἀθηναίους μηδὲν ἧσσον, ὅσα μὴ ἀποβαίνοντας· καὶ ὅπλα μὴ ἐπιφέρειν τῷ [c] Πελοποννησίων στρατῷ, μήτε καθ' γῆν, μήτε καθὰ θάλασσαν. [d] Ὅ, τι δ' ἂν τούτων παραβαίνωσιν ἑκάτεροι καὶ ὁτιοῦν, τότε λελύσθαι τὰς σπονδάς. ἐκπεῖσθαι δὲ αὐτὰς [e] μέχρις οὗ ἐπανέλθωσιν [f] οἱ ἐκ τῶν Ἀθηνῶν Λακεδαιμονίων πρέσβεις. ἀποστεῖλαι δὲ αὐτοὺς τριήρει Ἀθηναίους, καὶ πάλιν κομίσαι. ἐλθόντων δὲ, τὰς τε σπονδὰς λελύσθαι ταύτας, καὶ τὰς ναῦς ἀποδοῦναι Ἀθηναίους ὁμοίας οἵασπερ ἂν παραλάβωσιν.« Αἱ μὲν σπονδαὶ ἐπὶ τούτοις ἐγένοντο, καὶ αἱ νῆες παρεδόθησαν, ἕως περὶ ἑξήκοντα, καὶ οἱ πρέσβεις ἀπεστάλησαν· ἀφικόμενοι δὲ ἐς τὰς Ἀθήνας, ἔλεξαν τοιάδε.

ιζ'. »ΕΠΕΜΨΑΝ ἡμᾶς [g] Λακεδαιμόνιοι, ὦ Ἀθηναῖοι, περὶ τῶν ἐν τῇ νήσῳ ἀνδρῶν πράξοντας, ὅ, τι ἂν ὑμῖν τε ὠφέλιμον ὂν τὸ αὐτὸ [h] πείθωμεν, καὶ ἡμῖν ἐς τὴν ξυμφορὰν, ὡς ἐκ τῶν παρόντων, κόσμον μάλιστα μέλλῃ οἴσειν. [i] τοὺς δὲ λόγους μακροτέρους ἢ παρὰ τὸ εἰωθὸς μηκυνθέντας, ἀλλ' ἐπιχώριον [k] ὂν ἡμῖν, οὐ μὲν βραχεῖς ἀρκῶσι, μὴ πολλοῖς χρῆσθαι, πλείοσι δὲ, ἐν ᾧ ἂν καιρὸς ᾖ διδάσκοντάς τι τῶν πρακτέων λόγοις τὸ δέον πράσσειν. λάβετε δὲ αὐτοὺς μὴ πολεμίους, [l] μηδ' ὡς ἀξύνετοι διδασκόμενοι, ὑπόμνησιν δὲ τοῦ καλῶς βεβουλεύσασθαι πρὸς εἰδότας ἡγησάμενοι. [m] ὑμῖν γὰρ εὐτυχίαν τὴν παροῦσαν ἔξεστι καλῶς θέσθαι, ἔχοντες μὲν, ὧν κρατεῖτε, προσλαβεῖν δὲ τιμὴν καὶ δόξαν· καὶ μὴ παθεῖν, ὅπερ οἱ ἀπ' ἄλλου τινὸς ἀγαθὸν λαμβάνοντες τῶν ἀνθρώπων· ἀεὶ γὰρ τοῦ [n] πλέονος ἐλπίδι ἐρέγονται, διὰ τὸ καὶ τὰ παρόντα ἀδοκήτως εὐτυχῆσαι. οἷς δὲ πλεῖστα μεταβολαὶ ἐπ' ἀμφότερα ξυμβεβήκασι, δίκαιοι

q Θέλωσι *Ar. C. Dan.* *r* Pro κατὰ τὰ περὶ Πύλον. *Fr. Portus. Hudſ.* *s* Ὡς τάχιστα duabus vocibus *Cod. Mſſ. Hudſ.* *t* Στρατιητῶν *Ar. C. Reg. Gr. Dan.* *v* Ἐγίγνοντο *Ar. C. Hudſ.* (Aug.) Puto, voluiſſe ſcribere, ἐγένοντο, vt in *Reg. Caſſ. Dan. Gr.* *x* τῇ omittit *Cl.* *y* Ὁπόσαι *Marg.* *z* Θάλατταν *Gr.* Antea Mosqu. τὰ ὅπλα, et mox, τοῖς ἐν νήσῳ· et paullo poſt, pro ἐγένοντο, in marg. κύτοις. *a* Κοτύλας *Reg.* *b* Πλοῖον *Gr.* Πλοῖον μὲν Mosqu. et antea, πλεῖν· et mox d. μὴ poſt ὅτι. *c* Πελοποννησίῳ *Caſſ.* Aug. *d* Ὅστε *Ar. C.* Ὅτι *Ald. Flor. Baſ.* Ὅτου *Dan.* *e* Μέχρι *Caſſ.* Aug. *Gr.* Mosqu. *f* οἱ deeſt *Reg.* *g* οἱ Λακεδ. *Cl.* Paullo ante Mosqu. οἱ μὲν πρέσβ. mox πρέξαντας. *h* Id eſt: πρέξοντας, καὶ πείσαντας ὑμᾶς ἢ, τι ἂν ὑμῖν τε ὠφέλιμον ὂν τύχῃ, καὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἡμῖν etc. *Ae. Port.* *i* Vide *Meurſii* Miſcell. Lacon. l. 3. c. 3. p. 207. *Hudſ.* *k* Ὂν deeſt *Ar. C. Dan.* Mox ἀρκῶσι Mosqu. *l* Conſecutio poſtulabat, μηδὲ θρασείας, καὶ ἀξυνέτους. *Ae. Port.* *m* Ἡμῖν *Flor. Steph.* I. *n* Πλείονες *Ar. C. Reg.*

Μεμαγμένον] Deſcripſit hunc locum *Thom. Magiſter* in μάττω. Quod *Thucydides* dicit δύο χοίνικας ἀλφίτων, id ſine dubio de binis in diem accipiendum eſt. Hoc *Portus* Lacedaemonios de induſtria pactos putat, vt, ſi inter ipſos et Athenienſes non conueniret, ſuis in inſula aliquantum commeatus ſupereſſet. Nam vulgo vna χοῖνιξ in diurnum alimentum hominis ſufficere credebatur. Vid. *Perizon.* ad Aelian. I. V. H. 26. De voce κοτύλη vid. ad VII, 87. DUCK.

Ὅ, τι ἂν τούτων παραβαίνωσιν] Quod ſequitur τότε, coniicit Abreſch. ὅτε, quod et habent codd. quidam; reſpondere enim ſibi has particulas, p. 388. Sequitur et ὁτιοῦν. GOTTL.

Ὅ, τι δ' ἂν — παραβ.] Non incommode Abr. ὅτε, niſi quod pro illo, in tali contexto, poni magis ſolet, ἐὰν, vel εἰ δὲ pro quo ipſo, more Noſtri, et Liuii, poſitum eſt Pronom. relat. καὶ ὅτι, eſt pro κἂν ὁτιοῦν, i. e. vel leuiſſime; vel minima in re. BAVER.

Μέχρις οὗ] An μέχρι, vt Cap. 4. Noſtri nihil mouent. WASS. Vid. Var. Lect. hic, et ſupra. DUCK.

Καὶ οἱ πρέσβεις] Nomina legatorum non exprimuntur a *Thucydide*: ex *Ariſtophane* tamen in *Equitibus* expiſcatus ſum praecipui et Coryphaei legatorum nomen. Is fuit Archeptolemus, quem Cleon ferentem pacis conditiones aequas infecto negotio dimiſit, et eo nomine ab *Ariſtophane* exagitatur. *Palmerius.* HVDS. Vide *Palmer.* Exercit. p. 51. et 727. ad *Schol.* Ariſtoph. Equit. v. 791. DUCK.

Τὸ ἐπιχώρ.] i. e. κατὰ τὸ ἐπ. — Ita Bauer. p. 136. aut anacoluth. habet. GOTTL.

factis cum Athenienſium ducibus (ſi vellent) de rebus ad Pylum ſpectantibus, legatos Athenas de compoſitione acturos mittere, et operam dare, vt ſuos ciues primo quoque tempore reciperent. Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 3. V. C. Varr. 329.

16. Cum autem *Athenienſium* duces conditionem *ab illis oblatam* accepiſſent, has inducias fecerunt. „Vt Lacedaemonii quidem naues, in quibus pugnauerant, omnesque, quotquot in ora Laconica longae erant, Pylum delatas Athenienſibus traderent, nec arma munitionibus inferrent, neque a terra, neque a mari. Athenienſes vero permitterent Lacedaemoniis, qui in continente erant, vt ſuis ciuibus in inſula interceptis afferrent frumentum praeſcriptum, ac molitum; binas videlicet farinae choenicas Atticas, totidem vini cotylas, et carnis fruſtum, viritim. ſeruis vero, dimidium horum. vtque haec ipſa *in inſulam* Athenienſibus inſpectantibus mitterent, neue nauigium vllum furtim illuc ingrederetur. Interea Athenienſes inſulam nihilo minus cuſtodirent, ita tamen, vt in eam non deſcenderent; nec Peloponneſiorum copiis vel terra vel mari arma inferrent. Quicquid autem horum vel tantillum alterutri transgrederentur, tunc induciae ruptae cenſerentur. hae autem ratae eſſent, donec Lacedaemoniorum legati rediiſſent. Athenienſes autem eos *Athenas* portarent, et *inde* reportarent. Illis vero reuerſis hae induciae irritae eſſent, vtque Athenienſes *Lacedaemoniis* naues eiusmodi reſtituerent, cuiusmodi accepiſſent.“ His igitur conditionibus induciae factae, nauesque circiter ſexaginta traditae, legatique miſſi fuerunt. Hi autem, cum Athenas peruenisſent, haec verba fecerunt.

17. „LACEDAEMONII nos huc miſerunt, Athenienſes, ad transigendum de viris illis, qui ſunt in inſula, et ad perſuadendum, quicquid et vobis vtile eſt futurum, et nobis idem in hoc calamitoſo caſu, vt in praeſenti rerum ſtatu, decus maxime eſt allaturum. Neque vero longiorem orationem praeter *noſtram* conſuetudinem habebimus: ſed quia patrium nobis eſt inſtitutum, vbi pauca verba ſufficiunt, non vti multis, rurſus vero pluribus vti, quoties tempus poſtulat, vt verbis doceamus aliquid eorum, quae operae pretium eſt facere. Haec autem non hoſtili animo accipite; neque quaſi rerum ignaros vos doceri, ſed quaſi gnaros admoneri, vt recte conſultetis, exiſtimate. Vobis enim * praeſentem proſperitatem praeclare adminiſtrare licet, ** cum penes vos habeatis, quae tenetis, et honorem et gloriam praeterea ſitis conſequuturi; nec admittere, quod accidere ſolet hominibus, qui praeter conſuetudinem aliquid boni ſunt adepti. ſemper enim ſpe elati maiora appetunt, quod et in praeſentia praeter opinionem res ipſis feliciter ceſſerit. At quibus crebrae alternantis fortunae viciſſitudines con-

* *Id eſt:* in hac proſperitate laudabiliter vos gerere etc. HVDS. ** Cum *viros* illos in veſtra poteſtate habeatis etc. *Potiſſimum ὧν κρατεῖτε alio referri. Steph.* IDEM.

ἵνα δηλώσῃ, ὅτι ὑ περὶ πάντων τῶν πραγμάτων, ὑδὲ παντὸς τοῦ πολέμου, ἀλλὰ περὶ μόνων τῶν κατὰ Πύλον. ἵνα νοήσωσιν, εἰς τὰ κατὰ Πύλον μόνα. Μὴ ἐπιφέρειν] ἀντὶ τοῦ προσφέρειν, καὶ ἄγειν. Μήτε κατὰ γῆν] μήτε τοῖς ἐν τῇ Πύλῳ, μήτε τοῖς ἐν τῇ Σφακτηρίᾳ. Ἀποστεῖλαι δὲ αὐτὸς] ἤγων, τοὺς πρέσβεις τῶν Λακεδαιμονίων. Ἀθηναίους ὁμοίως] ἤγων, ἀκατάλυτας ἀποδόντων τοῖς Λακεδαιμονίοις. Ἔτεμψαν ἡμᾶς Λακεδαιμόνιοι] τὸ πρυόιμιον ἐκ προσοχῆς, καὶ ὃς αὐτὰ τοῦ πράγματος. τέμνεται δὲ πολλῶν τῶν συμφέροντι. ἔστι δ' ὅτε ἔχει καὶ τὸ δυνατὸν παραμυγνύμενον. Καὶ ἡμῖν ἐς τὴν ξυμφορὰν] καὶ ὃ ἂν ὑμῖν ὠφέλιμον ἐσόμενον ἐπιδεῖξομεν καὶ ὑμᾶ ἡμῖν εὐπρεπὲς ἐν τῇ παρούσῃ συμφορᾷ. Τοὺς δὲ λόγους μακροτέρους] περιττὸν τὸ μακροτέρους. ἔρχει γὰρ εἰπεῖν, τοὺς δὲ λόγους ὑ παρὰ τὸ εἰωθὸς μηκυνοῦμεν. Ἐν ᾧ ἂν καιρὸς ᾖ διδάσκοντας τι] διδάσκοντας λόγοις τὸ δέον, τῶν πράξεων τὸ τράσσειν. ἵνα ᾖ τι εἰδότων, πείθοντας λόγῳ δεῖσθαι διαπράττεσθαι τὰ προσήκοντα. παραίτησιν δὲ ἡ λέξις περιέχει τῆς ἐσομένης μακρολογίας, ὡς ἔντος Λακωνικῆ τὸ μακρολογεῖν. Τῶν παρόντων] τῶν σπονδῶν. Λάβετε δὲ αὐτοὺς] ἐκόντας δὲ τῶν λόγων μήτε ὑσιμενῶς, ὡς πολεμίων ἐκόντας, μήτε ἀσυνέτως ἀλλ' ὡς δὴ συνετοὶ, ὑτοιμήσεως μόνης ἕνεκεν αὐτοὺς νομίσατε λέγεσθαι πρὸς εἰδότας ὑμᾶς ἕκαστα. Μὴ πολυπρᾶς] ἤγων, μὴ διαθέσει πολεμικῇ Καλοῖς θέσθαι] ἐπαινετῶς διοικῆσαι. Καὶ μὴ παθεῖν] ἀπὸ κοινῆ τὸ ἔξεστι. Τὸ δὲ, ἀγαθόν τι λαμβάνοντας, ὑπὸ τοῦ εὐτραγόντες κεῖται. Ἀεὶ γὰρ τὸ πλέονος ἐλπίδι ὀρέγονται] ἀεὶ γὰρ ὀρέγοντας τοῦ πλείονος, ἐλπίζοντας κτᾶσθαι τι ἐξεῖναι. προσυπακοῦσαι δὲ δεῖ ἔξωθεν τὸν, καὶ διὰ τοῦτο ἐκπίπτουσι τῆς εὐτυχίας. Διὰ τὸ καὶ τὰ παρόντα ἀσμένως εὐτυχοῦσαι] ἤγων, μετὰ εὐτυχίας λαβεῖν τὰ παρόντα. Οἷς δὲ πλείοσι μεταβολαὶ] οἷς τισι δὲ ἐπ' ἀμφότερα, ὅτι τε δηλονότι

εἰσι [o] καὶ ἀπιστότατοι εἶναι ταῖς εὐπραγίαις. ὃ τῇ τε ὑμετέρᾳ πόλει, δι' ἐμπειρίαν, καὶ ἡμῖν μάλιστ' ἂν ἐκ τῶ [p] εἰκότος [q] προσείη.

ιή. »Γνῶτε δὲ καὶ ἐς [r] τὰς ἡμετέρας νῦν ξυμφορὰς ἀποδόντες· οἵτινες, ἀξίωμα μέγιστον τῶν Ελλήνων ἔχοντες, ἤκομεν παρ' ὑμᾶς, πρότερον αὐτοὶ [s] κυριώτεροι νομίζοντες εἶναι [t] δόναι, ἐφ' ἃ νῦν ἀφιγμένοι ὑμᾶς αἰτούμεθα. καίτοι ἔτε δυνάμεως ἐνδεία ἐπάθομεν αὐτό, ἔτε μείζονος προσγενομένης ὑβρίσαντες, ἀπὸ δὲ τῶν ἀεὶ ὑπαρχόντων γνώμῃ σφαλέντες, ἐν ᾧ πᾶσι τὸ αὐτὸ ἁμοίως ὑπάρχει. ὥστε ἂν εἰκὸς, [v] ὑμᾶς διὰ τὴν παροῦσαν νῦν ῥώμην πόλεώς τε καὶ τῶν [x] προσγεγενημένων, καὶ τὸ τῆς τύχης οἴεσθαι ἀεὶ μεθ' ὑμῶν ἔσεσθαι. σωφρόνων δὲ ἀνδρῶν οἵτινες τἀγαθὰ [y] ἐς ἀμφίβολον ἀσφαλῶς ἔθεντο, καὶ ταῖς ξυμφοραῖς οἱ αὐτοὶ εὐξυνετώτερον ἂν προσφέροιντο, τόν τε πόλεμον νομίσωσι μὴ, καθ' ὅσον ἄν τις [z] αὐτὸ μέρος [a] βέλτιον, μεταχειρίζειν, τούτῳ ξυνεῖναι, ἀλλ' [b] ὡς ἂν αἱ τύχαι [c] αὐτῶν ἡγήσωνται. καὶ ἐλάχιστ' ἂν οἱ τοιοῦτοι [d] πταίοντες, διὰ τὸ μὴ, τῷ ὀρθυμένῳ αὐτῷ πιστεύοντες, ἐπαίρεσθαι, ἐν τῷ εὐτυχεῖν [e] ἂν μάλιστα καταλύοιντο. ὃ νῦν [f] ὑμῖν, [g] ὦ Ἀθηναῖοι, καλῶς ἔχει πρὸς ἡμᾶς πρᾶξαι· καὶ μήποτε ὕστερον, ἢν ἄρα μὴ πειθόμενοι σφαλῆτε, (ἃ πολλὰ ἐνδέχεται,) νομισθῆναι τύχῃ καὶ τὰ νῦν προχωρήσαντα κρατῆσαι· ἐξὸν ἀκίνδυνον δόκησιν ἰσχύος καὶ ξυνέσεως ἐς τὸ ἔπειτα καταλιπεῖν.

ιθ. »Λακεδαιμόνιοι δὲ ὑμᾶς προκαλοῦνται ἐς σπονδὰς καὶ διάλυσιν πολέμου, διδόντες μὲν εἰρήνην καὶ ξυμμαχίαν, καὶ ἄλλην φιλίαν [h] πολλὴν καὶ οἰκειότητα ἐς ἀλλήλους ὑπάρχειν, ἀνταιτοῦντες δὲ τὰς

o Particulam καὶ abundare existimat *Scholiastes*, quod mihi non videtur. *Steph.* in Append. ad Script. al. de Dial. p. 33. *Hudf.* p Εἰκότος *Ar. C. Barr. Ald. Flor. Baf.* q Προσείη Mosqu. *Gr.* a corrector; fuerat primum προσείησι. r Id est: τὰς ξυμφορὰς ἡμῶν, οἵτινες etc. Vel, τὰς ἡ. ν. ξ. ἀπ. καὶ γὰρ ἡμεῖς ἀξίωμα etc. *Ae. Port.* Ἡμετέρας non agnoscunt *Ar. C.* Νῦν omittit *Cl.* Ἡμετέρας abest etiam a *Dan.* Νῦν a *Caff.* Aug. Τὰς νῦν ἡμετέρας Mosqu. hoc correct. ex ἡμέρας, a m. i. s Κυριώτερον *Reg.* t Δόναι omittit *Gr.* Mox προσγενομένης Mosqu. u Ὑμᾶς deest *Reg.* x Προσγεγενημένης *Ar.* Προγεγενημένων *C.* y Ἐπ' ἀμφίβ. *Gr.* Antea δὲ post σωφρ. suprascr. z Scilicet τὸ πολέμ. Sic et infra, ἐν τῷ ὀρθυμένῳ αὐτῷ. ἐν τοῖς κατορθώμασιν αὐτῷ τῷ πολέμῳ. *Ae. Port.* a Βέλτιον *Caff.* Aug. Mosqu. b Ὅπῃ ἂν *Ald. Flor. Baf.* c Id est: αὐτῶν τῶν μερῶν τὸ πολέμου. *Ae. Port.* d Πταίοντες ἐπαίρεσθαι, omissis intermediis, quae deinde in marg. scripta sunt, *Caff.* Aug. qui pro αὐτῷ, αὐτὸς. e Μάλιστα ἂν *Reg.* f Ἡμῖν *Dan.* g Ὦ deest *Reg.* Aug. sed suprascr. m. 2. h Πολλὴν non agnoscunt *Ar. C. Dan.*

Τμετ. π.] Pro ὑμετέρᾳ malit Bauer. ἡμ. et ὑμῖν pro ἡμῖν. GOTTL.

Τμετ. πόλει, κ. τ. λ.] Explicari tamen et ferri hoc potest, sine mea emendatione, si ἐμπειρίαν Athenienſium explices omnino, vniuerſe, rerum peritiam, vſum belli, et ἐκ τῶ εἰκότος, merito, recte, vt iam expertis. Quid, quod Athenienſibus tamen et ipſis aduerſa euenerant, et addit init. c. 18. καὶ, *etiam*; ergo et alios, aliarum caſus antea memorauerit? BAVER.

Αὐτοὶ — ὄντες] *Thomas Magiſt.* in βέλομαι. WASS.

Σωφρόνων — προσφέροιντο] *Stobaeus* pag. 74. WASS. *Portus* aeſtuat in ſtructura orationis. Nam dicit, σωφρόνων ἀνδρῶν eſſe antiptoſin, pro σώφρονες ἄνδρες: vel ellipſin eſſe, quae ita expleri poſſit, ἐκεῖνοι δέ εἰσιν ἀνδρῶν σωφρόνων, οἵτινες. Hoc praeſero. Sed etiam nominatiui οἱ αὐτοὶ videntur reuocari poſſe ad principium huius periodi, hoc modo: οἱ αὐτοὶ δὲ σωφρόνων ἀνδρῶν, οἵτινες. DVCK.

Σωφρόνων] Vertit Bauer. p. 138. haec verba, et Heilm. p. 481. quae interpr. probabilior. GOTTL.

Σωφρ. δὲ — — καταλύοιντο] Durius paullo ſupplet Abr. τοιοῦτοί εἰσιν, poſt σωφρ. ἀνδρῶν· ſed aliquanto durius poſt πταίοντες, εἶεν, οἵ. Sed ita interpretanti καταλύοιντο fuerit, *pacem faciant*, bello depoſito. Πταίοντες ſimpliciter eſt, cum minimum offendant; vel, minimum offenderint, et rel. Quod ſi καταλύοιντο ſign. *deſtruantur*, frangantur; facile iunxeris τῷ πταίοντες: minime ita offenderint, vt — deiiciantur ex fortuna laetiſſima. Sed enim μάλιστα redundet tali ſenſu; quare malim καταλύοιντό intelligere, bellum deponant. BAVER.

Μεταχειρίζειν] Pro μεταχειρίζεσθαι, *Suidas.* μεταχειρίζομαι, non μεταχειρίζω, *Thom. Magiſt.* WASS.

Μεταχειρ.] Senſum loci expt. Abreſch. p. 389. GOTTL.

Οἱ τοιοῦτοι] Vid. Abr. 389. GOTTL.

Ὀρθυμένῳ] Ὀρθυμένῳ αὐτῷ alii libri. vid. Bauer. pag. 138. GOTTL.

Καταλύοιντο] v. Heilm. in crit. Thuc. p. 45. i. e. ἀναπαύοιντο, vt Schol. expl. quieſcant, media in fortuna, Lotium ſectentur, vel pacem faciant. GOTTL.

Καὶ μήποτε ὕστερον νομισθῆναι] *Stephanus* vertit, *et non committetis, vt — exiſtimemini. Portus, et cauebitis, ne exiſtimemini.* Putarunt, quantum ex hoc ſupplemento intelligi poteſt, ante μήποτε deeſſe ὁρᾶτε, σκοπεῖτε, aut aliud huiusmodi, quae ellipſis frequens eſt ante ὅπως. Eam etiam in his verbis *Al. Artemini* IV, 34. τῶν εἰς ἑαυτὸν μήποτε ἄμεινον τ' ἀναγκαῖα πράσσειν ſtatuit *Gatakerus*, vt et in *Aelian. Apoſt.* V, 39. et alibi in Libris ſacris; in qua ſententia etiam *H. Stephanus* in Diſſert. de ſtilo Noui Teſtam. *Beza*, *Grotius*, et alii docti Interpretes ad d. l. *Actor.* ſunt. Et haec quoque admitti poteſt in plerisque aliis locis, vbi μήποτε eſt *neſcio an*, vel *fortaſſis*, quorum multa *Budaeus* habet in Commentar. Ling. Gr. pag. 909, 910. Nam in his recte ſuppletur σκεπτέον, vel ſimile quid. Sed in hoc loco *Thucydidis* Infinitiuus νομισθῆναι fortaſſis reſpuit hoc ſupplemen-

tigerunt, eos secundis rerum successibus minime confidere aequum est. Id, quod praecipue et vestrae ciuitati, propter experientiam, et nostrae merito adesse debet. Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 3. V. C. Varr. 329.

18. „Hoc autem cognoscatis, nostros casus iam intuentes. qui quum simus summae apud Graecos dignitatis, tamen ad vos venimus, nos, qui prius (vt existimamus) plus potestatis *ac iuris* habebamus *aliis* concedendi ea, quorum causa nunc *huc* profecti vos rogamus. neque tamen, vel quod defuerit nobis potentia, vel quod ob eius incrementum insolentes facti simus, haec nobis acciderunt: sed cum pristinam potentiam obtineremus, opinione tamen decepti fuimus, qua in re omnibus idem pariter contingere potest. Quare non oportet vos nunc praesentibus ciuitatis vestrae viribus, et aliarum rerum accessione fretos, opinari fortunam etiam vobiscum perpetuo futuram. Illi autem viri sapientes, qui tuto res secundas in ambiguo ponunt, et aduersas iidem sapientius ferre possunt; et * existimant, bellum non sequi eam partem, quam quis tractare velit; sed eam, ad quam ipsa fortuna eum ducere voluerit. ** Et huiusmodi homines minimum labantur, et de summa fortuna deturbentur, quod ipsius *belli* successibus freti non efferantur. Quod si nunc, Athenienses, erga nos feceritis, praeclare vobiscum agetur. *** Et *cauebitis*, ne forte posthac, si vos a nobis non exorati cladem aliquam acceperitis, (id, quod, vt alia multa, contingere potest) vel istos rerum progressus fortunae fauore consequuti esse existimemini: cum liceat vobis non periculosam, *at certam* potentiae atque prudentiae opinionem posteris relinquere.

19. „Lacedaemonii enim vos ad foedera, et ad bellum finiendum prouocant, offerentes pacem, societatem, aliamque magnam amicitiam et necessitudinem mutuo futuram, et *pro his* poscentes viros,

* *Id est:* qui existimant, bella non administrari arbitratu suo, sed arbitratu fortunae. *Fr. Port.* HVDS. ** Et h. h. m. labuntur, qui, ipsius belli successibus non elati, etiam dum prospera est fortuna, bellum finire solent et quiescere. *Vel*, et h. h. m. labuntur, sed quod ipsius b. s. freti non efferantur, etiam dum etc. IDEM. *** Ac non *committetis*, vt forte etc. *Steph.* IDEM.

τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ κακά. Δίκαιοί εἰσι] τούτους (φησὶ) μὴ πιστεύειν ταῖς εὐπραγίαις προσήκει. Καὶ ἀπιστότατοι] περιττὸς ὁ καί. Ὃ τῇ τε ὑμετέρᾳ πόλει] τὸ μὴ πιστεύειν δηλονότι ταῖς εὐπραγίαις. Δι' ἐμπειρίαν] τούτου τοῦ πράγματος. Κυριώτεροι] δικαιότεροι. Ἐφ' ἃ νῦν] τὰς σπονδὰς λέγει. Καίτοι οὔτε δυνάμεως] ἤγουν, ὡς ἀδύνατοι ὄντες. Ἐπάθομεν αὐτὸ] τὰς νῦν δηλονότι συμφοράς. Προσγενομένης] δυνάμεως, ἀπὸ κοινοῦ. Ἀπὸ δὲ τῶν ἀεὶ ὑπαρχόντων] τῆς συνήθους δυνάμεως τῶν ὄντων ἀεὶ τοῖς ἀνθρώποις. Ἐν ᾧ πᾶσι τὸ αὐτὸ ὁμοίως ὑπάρχει] ἐν τῷ δύνασθαι γνώμῃ σφαλῆναι. Σωφρόνων δὲ ἀνδρῶν] σώφρονές εἰσιν, οἵτινες, ἀδήλου ὄντος τοῦ ἀποβησομένου, ἐκ τῆς παρούσης εὐπραξίας ἐπὶ ἀσφαλέστερον ῥέπουσι, καὶ οὐκ ἐξυβρίζουσιν, ὡς παραμενούσης αὐτοῖς ἀεὶ τῆς εὐπραγίας, ἀλλὰ συμβαίνουσι τοῖς ἐναντίοις. Καὶ ταῖς ξυμφοραῖς οἱ αὐτοὶ] καὶ γὰρ τὰς συμφορὰς οὗτοι δεξιώτερον ἂν καὶ ὡς συνετοὶ προσδέχοιντό τε καὶ φέροιεν. Τόν τε πόλεμον νομίσωσιν] ἀπὸ κοινοῦ τὸ, σωφρόνων δὲ ἀνδρῶν, οἵτινες ἂν μετὰ τῶν ἄλλων, καὶ τὰ ἑξῆς. ἡ δὲ διάνοια, σώφρονές εἰσιν, οἵτινες οἴονται τὰ ἐκ τῶν πολέμων μὴ κατὰ προαίρεσιν ἡμετέραν ἀποβαίνειν, ἀλλὰ κατὰ τύχην. ἔνιοι δὲ τόνδε τὸν τρόπον ἐξηγήσαντο, σώφρονές εἰσιν οἱ νομίζοντες τὸν πόλεμον, τουτέστι τὴν ἐκ τοῦ πολέμου νίκην, μὴ καθ' ὃ μέρος ἄν τις αὐτοῦ μεταχειρίζηται, οἷον ναυμαχῶν, κατὰ τοῦτο συντυγχάνειν, ἀλλ' ὡς ἂν ἡ τύχη ἡγῆται τοῦ πολέμου. Καὶ ἐλάχιστ' ἂν οἱ τοιοῦτοι πταίοντες] οἱ μὴ πιστεύοντες ταῖς κατὰ πόλεμον εὐπραγίαις. τὸ γὰρ ὀρθούμενον τὴν εὐπραγίαν λέγει. οὗτοι (φησὶν) ἐλάχιστα πταίοιεν ἂν οἱ τὸν πόλεμον ἐν τῷ εὐπραγεῖν αὐτοὶ κατατιθέμενοι. ἐξηγητικὸν δέ ἐστι τοῦτο τοῦ, σωφρόνων δὲ ἀνδρῶν, οἵτινες τὰ ἀγαθὰ ἐς ἀμφίβολον ἀσφαλῶς ἔθεντο. Ἐν τῷ εὐτυχεῖν] ἀντὶ τοῦ εὐτυχοῖεν. Καταλύοιντο] ἀναπαύοιντο. Ὃ νῦν ὑμῖν] ἐν εὐπραγίᾳ καταλύσασθαι, καὶ οὐκ ἀποθέσθαι τὸν πόλεμον. Καὶ μή ποτε ὕστερον] ἵνα μή, ἐάν ποτε σφαλῆτε ὕστερον, ἀπιθήσαντες ἡμῖν, (ἐνδέχεται γὰρ) νομισθῆτε καὶ τὰ νῦν ἄλλως ηὐτυχηκέναι, καὶ χωρὶς συνέσεως· ἐξουσίας ὑμῖν οὔσης, εἰρήνης γενομένης ἄνευ κινδύνων, εὐβουλίας τε καὶ ἀνδρίας δόξαν τοῖς μετὰ ταῦτα ἀνθρώποις καταλιπεῖν· ἰσχύος μὲν, διὰ τὸ μεῖναι ὑμῖν τὴν εὐτυχίαν, καὶ μὴ μεταβληθῆναι· εὐβουλίας δὲ, ὅτι ἐσπείσασθε ἐν τῷ εὐτυχεῖν, εἰδότες τὸ τῆς τύχης ἄστατον. Λακεδαιμόνιοι δὲ] κατὰ τὸ φρόνημα τῶν Λακεδαιμονίων τά τε ἄλλα καὶ μάλιστα τοῦτο εἴρηται. οὐ γὰρ κολακεύουσι τοὺς Ἀθηναίους, καίτοι γε πταίσαντες, ἀλλὰ μένουσιν ἐπὶ τοῦ φρονήματος· καὶ λέγουσιν, ὅτι Λακεδαιμόνιοι ὑμῖν εἰρήνην διδόασιν, ὡς ὄντες τούτου κύριοι, ἀνταιτοῦντες δὲ τοὺς ἐκ τῆς νήσου ἄνδρας δηλονότι. καὶ ἐντεῦθεν κύριοι νομίζουσιν εἶναι τοῦ ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην οἱ Λακεδαιμόνιοι, οἵ γε, ὡς αὐτοὶ διδόντες αὐτὴν, ἀντ' αὐτῆς αἰτοῦσι τοὺς ἄνδρας.

tum, et pendet a praecedentibus καλῶς ἔχει, vt haec coniungantur, καλῶς ἔχει ὑμῖν πρᾶξαι, καὶ μήποτε νομισθῆναι. DVCK.

Προκαλοῦνται ἐς σπονδάς] Hoc *Aristophanes* Equit. 791. de eadem re agens sine praepositione dicit: Ἀρχεπτολέμου δὲ φέροντος Τὴν εἰρήνην ἐξεσκέδασας, τὰς πρεσβείας τ' ἀπελαύνεις Ἐκ τῆς πόλεως, ῥαθαπυγίζων, αἳ τὰς σπονδὰς προκαλοῦνται. *Thucyd.* infr. Cap. 21. Οὔτε Ἀθηναίους ἐπὶ μετρίοις ποιήσοντας ἃ προὐκαλοῦντο. DVCK.

ἐκ τῆς νήσου ἄνδρας· καὶ ἄμεινον ἡγούμενοι ἀμφοτέροις μὴ [i] διακινδυνεύεσθαι, εἴτε βίᾳ διαφύγοιεν, παρατυχούσης τινὸς σωτηρίας, εἴτε καὶ ἐκπολιορκηθέντες, μᾶλλον ἂν χειρωθεῖεν. νομίζομέν τε τὰς μεγάλας ἔχθρας μάλιστ' ἂν διαλύεσθαι βεβαίως, οὐκ ἢν ἀνταμυνόμενός τις καὶ ἐπικρατήσας τὰ πλέω τοῦ πολέμου, κατ' ἀνάγκην ὅρκοις ἐγκαταλαμβάνων, μὴ ἀπὸ τοῦ ἴσου ξυμβῇ· ἀλλ' ἤν, [k] παρὸν τὸ αὐτὸ δρᾶσαι πρὸς τὸ ἐπιεικές, καὶ ἀρετῇ [l] αὐτὸς νικήσας [m] παρὰ ἃ προσεδέχετο, μετρίως ξυναλλαγῇ. ὀφείλων γὰρ ἤδη ὁ ἐναντίος μὴ ἀνταμύνεσθαι ὡς βιασθεὶς, [n] ἀλλ' ἀνταποδοῦναι ἀρετὴν, ἑτοιμότερός ἐστιν αἰσχύνῃ ὀμμένειν οἷς ξυνέθετο. καὶ μᾶλλον πρὸς τοὺς [o] μειζόνως ἐχθροὺς τοῦτο δρῶσιν οἱ ἄνθρωποι, ἢ πρὸς [p] τοὺς [q] τὰ μέτρια διενεχθέντας· πεφύκασί τε τοῖς μὲν ἑκουσίως ἐνδοῦσιν ἀνθησσᾶσθαι [r] μεθ' ἡδονῆς, πρὸς δὲ τὰ ὑπεραυχοῦντα καὶ [s] παρὰ γνώμην διακινδυνεύειν.

κ'. „Ἡμῖν δὲ καλῶς, εἴπερ ποτὲ, ἔχει ἀμφοτέροις ἡ ξυναλλαγὴ, πρίν τι ἀνήκεστον [t] διὰ μέσου γενόμενον ἡμᾶς [v] καταλαβεῖν, ἐν ᾧ ἀνάγκη αἰδίον [x] ὑμῖν ἔχθραν πρὸς τῇ κοινῇ καὶ ἰδίαν ἔχειν, [y] ἡμᾶς δὲ στερηθῆναι, ὧν νῦν προκαλούμεθα. ἔτι δ' ὄντων ἀκρίτων, καὶ ὑμῖν μὲν δόξης καὶ ἡμετέρας φιλίας [z] προσγιγνομένης, ἡμῖν δὲ πρὸ αἰσχροῦ τινος, ξυμφορᾶς μετρίως κατατιθεμένης, διαλλαγῶμεν· καὶ αὐτοί τε ἀντὶ πολέμου εἰρήνην ἑλώμεθα, καὶ τοῖς ἄλλοις Ἕλλησιν ἀνάπαυσιν κακῶν [a] ποιήσωμεν· οἳ καὶ ἐν τούτῳ ὑμᾶς αἰτιωτέρους ἡγήσονται. [b] πολεμοῦνται γὰρ [c] ἀσαφῶς ὁποτέρων ἀρξάντων· καταλύσεως δὲ γενομένης, ἧς νῦν [d] ὑμεῖς [e] τοπλέον κύριοί ἐστε, τὴν χάριν ὑμῖν προσθήσουσιν. [f] ἤν τε γνῶτε, Λακεδαιμονίοις ἔξεστιν ὑμῖν φίλους γενέσθαι [g] βεβαίως, αὐτῶν τε προκαλεσαμένων, χαρισαμένοις τε μᾶλλον ἢ

i Κινδυνεύεσθαι *Gr.* k Ἦν παρὰ τὸ αὐτὸ *Gr. Hudſ.* In *Gr.* eſt ἦν, non ἦν. δράσαι Mosqu. l Αὐτὸν *Gr.* Αὐτὸ *Cl. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. Mosqu. (in quo mox d. ἤδη) Sed in *Caſſ.* ν recentiore manu adſcriptum erat. m Περὶ *Bar.* n Ἀλλὰ ἀνταποδ. *Gr.* o Μειζόνως pro μείζους. *Hudſ.* Μειζώνους ὡς ἐ. Mosqu. p Τοὺς deeſt *Dan.* q Τὰ non habent *Reg.* et *Gr.* r Μετὰ ἡδ. et in marg. μεθ' ἡδ. *Gr.* Antea Mosqu ἀντίσασθαι. s Παραγνώμην *Reg.* t Id eſt: ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ. *Hudſ.* v Καταλαμβάνειν *Cl.* in marg. x Ἡμῖν legendum cenſet *Fr. Port.* et mox ὑμᾶς. *Hudſ.* y Ὑμᾶς *Ar. C. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ* atque ita legiſſe videtur *Valla*, et ſupra ἡμῖν. *Hudſ.* Ὑμᾶς hic etiam *Reg.* Aug. et a prima manu *Caſſ.* e quo recens corrector fecerat ἡμᾶς. z Προσγεγενημένης *Ar.* Προσγινομένης *Reg.* a Ποιήσωμεν *Caſſ.* Aug. ω videtur eraſ. b Πολεμοῦνται μὲν γὰρ *Marg. Ar. C. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. c Σαφῶς *Dan.* Mox Γινομένης *Caſſ.* Aug. d Ὑμεῖς *Cl. Reg. Caſſ. Gr.* Aug. Vulgo mendoſe ἡμ. e Τὸ πλέον *Ar. C. Reg. Caſſ. Gr.* Aug. f Hoc eſt: ἤν τε καλῶς τὸ πρᾶγμα ἐξετάσητε, καὶ γνῶτε (i. e. ἢν σωφρονῆτε,) ἔξεστιν ὑμῖν τοὺς Λακεδαιμονίους φίλους ἔχειν βεβαίους, ὅτι αὐτοὶ μὲν ὑμᾶς πρὸς τὴν τοῦ πολέμου κατάλυσιν, καὶ διαλλαγὴν προκαλοῦνται, ὑμεῖς δὲ αὐτοῖς χαρίσεσθε μᾶλλον, ἢ αὐτοὺς βιάσεσθε. Vel ſic: ἐὰν ὑφ' ἡμῶν πεισθῆτε, ἔξεστιν ὑμῖν φίλους γενέσθαι βεβαίους τοῖς Λακεδαιμονίοις ὑμᾶς ἐπὶ ταῦτα προκαλεσαμένοις, καὶ χαρισαμένοις (i. e. ὑμῖν χάριν δοῦσι) μᾶλλον ἢ βιασαμένοις. *Ac. Port.* g Βεβαίους, et cum emendatione ſuperſcripta βεβαίως *Gr.*

Εἴτε] Bauer. excidiſſe putat ἢ, quod τῷ ἄμεινον reſpondeat. GOTTL.

Εἴτε βίᾳ διαφ.] Ipſe ita interpretabar, velut opus eſſet ſuppleto ἢ, quod nec praemitti ſoleat τῷ εἴτε, ſed tantum τῷ εἰ. BAVER.

Παρὸν] *Gr.* παρὰ male. WASS.

Ἀλλ' ἢν παρ.] v. Abreſch. p. 390. Sed ſupplem. non probat Bauer. p. 139. GOTTL.

Ἀρετὴ h. l. benignitas, humanitas, μεγαλοψυχία. Ita Abr. p. 390. GOTTL.

Ἀρετῇ] Quomodo *hic* notare poſſit benignitatem, liberalitatem, vbi additum ſit, παρὰ ἃ προσεδέχετο; *Ipſe* nempe νικήσας, praeter *ſuammet* opinionem, *liberalem* ſe praebeat? Quid ineptius? Nempe ſic datur, vbi haereamus in ſingulis vocabulis et ſolis per ſe. Nam, quod in προσεδέχετο ſuppleas, *hoſtis*, aduerſarius, nihil eſt. Vbi enim antea nominatur? Etiam νικῶν ſcriberet, non praeterito tempore. Sed nimirum ἀρετὴ hic eſt fortitudo, virtus bellica. BAVER.

Αὐτὸς] v. Abreſch. 389. GOTTL.

Βιασθεὶς] Vid. *Suidam* in ἐβιάζοντο. ἐβιάζοντο alibi ἐπὶ τῶν πασχόντων. *Homerus*: Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· ΒΙΑΖΕΤΟ γὰρ βελέεσσι. *D. Halic.* βεβιασμένα σχήματα; Interpres, per vim figuras. immo, figuras coactas. Ὀφείλων — ἀρετὴν *Thom. Mag.* in βούλομαι, qui ἀνταμύνασθαι habet. WASS.

Μειζόνως ἐχθροὺς] Pro ἐχθίους, vt μειζόνως αἰσχροτέρα. Chryſ. IV. Opuſc. p. 244. Abr. 391. GOTTL.

Τὰ μέτρια] Schol. expl. περὶ τ. μ. et antiptoſin dicit: vnde legiſſe putat eum Abr. περὶ τὰ μέτρια. Sed v. Bauer. pag. 140. GOTTL.

Παρὰ γνώμην διακινδ.] Senſus, quem bene expreſſit Heilm. 484. ſi aduerſarii ſint nimis ſuperbi, hoſtes extrema auſuros, etiamſi credant res eſſe ſuas eiusmodi, vt, ſi prudentiam vel conſilium ſequi velint, non effici poſſint. GOTTL.

Παρὰ γνώμην] Simpliciter eſt, 1) inuiti, velut coacti, etiamſi nolint periclitari, tamen cogantur indignitate victi, ſubire periculum, 2) etſi non credant, ſibi ſucceſſurum. BAVER.

Ἡμᾶς] Alii ὑμᾶς. non male. vid. Bauer. 140. GOTTL.

Οἳ καὶ ἐν τούτῳ] *Stephanus* Animadu. in Lib. de Dialect. pag. 34. ſcribit, ſe adſentiri *Scholiaſtae* in eo, quod putat, particulam καὶ hic minime ſuperuacaneam eſſe; ſed de vſu, quem illi tribuit, plane ab eo diſſentire. Hoc eo pertinere puto, quod *Scholiaſtes* non recte verba ἐν τούτῳ de pace interpretatur, quae de bello accipienda eſſe oſtendunt ſequentia. Itaque *Valla* non male: *quorum culpam potius in vos illi refundent.* DVCK.

Οἳ καὶ] v. Bauer. 141. Abr. parenth. ſtatuit paullo duriorem. GOTTL.

Ἤν τε γνῶτε] Dat. ad Athen. refert. GOTTL.

qui ſunt in inſula; et vtrisque ſatius fore ducentes, belli fortunam non periclitari, ſiue illi per vim effugiant, oblata aliqua ſalutis occaſione, ſiue etiam potius expugnati capiantur. Graues enim inimicitias ita demum omnino diſſolui putamus, non ſi quis bellum illatum propulſans, et in eo longe ſuperior *hoſtem* per vim ad iusiurandum adigens, compoſitionem iniquis conditionibus cum eo faciat: * ſed ſi, cum ipſi liceat hoc ipſum facere *et vi vti*, quamuis ipſe victoriam virtute praeter ſuam exſpectationem ſit adeptus, tamen animi aequitate adductus, moderatis conditionibus *cum hoſte* reconcilietur. Cum enim aduerſarius, *propter beneficium* iam *acceptum*, non debeat vlciſci, quaſi vim paſſus fuerit, ſed gratiam *ei* referre; prae pudore ad ſtandum conuentis promtior eſt, *quam ille, qui aliquid neceſſitate compulſus fecerit.* Homines autem hoc agunt erga maiores hoſtes potius, quam erga mediocres inimicos. natura enim ita comparatum habent, vt iis, qui ſponte ſua *de inimicitiis* remiſerint, libenter et ipſi viciſſim cedant: illis vero, qui ſunt ſuperbi, vel praeter hominum opinionem cum periculo reſiſtant.

Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 3. V. C. Varr. 329.

20. „Nobis vero vtrisque, ſi vnquam alias, nunc profecto gratiae reconciliatio eſt peropportuna, priusquam grauiſſimum aliquod malum interea nos opprimat, cuius cauſa neceſſe erit nos *quidem* praeter publicas, priuatas etiam inimicitias, easque ſempiternas vobiscum gerere: vos vero rebus priuari, ad quas nunc vos prouocamus. Quare dum belli euentus adhuc eſt anceps, vos quidem, cum gloriae, noſtraeque amicitiae acceſſione; nos vero, antequam dedecus aliquod nobis accidat, cum mediocri iactura, in gratiam redeamus. Et cum ipſi bello pacem anteponamus, tum etiam caeteris Graecis malorum requiem demus, qui huius quoque rei vos praecipuos autores exiſtimabunt. Bello enim vexantur, neſcientes, vtri noſtrum belli fuerint autores. ſed ſi bello depoſito gratiae reconciliatio fiat (cuius nunc penes vos maior eſt poteſtas) hoc beneficium vobis acceptum referent. Et ſi *rem* perſpiciatis, facultas vobis adeſt Lacedaemonios firmos vobis amicos efficiendi; cum et ipſi ad hoc *vos* provocarint, et *vos* ipſis gratificaturi potius, quam *ipſos* per vim compulſuri ſitis. Hac autem in re quot

* Sed ſi, dum occaſio ſuppetit *alteri parti* idem faciendi, *id eſt, itidem victoria potiendi*, illa, quae victrix eſt, probitate vtens, pacis conditiones tolerabiles ferat etc. *Steph.* HVDS. Sed ſi aliquis, cum id ipſum facere licuiſſet, ex aequo tamen, virtute quoque et facilitate ſuperior, moderate et leniter praeter exſpectationem alterius, pacem facit etc. *Acacius.* IDEM.

Καὶ ἄμεινον ἡγούμενοι ἀμφοτέροις] ἡμῖν καὶ ὑμῖν, ὡς Ἄντυλλος φησὶν, ἵνα δοκῶσι Λακεδαιμόνιοι καὶ τοῦ τῶν Ἀθηναίων προνοεῖσθαι συμφέροντος. Ἢ ἀμφοτέρων λέγει ἐν ἀμφοτέροις, ἢ διαφυγεῖν τοὺς ἄνδρας, ἢ ἐκπολιορκηθῆναι. ὃ καὶ μᾶλλον εἰκός ἐστιν. Εἴτε βίᾳ διαφύγοιεν] τὸ διακινδυνεύεσθαι ἐξηγεῖται, πῶς μέλλει διακινδυνεύεσθαι αὐτοῖς ἡ δόξα. εἴτε (φησὶ) βίᾳ διαφύγοιεν οἱ ἄνδρες, παραπεσούσης τινὸς διὰ τῆς τύχης σωτηρίας, καὶ γενησόμεθα πάλιν ἴσοι ὑμῖν. εἴτε καὶ ἐκπολιορκηθέντες παρ' ὑμῶν, τουτέστιν, ἀπολόμενοι διὰ τῆς πολιορκίας, παρασκευάσουσιν ἡμᾶς, καὶ ἐφελκύσονται, πρὸς τῇ κοινῇ ἔχθρᾳ, καὶ ἑτέραν ἔχειν ἰδίαν Λακεδαιμονίους καὶ Ἀθηναίους. Παρατυχούσης] παραπεσούσης. Νομίζομέν τε τὰς] νομίζομέν τε τὰς μεγάλας ἔχθρας παύεσθαι βεβαίως, οὐκ ἐπειδὰν κατὰ πόλεμόν τις πλεονεκτήσας τῶν ἐναντίων, ἀναγκάσῃ δι' ὅρκων αὐτοὺς ἄκοντας συμβῆναι καὶ μὴ δικαίως, (τουτέστι, συνθήκας ποιῆσας πλεονεκτικὰς καὶ ἀδίκους καὶ ἀνίσους, καὶ ὡς ἂν συμφέρῃ τῷ νενικηκότι) ἀλλ' ἐὰν δυνάμενος αὐτὰ ταῦτα πεῖσαι τὸν ἡττηθέντα τὰ ἄδικα καὶ πλεονεκτικὰ συνθέσθαι, μηδὲν τούτων ἀπαιτήσῃ αὐτὸν, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἴσου διαλλαγῇ, καὶ τῇ φιλανθρωπίᾳ αὐτὸ τὸ πλεονεκτικὸν κατακρατήσῃ, παρὰ τὴν ἐλπίδα τοῦ κεκρατημένου. δῆλον γὰρ, ὅτι ὁ κεκρατημένος ἐλπίζει παρὰ τοῦ κρατήσαντος ἀδικεῖσθαι καὶ πλεονεκτεῖσθαι. οὐδεὶς γὰρ νικήσας ἀνέχεται ὁμοίως καὶ ἐν ἴσῃ τάξει σπένδεσθαι τῷ νενικημένῳ, ἀλλ' ἀεὶ τὸ πλέον ἐθέλει ἔχειν. Ἀλλ' ἦν, παρὸν τὸ αὐτὸ δρᾶσαι] ἤγουν τὸ νικῆσαι. Μετρίως] μετὰ ταπεινοφροσύνης. Ὀφείλων γὰρ ἤδη] ὁ ἐναντίος. ὁ γὰρ δι' ἐναντίας, ὡς ἂν μὴ βιασθεὶς, ἀλλ' ἐπιεικείᾳ πεισθεὶς, εἰδὼς τὸ οὐκ ἀμύνεσθαι δίκαιον, ἀλλ' ἀμείβεσθαι τὴν ἀρετὴν, ἕτοιμος ἐστιν ἐμμένειν ταῖς συνθήκαις, αἰσχυνόμενός τι παραβῆναι. τῷ δὲ ἑτοιμότερος προσυπακουστέον τὸ ἐκείνου, ἤτοι τοῦ μὴ πεισθέντος, ἀλλὰ βιασθέντος σπείσασθαι. Καὶ μᾶλλον πρὸς τοὺς μειζόνως ἐχθροὺς] καὶ μᾶλλον πρὸς τοὺς μειζόνως ἐχθροὺς τοῦτο δρῶσι, τὸ εὐγνωμονῆσαι, ἤτοι προθύμως ἐμμένειν ταῖς συνθήκαις. ὡς γὰρ ἐκ μεγάλων ἐχθρῶν ἐκφυγόντες καὶ σωθέντος, ἀσμένως φέρουσι τὸ ἡσυχάζειν, κέρδος νομίζοντες τὸ μὴ πάλιν κινδυνεύειν πρὸς μείζω μαχόμενοι, ἤπερ πρὸς ἐκείνους τοὺς περὶ εὐτελῶν καὶ μετρίων αὐτοῖς διενεχθέντας. ἔστι δὲ ἀντίπτωσις ἀντὶ γὰρ τοῦ περὶ μετρίων εἴρηκε τὰ μέτρια. Πεφύκασί τε] πεφύκασί τε οἱ ἄνθρωποι τοῖς μὲν εὐγνωμόνως συνθεμένοις μαλακώτεροι γίγνεσθαι πρὸς τὸ ἐκείνοις σπένδεσθαι, πρὸς δὲ τοὺς ἐναντιουμένους, παρὰ προαίρεσιν διακινδυνεύειν. Ἡμῖν δὲ καλῶς, εἴπερ ποτὲ ἔχει, ἡμῖν δὲ καλῶς ἔχει (φησὶ) διαλλαγῆναι πρὸ τοῦ ἀνήκεστόν τι παρ' ὁποτερωνοῦν γινόμενον, εἰς ἀνάγκας ἡμᾶς καταστῆσαι ἀιδίου ἔχθρας. τὸ δὲ πρὸς τὴν κοινὴν καὶ ἰδίαν ἔχειν, τοιοῦτον νῦν μὲν κοινὴν ἔχομεν Πελοποννήσιοι πάντες πρὸς ὑμᾶς ἔχθραν εἰ δὲ μὴ εἴξετε τοῖς λόγοις ἡμῶν, καὶ ἰδίᾳ Λακεδαιμόνιοι ἐχθροὶ ὑμῶν ἐσόμεθα. Ἔτι δ' ὄντων ἀκρίτων, ἔτι δὲ ὄντων ἀκρίτων καὶ ἀμφιβόλων πραγμάτων τῶν κατὰ τὴν Σφακτηρίαν, εἴτε ἁλίσκονται οἱ ἄνδρες εἴτε διαφεύγουσι, καὶ ὑμῖν μὲν δόξης προσγινομένης καὶ φιλίας παρ' ἡμῶν, ἐὰν σπεισώμεθα ὥσπερ νῦν ἔχομεν· ἡμῖν δὲ τοῖς Λακεδαιμονίοις, πρὶν αἰσχροῦ τινος πειραθῆναι

βιασαμένοις. καὶ ἐν τούτῳ τὰ ἐνόντα ἀγαθὰ [h] σκοπεῖτε ὅσα εἰκὸς εἶναι. ἡμῶν γὰρ καὶ ὑμῶν ταὐτὰ λεγόντων, [i] τόγε ἄλλο Ἑλληνικὸν, ἴστε, ὅτι, ὑποδεέστερον ὂν, τὰ μέγιστα τιμήσει.

κα'. Οἱ μὲν [k] οὖν Λακεδαιμόνιοι τοσαῦτα εἶπον, νομίζοντες τὰς Ἀθηναίους [l] ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ σπονδῶν μὲν ἐπιθυμεῖν, σφῶν δὲ ἐναντιουμένων, κωλύεσθαι· διδομένης δὲ εἰρήνης, [m] δέξεσθαί τε ἀσμένως, καὶ τὰς ἄνδρας ἀποδώσειν. οἱ δὲ, τὰς μὲν σπονδὰς, ἔχοντες τοὺς ἄνδρας ἐν τῇ νήσῳ, ἤδη σφίσιν ἐνόμιζον ἑτοίμους εἶναι [n] ὁπόταν βάλωνται ποιεῖσθαι πρὸς αὐτούς, τὸ δὲ πλέονος ἀφέγοντο. [o] μάλιστα δὲ αὐτοὺς εἵλκυε Κλέων ὁ Κλεαινέτου, ἀνὴρ δημαγωγὸς κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ὢν, καὶ τῷ πλήθει πιθανώτατος· καὶ ἔπεισεν ἀποκρίνασθαι, ὡς χρὴ τὰ [p] μὲν ὅπλα καὶ σφᾶς αὐτοὺς τοὺς ἐν τῇ νήσῳ παραδόντας πρῶτον, κομισθῆναι Ἀθήναζε· ἐλθόντων δὲ, ἀποδόντας Λακεδαιμονίους Νίσαιαν, καὶ Πηγὰς, καὶ [q] Τροιζῆνα, καὶ Ἀχαΐαν, (ἃ ἐ πολέμῳ ἔλαβον, [r] ἀλλ' ἀπὸ τῆς πρότερας ξυμβάσεως, Ἀθηναίων ξυγχωρησάντων [s] κατὰ ξυμφοράς, καὶ ἐν τῷ τότε δεομένων τὶ μᾶλλον σπονδῶν,) κομίσασθαι τοὺς ἄνδρας, καὶ σπονδὰς ποιήσασθαι, ὁπόσον ἂν δοκῇ χρόνον ἀμφοτέροις.

κβ'. Οἱ δὲ πρὸς μὲν τὴν ἀπόκρισιν οὐδὲν ἀντεῖπον, ξυνέδρας δὲ σφίσιν ἐκέλευον ἑλέσθαι, οἵτινες, λέγοντες καὶ ἀκούοντες περὶ ἑκάστου, ξυμβήσονται καλὰ ἡσυχίαν, ὅ, τι ἂν πείθωσιν ἀλλήλους. Κλέων δὲ ἐνταῦθα δὴ πολὺς ἐνέκειτο, λέγων, [t] γιγνώσκειν μὲν καὶ πρότερον οὐδὲν ἐν νῷ ἔχοντας δίκαιον αὐτοὺς σαφῶς [v] δ' εἶναι καὶ νῦν· οἵτινες τῷ μὲν πλήθει οὐδὲν [x] ἐθέλουσιν εἰπεῖν, ὀλίγοις δὲ ἀνδράσι ξύνεδροι βάλονται γίγνεσθαι. ἀλλὰ, εἴτι ὑγιὲς διανοοῦνται, λέγειν ἐκέλευσεν ἅπασιν. ἐρώντες δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι, ὅτε σφίσιν [y] οἷόν τε ὂν ἐν πλήθει εἰπεῖν, εἴτε καὶ [z] ὑπὸ τῆς ξυμφορᾶς ἐδόκει αὐτοῖς ξυγχωρεῖν, μὴ ἐς τοὺς ξυμμάχους [a] διαβληθῶσιν, εἰπόντες, καὶ ἁ τυχόντες, ὅτε τοὺς Ἀθηναίους ἐπὶ μετρίοις [b] ποιήσοντας ἃ προὐκαλοῦντο, ἀνεχώρησαν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ἄπρακτοι.

κγ'. Ἀφικομένων δὲ αὐτῶν διελύοντο εὐθὺς αἱ σπονδαὶ αἱ [c] περὶ Πύλον· καὶ τὰς ναῦς οἱ Λακεδαιμόνιοι ἀπῄτουν, καθάπερ ξυνέκειτο· οἱ δ' Ἀθηναῖοι, ἐγκλήματα ἔχοντες, ἐπιδρομήν τε τῷ τειχίσματι παράσπονδον, [d] καὶ ἄλλα οὐκ ἀξιόλογα δοκοῦντα εἶναι, οὐκ ἀπεδίδοσαν· ἰσχυριζόμενοι, ὅτι δὴ εἴρητο, ἐὰν καὶ ὁτιῶν παραβαθῇ, λελύσθαι τὰς σπονδάς. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ἀντέλεγόν τε, καὶ ἀδίκημα ἐπικαλέσαντες τὸ τῶν νεῶν, ἀπελθόντες, ἐς πόλεμον καθίσαντο. καὶ τὰ περὶ Πύλον ὑπ' [e] ἀμφοτέρων [f] καλὰ κράτος ἐπολεμεῖτο· Ἀθηναῖοι μὲν [g] δυοῖν νεοῖν [h] ἐναντίαιν [i] ἀεὶ τὴν νῆσον περιπλέοντες τῆς ἡμέρας,

b Προσκοπεῖτε *Marg. Flor.* *i* Τό, τε *Ar. C. Reg.* Τότε *Dan.* Antea ταῦτα Aug. *k* Οὖν deeſt *Ar. C. Dan.* *l* Τῶν ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ σπονδῶν legebat (vt videtur) *Valla. Hudſ.* *m* Ἀσμένως δέξεσθαί τε *Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg. Caſſ. Dan. Gr.* Praeterea ἀσμένως *Gr.* et δέξασθαι *Caſſ.* vtrumque et Mosqu. ἀσμένως δέξασθαί τε Aug. *n* Ὁπόταν ἂν *Ald. Baſ. Flor. Caſſ. Gr.* et βάλωνται *Caſſ.* Aug. *o* Μᾶλλον *Ar.* Paullo poſt Κλεαινέτα *Dan.* *p* Μὲν deeſt *Flor.* Καὶ ante Ὑπεῖσαν d. Mosqu. *q* Τροιζῆνα *Cl. Gr. Ald. Baſ Flor. Reg. Caſſ.* Aug. Νίκαιαν pro Νίσαιαν *Dan.* *r* Ἀλλὰ ἀπὸ τῆς *Reg. Caſſ. Gr.* Aug. *s* Κατὰ τὰς ξυμφορὰς *Ar.* *t* Γινώσκειν *Ar. C. Gr. Dan.* et hic μὲν πρότερον, omiſſo τὸ καὶ. *v* Δὲ εἶναι *Ar. C.* *x* Ἐθέλωσιν ex emendatione, pro ἐθέλωσιν, quod eſt in textu *Gr.* *y* Οἷόν τ' ὂν *Caſſ.* *z* Ὑπὸ τῆς ξυμφορᾶς *Dan.* *a* Εἰπόντας καὶ ὁ τυχόντες διαβληθῶσιν *Reg.* *b* Ποιήσαντας *Dan.* *c* Περὶ τὴν Πύλον *Cl.* Περὶ τὸν Πύλον et paullo ante εὐθὺς pro εὐθὺς *Gr.* *d* Καὶ ἄλλα ἀξιόλογα legiſſe videtur *Valla. Hudſ.* Καὶ ἄλλα οὐκ ἐλίγα *Reg.* *e* Ἀμφοτέρους *Reg.* Antea Mosqu. ἐπελθόντες p. ἀπελθ. *f* Κατακράτος *Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. Aug. Deeſt *Reg.* *g* Δυοῖν *C.* Νεῶν abeſt a *Caſſ.* Aug. in marg. a m. 2. *h* Scilicet ἀλλήλαιν. Vel τοῖς πολεμίοις. *Ac. Port. Hudſ.* *i* Αἰεὶ *Ald. Flor. Baſ.*

Πηγὰς] Ita fere p. 57. Coniungit *Andocides* p. 266. et *Ariſtides* I, 274. II, 247. alibi Πηγὰς Νίσαν, vbi Νίσαιαν legendum. vid. *Thucyd.* 201. Pegas et *Pagas* pro varia apud Graecos dialecto ſcribunt Latini. WASS.

Τροιζῆνα] Sic cum *Edd. Iſocrates, Suidas*, alii. Ἐν Τροιζηνίᾳ *Theophraſtus* Hiſtor. Plant. IX, 20. WASS.

Οἱ δὲ πρὸς etc.] *Diodorus Sic.* l. 12. ſcribit, legatos Laced. ſe totidem Athenienſes captiuos pro ſuis reddituros promiſiſſe. quod negantibus iis, legatos libere dixiſſe, quod pluris Lacedaemonios, quam ſeipſos facerent Athenienſes, qui permutare captiuos nollent. HVDS.

Περιπλέοντες] Sc. ἦσαν. et ita perinde erit, ac ſi ſcripſiſſet: Ἀθηναίων περιπλ. vt vult Schol. Abr. 393. GOTTL.

bona ineſſe credibile ſit, conſiderate. Nobis enim vobisque eadem dicentibus, ſcitis caeteros Graecos, quod ſint inferiores, maximum honorem habituros. Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 3. V. C. Varr. 329.

21. Haec igitur Lacedaemonii dixerunt, exiſtimantes, Athenienſes ſuperiore tempore foederum quidem cupidos fuiſſe; ſed ſe reſiſtentibus impeditos fuiſſe: oblatam vero pacem libenter accepturos, virosque *ſibi* reddituros. Illi vero, quod viros in inſula tenerent interceptos, exiſtimabant, ſibi iam in promtu eſſe foedera cum ipſis facere, quotiescunque vellent: ſed maiora affectabant. Illos autem maxime inſtigabat Cleon Cleaeneti filius, qui tunc temporis vir popularis, et in dicendo multitudini acceptiſſimus erat. Hic perſuaſit, vt reſponderent: Oportere primum *quidem*, eos, qui in inſula eſſent, et armis et ſe ipſis traditis, Athenas portari. *Deinde* vero, *illis eo* profectis, vbi Lacedaemonii reddidiſſent Niſaeam, et Pegas, et Troezena, et Achaiam, (quae bello non cepiſſent, ſed ex ſuperiore compoſitione ab Athenienſibus accepiſſent, qui propter clades acceptas, et quod foederibus tunc multo magis indigerent, ipſis ea conceſſiſſent) *ita demum* ſuos ciues recipere, et foedera facere, quam diuturna vtrisque placuiſſet.

22. Lacedaemonii vero ad hoc reſponſum nihil contradixerunt: ſed petierunt, vt ſibi darentur viri delecti, quibuscum rem conferrent, ac disceptarent; qui dicentes et audientes de ſingulis rebus, pacate conuenirent in iis, quae alteri alteris perſuaſiſſent. Tunc vero Cleon vehementer inſtare coepit, dicens, ſe vel ante cognouiſſe, ipſos nihil aequi, *nihil ſinceri*, in animo habere; et nunc etiam *hoc* manifeſtum eſſe, quippe qui apud multitudinem nihil dicere, ſed cum paucis viris concilium habere vellent. quod ſi quid ſani cogitarent, eos apud vniuerſos verba facere iuſſit. Lacedaemonii vero cernentes, neque ſibi fas eſſe apud multitudinem loqui, quamuis propter cladem acceptam, ipſis *poſtulata* concedere placeret, *veriti*, ne apud ſocios male audirent, ſi dixiſſent, nec impetraſſent, neque Athenienſes moderate ſe geſturos in iis, ad quae prouocarentur, infecto negotio Athenis diſceſſerunt.

23. Aduentu eorum induciae de Pylo factae confeſtim ſolutae ſunt: Lacedaemonii vero naues repetebant, quemadmodum conuenerat. Sed Athenienſes eas reddere noluerunt, *illis* crimini dantes, quod praeter induciarum pacta incurſionem in munitionem feciſſent, aliaque, quae non magni momenti eſſe videbantur. hac ratione nixi, quod in conuentis dictum eſſet, ſi vel minima eorum pars violata fuiſſet, inducias ruptas fore. Lacedaemonii vero contradicebant, et accuſabant, quod praeter ius naues retinerent; atque digreſſi, bellum *denuo* gerere coeperunt: (bellumque totis viribus ab vtrisque ad Pylum adminiſtrabatur:) Athenienſes quidem, binis nauibus aduerſis inſulam interdiu ſemper circum-

(ἀντὶ τοῦ, πρὶν ἁλῶναι τοὺς ἄνδρας) τῆς συμφορᾶς μετρίως κατατιθεμένης, διαλλαγῶμεν. Οἱ καὶ ἐν τούτῳ ὑμᾶς] ἐν τῷ αὐτῷ γενέσθαι δηλονότι τὴν εἰρήνην, ὑμᾶς νομιεῖσιν αἰτιωτέρους. ἀντὶ τοῦ, πλέον τῶν Λακεδαιμονίων, ὑμῖν τὴν χάριν τῆς εἰρήνης ὁμολογήσουσιν. ὁ δὲ καὶ σύνδεσμος οὐ περιττῶς κεῖται, ἀλλ' ἀναγκαίως. λέγει γὰρ, ὅτι τοῦ τε νομίσαι ὑμᾶς νενικηκέναι, καὶ τὴν χάριν τῆς εἰρήνης εἰς ὑμᾶς μέλλησιν ἀνενεγκεῖν. Πολεμοῦντας μὲν γὰρ ἀσαφῶς] πολεμοῦντας γὰρ, ἀδήλου ὄντος τοῦ πράγματος, τίς ἐστιν ὁ προκαλεσάμενος τοῦ πολέμου, εἴτε ὁ Λακεδαιμόνιος, εἴτε ὁ Ἀθηναῖος, καὶ τὰ ἑξῆς. Ἢν τε γνῶτε, Λακεδαιμονίοις] ἢν τε πεισθῆτε, ἔξεσιν ὑμῖν Λακεδαιμονίοις φίλους γενέσθαι, χάριν δώσουσι μᾶλλον, ἢπερ βιασθεῖσιν ὑπ' αὐτῶν. Αὐτῶν τε προκαλεσαμένων] θελησάντων καὶ προτρεψάντων ὑμᾶς ἐπὶ ταῦτα. Ὅσα εἰκὸς εἶναι] ἀντὶ τοῦ συμβήσεσθαι. Ἡμῶν γὰρ καὶ ὑμῶν ταῦτα λεγόντων] ὑμῶν γὰρ καὶ ὑμῶν ταυτὰ σπενδομένων καὶ ὁμοσάντων, τὸ ἄλλο Ἑλληνικὸν ὑπήκοον ὂν, μεγάλως ἡμᾶς τιμήσει. Οἱ δὲ, τὰς μὲν σπονδὰς] τὸ ἑξῆς, τὰς σπονδὰς ποιεῖσθαι. Μᾶλιστα δὲ αὐτοὺς ἐνῆγε] κατέπειθεν. Ἀθηναίων ξυγχωρησάντων] Ἀθηναίων τὰ προειρημένα χωρία Λακεδαιμονίοις ξυγχωρησάντων ἐν ταῖς προτέραις σπονδαῖς, διὰ τὸ ἐν συμφοραῖς εἶναι. πᾶν γὰρ τὸ ἐπιτασσόμενον ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων συνεχώρουν. Καὶ ἐν τῷ τότε δεομένων] τῶν Λακεδαιμονίων. Οἱ δὲ πρὸς μὲν τὴν ἀπόκρισιν] οἱ Λακεδαιμόνιοι. Ξυνέβησαν δὲ] τοὺς διαλεξομένους περὶ τούτων, καὶ συνδοκιμάσοντας. Ξυμβήσονται] φιλιωθήσονται. Διαβληθῶσιν] ψεχθῶσι, μισηθῶσι. Καθάπερ ξυνέκειτο] ἀντὶ τοῦ, ὥσπερ ἐν ταῖς συνθήκαις ἦν δεδεγμένον. Ἐγκλήματα ἔχοντες] ἀντὶ τοῦ, ἐγκλήματα ἐπιφέροντες κατὰ Λακεδαιμονίων. Παράσπονδον] παρὰ τὰ ἐν ταῖς σπονδαῖς συγκείμενα. Καὶ ἄλλα οὐκ ἀξιόλογα] εὐτελῆ τινα καὶ ὑγχά. Ἰσχυριζόμενοι] ἐπερειδόμενοι, ὡς ἰσχυρὸν προτείνοντες πᾶν οἱ Ἀθηναῖοι. Ἐὰν καὶ ὅτιοῦν παραβαθῇ] ἐὰν βραχὺ ἀθετηθῇ.

τῆς δὲ νυκτὸς καὶ ἅπασαι περιέρμησν, πλὴν τὰ [k] πρὸς τὸ πέλαγος, ὁτότε ἄνεμος εἴη· (καὶ ἐπ τῶν Λθηνῶν, αὐτοῖς εἴκοσι νῆες ἀφίκοντο ἐς τὴν Φυλακήν· ὥστε αἱ πᾶσαι, [l] ἑβδομήκοντα ἐγένοντο) Πελοποννήσιοι δὲ [m] ἐν τῇ ἠπείρῳ στρατοπεδευόμενοι, καὶ προσβολὰς ποιούμενοι τῷ τείχει, σκοπῶντες καιρὸν, εἴτις παραπέσοι, ὥστε τὼς ἄνδρας σῶσαι.

κδ'. Ἐν τούτῳ δὲ οἱ ἐν τῇ Σικελίᾳ Συρακόσιοι, καὶ οἱ ξύμμαχοι, πρὸς ταῖς ἐν [n] Μεσσήνῃ Φρυγούσαις ναυσὶ, τὸ ἄλλο ναυτικὸν, ὁ παρεσκευάζοντο, προσκομίσαντες, τὸν πόλεμον ἐποιοῦντο ἐκ τῆς Μεσσήνης. καὶ μάλιστα ἐνῆγον οἱ Λοκροὶ, τῶν Ρηγίνων καλῶ ἐχθρῶν· καὶ αὐτοὶ δὲ [o] ἐσβεβλήκεσαν πανδημεὶ ἐς τὴν γῆν αὐτῶν. [p] καὶ ναυμαχίας ἀποπειρᾶσθαι ἐβούλοντο, ὁρῶντες τοῖς Λθηναίοις τὰς μὲν παρούσας ὀλίγας ναῦς, ταῖς δὲ πλείοσι καὶ μελλούσαις ἥξειν πυνθανόμενοι [q] τὴν νῆσον πολιορκεῖσθαι. εἰ γὰρ κρατήσειαν τῷ ναυτικῷ, τὸ Ρήγιον ἤλπιζον πεζῇ τε καὶ [r] ναυσὶν ἐφορμοῦντες ῥᾳδίως [s] χειρώσεσθαι, καὶ ἤδη [t] σφῶν ἰσχυρὰ τὰ πράγματα γίγνεσθαι. ξύνεγγυς γὰρ κειμένῳ τῇ [v] τε Ρηγίᾳ ἀκρωτηρίᾳ τῆς Ἰταλίας, τῆς τε Μεσσήνης τῆς Σικελίας, τοῖς Λθηναίοις [x] τε ἂν [y] ἀνεῖναι ἐφορμεῖν, καὶ τῷ πορθμῷ κωλεῖν. [z] ἔστι δὲ ὁ πορθμὸς, ἡ μεταξὺ Ρηγίᾳ θάλασσα καὶ Μεσσήνης, ἥπερ ὀξυχύτατόν [a] τῆς Σικελίᾳ τῆς ἠπείρῳ ἀπέχει· καὶ ἔστιν [a] ἡ Χάρυβδις κληθεῖσα τοῦτο, ἣ Ὀδυσσεὺς λέγεται διαπλεῦσαι. διὰ στενότητα δὲ [b] καὶ ἐκ μεγάλων πελαγῶν, τό τε Τυρσηνικὸν καὶ τὸ Σικελικὸν, ἐσπίπτουσα ἡ θάλασσα [c] ἐς αὐτὸ, καὶ ῥοώδης οὖσα, εἰκότως χαλεπὴ ἐνομίσθη.

κε'. Ἐν τούτῳ ὧν τῷ μεταξὺ οἱ Συρακόσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ναυσὶν ὀλίγῳ πλείοσιν ἢ τριάκοντα ἠναγκάσθησαν οὐδὲ τῆς ἡμέρας ναυμαχῆσαι [d] περὶ πλοίου διαπλέοντος, [e] ἀνταναγόμενοι πρός τε Λθηναίων ναῦς [f] ἑκκαίδεκα, καὶ [g] Ρηγίνας ὀκτώ. καὶ νικηθέντες ὑπὸ [h] τῶν Λθηναίων, [i] διὰ τάχους ἀπέπλευσαν, ὡς ἕκαστοι ἔτυχον, [k] εἰς τὰ οἰκεῖα στρατόπεδα τότε, ἐν τῇ [l] Μεσσήνῃ καὶ ἐν τῷ [m] Ρηγίῳ [n] μίαν ναῦν ἀπολέσαντες. καὶ νὺξ [o] ἐπεγένετο τῷ ἔργῳ. μετὰ [p] δὲ τοῦτο οἱ μὲν Λοκροὶ ἀπῆλθον ἐκ τῆς [q τῶν] Ρηγίνων· ἐπὶ δὲ τὴν Πελωριάδα τῆς Μεσσήνης συλλεγεῖσαι αἱ τῶν Συρακοσίων καὶ ξυμμάχων νῆες, ὥρμουν, καὶ ὁ πεζὸς αὐτοῖς παρῆν. προσπλεύσαντες δὲ οἱ Λθηναῖοι καὶ Ρηγῖνοι, ἐρῆντες τὰς ναῦς κενὰς, ἐνέβαλον· καὶ χειρὶ σιδηρᾷ ἐπιβληθείσῃ μίαν ναῦν [r] αὐτοῖς ἀπέλεσαν, τῶν ἀνδρῶν ἀποκολυμβησάντων. καὶ [s] μετὰ τοῦτο, τῶν Συρακοσίων [t] ἐμβάντων ἐς τὰς ναῦς, καὶ παραπλεόντων ἀπὸ [v] κάλω ἐς

[k] Περὶ *Ar. C. Dan.* [l] Vide *Annot.* ad pag. 222. *Huds.* [m] Ἐν τε τῇ *Cl. Gr. Reg Caff. Aug.* qui mox *σύμμαχοι* c. 24. init. [n] Μεσσήνῃ *Ar. C.* itidemque paulo infra. *Huds.* Etiam hic et in ea pleris que locis *Gr.* [o] Ἐπεβεβλήκεσαν *Ar. C. Cl. Gr. Caff. Dan* Aug. [p] Hoc ad Syracusanos eſt referendum, vt patet ex ſequentibus: ἐν τούτῳ ἐν τῷ μεταξὺ οἱ Συρακόσιοι, καὶ οἱ ξύμμαχοι etc. *Huds.* [q] Scilicet, τὴν Σφετερίαν, non (vt vult *Scholiaſtes*) τὴν Σικελίαν. *Ac. Port.* [r] Naui *Gr.* [s] Χειρώσασθαι *Caſſ.* Mosqu. Aug. [t] Σφῶν *Reg.* [v] Τε deeſt *Ar.* Mox καὶ τῆς Μεσσ. Mosqu. [x] Τε abeſt *Ar. C. Dan.* [y] Ἂν εἶναι *Reg. Caff. Gr. Aug.* [z] Ἔστι *Caſſ.* [a] *Thucydidem* non verum certum locum, ſed totum freturn *Charybdin* appellare exiſtimat *Cluverius* Sicil. Antiq. p. 70. *Huds.* [b] Καὶ non agnoſcunt *Alld. Flor. Baſ. Steph.* 1. [c] Scilicet, ἐς αὐτὸν τὸν πορθμόν. *Huds.* [d] Περὶ deeſt etc. *Marg.* Περὶ πλοίου δὲ διαπλέοντος *Ar. C. Dan.* [e] Ἀντεταγόμενοι *Ar. Cl. Caſſ.* Aug. [f] Ὀκτωκαίδεκα legebat *Valla. Huds.* [g] Ῥηγῖνι *Gr.* [h] τῶν omittit *Cl.* [i] Διατάχους *Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Caſſ.* Aug. [k] Ἐς *Ar.* [l] Μεσσήνῃ *C.* vt et paulo infra. [m] Ῥηγίνῳ *Reg.* [n] Scilicet, οἱ Συρακόσιοι. *Ac. Port. Huds.* [o] Ἐγένετο *C. Dan.* [p] Δὲ deeſt *C.* [q] Τῶν abeſt *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Baſ. Caſſ. Dan.* Aug. Ἐκ τῶν Ῥηγίνων *Reg.* [r] Pro αὐτῶν. Vide *Scobani* Append. ad ſcripta al. de Dial. ætc. p. 129, 173. Αὐτοῦ *Cl. Gr.* Αὐτοὺς *Cl.* in marg. Αὐτοῦ *Reg.* [s] Μετατὸ *Ar.* [t] Ἐμβάντων *Marg. C. Cl. Gr. Caſſ. Dan.* Aug. Ἐμβάντων τὰς ναῦς *Gr.* [v] Κάλως *Dan.*

Περιώρμουν] Περιορμεῖν eſt, vt ait *Pollux* I, 122. τὸ ἐν κύκλῳ περιτείχειν νῆσον, καὶ προσκαθῆσθαι πολιορκητικὰς νῆσῳ ἀπὸ νεῶν. Sic infr. Cap. 26. III, 6. dicit περιορμίζεσθαι: καὶ περιορμίσαι τὸ πρὸς νότον τῆς πόλεως. DUCK.

Ἀνεῖναι] Probat Codd. ſcript. ἂν εἶναι Abr. 393. GOTTL.

Χειρὶ σιδηρᾷ] Manus ferrea erat, non qua haſtes perimebant, verum qua navim aliquam, vt eo impetu congredi, et, ſi opus eſſet, ferret, in alterius navim transmeare poſſint. Vide *Scheffer.* Milit. Naual. l. 2. c. 7. HUDS. De dativo αὐτοῖς vid. ad III, 98. Μέχρι μὲν οὖν οἱ τεῖχόται εἶχόν τε τὴν βίην αὐτοῖς. DUCK.

Ἐμβάντων] *Mſſ.* varie ἐμβάντων et ἐσβάντων. Sic III, 80. ἐμβάσιν et ἐσβάσιν. et ibid. Cap. 89. ἐσβαλόντες et ἐμβαλόντες. WASS.

Ἀπὸ κάλω] *Pollux* I, 113. Ἐπλέομεν ἀπὸ κάλων. et, ἐν χερῇ τῆς γῆς παραπλέοντες, ἐκ κάλων ἕλκοντες τὴν ναῦν. *Polyæn. Strabo*, et *Diodorus Sicul.* dicunt χαμευκτεῖν, et χαμευκτεῖσθαι; Latini *remulco trahere*, et *trahi*. Vid. *Suid.* in ῥυμελκῶ.

euntes, noctu vero omnibus etiam *nauibus* manentibus in ſtatione circumcirca, *in caeteris partibus*, excepta illa, quae pelagus ſpectabat, *idque* quoties ventus ſpirabat: (et viginti *aliae* naues ad ipſos Athenis ad *inſulae* cuſtodiam venerunt, ita vt vniuerſae numero eſſent ſeptuaginta) Peloponneſii vero, in continente caſtra habentes, et *Athenienſium* munitionem ſubinde oppugnantes, *et* obſeruantes occaſionem, ſi qua forte ſeſe ipſis offerret, vt ſuos ciues liberarent. Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 3. V. C. Varr. 329. Ante Iun. 29.

24. Interea vero Syracuſani, eorumque ſocii, qui in Sicilia erant, praeter naues praeſidiarias, quae apud Meſſanam erant, aduecta caetera claſſe, quam parauerant, bellum e Meſſana gerebant. Eosque *ad hoc* Locri maxime ſolicitabant ob odium, quo Rheginos proſequebantur. Ipſique cum frequentibus copiis, quas ex omni totius populi ordine coëgerant, in illorum agrum irruptionem fecerant. Volebant autem nauale proelium experiri, quod naues, quae tunc Athenienſibus aderant, paucas eſſe animaduerterent, maiore autem illarum parte, et illis, quae venturae erant, inſulam *Sphacteriam* obſideri audirent. Si enim claſſe viciſſent, Rhegium terra marique obſeſſum in ſuam poteſtatem redactum iri, ſuasque res ita demum firmiores fore ſperabant. * Cum enim Rhegium Italiae promontorium, et Meſſana, quae eſt in Sicilia, in proximo eſſent, *exiſtimabant ſe* non permiſſuros, vt Athenienſes *ad inſulam* appellerent, fretoque potirentur. Hoc autem fretum eſt mare inter Rhegium et Meſſanam, qua breuiſſimo intervallo Sicilia diſtat a continente. atque haec eſt, quae Charybdis appellata fuit, qua Vlyſſes transiſſe fertur. Hoc autem mare propter loci anguſtias, et ingentium marium, Tyrrheni et Siculi, concurſum, in ipſum *fretum* irrumpens, et aeſtuoſum exiſtens, iure saeuum exiſtimabatur.

25. In hoc igitur *tam anguſto* ſpatio Syracuſani, eorumque ſocii, cum nauibus paulo pluribus quam triginta, ſub ſerum diei proelium nauale committere coacti fuerunt, circa nauigium curſum illac tenens, obuiam *hoſtibus* prodeuntes, aduerſus ſexdecim Atticas, et octo Rheginas naues. Et ab Athenienſibus victi, tunc in ſua caſtra celeriter ſe receperunt, vt ſingulis licuit, vna ad Meſſanam, et Rhegium naui amiſſa. noxque ſuo interuentu proelium diremit. Poſtea vero Locri quidem ex Rheginorum agro diſceſſerunt. Syracuſanorum vero, ſociorumque naues ad Peloridem, quae eſt agri Meſſanenſis, coactae ſtationem habebant, ipſisque peditatus aderat. Athenienſes vero, et Rhegini, cum naues vacuas animaduertiſſent, impreſſionem in eas fecerunt: manuque ferrea iniecta vnam ipſorum depreſſerunt, viris *ex ea* natando elapſis. Poſtea vero, cum Syracuſani naues ingreſſi fuiſſent, et Meſſanam

* Quum in propinquo eſſet Rhegium Italiae promontorium, et Meſſana in Sicilia etc. *Valla.* Cum enim propinqua inter ſe ſint, Rhegium Italiae promontorium et Meſſana Siciliae oppidum etc. HVDS.

Καὶ ἀδύνατα ἐπικαλέσαντες] καὶ ἐγκαλοῦντες ἠδικῆσθαι, διὰ τὸ τὰς ναῦς μὴ ἀπειληφέναι. Ἀπιόντες, ἐς πόλεμον καθίσταντο] μετὰ τὴν ἀκροασιν τὴν ἐλθόσαν ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων, ἀναχωρήσαντες ἐπὶ τὴν Σπάρτην, παρεσκευάζοντο ἔτι τὸν πόλεμον. Ἀθηναῖοι μὲν δυεὶν] ἀντὶ τᾶ, Ἀθηναίων μὲν δύο ναυσὶ ἐναντίαις περιπλεύσαντων τὴν νῆσον. τότο δὲ, ἵνα μὴ ἐν τῷ μέσῳ διὰ τὸ ἀπαντᾶν, μὴ ἐλάσσως τοὺς ἐν τῇ Σφακτηρίᾳ ἐξελθεῖν. Καὶ περιβολὰς ποιεύμενοι τῷ τείχει] ἀπὸ κοινᾶ τό, εἰς πόλεμον καθίσαντο. Καὶ αὐτοὶ δὲ] οἱ Λοκροί. Τὴν νῆσον πανορμεῖσθαι] τὴν σφετέραν. Εἰ γὰρ κρατήσειαν τῷ ναυτικῷ] οἱ Λοκροὶ ἐδηλοῦτο. Ἡ μεταξὺ Ῥηγίε θάλασσα καὶ Μεσσήνης, ἡ εἰς τὸν μεταξὺ Ῥηγίε καὶ Μεσσήνης ποταμὸν ῥέουσα. Κληθεῖσα τᾶτο] τὸ μέρος τᾶς θαλάσσας. Εἰκότως χαλεπὴ ἐνομίσθη] εἰς τὸ πλεῦσαι δηλοῦτο. Μίαν ναῦν ἀπολέσαντες] οἱ Ἀθηναῖοι δηλοῦτο. Καὶ νὺξ ἐπεγένετο] ἦν, γεινομένη γὰρ νυξ ἔτερχε τὸ . . . Ἔτι ἐν τῇ Πελωρίδι] Πέλωρις, ἀκρωτήριον Σικελίας τὸ βορειότατον. Καὶ χερσὶ σιδηραῖς] δηλοῦτο ὑπὸ τῶν Συρακοσίων ἐπιβηθείσης Ἀττικῆ νηῒ. μίαν ἐν ἀναλῶσαι οἱ Ἀθηναῖοι. Ἀπὸ κοινᾶ] τῷ λεγομένῳ ταρσίνῳ. οἱ γὰρ παρ' αὐτὸν τὴν γῆν πλέοντες οὐ δύνανται ἐρέσσειν. Περιβάλλοντες] τοὺς Συρακοσίους δηλοῦτο. Ἀποσημαινόντων] ὑπακαχωρηκότων, καὶ

Sigon. ad Liu. XXV, 20. et *Scheffer.* II. de Milit. Nau. 5. Genitiuus κάλως, quemadmodum eſt in *Cod. Dan.* ſortalis nusquam alibi inuenitur. Κάλω, et κάλως dixerunt Attici, teſte *Euſtathio* in Homer. Iliad. χ'. pag. 1271. Vnde nominatiuus κάλως apud *Apollon. Rhod.* II. Argonaut. 727. *Stephan.* Append. ad ſcript. al. de Dialect. pag. 149. DVCK.

τὴν Μεσσήνην, αὖθις προσβαλόντες [x] οἱ Ἀθηναῖοι, [y] ἀποσιμωσάντων ἐκείνων, καὶ προεμβαλόντων, [z] ἑτέραν ναῦν ἀπολλύουσι. καὶ ἐν τῷ παράπλῳ, καὶ τῇ ναυμαχίᾳ [a] τοιουτρόπῳ γενομένῃ, οὐκ ἔλασσον ἔχοντες οἱ Συρακούσιοι παρεκομίσθησαν ἐς τὸν ἐν τῇ Μεσσήνῃ λιμένα. καὶ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι, Καμαρίνης ἀγγελθείσης προδίδοσθαι Συρακουσίοις ὑπ' Ἀρχίου καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ, ἔπλευσαν ἐκεῖσε. [b] Μεσσήνιοι δ' ἐν τούτῳ πανδημεὶ καὶ ἀπὸ γῆν καὶ ταῖς ναυσὶν ἅμα ἐστράτευσαν ἐπὶ Νάξου τὴν Χαλκιδικήν, ὅμορον ὄσαν· καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τειχήρεις ποιήσαντες τοὺς Ναξίους, ἐδῄουν τὴν γῆν· τῇ δ' ὑστεραίᾳ, ταῖς μὲν [c] ναυσὶ περιπλεύσαντες καὶ τὸν Ἀκεσίνην ποταμὸν, τὴν γῆν ἐδῄουν, τῷ δὲ πεζῷ πρὸς τὴν πόλιν [d] ἐσέβαλον. ἐν τούτῳ δὲ οἱ Σικελοὶ ὑπὲρ τῶν ἄκρων πολλοὶ καθέβαινον βοηθοῦντες ἐπὶ τοὺς Μεσσηνίους. καὶ οἱ Νάξιοι, ὡς εἶδον, θαρσήσαντες, καὶ παρακελευόμενοι ἐν [e] ἑαυτοῖς, ὡς οἱ Λεοντῖνοι σφίσι καὶ οἱ ἄλλοι Ἕλληνες ξύμμαχοι ἐς τιμωρίαν ἐπέρχονται, ἐκδραμόντες ἄφνω ἐκ τῆς πόλεως, προσπίπτουσι τοῖς Μεσσηνίοις. καὶ τρέψαντες, ἀπέκτειναν τε ὑπὲρ χιλίους, καὶ οἱ λοιποὶ χαλεπῶς ἀπεχώρησαν ἐπ' οἶκου. καὶ γὰρ οἱ βάρβαροι ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐπιπεσόντες, τοὺς πλείστους διέφθειραν. καὶ αἱ νῆες, σχοῦσαι ἐς τὴν Μεσσήνην, ὕστερον ἐπ' οἴκου ἔπλευσαν διεκρίθησαν. Λεοντῖνοι [f] δὲ εὐθὺς καὶ οἱ ξύμμαχοι μετὰ Ἀθηναίων ἐς τὴν [g] Μεσσήνην, ὡς κεκακωμένην, [h] ἐστράτευον· καὶ [i] προσβάλλοντες, οἱ μὲν Ἀθηναῖοι καθὰ τὸν λιμένα ταῖς ναυσὶν [k] ἐπειρῶντο, ὁ δὲ πεζὸς, πρὸς τὴν πόλιν. ἐπεκδρομὴν δὲ ποιησάμενοι οἱ Μεσσήνιοι, καὶ Λοκρῶν τινες μετὰ τῶν Δημοτέλους, οἳ μετὰ τὸ πάθος ἐγκατελείφθησαν Φρυγοὶ, ἐξαπιναίως προσπεσόντες, τρέπουσι τοῦ στρατεύματος τῶν Λεοντίνων τὸ πολὺ, καὶ ἀπέκτειναν πολλούς. ἰδόντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ ἀποβάντες ἀπὸ τῶν νεῶν, ἐβοήθουν, [l] καὶ κατεδίωξαν τοὺς Μεσσηνίους πάλιν ἐς τὴν πόλιν, τεταραγμένοις ἐπιγενόμενοι. καὶ τροπαῖον στήσαντες, ἀνεχώρησαν ἐς τὸ Ῥήγιον. μετὰ δὲ τοῦτο, οἱ μὲν ἐν τῇ Σικελίᾳ Ἕλληνες, ἄνευ τῶν Ἀθηναίων, καθ' ἑαυτοὺς ἐστράτευον ἐπ' ἀλλήλους.

κς'. Ἐν δὲ τῇ Πύλῳ ἔτι ἐπολιόρκουν τοὺς ἐν τῇ νήσῳ Λακεδαιμονίους οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ τὸ ἐν τῇ ἠπείρῳ στρατόπεδον τῶν Πελοποννησίων κατὰ χώραν ἔμενεν. ἐπίπονος δ' ἦν τοῖς Ἀθηναίοις ἡ φυλακὴ, σίτου τε ἀπορίᾳ καὶ ὕδατος. οὐ γὰρ ἦν κρήνη, ὅτι μὴ μία, ἐν αὐτῇ τῇ ἀκροπόλει τῆς Πύλου, καὶ αὕτη οὐ μεγάλη· ἀλλὰ διαμῶμενοι τὸν κάχληκα οἱ πλεῖστοι ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ, ἔπινον οἷον εἰκὸς ὕδωρ. ξενοχωρία τε ἐν ὀλίγῳ στρατοπεδευομένοις ἐγίγνετο· καὶ τῶν νεῶν οὐκ ἐχουσῶν ὅρμον, αἱ μὲν σῖτον ἐν τῇ γῇ ἠρῶντο κατὰ

x οἱ deest *Reg.* προσβάλλοντες Mosqu. y 'Αποσημειωτάντων legisse, aut legendum putauisse videtur *Valla. Hudf.* Mox ἐκείνοις Mosqu. z Hoc ad Athenienses referendum, qui quasi rependerent nauim pro naui: itaque sequitur, ἐκ ἴσου ἔχοντες. *Ae. Port.* a Τοιούτῳ τρόπῳ *Ar.* Aug. vbi verba κ. τ. ν. τ. τρ. sunt in marg. am. 1. sed τοιούτῳ τρόπῳ. καὶ τῇ ναυμαχίᾳ τοιουτρόπῳ absunt a *Dan.* et *Caſſ.* in cuius margine deinde alius ea ſcripſerat. Mox τῇ abeſt Mosqu. ante Μεσ. b Μεσσήνιοι *C.* et deinque paulo infra. *Hudſ.* c Ναυσὶν *Gr.* d Ἐσέβαλλον *Caſſ. Gr.* Aug. e Αὐτοῖς *Dan.* Antea ὡς ante εἶδον ſuperſcr. in Mosqu. palimpſ. f Οἱδὲ *Ar.* g Μεσσήνην *C.* et mox infra. Antea Mosqu. μετὰ τῶν Ἀθην. h Ἐστράτευσαν *Marg. C. Dan.* i Προσβαλόντες *Ar. C. Cl.* Mosqu. Sic quoque fuerit in *Gr.* deinde emendatum erat προσβάλλοντες. k Ἐτείρων *Marg. Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. Varietatem ſcripturae etiam *Scholiaſtes* adnotat. l Id eſt: καὶ καταδιώξαντες κατέκλεισαν. *Hudſ.* c. cxtr. ἐπ' ἀλλήλους Mosqu.

Ἀποσιμωσάντων] *Pauſanias* in Lexico apud *Euſtath.* ad Homer. Iliad. ξ'. pag. 965. ἀπεσίμωσε exponit ὕψωσε, καὶ πρὸς τὸ λαμπρότατον ἤγαγε: quomodo et ex illo *Heſychius*: ἀπεσίμωσεν, ὕψωσεν, πρὸς μετέωρον ἀνήγαγεν. Vid. *Suidam* in' ἀποσιμῶσαι. Apud *Herodotum*, ſed alio ſenſu, paſſim. WASS. Addit *Euſtathius*, ἀποσιμοῦσθαι etiam eſſe ἀπὸ σιμοῦ καὶ κοίλου τόπου ἀνήχθαι ὑψοῦ, et apud *Thucydidem* ἀποσιμῶσαι, μετεωρίσαι τὰς ναῦς. Et hoc ſequutus eſt in verſione *Portus*. *Auctor Etymolog.* M. inter alias ſignificationes τοῦ ἀποσιμοῦν etiam hanc adfert: λέγεται καὶ ἐπὶ νεῶν τὸ ἐκ διασύρματος ἐμβάλλειν. Verba *Heſychii* in ἀπεσίμωσεν, σίμαι γὰρ αἱ μετέωροι πρὸς ἀναβάσεις, *Heinſius* Cap. XV. Lection. Theocrit. ita laudat: σιμαὶ γὰρ αἱ μετέωροι ἀναβάσεις. bene σιμαὶ; ſed melius *Salmaſius* προσαναβάσεις. Rurſum in *Heſychio* v. ἀποσιμοῦν perperam editur ἀποστρέφειν, πρὸς τὸν σιμὸν φέρειν, quod recte in Theſ. *Stephani* eſt πρὸς τὸ σιμὸν φ. Et *Etymol. M.* ἀποσιμοῦν, ἀποστρέχειν πρὸς τὸ σιμόν. σιμὰ δὲ ἐκάλουν τὰ προσάντη χωρία: vbi pro ἀποστρέχειν, fortaſſis ex *Heſychio* reponendum eſt ἀποστρέφειν. Nam et ſic in poſtrema ſignificatione huius vocabuli *Idem Etymol.* καὶ ἐπὶ σιδήρου, τὸ ἀποστρέφειν τὴν ἀκμήν. DVCK.

Ἀκεσίνην] Vereor (inquit *Cluuerius*) ne in *Thucydidis* exemplaribus corrupta ſit illa vox additione ſyllabae κε. Vide *Cluuerii* Siciliam, p. 92. HVDS. Ἀκεσίνην. Sunt et eiusdem nominis Fluuii in Taurica et India. Naxos poſtea *Tauromenium*. vid. *Theophraſt* IV, 5. et XII. p. 93. WASS.

Ἐπειρῶντο] Omnes *Mſſ.* ἐπείρων, qua forma etiam VII, 12. Διανοοῦνται τῷ τε πεζῷ ἅμα τῶν τειχῶν ἡμῶν πειρᾶν. DVCK.

Διαμώμενοι] Laudat *Suidas* v. διαμώμενος. *Etymolog.* in κόχλος, κάχλακας. cum noſtro *Joſephus*. WASS. *Heſychius*, διαμώμενοι, διϊσάντες. Ab ἅμη cum *Scholiaſte* deriuat *Etymol. M.* qui dicit, ἅμην εἶναι γεωργικὸν ἐργαλεῖον, τὴν λεγομένην δρεπάνην. *Suidas* τεκτονικὸν ἐργαλεῖον. de quo vide, quem ibi laudat *Kuſterus*, *Salmaſium* ad Trebell. Poll. Claud. C. XIV. DVCK.

Οἷον εἰκὸς] Facile intelligi poteſt, qualis potus fuerit. Reisk. deeſſe putat τιχρόν. Abr. 396. GOTTL.

remulco tracti praeterueherentur, Athenienſes impetu rurſus in eos facto, illis ex littore oraque caua in altum prouectis, et prius *hoſtem* aggreſſis, alteram nauem amiſerunt. Syracuſani autem, cum in hac praeteruectione, proelioque nauali, quod huiusmodi fuit, rem non deteriore conditione geſſiſſent, in Meſſanae portum ſe receperunt. Atque Athenienſes quidem, cum per nuntios intellexiſſent, Camarinam Syracuſanis ab Archia eiusque ſociis prodi, eo nauigarunt. Interea vero Meſſanenſes, cum omnibus totius populi copiis, terra marique ſimul expeditionem ſuſceperunt aduerſus Naxum Chalcidicam, quae finitima erat. Primoque die Naxiis intra moenia concluſis, agrum vaſtabant. Poſtero vero die, claſſe circumuecti per fluuium Aceſinen, agrum vaſtabant, at cum peditatu ad vrbem oppugnandam acceſſerunt. Interea vero Siculi multi, qui in montibus habitabant, ad opem Naxiis contra Meſſanenſes ferendam deſcenderunt. Quos vt conſpexere Naxii, ſumtis animis, et mutuo ſe adhortati, quod Leontini caeterique ſocii Graeci ad opem ipſis ferendam aduentarent, ex vrbe ſubito erumpentes, impetum in Meſſanenſes fecerunt, illisque in fugam verſis, ſupra mille interfecerunt, caeterique domum aegre ſe receperunt. nam barbari maximam eorum partem in viis aggreſſi perdiderunt. Et naues, quae ad Meſſanam appulerant, aliae ab aliis ſeparatae domum ſe receperunt. ſtatimque Leontini ſociique cum Athenienſibus Meſſanam, vt bello attritam, oppugnatum iuerunt: Athenienſes quidem, cum claſſe, a portu; peditatus vero a terra, vrbem oppugnantes, *expugnare* conabantur. Sed Meſſanenſes, et ex Locris aliquot cum Demotele, qui poſt cladem acceptam vrbis praeſidio relicti fuerant, eruptione facta, *hoſtemque* repente adorti, exercitus Leontinorum magnam partem in fugam verterunt, multosque interfecerunt. quod cum vidiſſent Athenienſes, et ex nauibus exſcenſum in terram feciſſent, opem *ipſis* tulerunt, et * Meſſanenſes inſequuti intra vrbis muros concluſerunt, eos perturbatos aggreſſi; erectoque tropaeo Rhegium reuerterunt. Poſt haec, Graeci, qui erant in Sicilia, ſine Athenienſibus, alii alios mutuo bello terra infeſtabant. Beſſ. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 3. V. C. Varr. 329.

26. Athenienſes vero, qui ad Pylum erant, Lacedaemonios in inſula interceptos adhuc obſidebant; at Peloponneſii, qui in continente ſtatiua habebant, in ſuo loco ſe continebant. Athenienſibus autem *Pyli* cuſtodia admodum laborioſa erat, cum propter commeatus, tum propter aquae inopiam. nullus enim fons, praeter vnum, eumque non magnum, in ipſa Pyli arce erat. ſed plerique glaream ad mare ſuffodientes, qualem credibile eſt aquam potabant. Erant praeterea loci anguſtiae, propter

* Mamertini *Valla*. Nam incolas (vt inquit *Strabo* l. 6.) καλεῖσι Μαμερτίνους μᾶλλον ἢ Μεσσηνίους. Eodem ſcilicet modo, vt in Etruria quondam in via Flaminia vrbs erat proprio nomine *Falerii*; oppidani vero *Faliſci*. Vide *Clauerii* Sic. Antiq. p. 87. HVDS.

μετεωρισάντων τὰς ναῦς, ἵνα ἐκ πολλῆ διατήματος δυνηθῶσι μετὰ μείζονος ὁρμῆς ἐμβάλλειν τοῖς Ἀθηναίοις. Καὶ προεμβαλόντων] τῶν Συρακουσίων πρὸ τῶν Ἀθηναίων ὀλιγότι ἐμβαλόντων. Τειχήρεις ποιήσαντες] ἐντὸς, ὀλιγότι τῶν τειχῶν, ἀποκλείσαντες. Πρὸς τὴν πόλιν ἐπέβαλον] τὴν Νάξον. Ἐπὲρ τῶν ἄκραν πολλοὶ] ἀντὶ τῆ, οἱ ἐπὶ τῶν ἄκρων ὄντες, καὶ τῶν ὀρεινῶν, ὡς ἐκεῖ εἰκότων αὐτῶν. Βοηθοῦντες ἐπὶ τὲς Μεσσηνίους] τοῖς Μεσσηνίοις ὀλιγότι βοηθοῦντες κατὰ τῶν Μεσσηνίων Καὶ αἱ νῆες σχοῦσαι] τῶν Συρακουσίων. Ἐπ' οἴκου ἔκαστοι διεκρίθησαν] ἀπέπλευσαν ἐπ' οἴκου διακριθεῖσαι. Ὡς κεκακωμένην] κακῶς πάσχουσαν, δεῖσυσχήκυιαν. Τοῖς ναυσὶν ἐπειρῶντο] γράφεται ἐπείρων. τὴν Μεσσήνην ὀλιγότι. Καὶ κατεδίωξαν τὲς Μεσσηνίους] ἦγεν, διώξαντες ἐνέβαλεν Τεταραγμένοις] τοῖς Μεσσηνίοις. Ἐπιγενόμενοι] ἐπιτεθέντες. Κατὰ χώραν ἔμενεν] ἦγεν ἡσύχαζεν. Ὅτι μὴ μία] ἦγεν, εἰ μὴ μία. Ἀλλὰ διαμάμενοι] ἀντὶ τῆ διασκάπτοντες. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆ ἄλω, ὃ ἐστι σκαφίον πλατύ. βέλεσι δὲ εἰπεῖν, ὅτι διασέλλοντες τὸν κάχληκα, καὶ βόθρους ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν ποιοῦντες, ὑδρίσκον ὕδωρ, οἷον ἂν τις εἰς ἀνάγκην πίοι δι' ἄκρων δίψαν Στενοχωρίᾳ τε ἐν ὀλίγῳ] διατήματι ὀλιγότι τῆς γῆς. Ἠρθύτο κατὰ μέρος] ἀντὶ τῆ κατὰ διαδοχήν. Αἱ δὲ, μετέωροι] ἦγεν ἐπ' ἀγκυρῶν. Παρὰ

Οἷον εἰκὸς ὕδωρ] Reiskii additamentum, πικρὸν, corrumpit vim omnem enthymematis: aquam bibebant, qualem ſcilicet facile quisque coniectet. DAVER.

Καὶ τῶν — ἄριθμὸν] *Suidas* in σῖτος, qui omittit κατὰ μέρος. WASS.

Τῶν νεῶν] h. l. ναῦς pro nautis et vectoribus poſ. vid. Abr. 394. GOTTL.

μέρος, αἱ δὲ, μετέωροι ὧρμουν. ἀθυμίαν τε [m] πλείστην ὁ χρόνος παρεῖχε, παρὰ λόγον ἐπιγιγνόμενος, ὃς ὄντο ἡμερῶν ὀλίγων ἐκπολιορκήσειν, ἐν νήσῳ τε [n] ἐρήμῃ, καὶ ὕδατι ἁλμυρῷ χρωμένες. αἴτιον δὲ ἦν [o] οἱ Λακεδαιμόνιοι, προεἰπόντες ἐς τὴν νῆσον ἐσάγειν σῖτόν τε τὸν βελόμενον [p] ἀλληλεσμένον, καὶ οἶνον, καὶ τυρὸν, καὶ εἴτι ἄλλο βρῶμα, οἷον ἂν ἐς πολιορκίαν [q] ξυμφέρει· τάξαντες ἀργυρίου πολλοῦ, καὶ τῶν Εἱλώτων τῷ [r] ἐσαγαγόντι ἐλευθερίαν ὑπισχνούμενοι. καὶ ἐσῆγον ἄλλοι τε παρακινδυνεύοντες, καὶ μάλιστα οἱ Εἵλωτες, ἀπαίροντες ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου [t] ὁπόθεν τύχοιεν, καὶ καταπλέοντες ἔτι νυκτὸς ἐς τὰ πρὸς τὸ πέλαγος τῆς νήσου. μάλιστα δὲ ἐτήρουν ἀνέμῳ καταφέρεσθαι. ῥᾷον γὰρ τὴν φυλακὴν τῶν [v] τριήρων ἐλάνθανον, ὁπότε πνεῦμα ἐκ πόντου εἴη· ἄπορον γὰρ [x] ἐγίγνετο περιορμεῖν. τοῖς δὲ ἀφειδὴς ὁ κατάπλους [y] καθεστήκει. ἐπῄκελλον γὰρ τὰ πλοῖα, τετιμημένα χρημάτων· καὶ οἱ ὁπλῖται περὶ τὰς κατάρσεις τῆς νήσου ἐφύλασσον. [z] ὅσοι δὲ γαλήνῃ κινδυνεύσειαν, ἡλίσκοντο. [a] ἐσενεον δὲ καὶ κατὰ τὸν λιμένα κολυμβηταὶ ὑφυδροι, καλῶδίῳ ἐν ἀσκοῖς ἐφέλκοντες μήκωνα μεμελιτωμένην, καὶ λίνου σπέρμα κεκομμένον· ὧν [b] τοπρῶτον λανθανόντων, φυλακαὶ ὕστερον ἐγένοντο. [c] παντί τε τρόπῳ ἑκάτεροι [d] ἐτεχνῶντο, οἱ μὲν, ἐσπεμπειν τὰ σιτία, οἱ δὲ, μὴ λανθάνειν σφᾶς.

κζ'. Ἐν [e] δὲ ταῖς Ἀθήναις, πυθανόμενοι περὶ τῆς στρατιᾶς, ὅτι ταλαιπωρεῖτο, καὶ σῖτος τοῖς ἐν τῇ νήσῳ ὅτι [f] ἐσπλεῖ, ἠπόρουν, καὶ ἐδεδοίκεσαν, μὴ σφῶν χειμὼν τὴν φυλακὴν [g] ἐπιλάβοι, ὁρῶντες τῶν τε ἐπιτηδείων τὴν περὶ [h] τὴν Πελοπόννησον κομιδὴν [i] ἀδύνατον ἐσομένην ἅμα ἐν χωρίῳ ἐρήμῳ, καὶ δὶ' ἐν θέρει οἷοί τε ὄντες ἱκανὰ περιπέμπειν· τόν τε ἔφορμον, χωρίων ἀλιμένων ὄντων, οὐκ ἐσόμενον. ἀλλ' ἦ, σφᾶς [k] ἀνέντων τὴν φυλακὴν, περιγενήσεσθαι τοὺς ἀνδρας, ἢ τοῖς πλοίοις, ἃ τὸν σῖτον αὐτοῖς ἦγε, [l] χειμῶνα τηρήσαντας ἐκπλεύσεσθαι. πάντων [m] τε ἐφοβοῦντο μάλιστα τοὺς Λακεδαιμονίους, ὅτι ἔχοντάς τι ἰσχυρὸν αὐτοὺς ἐνόμιζεν οὐκέτι σφίσιν ἐπικηρυκεύεσθαι. καὶ μετεμέλοντο, τοὺς σπονδοὺς οὐ δεξάμενοι. Κλεων δὲ, γνοὺς αὐτῶν τὴν ἐς αὐτὸν ὑποψίαν περὶ τῆς καλύμης [n] τῆς ξυμβάσεως, ὡ τάλαντ' ἔφη λέγειν

m Πλείστην καὶ ὁ χρόνος *Ar. C.* Mosqu. *n* Ἐρήμῳ *Ar. C.* Mosqu. *o* οἱ deest *Gr.* et paullo post τε post σῖτον. *p* Ἀλληλεμένον *Gr.* Aug. *q* Συμφέρῃ *Caff.* Aug. sed in hoc *η* m. rec. *r* Εἰσαγαγόντι *Gr.* Mosqu. *s* Εἵλωτες et paullo ante εἱλώτων *Caff.* Aug. *t* Ὅθεν *C. Dan.* *v* Τριηρῶν *Caff. Gr.* *x* Ἐγένετο *Gr.* *y* Καθεστήκει *Reg.* Mosqu. et mox ἐπῄκελλον. *z* Ὅσοι, et deinde ab emendatore inter versus ἂν *Reg.* *a* Ἐσένεον δὲ κολυμβηται ὑφυδροι, καλῶδια ἐν ἀσκοῖς ἐφέλκοντες μήκωνα εἰς. *Suidas* locum citans in voce ὕφυδροι. Ἐπένεον *Cl.* in marg. *Hudf.* Δὲ abest Aug. *Caff.* postea a correctore hic adscriptum. Κολυμβητοὶ *Reg. Caff. Gr.* *b* Τὸ πρῶτον *Ar. C. Baf. Reg. Caff. Gr.* Aug. *c* Παντί τε τῷ τρόπῳ *Marg. Gr.* *d* Ἐχρῶντο *Gr.* et in marg. *Cl.* Ἐχρῶτο in textu cum superscripta emendatione recentis manus ἐτεχνῶντο *Reg.* *e* Δὲ abest a *Dan.* *f* Εἰσπλεῖ *Reg.* *g* Ἐπιλάβῃ *Reg. Schol.* *h* Τὴν deest *Dan.* Περὶ d. Mosqu. *i* Pro ὃ δυνήσεσθαι κομίζειν. *Ac. Port.* *k* Ἀφέντων *Gr.* ἀνέντων in marg. *l* Τὸν χειμῶνα *Ar.* Τηρήσαντας et ab emendatore inter versus τας *Reg.* *m* Δὲ *Ar. C. Cl. Caff.* Mosqu. Aug. *n* Τῆς deest *Ald. Flor. Baf.*

Ἐν νήσῳ τε ἐρήμῃ] *Thomas Mag.* ἔρημος χώρα dixit esse Atticum, ἐρήμη χώρα poëticum. Sed *Eustathius* in Odyss. γ'. pag. 1467. Τὸ δὲ ἐρήμη ὡ μόνον ποιητικόν ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ἄλλως ἀττικόν. ὡς δηλοῖ καὶ ὁ γράψας τὸ, ἐρήμην αὐτὴν ἄνεμοι κατανέυσαν. Et in Odyss. μ'. p. 1725. Τὸ ἐρήμη σύνηθες τοῖς ῥήτορσιν εἰ δὲ μόνον ἔρημον, ἀλλὰ καὶ ἐρήμην φασίν. *Henr. Stephanus* quoque *Xenophontem* et *Lucianum* ἐρήμη χώρα dicere ostendit. DUCK.

Ὕδατι ἁλμ.] Abr. expl. putealem aquam et expl. cum Herod. II, 108. πλατυρῷ. 395. GOTTL.

Ἁλμυρῷ] Immo *marina* est aqua, non putealis, vt quae salsa non sit. Supra dixerat, non longe a mari eos fodisse; et Herodot. L. VI. in Xerxis increpatione ad Hellespontum mare vocat (πικρὸν καὶ) ἁλμυρὸν ὕδωρ. BAVER.

Αἴτιον δὲ ἦν οἱ Λακεδ.] *Caff.* et *Gr.* post ἦν distinctionem habent. recte. Sic III, 93. Αἴτιον δὲ ἦν· οἵ τε Θεσσαλοὶ. DUCK.

Αἴτιον] Reisk. distinguit: αἴτιον δὲ ἦν· οἱ λακ. προεῖπον. Abr. 396. GOTTL.

Αἴτ. δ' ἦν οἱ Λακ. πρ.] Non incommoda est emendatio Reiskii, nisi quod, si ita simpliciter poneret Noster, ita magis locuturus videtur: αἴτιον δέ· οἱ γὰρ Λακ. rel. vt I, II. δῆλον δὲ· τὸ γὰρ ἔρημα, rel. Sed illa altera lectio magis est e more Nostri, quasi sit αἴτιον ἦν, ὅτι — προεῖπον, vel, τὸ προεπεῖν τοὺς Λακεδ. BAVER.

Ἀλληλεσμένον] *Suidas* h. v. immutato verborum ordine citat. WASS. Habet etiam ἀργυρίου πολλοῦ ὑπήσασθαι, et alia omittit. Vid. *Kuster.* DUCK.

Ἐπῄκελλον — χρημάτων] *Suidas* τετιμένα legit. *Hesychius* τετιμένοι, τετιμαρημένοι. τίω vix alibi hoc significatu: *Mss.* etiam constanter τετιμημένα. illud etiam Poetarum tantum esse affirmat *Eustathius.* WASS.

Ἐσένεον — κεκομμένον] *Suidas* in ὕφυδρος. ἐσένεον agnoscunt *Mss. Schol.* et *Suidas:* at marg. *Clar.* ἐπένεον. WASS.

Ἐσένεον] Schol. expl. ἐσηχοντο· f. leg. ἐσενήχοντο, vt ἐσεκολύμβων. BAVER.

Μήκωνα μεμελιτ.] Laudat *Eustathius* ad Homer. Odyss. δ. pag. 1390. Mox *Gr.* et marg. *Cl.* perperam ἐχρῶντο, pro ἐτεχνῶντο. WASS.

Ἔφορμον] *Thomas Magist.* h. v. e memoria, vt videtur: τόν τε ἔφορμον οὐκ εἶχον, χωρίων ἀλιμένων ὄντων. DUCK.

Ἀνέντων] *Gr.* mendose ἀφέντων, in marg. ἀνέντων. ita Noster alibi. v. *Indicem.* ἀνέντα *Hesychius* interpretatur ἐνδόντα. WASS.

Χειμῶνα τηρήσαντας] *Valla, observata tempestate.* Non recte omissa sunt in versione *Perti.* DUCK.

quas in exiguo caſtra habebant: et quia naues nullam ſtationem habebant, harum quidem aliae pervices cibum in terra ſumebant, aliae vero in ancoris ſtabant. Et mora, quae praeter opinionem accidebat, maximum animi angorem *ipſis* afferebat, quod homines in inſula deſerta, *interceptos*, et aqua ſalſa vtentes intra paucos dies a ſe expugnatum iri putarent. Cuius rei cauſa erant Lacedaemonii, qui edixerant, vt quisquis vellet, frumentum molitum, vinum, caſeum, et ſi quid aliud eſculentum eſſet, quod ad obſidionem tolerandum vtile eſſet, in inſulam importaret, * hoc ingenti pretio aeſtimantes, et illi ex Helotibus, qui importaſſet, libertatem promittentes. Quare cum alii non ſine graui periculo comportabant, tum vero praecipue Helotes, ſoluentes ex qualibet Peloponneſi parte, in qua eos eſſe contigiſſet, et dum nox adhuc eſſet, appellentes ad eam inſulae partem, quae pelagus ſpectabat. Ventum autem potiſſimum obſeruabant, quo *ad inſulam* deferrentur. facilius enim triremium cuſtodiam latebant, quoties ventus a mari ſpirabat. Nam *Atticae naues tunc* ſtationem circum inſulam habere non poterant. ** Illis vero curſus ad littora non parcus eſſe conſueuerat, nam *ſua* nauigia, pecuniis aeſtimata *in littus* *** impingebant; et *Lacedaemoniorum* milites, ad illas inſulae partes, ad quas commode naues appellere poterant, excubias agebant. Quotquot vero mari tranquillo periculum ſubiiſſent intercipiebantur. Illuc etiam per portum aduatabant vrinatores ſub aquis natantes, funiculo papauer mellitum, linique ſemen contuſum in vtribus attrahentes; **** qui cum initio *cuſtodes Athenienſium* fefelliſſent, poſtea obſeruari coepti ſunt. Et quauis ratione vtrique conabantur, hi quidem, commeatus transmittere, hi vero, cauere, ne ſe lateret. Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 3. V. C. Varr. 329.

27. Athenienſes vero, qui in vrbe erant, cum intellexiſſent, ſuum exercitum variis incommodis affligi, et commeatus ad illos, qui in inſula erant, transportari, conſilii inopes erant, et verebantur, ne hyems ſuum praeſidium opprimeret; tum quia videbant, ſuum exercitum res ad victum neceſſarias, circa Peloponneſum, vtpote in loco deſerto, ſibi comparandi facultatem non habiturum, tum etiam quia ne aeſtate quidem ſatis commeatuum *ad varios exercitus* circummittere poterant: praeterea *videbant*, ſtationem *ſuae claſſi illic* non futuram, quod loca eſſent importuoſa; ſed aut cuſtodia a ſe remiſſa, hoſtes incolumes euaſuros, aut nauigiis, quae commeatus importabant, erupturos *putabant*. Sed quod omnium maxime formidabant, illud erat, quod Lacedaemonios aliquo firmo virium praeſidio fretos, nullum caduceatorem de pace acturum ad ſe poſthac miſſuros arbitrarentur; eosque poenitebat, quod foedera non admiſiſſent. Cleon vero, cum intelligeret, eos ſuſpicari, ſe impedimento fuiſſe, ne pacis condi- Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 4. V. C. Varr. 329. Iul. exeunte, vel Auguſto ineunte.

* Ingenti id pretio taxantes etc. *Valla.* Magna his praemia conſtituentes etc. *Acacius.* HVDS. ** Hi vero nauibus ſuis in appellendo neutiquam parcebant etc. *Acacius.* At illi minime ſibi parcebant, dum eo deferebantur; impingebant enim nauigia ſua, certo addito pretio etc. *Steph.* IDEM. *** *Scilicet*, quod pro illorum iactura pretium in ſingula ſtatutum ſibique promiſſum, a Lacedaemoniis ſe accepturos confiderent. IDEM. **** Quibus, quum a principio latuiſſent, cuſtodes poſtea appoſiti ſunt. *Valla.* IDEM.

λόγον ἐπιγιγνόμενος] παρὰ προσδοκίαν συμβαίνων. Ἡμερῶν ὀλίγων] ἐντὸς ὀλιγονύτι. Ἐν νήσῳ τε ἐρήμῃ] ὄντας ὀλιγονύτι. Τάξαντες] τὸ εἰσάγειν. Ἀργυρίῳ] ἕνεκεν ὀλιγονύτι. Ἐς τὰ πρὸς τὸ πέλαγος] ἐς τὰ ἀφορῶντα. Καταφέρεσθαι] κατάγεσθαι. Ἄπορον γὰρ ἐγίγνετο περιορμεῖν] ἄπορον γὰρ ἦν ὀλιγονύτι τοῖς ναυσὶ περιορμεῖν τὴν νῆσον. Ἀφειδῶς ὁ κατάπλους καθεῖκτο] ἦγον, ἀφειδῶντες ἑαυτῶν κατέπλεον. Ἐπώκελλον γὰρ τὰ πλοῖα] ἐξεδίδοσαν (φησὶ) τῇ πέτρᾳ τὰ πλοῖα ἀνηθόντα χρημάτων ὑπὸ Λακεδαιμονίων. ὑπέσχοντο γὰρ τοῖς ναυκλήροις δάσειν τὰς τιμὰς, εἰ ἀπόλοιντο τὰ αὐτῶν πλοῖα. Περὶ τὰς κατάρσεις] κατάρσεις λέγει τὰς ἐπιτηδείας εἰς καταγωγὴν τόπους καὶ εἰς τὸ προσορμίζεσθαι. τὸ δὲ ἐφύλασσεν, ἀντὶ τοῦ, φρουροὶ ἦσαν τινὲς τῶν πολιορκουμένων, ἵνα εὐθὺς ἀπολάβωσι τὰς τροφάς. Ἐσένεον δὲ] εἰσενεκόλμβων, εἰσήρχοντο. Ἐφέλκοντες μήκωνα μεμελιτωμένην] εἴδος βυτάνης ἢ μήκωνος, ἧς ὁ μὲν ὀπὸς θανάσιμος, ὡς λέγεται. τὸ δὲ σῶμα, γλυκύτατον. δύνατοι δὲ πείσης ἀπαλλάττειν μιγνυμένη μέλιτι. Καὶ λίνα σπέρμα κεκιμμένον] τοῦτο δίψης ἀπαλλάττει. Θεραπεύει γὰρ αὐτὴν πρὸς ὀλίγον τινὰ καιρόν. Ὅθεν καὶ τοῖς πυρέττουσι προσάγεται παρὰ τῶν ἰατρῶν. τὸ δὲ κεκομμένον, ἀληλισμένον. Ἐν τῇ νήσῳ] τῇ Σφακτηρίᾳ. Τὴν φυλακὴν ἐπιλάβῃ] κωλύσῃ. Περιγενήσεσθαι τὰς ἄνδρας] ἀντὶ τοῦ περισωθῆναι, ζήσειν. Ὅτι ἔχοντάς τι ἰσχυρὸν] ἦγον, ἔχοντας πολλὴν δύναμιν. Ἐπικηρυκεύεσθαι] πρεσβείαν

Τι ἰσχυρὸν] i. e. *ἰσχὺν, δύναμιν.* de loco munito, vel praeſidio capi, nimium hic pro re. BAVER.

Κωλύμης] Hoc inter poëtica apud *Thucydidem* recenſet *Dionyſ. Halicarn.* Epiſt. 2. ad Ammaeum, pag. 133. DVCK.

τοὺς ἐξαγγέλλοντας. παραινούντων δὲ τῶν ἀφιγμένων, εἰ μὴ σφίσι πιστεύουσι, κατασκόπους τινὰς πέμψαι, ᾑρέθη κατάσκοπος αὐτὸς μετὰ [o] Θεογένους ὑπὸ Ἀθηναίων. καὶ γνοὺς, ὅτι ἀναγκασθήσεται ἢ ταὐτὰ λέγειν οἷς [p] διέβαλλεν, ἢ τἀναντία εἰπὼν, ψευδὴς φανήσεσθαι, παρῄνει τοῖς Ἀθηναίοις, ὁρῶν αὐτοὺς καὶ [q] ὡρμημένους τὶ τοπλέον τῇ γνώμῃ στρατεύειν, ὡς χρὴ κατασκόπους μὲν μὴ πέμπειν, [r] μηδὲ [s] διαμέλλειν καιρὸν παριέντας· εἰ δὲ [t] δοκεῖ αὐτοῖς ἀληθῆ εἶναι τὰ ἀγγελλόμενα, πλεῖν ἐπὶ τοὺς ἄνδρας. καὶ ἐς [v] Νικίαν τὸν Νικηράτου, [x] στρατηγὸν ὄντα, ἀπεσήμαινεν, ἐχθρὸς ὤν, καὶ ἐπιτιμῶν, ῥᾴδιον εἶναι παρασκευῇ, [y] εἰ ἄνδρες εἶεν οἱ στρατηγοὶ, [z] πλεύσαντας λαβεῖν τοὺς ἐν τῇ νήσῳ· καὶ αὐτός γ' ἂν, εἰ ἦρχε, ποιῆσαι τοῦτο.

κη'. Ὁ δὲ Νικίας, τῶν τε Ἀθηναίων τὶ ὑποθορυβησάντων ἐς τὸν Κλέωνα, ὅτι οὐ καὶ νῦν [a] πλέει, εἰ [b] ῥᾴδιόν γε αὐτῷ φαίνεται, καὶ ἅμα ὁρῶν αὐτὸν ἐπιτιμῶντα, ἐκέλευεν [c] ἥν τινα βούλεται δύναμιν λαβόντα τὸ ἐπὶ σφᾶς εἶναι ἐπιχειρεῖν. ὁ δὲ, τὸ μὲν πρῶτον οἰόμενος αὐτὸν λόγῳ μόνον ἀφιέναι, ἑτοίμως ἦν· γνοὺς δὲ τῷ ὄντι παραδωσείοντα, ἀνεχώρει, καὶ οὐκ ἔφη αὐτὸς, [d] ἀλλ' ἐκεῖνον στρατηγεῖν· δεδιὼς ἤδη, καὶ οὐκ ἂν οἰόμενος οἱ αὐτὸν τολμῆσαι ὑποχωρῆσαι. αὖθις δὲ ὁ Νικίας [e] ἐκέλευε, καὶ ἐξίστατο τῆς ἐπὶ Πύλῳ ἀρχῆς, καὶ μάρτυρας τοὺς Ἀθηναίους ἐποιεῖτο. οἱ δὲ (οἷον ὄχλος φιλεῖ ποιεῖν,) ὅσῳ μᾶλλον ὁ Κλέων [f] ὑπέφευγε τὸν πλοῦν, καὶ ἐξανεχώρει τὰ εἰρημένα, [g] τόσῳ ἐπεκελεύοντο τῷ Νικίᾳ, παραδιδόναι τὴν ἀρχὴν, καὶ ἐκείνῳ ἐπεβόων πλεῖν. ὥστε, οὐκ ἔχων ὅπως τῶν εἰρημένων [h] ἔτι ἐξαπαλλαγῇ, ὑφίσταται τὸν πλοῦν· καὶ παρελθὼν, οὔτε φοβεῖσθαι ἔφη Λακεδαιμονίους, πλεύσεσθαί τε, λαβὼν, ἐκ μὲν τῆς πόλεως, οὐδένα, Λημνίους δὲ καὶ [i] Ἰμβρίους τοὺς παρόντας, καὶ πελταστὰς, οἳ ἦσαν [k] ἔκ τε Αἴνου βεβοηθηκότες, καὶ ἄλλοθεν τοξότας τετρακοσίους. [l] ταῦτα δὲ ἔχων, ἔφη, πρὸς τοὺς ἐν Πύλῳ στρατιώτας, ἐντὸς ἡμερῶν

o Θεαγένους *Marg. Ar. C. Reg.* p Διέβαλεν *Ar.* Mosqu. q Ὡρμημένους τοπλέον τι τῇ γνώμῃ *Marg.* Τὸ πλέον Aug. Ὡρμημένους τὶ τὸ πλέον etc. *C. Bas.* Ὡρμ. τὶ τὸ πλέον τῆς γνώμης *Ar. Cl.* Τὶ redundare existimat *Steph.* Vide *Append.* ad Scripta al. de Dial. Att. p. 81. *Huds.* Τὸ πλέον *Cass. Gr.* r Μὴ δὲ *Ar. C. Reg. Cass.* Aug. Mosqu. s Διαμέλειν *Ar.* Mosqu. Μέλλειν *Marg.* t Δοκῇ *Gr.* v Τὸν Νικίαν Νικηρ. *Gr.* x Ἀπεσήμαινε, στρατηγὸν ὄντα *C. Dan.* Sed hic ἀποσήμενε. y Εἰ οἱ ἄνδρες *Gr.* z Πλεύσαντες *C. Ald. Flor. Bas. Reg.* et supra ας eadem manu. a Πλεῖ *C. Dan.* et paullo ante εἰς τὸν Κλ. b Ῥᾴδιον αὐτῷ *C. Dan.* c Ἥν τινα *Cass. Gr.* d Ἀλλὰ *Gr.* Antea pro τῷ ὄντι Mosqu. ὅτι. e Ἐκέλευεν *Cass.* Aug. Ἐκέλευσε Mosqu. f Ἐξέφευγε *Dan.* g Τόσον *Marg. C. Dan.* h Ἔτι deest *Reg.* Ἐσαπαλλαγῇ Mosqu. i Ἐμβρίους *Dan.* Antea Mosqu. d. μὲν ante τ. πόλ. k Ἐκ τῆς Αἴνου *C.* Aut abundat τὸ, aut addendum καὶ ante τοξότας. *Ae. Port.* Ἐκ τῆς Αἴνου etiam *Dan.* l Id est: ταύτην δὲ τὴν δύναμιν ἔχων, ἔφη αὐτὸς πρὸς τοὺς ἐν Πύλῳ στρατιώτας ἐκπλεύσας, ἐντὸς etc. Vel, ταύτην δὲ τ. δ. ἔ. ἔφη πρὸς τοῖς ἐν Πύλῳ στρατιώταις. Sic enim *Ar. C. Flor.* Aug. atque ita legisse videtur *Valla. Huds.* Τοῖς ἐν Πύλῳ στρατιώταις etiam *Reg. Cass. Dan. Gr.* Mosqu.

Θεογένους] *Quidam libri* Θεαγένους. Ita saepius hoc nomen scribi inuenias, quam Θεογένης. Θεαγένης tyrannus Megarensium, socer Cylonis *Thucyd.* I, 126. et *Pausan.* Attic. XXXVIII. Alius Θεαγένης Atheniensis apud *Thucyd.* V, 24. qui tamen ibid. Cap. 19. Θεογένης. Θεαγένης athleta apud *Pausan.* VI, 6. 11. et 15. *Plutarch.* πολιτικοῖς παραγγέλμ. *Lucian.* de Conscrib. Histor. pag. 626. et Deor. concil. p. 714. Et plures alii apud *Xenophontem* VII. Ἀναβάσ. pag. 410. *Lucian.* Catapl. p. 427. *Suidam, Vossium* de Histor. Graec. Lib. III. et *Ionsium* I, 3. de Scriptor. Histor. Philos. Nec dubito, quin Vir Doctiss. *Thomas Gale* in inscriptione Cap. VI. Eroticorum *Parthenii* pro Διογένης e *Stephano* in Παλλήνη recte reponat Θεαγένης. In *Xenoph.* I. Histor. Graec. pag. 438. et II, 461. est Θεογένης. Et in *Sueton.* Aug. XCIV. Theogenes mathematicus. DVCK.

Τὸ ἐπὶ σφᾶς εἶναι] Laborasse in hoc loco *Interpretes* ex eorum versionibus, quas *Hudsonus* hic adposuit, intelligi potest. *Portus* sequutus est *Antyllum*, qui, vt *Scholiastes* significare videtur, legebat ἐπὶ σφίσιν. Nam Attici dicunt τὸ ἐπ' ἐμοὶ εἶναι, *quod ad me attinet*, non, τὸ ἐπ' ἐμὲ εἶναι. *Thucyd.* VIII, 48. τὸ μὲν ἐπ' ἐκείνοις εἶναι. *Xenophon.* III. Histor. Graec. Cap. 5. §. 8. *Ed. Oxon.* ὥστε, τὸ μὲν ἐπ' ἐκείνοις εἶναι, ἀπολώλατε. Sed *omnes libri* hic habent scriptutam vulgatam, quae, si recta est, vix aliam interpretationem recipit, quam eam, quae a *Scholiaste* primo loco ponitur. Nec tamen eam magnopere probo; quod non facile ostendi posse credo, Graecos τὸ ἐπί τινα εἶναι dicere, pro *aduersus aliquem*. Plane particulae τὸ et εἶναι fauent sententiae *Antylli*. De pleonasmo τοῦ εἶναι, quem hic, et ad VIII, 48. adnotat *Scholiastes*, vid. *Stephan.* ad Corinth. artic. 29. et Append. ad Script. de Dialect. pag. 170. DVCK.

Τὸ ἐπὶ σφᾶς] Pro σφίσι. Abr. 396. GOTTL.

Τὸ ἐπὶ σφᾶς εἶναι] Εἶναι redundat; et σφᾶς pro σφίσιν, immo pro αὐτῷ, quia praecessit, ἐκέλευον αὐτόν. Tamen milites simul intelligas. BAVER.

Οὐκ ἔφη αὐτὸς στρ. ἀλλ' ἐκεῖνον] Manifesto discrimine ponit Nominatiuum in eo, quod de *se ipse* Cleon dicat, et Accusat. de eo, quod de *alio*. BAVER.

Ἐξανεχώρει τὰ εἰρημένα] *Thomas Magist.* exponit παρέβαινε. Melius *Scholiastes*. Τὰ εἰρημένα sunt illa, de quibus est in fine Cap. praecedentis. DVCK.

Αἴνου] Aenos vrbs, alio nomine Ἄψυνθος, ad Hebri ostia sita est: Prouinciae Rhodopae circa A. Chr. 367. *Ammiano* teste deputabatur. vid. *Aristot.* Pol. p. 154. *Schol.* Nicandri 44. a. *Athenaeum* 419. *Aelian.* de Animal. V, 6. *L. Chalcocondylas* IX, 257. Αἶνον πόλιν memorat, καὶ πρόσοδον ἀπὸ τῆς αὐτοῦ ταύτῃ ἁλικῆς. In *Annal. Turcicis* Ygnos et Meri Azam vocatur. v *Cantacuzenum* p. 581. 821. et *Annam Comnenam* p. 450. ibique pro ἄλλα rescribe ἀλλ' ἄττα ex *Ms. Coisliniano.* WASS.

tiones acciperentur, negabat verum dicere eos, qui nuntios afferebant. Cum autem illi, qui nuntios attulerant, *Athenienſes* hortarentur, vt, ſi fidem ſibi non haberent, aliquos exploratores *eo* mitterent, ipſe cum Theogene explorator ab Athenienſibus electus eſt. Ille vero, cum intelligeret, ſe coactum iri vel eadem dicere, quae illi, quos criminabatur, vel, ſi contraria dixiſſet, ſe mendacem viſum iri; Athenienſibus ſuadebat, quod eos ad bellum gerendum animis magis propenſis eſſe videret, vt nullos quidem exploratores *eo* mitterent, neque cunctando occaſionem praetermitterent: ſed, ſi vera ipſis viderentur ea, quae nuntiabantur, cum claſſe proficiſcerentur, vt viros illos expugnarent: et Niciam Nicerati *filium*, qui tunc dux erat, innuebat, *et ſubobſcure deſignabat*, et cum exprobratione dicebat, facile eſſe parata claſſe, ſi duces viri eſſent fortes, *eo* proficiſci, virosque in inſula interceptos expugnare; hocque ſe facturum, ſi gereret praeturam. Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 4. V. C. Varr. 329.

28. At Nicias, cum Athenienſes aliquantulum tumultuati eſſent aduerſus Cleonem, quod ne tunc quidem, ſi res facilis ipſi videretur, nauigaret; ſimul etiam, cum videret ipſum *Cleonem* ignauiam ſibi exprobrantem, * iuſſit ipſum aſſumtis quibus vellet copiis, quod ad ſe attineret, aggredi. Hic vero primo quidem exiſtimans, eum verbo tenus relinquere, paratus erat. Sed vbi cognouit, ipſum reuera cupere tradere, tergiuerſari coepit, et illum, non ſe, praetoria dignitate praeditum eſſe dixit: timore iam perculſus, ratus eum ſibi *praetura* cedere non auſurum. Nicias vero rurſus *idem* iubebat, et praetura ad Pylum cedebat, et Athenienſes teſtabatur. Illi vero (quemadmodum vulgus facere ſolet) quo magis Cleon nauigationem ſubterfugiebat, ac tergiuerſabatur, promiſſis ſtare recuſans, eo magis Niciae imperabant, vt praeturam *illi* traderet, illique acclamabant, vt nauigaret. Quamobrem *Cleon*, cum non poſſet amplius ſe expedire ex iis, quae dixerat, expeditionem ſuscipit. Et in mediam concionem progreſſus, dixit ſe non timere Lacedaemonios, et ſe nauigaturum, nullo de ciuium numero ſecum ducto; tantum cum Lemniis et Imbriis, qui aderant, aſſumtis etiam ** peltatis, qui ex Aeno venerant auxilio, et aliunde ſagittariis quadringentis. Cum his copiis dixit *ſe iturum* ad milites, qui ad Pylum

* Iuſſit eum, vt ſumtis copiis, ſi quas vellet, officio ipſius fungeretur. *Valla.* — ſumtis quibus vellet copiis, pro ea quidem, quae illis ſupperetiet, facultate, rem aggredi. *Steph.* Iubet, vt, quas velit copias ſumens, ſuo rem arbitratu gerat. *Niciam.* HVDS.
** *Vel*, cetratis. IDEM.

πέμπειν. Ἀπεσήμαινεν] ἀπεσκώπτων ἐδήλου. Ἐχθρὸς ὤν] τῷ Νικίᾳ δηλονότι. Καὶ ἐπιτιμῶν] ἐγκαλῶν, ἐπιμεμφόμενος, ὀνειδίζων. Τροθερυβησάντων] μετὰ θορύβου εἰπόντων. Τὸ ἐπὶ σφᾶς εἶναι ἐπιχειρεῖν] ἤτοι ἐπὶ τὰς ἐν τῇ Σφακτηρίᾳ· ἢ, μέρος τὸ ἐφ' ἑαυτῶν εἶναι. τὸ δὲ εἶναι, παρέλκει Ἀττικῶς. ἢ, ὡς Ἄντυλλος, ἐπὶ σφίσι, τοῖς στρατηγοῖς δηλονότι. Παραδωσείοντα] ἐφιέμενον παραδώσειν τῷ Νικίᾳ. Ἀνεχώρει] ἀντὶ τοῦ ἀνεδύετο. Ἀλλ' ἐκεῖνον στρατηγεῖν] ἀλλ' ἐκεῖνον δεῖν στρατηγεῖν. Καὶ ἐξίστατο] παρεχώρει. Καὶ ἐξανεχώρει] ἀντὶ τοῦ, ἀνεδύετο ποιεῖν ἅπερ ὑπέσχετο. ἀπέφευγεν. Οἱ γὰρ στρατιῶται] τῶν Ἀθηναίων. Διαβὰς πελτ. οἳ ἦσαν ἔκ τε Αἴνου βεβοηθηκ. καὶ ἄλλοθ. — τοξ.] Transpoſitum eſt τε, quod reſpondeat ſubiecto καὶ tali ordine: λαβὼν πελτασάς τε, οἳ ἦσ. ἔκ τε Αἴν. βεβ. καὶ ἄλλοθ. τοξ. BAVER.

Ἔδη] Conſer *Scholiaſt.* Ariſtoph. in Equit. v. 55. WASS.

Πρὸς τὲς ἐν Πύλῳ στρατιώτας] *Valla* vertit, *ſuper eos, qui ad Pylum eſſent:* vnde eum videri legiſſe πρὸς τοῖς ἐν Πύλῳ στρατιώταις adnotat *Stephanus.* Hanc lectionem confirmat auctoritas plerorumque *Aliorum*, et probat etiam *Aemil. Portus*, in poſtrema parte adnotationis ad hunc locum, quam omiſit *Hudſonus.* Supplementum illud interpretis, *ſe iturum*, valde friget, nec puto exemplum huiusmodi ellipſeos e *Thucydide* proferri poſſe. In *Cod. Caſſ.* recens corrector ſupra articulum τοῖς ſcripſerat vulgatam lectionem τὲς. Ἀποθανεῖν, quod paullo poſt videtur legiſſe *Valla* pro ἀποκτεινεῖν, nullus libet habet. Retinet etiam receptam ſcripturam *Thom. Magiſter* in βόλομαι, et firmat *Plutarchus* in Nicia pag. 964. qui κατακτενεῖν dicit. In verbis *Schol.* Ariſtoph. ad Equit. v. 55. ἐπηγγειλατο ἡμερῶν ἀριθμὸν, puto addendum κ', notam numeri, et legendum ἡμερῶν κ' ἀριθμὸν, vt in fine illius Scholii, et ad v. 1051. DVCK.

Πρὸς τὲς] Codd. τοῖς στρατ. vt vult Reisk. v. Abr. 400. GOTTL.

Ἔχων, πρὸς τὲς — στρατιώτας] debebat, πρὸς τοῖς στρατιώτας, praeter illos milites. Nam ἐκπλεύσας, quod ſuppleri poſſe vult Hudſ. non eſt in contexto: nec ſenſum habeat commodum, ſe ad *reliquos* milites nauigaturum. BAVER.

εἴκοσιν ἢ ἄξειν Λακεδαιμονίους [m] ζῶντας, ἢ [n] αὐτῷ [o] ἀποκτενεῖν. τοῖς δὲ Ἀθηναίοις ἐνέπεσε [p] μέν τι καὶ γέλωτος, τῇ κακοζηλίᾳ αὐτῷ, ἀσμένοις δ' ὅμως [q] ἐγίγνετο τοῖς σώφροσι τῶν ἀνθρώπων, λογιζομένοις [r] δυεῖν ἀγαθοῖν τῷ ἑτέρῳ τεύξεσθαι, ἢ Κλέωνος ἀπαλλαγήσεσθαι (ὃ μᾶλλον ἤλπιζον) ἢ, σφαλεῖσι γνώμης, Λακεδαιμονίους σφίσι [s] χειρώσεσθαι.

κθ'. Καὶ πάντα διαπραξάμενος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ ψηφισαμένων Ἀθηναίων αὐτῷ τὸν πλοῦν, τῶν [t] τε ἐν Πύλῳ στρατηγῶν ἕνα προσελόμενος Δημοσθένην, τὴν [v] ἀναγωγὴν [x] διὰ τάχους ἐποιεῖτο. τὸν δὲ Δημοσθένην προσέλαβε, πυνθανόμενος, τὴν ἀπόβασιν αὐτὸν ἐς τὴν νῆσον διανοεῖσθαι. οἱ γὰρ στρατιῶται, κακοπαθοῦντες [y] τῷ χωρίῳ τῇ ἀπορίᾳ, καὶ μᾶλλον πολιορκούμενοι ἢ πολιορκοῦντες, ἄρμηντο διακινδυνεῦσαι. καὶ αὐτῷ ἔτι ῥᾴμην καὶ ἡ νῆσος ἐμπρησθεῖσα [z] παρεῖχε. πρότερον μὲν γὰρ ὕσης αὐτῆς ὑλώδες [a] ἐπιτοπολὺ, καὶ ἄτριβες, διὰ τὴν [b] ἀεὶ ἐρημίαν, ἐφοβεῖτο, καὶ πρὸς τῶν πολεμίων τοῦτο ἐνόμιζε [c] μᾶλλον εἶναι. πολλῷ γὰρ ἂν στρατοπέδῳ ἀποβάντι ἐξ ἀφανοῦς χωρίου [d] προσβάλλοντας αὐτοὺς [e] βλάπτειν. σφίσι μὲν γὰρ τὰς ἐκείνων ἁμαρτίας, καὶ παρασκευήν, [f] ὑπὸ τῆς ὕλης, οὐκ ἂν ὁμοίως [g] δῆλα εἶναι· τῷ δὲ αὐτῶν στρατοπέδῳ καταφανῆ ἂν εἶναι πάντα τὰ ἁμαρτήματα, ὥστε προσπίπτειν [h] ἂν αὐτοὺς ἀπροσδοκήτως, ᾗ βούλοιντο. ἐπ' ἐκείνοις γὰρ εἶναι [i] ἂν τὴν ἐπιχείρησιν. [k] εἰ δ' αὖ ἐς δασὺ χωρίον βιάζοιτο ἐμέσῃ ἴσην, τοὺς ἐλάσσους, ἐμπείρους δὲ τῆς χώρας, κρείττους ἐνόμιζε τῶν [l] πλεόνων ἀπείρων· λανθάνειν τε ἂν τὸ [m] ἑαυτῶν στρατόπεδον, πολὺ ὄν, διαφθειρόμενον, οὐκ ὄψεως τῆς προσόψεως, ᾗ [n] χρὴν ἀλλήλοις ἐπιβοηθεῖν.

λ'. Ἀπὸ δὲ τοῦ Αἰτωλικοῦ πάθους (ὃ διὰ τὴν ὕλην μέρος τι ἐγένετο) [o] οὐχ ἥκιστα αὐτὸν ταῦτα ἐσῆει. τῶν δὲ στρατιωτῶν ἀναγκασθέντων διὰ τὴν ξενοχωρίαν τῆς νήσου, τοῖς ἐσχάτοις [p] προσίσχοντας ἀριστοποιεῖσθαι διὰ προφυλακῆς, καὶ ἐμπρήσαντός τινος [q] κατὰ μικρὸν τῆς ὕλης ἄκοντος, καὶ ἀπὸ τούτου πνεύματος ἐπιγενομένου, τὸ πολὺ αὐτῆς [r] ἐλαθε καυθέν. ἔτω δή, τός τε Λακεδαιμονίους μᾶλλον κατιδὼν πλείους ὄντας, ὑπονοῶν πρότερον, ἐλάσσοσι τὸν σῖτον αὐτῷ ἐσπέμπειν, τότε [s] ὡς ἐπ' ἀξιόχρεων τοὺς Ἀθηναίους μᾶλλον σπουδὴν ποιεῖσθαι, τήν τε νῆσον εὐαποβατωτέραν ἐοῦσαν, τὴν ἐπιχείρησιν παρεσκευάζετο,

[m] ζῶντας deest *Ar.* Mosqu. [n] Scilicet, ἐν τῇ νήσῳ τῇ Σφακτηρίᾳ. *Ac. Port.* [o] Ἀποθανεῖν *Valla. Huds.* [p] Μὲν omittunt *Gr. Reg.* [q] Ἐγίνετο *C.* [r] Δυεῖν *C. Aug.* [s] Χειρώσασθαι Aug. Mosqu. et cum superscripta emendatione rec. manus σεσθαι *Cass.* [t] Τε deest *C. Dan.* [v] Ἀγωγὴν *Cass.* Aug. [x] Διατάχους *Ald. Flor. Bas. Stephan.* 1. Mosqu. διὰ τάχους *Dan.* [y] Supra enim dixit: ἐπίπονος δ' ἦν τοῖς Ἀθηναίοις ἡ φυλακὴ, εἴτε τῆς ἀπορίας καὶ ὕδατος etc. *Huds.* [z] Παρέσχε *Marg. Ar. Cl. Gr. Reg. Cass.* Aug. [a] Ἐπὶ τὸ πολὺ *Ar.* Ἐπὶ πολὺ *C.* Ἐπὶ τὸ πολὺ *Cass.* Aug. Ἐπὶ τοπολὺ *Gr.* [b] Αἰεὶ *Ald. Flor.* Mosqu. [c] Εἶναι μᾶλλον *C.* Ἐνόμιζε μᾶλλον τοῦτο εἶναι *Reg.* [d] Προσβαλόντας *Ar. C.* Mosqu. [e] Βαλλειν *Marg.* [f] Ἀπὸ *Ar.* Mosqu. [g] Εἶναι δῆλα *C. Dan.* Mox τῷ δ' αὐτῶν *Gr.* [h] Ἂν deest *Gr.* Mosqu. προσπίπτ. Aug. sed corr. προσπτ. a m. 2. [i] Ἂν omittunt *Ald. Gr. Huds.* Non omittit hic *Gr.* τὰρ ἂν εἶναι *Cass.* Aug. [k] Εἰ δ' ὄν ἐς *Gr.* [l] Πλειόνων *Ar.* [m] Ἑαυτῶ *C.* [n] Ἐχρῆν *C.* [o] Οὐχήκιστα *Ar. C. Ald. Flor. Bas.* [p] Προσίσχοντες *Cl.* Προσχόντες in marg. Προϊσχοντας, et manu rec. inter versus προσι *Cass.* Aug. ibid. corr. a m. 2. in προσίσχ. [q] Καταμικρὸν *Ald. Flor. Bas. Steph.* 1. [r] Ἔλαθεν *Cass.* Aug. [s] Supple δύναμιν. *Huds.* Mox τῇ τε νῆ. Mosqu.

Ἀποκτενεῖν] Var. L. ἀποθανεῖν respondent ei, quod sequatur, sperasse Athenienses, se αὐτῷ ἀπαλλαγήσεσθαι· et sententia ipsa similis fuerit professioni Laetorii apud Liu. L. 2, 56. Aut in conspectu vestro *emoriar*, aut perferam legem. Sed haud dubie praeferendum ἀποκτενεῖν, propter verbum prius, et collocationem particulae ἢ· ἢ ζῶντας ἄξειν. DAVER.

Ἐνέπεσε] Huc etiam spectat *Scholiast.* Aristoph. ad Equit. v. 1051. WASS.

Κακοζηλίᾳ] *Plutarchus* in libello de Herodoti malignitate *Thucydidem* laudat, quod hoc Cleonis vitium κακοζηλίαν maluit appellare, quam θρασύτητα aut μανίαν. *Acacius.* HVDS.

Δυεῖν] Antea δυοῖν. WASS. Praeter vnum librum in ceteris omnibus tam scriptis, quam editis, est δυοῖν. quod et alibi habet *Thucydides*; etsi scriptura plerumque variat. DVCK.

Δυεῖν] Dubitandum, an veteres Attici ita scripserint: est in plerisque δυοῖν. GOTTL.

Πολλῷ] Abresch. legi vult: πολλᾷ, multis modis. Sic et Reisk. v. Abr. p. 401. Heilm. tamen expressit: die (Feinde) aus so versteckten Gegenden dem zahlreichsten Kriegsheere grossen Abbruch thun könnten; quod melius placet. GOTTL.

Ἁμαρτήματα] Vocantur ἁμαρτήματα, id est, errores, vel peccata, quae temeritate aut alia nostra culpa accidunt infortunia; vel, quae inconsulte suscepta non succedunt. Sunt qui interpretentur *offensiones*. STEPH.

Προσόψεως] Idem h. l. πρόσοψις, quod πρόοψις, i. e. ἡ εἰς τὸ πρόσω ὄψις, prospectus. vid. Abr. 401. GOTTL.

Ἧι χρὴν ἀλλ. Ἰταβ.] Vsitatius, etiam tali contexto, χρὴν. DAVER.

Τῶν δὲ] Resp. τῷ μὲν, c. 29. v. 9. Abr. 403. GOTTL.

Τῶν δὲ] Primo illud τῶν μὲν non est in contexto vs. 9. neque vero vllo pacto eo trahatur τῶν δὲ nec vero opus sit. DAVER.

Προσίσχοντας] *Cl.* προΐσχοντες, in marg. vero προσχόντες. vid. *Indicem.* WASS. Non est mutandus casus participii in nominatiuum. Vid. ad Cap. IV. huius libri. DVCK.

Ἔλαθε καταυθέν] Per imprudentiam, inscientiam, combusta est Silua. v. Anim. ad Alc. sec. princ. vbi exempla e Platone. Heilmann. che man sichs verfahe. GOTTL.

erant, *et* intra viginti dies, aut Lacedaemonios viuos adducturum, aut illic interfecturum. Tunc autem leuitas hominis, et inanis eius oratio risum aliquomodo mouit, iucunda tamen accidit viris prudentibus, considerantibus se alterum e duobus bonis adepturos, aut se Cleonis importunitate liberatum iri (quod magis sperabant,) aut, si opinione sua frustrati fuissent, *illum* Lacedaemonios in suam potestatem redacturum. Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 4. V. C. Varr. 329.

29. Cum autem res omnes ad expeditionem necessarias in concione peregisset; et Athenienses expeditionem suis suffragiis ipsi decreuissent, ipseque Demosthenem, vnum ex ducibus, qui ad Pylum erant, sibi collegam adiunxisset, e vestigio discessit. Demosthenem autem *ideo* collegam sibi adiunxit, quod audiret ipsum in animo habere, exscensum ex nauibus in insulam facere. Milites enim loci inopia grauiter pressi, et obsessi potius quam obsidentes, ad periclitandam belli fortunam animis erant propensi. Praeterea ipsa insula incendium passa ipsi vires addidit. nam cum prius esset magna ex parte syluosa et inuia, propter perpetuam solitudinem, *eam* formidabat, atque *hoc* pro hostibus magis facere putabat. nam in magnas copias ex nauibus in terram egressas illos ex locis abditis irruptionem facturos, et multa detrimenta sibi daturos *intelligebat*. Sibi vero illorum errata, et apparatum, propter syluam, non perinde perspicua fore; suarum vero copiarum omnia peccata *hostibus* manifesta fore: quamobrem illos ex improuiso, quacunque essent, impressionem in se facturos. nam hostem inuadendi arbitrium penes illos futurum. Quod si manus in locis densis per vim conferere contenderet: illos, qui essent pauciores, sed locorum peritiores, longe meliore conditione rem gesturos arbitrabatur, quam illos, qui numero superiores essent, at locorum imperitiores. Praeterea suum exercitum, qui numerosus erat, clam profligatum iri, suis erepta facultate prospiciendi, qua parte alii aliis mutuam opem ferre possent.

30. Haec autem potissimum ob cladem Aetolicam (quam magna ex parte propter syluam acceperat) in mentem ipsi veniebant. Cum autem milites propter insulae angustias ad extremas eius oras, prandii parandi causa, adhibita custodia accedere coacti fuissent, et quidam *ex illorum numero* syluam paulatim incendisset inuitus, posteaque ventus excitatus fuisset; magna eius pars hostibus infensis est cremata. Sic igitur *Demosthenes* facilius conspicatus Lacedaemonios, qui plures erant, *quam arbitrabatur*, cum prius commeatum ad pauciores illuc transmitti suspicaretur, tunc *adhortatus est* Athenienses ad maiorem diligentiam adhibendam, vtpote aduersus *copias* minime contemnendas, et in insulam ex nauibus facilius descendi posse *demonstrabat;* et ad eam inuadendam se praeparabat, sociales copias ex

κινδυνεῦσαι] παράβολόν τι διαπράξασθαι. Καὶ αὐτῷ ἔτι] αὐτῷ τῷ Δημοσθένει προθυμίαν ἐνεποίησεν, ἢ ἐπέρωσεν. Αὐτὸς βάλλειν] τὸς Λάκωνας ὀκνοῦντι. Σφίσι μὲν γὰρ] σφίσι τοῖς Ἀθηναίοις. Ἐκείνων ἁμαρτίας] ἐκείνων τῶν Λακεδαιμονίων. Τὰ δὲ αὐτῶν σφαλοῦσθε] αὐτῶν τῶν Ἀθηναίων. Ὥστε προσπίπτειν ἂν αὐτὸς] τοῖς Ἀθηναίοις ὀκνοῦντι προσπίπτειν τὰς Λακεδαιμονίας. Ἐπ' ἐκείνοις γὰρ εἶναι ἂν] αὐτὸς τὰς Λάκωνας ἐπ' ἐκείνοις τοῖς Λακεδαιμονίοις. Ὁμῶς ἰέναι] ἀντὶ τοῦ, εἰς χεῖρας, καὶ πλησίον, ἤτοι συνάψειν μάχης. Τῶν πλείονων ἀπείρων] τῶν Ἀθηναίων. Οὐκ ἄσης τῆς προσόψεως] τῆς θεωρίας. Ὁ δὲ διὰ τὴν ὄψιν μᾶλλον] τῷ πάθει ὀκνοῦντι. Τῶν δὲ στρατιωτῶν] τῶν Ἀθηναίων στρατιωτῶν. Τές τε Λακεδαιμονίες μᾶλλον κατιδών] ὁ Δημοσθένης ὀκνεῖν. Τὸν σῖτον αὐτῦ] τὸ αὐτοῦ, τοπικὸν ἐπίρρημα. καὶ Ὅμηρος, αὐτῦ ἐρυκακέειν. Κλέων δὲ ἐκείνῳ] τῷ Δημοσθένει. Καὶ ἅμα

Αὐτῦ] Ἐν τῷδε τῷ τόπῳ. v. Abr. 403. Reisk. legit αὐτὸς. Sed αὐτοῦ iungendum cum ἐλάσσοσιν, quod αὐτῦ non adhibeatur in motu, Abiesch. putat. GOTTL.

Αὐτῦ] i. e. αὐτόσε, ἐκεῖσε, in illum locum. Nempe et ἐκεῖ saepius ponitur pro ἐκεῖσε. V. Ind. Ita c. 74. ἅπαπερ — ἄχμητο, vbi i. e. quo — abire voluissent. Ab ἐλάσσοσι pendere nullo modo potest; nam primo quo sensu? Immo nullo plane: deinde αὐτοῦ legendum sit. Nec tamen sensum habeat. Forte leg. αὐτὸς, et ante τότε exciderit. BAVLR.

Ἀξιόχρεων] Acac. πρᾶγμα. Hudf. δύναμιν, interpretatio recepta δυναμιν intelligit. v. Abr. de structurae ordine p. 402. qui iubet cum ἐπιχείρησιν. GOTTL.

Ἀξιόχρεων] Sc. τι. Ad ἐπιχείρησιν referri cum Abr. contorte sectante, non patitur structura verborum. Quid enim facias illis verbis: τὴς Ἀθην. στ. πειρᾶσθαι; vnde pendeant; Et vero nimis diuultum ac remotum est a vocab. ἐπιχείρησιν, quam quo ἀξιόχρ. referatur. BAVLR.

στρατιάν τε [t] μεταπέμπων ἐκ τῶν ἐγγὺς ξυμμάχων, καὶ τὰ ἄλλα ἑτοιμάζων. Κλέων δὲ, ἐκείνῳ τε προπέμψας ἄγγελον, ὡς ἥξων, καὶ ἔχων στρατιὰν, ἣν ἠτήσατο, ἀφικνεῖτο ἐς Πύλον· καὶ ἅμα γενόμενοι, πέμπουσι πρῶτον [u] ἐς τὸ ἐν τῇ ἠπείρῳ στρατόπεδον κήρυκα, [x] προκαλούμενοι, εἰ βούλοιντο ἄνευ κινδύνου τοὺς ἐν τῇ νήσῳ ἄνδρας σφίσι τά τε ὅπλα καὶ σφᾶς αὐτοὺς κελεύειν παραδόντας, [y] ἐφ' ᾧ φυλακῇ τῇ μετρίᾳ τηρήσονται, ἕως ἄν τι περὶ τῶν πλέονος ξυμβῶσιν.

λα'. Οὐ προσδεξαμένων [z] δὲ αὐτῶν, μίαν μὲν ἡμέραν ἐπέσχον, [a] τῇ δ' ὑστεραίᾳ [b] ἀνήγαγον μὲν, νυκτὸς ἐπ' ὀλίγας ναῦς τὰς ὁπλίτας πάντας ἐπιβάντες· πρὸ δὲ τῆς ἑῴου ὀλίγου ἀπέβαινον [c] τῆς νήσου ἑκατέρωθεν, ἔκ τε τοῦ πελάγους καὶ [d] πρὸ τοῦ λιμένος, ἑκατὸν ὁπλῖται μάλιστα ὄντες ὁπλῖται· καὶ ἐχώρουν δρόμῳ ἐπὶ τὸ πρῶτον φυλακτήριον τῆς νήσου. ὧδε γὰρ διετετάχατο. ἐν ταύτῃ μὲν τῇ πρώτῃ φυλακῇ ὡς τριάκοντα ἦσαν ὁπλῖται, μέσον δὲ καὶ ὁμαλώτατόν τε καὶ περὶ τὸ ὕδωρ οἱ πλεῖστοι αὐτῶν καὶ Ἐπιτάδας ὁ ἄρχων [e] εἶχε. μέρος δέ τι οὐ πολὺ αὐτοῦ [f] ἔσχατον ἐφύλασσε τῆς νήσου [g] τὸ πρὸς τὴν Πύλον, ὃ ἦν ἔκ τε θαλάσσης ἀπόκρημνον, καὶ ἐκ τῆς γῆς ἥκιστα ἐπίμαχον. καὶ γάρ τι καὶ [h] ἔρυμα αὐτόθι ἦν παλαιὸν, [i] λίθων λογάδην πεποιημένον· [k] ὃ ἐνόμιζον σφίσιν ὠφέλιμον ἂν εἶναι, εἰ [l] καταλαμβάνοι ἀναχώρησις [m] βεβαιοτέρα. ἕτω μὲν τεταγμένοι ἦσαν.

λβ'. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τοὺς μὲν πρώτους φύλακας, οἷς ἐπέδραμον, εὐθὺς διαφθείρουσιν, ἔν τε ταῖς εὐναῖς, ἔτι ἀναλαμβάνοντας τὰ ὅπλα. καὶ λαθόντες τὴν ἀπόβασιν, οἰομένων αὐτῶν τὰς ναῦς κατὰ τὸ ἔθος [n] εἰς ἔφορμον τῆς νυκτὸς πλεῖν. ἅμα δὲ ἕῳ γιγνομένῃ, καὶ ὁ ἄλλος στρατὸς [o] ἀπέβαινον, ἐκ μὲν νεῶν [p] ἑβδομήκοντα, καὶ ὀλίγῳ πλείονων, πάντες, πλὴν Θαλαμιῶν, ὡς ἕκαστοι ἐσκευασμένοι· τοξόται τε ὀκτακόσιοι, καὶ πελτασταὶ ὀκ [q] ἐλάσσους [r] τούτων. [s] Μεσσηνίων τε οἱ βεβοηθηκότες, καὶ [t] οἱ ἄλλοι, ὅσοι περὶ Πύλον κατεῖχον, πάντες, πλὴν τῶν ἐπὶ τοῦ τείχους φυλάκων. Δημοσθένης [v] δὲ τάξαντος, διέτησαν κατὰ διακοσίους [x] τε καὶ πλείους, [y] ἔστι δ' ἣ ἐλάσσους, τῶν χωρίων τὰ [z] μετεωρότατα λαβόντες,

[t] Pro μεταπεμπόμενος. *Ac. Port.* [u] Ἐς τὸ desunt *Gr.* Antea εἰς Πύλ. Mosqu. [x] Προκαλούμενον *Reg.* [y] Ἐφῷ *Ar. C. Ald. Flor. Baf.* Aug. *Caff.* et hic τηρήσοντας. Mox συμβῶσιν Aug. [z] Δὲ καὶ μίαν *Marg. Gr. Ald. Flor. Baf. Reg.* Mosqu. [a] Τῇ δὲ ὑστ. *Gr.* [b] Ἀνηγάγοντο *Cl. Gr. Reg. Caff. Steph.* 2. *Baf.* Aug. [c] Τὴν νῆσον *C.* Antea ὀλίγων Mosqu. [d] Πρὸς τὸ λιμ. *Cl. Gr.* πρὸ τὸ λ. *Cl.* in marg. πρὸς τὸ λ. *Reg. Caff.* Aug. Mox ὁπλῖται Mosqu. [e] Ἦρχε *Dan.* [f] Τὸ ἔσχατον *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Baf. Reg. Caff. Dan.* Aug. [g] Τὸ deeſt *Gr.* Mox ἐκ τῆς θαλ. Mosqu. [h] Sic ex emend. pro ἕρυμα *Caff.* Καὶ καὶ τὸ ἕρυμα Mosqu. [i] Λίθων *Gr.* [k] Ὃ deeſt *C. Dan.* mox ἂν δ. Mosqu. [l] Καταλαμβάνει *Reg. Gr.* ſed in hoc emendatum erat καταλαμβάνοι. [m] Βεβαιοτέρα *Ar. C. Cl. Caff.* Mosqu. Aug. In *Reg.* ita rec. manu inter verſus erat. [n] Εἰς deeſt *Dan.* et mox ὁ ante ἄλλος. [o] Ἐπέβαινον *Ar. C. Ald. Baf. Steph.* 1. *Reg. Caff. Gr.* Aug. [p] Ὀγδοήκοντα *C. Dan.* Ἐκ μὲν τ. νεῶν Mosqu. [q] Ἐλάττους *C.* [r] Τότων deeſt *Ar.* [s] Μεσσηνίων *C. Mosc.* τὸ Mosqu. [t] Οἱ deeſt *Caff.* Mosqu. Aug. [v] Τε *Ar.* Mosqu. [x] Τε abeſt *C. Dan.* [y] Ἔστιν *Caff.* Aug. [z] Μετεωρότερα *Dan.* Μετέωρα Mosqu.

Ἀνήγαγον] Sic et Lib. III. Cap. 15. accipiunt ἀναγαγόντες. Hic quum optimi *Mſſ.* habeant ἀνηγάγοντο, eoque et *Thucydides*, et alii omnes frequentius vtantur, nulla cauſa eſt, cur id praeferri non debeat. *Pollux*, *Suidas*, et *Heſychius* non habent ἀνάγειν hac ſignificatione. Paullo poſt etiam probanda videtur eorumdem *Codd.* ſcriptura πρὸς τῷ λιμένος. III, 21. πρός τε Πλαταιῶν. IV, 130. περιπλεύσαντες ἐς τὸ πρὸς Σκιώνης. DVCK.

Ἀνήγαγον] Defendit Abr. p. 404. contra Duckerum, volentem ἀνηγάγοντο. GOTTL.

Ἀνήγαγον] Exempla Abreſchio allata omnia habent accuſat. qui tamen et hic per Ellipſin facile ſuppleatur, vt Liu. ſimpliciter ſaepe, *ducere ad hoſtem*, ſcil. exercitum; *mouere*, ſc. caſtra. BAVER.

Μέρος αὐτοῦ] Cum referri non poſſit αὐτοῦ, niſi ad Epitadam, durius. Sign. partem *militum* eius. Forte leg. αὐτὸ ἔσχ. ipſam oram. BAVER.

Ἐπίμαχον] Vid. *Thom. Magiſt.* h. v. Sic mox Cap. 35. et ſupra Cap. 4. DVCK.

Λίθων λογάδ. πεποιημένον] i. e. ἐκ λίθων et λογάδην refertur non ad πεποιημένον, quod ſenſu careat, niſi legeris, πεποιημένην quod rurſus tamen haud congruerit τῷ λογάδην. Quia durius tamen ſit, λίθων λογάδην iungi, quaſi aduerb. ſit pro adiectiuo; iungere liceat λογάδην πεποιημένον λίθων, factum e lapidibus, ita, vt legerentur. BAVER.

Βεβαιοτέρα] *Valla* et *Portus* ſequuti ſunt alteram lectionem βιαιοτέρα, quorum ſententiae accedo. Nam καταλαμβάνειν fere dicitur de malis et calamitatibus. II, 18. ὁπότε πόλεμος καταλάβοι. Ibid. 54. ἢν δέ γε ποτὲ ἄλλος πόλεμος καταλάβῃ. IV, 20. πρίν τι ἀνήκεσον διὰ μέσου γενόμενον ἡμᾶς καταλαβεῖν. DVCK.

Βεβαιοτέρα] Abr. probat Duck. qui βιαιοτέρα legendum cenſet. GOTTL.

Βεβαιοτέρα] Res ipſa poſtulat, legi βιαιοτέρα. Quippe in βεβαιοτέρα, i. e. ἀσφαλεστέρα, firmiori receptu, quid opus erat illis telis? BAVER.

Τὰς μὲν] Ordinem conſtituit Abr. 404. GOTTL.

Διαφθείρ.] Abreſchiana traiectione nil opus eſt; neque et verborum ordinis conſtitutio intertur. Aut καὶ ſupplendum ante ἔτι ἀναλ. aut forte excideris, et pro ἤ accipiatur. Aut loco motum eſt, quem occupare non debebat ante λαθόντες, quia nil verbi redditur participio, ponatur ante ἔτι. Tamen λαθόντες pendere poſſit a διαφθείρουσιν· etſi tunc καὶ redundet. Nam ἦσαν durius ſuppleatur. BAVER.

locis vicinis accersens, et caetera praeparans. Cleon igitur nuntio ad illum praemisso, per quem illi significaret se venturum, cum copiis, quas petierat, Pylum peruenit. Et cum in vnum locum conuenissent, ante omnia caduceatorem ad hostium castra in continente posita miserunt, * vt illos prouocarent, si vellent imperare suis militibus in insula interceptis, vt sine periculo et arma et se ipsos sibi traderent, ea conditione, vt custodia tolerabili seruarentur, donec aliquid de rerum summa transactum esset. Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 4. V. C. Varr. 329.

31. Sed cum illi conditionem istam non accepissent, vnum quidem diem supersederunt; postridie vero, noctu quidem discesserunt, omnibus militibus in paucas naues impositis: at paulo ante auroram, ab vtraque insulae parte, et a pelago, et a portu, ex nauibus in terram descenderunt, milites circiter octingenti. cursuque ad primum hostium praesidium in insula collocatum contenderunt. Sic enim *Lacedaemoniorum milites* erant dispositi. In hoc primo praesidio milites erant circiter triginta: praesidium vero in media et planissima parte, et prope aquam collocatum, illorum plerique cum Epitada duce tenebant. Quaedam vero ipsius *Epitadae* non magna manus custodiebat extremam insulae partem, quae Pylum spectabat; quae *pars* et a mari praerupta erat, et a terra minime oppugnari poterat. nam et castellum quoddam vetustum ex saxis passim lectis constructum illic erat: quod sibi profuturum putabant, si qua maiore vi se recipere cogerentur. atque ita quidem dispositi erant.

32. Athenienses vero, custodes, quos in prima statione collocatos cursu inuaserunt, confestim interfecerunt, *eos* in cubilibus et adhuc arma capientes *nacti*. Nam in terram ex nauibus clam descenderant, illis opinantibus naues ex consuetudine ad stationem noctu commeasse. Sed simul atque dies illuxit, reliquus etiam exercitus in terram descendit, et ex nauibus paulo pluribus quam septuaginta, omnes, praeter Thalamios, armati *prodierunt*; et octingenti sagittarii, et peltastae his non pauciores: et Messenii, qui auxilium tulerant, et caeteri omnes, quotquot circa Pylum *aliqua loca* tenebant, exceptis custodibus, qui in munitionibus erant. ** Hi autem a Demosthene variis in partibus instructi fuerunt, ita vt in singulis duceni, et plures, in nonnullis etiam pauciores essent: occupatis locis superio-

* Scisitatum, si velint etc. *Acacius.* HVDS. ** Hi a Demosthene dispositi, inter se distabant duceni, et eo plures, alicubi pauciores, occupatis locorum cacuminibus, vt hostes etc. *Valla.* IDEM.

γενόμενοι] ἦγεν, συνελθόντες ὁ Κλέων καὶ ὁ Δημοσθένης. Ἐς τὸ ἐν τῇ ἠπείρῳ στρατόπεδον κήρυκα] τῶν Λακεδαιμονίων. Ἐφ' ᾧ] ἀντὶ τοῦ, ὥ χάριν. Τῇ μετρίᾳ] ἦγεν φιλανθρώπῳ. Περὶ τὸ πλέονος ξυμβαθῇ] ἦγεν, περὶ σπονδῶν σύμβασις γένηται, ὡς ἂν εἰ ἔλεγε, καὶ περὶ τῶν ἄλλων πραγμάτων, ἕως τέλειοι σπονδαὶ γένωνται, καὶ παντὸς τοῦ πολέμου ἀπαλλαγή. Καὶ ἐχώρουν δρόμῳ] ἦγεν ἔσπευδον. Ἐπὶ τὸ πρῶτον φυλακτήριον τῆς νήσου] δραμόντες ἐπέθεντο τοῖς πρώτως φυλάσσουσιν. Ὧδε γὰρ διετετάχατο] διατεταγμένοι καὶ μεμερισμένοι ἦσαν οἱ ἐν τῇ νήσῳ. Ἐν ταύτῃ μὲν τῇ πρώτῃ φυλακῇ] πρώτην φυλακὴν φησὶν αὐτὰς τὰς φύλακας. ἐπιφέρει γάρ, ὅτι τρία τάγματα ἦσαν Λακεδαιμονίων τὰ φυλάττοντα τὴν νῆσον. Ἓν μὲν, ἐν τῷ ἄκρῳ τῆς νήσου, πρὸς τὸ πέλαγος· ἕτερον δὲ, ἐν τῷ ἄκρῳ τῷ πρὸς τὸν λιμένα. ἕτερον δὲ, ἐν τῷ μέσῳ τῆς νήσου, ὅπου τὸ ὕδωρ· πρώτην ὖν φυλακὴν λέγει τὴν πρὸς τὸ πέλαγος. Μέσου δὲ καὶ ὁμαλώτατόν τε] ἔνδα (φησὶν) ἦν τὸ ὁμαλὸν καὶ ἰσοπεδον καὶ ὃκ ἐν ὕψει κείμενον τῆς νήσου μέρος. Ὃ ἦν ἔκ τε θαλάσσης] ἔπερ (φησὶ) μέρος τὸ ἔσχατον, καὶ προέχον ἐπὶ τὴν Πύλον, τραχύ τι ἦν καὶ δύσβατον. Καὶ γάρ τι καὶ ἔρυμα αὐτόθι ἦν] φρούριον. Λογάδην πεπυκνωμένον] ἐπιλέκτως. Οἳς ἐπεδραμον] ἦγεν καθ' ὧν. Καὶ λαθόντες τὴν ἀπόβασιν] λαθραίαν ποιήσαντες. Ὡς ἕκαστοι ἐσκευασμένοι] ἦγεν ὡπλισμένοι. Μεσσηνίων τε οἱ βεβοηθηκότες] οἱ παραγενόμενοι τῷ Δημοσθένει ἐξ ἀρχῆς εἰς βοήθειαν. Διέσησαν] ἐτάχθησαν μεμερισμένως. Ἀλλ' ἀμφίβολοι] ἑκατέρωθεν βαλλόμενοι. πανταχόθεν. Τῷ κλήθει] ὑπὸ τῶ πλήθους.

Ἔτι] Excidit καὶ ante ἔτι. vt Abresch. et Reisk. p. 405. GOTTL.

Καθέντες] Sc. ἦσαν. IDEM.

Πλὴν Θαλαμίων] Thalamii infimus remigum ordo, medius Zugitae, superior vero Thranitae. Vide *Palmerium* in Gr. Auct. p. 176. et *Scheffer*um de Militia Nauali Lib. II. Cap. 2. HVDS. Item *Meibomium* in Libello de Fabrica Triremium, et, qui eum confutauit, *Oppelium*, id est, *Scheffer*um. Quod in *Suida* v. Θαλαμακεῖς legitur, ἡ δὲ ἄνω Θρανῖται. ἡ Θρανίτης ὁ πρὸς τῇ πρῴρᾳ, vel corruptum, vel negligenter e *Scholiaste* Aristophanis ad Ran. v. 1106. descriptum est: nam hic ita scribit, ἡ δὲ ἄνω Θρανῖται. Θρανίτης ὖν, ὁ πρὸς τῇ πρύμνᾳ· ζυγίτης, ὁ μέσος· Θαλαμίτης, ὁ πρὸς πρῴρᾳ. Et sic ipse *Suidas* deinde in Θρανίτης. DVCK.

Ἐλάσσους] *Cod. C.* ἐλάττους perperam. Noster semper cum σσ. *Sophocles* Elect. 1004. ἔλαττον, sed raro. *Aeschylus* opinor numquam: semel Agam. 1240. εὖ πράττειν. *Alexis* bis terque. WASS.

ὅπως [a] ἐπιπλείσῃ ἀπορίᾳ ἢ τοῖς [b] πολεμίοις, πανταχόθεν [c] κεκυκλωμένοις, καὶ μὴ [d] ἔχωσι, πρὸς ὅ, τι ἀντιτάξωνται, ἀλλ' ἀμφιβόλοι [e] γίγνωνται τῷ πλήθει, εἰ μὲν τοῖς πρόσθεν ἐπίοιεν, ὑπὸ τῶν κατόπιν βαλλόμενοι, εἰ δὲ τοῖς πλαγίοις, ὑπὸ τῶν ἐκατέρωθεν παρατεταγμένων. [f] κατὰ νώτου τε ἀεὶ ἔμελλον αὐτοῖς, ἢ χωρήσειαν, οἱ πολέμιοι ἔσεσθαι ψιλοὶ, καὶ οἱ ἀποτεταγμένοι τοξεύμασι καὶ ἀκοντίοις καὶ λίθοις καὶ σφενδόναις, ἐκ πολλῆς ἔχοντες ἀλκήν. οἷς [g] μηδὲ ἐπελθεῖν [h] οἷόν τε ἦν. φεύγοντές τε γὰρ [i] ἐκράτουν, καὶ ἀναχωροῦσιν ἐπέκειντο. [k] τοιαύτῃ μὲν γνώμῃ ὁ Δημοσθένης [l] τότε πρῶτον τὴν ἀπόβασιν ἐπενόει, καὶ ἐν τῷ ἔργῳ ἐτάξεν.

λγ'. Οἱ δὲ περὶ τὸν Ἐπιτάδαν, καὶ ὅπερ ἦν πλεῖστον τῶν ἐν τῇ νήσῳ, ὡς εἶδον τό τε πρῶτον Φυλακὴν ἐφθαρμένην, καὶ στρατὸν σφίσιν ἐπιόντα, ξυνετάξαντο, καὶ τοῖς ὁπλίταις τῶν Ἀθηναίων ἐπῆσαν, βαλόμενοι [m] ἐς χεῖρας ἐλθεῖν. ἐξ ἐναντίας γὰρ ὅτοι κάθεζήκεσαν, ἐκ πλαγίου δὲ οἱ ψιλοὶ, καὶ κατὰ [n] νώτου. τοῖς μὲν ἐν ὁπλίταις ἐκ ἠδυνήθησαν προσμίξαι, διὰ τὴν σφετέραν ἐμπειρίαν χρήσασθαι. οἱ γὰρ ψιλοὶ ἐκαλέφαθεν βάλλοντες ἔργον, καὶ ἅμα ἐκεῖνοι [o] ἐπ' ἀντεπήεσαν, ἀλλ' ἠσύχαζον. τοὺς δὲ ψιλοὺς, ἢ μάλιστα αὐτοῖς [p] προσθέοντες προσκέοιντο, ἔτρεπον, καὶ [q] οἱ ὑποστρέφοντες ἠμύοντο, ἄνθρωποι κόφως [r] τε ἐσκευασμένοι, καὶ [s] προλαμβάνοντες ῥᾳδίως τῆς φυγῆς, χωρίων τε χαλεπότητι, καὶ ὑπὸ τῆς πρὶν ἐρημίας τραχέων ὄντων· ἐν οἷς οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐκ [t] ἐδύναντο διώκειν, ὅπλα ἔχοντες.

λδ'. Χρόνον μὲν δὴ τινὰ ὀλίγον ἔτω πρὸς ἀλλήλους ἠκροβολίσαντο. τῶν δὲ Λακεδαιμονίων ἐκέτι ἐξέως ἐπεκθεῖν, ἢ προσπίπτοιεν, δυναμένων, [v] γνόντες αὐτὸς οἱ ψιλοὶ βραδυτέρως ἤδη ὄντας [x] τῷ ἀμύνεσθαι, καὶ αὐτοὶ τῇ τε ὄψει τῶν θαρσεῖν τὸ πλεῖστον εἰληφότες, πολλαπλάσιοι φανόμενοι, καὶ ξυνειδισμένοι μᾶλλον μηκέτι δεινὸς αὐτὸς ὁμοίως σφίσι φανεσθαι, ὅτι ἐκ εὐθὺς ἄξια τῆς προσδοκίας

a Ὅτι πλείσῃ *Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Caſſ. Gr.* Aug. Ἔτι et cum ſuperſcripta emendatione recentis manus ὅτι, πλείσῃ *Reg.* b Ἐναντίοις *Dan.* c Κεκυκλωμένοις *Marg. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ.* Aug. Κυκλωμένοις *C. Dan.* Κεκυκλωμένοις *Reg. Caſſ.* d Sic quoque *Caſſ.* Correctior recens ſuper ω ſcripſerat ου. Et in *Gr.* in textu ex ἔχωσι factum erat ἔχουσι. Ἔχουσι Mosqu. et τάξωνται. e Γίνωνται *Ar.* Γίνοιντο *Reg.* f Κατὰ νῶτά τε καὶ ἀεὶ *Ar. C. Dan.* Mosqu. id. mox, ψιλοὶ ἦσ. g Μὴ δὲ *Ar. C. Reg. Caſſ.* Verba a καὶ σφενδ. ad ἐπελθεῖν ad inſimam pag. ab alia m. Mosqu. h Οἷόν τ' ἦν *Gr.* i Ἐκράτουν in textu et marg. *Gr.* et mox ἀναχωροῦσι· φεύγ. τε καὶ Mosqu. k Τοιαύτην μὲν γνώμην *Ar.* l Τό, τε πρῶτον malit *Ae. Port.* Τότε πρῶτον *Ar.* m Εἰς *Caſſ. Dan.* Mosqu. Aug. n Νῶτον *Gr.* ſine accentu. o Οὐ κατεῖχεσαν *Gr.* p Ἐπιθέοντες *Marg. Ar. C. Dan.* Mosqu. q Οἱ deeſt *Gr.* r Τε deeſt *C.* s Προσλαμβάνοντες *Dan.* t Ἠδύναντο *Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Gr.* Aug. v Γνόντες δὲ αὐτὸς *Caſſ.* Antea ἐπελθεῖν Mosqu. p. ἐπεκθ. et δὲ d. ante Λακεδ. x In *Caſſ.* recens manus ἐν poſuerat ſuper τῷ, quo ſignificatur, plenam orationem eſſe ἐν τῷ ἀμύνεσθαι.

Ἀμφίβολοι] Ita Cap. 36. *Schol.* βαλλόμενοι, *Heſychii* exemplaria παραβαλλόμενοι. Paulo ante *Gr. Cl.* cum *Marg.* et *aliis* κεκωλυμένοις non improbanda lectione. v. *Indicem.* WASS. *Suidas* quoque ἀμφίβολοι exponit πανταχόθεν βαλλόμενοι. Et *Euſtath.* in Odyſſ. α'. pag. 1406. ἀμφιβάλλειν δὲ, καὶ τὸ ἑκατέρωθεν βάλλειν. ὡς ὅλον ἐκ τῶ ἀμφίβολος, ἐς παρά τε Ἀρίσταρχῳ (reſpicit ad locum *Arriani* apud *Suidam*) καὶ ἑτέρους τὸν ἀμφοτέρωθεν βαλλόμενον σημαίνει. Et ita hic accipiendum eſſe ex ſequentibus liquet. In *Heſychio* περιβαλλόμενοι legit *Guyetus*; quae ſignificatio itidem huic voci conuenire poteſt. Nam et ἀμφιβαλεῖν eſt περιλαβεῖν, περικλεῖσαι, περισχεῖν, vt *Euſtathius* in Odyſſ. ε'. pag. 1823. et Od. ψ'. 1944. DVCK.

Οἱ ἀπορώτατοι] Non adſequor, quae hic ſententia ſit huius vocis. E *Scholiaſtae* geminis interpretationibus neutram probare poſſum. DVCK.

Ἀπορώτατοι] Abr. explicat ἀδυνάτους. 405. Heilm. 502. Int. milites, qui alios ambiguos, dubios reddunt. Die ihre Gegner in Verlegenheit ſetzen. GOTTL.

Ἀποράτατοι] i. e. quos minime aggredi aut depellere, a quibus minime ipſi ſe defendere poſſent: mit denen ſie am wenigſten zurechte kommen konnten. Ἐκ πολλῆ vſ. 5. eſt pro μαχεσθαι· πολλῆ, ſcil. διαγήματος· ἀλκὴν ἔχοντες, fortes, bellatores, graues, hoſtem impugnantes acriter; nempe e longinquo; cominus nil admodum profecturi, ne incepturi quidem. BAVER.

Ἐξ ἐναντίας] Id. ac, ἀπ' ἐναντίας vel ἀπεναντίον. Abr. 406. GOTTL.

Ἐξ ἐναντίας] Scil. μέρους, aduerſa fronte, non ex obliquo, cui hic opponatur. ὁ ἐξ ἐναντίας eſt aduerſarius, 2 Tim. 2, 8. BAVER.

Προσθέοντες] *Quidam Mſſ.* emendatius ἐπιθέοντες. Mox articulus οἱ ante ὑποστρέφοντες male abeſt a *Gr.* WASS.

Προσθέοντες] Margo cum Codd. habet ἐπιθέοντες. Sed Abr. ita: προσθέοντες Laced. ἔτρεπον τ. ψ. i. e. ἔμπροσθεν θέοντες. p. 406. GOTTL.

Ἢ μάλ. προσθ. προσκ.] Quomodo Abreſch. προσθέοντες, hoc poſitu verborum, trahere poſſit ad Λακεδαιμόνιοι ἔτρεπον, fateor, me non aſſequi. Nam tali ſtructura aperte et inſeparabiliter pendet a προσκέοιντο. Si ſit, ᾗ μάλ. προσκέοιντο, προσθέοντες, facile patiar, commate poſito poſt προσκέοιντο, alterum referri ad ἔτρεπον: aut, προσθέοντες, ᾗ μάλ. προσκ. At, illo poſitu, tironem quoque reprehenderim ita conſtruentem verba. Fac Latine: velitum, qua (parte) maxime incurrentes ingruebant, verterunt; (in fugam.) Quem puerum ferat ita ordinantem talia verba: procurrentes (Lacedaemonii) vertunt velites, qua maxime incurſabant? Miror, talia excidere potuiſſe Viro Graece docto et ab altero, vt probanda, commemorari. BAVER.

Προλαμβάνοντες — φυγῆς] v. Abr. 406. et Gloſſ. GOTTL.

ribus, vt hoſtes quam maxima dubitatione vndique circumuenti premerentur, nec haberent aduerſus quam partem inſtructi in aciem prodirent; * ſed vndique telis a multitudine peterentur. Quippe, ſi illos quidem, qui in fronte ſtabant, inuaſiſſent, ab illis, qui a tergo ſtabant, telis peterentur: ſin eos, qui ad alterum latus erant, petiiſſent, ab illis, qui ab vtroque latere inſtructi imminebant, ferirentur. denique leuis hoſtium armatura, et qui maxime inermes erant, ipſis, quocunque ſe vertiſſent, a tergo ſemper haeſuri erant, ſagittis, iaculis, lapidibus, et fundis eminus rem ſtrenue gerentes: quos ne perſequi quidem licebat. Nam et dum fugerent, *aduerſarios* vincebant, et cedentibus inſtabant. Hoc igitur conſilio Demoſthenes et ante copias in inſulam exponere cogitarat; et in acie inſtruenda, et re gerenda eſt vſus. Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 4. V. C. Varr. 329.

33. At ** Epitadas et qui cum eo erant, et illa militum in inſula interceptorum manus, quae maxima erat, cum vidiſſent et primum praeſidium profligatum, et exercitum contra ſe venientem, aciem inſtruxerunt, et in grauem Athenienſium armaturam ire contenderunt, eo conſilio, vt ad manus venirent. haec enim a fronte fuerat collocata: ſed leuis armatura, ab vtroque latere et a tergo inſtructa ſtabat. Sed neque cum grauis armaturae militibus manus conſerere, neque ſua *pugnae ſtatariae* peritia vti potuerunt: nam milites leuiter armati *eos* vtrinque *telis* petentes prohibebant, ſimul etiam illi contra *eos* non procurrebant, ſed in ſuo loco ſe continebant. Leuem autem armaturam fugabant, quacunque impetu facto eos maxime infeſtabat. haec vero iterum conuerſa *eos* propulſabat, quod homines eſſent leuiter armati, et qui facile fugam capeſſerent, antequam hoſtis eos aſſequeretur, *idque* cum ob locorum difficultatem, tum etiam ob *eorundem* aſperitatem a priſtina ſolitudine manantem: per quae Lacedaemonii, quod arma geſtarent, perſequi non poterant.

34. Sic igitur illi aliquantiſper inter ſe leui certamine pugnarunt. ſed cum Lacedaemonii non amplius celeriter procurrere poſſent, qua impetum feciſſent; milites leuiter armati, cum ipſos propter aſſiduum hoſtis propulſandi laborem iam defatigatos eſſe animaduertiſſent, et ipſi ſpectaculo animis multo magis confirmati, quod longe plures eſſent, et iam aſſueti minus illos formidare, quod non amplius adeo formidabiles, *vt ante*, ipſis viderentur, quia non continuo tam grauia mala perpeſſi fuerant, quam ſperauerant, quum primum in terram egreſſi ſunt, animis ſeruilem in morem *** deiecti, quippe

* Sed ipſi multitudine ancipites eſſent etc. *Valla.* HVDS. ** Epitadas, quique cum ipſo erant (ſecum enim is maiorem partem habebat) cum vidiſſent etc. *Acacius.* HVDS. *** Deiecti. Itaque, quod in Lacedaemonios irent, parui facientes, ſublato clamore, impetum etc. *Valla, aliam (vt videtur) ſequutus interpunctionem.* HVDS.

Καὶ οἱ ἀποῤῥώτατοι τοξεύμασιν] οἱ μὲν ἐξηγήσαντο, οἱ ἄποροι ὅπλων, καὶ τοξεύμασι μόνοις χρώμενοι· εἰ δὲ λέγεσιν, οἱ εἰς ἀπορίαν καθιστάντες τὸς ἀντιστεταγμένους τοῖς τοξεύμασιν. ὃ καὶ βέλτιον. καὶ γὰρ καὶ Ὅμηρος ἐχρήσατο τῇ τοιαύτῃ λέξει, χλωρὸν ἐπὶν δέος, ὡς ἂν αὐτὸ ἔχον τὴν χλωρότητα, ἀλλ' ἑτέρως αὐτὴν ἐμποιῶν. καὶ τὸν Διόνυσον φασὶ μαινόμενον, ὄχ ὅτι αὐτὸς μαίνεται, ἀλλ' ὅτι ποιεῖ μαίνεσθαι. Ἐπὶ πολλὰ ἔχοντες ἀλκὴν] ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν, ἐκ πολλᾶ διατήματος τὴν δύναμιν ἔχοντες. πόῤῥωθεν γὰρ τὸ τόξον ἰσχύει. Ἐς χεῖρας ἐλθεῖν] συμπλακῆναι. Ἐς ἐναντίας γὰρ ἴτοι] οἱ Ἀθηναῖοι. Τοῖς μὲν ὧν ὁπλίταις] τῶν Ἀθηναίων. Οὐ δὲ τῇ σφετέρᾳ] ἵνα λέγῃ τῇ πεζομαχείν, καθ' ὃ μᾶλλον ἔμπειροί εἰσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι. Ἐμπειρίᾳ] τῇ ἐπιτηδείᾳ τῇ πολεμικῇ. Καὶ οἱ ὑποστρέφοντες ἠμύνοντο] οἱ ψιλοὶ τὰς Λακεδαιμονίους τᾶς διώξεως ὑποστρέφοντες ἠμύνοντο. Ἀνδράσι πυκνῶς τε ἐσκευασμένοις] ψιλῇ ὁπλίσει ὡπλισμένοι. Καὶ προλαμβάνοντες] φθάνοντες, ὥστε μὴ καταλαμβάνεσθαι. Ἠκροβολίσαντο] οἷονεὶ πόῤῥωθεν ἔβαλον αὐτούς. Ἢ προσπίπτοιεν] οἱ ψιλοὶ ἐπιόντι. Καὶ αὐτοὶ τῇ τε ὄψει] ἰδιάῤῥησαν ὄψει, ἰδόντες ἑαυτὸς πολλαπλασίως τῶν ἐναντίων ὄντας. ἢ πολλαπλασίως ἑαυτὸς δόξαντες τῶν κατὰ τὴν ἀληθειαν ὄντων. Ὅτι ἂν εὐθὺς ἄξιε] ὅτι (φησὶν) ἂν ἔπαθον τοιαῦτα οἱ Ἀθηναῖοι ὑπὸ τῶν

Προλαμβ. τᾶς φυγᾶς] Scil. πέρι, qua fugam, in fuga. Abreſchio allata exempla pleraque ea ſunt, vbi Genit. pendeat a praepoſit. quod hic non poſſit. BAVER.

Γνόντες αὐτὸς] Tractat h. l. Dion. Hal. p. 148. τῇ ὄψει πολλαπλάσιοι φαινόμενοι. Sibi cum maxime ob proſperum ſucceſſum viſi multo numeroſiores; ita cum Schol. capit Abr. p. 407. GOTTL.

Τῇ ὄψει κ. τ. λ.] Friget interpretatio Abreſch. et Schol. prae altera ſimpliciori; in conſpectum venientes, cum vidiſſent, ſe eſſe plures, multum animi inde cepere. BAVER.

[y] ἐπεπόνθεσαν, ἅσπερ ὅτε [z] πρῶτον ἀπέβαινον τῇ γνώμῃ δεδεδιότες ὡς ἐπὶ Λακεδαιμονίους, [a] καταφρονήσαντες, καὶ ἐμβοήσαντες, ἀθρόοι ἔρμησαν ἐπ' αὐτούς. καὶ ἐβαλλον λίθοις τε καὶ τοξεύμασι καὶ ἀκοντίοις, ὡς ἕκαστός τι πρόχειρον [b] εἶχε. γενομένης δὲ τῆς βοῆς ἅμα τῇ ἐπιδρομῇ ἔκπληξίς τε ἐνέπεσεν ἀνθρώποις ἀήθεσι τοιαύτης μάχης, καὶ ὁ κονιορτὸς τῆς ὕλης νεωστὶ κεκαυμένης ἐχώρει [c] πολὺς ἄνω. ἄπορόν τε ἦν ἰδεῖν τὸ πρὸ [d] αὐτοῦ ὑπὸ τῶν τοξευμάτων καὶ λίθων ἀπὸ πολλῶν ἀνθρώπων μετὰ τοῦ κονιορτοῦ ἅμα φερομένων. [e] τό, τε ἔργον ἐνταῦθα χαλεπὸν τοῖς Λακεδαιμονίοις καθίστατο. ἅτε γὰρ οἱ πῖλοι ἔτεγον τὰ τοξεύματα, ὁρατιά τε ἐναποκέκλαστο βαλλομένων. [f] εἶχόν τε οὐδὲν σφίσιν αὐτοῖς χρῆσασθαι [g] ἀπωπλισμένοι μὲν τῇ ὄψει τὰ πρόσω, ὑπὸ δὲ τῆς μείζονος βοῆς τῶν πολεμίων, τὰ ἐν αὐτοῖς παραγγελλόμενα οὐκ [h] ἐσακούοντες· κινδύνου τε πανταχόθεν περιεστῶτος, καὶ οὐκ ἔχοντες ἐλπίδα καθ' ὅτι χρὴ ἀμυνομένους σωθῆναι.

λε'. Τέλος δὲ, τραυματιζομένων ἤδη πολλῶν, διὰ τὸ ἀεὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἀναστρέφεσθαι, [i] ξυγκλήσαντες, ἐχώρησαν ἐς τὸ ἔσχατον ἔρυμα τῆς νήσου, ὃ ἀ πολὺ [k] ἀπεῖχε, καὶ τὰς ἑαυτῶν φύλακας. ὡς δὲ ἐπέβησαν, ἐνταῦθα ἤδη πολλῷ ἔτι [l] πλέον βοῇ [m] τεθαρσηκότες οἱ ψιλοὶ [n] ἐπέκειντο· καὶ τῶν Λακεδαιμονίων, ὅσοι μὲν ὑποχωρῆσαντες ἐγκαταλαμβάνοντο, ἀπέθνησκον. οἱ δὲ πολλοὶ, διαφυγόντες [o] ἐς τὸ ἔρυμα, μετὰ τῶν ταύτῃ [p] φυλάκων ἐτάξαντο [q] παρὰ πᾶν, ὡς [r] ἀμυνόμενοι, ἥπερ ἦν ἐπίμαχον. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι [s] ἐπισπώμενοι, περίοδον μὲν αὐτῶν καὶ κύκλωσιν, χωρὶς ἰσχύι, οὐκ εἶχον, [t] προσιόντες δὲ ἐξ ἐναντίας, ὥστ' ἐπειρῶντο. καὶ χρόνον μὲν πολὺν, καὶ τῆς ἡμέρας [v] τὸ πλεῖστον, ταλαιπωρήσαντες ἀμφότεροι ὑπό [x] τε τῆς μάχης καὶ [y] δίψους καὶ ἡλίου, ἀντεῖχον, πειρώμενοι, οἱ μὲν [z] ἐξελάσασθαι ἐκ [a] τοῦ μετεώρου, οἱ δὲ, μὴ ἐνδῶσιν. ῥᾷον [b] δ' οἱ Λακεδαιμόνιοι [c] ἠμύνοντο, ἢ ἐν τῷ πρίν, [d] οὐκ ὄντες σφῶν τῆς κυκλώσεως [e] ἐς τὰ πλάγια.

λς'. Ἐπειδὴ [f] δὲ ἀπέραντον ἦν, προσελθὼν ὁ τῶν [g] Μεσσηνίων στρατηγὸς Κλέωνι καὶ Δημοσθένει, ἄλλως ἔφη πονεῖν σφᾶς· εἰ δὲ βούλονται ἑαυτῷ δοῦναι τῶν τοξοτῶν μέρος τι καὶ τῶν ψιλῶν, [h] περιέναι

[y] Ἐπεπόνθησαν *Dan.* [z] Τὸ πρῶτον *Ar.* [a] Καταφρονήσαντες ὧν αὐτῶν καὶ ἐμβοήσαντες *Dionyſ. Halic.* locum citans. Καταφρονήσαντες καὶ ἐμβοησάσαντες *Ar. Ald. Baſ.* Καὶ ἐμβοήσαντες non agnoſcit *C.* Nec *Dan.* Mox ἀθρόοι abeſt Mosqu. [b] Εἶχεν *Caſſ. Gr. Aug.* [c] Πολλῷ *C.* [d] Αὐτῦ *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ. Dan.* [e] Τότε legunt *Nonnulli. Hudſ.* Sic Mosqu. [f] Totum hoc vsque ad ἀπωκ. in interpretatione ſua omittit *Valla. Hudſ.* Εἶχον δὲ Mosqu. [g] Ἀπεσκευασμένοι *Ar. Cl.* Ἐναποσκευασμένοι *Rec.* Ἀπεσκευασμένοι. Mosqu. et μὴ ὁρῶν. [h] Ἐπακούοντες *Ar. C.* Mosqu. qui et παραγγελόμ. et mox καθ' ὅ, τι. [i] Supple ἑαυτούς. Ἐνκλείσ. Mosqu. [k] Ἀπεῖχεν *Caſſ.* [l] Πλέονι *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg. Caſſ.* Aug. [m] Τεθαῤῥηκότες *Ar. C. Caſſ. Dan.* Mosqu. Aug. [n] Ἐνέκειντο *Ar. C. Dan.* Mosqu. [o] Εἰς *Dan.* [p] Φυλακῶν *Ar. C.* [q] Παράταν *Gr.* [r] Ἀμυνόμενοι *Cl. C. Ar. Caſſ.* Aug. [s] Ἐπισπόμενοι, et ο manu rec. in ω mutato *Caſſ.* Aug. Ἐπισπώμενοι in textu, et ſupra ab emendatore Ἐπισπόμενοι *Reg.* [t] Προσιόντες *Ar. C.* Προσιόντας *Dan.* [v] Τοπλεῖστον *Ald. Flor. Baſ.* [x] Τε deeſt *Dan.* [y] Δίψους *Marg.* [z] Ἐξελάσασθαι *Dan.* [a] Τὸ deeſt *Ar. C. Gr. Reg.* [b] Δὲ οἱ *Ar.* [c] Ἠμύναντο *Caſſ.* Mosqu. Aug. [d] Pro ὃ δυνάμενοι κυκλωθῆναι. *Hudſ.* [e] Ὡς τὰ πλάγια *C.* [f] Δὲ abeſt a *Caſſ.* [g] Μεσηνίων *Ar. C.* [h] Προϊέναι *Cl.*

Πρῶτον] *Cod. Ar.* τὸ πρῶτον. cum contextu *Dion. Halic.* WASS.

Τῇ γνώμῃ δεδεδιότες] Obſeruat *Kuhnius* ad Aelian. II. V. H. 14. imitari hoc *Arrianum* II. de Exped. Alex. 10. Καὶ ταύτῃ εὐθὺς δῆλος ἐγένετο (Darius) τοῖς ἀμφ' Ἀλέξανδρον τῇ γνώμῃ δεδεδιότες. DUCK.

Καταφρονήσαντες — αὐτοὺς] *Dionyſ. Halic.* Tom. II. pag. 148. καταφρονήσαντες ὧν αὐτῶν, καὶ ἐμβοήσαντες legit, non male; ſed ob ſequens αὐτοὺς additamento minus neceſſario. WASS. Dicit ibi *Dionyſius*, collocationem membrorum huius periodi contortam facere orationem, et oſtendit, quo ordine ex ſententia ſua collocari debuiſſent, vt clarior et ſuauior fieret oratio. Sed in iis, quae ibi leguntur, τῶν δὲ Λακεδαιμονίων οὐκέτι ἀπελθεῖν ἢ προσπίπτειν δυναμένων, mihi ſuſpectum eſt ἀπελθεῖν, quod huius loci ſententiae non conuenit. Fortaſſis *Dionyſius*, pro ἐπελθεῖν, quod *Thucydides* dicit, ſcripſerit ἐπελθεῖν nam et hoc eſt *inuadere, incurrere*. *Thucyd.* I, 2. ἄδηλον ὂν ὁπότε τις ἐπελθὼν — ἄλλος ἀφαιρήσεται. Sic paullo ante Cap. 32. εἰς μηδὲ ἐπελθεῖν οἷόν τε ἦν. Et infra Cap. 92. ὅσις — ἑκὼν τινὶ ἐπέρχεται. Vid. *Budaeum* Commentat. p. 100. et *Polluc.* I, 172. DUCK.

Δοραϊ. — βαλλ.] Abreſch. cum Duck. per δορ. βαλλ. lint. Lacedaemoniorum haſtas. v. p. 408. GOTTL.

Ἐναποκέκλαστο] Miror, Abreſchium, tam ſollicite vrgentem praepoſitiones compoſitorum, hic neglexiſſe vim praep. ἐν, quae oſtendat, haſtas *in* galeis (hi enim ſunt πῖλοι, qualem Vlyſſes geſtabat apud Homer. Il. 10, 265.) fractas, cum ferirentur. BAVER.

Εἶχόν τε οὐδὲν σφίσιν αὐτοῖς χρήσασθαι] *Stephanus* recte, *incerti erant quid agerent*, vel, *quo ſe verterent*: quod non debuerat incruſtare *Portus*. Nec ſatis cauſae eſt, cur paullo ante πῖλους maluerit reddere *armaturam*, ſequutus priorem interpretationem *Scholiaſtae*, quam *pileos* cum *Valla*. Vid. *Meurſium* in Var. Lect. *Hudſoni*, et *Veſſ.* ad Catull. pag. 91. Dubito etiam, an illa, δορατιά τε ἐναποκέκλαστο βαλλομένων, potius de haſtis Lacedaemoniorum coniectu lapidum leuis armaturae fractis accipiendum ſit. DUCK.

qui contra Lacedaemonios irent, cum *illos* contemsissent, et clamorem sustulissent, impetum in ipsos conferti fecerunt; et lapidibus, sagittis, telisque, quae quisque ad manum habebat, *eos* petebant. Clamore autem sublato, et impetu simul facto, pauor homines huiusmodi pugnae insuetos inuasit, et sylvae nuper incensae multus puluis in sublime ferebatur. Et propter sagittas, ac lapides, qui ab ingenti hominum multitudine iaciebantur, et vna cum puluere ferebantur, vnusquisque spatium ante suos pedes positum aegre prospicere poterat. * Tunc vero proelium Lacedaemoniis asperius esse coepit. Nam neque *ipsorum* armatura sagittis amplius resistere poterat, et hastae, quibus petebantur, in ea fractae inhaerebant. neque sua pristina virtute vti poterant, tum quod eorum oculis erepta esset omnis facultas prospiciendi, quae ante pedes erant; tum quod propter maiorem clamorem ab hostibus sublatum exaudire non possent, quae ipsis praeciperentur; tum etiam quod periculum vndique circumsisteret, nec vllam spem haberent excogitandae rationis, qua hostem propulsando seruarentur. Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 4. V. C. Varr. 329.

35. Tandem vero, cum multi iam sauciati essent, quod semper in eodem loci spatio versarentur, *sese* conglobantes ad extremam insulae munitionem, non multum distantem, et ad suum praesidium, *quod illic erat*, iuerunt. cum autem cessissent, tunc vero milites leuiter armati longe confidentius clamore sublato *illis* instare coeperunt, et quotquot de Lacedaemoniis, dum se reciperent, intercipiebantur, *ab hoste* caedebantur. sed plerique ad *suam* munitionem elapsi, cum custodibus, qui illic erant, se instruxerunt ad omnem *munitionis partem*, vt *hostem* propulsarent, qua parte *munitio* oppugnari poterat. ** Athenienses vero, *fuga illorum ad insequendum* stimulati, ipsos quidem circumuenire et circumdare non poterant, propter loci situm, qui natura munitus erat: sed ab aduersa fronte aggressi, propellere conabantur. Diuque, et ad maximam diei partem vtrique pugna, siti, et sole grauiter fatigati, resistebant; et conabantur, hi quidem *illos* ex superiore loco detrudere, illi vero non cedere; *sed munitionem tueri*. facilius autem, quam ante, Lacedaemonii *tunc hostem* propulsabant, quod ab vtroque latere circumueniri non possent.

36. Sed cum res nullum haberet exitum, Messeniorum dux ad Cleonem et Demosthenem accedens, eos frustra laborare dixit: sed si sagittariorum et leuis armaturae aliquam partem sibi dare vellent,

* Tunc res molesta Lacedaemoniis accidit: neque enim pilei sui a sagittis protegebant, etc. *Meursius*. Pileo enim loco Galeae in militia vtebantur Lacedaemonii. Vide *Meursii* Miscell. Lacon. l. 1. c. 17. HVDS. ** Athenienses continenti agmine secuti, ipsos etc. *Acacius*. IDEM.

Λακεδαιμονίοις. εἶτα προσεδόκων παθεῖν ὑπ' αὐτῶν ἐξ ἀρχῆς εὐθύς, ὅτε ἐπέβησαν τῆς νήσου. Τῆς προσδοκίας] ἀντὶ τοῦ τῆς δειλίας. Τῷ γνώμῃ δεδειλωμένοι] ὡς ἂν εἰ ἔλεγε, τεταπεινωμένοι φόβῳ, ἕνεκα τῆς ὑπολήψεως τῶν Λακεδαιμονίων, ἧς εἶχον περὶ αὐτῶν, ὡς ὅτι σφόδρα εἰσὶ πεζομάχοι καὶ πολεμικοί. Οὔτε γὰρ οἱ πῖλοι] πῖλοί εἰσι τὰ ἐξ ἐρίου πηκτὰ ἐνδύματα, ὥσπερ θωράκιά τινα ὑπὸ τὰ κήδη, ἃ ἐνδύομεθα· οἱ δὲ, τὰ ἐπινείμενα ταῖς περικεφαλαίαις. Ξυγκλήσαντες] συναspίσαντες, πυκνώσαντες, συναχθέντες. Ὡς δὲ ἐνέδοσαν] ἔκλιναν, ἐχώρησαν. Μετὰ τῶν ταύτῃ φυλάκων] ἐν τῷ ἐρύματι. Ἐτέξαντο παρὰ πᾶν] παρὰ πᾶν μέρος τοῦ ἐρύματος, ὅσον ἦν μέρος ἐπίμαχον. τατέσι, καθ' ὃ ἐδύναντο οἱ Ἀθηναῖοι προσελθόντες μάχεσθαι. Καὶ κύκλωσιν] λείπει τὸ ποιήσασθαι. Ἐς τὰ πλάγια] ἀντὶ τῶν ἐκ τῶν πλαγίων. Ἐπειδὴ δὲ ἀπέραντον ἦν] τὸ ἔργον τοῦ πολέμου. Ἄλλως ἔφη πονεῖν] ματαίως. Ἐκ

Ἀποκεκλιμένοι] Ἀποκεκλεισμένοι etiam supra *Cl.* Apud *Herodotum* ἀποκεκλῃσμένος. WASS.

Πλέον βοῆ τεθαρσηκ. — ἐνέκειντο] Aut iungendum, πλέον βοῇ ἐνέκειντο, p. πλέονι, vel πλείονι β. aut, πλ. ἐνέκειντο βοῇ. τεθαρρηκότες quidem per se positum, βοῇ non iungendum. (Et autem pro θαρρήκοντες.) *Clamori* enim quî siderent? Neque enim profaicis βοὴ sign. pugnam, vt Homero saepius. BAVER.

Περίοδον] Non opus est cum Schol. intelligi ποιήσασθαι in κύκλωσιν, nomina enim posita sunt pro verbis: ὃκ εἶχον καὶ ὃκ ἐδύναντο περιέρχεσθαι καὶ κυκλοῦσθαι αὐτούς. Ita Abresch. p. 408. GOTTL.

Χρόν. πολὺν καὶ τῆς ἡμ. τοπλ.] Καὶ hic expl. et sign. *nempe*. BAVER.

Ἐς] Pro ἐς *Cod. C.* ὡς, vt supra, et *Thucydides* alibi: saepius ὡς ἐς. WASS.

Ἄλλως] Hoc pro ματαίως poni ex *Aristophane*, *Euripide*, et *Homero* ostendit *Auctor Etymologici M.* Addit, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖον ἀντὶ τοῦ μάτην ἐχρῶντο οἱ Ἀττικοὶ τῷ ἄλλως. καὶ γὰρ παρὰ Θουκυδίδῃ συνεχῶς ἐστὶν αὐτὸ εὑρεῖν κείμενον. Sed non tam

καὶ νότῳ αὐτοῖς ὁδῷ ἢ ἂν αὐτὸς εὕρῃ, δοκεῖν βιάσασθαι τὴν ἔφοδον. λαβὼν δὲ ἃ ἠτήσατο, ἐκ τῶν ἀφανῶς ὁρμήσας, ὥστε μὴ ἰδεῖν ἐκείνους, [i] καὶ ἀεὶ [k] παρῆκον τῇ κρημνώδει τῆς νήσου [l] προσβαίνων, καὶ [m] ἢ οἱ Λακεδαιμόνιοι, χωρίῳ ἰσχύι πιστεύσαντες, ἐφύλασσον, χαλεπῶς τε καὶ μόλις περιελθὼν ἔλαθε. καὶ ἐπὶ τῇ μετεώρῳ ἐξαπίνης ἀναφανεὶς καὶ νότῳ αὐτῶν, τοὺς μὲν τῷ ἀδοκήτῳ ἐξέπληξε, τοὺς δὲ, ἃ προσεδέχοντο ἰόντας, πολλῷ μᾶλλον ἐπέρρωσε. καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι, βαλλόμενοί τε ἀμφοτέρωθεν ἤδη, καὶ γιγνόμενοι ἐν τῷ αὐτῷ ξυμπτώματι (ὡς μικρὸν μεγάλῳ εἰκάσαι) τῷ ἐν Θερμοπύλαις, ἐκεῖνοί τε γὰρ τῇ ἀτραπῷ περιελθόντων τῶν Περσῶν, διεφθάρησαν· ἔτοί τε, ἀμφίβολοι ἤδη ὄντες, [n] οὐκέτι ἀντεῖχον, ἀλλὰ πολλοῖς τε [o] ὀλίγοι μαχόμενοι, καὶ ἀσθενείᾳ σωμάτων, διὰ τὴν σιτοδείαν, ὑπεχώρουν· καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐκράτουν ἤδη τῶν [p] ἐφόδων.

λζ'. Γνοὺς δὲ ὁ Κλέων καὶ ὁ Δημοσθένης, [q] ὅτι, εἰ καὶ [r] ὁπόσουνῦν μᾶλλον ἐνδώσουσι, διαφθαρησομένους αὐτοὺς ὑπὸ τῆς σφετέρας στρατιᾶς, ἔπαυσαν τὴν μάχην, καὶ τοὺς ἑαυτῶν ἀπεῖρξαν, βουλόμενοι ἀγαγεῖν αὐτοὺς Ἀθηναίοις ζῶντας, εἴπως, τῷ κηρύγματος ἀκούσαντες, ἐπικλασθεῖεν τῇ γνώμῃ [s] τὰ ὅπλα παραδῶναι, καὶ ἡσσηθεῖεν τῷ παρόντος δεινῷ. ἐκήρυξάν τε, εἰ βούλοιντο τὰ ὅπλα παραδοῦναι [t] καὶ σφᾶς αὐτοὺς Ἀθηναίοις, ὥστε βουλεῦσαι, ὅ τι ἂν ἐκείνοις δοκῇ.

λη'. Οἱ δὲ, ἀκούσαντες, παρῆκαν τὰς ἀσπίδας οἱ πλεῖστοι, καὶ τὰς χεῖρας ἀνέσεισαν, δηλοῦντες προσίεσθαι τὰ κεκηρυγμένα. μετὰ δὲ ταῦτα, γενομένης τῆς ἀνακωχῆς, ξυνῆλθον ἐς λόγους ὅ τε Κλέων καὶ ὁ Δημοσθένης, [v] καὶ ἐκείνων, Στύφων ὁ Φάραξος, τῶν πρότερον ἀρχόντων, τὸν μὲν πρώτου τεθνηκότος Ἐπιτάδου, τὸν δὲ μετ' αὐτὸν Ἱππαγρέτου ἐφεστηκότα, ἐν τοῖς νεκροῖς ἔτι ζῶντος κειμένου ὡς

i Καὶ κατὰ *Ar. C. Dan.* *k* Παρεῖκον *Ar. C. Cl. Ald. Baſ. Caſſ. Dan.* Aug. *l* Προβαίνων *Reg.* *m* Ἢ deeſt *Ar. C. Dan.* Paullo poſt ἰσχύι in marg. Mosqu. *n* Οὐκ ἔτι *Ar. C. Gr.* Aug. *o* Ὀλίγοι et inter verſus manu recenti ὀλίγοι *Caſſ.* *p* Ἐφοδίων *Ar. C. Dan.* *q* Haec verborum ſyntaxis: ὅτι εἰ καὶ ὁπόσονῦν μᾶλλον ἐνδώσουσι, διαφθαρήσονται αὐτοὶ ὑπὸ τῆς σφ. στρ. Vel ſic: γνοὺς, εἰ καὶ ὁπ. μ. ἐνδ. διαφθαρησομένους ὑπὸ τῆς σφ. στρ. Hic vero ſenſus: ὅσῳ μᾶλλον ἐνδώσουσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι, τόσῳ μᾶλλον ὑπὸ τῆς σφ. στρ. διαφθαρησομένους, τὴν μάχην ἔπαυσαν. *Fr. Portus. Hudſ.* *r* Ὁπόσον ἔν *Caſſ.* Aug. Ὁποσονῦν Mosqu. et mox, αὐτοὺς ἀγαγ. *s* Καὶ τὰ ὅπλα *C.* *t* Καὶ σφᾶς Ἀθηναίοις ὡς αὐτὲς τε βουλεῦσαι *Gr.* *v* Καὶ μετ' ἐκείνων malit *Steph.* Antea, γινομένης Mosqu.

frequenter τῷ ἄλλως hac ſignificatione vtitur *Thucydides*; ac multo crebrius et prope συνεχῶς apud eum legas ἄλλως τε καὶ, pro *quum praeſertim*, vel *praeterea*. DVCK.

Εἰ βούλ. — — βιάσασθαι] Cum δοκεῖν βιάσασθαι ſit conſequ. τῷ εἰ βούλοιντο, ante περιέναι intell. ὥστε, vt poſſet circuire. Alioqui ante δοκεῖν excideriť, aut ſuppleatur, καί. BAVER.

Κατὰ τὸ ἀεὶ παρῆκον τῇ κρημνώδει] *Stephanus*, cuius verſionem adoptauit *Portus*, in interpretandis his verbis ſequutus eſt *Scholiaſten*, quem legiſſe παρεῖκον, ex eo intelligitur, quod id exponit ἐνδιδόν· nam παρείκειν eſt ἐνδιδόναι. Ego et παρῆκον, et *Vallae* interpretationem, *aſſidue ſecundam praeruptа inſulae pergens*, praefero. Τὸ ἀεὶ παρῆκον τῇ κρημνώδει ſunt *continentes rupes*, *continens tractus praeruptarum rupium*. Graeci regiones, montes, et alia dicunt ἐνήκειν, διήκειν, καθήκειν, et παρήκειν, quod Latini *porrigi*, *pertinere*, *pertingere*. *Scylax* pag. 25. *Edit. Oxon.* Ἡ δὲ Θετταλὶς παρήκει ἐν μεσογείᾳ ὑπὲρ Ἀνιάνων — μέχρι Τεμπῶν. *Marcianus Heracl.* Peripl. pag. 30. Παρήκει δὲ ὅτος (Sinarum ſinus) μέχρι τῆς μεσημβρινῆς ἀγνώτου γῆς. *Strabo* IV. pag. 209. Τὸ δὲ μῆκος (Alpium) ἐπὶ διοχιλίων καὶ διακοσίων σταδίων τὸ παρῆκον παρὰ τὰ πεδία. *Pollux* IX, 18. Καὶ ἡ μὲν ἐν μέσῳ τῆς θαλάττης ἑκατέρωθεν παρήκουσα γῆ. Et ſic quamplurimis locis apud omnes. Παρεῖκον videtur quidem defendi auctoritate *Polybii* III, 37. Καλεῖται δὲ τὸ μὲν (τῆς Εὐρώπης μέρος) κατὰ τὴν καθ' ἡμᾶς (θάλασσαν) παρεῖκον ἕως Ἡρακλείων στηλῶν, Ἰβηρία. Sed ibi quoque παρῆκον legendum exiſtimo. Τὸ ἀεὶ παρῆκον autem dicit, vt Cap. 29. τὴν ἀεὶ ἐρημίαν, et Cap. 47. τὴν ἀεὶ ποτε ἔχθραν. Nec diſplicet προβαίνων, quod eſt in *Reg.* DVCK.

Παρῆκον] Abr. p. 408. praefert recte παρεῖκον. Ita Heilm. kletterte immer an den Klippen, wo er Stellen finden konnte, die nicht ſo ſteil waren, p. 505. GOTTL.

Παρῆκον] Etſi ſcio, et ipſe notaui, ἀεὶ ſolere transponi, (v. Ind.) hic tamen, retento παρῆκον, vtterim: procedens, (vel, ſi προσβαίνων legeris, cui melius ſane congruerit παρεῖκον,) per abrupta inſulae vsque porrecta. Vix enim intelligo, quo ſenſu, quaue conditione, abrupta ipſa dicantur παρεῖκειν, cedere. Ac tum plane alienum fuerit ἀεὶ· ſatis enim erat appulſuro, *vnum* locum inueniſſe commodiorem, quem *ſemel* nactus, alia non conſectaretur. BAVER.

Προσβαίνων] Abr. p. 408. praefert recte προβαίνων, welches die gebückte Stellung ausdrückt: Ita Heilm. in not. GO.

Βαλλόμενοι] Eſt orat. ἀνακόλουθος. Sequi debuiſſet οὐκέτι ἀντεῖχον. v. Abreſch. 410. GOTTL.

Γιγνόμενοι ἐν τῷ — ξυμπτ.] Pro ἐγίγνοντο. Nempe conſequens excidit, ob parentheſin per γάρ· quae ſi claudatur tamen poſt ἤδη ὄντες, quod pendere poſſit a διεφθάρησαν· verba, οὐκ ἔτι ἀντεῖχον, referantur ad γιγνόμενοι. BAVER.

Ὡς μικρὸν] *Herodotus* II, 10. ὡς εἰνὶ σμικρὰ ταῦτα μεγάλοισι συμβαλέειν. vbi pro καλεόμενον *Mſ. Bodl.* καλεόμενον· alitet *Med.* ſed male. vid. I, 6, 164. II, 14. WASS.

Γνοὺς] Propr. γνόντες — propter ἔπαυσαν. v. Abreſch. pag. 410. GOTTL.

Ὅτι — διαφθαρησομένους αὐτοὺς] *Henr. Stephanus* in Append. ad Script. de Dialect. pag. 77. putat, hic vacare ὅτι ante participium, quum alioqui dicendum fuiſſet, ὅτι διαφθαρήσονται αὐτοί· neque tamen *Thucydidi* peculiarem eſſe hunc vſum particulae ὅτι, nam eam apud alios quoque abundare ſequente infinitiuo. Poſterioris generis pleonaſmi multa exempla congeſſerunt Viri doctiſſimi, *Gronouius* ad Arrian. II. de

* ad illos a tergo circumueniendum via, quamcunque ipſe inueniſſet, putare irruptionem per vim fieri poſſe. Cum autem accepiſſet, quae petierat, iter clam ingreſſus, ne ab illis conſpiceretur, accedens qua paulatim inſulae partes praeruptae aliquem aditum dabant, et ad eam partem, quam Lacedaemonii, loci natura muniti ſitu freti, non cuſtodiebant, aegre et vix illis inſciis *munitionem* circumiit. atque ex improuiſo et repente in loco ſuperiore a tergo hoſtium conſpectus, illos quidem ob inopinatum caſum metu conſternauit; hos vero, qui cernebant, quod exſpectabant, multo magis confirmauit. Quare Lacedaemonii cum vtrinque telis iam peterentur, et in eadem fortuna conſtituti eſſent, (vt parua magnis conferam) in qua ad Thermopylas. nam illi in ſemita a Perſis circumuenti, perierunt. Et iſti, ** cum vndique telis iam peterentur, *hoſti* diutius reſiſtere non potuerunt; ſed pauci cum multis dimicantes, et ob inediam corpore languentes, cedere coeperunt: et Athenienſes omni acceſſu iam potiebantur. Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 4. V. C. Varr. 329.

37. Cum autem Cleon et Demoſthenes animaduerterent, illos, quo magis cederent, *eo magis* a ſuis copiis interfectum iri, pugnam ſedarunt, ſuosque prohibuerunt; quod illos viuos ad Athenienſes ducere cuperent, ſi forte, audita caduceatoris voce, frangerentur animis ad arma tradenda, et praeſenti calamitatis grauitate vincerentur: et per praeconem edixerunt, nunquid arma, et ſe ipſos Athenienſibus dedere vellent, ea conditione, vt Athenienſes arbitratu ſuo de ipſis ſtatuerent.

38. Illi vero, audito hoc edicto, plerique clypeos depoſuerunt, et manus quaſſarunt, ſignificantes, ſe accipere conditiones ſibi per praeconis vocem oblatas. Poſtea vero factis induciis, in colloquium venerunt Cleon et Demoſthenes, et ex illis, Styphon Pharacis *filius*, quod Epitadas, qui erat ex ſuperioribus ducibus, iam defunctus eſſet, *** Hippagretes, qui in eius locum fuerat ſuffectus, adhuc ſuperſtes

* Ad circumueniendum illos a tergo, quacunque viam inuenirent, putare ſe poſſe peruadere et vi perrumpere. *Steph.* HVDS. ** Ancipiti vrgente discrimine, cum diutius etc. *Acacius.* IDEM. *** Hippagretes appellabatur, qui militibus ſelectis grauis armaturae praeerat. Vide *Meurſii* Miſcell. Lac. 117. IDEM.

τῆ ἀφανῆς] ἀντὶ τοῦ, ἐκ τῆ [μὴ] βλεπομένη τῶν Λακεδαιμονίων. Ἐκείνες] ἦγον τοὺς Λακεδαιμονίες. Κατὰ τὸ ἀεὶ παρῆκεν] τετέχνι, κατὰ τὸ ἐνδιδὸν, καὶ ἀνάβασιν παρέχον. Τὰς δὲ, ἃ προσεδέχοντο] ἦγον Ἀθηναίες. Καὶ τοὺς ἑαυτῶν ἀπεῖχεν] τῆς μάχης ἐκλυόντι. Εἴπως τὸ κηρύγματος ἀκέσαντες] εἰ Λακεδαιμόνιοι. Ἐπικλασθεῖεν τῇ γνώμῃ] χαυνωθεῖεν. Παρῆκαν] ἀφῆκαν. Ἱππαγρέτης ἐφεσημένης] ἀντὶ τοῦ, μετ' ἐκεῖνον ἠρημένης καὶ χειροτονηθέντος. Εἴτι ἐκεῖνοι πάσχοιεν] ἦγον ἀποθάνοιεν.

Exped. Alex. 16. et *Raphelius* ad Acta Apoſtol. XXVII, 10. in quibus omnibus ὅτι poſt ſe habet infinitiuum expreſſum, vel tacitum cum accuſatiuo. His plane ſimilis foret haec forma loquendi, γνοὺς ὅτι διαφθαρήσεσθαι αὐτούς. Sed quum *Thucydides* pro infinitiuo maluerit vti participio, quaerendum eſt, an alii quoque ita loquantur. DVCK.

Ὅτι, εἰ καὶ] Abundat τὸ ὅτι ex ſententia Steph. quod alioquin dicendum fuiſſet, ὅτι διαφθαρήσονται· exempla Gron. Arr. II. 16. et Raphelius ad Act. 27. 10. collegere. Abr. legit ὅ, τι et ordinem conſtituit, cum εἰ ἔπος. quicquid, etiamſi quantulumcunque cederent magis, p. 410. GOTTL.

Ὅτι — διαφθαρησομένες] v. Phil. Th. P. p. 88. Fruſtra ambigit Ducker. de Participio; quaſi ſolemnius quidpiam ſit, quam, hoc pro Infinit. poni. Abreſchianum, ὅ, τι, locum vix habeat ante εἰ καὶ. BAVER.

Καὶ ἐκείναν] Non indiget locus emendatione *Stephani* καὶ μετ' ἐκείναν. Vid. *Perizon.* ad Aelian. I, 33, 6. et ad Sanct. Mineru. IV, 3, 9. Notum eſt hoc Iulii Caeſaris apud *Suetonium* Caeſ. LXXXII. Καὶ σὺ ἐκείων; *Thucydides* V, 19. Ὡμολόγουν δὲ οἵδε, καὶ ἐσπένδετο, Λακεδαιμονίων μὲν, Πλειστόλας — Ἀθηναίων δὲ οἵδε, Λάμπων. — DVCK.

Ἱππαγρέτης]. De Hippagretis apud Lacedaemonios agit etiam *Cragius* II. de Republ. Lacedaemonior. 14. Videtur ergo *Thucydides* ſecundum hunc Ducem non proprio, vt alios, ſed muneris nomine appellare. Paullo poſt coniungo ἐφεσημένος κατὰ νόμον. Nam indicat *Thucydides*, quod etiam illa, εἴτι ἐκεῖνος πάσχοιεν, oſtendunt, horum Ducum alios aliis non ſuffragiis militum, qui in praeſidio erant, ſed antequam hi in inſulam traiicerentur, publice ex lege ſubrogatos fuiſſe, vt in locum priorum, ſi quid his accidiſſet, ſuccederent: quemadmodum in militia nauali nauarcho legatus addi ſolebat, quem ἐπισολέα vocat *Xenophon* II. Hiſt. Graec. in princ. IV. pag. 536. et alibi. de quo *Iungermann.* ad Polluc. I, 96. et *Schefferus* de Milit. Nau. IV, 5. *Stephanus* coniungit ἄρχειν κατὰ νόμον, ac vertit, *qui legitimum imperium obtineret.* Nec tamen negat κατὰ νόμον etiam ad ἐφεσημένος referri poſſe. Hoc melius eſt. Nam hic ſolo verbo ἄρχειν ſatis ſignificatur legitimum imperium, et ſuperuacuum eſt ei addi κατὰ νόμον. Sic paullo ante, τῶν μὲν πρότερον ἀρχόντων, et ſupra Cap. 9. ἦρχε δ' αὐτῶν Ἐπιτάδας. vbi nemo deſiderat illa κατὰ νόμον. DVCK.

Τῆ μετ' αὐτὸν Ἱππαγρ. ἐφεσημ. — — κειμένη] Traiecta ſunt vocabula, ſic ordinanda et intelligenda: τῷ Ἱππαγρ. (τῇ) μετ' αὐτ. ἐφεσημ. — κειμ. BAVER.

τεθνεῶτος, αὐτὸς τρίτος ἐφερημένος ἄρχειν, [x] κατὰ νόμον, εἴτι ἐκεῖνοι πάσχοιεν. ἔλεγε δὲ ὁ Στύφων καὶ οἱ μετ' αὐτόν, ὅτι βέλονται διακηρυκεύσασθαι πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἠπείρῳ [y] Λακεδαιμονίους, ὅ, τι χρὴ σφᾶς ποιεῖν. καὶ ἐκείνων μὲν ἐόντα ἀφέντων, αὐτῶν δὲ τῶν Ἀθηναίων καλέντων ἐκ τῆς ἠπείρου κήρυκας, καὶ [z] γενομένης ἐπερωτήσεως οἷς ἢ τρισὶ, ὁ τελευταῖος διαπλεύσας αὐτοῖς ἀπὸ τῶν ἐκ τῆς ἠπείρου Λακεδαιμονίων ἀνὴρ, ἀπήγγειλεν, ὅτι οἱ Λακεδαιμόνιοι κελεύουσιν ὑμᾶς αὐτοὺς περὶ ὑμῶν αὐτῶν [a] βουλεύεσθαι, μηδὲν αἰσχρὸν ποιοῦντας. οἱ δὲ, καθ' ἑαυτοὺς βουλευσάμενοι, τὰ ὅπλα παρέδοσαν, καὶ σφᾶς αὐτούς. καὶ ταύτην μὲν τὴν ἡμέραν [b] καὶ τὴν ἐπιοῦσαν νύκτα ἐν φυλακῇ εἶχον αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι· τῇ δ' ὑστεραίᾳ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι τροπαῖον στήσαντες ἐν τῇ νήσῳ, [c] τὰ ἄλλα διεσκευάζοντο ὡς ἐς πλοῦν, καὶ τοὺς ἄνδρας τοῖς [d] τριηράρχοις [e] διεδίδοσαν ἐς φυλακήν. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, κήρυκα πέμψαντες, τοὺς νεκροὺς διεκομίσαντο. ἀπέθανον [f] δ' ἐν τῇ νήσῳ, καὶ ζῶντες ἐλήφθησαν τοσοίδε· εἴκοσι μὲν ὁπλῖται διέβησαν καὶ τετρακόσιοι οἱ πάντες· τούτων ζῶντες ἐκομίσθησαν ὀκτὼ ἀποδέοντες τριακόσιοι, οἱ δὲ ἄλλοι ἀπέθανον. καὶ Σπαρτιάται τούτων ἦσαν τῶν ζώντων περὶ εἴκοσι καὶ ἑκατόν. Ἀθηναίων δὲ ὀλίγοι διεφθάρησαν· ἡ γὰρ μάχη ὀλιγὰς εἶχεν.

λθ'. Χρόνος δὲ [g] ὁ ξύμπας ἐγένετο, ὅσον οἱ ἄνδρες οἱ ἐν τῇ νήσῳ ἐπολιορκήθησαν, ἀπὸ τῆς [h] ναυμαχίας μέχρι τῆς ἐν τῇ νήσῳ μάχης, ἑβδομήκοντα ἡμέραι καὶ δύο. τούτων περὶ [i] εἴκοσιν ἡμέρας, ἐν αἷς οἱ πρέσβεις περὶ τῶν σπονδῶν ἀπῆσαν, [k] ἐσιτοδοτοῦντο· τὰς δὲ ἄλλας [l] τοῖς ἐσπλέουσι λάθρα διεφέροντο. καὶ ἦν σῖτος ἐν τῇ νήσῳ, [l] καὶ ἄλλα βρώματα ἐγκατελείφθη· ὁ γὰρ ἄρχων Ἐπιτάδας ἐνδεεστέρως ἑκάστῳ παρεῖχεν, ἢ πρὸς τὴν ἐξουσίαν. οἱ μὲν δὴ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Πελοποννήσιοι ἀνεχώρησαν τῷ στρατῷ [m] ἐκ τῆς Πύλου ἑκάτεροι ἐπ' οἴκου. καὶ τὸ Κλέωνος καίπερ μανιώδης ὂν ἡ ὑπόσχεσις ἀπέβη. ἐντὸς γὰρ εἴκοσιν ἡμερῶν ἤγαγε τοὺς ἄνδρας, ὥσπερ ὑπέστη.

μ'. Παρὰ γνώμην [n] τε [o] δὴ μάλιστα τῶν [p] κατὰ τὸν πόλεμον [q] τοῦτο τοῖς Ἕλλησιν ἐγένετο. τοὺς γὰρ Λακεδαιμονίους ὅτε λιμῷ, [r] ὅτ' ἀνάγκη ὁδεμιᾷ ἠξίουν τὰ ὅπλα παραδοῦναι, ἀλλὰ ἔχοντας, καὶ μαχομένους ὡς ἐδύναντο, ἀποθνήσκειν. ἀπιστοῦντές τε μὴ εἶναι τοὺς παραδόντας τοῖς τεθνεῶσιν ὁμοίους. καί τινος ἐρομένου ποτὲ ὕστερον τῶν Ἀθηναίων ξυμμάχων δι' ἀχθηδόνα ἕνα τῶν ἐκ τῆς νήσου αἰχμαλώτων, εἰ οἱ

x Potest tamen κατὰ νόμον ad ἐφερημένος referri. *Steph. Hudf.* y Καὶ Λακεδαιμονίους *Dan.* z Γενομένων ἐπερωτήσεων *Marg. C. Cl.* Aug. Γενομένων ἐπ' ἐρωτήσως *Ar. Gr. Alt. Flor. Baſ.* et ita legendum cenſet *Le. Port. Hudſ.* Ita et *Reg.* ſed recens corrector ſuper ως ſcripſerat ων. Γενομένων ἐπερωτήσεως *Dan.* Cum *Marg. C.* et *Cl.* conſentit *Caſſ.* Γενομένων ἐπερωτημάτων Mosqu. a Βουλεύεσθαι *Reg.* b Καὶ τὴν ἐπ. νύκτα deſunt *Gr.* c Τἄλλα *Gr.* d Τριηράρχοις *Ar. C. Reg. Dan.* e Διέδοσαν *Cl. Gr.* f Δὲ ἐν *Ar. C.* et *Dionyſ. Halic.* locum citans: qui et mox legit οἱ δ' ἄλλοι, et paulo infra omittit περὶ ante εἴκοσι. *Hudſ.* Mox ὁπλῖται Mosqu. et abeſt εἰ ante πάντες. g Ὁ omittit *Gr.* et paullo poſt τῆς ante ναυμαχίας. h Εἴκοσι *Caſſ.* vt et infra hoc Capite Aug. i Ἐσιτεδότουν *Alt. Flor. Baſ. Steph.* I. 2. *Gr.* k Id eſt: ὑπὸ τῶν ἐς τὴν νῆσον λάθρα ἐσπλεόντων διεφέροντο. *Le. Port.* Τοῖς ἐμπλέουσιν *Ar. C. Dan.* Ἐμπλέουσι Mosqu. l Καὶ τἄλλα βρώματα ἐγκατελήφθη *Cl. Gr.* Ἐγκατελήφθη etiam *Caſſ.* Aug. Sed *Gr.* in textu ἐγκατελείφθη cum η ab emendatore ſuper ει poſito. m Ἑκάτεροι ἐκ τῆς Πύλου *Reg.* n Τε non habet *Reg.* Antea Mosqu. εἶκοσιν id. ἄνδρας in marg. o Δὴ deeſt *Ar. C. Dan.* p Μετὰ τὸν πόλεμον *C.* q Τῶτων *Gr.* r Οὔτε ἀνάγκη ὀδὲ μιᾷ *Ar. C.* Οὐδὲ etiam in *Caſſ.* fuerat, ſed accentus deinde abraſus erat.

Αὐτὸς τρίτος] Ita Noſter p. 92. 216. 257. 292. WASS.

Ἔλεγε — ὁ Στ. καὶ οἱ μ. ἀ.] Pro ἔλεγον, vt de pluribus. BAVER.

Διακηρυκεύσασθαι] Inanis eſt differentia verborum ἐπικ. et διακ. Secundum Scholiaſten vtitur h. l. διακ. quod traiiciendum erat ex inſula in continentem. v. Abr. 412. GOTTL.

Γενομένης ἐπερωτήσεως] *Alii* γενομένων ἐπερωτήσεων. Recte *Portus.* WASS.

Καὶ τὴν ἐπιοῦσαν νύκτα] Deſunt *Gr.* et abeſſe poſſunt. WASS.

Ἀπέθανον — διεφθάρησαν] Omittit περὶ non bene *D. Halic.* II, 142. qui ſeſe dederunt Spartani 120. ſociorum 180. iuxta *Diodorum* p. 318. d. IDEM.

Ἐσπλέουσι] Videtur ſupplendum ex ἐσιτοδοῦντο caſus nominis τοῖς σιτίοις, aut ex βρώματα, βρώμασι. v. Abr. p. 413. GOTTL.

Καὶ ἦν σῖτος] i. e. περιῆν, ὑπῆρχεν ἔτι. Abr. 413. GOTTL.

Ἐγκατελείφθη] *Quidam libri* ἐγκατελήφθη. WASS. Haec ſaepe permutantur. ſed ἐγκατελήφθη hic non deterius eſt vulgato. Et ſic *Scholiaſtes* quoque videtur legiſſe: nam paullo poſt interpretatur τὰ εὑρεθέντα σιτία. DUCK.

Ἀνεχώρησαν τῷ στρατῷ] Ellipſeos praepoſitionis σὺν, quam hic adnotat *Scholiaſtes*, multa exempla collegit *Stephanus* in Append. ad Script. de Dialect. pag. 96. DUCK.

-Καίπερ — ἀπίβη] *Th. Magiſter* in μαίνομαι. WASS.

Ἤγαγε τοὺς ἄνδρας, ὥσπερ ὑπέστη] *Thomas Magiſter* ſcribit, Poëtas ὑφίσασθαι dicere, pro ὑπισχνεῖσθαι; ſed tamen etiam *Thucydidem* eo ſemel ſic vti hoc loco. Articulus ille apud *Thomam* ſatis perturbatus eſt. Praeſcribit ei ὑφίσασθαι, et mox ſubiicit duo *Luciani* loca, et tertium hunc *Thucydidis*, in quibus eſt forma actiua ὑφίστημι. Deinde confuſe quaedam de ὑφίστασθαι et ὑφίσασθαι proponit. Verum non ſolus *Thucydides*, quod *Thomas* videtur velle, ſed etiam *Plato* ὑφίστημι pro ὑπισχνοῦμαι dixit. Locum indicauit *Budaeus* Commentar.

inter defunctos tanquam mortuus iaceret, ipse tertius designatus, qui legitimum imperium obtineret, si quid humanitus ipsis accidisset. Styphon autem, et qui cum eo erant, dixerunt, se velle per praecones agere cum Lacedaemoniis, qui in continente erant, quid sibi faciendum esset. Cum autem Athenienses nullum quidem illorum proficisci permisissent, sed ipsi ex continente caduceatores euocassent; et bis, terue *Lacedaemonii suos* interrogassent: postremus, qui a Lacedaemoniis ex continente missus ad eos nauigauit, *haec* renunciauit, Lacedaemonios iubere vos ita vobis ipsis consulere, vt nullum dedecus admittatis. Illi vero, consilio inter se inito, arma et se ipsos dediderunt. Illum autem diem, et noctem insequentem Athenienses eos in custodia tenuerunt. Postridie vero Athenienses quidem, tropaeo in insula statuto, caetera ad nauigationem *necessaria* pararunt, et captiuos trierarchis asseruandos distribuerunt. Lacedaemonii vero, misso caduceatore, suorum cadauera receperunt. Tot autem in insula partim obierunt, partim viui capti fuerunt. Vniuersi quidem, qui in insulam transierant, erant quadringenti, et viginti grauis armaturae milites. Ex hoc numero *Athenas* viui delati fuerunt trecenti minus octo, caeteri caesi fuerunt. Inter hos autem, qui viui capti fuerant, erant Spartani ad centum et viginti. Ex Athenienſibus vero, non multi perierunt. Pugna enim non fuit stataria. Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 4. V. C. Varr. 329.

39. Tempus autem vniuersum, quo illi in insula fuerunt obsessi, a pugna nauali vsque ad proelium in insula commissum, fuerunt duo et septuaginta dies. Et spatio dierum circiter viginti, quibus legati foederum causa abierant, frumentum acceperunt. reliquis vero *diebus*, ab illis, qui clam nauigabant, nutriti fuerunt. Et frumenti ac aliorum esculentorum reliquiae in insula relictae fuerunt. nam Epitadas dux vnicuique parcius haec quam pro copia praebebat. Athenienses igitur et Peloponnesii cum suis vtrique copiis, e Pylo domum redierunt. Et Cleonis promissio, quamuis fuisset insana, tamen effectum est consequuta. nam intra viginti dies (quemadmodum promiserat) hostes adduxit. Post Aug. init.

40. Hoc autem omnium, quae in hoc bello contigerunt, maxime praeter opinionem Graecis accidit. Existimabant enim, Lacedaemonios nec fame, nec vlla necessitate compulsos, arma tradituros: at haec retinentes, et quoad possent dimicantes, mortem oppetituros. nec adduci poterant, vt crederent, illos, qui tradidissent, illis esse similes, qui cecidissent. Postea vero, cum quidam Athenienſium socius quendam ex captiuis ex insula *Athenas delatis*, vt ei cum insultatione dolorem inureret, interro-

Διακηρυκεύσασθαι] ἐν ἴσῳ μέν πως ἐτὶ τῷ ἐτικηρυκεύεσθαι. εἰ μή τις εἴποι τὸ μὲν διακηρυκεύεσθαι, πρὸς φίλους, τὸ δ' ἐτικηρυκεύεσθαι, πρὸς πολεμίους. Ὅ, τι χρὴ σφᾶς ποιεῖν] καίτοι εἶτον ἄν, ὅτι ἔδοξεν αὐτοῖς παραδοῦναι τὰ ὅπλα, καὶ προσίεσθαι τὰ κεκηρυγμένα. ἀλλὰ λέγομεν, ὅτι ἐπεὶ μὲν ἔλεγε περὶ τῶν στρατιωτῶν, ἐνταῦθα δὲ, περὶ τῶν αὐτῶν στρατηγῶν. Καὶ ἐκείνων μὲν ἐδέησε ἀφέντων] τῶν Λακεδαιμονίων τῶν ἐν τῇ Σφακτηρίᾳ. ἀφέντων δὲ λέγει, ὥστε ἐξελθεῖν διακηρυκεύεσθαι πρὸς τοὺς ἐν τῇ Πύλῳ. Μηδὲν αἰσχρὸν ποιοῦντας] αἰνίττεται, ὡς ὅτι μᾶλλον βέλτιον ἐξὶ πεσεῖν, ἢ αἰχμαλώτους ληφθῆναι, ὡς νόμος Λακεδαιμονίοις. Ἡ πρὸς τὴν ἐξασίαν] τὴν ἰδίαν δηλονότι. ἐξὸν γὰρ αὐτῷ καὶ πλείω παρέχειν, ὡς ἐγένετο ὕστερον ἐκ τῶν εὑρεθέντων σιτίων. Ἀνεχώρησαν τῷ στρατῷ] σὺν παντὶ δηλονότι. Καίπερ μανικώδης ὄσα] ἀντὶ τοῦ, περὶ τὰ μέλλοντος προφανὴς ἀπόφασις. Ὥσπερ ὑπέστη] ὑπεσχέθη. Παρὰ γνώμην] ἀντὶ τοῦ, παρὰ τὴν οἴησιν, καὶ τὴν ὑπόνοιαν, καὶ παρὰ προσδοκίαν· διότι οὐδέποτε οὐδεὶς προσεδόκα οὐδεμιᾷ ἀνάγκῃ Λακεδαιμονίους εἴξαντας, παραδοῦναι τὰ ὅπλα. Ὡς εὐνάντο] ἤγουν, ἕως δύναμις περιῆν αὐτοῖς. Ἀπισθέντες τε μὴ εἶναι] ἀπισθέντες οἱ Ἀθηναῖοι. ἡ δ' ἀπόφασις, περιττή. Τοὺς παραδόντας] ἑαυτοὺς καὶ τὰ ὅπλα. Δι' ἀχθηδόνα] διὰ λύπην. ἡ δ. ἀύοιν, Ἀθηναίων

Ling. Gr. pag. 494. ex Alcib. II. non longe a principio: Εἰ δέ σε ὀρῶ ἔτι ἔλαττον δοκοῦντα ἔχειν, εἰ μὴ καὶ πάσης Εὐρώπης ὑποχείριον σοι, scil. τύραννον γενέσθαι. DVCK.

Ὡς εὐνάν.] i. e. ἕως εὐνάντο. recte Schol. ἕως δύναμις περιῆν αὐτοῖς. Noue hic adhibuit Noster τὸ ὡς. GOTTL.

Ὡς εὐνάν.] Quidni sit p. ὅσον, *quantum* possent, vt possent, nempe in illo genere pugnae? ὡς δυνατὸν, pro viribus. εὐνάντο p. δύναντο. BAVER.

Μὴ εἶναι] De pleonasmo τοῦ μὴ, de quo hic monet *Scholiastes*, vid. ad II, 101. DVCK.

Ἀπισθέντες τε] p. ἠπίσθην. Et μὴ redundat. BAVER.

Δι' ἀχθηδόνα] Ἀχθηδὼν vox apud *Thucydidem* poëtica, vt dicit *Dionysius Halicarnassens* tom. 2. p. 133. Vtitur tamen ea ipse *Dionysius* in Antiq. Rom. p. 572. HVDS. Etiam alios prosae scriptores hoc vocabulo vsos ostendit Clar. *Wasse* in Indice. Add. *Lucian.* Toxar. pag. 37. μὴ πρὸς ἀχθηδόνα μᾶς ἀκούσῃς. DVCK.

τεθνεῶτες αὐτῶν [s] καλοὶ κἀγαθοὶ, ἀπεκρίνατο αὐτῷ, πολλῷ ἂν ἄξιον εἶναι τὸν ἄτρακτον (λέγων τὸν ὀϊστὸν) εἰ τοὺς ἀγαθοὺς [t] διεγίγνωσκε· δήλωσιν ποιούμενος, ὅτι ὁ ἐντυγχάνων τοῖς τε λίθοις καὶ τοξεύμασι, διεφθείρετο.

μα'. Κομισθέντων δὲ τῶν ἀνδρῶν, οἱ Ἀθηναῖοι ἐβούλευσαν δεσμοῖς μὲν αὐτοὺς φυλάσσειν, [v] μέχρις οὗ τὶ ξυμβῶσιν· ἢν [x] δ' οἱ Πελοποννήσιοι πρὸ τούτου ἐς τὴν γῆν [y] ἐσβάλωσιν, ἐξαγαγόντες ἀποκτεῖναι. τῆς δὲ Πύλου φυλακὴν κατεστήσαντο· καὶ οἱ ἐκ τῆς Ναυπάκτου [z] Μεσσήνιοι, ὡς [a] ἐς πατρίδα ταύτην (ἐστι γὰρ ἡ Πύλος τῆς Μεσσηνίδος ποτὲ οὔσης γῆς,) πέμψαντες σφῶν αὐτῶν τοὺς ἐπιτηδειοτάτους, [b] ἐλήϊζόν τε τὴν Λακωνικὴν, καὶ πλεῖστα ἔβλαπτον, [c] ὁμόφωνοι ὄντες. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, [d] ἀμαθεῖς ὄντες ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ λῃστείας, καὶ [e] τοῦ τοιούτου πολέμου, τῶν τε [f] Εἱλώτων αὐτομολούντων, καὶ φοβούμενοι, μὴ καὶ ἐπὶ μακρότερον σφίσι τὶ νεωτερισθῇ τῶν κατὰ τὴν χώραν, οὐ ῥᾳδίως ἔφερον, ἀλλὰ, καίπερ οὐ βουλόμενοι [g] ἔνδηλοι εἶναι τοῖς Ἀθηναίοις, ἐπρεσβεύοντο παρ' αὐτοὺς, καὶ ἐπειρῶντο τήν τε Πύλον καὶ τοὺς ἄνδρας κομίζεσθαι· οἱ δὲ μειζόνων τε ὠρέγοντο, καὶ πολλάκις φοιτώντων, αὐτοὺς ἀπράκτους ἀπεπεμπον. ταῦτα μὲν τὰ [h] περὶ Πύλον γενόμενα.

μβ'. Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους μετὰ ταῦτα εὐθὺς Ἀθηναῖοι ἐς τὴν [i] Κορινθίαν ἐστράτευσαν ναυσὶν ὀγδοήκοντα, καὶ δισχιλίοις ὁπλίταις ἑαυτῶν, καὶ ἐν ἱππαγωγοῖς [k] ναυσὶ διακοσίοις ἱππεῦσιν. ἠκολούθουν [l] δὲ καὶ τῶν ξυμμάχων Μιλήσιοι, καὶ Ἄνδριοι, καὶ Καρύστιοι. ἐστρατήγει δὲ Νικίας ὁ Νικηράτου, τρίτος αὐτός. πλέοντες δὲ ἅμα ἕῳ, ἔσχον μεταξὺ [m] Χερσονήσου τε καὶ [n] Ῥείτου, ἐς τὸν αἰγιαλὸν τοῦ χωρίου, ὑπὲρ οὗ ὁ [o] Σολύγιος λόφος ἐστίν· [p] ἐφ' ὃν [q] Δωριῆς [r] τοπάλαι ἱδρυθέντες, τοῖς ἐν τῇ πόλει Κορινθίοις ἐπολέμουν, οὖσιν [s] Αἰολεῦσι. καὶ κώμη νῦν ἐπ' αὐτοῦ Σολύγεια καλουμένη [t] ἐστίν. [v] ἀπὸ δὲ τοῦ αἰγιαλοῦ τούτου, ἔνθα αἱ νῆες κατέσχον, ἡ μὲν κώμη αὕτη δώδεκα σταδίους ἀπέχει· ἡ δὲ Κορινθίων πόλις, ἑξήκοντα· ὁ δὲ ἰσθμὸς, εἴκοσι. [x] προπυθόμενοι δὲ Κορίνθιοι ἐξ Ἄργους, ὅτι ἡ στρατιὰ ἥξει τῶν Ἀθηναίων, [y] ἐκ πλείονος ἐβοήθησαν ἐς ἰσθμὸν πάντες, πλὴν τῶν ἔξω ἰσθμοῦ· καὶ [z] ἐν Ἀμπρακίᾳ καὶ ἐν Λευκαδίᾳ

s Καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ *Caſſ.* Aug. Mosqu. et hic antea τεθνηκότες et ἂν d. ante ἄξιον. t Διεγίνωσκε *Reg.* Διεγίγνωσκεν *Caſſ.* Aug. v Μέχρι οὗτοι ξυμβῶσιν *Caſſ. Gr.* Μέχρι Aug. x Δὲ οἱ et p. 588. v. 1. δὲ ἄλλοι *Gr.* Ἢν δὲ Πελοπ. Mosqu. y Ἐμβάλωσιν *Ar.* Ἐσβάλλωσιν *Caſſ.* Aug. z Μεσήνιοι *Ar. C.* et paulo infra Μεσηνίδος. *Hudſ.* a Ἐς non agnoſcunt *Ar. C. Dan.* b Ἐλήϊζον τότε *Ar. C.* Mosqu. Ἐλήϊζόντε Aug. ſed το add. m. 2. Ἐληΐζοντό τε *Dan.* c Ὁμόφωνοι ὄντες deſunt *Ar. C. Dan.* d Ἀπαθεῖς *Marg.* e Τοῦ deeſt Aug. *Caſſ.* deinde hic inter verſus ſcriptum. f Εἱλώτων *Caſſ.* Aug. et ſic plerumque. γε Mosqu. g Ἔνδηλον legiſſe videtur *Valla. Hudſ.* Ita Mosqu. cui et d. τὴν, ante χώραν. h Περὶ τὴν Πύλον *Reg.* i Κόρινθον *Marg. Ar. C. Gr. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Dan.* Κορινθίων Mosqu. id. οἱ Ἀθην. k Ναυσὶν, ἱππεῦσι διακοσίοις *Reg.* l Δὴ *Gr.* m Χεῤῥονήσου *Ar. C.* ita et paulo infra in libris excuſis. *Hudſ.* Cap. ſeq. vbi *Caſſ.* Χερονήσου. Et ſic paſſim. Antea πλέοντος Mosqu. n Ῥήτου *Gr.* o Σολύγειος λόφος *Stephano Byzant.* Σολύγης λόφος *Polyaeno. Hudſ.* p Ἐφ' οὗ *Caſſ.* Mosqu. Aug. Ἐφ' ὧν *Gr.* q Δωριεῖς *Ar. C. Reg. Dan.* Mosqu. r Τὸ πάλαι *Ar. C. Caſſ. Gr.* Aug. s Αἰολεῦσιν Aug. *Caſſ.* et hic paulo poſt εἴκοσιν. t Ἐστὶν deeſt *Ar. C. Dan.* v Ἀπὸ δὲ τοῦ αἰγιαλοῦ τούτου ἔνθα αἱ νῆες κατέσχον, ἡ μὲν κώμη. Totum hoc omittunt *Ar. C. Dan.* x Κορίνθιοι δὲ πυθόμενοι *C.* Κορίνθιοι δὲ προπυθόμενοι *Ar.* Aug. *Reg. Caſſ. Dan. Gr.* Mosqu. y Ἐκ πλείονος poteſt etiam ad praecedens participium προπυθόμενοι referri. *Steph.* z Ἐν deeſt *Dan.*

Ἄτρακτον] Ita *Mſſ.* non ἄδρακτον. *Heſych.* Ἄτρακτος βέλος μεταφορικῶς. Sic opinor diſtinguendum; ſupra enim dixerat ἄδρακτον ἴδιον. Paulo diſtinctius *Galenus* τὸ ξύλον τοῦ βέλους. vſi *Sophocles*, *Euripides*, *Menander*. Contemtim protulit Laco, vt alter eiusdem gentis, Οὐ μέλει μοι τοῦτο, ὅτι ἀποθανοῦμαι, ἀλλ' ὅτι ὑπὸ ΓΥΝΙΔΟΣ τοξότου. Simile quid in pugna Leuctrica quidam narrante *Plutarcho* p. 231. Λεγόντων τινῶν δείξειν τὴν ἡμέραν ταύτην τὸν ἀγαθὸν, πολλοῦ, inquit, τὴν ἡμέραν ἀξίαν εἶναι δυναμένην τὸν ἀγαθὸν δεῖξαι σῶον. WASS. Adnotat e *Thucydide* hanc vocem *Pollux* I, 137. Add. *Etymolog. M.* et *Suidam* h. v. ibique *Kuſterum*. Locus *Euripidis* eſt in Rheſo v. 312. Vſus eſt etiam *Conon* Narrat. III. apud *Photium* in Biblioth. *Galenus* in Gloſſis Hippocrat. Ἄτρακτον, οὐ μόνον τὸν εἰς τὸ ἱερουργὸν χρήσιμον, ἀλλὰ καὶ τὸ ξύλον τοῦ βέλους. Adnotat ibi *Stephanus* variam lectionem, τὸν εἰς τὴν ἱερουργίαν χρήσιμον. leg. τὴν ἐριουργίαν, vel, τὸ ἐριουργεῖν. DVCK.

Μέχρις] Vid. ad Cap. IV. *Mſſ.* non variant. WASS. Sed vid. Var. Lect. DVCK.

Ἐλήϊζον] Vid. ad III, 85. vbi itidem quidam *Mſſ.* ἐληΐζοντο. Mox ὁμόφωνοι ὄντες, quae a quibusdam *Codd.* abſunt, poſſint videri a Studioſo quodam adſcripta e Cap. III. huius libri. Sed non eſt recedendum a ſcriptura meliorum *Mſſ.* conſenſu confirmata. Nam ipſe *Thucydides* verba illa hic ob eamdem cauſam repetere potuit, ob quam ea ſupra addiderat. DVCK.

Ἀμαθεῖς] Heilm. praefert ἀπαθεῖς. p. 510. GOTTL.

Ἀμαθεῖς — λῃστείας] Non, imperiti exercendi latrocinii, ſed, inſueti eius perpetiendi in ſua terra; paſſiue, vel *patiendi* ſenſu, non *faciendi*. BAVER.

Καὶ πολλάκις φοιτώντων] Huc reſpicit *Ariſtoph.* Pace v. 636, 637. Add. ibi *Scholiaſt.* DVCK.

Ὀγδοήκοντα] *Diodori* exemplaria ἑξήκοντα, ὁπλίτας τρισχιλίους p. 319. c. ξ' pro π' lapſu haud ita facili. ſed ex ſeqq. patet, ἑξήκοντα a *Diodori* manu eſſe. Noſtri nihil mutant. WASS.

Ῥείτου] Alueos quosdam aquarum in Attica Ῥείτους dictos memorat *Thucyd.* II, 19. et *Pauſan.* Attic. Cap. XXXVIII. et Corinth. XXIV. Hic quoque fortaſſis eiusmodi alueus

gaſſet, nunquid illi, qui ex ipſis mortem oppetiiſſent, honeſti, fortesque viri fuiſſent: *hic* ipſi reſpondit, magni profecto faciendum eſſe atracton (ſagittam intelligens) ſi viros fortes *ab ignauis* dignoſceret: indicans, eos, qui in lapides ac ſagittas incidiſſent, occubuiſſe. Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 4. V. C. Varr. 329.

41. Cum autem captiui *Athenas* delati fuiſſent, Athenienſes eos in vinculis aſſeruare decreuerunt, donec aliquam compoſitionem facerent: ſed ſi Peloponneſii agrum prius irrupiſſent, eos eductos occidere. In Pylo autem praeſidium collocarunt. Et Meſſenii, qui Naupacti erant, huc, vt in patriam ſuam (Pylus enim eſt in eo agro, qui quondam Meſſeniorum fuit) ex ſuorum ciuium numero miſſis, qui *ad rem gerendam* maxime idonei erant, agrum Laconicum latrociniis infeſtabant, maximisque maleficiis afficiebant, quod eadem lingua vterentur. Lacedaemonii vero, quod ſuperiore tempore latrociniorum exercendorum, et huiusmodi belli imperiti eſſent, ſimul etiam quod ſui ſerui ad hoſtem transfugerent, veriti, ne grauior aliqua rerum nouarum molitio contra ſe in ſuo agro fieret, *haec* non facile ferebant; ſed, quamuis Athenienſibus manifeſti eſſe nollent, *tamen* legatos ad eos mittebant, et Pylum et captiuos recipere conabantur. At illi maiora affectabant, et cum ſaepius *ad eos* proficiſcerentur, ipſos re infecta remittebant. Atque haec quidem circa Pylum geſta ſunt.

42. Eadem aeſtate, ſtatim poſt haec, Athenienſes in agrum Corinthium profecti ſunt, cum octoginta nauibus, et duobus millibus grauis armaturae militum nominis Attici, et cum ducentis equitibus, qui in hippaginibus vehebantur. Eos autem comitabantur ex ſociis Mileſii, Andrii, et Caryſtii. His autem praeerat Nicias Nicerati *filius*, cum duobus collegis. Primo autem diluculo nauigantes inter Cherroneſum et Rheitum appulerunt ad littus loci, ſuper quem ſitus eſt Solygius collis. In quo Dorienſes olim ſedibus poſitis, bellum faciebant Corinthiis, qui in vrbe habitabant et Aeolenſes erant. Et ſuper ipſum nunc exſtat caſtellum, nomine Solygia. ab hoc autem littore, ad quod naues appulerunt, hoc caſtellum diſtat duodecim ſtadiis: Corinthus vero, ſexaginta: Iſthmus vero, viginti. Corinthii vero, cum multo ante de claſſis Atticae aduentu nuntios Argis allatos accepiſſent, omnes, praeter illos, qui ſunt extra Iſthmum, ad Iſthmum tutandum conuenerunt; * et ex eorum numero quingenti praeſidiarii milites in Ambraciam et Leucadiam abierunt. Caeteri vero frequentibus copiis obſeruabant, Aug. aſſet. o.

* Et praeter quingentos Ambraciam Leucadiamque praeſidii cauſa miſſos. *Acacius.* HVDS.

σύμμαχός τις ἀχθόμενος, ἤτοι τοῖς Ἀθηναίοις ὡς φορτικῶς ἄρχουσιν· ἢ ἀχθόμενος ἐπὶ τῇ τῶν Λακεδαιμονίων συμφορᾷ, ἤρετο ἵνα τῶν ἐκ τῆς νήσου. Ἀπεκρίνατο αὐτῷ] τῷ ἐρωτήσαντι. Ὅτι ὁ ἐντυγχάνων] ὁ τυχὼν εἴτε καλὸς, εἴτε ἀγαθός. Τῶν ἀνδρῶν] τῶν αἰχμαλώτων. Πρὸ τούτου] τοῦ συμβῆναι. Ἀστομολόντων] εἰς τὴν Πύλον. Καὶ πολλάκις φειτώντων] τῶν πράξεων. Ἔσχον μεταξὺ Χερρονήσου] προσέσχον. Ἐφ' ὃν Δωριεῖς τοπάλαι ἱδρυθέντες] ἔστι τοπαλαιὸν πρὸ τῶν Δωριέων Αἰολεῖς εἶχον τὴν Κόρινθον. Καὶ κώμη νῦν ἐπ' αὐτῷ Σολύγεια] ἀντὶ τοῦ, ἐπάνω αὐτοῦ τοῦ λόφου. Πλὴν τῶν ἔξω Ἰσθμοῦ] ἀντὶ τοῦ, ἐκείνων τῶν Κορινθίων, ἐξ ὧν ἀπῆσαν προσβοηθῆσαι τοῖς συμμάχοις αὐτῶν τοῖς ὄσιν ἔξω τούτου τοῦ Ἰσθμοῦ. εἶτα ἐπάγει ποίοις. Πεντακόσιοι φρουροὶ] ἐσήμαινε

designatur. Sed nihil de hoc Ῥείσῳ apud alios inuenio. *Fr. Portus* in Commentar. ſcribit eſſe oppidum, ſed ſine teſtimonio Scriptorum veterum. Locus *Polyaeni*, quem in Var. Lect. laudat *Hudſonus*, eſt I, 39, 1. *Pinedo* ad Stephanum putat hic legendum Σολύγειος, vt in *Stephano*. DVCK.

Ἀπὸ δὲ — κατέσχον] *Thom. Magiſt.* in προσέσχον. vbi excidit ἔνθα. DVCK.

Εἴκοσι] Palm. legit εἴκοσι καὶ ἑκατόν. Abr. 419. GOTTL.

Ἐκ πλείονος] Quae hic in Var. Lect. leguntur, deſcripta ſunt e marg. Ed. 2. *Stephani*, qui ea ad verſionem *Vallae*, *diu ante ſuccurrerant*, adnotauerat. *Stephanum* ſequitur *Ae. Portus*: ſed *Fr. Portus* in Append. Commentar. coniungenda dicit ἐκ πλείονος ἐβοηθήσαν, non προπυθόμενοι ἐκ πλείονος. Ἐκ πλείονος; viſitatum eſt *Thucydidi* VIII, 83. εἰκὸς, ὡς εἰκὸς, ἐκ πλείονος τὴν Τισσαφέρνου γνώμην. Et cum ſequentibus πρόνοια. Ibid. 91. Τοῦτ' ἐν ἐκ πλείονος χρόνου ὁ Θηραμένης διδάσκει. DVCK.

Dubium eſt, verum ἐκ πλείονος conbrui v. laudit cum προπυθόμενοι, an cum ἐβοήθησαν. v. Duck. et Abreſch. pag. 410. GOTTL.

Ἐν Ἀμπρακίᾳ] Pro ἐς, rarius vett. ita, quam recentiores Gr. ita L. VII. 17. v. Abr. 426. GOTTL.

Ἐν Ἀμπ. κ. ἐν Λευκαδίᾳ ἀπῆσαν] Legi etiam poſſit, ἀπῆσαν, vt L. I, 143. ἐν Αἰγύπτῳ ἀπούσης αὐτῷ τῆς στρατιᾶς. Sed recte ἐν pro ἐς explicatur. Et tamen redeat ad ἀπῆσαν, aberant, abierant, ἔστε, quod eſſent in Ambrac. et Leuc. BAVER.

ἀπῄεσαν αὐτῶν πεντακόσιοι φρουροί· οἱ δ' ἄλλοι πανδημεὶ ἐπετήρουν τοὺς Ἀθηναίους, οἳ κατασχήσουσιν. ὡς δὲ αὐτοὺς ἔλαθον νυκτὸς καταπλεύσαντες, καὶ τὰ σημεῖα αὐτοῖς ἤρθη, καταλιπόντες τοὺς ἡμίσεις [a] αὐτῶν ἐν [b] Κεγχρειᾷ, ἢν ἄρα οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ τὸν [c] Κρομμύωνα ἴωσιν, ἐβοήθουν [d] κατὰ τάχος.

μγ'. Καὶ Βάττος μὲν, ὁ ἕτερος τῶν στρατηγῶν (δύο γὰρ ἦσαν ἐν τῇ μάχῃ οἱ παρόντες,) λαβὼν λόχον, ἦλθεν ἐπὶ τὴν Σολύγειαν κώμην, φυλάξων ἀτείχιστον οὖσαν. Λυκόφρων δὲ τοῖς ἄλλοις [e] ξυνέβαλε. καὶ [f] πρῶτα μὲν τῷ δεξιῷ κέρᾳ τῶν Ἀθηναίων, [g] εὐθὺς ἀποβεβηκότι [h] πρὸ τῆς Χερρονήσου, οἱ Κορίνθιοι ἐπέκειντο· ἔπειτα δὲ καὶ τῷ ἄλλῳ στρατεύματι. καὶ ἦν ἡ μάχη καρτερὰ, καὶ ἐν χερσὶ πᾶσα. καὶ τὸ μὲν δεξιὸν κέρας τῶν Ἀθηναίων καὶ Καρυστίων (οὗτοι γὰρ [i] παρατεταγμένοι ἦσαν ἔσχατοι) ἐδέξαντό τε τοὺς Κορινθίους, καὶ [k] ἐώσαντο μόλις· οἱ δὲ, [l] ὑπερχωρήσαντες πρὸς αἱμασιὰν (ἦν γὰρ τὸ χωρίον πρόσαντες πᾶν,) βάλλοντες τοῖς λίθοις καθύπερθεν ὄντες, καὶ [m] παιωνίσαντες, [n] ἐπῄεσαν αὖθις. δεξαμένων δὲ τῶν Ἀθηναίων, ἐν χερσὶν [o] πάλιν ἦν ἡ μάχη. λόχος δέ τις τῶν Κορινθίων [p] ἐπιβοηθήσας τῷ εὐωνύμῳ κέρᾳ ἑαυτῶν, ἔτρεψε τῶν Ἀθηναίων τὸ δεξιὸν κέρας, καὶ ἐπεδίωξεν ἐς τὴν θάλασσαν. πάλιν δὲ ἀπὸ τῶν νεῶν ἀνέστρεψαν οἵ τε Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Καρύστιοι. τὸ δὲ ἄλλο στρατόπεδον ἀμφοτέρωθεν ἐμάχετο συνεχῶς, μάλιστα δὲ τὸ δεξιὸν [q] κέρας τῶν Κορινθίων, ἐφ' ᾧ ὁ Λυκόφρων ὢν κατὰ τὸ εὐώνυμον τῶν Ἀθηναίων ἠμύνετο. ἤλπιζον γὰρ, αὐτοὺς ἐπὶ τὴν Σολύγειαν κώμην πειράσειν.

μδ'. Χρόνον μὲν οὖν πολὺν ἀντεῖχον, οὐκ ἐνδιδόντες ἀλλήλοις· ἔπειτα (ἦσαν γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις [r] οἱ ἱππεῖς [s] ὠφέλιμοι [t] ξυμμαχόμενοι, τῶν ἑτέρων οὐκ ἐχόντων ἵππους,) ἐτράποντο οἱ Κορίνθιοι, καὶ ὑπεχώρησαν πρὸς τὸν λόφον· καὶ ἔθεντο τὰ ὅπλα, καὶ [v] οὐκέτι κατεβαινον, ἀλλ' ἡσύχαζον. ἐν δὲ τῇ τροπῇ ταύτῃ, κατὰ τὸ δεξιὸν κέρας οἱ πλεῖστοί τε [x] ἀπέθανον αὐτῶν, καὶ Λυκόφρων ὁ στρατηγός. ἡ δὲ ἄλλη στρατιὰ, [y] τούτῳ τῷ τρόπῳ· οὐ κατὰ δίωξιν πολλὴν, [z] οὐδὲ ταχείας φυγῆς γενομένης, ἐπεὶ ἐβιάσθη, ἐπαναχωρήσασα [a] πρὸς τὰ μετέωρα ἱδρύθη. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, [b] ὡς οὐκέτι αὐτοῖς ἐπῄεσαν [c] ἐς μάχην, τούς τε [d] ἀλλοτρίους νεκροὺς [e] ἐσκύλευον, καὶ τοὺς ἑαυτῶν ἀνῃροῦντο. [f] τροπαῖόν τε εὐθέως ἔστησαν. τοῖς [g] δ' ἡμίσεσι τῶν Κορινθίων, οἳ ἐν τῇ Κεγχρειᾷ ἐκάθηντο φύλακες, μὴ ἐπὶ τὸν Κρομμύωνα πλεύσωσι, τούτοις

a Αὐτῶν *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caſſ.* Aug. b Κεγχρέαι *Ptolemaeo* et *Stephano.* Κεγχρεαὶ *Straboni* et *Pauſaniae.* Κεγχριᾶ Mosqu. c Hic vicus a *Strabone* Κρομυὼν appellatur, a *Plutarcho* Κρομμυὼν, a *Pauſania* Κρωμυὼν, a *Stephano* Κρεμμύων. Vide *Meurſii* Theſeum p. 17. (Cap. VI.) et *Sylburgii* notas in *Pauſaniam* p. 390. *Hudſ.* Κρομμυῶνα Mosqu. *Reg.* et infra Cap. 54. vbi etiam ita *Gr.* add. Cap. 45. Κρυμμυῶνα Aug. circumfl. eſt a m. 2. d Κατατάχος *Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. e Ξυνέβαλλεν *Caſſ.* Aug. f Πρῶτον *Reg. Caſſ.* Mosqu. Aug. g Τῶν Ἀθηναίων καὶ Καρυστίων εὐθὺς *Cl.* h Πρὸς *Ar. C.* i Παρατεταμένοι *Ar. C.* Mox τε abeſt Mosqu. poſt ἐδέξ. k Ἐσώσαντο *Cl.* l Ὑποχωρήσαντες *Cl. Gr. Reg. Caſſ.* Aug. m Παιανίσαντες *Ar. C.* Παιανίταις Mosqu. Παιανίσ. Aug. ω mutato in α. n Ἐπέβησαν *Marg. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. o Ἦν πάλιν *Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Caſſ. Gr. Dan.* Aug. Πάλιν οὖν *Reg.* p Ἐπιβοήσας Aug. *Caſſ.* et hic mox Εἰς τὴν θάλασσαν. Mox ἑαυτῷ Aug. et εἰς τ. θάλ. q Κέρας deeſt *Ar. C. Dan.* Paullo poſt οἱ d. Mosqu. ante Καρύστ. r Οἱ omittunt *Ar. C. Dan.* Antea ἐνδόντες Mosqu. Ἱππῆς Aug. s Ὠφελόμενοι *Reg.* t Συμμαχόμενοι *Gr.* v Οὐκ ἔτι *C.* itidemque paulo infra. *Hudſ.* x Αὐτῶν ἀπέθανον *Reg. Caſſ. Dan. Gr.* Aug. Αὐτῶν d. Mosqu. y Haec, τούτῳ τῷ τρόπῳ non legiſſe videtur *Valla. Hudſ.* z Οὐ δὲ *Ar. C. Ald. Flor. Baſ.* a Ἐς *Reg.* b Ὡς deeſt *C. Gr.* Οὐκ ἔτι Aug. c Εἰς *Caſſ.* Aug. d Ἀλλοτρίους omittunt *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg. Caſſ. Dan.* Aug. e Ἐσκύλευσαν *Ar.* f Τρόπαιόν τε εὐθὺς *Gr.* g Δὲ ἡμίσεσι *Gr.*

Οἳ κατασχήσουσιν] *Thomas Magiſt.* l. d. ᾗ κατασχ. Haec etiam alibi permutantur. Vid. ad I, 136. DVCK.

Τὰ σημ. αὐτοῖς ἤρθη] Schol. expl. de ignibus, hoſtis adventantis indicibus. Sed hoc vix congruerit verbo ἔλαθον· et αὐτοῖς haud dubie refertur ad eosdem Athenienſes, qui ἔλαθόν· vt σημεῖα ſint, quod alibi ſint, vt L. I. de Corcyraeis, ſigna certaminis, claſſis paratae ad depugnandum: vt apud Liu. *dolonibus ſublatis.* BAVER.

Ἐώσαντο] Schol. addit τῶν κορινθίων. Abreſch. excidiſſe putat, τὸ κέρας. Nil opus; quia proximo Schol. ad vſ. 7. praeceſſit, in textu certe τῷ στρατεύματι, cui addat Schol. τ. Ἀθηναίων· vnde hic repetas, τὸ στράτευμα. BAVER.

Ὑπερχωρήσαντες] Ὑποχωρήσαντες *Cl.* et *Gr.* ὑπερχωρεῖν vix alibi inuenitur. WASS. Ὑποχωρήσαντες, quod habent quatuor melioris notae *Codices*, confirmatur e Cap. ſeq. Καὶ ὑπεχώρησαν πρὸς τὸν λόφον. DVCK.

Παιωνίσαντες] Quidam libri παιανίσαντες. Vid. ad I, 50. DVCK.

Πειράσειν] Reisk. περάσειν, quod dici non credit πειράσειν vel πειρᾷν. Nam conſtruitur cum Gen. πειράσαντες τοῦ χωρίου. I, 61. τῆς Νισαίας πειράσαι. IIII, 70. Heilm. quoque malit περάσειν a περαννύω. Ich ziehe mich dahin. GOTTL.

Πειράσειν] Expl. vt φυλάσσειν περὶ χώραν, i. e. φυλακὴν ποιεῖσθαι· ita hic, πεῖραν ποιήσεσθαι. BAVER.

Καὶ ἔθεντο τὰ ὅπλα] Varias ſignificationes huius phraſeos e *Vigero* exponit *Hudſonus* ſupra ad II, 2. *Muretus* ad haec

quonam Athenienſes eſſent appulſuri. Sed cum illi noctu clam appuliſſent, et ſigna ipſis ſublata fuiſſent, relicta ſuorum dimidia parte ad Cenchream, ſi forte Athenienſes aduerſus Crommyonem irent, *ſuis* auxilium propere tulerunt. Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 4. V. C. Varr. 329.

43. Et Battus quidem, alter e ducibus (duo enim proelio interfuerunt) aſſumta cohorte contendit ad Solygiam caſtellum, tutaturus illud, quod nullis muris erat cinctum. cum reliquis vero Lycophron manus cum hoſte conſeruit. Et primum quidem Corinthii in dextrum Athenienſium cornu, quod ſtatim ante Cherroneſum in terram deſcenderat, impetum fecerunt: deinde vero, et in reliquas *eorum* copias. aſperumque proelium, totumque cominus commiſſum. Et dextrum quidem Athenienſium et Caryſtiorum cornu (hi enim in acie poſtremi erant) Corinthios excepit, aegreque repulit. Illi vero, cum ad maceriam ſe recepiſſent (totus enim ille locus accliuis erat) ſuperne lapidibus hoſtem inferius exiſtentem petebant; cumque paeana cecinissent, *eum* rurſus inuaſerunt. cum autem Athenienſes *eos* excepiſſent, pugna iterum cominus committi coepta eſt. Quaedam autem Corinthiorum cohors ſiniſtro ſuorum cornu ſubſidio profecta, dextrum Athenienſium cornu in fugam vertit, et ad mare vſque perſequuta eſt. Rurſus autem et Athenienſes et Caryſtii a nauibus ſunt reuerſi. Reliquus vero exercitus vtrinque continenter dimicabat; praecipue vero dextrum Corinthiorum cornu, in quo ſtans Lycophron, ſiniſtro Athenienſium reſiſtebat. ſuſpicabatur enim eos Solygiam caſtellum tentaturos.

44. Diu igitur pugnae labores ſuſtinuerunt, neutri alteris cedentes. Tandem vero (Athenienſibus enim equites, qui in ipſa pugna eos iuuabant, magno vſui erant, cum alteri nullum equitatum haberent) Corinthii in fugam verſi ſunt, et in collem ſe receperunt. * Et *in eo* caſtra poſuerunt, nec amplius deſcendebant: ſed quieſcebant. In hac autem fuga, in dextro cornu, plerique ipſorum, et Lycophron dux, obierunt. Reliquus vero exercitus, hoc modo; neque hoſte vehementer inſequente, neque effuſa fuga, poſtquam per vim fuit coactus, in excelſa loca ſe recepit, ibique caſtra poſuit. Athenienſes vero, cum *hoſtes* ad proelium contra ipſos non amplius prodirent, aliena cadauera ſpoliarunt, et ſuorum ſuſceperunt, et tropaeum continuo ſtatuerunt. Porro illi dimidiae Corinthiorum parti, quae in Cenchreae praeſidii cauſa manebat, ne *Athenienſes* aduerſus Crommyonem nauigarent, hoc proe-

* Ibique caſtra munierunt etc. *Viger.* quem vide in *Idiotiſm.* HVDS.

δηλονότι. Οἳ κατασχήσουσιν] ἐλλιμενίσουσιν. Ὅπως προελεύσονται αὐτοὶ οἱ Ἀθηναῖοι. Καὶ τὰ σημεῖα αὐτοῖς ἤρθη] αὐτοῖς (φησὶ) τοῖς Κορινθίοις ἤρθη τὰ σημεῖα παρὰ τῶν φίλων αὐτῶν τῶν ἐν τῇ χώρᾳ, σημαινόντων αὐτοῖς, ὅτι πολέμιοι ἐπῆλθον. δεῖ δὲ προσυπακοῦσαι τὸ, ἡμέρας γενομένης. Τοῖς ἄλλοις ξυνέβαλε] σὺν τοῖς ἄλλοις Ἀθηναίοις. Καὶ τῷ ἄλλῳ στρατεύματι] τῶν Ἀθηναίων. Καὶ ἐώσαντο μόλις] τῶν Κορινθίων δηλονότι. Καὶ παιωνίσαντες] δύο παιᾶνες ἦσαν· Ἐνυάλιος, ὅτε ἤρχεν, ὃς καὶ πρὸ τῆς μάχης ἐγίγνετο· καὶ ἕτερος, ὅτε ἐίκων. Τὸ δὲ ἄλλο στρατόπεδον] ἤτοι τὸ δεξιὸν κέρας τῶν Κορινθίων, καὶ τὸ εὐώνυμον τῶν Ἀθηναίων. Ἠλπιζον γὰρ αὐτὰς] οἱ Κορίνθιοι. Πειράσειν] προσυπακουέον τὸ, ἐλθεῖν. Τῶν ἑτέρων ἐκ ἐχόντων ἵππους] τῶν Κορινθίων. Καὶ ἔθεντο τὰ ὅπλα] ἀπέθεντο. Ἀπέθανον αὐτῶν] τῶν Κορινθίων. Καὶ Λυκόφρων ὁ στρατηγὸς] τῶν Κορινθίων δηλονότι. Ἡ δὲ ἄλλη στρατιὰ] τὸ δεξιὸν κέρας τῶν Ἀθηναίων, καὶ τὸ ἀριστερὸν τῶν Κορινθίων. Τούτῳ τῷ τρόπῳ] τῆς ἀναχωρήσεως δηλονότι. Οὐ κατὰ δίωξιν πολλὴν] ὑ φεύγοντες ταχέως, διωκόντων τῶν Ἀθηναίων. Ἐβοήθουν εὐθύς] ἔτρεχον εἰς βοήθειαν. Καὶ ἀπολαβόντες]

Xenophontis VII. Cyrip. pag. 107. *Ed. Steph.* p. 180. *Ed. Leunel.* ὡς εἶδε — τὰ δὲ τῶν Χαλδαίων ὅπλα ἔρημα, ſcribit hoc perperam verti *arma ſola*, pro *tentoria deſerta*. Nam ὅπλα etiam eſſe locum, in quo milites tendunt, in quo conſiſtunt interquieſcendi cauſa, et ὅπλα θέσθαι dici, quum locum ſibi ſumunt milites, vbi conſiſtant. Eius rei ignoratione autem prope innumerabiles locos apud *Xenophontem* et *Thucydidem* peſſime acceptos eſſe ab Interpretibus; quorum nonnullos e *Xenophonte* adponit. DVCK.

Ἔθεντο τὰ ὅπλα] i. e. conſtitere; ſie faſten Poſto; non caſtris vtique poſitis, cui rei tempus non ſuppeteret. Male expl. Schol. κατέθεντο, depoſuerunt arma; quo quid alienius a tali diſcrimine? BAVER.

Τούτῳ τῷ τρόπῳ] Non ſeparanda iudicat Abr. ab inſequentibus, ſed minima diſtinctione iungenda. GOTTL.

Ἀλλοτρίως] Omittunt libri. haud vere. WASS.

Ἀλλοτρίως νενῳὲς] Abreſch. ſuppoſititium habet τὸ ἀλλοτρίως. omittere cum plerisque Codd. editt. vett. et ita in ſqq. p. 590. v. 4. L. V. 10. 47. GOTTL.

ȣ̓ κατάδηλος ἡ μάχη ἦν ὑπὸ [h] τȣ̃ ὄρȣς τȣ̃ Ονείȣ· κονιορτὸν δὲ ὡς εἶδον, καὶ [i] ὡς ἔγνωσαν, ἐβοήθȣν εὐθύς. ἐβοήθησαν δὲ καὶ οἱ ἐκ τῆς πόλεως πρεσβύτεροι τῶν Κορινθίων, αἰσθόμενοι τὸ γεγενημένον. ἰδόντες δὲ οἱ Αθηναῖοι ξύμπαντας [k] αὐτȣ̀ς ἐπιόντας, καὶ νομίσαντες τῶν ἐγγὺς ἀϛυγειτόνων Πελοποννησίων βοήθειαν ἐπιέναι, ἀνεχώρȣν [l] κατὰ τάχος ἐπὶ τὰς ναῦς, ἔχοντες τὰ σκυλεύματα, καὶ τȣ̀ς ἑαυτῶν νεκρȣ̀ς, πλὴν [m] δυεῖν, ȣ̓ς ἐγκατέλιπον, [n] μὴ δυνάμενοι εὑρεῖν. καὶ ἀναβάντες ἐπὶ τὰς ναῦς, ἐπεραιώθησαν ἐς τὰς ἐπικειμένας νήσȣς· ἐκ δ' αὐτῶν ἐπικηρυκευσάμενοι, τȣ̀ς νεκρȣ̀ς, ȣ̓ς ἐγκατέλιπον, ὑποσπόνδȣς ἀνείλοντο. ἀπέθανον δὲ Κορινθίων μὲν ἐν τῇ μάχῃ δώδεκα καὶ διακόσιοι, Αθηναίων δὲ, ὀλίγῳ ἐλάσσȣς πεντήκοντα.

με'. Αραντες δὲ ἐκ τῶν νήσων οἱ Αθηναῖοι, ἔπλευσαν αὐθημερὸν [o] ἐς [p] Κρομμύωνα τῆς Κορινθίας. ἀπέχει δὲ τῆς πόλεως [q] εἴκοσι καὶ ἑκατὸν ϛαδίȣς, καὶ καθορμισάμενοι τήν τε γῆν ἐδῄωσαν, καὶ τὴν νύκτα ηὐλίσαντο. [r] τῇ δ' ὑϛεραίᾳ παραπλεύσαντες ἐς τὴν Επιδαυρίαν πρῶτον, καὶ ἀπόβασίν τινα ποιησάμενοι, ἀφίκοντο ἐς [s] Μεθώνην τὴν μεταξὺ Επιδαύρȣ καὶ [t] Τροιζῆνος. καὶ ἀπολαβόντες τὸν τῆς [v] Χερρονήσȣ ἰσθμὸν, ἐτείχισαν, ἐν ᾧ ἡ Μεθώνη ἐϛί. καὶ φρȣ́ριον καταϛησάμενοι, ἐλῄϛευον τὸν ἔπειτα χρόνον τήν τε Τροιζηνίαν γῆν, καὶ Αλιάδα, καὶ Επιδαυρίαν. ταῖς δὲ ναυσὶν, ἐπειδὴ ἐξετείχισαν τὸ χωρίον, ἀπέπλευσαν ἐπ' οἴκȣ.

μϛ'. Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον, [x] καθ' ὃν ταῦτα ἐγίγνετο, καὶ Εὐρυμέδων, καὶ Σοφοκλῆς, ἐπειδὴ ἐκ τῆς Πύλȣ ἀπῆραν ἐς τὴν Σικελίαν ναυσὶν Αθηναίων, ἀφικόμενοι ἐς Κέρκυραν, ἐϛράτευσαν μετὰ τῶν ἐκ τῆς πόλεως ἐπὶ τȣ̀ς ἐν τῷ ὄρει τῆς Ιϛώνης [y] Κερκυραίων καθιδρυμένȣς, οἱ τότε μετὰ τὴν ϛάσιν διαβάντες ἐκράτȣν τε τῆς γῆς, καὶ πολλὰ ἔβλαπτον. προσβαλόντες δὲ, τὸ μὲν τείχισμα εἷλον· οἱ δὲ ἄνδρες καταπεφευγότες ἀθρόοι πρὸς μετέωρόν τι, [z] ξυνέβησαν, ὥϛε τȣ̀ς μὲν ἐπικȣ́ρȣς παραδȣ̃ναι, περὶ δὲ σφῶν, τὰ ὅπλα παραδόντων, [a] τὸν Αθηναίων δῆμον διαγνῶναι. καὶ αὐτȣ̀ς ἐς τὴν νῆσον οἱ ϛρατηγοὶ τὴν Πτυχίαν ἐς φυλακὴν διεκόμισαν ὑποσπόνδȣς, [b] μέχρις ȣ̃ Αθήναζε πεμφθῶσιν· ὥϛε, ἄν τις ἁλῷ ἀποδιδράσκων, ἅπασι λελύσθαι τὰς σπονδάς. οἱ δὲ [c] τȣ̃ δήμȣ προϛάται τῶν Κερκυραίων, δεδιότες, μὴ οἱ Αθηναῖοι τȣ̀ς ἐλθόντας ȣ̓κ ἀποκτείνωσι, μηχανῶνται τοιόνδέ τι. τῶν ἐν τῇ νήσῳ πείθȣσί τινας, ὀλίγȣς ὑποπέμψαντες φίλȣς, καὶ διδάξαντες, ὡς κατ' εὔνοιαν [d] δῆθεν, λέγειν, ὅτι κράτιϛον αὐτοῖς εἴη ὡς τάχιϛα

h Numero multitudinis *Straboni* τὰ Ὄνεια ὄρη. *Hudſ.* *i* Ὡς deeſt *Ar. C. Dan.* Mosqu. *k* Αὐτȣ̀ς omittunt *Gr.* Aug. *l* Κατατάχος *Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. Aug. *m* Δυεῖν *Ar. C.* Aug. *n* Οὐ δυνάμενοι *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caſſ. Dan.* Mosqu. Aug. *o* Ἐπὶ *Ar. C. Dan.* *p* Κρομμυῶνα *Cl. Gr.* paſſim. Mosqu. qui et antea αὐθημερὸν *Reg.* vid. p. 583. *q* Εἴκοσιν *Caſſ.* Sic mox Μεθώνη ἐϛὶν *Caſſ. Gr.* et v. pen. ἀποκτείνωσιν *Iidem.* et contra v. 17. ναυσὶ *Gr.* *r* Τῇ δὲ ὑϛεραίᾳ *Ar. C. Gr.* Mox περιπλεύσ. Mosqu. *s* De hac teſtatur *Strabo* lib. 1. pag. 8. quod in quibusdam *Thucydidis* codicibus appellatur Μεθώνη, in aliis Μέθανα. *Hudſ.* Ἐς Μεθ. Mosqu. et ſupra, εἰς τὰς περικ. cap. 44. extr. *t* Τροιζῆνος *Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Reg. Dan. Gr.* Aug. et a prima manu *Caſſ.* deinde emendatum Τροιζῆνος. *v* Χερονήσȣ *Caſſ.* Mox ἐϛὶν Aug. *x* Καθ' ὃν omittit *Cl.* Aug. et *Caſſ.* ſed recens manus in marg. ſcripſerat. *y* Κερκυρέων *Gr.* vt et paullo poſt. *z* Συνέβησαν *Gr.* *a* Τῶν Ἀθηναίων *Ar.* *b* Μέχρι *Caſſ. Gr.* Aug. Mosqu. qui et antea σπόνδȣς, ſed in marg. ὑποσπ. *c* Τοῦ deeſt *Ar. C.* Mox δεδιότες Mosqu. verba ab ὥϛε ad σπονδὰς in marg. Aug. ab al. m. *d* Δὴ *Marg. Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ. Dan.* Aug.

Τȣ̃ Ὀνείȣ] *Polybius* quoque II, 52. τὰ Ὄνεια ὄρη. *Plutarch.* Cleom. Ὠνία, ſed *Mſ. A.* τὰ Ὤνεια. Vide *Wheleri* Itinerar. pag. 437. WASS. Add. *Xylandr.* ad Plutarch. l. d. DVCK.

Κον. ὡς εἶδον, καὶ ὡς ἔγν.] Cur repetiit ὡς, (quod tamen et abeſt nonnullis libris;) Nempe, ne ἔγνωσαν referretur ad κονιορτὸν, ſed noua ſententia inciperet: ὡς ἔγνωσαν, nempe, pugnari. BAVER.

Δυεῖν] Sic repoſui pro δυοῖν. WASS. Vid. ad Cap. 47. DVCK.

Μὴ δυνάμενοι] *Mſſ.* ȣ̓ δυνάμενοι. an ȣ̓ μὴ δυνάμενοι? WASS.

Κρομμύωνα] *Gr.* paſſim Κρομμυῶνα, quomodo *Strabo* IX. pag. 390. IDEM.

Μεθώνην] Dubito, an hic in adnotatione *Hudſoni*, quae in Var. Lect. eſt, error ſit. Nam haec leguntur in *Strab.* VIII, 374. vbi locum Μέθανα vocat, ſed in nonnullis codicibus *Thucydidis* Μεθώνη ſcribi dicit. Et ſic ipſe *Strabo* eam vocat I, pag. 59. At *Pauſan.* II, 34. Μέθανα. *Scylaci* quoque pag. 37-38. *Ed. Gron.* duae vrbes ſunt Μεθώνη et Μέθανα. Aberrat ille quidem in ſitu, vt ibi obſeruat *Palmerius*, ſed tamen, quae *Thucydidi* Μεθώνη, illi Μέθανα eſt. Add. *Caſaubon.* ad Strabon. ll. dd. DVCK.

Ἐπὶ τȣ̀ς ἐν τῷ ὄρει Κερκυραίων ἱδρυμ.] Transpoſite intellige; ἐπὶ τȣ̀ς (τῶν) Κερκυραίων ἱδρυμένȣς ἐν τῷ ὄρει, nec multo aliter paullo ante, extr. cap. οἱ τȣ̃ δήμȣ προστάται τῶν Κερκυραίων. Quod autem τότε pro ποτὲ eſſe hic vult Abreſch. alienum eſt

lium non erat manifestum, propter montem Oneium. Sed vbi puluerem conspexit, et *rem* cognouit, opem *suis* confestim tulit. Venerunt etiam auxilio ex vrbe Corinthii senes, cum intellexissent id, quod acciderat. Quos vniuersos conspicati Athenienses in se tendentes, ratique auxilium a vicinis Peloponnesiorum ciuitatibus missum contra se venire, celeriter ad naues se receperunt, habentes spolia, et suorum cadauera, duobus exceptis, quae reliquerunt, quod ea reperire non potuissent. Cum autem naues conscendissent, ad insulas adiacentes traiecerunt. Hinc autem misso caduceatore, suorum cadauera, quae reliquerant, fide publica interposita receperunt. In hoc autem proelio, ex Corinthiis quidem, ceciderunt ducenti et duodecim; ex Athenienſibus vero, paulo minus quinquaginta. Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 4. V. C. Varr. 329.

45. Athenienses autem ex istis insulis profecti eodem die ad agri Corinthii Crommyonem nauigarunt. (abest autem ab vrbe centum et viginti stadiis.) et cum *eo appulissent*, agrum vastarunt, ibique castris positis pernoctarunt. Postridie vero maritimam oram legentes primum in Epidaurium agrum iuerunt, et exscensu ex nauibus in nonnullas eius partes facto, Methonem venerunt, quae inter Epidaurum et Troezenem est sita. et Cherrhonesi Isthmum, in quo est Methone, ab vtraque littoris parte complexi, muro cingere coeperunt: impositoque praesidio, postea Troezenium, et Halienſem, et Epidaurium agrum latrociniis infestabant. Postquam autem absoluto muro locum illum muniuerunt, nauibus domum redierunt.

46. Per idem tempus, quo haec gerebantur, Eurymedon etiam et Sophocles, qui e Pylo cum Athenienſium classe in Siciliam proficiscebantur, cum Corcyram peruenissent, vna cum vrbis incolis bellum intulerunt Corcyraeis; qui sedes in Istone monte posuerant; qui tunc, post seditionem *eo* profecti, agro potiebantur, et *aduersae factioni* multa damna dabant. Illos igitur adorti, munitionem quidem ceperunt: homines vero, *qui in ea erant*, vno agmine in editum quendam locum fuga se receperunt, et *cum Athenienſibus* compositionem hac conditione fecerunt; vt auxiliarios quidem milites *ipsis* traderent, de se vero, post arma tradita, Athenienſis populus arbitratu suo statueret. Duces autem *Athenienſium* ipsos, fide publica interposita, in insulam Ptychiam asseruandos transportarunt, donec Athenas mitterentur; ita tamen, vt, si quis aufugiens deprehensus fuisset, fides, quae data fuerat, omnibus esset irrita. Verum primores populi Corcyraei, veriti, ne Athenienses hos *Athenas* profectos non interficerent, huiusmodi fraudem moliuntur. * Nonnullis illorum, qui in insula *Ptychia* seruabantur, persuadent, aliquot ex amicis submissis, et monitis, vt quasi beneuolentia dicerent, e re ipsorum

* Missis clanculum amicis quibusdam, hortantur eos, qui in insula custodiebantur, monentque, tanquam beneuolentia inducti, optimum esse, vt quam celerrime confugiant etc. *Acacius.* HVDS.

περικυκλώσαντες. Ἐξετείχισαν] εἰς τέλος ἤγαγον τὸ τεῖχος τῆ χωρίᾳ. Τὸ μὲν τείχισμά] τὸ ἐπὶ τῆς Ἰσώνης. Ξυνέβησαν] συνεβιβάσθησαν. Μὴ οἱ Ἀθηναῖοι] οἱ ἐν ταῖς Ἀθήναις. Τῶν ἐν τῇ νήσῳ] τῇ Πτυχίᾳ. Καὶ διδάξαντες] τοὺς ὑποπέμπτους. τὸ ἐξῆς, καὶ διδάξαντες τοὺς ὑποπέμπτους λέγειν, ὡς δῆθεν ἀπὸ εὐνοίας. Καὶ μηχανησαμένων] ἀντὶ τοῦ εὑρεπισάντων εἶπε. Τὸ πλοῖον]

ab h. l. vbi sit, tunc, nempe illo ipso tempore, per motum L. III. relatum. Etiam e N. Test. allata loca respectum habent temporis *antea* memorati vel notati, et rei *tum* gestae. BAVER.

Τότε] Saepius est τότε pro πρότερον, πάλαι, ποτὲ, et tam de tempore, quod diu, quam quod proxime effluxit, vsitatum. Ita h. l. vid Abr. p. 420. GOTTL.

Παραδῶσι] Reisk. tentat παρεῖναι, a παρίημι, dimittere. Abr. p. 422. GOTTL.

Τὴν Πτυχίαν] Hinc colligitur (inquit *Palmer.* in Graec. Antiq. p. 362.) eam insulam fuisse Corcyraeorum ciuitati vicinam: nec alia, vt puto, potest esse, quam ea, quae ad os portus Corfu ciuitatis praeiacet, et nunc *insula Sancti Viti* vocatur. HVDS. *Plin.* IV, 12. ante Corcyram Ericusa, Marathe, *Psychia*, Tarachie. sic fere et *Steph.* Perperam inter Oppida Corcyrae recensent *Ptolemaeus* et *Niger*: Huic est hodie *Palopoli.* WASS.

Λέγειν, ὅτι — εἴη — ἑτοιμάσειν, — μέλλειν, rel.] Varietas notanda, anacoluthi specie, pro, ὅτι — ἑτοιμάσοιεν — μέλλοιεν. BAVER.

[e] ἀποδιδράναι, πλοῖον δέ τι αὐτοὶ ἑτοιμάσειν. μέλλειν γὰρ [f] δὴ τὰς στρατηγὰς τῶν Ἀθηναίων παραδώσειν αὐτὰς τῷ δήμῳ [g] τῶν Κερκυραίων.

μζ'. Ὡς δὲ ἔπεισαν, καὶ, μηχανησαμένων τὸ πλοῖον, ἐκπλέοντες ἐλήφθησαν, ἐλέλυντό τε αἱ σπονδαὶ, καὶ τοῖς Κερκυραίοις [h] παρεδίδοντο οἱ πάντες. ξυνελάβοντο δὲ τῶ τοιούτῳ [i] ἀχ ἥκιστα, ὥστε ἀκριβῆ τὴν πρόφασιν γενέσθαι, καὶ τὰς τεχνησαμένας ἀδεέστερον ἐγχειρῆσαι, [k] οἱ στρατηγοὶ τῶν Ἀθηναίων, καὶ δηλοι ὄντες τὰς ἄνδρας μὴ ἂν βέλεσθαι ὑπ' ἄλλων κομισθέντας, διότι αὐτοὶ ἐς Σικελίαν ἔπλεον, τὴν τιμὴν τοῖς ἄγουσι προσποιῆσαι. παραλαβόντες δὲ αὐτὰς οἱ Κερκυραῖοι, ἐς οἴκημα μέγα καθεῖρξαν· καὶ ὕστερον ἐξάγοντες κατὰ [l] δύο ἄνδρας, διῆγον διὰ [l] δυεῖν στοίχοιν, ὁπλιτῶν ἑκατέρωθεν παρατεταγμένων, δεδεμένους τε πρὸς ἀλλήλους, καὶ πεπαισμένους, καὶ κεντουμένους ὑπὸ τῶν παρατεταγμένων, εἴπῃ τις τινὰ ἴδοι ἐχθρὸν ἑαυτῷ· μαστιγοφόροι τε [m] παρόντες [n] ἐπετάχυνον τῆς ὁδῷ τοὺς [o] σχολαίτερον προσιόντας.

μή. Καὶ ἐς μὲν ἄνδρας ἑξήκοντα ἔλαθον τοὺς ἐν τῷ οἰκήματι τούτῳ τῷ τρόπῳ ἐξαγαγόντες, καὶ διαφθείραντες. ᾤοντο γὰρ αὐτοὺς μεταπεμψάντας τοι, [p] ἄλλοσε ἄγειν. ὡς δὲ ἤσθοντο, καί τις αὐτοῖς ἐδήλωσε, τοὺς τε Ἀθηναίους [q] ἐπεκαλοῦντο, καὶ ἐκέλευον σφᾶς, εἰ βούλονται, αὐτοὺς διαφθείρειν. ἔκ τε τοῦ οἰκήματος [r] ἀκίστι ἤθελον ἐξιέναι, [s] οὐ' ἐσιέναι [t] ἔφασαν κατὰ δύναμιν περιόψεσθαι ἔδεναι· οἱ δὲ Κερκυραῖοι κατὰ μὲν τὰς θύρας ἐσ' αὐτοὶ διενοοῦντο βιάζεσθαι, ἀναβάντες δὲ ἐπὶ τὸ [v] τέγος τοῦ οἰκήματος, καὶ διελόντες τὴν ὀροφὴν, [x] ἔβαλλον τῷ κεράμῳ καὶ ἐτόξευον κάτω. οἱ δὲ [y] ἐφυλάσσοντό τε ὡς ἠδύναντο, καὶ ἅμα οἱ πολλοὶ σφᾶς αὐτοὺς [z] διέφθειρον, οἵτινές τε, ἃς ἀφίεσαν ἐκεῖνοι, ἐς τὰς σφαγὰς καθιέντες, καὶ ἐκ κλινῶν τινῶν, αἳ ἔτυχον αὐτοῖς ἐνοῦσαι, τοῖς σπάρτοις, καὶ ἐκ τῶν ἱματίων [a] παρασπήματα ποιησάμενοι, ἀπαγχόμενοι, παντὶ τρόπῳ τὸ πολὺ τῆς νυκτὸς (ἐπεγένετο γὰρ νὺξ τῷ παθήματι) ἀναδοῦντες σφᾶς

[e] Ἀποδρᾶναι *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caſſ. Dan.* Mosqu. Aug. [f] Ἤδη *Cl.* [g] τῶν abeſt *Ar. C.* Mox ἐς δ' ὕστ. Mosqu. [h] Παρεδίδοντο *Reg. Caſſ. Gr.* Aug. In *Caſſ.* tamen eadem manu ſuper ε ſcriptum erat ι. Mox δὲ ante τῷ omittit *Gr.* [i] Οὐχήκιστα *Ar. C. Ald. Flor. Baſ.* Mox τεχνισαμ. Mosqu. [k] Καὶ οἱ στρατηγοὶ *Ar.* [l] Δυεῖν *Ar. C.* Στίχοιν Mosqu. id mox διδεμ. δὲ πρ. — δυεῖν Aug. et antea εἴκοσι. [m] Παρόντες *Gr.* Antea ὧδη Mosqu. [n] Ἐτάχυνον *Ar. C. Dan.* [o] Σχολαίτερον *Gr.* [p] Ἄλλοσε ἰπάγειν *Ald. Flor.* Ἐτάγειν *Cl.* in marg. *Hudſ.* Ἄλλοσε deeſt *Reg.* recens manus inter verſus adſcripſerat. Antea διαφθείροντες Mosqu. Aug. [q] Ἐκαλοῦντο *Ar. C.* Ἀπεκαλοῦντο Mosqu. [r] Οὐκ ἔτι *C.* [s] Οὐδὲ ἐσιέναι *Gr.* [t] Ἔφασάν τε *Cl.* [v] Στέγος *Gr.* [x] Ἔβαλον *Ar. C. Caſſ. Gr.* [y] Ἐφύλασσον τότε *Ar. C.* οἱ δ' ἐφυλ. Mosqu. [z] Διέφθειραν *Gr.* et *Caſſ.* ex emendatione pro διέφθειρον. [a] Παρασπήματα *Ar. C.* Vide *Suidam* in voce παρασπίσεται, et *Iul. Pollucem* l. 7. c. 14. *Hudſ.* Παρασπήματα etiam *Dan.* Mox ἀγχόμενοι in marg. Mosqu.

Ὡς ἔπεισαν — καὶ ἐλήφθησαν] Obſcurius omiſſi ſunt Nominatiui ſubiectorum: ὡς ἔπεισαν, ſcil. οἱ Ἀθηναῖοι αὐτὰς καὶ ἐλήφθησαν, ſcil. οἱ Κερκυραῖοι. BAVER.

Κατάδηλ. ὄντες] Abr. p. 422. notat, τῷ κατάδ. ὄντες, ſubiici infin. loco particip. βυλόμενοι, ſed hoc feciſſe Thuc. quod parum commode ſtare potuerit propter τὸ κομισθέντας. Scribere potuiſſe κατ. ὄντες, μὴ βυλόμενοι — κομισθῆναι. GOTTL. Κατάδ. ὄντες rel.] Fruſtra aliud participium, κομισθέντας, cauſſam infinitiui affert Abreſch. cum ſit alio caſu poſitum. Rectius ὄντες commemoraſſet, et ipſum κατάδηλοι, cui, quaſi ipſi participio, vel adiectiuo, minus commode aliud eodem caſu iungatur. Nam κομισθέντας refertur ad προσποιῆσαι. Sed nec ſimiles caſus iungere veretur Thuc. vt alter ab altero pendeat, vt c. 49. ποιοῦντες — ἀπαγχόμενοι διεφθάρησαν. BAVER.

Δυεῖν] Sic repoſui. ante δυοῖν, quomodo *Aretaeus. Herodotus* fere δυῶν. *Aeſchylus* Prometh. δυεῖν, *Lyſias*, et *Dionyſ. Halic.* ex noſtro. WASS. Vid. Cap. 44. DVCK.

Μαστιγοφόροι — προσιόντας] Haec habet *Suidas* ſine nomine Auctoris in σχολαίτερον. Supra II, 75. etiam quidam libri habent σχολαιότερον. Sed *Thomas Mag.* σχολαίτερον melius eſſe dicit. Pro προσιόντας fortaſſis aliquis malit προϊόντας. Nam haec interdum permutantur. vid. II, 21. DVCK.

Ἐπετάχυν. τῆς ὁδῷ] Steph. in Theſ. ſub h. v. Genit. pendere ſtatuit ab ἐπετ. vt ſit qſ. ἐταχ. ἐπὶ τῆς ὁδῷ. Schol. alio modo. v. Abr. 423. GOTTL.

Τῆς ὁδῷ] Poſſit et pendere a προσιόντας, (pro quo rectius ſane legatur, προϊόντας· ſed προσιόντας, accedentes, ad locum ſupplicii;) ac ſi ſit, τοὺς σχολ. προσιόντας τῆς ὁδῷ. BAVER.

Ἀναβάντες — κεράμῳ] Haec laudat *Euſtathius* in Odyſſ. α'. pag. 1421. omiſſis vocibus τῷ οἰκήματος. WASS. Male *Gr.* στέγος. *Thomas Mag.* στέγος dici iubet, τέγος autem poëticum eſſe pronunciat. Verius eſt, quod addit, στέγος commune, τέγος Atticum eſſe. Nam τέγος dicunt omnes proſae ſcriptores Attici. Vid. *Stephan.* Theſaur. *Demoſthenes* in Androt. pag. 395. ἢ στέγος ὡς τοῦ γείτονος ὑπερβαίνει. Ibi *Vlpianus*, τέγος τὸ δώματος ὑπέρτερον μέρος. DVCK.

Ἐς τὰς σφαγάς] *Suidas* voc. σφαγὰς, Καὶ εἴσω καθίεσαν εἰς τὰς σφαγὰς, minus ſincere. *Pollux* II, 133. τὸ κοῖλον ᾧ διεσᾶσιν αἱ κλεῖδες. at ibid. 165. τὸ ὑπὸ τὸ στέρνον ἔγκοιλον. Vide *Hippocratem* p. 56. *Ariſtot.* Hiſt. Anim. IV, 4. Venae iugulares *Celſo* σφαγῖτιδες. Hinc σφαγὴ *cultrus Gloſſ.* et σφάγιον vas, quo recipitur victimarum ſanguis, apud *Euſtath.* Odyſſ. γ'. 1476. apud *Lycophr.* v. 196. σφαγεῖον. *Ariſtoph.* Theſmophor. 761. WASS. *Gloſſ.* σφαγὴ, *iugulus, ingulum.* Add. *Heſych.* et *Etymolog. M. Lucian.* Tyrannicid. p. 701. τί δὲ κατέλιπεν τὸ ξίφος ἐν τῇ σφαγῇ; ibid. 706. ἀποσπάσας δὲ τῆς σφαγῆς, καὶ τὸ τραύματος ἐξελὼν τὸ ξίφος. et Phalar. I, 734. γυμνὸν ὑπέχειν τὴν σφαγήν: vbi interpretem recte reprehendit Clariſſ. *Gronouius. Plutarch.* Galb. τὴν σφαγὴν προτείνας, ὄρᾶτε, ἔφη: quod *Suetonius* Galb. XX. dicit, *obtuliſſe vltro iugulum. Au-*

maxime esse, vt primo quoque tempore fugam capesserent, se vero nauigium aliquod praeparaturos: Athenienſium enim duces, ipſos populo Corcyraeo tradere ſtatuiſſe. Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 4. V. C. Varr. 329.

47. Cum autem *hoc illis* perſuaſiſſent, et nauigium per inſidias paraſſent, *illi illinc* discedentes, intercepti ſunt, atque fides data *tunc* irrita fuit, et vniuerſi populo Corcyraeo traditi fuerunt. Ad hanc autem rem peragendam *Corcyraeos* in primis adiuuerunt ipſi Athenienſium duces, vt certa minimeque dubia cauſa videretur *illis, qui in inſula erant;* et qui fraudem commenti fuerant, eam confidentius aggrederentur: quippe qui aperte prae ſe ferrent, ſe nolle viros iſtos *captiuos* ab aliis *Athenas* delatos (ipſi enim in Siciliam nauigabant) decus et gloriam illis comparare, qui *eos illuc* deportaſſent. Hos autem acceptos Corcyraei in magno carcere concluſerunt. Poſtea vero eos eductos vicenos traducebant per medios binos ordines militum armatorum, qui hinc inde inſtructi erant, et qui ipſos inter ſe colligatos caeſim punctimque vulnerabant, ſicubi quis ſuum inimicum aſpexiſſet. Et lictores proſequentes eos vrgebant, qui tardius progrederentur.

48. Atque hunc in modum eductos trucidarunt ad ſexaginta; quod illos latebat, qui in carcere reliqui erant. Exiſtimabant enim, ſuos ſocios ab inimicis ex carcere eductos alio traduci. Cum autem *hoc* reſciuiſſent, et ex quodam intellexiſſent, *tunc* Athenienſes implorare ac orare coeperunt, vt, ſi voluntas eorum ferret, ipſi ſe occiderent; nec amplius ex carcere exire volebant, et dicebant, ſe pro viribus non permiſſuros, vt quisquam *illuc* ingrederetur. Corcyraei vero ne ipſi quidem per fores irrumpere in animo habebant: ſed cum carceris tectum conſcendiſſent, et lacunar reuulſiſſent, tegulis et ſagittis eos petebant, qui infra erant. Illi vero ſe protegebant vt poterant, quinetiam ipſorum multi ſibi manus violentas attulerunt, partim ſagittas ab hoſte miſſas iugulis imprimentes, partim lectorum ſuorum, qui illic ipſis erant, funibus, partim reſtibus, quas ex ſuis veſtibus a ſe laceratis fecerant, ſe ipſos ſtrangulantes, omni denique ratione magnam partem noctis (nox enim huic cladi interuenit) ſe ipſos laqueis ſuffocantes, et ab illis, qui in ſuperiore tecti parte ſtabant, telis petiti, penitus perierunt. Cum

αὐτῶν τῶν ἐν τῇ πόλει Κερκυραίων. Ξυνελάβοντο δὲ] συνελάβοντο δὲ τῶ τοιάτῳ ὥχ ἥκιστα, ὥστε πιθανὴν καὶ πιστὴν γενέσθαι τοῖς ἐν τῇ Πτυχίᾳ λοδράσι τὴν ἀπάτην, οἱ στρατηγοὶ τῶν Ἀθηναίων. εἶτα τὴν αἰτίαν λέγει, ἐπειδὴ (φησὶν) αὐτοὶ ἀπέπλεον ἐπὶ τὴν Σικελίαν, ὐκ ἐβούλοντο δὲ ἄλλων τινῶν κομισάντων αὐτὺς ἐς τὰς Ἀθήνας, καρπώσασθαι τὴν δόξαν, Ὥστε ἀκριβῆ τὴν πρόφασιν] πιθανὴν καὶ πιστὴν τοῖς ἐν τῇ Πτυχίᾳ ἀνδράσι δηλονότι. Διὰγον διὰ δυοῖν τοίχοιν] διεβίβαζον. Ὑπὸ τῶν παρατεταγμένων] ἑκατέρωθεν δηλονότι. Ἐπετάχυνον τῆς ὁδοῦ] εἰς τὸ ἔμπροσθεν τῆς ὁδοῦ. Ὧσντο γὰρ αὐτὲς] τὰς Κερκυραίας. Διενοοῦντο βιάζεσθαι] μετὰ βίας εἰσέρχεσθαι. Οἱ δὲ ἐφυλάσσοντό τε] οἱ ἐν τῷ οἰκήματι. Ἐς τὰς σφαγὰς καθιέντες] ἦγον, εἰς τὸ μέρος τῦ σώματος, ἔνθα σφάττοντοι τὰ ζῶα. σφαγὴν καλοῦσι τὸ κατὰ τὴν κλεῖδα τῦ ἀνθρώπυ μέρος, δι' ὃ καθιᾶσι τὰ σιδήρια οἱ θέλοντες ἐκυτὺς ἀνελεῖν. Παραιρήματα ποιοῦντες] ὡς ἂν εἰ ἔλεγε, τελαμῶνάς τινας ἀποσχίζοντες τῶν ἱματίων, ὥσπερ ζώνας ἐπείνυ· καὶ πλέκοντες αὐτὰ, καὶ ποιοῦντες ὥσπερ σχοινία, ὅτως αὐτοῖς ἐχρῶντο πρὸς τὸ ἀπάγχεσθαι. ᾠδετέρως δὲ τὸ σπάρτον. Ἐπεγένετο γὰρ νὺξ τῷ παθήματι] ἐπειδὴ εἶπε τὸ πολὺ τῆς νυκτὸς, ἵνα μή τις εἴποι· καίτοι ἐν ἡμέρᾳ ταῦτα ἠγένετο, λέγει ἐν τῷ μέσῳ, ἐπεγένετο γὰρ νύξ. Φορμηδὸν

tonitu. Liberal. Cap. XXV. ἐπάταξαν ἑαυτὰς τῇ κερκίδι παρὰ τὴν κλεῖδα, καὶ ἀνήρρηξαν τὴν σφαγήν. DVCK.

Παραιρήματα] Agnoſcit *παραιρήματα Moeris* Atticiſta, et *Pollux* VII, 64. explicat *τὰ πρὸς ταῖς ὠσὶς. Vlpianus* ad Demoſthenem pag. 333. *ἀφαιρήματα.* WASS. Apud *Suidam* in *παραιρήσεται*, vbi hic locus citatur, cum alia non recte leguntur, tum pro *τοῖς σπάρτοις* male *σπάρτα* ſcribitur: vt ibi adnotat *Kuſterus.* In *Scholiaſta* Demoſthenis ad Philippic. ſecundam pag. 46. *Edit. Pariſ.* eadem ad verbum leguntur, quae in *Suida*, addito etiam loco Scriptoris anonymi, qui eſt apud *Suidam*, niſi quod ibi pro *σπάρτα* nouo errore eſt *σπάρτας*: vnde adparet, alterum haec ex altero deſcripſiſſe. Si *Suidas* id, quod in *Thucydide* eſt *τοῖς σπάρτοις*, de induſtria mutauit in *σπάρτα*, eo erraſſe videtur, quod putauit, caſum huius nominis debere conuenire cum ſequenti *παραιρήματα*. Particulam ex hoc loco decerptam, *ἐκ κλινῶν τοῖς σπάρτοις ἀπαγχόμενοι*, in Onomaſticon ſuum contulit *Pollux* X, 37. DVCK.

Παραιρήμ.] Reisk. corrigit *παραρτήματα* l. *παραιωρήματα*, vt Codd. quidam habent. GOTTL.

Ἀναδῆντες] Heilm. *ἀναλῆντες*. Vid. p. 579. eleganter. GOTTL.

Ἀναδῆντες] Non calumnier elegantiam lectionis Heilm. *ἀναλῆντες*· tamen *παντὶ τρόπῳ* non refertur ad *ἀναδῆντες*, ſed ad *διεφθάρησαν*. Quid, quod non vno tamen modo ſe ſtrangularunt, ſed recte alii, alii laciniis? BAVER.

αὐτὰς, καὶ βαλλόμενοι ὑπὸ τῶν ἄνω, [b] διεφθάρησαν. καὶ αὐτὰς οἱ Κερκυραῖοι, ἐπειδὰν ἡμέρα ἐγένετο, Φορμηδὸν ἐπὶ ἀμάξας ἐπιβαλόντες, ἀπήγαγον ἔξω τῆς πόλεως. τὰς δὲ γυναῖκας, ὅσαι ἐν τῷ τειχίσματι ἑάλωσαν, ἠνδραποδίσαντο. τοιούτῳ μὲν τρόπῳ οἱ ἐκ τῆς ὄρυς Κερκυραῖοι ὑπὸ τῆ δήμυ διεφθάρησαν. καὶ ἡ τάσις πολλὴ [c] γενομένη ἐτελεύτησεν ἐς τοῦτο, ὅσα γε κατὰ τὸν πόλεμον τόνδε. ἀ γὰρ ἔτι ἦν ὑπόλοιπον τῶν ἑτέρων [d] ὅ, τι καὶ ἀξιόλογον. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἐς τὴν Σικελίαν, ἵναπερ [e] τοπρῶτον ὥρμηντο, ἀποπλεύσαντες, μετὰ τῶν ἐκεῖ ξυμμάχων ἐπολέμων.

μθ'. Καὶ οἱ ἐν τῇ Ναυπάκτῳ Ἀθηναῖοι, καὶ Ἀκαρνᾶνες, ἅμα τελευτῶντος τῆ θέρυς, στρατευσάμενοι, Ἀνακτόριον, Κορινθίων πόλιν, ἣ κεῖται ἐπὶ τῷ στόματι [f] τῆ Ἀμπρακικῆ κόλπυ, ἔλαβον προδοσίᾳ· καὶ ἐκπέμψαντες Κορινθίυς αὐτοὶ Ἀκαρνᾶνες ἐ οἰκήτορας ἀπὸ πάντων, ἔσχον τὸ χωρίον. καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

ν'. Τῆ δ' [h] ἐπιγιγνομένῃ χειμῶνος, Ἀριστείδης ὁ Ἀρχίππυ, εἷς τῶν ἀργυρολόγων νεῶν Ἀθηναίων στρατηγὸς, αἱ ἐξεπέμφθησαν πρὸς τὰς ξυμμάχυς, Ἀρταφέρνην, ἄνδρα Πέρσην, παρὰ βασιλέως πορευόμενον ἐς Λακεδαίμονα, ξυλλαμβάνει [i] ἐν Ἠιόνι τῇ ἐπὶ [k] Στρυμόνι. καὶ αὐτῆ κομισθέντος, οἱ Ἀθηναῖοι, τὰς μὲν ἐπιστολὰς μεταγραψάμενοι ἐκ τῶν Ἀσσυρίων γραμμάτων, ἀνέγνωσαν· ἐν αἷς, πολλῶν ἄλλων γεγραμμένων, κεφάλαιον ἦν πρὸς Λακεδαιμονίυς, ἀ [l] γιγνώσκειν ὅ, τι βόλονται. πολλῶν γὰρ ἐλθόντων πρέσβεων, ἀδένα ταυτὰ λέγειν. εἰ ἄν [m] τι βόλονται σαφὲς λέγειν, πέμψαι μετὰ τῆ Πέρσα ἄνδρας ὡς αὐτόν. τὸν δὲ Ἀρταφέρνην ὕστερον [n] οἱ Ἀθηναῖοι ἀποστέλλασι τριήρει ἐς Ἔφεσον, καὶ πρέσβεις ἅμα· οἱ πυθόμενοι αὐτόθι βασιλέα [o] Ἀρταξέρξην τὸν Ξέρξα νεωστὶ τεθνηκότα (κατὰ γὰρ τοῦτον τὸν χρόνον ἐτελεύτησεν) ἐπ' οἴκυ ἀνεχώρησαν.

να'. Τῆ [p] δ' αὐτῆ χειμῶνος [q] καὶ Χῖοι τὸ τεῖχος περιεῖλον τὸ καινὸν, [r] κελευσάντων Ἀθηναίων, καὶ ὑποπτεύσαντων [s] ἐς αὐτὰς τὶ νεωτεριεῖν· ποιησάμενοι μέντοι πρὸς Ἀθηναίυς πίστεις καὶ βεβαιότητα, ἐκ τῶν δυνατῶν, μηδὲν περὶ σφᾶς [t] νεώτερον βουλεύσειν. καὶ ὁ [v] χειμὼν ἐτελεύτα, καὶ ἑβδομον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε, ὃν Θουκυδίδης ξυνέγραψε.

b Ἐφθάρησαν *Reg.* Antea Mosqu. ἀναδέμενοι, et ἄνωθεν. p. ἐπειδὰν ἐπειδὴ Aug. *c* Γινομένη *Ar.* *d* Ὅ, τι deest *Ar. C. Dan.* *e* Τὸ πρῶτον *Ar. C. Caff. Gr.* Aug. *f* Τῆ deest *Dan.* Antea Mosqu. Ἀνακτόριον, et supra, Καρνᾶνες, sed Α. supraſcr. *g* Οἰκήτορας malit *Fr. Portus* ita Aug. Οἰκήτορας retinendum ſuadet *Ae. Port.* qui locum hoc modo exponit: οἰκήτορας ἀπὸ πάντων τῆς Ἀκαρνανίας μερῶν ἀποστείλαντες, ἔσχον τὸ χωρίον etc. Καὶ οἰκήτορας *Ar. C. Dan.* et Mosqu. Οἰκήτορες *Caff.* Aug. *h* Ἐπιγινομένῃ *Reg.* et in princ. Cap. 52. *i* Ἐπὶ cum altera lectione ſuperſcripta *Gr.* *k* Στρυμόνι *Ar. C.* Τῷ Στρυμῶνι Mosqu. *l* Γινώσκειν *Ar. C. Reg.* Mosqu. cui et deinde γὰρ d et ν. in πολλῶν ſupraſcr. *m* Τι omittit *Cl.* Aug. Haec vocula bis legitur v. 13. *Ed. Hudſ.* Itaque non adparet, prius, an poſterius τι) abſit a *Cl.* ſed puto poſterius, quod neque in *Caff.* legitur: qui et mox ἀνδρὲς habet, pro ἄνδρας. *n* Οἱ deeſt *Alld. Baſ.* Paullo ante ἄνδρὲς Aug. p ἄνδρας. *o* Apud *Diodor. Sicul.* l. 12. legitur Ξέρξην. Sed locus in mendo cubat. *Hudſ.* *p* Δὲ αὐτῆ *Gr.* Sic mox in princ. Cap. 52. τῷ δὲ ἐπιγιγνομένῳ, et Cap. 53. Λακεδαιμόνιοι δὲ εἶσι. *q* Καὶ οἱ Χῖοι *C.* *r* Κελευσάντων τῶν Ἀθηναίων *Ar. Dan.* *s* Ἐς ἑαυτὰς *Gr.* Ἑαυτὲς *Alld. Flor. Baſ.* Mosqu. *t* Νεωτεριεῖν *Ar. C. Dan.* *v* Χειμὼν ἐτελεύτα ὃν ἡ Θουκ. omiſſis ceteris *Gr.*

Φορμηδὸν — πόλεως] *Suidas* in φορμηδόν. Ἐπ' ἀμαξῶν memoriae ſuſus *Ariſtides* Tom. III. pag. 520. WASS. Add. ſupr. II, 75. DUCK.

Οὐ γὰρ ἔτι ἦν] Clar. *Waſſe* pro verſione *Porti*, quam ſequutus fuerat *Hudſonus*, hic ſubſtituerat interpretationem *Stephani* ab *Hudſono* poſt varias lectiones huius paginae poſitam. DUCK.

Ὅ, τι καὶ ἀξιόλ.] Sc. εἴη, vel ἦν· aut ſit pro ὅτι ἄν. καὶ ſign. h. l. *quidem*, tamen; quod quidem ſatis graue eſſet; et Neutr. pro Maſcul. nam refertur ad homines, hoſtes. BAVER.

Ἀνακτόριον, Κορινθίων πόλιν] Corinthiorum coloniam ex hoc loco vocat *Stephanus*. Vid. ſupra I, 55. DUCK.

Οἰκήτορας] *Aemil. Portus* ſupplementum ſuum ἀποστείλαντες debet *Scholiaſtae*. Sed admodum dura, et, ni fallor, inſolens eſt illa ellipſis. *Fr. Porti* coniecturae fauet liber *Caſſ.* Nec puto haec ita ordinari poſſe, καὶ ἐκπέμψαντες Κορινθίυς οἰκήτορας. DUCK.

Οἰκήτορας] Sunt, qui malint οἰκήτορες, inter quos et eſt F. Portus et Heilm. qui vertit: worauf die Akarnanier die Korinthiſchen Einwohner fortſchafften, und den Ort mit einer Allarmwache aus ihrem ſämmtlichen Antheil beſetzten. Sed Abr. non, qui ἐκπέμψ. duplici ſign. poſitum credit 1) pro ἐκβαλόντες, et 2) ἀποστείλαντες; ordinem fecit pag. 424. GOTTL.

Ἐκπέμψ. — οἰκήτορας] Οἰκήτορες legenti nil impediti relinquatur, vt ἐκπέμψαντες intelligeret, *cum eieciſſent?* BAVER.

Ἐκ τῶν Ἀσσυρίων γραμμάτων] *Briſſonius* lib. I. de regno Perſar. pag. 141. dicit, *Thucydidem* referre has literas Aſſyrio ſermone ſcriptas fuiſſe. Et *Fr. Portus* hic adnotat: Fortaſſe quod lingua Aſſyriorum longius latiusque pateret, et gentibus eſſet notior, ideo Perſae ea vtebantur familiarius. Non video, cur Ἀσσύρια γράμματα hic pro ſermone Aſſyrio

autem dies illuxiſſet, Corcyraei eos aceruatim in plauſtra coniectos extra vrbem portarunt. Ipſorum vero vxores, quotquot in munitione captae fuerunt, in ſeruitutem redegerunt. Hoc igitur modo Corcyraei, qui ſedes in monte poſuerant, a populo funditus perditi fuerunt. Haec autem ſeditio, quae magna fuit, hunc habuit exitum, quatenus ad hoc bellum pertinet. * Neque enim quod reliquum erat ex aliis, eiusmodi erat, vt mentione dignum ſit. Athenienſes autem, cum in Siciliam, quo primum nauigationem inſtituerant, peruenisſent, cum illius loci ſociis bellum adminiſtrabant. Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 4. V. C. Varr. 329.

49. Athenienſes vero, qui Naupacti erant, et Acarnanes, aeſtate iam extrema, cum exercitu profecti, Anactorium, Corinthiorum vrbem, in ipſo Ambracii ſinus oſtio ſitam, per proditionem ceperunt. Corinthiis autem illinc eiectis, ipſi Acarnanes locum tenuerunt, colonis ex omnibus Acarnaniae partibus eo miſſis. Et haec aeſtas exiit.

50. Sequente hyeme, Ariſtides Archippi *filius*, vnus e ducibus Atticae claſſis ad ſocios pecuniae cogendae cauſa miſſae, Artaphernem virum Perſam, qui a *Perſarum* Rege miſſus Lacedaemonem proficiſcebatur, ad Eïonem, quae ad Strymonem eſt ſita, comprehendit. Quo *Athenas* deducto, Athenienſes epiſtolas ex Aſſyriis litteris *in Graecum ſermonem* conuerſas legerunt. Quarum, cum alia multa ad Lacedaemonios ſcriberentur, ſumma haec erat: Neſcire ſe, quid *illi* vellent. nam cum multi legati venirent, nullum eadem dicere. Si quid igitur aperte dicere vellent, cum hoc Perſa viros ad ſe mitterent. Artaphernem vero poſtea Athenienſes vna cum legatis triremi vectum Epheſum miſerunt. Qui, cum illic intellexiſſent, Artaxerxem Xerxis filium nuper obiiſſe, (nam per id tempus deceſſerat) domum redierunt. Poſt Sept. 24. Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 4. V. C. Varr. 329. Octobr. ex- vel ineunte Nou.

51. Eadem hyeme, Chii nouum murum Athenienſium iuſſu demoliti ſunt, quod eos aliquid noui contra ſe moliri ſuſpicarentur. hoc tamen fecerunt adhibita firma cautione, quantum fieri poterat, ne Athenienſes quicquam de priſtino *ſuae* ciuitatis ſtatu innouarent. Atque haec hyems exiit, ſimul etiam belli, quod Thucydides conſcripſit, ſeptimus annus exceſſit. Olymp. 88. 4. V. C. Varr. 330. Poſt initium Ian. ante Mart. 21.

* Neque enim, quod reliquum erat ex aliis, eiusmodi erat, vt mentione dignum ſit. *Id eſt*, Alii, qui ſupererant, nullius nominis erant. *Steph.* HVDS.

ἐπὶ ἁμάξας] ὡς ἐάν τις πλέξῃ φορμὸς, τὰς καλουμένας ψιάθους, τὰς μὲν κατὰ μῆκος αὐτῶν τιθεὶς, τὰς δὲ ἄλλας πλαγίας ἐπιβάλλων κατ' αὐτῶν. ἐμφαίνει δὲ τοῦτο τῶν Κερκυραίων τὴν ἀμότητα ἐς τοὺς ἀποθανόντας, ὅτι οὐδὲ μετὰ τὸν ἐκείνων θάνατον τοῦ πρὸς ἐκείνους μίσους ἐπαύσαντο. Ἠνδραποδίσαντο] ὡς ἀνδραπόδοις ἐχρήσαντο. Καὶ ἐκπέμψαντες] ἀντὶ τοῦ, καὶ ἐκβαλόντες τοὺς ὄντας ἐκεῖ Κορινθίους. Αὐτοὶ Ἀκαρνᾶνες οἰκήτορας] ἀφ' ἑκάστης γὰρ Ἀκαρνανίας ἀπέστειλαν τοὺς οἰκήσοντας. Καὶ αὐτοῦ κομισθέντος] ἀχθέντος ὑπὸ τοῦ Ἀριστείδου. Μεταγραψάμενοι] μεθερμηνεύσαντες. Τὸ τεῖχος περιεῖλον] καθεῖλον. Ἐκ τῶν δυνατῶν] ἀντὶ τοῦ πάνυ, καὶ

accipi debeant: nam hoc potius dixiſſet ἐκ τῆς Ἀσσυρίας γλώσσης, vt I, 138. Περσίδα γλῶσσαν; vel διαλέκτου, vt *Plutarch.* Apophthegm. pag. 325. τὴν Περσίδα διάλεκτον. Nec ſcio ab aliis proditum, Perſas tum lingua Aſſyria vſos fuiſſe. Fortaſſis hoc ſignificat *Thucydides*, Perſas non habuiſſe ſuas ac proprias litterarum formas, ſed ad ſcribendum adhibuiſſe literas Aſſyrias, quas pro antiquiſſimis habet *Plinius* VII. H. N. 56. et ab Aſſyriis ad Phoenices alioſque Orientis populos veniſſe Viri docti exiſtimant. Aſſyriae literae quidem exponi poſſent Perſicae, latiſſime accepta ſignificatione nominis Aſſyrius, quo multae gentes comprehendebantur: nam et quidam, auctore *Suida* in Ἀσσύριοι, dicebant Aſſyrios eſſe Perſas. Sed nec *Thucydides*, nec, vt puto, alii probati Hiſtorici Aſſyrios pro Perſis dicunt. DVCK.

Ἀσσυρίων] Aſſyrias litteras ex vſu loquendi intell. Perſicas. Abr. locum Schol. Aeſch. ad Perſ. 84. excitat; vbi: οἱ Πέρσαι τὸ πρότερον Ἀσσύριοι ἐκαλοῦντο. v. Abr. p. 425. 426. GOTTL.

Ποιησάμενοι μέντοι πρὸς Ἀθηναίους πίστεις] *Vallae* verſionem, *etſi fidem fecerant, et, quoad poterant, ſatisdabant, ſe nihil aduerſus illos noui cogitaturos*, probarunt etiam *Stephanus* et *Acacius*. Cur ab ea recedere voluerit *Portus*, non intelligo: nec adhuc inueni πίστεις, vel πιστὰ, ποιεῖν τινι et πρός τινα, alia ſignificatione dici, quam ea, qua *Valla* et alii hic acceperunt. DVCK.

Ποιησάμενοι πίστεις] i. e. Sie lieſſen ſich die theuerſten Verſicherungen geben. GOTTL.

νβ'. Τῷ δ' ἐπιγιγνομένῳ θέρει, εὐθὺς τῷ [x] τε ἡλίῳ ἔκλειπές τι ἐγένετο περὶ νεμηνίαν· καὶ τὸ αὐτὸ μηνὸς ἰσαμένῳ [y] ἔσεισε· καὶ οἱ [z] Μιτυληναίων φυγάδες καὶ τῶν ἄλλων Λεσβίων, ὁρμώμενοι οἱ πολλοὶ ἐκ τῆς ἠπείρου, καὶ μισθωσάμενοι ἔκ τε Πελοποννήσου ἐπικούρικόν, καὶ αὐτόθεν ξυναγείραντες, αἱροῦσι [a] Ῥοίτιον· καὶ λαβόντες δισχιλίους σατῆρας Φωκαΐτας, ἀπέδοσαν πάλιν, [b] μηδὲν ἀδικήσαντες. καὶ [c] μετὰ τοῦτο, ἐπὶ Ἀντανδρον στρατεύσαντες, προδοσίας γενομένης λαμβάνουσι τὴν πόλιν. καὶ ἦν αὐτῶν ἡ διάνοια, τάς τε ἄλλας πόλεις, τὰς Ἀκταίας καλουμένας, ἃς πρότερον, Μιτυληναίων νεμομένων, Ἀθηναῖοι εἶχον, ἐλευθερῶν, καὶ πάντων μάλιστα τὴν Ἀντανδρον· καὶ κρατυνάμενοι αὐτὴν (ναῦς τε γὰρ εὐπορίαν ἦν ποιεῖσθαι αὐτόθεν, ξύλων ὑπαρχόντων, καὶ τῆς Ἴδης ἐπικειμένης,) καὶ τῇ ἄλλῃ [d] παρασκευῇ ῥᾳδίως ἀπ' αὐτῆς ὁρμώμενοι, τήν τε Λέσβον, ἐγγὺς οὖσαν, κακώσειν, καὶ τὰ ἐν τῇ ἠπείρῳ Αἰολικὰ πολίσματα [e] χειρώσεσθαι. καὶ οἱ μὲν ταῦτα παρασκευάζεσθαι ἔμελλον.

νγ'. Ἀθηναῖοι δὲ, ἐν τῷ αὐτῷ θέρει, ἐξήκοντα ναυσὶ, καὶ δισχιλίοις ὁπλίταις, ἱππεῦσί τε ὀλίγοις, καὶ τῶν ξυμμάχων Μηλησίους καὶ ἄλλους τινὰς ἀγαγόντες, ἐστράτευσαν ἐπὶ Κύθηρα. ἐστρατήγει δὲ αὐτῶν Νικίας ὁ Νικηράτου, καὶ Νικόστρατος ὁ Διοτρεφοῦς, καὶ Αὐτοκλῆς ὁ Τολμαίου. τὰ δὲ Κύθηρα, νῆσός ἐστιν, ἐπίκειται δὲ τῇ Λακωνικῇ κατὰ Μαλέαν· Λακεδαιμόνιοι δ' εἰσὶ τῶν περιοίκων, καὶ [f] Κυθηροδίκης ἀρχὴ ἐκ τῆς Σπάρτης διέβαινεν αὐτόσε κατὰ ἔτος, ὁπλιτῶν τε φρουρὰν διέπεμπον [g] ἀεὶ, καὶ πολλὴν ἐπιμέλειαν ἐποιοῦντο. ἦν γὰρ αὐτοῖς τῶν τε ἀπ' Αἰγύπτου καὶ Λιβύης ὁλκάδων προσβολή. καὶ λῃσταὶ ἅμα τὴν Λακωνικὴν ἧσσον ἐλύπουν ἐκ θαλάσσης, ἢπερ μόνον [h] οἷόν τ' ἦν κακουργεῖσθαι. πᾶσα γὰρ ἀνέχει πρὸς τὸ Σικελικὸν καὶ Κρητικὸν πέλαγος.

νδ'. Κατασχόντες ἓν οἱ Ἀθηναῖοι τῷ στρατῷ, δέκα μὲν ναυσὶ καὶ δισχιλίοις Μηλησίων ὁπλίταις τὴν ἐπὶ θαλάσσῃ [i] πόλιν, Σκάνδειαν καλουμένην, αἱροῦσι· τῷ δὲ ἄλλῳ στρατεύματι ἀποβάντες τῆς νήσου ἐς τὰ πρὸς Μαλέαν τεταμμένα, ἐχώρουν ἐπὶ τὴν ἐπὶ θαλάσσῃ πόλιν τῶν [k] Κυθηρίων· καὶ εὗρον εὐθὺς αὐτοὺς ἐστρατοπεδευμένους ἅπαντας. καὶ μάχης [l] γιγνομένης ὀλίγον μέν τινα χρόνον ὑπέστησαν οἱ [m] Κυθήριοι, ἔπειτα τραπόμενοι, [n] κατέφυγον ἐς τὴν ἄνω πόλιν. καὶ ὕστερον ξυνέβησαν πρὸς Νικίαν· καὶ τὰς ξυνάρ-

x Τε deest *Ar. C. Dan.* y Ἔσεισεν *Cass. Gr.* Aug. z Μυτιληναίων hic et paullo post *Cass.* Aug. a Ῥοίτειον *Straboni, Stephano, Allisque. Hudf.* Sic *Cass.* b Οὐδὲν *Cl. Gr. Reg. Cass.* Mosqu. Aug. c Μετατᾶτο *Ald. Flor. Baf.* Aug. d Σκευῇ *Reg. Cass. Gr.* Aug. Mox ἐπ' αὐτῆς Mosqu. e Χειρώσασθαι *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Baf. Reg. Cass.* Aug. f Κυθηροδίκης dicebatur, quod Cytheris praeesset. Vide *Hesych. Meursii* Miscell. Lacon. l. 2. c. 4. *Cragii* Rep. Lac. l. 2. c. 13. g Ἀεὶ *Reg. Gr.* Mosqu. cui et mox abest τε post αὐτ. τῶν. h Οἷόν τε ἦν *Ar. C.* i Ita *Tzetzes* ad *Lycophr.* Cassandr. v. 108. Scandeam Ἐπίνειον Κυθήρων appellant *Pausan.* et *Stephanus Byzant. Hudf.* Antea Μιλησ. ὁπλίτ. Mosqu. k Κυθήρων *Ar.* l Γιγνομένης *Ar.* Γινομένης *Dan.* Γενομ. Aug. m Κερίνθιοι *Dan.* n Κατέφευγον *Reg. Gr.*

Ἡλίῳ ἔκλειπές τι] Aut ἔκλειπὲς eſt pro Subſt. ἔκλειψις, aut τι intell. μέρος. BAVER.

Ῥοίτιον] Ita *Aſſ.* et *Noſter* p. 526, 1. De ſcripturae tamen veritate ampliandum. Nam *Stephanus*, qui *Thucyd.* fere ſequitur, Ῥοίτειον ſcribit. Atque ita *Strabo*, *Scylax*, *Herodotus*, *Xenophon*, *Philoſtratus*, *Didymus*, *Geopon. Suidas*, *Epit.* Strabonis, Apollonii *Schol.* Dicta etiam vrbs ἀπὸ Ῥοιτείας τῆς Πρωτέως θυγατρὸς, vt nos docet *Apollonii* Schol. l. Argon. v. 929. Denique Ῥοίτιον haud longe a Megalopoli. vid. *Plutarch.* Cleom. p. 815. Eſt et Ῥοιτία vrbs Bactrorum. Orus apud *Steph.* Suidas, *Xenophon*, *Schol.* Apollon. promontorium faciunt. *Antipater* Epig. III. ἐπὶ Ῥοιτηΐσιν ἀκταῖς. *Apollon.* l. Ῥοιτειάδες ἔνδοθεν ἀκτῆς. Strabonis tempore vrbs erat ἔρημος. WASS.

Στατῆρας Φωκαΐτας] Vid. Doctiſſ. *Hemſterhuſium* ad Pollucem IX, 93. *Spanhem.* ad Callimachum p. 756. WASS.

Στατῆρας Φωκαΐτας] A Phocaeentibus cuſi erant, aurumque peſſimum adhibitum: hoc aurum vilitate ſua celebre, vt Colophonium praeſtantius. Hemſt. ad Poll. VIIII, pag. 1074. GOTTL.

Ἃς πρότερον Μιτυληναίων νεμομένων Ἀθηναῖοι εἶχον] De his eſt III, 50. Παρέλαβον δὲ καὶ τὰ ἐν τῇ ἠπείρῳ πολίσματα οἱ Ἀθηναῖοι, ὅσων Μιτυληναῖοι ἐκράτουν. Has Ἀκταίας vocatas dicit, haud dubie, quod in propinqua Lesbo ora Aſiae ſitae erant. *Strabo* Lib. XIII. pag. 605. ad ſinum Adramyttenum dicit eſſe τὸν τῶν Μιτυληναίων αἰγιαλὸν κώμας τινὰς ἔχοντα τῶν κατὰ τὴν ἤπειρον τῶν Μιτυληναίων. Et pag. 607. Ἐν δὲ τῇ παραλίᾳ τῇ ἐφεξῆς αἱ τῶν Μιτυληναίων κῶμαι Κερυφαντίς τε, καὶ Ἡράκλεια. *Berkelius* ad Stephan. v. Ἀκτὴ haec verba *Thucydidis* laudat inter loca *Polybii* et *Diodori* Sic. in quibus de Acte Peloponneſi agitur. Voluit, credo, hoc teſtimonio oſtendere, omnia oppida in ora maris poſita poſſe vocari Ἀκταῖα. De Aeolicis oppidis continentis, quae paullo poſt memorat, eſt etiam apud *Melam* I, 18. *Gargara et Aſſon, Aeoliorum colonias*. Et apud *Strabon.* XIII. p. 610. DVER.

Πάντων μάλ.] Debebat, πασῶν, quia et ad νήσους, et ad Antandrum, refertur. Sed et ad verbum ἐλευθερῶν retuleris: omnium (rerum, operum,) maxime cupiebant liberare Antandrum. BAVER.

Κρατυνάμενοι — ὁρμώμενοι — κακώσειν] Vnde pendent participium, et Infinitiui? Nempe a verbis, ἦν αὐτοῖς ἡ διάνοια. Tamen debebat, κρατυναμένοις, et ὁρμωμένοις. Etiam Futura pro Praeſentibus, vt ſupra erat ἐλευθερῶν. Aut in his Futu-

52. Aeſtatis autem inſequentis initio ſtatim circa nouilunium ſol ex parte defecit, eiusdemque menſis initio terrae-motus exſtitit. Et Mitylenaei, aliique Lesbii exſules, quorum plerique ex continente venerant, auxiliis ex Peloponneſo mercede conductis, et manu illinc collecta, Rhoetium occupant. Et acceptis duobus Phocaïcorum ſtaterum millibus, *ipſum incolis* rurſus reddiderunt, nulla iniuria facta. Poſtea vero, cum copias aduerſus Antandrum duxiſſent, vrbem interueniente proditione ceperunt. Eorum autem propoſitum erat, cum alias ciuitates, quae Actaeae vocantur, quas prius poſſidentibus Mitylenaeis Athenienſes tenebant, in libertatem vindicare, tum vero omnium maxime Antandrum. Vbi autem eam muniſſent, (nam aedificandarum nauium facultas, propter lignorum copiam, et Idam impendentem, illic ipſis erat) cum reliquo etiam apparatu inde proficiſcentes, Lesbum vicinam infeſtare, et in ſuam poteſtatem redigere Aeolica oppida, quae in continente erant. Et hi quidem haec facere conſtituerant.

Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 88. 4. V. C. Varr. 330. Mart. 21. Eclipſis. Terraemotus ante Mart. 30.

53. Athenienſes vero, eadem aeſtate, cum LX nauibus, et duobus militum millibus, et aliquot equitibus, et cum Mileſiis, et aliis quibusdam ex ſociis, quos ſecum ducebant, bellum Cytheris intulerunt. Illis autem praerat Nicias Nicerati, et Nicoſtratus Diotrephis, et Autocles Tolmaei *filius*. Cythera autem eſt inſula, quae agro Laconico adiacet e regione Maleae *promontorii*. Lacedaemonii vero ſunt accolae circumcirca: et Cytherodices magiſtratus ad ius dicendum Sparta quotannis eo tranſibat; et *Lacedaemonii* militum grauiter armatorum praeſidium *in eam* ſemper transmittebant, eiusque curam ingentem gerebant. Ipſis enim erat portus, ad quem appellebant onerariae naues, quae ex Aegypto, et Africa veniebant. Simul etiam piratae Laconicam oram a mari (qua tantum infeſtari poterat) minus infeſtabant. Tota enim *haec inſula* conſurgens ad Siculum et Creticum mare porrigitur.

Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 88. 4. V. C. Varr. 330. Ante Iul. 16.

54. Athenienſes igitur, cum *huc* appuliſſent cum ſuis copiis, cum decem nauibus, et duobus Mileſiorum millibus vrbem maritimam, nomine Scandeam, capiunt. cum reliquo exercitu in inſulae partes, quae Maleam ſpectabant, exſcenſu ex nauibus facto, ad maritimam Cytheriorum vrbem iuerunt, eiusque incolas omnes ſub armis ſtantes offenderunt. Proelioque commiſſo, Cytherii pauliſper impetum ſuſtinuerunt, deinde in fugam verſi, in * arcem confugerunt. Poſtea cum Nicia, eiusque collegis

* Superiorem vrbem. *Valla.* Verum τὴν ἄνω πόλιν alicubi ἀκρόπολιν exponit *Schol.* HVDS.

ὡς ἐνεδέχετο. Καὶ αὐτόθεν ξυναγειραντες] ἀπὸ τῆς ἠπείρου. Καὶ πάντων μάλιστα] σημειωσαι, ὅτι πάντων λέγει, καὶ ὃ πασῶν. Προσβολὴ] ἀντὶτῆ προσόρμισις, καὶ κατωγή. ἐπίθεσις. Ἧσσον ἐλύπουν] ἀντὶ τῆ ἠδίκουν. Κακουργεισθαι] ἡγουν λῃστεύεσθαι. Πᾶσα γὰρ ἀνέχει] ἀνατείνει, καὶ ἀναπέπταται. Κατασχόντες δὲ] ἀντὶ τῆ προσορμίσαντες ἐν αὐτοῖς τοῖς Κυθήροις. Ἰσέον δὲ, ὅτι δύο πόλεις ἦσαν αὐτῶν τῶν Κυθήρων, μία μὲν, ἐμώνυμος· ἑτέρα δὲ, ἡ Σκάνδεια καλεῖται, ἐν τῇ νήσῳ τῶν Κυθήρων παρὰ θάλασσαν κειμένη. Ἐπιτηδειότερον τότε] ἀντὶ τῆ συμφερόντως τότοις τοῖς Κυθηρίοις. Ἐπεχώθη αὐτοῖς] τοῖς Κυθηρίοις. Ἀνέτησαν γὰρ]

ris intell. ἔμελλον, ἤλπιζον· quod latet in illo ipſo, ἤν ἡ διάνοια. BAVER.

Αὐτῶ θέρει] *Diodor.* 320. a. vbi *Mſſ.* perperam ρ′ pro ξ′: centum pro ſexaginta. WASS. Sexaginta habet etiam *Dion. Halicarn.* Tom. II. pag. 142. DVCK.

Ἀνέχει] Schol. expl. ἀνατείνει καὶ ἀναπέπταται, l. ἀναπέταται, vt Heſych. expl. v. Schol. ad I. 46. extr. ἀνέχει, ἀνατείνεται. v. Abr. p. 426. ihre ganze Lage iſt gegen das — Meer zu. GOTTL.

Ἀνέχει] Verte, imminet mari, longe lateque conſpicua. Hinc et apud Virg. Aen. 10, 86. vocantur *alta Cythera*. BAVER.

Σικελικὸν πέλαγος] i. e. Ionium. Ita et Act. 27. Melite, laxiori ſenſu, et longiori reſpectu, in *Adriae* ſinu ponitur. BAVER.

Γιγνομένης] Sic reſcripſi. antea γενεμένης; quomodo *Dionyſ. Halic.* WASS. Et plerique *Mſſ.* cum *Editis*. *Dionyſius* l. d. haec a καὶ μάχης, vſque ad θανάτῳ deſcripſit. DVCK.

Τὴν ἄνω πόλιν] *Stephanus* hic adnotat, *Scholiaſten* alicubi τὴν ἄνω πόλιν exponere ἀκρόπολιν. Is locus eſt Cap. 66. huius lib. Hic ἡ ἄνω πόλις fortaſſis eſt ἀκρόπολις. Alio ſenſu Lib. III. Cap. 34. ἡ ἄνω πόλις Colophoniorum, et Cap. 57. huius libri ἡ ἄνω πόλις Aeginetarum, qui Thyream tenebant, dicitur; quomodo hic quoque *Valla* videtur accepiſſe: nam vertit, *ad vrbem ſuperiorem*, id eſt, eam, quae aliquanto ſpatio ab illa, quae ad mare erat, diſtabat. quod non caret ratione, ſi quis alia loca, vbi eodem modo loquitur *Thucydides*, cum

χοντας, Αθηναίοις ἐπιτρέψαι περὶ σφῶν αὐτῶν, πλὴν θανάτου. ἦσαν δέ τινες καὶ γενόμενοι τῷ Νικίᾳ λόγοι πρότερον πρός τινας τῶν [o] Κυθηρίων. διὸ καὶ θᾶσσον [p] καὶ ἐπιτηδειότερον [q] τό τε παραυτίκα καὶ τὸ ἔπειτα [r] τὰ τῆς ὁμολογίας ἐπράχθη αὐτοῖς. [s] ἀνέϛησαν γὰρ οἱ Αθηναῖοι Κυθηρίους, Λακεδαιμονίους τε ὄντας, καὶ ἐπὶ τῇ Λακωνικῇ τῆς νήσου [t] οὕτως ἐπικειμένης. μετὰ δὲ τὴν ξύμβασιν, οἱ Αθηναῖοι τήν τε Σκάνδειαν, τὸ ἐπὶ τῷ λιμένι πόλισμα, παραλαβόντες, καὶ τῶν [v] Κυθήρων φυλακὴν ποιησάμενοι, ἔπλευσαν ἔς τε Ασίνην, καὶ [x] Ελος, καὶ τὰ πλεῖϛα τῶν περὶ θάλασσαν. καὶ ἀποβάσεις ποιούμενοι, καὶ ἐναυλιζόμενοι τῶν χωρίων οὗ καιρὸς εἴη, ἐδῄουν τὴν γῆν ἡμέρας μάλιϛα ἑπτά.

νε'. Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, ἰδόντες μὲν τοὺς Αθηναίους τὰ Κύθηρα ἔχοντας, προσδεχόμενοι δὲ καὶ ἐς τὴν γῆν σφῶν ἀποβάσεις [y] ποιήσεσθαι τοιαύτας, ἀθρόᾳ μὲν οὐδαμοῦ τῇ δυνάμει ἀντετάξαντο, κατὰ δὲ τὴν χώραν [z] φρουρὰς διέπεμψαν, ὁπλιτῶν πλῆθος, ὡς ἑκαϛαχόσε ἔδει. καὶ τὰ ἄλλα ἐν φυλακῇ πολλῇ ἦσαν, φοβούμενοι, μὴ σφίσι νεώτερόν τι γένηται τῶν περὶ τὴν κατάϛασιν, γεγενημένου μὲν τοῦ [a] ἐν τῇ νήσῳ πάθους ἀνελπίϛου καὶ μεγάλου, Πύλου δὲ ἐχομένης, [b] καὶ Κυθήρων, καὶ πανταχόθεν σφᾶς περιεϛῶτος πολέμου [c] ταχέος, καὶ ἀπροφυλάκτου. ὥϛε, παρὰ τὸ εἰωθὸς, ἱππέας [d] τετρακοσίους κατεϛήσαντο, καὶ τοξότας· ἔς τε τὰ πολεμικὰ, εἴπερ ποτὲ, μάλιϛα δὴ ὀκνηρότεροι ἐγένοντο, ξυνεϛῶτες, παρὰ τὴν ὑπάρχουσαν [e] σφῶν ἰδέαν τῆς παρασκευῆς, ναυτικῷ ἀγῶνι, καὶ [f] τούτῳ πρὸς Αθηναίους, οἷς τὸ μὴ ἐπιχειρούμενον [g] αἰεὶ ἐλλιπὲς ἦν τῆς δοκήσεως τὶ [h] πράξειν. καὶ ἅμα [i] τὰ τῆς τύχης πολλὰ, καὶ ἐν ὀλίγῳ ξυμβάντα [k] παρὰ λόγον αὐτοῖς, ἔκπληξιν μεγίϛην [l] παρεῖχε. καὶ ἐδεδίεσαν, μή ποτε αὖθις ξυμφορά τις αὐτοῖς περιτύχῃ, [m] οἷα καὶ ἐν τῇ νήσῳ. ἀτολμότεροι δὲ δι' αὐτὸ ἐς τὰς μάχας ἦσαν, καὶ πᾶν [n] ὅ, τι κινήσειαν, ᾤοντο ἁμαρτήσεσθαι, διὰ [o] τὸ τὴν γνώμην ἀνεχέγγυον γεγενῆσθαι, ἐκ τῆς πρὶν ἀηθείας τοῦ κακοπραγεῖν.

νϛ'. [p] Τοῖς δ' Αθηναίοις τότε τὴν [q] παραθαλάσσιον δῃοῦσι τὰ μὲν πολλὰ ἡσύχασαν, ὡς καθ' ἑκάϛην φρουρὰν γίγνοιτό τις ἀπόβασις, πλήθει τε ἐλάσσους ἕκαϛοι ἡγούμενοι εἶναι, καὶ ἐν τῷ τοιούτῳ· μία

o Κιθηρίων *Ar.* Κυθήρων *Dan.* p Καὶ deest *Caff.* Aug. vbi erasum videtur. q Τότε *Ald. Flor. Bas.* Deest *Ar. C. Dan.* r Τὰ omittunt *Ar. C. Cl. Gr. Caff. Dan.* Mosqu. Aug. s Hic locus *Ae. Porto* suspectus de mendo. Vide *Annott. Huds.* t Οὕτω *Reg.* v Κιθήρων *Ar.* passim fere. *Huds.* Mox ἐπέπλευσαν Mosqu. x Ἔλεος *Gr.* y Τοιαύτας ποιήσεσθαι *Reg. Caff. Gr.* Aug. Ποιήσασθαι Mosqu. et d. τοιαύτας· mox id. ἀθρόως. z Φρουροὺς *Reg.* Mox ὁπλητῶν Mosqu. et φυλλακῇ. a Ἐπὶ *Caff.* Aug. Τῇ ἐν τῇ ν. Mosqu. b Καὶ Κυθήρων πανταχόθεν γε σφᾶς *Ar. C. Dan.* c Ταχέως *Marg. Ald. Flor. Bas.* (Aug. corr. ω in ο) *Gr.* sed adscripta etiam altera lectione. d Τριακοσίους κατέϛησαν *Ar. C. Dan.* et εἴς τε τὰ. Τὰ suprascr. Mosqu. e Σφῶιν *Reg.* f Τοῦτο *Reg.* g Ἀεὶ *Ar. C. Gr.* Mosqu. Aug. h Πρᾶξαι et deinde inter versus πράξειν *Reg.* i Τὰ deest *Ar. C. Dan.* k Παράλογον *Cl. Gr.* ex *Huds.* Παραλόγον *Gr.* Aug. l Παρεῖχεν *Caff.* Aug. m Οἷα *Reg.* Aug. Mox ἀτολμώτεροι Mosqu. n Ὅτι *Ar. C. Gr.* o Τὸ deest *Gr.* Paullo post ἀνεχέγγ. in marg. Mosqu. c. signo post γεγενῆσθαι. p Τοῖς δὲ Ἀθην. *Reg. Caff. Gr.* Aug. q Παραθαλασσίαν *Ar. C.* Mox καθεκάϛην Mosqu.

hoc conferat. Nec accedo *Scholiastae* infra ad Cap. 66. τὴν ἄνω πόλιν Megarensium interpretanti τὴν ἀκρόπολιν. Nam designat ibi ipsam vrbem Megara, quam respectu Nisaeae, portus Megarensium, octo ab vrbe stadiis remotae, τὴν ἄνω πόλιν vocat. Ita recte *Aemil. Portus* ad Cap. 69. DVCK.

Τὰ τῆς ὁμολογίας] A plerisque *Mss.* abest articulus τὰ, vitio, opinor, scribarum, quibus errandi causam praebuit vltima vocis praecedentis syllaba. Nam Attici articulum neutrius generis cum genitiuo substantiui pro substantiuo ponunt. *Thucyd.* IV, 18. οὐκ εἰκὸς ὑμᾶς — τὸ τῆς τύχης οἴεσθαι ἀεὶ μεθ' ὑμῶν ἔσεσθαι, pro τὴν τύχην. II, 60. τὰ τῆς ὀργῆς ὑμῶν, pro ἡ ὀργὴ ὑμῶν. Sic τὰ τῆς ὁμολογίας, pro ἡ ὁμολογία, quam mox ξύμβασιν vocat. Vid. *Stephan.* Append. ad Script. de Dialect. pag. 178. DVCK.

Ἀνέϛησαν γὰρ etc.] Si hanc lectionem retineamus, dicendum est, Athenienses expulisse suis sedibus Cytherios; quod parum conuenit cum aequitate conditionum, de qua paulo ante ἐπιτηδειότερον etc. Deinde Athenienses non mouerunt omnes Cytherios (vt videbimus infra Cap. 57.) Itaque, ne sibi male constare videretur *Thucydides*, puto aliquid supplendum esse, sc. particulam negantem, aut aliud simile. *Fr. Port.* HVDS.

Ἀνέϛησαν] Difficultatem quam Portus fingit, nullam habet Abr. p. 426. Heilm. tollit difficultatem versione supplendo part. ἂν, denn sonst würden die Athenienser gewiss die Cytherier die Insel haben räumen lassen. GOTTL.

Ἀνέϛησαν γὰρ] Recte expl. Abresch. *eos* Cytheriorum, qui essent Lacedaemonii, quod firmatur c. 53. init. Λακεδαιμόνιοί εἰσι τῶν περιοίκων. Heilmanni ratio friget, et quae sequantur, incerta reddit et ipsa, quae tamen vere essent facta. Cur γὰρ sit pro οὖν, aut quid inde sensus proficiat, non video. Additur enim caussa, cur cum Cytherensibus ipsis promtior pactio fuerit; amotis scil. Lacedaemoniis et solis relictis indigenis Cytherorum. BAVER.

Γὰρ] i. e. οὖν s. γὰρ οὖν. In Schol. idem pro μετῴκησαν scripsit μετῴκισαν GOTTL.

Οὕτως ἐπικειμένης] i. e. οὕτως ἐγγὺς ἐπικειμένης, haec ellipsis non infrequens. vid. Abr. ad L. II. 17. et p. 427. GOTTL.

Ἀποβ. τοιαύτας] Male expl. Schol. πολεμικάς· quas enim aut quî tandem alias facerent? Intell. similes, quales in Cythera fecissent. BAVER.

Μὴ σφίσι νεώτ. τι γέν. τῶν περὶ τ. κατάϛ.] Aut a Comparatiuo pendet τῶν, vt sit, grauius aliquid, quam quod factum esset in illa occupatione. Possis et intelligere, ἐκ τῶν (γενο-

compoſitionem fecerunt ea conditione; vt omne de ſe ſtatuendi arbitrium Athenienſibus permitterent, niſi mortis. Quaedam autem colloquia et ante inter Niciam et Cytherios habita fuerant. Quamobrem etiam citius et commodius, et in praeſentia et in poſterum, quae ad compoſitionem pertinebant, ab ipſis transacta ſunt. Athenienſes enim Cytherios ex ſuis ſedibus in alias transtulerunt, tum quod eſſent Lacedaemonii, tum etiam quod inſula agro Laconico adeo vicina eſſet. Poſt compoſitionem Athenienſes accepta Scandea, vrbe ad portum ſita, et praeſidio Cytheris impoſito, nauigarunt ad Aſinen, et Helos, et ad plurima loca maritima. Et exſcenſu ex nauibus in ea facto, et commorantes vbicunque opportunum videbatur, regionem per dies circiter ſeptem vaſtarunt. Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 88. 4. V. C. Varr. 330.

55. Lacedaemonii vero, quamuis Cythera ab Athenienſibus teneri viderent, et exſpectarent illos in ſuum etiam agrum exſcenſiones huiusmodi facturos, nunquam tamen cum frequentibus copiis, acie inſtructa obuiam ipſis iuerunt: ſed militum grauiter armatorum magnam manum in varias agri ſui partes, prout vnusquisque locus poſtulabat, praeſidii cauſa miſerunt. Et caeteris in rebus ſibi diligenter cauebant, metuentes, ne quid in rerum ſuarum ſtatu nouaretur, propter inſperatam ac ingentem cladem in inſula *recens* acceptam, et propter Pylum et Cythera occupata, et propter repentinum ac improviſum bellum, quod ipſos vndique circumſtabat. Quare praeter ſuam conſuetudinem quadringentos equites, et ſagittarios conſtituerunt. Et ad res bellicas, ſi vnquam ante, tunc potiſſimum ſegniores redditi ſunt, qui praeter vſitatam ſibi formam apparatus, cum nauticis copiis certare cogerentur, idque contra Athenienſes, qui, quicquid intentatum relinquebant, * id ſemper ſpei deeſſe putabant, quam de felici rerum ſucceſſu conceperant. Praeterea varii caſus, multaeque res, quae breui temporis ſpatio praeter omnem exſpectationem ipſis acciderant, maximum metum *ipſis* incutiebant. Et verebantur, ne forte rurſus aliqua calamitas ſibi contingeret, qualis erat, quam et in inſula acceperant. Et propterea ad pugnandum erant timidiores, et quicquid aggreſſi fuiſſent, id infelicem exitum putabant habiturum, propter animi diffidentiam, quod prius aduerſa fortuna premi non conſueuiſſent.

56. Cum igitur Athenienſes tunc oram maritimam vaſtarent, pleraque quieſcebant, quum ad ſingula praeſidia exſcenſus aliquis e nauibus fiebat; tum quod ſinguli ſe numero inferiores eſſe ducerent,

* *Q. d.* Hoc deeſſe ad explendum rerum, quas ſe geſturos putabant, cumulum: quia videlicet a nullo incoepto, viribus ſuis diſſiſi, deterrebantur, ſed quicquid aggrederentur, felicem exitum ſibi promittebant. *Steph.* Ob id ſe ſua exſpectatione fruſtrari putabant. *Acacius.* HVDS.

ἦγεν μετώκισαν. Καὶ ἐναυλιζόμενοι τῶν χωρίων ᾗ καιρὸς εἴη] τρατοπεδεύοντες εἰς τὸ ἐπικαιρότατον τῶν χωρίων. Ἀποβάσεις τοιαύτας ποιήσεσθαι] ἦγεν πολεμικάς. Διέπεμψαν] διαμερίσαντες ἔπεμψαν. Ὡς ἑκασαχόσε ἔδει] εἰς τὰ ἐν ἑκάσοις τόποις φρούρια. Τῶν περὶ τὴν κατάσασιν] οἷον, τῶν περὶ τὴν πολιτείαν αὐτῶν καὶ τὴν χώραν. Περιεσῶτος πολέμου] προσπιπτόντων αἰφνιδίου πάντοθεν τῶν πολεμίων, καὶ ἄνευ τῆ δύνασθαι προφυλάξασθαι. Οἷς τὸ μὴ ἐπιχειρούμενον] οἷς τισιν Ἀθηναίοις τὸ μὴ ἐπιχειρεῖν ἀεί τι πράττειν καινὸν, ἡ τέρησις ἐδόκει τῶν προσδοκηθέντων. Καὶ ἅμα τὰ τῆς τύχης πολλὰ] διὰ τὸ μὴ πιστεύειν αὐτοὺς μηκέτι μηδενί. κακοπραγήσαντες γὰρ παρ' ἐλπίδα, ἐν εἰωθότες ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ ἀτοχεῖν, ἀδεμίαν περὶ τῶν μελλόντων ἐλπίδα βεβαίαν εἶχον. Ἀτολμότεροι δὲ] ὀκνηρότεροι. Καὶ πᾶν ὅ, τι κινήσειαν] ὑπὲρ ἑαυτῶν δηλονότι. Τὸν μὲν ὄχλον] τὸ πλῆθος. Ἐφόρησεν] εἰς

μένων) περὶ τὴν κατάσ. ne inde grauius aliquid moueretur. Si tamen κατάσασις ſit πολιτεία, quod non putem; tunc τῶν intell. ἐν τοῖς· ſed illud melius. Nam et verbum καθίσασθαι ſaepius Noſtro eſt pro ἱδρυνθῆναι, ſedem capere. BAVER.

Ταχέως] Reisk. malit τραχέως, vt ſit rude bellum. GOTTL.

Οἷς τὸ μὴ] i. e. qui omnia, quae non tentarent, defectum rei, quam, vt opinabantur, efficere ſe potuiſſe credebant, ntruebantur, welche alles, was ſie nicht verſuchten, als einen Abgang an dem, was ſie ihrer Meynung nach ausrichten zu können glaubten, anſahen. GOTTL.

Οἵα καὶ] Neutrum hic non eſt ferendum, etiam ſine codd. auctoritate. Sed Reg. habet οἷα, quod verius: confunduntur haec bina, v. Abr. 427. GOTTL.

Γνώμην ἀνεχέγγυον] i. e. μὴ γεγενῆσθαι ἐχέγγυον. Heilm. ἐχέγγ. int. ſponſorem, Gewährsmann, qui fidem praeſtat, hanc fidei praeſtationem abiudicare Thucydidem rationi, quam ſub perſona Thuc. repraeſentet. Sed nimis acute. GO.

Τὰ μὲν πολλὰ] i. e. maximam partem. Non cum Fr. Porto int. χωρία, ſ. φρούρια, propter duplicem Syneſin, alteram gen. Maſc. alteram Neutrius, et quia praeterea ſubiici-

δὲ Φρουρὰ, ἥπερ καὶ ἠμύνατο περὶ [r] Κορτύταν καὶ [s] Ἀφροδισίαν, τὸν μὲν ὄχλον τῶν [t] ψιλῶν ἐσκεδασμένον ἐφόβησεν ἐπιδρομῇ, τῶν δὲ ὁπλιτῶν δεξαμένων ὑπεχώρησε πάλιν· καὶ ἄνδρες [v] τέ τινες ἀπέθανον αὐτῶν ὀλίγοι, καὶ ὅπλα ἐλήφθη. [x] τροπαῖόν τε ϛήσαντες οἱ Ἀθηναῖοι ἀπέπλευσαν ἐς Κύθηρα. ἐκ δὲ αὐτῶν περιέπλευσαν ἐς Ἐπίδαυρον [y] τὴν Λιμηράν. καὶ δῃώσαντες μέρος τὶ τῆς γῆς, ἀφικνοῦνται ἐπὶ [z] Θυρέαν, ἥ ἐϛι μὲν τῆς [a] Κυνουρίας γῆς καλουμένης, μεθορία δὲ τῆς Αργείας καὶ Λακωνικῆς. νεμόμενοι δὲ αὐτὴν ἔδοσαν Λακεδαιμόνιοι Αἰγινήταις ἐκπεσοῦσιν ἐνοικεῖν, διά τε τὰς ὑπὸ [b] τὸν σεισμὸν σφίσι γενομένας καὶ τῶν [c] Εἱλώτων τὴν ἐπανάϛασιν εὐεργεσίας, καὶ ὅτι, Ἀθηναίων ὑπακούοντες, ὅμως πρὸς τὴν ἐκείνων γνώμην [d] αἰεὶ ἔϛασαν.

νζ'. Προσπλεόντων οὖν ἔτι τῶν Ἀθηναίων, οἱ Αἰγινῆται τὸ μὲν ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ, ὃ ἔτυχον οἰκοδομοῦντες, τεῖχος ἐκλείπουσιν, ἐς δὲ τὴν ἄνω πόλιν, ἐν ᾗ ᾤκουν, ἀπεχώρησαν, ἀπέχουσαν ϛαδίους μάλιϛα δέκα τῆς θαλάσσης. καὶ [e] αὐτοῖς τῶν Λακεδαιμονίων Φρουρὰ μία τῶν περὶ τὴν χώραν, ἥπερ καὶ [f] ξυνετείχιζε, [g] ξυνεσελθεῖν μὲν ἐς τὸ τεῖχος οὐκ [h] ἠθέλησεν, δεομένων τῶν Αἰγινητῶν, ἀλλ' [i] αὐτοὺς κίνδυνος ἐφαίνετο ἐς τὸ τεῖχος κατακλείεσθαι. ἀναχωρήσαντες δὲ ἐπὶ τὰ μετέωρα, ὡς οὐκ ἐνόμιζον [k] ἀξιόμαχοι εἶναι, ἡσύχαζον. ἐν τούτῳ δὲ οἱ Ἀθηναῖοι κατασχόντες, καὶ χωρήσαντες εὐθὺς πάσῃ τῇ ϛρατιᾷ, αἱροῦσι τὴν Θυρέαν. καὶ τήν [l] τε πόλιν κατέκαυσαν, καὶ τὰ ἐνόντα ἐξεπόρθησαν. τούς τε Αἰγινήτας, ὅσοι μὴ ἐν χερσὶ διεφθάρησαν, ἄγοντες, ἀφίκοντο ἐς τὰς Ἀθήνας, καὶ τὸν ἄρχοντα ὃς παρ' αὐτοῖς ἦν τῶν Λακεδαιμονίων, Τάνταλον τὸν [m] Πατροκλέους. ἐζωγρήθη γὰρ τετρωμένος. ἦγον δέ τινας καὶ ἐκ τῶν Κυθήρων ἄνδρας ὀλίγους, οὓς ἐδόκει ἀσφαλείας ἕνεκα μεταϛῆσαι. [n] καὶ τούτους μὲν οἱ Ἀθηναῖοι ἐβουλεύσαντο καταθέσθαι ἐς τὰς νήσους, καὶ τοὺς ἄλλους Κυθηρίους, οἰκοῦντας τὴν ἑαυτῶν, φόρον τεσσαρα τάλαντα φέρειν· [o] Αἰγινήτας δὲ ἀποκτεῖναι πάντας, ὅσοι ἑάλωσαν, διὰ τὴν προτέραν ἀεί ποτε ἔχθραν· Τάνταλον δὲ παρὰ τοὺς ἄλλους τοὺς ἐν τῇ νήσῳ Λακεδαιμονίους καταδῆσαι.

νη'. Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους, ἐν Σικελίᾳ [p] Καμαριναίοις καὶ Γελώοις ἐκεχειρία [q] γίγνεται πρῶτον πρὸς

r Κοτύρταν *Cl. Gr. Reg. Caff.* Aug. Mosqu. et hic ἠμύνατο. s Ἀφροδιτία apud *Steph.* περὶ πόλεων *Thucydidem* citantem. Vide *Berkelii* notas. *Hudf.* t Δαψιλῶν *Dan.* v Τε omitt. *Cl. Gr. Hudf.* Non omittit *Gr.* x Τρόπαιόν τε *Gr.* Τροπαῖόν τε Mosqu. et σαν in περιέπλ. suprascr. y Videsis *Stephanum* in voce Ἐπίδαυρος. *Hudf.* z Θυραίαν *Cl.* vt et alibi. *Hudf. Reg. Caff.* Aug. Mosqu. et hic antea, διώσαντες. Ἐς Θύρεαν *Dan.* sed alibi Θυρέαν. Cap. seq. Θύραιαν *Caff.* a Κυνουργίας *Ar. C. Flor.* In Aldina *Stephani* editione Καιναργίας. Vide *Berkelii* notas ad vocem Θυρέα. Κυνοσουρίας in marg. *Cl.* Κυνουργίας *Dan.* b Τῶν σεισμῶν *Reg.* c Εἱλώτων *Caff.* Aug. et saepe alibi. d Ἐϛᾶσιν αἰεὶ *Marg.* Ἀεὶ ἔϛασι *Ar. C.* Ἐϛᾶσι *Cl.* et *Gr.* in marg. *Hudf.* Mosqu. et antea, ὑπακούοντες. Ἔϛασι Aug. et in marg. γρ. ἔϛασαν, a m. ant. Ἀεὶ ἐϛῶσι in textu *Gr.* Ἀεὶ etiam *Dan.* Αἰεὶ ἐϛᾶσι, et in marg. manu vet. γρ. ἔϛασαν *Caff.* Ἐϛᾶσιν αἰεὶ *Reg.* e Τῆς *Dan.* f Ξυνετείχιζεν *Gr.* g Ξυνελθεῖν *Ar. C. Flor. Dan.* et εἰς τὸ. h Ἠθέλησαν *Ar. C. Ald. Flor. Bas. Reg. Caff. Dan. Gr.* Aug. i Αὐτὸς *Marg.* Αὐτοῖς *Ar. C.* atque ita scribendum esse coniiciebat *Ae. Port.* Αὐτοῖς *Reg. Caff. Gr.* Aug. Paullo ante δεομένων δὲ τῶν *Gr.* k Ita recens emendatum in *Reg.* pro ἀξιόμαχον. l Τε abest *Dan.* Antea Θυραίαν Aug. m Παντοκλέους *Ar. C. Cl. Dan.* Πατοκλέους *Reg. Gr.* n Καὶ τούτους. Καὶ τούτους μὲν οἱ *Dan.* o Αἰγινήτας τε ἀποκτεῖναι *C.* p Καὶ Καμαριναίοις *Ar. C. Dan.* q Γίνεται *Ar. C. Dan.*

tur, μία φρουρὰ, quod φρούρια respuit. Ita Abr. p. 428. Ordo est: ὡς δὲ κ. ἐκ. φρ. ἀπ. γίγνοιτο τοῖς Ἀθ. δῃοῦσ. τ. τ. παρ. [κατὰ] μὲν τ. π. ἡσ. sc. αἱ φρουραί. GOTTL.

Ἀφροδισίαν] Est alia *Aphrodisias*, sita supra *Cardiam*, non longe a Rhaedesto. Cum Siberi coniungit *Procopius* de Aedif. IV, 10. qui muro cinxisse Iustinianum etiam tradit. vid. *Ptolem.* III, 2. *Notit. Episc.* et *Antonini* Itin. τὸ ἐθνικὸν in numo *Wheleri* Ἀφροδεισιεύς. Κορτύταν agnoscunt vitiosa *Stephani* exemplaria, vt ex literarum serie patet. Lege ergo Κοτύρταν cum *Cl. Gr.* Atque ita etiam *Stephani Codex Perusinus.* huius Gentile Κοτυρταῖος. De hoc oppido nihil omnino Veteres. WASS. Etiam *Berkelius* ex ordine literarum vidit, in *Stephano* perperam legi Κότυρτα, et pro eo legebat Κότυτα. Fecit quod potuit, destitutus auxilio Manuscriptorum *Thucydidis* et *Stephani.* DVCK.

Περιέπλευσαν] h. v. vtitur respectu Maleae promontorii. v. Paus. Lac. p. 269. itaque non poterat παρέπλευσαν. Abr. 428. GOTTL.

Θυρέαν] *Cl.* hic et alibi Θυραίαν. At *Steph.* et *Ms. Perusin.* cum vulgatis. *Diodor.* Θυραίαν. Auctor *Anthol.* III. Θυρέα ἦσαν ἄεθλα δορός. *Herodot.* I, 82. περὶ χώρου καλεομένου Θυρέης. *Isocrates* Archid. 199. ἐν Θυρεαῖς. *Plutarchi* codices variant. vid. *Suidam* in Ὀθρυάδης. WASS. In *Codd. Thucyd.* plerisque locis varia est scriptura huius nominis. vid. II, 27. et V, 41. *Strabo* VIII, p. 376. Θυρέας num. plurali vocat; *Stephanus*, et alii Θυρέαν. Κυνοσουρίας, quod hic est in marg. *Cl.* etiam olim legebatur in *Strabone* l. d. vbi id emendarunt *Xylander*, et *Hartungus* Tom. II. *Facis Gruteri* pag. 666. Idem vitium e *Luciani* Icaromenippo pag. 200. sustulit *Palmerius* in Exercitationib. p. 549. Et sic quoque ibi emendandus est *Scholiastes.* De Thyrea Aeginetis a Lacedaemoniis concessa idem, quod hic, etiam II, 27. scripserat *Thucydides.* DVCK.

Ἔϛασαν] Abr. interpr. aduersati essent iis, opposuissent se. et reiicit Int. vulgarem, quod alioquin dicendum fuisset ἑαυτῶν. p. 428. GOTTL.

tum etiam quod in eo rerum ſtatu conſtituti eſſent. Vna vero praeſidiaria cohors, quae etiam ad Cortytam et Aphrodiſiam hoſtes propulſauit, ipſam quidem leuis armaturae turbam palatam impetu in eam facto terruit: ſed cum grauis armaturae milites ipſam excepiſſent, rurſus ſe recepit, et aliquot ex ipſius numero ceciderunt, armaque capta fuerunt. Athenienſes autem, erecto tropaeo, in Cythera abierunt. Hinc vero ad Epidaurum Limeram, claſſe circumuecti profecti ſunt. agrique parte vaſtata, peruenerunt ad Thyream, quae eſt illa quidem agri, qui Cynurius appellatur, ſed Argiuum et Laconicum agrum ſuo interiectu disterminat. Lacedaemonii autem, quod eam poſſiderent, Aeginetis patria pulſis incolendam dederunt: tum ob beneficia, quae et terrae-motus tempore, et quum Helotes in dominos inſurrexerant, in ſe contulerant; tum etiam quod, licet Athenienſium imperio ſubiecti, tamen ſecum perpetuo ſenſiſſent. Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 88. 4. V. C. Varr. 330.

57. Athenienſibus igitur cum claſſe aduentantibus, Aeginetae murum, quem ad mare aedificabant, reliquerunt; et in ſuperiorem vrbem, ſtadiis circiter decem a mari diſtantem, quam incolebant, ſe receperunt. Et vna Lacedaemoniorum praeſidiaria cohors, quae agri tutandi cauſa illic erat, quae etiam *Aeginetas* in illo muro aedificando adiuuabat, cum ipſis in vrbem ingredi noluit, licet Aeginetae eam rogarent, quod ipſis *praeſidiariis Lacedaemoniorum militibus* periculoſum eſſe videretur intra muros concludi. Quare cum in editiora loca ſe recepiſſent, quod ſe ad hoſti pugna reſiſtendum impares eſſe iudicarent, quieſcebant. Interea vero Athenienſes, cum *ad littus* appuliſſent, et cum omnibus copiis ad Thyream confeſtim iuiſſent, eam ceperunt; et vrbem incenderunt, et res, quae in ea erant, diripuerunt: et Aeginetas, quotquot in ipſo congreſſu non occubuerant, et Tantalum Patroclis *filium*, qui apud illos pro Lacedaemoniis dux fuerat, (cum enim vulneratus fuiſſet, viuus captus eſt) abduxerunt, et cum his Athenas peruenerunt. nonnullos etiam ex Cytheris abduxerunt, quos periculi vitandi cauſa, ſuis ſedibus motos, alio transferendos cenſuerunt. Athenienſes autem hos quidem in inſulis collocare decreuerunt, et caeteris Cytheriis *permittere, vt* ſuum agrum colentes, tributum, quaterna talenta penderent: Aeginetas vero omnes, quotquot capti fuerant, interficere *ſtatuerunt*, propter priorem perpetuamque ſimultatem: Tantalum vero praeter caeteros Lacedaemonios in inſula *Sphacteria captos* in vincula coniiciendum cenſuerunt.

58. Eadem aeſtate in Sicilia induciae inter Camarinaeos et Geloos primum initae ſunt. Mox etiam Iul. 16.

φυγὴν ἔβαλεν. Ἐτιθρωμῆ] ἐξ ἐτιθρωμῆς. δι' αἰφνιδίας ἐφόδου. Ἐς Ἐπίδαυρον] ἄλλη ἐστὶν Ἐπίδαυρος ἐν τῷ Ἰσθμῷ. Τὴν Λιμηρὰν] ὧν ἐκ λιμὴ οὖσαι ὠνόμασαι, ἀλλὰ διὰ τὸ πολλοὺς ἔχειν λιμένας. ἀντὶ τῶ λιμενηράν. Τὰς ὑπὸ τὸν σεισμὸν σφίσι] τοῖς Λακεδαιμονίοις ὑπὸ τῶν Αἰγινητῶν. Πρὸς τὴν ἐκείνων γνώμην ἀεὶ ἔτασαν] ὁμόφρονες καὶ φίλοι τοῖς Λακεδαιμονίοις ὄντες. Τὸ μὲν ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ] ἦγον τὸ παραθαλάσσιον. Καὶ ξυνετείχιζε] συνεπελαμβάνετο τὰ τειχίσματος. Κατασχόντες] ἀντὶ τῶ προσορμίσαντες τῇ Θυρέᾳ. οὐ γὰρ λέγει κατασχόντες ἀντὶ τῶ κρατήσαντες. Μετασχόντι] μετανάστας ποιῶσι. Τοὺς ἐν τῇ νήσῳ] τῇ Σφακτηρίᾳ. Ἐκεχειρία γίγνεται] διάλειψις τῶ πολέμου. Καὶ ἀξιούντων] ἀντὶ τῶ, ἠξίουν καὶ προσαγγελλόντων, οἷα ἔκασος παρὰ

Πρὸς τ. ἐκ. γν. ἔσ.] Ex Abreſchii ratione πρὸς interpretanti, *contra*, ſuccurrat 3, 11. πρὸς ὅ τι χρὴ τῆναι, aduerſus quoscunque pugnandum eſſet. BAVER.

Ἠθέλησεν] Non deterius eſt ἠθέλησαν. Et ſic mox ἀνεχώρησαν, et alia numero plurali, nota in talibus figura. Paullo poſt αὐτὸς κίνδυνος ἐφαίνετο κατακλείσθαι defendi quidem poteſt. Sed praefero coniecturam *Porti* ab omnibus fere *Mſſ.* confirmatam. DVCK.

Αὐτοὺς κίνδυνος ἐφαίν. — κατακλ.] Ordo eſt: ἐφαίν. κίνδυνος, i. e. ἐπικίνδυνον, (τὸ) αὐτοὺς κατακλείσθαι, vt (vel ſi) ipſi includerentur. BAVER.

Ἐν τούτῳ — Ἀθήνας] *Dionyſ. Halicarn.* Tom. II. pag. 142. vbi eſt δ' οἱ Ἀθηναῖοι, et εἰς τὰς Ἀθήνας. DVCK.

Τάνταλον] Hunc φερέαρχον vocat *Diodorus* pag. 320. a. WASS.

Ἐκεχειρία γίγν.] Vox ἐκεχειρία proprie ſignificat *ceſſationem ab opere*, atque etiam *feſtam diem*; hinc *Indicias, quae feſtant ob celebrationem feſti.* Sic *Polybius* ἐκεχειρίαν τῶν Ὀλυμπίων dicit. Vide *Caſaubonum* notas ad *Strabon.* p. 343. HVDS. Add. *Gell.* I. Noct. Attic. 25. DVCK.

ἀλλήλους. εἶτα καὶ οἱ ἄλλοι [r] Σικελιῶται ξυνελθόντες ἐς Γέλαν, ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων πρέσβεις ἐς λόγους κατέστησαν ἀλλήλοις, εἴπως ξυναλλαγείεν· καὶ ἄλλα τε πολλαὶ γνῶμαι ἐλέγοντο [s] ἐπ' ἀμφότερα, διαφερομένων, καὶ ἀξιούντων, ὡς ἕκαστοί τι ἐλασσοῦσθαι ἐνόμιζον· καὶ Ἑρμοκράτης ὁ Ἑρμωνος [t] Συρακόσιος, ὥσπερ καὶ ἔπεισε μάλιστα [v] αὐτούς, ἐς τὸ κοινὸν τοιάδε [x] δὴ λόγους εἶπεν.

νθ'. »ΟΥΤΕ πόλεως ἂν ἐλαχίστης, ὦ Σικελιῶται, τοὺς λόγους ποιήσομαι, ἔτε πονημένης μάλιστα τῷ πολέμῳ, ἐς κοινὸν δὲ τὴν δοκοῦσάν μοι βελτίστην γνώμην εἶναι ἀποφαινόμενος τῇ Σικελίᾳ πάσῃ. [y] καὶ περὶ μὲν τοῦ πολεμεῖν, ὡς χαλεπόν, τί ἄν τις πᾶν τὸ ἐνὸν ἐκλέγων ἐν εἰδόσι μακρηγορίᾳ; οὐδεὶς γὰρ ἔτε ἀμαθίᾳ ἀναγκάζεται αὐτὸ δρᾶν, ἔτε φόβῳ, ἢν εἴηταί τι πλέον σχήσειν, ἀποτρέπεται. ξυμβαίνει δὲ τοῖς μὲν, τὰ κέρδη μείζω φαίνεσθαι τῶν δεινῶν. οἱ δὲ τοὺς κινδύνους ἐθέλουσιν ὑφίστασθαι πρὸ τοῦ αὐτίκα τι ἐλασσοῦσθαι· αὐτὰ δὲ ταῦτα εἰ μὴ [z] ἐν καιρῷ τύχοιεν ἑκάτεροι πρόσοντες, αἱ παραινέσεις τῶν ξυναλλαγῶν ὠφέλιμοι. ὃ καὶ ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι πειθομένοις πλείστ' ἂν ἄξιον γένοιτο. τὰ γὰρ ἴδια ἕκαστοι εὖ βουλευόμενοι δὴ θέσθαι, τότε [a] πρῶτον ἐπολεμήσαμεν, καὶ νῦν πρὸς ἀλλήλους [b] δι' ἀντιλογιῶν πειρώμεθα καταλλαγῆναι· καὶ ἢν ἄρα μὴ προχωρήσῃ ἴσον ἑκάτῳ ἔχοντι ἀπελθεῖν, πάλιν πολεμήσομεν.

ξ'. »Καίτοι γνῶναι χρὴ, ὅτι ἀ [c] περὶ τῶν ἰδίων μόνον, εἰ σωφρονοῦμεν, ἡ ξύνοδος ἔσται, ἀλλ' εἰ ἐπιβουλευομένην τὴν πᾶσαν Σικελίαν, ὡς ἐγὼ κρίνω, ὑπ' Ἀθηναίων, δυνησόμεθα ἔτι διασῶσαι· καὶ διαλλακτὰς πολὺ τῶν ἡμῶν λόγων ἀναγκαιοτέρους περὶ τῶνδε Ἀθηναίους νομίσαι, οἳ, δύναμιν ἔχοντες μεγίστην τῶν Ἑλλήνων, τάς τε ἁμαρτίας ἡμῶν τηρῶσιν, ὀλίγαις ναυσὶ παρόντες, καὶ ὀνόματι ἐννόμῳ ξυμ-

r Hoc discrimen fecere Graeci inter se et indigenas genteis *Siculos Sicanosque* et reliquos: hos ΣΙΚΕΛΟΥΣ, id est, vt Romani formarunt, SICVLOS; se vero ipsos ΣΙΚΕΛΙΩΤΑΣ, id est, Romano ore, SICILIENSES vocantes. Hic vero Σικελιῶται promiscue appellantur tam indigenae, quam aduenae. Vide *Cluuerii* Sicil. Ant. p. 39. *Hudf.* Ἐξελθόντες Mosqu. s Ἐπ' ἀμφ. et mox ἕκαστοι ἐλαττοῦσθαι *Reg.* t Συρακέσσιος *Caff.* et sic fere vbique. v Αὐτοὺς, ἐς τὸ κοινὸν τοιάδε etc. *Fr. Port.* Nam ἐς τὸ κοινὸν vel ad sequentia potest referri, ita vt sensus sit, πρὸς ἅπαντας τοὺς πρέσβεις ἀπὸ πασῶν τῶν τῆς Σικελίας πόλεων κοινῇ ἐκεῖσε πεμφθέντας etc. vel ad praecedentia, quasi dictum esset, ἐς τὸ κοινὸν ἁπάντων τῶν Σικελῶν καὶ Σικελιωτῶν ἀγαθόν. *Hudf.* x Δὲ *Gr.* y Καὶ περὶ τοῦ μὲν πολεμεῖν *Ar.* z Praepositionem omittunt *Ar. C. Reg. Caff. Dan. Gr.* Aug. a Πρότερον *Ar. C.* In margine πρῶτον habet *C.* Πρότερον *Dan.* b Δι' ἀντιλεγίαν *Gr.* Mox *Idem* διαλλαγῆναι, et in marg. καταλλαγῆναι. c Περὶ τὴν τῶν Βίων *Gr.*

Σικελιῶται] Infra Cap. 64. καὶ ὄνομα ἓν κεκλημένους Σικελιώτας. *Wess.* Idem, quod inter Σικελεὺς et Σικελιώτας discrimen statuit *Stephanus Byzant.* apud *Cluuerium*, etiam faciunt *Scholiastes* Thucydidis V, 5. *Eustathius* in Homer. Odyss. υ'. in fin. ex *Aelio Dionysio*, et *Ammonius* in Ἰταλοί. DVCK.

Οἱ — Σικελ. πρέσβεις ἐς λόγ. κατέσ.] Aut Nominatiui duo sunt, per appositionem, quam vocant: Siculi (Siculorum) legati, Siculi per legatos: Aut, quia κατέσησαν et actiue ceperis aor. 1. verteris: Siculi legatos disceptare iusserunt, in disceptationem introduxerunt. BAVER.

Ἐς τὸ κοινόν] Ad verbum, *in commune*. Videtur posse et ad sequentia referri. STEPH. Distinctionem *Porti* confirmat *Caff. Thucyd.* III, 37. τῶν ἀεὶ λεγομένων ἐς τὸ κοινόν. et mox in principio Capitis sequentis. DVCK.

Ὅστ. ἔπ. αὐτ. ἐς τὸ κοινὸν] Scil. συνελθεῖν, συνελθόντας βουλεύεσθαι. Aut ἐς τὸ κοινὸν refer ad, λόγους εἶπ. Illud praeplacet, cum ob breuiloquentiam Nostro dignam, tum, quod redundat et paene friget ἐς τὸ κοινὸν ad verba, λέγες εἶπεν. BAVER.

Τὸ ἐνὸν] Potest esse, quod insit bello; sed et, quod *possit* asserri. Notum enim, ἔνεστι, vel ἔνι, idem esse, quod ἔξεστι, δυνατόν ἐστι. BAVER.

Εὖ βουλ. δὴ] Τὸ δὴ Ironiae inseruit. v. Abr. 429. negat Bauer. sed rationibus minime idoneis. Qui serio disputant, et hac ratione vtuntur. GOTTL.

Εὖ βουλ. δὴ 9.] Manifesto vero repugnat Ironia hic intrusa et mori Thucydidis omni, et vero disputationi Hermocratis, eadem, quae hic, serio distinguentis, et sine Ironia, paullo ante; commodorum spe, inquit, inducti, vel incommodorum metu victi, ad bellandum descendant; quod vbi opportunum non sit: tum vero vtiliter ad pacisceudum vertantur. Hoc ergo, pergit, et nos fecimus, faciemus: vtile vbi videbatur, bellauimus: nunc pacem facere cogitamus; rursus bellaturi, vbi iure et commodis fraudemur. Vult enim medium se gerere, non a bello vtique alienum, vbi sit opus, sed ab inutili reuocantem; alia bellandi sunt tempora, inquit, alia pacis. Quaenam hic Ironiae conditio? Aut vbi vtitur ea Noster? Mihi quidem hic friget, necessaria certe haud videtur. BAVER.

Ἀντιλογιῶν] *Graeu.* corrupte ἀντιλεγίαν. WASS.

Ἀντια.] Non per Coni. sed Indic. vertendum; sunt enim verba obiurgantis, vt Abr. not. p. 429. Suid. in ἀντιλ. ad h. l. respexit. GOTTL.

Δι' ἀντιλογιῶν] Si verteris, *disceptando*, vt I, 31. extr. ἐς ἀντιλεγίαν ἐλθεῖν, nil reprehensionis appareat. Omnino enim exponit, quid soleant facere homines, ac plane debeant. BAVER.

Ὀλίγαις ναυσὶ] Non agnoscunt quidam, inquit *Scholiasta*, at nostri seruant, idque opinor recte; nam paulo infra: πλοῖ ποτε σφῶν ἐλθόντας αὐτοὺς huc spectant. WASS.

caeteri *Siculi et* Sicilienses Gelam conuenerunt, et legatis ex omnibus *Siciliae* ciuitatibus eo missis, in colloquium venerunt, et inter se agere coeperunt, si quo modo in pristinam gratiam redire possent. Et cum multae aliae sententiae in vtramque partem dictae sunt ab illis, qui dissentiebant, et petebant ea, quibus se quisque *ab altero* fraudatum existimabat: tum etiam Hermocrates Hermonis filius Syracusanus, * qui etiam praecipue ipsos mouit, ad legatos a Siciliae communi missos, huiusmodi verba tunc fecit.

Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 88. 4. V. C. Varr. 330.

59. „Non ex ea ciuitate, viri Sicilienses, quae aut minima sit, aut bello maxime laboret, ego ortus, verba faciam: sed sententiam dicam, quae in totius Siciliae commune bonum optima esse mihi videtur. Ac bellum quidem gerere, quam tristis sit res, cur nam quis omnia *mala*, quae in eo contingere solent, apud homines rerum gnaros colligens, oratione prolixa vtatur? Nemo enim aut propter *bellicorum incommodorum* imperitiam hoc agere cogitur, aut metu deterretur, si quid amplius se adepturum speret. sed vsu venit, vt his quidem lucra maiora, quam pericula esse videantur: illi vero quoduis discrimen adire, quam vllam iacturam in praesentia facere malint. Sed quum haec ipsa neutri opportune faciunt, *tunc* admonitiones de facienda gratiae reconciliatione sunt vtiles. Id, quod nobis etiam in praesentia plurimi faciendum erit, si *monentibus* pareamus. Quod enim vnusquisque *nostrum* suis rebus priuatim bene consulere vellet, bellum tunc primum suscepimus: nunc vero inter nos disceptando operam demus, vt in pristinam gratiam redeamus. Et nisi successerit, vt vnusquisque nostrum suum ius obtineat, atque ita hinc discedat, iterum ad arma redibimus.

60. „Quanquam hoc nobis est sciendum, non solum de priuatis rebus (si sapimus) coactum esse concilium: sed etiam vt consultemus, an vniuersam Siciliam, quae (vt ego iudico) Atheniensium insidiis appetitur, adhuc conseruare possimus. Et *oportet* existimare Athenienses (qui, cum maximam *omnium* Graecorum potentiam obtineant, cum paucis nauibus hic praesto sunt ad obseruanda nostra peccata, et legitimo societatis nomine, innatum sibi odium, speciosa rerum appellatione suum consilium velantes,

* Qui praecipue eos ad commune bonum hortabatur, huiusmodi etc. *Valla.* HVDS.

τοῦ ἑτέρου ἐπλεονεκτήθη. Οὔτε πόλεως ὢν ἐλαχίστης] δημηγορία Ἑρμοκράτους Συρακουσίου. τὸ προοίμιον ἐκ συστάσεως τοῦ ἰδίου προσώπου. τέμνεται ἡ δημηγορία αὕτη τῷ δικαίῳ, καὶ τῷ συμφέροντι, καὶ τῷ δυνατῷ, οὕτω. δίκαιον μὲν γὰρ (φησὶ) πρὸς τοὺς ὁμοφύλους συμβῆναι, καὶ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους αἱρεῖσθαι πόλεμον, εἶτα δὲ καὶ συμφέρον μὴ ἐᾷν καταδουλωθῆναι Σικελίαν. τὸ δὲ δυνατὸν, ὅτι, ἐὰν ὁμονοήσωμεν, ῥᾳδίως τῶν ἐναντίων περιεσόμεθα. Οὔτε πόλεως ὢν ἐλαχίστης, ὦ Σικελιῶται] οἱ περὶ καταλύσεως πολέμου παραινοῦντες, ἀεὶ ὑποπτεύονται, διὰ φόβον καὶ μαλακίαν τὸν πόλεμον ἐκφεύγοντες, ταῦτα παραινεῖν. διὸ καὶ ὁ Ἑρμοκράτης τοῦτο ποιεῖ. ἅμα δὲ καὶ αὔξει τὸ ὄνομα τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, ἵνα συγγνώμην ἔχωσιν αὐτῷ οἱ λόγοι, μετὰ παῤῥησίας φρονήματος περιερχόμενοι. τὸ δὲ οὐ πονουμένης προσέθηκεν, ἵνα μή τις εἴπῃ, ὡς ὅτι διὰ τοῦτο ἐρᾷ τῆς εἰρήνης, ὅτι ἡ πόλις αὐτῶν καταπονεῖται. Οὔτε πονουμένης] κατ' ἀμφότερα συνιστᾷ ἑαυτὸν ὁ Ἑρμοκράτης, καὶ κατὰ τὸ εἶναι ἐνδόξου πόλεως, καὶ κατὰ τὸ μὴ πονεῖν τῷ πολέμῳ τὴν πόλιν αὐτοῦ. δι' ἃ μάλιστα εἰώθασιν ἀπιστεῖν πρὸς τοὺς λέγοντας. Τὴν δοκοῦσάν μοι βελτίστην] διὰ δύο αἰτίας εἰώθαμεν ἀπιστεῖν τοῖς συμβουλεύουσιν. ἢ διὰ τὸ εἶναι ἄδοξον τὸ πρόσωπον, ἢ διὰ τὸ οἰκειῶν ἕνεκα χρειῶν λέγειν. τοῦ πρώτου παράδειγμα, Ὅμηρος, Δαιμόνι' ἀτρέμας ἧσο, καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε, Οἳ σέο φέρτεροί εἰσι. τοῦ δευτέρου· Σῷ οἴκῳ δῶρον ποτιδέγμενος αἴκε πόρῃσιν. καὶ τὰ ἑξῆς. ἅπερ ἀμφότερα μαρτυρεῖ ἑαυτῷ ὁ Ἑρμοκράτης μὴ ὑπάρχειν. Καὶ περὶ μὲν τοῦ πολεμεῖν] συμπέρασμα. τὸ γὰρ προοίμιον, ὁμολογούμενον. Τί ἄν τις πᾶν τὸ ἐνὸν] τὸ μὲν, πᾶν τὸ ἐνὸν ἐκλέγων, πάντα ὅσα ἔνεστι πολέμῳ κακὰ, φησὶν, ἐπιλεγόμενος. ἡ δὲ διάνοια, περιττὸν ἐν εἰδόσι διηγεῖσθαι, ὡς χαλεπόν ἐστι πόλεμος. οὔτε γὰρ ἐφίεταί τις αὐτοῦ δι' ἄγνοιαν ἐν ἡμῖν, οὔτε ἀποτρέπεται διὰ φόβον, ἄν γε δὴ σχήσειν πλέον ἐλπίσῃ. Συμβαίνει δὲ τοῖς μὲν] συμβαίνει δὲ τοῖς μὲν ἐρῶσι τῶν χρημάτων, τὰ κέρδη ποιεῖν αὐτοὺς καταφρονεῖν τῶν δεινῶν τῶν ἐν τῷ πολέμῳ. τοῖς δὲ, ὑπὲρ τοῦ μὴ πλεονεκτηθῆναι παρὰ τῶν ἄλλων, καὶ δουλεῦσαί τισιν. Οἱ δὲ τοὺς κινδύνους] οἱ πολεμησείοντες. Αὐτὰ δὲ ταῦτα εἰ μὴ ἐν καιρῷ] εἰ δὲ μὴ ἐν καιρῷ ἑκάτεροι πολεμεῖν ἐθέλοιεν οἵ τε τῶν κερδῶν δηλονότι ἐφιέμενοι, καὶ οἱ ἀγωνιζόμενοι μὴ ἐλασσοῦσθαι, ὠφελιμώτατα ἂν διαλλαγεῖεν. συνίστησι δὲ διὰ τούτων, ὅτι οὐ δεῖ τὸν περὶ εἰρήνης συμβουλεύοντα, πολέμου κατηγορεῖν (ἕωλον γὰρ) ἀλλὰ μᾶλλον τῆς κατ' αὐτὸν ἀκαιρίας. Ἑκάτεροι πράσσοντες] οἵ τε διὰ κέρδος ἴδιον πολεμοῦντες δηλονότι, καὶ οἱ διὰ τὸ μὴ ἀφαιρεθῆναί τι τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς. Αἱ παραινέσεις] γλυκὺς ἀπείρῳ πόλεμος. Τὰ γὰρ ἴδια] τὸ ἑξῆς. τὰ ἴδια εὖ θέσθαι. Ἕκαστοι] τῶν Σικελιωτῶν. Θέσθαι] οἰκονομῆσαι. Καὶ νῦν πρὸς ἀλλήλους] τὸ μὲν δι' ἀντιλογιῶν, τὸ δι' ἀντιῤῥήσεων καὶ λόγων, δηλοῖ. τὸ δὲ καταλλαγῆναι, τὸ διαλλαγῆναι. ἴσον δέ φησι τὸ προσῆκον ἑκάστῳ, καὶ δίκαιον. τὸ δ' ὡς ἐγὼ κρίνω, ὡς ἐγὼ νομίζω. ἡ δὲ διάνοια, νῦν (φησὶν) ἐὰν μὴ προχωρήσῃ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ταύτης, τὸ νομίζειν ἕκαστον ἔχοντα τὸ ἴδιον ἀπελθεῖν, ἀλλὰ τοὐναντίον ἀδικεῖσθαι, ὕστερον πάλιν πολεμήσομεν. ἂν δόξῃ μετὰ τὸ ἀπελθεῖν τοὺς Ἀθηναίους· τέως δὲ νῦν βέλτιόν ἐστι τὸ διαλλαγῆναι, ἐν ὅσῳ ἐπίκεινται ἡμῖν οἱ Ἀθηναῖοι. Ἴσον ἑκάστῳ ἔχοντι] Ὅμηρος, Μή τίς μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης. Ἡ ξύνοδος ἔσται] ἡ συναγωγὴ ἡ ἐνθάδε. Καὶ

μαχίας, τὸ φύσει πολέμιον εὐπρεπῶς ἐς τὸ ξυμφέρον καθίσαντας. πόλεμον γὰρ [d] αἱρεμένων ἡμῶν, καὶ ἐπαγομένων [e] αὖ τὰς ἄνδρας, οἱ καὶ [f] τοῖς μὴ ἐπικαλεμένοις αὐτοὶ ἐπιστρατεύσει, κακῶς τε [g] ἡμᾶς αὐτὰς ποιέντων τέλεσι τοῖς οἰκείοις, καὶ τῆς ἀρχῆς ἅμα [h] προκοπτόντων ἐνίοις, εἰκὸς, ὅταν γ' ἦσιν ἡμῶν τετρυχωμένας, καὶ πλέονί ποτε ὄλῳ ἐλθόντας αὐτὰς, τάδε πάντα [i] πειράσεσθαι ὑπὸ σφῶν ποιεῖσθαι.

ξά. Καίτοι [k] τῇ ἑαυτῶν ἑκάστης, εἰ σωφρονοῦμεν, χρὴ τὰ μὴ προσήκοντα ἐπιτρωμένας μᾶλλον, ἢ τὰ ἕτοιμα βλάπτοντας, ξυμμάχους τε ἐπάγεσθαι, καὶ τὰς κινδύνους [l] προσλαμβάνειν· νομίσαι τε, φάσιν μάλιστα φθείρειν τὰς πόλεις, καὶ τὴν Σικελίαν, ἧς γε οἱ ἔνοικοι ξύμπαντες μὲν ἐπιβουλευόμεθα, καθ' πόλεις δὲ διεφθάμεθα. ἃ χρὴ γνόντας, καὶ ἰδιώτην ἰδιώτῃ καταλλαγῆναι, καὶ πόλιν πόλει, καὶ πειρᾶσθαι κοινῇ σώζειν τὴν πᾶσαν Σικελίαν. παρεσκευάσθαι δὲ μηδενὶ, ὡς οἱ μὲν [m] Δωριεῖς ἡμῶν, πολέμιοι τοῖς Ἀθηναίοις, τὸ δὲ Χαλκιδικὸν τῇ [n] Ἰάδι ξυγγενείᾳ ἀσφαλές. ἃ γὰρ [o] τοῖς ἔθνεσιν ὅτι δίχα [p] πέφυκε τῷ ἑτέρῳ, ἐχθεῖ [q] ἐπάσιν, ἀλλὰ τῶν ἐν τῇ Σικελίᾳ ἀγαθῶν ἐφιέμενοι, ἃ κοινῇ κεκτήμεθα. ἐδήλωσαν δὲ νῦν ἐν τῇ τῶ Χαλκιδικῶ γένος παρακλήσει. τοῖς γὰρ [r] ἀδέσποτοις σφίσι καθ' τὸ ξυμμαχικὸν προσβοηθήσασιν αὐτοὶ τὸ δίκαιον [s] μᾶλλον τῆς ξυνθήκης προθύμως παρέσχοντο. καὶ τὰς μὲν Ἀθηναίους ταῦτα πλεονεκτεῖν τε καὶ προνοεῖσθαι, πολλὴ [t] ξυγγνώμη· καὶ ὃ τοῖς ἄρχειν βουλομένοις μέμφομαι, ἀλλὰ τοῖς

d Αἱρεμένων legisse videtur *Valla. Hudf.* Αἱρεμένων *Reg. Gr.* *e* Αὖτὰς *Ar. C. Cl.* Aug. (vbi circumfl. videtur eraf.) Mosqu., qui et antea, εἰς τὰ ξ., *Reg.* Et sic fuerat in *Caff.*, sed recens corrector fecerat αὖ τὰς. *f* Τὰς μὴ ἐπικαλεμένας *Caff.* Aug. In *Gr.* erasa vetere scriptura factum erat ἐπικαλεμένοις. *g* Ἡμᾶς αὐτὰς τελοῦσι τοῖς *Dan.* *h* Προσκοπτόντων, ἐκεῖνοι εἰκὸς ὅταν etc. *Ar. C.* Ἐκεῖνοι etiam *Dan.* *i* Πειράσασθαι, et inter versus recenti manu πειράσεσθαι *Caff.* Antea ἐπελθόντας Mosqu. Πειράσασθαι Aug. *k* Scilicet ἀρχῇ. *Hudf.* *l* Προλαμβάνειν *Ar. C.* Aug. *e* erasa. *m* Δωριᾶς *Reg. Caff.* μὲν d. Mosqu. Δωριᾶς Aug. fine ι subscr. *n* Ἰδίᾳ *C. Gr.* et in marg. Ἰάδι. *o* Τοῖς deest *Reg.* *p* Distinctionem post ἑτέρῳ tollendam esse censet *Fr. Port.* Eam vero post πέφυκε reponendam suadet *Ae. Port.* atque ita in *Cod. Bar. Hudf.* In *Caff. Gr.* et Aug. neque post ἑτέρῳ, neque post πέφυκε distinctio est. *q* Ἀφίασιν *Dan.* *r* Οὐδεπώποτε σφίσι *Ar. C. Cam. Gr. Cl. Caff.* Aug. Mox τὸ d. Mosqu. *s* Μᾶλλον cum προθύμως iungendum, vt sit μᾶλλον προθύμως, pro προθυμότερον. *Hudf.* *t* Συγγνώμη *Gr.* Mosqu. et Cap. seq. συνδικαιῶσαι *Gr.*

Τὸ φ. πολ. — καθίς.] Breuius comprehendit ita euoluendum: ita obsequuntur odio insito, vt simul commoda sua sub specie honesta quaerant: vel: ita: odio naturali, quo ad bellum ferantur, simul vtuntur ad vtilitatem suam sub specie honesta (socialis auxilii) quaerendam. Duas nimirum belli causas, diuisim intelligendas, quasi in vnam contraxit: alteram odii gentilis, alteram vtilitatis. BAVER.

Αἱρομένων] *Valla, si bellum elegerimus*; vbi *Stephanus* adnotat, quae hic in Var. Lect. contulit *Hudsonus.* Αἱρεῖσθαι πόλεμον est etiam I, 80. III, 39. et apud alios. DVCK.

Αἱρομ.] Quidam αἱρωμένων· vtrumque dicitur ita. v. Abr. 429. GOTTL.

Τοῖς ἐπικαλεμένοις] *Caff.* τοὺς ἐπικαλεμένους. Sic infra Cap. 92. Ἐλθόντας — τὸν μὲν ἡσυχάζοντα — ἀδεέστερον ἐπισρατεύειν. Et *Stephanus* aliique ex *Euripide* adferunt οἱ τηνὸ' ἐπισράτευσαν πόλιν. Sed quia alii omnes libri hic habent τοῖς ἐπικαλεμένοις, idque etiam aliquanto vsitatius esse videtur, nihil nouandum arbitror. DVCK.

Ἐπικαλεμένοις] Lectio ἐπικαλεμένους et per constructionem τῷ ἐπισρατ. locum habere posset. v. Abr. 429. Valkenar. ad Eurip. Phoen. vs. 292. et ad Hippol. vs. 526. p. 224. GOTTL.

Κακῶς — εἰκείοις] *Thomas Magister* voc. τέλος. WASS.

Προκοπτόντων] *Stephanus* in Thes. scribit, *Scholiasten* paullo post aliter legere, nempe, περικοπτόντων, eamque lectionem commodiorem videri posse. Non habeo aliud exemplum huius significationis verbi προκόπτω· nam quod adfertur e VII, 56. dubium est, et aliam syntaxin habet. Sed quia omnia exemplaria *Thucydidis* habent προκοπτόντων, nec *Stephanus* postea ad hunc locum quidquam monuit, non putem hanc scripturam deferendam esse: quum praesertim et *Scholiastes* eam hic agnoscat, apud quem illa ἡμῶν αὐτῶν περιαιρούντων καὶ περικοπτόντων τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς vicem paraphraseos fungi possunt. DVCK.

Προκοπτόντων] Abr. scriptum putat tanquam, κ. τ. ἀρχ. ἡμῶν ἅμα ἀφαιρούντων ἐκείνους, p. 430. v. Schol. ad Τὰς πόλεις καὶ τὴν Σικελίαν, intell. ἀρχῆς sc. μέρος. Bauer. expl. προκοπὴν καὶ ἀφορμὴν διδόντων. GOTTL.

Αὐτοὺς] i. e. sua sponte, bene Int. Abr. 431. ita et v. 2. αὐτοὶ ἐπισρ. GOTTL.

Μᾶλλον ἢ] Reisk. tentat, ἢ μᾶλλον. IDEM.

Τὰ ἕτοιμα βλάπτοντας] Τὰ ἕτοιμα, *sua*, opponit τοῖς μὴ προσήκουσι, *alienis*. I, 70. ὑμεῖς δὲ τῷ ἐπελθεῖν (οἴεσθε) καὶ τὰ ἕτοιμα ἂν βλάψαι. Vide ibi *Scholiasten*. DVCK.

Τὰς πόλεις καὶ τὴν Σικ.] Scil. *singulas* per se vrbes, Siciliae hic vtique et Siciliam *vniuersam*. Aut καὶ cit pro μάλιστα, vel pro, καὶ ὅτω, *ergo etiam*. BAVER.

Δωριεῖς etc.] Dores et Iones sunt duae gentes, vnde reliqui Graeciae populi originem suam duxerunt. Chalcidenses et Athenienses ex Ionibus, Lacedaemonii et reliqui Peloponnesii ex Doribus. Vide *Meursii* Miscellan. Lacon. p. 216. et *Cragium* de Rep. Laced. p. 9. HVDS.

Ὅτι δίχα πέφυκε] Etiam *Stephanus*, et alii, coniungunt ὅτι δίχα πέφυκε τῷ ἑτέρῳ, et vertunt, *quod alter ab altero dissidet*. Mihi *Fr. Portus* recte videtur distinctionem ponere post πέφυκε, hac sententia, *quod diuersi generis atque originis sint*. DVCK.

Ὅτι] Reisk. legit εἴ τι. GOTTL.

Οὐ τοῖς ἔθν. — — ἐφιέμ.] Traiecta verba sunt, ita ordinanda: οὐκ ἐπίασ. sc. ἡμῖν, non accedunt ad nos, non veniunt in Siciliam, ἔχθει, ob inimicitiam, odio, τοῖς ἔθνεσι, populorum, in populos alienigenas, sed — ἐφιέμενοι, commodorum caussa. Ita apertior fuerit antithesis. Aut in ἔθνεσι intell.

ad suam vtilitatem accommodant) harum *nostrarum discordiarum* pacificatores esse multo magis necessarios, quam mea verba. Cum enim bellum susceperimus, et hos viros accersuerimus, qui vel illis, qui ipsos non accersunt, bellum inferunt, cumque nos ipsos domesticis sumtibus vexemus, simul etiam cum nos ipsi paulatim aditum illis ad hoc imperium occupandum patefaciamus, verisimile est, ipsos sua sponte, vbi nos afflictos cognouerint, olim cum maiore classe venturos, et haec omnia in suam potestatem redigere conaturos. Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 88. 4. V. C. Varr. 330.

61. „Atqui (si sapimus) oportet vnumquemque nostrum potius, vt suo *imperio* res alienas adiungat, quam vt suas laedat, socios accersere, et pericula subire. Et existimare *oportet*, seditionem maxime perniciosam esse cum singulis ciuitatibus, tum etiam vniuersae Siciliae, cuius nos incolae vniuersi insidiis *Atheniensium* appetimur, et tamen mutuis singularum ciuitatum dissensionibus laborantes alii ab aliis diuisi sumus. Quibus rebus cognitis oportet et priuatum cum priuato, et ciuitatem cum ciuitate in gratiam redire et operam dare, vt omnes simul vniuersam Siciliam seruemus. Nec in mentem venire cuipiam oportet, eos quidem, qui de nobis sunt Dorienses, Athenienſium hostes esse; Chalcidenses vero, propter cognationem Ionicam, a periculis tutos esse. Neque enim partium odio, bellum *nostris* gentibus inferunt, quod sint diuisae: sed cupiditate bonorum, quae communiter in Sicilia possidemus. Hoc autem nunc declararunt in ista Chalcidensium euocatione. Illis enim, qui ex foederis societate nullum auxilium ipsis vnquam tulerunt, ipsi foederis ius libentius praestiterunt. Atque Athenienſibus quidem haec affectantibus, et prouide perficere conantibus, multam veniam dandam esse censeo: nec eos, qui imperium affectant; sed eos, qui ad imperata faciendum sunt propensiores, vituperandos puto.

διαλλακτὰς] λείπει τὸ χρή. βέλεται γὰρ εἰπεῖν, ὅτι καὶ χρὴ διαλλακτάς. ἀπὸ κοινοῦ δὲ ἀκουστέον τὸ, ὡς ἐγὼ κρίνω. Οἳ δύναμιν ἔχοντες] ἤγουν δυνατώτατοι ὄντες 'Ολίγαις ναυσὶ παρόντες] τινὰ τῶν βιβλίων τὸ ὀλίγαις ναυσὶν οὐκ ἔχουσι. Καὶ ὀνόματι ἐνόμισ] πρόσχημα μὲν ποιθνται τὴν πρὸς τοὺς Χαλκιδεῖς συμμαχίαν, ὡς διὰ συγγένειαν νομίμως αὐτοῖς ξυμμαχοῦντες· φύσει δὲ πολέμιοι πᾶσιν ὄντες Σικελιώταις, τὸ ἴδιον συμφέρον διὰ τῆς πρὸς τὸ συμμαχεῖν εὐπρεπείας κατασκευάζοντων. τουτέστι θηρῶντες. Εὐπρεπῶς] πιθανῶς. Ἐς τὸ ξυμφέρον καθίσαντες] εἰς τὸ ἑαυτοῖς ξυμφέρον. Τοὺς ἄνδρας] τοὺς Ἀθηναίους δηλονότι. Ποιθντων ἀπὸ κοινοῦ τὸ, ἡμᾶς. Τελεσι τοὺς οἰκείους, τέλεσι, ταῖς δαπάναις· ὅθεν καὶ εὐτελὴς καὶ πολυτελής. Ἅμα προκοπτόντων] προσδοποιούντων. Ἐκείνοις] ἐκείνοις τοῖς Ἀθηναίοις. τὸ δὲ προκοπτόντων, προσδοποιούντων καὶ εὐτρεπιζόντων. ἤγουν προκοπὴν καὶ ἐπίδοσιν ποιούντων ἡμῶν τῆς ἀρχῆς ἐκείνων. Καίτοι τῇ ἑαυτῶν] ὁ νῦν τῶν λεγομένων τοιοῦτος, χρὴ, εἰ σωφρονοῦμεν, ἑκάστης ἡμῶν τῶν Σικελιωτῶν, τὰ ἀλλότρια ἐπιτομένης καὶ ἀρπάζοντας, μᾶλλον τοὺς συμμάχους ἐπάγεσθαι, ἢπερ τὰ ἕτοιμα βλάπτοντας. τουτέστιν, ὅταν τῶν ἰδίων ἡμῶν καλῶς ἐχόντων καὶ ἀδεῶς διακειμένων, βιαιώμεθα κατὰ πλεονεξίαν ἀλλότρια ἐπικτήσασθαι, τότε δεῖ τοὺς ξυμμάχους ἐπάγεσθαι, καὶ τοὺς κινδύνους ὑπίστασθαι, καὶ μὴ ὅταν ὁ κίνδυνος περὶ τῶν οἰκείων ἡμῶν γίγνηται. Τὰ μὴ προσήκοντα] τὰ ἀλλότρια. Βλάπτοντας] ἀπὸ κοινοῦ τὸ χρή. Τὰς πόλεις καὶ τὴν Σικελίαν] τὴν Σικελίαν πᾶσαν ὡς μίαν πόλιν ἔλαβε. καὶ φησὶν, ὅτι, εἰ πόλεμον ἔξομεν, διαφθαρησόμεθα. ὅπερ ἐπὶ μιᾶς πόλεως ξυμβαίνει. ἡ δὲ διάνοια, τῶν Σικελιωτῶν ἡμῶν αὐτῶν κακῶς αὐτοὺς διαθέντων τοῖς οἰκείοις δαπανήμασι. καὶ περιιδόντων καὶ περικοπτόντων τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς πρὸς τὸ ἐκείνοις συμφέρον, εἰκὸς τοὺς Ἀθηναίους, ὅταν γνῶσιν ἡμᾶς ἐκτετρυχωμένους, ἐτοιμοτέρους πλείονι στρατῷ, καταδουλώσεσθαι τὰ ἐνταῦθα. Ἐπιβουλευόμεθα] ἐξ ἐπιβουλῆς πάσχομεν. Κατὰ πόλεις δὲ διέσταμεν] διηρημένως κατοικοῦμεν. Καὶ πειρᾶσθαι] μὴ νομιζετωσαν διὰ τὸ συγγενεῖς (φησὶν) εἶναι τοῖς Ἀθηναίοις οἱ Χαλκιδεῖς, ἐν ἀσφαλείᾳ καθεστάναι. οὐ γὰρ διότι πολεμίου ἐστὶ τὸ Δωρικὸν γένος τῷ Ἰωνικῷ, διὰ τοῦτο ἐχθροὶ ὄντες οἱ Ἀθηναῖοι τοῖς Δωριεῦσιν ἐπίασιν ἀλλ' ἐφιέμενοι τῶν ἐν τῇ Σικελίᾳ ἀγαθῶν. τὸ δὲ, αὐτοὶ τὸ δίκαιον μᾶλλον τῆς ξυνῳκίας παρέσχοντο, ἀντὶ τοῦ προθυμότερον ἢπερ ἐχρῆν, κατὰ συμμαχίαν ἐβοηθησαν. Κοινῇ] γνώμῃ δηλονότι. Παρεστάναι δὲ] ὀξὺν ἐπίσχεσθαι. Τῇ Ἰδίᾳ ξυγγενείᾳ] ὡς ἀναφέρον δηλονότι τὸ γένος εἰς τοὺς Ἴωνας. Ἀσφαλὲς] εἰρηναῖον, ἐπιτήδειον, ἀκίνδυνον. Ὅτι δίκα πέφυκεν] ἡ Σικελία δηλονότι. Ἔρχθει ἐπίασιν] οἱ Ἀθηναῖοι. Ἃ κοινῇ κεκτήμεθα] ἤγουν, ὧν κοινὴν κεκτήμεθα τὴν ἀπόλαυσιν. Τοῖς γὰρ εὐδέποτε σφίσι] τοῖς Ἀθηναίοις. Καὶ προσεῖσθαι] ἀντὶ τοῦ προσκέπτεσθαι. Ἑτοιμοτέροις ὄσιν] ἀντὶ τοῦ ἑτοίμοις. Πέφυκε

μόνον, et post ἀλλὰ, int. καί. In illa ratione ἔθνεσι non pendeat ab ἐπίασιν, sed referatur ad ἔχθει, vt I, 5. τοῖς ἀσθενέσι τροφῆς. BAVER.

Οὐδέποτε] Plerique *Mss.* οὐδεπώποτε. et sic legendum. vide *Thom. Magistrum* p. 134. *Xenoph.* Mem. I, 711. Καίτοι γε οὐδεπώποτε ὑπέσχετο ὁ διδάσκαλος εἶναι τοῦτο. vbi, pro μέγιστον legendum μέγα φρονοῦντας, et infra θεῶν οὐδέν. Firmat *Eusebius* Praep. XV, 62. eiusque *Ms. Codex Ioannensis*. Denique ἁπάντων, non πάντων, vti *Ms. Pithoei*. Noster p. 318. illud alterum maluit. *Isocrates* fortasse rectius Paneg. 103, 42. diuisim exhibet οὐδὲ πώποτ' ἐρίσαν. Sic μηδὲ μίαν *Idem* III, 48. et similia. WASS.

Μᾶλλον παρέσχ.] Cur *magis*? Intell. aut, *quam* his, qui eos iuuissent, aut, (quod malim,) quam ipsi illi hoc (auxilium et ius societatis vel officium) iis praebuissent, quos nunc iuuarent. BAVER.

ὑπακούειν ἑτοιμοτέροις [v] ὄσι. πέφυκε γὰρ τὸ ἀνθρώπειον [x] διὰ παντὸς ἄρχειν μὲν τῶ [y] εἴκοντος, φυλάσσεσθαι δὲ τὸ ἐπιόν. ὅσοι δὲ, [z] γιγνώσκοντες αὐτὰ, μὴ ὀρθῶς προσκοπῶμεν, [a] μηδὲ τῶτό τις [b] πρεσβύτατον ἥκει κρίνας, τὸ κοινῶς φοβερὸν [c] ἅπαντας εὖ θέσθαι, ἁμαρτάνομεν. τάχιστα δ' ἂν [d] ἀπαλλαγὴ αὐτῶ γένοιτο, εἰ πρὸς ἀλλήλους ξυμβαίημεν. (ἃ γὰρ ἀπὸ τῆς [e] αὐτῶν ὁρμῶνται [f] Ἀθηναῖοι, ἀλλ' ἐκ τῆς τῶν ἐπικαλεσαμένων.) καὶ [g] ὅτως ὁ πόλεμος πολέμῳ, εἰρήνη δὲ [h] διαφορὰ ἀπραγμόνως [i] παύονται. οἵ τ' ἐπίκλητοι εὐπρεπῶς ἄδικοι ἐλθόντες, εὐλόγως ἄπρακτοι ἀπίασι.

ξβ'. »Καὶ τὸ μὲν πρὸς τὰς Ἀθηναίους, τοσῶτον ἀγαθὸν, εὖ βεβουλευμένοις εὑρίσκεσθαι. τὴν δὲ ὑπὸ πάντων ὁμολογουμένην ἄριστον εἶναι εἰρήνην πῶς ὰ χρὴ καὶ ἐν ἡμῖν αὐτοῖς ποιήσασθαι; [k] ἢ δοκεῖτε, εἴτῳ τι ἔστιν ἀγαθὸν, [l] ἢ εἴτῳ τὰ ἐναντία, ἧσσον ἰσχὺς μᾶλλον, ἢ πόλεμος, τὸ μὲν, παῦσαι ἂν ἑκατέρῳ, τὸ δὲ ξυνδιασῶσαι, καὶ τὰς τιμὰς καὶ [m] λαμπρότητας [n] ἀκινδυνοτέρως ἔχειν τὴν εἰρήνην, ἄλλα τε, ὅσα ἐν μήκει λόγων ἄν τις διέλθοι, ὥσπερ περὶ τῶ πολεμεῖν; ἃ χρὴ σκεψαμένους, μὴ τὲς ἐμὲς λόγους ὑπεροράειν, τὴν δὲ [o] αὐτῶ τινὰ σωτηρίαν μᾶλλον ἀπ' αὐτῶν προϊδεῖν. [p] καὶ εἴτις βεβαίως τί ἢ τῷ δικαίῳ ἢ βίᾳ πράξειν οἴεται, τῷ παρ' ἐλπίδα μὴ χαλεπῶς σφαλλέσθω, γνὺς, ὅτι πλείους ἤδη καὶ τιμωρίαις μείζοντες τὲς ἀδικήσαντας, καὶ ἐλπίσαντες ἕτεροι δυνάμει τινὶ πλεονεκτήσειν, οἱ μὲν ἐχ ὅσον ἐπ ἠμύναντο, ἀλλ' ἐδ'

v Οὔτις *Gr.* *x* Διαπαντὸς *Ar. Bar. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg. Caſſ.* Aug. *y* Εἰκότος *Dan. Gr.* ſed in hoc emendatum erat εἴκοντος. *z* Γινώσκοντες *Reg. Caſſ.* Aug. *a* Μὴ δὲ *Ar. C.* Μήδε *Bar.* Mosqu. Aug. Μήτε *Gr.* *b* Πρεσβύτερον et ſupra recenti manu πρεσβύτατον *Reg.* *c* Ἅπαντα *Marg.* *d* Αὐτῶ ἀπαλλαγὴ *Reg.* *e* Αὐτῶν *Ar. C. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Caſſ.* Aug. *f* οἱ Ἀθηναῖοι *Reg.* *g* Οὕτως ὁ πόλεμος *C.* Οὕτως ἐχ ὁ πόλεμος *Ar.* Οὕτως ὁ πόλεμος *Dan.* Οὕτω ὁ πόλ. *Gr.* *h* Διαφοραὶ *Ar. C.* Aug. Διαφορᾷ *Reg.* *i* Παύσονται legiſſe videtur *Valla. Hudſ.* *k* Hic verborum ſenſus: ἢ νομίζετε, εἴτῳ τι ἔστιν ἀγαθὸν, ἢ εἴτῳ τὰ ἐναντία, ἐκ εἰρήνην μᾶλλον ἢ πόλεμον δύνασθαι ἑκάτερον ἀπαλλάττειν τῶν ἐναντίων (κακῶν) καὶ ἑκατέρῳ τὸ ἀγαθὸν ξυνδιατῶσαι. *Ae. Port.* *l* Ἢ τῷ τὰ ἐν. *Gr.* *m* Καὶ τὲς λαμπρότητας *Cl. Gr.* *n* Ἀκινδυνοτέρας *Reg.* Aug. *o* Αὐτῶ *Ar. C. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Caſſ.* Aug. *p* Καὶ εἴτι βεβαίως τις *Ar. C. Dan.*

Ἑτοιμοτέροις] Bauer. quaerit, cur ἑτοιμοτέροις; voluiſſe videri: ἀλλὰ μᾶλλον τοῖς ἑτοίμοις ὄσι. p. 144. GOTTL.

Πέφυκε — τὸ ἐπιόν] *Stobaeus* Serm. LII. pag. 364. DVCR.

Πέφυκε — ἄρχειν] Aut ἄρχειν hic eſt, *velle*, ſtudere imperare, aut πέφυκεν eſt, cupit, cupiunt homines, quaerunt. BAVER.

Προσκοπῶμεν] Heſ. προβλέπειν. GOTTL.

Πρεσβύτατον κρίνας] Longe antiquiſſimum ratus. v. Gron. ad Liu. I, 32. et Drakenborch. Abreſch. 431. GOTTL.

Ἥκει κρίνας] h. l. proprie ſumendum τὸ ἥκειν, quia ex omnibus ciuitatibus conuenerant. Abr. 431. alias τὸ ἥκειν pro εἶναι. v. Abr. ad Aeſch. p. 302. GOTTL.

Μηδὲ — τις ἥκει κρίν.] Negatio μηδὲ ita explicatur; καί τις ἥκει — μὴ κρίνας· ἥκει autem pro Praeterito, ἦλθε, nempe huc, in concilium. BAVER.

Οὐ γὰρ — ἐπικαλεσαμ.] Haec verba in parentheſin incluſi, quo appareret, καὶ ὅτως, quod ſequeretur, referri ad ξυμβαίημεν. BAVER.

Διαφορὰ] Bauer. recepit διάφορα, quod placet. GOTTL.

Διαφορὰ] Sane tentaram, διάφορα· ſed et c. 63. ἰδίας διαφορᾶς. BAVER.

Παύονται] Quod *Stephanus* ſcribit *Vallam* legiſſe παύσονται, id non aliunde ſuſpicari potuit, quam quod hoc vertit *ſedabitur*. Sed ita etiam alii. Potuit *Valla* putare praeſens παύονται hic habere ſignificationem futuri, vt mox ἀπίασι. de quo vſu praeſentis ſupra quaedam adnotata ſunt ad II, 44. DVCK.

Παύονται] Plur. verbi duobus nominibus in ſing. poni, non per καὶ, ſed δὲ iunctis, probat exempl. Abreſch. p. 432. GOTTL.

Οἵ τ' — ἐλθόντες] *Thom. Mag.* in ἐπίκλητοι. WASS.

Εὐλόγ. ἄπρ.] Schol. expl. εὐλόγως, quia pacem fecerimus. Malim referri, quo poſſit certe, ad εὐπρεπῶς ἄδικοι· veniunt honeſta ſpecie, vt iniuriam faciant; merito ergo infecta re abeant, non minus honeſta cauſſa nobis ſuppetente, quin iuſtiore. BAVER.

Ἢ δοκεῖτε — ἐχ ἡσυχία μᾶλλον, ἢ πόλεμος, τὸ μὲν παῦσαι] Sententia horum verborum ſatis aperta eſt; ſed ſyntaxis admodum obſcura: nam non liquet, quomodo nominatiui ἡσυχία et πόλεμος iungantur infinitiuis παῦσαι et διασῶσαι, quibus pro nominatiuis adponendi videbantur accuſatiui, hoc modo; ἢ δοκεῖτε — ἐχ ἡσυχίαν μᾶλλον, ἢ πόλεμον, τὸ μὲν παῦσαι, τὸ δὲ διασῶσαι, vt in ſequenti membro, καὶ τὰς τιμὰς — ἔχειν τὴν εἰρήνην, non ἡ εἰρήνη. Hoc recte animaduertit *Ae. Portus*, qui ἀνακόλουθον eſſe putat. Si pro eo haberi debet, nec video, quid aliud dici poſſit, eſt notabile et fortaſſis rarum in hoc genere exemplum. Nam quae Viri doctiſſimi *Muretus* I. Epiſt. 33. et *Interpretes* Aeliani ad II. Var. Hiſt. 11. adnotarunt, huic ſimilia non ſunt. DVCK.

Ἢ δοκεῖτε] Conſtructio duriſſima. v. Heilm. p. 533. nil ſequitur, quod huic reſpondet: abſorptum eſſe ei videtur ὅτι, et forte leg. παύσαι. Mihi videtur: ἢ δοκεῖ δὲ — Reisk. legit δοκεῖ γε, aut videturne non pax magis, quam bellum. v. Abreſch. qui fere vt nos: ſed per Syneſin, p. 433. GOTTL.

Ἢ δοκεῖτε, rel.] B. Gottleberi lectio, ἢ δοκεῖ δὲ, vel δ. γε, eſt contra Graecismum: quid enim hic ſibi velit δὲ, vel γε; aut vbi ſic poſt ἢ adſuitur? Si ἡσυχίᾳ Datiuo caſu, et πολέμῳ, legerimus: omnia expedita fuerint, tali ſenſu: An putatis, vos non pace magis, quam bello, bona conſeruaturos, incommoda diſcuſſuros? Sed, non mutato textu, Syneſis Abreſchiana, quam vocat, (neque enim Syneſis illa dicitur,) admitti nequeat; quomodo enim verbo δοκεῖτε, *vos putatis*, alius Nominatiuus addatur? Simpliciſſime legeris, ἢ δοκεῖ τι, *ecquid* videtur? an *vllo* modo, vlla ex parte, ad vllam rem, ſi quid boni vel incommodi habeatis, pax non magis, quam bellum, vtrique ſubuentura? Aut Parentheſis, vel Antecedens, εἴ τι, fecit, vt, immemor coeptae ſtructurae, in aliam elapſus Noſter abiret. Sed enim grauius vlcus latet in con-

Homines enim ita nati ſunt, vt ſemper illos quidem imperio premant, qui cedunt *ipſis:* ab illis vero ſibi caueant, qui arma ipſis inferunt. Nos vero peccamus, quotquot, cum haec habeamus perſpecta, *rebus noſtris* non recte proſpicimus, neque ſinguli hoc antiquiſſimum eſſe iudicamus, * ipſam ſcilicet rationem, qua omnes communi periculo bene conſulamus. Hoc autem celerrime liberabimur, ſi compoſitionem inter nos faciamus. (Athenienſes enim non ex agri ſui finibus profecti nos inuadunt; ſed ex illorum agro, qui ipſos accerſiuerunt.) Atque ita non bellum bello; ſed pace discordia nullo negotio ſedabitur. Et *Athenienſes*, qui euocati fuerunt, et qui infeſto animo, ſpecioſo tamen praetextu huc venerunt, iure optimo, re infecta, abibunt. Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 88. 4. V. C. Varr. 330.

62. „Atque commodum quidem, quod ad Athenienſes attinet, tantum eſſe comperitur, ſi *rebus noſtris* recte conſulamus. Pacem vero, quam omnium confeſſione ſummum bonum eſſe conſtat, cur etiam inter nos ipſos facere non oporteat? An exiſtimatis, ſi quid boni alicui adeſt, aut ſi cui contraria, non potiorem eſſe pacem quam bellum, tum ad liberandum vtrumque his *malis, quae bono ſunt contraria*, tum etiam ad illud *bonum vtrique* conſeruandum? Et *nunquid animaduertitis*, pacem habere honores et dignitates a periculo remotiores, atque alia, quae quis oratione longa perſequi poſſet, quemadmodum de bello? Quibus rebus conſideratis, non oportet *vos* contemnere mea verba; ſed potius vnumquemque *veſtrum* his admonitum ſuae ſaluti proſpicere. Et ſi quis vel ſuae cauſae aequitate, vel ſua potentia fretus, certam de rei alicuius ſucceſſu ſpem concepit, is caueat, ne praeter ſpem grauiter labatur: illud animaduertens, multos iam fuiſſe, qui ſuas iniurias perſequi, et illos vlciſci volebant, a quibus eas acceperant; alios etiam fuiſſe, qui ſpem conceperant, ſe ſuas facultates aliqua potentia ampliſicaturos.

* Quemque recte ſe gerere in *cauendo* eo, quod *omnibus* communiter metum offert. *Steph.* Vt quod publice metum omnibus praebeat caueamus atque deuitemus. *Acacius.* HVDS.

γὰρ τὸ ἀνθρώπειον] φύσιν ἔχει. Τὸ ἐπιὸν] ἦγον τὸ κρεῖττον. Ὅσοι δὲ γιγνώσκοντες αὐτὰ] ὅσοι (φησὶ) γιγνώσκοντες αὐτὸ, ὅτε πέφυκεν ἄνθρωπος διὰ παντὸς ἄρχειν μὲν ἐθέλειν τῶν εἴκοντος, φυλάττεσθαι δὲ τὸ ἐπιὸν. μὴ ὀρθῶς προνοοῦμεν καὶ πρασκοπῶμεν. ἁμαρτάνομεν. Πρεσβύτατον ἤκει κρίνας] τὸ ἐξῆς, πρεσβύτατον εὖ θεσθαι. τουτέστιν, ἐν πρώτοις τοῦτο φυλάξασθαι, καὶ εὖ διαθέσθαι. ὃ ἐστὶ τὴν δόξωσιν. Φοβερὸν ἅπαντας εὖ θέσθαι] κοινῶς φοβερὸν ὄνλασις, ἡ παρὰ τῶν Ἀθηναίων ἐπιβουλευομένη πᾶσιν ὑμῖν. τὸ δὲ ἐξῆς, πρεσβύτατον εὖ θέσθαι. τουτέστιν, ἐν πρώτοις τοῦτο φυλάξασθαι, καὶ εὖ διαθέσθαι. τουτέστι τὴν δόξωσιν. Τάχιστα δ' ἂν ἀπαλλαγὴ] εἰ πρὸς ἀλλήλους (φησὶν) εἰρηνεύσαιμεν, τάχιστα ἂν ἡ τῶν Ἀθηναίων ἐπιβουλὴ λύοιτο ἧσσον. καὶ τὴν αἰτίαν ἐπιφέρει, διότι οὐκ ἀπὸ τῆς ἰδίας γῆς ἁρμῶνται πρὸς ἡμᾶς (οὐ γάρ εἰσιν ἀντυγείτονες) ἀλλ' ἐκ τῆς τῶν ἐπικαλεσαμένων. καὶ εἰ τοῦτο ποιήσομεν οὕτως, οὐκέτι πόλεμος πόλεμον διαδέξεται, ἀλλ' εἰρήνη τὴν διαφοράν. σκόπει δὲ, πῶς τὸν πόλεμον εὐφήμως διαφορὰν καλεῖ. Αὐτῷ] τοῦ κοινῶς φερομένου ἡλικιώτῃ. Τῶν ἐπικαλεσαμένων] ἦγεν τῶν Χαλκιδέων. Καὶ οὕτως εὐ πόλεμος πολέμῳ] οὕτω δηλαδὴ, ὡς εἰρηνεύοντοι, εἰ πρὸς ἀλλήλους ξυμβαίημεν. Οἵ τε ἐπίκλητοι] οἱ Ἀθηναῖοι δηλονότι. Εὐπρεπῶς δὲοικοι βλοντες] οἱ Ἀθηναῖοι μετὰ προφάσεως εὐπρεπῆς ἐλύοντες, ὡς δῆθεν συμμαχοῦντες τοῖς ἐνθάδε Χαλκιδεῦσιν, εὐλόγως ἄπρακτοι ἀπελεύσονται, διαλλαγέντων ἡμῶν. Εὐλογως ἄπρακτοι] εὐλόγως φησὶ διὰ τὸ ξυμβῆναι. Καὶ εἴτις βεβαίως] ἡ διάνοια, εἴτις βεβαίως τι καὶ τάντη πάντως σιεσκεμμένος πράξειν, καὶ κρατήσειν τῶν ἐναντίων, ἤτοι διὰ τὸ δικαίως αὐτοῖς ἐπιέναι νομίζειν, ἢ διὰ τὸ ἰσχυρὸς οἴεσθαι τυγχάνειν, μὴ χαλεπαίνετω, εἰ παρὰ τὴν εἰκαίαν οἰκεῖόν τε καὶ ἐλπίδα σφαλλόμενος ἐλέγχεται ὑπ' ἐμοῦ· εὐθυμηθεὶς, ὅτι πολλοὶ δικαίως τιμωρήσασθαι τοὺς ἀδικήσαντας διανοηθέντες, οὐ μόνον οὐκ ἠμύναντο αὐτοὺς, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ προσκατώλοντο. καὶ ἐνάτεροι δ' ἰσχὺν ἐλπίσαντες πλεονεκτήσειν τῶν πέλας, πρὸς τῷ μὴ σχεῖν πλεῖον, καὶ τὰ ἑαυτῶν ἀπώλεσαν. διὰ τοῦτων δὲ, τὸ μὴ δεῖν αὐτοὺς ἐλεγχομένους χαλεπαίνειν συνάγεται. Ἡ βίᾳ] ἰσχύϊ. Οἱ μὲν] οἱ μετιόντες σὺν δίκῃ τοὺς ἀδικοῦντας. Οὐχ ὅσον οὐκ ἠμύναντο] ἦγεν, οὐ μόνον οὐκ ἠμύναντο.

texto, cuius immemores fere ſunt in verbis haerentes Grammatici. Subiicitur enim: τὴν εἰρήνην τιμᾶς — ἔχειν. Quod cum pendeat a δοκεῖτε, plane repugnet priori, vbi laudet pacem et commendet, at nunc addat: an vero putatis, i. e. non debetis putare, pacem habere honorem et ſplendorem? Sic frontibus aduerſis pugnantia componantur. Certe μὴ excidit, quod ad voc. ἔχειν referatur. BAVER.

Τὸ μὲν] Ad Synes. refert Abr. 433. pro τὰ μὲν propter ἐναντία (τὸ κακὸν,) itaque potuit, τὸ μὲν. GOTTL.

Εἴτω τι ἐσὶν ἀγ. rel.] Primo τὸ μὲν, ad παῦσαι, eſt pro τὰ μὲν, facili permutatione. Deinde, quod grauius ſit, per Chiasmum ſibi reſpondent membra: a) εἴ τι ἀγαθὸν, b) εἴ τι τὰ ἐναντία, b) τὸ μὲν παῦσαι, a) τὸ δὲ ἐμπιεσῶσι. BAVER.

Ὥσπερ περὶ τοῦ πολεμ.] Languere videatur hoc additamentum immemori eius, quod c. 59. init. poſuiſſet: περὶ τοῦ πολεμεῖν, τί ἄν τις — — μακρηγοροίη; Vt ſit: non minus multa dici poſſint in laudem pacis, quam de malis belli. BAVER.

Ὑπεριδεῖν] Reſp. προιδεῖν. Exempla talium alliterationum v. apud Abr. p. 434. GOTTL.

Μὴ χαλεπῶς] i. e. ὁράτω, μὴ χαλ. σφ. ita Plato ſolitus. GOTTL.

ἐσώθησαν, [q] τοῖς δ', ἀντὶ τῦ πλέον ἔχειν, [r] προσκαλαλιπεῖν τὰ [s] αὑτῶν ξυνέβη. τιμωρία γὰρ ἐκ εὐτυχεῖ δικαίως, ὅτι καὶ ἀδικεῖται· ἀδὲ ἰσχὺς βέβαιον, [t] διότι καὶ εὔελπι. τὸ δὲ ἀτάθμητον τῦ μέλλοντος ὡς [v] ἐπιπλεῖστον κρατεῖ· πάντων [x] τε σφαλερώταλον ὂν, [y] ὅμως καὶ χρησιμώταλον φαίνεται. [z] ἐξ ἴσα γὰρ δεδιότες, [a] προμηθείᾳ μᾶλλον ἐπ' ἀλλήλυς ἐρχόμεθα.

ξγ'. »Καὶ νῦν τὰ ἀφανῆς τε τότε διὰ τὸ ἀτέκμαρλον δέος, καὶ διὰ τὸ ἤδη φοβερὸς παρόντας Ἀθηναίυς [b] κατ' ἀμφότερα ἐκπλαγέντες, καὶ [c] τὸ ἐλλιπὲς τῆς γνώμης, ὧν ἕκασός [d] τις ᾠήθημεν [e] πράξειν τοῖς κωλύμαις ταύταις ἰκανῶς νομίσαντες [f] εἰρχθῆναι, τὺς ἐφεσῶτας πολεμίυς ἐκ τῆς χώρας [g] ἀποπέμπωμεν· καὶ αὐτοὶ μάλιλα μὲν [h] ἐς ἀίδιον ξυμβῶμεν, εἰ δὲ μή, χρόνον ὡς πλεῖστον σπεισάμενοι, τὰς ἰδίας διαφορὰς ἐς αὖθις ἀναβαλώμεθα. τὸ ξύμπαν τε δή, γνῶμεν, πειθόμενοι μὲν ἐμοὶ, πόλιν ἕξοντες ἕκασος ἐλευθέραν, ἀφ' ἧς, αὐτοκράτορες ὄντες, [i] τὸν εὖ καὶ κακῶς δρῶντα ἐξ ἴσα ἀρετῇ ἀμυνόμεθα. [k] ἢν δὲ ἀπιστήσαντες, ἄλλοις ὑπακόσωμεν, ἃ περὶ τῦ τιμωρήσασθαί τινα, ἀλλὰ καὶ, ἀγαν εἰ τύχοιμεν, φίλοι μὲν ἂν τοῖς ἐχθίστοις, [l] διάφοροι δὲ οἷς ἃ χρὴ, κατ' ἀνάγκην [m] γιγνώμεθα.

ξδ'. »Καὶ ἐγὼ μὲν, ἅπερ καὶ ἀρχόμενος εἶπον, πόλιν τε μεγίστην παρεχόμενος, καὶ ἐπιὼν τῳ μᾶλλον, ἢ [n] ἀμυνόμενος, ἀξιῶ προειδομένυς [o] αὐτῶν ξυγχωρεῖν, καὶ μὴ τὺς ἐναντίυς ὅτῳ κακῶς δρᾶν ὥστε αὐτὺς τὰ πλείω βλάπτεσθαι, [p] μηδὲ μοιρίᾳ [q] Φιλονεικῶν ἡγεῖσθαι τῆς τε οἰκείας γνώμης ὁμοίως αὐτοκράτωρ εἶναι, καὶ ἧς ἐκ ἄρχω τύχης, ἀλλ' ὅσον εἰκὸς [r] ἡσσᾶσθαι. καὶ τὺς ἄλλυς δικαιῶ [s] ταυτό μοι ποιῆσαι ὑφ' ὑμῶν [t] αὐτῶν, καὶ μὴ ὑπὸ τῶν πολεμίων τᾶτο παθεῖν. [v] ἀδὲν γὰρ αἰσχρὸν, οἰκείυς οἰκείων

[q] Τὺς *Ar. C.* Τοῖς δὲ ἀντὶ *Gr.* [r] Ἂν τὸ Mosqu. [r] Προκαταλιπεῖν *Gr.* [s] Αὐτῶν *Ar. C. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Caſſ.* Aug. [s] Ὅτι καὶ *Reg.* Διότι καὶ εὔελπις *Caſſ.* Aug. Mosqu. [v] Ἐπὶ πλεῖστον *C. Caſſ. Gr.* Ὡσεπιπλεῖστον *Reg.* Ὡς d. Mosqu. [x] Δὲ *C.* [y] Καὶ ὅμως καὶ *Gr.* [z] Ἐξίσυ *Ar. C. Bar. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. et mox inf. a. et vtroque loco *Reg.* [a] Προμηθίᾳ *Caſſ.* Aug. et ex emendatione, pro προμηθείᾳ, *Gr.* [b] Κατὰ ἀμφότερα *Ar. C. Reg. Dan.* [c] Pro ἡμᾶς τὺς ἐλλιπεῖς τῆς γνώμης. *Fr.* et *Ae. Port.* [d] Τι *Marg. C. Bar. Ald. Flor. Baſ.* Ἕκασός τι φ[illegible] *Caſſ.* Aug. [e] Πρᾶξαι *Dan.* [f] Εἰρχθῆναι *Reg. Gr.* Κωλύσαντες Mosqu. et d. ταύταις. [g] Ἀποπέμψωμεν *Caſſ.* [h] Ἐς τὸν εὖ ἢ κακῶς *Ar. C. Dan.* Mosqu. et mox, ξυνθώμεθα. [k] Ἢν δ' ἀποστάντες ἄλλοσε, ἄλλοις *C.* Ἢν δ' ἀποστάντες, ἀλλήλοις *Ar.* in margine, ἢν δ' ἀποστάντες ἀλλήλων. ἄλλοις. *Hudſ.* Ἢν δὲ ἀποστήσαντες ἀλλήλοις, ἄλλως *Reg.* Ἢν δ' ἀποστάντες ἀλλήλων ὑπάκ. *Dan.* ἀλλήλοις Aug. [l] Καὶ διαφοροὶ *Ar. C.* Καὶ διάφοροι *Dan.* [m] Γίγνωμεθα *Ar. C. Bar. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ. Gr.* Aug. Mox ἕτον d. Mosqu. c. 64. init. [n] Ἀμυνόμενος *Bar. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Caſſ. Gr.* Aug. [o] Αὐτῶν *Reg.* [p] Μὴ δὲ *Reg.* Aug. [q] Φιλονεικιῶν legebat *Valla. Hudſ.* [r] Ἥττᾶσθαι *Ar. C. Cam. Cl. Gr. Reg. Caſſ. Dan.* [s] Ταῦτά μοι *Reg.* [t] Αὐτῶν deeſt *Caſſ.* [v] Οὐδὲ *Reg.*

Προσκαταλιπεῖν] *Graeu.* προκαταλιπεῖν. Caeteri, et *Schol.* cum editis. Vid. *Indicem.* WASS.

Reisk. malit, προσκαταλύειν, aut προσαποβάλλειν. Sed προσκαταλείπειν, violentiam ſign. pro, cogi relinquere, amittere, iacturam facere. Ita ἐκλείπειν, monet, adhiberi Abr. Herod. VI, 129. GOTTL.

Τιμωρία] i. e. ὁ τιμωρῶν. Neque enim vindicta ipſa iniuriam patitur, ἀδικεῖται, quod pro praeterito hic acceperis: δικαίως autem dixit, quia ſe vlciſcens credat, *merito*, iure ſibi ſucceſſurum, vt iniuriam paſſo et vindicaturo; ac ſi ſit: tam certo, quam congruat *iuſtae* cauſſae. BAVER.

Δικαίως] Videtur ſumendum pro εὐλόγως καὶ ἀναλόγως. v. Heſych. et Alb. et Abr. 435. GOTTL.

Τὸν εὖ καὶ κακῶς] Quidam libri τὸν εὖ ἢ κακῶς. at Noſter copula in hanc rem alibi eleganter vſus eſt. paulo ſupra ἀποπέμπωμεν, vt apud *Bacchylidem* ΠΕΜΠΕΙ *μερίμνας*. WASS.

Περὶ τῦ τιμωρήσασθαι] Loci difficultates explicare tentat variis modis Heilm. p. 536. GOTTL.

Οὐ περὶ τῦ τιμωρ. τινα] Manifeſtum vero anacoluthon, et ſatis durum: cui quî medear, ſane non habeo meliora ab Heilm. allatis: niſi, quod ſcripſiſſe poſſit Thuc. ἃ περιγιγνώμεθα τῦ τιμωρήσ. τινα, i. e. non potiemur vindicta; ita enim adhibetur περιγίγνεσθαι πράγματος, ἔργυ, vt ſit, potiri deſtinato, vincere, ad finem venire, Gall. *venir au bout de quelque choſe*. Οὐ autem intell. pro οὐ μόνον οὐ, quia ſequ. ἀλλὰ καὶ. Forte ſimpliciter ſuppleas, ἔσται, nempe ὁ ἀγών· non id agetur, vt alios vlciſcamur. Sed in Thucydide haud verear dicere, ſui immemorem, reliquiſſe ſtructuram, cui tamen ſuppleto ἔσται ſatis ſubueneris. BAVER.

Πόλιν παρέχ.] Ciuitatem maximam allegans, i. e. eius auctoritatem proferens et ca nitens. Ita Steph. in Th. p. 1350. v. infra c. 85. Ariſt. T. III. p. 37. φύσιν ἀλλοίην παρέχεται, praebet, exhibet. v. Abr. p. 436. GOTTL.

Πόλιν — παρεχόμενος] Qſ. in concilium afferens (aufſtellen,) eius perſonam ſuſtinens, cuius ratio vel maxime ſit habenda. Nam, ciuitatis ſuae nomine eum loqui, velut ipſa coram loquatur, apparet e verbis, quae ſequuntur: *ipſe ego* magis aggredior alios, quam me defendere laboro: i. e. mea ciuitas ita eſt affecta. Cuius nomine et vice quia loquitur, vt ἐγὼ ſit p. ἡμεῖς. παρέχεσθαι hic eſt, exhibere, oſtendere. BAVER.

Ἐπιὼν τῳ μ. ἢ ἀμυν.] Tria hic notanda ſunt: 1) praeſentia pro futuris: cupiens magis, paratus aggredi, quam defendi; 2) τὶς, in τῳ, p. ἄλλος, ἕτερος· 3) quod ſibi tribuit Hermocrates vni, quod ciuitas eius facere vellet, vel fieri cuperet; cuius ſcil. perſonam ſuſtineret. BAVER.

Προειδομένυς] Abr. ſubſcribit poſteriori Schol. expl. 436. n. προνοοῦντας ἑαυτῶν. GOTTL.

Φιλονεικῶν] Scil. ἀξιῶ, e ſuperiori; vbi ſign. ſuadeo vobis, hortor vos; hic autem eſt, cupio, volo, ſtatui, probo, mihi placet ipſi ita agere. BAVER.

Ὁμοίως — καὶ] i. e. ὁμ. ὡς. Debebat autem inuerſe ὁμ. τ. τύχης καὶ τῆς γνώμης· non poſtulo ita fortunam in poteſtate habere, vt mea conſilia habeo. BAVER.

ſed illis quidem contigiſſe, vt non ſolum ſuas iniurias vlti non fuerint, ſed ne ſalutem quidem ſuam retinere potuerint; his vero, vt pro rerum ſuarum amplificatione, ſuarum etiam iacturam fecerint. Vltio enim non protinus alicui merito ſuccedit, quod iniuriam ab altero acceperit; neque etiam potentia ideo eſt certa, quod homines bona ſpe compleat. ſed fortuna rerum exitum in ſua poteſtate plerumque tenet: quae cum ſit res omnium maxime lubrica, tamen vtiliſſima videtur. Cum enim vtrique pariter timemus, circumſpectius alii alios inuadimus. Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 88. 4. V. C. Varr. 330.

63. „Quare nos etiam nunc vtraque de cauſa, cum ob inexploratum huius incerti rerum euentus metum, tum ob Athenienſium praeſentiam, qui formidoloſi iam adſunt, territi; tum etiam exiſtimantes noſtram conſilii imbecillitatem iſtis difficultatibus ſatis impeditam fuiſſe, ne perageremus ea, quae vnusquisque noſtrum ſe peracturum putabat; hoſtes imminentes, ex *noſtra* regione amandemus. Et in primis quidem ipſi foedus aeternum inter nos ineamus; ſin minus, induciis in longiſſimum tempus factis, discordias priuatas in aliud tempus differamus. In ſumma vero, cognoſcamus, ſi mihi aſſentiamini, futurum, vt vnusquisque noſtrum ſuam ciuitatem liberam obtineat; vnde, quum noſtri iuris ac arbitrii erimus, illis, qui aut bene, aut male de nobis meriti fuerint, gratiam pro meritis iure referemus. At ſi mihi non aſſentiamini, ſed aliorum autoritatem ſequamur, *non ſolum* non *erit nobis certamen* de vlciſcendo aliquo; ſed etiam, ſi res ita tulerit, amiciſſimi inimiciſſimis, et inimici, quibus non conuenit, propter neceſſitatem fiemus.

64. „Atque ego quidem (vt meae orationis initio dixi) qui demonſtraui, me ex maxima ciuitate ortum, et qui bellum aliis inferre, quam illatum propulſare malo, ſuadeo, vt nobis ipſis proſpicientes compoſitionem faciamus, neue ſic aduerſarios maleficiis afficiamus, vt nos ipſi longe pluribus detrimentis afficiamur: neque ſtulte contendens exiſtimare *volo*, me ſummam poteſtatem habere et in meam voluntatem, et in ipſam fortunam, in quam nullum imperium habeo; ſed vinci, *et de meo iure decedere volo*, quatenus par eſt. Et aequum eſſe cenſeo, *vos* caeteros veſtra ſponte idem facere, quod ego, neque ad hoc faciendum, ab hoſtibus compelli. nec enim turpe eſt domeſticos a domeſticis, aut Dorienſem

προσκαταλιπεῖν] προσζημιωθῆναι. Τιμωρίαν γὰρ οὐκ εὐτυχεῖ δικαίως] οὐχ ὅτι ἀδικεῖται, εὐτυχεῖ δικαίως. ᾧ γὰρ ἐπειδὴ ὁ τιμωρούμενος προηδίκηται, διὰ τοῦτο ἐπεξιὼν εὐτυχήσει. δίκαιον μὲν γὰρ τὸν ἀδικηθέντα εὐτυχῆσαι κατὰ τὴν εἴσπραξιν τῆς τιμωρίας, οὐ μὴν καὶ ἀσφαλὲς αὐτῷ. οὐδὲ ὁ ἰσχυρὸς (φησὶ) διὰ τὸ ἐλπίζειν ἐκ τῆς συνέμεως κρατήσειν, διὰ τοῦτο καὶ τὸ βέβαιον ἔχει. Τὸ δὲ ἀσύμφορον] τὸ δὲ ἄτακτον τῆς τύχης, καὶ τὸ ἄδηλον, ὡς ἐπιτοπλεῖστον πέφυκε κρατεῖν. ἔστι γὰρ πολλάκις νικῆσαι καὶ ἀπὸ ἰδίας ἀρετῆς, ἐκτὸς τύχης. Ὡς ἐπιπλεῖστον κρατεῖ] τὴν ἰσχὺν ἔχει. Προμηθείᾳ] προγνώσει, σκέψει. Καὶ νῦν τῷ ἀφανεῖ τε τότε] καὶ νῦν τῆς μὲν πρὸς ἀλλήλους διαφορᾶς ἐπιλαθώμεθα δ' ἀμφότερα, διά τε ὀκνηρὸν τὸ ἄδηλον τυγχάνειν, εἰ πεισόμεθά τι ὑπ' ἀλλήλων, καὶ διὰ τὸ τοὺς Ἀθηναίους ἤδη φοβεροὺς ἡμῖν εἶναι παρόντας, ἱκανὰ νομίσαντες αἴτια τῆς ἀποστροπῆς ταῦτα. Καὶ τὸ ἐλλιπὲς τῆς γνώμης] καὶ τοῦτο (φησὶν) ἐνθυμηθέντες, ὅτι ἃ προσεδοκήσαμεν πρᾶξαι (τοῦτέστι, κρατῆσαι κατὰ τὸν πόλεμον) ἐλλιπῶς ἐγένετο, καὶ οὐ κατὰ τὰς ἡμετέρας γνώμας ἀπέβη. ταῦτα οὖν αὐτὰ μὴ κατὰ τὴν ἡμετέραν γνώμην γενόμενα, ἱκανὰ κωλύματα ἡμῖν καὶ ἐμπόδια γεγενῆσθαι νομίσωμεν· καὶ τούτοις εἰρχθέντες εἰς τὸ μὴ προβῆναι ἡμῖν τὰ πράγματα ὡς ἠβουλόμεθα, τοὺς ἐπικειμένους ἡμῖν πολεμίους ἀπράκτους ἀποπεμψώμεθα. Τὸ ξύμπαν τε δὴ, γνῶμεν] τὸ σύνολον δὲ, εἰδέναι φησὶ) χρὴ, ὅτι πεισθέντες μὲν ἐμοὶ, τὰς πατρίδας ἐλευθέρας οἰκήσομεν. ἀφ' ἧς ὁρμώμενοι, καὶ τὰ ἑξῆς. Πόλιν ἔξοντες ἕκαστος] τὴν ἰδίαν. Ἀφ' ἧς αὐτοκρ.] δεσπόται τῆς ἑαυτῶν πόλεως. Ἀμυνούμεθα] τὸ ἀμυνέμεθαι ἐπὶ καλῷ. ἐνταῦθα γὰρ ἐπὶ τῶν δύο σημασιῶν ἔλαβεν αὐτὸ, καὶ ἐπὶ κωλῆ καὶ ἐπὶ κακῷ. Ἢν δὲ ἀπιστήσαντες] τοῖς ἐμοῖς λόγοις δηλονότι. Οὐ περὶ τῷ τιμωρήσασθαί τινα] λείπει τὸ, ὁ ἀγὼν ἡμῖν ἔσται, ἀλλὰ περὶ τῷ δηλωθῆναι. τοῦτο γὰρ ἡβουλόμην ἐγκέκοπτον. Εἰ τύχοιμεν] τιμωρήσασθαί τινα δηλονότι. Τοῖς ἐχθίστοις] τοῖς Ἀθηναίοις. Οἷς οὐ χρὴ κατ' ἀνάγκην] τοῖς Σικελιώταις. Πόλιν τε μεγίστην παρεχόμενος] ἀντὶ τοῦ, ἐκ μεγίστης πόλεως ὁρμώμενος δηλαδή. Καὶ ἐπιὼν τῳ μᾶλλον] καὶ δυνάμενος δηλονότι ἄλλῃ ἐπιέναι. ὅλον δὲ, ὡς ἔχ ἁπλῶς περὶ ἑαυτοῦ μόνον λέγει τοῦτο, ἀλλὰ κοινῶς περὶ τῆς πόλεως τῶν Συρακουσίων. Ἀξιῶ προειδεμένους αὐτῶν] ἤτοι προγόντας τὰ πράγματα. ἤτοι προνοοῦντας ἑαυτῶν, ἵνα ὁ νοῦς ᾖ τοιοῦτος, συμβῶμεν προνοήσαντες ἡμῶν αὐτῶν. Μηδὲ μοιρίᾳ φιλονεικῶν ἡγεῖσθαι] οὐδὲ ἀξιῶ διὰ μοιρίαν φιλονεικῶν, ἡγεῖσθαι καὶ νομίζειν τῆς τε ἰδίας

Ἡσσᾶσθαι] B. Gottl. adſcripſerat in marg. *haec ſcriptura* (nempe per σσ.) vetus eſt: v. pag. 203. 470. 79. Sane Thucyd. ſaepius ac ſemper fere ἧσσον, p. ἧττον, et ἀπαλλάσσεσθαι. BAVER.

Τῷ' ὑμῶν αὐτῶν] Supple ἡττημένης. Abr. p. 436. GOTTL.
Τῷ' ὑμῶν] i. e. veſtra ſponte, volentes. Vnde enim ſuppleas particip. ἡττηθέντας; Aut quid ſit, a vobis ipſis victos? Nec vero opus tali ſupplemento. Sed in τοῦτο ποιῆσαι, vt

x ἡσσᾶσθαι, ἢ Δωριέα y τινὰ, Δωριέως, ἢ Χαλκιδέα, τῶν ξυγγενῶν· τὸ δὲ ξύμπαν, γείτονας ὄντας, καὶ ξυνοίκους μιᾶς χώρας, καὶ περιῤῥύτου, καὶ ὅπλα ἐν κεκλημένους Σικελιώτας. οἱ πολεμήσομέν τε, οἶμαι, ὅταν ξυμβῇ, καὶ ξυγχωρησόμεθά γε z πάλιν καθ' ἡμᾶς αὐτούς, λόγοις κοινοῖς χρώμενοι. τοὺς δὲ ἀλλοφύλους ἐπελθόντας a ἀθρόοι, ἢν σωφρονῶμεν, ἀμυνούμεθα, εἴπερ καὶ b καθ' ἑκάστους βλαπτόμενοι, ξύμπαντες c κινδυνεύομεν· ξυμμάχους δὲ d ἀδέσποτε e τοιοῦτον ἐπαξόμεθα, ὑδὲ διαλλακτάς. τάδε γὰρ f πειθόμενοι, ἔν τε τῷ παρόντι g δυσὶν ἀγαθοῖν ἀ σεσώμεθα τὴν Σικελίαν, Ἀθηναίων τε ἀπαλλαγήσομεν, καὶ οἰκείᾳ πολέμῳ. καὶ h ἐς τὸ ἔπειτα, καθ' ἡμᾶς αὐτοὺς ἐλευθέραν νεμούμεθα καὶ ὑπὸ ἄλλων ἧσσον ἐπιβουλευομένην.

ξέ. Τοιαῦτα τῶν Ἑρμοκράτους εἰπόντος, πεισθέντες οἱ Σικελιῶται, αὐτοὶ μὲν κατὰ hh σφᾶς αὐτοὺς ξυνηκέχθησαν γνώμῃ, ὥστε ἀπαλλάσσεσθαι τοῦ πολέμου, ἔχοντες, ἃ ἕκαστοι ἔχουσι· τοῖς δὲ Καμαριναίοις Μοργαντίνην εἶναι, ἀργύριον τακτὸν τοῖς Συρακουσίοις ἀποδόσιν. οἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων ξύμμαχοι, παρακαλέσαντες αὐτῶν τοὺς ἐν τέλει ὄντας, εἶπον, ὅτι ξυμβήσονται, καὶ αἱ σπονδαὶ ἔσονται κἀκείνοις κοιναί. ἐπαινεσάντων δὲ αὐτῶν, ἐποιοῦντο τὴν ὁμολογίαν· καὶ αἱ νῆες τῶν Ἀθηναίων ἀπέπλευσαν i μετὰ ταῦτα ἐκ Σικελίας. ἐλθόντας δὲ τοὺς στρατηγοὺς οἱ ἐν τῇ πόλει Ἀθηναῖοι, τοὺς μὲν, φυγῇ ἐζημίωσαν, Πυθόδωρον καὶ Σοφοκλέα· τὸν δὲ τρίτον Εὐρυμέδοντα χρήματα ἐπράξαντο· ὡς, ἐξὸν αὐτοῖς τὰ k ἐν Σικελίᾳ καταστρέψασθαι, δώροις πεισθέντες ἀπεχωρήσειαν. ἔτω, l τῇ παρούσῃ εὐτυχίᾳ χρώμενοι, ἠξίουν σφίσι μηδὲν ἐναντιοῦσθαι, ἀλλὰ καὶ τὰ δυνατὰ ἐν ἴσῳ καὶ τὰ m ἀπορώτερα μεγάλῃ τε ὁμοίως καὶ ἐνδεεστέρᾳ παρασκευῇ καταστρέφεσθαι. αἰτία δ' ἦν ἡ n παρὰ λόγον τῶν πλειόνων εὐπραγία, αὐτοῖς ὑποτιθεῖσα ἰσχὺν τῆς ἐλπίδος.

ξς'. Τῷ δ' αὐτῷ θέρει, Μεγαρεῖς οἱ ἐν τῇ πόλει, o πιεζόμενοι ὑπό τε Ἀθηναίων τῷ πολέμῳ, ἀεὶ καθ' ἕτος ἕκαστον δὶς p ἐσβαλλόντων παντρατιᾷ ἐς τὴν χώραν, καὶ ὑπὸ τῶν σφετέρων φυγάδων τῶν q ἐκ Πηγῶν, οἳ, στασιάσαντες, ἐκπεσόντες ὑπὸ τοῦ πλήθους, χαλεποὶ ἦσαν λῃστεύοντες, ἐποιοῦντο r λόγους ἐν ἀλλήλοις, ὡς χρὴ δεξαμένους τοὺς φεύγοντας, μὴ ἀμφοτέρωθεν τὴν πόλιν φθείρειν. οἱ δὲ φίλοι τῶν

x Ἡττᾶσθαι *Ar. C. Cam.* Ἡττᾶσθαι Mosqu. Ἧττ. Aug. Οἰκείων οἰκείες ἡττᾶσθαι, et mox συγγενῶν *Gr.* y Τινὸς *Cl.* Mosqu. z Μᾶλλον *Ar.* in margine πάλιν. a Ἀθρόοι ἀεὶ, ἢν σωφρονῶμεν *Ar. C. Cl.* Ἀθρόοι αἰεὶ ἢν σωφρονῶμεν *Ald. Flor. Bas.* Ἀθρόοι ἀεὶ εἰ σωφρονέμεν *Gr.* Cum *Ar. C. Cl.* consentit *Dan.* cum *editis Reg.* Αἰεὶ habet *Gr.* non ἀεὶ. Ἀθρόοι ἀεὶ ἢ σωφρονέμεν *Caff.* Aug. b Καθικάστες *Reg.* Aug. c Κινδυνεύσεμεν C. d Οὐδέποτε *Caff.* e Τὸ λοιπὸν C. *Caff.* Mosqu. Aug. f Πειθόντες *Dan.* Γὰρ d. Mosqu. g Δυοῖν *Ar. C. Dan.* h Ἐς τοέπειτα *Ald. Flor. Bas. Gr.* Ἐτοέπειτα *Reg.* hh Κατὰ τὸ σφᾶς αὐτ. Mosqu. et mox, ἀπαλλάξεσθαι. i Μετὰ ταῦτα *Ar. Ald. Flor. Bas. Steph.* 1. Μεταταῦτα ἀπῆλθον ἐκ Σικ. *Cl.* Μεταταῦτα *Reg. Caff.* Aug. k Ἐν τῇ Σικελίᾳ *Ar. Dan.* l Τῇ τε παρούσῃ *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Steph.* 1. *Caff. Dan.* Aug. m Ἀπορώτατα *Marg. Ar. C. Dan.* n Παραλόγως *Ar. C. Dan.* Παραλόγου *Caff. Gr.* Aug. o Ὑπό τε Ἀθ. τῷ πολέμῳ ἀεὶ πιεζόμενοι, κατὰ etc. *Cl.* p Ἐσβαλλόντων *Marg.* Cam. Ἐσβαλλόντων *Cl. Gr.* Ἐσβαλλόντων malit *Ae. Port.* Ἐμβαλλόντων *Ar.* Ἐμβάντων C. Ἐσβαλλόντων *Reg. Caff.* q Scilicet ἐρημιῶν. r Λόγον *Reg.*

in παθεῖν, fane intell. ἡσσᾶσθαι, vt vobis mutuo concedatis, neque hostibus parere cogamini. BAVER.

Μιᾶς χώρας] *Demetrius* §. 113. Γῆς ὄντας μιᾶς, καὶ περιῤῥύτου. vbi Noſtrum vocem Homericam, vſu ſibi propriam feciſſe ait. *Mſſ.* omnes χώρας. Puto reſpexiſſe *Herodotum*, qui I, 174. ἐούσης τε πάσης τῆς Κυδίης, πλὴν ὀλίγης περιῤῥύτου. Πάφον περιῤῥύταν *Alcman* dicit. WASS.

Περιῤῥύτου] Non modo, qua diremti, diſtineamur a conſortio aliorum, ſed et, cuius ſitu *tuti* agamus ab eorum tentationibus, modo ipſi coniunctim prohibeamus; quod facile ſit inſulanis. BAVER.

Σικελιῶται] Vide ad Cap. 58. WASS.

Σικελιῶται] Vno ergo nomine ſic dicti; vanum ergo diſcrimen ad c. 58. init. notatum. BAVER.

Ἀθρόοι, ἢν σωφρονῶμεν] Τὸ ἀεὶ, quod eſt in *Mſſ.* admittendum ſuadet ſequens τοιοῦτον. WASS.

Μοργαντίνην] Vide *Cluuerii* Siciliam lib. 2. p. 335. et *Caſauboni* notas ad Polybium p. 127. *Ed. Amſt.* HVDS.

Οὕτω — χρώμενοι ἠξίουν] Οὕτω hic eſt pro γὰρ, vt apud Liu. *adeo.* Reddit enim cauſſam, cur tam ſtolidi egerint. Χρώμενοι autem hic eſt, elati, inflati rebus ſecundis: volentes perſequi ſucceſſum, vrgere, omnia vincere. BAVER.

Τῷ πολέμῳ] Melius retuleris ad πιεζόμενοι, quam ad ἐσβαλλόντων, quo in Edit. Duck. refertur per comma poſt Ἀθηναίων qua ſtructura ſuppleas ἐν. BAVER.

Ἐσβαλλόντων] Sic repoſui e *Cl.* et *Gr.* pro ἐμβαλόντων, quod antea legebatur. Conſer III, 80. 89. 105. WASS. Ἐσβαλλόντων etiam *Reg.* et *Caſſ.* Erat decreto publico cautum, vt στρατηγοὶ Athenienſium, patrium iusiurandum iurantes, inſuper iurarent, ὅτι καὶ δὶς ἐνὰ πᾶν ἔτος εἰς τὴν Μεγαρικὴν ἐμβαλοῦσι. *Plutarch.* in Pericle pag. 306. DVCK.

aliquem a Dorienſi, aut Chalcidenſem a ſuo gentili ſuperari. Denique, vt rem totam paucis expediam, *compoſitionem nobis faciendam cenſeo*, quod vicini ſimus, et eiusdem regionis incolae, idque *regionis*, quae mari vndique alluitur, et vno Siculorum nomine vocemur: qui (vt opinor) bellum geremus, quum res ita tulerit, et in mutuam gratiam rurſus redibimus, colloquiis communibus inter nos ipſos habitis. Alienigenas vero contra nos *huc* profectos, ſimul omnes, ſi ſapimus, propulſabimus; ſiquidem vel quum ſinguli laeduntur, vniuerſi periclitamur: nec ſocios, nec pacificatores vnquam poſthac accerſemus. Si igitur haec faciamus, et in praeſentia duobus bonis Siciliam non fraudabimus; vt Athenienſibus, belloque domeſtico liberetur: et in poſtremum, nos ſoli, liberam, et aliorum inſidiis minus obnoxiam incolemus. Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 88. 4. V. C. Varr. 330.

65. Cum Hermocrates haec dixiſſet, Siculi quidem eius verbis adducti, inter ſe conſenſerunt hac conditione, vt ab armis diſcederetur, et ſua quique retinerent, quae iam poſſidebant; Camarinaeis vero Morgantina concederetur, ſi certam pecuniae ſummam Syracuſanis penderent. Athenienſium vero ſocii, conuocatis illorum ducibus, dixerunt ſe quoque pacem facturos, et foedera cum illis quoque communia fore. Quod cum illi approbaſſent, compoſitionem fecerunt. Poſtea vero Athenienſium naues diſceſſerunt. Earum autem duces domum reuerſos populus Athenienſis mulctauit, exſilio quidem duos, Pythodorum, et Sophoclem; pecunia vero, tertium, Eurymedontem: quaſi penes eos fuiſſet res Siculas in ſuam poteſtatem redigere, ſed muneribus adducti diſceſſiſſent. Adeo freti praeſenti rerum ſucceſſu, nihil ſibi praeter animi ſententiam ſuccedere; ſed aeque difficillima atque facillima, ſiue magnos, ſiue paruos apparatus haberent, pariter conficere volebant. Cuius rei cauſa erat inopinata felicitas, quae in plerisque rebus ipſis contigerat, quae ſpei vires ipſis ſubminiſtrabat.

66. Eadem aeſtate, Megarenſes, qui in vrbe erant, cum et ab Athenienſibus bello ſemper premerentur, quia quotannis cum frequentibus copiis irruptionem in ipſorum agrum bis faciebant, et a ſuis exſulibus, qui ex Pegis, propter ciuium ſeditionem a populo expulſi, latrociniis vrbanos grauiter infeſtabant, in colloquium venerunt, in quo cenſebant exſules recipiendos, ne vtrinque ciuitatem perderent. Exſulum vero amici, cum iſtum rumorem ſenſiſſent, ipſi quoque *tunc* apertius, quam ante, po- Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. 1. V. C. Varr. 330. Poſt Iul. 17.

γνώμης αὐτοκράτωρ εἶναι καὶ αὐτεξούσιος, καὶ τῆς τύχης, ἧς τινος ἐκ ἀρχῆ ἄνθρωπος ὤν. Καὶ περιῤῥύτῳ] τοῦτο δ' παρέργως τέθεικεν, ἀλλ' ἐμφῆναι βουλόμενος, ὅτι ἐκ ἔστιν ἡμῖν εἰς τὰς ἄλλας κοινωνίας, διὰ τὸ νησιώτας εἶναι. Ὅταν ξυμβῇ] ὅταν καιρὸς γένηται. Καὶ ξυγχωρησόμεθά γε] φιλιωθησόμεθα. Λόγοις κοινοῖς χρώμενοι] λόγοις συμβουλευτικοῖς. Τὰς δὲ ἀλλοφύλους] τὰς Ἀθηναίας. καὶ ἐν τῷ πρώτῳ, ἀλλοφύλως ἅμα ἡγησάμενοι. Εἴπερ καὶ καθ' ἑκάστας] εἴπερ καὶ ὠντινωνῶν βλαπτομένων ἐν Σικελίᾳ τὸ πᾶν ἔθνος ἀσθενέστερον γιγνόμενον κινδυνεύσει. Καὶ οἰκείᾳ πολέμῳ] συγγενικῷ. Πειθόμενοι οἱ Σικελιῶται] πεισθέντες. Αὐτοὶ μὲν κατὰ σφᾶς αὐτούς] ὁμονόησαν ἀλλήλοις καθ' ἑαυτούς, μὴ κοινολογησάμενοι τοὺς λόγους τοῖς Ἀθηναίοις. Ξυνηνέχθησαν γνώμῃ] σκέψει. Μοργαντίνην εἶναι] Σικελικὸν πόλισμα. Τακτὸν τοῖς Συρακουσίοις] ὡρισμένον. Ἀποδόσιν] ἀντὶ τοῦ ἀποδοῦναι. Παρακαλέσαντες αὐτῶν] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. Τοὺς ἐν τέλει ὄντας] τοὺς περὶ Πυθόδωρον. Εἶπον ὅτι ξυμβήσονται] ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν, ὅτι ὑδὲν δέονται αὐτῶν εἰς ξυμμαχίαν ἔτι, καθὸ ἐσπείσαντο εἰς ἑαυτοὺς πάντες οἱ Σικελιῶται. τὸ δὲ παρακαλέσαντες, ἀντὶ τοῦ εἰς ἑαυτοὺς καλέσαντες. Καὶ εἰ βουλοίατο ἔσονται] εἶεν, τοῖς Ἀθηναίοις. ἵνα ἐάν τις βληθῇ ὑπὸ Σικελίας πλεῦσαι κατ' αὐτῶν, συμβαλλόμενος Πελοποννησίοις, κωλύωσιν αὐτόν. Κἀκεῖνος κοινοῖ] τοῖς συμμάχοις. Ἐπαινεσάντων δὲ αὐτῶν] τῶν στρατηγῶν τῶν Ἀθηναίων. Καταστρέψασθαι] δαλῶσαι. Καὶ τὰ ἀπερώτητα] ἀδύνατα. Κατεργάζεσθαι] νικᾶν. Αἰτία δ' ἦν] αἰτία δ' ἦν τοῦ ταῦτα νομίζειν, ἡ ἐν τοῖς πλείστοις πράγμασιν εὐπραγία παρὰ προσδοκίαν τοῖς Ἀθηναίοις, ἢ ἐλπὶς ἰσχυρὰς παρεῖχε τὰ πάντα κατεργάζεσθαι δύνασθαι. Τῷ δ' αὐτῷ θέρει] μετάβασις. Ὡς χρὴ δεξαμένους τοὺς φεύγοντας] ὁ νοῦς τοιοῦτός ἐστιν, οἱ μὲν πλείονες τῶν Μεγαρέων ἐβούλοντο σπείσασθαι πρὸς τοὺς φυγάδας αὐτῶν· οἱ δὲ τῷ δήμῳ προστάται, νομίζοντες ἀδύνατόν τι πρᾶγμα τοῦτο ἔσεσθαι, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι καρτερεῖν (ὃ ἐπὶ συμπολιτεύεσθαι) τοὺς δημοτικοὺς μετὰ τῶν φυγάδων, διὰ τὰ κακὰ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι παρὰ τῶν φυγάδων, ὅτει τοῦτο δείσαντες, λόγους προσέφερον. Οἱ δὲ φίλοι τῶν ἔξω] τῶν φυγάδων. Τὸν θρῦν αἰσθόμενοι] τὸν ἄλογον, τὸν γιγνόμενον περὶ τῶν

Στασιασάντων] Hic ſimpliciter poſitum eſſe debet pro, στάσεως γενομένης, orta ſeditione. Supple, τῶν (ἐκεῖ) πολιτῶν, ἀνθρώπων, vel ἀνδρῶν. Ita c. 67. init. παρεσκεύαζο, ſimpliciter, ſcil. τὰ πράγματα· vt 1, 8. πλοϊμότερα ἠγέιετο. Et hic, 4, 67. οἱ προδιδόντες τῶν Μεγαρέων, i. e. πρόδοσιν ποιήσαντες. In Lat. interpret. male expreſſum erat: qui ex Pegis, *qui* propter ſedit. pulſi. Operarum forte vitio. Sed induxi alterum *qui*. BAVER.

ἔξω, τὸν θρᾶν αἰσθόμενοι, φανερῶς μᾶλλον, ἢ πρότερον, καὶ αὐτοὶ ἠξίουν τότε τῷ λόγῳ ἔχεσθαι. γνόντες δὲ οἱ τῆ [s] δήμῳ προσάται, ὃ δυνατὸν τὸν δῆμον ἐσόμενον ὑπὸ τῶν κακῶν μετὰ σφῶν καθεδεῖν, ποιοῦνται λόγους, δείσαντες, πρὸς τὰς τῶν Ἀθηναίων στρατηγὰς, Ἱπποκράτην τε τὸν Ἀρίφρονος, καὶ Δημοσθένην τὸν Ἀλκισθένους, βουλόμενοι ἐνδοῦναι τὴν πόλιν, καὶ νομίζοντες, ἐλάσσω σφίσι τὸν κίνδυνον, ἢ τὰς ἐκπεσόντας ὑπὸ σφῶν καθελθεῖν. ξυνέβησάν τε πρῶτα μὲν, τὰ μακρὰ τείχη ἐλεῖν Ἀθηναίους, ([r] ἦν δὲ σταδίων μάλιστα ὀκτὼ ἀπὸ τῆς πόλεως ἐπὶ τὴν Νίσαιαν τὸν λιμένα αὐτῶν) ὅπως μὴ ἐπιβοηθήσωσιν ἐκ τῆς Νισαίας οἱ Πελοποννήσιοι, ἐν ᾗ [v] αὐτοὶ μόνοι ἐφρούρουν, βεβαιότητος ἕνεκα τῶν Μεγάρων. ἔπειτα δὲ καὶ τὴν ἄνω πόλιν πειρᾶσθαι ἐνδοῦναι. ῥᾷον δ' ἤδη ἔμελλον [x] προσχωρήσειν, τότε γεγενημένης.

ξζ'. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, ἐπειδὴ ἀπό τε τῶν ἔργων [y] καὶ τῶν λόγων παρεσκεύαστο ἀμφοτέροις, ὑπὸ νύκτα πλεύσαντες ἐς [z] Μινῴαν τὴν [a] Μεγαρέων νῆσον ὁπλίταις ἑξακοσίοις, ἂν Ἱπποκράτης ἦρχεν, ἐν ὁρύγμασι ἐκαθέζοντο, ὅθεν [b] ἐπλίνθευον τὰ τείχη, καὶ ἀπεῖχεν ὀλίγον. οἱ δὲ μετὰ [c] τοῦ Δημοσθένους, τῶν ἑτέρων στρατηγῶν, [d] Πλαταιῆς τε ψιλοὶ, καὶ [e] ἕτεροι περίπολοι ἐπῆλθον ἐς τὸν [f] Ἐνυάλιον, ὅ ἐστιν ἐλάσσον ἄπωθεν. καὶ ἦσθετο οὐδεὶς, εἰ μὴ οἱ ἄνδρες, οἷς ἐπιμελὲς ἦν εἰδέναι τὴν νύκτα ταύτην. καὶ ἐπειδὴ ἔως ἔμελλε γίγνεσθαι, οἱ προδιδόντες τῶν Μεγαρέων ἔτοι τοιόνδε ἐποίησαν· [g] ἀκάτιον ἀμφορικὸν, ὡς λησαὶ, ἐκ πολλοῦ τεθεραπευκότες τὴν ἄνοιξιν τῶν πυλῶν, [h] εἰώθεσαν ἐπὶ ἀμάξῃ, πείθοντες τὸν ἄρχοντα, διὰ τῆς τάφρου κατακομίζειν τῆς νυκτὸς ἐπὶ [i] τὴν θάλασσαν, καὶ ἐκπλεῖν. καὶ πρὶν ἡμέραν εἶναι, πάλιν αὐτὸ τῇ ἁμάξῃ κομίσαντες ἐς τὸ τεῖχος, κατὰ [k] τὰς πύλας ἐσῆγον, ὅπως τοῖς ἐκ τῆς [l] Μινῴας Ἀθηναίοις [m] ἀφανὴς δὴ [n] εἴη ἡ φυλακὴ, μὴ ὄντος ἐν τῷ λιμένι πλοίου φανεροῦ μηδενός. καὶ τότε πρὸς ταῖς πύλαις [o] ἦν ἤδη ἡ ἅμαξα. καὶ ἀνοιχθεισῶν κατὰ τὸ εἰωθὸς, [p] ὡς τῷ ἀκατίῳ, οἱ Ἀθηναῖοι (ἐγίγνετο γὰρ ἀπὸ ξυνθήματος τὸ τοιοῦτον) ἰδόντες, ἔθεον δρόμῳ ἐκ τῆς ἐνέδρας, βουλόμενοι φθάσαι, πρὶν [q] ξυγ-

[s] Μᾶδε *Reg.* Paullo ante μάλιτα Mosqu. p. μᾶλλον. [r] Id est: τὰ δὲ μακρὰ τείχη ἦν σταδίων μ. ὀ. ἀ. τ. π. ἐ. τ. ν. τ. λ. αὐτῶν. Vel, ἦν δὲ σταδίων μάλιστα ὀκτὼ διάστημα ἀπὸ τῆς etc. *Ae. Port.* [v] Μόνοι αὐτοὶ *Reg.* [x] Παραχωρήσειν *Reg.* Antea ῥᾴδιον Mosqu. [y] Καὶ τῶν λόγων absunt a *Dan.* [z] Μινῶαν *Ald. Flor.* Μίνωαν *Reg. Caſſ. Gr.* Aug. [a] Μεγάρων, et cum emendatione ſuperſcripta Μεγαρέων *Gr.* Μαγαρέων Mosqu. [b] Ἐπλινθεύοντο *Ar. C. Caſſ. Dan.* Aug. a correct. [c] Τὸ omittit *Gr.* [d] Πλαταιεῖς *Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Gr. Dan.* [e] Ἕτεροι πολλοὶ *Gr.* [f] Ἐνάλιον *Dan.* Mosqu. qui et mox Ἄνωθεν. [g] Vide *Bayſium* de re nauali p. 91. *Ed. Freb.* an. 1541. *Hudſ.* Paulo ante οὗτοι τ. Μεγ. Mosqu. [h] Ἐνίθεσαν *Ar.* C. *Ald. Flor. Baſ.* Ἀνέθησαν *Dan.* Mox ἁμάξῃ Mosqu. [i] Τὴν deeſt *Reg.* [k] Τὰς omittit *Gr.* Εἰσῆγον Mosqu. [l] Μινῴας *Ald. Flor. Baſ.* Aug. [m] Ἀφανεῖς *Caſſ.* [n] Ἦδη φυλακὴ *Gr.* Mox ὄντως Mosqu. [o] Ἦδη ἦν *Ar. C. Reg. Caſſ. Gr. Dan.* Aug. Mosqu. [p] Illud ὡς redundare exiſtimat *Ae. Port.* Mox τοιοῦτον Mosqu. [q] Ξυγκληθῆναι *Caſſ.* Ξυγκλεισθ. Aug. ſed m. rec. ſuprafcr. ξυγκληθῆναι.

Τὸν θρᾶν αἰσθόμενοι] *Lexicon Mſ.* Biblioth. Coislin. Montfauconii pag. 483. Θρᾷς, Θουκυδίδης δ'. ſine interpretatione. *Scholiaſtes* editus hic corrupte, ſine dubio. *Caſſ.* melius σύλλογον; quae vox vt plurimum quidem circulos et coetus ſermones inter ſe ferentium, ſed nonnumquam etiam ipſos ſermones notat. vid. *Graev.* ad Lucian. Reuiuiſc. pag. 391. Rurſus ita *Thucyd.* V, 7, et 30. DVCK.

Τὸν θρᾶν] Schol. τὸν ἄλογον vitioſe; leg. λόγον. BAVER.

Οὐ δυνατὸν — ἐσόμενον] Pro δυνησόμενον. Ita ἄξιον εἶναι pro ἀξιοῦσθαι apud Proc. I. 10. B. V. GOTTL.

Μόνοι] Reisk. ſuſpicatur μόνῃ. GOTTL.

Τὴν ἄνω πόλιν] Non recte *Valla* et *Portus* arcem vrbis in edito ſitam interpretantur. Vid. ad Cap. 54. DVCK.

Μινῴαν τὴν Μεγ. νῆσον] Promontorium erat iuxta *Strabonem*, quem vide in principio libri noni. HVDS. Add. quae adnotantur ſupra ad III, 51. DVCK.

Μετὰ τοῦ] *Graev.* abeſt τοῦ. non bene. WASS.

Περίπολοι] *Suidas* h. v. Vid. *Petitum* ad leges Atticas pag. 147. *Noſtrum* pag. 519. *Dionyſ. Halicarn.* p. 618. *Heſychium*, *Schol.* Sophoclis p. 261. et *Xenophontem* p. 929. IDEM. Agunt de περιπόλοις Athenienſium etiam *Mauſſacus* ad Harpocration. h. v. et *Valeſius* ad Notas Mauſſaci. Adnotant hi ex *Vlpiano* ad Demoſth. Olynth. III. et *Artemidoro* I. Oniroscrit. 56. περιπόλους non fuiſſe eductos ad bella ὑπερόρια, id eſt, externa, quae extra fines Atticae gerebantur. Si de his hic agit *Thucydides*, quid ergo eſt, quod cum cetero exercitu in Megaridem profecti fuerunt? Nimirum quia Minoa iam ante ab Athenienſibus occupata, in eaque praeſidium poſitum erat, vt eſt III, 51. ibi quoque περιπόλους videntur habuiſſe. DVCK.

Εἰδέναι] Reisk. περιϊέναι, luſtrare excubias. GOTTL.

Ἀμφορικὸν] *Suidas* h. v. ἀκάτιον — ἁμάξῃ, habet, πυλῶν, ἐκόμιζον τὸ πλοῖον ἁμάξῃ. poſteriora ſunt ipſius *Lexicographi* verba. Huc ſpectant *Pollux* et *Heſych.* in Ἀμφορικόν. WASS.

Εἰώθεσαν] *Suidas* in ἐωθὸς, ἐώθεσαν. IDEM. *Suidas* ita in *Thucydide* eſſe dicit, ſed numerum libri non addit. DVCK.

Κατὰ τὰς πύλας] Articulus τὰς abeſt a *Graeu.* recte. mox p. 614, 2. τὰς κατὰ πύλας φύλακας κτείνυσι. WASS.

Ὅπως — ἀφανὴς δὴ — μὴ ὄντος, rel.] Δὴ h. l. eſt velut ironicum, *ſcilicet*; nempe, quod domi, Megaris, prae ſe ferrent, cauſſati, ſe velle, dicebant magiſtratibus, tollere e portu nauiculam, ne Athenienſes haberent, quod obſeruarent, quippe non conſpicati nauem vllam. Hoc maxime notandum erat ob verba ὅπως μὴ, quae alioqui de *vero* conſilio aliquis ceperit; quod ſit contra contextum et cauſſam. Fallere enim Athenienſes nolebant, vt quibus ſecreto fauerent; tantum,

ſtulare ceperunt, vt *ſui ciues* in iſto colloquio perſeuerarent. ſed cum populi principes animaduertiſſent, populum malis afflictum ſecum nullo modo poſſe tolerare, metu compulſi, cum Hippocrate Ariphronis, et Demoſthene Alciſthenis *filio*, Athenienſium ducibus, in colloquium venerunt, quia vrbem dedere volebant, et exiſtimabant, minus periculum ſibi *ſic* impendere, quam ſi illi, qui ab ipſis eiecti fuerant, rediiſſent. Inter eos autem ita primum conuenit, vt Athenienſes caperent muros longos, (erat autem octo ferme ſtadiorum ab vrbe ad Niſaeam ipſorum portum) ne *Megarenſibus* Peloponneſii opem ex Niſaea ferrent, in qua ipſi ſoli praeſidium habebant, vt Megara firmius tenerent. deinde vero et vrbis arcem in loco edito ſitam *Megarenſes Athenienſibus* dedere conarentur. ſi enim hoc factum fuiſſet, iam facilius *Megarenſes* deditionem feciſſent. Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. 1. V. C. Varr. 330.

67. Athenienſes igitur, poſtquam omnia et facta et dicta vtrinque fuerunt, quae ad negotium conficiendum erant neceſſaria, rebus omnibus iam paratis, ſub noctem ad Minoam Megarenſium inſulam profecti cum ſexcentis grauis armaturae militibus, quibus Hippocrates praeerat, in foſſa conſederunt, quae non multum illinc diſtabat; vnde *Megarenſis* lateres ad muros exſtruendos ſumebant. Plataeenſes vero leuiter armati, aliique circumitores, qui cum Demoſthene altero duce erant ad Martis *templum*, quod minus remotum erat *ab vrbe*, *quam inſula Minoa*, in inſidiis conſederunt. Et nullus *Megarenſium*, praeter illos, quibus *rem* ſcire curae erat, hanc noctem nouerat. Et cum crepuſculum matutinum aduentaret, iſti Megarenſes, qui proditionem moliebantur, huiusmodi fraudem excogitarunt. Nauigiolum, quod vtrinque binis remis agebatur, veluti latrones, (cum iam pridem a *ſuo* Magiſtratu, cuius gratiam ſibi conciliauerant, impetraſſent, vt portas aperiret) plauſtro impoſitum, noctu per foſſam ad mare transportare, et enauigare conſueuerant. Et ante quam dies illuceſceret, idem plauſtro vectum in vrbem per portas rurſus importabant, * vt Athenienſium praeſidium, quod erat in Minoa, ſibi minus caueret, quod nullum in portu nauigium prorſus appareret. Tunc autem hoc plauſtrum ad portas iam erat. Et cum hae ex more nauigiolo *recipiendo* apertae fuiſſent, (hoc enim ex compoſito fiebat) Athenienſes, hoc animaduerſo, ex inſidiis curſu contenderunt, quod *eo* ocius peruenire vellent,

* Vt Athenienſibus, qui apud Minoam erant, occulta foret ſua cuſtodia etc. *Valla.* Vt ſcilicet Athenienſes, qui in Minoa erant, vnde ea nauis eſſet, ignorarent. *Acacius.* HVDS. Vulgo legebatur: *ne* Athen. praeſ. etc.

φυγάδων, τῷ δεῖν δέχεσθαι αὐτούς. Ἐνδῦναι τὴν πόλιν] αὐτοῖς δηλονότι. Ἐν ᾗ αὐτοὶ μόνοι ἐφρούρουν] ἤτοι ἐκτὸς τῶν ἄλλων ξυμμάχων, ἂν εἶχον ἔξωθεν τῆς Πελοποννήσου. ἢ μόνοι λέγει ἀντὶ τοῦ ἐκτὸς τῶν Μεγαρέων. ἄνω δὲ πόλιν αὐτὰ τὰ Μέγαρα καλεῖ. Καὶ τὴν ἄνω πόλιν] τὴν ἀκρόπολιν. Ὅθεν ἐπλίνθευον τὰ τείχη] πλίνθους λαμβάνοντες ἐτείχιζον. Καὶ ἀπεῖχεν ὡ πολὺ] ὡς ἀπεῖχε (φησὶ) τῶν Μεγάρων ἡ Μινώα, ἣ αὐτὸ τὸ ὄρυγμα τὸ [ἐν τῇ Μινῴᾳ. Περίπολοι ἐς τὸν Ἐννάλιον] τῶν φυλάκων οἱ μὲν, ἱδρυμένοι καλοῦνται. οἱ δὲ, περίπολοι. ἱδρυμένοι μὲν οὖν εἰσιν οἱ ἀεὶ παρακαθεζόμενοι, καὶ πολιορκοῦντες· περίπολοι δὲ, οἱ περιερχόμενοι, καὶ περιπολοῦντες τὰ φρούρια ἐν τῷ φυλάττειν. Ὅ ἐστιν ἔλασσον ἄπωθεν] ἔλασσον ἀπέχοντες ἢπερ οἱ ἐν τῷ ὀρύγματι καθήμενοι. πρὸς τὸ, ἀπεῖχεν ὡ πολὺ, τὸ ἔλασσον ἄπωθεν. Καὶ ᾤοντο εὐδεὶς] τῶν Μεγαρέων δηλονότι. Καὶ ἐπειδὴ ἔως] ἡμέρα. Οἱ προδιδόντες] οἱ προδιδόντες δηλαδὴ τοῖς Ἀθηναίοις τὰ Μέγαρα, πλοῖον κατέφερον ἑκάστης νυκτὸς ἐπὶ θάλατταν, τεθεραπευκότες τὸν ἐπὶ τῶν πυλῶν ἄρχοντα ὅπως αὐτὸς μὴ κωλύῃ, ὡς δῆθεν ἐπὶ ληστείᾳ ἐκπλέοντας τῶν Ἀθηναίων τῶν ἐν τῇ Μινῴᾳ φυλαττόντων, καὶ αὖθις πρὸ ἡμέρας ἀνέφερον αὐτὸ εἰς τὸ τεῖχος, ὅπως ἀφανὲς δῆθεν ᾖ τοῖς Ἀθηναίοις, τί χρὴ φυλάττεσθαι. ὡ γὰρ ὄντος ὠδενὸς ἐν τῷ Μεγαρικῷ λιμένι πλοῖα φανερᾷ, διὰ τὸ ἐντὸς τειχῶν μεῦ ἡμέραν κρύπτεσθαι τὸ ἀκάτιον, ἄπορον ἦν γνῶναι τοῖς Ἀθηναίοις, ὑφ' ὧν τινων λῃστεύονται. Ἀκάτιον ἀμφηρικὸν] πλοιάριον ἑκατέρωθεν ἐρεσσόμενον, ἐν ᾧ ἕκαστος τῶν ἐλαυνόντων δικαιοῖ ἐρέττει. Καὶ τότε πρὸς ταῖς πύλαις] ὅτε προεδίδοντο τὰ Μέγαρα. Ὡς τῷ ἀκατίῳ] ὡς τῷ ἀκατίῳ μέλλοντες εἰσκομίζεσθαι. Ἀπὸ ξυνθήματος] τῶν Μεγαρέων δηλονότι.

velle ſe fallere illos, domi cauſſabantur. In Lat. interpret. eſt *ne*; haud dubie, quod pro *vero* conſilio haberet, quod ſequeretur; ſed additum repugnat: *quia nulla nauis conſpiceretur*; ita enim ἀφανὴς φυλακὴ redderetur non habentibus, quod caueretur. Equidem, quaſi operarum forte lapſum, *ne* in *vt* mutaui. BAYER.

Φυλακὴ] Reisk. tentat, ἡ ἐπιβολή. GOTTL.

Ἄφαν. — φυλακὴ] i. e. vana, irrita, aut negligentior, leuior, nulla adhibita. Fit eadem, quam ἀλαοσκοπίην aliquoties vocat Homerus: ὃ δ' ἀλαοσκοπίην εἶχεν· i. e. rem non neglexit, non transmiſit. BAYER.

Ἥδη] Reisk. ſubſtituit, ἥδε, hic currus. GOTTL.

κλεισθῆναι πάλιν τὰς πύλας· [καὶ] ἔως ἔτι ἡ ἄμαξα ἐν αὐταῖς ἦν, κώλυμα ὅσα [r] προσθεῖναι, καὶ [s] αὐτοὶ ἅμα καὶ οἱ ξυμπράσσοντες [t] Μεγαρεῖς τὰς [v] κατὰ πύλας φύλακας [x] κτείνυσι. καὶ πρῶτον μὲν οἱ περὶ τὸν Δημοσθένην [y] Πλαταιῆς τε καὶ περίπολοι ἐσέδραμον, ἃ νῦν τὸ [z] τροπαῖόν ἐστι, καὶ εὐθὺς ἐντὸς τῶν πυλῶν (ἤσθοντο γὰρ οἱ ἐγγύτατα Πελοποννήσιοι) μαχόμενοι τὰς προσβοηθοῦντας οἱ Πλαταιῆς ἐκράτησαν, καὶ τοῖς τῶν Ἀθηναίων [a] ὁπλίταις ἐπιφερομένοις [b] βεβαίως τὰς πύλας παρέσχον.

ξη'. Ἔπειτα δὲ καὶ τῶν Ἀθηναίων ἤδη ὁ [c] αἰεὶ ἐντὸς γιγνόμενος [d] χωρεῖ ἐπὶ τὸ τεῖχος. καὶ οἱ Πελοποννήσιοι φρουροὶ, τὸ μὲν πρῶτον ἀντισχόντες ἠμύνοντο ὀλίγοι, καὶ ἀπέθανον τινὲς αὐτῶν. οἱ δὲ πλείους [e] ἐς Φυγὴν κατέστησαν, Φοβηθέντες, ἐν νυκτί τε πολεμίων προσπεπλωκότων, καὶ τῶν προδιδόντων Μεγαρέων ἀνλιμαχομένων, νομίσαντες τὰς ἅπανλας σφᾶς Μεγαρέας προδεδωκέναι. ξυνέπεσε γὰρ, καὶ τὸν τῶν Ἀθηναίων κήρυκα ἀφ' ἑαυτῆ γνώμης κηρύξαι, τὸν βουλόμενον ἰέναι Μεγαρέων μετὰ Ἀθηναίων θησόμενον τὰ ὅπλα. οἱ δ' ὡς ἤκουσαν, [f] οὐκέτι ἀνέμενον, ἀλλὰ τῷ ὄντι νομίσανλες κοινῇ πολεμεῖσθαι, κατέφυγον ἐς τὴν Νίσαιαν. ἅμα δὲ ἕω, ἁλωκότων ἤδη τῶν τειχῶν, καὶ τῶν ἐν τῇ πόλει Μεγαρέων θορυβουμένων, οἱ πρὸς τὰς Ἀθηναίους πράξαντες, καὶ ἄλλοι μετ' αὐτῶν, πλῆθος ὃ ξυνήδει, [g] ἔφασαν χρῆναι ἀνοίγειν τὰς πύλας, καὶ ἐπεξιέναι ἐς μάχην. ξυνέκειτο δὲ αὐτοῖς, τῶν πυλῶν ἀνοιχθεισῶν, ἐσπίπλειν τὰς Ἀθηναίους· αὐτοὶ δὲ διάδηλοι ἔμελλον ἔσεσθαι. λίπα γὰρ [h] ἀλείψεσθαι, ὅπως μὴ ἀδικῶνλαι. ἀσφάλεια δὲ αὐτοῖς μᾶλλον ἐγίγνετο τῆς ἀνοίξεως. καὶ γὰρ οἱ ἀπὸ τῆς Ἐλευσῖνος κατὰ τὸ ξυγκείμενον τελρακισχίλιοι ὁπλῖται τῶν Ἀθηναίων, καὶ [i] ἱππεῖς ἑξακόσιοι, [k] οἱ τὴν νύκλα πορευόμενοι, παρῆσαν. [l] ἀληλιμμένων δὲ αὐτῶν, [m] καὶ ὄντων ἤδη περὶ τὰς πύλας, καταγορεύει τις ξυνειδὼς τοῖς ἑτέροις τὸ ἐπιβούλευμα· καὶ οἱ, ξυσκαφέντες, ἀθρόοι ἦλθον, καὶ ὃκ ἔφασαν χρῆναι [n] ὅτε ἐπεξιέναι (οὐδὲ γὰρ πρότερόν πω τοῦτο, ἰσχύοντες μᾶλλον, τολμῆσαι) ὅτε ἐς κίνδυνον [o] φανερὸν τὴν πόλιν καλαγαγεῖν·

r Sic apud *Herodotum* προσθεῖναι τὰς θύρας, scilicet ἀποκλεῖσαι. *Hudſ.* s Αὐτοῖς *Marg. Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. t Μεγαρῆς *Reg.* Aug. v Κατὰ τὰς πύλας *Ar. C. Cl. Caſſ. Dan.* Τὰς a m. rec. add. Aug. x Ἀποκτίνυσι *C.* y Πλαταιεῖς *Ar. C. Ald. Flor. Baſ.* itidemque paulo infra. *Dan. Gr.* z Τρόπαιόν ἐστι *Gr.* Τροπαῖόν ἐστιν *Caſſ.* Aug. a Ὁπλίτας deeſt *Reg.* b Βεβαίως *Reg.* c Ἀεὶ *Ar. C. Caſſ. Gr.* Aug. *Dan.* a quo etiam abeſt articulus δ. d Ἐχώρει *Marg. Ar. C. Cl. Dan.* e Εἰς *Dan.* Mox τὸν ante τῶν Ἀθ. d. Aug. f Οὐκ ἔτι *Gr.* Mosqu. Aug. g Ἔφθασαν *Dan.* Antea ἄλλο Mosqu. et ξυνῄδει. h Ἀλείψασθαι *Dan.* i Ἱππεῖς *Reg.* Aug. Antea ὁπλῖται Mosqu. k Οἱ omittunt *Ar. C. Cl. Dan.* l Ἀληλιμένων *Gr.* m Καὶ ἤδη ὄντων ἀπὶ τὰς πύλας *C.* Ἤδη ὄντων etiam *Reg.* Mox vulgo: καὶ εἰ et comma deerat. n Οὐκ ἔτι ἐπεξ. *Gr.* Ἐπιξιέναι Mosqu. Antea καὶ d. Mosqu. o Φανερὰν *Ar. C.*

Προσθεῖναι] Locus *Herodoti* ab *Hudſono* in Var. Lect. laudatus eſt Lib. III. Cap. 78. in quo *Suidas* προσθεῖναι interpretatur ἀποκλεῖσαι. *Pollux* X, 25. προσθεῖναι τὴν θύραν. DVCK.

Βεβαίως] C. Reg. βεβαίως, non male, quod referatur ad verbum παρέσχον· cui aptius ſit, quam *portis*. Quid enim ſint h. l. *firmae* portae? At *firmiter*, certo illis praebebant quas iam certo tenerent. Tamen et, quod *certo* praebeatur, ipſum dicatur *certum*. BAVER.

Ἤδη ὁ ἀεὶ ἐντὸς etc.] Vox ἀεὶ hic loci non ſignificat *ſemper*. Sic apud *Diodorum* et *Dionem*, οἱ ἀεὶ ὕπατοι non eos ſignificant, qui perpetui ſunt conſules, ſed omnes eos, qui conſulatu funguntur vnus poſt alium. ita apud *Xenophontem* Ἑλληνικῶν lib. 2. ἀεὶ ὁ ἀκούων δεδιώς, hoc eſt, *cum vt quisque audiuerat timeret*, ſiue, *cum timeret πᾶς ὁ ἀκούων*. HVDS. *Thucydides* III, 77. Παρεσκευάζοντό τε ἅμα ἐξήκοντα ναῦς, καὶ τὰς ἀεὶ πληρουμένας ἐξέπεμπον πρὸς τὰς ἐναντίας. Add. *Scaliger.* ad Propert. I, 18, 15. DVCK.

Χωρεῖ ἐπὶ τὸ τεῖχος] Confer *Diodorum* XII, 320. WASS.

Φοβηθέντες] i. e. metu impleti, territi. Referendum ad κατέστησαν, quia ſequuntur Genitiui. BAVER.

Ξυνέπεσε] Verterim hic, acceſſerat, ſimul acciderat; es traf noch darzu. IDPM.

Θησόμενον τὰ ὅπλα] Hic quoque, vt ſaepe alibi, *Interpretes* θέσθαι τὰ ὅπλα vertunt, *arma depenere*. *Diodorus* l. d. aliter accepit: nam ita ſcribit, ἐκήρυξέ τις ἀφ' ἑαυτῆ, τὸν βουλόμενον τίθεσθαι τὰ ὅπλα μετὰ Ἀθηναίων καὶ Μεγαρέων. Vid. ad Cap. 44. DVCK.

Θησόμενον] Qui velit arma ſumere cum Ath. v. Diod. XII, 320. cf. Gloſſ. GOTTL.

Κηρύξαι τὸν βουλόμ. τ. Μεγαρ. ἰέναι θησόμ. τὰ ὅπλα] Primo transpoſita verba ſunt pro, τὸν τῶν Μεγαρέων βουλόμενον ἰέναι· Deinde aut Partic. θησόμενον eſt pro infinitiuo, vt ſit: Κηρύξαι τὸν βουλόμ. ἰέναι — θήσεσθαι, vt, qui vellet ſequi Megarenſes, armatus ſe illis adiungeret. Aut Accuſat. pendeat a κηρύξαι, proclamauit, inuitauit, vocauit, euocauit volentes ire cum Megarenſibus arma illis ſua iuncturos. Grauius hoc erat, quam haerere in illa cantilena de phraſi, θέσθαι τὰ ὅπλα· ac ſi nil obſcuri in ceteris eſſet. BAVER.

Οἱ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους πράξαντες] *Suidas* in πράξαντες: Θουκυδίδης· Οἱ δὲ μετ' Ἀθηναίων πράξαντες (τουτέστι βουλευθέντες) ἔφασαν χρῆναι ἀνοίγειν τὰς πύλας. ἔμελλον δὲ ἀνοιχθεισῶν εἰσπίπτειν τοῖς Ἀθηναίοις. *Portus* ibi ex coniectura συνεισπίπτειν. aliter *Mſſ.* WASS. Probat coniecturam *Porti* in Notis ad Suidam *Kuſterus*. Vtrumque fugit, vbi apud *Thucydidem* legerentur, quae ibi habet *Suidas*: quod ſi ſciuiſſent, facile vidiſſent, haec male a *Suida* deſcripta, vel a librariis corrupta, nec locum coniecturis eſſe. DVCK.

Πλῆθος] Abreſch. p. 437. πλῆθος non ſeparat diſtinctione a praecedentibus cum Steph. et legit: Καὶ ἄλλο μετ' αὐτῶν — πλῆθος ὃ ξυνήδει. aut ſi ἄλλοι ſeruandum ſit, inciſum transponendum eſſe poſt πλῆθος. — GOTTL.

ante quam portae rurſus clauderentur, et donec ipſum plauſtrum in ipſis adhuc eſſet, et impediret, ne clauderentur; et Megarenſes, qui ipſorum partibus fauebant, vna cum ipſis interfecerunt cuſtodes, qui ad portas erant. Et primum quidem Plataeenſes, et Circuitores, qui circa Demoſthenem erant, irruperunt *in eum locum*, vbi tropaeum nunc exſtat: et ſtatim intra portas (Peloponneſii enim, qui proxime erant, rem ſenſerunt) Plataeenſes pugnando ſuperarunt eos, qui ad opem ferendam veniebant; et graui Athenienſium armaturae aduenienti portas tutas praeſtiterunt. Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. 1. V. C. Varr. 330.

68. Deinde vero iam Athenienſium vnusquisque, prout deinceps intrabat, ad murum contendebat. Et Peloponneſii praeſidiarii, primo quidem pauci reſiſtentes vim propulſarunt, et illorum nonnulli ceciderunt. At plerique in fugam ſe coniecerunt, tum quod hoſtium noctu irrumpentium impetum metuerent, tum etiam quod a Megarenſibus proditoribus oppugnarentur. ſe enim ab vniuerſis Megarenſibus proditos exiſtimabant. Accidit enim, vt Athenienſium praeco ſua ſponte ediceret, vt quisquis vellet Megarenſium ad Athenienſes transiret, arma depoſiturus. Cum audiſſent, nullam moram amplius interpoſuerunt, ſed re vera ſe ab vtrisque oppugnari exiſtimantes, in Niſaeam fuga ſe receperunt. Prima autem luce muris iam captis, et Megarenſibus, qui in vrbe erant, metu trepidantibus, illi, qui Athenienſibus fauerant, et * alii cum ipſis, *totaque* multitudo, quae *proditionis* erat conſcia, portas aperiendas, et ad proelium aduerſus hoſtem prodeundum dicebant. Inter ipſos autem conuenerat, vt, portis apertis, Athenienſes *in vrbem* irrumperent. futurum autem erat, vt ipſi facile internoſcerentur: nam oleo ſe vncturi erant, ne laederentur. Erant autem futuri magis in tuto, ſi portae apertae fuiſſent. nam (vt inter ipſos conuenerat) quatuor millia peditum grauis armaturae, et ſexcenti equites Athenienſium, qui noctu iter fecerant, ab Eleuſine aduenerant. Et cum illi inuncti iam ad portas eſſent, quidam ex conſciis inſidias, alteris, *qui diuerſae factionis erant*, indicat. Illi vero facto agmine frequentes venerunt, et dixerunt, *nec portas aperiendas*, nec aduerſus hoſtes exeundum, (nam ne ante vnquam quidem, quamuis eſſent potentiores, hoc facere ſe auſos fuiſſe,) nec ciuitatem in manifeſtum periculum adducen-

* *Per appoſitionem hoc intelligi debet dictum: proinde et ita verti,* Vna cum reliqua conſcia *huius rei* multitudine: *vt legatur*, ἄλλοι μετ' αὐτῶν πλῆθος. *Steph.* HVDS.

Κώλυμα ἔσα προσθεῖναι] ἀντὶ τοῦ, κωλύσασα συγκλεισθῆναι. Καὶ εὐθὺς ἐντὸς τῶν πυλῶν] ὑπερβατόν. τὸ δὲ ἑξῆς, καὶ εὐθὺς ἐντὸς τῶν πυλῶν μαχόμενοι, τοὺς προσβοηθοῦντας οἱ Πλαταιῆς ἐκράτησαν, τοὺς δὲ προσβοηθοῦντας λέγει περὶ ὧν ἔφη διὰ μέσου, ᾔσθοντο γὰρ οἱ ἐγγύτατα Πελοποννήσιοι. Ἐπιφερομένους] τοὺς ἐπερχομένους. Ἀντισχόντες] ἦγον ἀντισχόντες. Τὰς ἅπαντας σφᾶς] ἦγον τοὺς Πελοποννησίους. Ξυνέπεσε γὰρ] συνέβη. Θησόμενον τὰ ὅπλα] ἦγον ἀποθησόμενον. Οἱ δ' ὡς ἦκουσαν] ἦγον εἰ Πελοποννήσιοι. Οἱ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους πράξαντες] ἦγον, οἱ συνθέμενοι τοῖς Ἀθηναίοις. Ξυνέκειτο δὲ αὐτοῖς] ἦγον συμφωνία ἦν. Ἐσπίπτειν] μετὰ βάρους εἰσέρχεσθαι. Ὅπως μὴ ἀδικῶνται] ἦγον, μὴ βλάπτωνται. Ἀσφάλεια δὲ αὐτοῖς μᾶλλον ἐγίγνετο] ἀντὶ τοῦ, ἐν ἀσφαλείᾳ δὲ μᾶλλον ἔμελλον ἔσεσθαι ἀνοίξαντες τὰς πύλας. Ἀλλιλιμμένων δὲ αὐτῶν] ἦγον τῶν προδοτῶν. Καταγορεύει τις] καταγγέλλει. Τοῖς ἑτέροις] τοῖς μὴ εἰδόσι. Καὶ οἱ ξυσταφέντες] συσπειραθέντες. Οὔτε ἐπεξιέναι] κατὰ τῶν Ἀθηναίων. Εἴτε

Ἄλλοι, πλῆθος ὃ ξυνέξει] Aut per appoſitionem intellige ἄλλοι et πλῆθος, aut ἄλλο cum Abr. lege. Sed ἄλλοι πλῆθος, vt vult, iungi minime poſſit. BAVER.

Ἀσφάλεια] Abr. 437. non Schol. probat, interp. et verſionem, ſed exponit ἀσφαλέστερον δ' ἔμελλον ἀνεῳχθῆναι αὐτοῖς αἱ πύλαι, aut act. ἔμελλον — ἀνοίγειν et hyperbaton ſtatuit. vid. l. c. GOTTL.

Ἀσφάλ. δὲ αὐτ. ἐμ. — rel.] Recte vero expl. Abr. male Schol. Sed hyperbaton, quod inducit, omni Grammaticae, vt ſolent pleraque eius, repugnat, cum verba, καὶ γὰρ, manifeſto nouam paragraphum ordiantur; neque vlla vi in eum ordinem coëgeris verba, vt ſint tali ordine aut ſenſu: ἀσφάλ. ἦγιν. οἱ ὁπλῖται. Debebat etiam ἐγίγνοντο· quod vt minus tamen vrgeam, καὶ γὰρ inuictum obſtet. Neque hyperbaton illud fuerit, ſed traiectio appellanda. Ne in parentheſi quidem accipi poſſint verba ἀσφάλ. — τ. ἀνοίξεως· nam καὶ γὰρ cauſſam reddit τῆς ἀσφαλείας. Quod exemplum affert Abr. e L. I, c. 72. τῶν Ἀθηναίων ἔτυχε γὰρ πρεσβεία, longe ab illo differt, cum ibi ſit τινων ſubiectum, vnus Nominat. hic duo, et καὶ γὰρ plane ſeparatum a prioribus. BAVER.

Οἱ ἀπὸ Ἐλ. — — παρῆσαν] Aut πεμφθέντες ſupple poſt Ἐλευσῖνος, aut interiecta interpretare verba, cum breuitate τῆς ἐκ, more Noſtri; vt ſit: οἱ ἐν τῇ Ἐλευσῖνι — ὁπλῖται, — παρῆσαν ἐξ αὐτῆς κατὰ τὸ ξυγκείμενον. BAVER.

Καὶ οἳ ξυσταφέντες, ἀθρόοι ἦλθον] Vitioſe haud dubie cl. ex-

εἴτε μὴ πείσεσθαί τις, αὐτῷ τὴν μάχην ἔσεσθαι. ἐδήλωσε δὲ [p] ὡδὲν, ὅτι ἴσασι τὰ πρασσόμενα, [q] ἀλλ', ὡς τὰ βέλτιστα βουλεύοντες, ἰσχυρίζοντο, καὶ ἅμα [r] περὶ τὰς πύλας παρέμενον φυλάσσοντες. ὥστε δὴ ἐγένετο τοῖς ἐπιβουλεύουσι πρᾶξαι, ὃ ἔμελλον.

ξθ'. Γνόντες δὲ οἱ τῶν Ἀθηναίων στρατηγοὶ, ὅτι ἐναντίωμά τι ἐγένετο, καὶ [s] τὴν πόλιν βίᾳ ἀχ οἷοί τε ἔσονται λαβεῖν, τὴν Νίσαιαν εὐθὺς περιστείχιζον· νομίζοντες, εἰ, πρὶν ἐπιβοηθῆσαι τινὰς, ἐξελοιεν, θᾶσσον ἂν [t] καὶ τὰ Μέγαρα προσχωρῆσαι. παρεγένετο δὲ σίδηρός τε ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ταχὺ, καὶ [v] λιθουργοὶ, καὶ [x] τἆλλα ἐπιτήδεια. ἀρξάμενοι [y] δ' ἀπὸ τοῦ τείχους, ὃ εἶχον, [z] καὶ διοικοδομήσαντες τὸ πρὸς Μεγαρέας, ἀπ' ἐκείνου ἐκαθέρωθεν ἐς θάλασσαν τῆς Νισαίας, τάφρον τε καὶ τείχη διελομένη ἡ στρατιὰ, ἔκ [a] τε τοῦ προαστείου λίθοις καὶ πλίνθοις χρώμενοι, καὶ κόπτοντες τὰ δένδρα καὶ ὕλην, ἀπεταύρωσαν [b] εἴπη δέοι τί· καὶ αἱ οἰκίαι τοῦ [c] προαστείου ἐπάλξεις λαμβάνουσαι, [d] αὐταὶ ὑπῆρχον ἕρυμα. καὶ ταύτην μὲν τὴν ἡμέραν ὅλην εἰργάζοντο· [e] τῇ δ' ὑστεραίᾳ [f] περὶ δείλην τὸ τεῖχος ὁσονοῦν ἀπετέλεσαν, καὶ οἱ ἐν τῇ Νισαίᾳ, δείσαντες, σῖτόν τε ἀπορίᾳ (ἐφ' ἡμέραν γὰρ ἐκ τῆς ἄνω πόλεως ἐχρῶντο) καὶ τοὺς Πελοποννησίους ἀνομίζοντες ταχὺ [h] ἐπιβοηθήσειν, τάς τε Μεγαρέας πολεμίους ἡγούμενοι, ξυνέβησαν τοῖς Ἀθηναίοις, ῥητὸν μὲν ἕκαστον [i] ἀργυρίου ἀπολυθῆναι, ὅπλα [k] παραδόντας, τοῖς τε Λακεδαιμονίοις, τῷ τε ἄρχοντι, καὶ εἴτις ἄλλος ἐνῆν, χρῆσθαι Ἀθηναίους ὅ τι ἂν βούλωνται. ἐπὶ τούτοις ὁμολογήσαντες ἐξῆλθον. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, τὰ μακρὰ τείχη ἀπορρήξαντες ἀπὸ τῆς [l] τῶν Μεγαρέων πόλεως, καὶ τὴν Νίσαιαν παραλαβόντες, τἆλλα παρεσκευάζοντο.

ο'. Βρασίδας δὲ ὁ Τέλλιδος Λακεδαιμόνιος κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον ἐτύγχανε περὶ Σικυῶνα καὶ Κόρινθον ὤν, [m] ἐπὶ Θράκης [n] στρατιὰν παρασκευαζόμενος. καὶ ὡς ἤσθετο τῶν τειχῶν τὴν ἅλωσιν, δείσας περί τε τοῖς ἐν τῇ Νισαίᾳ [o] Πελοποννησίοις, καὶ μὴ τὰ Μέγαρα ληφθῇ, πέμπει ἐς τε τοὺς Βοιωτοὺς, κελεύων [p] κατὰ τάχος [q] στρατιᾷ ἀπαντῆσαι ἐπὶ [r] Τριποδίσκα, (ἔστι δὲ κώμη τῆς Μεγαρίδος, ὄνομα τοῦτο ἔχουσα, ὑπὸ τῷ ὄρει τῇ [s] Γερανείᾳ) καὶ αὐτὸς ἔχων ἦλθεν ἑπτακοσίους μὲν καὶ δισχιλίους Κορινθίων ὁπλίτας, Φλιασίων δὲ τετρακοσίους, [t] Σικυωνίων δὲ ἑξακοσίους, καὶ τοὺς μεθ' αὑτοῦ, ὅσοι ἤδη ξυνειλεγμένοι

p οὐδὲ ὅτι *Gr. Reg.* Etiam εἴασι *Gr.* q Ἀλλὰ ὡς *Ar. C. Caſſ. Dan.* Aug. r Παρὰ, et ex emendatione recentis manus περὶ *Reg.* Verba ab ἰσχυρ. ad φυλάσσ. deſ. Mosqu. s Τὴν πόλιν ἐκ οἷοί τε ἔσονται βίᾳ λαβεῖν *Reg.* t Καὶ κατὰ Μέγαρα *C. Dan.* v Πλινθουργοὶ legiſſe videtur *Valla. Hudſ.* Sic *Marg.* x Τὰ ἄλλα *Ar.* Τ' ἄλλα Mosqu. et ita c. extr. y Δὲ ἀπὸ τοῦ *Reg.* z Καὶ οἰκοδομήσαντες *Gr.* Διοικισμένε. Mosqu. de ſupraſcr. a m. 2. a Τε deeſt *Ar. Dan.* b Εἴποι *Reg.* Εἴ πη *Caſſ.* Aug. c Προαστίῳ *Caſſ.* et paullo ante. d Αὐταὶ *Cl. Ar. C. Caſſ.* Aug. e Τῇ δὲ ὑστεραίᾳ *Reg. Caſſ. Gr.* Aug. f Περὶ δείλην τὸ τεῖχος, ὅσον ἐκ ἀπετ. *Ar.* Παρὰ δείλην τὸ τεῖχος, ὅσον ὃν ἀπετ. *C.* Περὶ δείλην τοῦ τείχους τοσοῦτον, ὅσον ἐκ ἀπετ. *Alt. Baſ.* Παρὰ δείλην τοῦ τείχους τοσοῦτον, ὅσον ὃν etc. *Flor. Hunſ.* Παρὰ δείλην etiam *Dan.* Ὅσον ἐκ *Caſſ.* Aug. Ὅσον ὃν *Reg.* Ὁτόν ἂν *Gr.* Cetera vt in textu. Ἀποτετέλ. Mosqu. Aug. g Ἐφημέραν *Ar. Ald. Flor. Baſ.* h Ἐπιβοηθεῖν *Gr.* i Ἀργύριον *Dan.* k Παραδόντες *Reg. Gr.* ſed in hoc emendatum erat. l Τῶν omittit *Cl.* m Καὶ ἐπὶ Θράκης *Ar. C.* Antea Mosqu. d. δ ante Τέλλ. et pro hoc eſt Ἐλιδος. Ibid. c. in Βρασίδας ſcript. a m. 2. n Στρατείαν παρασκευαζομένης malit *Ae. Port.* vt infra p. 257. *Hudſ.* o Πελλοποννησίοις *Gr.* p Κατατάχις *Alt. Flor. Baſ. Steph.* 1. q Fortaſſe πανστρατιᾷ, vt infra. *Ae. Port.* r Τριποδίσκιον *Marg. Cl. Gr. Reg. Caſſ.* Aug. Τὸ Τριποδίσκιον *Gr.* s Γερανίᾳ *Caſſ.* Mosqu. Aug. t Καὶ Σικιωνίων ἑξακοσίους τοὺς μεθ' ἑαυτοῦ *Ar.* Σικυωνίων δὲ ἑξακοσίους omittit *C.* et καὶ τοὺς μεθ' ἑαυτοῦ legit. Μεθ' ἑαυτοῦ *Cl. Reg.* et *Caſſ.* Cum *Cod. C.* conſentit *Dan.* Μετ' αὐτῷ Mosqu.

preſſum pro οἱ, i. c. οἱ δὲ, illi vero, cum commate poſt οἱ, vt ſit, illi vero, conglobati, frequentes venere. BAVER.

Εἴτε] Diuiſe leg. εἴ τε. vid. Abr. 438. GOTTL.

Οὐδὲν] *Graeu.* ὐδὲ. an pro ὐδὲ ἕν? WASS.

Βουλεύοντες] Vide *Suidam* in βουλεύσας. WASS.

Περὶ τὰς πύλας] Cod. reg. ſcriptura παρὰ τ. πύλας poſſet defendi. v. Abr. 438. frequenter permutantur περὶ et παρά. v. Abr. an. ad Aeſch. p. 376. GOTTL.

Λιθουργοὶ] Abr. videtur Schol. legiſſe pro λιθουργοὶ, πλινθουργοὶ. GOTTL.

Λιθουργοὶ] Vnde colligat Abr. Scholiaſten legiſſe πλινθουργοὶ, fateor, me non aſſequi. Nam Schol. nil aliud, niſi σίδηρος expl. λιθουργὸς· vnde equidem magis collegerim, λιθουργοὶ lectum illi. BAVER.

Λίθοις] Λίθοις — δέοιτό τι, *Suidas* in ἀπεταύρωσαν. WASS. *Suidas* habet λίθοις δὲ καὶ πλίνθοις, et καὶ ὕλην ἐπιφέροντες, ἀπεταύρωσαν. Addidit de ſuo ἐπιφέροντες, vel quod putaret non aliam eſſe ὕλην, quam δένδρα, vel certe hic non aliam intelligi poſſe. *Scholiaſtes* ſtatuit ellipſin adiectiui ἄλλην, quem ſequitur *Stephanus* Append. ad Script. de Dialect. pag. 120. Ἀπεταύρωσαν *Suidas* exponit σαυροῖς ἐφράττον. Vid. ad II, 75. DVCK.

Οἰκ. — λαμβάνουσαι, αὐτοὶ] Ita et Latinis *accipere* locus dicitur, quod in eo exſtruatur. Ouid. Faſt. 1, 291.

Accepit Phoebo Nymphaque Coronide natum Inſula.

i. eſt, templum Aeſculapii aedificatum eſt in illa inſula. Αὐτοὶ autem poſt λαμβάνουσαι redundat. BAVER.

Ἐφ' ἡμέραν] i. e. Ἐφ' ἑκάστην ἡμ. v. Abr. 438. GOTTL.

Ἐπιβοηθήσειν] *Graeu.* ἐπιβοηθεῖν. bene. immo optime. Dixi ad II, 44. WASS.

ξυνέβησαν] *Diodor.* Lib. XII. pag. 320. c. IDEM. *Suidas*,

dam. * Et nisi quis *recte monentibus* pareret, ibi, *ad ipsas portas*, pugnam commissum iri *dicebant*. nullo autem modo significabant, se scire, quae gererentur, *et quid contrariae factionis homines molirentur*, sed velut optimum factu consulentes, in eadem sententia perseuerabant, et simul ad portas permanebant, easque custodiebant. Itaque non licuit insidiatoribus ea peragere, quae statuerant. Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. 1. V. C. Varr. 330.

69. Athenienſium autem duces, animaduertentes aliquid impedimenti accidisse, nec vrbem a se per vim capi posse, Nisaeam protinus circumuallare coeperunt. Existimantes, si, prius quam aliqui opem *ei* ferrent, *eam* expugnassent, Megara etiam citius in deditionem ventura. Celeriter autem Athenis allata sunt ferramenta, lapicidae, et caeterae res *ad opus faciendum* necessariae. Initio autem facto ab illo muro, quem ipsi tenebant, muroque transuerso Megara versus exstructo, ab illo vtrinque *vsque* ad mare Nisaeae, copiae *opus inter se* partitae, et fossam *fodiebant*, et muros *aedificabant*, et lapidibus atque lateribus ex suburbano sumtis vtentes, et arbores et materiam *aliam* caedentes, *Nisaeam* vallo claudebant; si qua pars alicubi munitione egebat. Aedes etiam, quae erant in suburbano, pinnis impositis, vsum munitionis praebebant. Et hunc quidem diem totum in opus faciendum incubuerunt: postridie vero circa vesperam murus tantum non absolutus erat. Quare, qui in Nisaea erant, metu perculsi, cum ob commeatus inopiam (eo enim ex vrbe, quae in loco superiore, nec multum a mari distans erat, deuecto, in diem vtentes viuebant) tum quod existimarent, Peloponnesios haud celeriter opem sibi laturos, tum etiam quod Megarenses hostes esse ducerent, cum Athenienſibus compositionem fecerunt, his conditionibus: vt singuli quidem, traditis armis, certa pecuniae summa persoluta dimitterentur; de Lacedaemoniis vero, et *eorum* duce, et si quis alius intus esset, Athenienses arbitratu suo statuerent. Hac igitur compositione his conditionibus facta exierunt. Athenienses autem, cum longos muros ab vrbe Megarensium abrupissent, et Nisaeam *per deditionem* accepissent, ad alia se praeparabant.

70. Brasidas vero Tellidis filius, Lacedaemonius, per idem tempus forte circa Sicyonem et Corinthum agebat; exercitum comparans, quem in Thraciam duceret. cumque muros *ab Athenienſibus* captos, intellexisset, metuens et Peloponnesiis, qui erant in Nisaea, et *veritus*, ne Megara caperentur, *nuntium* mittit ad Boeotos, iubens *eos* cum *suis* copiis ad Tripodiscum *sibi* obuiam venire. (est autem vicus agri Megarensis hoc nomen habens, sub monte Geranea situs) et ipse *eo* venit cum duobus millibus et septingentis Corinthiorum militibus, Phliasiorum quadringentis, Sicyoniorum sexcentis, et cum

* Si quis vero non pareat, ipsius pugnam fore. *Valla.* Quod si quis aliter faceret, cum eo se dimicaturos. *Acacius.* HVDS.

μὴ πείσεταί τις, αὐτῷ τὴν μάχην ἔσεσθαι] εἴτε μὴ πείσονται οἱ ἀντισασιῶται, τὴν μάχην ἔσεσθαι ὑ πρὸς τὺς Ἀθηναίους, ἀλλὰ πρὸς ἀλλήλυς τοῖς Μεγαρεῦσιν. Ἐδήλων δὲ ὑδὲν] ἀντὶ τῦ, ὑδὲ ὅλως ἐδήλων. Οἱ τῶν Ἀθηναίων ςρατηγοὶ] οἱ ἐκτὸς ἔτι ὄντες τῶν Μεγάρων, καὶ μήτω εἰσελθόντες. Σίδηρός τε] λιθουργός. Δένδρα καὶ ὕλην] ἄλλην δηλονότι. Ἀπεςάρων εἶπη δέοιτό τι] χαρακώματα ἐποίων. Ὅσονὲκ ἀπετετέλεςο] ἀντὶ τῦ, παρὰ μικρὸν ἀπετελέσθη. Καὶ οἱ ἐν τῇ Νισαίᾳ] οἱ Πελοποννήσιοι δηλονότι. Ἐκ τῆς ἄνω πόλεως ἐχρῶντο] σίτῳ δηλονότι. Τῷ τε ἄρχοντι] ἦγων, τῷ ἄρχοντι τῶν Λακεδαιμονίων. Ἐπὶ τύτοις ὁμολογήσαντες] ἦγων συμφωνήσαντες. Βυλόμενος μὲν τῷ λύγῳ] ἀντὶ τῦ τῇ φήμῃ. Καὶ ἠξίε δέξασθαι σφᾶς] ἦγων τὺς περὶ αὐτόν. Αἱ δὲ τῶν

Ῥητόν. ὡρισμένον, φανερόν. Θυκυδίδης· Συνέβησαν — παραδόντας. DVCK.

Ἀποῤῥήξαντες] Hom. habet Odyss. I, 487. κορυφὴν ὄρεος ἀποῤῥήξας. GOTTL.

Ἀποῤῥήξαντες] Alienus hic est Homeri locus a B. Gottl. collatus. Ibi enim vi atque vno impetu subito abrumpit cacumen Cyclops; quod hic non factum, vbi sign. *demoliri*, disiicere, deiicere, abtragen, abbrechen. Tamen et alterum hoc Germ. vtroque sensu dicitur, sed tamen dissimillimo. BAVER.

Ἐπὶ Τριποδίσκιν] Vsitatius est ἐπὶ Τριποδίσκον, quod hic habent plerique, iique optimi libri. Infra Cap. 77. ἡτοιμάζετο ὡς ἐπὶ τὰς Σίφας, ὅταν δέῃ, ἀπαιτησόμενος. Sic ἀπαντᾶν ἐπὶ τὸ δικαςήριον, et alia huiusmodi. Alibi cum εἰς dicit *Thucydides*, III, 95. ἀπαντῆσαι τοῖς Ἀθηναίοις ἐς τὴν μεσόγειον. DVCK.

Γερανείᾳ] Vid. Lib. I. Cap. 107, 108. Oppidum vocant *Plinius*, *Aristides*: *Scylax* distinctius τεῖχος. Cl. *Whelerus* ad Olmiam Prom. in sinu Corinthiaco locat. Verum ex *Sch.* Pindari, *Pausan.* et *Simonidis* Epig. inedito patet, sinum Sa-

ἦσαν· οἰόμενος τὴν Νίσαιαν ἔτι ναταλήψεσθαι ἀνάλωτον. ὡς δὲ ἐπύθετο, (ᵛ ἔτυχε γὰρ νυκτὸς ἐπὶ τὸν Τριποδίσκιον ἐξελθών,) ˣ ἀπολέξας τριακοσίους τῶν στρατῶ, πρὶν ἐκπυστος γενέσθαι, προσῆλθε τῇ τῶν ʸ Μεγαρέων πόλει, λαθὼν τοὺς Ἀθηναίους, ὄντας περὶ τὴν θάλασσαν· βουλόμενος μὲν, τῷ λόγῳ, καὶ ἅμα, εἰ δύναιτο, ἔργῳ, τῆς Νισαίας πειράσαι· τὸ δὲ μέγιστον, τὴν τῶν Μεγαρέων πόλιν εἰσελθὼν βεβαιώσασθαι. καὶ ἠξίου δεξασθαι σφᾶς, λέγων ἐν ἐλπίδι εἶναι ἀναλαβεῖν Νίσαιαν.

οα'. Αἱ δὲ τῶν Μεγαρέων στάσεις, φοβούμεναι, οἱ μὲν, μὴ τοὺς φεύγοντας σφίσιν ᶻ ἐσαγαγὼν, αὐτοὺς ἐκβάλῃ, οἱ δὲ, μὴ αὐτὸ τοῦτο ὁ δῆμος δείσας ᵃ ἐπίθηται σφίσι, καὶ ἡ πόλις ἐν μάχῃ ᵇ καθ' αὑτὴν ἅσα, ἐγγὺς ἐφεδρευόντων Ἀθηναίων, ἀπόληται, ἐκ ἐδέχοντο, ἀλλ' ᶜ ἀμφοτέροις ἐδόκει ἡσυχάσασι τὸ μέλλον περιιδεῖν. ἤλπιζον γὰρ καὶ μάχην ἑκάτεροι ἔσεσθαι τῶν τε Ἀθηναίων καὶ τῶν προσβοηθησάντων· καὶ ᵈ ὅτῳ σφίσιν ἀσφαλέστερος ἔχειν, ὅστις εἴη εὔνους κρατήσασι, ᵉ προσχωρῆσαι. ὁ δὲ Βρασίδας, ὡς οὐκ ἔπεισεν, ἀνεχώρησε πάλιν ἐς τὸ ἄλλο στράτευμα.

οβ'. Ἅμα δὲ τῇ ἕῳ οἱ Βοιωτοὶ παρῆσαν, διανενοημένοι μὲν, καὶ πρὶν Βρασίδαν ᶠ πέμψαι, βοηθεῖν ἐπὶ τὰ ᵍ Μέγαρα, ὡς ἐκ ἀλλοτρίᾳ ὄντος τῷ κινδύνῳ, καὶ ἤδη ὄντες παντρατιᾷ ʰ Πλαταιᾶσιν. ἐπειδὴ δὲ καὶ ἦλθεν ὁ ἄγγελος, πολλῷ μᾶλλον ἐρρώσθησαν. καὶ ἀποστείλαντες ⁱ διακοσίους καὶ δισχιλίους ὁπλίτας, καὶ ἱππέας ἑξακοσίους, τοῖς πλείοσιν ἀπῆλθον πάλιν. παρόντος δὲ ἤδη ξύμπαντος τοῦ στρατεύματος, ὁπλιτῶν ἐκ ᵏ ἐλάσσους ἑξακισχιλίων, καὶ τῶν Ἀθηναίων τῶν μὲν ὁπλιτῶν περί τε τὴν Νισαίαν ὄντων καὶ τὴν θάλασσαν ἐν τάξει, τῶν δὲ ψιλῶν ἀνὰ τὸ πεδίον ἐσκεδασμένων, οἱ ˡ ἱππεῖς οἱ τῶν Βοιωτῶν, ἀπροσδοκήτοις ἐπιπεσόντες τοῖς ψιλοῖς, ἔτρεψαν ἐπὶ τὴν θάλασσαν. ἐν γὰρ τῷ πρότῳ ᵐ ἐδεισία βοήθειά ⁿ πω τοῖς Μεγαρεῦσιν ἐδαμόθεν ἐπῆλθεν. ἀναπεξελάσαντες δὲ καὶ οἱ τῶν Ἀθηναίων, ἐς χεῖρας ἦσαν·

ᵛ Ἐτύγχανε *Cl.* Mox ἐξελθεῖν Mosqu. ˣ Ἀπολέξας τριακοσίους τῷ στρατῷ absunt a *Reg.* ʸ Μεγάρων *Gr.* Mox ἡ. init. μαγαρίων Mosqu. ᶻ Εἰσαγαγὼν *Ar.* Mox ἐκβαλεῖ Mosqu. ᵃ Ἐπιθῆται et paullo post ἀπολεῖται *Caff.* Ἐπιθῆται Aug. ᵇ Καθ' ἑαυτὴν *Cl.* ᶜ Id eſt: ἀμφοτέρα τῇ τῶν Μεγαρέων στάσει. Sic et ſupra articulus diuerſi generis iungitur cum στάσει, Atticorum more. Vide *Stephani* Append. ad Scripta al. de Dialect. Att. p. 131. *Hudſ.* Antea ἀπολεῖται Mosqu. ᵈ Οὕτως *Caff.* Mosqu. et hic ſupra, μέλλοντι. ᵉ Προσχωρῆσαι *Ar. C. Dan.* Paullo ante olim poſt εὔνους comma erat poſitum. ᶠ Scilicet ἄγγελον. Infra enim dicitur, ἐπειδὴ δὲ ἦλθεν ὁ ἄγγελος. *Ae. Port.* ᵍ Μεγάρα *Dan.* ʰ Πλαταιεῦσιν *Ar.* Mosqu. Aug. Deeſt *C.* et *Dan.* ⁱ Διακοσίους δὲ καὶ *Gr.* χιλίους Mosqu. ᵏ Ἔλασσον *C.* Aug. ˡ Ἱππῆς *Reg. Caff.* Aug. Mox ἀπροσδοκήτως Mosqu. ᵐ Ἐδεισία *Cl. Gr.* et πρὸ τοῦ. ⁿ Πω omittunt *Ar. C.* Mox ἀπῆλθεν Mosqu.

ronicum ſpectare, ſaxa adiacere Scyronia, et τὰ Ὤνια montes. vid. *Plutarch.* Cleom. 813. Arato 1041. Sed et hic *Molyridis petra*, vnde Ino ſe in mare praecipitauit. teſtis *Pauſan.* 108. vid. *Solinum* 7. *Harpocrat.* Γεραιὰ ſcribitur. gentilia Γερανεὺς et Γερανειάτης. Adi *Lucian.* Icaromenippo p. 193. et *Etymologum*. Itaque non ſtricte accipiendus *Statius*, Curua *Palaemonio* ſecluditur vnda *Lechaeo*. Vtroque enim litore Palaemonis arce *Theb.* VI, 14. vbi cum *Mſſ. Aroud. quoticns* reſcribe. WASS.

Ἀνάλωτον] i. e. ἀπόρθητον, vt Heſ. expl. GOTTL.

Ἀνάλωτον] Non video, cur notare debeat ἀπόρθητον. Quid enim hoc ad rem? Nec vero ἁλίσκειν idem eſt cum πορθεῖν. Nec καταλήψεσθαι ſign. *occupaturum*, ſed, *inuenturum*; fore, vt offendat (antieſten) nondum captum. BAVER.

Ὡς δὲ ἐπύθετο] Scil. ἁλῶναι, captam; quod repetas ex ἀνάλωτον, i. e. ἔπρα ἁλῶσαν. BAVER.

Ἀπολέξας] i. e. ἐκλεξάμενος. Heſ. Voce media vtitur Noſter L. V. 8. GOTTL.

Πειράσαι] Πειρᾶσθαι *Priſcian.* Lib. XVIII. p. 1198. 30. WASS. Haec interdum inter ſe permutantur. Vid. IV, 25. Hic omnes libri conſentiunt. Quod apud *Priſcianum* corrupte editur καινα τι δυνατι, ex hoc loco emendandum eſt καὶ ἅμα, εἰ δύναιτο. DVCK.

Ἐν ἐλπίδι — Νίσαιαν] *Thomas Mag.* in βούλομαι. WASS.

Αἱ δὲ τῶν Μεγαρέων στάσεις] Non nouum eſt, vt nominibus collectiuis adiectiua vel participia diuerſi generis et numeri adponantur. Exempla habet *Stephanus* apud *Hudſonum* in Var. Lect. Hic in verbis αἱ στάσεις φοβούμεναι, οἱ μὲν — οἱ δὲ, etiam alia figura eſt, nempe quod nominatiuus αἱ στάσεις pro genitiuo partitiuo, quem vocant, ponitur; vt in noto illo *Homeri* Odyſſ. μ'. v. 73. Οἱ δὲ δύω σκόπελοι, ὁ μὲν — τὸν δὲ, pro τῶν δύω σκοπέλων, vt ibi adnotat *Euſtathius* pag. 1713. Eamdem figuram in *Thucyd.* I, 89. et infra Cap. 94. obſeruat *Scholiaſtes*. Sic rurſus *Thucyd.* III, 105. οἱ δὲ Ἀκαρνᾶνες, οἱ μὲν — οἱ δέ. *Scholiaſtes* Luciani ad Dialog. Mortuor. pag. 281. vbi Mercurius rhetorem cymbam Charontis ingreſſurum cum alia, tum βαρβαρισμὸς deponere iubet, ad hanc vocem ita commentatur, ἐν σχήματι προφερόμενον τὸν λόγον, χάριτος ἕνεκεν. ὡς τὸ, οἱ δὲ δύο σκό. . . Habuit ante oculos locum *Homeri*. Sed neque illa, quam adfert, barbariſmi definitio eſt, neque figura illa *Homerica* pro barbariſmo haberi poteſt. Adnotatio haec fortaſſis loco non ſuo poſita eſt, et alio pertinet. Certe melius conueniebat illis, quae leguntur in *Lucian.* Dial. Iunonis et Latonae pag. 212. Οἱ δὲ σοὶ παῖδες, ἡ μὲν αὐτῶν — ὁ δ' Ἀπόλλων. DVCK.

Περιιδεῖν] *Thomas Mag.* in περιεῤῥῶ, περιιδεῖν καὶ ἀντὶ τοῦ περιεσκοπησαι, et adfert ex hoc loco, ἀλλ' ἀμφοτέροις — περιιδεῖν. DVCK.

iis, quos iam collectos secum habebat, quod existimaret, se Nisaeam adhuc inuenturum inexpugnatam. Sed cum *rem* audisset (noctu enim egressus ad Tripodiscum contendebat) cum delecta trecentorum manu, ante quam rumor de ipsius aduentu ad hostium aures peruenisset, ad Megarensium vrbem accessit, clam Athenienſibus, qui ad mare erant; * cupiens, vt prae se ferebat, atque adeo re ipsa, si qua posset, Nisaeam adtentare: sed in primis Megarensium vrbem ingressus confirmare, *et aduersus hostes tutari.* quare *Megarenses* rogabat, vt se reciperent, dicens se de Nisaea recipienda *bonam* spem habere. Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. 1. V. C. Varr. 330.

71. Sed Megarensium factiones veritae: illa quidem, ne *Brasidas* exsulibus *in vrbem* contra se reductis, se ipsam expelleret; haec vero, ne populus hoc ipsum metuens in se faceret impetum, et ciuitas bello domestico pressa, Athenienſibus e propinquo insidiantibus, periret, *eum* non receperunt: sed vtrisque placuit, vt quiescentes euentum rei circumspicerent *ac exspectarent.* Sperabant enim vtrique, pugnam commissum iri inter Athenienses, et illos, qui ad opem *vrbi* ferendam venerant. atque ita sibi fore tutius partes sequi victorum, qui sibi beneuoli essent. Brasidas vero cum *rem ipsis* persuadere non posset, ad reliquum exercitum retro rediit.

72. At primo statim diluculo Boeoti affuerunt, qui in animo quidem habebant, vel ante quam Brasidas *nuntium ad ipsos* mitteret, Megaris succurrere; tum quod hoc periculum a se non alienum esse ducerent, tum etiam quod cum frequentibus copiis ad Plataeas iam essent. Sed cum nuntius etiam veniſſet, multo magis animati sunt. Quare duobus millibus grauis armaturae militum, et ducentis praeterea, equitibusque sexcentis *ad Brasidam* missis, cum maiore copiarum parte *domum* reuerterunt. Cum autem omnes copiae militum grauis armaturae non minus sex millium iam adessent, et Athenienses suorum grauis armaturae militum aciem instructam haberent ad Nisaeam et ad mare, et leuis eorum armatura per campos vagaretur, Boeotorum equitatus, impressione in eam ex improuiso facta, in fugam vertit, et ad mare repulit. nam ante diem illum nulla auxilia ex vllo loco Megarensibus venerant. Sed cum et ipse Athenienſium equitatus ei obuiam procurrisset, ad manus venerunt, et equestre proelium

* Nisaeam tentaturus, verbo quidem, sed re quoque, si posset: sed et etc. *Valla.* Volens, vt quidem famam spargebat, et vt re ipsa, si posset, cupiebat, Nisaeam attentare, sed etc. *Vel,* Famam quidem spargens se velle, atque adeo re ipsa, si qua ratione posset, volens Nis. etc. *Stephanus.* HVDS.

Μεγαρέων τάσεις] οἱ στασιάσαντες. Μὴ τὸς φεύγοντας σφίσι] τοῖς Μεγαρεῦσιν. Οὐκ ἐδέξαντο] τὸν Βρασίδαν. Τὸ μέλλον περιϊδεῖν] περισκοπῆσαι. Καὶ οὕτω σφίσιν] τοῖς Μεγαρεῦσι. Διανενοημένοι] σκοπὸν ἔχοντες. Καὶ πρὶν Βρασίδαν πέμψαι] ἄγγελον ὀψονόμοι. Τοῖς πλείοσιν ἀπῆλθον πάλιν] ἦγον, ἐπανέστρεψαν εἰς τὰς Θήβας. Τῶν δὲ ψιλῶν] τῶν Ἀθηναίων. Οὐδαμόθεν ἐπῆλθεν] ἦγον, ἀπὸ ὑδενὸς τόπου. Ἀντεπεξελάσαντες δὲ] ἦγον, τὰς ἵππους κινήσαντες. Εἰς χεῖρας ἦεσαν] συνεπλάκησαν. Ἐπὶ πολὺ]

Περιϊδεῖν] Circumspicere, euentum aucupantibus exspectare; Ita 2, 41. ἀπερίοπτοι, negligentes, οὐ περιοπτόμενοι, non attendentes: vbi v. not. in Orat. Thuc. p. 15. n. 2. Ita hic, 4, 72. περιορωμένους, circumspectare speculantes, observare, vtrius partis victoria esset. BAVER.

Ὅσις εἴη] Heilm. vult οἵς τις. p. 546. et Crit. Thuc. p. 64. GOTTL.

Ὅσις εἴη εὖνους κρατήσασι] Primo debebat κρατήσαντι. Deinde, licet non legas cum Heilm. οἵς, tamen ad προσχωρῆσαι ex ὅσις intell. τύτῳ. BAVER.

Ἔλασσον] Ita non male *Cod. C.* antea ἔλαττον. vide supra. WASS. Hoc ex sententia Cl. *Wasse* receptum est, qui deleto ἔλαττον, quod in *Hudsoni* et omnibus aliis *Edd.* est, pro eo in margine exemplaris sui substituerat ἔλασσον. Etsi autem hoc tantum vnius *Cod. Mſ.* auctoritate nititur, tamen vel sine ea in contextum admitti potuisset; quum Grammatici veteres testentur, *Thucydidem* numquam in talibus gemino τ vsum fuisse, quod supra plus semel monitum est. DVCK.

Ἔτρεψαν] Sc. αὐτὸς, ex altero casu verbi, ἐπιπεσόντες τ. ψιλοῖς. Ita paullo infra: Κρατήσαντες τ. νεκρῶν, ἐσκύλευσαν, sc. αὐτούς. BAVER.

Ἐν γὰρ τῷ πρωτῷ] Quum dicit *antea enim nullae* etc. rationem reddit eius, quod dixerat, ἀπροσδοκήτοις. Ideo enim praeter expectationem id accidit, quod antea nullum auxilium illis aduenisset, et ne tunc quidem aduenturum putarent. STEPH.

Ἐν γὰρ τῷ πρωτῷ] In parenthesi haec accipienda. Rectius adiungeret statim vocabulo ἀπροσδοκήτως, quo referri, recte monet Steph. BAVER.

καὶ ἐγένετο ἱππομαχία [o] ἐπιπολύ, ἐν ᾗ ἀξιῶσιν ἑκάτεροι σφῶν ἥσσους γενέσθαι. τὸν μὲν γὰρ ἵππαρχον τῶν Βοιωτῶν, καὶ ἄλλους τινὰς ὀλίγους πολλοὺς, πρὸς αὐτὴν τὴν Νίσαιαν [p] προσελάσαντες οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ ἀποκτείναντες, ἐσκύλευσαν. καὶ τῶν τε νεκρῶν τούτων κρατήσαντες, ὑποσπόνδους ἀπέδοσαν, καὶ τροπαῖον ἔστησαν. οἱ μέντοι ἐν γε τῷ παντὶ ἔργῳ βεβαίως ὁμοίως ἑτέροις τελευτήσαντες ἀπεκρίθησαν, ἀλλ' οἱ μὲν Βοιωτοὶ, πρὸς τοὺς ἑαυτῶν, οἱ δὲ, ἐπὶ τὴν Νίσαιαν.

ογ'. [q] Μετὰ δὲ τοῦτο, Βρασίδας καὶ τὸ στράτευμα ἐχώρουν ἐγγυτέρω τῆς θαλάσσης καὶ τῆς τῶν Μεγαρέων πόλεως· καὶ καταλαβόντες χωρίον ἐπιτήδειον, παρατάξάμενοι, [r] ἡσύχιζον, οἰόμενοι σφίσιν ἐπιέναι τοὺς Ἀθηναίους, καὶ τοὺς Μεγαρέας ἐπισταμένους περιορωμένους, ὁποτέρων ἡ νίκη ἔσται. [s] καλῶς δὲ ἐνόμιζον σφίσιν ἀμφότερα ἔχειν, ἅμα μὲν, τὸ μὴ ἐπιχειρεῖν πρότερος, [t] μηδὲ μάχης καὶ κινδύνου ἐκόντας ἄρξαι. [v] ἐπειδή γε ἐν Θανάρῳ ἔδειξαν ἕτοιμοι ὄντες ἀμύνεσθαι, καὶ αὐτοῖς ὥσπερ ἀκοντὶ [x] δικαίως ἂν τὴν νίκην τιθέσθαι· ἐν τῷ αὐτῷ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Μεγαρέας ὀρθῶς ξυμβαίνειν. εἰ μὲν γὰρ μὴ ὤφθησαν ἐλθόντες, [y] οὐκ ἂν ἐν τύχῃ γίγνεσθαι σφίσιν, ἀλλὰ σαφῶς ἄν, ὥσπερ ἡσσηθέντων, ἐρρῆθαι εὐθὺς τῆς πόλεως· νῦν δὲ κἂν τυχεῖν αὐτοὺς Ἀθηναίους μὴ βεβουλευμένους ἀγωνίζεσθαι, ὥστε [z] ἀμαχητὶ ἂν περιγενέσθαι αὐτοῖς, ἂν ἕνεκα ἦλθον. ὅπερ καὶ ἐγένετο. οἱ γὰρ [a] Μεγαρῆς, ὡς οἱ Ἀθηναῖοι ἐτάξαντο μὲν [b] παρὰ τὰ [c] μακρὰ τείχη ἐξελθόντες, ἡσύχαζον δὲ καὶ αὐτοὶ, μὴ ἐπιόντων, λογιζόμενοι καὶ οἱ ἐκείνων στρατηγοὶ, μὴ ἀντίπαλον εἶναι σφίσι τὸν κίνδυνον, ἐπειδὴ καὶ τὰ πλείω αὐτοῖς [d] προκεχωρήκει ἄρξασι μάχης πρὸς πλείονας [e] αὐτῶν, ἢ λαβεῖν νικήσαντας Μέγαρα, ἢ σφαλέντας, τῷ [f] βελτίστῳ τῶν ὁπλιτικῶν

o Scilicet διάστημα χρόνου. Ἐπὶ πολὺ *Marg. C.* *p* Προσελάσαντας, οἱ Ἀθηναῖοι, ἀποκτείναντες, ἐσκύλευσαν legendum cenſet *Ae. Port. Hudſ.* Mox ἐσκύλευσαν d. Mosqu. *q* Μετὰ τοῦτο δὲ *Gr.* *r* Ἡσύχαζον omittunt *Ar. C. Dan.* Antea Mosqu. ἐπιτήδειον. *s* Καὶ ὡς δὲ *Dan.* *t* Μὴ δὲ *Ar. C. Aug. Reg.* Μὴ δὲ Mosqu. et ἄρξασθαι. *v* Ἐπειδή γε ἐν φανερῷ ἔδειξαν totum hoc omittunt *Ar. C. Dan.* *x* Τὴν νίκην δικαίως ἂν τίθεσθαι *Ar. C.* Mosqu. ſed ἂν d. et deinde ſcr. ἀντιθέσθαι Τίθεσθαι pro προστίθεσθαι. *Hudſ.* Sic quoque *Reg. Caſſ. Dan. Gr.* et hic ἀκοντιτὶ· *y* Οὐκ ἂν deſunt *C. Dan.* *z* Ἀμαχεὶ *Cl. Caſſ.* Aug *a* Μεγαρεῖς *Ar.* Mosqu. *C.* itidemque paulo infra. *Hudſ.* vbi ita etiam *Dan.* Mosqu. *b* Περὶ *Ar. C. Dan.* *c* Μικρὰ *Reg.* *d* Προκεχωρήκει *Dan.* Ante οἱ d. Mosqu. ante στρατηγοὶ. *e* Αὐτῶν *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caſſ.* *f* Πλείστῳ *Reg.*

Ἐπιπολὺ] De ſupplemento, quod e *Scholiaſta* repetit *Cl. Hudſonus* in Var. Lect. vid. *Stephanum* Append. ad Script. de Dialect. pag. 115. DVCK.

Προσελάσαντες] *Stephanus* quoque videtur probaſſe προσελάσαντας: nam ita adnotat ad marg. *Edit.* 2. reſpondet accuſatiuus *proueſtos* Graeco accuſatiuo προσελάσαντας, non nominatiuo προσελάσαντες. Si diſtinctio poſt Νίσαιαν ponatur, vulgata ſcriptura aliquanto tolerabilior erit. Nam et alibi πρὸς cum accuſatiuo de loco dicit *Thucydides*, pro *ad, apud.* Vid. III, 15, et 72. DVCK.

Περιορωμένους] Vide *Suidam* in περιορᾶσθαι. WASS. Et *Thom. Magiſt.* in περιορᾶν, qui hic περιορᾶσθαι recte interpretatur περισκοπεῖν. *Kuſterus* apud Suidam *Porti* verſionem horum verborum *Thucydidis* non bene incruſtauit. DVCK.

Ἀμφότερα] Videtur ad priora referri, quae vere eſſent duo, 1) impetus Athenienſium, 2) ſpeculatio Megarenſium. Nam, quae ſequuntur, ἐπιχειρεῖν πρότερος, et μάχης ἄρξαι, manifeſto ſunt idem, vt μηδὲ, alteri adiectum, explicet prius, quid ſcil. eo facturi eſſent: vt 1 Tim. 5, 22. v. Phil. Th. P. p. 154. BAVER.

Μάχης καὶ κινδύνου ἄρξαι] Poteſt eſſe per Hendiadyn, pro, μάχης ἐπικινδύνου. Aut ἄρξαι, per Antanaclaſin, ſign. ad μάχης, incipere, ad κινδύνου, priores, vltro, ſeſe offerre periculo. In Schol. extr. ad vſ. 12. in verbis, εἰ μὴ οἱ Ἀθην. μὴ βάλ. prius μὴ haud dubie alienum eſt. BAVER.

Ὥσπ. ἡσσηθέντων] Pro ἡσσηθέντας, quaſi ſimpliciter poſitus Genit. ad alios referatur. v. Ind. v. *Genit.* BAVER.

Ὥστε] Poteſt accipi, vt ὥσπερ, pro quaſi, tamquam. GOTTL.

Ἀμαχητὶ] *l.* ἀμαχεὶ, quemodo *Xenoph. Plutarch. Dion. Halic.* ſaepe ἀμαχητὶ, et ſemel *Ioſeph. Noſter* vtrumque adhibet. Vid. V, 7. VII, 14. VIII, 105. WASS. Omnibus his locis, vt et I, 143. eſt ἀμαχεί. DVCK.

Ἀμαχητὶ] Supra ἀκοντὶ, v. 10. vnde gloſſa: ἀκοντὶ, ἀμαχητί. Abr. 439. GOTTL.

Οἱ γὰρ Μεγαρῆς] Quae Cl. *Hudſonus* adfert, nihil iuuant, neque ad explicandum ordinem orationis, neque ad intelligendam ſententiam. Expoſuerat antea *Thucydides*, quae Lacedaemonii ſecum reputauerint: nunc porro dicit, cur Athenienſes rem in caſum proelii committere non voluerint; nec dubium eſt, quin ad eos pertineant verba ἡσύχαζον δὲ καὶ αὐτοὶ, quae *Interpretes* ad Megarenſes trahunt. Plane obſcurum eſt, vnde haec οἱ γὰρ Μεγαρῆς pendeant. DVCK.

Οἱ Μεγαρῆς] Hic nom. iudice Abr. p. 439. pendet ab ἀνείγνωσι p. 622, 6. Sermo ſit interruptus per parentheſin. Ita Reisk. quoque et Heilm. GOTTL.

Ἡσύχαζον — λογιζόμενοι καὶ οἱ ἐκ. στρατηγοὶ] Pro Genitivis, λογιζομένων τῶν στρατηγῶν. Pendet enim a verbis, οἱ Μεγαρῆς ἡσύχαζον. Mollior tamen hic eſt Nominat. quaſi per Appoſitionem, cum Μεγαρῆς vtique intelligantur duces illorum; Aut ſic intellige: οἱ Μεγαρῆς ἐτάξαντο μὲν, ἡσύχαζον δὲ, ὡς οἱ Ἀθηναῖοι· eodem modo vtrique fecerunt idem. Nam verba, ἐτάξαντο μὲν, ἡσύχαζον δὲ, ad Athenienſes referri nequeunt, ne, οἱ Μεγαρῆς, careat verbo, vel praedicato. Sed commate interiecto poſt Μεγαρῆς omnia plana fuerint. Paullo ſupra, quod ὥστε vt ὥσπερ exſ l. Gottl. alienum eſt h. l. vbi praec. κἂν τυχεῖν, vt noua ſententia deinde ſequi debeat, *quare*, ita. Si ſit, κἂν τύχοι, alia ratio ſit. BAVER.

Λογιζόμενοι] Diſtingu. poſt ἐπειδὴ, vt conſtr. cum ἢ λαβεῖν. v. Abr. 440. vbi ordo conſtituitur. GOTTL.

ad multum diei ſpatium *inter illos* eſt commiſſum, in quo vtrique ſe non inferiores fuiſſe putant. nam equitatus Boeoti praefectum, et aliquot alios ad ipſam Niſaeam prouectos, Athenienſes *interfecerunt, et* interfectos ſpoliarunt: et corporibus etiam ipſorum potiti, ea per inducias *Boeotis* reddiderunt, et tropaeum ſtatuerunt. Neutri tamen in hoc toto proelio certum minimeque dubium pugnae euentum adepti, diremti ſunt. ſed Boeoti quidem, ad ſuos; Athenienſes vero, ad Niſaeam *ſe receperunt*. Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. 1. V. C. Varr. 330.

73. Poſtea vero Braſidas, eiusque copiae propius mare et Megara acceſſerunt. Et occupato loco idoneo, acie inſtructa, quieſcebant; exiſtimantes fore, vt Athenienſes contra ſe venirent, et ſcientes Megarenſes circumſpicere, vtrorum eſſet futura victoria. Vtrumque autem opportune ſibi caſurum exiſtimabant, ſimul quidem, ſi *ipſi hoſtem* priores non aggrederentur, nec proelii periculoſi initium ſua ſponte facerent. ſiquidem aperte demonſtrauerant, ſe ad hoſtem propulſandum paratos eſſe, ſibique quodammodo ſine puluere *et labore* victoriam merito tributum iri. ſimul etiam, quod ad Megarenſes attineret, rem *ſibi* feliciter ceſſuram. Niſi enim in *illorum* conſpectum veniſſent, * rem nullo modo in dubium a ſe vocatum iri; ſed proculdubio ſe vrbe, quaſi victos, protinus priuatum iri *putabant*. Iam vero illud etiam fortaſſe euenturum, vt ipſi Athenienſes proelium detrectarent, atque ita res eas, quarum cauſa venerant, ſibi ſine proelio conſeruatum iri *credebant*. Quod etiam euenit. ** Megarenſes enim, cum Athenienſes *ex Niſaea* egreſſi aciem quidem ad longos muros inſtruxiſſent, ſed tamen ipſi quoque quieſcerent, *Peloponneſiis ipſos* non inuadentibus, quod ipſorum etiam *Athenienſium* duces reputarent, ſibi, *et hoſtibus* periculum non eſſe par. nam cum pleraque feliciter ipſis iam ſucceſſiſſent, *exiſtimabant, ſe*, ſi priores proelium aduerſus copias ſuis maiores inirent, aut victores Megara capturos, aut victos, amiſſa praeſtantiſſima *totius* exercitus parte, cladem accepturos. Illos vero, quod exercitum

* Non dubitaturos fuiſſe, ſed proculdubio amiſſuros Megara, quaſi victos. Γίγνεσθαι τὶ ἐν τύχῃ τινὶ, poni aliquid in dubio. *Ae. Port.* HVDS. ** Siquidem Megarenſes, vbi Athenienſes egreſſi apud muros longos inſtructa acie quieuerunt, idem et ipſi fecerunt. Quieſcebant autem illi, quod eorum duces cenſebant, ſi a Lacedaemoniis non inuaderentur, haudquaquam par eſſe diſcrimen etc. *Valla.* Athenienſibus namque acie inſtructa ante longos progreſſis muros, Megarenſes, poſtquam non occurrerunt, ipſi etiam quieuerunt. quippe duces Athen. etc. *Acacius.* *Totus hic locus valde obſcurus, cui et tenebras offuderunt interpretes; quid ſibi velit hic noſter, nulla coniectura aſſequi poſſum. Aut igitur, vt mea fert ſententia, ἀπὸ κοινῆ repetendum ἡσύχαζον, aut ὡς pro aduerbio ſimilitudinis accipiendum et diſtinctio poſt* Μεγαρῆς *delenda.* IDEM.

διάστημα χρόνῳ δηλονότι. Ὑποσπόνδους ἀπέδοσαν] τοῖς Βοιωτοῖς. Τῷ παντὶ ἔργῳ] τῷ τῆς μάχης. Πρὸς τοὺς ἑαυτῶν] ἐχώρησαν δηλονότι. Περιοργισμένους] ἀντὶ τοῦ περιοργῶντας. Ὁποτέρων ἡ νίκη ἔσται] εἴτε τῶν Ἀθηναίων, εἴτε τῶν Λακεδαιμονίων. Ὀρθῶς ξυμβαίνειν] εἰ μὲν γὰρ οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἀμελήσαντες Μεγαρέων, μὴ βοηθήσοντες παρεγένοντο, ἐκ ἂν ἔμελλον οἱ Μεγαρῆς ἐν τῇ τύχῃ σκοπεῖν, καὶ τὸ μέλλον ἔσεσθαι περιμένειν. ἦγον, εἰ οἱ Λακεδαιμόνιοι παρόντες νικήσωσιν, ἀλλ' εὐθὺς ὡς σαφῶς Λακεδαιμονίων ἡσσηθέντων, Ἀθηναίοις ἔμελλον ἑαυτοὺς παραδώσειν· νῦν δὲ πρὸς τάτῳ, καὶ Ἀθηναίες ἂν τυχεῖν πολεμήσειν μὴ βεβληθέντας. Οὐκ ἂν ἐν τύχῃ γίγνεσθαι φήσιν· οὐκ ὂν ἐπὶ τῇ τύχῃ θέσθαι τοὺς Μεγαρεῖς τὸ μέλλον, καὶ περιμένειν ὁπότεροι κρατήσουσιν. ἡ δὲ διάνοια, εἰ μὴ ὥφθησαν οἱ Πελοποννήσιοι ὑπὸ τῶν Μεγαρέων ἐλθόντες, οὐκ ἂν οἱ Μεγαρεῖς ἐν ἐλπίδι τινὸς ἐγένοντο, ἀλλὰ, καθάπερ ἡττηθέντων Λακεδαιμονίων, καὶ διὰ τοῦτο μὴ παραγενομένων, ὡς ἐκ οὔσης αὐτοῖς βοηθείας, εὐθὺς αὐτοὺς Ἀθηναίοις ὡς νενικηκόσι παρέδοσαν τὴν πόλιν· ὥστε σαφῶς ἐρρηθῆναι τοὺς Λακεδαιμονίους τῶν Μεγαρέων· νῦν δὲ ἐλθόντες οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἐν ἐλπίδι ἐγένοντο κρατήσειν τῶν Μεγαρέων, εἰ μὴ οἱ Ἀθηναῖοι μὴ βούλοιντο διαγωνίζεσθαι. Μὴ ἐπιόντων] τῶν Λακεδαιμονίων. Λογιζόμενοι] ἐνήλλακται ἡ πτῶσις, ἀντὶ τοῦ, λογιζομένων καὶ τῶν ἐκείνων στρατηγῶν, τοτέρων, τῶν Ἀθηναίων. ἡ δὲ διάνοια, τῶν Ἀθηναίων οἱ στρατηγοὶ παρετάξαντο μὲν ὡς ἐς μάχην, ἡσύχαζον δὲ, λογιζόμενοι, μὴ ἴσον εἶναι τὸν κίνδυνον αὐτοῖς τε καὶ τοῖς Πελοποννησίοις. ἀναλογιζόμενοι, ὅτι νικήσαντες μὲν, μικρὰ κερδαίνουσι, Μέγαρα λαβόντες· νικηθέντες δὲ, τὸ κράτιστον τῆς πόλεως ἀπολέσουσι. τὸ γὰρ μαχιμώτερον καὶ κράτιστον ἦν αὐτόθι τῶν Ἀθηναίων. Καὶ οἱ ἐκείνων στρατηγοὶ] τῶν Ἀθηναίων. Τοῖς δὲ, ξυμπάσης τῆς δυνάμεως] οἱ δὲ Πελο-

Ἀντίπαλον] Et alibi hoſtes ita vocat. *Iſocrates* Paneg. p. 83. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ περὶ καλλίστων ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις ἐφιλονείκησαν, οὐκ ἐχθροὺς, ἀλλ' ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΑΣ, σφᾶς αὐτοὺς εἶναι νομίζοντες. WASS.

Καὶ τὰ πλείω] Καὶ, i. e. εἰ καὶ, ſ. καίτοι, etiamſi aduerſus copias ſuis maiores proelium iniuiſſent. Abr. 441. GOTTL.

Τῷ βελτίστῳ τῶν ὁπλιτικῶν] *Thomas Magiſter* in βλαφθέντες habet τῷ μεγίστῳ. Potuit ita inueniſſe in ſuo exemplari. Nam et in *Reg.* alia ſcriptura eſt. Sed non eſt, cur diſcedatur a vulgata. Sic III, 98. in proelio aduerſus Aetolos dicit periiſſe Athenienſium CXX. ὁπλίτας, βελτίστους ἀνδρας. In eo autem fallitur *Thomas*, quod βλαβέντες et βλαβῆναι reiicit, vt ἀνάττικα. Βλαβῆναι dicit *Thucydides* I, 141. Add. *Stephanum* Append. ad al. Script. de Dialect. p. 147. 156. DVCK.

βλαφθῆναι· τοῖς δὲ ξυμπάσης τῆς δυνάμεως καὶ τῶν παρόντων μέρος ἕκαστον κινδυνεύειν εἰκότως ἐθέλειν τολμᾶν. χρόνον δὲ ἐπισχόντες, καὶ ὡς ὀδὲν ἀφ' ἑκατέρων ἐπεχειρεῖτο, ἀπῆλθον πρότερον οἱ Ἀθηναῖοι ἐς τὴν Νίσαιαν, καὶ αὖθις οἱ Πελοποννήσιοι, ὅθεν [ᵉ περ] ὡρμήθησαν.

οδ'. Οὕτω δὴ τῷ μὲν Βρασίδᾳ αὐτῷ καὶ τοῖς ἀπὸ τῶν πόλεων ἄρχουσιν οἱ τῶν Φευγόντων Φίλοι Μεγαρῆς, ὡς ἐπικρατήσαντι, καὶ τῶν Ἀθηναίων ᶠ ἑκέτι ἐθελησάντων μάχεσθαι, θαρσοῦντες μᾶλλον, ἀνοίγουσί τε τὰς πύλας, καὶ δεξάμενοι, καταπεπληγμένων ἤδη τῶν πρὸς ᵍ τοὺς Ἀθηναίους πραξάντων, ἐς λόγους ἔρχονται. καὶ ὕστερον ὁ μὲν, διαλυθέντων τῶν ʰ ξυμμάχων καὶ πόλεις, ἐπανελθὼν καὶ αὐτὸς ἐς τὴν Κόρινθον, τὴν ἐπὶ Θράκης στρατείαν παρεσκεύαζεν, ἵνα περ καὶ ⁱ τοπρῶτον ὥρμητο· οἱ δὲ ἐν τῇ πόλει Μεγαρῆς, ἀποχωρησάντων καὶ τῶν Ἀθηναίων ἐπ' οἴκου, ὅσοι μὲν τῶν πραγμάτων πρὸς τοὺς Ἀθηναίους μάλιστα μετέσχον, εἰδότες, ὅτι ὤφθησαν, εὐθὺς ᵐ ὑπεξῆλθον. οἱ δὲ ἄλλοι, κοινολογησάμενοι τοῖς τῶν Φευγόντων Φίλοις, ⁿ κατάγουσι τοὺς ἐκ Πηγῶν, ᵒ ὁρκώσαντες πίστεσι μεγάλαις, μηδὲν μνησικακήσειν, βουλεύσειν δὲ τῇ πόλει τὰ ἄριστα. οἱ δὲ, ἐπειδὴ ἐν ταῖς ἀρχαῖς ἐγένοντο, καὶ ἐξέτασιν ὅπλων ἐποιήσαντο, διαστήσαντες τοὺς λόχους, ἐξελέξαντο τῶν τε ἐχθρῶν καὶ οἳ ἐδόκουν μάλιστα ξυμπρᾶξαι τὰ πρὸς ᵖ τοὺς Ἀθηναίους, ἄνδρας ὡς ἑκατόν· καὶ τούτων πέρι ἀναγκάσαντες τὸν δῆμον ψῆφον φανερὰν διενεγκεῖν, ὡς κατεγνώσθησαν, ἔκτειναν· καὶ ἐς ὀλιγαρχίαν ᵍ ταμάλιστα κατέστησαν τὴν πόλιν. καὶ πλεῖστον δὴ χρόνον αὕτη ʳ ὑπ' ἐλαχίστων νεμομένη ἐκ στάσεως μετάστασις ˢ ξυνέμεινε.

οε'. Τῷ δ' αὐτῷ θέρει, τῆς Ἀντάνδρου ὑπὸ τῶν Μιτυληναίων, ὥσπερ διενοοῦντο, μελλούσης ᵗ κατασκευάζεσθαι, οἱ τῶν ἀργυρολόγων Ἀθηναίων στρατηγοὶ, ᵛ Δημόδοκος καὶ Λριστείδης, ὄντες περὶ Ἑλλήσποντον (ὁ γὰρ τρίτος αὐτῶν Λάμαχος ˣ δέκα ναυσὶν ἐς τὸν Πόντον ἐσεπεπλεύκει,) ὡς ἠσθάνοντο τὴν παρασκευὴν τοῦ χωρίου· καὶ ἐδόκει αὐτοῖς δεινὸν εἶναι, μὴ, ὥσπερ ʸ τὰ Ἀναια, ἐπὶ τῇ Σάμῳ γένηται, (ἐνθα οἱ Φεύγοντες τῶν Σαμίων καταντες, τούς τε Πελοποννησίους ὠφέλουν ἐς τὰ ναυτικὰ, κυβερνήτας πέμποντες, καὶ τοὺς ἐν τῇ πόλει Σαμίους ἐς ταραχὴν καθίστασαν, καὶ τοὺς ἐξόντας ἐδέχοντο·) ἔτι δὴ, ξυναγείραντες ἀπὸ τῶν ξυμμάχων στρατιὰν, καὶ πλεύσαντες, μάχῃ τε νικήσαντες τοὺς ἐκ τῆς Ἀντάνδρου ἐπεξελθόντας, ἀναλαμβάνουσι τὸ χωρίον πάλιν. καὶ ὁ πολὺ ὕστερον ἐς τὸν Πόντον ἐσπλεύσας Λάμαχος,

---

ᵉ περιερμήθησαν *Dan.* ᶠ οὐκ ἔτι *Ar. C.* Aug. et antea ἐς ἐπὶ στρατόν. ᵍ τοὺς deest *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caff.* ʰ συμμάχων Mosqu. Aug. *Reg.* sic Cap. 67. τῶν ἄλλων συμμάχων *Reg.* Cap. 75. συναγείροντες, Cap. 77. στρατὸν συλλέξας, et τῶν Ἀθηναίων συμμαχίαν, Cap. 81. τῶν ταύτῃ συμμάχων *Gr.* et Cap. 86. ἐκ ἵνα συμμάχους ὑμᾶς *Caff.* ⁱ τὸ πρῶτον *Ar. C. Caff.* Aug. ᵐ Ἐξῆλθον *Cl.* ⁿ Κατάγουσιν *Caff.* Aug. ᵒ Ὁρκίσαντες *Ar. C. Dan.* Mosqu. ᵖ Τοὺς deest *Reg.* vt τῶν ante ἐχθρ. Mosqu. ᵠ Τὰ μάλιστα *Ar. C.* Mosqu. Aug. ita edidit *Ae. Port.* ʳ Ὑπ' ἐλαχίστων γενομένων *Marg.* Ὑπ' ἐλαχίστων γενομένη *Cl. Gr.* Sic quoque *Reg.* et *Caff.* νεμομένη recenti manu inter versus scriptum habet *Reg.* γενομ. Aug. et in marg. a m. 2. γρ. νεμομένη. ˢ Συνέμεινεν *Caff. Gr.* Ξυνέμεινεν Aug. ᵗ Παρασκευάζεσθαι *C.* ᵘ Δημόδοτος *Marg.* Δημόδικος *Ar.* ˣ Pro ξὺν δέκα ναυσὶν etc. vt infra περιόντος ἑπτακοσίους etc. pro ξὺν ἑπτακοσίοις. et saepe ἀνεχώρησαν τῷ στρατῷ pro ξὺν στρατῷ. Vide *Stephani* Append. ad Script. al. de Dial. Att. p. 96. *Hudf.* ʸ Ἄναια Mosqu. Ἀναία in singulari apud *Steph.* περὶ πόλεων, vbi obseruat *Berkelius* verbo haec ita constituenda esse, vt ex iis sensum elicias: καὶ ὥσπερ τὰ ἐν Ἀναίᾳ ἐπὶ τῇ Σάμῳ γίνηται. *Hallamque* haec ita transtulisse, quasi Ἀναία in Samo esset ita, cum debuisset vertere *apud* vel *iuxta Samum.* Vide *Berkelium* ad *Steph.* in voce Ἀναία.

Τοῖς δὲ — *μέρος* — εἰκ. κινδυνεύειν ἐθέλ. τολμ.] Simpliciſſime ita verteris: Illis vero, i. e. apud illos, partem exercitus facile et recte velle, i. e. poſſe, vel, haud dubie paratam fore, aliquid audere. BAVER.

Ἵνα περ ὥρμ.] i. e. *quo.* BAVER.

Ἄφθησαν] i. e. ἐφωράθησαν. Abr. 442. Heſ. ὀφθῇ, εὑρεθῇ, φανῇ. Sic ὁρᾶσθαι, Ariſt. II. p. 130. GOTTL.

Ὁρκώσαντες] *Thom. Magiſt.* in βούλομαι, ὁρκάσαντες μηδὲν μνησικακήσειν. WASS. Pro ἐν τῇ ἕκτῃ apud *Thomam* ſcribendum eſt ἐν τῇ τετάρτῃ. Ὁρκώσαντες, an ὁρκίσαντες, quod quidam *Mſſ.* habent, legas, parum intereſt. Nam vtrumque eadem ſignificatione dicitur. *Xenoph.* VI. Graec. p. 602. Καὶ ἐκέλευσαν τὰ μέγιστα τέλη ἐν ἑκάστῃ πόλει ὁρκῶσαι. *Idem* Symp. p. 882. Οὐδενὸς γὰρ ὁρκίζοντος οὐδ' ὁμνύοντος. Sed plerique libri hic habent ὁρκάσαντες, quod et *Thomas* agnoſcit. Ut *Thucyd.* VIII, 75. ὥρκωσαν πάντας τοὺς στρατιώτας τοὺς μεγίστους ὅρκους. Paullo ante *Cod. Clar.* non recte ἐξῆλθον, pro ὑπεξῆλθον. Dicit *Thucydides* eos ſe clam ſubduxiſſe: hoc enim eſt ὑπεξελθεῖν. Vid. III, 34. *Lucian.* Dialog. marin. p. 242. Ἔλαθεν ὑπεξελθών σε. DVCK.

Καὶ ἐξέτασιν ὅπλων ἐποιήσαντο] *Arma recognoſcere*, et *arma inſtruere* vertunt *Interpretes.* Non video, cur hic aliter debeat accipi, quam VI, 96. vbi illis ἐξέτασιν ὅπλων ποιεῖσθαι eſt *exercitum recenſere. Xenophon* ἐξέτασιν ἐν τοῖς ὅπλοις ποιεῖσθαι dicit: II. Cyrip. p. 56. Ἐξέτασιν δέ ποτε τῷ Κύρῳ πάντων ποιουμένῳ ἐν τοῖς ὅπλοις, καὶ σύνταξιν. Et V. Ἀναβάσ. pag. 349. Καὶ ἐξέτασις ἐν τοῖς ὅπλοις γίνεται καὶ ἀριθμὸς, καὶ ἐγένοντο ἑπτακισχίλιοι καὶ ἑξακόσιοι. DVCK.

Νεμομένη] Γενομένη, quod habent non contemnendi *Mſſ.* intelligi poteſt. An νεμομένη μετάστασις commodo ſenſu exponi poſſit, videbunt alii. Ego non adſequor. DVCK.

ex omnibus Peloponneſi ciuitatibus collectum haberent, cum ſingulis etiam ſingularum ciuitatum partibus merito velle belli fortunam periclitari, et audere. Cum autem aliquandiu in armis commorati fuiſſent, et neutra acies alteram aggrederetur, diſceſſerunt, prius Athenienſes in Niſaeam, deinde vero Peloponneſii vnde venerant. Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. 1. V. C. Varr. 330.

74. Sic igitur Megarenſes, exſulum amici, cum ipſi Braſidae, vt victori, tum etiam *caeteris* ducibus ex ciuitatibus animo magis confirmati, quod Athenienſes tunc pugnare noluiſſent, portas aperiunt; et cum eo recepto in colloquium veniunt, illis iam timore perculſis, qui Athenienſium partes ſequuti fuerant. poſtea vero hic quidem, ſociis in vrbes ſuas dilapſis, et ipſe Corinthum reuerſus, expeditionem in Thraciam parabat, * quo et ante cogitabat. Megarenſes vero, qui in vrbe erant, cum Athenienſes quoque domum rediiſſent, quotquot rebus Athenienſium ſtuduerunt, et conſiliorum *de vrbe prodenda initorum* maxime participes fuerant, quia ſciebant, ſe conſpectos fuiſſe, confeſtim ſe ſubduxerunt: caeteri vero, colloquio cum exſulum amicis habito, eos, qui apud Pegas erant, reduxerunt, cum eos religioſiſſimo ſanctiſſimoque iureiurando obſtrinxiſſent, eos omnem praeteritarum iniuriarum memoriam depoſituros, optimaque conſilia reipublicae daturos. At illi, poſtquam Magiſtratus gerere coeperunt, armaque luſtrarunt, dispoſitis cohortibus, delegerunt ex inimicis, et iis, qui Athenienſium partibus maxime fauiſſe videbantur, ad centum viros. Cum autem populum de his ſuffragia aperte ferre coëgiſſent, poſtquam *ab eo* damnati fuerunt, *eos* interfecerunt: et reipublicae ſtatum in Oligarchiam maxima ex parte commutarunt. atque haec ſtatus commutatio, quae propter ſeditionem accidit, ſub pauciſſimis diutiſſime durauit.

75. Eadem autem aeſtate, cum Antandrus a Mitylenaeis, quemadmodum conſtituerant, eſſet munienda: Athenienſium duces, qui claſſi ad pecuniam legendam miſſae praeerant, Demodocus et Ariſtides, qui circum Helleſpontum erant (nam Lamachus tertius eorum cum decem nauibus in Pontum abierat) cum primum audiſſent locum illum muniri, ipſis etiam res periculoſa viſa eſt, ne vt Anaea contra Samum eſſet, vbi Samiorum exſules, poſitis ſedibus, Peloponneſios in rebus nauticis adiuuabant, gubernatores *ad ipſos* mittendo; et Samios, qui in vrbe erant, perturbabant; et *illos*, qui vrbe pellebantur, recipiebant. Hac igitur de cauſa *Athenienſes*, exercitu ex ſociis collecto, Antandrum petunt, illiſque proelio ſuperatis, qui inde contra ſe prodierant, locum illum iterum recipiunt. Nec multo poſt Lamachus, qui in Pontum nauigauerat, cum in agro Heracleenſi claſſem ad Calecis fluuii ripam Eodem tempore

* Quo antea conſtituerat. *Valla.* Cuius gratia primo exierat. *Acacius.* HVDS.

πονηρίσι, πολλὴν μὲν ἔχοντες δύναμιν αὐτόθι, ἀφ' ἑκάστης δὲ πόλεως αὐτοῖς ὀλίγα μέρη παρόντος, οὐκ ἐφοβήθητο τὴν ἧτταν· νομίζοντες, εἰ καὶ κατὰ κράτος ἡττηθείεν, οὐ μεγάλως βλάψειν τὰς πατρίδας. Χρόνον δὲ ἐπ.] ἑκάτερει δηλονότι. Ἀπῆλθον πρ.] οἱ Ἀθηναῖοι, πρὸ τῶ ἀπελθεῖν τοὺς Λακεδαιμονίους. Ὅθεν περ ὥρμ.] ἦλθον. Καὶ τοῖς ἀπὸ τῶν πόλεων ἄρχουσιν] ἦγον τοῖς συμμάχοις τῶ Βρασίδε. Καὶ δεξάμενοι] τὸν Βρασίδαν δηλονότι Τῶν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους πραξάντων] ἦγον τῶν προδοτῶν. Εἰδότες ὅτι ἄφθησαν] ἐφωράθησαν. Ὀρκώσαντες] εἰς ὅρκους ἐμβαλόντες. Οἱ δὲ] οἱ φυγάδες. Ἐπειδὴ ἐν τοῖς ἀρχαῖς ἐγένοντο] ἀντὶ τῦ, ἐπειδὴ ἄρχειν ἠρέθησαν. Τῦ δ' αὐτῦ θέρους] μετάβασις. Βιθυνῶν Θρᾳκῶν] σημείωσαι, ὅτι καὶ οἱ Βιθυνοὶ, Θρᾷκες.

Τῆς Ἀντάνδρ.] Confer *Diodorum* Lib. XII. pag. 322. vbi pro Ἀριστείδην καὶ Σύμμαχον lege omnino Ἀριστείδην καὶ Δημόδοκον. WASS. De hoc conſilio exſulum Mitylenaeorum et aliorum Lesbiorum, eſt ſupr. Cap. 52. DVCK.

Ἀργυρολεγων.] ſc. τῶν, quod v. exſtat h. lib. c. 50. GO.

Ἀργυρολέγων] Cur non referamus ad Ἀθηναίων; DAVIR.

Τὰ Ἄναια] Vid. ad Lib. III. Cap. 19. et 32. DVCK.

Ἐπὶ τῇ Σάμῳ] Valin. vertit: ſuper Samo, aduerſus Samum. GOTTL.

Οὕτω δὴ] Epanalepſim faciunt haec verba, referenda ad, ὡς ἠσθάνοντο, καὶ ἐδέκετο. Quod quo magis appareret, parentheſi inclusi verba ab ἦλθε ad ἐδέχοντο. DAVIR.

ἐν τῇ Ηρακλεώτιδι [z] ὁρμίσας ἐς τὸν [a] Κάλητα ποταμὸν, ἀπόλλυσι τὰς ναῦς, ὕδατος ἄνωθεν γενομένου, [b] καὶ καταθέοντος αἰφνιδίου τοῦ ῥεύματος. αὐτός τε καὶ ἡ στρατιὰ πεζῇ διὰ Βιθυνῶν Θρᾳκῶν (οἵ εἰσι πέραν ἐν τῇ Ασίᾳ) ἀφικνεῖται ἐς Χαλκηδόνα, τὴν ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ Πόντου, Μεγαρέων ἀποικίαν.

οϛ'. Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει καὶ [c] Δημοσθένης Αθηναίων στρατηγὸς τεσσαράκοντα ναυσὶν ἀφικνεῖται ἐς Ναύπακτον, εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκ τῆς Μεγαρίδος ἀναχώρησιν. τῷ γὰρ Ιπποκράτει καὶ ἐκείνῳ τὰ Βοιώτια πράγματα ἀπό τινων ἀνδρῶν ἐν ταῖς [d] πόλεσιν ἐπράσσετο, βουλομένων [e] μεταστῆσαι τὸν κόσμον, καὶ ἐς δημοκρατίαν, ὥσπερ οἱ Αθηναῖοι, τρέψαι· καὶ [f] Πτοιοδώρου μάλιστ' ἀνδρὸς φυγάδος ἐκ Θηβῶν [g] ἐσηγησαμένου, τάδε αὐτοῖς [h] παρεσκευάσθη· Σίφας μὲν ἔμελλόν τινες [i] παραδώσειν. [k] αἱ δὲ Σίφαι, εἰσὶ τῆς Θεσπικῆς γῆς ἐν τῷ Κρισαίῳ κόλπῳ ἐπιθαλασσίδιοι. Χαιρώνειαν δὲ, ἡ ἐς Ορχομενὸν, τὸν [l] Μινύειον πρότερον καλούμενον, νῦν δὲ [m] Βοιώτειον, ξυντελεῖ, ἄλλοι ἐξ Ορχομενοῦ ἐνεδίδοσαν. καὶ οἱ Ορχομενίων φυγάδες ξυνέπρασσον [n] ταμάλιστα, καὶ ἄνδρας ἐμισθοῦντο ἐκ Πελοποννήσου. ἔστι δὲ ἡ Χαιρώνεια ἔσχατον τῆς Βοιωτίας, πρὸς τῇ [o] Φανοτίδι τῆς Φωκίδος· [p] καὶ Φωκέων μετεῖχόν τινες. τὸν δὲ Αθηναίοις ἔδει Δήλιον καθαλαβεῖν, τὸ ἐν τῇ Ταναγραίᾳ πρὸς Εὔβοιαν τετραμμένον Απόλλωνος ἱερόν· ἅμα δὲ ταῦτα ἐν ἡμέρᾳ ῥητῇ γίγνεσθαι, ὅπως μὴ ξυμβοηθήσωσιν ἐπὶ τὸ Δήλιον οἱ Βοιωτοὶ ἀθρόοι, [q] ἀλλ' ἐπὶ τὰ σφέτερα αὐτῶν [r] ἕκαστοι [s] κινούμενοι. καὶ εἰ καταθοῖτο ἡ πεῖρα, καὶ τὸ Δήλιον τειχισθείη, ῥᾳδίως ἤλπιζον, εἰ καὶ μὴ παραυτίκα νεωτερίζοι τι τῶν κατὰ τὰς πολιτείας τοῖς Βοιωτοῖς, ἐχομένων τότων τῶν χωρίων, καὶ λῃστευομένης τῆς γῆς, καὶ ὅσης ἑκάστοις [t] διὰ βραχέος ἀποστροφῆς, ἀ [v] μενεῖν κατὰ χώραν τὰ πράγματα, ἀλλὰ χρόνῳ, τῶν Αθηναίων μὲν προσιόντων τοῖς ἀφεστηκόσι, [x] τοῖς δὲ οὐκ

z Ὁρμίσας *Cl. Caſſ. Gr.* Mosqu. Aug. in quo verba ſupra ἀπὸ τ. ξυμμάχ. (Cod. συμμ.) ad πλεύσαντες, deſ. in cont. ſed ſcr. in marg. a Κάλυκα *Ar. C.* Vid. *Annott. Hudſ.* b Καὶ omittunt *Ar. C. Dan.* Mosqu. id. αἰφνιδίου, ſed ſupra η 2. punctum: et c. extr. Μεγαρίων. c Δημοσθένης ὁ τῶν Αθηναίων *Marg. Cam.* d Πόλεσι *Gr.* e Μεταστῆσαι τὴν πολιτείαν *Gr.* f Πτοιοδόρου *Gr.* Πτοιδόρου *Dan.* g Εἰσηγησαμένου *Reg.* h Παρεσκευάσθη τι. Σίφας *Dan.* i Παραδώσειν *Cl. Caſſ.* Aug. k Σίφαι, Ἰσίνειον τῆς Θεσπικῆς. *Steph. Byzant. Hudſ.* l Μινύειον *Caſſ.* Μινύτον Aug. Mosqu. m Βοιώτιον *Caſſ. Gr.* Aug. Mosqu. n Τὰ μάλιστα *Ar. C.* ita edidit *Ae. Portus.* Aug. Mosqu. o Ita libri ad vnum omnes: alias ſuſpicarer eſſe legendum Φανοτεῖ. Infra enim haec vrbs Φανοτεὺς dicitur: quod et teſtatur *Stephanus* περὶ πόλεων, auctorem hunc noſtrum citans. *Hudſ.* Φανότιδι *Caſſ. Reg.* p Supple αὐτῆς τῆς Χαιρωνείας, ita vt ſenſus ſit, καὶ Φωκέων τινὲς ἐν αὐτῇ μετὰ τῶν Βοιωτίων οἰκητόρων ἦσαν. *Ae. Port. Hudſ.* q Id eſt: ἀλλ' ἐπὶ τὰ σφέτερα αὐτῶν ἕκαστοι (βοηθοῖτε) ἕκαστοι, ταύτῃ τῇ ἀναλήψει τῶν πολεμίων πεῖρᾳ κινηθέντες καὶ ἐκπλαγέντες. *Idem.* Ἀλλὰ ἐπὶ *Gr.* r Ἕκαστος *Gr.* s Κινούμενα *Caſſ.* Aug. et mox, νεωτεριζοιτο, cum punctis ſupr. ſyll. το. Νεωτερίζοιτο Mosqu. et antea, τειχισθείη. t Διαβραχίως *Ar. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. Aug. v Μίνειν *Reg. Dan. Gr.* Aug. x Τῆς *Dan.*

Κάλητα] Huius fluuii nomen apud Auctores multum variat. *Arrianus* in Periplo Κάλητα vocat, *Diodorus* Κάχητα. Sed *Memnon*, cui magis credendum, vtpote Heracleotae et Bithyniae vicino, Κάλλητα nominat. hodie etiam *Ceelis* dicitur, vt ait *Belonius* in ſuis Obſeruationibus. *Palmerius* in Exercitat. pag. 51. HVDS. Κάλητα vocat *Euſtathius* ad Dionyſ. Perieg. v. 793. Thraces Bithyniae incolas memorat ibid. ex *Herodoto* VII, 75. Add. *Strab.* XII. p. 541. DVCK.

Χαλκηδόνα] Veram ſcripturam huius nominis eſſe Καλχηδὼν non infirmis argumentis euincit Vir Illuſtris *Ezech. Spanhemius* Diſſert. II. de Praeſtant. et Vſu Numiſm. Antiq. p. 117. et Exercitat. II. de Orbe Rom. Cap. 18. vbi locis veterum, in quibus perperam Καρχηδὼν pro Καλχηδὼν ſcriptum obſervat, add. et alia apud *Bochart.* I. Chanaan. C. 26. et *Palmer.* in Exercit. ad Equit. Ariſtoph. v. 194, et 1299. DVCK.

Ναύπακτον] *Ptolem.* Locris adſcribit, Aetolis alii. In Mediterraneis locat *Mela*, quem nomen ipſum ἀπὸ ναυπηγίας ductum redarguit. Maxime vero Cl. *Wheleri* Tabula, Itin. p. 299. Hodie Epactos, Turcis *Einebrachi*. Hiſtoriam et fortunas eius dabunt *Xenoph.* Hiſt. Gr. IV, 532. *Polyb.* IV, 16. *Liuius* XXXVI, 30. *Pauſan.* IV, 339. IX, 759. *Polyaenus* I, 9. *Hirtius* B. Ciuil. III, 35. *Cantacuzen.* 321. Theopompus apud *Suidam* v. φρυκτοί. Βοιτίτζης, Ναυπάκτῳ βοηθοῦντι ciuitates iungit *A. Comnena* p. 37. vbi *Mſ. Seguer.* pro ἐξορκεῖται habet ἐξηγεῖται. A. C. MCCCCVIII. Venetis dedit *Emman. Palaeologus*, MCCCCXCIX. vi cepit Baiazetes II. Pro *Naupactum* apud *Plin.* IV, 2. rectius *Mſ. Cbifflet. Naupactos*, vt Epiros. Ita ſcribit et *Mela.* WASS.

Κόσμον] Ita *Mſſ.* et *Schol.* τὴν πολιτείαν *Gr.* ex interpretamento. Vid. VI, 18. et 41. De ſtatu priſtino, ſiue *loco*, Hippocrates περὶ Γυναικ. vterus ἐκ ἐν κόσμῳ ἐσί. Noſter *Herodotum* ſequitur, qui I, 98. κόσμον τόνδε καταστησάμενος eodem ſenſu dixerat. κόσμον πολιτείας *Ariſtot.* et *Iſocrates* Panath. WASS. *Thucydides* VIII, 48. Ἢ ὅτῳ τρόπῳ ἐκ τοῦ παρόντος κόσμου τὴν πόλιν μεταστήσας ὑπὸ τῶν ἑταίρων παρακληθεὶς κάτεισι. DVCK.

Πτοιοδώρου] Huius meminit *Plutarchus* in *Dione*. HVDS. Ratio temporis vix patitur, vt idem eſſe poſſit is, de quo hic agit *Thucydides*, et quem *Plutarchus* memorat. Nam inter annum VIII. belli Peloponneſiaci et exſilium Dionis in Graecia, qui Ptocodorum Megaris conuenit, interiecti ſunt anni circiter LX. Sed et *Plutarchus* Ptocodorum illum Megarenſem fuiſſe ſignificat, et alia de eo narrat, quae huic non conueniunt. DVCK.

Ἐς Ὀρχομενὸν τὸν Μινύειον] Adeundi ſunt *Strabo* IX. p. 401, 411, et 414. *Pauſanias* IX, 36. et *Euſtath.* in Iliad. β'. p. 272. Ὀρχομενὸν Μινύειον dicit *Homer.* Iliad. β'. v. 511. et *Theocrit.* Idyll. XVI. v. 104. vbi in *Scholiaſte* pro Ὀργίλῳ τῷ

appuliſſet, eam amiſit, aquis coelitus delapſis, et ſubita vi torrentis deuoluti. Quare cum ipſe, tum eius exercitus itinere pedeſtri per Bithynos Thraces (qui ſunt trans mare in Aſia) peruenit Chalcedonem Megarenſium coloniam, in Ponti faucibus ſitam. Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. 1. V. C. Varr. 330.

76. Eadem aeſtate Demoſthenes Athenienſium dux cum quadraginta nauibus Naupactum ſe contulit, ſtatim a diſceſſu ex agro Megarenſi. Nam quidam *Boeoti*, qui in ciuitatibus erant, *illarum* ſtatum commutare, et in popularem, qualis erat is, quo Athenienſium respublica regebatur, conuertere cupientes, cum Hippocrate et illo de rebus Boeotiis innouandis egerant. Ptoeodoro autem exſule Thebano potiſſimum autore, hunc in modum res praeparauerant. Quidam Siphas per proditionem tradere ſtatuerant: Siphae autem ſunt oppidum agri Theſpici maritimum, in ſinu Criſaeo ſitum. Chaeroneam vero (quae * accenſetur Orchomeno, qui prius *quidem* Minyeius, nunc vero Boeotius appellatur) alii ex Orchomeno dedituri erant. Et Orchomenii exſules praecipue *eos ad rem peragendam* adiuuabant, et homines ex Peloponneſo mercede conducebant. Chaeronea autem eſt oppidum in extremis Boeotiae ſinibus ſitum, Phanotidem verſus, quae eſt in agro Phocenſi. et nonnulli Phocenſes cum caeteris colonis in ea habitabant. Oportebat autem *altera ex parte* Athenienſes occupare Delium, Apollinis templum, in agro Tanagraeo ſitum, Euboeam verſus. Simul etiam haec ipſa fieri *oportebat* condicta die, ne Boeoti frequentibus copiis ad opem Delio ferendam vndique concurrerent: ſed de ſuis ipſorum rebus quique ſoliciti ad eas tutandas proficiſcerentur. Et, ſi conatus iſte feliciter ſucceſſiſſet, et Delium muro clauſum fuiſſet, facile ſperabant, etiam ſi non protinus aliquid innouaretur in Rerumpubiicarum Boeotiarum ſtatu, ſi haec loca occupata fuiſſent, et ager latrociniis infeſtaretur, et ſingulis breui locorum ſpatio perfugium eſſet, res in eodem ſtatu non permanſuras: ſed temporis progreſſu, Athenienſes, ſi ſe adiunxiſſent iis, qui defeciſſent, illi vero *Boeoti* non frequentes, *vt*

* Contributa eſt Orchom. *Acacius.* HVDS.

Τὴν ἐπὶ τῷ τόματι τῆ Πόντω] τὴν κατὰ τὸ Βυζάντιον. Ἐπράσσετο] ἀντὶ τῦ πρεσεδίδοτο. Μεταστῆσαι τὸν κόσμον] ἤτοι τὴν πολιτείαν. Τὸ ἐν τῇ Ταναγρείᾳ] ὂν δηλονότι. Ἀθρόοι] ἤγουν πανδημεί. Ἡ πεῖρα] ἤγουν ἡ πρᾶξις. Καὶ ὅσης ἑκάστοις] καὶ ὅσης ἑκάστοις ὂκ ἀπὸ πολλῦ διαστήματος καταφυγῆς τοῖς τῶν Ἀθηναίων λῃσταῖς, διὰ τὸ πλησίον εἶναι τὰ χρατεύματα τῶν Ἀθηναίων, καὶ δύνασθαι αὐτοῖς βοηθεῖν, ἄν τι πάθωσιν ὑπὸ τῶν Βοιωτῶν. Οὐ μενεῖν κατὰ χώραν] ἤτοι, κατὰ τὴν οἰκείαν τάξιν. Τοῖς δὲ, ὂκ

Ὀρχομενίῳ legendum eſt Ἐργίνῳ τ. Ὀ. ex *Apollodoro* et aliis. Βοιώτιον, non, vt hic in plerisque libris, Βοιώτειον etiam *Euſtathius* ſcribit l. d. ſed *Stephanus* in Βοιωτία· τὸ ἐθνικὸν Βοιωτός, λέγεται καὶ Βοιώτιος, καὶ Βοιωτίκ. Et *Etymol. M.* in Ἀμβρόσιος, Βοιώτιος ſcribi iubet, vt Αἰγύπτιος, non Βοιώτειος. DVCK.

Ἐνεδίδοσαν] Duo hic notanda: 1) ἐνδιδόναι, p. παραδιδόναι. 2) tradebant, p. tradere volebant, parati erant, pacti erant. BAVER.

Φανότιδι] Vide de hac *Palmerium* Graec. Ant. VI, 15. DVCK.

Καὶ Φωκέων τινὲς] Καὶ hic eſt, *vnde*, quare, hinc, ſane, atque adeo, γῶν, κἄιγε. Nempe ob Phocidis viciniam memoratam: vnde deducat ac repetat occaſionem, cur et Phocenſes immixti fuerint. BAVER.

Ξυμβοηθήσωσιν] Abr. ξυμβοηθήσουσιν, propter ὅπως, quod cum Fut. ponitur p. 445. v. Ern. ad Xenoph. Mem. GOTTL.

Ἕκαστοι] *Gr.* non ſpernenda lectione ἕκαστος· ita *quisque* apud Latinos. WASS.

Κινήσειοι] Pendet a ξυμβοηθήσωσιν, vt prius ἀθρόοι, et ſign. modum τῷ ξυμβοηθεῖν. Sed in altero illo κινήσ. redundat notio ξὺν, quae tantum voc. ἀθρόοι congruat. BAVER.

Νεωτερίζοι τι τοῖς Βοιωτοῖς] Adnotat *Dionyſ. Halic.* Tom. 2. pag. 134. *Thucydidem* interdum vti actiuis pro paſſiuis; vt κωλύει, pro κωλύεται, et ἐπιμιγνύντες pro ἐπιμιγνύμενοι. Si omnium librorum ſcriptura hic ſine vitio eſt, eodem referri debet νεωτερίζοι pro νεωτερίζοιτο· nam paſſiuam ſignificationem eſſe apertum eſt. Mihi tamen hoc ſuſpectum eſt, ac nonnihil dubito, an vltima ſyllaba verbi νεωτερίζοιτο excideriit propter adfinitatem ſequentis vocuiae τι. Cap. 42. huius lib. φοβήμενοι, μὴ σφίσι τι νεωτερισθῇ τῶν κατὰ τὴν χώραν. DVCK.

Νεωτερίζοι] Abr. malit l. cum Duck. νεωτερίζοιτο vel τῆς pro τι, vt τι intelligatur Gen. τῶν. GOTTL.

Νεωτερίζοι τι] Sane aptius fuerit h. l. paſſiuum; et vero Codd. Mosqu. et Aug. habent νεωτερίζοιτο. Facile enim ſyll. το abſorberetur a τι ſequente. Tamen et actiuum intelligas, vt Lat. *mutare, mouere*, ſcil. *ſe*, vel pro paſſiuo. Ita Liu. *vt nihil odor mutaret*; et ſaepius idem, terra mouit; et, anno vertente. Ita et hic intell. ἑαυτό. BAVER.

ἔσης ἀθρόας τῆς δυνάμεως, καταῆσαι αὐτὰ ἐς τὸ ἐπιτήδειον. ἡ μὲν ἂν [y] ἐπιβολὴ, τοιαύτη παρεσκευάζετο.

οζ'. Ὁ δὲ Ἱπποκράτης, αὐτὸς μὲν ἐκ τῆς πόλεως δύναμιν ἔχων, ὁπότε καιρὸς εἴη, ἔμελλε στρατεύειν ἐς τὰς Βοιωτούς· τὸν δὲ Δημοσθένην προαπέστειλε ταῖς τεσσαράκοντα ναυτὶν ἐς τὴν Ναύπακτον, ὅπως, ἐξ ἐκείνων τῶν χωρίων στρατὸν ξυλλέξας Ἀκαρνάνων τε καὶ τῶν ἄλλων ξυμμάχων, πλέοι ἐπὶ τὰς [z] Σίφας, ὡς προδοθησομένας. ἡμέρα δ' αὐτοῖς εἴρητο, ᾗ ἔδει ἅμα ταῦτα πράσσειν. καὶ ὁ μὲν Δημοσθένης ἀφικόμενος, Οἰνιάδας [a] δὲ ὑπό τε Ἀκαρνάνων πάντων καταναγκασμένους καταλαβὼν ἐς τὴν Ἀθηναίων ξυμμαχίαν, καὶ αὐτὸς ἀναστήσας τὸ ξυμμαχικὸν τὸ [b] ἐκείνῃ πᾶν, ἐπὶ [c] Σαλύνθιον καὶ [d] Ἀγραίους στρατεύσας πρῶτον, καὶ προσποιησάμενος τἄλλα, ἡτοιμάζετο [e] ὡς ἐπὶ τὰς Σίφας, ὅταν δέῃ, ἀπαντησόμενος.

οη'. Βρασίδας δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον τῷ θέρους πορευόμενος ἑπτακοσίοις καὶ χιλίοις ὁπλίταις ἐς τὰ ἐπὶ Θράκης, ἐπειδὴ ἐγένετο ἐν Ἡρακλείᾳ τῇ [f] ἐν Τραχῖνι, καὶ, προπέμψαντος αὐτῷ ἄγγελον ἐς Φάρσαλον παρὰ τοὺς ἐπικήδειους, [g] ἀξιῶντος διάγειν ἑαυτὸν καὶ τὴν στρατιὰν, ἦλθον ἐς [h] Μελιτίαν τῆς Ἀχαΐας [i] Πάναιρός τε καὶ Δῶρος, καὶ Ἱπποληχίδας, καὶ Τορύλαος, καὶ Στρόφακος πρόξενος ὢν Χαλκιδέων, τότε δὴ ἐπορεύετο. ἦγον δὲ καὶ ἄλλοι Θεσσαλῶν αὐτὸν καὶ ἐκ [k] Λαρίσσης [l] Νικονίδας, Περδίκκα ἐπιτήδειος ὤν. τὴν γὰρ Θεσσαλίαν ἄλλως τε ἐκ εὐπορον ἦν διέναι ἄνευ ἀγωγῆς, καὶ μετὰ ὅπλων γε δή. καὶ τοῖς πᾶσί γε ὁμοίως Ἕλλησιν ὕποπτον [m] καθεστήκει, τὴν τῶν πέλας μὴ πείσαντας διέναι. τοῖς τε Ἀθηναίοις ἀεί ποτε τὸ πλῆθος τῶν Θεσσαλῶν [n] εὔνουν ὑπῆρχεν. ὥστε, εἰ μὴ δυναστεία μᾶλλον ἢ ἰσονομία ἐχρῶντο τὸ ἐγχώριον οἱ Θεσσαλοὶ, οὐκ ἄν ποτε [o] προῆλθεν. ἐπεὶ καὶ τότε πορευομένῳ αὐτῷ [p] ἀπαντήσαντες ἄλλοι τῶν τἀναντία τούτοις βουλομένων ἐπὶ τῷ Ἐνιπεῖ ποταμῷ, ἐκώλυον, καὶ ἀδικεῖν ἔφασαν, ἄνευ τοῦ πάντων κοινοῦ [q] πορευόμενον. οἱ δὲ ἄγοντες, ἅτε ἀκόντων ἐφασαν διάξειν, αἰφνιδίου τε παρα-

[y] Ἐπιβολὴ et supra rec. manu Ἰπιβολὴ *Cass.* Antea Ἐπιτήδειον Mosqu. Mox ἐς τὰς Βοι. [z] Σίφας et mox ἴδοι ταῦτα ἅμα *Reg.* Verba ab ὡς προδοθησ. ad verba, ἐπὶ τ. Σίφας, def. Aug. sed in marg. adscr. a m. 1. [a] Δὴ *Marg.* Δὲ om. Mosqu. [b] Ἐκείνῃ *Ar.* Ἐκείνων *C.* Ἐκείνῃ *Dan.* [c] Σαλύνθειον *Reg.* [d] Ἀγραῖς *Gr. Reg.* [e] Ὡς deest *Reg.* Antea τ' ἄλλα Mosqu. [f] Ἐν Τραχινίαις pag. 201. Vtroque in loco ἐν Τραχινίᾳ reponendum censet *Ae. Port. Hudf.* [g] Καὶ ἀξιοῦντος *Ar. C. Dan.* Ἑαυτῶν Mosqu. [h] Lege Μελίταιαν ex aliorum auctorum consensu. *Palmerius.* Verum *Polybio*, *Diodoro* et *Dicaearcho* Μελίτεια dicitur: atque etiam Μελίτεια scribi clare indicat *Stephanus* περὶ πόλεων, quem vide pag. 548. *Ed. Berkel. Hudf.* [i] Πάρειρος *Reg.* [k] Λαρίσης *Cass.* Aug. Antea ἑαυτῶν Bas. [l] Δικονίδας *Gr.* Περδίκκα Mosqu. (ita porro,) et ἐπιτήδιος. [m] Καθιστήκει *Reg.* Mosqu. cui et antea d. τοῖς ante πᾶσι. [n] In *Edit. Hudf.* male εὐνόν. [o] Προῆλθον *Steph.* 1. Mosqu. [p] Ἀπαντήσαντες deest *Reg.* Mox τῶν Ἐνιπ. π. Mosqu. [q] Περιόμενον, pro πορευόμενον positum censet *Ae. Port. Hudf.*

Ἐνιπῆ] Non recedendum arbitror a lectione recepta. Ferri tamen potest scriptura *Cod. Cass.* ἐπιβολῇ· nam ἐπιβολὴ, cum apud plerosque alios, tum apud *Thucydidem* pro ratione rei adgrediendae ponitur: III, 45. Ὁ μὲν τὴν ἐπιβολὴν ἐκφοιτίζων. DUCK.

Στρατὸν — ξυλλέξας] Hic actiuum pro Medio, ξυλλεξάμενος, ponitur; *sibi* enim, suis vsibus, suas copias collecturus erat. BAUER.

Σίφας] Σίφαι, ἐπίνειον τῆς Θεσπιακῆς. *Etymologo* Σιφὴ, et apud *Hesych.* Σίφα χωρίον· sic etiam *Phauorinus.* Τίφα Dorice scribitur apud *Pausan.* *Aristot.* Hist. Animal. p. 41. ἐν Σιφαῖς ἡ Λίμνη, et alibi numero plurium, sed Σίφαις quomodo *Plinius* IV, 3. vid. *Ptolemaeum* III, 15. WASS.

Ὑπὸ Ἀκαρν. καταλ. ἐς Ἀθην. ξυμμ.] Aut transpositе intelligе: καταλαβὼν, nactus, cum inuenisset, Oeniadas κατηναγκασμ. adactos, ab Acarnanibus ἐς τ. ξυμμ. τ. Ἀθ. in societatem, vt fierent (vel inuiti) socii Athen. Haudquaquam insolita Nostro talis traiectio. Aut ita: καταλ. Οἰν. cum recepisset eos in societatem Athen. κατην. coactos (iam) ab Acarnensibus; nempe, (quod ὑπὸ κοινοῦ repetatur, quasi bis positum) ἐς τ. ξυμμ. ad societatem Athen. amplectendam. Forte ita consulto postposuit ἐς τ. ξυμμ. referendum et ad κατηναγκ. et ad καταλαβών. BAUER.

Προσποιησάμενος] Heilm. post. προσπ. incisum ponit, et τἄλλα iungit τῷ ἡτοιμ. — p. 557. GOTTL.

Προσποιησ.] Melius iunxeris προσποιησ. cum casu, τἄλλα. Quid enim hic sit simpliciter, προσποιεῖσθαι, quod notet *simulare?* At cum accusat. commode hic ponatur: potitus reliquis. Si tamen valeat ratio Heilm. in προσποιησ. intell. αὐτούς. Sed ita paene redundet τὰ ἄλλα· quod et in interpretat. omisit Heilm. BAUER.

Βρασίδας δὲ] Non intelligo Schol. ad h. l. nugantem de numero ternario denario, fine prioris, initio posterioris: Quid enim hic numero huic? Aut vbi hic memoratur? Quid ad Brasidam denique? BAUER.

Ἐν Τραχῖνι] Ἐν Τραχινίᾳ, quod hic rescribi volebat *Portus*, etiam nonnulli libri habent III, 92. *Diodor. Sicul.* XII. pag. 325. Ἐπὶ τὴν Ἡράκλειαν τὴν ἐν Τραχινίᾳ. Item XV. p. 487. At *Idem* XIV, 440. Ἡράκλειαν ἡ ἐν Τραχῖνι. *Strabo* I. p. 60. Ἡράκλειαν τῆς Τραχῖνος. *Thucydides* rursum V, 12. Ἀφικόμενοι ἐς Ἡράκλειαν τὴν ἐν Τραχῖνι, et ibid. 51. Ἡρακλεώταις τοῖς ἐν Τραχῖνι. DUCK.

Ἀξιοῦντος] Reisk. aut ἀξιοῦντα aut potius καὶ ἀξιοῦντος. GOTTL.

Μελιτίαν] Ita *Mss.* Μελίταια *Nicander* ἑτεροιωμ. XIII. *Strabo.* *Dicaearchus.* Sed *Theopompus*, et *Philo* apud Ethnicogr. Μελίτεια; et sic in Sylla *Plutarchus* p. 465. *Plin. Melitaea.*

ante, copias haberent, res illas in ſtatum *ſibi* commodum, adducturos. Haec igitur conſilia inita fuerant. Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. 1. V. C. Varr. 330.

77. Hippocrates autem cum vrbanis copiis, quum tempus opportunum afforet, ipſe quidem bellum Boeotis illaturus erat. Demoſthenem vero cum quadraginta nauibus Naupactum praemiſit, vt, coacto ex illis locis exercitu Acarnanum et caeterorum ſociorum, ad Siphas nauigaret, vt prodendas. Dies autem inter eos conſtituta fuerat, qua haec confici oportebat. Demoſthenes autem, cum *eo* perveniſſet, et * Oeniadas ab vniuerſis Acarnanibus in Athenienſium ſocietatem adactos nactus *et complexus* fuiſſet, et ipſe omnia ſociorum, qui in illa regione erant, auxilia euocaſſet, aduerſus Salynthium et Agraeos primum cum exercitu profectus, caeterisque rebus in ſuam poteſtatem redactis, ſeſe praeparabat, vt, quando opus eſſet, ad Siphas *ſuis* occurreret.

78. Braſidas autem per hoc ipſum aeſtatis tempus, cum mille et ſeptingentis grauis armaturae militibus ** ad obeundas res Thraciae pergens, vbi peruenit Heracleam, quae eſt in agro Trachinio, vbi etiam Panaerus, Dorus, Hippolochidas, Torylaus, et Strophacus Chalcidenſium hoſpes, *ad eum* ad Melitiam Achaiae *oppidum* venerunt, (ipſe enim nuntium ad ſuos neceſſarios Pharſalum praemiſerat, *eos* rogans, vt ſe ſuasque copias *per Theſſaliam* deducerent) ita demum tunc ire perrexit. Illum vero deducunt cum alii Theſſali, tum ex Lariſſa Niconidas Perdiccae amicus. alioqui enim Theſſaliam ſine duce, praecipue vero cum armis, pertransire difficile erat. Atque adeo pariter omnibus Graecis res erat ſuſpecta, per finitimorum regionem venia non impetrata transire. Perpetuoque Theſſalorum plebs Athenienſibus erat beneuola. Quare niſi Theſſali patrio inſtituto, *paucorum* dominatu potius, quam iuris aequabilitate vſi fuiſſent, *Braſidas profecto* nunquam vlterius progreſſus fuiſſet. Siquidem vel tunc aliae contrariae factionis *Theſſali* ei iter facienti ad flumen Enipeum obuiam iuerunt, eumque *transire* prohibebant, et iniuſte facere dicebant, quod ſine publica totius gentis autoritate transiret. Illi

* *Vel*, Oeniadas ab vniuerſa gente Acarnanum vi adactos, in ſocietatem Athenienſium accepiſſet etc. HVDS. ** In Thraciam pergens etc. *Alii.* IDEM.

ᾖσης] ἦγεν· τοῖς Βοιωτοῖς. Κατασήσειν αὐτὰ] οἱ Ἀθηναῖοι τὴν δημοκρατίαν. Ἐς τὸ ἐπιτήδειον] αὐτοῖς δηλονότι. Ἡμέρα δ' αὐτοῖς εἴρητο] συνεπεφώνητο. Βρασίδας δὲ] τῶν ἐς τρισκαίδεκα τέλος τῆς ἕκτης, ἀρχὴ τῆς ἑβδόμης. Παρὰ τοὺς ἐπιτηδείους] τοὺς φίλους. Διάγειν ἑαυτὸν] διαβιβάζειν. Τότε δὴ ἐπορεύετο] ὁ Βρασίδας. Ἦγον δὲ καὶ ἄλλοι] ὠδήγων. Ἐπιτήδειος ὢν] φίλος. Διιέναι] διαβῆναι. Καὶ τοῖς πᾶσί γε ὁμοίως Ἕλλησιν] Ἕλληνας λέγει τοὺς περὶ τὰ Φάρσαλα, οὐ Ἀχαιοὶ λέγοντες. Ὥστε εἰ μὴ δυνατείᾳ μᾶλλον] ἔτι μᾶλλον δυνατείᾳ ἢπερ ἰσονομίᾳ ἐχώρουν· ἐχρῶντο οἱ Θεσσαλοί. Πορευομένῳ αὐτῷ] τῷ Βρασίδᾳ. Τούτοις] ἦγεν, τοῖς ἐάσασι τὸν Βρασίδαν διιέναι. Οἱ δὲ ἄγοντες] οἱ περὶ τὸν Πάνακτον. Ξένοι ὄντες] φίλοι. Οὐκ ἂν προελθεῖν]

Situm eius vnus indicat *Ptolemaeus*. Vid. *Gruterum* 388, 4. 400, 8. 405. WASS. *Antonin. Liberal.* Cap. XIII. Metamorph. e *Nicandri* Ἑτεροιωμένων β'. narrans hiſtoriam de Meliteo, vrbem hanc Μελίτην vocat. In *Dicaearcho* pag. 21. *Ed. Hudſ.* eſt Μελιτίαν, pro quo *Berkelius* ad Stephan. legebat Μελιταίαν. *Scylax* pag. 58. *Ed. Gron.* in Achaeis ponit vrbem Μελιτιάδας, vbi *Salmaſius* et *Voſſius* hanc vrbem deſignari putant, et Μελιταίαν legunt. Inſcriptiones apud *Gruter.* p. 388. et 400. in quibus memorantur Μελιταῖοι, videntur pertinere ad Melitenſes e Melite inſula. In tertia Μένανδρος Μελιτεὺς eſt Melitenſis, e δήμῳ Attico Μελίτῃ, de quo *Meurſius* in libro de Populis Attic. DVCK.

Οὐκ εὔπορον — ἀγωγῆ] *Thomas Mag.* in ἀγωγός. WASS. Emenda ibi ἐν τῇ τετάρτῃ, pro ἐν τῇ δευτέρᾳ. DVCK.

Γε δή] Certe. vid. Bud. Comm. p. 904. GOTTL.

Καὶ μ. ὅπλ. γε δή] Non bene hic vertit B. Gottl. *certe*; cum et praecedat ἄλλως, *omnino*, in vniuerſum, et vero καὶ addatur; vnde hic rectius verteris, *vtique*, multo magis, (vel hic, multo *minus*,) maxime, praeſertim, tum vero. BAVER.

Ὥστε εἰ — Θεσσαλοί] *Dionyſ. Halic.* II, 134. Ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν, καὶ οὐδετέρων ἀντιμετατάξεις etc. hic neutrum foeminium, inquit, facit τῷ ἐπιχωρίῳ, pro τῇ ἐπιχωρίᾳ. Sed *Mſ.* et *Schol.* ἐγχώριον ſeruant. WASS. Τὸ ἐγχώριον eſt pro κατὰ τὸ ἐγχώριον, ſcil. ἔθος; vt alia huiusmodi. DVCK.

Ἐνιπεῦ] Eſt et Macedoniae flumen. Hoc Pharſalum praeterlabitur, illud iuxta Dium in mare exit. Vid. *Vibium* p. 31. *Seruium* ad Virg. Georg. IV. v. 368. *Herodot.* VII, 129. *Lucanus* VI, 373. nunquamque celer, niſi mixtus, *Enipeus*. vbi v. 384. pro ſolum *fregere*, *Mſ.* opinor, emendatius *rupere*. WASS.

Ἄνευ τῶν πάντων κοινῇ πορευόμενον] Id eſt: *ſine voluntate et conſenſu* τῇ κοινῇ Theſſalorum; vt recte doctiſſimus *Pet. Faber* II. Semeſtr. 18. qua ſignificatione ἄνευ etiam apud *Demoſthe-*

γενόμενον, ξένοι ὄντες, νομίζειν. ἔλεγε δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Βρασίδας τῇ Θεσσαλῶν γῇ καὶ αὐτοῖς φίλους ὧν ἑαυτῷ, καὶ Ἀθηναίοις, πολεμίους δέ, καὶ οὐκ ἐκείνοις, ὅπλα ἐπιφέρειν· Θεσσαλοῖς τε οὐκ εἰδέναι καὶ Λακεδαιμονίοις ἔχθραν οὖσαν, ὥστε τῇ [r] ἀλλήλων γῇ μὴ χρῆσθαι. νῦν τε ἀκόντων ἐκείνων οὐκ ἂν προελθεῖν· οὐδὲ γὰρ ἂν δύνασθαι· ἐ μέντοι ἀξιοῦν γε εἴργεσθαι. καὶ οἱ μὲν, ἀκούσαντες ταῦτα, ἀπῆλθον· ὁ δὲ, πελευόντων τῶν ἀγωγῶν, [s] πρίν τι πλέον [t] ξυσῆναι τὸ κωλῦσον, ἐχώρει, εὐθὺν ἐπισχών, ὁρμῶ. καὶ ταύτῃ μὲν τῇ ἡμέρᾳ, ἣ ἐκ τῆς Μελιτίας [v] ἀφέρμησεν, ἐς Φάρσαλόν τε ἐτέλεσε, καὶ ἐστρατοπεδεύσαντο ἐπὶ τῷ Ἀπιδανῷ ποταμῷ, ἐκεῖθεν δὲ ἐς [x] Φάκιον, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐς [y] Περαιβίαν. ἀπὸ δὲ τούτου [z] ἤδη μὲν τῶν Θεσσαλῶν ἀγωγοὶ πάλιν ἀπῆλθον· οἱ δὲ [a] Περαιβοὶ, αὐτῶν ὑπήκοοι ὄντες Θεσσαλῶν, κατέστησαν [b] αὐτὸν ἐς [c] Δῖον τῆς Περδίκκου ἀρχῆς, ὃ ὑπὸ τῷ Ὀλύμπῳ Μακεδονίας πρὸς Θεσσαλοὺς πόλισμα κεῖται.

οθ'. Τούτῳ τῷ τρόπῳ Βρασίδας Θεσσαλίαν φθάσας [d] διέβαινε, πρίν τινα κωλύσιν παρασκευάσασθαι. καὶ ἀφίκετο ἐς Περδίκκαν, καὶ [e] ἐς τὴν Χαλκιδικήν. ἐκ γὰρ τῆς Πελοποννήσου, ὡς τὰ τῶν Ἀθηναίων [f] εὐτύχει, δείσαντες οἵ τε ἐπὶ Θράκης ἀφεστῶτες Ἀθηναίων, καὶ Περδίκκας, ἐξήγαγον τὸν στρατόν. οἱ μὲν Χαλκιδεῖς, νομίζοντες ἐπὶ σφᾶς πρῶτον ὁρμήσειν τοὺς Ἀθηναίους, καὶ ἅμα αἱ πλησιόχωροι πόλεις αὐτῶν, αἱ ἐκ ἀφεστηκυῖαι, ξυνεπῆγον κρύφα. Περδίκκας δὲ, πολέμιος μὲν ὢν ἐκ τοῦ φανεροῦ, φοβούμενος δὲ καὶ αὐτὸς τὰ παλαιὰ διάφορα τῶν Ἀθηναίων, καὶ μάλιστα βουλόμενος [g] Ἀρραβαῖον [h] τὸν [i] Λυγκηστῶν βασιλέα παραστήσασθαι. ξυνέβη δὲ αὐτοῖς, ὥστε ῥᾷον ἐκ τῆς Πελοποννήσου στρατὸν ἐξαγαγεῖν, [k] ἢ τῶν Λακεδαιμονίων [l] ἐν τῷ παρόντι κακοπραγία.

π'. Τῶν γὰρ Ἀθηναίων ἐγκειμένων τῇ Πελοποννήσῳ, καὶ [m] ἐχ ἧκιστα τῇ ἐκείνων γῇ, ἤλπιζον [n] ἀποστρέψαι αὐτοὺς μάλιστα, [o] εἰ ἀνθιπαραλυποῖεν, πέμψαντες ἐπὶ τὰς ξυμμαχίας αὐτῶν στρατιάν· ἄλλως τε, καὶ ἑτοίμων ὄντων τρέφειν τε, καὶ ἐπὶ [p] τῇ ἀποστάσει σφᾶς ἐπικαλουμένων. καὶ ἅμα τῶν Εἱλώτων βουλο-

r Ἀλλήλων γνώμῃ χρῆσθαι *Gr.* s Πλήν τι *Dan. Gr.* t Ξυνεῖναι *Caſſ.* v Ἀφέρμησεν *Marg. Cant.* x Φάκιον *Marg. Ar. C.* Mosqu. Φάκιον legebat *Stephanus* περὶ πόλεων. *Hudſ.* y Περαιβίαν *Ar. C. Dan.* z Ἤδη οἱ μὲν Θεσσαλῶν ἀγωγοὶ *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ.* Aug. a Παῤῥαιβοὶ *Strabonis* et *Stephano.* Περαιβοὶ *Homero* Il. β'. v. 749. *Hudſ.* Παιρεβοὶ *Dan.* b Αὐτὸν omittunt *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. Paullo ante αὐτὸν ὑπήκοοι *Caſſ.* Aug. c Δίον *Gr.* Aug. Mox πόλις καλεῖται Mosqu. d Διέβραινε *Caſſ. Gr.* e Ἐς deeſt *Ar. Ald. Baſ.* f Ηὐτύχει *Reg.* Mosqu. g Ἀῤῥαβαῖον *Ar. C.* infra tamen Ἀῤῥαβαῖον. *Hudſ.* Sic et *Caſſ.* h τῶν *C.* i Λυγκιστῶν *Caſſ.* Mosqu. k Καὶ τῶν *Ar.* l Ἐν τῷ παρόντι omittit *Gr.* m Οὐχήκιστα *Ar. C. Ald. Flor., Baſ.* n Ἀποτρέψαι *Ald. Flor. Baſ.* Ἀποτρέψειν *Ar. C. Dan.* Ἀποτρέψαι *Caſſ.* o Εἰ ἄν τι παραλυποῖεν *Ar. C. Gr.* p Τῇ omittunt *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caſſ. Dan.* Ἀποστάσεις Mosqu.

nem in Oratione de Corona, in Epiſtola Philippi pag. 148. poni, alii oſtenderunt: Καὶ ταῦτα συνετάχθη τῷ ναυάρχῳ ἄνευ μὲν τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, ὑπὸ δέ τινων ἀρχόντων καὶ ἑτέρων ἰδιωτῶν. Sic iam ante *Homerus* loquutus fuerat, Iliad. ο'. v. 213: ἄνευ ἐμέθεν καὶ Ἀθηναίης. Et Od. ο'. 530. ἤ τοι ἄνευ θεοῦ ἔπτατο δεξιὸς ὄρνις. Poterat hoc quoque, vt *Faber* e *Xenoph.* 4. Ἀπομν. in fin. adnotat, dici ἄνευ τῆς τῶ πάντων κοινῆ γνώμης· quomodo etiam *Plutarch.* in Vita Lycurgi Rhetoris, ἄνευ τῆς τοῦ πρατέρα δεσπότου γνώμης. Quid Τὸ κοινὸν, *Commune* alicuius gentis ſit, nemo ignorat. Τὸ κοινὸν Θεσσαλῶν memorat etiam *Calliſtratus* in l. 37. D. *de Iudic.* Quod *Aemil. Portus* verborum ἀδικεῖν ἔφασαν hanc ſententiam eſſe putat: τοὺς τὸν Βρασίδαν ἄγοντας ἀδικεῖν ἔφασαν, et πορευόμενον Attice pro πορευομένου poſitum dicit, id nullam rationem habet; nec quidquam obſtat, quo minus ea de Braſida accipiantur. ἀδικεῖν ἔφασαν, nempe αὐτὸν, vel τὸν Βρασίδαν πορευόμενον. DVCK.

Τῇ μὴ χρῆσθαι] *Gr.* perperam γνώμῃ χρῆσθαι. WASS.

Ἐτέλεσε] *Photii* Lexicon MS. ἐτέλεσεν. WASS.

Ἐτέλεσε] Sc. ὁρόμου, l. ὁδόν. Ita Il. 97. Abr. 446. GOTTL.

Ἐς Φ. ἐτέλεσε] Peruenit eo, attigit Pharſalum. Ita regio dicitur τελεῖν aliquo, i. e. porrigi, pertinere, *gehen.* Et regiones vel vrbes contributae ad aliquod caput, (*darzugeſchlagen,*) dicuntur eo τελεῖν. Nunquam enim τελεῖν ſimpliciter notet, *viam* finire. Et tamen tunc ad verba, ἐς Φαρσ. intelligas ἐλθόν. BAVER.

Ἀπιδανῷ] *Apollonius* Rhod. Ἔνθα μὲν Ἀπιδανός τε μέγας, καὶ δῖος Ἐνιπεύς, Ἄμφω συμφορέονται ἀποπροθέν εἰς ἓν ἰόντες. Hinc ſecundum quosdam Arcades Apidonei. *Priſcian.* Arcades Apidonei *ſub* ſcopulis Erymanthi. lego *ſubter.* Nomen fluuii antiquiſſimum inde apud *Ouidium* ſenex audit, quaſi ὠγύγιος· herboſum vocat *Propertius.* Deſcribit *Liuius* XLIV, 8. Vide *Vibium* p. 16. Cedrenum p. 703. *Orpheum* 162. *Euripidem* ſecutus eſt *Ouidius*; Τέκνον πατέρα Φασὶν Ἀπιδανὸν Πεδία λιπαίνειν Hecub. 453. *Valer. Flac.* 1. Segnior *Apidani* vires vbi ſentit Enipeus. WASS.

Φάκιον] De hoc *Polybius, Diodorus, Liuius,* et *Appianus.* WASS. Add. *Interpretes* Stephani h. v. DVCK.

Ἐς Περαιβίαν] Duplex erat Perrhaebia. Antiqua quidem ad Peneum et Lariſſam ſita fuit. at poſtquam inde pulſi Perrhaebi ad Pindum montem receſſere, ibi fuit Perrhaebia, prope Athamanas et Dolopas. *Palmerius.* HVDS. Περῥαιβοῖς eſt apud *Ariſtotel.* pag. 46. Περῥαιβίαν *Iſocrat.* ad Philipp. p. 126. WASS.

Δῖον] Et ἡ Δῖον *Schol.* Homer. ad Iliad. β'. v. 538. Ἀπὸ Δίου τοῦ Παυδάρου τοῦ Ἐρεχθέως. Vid. *Euſtath.* ad Il. β'. 538. Gen-

vero, qui deducebant, dixerunt, se nec ipsis inuitis eum traducturos: sed, cum ad se repente aduenisset se pro hospitii necessitudine, quae sibi cum eo intercederet, eum deducere. Quinetiam ipse quoque Brasidas dicebat, se Thessalorum agro, ipsisque amicum *illac* transire, et Athenienſibus hostibus suis, non autem ipsis bellum inferre: nec vllas scire inter Thessalos et Lacedaemonios inimicitias, quae impedirent, ne alteri alterorum solo vterentur, seque ipsis inuitis nunc non progressurum: nec enim posse: veruntamen orare, ne prohiberetur. Illi vero his auditis abierunt. Brasidas autem, hortatu ductorum, ante quam plures ad prohibendum conuenirent, nusquam subsistens cursu perrexit. Et eodem die, quo Melitia discesserat, Pharsalum peruenit, et ad flumen Apidanum castra posuit. Illinc vero ad Phacium, et inde in Peraebiam *iuit*. Illincque iam Thessalorum quidem ductores *domum* reuerterunt. Peraebi vero, qui ipsorum Thessalorum imperio parent, ad Dion vsque ipsum deduxerunt, quod oppidum in Perdiccae ditione, sub Olympo Macedoniae monte, Thessaliam versus, est situm. Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. 1. V. C. Varr. 330.

79. Hoc igitur modo Brasidas Thessaliam cursu celeriter transiuit, antequam vllus ad impediendum paratus esset. et ad Perdiccam, et in agrum Chalcidensem peruenit. Nam qui in Thracia ab Athenienſibus defecerant, et Perdiccas, quoniam res Athenienſium secundae erant, sibi metuentes, exercitum ex Peloponneso eduxerant. Et Chalcidenses quidem *Peloponnesios ad opem sibi ferendam euocauerant*, quod Athenienses primum contra se venturos suspicarentur. Simul autem et finitimae ipsorum ciuitates, quae non defecerant, *Athenienses aduersus ipsos* clam concitabant. Perdiccas vero *copias ex Peloponneso euocauerat*, non quod aperte *Athenienſium* hostis esset: verum quod et ipse pristinas cum Athenienſibus discordias reformidaret; praecipue vero, quod Arrhibaeum Lyncestarum Regem in suam potestatem redigere cuperet. Praesens autem Lacedaemoniorum calamitas ipsis opportune cecidit ad exercitum ex Peloponneso facilius educendum.

80. Quod enim Athenienses cum caeterae Peloponneso, tum vero potissimum ipsorum *Lacedaemoniorum* agro *semper* imminerent, *Lacedaemonii* sperabant fore, vt praecipue *hoc modo* ipsos *a sua regione infestanda* auerterent, si vicissim infestarent, copiis ad ipsorum socios missis. Praesertim *cum Perdiccas et Chalcidenses* parati essent ad *hunc exercitum* alendum, ipsosque *Lacedaemonios* ad defectionem *ab Athenienſibus* faciendam accerserent. Simul etiam *Lacedaemonii magnam* Helotum *partem*, per speciosam

ἦγεν, ἔφασκεν ἐκ ὧν πρσελθεῖν. Ξυσῆναι τὸ κωλύσον] συναθροισθῆναι τοὺς κωλύσαντας. Ἐξήγαγον τὸν στρατὸν] οἱ ἐκ τῆς Πελοποννήσου δηλονότι. Πολέμιος μὲν οὐκ ὢν] τοῖς Ἀθηναίοις δηλονότι. Ξυνέβη δὲ αὐτοῖς] ἦγεν τῷ Περδίκκᾳ, καὶ τοῖς ἐπὶ Θρᾴκης ἀφεστῶσι τῶν Ἀθηναίων. Τῇ ἐκείνων γῇ] ἦγεν τῇ Λακωνικῇ. Ἐτοίμων ὄντων] τῶν Χαλκιδέων καὶ τῶ Περδίκκου. Ἐπικαλυμένων] ἀντὶ τῦ προκαλυμένων. Καὶ ἅμα τῶν Εἱλώτων] σημείωσαι τὸ Λακωνικὸν ἔργον εἰς τοὺς Εἵλωτας γενόμενοι, καὶ ὅπως αὐτοὺς λαθραίως διέφθειραν. Βουλομένοις ἦν] ἦγεν τοῖς Λακεδαιμονίοις. Καὶ προκρίναντες] ἀντὶ τῦ προκριθέντων. Οἱ δὲ] ἦγεν οἱ

tile Διεὺς; *Dienses* etiam Διασὰς vocasse *Pausaniam* ait *Stephanus*. Durauit vsque ad Antonini Pii tempora, vt ex numo eius patet. Historiam tradunt *Polybius* IV, 62. *Arrian.* I, 47. *Liuius* XLIV, 7. *Mſ.* Ptolemaei *Coislin.* Δῖον κολώνεια in marg. ἢ Πλατσμών. WASS.

Χαλκιδικὴν] Supra sinum Toronaicum: nunc inquit *Herodotus* VII, 122. Σιθωνίην. Vid. *Aristot.* Pol. 166. 140. *Cantacuzenum* 267. ibi Gloſſa marg. ὃ νῦν καλεῖται Βόλερον. Idem Sacrius Χαλκηδικῆς exhibet, sed mendose. WASS.

Ἐς τὴν] Ἐς posset abesse. Abr. 446. GOTTL.

Ἐς τ. Χαλκιδ.] Abesse nequit τὸ ἐς, vbi praecesserit ὡς, quod sit, ad aliquem, ad hominem peruenire; ἐς autem, *in* regionem, locum. Quis enim diuerit, ἦλθεν ὡς τὴν Ἀττικήν; DAVER.

Πλησιόχωροι] *Thomas Mag.* πρόσχωρος λέγε, ἢ πλησιόχωρος. Atqui sic rursus *Thucydides* infra Cap. 92. et *Dion. ſ. Halic.* aliquoties. Πρόσχωρος habet *Thucydides* VIII, 11. DVCK.

Περδ. — φοβούμενος] Participiis vtitur tribus; itaque verbum finitum ex supp. intelligitur, ἐξήγαγε στρατόν. GOTTL.

Ξυνέβη αὐτοῖς] Dat. αὐτοῖς est acquisitionis; recte Int. opportune iis cecidit. Supra 73. 11. ἐξαίφνης ξυμβαίνει. Abresch. 446. GOTTL.

Ξυνέβη αὐτοῖς] Quid hic sit Dat. *acquisitionis*, quem vocat Abr. non assequor, cum ξυμβαίνειν hic sit, *aduenire*, opportune accedere, treffen. BAVER.

μένοις ἦν ἐπὶ προφάσει ἐκπέμψαι, μή τι [q] πρὸς τὰ παρόντα, τῆς Πύλω ἐχομένης, νεωτερίσωσιν. ἐπεὶ [r] καὶ τόδε ἔπραξαν, φοβάμενοι αὐτῶν τὴν νεότητα καὶ τὸ [s] πλῆθος· ([t] αἰεὶ γὰρ τὰ [v] πολλὰ Λακεδαιμονίοις πρὸς τὰς Εἵλωτας τῆς φυλακῆς πέρι μάλιστα [x] καθεστήκει) [y] προεῖπον, αὐτῶν ὅσοι ἀξιῶσιν ἐν τοῖς πολεμίοις γεγενῆσθαι σφίσιν ἄριστοι, κρίνεσθαι, ὡς ἐλευθερώσοντες. πεῖραν ποιούμενοι, καὶ ἡγούμενοι, τούτους σφίσιν, ὑπὸ φρονήματος, οἵπερ καὶ ἠξίωσαν πρῶτοι ἕκαστος ἐλευθερῶσθαι, μάλιστα ἂν καὶ ἐπιθέσθαι. καὶ προκρίναντες [z] ἐς δισχιλίους, οἱ μὲν [a] ἐστεφανώσαντό τε καὶ τὰ ἱερὰ περιῆλθον, ὡς ἠλευθερωμένοι· οἱ δὲ οὐ πολλῷ ὕστερον ἠφάνισάν τε αὐτούς, καὶ ὁδοὺς ἦσθετο, ὅτῳ τρόπῳ ἕκαστος διεφθάρη. καὶ τότε προθύμως τῷ Βρασίδᾳ [b] αὐτῶν ξυνέπεμψαν [c] ἑπτακοσίους ὁπλίτας, τοὺς δ' ἄλλους ἐκ τῆς Πελοποννήσου μισθῷ πείσας [d] ἐξήγαγεν· αὐτόν τε [e] Βρασίδαν βουλόμενον μάλιστα Λακεδαιμόνιοι ἀπέστειλαν.

πά. [f] Προὐθυμήθησαν δὲ καὶ οἱ [g] Χαλκιδῆς ἄνδρα ἕν τε τῇ Σπάρτῃ δοκοῦντα δραστήριον εἶναι ἐς τὰ πάντα, καὶ ἐπειδὴ ἐξῆλθε, πλείστου ἄξιον Λακεδαιμονίοις γενόμενον. [h] τό, τε γὰρ παραυτίκα ἑαυτὸν παρασχὼν δίκαιον καὶ μέτριον ἐς τὰς πόλεις, ἀπέστησε [i] τὰ πολλὰ, τὰ δὲ προδοσίᾳ εἷλε τῶν χωρίων· ὥστε τοῖς Λακεδαιμονίοις γίγνεσθαι, ξυμβαίνειν τε βουλομένοις, (ὅπερ ἐποίησαν) ἀνταπόδοσιν καὶ ἀποδοχὴν χωρίων, καὶ τῷ πολέμῳ ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου λώφησιν. ἐς τε τὸν [k] χρόνον ὕστερον μετὰ [l] τὰ ἐκ Σικελίας πόλεμον, ἡ τότε Βρασίδου ἀρετὴ καὶ ξύνεσις, τῶν μὲν, πείρᾳ αἰσθομένων, τῶν δὲ, ἀκοῇ νομισάντων, μάλιστα ἐπιθυμίαν ἐνεποίει τοῖς Ἀθηναίων ξυμμάχοις ἐς τὰς Λακεδαιμονίους. πρῶτος γὰρ ἐξελθὼν, καὶ δόξας εἶναι καλὰ πάντα ἀγαθὸς, ἐλπίδα ἐγκατέλιπε βέβαιον, ὡς καὶ οἱ ἄλλοι τοιοῦτοί εἰσι.

πβ'. Τότε δ' ἂν ἀφικομένου αὐτοῦ ἐς τὰ ἐπὶ Θράκης, οἱ Ἀθηναῖοι, πυθόμενοι, τόν τε Περδίκκαν πολέμιον ποιοῦνται, νομίσαντες αἴτιον εἶναι τῆς παρόδου, καὶ τῶν ταύτῃ ξυμμάχων φυλακὴν πλείονα κατεστήσαντο.

πγ'. Περδίκκας δὲ Βρασίδαν καὶ τὴν στρατιὰν εὐθὺς λαβὼν μετὰ τῆς ἑαυτοῦ δυνάμεως, στρατεύει ἐπὶ [m] Ἀρραβαῖον τὸν Βρομεροῦ, Λυγκηστῶν Μακεδόνων βασιλέα, ὄμορον ὄντα, διαφορᾶς τε αὐτῷ ὕσης,

q Id est: διὰ τὰ παρόντα, διὰ τὴν ἐν τῷ παρόντι κακοπραγίαν. *Ac. Port. Hudſ.* r Καὶ τόδε ἔπρ. *Cl. Reg.* s Magnam ſeruorum multitudinem apud Lacedaemonios exſtitiſſe, vel hinc conſtat, quod *Plutarchus* ſcribit, Aetolos, Laconicam incurſantes, quinquaginta millia Heloterum abduxiſſe. Eosque etiam inſidiari nunquam deſiitiſſe, praecipue in caſibus aduerſis, auctor *Ariſtoteles* Politic. l. 2. *Hudſ.* t Hoc eſt: αἰεὶ γὰρ οἱ Λακεδ. τὰ πολλὰ καθεστήκεσαν περὶ τῆς φυλακῆς μάλιστα τῶν Εἱλώτων. *Ac. Port.* Καὶ *Ar. C. Caſſ. Dan.* Aug. v Τὰ πολλὰ *Ald. Flor. Baſ.* Τὰ omittunt *Ar. C.* x Καθεστήκει *Reg.* Mosqu. y Προεῖπεν αὐτοῖς ὅσοι *Marg. Cam.* z Ἐς χιλίους *C.* Ἐς in marg. Mosqu. a Vix aliud quidquam occurrit de forma manumittendi apud Lacedaemonios: vtpote quae non videtur in exquiſitis aliquibus ſolemnibus ſita fuiſſe, in illa fori ſimplicitate, quae apud eos obtinuit. *Hudſ.* b Ἐξ αὐτῶν *Marg. Cam.* Αὐτῶν Mosqu. c De numero a *Thucydide* diſſentit *Diodorus* l. 12. mille enim eos fuiſſe ſcribit, et accerſitos a Bratida ex Thracia. *Hudſ.* d Ἐξήγαγε *Reg.* e Τὸν Βρασίδαν *Cl.* Mosqu. f Προθύμησαν *Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Caſſ. Dan.* Aug. Mosqu. g Χαλκιδεῖς *Ar. C. Caſſ. Gr. Dan.* Mosqu. h Τότε *Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Caſſ.* et *Gr.* fere vbique. i Τὰπολλὰ *Ald. Flor. Baſ.* Antea ἀπέστησεν Aug. k Χρόνῳ *Reg. Caſſ. Gr.* Aug. l Τὸν *Marg. Cl. Flor. Baſ. Hudſ. Caſſ.* Aug. Τὰ, non τὸν, habet *Baſ.* C. extr. εἰ ante ἄλλοι d. Mosqu. m Ἀλλίβαιον *Gr.* ſic paullo poſt, vt et Ἀλλίβαιος. Mox Λυγκιστῶν Mosqu. et αὐτῶν poſt διαφορᾶς, id. κατατρίψαι.

Ἐπεὶ καὶ] *Deinde*, praeterea, porro. Ἐπεὶ idem, ac ἔπειτα. Abr. 446. Caeterum Reisk. emendat ἐπεὶ δὲ τόδε ἔδοξε, quum autem hoc decreuiſſent. GOTTL.

Ἐπεὶ καὶ] Vt poſſit ἐπεὶ notare ἔπειτα, quod nullo exemplo ſat idoneo euictum dedere aut Abr. l. all. aut Viger. recte ibi reprehenſus a Cl. Hoogeuen. quid tamen hic ſit ἔπειτα, non apparet; immo langueat hic et intruſum frigeat; Quanto ſimplicius aptiusque verteris: *Quippe* et hoc fecere, vel, *quandoquidem*. BAVER.

Αἰεί] Quidem libri ἀεί. et ſic forte reponendum. WASS.

Τὰ πολλὰ] Reisk. poſt τὰ πολλὰ excidiſſe exiſtimat τῶν πόνων, ſemper plurimus labor erat Laced. circa cuſtodiam et obſervationem Helotarum occupatus. Ac. Port. expl. ἀεὶ τὰ πολλὰ καθεστήκεισαν περὶ τ. durum videtur τοῖς Λακ. — καθεστήκει. vt paſſ. ſit ſumtum. GOTTL.

Τὰ πολλὰ] Intell. νόμιμα, ἐπιτηδεύματα, inſtituta, *Einrichtungen*; de quibus et hic ſermo ſit et verbum καθεστήκει adhiberi ſoleat. Senſus eſt: pleraque Lacedaemoniis (i. e. ab illis, vel, apud eos,) eo verſa, compoſita erant, eo obſervabantur, vt Helotas cauerent. BAVER.

Καὶ προκρίναντες ἐς δισχιλίους] Huc reſpexit *Plutarch.* Lycurg. pag. 57. vbi pro ἱερᾶς legendum γυναικὸς ἱερᾶς ex *Mſ.* *Al.* WASS. Quae de forma manumittendi in Var. Lect. ſcribit *Hudſonus*, ſunt e *Cragio* l. de Republ. Lacedaem. 12. *Emmius* in Deſcript. Reip. Lacon. pag. 496. Tom. IV. Antiq. Graecar. Helotas non a ſingulis ciuibus, vt dominis, ſed auctoritate publica manumiſſos tradit. *Diodorus Sicul.* XII.

auxilii mittendi causam *ex agro Laconico* emittere cupiebant, ne propter praesentem rerum statum, Pylo *ab Athenienſibus* occupata, aliquid noui molirentur. Quod quum feciſſent *Lacedaemonii* ipſorum iuuentutem et multitudinem reformidantes, (ſemper enim apud Lacedaemonios multa erant inſtituta, vt ſibi ab Helotum inſidiis cauerent) ipſis praeceperunt, vt, quotquot ex ipſis ſe fortiſſime contra hoſtes pugnaſſe perſuaſum haberent, ii ſecernerentur, quod eos libertate donare ſtatuiſſent; *hoc modo* mentem illorum explorantes, et exiſtimantes prout vnusquisque primus ſe libertate dignum eſſe cenſuiſſet, ſic etiam hos ipſos potiſſimum, prae animi elatione, impetum in ſe facturos. Quare cum ad duo millia *delegiſſent, et caeteris Hilotibus* antepoſuiſſent, hi quidem templa coronati circumiuerunt, vt libertate donati. Illi vero non multo poſt, ipſos ex hominum conſpectu ſuſtulerunt, necdum quisquam nouit, quonam modo eorum vnusquisque perierit. Tunc autem ſeptingentos ex ipſis armatos cum Braſida libenter dimiſerunt: caeteros vero *Braſidas* ex Peloponneſo mercede conductos eduxit. Lacedaemonii autem ipſum Braſidam *eundi* maxime cupidum *eo* miſerunt. Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. 1. V. C. Varr. 330.

81. Quinetiam ipſi quoque Chalcidenſes eum propenſis animis expetiuerunt, tum quod vir conſilio manuque ad omnia promtus Spartae haberetur, tum etiam quod, ex quo *illinc* egreſſus eſſet, Lacedaemoniis commendatiſſimum ſe reddidiſſet. Quod enim ſtatim ab initio ſe iuſtum et moderatum erga ciuitates praebuiſſet, multa loca ad defectionem impulit, alia vero per proditionem cepit. Ex quo Lacedaemoniis euenit, vt, ſi ad compoſitionem (quod et fecerunt) deſcendere vellent, reddere et viciſſim recipere oppida poſſent, et ex Peloponneſo bellum amoliri. Atque multo poſt in bello, quod res in Sicilia geſtas eſt inſequutum, illa Braſidae virtus et prudentia, qua tunc eſt vſus, quod alii quidem, re ipſa experti fuiſſent, alii vero fama iudicarent, Athenienſium ſocios amicitiae Lacedaemoniorum maxime cupidos effecit. Nam cum primus illinc prodiiſſet, ac omnibus in rebus vir bonus viſus fuiſſet, firmam opinionem reliquit, caeteros quoque eius eſſe ſimiles.

82. Tunc igitur Athenienſes, poſtquam eum in Thraciam peruenisse intellexerunt, cum ipſum Perdiccam hoſtem eſſe iudicarunt, quod eum huius aduentus autorem eſſe ducerent, tum etiam apud ſocios, qui in illa regione erant, firmiora praeſidia collocarunt.

83. Perdiccas autem, aſſumto ſtatim Braſida, ſuisque et illius copiis, cum ſuo exercitu bellum Arrhibaeo Bromeri *filio*, Lynceſtarum Macedonum regi, ſibi finitimo, intulit; cum propter contro-

Λακεδαιμόνιοι. Πλείστου ἄξιον] ἤγων, ἀφελῶντα τὸν Λακεδαίμονα. Καὶ μέτριον ἐς τὰς πόλεις] ταπεινόν. Βραχεῖᾳ μέσῳ διακαῇ]

pag. 320. ſcribit, principibus Lacedaemoniorum negotium datum fuiſſe, eos, quibus quid factum fuiſſet, neminem vmquam ſciuiſſe, dicunt *Thucydides* et *Plutarchus*, domi ſuae interficiendi. DVCK.

Περικείναντες] Nempe Lacedaemonii: deinde, ἐξεφανώσαντο, nempe Helotes. Ergo ille Nominat. Partic. ſimpliciter hic ponitur pro Genitiuo alterius ſubiecti. BAVER.

Αὐτῶν ξυνέπ. ἕπτακ.] Profecto hic leg. aut intelligendum certe, αὐτῶν. BAVER.

Προθυμήθησαν — ἄνδρα] Scil. ἔχειν. Vel intell. ἐς. Certe cum accuſat. *rei* ſatis ſolemne eſt προθυμεῖσθαί τι de *homine* quidem, inſolentius. BAVER.

Ἐς τε τὸν χρόνον ὕστερον] Χρόνῳ eſt in tribus ſcriptis non contemnendis, nec non in *Edd. Baſil. Steph.* 2. et *Porti.* ſuſpicor χρόνου in *Ed.* Clar. *Hudſoni* eſſe vitium operarum typographicarum, eo quod ipſe nullam ex *Edd.* illis varietatem ſcripturae memorat, in qua adnotanda aliſoqui eſt diligentiſſimus. Ordo verborum eſt ἐς τε τὸν χρόνῳ ὕστερον πόλεμον μετὰ τὰ ἐκ Σικελίας, quem qui non perſpexerunt, pro τὰ, τὸν ſubſtituerunt. Χρόνῳ ὕστερον vbique legitur. *Thucydid.* III, 85. ὕστερον χρόνῳ πλοῖα καὶ ἐτικούρους παρασκευασάμενοι, VI, 3. ὕστερον δὲ χρόνῳ καὶ ἡ ἔξω (πόλις) προστειχισθεῖσα. *Plutarch.* Lycurg. pag. 81. *Dionyſ. Halic.* IX, 18. DVCK.

Τὰ] Aut τὸν ſtatuit leg. Reisk. aut πόλεμον delendum. GO.

Μετὰ τὰ ἐκ Σικ. πόλ.] Corrupta haec eſſe quiſlibet ſentiat. Mihi placeat, χρόνου pro Gloſſemate eliminari. Nam aut omitti ſolet apud ὕστερον, aut poſtponi. Nota etiam, τὰ ἐκ Σικελίας, pro, ἐν τῇ Σικελίᾳ. Et tamen poſuit, quia illud bellum *ex* Sicilia rediit in Graeciam, vbi integrum quaſi bellum ex illo renatum exardeſceret. BAVER.

Κατὰ πάντα] Alias omittitur κατά. vid. Anim. ad Aeſchyl. I, 239. et ſic, οἱ πανῆροι πάντα. GOTTL.

καὶ βυλόμενος καταγρέψασθαι. ἐπεὶ δὲ ἐγένετο τῷ στρατῷ μετὰ τᾶ Βρασίδα ἐπὶ τῇ ἐσβολῇ [n] τῆς Λύγκα, Βρασίδας [o] λόγους ἐφ' βάλεσθαι πρῶτον ἐλθὼν πρὸ πολέμα Ἀρριβαῖον ξύμμαχον Λακεδαιμονίων, ἢν δύνηται, ποιῆσαι. [p] καὶ γάρ τι [q] καὶ Ἀρριβαῖος ἐπεκηρυκεύετο, ἕτοιμος ὢν Βρασίδᾳ μέσῳ δικαστῇ ἐπιτρέπειν. καὶ οἱ Χαλκιδέων πρέσβεις ξυμπαρόντες ἐδίδασκον αὐτὸν, μὴ [r] ὑπεξελθεῖν τῷ Περδίκκᾳ τὰ δεινὰ, ἵνα προθυμοτέρῳ ἔχοιεν καὶ [s] ἐς τὰ ἑαυτῶν χρῆσθαι. ἅμα δέ τι καὶ εἰρήκεσαν τοιᾶτον οἱ παρὰ τᾶ Περδίκκα ἐν τῇ Λακεδαίμονι, ὡς πολλὰ αὐτοῖς τῶν περὶ αὐτὸν χωρίων ξύμμαχα [t] ποιήσοι. ὥστε ἐκ τᾶ τοιάτα κοινῇ μᾶλλον ὁ Βρασίδας τὰ τᾶ Ἀρριβαίᾳ ἠξίᾳ πράσσειν. Περδίκκας δὲ ὅτε δικαστὴν ἔφη Βρασίδαν τῶν σφετέρων [v] διαφορῶν ἀγαγεῖν, μᾶλλον δὲ καθαιρέτην ὧν ἂν αὐτὸς ἀποφαίνῃ πολεμίων· ἀδικήσειν τε, εἰ, αὐτᾶ τρέφοντος τὸ ἥμισυ τᾶ στρατᾶ, ξυνέσαι Ἀρριβαίῳ. [w] ὁ δὲ, ἄκοντος, καὶ ἐκ διαφορᾶς, [x] ξυγγίγνεται. καὶ πεισθεὶς τοῖς λόγοις, ἀπήγαγε τὴν στρατιὰν, πρὶν ἐσβαλεῖν ἐς τὴν χώραν. Περδίκκας δὲ [y] μετὰ τᾶτο τρίτον μέρος ἀνθ' ἡμίσεως τῆς τροφῆς ἐδίδᾳ, νομίζων ἀδικεῖσθαι.

πδ'. Ἐν [z] δὲ τῷ αὐτῷ θέρει εὐθὺς ὁ Βρασίδας, ἔχων καὶ Χαλκιδέας, ἐπὶ Ἀκανθον, [a] τὴν Ἀνδρίων ἀποικίαν, [b] ὀλίγον πρὸ τριγήτα ἐστράτευσεν. οἱ δὲ περὶ τᾶ δέχεσθαι αὐτὸν [c] κατ' ἀλλήλας ἐστασίαζον, οἵ τε μετὰ τῶν Χαλκιδέων ξυνεπάγοντες, καὶ ὁ δῆμος· ὅμως δὲ, διὰ τᾶ καιρᾶ τὸ δέος [d] ἔτι ἔξω ὄντος, πεισθὲν τὸ πλῆθος ὑπὸ τᾶ Βρασίδα δέξασθαί τε αὐτὸν μόνον, καὶ ἀκέσαντας βυλεύσασθαι, δέχεται· καὶ καταστὰς [e] ἐπὶ τὸ πλῆθος ([f] ἦν δὲ ἀδὲ ἀδύνατος, ὡς Λακεδαιμόνιος, εἰπεῖν,) ἔλεγε τοιάδε.

πε'. „Ἡ ΜΕΝ ἔκπεμψίς μα καὶ τῆς στρατιᾶς ὑπὸ Λακεδαιμονίων, ὦ Ἀκάνθιοι, γεγένηται τὴν αἰτίαν ἐπαληθεύουσα, ἣν ἀρχόμενοι τᾶ πολέμα προείπομεν Ἀθηναίοις, ἐλευθεροῦντες τὴν Ἑλλάδα πολεμήσειν·

[n] τᾶ *Marg. Ar. C. Reg. Gr. Dan.* Antea ἐπειδὴ Aug. c. punct. sub δή. [o] Ἔφη λόγους *Reg.* [p] Καὶ γάρ τοι *Reg.* [q] Καὶ redundare videtur, vt mox ante εἰρήκεσαν. Vide *Stephani* Append. ad scripta al. de Dial. Att. p. 34. *Hudf.* [r] Ὑπεξελεῖν *Cl. Gr. Ar. C.* Aug. Mosqu. Ὑπεξελθεῖν *Cl.* in marg. Ὑπεξελεῖν etiam *Reg.* et *Caff.* vterque inter versus manu rec. adscriptum habet ὑπεξελθεῖν. [s] Εἰς *Reg.* [t] Ποιῆσαι *Dan.* [v] Διαφορῶν omittunt *Ar. C. Dan.* [x] Συγγίνεται *Ar. C. Ald. Flor. Bas. Reg. Caff.* Aug. [y] Μετατᾶτο *Ald. Flor. Bas. Reg.* Mox ἥμισυς Mosqu. [z] Δὲ deest *Ar. C.* [a] Τῶν Ἀνδρίων *Gr.* [b] Ὀλίγῳ *Cl.* Mox πρὸ τᾶ τρυγ. Mosqu. [c] Κατ' ἀλλήλων *Ar. C.* [d] Ἔξω ὄντος ἔτι *C. Dan.* [e] Ἐς *Reg.* [f] Haec verba ancipitis sunt et ambigui sensus: quae ita explicat *Aelianus* lib. 12. c. 50. *Variae Hist.* quasi dicere voluerit *Thucydides*, dicendi imperitos fuisse Spartanos, ac Brasidam fuisse vt inter Spartanos facundum. Vide *Valesii* Notas in Excerpta *Polybii* p. 18. *Kuhnii* Notas in *Aelianum* p. 623. et *Cragium* de Repub. Laced. p. 167. *Hudf.*

Ἐγένετο] Videtur positum pro παρεγένετο, aduenisset; Sed et ita Xenoph. III. H. G. 393. ὅσοι τῶν ἐν ἄστει ἐγένεσθε. GOTTL.

Ἐγέν. τ. στρ.] Primo, ex more Nostri, omissum est σὺν ante στρατῷ. deinde ἐγένετο p. ἦν, vel ἦλθεν· vbi tamen ἐπὶ τῇ ἐσβ. sit pro, ἐπὶ τὴν ἐσβολήν. γίνεσθαι pro aduenisse iam supra notatum. Ita et Ioh. 6, 25. πότε ὧδε γέγονας; Et Luc. 22, 40. γενόμενος ἐπὶ τᾷ τόπᾳ. BAVER.

Λόγους — πρῶτον ἐλθ. — ποιῆσαι] Πρῶτον hic est pro πρότερον, prius, ante; deinde ἐλθὼν sign. se velle venire, nempe in colloquium, ad Aribaeum, eum conuenire. IDEM.

Τι — ἐπεκηρ.] Quid hic sibi vult τί; aut sign. *quodammodo*, ex parte; aliquid subindicauerat, innuerat, aut deinde explicatur illud τι, per verba, ἕτοιμος ὤν, nempe, hoc ipsum eum ἐπικηρυκεύσασθαι. IDEM.

Μέσῳ] Reisk. τὰ ἐν μέσῳ. Heilm. ἐν μέσῳ δικ. Sed nil audet pronunciare in Thuc. scriptore ἀνωμάλῳ. GOTTL.

Μέσῳ δικ.] i. e. medio, neutri parti addicto aut fauente, integro, vnparteyisch. Quid hic sit, ἐν μέσῳ, aut μέσῳ sic simpliciter poni, nescio. BAVER.

Ὑπεξελθεῖν] *Mss.* ὑπεξελεῖν: at margo *Cl.* seruat ὑπεξελθεῖν. WASS. Non facile dictu est, vtrum horum praeferendum sit; nam vtrumque haud sane obuium est. sed ὑπεξελεῖν ab ἑλεῖν, ἐξελεῖν, *capere*, *eligere*, magis videtur conuenire sententiae huius loci, quam ὑπεξελθεῖν, cuius nulla significatio huc congruit. DVCK.

Ὑπεξελθεῖν] Ne exitum haberent Perdiccae violenta consilia; alias per ἀποβαίνειν exprimitur. Reiicit Heilm. vulgarem int. p. 563. Sed Abresch. damnat h. lectionem, et ὑπεξελεῖν legit, liberandi atque eximendi significatione: vt sit sensus: ne τὰ δεινὰ τῆς διαφορᾶς Perdiccae eximeret. Dil. p. 459. et ita MSS. pluribus addicentibus, hanc lectionem probat Heilm. p. 563. Valla vertit: Ne pro Perdicca difficilia subiret. caetera non expressit. Perau. ad Synes. p. 36. locum ita interpretatur secundum vulgatam: „Et Chalcidensium legati, qui vna aderant, eum monebant, vt ne bella, periculaque Perdiccae subtraherentur, quo eundem obnoxium sibi, et ad res suas promtiorem habere possent; quamdiu enim hostem Aribaeum metueret, tamdiu Laced. impensius obseruaturus erat." Ἐδ. μὴ ὑπεξ. comparat cum Synes. ἐνθέτην ἔρριπτον. vtrobique ἐλλειπτικῶς. Malit tamen etiam, legi ὑπεξελεῖν. GOTTL.

Ἐδίδ. μὴ ὑπεξελθεῖν] Aut ὑπεξελεῖν legendum, Codd. vtique fauentibus; cum praesertim ὑπεξελθεῖν non de *rebus* ipsis dicatur, sed de homine, ita: ὑπεξελθ. τὰ δεινὰ, vel τῶν δεινῶν, τὸν Περδίκκαν, ne Perdiccas effugeret illa incommoda. Quodsi per Hypallagen tamen ita ponatur, vt est in texto; explicetur per Metonym. consequ. vt L. 1. αἰτώμεθα ὑμᾶς πεῖσαι τάδε, vt vobis persuadeamus, i. e. vt vos patiamini vobis persuaderi; et Lib. 3. εἶπως πείσειαν τὰς ναῦς ἀπελθεῖν, vt naues abirent, i. e. vt Athenienses illas abducerent. Ita et h. l. eum docuerunt, monuerunt, ne abirent illa discrimina a Perdicca, i. e. vt caueret Brasidas, ne tam cito aut facile ac solide ab iis liberaretur. Sed ὑπεξελεῖν praestat. BAVER.

Ἐκ διαφορᾶς συγγίν.] i. e. colloquitur cum Aribaeo post altercationem et dissensionem haud amicam cum Perdicca,

verſiam, quae ipſi cum eo intercedebat, tum etiam quod eum in ſuam poteſtatem redigere cuperet. Cum autem cum ſuis copiis et Braſida ad Lynci ingreſſum peruenisſet, tunc Braſidas dixit, ſe velle, priusquam bellum Arrhibaeo inferretur, eum conuenire, verbisque (ſi poſſet) ad ſocietatem cum Lacedaemoniis faciendam inducere. nam et ipſe Arrhibaeus per caduceatorem nuntiauerat, ſe paratum eſſe ad *rem* Braſidae arbitrio committendam. Et Chalcidenſium legati, qui vna aderant, ipſum commonefaciebant, ne in Perdiccae gratiam pericula ſubiret, vt ad ſuas etiam res conſtituendas eius opera promtiore vti poſſent. Quinetiam Perdiccae legati Lacedaemonem miſſi tale quiddam iactauerant, multa *ipſum* ex ſibi finitimis circa locis ad illorum ſocietatem adducturum. Hac igitur de cauſa Braſidas ex publica vtilitate rebus Arrhibaei fauere malebat. Perdiccas vero negabat, ſe eo conſilio Braſidam adduxiſſe, vt ſuarum controuerſiarum arbiter eſſet: ſed potius hoſtium deſtructor, quos ipſe denuntiaſſet. eumque iniuſte facturum *dicebat*, ſi, ſe dimidium eius exercitus alente, in colloquium cum Arrhibaeo veniret. Braſidas tamen, *Perdicca* inuito ac repugnante, conuenit *Arrhibaeum;* eiusque verbis adductus, exercitum abduxit, priusquam in eius agrum irruptionem feciſſet. Perdiccas vero ab eo tempore pro dimidia tertiam ſtipendii partem dedit, quod iniuriam ſibi ab eo fieri putaret. Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. 1. V. C. Varr. 330.

84. Eadem aeſtate, continuo Braſidas, ſecum ducens et Chalcidenſes, paulo ante vindemiae tempus, Acantho Andriorum coloniae bellum intulit. Acanthii vero, cum illi, qui Chalcidenſibus fauentes eum euocatum adducebant, tum etiam ipſa plebs, inter ſe contendebant, vtrum eum recipere deberent, nec ne. Veruntamen propter metum fructuum, qui foris adhuc erant, multitudo Braſidae verbis ad eum ſolum *in vrbem* recipiendum inducta, ea conditione, vt eo audito conſultaret, eum recepit. Cum autem *Braſidas* concionem adiiſſet (erat autem non indiſertus, vt Lacedaemonius) haec verba fecit: Menſe Auguſt.

85. „Qvod ego, atque exercitus, viri Acanthii, a Lacedaemoniis *huc* emiſſi fuerimus, aperte declarat veram eſſe cauſam, quam belli initio praediximus, nos, vt Graeciam in libertatem vindicemus,

ἀντὶ τῶ μεσίτης, καὶ διαιτητῆ. Τῶν περὶ αὐτὸν χωρίων] τὸν Περδίκκαν. Ὁ δὲ, ἄκοντος] τῶ Περδίκκα δηλονότι. Καὶ πειθθεὶς τοῖς λόγοις] τῶ Ἀρέιβαίω. Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει] μετάβασις. Οἱ δὲ, περὶ τῶ δέχεσθαι] οἱ Ἀκάνθιοι. Δέχεται] τὸ πλῆθος τὸν Βρασίδαν. Ὡς Λακεδαιμόνιος] οἱ γὰρ Λάκωνες, βραχυλόγοι. Ὅμηρος, Ἦτοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευε, Παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως. Ἡ μὲν ἔκπεμψις μὲ] ἀποστολή. Τὴν αἰτίαν ἐπαληθεύουσα] βεβαιοῦσα, κυρέσα. Προείπομεν Ἀθηναίοις] τὸ

rixatus cum eo illa de re. Duo hic notat ἐκ· 1) tempus, *poſt* illam altercationem; vt Lat. *ex bello* pax, p. *poſt* bellum; 2) modum rei gerendae, quaſi ſit, μετὰ διαφορᾶς, cum diſſenſione, offenſo Perdicca: vt c. 79. πολέμιος ὢν ἐκ τῶ φανερῶ, i. e. ὢ φανερῶς. BAVER.

Ἀκανθον] Θράκης vrbs *Steph.* Μακεδονίας vero *Schol.* Anthol. p. 281. ἐν τῷ Σιγγιτικῷ κόλπῳ πλησίον τῆς τῦ Ξέρξυ διώρυχος. *Epit.* Strabonis Ἀκανθαῖον Ἰσθμὸν *Aelianus* Anim. H. XIII, 20. habet. Erat Andriorum Colonia teſte etiam *Plutarcho* Quaeſt. Graec. p. 298. Vrbem a Romanis et Attalo captam narrat *Liuius* XXXI, 45. Vid. *Euſeb.* ad Olymp. XXXI. *D. Chryſoſt.* p. 239. et *Salmaſium* in Solinianis p. 376. WASS.

Δέος] C. 88. 2. περὶ τῶ καρπῶ φόβω. Diſtingui ſolent δέος et φόβος. v. Amm. Voc. Δέος et Valken. vid. Abr. p. 451. GOTTL.

Καρπῶ δέος] i. e. metu *ob* fruges, de frugibus nondum collectis. V. Philol. Th. P. et Indic. v. Genit. Hoc monendum erat ad Genitiui vſum, non, qui differrent δέος et φόβος, quae ne differant quidem; et hic quid ad rem? Eodem, quo hic, ſenſu Cap. 79. φοβούμενος τὰ παλαιὰ — διάφορα τῶν Ἀθηναίων, metu plenus *ob* diſſenſiones iam olim cum Athenienſibus agitatas. BAVER.

Πειθθὲν τὸ πλ. — δέξ. κ. ἀκούσαντας βελ.] Τὸ πλῆθος πειθθὲν eſt primus caſus, quia ſequ. δέχεται αὐτόν. ſequeretur ergo ἀκοῦσαν vel ἀκούσαντες, per Syneſin; ſed quartum caſum ſuggeſſit, quaſi ſubintellecto, ὥστε, quod ſaepius addit τῷ πείθειν. IDEM.

Οὐδὲ ἀδύνατος] Loci huius meminit Ael. XII, 50. qui vero omittit οὐδὲ: quod factum videtur culpa Ael. ipſius, vt putat Periz. ad h. l. Ael. GOTTL.

Οὐδὲ ἀδύνατος] Cur οὐδὲ, neque, non ὅ; Nempe, quia et *alias* virtutes, *alia* bona Braſidae memoraſſet, c. 81. vt, *ne hanc quidem* facultatem et commendationem ei defuiſſe innueret; ne facundia quidem ei deerat, rara Lacedaemoniis. BAVER.

Ὡς Λακεδαιμόνιος] Vid. *Aelianum* Var. Hiſt. XII, 50. *Liuius* XXXII, 33. *Vir*, vt inter Aetolos, *facundus*, et ad ea verba *Gronouium*. WASS. *Dionyſ. Halic.* X, 36. de L. Siccio Dentato: εἰπεῖν τε, ὡς σφετιώτης, οὐκ ἀδύνατος. *Cornel. Nep.* Epamin. Cap. V. *Satis exercitatum in dicendo*, vt Thebanum ſcilicet. DUCK.

Ὡς Λακεδ.] Ὡς hic reſtringit et minuit, vt Lat. *vt;* diſertus, vt Lacedaemonius, ſcil. eſſe poterat; quorum ars eloquentia alioquin haud ſane foret. BAVER.

Ἐπαληθεύουσα] Dictum 1) pro futuro conſilii, ἐπαληθεύουσα.

εἰ δὲ χρόνῳ ἐπήλθομεν, σφαλέντες τῆς ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ πολέμου δόξης, ἢ δι' ἀτάξιαν αὐτοὶ ἄνευ τοῦ ὑμετέρου κινδύνου ἠλπίσαμεν Ἀθηναίοις καθαιρήσειν, μηδεὶς μεμφθῇ. νῦν γάρ, ὅτε παρῆσχεν, ἀφιγμένοι, καὶ μετὰ ὑμῶν πειρασόμεθα κατεργάζεσθαι αὐτούς. θαυμάζω δὲ, τῇ τε [h] ἀποκλείσει μου τῶν πυλῶν, καὶ εἰ μὴ ἀσμένοις ὑμῖν ἀφῖγμαι. ἡμεῖς μὲν [i] γὰρ οἱ Λακεδαιμόνιοι, οἰόμενοί τε παρὰ ξυμμάχους, καὶ πρὶν ἔργῳ ἀφικέσθαι, τῇ γνώμῃ ἥξειν, καὶ βουλομένοις ἔσεσθαι, κίνδυνόν τε τοσόνδε [k] ἀνερρίψαμεν, διὰ τῆς ἀλλοτρίας πολλῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἰόντες, καὶ πᾶν τὸ πρόθυμον παρεχόμενοι. ὑμεῖς δὲ εἴτι ἄλλο ἐν νῷ ἔχετε, ἢ [l] εἰ ἐναντιώσεσθε τῇ [m] τε ὑμετέρᾳ αὐτῶν ἐλευθερίᾳ καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, δεινὸν ἂν εἴη. καὶ γὰρ ἃ μόνον ὅτι αὐτοὶ ἀνθίστασθε, ἀλλὰ καὶ οἷς ἄν [n] ἐπίω, ἧσσόν τις ἐμοὶ πρόσεισι· [o] καὶ δυσχερεῖς ποιούμενοι, εἰ ἐπὶ ὃς πρῶτον ἦλθον ὑμᾶς, καὶ πόλιν ἀξιόχρεων παρεχομένους, καὶ ξύνεσιν δεκᾶσθαι ἔχειν, μὴ [p] ἐδέξασθε· καὶ τὴν αἰτίαν [q] ἣν ἔχω ἔξω πιστὴν ἀποδεικνύναι, ἀλλ' ἢ ἄδικον τὴν ἐλευθερίαν ἐπιφέρειν, ἢ ἀσθενὴς καὶ ἀδύναμος τιμωρῆσαι τοῖς πρὸς Ἀθηναίους, ἣν ἐπίωσιν, [r] ἀφῖχθαι. καίτοι στρατιᾷ γε [s] τῇδ' ἣν νῦν ἐγὼ ἔχω, ἐπὶ Νίσαιαν ἐμὲ βοηθήσαντος, οὐκ ἠθέλησαν [t] Ἀθηναῖοι, πλέονες ὄντες, προσμίξαι. ὥστε καὶ εἰκὸς νικᾶν γε αὐτοὺς τῷ ἐν Νισαίᾳ στρατῷ ἴσον πλῆθος ἐφ' [v] ὑμᾶς ἀποστεῖλαι."

πς'. „Αὐτός τε οὐκ ἐπὶ κακῷ, ἐπ' ἐλευθερώσει δὲ τῶν Ἑλλήνων παρελήλυθα· ὅρκοις τε Λακεδαιμονίων καταλαβὼν τὰ τέλη τοῖς μεγίστοις, ἢ μήν, ὃς ἂν ἕπωμαι προσαγάγωμαι ξυμμάχους, ἕσεσθαι αὐτονόμους· καὶ ἅμα, οὐχ ἵνα ξυμμάχους ὑμᾶς ἔχωμεν, ἢ βίᾳ ἢ ἀπάτῃ προσλαβόντες, ἀλλὰ τἀναντίον, ὑμῖν, δεδουλωμένοις [x] ὑπὸ Ἀθηναίων, ξυμμαχήσοντες. ἄκων ἀξιῶ ἅτ' αὐτὸς ὑποπτεύεσθαι, πίστεις [y] τε

g Διατάξας *Ald. Flor. Basf. Steph.* 1. *Reg. Caff.* Aug. et paullo ante καὶ δόξης Mosqu. *b* Ἀποκλήσει *Gr. Reg. Caff.* Aug. Antea κατεργάσ. Mosqu. et mox ἀφίγμαι. *i* Γὰρ omittunt *Ar. C.* Mox ἀφικεῖσθαι Mosqu. *k* Ἀνεῤῥίψαμεν *Marg. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Basf.* Ἀνεβλίψαμεν *Cl.* in marg. *Hudſ.* Ἀνεβλίψαμεν *Reg.* *l* Εἰ deeſt *Ar. C. Dan.* *m* Τε non agnoſcit *C.* Mox pro ἂν, γὰρ (ita,) Mosqu. *n* Videtur *Valla* ἴδιζω legiſſe, pro ἐπίω. *Hudſ.* Eſt ex adnotatione *H. Stephani.* *o* Καὶ omittunt *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caff. Dan.* Mosqu. Aug. *p* Δέξεσθε *Reg. Gr.* Ἐδέξασθε Aug. litera eraſa *q* Οὐκ ἔχω *Caff.* *r* Ἀφῖγμαι *Dan.* Ἀφῖχθαι Mosqu. *s* Τῇδ' ἣν ἔχω *C.* Τῇδε ἣν ἐγὼ ἔχω *Gr.* Τῇδε (ε ſuprafc.) ἣν νῦν ἔχω ἐγὼ Mosqu. *t* Οἱ Ἀθηναῖοι *Gr.* *v* Ἡμᾶς *Caff.* Mox 86. init. παραγίγνομαι Mosqu. *x* Ὑπ' Ἀθηναίων *Gr.* Mox συμμαχίσαντες Mosqu. *y* Τε deeſt *Ar. C. Dan.*

2) Neutrum pro Tranſitiuo, veram redditura, *effectura*, i. e. 3) veram *monſtraturus*, Ita Rom. 15, 8. Chriſtus dicitur legi rituum ſeſe ſubiecisſe, vel Iudaeis inſeruiiſſe, εἰς τὸ βεβαιῶσαι τὰς ἐπαγγελίας, vt firmaret, firma redderet, i. e. oſtenderet, exitu vera comprobaret promiſſa. BAVER.

Σφαλέντες ἀπὸ] Abr. per tmeſin dictum accipit: pro ἀποσφαλέντες — ἐλπίδος, et omiſſum περὶ. p. 451. Dilucid. Sed Bauer. monet, artic. τῆς obſtare huic rationi. Capit ſic: τ. ἀ. τ. πολ. δόξ. i. e. gloria, quam ex bello ſperabamus. GOTTL.

Σφαλ. τῆς ἀπὸ τ. πολ. δ.] Manifeſtius vero ad τ. πολέμου referturἀπὸ, quam vnde auelli poſſit. Si ad δόξης referri queat, aſſentiar forte Abreſchio, neſcius tamen, quid inde proficiat; nam contra, ἀποσφ. τ. δόξης, rurſus ſoluendum ſit explicaturo, in σφ. ἀπὸ τ. δ. Quare neſcio, quid agatur eiusmodi tricis, ipſam Grammaticam negligentibus, nec tamen quidquam expedituris. Ordo eſt: σφαλ. τ. δόξης, (ſcil. πέρι, in ea, qua illam) τῆς (ὅσης, ἐπιγενομένης, ἐγγιγνομένης,) ἀπὸ (ἐκ) τ. ἐκεῖ πολ. cui materiam praebuiſſet bellum illic geſtum. Quod ſi dicat, etiam in δόξης intelligendum ἀπὸ, facile patiar; at non *illud* ἀπὸ, a quo pendeat τῷ πολέμου, ſed aliud, per ſe omiſſum; vt 1, 33. extr. γνώμης ἁμαρτάνει. BAVER.

Ἀποκλείσει τῶν πυλῶν] Dicere Gr. ἀποκλείεσθαι τῶν θυρῶν, item θύρας, θύρᾳς, notat Abr. p. 451. τῇ ἀποκλ. cauſſae caſus eſt, pendet ab intellecta ἐν vel ἐπί. GOTTL.

Θαυμάζω τῇ ἀποκλ. — — καὶ εἰ, rel.] Θαυμάζω, vt ſaepe φοβούμενος, δεδιώς, ſine caſu *obiecti* vel materiae, *plenus timore*, ita h. l. θαυμ. plenus ſum admiratione, tenet me admiratio, τῇ ἀποκλ. *ex eo*, quod excludar, ob excluſionem mei: εἰ deinde eſt pro ὅτι. BAVER.

Οἰόμενοι — — γνώμῃ ἥξειν] Οἰόμενοι hic non eſt, *putantes*, nempe rem ita ſe habere, ſed antitheſis, ἔργῳ et γνώμῃ. Conſulto tamen ita poſuit certe voc. γνώμῃ, vt ſimul ad ξυμμάχους referretur, et οἰόμενοι, certe ad ξυμμάχους, ſimpliciter eſſet, *rati*; hic vt ſenſus ſit intricatius, ex ingenio Noſtri, propoſitae ſententiae: credideramus, fore, vt veniamus. Sane enim γνώμῃ vtique magis ad ξυμμάχους retuleris, quam ad ἥξειν· tunc enim iam inſit in οἰόμενοι notio τῆς γνώμης· quam tamen ita inſeruit, vt, propter antitheſin, videretur ac poſſet, quin deberet, ſimul ad ἥξειν referri, quaſi bis poſito vocab. γνώμης, vt duplicem γνώμην intelliges, atque adeo triplicem: 1) Lacedaemoniorum animum promtum in Graecos; 2) Eorundem conſilium veniendi ad illos liberandos; 3) Graecorum voluntatem promtam in Lacedaemonios. BAVER.

Βουλομένοις ἔσεσθαι] *Henr. Stephanus* Append. ad Script. de Dialect. pag. 130. reprehendit *Scholiaſten*, et quod hanc σύνταξιν Θουκυδίδειον eſſe dicit, quum ſit forma loquendi omnibus Atticis communis; et quod hanc, ſiue Thucydideam, ſiue Atticam καινοπρέπειαν, σύνταξιν vocat, quae minime circa σύνταξιν verſetur. DVCK.

Ἀνερρίψαμεν] Non dubium eſt, quin vitioſa ſit ſcriptura *Codd.* qui habent ἀπερρίψαμεν. Ἀναῤῥίπτειν κίνδυνον, κύβον, et ἀναῤῥίπτειν ſolum, hac ſignificatione dicunt Graeci, non ἀπορρίπτειν. *Thucyd.* infr. Cap. 95. V, 103. et alii omnes, quorum loca proſtant in *Lexicis*. Add. *Caſaubon.* ad *Sueton.* Iul. Cap. XXXII. In quibusdam *Lexicis* e *Thucydide* adfertur ἀποῤῥίπτειν κίνδυνον, pro *contemnere periculum*: quod merito ſuſpectum eſt *Stephano*. Auctores illorum ſortaſſis ſequuti ſunt deprauatam plerorumque librorum huius loci lectionem. DVCK.

Καὶ πᾶν τὸ πρόθυμον παρεχόμενοι] Ex hoc loco *Ammonius* oſtendit diſcrimen inter παρέχειν et παρέχεσθαι. DVCK.

Οὐ μόν. ὅτι] Male hic ὅτι vertitur, vbi praecedat καὶ γὰρ,

bellum Athenienſibus eſſe facturos. Sed ſi ſero venimus, decepti opinione belli, quod in illis regionibus geritur, qua ſperabamus fore, vt ſine veſtro periculo Athenienſes debellaremus, nemo *nos* reprehendat. Nunc enim, quum facultas eſt data, venimus, et vobiscum operam dabimus, vt eos debellemus. Miror vero, quod portas mihi clauſeritis, et ſi meus aduentus vobis ingratus acciderit. Nos enim Lacedaemonii, exiſtimantes nos venturos ad eos, qui vel priusquam ad ipſos re ipſa peruenisſemus, animo ſaltem ſocii eſſent, et *noſtrum aduentum* vobis gratum fore, tantum periculum ſubiimus, per alienum agrum iter multorum dierum facientes, ſummumque ſtudium exhibentes. Vos vero, ſi quid aliud in animo habetis, aut ſi veſtrae ipſorum et caeterorum Graecorum libertati obſiſtatis, *hoc profecto* graue fuerit. nam non ſolum, quia vos ipſi obſiſtitis; verum etiam, quia caeteri *Graeci*, quos adibo, ſe mihi minus adiungent: *cum aliis de cauſis*, tum etiam hac difficultate permoti, quod vos, ad quos primum acceſſi, et qui vrbem opibus et auctoritate florentem obtinetis, et qui prudentes habemini, *me* non receperitis. neque *huius veſtri facti* vllam probabilem cauſam afferre potero, ſed *videbor* aut falſam libertatem *Graecis* afferre, aut *huc* veniſſe imbecillis ac inualidus ad propulſandum Athenienſium vim, ſi *vos* inuaſerint. Atqui Athenienſes, quamuis copias maiores haberent, tamen cum hoc exercitu, quem nunc habeo, quum ad Niſaeam profectus ſum, vt opem ei ferrem, confligere non ſunt auſi. Quamobrem haud veriſimile videtur, ipſos tantum copiarum contra vos eſſe miſſuros, quantus eſt claſſiarius exercitus, qui eſt ad Niſaeam.“ Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. 1., V. C. Varr. 330.

86. „Et ipſe huc veni, non vt vllo maleficio vos afficiam: ſed vt Graecos in libertatem vindicem. Et Lacedaemoniorum Magiſtratus religioſiſſimo iureiurando obſtrinxi, fore, vt ſocios, quos ego ſaltem ipſis adiunxero, liberos eſſe ſinant. ſimul etiam *emiſſus ſum*, non vt vos ſocios habeamus, aut per vim, aut per fraudem adiunctos: ſed contra, vt vobis ab Athenienſibus in ſeruitutem redactis, in bello contra illos gerendo ſocii ſimus. Quapropter aequum eſſe cenſeo, vt neque ſuſpectus ſim, praeſertim cum

ἐξῆς, Ἀθηναίοις πολεμήσειν. Εἰ δὲ χρόνῳ ἐπήλθομεν] εἰ δὲ βραδέως παρεγενόμεθα, μηδεὶς ἡμῖν μέμψηται. ἐλπίσαντες γὰρ τὸ Ἀθηναίους ταχέως καταλύσειν, καὶ τὸ κατὰ τὴν Ἀττικὴν πολέμῳ παύσεσθαι ῥᾳδίως, τῆς δοκήσεως ἐσφάλημεν. Ἧι διὰ τάχους] τῆς ἡμετέρας συμμαχίας. Νῦν γὰρ ὅτε παρέσχε] νῦν γὰρ ὅτε τὰ πράγματα παρουσίας ἡμῶν ἔχουσιν παρέσχεν. Ἡμεῖς μὲν γὰρ οἱ Λακεδαιμόνιοι] ἡμεῖς μὲν γὰρ εἰς κίνδυνον τηλικοῦτον κατέσημεν, διὰ τῆς ἀλλοτρίας ὁδοιπορήσαντες· καὶ περιφυμίαν ἄπασαν ἐνεδεξάμεθα, ἐλπίσαντες τὴν παρουσίαν ἡμῶν ἀσμένοις ὑμῖν ἔσεσθαι, ὥς γε καὶ πρὶν ἀφικέσθαι, τῇ γὰν προαισθέσει εἶναι εἰνοι. ἔξειν τε ὁπότε βουλοίμεθα, ὡς παρὰ φίλους ἀφικέσθαι. Βουλομένοις ἔσεσθαι] αὐτοῖς δηλονότι τοῖς ξυμμάχοις· ἡ δὲ σύνταξις, Θουκυδίδειος. Καὶ τὴν αἰτίαν ἐχ ἕξω πιστὴν] τὴν αἰτίαν τῆς ἐμῆς ἔξοδε λέγων, οὐ πιστευθήσομαι, ἀλλὰ προφασίζεσθαι δόξω, ἐλευθερῶν ἐπαγγελλόμενος τὰς Ἑλληνας ἐπὶ τῷ ἀδικεῖν τι αὐτάς· ἡ ἀδύνατος εἶναι βοηθεῖν πρὸς Ἀθηναίους, ἂν ἐπιόσι τοῖς συμμάχοις. Ὅρκους τε Λακεδαιμονίων] τὸ ἐξῆς, ὅρκους μεγίστοις τὰ τῶν Λακεδαιμονίων τέλη καταλαβών, ἀντὶ τῶ, ποιήσας ὀμόσαι τοὺς ἄρχοντας τῶν Λακεδαιμονίων. Ἀσαφῆ

nec ſit, quod reſpondeat illi ὅτι· quare ὃ μόνον ὅτι ſimpliciter eſt, ὃ μόνον, vt ſacpius οὐχ ὅτι. BAVER.

Καὶ] Delet Reisk. praeeuntibus Codd. GOTTL.

Καὶ δυσχ. π.) Si καὶ delendum non eſt, fuerit ποιησάμενοι pro ποιησάντων, vel ποιήσοντας. BAVER.

Εἰ, ἐπὶ ὃς πρῶτ. ἦλθ. ὑμ.] Primo εἰ rurſus eſt pro ὅτι· breuitas deinde notanda; ἐπὶ ὃς πρ. ἦλθ. ὑμᾶς, i. e. ὑμεῖς, ἐπὶ ὃς πρῶτος ἦλθον, vel ὑμεῖς, οἱ πρῶτοι, (τούτων,) ἐπὶ ὃς ἦλθον. Simili breuitate Paullus, quin breuius, Rom. 9, 24. ὃς καὶ ἐκάλεσεν ὑμᾶς, i. e. οἵους καὶ ὑμεῖς ἐστε, ὃς ἐκάλεσαν. Nota et, hic ἐπὶ non dici, vt alias, ſenſu *hoſtili*, infeſto, belli inferendi, ſed *amice*, ad ſocios; vt paullo ante οἷς ἂν ἔπίω, ἥσσόν τις — πρόσεισι ad quos acceſſero, nempe amicus, ſocius ad ſocios. Vbi obſ. 1) Τις pro ἕκαστος, vel πλέονες· 2) Πρόσεισι pro futuro, quo ſcil. deſtituatur verbum πρόσειμι, quoad eſt ab ἴημι· nam ab ἴημι eſt futurum, προσήσω, vt ab ἀφίημι, ἀφήσω, non item ab ἀπίημι. BAVER.

Ἀδίκου ἐλ.] Bauer. aut ἀδίκως, aut ἄδ. ἐλευθ. i. e. quam non debeant ciuitates habere — aut ἄδικον ſc. αἰτίαν. prius placet. GOTTL.

Ἀλλ' ἢ — ἐπιφέρειν] Vnde pendet hoc verbum? Non poteſt, niſi a verbo δέξω, per ſyllepſin repetendo ex verbo ἔξω. Quid, ſi legerimus, ἐπιφέρων, quod pendeat ab ἀφῖχθαι, ſicut ἀσθενὴς καὶ ἀδύνατος; Haud poenitet coniecturae. BAVER.

Reisk. monet ἀφῖχθαι ſcribendum. GOTTL.

Νηίτῃ] Vid. Heilm. p. 567. IDEM.

Οὔκουν] Abr. legendum putat: ἐκεῖν. quod alioqui non procedat, quod addit προσχωρ. — GOTTL.

Οὔκουν ἀξ.] Neſcio, cur ἐκεῖν probet Abreſch. qui nobis deinde in ἀσαφῆ obtrudat ineptiſſimum Pleonaſmum negatiuae, quae hic percommode, et plane Graeco more, geminetur, nempe per ipſum ὄ, non cum ἀ priuatiuo. Nam ad alterum, προσχωρεῖν, ἀξιῶ tantum repetieris, omiſſa negatione; non cupio me ſuſpectum videri, ſed (contra ea) poſtulo, vt

διδὺς τὰς μεγίστας, ἅτε τιμωρὸς ἀδύνατος νομισθῆναι, προσχωρεῖν τε ὑμᾶς θαρσήσαντας. καὶ εἴτις, ἰδίᾳ τινὰ δεδιὼς ἄρα, μὴ ἐγώ τισι προσθῶ τὴν πόλιν, ἀπρόθυμός ἐστι, πάντων μάλιστα πιστευσάτω. ὃ γὰρ συστασιάσων ἥκω, ἀδὲ [z] ἀσαφῆ τὴν ἐλευθερίαν νομίζω ἐπιφέρειν, εἰ, τὸ πάτριον παρεὶς, τὸ πλέον τοῖς ὀλίγοις, ἢ τὸ ἔλασσον τοῖς πᾶσι, δυνώσαιμι. [a] χαλεπωτέρα γὰρ ἂν τῆς ἀλλοφύλου ἀρχῆς εἴη καὶ ἡμῖν τοῖς Λακεδαιμονίοις ἂν ἂν ἀντὶ πόνων χάρις καθίσαιτο, ἀντὶ δὲ τιμῆς καὶ δόξης, αἰτία μᾶλλον. οἷς τε τὰς Ἀθηναίους ἐγκλήμασι καταπολεμήσομεν, [b] αὐτοὶ ἂν [c] φαινοίμεθα ἐχθίονα, [d] ἢ ὁ μὴ ὑποδείξας [e] ἀρετὴν, καλακτώμενοι. ἀπάτῃ γὰρ εὐπρεπεῖ [f] αἴσχιον ἢ τοῖς γε ἐν ἀξιώματι πλεονεκτῆσαι, ἢ βίᾳ ἐμφανεῖ. τὸ μὲν γὰρ, ἰσχύος δικαιώσει, ἣν ἡ τύχη ἔδωκεν, ἐπέρχεται· τὸ δὲ, γνώμης ἀδίκου ἐπιβολή. ἔτω πολλὴν [h] περιωπὴν τῶν ἡμῖν ἐς τὰ μέγιστα [i] διαφορῶν ποιήμεθα."

πζ'. "Καὶ ἂν μείζω [k] πρὸς τοῖς ὅρκοις βεβαίωσιν λάβοιτε, [l] ἢ οἷς τὰ ἔργα ἐκ τῶν λόγων [m] ἀναθρήσεται, δόκησιν ἀναγκαίαν παρέχεται, ὡς καὶ ξυμφέρει ὁμοίως ὡς εἶπον. εἰ δ', ἐμὲ ταῦτα προϊσχόμενα, ἀδύνατοι μὲν φήσετε εἶναι, εὖνοι δ' ὄντες, ἀζιώσετε μὴ κακέμενοι διαθεῖσθαι, καὶ τὴν ἐλευθερίαν μὴ ἀκίνδυνον [n] ὑμῖν φαίνεσθαι, δίκαιόν τε εἶναι, οἷς καὶ δυνατὸν δέχεσθαι αὐτὴν, τούτοις [o] καὶ ἐπιφέρειν, ἄκοντα δὲ μηδένα προσαναγκάζειν· μάρτυρας μὲν θεὰς καὶ ἥρωας τὰς ἐγχωρίας ποιήσομαι, ὡς, ἐπ' ἀγαθῷ ἥκων, ὃ πείθω, γῆν δὲ τὴν ὑμετεραν δῃῶν, πειράσομαι βιάζεσθαι. καὶ ἂν ἀδικεῖν ἔτι νομίω,

z Ἀσφαλῆ *Marg. Bar. Ald. Basil. Cl.* in margine *Hudf.* Etiam *Caff.* in marg. *Flor.* ἀσαφῆ, quod Aug. in marg. a m. 2. a Χαλεπώτερα *Reg.* b Hic verborum ſenſus: καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ ἂν φανοίμεθα κατακτώμενοι (i. e. ἔχοντες ἐγκλήματα) ἐχθίονα ἐκείνων τῶν ἐγκλημάτων, οἷς ἐγκλήμασι (i. e. δι' ἃ, vel ἀνθ' ὧν) τὸς Ἀθηναίους κατεπολεμήσομεν, τοιαύτην ἀρετὴν οὐκ ἀπέδειξαν. Vel ſic, ἡμεῖς γὰρ αὐτοὶ φανείμεθα ἂν ἀρχὴν ἐχθίονα κατακτώμενοι, ἢ εἰ Ἀθηναῖοι οἱ μὴ ἀποδείξαντες ἀρετὴν, δι' ἃ ἐγκλήματα αὐτὸς κατεπολεμήσαμεν. *Ae. Port. Hudf.* c Φανώμεθα *Ar. C. Cl.* Φανούμεθα *Gr.* Φανώμεθα *Caff.* Aug. d Ἢ οἱ μὴ ὑποδείξαντες, et in marg. ἢ ὁ μὴ ὑποδείξας *Cl.* Δείξας Mosqu. e Ἀρχὴν *Bar. Ald. Flor. Basil.* Mosqu. *Caff.* in marg. γρ. ἀρχὴν. f Αἴσχιόν τι *Stobaeus.* g Τοῖς τε ἐν ἀξ. *Bar. Ald. Flor. Basil.* Τοῖς ἐν ἀξ. *Ar. C.* Τοῖς τε ἐν ἀξ. *Reg. Caff. Gr. Dan.* Aug. Ἀξιώμασι etiam *Reg.* h Περιωπὴν *Gr.* i Forſan διαφόρων legendum. *Ae. Port.* Ita *Reg.* k Πρὸς deeſt *Reg.* manus recens adſcripſit. l Id eſt: ἢ αὐτὰ τὰ ἔργα, ἃ ἐκ τῶν λόγων ἀν. Vel, ἢ οἷς τὰ ἔργα, pro ἢ ἐκείνῳ, ſ. *Ae. Port.* m Ἀφομοιούμενα δόκησιν *Gr. Hudf.* in *Gr.* eſt ἐφομιόμενα. *Duck.* n Ἡμῖν *Caff.* Mosqu. Aug. ſed hic u ſupraſcr. m. 2. Antea προϊσχεμένῳ Mosqu. o Καὶ omittunt *Ar. C. Dan.*

vos mihi adiungamini. Quid ſimplicius? Quid ſolennius? Nimirum in ſcirpo ſaepe nodus quaeritur. BAVER.

Ἰδίᾳ δεδ. ἄρα, μὴ — — προσθῶ, rel.] Ad προσθῶ intellige, φοβεῖται, ex δεδιὼς, vel φοβούμενος, quia ſequitur finitum ἀπρόθυμος ἐστι· quod ipſum in ſe continet notionem timendi: ἀπρόθ. ἐ. μὴ προσθῶ, i. e. φοβεῖται, μ. πρ. BAVER.

Ἀσαφῆ τὴν ἐλευθερίαν] *Scholiaſtes* videtur probare ἀσφαλῆ; idque etiam *H. Stephanus* et alii *Interpretes*, excepto *Valla*, praetulerunt. Difficile intellectu eſt, quae hic ſit ἀσαφὴς libertas: nam *Vallae* verſio, *neque occultam opinor eſſe, quam affero, libertatem*, nullum ſenſum habet. DUCK.

Ἀσαφῆ] Schol. non probauit lectionem ἀσφαλῆ, explicaſſet eam per βεβαίαν. ὃν ἀσαφῆ pro ὃ σαφῆ, vel pro ἀσαφῆ, vt ὃδὲ redundet. Vid. Abr. Lect. Ariſt. p. 296. Heilm. int. ἀσαφὴς ἐλευθ. eine Freyheit, die man Mühe hat, dafür zu erkennen; eine zweydeutige Freyheit. p. 568. Bauer. recepit ἀσφαλῆ, et h. lect. vnice probat. Sed ei non placet atticiſmus redundantis negationis. GOTTL.

Ἀσαφῆ] Praeferam etiam nunc ἀσφαλῆ, aut legerim, ὃδὲ ἂν σαφῆ. Placet enim hic σαφὴς, certa, manifeſta, *liquida* libertas. BAVER.

Τὸ πλ. τ. ὀλ. rel.] Nugatur hic Schol. de Theſſalis, Lacedaemoniis, rel. imperaturis. *Plures* hic ſunt populus, paucis ſubiecti in Ariſtocratia; *pauciores* ſunt optimates, populo obnoxii in Democratia. Vtramque ait χαλεπωτέραν, grauiorem, intolerabiliorem, ἀλλοφύλου ἀρχῆς, *exterorum* imperio. *Internum* ergo illud et in ipſa ciuitatis regendae forma. Negat Braſidas, ſe aut populo in principes, aut his in illos, nimiam poteſtatem aut opes additurum veniſſe, ſed aequa iura temperaturum. IDEM.

Οἷς — καταπολεμ.] Cum οἷς ad ἐγκλήματα referatur, ſign. δι' ἃ, ob quae, quorum cauſſa, quae cauſſati, quibus praetentis, bellum geramus. Quid tamen, ſi ſuo ſenſu Dariuus vel Ablat. ſit, *quibus*, per quae, vt καταπολεμῶν ſit, inſequi, inceſſere, petere, acculare? BAVER.

Ὃ μὴ ὑποδείξας] *Cl.* οἱ μὴ ὑποδείξαντες. Vid. ad Cap. 68. verb. ἕκαστοι κινούμενοι. WASS.

Ὑποδείξας] Reisk. reponi vult ἀποδείξας. GOTTL.

Ἐχθίονα — κατακτ.] Mihi placet, ἐχθίονα referri ad ἐγκλήματα, et κατακτᾶσθαι eodem, vt ſit, contrahere, ſibi parere. Nam et φθόνον, μῖσος; alia, κατακτᾶσθαι, Graeci dicunt, quod ſit, ſich zuziehen, erregen. Ἐχθίονα ſint magis inuiſa, graviora, acerbiora, intolerabiliora. BAVER.

Ἀρετὴν] Alii ἀρχὴν, quod aut ad ἐχθ. referendum, aut ad ὑποδείξας, vt ſit: omnino, plane. Κατακτώμ. aut ad ἀρχὴν, aut ad ἐγκλήματα· pronomen οἷς, durius quidem, ſed non praeter morem Noſtri. Mihi Vallae verſio h. l. non diſplicet. GOTTL.

Ἀρετὴν] Si vera lectio, ſign. liberalitatem, ſortem animum et promtum ad alios vindicandos a ſeruitute, et liberandos. Ἀρχὴν, ſi *imperium* hic notet, ſenſu careat; ſi ſit, *omnino*, non habet ὑποδεῖξαι, quo referatur, aut quid ille, vel quiſpiam, dicatur ὑποδεῖξαι. Quare ἀρετὴν potius tenebam. BAVER.

Ἀπάτῃ — ἐπιβολῇ] *Stobaeus* pag. 366. DUCK.

Περιωπὴν] Inter auctoris gloſſematica reponunt *D. Halic.* T. II. p. 133. et *Suidas.* περιάθρησιν expl. *Pollux.* Vſus eſt *Agathias* II, 54. περιωπῆς, προσόψεως *Heſych.* WASS.

Διαφορῶν] Recte, ni fallor, *Portus* διαφόρων. Comprobat coniecturam illius *Cod. Reg.* et ſic omnes *Interpretes* acceperunt, quorum pars τὰ μέγιστα ἡμῖν διάφορα vertunt, *res, quae maxime noſtra interſunt*; pars, *res noſtras maximi momenti. Dionyſ. Halic.* V, 65. ὃ περὶ μικρῶν τὸν κίνδυνον εἶναι διαφόρων,

maximam fidem *vobis* dem, neque vindex infirmus exiſtimer, vtque confidenter vos *mihi* dedatis. Quod ſi quis forte priuatim ſibi ab aliquo metuens, *veretur* ne ego ciuitatem aliquibus tradam, *et ideo ad deditionem faciendam* minime promtus eſt, *is* omnium maxime confidat. neque enim venio, vt factiones alam; neque exiſtimo me *vobis* certam libertatem afferre, ſi, patrio inſtituto neglecto, aut plebem nobilitati, aut nobilitatem plebi addicam. Nam *huiusmodi libertas* grauior eſſet, quam externum hominum alienigenarum imperium; nobisque Lacedaemoniis pro laboribus ſuſceptis nulla gratia haberetur, ſed potius pro honore et gloria culpa *tribueretur*. * Et nos ipſi odioſius *imperium* quaerere videremur, quam qui virtutem non profitetur, propter quae crimina Athenienſes bello perſequimur. Nam illis ſaltem, qui dignitate ſunt praediti, turpius eſt fraude ſpecioſa res domeſticas amplificare, quam vi aperta. Nam vis quidem, iure potentiae, quam fortuna dedit, infertur. Fraus vero, ab inſidiis iniuſti propoſiti graſſatur. Adeo magnam circumſpectionem adhibemus in iis, quae noſtra maxime interſunt." Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. 1. V. C. Varr. 330.

87. „Neque vero praeter iusiurandum, maiorem fidem accipere poſſitis, quam ipſa facta, quae ſi ex verbis perpendantur, neceſſariam opinionem *vobis* praebent, e re veſtra etiam eſſe, vt dixi. Quod ſi me *vobis* iſta proponente, dicatis vos non poſſe quidem *deditionem facere:* ſed tamen, quod nobis beneuoli ſitis, exiſtimetis *nos* reiiciendos, ita vt nullo maleficio a nobis afficiamini, et *dicatis* libertatem, *quam vobis offero*, vobis videri cum periculo coniunctam eſſe, et aequum eſſe, eam illis offerre, qui etiam eam accipere poſſunt, nullum vero inuitum cogere: Deos et Heroas indigenas teſtabor, me bono veſtro venientem nihil verbis proficere; agrumque veſtrum peruaſtando vos cogere conabor. nec amplius exiſtimabo me iniuſte facere; ſed vel duabus de cauſis neceſſariis aequitatem a me ſtare *cenſebo:*

* Quod quibus criminibus infectemur Athenienſes, ea ipſi habere videamur, magis inuiſa in nobis, quam in eo, qui hanc virtutem non prontetur. *Valla.* HVDS.

de non parui momenti rebus, vbi itidem quidam libri habent διαφορῶν. Sed non neceſſe eſt cum *Porto* etiam in his *Thucydidis* I, 67. δηλῶντες μὲν καὶ ἕτερα ὲκ ὀλίγα διάφορα, vocem διάφορα accipi pro eo, quod intereſt. Eam ibi Scholia *Codd. Reg.* et *Caſſ.* recte interpretantur διαφέροντα ἀλλήλων. DVCK.

τὴν ἐλευθερίαν] γράφεται ἀσφαλῆ. καὶ ὁ νῦς ἔχει ὧδε, ὑδὲ γὰρ φανερὰν ἐπιφέρειν νομίζω τὴν ἐλευθερίαν, εἰ, καταλείψας τὸ πάτριον (ἦγον τὴν ἀρχαίαν ἐλευθερίαν) δυλάσω τὸ πλέον τοῖς ὀλίγοις, ἤτοι, τὸς ἄλλος Ἀκανθιαίυς τοῖς σασιάζεσιν. ἢ τὸ ἔλασσον, τὸς αὐτὸς Ἀκανθιαίυς τοῖς πᾶσιν, ἦγον τοῖς Μακεδόσιν, ἢ Θεσσαλοῖς, ἢ τυχὸν τοῖς Λακεδαιμονίοις. τὸς γὰρ αὐτὸς Ἀκανθιαίυς, πολλύς τε καὶ ὀλίγος ἔφσεν εἶναι· πρὸς μὲν τὸς σασιασὰς, πολλύς· πρὸς δὲ τὸς ἄλλος, Μακεδόνας τυχὸν καὶ Λακεδαιμονίυς, ἐλάσσυς. Τῆς ἀλλοφύλυ ἀρχῆς εἴη] τῶν Ἀθηναίων. Οἷς τε] ἦγον ἐφ' οἷς. Ἢ ὁ μὴ ὑποδείξας] ὁ μὴ προεπαγγειλάμενος τὸν Ἀθηναῖον αἰνίττεται. Ἀρετὴν] ἀντὶ τῦ περίσκεψιν, ἢ περιάθρησιν, ἢ πρόνοιαν, ἢ ἐξέτασιν. Κατακτώμενοι] ἀναδεξάμενοι. Ἀπάτῃ γὰρ εὐπρεπεῖ] τοῖς γὰρ δυνάμει (φησὶν) ὅσιν, ὥσπερ ἐσμὲν ἡμεῖς, αἴσχιόν ἐσι μετὰ ἀπάτης εὐπρεπῦς κτήσασθαι ἢπερ βιασαμένοις ἐκ τῦ φανερῦ. τὸ μὲν γὰρ βιάσασθαι, τῷ τῆς ἰσχύος δικαίῳ γίνεται, καὶ ὡς παρέσχεν ἰσχὺν ἡ τύχη· τὸ δὲ ἀπατῆσαι, ἀπὸ γνώμης ἀδίκυ γίνεται. Τὸ μὲν γὰρ] τὸ, βία ἐμφανεῖ. Τὸ δὲ] τὸ, ἀπάτῃ εὐπρεπεῖ. Διαφορῶν ποιώμεθα] διαφερόντων. Πρὸς τοῖς ὅρκοις βεβαίωσιν] πρὸς τοῖς ὅρκοις (φησὶν) ὃς ἄμοσα, οὐκ ἂν σχοίητε παρ' ἐμὲ πίσιν βεβαιοτέραν λαβεῖν, εἰ μὴ ἀναμείνητε τὰ ἔργα, καὶ θεάσησθε αὐτὰ ἀφομοιώμενα τοῖς λόγοις οἷς νῦν λέγω, πίσιν βεβαίαν τῦ συμφέρειν αὐτὰ τῶν λόγων παρεχομένων. Ἀναθρήσαντες] φανερὰ γινόμενα. Εἰ δ' ἐμοῦ ταῦτα] εἰ δ' ἐμοῦ ταῦτα προτείνοντος καὶ ἐπαγγελλομένυ, φήσετε μὴ δύνασθαι ἤτοι ἐλευθερωθῆναι, ἢ συμμαχεῖν, μενύσης δὲ τῆς φιλίας, ἀξιώσετε ἡμᾶς διωθεῖσθαι, ὑφορώμενοι, μὴ ἅμα ὲκ ἀκινδύνος ὑμῖν ἡ ἐλευθερία γένηται. ἔτι δὲ εἰ λέγοιτε ὡς δίκαιον τύτες ἐλευθερῦν, οἳ καὶ δύνανται δέξασθαί τε καὶ κατασχεῖν τὴν ἐλευθερίαν, ἄκοντα δὲ μηδένα ἀναγκάζειν ἐλευθεροῦσθαι· μάρτυρας μὲν θεὸς καὶ ἥρως, καὶ τὰ ἐξῆς. Ἀδύνατοι μὲν φήσετε εἶναι] προσέρχεσθαι ὀκνοῦσι ἡμῖν. Μὴ κακήμενοι] ὑφ' ἡμῶν. Διωθεῖσθαι] ἡμᾶς ὀκνοῦσι. Προσαναγκάζειν] ἐλευθεροῦσθαι ὀκνοῦσι. Καὶ κατὰ δύο ἀνάγκας] ἦγον αἰτίας. Τῶν μὲν Λακεδαιμονίων] λείπει τὸ ἕνεκεν. Εἰ μὴ προσαχθησεσθε]

Ἀναθρήσαντες] Gr. ἀφομοιώμενα. aliter, et rectius *Schol. Mſſ.* et vetuſte cuſi. *Salluſt.* neu *verba* inimici ante *facta* ſua ponerent. WASS. *Suidas*, ἀναθρήσαντες. ἀνασκοπήσαντες. Scriptura Gr. videtur orta ex interpretatione *Scholiaſtae.* DVCK.

Ἢ οἷς] Dictum pro, ἢ ἐὰν ὑμεῖς vel ὅτι ὑμ. non habeatis, inquit, maius firmamentum fidei mihi habendae, quam *quibus*, i. e. quod vobis, ſi vobis res ex verbis, i. e. ſecundum orationem meam, exploratae efficiant opinionem neceſſariam, certam, aliter non conſtituendam, cauſſis (ἀνάγκαις, vt mox adhibetur hoc vocab. pro αἰτίαις,) idoneis nixam, vt agnoſcatis, vtilem eſſe rem, ὁμοίως, ita, non alio modo, ac vobis propoſuerim. BAVER.

Θεὸς καὶ ἥρως τὸς ἐγχωρίυς] Sic II, 71. et 74. *Ariſtoph.* Equit. 573. Τῇ πόλει ἀμύνειν καὶ θεοῖς ἐγχωρίοις. In lege Draconis apud *Porphyrium* IV. de Abſtinent. 22. Θεὸς τιμᾶν καὶ ἥρως ἐγχωρίυς. Vid. *Salmaſ.* ad Solin. p. 51. et *Stanlei.* ad Aeſchyl. Sept. Theb. v. 14. DVCK.

προσεῖναι δέ [p] τι μοι καὶ [q] κατὰ δύο ἀνάγκας τὸ εὔλογον· τῶν μὲν Λακεδαιμονίων, ὅπως μὴ τῷ ὑμετέρῳ εὔνῳ, εἰ μὴ προσαχθήσεσθε, τοῖς [r] ἀπὸ ὑμῶν χρήμασι φερομένοις παρ' Ἀθηναίους βλάπτωνται· οἱ δὲ Ἕλληνες ἵνα μὴ κωλύωνται ὑφ' ὑμῶν δηλείας ἀπαλλαγῆναι. ἃ γὰρ δὴ εἰκότως γ' ἂν τάδε πράσσοιμεν· ἃδὲ ὀφείλομεν οἱ Λακεδαιμόνιοι μὴ κοινῇ τινος ἀγαθῆ αἰτίᾳ τὸς μὴ βουλομένους ἐλευθερῶν. ἃδ' αὖ ἀρχῆς ἐφιέμεθα, παῦσαι δὲ μᾶλλον ἑτέρους σπεύδοντες, τὰς πλείους ἂν ἀδικοῖμεν, εἰ, ξύμπασιν αὐτονομίαν ἐπιφέροντες, ὑμᾶς τὸς ἐναντιουμένους [s] περιῴδοιμεν. [t] πρὸς ταῦτα βουλεύεσθε εὖ, καὶ ἀγωνίσασθε τοῖς τε Ἕλλησιν ἄρξαι [v] πρῶτοι ἐλευθερίας, καὶ ἀίδιον δόξαν καταθέσθαι, καὶ αὐτοὶ τά τε ἴδια μὴ βλαφθῆναι, καὶ ξυμπάσῃ τῇ πόλει τὸ κάλλιστον ὄνομα περιθεῖναι."

πή. [x] Ὁ μὲν Βρασίδας τοσαῦτα εἶπεν. οἱ δὲ Ἀκάνθιοι, πολλῶν λεχθέντων πρότερον ἐπ' ἀμφότερα, κρύφα [y] ψηφισάμενοι, διά τε τὸ ἐπαγωγὰ εἰπεῖν τὸν Βρασίδαν, καὶ περὶ τῷ καρπῷ φόβῳ, ἔγνωσαν οἱ πλείους ἀφίστασθαι Ἀθηναίων. καὶ πιστώσαντες αὐτὸν τοῖς ὅρκοις, ὃς τὰ τέλη τῶν Λακεδαιμονίων ὀμόσαντα αὐτὸν ἐξέπεμψαν, ἢ μὴν ἔσεσθαι ξυμμάχους αὐτονόμους, ὃς ἂν [z] προσαγάγηται, ἕτω δέχονται τὸν στρατόν. [a] καὶ ὁ [b] πολλῷ ὕστερον [c] καὶ Στάγειρος, Ἀνδρίων ἀποικία, ξυναπέστη. ταῦτα μὲν ἓν τῷ θέρει τούτῳ ἐγένετο.

πθ'. [d] Τῷ δ' ἐπιγιγνομένῳ χειμῶνος εὐθὺς ἀρχομένου, ὡς τῷ Ἱπποκράτει καὶ Δημοσθένει, στρατηγοῖς ὄσιν Ἀθηναίων, τὰ ἐν [e] τοῖς Βοιωτοῖς ἐνεδίδοτο, καὶ ἔδει τὸν μὲν [f] Δημοσθένην ταῖς ναυσὶν ἐς τὰς Σίφας ἀπαντῆσαι, τὸν δ' ἐπὶ [g] τὸ Δήλιον, γενομένης διαμαρτίας τῶν ἡμερῶν, εἰς ἃς ἔδει ἀμφοτέρους στρατεύειν, ὁ μὲν Δημοσθένης, πρότερον πλεύσας [h] πρὸς τὰς Σίφας, καὶ ἔχων ἐν ταῖς ναυσὶν Ἀκαρνᾶνας, καὶ [i] τῶν ἐκεῖ πολλοὺς ξυμμάχων, ἄπρακτος γίγνεται, μηνυθέντος τῷ [i] ἐπιβουλεύματος ὑπὸ Νικομάχου, ἀνδρὸς Φωκέως ἐκ [k] Φανοτέως, ὃς Λακεδαιμονίοις εἶπεν, ἐκεῖνοι δὲ Βοιωτοῖς. καὶ βοηθείας γνωμένης πάντων Βοιωτῶν (ὁ γάρ πω Ἱπποκράτης παρελύπει ἐν τῇ γῇ ὤν) προκαταλαμβάνονται αἵ τε Σίφαι καὶ ἡ [l] Χαιρώνεια. ὡς δὲ ἤσθοντο οἱ πράσσοντες τὸ ἁμάρτημα, [m] ἀδεῶς ἐκίνησαν τῶν ἐν ταῖς πόλεσιν.

[p] τι deest *Gr.* [q] κατὰ τὰς δύο *Ar. C. Dan.* [r] ἀπὸ ὑμῶν *Cl.* Paullo post πράσσοιμεν Mosqu. sed ι superſc. [s] περιῴδοιμεν *Ar.* Omnia inter αὐτονομίαν et τοῖς τε Ἕλλησι abſunt a *Dan.* [t] Id eſt: διὰ ταῦτα, διὰ, διὰ τὰ ὑπ' ἐμοῦ λεχθέντα. *Ae. Port.* [v] πρῶτον et inter verſus a recenti correctore πρῶτοι *Reg.* [x] Ὁ μὲν οὖν Βρασίδας *Ar. Dan.* [y] Διαψηφισάμενοι *Marg. Ar. Cl. Gr. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. [z] Προσάγηται *Dan.* Paullo ante ἐξέπεμψεν Mosqu. [a] Καὶ abeſt a *Caſſ.* ſed deinde adſcriptum. [b] Πολὺ *Marg. Ar. C. Gr. Reg. Dan.* [c] Καὶ deeſt *C. Cl.* [d] Τῷ δὲ ἐπιγ. *Gr.* [e] τοῖς abeſt *C.* Antea οὖσι Mosqu. [f] Δημοσθένη *Dan.* [g] Τὸ non agnoſcunt *Ar. C. Dan.* Τὸν Δήλ. Mosqu. et ἀπαντῆσαι antea. [h] Ἐς τὰς Σίφας *Cam.* [i] Βουλεύματος *Gr.* [k] Supra Φανότιδα legimus. Vide *Stephanum* περὶ πόλεων. *Huiſ.* Φανατέως Mosqu. [l] Χερώνεια *Ar.* [m] Οὐδὲ ἐκινήσαν *Ar. C. Dan.*

Τῶν μὲν Λακεδαιμονίων] Reisk. ſuſpicatur, τὸ μὲν Λακεδ. i. e. κατὰ τὸ (μὲν) Λακεδ. GOTTL.

Τῶν μὲν Λακεδ.] Scil. πέρι, ἕνεκα, qua Lacedaemonios. Sed varietatem nota: ſubiicit enim: οἱ δὲ Ἕλληνες ἵνα μὴ κωλ. tum ne Graeci, ſcil. *reliqui*, alii, praeter Lacedaemonios, (et ipſos nempe Graecos) impediantur; rel. BAVER.

Τοῖς ἀπὸ ὑμ. χρήμ. φερ.] Primo transpoſite dixit, pro, τοῖς ἀφ' ὑμ. φερομ. χρήμασι· deinde male Schol. ὑμῶν expl. τῶν Ἑλλήνων· immo ad Acanthios referatur, quos hic appellet; nil tamen obſtiterim, quo minus et reliqui ſocii Athenienſium ſimul intelligantur; at non Graeci vniuerſi. IDEM.

Τάδε] Reisk. quaerit, quaenam ſint illa τάδε, nempe, Abr. auctore, qui c ſeq. explicat bene, τὸ boni alicuius communis cauſſa non liberare, nolentes liberari. Dil. p. 456. GOTTL.

Πρῶτοι] Ita recte emendatum eſt in *Reg.* Nam et ſic *Thomas Mag.* in βούλομαι cum ceteris *Mſſ.* DVCK.

Ὁ μὲν Βρασίδας] Quidam libri, ὁ μὲν δὴ Βρασίδας. Sed alterum apud Noſtrum vſitatius. WASS. Supra Cap. 21. huius Lib. ſemel, Οἱ μὲν δὴ Λακεδαιμόνιοι τοσαῦτα εἶπον. ſed ibi quoque δή a nonnullis *Mſſ.* abeſt. DVCK.

Ψηφισάμενοι] *Mſſ.* quidem διαψηφισάμενοι. at διὰ ſtatim ſequitur. WASS. Hoc *Demoſthenes* et alii Oratores Attici pleumque dicunt κρύβδην ψηφίσασθαι, id eſt, *tabella ſuffragium ferre.* ψῆφον φανερὰν διενεγκεῖν dixit *Thucyd.* ſupr. Cap. 74. *voce ſuffragium* ferre. *Bud.* ad l. vlt. D. *de Senatorib.* et l. 9. D. *de Poen.* DVCK.

Ψηφισάμενοι] Abr. probat lectionem διαψηφ. i. e. calculis et ſuffragiis certantes. p. 456. GOTTL.

Ψηφισάμενοι] Vt legam, διαψηφισάμ. non aliter tamen explicem, ac ſimplex; ſicut διαγνώμη eſt ipſa γνώμη. Non placet Abreſch. cum ſuis particulis, vbi διαψηφίζεσθαι notat, certare ſententiis? Cum enim res peruenit ad ψήφους, ad ſuffragia, ceſſat concertatio, quae λόγοις, diſceptatione, contineatur. Hic vero aliena vtique ſit illa notio, vbi adſit κρύφα· quid enim ſit, *occulte* concertare *ſuffragiis?* BAVER.

Στάγειρος] Vrbs condita eſt temporibus Archilochi et Thaletis A. M. 3403. Στάγειρα τὰ *Steph.* ἐν Σταγείροις et ἐν Σταγείρῃ *Ariſtoteles* in Teſtam. apud *Laërtium* V, 14, et 16. et *Theophraſt.* Hiſt. Pl. 102. ἐν Σταγείροις. Στάγειρα κώμη τῆς Ὀλυνθίας *Dio Chryſoſtomus* Orat. XLVII. ἡ νῦν Μάκρη, inquit Auctor ad finem *Codini.* Ciuis Σταγειρίτης vid. *Inſer.* apud *Reineſium* XVII, 17. *Harpocrat.* in Νικάνωρ. *Plutarch.* Alex. p. 668. aduerſus Colot. 1126. WASS.

Ἐς τὰς Σίφας ἀπαντῆσαι] Non video, quid ſibi voluerit *Portus* interpolanda verſione *Vallae*, addito pronomine *ei.* Ἀπαντᾶν ſaepe eſt *certo tempore, vel loco adeſſe, praeſto eſſe,*

partim quidem, propter Lacedaemonios, ne hac vestra beneuolentia, nisi deditionem feceritis, *a vobis* laedantur, pecuniis, quas Athenienſibus penditis; partim vero, ne Graeci a vobis impediantur, ne ſervitute liberentur. nec enim decenter haec faceremus: ac ne debemus quidem *nos* Lacedaemonii *Graecos* inuitos in libertatem aſſerere, niſi alicuius boni publici cauſa. Neque vero dominatum affectamus: ſed potius cum alios, *qui dominatum affectant*, coërcere ſtudeamus, plerisque *Graecis* iniuriam faceremus, ſi nos, qui libertatem vniuerſis afferimus, vos *huic* reſiſtentes toleraremus. Quamobrem recte conſultetis, operamque ſerio detis, vt *caeteris* Graecis primi libertatis capeſſendae autores exiſtatis; et ſempiternam gloriam *vobis* paretis; et cum ipſi veſtrarum priuatarum rerum nullam iacturam faciatis, tum etiam vniuerſae ciuitati pulcherrimum *libertatis* nomen imponatis." Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. 1. V. C. Varr. 330.

88. Atque Braſidas quidem haec verba fecit. Acanthii vero, multis prius in vtramque partem dictis, cum propter Braſidae verba ad perſuadendum appoſita, tum etiam propter fructuum amittendorum metum, ſuffragiis clam latis, plerique defectionem ab Athenienſibus faciendam cenſuerunt. Et cum ipſum ad illud iusiurandum adegiſſent, * quod ſummi Lacedaemoniorum Magiſtratus iurauerant, quum ipſum emiſerant; nimirum, fore, vt ſocii, quos adiungeret, ſuis legibus vterentur, ita demum *eius* exercitum receperunt. Nec multo poſt Stagirus etiam, Andriorum colonia, defecit.

89. Sequentis autem hyemis initio ſtatim, quum Hippocrati et Demoſtheni Athenienſium Imperatoribus res Boeotorum eſſent tradendae, et oporteret Demoſthenem quidem cum claſſe ad Siphas *ei* occurrere, illum vero ad Delium *proficiſci*, facta aberratione a diebus *conditis*, quibus vtrumque cum ſuis copiis *ad locum deſtinatum* ire oportebat, Demoſthenes quidem, cum prius ad Siphas appuliſſet, et Acarnanas, et multos ex illis locis ſocios in ſua claſſe haberet, voti ſui compos fieri non potuit: inſidiis per Nicomachum, virum Phocenſem, ex Phanoteo, detectis, qui *rem* Lacedaemoniis indicauit; illi vero, Boeotis, cumque omnes Boeoti ad opem *Siphis* ferendam vndique concurriſſent, (nondum enim Hippocrates in *eorum* regione erat, ita vt *eos* infeſtare poſſet) Siphae et Chaeronea *a Boeotis ante illius aduentum* occupatae ſunt. Cum autem illi, qui res nouas moliebantur, erratum animaduertiſſent, in ciuitatibus nihil innouarunt. Poſt Oct. 13.

* Quod iuratus hic a Lacedaemoniorum magiſtratibus dimiſſus eſt etc. *Valla.* Sed ὀμόσαντα non ad αὐτὸν referri debet, ſed ad τέλη. ἀντὶ ὀμόσαντα τὸς ὅρκους, αὐτὸν ἐξέπεμψαν, vt conſtat ex iis, quae ſupra dixit Braſidas, ὅρκοις τε καταλαβὼν τὰ Λακεδαιμονίων τέλη τοῖς μεγίστοις. *Ac. Port.* HVDS.

ἡμῖν δηλονότι. Τοῖς ἀπὸ ὑμῶν] ἀντὶ τῶ τῶν Ἑλλήνων. Οὐ γὰρ δὴ εἰκότως γ' ἄν] οὐ γὰρ ἂν εὐλόγως ἐγχειροῖμεν ἐλευθερῶν τὰς Ἕλληνας, εὐδ' ἂν δικαίως τὲς μὴ βουλομένους ἐλευθερῶσθαι, ἐλευθερῶν ἐπεχειρῶμεν, εἰ μὴ κοινῇ πᾶσι τοῖς Ἕλλησι τοῦτο συνέφερε. Τοὺς πλείους ἄν] τοὺς Ἀθηναίους. Αὐτονομίαν] ἰσότητα. Πρὸς ταῦτα] ἀφορῶντες δηλονότι. Καταθέσθαι] ἑαυτοῖς δηλονότι. Τὸ κάλλιστον ὄνομα περιθεῖναι] τὴν ἐλευθερίαν. Πολλῶν λεχθέντων] ἀμφιβόλων λόγων λεχθέντων. Κρύψα ψηφισάμενοι] κατάσασιν κρίσεως ποιήσαντες. Καὶ πισάσαντες αὐτὸν τοῖς ὅρκοις] ἀντὶ τῶ, ὅρκον ἐξ αὐτῶ λαβόντες. ὅτε γὰρ λέγομεν, πιστῶ σε ὅρκω, ἀντὶ τῶ ὅρκον ἐκ σῦ λαμβάνω. πιστῶμαί σε δὲ ὅρκω, ἀντὶ τοῦ ὅρκον σοὶ δίδωμι. Ἀποικία ξυναπέστη] τῶν Ἀθηναίων. Τὸ δ' ἐπιγιγνομένῳ χειμῶνος] μετάβασις. Τὸν δ' ἐπὶ τὸ Δήλιον] δηλονότι ἀπαντῆσαι. Διαμαρτίας] ἀσοχίας. Τῶν ἡμερῶν] τῶν συμπεφωνημένων. Εἰς ἃς ἔδει] ἦγεν ἐν αἷς. Ἐκεῖνοι δὲ, Βοιωτοῖς] ἐξεῖπον. Πάντων Βοιωτῶν] ἦγε, πάντων τῶν Βοιωτῶν συνδραμόντων εἰς τὸ βοηθῆσαι. Προκαταλαμβάνονται] ὑπὸ τῶν Βοιωτῶν. Τὸ ἁμάρτημα] τὴν προδοσίαν. Ἀνέβαλλον ἀντὶ τείχες τὸν χῶν]

vt ἀπαντᾶν ἐπὶ τὴν δίκην, ἐπὶ τὴν κυρίαν, ἐπὶ τὸ δικαστήριον, ἐπὶ τὴν δίαιταν. de quibus *Budaeus* in Commentar. pag. 40. et ad l. 2. D. *de Orig. iur.* Supr. Cap. 70. Κελεύων κατὰ τάχος στρατιᾷ ἀπαντῆσαι ἐπὶ Τριπεδίαιον. Latini *occurrere* dicunt. Cicero I. Philipp. 4. *Non quo me ad tempus* occurſurum *putarem.* Occurrere *concilio*, Tit. XXXI, 29. Occurrere *ad vadimonium*, *Sueton.* Cal. XXXIX. DVCK.

Εἰς ἃς ἔδει στρατ.] Στρατεύειν hic eſt, proficiſci, exire, adeſſe cum exercitu. Εἰς Schol. expl. ἐν· nil opus; ſenſus eſt: *ad quos* dies adeſſe debebat, ad quos occurreret, eintreffen ſollte. BAVER.

Τῆ ἐπιβουλεύματος] Male Gr. βουλεύματος. WASS.

Οἱ πρόσσοντες] Adnotat *Caſaubonus ad Polybium* pag. 185. πρόσσειν ſaepe idem eſſe ac *prodere*, eamque ſignificationem huius verbi cum ex hoc *Thucydidis*, tum ex aliorum Scriptorum locis oſtendit. Et *Spanhem.* ad Ariſtoph. Plut. v.

ϛ'. Ο δὲ Ιπποκράτης, ἀναϛήσας Αθηναίους πανδημεὶ, αὐτοὺς καὶ τοὺς μετοίκους, καὶ ξένων ὅσοι παρῆσαν, ὕϛερος ἀφικνεῖται ἐπὶ τὸ Δήλιον, ἤδη τῶν Βοιωτῶν ἀνακεχωρηκότων ἀπὸ τῶν Σιφῶν· καὶ καθίσας τὸν ϛρατὸν, Δήλιον [n] ἐτείχιζε τοιῷδε τρόπῳ, τὸ ἱερὸν τοῦ Απόλλωνος. τάφρον μὲν κύκλῳ περὶ τὸ ἱερὸν καὶ τὸν νεὼν ἔσκαπτον, ἐκ δὲ τοῦ ὀρύγματος ἀνέβαλλον [o] ἀντὶ τείχους τὸν χοῦν. καὶ ϛαυροὺς [p] παρακαταπηγνύντες, ἄμπελον κόπτοντες τὴν περὶ τὸ ἱερὸν, ἐσέβαλλον. καὶ λίθους ἅμα καὶ [q] πλίνθον ἐκ τῶν οἰκοπέδων τῶν ἐγγὺς καθαιροῦντες, καὶ παντὶ τρόπῳ, ἐμετεώριζον τὸ ἔρυμα. πύργους τε ξυλίνους κατέϛησαν ᾗ καιρὸς ἦν, καὶ τοῦ ἱεροῦ οἰκοδόμημα οὐδὲν ὑπῆρχεν. [r] ᾗπερ γὰρ ἦν ϛοὰ, καταπεπτώκει. ἡμέρᾳ δὲ ἀρξάμενοι τρίτῃ, ὡς οἴκοθεν ὥρμησαν, ταύτην τε εἰργάζοντο, καὶ τὴν τετάρτην, καὶ τῆς πέμπτης [s] μέχρις ἀρίϛου. ἔπειτα, ὡς τὰ πλεῖϛα ἀπετετέλεϛο, [t] τὸ μὲν ϛρατόπεδον προαπεχώρησεν ἀπὸ τοῦ Δηλίου οἷον δέκα ϛαδίους, ὡς ἐπ' οἴκου πορευόμενον. καὶ οἱ μὲν ψιλοὶ οἱ πλεῖϛοι εὐθὺς ἐχώρουν· [v] οἱ δ' ὁπλῖται θέμενοι τὰ ὅπλα ἡσύχαζον. Ιπποκράτης δὲ, ὑπομένων ἔτι, καθίϛατο φύλακάς τε, καὶ τὰ περὶ τὸ [x] προτείχισμα, ὅσα ἦν ὑπόλοιπα, ὡς χρῆν [y] ἐπιτελέσαι.

ϛα'. Οἱ δὲ Βοιωτοὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ξυνελέγοντο ἐς τὴν Τάναγραν· καὶ ἐπειδὴ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων παρῆσαν, καὶ ᾐσθάνοντο τοὺς Αθηναίους [z] προσχωροῦντας ἐπ' οἴκου, τῶν ἄλλων Βοιωταρχῶν, οἵ εἰσιν ἕνδεκα, οὐ ξυνεπαινούντων μάχεσθαι, ἐπειδὴ οὐκ ἐν τῇ Βοιωτίᾳ ἔτι εἰσί· (μάλιϛα [a] γὰρ ἐν μεθορίοις τῆς Ωρωπίας οἱ Αθηναῖοι ἦσαν, ὅτε ἔθεντο τὰ ὅπλα,) Παγώνδας ὁ [b] Αἰολάδου Βοιωταρχῶν ἐκ Θηβῶν [c] μετ' Αριανθίδου τοῦ Λυσιμαχίδου, καὶ ἡγεμονίας οὔσης αὐτοῦ, βουλόμενος τὴν μάχην ποιῆσαι, καὶ νομίζων ἄμεινον εἶναι κινδυνεῦσαι, προσκαλῶν [d] ἑκάϛους κατὰ λόχους, ὅπως μὴ ἀθρόοι ἐκλίποιεν τὰ ὅπλα, ἔπειθε τοὺς Βοιωτοὺς ἰέναι ἐπὶ τοὺς Αθηναίους, καὶ τὸν ἀγῶνα ποιεῖσθαι, λέγων [e] τοιάδε.

n Ἐτείχιζεν *Caſſ.* Aug. o Ἀντὶ τοῦ τείχους *Reg.* p Καταπηγνύντες *Cl.* Παρακαταπηγνύντες in marg. Καταπηγνύντες *Caſſ.* Aug. q Πλίνθους C. Mosqu. et mox hic ὄρυγμα pro ἔρυμα. r Εἴπερ *Gr.* s Μέχρις ὡς τὰ πλεῖϛα ἀρίϛου ἔπειτα ἀπετετέλεϛο *Ar. C. Dan.* Μέχρι ἀρίϛου *Reg. Caſſ. Gr.* Aug. Ante τε ante εἰργ. d. Aug. t Τὸ μὲν deſunt *Dan.* v Οἱ δὲ ὁπλ. *Gr.* x Τείχισμα *Reg.* Mosqu. y Ὑποτελέσαι *Ar. C. Dan.* Ἀποτελέσαι *Reg.* z Προχωροῦντας ἐπ' οἴκου *Ar. C. Cam. Cl. Gr. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. a Δὲ C. Antea, οὐν (ita) p. ὁ (ξυνεπ.) Mosqu. et, οὐκέτι ἐν τ. Β. εἰσί. Id. ἦσ. οἱ Ἀθην. b Αἰλάδου *Dan.* Antea Παγόνδ. Mosqu. c Μετὰ Ῥιαντίδου *Gr.* Μετὰ Ἀρ. Mosqu. et Λυσιμάχου. d Ἑκάϛους κατὰ τάχος *Gr. Hudſ.* cum emendatione inter verſus ſcripta τάχους. *Duck.* e Τάδε *Ar. C. Dan.*

410. e Cap. 110. huius libri. Sic etiam hoc loco accipit *Scholiaſtes* (quamquam non recte ἁμαρτίαν exponit προδοσίαν, pro διαμαρτίαν τῶν ἡμερῶν, quam Cap. praeced. memorat *Thucydides*; vel τὸ ἁμάρτημα Imperatorum Athenienſium) et Cap. 74. Τῶν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους πραξάντων: Cap. 76. Τῷ Ἱπποκράτει τὰ Βοιώτια πράγματα ἀπό τινων ἀνδρῶν ἐν ταῖς πόλεσιν ἐπράττετο: Item Cap. 110. Οἱ δὲ πράσσοντες αὐτῷ, et Cap. 113. Οἱ δὲ πράσσοντες itidem de proditione interpretatur. Habet haec vox in vniuerſum ſignificationem clandeſtinae molitionis, et ſtudii partium. Vnde etiam illi, qui id agunt, vt alios ſibi concilient, et in ſuas partes pertrahant, quique aliorum rebus ſtudent ac fauent, dicuntur πράσσειν. *Thucyd.* I, 57. Δεδιώς τε ἔπρασσεν, ἔς τε τὴν Λακεδαίμονα πέμπων, ὅπως πόλεμος γένηται αὐτοῖς πρὸς Πελοποννησίους. IV, 1. Ἀπέϛη Μεσσήνη Ἀθηναίων. ἔπραξαν δὲ τοῦτο μάλιϛα οἱ Συρακούσιοι. Et IV, 73. Ὥϛε ἐκ τοῦ τοιούτου κοινῇ μᾶλλον ὁ Βρασίδας τὰ τοῦ Ἀῤῥιβαίου ἠξίου πράσσειν. DVCK.

Ἁμάρτημα] Schol. expl. προδοσίαν· at haec qui dicatur, per ſe, ἁμάρτημα; quod referendum et ad διαμαρτίαν τ. ἡμερῶν, quam dixerit, et omnino ad improſperum totius rei ſucceſſum, quaſi σφάλμα. BAVER.

Ἐτείχιζε] Ita et *Diodorus*, quem contende Lib. XII. pag. 321. D. vbi pro Παντοιάδας legendum Παγώνδας. WASS.

Περὶ τὸ ἱερὸν καὶ τὸν νεών] Ἱερὸν et νεὼν hic diſtingui, quum alioqui ſaepe pro eodem dicantur, obſeruat in Theſ. *Stephanus*. Diſtinguuntur etiam a *Pauſan.* V, 6. qui locus *Interpretes* torſit, Τέμενος, καὶ ἱερὸν, καὶ ναὸν Ἀρτέμιδι ᾠκοδομήσατο Ἐφεσίᾳ. Et ab *Anton. Liberal.* Cap. VI. Καὶ ἱερὰ καὶ ναοὺς ἐποίησαν αὐτοῦ. *Scholiaſtes Caſſ.* ad h. l. hoc diſcrimen ſtatuit: Ἱερὸν, inquit, ναοῦ διαφέρει. ἱερὸν μὲν αὐτὸς ὁ προσιερωμένος τόπος τῷ θεῷ· νεὼς δὲ ἔνθα ἵδρυται αὐτὸ τὸ ἄγαλμα τοῦ θεοῦ. *Ammonius* ἱερὰ τοὺς περιβόλους τῶν ναῶν eſſe dicit. Vid. etiam *Interpretes Pollucis* I, 6. et IX, 40. In *Pauſania* τέμενος poteſt eſſe lucus, quomodo ſaepe apud alios ſumitur, et apud *Thucydidem* III, 70. DVCK.

Ἀνέβαλλον ἀντὶ τείχους τὸν χοῦν] *Euſtathius* in *Homer.* Iliad. α'. p. 117. Ὁ ὀρύσσων ἀναβάλλειν, ἤγουν ἄνω ῥίπτειν, λέγεται τὸν χοῦν. Idem in Iliad. φ'. p. 1241. Ἐντεῦθεν καὶ ἐπὶ τῶν ὀρυσσόντων τὸ ἄνω ῥίπτειν τὸ χῶμα ἀναβάλλεσθαι καὶ ἀναβάλλειν φασὶν οἱ παλαιοὶ, καὶ τὴν τοιαύτην γῆν ἀμβολάδα. Et rurſum in Odyſſ. α'. p. 1404. Add. *Kuhnium* ad *Polluc.* VII, 100. e *Xenophonte* I. Cyrip. p. 190. et *Euſtathio* in Iliad. φ'. p. 1229. hoc illuſtrantem. De eo, quod paullo poſt ἄμπελον περὶ τὸ ἱερὸν memorat, vid. *Spanhem.* ad *Callimach.* Hymn. in Pallad. v. 61. DVCK.

Ἧι καιρὸς ἦν] Verti poteſt; vbi opportunum eſſet. Quippe et de loco καιρὸς dicitur, vt vulnus καίριον, et Noſter ἐπίκαιρα χωρία. Hic tamen verterim, vbi poſſet, i. e. vbi 1) locus ferret, 2) liceret, neſas non eſſet; quia addit: vbi nil ſacri aedificatum eſſet. Ita ἠκαιρεῖσθε, Phil. 4, 10. non poteratis; nam *occaſio* quidem mittendi non poterat non ſuppeditare. BAVER.

Ταύτην εἰργάζοντο] Poſſis ταύτην referre ad ϛοὰν, vt ſit, porticum collapſam refecerunt. Si tamen ἡμέραν intelligas, varietatem porro nota: ταύτην, antea τρίτῃ, inde τετάρτην, tum Genitiuo, πέμπτης. IDEM.

Μέχρις ἀρίϛου] Μέχρις etiam hoc in loco *Mſſ.* Vid. ad pag. 216. WASS.

90. Hippocrates vero, excitato omni Athenienſi populo, ciuibus, incolis, et peregrinis quotquot aderant, poſterior ad Delium peruenit, cum Boeoti a Siphis iam reuerſi eſſent. ibique poſitis caſtris, Delium, hoc modo munire coeperunt. Foſſam circa Apollinis templum et fanum ducebant, et humum ex ipſa foſſa egeſtam pro muro aggerebant; et vallos defigentes, vineae, quae circa templum erat, materiam exciſam interſerebant; lapides etiam et lateres ex proximis aedificiis, quae diruta erant, detrahentes, omni plane ratione munitionem illam excitare conabantur: turresque ligneas poſuerunt, vbi locus opportunus eſſe videbatur, fanique nullum erat aedificium. nam vbi porticus erat, conciderat. Cum autem tertio die, ex quo domo diſceſſerant, opus aggreſſi fuiſſent, cum hunc ipſum diem, tum etiam quartum et quintum vſque ad prandii tempus in opere faciendo conſumſerunt. Deinde, cum maxima pars fuiſſet abſoluta, exercitus quidem a Delio decem ferme ſtadia receſſit, vt domum reuertens: ſtatimque leuis armaturae milites (qui erant maxima totius exercitus pars) diſceſſerunt; at grauis armaturae milites caſtris *ibi* poſitis quieſcebant. Hippocrates vero *in Delio* adhuc ſubſiſtens, et cuſtodias, et quicquid reliquum erat, quod circa propugnacula conficiendum eſſet, conſtituebat. Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. 1. V. C. Varr. 330.

91. Per hos autem dies Boeoti Tanagram conueniebant. Et poſtquam ex omnibus ciuitatibus affuerunt, et cognouerunt Athenienſes accedere, vt domum ſe reciperent; caeteris Boeotarchis (qui ſunt vndecim) proelium diſſuadentibus, quod *Athenienſes* in Boeotia non amplius eſſent, (Athenienſes enim, quum caſtra poſuerunt, erant fere in Oropiae confiniis) Pagondas Aeoladi *filius*, vnus ex Boeotarchis Thebanis, cum Arianthide Lyſimachi *filio*, quod imperium *tunc* penes ipſum eſſet, proelium *ibi* committere cupiens, et exiſtimans ſatius eſſe belli fortunam periclitari, ſingulas cohortes adhortatus, ne frequentes aciem inſtructam deſererent, Boeotis perſuaſit, vt aduerſus Athenienſes irent, et proelium committerent, his verbis.

ἀναῤῥίπτοντες ἐτίθην. Καὶ ϛαυροὺς] *ὀρθὰ ξύλα.* *Ἡι καιρὸς ἦν*] *ἦγεν, ἐν ᾧ ἦν ἐπικαιρότατον καὶ ἁρμοδιώτατον. Μέχρις ἀρίϛου*] *ἄριϛον τὸ νῦν λεγόμενον ἐν τῇ κοινῇ συνηθείᾳ. οὐ γὰρ δυνάμεθα ἐπὶ ἑϛτέρας λαβεῖν αὐτὸ, ἐπεὶ ἔλεγε καὶ τὴν πέμπτην, ὡς καὶ τὰς ἄλλας. Ἱπποκράτης δὲ ὑπομένων*] *ἦγεν, ὑπολειφθεὶς ἐν τῷ Δηλίῳ. Προσχωρῆντας ἐπ' οἶκα*] *ἦγεν, ἀπομακρύνανταϛ τῆ Δηλίᾳ. Βοιωταρχῶν*] *Βοιώταρχος, καὶ Βοιωτάρχης. Κινδυνεῦσαι*] *διὰ κινδύνε χωρῆϛαι. Χρὴν μὲν, ὦ ἄνδρες Βοιωτοὶ*] *ἡ μὲν πρόϛαϛις,*

Μέχρις ἀρίϛου] Nugatur Schol. negans, de veſpertina coena intelligi poſſe, quia *dies* commemorentur. Nemone ergo dixerit; illa *die* coenaui, vel non coenaui? Quid ergo veſpera eſt, niſi pars diei? BAVER.

Οἱ πλεῖϛοι] Male Int. vertendum ſimpl. plerique. Abr. 466. GOTTL.

Καθίϛατο φύλακάϛ τε, καὶ — ὡς χρὴν ἐπιτελέσαι] Vnde pendet Infinit. ἐπιτελέσαι; putem, a καθίϛατο, cui ſit additum τε, cui reſpondeat καὶ, ad ἐπιτελ. vt ſit: conſtituit cuſtodes, et, ἐπιτελέσαι, ſcil. εἰϛ τὸ, vel pro ἐπιτελέσοντας, perfecturos, ad perficiendum. Tunc comma pones poſt χρὴν. Aut e verbis, ὡϛ χρ. ἐπιτελέσαι, intell. ἐπετέλεσε· niſi forte ita legendum. BAVER.

Προσχωρῆντας ἐπ' οἶκα] *Mſſ.* προσχωρῆντας. Vid. Cap. praeced. WASS. Quaerendum eſt, an Graeci dicant προσχωρεῖν ἐπ' οἶκα, pro *domum redire*, vel *diſcedere*. Mihi videtur praeferenda lectio omnium *Mſſ.* DVCK.

Προσχωρῆντας] Abr. ſcribit p. 456. Dil. vt προσχωρεῖν locum tueatur ſuum, dictum foret breuiter pro: ὡϛ ᾔϑοντο τὰϛ Ἀθην. πρὸϛ τοῖϛ ψιλοῖϛ καὶ αὐτὰϛ χωρῆντας ἐπ' οἶκα, vt cognouerunt Athen. itidem, quod iam fecerant leuis armaturae copiae, domum ſe *recipere*. Verum, quum, eos iſtud non feciſſe, pateat, ex ſequ. leg. e Codd. προχωρῆντας. GOTTL.

Προσχωρῆντας ἐπ' οἶκα] Mirus vero eſt Abreſch. et moleſtus cum ſuis particulis. Bene eſt, quod hic ſemet arguit, ex re quidem ipſa; at vocabulo arguatur, etiamſi res ſit ita geſta. Vbi enim προσχωρεῖν notat, *ſimul*, cum altero, eius exemplo, abire? προσχωρεῖν eſt pro ſimplici χωρεῖν, vt C. 87. προσαναχάζειν· vel ngn decedere, admoueri propius ad locum: quaſi χωρεῖν πρὸϛ τὸν οἶκον· προχωρεῖν quidem hic minus placet; ἀποχωρεῖν vel ἀναχωρεῖν apta ſint. BAVER.

Βοιωταρχῶν] Scil. εἰϛ ὧν· ſi quidem eſt Genit. Nominis; poſſit tamen et particip. eſſe quaſi verbi, Βοιωταρχεῖν· ἐκ Θηβῶν eſt pro Θηβαῖοϛ· vel ſupple, ἀποϛαλεὶϛ, ἐλθών. BAVER.

Βαλόμενοϛ] Scil. αὐτούϛ. Interpres non diſtinxit μάχην et ἀγῶνα ποιεῖϛθαι. GOTTL.

Βαλόμ. μάχην ποιῆϛαι) Actiuum pro Medio, ποιεῖϛθαι. Sed vnde repetit Gottl. αὐτούϛ; Nam et remotiores ſunt illi alii, quam qui hic intelligantur; nec βαλόμενοϛ cum Infinit. aliter quisquam intellexerit, quam, vt ille βαλόμενοϛ ipſe voluerit facere, quod notet verbum in Infinitiuo adiectum. Quid vero? Nonne et ipſe volebat pugnam committere? Deinde neſcio, cur diſtingui velit, aut qui diſtinguat ἀγῶνα et μάχην. Certe L. 2, 83. ἀγῶνα ποιήϛομαι eſt, praelium nauale committam. Hic denique quid ad rem? Aliud eſt c. 92. ἐπὶ τὸ ἔϛχατον ἀγῶνοϛ ἐλθεῖν· vbi de *vniuerſo* certamine ſermo; hic de proelio tantum. BAVER.

Κατὰ λόχουϛ] *Gr.* inepte κατὰ τάχοϛ. WASS.

ϛβ'. „[f] ΧΡΗΝ [g] μὲν, ὦ ἄνδρες Βοιωτοὶ, [h] μηδ' [i] εἰς ἐπίνοιάν [k] τινα ἡμῶν ἐλθεῖν τῶν ἀρχόντων, ὡς οὐκ εἰκὸς, Ἀθηναίοις, ἢν ἄρα μὴ ἐν [l] τῇ Βοιωτίᾳ ἔτι καταλάβωμεν αὐτοὺς, διὰ μάχης ἐλθεῖν. τὴν γὰρ Βοιωτίαν, ἐκ τῆς ὁμόρου ἐλθόντες, τεῖχος ἐνοικοδομησάμενοι μέλλουσι [m] φθείρειν. καὶ εἰσὶ δήπου πολέμιοι, ἐν ᾧ τε ἂν χωρίῳ [n] καταληφθῶσι, καὶ ὅθεν ἐπελθόντες πολέμια ἔδρασαν. νυνὶ δ', εἴτῳ καὶ ἀσφαλέστερον ἔδοξεν εἶναι, μεταγνώτω. οὐ γὰρ [o] τὸ προμηθὲς, οἷς ἂν [p] ἄλλος ἐπίῃ, περὶ τῆς σφετέρας ὁμοίως ἐνδέχεται λογισμὸν, καὶ ὅστις τὰ [q] μὲν ἑαυτοῦ ἔχει, [r] τοῦ δὲ πλείονος ὀρεγόμενος, ἑκών τινι ἐπέρχεται. πάτριόν τε [s] ὑμῖν, στρατὸν [t] ἀλλόφυλον ἐπελθόντα, καὶ ἐν τῇ [v] οἰκείᾳ, καὶ ἐν τῇ τῶν πέλας ὁμοίως ἀμύνεσθαι. Ἀθηναίους δὲ, καὶ προσέτι ὁμόρους ὄντας, πολλῷ [x] μάλιστα δεῖ. [y] πρός τε γὰρ τοὺς ἀστυγείτονας πᾶσι τὸ ἀντίπαλον, καὶ ἐλεύθερον καθίσταται. καὶ πρὸς τούτοις γε δὴ, οἳ καὶ μὴ τοὺς ἐγγὺς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄπωθεν πειρῶνται δουλοῦσθαι, πῶς οὐ χρὴ καὶ ἐπὶ τὸ ἔσχατον ἀγῶνος ἐλθεῖν; (παράδειγμα [z] δὲ [a] ἔχομεν τούς τε ἀντιπέρας [b] Εὐβοίας, καὶ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος τὸ πολὺ, [c] ὡς αὐτοῖς διάκειται.)

f Χρὴ *Ar.* Ἐχρῆν *Gr.* Χρὴ *Dan.* *g* Μὲν οὖν, ὦ *Dan.* *h* Μὴ δ' εἰς *Reg.* Aug. Μήδε Mosqu. qui et pro οὐκ εἰκὸς, εἰκοικὸς, et εἰ ἄρα pro ἢν ἄ. *i* Εἰς ἔννοιάν τινα *Marg. Cam.* Τινα pro τινος. *Hudſ.* *k* In *Dan.* deſiderantur omnia inter ἐπίνοιαν et ἔτι καταλάβωμεν. *l* Τῇ omittunt *Ar. C.* Mox διαμάχης Aug. *m* Διαφθείρειν *Reg.* *n* Καταληφθῶσιν *Caſſ.* Aug. Mox νῦν δὲ Mosqu. *o* Τὸ προμηθὲς pro ἡ προμήθεια. res pro perſonis. *Ae. Port.* *p* Ἄλλως inter verſus rec. manu *Caſſ.* Ἐπίοι Mosqu. *q* Μὲν deeſt *Gr.* *r* Τοῦ πλείονος δὲ *Reg. Caſſ. Gr.* Aug. Mox ἑκὸν Mosqu. *s* Ἡμῖν *Reg.* *t* Ἀλλότριον *Reg.* *v* Οἰκίᾳ *Reg. Dan. Gr.* *x* Μᾶλλον *C.* *y* Hic verborum ordo: τὸ ἀντίπαλον γὰρ πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας καθίσταται καὶ ἐλεύθερον πᾶσι. *Ae. Port.* *z* Δὲ abeſt a *Caſſ.* Aug. Mosqu. qui antea ἄποθεν. *a* Τούς τε ἔχομεν ἀντιπ. *Gr.* *b* Εὐβοίας *Ar. C. Bar.* Mosqu. *c* Id eſt: πρὸς αὐτοὺς τοὺς Ἀθηναίους ὡς κακῶς διάκειται. Vel, πῶς ὑπ' αὐτῶν διάκειται, ſcil. ὡς αὐτοὶ τούτῳ τῷ τῆς Ἑλλάδος πολλῷ μέρει χρῶνται. *Ae. Port. Hudſ.*

Ἐς ἐπίνοιάν τινα ἡμῶν ἐλθεῖν] Τινὰ pro τινὸς. *Hudſon.* non male. Sed ſcripti cum editis. WASS. *Hudſonus* ſequutus eſt *Portum*, qui in Commentar. hanc enallagen ſtatuit. Si oratio poſtulat genitiuum τινὸς, ita defendi poſſunt omnes ſoloeciſmi. Non negauerim poſſe dici τοῦτό μου εἰς ἐπίνοιαν ἦλθε. Sed cur non etiam dici poſſit ἐγὼ εἰς ἐπίνοιαν τούτου ἦλθον? Certe nihil intereſt inter phraſin, qua hic vtitur *Thucydides*, εἰς ἐπίνοιάν τινα ἡμῶν ἐλθεῖν, et eam, qua III, 46. Χρὴ προκαταλαμβάνειν, ὅπως μηδ' ἐς ἐπίνοιαν τούτου ἴωσι, *praeuenire, vt ne quidem in cogitationem huius rei veniant.* DVCK.

Καταληφθ. — ὅθεν — ἔδρασαν] Nota 1) variatos modos, καταληφθῶσι, et ἔδρασαν, pro δράσωσι 2) ὅθεν p. ὁποθενοῦν, vndecunque. BAVER.

Οὐ γὰρ τὸ προμηθές] Sententiam pulchre exponit Scholion *Cod. Caſſ.* Ἡ προμήθεια τοῦ μέλλοντος, καὶ ἡ πρόνοια οὐχ ὁμοίου χρήζει διαλογισμοῦ τῶν τε ὑπερμαχούντων τῆς ἰδίας γῆς, καὶ τῶν ἐχόντων μὲν τὴν ἰδίαν, ὀρεγομένων δὲ γῆς ἀλλοτρίας, καὶ ἐπιόντων. ἐμφαίνει δὲ, ὅτι χρὴ ἡμᾶς ὑπερμαχοῦντας τῇ ἡμῶν αὐτῶν τόλμῃ χρήσασθαι, καὶ ἀπονοίᾳ μᾶλλον, ἤπερ λογισμῷ. DVCK.

Οἷς — ἐπίῃ — καὶ ὅστις — ἐπέρχεται] i. e. παρ' ἐκείνοις, οἷς, rel. et, παρ' ἐκείνω, ὅστις, rel. Alioqui non congruerit additum, τὸ προμηθὲς ἐνδέχεται, locum habet cura. Aut dictum pro, εἴ τισιν ἄλλος ἐπίῃ, et, εἴτις ἐπέρχεται. Et rurſus variati Modi, ἐπίῃ et ἐπέρχεται. Ceterum Schol. ad h. l. vſ. 5. corrigendum eſt primo in verbis, ἄλλος τρέχει, leg. ἄλλως. Deinde in verbis, ὥσπερ οἱ Ἀθην. μᾶλλον προμηθητέον, quae, loco haud dubie mota, reuocentur ad init. poſt verba textus, ἄλλος ἐπίῃ· vbi tam bene cohaereant, quam hic male. BAVER.

Στρατὸν ἀλλόφυλον ἐπελθόντα] Ἀλλότριον, quod habet *Reg.* ſine dubio ex interpretatione eſt. Ἀλλόφυλος crebro eſt apud *Thucydidem.* Vid. I, 2. IV, 86. Ibid. Cap. 64. Τοὺς δὲ ἀλλοφύλους ἐπελθόντας ἀθρόοι, ἢν σωφρονοῦμεν, ἀμυνούμεθα. DVCK.

Τῶν πέλας γῇ] i. e. aliorum; non vtique, finitimorum; quippe ὅμοροι ſtatim diſtinguuntur et nominatim excerpuntur, addito, προσέτι. Ergo et non ὅμοροι tamen ſunt πέλας, alii. BAVER.

Πολλῷ μάλιστα] Πολλῷ μᾶλλον dicit *Thucydides* IV, 114. Πολὺ μᾶλλον III, 12. et Παραπολὺ μᾶλλον VIII, 6. Sed πολλῷ μάλιστα etiam e *Pauſania* adnotauit *Budaeus* Commentar. pag. 395. Ἐμοὶ δὲ παρέσχε μὲν καὶ τοῦτο θαυμάσαι· παρέσχε δὲ πολλῷ μάλιστα Αἰγυπτίων ὁ κολοσσός. Locus eſt in Attic. Cap. XLII. Itaque non eſt habenda ratio ſcripturae *Cod. C.* qui hic exhibet πολλῷ μᾶλλον. Sequentium verborum πρός τε γὰρ τοὺς ἀστυγείτονας ſententiam *Interpretum* verſiones magis obſcuram faciunt, quam explicant. *Scholiaſtes* eam recte videtur exponere *quicumque finitimis repugnant, eo ipſo libertatem tuentur ac conſeruant.* DVCK.

Πρός τε γὰρ] Nam reſiſtentia aduerſus vicinos omni ex parte (πᾶσι) et efficit, vt libertas conſtet. Ita mihi videtur int. Heilm: Denn auf den Widerſtand, den ein Staat ſeinem Nachbar bieten kann, beruhet die Entſcheidung ſeiner Freyheit. GOTTL.

Τὸ ἀντίπ. ἐλεύθ. καθίστ.] Neutrum poteſt eſſe pro Maſculino: οἱ ἀντίπαλοι ἐλεύθεροι καθίστανται, liberi ſunt, libertatem ſuam tuentur a vicinis, qui parati ſint et poſſint iis reſiſtere, viribus et certamine belli aequari. Poſſit tamen et eſſe pro Subſtant. quaſi; ἡ ἀντιπαλία ἐστὶν ἐλευθερία, par comparatio virium et animi fortis eſt libertas, i. e. vis libertatis tuendae. ἐλεύθερον hic eſt praedic. τοῦ ἀντιπάλου· καθίστασθαι ſign. *eſſe.* Quodſi Neutr. ſuo ſenſu notet ſtatum ἀντίπαλον, ἐλεύθερον acceperis cum effectu, p. ἐλευθεροποιὸν, ἐλευθεροῦν, vel ἐλευθερῶσον, liberos praeſtiturum. BAVER.

Καὶ πρὸς τούτοις γε δή] *Scholiaſtes* putat τὸ πρὸς cum tertio caſu hic idem eſſe, quod *praeterea*, praeter ea ſcil. quae dicta ſunt; vt ſaepe alibi. Sed ita ſequens oratio pendebit, nec niſi moleſtis et longe quaeſitis ſupplementis expleri poterit. *Interpretes Latini* recte verterunt *aduerſus.* Sed tamen ſuſpectum eſt mihi hac ſignificatione πρὸς cum datiuo. Non deſunt exempla huius conſtructionis apud Poëtas, ſed in πεζογράφοις ea admodum rara eſſe mihi perſuadeo, ac dubito, an *Thucydides* ſcripſerit πρὸς τούτους. Nam non ἀγὼν et ἀγωνίζεσθαι πρός τινι, ſed πρός τινα, ſolet dici. *Demoſthenes* de Corona pag. 146. Ἑώρων δ' αὐτὸν τὸν Φίλιππον, πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ ἀγὼν, et pag. 179. Τάδε τοῦ Φιλίππου, πρὸς ὃν ἦν ἡμῖν ὁ ἀγὼν, σκέψασθε πῶς. Ibid. p. 135. πρὸς ἀλλήλους ἀγωνίζεσθαι. *Thucyd.* I, 36. ἕξετε πρὸς αὐτοὺς πλείοσι ναυσὶ ταῖς ὑμετέραις ἀγωνίζεσθαι. DVCK.

Πρὸς τούτοις] Abr. probat cum Duck. τούτους, non quod ex

92. „Ne in mentem quidem cuiquam noſtrum, qui magiſtratum gerimus, viri Boeoti, venire oportuerat, non eſſe rationi conſentaneum, nos cum Athenienſibus conſligere, niſi ipſos in Boeotia adhuc deprehenderimus. Boeotiam enim, munitionibus in ea exſtructis, ex agro finitimo profecti ſunt vaſtaturi. Ergo ſunt hoſtes, quocunque in loco deprehenſi fuerint, et vndecunque profecti hoſtilia facinora patrarint. Iam vero ſi cui *non pugnare* tutius eſſe videbatur, is mutet ſententiam. Nec enim prouidentia conſiderationem aeque patitur in iis, quos alius inuadit, et quorum ager in discrimen vocatur, atque *in eo*, qui ſua quidem poſſidet, ſed plura affectans, vltro bellum aliis infert. Vobiſque patrium eſt inſtitutum, externum exercitum vos inuadentem pariter et in veſtro et in alieno ſolo propulſare. Quamobrem Athenienſes, eosque praeterea *vobis* finitimos, multo magis *propulſare* decet. * Nam ita demum cuiusque ciuitatis libertas firme retinetur, ſi adſit potentia, quae finitimis populis reſiſtere valeat. cum iis vero, qui non ſolum finitimos, ſed etiam remotos in ſeruitutem redigere conantur, quo modo vel ſummo cum periculo certandum non fuerit? (Exemplum autem ob oculos propoſitum habemus, cum Euboënſes trans fretum ſitos, tum etiam caeterae Graeciae magnam partem, Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. 1. V. C. Varr. 330.

* Omnes enim, qui paribus cum finitimis congredi animis ſolent, eo ipſo libertatem conſeruant atque tuentur. *Acnius.* HVDS.

ἐπιπλήξεως τῶν μὴ συνεπαινούντων μάχεσθαι. ἡ δὲ κατασκευή, ἐκ διαβολῆς τῶν Ἀθηναίων, ὅτι πανταχῆ ἐχθροί. Νυνὶ δ' εἶτα καὶ ἀσφαλέστερον] τὸ μὴ πολεμῆσαι. Οὐ γὰρ τὸ προμηθὲς] ὁ νῦν, ὕτως, οὐχ ὁμοίως δεῖ τὸν ἐπιβουλεύοντα καὶ τὸν ἐπιβουλευόμενον ἀσφαλῶς μεταχειρίζειν, ἀλλὰ δῆλον, ὅτι δεῖ προκινδυνεύειν τὸν ἐπιβουλευόμενον. Ὅμηρος, Ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θέον Ἕκτορος Ἱπποδάμοις. Οἷς ἂν ἄλλος ἐπίῃ] ἐκ τῶν τῇ Αἰσώπῃ μύων, ἄλλος ἄλλον ἀγρεῦσαι θέλων τρέχει τις, ἄλλος δ' ἄλλον ἐκ κακῆ σώζων. ὥσπερ οἱ Ἀθηναῖοι, μᾶλλον προμηθητέον. τὸ συμπέρασμα πραγματικὸν εἰς τὰ πρακτέα, κατὰ διορισμόν τισι τῶν ἀνθρώπων. Πάτριόν τε ὑμῖν] ἀπὸ τῆ ἔθους ἡ ἐργασία τῆ δυνατῆ· πραναφωνεῖ δ' ὃ μέλλει διὰ παραδείγματος ὕστερον ἀποδεῖξαι. Ἀθηναίους δὲ, καὶ πρόσθετι] τὸ συμφέρον μεταληπτικὸν ἀπὸ προσώπου, καὶ τρόπου. Καὶ ἐλεύθερον καθίσταται] ἤγουν, οἱ γὰρ πρὸς τὰς ἀσυγκίτονας ἀντιπαλαίοντες, καὶ ἀντιμαχόμενοι καὶ ἐλεύθεροί εἰσι. Καὶ πρὸς τούτοις γε δή] τοῖς εἰρημένοις. Καὶ ἐπὶ τὸ ἔσχατον ἀγῶνος ἐλθεῖν] ἤγουν, ἀγωνίσασθαι μέχρι θανάτου. Ὡς αὐτοῖς διάκειται] ὑπόκειται. Οὐκ ἀντίλεκτος] ἀντὶ τῆ ἀναμφίβολος. Οἱ ἰσχύος πω θράσει] ἤγουν

Schol. int. oratio pendeat, ſed quia h. verba argumentum contineant, a minori ad maius, et ſuadeant vocilae γε δή, i. e. certe. Notat quoque, Thuc. qui variet mire orationem, hic quater adhibuiſſe. GOTTL.

Πρὸς τούτοις γε δή, οἱ, rel.] Lectioni πρὸς τούτοις, quae congruat verbis, ἐπὶ τὸ ἔσχ. ἀγ. ἐλθεῖν, vbi πρὸς notet *contra*, aduerſus, obſtat tamen καὶ praemiſſum: debebat, πρὸς δὲ τούτοις. Argumentum Abr. a minori ad maius multo magis inſit in notione πρὸς τούτοις, *inſuper*; nam πρὸς τούτοις, ſi ita legeris, vtique referendum ad verba, ἐπὶ τ. ἔσχ. ἀγ. ἐλθεῖν. Quid multa? Difficultas eſt in relatiuo, οἱ, quod explicanti, ex more Noſtri, pro εἴ τινες; ceſſet omnis dubitatio, et ſenſus ſit: inſuper vero, multo magis, ſi qui — conentur, nonne oportet ad extremum certare? BAVER.

Οἱ καὶ μὴ τοὺς ἐγγὺς, ἀλλὰ καὶ] Omnes *Interpretes* ſupplent μόνον. Et videtur id omnino deſiderari, vt vel particulae ἀλλὰ καὶ indicant. Nam infinitis locis inuenias οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ. *Stephanus* in Append. ad Script. de Dialect. p. 104. *Luciani* tria loca, et ſingula *Xenophontis*, ac *Thucydidis* III, 40. ξύγγνωμον δέ ἐστι τὸ ἀκούσιον, adfert, in quibus deſiderari putat μόνον. Sed non neceſſarium eſt in iis omnibus ellipſin ſtatui. *Camerarius*, et alii quidam Docti, idem ſentiunt de hoc *Actor. Apoſt.* V, 4. Οὐκ ἐψεύσω ἀνθρώποις, ἀλλὰ τῷ θεῷ. Sed ne hic quidem locus ſupplemento illo indiget. In illo autem, quod eſt in *Epiſt. ad Rom.* IV, 9. Ὁ μακαρισμὸς οὖν οὗτος ἐπὶ τὴν περιτομὴν, ἢ καὶ ἐπὶ ἀκροβυστίαν; deeſſe μόνον non ſine ratione dicit *Stephanus* l. d. et adnotarunt ibi Docti *Interpretes*. In Latinis ſcriptoribus, maximeque Iuriſconſultis, non valde infrequens eſt ellipſis aduerbiorum *ſolum* et *tantum*, ſequentibus particulis *ſed etiam*. Liu. XXVIII, 11. Vt non *praeda*, ſed *armati* quoque *in periculo fuerint*. Ita ibi e *Mſſ. Gronouius*. Add. *Cuiac.* IX. Obſ. 17. et XIV, 11. *Anton. Auguſtin.* II. Emendat. 1. et *Scaliger.* ad *Varron.* III. *de re Ruſt.* 9. *Auguſtinus* dicit Graecam formam loquendi eſſe; ſed nec ipſe, nec quisquam eorum, qui Commentarios ad *Nou. Teſtam.* ſcripſerunt, quos quidem viderim, hoc vllius Graeci Scriptoris teſtimonio confirmat. Vnde non abſurde colligi poteſt, non obuiam eſſe in Graecorum ſcriptis hanc ellipſin. Nam quae Vir eruditus in libello de *Ellipſi Graeca* obſeruat, non ſimilia ſunt, quum in iis non ſit καὶ ἀλλὰ· ac ne quidem ſatis apertum eſt, an in iis deſit, quod ille vult, οὐ μόνον. Eadem ratio eſt locorum *Luciani*, *Xenophontis*, et *Thucydidis* apud *Stephanum*, praeterquam, quod is ibi non in priore, ſed poſteriore membro orationis ſupplet μόνον. DVCK.

Ὡς αὐτοῖς διάκειται] Scholion *Cod. Caſſ.* coniungit vtramque interpretationem *Porti*. Nam ita hoc exponit, ὡς αὐτοῖς ὑποτέτακται, ὡς ἔχει πρὸς αὐτούς. Sed nullum habeo exemplum τῆ διακεῖσθαι pro ὑποκεῖσθαι, et ὑποτετάχθαι. Haec autem, παράδειγμα δὲ — διάκειται, per parentheſin interponuntur, et γνῶναι pendet a χρή. DVCK.

Ὡς αὐτοῖς διάκειται] Schol. ſenſum docet tantum, non explicat; nam fallatur, qui cogitet, διακεῖσθαι hic ſignificare ὑποκεῖσθαι: potius expl. potuiſſet ὡς διετέθη ὑπ' αὐτῶν. v. Abreſch. 460. Heilm. dicit τὸ αὐτοῖς poſſe ad Euboenſes et Athen. referri. Si ad illos, int. poſſe πράγματα, ſin ad hos: ἡ γνώμη. Difficile eſſe, hoc decernere. Refero equidem ad Ath. GOTTL.

Παράδειγμα — — ὡς διάκειται] Haec verba, vt Parentheſin, vncinis incluſi; quod neque a Duckero factum, neque ab Intpp. notatum mireris, vbi clarum ſit, γνῶναι δὲ, poſt Pa-

καὶ γνῶναι, ὅτι [d] τοῖς μὲν ἄλλοις οἱ πλησιόχωροι περὶ γῆς ὅρων τὰς μάχας ποιοῦνται· ἡμῖν δὲ ἐς πᾶσαν, ἣν νικηθῶμεν, εἰς ὅρος ἀν ἀντίλεκτος παγήσεται. εἰστελθόντες γὰρ, βία τὰ ἡμέτερα [e] ἕξουσι. τοσούτῳ ἐπικινδυνωτέραν ἑτέρων τὴν παροίκησιν τῶνδε ἔχομεν. εἰώθασί τε [f] οἱ ἰσχύοντες πρὸς θράσει τοῖς πέλας, ὥσπερ Ἀθηναῖοι νῦν, ἐπιόντες, τὸν μὲν ἡσυχάζοντα, καὶ ἐν τῇ ἑαυτοῦ μόνον [g] ἀμυνόμενον, ἀδεέστερον ἐπιστρατεύειν, [h] τὸν δὲ ἔξω ὅρων [i] προαπαντῶντα, καὶ, ἢν καιρὸς ᾖ, πολέμου ἄρχοντα, ἧσσον ἑτοίμως κατέχειν. πεῖραν δὲ ἔχομεν [k] ἡμεῖς αὐτοὶ ἐς τάσδε. νικήσαντες γὰρ ἐν Κορωνείᾳ αὐτούς, ὅτε τὴν γῆν, ἡμῶν στασιαζόντων, κατέσχον, πολλὴν ἄδειαν [l] ἐν τῇ Βοιωτίᾳ μέχρι τοῦδε κατεστήσαμεν. ὧν χρὴ μνησθέντας ἡμᾶς, τούς τε πρεσβυτέρους ὁμοιωθῆναι τοῖς πρὶν ἔργοις, τούς τε νεωτέρους, πατέρων τῶν [m] τότε ἀγαθῶν [n] γενομένων παῖδας, πειρᾶσθαι μὴ αἰσχύναι τὰς προσηκούσας ἀρετάς· [o] πιστεύσαντας δὲ τῷ θεῷ, πρὸς ἡμῶν ἔσεσθαι, ὃ τὸ ἱερὸν ἀνόμως τειχίσαντες νέμονται, καὶ τοῖς ἱεροῖς, ἃ ἡμῖν θυσαμένοις καλὰ φαίνεται, ἐμοὶ χρῆσθαι τοῖσδε, καὶ δεῖξαι, [p] ὅτι, ὧν μὲν ἐφίενται, πρὸς τοὺς μὴ ἀμυνομένους [q] ἐπιόντες, [r] κρατήσουσιν· οἷς δὲ γενναῖοι, τήν τε [s] αὐτῶν [t] αἰεὶ ἐλευθερὰν μάχῃ, καὶ τὴν [v] ἄλλων μὴ δουλοῦσθαι ἀδίκως, [x] ἀναγώνιστοι ἀπ' αὐτῶν ἂν ἀπίοιεν."

cγ. Τοιαῦτα ὁ Παγώνδας τοῖς Βοιωτοῖς παραινέσας, ἔπεισεν ἰέναι ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους. καὶ καλὰ [y] τάχος ἀναστήσας ἦγε τὸν στρατόν· (ἤδη γὰρ καὶ τῆς ἡμέρας ὀψὲ ἦν·) [z] καὶ ἐπειδὴ προσέμιξεν ἐγγὺς τοῦ στρατεύματος αὐτῶν, ἐς χωρίον καθίσας, ὅθεν, λόφος ὢν μεταξύ, ἐκ ἐθεώρουν ἀλλήλους, ἔστασέ τε καὶ παρεσκευάζετο [a] ὡς ἐς μάχην. τῷ δὲ Ἱπποκράτει ὄντι περὶ τὸ Δήλιον, ὡς αὐτῷ ἠγγέλθη, ὅτι Βοιωτοὶ ἐπέρχονται, πέμπει ἐς τὸ στρατεύμα, [b] κελεύων ἐς τάξιν καθίστασθαι· καὶ αὐτὸς ὁ πολλῷ ὕστερον

d Pro οἱ πλησιόχωροι τῶν ἄλλων. Conſecutio poſtulat, vt ſit, τοῖς μὲν ἄλλοις γίνονται αἱ μάχαι περὶ τῶν ὅρων, ἡμῖν δὲ etc. *Fr. Port.* *e* Ἕξουσιν *Caſſ.* Aug. Mox τοσοῦτον ἐπικίνδυνον Mosqu. *f* οἱ *Reg. Gr.* Mox ὥσπ. οἱ Ἀθην. Mosqu. *g* Ἀμυνόμενον *Ar. C.* Antea αὐτοῦ Mosqu. pro ἑαυτοῦ. *h* Τὸν δὲ καὶ ἔξω *Stobaeus. Huds.* *i* Προαπαντῶντα *Gr.* *k* Αὐτοὶ ἡμεῖς *Reg.* *l* Ἐν deeſt *Ar. C. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ. Dan. Schol.* Aug. *m* Πάνυ τότε *Ar. C. Dan.* *n* Γενομένη *Cl. Gr.* ex emendatione. *Huds.* Γενομένας *Reg.* et ſic in *Gr.* emendatum eſt pro γενομένων. *o* Πιστεύσαντες *Bir. Ald. Flor. Baſ. Caſſ. Schol.* *p* Ὅτι deeſt *Ar.* *q* Sic *Caſſ.* et ſupra manu rec. ταις. Contra in textu ἐπιόντας, et cum ſuperſcripta emendatione ἐπιόντες *Gr.* Antea ἀμυνεμ. Mosqu. *r* Id eſt: κρατήσουσι. *Fr. Port.* *s* Αὐτῶν *Ar. C. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ.* Aug. *t* Ἀεὶ *Ar. C. Caſſ. Dan.* Aug. d. Mosqu. *v* Ἄλλην *Ar. C.* Ἄλλων Mosqu. *x* Ἀναντιαγώνιστοι *Cl. Caſſ.* Aug. Mosqu. qui et ἀπίασιν. *y* Κατατάχος *Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *z* Καὶ ἐπειδὴ δὲ πρ. *Marg.* Ἐπεὶ δὲ πρ. *Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. Καὶ ἐπεὶ δὲ πρ. *Caſſ.* Aug. *a* Ὡς deeſt *Ar. C. Dan.* *b* Κελεύων abeſt *Ar.* Antea ἐγέλθη Mosqu.

zenth. referri ad ἐλθεῖν, ante Parenth. et cum hocce verbo pendere a χρή. BAVER.

Ὡς αὐτοῖς διάκειται] Αὐτοῖς eſt pro ὑπ' αὐτῶν, quomodo *ab illis* affecta, tractata ſit, quo ſtatu per illos agat, wie es zugerichtet iſt. Ac fortaſſe ſit, cui non diſpliceat, τὰ πράγματα ſupplere, vt αὐτοῖς referatur ad Euboeenſes: quo ſtatu iis eorum res ſit. Mihi quidem minus placet, memori, διακεῖσθαι ad homines ipſos fere referri, non ad rem vel ſtatum. BAVER.

Εἷς ὅρος εὐκ. ἀντίλεκτος] Agnoſcit *Pollux* V, 153. WASS. Et II, 120. Scholia *Cod. Caſſ.* ita exponunt: Ὡς μηδένα ὅλως ἐν πάσῃ τῇ γῇ ἡμῶν ὅρων ἀναμφισβήτητον πρὸς αὐτοὺς καταλειφθῆναι. ἐξ ὧν δηλοῦται, ὅτι πᾶσαν καταδαλώσονται τὴν Βοιωτίαν. DUCK.

Εἷς ὅρος] Ironice intelligendum: terminus erit terrae noſtrae, vt *nihil* retineamus. (Simul voc. εἷς habet notionem certi, immoti: vt Lat. *vnum* ſcio, i. e. hoc quidem certo ſcio. Ita Pſ. 62, 12. *vnum* locutus eſt Deus, i. e. certum, ratum.) Horat. Carm. I, 28, 16. *calcanda* SEMEL *via letbi*, i. e. vtique, ineuitabiliter. Tales antitheſes ironicas in Prophetis ſaepius referas, vbi Iudaeorum delicta, voluptates, bona, quorum abuſu deliquerint, tanquam teſta, epulae, rel. transferantur ad poenae ſignificationem. Ita apud Ierem. *Sabbata* transferuntur ad ceſſationem agriculturae ob vaſtitatem bello inductam; et inſtituta, leges, Ezech. 20, 20. 25. Iob. 23, 12. 14. primo de lege, deinde de malis, adhibentur. Εἰς πᾶσ. γῆν ſign. *qua* regionem noſtram, de illa, de eius poſſeſſione, vel pro genit. τῆς πόλης. BAVER.

Ἐπικινδυνωτέραν ἑτέρων τὴν παροίκησιν τῶνδε] *Portus: iſtorum propinquitas nobis magis, quam aliis, eſt periculoſa.* Immo *aliorum. Schol. Caſſ.* τοσοῦτον ... τούτων γειτνίασιν .... φοβερώτερον ἢπερ τῶν ἄλλων, οἷς γειτνιῶμεν. Sic quoque *Stephanus*, et *Acacius*. Nam ſupplendum eſt τῆς τῶν ἑτέρων παροικήσεως. DUCK.

Εἰώθασί τε — κατέχειν] *Stobaeus* pag. 364. vbi eſt δὲ καὶ ἔξω, quod et ſententiam adiuuat. WASS. Κατέχειν *Valla* vertit *coërcere.* Hac ſignificatione eſt III, 62. et alibi: ſed ea ſententiae huius loci non bene conuenit. Κατέχειν τινὰ an Graeci dicant, aliquem *bello premere*, vt *Portus* vertit, non ſcio. Melius *Gesnerus* in *Stobaeo*, *ſuſtinere*, vt *Budaeus* in *Polybio* κατέχειν τὴν ἐπιφορὰν τῶν πολεμίων. DUCK.

Εἰώθασι — κατέχειν] Aem. Portus: bello premere. Sed non probantibus Duck. et Abr. (p. 460.) Valla vertit coërcere: ſed nec hoc probandum. Duck. ſuſtinendi vi capit: Abr. vero ingruendi, vrgendi, inſtandi, vt de imbribus, ventis, terraemotibus, ſimilibusque vſitatum. v. Gloſſ. Reisk. ſuſpicatur ſcriptum fuiſſe κατατρέχειν. GOTTL.

Κατέχειν] Metonymice dictum, pro, πειρᾶν κατέχειν, conari eos occupare. Simpliciſſimum hoc, et ex more Thuc. Nec minus tamen ſimpliciter acceperis, occupare, bello vel vt diſtrictos tenere, exercere, fatigare. Illud praeplacet. BAVER.

quo modo ab ipſis tractetur, et quo modo erga ipſos ſit affecta.) Et *oportet* ſcire, caeteros quidem de agri finibus cum gentibus finitimis dimicare. nobis vero, ſi vincamur, vnicum minime dubium finem in vniuerſa *noſtra regione* ſtatutum iri. nam *in eam* ingreſſi, rebus noſtris per vim potientur. Adeo iſtorum accolarum propinquitas nobis magis, quam aliis, eſt periculoſa. Qui enim potentiae confidentia (vt nunc Athenienſes) arma vicinis inferunt, illum quidem, qui eſt quietus *et pacis ſtudioſus*, et qui in ſuo agro tantum ſe defendit, confidentius inuadere conſueuerunt. At eum, qui extra *ſui agri* fines *hoſti fortiter* occurrit, et qui, ſi occaſio fuerit, belli facit initium, minus promte bello premere *ſolent*. Huius autem rei documentum aduerſus iſtos habemus, cum enim eos ad Coroneam viciſſemus, quo tempore propter noſtras ſeditiones agrum *noſtrum* occupatum tenebant, magnam Boeotiae ſecuritatem ad hoc vſque tempus praeſtitimus. Quorum nos memores operam dare oportet, vt et maiores natu, facinora *a nobis* prius edita, *nunc* imitemur; et minores natu, qui filii ſumus patrum illorum, qui tunc viri fortes fuerunt, ne domeſticas virtutes dedecoremus: ſed perſuaſum habentes, Deum a nobis ſtaturum, cuius fanum iſti nefarie muro ſeptum tenent; et ſacrificiis freti, quae nobis immolantibus laetum ac felicem rerum euentum promittunt, aduerſus hos tendamus, et demonſtremus, obtinere poſſe ea, quae concupiſcunt, ſi bellum non propulſantibus inferant. Illos vero, quorum patria ac innata generoſitas fert, vt et ſuum ipſorum *agrum* pugna ſemper liberent, nec alienum in ſeruitutem iniuſte redigant, non permiſſuros, vt *iſti* e ſuis finibus ſine certamine discedant. Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. 1. V. C. Varr. 330.

93. Pagondas his verbis Boeotos adhortatus, perſuaſit *ipſis*, vt irent aduerſus Athenienſes. Confeſtimque motis caſtris exercitum eduxit. Iam enim erat ſerum dici. Et cum ad ipſorum caſtra prope acceſſiſſet, in loco ſubſiſtens, vnde colle interiecto, alteri alteros conſpicere non poterant, aciem inſtruxit et ad proelium ſe praeparauit. Hippocrates autem, qui apud Delium erat, cum ei nuntiatum fuiſſet Boeotos aduerſus *Athenienſes* venire, mittit ad exercitum, imperans, vt in ſuos quique ordines

μετὰ ῥᾳθυμίας ἰσχύος. Τὸν δὲ ἔξω ἴρων] τῶν ἑαυτῶ. *Πολλὴν ἄδειαν τῇ Βοιωτίᾳ]* ἦγεν, *ἄφοβον πεποιήκαμεν τὴν Βοιωτίαν. Τοῖς πρὶν ἔργοις]* τοῖς ἑαυτῶ. *Πειρᾶσθαι μὴ αἰσχύναι τὰς προσηκούσας ἀρετὰς]* ἦγεν τὰς συγγενικάς. *Ὅμηρος.* Μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν. *Πιστεύσαντες δὲ τῷ θεῷ πρὸς ἡμῶν ἔσεσθαι]* ἦγεν, *βοηθήσειν ἡμῖν τὸν θεόν. Οἷς δὲ γενναῖον]* ἦγεν *πάτριον, καὶ ἀπὸ γένους. Καὶ τὴν ἄλλων]* ὁμολογότι γῆν. *Ἤδη γὰρ καὶ τῆς ἡμέρας ὀψὲ ἦν]* ἦγεν, *ἑσπέρα ἦν κλίνοντος ἡλίου. Καὶ ἐπειδὴ προσέμιξεν ἐγγὺς]* ἐπλησίασεν. *Ἐς χωρίον καθίσας]* τὸ στράτευμα ὁμολογότι. *Εἴτι ἐπίοι αὐτῷ]* πῶ Δηλίῳ. *Καὶ τοῖς Βοιωτοῖς]*

Πρεσβ. ἡμ. τ. — ἔργοις] Metonymia rurſus, *πρεσβυτέρους* pro *ἔργοις τ. πρεσβυτέρων.* Saepius hoc iam notauimus. BAVER.

Τῷ θεῷ] Sc. *αὐτὸν πρὸς ἡμῶν ἔσεσθαι.* GOTTL.

Πιστεύσαντας τῷ θεῷ rel.] Ad diſtracta pertinet, cum ſpecie Pleonasmi: vt, cum dicunt, neſcio *eum*, vbi ſit. Vid. Ind. v. *Diſtract.* Poſſis et ſupplere, *ὥσε — ἔσ.* nempe, vt *ὥσε* explicet. BAVER.

Ἱεροῖς] Subſtitui vult huic verbo Reiſk. *ἱερείοις.* GOTTL.

Καὶ δεῖξαι ὅτι — κτάσθωσαν] H. Stephanus: ſe obtinere debere. Fr. Portus: ἀντὶ τῦ κτᾶσθαι δυνήσονται, ἢ ἄλλο τὸ ὅμοιον. Videbunt docti an etiam ex aliis probatis Scriptoribus huiusmodi quid proferri poſſit. Nam quod Poëtae dicunt, *οἶσθ', ὃ δρᾶσον*, pro *δράσεις*, huic non eſt ſimile. Sed *κτάσθωσαν* pro futuro *κτήσονται* poni apertum eſt. DVCK.

Κτάσθωσαν] Duck. pro *κτήσονται.* Abr. pro *δεῖξαι, ὅτι κτᾶσθαι αὐτοὺς δεῖ.* Hanc vim Imper. probari loco Paulli Rom. III. v. 4. *γενέσθω ὁ θεὸς ἀληθὴς —* Imper. poni pro Fut. non putat Abr. 462. et erudite exemplis impugnauit. Abr. quoque expl. putat, vt intelligatur *ἐρῶν.* „quando volunt, acquirunto, ſ. obtinento. v. Bauer. diſſ. p. 34. lit. c. GOTTL.

Ὅτι — κτάσθωσαν] Non multum hic laborandum, Imper. eſt: *liceat*, (licere) illis — tenere: ſic mögen behalten. Imperatiui autem pro Futuro poſiti, quod agnoſcere non vult Abreſch. exemplum ſit, inter alia, clarum ſatis, Luc. 6, 23. *Gaudete in illa die et exultate*; i. e. gaudebitis olim et exultabitis; nempe, ſi illa dies ibi eſt, vt ſolet, aduentus Chriſti iudicis; ita enim malim interpretari, quam, *illo tempore*, nempe, quo vos ita vexent. BAVER.

Ἀναγώνιστοι] *Cl. ἀναντιγώνιστοι*, quomodo Noſter ſupra II, 45. *Herodianus, Ioſeph.* p. 1301. Illud tamen apud *Platonem* et *Xenoph.* extat. *Heſychius* tantum agnoſcit *ἀναντιγώνιστος, ἀήττητος. ἀναγώνιστος* tantum *Pollux*: neuter auctorem prodit. Scriptura *Cl.* a *Thucyd.* et eius aemulis adferta mihi placet. WASS. Eſt etiam apud *Lucianum*, qui Thucydideis crebro vtitur, Dial. mort. pag. 321. et Hermotim. 537. DVCK.

Ἀπίασι] Sic lat. *abire*, impune abire. Abr. 464. GOTTL.

Προσέμιξεν ἐγγ.] Hic ſimpliciter eſt, acceſſit, propius venit. Alioqui *προσμίγνυσθαι* eſt, manum conferre. BAVER.

Ὡς αὐτῷ ἠγγέλθη] Abundat *αὐτῷ*, vt ſaepe apud alios. Turbam locorum congeſſerunt Viri docti ad *Matth.* IV, 16. V, 40. et XXI, 41. DVCK.

Τῷ δὲ Ἱππ. ὡς ἠγγ. αὐτῷ] Aut redundat *αὐτῷ*, aut anacoluthon eſt, *τῷ Ἱπποκράτει*, pro, *ὁ Ἱπποκράτης.* BAVER.

Πέμπει ἐς τὸ στράτευμα κελεύων ἐς τάξιν καθίσασθαι] *Κελεύων* deeſt *Cod. Ar.* haud inelegantes. WASS. Si vnus alterue bonus *Codex* adſentiretur, non reiicerem illam ſcripturam.

[c] ἐπῆλθε, καταλιπὼν ὡς τριακοσίους ἱππέας περὶ τὸ Δήλιον, ὅπως Φύλακές τε ἅμα εἶεν, [d] εἴτι ἐπίοι αὐτῷ, καὶ τοῖς Βοιωτοῖς, καιρὸν Φυλάξαντες, ἐπιγένοιντο ἐν τῇ μάχῃ. Βοιωτοὶ δὲ πρὸς τούτους [e] ἀντικατέστησαν τοὺς ἀμυνομένους· καὶ ἐπειδὴ καλῶς αὐτοῖς εἶχεν, ὑπερεφάνησαν τοῦ λόφου, καὶ ἔθεντο τὰ ὅπλα, τεταγμένοι ὥσπερ ἔμελλον, ὁπλῖται [f] ἑπτακισχίλιοι μάλιστα, καὶ ψιλοὶ ὑπὲρ μυρίους, [g] ἱππῆς τε χίλιοι, καὶ πελτασταὶ πεντακόσιοι. εἶχον δὲ δεξιὸν μὲν κέρας Θηβαῖοι, [h] καὶ οἱ ξύμμοροι αὐτοῖς· Μέσοι δὲ, Αλιάρτιοι, καὶ Κορωναῖοι, καὶ [i] Κωπαιῆς, καὶ οἱ ἄλλοι οἱ περὶ τὴν λίμνην· τὸ δὲ εὐώνυμον εἶχον Θεσπιῆς, καὶ Ταναγραῖοι, [k] καὶ Ορχομένιοι. ἐπὶ δὲ τῷ [l] κέρᾳ ἑκατέρῳ οἱ [m] ἱππῆς καὶ ψιλοὶ ἦσαν. ἐπ' ἀσπίδας [n] δὲ πέντε μὲν καὶ [o] εἴκοσιν οἱ Θηβαῖοι ἐτάξαντο· οἱ δὲ ἄλλοι, ὡς ἕκαστοι ἔτυχον. αὕτη μὲν Βοιωτῶν παρασκευὴ καὶ διάκοσμος ἦν.

ϛδ'. [p] Αθηναῖοι δὲ, οἱ μὲν ὁπλῖται ἐπὶ [q] ὀκτὼ πᾶν τὸ στρατόπεδον ἐτάξαντο, ὄντες πλήθει ἰσοπαλεῖς τοῖς ἐναντίοις· [r] ἱππῆς δὲ ἐφ' ἑκατέρῳ τῷ κέρᾳ. ψιλοὶ δὲ, ἐκ παρασκευῆς μὲν ὡπλισμένοι, οὔτε τότε παρῆσαν, οὔτε [s] ἐγένοντο ἐν τῇ πόλει· οἵπερ δὲ [t] ξυνεσέβαλον, ὄντες πολλαπλάσιοι τῶν ἐναντίων, ἄοπλοί τε πολλοὶ ἠκολούθησαν, ἅτε παντρατιᾶς ξένων τῶν παρόντων καὶ ἀστῶν γενομένης· καὶ ὡς [v] τοπρῶτον ὥρμησαν ἐπ' οἴκου, οὐ παρεγένοντο, ὅτι μὴ ὀλίγοι. καθεστώτων δὲ [x] ἐς τὴν τάξιν ἤδη, καὶ μελλόντων ξυνιέναι, Ιπποκράτης ὁ στρατηγὸς ἐπιπαριὼν τὸ στρατόπεδον τῶν Αθηναίων, [y] παρεκελεύετό τε, καὶ ἔλεγε τοιάδε.

ϛε'. „Ω ΑΘΗΝΑΙΟΙ, δι' ὀλίγου μὲν ἡ παραίνεσις γίγνεται, τὸ ἴσον δὲ πρός τε τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας δύναται, καὶ ὑπόμνησιν μᾶλλον ἔχει, ἢ ἐπικέλευσιν. παραστῇ δὲ μηδενὶ ὑμῶν, ὡς ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ οὐ προσῆκον τοσόνδε κίνδυνον ἀναῤῥιπτοῦμεν. [z] ἐν γὰρ τῇ τούτων, ὑπὲρ τῆς [a] ὑμετέρας ὁ ἀγὼν ἔσται· καὶ ἢν νικήσωμεν, οὐ μή ποτε ὑμῖν Πελοποννήσιοι ἐς τὴν χώραν ἄνευ τῆς τῶνδε ἵππου [b] ἐσβάλωσιν· ἐν δὲ μιᾷ

c Ἀπῆλθε *Marg. Cam.* d Εἴτις *Marg. Ar. C. Gr. Flor. Reg. Dan.* e Ἀντικαθέστησαν τὰ ὅπλα, τεταγμένοι ὥσπερ ἔμελλον, ὁπλῖται ἑπτακισχίλιοι καὶ πελτασταὶ etc. *Ar.* reliqua non agnoscens. f Ἑπτακισχίλιοι καὶ πελτασταὶ cetera desunt *Cass.* Antea ὁπλῖται Mosqu. et mox μάλιστα d. g Ἱππεῖς *C. Gr. Dan.* Mosqu. h Καὶ οἱ ξύμ. *Gr.* Est in *Gr.* καὶ οἱ ξύμμαχοι αὐτοῖς. i Κωπαιεῖς *Ar. C.* et infra Θεσπιεῖς. Κωπεεῖς *Cl.* Κωπαιεῖς et Θεσπιεῖς etiam *Dan.* Mosqu. Θεσπιῆς a prima manu *Cass.* corrector deinde fecerat Θεσπιεῖς. Θεσπιεῖς in textu, Θεσπιῆς in Marg. *Gr.* k Καὶ οἱ Ὀρχομ. *Gr.* l Κέρᾳ ἑκάστῳ *Gr.* m Ἱππεῖς *Ar. C. Cass. Dan.* Mosqu. Aug. hic a correct. n Δὲ non est in *Dan.* o Εἴκοσι Θηβαῖοι *Cl. Gr. Cass. Dan.* Aug. p Ἀθηναῖοι μὲν οἵδε ὁπλῖται *Marg. Ald. Flor. Bas. Steph.* 1. q Ὀκτὼ deest *Reg.* r Ἱππεῖς *Ar. C. Ald. Flor. Bas. Steph.* 1. *Reg. Cass. Gr.* s Ἐγένοντο τῇ πόλει *Ar. C. Cam. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan.* Aug. t Συνεσέβαλον *Cass. Gr.* Aug. Συνεισέβαλον *Reg.* v Τὸ πρῶτον *Cass. Gr. Dan.* Aug. x Ἐς τὴν τάξιν, καὶ ἤδη μελλ. ξ. *Ar. C.* Ἐς τάξιν καὶ ἤδη μελλ. *Cl. Gr.* Ἐς τὴν τάξιν καὶ ἤδη μ. *Reg. Cass.* Aug. Τὴν non abest a *Gr.* qui et συνιέναι habet. y Παρεκέλευέ τε *Gr.* Τε deest *C.* Emendatum est in *Gr.* adscripta syllaba το. z Ἐν τῇ γὰρ τούτων *Gr.* Antea τοσοῦτον p. τοσόνδε Mosqu. a Ἡμετέρας *Ar. C. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass.* Aug. b Ἐσβάλλουσιν *Ar. C.* Ἐσβαίουσιν, et in margine rec. manu βάλουσι *Reg.* Ἐσβάλουσιν Mosqu. et antea, ἡμῖν.

Euripid. Iphigen. in Aul. v. 360. Καὶ πέμπεις ἑκὼν — σῇ δάμαρτι παῖδα σὴν δεῦρ', ἀποστέλλειν. Sed nihil mouendum est. *Thucyd.* II, 81. Παρά τε Φορμίωνα ἔπεμπον κελεύοντες ἀμύνειν. quod ibi frustra sollicitari a *Stephano* ex hoc loco liquet. DVCK.

Ἔθεντο τὰ ὅπλα] i. e. in acie constiterunt. Delirat Schol. cum explicat, περιέθεντο· serum vero in acie; qui praesertim armati venissent. BAVER.

Ὑπὲρ μυρίους] Πεζοὺς εἶχε οὐ πολὺ λείποντας τῶν δισμυρίων, ἱππεῖς δὲ περὶ χιλίους. οἱ δ' Ἀθηναῖοι τῷ πλήθει μὲν ὑπερεῖχον τῶν Βοιωτῶν. *Diodor.* XII. 321. d. et προεμάχοντο πάντων οἱ παρ' ἐκείνοις ἡνίοχοι καὶ παραιβάται καλούμενοι, ἄνδρες ἐπίλεκτοι τριακόσιοι. WASS.

Τὸ δεξ. κέρας εἶχον] Pergere poterat, τὸ μέσον εἶχον; sed variauit, more suo, μέσοι ἦσαν. BAVER.

Καὶ οἱ ξύμμοροι αὐτοῖς] *Henr. Stephanus* scribit, in Lexic. adferri σύμμορος e *Thucydide*, et verti *socius*, ex interpretatione *Vallae:* sed sibi suspectum esse hac significatione, vbicumque legatur, et magis rationi consentaneum esse, vt scribatur σύμμοιρος. Non magis, quam *Stephanus*, scio qui sint σύμμοροι. *Harpocration* in συμμορία ex *Hyperide* tradit, τοὺς δημοποιήτους Athenis etiam in συμμορίας relatos fuisse, et *Pollux* VIII, 144. ex eodem *Hyperide* μετοικικῆς συμμορίας ταμίαν memorat. Vnde cogitabam, etsi συμμορία proprie ad ciuitatem Atticam pertinet, tamen *Thucydidem* fortassis συμμόρους vocasse eos, qui ciuitate a Thebanis donati erant, vel inquilinos. Sed nihil adfirmo. DVCK.

Εἶχον — ξύμμοροι] Verbum ignotum doctis viris. Abr. putat, ξύνοροι aut ξυνόμοροι, nisi Graeu. cod. lectio ξύμμαχοι non valeat. In loco ipso commutata oratio ἔχειν, εἶναι et τάξασθαι not. GOTTL.

Ξύμμοροι αὐτοῖς] Placet vero Abreschii, ξυνόμοροι. Ξυμμορίας tamen si nouimus: quidni et ξύμμοροι dicantur? quae ξυμμορίαι quod Atheniensium proprie dicantur, quidni et Thebanorum? Ita et Liu. Poenorum *Legiones* appellat, more Romano loquens; et Carthaginis senatores alloquentem Hannonem facit *Patres Conscriptos.* Ita et ἀστυγείτονας Noster c. 92. Thebanorum, et omnium omnino, vocat, vt L. 1. qui tamen et ipsi Atheniensium proprie dicerentur. BAVER.

Κορωναῖοι] Pag. 267. oppidum Κοράνεια. *Ptolem.* Κωρωνία. Huius Ciuitatis Haliartus et Coronus, Thersandri filii, condi-

se reciperent. nec multo post ipse adfuit, relictis ferme trecentis equitibus circa Delium, tum ad loci custodiam, si qua manus ipsum adoriretur, tum etiam vt, occasione obseruata, Boeotos in ipso proelio a tergo aggrederentur. Boeoti vero his opposuerunt, qui vim ipsorum propulsarent. Cum autem omnes ipsorum res recte haberent, in summo colle *hostibus* apparuerunt, et cum armis *ibi* substiterunt, acie instructa, vt pugnaturi erant: septem ferme grauis armaturae millia, leuis vero supra decem millia, equites mille, et peltati quingenti. Dextrum autem cornu tenebant Thebani, eorumque socii. Medii vero *erant* Haliartii, Coronaei, et Copaeenses, caeterique stagni accolae. Sinistrum vero tenebant Thespienses, Tanagraei, et Orchomenii. in vtroque autem cornu erat equitatus, et leuis armatura. * Et Thebani quidem, milites in quinos et vicenos in longitudinem digesserant. reliqui vero *instructi erant*, vt cuique contigit. Atque hic quidem erat Boeotorum apparatus haecque aciei instructae ratio. Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. 1. V. C. Varr. 330.

94. Athenienses vero, quamuis hostibus numero pares essent, tamen totum grauis armaturae exercitum in octonos tantum milites in longitudinem digesserunt. Equitatus vero in vtroque cornu erat. sed leuis armatura, ** consulto quidem instructa, nec vlla tunc aderat, nec in vrbe erat. Sed et illa, quae *cum Hippocrate* ad istam expeditionem exierat, quamuis hostes numero longe superaret, tamen magna ex parte inermis erat, quippe quod totus exercitus ex peregrinis promiscue, et ciuibus, qui *tunc* aderant, collectus esset. Quare vt primum domum ire coeperunt, non affuerunt nisi pauci. Cum autem in acie iam starent, et mox concursuri essent, Hippocrates dux *** ad Athenienſium exercitum aduenit, hisque verbis est adhortatus.

95. „Brevis quidem erit, o Athenienses, haec adhortatio: sed apud viros fortes idem valet *ac longa oratio, hacque vtor* potius, vt vos commonefaciam, quam vt imperem. Nemini autem vestrum in mentem veniat, **** nos in alieno *solo*, quasi res nostra non agatur, tantum periculum subire. Nam in istorum *agro* pro vestro certamen est futurum. Et, si vicerimus, Peloponnesii sine istorum equitatu in vestrum agrum nunquam irrumpent. Vno autem proelio et istum *vestro* adiungitis, et illum in

* Thebanorum singulis scutatis quini et vicini applicati erant. *Valla.* Sed hic loci ἀσπίδες accipiuntur pro militibus, formula locutionis militari. *Ae. Port.* HVDS. ** Ex apparatu instructa, neque tunc aderat etc. *Valla.* Neque tunc iustis armis instructa aderat etc. *Acacius.* IDEM. *** Superueniens, Athenienſium exercitum his verbis adhortatus est. *Valla.* IDEM. **** Nos contra, quam par sit, aliena in terra in tantum periculum ruere. *Steph.* IDEM.

κατὰ τῶν Βοιωτῶν. Καὶ ἐπειδὴ καλῶς αὐτοῖς εἶχε] τοῖς Βοιωτοῖς τὰ τῆς συντάξεως. Καὶ ἔθεντο τὰ ὅπλα] περιέθεντο. Ὥσπερ ἔμελλον] μαχέσασθαι. Ἀθηναῖοι μὲν οὖν ὅπλα ἐπλίσαντο] σχῆμα Ὁμηρικόν. Καὶ μελλόντων ξυνιέναι] ἑκατέρων τῶν στρατῶν. Δι' ὀλίγα μὲν ἡ παραίνεσις] λόγα δηλονότι. Ἀναῤῥιπτοῦμεν] ῥιψοκινδύνως λαμβάνομεν. Ἐν γὰρ τῷ τούτων] γῇ δηλονότι. Χωρήσατε

tores fuere. *Pausan.* IX, 34. Κορόνεια apud *Aristidem* perperam scribitur II, 97. Vrbs ad Heliconem sita erat iuxta lacum Copaïdem, vbi Cephissus influit, XL. stadia aberat a monte *Libethrio*. *Wheelerus* tamen in Itinerar. de situ eius dubitat. Confer *Xenoph.* Hist. Gr. IV, p. 519. In *Notit. Episc.* Prouinc. Helladis Achaïcae recensentur Κορωνία, et Κορωνία Βοιωτίας. sunt enim et alia eiusdem nominis oppida in Messenia et Thessalia. De Peloponnesiaco loquitur *Cantacuzenus* p. 384. quando Κορώνης Episcopum legatis adscribit. WASS.

Ὡς ἕκαστοι ἔτυχον] Plene hic effertur; aliter verbum omittitur. Supra c. 25. Sed L. I. 15. 29. ὡς ἕκαστοι οἱ ἀσυγείτονες (sc. ἔτυχον ὄντες). v. Abr. 466. GOTTL.

Ἀθηναῖοι δέ] De schemate Homerico, quod hic obseruat *Scholiastes*, vid. ad Cap. 70. DVCK.

Ὄντες] i. e. *quamuis* essent, etsi erant. BAVER.

Ὡς τοπρῶτον] Verti debet potius: et quandoquidem primum vel prius domum discesserant. Abr. 466. Reisk. malit, ἀπ' οἴκου, vt domo sua patriaque singuli excesserant. GOTTL.

Ἱπποκράτης ὁ στρατηγός] Huic Hipponicus Callias filius erat adiunctus, vt patet ex *Andocidis* oratione contra Alcibiadem. *Palmerius* Exercitat. pag. 52. HVDS.

Δι' ὀλίγα] Sc. λόγα. GOTTL.

Γίγνεται] Fieri datur, conceditur. Abr. 466. GOTTL.

Τὸ ἴσον —] Idem efficiet, sc. quam paullo longior oratio. GOTTL.

Οὐ προσῆκον] p. aduerb. οὐ προσηκόντως vel accus. simpliciter positus, ac si sit, οὐ προσήκοντος, cum haud conueniat, cum ad nos nihil pertineat. BAVER.

Κινδ. ἀναῤῥ.] Per Hypallagen, pro ἑαυτοὺς ἐς κινδ. ἀναῤῥ. BAVER.

μάχῃ τήνδε [c] τε προσκῆσθε, καὶ ἐκείνην μᾶλλον ἐλευθερῶτε. χωρήσαντε δὲ ἀξίως ἐς αὐτὰς τῆς τε πόλεως, ἣν ἕκαστος πατρίδα ἔχων πρώτην ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἀγωνίσηται, καὶ τῶν πατέρων, οἱ τόσδε μάχῃ κρατήσαντες μετὰ Μυρωνίδα ἐν Οἰνοφύτοις, τὴν Βοιωτίαν ποτὲ ἔσχον.

ϛϛ. Τοιαῦτα τῶ Ἱπποκράτης παρακελευομένω, καὶ μέχρι μὲν μέσα τῶ στρατοπέδω ἐπελθόντος, τὸ δὲ πλέον [d] ἀκ ἔτι φθάσαντος, οἱ Βοιωτοὶ, παρακελευσαμένω καὶ [e] σφίσιν ὡς [f] διὰ ταχέων, καὶ ἐνταῦθα Παγώνδα [g] παιωνίσαντος, ἐπῆσαν ἀπὸ τὸ λόφω. ἀντεπῆσαν δὲ καὶ [h] οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ προσέμιξαν δρόμω. καὶ ἑκατέρων τῶν στρατοπέδων τὰ ἔσχατα ἐκ [i] ἦλθεν ἐς χεῖρας, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ [k] ἔπαθε. ῥύακες γὰρ [l] ἐκώλυσαν. [m] τὸ δὲ ἄλλο καρτερᾷ μάχῃ καὶ ὠθισμῷ ἀσπίδων ξυνεχήκει. καὶ τὸ μὲν εὐώνυμον τῶν Βοιωτῶν καὶ μέχρι [n] τῶ μέσω, ἠσσᾶτο ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, καὶ [o] ἐπῆσαν τῆς τε ἄλλης ταύτῃ, καὶ [p] ἐκ ἧσσα τῆς Θεσπιέας. ὑποχωρησάντων γὰρ αὐτοῖς τῶν παρατεταγμένων, [q] καὶ κυκλωθέντων ἐν ὀλίγῳ, οἵπερ διεφθάρησαν Θεσπιέων, ἐν χερσὶν [r] ἀμυνόμενοι καταλόπησαν. καί τινες καὶ τῶν Ἀθηναίων, διὰ τὴν κύκλωσιν ταραχθέντες, ἠγνόησάν τε καὶ ἀπέκτειναν ἀλλήλως. τὸ μὲν ἓν ταύτῃ ἠσσᾶτο τῶν Βοιωτῶν, καὶ πρὸς τὸ μαχόμενον κατέφυγε. τὸ δὲ δεξιὸν, ᾗ οἱ [s] Θηβαῖοι ἦσαν, ἐκράτει τῶν Ἀθηναίων. καὶ ὡσάμενοι [t] κατὰ βραχὺ, [v] τοπρῶτον ἐπηκολόθων. καὶ ξυνέβη, Παγώνδα [x] περιπέμψαντος δύο τέλη τῶν ἱππέων ἐκ τῶ ἀφανῶς περὶ τὸν λόφον, ὡς ἐπόνει τὸ εὐώνυμον αὐτῶν, καὶ ὑπερφανέντων αἰφνιδίως, τὸ νικῶν τῶν Ἀθηναίων κέρας, νομίσαν ἄλλο στράτευμα ἐπιέναι, ἐς φόβον [y] καθασῆναι· καὶ ἀμφοτέρωθεν ἤδη, ὑπό τε τῶ τοιόνδε, καὶ ὑπὸ τῶν Θηβαίων ἐφεπομένων, καὶ παραῤῥηγνύντων, φυγὴ [z] καθεσῆκει παντὸς τῶ στρατῶ τῶν Ἀθηναίων. καὶ οἱ μὲν πρὸς τὸ Δήλιόν τε καὶ τὴν θάλασσαν ὥρμησαν· οἱ δὲ ἐπὶ τὸ Ὠρωπόν. ἄλλοι δὲ πρὸς Πάρνηθα τὸ ὄρος· οἱ δὲ, ὡς ἕκαστοί τινα εἶχον ἐλπίδα σωτηρίας. Βοιωτοὶ δὲ ἑπόμενοι ἐκλεινον, [a] καὶ μάλιστα οἵ τε ἱππῆς αὐτῶν, καὶ οἱ Λοκροὶ, βεβοηθηκότες ἄρτι τῆς τροπῆς γιγνομένης. νυκτὸς δὲ ἐπιλαβόσης τὸ ἔργον, ῥᾷον τὸ πλῆθος τῶν φευ-

c Τε deest *Ar.* Προσκᾶσθαι Mosqu. cui mox d. τε ante πόλεως. d Οὐκέτι *Reg.* Antea τὸ μέσω τε. Mosqu. e Σφίσι *Gr.* Καὶ d. Mosqu. f Διαταχέων *Ar. Steph.* 1. *Caſſ.* Aug. g Παιωνίσαντες *Ar. C.* Παιωνίσαντες *Camt.* Διαταχέων καὶ ἐνταῦθα Παγώνδα παιωνίσαντας ἐπῆσαν *Hadſ.* Omiſit *Hudſonus* notam libri, ſed videtur eſſe *Cl.* Παιωνίσαντες *Reg. Caſſ. Gr. Dan.* In *Caſſ.* recens manus ſuper ε poſuit ο. *Dauk.* Παιαν. Aug. corr. ex παιων. h Οἱ omittit *Gr.* Paullo ante ἀντεπῆσαν Mosqu. i Ἦλθεν *Ar. C. Gr.* Mosqu. k Ἔπαθεν *Caſſ.* Aug. l Ἐκώλυον, et ſupra ον σαν *Gr.* m Τῷ δὲ ἄλλῳ *Gr.* Mox ξυνειχόνει Mosqu. n Τὸ omittunt *Ar. Gr. Cl. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. Mosqu. o Ἐπίεσαν *Ar. C. Cl. Dan.* Aug. Mosqu. In *Caſſ.* η ex alia littera factum erat. p Οὐχ ἧσσα *Ar. C. Ald. Flor. Baſ.* q Καὶ deest *Dan.* r Ἀμυνόμενοι *Dan.* s Ἀθηναῖοι, ſed emendatum in marg. *Gr.* Antea ταύτην ἧσσ. Mosqu. p. ταύτῃ. t Καταβραχὺ *Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg. Caſſ. Gr.* Aug. v Τὸ πρῶτον *Ar. C. Caſſ. Dan.* Aug. x Δύο τέλη περιπέμψαντες αὐτὲ ἀφανῶς *Reg.* y Ita emendatum erat in *Gr.* e κατεσᾶναι. z Καθεσήκει *Ar. C. Reg. Caſſ. Gr.* Mosqu. Aug. et mox hic Σταρνηθα p. Πάρν. et οὐδὲ Mosqu. p. οἱ δέ. a Καὶ μάλιστα οἱ Ἱππεῖς, οἵτε αὐτῶν etc. *Ar. C. Reg. Caſſ. Dan. Gr.* Aug.

Προσκτ. — ἐλευθ.] Praeſentia pro futuris, vel pro, δύνασθε προσκτᾶσθαι, ἐλευθερῶν. BAVER.

Χωρήσ. ἀξ. rel.] Traiecta verba, pro tali ſitu: χωρήσ. ἓν ἑκ αὐτ. ἀξίως τ. πόλ. BAVER.

Οἰνοφύτοις] Ita ſcribit *Ariſtoteles* Politic. V, 132. 19. Neque aliter *Ariſtides* Panath. p. 272. et alibi. WASS. Vid. ſupr. I, 108. DUCK.

Φθάσαντος] Sc. ἐπελθεῖν. et recte expl. Schol. καταλαβόντος. Lib. V, 3. ἀπεσχὼν τεσσαράκοντα σταδίους; μὴ φθάσαι ἐλθών. GOTTL.

Παιωνίσαντος] Apertum eſt, legendum eſſe παιωνίσαντες. Diſtinctio non ſuo loco poſita cauſam praebuit corrumpendae ſcripturae. Παιωνίσαντες eſt in maxima parte *Miſſorum*, et poſt Παγώνδα diſtinctionem habent vnus *Cod. Hudſoni*, et *Gr. Valla* quoque vel ita in ſuo exemplari inuenit, vel coniecturam ſequutus ſic legendum putauit: nam vertit, *Boeoti, adhortante eos hic quoque Pagondu, perpaucis paeana modulati.* Eum ſine cauſa deleruerunt *Portus*, et alii. DUCK.

Παρακελ. — καὶ — Παγ. παιωνίσ.] Duriſſima vero traiectio, vbi non appareat, quo referas παρακελευσαμένω· nempe ad Παγώνδα, quod tamen per alterum καὶ ita ſit diuulſum ab illo participio, vt videatur tantum ad παιωνίσαντες pertinere: Ergo ſic intellige: παρακ. Παγάνδᾳ καὶ παιωνίσαντος. BAVER.

Ὠθισμῷ ἀσπίδων] *Vmbonibus* ſe propellentes. *Valla. Vmbonum* impulſu, *Valer. Max.* III, 2, 23. Vid. *Lipſium* III. de Milit. Rom. 2. DUCK.

Τὸ ἄλλο — ξυνεχήκει] Τὸ ἄλλο eſt reliqua pars exercitus; ξυνεχήκει conſiſtebat, pedem figebat, pugnae obnixi ſtabant, μάχῃ, ὠθισμῷ ſcil. σὺν, pugnantes ſtrenue et vmbonibus hoſtem impellentes. Quod ſi quis τὸ ἄλλο intelligat, τῆς μάχης, reliquum proelium ξυνεχήκει ſit, conſtabat, agebatur. BAVER.

Ἔπῆσαν] Codd. quidem ἐπίεσαν· quod probat Abr. 467. v. L. I. 49. GOTTL.

Ἔπῆσαν] Aptior vero hic lectio, ἐπίεσαν, quoad ſit a πιέζειν, *premere*. Sane ἐπιέναι hic langueat, cum iam *vicisſe* dicat Athenienſes. Sed nimirum infirmior hic eſt auctoritas Codd. etiam ab ἰέναι ſcribentium ἴεσαν. Res tamen ipſa contextumque ſauet illi explicationi. BAVER.

Ὑποχωρ. αὐτοῖς] i. e. παρ' αὐτοῖς, ἀπ' αὐτῶν. Aut per traiectionem, pro, ὑπαχ. τῶν αὐτοῖς παρατεταγμένων. Alioqui ſit, vt ſupra, οἱ τεταγμένοι οὐκ εἶχον βέλη αὐτοῖς. IDEM.

maiorem libertatem vindicatis. In eos igitur impetum facite e dignitate ciuitatis, quam vnusquisque *veſtrum* patriam habet, et quam inter Graecas ciuitates principem eſſe gloriatur, et veſtrorum maiorum, qui duce Myronide, iſtis ad OEnophyta proelio ſuperatis, Boeotiam quondam tenuerunt. Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. 1. V. C. Varr. 330.

96. Cum autem Hippocrates his verbis *ſuos milites* adhortaretur, et ad mediam vsque exercitus aciem iam progreſſus eſſet, nec maiorem eius partem ocius adire amplius poſſet, Boeoti, ipſi quoque, cum Pagondas eos celeriter adhortatus fuiſſet, illicque paeana cecinisſet, de colle *in Athenienſes* ſignis infeſtis ferri coeperunt. Athenienſes vero et ipſi in eos e diuerſo prodierunt, curſuque conſlixerunt. ſed vtriusque exercitus extremae partes ad manus non venerunt: at idem *incommodum vtraeque* ſunt paſſae. nam aquarum riui impediuerunt. Caetera vero acies conſtitit pugnans acriter, et clypeis repellere connitens. Et ſiniſtrum quidem Boeotorum cornu, vel ad mediam vſque ipſius partem, ab Athenienſibus victum eſt; et *Athenienſes* cum in alios, qui in ea parte collocati fuerant, tum vero praecipue in Theſpienſes impetum fecerunt. Nam cum milites, qui prope ipſos fuerant inſtructi, ſe recepiſſent, et in anguſto circumuenti fuiſſent, qui ex ipſis Theſpienſibus perierunt, in ipſo conflictu ſe defendentes conciſi fuerunt. Quinetiam nonnulli Athenienſes, in hoſte circumueniendo perturbati, ſe mutuis vulneribus interfecerunt, quod ſe non internoſcerent. Ab hac igitur parte Boeotorum exercitus ſuperatus eſt, et ad eam, quae pugnabat, confugit. Dextrum vero, in quo ipſi Thebani erant, Athenienſes ſuperauit. et cum paulatim *ipſos* repuliſſent, primum inſequebantur. Accidit autem, vt, cum duae equitum turmae a Pagonda circum collem clam circummiſſae fuiſſent (cum ſiniſtrum ipſorum cornu laboraret) eoque ſuperato *hoſtibus* repente apparuiſſent, Athenienſium cornu, quod vincebat, exiſtimans alium exercitum contra ſe venire, grauiter timere coeperit. Quare cum Athenienſes vtrinque iam premerentur, cum ab his, tum a Thebanis inſequentibus, et *eorum ordines* diſſoluentibus, vniuerſus ipſorum exercitus in fugam ſe coniecit. Et alii quidem ad Delium, et mare curſu contenderunt, alii vero ad Oropum, alii ad Parnetha montem, alii vero alio, vt quibusque ſalutis ſpes oſtendebatur. Boeoti vero *eos* inſequentes caedebant, et praecipue ipſorum equites, et Locri, qui illis dudum in fugam verſis, *Boeotis* auxilio venerant. Sed cum nox ſuo interuentu proclium impediſſet, fugientium

ἂν] τὸ ἐξῆς, χωρήσατε ἂν ἐς αὐτὸς ἀξίως τῆς πόλεως. Ἐς αὐτὸς] τὰς ἐναντίας. Καὶ τῶν πατέρων] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀξίως. Τὸ δὲ πλεον] τῶ σφετῶ. Οὐκ ἔτι φθάσαντος] νῦν ἀντὶ τῦ καταλαβόντος. Καὶ προσεμιξαν δρόμω] αὐτοῖς δηλονότι προέχοντες. Οὐκ ἦλθεν ἐς χεῖρας] ἦγεν ἡ συνέμιξεν. Ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ἔπαθεν] ἑκατέρων δηλονότι τὰ ἔσχατα. Ῥύακες] ῥεύματα ὑδρηγά. Καὶ ἐπίεσαν τὰς τε ἄλλας] οἱ Ἀθηναῖοι. Ὑποχωρησάντων γὰρ αὐτοῖς] τοῖς Ἀθηναίοις. Καὶ κυκλωθέντων ἐν ὀλίγῳ] ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἐν ὀλίγῳ τόπῳ. Καὶ πρὸς τὸ μαχόμενον] μέρος τῶν Βοιωτῶν τὸ ἔτι τὴν μάχην ὑπομένον. Ἐκράτει τῶν Ἀθηναίων] κρεῖττον ἦν. Καὶ ὠσάμενοι] τὰς Ἀθηναίας δηλονότι. Καὶ ξυνέβη, Παγώνδᾳ] τὸ ἐξῆς, ξυνέβη ἐς φόβον καταστῆναι. Καὶ ὑπερφανέντων] τῶν ἱππέων τῶν Βοιωτῶν δηλονότι. Καὶ οἱ μὲν] τινὲς τῶν Ἀθηναίων. Οἵ τε ἱππεῖς αὐτῶν] τῶν Βοιωτῶν. Ἐπιλα-

Οἵπερ] Reisk. em. εἴπερ ὕπω διεφθ. GOTTL.

Κατεκόπησαν] Heſych. ἐφονεύθησαν, cuius gloſſa huc ſpectat. ἐν χερσὶ — dictum eſt, vt ἀποκτεῖναι ἐν χερσί. Supra III, 66. V, 3. v. Abr. 468. GOTTL.

Δύο τέλη] *Herodicus Cratettius* apud Athenaeum V, 15. Παγώνδᾳ ΔΥΟ ΤΕΛΗ περιπέμψαντος τῶν ἱππέων ἐκ τῆ ΑΦΑΝΟΥΣ ΠΕΡΙ ΤΟΝ ΛΟΦΟΝ. Τότε γὰρ οἱ μὲν πρὸς τὸ Δήλιον τῶν Ἀθηναίων ἔφυγον, οἱ δ' ἐπὶ θάλατταν, ἄλλοι δὲ ἐπὶ Ὠρωπὸν, οἱ δὲ Πάρνηθα τὸ ὄρος. Βοιωτοὶ δ' ἐφεπόμενοι ἔκτεινον, καὶ μάλιστα οἱ ἱππεῖς, οἵ τε ἑαυτῶν καὶ Λοκρῶν. Τοιούτῳ δ' ἂν κυδοιμῷ καὶ φόβῳ καταλαβόντος τοὺς Ἀθηναίους, μόνος Σωκράτης, βρενθυόμενος καὶ τῷ ὀφθαλμῷ παραβάλλων, εἰσήκει ἀναστέλλων τὸ Βοιωτῶν καὶ Λοκρῶν ἱππικόν. Confer *Platonem* 481. WASS.

Athenaeum, negantem vera eſſe, quae de Socratis militia a multis predita ſunt, refellunt ibi *Caſaubonus*, et *Allatius* ad Epiſtol. I. Socratis, pag. 144. Add. *Interpretes* Diogenis Laërtii II, 2. 22. DVCK.

Ὑπὸ τῦ τοιούτυ] Primo ὑπὸ hic eſt διὰ, propter; deinde τοιούτυ pro τούτυ· *vnum* enim et certum caſum cauſſamque notat. v. Indic. BAVER.

Πάρνηθα] Vid. *Addenda*. WASS.

Νυκτὸς ἐπιλ. τὸ ἔργον] i. e. καταλαβούσης· cum certamen nox oppreſſiſſet, certamini ſuperueniſſet. Schol. expl. κωλυσάσης, quod non eſt in verbo ἐπιλαβεῖν· πόλεμον autem Schol. ponit pro μάχη, quam hic ſign. voc. ἔργυ. BAVER.

γόντων διεσώθη. καὶ τῇ ὑστεραίᾳ, [b] οἵ τε ἐκ τοῦ Ὠρωποῦ καὶ οἱ ἐκ τοῦ Δηλίου, Φυλακὴν ἐγκαταλιπόντες ([c] εἶχον γὰρ αὐτὸ ὅμως ἔτι,) ἀπεκομίσθησαν κατὰ θάλασσαν ἐπ' οἴκου.

ϛζ'. Καὶ οἱ Βοιωτοὶ, τροπαῖον στήσαντες, καὶ τοὺς ἑαυτῶν ἀνελόμενοι νεκροὺς, τούς τε τῶν πολεμίων σκυλεύσαντες, καὶ Φυλακὴν καταλιπόντες, ἀνεχώρησαν ἐς τὴν Τάναγραν. καὶ [d] τῷ Δηλίῳ ἐπεβούλευον, ὡς προσβαλοῦντες. ἐκ δὲ τῶν Ἀθηναίων κήρυξ πορευόμενος ἐπὶ τοὺς νεκροὺς, ἀπαντᾷ κήρυκι [e] Βοιωτῷ, ὃς, αὐτὸν ἀποστρέψας, καὶ εἰπὼν, ὅτι οὐδὲν πράξει, πρὶν ἂν αὐτὸς [f] ἀναχωρήσῃ πάλιν, καταστὰς ἐπὶ [g] τοὺς Ἀθηναίους, ἔλεγε τὰ [h] παρὰ τῶν Βοιωτῶν, ὅτι οὐ δικαίως δράσειαν παραβαίνοντες τὰ νόμιμα τῶν Ἑλλήνων· πᾶσι γὰρ εἶναι καθεστηκὸς, ἰόντας ἐπὶ τὴν ἀλλήλων, ἱερῶν τῶν ἐνόντων ἀπέχεσθαι. Ἀθηναίους δὲ Δήλιον τειχίσαντας ἐνοικεῖν, καὶ ὅσα [hh] ἄνθρωποι ἐν βεβήλῳ δρῶσι, πάντα γίγνεσθαι αὐτόθι. ὕδωρ τε, ὃ ἂν ἄψαυστον σφίσι, πλὴν πρὸς τὰ ἱερὰ χέρνιβι χρῆσθαι, ἀνασπάσαντας ὑδρεύεσθαι. ὅτε ὑπέρ τε [i] τοῦ θεοῦ καὶ ἑαυτῶν Βοιωτοὺς ἐπικαλουμένους τοὺς [k] ὁμωχέτας δαίμονας καὶ τὸν Ἀπόλλω, προαγορεύειν, αὐτοὺς [l] ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἀπιόντας ἀποφέρεσθαι τὰ σφέτερα αὐτῶν.

ϛη'. Τοσαῦτα τοῦ κήρυκος εἰπόντος, [m] οἱ Ἀθηναῖοι πέμψαντες παρὰ τοὺς Βοιωτοὺς ἑαυτῶν κήρυκα, τοῦ μὲν ἱεροῦ οὔτε ἀδικῆσαι ἔφασαν οὐδὲν, [n] οὔτε τοῦ λοιποῦ ἑκόντες βλάψειν. οὐδὲ γὰρ τὴν ἀρχὴν [o] ἐσελθεῖν ἐπὶ τούτῳ, [p] ἀλλ' ἵνα ἐξ αὐτοῦ τοὺς ἀδικοῦντας μᾶλλον σφᾶς ἀμύνωνται. τὸν δὲ νόμον τοῖς Ἕλλησιν εἶναι· [pp] ὧν ἂν ᾖ τὸ κράτος τῆς γῆς ἑκάστης, ἤν τε πλέονος, ἤν τε βραχυτέρας, τούτων καὶ τὰ ἱερὰ [q] αἰεὶ γίγνεσθαι, τρόποις θεραπευόμενα, οἷς ἂν πρὸς τοῖς εἰωθόσι καὶ δύνωνται. καὶ γὰρ Βοιωτοὺς, καὶ τοὺς πολλοὺς τῶν ἄλλων, ὅσοι ἐξαναστήσαντές τινα βίᾳ νέμονται γῆν, ἀλλοτρίοις ἱεροῖς [r] τοπρῶτον ἐπελθόντας, οἰκεῖα νῦν κεκτῆσθαι. καὶ αὐτοὶ εἰ μὲν [s] ἐπιπλέον [t] δυνηθεῖεν τῆς ἐκείνων κρατῆσαι, τοῦτ' ἂν ἔχειν. [v] νῦν [x] δὲ, ἐν ᾧ μέρει [y] εἰσὶν, ἑκόντες εἶναι, ὡς ἐκ σφετέρου, οὐκ ἀπιέναι. ὕδωρ τε ἐν τῇ ἀνάγκῃ κινῆσαι, ἣν οὐκ αὐτοὶ ὕβρει προσθέσθαι, ἀλλ', ἐκείνους, προτέρους ἐπὶ τὴν σφετέραν ἐλθόντας, ἀμυνόμενοι, βιάζεσθαι χρῆσθαι. πᾶν δ' εἰκὸς εἶναι, τῷ πολέμῳ καὶ δεινῷ τινι [z] κατειργόμενον, ξύγγνωμόν [a] τι

b Οἵ τ' ἐκ τοῦ *Cass.* Aug. c Id est: καίπερ νικηθέντες, ὅμως ἔτι κατεῖχον αὐτὸ τὸ Δήλιον. *Ac. Port.* d Τῷ deest *Reg.* e Βοιωτῶν *Dan.* Mosqu. et antea, κήρυξ. f Ἀναχωρήσει *Gr.* g Τοὺς deest *Cass.* Aug. h Παρὰ non habet *Reg.* hh Ἄλλοι Mosqu. et mox, ὑδρεύεσθε. i Τοῦ omittit *Cl.* k Ex *Hesychio* ὁμοχέτας legendum, ex *Suida* ὁμοχαίτας. *Huds.* l Αὐτοῦ ἱεροῦ C. Antea προσαγορεύειν Mosqu. m Οἱ omittunt *Ar. C. Dan.* Mox ἑαυτῶν κήρυκα d. Mosqu. n Οὔτε ἐκ τοῦ λοιποῦ *Cam.* o Ἐπελθεῖν *Gr.* p Ἀλλ' ἢ ἵνα *Cam.* hic ἵνα d. Aug. add. marg. m. 2. pp Ὡς ἂν τὸ κράτος τ. γῆς Mosqu. q Ἀεὶ *Ar. C. Reg. Cass. Gr. Dan.* Aug. r Τοπρότερον *Cam.* Τὸ πρῶτον C. Sic etiam *Cass.* et *Gr.* Aug. s Ἐπὶ πλέον *Gr.* t Δυνηθῆναι *Cl. Gr. Reg. Cass.* Aug. v Hic vg. [illegible]: νῦν δὲ ἔφασαν οὐκ ἀπιέναι ἑκόντες εἶναι, ὡς ἐκ σφετέρου μέρους, ἐν ᾧ μέρει εἰσίν. Id est: ἔφασαν αὐτοὺς οὐχ ἑκόντας ἀπελεύσεσθαι ἂν ἐξ ἐκείνου τοῦ μέρους, ὡς σφετέρου ὄντος, ἐν ᾧ μέρει νῦν εἰσὶ. quasi εἶναι Attice redundaret. Vel: ἔλεγον ἑαυτοὺς, οὐκ ἀπελεύσεσθαι ἂν ἑκόντας ἐξ ἐκείνου τοῦ μέρους, ἐν ᾧ μέρει τότε ἦσαν, ὡς ἐκ σφετέρου χωρίου. *Ac. Port.* x Δ' ἐν ᾧ *Cass.* Mosqu. Aug. y Εἰσὶ *Gr.* z Vel pro κατειργομένῳ, vel ἀνακόλουθον. *Fr. Port.* Potest etiam κατειργόμενον ad ipsam rem, non ad personam referri, sed durius. *Steph.* a Τινα *Marg. Cam.* Antea τὸ πολέμῳ Aug.

Σκυλεύσαντες] *Diodor.* ἐκ τῆς τῶν λαφύρων τιμῆς τήν τε ΣΤΟΑ'Ν τὴν μεγάλην ἐν ἀγορᾷ κατασκευάσαι, καὶ χαλκαῖς ἀνδριάσι κοσμῆσαι etc. Confer *Pausaniam* V, 398. de porticu p. 752. vid. *Plutarch.* Cim. 489. WASS.

Πορευόμ. ἐπὶ τοὺς νεκροὺς] i. e. ἐπὶ τοὺς Θηβαίους, τῶν νεκρῶν πέρι. BAVER.

Χέρνιβι] De voce χέρνιψ ita *Athenaeus* Lib. IX. c. 18. Ἔστι δὲ ὕδωρ, εἰς ὃ ἀπέβαπτον δαλὸν ἐκ τοῦ βωμοῦ λαμβάνοντες, ἐφ' οὗ τὴν θυσίαν ἐπετέλουν, καὶ τούτῳ περιῤῥαίνοντες τοὺς παρόντας ἥγνιζον. Vide *Casauboni* notas. HVDS. Et eumdem ad *Theophrasti* Character. Cap. XVI. vbi haec adfert ex *Euripidis* Hercul. Fur. v. 928. Μέλλων δὲ δαλὸν χειρὶ δεξιᾷ φέρειν, Εἰς χέρνιβ' ὡς βάψειεν Ἀλκμήνης τόκος. Similiter *Aristophanes* Pace v. 956. Περίθι τὸν βωμὸν ταχέως ἐπὶ δεξιά. Φέρε δὴ τὸ δᾴδιον τόδ' ἐμβάψω λαβών. Nec minus tamen extra vsum sacrorum χέρνιψ dicitur τὸ κατὰ χειρὸς ὕδωρ, quae ante prandium, vel coenam manibus adfundebatur, vt in illo plus semel repetito in Odyssea *Homeri* Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα. Vid. *Eustath.* in Il. ω'. p. 1351. et Odyss. α'. p. 1400. *Polluc.* II, 149. Sed ad prius genus pertinet hic locus *Thucydidis.* DVCK.

Πλὴν πρὸς τὰ ἱερὰ χέρνιβι] Intell. ac si bis positum sit πρὸς τὸ χρῆσθαι, vel, ὥστε, εἰς τὸ χρ. πρὸς τὰ ἱ. Ita I, 17. ἔς τε τὸ σῶμα αὔξειν, i. e. ἔς τε τὸ αὔξ. τὸ σ. χέρνιψ autem hic non est peluis, malluuium, sed qs. χειρονιψία, *opus* lauandi: ἐς τὸ νίπτεσθαι τὰς χεῖρας. Aut intell. ἐν, *in* pelui. Illud praeplacet. BAVER.

Τοὺς ὁμωχέτας] Vid. ad III, 59. *Suidas* habet ὁμοχαίτας. sed apud alios quoque per ε in penultima scribi adnotat ibi *Kusterus.* Addit *Suidas*, Βοιωτικὴ δὲ ἡ λέξις. DVCK.

Μᾶλλον σφᾶς] In Schol. capite, deleri vult R. τὸ μᾶλλον. GOTTL.

Δυνηθεῖεν] *Cl.* et *Gr.* δυνηθῆναι. mendose. WASS.

Ἀλλ' ἐκ. β. χρ.] Ordo est: ἀλλὰ βιάζεσθαι, (quod pendeat ab ἔφασαν, init. cap.) χρῆσθαι, (scil. τῷ ὕδατι, vel, τῇ ἀνάγκῃ, quod sit, sequi necessitatem, ei parere: vt, tempore vti, νόμῳ χρῆσθαι) ἀμυνόμενοι (primus est casus, quia de *semet ips.*

turba facilius dilapsa salutem sibi peperit. Postridie vero, cum ii, qui erant Oropi, tum etiam ii, qui erant in Delio, praesidio *ibi* relicto, (nam, *quamuis ab hoste victi* fuissent, id tamen adhuc tenebant) domum mari se receperunt. Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. 1. V. C. Varr. 390.

97. Et Boeoti, erecto tropaeo, suorumque cadaueribus susceptis, hostiumque *cadaueribus* spoliatis, et praesidio relicto, Tanagram redierunt. * Et consilia de oppugnando Delio inibant. Caduceator vero, qui ab Athenienſibus missus fuerat, vt ipsorum cadauera *a Boeotis* repeteret, iter faciens, obuiam fit Boeotorum caduceatori; qui cum ipsum reuocasset, et dixisset, eum nihil acturum, priusquam ipse domum reuertisset, cum coram Athenienſibus stetisset, exposuit mandata Boeotorum, *demonstrans* eos nefarie feciſſe, qui iura Graecorum violarint. Omnium enim esse institutum, vt, quum alienum agrum inuadunt, a templis, quae in eo sunt, abstineant. Athenienſes vero Delium communisse ac incolere, et quaecunque in profano *loco* homines facere solent, haec omnia in illo fano *ab his* fieri. aquam etiam, quam sibi *Thebanis* attrectare nefas esset, nisi in sacrificiorum vsu ad manus abluendas, haurire. Quare cum Dei tum sua ipsorum causa Boeotos, inuocantes ** Daemones, communes agri sui praesides, et Apollinem, edicere, vt e templo excedant, sua secum absportantes.

98. Cum caduceator haec dixisset, Athenienſes, suo caduceatore ad Boeotos misso, negarunt se vllam iniuriam templo feciſſe, nec in posterum sua sponte se vllo modo id laesuros. nam ne initio quidem se hac de causa id ingressos esse *dicebant*: sed potius, vt illinc eos, qui iniuriam sibi facerent, vlciscerentur. Esse autem Graecorum institutum, vt penes quos fuerit imperium cuiusque regionis, siue magnae, siue paruae, semper etiam penes eosdem sint et ipsa templa, iis ceremoniis culta, quibus coli possunt, praeter eas, quae moribus iam sunt receptae. Etenim Boeotos, aliosque permultos, quotquot agrum aliquem pristinis colonis per vim expulsis incolunt, aliena templa primum inuasisse, et nunc ea pro suis possidere. Quare se quoque, si ampliorem illorum agri partem in suam potestatem redigere possent, *** eam retenturos *dicebant*. Iam vero se ex ea parte, in qua erant, vtpote ex suo *agro*, nequaquam sua sponte discessuros. Aquam etiam se necessitate coactos mouisse, ad quam *necessitatem* se non per insolentiam impulsos fuisse: dum illos vlciscuntur, qui priores in suum agrum irruperant, ea vti coactos fuisse. Consentaneum autem esse, veniam aliquam vel ab ipso Deo dari omnibus, qui bello aut aliqua alia periculi necessitate coacti aliquid admittunt. Etenim delictis non voluntariis aras *Deorum*

* Insidiantes Delio, tanquam aggressuri etc. *Valla.* ** Apollinem caeteraque affinia numina etc. *Valla.* HVDS. *** Hoc iuris habituros: nunc autem in qua parte sunt, libenter esse, et tanquam ex suo non abscedere. *Valla.* IDEM.

βύσας τὸ ἔργον] κωλυσάσας τὸν πόλεμον. Φυλακὴν ἐγκαταλιπόντες] ἐν τῷ Δηλίῳ. Ἀνελόμενοι νεκρούς] ἀνελόντες. Ἐπεβούλευον] ἐσκέπτοντο. Ἐπὶ τοὺς νεκρούς] ἐπὶ τῇ ἀναιρέσει τῶν νεκρῶν. Ὅτι οὐ δικαίως δρῷσιν] ἔδρασαν. Παραβαίνοντες] ἀθετοῦντες. Τὰ νόμιμα τῶν Ἑλλήνων] ἦγον τὰς νόμους. Καθεσηκὸς] ἔννομον. Ἰόντας ἐπὶ τὴν ἀλλήλων] ἦγον, εἰσβάλλοντας πολεμικῶς κατὰ τῆς ἀλλήλων γῆς. Αὐτόθι] ἐν τῷ ἱερῷ. Πλὴν πρὸς τὰ ἱερά] ἄνευ τοῦ χρῆσθαι. Χέρνιβι χρῆσθαι] ἦγεν, ὃ οὐκ ἦν θεμιτὸν ψαῦσαι αὐτοὺς, ἦγον τοὺς Θηβαίους, εἰ μὴ, ὅτε τὰς χεῖρας καθαίροιεν δι' αὐτοῦ, δηλονότι τοῦ ὕδατος, μέλλοντες τῶν θυμάτων ἅψεσθαι. Ἀναστάσαντας] ἀνιμησαμένους ὑδρεύσασθαι. Ἦγεν ἐξ αὐτοῦ τοῦ ὕδατος ἀνιμωμένους πρὸς τὰς κοινὰς χρείας χρῆσθαι. Τοὺς ὁμωμότας] ὁμωμοκότας οἱ συμμετέχοντες τῶν αὐτῶν νεῶν, καὶ τῶν αὐτῶν ἱερῶν. Προκηρύσσειν, αὐτοὺς] τοὺς Βοιωτούς. Ἀπιόντας] τοὺς Ἀθηναίους. Οὔτε ἀδικῆσαι ἔφασαν ἑκόν] ἦγον, ἑκὸν παρακινήσασθαι. Ἐπὶ τούτῳ] ἐπὶ τῷ ἀδικῆσαι τὸ ἱερόν. Τοὺς ἀδικοῦντας] ἦγον τοὺς Θηβαίους. Μᾶλλον σφᾶς] τοὺς Ἀθηναίους. Ἐξαναστήσαντες] ἀπελάσαντες, μεταναστήσαντες. Τοῦ τε ἐν τῇ ἀνάγκῃ] ὑπὸ τῆς ἀνάγκης τοῦ καιροῦ. Ἀλλ' ἐκείνους] τοὺς Θηβαίους. Ἐπὶ τὴν σφετέραν] τὴν τῶν

loquuntur;) ἐκείνους (Thebanos) ἐπελθόντας προτέρους ἐπὶ τὴν σφετέραν. Ordo explicatus sensum idem aperiat. BAVER.

Πᾶν — τινὰ κατειργόμενον] Neutr. pro Masc. πάντα τινὰ κατ. Reisk. legit, κατειργομένῳ. GOTTL.

Πᾶν δ' ἐκ. — ξυγγν. τι γίγν.] Si πᾶν suum sensum retinet, vt de *re* dicatur; quod malim, ob ξύγγνωμόν τι, quod cum τι adiecto ad hominem referri vix posse videatur: ξυνειργόμενον, per hypallagen, est *expressum*, coactum, necessitate impositum: vt res dicatur ξυνείργεσθαι, cuius iniquitate et vi homo ipse εἴργεται, coërceatur, in angustias redigatur, consilii

γίγνεσθαι καὶ πρὸς τὸ θεῖον. καὶ γὰρ τῶν ἀνοσίων ἁμαρτημάτων καταφυγὴν εἶναι τὰς βωμούς· παρανομίαν τε ἐπὶ τοῖς μὴ ἀνάγκῃ κακοῖς ὀνόμασθῆναι, καὶ [b] ὃν ἐπὶ τοῖς ἀπὸ τῶν ξυμφορῶν τι [c] τολμήσασι. τάς τε νεκρὰς, πολὺ μειζόνως ἐκείνας ἀντὶ ἱερῶν ἀξιοῦντας ἀποδιδόναι, [d] ἀσεβεῖν, ἢ τὰς [e] μὴ ἐθέλουσας ἱεροῖς τὰ πρέποντα νομίζεσθαι. σαφῶς τε ἐκέλευον σφίσιν εἰπεῖν, μὴ [f] ἀπιοῦσιν ἐκ τῆς Βοιωτῶν γῆς· (ἃ γὰρ ἐν τῇ ἐκείνων ἔτι εἶναι, ἐν ᾗ δὲ δορὶ ἐκτήσαντο·) ἀλλὰ καθὰ τὰ πάτρια τὰς νεκρὰς σπένδοντας ἀναιρεῖσθαι.

ϛθ΄. Οἱ δὲ Βοιωτοὶ ἀπεκρίναντο· εἰ μὲν ἐν τῇ Βοιωτίᾳ εἰσὶν, ἀπιόντας ἐκ [g] τῆς ἑαυτῶν, ἀποφέρεσθαι τὰ σφέτερα· εἰ δὲ ἐν τῇ ἐκείνων, [h] αὐτὰς [i] γιγνώσκειν τὸ ποιητέον. νομίζοντες, τὴν μὲν Ὠρωπίαν, ἐν ᾗ τὰς νεκρὰς, ἐν μεθορίοις τῆς μάχης γενομένης, κεῖσθαι [k] ξυνέβη, Ἀθηναίων [l] καθὰ τὸ ὑπήκοον εἶναι, καὶ ἐκ ἂν [m] αὐτὰς βίᾳ σφῶν κρατῆσαι αὐτῶν. [n] ἀδ' αὖ ἐσπένδοντο ὅθεν ὑπὲρ τῆς ἐκείνων. τὸ δὲ, ἐκ τῆς [o] ἑαυτῶν, εὐπρεπὲς εἶναι ἀποκρίνασθαι, [p] ἀπιόντας, [q] καὶ ἀπολαβεῖν ἃ ἀπαιτοῦσιν. ὁ δὲ κήρυξ τῶν Ἀθηναίων ἀκούσας ἀπῆλθεν ἄπρακτος.

ρ΄. Καὶ οἱ Βοιωτοὶ εὐθὺς μεταπεμψάμενοι ἔκ τε τῆς [r] Μηλίας κόλπῳ ἀκοντιστὰς καὶ σφενδονήτας, καὶ βοηθησάντων αὐτοῖς μετὰ τὴν μάχην, Κορινθίων τε δισχιλίων ὁπλιτῶν, καὶ τῶν ἐκ Νισαίας ἐξεληλυθότων Πελοποννησίων φρουρῶν, καὶ Μεγαρέων ἅμα, ἐστράτευσαν ἐπὶ τὸ Δήλιον, καὶ προσέβαλον τῷ τειχίσματι. ἄλλῳ τε τρόπῳ πειράσαντες, καὶ μηχανὴν προσήγαγον, [s] ἥπερ εἶλεν αὐτὸ, τοιάνδε· κεραίαν μεγάλην δίχα πρίσαντες, ἐκοίλαναν ἄπασαν, καὶ ξυνήρμοσαν [t] πάλιν ἀκριβῶς ὥσπερ αὐλόν. καὶ ἐπ'

b Μὴ ἀπὸ τῶν ξυμφορῶν *Reg.* deinde ἐπὶ τοῖς inter versus scripta sunt manu rec. *c* Τολμῶσι *Ar. C. Dan.* Mosqu. *d* Εὐσεβεῖν *Ar. C. Dan.* Mosqu. *e* Μὴ βουλόντας ὑπὲρ τιμήματι ἱεροῖς *Reg.* Mox τὰ μὴ πρέποντα *Cass.* Τὰ μὴ προσήκοντα Mosqu. *f* Per enallagen pro ἀπιέναι, quod pro ἀπελθεῖσθαι. Secutus est casum τῷ σφίσιν et τῷ σπένδοντας, quod est in sequenti clausula. *Ae. Port.* Μὴ ἀπιέναι κελεύειν Mosqu. et mox, ἐὰν γὰρ ἂν ἐν τ. ἐ. *g* Τῆς αὐτῶν *Cl.* Mosqu. *h* Αὐτὰς γενομένης κεῖσθαι *Dan.* caetera desunt. *i* Γινώσκειν *Ar. C.* *k* Συνέβη *Reg.* Aug. *l* Id est: διὰ τὸ ὑπήκοον, ὅτι τοῖς Ἀθηναίοις ὑπήκοος ἦν. *Ae. Port.* *m* Αὐτὰς *Dan.* *n* Mutata figura, pro ὑπὲρ τῆς ἐκείνων ἐ σπείσεσθαι, vel ὅτε εἶναι σπεισίων. *Ae. Portus.* *o* Αὐτῶν *Cl.* *p* Ἅπαντας *Dan.* *q* Καὶ ἀπολαβεῖν ἀπαιτοῦσιν *Ald. Bas.* ἃ superscr. m. 2. Aug. *r* Μηλίνης *Dan.* Mox σφενδονίτας Mosqu. *s* Ἥπερ εἶλον αὐτὸ *Gr.* *t* Πάλιν deest *Reg.*

inops ad extrema descendere subigatur. Ita Ordo fuerit: εἰκὸς εἶναι, aequum esse, probabile, πᾶν, omnem rem, omne factum, (τὸ) ξυνειργόμενον, coactum (ita et Latinis *cogere* de *re* dicitur, cum ad homines proprie referatur;) τῷ (f. τὸ) πολέμῳ καὶ δεινῷ τινι (scil. ἄλλῳ, vel καὶ pro ἢ,) quouis incommodo, etiam extra bellum; εἶναι ξύγγνωμόν τι, (ἔργον,) rem ignoscendam, venia dignam, a Numine ipso, multo magis ab hominibus. BAVER.

Παρανομίαν ἐπὶ τ. — κακοῖς ὀνομ.] Cum κακοῖς hic sit masculinum, de hominibus, quod appareat ex altero, τολμήσασι· ἐπὶ est pro περὶ, de illis, qua illos, vel, in illis, scil. inueniri, inesse; et ὀνομασθῆναι est λέγεσθαι, dici, adhiberi, vsurpari; vel ἐπὶ τ. κακοῖς sign. ℵ quis sit non necessitate improbus. Plane ad homines referri, hinc etiam apparet, quod res ipsa, factum, dici h. l. nequit ἀνάγκη κακόν vt quod longe aliud notet, nempe natura, per se malum; quod hic alienum sit, quia ab his remouet crimen παρανομίας et per ἀνάγκην res alioqui improba fieri possit bona, licita certe, vel excusanda, ignoscenda. Optimum ergo fuerit interpretari, ἐπὶ — κακοῖς, — τολμήσασι, *si quis* malus sit, si quis — audeat; plane, vt relat. ἔχει ἤ, ὅ, Nostro saepe est pro ἐάν τις, τι. Ita et explices, Ebr. 9, 17. διαθήκη ἐπὶ νεκροῖς βεβαία, de mortuis, in mortuis, i. e. si quis moriatur. Ad illam superiorem explicationem *vsurpandi*, adhibendi, dicendi, retuleris etiam, suo quidem modo, quod Ebraismum magis sapiat, Iac. 2, 6. τὸ καλὸν ὄνομα τὸ ἐπικληθὲν ἐφ' ὑμᾶς, i. e. quod in vobis, de vobis adhibetur, vobis tribuitur, assignatur: ita et hic: neque enim improbitatem illis tribui, de illis dici, rel. BAVER.

Τούς τε νεκρ. — ἀσεβεῖν] Ordo est: ἐκείνας (Thebanos) ἀσεβεῖν πολὺ μειζόνως, ἀξιοῦντας ἀποδιδόναι (volentes reddere) τὰς νεκρὰς ἀντὶ ἱερῶν. Τὰς νεκρὰς autem praemisit, quod de his sermo esset futurus; quasi, quod interfectos attineat. Quaenam autem ista impietas? Aut qui sensus verborum, velle *pro sacris* mortuos reddere? Nempe Athenienses postulabant, occisorum corpora sibi reddi. Boeoti contra arguebant Athenienses loca sacra temerasse; iubebantque hos excedere templo (Delio, quo munimento vterentur Athenienses,) ita demum ablaturos corpora ciuium interemtorum. Erg volebant reddere corpora illa ἀντὶ ἱερῶν, pro sacris, vt Athenienses ipsis, Boeotis, cederent templo, ac pro eo, pro illo ipsis restituto, auferrent corpora ciuium. Hanc ergo Athenienses accusant ἀσέβειαν, contaminationem sacrorum, mortuis, cadaueribus, comparatorum, quorum alterum pro altero, cum altero, res sacrae et diuinae cum re impura et incesta, componeretur et permutaretur. BAVER.

Τοῖς ἱερ. κομ. τὰ πρέποντα] i. e. νεκρούς. Abr. 469. GOTTL.

Ἢ τὰς μὴ ἐθέλ. — κομίζ.] Difficillimus vero locus. Nam quae sunt hic τὰ πρέποντα ἱεροῖς; *Mortuos* intelligit Gottl. Qui potest? Mortuine vt deceant sacra? Quinam deinde sint *nolentes* illos *auferre*? Hoc neque in Athenienses cadat, quippe volentes auferre, neque in Boeotos, vt non ablaturos, sed reddituros. Nempe οἱ μὴ θέλοντες debent esse Athenienses, quia opponuntur volentibus reddere; hi autem erant Boeoti. Quid ergo facere nolebant Athenienses? Hic nimirum laborat sensus! Vtinam scriptum sit: τ. ἐθέλ. τὰ μὴ πρέπ. ἱεροῖς κομίζ. Tum vero plana sint omnia: Athenienses volebant auferre corpora interfecta, τὰ μὴ πρέποντα

esse refugium; scelerisque nomen impositum * illis flagitiis, quae quis nulla necessitatis vi compulsus admittit, non autem illis, quae homines rebus aduersis coacti committere audent. Ipsosque multo magis impie facere, qui pro templis militum cadauera restituere vellent, quam eos, qui templis nollent recuperare ea, quae deceret. Plane autem iubebant *suum caduceatorem* illis declarare, se non recessuros ex Boeotorum agro. Se enim non amplius in illorum agro esse: sed in eo, quem armis quaesissent. Sed tamen ex patriis institutis, factis induciis, *suorum* cadauera suscipere *liceret*. Bell Pelop. an. 8. Olymp. 89. 1. V. C. Varr. 330.

99. Boeoti vero responderunt, siquidem *Athenienses* in Boeotia essent, vt, ex suo agro discedentes, res suas absportarent. Sin in illorum, se scire quid faciendum esset. Existimantes agrum Oropium (in quo contigerat, vt illorum milites, pugna in confiniis commissa, caesi iacerent) Athenienssium quidem esse, quod illorum imperio subiectus esset: sed tamen ipsos nunquam se inuitis, suorum cadaveribus potituros. Pro illorum autem agro nullas inducias faciendas censebant. Illud vero responsum, *quo dicebant*, vt *Athenienses* ex suo *Bocotio agro* abirent, et reciperent ea, quae repetebant, honestum esse *ducebant*. Athenienssium autem caduceator his auditis re infecta discessit.

100. Et Boeoti protinus accersitis ex sinu Meliaco iaculatoribus et funditoribus, cum duo quoque grauis armaturae militum Corinthiorum millia, post proelium commissum, auxilio ipsis venissent, et praesidiarii Peloponnesiorum milites, qui ex Nisaea *ab Athenienssibus per deditionem capta* discesserant, et Megarenses vna cum ipsis, aduersus Delium castra mouerunt, et munitionem oppugnare coeperunt: et cum alio oppugnationis genere *eam* tentarunt; tum etiam machinam, quae eam cepit, admouerunt, hunc in modum factam. Cum ingentem antennam in duas partes secuissent, omnem excauarunt, eam-

* Illis, qui nulla necessitate cogente flagitiosi sunt, non qui aduersis casibus ad audendum quidpiam adiguntur. *Acacius*. HVDS.

Ἀθηναίων. ξύγγνωμόν τινα ἡγήσεσθαι] ἥγνων ξυγγνώμην λαμβάνειν. Ἀπὸ τῶν ξυμφορῶν] ἀπὸ τῶν ἐπιφερόντων δεινῶν. Τολμήσασι] τολμηρῶς πράξασι παρὰ τὰ καθεστηκότα. Ἐκείνους] τοὺς Βοιωτούς. Μὴ ἀπιόντας] ἀντὶ τοῦ μὴ ἀπιόντες. Πάλιν ἀκριβῶς]

ἱεροῖς, quae non decerent sacra, i. e. quae iacere in locis sacris, et ibi relinqui, nefas esset. Quid, si pro *νομίζεσθαι* legeris, *νομίζεσθαι* leui mutatione? Tum vero plana rursus sint omnia: qui nolint obseruare (vel obseruari,) ea, quae debeantur sacris? Ea enim vis est τῷ *νομίζεσθαι*, praesertim de sacris et religione. BAVER.

Σαφῶς τε — ἀναιρεῖσθαι] Aut Abreschii interpretatio hactenus probanda, vt ἀναιρεῖσθαι ἀπιόσιν et σπένδεσι sit pro, ὑπὸ σφῶν, nempe ab Athenienssibus: denuntiare iubebant Thebanis, vel Boeotis, mortuos non tolli a se, ab Athenienssibus, abeuntibus, i. e. ita, vt abirent, sed *σπένδεσιν*, foedere icto: aut ita: iubebant Boeotos sibi (Athenienssibus,) clare, aperte dicere, i. e. permittere, vt tollerent mortuos, licere tollere, non abeuntibus, i. e. non cum conditione abeundi, sed foedere icto, pacto composito. BAVER.

Ἐν ᾗ δὲ δορὶ ἑκτήσ.] Breuius dictum pro, ἐν δὲ, i. e. ἀλλ' ἐν, τοιαύτῃ, vel ταύτῃ, γῇ, ἣν δορὶ ἑκτήσ. IDEM.

Καὶ ὃκ ἂν] i. e. ἀλλὰ· subinde Coniunctiua, pro aduersatiua. v. exempla apud Abr. p. 470. GOTTL.

Καὶ ὃκ — κρατῆσαι] Αὐτὸς κρατ. refertur ad Boeotios, et βίᾳ σφῶν ad Athen. v. Heilm. 585. GOTTL.

Αὖ] Pro αὖ legit Reisk. ὃν. Abr. p. 470. GOTTL.

Δῆθεν] Vt aiunt. GOTTL.

Τὸ δὲ, ἐκ τῆς ἑαυτῶν rel.] Commate posito, vt feci, post τὸ δὲ, ἐκ τῆς ἑαυτῶν, quasi *materialiter* ponat ipsa verba Boeotorum, *suam* nuncupantium terram, et inde *abire* iubentium Athenienses, plana erunt omnia, tali ordine ac sensu: τὸ δὲ ἐνόμιζον εἶναι εὐπρεπὲς ἀποκρίνασθαι, ἀπιόντας (Athenienses,) ἐκ τῆς ἑαυτῶν, καὶ (non sign. *et*; tum vero redundet; sed *etiam*, εἶτα, pro eo) ἀπολαβεῖν, ἃ ἀπαιτ. καὶ, vt dixi, aut redundet, aut sit pro εἶτα, ὕστ· wenn sie abzögen, so sollten sie *auch* (dann, dafür,) bekommen, was sie begehrten. Ἃ non potest abesse; tum enim ἀπαιτῆσιν sit Dat. Particip. non habiturus, vnde pendeat. Omissum est, vbi omissum est, similitudine sequentis (ἀ). Simile exemplum non redundantis, καὶ, post participium, vtut videatur, ita interpretandi, vt hic, velim legas c. 100. in verbis: παντὶ τρόπῳ πειράσαντες, ΚΑΙ μηχανὴν — προσήγαγον· omnia experti, *etiam*, deinde, machinam admouere. BAVER.

Δηλίων] Hunc locum spectat *Harpocratio* in ἐπὶ Δηλίῳ. WASS.

Κεραίαν] Talem fere Machinam ita depingit *Apollodorus* Poliorcet. p. 21. Γίνονται χύτραι, ἃ ὑσράκινοι σιδηραῖς λαπίσι δεδεμένοι ἀπὸ τῶ πυθμένος, ὀακτυλιαίῳ τρυπήματι, ἐνεωγότες ὅτοι πίμπλανται ἄνθρακος λεπτῦ, καὶ ἔχυσι σύριγγα σιδηρᾶν, εἰς ἣν ἄλλη ἐντίθεται σύριγξ ἀσκώμασα ἔχυσα. πῦρ δὲ λαβὼν ὁ ἄνθραξ, ἅπτεται ἐμφυσώμενος καὶ πλήγην ὁμοίαν ἐργάζεται φλογὶ, καὶ ἐπεμβάλνει τῷ λίθῳ, καὶ ὀρύσσεται ὄξυς, ἢ ἄλλα τῶν ὀρυμάτων ἐγχεομένα. Confer *Aeneae* Com. Tacticum 33. 34. et *Iulium Africanum* Cap. XLIV. WASS. Inter alia exempla ἐκφράσεως etiam hunc locum proponit *Theon* Progymnasm. Cap. XI. DVCK.

ἄκραν [v] λέβητά τε ἤρτησαν ἁλύσεσι, καὶ [x] ἀκροφύσιον ἀπὸ τῆς κεραίας σιδηροῦν [y] ἐς αὐτὸν νεῦον καθεῖτο, καὶ ἐσεσιδήρωτο ἐπὶ μέγα καὶ τοῦ ἄλλου [z] ξύλου. προσῆγον δὲ ἐκ πολλοῦ [a] ἁμάξαις τῷ τείχει, ᾗ μάλιστα τῇ ἀμπέλῳ καὶ τοῖς ξύλοις ᾠκοδόμητο· καὶ ὁπότε εἴη ἐγγὺς, φύσας μεγάλας [b] ἐσθέντες ἐς τὸ πρὸς ἑαυτῶν ἄκρον τῆς κεραίας, ἐφύσων. ἡ δὲ πνοὴ, ἰοῦσα στεγανῶς ἐς τὸν λέβητα, [c] ἔχοντα ἀνθρακάς τε ἡμμένους καὶ θεῖον καὶ πίσσαν, φλόγα ἐποίει μεγάλην· καὶ ἦψε τοῦ τείχους, ὥστε μηδένα [d] ἐπ' αὐτοῦ ἔτι μεῖναι, ἀλλὰ ἀπολιπόντας, ἐς φυγὴν [e] καταστῆναι, καὶ τὸ τείχισμα τούτῳ [f] τῷ τρόπῳ ἁλῶναι. τῶν δὲ φρουρῶν οἱ μὲν ἀπέθανον, διακόσιοι δὲ ἐλήφθησαν. τῶν δὲ ἄλλων τὸ πλῆθος ἐς τὰς ναῦς [g] ἐμβὰν, [h] ἀπεκομίσθησαν ἐπ' οἴκου.

ρα'. Τοῦ δὲ Δηλίου ἑπτακαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ ληφθέντος μετὰ τὴν μάχην, καὶ τοῦ ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων κήρυκος οὐδὲν ἐπισταμένου τῶν γεγενημένων, ἐλθόντος οὐ πολὺ ὕστερον αὖθις περὶ τῶν νεκρῶν, ἀπέδοσαν οἱ Βοιωτοὶ, καὶ οὐκέτι [i] ταυτὰ ἀπεκρίναντο. ἀπέθανον δὲ Βοιωτῶν μὲν ἐν τῇ μάχῃ ὀλίγῳ ἐλάσσους πεντακοσίων· Ἀθηναίων δὲ, ὀλίγῳ ἐλάσσους χιλίων, καὶ Ἱπποκράτης ὁ στρατηγός· ψιλῶν δὲ καὶ σκευοφόρων πολὺς ἀριθμός. μετὰ δὲ τὴν μάχην ταύτην, καὶ ὁ Δημοσθένης ὀλίγῳ ὕστερον, ὡς αὐτῷ τότε πλεύσαντι τὰ περὶ τὰς Σίφας τῆς προδοσίας πέρι οὐ [k] προὐχώρησαν, ἔχων τὸν στρατὸν ἐπὶ τῶν νεῶν, τῶν τε Ἀκαρνάνων καὶ Ἀγραίων καὶ Ἀθηναίων τετρακοσίους ὁπλίτας, ἀπόβασιν [l] ἐποιήσατο [m] ἐς τὴν Σικυωνίαν. καὶ πρὶν πάσας τὰς ναῦς καταπλεῦσαι, βοηθήσαντες οἱ Σικυώνιοι τοὺς ἀποβεβηκότας ἔτρεψαν, καὶ κατεδίωξαν ἐς τὰς ναῦς. καὶ τοὺς μὲν, ἀπέκτειναν· τοὺς δὲ, ζῶντας ἔλαβον. τροπαῖον δὲ στήσαντες, τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀπέδοσαν. ἀπέθανε δὲ καὶ Σιτάλκης Ὀδρυσῶν βασιλεὺς ὑπὸ τὰς αὐτὰς ἡμέρας τοῖς ἐπὶ Δηλίῳ, στρατεύσας ἐπὶ [n] Τριβαλλοὺς, καὶ νικηθεὶς μάχῃ. Σεύθης δὲ ὁ Σπαραδόκου, [o] ἀδελφιδοῦς ὢν αὐτοῦ, ἐβασίλευσεν Ὀδρυσῶν τε, καὶ τῆς ἄλλης Θρᾴκης, ἧσπερ καὶ ἐκεῖνος.

ρβ'. Τοῦ δ' αὐτοῦ χειμῶνος, Βρασίδας, ἔχων [p] τοὺς ἐπὶ Θρᾴκης ξυμμάχους, ἐστράτευσεν ἐς Ἀμφίπολιν τὴν ἐπὶ Στρυμόνι ποταμῷ, Ἀθηναίων ἀποικίαν. τὸ δὲ χωρίον τοῦτο, ἐφ' οὗ νῦν ἡ πόλις ἐστὶν, ἐπείρασε μὲν πρότερον καὶ Ἀρισταγόρας ὁ Μιλήσιος, φεύγων βασιλέα Δαρεῖον, κατοικίσαι, ἀλλὰ [q] ὑπὸ [r] Ἠδώνων ἐξεκρούσθη· ἔπειτα δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, ἔτεσι δύο καὶ τριάκοντα ὕστερον, ἐποίκους μυρίους, σφῶν τε [s] αὐτῶν, καὶ τῶν ἄλλων τὸν βουλόμενον, πέμψαντες, οἳ διεφθάρησαν ἐν [t] Δραβήσκῳ ὑπὸ Θρᾳκῶν. καὶ αὖθις,

v Λέβητα ἤρτησαν *Ar. C. Dan.* x Ἀκροφύγιον *C.* Ἀκροφύσια (inquit *Hesychius*) τὰ ἄκρα τῶν ἀσκῶν, οἷς οἱ χαλκεῖς τὸ πῦρ ἐκφυσῶσιν. ex quo constare videtur, extremam solum follium partem ἀκροφύσιον vocari; scilicet, ipsam ferream fistulam, quae in fornacis os immittitur, ad ignem flatu excitandum. *Huds.* y Ὡς αὐτὸν *Cl.* z Ξύλου τεπλέον *Ar.* Mosqu. Paullo ante ἐπιμέγα Aug. a Ἁμάξας *Reg.* b Θέντες *Gr.* c Ἔχοντά τε ἄνθρακας *Reg.* d Ἔτι ἐπ' αὐτοῦ μεῖναι *Ar. C. Reg. Cass. Dan.* Aug. e Καταστῆσαι, et cum emendatione superscripta καταστῆναι *Gr.* f Τῷ abest a *Cass.* Aug. g Ἐσβὰν *Ar. C. Cam. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan.* Aug. sed in marg. not. al. ἐμβάν. h Ἀπεκομίσθη *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan.* Aug. i Ταῦτα *Cass. Gr.* Ἀπεκρίνατο Mosqu. k Προὐχώρησεν *Ar. C. Ald. Bas. Gr.* Προὐχώρησε *Reg.* Προχώρησεν *Cass.* Προ^υχώρησεν Aug. v a m. 2. add. l Ἐποιήσαντο *Ar. C. Dan.* m Ἐπὶ τὴν Σικ. *Gr.* Mox Συκιών. Mosqu. n Τριβαλοὺς *Ar. C. Reg.* Mosqu. Antea τοῖς (ἐπὶ Δ.) corr. in τῷ a m. 2. Mosqu. o Ἀδελφιδοὺς *Reg.* Pro Σπαραδόκ. Mosqu. Περσίδου. p Τοὺς ἐπὶ Θρᾴκης ξυμμάχους ὥσπερ καὶ ἐκεῖνος ξυμμάχους *Gr.* q Ἀπὸ *Ar. C. Dan.* r Ἠδώνων *Cass. Gr. Dan.* s Αὐτῶν *Ar. C. Reg. Cass.* Mosqu. t Δραβησκῷ *Marg. Ar. C. Ald. Bas. Cass. Gr.* Θεαβησκῷ *Reg.* Ἐνδραβησκῶν *Dan.*

Ἐς αὐτόν] Ὡς αὐτὸν *Cl.* vt alibi Noster pro ἐς. Vid. *Indicem.* WASS.

Πνοή] Agnoscit *Pollux* II, 77. IDEM.

Στεγανῶς] In Schol. ad l. l. vs. 1. Heringa Obss. c. 6. p. 52. probante Gottl. pro σώματος legit στόματος. Male! Neque enim os tectum erat, sed meatus flammae per canalem: quem meatum et voc. ἰοῦσα declaret. Σῶμα est αὐλὸς, fistula cauata. BAVER.

Ἀθηναίων] *Diodorus* lib. 12. tantum caesorum numerum fuisse scribit, vt Thebani ex manubiis ingentem in foro porticum construerent, templa spoliis armorum replerent, Deliorumque solemnem conuentum ex pecuniis praedae instituerent. HVDS.

Τὰ περὶ τὰς Σίφας rel.] Notanda primum distracta oratio: τὰ περὶ τ. Σίφας, προδοσίας πέρι, pro, τὰ περὶ τῆς τῶν Σιφῶν προδοσίας· deinde Verbum προυχώρησαν, plurali numero iunctum Neutro. Aliter c. 100. extr. τὸ πλῆθος — ἀπεκρίθησαν· haec enim Synesis est. BAVER.

Ἀπέθ. — — ὑπὸ τ. αὐτ. ἡμ. τοῖς ἐπὶ Δηλ.] Nihil insoliti in ὁ αὐτὸς, cum Datiuo: et in τοῖς intell. πεπραγμένοις. Illud tamen mire satis expressum, quod mortuus rex dicatur *eodem tempore cum* rebus ad Delium gestis, vel eodem tempore

que rurſus vt fiſtulam apte commiſerunt, et in ipſa extrema lebetem catenis appenderunt, et fiſtula tota ferrea ad flatum ciendum, ex antenna prominens, in ipſum *lebetem* demittebatur, et *antenna* magnam etiam reliqui ligni partem ferro praemunitam habebat. Hanc autem machinam ex longinquo ſpatio carris aduectam admouerunt muro, qua parte potiſſimum vitibus lignisque conſtructus erat. Et cum prope *murum* eſſet, grandibus follibus ad antennae caput, quod ad ipſos ſpectabat, applicitis, flatum ciebant. flatus autem, qui per foramen in lebetem, habentem prunas et ſulphur et picem, ferebatur, ingentem flammam excitauit; et murum incendit; ita vt nullus ſuper eum amplius conſiſtere potuerit; ſed *omnes, eo* deſerto, in fugam ſeſe dederint, et munitio hoc modo capta fuerit. Praeſidiariorum autem alii quidem ceciderunt, ducenti vero capti fuerunt. Caeterorum vero multitudo naues conſcendit, domumque ſe recepit. Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. 1. V. C. Varr. 330.

101. Cum autem decimo ſeptimo die a pugna commiſſa Delium receptum fuiſſet, et caduceator, qui ab Athenienſibus *ad Boeotos ante* miſſus fuerat, rerum geſtarum prorſus ignarus, *ad eosdem* non multo poſt iterum veniſſet caeſorum *recipiendorum* cauſa, Boeoti *eos* reddiderunt, nec amplius idem *quod ante* reſponderunt. In illa autem pugna perierunt, ex Boeotis quidem, paulo pauciores quam quingenti; ex Athenienſibus vero, paulo pauciores quam mille, et Hippocrates *eorum* imperator. at militum leuiter armatorum et lixarum magnus numerus. Poſt hanc pugnam, Demoſthenes etiam paulo poſt (cum ipſi tunc ad Siphas per proditionem occupandas profecto res non ſucceſſiſſet) cum Acarnanum et Agraeorum et Athenienſium quadringentis grauis armaturae militibus, quos in ſua claſſe habebat, egreſſus eſt in agrum Sicyonium. Et priusquam omnes *eius* naues *eo* appellerent, Sicyonii ad ſua tutanda celeriter profecti, eos, qui in terram egreſſi fuerant, fugauerunt, et ad naues vsque perſequuti ſunt: et *eorum* alios quidem interfecerunt, alios vero viuos ceperunt. Et tropaeo erecto, caeſos ſuis pace ſequeſtra reddiderunt. Sub eosdem dies, quibus res ad Delium geſta eſt, Sitalces etiam Odryſarum rex, cum bellum Triballis intuliſſet, et proelio victus fuiſſet, exceſſit vita. Seuthes vero Sparadoci *filius*, qui erat ipſius ex fratre nepos, *ei ſucceſſit*, ac Odryſarum, et caeterae Thraciae, cui et ille imperauerat, regnum obtinuit. Adhuc menſe Nou.

102. Eadem hyeme, Braſidas cum ſociis, quos habebat in Thracia, Amphipoli ad Strymonem fluuium ſitae, Athenienſium coloniae, bellum intulit. Hunc autem locum, in quo nunc vrbs eſt ſita, primum quidem et Ariſtagoras Mileſius, quum Regem Darium fugeret, colonia *huc* deducta, condere tentauit: ſed ab Edonis expulſus fuit. Deinde vero et Athenienſes duobus et triginta poſt annis, *huc* miſſis decem millibus incolarum, tum ſuorum, tum aliorum, quotquot ire voluerant, qui apud Drabeſcum a Thracibus interfecti fuerunt, *eundem locum condere ſunt conati.* Rurſus etiam *iidem* Athenienſes vnde- Nou.

κατὰ φύσιν. Στεγανῶς ἐς τὸν λέβητα] ταυτὸν εἰπεῖν, διὰ στεγανῆ σώματος. Ἀδελφιδᾶς ὢν αὐτῆ] τῆ Σιτάλκε. Τῆ δ' αὐτῆ χειμῶνος] μετάβασις. Ἐφ' οὗ νῦν ἡ πόλις ἐστὶν] ἡ Ἀμφίπολις. Διὰ τὸ περιέχειν αὐτὴν] τὸν Στρυμόνα. Ἀπολαβὼν] ἀποκόψας.

quo pugna ad Delium; quaſi et haec mortua ſit. τῷ ſi legatur, intell. ἔργῳ. IDEM.

Τὸ χωρίον, ἐφ' οὗ] Adiecta praep. ἐπὶ, χωρίον non poteſt hic notare vrbem, cum praeſertim ἡ πόλις diſtinguatur, ſed χώραν, regionem; quod alias non ſoleat. BAVER.

Ἀριταγόρας] Vid. *Herodot.* V, 11. et 124. Cladem Athenienſium ad Drabeſcum memorat *Thucyd.* I, 100. Quae ad rationes annorum pertinent, excuſſit *Dodwell* in Annalib. Thucyd. ad Olymp. LXXVIII. LXXIX. et LXXXV. DUCK.

Ἔπειτα δὲ καὶ οἱ Ἀθην.] Scil. ἐπεξεσαν κατοικίσοντες ſequitur enim tantum Particip. πέμψαντες. BAVER.

Ἐποίκους] Poſſit eſſe pro ἀποίκους; ſed hic intelligam *clios* colonos, nouos, prioribus ſummiſſos. Nam et haec nota vis eſt praep. ἐπὶ. IDEM.

[v] ἐνὸς δέοντος τριακοστῷ ἔτει, ἐλθόντες οἱ Ἀθηναῖοι, [x] Ἀγνῶνος τοῦ Νικίᾳ οἰκιστοῦ ἐκπεμφθέντος, [y] Ἡδωνας ἐξελάσαντες, ἔκτισαν τὸ χωρίον τοῦτο, [z] ὅπερ πρότερον Ἐννέα ὁδοὶ [a] ἐκαλεῖτο. ὡρμῶντο δὲ ἐκ τῆς Ἠιόνος, ἣν αὐτοὶ εἶχον ἐμπόριον [b] ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ ποταμοῦ ἐπιθαλάσσιον, πέντε καὶ εἴκοσι σταδίους ἀπέχον ἀπὸ τῆς νῦν πόλεως, ἣν Ἀμφίπολιν Ἀγνων ὠνόμασεν, ὅτι, [c] ἐπ' ἀμφότερα περιῤῥέοντος τοῦ [d] Στρυμόνος, διὰ τὸ περιέχειν αὐτὴν, τείχει μακρῷ ἀπολαβὼν [e] ἐκ ποταμοῦ ἐς ποταμὸν, περιφανῆ ἐς θάλασσάν τε καὶ τὴν ἤπειρον ὦκισεν.

ϛγ'. Ἐπὶ ταύτην ἦν ὁ Βρασίδας, ἄρας ἐξ [f] Ἀργιλοῦ τῆς Χαλκιδικῆς, ἐπορεύετο τῷ στρατῷ· καὶ ἀφικόμενος περὶ δείλην [g] ἐπὶ τὸν Λύλωνα, καὶ Βρωσίσκον, ἢ ἡ [h] Βόλβη λίμνη ἐξίησιν ἐς θάλασσαν, καὶ [i] δειπνοποιησάμενος, ἐχώρει τὴν νύκτα. χειμὼν δὲ ἦν, καὶ [k] ὑπένιφεν· ἢ καὶ μᾶλλον ὥρμησε, βουλόμενος λαθεῖν τοὺς ἐν τῇ Ἀμφιπόλει, πλὴν τῶν προδιδόντων. [l] ἦσαν γὰρ Ἀργιλίων τε ἐν αὐτῇ οἰκήτορες (εἰσὶ δὲ οἱ Ἀργιλιοι, Ἀνδρίων ἄποικοι,) καὶ οἱ ἄλλοι, οἳ ξυνέπραξαν ταῦτα, οἱ μὲν, Περδίκκᾳ πειθόμενοι, οἱ δὲ, Χαλκιδεῦσι. μάλιστα δὲ οἱ Ἀργίλιοι, ἐγγύς τε προσοικοῦντες, καὶ ἀεί ποτε τοῖς Ἀθηναίοις ὄντες ὕποπτοι, καὶ ἐπιβουλεύοντες τῷ χωρίῳ, ἐπειδὴ παρέτυχεν ὁ καιρὸς, [m] καὶ Βρασίδας ἦλθεν, [n] ἔπραξέν τε ἐκ πλείονος πρὸς τοὺς [o] ἐμπολιτεύοντας σφῶν ἐκεῖ, ὅπως [p] ἐνδοθήσεται ἡ πόλις· καὶ τότε δεξάμενοι αὐτὸν τῇ πόλει, καὶ ἀποστάντες τῶν Ἀθηναίων [q] ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ κατέσησαν τὸν στρατὸν [r] πρόσω ἐπὶ τὴν γέφυραν τοῦ ποταμοῦ. ἀπέχει δὲ τὸ πόλισμα πλέον τῆς διαβάσεως· καὶ οὐ καθεῖτο τείχη, ὥσπερ νῦν, φυλακὴ δέ τις βραχεῖα [s] καθειστήκει. ἣν βιασάμενος ῥᾳδίως ὁ Βρασίδας, ἅμα μὲν τῆς προδοσίας ὄσης, ἅμα δὲ καὶ χειμῶνος ὄντος, καὶ ἀπροσδόκητος προσπεσὼν, διέβη τὴν γέφυραν, καὶ [t] τὰ ἔξω τῶν Ἀμφιπολιτῶν οἰκόντων κατὰ πᾶν τὸ χωρίον εὐθὺς εἶχε.

ϛδ'. Τῆς δὲ διαβάσεως αὐτοῦ ἄφνω τοῖς ἐν τῇ πόλει γεγενημένης, καὶ τῶν ἔξω, πολλῶν μὲν ἁλισκομένων, τῶν δὲ [v] καὶ καταφευγόντων ἐς τὸ τεῖχος, οἱ Ἀμφιπολῖται ἐς θόρυβον μέγαν κατέστησαν, ἄλλως

v Ἐνὸς δέοντι *Cl. Caſſ.* *x* Ἀπίωνος ἡγεμόνος *Diod. Sic.* l. 12. p. 321. *Ed. Rhod.* quem videſis de toto hoc loco. *Hudſ.* *y* Ita *Edd. omnes.* Ἠδῶνας *Ar. C.* atque ita omnium librorum conſenſu p. 144. *Hudſ.* Ἤδωνας *Gr.* Ἠδῶνας *Reg.* *z* Ὁ πρότερον *Ar. C.* Ὁ πρότ. *Dan.* *a* Ἐκαλέντο *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg. Caſſ. Dan.* Aug. *b* Τῷ ποταμῷ ἐπὶ τῷ στόματι *Reg.* *c* Ἀπαμφότερα *Caſſ.* *d* Στρυμμόνος *Ar.* *e* Id eſt: ἐξ ἑτέρου τοῦ ποταμοῦ μέρους ἐς ἕτερον. *Ae. Port.* *f* Numero plurali effertur l. 1. p. 8. ſic et apud *Steph. Byzant. Hudſ.* *g* Περὶ *Reg.* *h* Inter Arethuſam et Apolloniam ponitur a *Sylace. Hudſ.* *i* Δεῖπνον ποιησάμενος *Reg.* *k* Ἐνίνιφεν *Ar. C. Reg. Caſſ. Gr. Dan.* Aug. Mox καὶ ante μᾶλλ. ὥρμ. d. Mosqu. *l* Ἦσαν γὰρ Ἀργίλιοι Ἀνδρίων ἄποικοι, καὶ ἄλλοι etc. *Ar. C.* Καὶ ἄλλοι legendum coniiciebat *Fr. Port.* Sic *Cl. Gr. Reg. Caſſ Dan.* Aug. *m* Καὶ ὁ Βρασίδας *Cl.* Antea ἐπειδὴ δὲ Mosqu. pro ἐπειδὴ. *n* Ἔπραξέν τε *Ar. C. Ald. Flor. Baſ.* atque ita legiſſe videtur *Valla. Hudſ.* Ἔπραξαν etiam *Reg. Dan.* et Aug. *o* Id eſt: Διάγοντας καὶ οἰκήτορας ὄντας. *Ae. Port.* *p* Pro προδοθήσεται honeſtiori vocabulo rem turpem velans. *F. Port.* *q* Ἐν deeſt *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg. Caſſ. Dan.* *r* Γρ. καὶ, πρὸ ἅ *Caſſ.* in marg. manu recenti. *s* Καθεστήκει *Reg.* *t* Τὰ deeſt *C.* *v* Καὶ omittunt *Ar. C. Dan.* Aug. Mox Ἀμφιπολίται Mosqu.

Ἐνὸς δέοντος] *Cl.* δέοντι. *Priſcianus* p. 1181. δέον legit pro ἐνὸς δέοντος. Noſter VIII, 6. Καὶ ΕΝΟΣ ΔΕΟΝ εἰκοστὸν ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα. Vide VII, 53. WASS. In his caſus participii δέων plerumque conuenit cum caſu nominis, vt hic in *Cl.* et *Caſſ.* ἐνὸς δέοντι τριακοστῷ ἔτει. Interdum ſine reſpectu ad caſum nominis in genitiuo ponitur, vt in ceteris *Mſſ.* ἐνὸς δέοντος, τριακοστῷ ἔτει, anno trigeſimo, *deficiente vno.* Exempla vtriusque ſtructurae ſunt in *Budaei* Commentar. Ling. Gr. pag. 1052. DVCK.

Ἤδωνας] *Hudſonus* videtur praetuliſſe Ἠδῶνας, quod hic eſt in quibusdam *Mſſ.* et ſupra II, 99: in omnibus; vbi etiam *Scholiaſtes* primum caſum Ἠδῶνες facit. Sed *Schol. Caſſ.* ad verba ὑπὸ Ἠδώνων, quae paullo ante leguntur, Ἤδωνες et Ἠδωνας ſcribit. Et *Tzetzes* ad *Lycophron.* V, 419. Ἠδωνες. Sequatur quisque, quod vult. Pleraque huius generis non maximi momenti ſunt. DVCK.

Περιῤῥέοντος τοῦ Στρυμόνος] Haec ante oculos habuit *Stephanus* in Ἀμφίπολις; et, vt Iungermannus putat, *Pollux* IX, 27. DVCK.

Ἀπολαβὼν] Reiſk. varia in h. l. conſtituendo propoſuit. Abr. p. 470. durch eine Mauer, welche von einem Strom bis zum andern reichte, einfaſſen lieſs. Heilm. 589. GOTTL.

Ἐκ ποτ. ἐς ποτ.] Ab vno brachio fluminis eiusdem ad alterum eiusdem; male Heilm. von einem Fluſſe zum andern. Nempe per duo oſtia Strymon in mare decurrit; inter quae oſtia ad mare pateat terra: eam muro clauſit, *intercepit* Agnon, a mari obſeptam muro diremit. Quare verba, διὰ τὸ περιέχειν αὐτὴν, poſſint referri etiam ad Agnonem, qui murum obiecerit a mari, quo vrbem plane cingeret, flumine vtrimque clauſam, nunc et muro claudendam. Tamen et ad Strymonem fluuium referantur, circumfluentem vtrimque, quia ambiebat vrbem amplexus, ſupra, deinde duobus brachiis. BAVER.

Ἀγνῶν] Ita p. 8. Tabulae vulgares *Arnas* ad Chabriam flumen collocant; nec longe ab Onthyrio abfuiſſe *Rhianus* Auctor; ſed et hoc oppidum incertae poſitionis eſt. Gentile eius occurrit in numo Pyrrhi Ligorii. *Plin.* IV, 7. oppida celebria, Hellas, Halos, Phthia, *Arne. Hyginus* Fab. 275. Apollo Iouis filius *Arnas* condidit. Vide *Strabonem*, et *Pauſaniam*, et *Heſychium. Polyaenus* I, 12. ſingulariter effert. WASS. Vid. *Stephanum* in Ἄγνη, et Ὀνθύριον. DVCK.

triceſimo anno *huc* reuerſi, Agnone Niciae *filio* coloniae duce emiſſo, expulſis Edonis, hanc vrbem condiderunt, quae prius Nouem-viae vocabatur. Eïonem autem belli ſedem fecerant, vnde proficiſcebantur, quam ipſi maritimum emporium in fluuii oſtio ſitum tenebant, quinque et viginti ſtadiis diſtans ab vrbe, quae nunc eſt: quam Agnon *ideo* vocauit Amphipolim, * quod a Strymone hinc inde alluereretur, et ab vtroque latere cingeretur: muroque longo a fluuio ad fluuium ducto circumſeptam, conſpicuam mare verſus et continentem condidit coloniam. Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. 1. V. C. Varr. 330.

103. Braſidas igitur caſtris ex Arnis agri Chalcidenſis *vrbe* motis, cum ſuis copiis aduerſus hanc *vrbem* proficiſcebatur. Et cum circa ſolis occaſum ad Aulonem peruenisſet, et Bromiſcum, qua Bolbe ſtagnum in mare ingreditur, coenatusque, noctu ire perrexit. coelum autem erat turbidum, et ſubningebat: quo etiam lubentius iter ſuſceperat, quod Amphipolitanos, qui in vrbe erant, praeter proditores, latere vellet. Nam in ea erant cum Argiliorum nonnulli (Argilii autem ſunt Andriorum coloni) domicilium illic habentes, tum etiam alii, qui proditionis huius erant ſocii, partim quidem a Perdicca, partim vero a Chalcidenſibus *ad hoc faciendum* inducti. Sed potiſſimum Argilii, tum quod proxime habitarent, tum quod Athenienſibus ſemper eſſent ſuſpecti, et huic vrbi inſidiarentur, poſtquam occaſio oblata eſt, et Braſidas aduenit, qui vel multo ante egerat cum illis *Argiliis*, qui illic degebant, vt vrbs dederetur, tunc in *Argilum*, *ſuam* vrbem, eum receperunt, et cum illa nocte defectionem ab Athenienſibus feciſſent, *Braſidae* copias ad fluuii pontem deduxerunt. Vrbs autem *a ponte* diſtat amplius, quam *ripa fluminis ab oppoſita ripa, qua per pontem erat* tranſitus. nec *vlli* muri *tunc* erant erecti, quemadmodum nunc: ſed quoddam modicum praeſidium ibi collocatum erat. Quod cum facile Braſidas repuliſſet, ſimul proditionis, ſimul tempeſtatis, ſimul etiam aduentus repentini beneficio, pontem transiuit, et Amphipolitanorum extra *vrbem* habitantium res, quae in toto illo loco erant, ſtatim in ſuam poteſtatem redegit. Ante finem Decembr.

104. Cum autem eius tranſitus illis, qui in vrbe erant, inopinatus accidiſſet, et eorum, qui extra erant, multi caperentur, alii vero ad muros fuga ſe reciperent, Amphipolitani in magna trepidatione

* *Hic locus aliam admittere poteſt diſtinctionem et interpretationem.* HVDS.

Ἐγγύς τε προοικοῦντες] τῇ Ἀμφιπόλει. Ἐπειδὴ παρέτυχε] συνέβη. Ἐκ πλείονος] καιρῷ δηλονότι. Πρὸς τοὺς ἐμπολιτεύοντας] μετέχοντας τῆς πολιτείας τῶν Ἀμφιπολιτῶν. Καὶ τότε δεξάμενοι αὐτόν] οἱ Ἀργίλιοι. Τῇ πόλει] τῇ οἰκείᾳ. Ἀπέχει δὲ τὸ πόλισμα] ἡ Ἀμφίπολις. Τῆς διαβάσεως] τῆς γεφύρας. Προσκεισῶν] ἦγεν ἐπιτεσών. Τῆς δὲ διαβάσεως αὐτῆ] διαπεραιώσεως.

Αὐλῶνα] Haec omnia ſedis incertae: tamen *Bolbe* inter Arethuſam et Apolloniam a *Scylace* ponitur. WASS. Αὐλῶνα hic eſſe nomen proprium loci nemo, opinor, dubitabit. Et ita accipit *Cellarius* II. Geogr. Ant. 13. *Ortelius* quoque in Theſaur. Geogr. obſeruat, a *Galeno* Lib. III. de ſanitate tuenda Aulonem Macedoniae vrbem ſupra Strymonem memorari. *Athenaeus* tamen V, 3. pro nomine communi habuit: Καλᾶσι δ', inquit, ἀρσενικῶς τοὺς αὐλῶνας, ὥσπερ Θουκυδίδης ἐν τῇ τετάρτῃ, καὶ πάντες οἱ καταλογάδην συγγραφεῖς, οἱ δὲ ποιηταὶ θηλυκῶς. Nam non eſt alius locus in Libro IV. *Thucydidis*, vbi hoc nomen legatur. *Athenaeum* exſcripſit *Euſtathius* in Odyſſ. γ'. pag. 1483. Βρωμίσκον a *Thucydide* vocari, quae *Stephano* eſt Βρομίσκος in Macedonia, putant Docti. Quae hic Βόλβη, ſupra I, 58. eſt Βολβή. Ἐξίησιν ὁ ποταμὸς εἰς θάλασσαν Attice dici ex hoc loco docet *Thomas Magiſter* in ἐκβάλλει. DVCK.

Αὐλῶνα] Ath. et Euſtath. pro appell. habent, et Poetae pro fem. v. Abr. 471. GOTTL.

Βρομίσκον] E Steph. malebat Palm. ib. IDEM.

Ἔπραξεν] Non deterius eſt ἔπραξαν, quod quidam libri habent, et *Valla* et *Acacius* ſequuti ſunt; qui hoc potius ad Argilios, qui Argilum vrbem vicinam incolebant, quam ad Braſidam, pertinere exiſtimarunt. Nec male *Acacius* haec, ἔπραξαν — ἡ πόλις, tamquam in parentheſi dicta accepit. Etiam cum eodem illa, ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ, malim coniungere cum ſequentibus, κατέσχεσαν τὸν γεφυρὸν, quam cum praecedentibus, ἀποστάντες τῶν Ἀθηναίων. DVCK.

Ἔπραξεν] Leg. ἔπραξαν. Abr. 471. GOTTL.

Πρόσω] Hoc *Valla* et *Portus* in verſione praeterierunt. *Acacius* vertit, *ad caput* pontis. Mihi conſideranda videtur ſcriptura, quae eſt in margine *Cod. Caſſ.* πρὸ ἔω. DVCK.

Καθεῖτο τεῖχη] Minus accurate vertitur, *erecti* erant muri; malim, *demiſſi*, ad mare, brachio: vt Syracuſarum partem Liuius deſcribit L. 24. brachio muri *demiſſo* iunctam. BAVER.

τε καὶ ἀλλήλοις ὕποπτοι ὄντες. καὶ λέγεται, [x] τὸν Βρασίδαν, εἰ ἠθέλησε μὴ ἐφ' ἁρπαγὴν τῷ ϛρατῷ [y] τραπέσθαι, ἀλλ' εὐθὺς χωρῆσαι πρὸς τὴν πόλιν, δοκεῖν [z] ἂν ἑλεῖν. νῦν δὲ ὁ μὲν, ἱδρύσας τὸν ϛρατὸν, ἐπὶ τὰ ἔξω ἐπέδραμε, καὶ, [a] ὡς οὐδὲν αὐτῷ ἀπὸ τῶν ἔνδον, ὡς προσεδέχετο, ἀπεβαινεν, ἡσύχαζεν. [b] οἱ δ' ἐναντίοι τοῖς προδιδοῦσι, κρατοῦντες τῷ πλήθει, ὥϛε μὴ αὐτίκα τὰς πύλας ἀνοίγεσθαι, πέμπουσι μετὰ Εὐκλέους τοῦ ϛρατηγοῦ, ὃς ἐκ τῶν Αθηναίων παρῆν αὐτοῖς φύλαξ τοῦ χωρίου, ἐπὶ τὸν ἕτερον ϛρατηγὸν τὸν ἐπὶ Θρᾴκης, Θουκυδίδην τὸν Ολόρου, ὃς τάδε ξυνέγραψεν, ὄντα περὶ Θάσον, (ἔϛι δὲ ἡ νῆσος, Παρίων ἀποικία, ἀπέχουσα τῆς Αμφιπόλεως [c] ἡμίσεος ἡμέρας μάλιϛα πλοῦν) κελεύοντες [d] σφίσι βοηθεῖν. καὶ ὁ μὲν, ἀκούσας, [e] κατὰ τάχος ἑπτὰ ναυσὶν, αἳ ἔτυχον παροῦσαι, ἔπλει· καὶ ἐβούλετο φθάσαι μάλιϛα μὲν [f] οὖν τὴν Αμφίπολιν, πρίν τι ἐνδοῦναι, εἰ δὲ μὴ, τὴν Ηϊόνα [g] προκαταλαβεῖν.

ρε'. Εν τούτῳ δὲ ὁ Βρασίδας, δεδιὼς καὶ τὴν ἀπὸ τῆς [h] Θάσου τῶν νεῶν βοήθειαν, καὶ πυνθανόμενος, τὸν Θουκυδίδην κτῆσίν τε ἔχειν τῶν [i] χρυσείων μετάλλων ἐργασίας ἐν τῇ περὶ ταῦτα Θρᾴκῃ, καὶ [k] ἀπ' αὐτοῦ δύνασθαι ἐν τοῖς πρώτοις τῶν ἠπειρωτῶν, ἠπείγετο προκατασχεῖν, εἰ δύναιτο, τὴν πόλιν, μὴ, [l] ἀφικνουμένου αὐτοῦ, τὸ πλῆθος τῶν Αμφιπολιτῶν, ἐλπίσαν ἐκ θαλάσσης [m] ξυμμαχικὸν καὶ ἀπὸ τῆς Θρᾴκης [n] ἀγείραντα αὐτὸν περιποιήσειν σφᾶς, [o] οὐκέτι [p] προσχωροῖ. καὶ τὴν ξύμβασιν μετρίαν ἐποιεῖτο, κήρυγμα τόδε ἀνειπὼν, Αμφιπολιτῶν καὶ Αθηναίων τῶν ἐνόντων τὸν μὲν βουλόμενον, ἐπὶ [q] τοῖς ἑαυτοῦ, τῆς ἴσης καὶ ὁμοίας μετέχοντα, μένειν· τὸν δὲ μὴ ἐθέλοντα, ἀπιέναι, τὰ ἑαυτοῦ ἐκφερόμενον, πέντε ἡμερῶν.

ρϛ'. Οἱ δὲ [qq] πολλοὶ, ἀκούσαντες, ἀλλοιότεροι ἐγένοντο τὰς γνώμας· ἄλλως τε καὶ βραχὺ μὲν Αθηναίων ἐμπολιτεῦον, τὸ δὲ πλεῖον, ξύμμικτον. καὶ τῶν ἔξω ληφθέντων συχνοὶ οἰκεῖοι ἔνδον ἦσαν, καὶ τὸ κήρυγμα, πρὸς τὸν φόβον, δίκαιον εἶναι [r] ἐλάμβανον, οἱ μὲν Αθηναῖοι, διὰ τὸ ἄσμενοι ἂν ἐξελθεῖν, ἡγούμενοι οὐκ ἐν ὁμοίῳ [s] σφίσιν εἶναι τὰ δεινὰ, καὶ ἅμα οὐ προσδεχόμενοι βοήθειαν ἐν τάχει· ὁ δὲ ἄλλος ὅμιλος, πόλεώς τε ἐν τῷ ἴσῳ οὐ ϛερισκόμενοι, καὶ κινδύνου [ss] παρὰ δόξαν ἀφιέμενοι. ὥϛε τῶν πρασσόντων τῷ Βρασίδᾳ ἤδη καὶ ἐκ τοῦ φανεροῦ διαδικαιούντων αὐτὰ, ἐπειδὴ καὶ τὸ πλῆθος ἑώρων [t] τετραμμένον, καὶ τοῦ παρόντος Αθηναίων ϛρατηγοῦ [v] οὐκέτι ἀκροώμενον, ἐγένετο ἡ ὁμολογία, καὶ προσεδέξαντο ἐφ' οἷς ἐκήρυξε. καὶ οἱ μὲν τὴν πόλιν τοιούτῳ τρόπῳ παρέδοσαν· ὁ δὲ Θουκυδίδης καὶ αἱ νῆες ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ὀψὲ κατέπλεον ἐς τὴν [x] Ηϊόνα. καὶ τὴν μὲν Αμφίπολιν [y] ὁ Βρασίδας [z] ἄρτι εἶχε, τὴν δὲ Ηϊόνα παρὰ νύκτα ἐγένετο λαβεῖν. εἰ γὰρ μὴ ἐβοήθησαν αἱ νῆες [a] διὰ τάχους, ἅμα ἕῳ ἂν εἴχετο.

x Τὸν abest *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Steph.* 1. *Cass. Dan.* Aug. qui et antea, ἄφνω τοὺς ἐν τῇ π. οἷς suprascr. a m. 2. y Τρέπεσθαι *Ar. C. Dan.* z Ἀνελεῖν *Gr.* Aug. a Ὡς deest *Cass. Gr.* Aug. In *Cass.* deinde adscripsit corrector. b Οἱ δὲ ἐναντίοι *Ar. C. Ald. Flor. Bas. Steph.* 1. *Reg. Cass. Gr.* Aug. c Ἡμίσεως *Flor. Bas.* Antea, Θάσσον Mosqu. Ἡμίσεος d. Mosqu. d Σφίσιν *Gr.* e Κατατάχος *Ald. Flor. Bas. Steph.* 1. f Illud οὖν redundat. *Ae. Port.* g Προκαταλαβὼν *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Steph.* 1. *Reg. Cass. Dan.* Aug. h Θαλάσσης *Ar. C. Dan.* i Χρυσίων *Cass.* k Πρὸς τὸ σημαινόμενον refertur. *Fr. Port.* l Ἀφικομένου *Ar. C.* Supra μὴ in Aug. scr. a m. 1. ἢ μήπως. m Συμμαχικὸν *Reg.* Aug. n Ἠγείραντα *Gr.* o Οὐκ ἔτι *C. Gr.* Mosqu. Aug. p Προσχωροῖ et cum superscripta emendat. rec. προσχωροῖ *Reg.* Προχωρεῖ cum σ rec. manu, super ο posito *Cass.* Προχωροῖ Mosqu. Aug. q Τῆς *C.* et *Cl.* in marg. qq Πολέμιοι Mosqu. r Ὑπελάμβανον *Ar. C. Cl.* et hic ἐλάμβανον in marg. Ὑπελάμβανον *Cass. Dan.* Mosqu. s Σφίσι τὰ δεινὰ εἶναι *Ar. C. Dan.* ss Παραδόξαν Aug. t Τεταραγμένον *Ar. C. Dan.* v Οὐκ ἔτι *C. Gr.* Mosqu. x Ἰόνα *Cass.* y Ὁ omittunt *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan.* Aug. z Ἄρτ' εἶχε *Gr.* a Διατάχους *Ald. Flor. Bas. Steph.* 1. *Reg. Cass.* Aug.

Προκαταλαβεῖν] Leg. προκαταλαβὼν, Abr. monet, p. 472. GOTTL.

Ἀπ' αὐτοῦ] Nempe τοῦ ἔχειν τὴν κτῆσιν. δυνάμενον autem δυνατὸν ὄντα: vt I, 33. τοὺς Κορινθίους δυναμένους παρ' ἑαυτοῖς. BAVER.

Οὐκέτι προσχωροῖ] Προχωροῖ hic locum haud habet propter voc. πλῆθος. Quia tamen populus iam antea προσεχώρησε Brasidae, coactus quidem; οὐκέτι προσχωροῖ est aut pro μὴ προσχωροῖ, aut προσχωροῖ hic est, per metonymiam manere vellet, stare conditionibus se dedendi. Si προχωροῖ legeris: τὸ πλῆθος cum Particip. sit pro Genitiuis simpliciter positis. BAVER.

Μετρ. τ. ξύμβ. ἐπ.] Ποιεῖσθαι hic est, *velle* facere; offerre. Μετρία dicitur ξύμβασις, modica, non nimium, non multa, nec grauia postulantis. IDEM.

conſtituti fuerunt, praeſertim quod mutuo ſuſpecti eſſent. Ferunt autem Braſidam, ſi cum ſuis copiis ad praedam ſe conuertere noluiſſet, ſed ad vrbem ſubito contendiſſet, omnium opinione eam fuiſſe capturum. Iam vero ille caſtris *ibi* poſitis, in ea, quae extra erant, excurſiones fecit, et cum per eos, qui intus erant, nihil ipſi ſuccederet, quemadmodum exſpectabat, quieuit. Qui vero proditoribus erant aduerſarii, cum numero longe ſuperiores eſſent, ita vt impedirent, ne *vrbis* portae aperirentur, *nuntios* miſerunt cum Eucleo duce, qui ab Athenienſibus *miſſus* ad vrbis praeſidium apud ipſos erat, ad alterum ducem, qui erat in Thracia, Thucydidem Olori *filium*, qui haec conſcripſit, in Thaſo agentem, (eſt autem inſula, Pariorum colonia, ab Amphipoli diſtans fere dimidiati diei nauigatione) *eum* rogantes, vt opem ſibi ferret. Ille vero hac re audita, cum ſeptem nauibus, quae forte aderant, iuit. Volebat autem potiſſimum quidem Amphipolin, antequam vlla deditio fieret; ſin minus, Eïonem praeoccupare. Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. 1. V. C. Varr. 330.

105. Interea vero Braſidas, tum quod metueret nauium auxilium e Thaſo, tum quod audiret, Thucydidem in illa Thraciae parte fecturas aureas et officinas aurarias poſſidere, atque hinc opibus valere inter primores eorum, qui continentem incolebant, vrbem, ſi poſſet, anticipare feſtinanter conabatur: ne, ſi ipſe *Thucydides eo* peruenisset, plebs Amphipolitana, ſperans ipſum et claſſe et ſociorum auxiliis ex Thracia coactis ſe conſeruaturum, iam ſeſe dedere recuſaret. Quare deditionis conditiones aequas *Amphipolitanis* offerebat, edicto per praeconem in haec verba facto, vt Amphipolitanorum ac Athenienſium, qui in vrbe erant, quisquis vellet, pari eodemque ciuitatis iure fruens, in ſuis bonis maneret: qui nollet, is abiret, ſuas fortunas exportans, intra quinque dies.

106. Plebs vero, *hoc* audito, ſententiam mutauit: * praeſertim quod Athenienſium quidem in vrbe habitantium exiguus eſſet numerus, maior vero *incolarum* pars eſſet *turba* promiſcua, *quae ex diuerſis ciuitatibus eo confluxerat*. Quinetiam multi, qui intus erant, erant propinqui illorum, qui extra capti fuerant, et prae metu edictum aequum eſſe exiſtimabant: Athenienſes quidem, quod *illinc* exire vehementer cuperent, tum quia non paria pericula ſibi imminere ducebant, tum etiam quia nullum auxilium ſibi celeriter latum iri putabant: caetera vero multitudo, tum quod aequabili ciuitatis iure non priuarentur; tum etiam quod praeter opinionem periculo liberarentur. Quare cum illi, qui cum Braſida *de vrbis deditione* egerant, iam vel palam affirmarent aequas eſſe conditiones, poſtquam animaduerterunt ipſam quoque plebem mutaſſe ſententiam, neque Athenienſium duci, qui aderat, aures amplius praebere, *ita demum* facta eſt conuentio, et *Braſidam in vrbem* receperunt illis conditionibus, quas per praeconem edixerat. Atque illi quidem hoc modo vrbem dediderunt. Thucydides vero, eiusque naues eodem die ſero Eïonem appulerunt. Et Amphipolin quidem Braſidas modo occupauerat, ** Eïonem vero quin occuparet, per vnam duntaxat noctem ſtetit. niſi enim naues ad opem *ei* ferendam celeriter veniſſent, ſimul atque dies illuxiſſet, in eius poteſtatem redacta fuiſſet.

* Praeſertim quum per paucos Athenienſes reſp. adminiſtraretur etc. *Valla*. Vox enim ἐμπολιτεύειν ambigui eſt ſenſus, vtpote quae vel pro ἐν τῇ πόλει διαιτᾶσθαι καὶ οἰκεῖν accipi poſſit, vel pro τὰ τῆς πόλεως διοικεῖν. HVDS. ** Hunc locum alio modo interpretantur *Valla* et *Acacius*. Nam παρὰ νύκτα noctu vertunt. IDEM.

Τῷ στρατῷ τραπέσθαι] ἐὰν τῷ στρατῷ. Ἐπὶ τὰ ἔξω ἐτέθραμεν] ἤγαν, ἐλήϊσατο τὰ ἐκτός. Τὰς πύλας ἀνοίγεσθαι] τῆς Ἀμφιπόλεως. Παρῆν αὐτοῖς φύλαξ] τοῖς Ἀμφιτολίταις. Κελεύοντες σφίσι ῥηθεῖν] τὸν Θουκυδίδην. Μὴ ἀφικνεμένῳ αὐτῷ] τοῦ Θουκυδίδου. Ἀγείραντα αὐτὸν] τὸν Θουκυδίδην. Περιτοιήσειν] σώσειν. Ἀνειπών] ἀνακηρύξας. Ἐπὶ τοῖς ἑαυτῶν] κτήμασι ὑπάρχουσι. Καὶ ὁμοίας μετέχοντα] πολιτείας. Ἀλλοιότεροι ἐγένοντο τὰς γνώμας] ἦγαν, μετεβλήθησαν τὴν προαίρεσιν. Τὸ δὲ πλεῖον, ξύμμικτοι] οἱ πλείους οἰκήτορες σύμμικτοι ἦσαν. ἦγαν ἐκ διαφόρων γενῶν. Ὥστε τῶν πραξάντων τῷ Βρασίδᾳ] ἦγαν,

ρζ. Μετὰ [b] δὲ τοῦτο, ὁ μὲν τὰ ἐν τῇ Ἠϊόνι καθίστατο, ὅπως καὶ [c] τοαυτίκα, ἢν ἐπίῃ ὁ Βρασίδας, καὶ τοέπειτα ἀσφαλῶς ἕξει, δεξάμενος τοὺς ἐθελήσαντας [d] ἀποχωρῆσαι ἄνωθεν [e] κατὰ τὰς σπονδάς. ὁ δὲ, πρὸς μὲν τὴν Ἠϊόνα κατά τε τὸν ποταμὸν πολλοῖς πλοίοις ἄφνω καταπλεύσας, εἴπως, τὴν προὔχουσαν ἄκραν ἀπὸ τοῦ τείχους λαβὼν, κρατοίη τοῦ ἔσπλου, καὶ κατὰ γῆν ἀποπειράσας ἅμα, ἀμφοτέρωθεν ἀπεκρούσθη. τὰ δὲ περὶ τὴν Ἀμφίπολιν ἐξηρτύετο. καὶ [f] Μύρκινός τε αὐτῷ προσεχώρησεν, Ἡδωνικὴ πόλις, Πιττακοῦ [g] τοῦ Ἡδώνων βασιλέως ἀποθανόντος ὑπὸ τῶν Γοάξιος παίδων, καὶ Βραυροῦς τῆς γυναικὸς αὐτοῦ· καὶ [h] Γάψηλος οὐ πολλῷ ὕστερον, [i] καὶ Οἰσύμη. εἰσὶ δὲ αὗται Θασίων ἀποικίαι. παρὼν δὲ καὶ Περδίκκας εὐθὺς μετὰ τὴν ἅλωσιν, [k] ξυγκαθίστη ταῦτα.

ρη'. Ἐχομένης δὲ τῆς Ἀμφιπόλεως, οἱ Ἀθηναῖοι ἐς μέγα [l] δέος κατέστησαν, ἄλλως τε καὶ ὅτι ἡ πόλις ἦν αὐτοῖς ὠφέλιμος, ξύλων τε ναυπηγησίμων πομπῇ, καὶ χρημάτων προσόδῳ· καὶ ὅτι μέχρι μὲν τοῦ [m] Στρυμόνος ἦν πάροδος, Θεσσαλῶν διαγόντων ἐπὶ τοὺς ξυμμάχους σφῶν, τοῖς Λακεδαιμονίοις· τῆς δὲ γεφύρας μὴ κρατούντων, [n] ἄνωθεν μὲν μεγάλης οὔσης [o] ἐπὶ πολὺ λίμνης τοῦ ποταμοῦ, τὰ δὲ πρὸς Ἠϊόνα τριήρεσι τηρουμένων, οὐκ ἂν δύνασθαι [p] προελθεῖν. τότε δὲ ῥᾳδία ἤδη ἐνομίζετο γεγενῆσθαι. καὶ τοὺς ξυμμάχους ἐφοβοῦντο, μὴ ἀποστῶσιν. ὁ γὰρ Βρασίδας ἔν τε τοῖς ἄλλοις μέτριον [q] ἑαυτὸν [r] παρεῖχε, καὶ ἐν τοῖς λόγοις πανταχοῦ ἐδήλου, ὡς ἐλευθερώσων τὴν Ἑλλάδα ἐκπεμφθείη. καὶ αἱ πόλεις πυνθανόμεναι [s] αἱ τῶν Ἀθηναίων ὑπήκοοι, τῆς τε Ἀμφιπόλεως τὴν ἅλωσιν, καὶ ἃ [t] παρέχεται, τήν τε ἐκείνου πρᾳότητα, μάλιστα δὴ ἐπήρθησαν [v] εἰς τὸ νεωτερίζειν. καὶ ἐπεκηρυκεύοντο πρὸς αὐτὸν κρύφα, ἐπιπαριέναι τε κελεύοντες, καὶ βουλόμενοι αὐτοὶ ἕκαστοι πρῶτοι ἀποστῆναι. καὶ γὰρ καὶ ἄδεια ἐφαίνετο αὐτοῖς, [x] ἐψευσμένοις μὲν [y] τῆς Ἀθηναίων δυνάμεως [z] ἐπὶ τοσοῦτον, ὅση ὕστερον διεφάνη, τὸ δὲ πλέον βουλήσει κρίνοντες

b Δὲ abest *Gr.* c Τὸ αὐτίκα *Ar. C.* et mox τὸ ἔπειτα. *Reg. Cass. Gr. Aug.* Mosqu. vtrumque; *Dan.* tantum prius, et ἀπίῃ. d Ἐπιχωρῆσαι *Marg. C. Cl. Gr. Ald. Bas. Reg. Cass. Dan. Aug.* e Κατὰ omittunt *Ar. C. Dan.* f Μυρκῖνός τε *Ar. C. Gr. Dan.* Mosqu. qui supra προσέχουσαν, et paullo ante καὶ ἀμφοτέρ. Μύρκιννος *Reg.* g Τῶν *Ar. C.* h Ita libri tam scripti quam vulgati. Procul dubio tamen Γαληψὸς legendum, Auctorum omnium consensu: quod etsi certum est, praesertim ex *Stephano* περὶ πόλιων, tamen ipsius *Thucydidis* auctoritate l. 5. confirmari potest. *Huds.* Γαψηλὸς *Reg.* i Καὶ ἡ Σύμη *Gr. Reg.* k Συνκαθίστη *Gr.* l Δέος et eadem manu inter versus γρ. δέος *Reg.* m Στρυμμένος *Ar. C.* Στρυμένος ποταμοῦ *Cl.* n Ἄνωθεν καὶ μεγ. *Gr.* o Ἐπιπολὺ *Ar. Ald. Bas. Steph.* 1. *Reg. Cass. Gr. Aug.* p Προσελθεῖν· τότε δὲ ῥᾳδία ἤδη ἐνόμιζε γεγενῆσθαι *Marg. Ald. Flor. Bas.* Τότε ῥᾳδία ἤδη ἐνόμιζε γεγενῆσθαι *Ar. C.* Ῥᾳδία, scilicet πάροδος. Προσελθεῖν *Gr.* Ἐνόμιζε *Cl. Gr.* Προσελθεῖν et ἐνόμιζε etiam *Reg.* Προσελθεῖν et ἐνόμιζον *Cass.* Sed ἐνόμιζον a recenti emendatione, quod a prima manu fuerat ἐνόμιζεν. Ἐνόμιζε *Dan.* Τότε ῥᾳδίως ἐνομίζετο Mosqu. προσελθ. et ἐνόμιζεν Aug. q Αὐτὸν *Ar. C. Gr.* Αὐτὸν *Reg.* Verba ab ἄλλοις ad καὶ ἐν τοῖς des. Mosqu. r Παρεῖχεν *Cass. Aug.* s Αἱ deest *Dan.* t Παρέρχεται *Dan.* v Ἐς *Cass.* Mosqu. Aug. x Ἐψευσμένης *Reg.* Ἐψευμένης Mosqu. y Τῶν *Dan.* z Ἐπὶ deest *Reg.* Ἐπιτοσοῦτον *Cass.* Aug.

Προὔχ. ἄκρ. rel.] Traiecta verba sunt, pro tali ordine: τὴν ἀπὸ τ. τείχ. προὔχουσαν ἄκραν. Ἄκρα autem hic est pars terrae post murum patens, ad mare decurrens; Landsitze. BAVER.

Μύρκινος] Ita *Herodot.* V, 11, 23, 124. et Epit. *Strabonis.* Cum *Ar. C. Tzetzes* Chil. IX, 220. Μυρκῖνος, vbi *Ms. Codex* ὁμοῦ τε Ἰσιαίου rectius. WASS. *Casaubonus* ad Excerpta *Strabonis* Lib. VII. ibi Μύρκιννος scribit e *Stephano.* Sed *Stephanum* potius e *Thucydide* et aliis emendandum esse recte censet *Holstenius.* Amphipolin etiam Μύρκινον et Ἠϊόνα vocatam fuisse scribit *Stephanus* in Ἀμφίπολις. Errasse eum ex hoc et aliis locis *Thucydidis* ostendunt *Vossius* ad *Scylac.* p. 64. *Ed. Gron.* et *Interpretes* Stephani. DVCK.

Γάψηλος] Γαληψὸς etiam *Diodor. Sicul.* Lib. XII. pag. 321. b. WASS. Γαληψὸς hic e *Thucyd.* V, 7. et aliis dudum emendarunt Viri Docti. Vid. *Casaubon.* ad Excerpta *Strabonis* Lib. VII. *Maussac.* et *Vales.* ad *Harpocrat.* h. v. DVCK.

Οἰσύμη] Gr. ἡ Σύμη inepte: sic apud *Scymnum* ἡ Συβή, et apud *Scylacem* Σισύμη. At *Plin. Ptolem. Phauorinus, Suidas, Steph.* cum *Thucydide,* oppidum inter Strymonem et Nessum ponunt. ἡ ἀνακτορούπολις marg. *Ptolemaei* Coislin. Vid. *Valesium* ad Not. *Maussaci* in *Harpocrat.* v. Γαληψός. WASS. et *Maussacum* ibi et ad Οἰσύμη. DVCK.

Εὔλων τ. ν. πομπῇ] *Suidas* in πομπὴν interpretatur πέμψιν, ἀποστολήν. WASS.

Στρυμόνος] Στρυμόνος ποταμοῦ *Cl.* et *Acacius.* At mox ἐν τῷ Στρυμόνι. WASS.

Τὰ δὲ — τηρουμένων] Debebat, τῶν π. τ. — τετηρημ. Sed τὰ simpliciter est positum; supple κατὰ, περὶ, et in τετηρημένων intell. more Nostri, πάντων. quo more alibi dicit, παρεσκεύαστο αὐτοῖς, et, ἕτοιμα ἦν, et l. 7. πλωϊμοτέρων ὄντων· et πλωϊμότερα ἐγένετο· quae, huic loco simillima, suppleri volunt, χωρία, χωρίων, quod et huic conueniat. BAVER.

Τότε δὲ] i. e. νῦν δὲ, Athenienses enim loquentes inducit, de re praesenti: sed rem ita extulit, vt ipsius animo scribentis, praeterita, obuersaretur. Ita Liu. 1, 24. *illorum tunc arma, illorum intueri manus*; i. e. *nunc*; loquentibus enim praesens res erat; sed scribenti Liuio et respicienti praeterita. IDEM.

Αἱ πόλ. πυνθ. rel.] Traiecta sunt verba, sic ordinanda: αἱ πόλ. αἱ ὑπήκ. πυνθ. τ. ἅλωσιν. Etiam notandum, πυνθανόμεναι, percunctantes, esse pro πυθόμεναι, cum cognouissent. BAVER.

Ἃ παρέχεται] i. e. ἃ προτείνει. vt L. III. 36. init. vbi Schol. adsumit πρᾶξαι. Abr. 474. GOTTL.

— ἐπὶ τοσοῦτον] Abr. supplet οὔσης. GOTTL.

Ἐψευσμ. — — διεφάνη] Intricatius propositum et Thucy-

107. Postea vero Thucydides quidem res Eïone constituebat, vt et in praesentia, si Brasidas *eam* inuaderet, et in posterum quoque tuta esset; receptis iis, qui ex foedere *et deditionis conditionibus* ex superioribus *ac mediterraneis locis* abscedere voluerant. Ille vero, cum ad Eïonem secundo flumine cum multis nauigiis repente vectus fuisset, si forte lingula, quae *mare versus* a muris excurrit, occupata, fluminis ostio potiretur, quinetiam, cum *eam* simul a terra tentasset, vtrinque est repulsus. verum ad res Amphipolitanas instruendas se contulit. Et ad eum defecit Myrcinus ciuitas Edonensis, Pittaco Edonorum Rege a Goaxis liberis et Braure ipsius vxore caeso. nec multo post et Gapselus et OEsyme *idem fecerunt:* sunt autem istae *ciuitates* Thasiorum coloniae. Perdiccas autem, qui statim post *Amphipolim* captam adsuerat, *Brasidam* in his rebus constituendis adiuuabat. Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. 1. V. C. Varr. 330.

108. Amphipoli autem capta, Athenienses vehementer trepidare coeperunt: praesertim quod haec ciuitas ipsis esset perutilis, tum propter materiam ad naues aedificandas aptam, quae illinc mittebatur, tum propter pecuniarum prouentum, *et vectigalia, quae inde pendebantur;* tum etiam * quod adversus ipsorum socios ad Strymonem vsque, Thessalis deducentibus, accessus Lacedaemoniis *iam* pateret. Nam nisi *Lacedaemonii* pontem in sua potestate habuissent, quod a superiore quidem *pontis* parte, *quae loca mediterranea spectabat*, ingens longeque patens fluminis palus esset, ab illa vero parte, quae Eïonem spectabat, *Athenienses* cum sua classe *transitum* seruarent, *illos* haudquaquam vlterius progredi posse *existimabant.* Tunc vero facilis *accessus* iam esse existimabatur. Et *ideo* verebantur, ne socii deficerent. Nam Brasidas cum in caeteris *rebus* se moderatum praebebat, tum vero verbis vbique declarabat, se ad Graeciam liberandam emissum. Quare cum ciuitates, quae Athenienssium imperio parebant, audirent et Amphipolim captam, et quae *vir ille* praestabat, illiusque mansuetudinem, tunc ad res nouandas maxime erectae fuerunt. Et caduceatores ad eum clam mittebant, rogantes, vt *ad se* accederet, et pro se quique ad illum primi deficere cupientes. nam impunitas ipsis *fore* videbatur, partim quidem, quod falso putassent, Athenienssium potentiam non esse tantam, quantam postea manifeste fuisse constitit:

* Quod vsque ad Strymonem amnem, Thessalis transitum in socios largientibus, Lacedaemoniis via patefacta esset etc. *Acacius.* HVDS.

συνεργόντων εἰς τὴν προδοσίαν. Διαδικαιόντων αὐτὰ] δίκαια κρινόντων τὰ τῷ Βρασίδᾳ. Τετραμμένον] μεταβληθὲν τὴν γνώμην. Καὶ προσεδέξαντο] τὸν Βρασίδαν. Ὀψὲ κατέπλεον] μετὰ δυσμὰς ἡλίου. Μετὰ δὲ τοῦτο, ὁ μὲν] ὁ Θουκυδίδης. Δεξάμενος] ὁ Θουκυδίδης. Ἄνωθεν κατὰ τὰς σπονδὰς] ἦγον ἐκ τῆς ἄνω πόλεως. Ὁ δὲ] ὁ Βρασίδας. Κατά τε τὸν ποταμὸν] ἦγον διὰ τοῦ ποταμοῦ. Ἀμφοτέρωθεν ἀπεκρύσθη] ἦγον ἀπὸ γῆς καὶ θαλάσσης. Αὐτῷ προσεχώρησε] τῷ Βρασίδᾳ. Καὶ Οἰσύμη] ἀπὸ κοινοῦ τὸ προσεχώρησε. Ξυγκαθίστη ταῦτα] συνεβεβαίου. Διαγόντων] διαβιβαζόντων. Ἐπὶ τοὺς ξυμμάχους σφῶν] τῶν Ἀθηναίων. Τοῖς Λακεδαιμονίοις] τὸ ἐξῆς, πάροδος τοῖς Λακεδαιμονίοις. Τριήρεσι τηρουμένων] ἀντὶ τοῦ, τηρούντων τῶν Ἀθηναίων. Ἐλπίδι

dideo ingenio inuolutum. Latina interpretatio male cohaeret in re ipsa et sententia; videtur enim ita rem proponere, quasi socii putassent, Athenienses aliquando veniam sibi daturos, quod tanto minorem putassent ipsorum potentiam, quanta deinde apparuisset: hoc quidem ferri possit; sed alterum abhorret: quod homines — *iudicarent.* Hoc vero non refertur ad veniam, quam sperarent ab Athenienssibus; nec vero efficiatur e participio Graeco. Mihi breuius collegisse videtur et, quae illi crederent, et quae ipse de suo adderet: 1) Socii (antea) putarant, magnas esse opes Athenienssium; 2) Hoc eos fefellerat, quia tunc sane vehementer erant infracti: 3) Hinc, velut indignati errori suo, et correcturi peccatum, recte iam et tuto ab iis se defecturos, credebant. Haec ipsos sensisse, ita refert Thuc. vt iam sua inferat: in tantum illis (tum) maior (vero) visa erat potentia Athenienssium, quanta (tamen) deinde (rursus) cognita fuit esse. Ita interpretari placebat, cum occurrit, non ita magnam deinde apparuisse illam potentiam, sed magis deinde affectam, lapsam atque imminutam fuisse. Quare iam sic interpreter: in tantum peccauerant in opinione de potentia Athenienssium, quantum deinde fractae atque imminutae decessit: tantum ei tribuerant et adiecerant nimia admiratione, quantum illi deesse, deinde appareret. Hinc tuto illam a se contemni, credebant. BAVER.

Εἰωθότες οἱ ἄνθρωποι] Horum sententiam ita exponunt scholia *Cod. Cass.* *Τοῦτο ἐξηγητικόν ἐστι τοῦ προτέρου, εἰωθότες οἱ ἄνθρωποι ἢ μὲν ἂν ἐπιθυμῶσι, τότε ἐλπίζειν τεύξεσθαι ἄνευ λογισμοῦ· τοῦτο γάρ ἐστιν ἐλπὶδι ἀπερισκέπτῳ διδόναι. οὗ δὲ ἂν μὴ ἐπιθυμῶσι, τοῦτο μέντοι λογισμῷ ἐξακριβοῦντες ὡς ἀνέλπιστον παρκιτεῖσθαι.* DVCK.

Κρίνοντες — εἰωθότες] Simpliciter Nominatiui positi pro Genitiuis, *κρινόντων, εἰωθότων·* cum (omnino) soleant homines

ἀσαφεῖ, ἢ προνοίᾳ ἀσφαλεῖ· [a] εἰωθότες οἱ ἄνθρωποι, οὗ μὲν ἐπιθυμοῦσιν, ἐλπίδι ἀπερισκέπτῳ διδόναι· ὃ δὲ μὴ προσίενται, λογισμῷ αὐτοκράτορι διωθεῖσθαι. ἅμα δὲ τῶν Ἀθηναίων ἐν τοῖς Βοιωτοῖς νεωστὶ πεπληγμένων, καὶ τοῦ Βρασίδου ἐφολκὰ καὶ οὐ τὰ ὄντα λέγοντος, ὡς αὐτῷ ἐπὶ Νίσαιαν τῇ ἑαυτοῦ μόνῃ στρατιᾷ οὐκ ἠθέλησαν οἱ Ἀθηναῖοι ξυμβαλεῖν, ἐθάῤῥουν, καὶ ἐπίστευον, μηδένα ἂν ἐπὶ σφᾶς βοηθῆσαι. τὸ δὲ μέγιστον, [b] διὰ τὸ ἡδονὴν ἔχον ἐν [c] τῷ αὐτίκα, καὶ ὅτι [d] τοπρῶτον Λακεδαιμονίων [e] ὀργώντων ἔμελλον πειράσεσθαι, κινδυνεύειν παντὶ τρόπῳ ἕτοιμοι ἦσαν. ὧν [f] αἰσθανόμενοι, οἱ μὲν Ἀθηναῖοι, φυλακὰς, [g] ὡς ἐξ ὀλίγου καὶ ἐν χειμῶνι, διέπεμπον ἐς τὰς πόλεις· ὁ δὲ, [h] ἐς τὴν Λακεδαίμονα ἐφιέμενος, στρατιάν [i] τε προσαποστέλλειν [k] ἐκέλευε, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ [l] Στρυμόνι ναυπηγίαν τριήρων παρεσκευάζετο. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, τὰ μὲν καὶ φθόνῳ ἀπὸ τῶν πρώτων ἀνδρῶν οὐχ ὑπηρέτησαν αὐτῷ, τὰ δὲ, καὶ βουλόμενοι μᾶλλον τούς τε ἄνδρας τοὺς ἐκ τῆς νήσου κομίσασθαι, καὶ τὸν πόλεμον καταλῦσαι.

ρθ'. Τοῦ δ' αὐτοῦ χειμῶνος, [m] Μεγαρῆς τά τε μακρὰ τείχη, ἃ σφῶν οἱ Ἀθηναῖοι εἶχον, κατέσκαψαν ἑλόντες ἐς ἔδαφος· καὶ Βρασίδας μετὰ τὴν Ἀμφιπόλεως ἅλωσιν ἔχων τοὺς [n] ξυμμάχους, στρατεύει ἐπὶ [o] τὴν Ἀκτὴν καλουμένην. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ [p] βασιλέως διορύγματος ἔσω προὔχουσα, καὶ ὁ Ἄθως αὐτῆς ὄρος ὑψηλὸν τελευτᾷ ἐς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος. πόλεις δὲ ἔχει, [q] Σάνην μὲν, Ἀνδρίων ἀποικίαν, [r] παρ' αὐτὴν τὴν διώρυχα, ἐς τὸ πρὸς Εὔβοιαν πέλαγος τετραμμένην· τὰς δὲ ἄλλας, [s] Θύσσον, καὶ Κλεωνὰς, καὶ [t] Ἀκροθώους, καὶ Ὀλόφυξον, καὶ Δῖον· αἳ οἰκοῦνται ξυμμίκτοις [v] ἔθνεσι βαρβάρων διγλώσσων. [x] καί τι καὶ Χαλκιδικὸν ἔνι βραχὺ, τὸ δὲ πλεῖστον, Πελασγικὸν, τῶν καὶ Λῆμνόν ποτε καὶ Ἀθήνας Τυρσηνῶν οἰκησάντων, καὶ Βισαλτικὸν, καὶ Κρηστωνικὸν, καὶ [y] Ἠδωνες. κατὰ δὲ μικρὰ πολίσματα οἰκοῦσι. καὶ οἱ μὲν πλείους προσεχώρησαν τῷ Βρασίδᾳ, [z] Σάνη δὲ καὶ Δῖον ἀντέστη· καὶ αὐτῶν τὴν χώραν, ἐμμείνας, τῷ στρατῷ ἐδῄου.

ρι'. [a] Ὡς δ' οὐκ ἐσήκουον, εὐθὺς στρατεύει ἐπὶ [b] Τορώνην τὴν Χαλκιδικὴν, κατεχομένην ὑπὸ Ἀθηναίων. καὶ αὐτὸν ἄνδρες ὀλίγοι ἐπήγοντο, ἕτοιμοι ὄντες τὴν πόλιν παραδοῦναι· καὶ ἀφικόμενος νυκτὸς ἔτι καὶ περὶ

a Attice pro εἰωθότων τῶν ἀνθρώπων. *Ae. Port.* *b* Id est: διὰ τὸν νεωτερισμόν. propter rerum nouationem, quae placet. *Fr. Portus.* *c* Τῳαυτίκα *Ald. Flor. Bas.* *d* Τὸ πρῶτον *C. Cass.* Aug. *e* Ὀργόντων *Reg.* Mosqu. et πειράσασθαι. *f* Αἰσθόμενοι *Ar. C. Dan.* *g* Ὡς deest *Reg.* *h* Id est: ἄγγελον εἰς τ. Λ. πέμψας, καὶ ἐφιέμενος ἐκέλευε τοὺς Λακεδαιμονίους ἑτέραν στρατιὰν αὐτῷ ἀποστέλλειν πρὸς ἐκείνῃ, ἣν ἤδη μεθ' ἑαυτοῦ εἶχεν. *Ae. Port.* Ἀφιέμενος *Ar. Flor.* *i* Τε deest *C. Dan.* *k* Ἐκέλευεν *Gr.* *l* Στρυμμόνι *Ar. C.* *m* Μεγαρεῖς *Ar. C. Cass. Dan.* Mosqu. qui et θέρους p. χειμῶνος. *n* Συμμάχους *Gr.* Aug. *o* Sic apud *Diodor. Sic.* p. 349. οἱ τὴν Ἀκτὴν καλουμένην οἰκοῦντες. totus enim ille littoris tractus Orientalis Ἀκτὴ dicebatur, vt *Scymnus Chius* versu 522. *Huds.* Αὐτὴν *Gr.* deinde inductum, et in marg. ἀκτὴ scriptum erat. Καλομ. ἀκτ. Mosqu. *p* Is Xerxes fuit. Vide *Herodotum* l. 7. c. 21. 122. et *Vossii* Obseruationes ad *Melam* p. 138. *Huds.* *q* Σάμην Cl. in marg. *r* Παρὰ αὐτὴν *Gr.* *s* Θύσος dicitur *Herodoto.* Θύσσα in *Strabonis* excerptis. Thyssus *Plinio.* Θύσον Mosqu. *t* Ἀκροθόους *C.* sic et *Herodoto.* Ἀκροαθώους malit *Salmasius.* Ἀκραθώους ab ἄκρα et Ἄθως scribendum censet *Palmerius.* *v* Ἔθνεσιν *Gr.* Antea συμμίκτοις Mosqu. *x* De hoc loco consule *Dionys. Halicarn.* l. 1. Antiq. p. 20. 21. 22. etc. *Huds. Dionys.* p. 20. Ἔνι δέ τι καὶ Χαλκιδικὸν, τὸ δὲ πλ. et mox, οἰκησάντων Τυῤῥηνῶν. *y* Ἠδῶνες *Ar. C.* Ἤδωνες *Cass. Gr.* Aug. Ἠδῶνες *Reg.* Antea Κρηστονικ. Mosqu. *z* Σάμη *Gr. Ald. Flor. Bas.* Aug. Procul dubio Σάνη scribendum. Inde lectionis diuersitas, quod in antiquis Codicibus β. μ. ν. eodem modo pinguntur. *Huds.* Σάμη *Reg. Dan.* Mox Δίον Mosqu. *a* Ὡς δὲ οὐκ *Ar. C.* *b* Τιθώνην *Gr.*

ita iudicare et agere. Thucydidis illa gnome est caussam additura ex humano ingenio vniuerso, quare et tum socii ita egerint. BAVER.

Ἐλπίδι ἀπερισκέπτῳ] Vt c. 10. in. ἀπερισκέπτως εὔελπις, inconsiderate sperans. GOTTL.

Ἐφολκὰ — λέγεται] *Magister*, hoc est, inquit, τὰ παρακολουθήματα. WASS. Non recte *Thomas. Scholiastes* bene ἐπαγωγά. *Thucyd.* IV, 88. Διά τε τὸ ἐπαγωγὰ εἰπεῖν τὸν Βρασίδαν. Vid. *Herald.* ad *Iamblich.* Cap. IV. et *Perizon.* ad *Aelian.* VIII, 12. Mox ἐπὶ Νίσαιαν habent quidem *omnes libri*, sed suspectum est, pro ἐπὶ Νισαίᾳ: nam solent in his adhibere casum tertium. *Thucyd.* III, 54. Ἐναυμαχήσαμεν ἐπ' Ἀρτεμισίῳ. *Lucian.* II. Ver. Hist. p. 678. Ἐπὶ Δηλίῳ ἐμάχετο. *Harpocrat.* Ἐπὶ Δηλίῳ μάχη. Et sic millies apud omnes. E ι adscripto facile fieri potuit ν. vt saepe in aliis. DVCK.

Ἐπὶ Νίσαιαν] Abr. 473. forte ἐπὶ Νισαίᾳ, cum το iota subscriptum locum errori dederit. Sed tamen contra Codd. nil tentat, cum et enallage locum habere possit. GOTTL.

Αὐτῷ — τῇ ἑαυτοῦ μόνῃ στρατιᾷ] Durius iuncti Datiui, et quasi distractius, αὐτῷ et τῇ ἑ. μ. στρατιᾷ, aut pro, τῇ ἑ. μ. στρ. nempe omisso αὐτῷ, aut pro, αὐτῷ καὶ τῇ ἑ. στρ. quasi per Appositionem: ipsi, cum eius exercitus solus esset. BAVER.

Ὀργώντων] *Suidas* in ὀργᾶν; ὀργῶντες παρὰ Θουκυδίδῃ, ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμοῦντες. *Schol. Cass.* hic ὡρμημένων, προθυμουμένων. DVCK.

Φθόνῳ ἀπὸ τ. πρώτων] Dat. φθόνῳ est pro, διὰ τὸν φθόνον, ὑπὸ φθόνου· et ἀπὸ τ. πρώτων pro simplici Genitiuo; vt totum sit pro, διὰ τὸν φθόνον τῶν πρώτων ἀ. BAVER.

Τὰ τείχη, ἃ σφῶν rel.] i. e. τὰ τείχη σφῶν, ἃ οἱ Ἀθην. εἶχον· vel σφῶν pro σφῶν ὄντα. BAVER.

Ἐπὶ τὴν Ἀκτήν] Tota etiam Attica olim Acte fuit appellata, quia littoralis esset maximam partem, vt docent *Strabo* et *Stephanus Byzant.* Vide *Meursium* de Regno Athen. l. 1. c. 3. HVDS. Loca *Diodori* et *Scymni* ab *Hudsono* in *Var. Lect.* adnotata ad Acten Peloponnesi pertinent. Acten, quae circa Athon est, e Demetrio memorat *Stephanus* in Ἀκτή. DVCK.

partim vero, quod incerta voluntate magis, quam certa prouidentia *ita* iudicarent. Homines enim id quidem, quod cupiunt, inconsideratae spei permittere; quod vero non cupiunt, id rationis pertinacia reiicere consueuerunt. Praeterea, tum quod Athenienses cladem in Boeotia recens accepissent, tum quod Brasidas verbis ad animos hominum alliciendos appositis vteretur, nec vera referret, *dicens* Athenienses non ausos esse consligere secum apud Nisaeam, vbi suum exercitum solum haberet, confidebant, nec quenquam contra se venturum credebant. Potissimum vero, propter rerum nouarum studium, quod in praesentia voluptatem *ipsis* afferebat; simul quod *tunc* primum Lacedaemoniorum, qui *belli gerendi* cupiditate flagrabant, periculum essent facturi, ad quoduis discrimen adeundum erant parati. Quae cum *Brasidas et Athenienses* intellexissent, Athenienses quidem, vt in illis temporum angustiis, et hyeme licebat, *praesidia* in vrbes dimiserunt. Ille vero, cum nuntium Lacedaemonem misisset, *alias* copias mitti iubebat, et ipse ad Strymonem ad naues compingendas se accingebat. Lacedaemonii vero, partim quidem propter inuidiam, qua ciuitatis principes eius gloriae inuidebant; partim vero, quia suos ciues in insula *Sphacteria* captos recuperare, bellumque finire malebant, *copias*, *quas petebat*, ipsi non suppeditarunt. Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. 1. V. C. Varr. 331.

109. Eadem hyeme, Megarenses, cum longos muros, quos Athenienses ipsis ereptos tenebant, recuperassent, eos aequarunt solo. Brasidas vero post Amphipolin captam, cum sociorum exercitu, quem habebat, profectus est in regionem, quae Acte appellatur. Haec autem a fossa, quam Rex *Persarum* fecerat, introrsus prominet, et Athos ipsius mons excelsus ad Aegaeum pelagus terminatur. Vrbes vero continet, Sanen, Andriorum coloniam, ad ipsam fossam, mare versus, quod Euboeam spectat; et alias, Thyssum, et Cleonas, et Acrothoos, et Olophyxum, et Dion; quae a promiscuis barbarorum bilinguium gentibus habitantur. Quinetiam exigua quaedam gentis Chalcidicae pars *illis* inest: sed maxima pars est Pelasgica, ex illis Tyrrhenis, qui Lemnum et Athenas quondam incoluerunt, et Bisaltica, et Crestonica, et Edonica. Habitant autem in paruis oppidulis. Harum pleraeque ad Brasidam defecerunt: sed Sane, et Dion *ipsi* restitit. et *ideo Brasidas* illic habens statiua, regionem ipsarum vastabat. Ante Apr. 9.

110. Sed cum imperata facere nollent, continuo castra mouit aduersus Toronam Chalcidicam, quam Athenienses tenebant. Ipsumque pauci quidam, qui vrbem dedere parati erant, accersierant. Et

ἀπειρισκέπτῳ διδόναι] ἑαυτοὺς δηλονότι. Ἐφολκὰς] ἤγαγεν ἐπαγωγάς. Καὶ Χαλκιδικὸν ἔνι] ἔθνος δηλονότι. Κατὰ δὲ μικρὰ πολίσματα] ἤγαγεν ἐν μικροῖς πολίσμασι. Τὴν πόλιν παραδῶναι] τὴν Τορώνην. Τῷ στρατῷ ἐκαθέζετο] σὺν τῷ στρατῷ. Οἱ δὲ

Παρ' αὐτὴν τὴν διώρυχα] Vid. *Holsten.* ad *Stephanum* in Σάνη. *Berkelius* ibi adnotat, *Thucydidem* hanc vrbem in monte collocare. Hoc non satis apertum est. *Thucydides* quidem Θύσσον, quam paulo post nominat, ἐν τῷ Ἄθῳ ponit V, 35. Sed tamen distinguit situm Sanes a Thyssi et ceterarum vrbium situ, vt et *Herodotus* VII, 22. *Strabonis* Excerpta Lib. VII. in fin. etiam quinque has vrbes, quas hic memorat *Thucydides*, in Atho monte ponunt: Sanes mentionem non faciunt. DVCK.

Θύσσον] *Scylaci* pag. 63. Θῦος; pro quo Viri doctissimi ex *Herodoto* l. d. Θύσος, vel, e *Thucydide* et *Plinio* IV, 10. Θύσσος restituerunt. DVCK.

Ἀκρεθώους] Ἀκροαθώους legit *Salmasius* in Plin. Exercitation. pag. 129. quod merito repudiant *Holstenius* et *Berkelius* ad *Stephanum* v. Ἀκρόθωνοι. DVCK.

Ὀλόφυξον] *Suidas*, *Phauorin.* *Strabo*, et *Scylax* Ὀλόφυξις. *Eustath.* et *Steph.* vulgatam scripturam seruant. *Aristoph.* Av. 1041. Ὀλοφύξιοι, et ad hanc formam ibi ὀτοτύξιοι confinxit. WASS. Ὀλόφυξος etiam *Herodotus* VII, 22. DVCK.

Διγλώσσων] *Diodor.* p. 321. c. διγλώττων Βισσαλτικῶν. Vid. Nostrum infra VIII, 85. WASS.

Τῶν καὶ Λῆμν. rel.] Traiecte pro, τῶν Τυρσηνῶν (τῶν) οἰκησάντων καὶ Λῆμνον, rel. BAVER.

Τυρσηνῶν οἰκ.] Tyrrheni prius Pelasgi erant nuncupati, vt constat ex *Dionys. Halic.* Antiq. Rom. I. 1. Vide *Meursii* Cecropiam, p. 20. HVDS. Cap. V. Add. *Bochart.* Chanaan. I, 33. DVCK.

Σάνη] Σάνη *Stephanus*, et Σανίδι χώρᾳ *Libanius* Demosthenis Apolog. pag. 451. Vid. *Herodot.* VII, 22. *Vossium* ad Melam p. 140. Nostrum V, 18. WASS.

Τορώνην] *Gr.* Τιθώνην inepte. Vide Nostrum V, 3. *Theophrastum* IV, 10. *Harpocrat.* h. v. et Tab. Farnesianam de Herculis lab. IDEM.

ὄρθρου, τῷ στρατῷ ἐκαθέζετο πρὸς τὸ [c] Διοσκούρειον, ὃ ἀπέχει τῆς πόλεως στάδιος μάλιστα. [d] τὴν μὲν δὴ ἄλλην πόλιν τῶν Τορωναίων, καὶ τοὺς Ἀθηναίους τοὺς ἐμφρουροῦντας ἔλαθον· οἱ δὲ πράσσοντες αὐτῷ, εἰδότες, ὅτι [e] ἥξοι, [f καὶ] προσελθόντες [g] τινὲς αὐτῶν λάθρα ὀλίγοι, ἐτήρουν τὴν πρόσοδον· καὶ ὡς ἤσθοντο παρόντα, ἐσκομίζουσι παρ' αὐτοὺς ἐγχειρίδια ἔχοντας ἄνδρας ψιλοὺς ἑπτά. τοσοῦτοι γὰρ [h] μόνοι, ἀνδρῶν [i] εἴκοσι [k] τοπρῶτον ταχθέντων, ὁ κατέδεισαν ἐσελθεῖν· ([l] ἦρχε δὲ αὐτῶν Λυσίστρατος Ὀλύνθιος·) οἱ διαδύντες διὰ τοῦ πρὸς τὸ πέλαγος τείχους, καὶ λαθόντες, τάς τε ἐπὶ τοῦ [m] ἀνώτατα φυλακτηρίου φρουροὺς, ἔσης τῆς πόλεως πρὸς [n τὸν] λόφον, ἀναβάντες διέφθειραν, καὶ τὴν [o] κατὰ [p] Καναστραῖον πυλίδα διήρουν.

ριά. Ὁ δὲ Βρασίδας τῷ μὲν ἄλλῳ στρατῷ ἡσύχαζεν, ὀλίγον προελθών· ἑκατὸν δὲ πελταστὰς προπέμπει, ὅπως, ὁπότε πύλαι τινὲς ἀνοιχθεῖεν, καὶ τὸ σημεῖον ἀρθείη, ὃ ξυνέκειτο, πρῶτοι ἐσδράμοιεν. καὶ οἱ μὲν, χρόνῳ ἐγγιγνομένῳ, καὶ θαυμάζοντες, [q] καὶ μικρὸν ἔτυχον ἐγγὺς τῆς πόλεως προσελθόντες. οἱ δὲ τῶν Τορωναίων ἔνδοθεν παρασκευάζοντες μετὰ τῶν ἐσεληλυθότων, ὡς [r] αὐτοῖς ἥ τε [s] πυλὶς διήρητο, καὶ αἱ κατὰ τὴν ἀγορὰν πύλαι, τοῦ μοχλοῦ διακοπέντος, ἀνεῴγοντο, πρῶτον μὲν καὶ τὴν πυλίδα τινὰς περιαγαγόντες [t] ἐσεκομίσαντο, ὅπως καὶ νώτῳ καὶ ἀμφοτέρωθεν τοὺς ἐν τῇ πόλει, ἤδη εἰδότας, ἐξαπίνης φοβήσειαν· ἔπειτα τὸ σημεῖόν τε τοῦ πυρὸς, ὡς [v] εἴρητο, ἀνέσχον, καὶ διὰ τῶν καλὰ τὴν ἀγορὰν πυλῶν τοὺς λοιποὺς ἤδη τῶν πελασῶν ἐσεδέχοντο.

ριβ'. Καὶ ὁ Βρασίδας, ἰδὼν τὸ ξύνθημα, ἔθει δρόμῳ, ἀναστήσας τὸν στρατὸν, [x] ἐμβοήσαντάς τε ἀθρόον, καὶ ἔκπληξιν πολλὴν τοῖς ἐν τῇ πόλει παρασχόντας. καὶ οἱ μὲν, καλὰ τὰς πύλας εὐθὺς ἐσέπιπτον· οἱ δὲ, καλὰ [y] δοκοὺς τετραγώνους, αἳ ἔτυχον τῷ τείχει, πεπτωκότι καὶ οἰκοδομουμένῳ, πρὸς λίθων ἀνολκὴν προσκείμεναι. Βρασίδας μὲν δὴ καὶ τὸ πλῆθος εὐθὺς ἄνω καὶ ἐπὶ τὰ μετέωρα τῆς πόλεως ἐτράπετο, βουλόμενος [z] κατ' ἄκρας καὶ βεβαίως ἑλεῖν αὐτήν. ὁ δὲ ἄλλος ὅμιλος καλὰ πάντα ὁμοίως [a] ἐσκεδάννυντο.

ριγ'. Τῶν δὲ Τορωναίων, γιγνομένης τῆς ἁλώσεως, τὸ μὲν πολὺ, ἐδὲν εἰδὸς, ἐθορυβεῖτο· οἱ δὲ πράσσοντες, καὶ οἷς ταῦτα ἤρεσκε, μετὰ τῶν εἰσελθόντων εὐθὺς ἦσαν. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι (ἔτυχον γὰρ ἐν τῇ ἀγορᾷ ὁπλῖται καθεύδοντες ὡς πεντήκοντα) ἐπειδὴ ἤσθοντο, οἱ μέν τινες ὀλίγοι διαφθείρονται ἐν χερσὶν αὐτῶν, τῶν δὲ λοιπῶν, οἱ μὲν, πεζῇ, οἱ δὲ, ἐς τὰς ναῦς, αἳ ἐφέρουν δύο, καταφυγόντες, διασώζονται

c Διοσκόρειον *Ar. C. Reg. Gr.* Mosqu. d Καὶ τὴν μὲν ἄλλην *Marg.* e Ἥξει *Reg. Dan.* Sed hic cum altera lectione inter versus scripta. Ἥξει Mosqu. f Καὶ deest *Ar. C. Dan.* g Τινὲς omittit *Gr.* h Μόνοι *Ar. C. Cl. Gr.* Mosqu. Aug. Μόνον forsan redundat. Vide *Stephani* Append. ad Scripta al. de Dial. Att. p. 105. *Hudf.* Μόνοι *Reg. Caff.* i Εἴκοσιν *Caff.* Aug. k Τὸ πρῶτον *C. Caff.* Mosqu. Aug. l Ἦρχε δὲ αὐτῶν Λυσίστρατος Ὀλύνθιος desunt *Caff.* manus recens in marg. scripsit, vbi est δ' αὐτῶν. Ἐλύνθιος Mosqu. δ Ὀλύνθ. Aug. vbi illa verba ab ἦρχε ad Ὀλύνθ. def. sed in marg. scr. m Ἀνωτάτω *Marg.* Ἀνωτάτῳ *Ar. C. Dan.* n Τὸν omittunt *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caff. Dan.* Mosqu. Aug. o Κατὰ deest *Ar.* p Καναστραῖον *Ar. C.* Κάναστρον *Stephano.* Κάναστρα et Καναστραία ἄκρα *Aliis.* Putat tamen *Berkelius* primitiuum esse Κάναστρον, et ἀκρωτήριον vel simile quid cum Καναστραῖον subintelligi oportere. *Hudf.* Καλάστραιον *Caff. Dan.* Aug. Τὴν Κατανάστραιον Mosqu. q Καταμικρὸν *Ald. Flor. Steph.* 1. *Reg.* Aug. r Scilicet, ὑπ' αὐτῶν διήρητο, *Ac. Port.* s Πόλις *Gr.* t Ἐξεκόμισαν *Ar. C. Gr.* Ἐσεκόμισαν *Cl.* Mosqu. Ἐξεκόμισαν *Reg. Caff. Dan.* Aug. v Εἴρητο *Flor. Baf.* x Ἐμβοήσαντα, et paullo post παρατυχόντα *Reg. Caff. Gr.* Aug. Mosqu. y Δοκὸς *Reg.* In summo margine *Cod. Caff.* scriptum erat, γρ. ἀναβολὴν; sed non adparebat, quo pertineret. fortaſſis ad ſequentem vocem ἀνολκήν. z Κατάκρας βεβαίας *Ar. C.* Κατ' ἄκρας βεβαίας *Dan.* Κατάκρας καὶ βεβαίως *Reg. Gr.* Κατ' ἄκρας κ. β. et in marg. σημείωσαι κατάκρας *Caff.* Κατάκρας Aug. a Ἐσκεδάννυντο *Ar. C.*

Ἐτήρουν] *Thomas Magiſter* in πρόσοδος, λάθρα ἐτήρουν τ. π. WASS.

Ἐσκομ. παρ' αὐτοὺς] Haud dubie leg. αὐτούς. Et recte verſum eſt, *ad ſe.* Actiuum pro Medio, quod iam ſit in reciproco αὐτούς. BAVER.

Πρὸς τὸν λόφον] Articulum recte omittunt *Mſſ.* WASS. Paullo ante praeferendum videtur ἀνωτάτω, quod *Margo* habet. DVCK.

Καναστραῖον] *Hudſon.* Κάναστρον. fide *Stephani* nititur, et Epit. *Strabonis*, vnde hauſiſſe videntur *Etymol.* et *Schol.* Rectius et antiquius illud alterum. Nam Καναστραίην ἄκρην, non Καναστραίην, vt in Ed. Galei *Herodotus.* Καναστραῖον etiam ἄκρον habent *Ptolem.* et *Scylax*, qui et ἱερὸν vocat. *Apollon.* α'. 598. Αὐτὰρ ἔπειτα Κλίτεα Πελλήνεια Καναστραίην ὑπὲρ ἄκρην. Κλίτεα *Liuio* munimenta ad Clitas. Et pro Κάναστρα in Schol. *Stephanus* legiſſe videtur Καναστραῖον. Eſt et Κάναστρα πόλις Schol. *Lycophr.* vix alibi memorata. Sed et apud *Liuium* XXXI, 45. pro *Canaſtrum* legerim *Canaſtraeum*, quomodo diſerte *Aler.* 1. Fauent aliorum veſtigia, atque Auctor ipſe alibi XLIV, 11. Sic vtique *Mela* et ſine Var. Lectione *Plinius. Varinus*, Κάναστρα ἀκρωτήριον οὗ πλησίον ὤκησαν Γίγαντες: haec ille ex Epit. *Strabonis.* Quo etiam ſpectat *Lycophron*, Πρὸ πύργων τῶν

cum *eo* peruenisset, dum adhuc nox esset, iam circa primum diluculum, cum exercitu consedit ad Castoris et Pollucis templum, quod ab vrbe tribus ferme stadiis distat. Atque caeteris quidem Toronaeis, qui in vrbe erant, et Athenienſibus, qui ibi praesidio erant, eius aduentus erat ignotus; sed qui cum eo de vrbis proditione egerant, cum eum venturum scirent, et aliquot ex ipsis ad eum clam accessissent, ipsius aduentum obseruabant. Cum autem eum iam adesse sensissent, ad se deduxerunt septem viros, qui nulla alia arma praeter pugiones habebant. Tot enim duntaxat ex viginti viris, quibus primum negotium datum fuerat, ingredi non dubitarunt: (Lysistratus vero Olynthius ipsos ducebat) qui cum per murum ad mare vergentem furtim essent introgressi, et in summam arcem (vrbs enim in colle sita erat) ascendissent, milites praesidiarios, qui in ea erant, interfecerunt; et portulam, quae Canastraeum versus erat, perfregerunt. Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. 1., V. C. Varr. 331.

111. Brasidas vero cum caeteris quidem copiis aliquantulum progressus, quiescebat: sed centum peltatos praemisit, vt, simul ac portae aliquae apertae fuissent, et signum, de quo inter eos conuenerat, sublatum fuisset, primi irrumperent. Atque hi quidem, cum mora fieret, et mirarentur, paulatim ad vrbem accedebant. Toronaei vero, qui cum *Brasidae militibus iam* ingressis in vrbe rem adornabant, cum portulam perfregissent, et portas, quae ad forum ducebant, diffracto vecte aperuissent, primum quidem quosdam per portulam circumductos introduxerunt, vt oppidanos, rerum, quae gerebantur, prorsus ignaros, et a tergo et ab vtroque latere repente aggressi terrerent. Deinde vero ignis signum, quod conditum fuerat, sustulerunt; et per portas, quae ad forum ducebant, iam reliquos peltatos receperunt.

112. Brasidas autem signo, de quo inter ipsos conuenerat, conspecto, cursu contendit, cum suis copiis excitatis, quae clamore simul sublato metum ingentem oppidanis incusserunt. Atque alii quidem protinus per portas irruperunt; alii vero per trabes quadrangulares, quae muro collapso, qui reficiebatur, ad saxa tollenda erant appositae. Brasidas igitur, totaque multitudo confestim ad superiorem ac eminentiorem vrbis partem se conuertit, quod eam a summo et prorsus occupare vellet. Reliqua vero multitudo per omnes partes nullo discrimine discurrebat.

113. At Toronaeorum, dum vrbs caperetur, maior quidem pars rerum ignara tumultuabatur, *et vehementer trepidabat.* proditionis vero autores, et quibus haec placebant, statim se coniunxerunt cum iis, qui ingressi erant. Athenienses vero (erant enim grauis armaturae milites ad quinquaginta, qui in foro dormiebant) cum hoc sensissent, aliquot quidem ipsorum, qui in eorum manus inciderant, caesi sunt, reliqui vero, partim itinere pedestri, partim ad duas naues, quae excubias agebant, fuga se reci-

πράσσοντες αὐτῷ] ἦγον συνεργοῦντες τὰ τῆς προδοσίας. Καὶ οἱ μέν, χρόνῳ ἐγγιγνομένῳ] οἱ πελτασταί. Οἱ δὲ πράσσοντες] τὰ τῆς προδοσίας. Ἐν χερσὶν αὐτῶν] τῶν περὶ τὸν Βρασίδαν. Ἄκρον τῆς πόλεως] ἦγον, τῆς Τορώνης. Σφίσιν ἐπιτήδειοι]

ΚΑΝΑΣΤΡΑΙΟΝ μέγαν Ἐγχώριον ΓΙΓΑΝΤΑ δυσμενῶν μοχλὸν Ἔχοντα. Pro Macetum vel Thracum gente posuit *Oppianus*, et in Epig. Macedonius παισὶ ΚΑΝΑΣΤΡΑΙΟΙΣ μαχεσάμενοι ἰθέλω. Pergit idem *Varinus*, Κάνασρον, ὄρραχον, τριβλίον, lege τρυβλίον. *Hesychium* et *Suidam* exscribit. Conser *Pollucem* Eruditissimi *Hemsterhusii* X, 85. et *Suidam* v. Ἀλκυονίδες, vbi *Hegesandrum* Κανασραῖς legentem adducit. WASS.

Ἀνεφύγοντο] Mixta forma et confusa ex Medio et Passiuo, pro ἀνεφύγησαν. BAVER.

Βρασ. καὶ τὸ πλῆθος, βυλόμενος] Aut pro βυλόμενοι, aut κ. τὸ πλ. quasi per hyperbaton infertum; ac si sit, μετὰ τῶ πλήθους. Nam βύλεσθαι sane vnius Brasidae erat. BAVER.

Ἐπὶ τὰ — αὐτὴν] *Suidas*, qui κατάκρας. WASS. *Suidas* pro aduerbio habet. In *Hesychio* quoque ita emendarunt e *Casauboni* ad *Theophrasti* Charact. C. VIII. in fin. pro eo, quod ante legebatur κατ' ἄκρας ἐλεῖν. DVCK.

Ἐς τὰς ναῦς, αἳ ἔφρ. δύο] Simili traiectione, qua σφῶν supra notauimus, et hic dictum, pro, ἐς δύο ναῦς, αἳ ἔφρ. vel δύο pro, δύο ἄσμ. BAVER.

ἐς τὴν [b] Λήκυθον τὸ φρούριον, ὃ εἶχον αὐτοὶ, καταλαβόντες ἄκρον τῆς πόλεως ἐς τὴν θάλασσαν ἀπειλημμένον ἐν στενῷ ἰσθμῷ. κατέφυγον δὲ καὶ τῶν Τορωναίων ἐς αὐτοὺς, ὅσοι ἦσαν σφίσιν ἐπιτήδειοι.

ριδ'. Γεγενημένης δὲ ἡμέρας ἤδη, [c] καὶ βεβαίως τῆς πόλεως ἐχομένης, ὁ Βρασίδας τοῖς μὲν μετὰ τῶν Ἀθηναίων Τορωναίοις καταπεφευγόσι κήρυγμα ἐποιήσατο, τὸν βουλόμενον, ἐπὶ τὰ ἑαυτοῦ ἐξελθόντα, ἀδεῶς πολιτεύειν. τοῖς δὲ Ἀθηναίοις [d] κήρυκα προσπέμψας, ἐξιέναι [e] ἐκέλευεν ἐκ τῆς Ληκύθου, [f] ὑποσπόνδους, καὶ τὰ ἑαυτῶν ἔχοντας, ὡς οὔσης Χαλκιδέων. οἱ δὲ, ἐκλείψειν μὲν οὐκ ἔφασαν, σπείσασθαι δὲ σφίσιν ἐκέλευον ἡμέραν τοὺς νεκροὺς ἀνελέσθαι. ὁ δὲ ἐσπείσατο δύο. ἐν ταύταις δὲ αὐτός τε [g] τὰς ἐγγὺς οἰκίας [h] ἐκρατύνατο, καὶ Ἀθηναῖοι [i] τὰ σφέτερα. καὶ ξύλλογον τῶν Τορωναίων ποιήσας, ἔλεξε τοῖς ἐν τῇ Ἀκάνθῳ παραπλήσια· „ὅτι οὐ δίκαιον εἴη, οὔτε τοὺς [k] πράξαντας πρὸς αὐτὸν τὴν λῆψιν τῆς πόλεως, χείρους, οὐδὲ προδότας ἡγεῖσθαι· ([l] οὐδὲ γὰρ [m] ἐπὶ δουλείᾳ, οὐδὲ [n] χρήμασι πεισθέντας, δρᾶσαι τοῦτο, [o] ἀλλ' ἐπὶ ἀγαθῷ καὶ ἐλευθερίᾳ τῆς πόλεως·) οὔτε τοὺς μὴ μετασχόντας οἴεσθαι μὴ τῶν αὐτῶν τεύξεσθαι. ἀφῖχθαι γὰρ οὐ διαφθερῶν οὔτε πόλιν, οὔτε ἰδιώτην οὐδένα. τὸ δὲ κήρυγμα ποιήσασθαι τούτου ἕνεκα τοῖς [p] παρ' Ἀθηναίους καταπεφευγόσιν, ὡς ἡγούμενος οὐδὲν χείρους τῇ ἐκείνων φιλίᾳ· [q] οὐδ' ἂν, σφῶν πειρασαμένους αὐτοὺς τῶν Λακεδαιμονίων, δοκεῖν ἧσσον, ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον, ὅσῳ [r] δικαιότερα πράσσουσιν, εὔνους ἂν σφίσι [s] γενέσθαι. ἀπειρίᾳ δὲ νῦν πεφοβῆσθαι. τούς τε πάντας παρασκευάζεσθαι [t] ἐκέλευεν ὡς βεβαίους τε ἐσομένους ξυμμάχους, [v] καὶ τὸ ἀπὸ τοῦδε ἤδη, ὅ, τι ἂν ἁμαρτάνωσιν, αἰτίαν ἔξοντας. τὰ δὲ [x] πρότερα, οὐ σφεῖς ἀδικεῖσθαι, ἀλλ' ἐκείνους μᾶλλον ὑπ' [y] ἄλλων κρεισσόνων· καὶ ξυγγνώμην εἶναι, εἴτι ἠναντιοῦντο.

ριε'. Καὶ ὁ μὲν, [z] τοιαῦτα εἰπὼν, καὶ [a] παραθαρσύνας, διελθουσῶν τῶν σπονδῶν, τὰς [b] προσβολὰς ἐποιεῖτο τῇ Ληκύθῳ. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι [c] ἠμύνοντό τε ἐκ φαύλου τειχίσματος, καὶ ἀπ' οἰκιῶν ἐπάλξεις ἐχουσῶν. καὶ μίαν μὲν ἡμέραν ἀπεκρούσαντο. [d] τῇ δ' ὑστεραίᾳ, μηχανῆς μελλούσης [e] προσάξεσθαι αὐτοῖς ἀπὸ τῶν ἐναντίων, ἀφ' ἧς πῦρ ἐνήσειν διενοοῦντο ἐς τὰ ξύλινα παραφράγματα, καὶ προσιόντος ἤδη τοῦ στρατεύματος, ᾗ ᾤοντο μάλιστα αὐτοὺς προσκομιεῖν τὴν μηχανὴν, καὶ ἦν ἐπιμαχώτατον, πύργον ξύλινον

b Λήκυνθον *Caſſ.* Λήκυθον Aug. med. eraſ. Mox ἀπειλημ. Mosqu. et c. extr. σφίσι. c Καὶ τῆς πόλεως βεβαίως ἐχομένης *Ar. C. Dan.* d Κήρυγμα προπέμψας *Ar.* Κήρυγμα προσπ. *C.* Κήρυγμα προπέμψας *Dan.* Προπέμψας *Reg.* Aug. et cum ſuperſcripta emendatione προσπ. *Caſſ.* e Ἐκέλευσεν *Caſſ.* Aug. ita et v. 16. f Ὑποσπόνδους *Reg.* g Τὰς ἐν τῇ γῇ οἰκίας *Reg.* h Ἐκρατύνετο *Dan.* i Id eſt, οἰκήματα. Antea οἱ Ἀθην. Mosqu. Καὶ Ἀθηναῖοι τὰ σφέτερα omittit *Gr.* k Inter πρᾶξιν et προδοσίαν ita diſtinguunt nonnulli; vt προδόται ſint dicendi, ac prodidiſſe patriam illi cenſendi, qui pecunia accepta eam hoſti tradiderunt, aut ille, qui iugo ſeruitutis ſit ſubiecturus: ſin autem aliquis, quo patriam oppreſſam dominatione iniuſta liberet, occulta conſilia ineat, vt auctor libertatis intromittatur, hunc non προδοῦναι, ſed πρᾶξαι τὴν λῆψιν debere dici. Vide *Caſaubon.* Comment. in *Polyb.* p. 185. 186. *Hudſ.* l Οὐ γὰρ *Ar. C. Reg. Gr. Dan.* Verba οὐδὲ γὰρ — τῆς πόλεως in hac demum ed. vncinis incluſa ſunt. m Ἐπὶ δουλείαν *Reg.* Ἐπὶ δουλείᾳ Aug. ſine ι ſubſcr. ν videtur eraſ. n Χρήματι *Ar. C. Dan.* Mox δρᾶσαι Mosqu. o Ἀλλὰ ἐπὶ *Caſſ. Gr.* Aug. p Παρὰ Ἀθηναίους *Reg.* Παρ' Ἀθηναίοις Mosqu. q Id eſt: οὐδ' ἔφη αὐτὸν δοκεῖν καὶ νομίζειν αὐτοὺς τοὺς Τορωναίους ἧσσον ἂν γενέσθαι εὔνους σφίσιν αὐτοῖς τοῖς Λακεδαιμονίοις, πειρασομένους καὶ πεῖραν λαβόντας σφῶν τῶν Λακεδαιμονίων, ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον αὐτοὺς αὐτοῖς εὔνους ἔσεσθαι, ὅσῳ καὶ οἱ Λακεδαιμονίοι δικαιότερα τῶν Ἀθηναίων πράσσουσιν. *Ae. Port.* Πειρ. αὐτῶν Mosqu. r Δικαιότερον *Reg.* s Γενέσθαι τούς τε πάντας *Gr.* caetera deſunt. t Ἐκέλευσεν *Caſſ.* v Καὶ τοαπετοῦδε *Ald. Flor. Steph.* 1. Καὶ ἀπὸ τοῦδε *Ar. C. Dan.* x Πρότερον *Cl.* y Ἄκρων et ſupra recenti manu ἄλλων, et mox συγγνώμην *Caſſ.* z Ταῦτα *Ar.* ex alicuius tamen emendatione τοιαῦτα reponitur. *Hudſ.* a Παραθρασύνας *Dan.* b Προβολὰς *Dan.* c Ἠμύναντο *Caſſ.* Aug. Mox ἀπὸ οἰκ. Mosqu. d Τῇ ὑστεραίᾳ *Ar. C. Dan.* Τὴν ὑστεραίαν *Reg.* e Ita emendatum erat in textu *Caſſ.* pro προσάξασθαι.

Βεβαίως ἐχομ.] Male vertitur, *conſtanter*; quid enim hoc ſit h. l. Sign. *firmiter*, *certo*, haud dubie, ſine periculo; liquido. BAVER.

Τοῖς μετὰ τῶν] Acacius rectius vertit: Qui ex Toronaeis cum Ath. aufugiſſent. Abr. p. 474. Sed tamen ſequitur v. 13. τοῖς παρ' Ἀθηναίους καταπεφευγόσιν. GOTTL.

Καταπεφευγόσι] Quorſum autem? Nempe ſi μετὰ eſt *cum*. Nam ſi eſt pro παρὰ, *ad*, abierit dubitatio, nec ſit Ellipſis. Sed alia ſubnaſcitur e vocab. ἐξελθόντα. Nam, ſi ex vrbe Torone profugerant, ſiue *ad* Athenienſes, ſeu *cum* illis; quomodo *egredi* eos iubere poterat Braſidas ad *ſua*, nempe in vrbe relicta, et porro, egreſſos, ibi πολιτεύειν, agere? Nimirum ἐξελθόντα hic debet eſſe pro ἐπανελθόντα, reuerſum; quaſi *egreſſum* ab Athenienſibus, rurſus relictis. Alioqui nil conſtiterit. Et traiectionem rurſus nota: τοῖς μετὰ τ. Ἀθην. Τορων. καταπ. pro, τοῖς Τορωναίοις (τοῖς) καταπεφευγόσι. BAVER.

Κήρυκα προσπέμψας] Male *Codd. Ar.* et *C.* προπέμψας. WASS.

Ἐξιέναι — ὡς οὔσ. Χαλκ.] Hyperbaton habent haec verba; quippe, ὡς οὔσης, refertur ad ἐξιέναι, vel Ληκύθου et ὑποσπόνδους et — — ἔχοντας ſubiici debebat poſt Χαλκιδέων. Sunt ergo haec velut in parentheſi. BAVER.

Ἐκρατύνατο) Medium poſuit, quia a) a *ſeſe* capta, b) ſibi ſuisque vſibus, muniit; c) quia idem verbum et ad Athenienſes refertur, vbi adiectum eſt, τὰ σφέτερα. IDEM.

pientes, euaſerunt in Lecythum, praeſidium, quod ipſi tenebant, occupata arce, quae anguſto Iſthmo ad mare intercepta erat. Confugerunt autem ad eos, et Toronaeorum, quotquot eorum erant ſtudioſi. Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. 1. V. C. Varr. 331.

114. Cum autem dies iam illuxiſſet, et vrbs conſtanter teneretur, Braſidas Toronaeis quidem, qui ad Athenienſes confugerant, et cum ipſis erant, per caduceatorem edixit, vt, quisquis vellet, ad ſua egreſſus, ſine metu in ciuitate ex patriis inſtitutis viueret. Athenienſes vero, caduceatore ad eos miſſo, accepta fide, et ſua absportantes, Lecytho, quippe quod Chalcidenſium eſſet, exire iuſſit. Illi vero ſe quidem *locum* non deſerturos dixerunt: ſed tamen poſtularunt, vt ſibi per vnius diei ſpatium ad ſuorum cadauera ſuscipienda fidem daret. Hic vero fide publica interpoſita duos *dies ipſis* conceſſit. His autem *diebus* et ipſe vicina aedificia firmauit, et Athenienſes ſua. Et concilio Toronaeorum coacto, iisdem verbis apud ipſos, quibus et apud Acanthios, eſt vſus: „non eſſe aequum, eos, qui ſecum de vrbe dedenda transegiſſent, exiſtimari aut *caeteris* deteriores, aut proditores eſſe. nec enim pecuniis inductos hoc feciſſe, vt ciuitatem in ſeruitutem redigerent, ſed publici commodi cauſa, vt eam in libertatem vindicarent: nec *aequum eſſe*, eos, qui participes non exſtitiſſent, exiſtimare *ſe* non iisdem *bonis* fruituros, *quibus illi, quorum opera vrbs dedita fuiſſet*. ſe enim *eo* veniſſe *dicebat* non ad perdendam ciuitatem, aut aliquem priuatum. Idcirco autem ſe edictum propoſuiſſe illis, qui ad Athenienſes confugerant, quod *eos caeteris* haud deteriores cenſeret, ob amicitiam, quae ipſis cum illis interceſſiſſet. neque ſe exiſtimare ipſos, vbi periculum fecerint ipſorum Lacedaemoniorum, minus beneuolos ipſis fore: ſed multo magis, quanto magis ſe viros aequos praeſtant. Iam vero *illos* propter imperitiam, *quod Lacedaemoniorum, ipſorumque fidei nullum periculum adhuc feciſſent*, territos fuiſſe *dicebat*. Omnes autem hortabatur, vt *animis* ſe praepararent ad ſocietatem conſtanter tuendam, et ad omnium eorum, quae iam poſthac peccarent, culpam ſuſtinendam. nam quod ad res praeteritas attineret, * nulla iniuria ſe affectos eſſe, ſed illos potius ab aliis potentioribus; et ſi quid *ſibi* fuiſſent aduerſati, veniam *ipſis* eſſe dandam.

115. Hic igitur, cum haec dixiſſet, eosque bono animo eſſe iuſſiſſet: vbi fidei datae tempus praeteriit, Lecythum oppugnare coepit. Athenienſes vero e munitione parum firma, et ex aedificiis pinnas habentibus ſeſe defendebant. Et vnum quidem diem propulſarunt. Poſtridie vero, cum aduerſarii machinam ipſis eſſent admoturi, ex qua ignem in ligneas munitiones iniicere in animo habebant; cumque exercitus iam acceſſiſſet ad eam partem, ad quam potiſſimum *Athenienſes* machinam ab ipſis admotum iri putabant, et qua *munitio* maxime expugnari poterat, ligneam turrim aedificio impoſitam *ei* oppoſue-

* Se iniuſtos non fuiſſe, ſed potius iſtos, quibus fortioribus paruiſſent etc. *Valla.* HVDS.

φίλοι. Ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν ἐξελθόντα] τῆς Λεκύθου. Ἀδεῶς πολιτεύειν] πράττειν κατὰ τὸ ἔθος τῆς πολιτείας. Ἐκέλευον ἡμέραν] μίαν δηλονότι. Ἐν ταύταις δὲ] ταῖς ἡμέραις δηλονότι. Πρὸς αὐτὸν τὴν λῆψιν] ἤγουν τὴν χείρωσιν. Οὐδὲ γὰρ ἐπὶ δηλείᾳ] τῆς πόλεως δηλονότι. Μὴ τῶν αὐτῶν τεύξεσθαι] τοῖς προδόταις. Ἐσομένους ξυμμάχους] τῶν Λακεδαιμονίων. Διελθουσῶν τῶν σπονδῶν] τῶν ἡμερῶν τῶν σπονδῶν. Ἐκ φαύλου τειχίσματος] μικροῦ. Ἀπεκρύψαντο] οἱ ἐν τῇ Λεκύθῳ Ἀθηναῖοι. Ἀνεφόρων

πόλλ. ποιήσας] Non ποιησάμενος, quia non *ſuos* inter ſe, ſed alios conuenire iubebat. BAVER.

Παραπλήσια] Hoc eſt, in eandem fere ſententiam, verbis vero aliis. Vid. IV, 86. WASS.

Χρήμασι] Quidam *Codd.* χρήματι, male; nam pro *bonis* numerus pluratiuus adhibetur, et χρήμασι πεισθῆναι, non χρήματι Noſter II, 21. ſine Var. Lect. vbi vid. *Schol.* Et praeeunte δηλείᾳ gratius ob numeri varietatem τὸ χρήμασι. WASS.

Ἀπειρίᾳ δὲ νῦν πεφοβῆσθαι] Abſunt *Gr.* immerito. WASS.

Ἀπὸ τοῦδε ἤδη] Ἤδη hic eſt, *binfort*, *nunmehr*, abhinc, porro. BAVER.

Σφεῖς] Debebat σφᾶς, vt mox, ἐκείνους· ſed tamen illud de ſe et Lacedaemoniis *ſuis* dicit *ipſe*, vbi ſolet Nominat. poni. IDEM.

ἐπ' οἴκημα ἀντέϛησαν, καὶ ὕδατος ἀμφορέας πολλοὺς καὶ πίθους ἀνεφόρησαν, καὶ λίθους μεγάλους· ἄνθρωποί τε πολλοὶ ἀνέβησαν. τὸ δὲ οἴκημα, [f] λαβὸν μεῖζον ἄχθος, ἐξαπίνης κατεῤῥάγη· καὶ ψόφου πολλοῦ γενομένου, τοὺς μὲν ἐγγὺς καὶ ὁρῶντας τῶν Ἀθηναίων ἐλύπησε μᾶλλον ἢ ἐφόβησεν. οἱ δὲ ἄπωθεν, καὶ μάλιϛα οἱ [g] διὰ πλείϛου, νομίσαντες ταύτῃ ἑαλωκέναι ἤδη τὸ χωρίον, φυγῇ ἐς τὴν θάλασσαν καὶ τὰς ναῦς ὥρμησαν.

ριϛ'. Καὶ ὁ Βρασίδας, ὡς ᾔσθετο αὐτοὺς ἀπολείποντάς τε τὰς [h] ἐπάλξεις, καὶ τὸ γιγνόμενον ὁρῶν, ἐπιφερόμενος τῷ ϛρατῷ, εὐθὺς [i] τὸ τείχισμα λαμβάνει· καὶ ὅσους ἐγκατέλαβε, διέφθειρε. καὶ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι τοῖς τε [k] πλοίοις καὶ ταῖς ναυσὶ, τούτῳ τῷ τρόπῳ ἐκλιπόντες τὸ χωρίον, ἐς [l] Παλλήνην διεκομίσθησαν. ὁ δὲ Βρασίδας (ἔϛι γὰρ ἐν τῇ Ληκύθῳ Ἀθηνᾶς ἱερὸν, καὶ ἔτυχε κηρύξας, ὅτε ἔμελλε [m] προσβάλλειν, τῷ ἐπιβάντι πρώτῳ τοῦ τείχους τριάκοντα μνᾶς ἀργυρίου δώσειν,) νομίσας ἄλλῳ τινὶ τρόπῳ, ἢ ἀνθρωπείῳ, τὴν ἅλωσιν γενέσθαι, τάς τε τριάκοντα μνᾶς τῇ θεῷ ἀπέδωκεν [n] ἐς τὸ ἱερὸν, καὶ τὴν Λήκυθον καθελὼν, καὶ ἀνασκευάσας, τέμενος ἀνῆκεν ἅπαν. καὶ ὁ μὲν [o] τὸ λοιπὸν τοῦ χειμῶνος, ἅ τε εἶχε τῶν χωρίων, καθίϛατο, καὶ τοῖς ἄλλοις [p] ἐπεβούλευε. καὶ τοῦ χειμῶνος διελθόντος, ὄγδοον ἔτος ἐτελεύτα τῷ πολέμῳ.

ριζ'. Λακεδαιμόνιοι δὲ καὶ Ἀθηναῖοι, ἅμα ἦρι τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους, εὐθὺς ἐκεχειρίαν ἐποιήσαντο ἐνιαύσιον, νομίσαντες, Ἀθηναῖοι μὲν, οὐκ ἂν ἔτι τὸν Βρασίδαν σφῶν [q] προσαποϛῆσαι οὐδὲν, πρὶν [r] παρασκευάσαιντο καθ' ἡσυχίαν, καὶ ἅμα, [s] εἰ καλῶς σφίσιν ἔχοι, καὶ [t] ξυμβῆναι [v] τὰ πλείω· [x] Λακεδαιμόνιοι δὲ, ταῦτα τοὺς Ἀθηναίους ἡγούμενοι, ἅπερ [y] ἔδεισαν, φοβεῖσθαι, καὶ γενομένης ἀνακωχῆς κακῶν καὶ ταλαιπωρίας, μᾶλλον ἐπιθυμήσειν αὐτοὺς, πειρασαμένους, ξυναλλαγῆναί τε, καὶ, τοὺς ἄνδρας σφίσιν ἀποδόντας, σπονδὰς ποιήσασθαι καὶ ἐς τὸν πλείω χρόνον. τοὺς γὰρ δὴ ἄνδρας περὶ [z] πλείονος ἐποιοῦντο

f Λαβὼν *Caſſ.* *g* Διαπλείϛου *Ald. Baſ. Reg. Caſſ.* Antea ἄποθεν Mosqu. *h* Ἐπάλξεις οἱ προμαχῶνες τῶν τειχῶν *Heſych.* *i* Τὸ omittunt *Cl. Gr.* *k* Πλοῖον etſi aliquando nauem qualemcunque notet, ſaepe tamen, imo vſitatius certum aliquod et ſingulare genus ſignificat. Πλοῖα διαφέρει νηῶν, ὡς οἱ παλαιοὶ παρασημειοῦνται. *Suidas.* Διαφέρουσιν αἱ νῆες πλοίων, τὰ μὲν γὰρ ϛρογγύλα, αἱ δὲ κωπήρεις καὶ ϛρατιώτιδες. *Didymus* citatus ab *Ammonio.* Idem hic loci clare indicat *Thucydides.* Vide *Schefferum* de Militia nauali p. 25. et 66. *Hudſ.* *l* Παλήνην *Gr.* paſſim. *m* Βάλλειν *Caſſ.* Aug. *n* Εἰς *Reg.* Antea τῷ θεῷ ἐπέδ. Mosqu. *o* Τολοιπὸν *Ald. Flor. Baſ. Gr.* Aug. *p* Ἐπεβούλευεν *Caſſ.* Aug. *q* Προαποϛῆναι *Ar. C.* Προσαποϛῆναι *Cl.* Sic et *Gr.* Προαποϛῆναι *Dan.* *r* Παρεσκευάσαντο *Dan.* *s* Οἱ κ. σ. ἔχειν *Reg.* Εἰ κ. σ. ἔχει *Dan.* *t* Ξυμβῇ *Caſſ.* *v* Vel ad ἔτη, vel ad πράγματα referri poteſt. *Hudſ.* *x* Λακεδαιμόνιοί τε *Caſſ. Gr.* Aug. *y* Ἐδεδίεσαν *Caſſ.* Aug. e correct. *z* Πλείϛου *Cam. Ae. Port.*

Ὡς ᾔσθετο, καὶ — ὁρῶν] Variauit, more ſuo, Thuc. pro, αἰσθόμενος καὶ ὁρ. vel, ᾔσθετο καὶ ἑώρα. Poterat idem καὶ omittere. BAVER.

Ἐγκατέλαβε] Hic non redundat ἐν, quippe pro ἐκεῖ poſitum. IDEM.

Τοῖς τε πλοίοις καὶ ταῖς ναυσί] *Ammonium*, quem in *Var. Lect.* laudat *Hudſonus*, deſcripſit *Euſtathius* in Homer. Il. η'. pag. 684. et Od. μ'. p. 1727. Priore loco ita: Ὅτι [νῆες] διαφέρουσι τῶν ὕϛερον κοινότερον λεγομένων πλοίων, δηλοῖ ὁ γράψας οὕτω. Δίδυμος ἐν ἱϛορικῷ φησίν — Hoc emendandum arbitror ἐν ἱ ῥητορικῶν· nam *Ammonius*, Δίδυμος ἐν δεκάτῳ ῥητορικῶν ὑπομνημάτων. An *Didymus* librum ſcripſerit, cui Titulus fuerit Ἱϛορικὸς, mihi non compertum eſt: ὑπομνήματα illius in Oratores, Demoſthenem, Iſaeum, et Hyperidem memorat *Harpocration* in γαμηλία, et ὀξυθύμια. Et argumento ὑπομνημάτων ῥητορικῶν magis conuenit disquiſitio de differentia ſignificationis vocabulorum, quam Ἱϛορικοῦ. Apud *Euſtathium* contra vtroque loco in verbis, quae ex *Ariſtotele* deſcripſit *Ammonius*, rectius legitur, πλοίοις δὲ συχνοῖς ἱππαγωγοῖς καὶ ϛρατιωτικοῖς, quam in *Ammonio* καὶ ϛρατηγικοῖς. Πλοῖα autem et ναῦς etiam ſupra II, 84. diſtinguit *Thucydides*, vbi πλοῖα ſimpliciter vocat, quae Cap. 83. λεπτὰ πλοῖα dixerat. Sed discrimen, quod *Didymus* inter ναῦς et πλοῖα ponit, non ſemper ſeruatur a Scriptoribus Graecis. Nam et πλοῖα κωπήρη paullo poſt, Cap. 108. dicit *Thucydides*, et πλοῖα ϛρατιωτικὰ *Ariſtoteles* apud *Ammonium.* DVCK.

Παλλήνην] *Gr.* paſſim Παλήνην. At cum λλ *Hegeſippus* in Palleniacis, et omnes, ab *Herodoto* VII, 123. ad *Cantacuzenum* 278. praeter ea teſtimonia, quae ad Steph. *Holſtenius*, adde Schol. *Apollon.* α'. 599. *Dion. Halic.* p. 39. 40. *Pauſan.* VIII, 29. *Nonnum* Dionyſ. p. 1255. Macedones Βαλλήνη. His adiice *D. Chryſoſt.* p. 597. Apud *Herodotum* VII, 122. *Codd. Arch.* et *Steph.* Πίλωρος, pro Πίδωρος. At *Baroc.* cum editis, recte. WASS.

Ὁ δὲ Βρασ. ἔϛι γὰρ rel.] More ſuo, et Herodoti, per Parentheſin inſeruit Noſter, quo illuſtraret illud, quod ſequeretur extra Parentheſin; in qua tamen eſſet, quod per ſtructuram et ſenſum penderet a verbo aliquo in Parentheſi; vt hic τῇ θεῷ, extra Parenth. refertur ad Ἀθηνᾶς, intra eandem, ſine hoc vocab. non intelligendum: quod idem intelligas qua τριάκοντα μνᾶς. Promtius et ſimplicius erat, ὅτι ſine vlla Parentheſi poni; periodus illa tum foret, a cauſſa incipiens. Diuellit Abr. verba, more ſuo, non digerit. Quippe ἔτυχε κηρύξας, quod ille ſepararat a γὰρ, non minus ab illo pendet, quam ἔτυχε, quod vnum pendere iubet a voc. γάρ. BAVER.

runt, et multas aquae amphoras, et dolia, et ingentia saxa *eo* comportarunt. multique mortales *illuc* ascenderunt. Aedificium autem, quod onus suscepisset grauius, quam quod sustinere posset, repente disruptum est; editoque ingenti fragore, Athenienses quidem, qui prope erant, et rem cernebant, maiore dolore, quam metu affecit. Qui vero procul aberant, praecipue vero remotissimi quique, existimantes, munitionem ab illa parte iam esse captam, fuga ad mare et ad naues contenderunt. Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. 1. V. C. Varr. 331.

116. Brasidas vero, cum animaduertisset, ipsos *propugnaculi* pinnas deseruisse, et videret id quod acciderat, cum suis copiis irruens, munitionem confestim capit; et quotquot in ea deprehendit, interfecit. Tunc Athenienses quidem, cum hoc modo locum illum deseruissent, nauigiis nauibusque Pallenen se receperunt. Brasidas vero (nam in Lecytho erat Palladis templum, et, cum eam esset oppugnaturus, per praeconis vocem edixerat, se triginta argenti minas ei daturum, qui primus murum conscendisset) ratus illum locum aliqua alia quam humana ratione captum, cum illas triginta minas Deae ad templum *aedificandum* dedit, tum etiam euersa Lecytho, eaque refecta, totum eius solum *illi* dicauit. Atque hic quidem reliquum hyemis tempus consumsit tum in locis, quae tenebat, stabiliendis, tum in clandestinis consiliis ineundis, quibus alia in suam potestatem redigeret. Hac autem hyeme exacta, octauus belli annus excessit.

117. Ineunte autem sequentis aestatis vere, Lacedaemonii et Athenienses statim annuas inducias fecerunt: Athenienses quidem, quod existimarent, Brasidam nullam praeterea suorum *sociorum* ciuitatem ad defectionem faciendam amplius impulsurum, priusquam ad bellum se per otium comparassent; simul etiam, si res sibi feliciter succederet, se compositionem diuturniorem facturos: Lacedaemonii vero, quod putarent Athenienses ea metuere, quae reapse metuebant, datoque malorum ac miseriarum laxamento, vbi *pacis* periculum fecissent, maiore compositionis faciendae desiderio flagraturos, sibique restitutis viris, *quos in insula Sphacteria ceperant*, ad pacem vel diuturniorem faciendam promtiores futu- Bell. Pelop. an. 9. Olymp. 89. 1/2. V. C. Varr. 33 1/2. Post Mart. 24. sub finem an. 8.

σαν] ἀνεβίβασαν. Ἐπιφερόμενος τῷ στρατῷ] ἐπιτιθέμενος σὺν τῷ στρατῷ. Καὶ τὴν Λήκυθον καθελὼν] τὸ τεῖχος τῆς Ληκύθου. Καὶ ἀνασκευάσας] ἀνοικοδομήσας. Ἐκεχειρίαν] ἀργίαν τοῦ πολέμου. Προσαποστῆσαι] ἦγον, πρὸς οἷς ἀπέστησε. Καὶ ἅμα εἰ καλῶς σφίσιν ἔχοι] ἦγον, σὺν τούτῳ, εἰ συμφέροι αὐτοῖς ἡ ἐκεχειρία. Ἀνακωχῆς] ἦγον διακοπῆς. Μᾶλλον ἐπιθυμήσειν αὐτῶν]

Μνᾶς — ἐς τὸ ἱερὸν] Dictum vt supra c. 13. ξύλα ἐσμηχανάς. Plura ex aliis his gemina collegit Abr. p. 475. GOTTL.

Καθελὼν, καὶ ἀνασκευάσας] Id *Valla* et *Portus* reddunt, *euertit refecitque*. Sed ἀνασκευάζειν hic loci pro *destruere* accipi debere existimat *Acacius*, tum quod nulla appareat ratio, cur destruxerit, rursusque refecerit castellum, tum etiam, quod apud *Thucydidem* aliosque *Scriptores Graecos* structuri vim non habeat hoc vocabulum: vulgatumque apud Rhetores est, τὸ ἀνασκευάζειν opponi τῷ κατασκευάζειν, vt *refutationem* seu *destructionem confirmationi*. HVDS. Haec animaduersio *Acacii* ratione non caret. Plane illi adsentirer; si, quemadmodum ἀπασκευάζειν est *demoliri*, *deiicere tecta*, vt e Plutarcho et Basilio *Budaeus* et alii docuerunt, ita etiam ἀνασκευάζειν de eadem re dici constaret. Nam significatio illa, qua Oratores hoc verbo vtuntur, sine auctoritate probatorum Scriptorum ad euersiones vrbium ac moenium non videtur producenda. Verba τέμενος ἀνῆκεν ἅπαν, in quibusdam *Lexicis* auctiora citantur, post ἅπαν additis τὸ χωρίον; quae ab Auctoribus eorum ellipseos supplendae gratia adiecta sunt, nec in vllo *Mss.* leguntur. DVCK.

Ἀνασκευάσας] Opportune contra Acac. monuit Duck. non destruendi vi hic accipi, quem vide. Refecit autem Brasidas Lecythum, non vt fieret castellum, sed locus Deae sacer, quem cinxit, ἀπέφραξεν. v. Abr. 475. Τέμενει circumdabant, vt notum, τὰ ἱερά. Idem Abr. GOTTL.

Ἀνασκευάσας] Sane inepte redundet hic *destruendi* notio, ob καθελὼν verteris ergo, *alio* modo restituit, scil. vt sacrum et sanum redderet. BAVER.

Ταῦτα, ἅπ. ἀδ. φοβ.] Haud dubie leg. ταὐτὰ, et in ἔδεισαν intell. αὐτοὶ, nempe Lacedaemonii; nam vtrique metuebant incerta belli. Nam, si ἔδεισαν ad Athenienses pertineat, dicturus fuit Thuc. καὶ ἔδεισαν, quae vere, sane timerent. BAVER.

Ἀνακωχῆς] i. e. διακοπῆς, διαλείψεως, cessatione. v. Suid. Abr. 477. GOTTL.

Τὸς γὰρ δ. ἄ. — εὐτύχει] Schol. *Aristoph.* ad Pac. v. 478. pro ὡς ἔτι legit ἕως ὅτε. sed *Schol.* et *Mss.* editis fauent. WASS.

Περὶ πλείονος] Vim comparandi habet, non positum pro περὶ πλείσυ, aut ita legendum, vt sq. ostendunt. Abr. 477. GOTTL.

νομίσασθαι, ὡς ἔτι Βρασίδας [a] εὐτύχει· καὶ ἔμελλον, [b] ἐπὶ μεῖζον χωρήσαντος αὐτῷ, καὶ ἀντίπαλα καταστήσαντος, τῶν μὲν στέρεσθαι, [c] τοῖς δ' ἐκ τοῦ ἴσου ἀμυνόμενοι, [d] κινδυνεύσειν καὶ κρατήσειν. γίγνεται δὲ ἐκεχειρία αὐτοῖς τε καὶ τοῖς ξυμμάχοις, ἥδε.

ριή. »ΠΕΡΙ μὲν τοῦ ἱεροῦ καὶ τοῦ μαντείου τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Πυθίου, δοκεῖ ἡμῖν χρῆσθαι τὸν βουλόμενον ἀδόλως [e] καὶ ἀδεῶς κατὰ τὰς πατρίους νόμους. τοῖς μὲν Λακεδαιμονίοις ταῦτα δοκεῖ, καὶ τοῖς ξυμμάχοις τοῖς παροῦσι· Βοιωτοὺς δὲ καὶ Φωκέας πείσειν [f] φασὶν ἐς δύναμιν [g] προσκηρυκευόμενοι. περὶ δὲ τῶν χρημάτων [h] τῶν τοῦ θεοῦ, ἐπιμελεῖσθαι, ὅπως τοὺς ἀδικοῦντας [i] ἐξευρήσομεν, [k] ὀρθῶς καὶ δικαίως τοῖς πατρίοις νόμοις χρώμενοι καὶ ὑμεῖς καὶ ἡμεῖς, καὶ τῶν ἄλλων οἱ βουλόμενοι, τοῖς πατρίοις νόμοις χρώμενοι πάντες. περὶ μὲν ὧν τούτων ἔδοξε Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς [l] ἄλλοις ξυμμάχοις, ἐὰν σπονδὰς ποιῶνται οἱ Ἀθηναῖοι, ἐπὶ [m] τῆς [n] αὐτῶν μένειν ἑκατέρους, ἔχοντας, ἅπερ νῦν ἔχομεν· τοὺς μὲν, ἐν τῷ Κορυφασίῳ, ἐντὸς τῆς Βοφράδος καὶ τοῦ [o] Τομέως μένοντας· τοὺς δὲ, [p] ἐν Κυθήροις, [q] μὴ ἐπιμισγομένους ἐς τὴν ξυμμαχίαν, μήτε ἡμᾶς πρὸς αὐτοὺς, μήτε αὐτοὺς πρὸς ἡμᾶς· [r] τοὺς δὲ ἐν Νισαίᾳ καὶ Μινῴᾳ, μὴ ὑπερβαίνοντας τὴν ὁδὸν τὴν ἀπὸ τῶν Πυλῶν τῶν [s] παρὰ τοῦ Νίσου ἐπὶ τὸ Ποσειδώνιον, ἀπὸ δὲ τοῦ Ποσειδωνίου, εὐθὺς ἐπὶ τὴν γέφυραν τὴν ἐς [t] Μίνωαν. μηδὲ Μεγαρέας καὶ τοὺς ξυμμάχους ὑπερβαίνειν τὴν ὁδὸν ταύτην, καὶ τὴν νῆσον, ἥνπερ ἔλαβον οἱ Ἀθηναῖοι, ἔχοντας, μήτε ἐπιμισγομένους [v] μηδετέροις [x] μηδετέρους· [y] καὶ τὰ ἐν Τροιζῆνι, ὅσαπερ νῦν ἔχουσι, καὶ οἷα ξυνέθεντο πρὸς Ἀθηναίους· καὶ τῇ θαλάσσῃ χρωμένους, ὅσα [z] ἂν κατὰ τὴν ἑαυτῶν καὶ κατὰ τὴν ξυμμαχίαν. Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ξυμμάχους πλεῖν [a] μὴ μακρᾷ νηΐ, ἄλλῳ δὲ [b] κωπήρει πλοίῳ, [c] ἐς πεντακόσια τάλαντα ἄγοντι μέτρα. κήρυκι δὲ, καὶ πρεσβείᾳ, καὶ

a Εὐτυχεῖ *Gr.* *b* Ἐπὶ πλεῖστον *C.* *c* Τοῖς δὲ ἐκ *Gr.* *d* Κινδυνεύσειν *Caff.* Aug. *e* Καὶ ἀδεῶς omittit *Gr. Reg.* Aug. sed in marg. add. m. 1. *f* Σφᾶς *C. Dan. Schol.* *g* Προκηρυκευόμενοι *Ar. C. Dan.* *h* Τῶν deest *Caff.* Aug. Mosqu. et hic μὲν p. δὲ. *i* Ἐξευρήσομεν *Marg. Ar. C. Schol.* Aug. a corr. εὑρίσωμεν Mosqu. *k* Ὀρθῶς καὶ δικαίως τοῖς πατρίοις νόμοις χρώμενοι πάντες *Ar. C. Dan.* In *Gr.* quoque deſiderabantur intermedia, ſed adſcripta erant in marg. vbi et καὶ ἡμεῖς καὶ ὑμεῖς. et ſic etiam *Reg.* Mosqu. Inſuper νόμοις πατρίοις *Gr.* *l* Ἄλλοις omittit *Gr.* Aug. ſed ſupraſcr. a m. 1. et ad verba, περὶ μὲν — ξυμμάχοις, notatur Var. Lect. κατὰ ταῦτα· τάδε δὲ ἔδοξε Λακεδ. κ. τοῖς συμμ. *m* Τοῖς *Caff.* Mosqu. *n* Αὐτῶν *Ar. C. Cl. Caff. Dan.* Aug. Ἑαυτῶν *Reg.* *o* Τομέως *Ar.* Perſan pro Τομάρῳ. Nam hic mons Τόμαρος et Τμάρος dicitur *Straboni.* Τομαίων vero *Stephano. Hudſ.* *p* Ἐντοῖς Κυθήροις *C.* *q* Μὴ deeſt *Dan.* Aug. *r* Τοὺς δ' ἐν *Reg.* *s* Ἀπὸ τοῦ Νισαίου *Caff.* Aug. a corr. ante fuiſſe videtur, π. τ. Νίσου. Νισαίου Mosqu. et Ποσειδάνειον. Παρὰ τοῦ Νίσου *Gr.* cetera deleta erant. *t* Μίνωαν *Bar. Ald. Flor. Baſ.* et ſupra Μινῴᾳ. Aug. et μὲν δὲ. Μίνωα hic *Reg.* *v* Μηδ' ἑτέροις *Caff.* abeſt a *Gr.* *x* Μήδ' ἑτέρους *Bar. Ald. Flor. Baſ.* Μηδ' ἑτέρους *Caff.* Μηδετέρους Mosqu. et ἐπισμιγομ. *y* Καὶ τὰ ἐν τῇ Τροιζῆνι *Gr.* Καὶ τὰ ἐν Τροιζῆνι ἔχοντας, ὅσαπερ malit *Fr. Port.* exiſtimans, ἔχοντας ab hoc verſu in ſuperiorem transpoſitum fuiſſe. Τὰ ἐν Τροιζῆνι ad ſequens particip. χρωμένους refert *Valla.* Τροιζῆνι *Reg.* *z* Ἂν deeſt *Gr.* *a* Μὴ omittit *Gr.* Πλεῖν μακρᾷ νηΐ habent *Gr.* et *Dan.* Πλὴν Mosqu. *b* Vide *Bayfium* de re nauali p. §§. *Hudſ.* *c* Aliter legiſſe videtur *Valla.* Nam reddit *duum millium talentorum. Hudſ.*

Ὡς ἔτι] Reisk. ἕως ἔτι. GOTTL.

Ἔμελλον] Μέλλειν hic eſt, in periculo eſſe; metuendum habere, videre; Certe ad στέρεσθαι hoc ſign. quin et ad alterum κινδυνεύσειν, ſi quidem cum Reiskio legeris, προσπταίσειν· tunc quidem κιδ. καὶ πρεσπτ. non ſint duae notiones diſtinctae, per *et* iunctae, ſed καὶ ſit, *etiam*, vt προσπταίσ. pendeat a κινδυνεύειν· periculum erat, ne fortaſſe *plane* vltro, rem male gererent. Sed quî timere poterant Lacedaemonii; ne progreſſu Braſidae auctо priuarentur ſuis ciuibus, quos recipere cuperent? Nempe indignatione et pertinacia auctа Athenienſibus, odio minus placabili e tam multis hoſtiliter factis. Poſſit tamen ita intelligi: tamen, (hoc ſignificet καὶ) parati erant (Lacedaem.) progreſſibus Braſidae auctis, iacturam ſane facere ciuium ſuorum, aequo animo laturi, quod, ex aequo pugnantes, bello tamen vincere poſſent. Antea περὶ πλείονος ſi comparandi vim habet, intell. *magis* cupiebant, eos nunc recipere, quam deinde, ſi progrederetur Braſidas: i. e. ſi longius graſſaretur, non vtique felici ſucceſſu; quia ait, *donec* ille rem bene gereret; quippe, longius progreſſus, et offendere poterat male re geſta. SAVER.

Κρατήσειν] Reisk. eleganter, προσπταίσειν. GOTTL.

Καὶ ἀδεῶς] Deſunt *Gr.* praue. Noſter alibi, ἀδόλως, καὶ ἀβλαβεῖς· et δικαίως καὶ ἀδόλως· δικαίως καὶ προθύμως καὶ ἀδόλως, et ἄδεια fere ſemper in pactis, conuentis. In Foedere V, 18. ἶέναι καὶ στρατεύειν καὶ κατὰ γῆν, καὶ κατὰ θάλασσαν ΑΔΕΩΣ. In Foedere Hierapytn. inter *Marmora Oxon.* ΑΠΛΟΩΣ ΚΑΙ ΑΔΟΛΩΣ. WASS.

Ἐξευρήσωμεν] Non abundat, vt vult Schol. praep. in verbo: ſtudioſe perueſtigemus; vt ἐκμιμεῖσθαι imitando accurate effingere. v. Abr. 477. GOTTL.

Πατρίοις] *Ar. C.* πατρώοις ad formam Ionicam propius, quomodo *Homerus*, *Xenophon*, *Oratores* paſſim, *Aeſchylus* et *Tragici* veteres fere ſemper, *Plato*, *Pauſan.* At ſuauius hoc loco poſt ἐξευρήσωμεν — ὀρθῶς — δικαίως illud alterum, quod *Ariſtoteli* vbique fere placuit, vti Polit. III, p. 87. vbi tamen inducta voce μελῶν legendum ἴν τινι Σκολιῶν ἐπιτιμᾷ. Ita et *Noſter* ſepties. Apud *D. Halic.* qui vtroque modo extulit, Antiq. XI, 8. pro πατρικὰς mallem πατρῴας ἑστίας cum *Vaticano.* Sic apud *Diodor.* 379. πατρῴοις οἰκίαις. WASS. De diſcrimine inter πατρῷος et πάτριος vid. *Graeu.* ad Luciani Soloeciſten pag. 736. DUCK.

ros. Plurimi enim faciebant suos ciues recuperare, dum Brasidas adhuc rem feliciter gereret. Nam si ipse maiores progressus fecisset, et res aequasset, futurum erat, vt his quidem *suis ciuibus* priuarentur, cum illis vero *Atheniensibus* aequis viribus certantes, belli fortunam periclitarentur, illosque fortasse vincerent. Induciae igitur inter ipsos ipsorumque socios factae sunt, in haec verba. Bell. Pelop. an. 9. Olymp. 89. $\frac{1}{2}$. V. C. Varr. 33$\frac{1}{2}$.

118. „Qvod ad templum atque oraculum Apollinis Pythii attinet, nobis placet, vt qui velit, sine fraude et sine metu ex patriis * institutis *eo* vtatur. Atque Lacedaemoniis quidem, eorumque sociis, qui adsunt, haec placent. Dixerunt autem, se Boeotis et Phocensibus *hoc* pro virili parte persuasuros, caduceatore *ad ipsos* misso. Quod vero attinet ad Dei pecuniam, operam dare *placet*, vt fontes comperiamus, patriis institutis vtentes *vtrique*, et nos et vos, et ex aliis, quicunque voluerint, omnes patriis institutis vtentes. De his igitur placuit Lacedaemoniis, caeterisque eorum sociis (si Athenienses pacem faciant) vt vtrique in suo maneant, retinentes *ea*, quae nunc habemus. hi quidem *Lacedaemonii* in Coryphasio inter Buphradem et Tomeum manentes. hi vero *Athenienses* in Cytheris, ita vt neutri cum alteris societate sese permisceant, neque nos cum ipsis, neque ipsi nobiscum commercium habeant. Qui vero sunt in Nisaea et Minoa, ne transeant viam, quae est a Pylis ad Nisi *facellum et* ad Neptuni delubrum, et a Neptuni delubro ad pontem, qui Minoam spectat. Neque Megarenses eorumque socii hanc viam transeant, ** et insulam, quam Athenienses ceperunt, neutrique cum alteris vltro citroque commercium habeant: eaque *Megarenses* retineant, quaecunque in Troezene nunc habent, et de quibuscunque inter ipsos et Athenienses conuenit. *** vtque mari vtantur cum per omnes agri sui partes, tum per eas, quae ad ipsorum socios pertinent. Item vt Lacedaemonii eorumque socii nauigent naui non longa: sed alio nauigio, quod remis agatur, et ad quingentorum talentorum pondus

* Consulant, ad patrium quisque ritum. *Valla.* HVDS. ** Et insulam habentes, quam Athenienses ceperunt; neutrique etc. *Valla.* Insulamque, quam ceperunt, retineant Athenienses; neutrique etc. *Acacius.* IDEM. *** Marique vti, quocunque placuerit, vel ad sua ipsorum, vel ad sociorum ire. *Valla.* Mari, vt aut suae aut sociorum res postulabunt, vtantur. *Acacius.* Marique libere vtantur, tum qua suae ditionis, tum qua sociorum agrum alluit. *Hobbesius.* IDEM.

ἡγεμόνει δηλονότι ἐπιξυμήσειν τοὺς Ἀθηναίους. Ὡς ἔτι Βρασίδας εὐτύχει] ἦγεν, τὰ κατὰ τὸν πόλεμον εὐωδᾶτο. Καὶ ἔμελλον] ἐν ἀδήλῳ εἶναι, εἰ κρατήσουσιν αὐτῶν. Ἄλλως. ἔμελλον γὰρ, ἰσορρόπως ἀγωνιζόμενοι, κρατήσειν μὲν τῶν Ἀθηναίων, τοὺς δὲ ἄνδρας ἀπολέσειν. Γίγνεται δὲ ἐκεχειρία] ὁμολογία Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων, καὶ τῶν ξυμμάχων. Κατὰ τοὺς πατρίους νόμους] ἦγεν, κατὰ τὴν προσαγὴν τῶν πατρίων νόμων. Ταῦτα δοκεῖ] ἀρεστὰ φαίνεται. Προσκηρυκευόμενοι] ἦγεν διὰ κηρυκείας. Ἐπιμελεῖσθαι] ἔδοξε δηλονότι. Ὅπως τοὺς ἀδικοῦντας] ἦγεν πῶς. Ἐξευρήσομεν] ἡ ἐξ περισσή. Ὀρθῶς] ἀληθῶς. Μένειν ἑκατέρους] τὰς Λακεδαιμονίους καὶ τὰς Ἀθηναίους μετὰ τῶν συμμάχων. Ἡμᾶς πρὸς αὐτὰς] ἦγεν τὰς Λακεδαιμονίους. Μηδετέρους] ἦγεν, Ἀθηναίους καὶ Μεγαρέας. Καὶ πρεσβεία] ἦγεν πρεσβευταῖς. Καὶ ἀκολάθοις] τῶν πρεσβευτῶν καὶ τῶν κηρύκων. Ἐν

Πατρ. νόμ. χρώμ.] Χρῆσθαι νόμῳ est, sequi legem, ex ea agere. Πάτριος autem est, quod receptum in republ. vigeat et obtineat; πατρῷος magis est a maioribus traditum. BAVER.

Ἐπὶ τῆς αὐτῶν] *Cass.* ἐπὶ τοῖς, vt Cap. 106. τὸν μὲν βουλόμενον ἐπὶ τοῖς ἑαυτῆ μένειν. DVCK.

Τομέως] *Steph.* Τομαῖον ὄρος παρὰ τὸ Κορυφάσιον τῆς Πύλης, ἔοικος σιλὴρ· *scalpro.* Pylum intellige Messeniacam. Τῆς Βυφράδος nulla opinor apud Veteres mentio. De Coryphasio IV, 3. et V, 18. Vid. *Aristidem* Tom. I, p. 365. *Steph. Pausan. Antonin. Liberal.* C. XXII. *Clem. Alex.* p. 24. Νίσος collis, in quo vrbs Megarensium. v. *Pindarum* Pyth. IX, 160. Nem. V, 84. WASS.

Συμμαχίαν] h. l. ξυμμαχικὸν, s. ξύμμαχοι, i. e. neuter cum alterius sociis commercium habeat, — Heilm. ohne sich einer mit des andern Bundsgenossen zu bemengen, p. 606. GOTTL.

Μὴ ἐπιμισγ. ἐς τὴν ξυμμ.] i. e. non commeantes (ne commearent) in terram, regionem, socialem. Eam enim h. l. notat ξυμμαχία, vt patet e sequ. ὅσον ἐς θάλασσαν καὶ τὴν ξυμμαχίαν· manifesta *loci* significatione. ἐπιμίσγεσθαι autem est *commeare*, vt I, 146. ἐπεμίγνυντο· cui deinde subiicitur, ἐφοίτων. BAVER.

Παρὰ τὴ Νίσαι] Aut pro παρὰ (πρὸς) τὸν Νίσον, aut παρὰ est pro ἀπὸ, inde a Niso; aut supple, τὸ παρὰ τὸ τῆ N. scil. ἱερὸν, ἡρῷον. Dictum, vt, ἐς τινος, scil. οἶκον. IDEM.

Ἔχοντας] Omisit Int. hoc Partic. Et sane redunder, immo turbet, si sensus sit, Megarenses *non* debere ad illam insulam accedere; sed diuerso sensu, vt Megarenses eam habeant, recipiant, locum habeat ἔχοντας. IDEM.

Μὴ μακρᾷ] *Gr.* deest μή. haud recte. WASS.

Ἐς πεντακόσια τάλαντα] Magnitudo nauium frumentariarum modiis aestimabatur, vinariarum amphoris, quae alias merces vehebant, in pondere consistentes, talentis vel centumpondiis siue centenariis; quintalia vulgo appellant; dicit *Salmasius* in Obseruat. ad Ius Attic. et Roman. pag. 734. Sed vitio memoriae, vt puto, pro πεντακόσια, quod hic in *Thucydide* est, scribit πεντήκοντα. DVCK.

ἀκολούθοις, ὁπόσοις [d] ἂν δοκῇ, περὶ καταλύσεως τοῦ πολέμου, καὶ δικῶν, ἐς [e] Πελοπόννησον καὶ Ἀθήναζε σπονδὰς εἶναι ἰοῦσι [f] καὶ ἀπιοῦσι, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ [g] θάλασσαν. τοὺς δὲ αὐτομόλους μὴ δέχεσθαι ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ, μήτε ἐλεύθερον, μήτε δοῦλον, [h] μήτε ὑμᾶς, μήτε ἡμᾶς. δίκας τε διδόναι ὑμᾶς τε ἡμῖν καὶ ἡμᾶς ὑμῖν [i] κατὰ τὰ πάτρια, [k] τὰ ἀμφίλογα δίκῃ διαλύοντας ἄνευ πολέμου. τοῖς μὲν Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς ξυμμάχοις ταῦτα δοκεῖ· εἰ δέ τι ὑμῖν εἴτε [l] καλλιώτερον, εἴτε δικαιότερον τούτων δοκεῖ εἶναι, ἰόντες ἐς Λακεδαίμονα [m] διδάσκετε. οὐδενὸς γὰρ ἀποστήσονται, ὅσα ἂν δίκαια [n] λέγητε, οὔτε οἱ Λακεδαιμόνιοι, οὔτε οἱ ξύμμαχοι. οἱ δὲ ἰόντες, τέλος ἔχοντες [o] ἰόντων, ᾗπερ καὶ ὑμεῖς ἡμᾶς κελεύετε. αἱ δὲ σπονδαὶ ἐνιαυτὸν ἔσονται. ἔδοξε τῷ δήμῳ. [p] Ἀκάμαντις ἐπρυτάνευε, [q] Φαίνιππος ἐγραμμάτευε, Νικιάδης [r] ἐπεστάτει. Λάχης εἶπε, [s] τύχῃ ἀγαθῇ [t] τῇ Ἀθηναίων, ποιεῖσθαι τὴν ἐκεχειρίαν, καθὰ [v] ξυγχωροῦσι Λακεδαιμόνιοι, καὶ οἱ ξύμμαχοι αὐτῶν· καὶ ὡμολόγησαν ἐν τῷ δήμῳ τὴν ἐκεχειρίαν εἶναι ἐνιαυτόν. [x] ἄρχειν δὲ τήνδε τὴν ἡμέραν, [y] τετράδα ἐπὶ δέκα τοῦ Ἐλαφηβολιῶνος μηνός. ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ ἰόντας ὡς ἀλλήλους πρέσβεις καὶ κήρυκας, ποιεῖσθαι τοὺς λόγους, καθότι ἔσται ἡ κατάλυσις τοῦ πολέμου. [z] ἐκκλησίαν δὲ ποιήσαντας τοὺς στρατηγοὺς καὶ τοὺς πρυτάνεις, [a] πρῶτον περὶ τῆς εἰρήνης βουλεύσασθαι Ἀθηναίους, καθότι ἂν [b] εἰσίῃ ἡ πρεσβεία περὶ τῆς καταλύσεως τοῦ πολέμου. [c] σπείσασθαι δὲ αὐτίκα μάλα τὰς πρεσβείας ἐν τῷ δήμῳ τὰς παρούσας, ἢ μὴν ἐμμενεῖν ἐν ταῖς σπονδαῖς τὸν ἐνιαυτόν.

ριθ'. Ταῦτα ξυνέθεντο Λακεδαιμόνιοι, [d] καὶ ὡμολόγησαν καὶ οἱ ξύμμαχοι Ἀθηναίοις καὶ τοῖς ξυμμάχοις, μηνὸς ἐν Λακεδαίμονι Γεραστίου δωδεκάτῃ. [e] ξυνετίθεντο δὲ καὶ ἐσπένδοντο, Λακεδαιμονίων μὲν, οἵδε, Ταῦρος [f] Ἐχετιμίδα, [g] Ἀθήναιος Περικλείδα, Φιλοχαρίδας Ἐρυξιδαΐδα· Κορινθίων δὲ, [h] Αἰνέας [i] Ὠκύτου, [k] Εὐφαμίδας Ἀριστωνύμου· Σικυωνίων δὲ, [l] Δαμότιμος Ναυκράτους, Ονάσιμος Μεγακλέους· Μεγαρέων δὲ, Νίκασος Κεκάλου, Μενεκράτης Ἀμφιδώρου· Ἐπιδαυρίων δὲ, Ἀμφίας Εὐπαιΐδα· [m] Ἀθηναίων δὲ οἱ στρατηγοὶ, Νικόστρατος Διϊτρεφοῦς, Νικίας Νικηράτου, Αὐτοκλῆς Τολμαίου. Ἡ μὲν δὴ ἐκεχειρία, αὕτη ἐγένετο, καὶ ξυνήεσαν ἐν αὐτῇ [n] περὶ τῶν μειζόνων σπονδῶν [o] διὰ παντὸς ἐς λόγους.

d Ἐὰν δοκῇ *Cl. Gr.* ex emendatione, ante ἂν aliud scriptum fuerat. Ἐὰν *Reg. Cass.* Aug. τοῦ ante πολ. om. Mosqu. *e* Πελοπόννησον *Gr.* *f* Καὶ ἀπιοῦσι desunt *C. Dan.* *g* Θάλατταν *Ar. Dan.* *h* Μήτε ἡμᾶς, μήτε ὑμᾶς *Reg.* Μήτε ἡμᾶς non sunt in *Dan.* *i* Κατὰ πάτρια *Gr.* *k* Καὶ τὰ etc. *Ar. C. Dan.* *l* Κάλλιον *Marg. Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan.* Aug. Mosqu. *m* Διδάσκεσθε. καὶ οὐδ' ἑνὸς γὰρ *Cass.* Διδάσκετε Aug. sed in marg. not. διδάσκεσθε. *n* Ἄγητε et eadem manu inter versus λέγητε *Reg.* *o* Attice pro ἰέτωσαν. *Huds.* *p* Ἀκαμάντις *Reg.* Ἀκαμαντὶς *Gr.* Ἐπρυτάνευσε Mosqu. *q* Φαίνιππος ἐγραμμάτευε desunt *Gr.* Ἐγγραμμάτ. Aug. *r* Id est: erat Ἐπιστάτης. Ii, qui Decuriam constituebant, per illam Hebdomadem, qua imperabant, Πρόεδροι dicebantur: qui ex iis per vnum diem caeteris praeerat, Ἐπιστάτης vocabatur. Vide Notas ad *Marmor. Arundell.* p. 106. 107. 108. *Huds.* *s* Haec verba apud Graecos in omnibus fere statuarum basibus et cippis in alicuius viri bene meriti honorem, aut foederis promulgandi gratia erectis, bene ominandi causa praefigebantur. De iis plura vide in notis ad *Marmor. Arund. primum*, et etiam in *Seldeni* libro de Diis Syris, Syntagm. 1. c. 1. *Huds.* *t* Τῶν Ἀθηναίων *Gr.* Mosqu. *v* Ξυγχωροῦσιν οἱ Λακεδ. *Ar. C. Dan.* *x* Ἀρχὴν *Bar. Ald. Flor. Bas. Steph.* 1. Ἄρχει *Ar.* Ἀρχὴν *Gr.* *y* Δωδεκάτην malit Cl. *Dodwellus*, et mox τετράδι ἐπὶ δέκα pro δωδεκάτῃ. Τετράδα ἐπὶ δεκάτ. Ἐλ. *Cass.* Mox ἀληθῶς pro ἀλλήλους Mosqu. et καθ' ὅτι. *z* Pro ἐκκλησίαν δὲ ποιησάντων, καὶ συναγαγόντων τῶν στρατηγῶν, καὶ τῶν πρυτανέων. *Ae. Port.* *a* Πρῶτον μὲν περὶ *Reg.* *b* Ἐσίῃ *Cass.* Aug. in marg. Mosqu. et hic καθ' ὅτι. *c* Πείσασθαι *Cass.* Aug. *d* Καὶ ὤμοσαν Λακεδ. καὶ οἱ ξύμμ. *Marg. Ar. C.* Mosqu. Καὶ ὤμοσαν καὶ οἱ ξύμμ. *Gr.* Καὶ ὡμολόγησαν omittit *Cl.* Prima lectio est in *Cass.* et *Dan.* secunda in *Reg.* *e* Ξυνέθεντο *C. Cl.* *f* Ἐχεμενίδα *C.* *g* Ἀθηναῖος *Gr.* *h* Ἐνέας *Reg. Cass. Gr.* Aug. Mosqu. et hic ante Ἐξυξιδαΐδα. *i* Ὠκυ|ου *Gr.* *k* Εὐφαμίδας Ἀριστωνύμου omittunt *Ar. C.* Σισυφαμίδας *Schol.* Aristoph. quem vide in *Equit. Huds.* Absunt etiam a *Dan.* *l* Δειμότιμος *Reg.* *m* Ἀθηναῖοι *Ar. C.* Mox Διοτρεφ. Mosqu. *n* Id est: περὶ σπονδῶν τῶν μειζόνων πραγμάτων, vel περὶ σπονδῶν τῶν ἐς τὸν πλείω χρόνον ἐσομένων. *Ae. Port.* Αὐτοὶ pro ἐν αὐτῇ Mosqu. *o* Διαπαντὸς *Ald. Flor. Bas. Steph.* 1. *Reg. Cass.* Mosqu. Aug.

Καλλιώτερον] *Cl. Gr. Marg. Ar. C.* non male κάλλιον; etiamsi Noster alibi κάλλιστον τόδε καὶ ἀσφαλέστατον· et, εἴτε καλλιώτερον, εἴτε δικαιότερον. WASS.

Καλλιώτερον] Damnat Phryn. nec alibi occurrit. Abresch. p. 480. sed ἀμεινότερος reperitur, apud Mimnermum in Stob. Tit. VII. GOTTL.

Καλλιώτερον] Facile ita singi poterat quasi nouus Comparat. a Substant. κάλλος, vnde fingeretur adiect. κάλλιος. Sed et Paullus auget Comparat. Phil. 1, 23. μᾶλλον κρεῖσσον; et Superlat. Eph. 3, 8. τῷ ἐλαχιστοτέρῳ. BAVER.

Ἀποστήσ. οὐδενὸς] Nihil recusabunt, nulli sese iuri subtrahent; vt Horat. Epist. 1,

Ne te *retrahas*, et inexcusabilis *abstes*:

i. e. subterfugias, facere recuses, deneges· ὅσα aut per Synesin, quia οὐδενὸς plura tamen et varia sign. aut pro ἐάν τι δίκαιον λέγ. more Nostri. IDEM.

Τέλος ἔχοντες] *Schol. Cass.* aliquot vocibus auctior, ἀντὶ τοῦ αὐτοκράτορες ὄντες ὡς κύριοι εἶναι συμβῆναι. Τέλος pro summa et libera potestate, vt apud *Hesiodum* Ἔργ. v. 669. Ἐν τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε. DVCK.

vehat. Item vt caduceatori, et legatis, eorumque comitibus, quotcunque *ipsis* placuerit belli finiendi et controuersiarum causa, in Peloponnesum aut Athenas euntibus ac redeuntibus, terra marique foedera sint. Interea vero neutri transfugas, aut liberum, aut seruum recipiant. Item vt et a vobis apud nos et a nobis apud vos causa dicatur ex patriis institutis, vt controuersiae iure, sine bello dirimantur. Atque Lacedaemoniis quidem eorumque sociis haec placent. Quod si quid aut honestius, aut iustius his esse vobis videtur, Lacedaemonem profecti docete. nihil enim eorum, quae iusta esse demonstraritis, aut Lacedaemonii, aut eorum socii recusabunt. Qui autem *eo* proficiscentur, proficiscantur cum *absoluta rei arbitratu suo transigendae* autoritate, quemadmodum vos quoque nos *facere* iubetis. Haec autem foedera ad annum durabunt. *ita* placuit populo. Senatores Acamantidis tribus Prytanes erant, Phaenippus scriba erat, Niciades Epistates. Laches pronuntiauit, Quod felix faustumque sit Atheniensi populo, inducias fieri, prout Lacedaemonii, eorumque socii consentiunt. Et *magistratus* inducias annuas esse coram populo spoponderunt. Harum autem initium fieri ab hoc die, qui est decimus quartus mensis Elaphebolionis. Hoc interim tempore vtrorumque legatos, atque caduceatores, inuicem adeuntes, tractare qua ratione bellum sedari possit. Concione autem ab imperatoribus et Praetoribus aduocata, primum populum Athenienssem de pace consultare, prout *ad ipsum* legatio de bello sedando venerit. Et primo quoque tempore legatos, qui aderunt, factis induciis apud populum spondere, se annum integrum inducíarum conuentis staturos. Bell. Pelop. an. 9. Olymp. 89. $\frac{1}{2}$. V. C. Varr. $33\frac{1}{2}$. Mart. 22.

119. Atque haec sunt pacta et conuenta, quae inter Lacedaemonios et Athenienses ac vtrorumque socios facta, ac de communi vtrorumque sententia iurata fuerunt, Geraistii apud Lacedaemonios mensis die duodecimo. Horum autem pactorum et conuentorum autores *ac sponsores* exstiterunt ex Lacedaemoniis isti, Taurus Echetimidae, Athenaeus Pericleidae, Philocharidas Eryxidaïdae. Ex Corinthiis, Aeneas Ocytae, Euphamidas Aristonymi. Ex Sicyoniis, Damotimus Naucratis, Onasimus Megaclis. Ex Megarensibus, Nicasus Cecali, Menecrates Amphidori. Ex Epidauriis, Amphias Eupaeidae. Ex Athenienssibus Imperatores, Nicostratus Diotrephis, Nicias Nicerati, Autocles Tolmaei *filius*. Atque hae quidem induciae factae sunt, et quamdiu durarunt, *vtrique* in colloquium de rerum maiorum foederibus perpetuo venerunt.

τέτῳ τῷ χρόνῳ] τῆς ἐνιαυσιαίας ἐκεχειρίας δηλονότι. Τὰ ἀμφίλογα] ἤγεν τὰ ἀμφίβολα. Εἴτε καλλιώτερον] τῶν παρ' ἡμῶν λεγομένων δηλονότι. Τέλος ἔχοντες ἰόντων] ἤγεν, κύριοι συμβῆναι ἄνευ τῶν πόλεων. Ἔδοξε τῷ δήμῳ] τῶν Λακεδαιμονίων. Ἀκάμαντις ἐπρυτάνευε] τῆς Πρυτανείας ἦρχε. Πρυτανεία δὲ, ἡμέρα, καθ' ἣν ἔχει τὶς ἐξουσίαν. Λάχης εἶπεν] ἀπεφήνατο. Τὰς πρεσβείας] ἤγεν, τὰς πρεσβευτὰς τὰς παόντας. Καὶ ὡμολόγησαν] συνεφώνησαν. Ἡ μὲν δὴ ἐκεχειρία] ἡ ἀνακωχὴ τὸ πολέμου.

Τέλος ἔχοντες] Qui eo proficiscentur, his liberam, summamque agendi potestatem dare. GOTTL.

Ἔδοξε τῷ δήμῳ] Sic in lege apud *Andocidem* Orat. de mysteriis, pag. 220. Ἔδοξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ. Αἰαντὶς ἐπρυτάνευε, Κλεογένης ἐγραμμάτευε, Βοηδὸς ἐπεστάτει. Vid. de his praeter *Sigon.* quos hic laudat *Hudsonus*, II. de Republ. Athen. 3. et *Petit.* ad Leg. Attic. et *Valef.* ad Harpocrat. in γραμματεὺς, ἐπιστάτης, et Πρυτάνεις. DVCK.

Ἐπεστάτει] Vide *Petiti* Leges Atticas, p. 186, 187. etc. et *Sigonium* de Rep. Athen. l. 2. HVDS.

Τετράδι ἐπὶ δέκα] Emendatio *Dodwelli*, quam in *Var. Lect.* indicat *Hudsonus*, est Dissert. VIII. de Cyclis, Sect. 10. et in Annalib. Thucyd. ad Ann. IX. Belli Peloponnes. DVCK.

Τετράδι —] Pugnant haec cum verbis c. 119. μηνὸς ἐν Λακεδαίμονι Γερασίου δωδεκάτῃ. Transponenda censet Dodwellus Ann. Th. it. VIIII. B. P. et Diss. VIII. 10. vt hic legatur δωδεκάτῃ, ibi τετράδι ἐπὶ δέκα. Sed Abresch. malit distinctionem ponere post τήνδε et subint. ἐκεχειρίαν, delereque incisum post ἡμέραν. p. 480. GOTTL.

Πεισάντας] Pro ποιησαμένους, quia *alios* tamen conuocarent. Ita c. 120. ξύλλογον ποιήσας τῶν Σκιωναίων. Ceterum hi accusatiui, ποιησ. τὺς στρατηγὺς, sunt pro Genit. simpliciter positis; quia sequ. βουλεύσασθαι Ἀθηναίους. BAVER.

Καὶ ὡμολόγησαν] Cum contextu facit *Scholiastes*. WASS.

Ταῦρος Ἐχετιμίδα] Horum pleraque perperam scribuntur in *Scholiasta* Aristoph. Equit. 791. quae hinc corrigenda sunt. DVCK.

Μειζόνων σπονδῶν] i. e. περὶ μειζόνων, de pace vniuersa. BAVER.

ρκ'. Περὶ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας, αἷς ἐπήρχοντο, Σκιώνη [p] ἐν τῇ Πελλήνῃ πόλις ἀπέστη ἀπ' Ἀθηναίων πρὸς Βρασίδαν. Φασὶ δὲ οἱ Σκιωναῖοι, [q] Πελληνῆς μὲν εἶναι ἐκ Πελοποννήσου, [r] πλέοντας δ' ἀπὸ Τροίας σφῶν τοὺς πρώτους κατενεχθῆναι ἐς τὸ χωρίον τοῦτο, [s] τῷ χειμῶνι, ᾧ ἐχρήσαντο Ἀχαιοὶ, καὶ αὐτοῦ οἰκῆσαι. [t] ἀποστᾶσι δ' αὐτοῖς ὁ Βρασίδας διέπλευσε νυκτὸς ἐς τὴν Σκιώνην, τριήρει μὲν Φιλίᾳ [v] προπλεούσῃ, αὐτὸς δὲ ἐν κελητίῳ ἄπωθεν ἐφεπόμενος, ὅπως, εἰ μέν τινι τοῦ [x] κέλητος μείζονι πλοίῳ περιτυγχάνοι, ἡ τριήρης ἀμύνοι [y] αὐτῷ· ἀντιπάλου δὲ ἄλλης τριήρους ἐπιγενομένης, οὐ πρὸς τὸ ἔλασσον νομίζων [z] τρέψεσθαι, ἀλλ' ἐπὶ τὴν ναῦν, καὶ ἐν τούτῳ [a] αὐτὸν διασώσειν. περαιωθεὶς δὲ, καὶ ξύλλογον ποιήσας τῶν Σκιωναίων, ἔλεγεν, ἅ, τε ἐν [b] τῇ Ἀκάνθῳ καὶ Τορώνῃ· καὶ προσέτι, φάσκων, ἀξιωτάτους αὐτοὺς εἶναι ἐπαίνου, [c] οἵτινες, τῆς Πελλήνης ἐν τῷ ἰσθμῷ ἀπειλημμένης [d] ὑπὸ Ἀθηναίων Ποτίδαιαν ἐχόντων, καὶ ὄντες [e] οὐδὲν ἄλλο ἢ νησιῶται, αὐτεπάγγελτοι ἐχώρησαν πρὸς τὴν ἐλευθερίαν, καὶ οὐκ ἀνέμειναν ἀτολμίᾳ [f] ἀνάγκην σφίσι [g] προσγενέσθαι περὶ τοῦ φανερῶς οἰκείου ἀγαθοῦ. [h] σημεῖόν τ' εἶναι τοῦ καὶ ἄλλο τι ἂν αὐτοὺς τῶν μεγίστων ἀνδρείως ὑπομεῖναι, εἰ τεθήσεται κατὰ νοῦν τὰ πράγματα· πιστοτάτους τε τῇ ἀληθείᾳ ἡγήσεσθαι αὐτοὺς Λακεδαιμονίων φίλους, καὶ [i] τἄλλα τιμήσειν.

ρκα'. Καὶ οἱ μὲν Σκιωναῖοι ἐπῄρθησάν τε τοῖς λόγοις, καὶ θαρσήσαντες πάντες ὁμοίως, καὶ οἷς πρότερον μὴ ἤρεσκε τὰ πρασσόμενα, τόν τε πόλεμον διενοοῦντο [k] προθύμως οἴσειν, καὶ τὸν Βρασίδαν τά τ' ἄλλα [l] καλῶς ἐδέξαντο, καὶ δημοσίᾳ μὲν, χρυσῷ στεφάνῳ ἀνέδησαν, ὡς ἐλευθεροῦντα τὴν Ἑλλάδα, ἰδίᾳ δὲ, ἐταινίουν τε, καὶ προσήρχοντο ὥσπερ ἀθλητῇ. ὁ δὲ, [m] τό, τε [n] παραυτίκα, φυλακήν τινα αὐτοῖς ἐγκαταλιπὼν, διέβη πάλιν. καὶ ὕστερον οὐ πολλῷ στρατιὰν πλείω ἐπεραίωσε, βουλόμενος [o] μετ'

p Forsan παρὰ τῇ Πελλήνῃ, vel ἐκ τῆς Πελλήνης τοαρχαῖον ὖσα πόλις, vel ἥπερ ἦν Θρᾴκης πόλις, aut, (quod verisimilius) scribendum ἐν τῇ Παλλήνῃ, scil. ἐν τῇ τῆς Παλλήνης Χεῤῥονήσῳ, vel ἐν τῷ τῆς Παλλήνης ἰσθμῷ. *Ae. Port.* Vide *Excerpta* ex fine l. 7. *Strabonis. Huds.* q Πελληνεῖς *Ar. C. Polyaenus* de Stratagem. l. 7. c. 47. Παλληνεῖς ἀναπλέοντες ἐκ Τροίας κατέσχον εἰς τὴν Φλέγραν. Ex quo loco coniecit *Casaubonus* Παλληνῆς pro Πελληνῆς, et Παλλήνην pro Πελλήνην apud *Thucydidem* reponi debere. *Huds.* Πελληνεῖς *Reg. Dan.* Πεληνῆς *Gr.* r Πλέοντας δὲ ἀπὸ *Gr.* s Τῷ χειμῶνι τούτῳ ᾧ ἐχρ. *Gr.* t Ἀποστᾶσι δὲ αὐτοῖς *Gr.* v Προσπλεούσῃ *Ar. C. Cam. Ald. Flor. Reg. Dan.* Πλεούσῃ Mosqu. x Κελλητίῳ et κέλλητος Mosqu. qui et ἄποθεν. *Celoces* dicebantur (per translationem a celote equo, cui vir vnus insidet) in quibus singuli singulos tantum tractant remos. Quod et tum fiebat, cum vnus nauigaret, vt in *celotio*, tum etiam cum pluribus impellebatur nauigium. Vide *Schefferum* de Militia nauali l. 2. c. 2. p. 68. *Huds.* y Αὐτῇ *Cl. Gr. Reg.* Ἀμύνῃ αὐτῇ *Cass.* Aug. Ἀμύνῃ Mosqu. z Τρέψασθαι *Cl. Gr. Reg.* Aug. Mosqu. a Αὐτὸν *C. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass.* Aug. b Τῇ deest *C.* Mox αὐτ. ἀξιωτ. Mosqu. c Εἵτινες *C. Dan.* d Ὑπὸ τῶν Ἀθ. *Cl.* Aug. (sed punctis not.) Mosqu. qui et mox, ὄντως. e Οὐδὲν ἄλλω νησιῶται *Cass.* f Ἀνάγκη *Cass.* manus recens ν super η scripserat. g Προγενέσθαι *Ar. C.* h Σημεῖόν τε εἶναι *Gr.* Δ' εἶναι Mosqu. i Τὰ ἄλλα *Ar. C.* et mox τά τε ἄλλα. *Huds.* Sic et vtroque loco *Dan.* Τ' ἄλλα Mosqu. k Ταχέως *Reg.* l Κακῶς *Dan.* m Τότε *Ar. C. Ald. Flor. Bas. Cass. Gr.* n Παρ' αὐτίκα *Gr.* o Μετ' αὐτοῦ *C. Dan.*

Σκιώνη] Confer *Aristoph.* Vesp. v. 210. WASS. De Scione *Pompon. Mela* II, 2. fin. *Ab Achiuis capto Ilio remeantibus posita.* Idem scribunt *Stephanus* in Σκιώνη, *Conon* Narrat. XIII. apud *Photium*, et *Polyaenus*, sed non tempestatem, vt *Thucydides*, verum aliam causam, cur in Chersoneso consederint Graeci, fuisse narrant; nec ipsi tamen inter se concordant. DVCK.

Πελλήνῃ] Probabile est, quod putat *Portus* in *Var. Lect. Hudsoni*, legendum esse Παλλήνῃ. Nam constat, Chersonesum, in qua Scione est, Παλλήνην, non Πελλήνην dici. Vnde et mox pro τῆς Πελλήνης ἐν τῷ ἰσθμῷ videtur legendum τ. Παλλήνης ἐ. τ. ἰ. vt Cap. 123. Μένδη — πόλις ἐν τῇ Παλλήνῃ. Et in *Diodoro Sic.* XIX, 699. Ἔκτισε δὲ καὶ πόλιν ἐπὶ τῆς Πελλήνης ὁμώνυμον αὐτοῦ, Κασσάνδρειαν, recte margo, γρ. Παλλήνης, quemadmodum etiam *Casaub.* ad Strabon. VII. in fine emendabat. Sed dubitari potest, an paullo post pro Πελληνῆς *Casaubonus* ad Polyaen. recte legi velit Παλληνῆς. In Peloponneso enim, vnde hi se esse dicebant, non Παλλήνη, sed Πελλήνη memoratur. *Stephanus*, Πελλήνη, πόλις Ἀχαΐας. *Pausanias* VII, 26. Πελληνεῖς — Ἀχαιῶν οἰκοῦσιν ἔσχατοι. *Strabo* VIII, p. 385. seq. et alii apud *Holstenium* ad Steph. Itaque in *Polyaeno* quoque potius retinendam putem scripturam vulgatam Πελληνεῖς, quam cum *Casaubono* legendum Παλληνεῖς. Ἐν τῇ Παλλήνῃ autem est in Chersoneso, quae et ipsa Pallene vocabatur, vt *Dionysius Halic. Strabo*, et *Stephanus* tradunt. DVCK.

Τοὺς πρώτους] Alioqui *principes* notant πρῶτοι· hic tamen, vix est, quin *maiores*, qs. pro auctores. *Primi* nempe erant, qua coloniam qui huc venirent. BAVER.

Ὧι ἐχρήσαντο] Nempe et de *aduersis* rebus, ventis, tempestatibus, adhibetur voc. *vtendi*. Hic tamen omnino *ventum* notet χειμὼν, non vtique inopportunum; aufugere enim vtique cupiebant. IDEM.

Ἀποστᾶσι] Abl. abs. pro dat. non haberi possunt ob additum ἐς τὴν Σκιώνην. Abr. 481. GOTTL.

Ἀποστᾶσι δ' αὐτοῖς — διέπλευσε] Aut pro Genitiuis, ἀποστάντων αὐτῶν· quia seq. ἐς τὴν Σκιώνην· aut pro, πρὸς αὐτοὺς ἀποστάντας. BAVER.

Τριήρει — προπλεούσῃ] Aut σὺν supplendum, vt saepe, aut rursus pro Genit. simpliciter positis Datiui hic sunt. Nam ipse Brasidas κέλητι vehebatur. IDEM.

Ἀντιπάλου δὲ] Proprie sequi debuisset, propter τὸ εἰ μὲν — εἰ δὲ — ἐπιγένοιτο. Sed Partic. solent conditionaliter sumi. Abr. p. 481. GOTTL.

Οὐ πρὸς —] Sequi debuisset, propter ὅπως, οὐ πρὸς τὸ ἔλασσον τρέψεται et διασώσει. Sed propter νομίζων Inf. posuit. Abr. 481. GOTTL.

120. Per hos autem dies, quibus *alteri ad alteros* adibant, Scione apud Pellenen ciuitas ab Athenienſibus ad Braſidam defecit. Scionaei autem ſe Pellenenſes quidem eſſe dicunt, ex Peloponneſo *oriundos*; ſed ſuos maiores, cum a Troia nauigarent, * tempeſtate, qua Achiui iactati fuerunt, in eum locum delatos fuiſſe, ibique ſedes poſuiſſe. Cum autem illi deceſſiſſent, Braſidas noctu Scionem traiecit, ** triremi quidem ſocia praeeunte, ipſe vero celoce vectus eminus *eam* ſequens, vt, ſi forte in aliquod nauigium *ſua* celoce maius incideret, triremis opem ipſi ferret: ſi vero alia pari magnitudine triremis aduenisſet, exiſtimabat *illam* non recta venturam contra minus *nauigium*, ſed contra triremem, et ſe interea ſaluti ſuae conſulturum. Cum autem *eo* traieciſſet, et Scionaeorum concionem aduocaſſet, eadem *ibi* dixit, quae et Acanthi, et Toronae. Addebat praeterea, ipſos maxima laude dignos eſſe, qui, cum Pellene in Iſthmo ab Athenienſibus Potidaeam tenentibus ſit intercepta, cumque nihil aliud ſint, quam inſulani, tamen ſua ſponte ad libertatem transierint, neque per ignauiam exſpectarint, vt ſibi neceſſitas imponeretur, qua manifeſtum domeſticum bonum ſequi cogerentur. Hoc autem argumento eſſe, ipſos vel ad quoduis aliud ſummum diſcrimen fortiter ſubeundum paratos fore, ſi res ex animi ſententia conſlitiantur: ac re vera ſe fideliſſimos Lacedaemoniorum amicos illos exiſtimaturum eſſe, et aliis honoribus affecturum. Bell. Pelop. an. 8. exeunte. Olymp. 89. 1. V. C. Varr. 331.

121. Scionaei autem huius verbis elati ſunt, omnesque pariter animis confirmati, vel illi, quibus ante res, quae gerebantur, minime placebant, et bellum alacriter ferre conſtituerunt, et Braſidam cum aliis rebus honorifice acceperunt, tum etiam publice quidem aurea corona redimierunt, vt Graeciae liberatorem, priuatim vero taeniis coronabant, et ad *ipſum* vt ad athletam *victorem officii cauſſa* accedebant. Ille vero confeſtim, quodam *non magno* praeſidio apud ipſos relicto, retro abiit. Nec multo

* Tempeſtate, qua Achiui vſi ſunt etc. *Valla.* HVDS. ** Praeeunte officii gratia trireme etc. *Valla.* IDEM.

Περὶ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας] ἡ περὶ ἀντὶ τῆς κατά. Αἷς ἐπήρχοντο] εἰς ἀλλήλας ἑκάτεροι. Σφῶν] ἦγεν τῶν Πελληνῶν. Ἀτολμίᾳ] διὰ ἀτολμίαν. Ἀνάγκην σφίσι] τοῖς Σκιωναίοις. Τῶν μεγίστων] ἦγεν τῶν ἀναγκαιοτάτων, δεινῶν ὀκλενότι. Ἐπήρθησάν τε] ἐπτερώθησαν. Καὶ οἷς πρότερον] ἦγεν, θάρσος καὶ ἀγαθῶν ἐλπίδων. Τόν τε πόλεμον] τὸν ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων. Διέβη πάλιν] εἰς τὴν Τορώνην ὀκλενότι. Ἐπεκαίωσε] διεβίβασε διὰ νηῶν εἰς τὴν Σκιώνην. Μετ' αὐτῶν] τῶν Σκιωναίων.

Διασώσειν αὐτόν] Scil. τὸν κέλητα· fore, vt lembus ipſum in tutum perferret; vel lege, αὐτόν. BAVER.

Καὶ προσέτι φάσκων] Non redundat καὶ, aut φάσκων, ſed refertur ad ἔλεγε· locutus eſt cum eadem, quae apud Acanthios, *tum vero*, quae ad Scionaeos proprie pertinerent, vt diceret, rel. Ita et Xenoph. in Cyrop. ſaepius iungit, ἔφη λέγων· vbi magis etiam redundet λέγων, quam h. l. φάσκων. BAVER.

Ἀπειλημμένης] *Scylax* pag. 62. *Ed. Gron.* Ποτίδαια, ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἰσθμῶν ἐνέφράττουσα. DVCK.

Ὅντες οὐδὲν ἄλλο, ἢ νησιῶται] Quia iis nullum e continenti auxilium ferri poterat, non quod re vera inſulani eſſent, ſic Cap. 121. de iisdem, Ἡγούμενος καὶ τοὺς Ἀθηναίους βοηθῆσαι ἂν, ὡς ἐς νῆσον. Et Cap. 122. Ὀργὴν ποιούμενοι (Athenienſes) εἰ καὶ οἱ ἐν ταῖς νήσοις ἤδη ὄντες ἀξιοῦσι σφῶν ἀφίστασθαι, τῇ κατὰ γῆν Λακεδαιμονίων ἰσχύϊ ἀνωφελεῖ πιστεύοντες. Vid. *Holſten.* ad Steph. in Σκιώνη. DVCK.

Οἷς πρότ.] Recte ad voc. θαρσήσαντες refert Abreſch. Scholion, ad haec verba elapſum: addito, ἐμπλησθέντες. BAVER.

Ἐδέξαντο] i. e. ἠσπάζοντο. v. Heſ. qui ita interp. et Albert. GOTTL.

Προσήρχοντο] Vocem non capiunt *Interpp.* ideoque addidi, *officii* cauſa. Locum mirifice illuſtrat *Pindarus*, P. IV, 425. Πρὸς δ' ἑταῖροι κρατερὸν ἄνδρα φίλας ΩΡΕΓΟΝ χεῖρας· σεφάνοισί τέ μιν ποίας ἔρεπτον· μειλιχίοις τε λόγοις ΑΓΑΠΑΖΟΝΤ'. *Attius* Meleag. Gaudent, currunt, celebrant, herbam conferunt, donant, TENENT. Huc ſpectant illa deplorata, et intellecta adhuc nemini *Priſciani* verba XVIII, p. 1202. π. ὡς ΔΕΔΕΝΓΗΗ lege ἀθλητῇ. *Valer. Flaccus* IV, 324. At manus omnis Heroum denſis certatim amplexibus vrguent: Armaque ferre iuuat, feſſasque *adtollere* palmas. Confer *Oppianum* Hal. I, 199. WASS. *Pollux* III, 152. pro προσήρχοντο habet προσῆσαν, et memoria lapſus *Xenophontem* pro *Thucydide* nominat. Vid. ibi *Interpp.* Προσήρχοντο quosdam interpretari, *tanquam victorem athletam ſalutandi et honorandi cauſa adibant*, iam *Stephanus* ad h. l. adnotauit. Ἀθλητὴν hic Olympionicen interpretatur *Muretus* XV. Var. Lect. 7. Sed ad omnes hieronicas pertinere poteſt. DVCK.

Προσήρχ.] Proprium in h. re verbum, vt et προσιέναι Ariſt. II. p. 279. ἐπάταν προσίομεν τοῖς θεοῖς. Abr. p. 482. GOTTL.

Προσήρχοντο] Non improbauerim dicta ad h. l. de *ſalutatis* victoribus; quid tamen, ſi legerimus, προῆρχοντο, vel προκατήρχ. aut προσενήρχοντο· primitias, praecipuas partes ei offerebant, quaſi heroi, aut regi, libabant, offerebant de epulis feſtis et ſacris: primum et praecipue inuitatum colebant? Nam profecto ſriget illud προσήρχοντο. BAVER.

αὐτῶν τῆς τε Μένδης καὶ τῆς Ποτιδαίας ἀποπειράσαι ἡγούμενος, καὶ τοὺς Ἀθηναίους βοηθῆσαι ἂν, [p] ὡς ἐς νῆσον, καὶ βουλόμενος φθάσαι. [q] καί τι [r] καὶ αὐτῷ ἐπράσσετο ἐς τὰς πόλεις ταύτας προδοσίας πέρι. καὶ ὁ μὲν ἔμελλεν ἐγχειρήσειν ταῖς πόλεσι ταύταις.

ρκβ'. Ἐν τούτῳ δὲ, [s] τριήρει οἱ τὴν ἐπεχείρησιν περιαγγέλλοντες [t] ἀφικνεῖνται παρ' αὐτὸν, Ἀθηναίων μὲν, Ἀριστώνυμος, Λακεδαιμονίων δὲ, [v] Ἀθήναιος. [x] καὶ ἡ μὲν [z] στρατιὰ πάλιν διέβη [y] ἐς Τορώνην· οἱ δὲ τῷ Βρασίδᾳ ἀπήγγελλον τὴν ξυνθήκην· καὶ ἐδέξαντο πάντες οἱ ἐπὶ Θράκης ξύμμαχοι Λακεδαιμονίων τὰ πεπραγμένα. Ἀριστώνυμος δὲ τοῖς μὲν ἄλλοις κατῆνει, Σκιωναίοις δὲ αἰσθόμενος, ἐκ λογισμοῦ τῶν ἡμερῶν, ὅτι ὕστερον ἀφεστήκοιεν, ἐκ ἔφη ἐνσπόνδους ἔσεσθαι. Βρασίδας δὲ [z] ἀντέλεγε πολλὰ, ὡς πρότερον, καὶ ὡς ἀφίει τὴν πόλιν. ὡς δ' [a] ἀπήγγελλεν ἐς τὰς Ἀθήνας ὁ Ἀριστώνυμος περὶ αὐτῶν, οἱ Ἀθηναῖοι εὐθὺς ἕτοιμοι ἦσαν στρατεύειν ἐπὶ τὴν Σκιώνην. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, πρέσβεις πέμψαντες, παρεθήσεσθαι ἔφασαν αὐτοὺς τὰς σπονδὰς, καὶ τῆς πόλεως ἀπετείχιζον, Βρασίδᾳ πιστεύσαντες· δίκη τε ἕτοιμοι ἦσαν περὶ αὐτῆς κρίνεσθαι. οἱ δὲ, δίκη μὲν οὐκ ἤθελον κινδυνεύειν, στρατεύειν δὲ [b] ὡς τάχιστα, ὀργὴν ποιούμενοι, εἰ καὶ οἱ ἐν ταῖς νήσοις ἤδη ὄντες ἀξιοῦσι σφῶν ἀφίστασθαι, τῇ καθ' ἑαυτοὺς γῆν Λακεδαιμονίων [c] ἰσχύι ἀνωφελεῖ πιστεύοντες. εἶχε δὲ καὶ [d] ἡ ἀλήθεια περὶ τῆς ἀποστάσεως μᾶλλον [e] ἢ οἱ Ἀθηναῖοι ἐδικαίουν. δύο γὰρ [f] ἡμέρας ὕστερον ἀπέστησαν οἱ Σκιωναῖοι. ψήφισμά τ' εὐθὺς ἐποιήσαντο, Κλέωνος γνώμῃ πεισθέντες, Σκιωναίους ἐξελεῖν τε καὶ ἀποκτεῖναι. καὶ τἆλλα ἡσυχάζοντες, ἐς τοῦτο παρεσκευάζοντο.

ρκγ'. [g] Ἐν τούτῳ δὲ Μένδῃ ἀφίσταται αὐτῶν, πόλις ἐν τῇ Παλλήνῃ, [h] Ἐρετριέων ἀποικία. καὶ αὐτοὺς ἐδέξατο ὁ Βρασίδας, ἡγούμενος ἀδικεῖν, ὅτι ἐν τῇ ἐπεχειρίᾳ φανερῶς προσεχώρησαν. [i] ἔστι γὰρ ἃ καὶ αὐτὸς ἐπικαλεῖ τοῖς Ἀθηναίοις παραβαίνειν τὰς σπονδάς. [k] διὸ καὶ οἱ Μενδαῖοι μᾶλλον ἐτόλμησαν, τήν τε [l] τοῦ Βρασίδου γνώμην ὁρῶντες ἑτοίμην, τεκμαιρόμενοι καὶ ἀπὸ τῆς Σκιώνης, ὅτι ἀ περιοίδος καὶ ἅμα, τῶν πρασσόντων σφίσιν ὀλίγων τε ὄντων, καὶ, ὡς τότε [m] ἐμελλησαν, [n] ἀνιστι ἀνέντων, ἀλλὰ

[p] Ὡς omittit *C.* Eo respexisse putat *Scholiast.* quod Athenienses rei naualis periti et illi dediti essent, tanquam maius defendendae insulae studium illis haec res excitaret. *Steph.* Ὡς etiam deest a *Dan.* [q] Καί τι αὐτῷ *Cl. Gr.* In *Gr. Reg. Cass.* Aug. Mosqu. est καί τι αὐτῷ καὶ ἐπράσσετο. [r] Καὶ deest *Arc. C. Dan.* [s] Τριήρους *Reg.* Τριήρης a prima manu *Gr.* deinde correctum erat τριήρους. [t] Ἀφικνοῦντο *Marg. Schol.* Παραυτὸν Aug. [v] Ἀθηναῖος *Dan.* [x] Καὶ ἡ στρατιὰ μὲν πάλιν *Gr.* [y] Εἰς *Dan.* Mox ἐπιβράκης Mosqu. [z] Ἀντέλεγεν *Gr.* [a] Ἀπήγγειλεν *Cass.* Aug. et δ d. Mosqu. ante Ἀριστ. [b] Ὡς τάχιστα *Arc. C. Flor. Bas.* Τε ὡς τάχ. Mosqu. et εἰ d. ante ὡς τ. νήσ. [c] Ἰσχύι deest *Reg.* [d] Ἡ omittunt *Cl. Gr.* [e] Ἢ *Reg.* Ἢ οἱ Ἀθηναίων *Gr.* Οἱ d. Mosqu. [f] Ἡμέρας *Cl.* [g] Ἐν τούτῳ μὲν δὴ ἀφίστανται αὐτῶν πόλις etc. *C.* [h] Ἐρετρίων *Gr.* [i] Ἔστι γὰρ καὶ ἃ καὶ αὐτὸς *Cass.* Aug. [k] Διὸ δ' *Gr.* Τὰς d. Mosqu. ante σπονδάς. [l] Τοῦ deest *Dan.* [m] Verbum ἐμελλησαν de cunctatione intelligit *Valla.* Sed videtur et in altera sua significatione posse accipi: vt dicatur subaudiendum cum eo esse infinitiuum πράσσειν, aut quid simile, sicut alibi. *Steph.* [n] Οὐκ ἔτι *Gr.*

Ποτιδαίας] Ἡ νῦν Κασσάνδρια, Auctor ad finem *Codini.* Vid. *Liuium* XLIV, 11. Idem docent Neronis, Vespasiani, et Nervae numi, ita inscripti, COL. IVL. AVG. CASSANDRENS. Ita et *Strabo*; *Pausan.* V, 23. Ποτιδεάτας δὲ μὲν ἐτέλεσεν ἀναστάτους ἐκ τῆς σφετέρας ὑπὸ Φιλίππῳ γενέσθαι etc. χρόνῳ δὲ ὕστερον Κάσανδρος κατήγαγεν ἐπὶ τὰ οἰκεῖα. Κασάνδρεια δὲ ἐγένετο ἀπὸ τῆς οἰκιστοῦ. Adi *Diodorum* Olymp. CV, 3. Capta est ab Hunnis Cassandria sub Imp. Iustiniano. Auctor *Procopius* de Aedific. IV, 3. Bello Pers. II, 4. Cassand. Epist. Concilio Sardicensi subscripsit A. X. CCXLVII. Nulla tamen eius mentio in *Notit. Vett.* WASS.

Ὡς ἐς νῆσον.] Ὡς non recte abest a quibusdam Libris. Athenienses semper grauius tulisse defectionem insulanorum, quam sociorum, qui in continenti degebant, etiam alibi ostendit Thucydides, cuius rei causam indicat Cap. 122. Vid. ad v. 9. pag. 674. DUKE.

Καί τι καὶ] Hic quoque posterius καὶ male desideratur in quibusdam *Mss.* Καί τις καὶ, et καί τι καὶ saepe dicunt *Thucydides* et alii, in quibus posterius καὶ abundat. Exempla habet *Stephanus* Animadu. in Libr. de Dial. p. 34. et Append. ad Script. de Dial. p. 79. Itaque recte Cl. *Wagn.* supra IV, 5. probat scripturam *Clar.* καί τι καὶ αὐτὲς, vbi alii itidem omittunt καὶ ante αὐτές. DUKE.

Ἐδέξαντο] Paullo post variat τῷ κατήκει. Abr. 492. GO.

Ἀριστώνυμος] Corrigendus est *Thomas Mag.* in κατανῶ, vbi pro Ἀριστώνυμος est Ἀριστόδημος. DUKE.

Ὀργ. ποιούμ. εἰ] Aegre ferentes, quod, rel. BAVER.

Εἶχε δὲ ἡ ἀλήθ. rel.] Inuerte dictum pro, ἡ ἀπόστασις εἶχε μᾶλλον ἀληθείαν. Aut ἡ ἀλήθ. εἶχε, sc. ἑαυτήν, verum erat de defectione. Ἐδικαίουν potest esse, putabant, credebant, ἐζήτουν, aut, expostulabant, incusabant. BAVER.

Ἢ] Reisk. sequitur lect. duorum codd. ᾗ, reuera ita erat comparatum, vt Athen. Abr. 482. GOTTL.

Δύο γὰρ ἡμέρας ὕστερον] *Cl.* ἡμέρᾳ. Rectum est ἡμέρας. *Nonnus* I. Hellen. princ. Μετὰ δὲ ταῦτα ἡ πολλὰς ἡμέρας ὕστερον. *Thucyd.* I, 14. et II, 65. Πολλαῖς γενεαῖς ὕστερον. Ita fere omnes alii. Paullo post Σκιωναίους ἐξελεῖν καὶ ἀποκτεῖναι *Thomas Mag.* in ἐξελεῖν. DUKE.

Τἆλλα τοῦτο παρεσκευάζοντο] Scil. μόνον, in vnum hoc parabantur. BAVER.

Μένδη ἀφίστ.] Supple, καὶ, καὶ αὐτὴ, et haec, et ipsa defecit; quia Scione antea defecisse memorabatur. BAVER.

poſt exercitum maiorem *eo* traiecit, quod Menden et Potidaeam cum ipſis tentare vellet: exiſtimans et Athenienſes ad opem ipſis ferendam venturos, quippe quod inſulam incolerent, eosque anteuertere cupiens. Quin etiam nonnullos in his ciuitatibus ad proditionem ſolicitabat. Atque ille quidem has ciuitates aggreſſurus erat. Bell. Pelop. an. 9. Olymp. 89. $\frac{1}{2}$ V. C. Varr. $33\frac{1}{2}$.

122. Sed interea ad eum veniunt cum triremi, qui inducias renuntiarent, ex Athenienſibus, Ariſtonymus, ex Lacedaemoniis, Athenaeus. Atque exercitus quidem Toronam reuerſus eſt. Legati vero conuenta Braſidae renunciarunt. Vniuerſi autem Lacedaemoniorum ſocii, qui in Thracia erant, res geſtas comprobarunt. Ariſtonymus autem caeteris quidem aſſentiebatur; ſed Scionaeos, quos ex dierum ſupputatione poſt initas inducias defeciſſe animaduertebat, foederis participes fore negabat. Braſi las vero contra multis verbis affirmabat, *Scionem* prius *defectionem feciſſe*, nec vrbem dimittere volebat. Cum autem Ariſtonymus *haec* de ipſis *Scionaeis* Athenas renunciaſſet, Athenienſes ad bellum Scionae confeſtim inferendum *animis* erant parati. Lacedaemonii vero, legatis *ad Athenienſes* miſſis, dicebant ipſos foedera violaturos, *ſi bellum Scionaeis inferrent*, vrbemque *Scionam* ſibi vendicabant, fidem Braſidae habentes. Et parati erant ad iudicio de ipſa diſceptandum. Illi vero iudicio quidem *controverſiam committere*, *et rem in discrimen adducere*, *ac* periclitari nolebant, ſed primo quoque tempore bellum *Scionae* inferre *volebant:* irati, quod iam vel inſularum incolae a ſe defectionem ſibi faciendam cenſerent, terreſtri Lacedaemoniorum potentia nihil *ipſis in rebus maritimis* profutura freti. Et profecto, quod de defectione dicebatur, magis verum erat, quam vel ipſi Athenienſes cenſerent. Nam Scionaei duobus poſt *factas inducias* diebus defecerant. Confeſtim autem in Cleonis ſententiam decretum fecerunt de expugnandis occidendisque Scionaeis; et * a caeteris *belli partibus* abstinentes, *ad hanc vnam ſe conuerterunt*, *et* ad hoc *peragendum* ſe praeparare coeperunt. Mart. 26. anni 8.

123. Interea vero Mende vrbs, quae erat ſita in Pallene, Eretrienſium colonia, defecit. Braſidas autem ipſos *Mendaeos in fidem ſuam* recepit, non exiſtimans, ſe iniuſte facere, quia Mendaei inducias factarum tempore aperte *et ſine proditione* deditionem fecerant. Habebat enim et ipſe, quod viciſſim crimini daret Athenienſibus de foederibus violatis. Quamobrem etiam Mendaei *hoc facere* magis ſunt auſi, tum quia propenſum Braſidae animum videbant; et ex ipſa Scione coniecturam facientes, quia *Braſidas eam* non prodebat, ** tum etiam, quia, qui *proditionem* cum ipſis moliebantur, quamuis pauci Ante fin. anni 8.

* Caetera omittentes etc. *Valla.* HVDS. ** De loci huius interpretatione videſis *Annott.* IDEM.

Ἡγήμενος καὶ τὲς Ἀθηναίους] ἦγον, ὡς ναυτικὸς ταχέως ἂν ἐλθεῖν εἰς βοήθειαν. Φθάσαι] ἦγον, προλαβεῖν ἐκείνους. Ἔμελλεν ἐγχειρήσειν] ἐπιθήσειν. Ἀφικνοῦντο παρ' αὐτὸν] τὸν Βρασίδαν. Πάλιν διέβη] ἀπὸ τῆς Σκιώνης. Κατήνει] συνετίθετο, κατένευσε συναινῶν. Ἔφασαν αὐτὸς] τὲς Ἀθηναίους. Καὶ τῆς πόλεως] τῆς Σκιώνης. Περὶ αὐτῆς κρίνεσθαι] τῆς Σκιώνης. Σφῶν ἀφίστασθαι] τῶν Ἀθηναίων. Ἰσχύϊ ἀνωφελεῖ] λείπει, ἐν θαλάσσῃ. Δύο γὰρ ἡμέραις ὕστερον] ἦγον, μετὰ τὴν ἐκεχειρίαν. Φανερῶς προσεχώρησαν] ἀντὶ τῶ ἐκυσίως. Ἄνευ προδοσίας. Μᾶλλον ἐτόλμησαν] ἐθαῤῥήσαν προσιέναι τῷ Βρασίδᾳ. Γνώμην ἐρῶντες ἑτοίμην] εἰς τὸ βοηθῆσαι. Ὅτι ὁ πρυτάνις] ὁ Βρασίδας. Ἐπ' ἀμφοτέρας τὰς πόλεις] τὴν Μένδην καὶ Σκιώνην.

Ἐρετριέων ἀποικία] *Pompon. Mela* II, 2. in fine, et *Suidas*, cui Μένδα eſt, quae aliis Μένδη. *Apollodorus* apud Stephanum Μένδυν vocat. *Liuius* XXXI, 45. Mendin maritimum Caſſandreae vicum memorat. DVCK.

Τῶν πρασσόντων] Senſum Acacius recte expreſſit: cum prius cunctati — Τότε eſt *prius*, πρότερον. Abr. 483. GOTTL.

Ὡς τότε ἐμέλλησαν] *Acacius* quoque de cunctatione accipit: nam vertit, *cum prius cunctati, tunc non amplius rem differre voluiſſent.* Adnotationes *Hudſoni*, quas de interpretatione huius loci conſuli iubet, hic nullae ſunt. DVCK.

Οὐκέτι ἀνέντων] Supple μέλλειν, ſ. μελλῆσαι, valetque οὐκέτι ἐπιτρεπόντων. Abr. 483. GOTTL.

Ἀνέντων] Poteſt eſſe pro ἀφέντων, ἐῶντων, ſinentibus, permittentibus, ſcil. μέλλειν. Sed et verteris, non amplius remittentibus, cunctantibus ipſis. BAVER.

περὶ σφίσιν αὐτοῖς φοβημένων [o] τὸ καταδηλον, καὶ καταβιασαμένων παρὰ γνώμην τὸς πολλούς. οἱ δὲ Αθηναῖοι, εὐθὺς πυθόμενοι, πολλῷ ἔτι μᾶλλον ὀργισθέντες, παρεσκευάζοντο ἐπ' ἀμφοτέρας τὰς πόλεις. καὶ Βρασίδας, προσδεχόμενος τὸν ἐπίπλων αὐτῶν, ὑπεκκομίζει ἐς Ολυνθον τὴν [p] Χαλκιδικὴν παῖδας καὶ γυναῖκας τῶν [q] Σκιωναίων καὶ Μενδαίων. καὶ τῶν Πελοποννησίων αὐτοῖς πενταχοσίους ὁπλίτας διέπεμψε, καὶ πελταστὰς τριακοσίους Χαλκιδέων, ἄρχοντά τε [r] τῶν ἀπάντων Πολυδαμίδαν. καὶ οἱ μὲν, τὰ περὶ σφᾶς αὐτὸς, ὡς ἐν τάχει παρεσομένων τῶν Αθηναίων, κοινῇ εὐτρεπίζοντο.

ρκδ'. Βρασίδας δὲ καὶ Περδίκκας ἐν τούτῳ στρατεύουσιν ἅμα ἐπὶ [s] Αρριβαίους [t] τοδευτερον ἐς Λύγκον. καὶ ἦγον, ὁ μὲν, ὧν ἐκράτει Μακεδόνων τὴν δύναμιν, καὶ τῶν ἐποικούντων Ελλήνων ὁπλίτας, ὁ δὲ, πρὸς τοῖς αὐτῷ περιλοίποις τῶν Πελοποννησίων, Χαλκιδέας, [v] καὶ Ακανθίους, καὶ τῶν ἄλλων κατὰ δύναμιν ἑκάστων. [x] ξύμπαν δὲ τὸ ὁπλιτικὸν τῶν Ελλήνων, τρισχίλιοι μάλιστα. [y] ἱππῆς δ' οἱ πάντες ἠκολούθουν Μακεδόνων ξὺν Χαλκιδεῦσιν ὀλίγῳ ἐς χιλίους, καὶ ἄλλος ὅμιλος τῶν βαρβάρων πολύς. ἐσβαλόντες δὲ ἐς τὴν Αρριβαίων, καὶ εὑρόντες ἀντεστρατοπεδευμένους [z] αὐτοῖς τοὺς Λυγκηστὰς, ἀντεκαθέζοντο καὶ αὐτοί. καὶ, ἐχόντων τῶν μὲν πεζῶν λόφον ἑκατέρωθεν, [a] πεδίον δὲ τοῦ μέσου ὄντος, οἱ ἱππῆς, ἐς αὐτὸ καταδραμόντες, ἱππομάχησαν πρῶτα ἀμφοτέρων. ἔπειτα δὲ καὶ ὁ Βρασίδας καὶ ὁ Περδίκκας, [b] προελθόντων [c] προτέρων ἀπὸ τοῦ λόφου μετὰ τῶν ἱππέων τῶν [d] Λυγκηστῶν ὁπλιτῶν, καὶ ἑτοίμων ὄντων μάχεσθαι, ἀντεπαγαγόντες καὶ αὐτοὶ, ξυνέβαλον, καὶ ἔτρεψαν τοὺς Λυγκηστάς· καὶ πολλοὺς μὲν διέφθειραν· [e] οἱ δὲ λοιποὶ, διαφεύγοντες πρὸς τὰ μετέωρα, ἡσύχαζον. μετὰ δὲ τοῦτο, τροπαῖον στήσαντες, δύο μὲν ἢ τρεῖς ἡμέρας ἐπέσχον, τοὺς Ιλλυριοὺς μένοντες, οἳ ἔτυχον τῷ Περδίκκᾳ [f] μισθῷ μέλλοντες ἥξειν· ἔπειτα ὁ Περδίκκας ἐβούλετο προϊέναι ἐπὶ τὰς τοῦ Αρριβαίου κώμας, καὶ μὴ καθῆσθαι· Βρασίδας δὲ τῆς τε Μένδης περιορώμενος, μὴ, τῶν Αθηναίων πρότερον ἐπιπλευσάντων, τι πάθῃ, καὶ ἅμα τῶν Ιλλυριῶν ὁ παρόντων, ὁ πρόθυμος ἦν, ἀλλὰ ἀναχωρεῖν μᾶλλον.

ρκέ. Καὶ ἐν τούτῳ διαφερομένων αὐτῶν ἠγγέλθη, ὅτι καὶ οἱ Ιλλυριοὶ μετ' Αρριβαίου προδόντες Περδίκκαν γεγένηνται. ὥστε, [g] ἤδη [h] ἀμφοτέροις μὲν δοκῶν ἀναχωρεῖν, διὰ τὸ δέος αὐτῶν, ὄντων ἀνθρώπων μαχίμων, κυρωθὲν δὲ ἐδόκει, ἐκ τῆς διαφορᾶς, ὁπηνίκα χρὴ ὁρμᾶσθαι, νυκτός [i] τε ἐπιγενομένης, οἱ μὲν Μακεδόνες, καὶ τὸ πλῆθος τῶν βαρβάρων εὐθὺς φοβηθέντες (ὅπερ φιλεῖ μεγάλα στρατόπεδα

o Id est: μὴ καταδηλοι γένωνται. *Hudf.* *p* Καλχιδικὴν *Gr.* Antea Ὀλυνθον Mosqu. *q* Σκιωναίων *Reg.* Mox τῶν Μενδ. Mosqu. *r* Τῶν ἀπ' αὐτῶν Πολυδαμίδαν *Marg. Ald. Bas. Reg. Gr.* Τε d. Mosqu. et ἐν ante τάχει. *s* Ἀρριβαίους *Caff.* Aug. *t* Τὸ δεύτερον *Ar. C. Caff. Reg.* Aug. *v* Καὶ Ἀκανθίους desunt *Reg.* *x* Σύμπαν et mox σὺν Χαλκιδ. *Reg. Caff. Gr.* Σύμπαν Mosqu. Aug. et mox σὺν. *y* Ἱππῆς *Ar. C.* vt et paullo infra, *Caff. Dan.* Mosqu. et infra. et ἱππεῖς δὲ οἱ *Gr.* *z* Id est: τοῖς περὶ τὸν Περδίκκαν καὶ Βρασίδαν. adeo vt *Schol.*, quod affigitur verbis τὸς Λυγκηστὰς, ad αὐτοῖς referri debeat. *Ae. Port.* *a* Πεδίον δὲ τὸ *Ar. C. Ald. Flor. Bas.* Vide *Stephani* Append. ad Scripta al. de Dial. Att. p. 184. *Hudf.* δὲ τὸ *Gr.* *b* Προσελθόντων *C.* *c* Πρότερον *Cl.* Mosqu. Aug. Sic etiam *Caff.* a prima manu, deinde emendatum erat. *d* Λυγκιτῶν Gentile *Stephani* vitiatum. *Hudf.* Λυγκιτὰς Mosqu. et infr. Λυγκιτῶν, et porro. *e* Οἱ δὲ πολλοὶ *Ar. C. Dan.* *f* Μισθῶσθαι *Gr.* Antea μίσθιοι Mosqu. et mox abest artic. τῶν ante Ἀθην. *g* Ἤδη omittunt *Ar. C.* Antea μετὰ Ἀρρ. Mosqu. et καὶ d. ante οἱ Ἰλλυρ. *h* Scil. τῷ στρατῷ καὶ τῷ Περδίκκᾳ. *Hudf.* Mox διάφορον d. Mosqu. et pro μαχίμων habet μαχιμωτάτων. *i* Τε deest *Reg.*

Περὶ σφίσιν φοβ.] v. Abr. ad Act. VIII, 15. GOTTL.

Σκιωναίων] *Reg.* Σκιωνέων. A Σκιώνη gentilia sunt Σκιωναῖος et Σκιωνεύς. *Stephanus.* Σκιωνεῖς etiam *Schol.* Aristoph. Vesp. v. 210. Sed idem *Cod. Reg.* alibi semper cum ceteris consentit, vt probabile sit hic errorem scribae esse. DVCK.

Αὐτῷ] *Ibi*; ne quis accipiat pronom. quod si esset, aut αὑτῷ, aut αὐτῷ, scriberet. BAVER.

Ὀλίγῳ] Absolute τὸ ὀλίγῳ, quod rarissimum, addit Abr. Luc. 26. Act. 28. ἐν ὀλίγῳ με πείθεις i. e. propemodum. GOTTL.

Πεδίον δὲ τοῦ] Abr. probat Steph. em. πεδίον δέ τε, i. e. τινος. GOTTL.

Λυγκηστῶν] Vide ad II, 99. DVCK.

Οἳ ἔτυχον — μέλλοντες ἥξειν] Notanda periphrasis. Infra c. 132. ἐτύγχανε στρατιὰν μέλλων πορεύσειν. Abr. 484. GOTTL.

Περιορώμενος] Φροντίζων exponit *Them. Mag.* h. v. DVCK.

Περιορώμενος] Recte Schol. explicat, vel φροντίζων. Structurae ratio est: ὁρώμενος καὶ ὁρῶν περὶ τῆς Μένδης, vt εὐλαβεῖσθαι περί τινος. Abr. 484. GOTTL.

Οὐ πρόθυμος ἦν, ἀλλ' ἀναχ.] Durior Ellipsis, aut in ἀναχωρεῖν verbi ἤθελε, aut in πρόθ. ἦν, προχωρεῖν quod, vtut satis remotum, repeti tamen hic debet. BAVER.

Ἐν τούτῳ διαφερ. αὐτ. ἠγγ.] Potest comma poni post ἐν τούτῳ, vt sit, more Nostri, *interim*, et referatur ad ἠγγέλθη. Sed et iungi idem possit verbo διαφερομένων, vt sit: cum *de hoc* dissentirent, *in* hac re, περὶ τούτου. Quare omissum comma, vt in medio liberum cuique relinqueretur. BAVER.

Κυρωθὲν δὲ ἐδόκει] Hoc et alia huius generis nominatiuos

esset, tamen (quia rem semel susceptam, quam tunc peracturi erant, amplius intermittere nolebant; sed sibi ipsis metuebant, ne patefierent,) plebem praeter *omnium* opinionem superauerant. Athenienses autem, cum protinus *haec* accepissent, multo magis irritati, se aduersus vtramque ciuitatem instruebant. Brasidas vero, cum infestum ipsorum classis aduentum exspectaret, Scionaeorum et Mendaeorum liberos et coniuges in Chalcidicam Olynthum subduxit. Et ad ipsos *praesidii causa* misit quingentos grauis armaturae milites Peloponnesios, et trecentos peltatos Chalcidenses, cum Polydamida *ipsorum* vniuersorum praefecto. Atque hi quidem, quod Athenienses propediem adfuturos exspectarent, res suas communiter adornabant. Bell. Pelop. an. 9. Olymp. 89. $\frac{1}{2}$. V. C. Varr. $33\frac{1}{2}$.

124. Brasidas vero et Perdiccas interea copiis coniunctis bellum Arrhibaeo rursus ad Lyncum intulerunt. Et duxerunt, hic quidem, copias Macedonum, quibus imperabat, et Graecorum *in Macedonia* habitantium milites. Ille vero, praeter Peloponnesiorum reliquias, quas illic habebat, Chalcidenses, et Acanthios, et ex aliis *populis*, pro cuiusque facultate *ac potentia*. Vniuersarum autem Graecarum copiarum erant fere tria millia. Equites vero vniuersi, qui sequebantur, Macedonum cum Chalcidensibus, erant paulo * pauciores quam mille. Et barbarorum alia manus permulta. Cum autem in Arrhibaei *regionem* irrupissent, et Lyncestas castra sibi opposita habentes inuenissent, ipsi quoque castra *illis* opposita fecerunt. Cum autem pedites quidem vtrinque collem haberent, *in quo consederant*, planities vero *inter vtraque castra* interiaceret, equites in eam decurrentes, vtrinque primum equestre proelium commiserunt. Deinde vero Brasidas et Perdiccas, cum Lyncestarum grauis armaturae milites cum equitibus ex *suo* colle priores processissent, et ad proelium committendum essent parati, et ipsi vicissim suas copias aduersus *eos* produxissent, conflixerunt, et Lyncestas fugarunt. Et multos quidem interfecerunt, caeteri vero in editiora loca diffugientes, *ibi* quiescebant, *et ab armis abstinebant*. Postea vero, *Brasidas et Perdiccas* erecto tropaeo biduum triduumue subsiterunt, opperientes Illyrios, qui, a Perdicca mercede conducti, venturi erant. Deinde Perdiccas *quidem* aduersus Arrhibaei pagos progredi, neque subsidere *tempusque terere* volebat. Brasidas vero de Mende solicitus, tum ne, si prius, *quam ipse eo peruenisset*, Athenienses infesta classe *illuc* appulissent, aliquam cladem acciperet, tum etiam quod Illyrii non adessent, non *ad progrediendum*, sed ad regrediendum potius erat animo paratus. An. 9. post Apr 9.

125. Interea vero, dum ipsi inter se contenderent, nunciatum est, Illyrios, etiam prodito Perdicca cum Arrhibaeo se coniunxisse. Quare, cum vtrique propter ipsorum metum, quod essent homines bellicosi, recedere iam placeret: sed propter contentionem nihil certi constitutum esset, quando inde discedendum esset, cumque nox interuenisset, Macedones quidem et barbarorum multitudo, subito timore perculsi (id quod magnis exercitibus contingere consueuit, qui incertis de causis *saepe* animis

* Circiter mille. *Valla.* HVDS.

Καὶ οἱ μὲν, τὰ περὶ σφᾶς αὐτοὺς] οἱ ὑπολειφθέντες ἐν Σκιώνῃ καὶ Μένδῃ. Καὶ ἦγον, ὁ μὲν] ἦγεν ὁ Περδίκκας. Τοὺς Λυγκηστὰς] τοὺς περὶ τὸν Περδίκκαν καὶ Βρασίδαν. Ἀπὸ τῆ λόφῳ] τῆ οἰκείᾳ. Οἱ δὲ λοιποὶ] Λυγκησταί. Τροπαῖον στήσαντες] οἱ περὶ τὸν Βρασίδαν. Δύο μὲν ἢ τρεῖς ἡμέρας ἐπέσχον] αὐτοὺς ἐπελθόντι κατὰ τὸν πόλεμον. Οἳ ἔτυχον τῷ Περδίκκᾳ] ἦγεν, οἱ ἐμισθοῦ ἤξειν. Ἐπὶ τὰς τῆ Ἀρρίβαίου κώμας] ἀντὶ τῆ, κατὰ τῶν Ἀρρίβαίου κωμῶν. Καὶ μὴ καθήσθαι] ἀργὸς εἶναι. Τῆς τε Μένδης περιεωμένος] εὐλαβέμενος, περὶ αὐτῆς κηδόμενος. Οὐ προθύμως ἦν] προϊέναι δηλονότι. Ἀμφοτέρωις μὲν δοκῶν] ἀντὶ τῆ, δοκοῦντος. Διὰ τὸ δέος αὐτῶν] τῶν Ἰλλυριῶν. Κεκωθὲν δὲ ἐδόκει] ὁρισθῆν, ἀντὶ τῆ κεκωθέντος δόξαντος. Ἐκ τῆς διαφορᾶς] ἦγεν,

esse, qui ab Atticis pro genitiuis ponantur, putat *Corinthus*. *Henr. Stephanus* Animadu. in Libr. de Dial. pag. 22. et Errare cum, et accusatiuos esse pro genitiuis absolutis docet Append. ad al. Script. de Dial. p. 161. DVCK.

[k] σαφῶς [l] ἐκπλήγνυσθαι,) καὶ νομίσαντες πολλαπλασίους μὲν, ἢ ἦλθον, ἐπιέναι, ὅσον δὲ [m] οὐδέπω παρεῖναι, καταϛάντες ἐς αἰφνίδιον φυγὴν, ἐχώρουν ἐπ' οἴκου. καὶ τὸν Περδίκκαν, [n] τοπρῶτον οὐκ [o] αἰσθανόμενον, ὡς ἔγνω, ἠνάγκασαν, πρὶν τὸν Βρασίδαν ἰδεῖν (ἄπωθεν γὰρ πολὺ ἀλλήλων ἐϛρατοπεδεύοντο) προαπελθεῖν. Βρασίδας δὲ ἅμα τῇ ἕῳ, ὡς εἶδε τοὺς Μακεδόνας [p] προκεχωρηκότας, τούς τε Ιλλυριοὺς καὶ τὸν Ἀρρίβαιον μέλλοντας ἐπιέναι, ξυναγαγὼν καὶ αὐτὸς ἐς τετράγωνον τάξιν τοὺς ὁπλίτας, καὶ τὸν ψιλὸν ὅμιλον ἐς μέσον [q] λαβὼν, διενοεῖτο ἀναχωρεῖν. ἐκδρόμους δὲ, [r] εἴπη προσβάλλοιεν αὐτοῖς, ἔταξε τοὺς [s] νεωτάτους. καὶ αὐτὸς, λογάδας ἔχων τριακοσίους, τελευταῖος, γνώμην εἶχεν, ὑποχωρῶν τοῖς τῶν ἐναντίων πρώτοις προσκεισομένοις, ἀνθιϛάμενος ἀμύνεσθαι. καὶ, πρὶν τοὺς πολεμίους ἐγγὺς εἶναι, ὡς [t] διὰ ταχέων, παρεκελεύσατο τοῖς ϛρατιώταις [v] τοιάδε.

ρκϛ'. „ΕΙ μὲν μὴ ὑπώπτευον, ἄνδρες Πελοποννήσιοι, ὑμᾶς, τῷ τε μεμονῶσθαι, καὶ ὅτι βάρβαροι οἱ ἐπιόντες, καὶ πολλοὶ, ἔκπληξιν ἔχειν, οὐκ ἂν [x] ὁμοίως διδαχὴν ἅμα τῇ παρακελεύσει ἐποιούμην. νῦν δὲ πρὸς μὲν τὴν ἀπόλειψιν τῶν ἡμετέρων, καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἐναντίων, βραχεῖ ὑπομνήματι καὶ παραινέσει [y] τὰ μέγιϛα πειράσομαι πείθειν. ἀγαθοῖς γὰρ εἶναι ὑμῖν προσήκει τὰ πολέμια, οὐ διὰ [z] ξυμμάχων παρουσίαν ἑκάϛοτε, ἀλλὰ δι' οἰκείαν ἀρετὴν, καὶ μηδὲν πλῆθος πεφοβῆσθαι ἑτέρων· οἵγε μηδὲ ἀπὸ πολιτειῶν τοιούτων ἥκετε, ἐν αἷς [a] οὐ πολλοὶ ὀλίγων [b] ἄρχουσιν, ἀλλὰ πλειόνων μᾶλλον ἐλάσσους, οὐκ ἄλλῳ τινὶ κτησάμενοι τὴν δυναϛείαν, ἢ τῷ μαχόμενοι κρατεῖν. βαρβάρους δὲ, οὓς νῦν ἀπειρίᾳ δέδιτε, μαθεῖν χρὴ, [c] ἐξ ὧν τε προηγώνισθε τοῖς Μακεδόσιν αὐτῶν, καὶ ἀφ' ὧν ἐγὼ [d] εἰκάζω τε, καὶ ἄλλων ἀκοῇ

k Ἀσαφῶς *Marg. Caſſ. Schol.* Aug. α a m. 2. l Ἐκπλήττεσθαι *Ar. C.* Ἐνπήγνυσθαι *Cl.* in margine. Ἐκπληγνῦσθαι *Caſſ.* Ἐκπλήττεσθαι *Dan.* Mosqu. et ὥσπερ p. ὅπ. m Οὔπω *Cam. Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. n Τὸ πρῶτον *C. Caſſ.* Aug. o Αἰσθόμενον *Ar. C. Dan.* p Προσκεχωρηκότας *Ar. C. Dan.* q Βαλὼν *C.* ex alicuius tamen emendatione λαβών. *Hudſ.* Antea ὅμολον Mosqu. et τετράγονον. r Εἴπη *Caſſ.* Aug. Εἴ ποι προσβάλοιεν *Reg.* Προσβάλοιεν Mosqu. s Νεωτέρους *C.* t Διαταχέων *Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg. Caſſ.* Aug. Mosqu. qui et antea, ὑποχωρεῖν, et ἀμύνασθαι. v Τάδε *Gr.* Λέξας τοιάδε *Cl.* Mox ὑπόπτευ. Mosqu. x Ὁμοίαν *Ar.* Ὁμοίων *C.* y Ταμέγιϛα *Bar. Ald. Flor.* z Συμμάχων *Gr.* Παροῦσαν Mosqu. a Videtur in contextu Graeco legi οὐ pro οἱ. *Steph.* b Ἔχουσιν *Reg.* c Id eſt: ἐξ ἐκείνων τῶν ἀγώνων, οὓς πρότερον κατ' αὐτῶν τῶν Βαρβάρων ἠγώνισθε πρὸ τῶν Μακεδόνων. Vel, ἐξ ἐκείνων τῶν πραγμάτων, ἅπερ τῶν Μακεδόνων χάριν ἐν τῷ μετ' αὐτοὺς ἀγῶνι πρότερον ἐποιήσασθε. *Ae. Port.* d Εἰκάζων *Marg. Cl. Gr. Reg. Caſſ.* Aug. Mox τωόντι Mosqu.

Σαφῶς ἐκπλήγνυσθαι] Ἀσαφῶς praeter *Marg.* et *Caſſ.* agnoſcunt *Scholiaſtes* et *Thom. Mag.* Et ita legendum eſſe res ipſa oſtendit. Nam huiusmodi terrores, quos Πανικὰ, Πανικοὺς θορύβους, et Πανικὰ δείματα vocant Graeci, non σαφῶς, ſed ἀσαφῶς, id eſt, ἀδήλου οὔσης τῆς αἰτίας, exercitibus incidunt. *Scholiaſtes*, ἀσαφῶς hic recte interpretatur ἀδήλως, vt ſupra Cap. 20. ἀδήλου ὄντος τοῦ πράγματος; et ἄνευ αἰτίας, quomodo et *Pauſanias* X, 23. terrores illos ἀπὸ αἰτίας οὐδεμιᾶς, et *Schol.* Syneſii ad Lib. II. de Prouident. in princ. μηδεμιᾶς αἰτίας προφανείσης oriri dicunt. Σαφῶς autem perperam ſcriptum fuit pro ἀσαφῶς, quod vltima litera vocis praecedentis eam, quae in capite ſequentis repeti debuerat, abſorpſit: cuius generis errores ſcribarum dudum non pauci obſeruati ſunt. Ἐκπλήττεσθαι, quod nonnulli *Codd.* habent, ex interpretatione eſt. *Thomas Magiſter*, et *Moeris* ex hoc loco ſeruant ἐκπλήγνυσθαι. Sed addit *Thomas*, apud ſolum *Thucydidem* inueniri, et pro eo iubet dici ἐκπλήττεσθαι. Et in margine *Cod. Caſſ.* ſcriptum eſt, adnotandam eſſe hanc vocem, vt raram ſcilicet. In *Suida* male ſcribi ἐκπήγνυσθαι pro ἐκπλήγνυσθαι bene monuit *Kuſterus*; quod etiam ante ita in Theſauro laudauerat *Stephanus*, et ex *Heſychio* ἐκπληγνύεσθαι, pro ἐκπληγύεσθαι, quod ibi vulgatur, et in *Varino* corruptius etiam legitur ἐκπληγέεσθαι. Sed in *Heſychio* rectius emendari puto ἐκπλήγνυσθαι. DVCK.

Ὅπερ φιλεῖ — ἐκπλήγν.] Eadem breuitate dictum, qua 2, 40. ὃ τοῖς ἄλλοις ἀμαθία θράσος φέρει· i. e. quod apud alios contra eſt, quibus inſcientia confidentiam aſſerat. Ita et hic: quod ſolet fieri in magno exercitu, vt (ſaepius) obſcura de cauſſa conſternentur. Ac ſicut ibi pro ὃ feliciter tentauit Portus, ὅπου, ita hic plane ad ſenſum praefert C. Moſqu. ὥσπερ. Sed et ipſum ὅπερ ita intelligas ſuppleto κατὰ, καθόπερ. ἀσαφῶς autem, quod haud dubie pro σαφῶς legendum, eodem modo hic dictum, quo L. 4, 20. πολεμοῦνται ἀσαφῶς, ὁποτέρων ἀρξάντων, i. e. ἀσαφοῦς ὄντος· ita et hic, qſ. ἀσαφοῦς ὄντος, vt obſcurum ſit, qua de cauſſa: ἐξ ἀσαφοῦς (αἰτίας.) BAVER.

Ὅσον δὲ οὐδέπω] Omnes *Mſſ.* ὅσον δὲ οὔπω. Sic *Thucyd.* V, 34. ὅσον οὔπω πάρεισι. Non minus recte dicitur ὅσον οὐδέπω, quam ὅσον οὔπω. Sed nulla cauſa eſt, cur a libris recedatur. DVCK.

Πρὶν τὸν Βρασίδαν ἰδεῖν] Ἀττικῶς, vt *Scholiaſtes* dicit, pro *cum Braſida colloqui*. *Stephanus* in Append. ad Script. de Dial. pag. 198. putat, huius Atticiſmi etiam exemplum exſtare apud *Lucianum* Dial. Deor. pag. 201. vbi Neptuno interroganti, Ἐϛὶν ὦ Ἑρμῆ ἐντυχεῖν τῷ Διΐ; Mercurius reſpondet, Οὐδαμῶς, et, quibusdam interiectis, ὥϛε οὐκ ἂν ἴδοις αὐτὸν ἐν τῷ παρόντι: nam ibi ἰδεῖν τὸν Δία idem eſſe, quod ἐντυχεῖν τῷ Διΐ. Et in Euangel. *Lucae* VIII, 20. Ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἑϛήκασιν ἔξω, ἰδεῖν σε θέλοντες: hic enim ἰδεῖν σε itidem haud dubie poni pro tecum colloqui, quia *Matthaeus* XII, 46. de eadem re dicit ζητοῦντες αὐτῷ λαλῆσαι. Mihi nondum ſatis de hoc Atticiſmo liquet. Nam ἰδεῖν omnibus his locis, vt et in eo, quod hic habet *Scholiaſtes*, ἰδεῖν τι (i. e. διά τι) σε ἐβουλόμην, dici poteſt per figuram, qua antecedens pro conſequente ponitur: quemadmodum et ipſum ἐντυγχάνειν, quod proprie non eſt *cum aliquo colloqui*. DVCK.

Ἐκδρόμους] Hoc vocab. praefigi vult B. Gottl. verbis Schol. ad vſ. 6. ἐς μέσον λαβὼν, ante voc. ἤγουν· vbi manifeſta ſane explicatio ſubiicitur τῶν ἐκδρόμων. BAVER.

Τελευτ. γν. εἶχ.] Haec ſi iunxeris, vt ſane poſſint, ſenſus

conſternantur) et exiſtimantes, longe plures *hoſtes* contra ſe venire, quam *reapſe* veniebant, ac iamiam adfore, ſe in repentinam fugam coniicientes domum tendebant. Et Perdiccam, qui *fugam ipſorum* initio non ſenſerat, vbi reſciuit, antequam Braſidam videret, *et rem cum ipſo communicaret* (alter enim ab altero caſtra valde procul habebat) *illinc* ocius abire coëgerunt. Braſidas vero ſimul ac dies illuxit, cum animaduertiſſet, Macedones iam diſceſſiſſe, et Illyrios ac Arrhibaeum contra ſe venturos, ipſe quoque grauis armaturae militibus in agmen quadratum coactis, et leuis armaturae militibus in medium *agmen* receptis, *illinc* recedere cogitabat. Iuniores autem diſpoſuit ad excurſiones faciendas, ſiqua *hoſtes* ipſos inuaderent. Ipſe vero cum delecta trecentorum manu in animo habebat, poſtremus *et in nouiſſimo agmine ſubſiſtens*, primis quibusque aduerſariorum impreſſionem *in ſuos* facturis reſiſtere, eosque propulſando ſe ſubducere: et antequam hoſtes appropinquarent, pro facultate, quam ipſi temporis anguſtiae dabant, ſuos milites *ad rem fortiter gerendam* adhortatus eſt, his verbis:

Bell. Pelop. an. 9. Olymp. 89. $\frac{1}{2}$. V. C. Varr. $33\frac{1}{2}$.

126. „Niſi ego ſuſpicarer, viri Peloponneſii, terrore vos eſſe perculſos, tum quod derelicti ſimus, tum etiam quod barbari, iique magno numero contra nos veniant, non ita vos docerem pariter ac adhortarer. iam vero quod ad noſtrorum deſertionem et ad hoſtium multitudinem attinet, vobis, quae maxima ſunt, breui admonitione et adhortatione perſuadere conabor. Vos enim in rebus bellicis ſtrenuos eſſe conuenit, non ſemper propter ſociorum praeſentiam, ſed propter virtutem vobis inſitam; nec aliorum multitudinem extimeſcere; quippe qui venitis ex eiusmodi rebuspublicis, in quibus non multi paucis, ſed potius pauciores pluribus imperant; qui nulla alia ratione principatum ſunt adepti, quam quod *hoſtes* proeliando ſuperarint. Barbaros autem (quos propter imperitiam, *quod eorum nullum periculum adhuc feceritis*, nunc formidatis) cum ex iis, quae in Macedonum gratiam in proelio ante cum ipſis commiſſo feciſtis, tum ex iis, quae ego partim coniectura, partim fama intelligo, ſcire debetis non

διὰ τὴν ἔχθραν. Ἀσαφῶς ἐκπλήγνυσθαι] ἀντὶ τοῦ ἀδήλως ἐκπλήττεσθαι. ἄνευ αἰτίας. σφαλερῶς. Πρὶν τὸν Βρασίδαν ἰδεῖν] πρὶν διαλεχθῆναι τῷ Βρασίδᾳ, ὅτω γὰρ οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν, ὡς τὸ, ἰδεῖν τι σὲ ἐβουλόμην, ἀντὶ τοῦ, διαλεχθῆναί σοι τί. Μέλλοντας ἐπιέναι] αὐτοῖς ὀκνοῦσι. Ἐς μέσον λαβών] ἀντὶ τοῦ, περιλαβὼν τοῖς ὁπλίταις. ἦγεν, ἔταξε τοὺς νεωτάτους ἐκτρέχειν, καὶ ἐπιέναι τοῖς μετὰ τοῦ Ἀρριβαίου, εἰ ἐπιχειροῖεν προσβάλλειν τοῖς μετὰ τοῦ Βρασίδου. Εἶπη προσβάλλοιεν] οἱ μετὰ τοῦ Ἀρριβαίου. Τελευταῖος γνώμην εἶχε] τῆς συντάξεως. Εἰ μὲν μὴ ὑπώπτευον, ἄνδρες] προοιμιακὴ ἔννοιά ἐστι, καὶ ὅτε κατασκευὴν ἔχει, ὅτε συμπέρασμα. Τῷ τε μεμονῶσθαι] τῆς συμμαχίας τὸν Περδίκκαν. Καὶ μηδὲν πλῆθος πεφοβῆσθαι ἑτέρων] περὶ τῆς ὀλιγαρχίας φησί. Προηγώνισθε] προεπολεμήσατε.

fuerit: *tandem* (τελευτῶν) conſilium cepit. Sed enim friget illud *tandem*, vt in re celeriter et geſta et relata, vbi nulla ſit morae mentio. Quare τελευταῖος refertur ad αὐτὸς, ſuppleto ὤν, ipſe in vltima acie conſiſtens. Ceterum, verba, γνώμην εἶχε, ex Schol. ad τελευταῖος deleri, recte vult Abr. BAVER.

Παρεκελεύσασο] Λέξας, quod in *Clar.* ante τοιάδε additur, ſuſpectum eſt, tamquam e gloſſa. Saepe quidem in *Thucydide* legitur παρεκελεύσατο καὶ ἔλεξε τοιάδε; ſed non minus vtitur altero illo, quod hic alii omnes libri habent, ſine additamento illo τῷ ἔλεξε, et λέξας. II, 88. Τοιαῦτα μὲν τοῖς Πελοποννησίοις οἱ ἄρχοντες παρεκελεύσαντο. VI, 67. Καὶ ξύμπασι τοιάδε παρεκελεύσατο. Et cum παραινέω VI, 9. et 15. Παρῄνει τοῖς Ἀθηναίοις τάδε. DVCK.

Ὅτι] Τὸ ὅτι non habet, quo referatur: niſi intell. εἰσίν. mutauit autem conſtr. prius τῷ μεμον. GOTTL.

Ἑκάστοτε] Referendum ad παρουσίαν, eodem modo dictum, quo ἀεί, v. c. οἱ ἀεὶ ἐν ἀρχῇ ὄντες, ſuo quisque tempore, hoc vel illo tempore, loco: quaſi et hic ſit, διὰ τὰς ξυμμάχους ἀεὶ παρόντας, ſi ſocii hoc vel illo loco aut tempore adſint. BAVER.

Μηδὲ ἀπὸ πολιτ. — ἥκετε] Nihil eſt, quod directo reſpondeat illi μηδὲ, niſi, βαρβάρους δὲ — μαθεῖν χρή· vt μηδὲ ſit pro καὶ μή, cui alterum καὶ ſubiici poſſit, pro quo δὲ poſitum eſt, vt I, 17. extr. μή τε — κατεργάζεσθαι, κατὰ πόλεις τε ἀτολμοτέρα εἶναι· vbi ſimiliter ſoluas μήτε in καὶ μή, vt τε reſpondeat priori καί. BAVER.

Οὐ πολλοί] Coniecturam *Stephani* non adſequor, nec et ſententia requirit. Nam, vt recte *Acacius*, haec eſt vis argumenti Braſidae: quia venitis e Rebuspubl., in quibus non multi paucis, ſed pauci multis imperare conſueuerunt, ideo pauciores quoque cum multis certamen detrectare non debetis. DVCK.

Οὐ πολλοί] Neg. mutat Steph. in οἱ, et πολλοὶ ſunt δῆμος et ἡ δημοκρατία. Abr. ſi quid emendandum ſit, vult: ὃ et ἐν αἷς eſſe cancellandum tanquam eius gloſſam. Sed non corrigit, ſed alium ordinem, ſed duriorem, facit: ἀλλ' οὐ μᾶλλον i. e. non potius. Sed Bauer. hoc graecum eſſe ſatis, negat, et hunc verborum poſitum durum ait. Probat Abreſchii ὅ, vel delendum cenſet. GOTTL.

Εἰκάζω] Abr. probat lect. Marg. εἰκάζων. Senſus, βαρβ. δὲ ὄς v. ἀ. δέδ., μαθεῖν χρὴ ἐξ αὐτῶν τε, ὧν προηγώνισθε τ. M. καὶ ἀφ' ὧν ἐγὼ — vid. Abr. p. 486. et Heilm. 619. GOTTL.

Ἀκοῇ ἐπίστ.] Ad haec verba laudarat B. Gottl. Valkenar.

ἐπίϛαμαι, ȣ̓ δεινοὺς ἐσομένȣς. καὶ γὰρ, ὅσα μὲν τῷ ὄντι ἀσθενῆ ὄντα τῶν πολεμίων δόκησιν ἔχει ἰσχύος, [e] διδαχὴ ἀληθὴς προσγενομένη περὶ αὐτῶν, ἐθάρσυνε μᾶλλον τοὺς ἀμυνομένȣς. οἷς δὲ βεβαίως τὶ [f] πρόσεϛιν ἀγαθὸν, μὴ ȣ̓ προειδώς τις ἂν αὐτοῖς τολμηρότερον προσφέροιτο. οὗτοι δὲ τὴν μέλλησιν μὲν ἔχȣσι τοῖς ἀπείροις φοβεράν. καὶ γὰρ πλήθει ὄψεως δεινοὶ, καὶ βοῆς μεγέθει ἀφόρητοι. [h] ἥ τε διακενῆς ἐπανάσεισις τῶν ὅπλων ἔχει τινὰ δήλωσιν ἀπειλῆς. προσμίξαι δὲ τοῖς ὑπομένȣσιν [i] αὐτὰ ȣ̓χ ὅμοιοι. οὔτε γὰρ τάξιν ἔχοντες, αἰσχυνθεῖεν ἂν λιπεῖν τινὰ χώραν βιαζόμενοι. ἥ τε φυγὴ [k] καὶ ἡ ἐφοδος αὐτῶν, ἴσην ἔχȣσα δόξαν τȣ̃ καλȣ̃, ἀνεξέλεγκτον καὶ τὸ ἀνδρεῖον ἔχει. αὐτοκράτωρ δὲ μάχη μάλιϛ' ἂν καὶ πρόφασιν τȣ̃ σώζεσθαι τινὶ πρεπόντως πορίσειε. [l] τȣ̃ τε [m] εἰς χεῖρας ἐλθεῖν πιϛότερον τὸ ἐκφοβήσειν [n] ἡμᾶς ἀκινδύνως ἡγȣ̃νται. [o] ἐκείνῳ γὰρ ἂν πρὸ τȣ́τȣ ἐχρῶντο. σαφῶς τε πᾶν τὸ προϋπάρχον δεινὸν ἀπ' αὐτῶν, [p] ὁρᾶτε ἔργῳ μὲν βραχὺ ὂν, ὄψει δὲ καὶ ἀκοῇ κατασπέρχον. ὃ ὑπομείναντες ἐπιφερόμενον, καὶ ὅταν καιρὸς ᾖ, κόσμῳ καὶ τάξει αὖθις ὑπαγαγόντες, ἔς τε τὸ ἀσφαλὲς [q] θᾶσσον ἀφίξεσθε, καὶ γνώσεσθε [r] τολοιπὸν, ὅτι οἱ τοιȣ̃τοι ὄχλοι τοῖς μὲν τὴν πρώτην ἐφοδον δεξαμένοις, ἄπωθεν ἀπειλαῖς τὸ ἀνδρεῖον [s] μελλήσει ἐπικομπȣ̃σιν. οἱ δ' ἂν [t] εἴξωσιν αὐτοῖς [v] κατὰ πόδας, τὸ εὔψυχον ἐν τῷ ἀσφαλεῖ ὀξεῖς ἐνδείκνυνται.«

ρκζ'. Τοιαῦτα ὁ Βρασίδας παραινέσας, ὑπῆγε τὸ ϛράτευμα. οἱ δὲ Βάρβαροι, ἰδόντες, πολλῇ βοῇ καὶ θορύβῳ προσέκειντο, νομίσαντες φεύγειν τε αὐτὸν, [x] καὶ καταλαβόντες διαφθείρειν. καὶ ὡς αὐτοῖς αἵ τε ἐκδρομαὶ, [y] ὅπῃ προσπίπτοιεν, ἀπήντων, καὶ αὐτὸς, ἔχων τοὺς λογάδας, ἐπικειμένȣς ὑφίϛατο,

e Pro διδαχῆς ἀληθοῦς. *Ac. Port.* f Πρόσεϛι *Gr.* g Προϊδὼν *Gr.* Mox μέλησιν Mosqu. h Διὰ κενῆς ἐπανάϛασις *Gr.* i Scilicet, τὴν δεινὴν τȣ̃ πλήθȣς ὄψιν, τὴν ἀφόρητον τοῖς ἀπείροις βοὴν, καὶ τὴν ἐπανάσεισιν τῶν ὅπλων. *Ac. Port.* k Καὶ ἔφοδος *Gr.* Mox ἀνεξέλεκτον Mosqu. l Τȣ̃το *Dan.* m Ἐς *Ar. C. Dan. Gr.* Mosqu. Aug. n Ὑμᾶς *Ar. C. Reg. Caſſ. Gr.* Aug. o Ἐκεῖνο *Caſſ.* Mox σαφῶς τὲ Mosqu. p Ὁρᾶται *Marg. Schol.* q Θᾶττον *Reg.* Θᾶσον *Caſſ.* Τε ante τὸ ἀσφ. d. Mosqu. r Τὸ λοιπὸν *Bar. C. Ald. Flor. Baſ. Caſſ.* Aug. et hic antea, ὅτ' ἄν. s Scilicet, τȣ̃ προσφέρεσθαι, i. e. πρὸ τῆς μάχης, ὅτε μάχην συνάψειν μέλλȣσιν. Sic et ſupra accipiendum μέλλησις. *Ac. Port.* Μελήσει Mosqu. vt ſupra. t Εἴξωσι *Gr.* v Καταπόδας *Reg.* Mox ἐπῆγε Mosqu. p. ὑπῆγε. x Καὶ λαβόντες *Ar.* y Ὅπῃ *Caſſ.* Aug. *Baſ.* Mox τοὺς ante λογάδ. d. Mosqu.

ad Eurip. Phoen. vſ. 308. ἄλλων hic eſt, *ab* aliis accepta ſama. v. Ind. BAVER.

Ὅσα μὲν, rel.] i. e. ἐάν τινα, vel περὶ τȣ́των, ὅσα, vel ἅτινα, rel. Nam ſequitur nouus Nominatiuus cum verbo et caſu, διδαχὴ — ἐθάρσυνεν. BAVER.

Διδαχὴ ἀληθὴς προσγενομένη] *Portus* putat, hic nominatiuos pro genitiuis abſolutis poni. Hoc non nouum, ſed hoc loco non neceſſarium eſt. Nam ordo orationis eſſe poteſt, διδαχὴ ἀληθὴς προσγενομένη περὶ αὐτῶν, ὅσα — ἐθάρσυνε μᾶλλον τȣ̀ς ἀμυνομένȣς; vt nominatiui διδαχὴ et ceteri iungantur cum ἐθάρσυνε. Add. ad Cap. 78. DVCK.

Οὗτοι δὲ τὴν μέλλ.] i. e. ȣ̓τοι δὲ ἐν ᾧ μέλλȣσι· nec manus conſerunt, τ. ἀπ. φοβεροί εἰσιν. GOTTL.

Καὶ γὰρ πλήθει ὄψεως δεινοί] Ita Manlius Coſ. aduerſus Gallos cohortans apud *Liu.* XXXVII, 17. *Procera*, inquit, *corpora, promiſſae et rutilatae comae, vaſta ſcuta, praelongi gladii: ad hoc cantus ineuntium proelium, et vlulatus et tripudia, et quatientium ſcuta in patrium quendam morem horrendus armorum crepitus: omnia de induſtria compoſita ad terrorem. Acacius.* Add. *Lipſ.* IV. de Milit. Rom. 11. DVCK.

Πλήθει ὄψεως] Hypall. pro ὄψει πλήθȣς. Lipſ. malebat (ad Tac. 4, 47.) πλήξει. v. Bauer. Diſſ. p. 58. Abr. malit: διὰ τ. πλήθȣς τὴν ὄψιν, ob vaſti corporis adſpectum ſ. ſpeciem. Reisk. tentat: πλήθει ἀπ' ὄψεως, ab oculari inſpectione, ſecundum externam ſpeciem ſunt terribiles. GOTTL.

Οὔτε γὰρ] Reisk. em. τάξιν οὐκ ἔχ. GOTTL.

Τȣ̃ τε etc.] Ordinem conſtituit Abr. 486. GOTTL.

Τȣ̃ τε εἰς χεῖρ. ἐλθ. rel.] Ordo non erat conſtituendus, quod fecit et vocat Abr. et Gottl. quippe ſatis apertus; nec verba, ἐκείνῳ γὰρ ἂν, praemittenda; quod nec ſtructura ferat, nec ſenſus poſcat; tantum monendum, γὰρ, hic eſſe, *alioqui*, ſi aliter, ſi absque illo foret. Etiam Futurum, ἐκφοβήσειν, pro Praeſenti poſitum, vt de re tum futura. BAVER.

Ἐπικομπȣ̃σιν] Laudat *Thomas Magiſter* in κομπάζω, vbi vitio operarum quaedam corrupta ſunt. DVCK.

Οἱ δ' ἂν εἴξωσιν αὐτοῖς κατὰ πόδας, τὸ] Diſtinctionem poſt πόδας non habent *Caſſ. Gr.* et *Ed. Baſ.* Eam tollendam et potius poſt αὐτοῖς locandam puto: nam vix Graece dici poteſt, εἴκειν τινὶ κατὰ πόδας. Eſt autem oratio elliptica, quam ita ſuppleas, οἱ δ' ἂν εἴξωσιν αὐτοῖς, τȣ́τοις, κατὰ πόδας διώκοντες, ἐλθόντες, vel aliud eorum, quae phraſi κατὰ πόδας iungi ſolent, τὸ εὔψυχον — ἐνδείκνυνται. DVCK.

Κατὰ πόδας] Noue videtur Abr. poſuiſſe: pedibus ſtrenui. et diſtinguit poſt εἴξωσιν αὐτοῖς. Sed Bauer. improbat, quod ſit contra oppoſ. rationem; — p. 158. GOTTL.

Οἱ δ' ἂν εἴξ.] i. e. εἰ δέ τινες εἴξ. BAVER.

Ὀξεῖς ἐνδ.] i. e. ὀξέως. IDEM.

Ὑπῆγε τὸ ϛράτευμα] *Thomas Magiſter* ὑπάγειν hic exponit προάγειν, et vetat ὑπάγειν dici pro ἀπέρχεσθαι. Non dubium eſt, quin ὑπάγειν ſaepe ponatur pro προάγειν, i. e. εἰς τȣ̃μπροσθεν πορεύεσθαι, quod etiam *Harpocration* e Demoſthene, *Ammonius* ex Eupoli, et *Schol.* Demoſthenis ad Cherſoneſiac. p. 62. docent. Sed ſententia huius loci non patitur, vt ὑπάγειν aliter accipiatur, quam pro ὑποχωρεῖν. Hoc apparet ex iis, quae in fine Cap. 125. dicit *Thucydides*, ὑποχωρῶν τοῖς τῶν ἐναντίων πρώτοις προσκεισομένοις, et quae mox Cap. ſeq. νομίσαντες φεύγειν αὐτὸν, et ἡσυχαζόντων δὲ αὐτοὶ ὑπεχώρȣν. Nam haec plane oſtendunt, Braſidam cum ſuis non progredi, ſed paullatim retro cedere voluiſſe. Eadem eſt ſignificatio huius verbi in iis, quae paullo ſuperius leguntur, κόσμῳ καὶ τάξει αὖθις ὑπαγαγόντες, et V, 10. ὑπάγειν ἐπὶ τῆς Ἠόνος. Apud *Ariſtophanem* quoque Nubib. v. 1301. Ὕπαγε, τί μέλ-

fore formidabiles, *ac proinde nequaquam extimeſcendos*. Quotquot enim hoſtes re vera ſunt infirmi, et tamen roboris ſpeciem habent, ſi vera de illis experientia accedat, *et ipſorum infirmitas explorate, facto periculo, cognoſcatur*, aduerſarios magis confirmant. Quibus vero aliqua fortitudo conſtanter adeſt, ſi quis *eam* ante non nouerit, in eos audacius feratur. Iſti vero, antequam proelium ineant, illis ſunt formidabiles, qui ipſos nondum ſunt experti. Nam ipſo multitudinis aſpectu ſunt terribiles, et vociferationis magnitudine ſunt intolerabiles. Et inanis illa armorum concuſſio quandam minarum ſignificationem habet. Sed *huiusmodi homines* in ipſo conflictu aduerſus eos, qui res iſtas *fortiter* ſuſtinent, haud tales ſe praeſtant, *quales ante congreſſum eſſe videbantur*. Cum enim nullum ordinem habeant, *nullamque militarem diſciplinam ſeruent*, haudquaquam eos pudebit locum deſerere, ſi *ab hoſtibus* premantur. Et cum fuga aeque honeſta et glorioſa ipſis videatur atque *hoſtium* aggreſſio, nullum etiam fortitudinis examen *apud ipſos* habeatur. Pugna autem, in qua vnusquisque rem arbitratu ſuo gerit, cuiuis etiam ſalutis ſeruato decoro quaerendae occaſionem facillime praebeat. Tutius autem exiſtimant, nos *eminus et* ſine periculo terrefacere, quam nobiscum ad manus venire. Nam *ſi manus nobiscum conſerere tutius eſſe duxiſſent, quam eminus nos terrere, profecto iam* illa potius, quam iſta ratione vſi eſſent. Denique quicquid terroris hactenus *vobis* ab ipſis incuſſum eſt, manifeſte videtis re quidem ipſa leue eſſe; ſed aſpectu *tantum* et auditu terrorem *vobis* incutere. Quem *inanem terrorem*, *ac impreſſionem* ingruentem ſi ſuſtinueritis, et, quum tempus fuerit, ſeruata militari diſciplina ordinibusque ſeruatis, retro vos ſubduxeritis, et in loca tuta citius peruenietis, et cognoſcetis in poſterum huiusmodi turbas, illis quidem, qui primum *ipſarum* impetum ſuſtinuerint, * inani minarum ſtrepitu fortitudinem ante conflictum eminus oſtentare: illis vero, qui ipſis ceſſerint, animi ſtrenuitatem extra periculum poſitas, praecipites demonſtrare, *cedentium* tergis inſtantes, *ipſorumque veſtigia perſequentes*." Bell. Pelop. an. 9. Olymp. 89 $\frac{1}{2}$. V. C. Varr. 33$\frac{1}{2}$.

127. Braſidas *ſuos* his verbis adhortatus, exercitum pedetentim reducebat. Barbari autem, hoc animaduerſo, magna vociferatione ac tumultu ingruebant, exiſtimantes eum fugere, et a ſe, vbi ipſum aſſequuti fuiſſent, interfectum iri *ſperantes*. Sed cum et excurſores, quacunque *barbari* impreſſionem facerent, ipſis occurrerent, *ac reſiſterent*, et ipſe cum delecta *trecentorum* manu *ipſos* inuadentes ſuſtineret, ac praeter *ipſorum* opinionem, aduerſus primum impetum reſtitiſſent, et cum deinceps ipſorum

* Oſtentare robur minabundas ac cunctabundas. *Valla.* HVDS.

Οὐ δεινοὺς ἐσομένους] τὰ πολέμια. Καὶ γὰρ ὅσα μὲν τῷ ὄντι ἀσθενῆ ὄντα] ὅσοι πολέμιοι ἀσθενεῖς ὄντες, δόκησιν ἰσχύος παρέχουσι τοῖς ἐναντίοις, περὶ τούτων τἀληθῆ μαθόντες οἱ δ' ἐναντίας, θαρσύνονται μᾶλλον. ὅσοι δὲ τῷ ὄντι εἰσὶν ἰσχυροὶ, τούτους εἰ μή τις ἔμπροσθεν μάθοι, πολυμηχότερον καὶ οὐκ ἐρρωμένως αὐτοῖς προσενεχθήσεται. Ἀσθενῆ ὄντα τῶν πολεμίων, δόκησιν ἔχει ἰσχύος] ὥσπερ τὰ τῶν ἐναντίων βαρβάρων. Οἷς δὲ βιβκίας τι πρόσεσιν ἀγαθὸν] ὥσπερ ἡμῖν. ἦγων εἴτινές εἰσι τῇ ἀληθείᾳ ἀνδρεῖοι. Οὗτοι δὲ τὴν μέλλησιν μὲν] τῷ ἐπιέναι δηλονότι. ἦγων, ἐκφοβῆσι μέλλοντες ἐπιέναι. οἱ δὲ Λυγκησαὶ, φοβεροί εἰσι, μέλλοντες, οὐκ ἐν χερσὶν ὄντες. Καὶ ἠὰρ πλήθει ὄψεως δεινοὶ] δέος ἐμποιῆσαι. Αἰσχυνθεῖεν ἄν] ὥσπερ, ἡμεῖς οἱ Λακεδαιμόνιοι δηλονότι. Ἢ τε φυγὴ καὶ ἡ ἕπεσθαι αὐτῶν] ἐμοίως καὶ τὸ φυγεῖν καὶ τὸ διώκειν καλὸν φαίνεται τοῖς βαρβάροις, καὶ οὐκ ἐξετάζεται πότεροί εἰσιν ἀνδρειότεροι, οἱ φεύγοντες, ἢ οἱ διώκοντες. Αὐτοκράτωρ δὲ μάχη] μάχη δὲ αὐτεξούσιος, ἐν ᾗ ἔξεσιν ὃ βούλεταί τις πράττειν, παρέχει πρόφασιν φεύγειν τοῖς ὑποσὲν βουλομένοις σώζεσθαι. Ἐκείνῳ γὰρ ἂν πρὸ τούτου ἐχρῶντο] τῷ ἐς χεῖρας ἐλθεῖν. Ἀπ' αὐτῶν ὁρῶται] ὁρῶται δὲ σαφῶς, ὅτι τὸ ἀπ' αὐτῶν δοκοῦν δεινὸν, ὄψιν μὲν καὶ ἀκοὴν καταπλήττεται, δυνάμει δὲ οὐδέν ἐστι. τοῦτο οὖν ὑπομείναντες (τὴν φωνὴν αὐτῶν φημὶ, καὶ τὴν ἀτειλὴν] καὶ εὐκόσμως ἐν καιρῷ τῷ ἀναχωρεῖν ὑποχωρήσαντες, ἀσφαλῶς ὑπονοήσετε, καὶ γνώσεσθε τὰ λοιπὰ ἐν τῷ ἀσφαλεῖ καθεζῶτες. Κατασπέρχον] κινῶν εἰς δειλίαν, ἐκπλῆττον. Ὅτι οἱ τοιοῦτοι] τὸ τῶν βαρβάρων πλῆθος τοῖς μὲν τὴν πρώτην ἐμβολὴν δεξαμένοις ἄπωθέν ἐστι φοβερὸν ἀνδρείας ἀνάτασιν μέλλησαν ἀπειλοῦν, τοῖς δὲ μὴ δεξαμένοις, ἀλλὰ φεύγουσι, τὸ διῶκον εὐψύχως, ὀξέως ἐπιφέρεται, ἅτε δὴ ἐν ἀσφαλεῖ καθεζομένοις, ὡς ἂν τῶν φευγόντων οὐ μαχομένων. Μελλήσει ἐπικυμπεῖσι] προσδοκίᾳ. Ὑπῆγε τὸ στράτευμα] ἠρέμα καὶ κατ' ὀλίγον ἦγεν. Αἴ τε ἐκδρομαὶ] οἱ τεταγμένοι δηλονότι πρὸς τὸ ἐκτρέχειν. Παρὰ γνώμην ἀντέσησαν] παρ' ἐλπίδα τὴν τῶν

λεις; ὕπαγε est *abi, discede*: vt intelligitur ex eo, quod praecedit, οὐκ ἀποδιώξεις σαυτὸν ἐκ τῆς οἰκίας; sic ὑπαγωγὴ pro διώξεις τε καὶ ὑπαγωγαί. DVCK. ἀναχώρησις, *Thucyd.* III, 97. Καὶ ἦν ἐπιπολὺ τοιαύτη ἡ μάχη,

τῇ τε πρώτῃ ὁρμῇ παρὰ γνώμην ἀντέστησαν, καὶ [z] τολοιπὸν, ἐπιφερομένους μὲν δεχόμενοι ἠμύνοντο, ἡσυχαζόντων δὲ, αὐτοὶ ὑπεχώρουν, τότε δὴ τῶν [a] μετὰ τοῦ [b] Βρασίδου Ἑλλήνων ἐν τῇ εὐρυχωρίᾳ οἱ πολλοὶ τῶν βαρβάρων ἀπέσχοντο, μέρος δέ τι καταλιπόντες, αὐτοῖς ἐπακολουθοῦν προσβάλλειν, οἱ λοιποὶ, χωρήσαντες δρόμῳ ἐπί τε τοὺς φεύγοντας τῶν Μακεδόνων, οἷς ἐντύχοιεν, ἔκτεινον, καὶ τὴν ἐσβολὴν, ἥ ἐστι μεταξὺ δυοῖν λόφοιν στενὴ, ἐς τὴν Ἀρριβαίου, φθάσαντες προκατέλαβον, εἰδότες οὐκ οὖσαν ἄλλην τῷ Βρασίδᾳ ἀναχώρησιν. καὶ προσιόντος αὐτοῦ, ἐς αὐτὸ ἤδη [c] τὸ ἄπορον τῆς ὁδοῦ κυκλοῦνται, ὡς ἀποληψόμενοι.

ρκη'. Ὁ δὲ, γνοὺς, προεῖπε τοῖς [d] μεθ' αὑτοῦ τριακοσίοις, ὃν ᾤετο μᾶλλον ἂν ἑλεῖν [e] τῶν λόφων, χωρήσαντας πρὸς αὐτὸν δρόμῳ, [f] ὡς τάχιστα ἕκαστος δύναται, ἄνευ τάξεως, πειράσαι ἀπ' αὐτοῦ ἐκκροῦσαι τοὺς ἤδη ἐπιόντας βαρβάρους, πρὶν καὶ τὴν πλείονα κύκλωσιν σφῶν αὐτόσε προσμίξαι. καὶ οἱ μὲν, προσπεσόντες, ἐκράτησάν τε τῶν ἐπὶ τοῦ λόφου, καὶ ἡ πλείων ἤδη στρατιὰ τῶν Ἑλλήνων ῥᾷον πρὸς αὐτὸν ἐπορεύοντο. οἱ [g] γὰρ βάρβαροι καὶ ἐφοβήθησαν, τῆς τροπῆς αὐτοῖς ἐνταῦθα γενομένης σφῶν ἀπὸ τοῦ μετεώρου, καὶ ἐς τὸ πλεῖον [h] οὐκέτ' ἐπηκολούθουν, νομίζοντες, καὶ ἐν μεθορίοις εἶναι αὐτοὺς ἤδη, καὶ διαπεφευγέναι. Βρασίδας δὲ, ὡς ἀντελάβετο τῶν μετεώρων, κατὰ ἀσφάλειαν μᾶλλον ἰὼν, αὐθημερὸν ἀφικνεῖται εἰς Ἄρνισσαν [i] πρῶτον, τῆς Περδίκκου ἀρχῆς. καὶ αὐτοὶ ὀργιζόμενοι οἱ στρατιῶται τῇ προαναχωρήσει τῶν Μακεδόνων, ὅσοις ἐνέτυχον κατὰ τὴν ὁδὸν ζεύγεσιν αὐτῶν βοεικοῖς, [k] ἢ εἴ τινι σκεύει ἐκπεπτωκότι, (οἷα ἐν νυκτερινῇ καὶ φοβερᾷ ἀναχωρήσει εἰκὸς ἦν ξυμβῆναι) τὰ μὲν [l] ὑπολύοντες κατέκοπτον, τῶν δὲ οἰκείωσιν ἐποιοῦντο. ἀπὸ τούτου τε πρῶτον Περδίκκας Βρασίδαν [m] τε πολέμιον ἐνόμισε, καὶ ἐς [n] τὸ λοιπὸν, [o] Πελοποννησίων, τῇ μὲν γνώμῃ, δι' Ἀθηναίους, οὐ ξύνηθες μῖσος εἶχε, τῶν δὲ ἀναγκαίων ξυμφόρων διαναστὰς, ἔπρασσεν, ὅτῳ [p] τρόπῳ τάχιστα [q] τοῖς μὲν ξυμβήσεται, τῶν δὲ ἀπαλλάξεται.

ρκθ'. Βρασίδας δὲ, ἀναχωρήσας ἐκ Μακεδονίας ἐς Τορώνην, καταλαμβάνει Ἀθηναίους Μένδην ἤδη ἔχοντας. καὶ αὐτοῦ ἡσυχάζων, ἐς μὲν τὴν [r] Παλλήνην ἀδύνατος ἤδη ἐνόμιζεν εἶναι διαβὰς τιμωρεῖν, τὴν [s] δὲ Τορώνην ἐν φυλακῇ εἶχεν. ὑπὸ γὰρ τὸν αὐτὸν χρόνον τοῖς ἐν τῇ Λύγκῳ ἐξέπλευσαν ἐπί τε τὴν Μένδην καὶ τὴν Σκιώνην οἱ Ἀθηναῖοι, ὥσπερ παρεσκευάζοντο, ναυσὶ μὲν πεντήκοντα, ὧν ἦσαν δέκα Χῖαι, ὁπλίταις δὲ χιλίοις ἑαυτῶν, καὶ τοξόταις ἑξακοσίοις, καὶ Θρᾳξὶ μισθωτοῖς χιλίοις, καὶ ἄλλοις τῶν αὐτόθεν ξυμμάχων πελτασταῖς. ἐστρατήγει δὲ Νικίας ὁ Νικηράτου, καὶ [t] Νικόστρατος ὁ Διϊτρεφοῦς. ἄραντες

z Τὸ λοιπὸν *Ar. C. Ald. Flor. Bas. Cass.* Antea παραγνώμην Aug. a Μετ' αὐτοῦ *Ar. C. Dan.* b Βρασίδα *Reg.* c Scil. τὴν ἐσβολὴν τὴν στενήν. *Huds.* d Μεθ' ἑαυτοῦ *Ar. C. Dan.* Μετ' ἑαυτοῦ *Gr.* Μετ' αὐτοῦ *Cass.* Mosqu. Aug. e Τὸν λόφον *Ar. C.* f Ὡς τάχιστα ὡς ἕκαστοι *Ar. C. Flor. Gr. Reg.* g Δὲ *Ar.* Mosqu. h Οὐκέτι *Reg.* Οὐκ ἔτι *Gr.* Οὐκ ἔτ' Mosqu. i Πρώτην τῆς Περδίκκου etc. legit *Valesius.* Vide etiam *Palmerii* Graec. ant. p. 128. *Huds.* k Ἤ τινι σκ. *Cl.* Βοεικοῖς εἴ τινι σκ. *Gr.* l Ἀπολύοντες *Ar. C. Dan.* Mosqu. m Τε deest *Reg.* n Τολοιπὸν *Ald. Flor.* Ἐστολοιπὸν *Reg. Gr.* o Εἶχε μῖσος τῶν Πελοποννησίων τῇ γνώμῃ, καὶ οὐ ξύνηθες διὰ τοὺς Ἀθηναίους. *Scil.* ob insitum in Athenienses odium, Peloponnesiis, (quibus fauere consueuit) animo nequaquam laeto se aduersarium gerebat. *Huds.* p Τρόπῳ μάλιστα *Cl.* τάχιστα in margine. q Τοῖς μὲν, τοῖς Ἀθηναίοις. τῶν δὲ, τῶν Πελοποννησίων. *Huds.* r Παλήνην *Gr.* s Δὲ deest *Gr.* t Ὁ Νικόστρατος *Gr.*

Τῶν μετὰ] Legit Reisk. τῶν μὲν μετὰ, et v. 4. Μακεδόνων ὧν οἷς ἐντύχοιεν, ἔκτεινον. GOTTL.

Καταλιπ. — προσβάλλειν] Scil. ὥστε, εἰς τὸ, quod reliquissent ad incursionem faciendam. BAVER.

Χωρήσ. ὁρ. ἐπί τε rel.] Impedit locum positus partic. τὲ, non habentis, cum ad χωρήσαντες referatur, quod illi respondeat, tanquam καὶ ἐπί. Si sit ἐπί τε τοὺς φεύγ. χωρήσ. plana omnia sint. At illo positu aut redundat τε, cui non respondeat καὶ, aut loco alieno positum est, pro, χωρήσαντές τε, aut anacoluthon relinquit. In ἔκτεινον intell. αὐτούς. BAVER.

Σφῶν] Tautologum Reisk. censet et coniicit: καὶ κατέθεον ἀπὸ τοῦ μετεώρου. GOTTL.

Ἄρνισσαν] Huius oppidi nullus veterum meminit, praeter nostrum et *Ptolemaeum*, qui in Taulantiis reposuit; at alii rectius ad Erigonum fluuium, qui per Paeoniam fluens in *Axium* editur. WASS.

Εἰκὸς ἦν ξυμβ.] i. e. δυνατὸν, οἷόν τε· facile fieri potest, vel solet, vt talia effundantur. BAVER.

Ὑπολύοντες] Sic etiam *Thomas*: Ὑπολύω τὸν βοῦν, ἤγουν ὑπὸ τὸν ζυγὸν ὄντα δεδεμένον λύω. Θουκυδίδης τῇ τετάρτῃ· τὰ μὲν ὑπολύοντες — ἐποιοῦντο. In *Ed. Franeq.* ibi quaedam vitiose edita sunt, quae recte habent in *Vascosan. Homer.* Iliad. ψ'. v. 513. Ὁ δ' ἔλυεν ὑφ' ἵππους. DVCK.

Διαναστὰς] Abr. taxat Int. Porti, vt et Heilm. vertendum: quae acciderant, eius animum ita diuiserant, exacerbarant. Vid. Heilm. p. 623. GOTTL.

Διαναστὰς] Optime explices, *alienatus* a Lacedaemoniis; neque enim *dubius* tantum erat; neque exacerbationis notio insit in illo verbo. BAVER.

Ὑπὸ τ. αὐτ. χρ. τοῖς ἐν τῇ Λύγκῳ] Eodem modo dictum, quo supra Rex Thraciae, Sitalces, mortuus dicebatur eodem tempore (cum) rebus illis gestis. BAVER.

quidem irruentium impetum exceptum propulsarent, ipsis vero cessantibus *nec vllam impressionem facientibus* pedem referrent, tunc vero plerique barbarorum a Graecis, qui cum Brasida in locis patentibus erant, *vlterius persequendis* abstinuerunt: sed cum quandam *suarum copiarum non magnam* partem reliquissent, * quae ipsos *abeuntes* insequeretur ac aggrederetur, caeteri cursu contenderunt in fugientes Macedones, quorum vt in quemque incidebant, *eum* trucidabant. Et angustas fauces inter duos colles sitas, qua patet aditus in Arrhibaei *fines*, ocius praeoccuparunt, quia sciebant, nullam aliam esse viam, qua Brasidas *domum cum suis copiis* se recipere posset. Ipsumque iam appropinquantem in ipsis transitus angustiis, vt intercepturi, circumsistunt. Bell. Pelop. an. 9. Olymp. 89. $\frac{1}{2}$. V. C. Varr. $33\frac{1}{2}$.

128. Ille vero, hac re cognita, trecentis illis, quos secum ducebat, praecepit, vt in eum collem, quem facilius a se captum iri putabat, cursu contendentes, quanta maxima quisque celeritate posset, nullo ordine seruato, barbaros iam contra se venientes illinc deturbare conarentur, priusquam maior numerus *barbarorum*, qui suos circumuenire statuerant, eo confluueret. Atque illi quidem eos, qui in colle erant, impressione *in eos* facta superarunt, atque reliquus Graecorum exercitus in eum *collem* iam facilius ibat. Nam barbari territi sunt, suis illic in fugam versis, et ex editiore loco pulsis. nec vlterius *Graecos* sunt persequuti, quos eos in *agri amici* confiniis iam esse, et euasisse arbitrarentur. Brasidas autem, vbi loca superiora nactus est, iter tutius faciens, eodem die ** primum peruenit Arnissam, quae Perdiccae imperio paret. Ipsique milites irati, quod Macedones priores recessissent, vt in quaeque incidebant inter eundum, vel plaustra boum, quae ad ipsos pertinebant, vel sarcinas, si quae deciderant, (vt in nocturno et pauoris pleno receptu contigisse credibile erat) illa quidem concidebant, soluentes, illas vero sibi vendicabant. Atque hinc primum Perdiccas Brasidam hostem iudicauit, et in posterum animo concepit odium in Peloponnesios, non consuetum illud quidem, propter Athenienses, *quos oderat:* sed propter sua necessaria commoda *ab ipsis* alienatus, operam dabat, vt quoquo modo quamprimum cum illis quidem compositionem faceret, ab his vero dissociaretur.

129. Brasidas vero ex Macedonia Toronen reuersus, offendit Menden ab Athenientibus iam occupatam. Ibique subsidens, in Pallenen quidem propter virium imbecillitatem ad opem *Mendae* ferendam tunc se traiicere non posse ducebat: sed Toronen praesidio tuebatur. Nam sub idem tempus, quo res apud Lyncum gestae fuerunt, Athenienses naualem expeditionem aduersus Menden et Scionen susceperunt, ad quam se prius accingebant, cum quinquaginta nauibus, quarum decem erant Chiae, et cum mille grauis armaturae militibus de suis popularibus, et sexcentis sagittariis, et mille Thracibus mercede conductis, aliisque peltatis, quos illinc ex suis sociis collegerant. Illis autem praeerat Nicias Nicerati, et Nicostratus Diotrephis *filius*. Cum autem a Potidaea cum classe soluissent, et ad eam partem appu- Bell. Pelop. an. 9. Olymp. 89. $\frac{1}{2}$. V. C. Varr. 331. Post Apr. 9. ante fin. Aug. vel init. Sept.

* Quae illas insequens manus consereret, caeteri. *Steph.* HVDS. ** Arnissam, primum ditionis Perdiccae oppidum, pervenit. etc. *Acacius.* IDEM.

Λυγκηστῶν ἀντέσησαν οἱ Λακεδαιμόνιοι. Ἐπιφερομένης μὲν] τοὺς βαρβάρους. Οἱ λοιποὶ χωρήσαντες] τῶν βαρβάρων. Καὶ τὴν ἐσβολὴν] ἔσοδον. Φθάσαντες προκατέλαβον] προλαβόντες οἱ βάρβαροι. Εἰδότες ὃκ ἦσαν ἄλλην] καθ' ἣν ἐκ ἦν πόρος ἐξελθεῖν. Ἀναχώρησιν] φυγήν. Καὶ προσιόντος αὐτῷ] τῷ Περδίκκᾳ. Κυκλῶνται] ἦγεν, κυκλοῦσιν οἱ βάρβαροι. Ἀπολειφθέντες] ἀτικόφοντες. Πρὶν καὶ τὴν πλείονα κύκλωσιν] πρὶν τοὺς πολλοὺς τῶν κυκλοῦντας τοὺς Λακεδαιμονίους μελλόντων παριέναι. Σφῶν αὐτῶν] τῶν βαρβάρων. Καὶ ἐν μεθορίοις] τῇ τόπῳ τῇ Περδίκκα. Τὰ μὲν, ὑπολύοντες κατέκοπτον] τὰ ζεύγη ἐλαύνοντι. Καὶ ἐς τὸ λοιπὸν, Πελοποννησίων] τοὺς Πελοποννησίους ἐμίσει ὁ κατὰ γνώμης πρεσβεύσαντας, ὅτι ἔγος ἔχον. τοὺς Ἀθηναίους μᾶλλον γὰρ πρὶν ἐμίσει. Τῶν δὲ ἀναγκαίων ξυμφόρων, ἕνεκεν τῶν ἀναγκαίων συμφέροντος. διὰ τὴν ἀνάγκην συμφέρειν νομίσας μισεῖν τοὺς Λακεδαιμονίους, ἀπόστας διεπράττετο, πῶς Ἀθηναίοις μὲν φίλος ἔσοι, Λακεδαιμονίων δὲ ἀπαλλάξεται. Ὁπλίτας δὲ χιλίους ἑαυτῶν] τῶν Ἀθηναίων. Ἀφικόμενος δὲ ἐκ Ποτιδαίας] οἱ Ἀθηναῖοι. Οἱ δ' αὐτοί τε] ἦγεν, αὐτοὶ δὲ οἱ Μενδαῖοι. Καὶ τραυματιζόμενος] βαλλόμενος ὑπ' αὐτῶν.

δὲ ἐκ Ποτιδαίας ταῖς ναυσὶ, καὶ σχόντες κατὰ τὸ [v] Ποσειδώνιον, ἐχώρουν ἐς τὰς Μενδαίας. [x] οἱ δὲ αὐτοί τε, καὶ Σκιωναίων [y] τριακόσιοι, βεβοηθηκότες, Πελοποννησίων τε οἱ ἐπίκουροι, ξύμπαντες δὲ, ἑπτακόσιοι ὁπλῖται, καὶ Πολυδαμίδας ὁ ἄρχων αὐτῶν, ἔτυχον ἐξεστρατοπεδευμένοι ἔξω τῆς πόλεως ἐπὶ λόφου [z] καρτεροῦ. καὶ [a] αὐτοῖς [b] Νικίας μὲν, Μεθωναίους τε ἔχων [c] εἴκοσι καὶ ἑκατὸν ψιλοὺς, καὶ λοχαγοὺς τῶν Αθηναίων ὁπλιτῶν ἑξήκοντα, καὶ [d] τοὺς τοξότας ἅπαντας, κατὰ ἀτραπόν τινα τοῦ λόφου πειρώμενος προσβῆναι, καὶ τραυματιζόμενος ὑπ' αὐτῶν, οὐκ ἠδυνήθη βιάσασθαι. Νικόστρατος δὲ, ἄλλῃ ἐφόδῳ ἐκ πλείονος παντὶ [e] τῷ ἄλλῳ στρατοπέδῳ [f] ἐπιὼν τῷ λόφῳ, ὄντι [g] δυσπροσβάτῳ, καὶ πάνυ ἐθορυβήθη, καὶ [h] ἐς ὀλίγον ἀφίκετο πᾶν τὸ στράτευμα τῶν Αθηναίων νικηθῆναι. καὶ ταύτῃ μὲν τῇ ἡμέρᾳ, ὡς οὐκ ἐνέδοσαν οἱ Μενδαῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, οἱ Αθηναῖοι ἀναχωρήσαντες ἐστρατοπεδεύσαντο· καὶ οἱ Μενδαῖοι, νυκτὸς ἐπελθόσης, ἐς τὴν πόλιν ἀπῆλθον.

ρλ. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ οἱ μὲν Αθηναῖοι, περιπλεύσαντες ἐς τὸ [i] πρὸς Σκιώνης, τό τε προάστειον εἷλον, καὶ τὴν ἡμέραν ἅπασαν ἐδῄουν τὴν γῆν, ἀδενὲς ἐπεξιόντος. ἦν γάρ τι καὶ σασιασμὸς ἐν τῇ πόλει. οἱ δὲ τριακόσιοι τῶν Σκιωναίων τῆς ἐπιούσης νυκτὸς ἀπεχώρησαν ἐπ' οἴκου. καὶ τῇ ἐπιγιγνομένῃ ἡμέρᾳ Νικίας μὲν, τῷ ἡμίσει τοῦ στρατοῦ πρὸ [k] ἅμα ἐς τὰ μεθόρια, τῶν Σκιωναίων τὴν γῆν ἐδῄου. Νικόστρατος δὲ τοῖς λοιποῖς κατὰ τὰς ἄνω πύλας, ἃς ἐπὶ Ποτιδαίας ἔρχονται, προσεκάθητο τῇ πόλει. ὁ δὲ Πολυδαμίδας (ἔτυχε γὰρ ταύτῃ τοῖς Μενδαίοις καὶ ἐπικούροις ἐντὸς τοῦ τείχους τὰ ὅπλα κείμενα,) διατάσσει τε ὡς ἐς μάχην, καὶ παρέχει τοῖς Μενδαίοις ἐπεξιέναι. καί τινος αὐτῷ τῶν ἀπὸ τοῦ δήμου ἀνταπόντος κατὰ τὸ [l] σασιωτικὸν, ὅτι οὐκ ἐπέξεισιν, εἰδὼς δέοιτο πολεμεῖν, καὶ, ὡς ἀντεῖπεν, ἐπισπασθέντος [m] τε τῇ χειρὶ ὑπ' αὐτοῦ, καὶ θορυβηθέντος, ὁ δῆμος, εὐθὺς ἀναλαβὼν τὰ ὅπλα, [n] περὶ ὀργῆς ἐχάρη ἐπί τε Πελοποννησίοις, καὶ τοὺς τὰ ἐναντία σφίσι μετ' αὐτῶν πράξαντας. καὶ προσπεσόντες, τρέπουσιν, ἅμα μὲν μάχῃ αἰφνιδίῳ, ἅμα δὲ, τοῖς Αθηναίοις τῶν πυλῶν ἀνοιγομένων, [o] φοβηθέντων. ὡήθησαν γὰρ ἀπὸ προειρημένου τινὸς [p] αὐτοῖς τὴν ἐπιχείρησιν γενέσθαι. καὶ οἱ μὲν ἐς τὴν ἀκρόπολιν, ὅσοι μὴ αὐτίκα διεφθάρησαν, καταφυγον, ἥπερ καὶ τὸ πρότερον αὐτοὶ εἶχον. οἱ δὲ Αθηναῖοι (ἤδη γὰρ καὶ ὁ Νικίας, [q] ἐπαναστρέψας, πρὸς τῇ [r] πόλει ἦν) ἐσπεσόντες ἐς τὴν Μένδην πόλιν, [s] ἅτε οὐκ ἀπὸ ξυμβάσεως ἀνοιχθεῖσαν, ἁπάσῃ τῇ στρατιᾷ, ὡς [t] κατὰ κράτος ἑλόντες, διήρπασαν. καὶ μόλις οἱ στρατηγοὶ κατέσχον, ὥστε μὴ καὶ τὰς ἀνδρώ-

v Ποτειδάνειον *C.* *x* Οἱ δ' αὐτοί τε *Ald. Flor. Bas. Steph.* 1. *Caſſ.* Aug. *y* Τριακόσιοι *Dan.* Mox ἐπλῖται Mosqu. *z* Καρτερῷ *Gr.* *a* Αὐτοὺς *Reg.* *b* Ὁ Νικίας *Gr.* *c* Εἴκοσιν *Caſſ.* Aug. *d* Τοὺς deeſt *Reg.* *e* Τῷ abeſt *Ar. C. Dan.* *f* Προσιὼν *Marg. Hudſ.* Neque in *Steph.* 2. neque in *Porti* Editionis margine eſt. *Duck.* *g* Δυσπροσβάτῳ *Marg. Ar. C. Cl. Dan. Schol.* Δυσπροβάτῳ *Caſſ.* Aug. *σ* ſuprafcr. a m. 2. Δυσβάτῳ *Baſ.* *h* Pro, ὀλίγου ἐδέησεν. *Fr. Port.* Ὀλίγα *Cl.* Ὀλίγου *Caſſ.* *i* Πρὸ Σκιώνης Aug. *Caſſ. Gr.* Aug. et προάστειον. *k* Id eſt: ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ ὁ μὲν ἐτέρωθεν τὴν γῆν ἔδῃου, ὁ δὲ ἐτέρωθεν τῇ πόλει προσεκάθητο. *Ar. Port.* *l* Στασιαστικὸν *Ar. C. Dan.* *m* Τε deeſt *Caſſ.* Aug. *n* Περιοργὴς *Marg. Cam.* Ἐπὶ ὀργῇ *Gr.* Περιοργὴς *Caſſ.* Aug. Ἐπὶ ὀργῇ. *Reg.* Ἐπὶ τοῖς Πελοπ. Mosqu. ſet ſupra, Μενδαίοις. *o* Φοβηθέντας *Marg.* *p* Αὐτοῖς τὰ λοιπὰ τὴν ἐπιχ. *Gr.* *q* Scil. ἐκ τῆς πολιορκίας τῆς Σκιώνης. *Hudſ.* *r* Id eſt, Μένδῃ. *Hudſ.* *s* Οὔτε *Dan.* *t* Κατακράτος *Ald. Flor. Baſ. Reg.* Aug. et infr.

Ποτειδώνιον] Vide *Diodorum* pag. 323. WASS.

Καρτερῷ] *Gr.* κρατερῷ. Et *Polyaenus* I, 38. 1. ἐπὶ λόφου κρατεροῦ. Sed apud *Thucydidem* rurſus λόφος καρτερὸς V, 7. et 8. et alibi καρτερὸς pro locis arduis, aſperis, et natura munitis. Vid. III, 18. et 110. DUCK.

Δυσπροσβάτῳ] Quidam *Mſſ.* et *Scholiaſtes*, et *Thomas Mag.* v. δυσπρόσοδος, δυσπροσβάτῳ. Sic apud *Plutarchum* Pomp. δυσπροσπέλαστος. Ad hanc formam δυσεκβολώτατος ἡ Λοκρὶς *Noſter* III, 101. Δυσπρόσβατον bis terque agnoſcit *Pollux*. Antea male hic δυσβάτῳ. Προσιὼν etiam habet *Thomas*. Sed infra Cap. 131. τοὺς ἰόντας. WASS. In *Cod. Caſſ.* et *Thoma* errore ſcribarum eſt δυσπροβάτῳ. Δυσπροσβάτῳ in contextu ſcribi voluerat Cl. *Waſſ.* DUCK.

Περὶς Σκιώνης] Ita rectè plerique libri. In *Caſſ.* et *Gr.* σ a fine excidit, quia erat in capite vocis ſequentis. Vid. ad IV, 31. DUCK.

Στασιαστικὸν] Quidam στασιαστικόν. Sed illud etiam habet *Thomas Mag.* et melius eſſe dicit, quàm στασιαστικόν. DUCK.

Καὶ ὡς ἀντ.] Reisk. leg. καὶ ὡς ἄπεισιν, et ſe iam abire velle. GOTTL.

Περὶ ὀργῆς] *Gr.* ex gloſſa ὑπό. Vid. *Scholiaſten.* WASS. *Scholiaſtes* dicit περὶ pro ὑπὸ eſſe. Probarem, ſi exemplis confirmaſſet hunc vſum praepoſitionis περί. Interim non reiecerim περιοργὴς, quod eſt in quibusdam libris. *Suidas* περιοργὴς, ὠργισμένος. Et adſert verba incerti Scriptoris, Ὁ δὲ Καῖσαρ περιοργὴς ἐπὶ τούτοις γενόμενος. *Heſychius* quoque adverbium περιόργως habet. DUCK.

Περὶ ὀργῆς] i. e. ὑπ' ὀργῆς, prae ira, ob iram. Etiam cum dat. περὶ φόβῳ. v. Abr. 487. GOTTL.

Τρέπουσιν] Scil. αὐτοὺς· durius quidem, more Noſtri; nam in προσπεσόντες Datiuus latet. Etiam, quae ſequuntur, durius nexa ſunt: duo primo Genitiui, τ. πυλῶν ἀνοιγομένων,

liſſent, vbi erat Neptuni templum, aduerſus Mendaeos contenderunt. Ipſi autem *Mendaei*, et Scionaeorum trecenti, qui *Mendaeis* opem tulerant, et Peloponneſiorum auxiliarii milites, qui vniuerſi erant ſeptingenti grauis armaturae milites, et Polydamidas ipſorum dux, extra vrbem in colle natura munito caſtra poſuerant. Et Nicias quidem cum centum et viginti Methonaeis leuiter armatis, et delectis ſexaginta grauis armaturae militibus Athenienſibus, omnibusque ſagittariis, quos ſecum ducebat, per quandam collis ſemitam ad ipſos accedere conatus, et ab ipſis vulneratus, deturbare non potuit. Nicoſtratus vero, cum alio itinere, quod longo diſtabat interuallo, cum omni reliquo exercitu collem acceſſu difficilem ſubiiſſet, * vehementiſſime trepidauit, parumque abfuit, quin totus Athenienſium exercitus vinceretur. Atque eo quidem die, quod Mendaei eorumque ſocii loco non ceſſiſſent, Athenienſes *illinc* digreſſi, caſtrametati ſunt. Mendaei vero, cum nox aduenisſet, in vrbem abierunt. Bell. Pelop. an. 9. Olymp. 89. 1. V. C. Varr. 331.

130. Poſtridie vero Athenienſes quidem claſſe circumuecti ad eam partem, quae Scionen ſpectabat, et ſuburbana ceperunt, totumque diem illum in *eius* agro vaſtando conſumſerunt, nemine contra prodeunte. Erat enim et nonnihil ſeditionis intra vrbem. Illi vero trecenti Siconaei proxima nocte domum abierunt. Poſtridie vero Nicias quidem vno eodemque tempore cum dimidio copiarum ad confinia progreſſus, Scionaeorum agrum vaſtauit. Nicoſtratus vero cum reliquis *copiis*, a ſuperioribus portis, qua Potidaeam itur, vrbem obſedit. ** Polydamidas vero (forte enim ad hanc vrbis partem intra muros erat militum armatorum agmen) *eos* vt ad proelium inſtruebat, et Mendaeis ſuadebat, vt eruptionem facerent. Et cum quidam e populo ſeditioſe ipſi contradixiſſet, nec eruptionem faciendam, nec proelio opus eſſe *affirmans:* cumque, ſimul ac *ipſi* contradixiſſet, ab ipſo manu pertractus ac perturbatus fuiſſet, populus ira protinus incenſus, ſumtis armis tendit cum in Peloponneſios, tum in eos, qui cum ipſis contra ſe egerant. Impetuque *in eos* facto, in fugam vertit, tum ob repentinum certamen, tum ob metum Athenienſium, quibus portae fuerant apertae. Exiſtimabant enim *Peloponneſii*, ex aliquo compacto hanc impreſſionem *ab illis* in ſe factam eſſe. Atque illi quidem, quotquot ſtatim caeſi non fuerunt, in arcem confugerunt, quam ipſi vel antea tenebant. Athenienſes vero (iam enim et Nicias reuerſus ad vrbem erat) cum omnibus copiis irruentes in vrbem Menden, quippe quae non ex conuentu aperta fuiſſet, *eam* vt expugnatam diripuerunt. Et duces vix cohibere potuerunt *ſuos milites*, quin ho-

* Eo perturbationis venit, vt parum abfuerit, quin etc. *Valla.* Conſternatus eſt, parumque abfuit, quin etc. *Steph.* HVDS.

** Igitur Polydamidas (erant in ea parte vrbis arma Mendaeorum et auxiliorum intra muros repoſita) ad pugnam ſeſe parat etc. *Acacius.* IDEM.

Ἔνιοι δὲ ἀναφέρουσιν ἐπὶ τὲς σὺν αὐτῷ. Οὐκ ἠδυνήθη βιάσασθαι] βίαν προσαγαγεῖν αὐτοῖς. Ἄλλῃ ἐφόδῳ] μακροτέρᾳ ὁδῷ κατ' ἐκείνων. Ἐκ πλείονος] διαςήματος ὁλιγονότι. Δυσπροσβάτῳ] δυσαναβάτῳ. Ἐθορυβήθη] ἐδειλίασεν. Ὡς ἐκ ἐνέδοσαν] ἐχ ὑπεῖξαν. Ἀναχωρήσαντες] ἐπὶ πόδα ἐλθόντες. Καὶ οἱ Μενδαῖοι] οἱ ἐπὶ τῷ λόφῳ. Ἐς τὴν πόλιν ἀπῆλθον] τὴν Μένδην. Ἐὺγὲν τὴν γῆν] τὴν Σκιώνην. Οὐδενὸς ἐπεξιόντος] τῶν Σκιωναίων. Ἦν γάρ τι καὶ ςασιασμὸς] ἦγεν, ἦσάν τινες ςασιάζοντες. Καὶ τινος αὐτῷ τῶν ἀπὸ τῆ ὁμμε ἐναντιωθέντος, κατὰ τὸ ἔθος τῶν ςασιαζόντων, ἀντιλέγειν ὀλιγονότι. Καὶ ὡς ἀντεῖπεν] ὁ ὁμιλητης. Περὶ ἐργῆς ἐχώρει] ἀντὶ τῆ ὑπὸ ὀργῆς. Τῶν πυλῶν ἀνοιγομένων, φοβηθέντων] ἀντὶ τῆ φοβηθέντες. ἐφοβήθησαν δὲ, ὅτι ᾠήθησαν ἀπὸ τῆς πρὸς τὲς Ἀθηναίης συνθήκης αὐτοῖς ἐπιθέσθαι. Ἀπὸ προειρημένε τινὸς] συμφώνε. Τὴν ἐπιχείρησιν] ἀντὶ τῆ, τὴν περδυσίαν. Ὡς κατὰ κράτος ἐλόντες, διήρπασαν] τὰ ἐνόντα αὐτῇ. Πολιτεύειν ἐκέλευον ὥσπερ εἰώθεσαν]

φοβηθέντων· deinde Hic Genitiuus, quaſi ſimpliciter poſitus, pro quarto caſu, φοβηθέντας, nempe τρέπεσθαι; non pro φοβηθέντες, vt male expl. Schol. Nam φοβηθέντες non τρέπεσθαι. Nec vero *ſubiecto*, vel Nominatiuo, ſed *obiecto*, materiae verbi, quarto caſu, illum Genit. dare ſolet Noſter. BAVER.

φοβηθέντων] *Marg.* φοβηθέντας, ex *Interprete* pro φοβηθέντων. WASS.

φοβηθέντων] Scil. αὐτῶν. v. Abr. 487. GOTTL.

Αὐτοῖς τὴν ἐπιχ. γεν.] *Gr.* αὐτοῖς τὸ λοιπὸ τὴν ἐπ. γεν. Non placet. WASS.

πως διαφθείρεσθαι. καὶ τὰς μὲν Μενδαίας [v] μετὰ ταῦτα πολιτεύειν ἐκέλευον, ὥσπερ εἰώθεσαν, αὐτὰς κρίναντας ἐν σφίσιν αὐτοῖς, εἴ τινας ἡγοῦνται αἰτίας εἶναι τῆς ἀποστάσεως. τὰς δ' ἐν τῇ ἀκροπόλει ἀπετείχισαν ἐκπολιορκήσαντες τείχει ἐς θάλασσαν, καὶ φυλακὴν [x] ἐπεκαθίσαντο. ἐπειδὰν δὲ τὰ περὶ τὴν Μένδην καθέσχον, ἐπὶ τὴν Σκιώνην ἐχώρουν.

ρλα'. Οἱ δὲ, ἀνεπεξελθόντες, αὐτοὶ καὶ Πελοποννήσιοι, ἱδρύθησαν [y] ἐπὶ καρτερᾷ λόφῳ πρὸ τῆς πόλεως· ὃν εἰ μὴ ἔλαβον οἱ ἐναντίοι, [z] οὐκ ἐγίγνετο σφῶν περιτείχισις. προσβαλόντες [a] δ' αὐτῷ [b] κατὰ κράτος οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ [c] μάχῃ ἐκράτησαν τοὺς ἐπιόντας, ἐστρατοπεδεύσαντό τε, καὶ ἐς τὸν περιτειχισμὸν, τροπαῖον στήσαντες, παρεσκευάζοντο. καὶ αὐτῶν ὀλίγον ὕστερον ἤδη ἐν ἔργῳ ὄντων, οἱ ἐκ τῆς ἀκροπόλεως ἐν τῇ Μένδῃ πολιορκούμενοι ἐπίκουροι, βιασάμενοι παρὰ θάλασσαν τὴν φυλακὴν, νυκτὸς ἀφικνοῦνται. καὶ [d] διαφυγόντες οἱ πλεῖστοι τὸ ἐπὶ τῇ Σκιώνῃ στρατόπεδον, ἐσῆλθον ἐς αὐτήν.

ρλβ'. Περιτειχιζομένης δὲ τῆς Σκιώνης, Περδίκκας, τοῖς τῶν Ἀθηναίων στρατηγοῖς ἐπικηρυκευσάμενος, ὁμολογίαν ποιεῖται πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, διὰ τὴν τῶ Βρασίδᾳ ἔχθραν περὶ τῆς ἐκ τῆς Λύγκου ἀναχωρήσεως, εὐθὺς τότε ἀρξάμενος πράσσειν. [e] καὶ ἐτύγχανε γὰρ τότε Ἰσχαγόρας ὁ Λακεδαιμόνιος στρατιὰν μέλλων πέζῃ [f] πορεύειν ὡς Βρασίδαν. ὁ δὲ Περδίκκας, ἅμα μὲν κελευόντος τῶ Νικίᾳ, ἐπειδὰν ξυνεβεβήκει, ἔνδηλόν τι ποιεῖν τοῖς Ἀθηναίοις βεβαιότητος πέρι, [g] ἅμα δ' αὐτὸς ἤδη βουλόμενος Πελοποννησίους ἐς τὴν [h] αὐτῶ ἀφικνεῖσθαι, παρασκευάσας τοὺς ἐν Θεσσαλίᾳ ξένους, χρώμενος ἀεὶ τοῖς πρώτοις, διεκώλυσε τὸ στράτευμα καὶ τὴν παρασκευὴν, ὥστε [i] μηδὲ πειρᾶσθαι Θεσσαλῶν. Ἰσχαγόρας μεντοι, καὶ Ἀμεινίας, καὶ Ἀρισεὺς, αὐτοί τε ὡς Βρασίδαν ἀφίκοντο, ἐπιδεῖν πεμψάντων Λακεδαιμονίων τὰ πράγματα, [k] καὶ τῶν ἡβώντων αὐτῶν παρανόμως ἄνδρας ἐξῆγον ἐκ Σπάρτης, ὥστε τῶν πόλεων ἄρχοντας καθιστάναι, καὶ μὴ τοῖς [l] ἐντυχοῦσιν ἐπιτρέπειν. καὶ Κλεαρίδαν μὲν τὸν Κλεωνύμου [m] καθίστησιν ἐν Ἀμφιπόλει, [n] Ἐπιτελίδαν δὲ τὸν Ηγησάνδρου, ἐν Τορώνῃ.

ρλγ'. Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει Θηβαῖοι Θεσπιέων [o] τεῖχος περιεῖλον, ἐπικαλέσαντες Ἀττικισμὸν, βουλόμενοι μὲν καὶ ἀεὶ, παρεσκηκὸς δὲ ῥᾷον, ἐπειδὴ καὶ ἐν τῇ πρὸς Ἀθηναίους μάχῃ ὅ, τι ἦν αὐτῶν ἄνθος [p] ἀπολώλει. καὶ ὁ νεὼς τῆς Ηρας τοῦ αὐτοῦ θέρους [q] ἐν Ἄργει καθεκαύθη, Χρυσίδος τῆς ἱερείας λύχνον τινὰ

[v] Μεταταῦτα *Ar.* Μὲν ante Μενδ. d. Mosqu. [x] Ἐπεκαθίσαντο *Ar. C.* Ἐπεκαθέσαντο Mosqu. Mox *ἐπειδὴ* Aug. [y] Καρτερᾷ omittit *Gr.* Ἐπὶ λόφῳ καρτερῷ *Ar. C. Reg. Caff. Dan.* Mosqu. Aug. [z] Id eſt: *οὐκ ἐδύναντο περιτειχίζειν αφᾶς*, vel *περιτειχισθῆναι οὐκ ἐδύναντο. Ae. Port.* [a] Δὲ αὐτῷ *Gr.* [b] Κατακράτος *Ar. Alt. Flor. Baſ. Steph.* 1. vt et paullo ſupra. Κατὰ κράτος et cum emendatione ſuperſcripta κράτος *Gr.* [c] Μάχῃ *Ar.* [d] Διαφεύγοντες *Caſſ.* Aug. Mosqu. et hic *ἐσῆλθον.* [e] Pro καὶ γὰρ ἐτύγχανε. Sic γὰρ traiici videmus ab *Ariſtophane* tum alibi, tum in illo *Pacis* loco, ἀλλὰ ποῖ γὰρ οἴχεται; pro ἀλλὰ γὰρ ποῖ οἴχεται; Vide *Stephani* Append. ad ſcripta al. de Dial. Att. p. 186. *Hudſ.* Antea ἐλατῆς poſt περὶ τῆς d. Mosqu. [f] Πορεύειν *C.* Antea στρατιὰ Mosqu. [g] Δὲ αὐτὸς ἐν ἔτι *Gr.* Antea ἤδη. τι ποιεῖ Mosqu. [h] Αὐτῷ *Ar. C. Alt. Flor. Baſ. Caſſ Gr.* Aug. [i] Μὴ δὲ *Reg.* Mosqu. Aug. et hic mox ἀφίκοντο. [k] Καὶ τῶν Σπαρτιατῶν ἡβώντων αὐτῶν π. *Ar.* Καὶ τῶν Σπαρτιατῶν αὐτῶν π. *C. Dan.* Mosqu. [l] Ἐντυχόντας *Marg. Schol.* [m] Scil. Iſchagoras. Vel καθίσασαν legendum. *Ae. Port.* [n] Ἐπιτελλίδαν *Reg.* Mox Ἀττικισμὸν Mosqu. [o] Τὸ τεῖχος *Ar. C. Dan.* Mox Ἀττικισμὸν Mosqu. [p] Διεφθάρη *Marg. Schol.* [q] Accipe τὸ ἐν Ἄργει non de vrbe, quae Ἄργος dicebatur, ſed de regione circa vrbem, non enim erat in ipſa vrbe id templum. Nam et Ἄργος tota Peloponneſus dicebatur, vt cuiuis notum eſt. *Palmerius* in Exercitat. p. 52. *Hudſ.*

Αὐτοὺς κρίναντας] i. e. 1) ſolos, apud ſuos tantum, non admixto iudice extraneo: 2) ſuis legibus: etiam 3) domi, non extractos aliorſum. Aliter 1 Cor. 11, 13. vbi ſign. apud vos, in animo veſtro; vel, ex vobis, veſtro ipſimet exemplo et more. BAVER.

Ἐπειδὰν — κατέσχον] p. ἐπειδὴ, quod et praefert C. Aug. Sed et infra, c. 132. ἐπειδὰν ξυνεβεβήκει. Ita et ὅταν ſupra notabamus, pro ὁπότε· quaſi Lat. *ſi* pro *cum* vel *quando, vbi*; vt Virgil. Aen. 5, 64.

Si nona diem — Aurora extulerit, i. e. quando, vbi. *Tempus* enim hic notatur, non *conditio*. BAVER.

Ἀρξάμενος πράσσειν] *Stephanus* hic hyperbaton ſtatuit, et cum his coniungit illa πρὸς τοὺς Ἀθηναίους. *Thucydides* ſaepe πράσσειν cum praepoſitione πρὸς dicit III, 28. Οἱ δὲ πράξαντες πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους μάλιστα τῶν Μιτυληναίων. IV, 74. Κατεπεπληγμένων ἤδη τῶν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους πραξάντων. Et aliis locis quamplurimis. Sed non minus ſine ea II, 79. Ἐδόκει δὲ καὶ προσχωρῆσαι ἡ πόλις ὑπό τινων ἔνδοθεν πρασσόντων. IV, 89. Ὡς δὲ ἤσθοντο οἱ πράσσοντες τὸ ἁμάρτημα. VIII, 49. Ὅπως περί τε τῆς τῶ Ἀλκιβιάδου καθόδου πράσσοιεν. Itaque hic nihil opus eſt hyperbato. Nam et ὁμολογίαν ποιεῖσθαι πρός τινα vſitatum eſt *Thucydidi* III, 28. Ποιοῦνται καινὴν ὁμολογίαν πρός τε Πάχητα. et cum γίνομαι V, 5. DVCK.

Στρατιὰν μ. π. πορεύσειν ὡς Βρασίδαν] Hinc bene confirmatur ſcriptura, quam Viri Docti in *Aelian.* VIII. V. H. 2. reſtituerunt, reiecta *Tanaq. Fabri* coniectura. DVCK.

Ἔνδηλόν τι ποιεῖν] Scholion *Cod. Caſſ.* ita exponit: Ἐπειδὴ φίλος ἐγεγόνει τοῖς Ἀθηναίοις, ἤξιων αὐτὸν τεκμήριόν τι παρέχειν φιλίας. DVCK.

Ἀμεινίας] Aliis (vt credo) Ἀμινίας dicitur. Aminias Archonti Olymp. LXXXIX, 2. nomen erat, quem cum libere

mines etiam trucidarent. Poſtea iuſſerunt Mendaeos eodem reipublicae ſtatu vti, quo conſueuerant, ita tamen, vt ipſi inter ſe quaeſtionem haberent de illis, quos defectionis autores fuiſſe cenſuiſſent. Illos vero, qui in arce erant, muro vtrinque vſque ad mare ducto circumuallarunt, et praeſidium *in eo* impoſuerunt. Poſtquam autem Menden in ſuam poteſtatem redegerunt, aduerſus Scionen iuerunt. Bell. Pelop. an. 9. Olymp. 89. 3. V. C. Varr. 331.

131. Oppidani vero cum ipſi, tum Peloponneſii, obuiam *illis* progreſſi, in colle natura munito, ante vrbem ſito, conſederunt: quem niſi hoſtes occupaſſent, ipſos circumuallare non potuiſſent: ſed Athenienſes eum ſtrenue aggreſſi, proelioque reiectis iis, qui aduerſus *ipſos* venerant, *ibi* caſtra poſuerunt, et erecto tropaeo, ſe ad vrbem circumuallandam parabant. Nec multo poſt, quum in eo iam opere occuparentur auxiliarii, *Peloponneſiorum* milites, qui in arce obſidebantur, ſuperatis *hoſtium* cuſtodibus, qui ad mare erant, noctu *Scionen* peruenerunt. Et *ipſorum* plerique per media *Athenienſium* caſtra ad Scionen poſita euadentes, in eam ſunt ingreſſi.

132. Dum autem Scione circumuallaretur, Perdiccas per caduceatores, quos miſit ad Athenienſium duces, compoſitionem cum Athenienſibus fecit, odio contra Braſidam concepto, propter diſceſſum ex Lynco, * quod iam tunc tentare coeperat. Tunc etiam Iſchagoras Lacedaemonius exercitum ad Braſidam itinere pedeſtri deducturus erat. Perdiccas vero, partim quidem Nicia iubente, vt, quando compoſitionem fecerat, manifeſtam aliquam conſtantiae *fideique ſuae* ſignificationem Athenienſibus daret, partim vero quod Peloponneſios in ſuum *agrum* amplius venire nollet, cum rem Theſſalis hoſpitibus perſuaſiſſet, quod primorum hoſpitio ſemper vteretur, *Peloponneſiorum* copias, et *bellicum* apparatum impediuit, ita vt Theſſalos ne tentare quidem voluerint. Iſchagoras tamen, et Amm̃ias, et Ariſteus cum ipſi ad Braſidam peruenerunt, a Lacedaemoniis ad res inſpiciendas miſſi, tum etiam adoleſcentes ex ipſis *Lacedaemoniis* contra leges Sparta *ſecum* eduxerunt, vt *eos* ciuitatibus praeficerent, neque *illarum adminiſtrationem* quibuslibet permitterent. Et Clearidam quidem Cleonymi *filium* Amphipoli praefecerunt, Epitelidam vero Hegeſandri *filium* Toronae. Bell. Pelop. an. 9. Olymp. 89. 2. V. C. Varr. 331. Ante Oct. 3.

133. Eadem aeſtate Thebani muros Theſpienſium diruerunt, crimini dantes, quod cum Athenienſibus ſentirent. Id, quod ſemper quidem *facere* voluerant: ſed *tunc* oblata occaſione facilius *fecerunt*, quod in pugna cum Athenienſibus commiſſa omnis ipſorum iuuentutis flos periiſſet. Templum quoque Iunonis eadem aeſtate Argis crematum eſt, quod Chryſis ſacerdos lucernam quandam vittis ad- Septembri. Ante Oct. 3.

* Iam tum ſtatim rem tranſigere orſus. *Valla.* *Vel potius*, πρὸς τὲς Ἀθηναίες πράσσειν partes Athenienſium ſequi. *Steph.* HVDS.

τὴν οἰκείαν πολιτείαν ἔχειν. Τὰ περὶ τὴν Μένδην κατέσχον] ἐκυρίευσαν τῆς Μένδης. Προσβαλόντες δ' αὐτῷ] τῷ λόφῳ. Καὶ αὐτῶν ὁ πολὺ] τῶν Ἀθηναίων. Πολιορκήμενοι] βιασάμενοι τὴν φυλακὴν, νυκτὸς ἀφικνέονται πρὸς θάλασσαν. Τὸ ἐπὶ τῇ Σκιώνῃ τρακτόπεδον] τὸ φυλάσσοντας τὴν Σκιώνην. Ὁμολογίαν ποιεῖται] ξύμβασιν. Ἅμα δ' αὐτὸς οὐκέτι βελόμενος] ὁ Περδίκκας δηλονότι. Χρώμενος ἀεὶ τοῖς πρώτοις] ὀηλονότι ξένοις καὶ φίλοις. Ἀεὶ τοῖς πρώτοις] ἦγεν, τὲς πρώτες, φίλες τοιήσας. Διεκώλυσε τὸ στράτευμα] τῶν Πελοποννησίων. Καὶ τῶν ἡβώντων αὐτῶν παρανόμως] ὡς οὐκ ὄντος νομιμοῦ ἐξάγειν τὲς ἡβῶντας. ἢ οὐκ ὄντος νομιμοῦ, ἄρχοντας καθίσανεν ταῖς πόλεσι τὲς ἡβῶντας, ἀλλὰ τὲς προβεβηκότας καθ' ἡλικίαν. Παρανόμως] ἦγεν, παρὰ τὸ καθεσηκὸς ἔθος. Καὶ μὴ τοῖς εὐτυχεῦσι] γράφεται ἐντυχοῦσι. καὶ τὲς πόλεις μὴ τοῖς τυχοῦσι πιστεύειν, ἀλλὰ Λακεδαιμονίοις ἐγχειρίζειν. Ἐπικαλέσαντες] ἦγεν ἐγκαλέσαντες. Παρεσκεύαστο δὲ ξύλον] ἐξεργάσατο δὲ αὐτοῖς ῥᾳδίως περιελεῖν τὸ τεῖχος, ἐπειδὴ τῶν Θεσπιέων ἐν τῇ πρὸς Ἀθηναίους μάχῃ τὸ ἀκμαιότατον ἀπολώλει. Ὅ, τι ἦν αὐτῶν ἄνδρες] τῶν Θεσπιέων. Ἄνδρες διεφθάρη] γράφεται ἀπολώλει. Οἱ

et impune traducere non liceret, *Ariſtophanes* illum mutato paulum nomine Ἀμυνίαν appellat, obſeruante *Scholiaſte* ad Νεφέλας. HVDS.

Τοῖς ἐντυχοῦσιν] *Scholiaſtes* quoque agnoſcit ſcripturam marginis τοῖς εὐτυχοῦσιν, et iimul monet de altera lectione, quae eſt in omnibus aliis. Sed haec pars Scholii non eſt in *Caſſ.* Quos autem hic τὲς ἐντυχόντας vocat *Thucydides*, hos alii τὲς τυχόντας magis dicunt. Illa, τῶν πόλεων ἄρχοντας καθιστάναι, deſcripſit *Thomas* in καθίσαμεν. DVCK.

Ἀπολώλει] Διεφθάρη, quod eſt in marg. habet etiam *Scholiaſtes*, cum ſcriptura aliorum librorum. A *Caſſ.* abeſt haec adnotatio. DVCK.

Ἐν Ἄργει] In Argolide dicit *Pompon. Mela* II, 3. Situm deſignat *Pauſanias* in Corinth. Cap. XVII. Μυκηνῶν δὲ ἐν ἀρι-

θείσης ἡμμένον πρὸς τὰ στέμματα, καὶ ἐπικαταδαρθούσης. ὥστε ἔλαθεν ἀφθέντα πάντα, καὶ καταφλεχθέντα. καὶ ἡ [r] Χρυσὶς μὲν εὐθὺς τῆς νυκτὸς, δείσασα τοὺς Αργείους, ἐς [s] Φλιοῦντα φεύγει. οἱ δὲ, ἄλλην ἱέρειαν ἐκ τοῦ νόμου τοῦ προκειμένου κατεστήσαντο, Φαεινίδα ὄνομα. ἔτη δὲ Χρυσὶς τοῦ πολέμου τοῦδε ἐπέλαβεν ὀκτὼ, καὶ [t] ἔννατον ἐκ μέσου, ὅτε ἐπεφεύγει. καὶ ἡ Σκιώνη τοῦ θέρους ἤδη τελευτῶντος περιετετείχιστό [v] τε παντελῶς, καὶ οἱ Αθηναῖοι [x] ἐπ' αὐτῇ φυλακὴν καταλιπόντες, ἀνεχώρησαν τῷ ἄλλῳ στρατῷ.

ρλδ'. Ἐν δὲ τῷ ἐπιόντι χειμῶνι [y] τὰ μὲν Αθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων ἡσύχαζε, διὰ τὴν ἐκεχειρίαν. [z] Μαντινῆς δὲ καὶ Τεγεάται, καὶ οἱ ξύμμαχοι ἑκατέρων ξυνέβαλον ἐν [a] Λαοδικείᾳ τῆς [b] Ορεστίδος· καὶ νίκη ἀμφιδήριτος [c] ἐγένετο· κέρας [d] γὰρ ἑκάτεροι τρέψαντες τὸ καθ' [e] αὑτοὺς, τροπαῖά τε ἀμφότεροι ἔστησαν, καὶ σκῦλα ἐς Δελφοὺς ἀπέπεμψαν. διαφθαρέντων μέντοι πολλῶν ἑκατέροις, καὶ ἀγχωμάλου τῆς μάχης γενομένης, καὶ ἀφελομένης νυκτὸς τὸ ἔργον, οἱ [f] Τεγεάται μὲν ἐπηυλίσαντό τε, καὶ εὐθὺς ἔστησαν τροπαῖον. Μαντινῆς δὲ ἀπεχώρησάν τε ἐς [g] Βουκολίωνα, καὶ ὕστερον ἀντέστησαν.

ρλε'. Ἀπεπείρασε δὲ, τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος καὶ ὁ Βρασίδας τελευτῶντος, καὶ πρὸς ἔαρ ἤδη, Ποτιδαίας. προσελθὼν γὰρ νυκτὸς, καὶ κλίμακα προσθεὶς, μέχρι μὲν τούτου ἔλαθε. [h] τοῦ γὰρ κώδωνος παρενεχθέντος, οὕτως ἐς τὸ διάκενον, πρὶν ἐπανελθεῖν τὸν παραδιδόντα αὐτὸν, ἡ [i] πρόσθεσις ἐγένετο. ἔπειτα μέντοι, εὐθὺς αἰσθομένων, πρὶν προσβῆναι, ἀπήγαγε πάλιν [k] κατὰ τάχος τὴν στρατιὰν, καὶ οὐκ ἀνέμεινεν ἡμέραν γενέσθαι. καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα· καὶ [l] ἔννατον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε, ὃν Θουκυδίδης [m] ξυνέγραψε.

r *Pausanias* in Corinthiacis dicit, illam supplicem confugisse Tegaeam. At *Clemens* in Protreptico tradit, eam vna cum templo combustam fuisse. *Hudf.* Paullo ante Mosqu. ἐπιδαρθείσης, p. ἐπικαταδαρθ. et ἡ d. ante Χρυσ. s Φιλιοῦντα *Cass.* Aug. t Ἔνατον *Cass.* Aug. v Τε omittit *Gr. Hudf.* Non omittit. *Duck.* x Ἐπ' αὐτὴν καταλιπόντες *Gr.* y Τὰ μὲν Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων *Ar. C. Dan.* z Μαντινεῖς *Ar. C.* itidemque paulo infra. *Hudf.* Vtroque loco etiam *Reg.* et *Cass.* hic tantum *Dan.* a Λαοδικίᾳ *Ar.* Mosqu. Forsan et haec vrbs est, quam *Pausanias* ἐν τοῖς Ἀρκαδικοῖς vocat Λαδογκέα, aut, vt legit *Amasaeus*, Λαοδοκέα. Λαοδικίῳ *Cl. Gr. Reg. Cass.* Aug. b Ὀρεσθίδος *Ar. Ald. Flor. Bas.* Aug. c Ἐγεγένει *Reg.* d Δὲ *Ar. C.* e Αὐτοὺς *Cass. Gr.* Aug. Mox σκύλα Mosqu. f Τεγεαταὶ *Gr.* Mox καὶ d. Mosqu. qui et Μαντινεῖς, et τέ. g Βουκολιῶνα *Cass.* Aug. h Excubiarum praefecti tintinnabula secum ferebant ad explorandos vigiles, vt, iis auditis, responderent. Vide *Suidam* in v. κωδωνοφορῶν. *Hudf.* i Πρόθεσις *Reg. Cass. Dan.* Aug. k Κατατάχος *Ald. Flor. Bas. Steph.* 1. *Dan.* Aug. l Ἔνατον *Cass.* Aug. m Ξυνέγραψεν *Reg. Cass. Gr.* Aug. Mosqu. cui des. verba a καὶ ἔνν. ad ἐτελ.

στερᾷ πέντε ἀπέχει καὶ δέκα στάδια τὸ Ἡραῖον. Et paullo post: Αὐτὸ δὲ τὸ ἱερὸν ἐστιν ἐν χθαμαλωτέρῳ τῆς Εὐβοίας. τὸ γὰρ δὴ ὄρος τοῦτο ὀνομάζουσιν Εὔβοιαν. *Strabo* VIII, p. 368. decem stadiis a Mycenis, quadraginta ab Argis abesse scribit. DVCK.

Ἐς Φλιοῦντα] Tegeam *Pausan.* l. d. *Clementis Alexandr.* in Protrept. pag. 35. et qui eum sequitur, *Arnobii* VI, p. 207. nullam rationem habet *Scaliger* ad Euseb. Chron. pag. 104. vbi ab his quoque Χρυσίδα, non Χρυσηΐδα, vocari obseruat; de quo supra ad II, 2. DVCK.

Ἱέρειαν] Omnino ἱερείαν scribendum Atticorum more. Vide *Etymol. magn. Auctorem*, in voce ἐγχείῃσι. De sacerdotibus Iunonis vide *Valesii* notas in *Excerpta Polybii*, pag. 350. *Ed. Amstel.* HVDS. De accentu in ἱέρεια aliter sentit *Thomas Magister* h. v. DVCK.

Ἔτη δὲ Χρυσίς] Vide *Meursium* de Archont. Athen. l. 3. c. 6. HVDS. Scholia *Cass.* hic aliquanto auctiora sunt: nam ad ea, quae in vulgatis *Edd.* adnotantur ad verba, καὶ ἔννατον ἐκ μέσου, haec addita habent, ὥστε τὰ πάντα πεντήκοντα ἓξ ἥμισυ ἔτη διήνυσεν ἡ Χρυσὶς ἱέρεια. Haec summa annorum conficitur e loco *Thucydidis* II, 2. cum hoc conlato. DVCK.

Ἐν Λαοδικείᾳ] *Pausanias*, quem in Var. Lect. laudat Clar. *Hudsonus*, ita scribit VIII, 44. Κατὰ ταύτην τὴν ὁδὸν (nempe a Megalopoli ad Pallantium et Tegeam) Λαδογκέα σφίσιν ὠνόμασται τὰ πρὸ τοῦ ἄστεως. *Interpretes* ibi vicum suburbanum faciunt, de quo e verbis *Pausaniae* nihil intelligitur. Nec vrbem esse constat, vt hic *Hudsonus*. *Polybius* II, 51. τὰ Λαοδίκια vocat: τὸ δὲ δεύτερον, inquit, ἡττήθησαν ἐκ παρατάξεως ἐν τοῖς Λαοδικίοις καλουμένοις τῆς Μεγαλοπολίτιδος, et ibid. 55. καὶ μετὰ ταῦτα τῇ περὶ Λαοδίκια μάχῃ. *Laodicios campos* vertit *Casaubonus*, quod verum esse puto: nam recte suppleri potest πεδία. Et apud *Thucydidem* ex auctoritate *Polybii* receptae lectioni ἐν Λαοδικείᾳ praefero, quod est in optimis libris, ἐν Λαοδικίῳ, scilicet πεδίῳ. DVCK.

Τῆς Ὀρεστίδος] Vid. *Schol.* Antholog. 434. et *Philippi* Epigr. *Nicet. Choniat.* 179. c. WASS. De Orestide Arcadiae *Stephanus* in Ὀρέσται. *Idem* in Μεγάλη πόλις dimidiam partem Megalopoleos Ὀρεστίαν vocatam scribit. DVCK.

Ἀμφιδήριτος] *Moeris*, ἀμφιδήριτον, τὸν ἀγχώμαλον, ὡς Θουκυδίδης, Ἀττικῶς. Ἀμφήριτος μάχη apud *Suidam* ex incerto auctore. IDEM.

Τοῦ αὐτ. χειμ. rel.] Durius interponitur Nominat. ὁ Βρασίδας; vbi praesertim alterum addatur, καὶ πρὸς ἔαρ ἤδη· in quo suppleas, ὄντος, scil. τοῦ χειμῶνος. Aut retuleris ad ἀπεπείρασε. BAVER.

Κώδωνος] *Scholiast. Aristoph.* δοκιμάζεται ἡ τῶν φυλακῶν φρουρὰ κώδωσι. Vide *Suidam* in voce κωδωνοφόρος, et *Lipsium* de Militia Rom. l. 5. Dial. 9. HVDS. *Schol.* Aristoph. Auib. v. 1160. et ex eo *Suidas* in κωδωνοφορεῖται: κωδωνοφορεῖται, ἀντὶ τοῦ, δοκιμάζεται ἡ τῶν φυλάκων φρουρά. Memorat etiam

mouiſſet, et interim ſomno correpta fuiſſet. Vnde accidit, * vt omnia per eius imprudentiam accenſa conflagrarint. Chryſis vero, metuens Argiuos, protinus noctu Phliuntem confugit. Illi vero aliam ſacerdotem, nomine Phaeinidem, ex ciuitatis inſtituto conſtituerunt. Chryſis autem octauum huius belli annum, et noni ſextum menſem attigerat, quum profugit. Et Scione aeſtate iam extrema penitus circumuallata fuit, et Athenienſes, praeſidio *illic* aduerſus eam relicto, cum reliquis copiis domum abierunt. Bell. Pelop. an. 9. Olymp. 89. 1. V. C. Varr. 331. Ante Oct. 3.

134. Inſequenti hyeme Athenienſes quidem, et Lacedaemonii quieuerunt, *ac ab armis abſtinuerunt*, propter inducias. Sed Mantinei, et Tegeatae, et vtrorumque ſocii ad Laodiceam, quae eſt in Oreſtide, conflixerunt, et victoria anceps exſtitit. Nam vtrique, cum cornu ſibi oppoſitum in fugam vertiſſent, tropaeum erexerunt, et Delphos ſpolia miſerunt. Cum tamen vtrinque multi caeſi fuiſſent, et aequo Marte pugnatum fuiſſet, noxque proclium diremiſſet: Tegeatae quidem *in eo loco* pernoctarunt, ſtatimque tropaeum excitarunt; Mantinei vero ad Bucolionem diſceſſerunt, et poſtea viciſſim *et ipſi tropaeum* ſtatuerunt. Poſt Oct. 3.

135. Eadem hyeme abeunte, et vere iam appropinquante, Braſidas Potidaeam tentauit. Cum enim noctu *ad eam* acceſſiſſet, et ſcalas *muris* admouiſſet, hactenus quidem *cuſtodes* latuit. Nam ** cum tintinnabulum praeteriiſſet, ita demum ad inane *murorum ſpatium, cuſtodibus vacuum*, antequam ille, qui ipſum *tintinnabulum alteri* traditurus erat, rediiſſet *eo*, *vnde digreſſus fuerat*, ſcalae admotae fuerunt. Deinde tamen, cum *cuſtodes* ſtatim *ſtrepitum* ſenſiſſent, priuſquam *ad murum* accederet, exercitum celeriter retro reduxit, nec exſpectauit, donec dies illuceſceret. Atque haec hyems exiuit: huiusque belli, quod Thucydides conſcripſit, nonus annus exceſſit. Bell. Pelop. an. 9. Olymp. 89. 2. V. C. Varr. 332. Ante Mart. 29.

* Vt incenſa omnia atque flagrantia non ſentiret. *Valla.* Vt, occulto incendio omnia conflagrarint. *Steph.* Vt priusquam ſentiret, omnia etc. *Acacius.* HVDS. ** Nam tintinnabulo allato, ſic incaſſum ante ipſius proditoris reditum admotae ſunt ſcalae etc. *Valla.* Potius de interiecto temporis ſpatio voces *Gr.* videntur intelligendae: quas tamen *Scholiaſtes* et aliter exponit. Quod autem ſequitur, ante proditoris reditum, facit, vt videatur legiſſe προδιδόντα: quum vera tamen ſit lectio, quam habemus, τὸν παραδιδόντα αὐτὸν, videlicet τὸν κώδωνα. *Steph.* HVDS.

δὲ, ἄλλην ἱέρειαν] οἱ Ἀργεῖοι. Ἐπέλαβεν ὀκτῶ] κατέσχε. Καὶ ἔννατον ἐκ μέσου] τὸ ὄγδοον ἐπλήρωσε· τὸ δὲ ἔννατον ἡμιτελὲς ἦν. Ἀμφιδήριτος ἐγένετο] ἀμφισβητήσιμος. Καὶ ἀγχωμάλου τῆς μάχης] ἴσης. Ἐπηυλίσαντό τε] κατεσκήνωσαν. Μέχρι μὲν τότε] τοῦ προσθεῖναι τὴν κλίμακα. Τοῦ γὰρ κώδωνος] τοῦ γὰρ κώδωνος παρενεχθέντος, ἀρσενικῶς. Σοφοκλῆς δὲ, Χαλκοτόμου κώδωνος ὡς Τυρσηνικῆς, εἴτε θηλυκῶς. Οὕτως ἐς τὸ διάκενον] τῆς κλίμακος δηλονότι. διάκενον μὲν, τὸ ἀφύλακτον λέγει. ἔλαθε δὲ ὁ Βρασίδας * προσθεῖναι τὴν κλίμακα. ἕως γὰρ ὁ περιὼν μετὰ τοῦ κώδωνος, ἄλλῳ παρεδίδου τὸν κώδωνα, χρόνῳ ἐγγινομένῳ, ἔλαθε προσθεὶς τὴν κλίμακα. Ἡ πρόσθεσις ἐγένετο] ὑπερβατόν. τοῦ κώδωνος (φησὶ) παρενεχθέντος ἐς τὸ διάκενον, ὅτως ἡ πρόσθεσις ἐγένετο.

Scholiaſtes Demoſthenis ad Orat. περὶ παραπρεσβείας, pag. 236. et *Harpocration* in διεκωδώνισε. Nec alio pertinere poteſt locus *Parthenii* Eroticor. Cap. VII. a *Valeſio* ad Notas *Mauſſaci* in Harpocrationem laudatus. Doctiſſimo *Magio* dari debet venia, in libro de Tintinnabulis Cap. X. ſcribenti, morem hunc tantum apud antiquos Graecos exſtitiſſe, et Hiſtoricos, ſiue Graecos, ſiue Latinos, nihil tale in vrbibus factum eſſe dicere. DVCK.

Τῷ κώδωνος, rel.] Ad Schol. h. l. vſ. 15. ex Abr. Diluc. notat Gottl. primo pro περιὼν leg. παριὼν recte ſane! Deinde poſt ἔλαθε ante προσθεῖναι in Schol. addit, μέχρι τοῦ· et hoc recte! Sed, quod Schol. verba, εἰς τὸ διάκενον, refert ad παρενεχθέντος, mihi nec ſtructura pati videtur, nec ſenſus; quid enim ſit: tintinnabulum tranſibat in (locum) vacuum? Immo tunc impediret aſcenſum ibi! Ego verba traxerim ad illa, ἡ πρόσθεσις ἐγένετο: ſcala applicabatur, ad locum inter cuſtodes et circuitores tranſeuntes vacuum: nemine ibi proxime imminente, aut ſenſuro. Κώδων ille fuerit idem fere, certe ſimilis vſus, quo apud nos circuitio, die Runde. BAVER.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΟΛΟΡΟΥ ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ ΤΟ ΠΕΜΠΤΟΝ

THVCYDIDIS OLORI F. HISTORIAE LIBER QVINTVS.

EPITOME LIBRI V.

ANNVAE inter Lacedaemonios Athenienſesque induciae finitae, Delios Athenienſes ex inſula ſua eiecerunt. Cap. I. *Cleon Athenienſis dux Toronen Galepſumque capit: ad Amphipolin a Braſida praelio deuincitur, in eo vterque dux cecidit.* VI. X. *Poſt haec feſſi vtrinque cladibus Lacedaemonii et Athenienſes, pacem fecerunt.* XVIII. *quam cum ſociorum quidam approbare nollent: ſeorſum Lacedaemonii cum Athenienſibus ſocietatem pacti ſunt.* XXIII. *Contra Corinthii et Mantinei et Elei et Chalcidenſes, cum Argiuis foedus ineunt.* XXXI. *Scionen Athenienſes capiunt.* XXXII. *Interim diſſenſione inter Lacedaemonios Athenienſesque renata, cum Lacedaemonii quaedam loca ex foedere non reſtituiſſent, Boeotos contra pacta in ſocietatem recepiſſent: irati ob id Athenienſes, cum Argiuis et Mantineis Eleisque foedus iungunt.* XLVII. *Hi ſocii Epidauriis bellum faciunt: Orchomenum capiunt: Tegeam oppugnant.* LXI. LXV. *Eo moti Lacedaemonii, exercitu educto, Argiuos ſociosque ad Mantineam magna pugna deuicerunt:* LXIX. *Argiuos ad pacem ſocietatemque faciendam adegerunt:* LXXVII. *nec multo poſt deſtructa potentia populi optimatibus rempublicam ſubiecerunt:* LXXXI. *mox vi pulſis his, plebs ad Athenienſium ſocietatem reuertit.* LXXXII. *Melum Athenienſes obſeſſam expugnarunt.* LXXXIV.

a Θουκυδίδου ξυγγραφῆς τὸ πέμπτον *Cl.* Ξυγγραφῆς πέμπτη *Gr.* Θουκυδίδου ξυγγράφῆς πέμπτης *Ar. Ald. Baſ.* Titulo caret *C.* Θουκυδίδου ξυγγραφῆς πέμπτη *Flor.* Θουκυδίδου τὸ ὅλόρου ξυγγραφῆς τὸ πέμπτον *Editi reliqui.* Vide *Annott. Hudſ.* Θουκυδίδου συγγραφῆς πέμπτον *Reg.* Θουκυδίδου ξυγγραφῆς *f. Caſſ.*

Τοῦ [b] δ' ἐπιγιγνομένου θέρους, αἱ μὲν ἐνιαύσιοι σπονδαὶ διελέλυντο μέχρι Πυθίων· καὶ ἐν τῇ ἐκεχειρίᾳ, Ἀθηναῖοι Δηλίους ἀνέσησαν ἐκ Δήλου, ἡγησάμενοι, καὶ παλαιάν τινα αἰτίαν, ἀ καθαρὸν ὄντας [c] ἱερῶσθαι· καὶ ἅμα ἐλλιπὲς σφίσιν εἶναι τοῦτο τῆς καθάρσεως, ἢ πρότερόν [d] μοι δεδήλωται, ὡς, ἀνελόντες τὰς θήκας τῶν τεθνεώτων, ὀρθῶς ἐνόμισαν ποιῆσαι. καὶ οἱ μὲν Δήλιοι [e] Ἀτραμύττιον, [f] Φαρνάκου δόντος αὐτοῖς, ἐν τῇ Ἀσίᾳ ᾤκησαν, ἕως, ὡς ἕκαστος ὥρμητο.

Β'. Κλέων [g] δὲ, Ἀθηναίους πείσας, ἐς τὰ ἐπὶ Θράκης χωρία ἐξέπλευσε μετὰ τὴν ἐκεχειρίαν, Ἀθηναίων μὲν ὁπλίτας ἔχων διακοσίους καὶ χιλίους, καὶ ἱππέας τριακοσίους, τῶν δὲ ξυμμάχων, πλείους, ναῦς δὲ τριάκοντα. σχὼν δὲ ἐς Σκιάνην πρῶτον, ἔτι πολιορκουμένην, καὶ προσλαβὼν αὐτόθεν ὁπλίτας τῶν Ὀρθρῶν, κατέπλευσεν [h] ἐς τὸν [i] Κολοφωνίων λιμένα, τῶν Τορωναίων ἀπέχοντα ὀλίγον τῆς πόλεως. ἐκ δ' αὐτῆς, αἰσθόμενος ὑπ' αὐτομόλων, ὅτι ὁδὲ Βρασίδας ἐν τῇ Τορώνῃ, ἅτε οἱ ἐνόντες ἀξιόμαχοι εἶεν, [k] τῇ μὲν στρατιᾷ τῇ πεζῇ ἐχώρει ἐς τὴν πόλιν, ναῦς δὲ περιέπεμψε δέκα [l] τὸν λιμένα περιπλεῖν. καὶ πρὸς τὸ περιτείχισμα πρῶτον ἀφικνεῖται, ὃ [m] προσπεριέβαλε τῇ πόλει ὁ Βρασίδας, ἐντὸς βουλόμενος ποιῆσαι τὸ [n] προάστειον· καὶ διελὼν τοῦ παλαιοῦ τείχους, μίαν αὐτὴν ἐποίησε πόλιν.

Γ'. Βοηθήσαντες δὲ ἐς αὐτὸ Πασιτελίδας τε ὁ [o] Λακεδαιμόνιος ἄρχων καὶ ἡ παροῦσα φυλακὴ, [p] προσβαλόντων τῶν Ἀθηναίων, ἠμύνοντο. καὶ ὡς ἐβιάζοντο, καὶ αἱ νῆες ἅμα [q] περιέπλεον ἐς τὸν λιμένα περιπεμφθεῖσαι, δείσας ὁ Πασιτελίδας, μὴ αἵ τε νῆες φθάσωσι λαβοῦσαι ἔρημον τὴν πόλιν, καὶ, τοῦ τειχίσματος ἀλισκομένου, ἐγκαταληφθῇ, ἀπολιπὼν αὐτὸ, [r] δρόμῳ ἐχώρει ἐς τὴν πόλιν. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι [s] φθάνουσιν, οἵ τε ἀπὸ τῶν νεῶν, ἑλόντες τὴν Τορώνην, καὶ ὁ πεζὸς [t] ἐπισπώμενος αὐτοβοεί, [v] κατὰ τὸ διῃρημένον τοῦ παλαιοῦ τείχους [x] ξυνεσπεσών. καὶ τοὺς μὲν ἀπέκτειναν τῶν Πελοποννησίων καὶ

b Δὶ ἐπιγ. *Reg. Caſſ.* Aug. *c* Ἱερᾶσθαι *Gr.* in margine. Huiusce loci meminit *Suidas*, et ἱερᾶσθαι interpretatur ἱερὸν νενομίσθαι, καὶ οἷον καθιερῶσθαι. *Hudſ.* Ἱερᾶσθαι non ſolum in marg. ſed etiam in contextu *Gr.* *d* Vide l. 1. c. 8. et l. 3. c. 104. *Hudſ.* *e* Ἀτραμύττιον *Ar. C.* Vide *Stephanum* περὶ πόλεων in voce Ἀδραμύττιον. *Hudſ.* Δῆλοι Ἀτραμύττιον *Dan.* *f* Φαρνάκη *Ar. C.* *g* Δ' Ἀθηναίους *Gr.* *h* Εἰς *Dan.* Antea πρώτην Mosqu. et πολυορκ. *i* Sic diſtinguunt *Codd. nonnulli*: Κολοφωνίων λιμένα τῶν Τορωναίων, ἀπέχοντα etc. *Hudſ.* *k* Τῇ μὲν στρατιᾷ τῇ πεζῇ *Cam. Cl. Gr. Reg. Caſſ.* *l* Περιπλεῖν τὸν λιμένα *Gr.* *m* Προσπεριέβαλε *Dan.* Antea τείχισμα Mosqu. p. περιτ. *n* Προάστειον *Caſſ.* Aug. *o* Λακεδαιμονίων *Marg. Ar. C. Dan.* Mosqu. *p* Scilicet τῷ περιτειχίσματι. *Ae. Port.* Προσβαλλόντων *Reg.* *q* Περιέπλεον αἱ ἐς τὸν λιμένα περιπεμφθεῖσαι *Cam.* *r* Δρόμῳ *Dan.* Antea ἁλισκόμενα Mosqu. *s* Φθάνουσιν εἴτινες ἀπὸ *Dan.* *t* Ἐπισπώμενος Aug. Mosqu. *Caſſ.* Sed in hoc videtur a prima manu fuiſſe ἐπιστώμενος. nam aliquid abraſum, et vacuum ſpatium inter ο et μ relictum erat. *v* Καὶ κατὰ τὸ *Gr.* *x* Ξυνεισπεσὼν *Ar.*

Ἐνιαύσιοι σπονδαί] Ἐνιαύσιος Attici, non ἐνιαυσιαῖος. *Thom. Mag.* h. v. *Thucyd.* IV. 117. Ἐκεχειρίαν ἐποιήσαντο ἐνιαύσιον. DVCK.

Διελέλυντο] Valla et Stephanus iungunt σπονδ. μ. Πυθ. foedera annua, quae ad Pythia vsque proceſſerant etc. Male quidem; ſoluta fuerunt in feſto P. — v. Heilm. 633. GOTTL.

Αἱ σπονδ. διελέλ. μέχρι Πυθ.] Breuitas eſt, pro, αἱ σπ. διελέλ. διενεγκοῦσαι, μείνασαι μ. Πυθ. cum ad Pythia vsque ventiſſent, finem habuere. Dictum eodem modo quo alibi, ἡ μάχη ἐτελεύτα ἐς νύκτα, i. e. nocte veniente finem habuit pugna. In Schol. voc. χρόνῳ, addito ἐνὸς, et explicaturum τὸ ἐνιαύσιοι, adhibetur pro *anno*, vt in Apocalypſi, vnum *tempus*, duo et dimidium, i. e. tot *anni*. BAVER.

Μέχρι Πυθίων] Ex hoc loco et IV, 117. *Petauium* I. de Doctr. Temp. 33. (add. *Petitum* ad Leg. Attic. pag. 63.) recte colligere, Pythia ſecundis annis Olympiadum exeuntibus, non tertiis ineuntibus fuiſſe acta: ſed *Petauium* ea non recte menſi Elaphebolioni, quo ſuperioris anni induciae factae erant, adſignare, diſputat *Dodwellus* in Annalib. Thucyd. ad ann. 2. Olympiad. LXXXIX. DVCK.

Ἀθηναῖοι Δηλίους] Athenienſes Archonte Alcaeo (vt ait *Diodorus* lib. 12.) Delios in crimen vocatos, quod clanculariam cum Lacedaemoniis ſocietatem iniiſſent, inſulae poſſeſſione deiecerunt. HVDS.

Ἀνέσησαν] Supra II, 18. ἀνέσησαν Αἰγινήτας — παῖδας καὶ γυν. ἐκκαλέσαντες — τῷ πολέμῳ — αἰτίους εἶναι. GOTTL.

Ἡγησάμενοι — ἱερᾶσθαι] *Suidas* h. v. νομίσαντες κατὰ δή τινα π. αἰ. memoriae nimium tribuens. illud tamen δὴ haud prorſus alienum, ſed *Mſſ.* non accedunt. *Etymol.* κατὰ δή τινα παλαιὰν αἰτίαν. WASS.

Ἱερᾶσθαι] Ἱερᾶσθαι, quod eſt in *Gr. Henr. Stephanus* ad Dionyſ. Halicarn. p. 18. ſe etiam in veteri libro inueniſſe teſtatur, et videtur probare. Sed *Suidas* et *Auctor Etymologici M.* cum aliis libris habet ἱερῶσθαι· idque, ſi Grammaticos ſequimur, praeferendum eſt. Nam hi ἱερᾶσθαι tradunt dici ea, quae conſecrantur, ἱερᾶσθαι autem eos, qui ſacerdotio funguntur. *Thomas Mag.* ἱερᾶσθαι μόνον ἐπὶ τῶν εἰς ἱερέας τελούντων· ἱερῶσαι μέντοι, καὶ καθιερῶσαι, ἐπὶ τῶν ἀναθημάτων. Et hoc vſus ſermonis Graeci apud Scriptores veteres infinitis locis comprobat. Quod autem apud *Thomam Mag.* in princ. huius articuli legitur, perplexum eſt. Καὶ ἱερᾶσθαι, inquit, καὶ ἱερεύεσθαι ἐπὶ τῶν θυομένων ἱερείων ἱερᾶσθαι δὲ μόνον et reliqua, quae modo deſcripſi. Nam ſi ἱερᾶσθαι tantum de ſacerdotibus dicitur, non poteſt dici de ſacrificiis. Eadem leguntur in *Phauorino*. *Ammonius* rectius, Ἱερεῦσαι καὶ καθιερεῦσαι λέγουσιν ἐπὶ τῶν θυομένων ἱερείων. Hinc *Thomas* et *Phauorinus* emendari poſſunt. In *Etymol.* M. ἱερᾶσθαι, ἱερουργεῖν. καὶ Θουκυδίδης, κατὰ παλαιὰν — ἱερᾶσθαι,

SEQVENTI aestate, induciae, quae in spatium annuum, * ad Pythia vsque, factae fuerant, solutae sunt. Ac per illud induciarum tempus, Athenienses e Delo Delios summouerunt, quod existimarent, ipsos, quamuis ob quoddam vetus *piaculi* crimen polluti essent, Deo tamen esse consecratos. Simul etiam sibi restare hanc partem expiationis, quae a me superius est declarata, qua sublatis defunctorum monumentis, se recte feciisse censuerunt. Atque Delii quidem Atramyttenum in Asia situm, quod Pharnaces ipsis dedit, incoluerunt, prout vnusquisque *eo* proficiscebatur. Bell. Pelop. an. 10. Olymp. 89. $\frac{2}{3}$. V. C. Varr. $33\frac{2}{3}$.

2. Cleon vero post exactas inducias, cum rem Athenienſibus persuasisset, in Thraciam nauigauit, secum ducens mille et ducentos grauis armaturae milites Athenienses, et trecentos equites, et ex sociis *longe* plures, et triginta naues. Cum autem primum ad Scionen appulisset, quae adhuc obsidebatur, et cum illinc grauis armaturae milites ex praesidiariis assumsisset, in Colophoniorum portum, a Toronaeorum vrbe non multum distantem, nauigauit. Cum autem illic intellexisset ex transfugis, neque Brasidam Toronae esse, neque eos, qui intus erant, ad resistendum pares esse, cum exercitu quidem ad vrbem itinere pedestri contendit; decem vero naues circummisit, vt *Torones* portum circumueherentur. Ac primum quidem iuit ad munitionem, quam Brasidas vrbi circumdederat, quod suburbana includere vellet. et diruta veteris muri parte, vnam vrbem effecit. Bell. Pelop. an. 10. Olymp. 89. 2. V. C. Varr. 332. Inter Mart. 29. et Apr. 12. Post Apr. 12.

3. Cum autem Athenienses *eam* adorti fuissent, Pasitelidas Lacedaemonius dux, et praesidium, quod *illic* aderat, *ei* succurrens, *hostibus* resistebat. sed cum repelleretur, et simul naues, quae circummissae fuerant, in portum circumueherentur, Pasitelidas veritus, ne naues vrbem desertam praeoccuparent, et munitione capta, *ipse quoque in ea* caperetur, ea relicta, cursu ad vrbem contendit. Sed et Athenienses, qui nauibus vehebantur, Toronen ** praeoccuparunt, et peditatus cum vociferatione e vestigio insequutus, *et* simul irrumpens per illam veteris muri partem, quae diruta fuerat. Et Peloponnesios quidem, ac Toronaeos, qui repugnabant, statim interfecerunt: alios vero viuos ceperunt, *inter*

* *Valla pro illis* vsque ad Pythia (*vt sonant simpliciter Graeca verba*) *vertit*, quae ad Pythia vsque proceſſerant. *Quidam autem iungendo ea Gr. verba cum sequentibus, interpr. perperam*, Soluta fuerunt in feſto Pythiorum. *Steph.* HVDS. ** Praeoccuparunt: et insequutus cum vociferatione peditatus, qua subrutus vetus murus erat, irrupit, ac statim interemerunt etc. *Valla.* IDEM.

΄ΕΝΙΑΥΣΙΟΙ σπονδαὶ] ἡ ἐφ' ἑνὸς χρόνου γενομένη ἐκεχειρία. Ἐν τῇ ἐκεχειρίᾳ] ἡ πρὸς ὀλίγου χρόνον τῶ πολέμω ἀναβολὴ καὶ ἡσυχία· παρὰ τὸ ἔχειν τὰς χεῖρας, οἷονεὶ ἐκεχειρία. Ἀνέσησαν ἐκ Δήλου] μετανάστας ἐποίησαν ἐξοικίσαντες. Ἱερῶσθαι] τουτέστιν, ἱερᾶς ἀνακεῖσθαι τῷ θεῷ. Καὶ ἅμα ἐλλιπὲς σῆσιν εἶναι] μετὰ τὸ ἐκβαλεῖν τοὺς ζῶντας, ἔτι δοκοῦντας ἐλλείπειν τῇ καθάρσει, τὰς θήκας τῶν τεθνεώτων ἀνείλοντο ἐκ τῆς νήσου. Ἀτραμύττειον] * Ὥρω. Ἀδραμύττειον, Εὔπολις· Ἀτραμύττειον, Θουκυδίδης. Ὠικησαν ὕστως] λείπει τὸ, ἐνταῦθα. Μετὰ τὴν ἐκεχειρίαν] μετὰ τὴν λύσιν αὐτῶν τῶν σπονδῶν. Σχὼν δὲ ἐς Σκιώνην] ἐλλιμενίσας. Ἐξ ὁ' αὐτᾶ αἰσθόμενος] τῶ λιμένος. Ἐν τῇ Τορώνῃ] ἐσὶ δηλονότι. Ἀξιόμαχοι εἶεν] ἱκανοὶ πρὸς μάχην. Ὥρμει ἐς τὴν πόλιν] τὴν Τορώνην. Τὸν λιμένα περιπλεῖν] τῆς Τορώνης. Καὶ πρὸς τὸ περιτείχισμα] βυλόμενος ἐντὸς τῶ τείχους ποιῆσαι τὸ τῶν Τορωναίων προάστειον, τῶ παλαιῶ τείχους μέρος διακόψας, καθ' ὃ ἦν τὸ προάστειον, ἑτέρου τείχους καινὸν προσωκοδόμησεν, ᾧ περιέβαλε τὸ πρότερον, καὶ συνῆψε κατὰ τὴν διαίρεσιν τὸ καινὸν πρὸς τὸ παλαιὸν, ὥστε ἓν τὸ πᾶν γενέσθαι. Ἐντὸς βυλόμενος] τῆς πόλεως δηλονότι. Καὶ διελὼν τῶ παλαιῶ τείχους] τὸ μέρος δηλονότι. Καὶ ὡς ἐβιάζοντο] ἤγουν, ὑπὸ βίας τῶν Ἀθηναίων ἠττῶντο οἱ περὶ τὸν Πασιτελίδαν. Δρόμῳ ἐχώρει ἐς τὴν πόλιν] πῶς ἐντὸς τείχους ὢν ὁ Πασιτελίδας, δείσας ἀνεχώρει πρὸς τὴν πόλιν; μή ποτε ἦν μὲν ἐν τῷ καινῷ τείχει τῷ περιέχοντι τὸ προάστειον, δείσας δὲ, μὴ ἡ

non improbabilis est coniectura *Sylburgii* ὁ δὲ Θουκυδίδης. DVCK.

Ἀτραμύττειον] Vide Var. Lect. ad *Actor.* XXVII, 2, et *Suidam.* In Annalib. Turcic. Edremit. WASS. Add. Interpretes *Stephani. Suidas* in Ἀδραμύττειον scribit a *Thucydide* vocari Ἀτραμύττειον, et rursus alibi ab eodem Ἀτραμμύτειον dici. Sed nullus liber *Thucydidis* vel hic, vel Lib. VIII. Cap. 108. habet Ἀτραμμύτειον. Φαρνάκη, quod mox in quibusdam *Mss.* est, etiam supra I, 129. Ἀρτάβαζον τὸν Φαρνάκη. DVCK.

Κολοφωνίων λιμένα] De portu Colophoniorum nihil alibi me legisse memini. WASS.

Ὑπ' αὐτομόλων] i. e. per, vel ex transfugis. Pro: ἀπὸ [τῶν] αὐτομ. Sed ὑπὸ valet διά. Abr. 491. v. Gloss. GOTTL.

Τῇ μὲν στρατιᾷ πεζῇ] Τῇ πεζῇ *Cam. Cl.* et *Gr.* quorum fide in contextum admisi posterius τῇ. Atque ita fere Noster. Vid. p. 48, 91. 70, 81. et 143, 73. [ex vet. edit.] WASS.

Βοηθήσ. ἐπ' αὐτὸ] Praecessit, τὴν πόλιν· debebat, αὐτὴν· sed respexit voc. τεῖχος, et περιτείχισμα. BAVER.

Τορωναίων εὐθὺς ἐν χερσί· τοὺς δὲ, ζῶντας ἔλαβον, καὶ Πασιτελίδαν τὸν ἄρχοντα. Βρασίδας δὲ ἐβοήθει μὲν τῇ Τορώνῃ, αἰσθόμενος δὲ καθ' ὁδὸν ἑαλωκυῖαν, ἀνεχώρησεν, ἀποσχὼν τεσσαράκοντα μάλιστα σταδίους μὴ φθάσαι ἐλθών. ὁ δὲ Κλέων καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τροπαῖά τε ἔστησαν [y] δύο, τὸ μὲν, κατὰ τὸν λιμένα, τὸ δὲ, πρὸς τῷ τειχίσματι· καὶ τῶν Τορωναίων γυναῖκας μὲν καὶ παῖδας ἠνδραπόδισαν, αὐτοὺς δὲ, καὶ Πελοποννησίους, καὶ εἴ τις ἄλλος Χαλκιδέων ἦν, ξύμπαντας, ἐς ἑπτακοσίους, ἀπέπεμψαν ἐς τὰς Ἀθήνας. καὶ [z] αὐτοῖς τὸ μὲν [a] Πελοποννήσιον ὕστερον ἐν ταῖς γενομέναις σπονδαῖς ἀπῆλθε, τὸ δὲ ἄλλο ἐκομίσθη ὑπ' Ὀλυνθίων, ἀνὴρ ἀντ' ἀνδρὸς λυθείς. εἷλον δὲ καὶ [b] Πάνακτον Ἀθηναίων ἐν μεθορίοις τεῖχος Βοιωτοὶ ὑπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον προδοσίᾳ. καὶ ὁ μὲν Κλέων, φυλακὴν καταστησάμενος τῆς Τορώνης, ἄρας περιέπλει τὸν [c] Ἄθω, ὡς ἐπὶ τὴν Ἀμφίπολιν.

δ'. Φαίαξ δὲ ὁ Ἐρασιστράτου, τρίτος αὐτὸς, Ἀθηναίων πεμπόντων, [d] ναυσὶ δύο ἐς Ἰταλίαν καὶ Σικελίαν πρεσβευτὴς ὑπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον ἐξέπλευσε. Λεοντῖνοι γὰρ, ἀπελθόντων Ἀθηναίων ἐκ Σικελίας μετὰ τὴν ξύμβασιν, πολίτας τε [e] ἐπεγράψαντο πολλοὺς, καὶ ὁ δῆμος τὴν γῆν ἐπενόει ἀναδάσασθαι. οἱ δὲ δυνατοὶ, αἰσθόμενοι, [f] Συρακουσίους τε ἐπάγονται, καὶ ἐκβάλλουσι τὸν δῆμον. καὶ οἱ μὲν ἐπλανήθησαν ὡς ἕκαστοι· οἱ δὲ δυνατοὶ, ὁμολογήσαντες Συρακουσίοις, καὶ [g] τὴν πόλιν ἐκλιπόντες καὶ [h] ἐρημώσαντες, [i] Συρακούσας ἐπὶ πολιτείᾳ ᾤκησαν. καὶ ὕστερον πάλιν αὐτῶν τινὲς, διὰ τὸ μὴ ἀρέσκεσθαι, ἀπολιπόντες ἐκ τῶν Συρακουσῶν, [k] Φωκέας τε, τῆς πόλεώς τι τῆς Λεοντίνων χωρίον καλούμενον, καταλαμβάνουσι, καὶ [l] Βρικιννίας, ὃν ἔρυμα ἐν τῇ Λεοντίνῃ. καὶ τῶν τοῦ δήμου [m] τότε ἐκπεσόντων οἱ πολλοὶ ἦλθον ὡς αὐτοὺς, καὶ [n] καταστάντες, ἐκ τῶν τειχῶν ἐπολέμουν. ἃ πυνθανόμενοι οἱ Ἀθηναῖοι, τὸν Φαίακα πέμπουσιν, εἴπως, πείσαντες τοὺς σφίσιν ὄντας αὐτόθι ξυμμάχους, καὶ τοὺς ἄλλους, ἢν δύνωνται, Σικελιώτας [o] κοινῇ,

y Δύο omittit *Gr.* Antea Τρόπαια Mosqu. z Αὐτοῖς ἀπῆλθεν. ἀπ' αὐτῶν τῶν Ἀθηναίων ἀπῆλθεν. Scil. οἱ μὲν Πελοποννήσιοι ὑπ' αὐτῶν ἀπελύθησαν, καὶ ἀπεπέμφθησαν. *Ae. Port.* a Πελοποννησίων *Dan.* Mox ἀπῆλθον Mosqu. b Ν . . . α *Caff.* cetera abrasa erant. Mox ἐμμεθορίοις Mosqu. et αὐτῶν χρόνον. c Ἄθων *Marg.* Περιπλεῖ τὸν Ἄθω *Cl.* Aug. Ἄθωνα *Ar. C.* Ἄθων *Reg. Caff.* Aug. Ἄθωνα *Dan.* d Ναυσὶν *Caff.* Aug. e Ἐγράψαντο *Reg.* f Συρακοσίους et mox Συρακοσίοις *Caff.* Aug. g Id est: τὴν οἰκείαν, τὴν ἑαυτῶν πατρίδα. *Ae. Port.* h Καὶ ἐρημώσαντες, Συρακούσας ἐπὶ πολιτείᾳ ᾤκησαν *Ar. C. Flor.* Ὤκισαν *Marg.* Eadem distinctio est in *Reg.* i Συρακούσας, et mox Συρακουσσῶν, atque ita passim *Caff.* Aug. k Φωκαίας *Cl.* in marg. Antea ἐκλιπ. Mosqu. l Βρικινίας *Gr.* Βρικιννιὰς *Cl.* in marg. Βρικινίας etiam paullo post *Gr.* Βρικυνίας Mosqu. et mox. m Ποτὲ ἐκπεσόντων *Cam.* n Id est: ἐς τὰ χωρία καρτερὰ καὶ τετειχισμένα καταστάντες ἐκ τούτων ἐπολέμουν. *Ae. Port.* o Κοινῇ ὡς omittit *Gr.* Ὡς omittunt *Ald. Flor. Bas.*

Αὐτοῖς — ἀπῆλθε] Pro ὑπ' αὐτῶν ἀπελύθησαν, s. ἀπεπέμφθησαν. accommodauit τῷ ἀπ. cognatae significationis verbi passiui structuram. v. Abr. p. 491. GOTTL.

Ἀπῆλθεν αὐτοῖς] Dictum, vt Lat. *res ab eo abiit*, i. e. eam amisit, non amplius habuit; quod et de eo dicunt Latini, qui rem plane non consequatur, v. c. occasionem, opportunitatem emendi, vendendi conditionem, alia. BAVER.

Πάνακτον] *Harpocrat.* οὐδετέρως καλεῖ τὸ χωρίον, ἀῤῥενικῶς δὲ Μένανδρος ἐν Ψοφοδεεῖ. Sic *Demosth.* et *Euripides.* Vid. *Plutarch.* Nic. 629. Πάνακτος agnoscit *Hesych. Pausanias* vero Πάνακτον τεῖχος ἐν τῇ Ἀττικῇ p. 60. et sic etiam ex Androtione *Stephanus Byzant.* WASS. Τὸ Πάνακτον *Thucydides* rursus infra C. 39, 40, 42. sed Πάνακτον ἑστῶσαν *Plutarch.* Nicia p. 967. DVCK.

Τὸν Ἄθω] *Cl.* Ἄθων, quo modo *Herodotus.* At *Lysias, Aeschines, Demosth. Isocrates, Theocritus* et *Orpheus* vt in contextu. Genitiu. apud *Homerum* Ἄθοω, apud *Herodotum* Ἄθω. Rectus vero in *Auctore Hymn. Apoll.* Ἀθόως. Xerxes Epist. apud *Plutarch.* Ἄθω δαιμόνιε· vbi pro Ἀγαμέμνονα ex *Mss.* legendum Ἀγαμέμνονι θυμούμενον. Ea certe structura elegans. sic πόσει θυμούμενον *Euripides* Medea. *Diodor.* Ἄθωνι et *Cicero* III. Rep. *Prisciano* non laudante. Τὸ ἄκρον τοῦ Ἄθωνος *Epit.* Strabonis. WASS.

Τρίτος αὐτὸς] Tamen eum notat, quo *maxime* duce gesta res sit, vel primo, vel peritissimo, vel acerrimo. BAVER.

Πρεσβευτὴς — ἐξέπλευσε] Laudat haec *Thomas Mag.* in πρέσβεις, et scribit πρέσβεις dici num. plurali, non πρεσβευταὶ, et contra πρεσβευτὴς num. singulari, non πρέσβυς. Sic quoque *Ammonius.* Sed certum est, Scriptores Atticos etiam πρεσβευταὶ in plurali dicere. Apud *Ammonium* πρέσβεις, οἱ πρέσβευταὶ, vel ita accipiendum est, vt in *Etymol. M.* οἱ νῦν πρεσβευταὶ; vel pro οἱ legendum est οὗ. DVCK.

Λεοντῖνοι — ἀναδάσασθαι] *Dionys. Halic.* qui structuram velut ἐξηλλαγμένην improbat p. 136. vbi ἐπενόει τὴν γῆν ἀναδάσασθαι. WASS.

Ἀναδάσασθαι] i. e. ἀναμερίσασθαι, ita Hes. quae Gl. huc pertinet. Abr. 495. GOTTL.

Ἀναδάσ. τ. γῆν] Vt Romae per colonias, vel lege agraria. BAVER.

Ἐρημώσαντες] Abr. cum Schol. i. e. ἐρήμην ἐκλιπόντες. vt ἐρημῶσαι currum deserere, descendere, Aesch. Agam. v. 1079. Abr. 494. Caeterum videtur incisum post ἐρημ. ponendum. GOTTL.

Ἐρημώσαντες] Si *deserere* tantum notet, plane synonymum fuerit τῷ ἐκλιπόντες· non sane ex more Nostri! Sign. ergo consequens certe τοῦ ἐκλιπεῖν. Vastitate vrbi inducta; scilicet, qui et populum eiecissent, et ipsi plerique alio commigrassent, nempe Syracusas e Leontinis. Comma autem quin post ἐρημώσ. ponendum sit, adeo non est dubium, vt et Lat. Int. ita verterit, et ego ponendum comma curarim. BAVER.

quos et Paſitelidam ducem. Braſidas vero profectus eſt quidem ad opem Toronae ferendam: ſed cum in itinere *eam ab hoſte* captam intellexiſſet, ſe *illinc* recepit, quod quadraginta circiter ſtadiis *ab ea* abeſſet, ita vt *hoſtem* praeuenire non poſſet. At Cleon et Athenienſes duo tropaea erexerunt, vnum quidem, in portu, alterum vero, ad munitionem. et Toronaeorum quidem vxores et liberos in ſeruitutem abstraxerunt, ipſos vero, et Peloponneſios, et ſi quis alius Chalcidenſium *illic* aderat, cunctos ad ſeptingentos numero, Athenas miſerunt. Atque Peloponneſii quidem poſtea, quum foedus initum eſt, ab ipſis dimiſſi fuerunt. caeteri vero facta capitum permutatione, vt ſingula pro ſingulis darentur, ab Olynthiis redemti fuerunt. Sub idem tempus Boeoti Panactum Athenienſium caſtellum per proditionem ceperunt. Cleon autem, praeſidio Toronae impoſito, motis *inde* caſtris * Atho claſſe circumvectus aduerſus Amphipolin iuit. Bell. Pelop. an. 10. Olymp. 89. 2. V. C. Varr. 332. Poſt Apr. 12.

4. Phaeax vero Eraſiſtrati *filius* cum duobus collegis, ab Athenienſibus miſſus, in Italiam atque Siciliam legatus ſub idem tempus cum duabus nauibus transmiſit. Cum enim Athenienſes, poſt compoſitionem *inter Siculos factam*, ex Sicilia diſceſſiſſent, Leontini multos ad ciuitatis ius *vndique* adſcitos admiſerunt, et plebs agrum viritim diuidere in animo habebat: ſed potentes cum hoc ſenſiſſent, Syracuſanos accerſunt, plebemque expellunt. Et illi quidem errantes, quo quemque fors tulit, ſe receperunt. At potentes, inito cum Syracuſanis foedere, et vrbe *ſua* relicta et vaſtata, Syracuſas *migrarunt*, *quas* ciuitate donati incoluerunt. Poſtea vero rurſus ipſorum nonnulli, quod praeſentem rerum ſtatum non probarent, relictis Syracuſis, locum quendam Leontinorum vrbis, nomine Phoceas, occuparunt, et Bricinnias, arcem in agro Leontino munitam. Et plebis tunc exſulantis permulti ad ipſos iuerunt. Et cum in loca munita ſeſe recepiſſent, illinc bellum gerere coeperunt. Quibus auditis, Athenienſes Phaeacem miſerunt, ſi quo modo (adductis ſuis ſociis, qui illic erant, aliisque Sicilienſibus, ſi poſſent,

* Atho montem, vt Amphipolin petiturus, circumnauigauit. *Acacius.* HVDS.

πόλις ἁλῷ, ἥτις ἦν ἐν τῷ παλαιῷ τείχει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ καινῷ καταληφθῇ, καταλιπὼν τὸ προάστειον, ἐς τὴν πόλιν ἐχώρει, ὡς περιποιήσων αὐτήν. Ἀποσχὰν] ἀπεστάς. λυθεὶς] ἀπολυτρωθείς. Τρίτος αὐτὸς] τυτέσι, μετ' ἄλλων δύο. Μετὰ τὴν ξύμβασιν] τὴν κοινὴν τῶν Σικελιωτῶν. Πολίτας ἐπεγράψαντο πολλούς] οἰκειώσαντο. ἑτέρους ἐπὶ τοῖς ὕστερον ἐνεγράψαντο εἰς τὴν πόλιν. Ἐπενόει] προεθυμεῖτο, ἠξίου. Ἀνακάσασθαι] ἐξ ὑπαρχῆς δασμὸν καὶ μερισμὸν ποιῆσαι τῶν Λεοντίνων. Συρακουσίας τε ἐπάγοντα] εἰς βοήθειαν τῆς πόλεως. Ἐπλανήθησαν ὡς ἕκαστοι] πλανηθέντες διέτριψαν. Ὁμολογήσαντες] συνθέμενοι. Καὶ ἐρημώσαντες] καταλιπόντες ἐρήμην. Ἐπὶ πολιτείᾳ] ἐπ' ἴσῃ πολιτείᾳ τῶν Συρακουσίων. Φωκέας τε τῆς πόλεως] οἱ μὲν, ἐκτειχισμένους ἀναγινώσκουσιν, ὡς Βρασίδας· οἱ δὲ, συνεσταλμένους. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ Βρικιννίας. Καταλαμβάνουσιν] ἤγουν, λαμβάνοντες εἰς κατοίκησιν. Τὸν Φαίακα πέμπουσι] πρὸς τοὺς Συρακουσίους. τὸ ἑξῆς, πείσαντες τοὺς ξυμμάχους ἐπιστρατεῦσαι, ὅπως κοινῇ ἐπιστρατεύσαντες Συρακουσίοις ὡς δύναμιν περιποιωμένοις, διασώσειαν τοὺς Λεοντίνους. Τοὺς σφίσιν ὄντας] τοὺς Ἀθηναίους. Ἐχρημάτισεν] ὡμίλησε. Περὶ φιλίας

Ἀπολιπόντες ἐκ τ. Συρ.] i. e. ἐξῆλθον τῶν Συρ., ἀπολιπόντες αὐτάς. V, 76. ἐδύναντο πεῖσαι τοὺς πολλ. ἐς τὴν ὁμολ. i. e. ἰέναι. vel, ἐς τὸ ποιεῖσθαι, ὁμολ. IIII, 43. ἤλπιζον, ἐπὶ τὴν κώμην πειράσειν, i. e. ἐλθεῖν. v. Abr. 492. Haec breuitas Att. et alibi occurrit, etiam in N. T. — GOTTL.

Ἀπολιπ. ἐκ τ. Συρακ.] Quid, ſi verba, ἐκ τ. Συρ. retuleris ad καταλαμβάνουσι; ex vrbe Syracuſana, ſcil. ὁρμηθέντες, profecti, occuparunt illum locum. In ἀπολιπ. intell. τὴν πόλιν, commate poſito poſt illud particip. Sed et cum Gottl. ſtare placet. BAVER.

Φωκέας] *Cl.* in Marg. Φωκαίας. At Φώκαια eſt vrbs Ioniae et Cariae. WASS.

Βρικιννίας] *Gr.* Βρικινίας. *Cl.* Βρικιννιὰς in marg. Βρικιννίαι πόλις Σικελίας *Steph.* cuius Gentile Βρικιννιάτης. Sic et *Holſten. Mſ.* Eſt et Βρικίννη βοτάνης εἶδος, *Heſych.* apud *Phauorinum* Βρικίνη; ea vox haud alibi lecta. WASS.

Καταστάντες ἐκ τῶν τειχῶν ἐπολέμουν] *Portus* et *Acacius* καταστάντες de munitione Bricinniarum interpretantur. Sed phraſis καταστάντες ἐπολέμουν hic fortaſſis non aliam ſignificationem habet, quam II, 1. καταστάντες τε ξυνεχῶς ἐπολέμουν. DVCK.

Καταστάντες — ἐπολ.] i. e. cum bello impliciti eſſent, ſe e moenibus defenderunt, ſ. illinc geſſerunt bellum. vt ſupra καταστάντες ἐπολ. i. e. κατέστησαν ἐς πόλεμον. ſ. κατ. ἐς πόλ. ἐπολ. αὐτόν. vt ibi Abreſch. expl. p. 157. GOTTL.

Καταστάντες] Sign. ſede ibi capta, cum ibi conſtitiſſent, *Poſto gefaßt hatten.* Vnde enim ſumtum repetas, vel ſuppleas, ἐς τὸν πόλεμον; Et vero hoc iam *antea* factum erat. BAVER.

Πέμπουσιν, εἴπως] i. e. vt adducendis ſociis, — ad bellum inferendum Syracuſanis, — Leontinos conſeruarent. Ita εἴπως III. 45. GOTTL.

ὡς Συρακουσίων δύναμιν περιποιουμένων, ἐπιστρατεῦσαι, διασώσειαν τὸν δῆμον τῶν Λεοντίνων. ὁ δὲ Φαίαξ ἀφικόμενος τοὺς μὲν Καμαριναίους πείθει καὶ Ακραγαντίνους· ἐν δὲ Γέλᾳ ἀντιστάντος αὐτῷ τοῦ πράγματος, [p] οὐκέτι ἐπὶ τοὺς ἄλλους ἔρχεται, αἰσθόμενος οὐκ ἂν πείθειν αὐτούς· [q] ἀλλ' ἀναχωρήσας διὰ τῶν Σικελῶν ἐς Κατάνην, καὶ ἅμα ἐν τῇ παρόδῳ καὶ ἐς τὰς Βρικιννίας ἐλθὼν, καὶ [r] παραθαῤῥύνας, ἀπέπλει.

ε'. Εν δὲ τῇ παρακομιδῇ τῇ ἐς τὴν Σικελίαν, καὶ πάλιν ἀναχωρήσει, καὶ ἐν τῇ Ιταλίᾳ τισὶ πόλεσιν [s] ἐχρημάτισε περὶ Φιλίας τοῖς Αθηναίοις. καὶ Λοκρῶν ἐντυγχάνει τοῖς ἐκ [t] Μεσσήνης [v] ἐποίκοις ἐκπεπτωκόσιν, οἳ μετὰ τὴν [x] τῶν Σικελιωτῶν ὁμολογίαν, στασιασάντων Μεσσηνίων, καὶ [y] ἐπαγαγομένων τῶν ἑτέρων Λοκροὺς, ἔποικοι [z] ἐξεπέμφθησαν. καὶ ἐγένετο [a] Μεσσήνη Λοκρῶν τινὰ χρόνον. τούτοις οὖν [b] ὁ Φαίαξ ἐντυχὼν τοῖς κομιζομένοις, οὐκ ἠδίκησεν. ἐγεγένητο γὰρ τοῖς Λοκροῖς πρὸς αὐτὸν ὁμολογία ξυμβάσεως πέρι πρὸς τοὺς Αθηναίους. μόνοι γὰρ τῶν ξυμμάχων, ὅτε Σικελιῶται ξυνηλλάσσοντο, οὐκ ἐσπείσαντο Αθηναίοις· οὐδ' ἂν τότε, εἰ μὴ αὐτοὺς κατεῖχεν ὁ πρὸς Ιτωνέας καὶ [c] Μελαίους πόλεμος, ὁμόρους τε ὄντας καὶ ἀποίκους. καὶ ὁ μὲν Φαίαξ ἐς τὰς Αθήνας χρόνῳ ὕστερον ἀφίκετο.

ϛ'. Ο δὲ Κλέων, [d] ὃς ἀπὸ τῆς Τορώνης τότε περιέπλευσεν ἐπὶ τὴν Αμφίπολιν, ὁρμώμενος ἐκ τῆς [e] Ηιόνος, Σταγείρῳ μὲν προσβάλλει, Ανδρίων ἀποικίᾳ, καὶ οὐχ εἷλε· [f] Γαληψὸν δὲ τὴν Θασίων ἀποικίαν λαμβάνει [g] κατὰ κράτος. καὶ πέμψας ὡς Περδίκκαν πρέσβεις, ὅπως [h] παραγένοιτο στρατιᾷ κατὰ τὸ ξυμμαχικὸν, καὶ ἐς τὴν Θρᾴκην ἄλλους παρὰ [i] Πόλλην [k] τῶν Οδομάντων βασιλέα, [l] ἄξαντα μισθοῦ Θρᾷκας [m] ὡσπλείστους, αὐτὸς ἡσύχαζε περιμένων ἐν τῇ Ηϊόνι. Βρασίδας δὲ, πυνθανόμενος ταῦτα, ἀντεκάθητο καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῷ Κερδυλίῳ. ἔστι δὲ τὸ χωρίον τοῦτο [n] Αργιλίων, ἐπὶ μετεώρου, πέραν τοῦ ποταμοῦ, οὐ πολὺ ἀπέχον τῆς Αμφιπόλεως. [o] καὶ κατεφαίνετο πάντα αὐτόθεν. [p] ὥστε οὐκ ἂν ἔλαθεν [q] αὐτόθεν ὁρμώμενος ὁ Κλέων τῷ στρατῷ· ὅπερ προσεδέχετο ποιήσειν [r] αὐτὸν ἐπὶ τὴν Αμφίπολιν, ὑπεριδόντα σφῶν τὸ πλῆθος, τῇ παρούσῃ στρατιᾷ ἀναβήσεσθαι. ἅμα δὲ [s] καὶ παρεσκευάζετο Θρᾷκάς τε

p Οὐκ ἔτι *Gr.* q Ἀλλὰ ἀναχ. *Gr.* r Παραθρασύνας *Marg. Ar. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas.* Παραθαρσύνας *C.* Παραθρασύνας *Dan.* Παραθαρσύνας *Reg. Cass.* Aug. s Ἐχρημάτισεν *Gr.* t Μεσήνης *Gr.* Mosqu. v Inter ἔποικοι et ἄποικοι magnum discrimen. ἄποικοι, coloni a ciuitate aliqua missi, deducente aliquo coloniam: ἔποικοι non ita, nam neque a quopiam mittuntur, neque aliquo deducente. *Ae. Port.* Mox τῶν ante Σικελ. d. Aug. et τὴν in marg. Mosqu. x Τῶν omittunt *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Steph.* 1. *Cass. Dan.* y Ἐπαγομένων *Cass.* z Id est: ἐκπεπτωκότες ἦσαν ἔποικοι πρότερον ὄντες, ἐξεβλήθησαν. *Ae. Portus.* a Μεσήνη *Ar. C.* vt et paulo supra. b Ὁ deest *Gr.* Mox προσκομιζ. Aug. pro τοῖς κομ. c Μελέους *Gr.* Antea οἵτε Σικελ. Aug. τοῖς Ἀθην. Mosqu. et Ἰτωναίας Mosqu. Aug. d Ὡς *Ar. C.* Ὡς τότε ἀπὸ Τορώνης *Gr.* Ὡς *Reg.* e Ἠόνος *C.* et infra Ἠόνι. Ἰηόνος *Ar.* et mox Ἰηόνι. Vide *Var. Lect.* ad Cap. 10. *Huds.* Ἠόνος *Reg. Cass. Dan.* Κόνος *Gr.* Paullo post Ἠόνι *Iidem.* Ἠιόν. Aug. qs. ι subscr. f Γαψηλὸν *Ar. C.* Vide *Annott.* ad IV, 107. *Dan.* g Κατακράτος *Ald. Flor. Bas. Steph.* 1. Mosqu. cui λαμβάνει d. h Παραγένητο *Cass.* i Πολλὴν *Cl. Gr.* Πολλ abrasis ceteris *Cass.* Πολλῆν Aug. k Τὸν *Ar. C. Dan.* Aug. et Οδομόντων. Πόλυν τὸν Ὀδ. Mosqu. l Ἄξοντα malit *Camerarius.* Ἄξοντα Aug. a corr. Mosqu. m Ὡς πλείστους *Ar. C. Ald. Flor. Bas. Gr.* Aug. n Ἀργυλίων *Dan. Port.* Antea Κερδυλλ. Mosqu. et sic porro. Id. ἀντεκάθητο· hic Ἀργιλλ. et mox ἀπέχων. o Καὶ omittit *Gr.* p Ὥστ' οὐκ *Cass.* q Αὐτὸν *Cam. Gr.* r Αὐτόθ' *Dan.* s Καὶ deest *Gr.*

Παραθαῤῥύνας] Attici θαῤῥῶ quam θαρσῶ, θαῤῥύνω quam θαρσύνω malunt. WASS. Ita *Thomas Mag.* et *Eustathius* in Homer. Iliad. μ'. p. 913. Et tamen in *Thucydide* saepius legas θάρσος et θαρσεῖν, quam θάῤῥος et θάῤῥεῖν. Θαρσύνω quoque est II, 72. et παραθαρσύνω IV, 115. V, 8. et VIII, 77. *Henr. Stephanus* ad Io. Grammat. p. 16. putat, ex *Homero* intelligi θάρσος et θαρσεῖν antiquam scripturam esse, et alteram illam θάῤῥος et θαῤῥεῖν deinde ab Atticis Scriptoribus inductam; sed antiquissimos illorum, maluisse retinere veterem. DVCK.

Παραθαῤῥύνας] Παραθαρσύνας, quod plerique habent Codd., praeponendum videtur: antiquior est Att. ratio et Thuc. recepta recentior videtur. GOTTL.

Παρακομιδῇ] Id est, προσελεύσει. *Thomas Mag.* ex hoc loco. DVCK.

Περὶ φιλ. τοῖς Αθ.] Pro Gen. sed Nostro proprium, Dat. in talibus ponere. Ita VI. 97. ὅπως εἴη αὐτοῖς (τὸ φρούριον) ἀποθήκη. cf. Abr. 495. GOTTL.

Ἔποικοι] Vid. *Scholiast.* ad II, 27. *Thomam Mag.* et *Suidam* h. v. DVCK.

Ἔποικοι ἐξεπέμφθ.] Quomodo ergo dicere potest Aem. Portus, ἐποίκους *nemine deducente*, nec *quopiam*, mitti? Nempe in certum locum? Vtrumque hic contra. Immo sunt, vt dixi, qui in *aliorum* locum subeant, aliis accedant, et quasi superueniant. BAVER.

Μελαίους] *Gr.* Μελέους, non inuenio apud Geographos. Ἰτώνη, inquit *Steph.*, πόλις Ἰταλίας. Suspicor latere vtrumque populum in loco *Scylacis* deplorato p. 4. vbi pro Μέσα fortasse legendum Τεμέσα ex *Strabone* p. 395. WASS.

Ἄξαντα] Aor. 1. pro Fut. non necessarium ἄξοντα cum Cam. GOTTL.

Ἄξαντα] Forte sign. qui ei obtulisset, adducturum sese ostendisset, adducere paratus esset. BAVER.

Ἀντεκάθητο κ. αὐτ. ἐπὶ Κερδ.] Primo est Pleon. praepos. ἀντὶ, latentis in καὶ αὐτὸς, aut horum verborum, latentium in ἀντί· deinde notandum, quod dicitur Brasidas *et ipse* ad Cerdyllium consedisse, quasi *et* Cleon *ibi* consederit, sed quasi scindendae sunt notiones, et seorsim capiandae, vt *vna* tantum, nempe considendi, ad καὶ αὐτὸς referatur: et

ad bellum communiter inferendum Syracusanis, qui potentiam sibi comparabant) populum Leontinum conseruarent. Phaeax autem, cum *eo* peruenisset, Camarinaeis quidem et Acragantinis rem persuasit. Sed cum ad Gelam res ei non successisset, ad caeteros nequaquam perrexit, quod intelligeret, se rem ipsis non persuasurum. Quare per Siculos Catanam reuersus, simul etiam obiter ad Bricinnias profectus, et adhortatus eos, vt bono essent animo, discessit. Bell. Pelop. an. 10. Olymp. 89. 2. V. C. Varr. 332.

5. Dum autem in Siciliam perueheretur, et rursus *inde* reuerteretur, egit etiam cum nonnullis Italiae ciuitatibus de amicitia cum Athenienſibus ineunda. Incidit etiam in Locros, qui Messana, quam incoluerant, expulsi fuerant, *in illos nimirum*, qui post compositionem inter Siculos factam, cum Messanenses seditione laborarent, et eorum altera factio Locros acciuisset, *eo profecti fuerant*, *et* cum illic habitarent, expulsi tamen fuerant. Messana autem in Locrorum potestate aliquandiu fuit. Cum igitur Phaeax in hos *domum* redeuntes incidisset, *eos* nulla iniuria affecit. Locri enim cum ipso egerant de compositione cum Athenienſibus facienda. Soli enim omnium sociorum, quo tempore Siculi gratiae reconciliationem inter se fecerunt, cum Athenienſibus foedus inire noluerunt. Imo vero ne tunc quidem, nisi bellum, quod cum Itonensibus et Melaeis, finitimis et colonis suis, gerebant, ipsos tenuisset occupatos. Et Phaeax quidem postea Athenas rediit.

6. Cleon vero, qui tunc a Torone soluens aduersus Amphipolin classe circumuectus fuerat, motis castris ab Eïone, quam belli sedem delegerat; Stagirum Andriorum coloniam inuasit, nec cepit, sed Galepsum Thasiorum coloniam expugnauit. missisque ad Perdiccam legatis, vt ex societatis iure cum copiis ad se veniret, aliis etiam in Thraciam missis ad Pollen Odomantum regem, qui quamplurimos Thraces mercede conduxerat, ipse ad Eïonem hos exspectabat. Brasidas autem, his auditis, ipse quoque ad Cerdylium castra hostibus oppositа fecit. Hic autem locus est Argiliorum trans flumen editus, ab Amphipoli non procul distans. * vnde omnia prospici poterant. Quare Cleon cum suis copiis clam illinc discedere non potuisset aduersus Amphipolin, quod *tamen Brasidas* ipsum exspectabat facturum, *et* contemta suorum paucitate, cum praesentibus copiis *contra se* adscensurum. Simul autem se *ad rem gerendam* apparabat, mille et quingentos Thraces mercede conductos, et Edones omnes, peltatos, ac Bell. Pelop. an. 10. Olymp. 89. 3. V. C. Varr. 332. exeunte.

* Erant omnia inde oculis subiecta, vt non posset clam mouere exercitum Cleon etc. *Acacius.* HVDS.

τοῖς Ἀθηναίοις] λόγῳ προσήνεγκε πειστικός. Οἱ μετὰ τὴν Σικελιωτῶν] ἰσόν δὲ, ὅτι οἱ μὲν Ἕλληνες οἱ ἐν Σικελίᾳ, Σικελιῶται λέγονται· οἱ δὲ βάρβαροι οἱ ἐν αὐτῇ, Σικελοί. ὅτω δὲ καὶ ἐπὶ Ἰταλιωτῶν. Ὁμολογίαν] τὴν κοινὴν ὁμολογίαν. Συνηλλάσσοντο] αὐτὶ τοῦ συνήσαν. Καὶ ἀποίκους] ἑαυτῶν, τῶν Λοκρῶν. Πάντα αὐτόθεν] ἦγεν, πάντα τὰ τοῦ Κλέωνος ὁμολογοῦντι ἐφαίνετο τῷ Βρασίδᾳ ἀπὸ τοῦ Κερδυλίου. Ὅπερ προσεδέχετο] ὁ Βρασίδας. Αὐτὸν] τὸν Κλέωνα. Σφῶν τὸ πλῆθος] τῶν Λακεδαιμονίων. Τῷ

ipse Brasidas sedem cepit, vt Cleon (sedem ceperat,) nempe ad Cerdylium. Ita Gen. 4, 22. Etiam Zilla *et ipsa* peperit Thubalcainum; non, quo et Ada hunc pepererit; sed: Zilla et ipsa peperit filium, sicut Ada; nempe Thubalcainum; Eutrop. 4, 2, 12. dicit, L. Cornelium et ipsum, ad imitationem fratris, Asiatici cognomen accepisse, non, quo et frater Asiatici cognomine fuerit; sed, accepit cognomen aliquod, vt frater acceperat; nempe Asiatici; et 4, 5. extr. vt etiam ipse Africanus *Iunior* diceretur; nempe ille *Maior*; Africanus vterque. BAVER.

Πάντα αὐτόθεν.] Quid, si Thuc. scripsit, τὰ αὐτόθεν; Tunc αὐτόθεν sit, a parte Cleonis. Credere liceat, Schol. ita legisse, vt explicantem, τὰ τοῦ Κλέωνος, nisi addat, ἀπὸ τοῦ Κερδυλίου. Certe in altero, αὐτόθεν ὁρμώμενος, αὐτόθεν traxeris ad ὁρμώμενος, *illinc*; tamen et ad ἄλλοθεν possit. BAVER.

Ὁρμώμενος] Ordinem fecit Abr. 495: ὁρμώμ. ὁ Κλ. ἀναβήσεσθαι ἐ. τ. Ἀμφ. ὅπερ Brasidas προσεδ. κ. τ. λ. Sic ὁρμ. cum Inf. VI. 6. 19. 20. v. Duck. infra ad c. 29. cum praep. VIII. 40. ὥρμητο ἐς τὸ βοηθεῖν. GOTTL.

Ἐπὶ τὴν Ἀμφίπολιν] Haec *Portus* coniungit cum ὁρμώμενος; *Scholiastes* cum ἀναβήσεσθαι. Vtrumque admitti potest. Sed ellipsis copulae scabram facit orationem. Πλῆθος hic ἐπ' ὀλίγων dicitur, vt IV, 10. vbi id adnotat *Schol.* DVCK.

Ποιήσ. αὐτὸν ἐπὶ τ. Ἀμφίπ.] Ita iungendum videtur, commate sublato post αὐτὸν, quod eum in Amphipolim facturum credebat; nempe, vt impetum faceret. Ante ἀναβήσεσθαι omissum est καὶ. Quid tamen, si ποιήσειν sit glossema, vt ὅπερ, breuitate Nostri vsitata, quam supra notabamus ad 4, 126. ὅπερ φιλεῖ — στρατόπεδα — ἐκπλήττουσθαι, i. e. ὅπερ φιλεῖ

μισθωτὲς πεντακοσίες καὶ χιλίες, καὶ τὲς [t] Ηδωνας πάντας παρακαλῶν, πελτάστας καὶ ἱππέας· καὶ [v] Μυρκινίων καὶ Χαλκιδέων χιλίες πελτάστας εἶχε πρὸς τοῖς ἐν Αμφιπόλει. τὸ δ' ὁπλιτικὸν ξύμπαν ἠθροίσθη δισχίλιοι μάλιστα, καὶ [x] ἱππῆς Ελληνες τριακόσιοι. τούτων Βρασίδας μὲν ἔχων ἐπὶ Κερδυλίῳ ἐκάθητο ἐς πεντακοσίες καὶ χιλίες· οἱ δ' ἄλλοι ἐν Αμφιπόλει μετὰ Κλεαρίδου ἐτετάχατο.

ζ'. Ο δὲ Κλέων τέως μὲν ἡσύχαζεν, ἔπειτα ἠναγκάσθη ποιῆσαι, ὅπερ [y] ὁ Βρασίδας προσεδέχετο. τῶν γὰρ στρατιωτῶν ἀχθομένων μὲν τῇ ἔδρᾳ, ἀναλογιζομένων δὲ τὴν ἐκείνου ἡγεμονίαν, πρὸς οἵαν ἐμπειρίαν καὶ τόλμαν μετὰ οἵας ἀνεπιστημοσύνης καὶ μαλακίας γενήσοιτο, καὶ οἴκοθεν ὡς ἄκοντες αὐτῷ ξυνῆλθον, αἰσθόμενος τὸν θρᾶσν, καὶ ὁ βουλόμενος αὐτὸς διὰ τὸ ἐν τῷ αὐτῷ καθημένους βαρύνεσθαι, ἀναλαβὼν ἦγε. καὶ ἐχρήσατο τῷ τρόπῳ, ὥπερ καὶ ἐς τὴν Πύλον [z] εὐτυχήσας ἐπίστευσέ τι ὄφελεῖν. ἐς μάχην μὲν γὰρ οὐδὲ ἠλπισέν οἱ ἐπεξιέναι οὐδένα, καὶ θέαν δὲ μᾶλλον ἔφη ἀναβαίνειν [a] τὸ χωρίον, καὶ τὴν μείζω παρασκευὴν περιμένειν, οὐχ ὡς τῷ ἀσφαλεῖ, ἢν ἀναγκάζηται, περισχήσων, ἀλλ' ὡς, κύκλῳ περιτὰς, βίᾳ αἱρήσων τὴν πόλιν. ἐλθών τε καὶ καθίσας ἐπὶ λόφου [b] καρτεροῦ [c] πρὸ τῆς Αμφιπόλεως τὸν στρατὸν, αὐτὸς [d] ἐθεᾶτο τὸ λιμνῶδες τοῦ [e] Στρυμόνος, καὶ τὴν θέσιν τῆς πόλεως [f] ἐπὶ τὴν Θρᾴκην, ὡς ἔχοι. ἀπιέναι τε ἐνόμιζεν, ὁπόταν βούληται, ἀμαχεί· καὶ γὰρ οὐδὲ ἐφαίνετο [g] ἔτ' ἐπὶ τοῦ τείχους οὐδείς, [h] ὥστε καθὰ πύλας ἐξήει· κεκλεισμέναι τε ἦσαν πᾶσαι. ὥστε καὶ, μηχανάς ὅτι [i] ὁ κατῆλθεν ἔχων, [k] ἁμαρτάνειν ἐδόκει· ἑλεῖν γὰρ ἂν τὴν πόλιν, διὰ τὸ ἔρημον.

η'. Ο δὲ Βρασίδας εὐθὺς ὡς [l] εἶδε κινουμένους τοὺς Αθηναίους, καταβὰς καὶ αὐτὸς ἀπὸ τοῦ Κερδυλίου, [m] εἰσέρχεται ἐς τὴν Αμφίπολιν. καὶ ἐπέξοδον μὲν καὶ ἀντίταξιν οὐκ ἐποιήσατο πρὸς τοὺς Αθηναίους, δεδιὼς τὴν [n] αὐτοῦ παρασκευὴν, καὶ νομίζων ὑποδεεστέρους εἶναι, ὁ τῷ πλήθει (ᵒ ἀντίπαλα γὰρ πως ἦν) ἀλλὰ τῷ ἀξιώματι (τῶν γὰρ Αθηναίων ὅπερ [p] ἐστράτευε, καθαρὸν ἐξῆλθε, καὶ Λημνίων καὶ Ιμβρίων τὸ κράτιστον) τέχνῃ δὲ παρεσκευάζετο ἐπιθησόμενος. εἰ γὰρ [q] δείξειε τοῖς ἐναντίοις τό τε πλῆθος καὶ τὴν ὅπλισιν ἀναγκαίαν ἔσαν τῶν μεθ' ἑαυτοῦ, οὐκ ἂν ἡγεῖτο μᾶλλον περιγενέσθαι, ἢ ἄνευ προόψεώς τε

t Ἠδῶνας *Ar. C. Cl. Ald. Flor. Baſ.* Ἠδονὰς *Gr.* Ἠδόνας *Reg.* Ἤδονας *Caſſ.* v Μυρκινίων *Dan.* Mox Χαλκιδαίων Mosqu. et πεντακοσίας pro πελτάστας. Ἐν d. ante Ἀμφιπ. x Ἱππῆς *Ar. C. Reg. Caſſ. Dan.* Mosqu. y Ὁ deeſt *Dan.* z Εὐτυχήσας omittit *Gr.* a Τὸ χωρίον *Ar. C. Dan.* Mox περιλμενεν Mosqu. Aug. b Κρατερῷ et in marg. καρτερῷ *Gr.* c Πρὸ τῆς Ἀμφιπόλεως ἐπὶ τὴν Θρᾴκην *Dan.* cetera deſunt. d Αὐτὸς δὲ ἐθεᾶτο *Gr.* e Στρυμόνος *Ar. C.* f Ἐπὶ τῇ Θρᾴκῃ *Cl. Gr. Reg. Caſſ.* Aug. et mox hic ἐκεῖ· ἂν, vt Baſil. g Οὔτε ἐπὶ *Ar. C.* Mosqu. h οὐδὲ exhibent *Libri aliqui. Huſſ.* Mox κεκλειμέναι Aug. i Οὐκ· ἐπῆλθεν *Ar. C. Gr.* Κατῆλθεν pro ἦλθεν poſitum exiſtimat *Ae. Port.* k Ἁμαρτεῖν *Caſſ.* Aug. Mosqu. cui et d. καὶ ante μηχανὰς. l Εἶδεν *Caſſ.* Aug. Εἶδὼς d. Mosqu. m Εἰσέρχεται *C. Reg. Caſſ. Gr.* Aug. n Αὐτοῦ *Ar. C. Cl Gr. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ.* o Ἀντίπαλον *Ar. C. Dan.* Mosqu. p Ἐστράτευσε *Gr. Reg.* q Δείξειεν *Reg.* Δείξοιτο *Caſſ.* Aug. Δείξοι *Gr.* Mox ὅπλησιν Mosqu.

(ποιεῖν, ὥστε) ἐκπλ. Ita et hic: ὅπερ ἐνόμιζεν αὐτὸν (ποιήσειν, ὥστε, vel καὶ) ἀναβήσεσθαι. BAVER.

Ἕδρᾳ] *Suidas*, ἕδραν τὴν μονὴν εἰρηκεν. *Heſych.* ἕδρᾳ, προσεδρείᾳ καὶ προεδρίᾳ, fort. προεδρίᾳ. *Bacchylides* Οὐχ ΕΔΡΑΣ ἔργων, ὐδ' ἀμβολᾶς. Hoc ſenſu apud *Hippocratem* Aphor. ΕΔΡΑΙΟΝ ὕπνον exponit *Galenus* βαθύν, recte. Sed haec ſign. fere exoleuit. ἕδρη et ἕδος opponuntur apud *Heſiodum* Θ. 386. Τῶν οὐκ ἐς' ἀπάνευθε Διὸς δόμος, ὐδέ τις ΕΔΡΗ, οὐδ' ΟΔΟΣ. *Sophocles* Ai. 826. Χωρῶμεν, ἐγκονῶμεν, ὡς οὐ ΕΔΡΑΣ ἀκμὴ, Σώζειν θέλοντες ἄνδρα γ', ὃς ΣΠΕΥΔΕΙ θανεῖν. *Schol.* ἀναπαύσεως. WASS.

Καθημένους] vid. Abr. 496. et Heilm. GOTTL.

Διὰ τὸ — καθημένους βαρύν.] Aut Partic. pro Infinit. aut διὰ τὸ pro Gloſſemate expungendum. Male vero Schol. expl. καθεμένῳ· quod ad Cleonem referatur, cum ad milites pertineat, nec vero rem expediat, impeditam propter διὰ τὸ cum Particip. BAVER.

Ἀναλαβὼν ἦγε] Prop. de Imp. exercitum monente. v. Abr. 496. GOTTL.

Εὐτυχήσας] Hoc abeſt a *Gr.* ſed agnoſcit etiam *Scholiaſtes.* WASS.

Περισχήσων] Ita III. 107. περιέσχε τὸ τῶν Πελοποννησίων στρατόπεδον. Auget praepoſitio. Aliter Heilmanus: tuta conſilia ſequi, eaque tueri. Sed vid. Abr. ad III. 107. GOTTL.

Κατῆλθεν] Pro ἦλθεν, recte Portus. Abr. 496. vt ſubinde comp. pro ſimpl. GOTTL.

Ἀμφίπολιν] Vide *Noſtrum* I, 100. Ab eo tamen diſſidet *Harpocration*: ἐπέκεινα ὁδοὶ non ipſa ciuitas, ſed τόπος, inquit, περὶ Ἀμφ. Στρυμονίην πόλιν cognominat in Epig. *Dioſcorides*; *Cantacuzenus* τὴν ἐν Στρυμόνι, quod ipſam amnis circumfluat. Recte *Scymnus*: Εἶτ' Ἀμφίπολις, Στρυμὼν δὲ περὶ ταύτην μέγας Ποταμὸς παρᾴρρεῖ. Vid. *Appian.* B. Ciu. p. 1041. et *Suidam.* Hanc cepiſſe Philippum Olymp. 105. auctor *Diodorus.* multo ante dirutam inſtaurauit Andronicus Iunior. *Zozimo*, *Ammiano*, aliis Χρυσόπολις, Turcis Empoli dicitur. Confer *Polyaenum* I, 38. *Liu.* XLV, 29. WASS.

Δεδιὼς] i. e. ſi plene ſcripſiſſet: δεδιὼς τοὺς Ἀθηναίους διὰ τὴν αὐτοῦ παρασκευὴν ὑποδεεστέραν. i. e. ἐκ ὁμοίαν. Ita infra c. 61. δείσαντες τὴν τ. τείχους ἀσθένειαν. Abr. 498. GOTTL.

Ἀντίπαλα — ἦν] Pro ſing. ἀντίπαλον. Praec. enim πλῆθος, quod h. l. *paucitatem* ſign. BAVER.

Τῷ ἀξιώματι] *Sed momento.* Ad verbum, *ſed dignitate.* Id eſt: non quod pauciores eſſe ſuos, ſed quod non par momentum in illis eſſe exiſtimaret. STEPH.

equites euocans. Habebat praeterea Myrciniorum et Chalcidenſium, praeter eos, qui apud Amphipolin erant, mille peltatos. Vniuerſorum autem militum grauiter armatorum ſumma erat ad duo millia, et trecentos Graecorum equites. Braſidas igitur cum mille et quingentis ex horum numero ad Cerdylium caſtra poſuit. Caeteri vero intra Amphipolin cum Clearida *duce* inſtructi fuerunt. Bell. Pelop. an. 10. Olymp. 89. 3. V. C. Varr. 332.

7. Cleon vero primum quidem quieuit, deinde vero coactus eſt facere, quod Braſidas exſpectabat. Cum enim milites diuturnum illud otium moleſte ferrent, et reputarent, quale futurum eſſet illius imperium, quanta cum imperitia et ignauia coniunctum, aduerſus tantam *Braſidae* peritiam et audaciam, praeterea ſe domo inuitos diſceſſiſſe, vt ipſum ſequerentur: *Cleon*, cum rumorem iſtum ſenſiſſet, ipſosque, quod in eodem *loco* deſiderent, grauari nollet, * motis caſtris *copias Amphipolin verſus* duxit. Et vſus eſt eadem ratione, qua et apud Pylum rem feliciter geſſerat, ita vt ſe aliquid ſapere putaret. Neminem enim contra ſe ad pugnam proditurum ſperabat, ſed potius ſe adſcendere dicebat, vt locum inſpiceret; et maiorem apparatum exſpectabat, non vt firmiſſimo copiarum praeſidio, *ſi proelium committere* cogeretur, *hoſtem* ſuperaret, ſed vt vrbem maximis copiis vndique circumdatam expugnaret. Profectus igitur, caſtrisque in colle natura munito, ante Amphipolin ſito, poſitis, ipſe contemplabatur Strymonis ſtagna, et qualis eſſet vrbis ſitus Thraciam verſus. Exiſtimabat autem, ſe, quotiescunque voluiſſet, ſine certamine *illinc* diſceſſurum: nullus enim vel ſupra muros conſpiciebatur, vel portis exibat; omnesque clauſae erant. Quamobrem etiam exiſtimabat ſe peccaſſe, quod ſine machinis *eo* veniſſet. Vrbem enim, quod eſſet deſerta, a ſe captum iri *credebat*.

8. Braſidas vero, ſimul ac Athenienſes caſtra mouiſſe cognouit, et ipſe deſcendens e Cerdylio, Amphipolin intrauit. Et nullam quidem eruptionem *aperte* fecit, neque copias *palam* inſtruxit, quas adverſus Athenienſes educeret, tum quod apparatui ſuo diffideret, tum etiam quod ſuos impares hoſti putaret, non numero (nam propemodum pares erant) ſed dignitate. (Nam in illa expeditione militabat Athenienſium flos, et Lemniorum ac Imbriorum robur) ſed ſe parabat ad *eos* dolo aggrediendos. Si enim ſuorum paucitatem, et vilem armaturam, quam ipſa neceſſitas miniſtrarat, hoſtibus oſtendiſſet, exiſtimabat, ſe non facilius victorem fore, quam ſi ab ipſis ante conflictum conſpectus non fuiſſet, neque

* Contractos educit, vſus eadem ratione, qua apud Pylum: quae quia proſpere ceſſerat, aliquid ſe ſapere opinabatur. *Valla.* Aſſumptos educit, vſus etc. *Steph.* Caſtra mouit; eadem vſus ferocia, qua quia ad Pylum res ſucceſſerat, ſapere ſibi videbatur. *Acacius.* HVDS.

παρούσῃ στρατιᾷ ἀναβήσεσθαι] τὸ ἐξῆς, ἐπὶ τὴν Ἀμφίπολιν ἀναβήσεσθαι τὸν Κλέωνα μετὰ τῶν παρόντων στρατιωτῶν. ἀντὶ τοῦ, ὃ περιμείναντες πάντας. Ἅμα δὲ καὶ παρεσκευάζετο] ὁ Βρασίδας ἐδηλονότι. Τῶν γὰρ στρατιωτῶν ἀχθομένων αἰσθόμενος τὸν θρῦν] ὁ Κλέων δηλονότι. Τῇ ἕδρᾳ] τῇ προσμονῇ, τῇ διατριβῇ, καὶ τῇ ἀργίᾳ. Καὶ τολμᾶν] τὸν τοῦ Βρασίδου. Ἀνετισημοτύνης] δηλονότι τοῦ Κλέωνος. Καθημένους] ἐνηλλαξεν, εἰπὼν καθημένους, ἀντὶ τοῦ καθημένων. Βαρύνεσθαι] ἤτοι ἄχθεσθαι. Καὶ ἐχρήσατο τῷ τρ[ῶ αὐτοῦ τρόπῳ ἐπῆλθεν ὁ Κλέων τὴν Ἀμφίπολιν, ᾧ καὶ πρόσθεν ἐπὶ Πύλαν. τετεχνῖν, ἀναλογίσας εὐτυχήσας ἐν τῇ Πύλῳ, ᾠήθη φρόνιμος εἶναι. Οὐχ ὡς τῷ ἀσφαλεῖ, ἢν ἀναγκάζηται] οὐχ ὡς τῷ πλήθει τῶν ἐναντίων κρατήσων, εἰ ἀναγκάζοιτο πολεμεῖν (ὃς οὐδὲ τῇ παρούσῃ στρατιᾷ τοὺς πολεμίους ᾤετο ἀντιτάξασθαι) ἀλλ' ὡς μετὰ τῶν ἐπελευσομένων αὐτῷ συμμάχων πᾶσαν ἐν κύκλῳ περισήσων τὴν στρατιὰν καὶ μὴ ἐκπολιορκήσων τὴν Ἀμφίπολιν. Περισχήσων] ἀντὶ τοῦ ἐπερχήσων, καὶ νικήσων. Ὁπόταν βούληται, ἀμαχεὶ] λείπει τὸ, δυνατὸν εἶναι. Ὡς εἶδε κινουμένης τοὺς Ἀθηναίους] παραγινομένης ἐπὶ τὴν Ἀμφίπολιν. Δεδιὼς τὴν αὐτοῦ παρασκευήν] ὡ θαρρῶν τῇ ἰδίᾳ παρασκευῇ. Ὑπὸδεεστέρους εἶναι] τοὺς ἑαυτοῦ δηλονότι. Ἀντίπαλα γάρ πως ἦν] ἰσοσθενῆ ἑκάτερα τὰ στρατεύματα τῶν ἐναντίων. Ἀλλὰ τῷ ἀξιώματι] τῇ δυνάμει. Καθαρὸν ἐξηλθεν] ὑγιὲς συγκλύδων, ἐξὸν ἐπικούρων, ἀλλ' αὐτῶν τῶν πολιτῶν. Τοῦτο δὲ παρεσκευάζετο] δόλῳ. Ἀναγκαῖαν ἔσαν] εὐτελῆ, καὶ οὐκ ἐκ παρασκευῆς. Ἢ ἄνευ προσφεύς τε αὐτῶν] ἦγον, ἵνας ἐκφοβήσωσι περιγενέσθαι Κλέωνος καὶ τῶν περὶ αὐτόν, ἐπιτεθησόμενοι κρύφα. ὅπερ ἐστὶ τὸ ἄνευ προσφεύς, καὶ μὴ ἀπὸ τοῦ φανεροῦ. ὅπερ ἐστὶ τὸ

Καθαρὸν] Herod. IIII, 135. τὸ καθαρὸν τοῦ στρατοῦ. GOTTL. XLI, 55. Reisk. pro ἀναγκ. ἀγχώμαλον, aut ἀντίπαλον malit. Ἀναγκαίαν] i. e. armaturam vrgente neceſſitate factam, GOTTL. οὐκ ἐκ παρασκευῆς, vt VI. 37. vbi ἐξ ἀναγκαίας παρασκευῆς, i. e. Ἀναγκ. παρασκ.] i. e. αὐτὸ μόνον διαγκαῖον, ex neceſſitate tumultuaria, repentina, ſubitaria, vt Liu. ait, v. VIIII, 36. ſuffecturam; *nothdürftig.* BAVER.

αὐτῶν, καὶ μὴ ἀπὸ τοῦ ὄντος καταφρονήσεως. ἀπολεξάμενος ὧν [r] αὐτὸς πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ὁπλίτας, καὶ τοὺς ἄλλους [s] Κλεαρίδα προστάξας, [t] ἐβουλεύετο ἐπιχειρεῖν αἰφνιδίως, πρὶν ἀπελθεῖν τοὺς Ἀθηναίους, [v] ἐκ ἂν ὁμοίως αὐτὸς νομίζων ἀπολαβεῖν αὖθις μεμονωμένους, εἰ [x] τύχοι ἐλθοῦσα αὐτοῖς [y] ἡ βοήθεια. [z] ξυγκαλέσας δὲ τοὺς πάντας στρατιώτας, καὶ βουλόμενος παραθαρσῦναί τε, καὶ τὴν ἐπίνοιαν φράσαι, ἔλεγε τοιάδε.

Θ'. „ΑΝΔΡΕΣ Πελοποννήσιοι, ἀπὸ μὲν οἵας χώρας [a] ἥκομεν, ὅτι [b] ἀεὶ διὰ τὸ εὔψυχον ἐλευθέρας, καὶ ὅτι [c] Δωριῆς μέλλετε Ἰωσι μάχεσθαι, ὧν εἰώθατε κρείσσους εἶναι, [d] ἀρκείτω βραχέως δεδηλωμένον. τὴν δὲ ἐπιχείρησιν [e] ὅτῳ τρόπῳ διανοοῦμαι ποιεῖσθαι, διδάξω. [f] ἵνα μὴ θ τό, τε κατ' ὀλίγον καὶ μὴ ἅπαντας κινδυνεύειν, ἐνδεὲς φαινόμενον, ἀτολμίαν παράσχῃ. τοὺς γὰρ ἐναντίους εἰκάζω καταφρονήσει τε ἡμῶν, καὶ ἐκ ἂν ἐλπίσαντας, ὡς ἂν ἐπεξέλθοι τις αὐτοῖς ἐς μάχην, ἀναβῆναί τε πρὸς τὸ χωρίον, καὶ νῦν [h] ἀτάκτως καὶ κατὰ θέαν τεταραγμένους ὀλιγωρεῖν. ὅστις [i] δὲ, τοὺς τοιούτους ἁμαρτίας τῶν ἐναντίων [k] κάλλιστα ἰδὼν, καὶ ἅμα πρὸς τὴν [l] ἑαυτοῦ δύναμιν, [m] τὴν ἐπιχείρησιν ποιεῖται, μὴ ἀπὸ τοῦ προφανοῦς μᾶλλον καὶ ἀντιπαρατεταγμένου, ἢ ἐκ τοῦ πρὸς τὸ παρὸν [n] ξυμφέροντος, πλεῖστ' ἂν ὀρθοῖτο. καὶ τὰ κλέμματα ταῦτα καλλίστην δόξαν ἔχει, ἃ τὸν πολέμιον μάλιστ' ἄν τις ἀπατήσας, τοὺς φίλους [o] μέγιστ' ἂν ὠφελήσειεν. ἔως δὲ ἔτι ἀπαράσκευοι θαρσοῦσι, καὶ τοῦ ὑπαπιέναι πλέον ἢ τοῦ μένοντος, ἐξ ὧν ἐμοὶ φαίνονται, τὴν διάνοιαν ἔχουσιν, ἐν τῷ ἀνειμένῳ αὐτῶν τῆς γνώμης, καὶ πρὶν ξυνταχθῆναι μᾶλλον τὴν δόξαν, ἐγὼ μὲν, ἔχων τοὺς μετ' ἐμαυτοῦ, καὶ φθάσας, ἢν δύνωμαι, προσπεσοῦμαι δρόμῳ κατὰ μέσον τὸ στράτευμα. σὺ δὲ, [p] Κλεαρίδα, ὕστερον, ὅταν [q] ἐμὲ ὁρᾶς ἤδη προσκείμενον, καὶ, κατὰ τὸ εἰκὸς, φοβοῦντα αὐτοὺς, [r] τοὺς μετὰ σεαυτοῦ, τούς τ' Ἀμφιπολίτας καὶ τοὺς ἄλλους ξυμμάχους, ἄγων, αἰφνιδίως τὰς πύλας ἀνοίξας [s] ἐπεκθεῖν, καὶ ἐπείγεσθαι [t] ὡστάχιστα ξυμμίξαι· (ἐλπὶς γὰρ, μάλιστα αὐτοὺς [v] ὧτω [x] φοβηθῆναι· τὸ γὰρ ἐπὶν ὕστερον, δεινότερον τοῖς πολεμίοις τοῦ παρόντος καὶ μαχομένου·)

r Αὐτὸς omittit *Cl.* s Κλεαρίδα *Dan.* Κλεαρίδας Mosqu. t Ἐβούλετο *Ar. C. Dan.* v Οὐκ ἂν νομίζων ὁμοίως αὐτὸς ἀπολαβεῖν *Ar. C. Dan.* Οὐκ ἂν νομίζων αὐτὸς ὁμοίως *Reg. Caff. Gr.* Aug. x Τύχη et inter versus *τύχοι Gr.* Καὶ εἰ τύχοι Mosqu. y Ἡ deest *Ar.* z Συγκαλέσας *Reg. Gr.* Mosqu. Aug. a Ἥκετε legebat *Valla.* b Αἰεὶ *Bar. Ald. Flor. Baf. Steph.* 1. c Δωριεῖς *Ar. C. Reg. Gr. Dan.* d Ἀρκεῖ τὸ βραχέως δεδηλωμένον *Cl.* Mosqu. Aug. sed hic m. 2. superscr. ω τῷ ο, et acutum τῷ εἰ. Ἀρκείτω βραχέως δεδηλωμένων in marg. *Cl.*; *Reg. Caff.* ita vt in contextu *Cl.* e Ὅτι τρόπῳ *Ar. C.* Aug. Mosqu. Τῷ τρόπῳ *Cl. Gr.* In *Gr.* est ᾧ τρόπῳ. et sic *Reg. Caff. Dan.* f Ἵνα μὴ τὸ κατ' ὀλίγον *Ar. C.* Κατολίγον Mosqu. g Τῳ *Gr.* et a prima manu *Caff.* in quo deinde emendatum erat τό. Τότε Aug. ex emend. fuisse videtur τῷ τε. Paullo post ἐξελθοι Mosqu. h Ἀτάκτως *C.* i Δὲ καὶ τὰς *Gr.* k Μάλιστα *Ar.* l Αὐτὸ *Ar. C. Dan.* m Τὴν deest *Gr.* n Συμφέροντος *Reg. Caff. Gr.* et paullo post συνταχθῆναι *Iidem*, Mosqu. Aug. o Μάλιστ' ἂν *Ar. C. Dan. Gr.* p Κλεαρίδην *Dan.* Antea ᾗν δύν. Mosqu. q Ὁρᾷς ἐμὲ *Ar. C. Dan.* Antea ὅτ' ἂν Aug. r Τοὺς μετὰ σεαυτοῦ τότε Ἀμφ. *Cam.* s Ἐπελθεῖν *Reg.* t Ὡς τάχιστα *Ar. C. Ald. Flor. Baf. Gr. Caff.* Antea ἐπὶ γενέσθαι Mosqu. p. ἐπείγ. v Οὕτως *Caff.* Aug. Mosqu. x Θορυβηθῆναι *Ar. C. Dan.*

Ἄνευ — καταφρονήσ.] i. e. ἄνευ τοῦ προσέχεσθαι τοὺς Ἀθην. (αὐτὸν) καὶ μὴ καταφρονεῖν (αὐτοῦ) ἀπὸ τ. ὄντ. Tum demum, ita demum hoc vno modo sibi recte aggressurus videbatur Athenienses, si non praesensissent impetum suum, neque ipsum spreuissent ex eo, ob id, quod esset, nempe quod parum firmus a copiis esset: hoc animaduertere non debebant, contemturi alioquin paucitatem. BAVER.

Καὶ τοὺς — προσάξας] *Thom. Magister* quasi ex Lib. VIII. citat, et Κλεαρίδαν legit inemendate. Paulo ante αὐτὸς deest *Gr.* male. WASS. Κλεαρίδαν in *Thoma* est vitium postremae Edit. DVCK.

Προσ. τ. ἄλλους Κλεαρίδᾳ] Per hypall. pro, προσ. τοῖς ἄλλοις τὸν Κλεαρίδαν. Aut προσάξαι est, dare, addere; *Er gab sie ihm zu.* BAVER.

Ξυγκαλέσας] Pro Medio: *suos* enim conuocabat. Notent Medii defensores solliciti! BAVER.

Ὅτι ἀεὶ] Aut redundat ὅτι, aut diuisim legendum ὅ, τι ἀεὶ, quod semper, scil. fuit temporis; aut explendum: ὅτι ἥκομεν ἀπὸ χώρας καὶ ἐλευθέρας. BAVER.

Ἀρκείτω] *Cl.* ἀρκεῖ τὸ mendose. in marg. cum vulgatis. WASS.

Ἀρκ. βρ. δεδηλωμ.] Particip. pro Infinit. δεδηλῶσθαι· Aut ἀρκείτω, scil. πρὸς τὸ παροξύνειν, ὑμᾶς, satis sit vobis acuendis, δεδηλωμένον, si vel breuiter tantum memoretur, in mentem reuocetur. Nota et, δηλοῦν hic non esse, notum reddere, edocere, quod antea lateret, sed, reuocare in memoriam, vorstellen: vt 1 Cor. 15, 1. γνωρίζω est, recordari vos volo, *denuo* vobis propono: ἀναγνωρίζω. BAVER.

Ὅστις δὲ] Δὲ pro οὖν. Efficitur enim quod sequatur, ex eo, quod praecesserit: Hostes sunt securi, negligentes; eo peccant; qui *ergo* notare sciat hostium peccata et iis vti, rel. BAVER.

Κάλλ. ἰδὼν] Emphasin hic habet ἰδὼν· vbi notarit acute, et ad vsum. BAVER.

Μὴ ἀπὸ τοῦ προφ. μᾶλλον, ἢ, rel.] i. e. ἐκ τοῦ συμφέροντος μᾶλλον, ἢ ἐκ τοῦ προφανοῦς. Vel, sine inuersione, μᾶλλον est pro τοσοῦτον. BAVER.

Κλέμματα] *Schol. Caff.* στρατηγήματα exponit. Notum est illud Alexandri ad amicos suadentes, vt noctu Darium inopinantem adgrederetur, μὴ κλέπτω τὴν νίκην. Sic *furta, furta belli, furta insidiarum* apud Scriptores Latinos saepissime. DVCK.

* propter id, quod erat, in ipſorum contemtionem veniſſet. Braſidas igitur, cum centum et quinquaginta grauis armaturae milites delegiſſet, et reliquos Clearidae ducendos commiſiſſet, repente Athenienſes, priusquam abirent, adoriri conſtituit, ** quod exiſtimaret, illos non pariter, *ſociorum auxiliis* nudatos, a ſe iterum interceptum iri, ſi auxilia ad ipſos veniſſent. Conuocatis autem omnibus militibus, quod ipſorum animos confirmare, ſuumque conſilium ipſis aperire vellet, haec verba fecit. Bell. Pelop. an. 10. Olymp. 89. 3. V. C. Varr. 332.

9. „VIRI Peloponneſii, quod ex eo agro profecti ſimus, qui propter animi generoſitatem perpetuo liber eſt; quod etiam *vos* Dorienſes cum Ionibus proelium commiſſuri ſitis, quibus ſuperiores eſſe conſueuiſtis, paucis *a me* declaratum eſſe ſufficiat. Quonam autem modo *hoſtes* aggredi ſtatuerim, docebo: ne *rei nouitas*, quod cum paucis, non autem cum omnibus, belli fortunam ſim periclitaturus, quod virium imbecillitatem videtur indicare, timorem *vobis* incutiat. Coniicio enim hoſtes, tum contemtione noſtri, tum etiam quod non ſperauerint quemquam ad proelium contra ſe proditurum, locum illum conſcendiſſe, et nunc nullis ordinibus ſeruatis ad *locorum* contemplationem ſe conuertiſſe, et ſecuros eſſe. Quisquis autem haec hoſtium peccata optime animaduertit, et ſimul pro viribus *eos* aggreditur, non magis aperte, et acie *palam* contra *ipſos* inſtructa, quam pro eo, quod praeſens rerum ſtatus ac vtilitas flagitat, is vt plurimum ex animi ſententia rem gerat. Haec autem belli furta pulcerrimam gloriam habent, quibus quis hoſtem maxime fallens, amicis maxime proſit. Dum igitur adhuc imparati confidunt, et ſe ſubducere potius, (quantum ego coniicere poſſum ex iis, quae video) quam remanere cogitant, dum ſunt remiſſis animis, et priusquam animos magis componant, ego quidem cum iis, quos mecum habeo, *eorum diſceſſum* anteuertens, ſi poſſim, in medium eorum agmen curſu citato irruam. Tu vero Clearida, mox vbi me iam *in eos* impreſſionem feciſſe conſpexeris, atque (vt credibile eſt) eos terrentem, cum tuis, et Amphipolitanis, aliisque ſociis, quos tecum duces, repente portis apertis eruptionem facias, operamque des, vt quam celerrime proelio interſis. (Spes enim eſt, ipſos ſic maxime territum iri. Qui enim *pugnae* ſuperueniunt, ſunt hoſtibus formidabiliores, quam qui *iam* adſunt, et

* *Id eſt:* propter ſuorum paucitatem et vilem armaturam. HVDS. ** Quos, ſi auxilia venirent, non iterum ita ſolos adipiſci poſſet. *Acacius.* IDEM.

καταφρονήσεως τῶ ὄντος. Ἢ, ἄνευ προόψεώς τε αὐτῶν, ἄνευ τῶ μὴ ἐπιδεῖξαι τοῖς ἐναντίοις τὸ ἴδιον πλῆθος, καὶ τὴν ὅπλισιν αὐτῶν. τοῦτο γάρ ἐστι ἄνευ προόψεως. καταφρονηθήτεσθαι γὰρ ὑπὸ Ἀθηναίων ᾤετο, εἰ τὴν ὖσαν αὐτοῖς ἐπιδείξειε παρασκευήν. Ἀπολεξάμενος ἂν] ἀποκόψας ἐπιλεκτικῶς. Κλεαρίδᾳ προστάξας] μετὰ Κλεαρίδαν τάξας. Αὖθις μεμνωμένους, εἰ τύχοι] τῆς συμμαχίας ὀκνοῦντι. ἄνευ τῶν ἄλλων λαβεῖν συμμαχίαν, εἰ τύχοι ἐλθοῦσα αὐτοῖς βοήθεια ἡ παρὰ τῶ Περδίκκα καὶ τῶ Πόλλη. Ὧν εἰώθατε κρείσσους εἶναι] ἀντὶ τῶ, ὧς εἰώθατε νικᾶν. Τὴν δὲ ἐπιχείρησιν] τὴν ἐπίθεσιν τὴν κατὰ τῶν πολεμίων. Καὶ μὴ ἅπαντας κινδυνεύειν] ἵνα μηδεὶς ὑμῶν, διὰ τὸ κατ' ὀλίγους ὑμᾶς μέλλειν ἐξιέναι τῆς πόλεως, καὶ μὴ ἅπαντας ἀθρόους κινδυνεύειν πρὸς Ἀθηναίους, ἐκ ἀξιόμαχον νομίσας τὴν παρασκευήν, ἀπολιπόντες γένηται. Ἀπολιπὼν παράσχῃ] ὑμῖν δηλονότι. Τὰς γὰρ ἐναντίας εἰκάζω] εἰκάζω δὲ τὰς ἐναντίας, καταφρονοῦντας ἡμῶν, καὶ ὑ προσδοκῶντας, ὅτι ἐπεξελευσόμεθα αὐτοῖς, ἀναβῆναι πρὸς τὴν Ἀμφίπολιν, κατὰ θέαν, καὶ τῶν διὰ τὴν θέαν ἀτάκτως ἐσκεδασμένους, ὀλιγωρεῖν. τυτέστι ῥᾳθυμεῖν. Ὅσις δὲ τὰς τοιαύτας ἁμαρτίας] ὅσις δὲ τὰ τῶν πολεμίων ἁμαρτήματα ἰδών, καὶ κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν ἐπιχειρῶν, μὴ ἐκ τῶ φανερῶ ἀντιτάττηται, ἀλλὰ πρὸς τὸ παρὸν ἁρμοττομένῳ, ὀρθῶς ἂν πράττοι. Δεῖξαν ἔχει] παρέχει. Ἃ τὸν πολέμιον] ἀντὶ τῶ, δι' ὧν ἂν τις τὸν πολέμιον. Ἕως ἔν ἔτι ἀπαράσκευοι] ἕως ἔτι διὰ τὸ ἀκήρεῖν ἀπαράσκευοι εἶναι, ἀπιέναι τε διανοῆναι μᾶλλον ἢ μένειν. ῥᾳθύμως αὐτοῖς διακειμένοις. καὶ πρὸ τῶ ἂν ταχθῆναι, ἐγὼ μὲν ἔχων. Τὰς πύλας ἀνοίξας ἐπεκθεῖν] θέλησον δηλονότι. Ἐλπὶς γὰρ] ἡμῖν δηλονότι. Μάλιστα αὐτὸς ὕτω] δηλονότι ποιοῦντων ἡμῶν. Τὸ γὰρ ἐπιὸν ὕστερον] οἱ γὰρ ὕστερον ἐπιόντες φοβερώτεροι φαίνονται. Τῶ καλῶς πολεμεῖν] ἐκ τριῶν γίνεται τὸ καλῶς πολεμεῖν.

Ἃ τις ἀτατήσας κατορθῆ.] Ἃ pro οἷς, vel pro καθ' ἅ, in quibus, vt L. 2. in Epicedio Periclis: ἃ τὴν πόλιν ὑμνησα, p. 65 ἐξ ὧν, καθ' ἅ. BAVER.

Τῶ μένοντος] i. e. Τῶ μένειν, quaſi τῆς μονῆς. Abreſchiana, vt ſolent, aliena hic quoque ſunt; quippe illic Partic. eſt pro Infin. *cum* Praepoſit. more communi et ſimplici. BAVER.

Ἐν τῶ ἀνειμ. αὐτ. τ. γν.] Tria notanda: 1) ἐν ſign. *dum* ſunt ita remiſſi; 2) Particip. pro ſubſt. ἀνέσει· 3) αὐτῶν loco mo-tum, aut praemiſſum certe: refertur enim ad γνώμης. IDEM.

Ξυντ. μ. τ. δόξ.] Opp. τῶ ἀνειμένῳ· et δόξῃ tribuitur τῇ γνώμῃ, non ſuo tamen ſenſu, neque ex vſu; δόξαν tamen dicit, vt adhuc falſam, leuem, non exploratam. BAVER.

Φοβηθῆναι] *Alii* θορυβηθῆναι. *Meliora* I. V. H. 32. Θορυβηθῆναι δέει τὸ νόμῳ, καὶ αἰδοῖ τῶ ῥᾳσιλέως. *Noſtra* etiam alibi ἐθορυβοῦντο. *Xenophon* θορυβομένας opponit τοῖς τεταγμένοις ἴδοι. Sed *Codices* meliores alibi ἐθόρυβ. VALES. Mox quidem Cap. 10

καὶ αὐτός τε ἀνὴρ ἀγαθὸς [y] γίγνου, ὥσπέρ σε εἰκὸς, ὄντα Σπαρτιάτην. καὶ ὑμεῖς, ὦ ἄνδρες ξύμμαχοι, ἀκολουθήσατε ἀνδρείως, καὶ [z] νομίσατε, εἶναι τοῦ καλῶς πολεμεῖν, τὸ ἐθέλειν, καὶ τὸ αἰσχύνεσθαι, καὶ τοῖς ἄρχουσι πείθεσθαι· καὶ τῇδε [a] ὑμῖν τῇ ἡμέρᾳ, ἢ ἀγαθοῖς [b] γενομένοις ἐλευθερίαν τε ὑπάρχειν, καὶ Λακεδαιμονίων [c] ξυμμάχοις κεκλῆσθαι, ἢ Αθηναίων τε δούλοις, ἢν τὰ ἄριστα ἄνευ ἀνδραποδισμοῦ ἢ θανατώσεως [d] πράξητε, καὶ δουλείαν χαλεπωτέραν, ἢ πρὶν εἴχετε· τοῖς δὲ λοιποῖς Ελλησι κωλυταῖς γενέσθαι ἐλευθερώσεως. ἀλλὰ μήτε ὑμεῖς μαλακισθῆτε, ὁρῶντες, περὶ ὅσων ὁ ἀγών ἐστιν· ἐγώ [e] τε δείξω οὐ παραινέσαι οἷός τε ὢν [f] μᾶλλον τοῖς πέλας, ἢ καὶ αὐτὸς ἔργῳ ἐπεξελθεῖν.«

ί. Ο μὲν Βρασίδας, τοσαῦτα εἰπὼν, τήν τε ἔξοδον παρεσκευάζετο αὐτὸς, καὶ τοὺς ἄλλους μετὰ τοῦ [g] Κλεαρίδα καθίστη ἐπὶ τὰς Θρᾳκίας καλουμένας τῶν πυλῶν, ὅπως, [h] ὥσπερ εἴρητο, ἐπεξίοιεν. τῷ δὲ Κλέωνι, φανεροῦ γενομένου αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ Κερδυλίου καταβάντος, καὶ ἐν τῇ πόλει, ἐπιφανεῖ οὔσῃ, ἔξωθεν περὶ τὸ ἱερὸν τῆς Αθηνᾶς θυομένου, καὶ ταῦτα πράσσοντος, ἀγγέλλεται (προὐκεχωρήκει γὰρ τότε κατὰ τὴν θέαν) ὅτι [i] ἥτε στρατιὰ ἅπασα [k] φανερὰ τῶν πολεμίων ἐν τῇ πόλει, καὶ ὑπὸ τὰς πύλας ἵππων τε πόδες πολλοὶ καὶ ἀνθρώπων ὡς ἐξιόντων [l] ὑποφαίνονται. ὁ δὲ, ἀκούσας, [m] ἐπῆλθε· καὶ ὡς εἶδεν, οὐ βουλόμενος μάχῃ διαγωνίσασθαι, πρίν οἱ καὶ τοὺς βοηθοὺς ἥκειν, [n] καὶ οἰόμενος ὀφθήσεσθαι, ἀπελθὼν, σημαίνειν τε ἅμα ἐκέλευεν ἀναχώρησιν, καὶ [o] παρήγγελλε τοῖς ἀπιοῦσιν ἐπὶ τὸ εὐώνυμον κέρας, ὥσπερ μόνον οἷόν τ' ἦν ὑπάγειν ἐπὶ τῆς [p] Ηόνος. ὡς δ' [q] αὐτῷ ἐδόκει σχολὴ γίγνεσθαι, [r] αὐτὸς ἐπιστρέψας τὸ δεξιὸν, καὶ [s] τὰ γυμνὰ πρὸς τοὺς πολεμίους δοὺς, ἀπῆγε τὴν στρατιάν. κἂν τούτῳ Βρασίδας, ὡς ὁρᾷ τὸν καιρὸν, καὶ τὸ στράτευμα τῶν Αθηναίων κινούμενον, λέγει τοῖς μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τοῖς ἄλλοις, „ὅτι οἱ ἄνδρες ἡμᾶς οὐ μένουσι. [t] δῆλοι [v] δὲ τῶν τε δοράτων τῇ κινήσει καὶ τῶν κεφαλῶν. οἷς γὰρ ἂν τοῦτο γίγνηται, οὐκ εἰώθασι μένειν τοὺς ἐπιόντας. ἀλλὰ τάς τε πύλας τὶς ἀνοιγέτω ἐμοὶ, [x] ἃς εἴρηται, καὶ ἐπεξίωμεν [y] ὡστάχιστα θαρσοῦντες. καὶ ὁ μὲν, κατὰ τὰς ἐπὶ τὸ σταύρωμα πύλας, καὶ τὰς πρώτας τοῦ μακροῦ τείχους τότε [z] ὄντος ἐξελθὼν, ἔθει δρόμῳ τὴν ὁδὸν ταύτην εὐθεῖαν, ᾗπερ νῦν κατὰ τὸ καρτερώτατον τοῦ χωρίου ἰόντι τροπαῖον ἕστηκε· καὶ προσβαλὼν τοῖς Αθηναίοις, πεφοβημένοις τε ἅμα τῇ σφετέρᾳ ἀταξίᾳ, καὶ τὴν τόλμαν αὐτοῦ ἐκπε-

y Γίνου *Ar. C.* z Νομίσατε τρία εἶναι *Stobaeus.* Antea ἀνδρίως Mosqu. a Ἡμῖν *Ar.* Mosqu. b Γινομένοις *Ar.* c Συμμάχοις *Dan.* d Πράξησθε *Gr.* Mox Ἕλλησιν Aug. Τε ante δουλ. d. Mosqu. e Δὲ *Gr.* Antea περὶ ὅσον Mosqu. f Μᾶλλον deest *C.* g Κλεαρίδου *C.* Mosqu. qui et antea, παρασκευάζ. et mox τῆς Θρᾳκ. h Ὅπερ *Gr.* i Ἤρτηται στρατιὰ *Dan.* Antea προκεχωρ. Mosqu. k Φανερὰ deest *C.* l Ἀποφαίνονται *Reg.* Mosqu. et antea, ἐς ἐξιόντ. m Ἀπῆλθε *Gr.* Mosqu. n Aliter quam ὀφθήσεσθαι legisse videtur *Valla.* Nam locum sic vertit: *atque vbi rem cognouit, iubet colligi vasa ad proficiscendum, quod scilicet nollet pugna decernere, priusquam sibi venirent auxilia, quodque arbitraretur, fugam se ante capere posse: edicitque abeuntibus ad sinistrum cornu (tanquam agere id solum liceret) Eionem versus se subducerent.* Καὶ οἰόμενος φθήσεσθαι ἀπελθὼν, σημαίνειν etc. *Ar. C.* Ita quidem locum distinguendum censet *Ae. Port.* Φθήσεσθαι ἀπελθὼν *Reg. Cass.* Aug. ὁ eras. o Παρήγγειλε *Cass.* Mosqu. Aug. p Ἤονος cum ι recenti manu supra scripto *Reg.* Ἠιόνος Mosqu. Aug. q Αὐτὸ ἐδόκει σχολὴ *Cl.* ex emend. σχολῇ *Gr. Ar.* In *Gr.* est σχολὴ. r Αὐτὸς deest *Ar.* s Scil. νῶτα, vel πλεῦρα. *Huds.* t Δηλοῖ *Gr. Ald. Flor. Bas.* atque ita in *Cod. Ar.* ex alicuius emendatione. *Huds.* v Δὲ deest *Gr.* x Scil. δεῖν ἀνοίγειν ὅταν ὁ καιρὸς ᾖ. *Ae. Port.* Ἀνοιγ. τίς Mosqu. et mox ἐπὶ τῷ σταυρώματι. y Ὡς τάχιστα *Ar. C. Ald. Flor. Bas. Gr.* z Ὄντας *Reg.*

de emtione Clearidae agens, dicit θορυβηθῆναι. Sed non necessarium est id hic quoque recipi. Et φοβηθῆναι legit etiam *Thomas Magister* in βούλομαι. DVCK.

Τὸ γὰρ — μαχομένου] *Stobaeus* pag. 364. WASS. *Aeneas* in Poliorcet. Cap. XXXVIII. Τὸ γὰρ ἐπιὸν μᾶλλον οἱ πολέμιοι φοβοῦνται τοῦ ὑπάρχοντος καὶ παρόντος ἤδη. Sumsit a *Thucydide.* Vid. ibi *Casaubonum.* DVCK.

Καὶ νομίσατε — πείθεσθαι] *Stobaeus* pag. 364. τρία εἶναι. bene. Vid. I, 122. in fin. WASS.

Νομίσατε] i. e. certo vobis persuadete, ita iudicate et agite. BAVER.

Ὑπάρχειν] Pro ὑπάρξειν. Aut notet, *dari*, proponi, capi a vobis posse; paratam esse ostendi; κεκλῆσθαι tamen pendere possit ab ὑπάρχειν, a quo et δουλείαν χαλεπ. pendeat. BAVER.

Ἢν τὰ ἄρ. — — πράξ.] Breuiter contractum per Ellipsin: ἢν τὰ ἄρ. πράξ. si optima conditione agatis: ἅτινα ἔσται, quae (conditio) futura sit haec, ὥστε πράσσειν, vt agatis sine mancipatione in seruitutem singulorum, et sine caede. BAVER.

Καὶ δουλείαν χαλεπ.] Scil. ὑπάρχειν, vobis proponi, ostendi. BAVER.

Τοῖς πέλας] Militibus, suis, vel, *aliis* omnino; Neque enim *viciniae* vlla hic ratio. BAVER.

Ἐπὶ τ. Θρακ. καλ. τ. πυλ.] i. e. ἐπὶ τὰς (πύλας) τῶν (ἐκ τῶν) πυλῶν, τὰς καλ. Θρ. ad eam portam inter (plures) portas vrbis, quae Thracia vocaretur. IDEM.

Καὶ τ. πράσσ.] Delet hic Schol. Abr. Malim diuisim, vt κ. τ. πρ. sint verba textus, ἀγγέλλεται sit Schol. supplendae structurae. IDEM.

Ὀφθήσεσθαι] *Portus* ita exponit, quamuis putaret, se visum iri reducentem copias suas, quod periculosum est; dat

pugnant.) Et cum ipſe te virum fortem praebeas, ſicuti Spartanum decet; tum etiam vos ſocii *ipſum* fortiter ſequamini, et exiſtimetis boni militis eſſe, velle, et erubeſcere, et ducibus obtemperare: atque hodierno die fore, vt aut libertatem conſeruetis, ſi rem fortiter geſſeritis, et ſocii Lacedaemoniorum appellemini, aut Athenienſium ſerui, et quamuis optima conditione vobiscum actum fuerit, ita vt in ſeruitutem non abstrahamini, aut capitali ſupplicio afficiamini, ſeruitutem *tamen longe* duriorem *experiamini*, quam ante tuleritis, caeterisque Graecis impedimento ſitis, quo minus in libertatem aſſerantur. Quamobrem et vos rem non ignauiter geratis, animaduertentes, quantis de rebus certamen ſit. Et ego oſtendam, me eum eſſe, qui non magis alios officii ſui moneam, quam ipſe factis praeſtem eadem, ad quae verbis illos adhortor. Bell. Pelop. an. 10. Olymp. 89. 3. V. C. Varr. 332.

10. Braſidas autem, cum haec tantum dixiſſet, tum ſeſe ad eruptionem cum ſuis faciendam paravit, tum etiam reliquos, qui cum Clearida erant, ad portas, quae Thraciae vocantur, collocauit, vt, quemadmodum conſtitutum fuerat, eruptionem *et ipſi* facerent. Verum cum ipſe *Braſidas* conſpectus fuiſſet, dum de Cerdylio deſcenderet, et victimas immolaret circa Palladis templum, quod erat in vrbe, quae extrinſecus manifeſte conſpici poterat, et *dum* haec * ageret, Cleoni nuntiatur (tunc enim ad *loci* contemplationem proceſſerat) et omnem hoſtium exercitum in vrbe manifeſte perſpici poſſe, et ſub portis multa equorum hominumque tanquam exeuntium veſtigia apparere. Ille vero, cum *haec* audiſſet, *eo* perrexit. atque vbi *rem* vidit, quia proelio decernere nolebat ante auxiliorum aduentum, quamvis ſe abeuntem viſum iri putaret, *tamen* vno eodemque tempore et ſignum receptui dari iuſſit, et abeuntibus praecepit, vt ita abirent, vt ſiniſtrum cornu praeiret, qua ſola ratione Eïonem verſus *ipſis ſeſe* ſubducere licebat. Sed cum hoc ipſi lentius fieri videretur, ipſe dextro cornu conuerſo, et nudato latere, tergoque hoſtibus dato, exercitum abducere coepit. Interea vero Braſidas, cum opportunitatem adeſſe, et Athenienſium caſtra moueri animaduertiſſet, militibus, quos ſecum ducebat, aliiſque dixit: „Iſti nos non exſpectant. Hoc autem ex lancearum capitumque motu perſpicue patet. Qui enim hoc faciunt, ii inuadentes exſpectare non conſueuerunt. Quare nunc aliquis mihi portas aperiat, quas dictum eſt, et quam celerrime eruptionem confidenter faciamus.“ Atque ipſe quidem, per illas portas, quae ad vallum ducebant, perque primas longi muri, qui tunc exſtabat, egreſſus, curſu contendit recta per illam viam, vbi nunc per firmiſſimam illius loci munitionem iter facienti tropaeum erectum viſitur. Athenienſes autem ſimul et ſua confuſione territos, et ipſius audaciam extimeſcentes, per medium agmen

* *Id eſt*, aciem inſtrueret. HVDS.

Ὅμηρος, Αἰδομένων ἀνδρῶν πλέονες σόοι ἠὲ πέφανται. Καὶ Λακεδαιμονίων] ἂν γὰρ νικηθῆτε, καὶ μὴ θανάτῳ ζημιωθῆτε ὑπ' αὐτῶν, ἀλλὰ εὐτυχήσητε καὶ ἄριστα πράξητε, οὐλοι ἔσεσθε Ἀθηναίων, καὶ δουλείαν χαλεπωτέραν ἢ πρὶν εἴχετε. Περὶ ὅσων ὁ ἀγὼν ἐστὶν] ἐπάθλων. Τῷ δὲ Κλέωνι] τὸ ἐξῆς, τῷ δὲ Κλέωνι ἀγγέλλεται, φανερᾷ γενομένῃ τῇ Βρασίδου. Καὶ ταῦτα πράσσοντος ἀγγέλλεται. Κατὰ τὴν θέαν] διὰ τὴν θέαν. Ἀκούσας ἐπῆλθεν] ὁ Κλέων δηλονότι. Καὶ τὰς βοηθοὺς ἤκειν] τὰς ἀπὸ τῆ Περιδίκκα. Σχολὴ γίγνεσθαι] χρόνος ἐγγίγνεσθαι. Οἷς γὰρ ἂν τοῦτο γίγνηται] ὅπερ πάσχουσιν αὐτοί. Οὐκ εἰώθασι μένειν] οἱ κινδυνεύοντες τὰς κεφαλὰς καὶ τὰ ὁράματα, καὶ μὴ ἡσύχως ἀπιόντες, καὶ τὸ ὅλον, ἀτρέμως οὐκ εἰώθασιν ὑπομένειν τὰς πολεμίους. Ἐξελθών, ἔθει ὁρμῷ] ὁ Βρασίδας. Τὴν ὁδὸν ταύτην εὐθεῖαν] ἦγεν εὐθέως. Καὶ προκεχωρήκει] προαπεληλύθει. εἰς τὸ ἔμπροσθεν ἦλθεν. Εὐθὺς

enim animos hoſti, ſuis terrorem adfert. Multo melior ſenſus eſt in altera lectione, *οἰόμενος φθήσεσθαι*, quam *Vallam* quoque in ſuo *Cod.* inueniſſe ex illius verſione intelligi poteſt. Paullo poſt diſtinctio videtur ponenda poſt *οἷόν τ' ἦν*. DVCK.

Παρήγγ. τ. ἀπ. ἐπὶ τὸ — κέρ.] Scil. *ἀπιέναι* repetendum ex *ἀπιόντας*: ſimili Ellipſi et nos: er commandirte ſie auf den linken Flügel; ſcil. zu gehen. BAVER.

Τὰ γυμνά] *Thucyd.* III, 23. *Καὶ ἐτέξευέν τε καὶ ἐσηκόντιζον ἐς τὰ γυμνά. Schol. μέρη.* Vid. *Stephanum* Append. ad Scripta de Dialect. pag. 116. DVCK.

Δορατῶν] Vid. *Polybium* V, 85, p. 595. WASS.

πληγμένοις, κατὰ μέσον τὸ στράτευμα, τρέπει. καὶ ὁ Κλεαρίδας, ὥσπερ εἴρητο, ἅμα κατὰ τὰς Θρακίας πύλας ἐπεξελθὼν τῷ στρατῷ ἐπεφέρετο. ξυνέβη τε, τῷ ἀδοκήτῳ [a] καὶ ἐξαπίνης ἀμφοτέρωθεν τὰς Ἀθηναίους θορυβηθῆναι. καὶ τὸ μὲν εὐώνυμον κέρας αὐτῶν, τὸ πρὸς τὴν [b] Ἡόνα, [c] ὅπερ δὴ καὶ προκεχωρήκει, εὐθὺς ἀποῤῥαγὲν [d] ἔφευγε. καὶ ὁ Βρασίδας, ὑποχωρέντος ἤδη αὐτῷ, ἐπιπαριὼν τῷ δεξιῷ, τιτρώσκεται· καὶ πεσόντα αὐτὸν οἱ μὲν Ἀθηναῖοι ἐκ αἰσθάνονται, οἱ δὲ πλησίον, ἄραντες ἀπήνεγκαν. τὸ [e] δὲ δεξιὸν [f] τῶν Ἀθηναίων ἔμενέ [g] τε μᾶλλον· καὶ ὁ μὲν Κλέων, ὡς [h] τοπρῶτον ἀ διενοεῖτο μένειν, [i] εὐθὺς φεύγων, καὶ καταληφθεὶς ὑπὸ Μυρκινίᾳ πελτασῇ, ἀποθνήσκει. οἱ δὲ αὐτῷ συστραφέντες ἐπλίταις ἐπὶ τὸν λόφον, τόν τε Κλεαρίδαν ἠμύνοντο καὶ δὶς ἢ τρὶς προσβαλόντα, καὶ ἃ πρότερον ἐνέδοσαν, πρὶν ἥ τε Μυρκινία καὶ ἡ Χαλκιδικὴ ἵππος, καὶ οἱ πελτασταὶ περισάντες καὶ ἐσακοντίζοντες αὐτοὺς ἔτρεψαν. ἔστω δὲ τὸ στράτευμα πᾶν ἤδη τῶν Ἀθηναίων φυγὸν χαλεπῶς, καὶ πολλὰς ὁδὸς τραπόμενοι κατὰ ἔρκη, ὅσοι μὴ διεφθάρησαν [k] ἢ αὐτίκα ἐν χερσὶν, ἢ ὑπὸ τῆς Χαλκιδικῆς ἵππου, καὶ τῶν πελταστῶν, οἱ λοιποὶ ἀπεκομίσθησαν [l] ἐς τὴν [m] Ἡόνα. οἱ δὲ, τὸν Βρασίδαν ἄραντες ἐκ τῆς μάχης, καὶ διασώσαντες, ἐς τὴν πόλιν ἔτι ἔμπνευν [n] ἐσεκόμισαν. καὶ ἤσθετο μὲν, ὅτι νικῶσιν οἱ [o] μετ' αὐτῷ, [p] ὀ πολὺ δὲ διαλιπὼν ἐτελεύτησε. καὶ ἡ ἄλλη στρατιὰ, ἀναχωρήσασα μετὰ τῶ Κλεαρίδα ἐκ τῆς διώξεως, νεκρούς τε ἐσκύλευσε, καὶ τροπαῖον [q] ἔστησε.

ιά. Μετὰ δὲ ταῦτα τὸν Βρασίδαν οἱ ξύμμαχοι, πάντες ξὺν ὅπλοις [r] ἐπισπόμενοι, [s] δημοσίᾳ ἔθαψαν ἐν τῇ πόλει πρὸ τῆς νῦν ἀγορᾶς ἔσης. καὶ [t] τολοιπὸν οἱ Ἀμφιπολῖται, περιέρξαντες αὐτῷ τὸ μνημεῖον, [v] ὡς ἥρωΐ τε ἐντέμνουσι, καὶ τιμὰς δεδώκασιν, ἀγῶνας καὶ ἐτησίους θυσίας· καὶ τὴν ἀποικίαν ὡς οἰκιστῇ προσέθεσαν, καταβαλόντες τὰ Ἀγνώϊα οἰκοδομήματα, καὶ ἀφανίσαντες, εἴτι μνημόσυνόν πω ἔμελλεν αὐτῷ τῆς [x] οἰκίσεως περιέσεσθαι· νομίσαντες, τὸν μὲν Βρασίδαν σωτῆρά τε σφῶν γεγενῆσθαι, καὶ ἐν τῷ παρόντι ἅμα τὴν τῶν Λακεδαιμονίων ξυμμαχίαν, φόβῳ τῶν Ἀθηναίων, θεραπεύοντες· τὸν δὲ Ἀγνωνα, κατὰ τὸ πολέμιον τῶν Ἀθηναίων, ἐκ ἂν ὁμοίως σφίσι ξυμφόρως ᾠδ' ἂν ἡδέως τὰς τιμὰς ἔχειν. καὶ τὲς νεκρὲς τοῖς Ἀθηναίοις ἀπέδοσαν. ἀπέθανον δὲ, Ἀθηναίων μὲν, περὶ ἑξακοσίους, τῶν δ' ἐναντίων,

a Καὶ deest *Caff. Gr.* Antea κατεμπ. τ. στρ. Aug. *b* Ἠόνα *Cl.* paſſim. in *Codd. aliis* Ἡόνα plerumque cum iota ſubſcripto. *Hudſ.* Ἠιόνα Mosqu. et αὐ. ὧν κέρας. *c* Ὥσπερ pro ὅπερ legebat *Valla.* *d* Ἔφευγεν *Caſſ. Gr.* Aug. *e* Αἱ deeſt *Gr. f* Τῶν deeſt *Cl. g* Τε deeſt *Caſſ. Reg.* Aug. Ἔμεινε Mosqu. *h* Τὸ πρῶτον *Ar. C.* et paulo infra τὸ λοιπὸν. *Hudſ.* Vtrumque *Caſſ.* et *Gr.* habent; ir. Aug. *i* Καὶ ante καταληφθ. d. Mosqu. id. mox Σκιλίται, it. τότε Κλεανίδαν, et δὶς καὶ τρὶς. et ἡ d. ante Χαλκιδ. ἵππ. De morte Cleonis et Braſidae aliter ſcribit *Scholiaſtes* ad *Ariſtophanis* Pacem v. 283. μονομαχίσαντες, inquit, ὁ Κλέων καὶ Βρασίδας, ἀλλήλους ἀνεῖλεν. Sed nec *Scholiaſtes* et alibi multam ignorantiam prodit. *Palmerius.* Cleonem *ἐν τῇ μάχῃ* cecidiſſe narrat *Dioder. Sic.* p. 323. *Ed. Steph.* 122. *Ed. Rhod. k* Ἢ omittunt *Ar. C. Dan.* Antea ἤδη Mosqu. *l* Ἐς *Reg.* *m* Ἠόνα *Ar.* ſupra tamen Ἠιόνα. Inter Ἠῶν et Ἠιῶν diſtinguit *Euſtathius*, et (cum *Scholiaſte noſtro*) I, 98. et *Stephano* περὶ πόλεων plures Eiones exiſtiſſe commemorat. Vide *Holſtenium* et *Bochartum* in *Stephanum*, v. Ἠιών. *Hudſ. n* Ἐκόμισαν *Gr. Reg. o* Μετ' ἐαυτῷ *Gr.* Aug. Mosqu. et hic antea ἔπνευ. Μεθ' αὑτῷ *Caſſ. p* Id eſt: ὁ μετὰ πολὺν χρόνον. ὁ πολὺν χρόνον διαλιπών. μετ' ὀλίγον. *Ael. Port. q* Ἔστησεν *Caſſ.* Aug. *r* Ἐπισπόμενοι *Reg. s* In Graecine vrbibus quibusdam, quos honorifice ſepelire volebant, eos in vrbe media et prope forum ſaepius ἔθαπτον. *Xenophon.* lib. 7. Ἑλληνικῶν. Idem de Euphrone a Corinthiis ſepulto teſtatur *Plutarchus* in Arato. Vide Def. *Heraldi* Aduerſ. l. 1. c. 6. *Hudſ. t* Τὸ λοιπὸν *Caſſ. Gr.* Aug. Mosqu. cui et d. νῦν ante ἀγορ. ſed add. marg. ta. 1. Id. Ἀμφιπολῖται, et μνῆμα. *v* Vide *Pauſaniam* in Laconicis. *Ariſtot.* Eth. ad Nicom. l. 5. c. 7. et *Mich. Epheſium* in Commentariis ad citatum *Philoſophi* locum. *Hudſ.* Ἐντίμνουσιν Aug. *x* Οἰκισμοῦ; *Ar. C. Gr. Cl. Alld. Flor. Bis. Reg. Caſſ.* Aug. Verba a νομίσαντες ad γεγενῆσθαι deſ. Mosqu. Id. mox πρεσβυτέρῳ. p. πρεσβεῖβ.

Ἠόνα] *Cl.* paſſim Ἠιόνα, recte. Vid. I, 98. Ex *ι* adſcriptione natus error. WASS.

Τιτρώσκεται] *Plutarch.* de his qui ſero etc. Ὁ Βρασίδας, ὡς ἔοικεν, ἐξελκύσας τὸ δόρυ τῷ σώματος, αὐτῷ τούτῳ τὸν βαλόντα κατάξας ἀνεῖλεν. WASS.

Ἔμενέ τε] Redundat hic τε, vt cui nil reddatur ad *idem* ſubiectum, nouo ſequente, καὶ ὁ Κλέων. BAVER.

Μυρκινίᾳ] Suidas in Κλέων, ὑπὸ Μυρκινίᾳ πελτασῇ βληθεὶς ἀπέθανε. WASS.

Ἔθαψαν] Quamuis Braſidae ſepulcrum erat Amphipoli, ei tamen Cenotaphium honoris ergo a Spartanis ſtructum erat, in exitu e foro ad occidentem, vt teſtatur *Pauſanias.* HVDS.

Τολοιπὸν] i. e. *deinde*, poſthac. Ita ſaepius in N. Teſt. tanquam 2 Tim. 4. 8. BAVER.

Περιέρξαντες αὐτῷ τὸ μνημεῖον] De hoc more veterum multa habet *Caſaubonus* ad Sueton. Neron. Cap. XXXIII. et alii, quorum loca ibi poſtremus Editor adnotauit. De voce μνημεῖον vid. ſupra ad I, 138. DVCK.

Ὡς ἥρωΐ] Vid. *Spanhem.* Diſſert. IX. de Praeſtant. et Vſu Numiſm. pag. 565. *Lucianus* Scyth. p. 591. de Toxari: Ἀθήνησιν ἀπέθανε. καὶ μετ' ὀ πολὺ καὶ ἥρως ἔδοξε, καὶ ἐντέμνουσιν αὐτῷ, ξένῳ Ἰατρῷ, οἱ Ἀθηναῖοι. DVCK.

Αὐτῷ μνημόσ.] Αὐτῷ, ſcil. τῷ Ἄγνωνος· quod nomen latet in Ἀγνώνεια, i. e. τῶ Ἄγνωνος. BAVER.

Οἰκίσεως] Videatur *Pollux* IX, 7. WASS. Vbi etiam libri ſcripti habent οἴκησις, vt hic οἰκήσεως. Sed res ipſa docet, hic οἰκίσεως, ibi οἴκησις legendum eſſe. Vid. *Iungermann.* ad Poll. l. d. DVCK.

aggreſſus, in fugam vertit. Et Clearidas (vt conſtitutum fuerat) eodem tempore per Thracias portas eruptione facta, cum exercitu in *hoſtem* ferebatur. Accidit autem, vt hac inopinata et repentina eruptione Athenienſes vtrinque perturbati trepidarent. Ac ſiniſtrum quidem ipſorum cornu, quod erat Eïonem verſus, quod etiam iam proceſſerat, ſtatim diuulſum fugere coepit. Braſidas vero, hoc iam fugiente, cum in dextrum impreſſionem faceret, vulneratus eſt. Atque Athenienſes quidem ipſum cadentem non animaduerterunt: ſed qui proximi ſtabant, ſublatum absportarunt. At dextrum Athenienſium *cornu* magis manebat. Et Cleon quidem, ita vt principio non manere conſtituerat, ſtatim fugiens, et a Myrcinio peltato exceptus, *ab eo* interfectus eſt. Eius vero grauis armaturae milites, cum facto globo in colle ſubſtitiſſent, Clearidam bis terue irruentem propulſarunt, nec prius ceſſerunt, quam Myrciniorum et Chalcidenſium equitatus et peltati, circumſiſtentes atque iaculis petentes, in fugam ipſos verterunt. Cum autem ſic vniuerſus Athenienſium exercitus iam aegre diffugeret, et *ipſorum* multi per montes ad varias vias ſe conuertiſſent, quotquot non perierunt aut ſtatim in ipſo congreſſu, aut a Chalcidenſium equitatu, ac peltatis, reliqui Eïonem ſe receperunt. Braſidae vero milites, cum Braſidam ex proelio exportaſſent, et ſeruaſſent, adhuc ſpirantem in vrbem importarunt. Et cognouit ille quidem ſuos viciſſe: ſed non multo *ſpatio* interiecto animam efflauit. Reliquus autem exercitus, qui cum Clearida erat, cum a perſequendis hoſtibus rediiſſet, cadauera ſpoliauit, et tropaeum erexit. Bell. Pelop. an. 10. Olymp. 89. 3. V. C. Varr. 332.

11. Poſtea vero vniuerſi ſocii Braſidam cum armis proſequuti, publice ſepelierunt in vrbe, ante forum, quod nunc eſt. Deinde Amphipolitani, cum ipſius monumentum ſepto circumdediſſent, vt heroi parentarunt, et honores tribuerunt, certamina et ſacrificia anniuerſaria: coloniam etiam ipſi, vt eius conditori, attribuerunt, deiectis Agnonis aedificiis, omnique monumento deleto, ſi quid forte ſupererat, quod coloniae ab eo deductae memoriam conſeruare poſſet. exiſtimantes, Braſidam quidem ſuum ſeruatorem exſtitiſſe, ſimul etiam in praeſentia, propter Athenienſium metum, Lacedaemoniorum ſocietatem ambientes. * Agnonem vero, propter Athenienſium hoſtium inimicitias, non aeque ex vſu ſuo his honoribus *a ſe* affectum iri, nec gratos fore. Mortuos tamen Athenienſibus reddiderunt. Obierunt autem, ex Athenienſibus quidem, ad ſexcentos, ex aduerſariis vero, ſeptem: quia non acie

* Nam illos honores habere Agnonem, neque ita ex vtilitate ipſorum, neque ita iucundum ipſis propter hoſtilitatem Athenienſium futurum eſſe. *Valla.* HVDS.

ἀποῤῥαγὲν] ἀποσπασθὲν τῆς ἄλλης τάξεως. Ἔφευγε] τρεψάμενος ὁ Βρασίδας καὶ διώξας τὸς μέσους, ἐρημώσας πρὸς τὸ ἀριστερὸν κέρας, καὶ καταλαβὼν αὐτὸ μετέβη πάλιν πρὸς τὸ δεξιὸν τῶν Ἀθηναίων. Ἐπιπαριὼν τῷ δεξιῷ] πλησιάζων ἐπετίθετο τῷ δεξιῷ. Οἱ δὲ πλησίον] τῷ Βρασίδᾳ ὀλιγανόται. Ἀπήνεγκαν] δηλονότι εἰς τὴν πόλιν. Οἱ δὲ αὐτῷ συστραφέντες ἐπῆλθον] ἤτοι αὐτῷ τῷ Κλέωνος. ἢ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ. Καὶ ὃ πρότερον ἐνέδοσαν] περιττὸς ὁ καί. Ἡ ὑπὸ τῆς Χαλκιδικῆς] ἦγεν, ὕστερον μετὰ τὴν μάχην φεύγοντες. Ἀπεκομίσθησαν] διεσώθησαν. Περιέρξαντες] ἦγεν περιφράξαντες. Ἐντέμνουσιν] ἐναγίζουσιν, ἐναγίσματα προσφέρουσι, θύουσιν. Ἀγῶνας καὶ ἐτησίας θυσίας] ἦγεν, δι' ἔτους θυσιάζειν καὶ ἀγωνίζεσθαι. Τὰ Ἀγνώνεια οἰκοδομήματα] Ἀγνώνεια, τὰ τοῦ Ἄγνωνος· ἐπειδὴ ὁ Ἄγναν Ἀθηναῖος ἦν, ὁ οἰκιστὴς τῆς Ἀμφιπόλεως. Περιέσεσθαι] φυλαχθήσεσθαι. Καὶ ἐν τῷ παρόντι] πρὸς τὸ παρόν. Τὸν δὲ Ἄγνωνα] ὃ τοῦτο λέγει, ὅτι ὁ Ἄγνων οὐχ ἥδετο ταῖς τιμαῖς, ἀλλὰ ὅτε συμφέρειν τοῖς Ἀμφιπολίταις τιμᾶσθαι τὸν Ἄγνωνα, διὰ τὸ κολακεύειν τὸς Λακεδαιμονίους, ὅτε ἡδὺ ἦν τοῖς Ἀμφιπολίταις τὸ τιμᾶν αὐτόν. Οἱ μὲν ἐπ' οἴκου ἀπέπλευσαν] εἰ

Οὐκ ἂν ξυμφ. σφ. ἡδὲ ἡδέως ἔξειν] Ordo eſt: αὐτὸν ἕξειν τὰς τιμὰς ἡδὲ ξυμφόρως, (σφίσιν,) ἡδὲ ἡδέως σφίσιν· i. e. non ita eum habiturum hos honores, vt ipſis aut vtile eſſet, aut ſuave vel volentibus; non ex ipſorum vtilitate aut voluptate vel voluntate laturum porro; neque vtile iam, nec iucundum *ipſis* amplius fore, vt hosce honores haberent Agnoni. Et tamen illud *σφίσιν* ſimul intelligas pro *σφῶν*, quod ad *τιμὰς* referatur; vt L. III. cum ſagittarii non haberent *ipſis* tela, i. e. ipſorum ſagittarii, vel apud ipſos; ita et hic *σφίσιν*, p. *παρὰ σφῶν*. *ἡδέως* maxime hic aduertat, quod, cum *libenter* notet, ad eum referatur, cui verbum tribuatur, vt agenti vel accipienti, qui hic fit Agnon; ex voc. *ἔχειν τὰς τιμὰς*, hic autem, per hypallagen quandam, ad habentes honorem vel reddentes referatur. BAVER.

ἑπτά· διὰ τὸ μὴ ἐκ παρατάξεως, ἀπὸ δὲ τοιαύτης ξυντυχίας καὶ προεκφοβήσεως, τὴν μάχην μᾶλλον γενέσθαι. μετὰ δὲ τὴν ἀναίρεσιν οἱ μὲν ἐπ' οἴκου ἀπέπλευσαν, οἱ δὲ μετὰ τῶν Κλεαρίδου τὰ περὶ τὴν Ἀμφίπολιν καθίσαντο.

ιβ'. Καὶ ὑπὸ τὰς αὐτὰς χρόνους, τῷ θέρους τελευτῶντος, [y] Ῥαμφίας, καὶ Αὐτοχαρίδας, καὶ Ἐπικυδίδας, Λακεδαιμόνιοι, ἐς τὰ ἐπὶ Θράκης χωρία βοήθειαν ἦγον [z] ἐνακοσίων ὁπλιτῶν. καὶ ἀφικόμενοι ἐς Ἡράκλειαν τὴν ἐν Τραχῖνι, καθίσαντο, ὅ τι αὐτοῖς ἐδόκει μὴ καλῶς ἔχειν. ἐνδιατριβόντων δὲ αὐτῶν, ἔτυχεν ἡ μάχη αὕτη γενομένη, καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

ιγ'. Τῷ [a] δ' ἐπιγιγνομένῳ χειμῶνος, εὐθὺς μέχρι μὲν [b] Πιερίδος τῆς Θεσσαλίας διῆλθον οἱ περὶ [c] τὸν Ῥαμφίαν· κωλυόντων δὲ τῶν [d] Θεσσαλῶν, καὶ ἅμα Βρασίδου τεθνεῶτος, ᾧπερ ἦγον τὴν στρατιάν, ἀπετράποντο [e] ἐπ' οἴκου, νομίσαντες ἀδύνατον καιρὸν ἔτι εἶναι, τῶν τε Ἀθηναίων ἥσσῃ ἀπεληλυθότων, καὶ ἐκ ἀξιόχρεων αὐτῶν ὄντων δρᾶν τι, ὧν κἀκεῖνος ἐπεθύμει. μάλιστα δὲ ἀπῆλθον, εἰδότες, τοὺς Λακεδαιμονίους, ὅτε ἐξήεσαν, πρὸς τὴν εἰρήνην μᾶλλον τὴν γνώμην ἔχοντας.

ιδ'. Ξυνέβη τε εὐθὺς μετὰ τὴν ἐν Ἀμφιπόλει μάχην, καὶ τὴν [f] Ῥαμφίου ἀναχώρησιν ἐκ [g] Θεσσαλίας, ὥστε πολέμῳ μὲν μηδὲν ἔτι ἅψασθαι [h] μηδετέρους· πρὸς δὲ τὴν εἰρήνην μᾶλλον [i] τὴν γνώμην εἶχον· οἱ μὲν Ἀθηναῖοι, πληγέντες ἐπί [k] τε τῷ Δηλίῳ, καὶ [l] δι' ὀλίγου αὖθις ἐν Ἀμφιπόλει, [m] καὶ ἐκ ἐχοντες τὴν ἐλπίδα τῆς ῥώμης πιστὴν ἔτι, ἥπερ ἃ προσεδέχοντο πρότερον τὰς σπονδὰς, δοκοῦντες τῇ παρούσῃ εὐτυχίᾳ καθυπέρξειν γενήσεσθαι. καὶ τοὺς ξυμμάχους ἅμα ἐδεδίεσαν σφῶν, μὴ, διὰ τὰ σφάλματα ἐπαιρόμενοι, [n] ἐπιπλέον ἀποστῶσι. [o] μετεμέλοντό τε, ὅτι μετὰ τὰ ἐν Πύλῳ καλῶς παρασχὸν ἀ ξυνέβησαν· οἱ δ' αὖ Λακεδαιμόνιοι, παρὰ γνώμην μὲν ἀποβαίνοντος σφίσι τοῦ πολέμου, ἐν ᾧ ὤοντο ὀλίγων ἐτῶν καθαιρήσειν τὴν τῶν Ἀθηναίων δύναμιν, εἰ τὴν γῆν τέμνοιεν, περιπεσόντες δὲ τῇ ἐν τῇ νήσῳ ξυμφορᾷ, οἷα ἔπω γεγένηντο τῇ Σπάρτῃ, καὶ λῃστευομένης τῆς χώρας ἐκ [p] τῆς Πύλου καὶ [q] Κυθήρων, αὐτομολούντων τε τῶν Εἱλώτων· καὶ ἀεὶ προσδοκίας οὔσης, μή τι καὶ οἱ ὑπομένοντες, τοῖς ἔξω πίστυνοι, πρὸς τὰ παρόντα σφίσιν,

y Ῥομφίας *Dan.* z Ἐνακοσίων *Gr. Caſſ.* et hic a correctore *ἐννακοσίων*. Mosqu. Antea *ἐπὶ Θράκην* Mosqu. et poſtea, *ἐνδιατριβ. αὐτ.* a Δὲ ἐπιγ. *Gr.* b Subintelligendum ὄρους vel *χωρίου*. Πίερον enim mons, et Πιερία regio Theſſaliae. *Ae. Port.* c Τὸν Ῥόμφαιον *Dan.* d Θεσσαλῶν deeſt *Ar.* e Ἐς οἶκον *Gr.* Mox *νομίσ.* δὲ Mosqu. f Ῥομφίας *Dan.* g Θετταλίας *Gr. Hudſ.* Habet Θεσσαλίας. *Duck.* h Μηδ' ἑτέρους *Gr.* i Τὴν γνώμην εἶχον omittunt *Ar. C. Dan.* k Τε omittunt *Cl. Reg. Caſſ.* Aug. l Δι' ὀλίγου *C.* m Καὶ deeſt *Ar. C. Dan.* n Ἐπὶ πλέον *Caſſ.* Aug. qui et mox, *παραγνώμεν.* ἀπιστῶσι Mosqu. p. ἀποστ. o Μετεμέλλοντό τε *C. Ald. Flor. Baſ.* p Τῆς πύλου καὶ non agnoſcit *C.* q Κυθαίρων *Dan.* Mox εἱλώτ. Aug. et οἱ d. Mosqu. ante ὑπομ.

Ἑπτά] Hoc incredibile eſt, ſi vera ſunt, quae de hac pugna ſcribit *Diodorus Sic.* XII. pag. 323. Sed *Thucydidi* potius fidem habendam eſſe merito cenſet *Acacius.* DUCK.

Ἐκ παρατ. — προεκφοβήσ.] *Modum* agendae rei hic notat ἐκ· (v. Ind.) non ſine inflexione tamen et Antanaclaſi; quippe ἐκ παρατάξεως eſt, σὺν παρατάξει, *formam* notans rei gerendae; ἐκ προεκφοβήσεως, *modum* et exitum pugnae, pro διά. BAVER.

Ἡράκλειαν] Recte addit ἐν Τραχῖνι, ſunt enim eiusdem cognominis vrbes XXII. quas enumerat *Stephanus.* Apud *Ptolemaeum* Ἡράκλεια Φθιώτιδος audit. vid. *Strabon.* IX, p. 428. 429. *Liuium* XXXVI, 22. *Diodor.* XIV. *Xenoph.* I. Hiſt. Gr. p. 435. et omnino *Scythinum Teium* apud Athenaeum XI. p. 461. *Pauſan.* II, 23. hodie *Penderachy* inquit, *Motraye* Itinerar. I. p. 29. WASS.

Πιερίδ] Supra, ἐκ Πιερίας, et Πιερικὸς κόλπος. Πίερος apud *Aelian.* de Animal. III, 37. Eſt et Vrbs, et Regio. Diphthongum adhibet *Anonymus* in Epig. inedito, Ἰφίων τάδ' ἔγραψεν ἐᾷ χερὶ, τὸν πόκα ὕδωρ Θρέψε ΠΕΙΡΗΙΗΣ ἄπο. De vrbe et monte Boeotiae adi *Meliſſaeum* in Delphis apud Tzetzam Chil. VI, 30. WASS.

Ἥσσῃ ἀπεληλ.] Suppleueris, σὺν ἥσσῃ· ſed et explices, διὰ τὴν ἧτταν. BAVER.

Κἀκεῖνος ἐπεθ.] Καὶ hic otioſum eſt; quis enim *alius* eadem cogitaſſe hic[1] memoratur? Antitheſi tantum ſeruit, more Graecorum, in diſtribuendo. Sane tamen *et ipſi* efficere eadem cogitabant. BAVER.

Θετταλίας] *Mſſ. Graeu.* caeteri Θεσσαλίας, vti paſſim Noſter. *Herodotus* VIII, 113. in *vulg.* et *Medicaeo* Θετταλίη, et rurſus Θεσσαλίην. Numus Ampliſſimi viri *Roberti Abdy* Baronetti ΘΕΣΣΑΛΩΝ; ita ſemper. Vid. *Harduin.* p. 204. De Scriptoribus Atticis vid. quae ſupra adnotauimus. p. 12. WASS.

Ξυνέβη — ὥστε — ἅψασθαι — εἶχον] Primo redundat ὥστε, poſt συνέβη, explicat certe, *quid* acciderit, non efficientiam vel exitum declarat. Notabilior deinde varietas, non ſine anacoluthi ſpecie: ὥστε — ἅψασθαι· pergeret: πρὸς δὲ τὴν εἰρήνην τὴν γνώμην ἔχειν· ſed mutauit ſubito in directam orationem, per verbum finitum, εἶχον· vt δὲ ſit pro ἀλλά. Poterat ſane, quia συνέβη ἅψασθαι nil aliud, niſi peripiraſin habet verbi finiti, ἥψαντο· Minus tamen concinnum, quia μὲν additur Infinitiuo priori, ἅψασθαι, quem alter vtique Infinit. cum δὲ ſequeretur. BAVER.

Διὰ τὰ σφάλμ. ἐπαιρ.] Durius hic omittitur αὐτῶν, obſcurius certe, cum ἐπαιρόμενοι referatur ad ſocios, σφάλματα ſint Athenienſium. *Suis* enim offenſionibus vel cladibus nemo efferatur. Pleonasmum idem notes, et diſtractum: ἐδεδίεσαν τοὺς συμμάχους, μὴ — ἀποστῶσι, pro, ἐδεδ. μὴ οἱ ξύμμαχοι ἀποστῶσι.

instructa iustum proelium commissum fuerat; sed potius eiusmodi casu, metuque prius incusso. Cum autem Athenienses suorum cadauera sustulissent, ipsi quidem domum classe vecti redierunt. At qui cum Clearida erant, res Amphipolitanas constituebant. Bell. Pelop. an. 10. Olymp. 89. 3.

12. Sub eadem aestatis extremae tempora, Rhamphias, et Autocharidas, et Epicydidas, Lacedaemonii, nongentorum grauis armaturae militum supplementum * in Thraciam ducere coeperant. Et cum Heracleam, quae est in agro Trachinio, peruenissent, quicquid ipsis non recte se habere videbatur, constituerunt. Sed cum *ibi* morarentur, hoc proelium *interea* commissum est, et haec aestas excessit. V. C. Varr. 332. Ante Sept. 21.

13. Insequutae autem hyemis initio statim, ** Rhamphias, et qui cum eo erant, ad Pierium vsque Thessaliae *montem* progressi sunt. sed cum Thessali *eos transire* prohiberent, simul etiam cum Brasidas obiisset, ad quem has copias ducebant, domum reuerterunt, existimantes haudquaquam amplius *huius supplementi longius ducendi* tempus opportunum esse, tum quod Athenienses proelio victi discessissent, tum quod ipsi idonei non essent ad peragendum aliquid *eorum*, quae Brasidas animo conceperat. Praecipue vero discesserunt, quod scirent, quum domo exissent, Lacedaemonios ad pacem magis animos habuisse propensos. Post Sept. 21. mox.

14. Accidit etiam, vt, statim post proelium ad Amphipolin commissum et Rhamphiae ex Thessalia reuersionem, neutri vllam belli partem amplius attingerent; sed animos ad pacem potius propensos haberent. Athenienses quidem, quod et apud Delium, et paulo post rursus ad Amphipolin, cladem accepissent, nec certam virium spem amplius haberent, qua freti foedera prius admittere noluerant, existimantes, se propter praesentem felicitatem superiores euasuros. Praeterea suos socios reformidabant, ne propter *suas* belli offensiones elati, magis *a se* deficerent. Eosque poenitebat, quod post res ad Pylum gestas, idoneam occasionem nacti, compositionem non fecissent. *** Lacedaemonios vero vicissim *poenitebat*, quod bellum ipsis praeter opinionem eueniret, in quo, intra paucos annos Atheniensium potentiam *a se* euersum iri putarant, si *ipsorum* agrum vastarent. Sed *et eo magis*, cum in illam calamitatem incidissent, quam in insula *Sphacteria* acceperant, *quae talis fuerat*, qualis nunquam ante Spartae contigerat; cumque ager latrociniis infestaretur ab illis, qui e Pylo et Cytheris prodibant; et Helotes ad hostes transfugerent; et suspicio semper esset, ne et illi, qui *domi* remanebant, confisi iis,

* In prouinciam, quae erat in Thracia, transportarunt etc. *Valla.* In regionem ad Thraciam adduxerunt etc. *Acacius. Articulus de certis locis agi inditat.* HVDS. ** *Vel,* qui cum Rhamphia erant etc. IDEM. *** Lacedaemonii vero vicissim *ad pacem inclinabant,* quod bellum etc. *Alii.* IDEM.

Ἀθηναῖοι. Ἐς Ἡράκλειαν] Ἡράκλεια ἡ ἐν Τραχῖνι τῆς Θρᾴκης. Μάχῃ αὖτῃ] ἡ κατὰ τὴν Ἀμφίπολιν τῇ Βρασίδᾳ. Οὐδένα χεῖρον ἔτι εἶναι] οὐκ ἐν καιρῷ ἔτι εἶναι. Τῶν τε Ἀθηναίων] τῶν μὲν Ἀθηναίων, διὰ τὸ ἡσσηθῆναι, ἀποκεχωρηκότων· τῶν δὲ περὶ τὴν Θρᾳκίαν, οὐκ ὄντων δυνατῶν ἀρχήν τι ὧν ὁ Βρασίδας διενοεῖτο. Ἄψασθαι μηδετέρους] Ἀθηναίους καὶ Πελοποννησίους. Οἱ μὲν Ἀθηναῖοι, πληγέντες] ζημιωθέντες. Καὶ δι' ὀλίγου αὖθις] αὐτὶ τοῦ, μετ' ὀλίγον. καὶ οὐκέτι πιστεύοντες τῇ ἰσχύι τῇ αὑτῶν, δι' ἣν τοτρότερον ὑπροσεδέχοντο τὰς σπονδάς. Καθυπέρτεροι γενέσεσθαι] τῶν Λακεδαιμονίων. Ἐπαιρόμενοι] κινούμενοι. Ἐπιπλέον ἀποσῶσι] τῶν Ἀθηναίων. Μετεμέλοντό τε] μετεμέλοντό τε, ἐξὸν, καλῶς καιρὸν ἐπιτηδείᾳ παρατυχόντος τοῦ πράγματος, ὑ συνέβησαν τοῖς Λακεδαιμονίοις. Μετὰ τὰ ἐν Πύλῳ] κατορθώματα. Οἱ δ' αὖ Λακεδαιμόνιοι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ μετεμέλοντο. Ὤοντο ὀλίγων ἐτῶν καθαιρήσειν] ἤγουν, δι' ὀλίγων ἐτῶν ταπεινώσειν. Τῇ ἐν τῇ νήσῳ] τῇ Σφακτηρίᾳ. Αὐτομολούντων τε] παρὰ τοὺς ἐν Πύλῳ δηλαδὴ Ἀθηναίους. μήπως αὐτομολήσωσιν οἱ Εἵλωτες οἱ ὑπομένοντες πρὸς τοῖς Λακεδαιμονίοις, πιστεύοντες τοῖς ἔξω, τυτέστι, τοῖς αὐτομολήσασι διὰ τὰ συμβεβηκότα τοῖς Λακεδαιμονίοις. Καὶ οἱ ὑπομένοντες] οἱ ὑπόλοιποι. Τοῖς ἔξω πίσυνοι] αὐτομολήσασι δηλαδή. Πρὸς τὰς Ἀργείους αὐτοῖς] τοῖς

Ἀπισῶσι, quae est Lectio Cod. Mosqu. non est contemnenda: ne fidem mutarent socii; id enim et ipsum notat ἀπιστεῖν, vt 2 Tim. 2, 13. εἰ ἀπιστοῦμεν, ἐκεῖνος πιστὸς μένει. Aut notet: ne ipsis diffiderent, nempe potentiae illorum, vt imminutae, et male iam ipsos a Lacedaemoniis tutaturae. BAVER.

Ὀλίγ. ἐτῶν] Scil. χρόνῳ. BAVER.

Γεγένητο] Pro ἐγεγένητο. Atticis vsitatum est omittere augmentum in hoc tempore. Multa huius generis collegit *Iungermann.* ad Polluc. III, 102. DVCK.

Πίσυνοι] Inter Auctoris huius τὰ γλωττώδη recenset *Suidas* in περιωπή. Est vox Homerica. *D. Halic.* Ant. VIII, 86. οἱ δὲ πολέμιοι τῷ τότε πλήθει τῶν σφετέρων ἐκεῖ ΠΙΣΤΝΟΙ — καὶ

ὥσπερ καὶ πρότερον, [r] νεωτερίσωσι. ξυνέβαινε δὲ, καὶ πρὸς τοὺς Αργείους [s] αὐτοῖς τὰς τριακονταετεῖς σπονδὰς [t] ἐπ' ἐξόδῳ εἶναι· καὶ ἄλλας οὐκ ἤθελον σπένδεσθαι οἱ Αργεῖοι, εἰ μή τις αὐτοῖς τὴν Κυνουρίαν γῆν ἀποδώσει. [v] ὥϛ' ἀδύνατα εἶναι ἐφαίνετο, Αργείοις καὶ Αθηναίοις ἅμα πολεμεῖν. τῶν τε ἐν Πελοποννήσῳ πόλεων ὑπώπτευόν τινας ἀποϛήσεσθαι πρὸς τοὺς Αργείους· [x] ὅπερ καὶ ἐγένετο.

ιε'. Ταῦτ' οὖν ἀμφοτέροις αὐτοῖς λογιζομένοις ἐδόκει ποιητέα εἶναι ἡ ξύμβασις, καὶ οὐχ ἧσσον τοῖς Λακεδαιμονίοις, ἐπιθυμίᾳ τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐκ τῆς νήσου κομίσασθαι. ἦσαν γὰρ οἱ Σπαρτιάται αὐτῶν πρῶτοί τε, καὶ ὁμοίως σφίσι ξυγγενεῖς. ἤρξαντο μὲν οὖν καὶ εὐθὺς μετὰ τὴν ἅλωσιν αὐτῶν [y] πράσσειν. ἀλλ' οἱ Αθηναῖοι [z] οὔπως ἤθελον, εὖ φερόμενοι, ἐπὶ τῇ ἴσῃ καταλύεσθαι. σφαλέντων δὲ αὐτῶν [a] ἐπὶ τῷ Δηλίῳ, παραχρῆμα οἱ Λακεδαιμόνιοι, γνόντες, νῦν [b] μᾶλλον ἂν ἐνδεξομένους, ποιοῦνται τὴν ἐνιαύσιον ἐκεχειρίαν, ἐν ᾗ ἔδει ξυνιόντας καὶ περὶ τοῦ πλείονος χρόνου βουλεύεσθαι.

ιϛ'. Επειδὴ [c] δὲ καὶ ἡ ἐν Αμφιπόλει ἧσσα τοῖς Αθηναίοις [d] ἐγεγένητο, καὶ ἐτεθνήκει Κλέων τε καὶ Βρασίδας, οἵπερ [e] ἀμφοτέρωθεν μάλιϛα ἠναντιοῦντο τῇ εἰρήνῃ, ὁ μὲν, διὰ τὸ εὐτυχεῖν τε καὶ τιμᾶσθαι ἐκ τοῦ πολεμεῖν, ὁ δὲ, γενομένης ἡσυχίας καταφανέϛερος νομίζων ἂν εἶναι κακουργῶν, καὶ ἀπιϛότερος διαβάλλων· [f] τότε [g] δὲ ἑκατέρᾳ τῇ πόλει σπεύδοντες [h] ταμάλιϛα τὴν ἡγεμονίαν, Πλειϛοάναξ τε ὁ Παυσανίου, βασιλεὺς Λακεδαιμονίων, καὶ Νικίας ὁ Νικηράτου, πλεῖϛα τῶν τότε εὖ φερόμενος ἐν ϛρατηγίαις, πολλῷ δὴ μᾶλλον προεθυμοῦντο· Νικίας μὲν, βουλόμενος, [i] ἐν ᾧ ἀπαθὴς ἦν, καὶ [k] ἠξιοῦτο διασώσασθαι τὴν εὐτυχίαν, καὶ ἔς τε τὸ αὐτίκα πόνων πεπαῦσθαι καὶ αὐτὸς, καὶ τοὺς πολίτας παῦσαι, [l] καὶ τῷ μέλλοντι χρόνῳ καταλιπεῖν ὄνομα, ὡς οὐδὲν σφήλας τὴν πόλιν διεγένετο· νομίζων, ἐκ τοῦ ἀκινδύνου τοῦτο ξυμβαίνειν, καὶ ὅϛις ἐλάχιϛα τύχῃ [m] αὐτὸν παραδίδωσι, τὸ δὲ ἀκίνδυνον, τὴν εἰρήνην παρέχειν· Πλει-

r Νεωτερίσωσιν *Gr.* s Τὰς τριακονταετεῖς αὐτοῖς *Reg.* t Ἐπ' ἐξόδων *C. Dan.* v Ὥστε *Reg.* x Ὥσπερ *Ar. C.* y Πράττειν *Ar.* Antea Σπαρτιᾶται Mosqu. et ita semper. z Οὔπω *Marg. Ar. Cl. Gr. Reg. Dan.* a Ἐν *Reg.* b Μᾶλλον δεξαμένους *C. Dan.* Ἂν abest a *Gr.* c Δὲ omittunt *Ar. C. Dan.* d Ita ex emendatione *Gr.* fuerat ἐγένετο. e Id est: ἐξ ἀμφοτέρας πόλεως, ὁ μὲν ἐκ Σπάρτης· ὁ δὲ ἐξ Ἀθηνῶν. *Ae. Port.* Mox διατὸ Mosqu. Verba ὁ μὲν — διαβάλλων olim parentheseos inclusa erant signis. f Τότε δὲ οἱ ἐν ἑκατέρᾳ *Gr. Reg.* g Δὴ *Ar. C.* h Τὰ μάλιϛα *Ar. Cass. Gr.* Aug. Τὴν ante ἡγεμ. d. Mosqu. i Scilicet χρόνῳ. *Huds.* k Ἠξίου τὸ διασ. *Gr. Reg. Cass.* Aug. Ἀξιοῦτο Mosqu. et mox, ἔν τε τῷ αὐτίκα. l Καὶ ἐν τῷ μ. *Gr.* m Αὐτὸν *Reg. Cass. Gr.* Aug. Mosqu.

ἐπαρθέντες, ἀνέβαινον. *Theognis*, qui vocabulis vulgari vsu tritis vtitur v. 75. Παύροισιν ΠΙΣΥΝΟΣ μεγάλ' ἀνδράσιν ἔργ' ἐπιχείρει. WASS. *Aristoph.* Nubib. 946. Τὼ πισύνω τοῖς περιδεξίοισιν λόγοισιν. *Aeschyl.* Sept. adu. Theb. 218. Πίσυνος θεοῖς. *Theognis* rursum v. 69. et 284. Vid. supr. II. 89. DVCK.

Τὴν Κυνουρίαν γῆν] Vid. IV, 56. Eum agrum possidebant Lacedaemonii, Argiui autem suum esse dicebant: infr. Cap. 41. Τὶς, id est, Lacedaemonii. Saepe refertur ad eos, de quibus ante actum est, vel quos adloquuntur. *Thucyd.* IV, 13. Καὶ παρεσκευάζοντο, ἢν ἐσπλέῃ τις, ὡς ἐν τῷ λιμένι ὄντι οὐ σμικρῷ ναυμαχήσοντες, *si quis*, id est, Lacedaemonii. *Aristoph.* Ran. 560. Κακὸν ἥκει τινὶ, *tibi.* et 562. δώσει τις δίκην, *tu. Euripid.* Androm. 577. Χαλᾷν κελεύω δεσμὰ, πρὶν κλαίειν τινὰ, *tu*, vel *vos.* Aeschyl. Sept. adu. Theb. 508. Τάχ' ἂν γένοιτο μάντις ἡ ὄνοια τινί, *isti*, quem dicis, Tydeo. DVCK.

Ταῦτ' — καταλύεσθαι] Schol. *Aristoph.* ad Pacem 478. qui ταῦτα, ἧττον, οὔπω θέλοντες. ibi pro φησὶ legendum σφίσι. WASS.

Ἐπιθ. τ. ἀνδρ. — κομίσ.] Simili distractione, qua supra, in verbi structura: timebant *socios*, ne deficerent; ita et hic, durius tamen: desiderio *hominum*, vt (*eos*) auferrent, ὥϛε κομίσασθαι. Pleonasmi genus est in vtroque, vt *per se* timeri, desiderari, simpliciter dicatur aliquis, quod deinde coërceatur ad conditionem *qua* timeatur, qua desideretur; vt cum dicunt, nescio *eum*, vbi sit; nam *ipsum* quidem scio et noui; at non qua locum, vbi agat. BAVER.

Ἧσ. γ. οἱ Σπαρτ. αὐτ. πρῶτ. τε, κ. ὁμ. σφ. ξυγγ.] Confuse dictum et obscure. Debebat: ἦσαν γὰρ αὐτῶν, i. e. ἐν αὐτοῖς, πρῶτοι Σπαρτ. vel τῶν Σπαρτιατῶν. Sed αὐτῶν est, *inter* illos: vt ordo sensusque sit: οἱ αὐτῶν Σπαρτ. (ὄντες) ἧσ. πρ. Qui *eorum*, inter illos, Spartani essent, (quippe et *aliarum* vrbium homines erant in iis, socii, rel.) illi erant primi, nempe τῶν Σπαρτιατῶν, quod repetendum ad voc. πρῶτοι, quasi bis intelligendum. Sed quid est, ὁμοίως ξυγγενεῖς; aut quo refertur illa similitudo? Inepte quidem vertit Lat. *propter dignitatem cognati*; nullo vero sensu: neque enim cognationem affert dignitas; nec, quod *pares* essent, (*quibus* autem? Vbi hoc additur?) ideo cognati. Simpliciter vertas, *pariter*, non minus; vt principes erant, ita et cognati, principes iidem et cognati. Tamen non processerit: *quibus* enim cognati erant? Intelligi liceat, τοῖς πρώτοις τ. Σπαρτ. e voc. πρῶτοι. Obscure tamen dictum; at more Nostri. Abreschii ratio, praesertim in vocab. ὁμοίως, omni structurae repugnat. BAVER.

Πράσσειν] *Ms. Ar.* πράττειν. at πράσσειν *alii Mss.* Schol. *Aristoph.* Pac. et Tragici veteres. WASS.

Καταλύεσθαι] Post hanc vocem sequentia inserit contra libros omnes Schol. *Aristoph.* Pac. 478. μάλιϛα δὲ οἱ τῶν δεδεμένων συγγενεῖς ἐνῆγον, καὶ ἐσπούδαζον, ὡς ἂν εἰρήνη γένηται. WASS.

Ἐνδεξομένους] *Thomas Magister* in ἐνδέχεται habet ἐνδεξαμένους. WASS.

Ἐπειδὴ δέ] Δὲ omittit etiam Schol. *Aristoph.* qui et ἧττα, ἐγένετο, τεθνήκει, ἀμφότεροι. pro ἡσυχίας, εὐτυχίας, et τε νομί-

qui extra erant, pro praesenti rerum suarum statu, sicut et prius, aliquas res nouas molirentur. Huc accedebat, quod tricennale foedus cum Argiuis ictum iam exibat; nec aliud Argiui inire volebant, nisi quis agrum Cynurium ipsis restitueret. Itaque putabant, se non posse simul bellum cum Argiuis et Athenienſibus gerere. Quinetiam nonnullas Peloponnesi ciuitates a se ad Argiuos defectionem facturas suspicabantur: quod etiam accidit. Bell. Pelop. an. 10. Olymp. 89. 3. V. C. Varr. 332.

15. Haec igitur vtrisque reputantibus, compositio facienda videbatur: nec minus Lacedaemoniis, virorum, qui in insula capti fuerant, recipiendorum desiderio. Nonnulli enim ipsorum erant et Spartani, et viri primarii, et propter parem dignitatem cum ipsis *primariis* cognatione coniuncti. Quamobrem etiam statim post ipsos captos agere coeperant: sed Athenienses, quod rem feliciter gererent, bellum aequis conditionibus nondum deponere volebant. Sed cum ipsi cladem ad Delium accepissent, confestim Lacedaemonii, quod scirent tunc facilius admissuros, annuas inducias fecerunt, per quarum tempus oportebat colloquia habentes de longiore *pacis* tempore consultare.

16. Postea vero quam et ad Amphipolin Athenienses cladem acceperunt, et Cleon et Brasidas mortem oppetierunt, qui vtrinque paci maxime aduersabantur (hic quidem, quod rem in bello feliciter gereret, ac honores ideo consequeretur: ille vero, quod rebus pacatis sua flagitia manifestiora fore, * suamque autoritatem in obtrectando imminutum iri putaret.) tunc vero in vtraque ciuitate, duo, qui ad principatum maxime properabant, Plistoanax Pausaniae *filius*, Lacedaemoniorum rex; et Nicias Nicerati *filius*, qui eorum, qui tunc viuebant, in re militari longe felicissimus erat, multo magis animis erant propensis. Ac Nicias quidem, quod interea, dum nullam cladem accepisset, et autoritatem obtineret, felicitatem conseruare, et cum in praesentia tam se ipsum quam ciues laboribus liberare, tum etiam posteritati nomen relinquere vellet, quod rempublicam in nullum discrimen vnquam adduxisset. existimabat autem, hoc ita demum contingere posse, si nullum periculum adiretur, et *ei*, qui se ipsum fortunae minime committeret: hanc vero periculorum vitationem a pace *mortalibus* praeberi *putabat*.

* Et minus habiturum fidei in obtrectando. *Valla.* Minusque fidei suis calumniis futurum. *Acacius.* HVDS.

Λακεδαιμονίοις. Ἐπ' ἐξόδῳ εἶναι] λήξει. Οὐκ ἤθελον σπένδεσθαι] ἤγων μετὰ σπονδῶν ποιεῖσθαι. Ταῦτ' ἐν ἀμφοτέροις αὐτοῖς] Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις δηλονότι. Ἦσαν γὰρ οἱ Σπαρτιάται] τὸ οἱ ἐνταῦθα, ἀντὶ τοῦ ἔνιοι. ἦσαν γάρ τινες αὐτῶν Σπαρτιάται τε καὶ πρῶτοι, καὶ τοῖς πρώτοις ξυγγενεῖς. ὡς τὸ εἰκὸς ἦν, οἱ ξυγγενεῖς αὐτῶν σπεύδειν ἐποιοῦντο. Μετὰ τὴν ἅλωσιν αὐτῶν πρόσσειν] τὴν εἰρήνην δηλονότι. (οὕτως ἤθελον] οὐδὲ ὅλως ἤθελεν. Εὖ φερόμενοι] ἤγων εὐτυχοῦντες. Ἐπὶ τῇ ἴσῃ] ὥστε τὸ προσῆκον αὐτοῖς μόνον ἔχειν, ἀλλὰ δηλονότι καὶ περιττότερον. Ἐνδεξομένους] ἤτοι προσδεξομένους, δηλονότι τὴν εἰρήνην. Ὁ μὲν, διὰ τὸ εὐτυχεῖν] ὁ Βρασίδας. Ὁ δὲ] ὁ Κλέων. Διαβάλλων] προσδεξομένους, λείπει τὴν εἰρήνην. Πλεῖσα τῶν τότε εὖ φερόμενος] ἤτοι ἐν πλείοσι πράγμασι. Καὶ ὅσις ἐλάχιστα τύχῃ αὐτὸν παραδίδωσι] τῇ ἀλόγῳ φορᾷ τῆς τύχης. Τὴν εἰρήνην παρέχειν] ᾤετο δηλονότι.

ζων εἶναι, et ἀξιοπιστότερος διαβ. omissa voce μάλιστα. corrupte. WASS. Est ad Equit. v. 790. DVCK.

Ἐτεθνήκεισαν] Pro ἐτεθνήκεισαν, (vel ἐτεθνήκεσαν') *duo* nempe illi, Cleon et Brasidas. BAVER.

Τότε δέ] Τότε δή, quod hic quidam *Codd.* habent, est etiam infr. Cap. 17. Et sic saepe *Lucianus.* Timon. p. 161. Καὶ λόγοι πολλοὶ παρὰ τῇ κύλικι τότε δὴ καὶ μάλιστα περὶ σωφροσύνης. De Sacrific. p. 369. Ἦν δ' εἰς τὴν Αἴγυπτον ἔλθῃς, τότε δή, τότε ὄψει πολλὰ τὰ σεμνά. Quom. conscrib. sit Histor. p. 635. et Demosth. encom. 707. DVCK.

Τότε δὲ] Redundat δὲ, vel pro ἔν vel δή positum est, post antecedens, init. cap. ἐπειδὴ δὲ, rel. Possit et δή scripsisse Thuc. τότε δή, vt solet, tunc demum, tunc vtique. Sed nil opus, cum et δὲ ita adhibeat: vt I, 11. ἐπειδὴ δὲ — — — ἐκράτησαν, φαίνονται δ' οὐδ' ἐνταῦθα — χρησάμενοι. BAVER.

Ἑκατέρᾳ] *Gr.* οἱ ἐν ἑκατέρᾳ. bene. WASS.

Ἠξιώθη] *Gr.* ἠξίω τὸ διασ. mendose. WASS.

Πόνων πεπ. κ. αὐτ. κ. τ. πολ. π.] Transpositе dictum et intelligendum, pro: αὐτός τε πεπ. τ. πόν. καὶ τὰς πολ. παῦσαι aut, omisso παῦσαι βελόμ. πεπ. τ. πόν. καὶ αὐτὸς, καὶ τοὺς πολίτας. Nam illo situ verbum πεπαῦσθαι quasi commune ponitur et Niciae et ciuibus; at his aliud verbi additur, παῦσαι. Vtrumque vni tribuitur Niciae, qui duo vellet, et ipse liberari, et ciuibus laxamentum dare. BAVER.

Σφήλ. — διεγέν.] Non est nuda periphrasis, sed notat τὸ διηνεκὲς, continuationem, perpetuitatem, non interruptum tenorem: *semper*, ad finem ita se gessisse. Ita et διατελεῖν adhibetur. BAVER.

Ὅσις — τύχῃ — παραδίδ.] Ὅσις pro εἴτις· aut supple, ἐκείνῳ, vel τότῳ. Deinde pro τύχῃ hic debebat τῇ τύχῃ. BAVER.

ϛοάναξ δὲ, ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν διαβαλλόμενος περὶ τῆς καθόδου, καὶ ἐς ἐνθυμίαν τοῖς Λακεδαιμονίοις [n] ἀεὶ προβαλλόμενος ὑπ' αὐτῶν, ὁπότε [o] τὶ πταίσειαν, ὡς διὰ τὴν ἐκείνου κάθοδον παρανομηθεῖσαν ταῦτα [p] ξυμβαίνει. τὴν γὰρ πρόμαντιν τὴν ἐν Δελφοῖς ἐπῃτιῶντο αὐτὸν πεῖσαι [q] μετ' Αριϛοκλέους τοῦ ἀδελφοῦ, ὥϛε χρῆσαι Λακεδαιμονίοις, [r] ἐπιπολὺ [s] τάδε [t] θεωροῖς [v] ἀφικνουμένοις, Διὸς υἱοῦ ἡμιθέου τὸ σπέρμα ἐκ τῆς ἀλλοτρίας [x] εἰς τὴν ἑαυτῶν ἀναφέρειν· εἰ δὲ μὴ, [y] ἀργυρέᾳ εὐλάκᾳ εὐλάξειν. χρόνῳ δὲ [z] προτρέψαι τοὺς Λακεδαιμονίους φεύγοντα αὐτὸν ἐς Λύκαιον, διὰ τὴν ἐκ τῆς Αττικῆς ποτὲ μετὰ δώρων [a] δοκοῦσαν ἀναχώρησιν, καὶ ἥμισυ τῆς οἰκίας τοῦ ἱεροῦ τότε τοῦ Διὸς οἰκοῦντα, φόβῳ [b] τῶν Λακεδαιμονίων, [c] ἔτι ἑνὸς δεοντι εἰκοϛῷ, τοῖς ὁμοίοις χοροῖς καὶ θυσίαις καταγαγεῖν, ὥσπερ ὅτε [d] τοπρῶτον Λακεδαίμονα κτίζοντες, τοὺς βασιλέας καθίϛαντο.

ιζ'. Αχθόμενος οὖν τῇ διαβολῇ ταύτῃ, καὶ νομίζων, ἐν εἰρήνῃ μὲν, οὐδενὸς σφάλματος γιγνομένου, καὶ ἅμα τῶν Λακεδαιμονίων τοὺς ἄνδρας κομιζομένων, κἂν [e] αὐτὸς τοῖς ἐχθροῖς ἀνεπίληπτος εἶναι· πολέμου δὲ καθεϛῶτος, ἀεὶ ἀνάγκην εἶναι, τοὺς προὔχοντας ἀπὸ τῶν ξυμφορῶν διαβάλλεσθαι, προὐθυμήθη τὴν ξύμβασιν. καὶ τόν τε χειμῶνα τοῦτον ᾔεσαν ἐς λόγους, καὶ [f] πρὸς τὸ ἔαρ ἤδη παρασκευή τε προεπανεσείσθη ἀπὸ τῶν Λακεδαιμονίων, περιαγγελλομένη κατὰ πόλεις ὡς [g] ἐπιτειχισμὸν, ὅπως οἱ Αθηναῖοι μᾶλλον ἐσακούοιεν· καὶ ἐπειδὴ ἐκ τῶν συνόδων, ἅμα πολλὰς δικαιώσεις προενεγκόντων ἀλλήλοις, ξυνεχωρεῖτο, ὥϛε, ἃ ἑκάτεροι πολέμῳ ἔσχον, ἀποδόντας, τὴν εἰρήνην ποιεῖσθαι, Νίσαιαν δ' ἔχειν Αθη-

n Ἀεὶ deest *Reg.* o Τὶ abest a *Reg.* p Ξυμβαίνοι *Ar. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass.* Aug. Ξυμβαίνει et super vltima syllaba οι *Gr.* q Μετὰ *Cass.* Aug. r Ἐπὶ πολὺ *C. Gr.* Ἐπί πολυ Mosqu. s Τάδε εἰπεῖν θεωροῖς *Gr. Reg.* t Θεωροὶ, οἱ θεοπρόποι *Hesych.* Θεωροὶ, οἱ εἰς θεοὺς πεμπόμενοι *Harpocrat.* et qui his praeerat Ἀρχιθέωρος dicebatur. Vide *Valesii* notas ad *Harpocr.* Qui differant πρέσβεις et θεωροὶ, declarat *Plutarchi* locus in Demetrio. *Huds.* v Ἀφικομένοις *Ar. C. Dan.* x Ἐς *Cass.* Aug. Mosqu. y *Id est:* Fame laboraturos esse. Vide *Schol.* Εὐλάκα et εὐλάζειν vocabula Laconica peculiaria. Vide *Meursii* Miscell. Lacon. l. 3. c. 6. 7. Εὐλάχᾳ εὐλάζειν *Cl.* in marg. *Huds.* Ἀργυρέαν εὔλακα εὐλάζειν *Reg.* Ἀργύραιε εὐλὰ καὶ εὐλάζειν *Gr.* z Περιτρέψαι *Dan.* a Δόκησιν *Marg. C. Cl.* et δοκήσεως in marg. *Huds.* Δόκησιν *Cass. Dan.* Sed *Cass.* in marg. manu recenti γρ. δοκοῦσαν. Δόκησιν Mosqu. Aug. hic a correct. post δόκ. voc. eras. b Τῷ *Ar. Ald. Flor. Bas. Steph.* 1. *Cass. Schol.* Aug. c Ἔτει *Ar. C.* atque ita scribendum esse monuit *Fr. Port.* Sic et *Dan.* Ἔτι et inter versus recenti manu ἔτει *Reg.* Ἔτει *Gr.* in marg. Mosqu. d Πρῶτον *Cass.* Τὸ πρῶτον *Gr.* Aug. Mosqu. e Αὐτοῖς *Gr.* f Ἐς *Reg.* Mox προανεσείσθη Mosqu. g Ἐπὶ τειχισμὸν *Gr.*

Ἐς ἐνθυμίαν] *Pollux* II, 231. ἐνθυμία, καὶ ἐνθύμησις, Θουκυδίδης. *Thomas Magister* in ἐνθύμιον sententiam ita exponit: προέτεινον Ἀθηναῖοι τοῖς Λακεδαιμονίοις τοῦτον, καὶ ὑπεμίμνησκον, ὅτι δι' αὐτὸν ἔπταισαν. perperam Ἀθηναῖοι dicit, pro οἱ τοῦ Πλειϛοάνακτος ἐχθροί. De exsilio Plistoanactis *Thucyd.* II, 21. DVCK.

Ἐς ἐνθυμ. τοῖς Λακεδ. — προβαλλ. ὑπ' αὐτῶν] Distractum vero! sed qui poterat aliter? Quippe et *alii* poterant Lacedaemoniis exprobrare illegitime reuocatum Plistoanactem, et rursus Lacedaemonii *aliis*, si quidem apud alios factum esset. *Ipsos* ergo *Spartanos* id fecisse, indicat Dat. τοῖς Λακεδαιμονίοις. Nam, etiamsi actiue dicere vellet, tamen diceret: οἱ Λακεδαιμόνιοι προυβάλλοντο αὐτὸν ἑαυτοῖς· Ipsi et exprobrantes erant, et quibus exprobraretur. ἐνθυμία est seria cogitatio, cum poenitentia, et culpae memoria, vt fratrum Iosephi. προβάλλειν est, *afferre*, ob oculos ponere, caussam (malorum) inde repetere: vel simpliciter, referre, commemorare. BAVER.

Χρῆσαι Λακεδαιμονίοις] *Suidas*, et ex eo *Phauorinus:* Χρῶσαν. τὴν χρησμῳδοῦσαν. Χρῶσαν Λακεδαιμονίοις. Θουκυδίδης. Quaerendum est, vbi haec dicat *Thucydides*. Sed dubito nonnihil, an *Suidas* ea male ex hoc loco descripserit. DVCK.

Τάδε θεωροῖς) *Gr.* τάδε εἰπεῖν θεωροῖς. ex interpretatione τοῦ χρῆσαι, opinor. WASS.

Θεωροῖς] *Schol.* ad Aristoph. Εἰρήνην· Θεωροὺς δ' ἐκάλουν τοὺς ἀπὸ τῶν πόλεων δημοσίᾳ ἐκπεμπομένους, συνθύσοντας καὶ συμπανηγυρίσοντας. HVDS. Aristoph. ibi v. 341. ἐς πανηγύρεις θεωρεῖν. Sed hic locus, vt et ea, quae *Valesius*, ab *Hudsono* in Var. Lect. laudatus, ad Harpocrat. adnotat, pertinent ad θεωροὺς, qui in Delum, aut ad certamina sacra mittebantur; de quibus etiam accipiendum est, quod paullo post Cap. 18. dicit *Thucydides*, θεωρεῖν κατὰ τὰ πάτρια τὸν βουλόμενον. Et VIII, 10. τὰ Ἴσθμια ἐγίγνετο, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐθεώρουν ἐς αὐτά. Add. *Spanhem.* ad Callim. Hymn. in Delum v. 1. et 314. Hic θεωροὶ sunt legati ad oraculum consulendum missi, οἱ εἰς θεοὺς, εἰς χρηϛήριον, πεμπόμενοι: vt apud *Scholiasten* Aristoph. Nub. 256. πέπομφεν οὖν θεωροὺς εἰς Ἀπόλλωνα Ἀθάμας ἐρέσθαι περὶ τοῦ αὐχμοῦ: et πέπεικε διὰ δώρων τοὺς θεωρούς. *Aelian.* III. V. H. 44. Νεανίσκοι τρεῖς εἰς Δελφοὺς ἀφικόμενοι θεωροί. *Antonin. Liber.* Cap. XXV. θεωροὺς ἀπέϛειλαν παρὰ τὸν Ἀπόλλωνα τὸν Γορτύνιον. Et distinguunt *Ammonius*, et *Suidas*. *Pollux* I, 18. Ἰδίως δὲ τὸ ἐκ Δελφῶν καλεῖται Πυθόχρηϛον· καὶ οἱ χρώμενοι θεωροί. *Idem* II, 55. οἱ γὰρ Πυθῶδε, θεωροὶ, καὶ θεωρικὴ ὁδὸς, καὶ θεωρὶς ναῦς: quae partim ad hoc, partim ad prius genus θεωρῶν pertinent. DVCK.

Ἀργυρέᾳ] Huc spectat *Hesychius* in v. ἀργυρέα ὕννις, qui emendandus ἀργυρέα εὐλάκα pro ἀργυρέα αὖλαξ. ἄροτρον male reddit *Suidas*, et scribit εὔλαχα, quomodo et *Phauorinus*. WASS. Huc etiam, si *Is. Vossium* ad Catullum pag. 84. sequimur, referendum est hoc *Hesychii:* Εὐλακία, Ἄρτεμις: nam Diana, ait, eadem est, quae Ceres. DVCK.

Ἀργ. εὐλ. εὐλάξ.] Comparari possit nostro, es wird alles zu Golde, vel, es ist wie Gold; quo caritatem significemus. Nec poterat non in mentem venire Augustei illius apud Sueton. aureo hamo piscari; quod et ipsum, vtut non simile huic, sumtuosam tamen iacturam notet. BAVER.

Λύκαιον] Montem Arcadiae dicit, puto, in quo Iouis Λυκαίου ἱερόν. *Strabo* VIII, 388. et *Plinius* IV, 6. DVCK.

Ἐκ τ. Ἀττ. — — ἀναχώρ.] Μετὰ δώρων est, acceptis donis, vel, ob dona accepta: et δοκοῦσαν pro δόξασαν, quod hic sign.

Pliſtoanax vero, quod propter *ſuum in patriam ab exſilio* reditum, ab inimicis per obtrectationem accuſaretur, et Lacedaemoniorum animis, quotiescunque cladem aliquam accepiſſent, ab illis quaſi religio ſemper obiiceretur, quod propter ipſius reditum contra leges ipſi conceſſum haec acciderent. Criminabantur enim ipſum cum fratre Ariſtocle vatem, quae Delphis erat, induxiſſe, vt Lacedaemoniis Theoris, qui ad oracula petenda eo proficiſcebantur, haec diu reſponderet; vt Ioue ſati ſemidei prolem ex alieno ſolo in ſuum reducerent, alioqui argenteo vomere arraturos. Tandem vero *eandem vatem* Lacedaemonios impuliſſe ad eum, qui in Lycaeum confugerat, propter ſuſpicionem munerum quondam *ab hoſtibus* acceptorum, vt ex Attica, *ea non vaſtata*, *domum* rediret, et qui dimidiatas aedes templi Iouis, Lacedaemoniorum metu, tunc incolebat, vndeuiceſimo *poſt illud oraculum editum* anno, eiusmodi choris atque ſacrificiis *in patriam* reducendum, quibus, quum primum Lacedaemonem condiderunt, reges creatos proſequi inſtituerant. Bell. Pelop. an. 10. Olymp. 89. 3. V. C. Varr. 332.

17. Pliſtoanax igitur hanc *inimicorum* criminationem grauiter ferens, et exiſtimans, in pace quidem, ſi nulla belli offenſio contingeret, ſimul etiam ſi Lacedaemonii ſuos reciperent, ſe quoque inimicorum criminationibus minus obnoxium fore; ſed belli tempore ſemper neceſſe eſſe ciuitatis principes, propter calamitates, criminationibus obnoxios eſſe: *idcirco* ad compoſitionem animo erat propenſo. Atque per illam hyemem in colloquium iuerunt. Et vere iam inſtante, apparatus a Lacedaemoniis *hoſti* palam intentatus fuit, et nuntiis per ciuitates circummiſſis ſignificatus, * vt ad munitiones *in agro Aitico* exſtruendas *ſe praepararent*, vt Athenienſes dicto facilius audientes eſſent. Cum autem in conciliis, poſt multa poſtulata vltro citroque ab vtrisque in medium prolata, conueniret, vt pax fieret ea conditione, vt vtrique redderent ea, quae bello cepiſſent: ſed Athenienſes Niſaeam retinerent. (Nam cum

* Quaſi caſtella in Attica communituri eſſent etc. *Alii.* HVDS.

Διαβαλλόμενος] ἤγων ὑβριζόμενος. Ἀεὶ προβαλλόμενος] ἤγων κατηγορούμενος. Παρανεμηθεῖσαν] ἤγων, παρανόμως δοθεῖσαν αὐτῷ. Τὴν γὰρ πρόμαντιν] ἤγων, τὴν προαγορεύσασαν ἐκ μαντείας. Διὸς υἱὸν ἡμιδέα τὸ σπέρμα] ἡμιδέα μὲν, τὸ Ἡρακλέης λέγει· σπέρμα δὲ, τὸν ἀπόγονον, ὅτος δ' ἦν ὁ Πλειστόναξ. ἀναφέρειν δὲ, τὸ κατάγειν. εὐλάκαν δὲ, τὴν ὕνιν Λακεδαιμόνιοι λέγουσιν. ἔνιοι δὲ, τὴν δίκελλαν, ἀπὸ τοῦ λακαίνειν, ἤτοι σκάπτειν. εὐλάζειν δὲ, ἀρόσειν. τοῦτο δέ τι λέγει, ἀργυρέᾳ εὐλάκᾳ εὐλάζειν, τουτέστι, λιμὲν ἔσεσθαι, καὶ πολλοῦ σφόδρα τὸν σῖτον ἀνήσεσθαι, ὥσπερ ἀργυροῖς ἐργαλείοις χρωμένους. ἔνιοι δὲ οὐ λυσιτελήσειν φασὶν αὐτοῖς τὴν γῆν γεωργεῖν, ὥσπερ εἰ ἀργυροῖς ἐργαλείοις ἐχρῶντο. Ἐκ τῆς ἀλλοτρίας] ἤγων ὑπερορίας. Ἀναφέρειν] ἀνακαλεῖσθαι. Μετὰ δώρων δ.] οἱ μὲν, τὴν δόκησιν ἀντὶ τοῦ δοκήσεως φασὶ κεῖσθαι, διὰ τὴν ἐκ τῆς Ἀττικῆς ποτὲ μετὰ δώρων δοκήσεως ἀναχώρησιν· οἱ δὲ, τηρήσαντες τὴν δόκησιν, τὴν ἀναχώρησιν μᾶλλον, ἀντ' ἀνακωχῆς ἐδέξαντο. ἄλλοι δὲ τὴν δόκησιν ἐπὶ τῆς λήψεως τῶν δώρων ἔλαβον. ἵν' οὕτω νοῆται, ἤτοι, διὰ τὴν ἐκ τῆς Ἀττικῆς ποτε μετὰ δώρων λῆψιν ἀναχώρησιν. καὶ δεκτέον τοῦτο. Οἰκοῦντα, φόβῳ τῷ Λακεδαιμονίων] ὁ Πλειστόναξ διαφυγὼν, ᾤκησεν ἐν Λυγκείῳ. Τὰ δὲ τόπα, καθ' ὃν ᾠκοδόμησε τὴν οἰκίαν, τὸ μὲν ἥμισυ, ἦν ἱερὸν, τὸ δὲ ἥμισυ, βέβηλον. Ἔτι ἑνὸς δέοντι] τοῦτο συντακτέον τῷ χρόνῳ. ἦγων, μετὰ τὸν χρόνον τῆς προφάσεως τῆς μαντείας, προτρέψαι τοὺς Λακεδαιμονίους. ἵν' ᾖ, χρόνῳ δὲ προτρέψαι τοὺς Λακεδαιμονίους, ἑνὸς δέοντι εἰκοσῷ. Τῇ διαβολῇ] τῇ ὑπάρχει τῇ τῶν ἐχθρῶν. Ἀνεπίληπτος εἶναι] μὴ ὢν αὐτὸς παρέξων κατηγορίας ἀφορμὴν, πρὸ ὑμῶν τὴν ξύμβασιν. Ἦσαν ἐς λόγους] ἀλλήλοις ὁμιλοῦσι. Παρασκευή τε προεπανεσείσθη] ἡ πολεμικὴ παρασκευὴ προηπειλήθη. Ὡς ἐπιτειχισμὸν] ὡς μελλόντων φρουρὰν ἐπιτειχίσειν ἐν τῇ Ἀττικῇ τῶν Λακεδαιμονίων. Ἐκ τῶν συνοδῶν] ἐπειδὴ συνερχόμενοι οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι, καὶ ἐπιζητοῦντες κατὰ τὸ δίκαιον παρ' ἀλλήλων τινὰς, συνέβησαν. Δικαιώσεις] αἰτήματα δίκαια. Προενεγκόντων] προβαλόντων. Ἀντιταιτεόντων γὰρ] τῶν Ἀθηναίων. Ἀλλ' ὁμολογίᾳ] ἐκουσίῳ θελήματι.

ſuſpectum eſſe; totum autem traiectum, pro tali poſitu: *τὴν ποτε ἀναχώρ. ἐκ τῆς Αττικ. δοκοῦσ.* (*δόξασαν*) (*γενομένην*, vel *γενεῖσθαι*) *μετὰ δώρων.* BAVER.

Δοκοῦσαν] Hoc praeferendum videtur. *Propter ſuſpicionem acceptae ob diſceſſum pecuniae* non male vertit *Acacius*; de qua *Thucyd.* II, 21. διὸ δὲ καὶ ἡ φυγὴ αὐτῷ ἐγένετο ἐκ Σπάρτης δόξαντι χρήμασι πεισθῆναι τὴν ἀναχώρησιν. Eodem modo III, 10. dicit ἀρετὴν δοκοῦσαν, *opinionem virtutis.* Ex altera ſcriptura δόκησιν nihil boni ſenſus extorqueri poteſt. Paullo poſt, quin legendum ſit ἔτει, dubitari non poteſt. Et ita iam ante coniecturam *Porti* in quibusdam Lexicis legebatur. DVCK.

Τῶν Λακεδαιμονίων] Quidam τῷ. at omiſſo articulo Noſter IV, 10. μὴ φόβῳ ἑῷδίᾳ. WASS.

Ἀνάγκ. εἶναι — — διαβάλλ.] i. e. mutari, vitari, declinari non poſſe, ſemper fere ita fieri, nec fere aliter poſſe ex ingenio vulgi. Talem neceſſitatem et mali exempli, vel corruptelae, (σκανδάλων,) Chriſtus ponit Matth. δεῖ γὰρ σκάνδαλα ἔρχεσθαι, i. e. mutari, euitari nequit, nempe ob hominum prauitatem. BAVER.

Ὡς ἐπιτειχισμόν] Ὡς nominibus locorum et hominum apud omnes adponitur, pro *ad.* An ſic quoque dici poſſit ὡς ἐπιτειχισμὸν, *ad munitiones* exſtruendas, mihi non liquet. In

ναίους· (ἀνταπαιτούντων γὰρ Πλάταιαν, οἱ [h] Θηβαῖοι ἔφασαν, οὐ βίᾳ, ἀλλ' ὁμολογίᾳ, αὐτῶν προσχωρησάντων, καὶ οὐ προδόντων, ἔχειν τὸ χωρίον· καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τῷ αὐτῷ τρόπῳ τὴν Νίσαιαν·) τότε δὴ παρακαλέσαντες τοὺς ἑαυτῶν ξυμμάχους οἱ Λακεδαιμόνιοι, καὶ ψηφισαμένων, πλὴν Βοιωτῶν, καὶ Κορινθίων, καὶ Ηλείων, καὶ Μεγαρέων, τῶν ἄλλων, ὥστε καταλύεσθαι, (τούτοις δὲ οὐκ ἤρεσκε τὰ πρασσόμενα,) ποιοῦνται τὴν ξύμβασιν, [i] καὶ ἐσπείσαντο πρὸς τοὺς Ἀθηναίους. [k] καὶ ὤμοσαν ἐκεῖνοί τε πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους τάδε.

ιη'. »ΣΠΟΝΔΑΣ ἐποιήσαντο Ἀθηναῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι κατὰ τάδε, καὶ ὤμοσαν κατὰ πόλεις, Περὶ μὲν τῶν ἱερῶν τῶν κοινῶν, θύειν, καὶ ἰέναι, καὶ μαντεύεσθαι, καὶ θεωρεῖν κατὰ τὰ πάτρια τὸν βουλόμενον, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ἀδεῶς. [l] τὸ δ' ἱερὸν, καὶ τὸν νεὼν τὸν ἐν Δελφοῖς τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ Δελφοὺς, αὐτονόμους εἶναι, καὶ αὐτοτελεῖς, καὶ αὐτοδίκους καὶ [m] αὐτῶν, καὶ τῆς [n] γῆς τῆς ἑαυτῶν, κατὰ τὰ πάτρια. ἔτη δὲ εἶναι τὰς σπονδὰς πεντήκοντα Ἀθηναίοις καὶ τοῖς ξυμμάχοις [o] τοῖς Ἀθηναίων, καὶ Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς ξυμμάχοις [p] τοῖς Λακεδαιμονίων, ἀδόλους καὶ ἀβλαβεῖς, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ [q] θάλασσαν. ὅπλα δὲ μὴ ἐξέστω ἐπιφέρειν ἐπὶ πημονῇ, μήτε Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ξυμμάχους [r] ἐπ' Ἀθηναίους καὶ τοὺς ξυμμάχους, μήτε Ἀθηναίους καὶ τοὺς ξυμμάχους ἐπὶ Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ξυμμάχους, μήτε τέχνῃ, μήτε μηχανῇ μηδεμιᾷ. [s] ἢν δέ τι διάφορον ᾖ πρὸς ἀλλήλους, [t] δικαίῳ χρήσθων, καὶ ὅρκοις, καθότι ἂν ξύνθωνται. ἀποδόντων δὲ Ἀθηναίοις Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι Ἀμφίπολιν. ὅσας δὲ πόλεις παρέδοσαν Λακεδαιμόνιοι Ἀθηναίοις, ἐξέστω ἀπιέναι, [v] ὅποι ἂν [x] βούλονται, αὐτοὺς, καὶ τὰ ἑαυτῶν ἔχοντας· τὰς δὲ πόλεις, [y] φερούσας τὸν φόρον τὸν ἐπ' Ἀριστείδου, αὐτονόμους εἶναι. ὅπλα δὲ μὴ ἐξέστω ἐπιφέρειν Ἀθηναίους, μηδὲ τοὺς ξυμμάχους, ἐπὶ κακῷ, ἀποδιδόντων τὸν φόρον, ἐπειδὴ αἱ σπονδαὶ ἐγένοντο. [z] εἰσὶ δὲ αἵδε, Ἄργιλος, Στάγειρος, Ἄκανθος, Σκῶλος, Ὄλυνθος, Σπάρτωλος. [a] ξυμμάχους [b] δ' εἶναι [c] μηδετέρων, [d] μήτε Λακεδαιμονίων, [e] μήτε Ἀθηναίων. ἢν δὲ Ἀθηναῖοι πείθωσι τὰς πόλεις, βουλομένας ταύτας ἐξέστω ξυμμάχους ποιεῖσθαι [f] αὐτοὺς Ἀθηναίοις.

b Ἀθηναῖοι, et in marg. Θηβαῖοι *Gr.* *i* Ἐσπείσαντο πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους. reliqua desunt. *Gr.* Ante Μεγαρ. καὶ ἄλλων Mosqu. *k* Sic distinguendum censet *Fr. Port.* καὶ ὤμοσαν ἐκεῖνοί τε π. τ. Λ. τάδε. ita vt in posteriore clausula ἀπὸ κοινοῦ repetatur τὸ ὤμοσαν. *Hudſ.* *l* Τὸ δὲ ἱερὸν *Reg.* *m* Αὐτῶν *C. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ. Gr.* *n* Γῆς ἑαυτῶν *Gr.* Αὐτῶν Aug. *o* Τῶν Ἀθ. *Reg.* Mosqu. Τοῖς Ἀθηναίων, καὶ Λακεδαιμονίοις, καὶ τοῖς ξυμμάχοις absunt a *Caſſ.* sed deinde in marg. adscripta sunt. Τῶν Λακεδαιμονίων Ἀθηναίων καὶ τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς ξυμμάχοις. Sed τῶν Λακεδαιμονίων Ἀθηναίων punctis subscriptis notata sunt. *Gr.* *p* Τῶν Λακ. *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Dan.* *q* Θάλατταν *Gr.* Mox φέρειν p. ἐπιφ. Mosqu. *r* Ἐπ' Ἀθήνας *Ar. C.* Ἐπ' Ἀθηναίους καὶ τοὺς ξυμμάχους desunt *Reg.* *s* Ἢν δέ τι καὶ διάφορον *Ar.* Ἢν δέ τι καὶ διάφορον *C. Dan.* Διόφορον Mosqu. *t* Δίκαις *Marg. Ar. Gr. Schol. Reg.* et in marg. manu rec. *Caſſ.* *v* Ὅπη ἂν *Cl.* *x* Βούλονται *Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. Aug. *Caſſ.* et *Gr.* sed emendatum e βούλονται. *y* Τὰς φερούσας τ. φ. τ. ἐ. Ἀ. *Ar. C.* Mosqu. et mox hic μὴ δὲ. Hoc tributum constitutum ab Aristide, vt testatur *Scholiastes* ad pag. 54. erat autem talentorum quadringentum sexaginta, teste *Thucydide* p. 54. auctum erat a Pericle, vt clare indicat *Plutarchus* in Aristide, citans locum *Thucyd.* p. 92. Vide *Meursium* de Fortuna Athen. c. 7. *Hudſ.* Τὰς φερούσας etiam *Dan.* *z* Εἰσὶ δὲ αἱ πόλεις αἵδε *Gr.* Εἰσὶ δὲ Ἄργ. *C. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. ex alicuius tamen emendatione αἵδε reponitur in *Cod. Ar.* Εἰσὶ δὲ Ἄγρ. *Cl. Hudſ.* Εἰσὶ δὲ Ἄργιλος *Caſſ. Dan.* Aug. Antea Mosqu. τῶν μὴ ἀποδιδ. φόρον. *a* Συμμάχους *Gr.* et paullo post, vbi ita etiam *Reg.* Antea Σπάρτολος Mosqu. *b* Δὲ εἶναι *Ar. C.* *c* Μηδ' ἑτέρων *Gr.* Mosqu. *d* Μήτε Ἀθηναίων μήτε Λακεδαιμονίων *Gr.* *e* Μήτε μὴν Ἀθηναίων *Cam.* *f* Ad πολίτας refertur. *Hudſ.*

scriptura *Cod. Gr.* ὡς ἐπὶ τειχισμὸν nulla haesitatio est. Et sic accepit *Scholiastes.* DVCK.

Πλὴν Βοιωτῶν] Hinc lux hisce Comici verbis Pac. 463. vbi pacem funibus in antrum deductam fingit. Εἶα μάλα — Ἀλλ' οὐχ ἕλκουσ' ἄνδρες ὁμοίως. Οὐχὶ οὐ ξυλλήψεσθ'; οἷ' ὀγκύλλεσθ'; οἰμώξεσθ' οἱ Βοιωτοί. WASS. *Scholiastes* ibi eadem e *Philochoro* adnotat, quae hic scribit *Thucydides.* DVCK.

Πλὴν Βοιωτ. — — τῶν ἄλλων, ὥστε καταλ. τούτοις rel.] Transposita verba sunt, qua Parenthesin, τούτοις γὰρ, quod referatur ad Βοιωτῶν rel. vnde sic debebat: ψηφ. τ. ἄλλων ὥστε (hoc redundat) καταλύεσθαι, πλὴν — Μεγαρ. (τούτοις δὲ (pro γὰρ) οὐκ ἤρ. τὰ πραττ. Nam illo positu τούτοις videatur referri ad τῶν ἄλλων· vnde et fortasse Codd. quidam inserunt καὶ, quasi τ. ἄλλων referatur ad Boeotos, Megarenses, rel. BAVER.

Ἀθηναίους κ. ὤ. ἐ. τ. π. τ.] Desunt perperam *Gr.* v. p. 302. WASS.

Αὐτοδίκους] *Harpocrat.* αὐτοδικεῖν, ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῖς τὰ δίκαια ὁρίζειν. Vid. ibi *Maussac.* ad αὐτομαχεῖν, et *Spanhem.* Dissert. IX. de Praestant. et Vsu Numism. pag. 676. DVCK.

Ἢν δὲ — Ἀμφίπολιν] *Thomas Mag.* in χρήσθων intermissis vocibus καὶ ὅρκ. κ. ἀ. ξ. et καὶ οἱ ξύμμαχοι. WASS. Δίκαις huic loco magis conuenire videtur, quam δικαίῳ. Et *Thucydides* etiam alibi δίκην, δίκας et διάφορα coniungit I, 78. τὰ δὲ διάφορα δίκῃ λύεσθαι. Et I, 140. εἰρημένον γὰρ δίκας μὲν τῶν διαφόρων ἀλλήλοις διδόναι καὶ δέχεσθαι. DVCK.

Δικ. χρήσθ. κ. ὅρκοις] Via iuris disceptent, et iureiurando transigant controuersias. Sed, quia sequ. καθότι ἂν ξύνθωνται, addenda etiam est notio *seruandi* et exsequendi vel reddendi, quod fuerit iudicatum, vel iureiurando transactum. Aut

Plataeam viciſſim repeterent, Thebani reſponderunt, ſe hanc vrbem tenere neque vi, neque proditione; ſed deditione ab ipſis facta. Quamobrem Athenienſes quoque eodem modo Niſaeam *a ſe teneri dixerunt.*) Tunc igitur Lacedaemonii, cum ſuos ſocios aduocaſſent, et caeteri omnes, praeter Boeotos, et Corinthios, et Eleos, et Megarenſes (his enim quae fiebant haud placebant) decretum de bello finiendo feciſſent, compoſitionem fecerunt, et foedus cum Athenienſibus percuſſerunt, et iureiurando confirmarunt, et *viciſſim* illi apud Lacedaemonios haec, *quae ſequuntur*, *iureiurando confirmarunt.* Bell. Pelop. an. 10. Olymp. 89. 3. V. C. Varr. 333.

18. „FOEDERA fecerunt Athenienſes, et Lacedaemonii, et *vtrorumque* ſocii, iſtis conditionibus, et in ſingulis ciuitatibus *haec* iureiurando rata habuerunt. Quod attinet ad publica templa, licere cuilibet tuto terra marique *eo* proficiſci, et immolare, et oracula conſulere, et ſacrorum procuratores ad ea conſulendum mittere, patrio inſtituto. Fanum vero templumque Apollinis, quod eſt Delphis, ipſosque Delphos liberos eſſe, ita vt vtantur ſuis legibus, ſuis vectigalibus, ſuisque iudiciis in decidendis controuerſiis tum eorum, qui in vrbe habitant, tum eorum, quos in ſua ditione habent, *idque* patrio inſtituto. Eſſe porro foedera annos quinquaginta Athenienſibus ac Lacedaemoniis et vtrorumque ſociis ſincera et innoxia terra marique. Item neque Lacedaemoniis, neque Athenienſibus, eorumue ſociis, arma ſibi inuicem inferre damni dandi cauſa, vlla vel arte vel machinatione liceat. Si qua controuerſia inter eos oriatur, iure agant, et iureiurando, prout inter eos conuenerit. Lacedaemonii vero, eorumque ſocii Amphipolin Athenienſibus reddant. Incolis vero ciuitatum, quascunque Lacedaemonii Athenienſibus tradiderunt, cum ſuis facultatibus abire liceat, quocunque voluerint. Ipſae vero ciuitates liberae ſint, ita tamen, vt pendant tributum, quod Ariſtidis tempore impoſitum pendebant. Quoniam autem foedera facta ſunt, Athenienſibus, eorumque ſociis ius ne ſit, arma nocendi cauſa illis inferre, ſi tributum pendant. Illarum autem ciuitatum haec ſunt nomina, Argilus, Stagirus, Acanthus, Scolus, Olynthus, Spartolus. Neutrorum vero, aut Lacedaemoniorum, aut Athenienſium, ſociae ſint. Quod ſi Athenienſes his ciuitatibus perſuadere poſſint, *vt ſocietatem ſecum inire velint*, Athenienſibus ſocieta-

Ἔχειν τὸ χωρίον] τὴν Πλάτειαν. Τὴν Νίσαιαν] ἀπὸ κοινῦ, τὸ ἔχειν αὐτοτελεῖς αὐτὲς, καὶ μὴ ἄλλως συντελεῖντας. Καὶ θεωρῶν] θεωροὺς πέμπειν. Αὐτονόμους εἶναι] ἦγον, τοῖς καθ' αὑτοὺς νόμοις χρωμένους. Καὶ αὐτοδίκους] ἀπὸ κοινῦ τὸ, ἔχειν αὐτοτελεῖς αὐτοὺς καὶ μὴ ἄλλοις συντελοῦντας. αὐτόδικοι, ἄνθρωποι, οἱ ἐν αὑτοῖς τὴν διαφορὰν δίκῃ λύοντες, καὶ μὴ μετάγοντες αὐτὴν εἰς ὑπεροψίας ἀνθρώπους. Διάφορον ἢ πρὸς ἀλλήλους] ἦγον, Λακεδαιμονίους καὶ Ἀθηναίους. Δίκαις χρήσθων] ἦγον κρίσει δικαίᾳ. Φερέσας τὸν φόρον] διδούσας τὸ ἐτήσιον τέλος. Τὸν ἐπ' Ἀριστείδ] ταχθέντα δηλονότι. Ὅπλα δὲ μὴ ἐξέτω] ἐὰν ἀποδιδῶσι τὸν φόρον οἱ σύμμαχοι τοῖς Ἀθηναίοις, ὅπλα μὴ ἐπιφερέτωσαν αὐτοὶ οἱ Ἀθηναῖοι μετὰ τὰς σπονδάς. Ἐπὶ κακῷ] τῶν πόλεων. Ἀποδιδόντων τὸν φόρον] τῶν ἀνθρώπων τῶν ἐν ταῖς πόλεσι. Κορυφάσιον] τὴν Πύλον λέγει. Ἐν τῷ δημοσίῳ] ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ.

καὶ ante ὅρκοις eſt pro ἤ· tranſigant rem iure aut iureiurando, prout conuenerit; nempe, vtro ex his modis tranſigi placeat. Illud praetulerim. BAVER.

Ὅποι ἂν] Cl. ὅπῃ ἄν. Vid. *Thom. Mag.* in ὅποι. WASS.

Φερέσ. τ. φόρ. — αὐτον. εἶναι] i. e. Ita liberas agere ſuis legibus, vt *tamen* tributum porro pendant. Αὐτονόμους, intell. (κατὰ, ἐς.) τὰ λοιπὰ, τἄλλα. BAVER.

Ὅπλα — ἐπιφ. ἐπὶ κακῷ τινῶν (et inferius,) ἐπὶ κακῷ] Quomodo ergo aliter *inferuntur* arma, praeterquam infeſta? Nam *ſocia* arma *inferri* non dicuntur. Nimirum explicatio additur, et diligens cautio, vt in *dolo malo* ICtorum. BAVER.

Ἐπειδὴ αἱ σπ. ἐγέν.] Male hic vertitur, ἐπειδὴ, *quoniam.* Cur enim mediis legibus foederis inferatur, quaſi *hic* vtique neceſſarium: *quia foedus factum eſt?* Nihil vero frigidius. Immo verte, *ex quo*, ſcil. tempore, inde ab illo tempore, *ex quo* factum eſt foedus, non liceat arma iis inferre, ἀποδιδόντων τὸν φόρον, i. e. ἀποδιδῶσι, *quoad* vsque tributum rite pendant, *ſi quidem* illud porro pendant; nempe alioqui armis perſequi liceat exacturis tributum. BAVER.

Αἵδε] Αἱ πόλεις αἵδε *Gr.* Nihil mutandum. Αἵδε male abeſt a *Cl.* WASS.

Ἄργ.λος] *Cl.* Ἀγρ. niſi operarum mendum ſit: male certe. nomen habet a mure, qui Thracum lingua Ἄργιλος. Neque aliter ſcribit *Herodotus* VII, 115. aut Strabonis Epitomator p. 109. Σκῶλος eſt Boeotiae opp. Vide *Strabonem* IX, 408. Σπάρτωλος πόλις Μακεδονίας, vt *Thucyd.* in II. *Steph. Thucydides* II, 79. τὴν Βοττικὴν vocat, atque ex eo recte *Harpocrat.* et *Suidas*: haud mendoſe, vt autumat *Berkelius.* WASS. Scolum hic *Thucydides* non Boeotiam, ſed Olynthiacam, quam memorat *Euſtathius* ad Homer. Il. β'. p. 265. videtur deſignare. Nam Boeoti non erant inter τὲς τὸν φόρον ἀποδιδόντας. DVCK.

Μηκυβερναίους δὲ, καὶ Σαναίους, καὶ [g] Σιγγαίους, οἰκεῖν τὰς [h] πόλεις τὰς ἑαυτῶν, καθάπερ Ολύνθιοι καὶ Ακάνθιοι. ἀποδόντων δὲ Αθηναίοις Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι Πάνακτον· ἀποδόντων δὲ καὶ [i] οἱ Αθηναῖοι Λακεδαιμονίοις Κορυφάσιον, καὶ Κύθηρα, καὶ Μεθώνην, καὶ Πτελεὸν, καὶ Αταλάντην, καὶ τοὺς ἄνδρας, ὅσοι εἰσὶ Λακεδαιμονίων ἐν τῷ δημοσίῳ [k] τῶν Αθηναίων, ἢ ἄλλοθί που, [l] ὅσης Αθηναῖοι ἄρχουσιν, ἐν δημοσίῳ, καὶ τοὺς ἐν Σκιώνῃ [m] πολιορκουμένους Πελοποννησίων ἀφεῖναι, καὶ τοὺς ἄλλους, ὅσοι Λακεδαιμονίων ξύμμαχοι [n] ἐν Σκιώνῃ εἰσὶ, καὶ ὅσους Βρασίδας [o] ἐσέπεμψε· καὶ εἴτις [p] τῶν ξυμμάχων τῶν Λακεδαιμονίων [q] ἐν Αθήναις ἐστὶν [r] ἐν τῷ δημοσίῳ, ἢ ἄλλοθί που, ἧς Αθηναῖοι ἄρχουσιν, ἐν δημοσίῳ. ἀποδόντων δὲ καὶ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, [s] οὓς τινας ἔχουσιν Αθηναίων καὶ τῶν ξυμμάχων, [t] κατὰ ταυτά. Σκιωναίων δὲ, καὶ Τορωναίων, καὶ Σερμυλίων, καὶ εἴτινα ἄλλην πόλιν ἔχουσιν Αθηναῖοι, Αθηναίους βουλεύεσθαι περὶ αὐτῶν καὶ τῶν ἄλλων πόλεων, ὅ τι ἂν δοκῇ αὐτοῖς. [v] ὅρκους δὲ ποιήσασθαι Αθηναίους πρὸς Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ξυμμάχους κατὰ πόλεις. ὀμνύντων δὲ τὸν ἐπιχώριον ὅρκον ἑκάτεροι τὸν μέγιστον ἐξ ἑκάστης πόλεως. ὁ [x] δ' ὅρκος, ἔστω ὅδε· [y] Εμμένω ταῖς ξυνθήκαις, καὶ ταῖς σπονδαῖς ταῖσδε, δικαίως καὶ ἀδόλως. ἔστω δὲ Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς ξυμμάχοις [z] κατὰ ταῦτα ὅρκος πρὸς Αθηναίους. τὸν δὲ ὅρκον ἀνανεοῦσθαι κατ' ἐνιαυτὸν ἀμφοτέρους. στήλας δὲ στῆσαι Ολυμπιάσι, καὶ Πυθοῖ, καὶ [a] Ισθμῷ, [b] καὶ ἐν Αθήναις [c] ἐν πόλει, καὶ ἐν Λακεδαίμονι [d] ἐν Αμυκλαίῳ. εἰ δέ τι ἀμνημονοῦσιν [e] ὁποτεροιοῦν, καὶ [f] εἴ του πέρι λόγοις δικαίοις [g] χρωμένοις, εὔορκον εἶναι [h] ἀμφοτέροις [i] ταύτῃ μεταθεῖναι, [k] ὅπῃ ἂν δοκῇ ἀμφοτέροις, Αθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις."

ιθ'. Αρχει δὲ [l] τῶν σπονδῶν Εφορος Πλειστόλας, Αρτεμισίου μηνὸς τετάρτῃ φθίνοντος. ἐν δὲ Αθήναις, Αρχων Αλκαῖος, Ελαφηβολιῶνος μηνὸς ἕκτῃ φθίνοντος. ὤμνυον δὲ οἵδε, καὶ ἐσπένδοντο, Λακεδαιμονίων μὲν, Πλειστόλας, Δαμάγητος, Χίονις, Μεταγένης, Ακανθος, [m] Δάϊθος, Ισχαγόρας, Φιλοχαρίδας, Ζευξίδας, [n] Ανθίππος, [o] Τέλλης, [p] Αλκινίδας, Εμπεδίας, [q] Μηνᾶς, Λάμφιλος· Αθηναίων δὲ,

g Συγγαίους *Caſſ. Baſ.* Σιγγίους *Reg. Gr.* Ξιγγίους Mosqu. et Μηκυβερνίους. h Πόλεις τὰς deſunt *Cam.* Mox ἀποδ. Ἀθ. καὶ Λακεδ. Mosqu. i Οἱ omittunt *Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ. Gr.* Aug. k Τῷ *Reg. Caſſ.* Aug. l Ὅσοις *Caſſ.* m Καθημένους *Reg.* n Ἐν τῇ Σκιώνῃ *Ar.* Mox εἰσιν Mosqu. o Εἰσέπεμψε *Reg. Gr.* p Τῶν deeſt *Gr.* q Ἐν Ἀθηναίοις *Caſſ.* r Ἐν τῷ δημοσίῳ ἀποδόντων. quae deſunt, in margine ſcribuntur. *Caſſ.* Aug. m. 1. Mox ἄλλο δή που et ἐν τῷ δημ. Mosqu. s Εἴ τινας *Gr. Reg.* Antea οἱ Λακεδ. Mosqu. t Καταταυτὰ *Reg. Caſſ.* Aug. v Ὅρκους δὲ ποιήσεσθαι legiſſe videtur *Valla. Hudſ.* Ὅρκους Mosqu. et antea δοκῷ et mox ὅρκον. x Δὲ *Gr.* y Ἐμμενῶ malit *Fr. Port.* z Καὶ κατὰ τ. *Caſſ.* Aug. Καταταυτὰ *Reg.* a Ἐν Ἰσθμῷ. Ἰσθμοῖ. *Ae. Port.* b Καὶ Ἀθήναις *Cl. Gr. Caſſ.* Aug. Mosqu. Καὶ Ἀθήνησιν *Reg.* c Id eſt, ἐν Ἀκροπόλει. Nam ἡ Ἀκρόπολις (inquit *Thucyd.* l. 2.) ἡ νῦν οὖσα, πόλις ἦν. et hinc factum, vt Πόλις etiam, ſiue Vrbs diceretur. Vide *Meurſii* Cecropiam c. 3. *Hudſ.* d Scil. ἐν τῷ τοῦ Ἀπόλλωνος Ἀμυκλαίου ἱερῷ. Amyclae, ciuitas Laconiae, ſacra Apollini, in qua Τίμενος Ἀπόλλωνος σχεδὸν ἐπιφανέστατον (vt inquit *Polyb.* l. 5) τὸ κατὰ τὴν Λακωνικὴν ἱερόν. Vide *Meurſii* Miſcell Lacon. l. 4. c. 2. *Hudſ.* Ἀμυκλέῳ *Reg. Gr.* in quo deinde αι inter verſus ſcriptum eſt. e Ὁπότεροι οὖν *Ald. Flor. Baſ.* Ἀμνημονοῦσι καὶ ὁπ. *Reg.* Ἀμνημονοῦσι καὶ ὁπότεροι οὖν *Gr.* f Hic in *Caſſ.* aliud pro εἰ ſcriptum ac deinde emendatum fuerat. Sed neque vetus ſcriptura, neque emendatio legi poterat. in marg. erat γρ. κατὰ τοῦ. Εἴτου Aug. a corr. fuerat οἱ τοῦ. Ὅτου Mosqu. g Χρωμένους *Reg. Gr.* et ab emendatione *Caſſ.* pro vetere ſcriptura χρωμένοις. h Ἀμφοτέρους *Gr.* i Ταύτῃ deeſt *Ar. C. Dan.* Ταύτῃ Aug. k Ὅπῃ *Caſſ.* Aug. Mox μεταθηναι Mosqu. ſine circumfl. et δοκεῖ. l Τῶν abeſt *Ar.* Εὔφορος Mosqu. Mox τετάρτῃ et ἕκτῃ Aug. Ἀρτεμησίου Mosqu. et φθίνο, rel. deſ. m Δάϊος *Ar.* Δαΐδος *Gr.* Δάϊδος *Port.* n Ἄνθιππος *Ar. C. Flor. Baſ. Steph.* 1. Ἄντιππος *Cl. Gr. Ald. Reg. Caſſ.* o Τέλλις *Cl. Gr. Ar. Ald. Flor. Baſ.* Aug. Τέλλιος *C. Dan.* Τέλλις *Reg. Caſſ.* A Τέλλις ad οἵδε deſ. Mosqu. ſed ſuppl. in marg. a m. 2. p Ἀλκινίδης *Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. Ἀλκινάδας *Cam.* Ἀκινίδας *Reg.* q Μίνας *Gr. Reg.* Mox Ἰσθιμιόνικος Aug.

Σιγγαίους] Σίγγος, πόλις περὶ τὸν Ἄθων. *Stephanus.* Vid. *Herodot.* VII, 122. DVCK.

Ἐν τῷ δημοσίῳ] *Heraldus* Emendat. et Obſeruat. Cap. XXXVII. putat hoc laxius accipiendum, quam faciunt *Interpretes* Thucydidis, et vertit, *qui populo Athenienſi publice ſeruiunt* Athenis. Reprehendit eum *Salmaſius* Obſeruat. ad Ius Attic. et Rom. pag. 642. ac negat ἐν δημοσίῳ εἶναι dici eos, qui publice ſeruiunt: δημόσιον autem *Scholiaſte* ad h. l. et *Heſychio* auctoribus eſſe carcerem. Recte *Salmaſius.* Agit *Thucydides* de his praecipue, qui in Sphacteria capti fuerant, de quibus recipiendis valde laboraſſe Lacedaemonios, ſupra plus ſemel dixit. Hi autem non ſerui publici facti, ſed in vincula publica coniecti erant, IV, 41. et 57. Δημόσιον hic cum aliis etiam *Pricaeus* ad Act. Apoſt. V, 18. carcerem interpretatur. DVCK.

Ἄλλοθί που, ὅσης — ἄρχ.] Ὅσης, int. γῆς, χώρας· quod, per Syneſin, latet in ἄλλοθι, i. e. ἐν ἄλλῃ χώρᾳ. BAVER.

Σερμυλίων] Σερμύλια vrbs περὶ τὸν Ἄθων *Steph.* Nempe ſinu Toronico. ita ſcribit *Hecataeus. Herodoto* Σερμύλη. *Cantacuzenus* II. p. 78. Ἐκεῖσε δὲ ἐστρατοπεδευμένῳ ἠγγέλλετο ὑπό τινος δρόμῳ πρὸς τὴν ἀγγελίαν ὡρμημένου, ὡς περὶ τὴν ΣΕΡΜΥΛΙΩΝ πόλιν, πάλαι μὲν ᾠκισμένην, νυνὶ δὲ ὑπό τινος, ὡς ἔοικε, πολέμου κατεσκαμμένην, μεταξὺ Παλλήνης καὶ Ἄθω, ἑξήκοντα προσέσχον νῆες Περσικαὶ, καὶ τὰ ἐκεῖσε χωρία πορθοῦσιν ἀποβάντες. WASS. Add. ad I, 65. DVCK.

Ἐμμένω] Aut ἐμμενῶ leg. aut Praeſ. p. Fut. vt ſaepius; vt apud Hom. τόνδε φέρω Διὶ λόγον. BAVER.

Ἀνανεοῦσθαι] Foedus *Hierapytn.* et Herm. inter *Marmora Oxon.* Ἀναγινωσκόντων δὲ τὰν στάλαν κατ' ἐνιαυτὸν οἱ τόκαει Κοσμόντες παρ' ἑκατέροις ἐν τοῖς Ὑπερβωίοις, καὶ προπαραγγελ-

tem cum ipſis volentibus facere liceat. Mecybernaei vero, et Sanaei, et Singaei, ſuas ipſorum vrbes incolant, quemadmodum Olynthii, et Acanthii. Lacedaemonii vero, eorumque ſocii Panactum Athenienſibus reddant. Et viciſſim Athenienſes reddant Lacedaemoniis Coryphaſium, et Cythera, et Methonem, et Pteleum, et Atalantem, * et quoscunque Lacedaemoniorum captiuos in carcere, vel Athenis, vel alibi intra ſuae ditionis fines habent. Item dimittant Peloponneſios, qui Scionae obſidentur, caeterosque Lacedaemoniorum ſocios, quotquot ſunt Scionae, et quotquot Braſidas eo miſit. ſi quis denique Lacedaemoniorum ſocius vel Athenis, vel alibi, intra fines imperii, quod Athenienſes habent, in carcere detinetur, *eum miſſum faciant*. Viciſſim etiam Lacedaemonii, eorumque ſocii *Athenienſibus* eodem modo reddant quoscunque Athenienſium, ſociorumue penes ſe habent. De Scionaeis vero, et Toronaeis, et Sermyliis, et ſi quam aliam ciuitatem habent Athenienſes, Athenienſes de ipſis, et de aliis ciuitatibus, arbitratu ſuo ſtatuant. Iidem etiam apud Lacedaemonios, eorumque ſocios, in ſingulis ciuitatibus iusiurandum iurent. Vtrique autem iusiurandum more patrio receptum, quod in vtraque ciuitate maximum habetur, iurent. Iusiurandum autem in haec verba iuretur: Stabo his pactis, atque his foederibus, ſincere et ſine dolo. Lacedaemonii autem eorumque ſocii iusiurandum eodem modo apud Athenienſes iurent. Hoc autem vtrique quotannis renouent, et cippos erigant Olympiae, Pythone, in Iſthmo, et Athenis in arce, et Lacedaemone in Amyclaeo. Si quid autem alterutri per obliuionem praeterierint, et ſi quid rectis rationibus *vtrinque* allatis diſcuſſum, *mutandum vtrisque viſum fuerit*, *id* in iis locis *tabulisue* mutare fas ſit, eo modo, quo vtrisque, Athenienſibus et Lacedaemoniis, viſum fuerit.

Bell. Pelop. an. 10. Olymp. 89. 3. V. C. Varr. $33\frac{2}{3}$.

19. Quum autem foedera percuſſa fuerunt, Pliſtolas Ephorus *Spartae* magiſtratum gerebat, Artemiſii menſis quarto ante finem die; Athenis vero, Archon erat Alcaeus, Elaphebolionis menſis ſexto ante finem die. Iurarunt autem, foedusque percuſſerunt, ex Lacedaemoniis quidem, iſti: Pliſtolas, Damagetus, Chionis, Metagenes, Acanthus, Daïthus, Iſchagoras, Philocharidas, Zeuxidas, Anthippus, Telles, Alcinidas, Empedias, Menas, Lamphilus. Ex Athenienſibus vero iſti, Lampon, Iſthmionicus,

* Et cines Lacedaemonios, quicunque in publica Athenienſium cuſtodia, aut alibi in ditione ipſorum publice captiui tenentur etc. *Acacius*. HVDS.

Ἐν δωδεκάτῳ] ἀποδότωσαν. Κατὰ ταῦτα] ἤγουν, κατὰ τὴν ὁμοίαν συμφωνίαν. Τὸν μέγιστον] ἤγουν τὸν ἰσχυρότατον. Ὅπη ἂν δοκῇ] ἤγουν, ὡς ἂν δοκῇ. Ἐκ Διονύσων] ἤγουν, μετὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Διονύσου. Λυτοδεκαετῶν] ἐλευθέρων. Παρενεγκασῶν]

λόντων ἀλλήλοις πρὸ ἡμέρων δέκα ἢ καὶ μέλλοντι ἀναγινώσκειν. Vid. infra Cap. XXIII. WASS.

Ἰσθμῷ] Veram puto coniecturam *Porti* Ἰσθμοῖ: nam ſic et alii Scriptores. Lucian. de Gymnaſ. p. 272. et Neron. p. 802. DVCK.

Ἐν Ἀθήναις] Abeſt ἐν *Cl. Gr.* Ita forte legendum: καὶ Ἀθήναις ἐν πόλει, καὶ Λακ. ἐν Ἀμυκλαίῳ. At Cap. XXIII. ad eundem modum locutus eſt, nec libri diuortunt. WASS.

Ἐν πόλει] In arce. Sic *Thucyd.* II, 15. V, 23. et 47. *Ariſtoph.* Equit. 1090. καί μοι δόκει αὐτὴ ἐκ πόλεως ἐλθεῖν. *Schol.* ἐκ τῆς ἀκροπόλεως. De Amyclaeo rurius infr. Cap. 23. *Polyb.* V, 19. DVCK.

Ἐν Ἀθήν. ἐν πόλει] Πόλις hic eſt pars Athenarum, diſtincta et ab Acropoli, et a Piraeeo: ἡ ἄνω πόλις, vt Lutetiae *la Cité*, et Londinii *the City*. Ita et Amyclaeum hic eſt pars Lacedaemonis vrbis. BAVER.

Εἴ τι περὶ — χρωμ.] Manca vero ſtructura, promtius explenda, ſi λόγοις δικ. χρωμ. referatur ad εὔορκον εἶναι μεταθεῖναι· Ita relinquatur, εἴ τι περὶ, ſcil. δοκῇ, vel συμβῇ, quaſi ſit, ὁτουῦν πέρι. Nam et ὅς, ἥ, ὅ pro εἴτις, εἴτι, ita viciſſim, et ſimplicius, εἴτις, εἴτι pro illo ponatur. BAVER.

Ἄρχει τῶν σπονδ. Ἔφορος] Hoc ita praemiſſum, et quod priores Lacedaemonii nominantur, innuere poſſit, auctorem foederis et rogatorem fuiſſe Ephorum illum Pliſtolaum. Quod Prytanibus tamen alioqui redditur. Sed ex oppoſito vel parallelo Athenienſium nil aliud innuatur, niſi, vtrumque loco vtroque tum fuiſſe in magiſtratu; quasi τῶν σπονδῶν ſit, tempore foederis pangendi. Nec tamen tempero mihi, quin praeſidem vtrumque et moderatorem paciſcendi ex illo verbo ἄρχειν fuiſſe interpreter. Nam ordo quidem nominandorum haud ſane momenti quidquam fecerit. BAVER.

Τέλλης] Cap. XXIV. Τέλλις. WASS. II, 25. III, 69. et IV, 70. Βρασίδας ὁ Τέλλιδος. DVCK.

οἵδε, Λάμπων, Ισθμιόνικος, Νικίας, Λάχης, Εὐθύδημος, [r] Πρόκλης, Πυθόδωρος, [s] Αγνων, Μυρτίλος, Θρασυκλῆς, Θεαγένης, [t] Αριστοκοίτης, Ιώλκιος, Τιμοκράτης, Λεων, Λάμαχος, Δημοσθένης.

κ'. Αὗται [v] αἱ σπονδαὶ ἐγένοντο τελευτῶντος τοῦ χειμῶνος ἅμα ἦρι, [x] ἐκ Διονυσίων εὐθὺς τῶν [y] ἀστικῶν, [z] αὐτοδεκαετῶν διελθόντων, καὶ ἡμερῶν ὀλίγων παρενεγκουσῶν, ἢ ὡς [a] τοπρῶτον ἡ ἐσβολὴ [b] ἐς τὴν Αττικὴν, καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ πολέμου τοῦδε ἐγένετο. σκοπείτω δέ τις κατὰ τὸς χρόνους, [c] καὶ μὴ τῶν ἐναταχοῦ ἢ ἀρχόντων, ἢ ἀπὸ τιμῆς τινος τὴν ἀπαριθμησιν τῶν ὀνομάτων ἐς τὰ προγεγενημένα σημαινόντων, πιστεύσας μᾶλλον. ὁ γὰρ ἀκριβὲς ἔσιν, [d] οἷς καὶ ἀρχομένοις, καὶ μεσοῦσι, καὶ ὅπως [e] ἔτυχέ τῳ, ἐπεγένετό τι. κατὰ θέρη δὲ καὶ χειμῶνας ἀριθμῶν, [f] ὥσπερ γέγραπται, εὑρήσει ἐξ ἡμισείας ἑκατέρου, τοῦ ἐνιαυτοῦ τὴν δύναμιν ἔχοντος, δέκα μὲν θέρη, ἴσους δὲ χειμῶνας τῷ πρώτῳ πολέμῳ τῷδε γεγενημένους.

κα'. Λακεδαιμόνιοι δὲ (ἔλαχον γὰρ πρότεροι ἀποδιδόναι ἃ εἶχον) τούς τε ἄνδρας [g] εὐθὺς τοὺς παρὰ σφίσιν αἰχμαλώτους ἀφίεσαν, καὶ πέμψαντες ἐς τὰ ἐπὶ Θράκης πρέσβεις, Ισχαγόραν, καὶ [h] Μηνᾶν, καὶ Φιλοχαρίδαν, ἐκέλευον τὸν Κλεαρίδαν τὴν Αμφίπολιν παραδιδόναι τοῖς Αθηναίοις, καὶ τοὺς ἄλλους τὰς σπονδάς, ὡς εἴρητο ἑκάστοις, δέχεσθαι. οἱ δ' οὐκ ἤθελον, νομίζοντες οὐκ [i] ἐπιτηδείας εἶναι· [k] οὐδὲ ὁ Κλεαρίδας παρέδωκε τὴν πόλιν, χαριζόμενος τοῖς Χαλκιδεῦσι, λέγων, ὡς ὁ [l] δυνατὸς εἴη βίᾳ [m] ἐκείνων παραδιδόναι. ἐλθὼν [n] δὲ αὐτὸς [o] κατὰ τάχος μετὰ πρέσβεων αὐτόθεν, [p] ἀπολογησόμενός τε ἐς τὴν Λακεδαίμονα, ἢν κατηγορῶσιν οἱ περὶ τὸν Ισχαγόραν, ὅτι οὐκ ἐπείθετο· καὶ ἅμα βελόμενος εἰδέναι, εἰ ἔτι μεταγνώσονται [q] ἡ ὁμολογία· ἐπειδὴ [r] εὗρε καθειλημμένους, αὐτὸς μὲν, πάλιν πεμπόντων τῶν Λακεδαιμονίων, καὶ κελευόντων μάλιστα μὲν καὶ τὸ χωρίον παραδοῦναι, εἰ δὲ μή, ὁπόσοι Πελοποννησίων ἔνεισιν, ἐξαγαγεῖν, κατὰ τάχος ἐπορεύετο.

κβ'. Οἱ δὲ ξύμμαχοι, ἐν τῇ Λακεδαίμονι αὐτοὶ ἔτυχον ὄντες, καὶ αὐτῶν τοὺς μὴ δεξαμένους τὰς σπονδὰς ἐκέλευον οἱ Λακεδαιμόνιοι ποιεῖσθαι. οἱ δὲ, τῇ αὐτῇ προφάσει, [s] ἥπερ [t] καὶ [v] τοπρῶτον ἀπεώ-

r Πατροκλῆς *Ar. C.* s Ἄγνων *Reg. Gr.* sed in hoc deinde emendatum erat. t Ἀριστοκοίτης *Cl. Gr. Caſſ. Reg.* Aug. Mosqu. Antea Θεογίν. *Baſil.* v Δὴ *Gr. Hudſ.* Immo αἱ, vt alii. *Duck.* x Tria quotannis celebrabantur Dionyſia ſiue Liberalia: ſcil. τὰ ἀρχαῖα, et ἀστικὰ vel τὰ κατ' ἄστυ, et Ληναῖα ſiue τὰ κατ' ἀγρούς. Vide *Palmerii* Exercit. in Gr. Auctores p. 505. et 617, 618. *Caſauboni* Animaduerſ. in Athenaeum p. 446. *Eiusdemque* Commentarios in Theophraſtum p. 131. et *Meurſii* Athen. Att. p. 150. y Sic a prima manu *Caſſ.* corrector fecerat ἀστυκῶν. Ἀττικῶν et cum emendatione inter verſus et in marg. ἀστικῶν *Gr.* Ἀσυκῶν Mosqu. z Id eſt: ὅλων δέκα ἐτῶν. Sic *Strabo* l. 9. p. 502. pro ἐλάττοσιν dicit αὐτέξουσιν, et *Cicero* aliquando Graecos imitatur, vt *Decem ipſos dies Athenis fuit*, hoc eſt, *integros. Hudſ.* Αὐτόδεκα ἐτῶν *Reg.* a Τὸ πρῶτον *Ar. C. Baſ. Caſſ.* Aug. Τὸ πρότερον Mosqu. et ἐς pro ὡς. b Ἡ ἐς τὴν *Caſſ.* Aug. c Hic verborum ordo: καὶ μὴ σκοπείτω τὴν ἀπαρίθμησιν τῶν ὀνομάτων τῶν ἐναταχοῦ ἀρχόντων, ἢ σημαινόντων ἀπὸ τιμῆς τινος. πιστεύσας μᾶλλον ἐς τὰ προγεγενημένα. *Ae. Port.* Ἐναταῖ Mosqu. d Id eſt: ἐφ' ὧν ἡ ἄρχειν ἀρχομένων, ἢ μέσην ἀρχὴν ἀρχόντων ἕκαστα ἐγίνετο. *Ae. Port.* e Ἔτυχέν τῳ *Reg.* Aug. *Caſſ.* f Libro 2. in principio. *Hudſ.* Mox ἡμισίας Mosqu. g Τὸς παρὰ σφίσιν αἰχμαλώτους εὐθὺς *Reg.* h Μίνων *Gr.* Μίμαν *Reg.* Mox τ. Ἀμφίπ. παραδοῦναι Mosqu. i Ἐπιτηδείας *Gr.* k Οὐδ' ὁ *Gr.* l Δυνατὸν *Ar.* m Ἐκείνην *Reg.* n Δ' αὐτὸς *Gr.* o Κατατάχος *Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. vt et mox infra. *Hudſ.* ibi ita et *Caſſ.* Κατατάχος Mosqu. et ita poſt. p Ἀπολογησάμενος *Gr.* q Ἡ deeſt *Dan.* r Εὗρεν *Caſſ.* Aug. s Οἵπερ *Reg.* t Καὶ omittit *Gr.* v Scil. ὅτε ἔφασαν αὐτὰς ἐκ ἐπιτηδείας εἶναι. *Ae. Port.* Τὸ πρῶτον *Ar. C. Caſſ.* Mosqu. et antea δίκαιοσθαι p. ποιεῖσθαι.

Ἐκ Διονυσίων εὐθὺς τῶν ἀστικῶν] Ad eos, quos in *Var. Lect.* laudat *Hudſon.* add. *Scaligerum* I. de Emendat. Temp. pag. 29. et *Spanhem.* ad Ariſtoph. Nub. v. 310. Ἀστικὸς et ἀσυκὲς ſcribi tradunt *Stephanus* in Theſ. et *Iungermann.* ad Polluc. IX, 17. DVCK.

Ἡμερῶν ὀλίγων παρενεγκουσῶν] *Paucis diebus additis.* Sic Cap. 26. εὑρήσει τις τοσαῦτα ἔτη καὶ ἡμέρας ὀλίγας πολλὰς παρενεγκούσας. *Heſychius:* παρενεγκεῖν, παραθεῖναι, παραβαλεῖν. *Dodwell.* in Annalib. Thucyd. ad Olympiad. LXXXIX, 3. vbi lege de rationibus temporis a *Thucydide* notati diſputantem. DVCK.

Ἢ ὡς τὸ πρῶτ. — ἦν.] Redundare videtur ἡ, aut antea ſuppl. ὕστερον, quod lateat in tota ſtructura genitiuorum ſimplicium, idem valentium, ac ſi ſit, decem annis et quibusdam diebus *poſt quam*, rel. Poſſit et eſſe ἢ ὡς pro ἐξ οὗ. Media ratio optima. BAVER.

Σκοπείτω δέ τις, rel.] Ordo verus eſt: σκοπ. δέ τις, πιστεύσας μᾶλλον κατὰ τοὺς χρόνους, καὶ μὴ τῶν ἑκαστ. ἢ ἀρχόντων, ἢ σημαινόντων ἀπὸ τιμῆς τινος τὴν ἀπαρίθμ. τ. ὀνομάτων ἐς τὰ προγεγ. Vbi notandum eſt: 1) καὶ μὴ, ex more Thucydidis, eſſe pro ἢ, vbi praecedat μᾶλλον· 2) Genitiuum τῶν ἀρχόντων, rel. pendere non poſſe ab ἀπαρίθμησιν, ex poſitu verborum; alioqui ſat commode ſic digeſſeris, πιστ. κατὰ τοὺς χρόνους, καὶ μὴ (κατὰ) τ. ἀπαρίθμ. τῶν, rel. Sed non poteſt. Vnde ergo pendet? Nempe aut a voc. χρόνους, vel κατὰ τοὺς χρόνους repetendo poſt. καὶ μὴ· vt in priori membro χρόνοι intelligantur ſimpliciter anni tempora, dein relate, qua magiſtratus vel duces cuiusque temporis annuos: aut a πιστεύσας, intellecto περὶ, vt totum ſit pro κατὰ τοὺς — ἄρχοντας, rel. vt I, 68. τῶν λεγόντων ὑπενοεῖτε; 3) Ἀπὸ τιμῆς τινος, eſſe pro διὰ τ. τιν. qui honore aliquo geſto vel gerendo ſignarent tempus, annos, ab eorum magiſtratu vel imperio computandos, velut, ἐπὶ ἄρχοντος Κλεωνύμου, rel. vel apud Romanos, *illis conſulibus.* 4) ἀπαρίθμησιν pendere a σημαινόντων, tali ſenſu: qui ſignarent computationem, nempe annorum; i. e. qui praeberent ſigna, notas, ſequendas in computandis temporibus: qui ſignis et

Nicias, Laches, Euthydemus, Procles, Pythodorus, Agnon, Myrtilus, Thrasycles, Theagenes, Ariſtocoetes, Iolcius, Timocrates, Leon, Lamachus, Demoſthenes. Bell. Pelop. an. 11. Olymp. 89. 3. V. C. Varr. 333. April. ic.

20. Haec foedera facta ſunt extrema iam hyeme, ſimul et ſub veris initium, ſtatim ab vrbanis Dionyſiis; integro decennio exacto, et aliquot diebus elapſis, a prima irruptione in Atticam facta, et ab huius belli principio. * Quilibet autem, *qui hanc hiſtoriam legit, bellum eiusque annos* ſpectet ex temporibus, non autem enumerationem nominum, eorum, qui in ſingulis ciuitatibus magiſtratum geſſerunt, aut *nominum tempora* ſignificantium, propter aliquem honorem, *quo quis alicubi praeditus fuerit*, vt hoc modo plus fidei rebus ante geſtis habeat. Illa enim ratio non eſt certa, quibusnam vel ineuntibus vel gerentibus medium magiſtratum, vel ** qualibet alia ratione, res quaeque geſta ſit. Sed ſi per aeſtates et hyemes numeret, (vt ſcriptum eſt) ex his ambabus dimidiatis *anni* partibus, quae annum conficiunt, hoc primum bellum decem aeſtates ac totidem hyemes habuiſſe comperiet.

21. Lacedaemonii vero (ipſis enim ſorte obtigit, vt priores redderent ea, quae haberent) confeſtim omnes captiuos, quos penes ſe habebant, dimiſerunt; et legatis in Thraciam miſſis, Iſchagora, et Mena, et Philocharida, iuſſerunt Clearidam Amphipolin tradere Athenienſibus, et caeteros foedera, vt ex conuento ſingulis conceſſum fuerat, admittere. Illi vero *haec* admittere noluerunt, quod nequaquam commoda eſſe ducerent. Et ne Clearidas quidem vrbem *illis* tradidit, Chalcidenſibus gratificari volens, dicens, ſe non poſſe illis inuitis tradere. Verum ipſe celeriter cum *Chalcidenſium* legatis *** illinc Lacedaemonem profectus, vt ſe purgaret, ſi ab Iſchagora eiusque collegis accuſaretur, quod non paruiſſet; ſimul etiam eo conſilio, vt tentaret, ſi forte pacis conditiones adhuc immutari poſſent: cum *eas* confirmatas comperiſſet, ipſe quidem *eo* celeriter rediit, a Lacedaemoniis remiſſus, qui iubebant ipſum, praecipue quidem vrbem tradere, ſin minus, omnes Peloponneſios, quotquot illic eſſent, educere.

22. Socii vero, forte erant Lacedaemone, et Lacedaemonii eos, qui foedera non admiſerunt, *ea* facere, iuſſerunt: illi vero eadem de cauſa, qua prius, *ea* reiecerunt, *et* reſponderunt, ſe non admiſſu-

* Velim autem quis mihi conſideret, ad fidem habendam, tempora potius quam aut quoslibet alicubi magiſtratus, aut recenſionem aliquorum ex aliqua dignitate nominum res geſtas ſignificantia etc. *Valla.* HVDS. ** Nam inter initium et finem magiſtratus dari poſſunt alia diſcrimina. IDEM. *** Illinc proficiſcitur, purgaturus ſeſe Lacedaemoniis etc. *Acacius.* IDEM.

παρελθοσῶν. Σημαινόντων] σημασίαν καὶ δήλωσιν διδόντων. Οὐ γὰρ ἀκριβές ἐστιν] ἤγουν ἀκριβὴς ἡ ἀλήθειά ἐστιν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων. οἷς καὶ ἀρχομένοις (ἤγουν, ἐν τῇ ἀρχῇ ἦσι τὸ πόλεμο) καὶ μεσοῦσιν (ἤγουν, ἐν τῷ μέσῳ τῷ πολέμῳ ὄσιν) ἐτεγένετό τι. Κατὰ θέρη δὲ καὶ χειμῶνας] κατὰ θέρη (σημεῖ) καὶ χειμῶνας τὰ δέκα ἔτη σκοπείτω τις, καὶ μὴ ἐξαριθμείσθω μήτε τὰς ἀρχοντας, μήτε τὰς ἀπὸ ἄλλης τινὸς τιμῆς ἐπανύμους τοῖς ἔτεσι γεγενημένας. ἡ γὰρ ἀκριβῶς ἐντεῦθεν οἱ χρόνοι τῶν πράξεων λαμβάνονται, ἐπειδὴ καὶ κατὰ τὰς πεῦτε χρόνας τὰς ἀρχόντων, καὶ κατὰ τὰς μέσας, καὶ κατὰ τὰς τελευταίας, πολλὰ ἐπράχθη. τὸ αἴτιον τοῦτό ἐστι τὸ τῶν Θουκυδίδην κατὰ θέρη καὶ χειμῶνας τὸν χρόνον διηρημένον, καὶ μὴ κατ' ἐνιαυτόν. Ἐνιαυτὸν τὴν δύναμιν ἔχοντες] ὅτι δέκα ἔτη ἐπολέμησαν Λακεδαιμόνιοι καὶ Ἀθηναῖοι. Καὶ τὰς ἄλλας] συμμάχας. Ὡς εἴρητο ἑκάστοις] συνεφωνήθη. Οἱ δ' ἐκ ἤθελον] δεξασθαι τὰς Ἀθηναίας. Παρέδωκε τὴν πόλιν] τὴν Ἀμφίπολιν. Βίᾳ ἐκείνων] τῶν Χαλκιδέων. Αὐτοῖσιν] ἤγουν, ἀπὸ τῆς Ἀμφιπόλεως. Μετακινητὸν] ἤγουν, δυνατὴ κινηθῆναι. Κατειλημμένας] ἰσχυράς. Οἱ δὲ ξύμμαχοι] τῶν Λακεδαιμονίων. Καὶ αὐτῶν τὰς μὴ] ἐξ αὐτῶν τῶν συμμάχων.

notis (hiſtoricis, chronologicis,) inſtruerent et regerent computatorum tempora; 5) ἐς τὰ προγεγενημένα eſſe pro κατὰ, qua res ſuperius geſtas, in vſum, notitiam et computationem rerum geſtarum per tempora digerenderum. Sic ſatis opinor, vt in Thucydide tamen, expediueris ſingula et coniuncta. BAVER.

Ἐξ ἡμισείας ἑκατέρου] Ad verbum: *ex dimidia parte vtriusque.* Sed intellige, non dimidia parte vtriusque in duas partes diuiſa: ſed vt tota aeſtas ſit vna dimidia pars, tota hyems ſit altera. STEPH.

Οἱ δὲ οὐκ rel.] Ordinem conſtituit Abr. 507. Reisk. quoque tentat v. 6. impeditum locum explicare. GOTTL.

Κατειλημμένας] Non retulit ad ὁμολογίαν, quod proxime praecedit, ſed remotum σπονδάς. Expl. Sch. ἰσχυράς, ſc. ὄσας. GOTTL.

– Τὰς μὴ δεξ. — ποιεῖσθαι] Bis intellige τὰς σπονδὰς τὰς μὴ δεξ. τὰς σπονδὰς, ſcil. ἕως δεῦρο, qui adhuc non acceperint, nondum recepiſſent, eos ego iuſſere ποιεῖσθαι, ſcil. νῦν, nunc iam, τὰς σπονδὰς, vel αὐτάς. Eo medium interuit τὰς σπονδὰς, quod vtrique commune intelligeretur. BAVER.

σαντο, [x] ὐκ ἔφασαν δέξασθαι, ἢν μή τινας δικαιοτέρας τούτων [y] ποιῶνται. ὡς δ' αὐτῶν ὐκ ἐσήκουσν, ἐκείνους μὲν ἀπέπεμψαν, αὐτοὶ δὲ πρὸς [z] τοὺς Ἀθηναίους ξυμμαχίαν [a] ἐποιήσαντο, νομίζοντες, ἥκιστα ἂν σφίσι τούς τε Ἀργείους, ἐπειδὴ ὐκ ἤθελον, Ἀμπελίδα καὶ Λίχα ἐλθόντων, ἐπισπένδεσθαι, νομίσαντες αὐτοὺς ἄνευ Ἀθηναίων ἀδεινοὺς εἶναι, καὶ τὴν ἄλλην Πελοπόννησον μᾶλιστ' ἂν ἡσυχάζειν· πρὸς γὰρ [b] ἂν τοὺς Ἀθηναίους, [c] εἰ ἐξῆν, χωρεῖν. παρόντων δὲ πρέσβεων ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων, καὶ γενομένων λόγων, ξυνέβησαν· καὶ ἐγένοντο ὅρκοι, καὶ ξυμμαχία ἥδε, κατὰ τάδε.

κγ'. »ΞΥΜΜΑΧΟΙ ἔσονται [d] Λακεδαιμόνιοι πεντήκοντα ἔτη. ἢν δέ τινες ἴωσιν ἐς τὴν γῆν πολέμιοι τὴν Λακεδαιμονίων, [e] καὶ κακῶς [f] ποιῶσι Λακεδαιμονίους, ὠφελεῖν Ἀθηναίους [g] Λακεδαιμονίους τρόπῳ [h] ὁποίῳ ἂν δύνωνται ἰσχυροτάτῳ κατὰ τὸ δυνατόν. ἢν δὲ δηώσαντες εἴχωντα, πολεμίαν εἶναι ταύτην τὴν πόλιν Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις, καὶ κακῶς πάσχειν [i] ὑπὸ ἀμφοτέρων, καταλύειν δὲ ἅμα [k] ἄμφω τὼ πόλεε. ταῦτα δ' εἶναι δικαίως, καὶ προθύμως, καὶ ἀδόλως. [l] καὶ ἢν τινες ἐς τὴν τῶν Ἀθηναίων γῆν ἴωσι πολέμιοι, καὶ κακῶς ποιῶσιν Ἀθηναίους, ὠφελεῖν Λακεδαιμονίους τρόπῳ ὅτῳ ἂν δύνωνται ἰσχυροτάτῳ, κατὰ τὸ δυνατόν. ἢν δὲ δηώσαντες εἴχωνται, πολεμίαν εἶναι ταύτην τὴν πόλιν Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις, καὶ κακῶς πάσχειν ὑπ' ἀμφοτέρων· καταλύειν δὲ ἅμα ἄμφω τὼ πόλεε. ταῦτα [m] δ' εἶναι δικαίως, καὶ προθύμως, καὶ ἀδόλως. ἢν δὲ ἡ δηλεία [n] ἐπανίσῃται, ἐπικρεῖν Ἀθηναίους Λακεδαιμονίοις παντὶ σθένει, κατὰ τὸ δυνατόν. ὀμόσνται δὲ ταῦτα, οἵπερ καὶ τὰς ἄλλας σπονδὰς ὤμνυσαν ἑκατέρων. ἀνανεῶσθαι δὲ [o] ταῦτα [p] κατ' ἐνιαυτόν, Λακεδαιμονίους μὲν, ἰόντας ἐς Ἀθήνας πρὸς τὰ [q] Διονύσια· Ἀθηναίους δὲ, ἰόντας ἐς Λακεδαίμονα πρὸς τὰ [r] Ὑακίνθια. στήλην δὲ ἑκατέρους στῆσαι, τὴν μὲν, ἐν Λακεδαίμονι, [s] παρ' Ἀπόλλωνι ἐν [t] Ἀμυκλαίῳ· τὴν δὲ, ἐν Ἀθήναις, ἐν πόλει, παρ' Ἀθηνᾷ. ἢν δέ τι δοκῇ Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις προσθεῖναι καὶ ἀφελεῖν περὶ τῆς ξυμμαχίας, ὅ, τι ἂν δοκῇ εὔορκον ἀμφοτέροις εἶναι. «

κδ'. Τὸν δὲ ὅρκον ὤμνυον [v] Λακεδαιμονίων μὲν, οἵδε, Πλεισόαναξ, Ἀγις, Πλεισόλας, Δαμάγητος, [x] Χίονις, Μεταγένης, Ἀκαιθος, [y] Δάϊθος, Ἰσχαγόρας, [z] Φιλοχαρίδας, [a] Ζευξίδας, [b] Ἀνθίππος, [c] Ἀλκινάδας, [d] Τέλλις, Ἐμπεδίας, [e] Μηνᾶς, [f] Λάφιλος· Ἀθηναίων δὲ, Λάμπων, Ἰσθμιόνικος, Λάχης,

x Καὶ ὐκ *Ar. C. Dan.* Mosqu. y Ποιῶντας, et inter versus deinde emendatum ποιεῦνται *Gr.* z Τὸς deest *Cass.* a Ἐποιεῦντο *Cl.* Aug. Mosqu. b Ἂν deest *Ar.* Mosqu. abs. γὰρ ἂν τὸς, pro quibus est Ἀθ. c Μὴ ἐξῆν *Gr.* ex emendatione. *Hudf.* d Adde καὶ Ἀθηναῖοι. *Fr. Port.* e Καὶ deest *Dan.* Antea τῶν Λ. pro τὴν Mosqu. f Ποιήσωσι *C.* g Λακεδαιμονίοις *Dan.* Aug. a corr. h Οἵῳ *Ar. C.* i Ὑπ' ἀμφοτέρων *Reg.* k Hoc sibi peculiare in articuli vsu habent Attici, vt in duali masculinum eius pro foeminino vsurpent: sic infra ἀμφοῖν τοῖν πόλεοιν. et apud *Isocratem* τὼ δύο πόλει. apud *Platonem* τὼ τίχνα. apud *Xenophontem* τὰ ἡμέρα. Vide *Stephani* Append. ad Scripta al. de Dial. Att. p. 184. *Hudf.* l Καὶ ἢν τινες etc. vsque ad ταῦτα δ' εἶναι etc. desunt in *Cod.l. Ar. C.* margini tamen *Cod. Ar.* adscribuntur a manu aliena. *Hudf.* Absunt etiam a *Dan.* vsque ad ἢν δὲ ἡ δηλεία. m Δὲ εἶναι *Gr.* Mosqu. n Ἐπανίσῃται *Cass.* Aug. Ἐπανίσωνται *Gr.* Mosqu. o Ταῦτα omittunt *Cl. Gr. Reg. Cass.* Aug. p Κατὰ ἐν. *Gr.* q Librum singularem de Dionysiis promisit Cl. *Meursius* in sua Graecia feriata; sed nescio, an in lucem prodierit. *Hudf.* r De Hyacinthiis vide *Athenaeum* l. 4. c. 7. et *Meursii* Graeciam feriatam pag. 266. *Hudf.* s Id est, παρὰ τῷ τὸ Ἀπόλλωνος εἰδόλῳ. Sic infra παρ' Ἀθηνᾷ, hoc est, παρὰ τῷ τῆς Ἀθηνᾶς εἰδόλῳ. *Ae. Port.* t Ἀμυκλαίῳ *Cass. Dan.* Mox Ἐν d. ante Ἀθήν. Mosqu. v Λακεδαιμονίων οἱ μὲν πλεῖς. *Cl. Gr.* x Χίωνις *Ald. Flor.* y Δάϊδας *Bas.* et *Ae. Port.* Δαΐδης *Gr.* z Φιλοχαρίδης *Ar.* a Ζευξίλας *Marg. Gr. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass.* Aug. b Ἀνθιππὶς *Ar. C. Ald. Flor. Bas. Steph.* 1. Aug. Ἀντιππὶς *Reg. Cass. Gr.* c Ὀλκινάδας *C.* Vide *Par. Lect.* ad pag. 303. [716.] *Hudf.* Ἀλκιδάμας Mosqu. d Τίλλης supra. Vide *Var. Lect.* p. 303. [p. 716. ed. nou.] e Μῆνας *Gr. Reg.* f Λάμφυλος *Ar.* Λάμφιλος *Dan.* Λάμφυος Mosqu.

Οὐκ ἔφασαν δέξασθαι] Hic aor. vim futuri habet. Taylor emendabat δέξεσθαι ad Lys. Or. XIII. 564. sed vid. Abr. 158. et 510. GOTTL.

Νομίζοντες rel.] Locum obscurum ordinarunt Abr. 510. et Heilman. pag. 663. GOTTL.

Εἰ ἐξῆν] *Graec.* ex manu emendatrice μή. non bene. WASS.

Ὠφελεῖν Ἀθηναίους Λακεδαιμονίους] *Thom. Magister* in ὠφελῶ scribit, ὠφελεῖν cum dativo apud solos poëtas inueniri; sed *Thucydidem* hic quoque dativum ei addere. Λακεδαιμονίοις etiam *Dan.* Sed non est recedendum a recepta et omnium aliorum *Mssorum* auctoritate confirmata scriptura. *Thomas* quoque non recte habet ᾧ pro ὁποίῳ ἄν. DUCK.

Ὠφελεῖν] Formula Foed. Karthag. et Philippi apud *Polybium* VII. ΜΕΤΑ ΠΑΣΗΣ ΠΡΟΘΥΜΙΑΣ ΚΑΙ ΕΥΝΟΙΑΣ ΑΝΕΥ ΔΟΛΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΒΟΥΛΗΣ ΕΣΟΜΕΘΑ ΠΟΛΕΜΙΟΙ ΤΟΙΣ ΠΡΟΣ ΚΑΡΧΗΔΟΝΙΟΤΣ ΠΟΛΕΜΟΥΣΙ. Noster V, 47. Τρόπῳ ὁποίῳ ἂν δύνωνται ἰσχυροτάτῳ κατὰ τὸ δυνατόν. WASS.

Ὠφελεῖν] Post Λακ. deficere videtur Ἀθηναίους, quia in his formulis singula repeti soleant. Abr. 511. GOTTL.

Ὠφελ. Λακεδ.] Desiderat Gottl. Accusatiuum Ἀθηναίους qui tamen promte et facile repetatur e proxime superiori, vel αὐτὸς intelligatur. Ingratius certe et obscurius diceret,

ros, nisi aliqua his aequiora facerent. Sed *Lacedaemonii*, cum ipsos audire nollent, ipsos quidem remiserunt, ipsi vero societatem cum Athenienſibus fecerunt, quod exiſtimarent Argiuos, quando per Ampelidam et Licham, qui *Lacedaemonem ab ipsis missi* venerant, foedus renouare noluerant, quod (inquam) ipsos sine Athenienſibus non formidabiles *sibi* fore, caeteramque Peloponneſum maxime quieturam, exiſtimarent. * Nam *Argiuos* ad Athenienſes acceſſuros, ſi licuiſſet. Praeſentibus igitur Athenienſium legatis, habitisque colloquiis, compoſitionem fecerunt, et adhibito iureiurando societatem iſtam his conditionibus inierunt. Bell. Pelop. an. 11. Olymp. 89. 3. V. C. Varr. 333.

23. „Socii erunt Lacedaemonii *et Athenienſes* annos quinquaginta. Quod ſi qui hoſtes in Lacedaemoniorum agrum inuaſerint, et Lacedaemonios maleficii afficiant, Athenienſes ratione quam poterunt acerrima Lacedaemoniis opem pro virili parte ferant. Quod ſi agro vaſtato diſceſſerint, haec ciuitas a Lacedaemoniis et Athenienſibus pro hoſte habeatur, et ab vtrisque bello petatur, et ambae ciuitates *bellum hoſtibus illatum, de communi ſententia*, ſimul deponant. Haec autem iuſte, et alacriter, et ſine dolo fiant. Et *viciſſim* ſi qui hoſtes in Athenienſium agrum inuaſerint, et Athenienſes maleficio afficiant, Lacedaemonii ratione quam poterunt acerrima Athenienſibus opem pro virili parte ferant. Quod ſi *hoſtes* agro vaſtato diſceſſerint, haec illorum ciuitas a Lacedaemoniis, et Athenienſibus pro hoſte habeatur, et ab vtrisque bello petatur, et ambae ciuitates bellum ſimul deponant. Haec autem iuſte, et alacriter, et ſine dolo fiant. Quod ſi ſeruitia inſurgant, Athenienſes Lacedaemoniis opem totis viribus, pro virili parte ferant. Haec autem foedera iurabunt iidem, qui et ſuperiora vtrinque iurarunt. Et *vtrique* quotannis haec renouabunt, Lacedaemonii quidem, Athenas ad Dionyſia proficiſcentes; Athenienſes vero, Lacedaemonem ad Hyacinthia proficiſcentes. Cippos autem vtrique ſtatuent, vnum quidem, Lacedaemone, iuxta Apollinem in Amyclaeo; alterum vero, Athenis, in arce, iuxta Mineruam. Quod autem attinet ad hanc societatem, ſi quid viſum fuerit Lacedaemoniis ac Athenienſibus, vel *huic* addendum vel *hinc* demendum, quicquid viſum fuerit, vtrisque liceat.“

24. Hoc autem iusiurandum iurarunt, ex Lacedaemoniis quidem, iſti, Pliſtoanax, Agis, Pliſtolas, Damagetus, Chionis, Metagenes, Acanthus, Daïthus, Iſchagoras, Philocharidas, Zeuxidas, Anthippus, Alcinadas, Tellis, Empedias, Menas, Laphilus. Ex Athenienſibus vero, iſti, Lampon, Iſthmionicus,

* Alioqui, ſi liceret, ad Athenienſes acceſſurum. *Valla.* HVDS.

Δικαιοτέρας] ἰσχυροτέρας τῷ δικαίῳ. Τέτων] τῶν γενομένων. Ὡς δ' αὐτῶν] τῶν συμμάχων. Οὐκ ἐσήκουν] οἱ Λακεδαιμόνιοι. Ἐπειδὴ δὲ ἤθελον] ὃ βεληθέντων (φησὶ) τῶν ἄλλων συμμάχων στένδεσθαι πρὸς τὰς Ἀθήναις, οἱ Λακεδαιμόνιοι καθ' ἑαυτὲς ἐσπείσαντο, νομίζοντες ἥκιστ' ἂν ὕτω πρὸς Ἀθηναίες χωρήσειν τὰς Ἀργείες προσθησομένες αὐτοῖς. πεποιημένοι γὰρ ἔμπροσθεν πρὸς Λακεδαιμονίες σπονδὰς, τότε τῶν Ἀθηναίων εὖ φερομένων, ἐκ ἐβέλοντο πρὸς Λακεδαιμονίες ἐπισπένδεσθαι, ἐλθόντων Ἀμπελίδα καὶ Λίχα. ὃκ ἐβέλοντο δὲ ἐπισπένδεσθαι οἱ Ἀργεῖοι, νομίζοντες χωρὶς Ἀθηναίων ὃ ὄφελος εἶναι Λακεδαιμονίες. πρὸς τάτῳ δὲ, καὶ τὴν ἄλλην Πελοπόννησον οἱ Λακεδαιμόνιοι ᾤοντο ἡσυχάζειν, γενομένων τῶν σπονδῶν. εἰ γὰρ μὴ ἐγεγένεσαν, ἀλλὰ ἐξὸν προσχωρεῖν τοῖς Ἀθηναίοις, τάς τε Ἀργείες καὶ τὲς Ἀχαιὲς πρὸς Ἀθηναίες ἂν ἀποστῆναι. Εἰ ἐξὸν χωρεῖν] τὲς Πελοποννησίες. Καὶ γενομένων λόγων] συμβατικῶν. Ξύμμαχοι ἔσονται] ξυμμαχίᾳ Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων. Πολεμίων εἶναι ταύτην τὴν πόλιν] τῶν κακῶς ποιησάντων τὲς Λακεδαιμονίες. Ἄμωρω τὼ πόλεε] λείπει, τὴν ἐπελθόσαν πόλιν. Ἦν δὲ ἡ ὀκλοία ἐπανίσηται] ἀντὶ τᾶ, ἢν δὲ οἱ βίλωτες ἐπαίσωνται. ἦγεν, τὸ πλῆθος τῶν ὅπλων. Παντὶ σθένει, κατὰ τὸ δυνατὸν] ἦγεν, κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν. Μετὰ τὰς σπονδὰς] τὰς κοινὰς δηλονότι, ὠφελεῖν Λακεδαιμονίες Ἀθηναίες. Ὠφελεῖν lic eſt ſuccurrere, auxilio eſſe; vt L. 1. ὠφελείας eſt, opis aliquid. DAVER.

Δωρεὰν] Τὸ πλῆθος τῶν οἰκετῶν ſic dici ex hoc loco docet *Pollux* III, 75. DVCK.

Ταῦτα] Hoc recte eliminant *Cl. Gr.* WASS.

Στήλην] Aliquando in tripode ſcribebant. *Euripid.* Suppl. 1202. *D. Halic.* p. 257. WASS.

Στήλην rel.] In columnis foedera inciſa; etiam epitaphia, vt Aug. res geſtae in monum. Ancyrano. GOTTL.

Ἔῦορκον] Sunt et haec iuris ex formula. *Polybius* p. 703. ΕΑΝ ΔΕ ΔΟΚΗΙ ΗΜΙΝ ΑΦΕΛΕΙΝ Η ΠΡΟΣΘΕΙΝΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝΔΕ ΤΟΝ ΟΡΚΟΝ, ΑΦΕΛΟΥΜΕΝ Η ΠΡΟΣΘΗΣΟΜΕΝ ΩΣ ΑΝ ΗΜΙΝ ΔΟΚΕΙ ΑΜΦΟΤΕΡΟΙΣ. Foed. Hierapytn. Αἱ δ' ἔτι κἀ κοιναὶ συμφέρωντι διορθῶσασθαι, κύριον ἔσω τὸ διορθωθέν. WASS.

Νικίας, Εὐθύδημος, [g] Προκλῆς, [h] Πυθόδωρος, Αγνων, Μυρτίλος, Θρασυκλῆς, Θεαγένης, Αριϛοκράτης, Ιώλκιος, Τιμοκράτης, [i] Λέων, Λάμαχος, Δημοσθένης. αὕτη ἡ [k] ξυμμαχία ἐγένετο μετὰ τὰς σπονδὰς ȣ̓ πολλῷ ὕϛερον. καὶ τȣ̀ς ἄνδρας τȣ̀ς ἐκ τῆς νήσȣ ἀπέδοσαν οἱ Αθηναῖοι τοῖς Λακεδαιμονίοις. καὶ τὸ θέρος ἦρχε τȣ̃ ἑνδεκάτȣ ἔτȣς. ταῦτα [l] δὲ τὰ δέκα ἔτη ὁ πρῶτος πόλεμος ξυνεχῶς γενόμενος γέγραπται.

κε'. Μετὰ δὲ τὰς σπονδὰς καὶ τὴν ξυμμαχίαν τῶν Λακεδαιμονίων καὶ τῶν Αθηναίων, αἳ ἐγένοντο μετὰ τὸν δεκαετῆ πόλεμον, ἐπὶ Πλειϛόλα μὲν ἐν Λακεδαίμονι Εφόρȣ, Αλκαίȣ δ' Αρχοντος Αθήνησι, τοῖς μὲν δεξαμένοις αὐτὰς εἰρήνη ἦν· οἱ δὲ Κορίνθιοι, καὶ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ πόλεων τινὲς διεκίνȣν τὰ πεπραγμένα. καὶ εὐθὺς ἄλλη ταραχὴ καθίϛατο τῶν ξυμμάχων πρὸς τὴν Λακεδαίμονα. καὶ ἅμα καὶ τοῖς Αθηναίοις οἱ Λακεδαιμόνιοι, προϊόντος τȣ̃ χρόνȣ, ὕποπτοι ἐγένοντο, ἔϛιν ἐν οἷς ȣ̓ ποιȣ̃ντες ἐκ τῶν [m] ξυγκειμένων ἃ εἴρητο. καὶ ἐπὶ ἓξ ἔτη μὲν καὶ δέκα μῆνας ἀπέσχοντο μὴ ἐπὶ [n] τὴν ἑκατέρων γῆν ϛρατεῦσαι, ἔξωθεν δὲ [o] μετ' ἀνακωχῆς ȣ̓ βεβαίȣ ἔβλαπτον ἀλλήλȣς [p] ταμάλιϛα. ἔπειτα μέντοι καὶ ἀναγκασθέντες λῦσαι τὰς μετὰ τὰ δέκα ἔτη σπονδὰς, αὖθις ἐς πόλεμον φανερὸν κατέϛησαν.

κϛ'. Γέγραφε δὲ καὶ ταῦτα ὁ αὐτὸς Θȣκυδίδης Αθηναῖος ἑξῆς, [q] ὡς ἕκαϛα ἐγένετο, [r] κατὰ θέρη καὶ χειμῶνας· [s] μέχρις ȣ̃ τήν τε ἀρχὴν κατέπαυσαν τῶν Αθηναίων Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, καὶ τὰ μακρὰ τείχη καὶ τὸν [t] Πειραιᾶ [v] κατέλαβον. ἔτη δὲ ἐς τȣ̃το [x] τὰ ξύμπαντα ἐγένετο τῷ πολέμῳ ἑπτὰ καὶ [y] εἴκοσι. καὶ τὴν διὰ μέσȣ ξύμβασιν εἴτις μὴ [z] ἀξιώσει πόλεμον νομίζειν, ȣ̓κ ὀρθῶς δικαιώσει. τοῖς τε γὰρ ἔργοις ὡς [a] διήρηται, ἀθρείτω, καὶ εὑρήσει ȣ̓κ εἰκὸς ὄν, εἰρήνην αὐτὴν κριθῆναι, ἐν ᾗ ȣ̓τε ἀπέδοσαν πάντα, [b] ȣ̓τ' ἀπεδέξαντο, ἃ ξυνέθεντο. ἔξω τε τȣ́των, πρὸς τὸν Μαντινικὸν καὶ Επιδαύριον πόλεμον, καὶ ἐς ἄλλα, ἀμφοτέροις ἁμαρτήματα [c] ἐγένετο. καὶ οἱ ἐπὶ Θρᾴκης ξύμμαχοι, ȣ̓δὲν ἧσσον πολέμιοι ἦσαν. Βοιωτοί τε ἐκεχειρίαν δεχήμερον ἦγον. ὥϛε ξὺν τῷ πρώτῳ πολέμῳ τῷ δεκαετεῖ, καὶ τῇ μετ' αὐτὸν ὑπόπτῳ ἀνακωχῇ, καὶ τῷ ὕϛερον ἐξ αὐτῆς πολέμῳ, εὑρήσει τὶς τοσαῦτα ἔτη, λογιζόμενος κατὰ τȣ̀ς χρόνȣς, καὶ ἡμέρας [d] ȣ̓ πολλὰς παρενεγκȣ́σας, καὶ [e] τοῖς [f] ἀπὸ χρησμῶν τι ἰσχυρισαμένοις μόνον δὴ τȣ̃το [g] ἐχυρῶς ξυμβάν. ἀεὶ γὰρ ἔγωγε μέμνημαι, καὶ ἀρχομένȣ τȣ̃ πολέμȣ, καὶ [h] μέχρις ȣ̃

g Πατροκλῆς *Ar. C.* Προκλῆς *Dan.* h Πυθόδωρος, Ἄγνων, Μυρτίλος, Θρασυκλῆς desunt *Ar.* Ἄγνων Mosqu. Μυρτῖλος id. i Λέων omittunt *Ar. Dan.* k Ξύμβασις *Ar. C. Dan.* l Δὲ abest *Ar. C.* m Συνκειμένων *Gr.* Mox εἴρηται Mosqu. et μῆν. δέκα. n Τὴν deest *Gr.* o Μετὰ ἀνακ. *Reg.* Mosqu. p Τὰ μάλιϛα *Ar. C. Cass. Gr.* Aug. Mosqu. hic mox λύσαι, et τὰ ante δέκα om. q Ὡς deest *Dan.* Mosqu. script. atram. nigriori. r Κατὰ τὰ θέρη *Ar. C. Dan.* s Hoc persequutus est *Xenophon* l. 2. τῶν Ἑλληνικῶν. *Hudf.* Μέχρι Aug. *Reg. Cass.* t Πειραιᾶ et cum emendatione supra scripta Πειραιᾶ *Gr.* v Κατέβαλον ex emendat. *Gr.* x Ἐγένοντο τὰ ξύμπαντα *Ar. C. Dan.* y Εἴκοσιν *Cass.* z Ἀξιώσει *Ar. C. Ald. Flor. Bas. Dan.* a Διείρηται *Ar. C.* b Οὔτε ἀπεδέξαντο *Ar. C. Dan.* Mox Μαντικὸν πόλ. Mosqu. et τ' ἄλλα p. ἄλλα. c Ἐγένοντο *Ar. C. Reg. Cass. Gr. Dan.* Mosqu. Aug. d Οὐ πολλὰς omittit *Gr.* e Τοῖς deest *Gr.* f Ἀπὸ non agnoscit *Dionys. Halicarn.* locum citans. *Hudf.* g Ὀχυρῶς legit *Idem.* et mox ἐγὼ pro ἔγωγε. Ἰσχυρῶς *Cl. Gr.* h Μέχρι *Reg. Cass. Gr.* Mosqu. Aug.

Αὕτη ἡ ξυμμαχ.] Contulit Abr. locum Luc. 2, 2. p. 511. GOTTL.

Αὕτη ἡ ξυμμαχ.] Nil attinuit, conferri ab Abresch. locum Luc. 2, 2. Neutro enim loco difficultatis aut obscuri quidquam est, praesertim addito Pronom. αὕτη. BAVER.

Νήσȣ] Insulam intellige Sphacteriam. Ita loquitur p. 311. 335. 467. WASS.

Ἐπὶ ἓξ ἔτη] Ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη legendum esse censet *Acacius.* HUDS. *Acacio* adsentitur *Dodwellus* in Annalib. Thucyd. ad Ann. XVIII. Belli Peloponn. pag. 198 sed putat legendum καὶ ἑπτὰ ἔτη μὲν καὶ δύο μῆνας. DUCK

Μετὰ ἀνακ. οὐ βεβ. ἔβλ.] Male vertit Int. Lat. *propter* inducias minus firmas. Neque enim μετὰ hoc significat: *statum* potius et conditionem rerum notet, pro, ἐν ἀνακωχῇ οὐ βεβαίῳ, vel, δι' ἀνακωχῆς οὐ βεβαίȣ, dum, quo tempore (wahrend dass) induciae vacillabant. BAVER.

Κατέλαβον] Si vnus alterue bonae notae *Codex* cum ea scripsisset, quam corrector in *Gr.* inter versus scripsit, consentiret, eam non reiiciendam putarem. *Plutarchus* Lysandr. p. 806. Τὰ δὲ τέλη τῶν Λακεδαιμονίων ἔγνω, καββαλόντες τὸν Πειραιᾶ καὶ τὰ μακρὰ σκέλη. καθελεῖν dicit *Xenophon* II. Graec. p. 460. Ἐποιȣ̃ντο εἰρήνην, ἐφ' ᾧ τά τε μακρὰ τείχη καὶ τὸν Πειραιᾶ καθελόντας. *Diodor. Sicul.* p. 389. περιελεῖν. DUCK.

Κατέλαβον] Sunt, qui malint κατέβαλον. Sane τείχεσιν aptius, et historiae; sed ad Πειραιᾶ illud aptius. BAVER.

Ἔτη δὲ — ἐγέν.] Non videtur concordare *Xenophon.* Nam Lib. 1. Ἑλληνικῶν ait viginti octo durasse annos, et viginti nouem Ephoros nominat, et numerat vsque ad reditum Lysandri, post pacem factam et muros euersos et Samum captam. Sed *Xenophon* numerauit primum et vltimum annum integros: *Thucydides* vero exactius. *Palmerius* Exercitat. p. 52. HUDS.

Ἀξιώσει πόλεμ. νομ.] Ἀξ. νομίζειν, est, voluerit habere, habendum censuerit; vel simpliciter, νομίσῃ. πόλεμον autem sign. ad belli tempora referendum, vt nihilo facius bellum fuerit,

Laches, Nicias, Euthydemus, Procles, Pythodorus, Agnon, Myrtilus, Thraſycles, Theagenes, Ariſtocrates, Iolcius, Timocrates, Leon, Lamachus, Demoſthenes. Haec ſocietas inita fuit non multo poſt foedera. Athenienſes autem Lacedaemoniis reddiderunt captiuos, quos in inſula *Sphacteria* ceperant. Aeſtasque vndecimi anni coepit. Quae igitur primo bello per decem annos continenter geſta fuerunt, hactenus *a me* conſcripta ſunt. Bell. Pelop. an. 11. Olymp. 89. 3. V. C. Varr. 333.

25. Poſt foedera autem, et ſocietatem, quae poſt decenne bellum inter Lacedaemonios et Athenienſes inita fuit, cum Pliſtolas Lacedaemone Ephorus eſſet, et Alcaeus Athenis Archon, apud illos quidem, qui haec *foedera* admiſerant, pax erat. Corinthii vero, et quaedam Peloponneſi ciuitates, quae acta fuerant, concutiebant, et confeſtim alius ſociorum motus aduerſus Lacedaemonios exſtitit. Quin etiam praeterea Lacedaemonii, progreſſu temporis, Athenienſibus in ſuſpicionem venerunt, quod quaedam non praeſtarent ex conuentis, quae in foederum conditionibus continebantur. Et ad ſex quidem annos, decemque menſes *vtrique* ſibi temperarunt, ne alteri in alterorum agrum cum exercitu infeſto proficiſcerentur: ſed extra *vtriusque agri fines* propter inducias minime firmas, ſe mutuo maximis detrimentis afficiebant. Deinde vero etiam illa poſt decem annos foedera rumpere coacti, rurſus ad apertum bellum venerunt. Bell. Pelop. an. 11. Olymp. 89. 3. V. C. Varr. 334. A Mart. 18.

26. Atque haec quoque idem Thucydides Athenienſis, prout ſingula quaeque geſta ſunt, per aeſtates ac hyemes, ordine conſcripſit; eo vſque, donec Lacedaemonii, eorumque ſocii Athenienſibus imperium eripuerunt, et longos muros et Piraeum ceperunt. Anni autem iſtius belli huc vſque fuerunt in ſumma ſeptem et viginti. Quod ſi quis compoſitionem, quae interceſſit, belli ſpatio non adſcribendam putarit, is haud recte iudicauerit. Hoc enim ex rebus geſtis, vt diſtincte *a nobis* eſt declaratum, ſpectet, et comperiet non eſſe conſentaneum eam iudicari pacem, in qua *vtrique* neque reddiderunt, neque receperunt omnia, de quibus conuenerat. Et praeter haec, vtrique peccarunt in Mantinenſi et Epidaurio bello, et in aliis. Et ſocii, qui erant in Thracia, nihilominus hoſtes erant. Et Boeoti decemdiales inducias agebant. Itaque ſi quis et ex primo decenni bello, et ex ſuſpectis poſt illud induciis, et ex inſequuto has poſteriore bello temporum ineat rationem, tot annos, *quot dixi*, et paucos praeterea dies elapſos, * et ex iis, qui aliquid ab oraculis reportatum affirmarunt, hoc ſolum conſtanter eueniſſe comperiet. Etenim ego memini, vel ab ipſo huius belli initio vſque ad eius finem,

* Atque non ſolum exitu comprobatum inueniet, ex iis, quae futura eſſe, ex oraculis affirmabantur. *Valla.* HVDS.

ὧν μετεῖχον καὶ οἱ σύμμαχοι. Τὰς ἐκ τῆς νήσου] λαφθέντας ὁμολογίᾳ. Ξυνεχῶς γενόμενος] ἀδιαλείπτως, συνημμένας. Διεκίνουν τὰ πεπραγμένα] κατέλυον τὰ κατὰ τὰς σπονδάς. Καὶ ἄμα] σὺν τούτῳ. Ἔτοιμοι ἐγένοντο] ἦγον διάφορα. Ἃ εἴρητο] ἐν ταῖς σπονδαῖς. Καὶ ἐπὶ ἓξ ἔτη μὲν καὶ δέκα μῆνας] ἓξ ἔτη καὶ δέκα μῆνας ἡ μεβαῖος εἰρήνη Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν δεκάτου ἔτους, παρέτεινεν. Ἐπὶ τὴν ἑκατέρων] μὴ ἐπὶ τὴν ἀλλήλων. Ἑπτὰ καὶ εἴκοσιν] εἰκοσιεπτὰ ἔτη ὁ πόλεμος τῶν Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων παρέτεινεν. Οὐκ ὀρθῶς δικαιώσει] ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἀληθῶς καὶ δικαίως κρινεῖ. Ἓξ τε τέτων] ἄνευ τέτων. Οὐδὲν ἧσσον πολέμιοι ἦσαν] καὶ μετὰ τὴν εἰρήνην ὡμολόγει. Βοιωτοί τε ἐκεχειρίαν δεχόμενον ἦγον] Βοιωτοί τε πρὸς δέκα ἡμέρας ἐκεχειρίαν ἐπεσπένδοντο πρὸς Ἀθηναίους. Τῷ δεκάτει] τῷ προειρημένῳ. Ἰσχυρισαμένους] προτείνουσί τι ἰσχυρόν. Μεῖον δὴ τοῦτο ἐχυρῶς

et tempus foederis icti et male ſeruati non imminuat computationem temporum belli. BAVER.

Ὡς διέρητο] Si διείρητο legatur, vt habent quidam Codd. eſſet διήγγελτο. ita Heſ. a διερεῖν alterum διήρητο, expl. Reisk. quibus diſtinctum fuit; Abr. 515. GOTTL.

Ὡς διέρητο] Simpliciſſime verteris, vt (a me) digeſtum eſt (opus, enarratio belli geſti) per annos tempore. Διερεῖν non vſitatum eſt verbum; etſi aduerbium extat διαῤῥήδην· τοῖς ἔργοις retulerim ad διέρητο· vt per res geſtas, pugnas et expeditiones, digeſti. Tamen et ad ἀθρεῖτο retuleris, vbi ſit, κατὰ, ἐς τὰ ἔργα. BAVER.

Οὐ πολλὰς] Haec deſunt *Gr.* perperam. WASS.

Καὶ τοῖς — ἐξηγήσομαι] *Dionyſ. Halic.* Tom. II. pag. 142. vbi agnoſcit μέχρις, non μέχρι, quomodo Noſtrum ſcripſiſſe tamen ſuſpicor. WASS.

Ἐχυρῶς] *Cl. Gr.* ἰσχυρῶς. At illud genuinum eſt. IDEM. Ἰσχυρῶς fortaſſis eſt ab interpretatione *Scholiaſtae*. DVCK.

ἐτελεύτησε, [i] προφερόμενον ὑπὸ πολλῶν, ὅτι [k] τρὶς ἐνέας ἔτη δέοι γενέσθω αὐτόν. ἐπεβίων δὲ [l] διὰ παντὸς αὐτὸ, [m] αἰσθανόμενός τε τῇ ἡλικίᾳ, καὶ προσέχων τὴν γνώμην, ὅπως [n] ἀκριβές τι εἴσομαι. καὶ ξυνέβη μοι φεύγειν τὴν ἐμαυτοῦ ἔτη εἴκοσι μετὰ τὴν ἐς Ἀμφίπολιν στρατηγίαν· καὶ γενομένῳ παρ' [o] ἀμφοτέροις τοῖς πράγμασι, καὶ ὀχ ἧσσον [p] τοῖς Πελοποννησίων, διὰ τὴν φυγὴν, καθ' ἡσυχίαν τὰ αὐτῶν μᾶλλον αἰσθέσθαι. [q] τὴν δὲ μετὰ [r] τὰ δέκα ἔτη διαφοράν τε καὶ [s] ξύγχυσιν τῶν σπονδῶν, καὶ τὰ ἔπειτα, ὡς ἐπολεμήθη, ἐξηγήσομαι.

κζ'. Ἐπειδὴ γὰρ αἱ πενταετίδες σπονδαὶ ἐγένοντο, καὶ ὕστερον αἱ ξυμμαχίαι, [t] καὶ αἱ ἀπὸ [v] τῆς Πελοποννήσου πρεσβεῖαι, αἵπερ παρεκλήθησαν [x] ἐς αὐτὰ, ἀνεχώρησαν ἐκ τῆς Λακεδαίμονος. [y] καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἐπ' οἴκου ἀπῆλθον. Κορίνθιοι δὲ, ἐς Ἄργος τραπόμενοι πρῶτον, λόγους ποιοῦνται πρός τινας τῶν ἐν τέλει ὄντων Ἀργείων, ὡς χρὴ, ἐπειδὴ Λακεδαιμόνιοι οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ, ἀλλ' ἐπὶ καταδουλώσει τῆς Πελοποννήσου, σπονδὰς καὶ [z] ξυμμαχίαν πρὸς Ἀθηναίους τοὺς πρὶν ἐχθίστους πεποίηνται, ὁρᾶν τοὺς Ἀργείους, ὅπως σωθήσεται ἡ Πελοπόννησος, καὶ ψηφίσασθαι, τὴν βουλομένην πόλιν τῶν Ἑλλήνων, ἥτις αὐτόνομός τέ [a] ἐστι, καὶ δίκας ἴσας καὶ ὁμοίας διδόσι, πρὸς Ἀργείους ξυμμαχίαν ποιεῖσθαι, ὥστε τῇ ἀλλήλων ἐπιμαχεῖν· ἀποδεῖξαι [b] δὲ ἀνδρας ὀλίγους ἀρχὴν αὐτοκράτορας, καὶ μὴ πρὸς τὸν δῆμον [c] λόγους εἶναι· τὰ μὴ καταφανεῖς γίγνεσθαι τοὺς μὴ πείσαντας τὸ πλῆθος. ἔφασαν δὲ, πολλοὺς προσχωρήσεσθαι, μίσει τῶν Λακεδαιμονίων. καὶ οἱ μὲν Κορίνθιοι, διδάξαντες ταῦτα, ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου.

κη'. Οἱ δὲ τῶν Ἀργείων ἄνδρες, ἀκούσαντες, ἐπειδὴ ἀνήνεγκαν τοὺς λόγους ἔς τε τὰς ἀρχὰς καὶ τὸν δῆμον, ἐψηφίσαντο Ἀργεῖοι, καὶ ἄνδρας εἵλοντο δώδεκα, πρὸς οὓς τὸν βουλόμενον τῶν Ἑλλήνων ξυμμαχίαν [d] ποιεῖσθαι, πλὴν Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων· τούτων δὲ [e] μηδετέροις [f] ἐξεῖναι ἄνευ τοῦ δήμου τῶν Ἀργείων σπείσασθαι. εὐδοξάντό τε ταῦτα οἱ Ἀργεῖοι μᾶλλον, ὁρῶντες [g] τόν τε τῶν Λακεδαιμονίων σφίσι πόλεμον ἐτοίμενον, (ἐπ' ἐξόδῳ γὰρ πρὸς [h] αὐτοὺς αἱ σπονδαὶ ἦσαν·) καὶ ἅμα ἐλπίσαντες τῆς Πελοποννήσου ἡγήσεσθαι. κατὰ γὰρ τὸν χρόνον τοῦτον ἥ τε Λακεδαίμων μάλιστα δὴ καλῶς ἤκουσε, καὶ ὑπερέφθη,

i Προσφερόμενον *Dan.* *k* Τρεῖς ἐνέα *Caff.* Mosqu. Aug. *l* Διαπαντὸς *Ar. C. Ald. Flor. Baf. Reg. Caff.* Aug. *m* Αἰσθημονίς τε *Ar. C. Dan.* *n* Ἀκριβές τι *Dionyf. Halicarn. Hudf.* *o* Id eſt: τοῖς λεγομένοις τοῖς πράγμασι (ſcil. πολιτείαις καὶ ἀρχαῖς) ἔχοντι. *Ar. Port.* Auctor verba accipit *Vertit*; nam ſic vertit: *quod res agendis interfit, ei magna cognitio* etc. *Hudf.* Πράγμασιν *Gr.* *p* Scil. πράγμασι. Τοῖς Πελοποννησίοις *Dionyf. Halicarn. Reg.* Aug. *q* Τὴν μὲν δὴ *Gr.* Antea αἴσθεσθαι Aug. *r* Articulum τὰ non agnoſcit *Dionyf. Halicarn. Hudf.* *s* Ξύνχυσιν *Gr.* *t* Αἱ καὶ ἀπὸ *Caff.* Αἱ abeſt a *Reg. Gr. Dan.* Αἱ καὶ Aug. cum lineolis ſupraſcr. *v* Τῆς deeſt *Ar.* *x* Εἰς *Gr.* Antea αἵ παρεκλ. Aug. *y* Καὶ omittunt *Ar. C. Dan.* *z* Ξυμμαχίας *Ar. C. Dan.* *a* Ἐστὶν *Caff.* Aug. *b* Τε *Gr.* *c* Τὸς λόγους *Ar. C. Cl. Gr.* Aug. *Schol. Reg. Caff.* V. 1. cap. ſq. τε d. Mosqu. *d* Scil. ἐκέλευεν, vel ἐκήρυσσεν. aut πρὸς ἓς ἐξεῖη ποιεῖσθαι. *Ar. Port.* *e* Μηδ' ἑτέρους *Gr.* *f* Scil. ἐψηφίσαντο. *Hudf.* *g* Τὸν τῶν Λακεδαιμονίων *Ar. C. Dan.* *h* Αὐτὰς et in marg. αὐτὲς *Gr.* Mox καὶ γὰρ τ. χρ. τ. Mosqu.

Αἰσθανόμενος] Quidam libri αἰσθόμενος. at ab editis ſtat *Dionyſ. Halic.* l. d. WASS.

Αἰσθαν. τ. ἡλικ.] Ea cum eſſem aetate, qua homo ad cognoſcendum diiudicandumque, quod expedit, eſt idoneus. Abr. 515. GOTTL.

Αἰσθανόμ. τῇ ἡλικ.] i. e. αἴσθησιν ἔχων διὰ (κατὰ) τὴν ἡλικίαν. Aſſert Gottl. l, 71. ſed ibi αἰσθανόμενοι ſunt *prudentes*, intelligentes, φρόνιμοι· quod ſibi non tribueret Thucyd. ipſe. Nec vero *iudicandi* vſum hic ſpectet Noſter, cui tantum referendae res eſſent, *cognoſcere* tantum poſſe debebat, non, quid *expediret*, vt inepte hic expl. Abr. ſed, quid geſtum eſſet. Vertetis hic: integris valens ſenſibus per aetatem. Poſſis et vertere, quia αἰσθάνεσθαι ſaepius eſt Noſtro audire, reſcire, cognoſcere: cum per aetatem (integram, validam,) audire omnia et cognoſcere poſſem. Ad verba autem, ἔτη εἴκοσιν,) Scholio praemittit Gottl. σημείωσαι, non male; neque enim hic *explicat* Schol. ſed aduertit lectorem. BAVER.

Τοῖς Πελοποννησίων] *Dionyſ. Halic.* τοῖς Πελοποννησίοις; ſed minus eleganter, vt fere alias. WASS.

Αὐτὰ] Praec. ξυμμαχίαι, σπονδαὶ· debebat ergo, αὐτὰς· ſed Neut. eſt, ac ſi ſit, ταῦτα πάντα. BAVER.

Τοὺς μὴ πείσ. τ. πλῆθ.] Cur ergo nolebant, hos μὴ φανεροὺς γίγνεσθαι καταφανεῖς; Cur hi laterent? Aut quem laterent? Nempe, ſi λόγοι eſſent ad δῆμον, vt loquitur Thuc. h. e. ſi 1) orationes habendae ad populum, 2) omnia cum populo communicanda, ad populum referenda, etiam 3) ratio omnium rerum (etſi hoc ſenſu vſitatior eſt ſingularis numerus, λόγος, tamen hoc ſit per plures vtique λόγους,) reddenda populo eſſet, neceſſe erat, vt, ſi qua populo minus placuiſſent, eorum auctores obiicerentur odio populi et periculis, obnoxii agerent populo, plane nihil acturi. At, ſoluti a populo, liberi et ſecuri omnia agerent. BAVER.

Οἱ δὲ τῶν Ἀργ. ἄνδρες, rel.] Hunc Nominatiuum infra alius excipit, οἱ Ἀργεῖοι· nempe illi ſunt, qui c. 27. vocarentur

vulgo praedicari solitum, hoc bellum ter nouenos annos gestum iri. Quamdiu autem hoc durauit, ego sensibus integris perpetuo vixi, animumque diligenter aduerti, vt aliquid certi cognoscerem. Accidit autem mihi, vt post praeturam ad Amphipolin gestam, patria annos viginti exsularim: et quod apud vtrosque fuerim, nec minus apud Peloponnesios, propter exsilium, per otium, aliquid ipsarum *rerum* facilius cognouerim. Ergo controuersias, quae post decennale bellum exstiterunt, et foederum perturbationem, et res deinceps in bello gestas, prout gestae fuerunt, enarrabo. Bell. Pelop. an. 11. Olymp. 89. $\frac{3}{4}$. V. C. Varr. $33\frac{3}{4}$.

27. Postquam enim quinquaginta annorum foedera percussa fuerunt, et mox societates et legationes, quae ex Peloponneso ad haec accitae fuerant, Lacedaemone discesserunt, et alii domum abierunt, Corinthii primum Argos profecti, cum quibusdam Argiuorum principibus egerunt, ac dixerunt: quandoquidem Lacedaemonii, non propter vtilitatem Peloponnesi, sed vt eam in seruitutem redigerent, foedera societatemque fecerant cum Athenienſibus, qui prius ipsis erant inimicissimi, Argiuis prouide operam esse dandam, vt Peloponnesi respublica seruaretur, et decretum faciendum, vt quaecunque Graeca ciuitas vellet, quae suis legibus viueret, et pari iure frueretur, ei societatem cum Argiuis facere liceret, ita vt alteri alteris auxilium mutuo ferrent, si quis eos infestaret. Paucos autem viros cum summa potestate deligendos, quorum arbitrio res tota permitteretur, neque verba *hac de re* apud populum facienda; ne ii, qui multitudinem in suam sententiam pertrahere non potuissent, detegerentur. Multos autem odio Lacedaemoniorum *ad Argiuos* accessuros dixerunt. Atque Corinthii quidem cum haec demonstrassent, domum redierunt.

28. Illi autem Argiuorum viri, cum *haec* audissent, et *Corinthiorum* verba ad magistratum populumque retulissent, Argiui decretum fecerunt, et duodecim viros delegerunt, cum quibus societatem facere liceret ei de Graecis, quisquis vellet, praeter Athenienses et Lacedaemonios. Nam *decreuerunt*, *vt* cum horum neutris iniussu populi Argiui foedus facere liceret. Argiui autem haec eo facilius admiserunt, tum quod sibi Lacedaemoniorum bellum impendere viderent (nam foedera cum illis inita iam exibant) tum etiam quod se Peloponnesi principatum adepturos sperarent. Nam tunc temporis Lacedaemonii pessime audiebant, et propter acceptas clades contemnebantur: at Argiui omnibus in rebus

ξυνέβη] ἦτοι μόνον δὴ τοῦτο ἰσχυρῶς μνησθῆναι. Προφερόμενον] προλεγόμενον. Ὅτι τρὶς ἐνιέα] περὶ τοῦ χρησμοῦ, ὅτι τρὶς ἐννέα ἔτη ὁ πόλεμος παρέσται. Ἐτεθρίων δὲ] ἦγον, μετὰ τὴν κίνησιν τοῦ πολέμου. Αἰσθανόμενός τε] ἀντὶ τοῦ ἀκμάζων, διὰ τὸ μὴ παρηρῆκέναι τὴν ἡλικίαν, παρακολουθῶν πᾶσι. Ἔτη εἴκοσιν] ὅτι ὁ συγγραφεὺς εἴκοσιν ἔτη ἔφυγε τὴν πατρίδα, καὶ περὶ Πελοπόννησον διέτριβε. Παρ' ἀμφοτέροις] τοῖς τῶν Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων. Λύτῶν μᾶλλον] τῶν πραγμάτων. Αἰσθέσθαι] διὰ τὸ ἡσυχάζειν, καὶ μὴ πολεμεῖν αὐτὸ, μᾶλλον παρακολουθῆσαι τοῖς γενομένοις. Ὡς ἐπολεμοῦντο] μετὰ τὸ πολέμου κατέσχ. Αἱ πεντηκοντούτεις] αἱ κοιναί. Αἱ ξυμμαχίαι] ἦγον αἱ ἰδίαι, αἱ πρὸς Ἀθηναίους ἐν Λακεδαιμονίοις, καὶ ἀνάπαλιν. Τρωτόμενοι πρῶτον] ἀπελθόντες. Πρός τινας τῶν ἐν τέλει ὄντων Ἀργείων] ἦγεν, πρός τινας ἐλθόντας τῶν Ἀργείων. Οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ] οὐκ ἐπὶ συμφέροντι. Καὶ ψηφίσασθαι] τοὺς Ἀργείους. Ὥστε τῇ ἀλλήλων ἐπιμαχεῖν] ὡσθεῖεν ὁμοίως ἕκαστοι, καὶ κατατριβόμενοι ὑπὸ τῶν ἐναντίων. Ἀποδεῖξαι δὲ ἄνδρας ὀλίγους] ἦγεν, γνωρίμους κατασχεῖν ἡμῖν. Λύτοκράτορας] ἀνάθεσιν τῶν ὅλων πραγμάτων ἐχόντας. Μὴ πρὸς τὸν ὄχλον τοὺς λόγους εἶναι] τοὺς στενολεσχοῦντας τοῖς Ἀργείοις, μὴ τῷ ὄχλῳ διαλέγεσθαι, ἀλλὰ τοῖς αὐτοκράτορα ἔχουσιν ἀρχήν. Τὰ μὲν καταφανῆ] ἵνα μὴ φοβηθῶσιν ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων οἱ συντεταγμένοι τοῖς Ἀργείοις, ἦγεν συνθέμενοι Ἦγησθαι] τοὺς Κορινθίους, ἢ ἄλλους. Τὸν μὲ πείσαντας τὸ πλῆθος] τῶν Ἀργείων. Προσχωρήσεσθαι] τοῖς Ἀργείοις. Ἄνδρες ἀκούσαντες] τῶν Κορινθίων. Ἀνήκειν καὶ τὰς λοιπὰς] τῶν Κορινθίων. Ἐς τε τὰς ἀρχὰς] εἰς τὰς ἐν τέλει. Τούτων δὲ μηδετέρους ἐξεῖναι] τῶν Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων. Αἱ σπονδαὶ ἦσαν] τῶν Λακεδαιμονίων. Ἡγήσεσθαι] ἡγεμόνες ἔσεσθαι. Τὸν χρόνον τοῦτον] τὸν τὰ τοῦ πολέμου δηλοῦντα. Μάλιστα δὴ] ὑπερβαλλόντως. Κακῶς ἤκουσεν] ἐβρίσθη. Καὶ ὑπερεφρόνει] ἐξεδεδώθη. Διὰ τὰς ξυμφορὰς] διὰ τὰς

τῶν ἐν τέλει ὄντων τινές, quibuscum egissent Corinthii; at *οἱ Ἀργεῖοι* deinde sunt omnes Argiui, respublica, commune Argiuorum; Ordo est: *ἐκεῖθι οἱ Ἀργ. ἄνδρες, ἀκούσαντες, ἀνήνεγκαν τοὺς λόγους*, rel. (*τότε*) *ἐψηφίσ. οἱ Ἀργεῖοι*, (reliqui, vniuersi,) cet. Iam supra talis locus notandus fuit. BAVER.

Ἄνευ τοῦ δήμου τῶν Ἀργείων] Vid. ad IV, 78. DVCK.

Ἐπ' ἐξόδῳ πρ. αὐτ. οἱ σπ.] Transpositum intell. pro: *οἱ πρὸς αὐτοὺς σπονδοὶ ἐπ' ἐξ. ἦσ.* BAVER.

διὰ τὰς ξυμφοράς· οἵτε Ἀργεῖοι ἄριστα ἔσχον τοῖς πᾶσιν, ἀ ξυναράμενοι τῇ Ἀττικῇ πολέμῳ, ἀμφοτέρους δὲ μᾶλλον ἐνσπονδοι ὄντες, ἐκκαρπωσάμενοι. οἱ μὲν δὴ Ἀργεῖοι ὕστως ἐς τὴν ξυμμαχίαν προσεδέχοντο τὰς ἐθέλοντας τῶν Ἑλλήνων.

κθ'. [i] Μαντινῆς [k] δ' αὐτοῖς καὶ οἱ ξύμμαχοι αὐτῶν [l] πρῶτοι προσεχώρησαν, δεδιότες τὴν Λακεδαιμονίων. τοῖς γὰρ Μαντινεῦσι μέρος τι τῆς Ἀρκαδίας [m] κατέρραπτο ὑπήκοον, ἔτι τῷ πρὸς Ἀθηναίους πολέμῳ ὄντος· καὶ ἐνόμιζον, ἃ περιόψεσθαι σφᾶς τὴν Λακεδαιμονίων ἄρχειν, ἐπειδὴ καὶ σχολὴν ἦγον. ὥστε ἅσμενοι πρὸς τοὺς Ἀργείους ἐτράποντο, πόλιν τε μεγάλην νομίζοντες, καὶ Λακεδαιμονίοις ἀεὶ διάφορον, δημοκρατουμένην τε ὥσπερ καὶ αὐτοί. ἀποστάντων δὲ τῶν Μαντινέων, καὶ ἡ ἄλλη Πελοπόννησος [n] ἐς θρῦν καθίστατο, ὡς καὶ σφίσι [o] ποιητέον τοῦτο· νομίσαντες [p] πλέον τι εἰδότας μεταξήναι αὐτὰς, καὶ τὴν Λακεδαιμονίων ἅμα δι' ὀργῆς ἔχοντες, [q] ἐν ἄλλοις τε, καὶ ὅτι ἐν [r] ταῖς σπονδαῖς ταῖς Ἀττικαῖς ἐγέγραπτο, εὔορκον εἶναι, προσθεῖναί καὶ ἀφελεῖν, ὅ τι ἂν [s] ἀμφοῖν τοῖν πόλεοιν δοκῇ, Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις. τοῦτο γὰρ τὸ γράμμα μάλιστα τὴν Πελοπόννησον διεθορύβει, καὶ ἐς ὑποψίαν καθίστη, μὴ μετὰ Ἀθηναίων σφᾶς [t] βέλωνται Λακεδαιμόνιοι δηλώσασθαι. δίκαιον γὰρ εἶναι, πᾶσι τοῖς ξυμμάχοις γεγράφθαι τὴν μεταθεσιν. ὥστε φοβούμενοι οἱ πολλοὶ ὥρμηντο πρὸς τοὺς Ἀργείους καὶ αὐτοὶ ἕκαστοι ξυμμαχίαν ποιεῖσθαι.

λ'. Λακεδαιμόνιοι δὲ, αἰσθόμενοι τὸν θρῦν [v] τὸν ἐν τῇ Πελοποννήσῳ καθεστῶτα, καὶ τοὺς Κορινθίους διδασκάλους τε γενομένους, καὶ αὐτοὺς μέλλοντας σπείσασθαι πρὸς τὸ Ἄργος, πέμπουσι πρέσβεις ἐς τὴν Κόρινθον, βουλόμενοι προκαταλαβεῖν τὸ μέλλον. καὶ ἠτιῶντο τήν τε ἐσήγησιν τῷ παντὸς, καὶ εἰ Ἀργείοις, σφῶν ἀποστάντες, ξύμμαχοι ἔσονται. παραβήσεσθαί τε ἔφασαν αὐτοὺς [x] τοὺς ὅρκους, καὶ ἤδη ἀδικεῖν, ὅτι ἃ δέχονται τοὺς Ἀθηναίων σπονδάς· εἰρημένου, κύριον εἶναι, ὅ, τι ἂν τὸ πλῆθος τῶν ξυμμάχων ψηφίσηται, ἢν μή τι θεῶν ἢ ἡρώων κώλυμα ᾖ. Κορίνθιοι δὲ, παρόντων σφίσι τῶν ξυμμάχων, ὅσοι ἀδ' αὐτοὶ ἐδέξαντο τὰς σπονδὰς (παρεκάλεσαν δὲ [y] αὐτοὺς αὐτοὶ πρότερον,) ἀντέλεγον τοῖς Λακεδαιμονίοις, ἃ

i Μαντινεῖς *Ar. C. Caſſ. Dan.* *k* Δὲ αὐτοῖς *Gr.* *l* Πρῶτοι omittit *Gr.* *m* Id eſt: κατατραφὲν ἐγένετο ὑπήκοον. *Fr. Port.* Aliter *Scholiaſtes*, et *Valla*, qui ſic vertit: *partem quandam Arcadiae illorum ditionis ſubegerant, et exiſtimabant* etc. *Hudſ.* Κατέρραπτον *Reg.* Κατέρραπτο Mosqu. cui et mox d. καὶ ante σχολὴν. *n* Ὡς *Dan.* *o* Ποιητέον *Dan.* *p* Πλέον τέ τι *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ.* Aug. Antea νομήσαντ. Mosqu. *q* Pro διὰ τὰ ἄλλα. ſed καινοπρεπῶς. *Fr. Port.* *r* Ταῖς deeſt *Reg.* *s* Ἀττικαῖς. Supra ἄμφω τὼ πόλει. Vid. pag. 305. *Hudſ.* Mox πολέοιν Aug. *t* Βόλονται *Reg. Port.* Mosqu. *v* Τέτον *Marg. Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caſſ.* Aug. Mox πρὸς τὴν Κόρ. Mosqu. *x* Τὰς non habet *Reg.* Antea Ἀργείοι Mosqu. *y* Αὐτοὶ αὐτὸς *Reg.* Antea Mosqu. καὶ ὅσοι — ἐδέξ. σπονδ. Mox ἀντικρὺς *id.*

Διὰ τὰς ξυμφορὰς] Aliter, et rectius, quam *Scholiaſtes*, hoc accepit *Diodorus Sicul.* XII. 324. Τῶν δὲ Λακεδαιμονίων τεταπεινωμένων τῇ δόξῃ διὰ τὴν ἅλωσιν τῶν ἐν τῇ Σφακτηρίᾳ νήσῳ. DVCK.

Ἀργεῖοι] Vid. *Diodor.* XII. 324. d. WASS.

Οἵτε Ἀργ.] Quia praec. ἥτε Λακεδαίμων, illud τε eſt, pro δὲ, vel καὶ. BAVER.

Κατέρρ. ὑπήκ.] Breuius dictum omiſſo, ὥστε εἶναι, vel εἰς τὸ εἶναι ὑπήκ. Schol. explicatio, τῶν Λακεδαιμονίων, falſa eſt; proximum eſt enim, τοῖς Μαντινεῦσι, i. e. ὑπὸ τῶν Μαντινέων. Et vnde repetas illum Genit. in vocabulo ſimpliciter poſito? BAVER.

Ἐπ. καὶ σχολ. ἦγ.] Καὶ hic eſt, vtique, praeſertim, ἄλλως τε καὶ, rel. Vt I, 2. καὶ ἀτειχίστων ἅμα ὄντων, cum *praeſertim* moenibus carerent. BAVER.

Ἅπας. δὲ τ. Μαντ.] Δὲ hic eſt ὄν. BAVER.

Πλέον τι εἰδότας] *Stephanus* vertit: *magis ſubducta ratione*, vel, *rebus melius compertis*. *Acacius* non male: neque enim illos, niſi *quid prae aliis ſcientes*, ſocios fuiſſe mutaturos. DVCK.

Πλέον τι εἰδ.] i. e. conſulto, prudentes, idonea de cauſſa vtut recondita; ſie müſten wohl etwas mehr wiſſen. BAVER.

Εὔορκον] Vid. Cap. 18. et 23. WASS.

Γράμμα] i. e. additamentum, clauſula, v. Clau. GOTTL.

Πᾶσι — γεγρ. τ. μετάθ.] i. e. ius, auctoritatem, copiam, facultatem immutandi; ita Liuius, *tribunis auxilii latio data*, i. e. ius auxilii ferendi. In πᾶσι Schol. intell. σὺν haud probandum; nam neque ita omittitur σὺν, nec vero ſenſum crediderit, *cum omnibus ſcriptum* ius mutandi; πᾶσιν eſt, *pro omnibus*, in vſum omnium, quod pateret omnibus. BAVER.

Ὥρμηντο πρὸς τοὺς Ἀργείους] Haec coniunxit *Portus* in verſione, ac deinde ſupplementum addidit, vt et ipſi ſinguli ſocietatem *cum illis* facerent. Sed ordo verborum eſt, ὥρμηντο καὶ αὐτοὶ ἕκαστοι ποιεῖσθαι ξυμμαχίαν πρὸς τοὺς Ἀργείους. Ὁρμᾶσθαι cum Infinitiuo eſt apud *Thucydidem* III, 45, 92. et apud omnes alios. Vid. *Thom. Magiſtr.* in βόλομαι. Et ξυμμαχίαν ποιεῖσθαι πρός τινα *Thucyd.* ſaepiſſime. Vid. ſupr. Cap. 22. et 27. DVCK.

Τῷ παντὸς] Scil. πράγματος. Schol. expl. δεινῷ, ſed addit, ἦγεν ἠτιῶντο· quod, neſcio, quid ſibi velit; vtrum, παντὸς pendere ab ἠτιῶντο; at quid faceret accuſatiuo, ἐσήγησιν; an ἦγεν ſit pro δηλονότι; ſed praemitti ſolet ἦγεν· ac ſi ſit, ἦγεν, ἠτιῶντο τὸ παντός· ſic quoque perperam iunxerit παντὸς verbo ἠτιῶντο. Obſ. et, 1) ἐν ἄλλοις antea eſſe pro διὰ τἄλλα, qſ. per Ebraismum; 2) εἰ ante Ἀργείοις eſſe pro ὅτι, non tamen ſine conditione rei incertae, nondum liquido factae, etiam nunc auertendae, quaſi nondum ſatis credendae; veluti, cum verbo θαυμάζειν ſubiicitur εἰ. BAVER.

Ἢν μή τι θεῶν] Haec verba in omnibus foederibus ſubintelligi debent; non enim diſerte continentur in ſuperiore formula: vel eam minus integram Auctor exhibuit. paulo

optime se habebant, quod cum caeteris bellum Atticum non suscepissent, sed potius, quod foedere cum vtrisque coniuncti, sua vectigalia percepissent. Sic igitur Argiui Graecos, quicunque volebant, in societatem recipiebant. Bell. Pelop. an. 11. Olymp. 89. $\frac{3}{4}$. V. C. Varr. $33\frac{3}{4}$.

29. Mantinei vero, eorumque socii, quia Lacedaemonios metuebant, primi se ipsis adiunxerunt. Mantinei enim, dum bellum *a Lacedaemoniis* cum Athenienſibus adhuc gereretur, quandam Arcadiae partem subegerant, et in suam ditionem redegerant; et existimabant, Lacedaemonios, praesertim otiosos, sibi non permissuros, vt *rerum subactarum* imperio potirentur. Libenter igitur ad Argiuos se conuerterunt, quod *illorum* ciuitatem potentem esse ducerent, et Lacedaemoniis semper inimicam, et popularis status administratione vti, quemadmodum et ipsi. Cum autem Mantinei defecissent, caeteri etiam Peloponnesii mussare coeperunt, idem sibi quoque faciendum esse: quippe quod existimarent, ipsos *Mantineos* aliquid acrius animaduertisse, quo impulsi *ad Argiuos* concessissent; simul etiam quod Lacedaemoniis essent infensi, cum aliis de causis, tum etiam quod in foederibus Atticis scriptum esset, fas esse addere et demere quicquid vtrique ciuitati visum esset, Lacedaemoniis *videlicet* et Athenienſibus. Haec enim conditio adscripta Peloponnesios maxime perturbabat, et in suspicionem adducebat, Lacedaemonios cum Athenienſibus se in seruitutem redigere velle. Aequum enim fuisse, vt haec immutandarum conditionum facultas omnibus sociis adscriberetur, quamobrem multi *Peloponnesi populi* metuentes, animum ad Argiuos appulerunt, vt et ipsi singuli societatem *cum illis* facerent.

30. Lacedaemonii vero, cum hunc rumorem, qui per Peloponnesum dissipatus erat, sensissent, et Corinthios autores fuisse, ipsosque cum Argiuis foedus facere statuisse, *cognouissent*, legatos Corinthum miserunt, quod *illorum foedus ac motum* futurum anteuertere vellent. Et expostulabant cum de eo, quod totius *huius motus* autores fuissent, tum de eo, quod a se deficere, et cum Argiuis societatem facere statuissent. Eos iusiurandum violaturos dicebant, atque iam iniuste facere, quod foedera cum Athenienſibus percussa non admitterent: cum *in ipsis* illa conditio disertissimis verbis contineatur, id *ratum* esse oportere, quod maior sociorum pars decreuerit; nisi vel Deorum, vel heroum aliquod impedimentum interceſſerit. Corinthii vero, praesentibus sociis, quos *in consilium* sibi adhibuerant, quotquot et ipsi foedera non admiserant (ipsos enim ipsi prius aduocauerant) Lacedaemoniis contradicebant,

παλαιπωρίας, ἃς ἔπαθον οἱ Ἕλληνες. Ἄριστα ἔσχον] τοῖς πᾶσι] διετέθησαν. Ἀμφοτέροις δὲ μᾶλλον] τοῖς Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις. Ἐκκαρπωσάμενοι] τοὺς καρποὺς καὶ τὰς προσόδους λαβόντες ἀπὸ τῆς γῆς ἀκεραίους, διὰ τὸ μὴ πολεμεῖν. Μαντινῆς δ' αὐτοῖς] Μαντινέων καὶ Ἀργείων συμμαχία. Αὐτοῖς] τοῖς Ἀργείοις. Καὶ οἱ ξύμμαχοι αὐτῶν] τῶν Μαντινέων. Κατέστρωτο] δεδούλωτο. Ὑπήκοον] τῶν Λακεδαιμονίων. Οὐ περιόψεσθαι σφᾶς] οὐκ ἐπιτρέψειν τοῖς Μαντινεῦσι τοὺς Λακεδαιμονίους ἄρχειν τῶν κατεστραμμένων, καὶ ταῦτα σχολὴν ἄγοντας τοὺς Λακεδαιμονίους. Καὶ σχολὴν ἄγον] οἱ Λακεδαιμόνιοι. Ὥστε ἄσμενοι] οἱ Μαντινεῖς. Πόλιν τε μεγάλην] ἰσχυράν. Διάφορον] μαχομένην. Δημοκρατημένην] εὐνομημένην. Ὡς καὶ σφίσι ποιητέον τοῦτο] ἦγον, τὸ προσελθεῖν τοῖς Ἀργείοις. Νομίσαντες] οἱ Πελοποννήσιοι. Εἰδότας] τοὺς Μαντινεῖς. Μεταχῆναι αὐτοὺς] τοὺς Μαντινέας. Ἐν ταῖς σπουδαῖς ταῖς Ἀττικαῖς] ἀντὶ τῶν, ἐπὶ τοὺς Ἀττικούς. Τὴν Πελοπόννησον διεθορύβει] διὰ πάσης τῆς Πελοποννήσου θόρυβον καθίστη. Δίκαιον γὰρ εἶναι πᾶσι τοῖς ξυμμάχοις] ἦγουν σὺν πᾶσιν. Ὥστε φοβούμενοι οἱ πολλοὶ] τῶν Πελοποννησίων. Προκαταλαβεῖν τὸ μέλλον] φθάσαι πρὶν μέλλειν τοὺς Κορινθίους προσχωρεῖν τοῖς Ἀργείοις. Τήν τε ἐσήγησιν] τὸ εἰσηγήσασθαι ἐνλογεῖν προσχωρῆσαι τοῖς Ἀργείοις τοὺς Ἕλληνας. Τοῦ παντὸς] δεινοῦ ἦγον ἡτιῶντο. Σφῶν ἀποστάντες] τῶν Λακεδαιμονίων. Εἰρημένον] ἀντὶ τοῦ ὁρισθέντος. Κύριον εἶναι] κεκυρωμένον, βέβαιον εἶναι. Κορίνθιοι] τὸ ἑξῆς, Κορίνθιοι δὲ ἀντέλεγον. Ξυμμάχων] αὐτῶν ἐνλογότι. Ἐλέξαντο τὰς σπουδὰς] τὰς πρὸς Ἀθηναίους. τὰς τῶν Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων. Παρεκάλεσαν δὲ αὐτοὺς αὐτοὶ] αὐτοὺς τοὺς ξυμμάχους αὐτοὶ οἱ Κορίνθιοι. Παρεκάλεσαν] λείπει τὸ παρεῖναι. Αὐτοὶ πρότερον] ἦγουν, πρὸ τοῦ ἐλθεῖ. τοὺς πρέσβεις τῶν Λακεδαιμονίων. Ἀντέλεγον τοῖς Λακεδαιμονίοις] τὸ ἑξῆς, Κορίνθιοι δὲ ἀντέλεγον. Οὔτε Σόλειον σφίσιν] ἀντὶ τοῦ

infra tamen eadem se legisse aiunt Corinthii. Hanc formulam neglexit *Brissonius*. WASS.

Παρεκάλ. δὲ αὐτ. πρ.] Δὲ hic est γάρ· causam enim notat et explicat, cur supra dixerit παρόντων τ. ξυμμάχων. Actiuum

μὲν ἠδικῆντο, ὁ δηλῶντες ἀντικρυς, [z] ὅτι ὅτε [a] Σίλλιον σφίσιν ἀτέλαβον παρ' Ἀθηναίων, ὅτε Ἀνακτόριον, εἴτε τι ἄλλο ἐνόμιζον ἐλασσῶσθαι· πρόσχημα δὲ ποιούμενοι, τὰς ἐπὶ Θρᾴκης μὴ προδόσειν. ὁμόσω γὰρ αὐτοῖς ὅρκως ἰδία τε, [b] ὅτε [c] μετὰ Ποτιδαιατῶν [d] τοπρῶτον [e] ἀφίκοντο, καὶ ἄλλως ὕστερον. ὅκως παραβαίνειν τὰς τῶν ξυμμάχων ὅρκως ἔφασαν, ὃκ [f] εἰσίοντες ἐς τὰς τῶν Ἀθηναίων σπονδάς. θεῶν γὰρ πίστεις ὀμόσαντες, ἐκείνοις ὃκ ἂν εὐορκεῖν προδιδόντες αὐτάς. εἰρῆσθαι δ' ὅτι, ἢν μὴ θεῶν ἢ ἡρώων κώλυμα ᾖ· φαίεσθαι δὲ σφίσι κώλυμα θεῖον τοῦτο. καὶ περὶ μὲν τῶν [g] παλαιῶν ὅρκων τοσαῦτα εἶπον. περὶ δὲ τῆς [h] Ἀργείων ξυμμαχίας, μετὰ τῶν Φίλων βουλευσάμενοι, ποιήσειν, ὅ, τι ἂν δίκαιον ᾖ. καὶ οἱ μὲν Λακεδαιμονίων πρέσβεις ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου. ἔτυχον δὲ παρόντες ἐν Κορίνθῳ καὶ Ἀργείων πρέσβεις, οἳ ἐκέλευον τὰς Κορινθίους ἰέναι ἐς τὴν ξυμμαχίαν, [i] καὶ μὴ μέλλειν. [k] οἱ δὲ ἐς τὸν ὕστερον ξύλλογον αὐτοῖς τὸν παρὰ σφίσι προεῖπον ἥκειν.

λα'. Ἦλθε δὲ καὶ Ἠλείων πρεσβεία εὐθύς, καὶ [l] ἐποιήσαντο πρὸς Κορινθίους ξυμμαχίαν πρῶτον. ἔπειτα ἐκεῖθεν ἐς Ἄργος [m] ἐλθόντες, καθάπερ [n] προείρηται, Ἀργείων ξύμμαχοι ἐγένοντο. διαφερόμενοι γὰρ ἐτύγχανον τοῖς Λακεδαιμονίοις περὶ [o] Λεπρέου. πολέμου γὰρ γενομένου ποτὲ πρὸς Ἀρκάδων τινὰς Λεπρεάταις, καὶ Ἠλείων παρακληθέντων ὑπὸ Λεπρεατῶν ἐς ξύμμαχίαν ἐπὶ τῇ ἡμιτελείᾳ τῆς γῆς, καὶ [p] λυσάντων τὸν πόλεμον, Ἠλεῖοι τὴν γῆν νεμομένοις αὐτοῖς [q] τοῖς [r] Λεπρεάταις [s] τάλαντον ἔταξαν [t] Διὶ τῷ Ὀλυμπίῳ ἀποφέρειν. καὶ μέχρι τοῦ Ἀττικοῦ πολέμου ἀπέφερον· ἔπειτα, παυσαμένων, διὰ πρόφασιν τοῦ πολέμου, οἱ Ἠλεῖοι ἐπηνάγκαζον· [v] οἱ δ' ἐτράποντο πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους. [x] καὶ δίκης Λακεδαιμονίοις ἐπιτραπείσης, ὑποτοπήσαντες οἱ Ἠλεῖοι μὴ ἴσον ἕξειν, ἀνέντες τὴν ἐπιτροπήν, Λεπρεατῶν

z Ὅτι δὲ ὅτε *Ar. C.* Mox Ἀνακτόριον Mosqu. a Haec, ni fallor, eadem est vrbs, quae p. 101. Σίλιον dicitur: et p. 203. Σίλλιον. Vide *Var. Lect.* ad p. 101. Σίλλειον *Gr. Reg. Cass.* Aug. b Ὅτι *Gr.* c Μετὰ omittunt *Gr. Ald. Bas.* Τῶν Ποτ. Mosqu. d Τὸ πρῶτον *Ar. C. Cass.* Mosqu. e Huius defectionis meminit *Thucydides* l. 1. p. 33. *Hud.* f Ἐσιόντες *Reg. Cas.* Aug. Mosqu. et hic τὰς — σπονδ. g Πολλῶν *Reg.* h Ἀργείας *Cl. Reg.* Aug. Mosqu. et a prima manu *Cass.* sed ab emendatione Ἀργείων. Mox ποιήσειν Mosqu. i Scil. ἄνευ μελλήσεως. *Hudf.* Μέλειν Mosqu. k Εἰ δὲ εἰς τὸ ὕστερον *Dan.* l Ἐποίησαν *Gr.* Ἐποιήσατο Aug. Mosqu. m Id est: οἱ τῶν Ἠλείων πρέσβεις. *Hudf.* Πρὸς Ἄργ. Mosqu. n Vide p. 307. *Hudf.* Προείρηται Mosqu. o Λεπρέῳ *Cl.* Vide Notas ad *Diog. Laërt.* pag. 101. *Hudf.* Λεπρέῃ *Reg.* p Καταλυσάντων *Marg. Cam.* q Τοῖς omittunt *Ar. C. Dan.* r Λεπρεάταις *Reg.* s Τάλαντα *Marg.* 1. *C. Ald. Flor. Bas.* Τάλαντα ν'. *Marg.* 2. *Cam.* Apparet enim talentorum numerum deesse, quamuis ingens ille videatur, et fieri possit, vt corruptus sit. *Camerarius.* Τάλαντα *Dan.* t Τῷ Διΐ τῷ *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan.* Aug. v Οἱ δὲ ἐτράπ. *Gr.* Antea ἐπανήγκ. Mosqu. x Καὶ τῆς δίκης etc. *Ar.* Mosqu. Καὶ τῆς δίκης τῶν Λακεδαιμονίων ἐπιτραπείσης *C.* Ἐπιτραπήσης *Reg.* Sic quoque primum fuerat in *Gr.*

autem παρεκάλεσαν, paene pro Medio positum videatur; quippe et ad *sese* vocauerant, et in *sua ipsorum*, qui vocassent, caussa. Paullo aliter I, 68. init. παρεκαλέσατο· ibi enim in *aliena* caussa coëgerant Lacedaemonii socios, quae ipsis quidem videtur. BAVER.

Παραβαίνειν τ. — ὅρκ.] Aut pro praeterito positum παραβαίνειν, aut pro Futuro. BAVER.

Εἰσίοντ. ἐς τ. — σπονδάς] Ita et paullo post, ἰέναι ἐς τὴν ξυμμαχίαν. Ductum videtur a ritu, quo et ad aras accederent, vbi hostiae foederi sanciundo essent caesae, et per dilectas interdum partes transirent: (Liu. 40, 6. et si non de foedere ibi sermo, de sacrificio tamen.) Hinc et in sacris litteris frequens vox, עבר, בוא; transeundi, veniendi, בברית, in foedus Dei. Deuter. 29, 11. cf. Genes. 15, 10. 17. 18. IDEM.

Ὀμόσαντες, ἐκείνοις ὃκ ἂν εὐορκεῖν] Ita haec vulgo distinguuntur. Sed distinctio potius post ἐκείνοις videtur ponenda. Paullo ante, ὀμόσαι γὰρ αὐτοῖς ὅρκως. Et infra Cap. 38. ὀμόσαι ὅρκως ἀλλήλοις. Sic quoque accepit *Valla*, et rectius vertit, quam *Portus*. DVCK.

Ἐκείν. ὃκ ἂν εὐορκ. προδ.] Dupliciter institui potest ordo verborum: aut sic: ὃκ ἂν εὐορκ. ἐκείνοις, nempe θεοῖς, ἥρωσι, vel, ἐς τοὺς θεοὺς καὶ ἥρωας, προδιδ. αὐτ. Aut sic: ὃκ ἂν εὐορκεῖν προδιδόντες αὐτὰς ἐκείνοις, nempe Ἀθηναίοις. Sane εὐορκεῖν casu iungi non solet; sed et προδιδόναι simpliciter saepe ponitur; hoc tamen malim. BAVER.

Εἰρῆσθαι δ' ὅτι ἢν μή] Ὅτι hic abundare, vt Cap. 10. λέγει — ὅτι οἱ ἄνδρες ἡμᾶς ὠφέλησι, et saepe alibi, putat *Stephanus* Append. ad Script. de Dialect. p. 75. DVCK.

Εἰρῆσθαι ὅτι] Τὸ ὅτι non abundat, sed seruit breuitati; ἔτι, sc. εἰσίασιν ἐς αὐτάς, sc. σπονδάς. ἢν μ. θ. vid. Abr. pag. 517. GOTTL.

Λεπρέου] *Clar.* et *Reg.* Λεπρίου, et hic paullo post Λεπρεάται. Vlitatior scriptura est Λέπρεον. Sed Λέπρειον etiam est in *Callimacho* Hymn. in Iou. v. 39. exeoque in *Scholiaste* Aristoph. Acharnens. v. 724. et ex hoc in *Suida* v. ἀγοραναμίας. Item in *Ptolemaeo* pag. 90. et *Strabone* VIII. 342. nisi tamen ibi error operarum typographicarum est: nam alibi semper in eo est Λέπρεον et Λεπρεάται. *Suidas* h. v. habet Λέπραιον, vitiose, opinor, nec credo vsquam alibi eam scripturam inueniri. *Plinius* Leprion et Lepreon diuersas vrbes facit. Illud IV. H. N. 5. in Elide ponit; hoc Cap. seq. in Arcadia, et quidem, quasi distinguendi causa, scribens *Lepreon Arcadiae*. Videtur duas ex vna vrbes fecisse. Nam *Pausanias*, *Strabo*, et alii non nisi vnum Lepreon Triphyliae, quae regio Elidis erat, memorant. Verum Lepreatas deinde inter Arcadas connumeratos fuisse tradit *Pausanias* V, 5. *Sylburgius* ibi in *Callimacho* legit Λέπρειον. Sed non scio, quid sit, quod dicit, apud *Suidam* in vno loco *Aristophanis* esse Λέπρεον per ε, in duobus aliis Λέπρειον per ει. Nam apud *Suidam* in iis, quae dixi, locis non Λέπρειον, sed Λέπριον,

iniurias quidem, quibus affecti fuerant, palam non declarantes, quod *videlicet* neque suum Solium neque Anactorium ab Athenienſibus recepiſſent, neque ſi qua alia re ſe fraudari putabant: ſed ſpecioſam cauſam praetendentes, *dicebant*, ſe non prodituros eos, qui erant in Thracia. ſe enim et priuatim iureiurando interpoſito ſuam fidem ipſis dediſſe, quo tempore primum vna cum Potidaeatis *ab Athenienſibus* defecerunt, et iterum poſtea. Negabant igitur, ſe ſocietatis initae iusiurandum violaturos, quod foedera cum Athenienſibus inire nollent. * Cum enim iureiurando interpoſito, cuius Dii teſtes fuiſſent, illis, *qui erant in Thracia*, fidem dediſſent, *dicebant* ſe Deorum numina ſuo periurio laeſuros, ſi ipſos proderent. Nam *in foederum conditionibus* dictum eſſe, niſi vel Deorum, vel heroum impedimentum intercederet. Hoc autem ſibi diuinum impedimentum videri. Atque de veteri quidem iureiurando haec tantum reſponderunt. Quod autem ad ſocietatem cum Argiuis ineundam attineret, ſe cum amicis deliberaturos, et quicquid aequum eſſet, facturos. Et Lacedaemoniorum quidem legati domum redierunt. Corinthi vero praeſentes erant et Argiuorum legati, qui Corinthios ad ſocietatem *ſecum* ineundam, et ad omnem cunctationem abiiciendam adhortabantur. Illi vero ipſis edixerunt, vt ad proximum concilium apud ſe, *Corinthi*, habendum venirent. Bell. Pelop. an. 11. Olymp. 89. $\frac{3}{4}$. V. C. Varr. $33\frac{3}{4}$.

31. Confeſtim autem et Eleorum legatio venit, ac primum cum Corinthiis ſocietatem fecit. Deinde illinc Argos profecti, quemadmodum edictum fuerat, ſocietatem cum Argiuis inierunt. ** Forte enim *Elei* cum Lacedaemoniis de Lepreo contendebant. Nam cum Lepreatae bellum quondam cum quibusdam Arcadibus geſſiſſent, et Elei ad illius belli ſocietatem a Lepreatis acciti fuiſſent, ea conditione, vt dimidiam partem agri obtinerent, finito bello, Elei ipſis Lepreatis *totum* agrum colentibus talentum impoſuerunt, quod Olympio Ioui *quotannis* penderent. Et ad bellum vſque Atticum perſoluerunt. Deinde cum *hoc perſoluere* deſiiſſent, cauſati bellum, Elei *illos* vrgebant. Illi vero ad Lacedaemonios ſe conuerterunt. Cum autem huius controuerſiae cognitio Lacedaemoniis commiſſa fuiſſet, Elei ſuſpicati, ſe ſuum ius non obtenturos, omiſſo arbitrio, Lepreatarum agrum vaſtarunt. Lacedaemonii vero

* Cum enim Deorum fidem iurauiſſent illis in Thracia, periuros ſe fore, ſi proderent etc. *Valla.* HVDS. ** Infenſi namque Elei Lacedaemoniis erant propter Lepreum etc. *Valla.* IDEM.

αὐτῶν. Ἀπέλαβον] οἱ Κορίνθιοι. Ὁμόσαι γὰρ αὐτοῖς ὅρκους] τοῖς ἐπὶ Θράκης. Ὅτε μετὰ Ποτιδαιατῶν] ἀφισταμένων. Τοπρῶτον ἀφίσαντο] οἱ ἐπὶ τῆς Θράκης. Θεῶν γὰρ πίστεις ὀμόσαντες] ἦγον, θεῶν ὅρκους ἐπὶ πίστει. Προδιδόντες αὐτοὺς] τοὺς ἐπὶ Θράκης. Εἰρῆσθαι δ', ὅτι ἦν μὴ θεῶν] ἔφασαν δὲ εἰρῆσθαι ἐν ταῖς σπονδαῖς δηλονότι. Καὶ περὶ μὲν τῶν παλαιῶν ὅρκων] τῶν πρὸς τοὺς ἐπὶ Θράκης. Οἱ δὲ ἐς τὸν ὕστερον ξύλλογον] οἱ Κορίνθιοι. Παρὰ σφίσι] τοῖς Κορινθίοις. Προεῖπον ἥκειν] τοὺς Ἀργείους. Ἔπειτα ἐκεῖθεν] ἀπὸ τῆς Κορίνθ. Ἐς Ἄργος ἐλθόντες] οἱ Ἠλεῖοι. Ξύμμαχοι ἐγένοντο] οἱ Ἠλεῖοι δηλονότι. Διαφερόμενοι γὰρ] ἐχθροί. Ἐπὶ τῇ ἡμιτείᾳ τῆς γῆς] ἦγον, ἐπὶ τῷ καρπεύσθαι τὸ ἥμισυ τῆς γῆς. Ἔπειτα παυσαμένων] τοῦ ἀποφέρειν δηλονότι. Ἐπηνάγκαζον] ἀποφέρειν δηλονότι. Οἱ δ' ἐτράποντο] Ἠλεῖοι. Ἐπιτραπείσης] βουλῆς. Ἴσον ἔξειν] ἀντὶ τοῦ, μὴ ἔξειν τὸ δίκαιον. Ἀνέντες τὴν ἐπιτροπὴν] ἀντὶ τοῦ, παυσάμενοι τοῦ ἐπιτρέψαι τὴν δίκην Λακεδαιμονίοις. Τὴν γῆν

Λέπρειον, et Λέπρεον legitur. Plura de Lepreo Clar. *Waſſe* infra ad Cap. 34. DVCK.

Λέπρειον] De ſcriptura h. voc. v. Ern. ad Call. p. 17. GOTTL.

Λυσάντων] In *Caſſ.* manu recenti inter verſus ſcribitur ἦγον καταλυσάντων. Vnde adparet, ſcripturam, quae in *Marg.* et *Cam.* eſt, ex interpretatione eſſe. DVCK.

Διὶ τῷ Ὀλυμπίῳ] Recte τῷ Διὶ τῷ Ὀλ. et ſic *Thom. Mag.* in ἀποφέρεσθαι, quomodo p. 53. Τῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Πυθέως. Vid. et p. 39, 59, et 127. *Thom. Mag.* τάλαντον legit. forte reſcribendum τάλαντα ν' τῷ Δ. Tale mendum *Alexandrini Clementis* codices inquinat Strom. I, 141. Ἀσαμὰν pro Ἀσὰ μά. WASS. *Thomas* l. d. ἀποφέρειν καὶ ἀποφορὰ τὰ παρὰ τῶν ἡττόνων τοῖς μείζοσι παρεχόμενα χρηά. Θουκυδίδης ἐν τῇ πέμπτῃ, τάλαντον — Vid. *Valeſium* ad Notas *Mauſſaci* in Harpocration. v. ἀποφορά. Pro χρηὰ *Ammonius* melius, quam *Thomas*, χρήματα. DVCK.

Ἀνέντες τὴν ἐπ.] Omiſſo articulo citat *Etymologus*, et exponit ἐπιτρέπειν. *D. Halic.* Antiq. V, 11. σωφρονέστερον ἡγῦνται καὶ διὰ κενῆς φοβηθέντας αὐτὴν φυλάξασθαι μᾶλλον ἢ ΚΑΤΑΦΡΟΝΗΣΕΙ ΕΠΙΤΡΕΨΑΝΤΑΣ ἀνατραπῆναι. *Demoſth.* Apatur. εἰς ἐπιτροπὴν ἔρχονται. laxe vtitur *Hippocrates*. Vid. *Harpocrat.* et Mac. II, XIII, 14. WASS. Ἐπιτρέπειν ſolum, ἐπιτρέπειν τὴν δίκην, δίαιταν, et ἐπιτροπὴ propria ſunt de hac re verba. *Thucyd.* IV, 83. ἕτοιμος ὢν Βραχίδᾳ μέσῳ δικαστῇ ἐπιτρέπειν. Vid. *Scholiaſt.* ad I, 28. *Harpocration.* in ἐπιτροπὴ et *Budaeum* in Commentar. Ling. Gr. pag. 150. Sed pro εἶναι τὴν ἐπιτροπὴν *Demoſthenes* apud *Budaeum* dicit ἀφεῖναι. DVCK.

τὴν γῆν ἔτεμον. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ἀδὲν ἧσσον ἐδίκασαν, αὐτονόμους εἶναι Λεπρεάτας, καὶ ἀδικεῖν Ηλείους· καὶ, ὡς ἀπ ἐμμεινάντων τῇ ἐπιτροπῇ, Φρουρὰν ὁπλιτῶν [y] ἐσέπεμψαν [z] ἐς Λέπρεον. οἱ δὲ Ηλεῖοι, νομίζοντες, πόλιν σφῶν ἀφεσηκυῖαν δέξασθαι τὰς Λακεδαιμονίους, καὶ τὴν ξυνθήκην προφέροντες, ἐν ᾗ εἴρητο, ἃ ἔχοντες [a] ἐς τὸν Αττικὸν πόλεμον καθίσαντό τινες, ταῦτα ἔχοντας καὶ ἐξελθεῖν, ὡς ἀπ ἴσον ἔχοντες, ἀφίσανται πρὸς τὰς Αργείους. καὶ τὴν ξυμμαχίαν, ὥσπερ [b] προείρητο, [c καὶ] ἔτοι ἐποιήσαντο. ἐγένοντο δὲ [d καὶ] οἱ Κορίνθιοι εὐθὺς μετ' ἐκείνους, καὶ οἱ ἐπὶ Θράκης Χαλκιδεῖς, Αργείων ξύμμαχοι. Βοιωτοὶ δὲ καὶ Μεγαρεῖς, τὸ αὐτὸ λέγοντες, ἡσύχαζον, περιορώμενοι ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων, καὶ νομίζοντες, σφίσι τὴν Αργείων δημοκρατίαν [e] αὐτοῖς, ὀλιγαρχεμένοις, ἧσσον ξύμφορον εἶναι τῆς Λακεδαιμονίων πολιτείας.

λβ'. Περὶ δὲ τὰς αὐτὰς χρόνους τῷ θέρους τούτῳ, Σκιωναίους μὲν Αθηναῖοι ἐκπολιορκήσαντες, [f] ἀπέκτειναν τοὺς ἡβῶντας, παῖδας δὲ καὶ γυναῖκας ἠνδραπόδισαν· καὶ τὴν γῆν Πλαταιεῦσιν [g] ἔδοσαν νέμεσθαι. Δηλίους δὲ κατήγαγον πάλιν ἐς Δῆλον, ἐνθυμούμενοι τάς τε ἐν ταῖς μάχαις ξυμφορὰς, [h] καὶ τῷ ἐν Δελφοῖς θεῷ χρήσαντος. καὶ [i] Φωκῆς καὶ Λοκροὶ ἤρξαντο πολεμεῖν. καὶ Κορίνθιοι καὶ Αργεῖοι, ἤδη ξύμμαχοι ὄντες, ἔρχονται ἐς Τέγεαν, [k] ἀποστήσοντες Λακεδαιμονίων, ὁρῶντες μέγα μέρος ὂν, καὶ, εἰ σφίσι προσγένοιτο, νομίζοντες ἅπασαν ἂν ἔχειν Πελοπόννησον. ὡς δὲ ἀδὲν ἂν ἔφασαν ἐναντιωθῆναι οἱ Τεγεάται Λακεδαιμονίοις, οἱ Κορίνθιοι, μέχρι τούτου προθύμως πράσσοντες, ἀνεῖσαν τῆς φιλονεικίας, καὶ ὠρρώδησαν, μὴ ἀδεὶς σφίσιν ἔτι τῶν ἄλλων [l] προσχωρῇ. ὅμως δὲ ἐλθόντες ἐς τὰς Βοιωτὰς, ἐδέοντο, σφῶν τε καὶ Αργείων γίγνεσθαι ξυμμάχους, [m] καὶ τἆλλα κοινῇ πράσσειν· τάς τε δεχημέρους ἐπισπονδὰς, αἳ ἦσαν Αθηναίοις καὶ Βοιωτοῖς πρὸς ἀλλήλους ἀ πολλῷ ὕστερον γενόμεναι τούτων [n] τῶν [o] πενηκονταετίδων σπονδῶν, ἐκέλευον οἱ Κορίνθιοι τὰς Βοιωτὰς ἀκολουθήσαντας Αθήναζε, καὶ σφίσι ποιῆσαι, ὥσπερ Βοιωτοὶ εἶχον· μὴ δεχομένων δὲ Αθηναίων, ἀπειπεῖν τὴν ἐκεχειρίαν, καὶ [p] τολοιπὸν μὴ σπένδεσθαι ἄνευ αὐτῶν. Βοιωτοὶ δὲ, δεομένων τῶν Κορινθίων, περὶ μὲν τῆς [q] Αργείων ξυμμαχίας ἐπισχεῖν αὐτὰς ἐκέλευον· ἐλθόντες δὲ Αθήναζε μετὰ Κορινθίων, οὐχ εὕροντο τὰς δεχημέρους σπονδάς· [r] ἀλλ' ἀπεκρίναντο οἱ Αθηναῖοι, Κορινθίοις εἶναι σπονδὰς, εἴπερ Λακεδαιμονίων εἰσὶ [s] ξύμμαχοι. Βοιωτοὶ μὲν ὧν ἀδὲν μᾶλλον ἀπεῖπον τὰς δεχημέρους, ἀξιούντων καὶ αἰτιωμένων Κορινθίων [t] ξυνθέσθαι σφίσι. Κορινθίοις δὲ ἀνακωχὴ ἄσπονδος ἦν πρὸς Αθηναίους.

y Ἐπεμψαν *Gr.* Antea ὁπλιτῶν Mosqu. z Ἐς *Gr.* a Ἐς *Caſſ. Gr. Aug.* b Προείρητο *Reg.* c Καὶ omittunt *Ald. Baſ.* d Καὶ deeſt *Gr. Ald. Flor. Baſ.* e Αὐτοῖς non agnoſcunt *Ar. C. Dan.* Antea Χαλκιδεῖς Aug. et Μεγαρεῖς. f Vid. *Diodor. Sic.* p. 124. *Ed. Rhod.* p. 325. *Ed. Steph. Hudſ.* g Ἔδωκαν *Marg. Dionyſ. Halic.* Tom. II. p. 143. *Wiſſ.* h Καὶ τῷ ἐν Δελφοῖς κατάγειν δεῖ χρήσαντος *Ar.* Κατάγειν Δηλίους δεῖ χρ. i Φωκεῖς *Ar. C. Reg. Caſſ. Dan. Gr.* Mosqu. k Ἀποστήσοντες αὐτὴν Λακ. *Marg.* Mox Πελοπόνης. Mosqu. l Προσχωρεῖ *Caſſ. Reg.* m Καὶ ἄλλα C. Paullo poſt τὰς δὲ δεχημέρους *Reg.* n Τῶν deeſt *Dan.* o Πενταετίδων *Gr.* p Τὸ λοιπὸν *Ar. C. Caſſ. Gr.* Aug. et ita ſemper. Antea ἀναπειπεῖν Mosqu. q Ἀργείας *Marg.* r Ἀλλὰ *Gr.* Mox Κορινθίους Baſil. s Σύμμαχοι *Gr.* t Ξυνθέσεως *Dan.*

Ἀνέντες τ. ἐπιτρ.] i. e. neglecto, ſublato compromiſſo, mutato et factis retractato, ſepolito. *Arbitrio* vertit Int.; malim, *compromiſſo*. nam *arbitrium* eſt ſententiam laturi et interpoſituri; at hic de parte altera compromittentium agitur. ἀνεῖναι eſt, tollere, amouere, non retinere; vt Eph. 6, 9. ἀνιέντες τὴν ἀπειλήν, remotis, ſuppreſſis minis, abiecta violentia. BAVER.

Ἐσέπεμψαν] *Gr.* corrupte ἔπεμψαν. WASS.

Περὶ δὲ τὰς αὐτὰς] *Dionyſ. Halic.* Tom. II. p. 143. Περὶ δὲ τὰς αὐτὰς χρόνους τούτους Σκιωναίους Ἀθην. ſed corrupte. IDEM.

Πλαταιεῦσιν] Vid. *Iſocratem* Paneg. p. 92. IDEM.

Ἐνθυμούμενοι] *Pollux* II, 231. tamquam e *Thucydide* citat, ἐνθυμιζόμενοι τὰς ἐν τῇ μάχῃ συμφοράς. Vide ibi *Iungermannum*. DVCK.

Ἐνθυμούμ. τάς τε ξυμφ. rel.] Loco mouit Noſſer partitiuam τε, reſerendam ad ἐνθυμούμενοι· neque enim ſubiicitur, quid *aliud* ἐνεθυμοῦντο, ſed aliam ſtructuram orditur: καὶ τῷ θεῷ χρήσαντος. Debebat ergo: ἐνθυμούμενοί τε (quaſi ſit, διά τε τὸ ἐνθυμηθῆναι) τὰς ξυμφ. καὶ τῷ θ. χρήσ. i. e. ὅτι ἔχρησεν ὁ θεός· fecere, vt Delum frequentarent, duplici de cauſſa: tum, quod memores eſſent incommodorum, vt Deo neglecto ipſis oblatorum, tum, quod Apollo iuſſiſſet. Aut, more ſuo, variauit Thuc. ſtructuram verbi ἐνθυμεῖσθαι, quod, de praeterito vtique, etiam Genit. iungatur: vt 1, 42. init. ὧν ἐνθυμηθέντες. BAVER.

Μέχρι τούτου — πράσσοντες] Poſſit eſſe Praeterito, πράξαντες cum hactenus promti rem egiſſent. Sed, quia μέχρι τούτου hic non tam praeterita notet, quam finem modumque, non temporis, ſed rei agendae, ponit, intra quem cohibuerint ſuam actionem, reddatur ſane praeſenti notio ſua: cum ad eum finem vrgerent cauſſam illam, non vltro tendentes, nil aliud ambientes. BAVER.

multo magis Lepreatas liberos esse, et Eleos iniuste facere pronunciarunt. Et quod *Elei* arbitrio stare noluissent, praesidium grauis armaturae militum Lepreum miserunt. Elei vero existimantes vrbem, quae a se defeciisset, Lacedaemonios recepisse, et pacis conditionem proferentes, in qua disertis verbis erat, vt singuli *sociorum*, quae belli Attici initio possidebant, haec retinerent, et *ab illo bello* discederent; vt iniquo arbitrio damnati, quod suum ius non obtinuissent, ad Argiuos defecerunt, societatemque *cum illis*, sicut praedictum fuerat, hi quoque fecerunt. statim autem post illos et Corinthii, et Chalcidenses, qui sunt in Thracia, societatem cum Argiuis inierunt. Boeoti vero, et Megarenses, quamuis idem *se facturos* dicerent, quod a Lacedaemoniis contemnerentur, tamen quiescebant, quod popularem Argiuorum statum sibi, qui paucorum dominatu regerentur, minus, quam Lacedaemoniorum rempublicam putarent profuturum. Bell. Pelop. an. 11. Olymp. 89. 3. V. C. Varr. 333.

32. Per eadem huius aestatis tempora Athenienses, cum Scionaeos expugnassent, puberes interfecerunt, et pueros ac mulieres in seruitutem redegerunt, agrumque Plataeensibus colendum dederunt. Delios etiam rursus in Delum reduxerunt, reputantes et clades in proeliis *post eos pulsos* acceptas, et Dei, qui Delphis colebatur, oraculum, *quo iubebantur*. Et Phocenses et Locri bellum gerere coeperunt. Corinthii vero et Argiui, cum iam essent socii, Tegeam iuerunt, vt eam a Lacedaemoniorum societate auerterent, quod *eam* magnam *Peloponnesi* portionem esse cernerent, ac, si ea sibi accessisset, se totam Peloponnesum habituros sperarent. Sed cum Tegeatae respondissent, se Lacedaemoniis non aduersaturos, Corinthii, qui hactenus in eam rem acerrime incubuerant, de contentione remiserunt, et veriti sunt, ne nullus ex aliis ad se posthac accederet. Veruntamen ad Boeotos profecti, *eos* orarunt, vt secum et cum Argiuis societatem inirent, caeteraque communiter administrarent. Ad haec, illas decem dierum inducias, quae non multo post ista quinquaginta annorum foedera inter Athenienses et Boeotos mutuo factae fuerant, Corinthii suadebant Boeotis, vt se Athenas sequuti, sibi quoque impetrarent eodem modo factas, quo Boeoti *eas* habebant. Quod si Athenienses *has sibi quoque concedere* recusarent, inducias *ipsis* renunciarent, et in posterum *cum ipsis* absque se nullum foedus facerent. Boeoti vero, rogantibus Corinthiis, quod ad societatem quidem Argiuorum attineret, eos supersedere iusserunt. Athenas vero cum Corinthiis profecti, decem dierum inducias *ab Atheniensibus* non impetrarunt. Sed Athenienses responderunt, Corinthiis esse foedera, si modo Lacedaemoniorum erant socii. Boeoti vero non magis propterea decem dierum induciis renunciare voluerunt, quamuis Corinthii hoc flagitarent, et cum expostulatione dicerent, ita inter se conuenisse. Corinthiis autem inducias sine foedere cum Atheniensibus exstiterunt. Bell. Pelop. an. 11. Olymp. 89. 3. V. C. Varr. 333. Post Apr. 16.

ἕτερον] ἐδήλουν. Οὐδὲν ἧσσον ἐδίκασαν] ἀντὶ τοῦ ἐπίσης. Αὐτονόμους εἶναι] τῆς δίκης δηλονότι. Καὶ, ὡς ἐκ ἐμμενόντων] τῶν Ἠλείων δηλονότι. Νομίζοντες πόλιν] τὸ Λέπρεον. Σφῶν ἀφεστηκυῖαν] τῶν Ἠλείων. Καὶ τὴν ξυνθήκην] ξυμβασιν. Καὶ ἐξελθεῖν] τῶ πολέμω. Ὡς ἐκ ἴσον ἔχοντες] τὸ δίκαιον. Ἐγένοντο δὲ καὶ οἱ Κορίνθιοι] σύμμαχοι δηλονότι. Εὐθὺς μετ' ἐκείνους] τὲς Ἠλείους δηλονότι. Τὸ αὐτὸ λέγοντες] τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντες. Ἐκπολιορκήσαντες] ἤγαγον, ἑλόντες, καὶ δηλώσαντες ἐκ πολιορκίας. Χρήσαντες] τὸ κατάγειν δηλονότι Δηλίους. Ἤρξαντο πολεμεῖν] πρὸς ἀλλήλους δηλονότι. Ὀρθῶ]τες μέγα μέρος ὄν] τῆς Πελοποννήσω. Εἰ σφίσι προσγένοιτο] προσκτηθείη. Ὡς δὲ εὐθὺν ἀν] ἤγαγον, ἐκ ἄν. Ἐναντιωθῆναι] ἐναντίοι γενέσθαι. Ἀνεῖσαν τῆς φιλονεικίας] ἀπέστησαν τῆς μάχης. Ὁμως δὲ ἐλθόντες] οἱ Κορίνθιοι. Καὶ σφίσι ποιῆσαι] λέγει τὸ ἠξίουν. Ἀξιούντων καὶ αἰτιωμένων Κορινθίων] ἠτιῶντο οἱ Κορίνθιοι δηλονότι τὲς Βοιωτὲς, ὅτι συνέθεντο αὐτοῖς ἀπεισεῖν τὰς πρὸς Ἀθηναίους

Σφ. ποιῆσαι] Efficere, curare, perficere, obtinere, vt et ipsis daretur. Ita explices Ioh. 14, 13. 14. vbi Christus ait: quodcunque vos rogaritis Patrem, ἐγὼ ποιήσω, ego perficiam, vobis obtinebo mea precatione. Etsi ibi, vt de Christo Deo, simpliciter esse possit: ipse faciam, vobis tribuam; coll. Ioh. 5, 17. 19. 10, 30. BAVER.

Ἀξ. καὶ αἰτ. Κορ. rel.] Traiecta verba sic intellige: ἀξιούντ. Κορινθ. cum, (vtut) Corinthii illud exigerent, καὶ αἰτιωμ.

λγ'. Λακεδαιμόνιοι δὲ τᾷ αὐτᾷ θέρεϊ πανδημεὶ ἐστράτευσαν, Πλειστοάνακτος τᾶ Παυσανίᾳ Λακεδαιμονίων βασιλέως ἡγεμένᾳ, τᾶς Αρκαδίας [v] ἐς Παρράσιους, [x] Μαντινέων ὑπηκόους ὄντας, καὶ φάσιν ἐπικαλεσαμένων σφᾶς, ἅμα δὲ [y] καὶ τὸ ἐν Κυψέλοις τεῖχος [z] ἀναιρήσοντες, ἢν δύνωνται, ὃ ἐτείχισαν [a] Μαντινῆς, καὶ αὐτοὶ ἐφρούρουν, ἐν τᾷ Παρρασικᾷ κείμενον, ἐπὶ τᾷ [b] Σκιρίτιδι τᾶς Λακωνικᾶς. καὶ οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι τὴν γᾶν [c] τῶν Παρρασίων ἐδῄουν· οἱ δὲ [d] Μαντινῆς, τὴν πόλιν Αργείοις φύλαξι παραδόντες, αὐτοὶ τὴν ξυμμαχίαν ἐφρούρουν. ἀδύνατοι [e] δ' ὄντες διασῶσαι τό, τε ἐν Κυψέλοις τεῖχος καὶ τὰς ἐν Παρρασίοις πόλεις, ἀπῆλθον. Λακεδαιμόνιοι δὲ, τούς τε Παρρασίους αὐτονόμους ποιήσαντες, καὶ τὸ τεῖχος καθελόντες, ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου.

λδ'. Καὶ τᾷ αὐτᾷ θέρεϊ, ἤδη ἡκόντων αὐτοῖς τῶν ἀπὸ Θράκης μετὰ Βρασίδου ἐξελθόντων στρατιωτῶν, ὃς ὁ Κλεαρίδας μετὰ τὰς σπονδὰς ἐκόμισεν, οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐψηφίσαντο, τοὺς μὲν μετὰ Βρασίδου Εἵλωτας μαχεσαμένους ἐλευθέρους εἶναι, καὶ οἰκεῖν, ὅπου ἂν βούλωνται. καὶ ὕστερον ὀλίγῳ αὐτοὺς μετὰ τῶν [f] Νεοδαμώδων ἐς Λέπρεον κατέστησαν, κείμενον ἐπὶ τῆς Λακωνικῆς καὶ τῆς Ηλείας, ὄντες ἤδη διάφοροι Ηλείοις. τοὺς [g] δ' ἐκ τῆς νήσου ληφθέντας σφῶν, καὶ τὰ ὅπλα παραδόντας, δείσαντες, μή τι, διὰ τὴν ξυμφορὰν νομίσαντες ἐλασσωθήσεσθαι, καὶ ὄντες ἐπίτιμοι, νεωτερίσωσιν, ἤδη καὶ ἀρχάς τινας ἔχοντας, ἀτίμους ἐποίησαν· ἀτιμίαν δὲ τοιάνδε, ὥστε μήτε ἄρχειν, μήτε πριαμένους τι, ἢ πωλοῦντας, κυρίους εἶναι. [h] ὕστερον δὲ αὖθις [i] χρόνῳ ἐπίτιμοι ἐγένοντο.

λε'. Τᾷ δ' αὐτᾷ θέρεϊ καὶ [k] Θύσσον τὴν [l] ἐν τᾷ Αθῳ [m] Δικτιδικῆς εἶλον, Αθηναίων ὄσαν ξύμμαχον. καὶ τὸ θέρος τοῦτο πᾶν ἐπιμιξίαι μὲν ἦσαν τοῖς Αθηναίοις καὶ Πελοποννησίοις· ὑπώπτευον δὲ ἀλλήλους εὐθὺς μετὰ τὰς σπονδὰς οἵ τε Αθηναῖοι [n] καὶ Λακεδαιμόνιοι, καὶ τὴν [o] τῶν χωρίων ἀλλήλοις οὐκ [p] ἀπόδοσιν. τὴν γὰρ Αμφίπολιν, πρότεροι λαχόντες οἱ Λακεδαιμόνιοι ἀποδιδόναι, [q] καὶ [r] τἄλλα, οὐκ ἀποδεδώκεσαν· οὐδὲ τοὺς ἐπὶ Θράκης παρεῖχον ξυμμάχους τὰς σπονδὰς δεχομένους, οὐδὲ Βοιωτοὺς, οὐδὲ

v Ἐπὶ *Ar. C. Dan.* Ἀρκαδίας ἐς Σπαρσίους *Reg.* *x* Μαντιναίων *Reg.* *y* Καὶ omittunt *Ar. C. Dan.* Mox Κυψίλλοις Mosqu. et sic infra. *z* Καθαιρήσοντες *Marg.* *a* Μαντινεῖς *Ar. C. Cass. Gr. Reg. Dan.* Mosqu. *b* Huius etiam meminit *Diodorus Sic.* lib. 15. p. 376. *Ed. Rhod.* p. 494. *Ed. Steph.* Σκιριτίδι *Ar. C. Dan.* *c* Τῶν deest *Dan.* Mosqu. *d* Μαντινεῖς *Ar. C. Ald. Flor. Bas.* Ita Μεγαρεῖς p. 310. librorum omnium consensu. *Hudf.* Μαντινεῖς *Reg. Cass. Dan. Gr.* *e* Δὲ ὄντες *Gr.* Mox C. 34. οἱ μὲν Λακεδ. Mosqu. *f* Νεοδαμωδῶν *Ar. C. Cl. Gr.* Aug. Νεοδαμώδης quasi νεὸς δαμώδης, *nouus populiris*, recens populo adscriptus. Etenim ciues, qui vectigal persoluebant, Lacedaemoniis Δαμώδεις appellabantur, vt ex *Hesychio* constat. Neodamodes fuisse Helotas (contra quam censet *Cragius* de Repub. Laced. l. 1. c. 12.) clare ostendit *Meursius* in Miscell. Lacon. l. 2. c. 7. cui adde *Diodor. Sic.* l. 12. p. 124. *Ed. Rhod.* p. 325. *Ed. Steph. Hudf.* Νεοδαμωδῶν *Reg. Cass.* *g* Δὲ ἐκ *Ar. C. Reg. Cass.* Aug. Τοὺς δὲ νήσου *Gr.* Δὲ ἐν τῇ νήσῳ Mosqu. et ante Ἠλείοις. *h* Vide *Diodorum Sic.* loco supra citato. *Hudf.* *i* Χρόνῳ omittit *Gr.* *k* Θάσσον *Ar.* et *Gr.* ex emendatione. Θάσον Mosqu. *l* Ἐν τῷ Ἄθῳ *Ar. C. Dan.* Mosqu. *m* Δικτιδῆς deest *Ar. C.* margini tamen *Cod. Ar.* ab aliena manu adscribitur. *Hudf.* Abest etiam a *Dan.* Δικτηδῆς *Reg. Cass. Gr.* Aug. Δικτιδιεῖς Mosqu. *n* Καὶ οἱ Λακ. *Cl. Gr. Reg. Cass.* Aug. *o* Τῶν deest *Dan.* *p* Ἀποδίδοσιν *Dan.* *q* Καὶ omittunt *Ar. C.* *r* Τἄλλα *Gr.*

et obiicerent Boeotis, ξυνθέσθαι σφίσι, quod ita pacti essent illis, nec tamen efficerent. Nam Infin. ξυνθέσθαι refertur tantum ad αἰτιωμένων, non ad ἀξιούντων. BAVER.

Τᾶς Ἀρκαδίας ἐς Παῤῥασ.] i. e. ἐς Ἀρκαδίαν, καὶ ἐνταῦθα ἐς Παῤῥασίους· vel transposite: ἐς Παῤῥασ. (μέρος) τᾶς Ἀρκαδ. Illud praestat; quia praecipua res et vniuersa praemittitur, Arcadiam eos inuasisse, ibique Parrhasios. Male omissum erat comma in Ducker. Ed. post ἡγεμένᾳ· quasi ab eo penderet τᾶς Ἀρκαδίας. Recte tamen vertit Lat. BAVER.

Κυψέλοις] Ita *Mss.* rectus Κύψελα *Steph.* Vid. Nos in Addendis. WASS.

Σκιρίτιδι] Vide omnino *Holstenium* ad Stephan. IDEM.

Τὴν ξυμμαχίαν ἐφρ.] i. e. terram reliquam sociorum; quasi pro ξυμμαχικὴν· nam pro ξυμμάχους hic dictum, vix probauerim, ob verbum φρουεῖν. BAVER.

Τοὺς μετὰ Βρ. Εἵλ. μαχεσ.] i. e. τοὺς Εἵλ. τοὺς μαχεσ. μ. Βρ. more Nostri. BAVER.

Νεοδαμώδων] Lege, Νεοδαμωδᾶν. Omnia quippe in ης exeuntia Genitiuum Plur. habent in ῶν perilpomenon. BAVER.

Λέπρεον] Supra p. 309. *Cl.* Λεπρέου. Lepreon in ea parte Eleae, quae *Polybio* IV, 77. Tryphalia, vbi multa situs ignoti oppida memorantur. *Scylax*, *Ptolemaeus* ad Mare posuere. Idem fecit et *Dicaearchus*, eoque nomine a *Cicerone* reprehenditur Epist. ad *Attic.* II, 6. *Strabo* XL. stadia a mari abfuisse tradit. Membliaris et Minyae opp. condiderunt Λέπρεον, Magistum, Thrixas, Pyrgium, Epium, Nudium; quorum pleraque nostra, inquit *Herodotus* IV, 148. memoria deleuerunt Elei. Confer *Xenoph.* 491. *Plin.* V, 6. *Zenodotus*, ἐν β' Ἐπιτομῶν, Καυκῶνά φησι τὴ Ποσειδῶνος καὶ Ἀσυδαμείας τῆς Φορβάντος γενέσθαι τὸν Λεπρέα, ὃν τὸν Ἡρακλέα κελεῦσαι διθῆναι, ὅτε Αὐγέαν τὸν μισθὸν ἀπήτει. Noster Λεπρεύς, Λέπρεον, Λεπρεάται. Λέπρεον *Herodot. Scylax*, *Strabo*, *Polybius*, *Laërtius*, *Ptolemaeus*, *Hephaestion*, et *Ptolem.* Geog. Heros item Λεπρέας; apud *Xenophontem* aliosque. *Plinius* Lepreon. Schol. autem *Aristoph.* Acharn. Λεπρέου cum *Cl.* scribit, perperam. Est quidem *Lepria* insula inter Asiam Lesbumque, de qua *Plinius* V, §. 38. Sed et *Callimachus* H. Iou. ἀλλὰ τὸ χεῦμα κεῖνο Νέδην ἐνόμιζε. τὸ μέν ποθι τηλοῦ κατ' αὐτὸ Καυκώνων πτολιέθρον, ὃ Λέπρεον πιφάτισαι, Συμφέρεται

33. Eadem aestate Lacedaemonii cum frequentibus copiis, quas ex omni totius populi ordine collegerant, duce Pliſtoanacte Pauſaniae filio, Lacedaemoniorum rege, expeditionem ſuſceperunt adverſus Parrhaſios, qui ſunt in Arcadia, et qui Mantineorum imperio parent, ab ipſis ſeditione laborantibus acciti, ſimul etiam cuerſuri, ſi poſſent, munitionem, quam Mantinei in Cypſelis exſtruxerant, et in agro Parrhaſio ſitam ipſi ſuo praeſidio tenebant, prope Sciritidem, quae eſt agri Laconici. Et Lacedaemonii quidem agrum Parrhaſium vaſtabant: Mantinei vero, vrbis cuſtodia Argiuis tradita, ipſi ſocios ſuo praeſidio tutabantur. Cum autem et munitionem in Cypſelis exſtructam, et vrbes in agro Parrhaſio ſitas conſeruare non poſſent, abierunt. Lacedaemonii vero, cum Parrhaſios in libertatem aſſeruiſſent, et munitionem illam euertiſſent, domum redierunt. Bell. Pelop. an. 11. Olymp. 89. 3. V. C. Varr. 333. Maio exeunte.

34. Eadem aestate Lacedaemonii, cum ad ipſos iam ex Thracia rediiſſent milites, qui cum Braſida *illuc* profecti fuerant, quos poſt inita foedera Clearidas reduxerat, decreuerunt, ſeruos quidem, qui cum Braſida proelio interfuerant, liberos eſſe, et habitare vbicunque vellent. Nec multo poſt ipſos cum iis, quos recenter in ciuium ius adſciuerant, in Lepreo collocarunt, quod in Laconico, ac Eleo agro, *in ipſis vtriusque confiniis* ſitum erat, cum iam Eleorum hoſtes eſſent. Suos vero *ciues*, qui in inſula *Sphacteria* capti fuerant, et qui arma *hoſti* tradiderant, veriti, ne aliquid rerum nouarum molirentur, exiſtimantes, ſe propter cladem acceptam deteriore conditione futuros, quamuis integra fama et exiſtimatione forent, quamuis etiam nonnulli magiſtratus iam gererent, ignominia notarunt. Hac autem ignominia notarunt, vt nullum magiſtratum gererent, vtque nullam haberent poteſtatem earum rerum, quas aut emiſſent, aut vendidiſſent. Poſtea tamen in integrum reſtituti fuerunt.

35. Eadem aeſtate Dictidienſes Thyſſon *in monte* Atho ſitam, Athenienſium ſociam, ceperunt. Atque hac tota aeſtate inter Athenienſes et Peloponneſios commercium fuit. Sed ſtatim poſt inita foedera Athenienſes et Lacedaemonii inter ſe ſuſpecti eſſe coeperunt, quod neutri loca alteris reſtituiſſent. Nam Lacedaemonii, quibus ſortito obtigerat, vt priores redderent, nec Amphipolin, nec caetera reddiderant; nec ſocios, qui erant in Thracia, ad foedera recipienda adegerant, ac ne Boeotos quidem,

σπονδάς. Ἐπικαλεσαμένων] τῶν Παῤῥασίων. Σφᾶς] τὲς Λακεδαιμονίυς. Τὸ ἐν Κυψέλαις τεῖχος] ἐπιτετειχισμένον ὥστε βλάπτειν τὴν Σκιρῖτιν. Καὶ αὐτοὶ ἐφρούρυν] οἱ Μαντινεῖς. Ἐλευθέρυς εἶναι] μετὰ τῶν ἐκ τῶν Εἱλώτων ἐλευθέρων. Τὲς δ' ἐκ τῆς νήσυ] τῆς Πύλυ. Τὰ ὅπλα παραδόντας] τότε ἐν τῇ μάχῃ πρὸς Ἀθηναίυς. Ὥστε μήτε ἄρχειν, μήτε πριαμένυς τι, ἢ πωλοῦντας] ἦγυν, μὴ εἶναι κυρίυς ἢ πριασθαι, ἢ πωλεῖν. Ἐπίτιμοι] ἦγυν ἔντιμοι. Κατὰ τὴν τῶν χωρίων ἀλλ.] διὰ τὸ ἀλλήλοις μὴ

νηρῆϊ. Vbi *Schol.* ὄρος Ἀρκάδων ὁ Καύκων, et Λέπρειον (ſed ἀπὸ Λεπρέυ) agnoſcit. Scribe Λέπρειον πεφάτισαι, vel etiam Λεπραῖον, quomodo *Suidas* diſerte laudat v. ἀγορανομίας. *Idem* alibi Λεπραῖον τῆς Τριφυλίας πόλις. Cum ει Diphthongo ſcriptum antiquitus fuiſſe affirmat *Tzetzes* Chil. V, 682. Ibi *Codex noſter* ἀπὸ τᾶ πέτρας δὲ καὶ Πραξιθέας, et pro ἀγνουμένη, ἀγνουμένης. lege ἀγνοημένης λέξεως. Idem tradit *Schol. Ariſtoph.* Ορν. 149. Denique τὸ Λέπρεον *Strabo* et Epit. *Polybius*, *Tzetzes*. ὁ Λέπρεος vero *Ariſtoph. Pauſanias*. Corrupte apud Xenoph. Hellen. III, p. 491. Λεπρεῖνοι et Λαπρεᾶται. Vid. *Heſychium* in Λέπρεοι. WASS.

Τὲς ἐκ τ. νήσ. ληφθ.] Aut breuius dictum, more Noſtri, pro, τὲς ἐν τῇ νήσῳ ληφθέντας, καὶ ἀνακομισθέντας, captos *in* inſula et *inde* reduces: aut ληφθέντας ſit pro ἀναληφθ. receptos, redditos ipſis. BAVER.

Ὄντες ἐπίτιμοι] Laudat *Thomas Mag.* in ἐπίτιμος, et exponit, ἐπὶ τιμῆς, καὶ ἀξιώματος ὄντες. *Suidas*, ἐπίτιμον, πλέσιον, ἢ τὸν μὴ ἄτιμον. Et *Auctor Etymolog. M.* Ἐπίτιμον, πλέσιον, ἢ τὸν μὴ ἄτιμον κατὰ νόμυς, ἀλλ' ἔχοντα ἐξυσίαν καὶ δημηγορῆσαι καὶ δικάσασθαι. Locus *Luciani* ab vtroque adlatus eſt in Toxari pag. 50. DVCK.

Μήτε πριαμένυς τι, ἢ πωλοῦντας κυρίυς εἶναι] Non adparet ratio, cur *Portus* abierit a ſententia, quam expreſſerat *Valla*, et recte ſequutus eſt *Acacius*, *neque iis emendi vendendiue ius eſſet*. Et ne quidem ſatis intelligi poteſt illa interpretatio, vt nullam poteſtatem haberent earum rerum — *quas vendidiſſent*. Participia πριαμένυς et πωλοῦντας ponuntur pro Infinitiuis, vt mille locis apud Scriptores Atticos: quem vſum Participiorum *Budaeus* et alii dudum obſeruarunt. DVCK.

Πριαμένυς] Etiam verſionem Porti taxat, et, cur falſo mutarit, docet Abr. 519. GOTTL.

Χρόνῳ] Hoc deeſt *Gr.* At rectius alibi. Vid. I, 8. et VI, 3. WASS. Sic III, 85. IV, 81. V, 5. DVCK.

Θύσσον] *Ar. Gr.* Θᾶσσον *Gr.* ex emend. male. Vid. *Thucyd.* IV, 109. Θύσσαν legit Epit. *Strabonis* 331. *Herodotus* vero Θύσσον, *Plinius* Thyſſum legunt. Δικτιδῆς, vix alibi inueniuntur. Iterum huius gentis mentio V, 81. WASS.

Κορινθίοις, λέγοντες ἀεὶ, ὡς μετ' Ἀθηναίων τότε, ἢν μὴ θέλωσι, κοινῇ [s] ἀναγκάσωσι. χρόνος τε προὔθεντο ἄνευ ξυγγραφῆς, ἐν οἷς [t] χρῆν τὸν μὴ ἐσιόντας, ἀμφοτέροις πολεμίους εἶναι. τότων δὲ ὁρῶντες οἱ Ἀθηναῖοι ἀδὲν [v] ἔργῳ γιγνόμενον, [x] ὑπώπτευον τὸν Λακεδαιμονίους μηδὲν δίκαιον διανοεῖσθαι. ὥστε ὅτε Πύλον ἀπαιτέντων [y] αὐτῶν ἀπεδίδοσαν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐκ τῆς νήσου δεσμώτας μετεμέλοντο ἀποδεδωκότες· τά τε ἄλλα χωρία εἶχον, μένοντες, ἕως σφίσι κἀκεῖνοι ποιήσειαν τὰ εἰρημένα. Λακεδαιμόνιοι δὲ τὰ μὲν δυνατὰ ἔφασαν πεποιηκέναι· τοὺς γὰρ παρὰ σφίσι δεσμώτας ὄντας Ἀθηναίων ἀποδοῦναι, καὶ τοὺς ἐπὶ Θράκης στρατιώτας ἀπαγαγεῖν, καὶ εἴτε ἄλλῃ ἐγκρατεῖς ἦσαν· Ἀμφιπόλεως δὲ οὐκ ἔφασαν κρατεῖν, ὥστε παραδοῦναι. Βοιωτοὺς δὲ πειράσεσθαι καὶ Κορινθίους ἐς τὰς σπονδὰς [z] ἐσαγαγεῖν, καὶ Πάνακτον [a] ἀπολαβεῖν, καὶ Ἀθηναίων ὅσοι ἦσαν ἐν Βοιωτοῖς αἰχμάλωτοι, κομιεῖν. Πύλον μέντοι ἡξίουν σφίσιν ἀποδοῦναι. εἰ δὲ μὴ, [b] Μεσσηνίους τε καὶ τοὺς Εἵλωτας ἐξαγαγεῖν, ὥσπερ καὶ αὐτοὶ τοὺς ἀπὸ Θράκης· Ἀθηναίους δὲ φρουρεῖν τὸ χωρίον [c] αὐτούς, εἰ [d] βάλονται. πολλάκις δὲ καὶ πολλῶν λόγων γενομένων ἐν τῷ θέρει τότῳ, ἔπεισαν τοὺς Ἀθηναίους, ὥστε ἐξαγαγεῖν ἐκ Πύλου Μεσσηνίους, καὶ τοὺς ἄλλους Εἵλωτάς τε, καὶ [c] ὅσοι ὑτομολήκεσαν ἐκ τῆς Λακωνικῆς· καὶ κατῴκισαν αὐτοὺς ἐν [f] Κρανίοις τῆς [g] Κεφαλληνίας. τὸ μὲν δὴ θέρος τοῦτο ἡσυχία ἦν καὶ ἐφοδοι [h] παρ' ἀλλήλους.

λϛ. [i] Τῷ δ' ἐπιγιγνομένῳ χειμῶνος (ἔτυχον γὰρ [k] Ἔφοροι ἕτεροι, καὶ ὑφ' ὧν αἱ σπονδαὶ ἐγένοντο, ἄρχοντες ἤδη, [l] καί τινες αὐτῶν καὶ [m] ἐναντίοι σπονδαῖς·) [n] ἐλθόσων πρεσβειῶν ἀπὸ τῆς ξυμμαχίδος, καὶ παρόντων Ἀθηναίων καὶ Βοιωτῶν καὶ Κορινθίων, καὶ πολλὰ [o] ἐν ἀλλήλοις εἰπόντων, καὶ οὐδὲν ξυμβάντων, ὡς ἀπῆσαν ἐπ' οἴκου, τοῖς Βοιωτοῖς καὶ Κορινθίοις Κλεόβουλος καὶ [p] Ξενάρης, ὅτοι, οἵπερ τῶν Ἐφόρων ἐβούλοντο μάλιστα διαλῦσαι τὰς σπονδὰς, λόγους ποιοῦνται [q] ἰδίους, παραινοῦντες [r] ὀτιμάλιστα [s] ταῦτά τε γιγνώσκειν, καὶ πειρᾶσθαι Βοιωτοὺς, [t] Ἀργείων γενομένους πρῶτον αὐτοὺς ξυμμάχους, αὖθις μετὰ Βοιωτῶν, Ἀργείοις Λακεδαιμονίοις ποιῆσαι ξυμμάχους· ὅτω γὰρ ἥκιστα ἀναγκασθῆναι Βοιωτοὺς ἐς τὰς Ἀττικὰς σπονδὰς ἐσελθεῖν· ἐλέσθαι γὰρ Λακεδαιμονίους, πρὸ τῆς Ἀθηναίων ἔχθρας, καὶ διαλύσεως τῶν σπονδῶν, Ἀργείοις σφίσι φίλους καὶ ξυμμάχους γενέσθαι. τὸ γὰρ Ἄργος ἀεὶ [v] ἠπίστατο ἐπιθυμοῦντας τοὺς Λακεδαιμονίους καλῶς σφίσι [x] φίλιον γενέσθαι, ἡγούμενοι τὸν ἔξω Πελοποννήσου πόλεμον ῥᾴω ἂν εἶναι. τὸ [y] μέντοι Πάνακτον, ἐδέοντο Βοιωτοὺς, ὅπως [z] παραδώσουσι Λακεδαιμονίοις· ἵνα, ἀντ' αὐτοῦ Πύλου, ἣν δύνωνται, ἀπολαβόντες, ῥᾷον [a] καθιστῶνται Ἀθηναίοις ἐς πόλεμον.

s Ἀναγκάσει, et mox χρόνους δὲ Gr. t Χρῆν καὶ τοὺς Reg. v Ἔργον Gr. x Ὑπεπώπτευον Ar. C. Ὑπετόπτευον Marg. Sic etiam Reg. Caſſ. Aug. y Αὐτῶν omittunt Ar. C. Dan. Mox μένοντας Mosqu. z Εἰσαγαγεῖν Reg. Caſſ. Aug. et Πανακτὸν Reg. a Scil. ἀπὸ τῶν Βοιωτῶν, qui Panactum Athenienſium caſtellum per proditionem ceperant. p. 292. Hudſ. b Μεσσηνίους Ar. C. itidemque paullo infra. Gr. Mosqu. c Αὐτοῖς Marg. Reg. Caſſ. Aug. d Βάλονται et deinde a correctore βέλονται Gr. e Ὅσους Gr. Ὑτομόλησαν Mosqu. f Καρανίοις Ar. C. procul dubio mendoſe. Vide l. 1. p. 101. Hudſ. Καρανίοις etiam Dan. g Κεφαλληνίας Ar. Mosqu. h Παρὰ Gr. Παρ' ἀλλήλους Caſſ. i Τῷ δὲ ἐπιγιγν. Reg. k Ἕτεροι γὰρ d. Mosqu. Antea γὰρ Ἔφοροι Reg. l Καί τινες καὶ αὐτῶν Ald. Flor. Baſ. Steph. 1. m Ἐναντίοι ταῖς σπονδαῖς Ar. C. Ci. Dan. et a recentiore manu interverſus Reg. Ἐναντίοις Aug. ſed ſupraſcr. οι. n Ἐλθόντων πρέσβειων Gr. Ἐλθεσῶν in marg. Hudſ. In Gr. eſt Ἰλθεσῶν. fuerat etiam in eo πρισβεῶν, deinde circumflexus deletus, et accentus in prima ſyllaba ſcriptus erat. nec quidquam ibi in marg. legitur. Duck. Πρέσβειων Reg. Aug., et a manu prima Caſſ. e quo recens manus fecerat πρεσβειῶν. Ἐλθόντων Mosqu. o Ἐν omittit Gr. Καὶ ante Βοιωτ. d. Mosqu. p Ξεναρίδης Reg. Ξενάρας Mosqu. et mox διαλῦσαι. q Ἰδίᾳ Ar. C. Dan. r Ὅτι μάλιστα Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Caſſ. s Ταῦτα γιγνώσκειν Ar. C. Dan. t Ἀργείων in textu, ſupra Ἀργείους Gr. v Scil. ὁ Κλεόβουλος καὶ Ξενάρης. ad hoc etiam ſequens ἡγούμενοι referri debet. Ae. Portus. x Φίλον Dan. y Μέντοι Reg. z Παραδώσειν Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Atque ita, vel παραδῶσι, legendum eſſe monuit Ae. Port. Παραδώσουσι Caſſ. Gr. Παραδώσωσι Aug. ſed ſupraſcr. ε, a m. 2. Παραδώσωσι Mosqu. et mox ἀποβάντες p. ἀπολαβ. a Καθιστῶντες Dan.

Εἰ δὲ μὴ rel.] Quaedam emendat Reisk. GOTTL.

Ἔτυχον γὰρ Ἔφ.] Ex hoc loco elicitur tempus anni, quo Ephori magiſtratum inibant, nempe aeſtate inclinante, vel autumno incipiente. *Palm.* in Exercitationib. pag. 52. HVDS. Diem, quo noui Ephori inierint, definit *Dodwellus* in Annalib. Thucyd. ad Ann. XI. Belli Peloponneſ. poſt diem VIII. Octobris Iuliani, et ſic in marg. ſcribi iubet, non poſt Oct. XII. quod eſt in marg. editi *Thucydidis*. DVCK.

Οὗτοι, οἵπερ τ. Ἐφόρ.] Debebat: οὗτοι τ. Ἐφόρ. οἵπερ rel. BAV.

Παρῃνοῦντες] Eundem de his rebus ſenſum iis inſtillare ſtudebant. f. ταυτὰ. vid. Heilm. p. 680. GOTTL.

Ἑλέσθαι — πρὸ] Antequam erupiſſent inimicitiae cum Athen. et diſſoluta eſſet pax. — ita Heilm. ſed haud dubie non recte. p. 680. GOTTL.

Ἐπιθυμ. τὸ Ἄργος καλῶς σφ. φίλ. γεν.] Ad verbum ἐπιθυμοῦντας redundat aduerb. καλῶς, et inepte illi iungatur. Brevirate dictum Thucydidea, pro tali ſenſu: νομίζοντας τὸ Ἄργ. καλῶς σφ. φίλ. γεν. καὶ (διὰ τοῦτο) ἐπιθυμοῦντας. Vel: ἐπιθυμοῦντ. τὸ Ἄργ. σφ. φίλ. γεν. ὡς καλῶς (τοῦτο) ἔχον. BAVER.

Ἡγούμενοι] Male Schol. enall. ſtatuit pro ἡγεμένες. Recte Portus iungit τῷ Κλεοβ. et Ξενάρῃ; v. 18. reliquis inſertis a 21—24. παρῃνθετικῶς. GOTTL.

neque Corinthios, quamuis perpetuo dicerent, se, nisi *foedera recipere* vellent, vna cum Athenienſibus eos coacturos: tempusque ſine ſyngrapha praeſtituerant, intra quod, qui foedera *ſecum* non iniiſſent, vtrisque hoſtes eſſe *pronunciarant*. Cum igitur Athenienſes nihil horum *ab illis* re ipſa praeſtari viderent, Lacedaemonios nihil aequi animo agitare ſuſpicabantur. Quamobrem ipſis Pylum repetentibus reddere noluerunt, quinetiam eos poenitebat, quod captiuos ex inſula reddidiſſent. Caeteraque *Lacedaemoniorum* loca retinebant, exſpectantes donec et illi praeſtarent, quae promiſerant. Lacedaemonii vero dicebant, ſe praeſtitiſſe, quae poterant. Se enim Athenienſibus reddidiſſe omnes, quos ex ipſis apud ſe in vinculis habebant, et milites, qui erant in Thracia, abduxiſſe, et ſi quid aliud in ſua poteſtate habebant. Sed Amphipolin in ſua poteſtate non eſſe dicebant, ita vt traderent. Operam vero daturos, vt et Boeotos et Corinthios in foedera adducerent, vtque Panactum reciperent, et vt Athenienſes, quotquot apud Boeotos erant captiui, recuperarent. Poſtulabant autem, vt Pylum ſibi reſtituerent: ſin minus, Meſſenios et ſeruitia educerent, quemadmodum et ipſi ex Thracia *ſuos abduxerant:* vtque locum illum Athenienſes ipſi, ſi vellent, cuſtodirent. Saepe autem multisque ſermonibus per hanc aeſtatem habitis, *tandem* Athenienſibus perſuaſerunt, vt e Pylo educerent Meſſenios, caeterosque ſeruos, et quotquot ex agro Laconico *ad ipſos* transfugerant. Ipſosque in Craniis Cephalleniae *inſulae vrbe* collocarunt. Hac igitur aeſtate a bello ceſſatum eſt, et vltro citroque ad vtrosque commeatum. Bell. Pel. an. I. Olymp. 89. 4. V. C. Varr. 333.

36. In ſequenti hyeme (iam enim alii Ephori magiſtratum gerebant; nec erant ii, quibus magiſtratum gerentibus foedera percuſſa fuerant; quinetiam horum nonnulli foederibus erant aduerſarii) cum legati ex ſociorum agro *Lacedaemonem* veniſſent, et Athenienſes et Boeoti et Corinthii praeſentes adeſſent, et vltro citroque multa verba facta fuiſſent, nec quicquam inter eos conueniret, poſtquam *Athenienſes* domum redierunt, Cleobulus et Xenares (illi, qui ex Ephoris foedera frangere potiſſimum volebant) cum Boeotis et Corinthiis priuatim ſermones habuerunt, admonentes, vt harum rerum ſtatum accuratiſſime cognitum perpenderent, operamque darent, vt Boeoti, vbi prius ipſi ſocietatem cum Argiuis iniiſſent, poſtea cum Boeotis Argiuos Lacedaemoniis ſocios adiungerent. Sic enim Boeotos foedus cum Athenienſibus inire minime coactum iri *putabant*. Lacedaemonios enim Athenienſium inimicitiis ac foederum cum ipſis initorum violationi, amicitiam et ſocietatem Argiuorum antepoſituros. Habebant enim exploratum, Lacedaemonios perpetuo cupere, ciuitatem Argiuorum opportune ſibi amicam eſſe, quod bellum extra Peloponneſum leuius *ſibi* fore ducerent, *ſi Argiuos conſtantes amicos haberent*. Boeotos vero rogabant, vt Panactum Lacedaemoniis traderent, vt pro hoc recepta, ſi poſſent, Pylo, ad bellum aduerſus Athenienſes commodius deſcenderent. Poſt Oct. 12.

ἀνταποδιδόναι τὰ χωρία. Κρόνος τε πρῶτος ἔπαξαν. Ἄνευ ξυγγραφῆς] συμφωνίας γεγραμμένης. Τοὺς μὴ ἐσιόντας] εἰς τὰς σπονδάς. Οὐδὲν ἔργα γιγνόμενον] ἀντὶ τοῦ πραττόμενον. Ἀλλα χωρία εἶχον] τῶν Λακεδαιμονίων οἱ Ἀθηναῖοι. Εἰρημένα] τεταγμένα. Ἡσυχία ἦν] ἀπραξία πολέμου. Καὶ ἔφοδοι παρ' ἀλλήλους] ἐπιμιξίαι. Ἐλθοσῶν πρεσβειῶν] εἰς τὴν Λακεδαίμονα. Καὶ ὧδ' ξυμβάντων] ἤγων κατ' ὠδέν. Ὡς ἀπῆσαν ἐπ' οἴκου] οἱ Βοιωτοὶ καὶ οἱ Κορίνθιοι. Λόγους ποιοῦνται ἰδίους] ἰδίᾳ διειλέχθησαν αὐτοῖς τοῦ λῦσαι τὰς σπονδάς. Ταῦτά τε γιγνώσκειν] εἰς νοῦν ἔχειν. Καλῶς σφίσι φίλιον γενέσθαι] βεβαίως φίλιον τοῖς Λακεδαιμονίοις γενέσθαι, ἢ αὐτοὶ βεβαίως ἠπίσαντο. ὃ καὶ μᾶλλον. Ἡγούμενοι τὸν ἔξω] τὸ ἡγέμενοι, ἐκ ἔστιν ἀκατάλληλον πρὸς τὸ ἐπιθυμοῦντας τοὺς Λακεδαιμονίους, ἀλλ' ἐσχημάτισαι ἀντὶ τοῦ ἡγουμένων. Ὅπως παραδώσωσιν] οἱ Βοιωτοὶ δηλονότι. Λακεδαιμονίοις]

Ἡγέμενοι] Poteſt ſane referri ad illos auctores Boeotos, reliquis per parentheſin inſertis; ſed tamen res ipſa magis ad Lacedaemonios rectius referatur, quorum ea maxime et propria cura eſſet, extra Peloponneſum gerentium bellum; quod minus apte, immo inepte, ad Thebanos reuocetur, vt extra Peloponneſum iam conſtitutos. Quare aſſentior Scholiaſtae, pro ἡγεμένους dictum interpretanti. BAVER.

Παραδώσωσι] Antea παραδώσωσι. WASS.

Παραδώσωσιν] Male Sch. παραδώσωσιν. Fut. debet ſequi poſt ὅπως. c. 26. ὅπως εἴσομαι. L. VII. 32. ὅπως διαφήσωσι, vbi male διαφήσωσι. Abr. 520. dixit et Ern. ad Xen. Mem. GOTTL.

Τὸ πάνακτ. ſcl.] Non peccauit Schol. ſubſtituendo παραδώσωσι, quam non lectionem induxerit pro παραδώσωσι, ſed

λζ'. Καὶ οἱ μὲν Βοιωτοὶ καὶ [b] οἱ Κορίνθιοι, ταῦτα ἐπεξαλμένοι ἀπό τε τῶ Ξενάρεος καὶ Κλεοβούλε, καὶ ὅσοι φίλοι ἦσαν αὐτοῖς τῶν Λακεδαιμονίων, ὥστε ἀπαγγεῖλαι ἐπὶ τὰ κοινὰ, ἑκάτεροι ἀνεχώρησαν. Ἀργείων δὲ δύο ἄνδρες τῆς ἀρχῆς τῆς μεγίστης, ἐπετήρων [c] ἀπιόντας αὐτὸς καθ' ὁδόν· καὶ ξυγγενόμενοι ἐς λόγους ἦλθον, εἶπως οἱ Βοιωτοὶ σφίσι ξύμμαχοι γένοιντο, ὥσπερ Κορίνθιοι καὶ Ηλεῖοι καὶ [d] Μαντινῆς. νομίζειν γὰρ ἄν, τότε [e] προχωρήσαντος, [f] ῥαδίως ἤδη καὶ πολεμεῖν καὶ σπένδεσθαι, καὶ πρὸς Λακεδαιμονίους, εἰ [g] βούλοιντο, κοινῷ λόγῳ χρωμένους, καὶ εἴ τινα πρὸς ἄλλον δέοι. τοῖς δὲ τῶν Βοιωτῶν πρέσβεσιν ἀκούσασιν ἤρεσκε. καὶ τὰ τύχην γὰρ ἐδέοντο τότων, ὥσπερ καὶ οἱ ἐκ τῆς Λακεδαίμονος [h] αὐτοῖς φίλοι ἐπεξάλκεσαν. καὶ οἱ τῶν Ἀργείων ἄνδρες, ὡς ἤσθοντο αὐτὸς δεχομένους τὸν λόγον, εἰπόντες, ὅτι πρέσβεις πέμψουσιν ἐς Βοιωτούς, ἀπῆλθον. ἀφικόμενοι δὲ οἱ Βοιωτοὶ ἀπήγγειλαν τοῖς Βοιωτάρχαις τά τε ἐκ τῆς Λακεδαίμονος, καὶ τὰ ἀπὸ τῶν ξυγγενομένων Ἀργείων. καὶ [i] οἱ Βοιωτάρχαι ἠρέσκοντό τε, καὶ πολλῷ προθυμότεροι ἦσαν, ὅτι ἀμφοτέρωθεν ξυνεβεβήκει αὐτοῖς, τάς τε φίλας τῶν Λακεδαιμονίων τῶν αὐτῶν δεῖσθαι, καὶ τὰς Ἀργείας ἐς τὰ ὅμοια σπεύδειν. καὶ ἅ πολλῷ ὕστερον πρέσβεις παρῆσαν Ἀργείων, τὰ εἰρημένα [k] προκαλούμενοι. καὶ αὐτὰς ἀπέπεμψαν ἐπαινέσαντες τὰς λόγους οἱ Βοιωτάρχαι, καὶ πρέσβεις ὑποσχόμενοι ἀποστελεῖν περὶ τῆς ξυμμαχίας ἐς Ἄργος.

λή. Ἐν δὲ τότῳ ἐδόκει πρῶτον τοῖς Βοιωτάρχαις, καὶ Κορινθίοις, καὶ Μεγαρεῦσι, καὶ τοῖς ἀπὸ Θρᾴκης πρέσβεσιν, ὁμόσαι ὅρκους ἀλλήλοις, ἢ μὴν ἔν τε τῷ παρατυχόντι ἀμύνειν τῷ δεομένῳ, καὶ μὴ πολεμήσειν τῳ, [l] μηδὲ ξυμβήσεσθαι ἄνευ κοινῆς γνώμης· καὶ ὅτως ἤδη τὰς Βοιωτὰς καὶ Μεγαρέας (τὸ γὰρ αὐτὸ ἐποίουν,) πρὸς τὰς Ἀργείας σπένδεσθαι. πρὶν δὲ τὰς ὅρκους γενέσθαι, οἱ Βοιωτάρχαι ἐκοίνωσαν ταῖς τέσσαρσι βουλαῖς τῶν Βοιωτῶν ταῦτα, αἵπερ ἅπαν τὸ κῦρος ἔχουσι, καὶ παρῆναν γενέσθαι ὅρκους τοῖς πόλεσιν, ὅσαι βούλονται ἐπ' [m] ὠφελείᾳ σφίσι ξυνομοῦναι. οἱ δ' ἐν ταῖς βουλαῖς τῶν Βοιωτῶν ὄντες ἀ [n] προσδεχονται τὸν λόγον, δεδιότες, μὴ ἐναντία Λακεδαιμονίοις [o] ποιήσωσι, τοῖς ἐκείνων ἀφεστῶσι Κορινθίοις ξυνομνύντες. ἀ γὰρ εἶπον αὐτοῖς οἱ Βοιωτάρχαι τὰ ἐκ τῆς Λακεδαίμονος, ὅτι τῶν τε Εφόρων Κλεόβουλος καὶ Ξενάρης καὶ οἱ φίλοι παραινῶσιν, Ἀργείων πρῶτον καὶ Κορινθίων γενομένης [p] ξυμμάχης, ὕστερον μετὰ τῶν Λακεδαιμονίων γίγνεσθαι· οἰόμενοι, τὴν βουλὴν, ἢν μὴ εἴπωσιν, ἀκ ἄλλα ψηφιεῖσθαι,

b οἱ omittunt *Ar. C. Gr.* Aug. Mosqu. *Reg. Dan.* Mox τε Κλεοβ. Mosqu. *c* Ἀπιόντας *Dan.* Ἐπιόντας Mosqu. *d* Μαντινῆς *Ar. C. Reg. Caff. Dan.* Mosqu. *e* Χωρήσαντος *Ar. C. Dan. f* Id est: ῥᾴδιον ἤδη ἔσεσθαι σφίσιν αὐτοῖς ξύμπασι κοινὴν ξυμμαχίαν ποιήσασιν ἢ ἀλλήλοις, πολεμεῖν, καὶ σπένδεσθαι, καὶ π. Λ. εἰ β. καὶ εἴτινα π. ἔ. δ. κοινῷ λόγῳ περὶ τότων φανερῶς χρωμένοις. *Ae. Port. g* Βέλονται *Ar. b* Scil. τοῖς τῶν Βοιωτῶν πρέσβεσι καὶ τοῖς Κορινθίοις. *Ae. Port.* Τῶν d. Mosqu. ante Βοιωτ. et ἀκούσασιν p. ἀκούσ. et ὕστερ p. ὕστερον. *i* Οἱ deest *Ar. C. k* Παρακινδύνευοντες *Marg. Schol.* Mox πρ. ἀποστελλεῖν Mosqu. eid. d. *ἰς* ante Ἄργος. *l* Μὴ δὲ *Caff.* Aug. *m* Ὠφελίᾳ *Gr. n* Προσεδέχοντο *Ar. C.* Προσδέχοντο Mosqu. id. antea κύρος, et ξυνομνύναι. *o* Ποιήσει *Gr. p* Ἕτερον ξυμμάχης *Reg.* Paullo post πειράσασθαι Mosqu. Οὐκ ἔτι Aug.

huius explicationem; hoc peccauit, quod inserſit verbum ποιῆσαι. Quid enim ſit, ποιῆσαι τὸ Πάν. ὅτω; quod ſenſu plane careat. Ordo eſt: ἐδέοντο τὰς Βοιωτὰς; (p. τῶν Βοιωτῶν) ὅπως παραδῶσι. (i. e. παραδοῦναι) τὸ Πάν. BAVER.

Καὶ οἱ Κ.] *Cl. Gr. Ar. C.* articulum προστακτικὸν reſpuunt. Cap. 35. Οἵ τε Ἀθηναῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι. WASS.

Ἐπεξαλμένοι] Sic paullo poſt de mandatis ſine ſcripto: ἐδέοντο τότων, ὥσπερ καὶ οἱ ἐκ τῆς Λακεδαίμονος αὐτοῖς φίλοι ἐπεξάλκεσαν. Vide ad Lib. IV. Cap. 8. DUCK.

Οἱ Κορ. ταῦτα ἐπεξ.] Nota conſtr. ab ellipſi praepoſ. cuiusdam. vt ſupra οἱ τῶν Ἀθηναίων ἐπιτεταγμένοι φυλακήν. I, 126. v. Abr. p. 520. et Schol. GOTTL.

Ἐπεξαλμένοι] Neſcio, quam hic Ellipſin comminiſcamur cum Gottl. Nam, vt ſuppleueris, κατὰ, ἰς, tamen relinquatur incommode dictum, vt homo, non res, dicatur ἐπιστέλλεσθαι, ἐπιτρέπεσθαι· vbi nil expedierit praepoſitio; immo per Hypallagen explicandum: pro, οἷς ἐπέσταλτο· vt Horat. Epiſt. 1. 5. *haec ego — — imperor*, p. haec mihi imperantur. Ita Ioſeph. Ant. 3, 6, 1. τοῖς ἐγχειρουμένοις, p. οἷς ἐνεχείρουν. BAVER.

Τὰ εἰρημένα προκαλούμενοι] *Portus* in Commentario interpretatur: *ad ea prouocantes, quae duo illi viri poſtulauerant: de quibus egerant.* Sententia eſt: *hortantes ad ea perficienda, de quibus dictum erat:* id eſt, de ſocietate cum Argiuis ineunda. Saepe ita loquitur *Thucydides*: II, 72. Ἅπερ καὶ τὸ πρότερον ἤδη πρὸκαλεσάμεθα. Et Ὅτι ἀδύνατα σφίσιν εἴη ποιεῖν, ἃ προκαλεῖται. Ibid. 73. Ὅτι βούλονται, ἃ προκαλεῖται, Ἀθηναίοις κοινῶσαι πρῶτον. IV, 20. Τιμᾶς δὲ τερηθῆναι ὧν νῦν προκαλούμεθα. Et Ibid. 22. Οὔτε τὰς Ἀθηναίους ἐπὶ μετρίοις ποιήσοντας ἃ προκαλοῦντο. *Ariſtophanes* quoque Equit. v. 792. Τὰς πρεσβείας τ' ἀπελαύνεις ἐκ τῆς πόλεως ἐξαπυγίζων, αἳ τὰς σπονδὰς προκαλοῦνται. Hoc *Thucydides* IV, 19. cum praepoſitione εἰς dicit: Λακεδαιμόνιοι δὲ ὑμᾶς προκαλοῦνται εἰς σπονδάς: quae et recte ſuppleri poteſt, quum non exprimitur; vel ἐπὶ, vt infr. Cap. 43. Ἐπὶ τὴν ξυμμαχίαν προκαλούμενος. Itaque non admittendum arbitror παρακινδυνεύοντες, quod *margo* habet, et pro varia lectione adnotat *Scholiaſtes*. In *Cod. Caſſ.* hoc inter verſus ſcribitur, vt aliae interpretationes a magiſtris profectae. DUCK.

Πολ. τῷ] Recte Abr. τῳ. Sic ed. Porti. GOTTL.

37. Atque Boeoti et Corinthii cum his mandatis, quae acceperant a Xenare et Cleobulo, et *ab aliis* quotquot ex Lacedaemoniis erant ipsis amici, vt ad suas respublicas referrent, vtrique abierunt. Quos abeuntes duo e summo Argiuorum magistratu viri in ipso itinere obseruauerunt: congressique cum eis in colloquium venerunt, si quo pacto Boeoti societatem secum inire possent, quemadmodum Corinthii et Elei et Mantinei. * Se enim existimare *dicebant*, si res ista *sibi feliciter* successisset, facile iam sibi fore et bellum gerere, et pacem facere et cum Lacedaemoniis, si vellent, et cum quibuscunque aliis opus esset, palam et publice hac de re agentibus. Haec Boeotorum legatis audita placuerunt. Nam forte accidit, vt ea peterent, quae vel ipsi amici, qui Lacedaemone erant, ipsis mandarant. Cum autem illi *duo* Argiui suum sermonem ab ipsis admissum animaduertissent, et dixissent, se legatos in Boeotiam missuros, abierunt. Boeoti vero *domum* reuersi, ad Boeotarchas detulerunt cum ea, quae Lacedaemone, tum ea, quae ex Argiuis in congressu audissent. Boeotarchae vero id acceptum habuerunt, et multo promtiores fuerunt, quod ipsis vtrinque contigisset, vt et illi ex Lacedaemoniis, quos sibi amicos habebant, eadem peterent, et Argiui ad eadem properarent. Nec multo post Argiuorum legati venerunt, vt eos sollicitarent ad transigenda ea, quae promiserant. Boeotarchae vero, probatis ipsorum postulatis, ipsos remiserunt, polliciti, se legationem Argos de societate missuros. Bell. Pelop. an. 11. Olymp. 89. 4. V. C. Varr. 333.

38. Interea vero Boeotarchis, et Corinthiis, et Megarensibus, et legatis ex Thracia *missis* primum placuit, vt iureiurando interposito fidem sibi mutuo darent, ea conditione, vt, quotiescunque res hoc flagitaret, opem ei ferrent, qui ope indigeret, et cum nullo bellum gererent, aut compositionem facerent, nisi de communi sententia. Et ita Boeotos et Megarenses (idem enim faciebant) cum Argiuis iam foedus facere *dicebant*. Verum antequam iusiurandum iuraretur, Boeotarchae rem communicarunt cum quatuor Boeotorum conciliis, quae summam rerum Boeotiarum potestatem habent: et suadebant, vt, iureiurando interposito, foedus auxilii mutui gratia cum illis ciuitatibus iniretur, quaecunque secum foedus adhibito iureiurando facere vellent. At Boeoti, qui in illis consiliis erant, *eorum* consilium non probarunt, veriti, ne Lacedaemoniis aduersarentur, si cum Corinthiis, qui *ab illis* defecerant, interposito iureiurando foedus facerent. Neque enim Boeotarchae ipsis declarauerant ea, quae Lacedaemone Cleobulus et Xenares Ephori, et *alii* amici suaserant, vt prius cum Argiuis et Corinthiis societatem inirent, deinde cum Lacedaemoniis eandem facerent. Nam *Boeotarchae* existimabant, illos, qui erant in consilio, quamuis *haec ipsis* non dixissent, tamen nihil aliud decreturos, quam quod ipsi a se

* Hoc enim si fieret, iam vtrumque, seu bellum seu pax placeret, suae potestatis futurum, vnoque animo, siue aduersus Lacedaemonios, seu quem alium opus esset, rem gesturos. *Acacius.* KVDS.

τὸ μὲν Πάνακτον ἐβέοντο Βοιωτοὺς ὥτω ποιῆσαι ὅπως παραδώσουσι Λακεδαιμονίοις. Ταῦτα ἐπεσταλμένοι] ἀντὶ τοῦ, τούτων ἐντεταλμέναι αὐτοῖς ὑπὸ τῶν Ἐφόρων. Ἐπὶ τὰ κοινὰ] βουλευτήρια δηλονότι. Καὶ ξυγγενόμενοι] ἦγον συναφθέντες. Ἐς λόγους ἦλθον] εἰς κοινολογίαν. Σφίσι ξύμμαχοι] τοῖς Ἀργείοις. Κοινῷ λόγῳ χρωμένους] ὁμοφρονοῦντάς φησι, δηλονότι Ἀργείους τε καὶ Κορινθίους, καὶ Βοιωτούς. Καὶ οἱ ἐκ τῆς Λακεδαίμονος] οἱ περὶ τὸν Κλεόβουλον δηλονότι. Ἐπεστάλκεσαν] προσέταξαν. Τούς τε φίλους] τοὺς ἐκ Λακεδαίμονος δηλονότι αὐτοῖς φίλους. Τὰ εἰρημένα προκαλούμενοι] γράφεσθαι παρακινοῦντες. Ἐν δὲ τούτῳ] τῷ καιρῷ. Τὸ γὰρ αὐτὸ ἐποίουν] ἦγον, τὴν κοινὴν πρᾶξιν ἐποιοῦσαν. Ἐπ' ὠφελείᾳ σφίσι] συμμαχίᾳ. Τὴν βουλὴν] τοὺς βουλευτάς. Κἂν μὴ εἴπωσιν, ἐκ ἄλλα ψηφιεῖσθαι] ἀντὶ τοῦ, οἱ Βοιωτάρχαι, ἕκαστος ᾤετο τὴν ἰδίαν βουλὴν, κἂν μὴ μαθὼν τὰ ὑπὸ τῶν Ἐφόρων ἐπεσταλμένα,

Κοινῆς γνώμης] Ex perpetua Foederum formula. Vid. *Polybium* p. 703. Nostrum V, 47. VIII, 18, 37. *Dionys. Halic.* VI, 95. WASS.

Ἐπ' ὠφελ. σφίσι ξυνομν.] Iungendum arbitror, ἐπ' ὠφελείᾳ σφίσι, i. e. σφῶν, vel pro verbi structura: ὥστε ὠφελεῖν ἀλλήλους· ὠφέλεια autem hic sign. βοήθεια, auxilium. BAVER.

Πρῶτον — ξυμμαχ.] i. e. πρότερον, *prius*, antea; subiicitur enim, ὕστερον. BAVER.

ἢ ἃ σφίσι προδιαγιγνόντες παρασπῶσιν. ὡς δὲ ἀντέτη τὸ πρᾶγμα, οἱ μὲν Κορίνθιοι καὶ οἱ ἀπὸ Θρᾴκης πρέσβεις ἄπρακτοι ἀπῆλθον· οἱ δὲ Βοιωτάρχαι, μέλλοντες πρότερον, εἰ ταῦτα ἔπεισαν, καὶ τὴν ξυμμαχίαν πειράσεσθαι πρὸς Λεγεῖς ποιεῖν, ἀπέτι ἐσήνεγκαν περὶ Λεγείων ἐς τὰς βουλάς, οὐδὲ ἐς τὸ Ἄργος τὰς πρέσβεις, ὃς ὑπέσχοντο, ἔπεμπον· ἀμέλεια δέ τις ἐνῆν καὶ διατριβὴ τῶν πάντων.

λθ'. Καὶ ἐν τῷ αὐτῷ χειμῶνι τούτῳ Μηκύβερναν Ὀλύνθιοι, Ἀθηναίων φρουρούντων, ἐπιδραμόντες εἷλον. μετὰ δὲ ταῦτα (ἐγίγνοντο γὰρ ἀεὶ λόγοι τοῖς τε Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις περὶ ὧν [r] εἶχον ἀλλήλων) ἐλπίζοντες οἱ Λακεδαιμόνιοι, εἰ Πάνακτον Ἀθηναῖοι παρὰ Βοιωτῶν ἀπολάβοιεν, [s] κομίσασθαι ἂν [t] αὐτοὶ Πύλον, ἦλθον ἐς τὰς Βοιωτοὺς [v] πρεσβευόμενοι, καὶ ἐδέοντο σφίσι Πάνακτόν τε καὶ τοὺς [x] Ἀθηναίων δεσμώτας παραδῶναι, [y] ἵνα ἀντ' αὐτῶν Πύλον κομίσωνται. οἱ δὲ Βοιωτοὶ οὐκ ἔφασαν ἀποδώσειν, ἢν μὴ σφίσι ξυμμαχίαν [z] ἰδίαν ποιήσωνται, ὥσπερ Ἀθηναίοις. [a] Λακεδαιμόνιοι δὲ, εἰδότες μὲν, ὅτι ἀδικήσουσιν Ἀθηναίους, [b] εἰρημένον, ἄνευ ἀλλήλων μήτε σπένδεσθαί τῳ, μήτε πολεμεῖν, βουλόμενοι δὲ τὸ [c] Πάνακτον παραλαβεῖν, ὡς τὴν Πύλον ἀντ' αὐτοῦ κομιούμενοι, καὶ ἅμα τῶν ξυγχέαι σπευδόντων τὰς σπονδὰς προθυμουμένων [d] τοὺς ἐς Βοιωτούς, ἐποιήσαντο τὴν ξυμμαχίαν, [e] τῷ χειμῶνος τελευτῶντος ἤδη, καὶ πρὸς ἔαρ· καὶ τὸ Πάνακτον εὐθὺς καθῃρεῖτο. καὶ ἐνδέκατον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα.

μ'. Ἅμα δὲ τῷ ἦρι εὐθὺς τῇ ἐπιγιγνομένῃ θέρει [f] οἱ Λεγεῖοι, ὡς οἵ τε πρέσβεις τῶν Βοιωτῶν, ἃς ἔφασαν πέμψειν, οὐκ [g] ἵκοντο, τά, τε Πάνακτον ἤσθοντο καθαιρούμενον, καὶ ξυμμαχίαν ἰδίαν γεγενημένην τοῖς Βοιωτοῖς πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους, ἐδεισαν, μὴ [h] μονωθῶσι, καὶ ἐς Λακεδαιμονίους πᾶσα ἡ ξυμμαχία χωρήσῃ. τοὺς γὰρ Βοιωτοὺς ᾤοντο πεπεῖσθαι ὑπὸ Λακεδαιμονίων τό τε Πάνακτον καθελεῖν, καὶ ἐς τὰς Ἀθηναίων σπονδὰς ἐσιέναι, τούς τε Ἀθηναίους εἰδέναι ταῦτα· ὥστε καὶ πρὸς Ἀθηναίους ἔτι σφίσιν [i] εἶναι ξυμμαχίαν ποιήσασθαι· πρότερον ἐλπίζοντες, [k] ἐκ τῶν διαφόρων, εἰ μὴ μείονσιαν αὐτοῖς αἱ πρὸς Λακεδαιμονίους σπονδαὶ, τοῖς γῶν Ἀθηναίοις ξύμμαχοι ἔσεσθαι. ἀπορούντες δὲ ταῦτα οἱ Λεγεῖοι, καὶ φοβούμενοι, μὴ Λακεδαιμονίοις καὶ Τεγεάταις, Βοιωτοῖς καὶ Ἀθηναίοις ἅμα πολεμῶσι, [l] πρότερον δὲ δεχόμενοι τὰς Λακεδαιμονίων σπονδὰς, ἀλλ' ἐν φρονήματι ὄντες τῆς Πελοποννήσου ἡγήσεσθαι, ἔπεμπον ὡς ἐδύναντο τάχιστα ἐς τὴν Λακεδαίμονα πρέσβεις, Εὔτροφον καὶ [m] Αἴτωνα, οἳ ἐδόκουν προσφιλέστατοι αὐτοῖς εἶναι· ἡγούμενοι, ἐκ τῶν παρόντων κράτιστα πρὸς Λακεδαιμονίους σπονδὰς ποιησάμενοι, [n] ὅπῃ ἄν ξυγχωρῇ, ἡσυχίαν ἔχειν.

q Τέτῳ deest *Reg.* *r* εἶλον *Ar.* *s* Κομίσεσθαι *Dan.* *t* Αὐτὸς *Ar.* *v* Πρεσβευσόμενοι *Marg. Ald. Flor. Baſ. Stepb.* I. *x* Ἀθηναίως *Ar. C. Dan.* *y* Ἵν' ἀντ' αὐτῶν *Ar. C.* *z* Ἰδίαν deest *Reg.* *a* Καὶ Λακεδ. *Ar. C. Dan.* *b* Εἰρημένων *Reg.* *c* Maſculinum apud *Menandrum* teſte *Suida.* *d* Τὰς omittunt *Ar. C.* Τὰ ἐς Βοι. *Cl.* Sic et *Caſſ.* et *Reg.* Aug. a *Dan.* abeſt τὰς. Antea ἅμα τῷ Mosqu. et σπενδόντων. *e* Τῷ χειμῶνος δὲ τελευτῶντος *Ar. C. Dan.* *f* Οἱ Πάνακτόν τε πρίεσθαι *Dan.* Antea τ. πελ. ἐτελ. τῷδε Mosqu. *g* Ἵκοντο *Gr.* Ἵκοντο Aug. ſed *h* in ι mut. *h* Μονωθῶσιν *Caſſ.* Aug. *i* Εἶναι pro ἐξεῖναι. *Hudſ.* *k* Hic verborum ordo: εἰ μὴ μείονσιαν αὐτοῖς αἱ πρὸς Λακεδαιμονίους σπονδαὶ ἐκ τῶν διαφόρων. Scil. propter controverſias de agro Cynurio, de quo infra. Διαφορῶν *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. *l* Πρότεροι *Dan.* *m* Ἔσωνα *Caſſ.* Aug. *n* Ὅπη ἂν *Caſſ.* Aug.

a Ἀντέτη] Ita c. 4. 80. GOTTL.

Ἀντέτη τὸ πρ.] *Non ſucceſſit*; aut, per Hypallagen, pro: ἀντέτησαν (οἱ Βοιωτοὶ) τῷ πράγματι. Quod ve hic preceſſerit, altero tamen loco alienum fuerit, quem recte notauit Gottl. BAVER.

Ξυμμ. — ποιεῖν] *Efficere*, curare, perficere, quippe mox, c. 39. de ipſis ſociis, ξυμμ. ποιήσωνται. BAVER.

Εἶχον] Abr. ἃ εἶχεν ἀλλ. et notat, εἶλεν permutari ſubinde cum εἶχεν, exemplo, p. 521. GOTTL.

Περὶ ὧν εἶχον ἀλλήλ.] i. e. de locis, quae alteri ab alteris capta, alteris ablata haberent: *was ſie von einander hatten.* Abr. non legit εἶχεν, quod nihili ſit; neque vtique hic vult legi εἶλον· omnino tantum notat, illa permutari, nec vero exemplo firmat; nam, quod e Chryſoſt. affert ταχέως ἐκεῖνη — — φεύγων ἂν εἶλε, coniectura tantum eſt praeferentis εἶχε· eaque ipſa minime neceſſaria, vbi ſit ſenſus: *mallet* fugere: quod et aptius fuerit voc. ταχέως. BAVER.

Ἐδέοντο — παραδῶναι] *Thomas Mag.* in βάλεμαι, vbi emendandus eſt numerus libri. DVCK.

Ξυγχέαι τ. σπονδὰς] Loca notauerat Gottl. in margine, Eurip. Hippol. 1062. συγχεῖν ὅρκους· Herodot. 7, 136. συγχέαι τὰ νόμιμα· ablegans ad Valkenar. ad Eurip. p. 278. Adde Virgil. Aen. 5, 496. *confundere foedus.* BAVER.

Πρὸς ἔαρ] Sc. ὄντος. ita c. 56. GOTTL.

Τῷ χειμ. τελευτ. καὶ πρ. ἔαρ ἤδη] Sc. ὄντος, κλίνοντος, φθάσαντος. BAVER.

Διαφορῶν] Διαφορῶν *Cl. Gr.* add. infr. Cap. 45. et ſic alii. WASS. Permutantur haec etiam IV, 86. DVCK.

Ἐκ τῶν — εἰ μὴ] Abreſch. probat ordinem, quem ſeruat Hudſ. ſed delecto inciſo ante εἰ μή. GOTTL.

prius deliberatum *ipſis* ſuaſiſſent. ſed cum res *ipſis* non ſucceſſiſſet, Corinthii quidem, et legati ex Thracia *miſſi* infecto negotio abierunt. Boeotarchae vero, qui, ſi perſuadere potuiſſent, operam dare ſtatuerant, vt etiam cum Argiuis ſocietatem inirent, nec de Argiuis quicquam amplius ad illa conſilia retulerunt, nec legatos, quos *ſe miſſuros* promiſerant, Argos miſerunt: ſed incuria quaedam, et rerum omnium procraſtinatio erat. Bell. Pelop. an. 11. Olymp. 89. 4. V. C. Varr. 333.

39. Hac eadem hyeme Mecybernam, vbi erat Athenienſium praeſidium, Olynthii ſubito adorti ceperunt. Poſthaec Lacedaemonii (nam inter ipſos et Athenienſes aſſidua colloquia fiebant de locis, quae inuicem tenebant) exiſtimantes, ſi Athenienſes Panactum a Boeotis recepiſſent, fore, vt ipſi Pylum reciperent, Boeotos per legationem adierunt, et orarunt, vt Panactum, et quotquot ex Athenienſibus in vinculis haberent, ſibi traderent, vt pro his ipſi Pylum reciperent. Boeoti vero negarunt, ſe *haec* reddituros, niſi ſecum, quemadmodum cum Athenienſibus, ſocietatem priuatim coirent. Lacedaemonii vero, quamuis ſcirent, ſe Athenienſibus iniuriam facturos, quod cautum eſſet, ne ſine communi conſenſu vel foedus cum quoquam fieret vel bellum gereretur, quia tamen Panactum recipere cupiebant, vt Pylum pro ipſo recuperarent, ſimul etiam quod illi, qui foedera confundere properabant, ad foedus cum Boeotis ineundum propenſiores erant, ſocietatem *cum ipſis* fecerunt, hyeme iam extrema, et ſub vere: ſtatimque Panactum euerſum eſt. Et vndecimus huius belli annus exiit. Bell. Pelop. an. 11. Olymp. 89. 4. V. C. Varr. 334.

40. Ineunte autem vere inſequentis aeſtatis, Argiui ſtatim, cum Boeotorum legati, quos *Boeoti* ſe miſſuros dixerant, non veniſſent, et Panactum *ab illis* euerſum intellexiſſent, et ſocietatem inter Boeotos et Lacedaemonios priuatim factam, extimuerunt, ne ſoli relinquerentur, omnesque ſocii ſe Lacedaemoniis adiungerent. Exiſtimabant enim Boeotos a Lacedaemoniis inductos fuiſſe et ad Panactum euertendum, et ad ineundam cum Athenienſibus ſocietatem, et Athenienſes harum rerum conſcios eſſe *credebant*. Itaque ne cum Athenienſibus quidem ſocietatem facere ſibi amplius integrum eſſe *ducebant*, cum antea ſperaſſent, ſi propter controuerſias, ea foedera, quae cum Lacedaemoniis inierant, frangerentur, futurum ſaltem, vt cum Athenienſibus ſocietatem inirent. Argiui igitur, cum his difficultatibus premerentur, et vererentur, ne ſimul cum Lacedaemoniis, et Tegeatis, et Boeotis, et Athenienſibus bellum ſibi gerendum eſſet, quod Lacedaemoniorum foedera prius non accepiſſent, ſed animis elati Peloponneſi principatum ſe adepturos ſperaſſent, quamprimum potuerunt legatos Lacedaemonem miſerunt, Euſtrophum et Aeſonem, qui ipſis cariſſimi eſſe videbantur; exiſtimantes, vbi quam commodiſſima foedera pro praeſenti rerum ſtatu cum Lacedaemoniis feciſſent, quomodocunque res caderet, ſe quietos futuros. Bell. Pelop. an. 12. Olymp. 89. 4. 90. 1. V. C. Varr. 334. Ab Apr. 5.

μηδὲν ἄλλο ψηφίσεσθαι, ἢ περ ταῦτα, ἅπερ οἱ μαθόντες ἐκ Λακεδαίμονος παρῄνεσαν. Ὡς δὲ ἀντίσχη τὸ πρᾶγμα] ἀντὶ τοῦ ἄλλως ἀπέβη. Ἦλθον ἐς τὰς Βοιωτούς] οἱ Λακεδαιμόνιοι. Τὸ Πάνακτον εὐθὺς καθῃρεῖτο] ὑπὸ τῶν Βοιωτῶν. Ἅμα δὲ τῷ ἦρι] ἀρχομένῳ. Οὓς ἔφασαν πέμψειν] οἱ Βοιωτοί. Κοινὴ ξυμμαχίαν ἰδίαν] μονομερῆ Μὴ μονωθῶσι] τῆς συμμαχίας. Τούς τε Ἀθηναίους εἰδέναι ταῦτα] ᾤοντο δηλονότι. Ἀλλ' ἐν φρονήματι ὄντες] διανοίᾳ ἐπῃρμένῃ. ἀλλ' ἐλπίζοντες. ἤτοι, φροντίζοντες. Ἡγούμενοι, ἐκ τῶν παρόντων κράτιστα] ὡς ἐν τῷ παρόντι (φησὶ) ἡγοῦντο κράτιστον εἶναι πρὸς Λακεδαιμονίους σπονδὰς ποιήσασθαι, ὡς ἂν ἐνδέχηται καὶ ἡσυχάζειν. Ἐκ τῶν παρόντων] ἤγουν ἐκ τῶν δυνατῶν. Ὅπη ἂν ξυγχωρῇ] ἤγουν, καθὼς ἂν συγχωρῇ ὁ καιρός.

Ἐκ τ. διαφέρ.] Recte haud dubie comma tollit Abr. ante εἰ μή, nempe, vt ordo ſit: εἰ μὴ μείν. αἱ σπονδαὶ ἐκ τ. διαφ. i. e. διὰ τὰ διάφορα· ſi impediſſent diſſenſiones, quo minus maneret foedus. Commate quidem retento, ἐκ τ. διαφ. retuleris ad verba, ξύμμαχοι ἔσεσθαι, vt ἐκ ſit *poſt*, vel, quamvis; vtut vigerent diſſidia, vel, cum vigerent; *pro* diſſidiis (*ſtatt*). BAVER.

Ὅπη ἂν ξυγχωρῇ] i. e. quocunque (tandem) modo, pacto, conuenire res potuiſſet. Aut: prout res pateretur. ſuppl. τὸ πρᾶγμα. BAVER.

μα'. Καὶ οἱ πρέσβεις ἀφικόμενοι αὐτῶν, λόγους [o] ἐποιοῦντο πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους, ἐφ' ᾧ ἂν σφίσιν αἱ σπονδαὶ γίγνοιντο. καὶ τὸ μὲν πρῶτον οἱ Αργεῖοι ἠξίουν [p] δίκης ἐπιτροπὴν σφίσι γενέσθαι, ἢ ἐς πόλιν τινὰ, ἢ [q] ἐς ἰδιώτην, περὶ τῆς Κυνουρίας γῆς, ἧς [r] ἀεὶ πέρι διαφέρονται, μεθορίας οὔσης· (ἔχει δὲ ἐν [s] αὐτῇ [t] Θυρέαν, καὶ [v] Ανθήνην [x] πόλιν· νέμονται δ' αὐτὴν Λακεδαιμόνιοι·) ἔπειτα δ', οὐκ ἐώντων [y] Λακεδαιμονίων μεμνῆσθαι περὶ αὐτῆς, [z] ἀλλ', εἰ [a] βούλονται σπένδεσθαι ὥσπερ πρότερον, ἕτοιμοι εἶναι, οἱ Αργεῖοι πρέσβεις [b] τάδε ὅμως [c] ἐπηγάγοντο τοὺς Λακεδαιμονίους ξυγχωρῆσαι, ἐν μὲν τῷ παρόντι σπονδὰς ποιήσασθαι ἔτη πεντήκοντα, ἐξεῖναι δ' [d] ὁποτεροισοῦν [e] προσκαλεσαμένοις, μήτε νόσου οὔσης, μήτε πολέμου, Λακεδαίμονι καὶ Αργεῖ διαμάχεσθαι περὶ τῆς γῆς ταύτης, ὥσπερ καὶ πρότερόν ποτε, [f] ὅτε αὐτοὶ ἑκάτεροι ἠξίωσαν νικᾶν· διώκειν δὲ μὴ ἐξεῖναι περαιτέρω τῶν πρὸς Αργος καὶ Λακεδαίμονα ὅρων. [g] τοῖς δὲ Λακεδαιμονίοις τὸ μὲν πρῶτον ἐδόκει [h] μωρία εἶναι ταῦτα, ἔπειτα (ἐπεθύμουν γὰρ τὸ Αργος [i] πάντως [k] φίλον ἔχειν) ξυνεχώρησαν, ἐφ' οἷς ἠξίουν, καὶ [l] ξυνεγράψαντο. ἐκέλευον [m] δ' οἱ Λακεδαιμόνιοι, πρὶν τέλος τι αὐτῶν ἔχειν, ἐς τὸ Αργος πρῶτον ἐπαναχωρήσαντας αὐτοὺς, δεῖξαι τῷ πλήθει, καὶ, ἢν ἀρέσκοντα ᾖ, ἥκειν ἐς τὰ Υακίνθια, τοὺς ὅρκους ποιησομένους. καὶ οἱ μὲν ἀνεχώρησαν.

μβ'. Εν δὲ τῷ χρόνῳ τούτῳ, ᾧ οἱ Αργεῖοι ταῦτα ἔπρασσον, οἱ πρέσβεις τῶν Λακεδαιμονίων, [n] Ανδρομένης καὶ Φαίδιμος καὶ [o] Αντιμενίδας, οὓς ἔδει τὸ Πάνακτον καὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς παρὰ Βοιωτῶν παραλαβόντας Αθηναίοις ἀποδοῦναι, τὸ μὲν Πάνακτον ὑπὸ τῶν Βοιωτῶν [p] αὐτῶν καθῃρημένον [q] εὗρον, ἐπὶ προφάσει, ὡς ἦσάν ποτε Αθηναίοις καὶ Βοιωτοῖς ἐκ διαφορᾶς [r] περὶ αὐτοῦ ὅρκοι παλαιοὶ, μηδετέρους οἰκεῖν τὸ χωρίον, ἀλλὰ κοινῇ νέμειν, τοὺς δ' ἄνδρας οὓς εἶχον αἰχμαλώτους [s] οἱ Βοιωτοὶ Αθηναίων, παραλαβόντες οἱ περὶ τὸν Ανδρομένην ἐκόμισαν τοῖς Αθηναίοις, καὶ ἀπέδοσαν· τοῦ τε Πανάκτου [t] τὴν καθαίρεσιν ἔλεγον αὐτοῖς, νομίζοντες καὶ τοῦτο ἀποδιδόναι· πολέμιον γὰρ [v] οὐκέτι ἐν αὐτῷ Αθηναίοις οἰκήσειν οὐδένα. λεγομένων δὲ τούτων, οἱ Αθηναῖοι δεινὰ ἐποίουν, νομίζοντες ἀδικεῖσθαι ὑπὸ Λακεδαιμονίων, τοῦ τε Πανάκτου τῇ καθαιρέσει, ὃ ἔδει ὀρθὸν παραδοῦναι, καὶ πυνθανόμενοι, ὅτι καὶ Βοιωτοῖς [x] ἰδίᾳ ξυμμαχίαν πεποίηνται,

o Ἐποιήσαντο *Gr.* Sed in marg. ἐποιοῦντο. p Τῆς δίκης *Gr.* q Ἐς omittunt *Ar. C. Gr. Cl.* Aug. *Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Dan.* Paullo ante εἰς πόλιν *Dan.* r Controuersiam olim adiudicarunt Amphictyones: vti docet nos *Plutarchus* in minoribus Parallelis. Sed de controuersia, cuius iam meminit *Thucydides*, etiam videre licet apud *Herodotum* lib. 1. ac *Strabonem* itidem lib. 1. Adi lib. 3. Ἐπιγραμμάτων, et *Meursii* Miscell. Lacon. l. 4. c. 13. *Huds.* Περιδιαφέρ. Mosqu. s Αὐτῇ *Ar. C. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Gr.* Aug. Ἑαυτῇ Mosqu. t Θυραίαν *Cl.* in marg. v Ἀνθάνα *Stephano* περὶ πόλεων. Verum et Ἀνθήνη legitur in *Codice Vossiano*, teste *Berkelio*. Vide *Meursii* Miscell. Lacon. l. 4. c. 4. vti etiam de Thyrea l. 4. c. 13. *Huds.* Ἀθήνην Aug. *Reg. Cass.* Ἀθίνην Mosqu. x Πόλιν omittit *Gr.* y Τῶν Λακεδ. *Gr.* Antea οὐκεόντων Mosqu. z Ἀλλὰ εἰ *Gr.* a Βούλοιντο *Marg.* b Τάδ' ὅμως *Gr.* c Ἀπηγάγοντο *Ar. C. Dan.* d Pro ὁποτερωνοῦν προσκαλεσαμένων. Scil. πρὸς μάχην ἑτέρους προσκαλεσαμένων. *Ae. Port.* Ὁποτέροις οὖν *Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Dan. Gr.* Aug. Ὁποτέρις ἓν Mosqu. e Προκαλεσαμένοις *Cl. Gr. Cass.* Aug. f Ὅτι *Dan.* g Τοῖς μὲν ἓν Λακ. *Ar.* Καὶ τοῖς Λακ. Mosqu. h Μωρία cum ω recenti manu supra scripto *Reg.* i Πάντως omittit *Gr.* k Φίλιον *Ar. C. Dan.* Ἕξιν p. ἔχειν Mosqu. l Συνεγράψαντο *Cass. Gr.* Aug. m Δὲ οἱ *Gr.* n Ἀνδρομέδης *Cl.* vt et infra. *Huds.* Sic vtrobique et *Cass.* Aug. Paullo ante εἰ d. Mosqu. ante Ἀργεῖοι. o Αὐτομενίδας *Ar.* p Αὐτῶν omittit *Cl.* q Ηὗρον *Cass.* Aug. r Περὶ τοῦ αὐτοῦ παλαιοὶ ὅρκοι *C.* Περὶ αὐτοῦ παλαιοὶ ὅρκοι *Ar. Dan.* Mox μηδ' ἑτέρους *Gr.* s Οἱ omittunt *Ar. C. Cl. Gr.* Aug. *Reg. Cass. Dan.* Οἱ Βοιωτ. αἰχμ. Mosqu. et mox, Ἀνδρομένη. t Καὶ καθαίρεσιν *Gr.* v Οὐκ ἔτι *Gr.* x Ἰδίαν *Marg. Ald. Flor. Bas.* Ἰδία ξυμμαχία *Gr.*

Δίκης] *Gr.* τῆς δίκης. Sed in hac voce Noster fere articulum respuit. WASS.

Δίκ. ἐπιτροπὴν] Schol. videtur legisse ἐπιστροφὴν, exp. enim κρίσεως φροντίδα. Sed verbum ἐπιτρέπεσθαι supra c. 31. p. 522. GOTTL.

Ἐπιτροπὴν] Nescio, cur ἐπιστροφὴν legisse censendus sit Schol. Vbi enim ita simpliciter *curam* notat ἐπιστροφή; eam praesertim, quae *mandetur*, permittatur, externam, iuris ac muneris, vt h. l. Nam *animi* curam, internam, diligentiam sane notet. Abreschiana ista sunt, insolita consectantis, contextus plane securi. BAVER.

Ἀνθήνην] Ita nostri et *Harpocration. Plinio* Anthane, *Solino Anthia*, v. *Homer.* Il. ι'. 150. et *Salmasium* ad Solin. p. 98. *Cl.* in marg. Θυραίαν. Sed *Steph. Herodotus*, alii ab Editis stant. Dixi supra. Respicit ad hunc *Thucydidis* locum *Strabo* VIII, 376. WASS. Vide supra IV, 56. et *Brodaeum* II. Miscellan. 11. DVCK.

Προσκαλεσαμένοις] Volunt et sibi, et Lacedaemoniis liberum relinqui inter se bellum de Cynuria; ita tamen, ne bello prouocentur, si morbo vel bello cum aliis impliciti sint. Hic an possit habere locum verbum προσκαλεῖσθαι mihi non liquet, ac plane melius puto, quod habent quidam non contemnendi *Mss.* προκαλουμένοις. Nam προκαλεῖσθαι de hac re dici notius est, quam vt multis ostendi debeat. Sed alibi quoque haec saepe permutantur. Vid. supra III, 34. et quae Viri Doctissimi adnotarunt ad *Lucian.* Dial. Deor. pag. 198. DVCK.

Πάντως] Deest *Gr.* male. ita *Aristoteles*, *Plato*, *Xenoph.* Haud alibi tamen Noster; sed πάντῃ, παντάπασι, παντὶ τρόπῳ. WASS.

Φίλον] quidam Codd. φίλιον. Supra c. 36. de hac re habet φίλιον. v. Abr. 512. GOTTL.

Ξυνεγρ.] Non plane improbat Abr. Sch. ξυγγραφὴν, propter τὸ δεῖξαι. v. 12. sed hoc expl. posse: δηλῶσαι, φανερῶσαι. GOT.

41. Ipſorum autem legati profecti, ſermonem habuerunt cum Lacedaemoniis, quibus conditionibus foedera facienda eſſent. Ac primum quidem Argiui poſtulabant, vt vel ciuitatis vel priuati alicuius arbitrio permitteretur controuerſia de agro Cynurio, de quo in confiniis poſito ſemper contendebant. (hic autem ager continet Thyream, et Anthenam vrbem, eumque Lacedaemonii poſſident.) Deinde vero, quamuis Lacedaemonii nullam de eo mentionem fieri ſinerent; at ſe, ſi vellent illi foedus ex priſtina formula facere, ad hoc paratos eſſe *dicerent:* Lacedaemonios tamen Argiui legati ad haec ſibi concedenda induxerunt: vt in praeſentia quidem foedus annorum quinquaginta facerent, quotiescunque vero vtrilibet *alteros ad proelium* prouocaſſent, dummodo neque morbo neque bello, vel Lacedaemoniorum vel Argiuorum ciuitas implicita eſſet, de hoc agro armis decernere liceret, quemadmodum et ante quondam *factum eſſet*, quum vtrique ſe victores diſceſſiſſe iudicarunt. Sed perſequi non liceret vlterius, quam vel ad Argorum vel ad Lacedaemonis terminos. Lacedaemoniis vero primum quidem haec ſtultitiae plena eſſe videbantur: deinde (Argos enim quatuis ratione amicum habere cupiebant) aſſenſi ſunt iis conditionibus, quibus *foedus fieri* poſtulabant; et ſyngrapham fecerunt. Lacedaemonii autem *legatos Argiuorum* hortati ſunt, vt, priusquam quicquam eorum conficeretur, Argos reuerſi, populo oſtenderent, quas ſi probaſſet, tunc vero ad Hyacinthia redirent, vt iusiurandum praeſtarent. Et illi quidem abierunt. Belli Pelop. an. 12. Olymp. 89. 4. V. C. Varr. 332.

42. Interea vero dum Argiui haec tractarent, Lacedaemoniorum legati, Andromenes, Phaedimus, et Antimenidas, quibus mandatum fuerat, vt Panactum, et captiuos a Boeotis receptos Athenienſibus redderent, Panactum quidem ab ipſis Boeotis euerſum offenderunt, eo praetextu, quod olim inter Boeotos et Athenienſes orta de illo caſtello controuerſia, iureiurando interpoſito conueniſſet, vt neutri *ſoli* id incolerent: ſed Athenienſium viros, quos *Boeoti* captiuos habebant, Andromenes eiusque collegae receptos ad Athenienſes deduxerunt, ac reddiderunt, et Panacti euerſionem ipſis ſignificarunt, exiſtimantes, ſe hoc etiam ipſis reddituros; nullum enim Athenienſium hoſtem in eo amplius habiturum. Cum autem haec dicerentur, Athenienſes grauiter indignabantur, quod a Lacedaemoniis iniuriam ſibi fieri putarent, cum ob euerſionem Panacti, quod *fians* traditum oportuerat, tum quod audirent, *eos* cum Boeotis quoque ſocietatem priuatim feciſſe, cum tamen antea dicerent, ſe commu-

Ἀφικόμενοι αὐτῶν] τῶν Ἀργείων. Δίκης ἐπιτρεπτὴν σφίσι] κρίσεως ϕερεπίδα. Νέμονται δ' αὐτὴν Λακεδαιμόνιοι] ἦγον, τὴν νομὴν καὶ τὸ κέρδος ἔχοντες. Πάντως ϕίλον ἔχειν] ἐξ ἀνάγκης. Καὶ ξυνεγράψαντο] συνθήκην ἔγγραϕον ἐδώκασι. Δείξαι τῷ πλήθει] τὴν συγγραϕὴν, ὡς τὸ εἰκός. Ἐς τὰ Ὑακίνθια] εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ Ὑακίνθ. Μηδετέρους οἰκεῖν τὸ χωρίον] Ἀθηναίους, καὶ Βοιωτούς. Ἀλλὰ κοινῇ νέμειν] ἦγεν, κοινὴν νομὴν ἔχειν ἐν αὐτῷ. Δεινὰ ἐποίουν] ἐδεινοπάθουν. Ὅτι καὶ Βοιωτοῖς ἰδίᾳ] ἄνευ τῶν

Ἀρέσκοντα] Sc. τὰ ξυγγεγραμμένα. p. 522. GOTTL.

Κοινῇ νέμειν] Aperte diſtinguit νέμειν et οἰκεῖν, etſi alioqui νέμειν ſaepe idem eſt, quod οἰκεῖν. Sic νέμεσθαι et ἐνοικεῖν diuerſa facit IV, 56. Νεμόμενοι δὲ αὐτὴν (τὴν Θυρέαν) ἔδοσαν Λακεδαιμονίοις Αἰγινήταις ἐκπεσοῦσιν ἐνοικεῖν. *Scholiaſtes* hic νέμειν exponit de iure compaſcendi: ſed fortaſſis latius patet illius ſignificatio, et de omni fructu ac reditu intelligi poteſt; vt Cap. praec. νέμεσθαι, quod ibi *Schol.* interpretatur τὴν νομὴν καὶ τὸ κέρδος ἔχειν. Et I, 2. Νεμόμενοί τε τὰ αὑτῶν ἕκαστοι ἔσαν ἀποζῆν, vbi νέμεσθαι non ad ſolam paſtionem coarctari poteſt. DVCK.

Ἔλεγον αὐτ. νεμίζ. — ἀποδ.] Λέγειν hic eſt, narrare, referre, ſignificare, exponere, nuntiare; νεμίζοντες oſtendit conſilium, conditionem, qua illis hoc a ſe factum exponerent; nempe, vt ſibi viderentur hoc ipſo, quod, dirutum a ſe, iis oſtenderent, recte atque ordine, vt fieri oporteret, a ſe illis reſtitui praeſidium illud, quod ita redditum imputarent Athenienſibus, quos, recte ita et vere reddi, interpretari et accipere vellent: *ſie rechneten es ihnen als eine Rückgabe an; die Athenienſer ſollten es nun ſo annehmen, gelten laſſen: ſie glaubten, es hiermit gehörig zurück zu geben:* valere pro iuſto, volebant, talem (diruti praeſidii) reſtitutionem. BAVER.

Ὅ τι ἔδει ὀρθῶν παραδῶναι] Sic rurſum Cap. 46. Ἕως; dicit *Plutarch.* Alcib. pag. 359. Καὶ Πάνακτον ἐχ ἑτῶς, ὥσπερ ἔδει, τοῖς Ἀθηναίοις παρέδωκαν. At in Nicia 967. Πάνακτον ἐσῶσαν ὑ παρέδωκαν. DVCK.

Ὀρθὸν] v. Abr. 522. GOTTL.

φάσκοντες πρότερον κοινῇ [y] τὰς μὴ δεχομένας τὰς σπονδὰς προσαναγκάσειν. τά τε ἄλλα ἐσκόπουν, ὅσα ἐξελελείποσαν τῆς ξυνθήκης, καὶ ἐνόμιζον [z] ἐξηπατῆσθαι. ὥστε χαλεπῶς πρὸς τὰς πρέσβεις ἀποκρινάμενοι ἀπέπεμψαν.

μγ'. Κατὰ τοιαύτην δὴ διαφορὰν ὄντων τῶν Λακεδαιμονίων πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, οἱ ἐν ταῖς Ἀθήναις αὖ βουλόμενοι λῦσαι τὰς σπονδάς, εὐθὺς ἐνέκειντο. [a] ἦσαν δὲ ἄλλοι τε, καὶ Ἀλκιβιάδης ὁ Κλεινίου, ὢν ἡλικίᾳ μὲν [b] ἔτι τότε ὢν νέος, [c] ὡς ἐν ἄλλῃ πόλει, ἀξιώματι δὲ προγόνων τιμώμενος· ὃ ἐδόκει μὲν καὶ ἄμεινον εἶναι πρὸς τοὺς Ἀργείους μᾶλλον χωρεῖν· ὅ μέντοι, ἀλλὰ καὶ φρονήματι φιλονεικῶν ἠναντιοῦτο, ὅτι Λακεδαιμόνιοι διὰ Νικίου καὶ Λάχητος ἔπραξαν τὰς σπονδάς, [d] αὐτὸν κατά [e] τε τὴν νεότη]α ὑπεριδόντες, καὶ κα]ὰ τὴν παλαιὰν προξενίαν ποτὲ ὄσαν ὑ τιμήσαντες· ἣν τῷ πάσχειν ἀπειπόντος, αὐτοὺς, τοὺς ἐκ τῆς νήσου αὐτῶν αἰχμαλώτους θεραπεύων, διενοεῖτο ἀνανεώσασθαι. πανταχόθεν [f] τε νομίζων ἐλασσοῦσθαι, [g] τότε πρῶτον ἀντεῖπεν, ὡ βεβαίους φάσκων εἶναι Λακεδαιμονίους, ἀλλ', ἵνα Ἀργείους σφίσι σπεισάμενοι [h] ἐξέλωσι, καὶ αὖθις ἐπ' Ἀθηναίους μόνους ἴωσι, τότε ἕνεκα σπένδεσθαι αὐτούς. καὶ τότε, ἐπειδὴ ἡ διαφορὰ ἐγεγένητο, πέμπει εὐθὺς ἐς Ἄργος ἰδίᾳ, κελεύων [i] ὡς τάχιστα ἐπὶ τὴν ξυμμαχίαν [k] προκαλυμένους ἥκειν μετὰ Μαντινέων καὶ Ἠλείων, ὡς καιρῷ ὄντος, καὶ αὐτὸς [l] ξυμπράξων [m] ταμάλιστα.

μδ'. Οἱ δὲ Ἀργεῖοι, ἀκούσαντες [n] τῆς τε ἀγγελίας, καὶ ἐπειδὴ ἔγνωσαν ὡ μετ' Ἀθηναίων πραχθεῖσαν τὴν τῶν Βοιωτῶν ξυμμαχίαν, ἀλλ' ἐς διαφορὰν μεγάλην καθεστῶτας αὐτοὺς πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους,

y τὰς δὲ μὴ Gr. z Ἐξηπατεῖσθαι Dan. Anteaἐξελελείπ. Mosqu. a Ἦσαν δὲ οἱ ἄλλοι τε Ar. b Ἔτι ὢν τότε νέος Reg. c Ὡς ἐν ἄλλῃ δὲ πόλει ὄντος ἀξιώματι προγόνων τιμώμενος. Vel, ὡς ἐν ἄλλῃ δὲ πόλει, ἀξ. π. τ. Fr. Port. Genus Alcibiadis copiose exponit *Isocrates* in Oratione περὶ ζεύγους, et *Plutarchus* in Alcibiade. Vide etiam *Meursii* Att. Lect. l. 6. c. 12. *Hudſ.* d Ἑαυτὸν Ar. C. Cl. Gr. Ald. Baſ. Reg. Caſſ. Dan. Aug. e τε deeſt Ar. f Δὲ Ar. C. Dan. Paullo ante ἐν τῇ νήσῳ Mosqu. g Τό, τε legendum cenſet Fr. Port. Ita Aug. h Ἐξέλωσιν et mox ἴωσιν Caſſ. Aug. Mox αὖτις Baſ. i Ὡς τάχιστα *Libri nonnulli Hudſ.* Ita Caſſ. et Gr. k Προκαλέσαντες Marg. Ar. C. Reg. l Συμπράσσων Gr. m Τὰ μάλιστα C. Caſſ. Gr. Aug. Mosqu. n Τῆς τε abſunt a Dan. Mox ἐπεὶ δὴ Mosqu. et τῶν d. ante Βοιωτ.

Εὐθ. ἐνέκειντο] Nec, quid Schol. ſibi velit, interpretatus, περὶ ἧσαν πείθοντες, ſatis aſſequor, nec, quid proficiatur Abreſchii emendatione πυρὶ tentantis. Neutrum enim aut ſignificationi verbi ἐγκεῖσθαι, aut rei hic narrandae congruat. Abreſchianum vero etiam friget, et contortum apparet. Omnino explicatione haud egebat vocab. ἐνέκειντο. Schol. tamen videri poſſit velut cum Emphaſi accepiſſe hoc verbum: iam *cum fide*, cum auctoritate procedebant ſuaſores foederis ſoluendi. Falſo ille quidem, qua vocab. ipſum, abs re tamen haud alienum. Abreſch. πυρὶ nihili eſt; πυρὸς enim eſt *cognitus*, auditus, non ſimpliciter δῆλος. BAVER.

Ἡλικίᾳ μὲν ἔτι τότε ὢν νέος] Triginta circiter annos, vel fortaſſe plus eo, tum natum fuiſſe colligit *Acacius* e Platonis Alcibiade primo, in quo Socrates Alcibiadem nondum prorſus XX. annos impleuiſſe dicit, et de Pericle loquitur, tamquam adhuc viuente. Pericles autem obiit anno tertio belli Peloponneſiaci. Si *Diodorum Siculum* et *Cornelium Nepotem* ſequimur, Alcibiades tum nondum potuit habere XXX. annos. Nam hic in vita illius Cap. X. ſcribit, eum occiſum, quum annos circiter XL. natus eſſet. *Diodorus* autem Lib. XIV. pag. 401. mortem illius in annum ſecundum Olympiadis XCIV. confert. Iam vero ea, quae hic narrat *Thucydides*, incidunt in extremum annum quartum Olymp. LXXXIX. a quo vsque ad mortem Alcibiadis ſunt anni circiter XIV. DVCK.

Ὡς ἐν ἄλλῃ πόλει] *Portus* in Commentario coniecturam proponit, ὡς ἐν ἄλλῃ δὲ πόλει ὑδεὶς ἀξιώματι προγόνων τιμώμενος. Fortaſſis huiusmodi aliquid ſcripſerit *Thucydides*. In vulgata ſcriptura quis ſenſus ſit, non poſſum perſpicere. Apud *Meurſium* VI. Lection. Attic. 12. vertunt; *vt in alia autem vrbe*, commendatione maiorum honoratus. *Acacius*: *vt in alia quisquam ciuitate immaturae aetatis*, maiorum autem fama — quae non minus obſcura ſunt, quam Graeca *Thucydidis*, ne dicam, in priore verſione particulam δὲ ſine cauſa e ſede, quam in *Edd.* et *Mſſ.* omnibus obtinet, ad praecedentia transferri. Plane vel adſentiendum eſt *Porto*, vel, ſi cui ea coniectura audacior eſſe videbitur, quaerenda eſt alia ſententia verborum ὡς ἐν ἄλλῃ πόλει, quae, ſi τὸ δὲ loco moueri non licet, ad praecedentia ἡλικίᾳ μὲν ἔτι τότε ὢν νέος pertinere debent. Ad eos, qui in *Var. Lect. Hudſoni* de genere Alcibiadis ſcripſerunt, add. *Xylandrum* ad Plutarchi Alcibiadem in princ. DVCK.

Ἄλλῃ] i. e. Λακεδαίμονι. v. Abr. p. 523. De genere Alcib. v. Intt. ad Herod. VIII. 626. 27. in primis Valkenarius. GOTTL.

Ὡς ἐν ἄλλῃ πόλει] Difficilia verba, quia referuntur ad νέος: quid enim eſt: *iuuenis*, *vt in alia vrbe?* Nam ad ea, quae ſequantur, trahi non poſſint, niſi traiecto vocab. δὲ, vt ad τιμώμενος referatur. Quid, ſi primo ita interpretere: iuuenis, vt in alia ciuitate; nempe, ſi Lacedaemone eſſet, vbi iſta aetate, qua eſſet Alcibiades, non poſſet euadere ad iſtam dignationem, qua frueretur Athenis, vbi minor eſſet aetatis cura? deinde iunxeris vtrumque velut in vnam notionem, tali ſenſu: maximè ille, vt in alia ciuitate quisquam, iuuenis cum eſſet, in iſta iuuentute, ob maiorum ſplendorem colebatur? Ac ſi ſit, ἐν τῇ νεότητι ὅμως τιμώμενος, velut per Hendiadyn: *der bey ſolcher Jugend* (docb) *wegen ſeiner Vorfahren ſo geehrt wurde, als irgend jemand in einem andern Staate?* Ita ad vtrumque retuleris, ὡς ἐν ἄλλῃ πόλει, et ad νέος, et ad τιμώμενος. Fateor tamen, ſimplicius mihimet videri, quod priori loco poſuerim: iuuenis, vt alibi, non Athenis, vbi minus iſtud reſpiceretur. Saepius tamen ſic

niter adacturos eos, qui foedus recipere noluissent. *Haec igitur*, et alia considerabant, quaecunque *Lacedaemonii* ex pacto non seruauerant, et se fraude circumuentos existimabant. Quare legatos cum asperiore responso dimiserunt. Bell. Pelop. an. 12. Olymp. 89. 4. V. C. Varr. 335.

43. Cum igitur inter Lacedaemonios et Athenienses huiusmodi dissidium esset, statim et illi, qui Athenis foedera soluere cupiebant, in hanc rem incumbere coeperant. Erant autem cum alii, tum etiam Alcibiades Cliniae filius, qui quamuis aetate tunc esset adhuc iuuenis, tamen propter maiorum dignitatem honorabatur, vt *nullus alius* in alia ciuitate, cui vel satius esse videbatur ad Argiuos potius accedere; quinetiam contentionis studio, quod elato esset animo, *foederibus* aduersabatur, quod Lacedaemonii per Niciam et Lachetem foedera fecissent, ipso propter adolescentiam contemto, nec habito ei honore ex vetusti hospitii iure: quod, cum *ipsius* auus *Lacedaemoniis* renuntiasset, ipse illorum captivos ex insula officiis prosequens, renouare cogitabat. vndique igitur sibi de suo iure detrahi putans, et initio Lacedaemoniis interceſſit, affirmans, illos non esse constantes: sed, vt, inito cum Argiuis foedere eos sibi eximant, et postea Athenienses solos adoriantur, hac de causa foedus cum ipsis facere velle. Et tunc, quum hoc dissidium exortum est, confestim Argos priuatim misit, hortans *Argiuos*, * quam celerrime cum Mantineis et Eleis *Athenas* venirent, *eos* ad societatem prouocantes, quod tempus esset opportunum; seque studiosissime ipsis adfuturum *pollicebatur*.

44. Argiui autem, cum hunc nuntium audissent, simul etiam cum cognouissent, societatem a Boeotis cum Athenienſibus non esse factam, sed magnam dissensionem inter ipsos *Athenienses* et Lace-

* Vt quam celerrime ad societatem prouocati venirent etc. *Valla.* HVDS.

Ἀθηναίων. Τά τε ἄλλα ἐσκόπουν] ἐπιμελῶς ἀνελογίζοντο. Ὅσα ἐξελελοίπεσαν] ὅσα ἐτοίμησαν ἐάσαντες τὴν συνθήκην. Ὥστε χαλεπῶς] σὺν ὀργῇ. Εὐθὺς ἐνέκειντο] ἦγεν, πιστοὶ ἦσαν πείθοντες. Ἀξιώματι δὲ προγόνων] εὐγενείᾳ. τὸ γένος τῶν τῆ Ἀλκιβιάδῃ προγόνων πρόξενον ἦν Λακεδαιμονίων· ὁ δὲ πάππος ὁ τῆ Ἀλκιβιάδῃ ἀπεῖπε τὴν προξενίαν. αὐθίς τε ὁ Ἀλκιβιάδης ἀνέλαβεν αὐτὴν, καὶ ἠγάσθη, ὅτι οἱ Λακεδαιμόνιοι διὰ Νικίου τὰς σπονδὰς ἐποιήσαντο, αὐτὸν δὲ πρόξενον ὄντα ὑπερεῖδον καὶ ἠτίμασαν. Μᾶλλον χωρεῖν] τὰς Ἀθήνας. Ἀλλὰ καὶ φρονήματι] ὄγκῳ, ἐπάρσει. Καὶ κατὰ τὴν παλαιὰν] ἦγεν διὰ τὴν παλαιάν. Διενοεῖτο] σκοπὸν εἶχεν. Ἐλασσοῦσθαι] ἀδικεῖσθαι. Ἀλλ' ἵνα Ἀργείοις σφίσι] τοῖς Ἀθηναίοις. Καθεσῶτας αὐτὸς] τὰς Ἀθήνας.

iungendae veniunt interpretanti duae notiones pro vna habendae; vt apud Horat. Serm. I, 6, 119. 120.

Non sollicitus, mihi quod cras
SVRGENDVM *sit mane* OBEVNDVS *Marsya*;

i. e. quod mane surgere cogar, (non per se, sed) obiturus vadimonium, (ad statuam Marsyae,) quod surgendum sit obituro, ad obeundum iudicium. Neque enim sollicitus esset Horatius, quod mane surgendum esset; sponte vero id faceret, libenter, de more, et suo, et omnium Rom. saepius certe; sed, si ad *vadimonium* obeundum *surgere* cogeretur; hoc *surgere* et *causa* surgendi h. l. pro vna notione habendum, et in vnam notionem conflandum, apparet. Cf. meam Philol. Th. Paull. 214. Adde Virgil. Aen. 5, 379. *Audet adire virum manibusque inducere caestus*; Vbi aut hysteron proteron est, aut duae notiones in vnam consociandae, manibus inducere caestus, vt virum adeat; caestibus indutus virum aggredi. DVCK.

Οὐ βεβαίως] *Portus*, non constantes; *Valla*, invalidos vertit. Melius *Stephanus*, non esse tutam fidem *Lacedaemoniis*; et *Acacius*, nihil fidei *Lacedaemoniis* habendum. Sic alibi voce βέβαιος vtitur *Thucydides*. II, 102. Ἄνδρας ἃ δοκοῦντας βεβαίως εἶναι ἐξήλασαν. III, 11. Βεβαιότεροι ἂν ἡμῖν ἦσαν μηδὲν ναυτικεῖν. DVCK.

Ἀλλ' ἵνα Ἀργείοις σφίσι σπεισάμενοι ἐξέλωσι] *Valla* putauit supplendum σφίσι, et vtrumque ad Athenienses retulit; nam vertit, *ea causa* cum Athenienſibus *foedera percussisse*, *vt per haec* ab eis Argiuos abducerent. Adnotat ibi *Henr. Stephanus* in *marg.* vel, *cum Argiuis*. Hoc placuit *Porto*, qui et ἐξέλωσι paullo aliter quam *Valla*, sed eadem sententia, vertit. Mihi *Thucydides* hoc videtur velle: Alcibiadem iam tum, quum induciae quinquaginta annorum fiebant, iis se opposuisse, ac dixisse, Lacedaemonios eo consilio cum Athenienſibus pacisci, vt foedere cum his facto Argiuos subpotestatem redigerent, ac deinde illis subactis Athenienses adgrederentur. Ἐξαιρεῖν apud *Thucydidem* saepe est *expugnare*, *capere*, *euertere*. III, 113. Ἀμπρακίαν μέντοι οἶδα, ὅτι, εἰ ἐβιάσθησαν Ἀκαρνᾶνες καὶ Ἀμφίλοχοι — ἐξελεῖν, αὐτοβοεὶ ἂν εἷλον. IV, 69. Τὴν Νίσαιαν εὐθὺς περιτειχίζουν, νομίζοντες, εἰ, πρὶν ἐπιβοηθῆσαί τινας, ἐξέλοιεν, ᾧδασσον ἂν καὶ τὰ Μέγαρα προσχωρῆσαι. Et Ibid. 122. Ψηφισμά τ' εὐθὺς ἐποιήσαντο — Σκιωναίους ἐξελεῖν τε καὶ ἀποκτεῖναι. Et hanc esse sententiam huius loci etiam putauit *Acacius*, qui ἐξελεῖν vertit *perdomare*. DVCK.

Abr. probat Duck. Int. τῷ ἐξελεῖν. GOTTL.

Σφίσ.— ἐξέλ.] i. e. eximerent a reliquo numero sociorum, sibi manciparent. *Tollendi* notio hic plane est aliena. BAVER.

Ἀκούσ. τῆς τε ἀγγ. rel.] Et loco motum est τε, quod adderetur τῷ ἀκούσαντες, et variata structura, καὶ ἐπειδὴ ἤγγειλαν, pro, καὶ γνόντες. BAVER.

Οὐ μετ' Ἀθην.] i. e. contra voluntatem Athen. Abresch. p. 525. GOTTL.

τῶν μὲν ἐν Λακεδαίμονι πρέσβεων, [o] οἱ σφίσι περὶ τῶν σπονδῶν ἔτυχον ἀπόντες, ἠμέλουν, πρὸς δὲ τοὺς Ἀθηναίους μᾶλλον τὴν γνώμην εἶχον· νομίζοντες πόλιν τε σφίσι φιλίαν ἀπὸ παλαιοῦ, καὶ δημοκρατουμένην ὥσπερ καὶ αὐτοί, καὶ δύναμιν μεγάλην ἔχουσαν [p] τὴν κατὰ θάλασσαν, ξυμπολεμήσειν σφίσιν· ἢν καθιστῶνται ἐς πόλεμον. ἐπεμπον δὲ εὐθὺς πρέσβεις ὡς τοὺς Ἀθηναίους περὶ [q] τῆς ξυμμαχίας· ξυνεπρεσβεύοντο δὲ [r] καὶ Ἠλεῖοι, καὶ [s] Μαντινῆς. ἀφίκοντο δὲ καὶ Λακεδαιμονίων πρέσβεις [t] καθ' ἡσυχίαν, δοκοῦντες [u] ἐπιτήδειοι εἶναι τοῖς Ἀθηναίοις, Φιλοχαρίδας, καὶ Λέων, καὶ [x] Ἐνδιος· δείσαντες, μὴ τήν τε ξυμμαχίαν ὀργιζόμενοι πρὸς τοὺς Ἀργείους ποιήσωνται, καὶ ἅμα Πύλον ἀπαιτήσοντες ἀντὶ Πανάκτου, καὶ περὶ τῆς Βοιωτῶν ξυμμαχίας [y] ἀπολογησόμενοι, ὡς οὐκ ἐπὶ κακῷ τῶν Ἀθηναίων ἐποιήσαντο.

με'. Καὶ λέγοντες ἐν τῇ βουλῇ περί τε τούτων, [z] καὶ ὡς αὐτοκράτορες ἥκοιεν περὶ πάντων ξυμβῆναι τῶν [a] διαφόρων, τὸν Ἀλκιβιάδην ἐφόβων, μὴ καὶ, ἢν ἐς τὸν δῆμον ταῦτα λέγωσιν, [b] ἐπαγάγωνται τὸ πλῆθος, καὶ [c] ἀπωσθῇ ἡ Ἀργείων ξυμμαχία· μηχανᾶται δὲ [d] πρὸς αὐτοὺς τοιόνδε τι [e] ὁ Ἀλκιβιάδης· τοὺς Λακεδαιμονίους πείθει, πίστιν αὐτοῖς δούς, ἢν μὴ ὁμολογήσωσιν ἐν τῷ δήμῳ αὐτοκράτορες ἥκειν, Πύλον τε αὐτοῖς ἀποδώσειν. πείσειν γὰρ αὐτὸς Ἀθηναίους, ὥσπερ [f] καὶ νῦν ἀντιλέγειν, καὶ τἆλλα ξυναλλάξειν. βουλόμενος δὲ αὐτοὺς Νικίᾳ τε ἀποχῆσαι, ταῦτα [g] ἔπραττε, καὶ ὅπως, ἐν τῷ δήμῳ διαβαλὼν αὐτούς, ὡς οὐδὲν ἀληθὲς ἐν νῷ ἔχουσιν, οὐδὲ λέγουσιν οὐδέποτε ταυτά, τοὺς Ἀργείους καὶ Ἠλείους καὶ Μαντινέας ξυμμάχους ποιήσῃ. καὶ ἐγένετο ὕτως. ἐπειδὴ γὰρ ἐς τὸν δῆμον παρελθόντες, καὶ ἐπερωτώμενοι οὐκ ἔφασαν (ὥσπερ ἐν τῇ βουλῇ) αὐτοκράτορες ἥκειν, [i] οἱ Ἀθηναῖοι οὐκέτι ἠνείχοντο. ἀλλὰ τῷ Ἀλκιβιάδῃ πολλῷ μᾶλλον ἢ πρότερον καταβοῶντος τῶν Λακεδαιμονίων, [k] ἐσήκουόν τε, καὶ ἕτοιμοι ἦσαν εὐθὺς παραγαγόντες τοὺς Ἀργείους, καὶ τοὺς μετ' αὐτῶν, ξυμμάχους ποιεῖσθαι. σεισμῷ δὲ [l] γενομένῳ πρίν τι ἐπικυρωθῆναι, ἡ ἐκκλησία [m] αὖτη ἀνεβλήθη.

μς'. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἐκκλησίᾳ ὁ Νικίας, καίπερ τῶν Λακεδαιμονίων αὐτῶν ἠπατημένων, καὶ αὐτὸς ἐξηπατημένος περὶ τοῦ μὴ αὐτοκράτορες ὁμολογῆσαι ἥκειν, ὅμως τοῖς Λακεδαιμονίοις ἔφη [n] χρῆναι φίλους

o Οἱ τοῖσι περὶ τῶν σπονδῶν ἔτυχον, ἅπαντες ἠμέλουν C. Ἅπαντες etiam adnotatum est e *Dan.* Σφίσιν et σπονδῶν Mosqu. et τῶν d. p Τὴν omittit *Gr.* Δύναμιν τὴν μεγάλην ἔχουσαν κατὰ θάλασσαν habet *Gr.* Mox ἢν καθιστ. Mosqu. q Τῆς deest *Ar.* r Καὶ οἱ Ἠλεῖοι *Caff.* Aug. Mosqu. s Μαντινῆς *Ar. C. Ald. Flor. Baf. Caff Gr.* t Κατατάχις C. *Ald. Flor. Baf. Steph.* 1. *Caff.* Aug. Mosqu. u Ἐπιτήδειον Aug. *Cl.* ex emendatione *Huds.* Sic quoque a prima manu *Caff.* postea a correctore Ἐπιτήδειοι. x Ἔνδειος *Caff.* y Ἀπολογησάμενοι *Gr.* Antea τῆς τῶν Β. Mosqu. z Ὡς καὶ *Ar. C. Dan.* a Διαφορῶν *Ar. Cl. Caff.* Aug. b Ἐπαγάγωντι *Dan.* c Ἀπωσθῇ *Marg. Reg. Caff. Gr.* Ἀποσθῇ Mosqu. d Τοιόνδετι πρὸς αὐτὸς *Ar. C. Dan.* e Ὁ deest *Gr.* f Καὶ non est in *Dan.* Antea αὐτὸς Ἀθ. Mosqu. g Ἔλεγέ τε καὶ ὅπως *Gr.* Ἔπραττεν καὶ δ.. *Caff.* h Ὥσπερ καὶ ἐν *Reg.* i Οἱ omittit *Gr.* Mox οὐκ ἔτι Mosqu. k Ἐσηκοντο καὶ *Gr.* l Γεγονότες *Reg.* Paullo ante μετ' αὐτῶ Mosqu. m Αὐτὴ *C.* Mosqu. n Ita emendata erat vetus scriptura χρῆσαι in *Reg.* Antea αὐτοκράτορας Aug.

τ. πρέσβ. οἱ σφίσι — ἀπόντες] i. e. περὶ τῶν πρ. τ. αφετέρων, οἱ — ἔτυχον ἀπόντες· Dativus pro Genitivo, per enallagen structurae, more Homerico et Herodoteo. BAVER.

Πόλιν τε σφίσι φιλίαν] *Thomas Magister:* φίλιος ἀγρὸς, καὶ φίλιος πόλις. Θουκυδίδης δὲ φιλίαν πόλιν λέγει· φησὶ γὰρ, νομίζοντες πόλιν τε σφίσιν ἀπὸ παλαιοῦ φιλίαν. τυτέσι φίλην. Videtur velle, dicendum esse ὁ καὶ ἡ φίλιος, et in *Thucydide* ἡ φιλία tamquam insolentius, et ei peculiare, adnotare. *Thucydides* quidem crebro ita loquitur, III, 58. χώρα φιλία, et γῆ φιλία, IV, 120. τριήρης φιλία; sed non solus, vt vel e Lexicis constat. DVCK.

Ἐφέβοντ] Nos: *sie setzten ihn in Verlegenheit*, v. *sie machten ihm bange.* GOTTL.

τ. Ἀλκιβ. ἐφέβ.] Non, quo ipsi, hoc ei significantes, consulto cum terrerent, id agentes; sed ipse sua sponte, per se, illo audito, pertimescebat. Vnde nil agit Gottl. interpretando, *sie machten ihm bange:* quae promta significatio τῷ φοβεῖν haud sane egeret interprete; immo detorquet sensum, quo non conueniret, ad voluntatem et operam legatorum, cum ad Alcibiadis animum referatur. BAVER.

Ἀπωσθῇ] Sic *Marg.* et *Schol.* Ita alibi Noster. antea ἀποσῇ. *D. Halic.* VII, 466. ἀπώσασθαι φίλων δήσιν. *Homerus* Il. μ'. 276. Νεῖκος ἀπωσαμένης. *Demoſth.* Olynth. I. ἅπαντας βοηθεῖν, καὶ ἀπωθεῖν ἐκεῖτε τὸν πόλεμον. *Plato* Polit. II. Τὰ ἐξ ἀδικίας κέρδη ἀπωσόμεθα. WASS. Haud dubie rectum est ἀπωσθῇ. Vide *Thucyd.* I. 35, 37. III. 55, 67. V, 22. *Scholiaſtes Caff.* non adnotauerat varietatem scripturae, de qua hic monet vulgatus. DVCK.

Μηχανᾶται] Huc spectat *Plutarchus* Coriol. pag. 233. WASS. *Idem* in Alcibiade pag. 360. et Nicia p. 967. *Ed. Steph.* machinationem ab Alcibiade ad circumueniendos legatos Lacedaemoniorum adhibitam pluribus exsequitur; quae hinc descripta sunt. DVCK.

Πείθει] i. e. decipit. c. 46. τῶν Λακεδ. ἠπατημένων. GO.

Πείθει] Germanice hic verteris, populari quidem sermone; *er ſchlug ſie breit*, induxit. Tamen videtur additurus fuisse, quid vt facerent, illis persuaserit; quod subiecit inflexum, ἢν μὴ ὁμολογήσωσιν· i. e. πείθει αὐτὸς μὴ ὁμολογῆσαι, πίστιν δὺς, Πύλ. ἀποδ. BAVER.

Πύλον τε ἀποδ.] i. e. effecturum, vt iis redderetur; ex ar-

daemonios esse natam, suos quidem legatos, qui *tunc* aberant, quos de foederibus acturos Lacedaemonem miserant, non curabant; sed ad Athenienses potius animum aduertebant: existimantes ciuitatem, cum qua sibi vetus amicitia intercederet, et quae populari statu, quemadmodum et sua ciuitas, regeretur, et quae magnam in mari potentiam haberet, sibi, si bellum susciperent, in hoc auxilium esse laturam. Confestim igitur legatos de societate acturos ad Athenienses miserunt. Illos autem Eleorum et Mantineorum legati comitabantur. Confestim etiam et Lacedaemoniorum legati, Philocharidas, Leon, et Endius, qui *apud Athenienses* gratiosi esse videbantur, *eo* profecti sunt; veriti, ne *Athenienses Lacedaemoniis* irati societatem cum Argiuis facerent, simul etiam Pylum pro Panacto repetituri, et de societate cum Boeotis inita *Lacedaemonios* purgaturi, *et demonstraturi*, *illos hanc societatem* non feciisse, vt Athenienses malum darent. Bell. Pelop. an. 12. Olymp. $\frac{89}{90}$ 4. V. C. Varr. $\frac{4}{33}$.

45. Cum autem hisce de rebus in senatu verba facerent, et se cum summa potestate de componendis omnibus controuersiis *eo* veniisse dicerent, Alcibiadi metum incutiebant, ne, si ad populum haec *ipsa* retulissent, plebem allicerent, et Argiuorum societas respueretur. Sed Alcibiades huiusmodi fraudem aduersus ipsos machinatur. Lacedaemoniis, fide ipsis data, persuadet, ne coram populo fateantur, se cum summa potestate venisse, quod si fecerint, se Pylum ipsis redditurum, (se enim hoc Athenienses persuasurum, quemadmodum et tunc se *Lacedaemoniis* aduersari dicebat) et caeteras controuersias compositurum. Haec autem eo consilio agebat, vt *Lacedaemonios* a Nicia alienaret, vtque apud populum ipsos criminatus, quod nihil sinceri in animo haberent, nec eadem vnquam dicerent, Argiuorum et Eleorum et Mantineorum societatem conciliaret. Et ita euenit. Nam cum *legati* ad populum processissent, et interrogati non dixissent (vt in senatu) se cum summa potestate venisse, tunc vero Athenienses haud amplius *illorum inconstantiam* tulerunt. Sed Alcibiadem multo vehementioribus, quam ante, clamoribus Lacedaemonios infectantem audiebant, animisque propensis erant, Argiuis illorumque comitibus *in concionem* introductis, ad societatem cum ipsis statim ineundam. Sed facto terrae motu, priusquam quicquam constitueretur, haec concio dilata est.

46. In concione vero, quae postridie conuocata fuit, Nicias, quamuis ipsi Lacedaemonii *ab Alcibiade* decepti fuissent, quamuis etiam ipse quoque deceptus fuisset, quod negassent, se cum summa

φίσι] τοῖς Ἀργείοις. Ὀργιζόμενοι] τοῖς Λακεδαιμονίοις. Καὶ ὡς αὐτοκράτορες ἥκουσι περὶ πάντων] ἐξουσίαν ἔχοντες περὶ τῶν ὅλων, ὡς, ὅ, τι ἂν ὅτοι κατασήσωσιν, ἀρέσκον ἂν γένοιτο τοῖς Λακεδαιμονίοις. Ἐπαγάγωνται τὸ πλῆθος] καταπείσωσι. Καὶ ἀπωσθῇ ἡ Ἀργείων] γράφεται ἀποσῇ. Πίστιν αὐτοῖς ὀῇς] ὅρκον βέβαιον. Ἢν μὴ ὁμολογήσωσιν] ἢν μὴ φανερῶς εἴπωσι. Νικίᾳ τε ἀποσῆσαι] ἤγων, τῆς φιλίας τῆ Νικίᾳ ἀποσῆσαι τὸς Λακεδαιμονίους. Διαβλῶν αὐτὸς] ὑβρίζας. Ἐς τὸν ὅμιλον παρελθόντες] οἱ πρέσβεις τῶν Λακεδαιμονίων. Ἐσηκόν τε] οἱ Ἀθηναῖοι. Εὐθὺς παραγαγόντες] ἤγον εἰσαγαγόντες. Καὶ ἐπισχόντας τὰ

rogantia tamen Alcibiadis, sibi talia vt in ipso vnice posita tribuentis. Ceterum nihil suggeritur, quod respondeat particulae τε. Aut καὶ ξυναλλάξειν eo retuleris, vt verba a πείσειν ad ἀντιλέγειν sint in Parenthesi. BAVER.

Πείσειν — — ἀντιλέγειν] Difficultas haeret in his verbis, more Intt. adnotata, in singulis fere haerentium, de contextu haud sane laborantium. Primo duplici modo iungi possunt: aut sic: πείσειν αὐτὸς Ἀθηναίους ἀντιλέγειν, ὥσπερ καὶ νῦν· quod rursus duplicem sensum admittat, prout suppleueris, ἀντέλεξεν, vt adhuc obstitisset Athenienſibus, vel ἔπεισεν, vt ipse Alcibiades adhuc eos induxisset, vt repugnarent. Sed hoc a re alienum est. Neque enim, se repugnaturum, spondebat legatis, sed affuturum. Aut sic ordinaris: πείσειν αὐτὸς Ἀθην. ὥσπερ καὶ νῦν ἀντιλέγειν, i. e. ἀντέλεγεν· sicut adhuc repugnasset, nempe cum successu, ita et nunc illis se persuasurum; quod non minus valeret, quam in contradicendo valeret. Sed *cui* repugnaturus erat? Interpres supplet, *Lacedaemoniis*; sed enim vnde hoc repetas? Suppleatur tamen αὐτοῖς· sed huc per contextum ad Athenienses magis trahatur. Caussae tamen nil aliud magis congruerit. Ac tunc comma ponendum sit post Ἀθηναίους. Nempe se iactat Alcibiades Lacedaemoniis; Nunc, inquit, aduersor vobis, haud sine successu; quod si mihi indulseritis: non minori successu traduxero ciues meos, vt vobis indulgeant. BAVER.

μᾶλλον γίγνεσθαι, καὶ ἐπισχόντας [o] τὰ πρὸς Αργείους, πέμψαι [p] ἔτι ὡς αὐτοὺς, καὶ εἰδέναι, ὅ, τι διανοοῦνται· λέγων, ἐν μὲν τῷ σφετέρῳ καλῷ, ἐν δὲ τῷ ἐκείνων ἀπρεπεῖ, τὸν πόλεμον ἀναβάλλεσθαι. σφίσι μὲν γὰρ εὖ [q] ἐσώτων τῶν πραγμάτων, ὡς [r] ἐπιπλεῖσον ἄριστον εἶναι διασώσασθαι τὴν εὐπραγίαν· ἐκείνοις δὲ δυσυχῆσαι, [s] ὁτιτάχιστα εὕρημα εἶναι διακινδυνεῦσαι. ἔπεισέ τε πέμψαι πρέσβεις, ὧν καὶ αὐτὸς ἦν, κελεύσοντας Λακεδαιμονίους, εἴτι δίκαιον διανοοῦνται, Πάνακτόν τε ἀρθὸν ἀποδιδόναι, καὶ Αμφίπολιν· καὶ τὴν Βοιωτῶν ξυμμαχίαν ἀνεῖναι, ἢν μὴ ἐς τὰς σπονδὰς ἐσίωσι, καθάπερ εἴρητο, ἄνευ ἀλλήλων μηδενὶ ξυμβαίνειν. εἰπεῖν τε ἐκέλευον, ὅτι καὶ σφεῖς, [t] εἰ ἐβούλοντο ἀδικεῖν, ἤδη ἂν Αργείους ξυμμάχους πεποιῆσθαι· [v] ὡς παρεῖναί γ' αὐτοὺς αὐτῷ τούτου ἕνεκα. εἴτε τι ἄλλο [x] ἐνεκάλουν, πάντα ἐπιτείλαντες, [y] ἀπέπεμψαν τοὺς περὶ τὸν Νικίαν πρέσβεις. καὶ ἀφικομένων αὐτῶν, καὶ ἀπαγγειλάντων [z] τά τε ἄλλα, καὶ τέλος εἰπόντων, ὅτι, εἰ μὴ τὴν ξυμμαχίαν ἀνήσουσι Βοιωτοῖς μὴ ἐσιῶσιν ἐς τὰς σπονδὰς, ποιήσονται καὶ αὐτοὶ Αργείους, καὶ τοὺς μετ' αὐτῶν, ξυμμάχους· τὴν μὲν ξυμμαχίαν οἱ Λακεδαιμόνιοι [a] Βοιωτοῖς οὐκ ἔφασαν ἀνήσειν, ἐπικρατούντων τῶν περὶ τὸν [b] Ξενάρη τὸν ΕΦορον ταῦτα γίγνεσθαι, καὶ ὅσοι ἄλλοι τῆς αὐτῆς γνώμης ἦσαν. [c] τοὺς δὲ ὅρκους, δεομένου Νικίου, ἀνενεώσαντο. ἐφοβεῖτο γὰρ, μὴ πάντα ἀτελῆ ἔχων ἀπέλθῃ, καὶ διαβληθῇ, (ὅπερ καὶ ἐγένετο,) αἴτιος δοκῶν εἶναι τῶν πρὸς Λακεδαιμονίους σπονδῶν. ἀναχωρήσαντός τε αὐτοῦ, ὡς ἦκουσαν οἱ Αθηναῖοι οὐδὲν ἐκ τῆς Λακεδαίμονος πεπραγμένον, εὐθὺς δι' ὀργῆς εἶχον. καὶ νομίζοντες ἀδικεῖσθαι, (ἔτυχον γὰρ παρόντες οἱ Αργεῖοι, καὶ οἱ ξύμμαχοι, παραγαγόντος Αλκιβιάδου,) [d] ἐποιήσαντο σπονδὰς καὶ ξυμμαχίαν πρὸς αὐτοὺς [e] τήνδε.

μζ'. »ΣΠΟΝΔΑΣ ἐποιήσαντο [f] ἑκατὸν Αθηναῖοι ἔτη, [g] καὶ Αργεῖοι, καὶ [h] Μαντινῆς, καὶ Ηλεῖοι, ὑπὲρ σφῶν αὐτῶν, καὶ τῶν ξυμμάχων ὧν ἄρχουσιν ἑκάτεροι, ἀδόλως, καὶ ἀβλαβεῖς, [i] καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ [k] θάλασσαν. ὅπλα [l] δὲ μὴ ἐξέστω ἐπιφέρειν ἐπὶ πημονῇ μήτε Αργείοις, καὶ Ηλείοις, καὶ [m] Μαντινέαις, καὶ τοῖς ξυμμάχοις, [n] ἐπὶ Αθηναίοις καὶ τοῖς ξυμμάχοις ὧν ἄρχουσιν Αθηναῖοι, μήτε Αθηναίοις καὶ

o Τοὺς et paullo post ὡς αὐτοὺς *Dan.* p Εἴ τι *Cl.* in marg. *Hudf.* Πρὸς αὐτ. Mosqu. et mox τῶν ἐκείνων. q Ἐσώτων *Caſſ. Gr.* r Ἐπὶ πλεῖστον C. Ἐπιστοπλεῖστον *Cl.* Ἐπὶ πλεῖστον *Caſſ. Gr.* Ὡσεπιστοπλεῖστον *Reg.* s Ὅτι τάχιστα C. *Ald. Flor. Baſ.* Aug. *Reg. Caſ. Gr.* Paullo poſt ἀποδόναι Mosqu. et mox ξυμμ. Βοιωτ. et εἴρηται p. εἴρητο. Antea κελεύσαντας Aug. t Εἰ βούλοιντο *Ar. C. Dan.* v Ὡσπερειγε αὐτοὺς *Marg. Ald. Flor. Baſ.* Ὥσπερ εἶμαί γ' αὐτὸς C. Ὥσπερ εἶμαί γ' αὐτὸς *Dan.* Primam ſcripturam adnotat etiam *Schol.* ſed haec adnotatio non eſt in *Cod. Caſſ.* x Ἀντεκάλουν *Dan.* y Ἀντέπεμψαν *Reg.* Mox τὸν d. Mosqu. ante Νικίαν, et καὶ d. ante ἀφικομ. z Τά τ' ἄλλα *Gr* Mox et d. Mosqu. ante μὴ id. εἰσιῶσιν. a Βοιωτοὺς *Ald. Flor. Baſ.* Μὲν ante ξυμμαχ. d. Mosqu. b Ξενάρη τὸν Ἔφορον *Ar. Cl. Gr.* Ξενάρη Ἔφορον C. Ἐφόρων *Marg.* Ξενάρην τὸν Ἔφορον *Reg.* c Τοὺς δ' ὅρκους *Gr.* d Ἐποίησαν *Gr.* Ἐποίησαν τὰς σπονδὰς habet *Gr.* e Τοιάνδε *Marg. Ar. C. Cl. Dan.* f Ἀθηναῖοι ἑκατὸν ἔτη *Gr.* g Καὶ οἱ Αργ. *Gr.* h Μαντινεῖς *Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Caſſ. Dan. Gr.* i Καὶ deeſt *Ar.* k Θάλατταν *Gr.* l Δὲ deeſt *Gr.* m Μαντινεῖς et in marg. Μαντινέας *Gr.* n Illa ἐπὶ Ἀθηναίοις καὶ τοῖς ξυμμάχοις non agnoſcunt *Ald. Flor. Baſ.* et Aug. Plura etiam infra omittuntur in *Cod.* C. procul dubio Librarii incuria. *Hudſ.* Ἐπὶ Ἀθ. κ. τ. ξ. abſunt etiam a *Caſſ.* et *Gr.* et ab hoc praeterea omnia vſque ad τίχνη. Adnotat etiam *Schol.* hic in alio libro nonnulla deſiderari, ſed hoc non eſt in Schol. *Caſſ.*

Ἔτι] h. l. *rurſus.* Heſ. expl. πάλιν, ἀκμήν. Abr. 526. GOTTL.

Ἔτι πέμψαι] Sane pro πάλιν hic eſt ἔτι, immo illud ſupplendum, p. πάλιν ἔτι, vel ἔτι πάλιν. Sed Heſychii Gloſſa, Abreſchio allata, vitioſa eſt haud dubie in voc. ἀκμήν, pro quo forte leg. ἀρχήν, *denuo*, de integro; nam ἀκμὴν ſign. aut *omnino*, aut *ſummopere*, aut *ſtatim*. BAVER.

Καὶ εἰδέναι] i. e. ὥσε, πρὸς τὸ εἰδ. vel pro εἰσομένους, per Hendiadyn, καὶ notet *ut*; v. Ind. εἰδέναι eſt, per Metonym. pro μανθάνειν· vt apud Ouid. Faſt. 6, 369. *ſcirent*; vtut paullo diſſimile. BAVER.

Ὁτιτάχ. εὕρ. — διακινδυν.] Transpoſitum pro, εὕρημα εἶναι (p. ἔσεσθαι) διακινδυν. ὅτι τάχιστα. BAVER.

Ὅτι — σφεῖς — πεποιῆσθαι] Redundat ὅτι, aut anacoluthon eſt Infinitiui pro finito, πεπολιῆται. Tamen debebat σφᾶς, vt deinde, ὡς — αὐτοὺς παρεῖναι· vbi rurſus redundat ὡς, aut leg. ὧς, pro ὅτως· cui tamen ſubiiceretur δι· neque enim ſimpliciter ita ponitur, niſi in διὸ ὡς. BAVER.

Εἴτε τι ἄλλο] Pro ὅ, τι, ſequitur πάντα. v. Abr. An. ad Aeſch. I, p. 186. GOTTL.

Τέλος] i. e. *tandem*; alias πρὸς τὸ τέλος, πρὸς τὰ τέλη. GOTTL.

Τέλος εἰπόντων] Recte expl. Gottl. *tandem*. At vbi reperit, πρὸς τέλος; Neque enim ita loquuntur Graeci; ſed τελευτῶντες, aut ὕστατον· multo minus adderet, κατὰ τὰ τέλη. Vbi enim τέλη in Plurali finem notat? Immo aut *magiſtratus*, principes, aut *vectigalia*, aut partes copiarum, cohortes puta, aut maiores, *Diviſiones*; nunquam *finem*. BAVER.

Βοιωτοῖς] Paullo ante in ſecundo caſu dixerat, τὴν Βοιωτῶν ξυμμαχίαν ἀνεῖναι. Cur igitur hic, et paullo poſt, tertium adhibet? Vix putem Βοιωτοῖς poſſe iungi cum ἀνήσειν. Fortaſſis eo pertinet, quod ſubſtantiuis interdum adiungitur caſus verbi, vel adiectiui cognati: vt, quemadmodum συμμαχεῖν et σύμμαχος Βοιωτοῖς dicitur, ita etiam dicatur συμμαχία Βοιωτοῖς. Sic *Thucyd.* IV, 23. Ἐτιδεομὴ τῷ τειχίσματι. V, 5. Τισὶ πόλεσιν ἐχρημάτισε περὶ φιλίας τοῖς Ἀθηναίοις. et 35. Κατὰ τὴν τῶν χωρίων ἀλλήλοις οὐκ ἀπόδοσιν. Idem genus loquendi in Latinis Scriptoribus obſeruarunt Viri Docti, *Salluſt.* Catil. XXXII. quod neque *inſidiae Conſuli* procedebant. Vid. *Grenou.* ad Liu. XXIII, 35. et XXXI, 40. Niſi quis putet,

poteſtate veniſſe, tamen dixit oportere *Athenienſes* cum Lacedaemoniis potius, *quam cum Argiuis*, ſocietatem inire, et dilato Argiuorum negotio, *legatos* ad ipſos *Lacedaemonios* iterum mittere, et explorare, quidnam in animo haberent. Hanc enim belli dilationem ſibi quidem honeſtam, illis vero turpem fore dicebat. Nam ſibi quidem maxime expedire, florente iam republica fortunam hanc florentem quam diutiſſime conſeruare. Illis vero in afflicta fortuna verſantibus, loco lucri fore, primo quoque tempore belli fortunam periclitari. Perſuaſit autem *Athenienſibus*, vt legatos *Lacedaemonem* mitterent (in quorum numero et ipſe erat) qui iuberent Lacedaemonios, ſi quid ſinceri in animo haberent, Panactum erectum *ac integrum*, et Amphipolin reſtituere; et Boeotorum ſocietatem miſſam facere, niſi foedera *ſecum* inire vellent, quemadmodum cautum fuerat, vt neutri ſine mutuo conſenſu cum vllo paciſcerentur. Imperarunt etiam, vt dicerent, ſe quoque, ſi iniuriam facere voluiſſent, ſocietatem cum Argiuis iam facturos fuiſſe: quod ipſi *Argiui* hac ipſa de cauſa adeſſent. Et ſi quid aliud crimini dabant, Niciam eiusque collegas cum mandatis de omnibus miſerunt. Cum autem legati perueniſſent, et cum alia denunciaſſent, tum etiam ad extremum dixiſſent, niſi *Lacedaemonii* ſocietatem cum Boeotis initam dirimerent, qui foedus *ſecum* inire noluerant, ſe quoque cum Argiuis, eorumque ſociis ſocietatem facturos: Lacedaemonii reſponderunt, ſe ſocietatem cum Boeotis initam non diremturos, (nam Xenares Ephorus et alii, quotquot eiusdem factionis erant, euicerant, vt haec fierent,) foederis tamen iusiurandum Nicia rogante renouarunt. Verebatur enim, ne rebus omnibus prorſus infectis abiret, ac male audiret, (quod etiam accidit) quod foederum cum Lacedaemoniis faciendorum autor eſſe videretur. Cum autem ipſe rediiſſet, et Athenienſes audiſſent, nihil a Lacedaemoniis impetratum fuiſſe, confeſtim indignari coeperunt, et iniuriam ſibi fieri putantes, cum Argiuis eorumque ſociis (aderant enim illi, ab Alcibiade introducti) foedera ac ſocietatem fecerunt, his verbis. Bell. Pelop. an. 12. Olymp. 89. 4. V. C. Varr. 332.

47. „Foedera fecerunt Athenienſes, et Argiui, et Mantinei, et Elei, in annos centum, pro ſe ipſis, et pro ſociis, quibus vtrique praeſunt, ſincera et commoda, tam terra, quam mari. Nefas autem ſit Argiuos, et Eleos, et Mantineos, eorumque ſocios, Athenienſibus, ac ſociis, quibus Athenienſes imperant, arma detrimenti cauſa inferre. Et *viciſſim* nefas ſit Athenienſes, eorumque ſocios,

πρὸς Ἀργείους] ἦγεν, τὴν συμμαχίαν τῶν Ἀργείων. Πέμψαι ἔτι ὡς αὐτὲς] τὲς Λακεδαιμονίους. Λέγων, ἐν μὲν] ὃ Νικίας. Σφίσι μὲν γὰρ εὖ ἑστώτων] καλῶς φερομένων. Ὧν καὶ αὐτὸς ἦν] εἷς δηλονότι. Ἄνευ ἀλλήλων] τῶν Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων. Ὡς παρεῖναί γ' αὐτὲς] γράφεται, ὥσπερεί γ' αὐτὲς. Ἐπὶ Ἀθηναίους] τὸ, ἐπὶ Ἀθηναίοις, καὶ τὲς ξυμμάχους, ἕως τῦ, καὶ Μαντινέας,

hos datiuos in *Thucydide* ita poni, vt ſaepe alios, qui commodum, vel incommodum notant; aut deeſſe participia verbi γίνομαι, aut ſi quod aliud aptius eſt: quemadmodum *Perizonius* ad Sanct. Mineru. IV, 4. 12. ſupplet orationem *Salluſtii*. DVCK.

Ξενάρη τὸν] Sic emendo e *Mſſ.* et *Thucydide*. ante Ξενάρεα τον. Vid. pag. 314. et 323. WASS. Vtroque loco eſt Ξενάρης nominatiuus, vt et Cap. 36. et ſecundus caſus Ξενάρους Cap. 37. DVCK.

Ἐπικρατ.] Emend. Reisk. GOTTL.

Ἐπικρατέντ. — γίγνεσθαι] Breuius dictum pro κρατέντων, καὶ (διὰ τῦτο) ἐκνικησάντων (ὥστε) γίγνεσθαι· rerum illi potiebantur, et ita rem tenuere; vel: rerum potientes peruicerunt. Reiskii emendatio, τῶν σπεδασάντων inferens, et audax eſt, vt ſolet ille Vir, et frigidam reddit orationem. Pro περὶ autem ſolennius eſt ἀμφὶ, tali ſenſu. BAVER.

Ἀτελῆ] i. e. μὴ παντάπασιν ἄπρακτος ἀπέλθῃ. v. Abreſch. p. 527. GOTTL.

Καὶ — (ἔτυχον γὰρ — — Ἀργεῖοι —) ἐποιήσ. πρὸς αὐτ.] Thucydidea ratio, immo iam Herodoti, per parentheſin inferendi, vt hic voc. Ἀργεῖοι, cui aptetur vocabulum *extra* parentheſin, vt hic αὐτές. Simplicius foret: καὶ, ὅτε ἔτυχον παρόντ. Ἀργ. σπονδὰς ἐποιήσ. πρ. αὐτές vel, παρόντων Ἀργείων. Sane γὰρ idem valet; ſed ſtructuram efficit impediriorem, et parentheſin miſcet reliquae orationi, a cuius tenore ſegregetur parentheſis. BAVER.

Τήνδε] *Cl. Marg. Ar. C.* τοιάνδε. Nihil mutandum. Noſter in foederibus voces αἵδε, τάδε, ἥδε, τάσδε, nunquam non adhibet. Vid. V, 7, 9, 18, 22. VIII, 17, 36, 57. In Orationibus fere τοιάδε, et τοσαῦτα. Vid. Nos ad VI, 9. WASS.

Θάλασσαν] *Gr.* θάλατταν. *Aeſchylus*, et *Sophocles* fere cum σσ efferunt. WASS.

Ὅπλα ἐπιφ. ἐπὶ πημ.] Sane redundat ἐπὶ πημονῇ, vt quod iam inſit in ἐπιφέρειν, quod ſemper adhibeatur ſenſu infeſto. Sed in eiusmodi cautionibus pactorum nulla diligentia puti-

τὰς ξυμμάχους, ἐπὶ Αργείους, καὶ Ηλείους, καὶ Μαντινέας, καὶ τοὺς ξυμμάχους, τέχνῃ [o] μηδὲ μηχανῇ μηδεμιᾷ. [p] καὶ κατὰ τάδε ξυμμάχους εἶναι Αθηναίους, καὶ Αργείους, καὶ Ηλείους, καὶ Μαντινέας, ἐκατὸν ἔτη. [q] καὶ ἢν πολέμιοι ὦσιν ἐς τὴν γῆν [r] τῶν Αθηναίων, βοηθεῖν [s] Αργείους καὶ Ηλείους καὶ Μαντινέας Αθηναίοις, καθότι ἂν ἐπαγγείλωσιν Αθηναῖοι, τρόπῳ ὁποίῳ ἂν δύνωνται ἰσχυροτάτῳ, [t] κατὰ τὸ δυνατόν. ἢν δὲ δηώσαντες οἴχωνται, [v] πολεμίαν εἶναι ταύτην τὴν πόλιν Αργείοις, καὶ Μαντινεῦσι, καὶ Ηλείοις, καὶ Αθηναίοις, καὶ κακῶς πάσχειν ὑπὸ [x] πασῶν τῶν πόλεων τούτων. καταλύειν δὲ μὴ ἐξεῖναι τὸν πόλεμον πρὸς ταύτην τὴν πόλιν μηδεμιᾷ τῶν πόλεων, ἢν μὴ ἁπάσαις δοκῇ. βοηθεῖν δὲ καὶ Αθηναίους [y] ἐς Αργος, καὶ Μαντίνειαν, καὶ Ηλιν, ἢν πολέμιοι ὦσιν ἐπὶ τὴν γῆν [z] τὴν Ηλείων, ἢ τὴν Μαντινέων, ἢ τὴν Αργείων, καθότι ἂν ἐπαγγέλλωσιν αἱ πόλεις αὗται, τρόπῳ ὁποίῳ ἂν δύνωνται [a] ἰσχυροτάτῳ, κατὰ τὸ δυνατόν. ἢν δὲ δηώσαντες οἴχωνται, πολεμίαν εἶναι ταύτην τὴν πόλιν Αθηναίοις, καὶ Αργείοις, καὶ Μαντινεῦσι, καὶ Ηλείοις, καὶ κακῶς πάσχειν ὑπὸ πασῶν τούτων τῶν πόλεων. καταλύειν δὲ μὴ ἐξεῖναι τὸν πόλεμον πρὸς ταύτην τὴν πόλιν, ἢν μὴ [b] ἁπάσαις δοκῇ ταῖς πόλεσιν. ὅπλα δὲ μὴ ἐᾶν ἔχοντας διιέναι ἐπὶ πολέμῳ διὰ τῆς γῆς τῆς σφετέρας αὐτῶν, καὶ τῶν ξυμμάχων, ὧν ἂν ἄρχωσιν ἕκαστοι, [c] μηδὲ κατὰ θάλασσαν, ἢν μὴ ψηφισαμένων τῶν πόλεων ἁπασῶν, [d] τὴν δίοδον εἶναι Αθηναίων, καὶ Αργείων, καὶ Μαντινέων, καὶ Ηλείων. τοῖς δὲ βοηθοῦσιν ἡ πόλις ἡ πέμπουσα παρεχέτω [e] μέχρι μὲν τριάκοντα ἡμερῶν, σῖτον, [f] ἐπὴν ἔλθῃ ἐς τὴν πόλιν [g] τὴν ἐπαγγείλασαν βοηθεῖν, καὶ [h] ἀπιοῦσι, κατὰ [i] ταυτά. ἢν δὲ πλέονα βούλωνται χρόνον τῇ [k] στρατιᾷ χρῆσθαι, ἡ πόλις ἡ μεταπεμψαμένη διδότω σῖτον, τῷ μὲν ὁπλίτῃ, καὶ ψιλῷ καὶ τοξότῃ, τρεῖς [l] ὀβολοὺς Αἰγιναίους τῆς ἡμέρας ἑκάστης· τῷ δ' ἱππεῖ, δραχμὴν Αἰγιναίαν. ἡ δὲ πόλις ἡ μεταπεμψαμένη, τὴν ἡγεμονίαν ἐχέτω, ὅταν ἐν τῇ αὐτῇ ὁ πόλεμος ᾖ· ἢν [m] δέ ποι δόξῃ ταῖς πόλεσι κοινῇ στρατεύεσθαι, τὸ ἴσον τῆς ἡγεμονίας μετεῖναι [n] ἁπάσαις ταῖς πόλεσιν. ὀμόσαι δὲ [o] τὰς σπονδὰς Αθηναίους μὲν, ὑπέρ τε σφῶν αὐτῶν καὶ τῶν ξυμμάχων· Αργείους δὲ, καὶ [p] Μαντινεῖς, καὶ Ηλεῖους, καὶ οἱ ξύμμαχοι τούτων, καθ' πόλεις ἑκάστους. ὀμόσαι δὲ τὸν ἐπιχώριον ὅρκον ἕκαστοι τὸν μέγιστον [q] καθ' τῶν ἱερῶν τελείων. ὁ δὲ ὅρκος ἔστω [r] ὅδε·

o Μὴ δὲ *Reg.* Aug. *p* Κατά τε τάδε *Ar.* *q* Καὶ deest *Reg. Caff. Gr.* Aug. a m. 2. inſert. Ἤνδε Mosqu. et Ἤλεις. *r* Τὴν *Marg. Caff.* Aug. *s* Ἀργείους τε καὶ *Gr.* Mox καθ' ὅτι Mosqu. *t* Καὶ κατὰ τὸ δυνατὸν *Ar. C. Dan.* *v* Πολεμίους *Dan.* *x* Πασῶν omittunt *Ar. C. Dan.* *y* Εἰς *Reg.* *z* Τῶν *Ar. C.* *a* Ἰσχυροτάτῳ deest *Ar. C. Dan.* *b* Πάσαις *Gr.* Paullo ante τὴν πόλιν d. Mosqu. *c* Μὴ δὲ *Reg.* *d* Τὴν δίοδον εἶναι, Ἀθηναίων etc. *Ar. C.* atque ita diſtinguendum eſſe monuit *Ae. Port.* vt, quae ſequuntur, ſint explicatio τῶν πόλεων ἁπασῶν. *Hmſ.* Μαντινέων paullo poſt Mosqu. *e* Μέχρι deest *Dan.* *f* Hoc eſt: ἡ βοήθεια, mutata ſcilicet ſyntaxi; dicendum enim eſſet, ἐπὴν ἔλθωσιν οἱ βοηθοῦντες. *Ae. Port.* *g* Τὴν deeſt *Dan.* *h* Ἀπιοῦσιν ἴσως *Cl.* in marg. *i* Ταῦτα *Gr. Caff.* Aug. *k* Στρατιᾷ *Ar. C. Gr. Aldi. Flor. Baſ. Caſſ. Dan.* Aug. Antea πάλιν p. πάλινα Mosqu. *l* De valore oboli Aeginaei et Drachmae Aeginaeae vide *Scaligerum* de Re nummaria, p. 8, et 26. *Snellium* de Re nummaria, pag. 56. et 53. *Gronouium* de Pec. vet. p. 136. et 148. *Bernardum* de Menſuris et Ponder. antiq. p. 94, 166. et 114, 117, 170. *Hmſ.* *m* Δὴ πῃ *Ar.* Δέκη Mosqu. Paullo ante ὅτ' ἂν Aug. *n* Πάσαις *Caſſ.* Aug. *o* Ταῖς σπονδαῖς *Marg. Aldi. Flor. Baſ.* *p* Μαντινεῖς *Baſ. Reg.* Aug. *q* Κατὰ ἱερῶν τελείων *Ar. C. Gr. Aldi. Flor. Baſ. Steph.* 1. Apud templa auguſta *vertit Valla.* Verum τὰ ἱερὰ τέλεια proprie ſunt τὰ ἱερεῖα ὁλόκληρα κατὰ τὴν φλικίαν καὶ μὴ λελωβημένα, qualia τελείους ἑκατόμβας vocat *Homerus* Il. α'. v. 315 *Hmſ.* Τῶν omittunt etiam *Reg. Caſſ. Dan.* Aug. *r* Ὁ δὲ *Gr.*

dior habetur; vnde et infra: τρόπῳ ὁποίῳ ἂν δύν. ἰσχυροτάτῳ, κατὰ τὸ δυνατόν. BAVER.

Ἐπαγγέλλωσιν] i. e. κελεύσωσιν. Sch. per ζητῶσιν, i. e. requirant, poſtulent. Abr. p. 529. GOTTL.

Ἐπαγγέλλωσι, et infra, ἐπαγγείλασαν] Sane hic notat *denuntiare*, poſcere, repetere, *aufkündigen*, Gall. *ſommer*, *réclamer*; alias contra ſign. *promittere*; vt Gal. 3, 19. ᾧ ἐπήγγελται, et ſolenne N. T. Subſt. ἐπαγγελία. BAVER.

Κατὰ τὸ δυν.] v. Not. praeced. BAVER.

Ἄπασις] *Gr.* πάσαις. ſruſtra. WASS.

Διέναι] Et hoc in Foedere vetuſtiſſimo Romam inter et Latinos icto cautum eſt, auctore *D. Halic.* Μὴ τοῖς ἐπιφέρουσι πόλεμον ΟΔΟΥΣ ΠΑΡΕΧΕΤΩΣΑΝ διαφελεῖς. *Liuius* XXXVIII, 38. Ne quem exercitum (Antiochus), qui cum Populo Sociisue bellum geſturus erit, Rex per fines regni ſui, eorumue, qui ſub ditione eius erunt, transire ſinito, neu commeatu, neu qua alia ope iuuato. WASS.

Τὴν δίοδον εἶναι] Non poſſunt haec verba pendere a ψηφισαμένων, praeſertim cum ſubiectis Nominibus Vrbium; ſed ad verba referantur μηδὲ κατὰ θάλασσαν. Nam Aem. Porti durior eſt interpunctio et obſcurior. BAVER.

Βοηθεῖν ἡ πόλ. πέμπουσα] Scil. αὐτὸν, τοὺς βοηθοῦντας. Nil ergo opus, hic quidem, Porti Ellipſi, βοηθείας· at in ſequ. vocab. ἔλθῃ, ſc. ἡ βοήθεια, aut pro ἔλθωσι, ſc. οἱ βοηθοῦντες per Syneſin, quam vocant, vel Permutationem Synonymorum et Coniugatorum. V. Philol. Thuc. Paull. p. 183. BAV.

Ἐτὴν] Ionice. Ita VIII, 58. Alibi ἐτέων. III, 130. 132. GOTTL.

Ἔλθῃ] E part. βοηθῶσι recte adſumit Portus βοήθειαν. Exempla collegit in vtramque partem Abr. 527. GOTTL.

Argiuis, et Eleis, et Mantineis, eorumque ſociis vlla vel fraude, vel machinatione. His conditionibus Athenienſes, et Argiui, et Elei, et Mantinei ſint ſocii centum annos. Et ſi hoſtes in Athenienſium agrum inuaſerint, Argiui, et Elei, et Mantinei Athenas ad opem ferendam veniant, prout Athenienſes *ipſis* denunciauerint, ratione quam acerrima poterunt, pro viribus. Quod ſi *agro* vaſtato diſceſſerint, haec ciuitas ab Argiuis, et Mantineis, et Eleis, et Athenienſibus pro hoſte habeatur, et a cunctis his ciuitatibus *bello petatur ac* vexetur. Nulli vero harum ciuitatum bellum *communiter ſuſceptum* aduerſus iſtam *hoſtium* ciuitatem deponere liceat, niſi cunctis *idem* videatur. Viciſſim autem Athenienſes quoque Argos, Mantineam, et Elin ad opem ferendam proficiſcantur, ſi hoſtes inuaſerint in agrum Eleorum, aut Mantineorum, aut Argiuorum, prout hae ciuitates *ipſis* ſignificauerint, ratione quam acerrima poterunt, pro viribus. Quod ſi *agro* vaſtato diſceſſerint, haec ciuitas ab Athenienſibus, et Argiuis, et Mantineis, et Eleis pro hoſte habeatur, et a cunctis his ciuitatibus vexetur. Bellum autem aduerſus hanc ciuitatem *ſuſceptum* deponere nefas ſit, niſi cunctis ciuitatibus *idem* videatur. Praeterea nulla *harum ciuitatum foederatarum* per agrum ſuum, aut ſociorum, quibus ſingulae ciuitates imperant, aut per mare, homines armatos, inferendi belli gratia, transire ſinat, niſi vniuerſae ciuitates, Athenienſis, Argiua, Mantinea, et Elea, de communi ſententia transitum eſſe decreuerint. Illis autem, qui opem ferent, ciuitas, quae *illos* mittet, commeatum praebeat ad dies triginta, ab eo die, quo *auxilia* in eam ciuitatem ingreſſa fuerint, quae opem ſibi ferendam ſignificauerit, et abeuntibus eodem modo. Quod ſi copiis *accitis* diutius vti velint, illa ciuitas, quae *copias* acciuerit, ſtipendium det, ſingulis quidem grauis ac leuis armaturae militibus, atque ſagittariis, quotidie ternos obolos Aeginaeos: equiti vero, ſingulas drachmas Aeginaeas. Eadem ciuitas, quae *copias* acciuerit, imperii ſummam obtineat, ſi bellum in eius finibus geratur: at ſi quo vniuerſis ciuitatibus coniunctis copiis proficiſci viſum fuerit, omnes ciuitates *in hac expeditione* par imperium participent. Haec autem foedera, Athenienſes quidem pro ſe ipſis, et pro ſociis, iurent. Argiui vero, et Mantinei, et Elei, eorumque ſocii in ſuis quique ciuitatibus iurent. Singulae autem ciuitates ſupra lectas hoſtias iusiurandum, quod moribus patriis eſt

Bell. Pelop. an. 12. Olymp. 89. 4. V. C. Varr. 334.

καὶ τὰς ξυμμάχους, ἐν ἄλλῳ ὃ κεῖται. Καθότι ἂν ἐπαγγέλλωσιν Ἀθηναῖοι] ζητῆσαι. Πολεμίαν εἶναι ταύτην τὴν πόλιν] ἐξ ἧς οἱ πολέμιοι ὡρμήθησαν. Ὅπλα δὲ μὴ ἱερὰ ἔχοντας] τινάς. Τὴν ἐπαγγείλασαν. ζητήσασαν. Ἡ βουλὴ, καὶ αἱ ἔνδημοι ἀρχαὶ] οἱ.

Δραχμὴν Αἰγινεαίαν] De Drachma, et ſpeciatim Aegineticа, fuſe *Paulus Manutius* Comment. in *Ciceronis* Epiſt. Famil. L. 2. ep. 17. HVDS.

Ἐν τῇ αὐτῇ] An ἐν τῇ αὐτῇ? vt alibi τὴν ἑαυτῶν, τὴν Ἀργείων, et plura huiusmodi dicit. DVCK.

Ὁμόσαι δὲ τὰς σπονδάς] *Marg.* et quaedam *Edd.* ταῖς σπονδαῖς. Sed alterum eſt etiam Cap. 23. Ὀμοῦνται δὲ ταῦτα οἵπερ καὶ τὰς ἄλλας σπονδὰς ὤμνυον. DVCK.

Μαντινῆς] *Gr.* Μαντινῆες. recte. WASS.

Κατὰ τῶν ἱερῶν τελείων] *Demoſthenes* contra Eubulidem κατ' ἱερῶν ſimpliciter dicit, at contra Neaeram κατ' ἱερῶν τελείων. quaenam autem ſunt ἱερὰ τέλεια, et quid ὅρκος κατ' ἱερῶν τελείων, docet idem *Demoſthenes* in Oratione contra Ariſtocratem, vbi agit de iureiurando, quo ſe obſtringebat is, qui apud Arcopagitas caedis aliquem accuſabat, quem iurare dicit τάντα ἐπὶ τῶν τομίων κάπρου, καὶ κριοῦ, καὶ ταύρου, καὶ τούτων ἐσφαγμένων. Plura vide in notis ad *Appianum*, p. 432. Ed. Amſtel. HVDS. Interpretatio, quam in *Var. Lect.* habet *Hudſon.* eſt e *Budaei* Commentar. Ling. Gr. pag. 626. qui haec e quorumdam ſententia ἱερὰ τέλεια dici ſcribit. Sed quum hoc commune fuerit omnibus ſacris, ne quid in iis mutilum, ſed omnia integra ac perfecta diis offerrentur, vt ex *Ariſtotele* refert *Athenaeus* XV, 5. et *Lucian.* de Sacrific. p. 368. σφανώσαντες τὸ ζῶον, καὶ πολύ γε πρότερον ἐξετάσαντες, εἰ ἐντελὲς εἴη, ἵνα μὴ τῶν ἀκρήτων τι κατασφάττωσι· verius eſt, quod *Budaeus* ibid. dicit, Graecis ἱερὰ τέλεια eſſe, quae Latinis ſunt *maiores* et *eximiae hoſtiae*: quales ſunt, quas memorant *Demoſthenes*, et alii apud *Henr. Stephanum* ad Appianum, et hecatombae, quas τελείας θυσίας vocat *Scholiaſtes* paruus Homeri in Iliad. α'. v. 65. Add. *Graev.* ad Luciani Philopſeud. pag. 341. In hac formula autem alii dicunt κατ' ἱερῶν τελείων, ſine articulo τῶν. Ita *Lucianus* l. d. et Timon. pag. 71. *Demoſthenes* et *Andocides* apud *Budaeum*. Itaque τῶν merito ſuſpectum haberi poteſt, quum praeſertim a plerisque *Mſſ.* et *Edd.* abſit. DVCK.

[c] Ἐμμένω τῇ ξυμμαχίᾳ κατὰ τὰ ξυγκείμενα, δικαίως καὶ ἀβλαβῶς καὶ ἀδόλως· καὶ ἃ παραβήσομαι τέχνῃ δὲ μηχανῇ ἐδεμιᾷ. ὀμνύντων [t] δὲ [v] Ἀθήνησι μὲν [x] ἡ βουλὴ καὶ αἱ ἔνδημοι ἀρχαί· [y] ἐξορκούντων δὲ οἱ πρυτάνεις. ἐν Ἄργει δὲ, ἡ βουλὴ, καὶ οἱ ὀγδοήκοντα, καὶ αἱ ἀρτύναι· ἐξορκούντων δὲ, οἱ ὀγδοήκοντα. ἐν δὲ Μαντινείᾳ, οἱ δημιοργοὶ, καὶ ἡ βουλὴ, καὶ αἱ ἄλλαι ἀρχαί· ἐξορκούντων δὲ οἱ θεωροὶ, καὶ οἱ πολέμαρχοι. ἐν δὲ Ἠλίδι, οἱ δημιοργοὶ, καὶ οἱ τὰ τέλη ἔχοντες, καὶ [z] οἱ ἑξακόσιοι· ἐξορκούντων δὲ οἱ δημιοργοὶ, καὶ οἱ θεσμοφύλακες. ἀνανεῶσθαι δὲ τὰς ὅρκους, Ἀθηναίους μὲν, ἰόντας ἐς Ἦλιν, καὶ ἐς Μαντίνειαν, καὶ ἐς Ἄργος, τριάκοντα [a] ἡμέραις πρὸ Ὀλυμπίων· Ἀργείους δὲ καὶ Ἠλείους, καὶ Μαντινέας ἰόντας Ἀθήναζε, δέκα ἡμέραις πρὸ [b] Παναθηναίων τῶν μεγάλων. τὰς δὲ ξυνθήκας τὰς περὶ τῶν σπονδῶν καὶ τῶν ὅρκων καὶ τῆς ξυμμαχίας ἀναγράψαι ἐν στήλῃ λιθίνῃ· Ἀθηναίους μὲν, ἐν πόλει· Ἀργείους δὲ, ἐν ἀγορᾷ, ἐν τῷ Ἀπόλλωνος τῷ ἱερῷ· Μαντινέας δὲ, ἐν τῷ Διὸς τῷ ἱερῷ, ἐν [c] τῇ ἀγορᾷ. [d] καταθέντων δὲ καὶ Ὀλυμπιάσι στήλην χαλκῆν κοινῇ Ὀλυμπίοις τοῖς νυνί. ἐὰν δέ τι δοκῇ ἄμεινον εἶναι [e] ταῖς πόλεσι ταύταις, προσθεῖναι πρὸς τοῖς ξυγκειμένοις. ὅ τι δ' ἂν δόξῃ ταῖς πόλεσιν ἁπάσαις κοινῇ [f] βουλευσαμέναις, τοῦτο κύριον εἶναι.

μή. Αἱ μὲν σπονδαὶ καὶ αἱ ξυμμαχίαι ὧδε ἐγένοντο· καὶ αἱ τῶν Λακεδαιμονίων καὶ [g] Ἀθηναίων οὐκ ἀπείρηντο τότε ἕνεκα [h] τοῦ ὑφ' ἑτέρων. Κορίνθιοι δὲ, Ἀργείων ὄντες ξύμμαχοι, οὐκ ἐσῆλθον ἐς αὐτὰς, ἀλλὰ καὶ γενομένης πρὸ τότε Ἠλείοις καὶ Ἀργείοις καὶ Μαντινεῦσι ξυμμαχίας, τοῖς αὐτοῖς πολεμεῖν καὶ εἰρήνην ἄγειν, ἃ ξυνώμοσαν· [i] ἀρκεῖν δ' ἔφασαν σφίσι τὴν πρώτην γενομένην ἐπιμαχίαν, ἀλλήλοις βοηθεῖν, ξυνεπιστρατεύειν δὲ μηδενί. οἱ μὲν Κορίνθιοι ὧδε ἀπέστησαν τῶν ξυμμάχων, καὶ πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους πάλιν [k] τὴν γνώμην εἶχον.

μθ'. Ὀλύμπια δ' ἐγένετο τῷ θέρει τούτῳ, οἷς [l] Ἀνδροσθένης Ἀρκὰς παγκράτιον [m] τοπρῶτον ἐνίκα· καὶ Λακεδαιμόνιοι τῷ ἱερῷ ὑπὸ Ἠλείων [n] εἴρχθησαν, ὥστε μὴ θύειν, [o] μηδ' ἀγωνίζεσθαι, οὐκ [p] ἐκτίνοντες

[s] Ἐμμενῶ malit *Fr. Port.* vt in illo militum iuramento, ὃ κατισχυῶ τὰ ὅπλα etc. cuius meminit *Pollux* l. 8. c. 9. p. 402. Verum *Seberus* in suis ad *Pollucem* notis dicit, se κατισχύω reperisse in *Cod. MS. Hudf.* [t] Δὲ deest *Ar. C.* [v] Ἀθήνησι μὲν ἡ βουλὴ καὶ αἱ ἔνδημοι ἀρχαί. ἐξορκούντων δὲ absunt a *Caff.* pro quibus in marg. scriptum est: ἐν Ἀθήναις ἡ βουλή. αἱ ἔνδημοι ἀρχαί. [x] De senatu Athen. et reliquis Magistratibus, qui sequuntur, vide *Annott. Hudf.* [y] Ἐξορκούντων δὲ οἱ πρυτάνεις ἐν Ἄργει, καὶ ἡ βουλὴ, καὶ οἱ ὀγδοήκοντα, καὶ αἱ ἀρτύναι. ἐξορκούντων δὲ οἱ ὀγδοήκοντα ἐν Μαντινείᾳ οἱ δημιοργοὶ, καὶ ἡ βουλὴ, καὶ αἱ ἄλλαι ἀρχαί. *Ar. C. Dan.* Ἡ ὀγδοήκ. καὶ ἀρτύναι Mosqu. [z] Οἱ ἑξήκοντα malint *Nonnulli. Hudf.* Mox Ἀθηναίους d. Mosqu. [a] Ἡμέρας *Ar. C. Dan.* [b] Sciendum, duplicia fuisse Panathenaea, Minora atque Maiora: atque illa quotannis, ista quinto demum anno agitata, vt narrant *Harpocr.* et *Suidas.* Vide *Scaligeri* Animaduerss. in *Eusebii* Chronic. p. 86. et *Meursii* Panathenaea, c. 6. *Hudf.* Paulio post p. πρὸ Mosqu. τε, et mox λιθίνῃ. [c] Τῇ deest *Reg.* Antea ἐν τῷ Δ. Mosqu. [d] Κατέθεντο *Reg.* p. χαλκῆν Mosqu. χαλκέν, et p. τοῖς νυνὶ, τοῖ νῦν, et p. δοκεῖ, δοκεῖ. [e] Ταῖς ταύταις πόλεσι *Gr.* [f] Βουλευομένοις *Ar. C.* Aug. Βουλευομένοις *Cl. Gr. Reg. Caff.* [g] Αἱ Ἀθηναίων *Reg.* [h] Id est: ὅτε ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων, ὅτε ὑπὸ τῶν Ἀθην. *Ac. Port.* Mox Ἠλείοις Mosqu. [i] Ἀρκεῖν δὲ ἔφασαν *Ar. C.* [k] Τὴν deest *Reg.* [l] Vide *Meursium* de Arch. Athen. l. 3. c. 8. *Hudf.* [m] Τὸ πρῶτον *Ar. C. Reg. Caff. Gr.* Mosqu. [n] Ἤρχθησαν *Caff.* Ἔρχθ. Mosqu. [o] Μὴ δὲ *Reg.* Μηδὲ *Gr.* Μὴ δ' ἀγων. Aug. [p] Ἐκτείνοντες *Dan.* Mosqu.

Ἐμμένω] *Portus* ἐμμενῶ. Noster, hoc modo, alibi. Et ἐμμένω eleganter vim futuri possidet. Vide Lib. II. Cap. 44. princ. WASS.

Αἱ ἔνδημοι ἀρχαί] *Valla* verterat, *Tribuni plebis.* Hoc recte repudiauit *Portus*; sed non melius substituit *Polemarchi.* Nam neque plures vno Athenis Polemarchi, nec soli, si iam plures fuissent, ἔνδημοι ἀρχαὶ erant. Melius *Acacius*, *Vrbani Magistratus.* Ἔνδημον *Thucydides* I, 70. opponit ἀποδήμῳ, et lex Atheniensium apud *Aeschinem* in Orat. aduersus Timarchum, quem locum etiam *Lexica* habent, non longe a principio, ἐνδήμους ἀρχὰς ὑπερορίοις, iis verbis: Μηδὲ ἀρχὴν ἀρχέτω μηδεμίαν, μήτε ἔνδημον, μήτε ὑπερόριον, μήτε κληρωτὴν, μήτε χειροτονητήν, i. e. *Hieron. Wolffio* interprete: *nec vllo fungi Magistratu ei liceat, siue domi, siue peregre; siue sortito, siue suffragio mandari solito.* Quas *Annotationes* de Senatu Atheniensium et reliquis Magistratibus, qui hic memorantur, in *Var. Lect.* significare voluerit *Hudsonus*, non scio. Suspicor, hoc ab aliquo e margine *Ed. sec. Henr. Stephani* transscriptum: nam *Hudsonus* non ignorabat, nullas exstare *Stephani* in *Thucydidem* adnotationes post librum secundum, etsi in marg. Lectores saepe eas iubet inspicere. DVCK.

Αἱ Ἀρτύναι] *Plutarchus* in Quaestion. Graec. Senatores Epidauriorum Ἀρτύνας vocatos scribit. Sed apud Argiuos alius is Magistratus fuisse videtur: Artynas enim *Thucydides* ab senatu distinguit. ACAC. Est in principio Quaest. Graec. *Plutarchi. Emmius* de Republ. Achaeor. Argis vrbanos Magistratus, et fortassis etiam Iudices fuisse coniicit. Vt autem Lacedaemoniorum quidam Magistratus ab ἁρμόζω dicti sunt Ἁρμοσταί, sic hi ab ἀρτύνω, quod ἁρμόζω exponit *Auctor Etymol. M.* Ἀρτύναι. *Hesychius*: ἄρτυεν, ἀντὶ τοῦ διέτασσεν, ἐβασίλευεν, et ἄρτυνος, ἄρχων. DVCK.

Οἱ Δημιοργοί] Quales hi fuerint, nihil pro certo affirmare possum. *Valla opifices* conuertit, sed minime verosimile est, hos potissimum iuramento praestando delectos. Itaque magis assentior *Winshemio*, qui *Tribunos plebis* appellat. Et *Henr. Stephanus* in Gr. L. Thesauro Δημιοργὸς apud Peloponnesios Doresque fuisse ait, qui populo praeerant: auctoribus *De-*

receptum, et quod religioſiſſimum apud ſingulas habetur, iurent. Iusiurandum autem in haec verba iuretur: Perſtabo in ſocietate ex pactis et conuentis, iuſte et innocue et ſincere; nec *eam* vlla vel fallacia vel machinatione violabo. Iurent autem Athenis quidem, Senatus et * Polemarchi: ** Prytanes autem ad iusiurandum *alios* adigant. Argis vero, Senatus, et Octoginta viri, et Artynae: et Octoginta viri *alios* ad iusiurandum adigant. Mantineae vero, Demiourgi, et Senatus, et caeteri Magiſtratus: Theori vero, et Polemarchi *alios* ad iusiurandum adigant. Elide vero, Demiourgi, et Quaeſtores aerarii, et Sexcenti viri: Demiourgi vero. et Thesmophylaces ad iusiurandum *alios* adigant. Hoc autem iusiurandum renouent, Athenienſes quidem, euntes Elin, et Mantineam, et Argos, triginta diebus ante Olympia. Argiui vero, et Elei, et Mantinei, euntes Athenas, decem diebus ante magna Panathenaea. Haec autem foederum et iurisiurandi et ſocietatis pacta in lapideo cippo inſcribant, Athenienſes quidem, in arce: Argiui vero, in foro, in Apollinis templo: Mantinei vero, in Iouis templo in foro. Cippum etiam aeneum communi ſumtu factum ſtatuant Olympiae, in ludis Olympiacis, qui nunc fiunt. Quod ſi quid his ciuitatibus videatur melius eſſe, *hoc* addant pactis et conuentis. Quicquid autem his vniuerſis ciuitatibus conſilio vna communicato viſum fuerit, id ratum ſit. Bell. Pelop. an. 12. Olymp. 89. 4. V. C. Varr. 338.

48. Haec igitur foedera, et ſocietates hunc in modum initae ſunt: illa tamen, quae inter Lacedaemonios et Athenienſes inita fuerant, neutri propterea alteris renuntiarunt. Corinthii vero, quamvis eſſent Argiuorum ſocii, haec tamen inire noluerunt: quinetiam cum paulo ante ſocietas inter Eleos, Argiuos, et Mantineos inita fuiſſet, ea conditione, vt cum iisdem bellum gererent, et pacem facerent, *huius ſocietatis* participes eſſe noluerunt. Dixerunt enim ſufficere ſibi ſuperiorem illam ſubſidiariam ſocietatem, quam inter ſe inierant, vt alteri alteris mutuam opem ferrent, at nulli bellum communiter inferrent. Atque ita Corinthii ab illorum ſocietate receſſerunt, et animum ad Lacedaemonios iterum conuerterunt.

49. Hac autem aeſtate Olympia exſtiterunt, in quibus Androſthenes Arcas, tunc primum in Pancratii certamine victor fuit: et Lacedaemonii aditu ad templum ab Eleis prohibiti fuerunt, ne ſacrificium

* Vrbani Magiſtratus. *Acacius.* Vide *Annott.* HVDS. ** Idque iusiurandum confirment Quaeſtores. *Valla.* Adigant autem ad iusiurandum, *vel* iureiurando obſtringant etc. *Steph.* Iusiurandum exigant Prytanes. *Acacius.* IDEM.

ἐπιδημοῦντες ἄρχοντες, ἐν Ἀθήναις, ἡ βουλή. ἐν Ἄργει, ἡ βουλή. ἐν Μαντινείᾳ, οἱ δημιοργοί. ἐν Ἤλιδι, οἱ δημιοργοί. αἱ ἔνδημοι ἀρχαί. οἱ ὀγδοήκοντα. ἡ βουλή. αἱ ἄλλαι ἀρχαί. οἱ τὰ τέλη ἔχοντες. οἱ πρυτάνεις. αἱ ἀρτύναι. οἱ θεωροί. οἱ πολεμάρχοι. οἱ ἑξακόσιοι. οἱ θεσμοφύλακες. Οὐκ ἀπείρηντο] οὐκ ἀπηγορεύθησαν. Οὕτως ἀπέτησαν τῶν ξυμμάχων] ἦγον τῶν Ἀργείων.

moſthene, *Heſychio*, et *Euſtathio*. ACAC. Vide ſupr. ad I, 56. *Lucianus* Phalar. II. in princ. etiam Magiſtratus Delphorum ita videtur vocare. De Achaeorum Reipublicae Δημιοργοῖς eſt apud *Polybium* in Excerpt. Legat. XLVII. et *Liuium* XXXII, 22. Ἐπιδημιοργοὺς Magiſtratus, quos Corinthii quotannis Potidaeam mittebant, memorat *Thucydides* I, 56. DVCK.

Οἱ θεωροί] *Valla* vertit *vates*. *Acacius* putat eſſe, qui ad certamina ſacra, vel ad oracula conſulenda mittebantur: de quibus ſupra ad Cap. 16. Fortaſſis hoc fuit nomen ordinariorum quorumdam ſacerdotum apud Mantinenſes, vt Polemarchi et ceteri erant Magiſtratus ordinarii. Nam θεωροὺς in vniuerſum dici τοὺς τὰ θεῖα φυλάττοντας, ἢ τῶν θείων φροντίζοντας tradit *Harpocration*. Prioris generis θεωροὺς, prout res ac tempus poſtulabat, creatos fuiſſe veroſimile eſt. Paullo poſt οἱ τὰ τέλη ἔχοντες *Vallae* et *Porto* ſunt *Quaeſtores aerarii*. Si offendi poteſt, hos a Graecis ita ſpeciatim vocari, nihil repugno. Interim ſequor verſionem *Acacii*, *reliqui Magiſtratus*. Τέλη, et τὰς ἐν τέλει in vniuerſum dici Magiſtratus, nemo ignorat. DVCK.

Οὐδ' ὑφ' ἑτέρων] Pro, ὑπ' οὐδετέρων. At quid eſt οὐδέτερος, niſi οὐδὲ ἕτερος; Itaque et praepoſitio inferatur diremtis. BAVER.

Ξυμμαχίας — — ἐπιμαχίαν] Hic plane definitiones afferuntur vtriusque foederis; plane vt I, 44. init. BAVER.

Παγκράτιον τοπρῶτον ἐνίκα] Doctiſſimus *Petrus Faber* III. Agoniſt. 23. obſeruat, *Thucydidem* hic deſignationi Olympiadis adponere nomen illius, qui pancratio vicerat, contra morem aliorum Hiſtoricorum, qui ei plerumque nomen illius, qui ſtadio vicerat, addere ſoleant: quem morem e *Dionyſio Halicarn.* et *Diodoro Siculo* pluribus oſtendit II, 15. Addit, non hanc mentem fuiſſe *Thucydidi*, vt Olympiadem ſolito more notaret, ſed ex eo, quod *recenter* Olympicis agonibus adiunctum certaminis genus fuerat, pancratium

τὴν δίκην αὐτοῖς, [q] ἣν ἐν τῷ Ολυμπιακῷ νόμῳ Ηλεῖοι κατεδικάσαν[το] αὐτῶν, φάσκοντες, σφᾶς ἐπὶ Φύρκεν τε τεῖχος ὅπλα ἐπενεγκεῖν, καὶ εἰς Λέπρεον αὐτῶν ὁπλίτας ἐν ταῖς [r] Ολυμπιακαῖς σπονδαῖς ἐσπέμψαι. ἡ δὲ καταδίκη, δισχίλιαι μναῖ ἦσαν, κα[τὰ] τὸν ὁπλίτην ἕκαστον δύο μναῖ, ὥσπερ ὁ νόμος ἦν. Λακεδαιμόνιοι δὲ, πρέσβεις πέμψαντες, ἀντέλεγον, μὴ δικαίως σφῶν [s] κα[τα]δεδικάσθαι, λέγοντες μὴ ἐπηγγελθα[ι] [t] ποτ' ἐς Λακεδαίμονα τὰς σπονδὰς, [v] ὅτ' ἐσέπεμψαν τὰς ὁπλίτας. Ηλεῖοι δὲ τὴν παρ' αὐτοῖς [x] ἐκεχειρίαν ἤδη ἔφασαν εἶναι. πρώτοις γὰρ σφίσιν αὐτοῖς [y] ἐπαγγέλλ[ε]σι, καὶ ἡσυχαζόντων σφῶν, καὶ ἃ προσδεχομένων, [z] ὡς ἐν σπονδαῖς, αὐτὰς λαθεῖν ἀδικήσαντας. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι [a] ὑπελάμβανον, ἃ χρεὼν εἶναι αὐτὰς [b] ἐπαγγεῖλαι ἔτι ἐς Λακεδαίμονα, εἰ ἀδικεῖν γε ἤδη ἐνόμιζον αὐτὰς, ἀλλ' οὐχ ὡς νομίζοντας τοῦτο δρᾶσαι, καὶ ὅπλα ἐδαμόσε ἔτι αὐτοῖς [c] ἐπενεγκεῖν. Ηλεῖοι δὲ τῷ αὐτῷ λόγῳ εἶχοντο, ὡς μὲν οὐκ ἀδικῶσι, μὴ ἂν πεισθῆναι· εἰ δὲ [d] βούλονται σφίσι Λέπρεον ἀποδοῦναι, τό τε αὐτῶν [e] μέρος ἀφιέναι τῷ ἀργυρίῳ, καὶ ὃ τῷ Θεῷ γίγνεται, αὐτοὶ ὑπὲρ ἐκείνων ἐκτίσειν.

ν'. Ὡς δ' οὐκ ἐσήκουον, αὖθις τάδε ἠξίουν, Λέπρεον μὲν μὴ ἀποδοῦναι, εἰ μὴ βούλονται· ἀναβάντες δὲ ἐπὶ τὸν βωμὸν τοῦ Διὸς τοῦ Ολυμπίου, ἐπειδὴ προθυμοῦνται χρῆσθαι τῷ ἱερῷ, ἀπομόσαι [f] ἐναντίον τῶν Ελλήνων, ἢ μὴν ἀποδώσειν ὕστερον τὴν καταδίκην. ὡς δὲ [g] οὐδὲ ταῦτα ἤθελον, Λακεδαιμόνιοι μὲν [h] εἴργοντο [i] τοῦ ἱεροῦ, θυσίας, καὶ ἀγώνων, καὶ οἴκοι ἔθυον. οἱ δὲ ἄλλοι Ελληνες ἐθεώρων, πλὴν Λεπρεατῶν. ὅμως δὲ οἱ Ηλεῖοι, δεδιότες, μὴ βίᾳ θύσωσι, [k] ξὺν ὅπλοις τῶν νεωτέρων φυλακὴν εἶχον. ἦλθον δὲ αὐτοῖς καὶ Αργεῖοι καὶ [l] Μαντινῆς, χίλιοι ἑκατέρων, καὶ Αθηναίων [m] ἱππῆς, οἳ ἐν Αργει ὑπέμενον τὴν ἑορτήν. δέος [n] δ' ἐγένετο τῇ πανηγύρει μέγα, μὴ ξὺν ὅπλοις ἐλθωσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἄλλως τε καὶ

q Ἦν ἐκτῷ Ὀλυμπικῷ *Marg. Cam.* Mosqu. Add. *Schol.* *r* Ὀλυμπικαῖς *Gr.* Antea ἐς Λέπρ. Mosqu. *s* Καταδικάσθαι *Gr.* *t* Ποτὲ ἐς *Ar. C.* Πω ἐς Λακ. *Cl.* Sic etiam *Reg. Caſſ. Gr.* πω Aug. Mosqu. Ποτὲ ἐς *Dan.* *v* Ὅτε *Gr.* Mosqu. *x* Quomodo ab Eleis praenunciatae et indictae erant induciae (*ſeu potius* feriae) Olympiacae, docet *P. Faber* Agoniſt. l. 2. c. 26. *Hudſ.* *y* Ἀπαγγέλλ[ε]σι *Marg. Ald. Flor. Baſ.* Ἐπαγγέλλουσι pro ἐπήγγειλαν, ſcil. ἐπαγγεῖλαι ἔφασαν. *Ae. Port.* *z* Ὡς omittunt *Ar. C. Dan.* *a* Ὑπελάμβανον, χρεὼν εἶναι etc. legit *Ae. Port.* De interpretatione huiusce loci conſule *Annott. Hudſ.* *b* Ἀπαγγεῖλαι *Ar. C.* Mosqu. *c* Ἀπενεγκεῖν *Caſſ.* Antea ἐν αὐτ. et δρέσαι Mosqu. *d* Βόλωνται *Ar.* *e* Μέρος omittit *Gr.* *f* Ita a correctore pro ἐναντίων *Caſſ.* Ἐναντίων Aug. Τῶν bis Mosqu. *g* Οὔ ταῦτα *Caſſ.* *h* Εἶργον *Caſſ.* *i* *Valla* legit τῷ ἱερᾷ θυσίας, non interiecta hypodiaſtole. *Hudſ.* *k* Σὺν *Reg. Caſſ. Gr.* Aug. *l* Μαντινεῖς *Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Caſſ. Gr. Dan.* Mosqu. *m* Ἱππεῖς *Ar. C. Caſſ. Gr. Dan.* Mosqu. *n* Δὲ ἐγίνετο *Gr.*

ſcilicet; quod Olympiade XXXII. receptum *Pauſanias* docet I. Eliacor. 8. Hoc non capio. Nam quomodo Olympiade XC. quam hic memorat *Thucydides*, pancratium iam Olympiade XXXII. receptum Olympicis agonibus *recenter* adiunctum dici poteſt? Certum eſt, *Dionyſium* et *Diodorum* fere vbique tenere morem illum, quem ex iis adnotat *Faber*. Sed non credo, omnes alios eum ſequutos. *Thucydides* quidem etiam III, 8. nullam rationem habuit illius, qui ſtadio victor fuerat. Nam in deſignanda Olympiade LXXXVIII. ita ſcribit: ἦν δὲ Ὀλυμπιὰς, ᾗ Δωριεῦς Ῥόδιος τοδύτερον ἐνίκα. Dorieum autem tribus continuis Olympiadibus pancratio viciſſe, teſtatur *Pauſanias* II. Eliacor. 7. quod etiam in Ὀλυμπιάδων ἀναγραφῇ legitur. Et *Xenophon* I. Hiſt. Graec. p. 433. in Olympiade XCIII. itidem praeter morem *Dionyſii* et *Diodori*, qui fere illos ſolos memorant, qui ſtadio vicerant, primo loco cum, qui biga, ſecundo eum, qui ſtadio victor fuerat, nominat. DUCK.

Παγκράτιον] Pauſanias El. 466. docet, pancratii victori diu ante praemium fuiſſe propoſitum. v. Abreſch. 529. GOTTL.

Ἦν — αὐτῶν] *Thomas Magiſter.* WASS. In v. Ὀλυμπικὸς, vbi reiicit Ὀλυμπιακὸς, et hic legit Ὀλυμπικῷ, vt *Marg.* et *Cam.* et paullo poſt Ὀλυμπικαῖς, quod et *Gr.* habet, non Ὀλυμπιακαῖς. de quo ad I, 6. actum eſt. Variam ſcripturam huius loci adnotat etiam *Scholiaſtes* vulgatus: praeterit *Caſſ.* Ἔκτῳ fortaſſis ortum eſt ab aliquo, qui, quod ſciebat vſitatius dici ἐκ τοῦ νόμου, in margine, vel inter verſus ſcripſerat ἕκτῳ, nec mutauerat caſum ceterorum vocabulorum. Sed in recepta lectione nihil vitii eſt. Recte omitti poterat praepoſitio: ſed addita neque mutari, neque detrahi debet. Sic *Ariſtophanes* idem verbum et cum hac praepoſitione, et ſine ea effert. Plut. v. 764. Ἀναθῆσαι βούλομαι εὐαγγέλιά σ' ἐν κριβανωτῶν ὀρμαθῷ. Et ibid. 589. Λήρεις ἀναθῶν τὰς νικῶντας. Et quod apud *Platonem* in Timaeo p. 481. eſt δίκῃ, *jure, merito*, *Idem* Comicus in Nubib. v. 1335. et Equit. 258. dicit ἐν δίκῃ. DUCK.

Καταδίκη] Agnoſcit *Pollux* VIII, 23. Τὴν καταδίκην ἀταξιμεῖν *Dion. Halic.* pag. 586. Τὰς καταδίκας προσεπέλεγεν *Aelian.* XIV. V. H. 43. WASS.

Ἀντέλεγον etc.] Loci difficultatem expedire conatur Abr. p. 530. v. Heilm. p. 699. GOTTL.

Ἐπηγγέλθαι ποτ' ἐς] *Cl.* πω ἐς. non male. WASS.

Τὴν παρ' αὐτοῖς ἐκεχ. — εἶναι] Poſſis transpoſite capere, τὴν ἐκεχ. παρ' αὐτοῖς — εἶναι, apud ſe iam fuiſſe inducias; ſed, quia παρὰ hic eſt pro σὺν, vel κατὰ, ſimpliciter ex poſitu verteris: inducias *cum ipſis* factas, *qua* ipſos, iam conſtitiſſe. Εἶναι pro Praeterito, quo careat hoc Verbum. BAVER.

Πρώτοις γ. σφ. αὐτ. ἐπαγγέλλ.] Si ἐπαγγέλλουσιν eſt 3. Plur. Praeſ. Indic. durius ſane, pro praeterito, immo Plusquamperf. etiam pro Infinitiuo, poſitum ſit. Ita certe et Int. cepit, et Abreſch. legens πρῶτοι. Poſſit tamen eſſe idem, et mollius fuerit, Particip. Praeſ. quaſi ſubiic. : voluerit, ὅπλα ἐπενεγκεῖν aut pro Genitiuis ſimpliciter poſitis, vt ſequ.

facerent, neue certarent, quod ipsis non persoluerent multam, quam Elei ipsis ex lege Olympiaca damnatis irrogauerant. dicebant enim, illos in munitionem Phyrcum arma intulisse, et milites ex suis armatos in Lepreum immisisse, Olympiaci foederis tempore. Multa autem erant duo millia minarum, in singulos milites armatos binae minae, quemadmodum lege continetur. Lacedaemonii vero, missis legatis, contradicebant, negantes, se iusse condemnatos, quippe quod foedus Lacedaemoniis nondum denuntiatum fuisset, quum suos milites armatos illuc immiserunt. Elei vero dicebant, inducias apud se iam fuisse. Sibi enim ipsis primis *has inducias* indixerant, et se quiescentibus, neque *tale quid* exspectantibus, vtpote foederis tempore, ipsos Lacedaemonios clam iniuriam *sibi* fecisse *dicebant*. Lacedaemonii vero excipiebant, *atque illis respondebant, non solis agri Elei incolis has inducias indicendas fuisse: sed* oportuisse etiam ipsos *Eleos* Lacedaemoniis denuntiare, si tunc iniuriam sibi ab ipsis *Lacedaemoniis* fieri putabant, non autem, quod arbitrarentur, hoc facere, et *promittebant*, *se* nulla arma in posterum ipsis illaturos. Elei vero in eadem sententia perstabant, dicentes, se nunquam adductum iri, vt sibi nullam iniuriam *a Lacedaemoniis* factam esse crederent. Sed si Lepreum sibi restituere vellent, suam multae partem remissuros, et *partem*, quae Deo deberetur, se pro ipsis persoluturos. Bell. Pelop. an. 12. Olymp. 90. 1. V. C. Varr. 334. Post Iul. 3.

50. Sed cum *Lacedaemonii* audire nollent, *Elei* rursus haec postularunt, vt Lepreum quidem, si nollent, non restituerent, verum adscenderent ad Iouis Olympii aram, quandoquidem templo vti exoptarent, vt coram Graecis iurarent, se multam in posterum persoluturos. Sed cum ne ista quidem *facere* vellent, Lacedaemonii quidem a templo, sacrificiis, et certaminibus prohibiti fuerunt, domique sacrificium fecerunt: caeteri vero Graeci, praeter Lepreatas *certamina* spectauerunt. Elei tamen veriti, ne *Lacedaemonii* per vim sacrificium facerent, cum iuuentute armata excubias egerunt. Ad ipsos autem venerunt et Argiui et Mantinei, ex vtrisque mille, et Athenienſium equites, qui dierum festorum celebrationem Argis praestolabantur. Nam omnem illius coetus frequentiam ingens timor inuaserat, ne

Ἦν ἐν τῷ Ὀλυμπικῷ] γράφεται, ἦν ἔκτῳ Ὀλυμπικῷ. Μὴ δικαίως σφῶν καταδεδικάσθαι] ἦγον, καταδικάσαι τοὺς Ἠλείους εἰς τὸ Λέπρεον. Καὶ ἡσυχαζόντων σφῶν] τῶν Ἠλείων. Καὶ οὐ προσδεχομένων] πόλεμον ἐηλονότι. Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ὑπελάμβανον] ἀντὶ τοῦ ἀντέλεγον, ἐκ διαδοχῆς ἀπεκρίνοντο. Καὶ ὃ τῷ θεῷ γίγνεται] ὀφείλετον. Ὡς δ' οὐκ ἐσήκουον] οἱ Λακεδαιμόνιοι. Λύθις τάδε ἠξίουν] οἱ Ἠλεῖοι. Ἀπομόσαι ἐναντίον] κυρῶσαι δὲ ὅρκια ἐνώπιον. Ἐθεώρων] τῆς θεωρίας μετεῖχον. Μὴ βίᾳ θύσωσιν] οἱ Λακεδαιμόνιοι. Ἦλθον δὲ αὐτοῖς] τοῖς Ἠλείοις. Χίλιοι ἑκατέρων] τετρακισχίλιοι. Ὑπέμενον τὴν ἑορτὴν]

ἡσυχαζόντων. Πρώτοις legenti intelligantur Lacedaemonii, *quibus primis* nuntiauerint Elienses: πρῶτοι sint Elienses, *qui* primi nuntiarint Lacedaemoniis. Hoc rite intelligenti euanuerit obscuritas, quae residere tamen videatur in verbis, ἀλλ' οὐχ ὡς νομίζοντας τοῦτο δρᾶσαι· quippe quae pendere possint a prioribus, εἰ ἀδικεῖν ἐνόμιζον αὐτούς. Quod contextus tamen haud patiatur. Nam si crederent Elienses, iniuriam facere quidem Lacedaemonios, non tamen ὡς νομίζοντας, vt scirent, vellentque a se fieri iniuriam: tamen opus erat, (χρεὼν) nuntiari inducias, quas imprudentes soluissent. Quare punctum cum Abr. poni malim post αὐτούς, vt, quod sequatur, ἀλλ' οὐχ ὡς νομ. pendeat ab ἔλεγον, tali sensu: At (Lacedaemonii) negabant, se τοῦτο δρᾶσαι, quod fecissent Elienſibus, ὡς νομίζοντας, scil. ἀδικεῖν· vel τοῦτο δρᾶσαι, (qf. bis intellectum,) nempe τὸ ἀδικεῖν· factum a se esse quidem, at non, quae esset iniuria, quam scirent vellentque a se illis inferri; sed nimirum aut inducias insciis fuisse, aut rem iis talem non visam, qua laederent Elienses. Qui si crederent, *consulto* Lacedaemonios agere iniuste, nil sane attineret, nuntiari inducias, vt consulto hostiliter agentibus, et nolentibus quiescere arma, de quibus quieturis interim nimirum iam ageretur. Heilmanni rationi obstat, quod non est, ὡς ἐνομίζ. sed οὐχ ὡς νομ. ac tamen ne sic quidem verbis respondent. BAVER.

Οἱ δὲ Λακ.] Hunc locum ita vertit *Acacius*: Ad ea respondebant Lacedaemonii amplius opus fuisse ipsos id Lacedaemonem denunciare, si iam se iniuria affectos credidissent: tum se nuspiam eis arma illaturos fuisse. Verum non ita fecisse illos, quod argumento esse, eos non ita credidisse. HVDS.

Ὑπελάμβανον — ἐπαγγεῖλαι] *Thomas Magister* in ὑπολαμβάνω. WASS. *Thomas* cum omnibus *Mss.* et *Edd.* habet particulam negantem, quam Portum sequutus *Acacius* in versione praeterit. Ea sublata, pars difficultatis, quae in his verbis est, tollitur; sed nihilo secius illa, ἀλλ' οὐχ ὡς νομίζοντας τοῦτο δρᾶσαι, obscuritate non mediocri laborant. DVCK.

Εἴχοντο] i. e. εἵλοντο. Abr. 532. GOTTL.

Εἴχοντο τ. αὐτ. λόγ.] Nescio, quid sibi velit Gottl. cum explicans εἵλοντο· quod nec sign. ἔχεσθαι, nec rei aptum; tum ad Abresch. prouocans, apud quem non inueniatur haec nota. BAVER.

Αὐτῶν μέρος] A *Gr.* abest μέρος. infr. Cap. 55. ὡς τὸ τρίτον μέρος. WASS.

ἐπειδὴ καὶ [o] Λείχας ὁ Αρκεσιλάϊ Λακεδαιμόνιος ἐν τῷ [p] ἀγῶνι ὑπὸ τῶν ῥαβδόχων πληγὰς ἔλαβεν, ὅτι, νικῶντος τὸ ἑαυτοῦ ζεύγους, καὶ ἀνακηρυχθέντος Βοιωτῶν δημοσίᾳ, καλὰ τὴν ἀπ' ἐξουσίαν τῆς ἀγωνίσεως, [q] προελθὼν ἐς τὸν ἀγῶνα, ἀνέδησε τὸν ἡνίοχον, βουλόμενος δηλῶσαι, ὅτι ἑαυτοῦ ἦν τὸ ἅρμα. ὥστε πολλῷ δὴ μᾶλλον ἐπεφόβηντο πάντες, καὶ ἐδόκει τι νέον ἔσεσθαι. οἱ μὲν[1] Λακεδαιμόνιοι [r] ἡσύχασάν τε, καὶ ἡ ἑορτὴ αὐτοῖς ὕστερον [s] διῆλθεν. ἐς δὲ Κόρινθον μετὰ τὰ Ολύμπια Αργεῖοί τε καὶ οἱ ξύμμαχοι ἀφίκοντο, δεησόμενοι αὐτῶν παρὰ σφᾶς ἐλθεῖν. καὶ Λακεδαιμονίων πρέσβεις ἔτυχον παρόντες· καὶ πολλῶν λόγων γενομένων, τέλος οὐδὲν ἐπράχθη· ἀλλὰ, σεισμῷ γενομένῳ, διελύθησαν ἕκαστοι ἐπ' οἴκου. καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

να'. Τῷ [t] δ' ἐπιγιγνομένῳ χειμῶνος, [v] Ηρακλεώταις τοῖς ἐν [x] Τραχῖνι μάχη ἐγένετο πρὸς [y] Αἰνιᾶνας, καὶ Δόλοπας, καὶ Μηλιέας, καὶ Θεσσαλῶν τινάς. προσοικοῦντα γὰρ τὰ ἔθνη [z] ταύτῃ τῇ πόλει πολέμια ἦν. ὁ γὰρ ἐπ' ἄλλῃ τινὶ γῇ, ἢ τῇ τούτων, τὸ χωρίον ἐτειχίσθη· καὶ εὐθύς τε [a] καθισταμένῃ τῇ πόλει ἠναντιοῦντο, [b] ἐς ὅσον [c] ἐδύναντο φθείροντες. καὶ τότε τῇ μάχῃ ἐνίκησαν τοὺς Ηρακλεώτας, καὶ [d] Ξενάρης ὁ Κνίδιος Λακεδαιμόνιος ἄρχων αὐτῶν ἀπέθανε· διεφθάρησαν [e] δὲ καὶ ἄλλοι τῶν Ηρακλεωτῶν. καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα, [f] καὶ δωδέκατον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα.

νβ'. Τῷ δ' ἐπιγιγνομένῳ θέρει, εὐθὺς ἀρχομένῳ, τὴν Ηράκλειαν, ὡς μετὰ τὴν μάχην κακῶς ἐφθείρετο, Βοιωτοὶ παρέλαβον, καὶ [g] Ηγησιππίδαν τὸν Λακεδαιμόνιον, ὡς ὁ καλῶς ἄρχοντα, ἐξέπεμψαν. δείσαντες δὲ παρέλαβον τὸ χωρίον, μὴ, Λακεδαιμονίων τὰ καλὰ Πελοπόννησον θορυβημένων, Αθηναῖοι λάβωσι. Λακεδαιμόνιοι μέντοι [h] ὠργίζοντο αὐτοῖς. καὶ τὸ αὐτὸ θέρος [i] Αλκιβιάδης ὁ Κλεινίου, στρατηγὸς ὢν Αθηναίων, Αργείων καὶ τῶν ξυμμάχων ξυμπρασσόντων, ἐλθὼν ἐς Πελοπόννησον μετ' ὀλίγων [k] Αθηναίων ὁπλιτῶν, καὶ τοξοτῶν, καὶ τῶν αὐτόθεν ξυμμάχων, [l] καὶ παραλαβὼν, τά τε ἄλλα [m] ξυγκαθίστη περὶ τὴν ξυμμαχίαν, διαπορευόμενος [n] Πελοπόννησον τῇ στρατιᾷ, καὶ Πατρέας τε τείχη καθεῖναι [o] ἔπεισεν ἐς θάλασσαν, καὶ αὐτὸς ἕτερον διενοεῖτο τειχίσαι ἐπὶ τῷ [p] Ρίῳ τῷ Αχαϊκῷ. Κορίνθιοι δὲ καὶ Σικυώνιοι, καὶ οἷς ἦν ἐν βλάβῃ τειχισθὲν, βοηθήσαντες διεκώλυσαν.

o Hunc locum egregie illustrat *Pausanias* Ἠλιακῶν β'. cap. 2. Λίχας (non Λείχας) Αρκεσιλάϊ παῖς, ἐργομένων τηνικαῦτα τὰ ἀγῶνος Λακεδαιμονίων, καθῆκεν ἐπὶ ὀνόματι τῷ Θηβαίων δῆμῳ τὸ ἅρμα, τὸν δὲ ἡνίοχον νικήσαντα ἀνέδησεν αὐτὸς ταινίᾳ. καὶ ἐπὶ τούτῳ μαστιγοῦσιν αὐτὸν οἱ Ἑλλανοδίκαι. Vide etiam *P. Fabri* Agonisticon, l. 1. c. 19. *Hudf.* Λίχας *Caff.* Aug. a correct. p Ἀγῶν (vt dicit *Suidas* locum hunc citans) τὸν τῶν ἀγῶνος τόπον σημαίνει. *Hudf.* q Προελθὼν *Cl.* in marg. Mox καὶ ἑαυτ. Mosqu. r Ἡσύχαζόν τε *Cl.* in marg. s Διῆλθε *Caff.* t Δὲ ἐπιγ. *Gr.* v Λακεδαιμόνιοι τὴν Τραχῖνα καλουμένην ᾤκισαν, καὶ μετωνόμασαν Ἡράκλειαν. *Diodor. Sicul.* l. 12. Vide etiam quae congessit *Meurſius* in Miſcell. Lac. l. 1. c. 7. *Hudf.* x Τραχίνι *Caff.* y Αἰνειᾶνας *Strabo.* Mox Δόλωπας Mosqu. z Ταῦτα *Ar. C. Reg. Caff. Gr.* Aug. Mosqu. a Ἀνισαμένῃ *Ar. C. Dan.* b Εἰς *Reg.* c Aug. e corr. ἐδύνοντο *Caff.* Paullo poſt abeſt τότε Mosqu. d Illa ὁ Κνίδιος delenda cenſet *Fr. Porr.* verum ſine ratione. Nam cum Cnidii ſint Lacedaemoniorum coloni, vt docet *Herodotus* lib. 1. hinc Xenares, cum eſſet Cnidius, etiam Lacedaemonius dicitur a *Thucydide. Hudſ.* e Δὲ καὶ οἱ ἄλλοι *Cl.* f Καὶ δωδέκατον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα non ſunt in *Gr.* g Ἡγισιππίδαν *Gr.* h Ὀργίζοντο *Reg.* Mosqu. i Ὁ Ἀλκιβ. ὁ Κλεινίᾳ *Gr.* Κλεινιάδης *Dan.* Mox πρασσόντων Mosqu. k Ὁπλιτῶν Ἀθηναίων *Reg.* l Καὶ omittunt *Cl. Gr. Reg. Caff.* Aug. m Συνκαθίστη *Caff. Gr.* Aug. n Πελοποννήσῳ *Dan.* o Ἔπεισεν *Reg.* Ἐπὶ θάλ. Mosqu. p Alterum erat Rhium Aetoliae. *Hudſ.*

[1] Ῥαβδόχων] i. e. certaminis praefectis, non, *lictoribus*. Abr. 532. GOTTL.

Κατὰ τ. ἀπ ἐξουσ.] i. e. διὰ τὸ μὴ ἐξεῖναι τὴν ἀγώνισιν. Κατὰ p. διὰ, vt, κατὰ τὸ ξυμμαχικὸν, i. e. διὰ τὴν ξυμμαχίαν. Subſt. autem pro Verbo, vt ſaepe Noſter, Dionyſio iam notante. V. Ind. et Philol. Th. Paull. P. 4. Ita, quod propius huc fecerit, L. I, τὴν τῶν γεφυρῶν ὑ διάλυσιν, i. e. τὸ μὴ διαλελύσθαι τὰς γεφύρας. BAVER.

Προελθὼν — ἡνίοχον] *Suidas* in ἀγών. *Cl.* in marg. προσελθών. male. Vid. *Heſych. Photius* in Lex. *Mſ.* προελθὼν etiam ſeruat. vocem ἀγωνίσεως agnoſcit *Pollux* III, 141. WASS. *Suidas* ex hoc loco, et ex *Homero* oſtendit, etiam locum ipſum, in quo certatur, vocari ἀγῶνα. Adnotat ibi *Portus* Odyſſ. Σ'. 260. ἀγῶνα poni pro loco, in quo ſaltatur: quod et *Euſtathius* ibi monet pag. 1595. Et *Homerus* ita etiam alibi. Ἀνακηρύττειν proprium eſſe in hac re verbum oſtendit *Heraldus* II. Aduerſarior. 14. DVCK.

Ἑαυτοῦ ἦν τὸ ἅρμα] Mosqu. καὶ ἑαυτοῦ· non fruſtra plane; nempe, quia Thebanorum nomine declaratus erat victor currus, oſtendere voluit, *et* ſibi, ſuam *quoque*, immo vel maxime, partem victoriae eſſe: verbo Thebanorum, re ipſa ſuam. BAVER.

Αἰνιᾶνας] Aenienſes *Herodoto* Ἐνιῆνες, circa Heracleam ἐν Τραχῖνι, a Perrhaeborum oppido Αἶνια ſunt, auctore *Steph. Herodotum* vero ſecutus *Plinius* Aenienſes a Perrhaebis rectius diſtinguit: quemadmodum et *Scymnus*. Vrbis ſitum depingunt *Liu.* XLIV, 10. *Heliodor.* II, 125. Originem his verbis docet *Scymnus*: τῶν Αἰμόνων δεκάτοι, Λαπιθῶν, Μυρμιδόνων τε γεγονέναι. Δόλοπας καὶ Αἰνιᾶνας, καὶ Ὀλυνθίους coniungit *Xenophon*, et ſaltationem iis in vſu Καρπαίαν dictam narrat. *Diodorus* XVIII. p. 595. Αἰνιᾶνες, καὶ Κλυζαῖοι, καὶ Δόλοπες. Ordo Geogr. et hic et alibi apud hunc nonnihil turbat. Forte ergo reponendum Αυζαῖοι, vt in margine, vel Ἀλυζαῖοι. Vrbs *Steph.* Ἀλύζεια, *Straboni* Ἄλυζία. Apud *Stephanum*

Lacedaemonii armati *eo* venirent; praesertim postea quam Lichas Arcesilai *filius* Lacedaemonius virgis a lictoribus in stadio caesus fuerat, quod, cum ipsius bigae vicissent, et per praeconis vocem pronunciatum fuisset, publicas Boeotorum *bigas vicisse*, quod *Lacedaemoniis* interdictum fuisset certaminibus, *ipse* in stadium progressus, aurigam coronasset, cupiens indicare currum illum suum fuisse. Quamobrem multo magis omnes tunc timuerunt, et aliquid noui fore videbatur. Lacedaemonii tamen quieverunt, atque illa dierum festorum celebratio sic ipsis praeteriit. Post Olympia autem Argiui eorumque socii Corinthum iuerunt, Corinthios oraturi, vt ad se transirent. Aderant autem et Lacedaemoniorum legati. et quamuis multi sermones habiti fuissent, ad extremum tamen nihil peractum est: sed facto terrae motu in suam quique vrbem discesserunt. atque haec aestas excessit. Bell. Pelop. an. 12. Olymp. 90. 1. V. C. Varr. 334. Exeunte Iulio.

51. Ineunte autem hyeme, Heracleotae, qui sunt in agro Trachinio, cum Aenianibus, et Dolopibus, et Melienſibus, et nonnullis Thessalis proelium commiserunt. Nam hae gentes, quae huic *Heracleotarum* vrbi finitimae erant, ei hostes erant. Haec enim vrbs non aduersus vllum alium, quam istarum *gentium* agrum condita fuerat, *vt ipsae credebant*. Et simul atque condi coepta est, statim ei aduersari coeperunt, eam pro viribus atterentes, et tunc Heracleotas proelio superarunt, et Xenares Lacedaemonius ipsorum dux *in eo* cecidit, et *multi* alii Heracleotae perierunt. atque illa hyems exiit, et duodecimus huius belli annus excessit. Post Sept. 30.

52. Insequentis autem aestatis initio statim, Heracleam, quod post proelium grauiter infestaretur, Boeoti *in fidem suam* receperunt, et Hegesippidam Lacedaemonium, vt perperam res illas administrantem, expulerunt. Hanc autem vrbem receperunt, veriti, ne, Lacedaemoniis Peloponnesi tumultu turbatis, Athenienses *eam* occuparent. Lacedaemonii tamen ipsis erant irati. Eadem aestate Alcibiades Cliniae *filius*, Athenienſium dux, Argiuis ac sociis, *eum* adiuuantibus, in Peloponnesum profectus, cum paucis grauis armaturae militibus Athenienſibus, et sagittariis, et sociis, quos illinc assumserat, tum alia, quae ad societatem pertinebant, constituit, per mediam Peloponnesum cum copiis iter faciens, tum etiam Patrensibus persuasit, vt muros ad mare vsque perducerent, et ipse alteros Rhium Achaicum versus exstruere in animo habebat. Sed Corinthii, et Sicyonii, et *alii*, quibus *hi muri* exstructi damnum daturi erant, *illuc* accurrentes impediuerunt. Bell. Pelop. an. 13. Olymp. 90. 2. V. C. Varr. 335. A Mart. 26. April.

προσεδέχοντο τὴν ἑορτὴν τῶν Ὀλυμπίων. Τῷ ἑαυτῷ ζεύγει] τῷ ἅρματος. Κατὰ τὴν ὰκ ἐξουσίαν τῆς ἀγωνίσεως] διὰ τὸ μὴ ἐξεῖναι Λακεδαιμονίοις ἀγωνίζεσθαι. Καὶ ἡ ἑορτὴ αὐτοῖς ὕστω διῆλθε] τοῖς Λακεδαιμονίοις ὕστερον παρῆλθεν. Οὐ γὰρ ἐπ' ἄλλῃ τινὶ γῇ] ἀντὶ τοῦ, ὰκ ἐπὶ βλάβῃ ἄλλης τινὸς γῆς. Τὸ χωρίον] ἡ Ἡράκλεια. Ὡς οὐ καλῶς ἄρχοντα ἐξέπεμψαν] ἐξεδίωξαν οἱ Βοιωτοί. Καὶ τῶν αὐτόθεν] ἀπὸ Πελοποννήσου. Καὶ παραλαβὼν] τινὰς δηλονότι. Τά τε ἄλλα ξυγκαθίσῃ] βεβαιοτέρους ἐποίει. Βοηθή-

alibi, contra seriem literarum Αὔξεια, pro Αὔζεια. Ciuitas est haud longe ab Acheloi ostiis, et Leucadiis, quos proxime enumerat *Diodorus* hoc modo: Δόλοπες. πρὸς δὲ τούτοις, Ἀθάμανες, καὶ Λευκάδιοι. Gemina loci scriptura variam lectionem concinnauit. WASS.

Ἡναντιῶντο] Vide III, 92, 93. DVCK.

Ἡναντιῶντο — — ὀθείροντες] Scil. αὐτὸ: more Nostri, iam notato ad 1, 19. περιτυχόντες τῷ Ἱππίᾳ — — ἀπέκτειναν; nempe αὐτόν. BAVER.

Ὁ Κνίδιος] Palm. suspecta vox, vt e nomine patris Xenar. orta. Abr. 532. Heilm. accipit pro Gen. filius Cnidis. GO.

Τῷ ἐπιγιγν. θέρ. εὐθ. ἀρχ.] Transpositе intellexeris pro, εὐθ. τ. ἐπιγιγν. θέρ. ἀρχ. Sed, quia accedit aliud Particip. ἐπιγιγν. sic malim h. l. τῷ ἐπιγ. θέρους, vt 53. init. scil. χρόνῳ, εὐθὺς ἀρχ. scil. αὐτῷ; vt comma ponatur post θέρους· quod et inserui. BAVER.

Δείσαντες δὲ παρέλ.] Comma deleui post δὲ, vt esset, δείσαντες δὲ, metu (subacti) occuparunt. Etsi et illa ratio sit satis Thucydide digna, traiiciente verba, vt paullo infra: τὰ τείχη καθεῖναι ἔπεισεν ἐς τὴν θάλασσαν. BAVER.

Καὶ παραλαβών] Copula deest *Gr. Cl.* WASS. Abest etiam ab aliis bonae notae *Mss.* et recte, vt puto: nam turbat sensum, qui constat, si τινὰς suppleas cum *Scholiaste*; etsi is quoque agnoscit καί. DVCK.

Ἐλθὼν — μετ' ὀλίγ. — — καὶ τ. αὐτόθεν ξυμμάχων, καὶ παραλαβών] Primo τῶν αὐτόθεν est, ex breuitate Thucydidea, pro, τῶν αὐτόθι (ὄντων) ξυμμ. παραλαβ. (τινὰς) αὐτόθεν. Deinde καὶ profecto redundat ante παραλαβών, et vero abest compluribus Libris; recte; nam, *cum* sociis, qui *ibi* iam essent,

νγ. Τὸ δ' αὐτὸ θέρος Ἐπιδαυρίοις καὶ Ἀργείοις πόλεμος ἐγένετο, προφάσει μὲν, περὶ τὰ θύματα τῷ Ἀπόλλωνος τῷ [q] Πυθέως, ὃ δέον ἀπαγαγεῖν, ἐκ ἀπέπεμπον ὑπὲρ [r] Βαταμίων Ἐπιδαύριοι. κυριώτατοι δὲ τὰ ἱερὰ ἦσαν Ἀργεῖοι. ἐδόκει δὲ, [s] καὶ ἄνευ τῆς αἰτίας, τὴν Ἐπίδαυρον τῷ τε Ἀλκιβιάδῃ καὶ τοῖς Ἀργείοις προσλαβεῖν, ἣν δύνωνται, τῆς τε Κορίνθ ἕνεκα ἡσυχίας, καὶ ἐκ τῆς Αἰγίνης βραχυτέραν ἔσεσθαι τὴν βοήθειαν, ἢ Σκύλλαιον περιπλεῖν τοῖς Ἀθηναίοις. παρεσκευάζοντο δ' οἱ Ἀργεῖοι, ὡς αὐτοὶ ἐς τὴν Ἐπίδαυρον διὰ τὰ θύματος τὴν ἔσπραξιν [t] ἐσβαλόντες.

νδ'. Ἐξεστράτευσαν δὲ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι κατὰ τὰς αὐτὰς χρόνους πανδημεὶ ἐς Λεῦκτρα τῆς ἑαυτῶν μεθορίας, πρὸς τὸ [v] Λύκαιον, Ἀγιδος τοῦ Ἀρχιδάμω βασιλέως ἡγεμόνος. ἤδει δὲ ἐδεὶς [x] ὅποι στρατεύσουσιν, οὐδὲ αἱ πόλεις ἐξ ὧν ἐπέμφθησαν. ὡς δ' αὐτοῖς τὰ [y] διαβατήρια θυομένοις οὐ προὐχώρει, αὐτοί τε ἀπῆλθον ἐπ' οἴκου, καὶ [z] τοῖς ξυμμάχοις περιήγγειλαν [a] μετὰ τὸν μέλλοντα (Καρνεῖος δ' ἦν μὴν, ἱερομηνία Δωριεῦσι,) [b] παρασκευάζεσθαι, ὡς στρατευσομένους. Ἀργεῖοι δ' ἀναχωρησάντων αὐτῶν, τοῦ πρὸ τοῦ [c] Καρνείου μηνὸς [d] ἐξελθόντες [e] τετράδι φθίνοντος, καὶ ἄγοντες τὴν ἡμέραν ταύτην, πάντα τὸν χρόνον [f] ἐσέβαλον ἐς τὴν Ἐπιδαυρίαν, καὶ ἐδήουν. Ἐπιδαύριοι δὲ τοὺς ξυμμάχους ἐπεκαλοῦντο· ὧν τινες, οἱ μὲν, τὸν μῆνα [g] προφασίσαντο, οἱ δὲ, καὶ [h] ἐς μεθορίαν τῆς Ἐπιδαυρίας ἐλθόντες, ἡσύχαζον.

q Πυθιέως *Gr. Reg.* Πυθίος Mosqu. *r* Παραποταμίων *Marg. Cam. Gr.* Παραποταμία πόλις Φωκίδος, teste *Stephano*. Mendum est in vocabulo; nec ex altera lectione sensum elicere possum. Exspectandum itaque subsidium Codicis MS. nisi pro paschuis accipi dicamus, vt *L. Valla. Ae. Port.* Παραποταμίων *Reg.* Παρὰ ποταμίων *Gr.* Mox καὶ κυριώτ. Mosqu. *s* Καὶ omittit *Gr.* Ἐδόκει δ' ἄνευ habet *Gr. t* Ita a manu correctoris pro ἐσβαλόντες in *Cass.* Aug. Ἐσβαλόντες Mosqu. et διὰ τὸ θύμ. p. διὰ τὰ. Mox ἐξεπέμφθησαν Mosqu. *v* Huius meminit *Strabo* lib. 8. Λυκαίων Ἀρκαδίας ὄρος. *Scholiastes* ad primum *Callimachi* hymnum. *Hudf. x* Ὅποι *Ar.* Ὅπη *Reg.* Mosqu. *y* Διαβατήρια ἱερὰ apud *Pollucem*, sacrificia, quae pro transitu fiebant. Vide *Turnebi* Aduerſ. p. 756. *Hudf. z* Καὶ τοὺς ξυμμάχους *Ar. C. a* Ita *Steph.* 1. 2. et *Ae. Port.* Μετὰ τὸν μέλλοντα (Καρνεῖος δ' ἦν μὲν Ἱερομήνια Δωριεῦσι) παρασκευάζεσθαι etc. malit *Ae. Port.* ita vt hic sit verborum sensus: μετὰ τὸν μέλλοντα μῆνα τὸν Καρνεῖον, ὃς ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων ἐσημαίνετο, ἐν ᾧ Ἱερομήνια παρὰ Δωριεῦσιν ἐτελεῖτο etc. Μετὰ τὰ μέλλοντα, Καρνεῖος δ' ἦν μὲν, Ἱερομήνια, Δωριεῦσι παρασκευάζεσθαι ὡς etc. *Ar. C.* Μετὰ τὸν μέλλοντα, Καρνεῖος δ' ἦν μὲν, Ἱερομήνια, Δωριεῦσι etc. *Alt. Flor. Baſ.* Καρνεῖος *Gr.* paſſim. Ἱερομηνία *Cl.* Καρνεῖος et Ἱερομηνία *Reg.* Τὰ μέλλ. Mosqu. et μὴν d. Mosqu. *b* Sic inter verſus manu recenti, in textu παρεσκευάζετο *Reg. c* Hic obſerua Carneum eundem fuiſſe menſem cum Athenienſium Metageitnione, vt conſtat ex *Plutarcho* in Nicia. *Hudſ.* Καρνείᾳ *Reg. Gr. d* Ἐξελθόντες *Reg. e* Τετάρτῃ φθίν. *Gr. Hudſ. Gr.* habet τετράδι φθίν. vt alii *Mſſ. Duck. f* Ἐσέβαλλον *Gr. g* Προφάσισαντες *Marg. h* Εἰς *Reg.*

veniſſe nequit, quippe iam ibi inuenturus. Ordo igitur eſt: παραλαβὼν αὐτ. τῶν ξυμμ. ſcil. μέρος, τινάς. Alioqui ad παραλαβ. ſuppleueris, αὐτὸς· ſed enim, vt dixi, res non patitur. BAVER.

Πυθέως] *Gr.* Πυθιέως. Apud Noſtrum fere Πύθιος. agnoſcit et Πυθεὺς *Stephanus*, ex cuius genitiuo Πυθῆος poſſeſſiuum Πυθήιος. Eſt et Πυθαιεύς. *Pauſan.* Lib. X. Cap. vlt. Χάρων δὲ ὁ Πύθεω φησὶν, pro Πύθα Ionice. WASS. Hermionici agri templum fuiſſe e *Pauſaniae* Lib. II. hic adnotat *Acacius*. Sed ibi Πυθαεὺς, non Πυθεὺς eſt, Cap. 35. et 36. DVCK.

Πυθέως] Leg. Πυθαιέως, vt docuit Valk. v. Abreſch. 532. GOTTL.

Ἀπαγαγεῖν] Paene eſt, vt Noſtrum, *abführen, entrichten*, reddere. BAVER.

Βαταμίων] *Vallae* interpretationem deinde etiam alii *Interpretes* Thucydidis et *Lexicographi* ſequuti ſunt. recte, an ſecus, adfirmari non poteſt, quum nullo alio, quam *Thucydide* auctore, haec vox laudetur. Nec facilius dictu eſt, quinam ſint in aliis *Mſſ.* παραποτάμιοι. DVCK.

Ἐδόκει — προσλ. — — καὶ βραχ. ἔσ.] Traiecta primo verba, pro tali ordine: ἐδόκει τῷ Ἀλκιβ. προσλαβεῖν τ. Ἐπιδ. Deinde Dilogia notetur verbi δοκεῖν, notantis ad προσλαβεῖν, *placebat*, conſultum ducebatur, decretum erat; ad βραχυτ. ἔσεσθαι, *videbatur*, credebant, ſperabant. *Videri* quoque Latinis eandem Dilogiam tulerit, ſi ſtructura patiatur; Vix enim Latine iunxeris, durius certe: viſum eſt iis, (nam praeterito tantum recipit hunc ſenſum *placendi*,) capere Epidaurum, et curſus breuior fore. Aut καὶ ante βραχυτέραν eſt pro γὰρ, quod excidiſſe poſſit, ac fuiſſe, καὶ γὰρ βρ. BAVER.

Τὰ διαβατήρια θυομένοις οὐ προὐχώρει] Hoc Cap. ſeq. dicit, ὧδ' ἐνταῦθα τὰ διαβατήρια αὐτοῖς ἐγένετο. Et Cap. 116. ὡς αὐτοῖς τὰ διαβατήρια ἱερὰ οὐκ ἐγίγνετο. Vide *Heraldum* I. Aduerſar. 5. DVCK.

Μέλλοντα] Heilm. tuetur lectionem, ἱερομήνια. p. 705. GO.

Καρνεῖος etc.] Carneus cognomen erat Apollinis; quem ita appellatum ait *Macrobius*, ὅτι καιόμενος ἐρᾶται νέος. quod quum alia omnia ardentia conſumerentur, hic ſuo calore candens ſemper nouus exiſtit. Vide *Pauſaniam* in Laconicis Cap. XIII. HVDS. Καρνεῖος *Gr.* paſſim. ἀπὸ τῆς κραιείας, inquit *Pauſanius* l. d. Veruſtiores tamen cum vulgatis faciunt. WASS. *Pauſanias* varias huius nominis cauſas prodit. Infra Cap. 75. Κάρνεια, dies feſti Apollinis apud Lacedaemonios. vbi vid. *Hudſon.* in *Var. Lect.* et *Spanhem.* ad Callimach. Hymn. Apoll. v. 72. et 78. Add. *Meurſ.* III. Miſcellan. Lacon. 8. Ἱερομηνία, quod eſt in *Cl.* habet etiam *Scholiaſtes* in *Edd. Baſ. Steph.* 2. et *Hudſ.* ἱερομήνια in *Port.* Quantum ex his verbis, et iis, quae hic paullo poſt leguntur, τὸν μῆνα προὐφασίσαντο, adparet, totus hic menſis, vel certe maxima illius pars, ſacris ac diebus feſtis apud Lacedaemonios videtur deſtinatus fuiſſe. Et fortaſſis talis fuit Ἱερομηνία, per quam Thebani Plataeas occupare voluerunt, III, 56. et 65. quemadmodum apud Romanos totus fere December diebus feſtis et ludis abſumebatur. Illa porro, ἱερομήνια Δωριεῦσι, non minus, quam praecedentia, per parentheſin interuntur. DVCK.

Καρν. δ' ἦν μὴν] Adſcripſerat Gottl. *Vid. Meurſ. ad Cal-*

53. Eadem aestate bellum inter Epidaurios et Argiuos gestum est, praetextu quidem hostiae, quam ad Apollinem Pythium Epidaurii pascuorum nomine adducere debuerant, nec tamen miserant. Ipsum autem templum erat potissimum in Argiuorum potestate. Sed vel sine ista *specioſa* causa Alcibiades et Argiui Epidaurum, si possent, occupare statuerant, tum vt Corinthus esset pacata, tum etiam quod Athenienses auxilium ex Aegina *Argiuis* itinere compendiosiore latum iri *putarent*, quam si Scylleum circumuecti suppetias illis ferrent. Argiui igitur se praeparabant ad irruptionem in Epidaurum faciendam, vt ipsimet hostiam exigerent. Bell. Pelop. an. 13. Olymp. 90. 2. V. C. Varr. 335. Iulio.

54. Per eadem autem tempora Lacedaemonii quoque cum frequentibus copiis, quas ex omnibus populis collegerant, ad Leuctra in agri sui confiniis sita, aduersus Lycaeum, duce Agide Archidami *filio*, rege suo, profecti sunt. Nullus autem sciebat, quonam illi proficiscerentur: imo ne ipsae quidem ciuitates, vnde *milites* emissi fuerant. Sed cum pro transitu * sacrificia facientes, litare non potuissent, cum ipsi domum redierunt, tum etiam per nuncios circummissos sociis edixerunt, vt post Aug. 14. insequentem mensem (Carneus vero mensis erat, in quo stata sacra apud Dorienses celebrantur) se praepararent, vt ad militiam profecturi. Illis autem domum reuersis, Argiui, quarto die a fine mensis exeuntis ante mensem Carneum, *ex suis finibus* egressi, quamuis illos dies festos agerent, tamen per totum illud tempus in agrum Epidaurium irruperunt, eumque vastarunt. Epidaurii vero sociorum auxilium implorabant. Horum vero nonnulli ** quidem hunc mensem causabantur; nonnulli vero, vel ad ipsa agri Epidaurii confinia profecti quieuerunt.

* *Ita Valla* et *Ae. Port.* Sacrificantibus aduersa auspicia fuerunt etc. *Acacius.* HVDS. ** Illorum *nondum adesse* mensem causabantur: nonnulli vero etc. *Valla.* IDEM.

σαντες διεκώλυσαν] μετὰ βοηθείας δραμόντες. Καὶ ἄνευ τῆς αἰτίας] ταύτης δηλονότι. Βραχυτέραν ἔσεσθαι] διὰ βραχέος διασήματος. Οὐδὲ αἱ πόλεις] αἱ Λακωνικαί. Οὐ πρὸχώρει] ἤγων, ὃ καλὰ ἐφαίνετο. Μετὰ τὸν μέλλοντα] μῆνα δηλονότι. Καρνείος δ' ἦν μὴν] τῷ γὰρ Καρνείῳ πολλὰς ἔχοντος ἱερὰς ἡμέρας, ἢ καὶ πάσας ἱερὰς μᾶλλον, οὐκ ἐσχατεύοντο. Ἱερομηνία] ἡ ἑορτώδης ἡμέρα. Καὶ ἄγοντες τὴν ἡμέραν ταύτην] ἐπιτηροῦντες, καιροφυλακοῦντες. Ἔνιοι δὲ, ἑορτάζοντες διὰ παντὸς τὴν ἡμέραν ταύτην, τότε ἀπροσδοκήτως τοῖς Ἐπιδαυρίοις ἐπέτεσον. Τὰς ξυμμάχους ἐπεκαλοῦντο] εἰς βοήθειαν δηλονότι. Ὧν τινὲς, οἱ μὲν] ἀφ' ὧν. Τὸν μῆνα προὐφασίσαντο] τὸ μὴ ἐξελθεῖν δηλονότι. ἀντὶ τοῦ, λέγοντες εἶναι ἱερομηνίαν. Τοῖς ἔργοις ὁμιλεῖν] γράφεται ὁμολογεῖν.

lim. H. in Apoll. p. 59. Ceterum male diuisum correxi textum Duck. (Καρν. δ' ἦν μὴν,) ἱερομ. Δωρ. παρασκευάζεσθαι· absurdum vero, et ita refingendum: ἐς τ. μέλλ. (Καρν. — — Δωρ.) παρασκευ. ἱερομήνια, per Appositionem, quam vocant, afficit mensem Carnium, quae essent, in quo agerentur, ἱερομήνια. Nota et Ellipsin ad μέλλοντα, scil. μῆνα, supplendum ex Parentheſi, Καρν. δ' ἦν μὴν. Et ante paullo, περιήγγειλαν, est, vt Liu. loquitur: *literas circum ciuitates, legatos circa vicinas gentes, misit*, i. e. *ad* omnes in orbem, qui *circa* essent. BAVER.

Καὶ ἄγοντες τὴν ἡμέραν ταύτην] *Portus* et *Acacius* hoc de celebratione dierum festorum acceperunt. Et sic ante eos alii apud *Scholiastem*. Mihi *Valla* rectius videtur vertisse, *itinere facto*. Nam vt ἄγειν, ἀπάγειν, ἐξάγειν, et προσάγειν τὴν στρατιὰν, ita etiam ἐλλειπτικῶς eadem omnia sola dicuntur. *Xenophon* I. Cyrip. in fin. Ἢ ὅτως πρὸς πολεμίους προσάγειν, ἢ ἀπάγειν ἀπὸ πολεμίων, ἢ ὅπως πρὸς τεῖχος ἄγειν, ἢ ἀπάγειν. Ibid. εἴγε δή σοι κατὰ κέρας ἄγοντι — καὶ εἴ σοι ἐπὶ φάλαγγος ἄγοντι. *Idem* II, 59. Καὶ ὅτως ἐξάγει δὴ ὡς εἰς θήραν παρεσκευασμένος. Et III. p. 83. Ὅτι ἤδη καιρὸς εἴη ἄγειν ἐπὶ τοὺς πολεμίους. DVCK.

[Ἄγωτες) In Schol. add. Aug. καὶ ante καιροφυλακοῦντες· forte absorptum a prima syllaba verbi καιροφ. Etsi Scholia non solent inferere καὶ synonymis. Ibid. τοῖς d. ante Ἐπιδαυρίοις.] BAVER.

Ἐδόκουν] Scil. αὐτὴν· more Nostri. V. Ind. in *Ellipſ.* BAV.

Ὧν τινὲς] Traiectio, pro, ὧν οἱ μέν τινες. Abr. 543. GO.

[Ὧν τινὲς) Schol. d. Aug.] Traiectionem statuit Gottl. cum Abr. pro, οἱ μὲν τινές· Tamen redundet τινές· non praeter morem tamen. Sed euitari vix possit traiectio talis; nam etsi interpretere, *quosdam* sociorum vario modo egisse, vt alii *horum*, nempe eius partis, τινῶν, mensem caussati sint, alii, progressi, tamen quieuerint; inepte tamen taceatur, quid *ceteri* ergo fecerint, ex altera parte relicti. BAVER.

[Προὐφασίσ.] Prius Schol. d. Aug. alterum ita legitur: λέγ. ὅτι ἦν ἱερομηνία.] BAVER.

Οἱ δὲ καὶ] Non probo, καὶ referri ad μεθορίαν, nec Latina interpretatio placet, *vel*, quod huc non congruat; immo, *iam*. Sed, vt dixi, malim equidem comma poni post, οἱ δὲ καὶ, nam καὶ in disiunctis vel diuisis redundare solet: vt apud Xen. Cyrop. Praef. οἱ μὲν, πολλοὺς, οἱ δὲ καὶ ὀλίγους. 1 Cor. 15, 6. οἱ μὲν μένουσιν, οἱ δὲ καὶ ἐκοιμήθησαν· quo altero tamen loco καὶ esse possit pro ἤδη· vt hic, si retuleris ad μεθορίαν. BAVER.

νέ. Καὶ καθ' ὃν χρόνον ἐν τῇ [i] Επιδαύρῳ Αργεῖοι ἦσαν, ἐς Μαντίνειαν πρεσβεῖαι ἀπὸ τῶν πόλεων ξυνῆλθον, Αθηναίων παρακαλεσάντων. καὶ [k] γιγνομένων λόγων, [l] Εφαμίδας ὁ Κορίνθιος οὐκ ἔφη τοὺς λόγους τοῖς ἔργοις [m] ὁμολογεῖν. σφεῖς μὲν γὰρ περὶ εἰρήνης ξυγκαθῆσθαι, τοὺς δ' Επιδαυρίους, καὶ τοὺς ξυμμάχους, [n] καὶ τοὺς Αργείους μεθ' ὅπλων ἀντιτετάχθαι. διαλῦσαι οὖν πρῶτον χρῆναι [o] ἀφ' ἑκατέρων [p] ἐλθόντας τὰ στρατόπεδα, καὶ οὕτω πάλιν λέγειν [q] περὶ τῆς εἰρήνης. καὶ πεισθέντες ᾤχοντο, καὶ τοὺς Αργείους ἀπήγαγον ἐκ τῆς Επιδαυρίας. ὕστερον δὲ ἐς τὸ αὐτὸ ξυνελθόντες, οὐδ' ὡς ἐδυνήθησαν ξυμβῆναι· ἀλλ' οἱ Αργεῖοι πάλιν ἐς τὴν Επιδαυρίαν ἐσέβαλον, καὶ ἐδῄουν. ἐξεστράτευσαν δὲ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐς [r] Καρύας· καὶ ὡς οὐδ' ἐνταῦθα [s] τὰ διαβατήρια αὐτοῖς ἐγένετο, ἐπανεχώρησαν. Αργεῖοι δὲ, τεμόντες τῆς Επιδαυρίας ὡς τὸ τρίτον μέρος, ἀπῆλθον ἐπ' οἴκου· καὶ Αθηναίων αὐτοῖς χίλιοι ἐβοήθησαν ὁπλῖται, [t] καὶ Αλκιβιάδης [v] στρατηγός. [x] πυθόμενοι δὲ τοὺς Λακεδαιμονίους ἐξεστρατεῦσθαι, καὶ ὡς οὐδὲν ἔτι αὐτῶν ἔδει, ἀπῆλθον. καὶ τὸ θέρος οὕτω [y] διῆλθε.

νϛ΄. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος Λακεδαιμόνιοι, λαθόντες Αθηναίους, [z] Φρουρούς τε τριακοσίους, καὶ [a] Αγησιππίδαν ἄρχοντα κατὰ θάλασσαν [b] ἐς Επίδαυρον ἐσέπεμψαν. Αργεῖοι [c] δ' ἐλθόντες παρ' Αθηναίους, ἐπεκάλουν, ὅτι, γεγραμμένον ἐν ταῖς σπονδαῖς, διὰ τῆς ἑαυτῶν ἑκάστους μὴ ἐᾷν πολεμίους διιέναι, ἐάσειαν κατὰ θάλασσαν παραπλεῦσαι· [d] καὶ εἰ μὴ κἀκεῖνοι ἐς Πύλον κομιοῦσιν ἐπὶ Λακεδαιμονίους τοὺς [e] Μεσσηνίους καὶ [f] Εἵλωτας, ἀδικήσεσθαι αὐτοί. Αθηναῖοι δὲ, Αλκιβιάδου πείσαντος, τῇ μὲν Λακωνικῇ στήλῃ ὑπέγραψαν, ὅτι οὐκ ἐνέμειναν οἱ Λακεδαιμόνιοι τοῖς ὅρκοις, ἐς δὲ Πύλον ἐκόμισαν τοὺς [g] ἐκ Κρανίων Εἵλωτας ληΐζεσθαι· τὰ δ' ἄλλα ἡσύχαζον. τὸν δὲ χειμῶνα τοῦτον, πολεμούντων Αργείων καὶ Επιδαυρίων, μάχη μὲν οὐδεμία ἐγένετο ἐκ παρασκευῆς, ἐνέδραι δὲ καὶ καταδρομαὶ, ἐν αἷς ὡς τύχοιεν ἑκατέρων τινὲς [h] διεφθείροντο. καὶ τελευτῶντος τοῦ χειμῶνος πρὸς ἔαρ ἤδη, κλίμακας ἔχοντες οἱ Αργεῖοι

i Ἐπιδαύρῳ οἱ Ἀργεῖοι *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. *k* Γινομένων *Ar.* Aug. *l* Εὐφαμίδας *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. *m* Ὁμιλεῖν *Marg. Cam. Schol.* Mox συγκαθῆσθαι Aug. *n* Aliter legiſſe videtur *Valla*, nam vertit: *Epidaurios autem ac ſocios cum armis aduerſus Argiuos in acie ſtare. Hudſ.* *o* Ita ex ἐφ' fecerat recens manus in *Caſſ.* Antea διαλῦσαι Mosqu. *p* Hic verborum ſenſus: ἔφη χρῆναι ἄνδρας ἀφ' ἑκατέρων ἐλθόντας ἐς τὰ στρατόπεδα, διαλῦσαι αὐτά. Vel ſic, ἔφη χρῆναι διαλῦσαι τοὺς ἀφ' ἑκατέρων ἐλθόντας, τὰ στρατόπεδα λέγω. Aut potius ἐλθόντα pro ἐλθόντας reponendum. *Ae. Port.* *q* Περὶ εἰρήνην *Cl.* Paullo poſt ἐστράτευσ. Mosqu. *r* Κάρυα apud *Stephanum.* *s* Τὰ deeſt *Reg.* *t* Καὶ ὁ Ἀλκιβ. *Gr.* Antea ὁπλῖται Mosqu. *v* Sic legit et diſtinguit *Fr. Port.* στρατηγὸς, πυθόμενοι τοὺς Λακεδαιμονίους etc. Conſule *Annott. Hudſ.* *x* Πυθόμενος *Reg. Caſſ. Gr.* Aug. *y* Διῆλθεν *Caſſ.* *z* Φρουροὺς τετρακοσίους *Gr.* *a* Supra pag. 323. Ἡγησιππίδαν *Hudſ.* *b* Ὡς Ἐπίδ. *Cl.* *c* Δὲ ἐλθόντες *Gr.* Mox ἑκάστου Mosqu. *d* Καὶ μὴ *Gr.* *e* Μεσηνίους *Ar. C. Gr.* Mosqu. *f* Εἵλωτας *Caſſ.* vt et paullo poſt, et plerumque. *g* Ἐν Κρανίῳ *Reg.* Mox καταδρομαί Mosqu. oxyt. et mox, φιλεί. *h* Ita ex emendatione ſuperſcripta, in textu ἐφθείροντο *Gr.* Mosqu.

Ἐφαμίδ.] V. Valken. ad Herodot. 4, 150. p. 346. GO.

Ὁμολογεῖν] Ὁμιλεῖν quidam *Codd.* et *Schol.* ὁμιλεῖν, pro *concordare* figurate *Heſychio* ἐπακολουθῆσαι λόγοις. ὁμολογεῖν minus placuit ob tautologiam ſcilicet. inter res et verba nullum commercium. Noſter ὡμιληκὼς πολέμῳ. et VI, 5. οὐ πρότερον ὡμιλήκει τῇ ἀρχῇ. *Iſocrates* Nicocl. ὁμιλεῖν καὶ τοῖς πράγμασι καὶ τοῖς ἀνθρώποις δύνασθαι. *Ariſtoteles* Phyſiogn. p. 146. τὰ δὲ περὶ τὴν ψυχὴν, δοτικὸν καὶ ἐλεύθερον, μεγαλόψυχον καὶ φιλόνικον πρὸς ἃ ἂν ὁμιλήσῃ. apud *Ioſephum* ὁμιλεῖν τραύμασιν. Alterum tamen haud refugiunt auctores. *Diodor.* p. 34. οὐχ ὁμολογούμενα λέγουσι. *Plato* Epiſt. ὁμολογούμενοι λόγοι. *Ariſtot.* de Gen. et Corr. I. ΛΟΓΟΙ πρὸς τὴν αἴσθησιν ὁμολογούμενα λέγοντες. *Dion. Halic.* ὁμολογούμενα τῇ σκέψει ἔργα. Itaque nihil mutandum. WASS. Quae hic de varietate ſcripturae leguntur in *Scholiaſte* vulgato, non ſunt in *Caſſ.* DVCK.

Οὐκ ἔφη — — ὁμολ.] Transpoſitum, pro, ἔφη — οὐχ ὁμολ. BAVER.

[Τοῖς ἔργ. ὁμιλ.) Hoc Schol. et quatuor, quae ſequuntur, deſunt Aug. Notabilis tamen lectio ſit ὁμιλεῖν τοῖς ἔργοις. Certe ὁμιλεῖν eſt ὁμοῦ ἐλεῖν, i. e. τὸ αὐτὸ, ſicut ὁμολογεῖν eſt ὁμοῦ λέγειν, *idem* dicere.] BAVER.

Χρῆναι] Ordinem conſtituit Abr. 535. GOTTL.

Ἐλθόντας διαλῦσαι] Ἐλθόντα legit Int. qui verterit, *miſſos.* At hoc haud dubie omitteret Thuc. et, pro ſua breuitate, diceret τὰ ἀφ' ἑκατ. στρατόπ. Plane ἐλθόντας legendum: Oportere venire, mitti ab vtrisque, dimiſſuros exercitum. ἀφ' ἑκατέρων pendet ab ἐλθόντας, non a διαλῦσαι, vt ordinare videtur Abr. Quid enim ſit, legatos mitti, qui ab *vtrisque* dimittant copias? Nec vero multum opus erat additamento Interpretis: *Mantineam conueniſſe, et ibi conſ.* Immo ſimpliciter ſatis et dilucide redderet: ſe de pace, pacis (componendae) cauſſa (hic) conſidere, deliberare. BAVER.

Τὰ στρατόπεδα] Hic valde ſe torquet *Portus* in *Var. Lect.* non maxima de cauſa. Στρατὸς et στρατόπεδον quidem inter ſe diſtinguuntur, vt docet *Ammonius.* Et *Aeſchylus* Sept. contra Theb. v. 79. Μεθεῖται στρατὸς στρατόπεδον λιπών. Sed τὰ στρατόπεδα hic recte poſſunt ſumi pro exercitibus, vt Lib. IV. Cap. 94. et 96. infra Cap. 59. ἤδη τῶν στρατοπέδων ὁσονοῦ ξυνιόντων. *Plutarchus* in Apophth. pag. 328. Ἐλάφων στρατόπεδον ἡγουμένου λέοντος. DVCK.

Περὶ τῆς εἰρήνης] *Cl.* περὶ εἰρήνην. Forte περὶ εἰρήνης. WASS.

Ὕστ. — — ξυνελθόντ.] Scil. πάλιν. BAVER.

Ἐς Καρύας] Κάρυα apud *Stephanum*, ait *Hudſ.* At *Idem* v. Βοῖον numero pluratiuo Κάρυαι. Lacones *Heſychio* auctore Καρῦαν dixere. Ita legit et *Phauorinus.* Carya, Caryatibus,

55. Dum autem Argiui in agro Epidaurio essent, legationes ex *sociis* ciuitatibus ab Athenienſibus excitae Mantineam venerunt. Et cum in colloquium ventum esset, Ephamidas Corinthius verba cum factis congruere negauit. Nam ipsos quidem de pace acturos, *Mantineam conuenisse*, *et ibi* consedisse: Epidaurios vero, eorumque socios, et Argiuos armatos castra oppoſita habere. Primum igitur exercitus, qui ab vtrisque missi fuerant, dimittendos, atque ita demum de pace verba rursus facienda *censebat*. His autem verbis adducti *Athenienſium legati*, abierunt, et Argiuos ex agro Epidaurio abduxerunt. Postea vero, cum in eundem locum *rursus* conueniſſent, ne sic quidem quicquam communiter transigere potuerunt: sed Argiui rursus in agrum Epidaurium irruperunt, eumque vastarunt. Lacedaemonii quoque cum suis copiis aduersus Caryas profecti sunt. * Sed cum ne hic quidem sacrificia pro transitu facientes litare potuissent, domum redierunt. Argiui vero, tertia fere agri Epidaurii parte vastata, domum reuerterunt. Ipsis autem mille grauis armaturae milites Athenienses duce Alcibiade auxilium tulerant, cum Lacedaemonios cum copiis ex suis finibus egressos audissent: sed cum ipsorum opera non amplius opus esset, abierunt. Atque haec aestas ita exacta est.

Bell. Pelop. an. 13. Olymp. 90. 2. V. C. Varr. 335.

Aug. fin. velinitio Septembris.

Paulo ante Oct. 17.

56. Sequentis hyemis initio Lacedaemonii clam Athenienſibus praesidium trecentorum militum, et Agesippidam *ipsorum* ducem, mari Epidaurum immiserunt. Argiui vero ad Athenienses profecti, cum ipsis expostularunt, quod, cum in foederibus scriptum esset, vt nulli *de sociis* hostes per *agrum* suum transire sinerent, *ipsi tamen Lacedaemonios* per *suum* mare transire permisissent. Et nisi ipsi quoque Messenios et seruitia aduersus Lacedaemonios Pylum reduxissent, se *ab ipsis* iniuria affectum iri *dicebant*. Athenienses vero autore Alcibiade, cippo quidem Laconico subscripserunt, Lacedaemonios *in foederis conditionibus non perstitisse*, Pylum vero e Craniis seruitia *Lacedaemoniorum* reduxerunt, vt latrocinarentur. caeteris vero in rebus quieuerunt, *et ab armis abstinuerunt*. Per hanc autem hyemem, quamuis Argiui et Epidaurii bellum *inter se* gererent, tamen nullum quidem proelium acie palam instructa commissum est: sed insidiae et incursiones *tantum* factae sunt, in quibus, prout casus tulit, ex vtrisque nonnulli ceciderunt. atque extrema hyeme, et ad ver iam accedente, Argiui cum scalis, quas

Post Oct. 18.

* Vide pag. 323. [edit. nou. p. 756. sq.] HVDS.

Καὶ πεισθέντες ᾧχοντο] οἱ πρέσβεις δηλονότι. Ἐς τὸ αὐτὸ ξυνελθόντες] ἑνωθέντες. Τὰ διαβατήρια αὐτοῖς ἐγένετο] καλὰ ἐλλογᾶτι. Ἐβοήθησαν] μετὰ βοηθείας ἦλθον. Ἐς Ἐπίδαυρον ἐσέπεμψαν] εἰσέβαλον πέμψαντες. Ἐάσειαν κατὰ θάλασσαν] οἱ Ἀθηναῖοι. Καὶ εἰ μὴ κἀκεῖνοι ἐς Πύλον] οἱ Ἀργεῖοι τοῖς Ἀθηναίοις ἔλεγον, ὅτι, ἐὰν μὴ εἰσαγάγωσι πάλιν ἐς Πύλον τοὺς Εἵλωτας καὶ Μεσσηνίους, ὃς ἐξήγαγον ἐκ Πύλης διὰ τὰς πρὸς Μεσσηνίους συνθήκας, ἀδικήσεσθαι αὐτοὶ οἱ Ἀργεῖοι· ἔνιοι δὲ, αὐτοὶ οἱ Ἀθηναῖοι, ἦκουσαν. Ἀδικήσεσθαι αὐτοὶ] ἤγουν ἀδικηθήσεσθαι οἱ Ἀργεῖοι. Τῇ μὲν Λακωνικῇ στήλῃ ὑπέγραψαν] ἣν ἔστησαν οἱ Ἀθηναῖοι, ἔχουσαν τὰς Λακωνικὰς στοιχάς. Εἵλωτας λιθίζεσθαι] ὥστε λιθίζεσθαι. Τὰ δ' ἄλλα] ἤγουν, κατὰ τὰ ἄλλα. Οὐδεμία ἐγένετο ἐκ παρασκευῆς] ἤγουν, ἐκ φανερᾶς παρατάξεως. Ἐνέδραι δὲ καὶ καταδρομαὶ] λελησθυῖαι ἐπιθέσεις. Ὡς ἑκάστῳ ἔσης διὰ τὸν

Caryatium *Vitruuius* I, 1. *Codex Arondel.* Carynatium perperam, vt ex *Plinio* XXXVI, 5. patet. rotundatis Caryatidis *Sidonius*. Gentile Καρυάται *Inſcript.* apud Reineſium II, 61. Vid. *Pauſan.* Lacon. Cap. X. et Meſſen. XVI. *Plutarch.* Arato p. 1020. Pheneatis confines erant *Caryae*. Vid. *Liu.* XXXIV, 26. De Arcadum Ciuit. *Statius* IV. Theb. 225. et *Heſych.* v. Καρυᾶτις. Apud Statium pro *impulit* Codex *D.* quas magno non *abstulit* igne Napaeas? recte. *Virg.* me maltus *abstulit* error. Vid. *Xenoph.* p. 619. C. ἐν Καρύαις τῆς Λακωνικῆς *Lucian.* de saltat. p. 790. WASS.

Τὰ διαβατ. — ἐγέν.] Scil. καλὰ, prospera. BAVER.

Πυθόμενοι δὲ etc.] Cum nulla *Codicum* auctoritate nitatur coniectura *Porti* (expungentis particulam δὲ, et hanc clausulam cum superiori iungentis) haud absonum esse puto, si verbum ἐκστρατεύεσθαι vi praepositionis duplicem dicatur habere significationem, vt et *exire in expeditionem*, et *finire eandem* significaret. *Acacius*. HVDS.

Πυθόμ. rel.] Varietatem nota: πυθόμ. — ἐξεστρατεῦσθαι, Accuſ. c. Infin. et deinde eidem verbo subiectum, ἃς — ἔδει, pro δεῖν, sine ὡς· ἔδει autem simpliciter, *opus esse*. BAVER.

Ἐς Ἐπίδαυρον] *Cl.* ὡς. quomodo Noſter IV, 50, 79. VIII, 31. WASS. Sed omnibus his locis de hominibus dicitur. DVCK.

[Ἐς Ἐπιδ.) Hoc Schol. et quod ſequitur prius, et ſeptem continua, abſunt Aug.] BAVER.

Ἑκάστῃς] Mosqu. ἑκάστῃ, non absurde, ad ἑαυτῶν. BAVER.

Ἐκ Κρανίων] Vid. hoc Lib. Cap. 35. DVCK.

Τοὺς ἐκ Κραν. Εἵλ. ἐκόμ.] Transpositum, pro, τοὺς Εἵλ. ἐκόμισ. ἐκ Κραν. BAVER.

ἦλθον ἐπὶ τὴν Ἐπίδαυρον, ὡς ἐρήμᾳ ἔσης διὰ τὸν πόλεμον, βίᾳ αἱρήσοντες· καὶ ἄπρακτοι ἀπῆλθον. καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα, [i] καὶ τρίτον καὶ δέκατον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα.

νζ'. Τᾷ [k] δ' ἐπιγιγνομένῃ θέρει μεσόντος Λακεδαιμόνιοι, ὡς αὐτοῖς οἵτε Ἐπιδαύριοι ξύμμαχοι ὄντες ἐταλαιπώρουν, καὶ τἆλλα ἐν τῇ Πελοποννήσῳ, τὰ μὲν ἀφειστήκει, τὰ δ' ἃ καλῶς [l] εἶχε, νομίσαντες, εἰ μὴ [ll] προκαταλήψονται ἐν τάχει, [m] ἐπὶ πλέον χωρήσεσθαι [n] αὐτά, ἐστράτευον αὐτοὶ καὶ οἱ Εἵλωτες πανδημεὶ [o] ἐπ' Ἄργος. [p] ἡγεῖτο δὲ Ἀγις ὁ Ἀρχιδάμου, [q] Λακεδαιμονίων βασιλεύς. ξυνεστράτευον δ' αὐτοῖς Τεγεᾶται [r] τε καὶ ὅσοι ἄλλοι [s] Ἀρκάδων Λακεδαιμονίοις ξύμμαχοι ἦσαν. οἱ δ' ἐκ τῆς ἄλλης Πελοποννήσου ξύμμαχοι, καὶ οἱ ἔξωθεν, ἐς Φλιοῦντα ξυνελέγοντο· Βοιωτοὶ μὲν, πεντακισχίλιοι ὁπλῖται, καὶ τοσοῦτοι ψιλοὶ, καὶ [t] ἱππῆς [v] πενταπόσιοι, καὶ [x] ἄμιπποι ἴσοι· Κορίνθιοι δὲ, δισχίλιοι ὁπλῖται· οἱ δ' ἄλλοι, ὡς ἕκαστοι. Φλιάσιοι δὲ παντρατιᾷ, ὅτι ἐν τῇ ἐκείνων ἦν τὸ στράτευμα.

νη'. Ἀργεῖοι δὲ, προαισθόμενοι τότε πρῶτον τὴν παρασκευὴν τῶν Λακεδαιμονίων, καὶ ἐπειδὴ ἐς τὸν Φλιοῦντα, βαλόμενοι τοῖς ἄλλοις προσμίξαι, ἐχώρουν, τότε δὴ ἐξεστράτευσαν καὶ αὐτοί. ἐβοήθησαν δ' αὐτοῖς καὶ [y] Μαντινῆς, ἔχοντες τὰς σφετέρας ξυμμάχους, καὶ Ἠλείων τρισχίλιοι ὁπλῖται. καὶ [z] προϊόντες, ἀπαντῶσι τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐν Μεθυδρίῳ τῆς Ἀρκαδίας. καὶ καταλαμβάνουσιν ἑκάτεροι λόφον· καὶ οἱ μὲν Ἀργεῖοι ὡς μεμονωμένοις τοῖς Λακεδαιμονίοις παρεσκευάζοντο μάχεσθαι, ὁ δὲ Ἀγις, τῆς νυκτὸς ἀναστήσας τὸν στρατὸν, καὶ λαθὼν, ἐπορεύετο ἐς Φλιοῦντα παρὰ τὰς ἄλλας ξυμμάχους. καὶ οἱ Ἀργεῖοι, αἰσθόμενοι, ἅμα [a] ἕῳ ἐχώρουν, πρῶτον μὲν, ἐς Ἄργος, ἔπειτα δὲ, ἤ προσεδέχοντο τοὺς Λακεδαιμονίους μετὰ τῶν ξυμμάχων καταβήσεσθαι, τὴν κατὰ Νεμέαν ὁδόν. Ἀγις δὲ ταύτην μὲν, ἣν προσεδέχοντο, ἀπ ἐστράπετο, παραγγείλας δὲ τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀρκάσι καὶ Ἐπιδαυρίοις, ἄλλην ἐχώρησε χαλεπὴν, καὶ κατέβη ἐς τὸ [b] Ἀργείων πεδίον· καὶ Κορίνθιοι καὶ [c] Πελληνῆς [d] καὶ Φλιάσιοι [e] ὄρθιον ἕτεραν ἐπορεύοντο· τοῖς δὲ Βοιωτοῖς καὶ Μεγαρεῦσι καὶ Σικυωνίοις [f] εἴρητο τὴν ἐπὶ Νεμέας ὁδὸν καταβαίνειν, ἤ οἱ Ἀργεῖοι [g] ἐκάθηντο, ὅπως, εἰ [h] οἱ Ἀργεῖοι ἐπὶ σφᾶς ἰόντες [i] εἰς τὸ πεδίον βοηθοῖεν, ἐφεπόμενοι τοῖς

i Καὶ τὸ τρίτον *Reg.* *k* Δὲ ἐπιγ. et mox ξυνεστράτευον δὲ αὐτοῖς, et οἱ δὲ ἐκ τῆς ἄλλης *Gr.* Mox μεσόντος d. Mosqu. *l* Εἶχεν *Caſſ.* Aug. *ll* Καταλ. Aug πρὸ add. a Corr. *m* Ἐπιπλέον *Ar. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ.* *n* Τὰ αὐτὰ *Gr.* *o* Ἐπ' Ἄργους Mosqu. Ἐς Ἄργους *Gr.* *p* Ἡγεῖτο δ' Ἄγις *Gr.* *q* Λακεδαιμονίων non habet *Reg.* *r* Τε deeſt *Caſſ.* Mosqu. et pro eo καί. Τε d. Aug. *s* Ἀρκάδες *Ar. C. Dan.* Mosqu. qui mox, Φλιοῦντα, p. Φλιοῦντα, et ita mox, Φλ. c. 58. init. *t* Ἱππεῖς *Ar. C. Caſſ. Gr. Dan.* Mosqu. *v* Πεντακόσιοι, οἱ δ' ἄλλοι, ceteris omiſſis, *Gr.* *x* Ἄνιπποι Aug. Ἄμιπποι *Marg.* Atque ita legendum eſſe docet *Harpocr.* qui ambigit, vtrum ἄμιπποι ſint *Antecurſores* equitibus adiuncti; qui a *Philochoro* πρόδρομοι, a *Quinto Curtio* vocantur *Dimachae.* Διμάχαι (vt inquit *Heſychius*) οἱ λεγόμενοι ἄμιπποι, οἵ τινες, ὅτε μὲν πεζῇ, ὅτε δὲ ἐφ' ἵππων μάχονται. Vide notas *Mauſſaci* et *Valeſii* in *Harpocr.* Mox πανσρατιὰ Mosqu. et c. 58. init. δὲ pro δὴ. *y* Μαντινῆς *Ar. C. Caſſ. Gr. Dan.* Mosqu. *z* Προϊόντες *Ar. C. Dan.* *a* Fortaſſe diſtinguendum poſt ἕῳ. Nam ſenſus erit apertior. *Ac. Pert.*

Mox μετὰ τ. ξυμμ. τὸς Λακεδ. καταβ. Aug. α et β ſupraſcr. ordinem verum indicant. Mox ἐτράποντο Mosqu. *b* Ἀργεῖον et in marg. Ἀργείων *Gr.* *c* Πελληνεῖς *Ar. C.* itidemque paulo infra. *Hudſ. Caſſ. Dan.* Mosqu. *d* Καὶ οἱ Φλ. *Gr.* *e* Ὀρθρίων *Marg. Ald. Flor. Biſ.* Ὀρθρινὸν legebat *Valla*: nam vertit: *diverſo itinere matutini perrexere.* Κατὰ ὄρθριον *Ar. C.* Οὖν *Gr.* Ὀρθρίων *Reg. Caſſ. Dan.* Aug. Ὀρθρινὸν Mosqu. *f* Ἦρκτο *Dan.* et paulo inferius. *g* Καθῆντο *Gr.* et *Cl.* in marg. *Hudſ.* Κάθηντο Aug. *Caſſ.* et ſic etiam *Gr.* cum οι ſuper η. Οἱ ante Ἀργ. d. Mosqu. qui et Μεγαρεῦσιν. *h* Οἱ deeſt *Reg.* Ὁ Mosqu. qui et σφᾶς. *i* Ἐς *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Baſ. Steph.* 1. *Reg. Caſſ.* Aug.

Ὡς ἐρήμῃ ἔσης] Per Genitt. ſimpliciter, pro, ἔρημον ἔσαν. Καὶ ante ἄπρακτοι eſt pro ἀλλά. BAVER.

Τἆλλα — τὰ μὲν — τὰ δ'] i. e. οἱ ἄλλοι, οἱ μὲν, οἱ δέ. [Ceterum duo Schol. ad haec verba ſic tantum leguntur in Aug. prius, ἥλις κ. μαντίνεια, alterum, ἡ Κόρινθος. Reliqua deſunt.] BAVER.

Οὐ καλῶς εἶχ.] Suſpecti erant, defectionem ſpectabant. B.

Χωρήσεσθαι] Adſcr. Gottl. *Chariton in re ſimili* χωρήσειν *Doruill. p.* 575. Nempe, aut vſum verbi notaturus, aut Medium Actiuo promiſcuum. [Ἐς τ. Φλιοῦντα) In Schol. C. Aug. notatur a m. ant. τὸν Φλιοῦντα, ἀρσενικῶς.] BAVER.

[Ἐπιπλέον et καὶ οἱ ἔξωθ.) Scholia ad h. v. def. Aug.] B.

Ἀνιπποι] Quod ἄμιπποι (ita enim hic legendum) pedites ſunt, claret (vt docet *Harpocration*) e *Thucydidis* et *Xenophontis* Hiſtoriis rerum Graecarum. Aliis vero ἄμιπποι dicuntur equi celetes iuncti inter ſe, quorum altero ſedebat rector vel auriga, qui vtrumque regebat, in altero vehebatur eques armatus. Vide *Euſtathium* in Odyſſ. ϛ'. p. 1539. *Harpocrat.* et *Tollii* notas ad *Palaephatum* p. 6. HVDS. Antea nullo ſenſu ἄνιπποι. Vid. *Euſtathium* ad Il. 1046, 48. *Ed. Baſ.* et *Kuſterum* ad *Suidam* v. ἄμιπποι. WASS. Add. Interpretes *Pollucis* ad I, 131. DVCK.

[Ἀργεῖοι δὲ) Schol. inde a verbis, ὑπὲρ τᾶ, ſic leg. ὑπὲρ (τᾶ deeſt) τοῖς ἰδ. ξυμμ. ξυμμάχοις, τότε καὶ αὐτοὶ ἐξεστρ.] BAVER.

[Ἐχώρουν) Schol. et ad haec verba, et huic continua quinque Scholia, abſunt Aug.] BAVER.

sumserunt, aduersus Epidaurum iuerunt, vt propter bellum defensoribus denudatam expugnaturi. Sed infecto negotio discesserunt. Et hyems illa exiit, et decimus tertius huius belli annus excessit. Bell. Pelop. an. 14. Olymp. 90. 2. V. C. Varr. 334. Intra Iun. 12. et Iul. 13.

57. Insequente aestate iam media Lacedaemonii, cum Epidaurii ipsorum socii grauiter vexarentur, et aliae Peloponnesi *ciuitates*, partim quidem *ab ipsis iam* defeciissent, partim vero laborarent, existimantes, nisi celeriter *ipsas* praeoccuparent, ipsas vlterius progressuras esse, *et plures praeterea defectionem facturas*, cum ipsi, tum ipsorum seruitia cum maximis copiis ex omni suae ditionis populo collectis aduersus Argos iuerunt. Illis autem praeerat Agis Archidami *filius*, Lacedaemoniorum rex. Cum ipsis autem ad hanc militiam profecti sunt Tegeatae, et alii Arcades, quotquot erant Lacedaemoniorum socii. Nam caeteri socii, qui in Peloponneso, et extra *Peloponnesum* erant, ad Phliuntem cogebantur: Boeotorum quidem, quinque millia grauis armaturae militum, et totidem leuis armaturae, et quingenti equites, et totidem alii, quorum tanta erat exercitatione celeritas, vt iubis equorum subleuati, cursum illorum adaequarent: Corinthiorum vero, duo grauis armaturae millia: caeterorum vero, pro cuiusque copia viribusque numerus erat. Sed Phliasii cum omnibus suis copiis *ad hanc expeditionem iuerunt*, quod *sociorum* exercitus in ipsorum *agro* esset.

58. Argiui autem, cum tunc primum Lacedaemoniorum apparatum praesensissent, et postea quam *Lacedaemonii* Phliuntem iuerunt, vt cum aliis se coniungerent, tunc demum et ipsi cum exercitu prodierunt. Ipsis autem auxilium tulerunt et Mantinei cum suis sociis, et Eleorum tria grauis armaturae millia. Et progressi Lacedaemoniis ad Methydrium Arcadiae *oppidum* occurrunt. Et vtrique collem occupant. Et Argiui quidem ad proelium cum Lacedaemoniis, vt sociorum auxilio nudatis, committendum sese praeparabant. Sed Agis castris noctu motis, idque clam *Argiuis*, Phliuntem ad alios socios contendit. Quod cum Argiui cognouissent, primo diluculo statim abierunt, primum quidem Argos, deinde vero ad illam viam, quae ad Nemeam ducit, qua Lacedaemonios cum sociis descensuros exspectabant. Sed Agis non conuertit se ad illud iter, qua exspectabant: at, re Lacedaemoniis et Arcadibus et Epidauriis denuntiata, aliud asperum iniuit, et in Argiuorum planitiem descendit. Et Corinthii et Pellenenses et Phliasii alia ardua *via* iter fecerunt. Boeotis vero et Megarensibus et Sicyoniis praeceptum fuerat, vt via, quae ducit ad Nemeam, descenderent, vbi confederant Argiui; vt, si Argiui contra ipsos in planitiem ad vim arcendam venirent, ipsi equis vterentur eos a tergo in-

πόλεμον] συμμαχίας δηλονότι. Καὶ τἆλλα ἐν τῇ Πελοποννήσῳ] ἔθνη δηλονότι. Τὰ μὲν ἀφειστήκει] τῶν Λακεδαιμονίων δηλονότι. τυτέσιν, Ἦλις καὶ Μαντίνεια. Τὰ δ' ὑ καλῶς εἶχεν] ἦγων, ἐσασίαζον. τυτέσιν, ἡ Κόρινθος. Ἐπὶ πλέον χωρήσεσθαι αὐτὰ] ἦγων κακόν. Καὶ οἱ ἔξωθεν] Πελοποννήσου δηλονότι. Ἀργεῖοι δὲ, προαισθόμενοι τότε πρῶτον] Ἀργεῖοι, προαισθόμενοι τήν τε πρώτην τῶν Λακεδαιμονίων παρασκευήν, καὶ αὖθις προσχωρήσαντας τοὺς Λακεδαιμονίους ἐπὶ Φλιοῦντος, ὑπὲρ τοῦ τοῖς ἰδίοις συμμίξαι συμμαχίαν, τότε καὶ αὐτοὶ ἐστράτευσαν. ἔνιοι δὲ τὸ τότε πρῶτον, ὠήθησαν σημαίνειν, ἐν τῷ τότε καιρῷ. Ἐχώρουν] οἱ Λακεδαιμόνιοι. Ἐβοηθήσαν δ' αὐτοῖς] τοῖς Ἀργείοις. Ὡς μεμονωμένοις] ἐρήμοις συμμάχων. Ἀναστήσας τὸν στρατὸν, καὶ λαθὼν] τοὺς Ἀργείους

Ἔχοντες τ. σφ. ξυμμ.] Sc. *secum*; ducentes secum; ita alibi: ἃ (χρήματα) ἦλθεν ἐκ τῆς Ἀσίας ΕΧΩΝ, quas (opes) secum afferret, duceret. BAVER.

Μεθυδρίῳ] Μεθύδριον τῆς Μεγαλοπολίτιδος vocat *Polybius* IV, 11. Nam ex quo condita est Megalopolis, in vicum degenerauit; vnde inter Κώμας recenset *Pausanias*, a quo etiam nominis ratio petatur. meminerunt eius etiam Plutarch. Cleon. p. 806. *Plin.* I, 420. *Porphyr.* de Abstin. II, 16. WASS. Vide etiam *Holstenium* ad *Stephanum*. DVCK.

Ὀρθίον] Subintellige ὁδὸν, et respondent τοῖς, ἄλλην χαλεπήν. nihil ergo mutandum. WASS. Scriptura, quam *Vallam* sequutum esse putat *Stephanus*, defendi posset ex hoc *Menandri* in Ὀργῇ apud *Athenaeum* VI, 10. ὄρθριος πρὸς τὴν σελήνην ἔτρεχε. Sed haud dubie rectum est ὄρθιον. Vel pueris notum est hoc *Hesiodi*, μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος οἶμος ἐπ' αὐτήν. DVCK.

Ὀρθίον] Aptum sane videtur loco; et in altera lectione magis diceret, ὀρθίοι· et ineptum plane fuerit, *aliam matutinam* viam ingressi. Ceterum ὄρθιος in Femin. habet, ὀρθίαν. Sed plura hoc faciunt adiectiua. BAVER.

ἵπποις χρῶντο. καὶ ὁ μὲν, ὅτω διατάξας, καὶ ἐσβαλὼν ἐς τὸ πεδίον, [k] ἐδῄου [l] Σάμινθόν τε καὶ ἄλλα.

νθ'. Οἱ δὲ Ἀργεῖοι, γνόντες, ἐβοήθων ἡμέρας ἤδη ἐκ τῆς Νεμέας, καὶ περιτυχόντες [m] τῷ Φλιασίων καὶ Κορινθίων στρατοπέδῳ, τῶν μὲν Φλιασίων ὀλίγους ἀπέκλεισαν, ὑπὸ δὲ τῶν Κορινθίων αὐτοὶ ὑπὸ πολλῷ πλείους διεφθάρησαν. καὶ οἱ Βοιωτοὶ καὶ [n] οἱ [o] Μεγαρῆς καὶ οἱ Σικυώνιοι ἐχώρουν, ὥσπερ εἴρητο αὐτοῖς, ἐπὶ τῆς Νεμέας· καὶ τοὺς Ἀργείους οὐκέτι κατέλαβον· ἀλλὰ καταβάντες, ὡς εἶδον τὰ ἑαυτῶν δῃούμενα, ἐς μάχην παρετάσσοντο. [p] ἀντιπαρεσκευάζοντο δὲ [q] καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι. ἐν [r] μέσῳ δὲ ἀπειλημμένοι ἦσαν οἱ Ἀργεῖοι. ἐκ μὲν γὰρ τοῦ πεδίου, οἱ Λακεδαιμόνιοι εἶργον [s] ἀπὸ τῆς πόλεως, καὶ οἱ μετ' αὐτῶν· [t] καθύπερθε [v] δὲ, Κορίνθιοι καὶ Φλιάσιοι καὶ Πελληνῆς· τὸ δὲ πρὸς Νεμέας, Βοιωτοὶ καὶ Σικυώνιοι καὶ Μεγαρῆς. ἵπποι [x] δὲ αὐτοῖς οὐ παρῆσαν. οὐ γάρ πω οἱ Ἀθηναῖοι μόνοι τῶν ξυμμάχων ἦκον. τὸ μὲν οὖν πλῆθος τῶν Ἀργείων καὶ τῶν ξυμμάχων [y] ἐχ ὅτω δεινὸν τὸ παρὸν ἐνόμιζον, ἀλλ' ἐν καλῷ ἐδόκει ἡ μάχη ἔσεσθαι, καὶ τοὺς Λακεδαιμονίους ἀπειληφέναι ἐν τῇ [z] αὐτῶν τε καὶ πρὸς τῇ πόλει. τῶν δὲ Ἀργείων δύο ἄνδρες, Θρασύλλός τε, τῶν πέντε στρατηγῶν εἷς ὤν, καὶ Ἀλκίφρων, πρόξενος Λακεδαιμονίων, ἤδη τῶν στρατοπέδων [a] ὁσονοῦν ξυνιόντων, [b] προσελθόντε [c] Ἀγιδι, διελεγέσθην, μὴ ποιεῖν μάχην. ἑτοίμους γὰρ εἶναι Ἀργείους δίκας δοῦναι καὶ δέξασθαι ἴσας καὶ ὁμοίας, εἴτι ἐπικαλοῦσιν Ἀργείοις Λακεδαιμόνιοι, καὶ [d] τολοιπὸν εἰρήνην ἄγειν, σπονδὰς ποιησαμένους.

ξ'. Καὶ οἱ μὲν ταῦτα εἰπόντες τῶν Ἀργείων, ἀφ' ἑαυτῶν, καὶ οὐ τῷ πλήθει κελεύσαντος, εἶπον. καὶ ὁ Ἀγις, δεξάμενος τοὺς λόγους, αὐτὸς, καὶ οὐ μετὰ [e] τῶν πλειόνων ἐδὲ αὐτὸς βουλευτάμενος, [f] ἀλλ' ἢ ἑνὶ ἀνδρὶ κοινώσας τῶν ἐν τέλει ξ ξυστρατευομένων, σπένδεται τέσσαρας μῆνας, ἐν οἷς ἐδει ἐπιτελέσαι αὐτοὺς τὰ ῥηθέντα. καὶ ἀπήγαγε τὸν στρατὸν εὐθὺς, εὐθὺς φράσας τῶν ἄλλων ξυμμάχων. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι εἵποντο μὲν, ὡς ἤγειτο, διὰ τὸν νόμον, ἐν αἰτίᾳ δ' εἶχον [h] κατ' ἀλλήλους πολλῇ τὸν Ἀγιν, νομίζοντες, [i] ἐν καλῷ παρατυχὸν σφίσι ξυμβαλεῖν, καὶ παυλαχόθεν αὐτῶν [k] ἀποκε-

k Ἐδῄουν *Gr.* *l* Σάμινθος vix alibi occurrit. Σάμικον vicum inuenio in agro Eleo, apud *Pausaniam* in Eliacis. *Hudf.* *m* τῶν *Ald. Flor. Baf. Steph.* 1. Paullo ante ἐτυχόν. Mosqu. *n* οἱ deeſt *Gr.* *o* Μεγαρεῖς *Caſſ.* et paullo poſt. Mosqu. et mox, ἐκ Τε. *p* Ἀντεπαρεσκευάζοντο *Caſſ. Gr. Dan.* Aug. a m. rec. qſ. corr. *q* Καὶ deeſt *Gr.* *r* Μέσῳ *Gr.* *s* Ἀπὸ omittunt *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Baſ. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. *t* Καθύπερθεν *Ar. C. Reg.* Κάθυπερ *Caſſ.* Καθύπερ Aug. ſed m. 2. add. θεν. *v* Δὲ οἱ Κορ. *Gr.* *x* Δ' αὐτοῖς Mosqu. et ante Μεγαρεῖς, *Ar. C. Gr.* et mox τῶν δ' Ἀργείων δύο *y* Οὐκ *Gr.* *z* Αὐτῶν *Ar. C. Cl. Gr. Caſſ.* Aug. Mosqu. *a* Ὅσον ὃ *Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Caſſ.* Ὁσονὲ *Gr.* Aug. *b* Προσελθόντες *Ar. C. Cl.* et *Ac. Port. Caſſ.* Aug. *c* Τῷ Ἀγιδι *Caſſ.* Διετιγ. Mosqu. *d* Τὸ λοιπὸν *Ar. C. Caſſ.* *e* Τῶν omittit *Gr.* *f* Ἀλλ' ἢ ἀνδρὶ ἑνὶ *Ar.* Mox κοινώσασθαι Aug. κοινωσάμενος Mosqu. *g* Ξυστρατευσαμένων *Gr.* *h* Πολλῇ κατ' ἀλλήλους *Dan.* Δὲ εἶχον antea Mosqu. *i* Ἐν τῷ καλῷ *Gr.* *k* Ἀποκεκλημένων *Ar. C. Reg.* Aug. Ἀποκεκλεισμένων et ſupra ἀπεκκλεισμένων *Gr.* In *Caſſ.* detrita erat ſcriptura inter λ et μ, ſed ſpatium tantum vnius literae capax erat.

Σάμινθον] De hoc oppido tacent veteres, opīnor, vniuerſi. Itaque membranarum fides nonnihil mihi ſuſpecta eſt. WASS.

Ἡμέρας ἤδη] Scil. ὄσης, γενομένης. BAVER.

Εἴρητο αὐτ.] *Iuſſi erant*; Liu. *quo praedictum erat.* B.

Καὶ — κατέλ.] Καὶ hic eſt pro ἀλλά· paene ex Ebr. 1. Ita Ouid. Faſt. 6, 661.

Tempuſque ſecutum,
Quod ſubito Graiae frangeret artis opus;

i. e. at enim, ſed. B.

[Ἀλλὰ καταβ.) Schol. et ad h. v. et ſeptem, quae ſequuntur, vsque ad πρόξενος, abſ. Aug.] B.

Ἀπειλημμ.] *Deprehenſi*, intercepti, deſtituti. B.

Εἶργον ἀπὸ τῆς πόλεως] Ἀπὸ omittunt *Mſſ.* Noſter II, 85. Καὶ μὴ ὕστ' ὀλίγων νεῶν εἴργεσθαι τῆς θαλάσσης. alibi abſolute. WASS.

Τὸ δὲ πρ. Νεμ.] Scil. κατὰ τόδε, ſcil. μέρος. BAVER.

Ἐν καλῷ ἔδ. — καὶ — — ἀπειλημ.] Obſ. 1) ἐν καλῷ, pro καλῇ, *opportuna*; peripūraſi Noſtro ſolemni; nam loci quidem opportunitas nulla erat; *arte* tantum et caſu res agebatur; 2) variatīonem ſtructurae: ἐδόκει ἡ μάχη καλὴ εἶναι, καὶ τοὺς Λακεδ. — ἀπειληφέναι, vbi 3) omiſſum ἐνόμισαν, repetendum ex ἐδόκει, a quo non poſſit pendere Accuſ. τ. Λακεδαιμ. BAVER.

Πρόξενος] *Ammonius*, πρόξενος πόλεως, καὶ ἔθνους. ξένος δ' ὁ εἰς ἑνός. Vid. II, 28. et *Aelium Dionyſium* apud *Euſtath.* in Iliad. γ'. p. 405. Hoc ſenſu vtuntur *Plato*, *Ariſtoteles*, alii. WASS.

Διελεγέσθην] Ex hoc verbo, ad μὴ ποιεῖν μάχην, intellige κελεύοντες, ad ἑτοίμους εἶναι, int. ἔλεγον. Nota idem ποιεῖν μάχην, p. πριεῖσθαι, quod ſolennius eſt in tali analyſi verbi vnius, μάχεσθαι. BAVER.

Οἱ μὲν τ. εἰπ. τ. Ἀργ.] Traiectum pro, οἱ μὲν τῶν Ἀργ. ταῦτα εἰπ. illi ex Argiuis, qui haec dicerent, vel dixiſſent. BAVER.

Καὶ ὁ Ἄγ.] Leg. καὶ ὁ Ἄγις δὲ, i. e. ſimiliterque Agīs; antea enim οἱ μὲν deinde poſt πλειόνων incīſum delendum. Abr. 535. GOTTL.

Καὶ ὁ Ἀγ. διέξ.] Non inepte coniicit Abr. δὲ ponendum

ſequentes. Atque Agis quidem, acie ſic inſtructa et irruptione in planitiem facta, Saminthum et alia vaſtabat. Bell Pelop. an. 14. Olymp. 90. 2/3. V. C. Varr. 33ϛ.

59. Argiui vero hac re cognita, cum dies iam illuxiſſet, ex Nemea ad opem *agro ſuo* ferendam venerunt, et cum in Phliaſiorum et Corinthiorum exercitum incidiſſent, paucos quidem ex Phliaſiis interfecerunt: ipſi vero non multo plures ex ſuis a Corinthiis caeſos amiſerunt. Et Boeoti et Megarenſes et Sicyonii, vt praeceptum fuerat, ad Nemeam perrexerunt, nec Argiuos amplius *illic* inuenerunt: ſed *Argiui* cum *in planitiem* deſcendiſſent, et res ſuas vaſtari animaduertiſſent, ad pugnam ſe praeparabant. Viciſſim vero et Lacedaemonii aciem aduerſus illos inſtruebant. Caeterum Argiui undique circumuenti erant. nam a planitiei quidem parte, Lacedaemonii eorumque ſocii *ipſos* ab vrbe prohibebant: ex locis vero ſuperioribus, Corinthii et Phliaſii et Pellenenſes: ab illa vero parte, quae Nemeam ſpectabat, Boeoti et Sicyonii et Megarenſes. Ipſis vero *Argiuis* nulli equites praeſto erant: ſoli namque ex ſociis Athenienſes nondum aduenerant. Argiuorum autem et ſociorum *reliquus* exercitus praeſentem rerum ſtatum non adeo periculoſum, *vt reapſe erat*, eſſe ducebat, ſed in *loco* opportuno, proelium commiſſum iri videbatur, et Lacedaemonios in ſuo *agro* et prope *ſuam* vrbem *a ſe putabant* circumuentos. At cum exercitus iamiam eſſent concurſuri, duo ex Argiuis, Thraſyllus e quinque ducibus vnus, et Alciphron Lacedaemoniorum hoſpes, ad Agidem acceſſerunt, et cum eo ſermonem habuerunt, ne proelium faceret. Argiuos enim, ſiquid Argiuis Lacedaemonii crimini darent, aequo ſtare iudicio, pacemque, foederibus ictis, in poſterum colere paratos eſſe *dixerunt*.

60. Atque hi quidem Argiui ſua ſponte, non autem populi iuſſu haec dixerunt. Cum autem Agis, ipſe *ſolus* has conditiones accepiſſet, et ne ipſe quidem cum pluribus *de his* conſultaſſet, ſed cum vno tantum, qui inter illius militiae ſocios praeturam gerebat, *has* communicaſſet, quatuor menſium foedus cum ipſis fecit, intra quos oportebat ipſos *ea* conficere, quae dixerant: exercitumque confeſtim abduxit, nulli caeterorum ſociorum *re* declarata. Lacedaemonii vero, ſociique quidem propter legem ſequebantur, prout ducebat: ſed tamen inter ſe grauiter eum incuſabant, quod, cum ipſis opportune cecidiſſet, vt poſſent confligere, qui vndique et ab equitatu et peditatu circumuenti eſſent, nulla re

δηλονότι. Ἄλλην ἐχώρησε χαλεπὴν] δύσοδον. Εἴρητο] ὥριστο. Ἀλλὰ καταβάντες] οἱ Ἀργεῖοι. Ἐς μάχην παρετάσσοντο] φανερὰν δηλονότι. Οἱ Λακεδαιμόνιοι εἶργον] ὥστε μὴ ἔρχεσθαι εἰς τὴν πόλιν. Τῆς πόλεως] τοῦ Ἄργους. Ἵπποι δὲ αὐτοῖς] ἤγουν τοῖς Ἀργείοις. Ἀλλ' ἐν καλῷ] ἐπὶ συμφέροντι. Πρόξενος] φίλος. Ὁσονοῦ ξυνιόντων] ἤγουν, ὁσονοῦκ ἤδη μελλόντων. Καὶ ἀπήγαγε τὸν στρατὸν] ἔστρεψεν. Εἵποντο μὲν ὡς ἡγεῖτο] ἤγουν προηγεῖτο. Ἐν καλῷ παρατυχὸν σφίσι ξυμβαλεῖν] τοῖς Ἀργείοις τῆς τύχης δούσης ἐπὶ συμφέροντι συμβαλεῖν. Καὶ πανταχόθεν αὐτῶν] τῶν Ἀργείων. Ἄξιον τῆς παρασκευῆς] οὔσης μεγάλης

post Ἄγις, vt abſorptum a prima ſyll. voc. δεξάμενος. Solet enim in partitione addi alteri membro. Comma eodem auctore ſuſtuli poſt πλειόνων. Neque ad βουλευσάμ. refertur οὐδ' αὐτὸς, ſed ad πλειόνων, ac ſi ſit: οὐδ' αὐτ. βουλ. μετὰ πλ. BAVER.

Αὐτὸς, καὶ οὐ] Αὐτὸς praetereunt *Valla* et *Acacius*. Puto *Portum* bene expreſſiſſe *ſolus*. *Homerus* Iliad. θ'. v. 99. Τυδείδης αὐτός περ ἐὼν προμάχοισιν ἐμίχθη. Hoc *Schol.* paru. et *Euſtathius* in Il. ρ'. pag. 1105. exponunt μόνος. *Lucian.* Dial. Deor. p. 203. Αὐτοὶ γὰρ ἐσμέν. Et *Theocrit.* X. Idyll. 19. Τυφλὸς δ' οὐκ αὐτὸς ὁ Πλοῦτος, Ἀλλὰ καὶ ὠφρόντιστος Ἔρως. DVCK.

Αὐτὸς] i. e. ἀφ' ἑαυτοῦ. Abr. 535. GOTTL.

Κοινώσας] Pro κοινωσάμενος, *ſuos* nempe λόγους· cum praeſertim ſimpliciter ponatur et ſine caſu. BAVER.

Τὰ ῥηθ.] Quae pacti eſſent, promiſiſſent. B.

[Καὶ ἀπήγ.) Schol. ad h. v. et quinque continua abſ. Aug. nec non prius ad verba ἄφθη δέ. alterum autem, ad verba, ἕως ἔτι, adſcriptum initio C. 61. ſed ab alia manu, ſigno addito, reuocatum ad illa verba, bis pro Φλιοῦντα habet Φιλοῦντα, et verba τ. δὲ ἄλλων, rel. ita praefert: τ. δὲ ἀλλ. ἄλλαις ὁδοῖς οὐδαμοῦ ξυμμιξάντων, ἔφη, rel. poſt μάχην denique addit, δεόμενοι.] B.

Ἐν καλῷ] *Gr.* male ἐν τῷ καλῷ. WASS. Thucyd. Cap. praeced. Ἀλλ' ἐν καλῷ ἐδόκει ἡ μάχη ἔσεσθαι. DVCK.

Ἐν καλῷ] i. e. καλῶς, referendum ad vtrumuis, immo forte ad vtrumque, ad παρατ. et ad ξυμβαλεῖν. BAVER.

Αὐτῶν] Ad Argiuos referri, res docet. At vbi nominatos in propinquo, quo referatur pronomen? obſcurior ergo reſpectus, et rei, non verbi. B.

κλεισμένων καὶ ὑπὸ ἱππέων καὶ πεζῶν, ὐδὲν δράσαντες ἄξιον τῆς παρασκευῆς ἀπιέναι. στρατόπεδον γὰρ δὴ τοῦτο κάλλιστον Ἑλληνικὸν τῶν μέχρι τοῦδε ξυνῆλθεν. ὥφθη δὲ μάλιστα, ἕως ἔτι ἦν ἀθρόον ἐν Νεμέᾳ, [l] ἐν ᾧ Λακεδαιμόνιοί τε παυστρατιᾷ ἦσαν, καὶ Ἀρκάδες, καὶ Βοιωτοὶ, καὶ Κορίνθιοι, καὶ Σικυώνιοι, καὶ [m] Πελληνῆς, καὶ Φλιάσιοι, καὶ [n] Μεγαρῆς· καὶ ὅτοι πάντες λογάδες ἀφ' ἑκάστων, ἀξιόμαχοι δοκοῦντες εἶναι ἀ τῇ Ἀργείων μόνον ξυμμαχίᾳ, ἀλλὰ καὶ [o] ἄλλῃ ἔτι προσγενομένῃ. τὸ μὲν οὖν στρατόπεδον, ὅτως ἐν αἰτίᾳ ἔχοντες τὸν Λιγν, ἀνεχώρησάν τε καὶ διελύθησαν ἐπ' οἴκου ἕκαστοι. Ἀργεῖοι δὲ καὶ αὐτοὶ ἔτι [p] ἐν πολλῷ πλείονι [q] αἰτίᾳ εἶχον τοὺς σπεισαμένους ἄνευ τοῦ πλήθους, νομίζοντες κἀκεῖνοι, μὴ ἂν σφίσι ποτὲ κάλλιον παρασχὸν, Λακεδαιμονίους διαπεφευγέναι. πρός τε γὰρ τῇ σφετέρᾳ πόλει καὶ μετὰ πολλῶν καὶ ἀγαθῶν ξυμμάχων τὸν ἀγῶνα ἂν γίγνεσθαι. τόν τε Θράσυλλον, ἀναχωρήσαντες, ἐν τῷ Χαράδρῳ (ὅπερ τὰς ἀπὸ [r] στρατιᾶς δίκας, πρὶν [s] ἐσιέναι, κρίνουσιν,) ἤρξαντο [t] λεύειν. ὁ δὲ, καταφυγὼν ἐπὶ τὸν βωμὸν, περιγίγνεται· τὰ μέντοι χρήματα ἐδήμευσαν αὐτοῦ.

ξά. Μετὰ δὲ τοῦτο, Ἀθηναίων βοηθησάντων χιλίων ὁπλιτῶν, καὶ τριακοσίων ἱππέων, ὧν ἐστρατήγουν Λάχης καὶ Νικόστρατος, οἱ Ἀργεῖοι (ὅμως γὰρ τὰς σπονδὰς ὤκνουν λῦσαι πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους,) ἀπιέναι ἐκέλευον αὐτούς, καὶ πρὸς τὸν δῆμον ἀ προσῆγον, βουλόμενοι χρηματίσαι, πρὶν ἢ [v] Μαντινῆς καὶ Ηλεῖοι (ἔτι γὰρ παρῆσαν,) κατηνάγκασαν δεόμενοι. καὶ ἔλεγον [x] οἱ Ἀθηναῖοι, Ἀλκιβιάδου πρεσβευτοῦ παρόντος, ἔν τε τοῖς Ἀργείοις καὶ ξυμμάχοις, ταῦτα, ὅτι οὐκ ὀρθῶς αἱ σπονδαὶ ἄνευ τῶν ἄλλων ξυμμάχων καὶ γένοιντο, καὶ νῦν (ἐν καιρῷ γὰρ παρεῖναι σφεῖς) ἅπτεσθαι χρῆναι τοῦ πολέμου. καὶ πείσαντες [y] ἐκ τῶν λόγων τοὺς ξυμμάχους, εὐθὺς ἐχώρουν ἐπὶ [z] Ορχομενὸν τὸν Αρκαδικὸν πάντες, πλὴν Ἀργείων. ὅτοι δὲ, ὅμως καὶ πεισθέντες, ὑπελείποντο πρῶτον, ἔπειτα δ' ὕστερον καὶ ὅτοι ἦλθον. καὶ [a] προσκαθεζόμενοι τὸν Ορχομενὸν πάντες ἐπολιόρκουν· καὶ προσβολὰς ἐποιοῦντο, βουλόμενοι ἄλλως τε προσγενέσθαι

l Ἐν ᾧ *ol* Aax. *Gr.* Paullo ante ξυνῆλθε Mosqu. *m* Πελληνεῖς *Ar. C. Caff.* Mosqu. Καὶ Πελληνῆς, καὶ Φλιάσιοι desunt *Gr.* *n* Μεγαρεῖς *Caff.* *o* Ἄλλῃ τῇ ἔτι *Ar. C.* Ἀλλὰ τῇ ἔτι προσγινομένῃ *Dan.* *p* def. Mosqu. Πολλῷ *in* πλείονι *Ar. C.* *q* Αἰτίᾳ deeſt *Dan.* Mox καὶ ξυμμ. Mosqu. *r* Στρατείας *Ar. C.* Atque ita legendum eſſe docuit *Ac. Port.* Ἀποστρατείας *Caff.* Aug. Στρατιωτῶν B. *s* Ἐσιέναι *Cl.* ex emendatione. *Hudſ.* *t* Λίγειν et inter verſus λεύειν *Gr.* In *Reg.* ſuper λεύειν eadem manu eſt γρ. λιθεύειν. *u* Μαντινεῖς *Ar. C.* itidemque paulo infra. *Hudſ.* Vtroque loco etiam *Caff.* Mosqu. qui idem antea χρηματ. *x* οἱ omittit *Gr.* *y* Ἐν τῇ λίγῃ *Gr.* *z* Τὴν Ὀρχομενὸν *Cl.* *a* Προκαθεζόμενοι *C. Ald. Flor. Baſ. Gr. Dan.*

[Καὶ ὅτοι πάντ. λογ.) Schol. ad h. v. cum ſeptem, quae ſequuntur, deſ. Aug.] BAVER.

Ἀξιόμαχοι, κ. τ. λ.] Plura hic notentur: 1) ſtructura adiectiui cum caſu verbi: ἀξιόμαχοι τῇ ξυμμαχίᾳ, i. e. ἄξιοι (h. e. ἱκανοὶ, pares,) μάχεσθαι τῷ — ξυμμαχίᾳ· vt antea λογάδες ἀφ' ἑκάστων, i. e. ἐκλελεγμένοι, ἐξειλεγμ. ἄξιος quoque pro ἱκανὸς, vt in N. Teſt. v. c. Luc. 21, 36. καταξιωθῆτε, vt APTI ſitis, vt poſſitis effugere; niſi ibi ſuppleris, *a Deo*; vt Deus vos dignetur, vobis tribuat, rel. 2) ξυμμαχίᾳ Ἀργείων, i. e. Argiuis (ipſis) *et* eorum ſociis; quodque maxime memorandum, 3) τῇ ἄλλῃ, non ſupplendum e proximo, ξυμμαχίᾳ, quod nihili fuerit, ſed ex eo ſubaudiendum, στρατεύματι, cum quibusuis, quorumuis copiis. B.

Ἐν αἰτίᾳ ἔχοντες] Vide *Diodorum Sicul.* p. 326. a. WASS.

Τὸ στρατόπεδον — ἔχοντες] Durior vero ſyntheſis et aſperior: ſane στρατόπεδον eſt pro, οἱ στρατιῶται. Mollior altera, ἀνεχώρουν. BAVER.

Ἐν πολλῷ πλείονι] *Codd. Ar. C.* πολλῷ ἐν πλείονι. Aliter ſolet Noſter. WASS.

Ἀπὸ στρατ. δίκας] i. e. στρατιωτικὰς, pertinentes ad exercitum, ad rem militarem, quaſi *inde* oriundas. Altera lectio, ἀποστρατείας, vtut haud contemnenda, anguſtior tamen eſt; quippe et *alia* iudicabantur. BAVER.

Ἐσιέναι] *Cl.* ex emendatione peruerſa ἰτιέναι. WASS.

Λεύειν] Poëticum paene; Adiectiuum tamen frequentius paullo, λιθόλευστος. BAVER.

Περιγίγνεται] *Thomas Mag.* in περιεγένετο. DVCK.

Μέντοι ἐδήμ.] Μέντοι hic eſt *tamen*, certe nihilo ſecius; *indeſſen doch, gleichwohl.* BAVER.

Βουλόμενος χρηματίσαι] Illuſtris *Spanhemius* ad Iulian. Orat. I. pag. 122. de hoc verbo agens ſcribit, veteres Atticos χρηματίζειν dixiſſe pro *deliberare*, aut de re quapiam *cum aliquo agere*; et adfert hunc locum *Thucydidis*; et alium e V, 5. Ἐν τῇ Ἰταλίᾳ τισὶ πόλεσιν ἐχρημάτισε περὶ φιλίας τοῖς Ἀθηναίοις, nec non ex *Ariſtoph.* Theſmophor. 380. Καὶ χρηματίζειν πρῶτα περὶ Εὐριπίδου. Puto eum non voluiſſe hoc ita accipi, quaſi Graecis χρηματίζειν in vniuerſum idem ſit, quod Latinis *cum aliquo agere*; nam de iis, quae priuati de rebus priuatis inter ſe agunt, ac deliberant, rarius χρηματίζειν dici inuenias: ſed de iis, quae publice et publico nomine aguntur: vt in his *Thucydidis*, *Ariſtophanis*, et infinitis aliorum Scriptorum locis. Hic χρηματίζειν eſſe *cum populo agere*, vel *verba ad populum facere*, apertum eſt e praecedentibus, πρὸς τὸν δῆμον ἀ προσῆγον. DVCK.

Ἔν τε τ. Ἀργ.] Ex interpunctione Ducker. refert haec verba ad παρόντος. Ad ἔλεγον malim equidem, ex more Noſtri; et ſic mutaui. Ἐν eſt *apud*. BAVER.

Νῦν καὶ γέν. καὶ — χρῆναι] Et traiecta eſt ſtructura, et vero variata. Nam καὶ praeponi debebat: ὅτι καὶ νῦν — γένοιντο, immo altius: καὶ, ſcil. ἔλεγον, ὅτι αἱ σπ. — γέν. Neque enim eſt, quod reddatur τῇ γένοιντο, quaſi per alterum καὶ,

geſta *tanto* apparatu digna, ſe discedere putarent. Hic enim Graecorum exercitus omnium, qui ad eam vsque diem exſtitiſſent, pulcerrimus conuenerat. maxime autem ſpectatus fuit, dum adhuc totus in Nemea eſſet, quo tempore et Lacedaemonii cum copiis ex omni ſuae ditionis populo coactis aderant, et Arcades, et Boeoti, et Corinthii, et Sicyonii, et Pellenenſes, et Phliaſii, et Megarenſes: atque hi omnes ex ſingulis delecti, qui non ſolum Argiuis, eorumque ſociis, ſed et aliis praeterea copiis, quae ſe ipſis adiunxiſſent, virtute pares eſſe videbantur. Hic igitur exercitus ſic Agidi ſuccenſens abiit, et ſinguli domum redierunt, et in ſuam quique patriam ſe receperunt. Argiui vero et ipſi multo magis ſuccenſebant illis, qui populi iniuſſu foedus fecerant, exiſtimantes illi quoque Lacedaemonios euaſiſſe, ea occaſione ſibi oblata, qua nullam aliam commodiorem ſibi vnquam oblatum iri putabant. Nam et prope *ſuam* vrbem et cum multis, iisque fortibus ſociis, *aduerſus illos ſibi* certamen fore *credebant*. Itaque *domum* reuerſi, Thraſyllum apud Charadrum (* quo in loco, antequam e militia *reuerſi vrbem* ingrediantur, de cauſis militaribus iudicant) lapidare coeperunt. Ille vero ad aram confugiens euaſit. Eius tamen bona publicauerunt. Bell. Pelop. an. 14. Olymp. 90. 2. V. C. Varr. 336.

61. Poſtea vero cum Athenienſes auxilium ipſis tuliſſent, adductis mille grauis armaturae militibus, et trecentis equitibus, quibus Laches et Nicoſtratus praeerat, Argiui (nam *quamuis improbarent ea*, tamen foedera cum Lacedaemoniis inita rumpere non audebant) ipſos abire iuſſerunt, nec *ipſos* cum populo agere volentes produxerunt, priusquam Mantinei et Elei (adhuc enim *illic* aderant) precibus extorſerunt. Athenienſes autem apud Argiuos, eorumque ſocios, coram Alcibiade legato, haec dixerunt, non recte foedera ſine caeteris ſociis facta fuiſſe, et nunc (ſe enim opportune adeſſe) bellum ſuſcipiendum eſſe. Cum autem hac oratione rem ſociis perſuaſiſſent, confeſtim omnes, praeter Argiuos, aduerſus Orchomenum Arcadicum contenderunt. Iſti enim, quamuis *Athenienſium verbis ad foedus frangendum* adducti fuiſſent, tamen primum *quidem* remanſerunt, deinde vero mox et ipſi *illuc* iuerunt. Caſtrisque ad Orchomenum poſitis, vniuerſi obſidebant; et oppugnabant, in ſuam poteſtatem redigere Bell. Pelop. an. 14. Olymp. 90. 3. V. C. Varr. 336. Poſt Iul. 11.

* Vbi militaria iudicia, priusquam vrbem ineant, fieri ſolent. *Acacius.* HVDS.

δηλονότι. Τῶν μέχρι τῶνδε ξυνῆλθε] τῶν στρατοπέδων. Ὥφθη δὲ μάλιστα] ἀκριβῶς. Ἕως ἔτι ἦν ἀθρόον ἐν Νεμέᾳ] ζητεῖται, πῶς, τριχῆ διαιρεθέντος τοῦ τῶν Πελοποννησίων στρατεύματος, εἰς Φλιοῦντα, καὶ ἑνὸς μόνου μέρους τὴν ἐπὶ Νεμέαν ἰόντος, τῶν δὲ ἄλλων ἄλλαις χρησαμένων ὁδοῖς, καὶ ὕδαμοῦ συμμιξάντων, ἔφη, ἀθρόους αὐτοὺς ὤφθαι περὶ Νεμέαν. μή ποτε δὲ μετὰ τὰς σπονδὰς ἀναχωρῶντα τὰ τρία μέρη ὀπίσω ἐπὶ Φλιοῦντα, ἐν Νεμέᾳ πάντα ἐγένετο. εὔπορος γὰρ ἥδε ἡ ὁδός· καὶ διὰ τοῦτο καὶ οἱ Ἀργεῖοι, ἐγγύθεν πάντας ἥξειν ἐπὶ τὴν μάχην προσδεχόμενοι, προαπήντων εἰς τὴν Νεμέαν. Καὶ ὅτοι πάντες λογάδες] ἐκλελεγμένοι. Ἔτι προσγενομένῃ] προσεδείσῃ. Διελύθησαν ἐπ' οἴκου ἕκαστοι] μεμερισμένως εἰς τὴν ἑαυτῶν πατρίδα. Νομίζοντες κἀκεῖνοι] οἱ Ἀργεῖοι. Πρός τε γὰρ τῇ σφετέρᾳ πόλει] πλησίον. Ἀναχωρήσαντες] εἰς τὴν πόλιν δηλονότι. Περιγίγνεται] σώζεται. Ἐδήμευσαν] δημόσια ἐπέσησαν. Τὸν Ἀρκαδικὸν πάντες] τὸν παρ' Ὁμήρῳ πολύμηλον. Προσγενέσθαι σφίσι] προσκτηθῆναι. Ἦσαν αὐτόθι] ἐν τῷ

verbum aliud, quod reddatur ſubiecto, *αἱ σπονδαί*. Haec traiectio eſt; Varietas autem in *χρῆναι*, pro, (*ὅτι*) *χρῆν*. B.

Πείσαντες ἐκ τῶν λόγων] *Gr. ἐν τῷ λόγῳ*. Hoc defendi quidem poſſet: ſed non eſt recedendum a ſcriptura vulgata, quam tuentur alii omnes ſcripti et editi libri. *Lucianus* Catapl. p. 440. Ἐκ τοῦ λόγου δείξω φανερώτερον. *Idem* de Sacrific. p. 363. κατεδυσώπησεν αὐτὸν ἐκ τῶν λόγων. *Plutarchus* Romul. p. 45. Πεπεισμένον ἔκ τινων ἄρα λογίων. DVCK.

Ἐκ τ. λόγων] i. e. διὰ τ. λ. vt Rom. 1, 4. ἐξ ἀναστάσεως v. per reditum in vitam. Ἐν τῷ λόγῳ, Grammii lectio, Ebraismum ſapit. BAVER.

Ὀρχομενὸν τὸν Ἀρκαδικόν] Recte additur hic, et apud *Herodotum* Ἀρκαδικὸν, vt nempe a Boeotico diſtinguatur. Apud Noſtrum i. ἡ Ὀρχομενὸς, *Ariſtot.* Hiſt. An. VIII, 252. et Schol. Pindari Maſc. articulum adiungunt. Huius vrbis meminit *Laërtius* Epimenide p. 74. et *Antipater* Epig. Anthol. IV, 22. Eſt et *mons* eiusdem nominis in Theſſalia, et in Arcadia etiam *fluuius*. Ita *Duris* apud Schol. *Ariſtoph.* Nub. 397. et *Schol.* Apollonii 1190. Hiſtoriam eius tradunt *Diodor.* XIX. p. 705. et *Pauſan.* VIII, p. 626. 655. *Strabo* p. 411. WASS.

Ὅμως καὶ π.] i. e. vtut, quamuis inducti: ac ſi ſit, *καίγε πεισθέντες*, vtut inducti, *ὅμως*, tamen nihilo ſecius. BAVER.

Βυλόμ. ἄλλ. τε, rel.] Et hic traiecta verba, p. *ἄλλως τε βυλόμ.* deinde *ὅτι* omiſſum: *καὶ ὅμηροι*, rel. i. e. *καὶ* (tum ea de cauſſa volebant,) *ὅτι ὅμ. ἦσ. ἐκ.* B.

Προσγεν. σφ.] Et ad haec verba et continuo vsque ad verba, Cap. huius, *παρὰ τ. ἐπιτηδ.* Scholia def. Cod. Aug. B.

σφίσι, [b] καὶ ὅμηροι ἐκ τῆς Αρκαδίας ἦσαν αὐτόθι ὑπὸ Λακεδαιμονίων κείμενοι. οἱ δὲ [c] Ορχομένιοι, δείσαντες [d] τήν τε τοῦ τείχους ἀσθένειαν, καὶ τοῦ στρατοῦ τὸ πλῆθος, καὶ, ὡς οὐδεὶς αὐτοῖς ἐβοήθει, μὴ προαπόλωνται, ξυνέβησαν, ὥστε ξύμμαχοί τε εἶναι, καὶ ὁμήρους σφῶν τε αὐτῶν [e] δοῦναι, καὶ Μαντινεῦσι, καὶ οὓς κατέθοντο Λακεδαιμόνιοι, παραδοῦναι.

ξβ'. Μετὰ δὲ τοῦτο, ἔχοντες ἤδη τὸν Ορχομενὸν, ἐβουλεύοντο οἱ ξύμμαχοι, ἐφ' ὅ, τι χρὴ πρῶτον ἰέναι τῶν λοιπῶν. καὶ Ηλεῖοι μὲν ἐπὶ Λέπρεον ἐκέλευον, Μαντινῆς δὲ ἐπὶ Τέγεαν. καὶ προσέθεντο οἱ Αργεῖοι καὶ Αθηναῖοι τοῖς Μαντινεῦσι. καὶ οἱ μὲν Ηλεῖοι, ὀργισθέντες, ὅτι οὐκ ἐπὶ Λέπρεον ἐψηφίσαντο, ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου· [f] οἱ δὲ ἄλλοι ξύμμαχοι παρεσκευάζοντο ἐν τῇ [g] Μαντινείᾳ, ὡς ἐπὶ Τέγεαν ἰόντες. καὶ τινὲς [h] αὐτοῖς καὶ αὐτῶν [i] τῶν Τεγεατῶν ἐν τῇ πόλει ἐνεδίδοσαν τὰ πράγματα.

ξγ'. Λακεδαιμόνιοι δὲ, ἐπειδὴ ἀνεχώρησαν ἐξ Αργους, τὰς τετραμήνους σπονδὰς ποιησάμενοι, Αγιν ἐν μεγάλῃ αἰτίᾳ εἶχον, οὐ χοιρωσάμενον σφίσιν Αργος, παρασχὸν καλῶς, ὡς οὔπω πρότερον αὐτοὶ ἐνόμιζον· ἀθρόους γὰρ τοσούτους ξυμμάχους καὶ τοιούτους οὐ ῥᾴδιον εἶναι λαβεῖν. ἐπειδὴ δὲ καὶ περὶ Ορχομενοῦ ἠγγέλλετο, ἑαλωκέναι, πολλῷ δὴ μᾶλλον ἐχαλέπαινον· καὶ ἐβούλευον [k] εὐθὺς ὑπ' ὀργῆς, [l] παρὰ τὸν τρόπον τὸν ἑαυτῶν, ὡς χρὴ [m] τήν τε οἰκίαν αὐτοῦ κατασκάψαι, καὶ δέκα μυριάσι δραχμῶν ζημιῶσαι. ὁ δὲ παρῃτεῖτο, μηδὲν τούτων δρᾶν. ἔργῳ γὰρ ἀγαθῷ [n] ῥύσεσθαι τὰς αἰτίας [o] στρατευσάμενος· ἢ τότε ποιεῖν αὐτοὺς ὅ, τι βούλονται. [p] οἱ δὲ τὴν μὲν ζημίαν καὶ τὴν κατασκαφὴν ἐπέσχον· νόμον δὲ ἔθεντο ἐν τῷ παρόντι, ὃς οὔπω πρότερον ἐγένετο αὐτοῖς. δέκα γὰρ ἄνδρας Σπαρτιατῶν προσείλοντο αὐτῷ ξυμβούλους, ἄνευ ὧν μὴ κύριον εἶναι ἀπάγειν στρατιὰν ἐκ τῆς πόλεως.

ξδ'. Εν τούτῳ [q] δ' ἀφικνεῖται αὐτοῖς ἀγγελία παρὰ τῶν ἐπιτηδείων ἐκ Τεγέας, ὅτι, εἰ μὴ παρέσονται ἐν τάχει, ἀποστήσεται αὐτῶν Τέγεα πρὸς Αργείους καὶ τοὺς ξυμμάχους, καὶ [r] ὁσονοὺκ ἀφέστηκεν. ἐνταῦθα δὴ βοήθεια τῶν Λακεδαιμονίων [s] γίγνεται αὐτῶν τε καὶ τῶν [t] Εἱλώτων πανδημεὶ ὀξεῖα, [v] καὶ ὡς οὔπω πρότερον. ἐχώρουν δὲ ἐς [x] Ορέστειον τῆς Μαιναλίας· καὶ τοῖς μὲν Αρκάδων σφετέροις οὖσι ξυμμάχοις

b Nemo (inquit *Steph.* in Append. ad Scripta al. de Dial. Att. p. 106.) qui attente locum hunc considerauerit, ellipsin particulae ὅτι (et ea quidem significatione, qua ponitur pro Quoniam) ei ante verbum ἦσαν inesse negabit. *Huds.* *c* Ἀρχόμενοι *Reg.* *d* Τὴν τοῦ τείχους *Ar. C. Dan.* Mox συνέβ Aug. *e* Δοῦναι Μαντιν. *Cl. Gr. Reg. Cass.* Aug. Mosqu. *f* Οἱ δ' ἄλλοι *Gr.* Antea ἀνεχωρήσαντος Mosqu. *g* Μαντινίᾳ *Gr.* *h* Αὐτοῖς deest *Reg.* *i* Τῶν omittunt *Ar. C. Cl. Ald. Flor. Bas. Steph.* 1. *Cass. Gr.* Aug. Mox ἐνέδοσαν Mosqu. et 63. init. αἰτίᾳ in marg. scr. et deinde, pro ἑαλωκέναι ἑαλὼν. *k* Εὐθὺς deest *Dan.* Antea ἐβούλοντο Mosqu. *l* Παρὰ τὸν τρόπον τῶν ἑαυτῶν *Ar. Ald. Flor. Bas.* Praeter morem esse dicit, quia alias propere de homine Spartano acerbius quid statuere non solebant, vt constat ex Lib. I. p. 73. *Huds.* *m* Τὴν οἰκίαν *Ar. C. Dan.* *n* Ῥύσασθαι *Ar. Cl.* *o* Στρατευσόμενος *Cl. Cass.* Aug. *p* Τὴν δ' οὐσίαν αὐτῶν δημεύσαντες, κατέσκαψαν τὰς οἰκίας. *Diodor. Sic.* l. 12. p. 326. *Ed. Steph.* 125. *Ed. Rhod. Huds.* Paullo post ἐπάγειν Mosqu. *q* Δ' αὐτοῖς ἀφικνεῖται *Ar.* Δὲ ἀφικνεῖται αὐτοῖς *Cass. Gr.* Aug. Mox ἀποστήσεσθαι Mosqu. *r* Ὅσον οὐκ *Ar. C. Ald. Flor. Bas.* Ὅσον οὐκ *Cass. Gr.* Aug. Ὅσον οὐκ ἀφειστήκει *Reg.* in marg. Ἀφέστησαν Mosqu. *s* Γίνεται *Cass.* Aug. *t* Εἱλώτων *Gr.* *v* Καὶ οἷα οὔπω πρότερον *Marg.* 1. *Cl. Gr.* Mosqu. Καὶ οἵα πρότερον *Marg.* 2. *Huds.* Καὶ οἷα οὔ. π. *Schol. Wass.* Καὶ οἵα οὔπω πρότερον *Reg. Cass. Dan.* Aug. e corr. pro οἷα. *x* Ὀρίσειον *Marg.* Ὀρέσθειον *Cl.* in marg. Ὀρίσειον et infra Ὀρισθείου *Cl. Gr.* Ὀρίσθειον *Ald. Flor. Bas. Huds.* Ὀρίσειον *Schol. Wass.* Ὀρέσθειον et in marg. γρ. Ὀρίτειον (ita plane Aug. et mox Ὀρεσθείου) et infra Ὀρισθείου *Cass.* Ὀρεστίειον Mosqu. et mox Μεναλίας, et Ὀρετίου, ita porro. Ὀρέτιον *Gr.* hic in textu et marg. et infra Ὀρεσθίου. vbi *Reg.* Ὀρεστίου. *Duck.*

Κείμενοι] dictum pro κατατεθειμένοι. Cf. v. 4. h. p. GOTTL.

Κείμενοι] Recte expl. Gottl. (immo Abresch.) κατατεθειμένοι. Ita fere L. 1. c. 129. in epistola Xerxis ad Pausan. ἐξαργεσία κείσεταί σοι, manebit reposita, condetur, (in Commentariis regiis, Esther. 6, 2. cuius loci immemor Heilm. non bene vertit apud Thuc. *dessen Andenken nie verlöschen wird.*) Hinc et regimen hic, ὑπὸ Λακεδαιμονίων κείμενοι, i. e. ab illis παρατεθέντες. BAVER.

Δείσαντες] Dilogiam habet hoc verbum: Ad ἀσθένειαν et πλῆθος relatum, sign. *caussam* timoris, (*originem,*) *propter* quam solliciti essent: *quia* infirma essent moenia et hostium numerus magnus: ad μὴ προαπόλ. notat *materiam* timendi, *quam* timerent, perniciem, *ne* perirent: sie fürchteten sich *wegen* der Schwäche, rel. und *vor* dem Untergange. B.

Προαπόλ.] *Ante*, quod ergo tempus? Nempe, priusquam auxilio quisquam veniret. At hoc vbi expressum? In verbis nimirum, ὡς οὐδεὶς ἐβοήθει. Tamen Ellipsis est. B.

Κατέθοντο] Leg. κατέθεντο. GOTTL.

Κατέθοντο] Recte Gottl. κατέθεντο (immo rursus Abresch.) Nuspiam enim illa forma; Operarum vitio proditum, mutasse mallem. BAVER.

Ἐνεδίδοσαν] Habet significationem proditionis. Sic IV, 76. Χαιρώνειαν δὲ ἄλλοι ἐξ Ὀρχομενοῦ ἐνεδίδοσαν. Ibid. 88. et VII, 48. DVCK.

Ἐνεδίδ. τὰ πράγμ.] Simpliciter pro παρεδίδοσαν· nulla conditione aut proditionis, quam infert Duck. aut negligentiae, quam Schol. impingit; neutri hic locus. v. Ind. BAVER.

Παρασχὸν καλῶς] Nom. abs. v. Schol. GOTTL.

Περὶ Ὀρχομ. — ἑαλ.] Distracte pro, ὡς ἠγγέλλετο, ὅτι Ὀρχομενὸς ἑάλω. BAVER.

Ζημιῶσαι] Scil. αὐτὸν, more Nostri omissum, ex οἰκίαν αὐτοῦ repetendum. B.

Ἐπέσχον] Interpr. *abstinuerant*, malim, *sustinuerant interim*, distulerant. B.

cupientes, cum aliis de cauſis, tum vero, quod Arcadum obſides illic eſſent a Lacedaemoniis depoſiti. Orchomenii vero, quod et murorum infirmitatem et *hoſtilis* exercitus multitudinem metuerent, ſimul etiam, cum nullus opem ipſis ferret, *veriti*, ne prius perirent, *quam ſibi ſubueniretur*, deditionem ea conditione fecerunt, vt in ſocietatem reciperentur, et obſides ex ſuorum numero *ipſis* darent, et Mantineis illos etiam traderent, quos Lacedaemonii depoſuiſſent. Belſ. Pelop. an. 14. Olymp. 90. 3. V. C. Varr. 336.

62. Poſtea vero cum Orchomenum iam tenerent, ſocii conſultare coeperunt, aduerſus quamnam ex reliquis primum ire oporteret. Et Elei quidem ſuadebant, *vt iretur* aduerſus Lepreum: Mantinei vero, aduerſus Tegeam: Argiui et Athenienſes in Mantineorum ſententiam iuerunt. Elei vero indignati, quod decretum non fuiſſet, *vt iretur* aduerſus Lepreum, domum redierunt. Caeteri vero ſocii ſe Mantineae praeparabant ad Tegeam armis infeſtis petendam. Quinetiam nonnulli ex ipſis Tegeatis, qui in vrbe erant, res ipſis dedere ſtatuerant.

63. Lacedaemonii vero, poſtea quam ex agro Argiuo redierunt, initis in quatuor menſes foederibus, Agin vehementer incuſabant, quod Argos in ſuam poteſtatem non redegiſſet, cum occaſio tam idonea ſeſe ipſis obtuliſſet, quantam nunquam ante ſibi oblatam putarent. Tot enim talesque ſocios, vnum in locum congregatos, reperire non facile eſſe. Cum autem nuntius de Orchomeno capto allatus fuiſſet, tunc vero multo vehementius indignari coeperunt. Et prae ira protinus, praeter ſuum morem, et de ipſius domo diruenda, et de ipſo centum millibus drachmarum multando deliberabant. Ille vero deprecabatur, ne quid horum facerent. ſe enim, expeditione ſuscepta, forti aliquo facinore crimina ſibi obiecta diluturum; aut, *niſi praeſtitiſſet*, tunc ipſos, quicquid vellent, facturos. Illi vero a multa quidem irroganda, et ab aedibus diruendis abstinuerunt; legem vero tunc, quae nunquam ante apud ipſos fuerat, tulerunt. Decem enim viros Spartanos praeterea elegerunt, quos ipſi conſiliarios dederunt, ſine quibus ipſi exercitum ex vrbe educere non liceret.

64. Interea vero nuntius ab amicis Tegeatis ad ipſos allatus eſt, niſi celeriter adeſſent, Tegeam ab ipſis ad Argiuos, eorumque ſocios defecturam, et propemodum iam defeciſſe. Tunc vero Lacedaemonii, tam ipſi, quam Helotes, cum frequentiſſimis copiis ex omni ſuae ditionis populo congregatis, * citiſſime, ſi vnquam ante, opem *Tegeatis* tulerunt. Iuerunt autem ad Oreſtium Maenaliae. Et Ar-

* Magna feſtinatione, quanta non alias, opem etc. *Acacius.* HVDS.

Ὀρχομενῷ. Καὶ προσέθεντο οἱ Ἀργεῖοι] συνῆλθον τῇ γνώμῃ. Ἐν τῷ πόλει ἐνεδίδοσαν τὰ πράγματα] ἠμέλουν τῶν κατὰ τὴν πολιν πραγμάτων. Σφίσιν Ἄργος, τοῖς Λακεδαιμονίοις. Παρασχὼν καλῶς] ἀντὶ τοῦ, συμβάντος καλως τοῦ χειρώσασθαι αὐτούς. Ἀθ, ὡς γὰρ τοσοῦτος] ἦγον πολλῆς. Καὶ τοιοῦτος] ἦγον ἀνδρείους. Οὐ ῥᾴδιον εἶναι λαβεῖν] ἀντὶ τοῦ συλλαβεῖν. Ὁ δὲ παρῃτεῖτο] ὁ Ἄγις. Ῥύσεσθαι τὰς αἰτίας] ἀπολύσειν. Ἐν τῷ παρόντι] τῷ τότε καιρῷ, ὅτι ὠργίζοντο. Μὴ κύριον] τὸν Ἄγιν. Παρὰ τῶν ἐπιτηδείων] τῶν ἐν τῇ Τεγέᾳ. Ὅτι εἰ μὴ παρέσονται ἐν τάχει] οἱ Λακεδαιμόνιοι. Καὶ ὁσονὲκ ἀφέσηκεν] ἡ στρατιὰ βοηθήσουσα. Καὶ οἷα ἔπω πρότερον] γράφεται καὶ, ὡς ἔπω. Ἐχώρουν δὲ ἐς Ὀρέστειον] οἱ βοηθήσοντες. γράφεται ἐς Ὀρίστειον.

Ἐν τῷ παρ.] *Tunc* vertit Int. Immo, *in illâ cauſſâ*, pro tempore; nam *praeſidium* iſtud fuit, de *vno* Agide, non vniuerſa lex, quae ad omnes pertineret. [In Schol. ὅτι ἀργίζ. corrigit Abr. ὅτε· nil fere opus.] BAVER.

[Παρὰ τ. ἐπιτ.) Et ad haec verba, et porro inde, vſque ad verba h. cap. ἀποτ. ἐτ' οἶκ. omnia deſ. C. Aug.] B.

Καὶ ὡς ἔπω] *Schol. Cl.* et *Gr.* καὶ οἷα ἔπω π. non male. WASS. Si quid mutandum ſit, malim οἷα: nam οἷκ plurale neutrum hic vix poteſt locum habere. *Thucyd.* V, 14. Τῇ ἐν τῇ νήσῳ ξυμφορᾷ, οἷα ἔπω γεγένητο τῇ Σπάρτῃ. *Scholiaſtes Caſſ.* neque hic, neque paullo poſt varietatem ſcripturae adnotat. DVCK.

Ὡς ἔπ. πρότ.] Sane pro οἷα, *quale* auxilium; ſed et ad *verbum* retuleris: qualiter, quo modo, qua molitione nunquam antea comparaſſent; ac ſi ſit, ὡς ἔπω πρότ. ἐπεποιήκεσαν. Aut aduerbium p. Adiectiuo: v. Philol. h. P. p. 114. 115. BAV.

Ὀρέστειον] Vid. *Salmaſium* ad Solinum p. 145. *Herodotum*, *Euripid.* Electr. V. 1273. et *Tzetzem* VIII, 247. WASS. Ὀρέστειον dicit *Euripides* Oreſt. v. 1647. Ὀρέστειον *Stephanus*. *Salmaſ.* Ed. pag. 100. *Ed. Trai.* DVCK.

[y] προεῖπον ἀθροισθεῖσιν ἰέναι [z] κατὰ πόδας αὐτῶν ἐς Τέγεαν· αὐτοὶ δὲ, μέχρι μὲν τοῦ Ορεστείου πάντες ἐλθόντες, ἐκεῖθεν δὲ τὸ ἕκτον μέρος σφῶν αὐτῶν ἀποπέμψαντες ἐπ' οἴκου, (ἐν ᾧ τὸ πρεσβύτερόν τε καὶ [a] τὸ νεώτερον ἦν,) ὥστε τὰ [b] οἴκοι φρουρεῖν, τῷ λοιπῷ στρατεύματι ἀφικνοῦνται ἐς Τέγεαν. καὶ οὐ πολλῷ ὕστερον οἱ ξύμμαχοι ἀπ' Αρκάδων παρῆσαν. πέμπουσι δὲ καὶ ἐς τὴν Κόρινθον, καὶ Βοιωτοὺς, καὶ Φωκέας, καὶ Λοκροὺς, βοηθεῖν κελεύοντες [c] κατὰ τάχος ἐς Μαντίνειαν. ἀλλὰ τοῖς μὲν [d] ἐξ ὀλίγου τε ἐγίγνετο, καὶ οὐ ῥᾴδιον ἦν μὴ ἀθρόοις, καὶ [e] ἀλλήλους περιμείνασι, διελθεῖν [f] τὴν πολεμίαν· [g] ξυνέκλειε γὰρ [h] διὰ μέσου· ὅμως [i] δὲ ἠπείγοντο. Λακεδαιμόνιοι δὲ, ἀναλαβόντες τοὺς παρόντας Αρκάδων [k] ξυμμάχους, ἐσέβαλον ἐς τὴν Μαντινικὴν, καὶ στρατοπεδευσάμενοι πρὸς τῷ Ηρακλείῳ, ἐδῄουν τὴν γῆν.

ξε'. [l] Οἱ δὲ Αργεῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, ὡς εἶδον αὐτοὺς, [m] καταλαβόντες [n] χωρίον ἐρυμνὸν καὶ δυσπρόσοδον, παρετάξαντο ὡς ἐς μάχην. καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι εὐθὺς αὐτοῖς ἐπῄεσαν· καὶ μέχρι μὲν λίθου καὶ ἀκοντίου βολῆς ἐχώρησαν· ἔπειτα τῶν πρεσβυτέρων τις [o] Αγιδι ἐπεβόησεν, [p] ὁρῶν πρὸς χωρίον καρτερὸν ἰόντας σφᾶς, ὅτι διανοεῖται [q] κακὸν κακῷ ἰᾶσθαι· [r] δηλῶν, τῆς ἐξ Αργους [s] ἐπαιτίου ἀναχωρήσεως τὴν παροῦσαν ἄκαιρον προθυμίαν ἀνάληψιν βουλομένην εἶναι. ὁ δὲ, εἴτε καὶ [t] διὰ τὸ ἐπιβόημα, εἴτε καὶ αὐτῷ [v] ἄλλο τι ἢ [x] κατὰ τὸ αὐτὸ, δόξαν ἐξαίφνης, πάλιν τὸ στράτευμα κατὰ τάχος, πρὶν ξυμμίξαι, ἀπῆγε. καὶ ἀφικόμενος πρὸς τὴν Τεγεάτιν, τὸ ὕδωρ ἐξέτρεπε [y] πρὸς τὴν Μαντινικὴν, περὶ οὗπερ, [z] ὡς τὰ πολλὰ βλάπτοντος, [a] ὁποτέρωσε ἂν [b] ἐσπίπτῃ, [c] Μαντινῆς καὶ Τεγεάται πολεμοῦσιν. [d] ἐβούλετο δὲ τοὺς ἀπὸ τοῦ λόφου βοηθοῦντας ἐπὶ τὴν τοῦ ὕδατος ἐκτροπὴν, ἐπειδὰν πύθωνται, καταβιβάσαι

y Προεῖπον deest *Gr.* z Καταπόδας *Caff.* Aug. a Τὸ omittunt *Ar. C.* Πρεσβύτερον καὶ νεώτερον *Dan.* Νεότερ. Mosqu. b Οἴκοι *Ar. C.* c Κατατάχος Aug. *Ald. Flor. Baf. Steph.* 1. vt et mox infra. vbi et ita *Reg.* Κατάτ. Mosqu. iunctis vocc. d Scil. διαστήματος χρόνου. *Ae. Port.* sic et *Schol. Hudf.* e Ἀλλήλοις *Caff.* Aug. f Τὴν πολεμίαν omittunt *Cl.* Aug. sed hic in marg. reddit a m. vet. addito signo, λ'' (i. e. λείπει.) Τὴν omitt. Mosqu. g Ξυνέκλῃε *Reg. Gr.* h Διαμέσου *Ald. Flor. Baf.* Aug. i Δ' ἠπείγοντο *Gr.* k Ξυμμάχων et inter versus ξυμμάχους *Gr.* l Οἱ δ' Ἀργεῖοι *Ar. C. Ald. Flor. Baf. Reg. Caff. Gr.* Aug. m Ἀπολαβόντες *Gr.* n Scil. λόφον, vt ex sequentibus constat. *Hudf.* o Τῷ Ἄγιδι *Gr.* p Ὁρῶν πρὸς τὸ χωρίον *Ar. C.* Ὁρῶν ἐς χωρίων *Cam.* Ὁρῶν π. τὸ χ. *Dan.* q Exstat et hoc prouerbium apud *Herodot.* l. 3. et *Sophocl. Hudf.* r Hic verborum ordo: δηλῶν τὴν παροῦσαν ἄκαιρον προθυμίαν βουλομένην εἶναι ἀνάληψιν τῆς ἐπαιτίου ἀναχωρήσεως τῆς ἐξ Ἄργους. *Ae. Port. Hudf.* Τὴν ἐξ Ἄργους *Gr.* Aug. et a prima manu *Caff.* quod deinde factum erat τῆς. s Ἐπ' αἰτίου *Caff.* Aug. t Διὰ deest *Dan.* Καὶ vtrumque d. Mosqu. v Ἀλλότι *Gr.* x Κατατοαυτὸ *Reg.* y Εἰς Μαντινικὴν *Ar. C.* Ἐς τὴν Μαντινικὴν *Cam.* Εἰς τὴν Μαντινικὴν *Dan.* Ἐξέτρεπεν ἐς τὴν Μαντινικὴν *Reg. Caff. Gr.* Aug. Mosqu. z Ὡς ἐς τὰ πολλὰ *Ar. C.* Ὡς ταπολλὰ *Ald. Flor. Baf.* Ὡς ἐς τ. π. *Dan.* Ὡς ἐς ταπολλὰ *Reg.* a Ὁποτέρως ἐὰν ἐσπ. *Caff.* Aug. b Ἐμπίπτῃ *Gr.* c Μαντινοῖς *Ar. C. Ald. Flor. Baf. Caff. Gr.* d Hic verborum ordo: ἐβούλετο δὲ καταβιβάσαι τοὺς ἀπὸ τοῦ λόφου, τοὺς Ἀργείους καὶ τοὺς ξυμμάχους, βοηθοῦντας ἐπὶ τὴν τοῦ ὕδατος ἐκτροπὴν, ἐπειδὰν πύθωνται, καὶ ἐν τῷ ὁμαλῷ τὴν μάχην etc. *Ae. Port.* qui et Hypodiastolen etiam post λόφου ponendam censet. Πείθωνται pro πύθωνται legunt *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Baf. Dan.*

Κατὰ πόδας] Omisit hoc Interpr. vertere, statim e vestigio. BA.

Ἐξ ὀλίγου] *Subito*, paruo temporis spatio ad rem perficiendam dato. Heilm. *dieser Antrag kam ihnen plötzlich.* 716. GOTTL.

Ἐξ ὀλίγου] i. e. ita, vt temporis breuitate excluderentur. In ἐξ ὀλ. intell. χρόνου, qs. nunc primum, nunc demum iubebantur exire, quod maturius debebant; deinde accedit et notio ἐν, quae et ipsa lateat in ἐκ, *modum* rei notante, (vt, ἐξ ἀφανοῦς, obscure, ἐκ προπετοῦς, leuiter, ἐξ ἀδοκήτου, vt ipsum Lat. ex inopinato,) vt sit, ἐν ὀλίγῳ, vt breue tempus relinqueretur rei capessendae. BAVER.

Ξυνέκλειε διὰ μ.] Breuius, pro, διὰ μέσου (ἐν μέσῳ) οὖσα (κειμένη,) ξυνέκλ. συγκλείειν hic est, *impedire*, obsistere, scil. ne progredi possent, quasi inclusi, loco haerere coacti. Ita *tempore exclusum* dicimus, p. impeditum. [In Schol. abest ἀντὶ τοῦ Aug.] B.

Ἀναλαβ.] Schol. expl. ἀναστήσαντες καὶ λαβόντες. Argutari videtur in ἀνά. Simpliciter est pro παραλαβόντες. [Ad haec verba Schol. d. Aug. cum duobus continuis.] B.

[In 65 Cap. defic. C. Aug. Schol. ad verba, χωρ. ἐρυμν. cum quatuor, quae sequuntur. Ad verba, τῆς ἐξ Ἀργ. ἐπαιτ.) des. verba: τὸ προγεν. — — δηλονότι.] B.

Δυσπρόσοδον] *Thomas Mag.* h. v. exponit δύσκολον περὶ τὴν εἴσοδον. Add. eumdem in εὐπρόσοδος. Priore loco interposita particula τε legit, ἐρυμνόν τε καὶ δυσπρόσοδον. DVCK.

[Ἐπεβόησ.) Schol. ἤγουν· ἐνώπιον πάντων, non placet, partim ob ἤγουν, quod paene arguat, aliquid ante illud excidisse; nisi respicit, obscure tamen satis, partic. ἐπί· partim ob interpretationem ipsam non magis eruendam ex addito ἐπὶ, quam ex *in*, in Lat. *inclamare*. BAVER.

Κακὸν κακῷ ἰᾶσθαι] Vide *Dionys. Halicarnass.* XI, 14. p. 698. *Ed. Sylburg.* HVDS. Citat *Plutarchus* in Moralib. pag. 797. et legit ἰάσασθαι. WASS. *Herodoti* locus est III, 53. Versus *Sophoclis* exstant apud *Stobaeum* Serm. IV. Ἐνταῦθα μέντοι πάντα τ' ἀνθρώπων νοσεῖ, Κακοῖς ὅταν θέλωσιν ἰᾶσθαι κακά. *Idem* in Aiac. v. 362. Μὴ κακὸν κακῷ διδοὺς Ἄκος, πλέον τὸ πῆμα τῆς ἄτης τίθει. DVCK.

Ἐπαιτίου] *Plutarchus* l. d. εὐπετοῦς, et βουλόμενον. Non videtur recedendum a scriptura recepta. DVCK.

Ἐπαιτίου ἀναχ.] Per Hypall. pro, *cuius* (ipse) *esset* ἐπαίτιος, reus, vt caussa. Nam ἐπαίτιος est idem, quod simplex, αἴτιος· vt apud Hom. Il. 1, 335. οὔτι μοι ὔμμες ἐπαίτιοι. BAVER.

Βουλομέν.] i. e. debere, iuberi, destinari, quae esset. Int. *volebat*; debebat certe, *vellet*, quia loquentem inducit Thuc. Nec nisi per Hypallagen ita verti poterat, aut Metonymiam. [Schol. ad ἀνάληψιν d. Aug.] B.

Ὁ δὲ εἴτε — ἀπῆγε] Laudat *Suidas* in ἐπιβόημα, ὁ δὲ εἴτε τὸ ἐπ. qui ex hoc locó emendandus. Εἴτε καὶ διὰ τὸ ἐπ. et pro ἢ καὶ αὐτῷ leg. εἴτε καὶ etc. ibi male vertitur a Cl. *Kustero acclamatio.* ἐπιβόημα σκληρὸν esse autumat *Pollux* VI,

cadibus quidem ſuis ſociis praeceperunt, vt congregati ſe Tegeam ſubſequerentur. Ipſi vero, cum vniuerſi ad Oreſtium vſque profecti fuiſſent, et illinc ſextam ſuarum copiarum partem domum remiſiſſent (in qua parte ſeniores ac iuniores erant) vt res domeſticas tuerentur, cum reliquis copiis Tegeam peruenerunt. nec multo poſt ſocii ab Arcadibus miſſi adfuerunt. Miſerunt etiam et Corinthum, et ad Boeotos, et Phocenſes, et Locros, imperantes, vt celeriter ad Mantineam, ad opem ferendam, venirent. * Sed his quidem ob nimias temporis anguſtias proficiſci non dabatur, nec facile erat, niſi frequentibus copiis, et ſe inuicem praeſtolantibus, *agrum* hoſtilem transire: (nam in medio *ſitus, transitum illis* praecludebat) nihilo tamen minus ire properabant. Lacedaemonii vero cum Arcadibus ſociis, qui aderant, et quos ſecum aſſumſerant, irruptionem in *agrum* Mantinicum fecerunt. caſtrisque ad Herculis templum poſitis, agrum vaſtabant. Bell. Pelop. an. 14. Olymp. 90. 3. V. C. Varr. 336.

65. Argiui vero et ſocii, qui locum natura munitum et acceſſu difficilem occuparant, cum ipſos vidiſſent, ad pugnam ſeſe inſtruxerunt. Lacedaemonii vero confeſtim obuiam illis iuerunt, et vſque ad lapidis iaculiue iactum proceſſerunt: tunc vero quidam ex ſenioribus ad Agidem exclamauit, cum ſuos ad locum natura munitum tendere videret, Agis malum malo ſanare cogitat; innuens ex agro Argiuo receptum, qui ipſi dabatur crimini, cui tunc mederi volebat hoc intempeſtiuo ſtudio. Ille vero ſiue propter illam inclamationem, ſiue etiam quod repente ſententiam mutaſſet, copias celeriter, antequam manus conſererent, abduxit. Et cum in agrum Tegeaticum peruenisſet, aquam in agrum Mantinicum *a Tegeatico* auertere coepit; cuius cauſa, quod magna damna daret, vtram in partem curſu deferretur, Mantinei et Tegeatae bellum *inter ſe* gerebant. Argiuos enim, eorumque ſocios, vbi *rem* intellexiſſent, de colle, in quo conſederant, deducere, accurrentes ad prohibendum curſum aquae, quae

* Erant autem quibus e propinquo veniendum eſſet, nec facile etc. *Valla.* Caeterum iis nuntius hic inexpectato venit, nec facile etc. *Acacius.* HVDS.

'Αρκάδων] ἦγον ἐκ τῶν 'Αρκάδων. 'Αποπέμψαντες ἐπ' οἶκον] ἦγον εἰς τὴν Λακεδαίμονα. Ἐξ ὀλίγου τε ἐγίγνετο] ἐξαίφνης. Συνέκλειε γὰρ διὰ μέσου] ἀντὶ τοῦ, ἐν μέσῳ γὰρ ὄσα ἡ πολεμία γῆ ἐφύλαττεν αὐτούς. ἦ, ὃ μᾶλλον, ἀπέκλειε τοῖς ἐξ Ἄργους. 'Αναλαβόντες] ἦγον, ἀναζήσαντες, καὶ λαβόντες. Τὰς παρούσας 'Αρκάδων] ἦγον ἐκ τῶν 'Αρκάδων. Πρὸς τῷ 'Ηρακλείῳ] ναῷ δηλονότι. Χωρίον ἐρυμνόν] ὀχυρόν. Καὶ ὑπερόσεδον] ὑπεμβατον. Αὐτοῖς ἐπῆεσαν] τοῖς 'Αργείοις δηλονότι. Ἔπειτα τῶν πρεσβυτέρων] Λακεδαιμονίων. Ἄγιδι ἐπεβόησεν] ἤγαγε, ἐνώπιον πάντων. Ὅτι διανοεῖται] ὁ Ἄγις. Κακὸν κακῷ ἰᾶσθαι] τὸ προγεγονὸς τῷ νῦν δηλονότι. τὴν ἀρχαίαν παροιμίαν ἐξ Ὀρέστου τοῦ 'Αγαμέμνονος ὑφηρέσαν, ὅτις τὸν τοῦ πατρὸς θάνατον τῷ τῆς μητρὸς φόνῳ ἐθεράπευσε. Τῆς ἐξ Ἄργους ἐπαιτίου ἀναχωρήσεως] διὰ τὴν ἐξ Ἄργους δηλονότι ἀναχώρησιν, ἐν αἰτίᾳ γενομένην, νῦν ἀκαίρως αὐτὴν προθυμεῖσθαι ἀναλαβεῖν, καὶ ἐπανορθῶσαι τὴν τότε γενομένην ἁμαρτίαν. 'Ανάληψιν] θεραπείαν. Ἄλλο τι ἢ κατὰ τὸ αὐτὸ] ἀντὶ τοῦ, ἄλλο τι δόξαν ἢ κατὰ τὸ αὐτό. ἤτοι, ἥπερ αὐτό. 'Απῆγεν] εἰς τὰπίσω ἔσρεψε. Τὸ ὕδωρ ἐξέτρεπε] μετωχέτευεν. Ὁποτέρωσε ἂν ἐκπίπτῃ] εἰς ὁποτέραν πόλιν ῥέῃ. Πολεμοῦσιν] ἀλλήλοις δηλονότι. Βοηθοῦντας] βοηθήσοντας. Κα-

208. pro quo ἐπιβόησις apud *D. Halic.* in Arte VII, 2. At verbalia in ις non ſemper *actionem* denotant. Noſter ἐπιβούλευμα, et ex illo *Joſephus* pro ἐπιβούλευσις. Sic γύμνασμα, δεῖγμα, μείδιασμα et eiusmodi ſexcenta. WASS. Si ἐπιβόημα tam durum videbatur *Polluci*, non debebat ipſe eo vti IX, 123. Poſt δόξαν in *Suida* diſtinctio ponitur, et ἐξαίφνης coniungitur cum ſequentibus: non deterius, quam in *Edd. Thucyd.* DVCK.

Καὶ διὰ τὸ ἐπιβ.] Καὶ hic eſt *vel, iam*; ob ipſam ſucclamationem, ſolam, vt alia cauſſa abeſſet, haec vna ſufficeret. BAVER.

Κατὰ τὸ αὐτὸ] i. e. ἢ αὐτίκα, παραυτίκα, modo, commodum, ſtatim antea. [Schol. in C. Aug. ſic leg. ἀντὶ τοῦ, ἄλλο τι δόξαν, ἥπερ τὸ αὐτό· ac ſi redundet καὶ, et κατὰ τὸ αὐτό, *eodem modo*, ſit pro τὸ αὐτό, *idem*; ita et Cicero: *ſic demonſtrat, mihi ſic videtur*, i. e. hoc.] B.

['Απῆγ.) Schol. ad h. v. cum quatuor, quae ſequuntur, abeſt Aug.] B.

Πρὸς τὴν Τεγ.] Adſcripſerat Gottl. ἐς *Valkenar. ad Herod. L. VII. p.* 602. Sed nil opus: nam, ſicut ἐς pro πρὸς, ita et hoc pro illo, ſaepe ponitur; et Latini, *ad vrbem, ad Italiam*, pro *in*; et contra, *Troiae, Numantiae* (Salluſt. Iug.) et Homer. Il. I. Ἴλιον εἴσω, pro *ad*; cum praeſertim *fines* hic notet. v. Ind. B.

Πολλὰ βλ.] Reddi debet: *plerumque*, pleraque. Abr. non ſpernit lect. ἐς τὰ πολλὰ, p. 540. GOTTL.

Βοηθοῦντας] Pro βοηθήσοντας, ſi *Scholiaſtae* credimus, ait *Stephanus* Append. ad Scripta de Dialect. pag. 138. Poteſt credi *Scholiaſtae*. *Thucydides* ſaepe praeſens pro futuro ponit. IV, 40. ἀποδοῦναι et ἀποθνήσκειν. V, 4. πείθειν. Et ſic quamplurimis aliis locis. Vide ad IV, 61. DVCK.

Ἐπὶ τὴν ἐκτρ.] Male Int. *ad prohibendum curſum aquae*; neque enim πρὸς vel ἐπὶ de *re* vel opere, ſed de *loco* et re-

τὰς Ἀργείας καὶ τὰς ξυμμάχους, καὶ ἐν τῷ ὁμαλῷ τὴν μάχην ποιεῖσθαι. καὶ ὁ μὲν, τὴν ἡμέραν ταύτην μείνας αὐτῆ περὶ τὸ ὕδωρ, ἐξέτρεπεν· οἱ δ' Ἀργεῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, τὸ μὲν πρῶτον καταπλαγέντες τῇ [e] ἐξ ὀλίγου [f] αἰφνιδίῳ [g] αὐτῶν ἀναχωρήσει, ὃν εἶχον, [h] ὅ, τι εἰκάσωσιν· [i] εἶτα, ἐπειδὴ, ἀναχωρήσαντες, ἐκεῖνοί τε ἀπέκρυψαν, καὶ σφεῖς ἡσύχαζον, καὶ ἂν ἐπῆκολούθων, ἐνταῦθα τὰς ἑαυτῶν στρατηγὰς αὖθις ἐν αἰτίᾳ εἶχον, τό, τε πρότερον παλῶς ληφθέντας πρὸς Ἀργει Λακεδαιμονίοις ἀφεθῆναι, καὶ νῦν, ὅτι ἀποδιδράσκοντας ἐᾶσις ἐπιδιώκει, ἀλλὰ καθ' ἡσυχίαν οἱ μὲν σώζονται, σφεῖς δὲ προδίδονται. οἱ δὲ στρατηγοὶ [k] ἐθορυβήθησαν μὲν [l] τοπαραυτίκα, ὕστερον δὲ ἀπάγουσιν αὐτὰς ἀπὸ τῆ λόφω, καὶ [m] προελθόντες ἐς τὸ ὁμαλὸν, ἐστρατοπεδεύσαντο, ὡς ἰόντες ἐπὶ τὰς πολεμίας.

ξζ'. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ οἵ τε Ἀργεῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ξυνετάξαντο, ὡς [n] μαχεῖσθαι, ἢν περιτύχωσιν· οἵ τε Λακεδαιμόνιοι, ἀπὸ τῆ ὕδατος πρὸς τὸ Ἡράκλειον πάλιν ἐς τὸ αὐτὸ στρατόπεδον ἰόντες, ἑρῶσι δὲ ὀλίγοι τὰς ἐναντίας ἐν τάξει τε ἤδη πάντας, καὶ ἀπὸ τῆ λόφω προεληλυθότας. μάλιστα δὲ Λακεδαιμονίοις, [o] ἐς ὃ ἐμεμνητο, ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ ἐξεπλάγησαν. διὰ [p] βραχείας γὰρ μελλήσεως ἡ παρασκευὴ αὐτοῖς ἐγίγνετο· καὶ εὐθὺς ὑπὸ σπουδῆς καθίσαντο ἐς κόσμον τὸν ἑαυτῶν, Ἀγίδος τὰ βασιλέως ἕκαστα ἐξηγουμένου κατὰ τὸν νόμον. βασιλεὺς γὰρ ἄρχοντος, ὑπ' ἐκείνῳ πάντα ἄρχεται· καὶ τοῖς μὲν [q] πολεμάρχοις αὐτὸς φράζει τὸ δέον, οἱ δὲ τοῖς [r] λοχαγοῖς, ἐκεῖνοι δὲ τοῖς [s] πεντηκοντάρχοις, αὖθις

e) Ad loci intervallum referendum. *Ac. Port.* vt et δ' ἐλίγου paulo infra. *Hudf.* *f* Αἰφνιδίῳ deeſt *Reg.* Αἰφνιδ. Mosqu. *g* Αὐτῶν omittit *Gr.* *h* Ὅ, τι ἂν εἰκ. *Règ.* *i* Εἶτ' ἐπειδὴ *Ar. C. Reg. Caſſ. Gr.* Aug. Mosqu. qui mox ἐπέκρυψ. Paullo poſt πρῶτον Mosqu. *k* Ἐθορύβησαν *Cl.* in marg. *l* Τὸ παραυτίκα *Ar. C.* Aug. Τὸ παρ' αὐτίκα *Caſſ.* *m* Προσελθόντες *Ar. C.* et in marg. *Cl. Dan.* Προελθ. e correct. Aug. *o* eraſo. Προσελθ. Mosqu. et mox στερέα. *n* Μάχεσθαι *Dan.* *o* Id eſt: ὅσον ἐμέμνητο. *Hudf.* Ἐμέμνητο in contextu et marg. *Gr.* pro δὲ Mosqu. δὲ καὶ. *p* Βραχίας *Caſſ.* Mox μελήσεως Mosqu. *q* Πολέμαρχοι Tribuni militum *Porto.* Praefecti belli *Acacius.* *r* Λοχαγοὶ Centuriones *Portus.* Praefecti cohortium *Acacius.* *s* Πεντηκοντάρχοις *Ar. C. Cl. Gr. Baſ.* Aug. Vid. *Annott.* Πεντηκοντατάρχοις dimidiae centuriae Praefecti *Portus.* Centuriones *Acacius. Hudſ.* Πεντηκοντάρχων *Reg. Caſſ. Schol.*

gione, dici ſolet Noſtro; malim ergo, ad *locum*, vbi aqua defluebat: ſane ad opus impediendum, vt vel coniungere liceat notiones duas, et loci; et operis; illa tamen potior. Nota et Ellipſin caſus, ex alia ſtructura repetendi in verbis paullo ſuperioribus: μείνας περὶ τὸ ὕδωρ, ἐξέτρεπε, ſcil. αὐτό. BAVER.

Τῇ ἐξ ὀλίγου αἰφνιδίῳ] *Reg.* non habet αἰφνιδίῳ. Et poteſt ſuſpectum eſſe, tamquam ex interpretatione. Nam ἡ ἐξ ὀλίγου ἀναχώρησις eadem eſt, quae αἰφνίδιος. *Thucydides* II, 61. Μεταβολῆς μεγάλης, καὶ ταύτης ἐξ ὀλίγου ἐμπεσούσης. IV, 108. Οἱ μὲν Ἀθηναῖοι φυλακὰς, ὡς ἐξ ὀλίγου καὶ ἐν χειμῶνι διέπεμπον ἐς τὰς πόλεις. V, 64. Ἀλλὰ τοῖς μὲν ἐξ ὀλίγου τε ἐγένετο. vbi *Schol. Caſſ.* itidem ſupplet καιρῷ. Et 71. Ἐν αὐτῇ τῇ ἐφόδῳ καὶ ἐξ ὀλίγου παραγγείλαντι. DVCK.

Τῇ ἐξ ὀλίγ. αἰφν. ἀναχ.] Vix eſt, quin pro Gloſſemate habeatur αἰφνιδίῳ et eiiciatur; vtut, cumulari ſynonyma, haud ſit adeo infrequens. [Schol. ad h. v. et quod proxime ſequitur abeſt Aug.] BAVER.

Αὐτῶν ἀναχωρήσει] Αὐτῶν deeſt *Gr.* perperam. WASS.

Ἐκεῖνοί τε ἀπέκρυψαν] Ἑαυτὰς deeſſe putat *Scholiaſtes.* Sed videndum eſt, an potius ſuppleri debeat αὐτὰς, nempe, τὰς Ἀργείας, e *conſpectu eorum euaſerunt.* Ita certe hoc verbo vtitur *Lucianus*, qui non pauca a *Thucydide* ſumſit, II. Ver. Hiſt. pag. 687. Ἐφεύγομεν, ἀπολιπόντες αὐτὰς μαχομένας. — Ἐπεὶ δ' ἀπεκρύψαμεν αὐτὰς, ἰώμεθά τε τὰς τραυματίας. Sic ἀποκρύπτειν γᾶν dicuntur nauigantes, qui tam longe in altum prouecti ſunt, vt terram conſpicere non amplius poſſint. Vid. *Budaeum* Commentar. Ling. Gr. pag. 324. Ab his autem ductum hoc genus loquendi docet *Schol. Caſſ.* Nam quod in *editis* ſine vllo ſenſu legitur, ἰδίως μὲν ἐπὶ τῶν ἁπλιζομένων, in illo eſt, ἰδίως μὲν ἐπὶ τῶν πλοιζομένων. DVCK.

Ἀπέκρυψαν] Nugatoria eſt obſeruatio, immo lectio, Schol. ἐπὶ τῶν ἁπλιζομένων; pro quo rectius legeris, πλοιζομένων. [Ita praefert Aug. et δὲ pro μὲν.] Quae ſi vera eſt lectio, vt eſt; Schol. videri poſſit ſuppleſſe, αὐτὰς, vt vult Ducker. non ἑαυτὰς. Etſi ne ſic quidem ſatis congruerit, certe ex interpretatione Duckeri, ſatis illa quidem vera et proba: quam et Virgil. firmet, Aen. 3, 291. *Phaeacum abſcondimus arces*, i. e. (per Hypallagen,) arces (montes) nobis abſconduntur: et contra, in Actis, ἀναφανέντες τὴν Κύπρον, pro, ἀναφανέντες τῆς Κύπρου. Et rurſus Virgil. Ecl. 9. *me condere* ſoles, i. e. ſoles, dies, mihi finitos abiiſſe. At in hac forma loquendi *locus* ipſe vel *res* dicitur *occultari*, quam relinquat aliquis, nec *videat* amplius, non ipſe, qui abeat. Schol. vero addit: καὶ οὐκέτι ὁρωμένων, paſſiue; vt magis videatur voluiſſe, ἑαυτὰς· ſi tamen vnum eſt Schol. non duo duorum; et alter voluerit adſcribere nobis aliquid de vſu voc. ἀποκρύπτειν· alieno ſane loco, male certe additis verbis, οὐκέτι ὁρωμένων· debebat, ὁρώντων, nempe τὰς χώρας, τοὺς τόπους. [Schol. ad verba, καὶ σφ. ἡσύχ. deeſt Aug.] BAVER.

Ἐν αἰτίᾳ εἶχ. rel.] Variata ſtructura; primo Infinit. ἀφεθῆναι, deinde ὅτι cum verbo finito, pro quo hic ponatur ille Infin. [Schol. ad verba, αὖθις ἐν αἰτ. abeſt Aug.] B.

[Οἱ μὲν σώζ. et Σφ. δὲ προδ.) Vtrumque Schol. abeſt Aug.] BAVER.

Προελθόντες] Non recte quidam *Mſſ.* προσελθόντες. Mox Cap. ſeq. ἀπὸ τῆ λόφω προελθόντας. DVCK.

Ὡς ἔμελλ. μαχ.] Muſſant Intt. immo Critici. Voluit enim Thuc. aut dedit, ὡς εἰ ἔμ. μ. vel ὡς μέλλοντες μαχ. vt Int. vertit, non tamen efficiendum e ſimplici, quod hic interpretere ὅτι· quo ſenſu in N. T. ſaepius occurrit: vt 2. Cor. 4, 1. καθὼς ἠλεήθημεν, οὐκ ἐκκακοῦμεν. 11, 21. ὡς ὅτι ἡμεῖς ἠσθενήκαμεν, (vbi et ὅτι additur) *quia* iam pro infirmis et vanis nos gerimus; (certe poteſt ita reddi;) Gal. 6, 10. ὡς καιρὸν ἔχομεν· vbi et Vulg. vertit *cum*; vbi tamen et pro καθὼς valeat. Sed 2. Petr. 1, 3. ὡς πάντα τῆς — δυνάμεως — δεδωρημένης, *quia* vobis donauit; etſi hic alia eſt ſtructura, cum Partic. de qua v. Phil. Th. P. p. 153. BAVER.

auertebatur, et proelium in planitie facere volebat. Atque ille quidem, cum diem illum illic ad aquam manſiſſet, *eam* auertit. Argiui vero eorumque ſocii, primum quidem obſtupefacti repentino illorum receptu e propinquo *loco*, non habebant, quid conſectarent. Deinde vero cum et illi ſeſe recepiſſent ac abdidiſſent; ipſi vero quieſcerent, nec *illos* inſequerentur: tunc vero ſuos duces rurſus incuſare coeperunt, quod et prius Lacedaemonii, qui prope Argos opportune erant intercepti, dimiſſi fuiſſent; et nunc aufugientes nullus inſequeretur, ſed per otium illi quidem incolumes euaderent, ipſi vero proderentur. Duces vero primum quidem turbati ſunt, deinde vero ipſos a colle abduxerunt, et in planitiem progreſſi, caſtra *illic* poſuerunt, vt in hoſtem ituri. Bell. Pelop. an. 14. Olymp. 90. 3. V. C. Varr. 336.

66. Poſtridie autem Argiui, eorumque ſocii aciem inſtruxerunt, vt *cum hoſte* pugnaturi, ſi *in hoſtem* incidiſſent. Lacedaemonii vero, dum ab aqua rurſus ad Herculis templum in eadem caſtra reuerterentur, aduerſarios breui *interuallo a ſe diſtantes*, omnesque iam in acie ſtantes, et ex colle progreſſos conſpiciunt. Tunc igitur Lacedaemonii tanto timore perculſi fuerunt, quanto nunquam ante, quod ipſi meminiſſent. nam perexiguum temporis ſpatium ipſis ad aciem inſtruendam dabatur, et prae feſtinatione in ſuum quique ordinem confeſtim ſe receperunt, Agide omnia Imperatoris munia obeunte, vt lex iubet. Quum enim Rex *exercitum* ducit, omnia ab illo reguntur; et ipſe quidem Polemarchis indicat ea, quae ſunt facienda. Illi vero, Lochagis. At Lochagi Pentecontateribus. Rurſus iſti,

ταβιβάσαι] ἀντὶ τοῦ, ἀνάγκην αὐτοῖς τοῦ καταβῆναι παρασχεῖν. Περὶ τὸ ὕδωρ] πρὸς τῷ ὕδατι. Τῇ ἐξ ὀλίγου] καιρῷ δηλονότι. Ἐπειδὴ ἀναχωρῆσαι] οἱ Λακεδαιμόνιοι. Ἀπέκρυψαν] ἑαυτὸς δηλονότι· ἀφανεῖς ἐγένοντο. ἰδίως μὲν ἐπὶ τῶν ὁπλιζομένων, καὶ ὑπέτε ἑρμέναν, λέγεται, ὅτι ἀπέκρυψαν. Καὶ σφεῖς ἡσύχαζον] οἱ Ἀργεῖοι. Αὖθις ἐν αἰτίᾳ εἶχον] ἐμέμφοντο. Καλῶς ληφθέντας] εὐκαίρως καὶ βεβαίως ἀπολημφθέντας. Οἱ μὲν σώζονται] οἱ Λακεδαιμόνιοι. Σφεῖς δὲ προσδέδονται] οἱ Ἀργεῖοι. Ἦν περιτύχωσι] τοῖς Λακεδαιμονίοις. Ὀρῶσι δ' ὀλίγου] ἐξαίφνης. Ἐν τάξει τε ἤδη πάντας] παρατεταγμένους. Διὰ βραχείας γὰρ μελλήσεως] χωρὶς ἀναβολῆς καὶ μελλήσεως. Ἡ παρασκευὴ] ἐφόπλισις. Ἐς κόσμον τὸν ἑαυτῶν] εἰς τὴν σύνταξιν. Ἐκτὸς ἐξηγημένης] ἀντὶ τοῦ, διατάττοντος, ἑρμηνεύοντος. Βασιλέως γὰρ ἄγοντος] ἡγεμονεύοντος. ὅρα τὴν τάξιν τῆς ἀρχῆς. πρῶτος, βασιλεύς. δεύτερος, πολέμαρχος. τρίτος, λοχαγός. τέταρτος, πεντηκοντής. πέμπτος, ἐνωμοτάρχης. ἕκτη, ἐνωμοτία. Κατὰ τὰ αὐτὰ

[Ἦν περιτύχ.) Schol. d. Aug.] B.

Δι' ὀλίγου] Schol. ἐξαίφνης, melius, quam Int. *breui interuallo a ſe diſtantes*; illud rei aptius; hoc paene friget. (Schol. d. Aug.) B.

Διὰ βρ. — μελλ. rel.] i. e. μετὰ βρ. vt parum aut nil temporis ſupereſſet ad cunctandum vel moliendum. Aut μέλλησις ſign. *futurum* tempus, hoc ſenſu: μέλλησις, tempus, quo hoſtes eſſent acceſſuri, erat βραχεῖα, breue: iamiam ἔμελλον, ſc. ἐπελθεῖν, tantum non inuadere parabant. μελλήσεως, quod eſt in Mosqu. ſit a μέλει, pro ἐπιμελείας· ſed non eſt Graecum ſatis. In voc. μελλήσεως autem, ſi cunctationem notet, non vrgeatur haec notio; frigidum enim fuerit: breue tempus erat *cunctandi*; quaſi cunctandum omnino foret in tali caſu; ſed omnino ſign. hic, moliri, parare, pugnam inſtruere. B.

[Ἡ παρασκ.) Schol. d. Aug.] B.

Τπὸ σπεῦδ. καθίστ.] At hoc non eſt *feſtinandi* ſignum aut effectum, inſtrui more conſueto; quaſi *alio* vſuri fuerint, niſi feſtinandum hic eſſet; at ſemper illum morem ſeruabant. Verterim ergo, *cum* feſtinatione, trepidi. Καὶ hic eſt pro ὄν. B.

[Ἐς κόσμ.) Schol. d. Aug.] B.

Ἐξηγ. ἔκ. κατὰ τ. νόμ.] Non, quo legitime omnia curaret, quod per ſe intelligatur: ſed, cura omnium pertinebat ad regem, *ex lege*; lex, mos, ei dabat hanc curam. B.

[Ἐκ. ἐξηγ.) Schol. d. Aug.] B.

[Βασ. γ. ἄγ.) Schol. in Aug. ita leg. βασιλεὺς, πολέμαρχος, λόχαγος, (ita) πεντηκοντὴρ, ἐνωμοτάρχης, ἐνωμοτία.] B.

Τπ' ἐκεῖνα πάντα ἄρχεται] Fuit ſumma et abſoluta Regis in bello poteſtas, quum domi eſſet adſtricta et obnoxia. Itaque de Leotychide ait *Herodotus* Lib. 6. quod illi Imperatorem agenti aduerſus Theſſalos licuerit omnia agere. Vide *Cragium* de Rep. Laced. l. 4. c. 4. HVDS.

Πολεμάρχοις] Cuilibet morae praeerat vnus Polemarchus, vt docet *Xenophon* de Rep. Laced. Vide *Cragium* de Rep. Laced. l. 4. c. 4. HVDS.

Πεντηκοντατῆρσιν] Qui *Thucydidi* πεντηκοντατῆρες, *Xenophonti* πεντηκοστῆρες dicuntur. πεντηκοστὺς autem erat λόχυ ſeu turmae pars dimidia, atque octo (vt ait *Xenophon*) in qualibet mora. vnde patet, (vt inquit *Cragius* l. 4. c. 4.) Pentecoſtyn quamlibet fuiſſe quinquagenorum militum, ſicut nomen ipſum indicare videtur. Qui vero praefecti erant huic numero militum, dicebantur πεντηκοντατῆρες. HVDS. Add. *Emmium* in Deſcript. Reip. Lacon. pag. 494. et 499. et *Meurſium* Miſcellan. Lac. II, 2. *Lipſius* V, de Milit. Rom. 10. Πολεμάρχους, dicit, velut *Tribunos* in exercitu Rom. fuiſſe; λοχαγὸς vertit *Centuriones*; πεντηκοντατῆρας *Quinquagenarios*; ἐνωμοτάρχας *Decanos*; et ἐνωμοτίαν *Decuriam*. Non poſſunt haec omnia propriis nominibus Latinis exprimi, propter diſcrimen inter militiam Graecam et Romanam. De λόχοις et λοχαγοῖς multa habet *Spanhemius* ad Iulian. Orat. I. p. 236. Add. *Perizon.* ad Aelian. II. Var. Hiſt. 44. DVCK.

[r] δ' ἔτοι τοῖς [v] ἐνωμοτάρχαις, καὶ ἔτοι τῇ [x] ἐνωμοτίᾳ. καὶ αἱ παραγγέλσεις, ἤν τι βάλωνται, κατὰ τὰ αὐτὰ χωροῦσι, καὶ ταχεῖαι ἐπέρχονται. σχεδὸν [y] γάρτοι πᾶν, πλὴν ὀλίγου, τὸ στρατόπεδον τῶν Λακεδαιμονίων, ἄρχοντες ἀρχόντων εἰσὶ, καὶ τὸ ἐπιμελὲς τῶ δρωμένου, πολλοῖς προσήκει.

ξζ'. Τότε δὲ κέρας μὲν εὐώνυμον [z] Σκιρῖται αὐτοῖς καθίσαντο, ἀεὶ ταύτην τὴν τάξιν μόνοι Λακεδαιμονίων ἐπὶ σφῶν αὐτῶν ἔχοντες· [a] παρὰ δ' αὐτοῖς οἱ ἐπὶ Θράκης [b] Βρασίδειοι στρατιῶται, καὶ Νεοδαμώδεις μετ' αὐτῶν. ἔπειτ' ἤδη Λακεδαιμόνιοι αὐτοὶ ἐξῆς καθίσαν τὰς [c] λόχας, καὶ παρ' αὐτὰς, Ἀρκάδων [d] Ἡραιῆς· μετὰ δὲ τούτους, Μαινάλιοι, καὶ ἐπὶ τῷ δεξιῷ κέρα, Τεγεάται, καὶ Λακεδαιμονίων ὀλίγοι, τὸ ἔσχατον ἔχοντες, καὶ [e] οἱ [f] ἱππῆς αὐτῶν ἐφ' [g] ἑκατέρῳ τῷ κέρα. Λακεδαιμόνιοι μὲν ἕτως ἐτάξαντο. οἱ δ' ἐναντίοι αὐτοῖς, δεξιὸν μὲν κέρας Μαντινῆς εἶχον, ὅτι ἐν [h] τῇ ἐκείνων τὸ ἔργον ἐγίγνετο. παρὰ δ' [i] αὐτοῖς οἱ ξύμμαχοι Ἀρκάδων ἦσαν· ἔπειτα Ἀργείων οἱ χίλιοι λεγάδες, οἷς ἡ πόλις ἐκ πολλῆς ἄσκησιν τῶν ἐς τὸν πόλεμον δημοσίᾳ [k] παρεῖχε· καὶ ἐχόμενοι αὐτῶν οἱ ἄλλοι Ἀργεῖοι, καὶ μετ' αὐτοὺς οἱ ξύμμαχοι αὐτῶν, Κλεωναῖοι καὶ Ὀρνεᾶται· ἔπειτα Ἀθηναῖοι· ἔσχατοι, τὸ εὐώνυμον κέρας ἔχοντες, καὶ ἱππῆς μετ' αὐτῶν οἱ οἰκεῖοι.

ξή. Τάξις μὲν ἤδε καὶ παρασκευὴ ἀμφοτέρων ἦν· τὸ δὲ στρατόπεδον τῶν Λακεδαιμονίων, μεῖζον ἐφάνη. ἀριθμὸν δὲ γράψαι, ἢ καθ' ἑκάστους ἑκατέρων, ἢ ξύμπαντας, οὐκ ἂν ἐδυνάμην ἀκριβῶς. [l] τὸ

[r] Δὲ ἔτοι Gr. [v] Ἐνωμοτάρχαι Decani P. Decuriones Ac. [x] Ἐνωμοτία Decuria P. Ac. [y] γάρ τι Ar. C. Ald. Flor. Baf. Aug. Reg. Caff. Gr. Dan. [z] Σκιρῖται Mosqu. Huius diſtincta omnino militia erat, et circa regem ſtabat, atque in praelio laborantibus ſuccurrebat, eratque ex milite ſelecto, vt clare docet *Dionyſ. Sic.* p. 473. *Ed. Steph.* p. 350. *Ed. Rhod.* Dicebatur Σκιρῖται a Sciro Arcadiae, vnde ab *Heſychio* Arcadicus dicitur, cuius haec ſunt verba: Σκιρῖται λόχος ἔτω καλούμενος, ὁ προκινδυνεύων, ἢ οἱ Ἀρκαδικοί. Vide *Meurſii* Att. Lect. l. 1. c. 16. et *Cragium* de Rep. Laced. l. 4. c. 4. *Hudſ.* Mox τὴν om. Aug. [a] Παρ' αὐτοῖς Ar. et lin. 10. παρ' αὐτοῖς. vbi παρὲ δ' αὐτοῖς C. Ald. Flor. Baf. Steph. 1. In Appendice Var. Lect. poſteriore loco aliam ſcripturam horum librorum adnotat *Hudſ.* Vid. i. [b] Βρασίδειοι στρατιῶται Ar. C. Aug. ſed m. rec. corr. in ει. Mox Νεοδαμώδας Mosqu. Ex hoc loco et altero p. 311. colligit *Cragius* de Rep. Lac. l. 1. c. 12. Νεοδαμώδεις diſtinctos fuiſſe a ſeruis Braſidianis. Vide *Meurſii* Miſc. Lac. l. 2. c. 7. p. 133. *Hudſ.* Βρασίδειοι Reg. Gr. [c] Hic loci et alibi retinui voces Graecas, cum vix occurrant Latina nomina, quae iis ad amuſſim reſpondeant. Verum λόχος *mora* reddi poſſit (qua voce vtitur *Corn. Nepos* in Iphicrate) ſi vere aſſerat *Meurſius* Att. Lect. l. 1. c. 6. λόχον et μόραν ſiue μοῖραν eadem eſſe. Sed eundem falli, dum *moras* et λόχους Lacedaemoniorum confundit, docet *Valeſius* in ſuis notis ad *Manſueti* notas in *Harpocr.* p. 123. *Hudſ.* [d] Ἡραιεῖς Ar. C. Caſſ. Mosqu. qui et antea εὐθὺς pro ἐξῆς, et καθίσαντο. [e] οἱ omittit Gr. [f] Ἱππεῖς Ar. C. Ald. Flor. Baf. itidemque paulo infra, vt et mox Μαντινεῖς. Caſſ. Gr. [g] Ἑκατέρων Caſſ. Aug. [h] τῇ Ar. [i] Αὐτὸς Cl. Gr. Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Steph. 1. Reg. Caſſ. Dan. Aug. [k] Παρεῖχεν Caſſ. Mox οἱ ἐκ Baſ. ἱππεῖς Mosqu. [l] Apud Lacedaemonios non in multitudine, ſed in militum praeſtantia maximum momentum ſitum erat: atque ob hanc eorum paucitatem (inquit *Cragius* de Repub. Laced. l. 4. c. 3.) exiſtimare licet, ignorari eos voluiſſe vulgo vt plurimum militum numerum. *Hudſ.* Paullo ante et c. 69. καθεκάστους Aug.

Ἑτέρ. ταχ.] Scil. ἐς πάντας· ad omnem exercitum cito peruadunt, perferuntur, omnibus innoteſcunt. BAVER.

Πλὴν ὀλίγου εἰσὶν] *Ariſtides* Tom. I. p. 387. *Ed. Canter.* ὀλίγων minus eleganter laudat. WASS.

Ἄρχ. ἀρχ.] Apud Char. V. 85. ἡγεμόνες ἡγεμόνων. GOTTL.

Ἄρχ. ἀρχόντ.] Adſcripſerat Gottl. *Charit.* V. 85. ἡγεμόνες ἡγεμόνων. Magis attinuit, explicari, quo ſenſu: nempe, vt imperata a ſummo duce alii acciperent, qui deinde rurſus aliis imperarent, quorum ſinguli deinde, velut ſibimet imperantes, ſcirent quisque, et, quid faciendum eſſet, et quomodo. Nam hoc et ipſum vel maxime intelligi, conuenit, in hac deſignatione, quod Liuius refert de Romano exercitu, non ſuccurrit, quo loco. De Athenienſibus idem, Chabriae arte ſubactis, Cornel. refert in Chabr. c. 1. ita inſtitutos fuiſſe, vt ſibi quisque dux et imperator eſſe poſſet. Nota hic etiam, τὸ στρατόπ. — εἶεν, pro ἴσῃ, datum plurali propiori; ſane debebat priori ſingulari, vt ſubiecto; ſed aures vix paterentur; et vere multitudinem ſignat στρατόπεδον. BAVER.

[Τὸ ἐπιμ.) Schol. d. Aug.] B.

Τῷ δρωμένῳ] i. e. δρασθησομένῳ, praeſ. p. fut. (Schol. in Aug. ita leg. ἀντὶ τῶν, τῶν ἐπιγινομένων. Male tamen expl.) B.

Τότε δὲ κέρας — καθίσαντο] Vid. de h. l. Abr. Τότε probat, non ſemper Sciritas cornu ſiniſtrum obtinuiſſe; contra Cragium. Rex ſtetit in eorum cornu, Diod. XV. 473. et hic in media acie: ita et hoc cornu. Sed h. l. alium locum occupauit, quod τὸ τότε probat. v. Abr. 541. Sciritae fuerunt pedites. ib. 542. GOTTL.

Τότε — κέρ. — αὐτοῖς καθίς.] Duo hic notentur; primo, αὐτοῖς pro αὐτῶν, more Homerico, v. c. ll. 1, 188. ἐν δὲ οἱ ἦτορ — μερμήριξεν, i. e. τὸ ἦτορ αὐτῦ· et Herodot. L. 6. τὰ ὅπλα οἱ ἔχεσαν, i. e. τὰ ὅπλα αὐτῦ· deinde καθίσαντες, cuidenter hic pro actiuo: Sciritae conſtituebant cornu, (non *ipſorum*, ſuum,) ſed Lacedaemoniorum. At infra Lacedaemonii καθίσασαν, actiue, τὰς λόχας αὐτοῖ, *ſuos* ergo. Tam vanum ſaepe fingitur diſcrimen harum formarum! BAVER.

Μόνοι Λαχ.] Dictum vt infra μόνος, vt Soph. Ai. 513. μόνος τῶν ἄλλων. Luc. Tim. 55. pro ἀπὸ. 68. — ἀπὸ τῶν ἄλλων. Abr. 541. GOTTL.

Μόνοι Λακεδ.] Μόνοι hic expl. Abr. *ſeorſim*, ſegregati, τῶν Λακεδ. ſcil. ἀπὸ· non ſane praeter morem loquendi, (ita et, μεμωθῆς τῶν ἄλλων, Graecis eſt, *deſtitutus*, ſeparatus a ceteris, *iſolirt*;) ac ſi ſit, ταύτην τὴν τάξιν ἔχοντες μόνοι, i. e. ὥστε εἶναι μόνοι τῶν (ἄλλων) Λακεδ. Sed durior eſt haec altera adiectio, nec vero neceſſaria, vbi additum ſit, ἐπὶ σφῶν αὐτῶν. Immo ſign. μόνοι, *ſolis* Sciritis fuiſſe hoc iuris, id honoris habitum prae cetero exercitu, vt per ſe ſoli conſiſterent, non immixti reliquis: Veteranorum more apud Romanos, qui ſub *primo* vexillo haberentur; vnde et *Vexillarii* dicti recte putentur, vtut negante Ernest. Excurſ. 1. ad

Enomotarchis. Enomotarchae vero, *ſuae* Enomotiae. Et imperia, ſiquid *reges fieri* velint, eodem ordine progrediuntur, citoque *per exercitum* permeant. Nam propemodum totus Lacedaemoniorum exercitus, exceptis paucis, ſunt duces ducum, et rerum gerendarum cura ad multos pertinet. Bell. Pelop. an. 14. Olymp. 90. 3. V. C. Varr. 336.

67. Tunc autem in ſiniſtro quidem ipſorum cornu collocati erant Sciritae, qui ſoli ex Lacedaemoniis hunc ordinem per ſe, *non permixti aliis*, ſemper obtinent. Iuxta hos, Braſidiani milites ex Thracia reuerſi, et cum illis Neodamodes. Deinde iam ipſi Lacedaemonii deinceps Lochos conſtituebant, et iuxta ipſos, ex Arcadibus *ii*, *qui vocantur* Heraeenſes. Poſt hos, Maenalii. Sed in dextro cornu Tegeatae, et pauci Lacedaemoniorum, qui extremam *eius partem* tenebant, et ipſorum equitatus in vtroque cornu collocatus erat. Atque Lacedaemonii quidem ſic erant inſtructi. Hoſtium vero ipſis oppoſitorum dextrum quidem cornu Mantinei tenebant, quod in ipſorum *agro* res gereretur. Iuxta ipſos erant ſocii ex Arcadia profecti: deinde mille ex Argiuis delecti, quibus iampridem ciuitas *in rebus bellicis* ſeſe exercendi facultatem praebebat. Prope ipſos erant caeteri Argiui, poſt eos, ipſorum ſocii, Cleonaei, et Orneatae. Poſtea Athenienſes poſtremi, ſiniſtrum cornu tenebant, et domeſticus ipſorum equitatus cum ipſis erat.

68. Atque hic quidem ordo, et hic apparatus vtrorumque erat. Sed Lacedaemoniorum exercitus *altero* maior eſſe viſus eſt. Quantus autem vtrorumque, vel ſingulorum populorum, vel vniuerſorum

χωρεῦσι] διὰ τέτων χωρεῦσι, καὶ ταχέως διέρχονται. *Σχεδὸν γάρτοι πᾶν] σχεδὸν ἅπαν τὸ τῶν Λακεδαιμονίων στρατόπεδον, ἄρχοντες ἀρχόντων εἰσί.* *Καὶ τὸ ἐπιμελὲς] ἡ ἐπιμέλεια τῦ πράγματος.* *Τῦ δρωμένυ] ἤτοι τῶν ἐπιγινομένων, γινομένων.* *Σκιρῖται] λόχος Λακωνικὸς ὕτω λεγόμενος.* *Βρασίδειοι] οἱ μετὰ Βρασίδυ.* *Καὶ παρ' αὐτὰς] πλησίον.* *Ἡραιῆς] λεγόμενοι ὀκλονότε.* *Οἱ δ' ἐναντίοι] οἱ Ἀργεῖοι καὶ οἱ σύμμαχοι αὐτῶν.* *Αὐτοῖς] τοῖς Λακεδαιμονίοις.* *Τῶν ἐς τὸν πόλεμον] τῶν πολεμικῶν.* *Δημοσία παρεῖχε] ἤτοι, δημοσίᾳ ἤσκει αὐτύς.* *ἢ, ὥς τινες, ἐξουσίαν παρεῖχε τῦ ἀσκεῖν αὐτύς.* *Τὸ εὐώνυμον κέρας ἔχοντες] τῶν ἀριστερῶν συντάξεων ὀκλονότι.* *Ἑκατέρων, ἢ ξύμπαντας] τῶν Λακεδαιμονίων καὶ Ἀργείων.* *Διὰ τῆς πολιτείας τὸ κρυπτὸν, ἠγνοεῖτο]*

Tacit. Annal. T. II. Edit. Erneſt. pag. 578. ſequ. vt tamen, ſegregem militiae gradum et honoratiorem fuiſſe, vltro probet. Veteranis ergo comparentur Sciritae, cum hoc nomine, tum ob dignitatem primumque locum; tum, quod, *pedeſtrem* eam manum fuiſſe, probat Abr. p. 541. BAVER.

Ἐπὶ Θρ. Βρασ.] Breuitatem notat! Non enim tum ἐπὶ Θρᾴκης erant Braſidae milites, ſed antea cum iis fuerat bellumque geſſerat ἐπὶ Θρ. Eſt ergo pro, *οἱ ἐκ Θρ.* milites *e* Thracia reducti, qui *ibi* fuiſſent: vel, antea in Thracia adhibiti bello. E diuerſo reſpondet brevitati τῦ ἐκ, de qua v. Ind. B.

Νεοδαμώδεις] Supra Cap. 34. DVCK.

[Παρ' αὐτ. et Ἡραιῆς) del. Schol. Aug.] BAVER.

Οἱ ἅπαντες] Articulus abeſt a *Gr.* Sic Noſter infra. WASS.

[Οἱ ἐναντ.) In Schol. Aug. d. *οἱ* ante Ἀργεῖοι, et abeſt αὐτῶν.] B.

Τὸ ἔργον] *Pugna*, vel ipſum bellum. Nota ad militiae morem, (*Etiquette*), in ſua terra ſtetiſſe honeſtiori loco et potiori. B.

Παρὰ δ' αὐτοῖς] Αὐτὰς *Cl. Gr.* Paulo ante παρὰ δ' αὐτοῖς. WASS. Αὐτὰς habent omnes *Mſſ.* et *Edd.* ante *Stephani* ſecundam, quam ſequutus eſt *Portus*. Et hoc non minus recte ea ſignificatione, quam hic habere debet, dicitur, quam παρ' αὐτοῖς. *Thucydides* hoc ipſo Cap. καὶ παρ' αὐτὰς Ἀρκάδων Ἡραιῆς. DVCK.

[Αὐτοῖς· Τ. ἐς τ. πέλ. et Εὐώνυμ.) Schol. deſ. Aug. BAVER.

Λογάδες] Adſer. Gottl. „*ſemper ita lecti illi mille Argiui; Weſſel. ad Diod. S. L. XII. p.* 534.“ B.

Κλεωναῖοι] *Thucyd.* VI, 95. μέχρι Κλεωνῶν. *Melae*, inquit *Lloydius*, Cleona. At fallitur, vt alias. Duplices etenim Cleonae, Argolicae et Chalcidicae. De poſterioribus *Mela*, qui in hac ſcriptura ſolus eſt: plurium numero extulit *Herodotus*, et plerique omnes. Caeterum Cleonae *Argolicae* ſupra Mycenas, colle edito ſitae erant, in via, quae Argis Corinthum ducit. Conſule *Xenoph.* p. 644. *Liu.* XXXIV, 25. *Pauſan.* p. 143. *Plutarch.* Arato p. 1040. Oppida circum iacentia hoc ordine a *Polybio* memorantur, Καφύας, Πελλήνην, Φενεὸν, Ἄργος, Φλιοῦντα, ΚΛΕΩΝΑΣ, Ἐπίδαυρον, Ἐρμιόνα, Τροιζῆνα, Κόρινθον. Nomen eis aut a Cleone, Aſopi filia, iuxta *Herodotum* et *Diodorum*, aut a Cleone, Pelopis filio, quod *Pauſaniae* placuit. Ciuium inopiam ſatis innuit *Ouidius* non vno in loco epitheto *humiles*. Situm reſpexit *Statius*, celſa Proſymne, Aptior armentis *Midea*, pecoroſaque Phyllos, Quaeque pauet longa ſpumantem valle Charadron, Neris, et ingenti Turritae mole *Cleonae*. Codices noſtri *Proſymna*, Mide, Phylos, Clionae, perperam. De caeteris oppidis *Schol.* et *Admot.* conſulantur. De *Mideae* tacent etiam *Mela*, *Plinius*, et Geographorum vulgus; nempe a Copaide lacu abſorpta eſt. Et tam Μίδεια quam Μιδέα ſcribi, teſtis alicubi *Strabo*. Cleonae vero *Nigro*, ſed neſcio quam vere, *Sanvoſili*. Inter raphani ſpecies τὴν Κλεωναίαν recenſuit *Theophraſtus* Hiſt. Pl. VII, 4. Vid. *Euſtathium* ad Il. β'. p. 220. et *Demoſthenem* de Coron. p. 326. WASS.

[Ἑκατέρων) Schol. d. Aug.] BAVER.

Ἀριθμ. ἑκατ. ἢ ξύμπ.] Varietatem obſerua: ἑκατέρων, ἢ ξύμπαντας· debebat, ξυμπάντων, nempe ἀριθμόν. BAVER.

Γράψαι — — ἐδυν. ἀκριβ.] Debebat γράψαι ἀκρ. ὡς ἂν ἐδυνάμην. Ad γράψαι enim refertur ἀκριβῶς, non ad ἐδυνάμην. Traiectio eſt, vtut leuior, notanda tamen, ad ipſam ἀκρίβειαν. BAVER.

μὲν γὰρ Λακεδαιμονίων πλῆθος, διὰ τῆς πολιτείας τὸ κρυπτὸν, ἠγνοεῖτο· τῶν δ' αὖ, διὰ τὸ ἀνθρώπειον κομπώδες ἐς τὰ οἰκεῖα [m] πλήθη, ἠπίστειτο. ἐκ [n] μέντοι τοιῶνδε λογισμῶν ἔξεστί τῳ σκοπεῖν τὸ Λακεδαιμονίων τότε παραγενόμενον πλῆθος. [o] λόχοι μὲν [p] γὰρ ἐμάχοντο [q] ἑπτὰ, ἄνευ Σκιριτῶν, ὄντων ἑξακοσίων. ἐν δὲ ἑκάστῳ λόχῳ πεντηκοσίαι ἦσαν τέσσαρες, [r] καὶ ἐν τῇ [s] πεντηκοστύι, [t] ἐνωμοτίαι τέσσαρες. τῆς τε ἐνωμοτίας ἐμάχοντο [v] ἐν τῷ πρώτῳ ζυγῷ, τέσσαρες. ἐπὶ δὲ βάθος ἐτάξαντο μὲν ὑ πάντες ὁμοίως, ἀλλ' [x] ὡς λοχαγὸς ἕκαστος ἐβούλετο· [y] ἐπίπαν δὲ κατέστησαν ἐπὶ ὀκτώ. παρὰ δὲ ἅπαν, πλὴν Σκιριτῶν, τε[τ]ρακόσιοι καὶ ὀυσὶν δέοντες πεντήκοντα ἄνδρες, ἡ πρώτη τάξις ἦν.

ξθ'. Ἐπεὶ δὲ ξυνίεσαν ἔμελλον ἤδη, ἐνταῦθα καὶ παραινέσεις [z] καθ' ἑκάστους ὑπὸ τῶν οἰκείων στρατηγῶν τοιάδε ἐγίγνοντο· Μαντινεῦσι μὲν, ὅτι ὑπέρ τε πατρίδος ἡ μάχη ἔσται, [a] καὶ ὑπὲρ ἀρχῆς ἅμα καὶ δουλείας, τὴν μὲν μὴ πειρασαμένοις ἀφαιρεθῆναι, τῆς δὲ μὴ αὖθις πειρᾶσθαι· Ἀργείοις δὲ, [b] ὑπὲρ τῆς τε παλαιᾶς ἡγεμονίας καὶ τῆς ἐν Πελοποννήσῳ ποτὲ [c] ἰσομοιρίας μὴ [d] διὰ παντὸς [e] φθειρομένους ἀνέχεσθαι, καὶ ἄνδρας ἅμα [f] ἐχθροὺς καὶ ἀσυγγείτονας ὑπὲρ πολλῶν ἀδικημάτων ἀμύνασθαι· τοῖς δὲ Ἀθηναίοις, καλὸν εἶναι, μετὰ πολλῶν καὶ ἀγαθῶν ξυμμάχων ἀγωνιζομένους, μηδενὸς λείπεσθαι. καὶ ἔτι ἐν Πελοποννήσῳ Λακεδαιμονίους νικήσαντες, τήν τε ἀρχὴν βεβαιοτέραν καὶ μείζω [g] ἔξουσι, καὶ ὑ μή ποτέ τις αὐτοῖς [h] ἄλλος ἐς τὴν γῆν [i] ἔλθῃ. τοῖς μὲν Ἀργείοις καὶ ξυμμάχοις [k] ταῦτα [l] παρῃνέθη. [m] Λακεδαιμόνιοι δὲ, καθ' ἑκάστους τε, καὶ μετὰ τῶν πολεμικῶν νόμων, [n] ἐν σφίσιν αὐτοῖς ὧν ἠπίσαντο

n πλήθει *Caſſ.* Aug. *n* Μὲν *Reg.* *o* Valla λόχους vertit agmina, πεντηκοστύας centurias, ἐνωμοτίας manipulos. *Hudſ.* *p* γὰρ deeſt *Dan.* *q* πέντε pro ἑπτὰ reponendum cenſet *Meurſius* Att. Lect. l. 1. c. 26. Vide *Cragium* et *Valeſium* locis ſupra citatis. *Hudſ.* Mox Σκιτῶν Mosqu. et rurſus ita c. extr. *r* Καὶ ἐν τ. π. l. τέσσαρες omiſerat ſcriba *Col. Gr.* deinde adſcripta ſunt in marg. *s* Ἑκατοστύι C. et *Ar.* in marg, *Dan.* in textu. *t* Ἐνωμοτίαις *Gr.* *v* *Primo ordine in transuerſum porrecto*, ex interpretatione *Ae. Port.* Τῶν μαχομένων, τὸ μὲν ἐμπροσθεν, μέτωπον, καὶ ζυγὸν, καὶ πρόσωπον καλεῖται. καὶ τὸ μὲν ἐξεῆς εἶναι κατὰ μῆκος, ζυγεῖν. *Pollux* l. 1. c. 10. *Hudſ.* *x* Ὡ: ὁ λοχαγὸς C. *y* Ἐπὶ πᾶν *Caſſ.* Aug. Mox c. 69. ἐπειδὴ Mosqu. *z* Καθεκάστους *Reg.* *a* Καὶ deeſt *Ar.* *b* Ὑπέρ τε τῆς τε παλαιᾶς *Ald. Elor. Baſ. Steph.* 1. Ὑπὲρ τῆς παλαιᾶς *Ar.* *c* Vide *Herodotum* l. 7. c. 148. 149. *Hudſ.* *d* Διαπαντὸς *Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg.* Aug. *e* Ita a manu prima *Caſſ.* deinde emendatum erat φειδομένους. *f* Καὶ ἐχθροὺς *Gr.* Mox καὶ ante ἀγαθῶν d. Mosqu. *g* Ἥξουσι *Gr.* *h* Ἄλλος omittit *Gr.* *i* Ἐπέλθῃ *Marg. Cam.* Ἔλθῃ Λακεδαιμόνιοι *Gr.* caetera deſunt. Ἔλθοι Mosqu. *k* Τοιαῦτα Aug. *Ar. C. Cam. Cl. Reg. Caſſ. Dan.* *l* Παρηνέχθη *Dan.* *m* Λακεδαιμονίων *Gr.* *n* Id eſt: παρέκελευόντο μεμνῆσθαι ὧν ἠπίσαντο ἐν σφίσιν αὐτοῖς ἀγαθοῖς ἔσει. *Ae. Port.*

Κομπῶδες] Laudat *Pollux* IX, 148. et agn. *Heſychius*, vt recte obſeruat Cl. Hemſterhuſius. Qua forma *Ariſtot.* Polit. τὸ κομψὸν ἔχοντες λόγοι. WASS.

Ἀνθρ. κομπ.] Alterum adiect. κομπώδες pro Subſt. κόμπον· durius quidem, altero addito. BAVER.

Ἐς τὰ οἰκεῖα πλήθη] Ἐς pro κατά. Pluralem poſuit, πλήθη, quia de ſua *quisque* multitudine et ſinguli gloriantur. BAVER.

[Παραγενόμενον) Hoc Schol. ita leg. in C. Aug. a m. ant. ἡ πεντηκοστὺς συνίσταται ἀπὸ ἀνδρῶν ρκη. ὁ δὲ λόχος τούτων τετραπλάσιος γίνεται ἄνδρες φιβ: οἱ δὲ ἑπτὰ λόχοι γίνονται ἄνδρες γφπδ. ὥστε μετὰ τῶν Σκιριτῶν χ γίνονται ἄνδρες τῶν Λακεδαιμονίων, τετρακισχίλιοι διακόσιοι — quae ſequuntur in Schol. vulg. ſeparatim ſcripta ſunt, et ſic leg. ἡ γὰρ πεντηκοστὺς τῶν εἶχεν στρατοσάτας, ὁ δὲ λόχος ὑηλονότι ξδ. οἱ δὲ ἑπτὰ λόχοι γίνονται υμη.] BAVER.

Λόχοι μὲν γὰρ] Hic expl. pro, *nempe*. B.

Ἐν δὲ ἑκάστῳ λόχῳ πεντηκοστύες ἦσαν τέσσαρες etc.] De hoc loco, praeter *Cragium*, agunt *Emmius*, *Meurſius* l. d. et *Camerarius* ad Xenoph. II. Cyripaed. pag. 309. DUCK.

[Ἐν δὲ ἑκ. λόχῳ) Et hoc Schol. aliter exhibet Aug. ita quidem: Λόχοι ἑπτά.

Λόχοι ζ. α β γ δ
ἔχει ἕκαστος λόχος πεντηκοστίας δ. καὶ γίνονται τῶν
ε ς ζ
ἑπτὰ λόχων πεντηκοσυία. κη.

πεντηκοσυία κη. ϝϝϝϝ ϝϝϝϝ ϝϝϝϝ ϝϝϝϝ
ἔχει ἑκάστη πεντηκοστὺς ἐνωμοτίας ιδ. καὶ γίνονται τῶν
ϝϝϝϝ ϝϝϝϝ ϝϝϝϝ
κη πεντηκοστυιῶν ἐνωμοτίαι. ριβ.
ἐνωμοτίαι ις ις ις ις ις
ριβ. ἔχει ἑκάστη ἐνωμοτία ἄνδρας λβ ὡς γίνεσθαι τὸν πάντα
ις ις
στρατὸν ἄνδρας γφπδ.] BAVER.

Ἐν τῷ πρώτῳ ζυγῷ] *Suidas*, ζυγὸς ἐν τοῖς Τακτικοῖς τὸ ἐκ παρεσηκότων ἀλλήλοις πλῆθος. Vide ibi *Kuſterum*, qui ita recte emendauit e *Mſſ.* pro περιεσηκότων: quod tamen etiam *Arcerius* viderat ad *Aelianum* Tactic. Cap. VII. DUCK.

[Ἐπεὶ δὲ) Schol. d. Aug.] BAVER.

[Τὴν μὲν et Τῆς δὲ) Haec Schol. in Aug. ſunt inter verſus.] B.

Τὴν μὲν — ἀφαιρεθ.] Μὴ refertur ad ἀφαιρεθῆναι, cum ex re ipſa, tum ex analogia alterius μή. Sed debebat, (niſi forte dedit,) πειρασαμένους· nam, ne, pendere, dixeris, a verbis, ἡ μάχη ἔσται, obſtiterit poſitus τῷ μὴ, ac debebat, πειρασαμένοις (ἡ μάχη ἔσται,) μὴ (i. e. ὥστε μὴ, περὶ τῷ μὴ) ἀφαιρεθ. Traiecit ergo verba, more ſuo, Thuc. aut ſcripſit, πειρασαμένης. Neque enim Graece dixeris, ἀφῃρέθη αὐτῷ ἡ ἡγεμονία, ſed, ἀφῃρέθη τὴν ἡγεμονίαν. B.

numerus exſtiterit, accurate ſcribere non potui. Nam Lacedaemoniorum quidem numerus ignorabatur propter inſtitutum illius ciuitatis, quae res ſuas occultat: horum vero propter iactationem, qua homines in efferenda ſuorum multitudine vti conſueuerunt, credibilis non erat. Ex iſta tamen ratiocinatione cuilibet licet inire numerum Lacedaemoniorum, qui tunc *illic* adfuerunt. Nam Lochi ſeptem pugnabant, praeter Sciritas, qui erant ſexcenti. In ſingulis autem Lochis erant quatuor Pentecoſtues, et in vnaquaque Pentecoſtue erant quatuor Enomotiae. In vno autem cuiusque Enomotiae primo iugo, quaterni *milites* pugnabant. Neque vero omnium in acie collocatorum vbique aequalis erat denſitas; ſed pro arbitrio cuiusque Lochagi. In vniuerſum autem acies octonis militibus in altitudinem erat denſata. In latitudinem vero, prima acies *et totius exercitus frons porrecta* quadringentos et duodequinquaginta milites, praeter Sciritas, continebat. Bell. Pelop. an. 14. Olymp. 90. 3. V. C. Varr. 336.

69. Cum autem acies iamiam eſſent concurſurae, tunc vero ſingulorum populorum duces his verbis ſuos ſunt cohortati. Et Mantinei quidem *docentes*, proelium commiſſum iri et pro patria, ſimul et pro principatu et pro ſeruitute: vt illo quidem, cuius periculum ante feciſſent, *et cuius commoda iam guſtaſſent*, minime ſpoliarentur; hanc vero ne rurſus experirentur. Argiui vero, et pro priſtino principatu, et pro pari dignitate, quam in Peloponneſo quondam obtinuiſſent, ne ſe perpetuo *his* priuari paterentur, ſimul etiam vt hoſtes, eosque finitimos, pro multis iniuriis vlciſcerentur. Athenienſes vero, pulcrum eſſe, cum multis ac fortibus ſociis certamen ſubeuntes, in proelio nullis *virtute* cedere. Illud etiam addebant, ſi Lacedaemonios in Peloponneſo viciſſent, ſe *ſuum* imperium et magis ſtabilituros et amplificaturos, nec vllum alium poſthac in *ſuum* agrum venturum. Atque Argiuis quidem, eorumque ſociis tales cohortationes propoſitae fuerunt. * Lacedaemonii vero, partim per ſe ipſos, partim ob militarem diſciplinam, ſe mutuo hortabantur, vt memores

* Quum *Scholiaſtes* νόμως πολιτικὰς aliter exponit, quam *Valla* et *Ae. Port.* locus forſan ſic verti poſſit: *Lacedaemonii vero et per ſe ipſos, et carminibus ad modos militares factis* (vel, *quadam militaris muſicae diſciplina*) *ſe mutuo hortabantur etc.* HVDS.

διὰ τὸ ἔθος εἶναι Λακεδαιμονίοις πάντα κρύφα πράττειν. Διὰ τὸ ἀνθρώπειον κομπᾶδες] διὰ τὸ περὶ τῶν οἰκείων καὶ μάλιστα περὶ τῇ ἰδίᾳ πλήθος κομπάζειν τὸς ἀνθρώπως. Παραγενόμενον πλῆθος] ἡ πεντηκοστὺς συνίστατο ἀπὸ ἀνδρῶν ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ. ὁ δὲ λόχος, τέτταρα τετράπλασια, γίνεται ἀνδρῶν πεντακοσίων καὶ δυοκαίδεκα. οἱ δὲ ἑπτὰ λόχοι, ἄνδρες τρισχίλιοι πεντακόσιοι ὀγδοηκοντατέσσαρες. ὥς τε μετὰ τῶν ἑξακοσίων Σκιριτῶν γίνονται ἄνδρες οἱ πάντες Λακεδαιμονίων, τετρακισχίλιοι ἑκατὸν ὀγδοηκοντατέτρακες. ἡ γὰρ πεντηκοστὺς ἑκκαίδεκα εἶχε τὸς πρωτοστάτας· ὁ δὲ λόχος, ἑξήκοντα τέσσαρας. οἱ δὲ ἑπτὰ λόχοι, γίνονται τετρακόσιοι τεσσαρακονταεκτώ. Ἐν δὲ ἑκάστῳ λόχῳ πεντηκοστύες ἦσαν δ.] ἔχει ἕκαστος λόχος πεντηκοστύας δ, καὶ γίνονται τῶν ζ λόχων πεντηκοστύες κη· ἔχει ἑκάστη πεντηκοστὺς ἐνωμοτίας δ, καὶ γίνονται τῶν ζ λόχων ἐνωμοτίαι ριβ. ἔχει ἑκάστη ἐνωμοτία ἄνδρας λβ· ὡς γίνεσθαι τὸν πάντα στρατὸν, ἄνδρας τρισχιλίους, πεντακοσίους, ὀγδοηκοντατέσσαρας.

Λόχοι ζ.	α	β	γ	δ	ε	ϛ	ζ
Πεντηκοστύες κη.	νννν	νννν	νννν	νννν	νννν	νννν	νννν
Ἐνωμοτίαι ριβ.	ις	ις	ις	ις	ις	ις	ις

Ἐπεὶ δὲ ξυνιέναι ἔμελλον ἤδη] ἀλλήλοις δηλονότι τὰ στρατεύματα. Τὴν μὲν, μὴ πειρασαμένους] τυτέστι, τὴν ἀρχήν. Τῆς δὲ, μὴ αὖθις] τῆς δυλείας. Καὶ μετὰ τῶν πολεμικῶν νόμων] νόμως πολεμικὰς λέγει τὰ ᾄσματα, ἅπερ ᾖδον οἱ Λακεδαιμόνιοι μέλλοντες

Ἐν Πελ. — νικήσ.] Iungi haec poſſunt, ac fortaſſe debent, ἐν Πελ. νικ. ſi *vicissent* eos *in Peloponneſo*, h. e. in ipſorum terra; quippe quo amplior ſit victoria, eo et honeſtior, cum in ſua quisque terra promtius pugnet, et vero vtilior, vt hoſtium terram occupatiris, partim vtique, et ibi manſuris per praedia. Nec tamen nolim iungere: ἐν Πελοπ. ἀρχὴν ἕξουσι· vtut tum diceret, τῆς Πελοποννήσου; nec dum habebant Athen. ἀρχὴν ibi omnino, nedum vt firmiorem eſſent habituri. Illud ergo praeferatur. B.

Αὐτοῖς — ἐς τ. γῆν ἐλθῇ] i. e. πρὸς αὐτὸς· vel pro, εἰς τὴν γῆν αὐτῶν ἐρχεσθαι autem hic pro ἐσβάλλειν. B.

Ταῦτα] Quidam libri τοιαῦτα. non male. WASS.

Καθ' ἑκάστους τε, καὶ μετὰ πολεμικῶν νόμων] Haec varie vertunt *Interpretes*. Eſt locus perplexa ſtructura orationis obſcuriſſimus, in quo explicando vires ingenii, qui volet, experiatur. *Schol. Caſſ.* pro iis, quae in *vulgato* legantur, ἢ γράφειν προτρεπτικὰ, bene habet ἢν δὲ προτρεπτικά. Νόμως πολιτικὰς in Nota *Hudſoni* per errorem ſcribitur, pro πολεμικάς. DVCK.

Ordinem bene conſtituit Abreſch. p. 542. et Heilm. 721. GOTTL.

[Καὶ μετὰ τ. πολ. ν.) Schol. Aug. pro, ἢ γράφειν προτρεπτικὰ, praefert, ἢν δὲ προτρεπτικά. Altera lectio ſenſu caret; niſi refertur ad carmina, qualia v. c. Tyrtaeus cecinit Meſ-

τὴν παρακέλευσιν τῆς μνήμης ἀγαθοῖς ὄσιν ἐποιοῦντο· εἰδότες, ἔργων ἐκ πολλοῦ μελέτην πλείω σώζουσαν, ἢ λόγων [o] δι' ὀλίγου καλῶς ῥηθεῖσαν παραίνεσιν.

ο'. Καὶ [p] μετὰ ταῦτα ἡ ξύνοδος ἦν· Ἀργεῖοι μὲν καὶ οἱ ξύμμαχοι, [q] ἐντόνως καὶ ὀργῇ χωροῦντες, Λακεδαιμόνιοι δὲ, βραδέως, καὶ ὑπὸ αὐλητῶν πολλῶν [r] νόμῳ [s] ἐγκαθεστώτων· ὑ τῷ θείῳ χάριν, [t] ἀλλ' ἵνα, ἐμμελῶς μετὰ ῥυθμοῦ βαίνοντες, προέλθοιεν, καὶ μὴ διασπασθείη αὐτοῖς ἡ τάξις· ὅπερ φιλεῖ τὰ [v] μεγάλα στρατόπεδα ἐν ταῖς [x] προσόδοις ποιεῖν.

οά'. Ξυνιόντων δ' ἔτι, Ἀγις ὁ βασιλεὺς τοιόνδε ἐξελεύσας ὁρᾶσαι. τὰ στρατόπεδα [y] ποιεῖ μὲν καὶ ἅπαντα τᾶδε· ἐπὶ τὰ δεξιὰ κέρατα αὐτῶν ἐν ταῖς ξυνόδοις μᾶλλον ἐξωθεῖται, καὶ [z] περίσχυσι καθ' ὃ τῶν ἐναντίων εὐώνυμον ἀμφοτέροι τῷ δεξιῷ, διὰ τὸ, φοβεμένους, [a] προτέλλειν τὰ γυμνὰ ἕκατον

o Διελίγω *Reg.* *p* Μεταταῦτα *Ar. Ald. Flor. Baf. Steph.* 1. *Reg.* Aug. Μετὰ d. Mosqu. *q* Ἐντόνως καὶ ἐρρῃ etc. in quibusdam exemplaribus *Aul. Gellii*, locum hunc citantis, quem de tibiarum vsu in acie differentem vide l. 1. c. 11. Conſule etiam *Cragium* de Rep. Lac. l. 3. c. 10. et *Meurſii* Miſcell. Lacon. l. 2. c. 2. et 11. *Hudſ.* *r* Νόμῳ *Cl. Gr.* Aug. *Caſſ.* in quo recens manus ſuper α ſcripſerat ω. *s* Ἐνκαθεστώτων *Gr.* *t* Quaerente quodam, cur ad Tibiae cantum Spartani pugnarent: reſpondit Ageſilaus: ἵν', ὅταν πρὸς ῥυθμὸν βαίνωσιν, οἵτε δειλοὶ καὶ οἱ ἀνδρεῖοι φανεροὶ ὦσι. *Plutarchus* in Apophtheg. Lacon. Videſis *Cragium* loco ſupra citato. *Hudſ.* *v* Μεγάλα *Marg. Cam. Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caſſ. Dan.* In *Gr.* eſt μίγισα, et inter verſus μεγάλα. *x* Προόδοις *Marg. Ar. C. Dan.* Mox 71. init. δέ τι p. ἴτε Mosqu. et δρᾶσαι p. δρᾶσαι. *y* Μὲν ποιεῖ *Dan.* Τὰ ante στρατ. d. Mosqu. *z* Περιῖσχυσι *Dan.* περισχ. Mosqu. *a* Περισέλλειν *Cl.*

ſeniis; qualia ἐμβατήρια vocata, ſcribat Schol. tunc γράφειν pendeat a μέλλοντες. In eodem Schol. leg. Aug. ὧν pro ἃ. Deinde pro αὐτοῖς παρεκελ. legendum αὑτοῖς.] BAVER.

Μετὰ τ. νόμ. rel.] Ordinem ſatis commode extricat Abr. Nec vero perplexus nimis mihi videtur. Lacedaemonii ἐποι. τ. παρακέλ. ἐν σφίσιν αὐτ. inter ſe vt alter alterum cohortaretur, 1) μετὰ τῶν νόμων, i. e. vel, praeter leges, praeter quam, quod leges ſibi mutuo referebant, vel, *per* leges, διὰ τ. νόμων, legibus memorandis: 2) παρακέλευσιν) τῆς μνήμης ὧν (ἐκείνων ἃ) ἠπίσαντο· in memoriam reuocantes, quae ſcirent: partim leges et imperia bellica, partim a ſe fortiter geſta; quibus ergo ἐποιοῦντο; ἐν σφίσιν αὐτοῖς, ſibimet (ἐν pro Dat.) et inter ſe mutuo, alteri, (ὡς) ἀγαθοῖς ὄσιν. Ac forte ἠπίσαντο ſit pro συνηπίσαντο, quorum (factorum) conſcii eſſent *ſibi*, vt ἀγαθοῖς ὄσι. Vid. et ad C. 70. ad verba, ὑπὸ αὐλητ. BAVER.

Παρακέλ.] Scripſit, vt L. I. 92. γνώμης παραίνεσιν. τὴν παρακ. ποιεῖσθαι ἐν σφ. αὐτοῖς, i. e. παρακ. ἐν ἑαυτοῖς, vt ſcr. IIII. 25. GOTTL.

Ἔργων — παραίνεσιν] *Stobaeus* pag. 201. qui μελέτη habet. WASS. *Stobaeus* omittit participium εἰδότες, nec vtitur oratione infinita: ob eamque cauſam etiam σώζει et παραίνεσις dicit. In eo magis a ſcriptura, quae in *Thucydide* eſt, abit, quod pro ῥηθεῖσαν habet ῥηθέντων. Μελέτην meditationem verterat *Valla*, exercitationem *Stephanus*: quae retinere potuerat *Portus*. Vſum et exercitationem *Acacius*. DVCK.

[Εἰδότες) In Schol. Aug. additur: ἅπερ (f. ἥπερ) ὑπὸ καλῶς ῥηθέντων λόγων.] BAVER.

Πλείω σώζ.] i. e. μᾶλλον σωτήριον. GOTTL.

Σώζουσαν] Particip. p. Infin. σώζειν. Reliqua ex Abr. a Gottl. exſcripta nil moror, apud ipſum legenda. BAVER.

[Μετὰ) Schol. ad h. v. et ad ἐντόνως, et ad καὶ ὑπὸ def. Aug.] B.

Μετὰ ταῦτα] Mosqu. omittit μετὰ, nullo hic ſenſu; ſit enim: haec, talis, erat congreſſio; nam primo nondum erat; deinde eſſet, αὕτη, τοιαύτη. ξύνοδος autem non eſt ipſa pugna, ſed appropinquatio, *das Anrücken*, *Avancíren*. B.

Ἀργεῖοι καὶ οἱ ξύμμ. et mox, Λακεδαιμ.] Quod verbum ergo redditur hiſce Nominatiuis? Nullum autem; ſed aut pro Genitiuo eſt Nominat. per Anacol. pro, τῶν Ἀργείων, rel. nempe, ἡ ξύνοδος ἦν· aut ex hoc repete Synonymam phraſin, τὴν ξύνοδον ἐποιοῦντο. BAVER.

Ὀργῇ] Heringa legit ὁρμῇ, Obſſ. VI, 54. ἐντόνως idem, ac ἐντεταμένως. GOTTL.

Ὀργῇ] Adſcripſerat Gottl. (ex Abr. Diluc.) „*Heringa* Obſſ. L. VI. p. 54. ὁρμῇ" — Sed hanc lectionem iam e Gellio notauit Hudſon. Vnde nil opus coniectura, vbi iam ſit Var. Lectio. Illud magis ambigas, vtrum vtri praeferas? Nec dubium tamen ſit, quin et addito ἐντόνως, et oppoſito βραδέως, aptius ſit ὁρμῇ. Neque vero *irae* ſat congrua hic mentio; vtut *ſtudium* quoque et ardorem, vehementiam, Noſtro notet vocab. ὀργῆς· illud tamen praetulerim. Ἐντόνως Gottl. (immo Abreſch.) expl. ἐντεταμένως· quod idem ſit, ſed nihilo clarius; immo ſign. σφοδρῶς, ταχέως, βιαίως. B.

Ὑπὸ αὐλητῶν πολλῶν νόμῳ ἐγκαθεστώτων] Νόμῳ, quod eſt in *Clar. Caſſ.* et *Gr.* ita defendi poteſt, vt ea vox non pro lege accipiatur cum *Interpretibus*, ſed pro nomo muſico, et haec coniungantur ὑπὸ νόμῳ πολλῶν αὐλητῶν. Quae ſignificatio vocis νόμος etiam retento datiuo ᾠδῇ manere poteſt. Nam haec ſine diſcrimine ſecundo et tertio caſu dicuntur. *Heſiod.* ἀσπ. v. 280. Αἱ δ' ὑπὸ φορμίγγων ἄναγεν χορὸν ἱμερόεντα. *Ariſtoph. Acharn.* v. 1000. Πίνειν ὑπὸ τῆς σάλπιγγος. *Anacreon* Carm. VI. Ὑπὸ βαρβίτῳ χορεύει. *Lucianus* Dial. Deor. p. 187. Ὑπ' αὐλῷ καὶ τυμπάνοις εὐρυθμα βαίνει. Et haec interpretatio ex eo confirmari videtur, quod mox addit *Thucydides*, ὑ τῷ θείῳ χάριν; quod *Scholiaſtes* exponit ὕμνῳ: nam νόμος eſt hymnus deorum, vt *Scholiaſtes* Ariſtophanis Equit. v. 9. et ex eo aliisque *Spanhemius* ad Callimach. Hymn. in Delum oſtendit. Nec tamen plane improbem verſionem Interpretum, *ex Lege*. Erat enim, vt ait *Xenophon* de Lacedaemonior. Republ. in fine, νόμος, αὐλεῖν πάντας τοὺς παρόντας αὐλητάς. Reſpexit ad hunc locum *Seruius* ad Virgil. VIII. Aeneïd. 2. DVCK.

Ὑπὸ αὐλητ. νόμ. ἐγκαθεστ.] Νόμῳ ſi legeris, *cantum* vtique notet, quem et ſupra, c. 69. ſat commode notet, Heilmanno quoque probante: μετὰ νόμων, cum cantu. In ὑπὸ cum Genit. intell. ἀγόμενοι, *ducti*, regentibus ingreſſum et moderantibus tibicinibus. Νόμῳ equidem malim ob ἐγκαθεστώτων. BAVER.

[Οὐ τῷ θείῳ et Ἀλλ' ἵνα) Schol. ad haec verba def. Aug.] BAVER.

Τῷ θείῳ] Schol. ſupplet ὕμνῳ· non placet; τὸ θεῖον, ſimpli-

eſſent virtutum, quas in ſe viris fortibus eſſe nouerant: perſuaſum habentes, diuturnum rerum *bellicarum* ſtudium ad ſalutem parandam plus valere, quam breuem verborum praeclare factorum cohortationem. Bell. Peloponn. 14. Olymp. 90. 3. V. C. Varr. 336.

70. Atque poſt haec concurſus factus eſt. Et Argiui quidem, eorumque ſocii magno impetu, iraque concitati ferebantur: Lacedaemonii vero lente et ad cantum multorum tibicinum, qui ex lege inter ipſos erant interpoſiti; non rei diuinae gratia, ſed vt ad numerum aequabili gradu incedentes progrederentur, et ne acies distraheretur: quod magni exercitus in ipſo concurſu facere ſolent.

71. Interea vero dum acies adhuc concurrerent, * rex Agis huiusmodi ſtratagemate vti conſtituerat, quo omnes exercitus vti conſueuerunt. nam in ipſo conflictu acies vtrorumque in *ſuum* dextrum cornu latius exporriguntur, et vtrique *ſuo* dextro *cornu* ſiniſtrum hoſtium ſibi oppoſitum circumueniunt: quia ſinguli *milites*, *ſibi* metuentes, ſui corporis partes armis nudatas, clypeo illius, qui ad dextram

* Agis rex tale conſilium capit: ſolet hoc in omni acie fieri, vt, quando congrediuntur, dextra cornua magis in exteriorem partem declinent, et in latera ſiniſtri hoſtium cornu vtrinque extendantur etc. *Acacius.* HVDS.

μάχεσθαι, ἢ γράφειν προτρεπτικά. ἐκάλεν δὲ ἐμβατήρια. ἡ δὲ διάνοια, ἕκαστος τῶν Λακεδαιμονίων αὐτοῖς παρεκελεύοντο, ἀγαθοῖς εἶεν, μεμνῆσθαι ἃ μεμαθήκεσαν, καὶ ἡπίσαντο. ἐποίουν δὲ τοῦτο ἅδοντες. Εἰδότες ἔργων ἐκ πολλοῦ μελέτην πλείω σώζεσαν] εἰδότες, ὅτι τὰ πλείω σώζεται ὑπὸ τῆς ἐν τοῖς ἔργοις μελέτης ἐκ πολλοῦ γεγονυίας. Καὶ μετὰ ταῦτα ἡ ξύνοδος ἦν] ἡ ξυνέλευσις τῶν στρατευμάτων. Ἐντόνως καὶ ὀργῇ χωροῦντες] ἰσχυρῶς, καὶ σὺν ὀργῇ. Καὶ ὑπὸ αὐλητῶν] ἦγον μετά. Οὐ τῷ θείᾳ χάριν] ὕμνῳ δηλονότι. Ἀλλ' ἵνα ὁμαλῶς] ἠρεμαίως. Προσέλθοιεν] καὶ ὅπως, εἰ προσέλθοιεν, μὴ διασπασθείη αὐτῶν ἡ τάξις. Ἐν ταῖς προσόδοις] ἐν ταῖς προσβολαῖς, ἐν ταῖς ἐνώσεσι. Προσέλλειν τὰ γυμνὰ ἕκαστον] ἀντὶ τοῦ σκέπειν. καὶ προσάγειν. ἀπὸ μὲν τοῦ σέλλειν,

citer, eſt, *Numen*, et ſenſus eſt: non, quo Deos placarent, non in Deorum honorem. Nec vero *hymni caussa* tibicen canit, ſed *ipſum hymnum*. BAVER.

Μετὰ ῥυθμοῦ] Vide *Polybium* apud Athenaeum XIV, 5. Saltantium in morem Ariſtophanis verbis *Plut.* v. 758. ἐκτυπεῖτο δὲ Ἐμβὰς γερόντων τυρύθμοις προβήμασιν. *Pollux* III, 92. μετὰ ῥυθμοῦ βαίνοιεν. male, pro βαίνοντες προέλθοιεν. WASS. De iisdem *Polyaenus* I, 10. Πρὸς τὸ μέλος καὶ τὸν ῥυθμὸν ἐμβαίνοντες ἄῤῥηκτοι τὴν τάξιν ἐγένοντο. Et *Lucianus* de Saltat. p. 790. Ἅπαντα μετὰ μουσῶν ποιοῦσιν, ἄχει τῷ πολεμεῖν πρὸς αὐλὸν καὶ ῥυθμὸν, καὶ εὐτάκτου ἐμβάσεως τὸ ποδός. Pro προέλθοιεν *Gellius* et *Scholiaſtes* habent προσέλθοιεν. DVCK.

Προέλθ.] Schol. προσέλθοιεν. Illud rei aptius, et ſuperiori, χωροῦντες· hoc προσόδοις. Mihi tamen προέλθοιεν placet, et pluribus placebit, opinor. BAVER.

Τὰ μεγάλα] Ita *Mſſ.* antea μέγιστα. Quo plures, eo minus ordinis, turbae plurimum. WASS. Μεγάλα etiam *Gellius*, et ποιεῖν ἐν ταῖς προσόδοις. Ποιεῖν *Valla* ſatis recte vertit *accidere*. *Ariſtophanes* Plut. v. 1205. Καὶ μὴν πολὺ τῶν ἄλλων χυτρῶν τἀναντία Αὐτὴ ποιοῦσι. Eamdem ſignificationem τῷ ποιεῖν puto eſſe in eo, quod paullo poſt dicit *Thucydides*, Τὰ στρατόπεδα ποιεῖ μὲν καὶ ἅπαντα τοῦτο. Nam loquitur de eo, quod in concurſu proelii accidere ſolet exercitibus, non, vt *Portus* accepit, de ſtratagemate, quo illi vti ſoleant. *Acacius* non male: *ſolet hoc in omni acie fieri*. DVCK.

Ποιεῖν] Add. Gottleb. ac pro ποιεῖσθαι· vt παρεῖναι ποιεῖν, L. VII, 3. — Alieno profecto loco; vbi enim eſt Subſt. quo referatur ποιεῖν, aut qui locus hic Mediae formae? Immo ad ὅπερ refer, quod ad διασπασθείη reſpicit. Illud rectius animaduerteret, iam notatum tamen Intt. ad c. 71. (vbi tamen v. not.) ποιεῖν hic eſſe pro πάσχειν· ſolet hoc fieri, accidere magnis exercitibus. BAVER.

ξυνιόντων δ' ἔτι] Vrgendum hic eſt verbum ξυνιέναι, et preſſe accipiendum, (vt ſupra ξύνοδος,) vt ne proelii congreſſionem notet, ſed *acceſſionem* et motum verſus hoſtes, *im währenden Anrücken*. BAVER.

Ποιεῖ — μὲν, rel.] Neſcio, an ποιεῖ hic vtique ſit pro πάσχει, hoc iis accidit, vſu venire ſolet; (Per ſe quidem ſaepe quin notet, nihil morer.) Etenim, quid *faciant*, ſoleant exercitus facere, tamen infra explicatur; et ἐξωθεῖται poteſt Medio ſenſu accipi, ſeſe porrigunt, elabuntur, euadunt; quod etſi haud recte, nec ſalubriter, ſponte tamen, faciant, et veluti conſulto, et primicerio praeeunte. Tamen, ob notionem verbi ὠθεῖσθαι, et quia vel diuerſum facere voluit Agis, vel mederi certe huic incommodo, conſtet ſane et hic verbo ποιεῖν notio τῷ πάσχειν. Μὲν autem poſt ποιεῖ reſpicit ſubiectum, καὶ τότε περιέσχον, rel. Quod omnino vſu venit exercitibus, id *tum* quoque vſu venit. Ceterum, quocunque modo interpretere, vitioſe tamen textus habet αὐτῶν, poſt κέρατα· corrigendum, αὑτῶν, *ſuamet* ipſorum; et vero verſum eſt *ſuum cornu*. BAVER.

[Προσέλλ. τὰ γυμνὰ) Videri poſſe ait Abr. (et ex eo Gottl.) Schol. legiſſe, προσσέλλειν. Sed nunquam literae σ, multo minus στ, praefigitur πρός· cuius tamen vis et ſenſus redditur praefixo πρὸ, vt in προτρέπειν, *aduertere*, adhortari. Eſt enim πρὸ ſaepe pro ὀπίσω, *huc*, eo; vt apud Homer. Il. 1, 195. πρὸ γὰρ ἦκε, et 208. πρὸ δέ μ' ἦκε, *eo* miſerat, huc me miſit. Quo ſenſu Virgil. Aen. 1, 644. *Praemiſit Achaten*, i. e. miſit, *eo* miſit, illuc iturum, non ipſe nimirum ſecuturus. Nam illud πρὸ eſt qſ. Germ. *vorwärts*, in aliquem locum. Rectius autem cenſet idem Abr. ad προσάγεσθαι excidiſſe προσέλλεσθαι. Sed totum Schol. videtur corruptum. Neque enim ἀπάγειν ſign. ἀποστέλλειν. Punctis illa ſingula verba diſcreuit Ducker. Mutare ego nolui, vt in dubio ſenſu et integritate Scholii. Ex Abr. quidem interpretatione et correctione, commata modo interponantur, et ſit vnum Schol. Quod ita exhibet Aug. σκέπειν καὶ προσάγειν. Ἀπὸ μὲν οὖν τῷ σέλλειν καὶ τολὴ ὠνομάσθη, ἀπὸ δὲ τῷ προσάγειν τὸ προσέλλειν δύνατον λέγεσθαι· δῆλον δὲ ἀπὸ τοῦ ἀπάγειν καὶ ἀποστέλλειν προσάγεσθαι. Sed, haec et ipſa corrupta, aut falſa, ſatis apparet.] Ceterum, προσέλλ. τὰ γυμνὰ τῇ ἀσπίδι, permutate (per Hypallagen) dictum eſt pro, προσέλλ. τὴν ἀσπίδα τοῖς

ὡς μάλιστα τῇ τῶ ἐν δεξιᾷ παρατεταγμένῳ ἀσπίδι, καὶ νομίζειν τὴν πυκνότητα τῆς [b] ξυγκλείσεως συσκεπαζότατον εἶναι. καὶ ἡγεῖται μὲν τῆς αἰτίας ταύτης ὁ [c] πρωτοστάτης τῶ δεξιῶ κέρως, προθυμέμενος ἐξαλλάττειν ἀεὶ τῶν ἐναντίων τὴν [d] ἑαυτῶ γύμνωσιν, ἕπονται δὲ διὰ τὸν αὐτὸν φόβον καὶ οἱ ἄλλοι. καὶ τότε περιέσχον μὲν οἱ [e] Μαντινῆς [f] τῷ κέρᾳ πολὺ τῶν Σκιρτῶν, ἔτι δὲ πλέον οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ Τεγεάται τῶν Ἀθηναίων, ὅσῳ μεῖζον τὸ στράτευμα εἶχον. δείσας δὲ [g] Ἆγις, μὴ σφῶν κυκλωθῇ τὸ εὐώνυμον, καὶ νομίσας, ἄγαν περιέχειν τὸς Μαντινέας, τοῖς μὲν Σκιρίταις [h] καὶ Βρασιδείοις [i] ἐσήμηνεν, ἐπεξαγαγόντας ἀπὸ σφῶν, ἐξισῶσαι τοῖς [k] Μαντινεῦσιν· εἰς δὲ τὸ διάκενον τῦτο παρήγγελλεν ἀπὸ τῶ δεξιῶ κέρως δύο λόχως τῶν πολεμάρχων Ἱπποκοΐδα καὶ Ἀριστοκλεῖ ἔχουσι παρελθεῖν, καὶ ἐσβαλόντας πληρῶσαι, νομίζων, [l] τῷ θ' ἑαυτῶν δεξιῷ ἔτι περιουσίαν ἔσεσθαι, [m] καὶ τὸ καθ' ὁμαλὲς τὸς Μαντινέας, βεβαιότερον τετάξεσθαι.

οβ'. Ξυνέβη δ' αὐτῷ, ἅτε ἐν αὐτῇ τῇ ἐφόδῳ καὶ [n] ἐξ ὀλίγου παραγγείλαντι, τόν τε Ἀριστοκλέα καὶ τὸν Ἱπποκοΐδαν μὴ θελῆσαι παρελθεῖν, ἀλλὰ καὶ [o] διὰ τῦτο τὸ αἰτίαμα ὕστερον φεύγειν ἐκ Σπάρτης, δόξαντας μαλακισθῆναι· καὶ τὸς πολεμίους φθάσαι τῇ προσμίξει· καὶ, [p] κελεύσαντος αὐτῦ, ἐπὶ τὸς

b Ξυγκλήσεως *Gr. Reg. Caſſ.* Aug. Συγκλ. Mosqu. *c* Ὁ μὲν δὴ δεξιᾶς τῆ πρῶτος ζυγῆ, πρωτοστάτης. καὶ πᾶν τὸ μέτωπον πρωτοστάτης. *Pollux* l. 1. c. 10. *Hudſ.* *d* Ἑαυτῆ γυμνῶσιν *Gr.* Mox οἱ δ'. Mosqu. *e* Μαντινεῖς *Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Caſſ.* *f* Πολὺ τῷ κέρᾳ *Ar.* C. Aug. Mosqu. Τὸ κέρας *Gr.* Πολὺ τῷ κέρᾳ *Dan.* Πολὺ τὸ κέρᾳ *Reg. Caſſ.* Πολὺ τὸ κέρας *Gr.* *g* Ὁ Ἆγις *Reſ.* *h* Καὶ τοῖς Βρασιδείοις *Cl.* *i* Ἐσήμηνεν *Reg. Gr.* *k* Μαντινεῦσι *Gr.* Mox παρήγγειλεν Mosqu. *l* Τὸ *Reg.* Τῷ μεθ' ἑαυτ. Mosqu. *m* Καὶ κατὰ τὰς Μαντινίας βεβαιότερόν τε τάξεσθαι *Ar. C.* Τὸ etiam abeſt a *Dan.* Paullo poſt τετάξασθαι Baſil. Mox c. 72. τῇ ἰφ. ἐν αὐτῇ Mosqu. *n* Ἐξολίγου *Reg.* Aug. *o* Διατῦτο *Caſſ.* Aug. *p* Κελεύοντος et cum ſuperſcripta emendatione κελεύσαντος *Gr.*

γυμνοῦς, Germ. *den Schild vorhalten*: plane vt Latinis promiſcuum eſt *praetendere vela feneſtris, praetexere gramine ripas, fides intendere neruis, obducere nubila coelo, induere ſibi veſtem* et, *feneſtras velo*, (ſexto caſu,) *gramina ripis, coelum nubibus, aliquem veſte*, rel. et *circumdare milites, muros, vrbi*, et, *vrbem muris*; προσέλλειν eſt idem, quod προβάλλειν, gladiatorium vocabulum, *vorwerfen, vorhalten*, opponere, obiicere. BAVER.

[ξυγκλείσ.) Schol. Aug. addit καὶ ante ὑπ' ἀλλήλ. et pro ἄλλῃ habet ἄλλῃ.] BAVER.

Εὐσκεπαστ.] Actiue accipiendum, ad tegendum aptiorem, magis munientem corpus. BAVER.

Ἡγεῖται τ. αἰτ. τ.] i. e. *primus*, praecipue eſt in cauſſa, initium facit rei, quod ceteri ſequantur: vt 1, 78. extr. ἢ ἂν ὑφηγῆσθε, vtcunque vos *inceperitis, primi* bellum moueritis. Sed enim quid faciemus vocabulo αἰτίας; initium praebet, dux eſt huic *cauſſae*? Immo *rei*, cuento. Sed nixurum αἰτίαν vocat primo ob verbum ἡγεῖται· ἡγεῖται τῆς αἰτίας, eſt periphraſis τῦ, αἰτιώτατός ἐστι, maxime in cauſſa eſt; deinde αἰτία vocatur res illa, quia *cauſſam* habet τοῦ ἐξωθεῖσθαι, vt exercitus eo porrigantur: hoc eſt *effectum* facti, moris, quo vtatur primicerius, nimis in dextram excedens: haec eſt αἰτία τῦ ἐξωθεῖσθαι. Eſt ergo ille primus cauſſa cauſſae, αἴτιος (ἡγεμὼν) τῆς αἰτίας; *cauſſa* incommodi, quae ſit *cauſſa* alterius. Ita certe conſulatur magis vocab. ταύτης. Simplicius tamen interpretere, αἰτιώτατός ἐστι τύτυ. BAVER.

Πρωτοστάτης] Gottl. expl. *der Flügelmann*. BAVER.

Γύμνωσιν] Γυμνῶσιν in *Gr.* e compendio ſcripturae eſt. DVCK.

Ἐσήμηνεν] *Imperauit*. Ita Liu. L. 2, 20. *coborti ſuae — dat ſignum, vt — — pro hoſte habeant*: i. e. imperat, edicit. Hom. Il. 1, 289. πᾶσι — σημαίνειν, *imperare*. Hinc σημάντορες, duces, praefecti. BAVER.

Ἐπεξαγαγόντας] Primo dictum pro Datiuo ἐπεξαγαγῦσι· pendet enim ab ἐσήμηνεν, cui et additus ſit Dat. Σκιρίταις, Βρασιδείοις· deinde ſupplendum τινὰς, vel μέρος τι, ἑαυτῶν. Ἐπὶ autem in verbo ἐπεξαγ. notat 1) *ad* hoſtem, 2) ad *explendum* ſpatium, progreſſu cedentium in dextram relictum, et numerum, qui eſſet ex aequando cornu. Quid tamen ſi ſcripſit Thuc. ὑπεξαγαγόντας, quod plane reſpondeat Latino, vnice hic apto, *ſubducere*? BAVER.

Ἐξισῶσαι] Sc. ἑαυτῦς, pro Medio; vel int. τὸ κέρας. B.

Εἰς δὲ τὸ διάκενον, rel.] Implicitus ſane ordo, dupliciter expediendus: Vel ſic: παρήγγελλεν Ἱππον. καὶ Ἀριστ. τῶν πολεμάρχων (ſcil. ὅσοι,) qui eſſent (e numero) Polemarchorum; aut (propius quidem ad morem Noſtri,) παρήγγελλ. τῶν πολεμάρχων ex Polemarchis praecepit, Ἱππον. κ. Ἀριστ. παρελθ. εἰς τὸ διάκ. τ. ἔχυσι, (ita,) vt haberent, ſecum abducerent, δύο λόχως· Vel ſic: παρήγγ. δύο λόχους (vt duae cohortes) παρελθ. εἰς τὸ διάκ. τῦτο, Ἱππον. καὶ Ἀριστ. (ἐκ, vel, ὄντων) τῶν πολεμάρχων, ἔχυσιν, vt eos haberent, ducerent Hipponoidas et Ariſtocles, (qui eſſent e numero,) τῶν πολεμ. Ita ſint hi Datiui conſequentis, vel adiuncti, ſimplices, pro Genitiuis abſolutis, Ἱπποκοΐδα καὶ Ἀριστοκλέες, ἐχόντων, vel ἀγόντων, αὐτὲς, nempe τὲς λόχως. Quarto alibi caſu ſimpliciter addere ſolet Particip. huius ipſius verbi ἔχειν. Vtrumlibet amplectare, licet: durius vtrumque fuerit, ſed Thucydideum; neque alia ratio patet. Sed tertiam, ecce, Heilmann. ingreditur, interpretando iungens, δύο λόχως τ. πολεμάρχ. — Sane et mihi hoc venit in mentem, vel vnice probaturo et ſecuturo, vt ſimplicius, (vtut ſic quoque maneant Datiui ſimpliciter poſiti in Ἱπποκοΐδα καὶ Ἀριστ. ἔχουσιν,) ſi milites eſſent Polemarchi, et cohortibus diuiſi; quos duces fuiſſe, et vocabuli vis, et vero c. 69. extr. doceat. Nam, quod vertit, *von den Polemarchen*, et ambiguum eſt in Germ. et contra vſum Graecum, qui non dicat, *alicuius, huius* λόχον vel cohortem; *praefectus* dicitur *cohortis*, non, *cohors praefecti*; noſtro mori propius, quam veterum. Quid, quod Lochorum praefecti λοχαγοὶ dicuntur, non πολέμαρχοι. BAVER.

[Εἰς δὲ τὸ διάκ.) Schol. Aug. ἐμέσῳ pro μέσον.] B.

Ἐσβαλ. πληρῶσαι] Scil. ἐς τὸ διάκενον. Ἐσβαλόντας autem hic eſt, inſinuantes ſeſe, ingreſſos in locum illum a ſe ex-

ſuam in acie collocatus eſt, protegere maxime ſtudent, et exiſtimant, iſtam coniunctionis *et aciei confertae* denſitatem aduerſus hoſtium irruptionem eſſe tutiſſimam. Atque huius rei caput eſt is, qui primus ſtat in dextro cornu, aſſidue ſtudens, nudam ſui corporis partem ab hoſtibus ſubducere, et propter eundem metum caeteri quoque eum ſequuntur. Tunc autem Mantinei quidem *ſuo dextro* cornu, *ſiniſtrum* Sciritarum multum circumuenerunt: Lacedaemonii vero, et Tegeatae multo magis *ſiniſtrum* Athenienſium *cornu circumuenerunt*, quo maiorem exercitum habebant. Agis igitur, veritus, ne ſiniſtrum ſuorum cornu *ab hoſte* circumdaretur, et exiſtimans, Mantineos aciem valde exporrectam habere ad ſuos circumueniendum, Sciritis et Braſidianis imperauit, vt aliqua ſuorum manu ſubducta *ſuum cornu* Mantineis exaequarent. Hipponoïdae vero et Ariſtocli Polemarchis praecepit, vt duas cohortes ex dextro cornu detraherent, et cum his in illud vacuum ſpatium transirent, et ingreſſi *locum* explerent, exiſtimans et dextrum ſuorum cornu vel ſic ſatis magnam militum copiam habiturum, et *ſiniſtrum*, quod Mantineis erat oppoſitum, *hoc ſubſidio confirmatum*, in acie conſtantius perſtiturum. Belli Pelop. an. 14. Olymp. 90. 3. V. C. Varr. 336.

72. Contigit autem ipſi, (quippe quòd in ipſo concurſu ac repente *haec illis* imperaſſet) vt Ariſtocles et Hipponoïdes *eo* transire nollent: quinetiam hac ipſa de cauſa poſtea Sparta eiecti fuerint, * quia per ignauiam hoc admiſiſſe videbantur. Et *contigit*, *vt* hoſtes *cum Lacedaemoniis* manus ocius

* Pro ignauis habiti. *Valla.* HVDS.

καὶ τολμῆ ὠνομάσθη. ἀπὸ δὲ τοῦ προσάγειν, τὸ προστέλλειν δύναται λέγεσθαι. δῆλον δὲ ἐκ τοῦ ἀπάγειν. ἀποστέλλειν. προσάγεσθαι. τῆς ξυγκλείσεως] καὶ νομίζειν τῷ πεπυκνῶσθαι ὑπ' ἀλλήλων πεφράχθαι, εὐσκεπαστότερον, ἥπερ τὸ διεσφάναι ἀπ' ἀλλήλων. Προθυμούμενος ἐξαλλάττειν ἀεὶ] μὴ κατὰ δόρυ τὸ ἐναντίον ἔχειν τὰ γυμνὰ τοῦ σώματος, τυτέσι, τὰ δεξιά. Καὶ τότε περιέσχον μὲν] ἐκυκλώσαντο ἐπικάμψαντες. Εἰς δὲ τὸ διάκενον τοῦτο] τὸ μέσον κενόν. Καὶ ἐσβαλόντας πληρῶσαι] τὸ διάκενον δηλονότι. Νομίζων τῷ δ' ἑαυτῶν δεξιῷ] νομίζων τό, τε δεξιὸν τῶν Λακεδαιμονίων ἔτι ὑπερέχειν τῶν ἐναντίων, καὶ τὸ εὐώνυμον τὸ κατὰ τὰς Μαντινείς ἐν ἀσφαλεῖ ἔσεσθαι, ὡς ἂν μὴ δυνάμενον κυκλωθῆναι. Μὴ θελῆσαι παρελθεῖν] καὶ οἱ πολέμαρχοι ὐκ ἠθέλησαν ἐς τὸ διάκενον ἀγαγεῖν τὰς λόχυς. Ἔτσερον φεύγειν] συνέβη δηλονότι. Μαλακισθῆναι] χαύνους γενέσθαι. Καὶ τοὺς πολεμίους φθάσαι] καὶ φθάσαι τὰς πολεμίους τοῖς Λακεδαιμονίοις προσμίξαι, πρὶν εἰς τὸ διάκενον παρελθεῖν τὰς δύο λόχυς. Καὶ κελεύσαντος αὐτοῦ] τοῦ Ἀγίδος. Ὡς

plendum, *hineintreten, ſich hinein werfen, einrücken.* [Schol. ad ἐσβκλ. d. Aug.] BAVER.

Περισσίαν] Nempe ad exaequandum cornu hoſtium et ſpatio ſuperandum. B.

ξυνέβη] Int. *contigit*; quod de *exoptatis* rebus, laetis, ſecundis ac commodis, magis certe et plerumque, dicatur. Nimius tamen rurſus Heilm. vertens: *Es begegnete ihm das Unglück*; grauius, quam pro cauſſa; *vicerunt* enim, ex parte, Lacedaemonii; nec cunctatio ducum aut peruicacia tali vocabulo dici ſolet: Immo verte, *euenit*, accidit; certe, *incommode* accidit: *er hatte die Fatalität, es gieng ihm ſo widrig, es traf ſo fatal.* v. et mox ad φεύγειν. B.

[Μὴ θελ.) Schol. ad h. v. Aug. habet ad πάλιν αὖ.] B.

Φεύγειν] Miram vero ſtructuram! Sed magis mirum, neminem Intt. ea offenſum. Heilm. vidiſſe videtur, vitauit certe, interpretando, per Parentheſin: *wie ſie denn auch — verwieſen* (melius, *verbannt*) *wurden.* Vnde enim pendet Infinit. φεύγειν; Nempe a ξυνέβη (quod et Schol. moner, ſecure, nil aliud,) *accidit*; Cui ergo? Agidi vero. Quid? Vt parere nollent Hippon. et Ariſtocles. Recte! Quid tum? (Accidit, *eidem* ergo Agidi, αὐτῷ,) vt hi duo duces ea cauſſa damnati vrbe eiicerentur. Agidine ergo hoc accidit? An *ipſi* incommodum fuit, duces ſuos dicto non audientes accuſari, damnari, eiici? Aut, ſi ξυνέβη tantum reſpicimus, non αὐτῷ ſimul: in *praelio* tamen hic quid acciderit, memoratur, quid ad exitum eius momentum fecerit, non, quid *poſtea* factum ſit; quod in *proelio* quidem iam vim nullam haberet, damnatos *deinde* eiici. Debebat ergo Thuc. ἔφυγον, vel ἔφευγον, non per Infinit. ſuſpendere a ξυνέβη, ſed per Parentheſin more alias ſuo, inſerere. Talia oſtendi, malim, ab Intt. et notari, quam literaturae apparatum explicari inanem nullo vſu ad veram intelligentiam. Sed nimirum pronius eſt, faciliora conſectari et ſpecioſiora, quam ſimpliciora, et tamen intricata magis, vtut ſalubria. Nec Latinus Int. diligentius vertit: *quin etiam adiecti fuerint.* Vna literula immutata, *fuerunt* ſcriberet. BAVER.

[Ἔτσερ. φεύγ. et μαλακισθ.) Haec duo Schol. def. Aug.] B.

[Προσμ.) In Schol. Aug. pro προσμίξει eſt μίξαι.] B.

[Καὶ κελεύσαντος) Schol. abeſt Aug.] B.

Καὶ κελεύσ. rel.] Iungenti κελεύσαντος ἐπὶ τοὺς Σκιρίτας, (quod faciendum ſit retinenti ac ſequenti interpunctionem Ducker.) ſupplendum ſit παρελθεῖν, facile repetendum ex ὡς δ' παρῆλθον vt c. extr. ἐς χεῖρας ὑπομείναντας, vbi Schol. ſupplet ἐλθεῖν. Licet tamen aliter diſtinguenti ordinare et vertere, ὡς δ' παρῆλθον οἱ λόχοι ἐπὶ τοὺς Σκιρίτας, κελεύσαντος αὐτοῦ vt ἐπὶ τ. Σκ. referatur ad παρελθεῖν. Quin, ad vtrumquo forte referri, voluit Thuc. et bis intelligi, ἐπὶ τοὺς Σκιρ. et ad κελεύσ. et ad παρῆλθον· quia ſic medium interpoſuit, ac ſi ſcripſiſſet: ὡς δ' παρῆλθον οἱ λόχοι ἐπὶ τ' Σκιρ. κελεύσαντος αὐτοῦ (παρελθεῖν) ἐπὶ τ. Σκ. vel, αὐτούς. Quare mutare nolui interpunctionem, rectius nullam futuram, in tali dubitatione et Amphibolia. Παρελθεῖν autem hic eſt, *progredi*, accedere, adiungi, *ſich anſchließen*; et ἐπὶ non hoſtiliter accipitur, ſed, ad amicos, et ſuos. BAVER.

Σκιρίτας ὡς [q] ἃ παρῆλθον οἱ λόχοι, πάλιν αὖ σφίσι προσμίξαι μὴ δυνηθῆναι ἔτι, [r] μηδὲ τότε ξυγκλεῖσαι. ἀλλὰ μάλιστα δὴ καὶ πάντα τῇ ἐμπειρίᾳ Λακεδαιμόνιοι ἐλασσωθέντες τότε, τῇ [s] ἀνδρείᾳ ἔδειξαν ὂν οὐχ ἧσσον περιγενόμενοι. ἐπειδὴ γὰρ ἐν χερσὶν ἐγίγνοντο τοῖς ἐναντίοις, τὸ μὲν τῶν Μαντινέων δεξιὸν τρέπει αὐτῶν τοὺς Σκιρίτας καὶ τοὺς [t] Βρασιδείους· καὶ ἐσπεσόντες οἱ [v] Μαντινῆς καὶ οἱ ξύμμαχοι αὐτῶν, καὶ τῶν Ἀργείων οἱ χίλιοι λοχάδες, κατὰ τὸ διάκενον καὶ ἃ [x] ξυγκλεισθέν, τοὺς Λακεδαιμονίους διέφθειρον, καὶ κυκλωσάμενοι ἔτρεψαν, καὶ ἐξέωσαν ἐς τὰς ἁμάξας, καὶ τῶν πρεσβυτέρων τῶν [y] ἐπιτεταγμένων ἀπέκτειναν τινας. καὶ ταύτῃ μὲν ἡσσῶντο οἱ Λακεδαιμόνιοι· [z] τῷ δ' ἄλλῳ στρατοπέδῳ, καὶ μάλιστα τῷ μέσῳ, ἧπερ [a] ὁ βασιλεὺς Ἀγις ἦν, καὶ περὶ αὐτὸν οἱ τριακόσιοι ἱππῆς καλούμενοι, [b] προσπεσόντες τῶν [c] τε Ἀργείων τοῖς πρεσβυτέροις, καὶ [d] πέντε λόχοις ὠνομασμένοις, καὶ Κλεωναίοις, καὶ Ὀρνεάταις, καὶ Ἀθηναίων τοῖς παρατεταγμένοις, ἔτρεψαν, οὐδὲ εἰς χεῖρας τοὺς πολλοὺς ὑπομείναντας, ἀλλ', ὡς ἐπῆσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι, εὐθὺς ἐνδόντας, καὶ ἔστιν οὓς [e] καὶ καταπαληθέντας, τὸ μὴ φθῆναι τὴν ἐγκατάληψιν.

ογ'. Ὡς δὲ ταύτῃ ἐνεδεδώκει τὸ τῶν Ἀργείων [f] καὶ ξυμμάχων στράτευμα, παρερρήγνυντο [g] ἤδη ἅμα καὶ ἐφ' ἑκάτερα, καὶ ἅμα τὸ δεξιὸν τῶν Λακεδαιμονίων καὶ Τεγεατῶν ἐκυκλοῦτο τῷ περιέχοντι σφῶν τοὺς Ἀθηναίους. καὶ ἀμφοτέρωθεν [h] αὐτοὺς κίνδυνος περιεῖχεν, τῇ μὲν, κυκλωμένους, τῇ δὲ, ἤδη ἡσσημένους. καὶ μάλιστ' ἂν τῷ στρατεύματος ἐταλαιπώρησαν, εἰ μὴ οἱ ἱππῆς παρόντες αὐτοῖς ὠφέλησαν. καὶ ξυνέβη, τὸν Ἀγιν, ὡς ἤσθετο τὸ εὐώνυμον σφῶν πονοῦν τὸ καὶ τοὺς Μαντινέας καὶ τῶν Ἀργείων τοὺς χιλίους, παραγγεῖλαι παντὶ τῷ στρατεύματι χωρῆσαι ἐπὶ τὸ νικώμενον. καὶ γενομένου τούτου, οἱ μὲν Ἀθηναῖοι [ἐν τούτῳ] ὡς [i] παρῆλθε, καὶ ἐξέκλινεν ἀπὸ σφῶν τὸ στράτευμα, καθ' ἡσυχίαν ἐσώθησαν, καὶ τῶν Ἀργείων μετ' αὐτῶν τὸ ἡσσηθέν. οἱ δὲ [k] Μαντινῆς καὶ οἱ ξύμμαχοι, καὶ τῶν Ἀργείων οἱ λοχάδες ἀκέτι

q οὐ deest *Reg.* *r* Μὴ δὲ *Reg. Caff.* Aug. Mosqu. *s* Ἀνδρείᾳ *Caff.* et a prima manu *Gr.* quod deinde correctum erat ἀνδρεία. Ἀνδρείᾳ e corr. Aug. *t* Βρασιδίους *Dan.* *v* Μαντινεῖς *Ar. C. Ald. Flor. Baf.* vt et bis paulo infra Ἱππεῖς. *Hudf. Caff. Gr.* fic omnibus his locis. *x* Συγκλεισθὲν *Gr. Caff.* Aug. Mox ἐξώσαν Mosqu. *y* Τεταγμένων *Caff.* *z* Τῷ δὲ ἄλλῳ *Ar. C. Ald. Flor. Baf. Reg. Caff. Gr.* Aug. *a* Ὁ βασιλεὺς ἦν Ἄγις *Ar. C. Reg. Gr.* Ἦν deest *Dan.* *b* Προσπεσόντες *Gr.* Προσπεσόντες in marg. *c* Τε deeſt *Caff.* Aug. *d* Πέντε λόχοις *Ar. C. Cl.* atque ita (reclamante licet *Scholiaſte*) legendum eſſe, olim docuit Cl. *Meurſius* Attic. Lect. l. 1. c. 16. *Hudſ.* Ita etiam *Reg.* et *Gr.* Πεντελόχοις Aug. eraſo accentu ſuper *πέντε*. *e* Καὶ deeſt *Gr.* *f* Καὶ τὸ τῶν ξυμμάχων *Marg.* *g* Δὴ *Reg.* Antea παρεῤῥήγνυντο Mosqu. et mox ἐκυκλοῦντο. *h* Κίνδυνος αὐτὸς *Gr.* Mox ἡσσημένοις Aug. Mox στρατοπέδῳ p. στρατεύματι Mosqu. *i* Παρῆλθεν *Caff.* Aug. *k* Μαντινεῖς *Ar. C. Ald. Flor. Baf. Caff. Gr.* Mox ἐκ ἔτι Aug.

[Ὡς δ' παρῆλθ.) d. Schol. Aug. In Schol. Edit. Duck. ἦγων non ſignat, *vel*, explicantis, ſed, *ſcilicet*, ſupplentis omiſſum et ſubaudiendum: vt ad c. 74. Schol. 1. πλ. δὴ χρ.] BAVER.

[Πάλιν αὖ) Hic demum Aug. reddit Schol. ad ſuperiora, μὴ θελῆσαι.] B.

Ἐλασσωθ.] Expl. cum Heilm. GOTTL. „*quamuis omnibus commodis deſtituti, quae ab arte, experientia vſuque proficiſcantur.*“ Rectius Interpr. *quamuis peritia tunc omnibus rebus inferiores fuiſſent. Rectius* dico, qua verba ipſa; nam ἐλασσοῦσθαι, vt notet, *inopem* eſſe, (v. c. Phil. 4, 12. [ſed ibi eſt ὑστερεῖσθαι, non ἐλασσοῦσθαι, altero autem loco ἐλαττονεῖν] 2 Cor. 8, 15.) ſimpliciter fere ponitur, et ſign. omnino ἐλάσσω εἶναι, ſcil. τινός, vel τῶν ἄλλων. Genitiuum ergo adiunctum habet, cumque *perſonae*, non *rei*, qua careas, vel cuius nomine ſis (alio) inferior; quae res adiecta, Datiuo (vel Ablat.) exprimatur; quod et hic fecit Thuc. vt ſenſus ſit: inferiores (cum eſſent) peritia. Hoc verba oſtendunt; at res quî patiatur? Ecqua enim ἐμπειρίᾳ carebant Lacedaemonii aut vincebantur? Imperitiam quidem neque omnino tribueris tam exercitatis bellatoribus, terreſtris vtique pugnae, neque, *hic* (τότε, ait Noſter,) imperite egit Agis, immo ſatis ex arte, et prudenti conſilio pariter et ratione. Ducum autem non parentium Agidi, peruicacia erat, non imperitia. Nam *ipſorum* quidem (Laced.) peritiam requiri, ἀνδρεία oſtendat, iisdem contra reddita. Cauſſae tamen vt conſulatur, *hoſtium* peritiam hic intelligam, qua *tum* vincerentur, i. e. per quam, non *in* qua, ſecundum quam, cuius nomine. Oſtendebant enim peritiam hoſtes hic et artem, inſinuando ſeſe intra ordines Spartanorum, quos rumperent, reſtitui non valentes. Vnum ergo eſt, ac tamen mere Grammaticum, quod et rei conſulat et verbis, τῇ ἐμπειρίᾳ verti, *per artem*, et ſubaudiri, *hoſtium*: alioquin aut res, aut verba, laborent. BAVER.

Οὐχ ἧσσον] Hic ſign. *tamen*, *nihilo ſecius*, vel, *maxime*; vt 1, 5. init. οὐχ ἥκιστα, *ci νησιῶται*, Inſulani quidem vel maxime; maxime autem inſulani. BAVER.

[Ἐπειδὴ γὰρ et Καὶ κυκλωσ.) Schol. deſ. Aug.] B.

Κυκλωσάμ.] Medium pro Actiuo. B.

Ἔτρεψαν) Scil. αὐτοὺς, repetendum, more Noſtri, ex *alio* caſu verbi ἐσπεσόντες. ἅμαξαι hic ſunt impedimenta. B.

Πέντε λόχοις] Ita edi voluerat Cl. *Waſſe*, pro πεντελόχοις. *Schol. Caff.* auctior vulgato addit, ὡς λοχιλόχοις. DUCK.

[Πεντελόχ.) Schol. Aug. addit, ὡς λοχιλόχοις.] BAVER.

Οὐδὲ ἐς χείρ. τ. πολλοὺς ὑπομ.] Duo hic notes: 1) Breuiloquentiam, ὑπομένειν ἐς χεῖρας, i. e. ἕως (ὡς) ἂν ἔλθοιεν ἐς χ. eousque, dum cominus aggrederentur: vel ſimpliciter ſupple, ἐλθεῖν, auſos congredi; 2) traiectionem; debebat enim: τοὺς πολλοὺς (διέφθειρον, vel ἔτρεψαν,) οὐδὲ ἐς χ. ὑπομ. Poſſunt etiam eſſe Acculatiui ſimplices, pro Genitt. τῶν πολ-

conferrent: et cum ipſius *regis* iuſſu cohortes ad Sciritas non acceſſiſſent, nec cum ipſis ſe rurſus coniungere, nec hoſtium agmen claudere amplius poſſet. Sed Lacedaemonii, quamuis omnibus in rebus tunc peritia longe inferiores fuiſſent, nihilominus virtute *ſua ſe* illis ſuperiores fuiſſe demonſtrarunt. Nam vbi ad manus venerunt, dextrum quidem Mantineorum *cornu* in fugam vertit ipſorum Sciritas ac Braſidianos. Et Mantinei, ipſorumque ſocii, et illi mille Argiuorum delecti Lacedaemonios, impreſſione per vacuum ac apertum latus *in eos* facta, caedebant. Eosque circumdatos in fugam verterunt, et ad plauſtra repulerunt; et aliquot de ſenioribus, qui impedimentis praeſidio relicti fuerant, interfecerunt. Atque hac quidem in parte Lacedaemonii ſuperati fuerunt. At cum reliquo exercitu, et praecipue medio, vbi rex Agis erat, et circa eum illi trecenti equites, qui *ſic* vocantur, impetu facto in Argiuorum ſeniores, et illos, qui quinque cohortes appellantur, et in Cleonaeos, et Orneatas, et Athenienſes, qui iuxta illos in acie collocati erant, in fugam verterunt, ita vt *eorum* plerique ne ad manus quidem venire auſi fuerint, ſed, ſimul atque Lacedaemonii *in eos* inuaſerunt, ſtatim ceſſerint; quinetiam nonnulli conculcati fuerint, *metuentes*, ne prius interciperentur, *quam elaberentur*. Pelop. an. 14. Olymp. 90. 3. V. C. Varr. 336.

73. Cum autem hac in parte Argiuorum et ſociorum copiae ceſſiſſent, tunc vero ſimul et ab vtraque *extrema* parte diſtractae ſunt, ſimul etiam Lacedaemoniorum ac Tegeatarum dextrum *cornu* ſuperante ſuorum copia Athenienſes circumdabat. Et periculum ipſos vtrinque circumſtetit, quod hinc quidem *ab hoſte* circumuenirentur, illinc vero iam eſſent victi. Et praeter caeteros omnes, qui erant in exercitu, maximam cladem accepiſſent, niſi equites, qui aderant, ipſis auxilio fuiſſent. Accidit etiam, vt Agis, cum ſiniſtrum ſuorum, Mantineis et Argiuorum mille *delectis* oppoſitum, laborare, cognouiſſet, vniuerſo exercitui praeciperet, vt tenderet ad *cornu*, quod vincebatur. Hoc autem facto, Athenienſes quidem interea, cum *Lacedaemoniorum* exercitus praeteriiſſet, ac ab ipſis declinaſſet, per otium euaſerunt, et vna cum ipſis Argiui, qui victi fuerant. Mantineis vero, eorumque ſociis, et

ἃ παρῆλθον] ἦγον, ἐπὶ τὸ μέρος τῶν Σκιριτῶν. Ἐπειδὴ γὰρ ἐν χερσὶν ἐγίγνοντο] οἱ Λακεδαιμόνιοι δηλονότι. Καὶ κυκλωσάμενοι ἔτρεψαν] τὰς Λακεδαιμονίους. Ἐς τὰς ἀμάξας] ἀντὶ τῦ, ἔσω τῶν ἁμαξῶν. Καὶ πεντελόχοις] ἅμα ἀναγνωστέον πεντελόχοις. Οὐδὲ εἰς χεῖρας τὰς πολλὰς] ἐλθεῖν δηλονότι. Εὐθὺς ἐνδόντας] τραπέντας. Ἐκυκλῶτο] ἐκύκλω. Τῷ περιέχοντι] τῷ ἰσχυρῷ. Ἐπὶ τὸ νικώμενον] μέρος δηλονότι. Οὐδὲ μακρὰ ἦν] ἐπὶ πολὺ διάστημα. Πλείστῳ δὴ χρόνῳ] ἦγον διὰ πλείστου. Τὰς νεκρὰς

λεῖν — ὑπομενόντων, plerisque non auſis, cum plerique ne ſuſtinuiſſent quidem vel exſpectaſſent congreſſionem. BAVER.

[Εὐθὺς ἐνδ.) Schol. abeſt Aug. B.

Τῦ μὴ φθῆναι] Supplet Abr. et ab eo fere pendens Gottl. ac ſi dederit, διὰ τὸ μὴ φθῆναι τὴν ἐγκατάληψιν. Quanto ſimplicius fuerat, ita interpretari, ſimpliciter ſuppleſſe διὰ, cum ipſo Genit. ἕνεκα. Sed volebat effundere, more ſuo, id eſt, gentis, apparatum lectionis, qua oſtenderet, διὰ τὸ, vel Genit. τῦ, non ſemper notare conſilium, ſed exitum quoque; quod nec διὰ τὸ faciat, nec Genit. τῦ, vbi ſign. διὰ τό· plane vt alieno loco intrudantur hic congeſta, vtut per ſe vera et ſalubria; ſed enim hic non exitus notatur, ne ex Abr. quidem interpretatione, verum *efficiens* cauſſa τῦ καταπατηθῆναι. Obtriti fuere quidam, *quia* non effugerant, priusquam opprimerentur. Sed nec Lat. Int. placet: *Metuentes, ne prius interciperentur, quam elaberentur*. Vbi eſt, *metuentes?* Aut quid cogit, illud ſuppleri, quod iam ſit in *ne?* Deinde καταπατηθέντας tunc ſit, *paſſos* ſe obteri; at quam abſurde dicantur obtriti, *ne* interciperentur! Qui enim magis intercipi (opprimi) poſſent, quam ſi plane obtererentur? Quam otioſum vero friget additum, *quam elaberentur!* Aut quomodo denique efficiatur hic ſenſus, ſi tamen eſt ſenſus, ac non nugae, ex verbis, φθῆναι τὴν ἐγκατάληψιν, quod nil aliud eſſe poſſit, niſi aut, (*actiue,*) *prius occupare*, quod hic alienum ſit, aut, (*paſſiue*) vt hic, antevertere deprehenſuros, oppreſſuros hoſtes? Heilm. vertit: *Wobey verſchiedene, über (wegen) der gar zu großen Eilfertigkeit, von dem Feinde nicht erreicht zu werden, zertreten wurden.* Ex hac interpretatione aut μὴ redundet, aut ἐγκατάληψιν actiue acceperis, ac ſi ſit, τὰς (πολεμίας) ἐγκαταλήψοντας. Et tamen dura ſit continuatio: proculcati ſunt quidam, *obtriti, ne* — — opprimerentur. Optimum ergo fuerit, τῦ μὴ intelligere, διὰ τῦ (vel διὰ τὸ, ἕνεκα τῦ,) μὴ φθ. aut, μὴ φθάσαντας τὴν ἐγκατάλ. BAVER.

Τὸ ϛρατ. παρεῤῥ. ἅμα, rel.] Tranſecta ſunt verba, ad ſenſum ita reſingenda: καὶ ἅμα (vel, ἅμα καὶ) τὸ ϛρ. παρεῤῥ. ἤδη ἐφ' ἑκάτ. καὶ τὸ δεξ. rel. Neque enim in ἐφ' ἑκάτ. eſt partitio, ſed in ſubiectis primo, καὶ τὸ ϛρατ. (nempe ἅλον, πᾶν,) καὶ τὸ δεξ. (κέρας) deinde in verbis, παρεῤῥ. et ἐκυκλῶτο. Hoc alterum, Medium, hic eſt pro Actiuo. BAVER.

Ἐκυκλῶτο] *Thomas Mag.* in κυκλόω. DVCK.

[Ἐκυκλῶτο· Τῷ περιέχ. et Ἐπὶ τὸ νικώμ.) Schol. deſ. Aug.] BAVER.

πρὸς τὸ ἐγκεῖσθαι τοῖς ἐναντίοις τὴν γνώμην εἶχον, ἀλλ' ὁρῶντες τούς τε σφετέρους νενικημένους, καὶ τοὺς Λακεδαιμονίους ἐπιφερομένους, ἐς φυγὴν ἐτράποντο. καὶ τῶν [l] μὲν [m] Μαντινέων καὶ πλείους διεφθάρησαν, τῶν δὲ Ἀργείων λογάδων τὸ πολὺ [n] ἐσώθη. [o] ἡ μέντοι φυγὴ καὶ ἀποχώρησις οὐ βίαιος οὐδὲ μακρὰ ἦν. οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι, μέχρι μὲν τοῦ τρέψαι, χρονίους τὰς μάχας καὶ βεβαίους τῷ μένειν ποιοῦνται, τρέψαντες δὲ, βραχείας καὶ οὐκ [p] ἐπὶ πολὺ τὰς διώξεις.

οδ'. Καὶ ἡ μὲν μάχη, τοιαύτη καὶ [q] ὁτιεγγύτατα τούτων ἐγένετο, πλείστου [r] δὲ χρόνου μεγίστη δὴ τῶν Ἑλληνικῶν, καὶ ὑπὸ ἀξιολογωτάτων πόλεων ξυνελθοῦσα. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, προθέμενοι τῶν πολεμίων νεκρῶν τὰ ὅπλα, τροπαῖον εὐθὺς [s] ἵστασαν, [t] καὶ τοὺς νεκροὺς ἐσκύλευον, καὶ τοὺς [v] αὐτῶν ἀνείλοντο, καὶ ἀπήγαγον ἐς Τέγεαν, οὗπερ ἐτάφησαν· καὶ τοὺς τῶν πολεμίων ὑποσπόνδους ἀπέδοσαν. ἀπέθανον δὲ Ἀργείων μὲν καὶ Ὀρνεατῶν καὶ [x] Κλεωναίων, ἑπτακόσιοι· Μαντινέων δὲ, διακόσιοι· καὶ Ἀθηναίων [y] ξὺν Αἰγινήταις, διακόσιοι, καὶ οἱ στρατηγοὶ ἀμφότεροι. Λακεδαιμονίων δὲ οἱ μὲν ξύμμαχοι οὐκ ἐταλαιπώρησαν, ὥστε [z] καὶ ἀξιόλογόν τι ἀπογενέσθαι· αὐτῶν δὲ χαλεπὸν μὲν ἦν τὴν ἀλήθειαν πυθέσθαι, ἐλέγοντο δὲ περὶ [a] τριακοσίους ἀποθανεῖν.

οε'. Τῆς δὲ μάχης μελλούσης ἔσεσθαι, καὶ Πλειστοάναξ ὁ ἕτερος βασιλεὺς, ἔχων τούς τε πρεσβυτέρους καὶ νεωτέρους, ἐβοήθησε. καὶ μέχρι μὲν Τεγέας ἀφίκετο· πυθόμενος δὲ τὴν νίκην, [b] ἀπεχώρησε. καὶ τοὺς ἀπὸ Κορίνθου καὶ ἔξω ἰσθμοῦ ξυμμάχους [c] ἀπέτρεψαν πέμψαντες οἱ Λακεδαιμόνιοι· καὶ αὐτοὶ ἀναχωρήσαντες, καὶ τοὺς ξυμμάχους ἀφέντες ([d] Κάρνεια γὰρ αὐτοῖς ἐτύγχανον ὄντα,) τὴν ἑορτὴν [e] ἦγον. καὶ τὴν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τότε ἐπιφερομένην αἰτίαν, ἔς τε μαλακίαν, διὰ τὴν ἐν τῇ νήσῳ ξυμφορὰν, καὶ [f] ἐς τὴν ἄλλην ἀβουλίαν τε καὶ βραδυτῆτα, ἑνὶ ἔργῳ τούτῳ ἀπελύσαντο· τύχῃ μὲν, ὡς ἐδόκουν, κακιζόμενοι, γνώμῃ δὲ οἱ αὐτοὶ ἔτι ὄντες. τῇ δὲ [g] προτεραίᾳ ἡμέρᾳ [h] συνέβη τῆς μάχης ταύτης, καὶ τοὺς

l Μὲν omittit *Cl.* *m* Μαντινέων οἱ πλείους *Marg. Ar. Cl.* Moz διέφθειραν Mosqu. *n* Διεσώθη *Cl.* *o* Ἡ μέντοι desunt *Ar.* *p* Ἐπιπολὺ *Ar. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Gr.* Aug. *q* Ὅτι ἐγγύτατα *Ar. C. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Gr.* Aug. Ὅτι ἐγγυτάτω Mosqu. *r* Δὴ *Reg. Cass. Gr. Schol.* Aug. *s* Ἔστησαν *Ar. C. Dan.* *t* Scribit *Aelianus* l. 6. c. 6. ὅτι οὐκ ἐξῆν ἀνδρὶ Λάκωνι οὐδὲ σκυλεῦσαι τὸν πολέμιον. Vide *Plutarchi* Apophthegm. Lac. et *Cragium* de Rep. Lac. *Huds.* *v* Αὐτῶν *C. Cl. Gr. Cass. Dan.* Aug. *x* Κλαιωναίων *Gr.* *y* Σὺν *Gr.* *z* Καὶ deest *Reg.* *a* Τετρακοσίους *C. Gr.* *b* Ἀπεχώρησεν *Cass.* Aug. *c* Ἀπέστρεψαν *Ar. C. Cl. Gr. Cass.* Aug. *d* Carnea festum Apollini sacrum vocat *Demetrius Scepsius* μίμημα στρατιωτικῆς ἀγωγῆς. Habuit igitur ea solennitas convenientiam aliquam cum Iudaico festo, quod XX. Tisri celebrabant. Vide *Casaubonum* in *Athenaeum* p. 267. et *Meursii* Graeciam feriatam. *Huds.* *e* Εἶχον *Ar. C. Dan.* *f* Ἐς omittit *Gr.* *g* Προτέρᾳ *Cl. Cass.* Aug. Mosqu. qui et ἐξελθόντας. *h* Συνέβη *Reg. Cass. Gr.* Aug. Moz Ἀργείων Mosqu.

Καὶ πλ. διεφθ.] Redundat καὶ, vt solet in partitione, cuius hic altera pars est ἐσώθη. BAVER.

Φυγή] Pharacis Spartani salubre consilium legas apud *Diodorum Siculum* pag. 326. d. WASS.

[Οὐδὲ μακρὰ) Schol. deest Aug.] BAVER.

Πλείστ. δὲ] Δὲ pro δὴ hic est; quod alias addere solet; hic δὲ posuit, quia rursus sequ. δὴ, pleonastice, quia iam δὲ est pro δή. BAVER.

[Νεκρ. ἐσκύλευον· Οἱ στρατηγοὶ· Οὐκ ἐταλαιπώρησαν et ἀπογεν.) Schol. des. Aug.] B.

Τ. νεκρ. ἐσκύλ.] Contra morem sane ipsorum, sed aut odio efferati, aut ob ἀνομίαν huius pugnae inter foedera. B.

Καὶ ἀξιόλ.] Rursus redundat καὶ, aut sign. *etwa*, πω. B.

Ἀπογενέσθαι] Vide *Suidam* in ἀπεγένετο. Noster saepe hoc sensu. WASS.

Ἀπογεν.] Pro simplici γενέσθαι· vt ἀποτελέσαι, ἀποδείκνυσθαι, ἀποφαίνειν, alia. Alias notat *mori*, intercidere, amitti, *wegkommen*. Recte Schol. ἀποβῆναι· vbi quid sibi velit Abr. cum suo ἀποσβῆναι, nescio. Poterat tamen Schol. dedisse, ἀποφῆναι, *efficere*, nisi passiuum explicaret. BAVER.

Αὐτῶν — τ. ἀλήθ.] Αὐτῶν refer ad πυθέσθαι, i. e. ἐξ αὐτῶν, παρ' αὐτῶν ad ἀλήθειαν relatum, notet περὶ αὐτῶν· sed enim tunc scriberet, τούτων, vel ἐκείνων. BAVER.

Ὁ ἕτερος βασιλεύς] *Lex Spartae lata*, (vt scribit *Herodotus* lib. 5.) *non licere prodeunte exercitu vtrumque regem comitari.* Hac tamen lege non obstante, Plistoanax, quum bellum Agis gereret aduersus Argiuos et Mantinenses, duxit et ipse copias ex iunioribus et senioribus conscriptas. Vide *Cragium* lib. 4. c. 4. HVDS.

Ἀπέτρεψαν] Magis placet ἀπέστρεψαν, quod est in plerisque *Mss. Thucydides* IV, 97. Ἀπαντᾷ κήρυκι Βοιωτῷ, ὃς αὐτὸν ἀποστρέψας. DVCK.

Ἀπέτρεψ.] Recte haud dubie Ducker. malit, ἀπέστρεψαν, ex Codd. auctoritate; adde, quod ἀποτρέπειν magis notat, *dehortari*, auertere, dissuadere; ἀποστρέφειν autem, iubere redire, retro conuertere, *renvoïer*, zurückschicken, Ebr. השיב. BAVER.

Κάρνεια] Sacrum circa Olympiad. XXVII. institutum. WASS. Est de hoc etiam supra Cap. 54. DVCK.

[Κάρνεια) Schol. deest Aug.] BAVER.

Κάρν. γὰρ, rel.] De re ipsa, adscripserat Gottl. „v. *Callim. H. in Apoll. vs.* 78. *Intt. et Valkenar. ad Herodot. VII. p.* 601.“ In verbis autem et structura notes respectum ad Parenthesin per γὰρ insertam, e qua demum, extra Parenthesin, intelligas, quam ἑορτὴν ἦγον. Simplicius foret, et ita interpretere: καὶ, ὅτι Κάρνεια αὐτοῖς ἦν, (ταύτην) ἑορτὴν ἦγον· vel

mille Argiuorum delectis non amplius ad instandum hostibus animus erat: sed, cum et suos *iam* profligatos, et Lacedaemonios contra se tendentes animaduerterent, in fugam se coniecerunt. Et Mantineorum quidem plerique caesi fuerunt: Argiuorum vero delectorum magna *pars* euasit. Haec tamen *Argiuorum* fuga, et *Athenienſium* receptus, nec praeceps, nec in longum spatium fuit. Nam Lacedaemonii diu quidem, et acriter, in acie perstantes pugnant, donec hostem in fugam verteriat; vbi vero eum in fugam verterunt, *eum* neque diu, neque procul persequuntur. Bell. Pelop. an. 14. Olymp. 90. 3. V. C. Varr. 336.

74. * Ac proclium quidem istud huiusmodi fuit, et quam proxime ad haec, *quae a me commemorata sunt*, accedens, et maximum omnium, quae inter Graecos iam a longissimo tempore gesta fuerant, et in quo maximi nominis ciuitates inter se concurrerunt. Lacedaemonii vero, ** caesorum hostium armis in patente conspicuoque loco positis, tropaeum statim erexerunt, ipsaque cadauera spoliarunt, suorumque sustulerunt, et ad Tegeam absportarunt, vbi sepulta fuerunt; hostiumque *cadauera* side publica interposita reddiderunt. Occubuerunt autem ex Argiuis quidem, et Orneatis, et Cleonaeis, septingenti. Ex Mantineis vero, ducenti, totidem etiam ex Athenienſibus cum Aeginetis, et *ipsorum Athenienſium* vterque dux. Lacedaemoniorum vero socii ab hoste non adeo pressi fuerunt, vt eorum numerus aliquis memoratu dignus desideratus fuerit. Ex ipsis vero *Lacedaemoniis* verum dicere difficile est, ad trecentos tamen obiisse dicebant.

75. Caeterum cum proelium iam esset committendum, Pliſtoanax etiam regum alter, cum senioribus ac iunioribus, subsidio *suis* iuit. Et ad Tegeam vsque profectus est: sed cum victoriam audisset, rediit. Iidem Lacedaemonii auxilia et e Corintho, et ab sociis, qui extra Isthmum erant, venientia per nuntios remiserunt. Cum autem ipsi sociis dimissis reuersi fuissent, Carneorum (nam eorum celebrandorum tempus apud ipsos *tunc* erat) dies festos agere coeperunt. Atque hoc vno proelio deleuerunt infamiae notam, sibi ab vniuersa Graecia tunc inustam, cum ignauiae nomine, propter cladem in insula *Sphacteria* acceptam, tum etiam propter consilii inopiam, et tarditatem aliis in rebus demonstratam: *** cum tamen fortunae quidem iniquitate ignaui haberentur, animo vero iidem adhuc essent. Pridie A. die Aug. 7.

* Talis fere omnino pugna haec, vt commemorauimus, exstitit etc. *Atacius.* HVDS. ** Prolatis in medium armis caesorum hostium etc. *Strab.* IDEM. *** Fortuna siquidem, vti videbantur, aduersa debilitati, animos tamen prisinos retinuerunt. *Acacius.* IDEM.

ἐκύλευον] ἀπεγύμνων. Καὶ εἰ τροπαῖον] τῶν Ἀθηναίων. Οὐκ ἐπαλαιπώρησαν] ὐ κακῶς ἔσχον ἐν τῷ πολέμῳ. Ἀπογενέσθαι] ἀποβῆναι. Κάρνεια γὰρ αὐτοῖς] τὴν ἐπὶ τῷ Ἀπόλλωνι ἑορτὴν λέγει. Ὡς ἔρημον ὄσαν] τῶ στρατεύματος. Ἐξεπαύσαντο] τὰ Κάρν. ἦγον· αὐτιφγὰρ ἑορτὴ αὐτοῖς (τότε) ἐτύγχ. ὖσα. Caeterum, ἐτύγχανεν ὄντα, hic non est pro simplici εἶναι, vt quod notet, omnino apud eos fuisse Carniorum solenne; sed, ita tum ferebat tempus, vt *tum* Carnea inciderent; *es traf eben damals, fiel ein.* BAVER.

Ἐς μαλακίαν, rel.] Ἐς hic est κατὰ, διὰ, *qua, in Anſehung, wegen, betreffend:* argumentum et materiam criminis notat. BAVER.

Ἀτελέσαντο] Confer omnino *Plutarchum* Ageſil. pag. 614. WASS.

Κακιζόμ.] Duo hic sign. et, malis premi, et, ignauos se vel imperitos praebere; fortuna, casus iniquior, effecerat, vt male et imperite agere viderentur; plane vt in Lat. *male rem gererent* et culpa et casus apparet, coniunctim interdum, nonnunquam alterum. BAVER.

Τῇ δὲ προτεραίᾳ ἡμέρᾳ] *Clav.* et *Caſſ.* πρότερᾳ. *Ammonius* et *Thomas Magiſter* hoc discrimen statuunt inter πρότερα et προτεραία: πρότερα, ἐπὶ τάξεως· προτεραία δὲ, ἐπὶ μόνης ἡμέρας. Itaque ex illorum sententia non recte dicitur, τῇ προτέρᾳ ἡμέρᾳ τῆς μάχης. Sed, non minus recte dici τῇ προτέρᾳ ἡμέρᾳ, quam τῇ προτεραίᾳ, ostendit *Stephanus* ex *Homero* Iliad. φ'. v. 5. Odyſſ. π'. 50. et ex *Ariſtotele* V, Polit. 12. εἰ τὴ προτέρᾳ ἐγένετο τῆς τροπῆς, pridie solstitii, vel brumae. *Pollux* I, 65. Φαίης δ' ἂν — καὶ τῇ προτεραίᾳ, καὶ τῇ πρότερᾳ. DVCK.

Προτεραίᾳ] Primo traiecta sunt verba, τῇ προτέρᾳ ξυνέβη τῇ μάχης, pro, ξυνέβη τῇ προτ. τ. μάχ. Ceterum πρωτεραίᾳ, ὑστεραίᾳ, vtut ex πρωτέρα et ὑστέρα tantum producta, sicut ab ἀνάγκη, σελήνη, Ionice fit ἀναγκαίη, σεληναίη, eodem sensu, tamen προτεραίᾳ et ὑστεραίᾳ simpliciter magis ponitur velut pro Subst. sine vocab. ἡμέρᾳ; sine quo poni non soleat πρότερα et ὑστέρα. Etsi hic additur ἡμέρᾳ fere tamen omittitur. De *die* certe tantum dicatur προτεραίᾳ et ὑστεραίᾳ. BAVER.

Επιδαυρίους πανδημεὶ ἐσβαλεῖν ἐς τὴν Αργείαν, ὡς ἔρημον οὖσαν, καὶ τοὺς ὑπολοίπους φύλακας, τῶν Αργείων [i] ἐξελθόντων, διαφθεῖραι πολλούς. καὶ Ηλείων τρισχιλίων ὁπλιτῶν βοηθησάντων Μαντινεῦσιν ὕστερον τῆς μάχης, καὶ Αθηναίων χιλίων πρὸς τοῖς προτέροις, ἐστράτευσαν ἅπαντες οἱ ξύμμαχοι οὗτοι εὐθὺς [k] ἐπὶ Επιδαυρον, ἕως οἱ Λακεδαιμόνιοι [l] Κάρνεια ἦγον· καὶ διελόμενοι τὴν πόλιν περιετείχιζον. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἐξεπαύσαντο· Αθηναῖοι δὲ, ὥσπερ προσετάχθησαν, τὴν ἄκραν τὸ Ηραῖον εὐθὺς ἐξειργάσαντο. καὶ ἐν τούτῳ [m] ξυγκαταλιπόντες ἅπαντες τῷ τειχίσματι φρουρὰν, ἀνεχώρησαν κατὰ πόλεις ἕκαστοι. καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

οϛ΄. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος ἀρχομένου, εὐθὺς οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἐπειδὴ τὰ Κάρνεια ἤγαγον, ἐξεστράτευσαν, καὶ ἀφικόμενοι ἐς Τέγεαν, λόγους προὔπεμπον ἐς τὸ Αργος ξυμβατηρίους. ἦσαν δὲ αὐτοῖς πρότερόν τε ἄνδρες ἐπιτήδειοι, καὶ βουλόμενοι τὸν δῆμον τὸν ἐν Αργει καταλῦσαι· καὶ ἐπειδὴ ἡ μάχη ἐγεγένητο, πολλῷ μᾶλλον ἐδύναντο πείθειν τοὺς πολλοὺς ἐς τὴν ὁμολογίαν. ἐβούλοντο δὲ, πρῶτον σπονδὰς ποιήσαντες πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους, αὖθις ὕστερον καὶ ξυμμαχίαν, καὶ οὕτως ἤδη τῷ δήμῳ ἐπιτίθεσθαι. καὶ ἀφικνεῖται [n] πρόξενος ὢν [o] Αργείων [p] Λίχας ὁ Αρκεσιλάου, παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων [q] δύο λόγω φέρων ἐς τὸ Αργος· [r] τὸν μὲν, καθότι [s] εἰ βούλονται πολεμεῖν· [t] τὸν δ', ὡς εἰ εἰρήνην ἄγειν. καὶ γενομένης πολλῆς ἀντιλογίας, [v] (ἔτυχε γὰρ καὶ [x] ὁ Αλκιβιάδης παρὼν) οἱ ἄνδρες οἱ τοῖς Λακεδαιμονίοις πράσσοντες, ἤδη καὶ ἐκ τοῦ φανεροῦ τολμῶντες, ἔπεισαν τοὺς Αργείους προσδέξασθαι τὸν [y] συμβατήριον λόγον. ἔστι δὲ [z] ὅδε.

οζ΄. „ [a] ΚΑΤΤΑΔΕ δοκεῖ τᾷ ἐκκλησίᾳ τῶν Λακεδαιμονίων ξυμβαλέσθαι [b] ποττὼς Αργείως· ἀποδιδόντας τὼς παῖδας τοῖς Ορχομενίοις, καὶ τὼς ἄνδρας τοῖς Μαιναλίοις, καὶ τὼς ἄνδρας τὼς ἐν Μαντινείᾳ τοῖς Λακεδαιμονίοις ἀποδιδόντας, καὶ [c] ἐξ Επιδαύρω [d] ἐκβῶντας, καὶ τὸ τεῖχος ἀναιροῦντας. αἰ δέ κα μὴ [e] εἰκωντι τοὶ Αθηναῖοι ἐξ Επιδαύρω, πολεμίους [f] ἦμεν τοῖς Αργείοις [g] καὶ τοῖς Λακεδαιμονίοις, καὶ τοῖς τῶν Λακεδαιμονίων ξυμμάχοις καὶ τοῖς τῶν Αργείων ξυμμάχοις. καὶ [h] ἄν τινα τοὶ Λακεδαι-

i Ἐξελθόντων, αὐτῶν διαφθεῖραι πολλοὺς *Marg. Cam. Ar. C.* Ἐξελθόντων αὐτῶν δ. π. *Cl. Cass. Dan.* Aug. k Ἐς Ἐπίδαυρον *Cam.* l Κράνεια passim in *Cod. Ar.* Verum Lacones ρ transponere solebant, teste *Pausania:* καὶ Ἀπόλλωνα ὀνομάζουσι Κάρνειον, ὑπὸρ τῶν Κρανειῶν μεταθέντες τὸ ρ, κατὰ δή τι ἀρχαῖον. *Huds.* Paullo post Ἡρεῖον Mosqu. m Ξυγκαταλιπόντες *Gr.* Ξυγκαταλείποντες Mosqu. n Πρόξενοι, οἱ προστάται τῆς ξενίας ἐπιμελούμενοι, ἤγουν τοὺς ξένους ὑποδεχόμενοι. *Hesych.* Vide *Cragium* de Rep. Lac. l. 2. c. 10. *Huds.* o Ἀργείων deest *C.* p Λείχας *Ar. C. Dan.* Vid. supr. Cap. 51. VIII, 39, et 43. q Φέρων ἐς τὸ Ἄργος δύο λόγω *Ar. C. Dan.* r Id est: τὸν μὲν, καθότι δεῖ πολεμεῖν, εἰ πολεμεῖν βούλονται· τὸν δὲ, ὡς δεῖ εἰρήνην ἄγειν, εἰ εἰρήνην ἄγειν βούλονται. *Ae. Port.* s Εἰ omittit *Gr.* Omittit vtroque loco. t Τὸν δὲ *Gr.* v Ἔτυχεν *Gr.* x Ὁ omittunt *Ar. C. Dan.* y Συμβατήριον *Reg. Gr.* z Ὁ δὲ *Gr.* a Κατὰ τάδε δοκεῖ τᾷ ἐκκλησίᾳ *Ar. C. Gr.* passim, vt et κατὰ τὰ πάτρια. Procul dubio vitiose: cum manifestum sit, hoc foedus lingua Dorica scriptum esse, qua vtebantur Lacones. Vide *Cragium* de Rep. Lac. l. 1. c. 3. et *Meursii* Miscell. Lac. l. 3. c. 5. *Huds.* Consentit cum his *Dan.* Κατγιλὸν *Cass.* Aug. et τᾷ ἐκκλησίᾳ sine (ι) subsc. In Mosqu. hoc cap. inscrib. Conuenta inter Lacedaemonios et Argiuos. b Ποτὶ τὼς *Ar. C.* Dorice etiam πὸτ τώς. Vide *Eustathium* ad Iliad. ρ. et λ. *Huds.* Πὸτ τὼς *Cass.* Ποτὼς *Gr.* Aug. a corr. c Scilicet ἐκ τῆς Ἐπιδαύρου χώρας. Ἐξ Ἐπιδαύρου *Ar. C. Gr.* vt et mox infra. Sed ἐξ hic omittit *Gr.* Ἐπιδαύρου etiam *Reg. Cass. Gr.* hic et paullo post, vti et Aug. d Ἐκβάντας malit *Fr. Port.* Sic *Reg.* e Εἴκοντι *Ar. C. Cass.* Aug. Mosqu. f Εἶμεν Mosqu. Εἶμεν *Ar.* passim *Cl. Gr.* vt et mox infra. *Huds. Reg.* hic et infra, vbi etiam ita *Gr.* et *Dan.* hic εἰ μέν *Gr.* Aug. Εἰ μέν *Cass.* vtroque loco, sed posteriore ἦμεν a correctore. g Καὶ τοῖς deest *Ar. C.* Mosqu. Τοῖς tantum deest *Dan.* Καὶ τοῖς Λακεδαιμονίοις non sunt in Mosqu. *Cass.* sed in hoc deinde manu recenti inter versus scripta erant. h Αἴ τινα *Ar. C. Bar. Gr. Ald. Flor. Bas. Steph.* 1. *Cass.* Aug. Καὶ ἄν d. Mosqu. In *Gr.* est ἄν τινα, [non αἴ τινα, vt *Huds.* volebat.]

[Ὡς ἔρ. οὖσ) Schol. deest Aug.] BAVER.

Καὶ Ἠλείων, rel.] Aut καὶ est pro οὖν, aut verbum finitum, ἐστράτευσαν, est pro Infinit. c. Accus. pendente a ξυνέβη. B.

Διελόμενοι] *Ex ambitu vrbis*, expl. *Gottl.* Nil opus tali additamento: simpliciter est, opus partiti. BAVER.

[Ἐξεπαύσαντο) Schol. Aug. ἀντὶ τοῦ, ἀπέκαμον. Reliqua des.] B.

Ἐξεπαύσ.] Potest sane, et vero videtur, latere in praepos. ἐκ notio et conditio τοῦ ἐκλυθῆναι, *fatigationis*, ac si sit, ἐκλυθέντες ἐπαύσαντο· seu voluntaria fuerit illa cessatio, seu virium animique defectio. Neque enim frequentatur hoc verbum Graecis, nec plus tamen per se notet, quam in aliis compositis, vt in ἐκφαίνειν, ἐκδιδάσκειν, ἐκταράσσειν, aut in Lat. *edocere*, *exterrere*, rel. sed hic sufficere vix videtur simplex notio *desinendi*. B.

Ξυγκαταλιπόντες] *Coniunctim* relicto praesidio *communi*. B.

Ἐπ. ἤγαγον] Aor. 2. p. Plusquamperf. quod huic verbo non sit solemne. B.

[Ἐπειδὴ τὰ Κάρνεια· Ἦσαν δὲ αὐτ. Ἐπιτήδειοι et Τὸν δῆμ. καταλ.) Ad haec vv. Schol. des. Aug.] B.

Σπονδ. ποιήσαντ.] Actiu. pro Med. ποιησάμενοι. B.

Ὕστ. κ. ξυμμ.] Scil. ποιεῖν, (immo ποιεῖσθαι,) e Partic. ποιήσαντες, durius quidem, sed more Nostri; aut καὶ redundat ante οὕτω, quod hic sign. *deinde*, vt Lat. *ita demum*. B.

Καὶ ἀφικν.] Καὶ hic est pro οὖν. B.

Δύο λόγω φέρων] Hinc illa Romani: In hoc ego sinu et bellum et pacem vobis fero. WASS.

autem, quam hoc proelium committeretur, accidit, vt et Epidaurii cum omnibus suorum copiis in *agrum* Argiuum, quasi praesidio nudatum, irruptionem facerent; et illorum, qui ad *agri* custodiam relicti fuerant, *caeteris* Argiuis ad bellum profectis, multos occiderent. Cum autem Eleorum armatorum tria millia, et Athenienſium mille, praeter priores, post proelium commissum, Mantineis subsidio veniſſent, hi socii vniuersi confestim aduersus Epidaurum contenderunt, dum Lacedaemonii Carnea celebrarent. Et vrbem circumuallare coeperunt, *opus* inter se partiti. Et caeteri quidem *opus facere* cessarunt, * Athenienses vero, vt ipsis ea pars operis attributa fuerat, arcem, in qua Iunonis templum erat, absoluerunt: atque in hac arce praesidio, quod ex omnium copiis collectum fuerat, relicto, in suam quique vrbem abierunt. Atque haec aestas excessit. Bell. Pelop. an. 14. Olymp. 90. 3. V. C. Varr. 336.

76. Hyemis autem insequentis initio, statim Lacedaemonii, postea quam Carnea celebrarunt, in expeditionem exierunt. Cum autem Tegeam peruenissent, Argos praemiserunt pacis conditiones. Erant enim vel iampridem *Argis* nonnulli *Lacedaemoniorum* studiosi, qui popularem Argiuorum dominatum abolere cupiebant. Hoc autem proelio commisso, multo facilius populum ad compositionem faciendam inducere poterant: sed volebant primum quidem foedera, deinde vero et societatem cum Lacedaemoniis inire, atque ita demum populum aggredi. Lichas autem Arcesilai *filius*, quod Argiuorum hospes esset, a Lacedaemoniis *missus*, Argos iuit, duas conditiones ferens, vnam quidem, de bello, si bellum gerere vellent; alteram vero, de pace, si pacem colere mallent. Cum autem *Argis* magna exstitisset altercatio (nam et Alcibiades aderat) illi, qui Lacedaemoniorum partibus fauebant, iam vel palam audentes, Argiuis persuaserunt, vt compositionis formulam admitterent, cuius haec sunt verba. Post Sept. 5.

77. „PLACET concilio Lacedaemoniorum, his conditionibus compositionem facere cum Argiuis, vt *Argiui* liberos Orchomeniis reddant, et viros Maenaliis, et illos, qui sunt Mantineae, Lacedaemoniis, vtque ex agro Epidaurio excedant, et munitionem, *quam exstruxerunt*, euertant. Et, nisi Athenienses ex agro Epidaurio excesserint, pro hostibus habeantur ab Argiuis, et Lacedaemoniis, et ab vtrorumque sociis. Et si quem puerum Lacedaemonii penes se habent, eum suae ciuitati restituant. ** Quod

* Athenienses arcem (Iunonis est illic fanum) vti iussi erant, communierunt. *Alii.* HVDS. ** Qui exigunt ab Epidauriis iuramentum, id exigant per Semelen, et inuicem ipsi iusiurandum illis praebeant. *Valla.* De deo vero (sc. Aesculapio) permittatur Epidauriis, vt suo iureiurando vtantur, vt vero id praestent, nos curabimus. *Acacius.* IDEM.

ἐκέκμον τῷ περιτειχίζειν. Ἐπειδὴ τὰ Κάρνεια ἤγαγον] ἐώρτασαν. Ἦσαν δὲ αὐτοῖς] ἐν τῷ Ἄργει. Ἐπιτήδειοι] φίλιοι. Τὸν δῆμον τὸν ἐν Ἄργει καταλῦσαι] τὴν Δημοκρατίαν. Ἐδύναντο πείθειν τὰς πόλεις] ἤγων, καταπείσαι ὁμολογῆσαι καὶ συνθέσθαι. Καὶ γενομένης πολλῆς ἀντιλογίας] ἐν τῷ Ἄργει. Πράσσοντες ἦδη] τὸ τῆς ἑνώσεως. Καὶ ἐκ τῶ φανερῶ τολμῶντες] ἤγων, ἀναισχυντοῦντες, καὶ εἰς τὸ φανερὸν λέγοντες. Καττάδε δοκεῖ] Δωριστὶ, ἀντὶ τοῦ κατὰ τάδε. Ἐξ Ἐπιδαύρου] ἐξελθεῖν ἀλλονότι.

Ὡς εἰ] A *Gr.* εἰ abeſt. male. WASS.

Καθότι εἰ et ὡς εἰ rel.] Aut καθότι et ὡς redundant, aut εἰ. aut illa duo notant, *in eam ſententiam*, ea lege, ea conditione, ſi vellent: vel, *ac ſi* vellent: aut, quo (λόγῳ, *Vorſchlag*,) vterentur, *ſi* vellent pace vti, vel bellum ſequi. BAVER.

[Καὶ γενομ. ἀντιλ.) Schol. d. Aug.] B.

Ἔτυχε] Ante ἔτυχε Cod. Mſq. repetit γενομένης· nil tamen notatur, an omiſerit antea, ac dederit, καὶ π. ἀντ. γενομένης. Certe debebat, γενομένης γὰρ ἔτυχε. Sed vitioſum eſt haud dubie; neque enim, *cum* oriretur diſſenſio, aderat, quaſi interueniens, Alcibiades, ſed, *quia* aderat, auctor erat contentioni. B.

[Πράσσοντ.) Schol. d. Aug.] B.

Τοῖς Λακεδ.] Pro, πρὸς τὲς Λακεδ. B.

[Ἐκ τῶ φαν.) Schol. d. Aug.] Dictum pro φανερῶς· vt ἐξ ἴσου, *ex aequo*, alia. B.

Τολμῶντες] Scil. ποιεῖν τι, πράσσειν τι· vel pro Adiect. τολμηροὶ, τόλμαν ἔχοντες. Illud melius, ob additum, ἐκ τοῦ φανεροῦ. B.

[Καττάδε δοκ.) In Schol. Aug. tantum eſt, Δωριστὶ· reliqua deſ.] B.

Ποττώς] Pro πρὸς τύς. Loca *Euſtathii* ab *Iliadſono* in *Var. Lect.* indicata, ſunt in Iliad. χ'. pag. 828. et Iliad. ε'. p. 1106. πὸτ τῶ Διὸς, ἦγων πρὸς τὸ Διός. *Etymol. M.* coniungit: Ποττὰν, ἀντὶ τὸ πρὸς τὰν, Δωρικῶς. ποττὸ πῦρ, ἀντὶ τὸ πρὸς τὸ πῦρ. Poſterius eſt ex *Ariſtoph.* Acharn. v. 751. qui ibid. v. 732. ποττὰν μάδδαν, Lyſiſtr. v. 1005. ποττὰν Ἑλλάδα, v. 1266. ποττὰς σπονδάς. Et *Theocritus* XI, 1. ποττὸν Ἔρωτα. DVCK.

[Ἐξ Ἐπιδ.) Schol. d. Aug.] BAVER.

μόνιοι παῖδα [i] ἔχωντι, ἀποδόμεν ταῖς [k] πολίεσι πάσαις. [l] περὶ δὲ τῶ σιῶ, συμβατόσαιμεν λῆν τοῖς Επιδαυρίοις ὅρκον, [m] δῶμεν δὲ αὐτὸς ὀμόσαι. τὰς δὲ πόλιας τὰς ἐν [n] Πελοποννάσῳ, καὶ μικρὰς καὶ μεγάλας, αὐτονόμους ἦμεν [o] πάσας [p] καττὰ πάτρια. αἰ δέ κα τῶν ἐκτὸς Πελοποννάσου τὶς ἐπὶ τὰν Πελοπόννασον [q] γᾶν ἰῇ ἐπὶ κακῷ, ἀλεξέμεναι [r] ἀμόθι βουλευσαμένους, [s] ὅπα καὶ δικαιόταττα δοκῇ τοῖς [t] Πελοποννασίοις. [v] ὅσοι δ' ἐκτὸς Πελοποννάσω [x] τῶν Λακεδαιμονίων ξύμμαχοι [y] ἐντὶ, ἐν τῷ αὐτῷ [z] ἐσοῦνται, ἐν τῷπερ καὶ τοὶ τῶν Λακεδαιμονίων καὶ τοὶ τῶν Αργείων ξύμμαχοι ἐντὶ, τὰν [a] αὐτῶν ἔχοντες. ἐπιδείξαντας δὲ τοῖς ξυμμάχοις ξυμβαλέσθαι, αἴ κα αὐτοῖς δοκῇ. αἰ δέ τι [b] καὶ ἄλλο δοκῇ τοῖς ξυμμάχοις, [c] οἴκαδ' ἀπιάλλειν.

οη'. Τοῦτον μὲν τὸν λόγον προσεδέξαντο πρῶτον [d] οἱ Αργεῖοι· καὶ τῶν Λακεδαιμονίων τὸ στράτευμα ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς Τεγέας ἐπ' οἴκου· μετὰ δὲ τοῦτο, [e] ἐπιμιξίας οὔσης ἤδη παρ' ἀλλήλους, οὐ πολλῷ ὕστερον ἔπραξαν αὖθις οἱ αὐτοὶ ἄνδρες, ὥστε τὴν Μαντινέων [f] καὶ Ηλείων καὶ τὴν Αθηναίων ξυμμαχίαν ἀφέντας [g] Αργείους, σπονδὰς καὶ [h] ξυμμαχίαν ποιήσασθαι πρὸς Λακεδαιμονίους. καὶ [i] ἐγένοντο αἴδε.

οθ'. „ [k] ΚΑΤΤΑΔΕ ἔδοξε τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ Αργείοις σπονδὰς καὶ ξυμμαχίαν [l] ἦμεν [m] πεντηκονταετῆ· ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις [n] δίκας διδόντας [o] καττὰ πάτρια· ταὶ δὲ ἄλλαι πόλιες [p] ταὶ ἐν [q] Πελοποννάσῳ, [r] κοινᾶν [s] ἐόντων τᾶν σπονδᾶν καὶ τᾶν ξυμμαχιᾶν, αὐτόνομοι καὶ αὐτοπόλιες, τὰν

i Ἔχοντι *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caſſ.* Aug. Mosqu. *k* Πολίεσι *Gr.* *l* Ita *Bar.* in reliquis codicibus nihil ſani apparet. Περὶ δὲ τῶ σιῶ σύγματος λῆν τὸν Ἐπιδαυρίοις etc. *Ar.* Περὶ δὲ τῶ σιῶ σύμτολην τὸν Ἐπιδαυρίοις etc. *C.* Συμβατάσαι μὲν *Gr.* Hunc locum (quem corruptum eſſe ſuſpicatur) ita reſingi vult *Ae. Port.* Περὶ δὲ τῶ σιῶ συμβατοσέμεν λῆν τοῖς Ἐπιδαυρίοις, ὅρκον δὲ αὐτὸς δῶμεν ὀμόσαι. De voce σιῶ, quae pro θεῶ ponitur, vide *Meurſii* Miſcell. Lac. l. 1. c. 8. *Hudſ.* Περὶ δὲ τῶ σιῶ συμβατόσαι μὲν λην *Gr.* Περὶ δὲ τῶ σιῶ συματόσαι μὲν λ. τ. Ἐ. et in margine recenti manu ξυμβατῶσαι μὲν *Reg.* Περὶ δὲ τῶ σιῶ σύματος ἐμὲν λην et in marg. ἔμεν λῆν τοις, et, γρ. εἰθέλην, vel ἐθέλην, nam vix legi poterat ſcriptura *Caſſ.* Περὶ δὲ τῶ σιῶ συμτ[ο]ι λην τὸν Ἐ. ὅ. *Dan.* Σύματος εμεν λην τοῖς Ἐπ. Aug. Σύγματος ἐμελην Mosqu. *m* Δόμεν *Reg. Caſſ. Gr.* Mosqu. Aug. *n* Πελοποννήσω *Reg.* Πελοπονάσσῳ, et mox Πελοπονάσσου, Πελοπόνασσεν *Caſſ.* Aug. Vbique cum duplici ν et duplici σ *Gr.* *o* Πάσας deeſt *Dan.* Antea εἶμεν Mosqu. *p* Κατὰ τὰ πάτρια *Ar. C. Dan. Gr.* Κὰτ τὰ *Reg.* *q* Γᾶς *Gr.* *r* Ἀμοθεῖ *Reg.* Ἀμοθεὶ Aug. *Caſſ. Gr.* et *Caſſ.* in marg. manu recenti ἀμόθι. *s* Ὅπακα *Ar. C. Cl.* Ὅπα κἂν *Gr.* Ὅπακα *Caſſ.* Aug. *t* Πελοπονασσίοις *Caſſ.* Πελοποννησίοις Mosqu. *v* Ὅσοι δ' ἐκτὸς Πελοποννάσω deſunt *Gr.* Πελοποννάσου *Reg.* Πελοπονάσσου *Caſſ.* Aug. Mosqu. (hic ſepar.) *x* Τῶν Λακεδαιμονίων καὶ τοὶ τῶν Ἀργ. *Ar. C.* omiſſis ceteris, margini tamen *Cod. Ar.* adſcribuntur. *Hudſ.* *y* Ἔντι *Gr.* et paullo poſt. *z* Ἐσσοῦνται *Caſſ. Gr.* Aug. *a* Αὐτῶν *Bar. C. Cl. Gr. Ald. Baſ.* Aug. *Caſſ.* Αὐτὸν *Gr.* *b* Καὶ ἄλλο deſunt *Ar. C. Caſſ. Dan.* Aug. Mosqu. *c* Οἴκαδε *Reg.* *d* Οἱ abeſt *Ar. C. Dan.* *e* Ἐπιμιξία commercium. Ἐπιμιγνύντες ἀδεῶς ἀλλήλοις l. 1. p. 2. *Hudſ.* *f* Καὶ τῶν Ἀθηναίων καὶ Ἠλείων *Caſſ. Gr.* Καὶ τὴν Ἀθ. κ. Ἠλ. ξ. Aug. Mosqu. Hic et ἀφέντες. *g* Ἀργείους non agnoſcunt *Ar. C. Dan.* *h* Ξυμμαχίας *Ar. Dan.* Ξυμμαχίαν ἦμεν πεντ. cetera in marg. manu vetuſta. *Caſſ.* *i* Ἐλέγοντο *Gr.* *k* Κατὰ τάδε *Ar. C. Dan. Gr.* *l* Εἶμεν *Reg. Gr.* Mosqu. Εἰ μὲν *Caſſ.* Aug. *m* Πεντήκοντα ἔτη *Caſſ.* Aug. *n* Δίκας διδόντας poenas dantes. *Valla.* Verum διδόναι δίκας dicitur reus, qui iudicium ſubit. *Ae. Port.* *o* Κὰτ τὰ *Reg.* Κατὰ τάδε *Gr. Dan.* *p* Sic emendatum erat in *Caſſ.* et Aug. e καὶ. *q* Πελοπονάσσῳ *Caſſ.* Aug. et ita infra. Omnia a πόλιες vſque ad τὰν αὐτῶν ἔχοντες abſunt a *Gr.* *r* Κοινὰν ἐόντων τὰν σπονδὰν καὶ τὰν ξυμμαχίαν *Reg.* Aug. Mosqu. (hic et ἐχόντων pro ἐόντ.) Sic etiam a prima manu *Caſſ.* deinde omnia mutata erant, vt in editis. *s* Ἐόντων pro ἐουσῶν Attice: ſic ἔχοντες pro ἔχουσαι, διδόντες pro διδοῦσαι· nui dicantur πρὸς τὸ σημαινόμενον referri. *Hudſ.*

Συμβατόσαιμεν] Coniectura *Porti* συμβατοσέμεν legentis, i. e. συμβατόσειν, a συμβατόω, probabilior foret, ſi hoc verbum aliis quoque in vſu eſſet. Nec ab eo futurum eſt συμβατόσειν, ſed συμβατώσειν. Etiam magis αὐτὼς, vt puto, dicunt Dores, quam αὐτὸς, vt καθαρὼς, ὀφθαλμὼς, et alia huiusmodi apud *Theocritum:* item δόμεν pro δοῦναι, quod et hic quidam libri habent, vt paullo ante omnes ἀποδόμεν pro ἀποδοῦναι; non δῶμεν, nec ἀποδῶναι. Mox pro Πελοποννάσου, etſi ita in omnibus ſcriptis et editis eſt, non dubitem legere Πελοποννάσω, vt paullo inferius ἐκτὸς Πελοποννάσω. Scio, a quibusdam dici, non vbique ſeruari dialectum Doricam: ſed nulla cauſa eſt, cur in eadem voce ſeruari non debeat. Nec improbabile eſt, ſaepe ſcribis librariis, qui communi linguae Graecae magis adſueti erant, tribuendum eſſe, quod interdum dialecti Doricae ratio non habetur. Cui rei vel ſola varietas Editionum *Theocriti* in iisdem vocabulis argumento eſſe poteſt. Quod in *Cod. Caſſ.* ad σύματος ἐμὲν λην adſcriptum eſt, ſuſpicor magis interpretationem τοῦ λῆν, quam variantem lectionem eſſe. Erant in eiusdem margine etiam haec ſcripta: αἱ μὲν ὕλην τοῖς ἐπι, ſed deinde transuerſa linea traiecta. DVCK.

Περὶ δὲ τῶ σιῶ, rel.] Dubium non eſt, quin aut συμβατοσέμεν λῆν, aut σύματος ἔμεν λῆν, legatur. In priori lectione incommodum eſt Fut. pro Praeſ. in altera σῦμα pro θῦμα. Sed haec nil morer, vt pleonaſticum illud, ſicut μέλλειν cum Fut. hoc Doricum. Sed λῆν vtrique lectioni ſuperuacuum eſſe videtur. Solet enim Infinit. tantum poni in Foederibus, nunquam addito θέλειν. Sit pleonaſticum tamen, dum ſenſus conſtet. Συμβατοσέμεν quidem Graecius eſt, quam quod a Librario profectum habeas. Durior tamen phraſis, συμβατῶσαι ὅρκον. Sed nimirum εἰς ſuppleueris. BAVER.

[Ἴῃ ἐπὶ κακῷ) Schol. d. Aug.] B.

Ἐπὶ κακῷ] Male vero Port. *maleficii cauſſa;* quod de *bellicis* iniuriis et hoſtiliter factis non dicatur; verteret, *hoſtiliter*, infeſti. Nota et pleon. Πελοπόννασον γᾶν, terram (regionem) Peloponneſum, pro Πελοποννασίων. B.

Ἀμόθι] Ἀμοθεὶ probat Heilm. durius ſane, propter vſum τοῦ (α), et pleonaſtice; cum particula aliqua carere poſſe non

autem attinet ad Deum, *quem Epidaurii debitis victimis fraudant, Lacedaemonii dicunt*, *se* velle *ipsos Argiuos* compositionem facere cum Epidauriis, *de controuersia, quam hoc nomine cum illis habent*, ipsosque *Argiuos* iurisiurandi formulam *Epidauriis* offerre, ex qua iurent, *se posthac officium facturos, debitasque Deo victimas missuros*. Item vt tam paruae, quam magnae ciuitates, quae sunt in Peloponneso, omnes liberae sint, patriis institutis vtentes. Si quis vero illorum, qui sunt extra Peloponnesum, in agrum Peloponnesiacum malefícii causa veniat, *Argiui cum Lacedaemoniis* ad arcendam vim hostilem accurrant, initis vna consiliis, ea ratione, quae Peloponnesiis rectissima videbitur. Quotquot autem extra Peloponnesum sunt socii Lacedaemoniorum, eadem conditione erunt, qua sunt et Lacedaemoniorum et Argiuorum socii, suum *agrum* obtinentes. Vbi vero *Argiui et Lacedaemonii pacis conditiones* sociis ostenderint, si assentiantur, *ita demum* compositionem faciant. Quod siquid aliud praeterea visum fuerit, *hoc etiam* sociis domum mittant. Bell. Pelop. an. 14. Olymp. 90. 3. V. C. Varr. 336.

78. Hanc igitur conditionem Argiui primum admiserunt, et Lacedaemoniorum exercitus a Tegea domum reuertit. Postea vero, cum mutuum commercium inter illos iam esset, non multo post iidem viri, *qui Lacedaemoniorum partibus fauebant*, rursus effecerunt, vt Argiui, relicta Mantineorum et Eleorum et Athenienſium societate, foedera societatemque cum Lacedaemoniis inirent in haec verba.

79. „LACEDAEMONIIS et Argiuis placuit, foedera et societatem *inter se* esse in annos quinquaginta, his conditionibus: Vt aequo et pari iure iudicium patriis moribus subeant. Caeterae vero ciuitates, quae sunt in Peloponneso, quia haec foedera, atque hae societates *ipsis omnibus* sunt communes,

Ἰῃ ἐπὶ κακῷ] αὐτῆς τῆς γῆς δηλονότι. Οἴκαδ' ἀπιέλλειν] ἐπιπέμπειν, στέλλειν. Τοῖς δὲ ἕταις κατὰ πάτρια δικάζεσθαι] τὰς δὲ

videatur *βουλευσαμένους*. Neque *ἀμόθι* insolentius sit, quam *ἀμόθεν*. BAVER.

Ὅπα καὶ] Sine dubio rectum est *ὅπακα*, vel, si quis hoc mauult, *ὅπα κα*. Cap. 79. *ὅπα κα δικαιότατα κρίναντες*. Huiusmodi sunt *αἵκα, ἐπεί κα*, et alia huius generis in Scriptoribus Doricis, et monumentis veteribus Dorica dialecto scriptis. DVCK.

Ἀπιάλλειν] *Hesychius ἀπιαλεῖς, ἀποπέμψεις. Etymologici M.* Auctor in *ἰπίαλος*: *ἡ παρὰ τὸ πέμπεσθαι ἀπὸ τοῦ σώματος, ἐπίαλος, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀπιέναι, ὁ ὀφείλων ἀπιέναι*. De *ἰάλλω Idem* compluribus locis agit, vt et *Eustathius* ad Homerum. DVCK.

Διδόντας] Pro *διδόναι* aut etiam pro *διδόσι*, Datiuo, qui vel ab *ἔδοξε* pendeat, vel ab *ἦμεν*. Sign. *ita*, vt reddant. BAVER.

Κοινῶν ἐόντων τῶν σπονδῶν] Multa adferuntur exempla adiectiuorum, masculini generis, etsi foeminina habent, pro foemininis positorum, vt *τειχέος ὕψος* apud *Euripidem* Hecub. v. 296. *τεῖχος ὅσα μόσχος* Androm. 711. et alia huiusmodi: item participiorum masculinorum numero duali substantiuis foemininis adpositorum, quae ad Iliad. *Δ'*. v. 455. ex *Hesiodi* Ἔργ. 197. *Euripidis* Hippol. 387. et *Sophoclis* Electr. pag. 124. *Ed. Steph.* vers. 982. *Ed. Angl.* adnotauit *Eustathius* p. 723. et ex eo *H. Stephanus* in Append. ad Scripta al. de Dialect. p. 151. 152. et *Barnes.* ad Euripid. Hippolyt. Sed haec omnia ab hoc loco aliena sunt. Vnum est apud *Stephanum*, quod fortasse huc pertinere possit, ex *Homeri* Iliad. *δ'*. 22. Ἦτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν, pro *ἀκέσσα*: quamquam etiam alii ibi *ἀκέων* pro aduerbio positum acceperunt. Verum etiamsi quis hic ita quoque sumi posse *τὸ ἐόντων* putet, tamen apertum est, nominatiuos *τοὶ δὲ ἄλλοι πόλεις*, et ceteros, pendere sine verbo, quod oratio requirebat; cui incommodo mederi voluit *Interpres*, supplendo verbum substantiuum *sint*. Si scirem apud alios Scriptores Graecos *σπονδὴν* numero singulari pro foedere inueniri, auderem, ducente eo scriptura *Reg.* et *Cass.* coniicere *κοινὰν ἐχόντων τὰν σπονδὰν καὶ τὰν ξυμμαχίαν*. Nam *ἐχόντων* pro *ἐχέτωσαν* non solum Atticos, sed etiam Dores dixisse, certum est. In Foedere inter Hierapytnios et Prianſios inter *Marmora Arundelliana* pag. 119. *ἐρπόντων παρ' ἀλλάλους ἐς ἀνδρήϊον — ἀναγινωσκόντων δὲ τὰν τάλαν — καὶ προπαραγγελλόντων ἀλλάλοις —* et *ἀποτεισάντων οἱ αἴτιοι τούτων τατῆρας ἑκατόν*. Plane mihi persuadeo vitium esse in voce *ἐόντων*. Quae Clar. *Hudsonus* in *Var. Lect.* habet, nihil iuuant ad difficultatem expediendam. Ἐών pro ὦν etiam Dores dicunt. *Theocritus* XXVI, 2. *τρεῖς ἄγαγον αὐταὶ ἐοῖσαι*, i. e. ὅσαι. Sed in verbis *κοινῶν ὄντων τῶν σπονδῶν καὶ τῶν ξυμμαχιῶν* non est figura, quam *πρὸς τὸ σημαινόμενον* vocant Grammatici, ad quam *Hudſ.* hoc fortasse referendum putat. DVCK.

Κοιν. ἐόντ. rel.] Nescio, quid tricentur Intt. et nobis suam Grammaticam explicent et obganniant in vocab. *ἐόντων*, de quo nemo laboret, vt noto; vbi nemo cogitet, quid faciat vel Accusatiuo, *τὰν σπονδὰν*, vel Genitiuo, *τῶν σπονδῶν*, quorum neuter congruat illi verbo. Hoccine est, interpretari? Nec vero Genitiui simpliciter positi sensum huc aptum reddiderint. Nimirum aut *κοινωνεόντων* legendum, vt notat *Gottl.* prouocans ad Valken. ad Eurip. Phoen. p. 65. aut vnice, quin cupide, amplectenda lectio Cod. Mosqu. *κοινὰν ἐχόντων* (pro *ἐχέτωσαν*) *τὰν σπονδὰν*· quod et Duckero venit in mentem, dubitanti tamen *σπονδὴν* agnoscere singulari numero. Genitiuos tamen, de quibus hic mussitant Intt. in *ἐόντων* pro *ἔσωσαν*, explicari possunt: sunto ciuitates foederis communis, i. e. (in) ea conditione, vt habeant commune ius foederis, cetera liberae agant. BAVER.

[t] αὐτῶν ἔχοντες, [v] κατ]τὰ πάτρια δίκας διδόντες τὰς ἴσας καὶ ὁμοίας. [x] ὅσοι δὲ ἔξω [y] Πελοποννάσου Λακεδαιμονίοις ξύμμαχοι ἐντὶ, ἐν τοῖς αὐτοῖς [z] ἐσοῦνται, τοῖσπερ [a] καὶ τοὶ Λακεδαιμόνιοι. καὶ τοὶ τῶν Αργείων ξύμμαχοι ἐν τῷ αὐτῷ ἐσοῦνται, τῷπερ καὶ τοὶ Αργεῖοι, τὰν αὐτῶν ἔχοντες. αἰ [b] δέ ποι [c] στρατιᾶς δέῃ [d] κοινᾶς, βουλεύεσθαι Λακεδαιμονίως καὶ Αργείως, [e] ὅπα κα δικαιότατα κρίναντας τοῖς ξυμμάχοις. αἰ δέ τινι [f] τᾶν πολίων ἢ [g] ἀμφίλογα, ἢ [h] τᾶν ἐντὸς ἢ τᾶν ἐκτὸς Πελοποννάσου, [i] αἴτε περὶ ὅρων, αἴτε περὶ ἄλλου τινὸς, [k] διακριθῆμεν. αἰ δέ τις τῶν ξυμμάχων πόλις πόλει ἐρίζοι, ἐς πόλιν ἐλθεῖν, [l] ἄν τινα ἴσαν ἀμφοῖν ταῖς [m] πολίεσι [n] δοκοίη. τοῖς [o] δὲ ἔταις [p] κατ]τὰ πάτρια δικάζεσθαι.

π'. Αἱ μὲν σπονδαὶ καὶ ἡ ξυμμαχία αὕτη ἐγεγένητο· καὶ ὁπόσα ἀλλήλων πολέμῳ, ἢ εἴτι ἄλλο εἶχον, διελύσαντο. κοινῇ δὲ ἤδη τὰ πράγματα τιθέμενοι, ἐψηφίσαντο, κήρυκα καὶ πρεσβείαν [q] παρ' Αθηναίων μὴ προσδέχεσθαι, ἢν μὴ ἐκ Πελοποννήσου ἐξίωσι, [r] τὰ τείχη ἐκλιπόντες· καὶ μὴ ξυμβαίνειν [s] τῳ, [t] μηδὲ πολεμεῖν, ἀλλ' ἢ ἅμα. καὶ τά τε ἄλλα θυμῷ ἔφερον καὶ ἐς τὰ ἐπὶ Θρᾴκης χωρία καὶ ὡς Περδίκκαν ἔπεμψαν ἀμφότεροι πρέσβεις, καὶ ἀνέπεισαν Περδίκκαν ξυνομόσαι σφίσιν. οὐ μέντοι εὐθύς γε ἀπέστη τῶν Αθηναίων, ἀλλὰ διενοεῖτο, ὅτι καὶ τοὺς Αργείους ἑώρα· (ἦν δὲ [v] καὶ αὐτὸς [x] τοαρχαῖον ἐξ Αργους·) καὶ τοῖς Χαλκιδεῦσι τούς τε παλαιοὺς ὅρκους ἀνενεώσαντο, καὶ ἄλλους ὤμοσαν. ἔπεμψαν δὲ καὶ παρὰ τοὺς Αθηναίους οἱ Αργεῖοι πρέσβεις, τὸ ἐξ Επιδαύρου τεῖχος κελεύοντες ἐκλιπεῖν. [y] οἱ δ' ὁρῶντες [z] ὀλίγοι πρὸς πλείους ὄντας τοὺς ξυμφύλακας, ἔπεμψαν Δημοσθένην, τοὺς σφετέρους ἐξάξοντα. ὁ δὲ, ἀφικόμενος, καὶ ἀγῶνά τινα [a] πρόφασιν γυμνικὸν ἔξω τοῦ φρουρίου ποιήσας, ὡς ἐξῆλθε [b] τὸ ἄλλο φρούριον, [c] ἀπέκλεισε τὰς πύλας. καὶ ὕστερον Επιδαυρίοις ἀνανεωσάμενοι τὰς σπονδὰς αὐτοὶ οἱ Αθηναῖοι ἀπέδοσαν τὸ τείχισμα.

t Αὐτῶν *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas.* Aug. vt et mox infra. *Huds.* Vtrobique etiam *Reg.* et *Cass.* v Κὰτ τὰ *Reg.* Κατὰ τὰ *Gr.* x Ὅσσοι *Gr. Cass.* Aug. y Πελοπονάσσου *Cass.* Πελοποννάσσου *Gr.* Sic paullo inferius *Iidem.* z Ἐσσοῦνται *Cl. Gr.* passim. *Huds. Cass.* Aug. et paullo post, vbi etiam ita *Gr.* a Καὶ deest *Ar. C. Dan.* Καὶ οἱ Λακ. *Gr.* b Δέσποι *Cass.* Aug. sed corr. δέποι. c Στρατείας malit *Ae. Port.* Στρατιὰς *Cass.* Aug. sed corr. στρατιᾶς. Στρατίας *Gr.* d Κοινὰς *Cass.* Aug. sed mut. in κοινᾶς. e Ὅπακα *Cass.* Aug. Ὁπάκα *Gr.* f Τὰν *Cass.* Τῶν *Gr.* g Ἀμφίλλογα *Cass.* Aug. alter. λ. eras. Τὰ ἀμφ. Mosqu. h Τὰν *Cass.* Aug. et mox, *Gr.* et paullo post. i Αἴτε π. ὅ. αἴτε π. ἄ. *Cass. Gr.* et supra aliquoties. k Supple χρῆναι· vt et mox cum ἐλθεῖν, nisi pro ἐλθέτω poni dicatur, aut ἐξέστω subintelligatur. *Huds.* Διακριθεῖμεν *Dan.* l Ἄν τινα *Ar. C.* Aug. atque ita scribendum monuit *Fr. Port. Cass. Gr.* m Πολίεσσι *Cass.* Aug. n Δοκεῖ οἱ *Reg.* Δοκεῖοι *Gr.* et a prima manu *Cass.* deinde factum erat δοκείη. Δοκοίη Aug. a corr. prior scr. legi non poterat. Δοκεῖ οἱ Mosqu. o Δεέταις *Gr.* p Κατὰ τὰ *Dan. Gr.* Mox δικάσ. Bas. et c. 80. init. ἐγένητο Mosqu. q Παρὰ Ἀθ *Gr.* Mosqu. r Sc. τὴν ἄκραν τὴν ἐν τῇ Ἐπιδαυρίᾳ ἐξειργασμένην· vel τὰ τειχίσματα, quae paullo infra τὸ ἐξ Ἐπιδαύρου τεῖχος appellat. *Huds.* s Τῷ *Gr.* Aug. t Μὴ δὲ *Cass.* Aug. v Καὶ deest *C.* x Τὸ ἀρχαῖον *Ar. C.* Vide *Herodotum* lib 8. c. 137. *Huds.* Τὸ ἀρχαῖον *Cass. Gr.* Aug. y Hoc in loco ὄντες subaudiendum relinqui videtur: quod propter sequens ὄντας reticetur, quum tamen potuisset contra hic omitti ὄντας, si illic ὄντες positum fuisset. Verum illud tamquam a Scriptore καινοπρεπείας vbique affectatore accipiendum est. Vide *Stephani* Append. ad Scripta al. de Dial. Att. p. 164. *Huds.* z Ὀλίγους *Cl.* a Id est: προφάσεως χάριν· dictum est enim appositiue, causam speciosam vt praetexeret. *Ae. Port.* b Τὸ ἄλλο φρουρικὸν *Marg. Cam. Gr.* ita etiam in *Cod. Ar.* ex alicuius emendatione. Τὸ ἄλλο φρουρικὸν pro ἡ ἄλλη φρουρά· paullo enim ante locum significabat τὸ φρούριον. *Ae. Port.* c Ἀπέκλησε *Gr. Cass.* a prima manu; emendatum erat ἀπέκλεισε. Ἀπέκλησε Aug.

Ὅσοι] *Gr.* ὅσσοι, et mox ἐσσοῦνται *Cl. Gr.* passim; et sic forte rescribendum. Ita enim *Archimedes*, *Theocritus*, alii. WASS.

Ἐρίζοι, et paullo post, δικάζεσθαι] Valkenar. apud Abresch. malit, ἐρίσδοι, et δίκας ἐσεῖσθαι. *Gottl.* Priorem emendatiunculam nil morer; sed altera occurrerit alienae significationi verbi δικάζεσθαι, pro quo hic δικάζειν ponendum fuerit; aut ἐξεῖναι supple: *liceat* iis lege agere ex patrio iure. Certe Mosqu. δικάσεσθαι· e quo promtius emendetur, δίκας ἔσεσθαι. Nec tamen ita loqui solent Graeci. BAVER.

[Τοῖς δὲ ἔταις) Schol. d. Aug.] B.

Δικάζεσθαι] Vid. not. ad ἐρίζοι. B.

Αἱ μὲν — — ἐγεγ.] Debebat, ἐγεγένηντο. Sed nimirum propiori dedit singularem. B.

Ὁπόσα — — εἶχ. διελύσ.] Tria hic notentur: 1) πολέμῳ εἶχον, metonymice pro ἔλαβον, εἷλον· aut simpliciter supple ἑλόντες. 2) varietatem structurae: *quae* haberent, vel *si quid* (aliud) tenerent; 3) διελύσαντο, ὁπόσα εἶχον. Portus vertit, quasi εἶχον esset in dilogia, vt, ad πολέμῳ relatum, sit, *tenerent*, ad εἴτι ἄλλο, *haberent*, nempe controuersiam. Audio; et ipsum διαλύειν, certe in re pecuniaria, vel numario debito, *soluere* notet. Sed hic simplicius suppleueris, κατὰ, εἰς, vel, περὶ ἐκείνων διελύσαντο, (Med. *inter se*,) composuerunt, diremerunt omnia, *qua* illa, quae bello capta tenerent, qua ea, quae praeterea, alio modo, (titulo) obtinerent. BAVER.

[Τὰ πρ. τιθ. Τὰ τείχη ἐκλ. et Καὶ τά τε ἄλλα) Schol. des. Aug.] B.

Θυμῷ ἔφερον] V. 1, 31. et ibi Abr. Dilucid. p. 39. *Gottl.* Sign. hic θυμὸς *studium*, et φέρειν, *administrare*. B.

Καὶ ἐς τὰ ἐπὶ Θρ.] Καὶ hic est, *in primis*. B.

[Ἀμφότεροι) Schol. d. Aug.] B.

Διενοεῖτο] Animo voluebat, deliberabat. V. ad I, 1. not. διανοούμενον. B.

liberae fuique iuris *fint*, fuum *agrum* obtinentes, *et* patriis inſtitutis iudicium aequo parique iure ſubeuntes. Quotquot vero extra Peloponneſum ſocii ſunt Lacedaemoniorum, iisdem erunt conditionibus, quibus et Lacedaemonii. Et Argiuorum ſocii eodem iure erunt, quo et Argiui, ſuum *agrum* obtinentes. Si quo autem communis expeditio ſit facienda, Lacedaemonii et Argiui conſultent, de ſociorum cauſa, quam aequiſſime fieri poterit, iudicantes. Si quae vero controuerſiae ortae fuerint inter aliquas *ſocias* ciuitates, vel earum, quae ſunt intra Peloponneſum, vel earum, quae ſunt extra, aut de *agri* finibus, aut aliqua alia de re, diſceptetur, *et iſtae controuerſiae iudicio dirimantur*. ſi qua autem ſocialis ciuitas cum alia contendat, *ei liceat* ad ciuitatem *aliquam* ire, *eiusque arbitrio ſuam controuerſiam permittere*, quamcunque vtrisque ciuitatibus aequam eſſe iudicauerit. Ciuibus autem ius patrio ritu dicatur. Bell. Pelop. an. 14. Olymp. 90. 3. V. C. Varr. 336.

80. Haec igitur foedera, atque haec ſocietas inita fuit, et quaecunque alteri alterorum bello *occupauerant*, *alteri alteris reſtituerunt*, aut ſi quid aliud habebant, diluerunt. Iamque communiter res adminiſtrantes, decreuerunt caduceatorem, et legationem ab Athenienſibus non recipiendam, niſi ex Peloponneſo excederent, relictis munitionibus, *quas in agro Epidaurio fecerant:* neque cum vllo compoſitionem faciendam, aut bellum gerendum, niſi communiter. Et cum alia impetu quodam animi adminiſtrabant, tum etiam vtrique legatos in Thraciam, et ad Perdiccam miſerunt, eique perſuaſerunt, vt ſocietatem iureiurando interpoſito ſecum iniret. Non tamen ſtatim ab Athenienſibus defecit: ſed in animo habebat, quod et Argiuos *iam defeciſſe* videret. Erat autem et ipſe antiquitus ex Argiuorum vrbe profectus. Praeterea vetuſtum iusiurandum cum Chalcidenſibus renouarunt, et aliud iurarunt. Argiui etiam legatos ad Athenienſes miſerunt, imperantes, vt munitionem in agro Epidaurio factam relinquerent. Illi vero, cum animaduerterent, ſuos *milites* paucos eſſe, prae caeteris praeſidiariis militibus, qui in eodem loco erant, quorum numerus maior erat, Demoſthenem *eo* miſerunt, vt ſuos *illinc* educeret. Ille vero, cum *illuc* peruenisſet, et quoddam gymnicum certamen extra munitionem illam ſe editurum ſimulaſſet, ſimul ac alterum praeſidium egreſſum eſt, portas clauſit. Poſtea vero Athenienſes ipſi, foedere *cum Argiis* renouato, munitionem illam Epidauriis reſtituerunt.

πολιτευομένης ἐν μιᾷ ἑκάστῃ πόλει, δι' ἀλλήλων λύειν τὰ διάφορα. Τὰ πράγματα τιθέμενοι] διατιθέμενοι, οἰκονομοῦντες. Τὰ τείχη ἐκλιπόντες] τῆς Ἐπιδαύρου. Καὶ τά τε ἄλλα θυμῷ ἔφερον] ἐφέροντο. Ἀμφότεροι πρέσβεις] Ἀργεῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι. Καὶ τὴν Ἀργείας ἐῶρα] ἀποσάντας. Ἐκ τῆς ξυμμαχίας] τῶν Ἀθηναίων. Οὐκ ἐπιτηδείως πρότερον] συμφερόντως τοῖς Λακεδαι-

[Τὴν Ἀργ.) Schol. d. Aug.] BAVER.

Ἦν δὲ καὶ αὐτ.] Δὲ hic eſt γάρ, *quippe*. B.

Ὀρ. ἐλέγοι] „Aut ὄντες ſupplendum, aut ὄντας ipſum fuit ὄντες *Gottl.* (ex Abreſch. et Hudſ. ad h. l.)“ Solet tamen et Noſter, et alii, addere caſum τῶν ὤν adiectiuo alteri. Vnde ſimpliciter ſuppleuerim ὄντες, ſicut τυγχάνειν ſaepe ſine ὤν additur adiectiuis. Hic etiam ex altero caſu, more Noſtri, alius repetatur. B.

Πρόφασιν] Sic *Thucydides* III, 111. Οἱ Μαντινεῖς, καὶ οἷς ἔσπευσε, πρόφασιν ἐπὶ λαχάνισμόν καὶ φρυγάνων ξυλλογὴν ἐξελθόντες. *Euripides* Iphigenia in Aul. v. 360. Καὶ πέμπεις ἐκὼν — παῖδα σὴν Δεῦρ' ἀποστέλλειν, Ἀχιλλεῖ πρόφασιν ὡς γαμούμενην. *Demoſthenes* de Coron. pag. 148. Ὅτι ἐξαπέστελλε ταῦτα τὰ πλοῖα, πρόφασιν μὲν ὡς τὸν σῖτον παραπέμψοντα ἐκ τῆ Ἑλλησπόντῳ εἰς Λῆμνον, βοηθήσοντα δὲ Σηλυμβριανοῖς. DVCK.

Πρόφ. ἀγῶνα ποιήσ.] Κατὰ ſupplet *Gottl.* nota Ellipſi. Poſſis et ſic: ποιήσας (τὸν) ἀγῶνα πρόφασιν, vſus eſt certamine pro ſpecie; ſpecie certaminis vſus. Vtrouis tamen modo Actiuum pro Medio fuerit. BAVER.

Τὸ ἄλλο φρούριον] Retinendum eſt φρούριον, ſi oſtendi poſſit, vocabulum illud non tantum de loco, ſed etiam de hominibus, qui cuſtodiae et praeſidii cauſa in eo ſunt, dici. Sin, praeferrem, quod eſt in quibusdam *Mſſ.*, φρουρικόν, etſi nusquam alibi lectum. Nam, quin eodem modo dici poſſit τὸ φρουρικὸν pro ἡ φρουρά, ſiue οἱ φρουροί, quo τὸ Ἑλληνικόν, τὸ βαρβαρικόν, pro οἱ Ἕλληνες, οἱ βάρβαροι, et alia id genus, dubitari non poteſt, DVCK.

Τὸ φρούριον] Pro φρουρικὸν tuetur Gottl. ex Abreſch. „Quidni, vt viciſſim Lat. *praeſidium* de *loco*, vbi ſit praeſidium? Ita στρατόπεδον, *caſtra* — pro στρατεύματι, exercitu: adde φυλακήν, *cuſtodiam* rel. BAVER.

Καὶ ὕστερον] Καὶ pro δὲ, *tamen*. B.

Ἐπιδαυρίοις] *Bis* intell. hunc Dat. et ad ἀνανεωσάμενοι, (p. πρὸς τὴς Ἐπιδ.) et ad ἀπέδοσαν. B.

Αὐτοῖ] *Sua ſponte*. B.

πά. Μετὰ δὲ τὴν [d] τῶν Ἀργείων ἀπόστασιν ἐκ τῆς [e] ξυμμαχίας, καὶ οἱ [f] Μαντινῆς, τὸ μὲν πρῶτον ἀτάκτοντες, ἔπειτ' ἐ δυνάμενοι ἄνευ [g] τῶν Ἀργείων, ξυνέβησαν καὶ αὐτοὶ τοῖς Λακεδαιμονίοις, καὶ τὴν ἀρχὴν ἀφεῖσαν τῶν πόλεων. καὶ Λακεδαιμόνιοι καὶ Ἀργεῖοι, χίλιοι ἑκάτεροι, [h] ξυστρατεύσαντες, [i] τά τ' ἐν Σικυῶνι ἐς ὀλίγας μᾶλλον κατέστησαν αὐτοὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι [k] ἐλθόντες, καὶ μετ' ἐκεῖνα [l] ξυναμφότερα, ἤδη καὶ τὸν ἐν Ἄργει δῆμον κατέλυσαν· καὶ [m] ὀλιγαρχία ἐπιτηδεία τοῖς Λακεδαιμονίοις κατέστη. καὶ πρὸς ἔαρ [n] ἤδη ταῦτα ἦν, τῷ χειμῶνος λήγοντος· καὶ τέταρτον καὶ δέκατον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα.

πβ'. Τῷ δ' ἐπιγιγνομένῳ θέρει, [o] Δικτιδῆς τε οἱ ἐν Ἄθῳ ἀπέστησαν Ἀθηναίων πρὸς Χαλκιδέας, καὶ Λακεδαιμόνιοι τὰ ἐν Ἀχαΐᾳ, ἃ ἐπιτηδείως πρότερον ἔχοντα, καθίσαντο. καὶ Ἀργείων ὁ δῆμος, κατ' ὀλίγον ξυνιστάμενός τε, καὶ ἀναθαρσήσας, ἐπέθεντο τοῖς ὀλίγοις, τηρήσαντες αὐτὰς τὰς [p] γυμνοπαιδίας τῶν Λακεδαιμονίων. καὶ μάχης γενομένης ἐν τῇ πόλει, ἐπεκράτησεν ὁ δῆμος· καὶ τοὺς μὲν ἀπέκλεισε, τοὺς δὲ ἐξέλασεν. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, ἕως μὲν αὐτοὺς μετεπέμποντο οἱ φίλοι, ἐκ ἦλθον ἐκ πλείονος· [q] ἀναβαλλόμενοι δὲ τὰς γυμνοπαιδίας, ἐβοήθησαν. καὶ ἐν Τεγέᾳ πυθόμενοι, ὅτι νενίκηνται οἱ ὀλίγοι, προελθεῖν μὲν ἐκέτι ἠθέλησαν, δεομένων τῶν διαπεφευγότων· ἀναχωρήσαντες δὲ ἐπ' οἴκου, [r] τὰς γυμνοπαιδίας ἦγον. καὶ ὕστερον, ἐλθόντων πρέσβεων ἀπό τε τῶν ἐν τῇ πόλει [s] ἀγγέλων, καὶ τῶν ἔξω Ἀργείων, παρόντων τε τῶν ξυμμάχων, καὶ ῥηθέντων πολλῶν ἀφ' ἑκατέρων, ἔγνωσαν μὲν ἀδικεῖν τοὺς ἐν τῇ πόλει, καὶ ἔδοξεν αὐτοῖς στρατεύειν ἐς Ἄργος· διατριβαὶ [t] δὲ καὶ μελλήσεις ἐγίγνοντο. ὁ [v] δὲ δῆμος τῶν Ἀργείων ἐν τούτῳ, φοβούμενος τοὺς Λακεδαιμονίους, καὶ τὴν τῶν Ἀθηναίων ξυμμαχίαν πάλιν προσαγόμενός τε, καὶ νομίζων μέγιστον ἂν σφᾶς ὠφελῆσειν, τειχίζει μακρὰ τείχη [x] ἐς θάλασσαν, ὅπως, ἢν τῆς γῆς ἐξῶνται, ἡ καλὰ θάλασσα σφᾶς μετὰ τῶν Ἀθηναίων [y] ἐπαγωγὴ τῶν ἐπιτηδείων [z] ὠφελῇ.

d τῶν omittunt *Ar. C.* *e* ξυμμαχίας *Reg.* *f* Μαντινεῖς *Ar. C. Ald. Flor. Baf. Caff. Gr.* *g* τῶν deeſt *Ar.* *b* Ξυστρατεύσαντες *Gr.* *i* Τὰ ἐν Σικυῶνι *Gr.* *k* Οἱ ἐλθόντες *Gr.* *l* Ξυναμφότερα *Ar. Gr.* atque ita legendum eſſe docuit *Fr. Port.* vt opponatur τῷ αὐτοὶ εἰ Λακεδαιμόνιοι. *Hudſ.* *m* *Ariſtot.* Polit. l. 5. c. 4. et *Diodor. Sic.* l. 12. mille illos electos, de quibus in pugna prius audiuimus, imperium arripuiſſe ſcribunt. *Hudſ.* *n* Ταῦτα ἤδη *Reg.* *o* Δικτιδιεῖς *Ar. C.* Δικτυδῆς *Marg.* 1. Διῆς *Marg.* 2. *Gr. Ald. Flor. Baſ.* Aug. quam lectionem retinendam cenſet *Ae. Port.* Διεῖς *Cl.* Δικτυεῖς Mosqu. et ſuper εἷς ſcr. δυ. Διξῆς *Reg. Caſſ.* Δικτυδιεῖς *Dan.* *p* Γυμνοπαιδίαι (teſte *Pauſania* in Laconicis) gymnici puerorum ludi maxime ſolennes, in quibus puberes Apollini choros agitabant. Vide *Meurſii* Orcheſtram, p. 11. *Hudſ.* Γυμνοπαιδιὰς hic et infra bis *Reg.* Aug. *q* Ἀναβαλλόμενοι *Caſſ.* Aug. et mox ἐκέτι. Paullo poſt πειθόμενοι Mosqu. *r* Τὰς *Dan.* Antea δ' ἐπ' εἰκ. Mosqu. *s* Ἀγγέλων delendum cenſent *F* et *Ae. Port.* vtpote e margine in Librum intruſum. *Hudſ.* *t* Δὲ deeſt *C.* Mox μελλήσεις Mosqu. *v* Δὲ abeſt a *Reg.* *x* Πρὸς θάλ. *Dan.* *y* Ita a manu recenti pro ἐπαγωγὴ *Caſſ.* *z* Ὠφελεῖ *Reg.*

[Ἐκ τ. ξυμμ.) Schol. d. Aug. BAVER.

Ἐκ τ. ξυμμ.] Ἐκ pro ἀπό vel ſign. *e numero*, corpore ſociorum. B.

Καὶ Λακεδ. — — κατέστ. αὐτ. οἱ Λακ.] Initium verborum habet Nominatiuos ſimpliciter poſitos, pro, τῶν Λακεδαιμονίων καὶ Ἀργείων, χιλίων ἑκατέρων, ξυστρατευσάντων· his conſequens ſubiicitur: αὐτοὶ (i. e. *ſoli*) Λακεδ. — κατέστ. ἐλθόντες. Etſi, cum *Lacedaemonii ſubiectum* ſint in vtroque membro, in priori coniuncti cum Argiuis, et ipſi tamen directo, in altero ſoli, ne opus quidem eſt illa ſtructura conſequentiae, quippe, vbi duo ſubiecta ponantur directo, *vni* deinde reddi praedicatum, ab eodem Nominatiuo ſuſpenſum, et poſſit, et vero ſoleat; etiam alio genere et numero: v. c. Οἱ ΛΑΚΕΔ. παρελθόντες, τὸ μὲν δεξιὸν κέρας αὐτῶν ἐνίκα, rel. quanto magis eodem genere numeroque! Nil ergo video, quid *ſerpleri* habere ſtructuram, cum Abr. dicat *Gottl.* aut, ſi habeat, quid momenti habeat ad legendum ξυναμφότεροι vel ξυναμφότερα· quorum illud recte haud dubie ſecutus praetulit Portus; quaenam enim ſint illa ξυναμφότερα, quae geſta memoret Thuc. (v. et mox, ad ἐς ὀλίγ.) At ξυναμφότεροι memorantur diſerte, Lacedaemonii et Argiui, a quibus, ita iunctis, diſtinguantur deinde Lacedaemonii αὐτοὶ, i. e. *ſoli* per ſe. BAVER.

Ἐς ὀλίγ. μᾶλλ.] Vnde effici velit Abr. *paullatim* inuectam Oligarchiam, non magis aſſequor, quam, quomodo ἐκεῖνα ξυναμφότερα trahat ad Sicyonios et Argiuos, quorum nec ciuitas, nec mutatio, *antea* memoretur, vt *illa* ſubiici poſſit. Sed et verba, μετ' ἐκεῖνα, ſuo iure plane mouet loco et verbis, vt ſolet, vim facit, etiam iungendo, ἐς μᾶλλον ὀλίγ. B.

Ὀλιγαρχία] Locum hunc illuſtrat *Diodorus* pag. 327. a. WASS.

Ὀλιγ. ἐπιτηδ.] Non, *quae*, qualis, *vt* eſſet iis apta; quippe quibus omnino placeret oligarchia; ſed, *quia*, vt quae eſſet; quaſi adderet ὡς, vel ἅτε ὄσα. BAVER.

Δικτιδιῆς] *Alii* Διεῖς et Διξῆς. Vide Noſtrum pag. 312. De hac gente nihil videor legiſſe. WASS. Διεῖς et Διξῆς fortaſſis ſunt compendia ſcripturae. DVCK.

[Οὐκ ἐπιτηδ.) Schol. d. Aug.] BAVER.

Καθίσαντο] *Empbaſin* habet hic verbum: ita conſtituerunt, vt ipſis eſſet *aptum, gratum*. Vel repete ex ſuperiori, ἐπιτηδείως· ita Ellipſis fuerit ſimplex. B.

[Ἀναθαρσήσας et Ἐπέθεντο) Schol. deſ. Aug.] B.

Ἐπέθεντο] Syneſis, ad ſenſum pluralem voc. δῆμος relata; durior hic tamen, ob addita ſingularia, ἀναθαρσήσας et ξυνιστάμενος. B.

81. Post Argiuorum defectionem ab *Athenienſium* ſocietate factam, Mantinei quoque, quamuis primo quidem *pati* reſtitiſſent, deinde tamen, quod *Lacedaemoniis* ſine Argiuis *reſiſtere* non poſſent, et ipſi compoſitionem cum Lacedaemoniis fecerunt, et ciuitatum, *quas in ſua poteſtate habebant*, imperium dimiſerunt. Lacedaemonii autem et Argiui cum mille *de ſuis* vtrique communem expeditionem ſuſceperunt, et Sicyone ſtatum popularem ipſi Lacedaemonii *eo* profecti in paucorum dominatum * magna ex parte conuerterunt; et poſt haec vtrique, popularem dominatum, qui Argis erat, ſuſtulerunt; et paucorum dominatus Lacedaemoniorum reipublicae congruens *ibi* conſtitutus fuit. Atque haec ſub extremam hyemem, vere iam appropinquante, geſta ſunt; et decimus quartus huius belli annus exceſſit. Bell. Pelop. an. 14. Olymp. 90. 3. V. C. Varr. 336.

82. Inſequenti vere, Dicidienſes, qui in Atho habitant, ab Athenienſibus ad Chalcidenſes deſciuerunt; et Lacedaemonii in Achaia res, quae prius *ipſis* amicae non erant, conſtituerunt. Et Argiua plebs concilia paulatim habens, et animis reſumtis, paucos, *qui res admiſtrabant*, aggreſſa eſt, obſeruato illo ipſo tempore, quo Lacedaemonii gymnicos puerorum ludos faciebant. proelioque intra vrbem commiſſo, plebs vicit: et alios quidem interfecit, alios vero expulit. ** Lacedaemonii vero, cum multo ante, *quam proelium committeretur*, amici, *qui Argis erant*, ipſos accerſiuiſſent, *ad eos tamen tunc* non iuerunt: ſed *poſtea* dilato certamine puerorum, quos nudos exercebant, in viam ſe dederunt, vt opem ipſis ferrent. At cum Tegeae audiſſent, paucorum ſtatum ſuperatum, vlterius progredi noluerunt, quamuis illi, qui effugerant, *ipſos* orarent: ſed domum reuerſi, gymnicum puerorum certamen peregerunt. Poſtea vero, cum legati tam ab Argiuis, qui in vrbe erant, quam ab illis, qui exſulabant, *miſſi* veniſſent, cumque praeſentibus ſociis multa ab vtrisque dicta fuiſſent, *Lacedaemonii* pronuntiarunt quidem, illos, qui in vrbe erant, iniuſte feciſſe, et cum exercitu Argos ſibi petendum cenſuerunt: ſed morae et cunctationes interpoſitae fuerunt. Interea vero populus Argiuus Lacedaemonios metuens, et Athenienſium ſocietatem rurſus ſibi concilians, et exiſtimans, ſe maximam vtilitatem ex ea percepturum, longos ad mare vsque muros duxit, vt, ſi terra prohiberentur, Athenienſium auxiliis adiuuarentur ad commeatus *in vrbem* mari inuehendos. Horum autem murorum *ab Argiuis* exſtructorum Poſt Apr. 2.

* Μᾶλλον cum Λακεδαιμόνιοι iungit *Valla*. HVDS. ** Lacedaemonii, dum a ſociis accerſerentur, aliquandiu ire ſuperſederunt, dilato etc. *Valla*. Ἐκ πλείονος cum μετεπέμποντο coniungit *Ar. Perr.* HVDS.

μενίους, ἁρμοζόντως. Καὶ ἀναθαρσήσασι] ἀναλαβόντες αὖθις ἐλπίδας ἀγαθάς. Ἐπέθεντο τοῖς ὀλίγοις] τοῖς ἐναντίοις ἐπιχειρῆσαι. Τηρήσαντες αὐτὰς τὰς γυμνοπαιδί-ας] ἑορτὴ τῶν Λακεδαιμονίων, ἐν ᾗ γυμνοὶ ἠγωνίζοντο. Ἐν τῇ πόλει] τῶν Ἀργείων. Μετεπέμποντο ἱ ῥίλοι] οἱ ἐν τῇ Ἄργει. Οὐκ ἦλθον ἐκ πλείονος] ἦτοι πρὸ πλείονος χρόνου. Λειμένων τῶν διαφευγόντων] ἤγουν, καὶ ταῦτα δεομένων. Γυμνοπαιδίας ἦγον] ἐώρταζον. Πάλιν προσαγόμενός τε] οἰκειούμενός. Σφᾶς ὠφελήσειν] τὰς Ἀργείας ἠλπίσατε τοὺς Ἀθηναίους. Ἐς θάλασσαν] ἕως τῆς θαλάσσης. Τειχισμὸν] τῶν Ἀργείων. Ὑπῆρχε δέ τι αὐτοῖς] τοῖς Λακεδαι-

Τὰς γυμνοπαιδίας] De Gymnopaedia Lacedaemoniorum habet etiam *Scaliger* ad Euſeb. Chron. pag. 81. DVKE.

[Τηρήσ. — γυμν.) Schol. d. Aug.] Τηρεῖν hic eſt, *occupare*, abpallen. BAVER.

[Ἐν τῇ πόλει) Schol. d. Aug.] B.

Ἕως μέν] Pro ἕως expl. (Abr. et ex eo) Gottl. more Poëtico. In mente habuerit vſ. Hom. Il. I. 193. ἕως ὁ ταῦθ' ἅρμαινε· et ita ſaepius. Nil tamen impedit, quominus et apud Homerum, et hic, notet, *dum, quamdiu*; praeſertim ſequente μέν. B.

[Μετεπέμπ.) Schol. d. Aug.] B.

[Οὐκ ἦλθον.) Schol. Aug. pro ἦτοι habet ἀντὶ τοῦ.] B.

Οἱ ὀλίγ. ντν.] Fautores et participes oligarchiae: factio, pars oligarchica. Obſcurius vertit Portus: *paucorum ſtatum ſuperatum*. Recte ille quidem, quod *ſtatum* pro forma reipp. poſuit; ſed *ſuperari* non dicitur *ſtatus*. B.

[Δεομέν. τ. διαπ.) Schol. d. Aug.] In δεομένων, καὶ τοῦ ſupplet (ex Abreſch.) *Gottl.* — Id quidem ſaepe et Latinis notant Ablat. ſimpliciter poſiti. B.

[Τὰς γυμνοπ. ἦγ.) Schol. vulg. d. Aug. et pro eo legitur: ἑορτὴ τῶν Λακεδαιμονίων, ἐν ᾗ γυμνοὶ ἠγωνίζοντο] B.

Πρέσβ. — ἀγγέλ.] Simpliciſſime intelleueris, πρέσβ. (ὡς) ἀγγέλων, vel, vt Heilm. vertit, pro ἀγγελλόντων, qui nuntiarent; quid multa? Appoſitio eſt: legati (qui eſſent) nuntii. Ita nil opus fuerit traiectione Abreſch. vt vt ſatis Thucydidea Synchyſi. B.

[Πάλιν προσαγ. et Σφᾶς ὠφελ.) Schol. deſ. Aug.] B.

ξυνῄδεσαν δὲ τὸν τειχισμὸν καὶ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ τινὲς πόλεων. καὶ οἱ μὲν Αργεῖοι πανδημεὶ, καὶ αὐτοὶ, καὶ γυναῖκες, καὶ οἰκέται ἐτείχιζον· καὶ ἐκ τῶν Αθηνῶν αὐτοῖς ἦλθον τέκτονες καὶ λιθουργοί· καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

πγ'. [a] Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος Λακεδαιμόνιοι, ὡς ᾔσθοντο τειχιζόντων, ἐστράτευσαν ἐς τὸ Αργος, αὐτοί τε καὶ οἱ ξύμμαχοι, πλὴν Κορινθίων. ὑπῆρχε δέ τι αὐτοῖς καὶ ἐκ τοῦ Αργους αὐτόθεν πρασσόμενον. ἦγε δὲ τὴν στρατιὰν Αγις ὁ Αρχιδάμου, Λακεδαιμονίων βασιλεύς. καὶ τὰ μὲν ἐκ τῆς πόλεως δοκοῦντα προϋπάρχειν οὐ [b] προὐχώρησεν ἔτι· τὰ δὲ οἰκοδομούμενα τείχη ἑλόντες καὶ καταβαλόντες, καὶ [c] Υσιὰς, χωρίον τῆς Αργείας, λαβόντες, καὶ τοὺς ἐλευθέρους ἅπαντας, οὓς ἔλαβον, ἀποκτείναντες, ἀνεχώρησαν, καὶ διελύθησαν κατὰ πόλεις. ἐστράτευσαν δὲ [d] μετὰ τοῦτο καὶ Αργεῖοι ἐς τὴν [e] Φλιασίαν· καὶ δῃώσαντες ἀπῆλθον, ὅτι σφῶν τοὺς φυγάδας [f] ἀπεδέχοντο. οἱ γὰρ πολλοὶ αὐτῶν ἐνταῦθα κατῴκηντο. [g] κατέκλεισαν δὲ τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος καὶ Μακεδονίας Αθηναῖοι Περδίκκαν, [h] ἐπικαλοῦντες τήν τε πρὸς Αργείους καὶ Λακεδαιμονίους γενομένην ξυνωμοσίαν, καὶ ὅτι, [i] παρασκευασαμένων αὐτῶν στρατιὰν ἄγειν ἐπὶ Χαλκιδέας τοὺς ἐπὶ Θράκης, καὶ Αμφίπολιν, Νικίου τοῦ Νικηράτου στρατηγοῦντος, ἐψεύστο τὴν ξυμμαχίαν, καὶ ἡ στρατιὰ μάλιστα διελύθη ἐκείνου ἀπάραντος. πολέμιος οὖν ἦν. καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα [k] οὕτω· καὶ πέμπτον καὶ δέκατον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα.

πδ'. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους [l] Αλκιβιάδης τε πλεύσας ἐς Αργος ναυσὶν εἴκοσιν, Αργείων τοὺς δοκοῦντας ἔτι ὑπόπτους εἶναι, [m] καὶ τὰ Λακεδαιμονίων φρονεῖν, ἔλαβε τριακοσίους ἄνδρας· καὶ κατεθεντο αὐτοὺς Αθηναῖοι ἐς τὰς ἐγγὺς νήσους, ὧν ἦρχον. καὶ ἐπὶ Μῆλον τὴν νῆσον Αθηναῖοι ἐστράτευσαν ναυσὶν, ἑαυτῶν μὲν τριάκοντα, Χίαις [n] δὲ ἓξ, [o] Λεσβίαιν δὲ δυοῖν, καὶ ὁπλίταις, ἑαυτῶν μὲν διακοσίοις καὶ χιλίοις, καὶ τοξόταις τριακοσίοις, καὶ ἱπποτοξόταις [p] εἴκοσι, τῶν δὲ ξυμμάχων καὶ νησιωτῶν ὁπλίταις μάλιστα πεντακοσίοις καὶ χιλίοις. οἱ δὲ Μήλιοι Λακεδαιμονίων μὲν εἰσιν ἄποικοι, τῶν δ' Αθηναίων οὐκ ἤθελον ὑπακούειν, ὥσπερ οἱ ἄλλοι νησιῶται. ἀλλὰ τὸ μὲν πρῶτον [q] οὐδετέρων ὄντες, ἡσύχαζον, ἔπειτα, ὡς αὐτοὺς ἠνάγκαζον οἱ Αθηναῖοι δῃοῦντες τὴν γῆν, ἐς πόλεμον φανερὸν κατέστησαν. στρατοπεδευσάμενοι

a Τοῦ δὲ γιγνομένου χειμῶνος *Ar.* Mox ante ᾔσθ. Aug. superscr. ὡς a m. rec. b Προσεχώρησεν *Cl.* c Ὑσσίας Aug. Ὑσίας χωρία *Ar. C.* Ὑσιαὶ κώμη Ἀργείας apud *Stephanum Byzant.* et *Strabonem.* Supra p. 161. Ὑσίας inuenimus, sed in Boeotia sitas. *Hudſ.* d Μετατοῦτο *Ald. Flor. Bas. Reg.* e Φλιασίαν [illegible] a m. 2. Mosqu. f Ὑπεδέχοντο *Ar. C. Cl. Reg. Caſſ. Dan* Aug. Mosqu. g Κατέκλησαν *Gr. Reg. Caſſ.* Aug. h Καὶ ἐπικαλοῦντες *Ar. C. Dan.* Mosqu. i Παρασκευασμένων *Gr.* k Οὕτως *Gr.* Οὗτος *Reg. Caſſ.* Aug. a corr. pro οὕτως. Οὗτος Mosqu. l Ὁ Ἀλκιβιάδης *Gr.* Mox εἰς et εἴκοσι Mosqu. m Καὶ τοὺς Λακεδαιμονίων φρουροὺς ἔλαβε *Ar. C.* Vulgaris lectio in margine *Cod. Ar.* reponitur. *Hudſ. Dan.* n Δὲ non eſt in *Reg. Caſſ. Gr.* Aug. o Λεσβίαις *Gr. Cl. Reg. Caſſ.* Aug. p Εἴκοσιν *Caſſ.* q Μεθ' ἑτέρων *Marg.* Οὐ δ' ἑτέρων *Gr.* lectionem marginis adnotat etiam *Schol.* vulgatus. in *Schol. Caſſ.* non legitur.

Ξυνῄδεσαν τὸν τειχ.] *Veterem* hanc ſtructuram appellat (ex Abreſch.) *Gottl.*[11] nempe *rei*, cui, vel *cuius*, alicui ſis conſcius. Tamen et Paullus, 1 Cor. 4, 4. οὐδὲν ἐμαυτῷ σύνοιδα. Magis notandum erat *perſonae* Datiuus omiſſus, αὐτοῖς. An ξυνῄεσαν ſcripſit Thuc. ſcil. εἰς· vna cum iis molitae ſunt munimenta? BAVER.

[Τ. τειχισμ.) Schol. d. Aug.] B.

Καὶ τὸ θέρ. ἐτελ.] Καὶ hic, et ſaepius tali contexto, ſign. *ita, inter haec*, dum ea geruntur: *hiermit, darüber.* B.

Ἐστράτευσαν ἐς τὸ Ἄργος] *Diodorus Sic.* pag. 327. c. WASS.

Ἐκ τοῦ Ἄργους αὐτόθεν] Alterum horum ſuperuacuum videtur. Ex adnotatione *Scholiaſtae* colligas, eum non habuiſſe in exemplari ſuo verba ἐκ τοῦ Ἄργους. DVCK.

[Ὑπῆρχ. et αὐτόθεν) Schol. deſ. Aug.] B.

Τὶ — πρασσόμ.] Si πρασσόμενον eſt pro act. πρᾶσσον, τὶ erit pro τινὲς, et totum pro, τινὲς — πράσσοντες· ſane ex more Noſtri; hic tamen interpretere; erat, quod iam ex Argis illorum commodo pararetur. B.

Τὰ δὲ οἰκοδομ. τείχη] Not. 1) δὲ hic eſſe pro γὲ, *quidem*, certe, *wenigſtens:* 2) praeſ. οἰκοδομούμ. eſſe pro Praeterito, οἰκοδομηθέντα: parata enim et perfecta fuiſſe munimenta, e c. 82. extr. collegeris. B.

Ὑσιὰς] Vide ad p. 161. De huius ſitu *Plinius* IV, 5. *Strabo* IX, 404. *Pauſan.* Arcad. VI. Εἰσὶν οὖν ἐς Ἀρκαδίαν ἐσβολαὶ κατὰ τὴν Ἀργείαν, πρὸς μὲν ΥΣΙΩΝ καὶ κατὰ τὸ ὄρος τὸ Παρθένιον ἐς τὴν Τεγεατικήν. WASS.

[Διελύθησ.) Schol. d. Aug.] BAVER.

Κατὰ πόλεις] Male vero ſuppl. Schol. οἱ Λακεδαιμόνιοι: quippe vbi *plures* ſint memorati, vt ſocii; nec de *vna* πόλει dici queat, κατὰ πόλεις. B.

Δῃώσ. ἀπῆλθ. ὅτι] Ὅτι refer ad δῃώσαντες, non ad ἀπῆλθον· ac ſi dixerit, ἐδῄωσαν· non prius abſceſſere, quam vaſtaſſent agrum, quia, rel. B.

Ἀπεδέχ.] Ὑπεδέχοντο praetulerim de confugientibus aliquo et veluti furtim abſconditis in perfugio. Eſt autem vtrumlibet pro Plusquamperf. ὑποδεδεγμένοι ἦσαν· quippe iam ibi κατῴκηντο. B.

[Οἱ γὰρ πολλοὶ) Schol. d. Aug.] B.

[Κατέκλεισαν) In Schol. Aug. d. ἢ ante τ. θαλάττ.] B.

Κατέκλ.] Aut κατέκλεισαν τῆς Μακεδονίας iunge: intercluſere Perdiccam *qua* Macedoniam, in Macedonia, commeatu

nonnullae etiam Peloponneſi ciuitates conſciae fuerunt. Quicquid autem hominum Argis erat, viri, mulieres, et ſerui, in his exſtruendis occupatum fuit. Et fabri, et lapicidae Athenis ad ipſos venerunt. Et haec aeſtas exceſſit. Bell. Pelop. an. 15. Olymp. 90. 4. V. C. Varr. 337.

83. Inſequenti hyeme Lacedaemonii, cum muros *ab Argiuis* exſtrui intellexiſſent, expeditionem aduerſus Argiuos ſuſceperunt, cum ipſi, tum ſocii, praeter Corinthios. * Nam neſcio quid ipſis iampridem Argis in ipſa vrbe ſtruebatur. Agis vero Archidami *filius* Lacedaemoniorum rex exercitum ducebat. Verum illae quidem res, quae in vrbe iam praeparatae eſſe videbantur, nequaquam *ipſis* ſucceſſerunt: ſed muros, qui adhuc aedificabantur, ceperunt et diruerunt. Item Hyſias *agri* Argiui oppidum ceperunt; ac ingenuis omnibus, quos ceperunt, interfectis abierunt, et in ſuam quique ciuitatem ſe receperunt. Poſt haec et Argiui copias in *agrum* Phliaſium duxerunt, eoque vaſtato abierunt, quia ſuos exſules receperant. Illic enim eorum plerique domicilium habebant. Eadem hyeme Athenienſes Perdiccam vſu maris in Macedonia intercluſerunt, crimini dantes, tum quod cum Argiuis atque Lacedaemoniis ſocietatem iureiurando interpoſito feciſſet, tum quod exercitu ab ipſis praeparato, quem ducerent aduerſus Chalcidenſes, qui ſunt in Thracia, et Amphipolin, Nicia Nicerati *filio* duce, ſocietatem fefelliſſet, tum etiam quod exercitus ille potiſſimum propter ipſum, qui diſceſſerat, diſſipatus fuiſſet. His igitur de cauſis erat hoſtis. Atque haec hyems ſic exiit: et quintusdecimus huius belli annus exceſſit. Poſt Sept. 26. Nov. Bell. Pelop. an. 15. Olymp. 90. 4. V. C. Varr. 338. Interlan. et Mart. 22.

84. Inſequentis aeſtatis initio Alcibiades cum viginti nauibus Argos traiiciens, trecentos Argiuos, qui ſuſpecti erant, et cum Lacedaemoniis ſentire videbantur, comprehendit. Athenienſes autem ipſos depoſuerunt in proximis inſulis, quibus imperabant. Iidem aduerſus Melum inſulam nauigauerunt cum triginta ſuis nauibus, et ſex Chiis, et duabus Lesbiis; et cum mille et ducentis grauis armaturae militibus, et trecentis ſagittariis, et viginti hippotoxotis, qui omnes erant nominis Attici; et cum ſociorum, ac illorum, qui inſulas incolebant, ferme mille, et quingentorum armatorum manu. Melii autem ſunt illi quidem Lacedaemoniorum coloni: ſed Athenienſibus parere nolebant, vt caeteri inſularum incolae. Verum initio quidem, quod in partibus non eſſent, quieſcebant; poſtea vero, cum Athenienſes ipſos coëgiſſent, quod agrum *ipſorum* vaſtarent, bellum aperte gerere coeperunt. Cum igitur *Athenienſium* Bell. Pelop. an. 16. Olymp. 90. 4. 91. 1. V. C. Varr. 338. Mart. 22.

* *Vel,* erant autem Argis, qui illorum nomine aliquid molirentur. HVDS.

μονίοις. Αὐτόθεν πρασσόμενον] ἐκ τῦ Ἄργυς. Καὶ διελύθησαν κατὰ πόλεις] οἱ Λακεδαιμόνιοι. Οἱ γὰρ πολλοὶ αὐτῶν] τῶν φυγάδων τῶν Ἀργείων ἐν τῇ Φλασίᾳ κατῴκηντο. Κατέκλεισαν δὲ] τυτέστι, τῶν εἰσαγωγίμων, ἢ τῆς θαλάττης, αὐτὺς ἀπέκλεισαν. Ξυνωμοσίαν] ἔνορκον ξυμμαχίαν. Ἐκείνῳ ἀπάραντος] ἀντὶ τῦ ἀναπεισθέντος. Οὐδετέρων ὄντες] γράφεται, μεθ' ἑτέρων, τῶν

nempe maritimo, aut Περδίκκαν (τῆς) Μακεδονίας, ſcil. βασιλέα· niſi vitium latet in verbo κατέκλεισαν. Mallem, dediſſet κατεπολέμησαν· maius tamen hoc, quam pro re; etſi infra, c. extr. πολέμιος ἂν ἦν. Sed hoc de futuro et orituro ex illo κατακλεῖσαι, quod ſimpliciter ſane poſuerit Thuc. BAVER.

[ξυνωμοσίαν) Schol. d. Aug.] Poſſit quaſi criminoſius et inuidioſius *coniuratio* appellata eſſe. B.

Ἀπάραντος) Schol. expl. ἀναπεισθέντος· non eſt verbalis, (explicatio,) ſed ſenſus habet rationem. *Gottl.*" An voluit Schol. vel dedit, ἀνακομισθέντος, *eo reuerſo?* B.

Δοκ. ἔτι ὑπόπτ. εἶναι] Pleonasmus eſt in verbo δοκεῖν, vt quod iam inſit in notione ὑπόπτυ· nam quid eſt, *ſuſpectum* eſſe, niſi, malum, periculoſum, infidum, infeſtum *videri*, putari? B.

Οἱ δὲ Μήλιοι] Melios Lacedaemoniorum fuiſſe colonos, docet *Herodotus* l. 7. et *Xenophon* Ἑλληνικῶν lib. 2. A quo autem, quando, et qua occaſione haec colonia deducta, refert *Plutarchus* lib. de Virt. Mul. vbi de Tyrrhenis agit; item *Conon* Narrat. 36. HVDS.

Λακεδ. μὲν — — Ἀθην. δὲ, rel.] Non *opponuntur* illa duo, quaſi diuerſa, quorum alterum impediatur altero; quod ſuadere μὲν et δὲ videantur: ſed *cauſſam* reddit prius poſterioris: *quia* erant coloni Lacedaemoniorum, *ideo* nolebant parere Athenienſibus: ac ſi ſit, ἅτε ὄντες Λακ. ἄ. *Partitur* ergo hic μὲν et δὲ, vt ſolet, etſi hic alio modo. ὑπακούειν autem cum Genit. intell. ὑπήκοοι εἶναι. B.

[Οὐδετέρ. ὄντ.) Schol. deeſt Aug.] B.

Φανερ πόλ.] Incommodum vero hic epitheton belli, φανε-

ἂν [r] ἐς τὴν γῆν αὐτῶν τῇ παρασκευῇ ταύτῃ οἱ στρατηγοὶ [s] Κλεομήδης τε ὁ Λυκομήδους καὶ Τισίας ὁ Τισιμάχου, πρὶν ἀδικεῖν τι τῆς γῆς, λόγους πρῶτον ποιησομένους ἔπεμψαν πρέσβεις. ἧς οἱ Μήλιοι πρὸς μὲν τὸ πλῆθος οὐκ ἤγαγον, ἐν δὲ τοῖς ἀρχαῖς καὶ τοῖς ὀλίγοις λέγειν ἐκέλευον, περὶ ὧν ἥκουσιν. οἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων πρέσβεις ἔλεγον τοιάδε.

πέ. ΑΘ. „ΕΠΕΙΔΗ δ' πρὸς τὸ πλῆθος οἱ λόγοι γίγνονται, ὅπως [t] δὴ μὴ ξυνεχεῖ ῥήσει οἱ πολλοὶ ἐπαγωγὰ καὶ [v] ἀνέλεγκτα [x] ἐσάπαξ ἀκούσαντες ἡμῶν, ἀπατηθῶσι (ᵞ γιγνώσκομεν γὰρ, ὅτι τοῦτο Φρονεῖ [z] ὑμῶν ἡ ἐς τὰς ὀλίγας ἀγωγὴ) ὑμεῖς οἱ καθήμενοι ἔτι ἀσφαλέστερον [a] ποιήσατε. [b] καθ' ἕκαστον γὰρ καὶ μηδ' ὑμεῖς [c] ἐν λόγῳ, ἀλλὰ πρὸς τὸ μὴ δοκεῖν ἐπιτηδείως λεγεσθαι εὐθὺς ὑπολαμβάνοντες, κρίνετε. καὶ πρῶτον, εἰ [d] ἀρέσκει ὡς λέγομεν, εἴπατε". οἱ δὲ τῶν Μηλίων ξύνεδροι ἀπεκρίναντο.

πς'. ΜΗΛ. „Ἡ μὲν ἐπιείκεια τῷ διδάσκειν [e] καθ' ἡσυχίαν ἀλλήλους, ὦ ψέγεται· [f] τὰ δὲ τῷ πολέμῳ, παρόντα ἤδη, καὶ ὁ μέλλοντα, διαφέροντα αὐτῷ φαίνεται. ὁρῶμεν γὰρ αὐτές τε κριτὰς ἥκοντας ὑμᾶς τῶν λεχθησομένων, καὶ τὴν τελευτὴν ἐξ αὐτῷ, καλὰ τὸ εἰκὸς, [g] περιγιγνομένοις μὲν τῷ δικαίῳ, καὶ [h] δι' αὐτὸ μὴ ἐνδῶσι, πόλεμον ἡμῖν φέρουσαν, πεισθεῖσι δὲ, δουλείαν.

πζ'. ΑΘ. „Εἰ μὲν τοίνυν ὑπονοίας τῶν μελλόντων λογιούμενοι, ἢ ἄλλο τι, ξυνήκετε, ἢ ἐκ τῶν παρόντων καὶ ὧν ὁρᾶτε, περὶ σωτηρίας [i] βουλεύσοντες τῇ πόλει, παυσίμεθ' ἄν· εἰ δ' [k] ἐπὶ τοῦτο, λέγωμεν ἂν.

---

r Αὐτῶν ἐς τὴν γῆν Gr. Εἰς τ. γ. ἀ. Reg. s Κλεομβύης et Λυκομβίδες Reg. t Δὴ omittunt Ar. C. Dan. Mox βήσεις Mosqu. v Ἀνέλεκτα Reg. Mosqu. Aug. x Ἐς ἅπαξ Caff. Gr. y Γινώσκομεν Reg. Caff. Aug. z Ἡμῶν Ar. et Dionyf. Halic. locum citans. Hudf. a Ποιήσατε Dionyf. Halicarn. b Καθίκαστον Reg. Caff. Aug. c Ἐν ὀλίγῳ Aug. Marg. Ar. C. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Baf. et Dionyf. Halicarn. Reg. Caff. et vterque in margine manu recenti γρ. ἐν λόγῳ. d Ἀρέσκει Ar. C. Bar. Ald. Flor. Baf. Steph. i. Mox in ἀπεκρίναντο alterum v. videtur a m. 2. fcr. A. e Praefcriptt. Μήλ. et Ἀθην. perpetuo abf. Mosqu. Καθησυχίαν Caff. Aug. f Τὰ τῷ πολέμῳ pro ὁ πόλεμος. Perinde eſt ac ſi diziſſet, ὁ δὲ πόλεμος, παρὼν ἤδη καὶ ὁ μέλλων, διαφέρων αὐτῷ φαίνεται. Vide Stephani Append. ad ſcripta al. de Dial. Att. p. 178. Hudf. g Περιγιγνομένοις pro vulg. περιγιγν. Gr. Περιγενομένοις Aug. h Διαυτὰ Caff. Aug. i Βεβουλευκότες Dionyf. Halicarn. Reg. Caff. Dan. Aug. k Ἐπὶ τοῦτο malit Sylburgius. Hudf.

ρεῖν· neque enim *occultum* antea fuerat, aut diſſimulanter agitatum; dicit enim, ὄντες· nullum ergo adhuc bellum. *Parere* tamen *nolebant* Athenienſibus; haec iam initia odiorum, et ſemina belli; quod deinde in vim *apertam* et *certam* vtrimque erumperet. BAVER.

[Ἀδικεῖν) Schol. d. Aug.] Recte Schol. expl. βλάπτειν. Ita Apocal. 9, 4. μὴ ἀδικήσωσι τὸν χόρτον, ne *nocerent* herbis. B.

[Τοῖς ὀλίγοις) Schol. d. Aug.] Ὀλίγοι, quia additur τοῖς, ſign. vti ſupra, fauentes oligarchiae, vt Lacedaemoniis aptae. Nam, vt ὀλίγοι, ſimpliciter poſiti, ſint honeſtiores, illuſtriores, vix tulerit vſus linguae. Etſi οἱ πολλοὶ *populum* notant. BAVER.

Ἐπειδὴ δ πρός] Vide *Dionyſ. Halicarn.* qui Dialogum hunc ob varietatem venuſte interpoſitum acerbe nimis exagitat in Iudic. de Thucyd. §. 37. WASS. *Dionyſius Halicarn.* non ſolum multa vitia orationis in hoc Dialogo reprehendit; ſed etiam ſatis aperte ſignificat, totum hoc colloquium a Thucydide confictum eſſe; quod neque ipſe conuentui interfuerit, neque ea, quae ab Athenienſibus aut Meliis dicerentur, audiuerit: nam poſt ea, quae ad Amphipolin geſta erant, eum, patria eiectum, omne reliquum tempus huius belli in Thracia egiſſe: idque ipſum teſtari Libro ſuperiore. Satis animoſe *Thucydidem* defendit *Acacius*, et e Vita *Thucydidis* oſtendit, falſum eſſe, eum toto illo tempore in Thracia vixiſſe; atque etiam ex ipſo *Thucydide* V, 26. docet, eum in exſilio cum vtrisque partibus verſatum fuiſſe. Ac denique, multo iuſtius e *Dionyſio* quaeri poſſe, dicit, vnde ipſe orationes Aeneae, Latini, Romuli, atque in primis illud omni artificio oratorio elaboratum colloquium Tulli Hoſtilii cum Metio Albano acceperit. Non male haec *Acacius*. Ac *Dionyſius* quoque, ſi non ſequutus eſt aliam diuiſionem librorum *Thucydidis*, in eo memoriae vitio erravit, quod *Thucydidem* Libro ſuperiore de exſilio ſuo narrare ſcribit. De cetero non male iudicat, multa perplexa, contorta et coacta eſſe in hoc Dialogo. DVCK.

[Ἐπειδὴ, cet.) Pars poſterior Scholii inde a verbis ἐν πᾶσιν ὁ Θουκυδίδης etc. ſeparatim, et ante partem priorem ſcripta eſt in codice Auguſt. Poſt πᾶσι add. μὲν et poſt συνθεῖναι add. haec: ἐπεὶ δὲ ἐργάζεται τὴν ἀσάφειαν, μάλιστα διὰ τὸ δύσκριτον τῇ παρ' ἑκατέρων λόγῳ, διαιρετέον κατὰ πρόσωπα τὴν ῥῆσιν. In parte priore Schol. pro ἐναποτεινομένῳ leg. ἑνὸς ἀποτεινομένου. Verba ἐλέγχως δὲ, etc. ſic leg. ἐλέγχως δὲ καὶ ἀποδείξεις οὐ παρεχομένων. — Pro ποιήσατε eſt ποιήσετε, pro ὃ λέγομεν, eſt, ὧν λέγομεν: pro ἀποκρίνετε eſt ὑποκρίνετε.] BAVER.

[Ἐπειδὴ rel.) — —] In hoc Schol. pro ἀποκρίνετε legit Ducker. ὑποκρίνετε, notante Abr. p. 553. (et ex eo *Gottl.*) quaeſitum haud dubie, et a ſimplicitate Scholiaſtica alienum. B.

[Ἀκούσαντες et γιγνώσκομεν) Schol. def. Aug.] B.

Φρονεῖ] *Spectare*, velle, hoc agere, ſequi, propoſitum hoc habere. Ita fere Horat. Epiſt. 1, 16. extr. *Hoc ſentit:* (ſcil. Pentheus faeuiens) *moriar*; i. e. hoc vult, hoc agit, hoc mihi intentat, oſtendit. Neque abſimiliter plane Paulus, Rom. 14, 6. φρονεῖν ἡμέραν, dies curare, eorum diſcrimina ſequi, ſeruare, cordi habere. B.

[Ἡ ἐς τ. ὀλιγ.) Schol. deeſt Aug.] In hoc Schol. pro Ἕλληνας Abr. legit ἐσσῆνας, *principes*: contorte, vt ſolet, et contra indolem Scholiorum: vtut Ἕλληνας hic merito improbaris; ſed ὀλίγους vtique, ex ipſo textu, ſcr. Schol. B.

Ἐν λόγῳ] Multi libri ἐν ὀλίγῳ. Sed alterum illud *Thucydidem* ſapit magis. WASS.

[Ἡ μὲν ἐπιείκ.) In Schol. ad h. v. pro ἡμέρα etc. leg. ἠρέμα (recte haud dubie, vel ἠρέμα,) γὰρ καὶ κατὰ σχολὴν πείθεσθαι ἀλλήλοις ἀξιοῦτε. Pro γνωρισμὸν leg. γνώριμον, pro ἡμῶν ante λεγόντων eſt ὑμῶν, pro καθ' αὐτῶν eſt ἑαυτῶν. BAV.

Ἐπιείκ. τ. διδ.] *Explicandi* vim hic habet Genit. vt Lat.

duces, Cleomedes Lycomedis et Tisias Tisimachi *filius*, cum hoc apparatu castra in ipsorum agro posuissent, antequam vllo maleficio agrum afficerent, legatos ad colloquia *cum Melliis* habenda miserunt. Quos Melii ad populum quidem non produxerunt: sed apud Magistratus, et apud paucos ea dicere iusserunt, quorum causa venissent. Athenienses vero legati haec verba fecerunt. Bell. Pelop. an. 16. Olymp. 92. 4. 91. V. C. Varr: 334

85. ATH. „QVONIAM non apud populum verba *a nobis* fiunt, ne multitudo, si nos perpetua oratione vtamur, et verba ad animos alliciendos apta, et quae a nemine refelli queant, faciamus, nobis semel auditis decipiatur (intelligimus enim nos ad paucos eo consilio *nunc* a vobis adductos fuisse,) vos *igitur*, qui estis in isto consessu, *hoc vestrum consilium* tutius reddite, *magisque constabilite:* et ne vos quidem perpetua oratione vtamini; sed ad singula, quae non opportune *a nobis* dici videbuntur, continuo iudicantes respondete. ac primum quidem declarate, an *vobis* placeat *facere*, vt dicimus". Meliorum vero consessus respondit.

86. MEL. „Aequitas quidem, qua homines se mutuo verbis pacificis docent, non vituperatur: sed bellum, quod iam praesens est, non autem futurum, ab hac re videtur differre. Videmus enim vos eorum, quae dicentur, iudices venisse, et (vt verisimile est) huius colloquii exitum, si iure quidem *vobis* superiores fuerimus, et propterea *vobis* non cesserimus, bellum nobis allaturum: si vero *verbis vestris* adducti fuerimus, seruitutem.

87. ATH. „Si igitur rerum futurarum suspiciones, aut aliquid aliud enumeraturi conuenistis *potius*, quam propter ea, quae sunt praesentia, et quae cernitis, de *vestrae* ciuitatis salute consultaturi, finem dicendi faciemus: sin ad hoc venistis, loquemur.

Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων. Πρὶν ἀδικεῖν τι τῆς γῆς] βλάπτειν. Καὶ τοῖς ὀλίγοις λέγειν] διηριθμημένοις καὶ ἐντίμοις. Ἐπειδὴ δὲ πρὸς τὸ πλῆθος] ἐπειδὴ δὲ παρὰ τῷ δήμῳ κελεύετε ἡμᾶς ποιεῖσθαι τοὺς λόγους, ἵνα μὴ, συνεχοῦς ῥήσεως γινομένης, καὶ ἐναποτεινομένου λόγου, ὑποπτεύσῃ τὸ πλῆθος ὑμῶν ἀπατᾶσθαι, ὡς ἂν ἅπαξ ἀκούσαντες πιθανῶν μὲν λόγων, ἐλέγχους δὲ οὐ παρεχομένων, οὐδ' ἀποδείξεις. γιγνώσκομεν γὰρ, ὅτι ταῦτα ὑπονοήσαντες, πρὸς τοὺς ἄρχοντας ὑμῶν μόνους ἠγάγετε ἡμᾶς. ὃ ὑμεῖς οἱ προεσῶτες ἀσφαλέστερον ποιήσατε. ἕκαστον γὰρ, ὃ λέγομεν, δοκιμάζοντες, πρὸς τὸ μὴ δοκοῦν ἐπιτηδείως ἔχειν ἀποκρίνετε. τυτέσι, διὰ πλειόνων λόγων κρίνετε. Ἓν πᾶσιν ὁ Θουκυδίδης ἔφυγε τὴν συνήθειαν, οὐχ ἥκιστα δὲ ἐνταῦθα. ἀντὶ γὰρ δημηγορίας διάλογόν τινα τῶν Μηλίων καὶ Ἀθηναίων ἐτόλμησε συνθεῖναι. Ἀκούσαντες ἡμῶν] τῶν Ἀθηναίων. Γιγνώσκομεν γὰρ, ὅτι τοῦτο φρονεῖ] βούλεται. τοῦτό ἐστι σκοπὸς τῆς εἰς τοὺς Ἕλληνας προσαγωγῆς. Ἡ ἐς τοὺς ὀλίγους ἀγωγὴ] προσαγωγή. Ἡ μὲν ἐπιείκεια τὸ διδάσκειν καθ' ἡσυχ.] τῆς μὲν περὶ τοὺς λόγους εὐγνωμοσύνης οὐκ ὧν τις μέμψαιτο ὑμῖν· ἡμέρα γὰρ καὶ κατὰ σχολὴν ἀλλήλοις ἀξιοῦτε πείθεσθαι. ἤδη δὲ πολεμοῦντες ἡμῖν, οὐκέτι εὐγνωμονεῖτε, οὐδὲ ὅμοια οἷς λέγετε ποιεῖτε. κριτὰς γὰρ ἡμετέρων λόγων ὧν λέγετε αὐτοί. καὶ γνώρισμον ἡμῖν τὸ τέλος ἐκ τῆς κρίσεως, ὅτι νικῶντες μὲν ὑμᾶς τοῖς δικαίοις, καὶ διὰ τοῦτο μὴ βέλοντες προσχωρεῖν, εἰς πόλεμον εὐθὺς καταστησόμεθα· πεισθέντες δὲ ἴσως δικαιότερα ἡμῶν λεγόντων, θᾶλλον καθ' αὑτῶν καταψηφιούμεθα. Τῶν λεχθησομένων] ὑπό τε ὑμῶν καὶ ἡμῶν δηλονότι. Καὶ τὴν τελ.] ἀπὸ κοινοῦ τὸ, ὁρῶμεν ἡμῖν δηλονότι. Εἰ μὲν τοίνυν ὑπονοίας τῶν μελλόντων] εἰ μὲν ὑπονοήσαντες περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι, συνελήλυθατε, ἢ ἄλλο τι σκεψόμενοι, καὶ μὴ περὶ σωτηρίας τῆς δυνάμεως ἐκ τῶν παρόντων, ἡσυχίαν ἄγοιμεν ἄν. εἰ δὲ περὶ τοῦ σώζεσθαι σωθῆναι συνελήλυθατε, λέγοιμεν ἄν. Ἢ ἄλλο τι, ξυνήκετε] τὸ ἢ, ἀντὶ τοῦ εἶπερ. Εἰκὸς μὲν καὶ ξυγγνώμην] εἰκὸς

Gerund. in *di*; aequitas, commoditas docendi, i. e. posita, quae cernatur, in eo — vt — doceamus. Ἐπιείκεια, hic est facilitas, commoditas, quasi ciuilitas obsequiosa, *gefällige Herablassung*; ob additum καθ' ἡσυχίαν. BAVER.

Οὐ ψέγεται] i. e. οὐ ψεκτέα ἐστὶ, *non potest*, non debet vituperari. Male Int. non *vituperatur*. B.

Διαφέροντα αὐτῷ] *Dionysius Hal.* dicit, genitiuum αὐτοῦ neque cum foeminino ἐπιείκεια, neque cum neutris τὰ παρόντα et μέλλοντα conuenire, et, vt apta et congruens esset oratio, debuisse dici διαφέροντα αὐτῆς, nempe τῆς ἐπιεικείας. Fortasis *Thucydides* genitiuum αὐτοῦ retulit ad τοῦ διδάσκειν. DVCK.

Αὐτῷ] Verum haud dubie viderant Ducker. et Abresch. referentes ad ἐπιείκειαν τοῦ διδάσκειν, immo simplicius ad ipsum διδάσκειν· nec vero aliter potuit. Locus tamen Abreschio collatus non plane huic congruit, quia ibi est ἐξ αὐτοῦ, quod sit pro aduerb. αὐτόθεν, inde, ideo. Tamen et ibi referatur ad κτῆσιν ἔχειν, i. e. κεκτῆσθαι· ergo ἐξ αὐτοῦ, i. e. διὰ τὸ ἔχειν. BAVER.

[Τ. λεχθησομ.) Schol. d. Aug.] B.

[Τ. τελευτ.) Ad haec verba in C. Aug. notatur a m. ant. τὴν τελευτὴν τῶν λόγων.] B.

Ἐξ αὐτοῦ) Vix apparet, quo referas αὐτοῦ, nisi ad λεχθησομένων: tamen et ad illa retuleris, κριτὰς ὑμᾶς ἥκοντας· ergo, ἐξ αὐτοῦ, nempe ἐκ τοῦ ἥκειν (εἶναι) ὑμᾶς κριτάς· inde, ex eo, quod vos ipsi estis iudices et arbitri. B.

Περιγιγνομένοις] Ita ex *Gr.* subsituimus pro περιγενομένοις. WASS.

[Ἄλλο τι) Schol. abest Aug. et pro eo, a m. ant. notatur: ἢ ἄλλό τι διαζευκτικὸς σύνδεσμος, ἢ ἐκ τῶν παρόντων, ἀντὶ τοῦ ἤπερ.] BAVER.

Ἐπὶ τοῦτο] Nempe, ἐπὶ τὸ (vel τῷ, ἐπὶ τὸ pro frequentiori, ἐπὶ τῷ, vt recte monet Abr. et ex eo *Gottl.*) βουλεύεσθαι περὶ

πή. ΜΗΛ. „Εἰκὸς μὲν καὶ [l] ξυγγνώμη, ἐν τῷ τοιῷδε καθεζῶτας, ἐπὶ πολλὰ καὶ λέγοντας καὶ δοκοῦντας τρέπεσθαι· ἡ μέντοι ξύνοδος καὶ περὶ σωτηρίας ἥδε πάρεστι, καὶ ὁ λόγος, ᾧ [m] προκαλεῖσθε τρόπῳ, εἰ δοκεῖ, γιγνέσθω.

πθ'. ΛΘ. „Ημεῖς τοίνυν ὅτε αὐτοὶ μετ' ὀνομάτων καλῶν, ὡς ἢ δικαίως, τὸν Μῆδον καταλύσαντες, ἄρχομεν, ἢ ἀδικήμενοι νῦν ἐπεξερχόμεθα, λόγων μῆκος ἄπιστον παρέξομεν· ἴσθι ὑμᾶς ἀξιοῦμεν, ἢ, ὅτι, Λακεδαιμονίων ἄποικοι ὄντες, ἃ ξυνεστρατεύσατε, ἢ ὡς ἡμᾶς ἀδὲν [n] ἠδικήκατε, λέγοντας, [o] οἴεσθαι πείσειν· τὰ [p] δυνατὰ δ' ἐξ ὧν ἑκάτεροι ἀληθῶς φρονοῦμεν, [q] διαπράσσεσθαι, ἐπισταμένους [r] πρὸς εἰδότας, ὅτι δίκαια μὲν ἐν τῷ ἀνθρωπείῳ λόγῳ ἀπὸ τῆς ἴσης ἀνάγκης [s] κρίνεται, δυνατὰ δὲ οἱ πρόσχοντες [t] πράσσουσι, καὶ οἱ ἀσθενεῖς ξυγχωροῦσι.

ς'. ΜΗΛ. „Η μὲν δὴ νομίζομέν γε χρήσιμον, (ἀνάγκη γὰρ, ἐπειδὴ [v] ὑμεῖς ὕστω, παρὰ τὸ δίκαιον, τὸ ξυμφέρον λέγειν ὑπέθεσθε·) μὴ καλύειν [x] ἡμᾶς τὸ κοινὸν ἀγαθὸν, ἀλλὰ τῷ αἰεὶ ἐν κινδύνῳ [y] γιγνομένῳ εἶναι τὰ εἰκότα [z] καὶ δίκαια, [a] καί τι καὶ [b] ἐκτὸς τῶν ἀκριβῶς [c] πείσοντά τινα ὠφεληθῆναι.

l Ενγγνώμην *Reg. Caſſ.* *m* Προκαλεῖσθαι *Reg.* Mox ᾗ δοκεῖ Mosqu. Paullo poſt c. 89. *Interχόμ.* Mosqu. et mox λόγῳ p. λόγων. *n* Ἠδικήσατε *Dan.* *o* Οἴεσθε *Gr. Ald. Flor. Baſ.* *p* Δυνατὰ ἐξ *Dan.* *q* Διαπράττεσθαι *Cl.* Aug. *Caſſ.* *r* Προεισιδότας *Reg. Caſſ.* Aug. *s* Κρίνεται deeſt *Reg.* *t* Πράσσουσιν *Gr.* Aug. et mox ξυγχωροῦσιν *Reg. Caſſ. Gr.* Aug. Mox ᾗ μὲν δὴ *Gr.* Ἡμεῖς δὴ in marg. *Caſſ.* *v* Ἡμεῖς *Reg.* *x* Ὑμᾶς *Caſſ.* Aug. Mox τὸ αἰὲ Mosqu. *y* Γενομένῳ *Ar. C. Dan.* Mosqu. *z* Καὶ deeſt *Reg. Caſſ.* Aug. *a* Καί τι *Reg.* *b* Ἐντὸς *Marg. Ar. C. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. *c* Πείσαντά τινα *Ar. C.* atque ita legendum eſſe monuit *Fr. Port. Huſſ.*

σωτηρίας. Poſt ξυνήκετε, (quod hic praeteriti ſenſu ponitur,) ante ἢ ἐκ, ſupple μᾶλλον; aut ἢ περὶ σωτηρίας, refer ad ἄλλο τι· λογιούμενοι autem male vertitur, *enumeraturi*; debebat, *reputaturi*, curaturi, *in Betrachtung ziehen*. BAVER.

[Εἰκὸς μὲν) Schol. in Aug. ſic legitur: εἰκὸς μὲν ὑμᾶς ἐν τοιούτῳ καθεζῶτας ἐπὶ πολλὰ καὶ ὑπονοοῦντας καὶ λέγοντας τρέπεσθαι· καὶ συγγινώσκετε ἡμῖν ὑποπτεύσιν. Male autem Schol. ὑμᾶς, quaſi ad Athenienſes referatur, quod ad Melios redeat, ὑπονοίας ſuas ignoſci ſibi, aequum cenſentes.] Εἰκὸς hic ſign. *non mirum* eſt, conſentaneum eſt, *es iſt natürlich*. [Recte Schol. Duck. ἡμᾶς· ſed δ' ante συγγινώσκετε delendum putem.] B.

Ἐπὶ πολλὰ τρέπ.] Ita Virgil. *Animum celerem nunc huc, nunc diuidit illuc, In partesque rapit varias, perque omnia verſat.* Aen. 4, 285. 286. B.

[Καὶ περὶ σωτηρ. rel.) Ad hunc vſ. Aug. Schol. addit: τὸ ἐξῆς, εἰκαίως ἄρχομεν.] B.

Καὶ περὶ σωτ. rel.] Transpoſita eſt copula vel partitio καὶ, referenda ad ἡ ξύνοδος· ſubiecta enim hic diſtinguantur, ξύνοδος et ὁ λόγος, non praedicata, aut materia, de qua agatur. B.

[Μετ' ὀνομ.] Schol. d. Aug. et pro eo ſic leg. a m. ant. τὸ ἐξῆς, ἡμεῖς τοίνυν ὅτε λόγων μῆκος ἄπιστον παρέξομεν.] B.

Μετ' ὀνομ.] Primo μετὰ hic eſt pro διὰ, *per*; deinde ὀνόματα non ſunt *verba*, vt feſtinanter expll. Abr. et ex eo *Gottl.* cum infra ſubiiciatur, λόγων μῆκος· ſed praetexta ſpecies, cauſſae ſpecioſae, *prächtig klingende*, *citle*, *ſcheinbare Gründe*; quod et *nomen* ſaepe ſign. Lat. B.

Ἐπεξερχόμ.] Verterim: perſequamur, vltum, vindicatum eamus. B.

Λόγ. μῆκ. ἄπιστ.] Hypallage haec eſt, et inuerſe dictum pro, μῆκ. λόγ. ἀπίστων. Et totum eſt, per Metonym. Abſtr. p. Concr. pro, λόγους μακροὺς καὶ ἀπίστους· plane vt 2 Cor. 4, 17. αἰώνιον βάρος δόξης, pro βαρ. δόξ. αἰωνίᾳ, i. e. δόξαν βαρεῖαν (μεγάλην) καὶ αἰώνιον. B.

Οὐδ' ὑμ. ἀξ.] i. e. ἀλλά γε ἀξιοῦμεν, καὶ ὑμ. — — μὴ οἴεσθαι πείσειν. B.

[Λακεδ. ἄπ.) Aug. add. Schol. a m. ant. τοῖς Λακεδαιμονίοις ἃ ξυνεστρατεύσατε. Recte; ſcil. e voc. Λακεδαιμονίων repetitum ſupple αὐτοῖς, alio caſu, vt ſolet Noſter. Hic tamen et ὅμως ſuppleueris.] B.

[Λέγοντας) Aug. a m. ant. Schol. add. τὸ ἐξῆς, ὅτε ὑμᾶς λέγοντας· et paullo poſt: τὸ ἐξῆς, ὅτε ἀξιοῦμεν οἴεσθαι λέγοντας ὑμᾶς πείσειν ἡμᾶς.] B.

[Διαπράσσ.) Schol. add. Aug. a m. rec. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀξιοῦμεν.] B.

Διαπράσσ.] Pendet ab ἀξιοῦμεν, non a φρονοῦμεν; vt ſuadere videatur comma omiſſum in Edit. Duck. quod repoſui; neque Int. aliter. B.

Ἐπισαμένους — ξυγχωροῦσι] *Stobaeus* 303. vbi ἀνθρωπίνῳ perperam: ibi tamen πράσσουσι cum noſtris. Confer *Aeſchylum* Agam. 1430. et *Euripidem* Hec. 226. WASS.

[Ἐπισαμ.) In Schol. ad h. v. Aug. praemittit ἀντὶ τοῦ.] BAVER.

Ἐπισταμ.] Abreſch. pendere hoc vult ab εἴεσθαι πείσειν. Quidni ab ἀξιοῦμεν? B.

Ἐν τῷ ἀνθρ. λ.] Ἐν ſignificare poteſt, κατὰ, *ſecundum* diſceptationem, qua ſoleant vti homines: vel, *ex* more et ſenſu hominum, *nach (gewöhnlicher) Denk- und Handlungsart der Menſchen*. Sed et ſimpliciter, *in* diſceptatione forenſi; etſi tum magis diceret, ἐν τοῖς λόγοις. Accentus autem, i. e. vis argumenti et opponendi, eſt in δίκαια, quibus deinde opponantur δυνατὰ· v. et mox not. B.

Ἀπὸ τ. ἴσ. ἀνάγκ.] Ἀπὸ hic notat *ſtatum*, conditionem, *Lage*, vt ἐκ, ἐξ, et Lat. *ex aequo*, *ex aperto*: vt ſenſus ſit: cum vtraque pars, neutra potentior neutra, viribus perrumpere iura valet, vtraque cogi ab vtraque poteſt, vt iure agat, non vi: qſ. cum ſunt ἐν ἴσῃ ἀνάγκῃ. B.

Δυνατὰ] Referuntur tantum ad πρέσχοντας, i. e. potentiores, validiores: hi nimirum efficiunt, quae poſſint: ea concedunt, patiuntur infirmiores, non, quae *ipſi* poſſint, ſed, quae *illi*, quae validioribus ſint δυνατὰ, quae ab *his* teneri et expugnari queant. Niſi quis ita interpretetur in altero membro: quantum *concedere* poſſint hi, infirmiores; ſed de hoc non eſt ſermo: nil enim poſſunt, et coguntur ad omnia, vtut reluctantes, i. e. oſtendentes, ſe non poſſe, nolle ſeſe, concedere. B.

Ὑπέθεσθε] Vertitur, *inſtituiſtis*, h. e. coepiſtis; quod,

88. MEL. „Rationi quidem conſentaneum, veniaque dignum eſt, homines, qui in huiusmodi rerum ſtatu ſunt conſtituti, in varias partes ſe vertere, et multa dicere, atque ſuſpicari. Hic tamen conuentus inſtitutus eſt de ſalute *noſtrae ciuitatis*. Quare colloquium *eo* modo, quo *nos ipſi* prouocaſtis, ſi placet, fiat. Bell. Pelop. an. 16. Olymp. $\frac{88}{4}$. V. C. Varr. $33\frac{3}{4}$.

89. ATH. „Neque igitur nos ipſi ſpecioſis nominibus vtentes longam ac incredibilem orationem afferemus, vt probemus vel imperium iure partum a nobis obtineri, quod Medum debellarimus, vel *nos a vobis* iniuſte laceſſitos *noſtras iniurias* nunc perſequi. Neque cenſemus vobis exiſtimandum, fore, vt dicendo nobis perſuadeatis, vel vos nobiscum non militaſſe, quod eſſetis Lacedaemoniorum coloni, vel vos nullam iniuriam nobis feciſſe. Sed *potius petimus a vobis*, vt ex ea opinione, quam vtrinque animo vere concepimus, *inter nos* ea transigantur, quae fieri poſſunt: quia et vos, et nos aeque ſcimus, de iure quidem inter homines oratione tunc diſceptari, quum par eſt neceſſitas; illos vero, qui ſunt potentiores, *per vim* facere quicquid poſſunt, et infirmiores concedere.

90. MEL. „Atqui vtile cenſemus (neceſſe enim eſt, *nos quoque vtilitatis mentionem facere*, quandoquidem vos ita, praeterita aequitate, ſermonem de vtilitate inſtituiſtis) bonum, quod *omnibus* eſt commune, a nobis non euerti: * ſed *oportet* ei, qui ſemper in periculo verſatur, res rationi conſentaneas et aequas eſſe, quin etiam *oportet* quemlibet, ſi quid *alteri* perſuaſerit, omiſſo ſummo iure, *ex hac ratione, quam ſequutus, cum altero ex aequo et bono egerit*, fructum aliquem percipere. Hoc autem eo magis e

* Sed homini, qui aſſiduo in periculo verſatur, decorum atque aequum eſſe, vt, ſi quid alicui intra limites diligentiae ſuadet, emolumentum id aſſequatur etc. *Valla*. Sed quemcunque in periculo verſari contigerit, cum eo ex aequo et bono agere, ita vt poſſit cuilibet ea, qua vſus fuerit, perſuaſio adiumento eſſe, ſummo iure omiſſo. Neque minus hoc veſtra refert, ſed eo magis quod poſt grauiſſimum *ſumtum de nobis* ſupplicium, ſi qua offenſio vobis contingat, exemplum aliis *ſimiles de vobis poenas ſumendi* dederitis. *Steph.* HVDS.

ἡμᾶς, ἐν τοιούτῳ καθεσῶτας, ἐπὶ πολλὰ καὶ ἐπινοοῦντας καὶ λέγοντας τρέπεσθαι. καὶ ὃ συγγινώσκετε ἡμῖν ὑποπτεύσασιν. Μετ' ὀνομάτων καλῶν] λέξεων εὐπρεπῶν. Ἐπισαμένους πρὸς εἰδ.] ἐπισαμένων καὶ ὑμῶν καὶ ἡμῶν. Ἐν τῷ ἀνθρωπείῳ λόγῳ] ὁ ἀνθρώπινος λογισμὸς (φασὶ) τότε τὸ δίκαιον ἐξετάζει ὅταν ἴσην ἰσχὺν ἔχωσιν οἱ κρινόμενοι. ὅταν δὲ οἱ ἕτεροι προέχωσιν ἰσχύι, προσάττουσι πᾶν τὸ δυνατόν, καὶ οἱ ἧττονες ὐκ ἀντιλέγουσιν. Ἡ μὲν δὴ νομίζομέν γε] ἐπειδὴ ὑμεῖς, ὦ Ἀθηναῖοι, τῷ συμφέροντος μᾶλλον ἀξιοῦτε σκοπεῖσθαι, νομίζομεν ἡμῖν προσήκειν, μὴ καταλύειν τὸ κοινὸν ἀγαθόν. τυτέστι, τὸ πρᾶως τοῖς ἀσθενεστέροις χρῆσθαι. δεῖ γὰρ τοῖς κινδυνεύουσι τὰ προσήκοντα καὶ τὰ δίκαια νέμεσθαι, καὶ μᾶλλον τῆς φιλανθρωπίας, ἥπερ τῷ πρὸς ἀκρίβειαν δικαίᾳ τυγχάνειν τοὺς ἧττονας. ὃ δὴ καὶ ὑπὲρ ὑμῶν ἐστιν, ὦ Ἀθηναῖοι. εἰ γὰρ δὴ μὴ πρᾴως χρήσεσθε ἡμῖν, αὐτοὶ σφαλέντες ποτὲ παράδειγμα τάντων τοῖς ἄλλοις γενήσεσθε.

vereor, vt ferat vſus loquendi; ἐπέθεσθε hoc notet. Verte, *monuiſtis*, ſubieciſtis, nobis auctores eſtis, vt et ipſi vtilitatem magis ſpectemus, quam aequum. Παρὰ τὸ δίκαιον hic non eſt, *contra* aequum, ſed, *ſepoſita* aequitate, vt non de hac, ſed de vtilitate diſputetur. Ita fere Rom. I, 25. ἐλάτρευσαν τῇ κλίσει παρὰ τὸν κλίσαντα, coluerunt opera (a Deo) effecta, *non* ipſum opificem. BAVER.

Μὴ καταλύειν ἡμᾶς] Scriptura *Cod. Caſſ.* ὑμᾶς melius videtur conuenire ſententiae: nam Melii de eo agunt, quod Athenienſibus vtile futurum ſit. Et ſic etiam *Schol. Caſſ.* νομίζομεν ὑμῖν προσήκειν, non ἡμῖν. Τὸ κοινὸν ἀγαθὸν *Idem* interpretatur τὴν ἐλευθερίαν. Εἶναι τὰ εἰκότα poteſt eſſe, obvenire, obtingere aequa: vt dicant Melii, ſe putare vtile futurum eſſe Athenienſibus, eos, qui in periculo ſunt, *ab iis* adipiſci, quod aequum et iuſtum eſt. *Thucyd.* III, 39. Ὅταν ἢ κατορθώσαντι ἐλευθέρωσις ᾖ, ἢ σφαλέντι μηδὲν παθεῖν ἀνήκεστον. DVCK.

Ἀεὶ ἐν κινδ. rel.] Traiicitur ἀεὶ, more Noſtri, referendum ad εἶναι. V. Ind. et Philol. Thuc. P. p. 284. BAVER.

Εἶναι τὰ εἰκ. κ. δίκ.] Εἶναι poteſt ſignificare, *concedi*, tribui, reddi, vel, *ab eo ſtare*, ei fauere, *zu ſtatten kommen*; Quid tamen, ſi δίκαια ſunt hic praedicati loco, hic vt ſenſus exſtet: vt τὰ εἰκότα, commoda, fauorabilia, ſint (eadem) iuſta, aequa, aequi loco habeantur, pro iure cedant verſanti in periculo: Hoc ipſo iure vtatur auferendi, impetraturus, quod ei proſit diſcrimen euitaturo; quid enim aequius aut ipſi, qui periclitetur, aut illi, cui nihil ſic noceatur, quam periculo liberari? Adiuuerit hanc interpretationem omiſſum καὶ poſt εἰκότα in quibusdam Libb. εἰκότα ſint etiam *probabilia*, vero ſimilia, vtut nondum ἀκριβῆ, liquido explorata. BAVER.

Καί τι καὶ ἐκτὸς τῆ ἀκριβῆς πείσοντά τινα ὠφελῆθῆναι] Horum verborum haec, ni fallor, eſt ſententia: iis, qui in periculo verſantur, debere prodeſſe qualemcunque orationem ad perſuadenda potentioribus, quae capiunt; etiamſi ab ea abſit exactiſſima ἀκρίβεια, neque adcuratiſſime apud eos ſe defendere, iisque purgare ſe poſſint. Vtrum autem, qui huiusmodi oratione vtuntur, rectius dicantur ἐκτὸς, an ἐντὸς τῆ ἀκριβῆς conari πείθειν, non ſatis conſtituere poſſum, et fortaſſis vtrumque defendi queat. Ἐντὸς legit etiam *Valla*, et habent omnes libri ſcripti et editi ante *Stephanum*. DVCK.

Ἐκτὸς τ. ἀκρ.] Vtroque trahunt et Libri et Intt. quos ſequenti vel ἐκτὸς vel ἐντὸς, amplecti detur. Ego tamen ἐντὸς praetulerim, i. e. quod nondum peruenias, aſſurgat ad

καὶ πρὸς ὑμᾶς ἐκ ἴσσον τοῦτο, ὅσῳ καὶ ἐπὶ μείζοσι τιμωρίᾳ, σφαλέντες ἂν, τοῖς ἄλλοις παράδειγμα γένοισθε.

σά. ΑΘ. „Ημεῖς δὲ τῆς ὑμετέρας ἀρχῆς, ἢν καὶ [d] παυσθῆ, ἀκ ἀθυμοῦμεν τὴν τελευτήν. ἀ γὰρ οἱ ἄρχοντες ἄλλων, ὥσπερ καὶ Λακεδαιμόνιοι, ἔτοι δεινοὶ τοῖς νικηθεῖσιν. ἔσι δὲ ἀ πρὸς Λακεδαιμονίους ἡμῖν ὁ ἀγὼν, ἀλλ' ἢν [e] οἱ ὑπήκοοί πᾳ τῶν ἀρξάντων, αὐτοὶ ἐπιθέμενοι, κρατήσωσι. καὶ περὶ μὲν τούτου [f] ἡμῖν ἀφείσθω κινδυνεύεσθαι. ὡς δὲ ἐπ' [g] ὠφελείᾳ τε πάρεσμεν τῆς ὑμετέρας ἀρχῆς, καὶ ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν τοὺς λόγους ἐρῶμεν τῆς ὑμετέρας πόλεως, ταῦτα δηλώσομεν· βουλόμενοι ἀπόνως μὲν ὑμῶν ἄρξαι, [h] χρησίμως [i] δ' ὑμᾶς [k] ἀμφοτέροις σωθῆναι.

σβ'. ΜΗΛ. „Καὶ πῶς χρήσιμον ἂν ξυμβαίη ἡμῖν δουλεῦσαι, ὥσπερ καὶ ὑμῖν ἄρξαι;

σγ'. ΑΘ. „Οτι ὑμῖν μὲν, περὶ τῶ τὰ δεινότα]α παθεῖν, ὑπακοῦσαι ἂν γένοιτο· ἡμεῖς δὲ, μὴ διαφθείραντες ὑμᾶς, κερδαίνοιμεν ἄν.

σδ'. ΜΗΛ. „Ωστε [l] δὲ, ἡσυχίαν ἄγοντας ἡμᾶς, φίλους μὲν εἶναι ἀντὶ πολεμίων, ξυμμάχους δὲ [m] μηδετέρων, ἀκ ἂν [n] δέξοισθε;

σε'. ΑΘ. „Οὐ γὰρ τοσοῦτον ἡμᾶς βλάπ]ει ἡ ἔχθρα ὑμῶν, ὅσον ἡ φιλία μὲν, ἀσθενείας, τὸ δὲ μῖσος, δυνάμεως παράδειγμα τοῖς ἀρχομένοις δηλόμενον.

[d] παυσθῆ *Ar. C.* et *Dionys. Halicarn.* locum citans. *Reg. Dan.* Mosqu. [e] οἱ omittunt *Cl.* Mosqu. [f] Ἡμῖν *Gr.* vel infra fere semper. [g] Ὠφελείᾳ *Gr.* [h] Χρησίμως *Reg.* [i] Δὲ ὑμᾶς *Gr.* [k] Ἀμφοτέρους *Reg.* Aug. et a prima manu *Cass.* deinde factum erat ἀμφοτέροις. Mox nomina Μήλ. et Ἀθην. Latine scr. Mosqu. [l] Δὲ abest a *Reg. Cass.* Aug. Mox ἀντὶ πολ. sine acc. sed separ. Mosqu. [m] Μηδ' ἑτέρων *Gr.* [n] Δέξησθε *Ar. C. Dan.* Antea οὐκὰν Aug.

ſummiam ἀκριβειαν et plenam, cui aliquid deſit, quo minus plane ἀκριβὴς habeatur. Nam ἐκτὸς τῶ ἀκριβῶς ſunt *maiora* vero, in maius aucta, nimia, i. e. falſa; At de his non agitur h. l. vbi id agatur, *ſatis'ne* accurata et exacta aſſerantur omnia ad exploratam iuris rationem. Quae ex Burm. ad Ouid. Triſt. 3, 14, 25. affert Abr. aliena ſunt plane; quippe vbi agatur de vocc. *infra* et *intra*, non *extra* et *intra*, vel *vltra* et *citra*. BAVER.

[Σφαλέντες) Male Schol. ſupplet, τῶ δικαίω. Rectius alterum Schol. (alius haud dubie auctoris, ne ſibi ita continuo idem repugnauerit,) ad νομίζομεν, vt apparet e contexto eius, et ſubiecto, οἱ νικήσαντες. In quo Schol. male poſitum comma poſt αὐτοὶ tranſtuli ad ὑμᾶς.] B.

Ἐπὶ τιμωρίᾳ] i. e. τιμωρίας, vel, quo (exemplo) vſi, tueantur ſe et confirment ad vos viciſſim, veſtro ipſorum exemplo, violenter opprimendos. B.

[Ἡμεῖς δὲ) Schol. Aug. ſubiicit ἅτε, poſt ἔτοι γὰρ, (recte ſane,) et pro ἴσχει leg. ἔσχ. Idem continuat huic Scholio Scholion ad verba, ὡς δὲ ἐπ' ὠφελ. (Sed nil notatur, an abſit interiectum ad verba, τ. ἀρξ.)] B.

Οὐκ ἀθυμ. τ. τελ.] Supple διὰ, cum *Gottl.* (et Abr.) immo κατὰ, *qua*. Sed importune vertit Portus: *Imperii, etiamſi deletum fuerit, non extimeſcimus finem*. *Finem* ergo non habeat, quod *deletum* ſit? Immo πανσθῆ hic aliquid *minus* eſſe debet, quam τελευτή. Etiamſi *coërcitum*, imminutum, a *quibusdam* defectum et excuſſum fuerit, *plane* tamen non ceſſabit; vtpote haud omnibus defecturis, ſed plerisque manſuris. Niſi tamen hic ſenſus fuerit: non angit nos finis imperii noſtri, ſcil. ne tunc grauius in nos conſulant victores; quem nimirum terrorem Melii illis intenſſent. B.

Οὐ γὰρ οἱ ἄρχ.] Acutam vero ſententiam; et vſu probatam, magis certe, quam infirmatam; ratione nixam eandem; quia intereſt victorem, *Parcere ſubiectis*; quam Romanorum artem Virg. ponit, Aen. 6. Vtut, contra nonnunquam euenisſe, vel Thebanorum exemplum doceat; ſed ſtolidi nimirum hi erant. B.

Ἀλλ' ἢν οἱ ὑπήκοοι] *Porti* Latina interpretatio horum verborum aberrat a mente *Thucydidis*, quam recte perceperunt *Stephanus* et *Acacius*, praeeunte etiam *Scholiaſte*. DVCK.

Ἢν οἱ ὑπήκ.] Durum eſt, quod ἢν pendet ab ὁ ἀγών. Debebat: ἀλλὰ πρὸς τοὺς ὑπηκόους, ἢν τινες, rel. Porti interpretatio, vtut prolixa, nihil agit, nec rem explicat, nec congrua aſſert, et vero repugnat ſtructurae, ἢν κρατήσωσι. Recte autem Scholiaſten notat (Abr. et ex eo) *Gottl.* in ἀρξάντων ſupplentem, τῶ πολέμω. In ἐπιθέμενοι ſupple αὐτοῖς, nempe τοῖς ἄρξασιν, e Genit. τ. ἀρξάντων. BAVER.

Ἀπόνως] *Acacius*, ſine magno labore. *Stephanus*, citra vllam moleſtiam, id eſt, *nihil nobis faceſſi negotii circa imperium, quod in vos obtinemus*. *Portus* ἀπόνως refert ad Melios, cui non adſentior. DVCK.

Ἀπόνως] Dubium eſſe non debet, quin ad Athenienſes referatur. BAVER.

[Ἀμφοτέροις) Schol. d. Aug.] BAVER.

[Καὶ πῶς) Schol. Aug. addit ἐπὶ poſt χρήσιμον, et τὸ ante δουλεῦσαι.] B.

Ἁπαξ. γέν.] *Obtigerit*, vt commodi loco, et optabile. B.

[Τμῖν μὲν) Schol. d. Aug.] B.

Ὥστε] Si ὥστε accipias pro *itaque*, cum *Interprete* Dionyſii Halic. non opus erit ſupplementis illis, quae huc inferciuntur. Nec omnino neceſſarium eſt ad ſententiam, vt haec cum interrogatione legantur, quae et a *Graeu.* abeſt. Ea

re vestra futurum est, quo etiam maior *grauiorque* poena vos manet, si offenderitis, qua caeteris *mortalibus* exemplo eritis. Bell. Pelop. an. 16. Olymp. $\frac{88}{3}$. $\frac{4}{4}$. V. C. Varr. 336.

91. ATH. „Nos vero nostri imperii, etiam si deletum fuerit, finem non extimescimus. Neque enim, qui aliis imperant, vt Lacedaemonii, ii *sunt* formidabiles victis. sed *in praesentia* cum Lacedaemoniis nullum nobis est certamen. * at *nunc illud scire volumus*, an illi, qui aliquo in loco alio um imperio *ante* paruerint, cum ipsi *eos postea* aggressi fuerint, victoriam ab iis sint reportaturi, *ac imperium in eos habituri*. Sed hac quidem de re periclitari nobis permittatur. Illud vero declarabimus, nos iam *hic* adesse tum propagandi nostri imperii gratia, tum vt de vestrae ciuitatis salute verba faciamus. Nam vobis quidem sine molestia vestra imperare volumus; sed tamen vos e vestra nostraque re saluos esse *cupimus*.

92. MEL. „Sed qui fieri potest, vt ita nobis ex vsu sit, seruire, vt vobis, imperare?

93. ATH. „Quia vobis quidem continget, vt, antequam *mala* extrema patiamini, imperata faciatis; nos vero, vobis non interfectis, quaestum faciemus.

94. MEL. „**Verum nonne nos *ea conditione* recipietis, vt ab armis abstineamus, et pro hostibus amici *vtrisque* simus; neutris vero socii?

95. ATH. „*Minime.* *** Neque enim vestra inimicitia tantum detrimentum nobis affert, quantum *amicitia*. *Nam* amicitia quidem *vestra* imbecillitatis *nostrae*, odium vero *vestrum* potentiae *nostrae* manifestum argumentum *erit* illis, qui nostro imperio parent.

* Sed ne ii, qui subditi fuerint, insurgentes, eis, qui ipsis imperauerint, dominentur. *Steph.* HVDS. ** Verum nonne contenti eritis etc. *Valla.* Nonne hoc sufficit vobis etc. *Steph.* IDEM. *** Forsan, quae vncis includuntur, rectius abesse debent. HVDS.

μεγάλως γὰρ ὑμᾶς οἱ νικήσαντες τιμωρήσονται καὶ αὐτοὶ, τὰς περὶ ἡμᾶς χαλεπὰς γενομένας. Σφαλέντες ἄν] τῷ δικαίῳ. Ἡμεῖς δὲ τῆς ἡμετέρας] ἂν καὶ καταλυθῇ (φασὶν) ἡμῶν τὰ τῆς ἡγεμονίας, οὐκ ἀθυμήσειν περὶ τῆς καταστροφῆς. Λακεδαιμονίοις γὰρ, καὶ πάντες οἱ ἄρχειν εἰωθότες ἑτέρων, ὦ χαλεπῶς τοῖς νικηθεῖσι προσφέροντο. ὥστε ὦ Λακεδαιμόνιοι δέδιμεν, ἀλλὰ τοὺς ὑπηκόους. ἔστι γὰρ, ὃν εἰωθότες ἑτέρων ἄρχειν, ἐπειδὰν κρατήσωσι τῶν ἀρχόντων, ἀμύητα αὐτοῖς χρῶνται. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτου ἐν ἀδήλῳ κείσθω ὅπως ποτὲ ἔξει. Τῶν ἀρξάντων] τῷ πολέμῳ δηλονότι. Ὡς δὲ ἐπ' ὠφελείᾳ] ὅτι δὲ ἐπ' ὠφελείᾳ πάρεσμεν, τοῦτο δηλώσομεν. βουλόμεθα γὰρ ἄνευ πραγμάτων αὐτοί τε ὑμῶν ἄρξαι, καὶ ὑμᾶς σωθῆναι συμφερόντως καὶ ἡμῖν καὶ ὑμῖν. Βουλόμενοι ἀπόνως μὲν] εἰ Ἀθηναῖοι δηλονότι πρεσβεύουσιν. Ἀμφοτέροις] καὶ ἡμῖν καὶ ὑμῖν. Καὶ πῶς χρήσιμον] πῶς (φασὶν) ὁμοίως χρήσιμον ἂν περ ὑμῖν, ἄρξαι, ὅτως ἡμῖν, βουλεῦσαι; Ὅτι ὑμῖν μὲν περὶ τὰ παὶ δεινότατα] ὅτι ὑμεῖς μὲν, ἂν εὐθὺς ὑπακούσητε, οὐδὲν δεινὸν πείσεσθε· ἡμεῖς δὲ, εἰ μὴ διαφθείρομεν ὑμᾶς, ἕξομεν ὑμῖν εἰς δέον χρῆσθαι. Οὐ γὰρ τοσοῦτον ἡμᾶς] ἐχθρὸς μὲν ὑμᾶς ἔχοντες, οὐδὲν βλαβησόμεθα, μᾶλλον δὲ ὠφελησόμεθα, τεκμήριον τῆς ἰσχύος ὑμῶν, καὶ δήλωμα τοῖς ἀρχομένοις παρέχοντες, τὸ ὑμᾶς καταδεελάσασθαι· εἰ δὲ φίλους ποιησόμεθα, διὰ τὴν ἡμετέραν ἀσθένειαν τοῦτο δράσαι νομισθησόμεθα, ὡς φοβέμενοι ὑμᾶς. Σκοπεῖσι δ' ὑμῶν ὅτως] εἰπόντων τῶν

demta, locus ita accipi potest: Itaque, quantum scilicet ex oratione vestra intelligimus, non receperitis, vel non volueritis, id est non concesseritis nobis, vt otium agentes vobis pro hostibus amici, et neutris socii simus. Accusatiuum ἡμᾶς vulgo coniungunt cum δέξοισθε, qui aeque referri potest ad sequentem infinitiuum εἶναι. Δέχεσθαι autem hac significatione recte dici, ostendi potest e locis veterum Scriptorum apud *Budaeum* in Commentar. Ling. Gr. pag. 892. *Lucian.* Dial. mort. p. 297. Οἱ ἂν δέξαιντο ἀνελθεῖν, εἴ τις αὐτὸς ἀνιπέμψειε, *non velint, non cupiant.* Thucyd. V, 32. Μὴ δεχομένων δὲ Ἀθηναίων, *non volentibus, recusantibus* Athenienfibus. DVCK.

Ὥστε — δέξοισθε] Male *Gottl. receperitis*, quod nec structurae congruerit Infinitiui, cum participio tunc vsurus fuerit Thuc. nec verbis, *neutris socios*; recte omnia ordinat et expl. Ducker. BAVER.

Ἀντὶ πολεμ.] C. Mosqu. ἀντι πελεμ. sine accentu ἀντι, seiunctim tamen a πολεμ. Alioqui praeferre videatur ἀντιπελεμ. vocabulo vno, Thucydideo, quod tunc pendeat a φίλους. Sed, incuria omissum apicem, magis crediderim. B.

Οὐ γὰρ — δηλόμενον] *Dionys. Halic.* p. 153. ἐνθύμημα, inquit, πανηρὲν, καὶ σκολιῶς ἀπηγγελμένον. WASS.

[Οὐ γὰρ τοσ.] Schol. Aug. pro ὠφεληθησόμ. habet ὠφεληθησόμ.] BAVER.

Οὐ γὰρ τοσ.] Γὰρ hic est *nempe*, et ponit omissam interrogationem, cuius caussa posita ipsam ponat: supplendum enim: οὐκ ἂν δεξαίμεθα, non probabimus; *quia*, rel. V. Phil. Thuc. P. p. 195. B.

Ὅσον ἡ φιλ. μ.] Comma tollit post μὲν *Gottl.* vt φιλία pendeat a παράδειγμα· recte hoc alterum, sed non eo, comma tolli, velim, ne pendere a φιλία videatur Genit. ἀσθενείας. BAVER.

Δηλόμ.] Δῆλον expl. *Gottl.* adscripto loco, ceu similis exempli Particip. pro Adiect. 1. Cor. 9. 24. „Sed ibi nil simile reperias; malimque ego δηλόμενον explicare δῆλον εἶναι, δηλοῦν, (quod alterum scribere poterat Thuc.) B.

ςς'. ΜΗΛ. „Σκοπῶσι δ' ὑμῶν ἅτως οἱ ὑπήκοοι τὸ εἰκὸς, ὥστε [o] τάς τε μὴ προσήκοντας, καὶ ὅσοι, ἄποικοι ὄντες, οἱ πολλοὶ, καὶ ἀποστάντες τινὲς κεχειρῶνται, ἐς τὸ αὐτὸ τιθέασι;

ςζ'. ΑΘ. „Δικαιώματι γὰρ [p] ἀδετέρας ἐλλείπειν ἡγᾶνται, καὶ ἀ δύναμιν δὲ, τὰς μὲν περιγίγνεσθαι, ἡμᾶς δὲ φόβῳ ἂν ἐπιέναι. ὥστε, ἔξω καὶ τῶ πλείονι ἄρξαι, καὶ τὸ ἀσφαλὲς ἡμῖν διὰ τὸ καταφρᾶσαι ἂν παράσχοιτε, ἄλλως τε καὶ νησιῶται [q] ναυτοκρατόρων, καὶ ἀσθενέστεροι ἑτέρων ὄντες, εἰ μὴ περιγένοισθε.

ςη'. ΜΗΛ. „ [r] Ἔν δ' ἐκείνῳ ἃ νομίζετε ἀσφάλειαν; (δεῖ γὰρ [s] αὖ καὶ ἐνταῦθα, ὥσπερ ὑμεῖς, τῶν δικαίων λόγων ἡμᾶς [t] ἐκβιβάσαντες, τῷ ὑμετέρῳ ξυμφόρῳ ὑπακούειν πείθετε, καὶ ἡμᾶς τὸ [v] ἡμῖν χρήσιμον διδάσκοντας, εἰ [x] τυγχάνει καὶ ὑμῖν τὸ αὐτὸ ξυμβαῖνον, πειρᾶσθαι πείθειν.) ὅσοι γὰρ νῦν [y] μηδετέροις ξυμμαχοῦσι, πῶς ἃ πολεμώσεσθε αὐτὰς, ὅταν, ἐς τάδε βλέψαντες, ἡγήσωνταί ποτε [z] ὑμᾶς καὶ ἐπὶ σφᾶς ἥξειν; κἂν τάτῳ τί ἄλλο ἢ τὰς μὲν ὑπάρχοντας πολεμίας μεγαλύνετε, τὰς δὲ [a] μηδὲ μελλήσοντας γενέσθαι, ἄκοντας ἐπάγεσθε;

ςθ'. ΑΘ. „Οὐ γὰρ νομίζομεν ἡμῖν τάτας δεινοτέρας, ὅσοι, ἠπειρῶταί πᾶ ὄντες, τῷ ἐλευθέρῳ πολλὴν τὴν [b] διαμέλλησιν τῆς πρὸς ἡμᾶς φυλακῆς [c] ποιήσωνται, ἀλλὰ τὰς νησιώτας τέ πᾶ ἀνάρκτας,

o Τάτας μὴ *Reg.* *p* Antea μὲν pro γὰρ Mosqu. et mox, καὶ ante κατὰ δύν. Μηδ' ἑτέρας *Cam.* Οὐδ' ἑτέρας *Gr.* *q* Antea ἄλλως τε καὶ ab al. m. in marg. Mosqu. Ναυκρατόρων *Marg. Ar. C. Cam. Gr. Cl.* Hic verborum ordo: νησιῶται ὄντες καὶ ἑτέρων ναυκράτορων ἀσθενέστεροι etc. *Ae. Port.* Ναυκρατόρων *Reg. Caſſ. Dan.* Aug. *r* Ἐν δὲ ἐκ. *Gr.* Τί pro ἐν Mosqu. *s* Ἂν *Ar. C.* *t* Ἐκβιάσαντες *Reg. Caſſ.* Aug. Mosqu. *v* Ὑμῖν *Al. Reg.* *x* Τυγχάνει *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caſſ. Dan.* Mosqu. Aug. et hic mox ἔτ' ἂν. Mox ἡμῖν Mosqu. *y* Μηδ' ἑτέροις *Gr.* *z* Ἡμᾶς *Ald. Flor. Baſ. Reg.* Antea ἡγήσονται Mosqu. *a* Μὴ μελλήσοντας *Ar. C. Dan. Gr.* Μὴ δὲ μελλ. *Caſſ.* Μὴ δὲ Aug. *b* Μίλλησιν *Ar.* Ora codicis διαμίλλησιν. *Huds.* *c* Ποιήσονται *Ar. C. Reg. Caſſ.* Aug. Mosqu.

[Σκοπῶσι δὲ) Schol. Aug. pro χειρωθέντας, in extr, habet χειρωμένους' f. κεχειρωμ.] BAVER.

Ὥστε — τιθέασι] pro ὥστε τιθέναι. B.

Ὅσοι ἄπ. — οἱ π.] Perplexior ſtructura, propter Nominatiuos, per Appoſitionem, vel ſimpliciter poſitos: ὅσοι, ὄντες οἱ πολλοὶ καὶ — τινες, rel. Ὅσοι eſt genus, vel totum: οἱ πολλοὶ, τινὲς, ſubiecta ſunt vt partes: quaſi ſit: ὧν οἱ π. ἄποικοί εἰσι, τινὲς δὲ ἀπέστησαν. B.

[Δικαιώμ.) Hoc Schol. ita exhibet C. Aug. οἱ ὑπήκ. — — ἀποσ. ἀπορεῖν νομίζουσιν, ὅτε τ. μὴ προσήκ. (ἀπορεῖν d.) ἡγ. Et προσέσται poſt ἀσφάλ. abeſt.] B.

Ἄλλως τε καὶ] Haec ſatis obſcura ſunt. Melior, quam *Vallae* et *Porti*, videtur eſſe interpretatio *Acacii*: maxime cum vos inſulam colentes, infirmioresque aliis, nobis maris dominis ſuperiores non fueritis. Ναυκρατόρων recte probat *Portus*. Nam ſic quoque *Heſychius*, et ναυκρατεῖν dicunt Graeci, non ναυτοκρατεῖν. Paullo poſt ἐκβιάσαντες, quod eſt in *Reg.* et *Caſſ.* non minus bene huic loco conuenit, quam vulgatum ἐκβιβάσαντες. DVCK.

[Ἄλλως τε καὶ) Schol. d. Aug.] BAVER.

Ναυτοκρατ.] Rectius haud dubie leg. ναυκρατ. Quippe ναυτοκράτωρ fuerit, qui nautis praeſit. Sed vnde pendet hic Genit. qui ſolus hic difficilem reddat orationem? Nempe aut a περιγένοισθε' quod tamen cum Genit. notet *vincere*, hic autem, *reliquum* intactum liberorum *manere*; ergo etiam ſimpliciter poni intelligatur: νησιῶται (ὄντες ὑμεῖς) ναυκρατόρων, ὄντων ἡμῶν' cum nos (contra) ſimus mari potentes. Quod ſi per verborum poſitum liceat, maxime τῷ ἀσθενέστεροι, ſic interpreter: νησιῶται (ὄντες) ἀσθενές. ναυκρατ. καὶ ἑτέρων. Sed ita nimirum ἕτεροι opponantur τοῖς ναυτοκράτορσι' ſed enim, *aliis*, qui non pollerent mari, non eſſent infirmiores Melii; magis ergo eſt, vt hi opponantur *aliis*, inſulanis et ipſis, qui iam ſint ſubacti ab Athenienſibus mari pollentibus. Ergo maneat prior illa ratio, quam (ex Abreſch.) aſſert *Goettl.* BAVER.

[Ἔν δ' ἐκ.) In Schol. Aug. μὴ d. ante προσήκοντας' pro ὑποπτεύσει eſt ὑποπτεύσουσι' pro ἐπιστρατεύσειν eſt ἐπιστρατεύειν. — — Extrema ſic leguntur: ἄκοντας ἀναγκάσετε πολεμεῖν;] B.

Ἔν δ' ἐκ. ἃ ν.] C. Mosqu. pro ἐν habet τί δ'. An fuit deinde, ἐκεῖνο ἃ νομ. τ. ἀσφ. Aut in ἐκείνῳ intell. προσεῖναι, nempe ex lectione Mosqu. qua tamen potior ſit altera illa. Ἔν ἐκείνῳ (εἶναι) τ. ἀσφάλ. ſign. illud eſſe tutius, vobis afferre veram ſecuritatem, maiorem, firmiorem. B.

Ἐκβιβάσ.] Ita ſi legit Portus, non debebat vertere, *extruſiſtis*, ſed, *abduxiſtis*, auocaſtis, *abgebracht habt*. In altera lectione ſcriberet Thuc. ἐκβιασάμενοι. Ceterum verba inde a δεῖ γὰρ, ad πειρ. πείθειν, parentheſeos nota circumſcripſi. BAVER.

Ὑπακ. τ. ὑμ. ξυμφ.] Duo notat h. l. ὑπακούειν' 1) attendere, eius rationem habere; 2) ei nos accommodare, illi congrua facere et pati. B.

[Ὅσοι γὰρ' Πῶς ἃ πολ. et Ὅτ. ἐς τάδε) Schol. ad haec verba def. Aug.] B.

Κἂν τάτῳ] i. e. *per* hoc, eo facto: qſ. ex Ebr. בְּ. B.

Τί ἄλλο] Scil. ποιήσετε' Liuio ſolennis Ellipſis: *nihil aliud quam*, rel. B.

Μεγαλύνετε] Et hoc, et ἐπάγεσθε, eſt Praeſ. pro Futuro. μεγαλύνειν autem non ad *numerum* retulerim, cuius incrementum alteri parti orat. inſit, in qua noui hoſtes dicantur acceſſuri, ſed ad *vires* hoſtium veterum; ex hoc ipſo tamen *iis* acceſſuras, quod noui hoſtes Athenienſium illis ſeſe adiungant. Quare praeponere hoc alterum debebat Thuc. vt cauſſam prioris; aut δὲ, i. e. καὶ, quia et μὲν hic eſt pro καὶ, vt ſolet in partitione, et pro γὰρ, ὅτι, modum tamen explicans τῷ μεγαλύνειν. BAVER.

[Οὐ γὰρ νομίζ.) In Schol. Aug. d. δὲ ante verba, τὸ ἐξ ἀνάγκης.] B.

Οὐ γὰρ νομίζ.] Rurſus ſupple enunciatum, cuius hic cauſſam reddat γάρ' quam recte ſuppleuit Int. B.

96. MEL. „Itane vero, qui veſtro imperio ſunt ſubiecti, perpendunt aequitatem, vt eodem loco habeant eos, qui nihil ad vos attinent, quo eos, qui, cum magna ex parte veſtri coloni eſſent, et *eorum* nonnulli *a vobis* defeciſſent, ſubacti fuerunt? Bell. Pelop. an. 16. Olymp. $\frac{88}{4}$. V. C. Varr. 338.

97. ATH. „*Quidni?* Neutris enim deeſſe putant rationes, quibus ſuam cauſam tueantur: ſed illos quidem, propter potentiam, *quam habent*, ſuperſtites eſſe: nos vero, prae metu *illos* non aggredi. Quare praeterquam quod imperium in plures obtinebimus, incolumitatem etiam *maiorem* nobis praebebitis, ſi ſubacti fueritis, praeſertim cum ſitis inſulani, et aliis, qui claſſe pollent, infirmiores, niſi *ſeruitutis iugum, quod vobis imponere ſtatuerunt, a veſtris ceruicibus repellatis, atque* ſuperiores euadatis.

98. MEL. „In illa vero ratione, *qua vobis ſuademus, vt ab illis ſubigendis abſtineatis, in quos nullum ius habetis*, nihil praeſidii *vobis ad res veſtras firmius tutandas* eſſe putatis? Oportet enim viciſſim hic etiam (quemadmodum vos, qui ex iuris diſceptatione nos extruſiſtis, ſuadetis, vt veſtrae vtilitati morem geramus) *ſic* nos quoque, docendo vos id, quod nobis eſt vtile, ſi vobis etiam idem vtile eſſe contingat, operam dare, vt *vobis* perſuadeamus *quod nobis vtile commodumque iudicamus.* Quomodo enim hoſtes vobis non reddetis illos, quotquot in hoc bello neutras partes ſequuntur, quum haec, *quae per vim contra nos facitis*, intuentes *atque conſiderantes* vos contra ſe quoque aliquando venturos exiſtimabunt? Hac vero ratione, quid aliud *facitis*, quam priſtinos quidem hoſtes augetis, illos vero, qui ne vnquam quidem *vobis hoſtes* eſſe ſtatuerant, inuitos *ad inimicitias ſuscipiendas* impellitis?

99. ATH. „*Hoc non timemus.* Neque enim magis pertimeſcendos nobis exiſtimamus illos, quicunque vsquam continentem incolentes, propter libertatem, *qua fruuntur*, * a nobis accurate ſibi cauebunt, *nulloque bello a nobis laceſſiti, libertatis ſtudio, pacis commodis indulgebunt:* ſed cum inſularum incolas, qui vsquam ſunt, et qui nullius imperio parent, quemadmodum vos, *qui inſulam incolitis, et nul-*

* Ita *Ae. Port.* qui τὴν διαμέλλησιν etc. idem valere cenſet ac *μέλλησιν ἀκριβῶς φυλάττεσθαι ὑμᾶς.* Valde ſegnes et lenti ad ſe cuſtodiendos a nobis futuri ſunt etc. *Stephanus.* HVDS.

Ἀθηναίων, ὅτι οἱ σύμμαχοι ἀσθένειαν ὑμῶν κατεγνώσονται, οἱ Μήλιοι ὑποφέροντες φασὶν, εἰ εἰ ὑπήκοοι ὑμῶν τοῦτο κρίνουσιν εὔλογον, ὥστε ἐν τῷ αὐτῷ τιθέναι καὶ ὑμείας ἀξιοῦν καταδηλοῦσθαι τούς τε μηδὲν προσήκοντας ὑμῖν, ὥσπερ ὑμᾶς, καὶ τοὺς ἀποίκους μὲν ὑμῶν ὄντας, ἀποστάντας δὲ, καὶ διὰ τοῦτο χειρωθέντας. Δικαιώματι γὰρ ἀδετέρους ἐλλείπειν ἡγοῦντα] οἱ ὑπήκοοι ὑμῶν δικαιολογίας μὲν οὔτε τοὺς ὑμετέρους ἀποίκους ἀποστάντας, οὔτε τοὺς μὴ προσήκοντας ἀσφαλῶς ἡγοῦνται· τοὺς δὲ μὴ καταστραφέντας ὑπὸ ὑμῶν, οὐχὶ διὰ τὸ δίκαιον, ἀλλὰ δι' ἰσχὺν μένειν ἐλευθέρους, καὶ ὑμᾶς αὐτοὺς μὴ ἐπιέναι, ὃ διὰ δικαιοσύνην, ἀλλὰ φόβῳ μένειν. ὥστε, εἰ καταστραφείητε, ὃ μόνον ὑμῖν περιέσται τὸ πλέονων ἄρχειν, ἀλλὰ καὶ ἀσφάλεια προσέσται, ὡς ἂν μὴ καταφρονεμένοις ὑπὸ τῶν συμμάχων. Ἄλλως τε καὶ νησιῶται] ἰσχύοντες ταῖς ναυσὶ μᾶλλον ἢ κατὰ τὴν ἤπειρον. Ἐν δ' ἐκείνῳ ὃ νομίζετε ἀσφάλειαν] ἐν δ' ἐκείνῳ οὐχ ἡγεῖσθε ἀσφάλειαν εἶναι, ἐν τῷ μὴ πειρᾶσθαι τοὺς μὴ προσήκοντας καταστρέφεσθαι; δεῖ γὰρ, ὥσπερ ὑμεῖς, ἐκκρέσαντες ὑμᾶς τῆς δικαιολογίας, ἀξιοῦτε πείθειν, ὥστε ὑπακούειν ὑμῖν, τοιαζόμενοι τὰ ὑμῶν αὐτῶν συμφέροντος, ὅτω καὶ ὑμᾶς περὶ τὰ ὑμῖν αὐτοῖς λυσιτελοῦς πειρᾶσθαι διδάσκειν, ὅτι καὶ ὑμῖν τὸ αὐτὸ σύμφορον. τυτέσι, τὸ μὴ καταδηλώσασθαι τοὺς μὴ προσήκοντας. τοὺς γὰρ μηδετέρους ξυμμαχεῖτας πῶς ὃ ποιήσετε πολεμίους, ἐπειδὰν, ἀποβλέψαντες εἰς τὴν γνώμην ὑμῶν, ὑποπτεύωσι καὶ αὐτοῖς ἐπιστρατεύσειν; κἂν τοῦτῳ τί ἄλλο ἢ καὶ τοὺς πρόσθεν πολεμίους αὐξήσετε, καὶ τοὺς μὴ διανοηθέντας ὑμῖν τὴν ἀρχὴν πολεμεῖν, ἄκοντας αὐτὸ ποιεῖν ἀναγκάσετε; Ὅσοι γὰρ ἰῶν μηδετέρους ξυμμαχοῦσι] μήτε τοῖς Ἀθηναίοις, μήτε τοῖς Λακεδαιμονίοις. Πῶς ὃ πολεμώσεσθε] εἰς πόλεμον ἐμβαλεῖτε. Ὅταν ἐς πάθη] τὰ ἡμέτερα πάθη. Οὐ γὰρ νομίζομεν ὑμῖν τ.] ὃ γὰρ νομίζομεν τοὺς ἐλευθέρους τῶν ἠπειρωτῶν ὑμῖν ἔσεσθαι πολεμίους. μὴ δεδιότες γὰρ ὑμᾶς, ὡς ἂν κατὰ γῆν ὃ μέλλοντας αὐτοῖς ἐπιστρατεύειν, πολλὴν μέλλησιν τοῦ φυλάττεσθαί τε ὑμᾶς καὶ πολεμεῖν ποιήσουσιν. τοὺς δὲ ἐν ταῖς νήσοις ἐλευθέρους, ὥσπερ ὑμᾶς, καὶ τοὺς ὑπακούοντας μὲν ἤδη, διὰ δὲ τὸ ἐξ ἀνάγκης καὶ μὴ ἑκοντὶ ὑπακούειν, παροξυνομένους καὶ ταραττομένους, τούτους ἡγέμεθα, εἰ περιδόντες ὑμᾶς ἐλευθέρους, ἐπιθέντας ἀλογίστως, καὶ ἀντιφάντας ἡμῖν, αὐτούς τε καὶ ὑμᾶς αὐτοὺς εἰς κίνδυνον κατασήσειν. Τῷ ἐλευθέρῳ] ἐπὶ τῇ ἐλευθερίᾳ αὐτῶν. Τῆς ἀρχῆς τῇ ἀναγκαίᾳ] τῇ ἀνάγκῃ τῆς ἀρχῆς. ἦγων τῇ

[Τῷ ἐλευθ.) Schol. d. Aug.] BAVER.

Τῷ ἐλευθ.] Not. 1) Adiect. pro Subſt. τῇ ἐλευθερίᾳ· 2) Datiui vſum, pro, διὰ τὴν ἐλευθερίαν. B.

Τ. διαμέλλ. τ. φυλ.] Cum διαμέλλησις ſemper *cunctationem* notet et contextus hanc aptiorem ſibi loquatur: non placet, *curam* et cautionem intelligi, alienam a conſilio diſputantium. B.

Ἄλλως] Pro ἧ, quia praecedit Comparat. δεινοτέρως· aut hic eſt pro Pontico. Sed illud frequens Noſtro: et vero *inſtiationem* aliquam ſemper in ſe habet comparatio. B.

ὥσπερ ὑμᾶς, καὶ τὰς ἤδη τῆς ἀρχῆς τῷ ἀναγκαίῳ παροξυνομένας. [d] ἔτοι γὰρ, πλεῖσ' ἂν τῷ ἀλογίστῳ ἐπιτρέψαντες, σφᾶς τε αὐτὰς καὶ ἡμᾶς [e] ἐς πρᾶπ]ον κίνδυνον κατασήσειαν.

ϱ'. ΜΗΛ. „Ἦπα ἄρα, εἰ τοσαύτην γε ὑμεῖς τε, μὴ [f] παυσθῆναι ἀρχῆς, καὶ οἱ δουλεύοντες ἤδη, ἀπαλλαγῆναι, τὴν παρακινδύνευσιν ποιῆνται, ἡμῖν γε, τοῖς ἔτι ἐλευθέροις, πολλὴ κακότης καὶ [g] δειλία, μὴ πᾶν πρὸ τοῦ δουλεῦσαι ἐπεξελθεῖν.

ϱα'. ΛΘ. „Οὐκ, ἦν γε σωφρόνως βουλεύησθε. ὁ γὰρ περὶ ἀνδραγαθίας ὁ ἀγὼν ἀπὸ τοῦ ἴσου ὑμῖν, μὴ αἰσχύνην ὄφλειν, περὶ δὲ σωτηρίας μᾶλλον ἡ βουλὴ, πρὸς τοὺς κρείσσονας πολλῷ [h] μὴ ἀνθίστασθαι.

ϱβ'. ΜΗΛ. „ [i] Ἀλλ' ἐπισάμεθα τὰ τῶν πολεμίων ἔστιν ὅτε [k] κοινοτέρας τὰς τύχας λαμβάνοντα, ἢ κατὰ τὸ διαφέρον ἑκατέρων πλῆθος. καὶ ἡμῖν τὸ μὲν εἶξαι εὐθὺς, ἀνέλπιστον· μετὰ δὲ τοῦ δρωμένου ἔτι καὶ σῆναι ἐλπὶς ὀρθῶς.

ϱγ'. ΛΘ. „Ἐλπὶς δὲ, [l] κινδύνῳ παραμύθιον ἅσα, τοὺς μὲν ἀπὸ περιουσίας χρωμένους αὐτῇ, κἂν βλάψῃ, οὐ καθεῖλε· τοῖς [m] δ' ἐς ἅπαν τὸ ὑπάρχον [n] ἀναῤῥιπ]ᾶσι (δάπανος γὰρ φύσει) ἅμα τε γιγνώσκεται σφαλέντων, καὶ, ἐν ὅτῳ [o] ἔτι φυλάξεταί τις αὐτὴν [p] γνωρισθεῖσαν, οὐκ ἐλλείπει. ὃ ὑμεῖς, ἀσθε-

d Οὕτοι γὰρ καὶ πλεῖσ' ἂν *Ar. C. Dan.* *e* Antea ὑμᾶς Mosqu. εἰς *Reg.* *f* παυσθῆναι *Reg.* παθεῖναι Mosqu. qui et antea πα p. ἦπα. *g* Δυλεία *Dan.* *h* Sic ex emendatione *Reg.* a prima manu μᾶλλον ἴσεσθαι. *i* Ἀλλὰ *Gr.* Mox πολέμων Mosqu. *k* Καινοτέρας *Dan. Stob.* Mosqu. *l* Κινδύνῳ *Marg.* *m* Δὲ *Is* Aug. Mosqu. *Ar. C.* et *Dionyf. Halic. Hudf.* Δὲ ἐσάπαν *Dionyfius. Wolf.* Δὲ ἐς ἅπαν *Reg. Caff. Dan. Stobaeus.* *n* Ἀναῤῥίπτασι more verborum circumflexorum. Ἀναῤῥίπτασι *Dionyf. Halic.* Mox *Idem* γινώσκεται. *o* Ἔτι non agnoſcunt *C. Dan.* *p* Γνωσθεῖσαν *C.* Super voc. ῥοπῆς ſcr. κοπῆς, a m. rec. Aug.

Τῷ ἀναγκ. τ. ἀρχ.] i. e. τῇ ἀνάγκῃ, *vi*, *durch den Druck*, *Zwang*. BAVER.

Ἦπα ἄρα] *Scholiaſtes* ἐρωτηματικῶς poni putauit: nam interpretatur πῶς οὐκ ἄν; Itaque ex illius ſententia ἦπα, vt hic habet *Gr.* i. e. *nonne?* non ἦπα ſcribendum, et in fine periodi nota interrogationis ponenda eſt. DVCK.

[Ἦπα ἄρα) In hoc Schol. C. Aug. abeſt οὐκ, ante ἡμεῖς. In hoc Schol. parum Graece dicitur; ἀφαιρεθῆναι τῆς ἡγεμονίας pro τὴν ἡγεμονίαν.] BAVER.

Ἡμῖν γε] Simpliciſſime ſuppleris, εἴη, ad Nominatt. κακότης καὶ δειλία. Ἐπιφέροιτο, quod ſupplet (ex Abr.) *Gottl.* non habet, vnde repetatur; et καταγνωσθείη, quod *Idem* ſupplet, Genitiuum, ἡμῶν, requirat. *Eſſe* autem facile et abeſt et ſubaudiatur. Τὸ autem hic eſt, *vtique*, praeſertim. B.

[Οὐκ, ἦν γε) Schol. ad h. v. in Aug. deſ. verba, καὶ γὰρ ἐλάσσονες; cum interpunctione poſt ἀγωνίζεσθε. (Ita not. ο, non ω,) et pro ὄφλειν eſt ὀφείλειν. Hic rurſus parum Graece Schol. ἐλάσσονες ἡμῖν pro ἡμῶν] B.

Ἀλλ' ἐπισάμεθα — πλῆθος] *Stobaeus* pag. 364. WASS.

[Ἀλλ' ἐπισάμ.) In hoc Schol. habet προσέτι δὲ, pro προσέχετε, et καταπράξασθαι, pro καταπρᾶξαι. Occupauit ergo et firmat lectio Cod. meam coniecturam, tentantis, ante viſam lect. corrigere προσέτι. Sed δὲ (immo τε,) in mentem haud venerat. Ineptum certe προσέχ. merito videatur.] B.

Τῶν πολεμίων] Ineptum vero hic, et plane leg. πολέμων. Τὰ τῶν πολιμίων expl. *Gottl.* τὰς πολεμίας. Malim ego intelligi πράγματα, ξυντυχίας. Vix enim hic diceret, τοὺς πολέμους. BAVER.

Κοινοτέρας τὰς τύχας] *Cod. Dan.* et *Stobaeus* καινοτέρας, quod non contemnendum, et melius ſententiae conuenire videtur, quam κοινοτέρας. *Gesnerus* apud *Stobaeum* non male ita Latine expreſſit: *in bellis interdum euentus inopinatos accidere, et longe alios, quam pro multitudinis vtrimque ratione.* Καινὸν ſaepe idem eſſe, quod παράλογον et παράδοξον, nemo dubitat. Τὸ καινὸν τῆ πολέμιν, *Thucydides* III, 30, i. e. vt *Scholiaſtes*, τὸ παρ' ἐλπίδα, καὶ παρὰ δόξαν. Τὰ τῶν πολεμίων fortaſſis defendi poteſt. Si tamen in ſcripto aliquo inueniſſem πολέμων, id praeferrem; vt in loco *Thucydidis* modo laudato, et I, 78. τῆ πολέμι τὸν παράλογον. DVCK.

Κοινοτέρας] Tamen praetulerim καινοτέρας, vel ob rem, vel ob verbum λαμβάνοντα. *Communem* enim fortunam non *capit* bellum, ſed in ſe iam *habet*. *Aequiores* explicari κοινοτέρας cum (Abr. et) *Gottl.* incongruum duxerim. BAVER.

Ἀνέλπιστον] Actiue, vel Tranſitiue, int. Spem non habet, nullam oſtenderit, omnem inciderit. B.

Σῆναι ὀρθ.] Σῆναι hic eſt, *vincere*, das Feld behalten; vt Eph. 6, 13. extr. vel *ſeruari*; intactum manere, ſaluum, liberum euadere, ſich behaupten: vt Actor. 26, 22. ἔστηκα. B.

Ὀρθῶς] Retulerim ad ἐλπὶς· ὀρθῶς ἐλπὶς, ſcil. ἡμῖν ἐστι, recte, merito confidimus. Nam σῆναι per ſe, qſ. cum Emphaſi, valet ſine ὀρθῶς. Etſi ita iunctim expl. Schol. καταπράξαι ὀρθῶς· plane vt Eph. 6, 13. ἅπαντα κατεργασάμενοι σῆναι. Tum transpoſita verba intellexeris, more quidem Noſtri. Sed, ob ipſum σῆναι, illud praetulerim. B.

Ἐλπὶς — λυμαίνεται] *Dionyſ. Halic.* Tom. II. pag. 156. et λαβυρίνθων, inquit, σκολιώτερα. *Aeſchylus* Prom. Θνητὸς τ' ἔπαυσα μὴ προδέρκεσθαι μόρον. Τὸ ποῖον εὗρων τῆσδε φάρμακον νόσου; ΤΥΦΛΑΣ ἐν αὐτοῖς ΕΛΠΙΔΑΣ κατῴκισα. Vid. *Heſiod.* Ἔργ. 97. *Aeſchylus* Agam. Οἷδ' ἐγὼ φεύγοντας ἄνδρας ΕΛΠΙΔΑΣ σιτευμένους. Idem fere *Euripid.* Phoeniſſ. 399. Noſter ad *Pindarum* reſpexit Iſthm. V, 73. ὅτοι τετύφλωται, μακρὸς Μόχθος ἀνδρῶν· οὐδ' ὀπόσαι ΔΑΠΑΝΑΙ ΕΛΠΙΔΩΝ, ἔκνισε' ὄπιν. *Stobaeus* 364. ἐλπὶς — ἐλλείπει. Κινδύνῳ legit. non audio. WASS.

[Ἐλπὶς δὲ κινδ.) In hoc Schol. C. Aug. pro καταλειφθῆσιν habet καταλῃφθ. et pro χρησμὸν, χρησμὸς. Altera pars Scholii huius, inde a verbis: Ἐλπὶς δὲ κινδύνῳ etc. ſeparata eſt a priore et ſic legitur: τὸ δὲ ἐλπὶς δὲ κινδύνῳ παραμύθιον σφόδρα βραχέως εἴρηται· τὸ δὲ, δάπανος γὰρ, τουτέστι ἡ ἐλπὶς, καὶ αὐτὸ μὲν βραχὺ, δύναται δὲ τοιοῦτόν τι εἶναι· οἱ ἐλπίζοντές τινος τεύξεσθαι, πολλὰ προδαπανῶσι καὶ προαναλίσκουσι. τὸ δὲ ἐπὶ κοπῆς, τουτέστι, μιᾷ μάχῃ μόνῃ ἐξαρκεῖν δυναμένης· ἔνιοι δὲ ἀπὸ τῶν μιᾷ κοπῇ καὶ πληγῇ ζώων ἐναιρομένων τὸ ὄνομα φησὶ πεποιῆσθαι· ὥστε εἶναι σύνθετον· — Locus Homeri a m. ant. ad v. ἐπὶ ῥοπῆς adſcriptus eſt ſic quidem: Ὅμηρος· ἐπὶ ξυρῷ ἵσταται ἀκμῆς.] In cod. Schol. παρηγορεῖσα corrigit, et αὐτὸ μόνον expl. Dilucc. p. 56. Idem ἐπιφυλάξονται corr. ἔτι φυλ. vt eſt in textu Thuc.] BAVER.

lius imperio paretis; tum etiam illos, qui iam irritantur propter imperii neceſſitatem. Iſti enim, inconſultis affectibus plurimum indulgentes, et ſe ipſos et nos in apertum periculum adducunt. Bell. Pelop. an. 16. Olymp. 90. 4. V. C. Varr. 333.

100. MEL. „Si igitur et vos, ne imperio ſpoliemini; et illi, qui *veſtro imperio* ſeruiunt, vt liberentur, tantum discrimen adeunt: profecto nobis, qui adhuc liberi ſumus, magno vitio et ignauiae detur, niſi prius omnia experiamur, quam ſeruiamus.

101. ATH. „Nequaquam *haec facietis*, ſi recte conſultaritis. Neque enim vobis ex aequo *nobiscum* eſt de ſtrenuitate certamen, ne in dedecus incurratis, *ſi nobis ceſſeritis:* ſed potius de ſalute conſultatio, ne multo potentioribus reſiſtatis.

102. MEL. „Sed *probe* ſcimus, res bellicas interdum exitus habere magis communes, quam pro diuerſa vtrorumque multitudine. Et nobis, ſi ſtatim quidem *vobis* cedamus, nullam *ſalutis* ſpem ſupereſſe; ſed ſi rem *ſtrenue* geramus, ſpes *eſt*, fore, vt adhuc recte ſtemus.

103. ATH. „Spes vero, quae periculi eſt ſolatium, illos quidem, qui in magna opum abundantia, ipſa vtuntur *ac nituntur*, quamuis damno afficiat, non *tamen funditus* euertit. Ab illis vero, qui de ſumma ſuarum fortunarum aleam iaciunt, (* nam *ſpes* natura eſt detrimentoſa) ſimul ac *illi* lapſi ſunt, cognoſcitur, *qualis ſit, et quam detrimentoſa*, ** nec *vllum locum* amplius relinquit, in quo quis *ſeſe con-*

* Nam natura profuſa eſt. *Steph.* HVDS. ** Et ne inde quidem, vbi ſibi quis ab ea cognita cauet, abscedit et deficit. *Steph.* HVDS.

δυλείᾳ. Ἦπυ ἄρα, εἰ τοσαύτην] εἰ ὑμεῖς τε, ὦ Ἀθηναῖοι, σπουδὴν ποιεῖσθε πολλὴν ὑπὲρ τοῦ μὴ ἀφαιρεθῆναι τῆς ἡγεμονίας, καὶ οἱ δυλεύοντες ὑμῖν, ὑπὲρ τοῦ ἀπαλλαγῆναι τῆς ὑμετέρας ἀρχῆς διακινδυνεύειν θέλωσι, πῶς ἡμεῖς, οἱ ἔτι ἐλεύθεροι ὄντες, ὐκ ἂν κάκιστοι καὶ δειλότατοι κριθείημεν, μὴ πάντα κίνδυνον ὑπομείναντες πρὸ τοῦ δυλεῦσαι; Ἐπεξελθεῖν] εἰς τέλος ἐργάσασθαι. Οὐκ, ἢν γε σωφρόνως βυλεύησθε] ἐὰν σωφρόνως βυλεύησθε, ὃ κατασήσετε ὑμᾶς αὐτοὺς εἰς κίνδυνον. ὁ γὰρ περὶ ἀρετῆς ἀγωνίζεσθε. καὶ γὰρ ἐλάσσονες ἡμῖν ὄντες, αἰσχρὸν ἡγήσασθε τὸ αἰσχύνην ὄφλειν. περὶ δὲ σωτηρίας ὑμῖν ἡ βυλὴ πρόκειται. διὸ χρὴ μὴ ἀνθίστασθαι τοῖς πολλῷ κρείττοσιν. Ἀλλ' ἐπισάμεθα τὰ τῶν πολεμίων] ὀρθῶς ἐπισάμεθα τὰ τῶν πολεμίων τύχῃ μᾶλλον ἢ πλήθει ὑστεροχῇ κρινόμενα. προσέχετε δὲ, καὶ τοῦτο γιγνώσκομεν, ὅτι τὸ μὲν εὐδὸς εἶξαι, εὐδεμίαν ἐλπίδα ἐλευθερίας ἔχει· ἐν δὲ τῷ ἀνθίστασθαι, ἐλπίς τις ὑπολείπεται τὸ καταπρᾶξαι ὀρθῶς. Ἐλπὶς δὲ κινδύνῳ παραμύθιον ὖσα] τὸς ἐν κινδύνῳ καθεστῶτας αὐτὸ μόνον παρηγορεῖσιν· ἀλλὰ τοὺς μὲν ἐν δυνάμει τυγχάνοντας, κἂν σφαλῇ ποτε ἡ ἐλπὶς, οὐ κατέλυσε παντελῶς, διὰ τὸ ὑπολείπεσθαι δύναμιν αὐτοῖς· οἱ δὲ περὶ πάντων ὧν ἔχουσιν ἀγωνιζόμενοι ἐπ' ἀδήλῳ ἐλπίδι, ἐπειδὰν ἡ ἐλπὶς σφαλῇ, ἅμα τε ἔγνωσαν, ὅτι ἐσφάλησαν, καὶ ὐδὲν αὐτοῖς ὑπολείπεται, ἐν ᾧ γνωρίσαντες τὸ ἀβέβαιον τῆς ἐλπίδος, ἐπιφυλάξονται. ὃ ὑμεῖς, ὦ Μήλιοι, ἀσθενεῖς ὄντες, καὶ μηδεμιᾷ μάχῃ ἐξαρκέσαι δυνάμενοι, μὴ πάθητε, τὸ ἐλπίδι πιστεῦσαι· μηδὲ τοῖς πολλοῖς ἐμεωθῆτε, οἳ, δυνάμενοι σώζεσθαι, ἐπειδὰν ὑπὸ τῶν φανερῶν ἐλπίδων καταλειφθῶσιν, ἐπὶ τὰς ἀφανεῖς καταφεύγουσι, μαντικήν τε καὶ χρησμὸν δηλαδὴ, καὶ ὅσα τοιαῦτα λυμαίνεται ἀνθρώπους, ἐν ἐλπίδι

Παραμύθιον] *Proclus* in *Heſiodum* p. 35. παραμυθίαν legit, et κινδύνῳ, male. *Schol.* etiam κινδύνῳ. *Dion. Halic.* παραμύθιον, hunc locum citans, exhibet, et bis terque in Antiqq. libris vtitur. *Plato* apud Athenaeum XIV. ὅσα ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ἡδονῆς. *Plutarch.* Coriol. ἀτυχίας πάσης ΠΑΡΑΜΥΘΙΟΝ. *Gloſſae* παραμύθιον *Solamen. Sophocles* Elect. 129. Ἥκει τ' ἐμῶν καμάτων ΠΑΡΑΜΥΘΙΟΝ. WASS.

Παραμύθιον] Vtramque formam habet Paullus; et παραμυθίαν, 1. Cor. 14, 3. et παραμύθιον, Phil. 2, 1. Dat. autem κινδύνῳ, eſt pro Genit. (vti et Schol. Aug. quaſi legit,) aut ὖσα eſt, προσοῦσα, *adeſt* periculo (*in* peric.) confirmatrix, i. e. et adhortatrix et conſolatrix, vel conſolatura. BAVER.

Ἀπὸ περιουσ.] Quid attinet, exempla cumulari formulae non explicatae? Primitus notat, *animi cauſſa*, nulla neceſſitate, quia ſic viſum eſt; *für die (liebe) lange Weile, aus Muthwillen.* Quia tamen περιουσία notat *copiam*, largam eandem, et non neceſſariis ſuffecturam; cui, hoc nimirum ſenſu hic acceptae, opponatur deinde ἄπαν τὸ ὑπάρχον, ἀπὸ autem, ſicut ἐκ, ſign. ſtatum, conditionem, qſ. ἐν περιουσίᾳ (ὄντας,) promtum fuerit, hic explicare: qui ita vtantur ſpe, i. e. ferantur, efferantur, agantur, ea incitati nixique agant, vt aliquid noui acquirant, inſuper habituri, etiamſi non abſtulerint, nec ſua amiſſuri, aut ad tenuitatem infimam relapſuri, vtut nil noui acquirant, firma tamen et integra retenturi, quae iam plurima et affatim habeant, et certa teneant. B.

Ἀναῤῥίπτῶσι] Sane ſupplere licet, κίνδυνον, vel ex ipſius Thuc. vſu. Sed enim, cum δάπανος, et γινώσκετον, et maxime γνωρισθεῖσαν, manifeſto ſatis ad *ſpem* referatur, cuius vocab. ex init. Cap. hic ſit praecipua notio; nonne ἐλπὶδα potius intelligi liceat, quin oporteat? Quid enim? Si ἀναῤῥίπτειν κίνδυνον eſt, ſuſcipere periculum, vel, per hypallagen, *ſeſe* coniicere *in* periculum: num minus recte dicatur, *ſpem ſuſcipere*, qſ. in ſpem ſeſe coniicere, ſpei ſeſe permittere? Vel ſic: qui *coniiciant ſpem* in omnia, quae habeant, his fundent ac permittant, per haec, in haec eam efficere ratam tententque. BAVER.

Δάπανος γὰρ φύσει] Citat *Thomas Magiſter* in δάπανος. WASS.

Δάπανος] Male Int. *detrimentoſa*, et barbaro vocabulo, et re ipſa magis poſcente verti, *ſumtuoſa*, ſumtus poſcens, ad ſumtus prouocans, et ſic cito exhaurire valens ipſa nixos, in tenui vtique copia. BAVER.

Ἐλλείπει] Actiue hic intell. pro ἐγκαταλείπει, ὑπολείπει, *relinquit:* aut medio ſenſu, reliquum manet, relinquitur:

νεῖς τε καὶ ἐπὶ ῥοπῆς μιᾶς ὄντες, μὴ [q] βέλησθε παθεῖν, [r] μηδὲ ὁμοιωθῆναι τοῖς πολλοῖς, οἷς παρὸν ἀνθρωπείᾳ ἔτι σώζεσθαι, ἐπειδὰν πιεζομένες αὐτὰς ἐπιλείπωσιν αἱ φανεραὶ [s] ἐλπίδες, ἐπὶ τὰς ἀφανεῖς καθίστανται, μαντικήν τε καὶ χρησμὸς, καὶ ὅσα τοιαῦτα μετ' ἐλπίδων λυμαίνεται.

ρδ'. ΜΗΛ. „Χαλεπὸν μὲν καὶ ἡμεῖς (εὖ ἴσε) νομίζομεν, πρὸς δύναμίν τε τὴν ὑμετέραν καὶ τὴν τύχην, [t] εἰ μὴ ἀπὸ τοῦ ἴσου ἔσαι, ἀγωνίζεσθαι· ὅμως δὲ πιστεύομεν, τῇ μὲν τύχῃ ἐκ τοῦ θείου μὴ ἐλασσώσεσθαι, ὅτι ὅσιοι πρὸς ὁ [v] δικαίως ἱσάμεθα· τῆς δὲ δυνάμεως τῷ ἐλλείποντι, τὴν Λακεδαιμονίων ἡμῖν ξυμμαχίαν προσέσεσθαι, ἀνάγκην [x] ἔχουσαν, καὶ εἰ μὴ τοῦ ἄλλου, τῆς [y] γε ξυγγενείας ἕνεκα καὶ αἰσχύνῃ βοηθεῖν. καὶ ὁ παντάπασιν [z] ὅτως ἀλόγως θρασυνόμεθα.

ρε'. ΑΘ. „Τῆς μὲν τοίνυν πρὸς τὸ θεῖον εὐμενείας ὀδ' ἡμεῖς οἰόμεθα λελείψεσθαι. [a] ὀδὲν γὰρ ἔξω τῆς ἀνθρωπείας, τῶν μὲν ἐς τὸ θεῖον νομίσεως, [b] τῶν δ' ἐς σφᾶς αὐτὰς βουλήσεως, δικαιοῦμεν ἢ πράσσομεν. ἡγούμεθα γὰρ τό τε θεῖον δόξῃ, [c] τὸ ἀνθρώπειόν τε σαφῶς [d] διαπαντὸς ὑπὸ φύσεως [e] ἀναγκαίας,

[q] βούλεσθε *Reg. Gr.* Aug. [r] Μηδ' ὁμοιωθῆναι *Dionyſ. Halicarn. Hudſ.* Μὴ δὲ *Caſſ.* Aug. [s] Ἐλπίδες χαλεπὴν *Caſſ.* quae deſunt, in margine adſcripta erant. In *Reg.* omnia poſt καθίστανται vſque ad χαλεπὸν deſiderabantur, ſed in marg. recenti manu notata erant. In Aug. inde ab ἐλπίδ. ad λυμαίνεται, in marg. a m. ant. ſcr. in contexto deſ. Paullo poſt c. 104. ἡμετέραν Mosqu. [t] Ἢ μὴ ἀπὸ τοῦ ἴσου ἴσαι legit *Valla. Hudſ.* [v] Δικαίως *Gr.* [x] Ἔχουσα *Dan.* [y] γε deeſt *Dan.* [z] οὕτω *Gr. Caſſ.* Aug. [a] Sic diſtinguit *Fr. Port.* ὀδὲν γὰρ ἔξω τῆς ἀνθρωπίας, τῶν μὲν ἐς τὸ θεῖον etc. *Hudſ.* [b] Τῶν δὲ ἐς σφᾶς *Dionyſ. Halicarn. Gr.* Mox τε τὸ θ. Baſil. [c] Τἀνθρώπειόν τε *Dionyſ. Halic.* Τὸ δὲ ἀνθρ. *Dan.* [d] Διὰ παντὸς *Gr.* [e] Ἀναγκαίως *Dionyſ. Halic.* Mox κρατεῖ Mosqu.

etſi diuerſum alias notat, *deficere*; quod ipſum huc conuenerit, ſi ὃν abſit. Stephani interpretatio parum congruerit verbo φυλάξεται· niſi hoc verteris: vbi etiam nunc cauere eam *poſſis*, detur, nondum plane rebus perditis. „*Gottl.* ita expl. Nullum confugium relinquit, quo, melius perſpecta re, ſibi cauere poſſit.“ Sed γνωριοθεῖσαν non ad *rem* refertur, ſed ad *ſpem*, quoad *vana* agnoſcatur. BAVER.

Ἐπὶ ῥοπῆς μιᾶς] Lectio C. Aug. κοπῆς, vix eſt, vt cuiquam probetur: etſi congruerit loco Homeri, [quem in Schol. ex Il. 10, 173. adſcr. *Gottl.* addito Herodt. 6, 11. et Ai. Flagell. vſ. 797.] ξυρᾶ ἀκμῆς· ſed haec ipſa eſt ῥοπὴ, momentum. B.

Μὴ βέλησθε] Aptum hoc vnice huc et verum, vt in cohortantis ſermone et monentis, non βούλεσθε, quod male probatum Abr. temere amplectitur *Gottl.* B.

[Μηδὲ ὁμοιωθῆναι et παρὸν ἀνθρ.) Schol. ad h. vv. deſunt Aug.] B.

Παρὸν ἀνθρ. σώζ.] Ἀνθρωπείως retuleris vel ad σώζεσθαι, *humanis artibus* et conſiliis, naturalibus, in humana poteſtate poſitis (non diuinis, oraculis, rel.) ſeruari, vel ad παρὸν, ἀνθρ. παρὸν, vbi per humanam conditionem et probabilitatem ſalutis ſpes oſtendatur. Illud melius. B.

Μαντικήν] Vide *Euripidem* Helen. v. 760. WASS.

Μετ' ἐλπ. λυμ.] Sign. a) ſpe iniecta, b) per ipſam. BAVER.

Ἡμετέραν] Mosqu. ἡμετέραν· tunc πρὸς fuerit *ad*, comparandi conditione; ſi ad noſtram — retulerimus, aut, ſi noſtra reſpexerimus. Sed neque ἀγωνίζεσθαι ſolum ita commode hic ponatur; et vero repugnet additum: εἰ μὴ ἀπὸ τοῦ ἴσου ἔσαι. Tunc enim iam fortuna non ſit illa, ob quam ſit χαλεπόν. In ἔσαι intell. ἡμῖν, immo omnino, τινὶ, cuicunque. Ἀπὸ τοῦ ἴσου eſt pro ἴσης. Aut ex ἀγωνίζεσθαι intell. ὁ ἀγών. BAVER.

[Τῷ ἐλλείπ.) Schol. d. Aug. et pro eo leg. τῷ κατὰ δύναμιν ἐλλιπεῖ. Sed cur *Genitiuo* eſſertur, cui nihil reſpondeat in textu? Quaſi ſupplendum reliquerit πιεῖ. B.

Ἀνάγκ. ἔχ.] *Conſtam.* Sed debebat, ἐχόντων, nempe Λακεδαιμονίων. Oratori *ſocietas* ipſa dicatur cogi iuuare. B.

Καὶ εἰ μὴ τοῦ ἄλλου] Recte corrigit Abr. τῳ, p. τινός. Καὶ autem redundat, Attice. B.

[Αἰσχύνῃ) Schol. addit Aug. ὁ' αἰσχύνη.] Varietatem nota, ἕνεκα c. Genit. et αἰσχύνῃ, eodem ſenſu. Καὶ hic eſt *vel*, ſchon ſelbſt. B.

Καὶ οὐ παντάπ.] Καὶ hic eſt p. ὄν, ὥστε. B.

[Θρασυνόμ.) Schol. d. Aug.] B.

Τῆς μὲν — ἄρχειν] *Dionyſ. Halic.* p. 156. αὐθαδέστερον, ait, ἔτι τὸν Ἀθηναῖον ἀποκρινόμενον εἰσάγει. immo, non malus eſt ciuis, ſed bonus Hiſtoricus. WASS. *Thomas Mag.* in εὔνοια ſcribit, εὐμένειαν eſſe maioris erga minorem, et interdum contra; idque ex *Aeſchylo*, *Ariſtide*, et hoc loco *Thucydidis* docet. Sed hic εὐμένεια priore ſenſu accipitur. *Dionyſius Halicarn.* dicit, etiam iis, qui multum in lectione *Thucydidis* verſati ſunt, difficile eſſe adſequi ſententiam eorum, quae hic Athenienſem loquentem inducit. DVCK.

Τ. π. τὸ θεῖον εὐμεν.] Si εὐμένεια eſt *fauor* Deorum, vt ſint Dii propitii: πρὸς τὸ θεῖον eſt pro, πρὸς τῷ θείῳ, *a Diis*; haud ſane ex vſu loquendi; ſed tamen, ſicut Genit. ſimpliciter ſaepe ponitur pro πρὸς cum Accuſ. et ſign. *quod attinet*, ita et contra fiat, vt πρὸς cum Accuſ. ſit pro ſimplici Genitiuo. Nam, vt εὐμένεια ſit *religio*, ſenſus probus pius-que *aduerſus* Deos, (εὐσέβεια) vix videatur fieri poſſe vel per vſum linguae, vel pro maieſtate Numinis, vel e contextu, maxime Cap. ſuper. Vtrique tamen ſatis reſponderit *animus Deorum memor*, Diis deditus, quaſi *amicus Diis*: tunc λελείψεσθαι ſit, *carituros*; non putamus, nobis *deeſſe*, (Futur. pro Praeſ. vel *apparituram*, putamus, aequius diligentiusque ſpectantibus rationem noſtram, nobis non DEESSE,) ſtudium memor Deorum et pie obſeruans. Tunc λελείψεσθαι etiam notet, *inferiores fore*, apparituros eſſe, vobis, Meliis. B.

Λελείψ.] i. e. ἐλασσοῦσθαι. Heſych. ἐλαττούμενον, λειπόμενον.“ *Gottl.* (Abr.) Sane et infra, eadem in re, εὖ φοβούμεθα ἐλασσώσεσθαι. Sed nota res eſt, et tamen nil expedit; quia hic quaerendum eſt, quid ſit εὐμένεια. (v. ad τ. — εὐμεν.) B.

Ἐς τὸ θεῖον νομίσεως] Νόμισις; hoc loco nihil aliud eſt, quam θρησκεία, vel τὸ περὶ τῶν θεῶν δόγμα. Ita etiam vſurpatur a *Dione*, pag. 21. *Ed. Steph.* p. 37. *Ed. Leunclav.* HVDS. *Polluci* V, 126. durum videtur νόμισις. DVCK.

[Ἐς τὸ θεῖον νομίσ.) In Schol. Aug. deſ. verba, δηλονότι φησὶ.] BAVER.

Τ. ἐς τὸ θ. νομ.] Ἔξω hic eſt *contra*, alienum a ſenſu hominum τῶν ἐς τὸ θεῖον, i. e. περὶ τῶν ἐς τ. θ. frequenti vſu Genit. de quo v. Phil. Th. P. p. 21. 42. 44. vbi allatis adde 1. Tim. 2, 1. διδαχαῖς δαιμονίων, i. e. περὶ δαιμ. fabulas de natura daemonum; coll. Col. 2, 18. Ita nil opus, in verbo

tinens ab ipsa cognita sibi caueat. Quare vos, qui infirmi estis, et in vnico *rerum* momento positi, hoc ne vobis accidat diligenter cauete. Neque plerisque similes esse *velitis*, qui, cum humanis subsidiis conseruandae salutis facultas adhuc ipsis detur, postquam certa spes ipsos *ab hoste* pressos destituit, ad incertam confugiunt, *ad* diuinationem *videlicet*, ac oracula, et huiusmodi, quae spe perdunt. Bell. Pelop. an. 16. Olymp. 90 ann. 4. V. C. Varr. 338.

104. MEL. „Nos etiam (hoc probe sciatis) arduum quidem esse ducimus, et cum vestra potentia et cum fortuna certare, si non ex aequo est futurum. Veruntamen, quod ad fortunam quidem attinet, nos non inferiores futuros, Deo fauente, confidimus: quia insontes *vobis* haud iuste nos inuadentibus obsistimus. Quod vero attinet ad *nostrae* potentiae tenuitatem, *confidimus* Lacedaemoniorum societatem nobis adfuturam, quae si nulla alia re, * saltem cognatione et pudore adducta *nobis* opem ferre cogetur. Quare non penitus temere sic audaces sumus.

105. ATH. „Ne nos quidem benevolentiam deorum nobis defuturam arbitramur. ** Nihil enim facimus praeter ritus, quibus homines in cultu Deorum vti solent, aut *quicquam a vobis* postulamus *praeter ipsorum hominum* voluntatem erga se ipsos: *sed a vobis petimus*, *quod quilibet alii homines potentiores ab infirmioribus petere*, *sibique praestari volunt*. Nam opinione *iam recepta* existimamus et

* Certe (quum simus cognati) ob pudorem opem ferre cogetur. *Valla.* HVDS. ** Nihil enim praeter morem humanum, vel quod spectat ad opinionem de Diis, vel quod ad voluntatem erga nos ipsos, postulamus agimusve. nam quod ad numina pertinet, de illis, quod opinione receptum est, sentimus: de hominibus autem ita naturae necessitate comparatur, vt, quibus praeualeant, iis imperent. IDEM.

ποιοῦντες. Ἐλπὶς δὲ κινδύνῳ παραμύθιον ὅσα. τὸ ἐλπὶς κινδύνῳ παραμύθιον, σφόδρα βραχέως εἴρηται. τὸ δὲ, δάπανος γὰρ (τουτέστι δαπανηρὰ) ἡ ἐλπὶς, καὶ αὐτὸ μὲν βραχὺ, δύναται δὲ τοιοῦτόν τι, ὅτι οἱ ἐλπίζοντές τινος τεύξεσθαι, πολλὰ προσδαπανῶσι καὶ προσαναλίσκωσι. τὸ δὲ ἐπὶ ῥοπῇ, καθὰ καὶ τὸ πρότερον Ὁμηρικὸν ὀλονόστι, ἐπὶ ξυρῷ ἵσταται ἀκμῆς. τουτέστι, μιᾷ μάχῃ μόγις ἐξαρκεῖν δυνάμενοι. ἔνιοι δὲ ἀπὸ τῶν ἐν μιᾷ ῥοπῇ καὶ πληγῇ ζώων ἀναιρημένων τὸ ὄνομά φασι πεποιῆσθαι. Μηδὲ ὁμοιωθῆναι τοῖς πολλοῖς] τοῖς ἀπαιδεύτοις. Οἷς παρὸν ἀνθρωπείως] κατὰ τὸ ὀφειλόμενον τῇ ἀνθρωπείῳ γένει. Χαλεπὸν μὲν καὶ ἡμεῖς] τὸ ἐξῆς, πρὸς δύναμίν τε τὴν ὑμετέραν καὶ τὴν τύχην ἀγωνίζεσθαι. τὸ δὲ, εἰ μὴ ἀπὸ τοῦ ἴσου ἔσται, ὅτι πρὸς ἄνισόν τε καὶ τύχην καὶ δύναμιν τὴν ὑμετέραν ἀγωνιζόμεθα. Τῷ ἐλλείποντι] τῇ ἀσθενείᾳ ἡμῶν. Θρασυνόμεθα] ἤγουν ἀνθιστάμεθα. Ἐς τὸ θεῖον νομίσεως] νομίσεως μὲν εἵνεκα διὰ τὰ νενομισμένα εἰς σφᾶς δὲ αὐτοὺς βουλήσεως, τῆς εἰς ἀνθρώπους δηλονότι φησὶ προαιρέσεως. Ἡγούμεθα γὰρ τό, τε θεῖον] ὃ νῦν· οὐκ ἔλαττον ἡγούμεθα εὐμενεῖς ἡμῖν ἔσεσθαι τοὺς θεοὺς ἢπερ ὑμῖν. οὐδὲν γὰρ ἔξω πράττομεν οὔτε τῶν εἰθισμένων περὶ τοὺς θεοὺς, οὔτε τῶν πρὸς ἀνθρώπους δικαίων. τό, τε γὰρ θεῖον θεραπεύομεν κατὰ τὸ κοινὸν πάντων ἀνθρώπων ἔθος, τούς τε ἀνθρώπους ἡγούμεθα φύσει γεγενῆσθαι πρὸς τὸ ἄρχειν ὧν κρατοῦσιν. ὥστε, ὅτε αὐτοὶ νομοθετήσαντες περὶ τοῦ ἄρχειν, ὅτε κειμένῳ νόμῳ πρῶτοι χρησάμενοι, παραλαβόντες δὲ τοῦτον, καὶ τοῖς ἔπειτα καταλείψοντες, ἄρχομεν, ὧν ἂν κρατήσωμεν· εἰδότες, ὅτι καὶ ὑμεῖς, καὶ ἄλλος

mutari nomina cum (Abr. et) *Gottl.* et clare explicatur Genit. τῶν ἐς τὸ θεῖον altero, σφᾶς αὐτοὺς, i. e. περὶ σφῶν αὐτῶν, vel, σφ. ἀ. πέρι· νόμισις autem hic non sign. *ritus*, vt male Interpr. quippe de quibus hic non sit sermo; sed *religionem* ipsam, et pietatem, ab iniquitate et violentia auertentem. BAVER.

Δικαιοῦμεν] i. e. ἀξιοῦμεν. Interpr. hoc verbum retulit tantum ad ἔξω τῆς βουλήσεως, πράττομεν autem vnice ad νομίσεως· cum ad vtrumque nomen manifesto referatur vtrumque verbum: Nihil poscimus, (vos,) nil facimus, (ipsi,) quod abhorreat aut a pietate in Deos, i. e. ab aequo, aut a more hominum statuendi de rebus suis. Νόμισις autem, de diis, qua deos, est 1) sententia de Diis, qua credantur et esse iusti ipsi, et odisse iniurias hominum ac punire, 2) cultus; hic maxime per aequi iustique curam. B.

[Ἡγούμ. γὰρ) Schol. ad h. vv. in Cod. Aug. refertur ad v. τῆς μὲν τοίνυν· pro πρῶτοι ante χρησάμενοι, est πρώτῳ. Cum hoc Scholio alterum cohaeret sequens, quod sic incipit: ὥστε διὰ ταῦτα οὐ φοβέμεθα ἔλαττον ὑμῖν, etc. In extr. μὴ ante δίκαια deest. Recte vero abest μὴ, quod et Abresch. induxit; aut repetendum ante τὰ ξυμφέροντα.] B.

Ἡγούμεθα] Duo notare h. l. verbum hoc, vult Abresch. approbante *Gottl.* 1) *putare*, nempe, ipsos Deos esse, 2) *colere*. 3) Dilogiam ipsam per se nihil morer, vt et frequentem satis, et notam, et ab hoc verbo minime alienam: sed neutra significatio huc conueniat, si quidem pendeat a verbo ἡγούμεθα· ad quod relatum δόξῃ, inepte redundet, quoad ἡγούμ. sit, *putamus*, esse Deos; qua quidem de re ne sermo quidem hic sit: ad *colendi* vero sensum, δόξῃ aut omittendum sit, aut *cultum* notet; minime id quidem ex Graecismo, sed mero Ebraismo, et Graecis insolito. Equidem sic ordinem verba atque interpreter: ἡγούμ. τὸ θεῖον ἄρχειν δόξῃ, (ὃ ἂν κρατῇ) τό τε ἀνθρώπειον, i. e. τὰς ἀνθρώπους, ex oppos. τὸ θεῖον, vel, *sensum* et *morem* humanum, σαφῶς, non δόξῃ, vt Deos, quos nemo videat, ἄρχειν, ὃ ἂν κρατῇ. „Putamus, Deos exercere vim suam et imperium in omnes ipsis subiectos, ex opinione hominum, quam de Diis concepram teneant, vt credant, eos imperare omnibus, quia possint; ita et homines (qf. Deorum exemplo, recte ergo et iuste, non iniuria, quippe Diis idem facientibus, vt vi sua, copia, vtantur ad imperium vsurpandum,) *manifesto*, i. e. liquido, vt apparet, ex eo, quod fieri videamus, non tantum, vt de vi Numinis, opinemur, sed sine controuersia, nemine reprehendente, aut mirante, aut obloquente, occupare et exercere imperium, in quos possint.“ Sic ergo colligit: omnes putamus, Deos esse rerum potentes, eoque exercere impe-

ἃ ἂν κρατῇ, ἄρχειν. καὶ ἡμεῖς ἅτε θέντες τὸν νόμον, ἅτε [e] κειμένῳ πρῶτοι χρησάμενοι, ὄντα δὲ παραλαβόντες, καὶ ἐσόμενον [f] ἐς ἀεὶ [g] καταλείψοντες, χρώμεθα αὐτῷ· εἰδότες καὶ [h] ὑμᾶς ἄν, καὶ ἄλλως, ἐν τῇ αὐτῇ δυνάμει ἡμῖν γενομένους, δρῶντας ἂν αὐτό. καὶ πρὸς μὲν τὸ θεῖον, ἅτως ἐκ τῶ εἰκότος ἀ φοβήμεθα ἐλασσώσεσθαι· τῆς δὲ ἐς Λακεδαιμονίους δόξης, [i] ἣν διὰ τὸ αἰσχρὸν δὴ βοηθήσειν ὑμῖν [k] πιστεύσαντες αὐτοὺς, μακαρίσαντες ὑμῶν τὸ ἀπειρόκακον, ἀ ζηλῶμεν τὸ ἄφρον. Λακεδαιμόνιοι γὰρ πρὸς σφᾶς μὲν αὐτοὺς καὶ [l] τὰ ἐπιχώρια νόμιμα, πλεῖστα ἀρετῇ χρῶνται· πρὸς δὲ τοὺς ἄλλους, πολλὰ ἂν τις ἔχων εἰπεῖν, ὡς προσφέρονται, ξυνελὼν [m] μάλιστ' ἂν δηλώσειεν· ὅτι ἐπιφανέστατα ὧν ἴσμεν, τὰ μὲν ἡδέα, καλὰ νομίζουσι, τὰ δὲ ξυμφέροντα, δίκαια. καίτοι ἀ πρὸς τῆς [n] ὑμετέρας νῦν ἀλόγω σωτηρίας ἡ τοιαύτη διάνοια.

ρς'. ΜΗΛ. „Ἡμεῖς δὲ κατ' αὐτὸ τοῦτο ἤδη καὶ μάλιστα πιστεύομεν τῷ ξυμφέροντι αὐτῶν, Μηλίους ἀποίκους ὄντας, μὴ [p] βέλεσθαι προδόντας, τοῖς μὲν εὔνοις τῶν Ἑλλήνων ἀπίστους καταστῆναι, τοῖς δὲ πολεμίοις ὠφελίμους.

ρζ'. ΑΘ. „ [q] Οὐκοῦν οἴεσθε τὸ ξυμφέρον μὲν, [r] μετὰ ἀσφαλείας εἶναι, τὸ δὲ δίκαιον καὶ καλὸν, μετὰ κινδύνου [s] δρᾶσθαι· ὃ Λακεδαιμόνιοι ἥκιστα ὡς [t] ἐπιτοπολὺ τολμῶσιν.

ρή. ΜΗΛ. „Ἀλλὰ καὶ τοὺς κινδύνους τε ἡμῶν ἕνεκα μᾶλλον ἡγήσεσθ' ἂν ἐγχειρίσασθαι αὐτοὺς, καὶ βεβαιοτέρους, ἢ ἐς ἄλλους, [v] νομίσαι, [x] ὅσῳ πρὸς μὲν τὰ ἔργα, τῆς Πελοποννήσου ἐγγὺς κείμεθα, τῆς δὲ γνώμης τῷ ξυγγενεῖ πιστότεροι ἑτέρων ἐσμέν.

f Κοινῷ *Marg.* *g* Ἐσαεὶ *Reg.* Mosqu. *b* Καταλήψονται *Reg.* Mox χρώμεθ' Mosqu. *i* Ἡμᾶς *Ar. Ald. Baf. Reg.* Paullo poſt ἐκ τ. εἰκότως Mosqu. *k* Id eſt: καθ' ἣν, δι' ἣν, ᾗ. *Ac. Port. Hudſ.* Ἣν *Reg. Caſſ.* *l* Πιστεύεται *Gr.* *m* Τὰ omittunt *Ar. C.* *n* Μάλιστα ἂν δηλ. *Caſſ.* Aug. Mosqu. Μάλιστα ἂν ὡς δηλ. *Dan.* *o* Ἡμετέρας *Bar. Gr. Ald. Baſ.* Mox c. 106. κατανῦ Aug. *p* Βελήσεσθαι *Cl.* Aug. *Reg. Caſſ.* *q* Οὖκουν *Marg.* *r* Μετ' ἀσφαλ. *Caſſ.* Aug. *s* Δράται *Ar. C. Bar. Ald. Flor. Baſ.* Δρᾶσαι *Cl. Gr.* Aug. Δράσαι *Reg.* Δρᾶται *Caſſ. Dan.* *t* Ἐπιπολὺ *Ar. C.* Ὑπεπιτοπολὺ *Reg.* Ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ *Caſſ. Gr.* Aug. Ὡς ἐπι— (ita) πολ. Mosqu. *v* Νομίσειν *Gr.* *x* Μᾶλλον repetendum ἀπὸ κοινοῦ. *Hudſ.*

rium, vbicunque poſſint; mirumne aut indignum, ſi homines idem faciant, eandem copiam nacti? Leuitatem de Numine ſentiendi nemo hic obuerterit, vt neque alienam a Thucydidis ſenſu, ſatis Lucretiano illo, et aliis vſurpatam, vt Horatio paſſim, Terentio vtique, ſimillima ratione, Eun. Act. III. Sc. V.

Suſpectans tabulam quandam pictam, vbi inerat pictura haec, Iouem
Quo pacto Danaae miſiſſe, aiunt, quondam in gremium imbrem aureum:
Egomet quoque id ſpectare coepi; et, quia conſimilem luſerat
Iam olim ille ludum, impendio magis animus gaudebat mihi,
Deum ſeſe in hominem conuertiſſe, atque per alienas tegulas
Veniſſe clanculum per impluuium; ſucum factum mulieri.
At quem Deum! qui templa coeli ſumma ſonitu concutit!
Ego homuncio hoc non facerem? ego vero illud feci, ac lubens.

vbi *Iouis* exemplo ad flagitium quoque excuſandum et tuendum abutatur Iouis adoleſcens. Qui locus mire adiuuerit huius loci interpretationem a me propoſitam. Quid enim fere erat paganorum religio, aut quo fundamento innixa, niſi *moris* maiorum, κατὰ τὰ πάτρια ἴσθη; ſic a *maioribus accepimus? νόμῳ* alibi Thuc. Et tamen *vera* quoque eſſe poſſit δόξα, vt hic eſt; et ſufficerit argumento omnium hanc eſſe opinionem, hunc ſenſum, κατ' ἄνθρωπον. Ita Homerus Ioui ſubinde vindicat imperium in omnes: τῷ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον· i. e. regnat, quia *poteſt*; eodem ergo iuris exemplo, vel exempli iure, inquit Thuc. homines vti viribus, licet. Simplicius aut aptius ad verba et cauſam interpretanti promtus ceſſero. V. et mox. BAVER.

Ὑπὸ ἀναγκ. φύσ.] i. e. impetu et ſtudio inſito, vtendi viribus datis: amore inſito aliis imperandi, quem reprimere nemo velit, vix quisquam poſſit, vbi copia faueat: (ita ἀναγκαῖος hic ſit, actiue, *cogens*, impellens;) tum vero ſign. *per* rei *naturam*, *vſu* ita ferente, vt tenuiores cedant praeualentibus. Ὑπὸ φύσεως, ſcil. προκαλούμενον, ἑλκόμενον, παρορμώμενον, inuitatos, impulſos. Aut ὑπὸ eſt pro ἐκ. B.

Θέντες] Hoc ſenſu Clytaemneſtra apud *Aeſchylum*, Agam. 1050. ζυγῶν θίγειν βίᾳ — Οἱ δ' ὅποτ' ἐλπίσαντες ἤμησαν καλῶς, Ὁμοί τε δοῦλοι πάντα, καὶ παρὰ ϛάθμην. Ἔχεις παρ' ἡμῶν οἷάτερ ΝΟΜΙΖΕΤΑΙ. Noſter *Herodoti* verba reſpexit VII, 8. Ὅντ' αὐτὸς ΚΑΤΗΓΗΣΟΜΑΙ νόμον τόνδε ἐν ὑμῖν ΤΙΘΕΙΣ, παραδεξάμενός τε, αὐτῷ χρήσομαι. WASS.

Καταλείψ.] Non inductam vtique a nobis auctoribus legem, i. e. conſuetudinem, rationem agendi, et (ex more ſcilicet oriundam veluti) iuris auctoritatem relicturi, aut ad poſteros transmiſſuri, (actiue,) ſed ſimpliciter *relicturi* (paſſiue,) *zurück laſſen, nicht mit uns* (*aus der Welt*) *hinwegnehmen*; non ceſſaturam nobis ſublatis aut exſtinctis, ſed manſuram, eandem futuram, vt ante nos fuerit, ſemper et vbique. B.

[Καὶ πρ. μ. τ.) In Schol. ad h. v. (Abr. et ex eo) *Gottl.* delet μὴ ante δίκαια. Retineri poſſit intellecto ἄν.] B.

Ἐκ τ. εἰκότος] Mosqu. ἐκ τ. εἰκότως non praeter morem Noſtri, quin et aliorum, vt, ἀκὸ μακρόθεν, pro μακρῷ, ἐκ τῶ παραυτίκα, ἐκ τῶ παραχρῆμα· etſi in his duobus intelligas ὄντος, quod non poſſis in εἰκότως. Totum certe ἐκ τῶ εἰκότος eſt pro εἰκότως. B.

Τ. δόξης] Pendet ab ἄφρον, i. e. τ. ἀφροσύνην. τὸ ἀπειρόκακον ſi pendere indidem nolis, quia durius dicatur, ἀπειρόκακον τ. δόξης, commodo ſenſu, per Hypallagen δόξαν ἀπειρόκακον intelligas, dignam ἀπειροκάκοις, oriundam ex ἀπειροκακίᾳ· ſi tamen hoc nolis, in ἀπειρόκακον intell. ὑμῶν. B.

Deos, et homines naturae neceſſitate haud dubie ſemper illi imperare, quem in ſua poteſtate tenent. Hanc autem legem nos neque tulimus, neque ea lata primi vſi ſumus: ſed iam receptam, *a maioribus* accepimus ac vſurpamus, perpetuam futuram *poſteris* relicturi. Nam perſuaſum habemus, vos quoque, caeterosque, ſi eadem, qua nos, potentia praediti eſſetis, idem eſſe facturos. Quod igitur ad Deos quidem attinet, ſic, vt eſt veriſimile, non extimeſcimus, ne *vobis* inferiores futuri ſimus. Quod vero pertinet ad opinionem, quam de Lacedaemoniis habetis, qua freti confiditis, eos pudore adductos opem vobis laturos, veſtram quidem ſimplicitatem laudamus, ſed *veſtram* ſtultitiam non probamus. Lacedaemonii enim erga ſe quidem ipſos, et in domeſticis inſtitutis, virtute plurimum vtuntur. erga alios vero quales ſe praeſtent, quamuis multa quis commemorare poſſit: illud tamen in ſumma paucis declarare poterit, eos omnium, quos nouerimus, res quidem iucundas pro honeſtis, res vero vtiles pro iuſtis habere. Quamobrem huiusmodi mens *et conſilium* pro veſtra inconſulta ſalute non facit. Bell. Pelop. an. 16. Olymp. 90. 4. V. C. Varr. 338.

106. MEL. „Nos vero ob hoc ipſum iam vel maxime ipſos propter ſuam vtilitatem confidimus nolle proditis Meliis, qui ſunt *ipſorum* coloni, a Graecis quidem amicis infidos haberi, hoſtibus vero vtiles eſſe.

107. ATH. „Ergo vtilitatem quidem a periculo abeſſe, aequitatem vero et honeſtatem, ſi ei opera detur, cum periculo coniunctam eſſe putatis. Quod *periculum* Lacedaemonii *omnium* minime *pro aliis adire* plerumque audent.

108. MEL. „Imo vero exiſtimamus ipſos noſtri cauſa *eo* facilius pericula ſuscepturos, et exiſtimaturos, *nos eſſe amicos erga ſe* conſtantiores, quam erga alios, quo ad bella quidem gerenda, Peloponneſo propinquiores ſumus, ob animorum vero coniunctionem a *noſtra* cognatione manantem, fideliores, quam alii, *erga ipſos* ſumus.

ὁσιᾶν, ἐν τῇ ὁμοίᾳ δυνάμει γενόμενος ἡμῖν, τὸ αὐτὸ ἂν ἔπραττεν. Καὶ πρὸς μὲν τὸ θεῖον, ὅτως ἐκ τοῦ εἰκότος οὐ φοβούμεθα ἐλασσώσεσθαι] ὥστε οὐ διὰ ταῦτα φοβούμεθα ἔλαττον ὑμῶν εὐμενὲς ἕξειν τὸ θεῖον. ἐπεὶ δὲ τοὺς Λακεδαιμονίους δοκεῖτε βοηθήσειν ὑμῖν, αἰσχρὸν νομίζοντας περιιδεῖν τοὺς ἀποίκους πολεμουμένους, τὸ μὲν ὑμῶν μακαρίζομεν ἀπειρόκακον, τὸ δὲ ἄφρον οὐκ ἐπαινοῦμεν. Λακεδαιμόνιοι γὰρ πρὸς μὲν ἀλλήλους καὶ τὴν κοινὴν πολιτείαν, τὰ πλεῖστα μετ' ἀρετῆς πράττουσι· πρὸς δὲ τοὺς ἄλλους ὅπως ἔχουσι, μάλιστ' ἂν τις ὑμῖν ἐν βραχεῖ δηλώσειεν, καίτοι πολλὰ εἰπεῖν ἔχων, ὅτι πάντων ἀνθρώπων ὧν ἴσμεν ἐκφανέστατα, Λακεδαιμόνιοι ἐν ταῖς πρὸς ἀλλήλους ξυναλλαγαῖς, τὰ μὲν ἑαυτοῖς ἡδέα, ταῦτα καὶ καλὰ νομίζουσι, τὰ δὲ συμφέροντα αὐτοῖς, καὶ μὴ δίκαια. ὥστε οὐκ ἔστιν ἀλογίστως διανοεῖσθαι περὶ τῆς σωτηρίας ὑμῶν, προσδεχομένων τὴν παρ' ἐκείνων βοήθειαν. Ἡμεῖς δὲ κατ' αὐτὸ τοῦτο] εἰπόντων τῶν Ἀθηναίων, ὅτι Λακεδαιμόνιοι τῷ ὑμετέρῳ συμφέροντος οὐ τοιαῦτα, φασὶν οἱ Μήλιοι, ὅτι διὰ τὸ ἴδιον συμφέρον τοὺς Λακεδαιμονίους πιστεύομεν καὶ μάλιστα ἕξειν ἡμῖν βοηθούς, ὅπως μὴ τοῖς μὲν εὐνοϊκοῖς τῶν Ἑλλήνων ἄπιστοι φανῶσιν, ὑμᾶς δὲ τοὺς πολεμίους ὠφελήσωσι, προδόντες ἡμᾶς τοὺς συμμάχους. Οὐκοῦν οἴεσθε] ἀλλ' ὅν, ὥσπερ ἴσε, συμφέρει μὲν τὸ μετ' ἀσφαλείας ἔκαστα πράττειν, τὸ δὲ καλὸν καὶ τὸ

Διὰ τὸ αἰσχρ.] Supra, (104. extr.) *αἰσχύνῃ*, quia turpe (futurum) ſit, eos pudeat, ſocios non adiuuiſſe. *Gottl.* Sed ita iam Schol. Intelligere liceat, *εἶναι*. BAVER.

Οὐ ζηλοῦμεν] Mioſis eſt, vel Extenuatio, minus dicentium et leuius, quam pro re: non aemulemur, non inuideamus vobis, imitari nolimus: vt Paullus, 1. Cor. 11, 22. *ἐν τούτῳ οὐκ ἐπαινῶ*, non laudo hoc nomine, i. e. grauiter reprehendo. V. Phil. Th. P. p. 262. lit. b. B.

Ἀλόγ. σωτ.] Male vero Port. *pro veſtra inconſulta ſalute non facit.*" Mitto, quod Latinum non eſt, *pro aliqua re facere*, ſed, *ad rem*; et quid eſt *inconſulta ſalus*. Nempe inconſulte verſum; certe verteret: inconſulta ratio ſalutis: ſed nimirum *σωτηρία* hic vtique eſt ipſa *ſalus*, eaque *ἄλογος*, incerta, nullo ſpei aut praeſidii fundamento innixa, male ſpectata, *unzuverläſſig*, *unſicher*. Πρὸς autem hic eſt, apta, fauens. BAVER.

[Ἡμεῖς δὲ κατ' αὐτὸ] In Schol. ad h. v. in C. Aug. *πιστεύομεν* ante *Λακεδαιμονίους* pro *ἕξειν* eſt *ἥξειν*, pro *ὠφελήσωσι* eſt *ὠφελήσουσι*. Ἥξειν pro *ἕξειν* Abr. quoque corrigit; explices tamen, ſocios nobis habituros.] B.

[Οὐκοῦν) In Schol. ad h. v. Abr. *περιΐσχυνται*, expl. *fugiant*, declinant. (pericula.) Adſcripſ. Gottl. v. D'orvill. ad Charit. p. 137." adde 1. Tim. 2, 16.] B.

Ἐπιτοπολύ] *Ar. C.* male *ἐπιτολύ*. WASS.

[Ἀλλὰ κ. τ. κινδ.) In hoc Schol. pro *διακινδυνεύσειν* C. Aug. *διακινδυνεύειν*. In eod. Schol. ante verba *διὰ τὴν ξυμμαχίαν*, inſerendum vtique cenſeam *καὶ*· neque enim idem hoc eſt, aut re coniunctum, cum *ἐγγὺς κείμενοι*.] B.

Ἐγχειρήσασθαι] Expl. *Gottl. τολμᾶν δρᾶσαι μετὰ κινδύνων.*" At quid faciat ipſo Accuſ. *κινδύνως*; quem deinde caſum, aut vnde petitum, addet verbo *δρᾶσαι*; Immo ſimplex formula eſt *κινδύνως ἐγχειρήσασθαι*, *ſuscipere*, pericula ſubire. B.

Βεβαιστέρους] Obſcurior breuitas, facile tamen explicanda ſupplendo *ἡμᾶς ἐς αὐτοὺς*, firmiores, fideliores *nos* fore aduerſus ipſos, quam aliis, in alios. B.

Τ. γνώμης τῷ ἐγγ. πιστ.] Genit. *τῆς γνώμης* poteſt ſimpli-

ρϑ'. ΑΘ. „Τὸ δ' ἐχυρόν [y] γε τοῖς ξυναγωνιζομένοις ἀ τὸ εὔνουν τῶν ἐπικαλεσαμένων φαίνεται, ἀλλ' [z] ἣν τῶν ἔργων τὶς δυνάμει [a] πολὺ πρᾶξις· ὃ Λακεδαιμονίοις καὶ πλεῖόν τι τῶν ἄλλων σκοπῶσι. τῆς γᾶν οἰκείας παρασκευῆς ἀπιστία, καὶ μεθ' ξυμμάχων πολλῶν τοῖς πέλας ἐπέρχονται. ὥστε ἂν εἰκὸς, ἐς νῆσόν γε αὐτὰς, ἡμῶν [b] ναυκρατόρων ὄντων, περαιωθῆναι.

ρί. ΜΗΛ. „ [c] Οἱ δὲ καὶ ἄλλες [d] ἂν ἔχοιεν πέμψαι· πολὺ δὲ τὸ Κρητικὸν πέλαγος, ᾧ ἂ τῶν κρατόντων ἀπορώτερος ἡ λῆψις, ἢ τῶν λαθεῖν βουλομένων ἡ σωτηρία. καὶ εἰ τῶδε [e] σφάλοιντο, τράποιντ' ἂν καὶ ἐς τὴν γῆν ὑμᾶν, καὶ ἐπὶ τὰς λοιπὰς τῶν ξυμμάχων, ὅσας μὴ Βρασίδας ἐπῆλθε. καὶ ἀ περὶ τῆς μὴ προσηκούσης μᾶλλον, ἢ τῆς οἰκειοτέρας ξυμμαχίδος τε [f] καὶ γῆς, ὁ πόνος ὑμῖν ἔσαι.

ριά. ΑΘ. „Τούτων μὲν καὶ πεπειραμένοις ἄν τι γένοιτο καὶ ὑμῖν, καὶ ἀκ ἀνεπιστήμοσιν, [g] ὅτι ἀδ' ἀπὸ μιᾶς πώποτε πολιορκίας Αθηναῖοι δι' [h] ἄλλων φόβον ἀπεχώρησαν. ἐνθυμούμεθα δὲ, [i] ὅτι, Φήσαντες περὶ σωτηρίας βουλεύσειν, ἀδὲν ἐν τοσούτῳ λόγῳ εἰρήκατε, ᾧ ἄνθρωποι ἂν πιστεύσαντες νομίσαιεν σωθήσεσθαι· [k] ἀλλ' ὑμῶν τὰ μὲν [l] ἰσχυρότατα, ἐλπιζόμενα μέλλεται· [m] τὰ δ' ὑπάρχοντα, βραχέα πρὸς τὰ ἤδη ἀντιτεταγμένα [n] περιγίγνεσθαι. [o] πολλὴν τε ἀλογίαν τῆς διανοίας [p] παρέχετε, εἰ μὴ, μεταγνόντες [q] ἔτι ἡμᾶς, [r] ἄλλο τι τῶνδε σωφρονέστερον γνώσεσθε. ἀ γὰρ δὴ ἐπί γε τὴν ἐν τοῖς αἰσχροῖς καὶ πρᾶγμασι κινδύνοις πλεῖστα διαφθείραντα ἀνθρώπους αἰσχύνην τρέψεσθε. [s] πολλοῖς γὰρ,

y τε omittunt *Ar. C. Dan.* z Ἦν deeſt *Dan.* a Πολλῷ πρᾶξει *Reg.* Πρᾶξει etiam *Gr.* b Ναυκρατόρων *Ar. C. Cant. Cl. Gr. Caſſ. Dan.* Aug. Αὐτοκρατόρων *Reg.* c Οἱ δὲ μὴ καὶ *Ar. C. Dan.* Mosqu. Εἰ δὲ καὶ *Reg.* d Ἀνέχοιεν *Reg.* e Σφάλοιντο *Dan.* Mosqu. f Τῆς καὶ *Reg.* Mox τὲ μὲν Mosqu. g Ὅτι δ' ἀπὸ μιᾶς *Dan.* h Ἄλλον *Ar.* i Ὅ, τι *Bar. Ald. Baſ.* Διὰ ante ὅτι d. Mosqu. k Ἀλλὰ ὑμῶν *Gr.* l Ἰσχυρότερα *Ar.* Ἰσχυρὰ ὄντα *Dionyſ. Halic.* m Τὰ δὲ παρόντα *Dionyſ. Halic.* n Περιγενέσθαι *Dionyſ. Halic.* o Πολλὴν γε *Dionyſ. Halic.* p Παρέχεται *Reg.* q Ἔτι non agnoſcunt *Dionyſii* exemplaria. Ἡμᾶς Mosqu. r Ἄλλό τι *Gr.* s Per enallagen pro πολλοὺς πραγμένες καὶ ἡσσηθέντας etc. *Ae. Port.* Mox ἢ d. Mosqu. Paullo poſt ἐκόντ. d. Mosqu.

citer poſitus intelligi, more Noſtri, (v. Phil. Th. P. p. 21. inprimis 22.) ſcil. περὶ, κατὰ τὴν γνώμην. Tunc τῷ ξυγγενεῖ ſit, διὰ τὸ ξυγγενὲς, κατὰ (διὰ) τὴν ξυγγένειαν· aut pendet a ξυγγενεῖ, τῷ ξυγγενεῖ τῆς γνώμης, ob ſtudium, fauorem, animum, quem in eos habeamus propenſiorem, vt cognati in cognatos. Illud praetulerim. BAVER.

[Τὸ δ' ἐχυρ.) In Schol. ad h. v. in C. Aug. d. φησὶ· pro διὰ τὸ ἐχυρῶς eſt, διὰ τὸ ἰσχ. pro εἰδότας eſt εἰδότες.] B.

Ναυτοκρατόρων] Ναυκρατόρων rectius, opinor, *Mſſ.* Illud alterum vix alibi inuenitur. WASS. Vid. ſupr. Cap. 97. DVCK.

Ναυτοκρατ.] Adſcr. *Gottl.* ναυκρατός. Valken. ad Herod. V. p. 389.“ BAVER.

[Οἱ δὲ καὶ et Πολὺ δὲ) Scholl. ad h. vv. continuat Aug. et μὴ d. ante προσηκούσης.] B.

Καὶ οὐ περὶ] Καὶ hic eſt pro ἤτω, καὶ τότε. B.

Ξυμμαχίδος τε καὶ γῆς] Non intelligo, quae hic ſit vis copulae καί. *Reg.* mutato ordine καί τε. vnde ſuſpicor hic aliquid vitii latere, et fortaſſis καὶ intruſum eſſe. DVCK.

Ξυμμαχ. τε καὶ γῆς] Sane non apparet, quorſum pertineat diſtributio illa ξυμμαχίδος et γῆς per τε et καί. Abreſch. et *Gottl.* (hic paullo aliter tamen,) ita ordinant, ac ſi ξυμμαχίδος referatur ad γῆς· ſed hoc vim facit verbis, quorum poſitus hunc ordinem non admittat. Ego quidem verterim: certamen erit vobis, et de ſociorum (terra, imperio) *et* vero de *agro*, nempe veſtro ipſorum. Neque aliter cepiſſe videatur Int. Lat. et Schol. Οἰκειοτέρας ad vtrumque refertur, eoque, veluti commune, praeponitur: certamen erit de (terra) propiori, quae magis ad vos pertineat: (nempe) de ſociorum imperio, et terra veſtra. Comma poſt μᾶλλον vel ſic ponendum erat, nec quidquam iuuerit *Gottl.* interpretationem, vetante verborum poſitu. BAVER.

[Τούτ. μ.) In Schol. ad h. vv. in C. Aug. τοὺς ante ἀνθρώπους deeſt. In medio verba ἔφευγον· ἀντὶ τοῦ etc. ſic legunt: ἔφευγον· μετὰ τοῦ ἀνοήτως νομίζεσθαι etc. pro φυλάξεσθε eſt φυλάξασθαι· — pro βουλεύσησθε eſt βουλεύεσθε· — pro ἡγήσεσθε eſt ἡγεῖσθαι· — pro προκαλουμένη eſt προσκαλουμένη· — pro τὴν ὑμετέραν γῆν eſt τὴν ἰδίαν γῆν.] B.

Πεπειραμ.] Non, (iam) *expertis*, ſed, *cognituris*, vt (mox) ſentiatis. Nondum enim ſenſerant. Τούτων pendet a τί γέν. καὶ ὑμῖν τι τούτων πεπειραμένοις, i. e. ὥστε πειρᾶσθαι. Iunxeris ergo, πεπειρ. γένοιτο, i. e. πεπειρῶσθε ἄν. Vt Liu. quibus bellum *volentibus erat*, i. e. qui *vellent* bellum. Ita Latini, *laeto, laetanti* accidit, i. e. (ita, eo euentu, effectu,) vt laetarer. Ouid. Met. 1, 726. PROFVGAM *per totum terruit orbem*, i. e. ita, vt fieret profuga. Τούτων τι autem non ad totum retuleris, C. 110. extr. ξυμμαχίδος τι καὶ γῆς, ſed tantum ad alterum, γῆς, vt de (veſtra) terra periclitemini. Hinc et τι addiderit, *aliquid* horum; *quoad* nimirum accidere *vobis* poſſit. *Socios* enim, i. e. imperio parentes, Melii non habebant. B.

Ἀλλ' ὑμῶν — περιπεσεῖν] *Dionyſ. Halic.* qui haec omnia finxiſſe auctorem putat. At vide Noſtrum I, 22. Denique ſunt, indigna licet, Athenienſium ducibus accommodatiſſima. WASS.

Τὰ ἀντιτ. περιγ.] Primo Neutrum eſt pro Maſc. τὰς ἀντιτεταγμένας, nempe Athenienſes: Aut Neutrius ſenſu, *vires*, opes, res, πράγματα Athenienſium; πρὸς deinde retuleris aut ad βραχέα, i. e. parua, exigua, vt *breue pondus*, apud Hor. Serm. 2, 2, 37. *breuis mus*, Ouid. Faſt. 1, 574. nempe *comparandi* conditione: ſi ad ea retuleritis, vel, qua illos, quibuscum ſitis dimicaturi; tunc ad περιγίγν. intell. ἢ ὥστε· tenuiora ſunt, quam per quae viceritis; aut ad περιγίγνεσθαι, quod tunc ſimpliciter, ſine caſu, notet, ſuperiores abire, victoriam ferre, *aduerſus, qua:* tunc intell. πρὸς τὸ, vel εἰς τὸ περιγίγν. BAVER.

Μετασησάμ.] Cur *media* forma vtitur; pro μετασήσαντες, quod in Athenienſibus facturi eſſent Melii? Nempe, vt hi

109. ATH. „At illi, qui ſuppetias laturi ſunt, * non in beneuolentia eorum, a quibus euocati fuerint, ſed in ea potentia, qua quis ad res gerendas *caeteris* eſt inſtructior, ſuae ſalutis praeſidium collocant. Quod Lacedaemonii vel multo magis, quam caeteri, ſpectare ſolent. Nam propter apparatus domeſtici diffidentiam, vel finitimos cum magnis ſociorum copiis inuadunt. Quare non eſt veriſimile, ipſos in inſulam ſaltem, nobis maris imperium obtinentibus, traiecturos. Bell. Pelop. an. 16. Olymp. $\frac{22}{27}$. $\frac{4}{2}$. V. C. Varr. $\frac{338}{338}$.

110. MEL. „Atqui Lacedaemonii vel alios mittere poterunt. Latum autem eſt Creticum pelagus, in quo illi, qui maris imperium tenent, difficilius intercipere, quam illi, qui clam *ad opem nobis ferendam* venire voluerint, ſaluti ſuae conſulere poterunt. Et, ſi hoc aſſequi nequeant, arma conuertent in veſtrum agrum, et in reliquos *veſtros* ſocios, quos Braſidas non inuaſit. Itaque non pro alieno potius, quam pro veſtro ipſorum ac ſociorum agro, labor vobis erit ſubeundus.

111. ATH. „Vbi vero aliquid horum, *quae urbibus expugnatis accidere ſolent*, vobis quoque contigerit, tunc veſtro malo docti cognoſcetis, Athenienſes propter aliorum metum a nulla obſidione vnquam receſſiſſe. Animaduertimus autem, vos, quamuis de ſalute veſtra vos conſultaturos dixeritis, nullam tamen in tanto ſermone mentionem vllius rei feciſſe, qua homines freti ſe ſeruatum iri arbitrentur. Sed ea quidem, in quibus firmiſſimum veſtrae ſalutis praeſidium collocatis, ** ſperantur fore, *et incerta ſpe nituntur:* opes vero praeſentes, *quas habetis*, ſunt paruae ad vos tutandos aduerſus opes iam *vobis* oppoſitas. Quapropter magnam declaratis amentiam, niſi, nobis ſemotis, aliquid aliud his prudentius adhuc decernatis. Nam ad verecundiam, quae in foedis ac apertis periculis homines plerum-

* *Vel,* non ſe tutos eſſe exiſtimant beneuolentia eorum, qui auxilium implorauerint, ſed *ita demum ſe tutos eſſe arbitrantur,* ſi eos *ſuis hoſtibus* longe inſtructiores ad res gerendas eſſe videant. *Steph.* HVDS. ** Hac interpretatione inuerſa eſt verborum Graecorum ſtructura. Μέλλεσθαι ſaepe apud *Thucyd.* pro *differri* et *tarde procedere.* IDEM.

δίκαιον διὰ κινδύνων περιγίγνεται. Λακεδαιμόνιοι δὲ τοὺς κινδύνους περιΐστανται. Ἀλλὰ καὶ τοὺς κινδύνους] ἀλλὰ καὶ τὸν κίνδυνον αὐτοὺς τὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἀναδέξασθαι ἡγούμεθα, καὶ πεπεισμεθά γε μᾶλλον ὑπὲρ ἡμῶν ἢ ὑπὲρ ἄλλων αὐτοὺς διακινδυνεύσειν. εἴς τε γὰρ τὰς χρείας ὠφέλιμοι τυγχάνομεν αὐτοῖς, ἐγγὺς τῆς Πελοποννήσου κειμενοι, διὰ συγγένειαν. Τὸ δ' ἐχυρόν γε τοῖς ξυναγωνιουμένοις] τοῖς ἐπὶ συμμαχίαν (φησὶ) παρακαλεμένοις ἐχυρὸν φαίνεται πρὸς τὸ βοηθῆσαι, οὐχ ἡ εὔνοια τῶν παρακαλούντων, ἀλλ' ἡ δύναμις αὐτῶν, ἣν Λακεδαιμόνιοι μᾶλλον τῶν ἄλλων ἐξετάζουσι, καὶ διὰ τὸ ἐχυρῶς ἐξετάζειν, καὶ τῇ ἰδίᾳ δυνάμει πολλάκις ἀπίστους. διὰ τοῦτό γέ τοι μετὰ συμμάχων πολλῶν ἐπιστρατεύουσι τοῖς πέλας. ὥστε οὐκ εἰκὸς, αὐτοὺς, ἡμῶν θαλαττοκρατούντων, εἰς νῆσον ἔνεκεν ὑμῶν περαιώσασθαι, εἰδότας, ὅτι κατὰ τοῦτο ἥττους ἡμῶν εἰσίν. Οἱ δὲ καὶ ἄλλως ἂν ἔχοιεν πέμψαι] ἀλλὰ, εἰ καὶ αὐτοὶ πλεῦσαι οὐκήσουσιν, ἔχουσί γε συμμάχους ἄλλους ἡμῖν πέμψαι βοηθούς. Πολὺ δὲ τὸ Κρητικὸν πέλαγος] μεγάλα τε ὄντος τοῦ Κρητικοῦ πελάγους, δι' οὗ πέμψουσι τὴν βοήθειαν. μᾶλλον γὰρ οἱ πεμφθέντες δυνήσονται, λαθόντες ὑμᾶς θαλαττοκρατοῦντας, σωθῆναι πρὸς ἡμᾶς, ἥπερ ὑμεῖς, οἱ κρατοῦντες τῆς θαλάσσης, συλλαβεῖν αὐτούς· εἰ δὲ καὶ τοῦτο διαμάρτοιεν, τὴν γῆν ὑμῶν δῃώσουσι, καὶ τοὺς ἄλλους συμμάχους, ὅσους Βρασίδας ἐκ ἐπῆλθε, χειρώσονται· ὥστε ὑμῖν ἡ περὶ τῆς μὴ προσκλήσεως τῆς ἡμετέρας ὀ ἀγὼν ἔσται, ἀλλὰ περὶ τῆς τῶν συμμάχων καὶ τῆς ἡμετέρας. Τούτων μὲν καὶ πεπειραμένοις] τοῦτων μὲν καὶ ὑμεῖς πεπείρασθε, καὶ ἐκ ἀνεπιστήμονές ἐστε, ὅτι οὐδέποτε Ἀθηναῖοι, πολιορκοῦντες ἑτέρους, ἀπεχώρησαν διὰ τὸ φοβηθῆναι περὶ τῶν συμμάχων, ἢ περὶ τῆς γῆς τῆς ἑαυτῶν δηουμένης. ἐκεῖνο δὲ ἐνθυμούμεθα, ὅτι, περὶ σωτηρίας βουλεύομενοι, οὐδὲν ἐν τοσούτοις λόγοις εἰρήκατε σωτήριον, καὶ δυνάμενον πεῖσαι, ὅτι οὗναται σώζειν. ἀλλὰ τὰ μὲν ἰσχυρότερα ὑμῶν, ἐλπίδες εἰσὶ μέλλησαι· τὰ δὲ ὑπάρχοντα, ὡς πρὸς τὰ ἡμέτερα, παντελῶς εἰσι σμικρά. πάνυ τε δὴ ἀλόγιστοι καθεστήκατε, εἰ μὴ καθ' ἑαυτοὺς γενόμενοι βουλεύσησθε φρονιμώτερον. οὐ γὰρ δὴ εἰκότως ἐπὶ τὴν μάλιστα λυμαίνεσθαι τοὺς ἀνθρώπους αἰσχύνην καταφεύξεσθε, δι' ἣν πολλοὶ, καίπερ ἐρῶντες, ὅτι εἰς κίνδυνον ἔρχονται, ὅμως, φεύγοντες τὸ ἀπρεπὲς τῷ ὀνόματος, (τυτέσι τὸ ὑπακοῦειν, ἔχον τι ποιητικὸν αἰσχύνης. τοῦτο γὰρ ἐσι τὸ ἐπαγωγόν,) συμφορᾶς μεγίστως περιέπεσον, καὶ αἰσχύνην μείζονα προσέλαβον ἧς ἔφευγον. ἀντὶ τοῦ, ἀνοήτως αὐτοὺς συνέβη νομίζεσθαι, καὶ οὐ δοκεῖν διὰ τύχην πταῖσαι. ἐν γὰρ τῷ, ἢ τύχῃ, ὁ ἢ σύνδεσμος ἀντὶ τοῦ ἤπερ κεῖται. ὑμεῖς ἂν φυλάξεσθε τὴν πάντα λυμαινομένην αἰσχύνην, ἂν εὖ βουλεύησθε· καὶ μὴ ἀπρεπὲς ἡγήσεσθε ὑπακοῦσαι πόλει τῇ μεγίστῃ, καὶ προκαλουμένῃ ὑμᾶς ἐπὶ μετρίοις, ὥστε συμμάχους γενέσθαι, ἔχοντας τὴν ὑμετέραν γῆν ὑποτελῆ. αἰρέσεως ἓν προκειμένης ἢ πολεμεῖν, ἢ ζῆν ἀσφαλῶς, μὴ τὸ χεῖρον ἕλησθε φιλονεικήσαντες. ὅσοι γὰρ τῶν ἀνθρώπων τοῖς μὲν ἴσοις μὴ ὑπείκουσι, τῶν δὲ κρειττόνων ἥττους, τοῖς δὲ ἥττοσι μετρίως προσφέρονται, ὅτοι μέγιστα δὴ κατορθοῦσι· βουλεύσασθε ὦν, μεταξάντων ἡμῶν, καὶ πολλάκις πρὸ ὀφθαλμῶν λάβετε, ὅτι περὶ πατρίδος ἡ σκέψις, μιᾶς ὔσης, περὶ ἧς ἐν μιᾷ βουλῇ ἢ κατορθώσετε, ἢ σφαλήσεσθε. Σωφρονέστερον] φρονιμώτερον. Πολλοῖς γὰρ

illos *a ſe*, ab *ipſorum* conſultatione, ſummouerent; aut, ipſo Medii ſenſu, *degreſſi* a nobis, relictis nobis. B.

[Σωφρονές) Schol. d. Aug.] B.

Αἰσχρ. κιν∂] At quae ſunt *turpia pericula?* Aut *hic* quaenam ſunt? Nam per ſe, aut alibi eſſe poſſunt, quae temere, v. c. aut ob *malam* cauſam, ſceleris patrandi, iniuriae faciundae aut aliquandae in aliis, ſubeantur. At hic nil tale. Ego hic interpreter, quia ſermo eſt de *αἰσχύνῃ*, pudore, et infra dicitur, ἀπρεπὲς νομίζειν, τὸ αἰσχρὸν καλυμενον, talia pericula, quae ſubire *pudor* adigat, quae ob *ignominiam*

πεισθωμένους ὅτι, ἐς οἵα φέρονται, τὸ αἰσχρὸν καλούμενον, ὀνόματος ἐπαγωγῷ δυνάμει, ἐπεσπάσαντο, ἡσσηθέντι τῷ ῥήματος, ἔργῳ ξυμφορᾶς ἀνηκέστους ἑκόντας περιπεσεῖν, καὶ αἰσχύνην αἰσχίω μετὰ ἀνοίας· ἴσχυε δὲ εὐβουλότατος ὁ ὑμῖν, ἢν εὖ [a] βουλεύησθε, [v] φυλάξεσθε· καὶ ἐκ ἀπρεπὲς νομιεῖτε, πόλεώς τε τῆς μεγίστης [x] ἡσσᾶσθαι, μέτρια προκαλουμένης, ξυμμάχους γενέσθαι, ἔχοντας τὴν ὑμετέραν αὐτῶν [y] ὑποτελῆ, καὶ, δεθέντος αἰρέσεως πολέμου πέρι, καὶ ἀσφαλείας, μὴ τὰ χείρω φιλονεικῆσαι. ὡς, οἵτινες τοῖς μὲν ἴσοις μὴ εἴκουσι, τοῖς δὲ κρείσσοσι καλῶς προσφέρονται, πρὸς δὲ τὰς [z] ἥσσους μέτριοί [a] εἰσι, πλεῖστ' ἂν ὀρθοῖντο. σκοπεῖτε δὲ καὶ μεταστάντων ἡμῶν, καὶ ἐνθυμεῖσθε πολλάκις, ὅτι περὶ πατρίδος βουλεύεσθε, [b] ἣν, μιᾶς πέρι, καὶ ἐς μίαν βουλὴν, τυχοῦσάν τε καὶ μὴ κατορθώσασαν, ἔσαι.

ριβ'. Καὶ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι μετεχώρησαν ἐκ τῶν λόγων· οἱ δὲ Μήλιοι, καθὰ σφᾶς αὐτὰς γενόμενοι, ὡς ἐδόκει αὐτοῖς [c] παρασκευῇ, καὶ ἀντέλεγον, ἀπεκρίναντο τάδε. „Οὔτε ἄλλα δοκεῖ [d] ἡμῖν, ἢ ἅπερ καὶ [e] τοπρῶτον, ὦ Ἀθηναῖοι· ἔτ' ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πόλεως ἑπτακόσια ἔτη ἤδη οἰκουμένης τὴν ἐλευθερίαν ἀφαιρησόμεθα, ἀλλὰ τῇ τε μέχρι τοῦδε σωζούσῃ τύχῃ ἐκ τοῦ θείου αὐτὴν, καὶ τῇ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ

f βουλεύεσθαι *Gr.* *v* d. Mosqu. φυλάξεσθε *Dan.* *x* ἡσσᾶσθε *Reg.* *y* ὑποτελεῖς *Marg. Ar. C. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Reg. Dan.* Aug. Mosqu. Antea ἡμ. Bas. In *Cass.* corrector erasa vetere scriptura fecerat ὑποτελῆ. *z* ἐλάσσους *Ar.* ἴσους *C. Dan.* *a* εἰσὶν *Cass.* Aug. *b* Hic aut aliquid deest, aut certe legendum, ἢ μιᾶς πέρι, καὶ ἐς μίαν βουλὴν τυχοῦσά τε καὶ μὴ κατορθώσασα, ἔσαι. *Ac. Port. Hudf.* Mox κατασφ. Mosqu. *c* Id est: παρασκλήσια οἷς ἤλεγον. *Fr. Port. Hudf.* *d* ἡμῖν *Gr.* *e* τὸ πρῶτον *Ar. C. Cass. Gr.* Mosqu. et hic mox ἔτε.

fugiendam fuscipientur, qualem metuant Melii, feruitutem, et imperio aliorum parere et a fociis vetuftis defcifcere; aut etiam, vbi *turpis exitus* maneat victos, *pudorem* deinde iecturus victis, quod infirmi cum valentioribus concertaverint *inconfulto*. Quam mox vocat αἰσχύνην αἰσχίω μετὰ ἀνοίας· fat luculentus ipfe fui interpres. Sed haec fecuri fere transmittent Intt. BAVER.

Πολλοῖς γὰρ προσῳμένοις] *Portus* per enallagen dictum putat, pro πολλοὺς προσῳμένους, et ἡσσηθέντας. Sed fortaffis recte dici poteft, τὸ αἰσχρὸν ἐπεσπάσατο πολλοῖς τὸ αὐτοὺς ἑκόντας περιπεσεῖν συμφορᾶς, *multis hoc conciliauit, cauſa fuit*, vt volentes in calamitates inciderent. Nam quum dicitur ἐπισπάσασθαι φθόνον, κίνδυνον, et alia, haud dubie datiuus aliquis, vt ἑαυτῷ, vel alius, fupplendus eft. *Thucydides* infinito περιπεσεῖν vtitur pro nomine, vt omnes Graeci. Si eo omiffo dixiffet, τὸ αἰσχρὸν πολλοῖς ἐπεσπάσατο συμφορὰς, nemo, opinor, de enallage cogitaffet. DVCK.

[Πολλοῖς γὰρ et Ἐπαγωγ.) Schol. def. Aug.] BAVER.

Ἐπεσπάσ.] Non poteft hic notare, *ad ſe attraxit*, vt vertit Port. vel Latinius, *illexit*, inuitauit; quia iungitur Datiuo, πολλοῖς. Immo fign. *cauſſa fuit*, effecit, *zugezogen, auf den Hals gebracht*. Nam Medium nil fane morer, quod pro Actiuo pofitum toties inuenias. BAVER.

Ἥσσηθ. τῷ ῥήμ.] Quia verbo, vocabulo, nomini cedebant, parebant, iuris et honefti, fuae quoque dignitatis, vocabulo et fpecie abripiebantur. Hinc et mox:

Ἔργῳ — περιπ.] non eft Pleonasm. ad περιπεσεῖν, in quo fam fane fit ἔργον, *res ipfa*; fed opp. ῥήματι· *verborum* fpeciem inanem fecuti, in *vera rerum* (fuarum) pericula inciderunt. BAVER.

Αἰσχ. — — προσλαβ.] Μετὰ hic eft pro διὰ et repetendum idem ad (μετὰ) τύχης, maiorem turpitudinem nanciſcuntur ex inconfulta temeritate, (validioribus reluctandi,) quam ex improfpero exitu, vt qui prudentiora quoque conſilia nonnunquam fequatur; turpe fane fit, vinci, putatur certe; at turpius, ex temeritate vinci, quod non committere liceret. [Haec verba, aut ex illis aliquid, vt μετὰ ἀνοίας maxime, praefigenda funt haud dubie verbis Schol. ad τούτων μέν, incipientibus ab ἀντὶ τοῦ, poft ἧς ἔφευγεν. Aut aliud Schol. hic incipit.] B.

Μέτρ. προκαλ.] Intell. ἐς, πρὸς μ. Quae μέτρια proponuntur mox: B.

ξυμμ. γεν.] Sc. ἅστε, vel ἐς τὸ ξ. γ. Haec nimirum funt illa μέτρια, aequae leges. Ita *explicandi* vim habeat Infin. quem et fuspendere liceat a προκαλουμ. tali ordine: προκ. γενέσθαι ξυμμ. (ἐς) μέτρια· inuitanti vos, vt fitis focii modicis legibus. Alioqui fuſpicere, καὶ excidiſſe ante ξυμμάχους· προκαλ. (ἐς) μέτρια, καὶ γεν. ξυμμ. Quod rurſus tum pendeat aut a proximo, προκαλουμένης, aut, quod paene malim, a remotiori, ὃν ἀπρεπὲς νομιεῖτε, vnde et ἡσσᾶσθαι pendeat. B.

Ἔχοντας τὴν ὑμετέραν αὐτῶν ὑποτελῆ] Merces vectigali obnoxias ὑποτελεῖς dici, docet *Pollux* IX, 31. An agri ſtipendiarii etiam ὑποτελεῖς dicantur, quaerant, qui vulgatam huius loci ſcripturam defendere volent. *Thucydides* quidem vbique homines ſtipendiarios, non agros, ὑποτελεῖς vocat. Vid. I, 19, 56. II, 9. et VII, 57. Et eosdem ὑποτελεῖν dicit III, 46. Add. *Lucianum* Catapl. p. 444. DVCK.

Ὑποτελ.] *Terras* quoque, vel agros, ὑποτελεῖς dici, recentiorum quidem, vt fere ſolet, ſed tamen exemplis, probat Abr. ad h. l. Sed nil opus dubitatione aut exemplorum auctoritate, cum et Latini agros aeque, et res omnino ac populos, vocent *vectigales*, *ſtipendiarios*, nec *res* minus, *merces* adeo, dicant *vectigal* pendere, quam homines: quod et nos facimus vocabulis, *zinsbar, ſteuerbar, accisbar, ſteuerfrey, Steuer geben, Accife geben*. BAVER.

Ὡς οἵτινες — ὀρθοῖντο] *Stobaeus* pag. 270. κρείττοσι legit, et εἰς δὲ τὰς ἥσσους. WASS.

[Προσφέρονται et μέτρ. εἰσὶν) Scholl. ad h. vv. def. Aug.] B.

Μιᾶς πέρι] *Scholiaſtes* hoc de patria exponit. Eum ſequuti ſunt *Valla* et *Acacius*, qui vertit, *quam vnicam* vnico conſilio conſeruare et euertere poteſtis. *Portus* e ſequenti membro huc reuocat βουλῆς, et interpretatur, quaſi *in vna ancora conſtitutam*, et ab hoc vnico conſilio veſtro pendentem. Hoc tolerabilius eſt, quam prius illud. In his, quae paullo poſt dicuntur, nonnihil dubito, an participia τυχοῦσαν et κατορθώσασαν pro infinitiuis, quod *Thucydidi* vſitatiſſimum eſt, poſſint accipi, hac ſententia: ἔσαι τὴν πατρίδα τυχεῖν, καὶ μὴ κατορθώσειν, *erit, euenient*, patriam felicem, vel infelicem eſſe. Cui hoc non placet, eſt enim ſatis durum, ei vel *Porti* coniectura, ἢ — τυχοῦσά τε καὶ μὴ κατορθώσασα ἔσαι, am-

que perdit, nequaquam iam vos conuertetis. Multos enim, quamuis adhuc manifeſte cernerent *mala*, in quae ferebantur, tamen ea, quae turpitudo vocatur, vi nominis animos allicientis, verbo ſuperatos, *et ſpecioſis nominum lenociniis captos, ad ſe ſic* attraxit, vt re ipſa *illi* ſua ſponte in grauiſſimas calamitates inciderint, et dedecus turpius propter *ſuam* ſtultitiam *potius* quam *propter* fortunam acceperint. Quod vos, ſi recte conſultaueritis, cauebitis. Nec indecorum cenſebitis potentiſſimae ciuitati cedere, quae commodis conditionibus prouocat, vt ſocii ſitis, et veſtrum *agrum* retinentes, tributum pendatis; neue, belli et incolumitatis optione *vobis* data, contentionis ſtudio deteriora ſequamini. Nam, qui paribus quidem non cedunt, erga ſuperiores vero recte ſe gerunt, et inferioribus ſe moderatos praebent, ii diutiſſime ſtare poſſunt. Conſiderate igitur nobis etiam ſemotis, et ſaepius vobiscum cogitate, vos de patria conſultare, quae in hac vna, et ex hac vna conſultatione vel felix vel infelix eſt futura. Bell. Pelop. an. 16. Olymp. 93, 4. V. C. Varr. 338.

112. Poſt haec Athenienſes quidem ex colloquio diceſſerunt. * Melii vero, cum *in curia* ſoli remanſiſſent, poſtquam ipſis eadem, quae *ante* dixerant, viſa ſunt, haec *ipſa* reſponderunt. „Nobis vero, Athenienſes, neque aliud, quam paulo ante videtur: neque breui temporis ſpatio vrbi quae iam per ſeptingentos annos habitatur, libertatem eripiemus: ſed tum fortuna, quae diuinitus eam huc

* Melii vero inter ſeipſos colloquuti ſunt. quumque eadem, quae prius viſa ipſis eſſent, et contradicerent, talia reſponderunt. *Steph.* HVDS.

σφοφωμένοις] Φανερῶς βλέπουσιν. Ἐπαγωγῇ] ἐπισπαστικῇ. Προσφέρονται] ὁμιλοῦσι. Μέτριοι εἶσι] δίκαιοι. Οὔτε ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πόλεως ἑπτακόσια] ὅτι ἔτη ἑπτακόσια Μῆλος ἡ νῆσος ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἐλευθέρως οἰκισθεῖσα, ὕστερον ὑπὸ Ἀθηναίων ἐπὶ

plectenda; vel, pro ἔσχι, ἴσε legendum eſt: quam lectionem *Vallam*, ſiue e coniectura, ſiue quod ita in *Codice* ſuo inuenerat, ſequutum eſſe, ex illius interpretatione Latina, *quam — ſcitis*, adparet. Et hoc, quum omnem difficultatem, quae in his verbis eſt, tollat, ac praeterea ἴσε facile in ἔσχι degenerare potuerit, ſine vlla haeſitatione probarem, ſi alicuius libri ſcripti auctoritas accederet. DVCK.

Ἦν, μιᾶς πέρι — — ἔσχι.] Difficillimus haud dubie omnium locorum Thucydidis, ac vix interpretis, ſed Critica manu ſanandus. Maximam difficultatem, ac paene inuictam, obiiciunt participp. τυχοῦσαν et μὴ κατορθώσασαν, cum verbo ἔσχι. Pro quo verbo, ἔσχι, ἴσε legenti, nec Codd. faueant, nec participiorum ratio expediatur, quae *futuro* tempore poſita, aliquantum certe difficultatis amouerint. Et, quia τυχοῦσαν tamen idem eſſe vel intelligi queat Futurum 2. non ſane ſpreuerim etiam κατορθώσυσκν legi, aut ita intelligi Aor. 1. ſuppleto ἄν· durius tamen. Sed illud abierit; at verbo ἔσχι quid fiet, ſeu ſimpliciter poſito, ſeu accuſatiuis, ἦν, τυχοῦσαν et κατορθώσ. iuncto? his denique ipſis quid fiet? Abr. ita ordinat atque expl. πεφὶ ἦν, (πατρίδα,) τυχοῦσάν τε καὶ κατορθώσασαν, ἔσχι μιᾶς (ſcil. βουλῆς ἔργον,) καὶ ἐς μίαν βουλήν. Quae contortiſſima eſſe, et vim verbis fieri, quis non ſentiat? Quid vero eſt, aut qualis ſtructura: erit *circa* patriam, felicem aut infelicem, vnius conſilii *opus*? Qui deinde differant, μιᾶς βουλῆς ἔργον et ἐς μίαν βουλήν; (Etſi Paullus quoque Rom. 3, 22. εἰς πάντας καὶ ἐπὶ πάντας.) At hoc quid ſit: *erit circa patriam in vnum conſilium*? Ac tamen debebat Genit. habere πεφὶ, et κατορθώσουσαν ſcriptum vtique eſſe. Ego vero fateri malim, non liquere mihi, quam ita interpretari. Nihilne ergo ipſe attulero? Sane facilius alios reprehenderis, quam ipſe commodiora inueneris. Equidem μίαν πέρι, ad *patriam* vtique retulerim: cum de *vna* patria (veſtra) agatur, quam praeter nil habeatis, qua cuerſa ac perdita, omnia perdideritis; ἦν, quam, patriam, ἔσχι, licebit, detur vobis, ſeu τυχοῦσαν, victricem, ſpei compotem, ſeu μὴ κατορθ. victam, ſpe et voto deiectam: — — quid ergo ἔσχι, licebit? Nempe, illam vnam patriam vna deliberatione, vnius conſilii momento, — quid ergo? — *Dic aliquid!* — *Incipe! Nil eſt! culpatur fruſtra calamus*, ſaepius, haec duo ſcribo, atramento immerſus. Nempe ego *verbum* requiro, Infinitiuum ab ἔσχι pendentem, cuius tamen ſenſus et τῷ τυχοῦσαν et τῷ μὴ κατορθ. reſpondeat. Quod niſi obſtaret μὴ ante κατορθώσασαν habebam verbum: —σῶσαι, *ſeruare*: *ſeruare* dabitur patriam! Aptum vero cauſſae, et ſimilitudine ſyllabarum, σασαν, forte interceptum atque abſorptum. Sed enim non conuenit voc. μὴ ante κατορθώσασαν. Quid, ſi ἀποφύγασθαι, vel ἀποδεῖξασθαι, *efficere*, praebere, vel καθίσασθαι, exciderit? Ceterum Homeri locus Abreſchio comparatus, εἰ δέ ποτ' ἐς γε μίαν βουλεύσομεν· minime huc congruit; hic enim ἐς μίαν βουλὴν eſt, *vno* conſilio, nunc capiendo, poſt quod amplius deliberaturis integrum non ſit futurum; Homero autem ibi ſign. *concors* conſilium, ſociatam conſultationem, cui ἔριδες ibi opponantur. Vallae coniectura, ἔξετε pro ἔσχι, vehementer arridet; prae qua lubens ſpreuerim a me ipſo allata. BAVER.

Καὶ ἀντέλ.] Vertendum eſt: re (vltro citroque) in conſilio *iactata*, disceptata, agitata; quod alibi Thuc. ἀντιλογίας γενομένης. Reliqua aliena hic ſunt. Portus plane omiſit. B.

[Οὔτ' ἐν ὀλ.) Schol. ad h. v. notatur in Aug. ſcriptum a m. ant.] B.

Οἰκουμένης] *Emphaſin* habet verbum: *tuto ac libere* habitatae, et tranquille agentis. B.

Αὐτὴν] Aut a σωζόσῃ pendet, quod hic aut eſt pro Praet. σεσωκυίᾳ, vel σωσάσῃ, aut *tueri*, integram conſeruare, ſign. tunc traiecta ſint verba, more Noſtri; aut a πιστεύοντες, quod hic actiue valeat, *permittentes*. B.

Καὶ Λακεδαιμ.) Καὶ hic eſt *vtique*, maxime, nominatim, praecipue. B.

Λακεδαιμονίων τιμωρίᾳ πιστεύοντες, [f] πειρασόμεθα σώζεσθαι. προκαλούμεθα δὲ ὑμᾶς, φίλοι μὲν εἶναι, πολέμιοι δὲ [g] μηδετέροις, καὶ ἐκ τῆς γῆς ἡμῶν ἀναχωρῆσαι, σπονδὰς ποιησαμένους, αἵτινες δοκοῦσιν ἐπιτήδειοι εἶναι ἀμφοτέροις.

ριγ'. Οἱ μὲν δὴ Μήλιοι τοσαῦτα ἀπεκρίναντο· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, διαλυόμενοι ἤδη ἐκ τῶν λόγων, ἔφασαν. „Ἀλλ' ἔν γέ μόνοι ἀπὸ τούτων τῶν βουλευμάτων, ὡς ἡμῖν δοκεῖτε, τὰ μὲν μέλλοντα τῶν ὁρωμένων σαφέστερα κρίνετε, τὰ δὲ ἀφανῆ, τῷ [h] βούλεσθαι, ὡς γιγνόμενα ἤδη [i] θεᾶσθε· καὶ Λακεδαιμονίοις, καὶ τύχῃ καὶ ἐλπίσι πλεῖσον δὴ παραβεβλημένοι καὶ πιστεύσαντες, [k] πλεῖστον καὶ σφαλήσεσθε.

ριδ'. Καὶ οἱ μὲν Ἀθηναίων πρέσβεις ἀνεχώρησαν ἐς τὸ στράτευμα. οἱ δὲ στρατηγοὶ αὐτῶν, ὡς ἐδέησε ὑπήκοον εἶναι τοὺς Μηλίους, πρὸς πόλεμον εὐθὺς [l] ἐτράποντο, καὶ διελόμενοι κατὰ πόλεις περιετείχισαν κύκλῳ τὴν Μηλίδα. καὶ ὕστερον [m] φυλακὴν σφῶν τε αὐτῶν καὶ τῶν ξυμμάχων καταλιπόντες οἱ Ἀθηναῖοι [n] καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, ἀνεχώρησαν τῷ πλείονι τοῦ στρατοῦ. οἱ δὲ [o] λειπόμενοι, παραμείναντες ἐπολιόρκουν τὸ χωρίον.

ριε'. Καὶ Ἀργεῖοι κατὰ τὸν χρόνον τὸν αὐτὸν, ἐσβαλόντες ἐς τὴν [p] Φλιασίαν, καὶ [q] λοχισθέντες ὑπό τε [r] τῶν Φλιασίων καὶ τῶν σφετέρων φυγάδων, διεφθάρησαν ὡς ὀγδοήκοντα. καὶ οἱ ἐκ τῆς Πύλης Ἀθηναῖοι Λακεδαιμονίων πολλὴν λείαν ἔλαβον. καὶ Λακεδαιμόνιοι [s] δι' αὐτὸ, τὰς μὲν σπονδὰς οὐδ' ὡς ἀφέντες, ἐπολέμουν αὐτοῖς· ἐκήρυξαν δὲ, εἴτις βούλεται παρὰ σφῶν [t] Ἀθηναίους λῃΐζεσθαι. καὶ Κορίνθιοι ἐπολέμησαν ἰδίων τινῶν διαφορῶν ἕνεκα τοῖς Ἀθηναίοις· οἱ δ' ἄλλοι Πελοποννήσιοι ἡσύχαζον. εἶλον δὲ καὶ οἱ Μήλιοι τῶν Ἀθηναίων τοῦ περιτειχίσματος τὸ κατὰ τὴν ἀγορὰν, προσβαλόντες νυκτὸς, καὶ ἄνδρας τε ἀπέκτειναν, καὶ [v] ἐσενεγκάμενοι σῖτόν τε καὶ ὅσα πλεῖστα ἐδύναντο [x] χρήμασιν, ἀναχωρήσαντες ἡσύχαζον. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἄμεινον τὴν φυλακὴν [y] τοέπειτα παρεσκευάζοντο. καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

f Πειρασόμεθα *Gr.* Mox δὲ d. Mosqu. *g* Μηδ' ἑτέροις *Bar. Gr.* *h* Βουλεύεσθαι *Dan.* *i* Θεᾶσθαι, et paullo ante *βέλεσθαι* ex emendatione interversus *Gr.* *k* πλεῖστα *Dan.* *l* Ἐτράποντο (pro vulg. ἐτρέποντο) *Gr.* Aug. *Dan.* *m* Φυλακὴν τε σφῶν αὐτῶν *Reg.* *n* Καὶ omittunt *Ar. C. Dan.* Mox καὶ ἀνεχ. Mosqu. *o* Πολέμιοι *Ar. C.* In ora *Cod. Ar.* λειπόμενοι a manu secunda. *Hudf.* πολέμιοι *Dan.* Mox ἐπολέμουν. Mosqu. *p* Φλιασίων *Cl.* Φλιασίαν ex emendatione. *Hudf.* Φλιασίων *Reg.* Aug. fine τῶν. *q* Λοχισθέντες *Dan.* *r* Τῶν deeſt *Ar. C. Cl. Reg. Caſſ. Dan.* *s* Δ' αὐτὸ *Cl.* in marg. *t* Ἀθηναίων *Reg.* Paullo poſt Πελοποννήσιοι. Mosqu. *v* Ἐπενεγκάμενοι *Marg. Ald. Flor. Baſ.* *x* Χρήματα *Ar.* Mosqu. *y* Τὸ ὕπειτα *Ar. C.* Aug. Mosqu. *Caſſ.*

Προκαλ. δὲ ὑμ. rel.] Hyperbaton eſt; nam ὑμᾶς refertur ad ἀναχωρῆσαι aut ibi repetendum eſt. Verba, φίλοι εἶναι, rel. interiecta ſunt, ac ſi ſit, φίλων ὄντων ἡμῶν, vel ὥστε ἡμᾶς εἶναι φίλους· neque enim iunxeris, et dixeris: prouocamus *vos*, vt (*nos*) ſimus vobis amici; petentis hoc ſit, non rogati; niſi per Metonym. rogamus vos, vt (vos) nobis permittatis, eſſe amicis. V. Phil. Th. P. in Metonym. p. 288 — 261. BAVER.

Ἐκ τ. λόγ.] Opus ipſum, *actum* hic ſign. λόγοι, vel *concilium*, in quo iactaſſent ſermones. Aut ἐκ notat *poſt*: vt, *bella ex* bellis, *ex* bello pax, Liu. 1, 13. poſt med. B.

Ἀλλ' ἔν] Verte, *nimirum*, itaque ergo; *ſo ſehen wir wohl, daß ihr*, rel. B.

[Τὰ δὲ ἀφανῆ) In Schol. Cod. Aug. pro ὅτως ἔχειν ὀκεῖσθε καθάπερ etc. ſic leg. ὅτως ἔχειν, ὡς ὀκεῖσθε, καθάπερ etc.] B.

Τὰ δὲ ἀφ.] Opp. γιγνόμενα· ſunt ergo illa, οὔπω ὄντα, nondum praeſentia, nondum conſpicienda. Plane vt Ebr. 11, 3. βλεπόμενα, μὴ φαινόμενα, ſunt, quae (*iam*) adſint, quae *nondum* exſtent. Hinc et ἀποφαίνειν ἔργον, δεῖξαι, eſt *efficere*; et ἀφανίζειν *delere*; δῆλον quoque eſt *certum*, vt Ebr. 7, 14. Xen. M. S. 3, 6. 2. B.

[Ὡς γιγνόμ.) Schol. d. Aug.] B.

Παραβεβλ.] *Delegantes*, in eos coniicientes; non ſine ſummo *periculo*; quae notio ſemper inſit huic vocab. vnde *parabolani*, παραβόλως, ἐν παραβολῇ, Ebr. 11, 19. e praeſentiſſimi periculi articulo. B.

Ἐτράποντο] Sic pro ἐτρέποντο repoſui ex *Gr.* Ita Noſter alibi. WASS.

Οἱ ἐκ τῆς Πύλου Ἀθ. -- ἔλαβ.] Aut Ellipſis eſt, ita explenda: οἱ ἐν τῇ Πύλῳ (ὄντες) Ἀθ. ἐξ αὐτῆς (ὁρμώμενοι,) λ. ἔλ. Aut traiectio, ſic refingenda: οἱ Ἀθην. ἔλαβον λείαν ἐκ τ. Πύλης (ἐξελθόντες.) V. Ind. B.

Παρὰ σφῶν] Poteſt eſſe pro παρὰ σφίσιν, *apud* ipſos, *cum* ipſis. Si tamen ſign. *ex* ipſis, ipſorum: in ἐκήρυξαν ſupple, ἐξεῖναι. Hoc quidem iure gentium facerent, praecuntibus Athenienſibus. Haec iam veſtigia et initia ſunt hodierni moris maritimi, *Caperey*, *Cutterey*. BAVER.

Τὸ κατὰ τὴν ἀγορὰν] Hoc vix poteſt intelligi de foro vrbis Meliorum. Puto deſignari forum rerum venalium in munitionibus Athenienſium, et locum, vbi adferuabatur frumentum, et alia ad vſus militum, qui vrbem obſidebant. Id indicant ea, quae mox de frumento et aliis rebus a Meliis raptis dicit *Thucydides*. DUCK.

Καὶ ὅσα πλεῖστα ἐδύναντο χρήμασιν] *Portus* religioſe ſequitur ſcripturam vulgatam. Sed quis credat, Meliis, qui de improuiſo noctu eruptione facta tantum partem aliquam muni-

vsque conseruauit, tum humanis auxiliis et Lacedaemoniorum *ope* freti, nostram salutem tueri conabimur. Vos tamen prouocamus, vt amici quidem *vtrisque* simus, hostes vero neutris; vtque foederibus initis, quae vtrisque commoda videbuntur, ex agro nostro discedatis. Bell. Pelop. an. 16. Clymp. $\frac{20}{91}$. $\frac{4}{1}$. V. C. Varr. $33\frac{8}{9}$.

113. Melii igitur haec responsa dederunt. Athenienses vero, cum e colloquio iam digrederentur, dixerunt. „Enimuero vos soli *omnium*, vt nobis videmini, his *vestris* consiliis, res quidem futuras, *quarum exitus est incertus*, certiores *esse* iudicatis, quam quae cernuntur, res vero occultas, quod *eas* cupiatis, vt praesentes iam spectatis. Et quia Lacedaemoniis et fortunae et spei iam plurimum vos ipsos permisistis, et *his nimium* confiditis; plurimum etiam labemini.

114. Atque Athenienſium quidem legati ad castra redierunt. Ipsorum vero duces, cum Melii nullo modo morem ipsis gerere vellent, ad bellum continuo se conuerterunt; et *opus* inter ciuitates partiti, Melios vallo circumdederunt. Post haec Athenienses, praesidio cum ex suis tum ex sociorum copiis et a mari et a terra *illic* relicto, cum maiore copiarum parte domum redierunt. Reliqui in obsidione vrbis manserunt.

115. Sub idem tempus Argiui, irruptione in *agrum* Phliasium facta, et a Phliasiis et a suis exsulibus per insidias excepti, circiter octoginta perierunt. Et Athenienses, qui Pyli erant, magnam Lacedaemoniorum praedam ceperunt. Lacedaemonii vero, ne sic quidem propterea solutis foederibus, bellum ipsis fecerunt. Edicto autem permiserunt cuilibet de suis, vt praedam ex Athenienſium finibus ageret. Et Corinthii quidem priuatarum quarundam controuersiarum causa bellum Athenienſibus intulerunt. Caeteri vero Peloponnesii quiescebant. Melii quoque munitionis ab Athenienſibus exstructae partem, quae forum spectabat, ceperunt, *eam* aggressi noctu, et *nonnullos* viros interfecerunt, et frumentum aliumque commeatum pecunia comparatum, quam plurimum potuerunt, *in vrbem* importarunt, et cum *in eam* se recepissent, quiescebant. Et Athenienses postea diligentius excubias agebant. Et haec aestas excessit.

θυλεία ἐξεπολιορκήθη. Τὰ δὲ ἀφανῆ, τῷ βέλεσθαι] τὰ δὲ ἄδηλα, διὰ τὸ βέλεσθαι, ὅτως ἔχειν οἴεσθε, καθάπερ τὰ παρόντα καὶ γιγνόμενα θεᾶσθε. Ὡς γιγνόμενα] ὁρώμενα, ἐνεργούμενα. Παραβεβλημένοι] πρόβλημα αὐτοὺς καὶ ἕρυμα ἔχοντες. Ἀμεινον

tionum hostilium, quibus vndique claudebantur, expugnauerant, tempus et aliam facultatem commeatum alicunde pecunia comparandi superfuisse? Melius est ad sententiam, quod habet *Cod. Ar.*, χρήματα. Etiam *Valla* et *Acacius* viderunt, non posse tolerari χρήμασι. Nam ille vertit, *quae ex vsu forent* quam potuere plurima: hic, quantum poterant *ad vsus necessaria*. Qua significatione *Thucydidem* etiam I, 2. hac voce vsum arbitror de priscis Graeciae incolis, νεμόμενοί τε τὰ αὐτῶν ἕκαστοι ὅσον ἀποζῆν, καὶ περιουσίαν χρημάτων οὐκ ἔχοντες. Nam, cur id ibi cum *Interpretibus* et *Libanio* in Progymn. pag. 114. ad pecuniam coarctetur, nulla causa est. Quin et VI, 93. χρήματα et τροφὴν pro eodem dicit: ἣν (τριήρη) ἀπέσειλαν οἱ στρατηγοὶ ἐπί τε χρήματα καὶ ἵππας. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἀκούσαντες ἐψηφίσαντο τήν τε τροφὴν πέμπειν τῷ στρατιᾷ, καὶ τὰς ἵππας. Si quis tamen χρήματα hic interpretari velit pecuniam ad stipendia militum, et alios vsus belli, cum eo non magnopere contendam. Venerat mihi primum in mentem ὀχήμασι pro χρήμασι, quod postrema litera vocis praecedentis videri poterat absorpsisse primam τῆ ὀχήμασι. Sed hoc deinde maxime ob hanc causam repudiaui, quod putabam, vsum Linguae Graecae vix ferre, vt plaustra et vehicula oneribus portandis dicantur ὀχήματα, quae ἁμάξαι potius vocantur. DVCK.

Ἐδύν. χρήμασιν] Nugatur egregie *Gottl.* ex Abresch. explicando: quaecunque aliquid pretii haberent.“ Quis ita loquitur? δύνασθαι, cum Accus. *ponderis*, *humorum*, est sane, *valet*. Sed χρήμασι, Datiuo, quid faciat, seu, pecuniam notare, velit, seu res vsui, vtensilia? Quid, quod ἐδύνατο, singulari, tum scriberet Thuc. Nempe aut χρήματα legendum, cum Codd., aut ἐν, vel ἐπὶ, supplendum: quae poterant, possent, (auferre,) rerum vtilium, *qua* res vtensiles, quod constaret rebus vtensilibus, *an* (nützlichen) Geräthe, an, von Sachen. v. Phil. Th. P. p. 53. Quasi pro Genitiuo ponatur. Ita cum ἐπὶ ponit Dat. Paullus, Ebr. 9, 10. μόνον ἐπὶ βρώμασι, rel. *qua* cibos, quae *constarent* cibis et potu, in his versarentur: denique pro Genit. vel Accus. ex vsu Ebr. ב et ל. V. Glass. Phil. S. p. 321. 581. 586. Edit. Dath. Egregie tamen et acute Abr. emendat, χρησιμα· luculento idem exemplo vsus, Schol. ad 6, 16. vbi contra fit ἀναλάσιμα pro ἀναλώμασι. BAVER.

[Ἀμειν. τ. φυλ.) Schol. d. Aug.] B.

ριτ'. Τῷ δ' ἐπιγιγνομένῳ χειμῶνος Λακεδαιμόνιοι, μελλήσαντες ἐς τὴν Ἀργείαν στρατεύειν, ὡς αὐτοῖς τὰ διαβατήρια ἱερὰ ἐν τοῖς ὁρίοις ἐκ ἐγίγνετο, ἀνεχώρησαν. [z] καὶ Ἀργεῖοι, διὰ τὴν ἐκείνων μέλλησιν, τῶν ἐν τῇ πόλει τινὰς ὑποτοπήσαντες, τοὺς μὲν ξυνέλαβον, [a] οἱ δ' αὐτοὺς καὶ διέφυγον. καὶ οἱ Μήλιοι περὶ τὸν αὐτὸν χρόνον [b] αὖθις [c] καθ' ἕτερόν τι τῶν περιτειχίσματος εἶλον τῶν Ἀθηναίων, παρόντων ἐπολλῶν τῶν φυλάκων. καὶ ἐλθόσης στρατιᾶς [d] ὕστερον ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ἄλλης, ὡς ταῦτα ἐγίγνετο, ἧς ἦρχε Φιλοκράτης ὁ [e] Δημέου, καὶ [f] κα]ὰ κράτος ἤδη πολιορκέμενοι, [g] γενομένης καὶ προδοσίας τινὸς, ἀφ' ἑαυτῶν ξυνεχώρησαν τοῖς Ἀθηναίοις, [h] ὥστ' ἐκείνους περὶ αὐτῶν βουλεῦσαι. οἱ δὲ ἀπέκτειναν Μηλίων, ὅσους ἡβῶντας ἔλαβον, παῖδας δὲ καὶ γυναῖκας [i] ἠνδραπόδισαν. τὸ δὲ χωρίον αὐτοὶ [k] ᾤκησαν, ἀποίκους ὕστερον πεντακοσίους πέμψαντες.

z Καὶ οἱ Ἀργ. *Gr.* Mox μέλλησιν Mosqu. vno λ. a Οἱ δὲ αὐτὸς *Gr.* b Αὖ τις *Cl. Gr. Caſſ.* c Καθέτερόν τι *Reg. Caſſ.* Aug. d Ὕστερον αὐτῶν Ἀθηναίων *Gr.* e Ἐδήμου legit *Valla.* f Κατακράτος *Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg.* g Καὶ γενομένης προδοσίας etc. *Ar. C.* Τινὸς d. Mosqu. Forſan ſic diſtinguendum: γενομένης καὶ προδοσίας τινὸς ἀφ' ἑαυτῶν, ξυνεχώρησαν τοῖς Ἀθηναίοις. *Lat. Port.* Ita haec diſtinguuntur in *Reg.* Cum *Ar.* et *C.* conſentit *Dan.* h Ὥστε ἐκείνους *Ar. C. Reg. Caſſ. Gr.* Aug. i Ἠνδραποδίσαντο *Ar. C. Dan.* k Ὤικισαν *Ar. Cl. Reg. Dan.*

Μελλήσαντ.] Vix eſt, quin *duo* ſimul hic notet, 1) *moliti*, 2) *cunctati*: ita quidem, ſi retuleris ad verba; *quid* non litauerant de tranſitu, i. e. irruptione, tranſitu in *fines*, in *terram* hoſtilem (non per *flumen*, vt alibi.) Sane enim aor. 1. ſignificare non ſolet, *facturum* eſſe, ἐγίνετο intell. cum Emphaſi, *facta*, fauſta. BAVER.

Καθ' ἕτερ. τ. rel.] Bis intell. τί· καθ' ἕτ. τι (μέρος) τοῦ περιτ. εἶλον τι, αὐτῷ. B.

Ὕστερ. — ἧς ἦρχε] Hyperbaton eſt ita reuocandum: ὕστερον, ὡς ταῦτα ἐγέν. ἐλθόσ. στρ. ἄλλ. ἧς ἦρχε, rel. B.

Πολιορκέμενοι] Πολιορκοῦντες λιμῷ, inquit *Heſych.* laudato *Thucyd.* vnde prouerbium λιμῷ Μηλίῳ natum. Idem fere *Schol.* Ariſtoph. λιμῷ ἐπείσθησαν· ὡς Θουκυδ. ἐν τῇ πέμπτῃ· ad haec Ὀρν. 186. θεὸς ἀπολεῖτε λιμῷ Μηλίῳ. hoc factum a Nicia aſſerit *Schol.* Sed de Nicia nulla poſt pacem V, 32. mentio, neque extra vrbem cum imperio fuiſſe videtur. *Diodorus* quidem diſerte Νικίᾳ στρατηγοῦντος Ἀθηναῖοι εἶλον Κύθηρα καὶ Νίσαιαν. τήν τε Μῆλον πολιορκήσαντες ἡβηδὸν ἀπέσφαξαν, nempe Athenienſes: non Melum quidem ductu Niciae, ſed alio tempore atque Cytheram etc. Neſcio ergo, an reponendum apud *Schol.* Ariſtoph. Τισίας? vide *Thucyd.* V, 84. et *Plutarch.* in Alcibiade, p. 199. Caute *Strabo* X, 484. Ἀθηναῖοι δέ ποτε, πέμψαντες στρατείαν, ἡβηδὸν κατέσφαξαν τοὺς πλείους. Vid. *Ariſtoph.* Schol. ad Aues 362. vbi, Niciae conſiliis deberi hanc deditionem, ait. WASS. Si *Diodorus* ea, quae de Niciae rebus geſtis narrat, e *Thucydide* deſcripſit, negligenter illum inſpexerit, oportet. *Thucydides* tres memorat expeditiones Niciae. Primam III, 91. in Melum irritam, ac deinde in Tanagraeos, A. VI. Bell. Pelop. Olymp. LXXXVIII, 3. Secundam IV, 42. aduerſus Corinthios, qua poſt pugnam cum Corinthiis Methonen muniuit, A. VII. Bell. Pelop. Olymp. LXXXVIII, 4. Tertiam in Laconicam, qua Cythera, et Thyream cepit, A. VIII. Bell. Pelop. Olymp. LXXXVIII, 4. Has omnes *Diodorus* Lib. XII. pag. 319. in vnum Ann. I. Olymp. LXXXIX. concludit, ac deinde eodem Lib. p. 327. Cythera, Niſaeam, et Melum a Nicia expugnatas ſcribit, Olymp. XC. 3. quae neque cum *Thucydide*, neque inter ſe conueniunt. Nec video, quomodo *Suidae* in λιμὸς Μηλιακὸς, et *Scholiaſtae* Ariſtophanis Melios fame coactos ſe Niciae dedidiſſe ſcribentibus, contra diſertam narrationem *Thucydidis* fides haberi poſſit. Nam in *Ariſtophane* ipſo nihil eſt, e quo, Melum a Nicia captam, conſtet. Prouerbium λιμὸς Μήλιος habent etiam *Zenobius* IV, 94. et *Diogenianus* VI, 14. in quo videtur excidiſſe vox λιμῷ, et ſcribendum eſſe, τὸν γὰρ Μηλίους Ἀθηναῖοι ἰσχυρῶς λιμῷ ἐκάκωσαν: nam ſic *Suidas*, ἐκάκωσαν Μηλίους πολιορκοῦντες λιμῷ. DUCK.

[Ἤδη πολιορκ.) Schol. d. Aug.] BAVER.

Ἀφ' ἑαυτ.] Quia vix eſt, vt hic notet, *ſponte ſua*, retuleris, cum Porto Interpr. ad γενομένης. Etſi tunc ſcriberet potius, ἐξ ἑαυτῶν. Sed tunc comma deleueris poſt γενομένης, reponendum poſt ἑαυτῶν. BAVER.

[Ὡς' ἐκεῖν.) Schol. d. Aug.] Ὥστε hic notat *modum*, formulam, *legem* dedendi. B.

Ὤικησαν] Quidni aptum, cum *habitaſſe ipſi* Melum, miſſis eo ciuibus, rectè dicantur, nec *condenda* fuerit ciuitas, quae iam eſſet? BAVER.

116. Insequentis hyemis initio, Lacedaemonii copias in *agrum* Argiuum educere statuerant: sed cum in ipsis finibus sacrificium pro transitu feciſſent, nec litare potuiſſent, *domum* reuerterunt. * Argiui vero, quod illi in suum agrum inuadere statuiſſent, nonnullos, qui in vrbe erant, suspectos habuerunt: et eorum alios quidem comprehenderunt, alii vero ex ipsorum manibus elapsi profugerunt. Sub idem quoque tempus Melii rursus Athenienſium munitionem ab alia parte aggressi, vbi non multi custodes aderant, *eam partem* ceperunt. Cum autem mox, post has res gestas, alius exercitus Athenis veniſſet, cui praecerat Philocrates Demeae *filius;* cumque *Melii* graui obsidione iam premerentur, quadam etiam proditione a quibusdam ipsorum ciuibus facta, Athenienſibus seſe dediderunt, ea conditione, vt ipsi *Athenienſes* de se *arbitratu suo* statuerent. Illi vero, Meliorum quoscunque puberes ceperunt, *omnes* interfecerunt, pueros et foeminas in seruitutem abstraxerunt, et vrbem ipsi incoluerunt, postea quingentis colonis *eo* missis.

Bell. Peloponn. 16. Olymp. 91. 1. V. C. Varr. 358. Post Oct. 15.

* Qui dum tardarent, Argiui aliquos eorum, qui in etc. *Steph.* HVDS.

τὴν φυλακὴν] τῆς Μήλου. Ἤδη πολιορκούμενοι] οἱ Μήλιοι. Ὡς ἐκείνους] τοὺς Ἀθηναίους.

FINIS LIB. V.

Scholia Cod. Augustani interlinearia et marginalia, quae suo loco non adnotata sunt, inde a L. III. — vsque ad L. V. C. 54. Coniecturae et emendationes sunt b. Gottleberi.

SCHOLIA LIBR. III. HIST. THVC.

CAP. I.

Ἐς τὴν Ἀττικὴν] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Καὶ ἐγκαθεζόμενοι in fin. pro διὰ τὸν σῖτον est διὰ τοῦτο.

Ἐδῄουν τὴν γῆν· Τῶν ψιλῶν· Κακουργεῖν et Οὗ εἶχον τὰ σιτία] desunt.

CAP. 2. Ad v. Μηθύμνης — Μήθυμνα· σημείωσαι τὴν σύνταξιν.

Ἀναγκασθέντες δὲ] Διὰ ante τὸ διαβληθῆναι deest.

Καὶ ταύτην τὴν ἀπόστ.] Hoc Schol. sic leg. ἀναγκασθέντες δὲ καὶ ταύτην· οὐχ ὡς καὶ ἄλλην αὐτῶν πεποιημένων ἀπόστασιν, ἀλλὰ τὸ ταύτην ἐν ἴσῳ τέθεικεν ἐν τῷ τότε χρόνῳ. Videtur ab alia manu scriptum esse.

Πρότερον ἡ διενοοῦντο] Priora verba πρὶν εὐτρεπισθῆναι desunt.

In Schol. ad Τῶν τε γὰρ λιμένων, quod est a man. rec. ab initio scriptum fuit μὴ προσδεχόμενοι, sed super μὴ ab ead. manu deinde scriptum est οἱ· — pro δυσέκπλωτοι est δυσείσπλωτοι.

Καὶ ἃ μεταπεμπ. ἦσαν] Hoc Schol. et sequens desunt.

Ad διάφοροι adn. τὸ διάφοροι πρὸς τὸ κατὰ στάσιν· τὸ δὲ ἰδίᾳ πρὸς τὸ πρόξενοι.

In Schol. ad Μηνυταὶ γίγνονται, quod ab al. man. scr. videtur, δηλονότι in medio deest.

Ad v. ξυνοικίζουσι — ἐβούλοντο γὰρ ἐκ μιᾶς πόλεως ὁρμώμενοι πολεμεῖν.

Ἐς τὴν Μιτυλ. βίᾳ] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Καὶ τὴν παρασκ., quod ab alia man. script. est, pro ἐπιδείξεως est ἐπείξεως.

Ad v. μετὰ Λακεδαιμονίων — δεῖ ὑποστίξαι εἰς τὸ Λακεδαιμονίων. ἑξῆς δὲ Βοιωτῶν ξυγγενῶν ὄντων ἀναγνωστέον· Αἰολέων γὰρ ἄποικοι Λέσβιοι, Αἰολεῖς δὲ καὶ Βοιωτοί· οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι Δωριεῖς.

Αὐτοὺς Λέσβου] deest.

CAP. 3. Μέγα μὲν ἔργον] deest.

Προσπολεμώσασθαι] Ab al. man. scr.

Ἀκέραιον et Τήν τε ξυνοίκησιν] desunt.

In Schol. ad Καὶ ἣν μὲν, pro ἀνανταπόδοτον est ἀνταπόδοτον. Post γέρας add. μεγάθυμοι Ἀχαιοὶ ἄρσαντες. Verba ὁ νοῦς οὕτω desunt, eaque, quae sequuntur, ab alia manu scripta.

Ναῦς τε παραδοῦναι] Hoc Schol. cum tribus seqq. deest.

Καὶ τριταῖος] Hoc Schol. et sequens desunt.

CAP. 4. Ὡς ἑώρων] Ab al. manu scr.

Ἀπήγγειλαν μὲν] deest.

Τὰ ἐπεσταλμένα] Est interlin.

Ὁμολογίᾳ τινὶ] Ab al. manu scr.

Τὰς ναῦς ἀπελθεῖν] deest.

CAP. 5. Καὶ ἡ ἄλλη Λέσβος] deest.

Οὔτε ἐπηυλίσαντο] A rec. manu scr.

Ἀλλ' ἀνεχώρησαν] deest.

Καὶ γὰρ αὐτοῖς] deest.

CAP. 6. Πολὺ ἐπιῤῥωσθέντες] Hoc Schol. cum duobus seqq. deest.

Καὶ τῆς — χρῆσθαι] A manu rec. scr.

Προσβεβοηθηκότες] Cum duobus seqq. deest.

CAP. 7. Τοῦ θέρους] Hoc Schol. et tria proxime sequentia desunt.

Ἀναστήσας] Hoc Schol., quod est a man. rec., sic leg. ἀναστήσας ἀντὶ τοῦ ἐγείρας καὶ κινήσας· οὐκ ἐκβαλών.

Ὡς δ' οὐ προσεχώρουν] deest.

Ad voc. Νήρικον· καὶ Ὅμηρος οἶδε ταύτην τὴν πόλιν· καὶ τὸ σημείωσαι, ὅτι τῆς Λευκάδος ἐστὶ μέρος. v. Hom. Odyss. Ω. 376.

Ἀναχωρῶν] Vulg. deest.

CAP. 8. Ὡς αὐτοῖς] deest.

Ad v. Δωριεὺς a man. rec. notantur haec: τὸ Δωριεὺς ὄνομα κύριον, ὡς ἐπίπαν γὰρ τὸ κύριον προτάττεται τῷ ἐθνικῷ.

Μετὰ τὴν ἑορτὴν] deest.

CAP. 9. Ad vocc. τὸ μὲν etc.] Δημηγορία Μιτυληναίων.

In Schol. ad Τὸ μὲν καθεστὼς, quod a manu rec. scr. est, et cum sequentibus ad Τοὺς γὰρ ἀφιστ. et ad Χείρους ἡγοῦνται (omisso intermedio ad Ἐν ἡδονῇ ἔχουσιν) cohaeret, haec sunt notanda: pro παρατεινομένας est παραγινομένας. Finis autem sic leg. τὸ μὲν καθεστὼς τὸ ἔθος λέγει, πρὸς δὲ τὸ τοὺς γὰρ ἀφισταμένους λείπει τὸ ἑτέρων. τὸ δὲ χείρους οὐκ ἔστι συγκριτικὸν, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ κακούς· θεραπεύουσι δὲ διὰ τούτων οἱ Μιτυληναῖοι etc.

Αὕτη ἡ ἀξίωσις] Est interlin. et a rec. manu.

Διακρίνοιντο] deest.

In Schol. ad Ἴσοι μὲν — ὄντες verba priora ὁμοιότροποι μὲν ὄντες ταῖς γνώμαις super verb. ἴσοι μὲν τ. γ. — verba seqq. ἰσοσθενεῖς δὲ ταῖς δυνάμεσι super verba ἀντίπαλοι δὲ τ. π. a manu rec. scripta sunt. Reliqua a manu ant. scripta sunt, sed separatim, ita vt verba οἷον ἰσόπαλοι καὶ ἰσοδύναμοι in marg. interiore et τὸ τῇ γνώμῃ καὶ φιλίᾳ εἶναι ἴσους καὶ ἀντιπάλους τῇ δυνάμει in marg. exteriore legantur.

Μηδέ τῳ χείρους] Est a man. rec.

CAP. 10. Περὶ γὰρ τοῦ δικαίου] Est a rec. man. et verba ἡ διάνοια desunt.

Ad voc. βέβαιον a m. ant. scr. καὶ ἐν τῇ ᾱ ὡς καὶ τὴν χάριν βέβαιον· et paulo post: ἀπὸ κοινοῦ τὸ βέβαιον.

Μετ' ἀρετῆς δοκούσης] Verba priora: δοκούσης καὶ νομιζομένης ὄντως ἀρετῆς· οὐ γὰρ δὴ τὴν προσποιητὴν λέγει· sunt a man. rec. — reliqua desunt.

Ad v. ἀρετῆς — τῆς φιλίας καὶ ἀγάπης.

Ἐν γὰρ τῷ διαλλ.] Est a m. rec.

Ad voc. ἀπολιπόντων — λείπει τὴν τῶν Ἑλλήνων ἡγεμονίαν. Schol. interl.

Ἐκ τοῦ Μηδ. πολ.] Cum duobus seqq. deest.

Ad v. ἐπὶ καταδουλώσει — a man. rec. haec adn. ἐνήλλακται ἀντὶ τοῦ ἐπ' ἐλευθερώσει τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ τοῦ Μήδου.

Ἀπὸ τοῦ ἴσου ἡγοῦντο] Est interl. et a rec. man.

Ἔχθραν ἀνιέντας] deest.

In Schol. ad Τὴν δὲ τῶν ξυμμ. — ἐπαγομένους, quod est a man. rec. verba τοῖς συμμάχοις δουλείαν ἐπάγοντας desunt. pro δεσμίους est δεσμοὺς.

Ἀδύνατοι δὲ ὄντες] deest.

In Schol. ad Διὰ πολυψηφ., quod est a rec. m., pro πολυπραγμ. est πολυγνωμοσύνην, et ante Ἀθηναίοις add. τοῖς.

Αὐτόνομοι δὴ ὄντες] Est a rec. manu.

CAP. 11. Καὶ εἰ μὲν — ἦμεν] deest.

Βεβαιότεροι] Est a m. rec. — ἤτοι deest.

Ὑποχειρίους δ' ἔχοντες] Est a m. rec.

In Schol. ad Τοὺς πλείους, quod est a manu antiqua, desunt verba: τῶν Ἑλλήνων δηλονότι· ἤγουν.

Ἡμῖν δὲ — ὁμιλοῦντες] deest.

Καὶ ὅσῳ δυνατώτεροι] Est a m. rec.

In Schol. ad Τὸ δὲ ἀντίπ. — μόνον, quod est a m. rec., eadem addita sunt, quae leguntur in Not. ad Schol. gr. p. 638.

Ad voc. δὲ — ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γὰρ.

Ὁ γὰρ παραβαίνειν] Verba priora τῆς συμμαχίας — νικήσειε sunt a man. ant.; reliqua vero (omisso τῷ ἑξῆς) a m. rec. et in fine eadem sunt addita, quae sunt in Not. ad Schol. gr. l. c.

Ἀποτρέπεται] deest.

Ἐς τὴν ἀρχὴν] Priora verba: ἀρχὴν — Ἑλλήνων separata sunt a seqq., quae referuntur ad voc. πράγματα.

Ἐφόδῳ] deest.

Ad v. καταλαπτά — πρὸς τὸ εὐπρεπείᾳ τε λόγῳ.

In Schol. ad Ἅμα — μαρτυρίῳ, quod est a m. rec., in fine pro τῆς μάχης est τοῖς συμμάχοις.

Ἐχρῶντο] deest.

Ad voce. Ἐν τῷ αὐτῷ adscr. πρὸς τὸ καὶ γνώμης μᾶλλον ἐφόδῳ.

Ἐν τῷ αὐτῷ δὲ] deest.

Καὶ τὰ κράτιστα] Est a m. rec.

Περιῳρημένοι] deest.

Καὶ πρὸς -- τῆναι] Est a m. rec.

Schol. ad Προσθέμενον cum sequente deest.

Ἐπιπολύ γ' ἂν -- δυνηθῆναι] Est a m. rec.

CAP. 12. Ὅ, τε τοῖς ἄλλοις] Est a m. rec.

In Schol. ad Καὶ ἑτοιμότερον θᾶσσον, quod est a m. rec., pro ὅτω (vt edit. vetus habet) est ὅτοι.

Ὥστε εἴ τῳ — ἀδικεῖν] Est a m. rec.

Αὐτοὶ οὐκ ἀνταναμείναντες] Est interlin. et a rec. m.

Ab initio paginae, quae incipit a voc. ἐπ' ἐκείνοις δὲ, a m. rec. scriptum est: εἰ τῆς γνώμης μᾶλλον ἐφόδῳ, et paulo post legitur Schol. ad Καὶ ἀπὸ θεραπείας, quod supra deerat, in quo ἡμῶν ante οἱ Ἀθηναῖοι deest.

Schol. ad Ἀντεπιμελῆσαι cum sequente deest.

CAP. 13. Σαφεῖς μὲν] Est interlin. et a rec. m.

Ὡς εἰκότως] Hoc Schol. cum sequ. deest.

Ἀποσήσεσθαι] Hoc Schol. a m. rec. ita leg. κατὰ δύο τρόπους, φησὶ, ἀφιστάμεθα τῶν Ἀθηναίων· τοῦτο μὲν ὑπὲρ τοῦ μὴ παθεῖν αὐτοὶ κακῶς ὑπ' αὐτῶν ὕστερον· τοῦτο δὲ ὑπὲρ τοῦ μὴ κακῶς μετ' Ἀθηναίων ποιῆσαι τοὺς Ἕλληνας, ἀλλὰ μεθ' ὑμῶν ἐλευθερῶσαι αὐτούς· τὸ δὲ προποιῆσαι οὐκ ἐπὶ τῷ διαφθεῖραι τοὺς Ἀθηναίους, ἀλλὰ πρότερόν τι ποιῆσαι, τυτέστι ἀποσῆναι.

Ἐν ὑστέρῳ] Est a m. rec.

Ἢ μέντοι ἀπός.] deest.

Ἐφθάρατο] Hoc Schol. cum tribus seqq. deest.

In Schol. ad Οὐ γὰρ — ἔσει, quod est a m. rec., pro καὶ γὰρ οὐδεὶς est οὐδεὶς γὰρ.

Ἡ πρόσοδος] Hoc Schol. cum sequ. deest.

In Schol. ad Ἢ οἱ περὶν δυλ., quod est a m. rec., desunt verba νοητέον et quod mox sequitur δηλονότι.

Ad περὶν δυλεύοντες — CTN. Schol. interlin.

Βοηθησάντων δὲ ὑμῶν — ad Τφιεροῦντες αὐτῶν] Haec quatuor Schol. desunt.

Θρασύτερον] Est a m. rec.

Schol. ad Τὸ κράτος τοῦ πολ., quod est a m. rec., ita incipit: ἀντὶ τοῦ δύνασθαι etc.

CAP. 14. Ad verba Αἰσχυνθέντες ἂν etc.] Οἱ ἐπίλεκτοι.

In Schol. ad Ἴσα -- ἰσμὲν, quod est a m. rec., verba priora ὅμοιοι καὶ ἴσοι ἱκέτας ἰσμὲν desunt.

Καὶ μὴ πρόνοιάν ἡμᾶς] deest.

Schol. ad Τὸν κίνδυνον, quod est a rec. m., sic leg. καὶ τοῦτο ἐπὶ τῆς δαπάνης καὶ τῶν ἀναλωμάτων ἀκουτέον, ὅτι ἡμέτερός, φησι, ὁ κίνδυνος, ἡμεῖς γὰρ δαπανῶμεν.

Schol. ad Ἅπασι διδόντας et ad Ἄνδρες desunt.

CAP. 15. Προσδεξ. τοὺς λόγους] deest.

Schol. ad Ὡς ποιησόμενοι et duo seqq. desunt.

In Schol. ad Προθ. — ἔπρασσον, quod adscr. est voc. Ἀξιώσις, pro ἀντιφορικῶς est μεταφορικῶς.

Συγχομιδῇ] deest.

CAP. 16. Schol. ad Ἐγνώκασιν cum seq. deest.

Schol. ad Πλὴν Ἰκτέων etc., quod sic, vt praecedentia, a m. rec. scriptum videtur, sic inc. τέσσαρα ἐσὶν Ἀθήναισι etc. δὲ ante ὧν et δὲ ante δευτέρου, τρίτου, et τέταρτον deest.

Schol. ad Ἐπίδειξίν τε cum seq. deest.

In Schol. ad Καὶ ἄποπα νομίζοντες, quod est a m. rec., pro τί est τὸ.

Ἐπήγγελλον] Hoc Schol. cum seq. deest.

CAP. 17. Schol. ad Ἐν τοῖς, quod est a m. rec., sic leg. ἐν τούτοις τοῖς χρόνοις ἢ ἐν τούτοις τοῖς Ἀθηναίοις.

Τριςχίλιοι μὲν οἱ πρῶτοι] Est a m. rec.

Schol. ad Ἕφερον et ad Ἐπληρώθησαν desunt.

CAP. 18. Κρατύναντες] deest.

In Schol. ad Πλησίοντες, quod est a m. rec., οἱ Μηθυμναῖοι omiss. Εἴργειν] deest.

Ad v. ἔσιν in marg. script. ὅπω.

Καὶ ἐκ θαλάσσης εἴργετο] Hoc Sch. deest, vna cum sequente.

CAP. 20. Schol. ad Τιμωρίας sic leg. τιμωρία ἢ ἐκδίκησις.

Schol. ad Τὴν πεῖραν αὐτοῖς et duo sequentia desunt.

Συνεμετρήσαντο] Est a m. rec.

Ταῖς ἐπιβολαῖς] Hoc Schol. cum sequ. deest.

Οὐκ ἐξαλλαλιμμένον] Est interlin. et a m. rec.

Schol. ad Τοῦ τείχους cum sequ. deest.

CAP. 21. Καὶ ἣν ξυνεχῆ] Hoc Schol. cum sequ. deest.

Ἀλλὰ δι' αὐτῶν μέσων] Est a m. rec., sicut et reliqua.

In Schol. ad Νοτερὸς in fine sic leg. ἀλλὰ κρυμώδης καὶ πνευματώδης.

In Schol. ad Δι' ὀλίγου pro ἐπεὶ est ἐπειδὴ et pro μόνον est μόνων.

Στεγανῶν] Hoc Schol. cum sequ. deest.

CAP. 22. Καὶ τῆς πείρας] Est a m. rec.

Schol. ad Εὐσαλεῖς τε deest.

Καὶ τὸν ἀρισ. μόνον] Est a manu rec.

Hic rursus quatuor folia a manu recentiore, sed eadem, scripta sunt, a qua et superiora in L. I. scripta erant. Incipit autem recentior scriptura a v. Κορσίβᾳ in medio fere cap. 22. et definit v. ἐν ᾗ τῷ Νοτίῳ haud ita longe post init. cap. 34. In his autem quatuor foliis nullum prorsus legitur Scholion.

CAP. 34. Ἀρκ. τε καὶ βαρβ.] Hoc Schol. cum quatuor proxime seqq. deest.

Schol. ad Αἰρεῖ est a manu rec., sed proxime sequ. deest.

CAP. 35. Schol. ad Οὓς κατέθετο et ad Καθίσατο desunt.

CAP. 36. Καὶ τῦ Σκαλίθυ] deest.

In Schol. ad Ἔσιν ἃ παρεχόμενον a m. rec. script. pro παῦξαι est παρέξειν per compend. ita scr. παρέξ".

Περὶ δὲ τῶν ἀνδρῶν] Hoc Schol. et duo sequentia desunt.

Schol. ad Καὶ τοὺς ἄπ. Μιτυλ. et ad v. ἐπικαλοῦντες conjunctim sic leguntur: ἀντὶ τοῦ ἐγκαλοῦντες, ὅτι ὅλως ἀπέσησαν. Verba ἀντὶ τῶ ἐγκαλοῦντες sunt a m. rec.

Ad v. ὅτι οὐχ ἀρχόμενοι — a m. rec. haec adn. ὅτι οὐχ ὑπακούοντες τοῖς Ἀθηναίοις οὕτως, ὡς οἱ ἄλλοι, ὥστε φόρου φέρειν, τὴν ἀπόστασιν ἐποιήσαντο.

Οἱ ἄλλοι ἐποιήσαντο] Hoc Schol. cum tribus seqq. deest.

Ad v. οὐ γὰρ ἀπὸ etc. a m. rec. in marg. haec not. οὐ γὰρ ὡς ἄφρονες ὄντες, ἀλλ' ὡς πονηρότατοι.

Ἐδόκουν] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Ἢ οὐ τοὺς αἰτίους, quod a m. rec. scriptum est, pro ὡς καὶ τὸ simpliciter est καὶ.

Τοῦτο τῶν Μιτυλ.] deest.

Schol. tria, ad Τοὺς ἐν τέλει, ad Προθεῖναι et ad Καὶ ἐκεῖναις, coniunctim ad v. ἔπεισαν p. 450, 1. edit. nostrae sic leg. δηλονότι τοὺς ἐν τέλει. καὶ γὰρ τοῖς ἐν τέλει γνάριμοι, ὅτι βουλονται οἱ πλείους τῶν πολιτῶν αὐτοὺς ἀποδοθῆναι αὐτοῖς ἐκκλησίαν· ἐν τέλει δὲ λέγει τοὺς στρατηγούς, οὗτοι γὰρ συνῆγον τὴν ἐκκλησίαν. Σφίσιν] Hoc Schol. cum duobus seqq. deest.

CAP. 37. Ad voce. Πολλάκις μὲν etc. a m. ant. haec adn. δημηγορία Κλέωνος: κατὰ τῶν Μιτυληναίων δημηγορία συμβουλεύσεν ἀποκτεῖναι αὐτούς.

Πολλάκις μὲν ἤδη] Hoc Schol. vulg. a m. rec. ita incipit: ἡ δημηγορία Κλέωνος τάσεως ἔτι πραγματικῆς etc. pro οὐδετέρως eſt οὐδέτερος. Poſt ἀδικησάντων adduntur haec: θαυμάσειε δ' ἄν τις τὸν συγγραφέα, πῶς ἐν ὠμότητι διαβεβλημένῳ καὶ παραδόξοις ἐννοίαις κατὰ φύσιν καὶ ἀκολουθίαν τινὰ τὴν τάξιν τῆς δημηγορίας τετήρηκεν. ὃ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν, πολλάκις ἔγνων, ὅτι δημοκρατ. ἀδύνατόν etc.

Ad vocc. διὰ γὰρ τὸ καθ' ἡμέραν in marg. a m. antiqua, ſuper eadem verba textus autem vt Schol. interl. a man. rec., notata ſunt haec: ἡ αἰτία τῶ πολλάκις μὲν ἔγωγε καὶ τῶν ἐξῆς.

Ad ead. verba ſequens in margine legitur Scholion a manu antiqua ſcriptum: ὅπερ ἡ τυραννὶς οὐκ ἔχει· τοῦτο γὰρ τέλος ἐστὶ τῇ τυραννίδι τὸ φυλάσσειν ἑαυτὸν καὶ διὰ τοῦτο μὴ ἀδεῶς βιῶν.

Τὸ αὐτὸ ἔχετε] Hoc Schol. bis adeſt, in marg. a man. ant., inter lin. a m. rec.

In Schol. ad Καὶ ὅ, τι ἂν ἡ λόγῳ, quod eſt a m. rec., pro ἀνεχθῆτε eſt προσενεχθῆτε.

Ad vocc. ἢ οἵκτῳ ἐνδῶτε in marg. ab ant. m. ſcr. Ὅμηρος· ἦ κεν γηθήσαι Πρίαμος καὶ τὰ ἑξῆς. ex Il. A, 255. ſq.

In Schol. ad Οὐκ ἐπικ. ἡγεῖσθε, quod eſt a man. rec., ſic leg. ὃ σκοπεῖτε, φησὶ, ὡς ὅτι etc.

Μαλακιζεσθαι] Hoc Schol. deeſt.

Ἐπιβουλεύοντας αὐτοὺς] Hoc Schol. eſt interlin.

In Schol. ad Οὐκ ἐξ ὧν ἂν χαρίζ., quod eſt ab ant. m., pro ὑμῶν eſt ἡμῶν· poſt νῦς add. ὕτω· pro συγχωρῶνται eſt συγχωρῆσονται.

Βλαπτόμενοι αὐτοὶ] Hoc Schol. deeſt.

In Schol. ad Πάντων δὲ δεινότατον, quod eſt a rec. m., δὲ poſt ἀκινήτοις deeſt et ἀεὶ ante ἐμμένειν. In fine pro αὐτοὺς eſt αὐτά.

Εἰ βέβαιον ἡμῖν μηδὲν] Hoc Schol. ſic leg. τυτέσιν ἐὰν ὦμεν παλίμβολοι.

Καθεσηκέναι] Hoc Schol. et ſequ. deſunt.

In Schol. ad Ἀμαθ. τε μετὰ σωφρ., quod eſt a rec. manu, deeſt ἐνταῦθα poſt σωφροσύνην et οὐ ante βέλτιον, et in fine pro ἔχειν eſt τυγχάνειν.

Ad vocc. Ὡς ἐπιτοπλεῖσον adn. haec: ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖον ἀκριβῶς κεῖται.

Πρὸς τοὺς ξυνετωτέρους] Hoc Schol. vna cum ſequ. deeſt.

Ad vocc. οἱ μὲν γὰρ etc.: ταῦτα πάντα πρὸς τοὺς Ἀθηναίους αἰνίττεται ὑδέν τι μελετῶντας· πλὴν λέγειν τε καὶ ἀκούειν καινόν· τῆς αὐτῆς δὲ διανοίας ἔστι καὶ ἡ τῶ Ἀρχιδάμε δημηγορία, ἐν οἷς φησὶ, καὶ μὴ τὰ ἀχρεῖα ξυνετοὶ ὄντες καὶ τὰ ἑξῆς. v. infra Schol. vulg. ad verba Καὶ μετὰ καιν. poſt med. cap. 38.

Ὡς ἐν ἄλλοις] Eſt a m. rec.

Schol. ad Δηλώσαντες τὴν γνώμην eſt interl. ab ant. m. et ſic leg. γνώμην νῦν τὴν πολυμαθείαν.

Οἱ δ' ἀπιστοῦντες] Eſt interl.

Ἀμαθέστεροι μὲν] deeſt.

Ἀδυνατώτεροι] Ἀπὸ κοινῶ τὸ ἀξιῶσι. Schol. interl.

Κριταὶ δὲ ὄντες] Eſt a m. rec.

Ad v. δεινότητι ſcr. τυτέσι τῇ ῥητορικῇ δυνάμει.

CAP. 38. Ὁ αὐτὸς εἰμι τῇ γνώμῃ] deeſt.

In Schol. ad Καὶ χρόνῳ διατριβήν, quod eſt a rec. m. et refertur ad v. ὁ γὰρ παθών, verba priora ἀργίαν — ἄλλως deſunt; pro τῶ πάθει eſt τῶ παθόντες, et pro τυγχάνει — τυγχάνοι.

Schol. ad Ὅ ἐστι — ἠδικηκότων ſic incipit: ὅ ἐστι δηλονότι τὸ χρυσοτριβῆσαι etc. Pro ἀμβ. γίγνεται leg. ἀμβ. γὰρ ἐστὶν. Artic. ὁ ante Εὐριπίδης deeſt.

Ὁ γὰρ παθών] Hoc Schol. deeſt.

In Schol. ad Ἀντίπαλον ὂν pro ἀμύνεσθαι eſt ἀμύνασθαι et pro ἴσον — ἴσα.

In Schol. ad Θαυμάζω δὲ, quod eſt a m. rec., ordo verborum ab initio hic eſt: ὁ ἀντιλέγων πρὸς τὴν κόλασιν τ. Μ. φησὶ etc.

Ad v. ἀποφαίνειν adſcr. ſunt a m. ant. verba ταῦτα γὰρ πάντα — ὡς εἶπεν ex Schol. vulg. ad Ἡ κέρδει.

Ad v. Μιτυλ. — a m. rec. haec adn. ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν ὁ συμβουλεύων ἡμῖν μὴ τιμωρήσασθαι Μυτιληναίοις ἀδικήσαντας· οὐδὲν ἄλλο βούλεται δεῖξαι· ἢ ὅτι τὰ ἀδικήματα αὐτῶν τὰ εἰς ἡμᾶς ἀφελῶσιν· καὶ χρὴ μᾶλλον ὡς εὐεργέτας αὐτοὺς ἀποδέχεσθαι καὶ σώζειν· ἔστι δὲ ὁ λόγος τῇ εἰς ἄτοπον ἀπαγωγῇ . . . . . .

Schol. vulg. ad Ἀδικίας ἡμῖν deeſt.

Schol. vulg. ad Τῷ λέγειν πιστεύσας deeſt, et pro illo a m. rec. haec adn. τυτέσιν καὶ ὅλον ὅτι τῷ λέγειν πιστεύσας ἀγανίσαιτο ἂν τὸ δοκῶν τυτέσιν τὸ λι' (λίαν) δόξαν πᾶσιν· ὡς ὑκ ἔγνωσαν Μιτυλ. ἐναντίως ἀποφῆναι καὶ τὸ κοινῇ δόξαν· ἢ ὑπὸ (χρόνῳ) ἀνθρώποις.

Ad v. λέγειν in marg. ab ant. m. ſcr. τῷ πιθανολογεῖν δηλονότι, quod etiam a m. rec. ſuprafcriptum eſt.

Ἡ κέρδει] Ἡ τὴν — λαλήσει bis adeſt a man. rec. et ab ant. ſcr.

Τὸ εὐκριτὲς τῶ λόγῳ] Hoc Schol. deeſt, et proxime ſequens ſic leg. παράγειν ἐπὶ τὸ ἀπατᾶν.

Τὰ μὲν ἄθλα] deeſt.

Schol. ad Ἀναφέρει eſt interl. et a rec. m.

Ad v. αἴτιοι a m. rec. haec adn. αἴτιοι δ' ὑμεῖς κακῶς ἑτέροις ἄθλα διδόντες· ἢ τὸ ἀγωνοθετοῦντες ἀντὶ τῶ κακῶς κρίναντες.

Κακῶς ἀγωνοθετοῦντες] Hoc Schol. deeſt.

Ad v. Θεατὰ haec a m. rec. adn. ὡσανεὶ ἔλεγεν μετεσκεύασ... τῶν ὄντων ἐφ' ὑμᾶς ἡ Φυ' ὕτως γὰρ ἀκούετε τῶν λόγων καὶ πιστεύετε τοῖς ῥήτορσιν, ὡς ὀφθαλμοῖς τὴν πίστιν λαμβάνοντες. ὕτως δὲ ἀπιστεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ὁρωμένοις, ὥσπερ ἀκροασάμενοι.

Ἀπὸ τῶν εὖ εἰπόντων] Hoc Schol. vna cum ſequ. deeſt.

De Schol. ad Καὶ μετὰ — λόγῳ vid. ſupra ad vocc. οἱ μὲν γὰρ etc. poſt med. cap. 37. dicta.

Ad v. καλῶς ἐπιτ. a man. rec. haec adn.: ὡσανεὶ ἔλεγεν ἀπὸ τῶν πιθανῶς ἐπιτιμησάντων, ὥστε τὸ τραχὺ τῆς ἐπιτιμήσεως κλέψαι τῇ τέχνῃ τῶ λόγῳ διὰ τῶ κολακεύειν καὶ λέγειν, ὅτι οὐ πρέπει Ἀθηναίους ὄντας ὑμᾶς κατασκάπτειν τὰς πόλεις. δοκεῖ γὰρ ἡ ἐπιτίμησις ἐπαινῳ κεκραμένη λανθάνειν· καὶ μᾶλλον ἐγκώμιον ἢ μέμψις ἐστὶ τὸ λέγειν· καὶ δελεάζει λόγῳ τοὺς ἀκούοντας ὥστε τὸ καλῶς ἐνταῦθα ἐπιτιμησάντων ὃ τὸ δικαίως ἂν σημείωσαι, ἀλλὰ τὸ εὐφυῶς καὶ πιθανῶς μετὰ τέχνης.

Schol. ad Καὶ μετὰ — λόγῳ his modo verbis conſtat: τοικιλίας καὶ εὐκριτείας. Reliqua iam adfuerunt ad οἱ μὲν γὰρ cap. 37.

Schol. ad Ἀπατᾶσθαι ἄριστοι eſt interlin. a rec. m. et ſic leg.: ἐπιτήδειοι, ἕτοιμοι.

Schol. ad Δῦλοι ὄντες pars prior eſt inter lin. ſcr., poſterior in marg.; vtraque vero a m. rec.

Τῶν εἰωθότων] Eſt interlin.

Schol. ad Καὶ μάλιστα μὲν pars prior: βούλεται — συμφέρειν eſt a manu rec., poſterior autem: τὸ ἑξῆς — γνώμῃ. a m. ant.

Ad vocc. τοιαῦτα λέγουσι a man. rec. inter lineas haec adn. καὶ τὰ δεδοκιμασμένα καὶ ἀληθῆ βούλονται.

Schol. Δοκεῖν τῇ γνώμῃ] deeſt.

Schol. ad Ζητοῦντες — ὡς εἰπεῖν eſt a m. rec.

In Schol. ad Ἁπλῶς τε, ἀκ. ἡδ., quod eſt a m. rec., ad finem ante ὑ τὰ πράγμ. add. καὶ. Verba ἡδονῇ -- κολακείᾳ deſunt. -- In margine huius Scholii add. σημείωσαι, τίνας καλεῖ σοφιστάς.

CAP. 39. In Schol. ad Ὧν ἐγὼ πειρώμενος pro ἄρτι eſt ἀρτίως.

Ἀποτρέπειν ὑμᾶς] Hoc Schol. deeſt.

In Schol. ad Ἀποφαίνω poſt λέγω add. γὰρ.

Τοὺς ἡμετ. πολεμίους] Hoc Schol. deeſt.

Ἀτόλμησις μέν γε] Hoc Schol. eſt a rec. m.; ſed proxime ſequens deeſt.

In Schol. ad Καίτοι δεινότ. ἐσιν pro δεινότερον eſt δεινότατον.

Ἡ παρέσχε] Hoc Schol. eſt interlin.; ſed ſequens deeſt.

Ἰσχὺν ἀξιώσαντες] Hoc Schol. eſt a m. rec.

In Schol. ad Ἐν ᾧ γὰρ ᾐδή., quod eſt a m. rec., ἀντὶ τῦ et τινα poſt καιρὸν deſunt.

Ad ead. verba a m. vet. adn. ὐκ ἀρετῇ γὰρ κακὰ ἔργα' Ὁμηρος. ex Hom. Odyſſ. Θ. 329.

In Schol. ad εἰωθε δὲ, quod eſt a m. rec., pro πρὸς eſt εἰς et in fine ordo verborum hic eſt: αἷς ἂν ἐγγένηται εὐπραξία ἐκπίφνης καὶ ἀπροσδόκητος.

Ἐς ὄβριν τρέπειν] Hoc Schol. vna cum ſequ. deeſt.

In Schol. ad Ὑφ' ἡμῶν τετιμ. ante ἔδει αὐτοὺς add. ὅτι.

Ad voc. ὑπερφρονεῖν a m. ant. ſcr. ἀγνωμονεῖν.

Τὸ μὲν θεραπεῦσαι] Hoc Schol. deeſt.

Τῶν τε ξυμμ. σκέψ.] Hoc Schol. eſt a m. rec., ſequens deeſt.

Ἢ καταθαῤῥήσαντι] Hoc Schol. eſt interlin.

Ad voc. Ἀποκεκινδυνεύσεται· εἰς κίνδυνον ἔρχεται καὶ ζημίαν. Τῆς ἔπειτα προσόδου] Hoc Schol. cum ſequ. deeſt.

CAP. 40. In Schol. ad Οὔκουν δεῖ προσθεῖναι verba priora δόκησιν -- συμμάχοις deſunt.

In Schol. ad Ὠνητὴν ante Ὁμηρος add. ὡς καὶ. Finitur autem Schol. his verbis φόνοιο ποινὴν καὶ τὰ ἑξῆς.

Ξύγγνωμον δ' ἐστὶ] Hoc Schol. cum quinque ſqq. deeſt.

In Schol. ad Τὸ εὖ παθεῖν verba vlt. τὸ εὐεργ. deſunt.

Ἢ πρὸς τοὺς ὁμοίως τε] Hoc Schol. deeſt.

In Schol. ad Τοῖς μὲν ſic leg.: καὶ ἡ παροιμία τῦ Ὁμήρ.

In Schol. ad εἰ δὲ δὴ καὶ ὅ πρ., quod eſt a m. rec., poſt ἔρχειν add. πικρῶς.

In Schol. ad Ἢ παύεσθαι τῆς ἀρχῆς pro ἀπὸ eſt κατὰ.

In Schol. ad Τῇ τε αὐτῇ ζημίᾳ, quod eſt a m. rec., pro ὑμᾶς eſt ἡμᾶς et pro ὑμῶν -- ἡμῶν.

Καὶ μὴ ἀναλγητότεροι] Hoc Schol. deeſt.

In Schol. ad οἱ διαφεύγοντες pro hac ipſa voce eſt διαφυγόντες, ſed proxime ſequens Schol. deeſt.

In Schol. ad Μάλιστα δὲ, quod eſt a m. rec., pro θέλει εἶναι eſt ἐστὶ et in fine ſic leg.: καὶ βελομένῳ διὰ τῦτο ἀμύνασθαι. Refertur autem ad v. μὴ ξὺν προφάσει.

In Schol. ad Μὴ ξὺν προφ. τινὰ, quod rurſus eſt a rec. m., ἂν poſt ἀπολέσωσιν deeſt. In fine ſic leg.: καὶ πάσχωσι κακῶς παρ' αὐτῶν, ἀμύνονται γάρ. Refertur hoc Schol. ad v. μάλιστα δὲ etc.

Ad voc. κακῶς ποιοῦντες a m. ant. adn.: Ὁμηρος· μήθ' ἡμῖν τεκέεσσι. ex Il. Γ. 160.

Καὶ διόλλυνται] Hoc Schol. eſt interl.

Ὁ γὰρ μὴ ξὺν ἀνάγκῃ] Hoc Schol. eſt a rec. m.; ſed ſequens deeſt.

Ad voc. Γενόμενοι δ' adſcr. οἱ ἐπίλογοι.

In Schol. ad Μὴ μαλακισθέντες, quod eſt a rec. m., pro εἰς eſt πρὸς.

In Schol. ad Ἧσσον τῶν πολεμίων deſunt verb. γείνατο Τυδεύς.

CAP. 42. Schol. ad Οὔτε τοὺς προθέντας apud noſtr. ſic leg.: Διοδότυ δημηγορία ὑπὲρ τῶν Μυτιληναίων: ἰστέον δὲ, ὅτι -- δημηγορίης: -- δημηγορίᾳ Διοδότυ πρὸς τὴν Κλέωνος.

Ad ead. verba haec in marg. adn.: πρὸς τὸ θαυμάζω μὲν τῶν προθέντων αὖθις καὶ τὰ ἑξῆς. v. C. 38.

In Schol. ad Νομίζω δὲ δύο pro οὐδὲν eſt μηδὲν.

Μετὰ ἀπαιδευσίας] Hoc Schol. cum ſequ. deeſt.

Διαμάχεται] Hoc Schol. deeſt.

In Schol. ad Ἡ ἰδία ſic leg.: διὰ ἴδιόν τι σκοπεῖ κέρδος etc.

Διαφέρει] Hoc Schol. deeſt; ſed ſequens eſt interlin. et a rec. man.

In Schol. ad Περὶ τῦ μέλλοντος pro ἐστὶ eſt εἶναι.

Διαφέρει δ' αὐτῷ] Hoc Schol. deeſt.

In Schol. ad Εὖ μὲν εἰπεῖν verba ἕτω συντακτέον vſque ad μεταχειρίζεται deſunt.

Ἐπιδεῖξίν τινα] Hoc Schol. eſt interl. φιλοτιμίαν deeſt.

Ἀμαθίαν] Hoc Schol. ſic leg. καὶ ὐχὶ χρήματα.

Ἀπεχώρει] Hoc Schol. cum ſequ. deeſt.

Ὑποπτος] Hoc Schol. bis adeſt, in marg. ab ant., inter lin. a rec. manu.

Καὶ μὴ τυχὼν] Hoc Schol. vna cum ſequ. deeſt.

Καὶ πλεῖς' ἂν ὀρθοῖτο] Hoc Schol. deeſt.

Ἐλάχιστα γὰρ] Hoc Schol. ſic leg.: ἀντὶ τῦ ᾐδὲ ἐλάχιστα· Ὁμηρος· ἢ ὀλίγον οἱ παῖδα ex Iliad. Ε. 800. v. ſupra Schol. ad Ἧσσ. τ. πολ. circa fin. cap. 39. Verba τὸ ἐξῆς, χρὴ etc. referuntur ad v. χρὴ δὲ τὸν μὲν etc.

Καὶ τὸν μὴ τυχόντα] Hoc Schol. deeſt.

Παρὰ γνώμην] Hoc et ſequ. Schol. pariter deſunt.

CAP. 43. Τὰς περιουσίας] deeſt.

Ad voce. μὴ ἐξαπατήσαντα adn.: διὰ τὴν τῶν χρημάτων ὀάκησιν. Schol. ad Ἀφανῶς πη deeſt.

Καὶ ἐν τῷ τοιῷδε] Hoc Schol. cum tribus ſqq. deeſt.

CAP. 44. In hoc cap. deſunt Schol. ad Οὔτε ἀντερῶ, Πρὸς τὸ ἧσσον ἀφίσασθαι, Ἡμεῖς δὲ -- πρὸς αὐτοὺς, et Χρησίμως ἔχουσιν.

CAP. 45. In Schol. ad Ἐν ἓν ταῖς πόλεσι voc. ὲ ante μειζόνων eſt eraſum. Interpunctio cernitur poſt πράττονται, ita vt δηλονότι ad ſequentia referatur; poſt καὶ ante τοὺς Μυτιλην. add. εἰ.

In Schol. ad Πολλῶν θανάτῳ ζημία ante προδοσίας add. καὶ.

Ad voce. καταγνοὺς ἑαυτῦ adn. haec: Ὁμηρος· ᾐεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω ex Iliad. P. 32.

Κεῖσθαι αὐτὰς] Hoc Schol. cum ſequ. deeſt.

In Schol. ad Οὐδὲν ἐπίσχει pro ἐξαμαρτεῖν eſt ἐξαμαρτάνειν.

Αἱ δ' ἄλλαι ξυντ.] Hoc Schol. deeſt.

Ὀργῇ] Ὀργὴ ὁ τρόπος. Schol. interl.

In Schol. ad Ἥ τε ἐλπὶς καὶ ὁ ἔρως locus Heſiodi allegatus non totus adeſt, ſed poſt v. αὐτόθι ἐλπὶς add. καὶ τὰ ἑξῆς; ſed Schol. ſequens, quod ad Ἐπὶ παντὶ vulgo additur, adſcr. eſt ad Ἡ δ' ἐξουσία.

Τὴν ἐπιβολήν] Hoc Schol. ſic leg.: ἐπιβολὴν τὴν ἐγχείρησιν· εὐπορίαν τὴν ἄνυσιν.

Ἐκφροντίζων] Hoc Schol. cum ſequ. deeſt.

In Schol. ad Ἀδοκήτως γὰρ ἔτιν pro τὶς eſt τι.

Τινὰ προάγει] Hoc Schol. deeſt.

CAP. 46. Ὡς ἐχεγγύω] Hoc Schol. ſic leg.: ἰσχυρᾷ, ὡς ἐγγυήσει δυναμένῃ.

In Schol. ad Καὶ ὅτι ἐν βρ., λεπτέον in fine deeſt.

In Schol. ad γνῷ μὴ περισσ. pro ἀπελπίσασα eſt ἀπελπίσαι.

Ἐς ξύμβασιν] Hoc Schol. cum ſequ. deeſt.

Παραλαβεῖν] Hoc Schol. deeſt.

In Schol. ad Δρῶντες pro ὑμεῖς melius eſt ἡμεῖς. Verba τῷ λόγῳ deſunt.

Καὶ βίᾳ] Hoc Schol. cum ſequ. deeſt.

Καὶ προκαταλαμβ.] Hoc Schol. adn. eſt in Cod. noſtro paulo inferius -- ad verba νῦν μὲν γὰρ poſt init. cap. 47.

Τύτῳ] Hoc Schol. deeſt.

Ad voc. ἐπιφέρειν adn. ἀπὸ κοινῦ τὸ χρὴ.

CAP. 47. Καὶ τῦτο ἁμαρτάνοιτε] Hoc Schol. cum quatuor ſqq. deeſt.

Ὅπλων ἐκράτησεν] Hoc Schol. pariter deeſt.

Ad v. τοῖς δυνατοῖς -- τοῖς πλησίοις.

Τὰς πόλεις] Hoc Schol. cum duobus ſeqq. deeſt.

CAP. 48. Ad init. hui. cap. ſcr. οἱ ἐπίλογοι.

Ἀμείνω τάδε εἶναι] Hoc Schol. deeſt; vti etiam ad Παραινεμένων.

Ἢ μετ' ἔργων — ἐπιών] Hoc Schol. est a m. rec.

CAP. 49. Τοιαῦτα μὲν — εἶπε] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Μάλιστα ἀντιτάλων a man. ant. scr. sunt haec: σημείωσαι τὴν σύνταξιν. Post haec a manu recenti sequentia scripta sunt: ἐγγὺς ἦσαν καὶ σχεδὸν παραπλήσιοι καὶ ἀμφιβόλως ἔσχον καὶ ἐνδοιαστικῶς — ἀμφιβάλλειν (αὐτοὺς deest) τίνι προστεθῶσιν.

Ad v. ἦλθεν haec adn. a m. rec.: οἷον ἀντηγωνίζοντο καὶ ἐφιλονείκουν ἐφαμίλλως περὶ τῶν δεκόντων ἀλλήλοις.

Ἀγχώμαλοι] Hoc Schol. est a rec. m. et sic leg. ἀγχώμαλει, ἰσοσθενεῖς.

Προσῆκε δὲ ἡμ. τε καὶ νυκτὶ] Hoc Schol. cum duobus seqq. deest.

Ἀλλόκοτον] Haec vox in marg. iterata est. Hoc iam aliquoties factum est, vt idem verbum in margine scriptum inuenirem, quod erat in textu, nulla tamen addita explicatione. Num fortasse librarii verba difficiliora in margine scripserunt ea de causa, vt alio tempore explicationem adderent?

Τὰ διδοχμένα] Hoc Schol. deest; sed id, quod sequitur, est a m. rec.

CAP. 50. Desunt in hoc cap. Schol. ad Κλήρους δὲ et ad Ἐξείλον.

CAP. 51. Αὐτόθεν] Hoc Schol. deest.

Ad verba τάς τε Πελ. etc. scr. est: ἀπὸ κοινῆ τὸ ἐβούλετο ὁ Νικίας.

Ἔκπλους αὐτόθεν] Schol. deest.

In Schol. ad Τριήρων τε ante Κνῆμος add. art. ὁ.

Μεταξὺ τῆς νήσου] Hoc Schol. cum sequ. deest.

CAP. 52. Ad init. hui. cap. adn. ἄλωσις Πλαταιῶν.

Αὐτῶν τῷ τείχει] Hoc Schol. deest.

Schol. ad Εἰρημένον γὰρ ἦν αὐτῷ a m. rec. sic leg.: ἀντὶ τοῦ εἰρημένου αὐτῷ, αἰτιατικὴ ἀντὶ γενικῆς.

Ἐκ Λακεδαίμονος] deest.

Μὴ ἀνάδοτος εἴη] Hoc Schol. est interl. et a rec. m.

In Schol. ad Προσπέμπει δὲ verba προσῆκε γὰρ ὅτι desunt. pro ἐβούλοντο est ἐβούλετο.

CAP. 53. In Schol. ad Τὴν μὲν παράδ. art. τῶν ante Πλαταιῶν deest.

In Schol. ad Οὐκ ἐν ἄλλ. δεξ. in fine pro ὑμῶν est ἡμῶν.

In Schol. ad Ἢ ὑμῖν verba vlt. φησὶ καὶ τὰ ἑξῆς desunt. Refertur autem hoc Schol. ad v. πιστεύσαντες ὑμῖν statim post init. cap.

Φέρεσθαι] Hoc Schol. deest.

Μὴ ἃ κοινῇ] Hoc Schol. est a m. rec. et interl. Verba μὴ ἃ ἴσοι desunt. Sequens Schol. itidem est interlin.

Ὧι τὰ μὲν] Hoc Schol. vt et tria seqq. desunt.

Ἐπειστευγκάμενοι] Hoc Schol. est interlin.

Ad πρὸς εἰδότας adn. ὑμᾶς.

Διεγνωσμένην] Προειλημένην inter lin. a m. rec.

CAP. 54. Εὖ διεῤῥασμένων] deest.

Ad ζημίαν γὰρ adn. est: οἱ ἀγῶνες.

Φίλους δὲ νομίζ.] Hoc Schol. cum sequ. deest.

Ad Καὶ γὰρ ἤπειρ. etc. adn.: ταῦτα πάντα πλατικῶς ἱστορεῖ ὁ Ἡρόδοτος.

Ἐν τῇ ἡμετέρᾳ γῇ] Hoc Schol. cum duobus sqq. deest.

CAP. 55. Ad voce. Δεομένων γὰρ etc. haec leguntur: καὶ ταῦτα παρ' Ἡροδότῳ κεῖται διεξοδικῶς.

Τῷ πολέμῳ] Hoc Schol. deest; sed ad fin. sequentis Schol. add. καὶ τῷ ἁρμόζοντος.

Τιμῶν κελευσ.] Hoc Schol. cum tribus seqq. deest.

Ἐξηγεῖσθε] Παραγγέλλετε. Schol. interl.

Ἐπὶ τὰ μὴ ὀρθ. ἔχ.] Hoc Schol. deest.

CAP. 56. Καταλαμβάνειτας] Hoc Schol. et septem sequ. vsque ad Ἠφέλ. δεκ. εἶναι desunt.

In Schol. ad Πολὺ καὶ ὑμεῖς verba priora καὶ οἱ ἄλλοι Ἕλληνες desunt.

Ὅτε ἐν μείζονι κινδ. ἦτε] Hoc Schol. sic leg.: ἐπὶ τῶν Μηδικῶν.

Δεινοὶ] Hoc Schol. vna cum sequ. deest.

Οἵδε μετ' αὐτῆ ἦσαν] Hoc Schol. sic leg.: οἱ Θηβαῖοι.

Ἀντιθεῖναι] deest.

Ἀρετὴν] Hoc Schol. cum duobus sqq. deest.

Τελμᾶν] Hoc pariter deest.

Schol. ad Τὴν χάριν τῆς ἀρ. ἔχ. vulg. deest, et pro illo haec leg.: καὶ ἐν τῷ ἀ (πρώτῃ) ὁ Κερκυραῖος· καὶ τὴν χάριν βέβαιον ἔξουσιν. v. L. I. C. 32.

CAP. 57. Schol. ad μὴ τὰ εἰκότα vulg. deest, et pro illo ad h. l. adnot. haec: Ὁμήρου· ὅσσα δ' ἄρ' ἄγγελος ὦκα. ex Odyss. Ω. 412.

In Schol. ad Ἀνατεθῆναι post κοινῇ, omisso τὸ, add. μὴ ὄκ, vt est in textu.

Θηβαίων ἡσσώμεθα] Hoc Schol. cum duobus sqq. deest.

CAP. 58. Schol. ad Τῶν ξυμμαχικῶν vna cum sequ. deest.

Schol. ad Τῆς ἐς τοὺς Ἑλλ. verba posteriora καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ πρέποντος separatim scripta, referuntur ad voce. τήν τε δωρεὰν etc.

Οὓς μὴ ὑμῖν πρέπει] Hoc Schol. sic leg.: ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀξιέμεν.

Ἀλλ' εὔνους] Hoc Schol. deest.

Καὶ χεῖρας περίσχ.] Pariter deest.

In Schol. ad Περὶ τοῖς αὐθ. v. τοῖς φονεῦσιν desunt. Verba postrema in marg. inter. scripta sunt et sic leg.: αὐθέντας τοὺς Θηβαίους.

Πρὸς δὲ καὶ γῆν] deest.

Ἀφαιρήσεσθε] Pariter deest.

CAP. 59. In Schol. ad Οὐ πρὸς τῆς ὑμετ. δέξῃς verba priora οὐχ — δέξῃς desunt.

In Schol. ad Οὔτε ἐς τὰ κοινὰ pro ἐλέυ est ἐλέυς.

Ad vocc. Φείσεσθαι δὲ etc. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἃ πρὸς τῆς ὑμετέρας δέξῃς.

Ἡ χρεία] Hoc Schol. cum duobus seqq. deest.

In Schol. ad Τοὺς κεκμηκότας add. καὶ Ὁμήρου· καὶ οἳ ὑπένερθε καμόντας. ex Il. Γ. 278.

Ad Ὅτερ δὲ ἀναγκ., οἱ ἐπίλογοι.

Ἀναγκαῖόν τε] Hoc Schol. deest, vti et sequens.

In Schol. ad Τῷ αἰσχίστῳ pro ὀλεθρῳ est ὀλεθρίῳ.

CAP. 60. Ἐπειδὴ καὶ ἐκείνοις] Hoc Schol. cum duobus seqq. deest.

CAP. 61. Ad init. hui. cap. δημηγορία Θηβαίων.

Τοὺς μὲν λόγους] Hoc Schol. deest.

Καὶ μὴ ἐπὶ ἡμᾶς] Hoc Schol. pariter deest.

Καὶ περὶ αὐτῶν] Hoc Schol. est interl., omisso ἑαυτῶν.

Ὧν ὠδεῖς] Hoc Schol. est interl.

Ad v. ἠτιασμένων a rec. manu adn. haec: δεδρασμένων, ἠτιασμένων, ὡς τὸ ἠνεσκασμένων (aliter enim legere nequeo) καὶ τὸ χνοῶντες, χνοάζοντες, αἰτιῶντες, σιτιάζοντες, οὕτω καὶ ταῦτα αἰτιῶ, αἰτιάζω, ὁρῶ, ὁράζω.

Schol. ad Πρὸς μὲν τὰ vulg. deest, et pro illo haec leg.: πρὸς τὰ ἡμῶν κατηγορηθέντα. v. Schol. ad Ὠφελῇ.

Schol., quod verbis Ἵνα μήτε ἡ ἡμετέρα vulgo additur, refertur ad v. τῶν δὲ etc.

Μήτε ἡ τούτων δόξα] Hoc Schol. et duo sequentia desunt.

Ἔξω δὲ] Hoc Schol. vna cum sequ. deest.

CAP. 62. Ad vocc. φασὶ, μόνοι etc. adn. haec: ἀπὸ τῆς γνώμης καὶ αἰτίας ἡ λύσις τοῦ εὐεργετήματος.

Καὶ ἡμᾶς λοιδορῆσι] Hoc Schol. cum sequ. deest.

In Schol. ad Ἀττικίσαι verba priora τὰ τῶν Ἀττικῶν φρονῆσαι desunt.

Ad voce. Ἡμῖν μὲν γὰρ etc. adn.: ἡ λύσις τῆ ἁμαρτήματος συγγνωμονική.

In Schol. ad Ὀλίγων ἀνδρῶν poſt ἄλλων add. ἀνδρῶν et poſt μηδισάντων add. μάλιστα.

Κατέχοντες ἰσχύι] Hoc Schol. deeſt.

In Schol. ad Καὶ τὰς νόμ. ἓλ. inter πόλις et ἡμῶν add. ἔλαβεν.

Schol. ad Καὶ τοὺς ἄλλους deeſt.

CAP. 63. Μᾶλλόν τε] Hoc Schol. cum ſequ. deeſt.

Μετ' αὐτῶν ἄλλοις] Pariter deeſt.

In Schol. ad Εἴ τι καὶ ἄκοντες ante παθεῖν in fine add. τι.

Προσήγεσθε] Hoc Schol. deeſt.

Πολὺ δέ γε αἴσχιον] Hoc Schol. adſcr. eſt ad verba ἀλλ' ἑκόντες etc. et verba ἀντίσχ. κῶλ. deſunt.

Ad v. αἴσχιον — αἴσχιον τῷ ἔτι ἀπρεπεστέρᾳ.

Τιμεῖς μὲν γὰρ] Hoc Schol. vna cum ſequ. deeſt.

Ad voce. textus Τιμ. μὲν γὰρ adſcripta ſunt verba, ſuprà in Schol. ad Πολὺ δέ γε αἴσχ. vulg. omiſſa: ἀντίσχοφεν κῶλον.

In Schol. ad Αἰσχρὸν μᾶλλον verba ἵν' ᾖ ad fin. a m. rec. addita ſunt, et in fine deſunt illa μετὰ καὶ ἑξῆς.

CAP. 64. Τμεῖς δὲ] Hoc Schol. cum ſequ. deeſt.

Δι' ἑτέρους] Hoc Schol. et duo ſqq. deſunt.

Ὥσπερ ἡμᾶς] Hoc Schol. cum ſequ. deeſt.

Schol. ad Τίνες ἂν ὧν ὑμῶν ſic leg.: ἀντὶ τοῦ ὑδὲ τὸ τίνες ἂν ὑμῶν.

Πᾶσι τοῖς Ἕλλησι] Hoc Schol. deeſt.

Schol. ad Καὶ ἃ μὲν ποτὲ ſic leg.: ἐπὶ τῶν Μηδικῶν.

Οὐ προσήκοντα νῦν] deeſt.

CAP. 65. Ad verba textus Παρασ. γὰρ etc. in marg. int. ſcr. ὁριστικόν.

Οὐ νομίζομεν] Hoc Schol. cum ſequ. deeſt.

In Schol. ad Καὶ τὴν γῆν ἐδ. verba poſteriora ſeparatim ſcripta referuntur ad verba εἰ δὲ ἄνδρ.

Ἐπεκαλέσαντο] Hoc Schol. et ſequ. deſunt.

Οὔθ' ἡμεῖς] Hoc Schol. cum tribus ſeqq. deeſt.

Schol. ad Σωφρ. ὄντες τῆς γν. eſt a m. rec.

Ἐχθρὲς ὑδενὶ] Hoc Schol. deeſt.

CAP. 66. Omnia quae in hoc capite occurrunt Scholia, in codice noſtro deſiderantur, nimirum a verbis inde Τεκμήριον δὲ vsque ad Οὗτοι τὰ ὀρθά.

CAP. 67. In Schol. ad Ἵνα ὑμεῖς μὲν ad fin. add. Ἡσίοδος· ὑμεῖς δὲ κακώτερα τεξείεσθε.

Τετιμωρημένοι] Hoc Schol. cum duobus ſeqq. deeſt.

In Schol. ad Οὐκ ἐκ πρ. ἁμαρτ., quod eſt a rec. m., pro ὅτι eſt ἀντὶ τοῦ.

Ad v. μηδὲ ὁλοφυρμῷ adn. ἐλέᾳ ἐκβολή.

Ἐπίχαρτοι εἶναι] Hoc Schol. cum ſequ. deeſt.

Ad voce. ἀμύνατε ἦν leg.: οἱ ἐπίλογοι.

Παραβαθέντι] Hoc Schol. et duo inſequentia deſunt.

Ad v. κεφαλαιώσαντες etc. a man. rec. adn. haec: ἀντὶ τοῦ κεφαλαιώσαντες πρὸς πάντας τοὺς συμμάχους, προθέντες καὶ ἐρίσαντες κρίσεις καὶ ὀηλώσεις ποιήσεσθε.

CAP. 68. Ad voce. τόν τε ἄλλ. χρ. a m. rec. πρὸ τοῦ πολέμου τούτου.

Μετὰ τὸν Μῆδον] Hoc Schol. cum ſequ. deeſt.

Καινὰς εἶναι] Hoc et ſequens Schol. ſunt a m. rec.

Αὖθις τὸ αὐτὸ] Hoc Schol. cum ſex ſeqq. vsque ad Ἐπειδὴ Ἀθ. deeſt.

CAP. 69. Χειμασθεῖσαι] Hoc Schol. deeſt.

Καὶ ἀπ' αὐτῆς] Hoc Schol. eſt interlin. et a rec. m.; ſed ſequens deeſt.

CAP. 70. In Schol. ad Ναυμαχιῶν pro ἐζώγρησαν eſt ἐζωγρήθησαν.

Τοῖς προξένοις διηγγ.] Hoc Schol. cum duobus ſqq. deeſt.

In Schol. ad Οὗτοι οἱ ἄνδρες deeſt ὅτοι.

Schol. ad Καὶ βυλῆς ὧν ſic leg.: σημείωσαι βυλῆς ὁ βυλευτὴς καὶ ἡ γενικὴ τοῦ βυλῆντος. Proxime ſequ. Schol. eſt interlin.

Ἐξείργοντο] Hoc Schol. deeſt.

Schol., quod voce. Οἱ δέ τινες vulgo additur, adſcr. eſt initio cap. 71.

CAP. 71. Τὸ δὲ πλέον] Hoc et ſequens Schol. deſunt.

Μηδὲν ἀνεπιτ.] Pariter deeſt.

CAP. 72. In hoc cap. deſunt Schol. ad Ἐν δὲ τούτῳ, Ἰδρύνθη, Λιμένα εἶχον, et ad Οἱ δὲ τὴν τε ἀγ.

CAP. 73. Τοῖς δ' ἑτέροις] Hoc Schol. deeſt.

CAP. 74. Διαλιτούσης δ' ἡμέρας] Hoc Schol. cum quatuor ſeqq. deeſt.

Ad verba textus Αἵ τε γυν. adn.: Ὅμηρος· ἠὲ γυναικὸς, ἣ οὐκ οἶδε πολεμήϊα ἔργα. ex Iliad. H. 236.

Schol. octo, a verbis inde Γενομ. δὲ τῆς τρ. vsque ad Ἐκινδ. πᾶσα, deſunt.

CAP. 75. Schol. huius capitis omnia deſunt.

CAP. 76. Τῆς δὲ τάσεως ἐν τούτῳ ὔσης] Hoc Schol. cum duobus ſqq. deeſt.

In Schol. ad Ἐς Σύβ. λιμ. τῆς ἠπ., quod eſt a m. rec., poſt μέμνηται add. ὁ συγγραφεύς, ſed proxime ſequens Schol. deeſt.

CAP. 77. Schol. quatuor, a verbis Οἱ δὲ πολλῷ ad Ηὐτομόλησαν, deſunt; vti et alia quatuor a Τῶν ποιυμένων vsque ad Πρὸς τὰς δώδεκα ναῦς τῶν Ἀθ.

CAP. 78. Κακῶς τε καὶ κατ' ὀλ.] Hoc Schol. cum tribus inſequentibus deeſt.

Ad v. γνόντες — οἱ Πελοποννήσιοι γνόντες.

Καὶ δείσαντες] Hoc Schol. vna cum ſequ. deeſt.

CAP. 79. Κρατοῦντες] Hoc Schol. deeſt.

Schol. ad Ἐπὶ μὲν τὴν πόλιν vulg. deeſt et pro illo adn. οἱ Πελοποννήσιοι.

Ad verba textus ἐπὶ μὲν τὴν πολ. adn.: εἰς τὰ Σύβοτα.

Οὐδὲν μᾶλλον] Hoc Schol. deeſt.

CAP. 80. In Schol. ad Καὶ ὑπὸ νύκτα — ἐφρυκτ., quod eſt a m. rec., deſunt priora verba διὰ φρυκτῶ ἐμηνύθησαν.

CAP. 81. Ἐκομίζ. ἐπ' οἴκου] Hoc et ſequ. Schol. deſunt.

Ad verba textus καὶ ὑπεφενεγκ. etc. τὸ ἔργον ἡρωϊκόν.

In Schol. ad Ὅπως μὴ — ὀφθῶσιν, quod eſt a m. rec., pro ὅπως eſt ἵνα. pro Λακεδαιμονίαν eſt Λευκάδα.

Ἀποκομίζονται] Hoc Schol. cum ſequ. deeſt.

Τούς τε Μεσσηνίους] Hoc Schol. eſt a m. rec.

Ἃς ἐπλήρωσαν] Hoc Schol. cum tribus ſequentibus deeſt.

Καὶ ἐκ τῶν ὀένδρ. τινὲς] Hoc Schol. et quinque ſequentia deſunt.

In Schol. ad Πᾶσά τε ἰδέα, quod eſt a m. rec., ſic leg.: πάντα τὰ εἰωθότα ἐν τάσει γίνεσθαι etc.

Καὶ οἷον φιλεῖ ἐν τῷ τοιούτῳ] Hoc Schol. cum duobus ſqq. deeſt.

Ad verba textus ἐν τῷ Διον. a m. ant. adn.: τὸ ἑξῆς ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Διονύσου.

In Schol. ad Οὕτως ὥμῃ τάσις, quod eſt a m. rec., poſt ἥπερ add. ὡς.

Ἐν τοῖς] Hoc Schol. deeſt.

CAP. 82. Ἐπεὶ ὕστερόν γε] Hoc Schol. vna cum ſequ. deeſt.

Τοὺς Ἀθην. ἐπάγεσθαι] Hoc Schol. eſt interl. et a rec. m.

Λακεδαιμονίους] Hoc Schol. eſt a m. rec.

In Schol. ad Οὐκ ἂν ἐχόντων πρ., quod rurſus eſt m. rec., ante πολέμῳ add. art. τῷ.

In Schol. ad Καὶ ξυμμ. ἅμα, quod eſt m. rec., pro ποιύμενον eſt περιποιύμενοι.

Καὶ σφίσιν αὐτοῖς] Hoc Schol. et ſeptem ſqq. vsque ad Ἡ αὐτὴ φύσις deſunt.

In Schol. ad Μᾶλλον δὲ, quod eſt a m. rec., ἤτοι ante πῆ μὲν deeſt.

Καὶ ἡσυχαίτερα] Hoc Schol. cum ſequ. deeſt.

Ὡς ἂν ἔκ. αἱ μεταβ.] Hoc Schol. est a m. rec.

Ad verba textus διὰ τὸ μὴ etc. a m. ant. scr. ἔκφρασις στάσεως. Στάσεως τῆς Κερκυραίων.

Schol. ad Καὶ οἱ ἰδιῶται — ἔχουσιν vulg. deest.

In Schol. ad Διὰ τὸ μὴ ἀκουσίους, quod est a m. rec., pro γιγνομένην est γινομένην et verba ἤγουν — πράγμασι vna cum Schol. sequ. desunt.

Καὶ πρὸς τὰ παρόντα] Hoc Schol. est a m. rec. et verba priora πρ. τὴν παρ. κατάστασ. desunt.

Ἐστασ. — τῶν πόλεων] Hoc Schol. est a m. rec.; sed duo insequentia desunt.

Τῶν τε ἐπιχειρ.] Hoc Schol. est a m. rec.; duo sqq. desunt.

Ad verba textus καὶ τὴν εἰωθ. etc. a m. ant. adn. haec: τὴν κειμένην φησὶ τῶν ὀνομάτων χρῆσιν ἀντήλλαξεν· καὶ ἐπιφέρει εὐθὺς καθέκαστον. v. Schol. ad Μέλλησις δὲ vulg. ad fin.

In Schol. ad Καὶ τὴν εἰωθ. ἀξ., quod est a m. rec., verba ἀντὶ τοῦ τῇ desunt. pro νενόμισται est νενόμιστο, pro ἡ καὶ ante θρασύτης est ἥτις καὶ.

Τόλμα μὲν γὰρ ἀλόγιστος] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Μέλλησις δὲ, quod est a m. rec., pro προκάλυμμα est πρόσχημα. Verba vlt. τὴν κειμένην etc. desunt. v. quae ad verba textus καὶ τὴν εἰωθ. monita sunt.

Καὶ τὸ πρὸς ἅπαν ξυνετὸν] Hoc Schol. et duo sequentia desunt.

Ἀσφάλεια δὲ τὸ ἐπιβουλ.] Hoc Schol. est a m. rec.; sed sequens deest.

Καὶ ὑπονοήσας ἔτι δεινότ.] Hoc Schol. est a m. rec. et sic leg. καὶ ὁ ὑπονοήσας ἐπιβουλεύεσθαι ξυνετώτερος ἐνομίζετο.

Προβουλεύσας δὲ] Hoc Schol. est a m. rec.; sequens deest.

In Schol. ad Ὁ φθάσας τὸν μέλλ., quod est a m. rec., τὸν ante πολέμιον deest.

In Schol. ad Καὶ ὁ ἐπικ. τὸν μὴ δ., quod est a m. ant., desunt verba vltima ὁ παρακινήσας etc.

Καὶ μὴν καὶ τὸ ξυγγ. τοῦ ἐτ.] Hoc Schol. est a m. rec.

In Schol. ad Μετὰ τῶν κειμ. νόμ., quod est a m. rec., ante τοιαύτας add. τὰς. Verba τοῖς ὀρθῶς etc. separatim scripta referuntur ad v. τά τε ἀπὸ τῶν ἐναντίων etc.

Ἀλλὰ παρὰ τοὺς καθεστ.] Hoc Schol. deest; sed sequens est a m. rec.

Ἢ τῷ κοινῇ τι παραν.] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Περὶ πλείονος, quod est a m. rec., sic leg.: ἀντὶ τοῦ τῶν ἁπλῶν γὰρ τὸ ἀντιτιμωρήσασθαι καὶ τὸ προπαθεῖν.

Καὶ ὅρκοι εἶπ. ἄρα γέν.] Hoc Schol. est a m. rec.

Schol. ad Ἐν δὲ τῷ παρατ., quod est a m. rec., sic leg.: ἐν δὲ τῷ συμβαίνοντι καὶ τῷ μετὰ ταῦτα χρόνῳ ὁ ἀπὸ τύχης ἐσχηκὼς (sic enim leg.) πρῶτος τὸ θαῤῥῆσαι καὶ δυνηθῆναι, ἡδύτερον μᾶλλον διὰ τὴν πίστιν ἐπετίθετο· ἢ ἤπερ etc. paulo post pro τοῦ ὅρκου τῷ θάῤῥει est τοῦ ὅρκου χάριν.

Ad verba text. ἀμαθεῖς ἀγαθοὶ a m. ant. adnot.: ἀμαθεῖς κακῶν.

Schol. ad Πάντων δ' αὐτ. αἴτ., quod est a m. rec., sic leg.: πάντων δὲ τῶν εἰρημένων κακῶν αἴτιον ἦν ἡ ἐπιθυμία τοῦ βούλεσθαι ἄρχειν· ἥτις γὰρ διὰ πλεονεξίαν καὶ φιλοτιμίαν· etc. post λαμβάνει add. καὶ. pro εἰς ἕξιν est εἰς ἔριν.

Post hoc Schol. add. a m. rec. haec: μᾶλλον τοὺς κακούργους συνετοὺς καλοῦσι, ἤπερ τοὺς τῶν κακῶν ἀμαθεῖς ἀγαθούς· καὶ ἡδέως ἔχουσιν οἱ ἄνθρωποι κακοῦργοι εἶναι καὶ δεξιοὶ καλεῖσθαι, ἢ γὰρ ἀμαθεῖς καὶ ἀγαθοί.

Ἐκ δ' αὐτῶν] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Οἱ γὰρ ἐν τ. πόλ., quod rursus est a m. rec., pro τὴν δημοκρατίαν τῆς ὀλιγ. est τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς ὀλιγαρχίας. pro τῆς πολιτείας est τῇ πόλει· pro δεῖ est χρὴ. pro προτιθέντες ad fin. bis scr. προστιθέντες.

Εὐπρεποῦς] Hoc Schol. cum tribus seqq. deest.

Ad v. μετὰ ψήφου ἀδίκου a m. rec. leg. haec: ἢ καταψηφιζόμενοι φησὶν ἀδίκως ἀλλήλων ἢ τῇ χειρὶ καὶ τῇ δυνάμει καὶ τοῖς ὅπλοις κρατοῦντες ἐξεπίμπλασαν τὰς φιλονεικίας, τουτέστι, ἐνεπιπλῶντο καὶ ἥδοντο τιμωρούμενοι τοὺς ἐχθρούς.

In Schol. ad Ὥστε εὐσεβ. μὲν, quod est a rec. m., pro οὐδετέρῳ est οὐδετέροις. Verba vltima τὸ δὲ εὔηθες etc., quae ex Schol., primo cap. 83. huc translata videntur, desunt, et locum suum obtinent.

Ἐπιφθ. τι διαπρ.] Hoc Schol. est interl. et a rec. m., sed sequens deest.

In Schol. ad Τὰ δὲ μεσ. τῶν πολ., quod est a m. rec., verba priora ἤγουν οἱ μεσ. πολ. — προστάτας desunt. Τῷ ante τ. δημ. et τ. ὀλιγ. deest. pro δημοτικῶν leg. δημοκρατικῶν. In fine sic leg.: ὅτι μόνοι ἀπειθεῖς ἦσαν.

CAP. 83. Καὶ τὸ εὔηθες] Hoc Schol. est a m. ant. et sic leg.: εὔηθες, τὸ ἁπλοῦν, τὸ ἀπόνηρον· — σημείωσαι, ὅτι τὸ εὔηθες ἐπὶ καλοῦ. Reliqua a m. rec. separatim scripta sunt.

Τὸ δὲ ἀντιτετ. ἀλλήλοις] Hoc Schol. cum tribus seqq. deest.

Κρείσσους δὲ ὄντες] Hoc Schol. est a m. rec.; sed duo sqq. desunt.

Τῷ γὰρ δεδιέναι] Hoc Schol. est a m. rec.; duo sequentia desunt.

Praeter Schol. ad Οἱ δὲ καταφρον. vulg. etiam aliud adest a manu rec. scriptum, quod sic leg.: οἱ δὲ δοκοῦντες εἶναι συνετοὶ καὶ πάνυ θαῤῥοῦντες τῇ φρονήσει περιγενέσθαι καὶ οὐδὲν δεῖσθαι νομίζοντες δυνάμει τι πρᾶξαι ἃ ἔξεστι αὐτοῖς τέχνῃ κατορθοῦν, ἀπαράσκευοι διεφθείροντο.

Ἄφρακτοι] Hoc Schol. deest.

CAP. 84. Statim ab initio huius capitis posita sunt ad quemlibet versum signa (÷) vsque ad finem capitis, et in margine adscriptum est Scholion: τὰ ὠβελισμένα οὐδενὶ τῶν ἐξηγητῶν ἔδοξε Θουκυδίδου εἶναι. ἀσαφῆ γὰρ καὶ τῷ τύπῳ τῆς ἑρμηνείας καὶ τοῖς διανοήμασι πολὺ ἐμφαίνοντα τὸν νεωτερισμόν.

Ἀσμένη] Hoc Schol. et duo sequentia desunt.

CAP. 85. Ἐς ἀλλήλους ἐχρήσαντο] Hoc Schol. deest.

Ad voc. λιμὸς in marg. a m. ant. adscr. σημείωσαι ὁ λιμός.

Ὅπως ἀπόγνοια ᾖ] Hoc Schol. est a m. rec.

Ad voc. ἀπόγνοια a m. ant. σημείωσαι ἀπόγνοια.

CAP. 86. Ad init. hui. cap. μετάβασις.

Τῆς τε γῆς εἴργ.] Hoc Schol. cum quinque sqq. deest.

CAP. 87. Ad init. hui. cap. μετάβασις.

Ἐκλιπ. μὲν οὐδ. χρόνον] Hoc Schol. deest.

Τοπαντάπασι] Est interl.

Ὅμως διακωχὴ] Hoc Schol. est a m. rec.; sed sequ. deest.

Schol. ad Ὅ, τι μ. ἐκάκ. τ. δύν. a man. rec. sic leg.: ἀντὶ τοῦ μηδὲν εἶναι ὅπερ μᾶλλον ἔβλαψε τὰ πράγματα. Scholii vulgaris pars posterior orta est ex lectionis varietate in margine notata.

Ἐκ τῶν τάξεων] Hoc Schol. deest.

CAP. 88. Δι' ἀνυδρίαν] Hoc Schol. cum sequ. deest.

Schol. ad Τεμόντες δ' οἱ Ἀθ. sic leg.: ἡ αἰτία τῆς ἐπιστρατείας τῶν Ἀθηναίων κατ' αὐτῶν τῶν Λιπαραίων.

Τὴν γῆν] Hoc Schol. cum sequ. deest.

CAP. 89. Ad init. hui. cap. in marg. ext. est μετάβασις, in marg. int. ἔτος ϛ.

Καὶ οὐκ ἐγέν. ἐσβολὴ] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Ἡ θάλ. ἐπελθοῦσα, quod est a m. rec., bis pro ποτὲ leg. τότε. post οὕτως add. ἐξηγοῦνται.

Καὶ τὸ μὲν κατέκλυσε] Hoc Schol. est a m. rec.

Ὅσοι μὴ ἐδύν. φθῆναι] deest.

Παρεῖλε] Hoc Schol. vna cum sequ. deest.

Κύματος ἐπαναχώρησίς τις] Hoc Schol., quod est a m. rec., refertur ad voc. ἐπίκλυσις.

Αἴτιον δ' ἔγωγε τοῦ τοιούτου νομίζω] Hoc Schol. est a m. rec.

Καὶ ἐξαπίνης πάλιν] Hoc Schol. eſt a m. rec. et ſic leg.: κ. τ. σ. ν. (φησὶ deeſt) αἰφνίδιον ἐπισπώμενον τὴν θάλασσαν etc.

CAP. 90. Ad init. hui. cap. μετάβασις.

Ὡς ἑκάστοις ξυνέβ.] Hoc Schol. eſt a m. rec.; ſed tria inſequentia Schol. deſunt.

CAP. 91. Ad init. hui. cap. μετάβασις.

Ad voc. Δημοσθένης· Δημοσθένης στρατηγός.

Καὶ ὃκ ἐθέλ. ὑπακούειν] Hoc Schol. et proxime ſequ. deſunt.

Ὡς δὲ αὐτοῖς] Hoc Schol. eſt a m. rec.; ſed duo ſequentia deſunt.

Ἀπὸ σημείου] Hoc Schol. eſt a m. rec.

Ad v. Τανάγρᾳ — ταύτην τὴν Τάναγραν Ὅμηρος γραῖαν καλεῖ. Θέσπειαν, γραῖάν τε καὶ εὐρύχορον μυκαλίσσον. ex Iliad. B. 498.

Οἱ δὲ ἐπὶ τὰς ναῦς] Hoc Schol. deeſt.

CAP. 92. Ἀθηναίοις προσθεῖναι] Hoc Schol. eſt a m. rec., ſed verba κατὰ προσθήκην δῆναι deſunt.

Μὴ ὑ σφίσι πιστοὶ ὦσιν] Hoc Schol. deeſt.

Καὶ ἅμα τῷ πρ. Ἀθ. πολ.] Hoc Schol. eſt a m. rec.; ſequens deeſt.

Ὡς ἐκ βραχέος] Hoc Schol. eſt a m. rec. et pro τετέσι eſt ὡς, τε.

Ἐτείχισαν τὴν πόλ. ἐκ καινῆς] Hoc Schol. vti et ſequ. deſunt.

In Schol. ad Καὶ ἦρξ. κατὰ Θερμ., quod eſt a rec. m., ὃν ante τόπῳ deeſt. Ante ἀσφαλὲς add. καὶ et ἐστὶ in fine abeſt.

CAP. 93. Καὶ ἐνίμισαν ἐπὶ τῇ Εὐβ.] Hoc Schol. deeſt.

Καὶ ἂν ἐπὶ τῇ γῇ ἐκτ.] Hoc Schol. eſt a m. rec. et ſic leg.: καὶ κώλυμα ἦσαν κἀκεῖνοι τῷ αὐξηθῆναι τὴν πόλιν, ὧν ἐπὶ κακῷ τῆς γῆς ἐκτίζετο ἡ πόλις.

Παροικῶσιν] Hoc Sch. et ſequentia tria deſunt.

Οὐ μέντοι ἦκισα] Hoc Schol. eſt a m. rec.

CAP. 94. In Schol. ad Ὃν ἐν τῇ Μήλῳ, quod eſt a m. rec., pro κατείχοντο eſt κατεῖχον.

Ξυμφορὰ πολεμίας] Hoc Sch. et duo ſequentia deſunt.

Ὅπερ μέγιστον μέρος] Hoc Sch. et duo ſeqq. pariter deſunt.

CAP. 95. Τοῖς Ἠπειρώταις] Hoc Schol. eſt a m. rec.

Καὶ Φωκ. — ἡ Βοιωτ. ἐστὶν] Hoc Schol., quod eſt a m. rec., ita inc. ἀντὶ τοῦ τὸ δὲ ἀπὸ τούτου etc.

In Schol. ad Ἄρας ὧν ad fin. inter τὸν et σύνδεσμον repetitur ὧν. Scholii huius pars poſterior a manu rec. eſt addita, ſicque incipit: κατὰ Ἀντύλλον ὁ ὧν σύνδεσμος περιττὸς ἐστὶν, ἐμοὶ δὲ δοκεῖ πάνυ ἀναγκαίως προσκεῖσθαι etc.

Κοινώσας δὲ τὴν ἐπιν.] Hoc Schol. deeſt.

Τοῖς ἐπιβάταις] Hoc Schol. vna cum ſequ. deeſt.

CAP. 96. Τῶν τοῦ τοιούτου] Hoc Schol. deeſt.

Ad voce. text. ἐν ᾧ Ἡσιοδ. etc.: περὶ Ἡσιόδου τοῦ ποιητοῦ καὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ.

NB. Cum haec argumenta in margine adſcripta ad varietatem lectionis cognoſcendam nullius ſint vſus, in poſterum illa omittam, et tunc modo eorum faciam mentionem, cum aliquid notatu dignum continent.

Τὴν γὰρ γνώμην εἶχε et Τοιοῦτον ἐπεβουλεύετο] Haec duo Schol. ſunt a m. rec.

Ὥστε καὶ οἱ ἔσχ. Ὄφιον.] Hoc Schol. deeſt.

CAP. 97. Τῷ δὲ Δημοσθένει] Hoc Schol. eſt a m. rec.

Ὡς εἶχ. ῥᾳδία ἡ αἵρεσις] Hoc Schol. cum ſequ. deeſt.

In Schol. ad Τούτοις δὲ — τύχῃ, quod eſt a m. rec., pro ἐπεὶ eſt ὅτι.

Ἐλπίσας, ὅτι οὐδὲν] Hoc Schol. et octo ſeqq. vsque ad Ἐν οἷς ἀμφ. deſunt.

CAP. 98. In Schol. ad Μέχρι μὲν ὧν οἱ τοξ., quod eſt a m. rec., pro Ἀττικῶν eſt Ἀττικόν.

Οὔδε ἀντεῖχον] Hoc Schol. deeſt.

In Sch. ad Ἀνεσέλλοντο, quod eſt a m. rec., deeſt ἀνεχώρουν.

Οὗτοι διεσκεδάσθ.] Hoc Schol. eſt a m. rec. et refertur ad v. καὶ αὐτοὶ ἐκεκμήκεσαν, ita vt verba textus non repetita ſint.

In Schol. ad Τῷ αὐτῷ πόνῳ ξυνεχ., quod rurſus eſt a m. rec., pro ᾗ eſt καὶ.

Κατὰ πόδας αἴρ.] Hoc Schol. et ſequ. deſunt.

Τοσοῦτοι μὲν] Hoc Schol. eſt a m. rec.

Ἐτελείφθη τοῖς πεπρ.] Hoc Schol. deeſt.

CAP. 99. Ἐν ἀποβάσει τέ τινι] Hoc Sch. cum ſequ. deeſt.

Ad v. Περιπόλιον. — ἡ χωρὶς ὄνομα τὸ Περιπόλιον, ἀλλὰ φρουρίᾳ τινὸς, ἐν ᾧ περίπολοι φρουροῦσιν. Scr. eſt a m. rec.

CAP. 100. Διὰ τὴν τῶν Ἀθην. ἐπαγ.] Hoc Sch. eſt a m. rec.

CAP. 101. Ἐπεκηρυκεύετο] Hoc Sch. et ſequens deſunt.

CAP. 102. Ἐδήουν τὴν γῆν] Hoc Sch. vna cum ſequ. deeſt.

Ἐλθὼν πείθ. Ἀκ. καλ.] Hoc Schol. eſt a manu rec. et ſic leg.: ἔπεισεν αὐτοὺς δυσχερῶς· Δῆι (num διατί) δυσχερῶς; ἐπειδὴ ὃκ ἐπ. etc.

Καὶ πέμπουσι μετ' αὐτοῦ] Hoc Schol. deeſt.

Δεινὸν γὰρ ἦν] Hoc Schol. eſt a m. rec., vti et ſequens.

Ὥστε μετὰ σφῶν] Hoc Schol. deeſt.

CAP. 103. Ξυνεπολέμουν] Hoc Schol. bis adeſt a m. ant. et a m. rec. ad initium huius et ſeq. capitis iterum adn. μετάβασις.

Τρίτοις Ἀθηναίων] Hoc Schol. et ſequens deſunt.

CAP. 104. Κατὰ χρησμ. δή τινα] Hoc Sch. cum ſequ. deeſt.

Ad voc. Πολυκράτης adſcr.: ὁ εὐτυχὴς, ὃν μέμνηται Ἡρόδοτος.

Ἀλύσει] Hoc Schol. deeſt.

In Schol. ad Καὶ περικτ. νησιωτῶν med. ſic leg.: Ὅμηρος· εὐκτίμενον τὸ καλῶς εἰκάμενον· καὶ ἄλλως τ' αἰδέσθητε περικτίονας ἀνθρώπους.

Ἐθεώρουν] Hoc Schol. et duo ſequentia deſunt.

Ἐκ προοιμίου Ἀπόλλωνος] Hoc Schol. a m. rec. ſic leg.: ὕμνου Ἀπόλλωνος· τοὺς γὰρ ὕμνους προοίμια ἐκάλουν.

Ἠγερέθοντα] Hoc Schol. et duo ſequentia deſunt.

Ἀφήμως] Hoc Schol. ſic leg.: ἀφήμως· ἡσύχως, σιγῇ πάντως, ἀθρόως.

Ἐνὶ παιπαλοέσσῃ] Hoc Schol. et duo ſqq. deſunt.

Πρὶν δὴ οἱ Ἀθηναῖοι] Hoc Schol. eſt a m. rec.

CAP. 105. Ὥσπερ ὑποσχόμενοι] Hoc Sch. eſt a m. rec.

In Schol. ad Οἱ περὶ τὰς Ὀλπας, quod eſt a m. rec., pro ὑ ante ὀυνηθῶσι eſt μὴ.

CAP. 106. Καὶ διεξελθόντες μεταξὺ] Hoc Sch. eſt a m. rec.

CAP. 107. Init. cap. ad v. καθίζουσιν in marg. a m. rec. adn. ἱδρύοντες.

In Schol. ad Καὶ αἱ μὲν νῆες, quod eſt a m. rec., verba ἡ γὰρ σύνταξις ὧδε deſunt, et pro παρὰ eſt περὶ.

Βίᾳ κατείχοντο] Hoc Schol. eſt a m. rec.

Χαράδρα δ' αὐτὰς] Hoc Schol. et ſequens deſunt.

Καὶ μεῖζον γὰρ ἐγένετο] Hoc Schol. eſt a m. rec.

Καὶ περιέσχε] Hoc Schol. et ſeptem ſequentia vsque ad Οὗτοι — μᾶλλον deſunt.

CAP. 108. Scholia, quae ſequuntur vsque ad finem huius libri, fere omnia a manu recentiori ſcripta ſunt.

Ὡς δ' ἐν χερσὶν ἤδη ὄντες] Hoc Schol. deeſt.

In Schol. ad Περιέσχον τῷ κέρᾳ, περιεγένοντο deeſt.

Προσπίπτουσί τε] Hoc Schol. et duo ſequentia deſunt.

Τὸ πολὺ τῶ ἔργω ἐπιξ.] Hoc Schol. et ſex ſequentia vsque ad Προσπίπτοντες. deſunt.

Ἐτελεύτα ἐς ὀψὲ] Hoc Schol. ſic leg.: σημείωσαι ἐπὶ τῆς ἑσπέρας νῦν μόνον τὸ ὀψέ.

CAP. 109. Ad v. καὶ ἀπ. — ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀπορῶν. v. Schol. ad Ἢ καὶ ἀναχ διασωθήσεται.

Παρειληφὼς] Hoc Schol. deeſt.

Προσφέρει λόγον] Hoc Schol. et ſequens deeſt.

In Schol. ad Ψιλῶσαι τὰς Ἀκτ. τε poſt μονῶσαι add. καὶ.

Ἐς τὰς ἐκείνῃ χρ. Ἑλλ.] Hoc Schol. et duo ſequentia deſ.

Ὥσπερ ὑπῆρχεν] Hoc Schol. ſic leg.: ὡς ἐκ τῶν παρόντων δυνατὸν ἦν.

In Sch. ad Καὶ τὴν ἀποχ. — ἐπεβουλ. pro μὴν ante Ἀμπρακιῶται est οἱ.

CAP. 110. Προλοχιοῦντας] Hoc Schol. deest.

CAP. 111. Ἐπὶ λαχανισμὸν] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Ἐξῆλθον δῆθεν pro ἀπεῖναι est ἀπιέναι.

Προκεχωρηκότες] Hoc Schol. et tria sequentia desunt.

Ad v. καὶ πάντας — τούς τε Πελοποννησίους ἐπεδίωκον, ὥσπερ καὶ τοὺς Ἀμπρακιώτας.

Ἐσπεῖσθαι αὐτοῖς] Hoc Schol. deest.

Καὶ ἦν πολλὴ ἔρις] In hoc Schol. verba priora ἀμφ. κ. ἄγν. scripta sunt supra v. ἔρις etc. Quae sequuntur, referuntur ad vocc. ἀπιέναι ἀσπόνδους, et in his ad fin. pro εἰς ἐν. πτ. leg. πρὸς ἑνικὴν πτῶσιν. In fine add. ἀκόντισεν εἰπών.

CAP. 112. Ἐπὶ τῆς ἐσβολῆς] Hoc Sch. et tria sequ. des.

In Schol. ad Ἅμα τοῦ ἔργ. τ. ξυντ. desunt verba priora τῷ ξυμβ. τ. δυσχερείας.

Προσένευσαν] Hoc Schol. vna cum sequ. deest.

CAP. 113. In Schol. ad Καὶ αὐτοῖς — κήρυξ bis pro εἰς leg. πρὸς. pro ἐν τῇ γῇ est ἐν τῇ φυγῇ et mox bis pro κατὰ ponitur πρὸς.

In Schol. ad Καί τις αὐτὸν ἤρετο pro θαυμάζει est θαυμάζοι· et pro οὐκ ᾔδει est οὐδὲν ᾔδει.

Ad voc. textus ὑπολαβὼν a man. ant. adn. ὁ κήρυξ. Idem adn. paullo post ad ὁ δ' ἀπεκρίνατο.

Οὔκουν τὰ ὅπλ. τ. φαίν.] Hoc Schol. sic leg.: λείπει τριακοσίων εἶναι μόνων.

Ὁ δ' ἀπεκρίνατο] Hoc Schol. deest.

Ἀλλ' ἡμεῖς γε — χθὲς] Hoc et sequ. Sch. a m. antiq. scr. sunt.

CAP. 115. Τῆς δὲ θαλ. — εἰργόμ.] Hoc Schol. ad fin. sic leg.: τῶν Ἀττικῶν δηλονότι.

COLLATIO SCHOLIORVM AD LIB. IV. THVCYD.

CAP. 1. Pleraque Scholia ad hunc librum a manu recentiore scripta sunt, ea de causa adnotaui tantum, quaenam a manu antiqua exarata sint.

In Schol. ad Περὶ σίτου ἐκβολὴν pro ἀσταχύων est σταχύων, et verba: ἤγουν ὅτε — προαχθέντα desunt.

Ἐπαγαγομένων] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Ὁρῶντες — τὸ χωρίον desunt verba priora ἤγουν τόπον — ἢ προσβολὴν.

Τὸ χωρίον] Hoc Schol. et duo sequentia desunt.

In Schol. ad Βουλόμενοι ἀμφοτέρωθεν deest ἤτοι post λέγει.

Ἵνα μὴ ἐπιβοηθῶσιν] Hoc Schol. et duo sequentia des.

CAP. 2. Ὑπὸ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους] Hoc Schol. et sequens desunt.

In Schol. ad Καὶ Κερκυραίων ἅμα post καὶ add. σύνδεσμος.

Δημοσθ. δὲ ὄντι ἰδιώτῃ] Hoc Schol. deest.

CAP. 3. Καὶ ὡς ἐγένοντο πλ.] Hoc Schol. et quatuor sequentia desunt.

Ad v. δαπανᾷν adn. εἰς δαπάνην ἐμβάλλειν.

In Schol. ad Διάφορόν τι ἐδόκει vulg. deest v. κρεῖττον.

In Schol. ad Καὶ τοὺς Μεσσ. οἰκ. ὄντας pro οὐ διαγιγνωσκόμενοι est οὐ δυνάμενοι διαγιγνώσκεσθαι.

CAP. 4. Ad v. κοινώσας adn. ἀπὸ κοινοῦ τὸ οὐκ ἔπειθεν.

Καὶ ἐγχειρήσ. εἰργάζοντο] Hoc Sch. et duo sequentia desunt.

Ad v. λογάδην leguntur haec, quae etiam in Adnot. in Schol. Gr., sed mutila referuntur: οἱ μὲν τοὺς ἐπιτυχόντας ἤκουσαν. ἄμεινον δὲ τοὺς ἐπιλέκτους, ὡς καὶ ἄνδρας λογάδας· τειχοποιοῦντες γὰρ χωρὶς σιδήρων οὐκ ἔμελλον τοὺς τυχόντας συνθήσειν λίθους. ὥστε ἀσθενὲς ἐργάσασθαι τὸ τεῖχος. ἀλλ' ἐπελέγοντο ὁμοίους τοῖς εἰργασμένοις τουτέστιν τετραπέδους.

In Schol. ad Καὶ ξυνετίθ. -- ξυμβαίνοι pro ἑκάστῳ est ἕκαστα.

Καὶ τὸν πηλὸν, εἴπου δέοι] Hoc Schol. refertur ad v. ἐπὶ τοῦ νώτου.

CAP. 5. Οἱ δὲ ἑορτήν τινα] Hoc Schol. deest.

CAP. 6. Ὡς ἐπύθοντο τῆς Πύλου] Hoc Schol. et sequens desunt.

Ἅμα δὲ πρωὶ] Hoc Schol. sic leg.: πρὸ τοῦ δέοντος καιροῦ.

Περὶ τὴν καθεστ. ὥραν] Hoc Schol. et sequens desunt.

CAP. 8. In Schol. ad Τῶν περιοίκων deest περὶ.

Ὡς τοῦ χωρίου] Hoc Schol. et duo sequentia desunt.

In Schol. ad Ἡ γὰρ νῆσ. ἡ Σφακτ. pro πλεῖν est διαπλεῖν.

Ad v. μὴ ἐξ αὐτῆς adn. μὴ ἐξ αὐτῆς ὁρμώμενοι οἱ Ἀθηναῖοι.

Ad v. καὶ δι' ὀλίγης adn. οὐκ ἐκ παρασκευῆς τῆς Πύλου καταλειφθείσης ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων· -- ἔχειν ἐν τῷ τείχει τὰ πρὸς πολιορκίαν ἐπιτήδεια, ἔνιοι δὲ μετὰ ὀλίγης παρασκευῆς.

Οἱ δὲ τελ. -- ἐγκαταλειφθ.] Hoc Schol., quod sic leg.: περιττὸς ὁ καὶ σύνδεσμος, refertur ad v. καὶ διεβιβ.

Ad v. λόχων adn.: λόχοι Λακεδαιμονίων πέντε, αἰδώλιος, σίνης, σαρίνας, πλόας, μεσοάτης.

CAP. 9. Μέλλοντας προσβάλλειν] Hoc Schol. et duo sequentia desunt.

Αἵπερ ἦσαν αὐτῷ] Hoc Schol., quod ref. ad voc. προσεσταύρωσε, sic leg.: ἃς εἶχε λοιπὰς ἀνασπάσας ὑπὸ τὸ τείχισμα προσεσταύρωσε τουτέστιν νεωλκήσας ὀρθὰς πρὸ τοῦ τείχους προσέφραξεν· ἔνιοι δὲ, ξύλοις ὀρθοῖς προσωχύρωσεν αὐτάς.

Ἀνασπάσας] Hoc Schol. et sequens desunt.

In Schol. ad Ἀσπίσι τε φαύλαις, ταῖς τυχούσαις deest.

Οὐ γὰρ ἦν ὅπλα] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Ἐκ λῃστρικῆς med. sic leg: οἱ παρόντες τῷ Δημοσθένει Μεσσήνιοι. ἔστιν οὖν ὑπερβατόν· ἐκ λῃστρικῆς τριακοντόρου καὶ κέλητος ἔλαβον οἱ Ἀθηναῖοι ἔτυχον παραγενόμενοι. etc. Sed nomen Atheniensium punctis notatum est, sic quidem Ἀθηναῖοι, quod in aliis saltem locis indicat, hoc verbum esse delendum.

Ἀμύν. τὸν πεζ, ἢν προσβ.] Hoc Schol. et sequens desunt.

In Schol. ad Ἐπισπάσασθαι αὐτοὺς pro ἐπὶ τὸ αὐτὸ est ἐπ' αὐτὸ· pro προθυμήσεσθαι est προθυμηθήσεσθαι, quamuis in textu sit προθυμήσεσθαι, e quo apparet, nonnullos Codices olim sic habuisse. -- Pro ἐφελκύσασθαι est ἐφελκύσεσθαι.

Οὔτε γὰρ αὐτοὶ] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Ἐλπ. π. ν. κρατήσ. pro τὴν Πύλον est τῆς Πύλου et pro ἐναντίους est πολεμίους.

Ἐκείνοις τε βιαζομένοις] Hoc Schol. et duo sequentia desunt.

CAP. 10. Οἱ ξυναράμενοι] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Τοῦδε τοῦ κινδύνου pro ἐξαριθμείτω est ἐξαριθμείσθω.

Ἐν τῇ τοιᾷδε ἀνάγκῃ] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Ὅσα γὰρ ἐς ἀνάγκ. ἀφ. pro ἀλλὰ τοῦ διακινδυνεύειν est ἀλλὰ διὰ τοῦ κινδυνεύειν.

Ἐς ἀνάγκην ἀφῖκται] Hoc Schol. et sequens desunt.

Ad verba text. ἐγὼ δὲ καὶ etc. adn. σημείωσαι τὸ δυνατόν.

Pro Schol. ad Πρὸς ἡμῶν ὄντα vulg. leg. haec: σύμμαχα ὑπάρχοντα ἡμῖν.

Καὶ μὴ τῷ πλήθει αὐτῶν] Hoc Schol. deest.

Pro Schol. ad Ἡμέτερον νομίζω vulg. haec leg.: πρὸς ἡμῶν καὶ ἡμῖν σύμμαχον καὶ ὠφέλιμον ὄν.

Καίπερ χαλεπὸν ὄν] Hoc Schol. et sequens desunt.

In Schol. ad Καὶ τὸν πολέμ. δεινότ. ἕξ. pro ἐπελθόντες est προσελθόντες, mox pro ἡμῖν est ἡμῶν, sed supra ω superscr. est ι. pro ἂν post ὅτι est ἐὰν. Ad fin. super α in v. ἀμύνασθαι scr. est ε.

Ἀποβάντες δὲ] Hoc Schol. sic incipit: ἐκβάντες δὲ τῶν νεῶν ἴσοι etc.

In Schol. ad Ἐν τῷ ἴσῳ ἤδη τότε deest ἴσοι. et pro ἐξορμηθῆναι est προσορμισθῆναι.

Sup. φοβεῖσθαι scr. λείπει ἡμᾶς.

Schol. ad Καὶ οὐκ ἐν γῇ στρατός ἐστι sic leg.: καὶ μείζων μέν ἐστιν ὁ στρατὸς αὐτῶν, ἀλλ' οὐκ ἀπὸ γῆς ὁρμώμενος οὐδὲ ἐν γῇ παραταττόμενος, ὅπου πλεονεκτοῦσι Λακεδαιμόνιοι, ἀλλ' ἐν θαλάσσῃ, ὅπου πολλὰ γίνεται ἀπροσδόκητα καὶ ἀπὸ τοῦ κλυδωνίου καὶ ἀπὸ τῶν ἀνέμων καὶ ἐξ ἄλλων πολλῶν.

Αἷς πολλὰ τὰ καίρια] Hoc Schol. sic leg.: αἷς τισι ναυσὶ πολλῶν η χρεία τῶν ἐπιτηδείων etc. et in fine: ἐν τῇ. γῇ.

Δεῖ ἐν τῇ θαλάσσῃ] Hoc Schol. est interlin.

In Schol. ad Ὥστε τὰς τούτων ἀπορίας pro ἐπεὶ est ἐπειδὴ.

In Schol. ad Τῷ ἡμετέρῳ πλήθει ante πλῆθος add. τὸ et in fine pro ἔχοντες est ἔχοντας.

Ἀθηναίους ὄντας] Hoc Schol. est interlin.

Ἐπ' ἄλλους ἀπόβασιν] Hoc Schol. sic leg.: τὴν ἀπόβασιν τὴν κατ' ἄλλων εἰδότας, ὅτι, εἴ τις καρτερήσας προσδέχηται καὶ μὴ φύγῃ καταπλαγεὶς τῷ φόβῳ τοῦ ῥοθίου καὶ τῷ φόβῳ τῆς δεινότητος τοῦ κατάπλου πάντα κατορθοῖ. ῥόθιον δέ ἐστιν ὁ ἦχος ὁ ἀπὸ τῆς εἰρεσίας.

In Schol. ad Παρ' αὐτὴν τὴν ῥαχίαν med. sic leg.: ὅθεν καὶ τὸ ὀστῶδες τὸ νώτιον ῥάχις καλεῖται etc.

CAP. 11. In Schol. ad Καὶ ταῖς ναυσὶν ἅμα post οὐ add. λέγει.

In Schol. ad Διότι οὐκ ἦν πλείοσι προσχεῖν post ὥρμησαν ναυσὶ sic leg.: καὶ κατὰ διαδοχὴν ἢ τὰς ναῦς etc.

Καὶ παρακελευσμῷ] Hoc et sequ. Schol. desunt.

Δυνατὸν εἶναι σχεῖν] Hoc Schol. et duo sequentia desunt.

In Schol. ad Ὀκείλαντας δὲ in fin. add. καὶ προστρίψαντες.

CAP. 12. Ἐπέσπερχεν] Hoc Schol. est interlin.

In Schol. ad Ἐπὶ τὴν ἀποβάθραν pro ἀπὸ τῶν νεῶν leg. ἀπὸ τῆς νεώς.

In Schol. ad Πρὸς τὸ τρ. ἐχρήσ. pro ἢ ἀποτροπαίῳ est ἢ πρὸς τῷ τροπαίῳ.

Τῆς προσβολῆς] Hoc Schol. est interlin.; sequens deest.

In Schol. ad Ἐς τοῦτό τε περ. ἡ τύχη pro περιέστη est περιεστράφη· pro εἰς τὴν ναυμαχίαν est ἐν τῇ ναυμαχίᾳ.

CAP. 13. In Sch. ad Καὶ τῇ τρίτῃ ἐπὶ ξύλα pro εἰς est πρὸς.

Τήν τε νῆσον] Hoc Schol. vna cum sequ. deest.

Ἦν μὲν ἀντεκπλ. ἐθέλ. σφίσι] Hoc Schol. finit. voc. γέρας.

Καὶ οἱ μὲν] Hoc Schol. deest.

CAP. 14. Οἱ δ' Ἀθην. γν.] Hoc Schol. cum sequ. deest.

In Schol. ad Καὶ ἐν τούτῳ κεκωλ. pro ἐν τῷ est ἐν ᾧ.

Sup. ἀντηλλαγμένος est μετηλλαγμένος.

Ὡς ἐπιπλ. ἐπεξελθεῖν] Hoc Schol. et sequens desunt.

CAP. 15. Ad v. πρὸς τὸ χρῆμα ὁρῶντας haec adn.: πρὸς τὸ χρήσιμον καὶ τὸ κατεπεῖγον· δύο γὰρ εἰσὶ λέξεις τὸ παρὰ καὶ τὸ χρῆμα. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα γραφὴ δίχα τοῦ ρ̄ πρόσχημα, ἵνα νοήσωμεν, ὅτι ἂν αὐτοῖς ἁρμόττον φαίνηται.

Sup. ἢ ὑπὸ πλήθους scr. τῶν Ἀθηναίων δηλονότι.

CAP. 16. Ad voc. σπονδαὶ ab ant. m. not. σημείωσαι ἐντεῦθεν αἱ σπονδαί.

Μὴ ἐπιφέρειν] Hoc Schol. deest.

Ἀποστεῖλαι δὲ αὐτοὺς] Hoc Schol. et sequens desunt.

CAP. 17. Ἔπεμψαν ἡμᾶς Λακεδ.] Hoc Schol. sic leg.: ἡ δημηγορία αὕτη γενικῶς τῷ συμφέροντι κεφαλαίῳ τέμνεται· παραμιγνύμενον δέ ἐστιν ὅτε ἔχει καὶ τὸ δυνατόν.

Ab ant. manu autem haec ad h. l. notantur: πρεσβεία Λακεδαιμονίων πρὸς Ἀθηναίους· τὸ προοίμιον ἐκ προσοχῆς καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ πράγματος, τέμνεται δὲ πολλῷ τῷ συμφέροντι.

Ad v. οἴσειν in marg. ab ant. manu scr. συμπέρασμα.

Ἐν ᾧ ἂν — τι] Hoc Sch. sic inc.: ὑπερβατόν· διδάσκοντας etc.

Τῶν προυργοῦ] Hoc Schol. deest.

Μὴ πολεμίως] Etiam hoc Schol. deest.

Καλῶς θέσθαι] Hoc Schol. est interl. et v. ἐπαινετῶς deest.

In Schol. ad Ἀεὶ γὰρ τοῦ πλ. ἐλπ. ὀρ. pro αὐτῶν est αὐτοῦ.

Διὰ τὸ — εὐτυχῆσαι] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Οἷς δὲ πλ. μεταβ. deest δηλονότι.

Δίκαιοί εἰσι] Hoc Schol. cum sequente coniunctim sic leg.: τούτοις προσήκει μὴ πιστεύειν ταῖς εὐπραγίαις, περιττὸς δὲ ὁ καὶ σύνδεσμος ἐνταῦθα.

In Schol. ad Ὃ τῇ τε ὑμ. πόλει v. δηλονότι deest.

Δι' ἐμπειρίαν] Hoc Schol. deest.

CAP. 18. Sup. γνῶτε δὲ scr. κατανοήσατε δὲ.

Κυριώτεροι] Hoc Schol. deest.

Καίτοι οὔτε δυνάμεως] Hoc Schol. deest.

Προσγενομένης] Hoc Schol. est interl. et sic leg.: ἀπὸ κοινοῦ τὸ δυνάμεως.

Ἀπὸ δὲ τῶν ἀεὶ ὑπαρχ.] Hoc Schol. rursus est interl. et sic leg.: τῆς συνήθους δυνάμεως.

In Schol. ad Σωφρόνων δὲ ἀνδρῶν pro εὐπραξίας est εὐπραγίας.

In Schol. ad Καὶ ταῖς ξυμφ. οἱ αὐτοὶ pro τε est γε.

Ad verba text. τὸ τῆς τύχης etc. in marg. ab ant. m. adn.: Ὅμηρος· ξυνὸς Ἐνυάλιος, ex Hom. Odyss. Σ. 309.

In Schol. ad Τόν τε πόλ. νομίσ. pro ὡς ἂν est ὡς ἐὰν et post ναυμαχῶν add. ἢ πεζομαχῶν.

Ad v. πταίοντες praeter Schol. vulg. haec a m. ant. adn.: διὰ τὸ μὴ τῷ ὀρθουμένῳ αὐτοὺς πιστεύοντες.

Ἐν τῷ εὐτυχεῖν] Hoc Schol. et sequens desunt.

Ὃ νῦν ὑμῖν] Hoc Schol. est interl. et sic leg.: ἐν εὐπραγίᾳ καταλύσασθαι καὶ καταθέσθαι τὸν πόλεμον.

CAP. 19. In Schol. ad Λακεδαιμόνιοι δὲ part. γε post καίτοι deest. et pro οἵ γε in fin. leg. εἴ γε.

Sup. διακινδυνεύεσθαι leg. πολεμεῖν.

In Schol. ad Εἴτε βίᾳ διαφύγοιεν post διαφύγοιεν scr. est αὐτοὺς, sed puncta superscripta videntur indicare, tollendum esse hoc vocabulum.

Παρατυχούσης] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Νομίζομέν τε τὰς pro παρὰ τοῦ etc. est ἀπὸ τοῦ etc.

Ἀλλ' ἢν — δρᾶσαι] Hoc Schol. et sequens desunt.

In Schol. ad Ὀφείλων γὰρ ἤδη v. ὁ ἐναντίος statim ab initio desunt. — pro τὸ οὐκ ἀμύν. est ὅτι οὐκ ἀμύν. etc.

Καὶ μᾶλλον — ἐχθροὺς] Hoc Schol. in fin. sic leg.: ἔστι δὲ ἀντίπτωσις· τοὺς τὰ μέτρια ἀντὶ τοῦ τοὺς περὶ μετρίων.

CAP. 20. In Schol. ad Ἡμῖν δὲ καλ. — ἔχει pro εἰς ἀνάγκας est εἰς ἀνάγκην· et paulo post pro πρὸς τὴν κοινὴν est πρὸς τῇ κοινῇ.

Sup. ὧν νῦν etc. scr. τουτέστιν εἰρήνης.

In Schol. ad Ἔτι δ' ὄντων ἀκρ. pro ἀκρίτων est ἀδιακρίτων. ante πραγμάτων add. τῶν. et post φιλίας add. τῆς.

Οἳ καὶ ἐν τούτῳ ὑμᾶς] Hoc Schol. et quinque sequ. desunt.

CAP. 21. Μάλιστα δὲ αὐτοὺς ἐνῆγε] Hoc Schol. deest.

Καὶ ἐν τῷ τότε δεομ.] Hoc Schol. sic leg.: τῶν Λακεδαιμονίων· τὸ δὲ τὶ παρέλκει.

CAP. 22. Ξυνέδρους δὲ] Hoc Schol. sic leg.: τοὺς διαλεγομένους περὶ τούτων καὶ συνδοκιμάζοντας.

Ξυμβήσονται] Hoc Schol. deest.

Ad verba text. Κλέων δὲ etc. ab ant. m. not.: πλαγία δημηγορία Κλέωνος.

Διαβληθῶσιν] Hoc Schol. deest.

CAP. 23. Ἐγκλήματα ἔχοντες] Hoc Schol. sic leg.: ἀντὶ τοῦ ἐπιφέροντες κατὰ τῶν Λακεδαιμονίων.

Ἰσχυριζόμενοι] Hoc Schol. sic leg.: ἐπερειδόμενοι καὶ ὡς ἰσχυρὸν πάνυ προτείνοντες.

Ἐὰν καὶ ὁτιοῦν παραβαθῇ] Hoc Schol. deest.

CAP. 24. Καὶ αὐτοὶ δὲ] Hoc Schol. deest.

Schol. ad Τὴν νῆσον πολιορκ. vulg. deest, et pro illo super v. τὴν νῆσον scr. τὴν Σφακτηρίαν.

Εἰ γὰρ κρατήσειαν τῷ ναυτικῷ] Hoc Schol. est interlin.

Ad vocc. ξύνεγγυς γὰρ etc. in marg. haec notantur:

πορθμός	
ῥ	μ
η	ε
γ	σ
ι	σ
ο	η
ν	ν
	η

Ἡ μετ. Ῥηγ. θάλ. κ. Μεσσ.] Hoc Schol. sic leg.: ἐς τὸ μεταξὺ Ῥηγίου καὶ Μεσσήνης ποταμηδὸν ῥέουσα.

Κληθεῖσα τοῦτο] Hoc Schol. et sequens desunt.

CAP. 25. Μίαν ναῦν ἀπολέσαντες] Hoc Schol. deest.

Ἐπὶ δὲ τὴν Πελωρίδα] Hoc Schol. est a m. ant.

In Schol. ad Ἀπὸ κάλω pro παρ' αὐτὴν τὴν γῆν leg. παρὰ γῆν αὐτήν.

Προσβαλόντες] Hoc Schol. deest.

Τειχήρεις ποιήσαντες] Hoc Schol. sic leg.: ἐντὸς τῶν τειχῶν ποιήσαντες.

Πρὸς τὴν πόλιν ἐσέβαλον] Hoc Schol. deest.

Ὑπὲρ τῶν ἄκρων πολλοὶ] Hoc Schol. sic leg.: ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῶν ἄκρων καὶ τῶν ὀρεινῶν, ὡς ἐκεῖ οἰκούντων αὐτῶν.

Βοηθοῦντες ἐπὶ τοὺς Μεσσην.] Hoc Schol. et septem sequentia vsque ad Ἐπιγενόμενοι desunt.

CAP. 26. Κατὰ χώραν ἔμενεν] Hoc Schol. deest.

Ad vocc. σίτου τε etc. a m. ant. adn.: σημείωσαι ἀναγκαιότατα.

Ὅτι μὴ μίᾳ] Hoc Schol. deest.

Ἀλλὰ διαμώμενοι] Hoc Schol. sic leg.: ἀντὶ τοῦ διασκάπτοντες, παρὰ τὴν ἄμην δὲ εἴρηται. ἄμη γάρ ἐστιν σκαφεῖον πλατύ· βούλεται δὲ εἰπεῖν, ὅτι διαστέλλοντες τὸν κάχληκα καὶ βόθρους ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν ποιοῦντες ἥυρισκον ὕδωρ, οἷον εἰς ἀνάγκην πίοι ἄν τις διὰ τὴν χρείαν.

Στενοχ. τε ἐν ὀλίγῳ] Hoc Schol. est interl. et e solo v. διαστήματι constat.

Ἡιροῦντο κατὰ μέρος] Hoc Schol. est interl.; sed seq. deest.

In Schol. ad Παρὰ λόγον ἐπιγιγν., quod est interl., v. συμβαίνων deest.

Ἡμερῶν ὀλίγων] Hoc Schol. cum septem sqq., vsque ad Ἀφ. καθεστήκει deest.

In Schol. ad Ἐπώκελλον γὰρ τὰ πλ. s. fin. αὐτῶν deest.

Καὶ λίνου σπέρμα κεκομμ.] Hoc Schol. sic incipit: τοῦτο δίψαν θεραπεύει πρὸς ὀλ. etc. Verba vltima: τὸ δὲ κεκομ. desunt.

CAP. 27. Ἐν τῇ νήσῳ] Hoc Schol. et sequ. desunt.

In Schol. ad Περιγεν. τοὺς ἄνδρας deest v. ζήσειν.

Ὅτι ἔχ. τι ἰσχυρὸν] Hoc Schol. et tria sequentia desunt.

In Schol. ad Καὶ ἐπιτιμῶν deest v. ὀνειδίζων.

CAP. 28. Ὑποθορυβησάντων] Hoc Schol. deest.

Παραδωσείοντα] Hoc Schol. deest; sequens est interlin.

Καὶ ἐξίστατο] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Καὶ ἐξανεχώρει v. ἀπέφευγεν deest.

CAP. 29. Οἱ γὰρ στρατιῶται] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Καὶ αὐτῷ ἔτι tria priora verba sunt a m. ant. reliqua a recent. et pro ἐπτέρωσεν est ἐπέῤῥωσε.

Αὐτοὺς βάλλειν] Hoc Schol. est a m. ant.

Ὥστε προσπίπτειν ἂν αὐτοὺς] Hoc Schol. deest.

Ἐπ' ἐκ. γὰρ εἶναι ἂν] Hoc Schol. sic leg.: τοῖς Λακεδαιμονίοις.

Ὁμόσε ἰέναι] Hoc Schol. sic leg.: ἀντὶ τοῦ εἰς χεῖρας καὶ πλησίον· ὅ ἐστιν εἰς συστάδην μάχην.

Τῶν πλεόνων ἀπείρων] Hoc Schol. et sequ. desunt.

CAP. 30. Ὃ διὰ τὴν ὕλην μέρος] Hoc Schol. deest.

Τούς τε Λακ. — κατιδὼν] Hoc Sch. est interl. omisso δηλαδὴ.

In Schol. ad Τὸν σῖτον αὐτοῦ inter τοπικὸν et ἐπίῤῥημα add. καὶ.

Κλέων δὲ ἐκείνῳ] Hoc Schol. et quatuor sequentia vsque ad Τῇ μετρίᾳ desunt.

Περὶ τοῦ πλ. ξυμβαθῇ] Hoc Schol. sic leg.: ὡσανεὶ ἔλεγε, καὶ περὶ τῶν ἄλλων πραγμάτων· ἕως τέλειαι σπονδαὶ γένωνται· καὶ παντὸς ἀπαλλαγὴ τοῦ πολέμου.

CAP. 31. Καὶ ἐχώρουν δρόμῳ] Hoc Schol. et duo sequentia desunt.

In Schol. ad Ἐν ταύτῃ — φυλακῇ pro ἦσαν est ἦν· post νήσου ante πρὸς τὸ πέλ. add. τῷ· pro ἐν τῷ μέσῳ est ἐν τῷ μέρει.

Καὶ γάρ τι — αὐτόθι ἦν] Hoc Schol. et sequ. desunt.

CAP. 32. Οἷς ἐπέδραμεν] Hoc Sch. et duo sequentia des.

Διέστησαν] Hoc Schol. deest.

Ἀλλ' ἀμφίβολοι] Hoc Schol. est a m. ant. πανταχόθεν deest.

Τῷ πλήθει] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Καὶ οἱ ἀπορ. τοξεύμασιν med. sic leg.: χλωρὸν εἰπὼν δέος, οὐκ αὐτὸ ἔχον τὴν χλωρίαν, ἀλλ' ἑτέροις ἐμποιοῦν etc. φασὶ post Διόνυσον deest.

CAP. 33. Ἐς χεῖρας ἐλθεῖν] Hoc Sch. et duo sequentia des.

In Schol. ad Οὐδὲ τῇ σφετέρᾳ v. μᾶλλον deest.

Ἐμπειρίᾳ] Hoc Schol. deest.

Ἄνθρ. κούφ. τε ἐσκευασμ.] Hoc Schol. deest.

CAP. 34. Ἧι προσπίπτοιεν] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Καὶ αὐτοὶ τῇ τε ὄψει bis pro πολλαπλασίους est πολλαπλασίως.

Ὅτι οὐκ εὐθὺς ἄξια] Hoc Schol. sic inc.: ὅτι φησὶ οὐκ etc. — ὑπ' αὐτῶν ante ἐξ ἀρχῆς deest.

Τῆς προσδοκίας] Hoc Schol. deest.

CAP. 35. Ξυγκλήσαντες] Hoc Sch. vitiose sic scriptum est:

συνασπίσαντες πυκνω
θέντες.

Ὡς δὲ ἐνέδοσαν] Hoc Schol. et sequens desunt.

Ἐς τὰ πλάγια] Hoc Schol. est interl.

CAP. 36. Ἐπειδὴ δὲ ἀπέραντον ἦν] Hoc Schol. deest; sequens est interl.

Ἐκ τοῦ ἀφανοῦς] Hoc Schol. sic leg.: ἐκ τοῦ μὴ βλεπομένου τοῖς Λακεδαιμονίοις.

Ἐκείνους] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Κατὰ τὸ ἀεὶ παρῆκον deest τουτέστι.

Τοὺς δὲ ἃ προσεδ.] Hoc Schol. deest.

CAP. 37. Καὶ τοὺς ἑαυτῶν ἀπεῖρξ] Hoc Schol. et duo sequentia desunt.

CAP. 38. Παρῆκαν] Hoc Schol. deest.

Εἴ τι ἐκεῖνοι πάσχοιεν] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Διακηρυκεύσασθαι pro ἐπικηρυκεύεσθαι est ἐπικηρυκεύσασθαι· pro εἴποι est εἴπῃ· pro διακηρυκεύεσθαι rursus est διακηρυκεύσασθαι.

Μηδὲν αἰσχρὸν ποιοῦντας] Hoc Schol. deest.

CAP. 39. Ἀνεχώρησαν τῷ στρατῷ] Hoc Schol. deest.

Καίπερ μαν. οὖσα] Hoc Schol. sic leg.: ἀντὶ τοῦ ἡ περὶ τι μ. προπετὴς πρόφασις.

Ὥσπερ ὑπέστη] Hoc Schol. deest.

CAP. 40. Ὡς ἐδύναντο] Hoc Schol. deest.

Τοὺς παραδόντας] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Δι' ἀχθηδόνα v. διὰ λύπην desunt.

Ἀπεκρίνατο αὐτῷ] Hoc Schol. et sequens desunt.

CAP. 41. Τῶν ἀνδρῶν] Hoc Schol. et tria sequentia des.

CAP. 42. Ἔσχον μεταξὺ Χεῤῥονήσου] Hoc Schol. deest; sequens est ab ant. m.

In Schol. ad Καὶ κώμη — Σολύγεια pro ἐπάνω est ἀνωτέρω.

In Schol. ad Πλὴν τῶν ἔξω ἰσθμοῦ ante ἐκείνων add. ἐκτὸς· pro προσβοηθῆσαι est εἰς βοήθειαν· pro ἔξω τούτου τοῦ etc. est ἐκτὸς τοῦ ἰσθμοῦ.

Πεντακόσιοι φρουροὶ] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Οἳ κατασχ. v. ἐλλιμενίσουσιν deest. et pro προελεύσονται est προσελεύσονται.

CAP. 43. Τοῖς ἄλλοις ξυνέβαλε] Hoc Sch. et duo sequ. desunt.

Καὶ παιωνίσαντες] Hoc Schol. est a m. ant.

Ad v. τῷ εὐωνύμῳ adn.: οἱονεὶ τῷ ἡττημένῳ.

Τὸ δὲ ἄλλο στρατόπεδον] Hoc Schol. eſt ab ant. m. ἥττῳ deeſt.

Ἥλπιζον γὰρ αὐτὲς] Hoc et ſequ. Schol. deſunt.

CAP. 44. Τῶν ἑτέρων ὑπ' ἐχ. ἵππες] Hoc Sch. et ſeq. deſunt.

Ἀπέθανον αὐτῶν] Hoc Schol. eſt ab ant. m.; ſequens deeſt.

Ἡ δὲ ἄλλη στρατιὰ] Hoc Schol. eſt a m. ant.

Τότῳ τῷ τρόπῳ] Hoc Schol. et duo ſequentia deſunt.

CAP. 45. Καὶ ἀπολαβόντες] Hoc Schol. et ſequ. deſunt.

CAP. 46. Τὸ μὲν τείχισμα] Hoc Schol. et tria ſequentia deſunt.

In Schol. ad Καὶ διδάξαντες verba: τὲς ὑπ. τὸ ἕξῆς deſunt.

CAP. 47. Καὶ μηχανησαμένων] Hoc Schol. cum ſequenti coniunctum ſic leg.: αὐτῶν τῶν ἐν τῇ πόλει Κερκυραίων μηχανησαμένων δὲ λέγει οἱονεὶ εὑρεπισάντων.

Ξυνελάβοντο δὲ] Hoc Schol. ſic leg.: ἀντὶ τῦ συμμετέσχον ὐκ ὀλίγως τῦ τοιότῦ πράγματος, ὥσε πιθανὴν etc. poſt Σικελίαν add. ἀλλ' ὐκ ἐπὶ τὰς Ἀθήνας. — poſt ἐς τὰς Ἀθήνας add. ἐκείνες.

Ὥσε ἀκρ. τὴν πρόφ.] Hoc Schol. deeſt.

Ad v. τεχνησαμένες adn.: αὐτὲς τὲς ὄντας ἐν τῇ Κερκύρᾳ μηχανησαμένες τὸ πλοῖον.

Διῆγον διὰ δυοῖν τ.] Hoc Schol. et duo ſequentia deſunt.

CAP. 48. Ἥιαντο γὰρ αὐτὲς] Hoc Schol. et duo ſequentia deſunt.

Ἐς τὰς σφαγὰς καθ.] Hoc Schol. ſic leg.: σφάγην καλεῦσι τὸ κατὰ τὴν κλεῖδα τῦ ἀνθρώπῦ μέλος etc.

Ad v. σπάρτοις adn.: ὡς ἀπὸ εὐθέος ὑδετέρῦ τὸ σπάρτον.

In Schol. ad Παρακινήματα ποιῦντες pron. αὐτοῖς poſt ὕτως deeſt. In fine deſunt v. ὑδετέρως et ſeqq.

In Schol. ad Ἔπειγ. γὰρ νῦξ τῷ παθ. pro εἶποι eſt εἶπε· poſt μέσῳ add. τὸ.

In Schol. ad Φορμ. ἐπὶ ἁμάξας ſic leg.: τὲς μὲν κατὰ μῆκος αὐτῶν τιθέντες, ἄλλες δὲ πλαγίως ἐπιβάλλοντες κατ' αὐτῶν. In fine ſic leg.: εἰς τὲς ἀποθανόντας, ὅτι ὑδὲ μετὰ θάνατον τῦ μίσες ἐπαύσαντο.

Ἠνδραποδίσαντο] Hoc Schol. deeſt.

CAP. 49. In Schol. ad Αὐτοὶ Ἀκ. οἰκήτ. poſt ἑκάστης add. π quod ſign. πόλεως, quod ex aliis locis apparet. Inter τὲς et οἰκήσοντας add. ἐκεῖσε.

CAP. 50. Ad v. Ἠιόνι idem verſus Lycophronis a m. ant. adſcr. eſt, cuius mentio fit in Adnot. in Schol. gr. p. 646. c. 1.

Καὶ αὐτῦ κομισθέντος] Hoc Schol. deeſt.

In Schol. ad Μεταγραψάμενοι ante μεθερμ. add. οἱονεὶ.

CAP. 51. Τὸ τεῖχος περιεῖλον] Hoc Schol. deeſt.

CAP. 52. Καὶ αὐτόθεν ξυναγ.] Hoc Schol. et ſequens def.

CAP. 53. Προσβολὴ] Hoc Schol. ſic leg.: προσόρμισις καὶ καταγωγή.

In Schol. ad Ἴσσον ἐλύπην pro ὐδαμῦ eſt ὐδαμῶς.

Κακῦργεῖσθαι] Hoc Schol. deeſt.

CAP. 54. In Sch. ad Κατασχόντες ὧν voc. αὐτῶν poſt ἦσαν deeſt.

Ἐπράχθη αὐτοῖς] Hoc Schol. cum ſequ. deeſt.

Schol. ad Καὶ ἐναυλ. — εἴη vulg. deeſt et pro illo ad v. καιρὸς haec adn.: ἀντὶ τῦ ὅπη δυνατὸν ἐφαίνετο αὐτοῖς καὶ χρήσιμον τῇ δυνάμει τῇ ἑαυτῶν δηλονότι.

CAP. 55. Ἀποβ. τοιαῦτ. ποιήσεσθαι] Hoc Schol. et duo ſeqq. deſunt.

In Schol. ad Οἷς τὸ μὴ ἐπιχειρ. pro ἐδόκει eſt δοκεῖ.

Ἀτολμότεροι δὲ] Hoc et ſequ. Schol. deſunt.

CAP. 56. Τὸν μὲν ὄχλον] Hoc Schol. cum ſequ. deeſt.

Ἐπιθρομῇ] Hoc Schol. ſic leg.: ἀντὶ τῦ ἐξ ἐπιδρομῆς.

Ἐς Ἐπίδαυρον] Hoc Schol. eſt a m. ant. et pro ἐστὶν eſt γὰρ.

Τὴν Λιμηράν] Hoc Schol. ſic leg.: ὐκ ἀπὸ λιμῦ ὠνόμασαι, ἀλλὰ διὰ τὸ πολλὰς ἔχειν λιμένας· οἷον λιμενηράν.

Τὰς ὑπὸ τὸν σεισμ. σφ.] Hoc Schol. deeſt.

CAP. 57. Τὸ μὲν ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ] Hoc Sch. et ſequ. def.

Κατασχόντες] Hoc Schol. ſic leg.: ἀντὶ τῦ προσορμίσαντες τῇ Θυρέᾳ· ὁ γὰρ λέγει κρατήσαντες.

Μεταστῆσαι] Hoc et ſequens Schol. deſunt.

CAP. 58. Ἐκεχειρία γίγνεται] Hoc Schol. deeſt.

CAP. 59. Οὔτε πόλ. ὧν ἐλαχ.] Huius Schol. verba priora δημηγορία — προσώπα ſunt a man. ant. et in marg. eorum add. ab ead. m. σημείωσαι τὸ παθητικόν. Reliqua a m. rec. addita ſunt.

In Schol. altero ad eadem verba pro ἐκφεύγοντες eſt ſimpl. φεύγοντες. pro ἑαυτῦ eſt αὐτῦ. inter παρέμπ. et φρον. add. καὶ. pro περιερχόμενοι eſt προσερχόμενοι. et poſt εἰρήνης ſic leg.: ἵνα μήτις εἴπῃ ὅτι ἡ πόλις αὐτῦ νῦν καταπονεῖται.

In Schol. ad Οὔτε πονημένης, quod eſt a m. ant., πρὸς in fine deeſt.

In Schol. ad Τὴν δοκ. μοι βελτίσην, quod rurſus eſt a m. ant., verba δαιμόνι' ἀτρέμας ἧσο, καὶ et paullo poſt ſeqq. αἶκε πόρῃσιν deſunt. ὁ ante Ἑρμοκρ. deeſt.

Καὶ περὶ μὲν τῦ πολ.] Hoc Schol. eſt a m. ant.

In Schol. ad Τί ἄν τις πᾶν τὸ ἐνὸν deeſt φησὶν. v. ἐν ἡμῖν poſt ἄγνοιαν omiſſa ſunt. pro γε poſt ἄν eſt τε.

In Schol. ad ξυμβαίνει δὲ τοῖς μὲν pro ἐν τῷ πολέμῳ eſt ἐν τοῖς πολέμοις et in fine pro τισὶν eſt τινί.

Ad v. τοῖς μὲν τὰ κέρδη etc. adn. a m. ant.: τοῖς πολεμιωτάτοις Ὅμηρος· χρειοῖ ἀναγκαίῃ, πρό τε. ex Hom. Iliad. Θ. 57.

Οἱ δὲ τὲς κινδύνης] Hoc Schol. eſt a m. ant.

Ad v. αὐτὰ δὲ ταῦτα praeter Schol. vulg. a m. rec. ſcriptum a m. ant. haec adnot.: αὐτὰ δὲ ταῦτα· τὰ δύο ἅπερ εἶπεν.

Ἑκάτεροι πράσσοντες] Hoc Schol. eſt a m. ant. v. δηλονότι, et τι poſt ἀφαιρεθ. et αὐτοῖς in fine deſunt.

Αἱ παρανίσεις] Hoc Schol., quod eſt a m. ant., una cum verbis Homericis, quorum in adn. in Schol. gr. p. 646. fit mentio, adſcr. eſt verbis text. Οὐδεὶς γὰρ ὅτε etc.

Τὰ γὰρ ἴδια] Hoc Schol. eſt a m. ant.; ſed duo ſeq. deſ.

In Schol. ad Καὶ νῦν πρὸς ἀλλ. τὸ artic. poſt ἀντιλογιῶν deeſt, item δηλοῖ poſt λόγων, et τὸ poſt καταλλαγῆναι. Sic etiam abeſt φησὶ poſt ἴσον δὲ. Ante νῦν add. εἰ et ἐὰν ante μὴ omittitur. pro προχωρήσῃ eſt προχωρήσει.

Ἴσον ἑκάστῳ ἔχοντι] Hoc Schol. eſt a m. ant.

CAP. 60. Ἡ ξύνοδος ἔσται] Hoc Schol. deeſt.

In Schol. ad Καὶ διαλλακτὰς deſunt v. βάλ. γ. εἰκεῖν ὅτι.

Οἱ δύναμ. ἔχοντες] Hoc Schol. deeſt.

Ὀλίγως ναυσὶ παρόντες] Hoc Schol. eſt a m. ant. et ſic leg.: τισὶ τὰ ὀλίγοις etc.

In Schol. ad Καὶ ὀνόματι ἐνόμῳ pro πρὸς ante τὸ συμμαχεῖν eſt περὶ.

Εὐπρεπῶς] Hoc Schol. deeſt; ſequens eſt a m. ant.

Τὲς ἄνδρας] Hoc Schol. eſt a m. ant. δηλονότι deeſt.

Ποιούντων] Hoc et ſequens Schol. ſunt a m. ant. καὶ ante εὐτελῆς deeſt.

Ἅμα προκοπτόντων] Hoc Schol. deeſt.

In Sch. ad Ἐκείνοις, quod eſt a m. ant., ante προσδοκ. add. τυτέσι. Verba poſt. ἦγεν etc. deſunt.

CAP. 61. In Schol. ad Καίτοι τῇ ἑαυτῶν, quod eſt a m. ant., in fine pro γίγνηται eſt γίνεται.

Τὰ μὴ προσήκοντα] Hoc Schol. eſt interl. et a m. ant.

Βλάπτοντας] Hoc Schol. rurſus eſt ab ant. m.

Τὰς πόλ. καὶ τὴν Σικ.] Huius Schol. v. priora: τὴν Σικ. — ξυμβαίνει ſunt a m. ant., reliqua a rec. In fine pro καταδυλώσεσθαι eſt καταδυλάσασθαι.

Ἐπιβελευόμεθα] Hoc Schol. cum ſequ. deeſt.

Κοινῇ] Hoc Schol. et duo ſequentia deſunt.

Ἀσφαλὲς] Hoc Schol. eſt a m. ant. omiſſo v. ἀκίνδυνον.

Ὅτι δίχα πέφυκεν] Hoc Schol. eſt ab ant. m. et ſic leg.: ἡ Σικελία πέφυκεν.

Ἔχθει ἐπίασιν] Hoc Sch. cum ſex ſqq. vsque ad Τὸ ἐπιὸν def.

Ὅσοι δὲ γιγν. αὐτὰ] Hoc Schol. sic inc.; ὅσοι γινώσκετε, ὅτι πέφυκεν ἄνθρωπος διὰ παντὸς ἄρχειν μὲν ἐθέλειν τῶ ἑκόντος etc.

Περιβύτατον ἥκει κρίνας] Hoc Schol. est a m. ant. In medio verborum ordo hic est: ἐν πρώτοις φυλάξασθαι τοῦτο etc. pro ὃ ἐστι in fin. est τυτέσι.

Φοβερὸν ἄτ. εὖ θέσθαι] Hoc Schol. rursus est a m. ant. et sic leg.: κοινῶς φοβερόν· ἡ δόλωσις ἡ παρὰ τῶν Ἀθηναίων ἐ. π. ἐμοίως· ὡς καὶ Ἱπποκράτης· δύο πόνων ἅμα γινομένων ὁ σφοδρότερος ἀμαυροῖ τὸν ἕτερον.

Τάχιστα δ' ἂν ἀπαλλαγὴ] Hoc Schol. est a m. ant.

Αὐτῆ] Hoc Schol. rurs. est a m. ant. omisso δηλαδή.

Τῶν ἐπικαλεσαμένων] Hoc Schol. deest.

Καὶ ὅτως ὁ πόλ. πολ.] Hoc Schol. a m. ant. sic leg.: καὶ ὅτως ὡς εἶπεν εἰ πρὸς etc.

Εὐπρεπῶς ἄδ. ἐλθόντες] Hoc Sch. est a m. ant.

Εὐλογως ἄπρακτοι] Hoc Schol. rursus est a m. ant. et idem Homeri versus additus, cuius sit mentio in annot. in Schol. Graec. p. 646.

CAP. 62. In Schol. ad Καὶ εἴ τις βεβαίως pro οἰκείαν οἴησ. est ἰδίαν οἴησ. — pro ἑκάτεροι est ἕτεροι. — deinde post πέλας sic leg.: πρὸς τῶ μὴ σχεῖν πλέον, καὶ τὰ αὐτῶν προσαπώλεσαν.

Ἡ βίᾳ] Hoc Schol. et tria sequentia desunt.

Τιμωρία γὰρ ὐκ εὐτ. δικ.] Hoc Schol. sic inc.: τιμωρία γὰρ ὐχ ὅτι etc.

Ὡς ἐπικλ. κρατεῖ] Hoc et sequens Schol. desunt.

CAP. 63. Καὶ νῦν τῶ ἀφ. τε τύτω] Hoc Schol. sic inc.: ἡ διάνοια· καὶ νῦν etc. pro ἐπιλαθώμεθα est ἐπιλαθοίμεθα. δηλαδὴ ante τὸ ἄδηλον deest.

In Schol. ad Καὶ τὸ ἐλλ. τ. γν. pro νομίσωμεν est νομίσομεν.

Τὸ ξύμπ. τε δὴ γνῶμεν] In hoc Schol. μὲν ante ἐμοὶ deest. pro ἀφ' ἧς est ἀφ' ὧν.

Πόλιν ἔξοντες ἕκαστος] Hoc Schol. et sequens desunt.

Ἀμυνόμεθα] Hoc Schol. est ab ant. m.

Ἦν δὲ ἀπισήσαντες] Hoc Schol. sic leg.: λείπει τοῖς ἐμοῖς λόγοις.

In Schol. ad Οὐ περὶ τῆ τιμωρ. τινα pro ἐγκέκοπται est ἀποκέκοπται.

Εἰ τύχοιμεν] Hoc Schol. sic leg.: ἀπὸ κοινῆ τὸ τιμωρήσασθαι τινά. Duo seqq. Scholia sunt interl.

CAP. 64. In Schol. ad Πόλ. τε μεγ. παρεχ. deest δηλαδή.

In Schol. ad Καὶ ἐπιών τῳ μᾶλλον pro περὶ ἑαυτῆ μόνον est περὶ αὐτῆ μόνη.

In Schol. ad Ἀξιῶ προειδ. αὐτῶν pro ἤτοι ante προνοοῦντας est simpl. ἤ.

Ad v. ἐπιών τω etc. a m. ant. in marg. not. haec: Ὁμηρος· ὅτε σοὶ ὅτε τῶ ἄλλῳ. Locum autem hunc Homeri reperire non potui, licet omnes locos, in quibus ὅτε occurrit, secundum Dammii indicem euoluerim.

Ad voce. ὐδὲν γὰρ αἰσχρὸν etc. haec a m. ant. not.: παροιμία· Καθμεῖα νίκη. de quo prouerbio egit Erasmus in Adag. Chil. II. Cent. VIII. n. 34.

In Schol. ad Καὶ περιῤῥύτῳ pro εἰς τ. ἄ. est κατὰ τ. ἄ.

Καὶ ξυγχωρησόμεθά γε] Hoc Schol. deest.

In Sch. ad Λόγοις κοινοῖς χρώμενοι pro συμβολ. est συμβατικοῖς.

Τὰς δὲ ἀλλοφύλους] Hoc Schol. est a m. ant.; duo sequentia desunt.

CAP. 65. Πειθόμενοι εἰ Σικελ.] Hoc Schol. deest.

Ξυνηκέχθησαν γνώμῃ] Hoc Schol. deest.

Μερὴ αντίκην εἶναι] Hoc Schol. sic leg.: ἀντὶ τῶ ἀποδεχθῆναι· ἔστι δὲ Σικελικὸν πόλισμα.

Τακτὸν τοῖς Συρακ.] Hoc Schol. cum sequ. deest.

Παρακαλέσαντες αὐτῶν] Hoc Schol. est interl.; sequens est ab ant. m.

In Schol. ad Εἶπον, ὅτι ξυμβ. pro εἰς ξυμμ. est κατὰ συμμ. et pro εἰς ante ἑαυτὸς bis est καὶ.

Κἀκείνοις κοινὰ] Hoc Schol. deest; sequens est a m. ant.

Καταῤῥέψασθαι] Hoc Schol. et duo sequentia desunt.

In Schol. ad Αἰτία δ' ἦν artic. ἡ ante ἐλπίδας deest. et pro τὰ ante πάντα est τῶ.

CAP. 66. Τῶ δ' αὐτῶ θέρει] Hoc Schol. est a m. ant.

In Schol. ad Ὡς χρὴ δεξαμ. τ. φεύγ. pro προσέφερον in fin. est προσφέρουσιν.

Οἱ δὲ φίλοι τῶν ἔξω] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Τὸν θρᾷν αἰσθόμενοι pro ἄλογον est σύλλογον et pro δέχεσθαι est δέξασθαι.

Ἐνδῦναι τὴν πόλιν] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Ἐν ᾗ αὐτοὶ μέν. ἐφ. desunt v. ἀντὶ τῶ ante ἐκτὸς, et τῶν ante Μεγαρέων.

Καὶ τὴν ἄνω πόλιν] Hoc Schol. deest.

CAP. 67. Ὅθεν ἐπλίνθ. τὰ τείχη] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Περίπ. ἐς τὸν Ἐννάλ. v. ὃν εἰσὶν ante οἱ ἀεὶ desunt.

In Schol. ad Ὅ ἐστιν ἔλ. ἄπωθεν verba πρὸς τὸ — ἄπωθεν ab antecedentibus sunt separata.

Καὶ ᾔσθετο ὐδείς] Hoc et sequens Schol. desunt.

In Schol. ad Οἱ προδιδόντες deest δηλαδὴ ante τοῖς Ἀθην. — it. τῶν ante Ἀθηναίων et τῇ ante Μινῴᾳ.

In Schol. ad Ἀκάτιον ἀμφηρικὸν pro δικωπίας est δικωπίᾳ.

Καὶ τότε πρὸς τ. πύλ.] Hoc Schol. deest.

Ἀπὸ ξυνθήματος] Hoc Schol. deest.

Ἐπιφερομένοις] Hoc Schol. deest.

CAP. 68. Ἀντισχόντες] Hoc et sequens Schol. desunt.

Θησόμενον τὰ ὅπλα] Hoc Schol. et quinque sequentia vsque ad Ὅπ. μ. ἀδ. desunt.

Ἀλληλιμμένων δὲ αὐτῶν] Hoc Schol. et quatuor sequ. desunt.

In Schol. ad Εἴτε μὴ — ἔσεσθαι pro πείσονται est πεῖθοιντο.

CAP. 69. Σίβηρός τε] Hoc Schol. et duo sequ. desunt.

Καὶ οἱ ἐν τῇ Νισαίᾳ] Hoc Schol. et tria sequentia des.

CAP. 70 et 71. Βυλόμενος μὲν τῷ λόγῳ] Hoc Schol. et quatuor sequentia desunt.

Καὶ ὅτω σφίσιν] Hoc Schol. deest.

CAP. 72. Huius cap. Schol. omnia desunt, scil. a Δικανεομένοις inde vsque ad Πρὸς τὰς ἑαυτῶν.

CAP. 73. Περιορωμένους] Hoc Schol. et duo sequ. desunt.

In Schol. ad Οὐκ ἂν ἐν τύχῃ γίγν. σφ. ab init. sic leg.: ὐκ ἂ. ἐ. τ. τ. θ. τὸ μέλλον τὰς Μεγαρεῖς. pro ὑπότεροι est πότεροι. pro τινὸς hoc scripturae compendium adest τ. pro εὐθὺς αὐτοῖς Ἀθην. est εὐθὺς ἂν τοῖς Ἀθην. et deinde bis pro Μεγαρέων est Μεγάρων. ad fin. οἱ ante Ἀθην. deest.

Μὴ ἐπιόντων] Hoc Schol. sic leg.: λείπει τῶν Πελοποννησίων.

Λογιζόμενοι] Hoc Schol. distinguitur in duas partes, ita vt pars posterior ἡ διάνοια (δὲ enim abest) referatur ad v. ὡς οἱ Ἀθην. In fin. pro μαχιμώτερον est μαχιμώτατον.

Καὶ οἱ ἐκείνων ῥᾳτηγοὶ] Hoc Schol. deest.

Χρόνον δὲ ἐπισχ.] Hoc Schol. et duo sequentia desunt.

CAP. 74. Καὶ τοῖς — ἄρχουσιν] Hoc Schol. et quinque sequentia vsque ad Οἱ δὲ desunt.

CAP. 75. Τῶ δ' αὐτῶ θέρει] Hoc Schol. deest.

Ad Schol. Τὴν ἐπὶ — Πόντῳ, quod est a m. ant. (vt et Sch. proxime praecedens), in marg. exteriore add.: ὅτι ἡ κατὰ τὸ Βυζάντιον Χαλκηδὼν, Μεγαρέων ἐστὶ παροικία.

CAP. 76. In Schol. ad Μετασῆσαι τὸν κόσμον deest ἤτοι.

Ad v. Θηβῶν in marg. a m. ant. adn. Θεσπιῶν.

Ἀθρόοι] Hoc Schol. deest.

Ad κινήμενοι adn. in marg.: ἀντὶ τῶ ταραττόμενα.

Οὐ μενεῖν κατὰ χώρ.] Hoc Schol. deest.

Τοῖς δὲ, ὐκ ὄσης] Hoc Schol. est interl. ἤτοι deest.

Καταῤῥήσειν αὐτὰ] Hoc Schol. est ab ant. m. v. οἱ Ἀθηναῖοι desunt.

Ἐς τὸ ἐπιτήδειον] Hoc Schol. deest.

CAP. 77. Ἡμέρα δ' αὐτοῖς εἴρητο] Hoc Schol. deeſt.

CAP. 78. Βρασίδας δὲ] Hoc Schol. refertur ad cap. praec. vocc. Ἀκαρνάνων. etc.

Παρὰ τὰς ἐπιτηδείας] Hoc Schol. et ſequens deſunt.

Τότε δὴ ἐπορεύετο] Hoc Schol. eſt ab ant. manu.

Ἦγον δὲ καὶ ἄλλοι] Hoc Schol. et tria ſequentia deſunt.

Ὥστε εἰ μὴ δυν. μᾶλλ.] Hoc Schol. eſt a m. ant. ὅτι deeſt.

Πορευομένῳ αὐτῷ] Hoc Schol. et ſequens deſunt.

Οἱ δὲ ἄγοντες]] Hoc Schol. eſt a m. ant.

Ξένοι ὄντες] Hoc Schol. et duo ſequentia deſunt.

CAP. 79 et 80. Ἐξήγαγον τὸν στρατὸν] Hoc Schol. et duo ſequentia deſunt.

Τῇ ἐκείνων γῇ] Hoc Schol. eſt a m. ant. ἦγον deeſt.

Ἑτοίμων ὄντων] Hoc Schol. et ſequens deſunt.

Καὶ ἅμα τῶν Εἱλώτων] Hoc Schol. eſt a m. ant. poſt ἔργον add. τὸ.

Βυλομένοις ἦν] Hoc Schol. deeſt.

Οἱ δὲ] Hoc Schol. deeſt.

CAP. 81. Πλείστα ἄξιον] Hoc Schol. et ſequ. deſunt.

CAP. 83. Τῶν περὶ αὐτὸν χωρίων] Hoc Schol. et duo ſequentia deſunt.

CAP. 84. Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει] Hoc Schol. et duo ſequentia deſunt.

In Schol. ad Ὡς Λακεδαιμόνιος, quod eſt a m. ant., verba Homerica ἤτοι — ἀγόρευε et in ſeqq. μάλα λιγέως deſunt.

CAP. 85. Τὴν αἰτ. ἐπαλ.] Hoc et ſequens Schol. ſunt a m. ant. Pro Ἀθηναίοις eſt Ἀθηναίους.

In Schol. ad Εἰ δὲ χρόνῳ ἐπήλθ. pro παύσεσθαι eſt παύσασθαι.

Ἢ διὰ τάχους] Hoc Schol. eſt a m. ant.

In Schol. ad Ἡμεῖς μὲν γὰρ οἱ Λακ. pro βυλοίμεθα eſt βυλόμεθα.

In Schol. ad Βυλομένοις ἔσεσθαι pro Θουκυδίδειος eſt Θουκυδίδου.

Ad vocc. Κίνδυνόν τε etc. adſcr. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κύβων.

In Schol. ad Καὶ τὴν αἰτ. — πίστιν ab init. ponitur καὶ τ. α. — pro ἀλλὰ eſt ἀλλ' ἢ.

Sup. Νισαίᾳ ſcr. Νησίτῃ.

CAP. 86. In Schol. ad Ὅρκοις τε Λακεδ., quod eſt a m. ant., v. ἀντὶ τῶ — Λακεδαιμονίων deſunt.

Ad vocc. Οὐχ ἵνα ξυμμ. etc. adn.: ἃ γὰρ δεόμεθα συμμαχίας.

Ἀσαφῆ τὴν ἐλευθερίαν] Hoc Schol. deeſt.

Ad v. τὸ πάτριον not. haec: εἰ τὴν πάτριον ἑκάστοις πολιτείαν καταλύσας, ἢ τὸν δῆμον καταδυλώσων τοῖς ὀλίγοις, ἢ τὰς ὀλίγας τῷ δήμῳ.

Τῆς ἀλλοφ. ἀρχῆς εἶη] Hoc Schol. eſt interl. et ſic leg.: τῆς τῶν Ἀθην. etc.

Οἵς τε] Hoc Schol. deeſt; ſequens eſt interlin.

Ἢ ὁ μὴ ὑποδείξας] Hoc Schol. ſic leg. a m. ant.: τὸν Ἀθηναῖον αἰνίττεται.

Ad v. ἐχθίονα haec not.: χειρόνως καὶ πλείονος μίσους κατακτώμενοι τὴν ἀρχήν, ἢ ὁ μὴ προεπαγγειλάμενος.

Ad v. ὑποδείξας adn.: προεπαγγειλάμενος.

Adſcriptus huic loco eſt etiam locus Homericus a m. ant. qui in Not. ad Schol. gr. p. 646. refertur.

Ἀρετήν] Hoc Schol. deeſt; ſequens eſt interlin.

In Schol. ad Ἀπάτῃ γὰρ εὐπρεπεῖ ante δυνάμει add. ἐν.

Τὸ μὲν γὰρ] Hoc et ſequens Schol. ſunt a m. ant.

Ad v. περιωπήν adn.: περίσκεψιν, περιάθρησιν, πρόνοιαν.

In Schol. ad Διαφορῶν ποιώμεθα add. ἀντὶ τῦ.

CAP. 87. Ἀναθρώμενα] Hoc Schol. deeſt.

In Schol. ad Εἰ δ' ἐμῦ ταῦτα in fin. v. ἤρωας καὶ τὰ ἑξῆς deſunt.

Ad v. ἐμῦ a m. ant. adn.: τὸ ἐμῦ ὀρθοτονητέον.

Ἀδύνατοι μὲν φήσ. εἶναι] Hoc Schol. et tria ſequentia deſunt.

Καὶ κατὰ δύο ἀνάγκας] Hoc Schol. eſt interl. ἦγεν deeſt.

Τῶν μὲν Λακεδαιμ.] Hoc Schol. et ſequens deſunt.

Τοῖς ἀπὸ ὑμῶν] Hoc Schol. refertur ad v. οἱ δὲ Ἕλλ.

In Schol. ad Οὐ γὰρ δὴ εἰκ. ἂν pro ἐπεχειρῦμεν eſt ἐπιχειρῦμεν.

Τὰς πλείας ἂν] Hoc Schol. eſt a m. ant.

Ad vocc. text. Πρὸς ταῦτα etc. a m. vet. not.: οἱ ἐπίλογοι.

Πρὸς ταῦτα] Hoc et ſequens Schol. deſunt.

Τὸ κάλλ. ὄν. περιθ.] Hoc Schol. eſt a m. ant.

CAP. 88. Πολλῶν λεχθέντ.] Hoc Schol. cum ſequenti deeſt.

Καὶ πιστ. αὐτ. τοῖς ὅρκ.] Hoc Schol. eſt a m. ant.

Ad v. Στάγειρος a m. ant. adn.: ἡ τῦ φιλοσόφυ Ἀριστοτέλυς πατρίς. et paullo poſt ὅτι Στάγειρος Ἀνδρίων ἀποικία.

Ἀποικία ξυναπέσῃ] Hoc Schol. deeſt.

CAP. 89. Τῷ δ' ἐπιγιγν. χειμ.] Hoc Schol. cum octo ſeqq. vsque ad Τὸ ἁμάρτημα deſunt.

CAP. 90. Ad v. ἱερὸν not.: ἱερὸν ναῦ διαφέρει· ἱερὸν μὲν αὐτὸς ὁ προσιερωμένος τόπος τῷ θεῷ· νεὼς δὲ ἔνθα ἵδρυται αὐτῷ τὸ ἄγαλμα τῦ θεῦ.

Ἀνέβαλλον — τὸν χεῖν] Hoc Schol. et duo ſequentia deſunt.

In Schol. ad Μέχρις ἀρίστυ inter ἔλεγεν et καὶ add. ἂν. Schol. ſcr. eſt a m. ant.

Ἱπποκρ. δὲ ὑπομένων] Hoc Schol. deeſt.

CAP. 91. Προσχ. ἐπ' οἴκυ] Hoc Schol. deeſt; ſequens eſt a m. ant.

Κινδυνεῦσαι] Hoc Schol. deeſt.

CAP. 92. Ad inſt. hui. cap. a m. ant. not.: παρακέλευσις Παγώνδυ.

Ad eund. loc. a m. rec. not.: διαιρεῖται ἡ δημηγορία αυτη τῷ συμφέροντι καὶ τῷ δικαίῳ· ὑποφαίνει δὲ ὀλιγάκις καὶ τὸ δυνατόν.

Schol. ad Χρῆν μὲν etc. vulg. a m. ant. ſcr. ſic leg.: ἡ μὲν πρότασις ἐξ ἐπιπλήξεως τῶν μηδὲ συνεπαινούντων μάχεσθαι. ἡ δὲ κατασκευὴ ἐκ διαβολῆς τῶν Ἀθηναίων, ὅτι πανταχῦ ἐχθροί· τὸ δὲ συμπέρασμα προτρεπτικὸν εἰς τὰ πρακτέα· κατὰ διορισμόν τισι τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ μᾶλλον προμηθητέον· de quibus verbis iam monitum eſt in annott. in Schol. gr. p. 647.

Ad v. διὰ μάχης etc. not.: τὸ ἑξῆς Ἀθηναίοις διὰ μάχης ἐλθεῖν.

Νυνὶ δ' εἴ τῳ καὶ ἀσφ.] Hoc Schol. eſt a m. ant.

Οἷς ἂν ἄλλος ἐπίῃ] Hoc Schol. ad Οὐ γὰρ τὸ προμηθὲς priore loco poſitum eſt, ſcriptumque a m. ant. Verba vltima ὥσπερ οἱ Ἀθην. deſunt. Poſt hoc ſtatim ſequitur Schol. ad Οὐ γὰρ τὸ προμ. vulg. etiam a m. ant. ſcriptum.

Adeſt etiam Scholion a m. rec. ſcr., quod in nota ad Οὐ γὰρ τὸ προμ. e cod. Caſſel. deſcriptum eſt.

Πάτριόν τε ὑμῖν] Hoc et ſequ. Schol. ſunt a m. ant.

Schol. ad Καὶ ἐλεύθ. καθίς. vulg. deeſt et pro illo ad v. πρός τε γὰρ τὰς ἀσυγείτ. a m. rec. haec notata ſunt: τοῖς πρὸς τὰς ἀσυγειτονας ἀντιπάλοις ἴσοις καθισαμένοις ἐλευθερία περιγίνεται· διόπερ καὶ ὁ καὶ σύνδεσμος πσριττός.

Καὶ πρὸς τάτ. γε δή] Hoc Schol. deeſt.

Pro Schol. vulg. ad Καὶ ἐπὶ τὸ ἔσχ. ἀγ. ἐλθ. hoc leg. ἀντὶ τῦ κινδύνυ τῦ ἐκ τῆς μάχης ἁπαντῶντος.

Ὡς αὐτοῖς διάκειται] Hoc Schol. ſic leg.: ὡς αὐτοῖς ὑποτέτακται, ὡς ἔχει πρὸς αὐτούς.

Ad vocc. text. Εἷς ὅρος etc. idem occ. Scholion, quod refertur in not. ad h. l. e Cod. Caſſ.

Οὐκ ἀντίλεκτος] Hoc Schol. deeſt.

Ad verba Τοσοῦτῳ ἐπικιν. etc. Scholion, quod e Cod. Caſſ. mutilum refertur in not. ad h. l., ſic legitur in noſtro: τοσοῦτον ἡ τούτων γειτνίασις ἐστὶ φοβερώτερον etc.

Οἱ ἰσχύος πυ θρ.] Hoc Schol. et tria sequentia desunt.

In Schol. ad Πειρᾶσθαι — ἀρετὰς desunt verba priora: ἤγων τὰς συγγενικάς.

Πιστεύσαντες — ἔσεσθαι] Hoc Schol. et duo sequentia desunt.

CAP. 93. Ἤδη γὰρ — ὀψὲ ἦν] Hoc Schol. et quatuor sequentia desunt.

Καὶ ἐπειδὴ καλ. αὐτ. εἶχε] Hoc Schol. a m. ant. scr. sic leg.: αὐτοῖς τοῖς Βοιωτοῖς δηλονότι.

Καὶ ἔθεντο τὰ ὅπλα] Hoc Schol. cum sequenti deest.

Ad v. πέντε μὲν etc. haec not.: οἷον ὡς ὅτι πάντας τοὺς στρατηγοὺς ἑαυτῶν οἱ Θηβαῖοι εἰς κ̄ καὶ ε̄ τάξεις ἔταξαν κατὰ βάθος.

CAP. 94. Ἀθην. μὲν οἵδε ὅπλ.] Hoc Schol. et sequens desunt.

CAP. 95. Ad init. hui. cap. ab ant. m. παρακέλευσις Ἱπποκράτους.

Schol. ad Δι' ὀλ. μὲν ἡ παρ. vulg. deest et pro illo adest idem, quod refertur e Ms. in not. in Schol. gr. p. 647.

Ἀναῤῥιπτοῦμεν] Hoc Schol. deest, et pro illo leg. ἀντὶ τοῦ οὐ προσηκόντως τοσόνδε κίνδυνον ἀναδεχόμεθα.

Ἐν γὰρ τῇ τούτων] Hoc Schol. deest.

Χωρήσατε οὖν] Hoc Schol. est a m. ant. pro τῆς ad fin. est τῆς τε.

Ἐς αὐτοὺς] Hoc Schol. deest; sequens est ab ant. m.

CAP. 96. Τὸ δὲ πλέον] Hoc Schol. deest; sequens est a m. ant.

Καὶ προσέμ. δρόμῳ] Hoc Schol. et tria sequentia desunt.

Ad v. ξυνεστήκει adn.: ἑκατέρωθεν ἑστὼς ἐμάχετο.

Καὶ ἐπῄεσαν τούς τε ἄλλ.] Hoc Schol. et duo sequentia desunt.

Pro Schol. ad Καὶ πρὸς τὸ μαχ. vulg. legitur hoc: πρὸς τὸ οἰκεῖον καὶ μὴ ἡττημένον.

Ἐκράτει τῶν Ἀθην.] Hoc Schol. cum sequ. deest.

In Schol. ad Καὶ ξυνέβη Παγ., quod est a m. ant., pro φόβον est φόνον.

Καὶ ὑπερφανέντων] Hoc Schol. et tria sequentia desunt.

Schol. ad Φυλακὴν ἐγκαταλ. vulg. deest et pro illo hoc legitur: δηλονότι τῶν πολεμίων νεκρῶν· ἵνα μὴ ἀσπόνδους αὐτοὺς ἀνέλωνται οἱ Ἀθηναῖοι.

CAP. 97. Ἀνελόμενοι νεκροὺς] Hoc Schol. et duo sequentia desunt.

Ad v. πρὶν ἂν αὐτὸς adn. haec: πρὶν, φησὶ, ἐπανέλθῃ ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων αὐτός.

Ὅτι οὐ δικαίως δράσειαν] Hoc Schol. et sex sequentia desunt.

Χέρνιβι χρῆσθαι] Hoc et sequens Schol. desunt et ad v. ἀνασπάσ. adn.: ἀνασπάσαντες τὸ ὕδωρ.

Προαγορεύειν, αὐτοὺς] Hoc Schol. et nouem sequentia vsque ad Ἐπὶ τὴν σφ. desunt.

Ad v. βιάζεσθαι adn.: ἀντὶ τοῦ βιασθῆναι.

Ξύγγνωμόν τινα γίγν.] Hoc Schol. et duo sequentia desunt.

Ἐκείνους] Hoc et sequens Schol. sunt a m. ant.

Ad v. μὴ ἀπιοῦσιν adn.: ὅτι οὐκ ἀναχωρήσουσιν.

CAP. 99. Ad v. εἰ μὲν ἐν τῇ etc. haec not.: τοὺς Θηβαίους ἀξιοῦντας κομίζεσθαι μὲν τὸ ἱερὸν τὸ ἐπίδηλον· ἀνταποδιδόναι δὲ τοὺς νεκροὺς τοῖς Ἀθηναίοις ἀσεβεῖν μᾶλλον, ἤπερ τοὺς Ἀθηναίους μὴ θέλοντας κομίσασθαι τὰ μὴ πρέποντα τοῖς ἱεροῖς. νεκροὺς θεῶν ἀντικαταλλάττεσθαι.

Sup. ἑαυτῶν scr. τῶν Βοιωτῶν.

Ad v. εἰ δὲ ἐν τῇ ἐκείνων adn.: εἰ δὲ δοκοῦσιν οἱ Ἀθηναῖοι ἰδίαν εἶναι τὴν γῆν, ἐν ᾗ οἱ νεκροὶ κεῖνται, αὐτοὶ τὸ ποιητέον γινωσκέτωσαν.

Ad v. νομίζοντες adn. a m. ant.: οἱ Βοιωτοί.

Ad v. οὐκ ἂν αὐτοὺς etc. adn.: καὶ οὐκ ἂν τοὺς Βοιωτοὺς κατισχύσειν τῶν Ἀθηναίων ἐν τῇ Ὠρωπίᾳ· ὥστε τοὺς νεκροὺς κατασχεῖν αὐτῶν.

Ad v. οὐδ' αὖ etc. adn.: οὐδ' αὖ ἐσπένδοντο προφάσει, ὡς δῆθεν Ἀθηναίων οὔσης τῆς γῆς. τί γὰρ καὶ ἔδει περὶ τῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ τοῖς Βοιωτοῖς σπένδεσθαι.

Ad v. ἑαυτῶν εὐπρ. adn.: εὐπρεπὲς δὲ εἶναι ἀποκρίνασθαι ἐκ τῆς Βοιωτῶν ἀπιόντας τοὺς Ἀθηναίους, ἀπολαβεῖν ἅπερ αἰτοῦσιν.

CAP. 100. Ad v. ἐσεσιδήρωτο etc. adn.: ὥστε ὑπὸ τοῦ πυρὸς μὴ βλάπτεσθαι τὴν κεραίαν.

Πάλιν ἀκριβῶς] Hoc et sequens Schol. desunt.

CAP. 101. Ἀδελφιδοῦς ὢν αὐτοῦ] Hoc Schol. deest.

CAP. 102. Τοῦ δ' αὐτοῦ χειμῶνος] Hoc Schol. est a m. ant.; sequens deest.

Ad voc. Ἀριστάγορας a m. ant. adn.: οὗτινος καὶ Ἡρόδοτος μέμνηται πολλάκις.

Ad voc. Ἤδωνας a m. ant. adn.: ἀπὸ τῆς Ἤδωνες π̄, (num πλάσσεται? an πλάσεως?) καὶ οὐκ ἀπὸ τῆς Ἠδωνοί· ὅθεν ὑποκατιὼν Ἤδωνας ἔφη καὶ οὐχὶ Ἠδωνούς.

Διὰ τὸ περιέχειν αὐτὴν] Hoc Schol. et sequens desunt.

Ad v. περιφανῆ adn.: ἐν τοιούτῳ χωρίῳ κατῴκισεν· ὃ καταφανὲς ἔκ τε γῆς καὶ θαλάσσης ἐστί.

CAP. 103. Schol. ad Ἐγγύς τε προσοικ. vulg. deest.

Ad vocc. Οἱ Ἀργίλιοι ab ant. m. not.: ὅτι Ἀργίλιοι Ἀνδρίων ἄποικοι.

Ἐπειδὴ παρέτυχε] Hoc Schol. et septem sequentia vsque ad Προσπεσὼν desunt.

CAP. 104. Τῆς δὲ διαβάσεως αὐτοῦ] Hoc Schol. et quinque sequentia desunt.

CAP. 105. Scholia ad h. c. omnia desunt.

CAP. 106. Ἀλλοιότ. ἐγέν. τὰς γν.] Hoc Schol. et tria sequentia desunt.

Τετραμμένον] Hoc Schol. sic leg.: μεταβεβλημένον τῇ γνώμῃ.

Καὶ προσεδέξαντο] Hoc et sequens Schol. desunt.

CAP. 107. Μετὰ δὲ τοῦτο ὁ μὲν] Hoc Schol. et duo sequ. desunt.

Ὁ δὲ] Hoc Schol. est a m. ant.

Κατά τε τὸν ποταμ.] Hoc Schol. et quatuor sequentia desunt.

CAP. 108. Διαγόντων] Hoc Schol. cum sequ. deest.

Τοῖς Λακεδαιμον.] Hoc Schol. est a m. ant.; sequens deest.

Ad vocc. Ἐπὶ τοσοῦτον etc. adscr. πάρισον.

Ad Εἰωθότες οἱ ἄνθρωποι idem adscriptum est Scholion, quod e Cod. Cass. refertur in not. ad h. l. nisi quod pro εἰωθότες est εἰώθ.

Ἐλπίδι ἀπερισκ. διδόναι] Hoc et sequ. Schol. desunt.

Ad v. ὀργώντων, vt in Cass., adscr. est: ὡρμημένων, πρεθυμουμένων.

CAP. 109. Ad v. ὁ Ἄθως adn.: μέρος ὢν τῆς ἀκτῆς δηλονότι.

Ad v. διγλώσσ. adn.: ἀντὶ τοῦ πολυγλώσσων.

Καὶ Χαλκιδικὸν ἔνι] Hoc et sequ. Schol. desunt.

CAP. 110. Τὴν πόλιν παραδοῦναι] Hoc Schol. et duo sequentia desunt.

Ad v. ἐτήρουν adn.: παρεφυλάττοντο τὴν παρουσίαν.

Circa fin. cap. ad φρουροὺς a m. ant. adn.: τὸ ἑξῆς τοὺς φρουροὺς διέφθειραν.

CAP. 111. Καὶ οἱ μὲν, χρ. ἐγγιν.] Hoc Schol. deest.

CAP. 113. Οἱ δὲ πράσσοντες] Hoc Schol. et tria sequentia desunt.

CAP. 114. Ἐπὶ τὰ ἑαυτοῦ ἐξελθόντα] Hoc Schol. et sex sequ. desunt.

Ad v. ἡγούμενος adn.: ἡγούμενος μὴ χείρους φανήσεσθαι παρ' ἡμῖν αὐτοὺς, διὰ τὸ Ἀθηναίοις γεγονέναι φίλους.

Ἑσομένους ξυμμάχους] Hoc Schol. deest.

CAP. 115. Scholia hui. cap. omnia desunt.

CAP. 116. Rursus desunt Scholia omnia.

CAP. 117. Ἐκεχειρίαν] Hoc Schol. et quinque sequentia desunt.

In Schol. ad Καὶ ἔμελλον pro ἀπολέσειν in f. est ἀπολέσαι.

Γίγνεται ὧν ἐκεχ.] Hoc Schol. deest.

CAP. 118. Κατὰ τοὺς πατρ. νόμους] Hoc Schol. et sex sequentia vsque ad Ὀρθῶς desunt.

Ad vocc. Περὶ μὲν ὧν etc. a m. ant. adn.: κατὰ ταῦτα τάδε ἔδοξε Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς συμμάχοις, quod videtur indicare varietatem lectionis.

Μένειν ἑκατέρους] Hoc Schol. et septem sequentia desunt.

Schol. ad Τέλος ἔχοντες ἰόντων vulg. deest et pro illo haec leg.: ἀντὶ τῶν αὐτοκράτορες ὄντες. ὡς κύριοι εἶναι συμβῆναι ἄνευ τῶν πόλεων, αἷς ἐπήρχοντο.

Ἔδοξε τῷ δήμῳ] Hoc Schol. et duo sequentia desunt.

Ad verba textus Ἐν τούτῳ τῷ χρ. a m. ant. adn.: ἐν τῷ ἐνιαυτῷ.

Τὰς πρεσβείας] Hoc Schol. deest.

CAP. 119. Καὶ ὡμολόγησαν] Hoc et sequens Schol. desunt.

CAP. 120. Περὶ δὲ τὰς ἡμ. ταύτας] Hoc Schol. et duo sequentia desunt.

Ad vocc. Ἀποσᾶσι δ' αὐτοῖς etc. m. rec. eadem not., quae referuntur in not. in Schol. gr. p. 648. nisi quod in fine pro ὁρμῆσαι est ὁρμήσειν.

Ἀτολμίᾳ] Hoc Schol. deest et pro illo eadem leg. quae sunt notata in not. in Schol. gr. p. 648.

Ἀνάγκην σφίσι] Hoc et sequ. Schol. desunt.

CAP. 121. Ἐπῆρθησάν τε] Hoc Schol. et octo sequentia vsque ad Ἐμ. ἐγχ. desunt.

CAP. 122. Ἀφικνοῦντο παρ' αὐτὸν] Hoc Schol. et sex sequentia vsque ad Σφῶν ἀφίσ. desunt.

Δύο γὰρ ἡμ. ὕστερον] Hoc Schol. deest.

CAP. 123. Φανερῶς προσεχώρησαν] Hoc Schol. et quinque sequentia desunt.

CAP. 124. Καὶ ἦγον, ὃ μὲν] Hoc Schol. et octo sequentia vsque ad Καὶ μὴ καθ. desunt.

In Schol. ad Τῆς τε Μ. περιορώμ. v. κηδόμενος deest.

Οὐ πρόθυμος ἦν] Hoc Schol. deest.

CAP. 125. Ἀμφοτέροις μὲν δοκεῖν] Hoc et sequens Schol. desunt.

In Schol. ad Κυρωθὲν δὲ ὑδὲν v. ὁρισθὲν deest.

Ἐκ τῆς διαφορᾶς] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Ἀσαφῶς ἐκπλήγνυσθαι deest v. ἐκπλήττεσθαι post ἀδήλως.

In Schol. ad Πρὶν τὸν Βρ. ἰδεῖν v. ὡς τὸ et in fine τι post σοι desunt.

Μέλλοντας ἐπιέναι] Hoc Schol. et tria sequentia desunt.

CAP. 126. Εἰ μὲν μὴ ὑπώπτ. ἄνδρ.] Hoc Schol. est a m. ant.

Τῶν τε μεμονῶσθαι] Hoc Schol. et sequens desunt.

Ad vocc. Ἀπὸ πολιτειῶν etc. a m. ant. adn.: τὴν δημοκρατίαν λέγει.

Προηγώνισθε] Hoc et sequ. Schol. desunt.

In Schol. ad Καὶ γὰρ ὅσα — ὄντα in fin. pro προσενεχθήσεται est προσενεχθήσονται.

Ἀσθενῆ ὄντα τῶν π. etc.] Hoc Schol. est ab ant. m.

In Schol. ad Οἷς δὲ — ἀγαθόν, quod est a m. ant., verba ἦγεν — ἀνδρείοις desunt.

In Sch. ad Οὗτοι δὲ τὴν μ. desunt v. priora: τῷ ἐπιέναι — ἐπιέναι.

Eod. loc. ad v. ὗτοι a m. ant. adn.: οἱ βάρβαροι.

Καὶ γὰρ πλ. ὀφ. ὁ.] Hoc Schol. deest.

Ad v. δήλωσιν adn.: ἔμφασιν καταπλήξεως.

Αἰσχυνθεῖεν ἄν] Hoc Schol. est a m. ant.

Ἐκείνῳ γὰρ — ἐχρῶντο] Hoc Schol. deest.

Κατασπέρχον] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Ὅτι οἱ τοιοῦτοι pro καθεσῶς est καθεσῶτες.

Μελλήσει ἐπικομπῆσαι] Hoc Schol. deest.

CAP. 127. Ἴσπῃσε τὸ στράτευμα] Hoc et sequens Schol. desunt.

Ἐπιφερομένους μὲν] Hoc et octo sequentia vsque ad Ἀπολιψόμενοι desunt.

CAP. 128. Σφῶν αὐτόσε] Hoc Schol. est a m. ant.

Καὶ ἐν μεθορίοις] Hoc et sequens Schol. desunt.

In Schol. ad Καὶ ἐς τὸ λ. Πελ. post ἔθος ἔχον sic leg.: τοὺς γὰρ ἀγαθοὺς μᾶλλον ἐμίσει.

In Schol. ad Τῶν δὲ ἀναγκ. ξυμφ. v. priora ἕνεκεν — συμφέροντος desunt.

CAP. 129. Ὁπλίταις δὲ χιλ. ἑαυτῶν] Hoc Schol. et duo sequentia desunt.

Οὐκ ἤδυν. βιάσασθαι] Hoc Schol. deest.

Ἄλλῃ ἐφόδῳ] Hoc Schol. sic leg.: ἄλλῃ ὁδῷ μακροτέρᾳ.

Ἐκ πλείονος] Hoc Schol. et sex sequentia desunt.

CAP. 130. Ad init. hui. cap. a m. ant. adn.: σημείωσαι ἡμέρας ἀπάσας.

Ἐδῄων τὴν γῆν] Hoc Schol. et tria sequentia desunt.

Ad v. σασιωτικὸν adn.: κατὰ τὸ ἀντεσασιάζειν.

Καὶ ὡς ἀντεῖπεν] Hoc Schol. deest.

Ἀπὸ προειρημ. τινὸς] Hoc Schol. et quatuor sequentia desunt.

CAP. 131. Προσβαλ. δ' αὐτῷ] Hoc et sequens Schol. desunt.

Πολιορκούμενοι] Hoc Schol. sic leg.: ὑπερβατὸν· βιασάμενοι τὴν φυλακὴν νυκτὸς ἀφικνοῦνται παρὰ θάλατταν.

CAP. 132. Ὁμολογίαν ποιεῖται] Hoc Schol. deest.

Ad Ἐνδηλόν τι ποιεῖν idem adscr. est Schol., quod e Cod. Cass. refertur in not. ad h. l.

Ἀεὶ τοῖς πρώτοις] Hoc et sequ. Schol. desunt.

In Schol. ad Καὶ τῶν ἡβ. αὐτ. παρ. bis pro νομικῶ est νομίμω.

Παρανόμως] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Καὶ μὴ τοῖς εὐτυχοῦσι v. γράφεται ἐντυχοῦσι deest; et inter τυχοῦσι et πιστεύειν scr. fuerat ἐπιτρέπειν, sed punctis supra scriptis deletum est.

CAP. 133. Ἐπικαλέσαντες] Hoc Schol. deest.

Ὅ, τι ἦν αὐτῶν ἄνθος] Hoc Schol. et tria sequentia desunt.

Ad vocc. Ἐπέλαβεν ὀκτὼ etc. ab ant. m. adn.: ὥστε τὰ πάντα πεντήκοντα ἓξ ἡμισυ ἔτη διήνυσεν.

CAP. 134. Pro Schol. ad Καὶ ἀγχ. τῆς μάχης vulg. ab ant. m. adn.: σημείωσαι ἀγχώμαλος μάχη.

Ἐπηυλίσαντό τε] Hoc Schol. deest.

CAP. 135. Μέχρι μὲν τούτου] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Τὸ γὰρ κώδωνος ab ant. m. scr. ab init. add. Θουκυδίδης. Δὲ post Σοφοκλῆς et εἶπε ante Θηλυκῶς desunt, vbi notand. in Duckeri edit. errore typothetae impress. esse Θυλυκῶς.

In Schol. ad Οὕτως ἐς τὸ διάκ. verba priora τῆς κλίμακος δηλονότι desunt. pro περιὼν est περιῶν. Caeterum cohaeret c. Schol. seq. et in fin. sic leg.: ἔλαθε προσθεὶς τὴν κλίμακα· ἡ ἔννοια· τῷ γὰρ κώδωνος παρεν. etc.

Ad v. ἡ πρόσθεσις bis a m. vet. et a m. rec. adn.: τῆς κλίμακος.

Ad finem huius libri vtrumque Scholion additum est a m. ant., quod refertur in not. in Schol. Gr. p. 648. quod attinet ad illud ἀλλὰ ἄ etc. in nostro scr. ᾶ. Nota autem haec (⏜) sign. ην. — —. In altero Scholio pro σημαιόμεθα est σημειούμεθα.

SCHOLIA LIB. V.

CAP. 1. Ἐνιαύσιοι σπονδαὶ] Hoc Schol. deest.

Ἐν τῇ ἐκεχ.] Hoc Schol., quod est a m. ant., in fine sic legitur: οἷον ἐχεχειρίκ καὶ ἐκεχειρίκ.

Ἀνέῃσαν ἐκ Δήλ.] Hoc Schol. deest.

Ἀτρεμύττειν] Hoc Schol. est ab ant. m. et v. ὥρᾳ a seqq. separatum.

CAP. 2. Μετὰ τὴν ἐκεχ.] Hoc Schol. et sex sequentia vsque ad Τὸν λιμ. περιπλ. desunt.

Καὶ πρὸς τὸ περιτ.] In hoc Schol. statim ab initio art. τῷ ante τείχῃς deest.

Ἐντὸς βυλόμενος] Hoc Schol. et sequ. desunt.

CAP. 3. Init. cap. ad v. βοηθήσαντες adn.: συνδρομόντες ἐπὶ βοήν.

Καὶ ὡς ἐβιάζ.] Hoc Schol. sic incipit: ὑπὸ τῆς βίας τῶν Ἀθην. etc.

In Schol. ad Δρόμῳ ἐχώρ. etc. ab init. ante τείχῃς add. art. τῷ.

Ἀποσχών] Hoc et sequ. Schol. desunt.

CAP. 4. Τρίτος αὐτὸς] Hoc Schol. est a m. ant.; sequens deest.

In Schol. ad Πολ. ἐπεγρ. πολλ. v. οἰκειώσαντο deest. pro πόλιν in fine leg. πολιτείαν.

Ἀναδάσασθαι] Hoc Schol. et duo sequentia desunt.

Ἐπὶ πολιτείκ] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Φωκέας τε τῆς πόλ. in fin. est Βρικιννιάς. In textu fuerat Βρικιννίας, sed man. rec. accentum posuit in vlt.

Καταλαμβάνουσιν] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad τὸν Φαίακα πέμπ. verba πρὸς τοὺς Συρακουσίους referuntur ad v. ἐπολέμουν. Verba τὸ ἐξῆς πείσαντες τοὺς συμμάχους ἐπιστρατεῦσαι a m. ant. scripta sunt ad verba text. Πείσ. τοὺς etc. et ea, quae sequuntur, scripta sunt a manu rec. atque referuntur ad v. καὶ τοὺς ἄλλους etc.

— Τοὺς σφίσιν ὄντας] Hoc Schol. deest.

Sub fin. cap. ad v. ἐπὶ τ. ἄ. scr. πρὸς τοὺς ἄλλους.

CAP. 5. Sup. Πολλῆν scr. ὄνομα κύριον.

Πάντα αὐτόθεν] Hoc Schol. et tria sequentia desunt.

Τῇ παρ. στρατ. ἀναβ.] Hoc Schol. est a m. ant. verba autem μετὰ τῶν παρόντων στρατιωτῶν· ὃ περιμείναντα πάντας sunt a m. rec. scr.

In Schol. ad Ἅμα δὲ καὶ παρ., quod est a m. ant., pro δηλονότι repetitum est voc. παρεσκευάζετο.

Τῶν γὰρ στρατ. — θρῶν] Hoc Schol. ab ant. m. scr. sic leg.: τὸ ἐξῆς· τῶν γὰρ 5. ἀ. α. τ. θ. ὁ. Κ. δηλονότι.

In Schol. ad Τῇ ἕδρᾳ desunt v. τῇ προσμονῇ.

Καὶ τόλμαν] Hoc et sequ. Schol. sunt interlinearia.

In Schol. ad Καθημένης v. εἰπὼν καθημένης desunt.

Βαρύνεσθαι] Hoc Schol. est interlineare et sic leg.: ἀντὶ τοῦ ἄχθεσθαι.

In Schol. ad Καὶ ἐχερήσ. τῷ τρ. pro τὴν Ἀμφίπολιν est τῇ Ἀμφιπόλει· et pro ἀναλογ. est ἀλογίστως.

Ad vocc. text. τῶν χωρίων a m. ant. adscr.: τῆς Ἀμφιπόλεως.

Περισχήσων] Hoc Schol. est a m. ant.

CAP. 8. Ἔποδεες. εἶναι] Hoc Schol. et duo sequentia desunt.

In Schol. ad Καθαρὸν ἐξῆλθεν pro συγκλ. est ἐπηλύδων.

Τέχνῃ δὲ παρεσκ.] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Ἢ ἄνευ πρ. τε αὐτ. v. ἦγεν ὅτως — προόψεώς τε αὐτῶν desunt. V. ὥετο post Ἀθηναίων deest.

Ἀπολιξάμενος ὤν] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Κλεαρ. προσάξας est Κλεαρίδα.

In Schol. ad Αὖθ. μεμον. v. τῆς συμμ. δηλ. desunt. In fine pro Πόλλη est Πόλη.

CAP. 9. Ἅτε ἰσόθ. κρ. εἶναι] Hoc Schol. et sequ. desunt.

Ἀτολμίαν παρέσχη] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Τοὺς γὰρ ἐναντ. εἰκ. pro αὐτοῖς est αὐτοὺς. Verba vltima a manu ant. separatim scripta sunt et sic leg.: ὀλιγωρεῖν· τὸ καταφρονεῖν.

In Schol. ad Ὅσις δὲ — ἁμαρτ. pro ἁρμοττομένῳ est ἁρμοττόμενος.

Ad v. κλέμματα adn.: τὰ στρατηγήματα.

Δόξαν ἔχει] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Ἕως ἂν ἔτι ἀπ. pro εἶναι est εἰσὶν et pro πρὸ τοῦ ἂν ταχθῆναι est πρὸ τοῦ συνταχθῆναι.

Τὰς πύλ. ἀν. ἐπεκθεῖν] Hoc Schol. et duo sequentia desunt.

In Schol. ad Τὸ γὰρ ἐπ. ὕτ. v. φαίνονται deest.

In Schol. ad Τῷ καλ. πολεμ., quod est a m. ant., ab init. add. ὅτι.

Περὶ ὅσων ὁ ἀγ. ἐτ.] Hoc Schol. deest.

CAP. 10. In Schol. ad Τῷ δὲ Κλέωνι v. τὸ ἑξῆς desunt.

Καὶ ταῦτα πρ.] Hoc Schol. et tria sequentia desunt.

Οἷς γὰρ ἂν τ. γίγν.] Hoc Schol. deest.

Ἐξελθὼν ἔῃσι δρόμῳ] Hoc Schol. et sequens desunt.

Καὶ προκεχωρήκει] Hoc Schol. sic leg.: ἀντὶ τοῦ προαπεληλύθει.

In Schol. ad Ἔφευγε ante καταλαβὼν add. ὑ.

Ἐπιπαριὼν τῷ δεξιῷ] Hoc Schol. et duo sequentia desunt.

In Schol. ad Οἱ δὲ αὐτῆ συσρ. ὁπλ. ante αὐτῆ add. οἱ.

In Schol. ad Καὶ ὑ πρ. ἐνέδ. post καὶ add. σύνδεσμος et Scholion refertur ad v. καὶ δὶς ἢ τρὶς.

Ἢ ὑπὸ τῆς Χαλκ.] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Ἀπεκομίσθησαν add. ἀντὶ τοῦ.

CAP. 11. Περιέρξαντες] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Ἐντέμνουσιν v. vlt. θύσειν deest.

Ἀγῶνας κ. ἐτ. θυσ. Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Τὰ Ἀγνών. οἰκοδομ. quatuor verba priora Ἀ. τ. τ. Α. sunt a m. ant. reliqua a m. rec. scr.

Περιέσεσθαι] Hoc Schol. deest.

Οἱ μὲν ἐπ' οἴκ. ἀπ.] Hoc Schol. deest.

CAP. 12. Ἐς Ἡράκλειαν] Hoc Schol. est ab ant. m.; sequens deest.

CAP. 13. Οὐδ. καιρ. ἔτι εἶνα] Hoc Schol. et sequens sunt coniuncta.

CAP. 14. Ἅψασθαι μηδετ.] Hoc Schol. deest.

Ad v. εἰρήνην adn.: βυλομένων εἰρήνην ἄγειν.

Οἱ μὲν Ἀθ. πλην.] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Καὶ δι' ἐλ. αὖθις pro ἀντὶ τοῦ est καὶ.

Καθυπ. γενήσ.] Hoc Schol. et duo sequentia desunt.

In Schol. ad Μετεμέλοντό τε v. μετεμέλοντό τε — et paullo post v. τοῦ πράγματος. — et in fin. v. τοῖς Λακεδαιμονίοις desunt.

Μετὰ τὰ ἐν Πύλῳ] Hoc Schol. deest.

Ἥσσοντο — καθαιρήσειν] Hoc Schol. et sequ. desunt.

In Schol. ad Αὐτομολ. τε voc. δηλαδὴ deest. — post Ἀθηναίους additur ἡ δὲ ἔννοια etc.

Καὶ οἱ ὑπομένοντες] Hoc Schol. et quatuor sequentia desunt.

CAP. 15. Μετὰ τὴν — πράσσειν] Hoc Schol. deest.

Εὖ φερόμενοι] Hoc Schol. deest.

Ἐνδεξομένους] Hoc Schol. sic leg.: προσδεξομένους· λείπει τὴν εἰρήνην.

CAP. 16. Διαβάλλων] Hoc Schol. et septem sequentia vsque ad Τὴν γὰρ πρόμ. desunt.

In Schol. ad Διὸς υἱῶ — σπέρμα pro τὸ κατάγειν legitur ἀντὶ κατάγειν. pro ἤτοι est ὅ ἐσι. φασὶν post ἀνασπελήσειν deest.

Ἐκ τῆς ἀλλοτρίας] Hoc Schol. vna cum sequenti deest.

In Schol. ad Μετὰ δώρων δοκ. pro ἵν' ὅτω est ἵνα ᾖ.
In Schol. ad Οἰκοῦντα φόβῳ etc., quod refertur ad v. οἰκίας, pro Λυγκαίῳ est Λυκαίῳ.
Ἔτι ἑνὸς δέοντι] Hoc Schol. sic inc.: τοῦτο συντακτέον τῷ χρόνῳ δὲ προτρέψαι τοὺς etc.

CAP. 17. Τῇ διαβολῇ et. Ἔπεσαν ἐς λόγους] Haec duo Schol. desunt.
Παρασκ. τε πρεσπ.] Hoc Schol. sic leg.: προηπειλήθη.
Δικαιώσεις] Hoc Schol. et quatuor sequentia desunt.
Καὶ θεωρεῖν] Hoc Schol. et sequ. desunt.
Καὶ αὐτοδίκους] Hoc Schol. sic leg.: παρ' αὐτοῖς δίκας διδόντες καὶ λαμβάνοντες καὶ μὴ ὑπ' ἄλλων κρινόμενοι.
Διάφ. ᾗ πρὸς ἀλλ.] Hoc Schol. et tria sequentia desunt.
In Schol. ad Ὅπλα δὲ μὴ ἐξέσω, quod refertur ad v. πόλεις, recentior manus inter ἐᾶν et ἀποδιδῶσι inseruit μὴ. — μὴ post v. ὅπλα deest.
Ad v. Ἀριστείδης ab ant. m. haec in marg. adnot.: τὸν στρατηγήσαντες ἐν Πλαταιαῖς ἐπὶ τῶν Μηδικῶν, τὸν κληθέντος Δικαίου τὸν υἱὸν Λυσιμάχης.
Ἐπὶ κακῷ] Hoc Schol. et sequens desunt; vti etiam Ἐν τῷ δημοσίῳ cum quatuor sequentibus.

CAP. 20. Ἐκ Διονυσίων] Hoc Schol. et sequ. desunt.
Ad v. διελθόντων adn.: πρὸς ἀκρίβειαν.
Σημαινόντων] Hoc et sequ. Schol. desunt.
In Schol. ad Κατὰ θέρ. δὲ κ. χειμ. pro σκοπείτω est σκοπείσθω. pro τὸ αἴτιον τοῦτο ἐστὶ leg. αἴτιοι δὲ τοῦτο ἐσίν.
Ἐνιαυτὸν τ. δύν. ἔχ.] Hoc Schol. deest.

CAP. 21. Καὶ τοὺς ἄλλους] Hoc Schol. et septem sequentia vsque ad Κατειλημμένας desunt.

CAP. 22. Οἱ δὲ ξύμμαχοι] Hoc Schol. et quinque sequentia desunt.
Εἰ ἔξεν χαρεῖν] Hoc et sequ. Schol. desunt.

CAP. 23. Πολ. εἶναι τ. τ. πόλιν] Hoc Schol. deest.
In Schol. ad Ἦν δὲ ἡ δυλ. ἐπαν. desunt v. ἦγεν τὸ πλῆθος τῶν δούλων.
Παντὶ ἐθ. — δυνατ.] Hoc Schol. deest.

CAP. 24. Μετὰ τὰς σπονδὰς] Hoc Schol. et duo sequentia desunt.

CAP. 25. Διεκίνουν τὰ πεπρ.] Hoc Schol. et tria sequentia desunt.

CAP. 26. Οὐκ ὀρθῶς δικαιώσει] Hoc Schol. et duo sequentia desunt.
Τῷ δεκαετεῖ] Hoc Schol. deest.
Ἰσχυρισαμένους] Hoc Schol. deest.
In Schol. ad Μένον δὴ — ξυμβὰν desunt v. ἤτοι et δή.
Προσφερόμενον] Hoc Schol. deest.
In Schol. ad Ὅτι τρὶς ἐννέα in fine additur ἔτος.
Ἐπειδὴ δὲ] Hoc Schol. deest.
Παρ' ἀμφοτέρους] Hoc Schol. deest.
Αὐτῶν μᾶλλον] Hoc Schol. deest.
Ὡς ἐπολεμήθη] Hoc Schol. deest.

CAP. 27. Ad v. ὁρᾶν a m. ant. adn.: τὸ ἐξῆς χρὴ ὁρᾶν.
Αἱ πεντηκοντέτεις] Hoc Schol. et septem sequentia vsque ad Ἀποδ. — ὀλίγας desunt.
Ad v. Ἐπιμαχεῖν a m. ant. adn.: ἐπιμαχεῖν καὶ ἐν τῇ πρώτῃ.
Αὐτοκράτορας] Hoc Schol. deest.
In Schol. ad Μὴ πρ. — εἶναι ab init. add. καί· et ante αὐτοκράτορα add. τὸν.
In Schol. ad Τῷ μὴ καταφ. verba οἱ συντετεγμ. etc. sic leg.: οἱ συνθέμενοι τοῖς Ἀργείοις.

Γίγνεσθαι] Hoc Schol. et duo sequentia desunt.

CAP. 28. Ἄνδρες ἀκούσαντες] Hoc Schol. et duodecim sequentia vsque ad Ἀμφοτέρους δὲ μᾶλλον desunt.

CAP. 29. Αὐτοῖς] Hoc et sequens Schol. desunt.
Κατέσκαπτο] Hoc Schol. sic leg.: ἐδεδάλωτο.
Τιμήκοον] Hoc Schol. deest.
Ὥσε ἄσμενοι] Hoc Schol. deest.
Πόλ. τε μεγάλην] Hoc Schol. deest, sed ad h. l. not. τὸ Ἄργος.
Διάφορον] Hoc Schol. et quatuor sequentia vsque ad Εἰδότας desunt.
Μεταξῆναι αὐτοὺς] Hoc Schol. sic legitur: τοὺς Μαντινέας εἰδότας.
Ἐν ταῖς σπ. τ. Ἀττ.] Hoc Schol. et tria sequentia desunt.

CAP. 30. In Schol. ad Τήν τε ἐσάγησιν pro δηλονότι est ἀντὶ τοῦ.
Τῶ παντὸς] Hoc Schol. et duo sequentia desunt.
In Schol. ad Κέρκιον εἶναι deest εἶναι.
Κορινθίοι] Hoc et sequens Schol. desunt.
In Schol. ad Ἐλέξ. τὰς σπονδ. v. τὰς πρὸς Ἀθηναίους desunt.
Αὐτοὶ πρότερον] Hoc Schol. deest.
Οὔτε Σόλειον σφίσιν] Hoc Schol. et sequ. desunt.
Ὁμόσ. γ. αὐτοῖς ὅρκ.] Hoc Schol. deest et pro illo ad h. v. leg. ἀντὶ τοῦ ἄλλους ὅρκους.
Ὅτε μετὰ Ποτιδ.] Hoc Schol. et octo sequentia vsque ad Προσεῖπον ἥκειν desunt.

CAP. 31. Ἔπειτα ἐκεῖθεν] Hoc et sequ. Schol. desunt.
Διαφερόμενοι γὰρ] Hoc Schol. et quinque sequentia vsque ad Ἐπιτραπείσης desunt.
In Schol. ad Ἴσον ἔξειν v. ἀντὶ τοῦ desunt; sic etiam in Schol. seq.
Τὴν γῆν ἕτεμον] Hoc Schol. et nouem sequentia vsque ad Ἐγένοντο δὲ καὶ οἱ Κορ. desunt.
Εὐθὺς μετ' ἐκείνης] Hoc Schol. sic leg.: μετὰ τοὺς Ἠλείους.

CAP. 32. Ἐκπολιορκήσαντες] Hoc Schol. deest.
Χρήσαντος] Hoc Schol. sic leg.: ἀντὶ τοῦ κατάγειν Δηλίους.
Ἤρξαντο πολεμεῖν] Hoc Schol. et sex sequentia vsque ad Ὅμως δὲ ἐλθόντες desunt.

CAP. 33. Ἐπικαλεσαμένων] Hoc Schol. et sequens desunt.
Τὸ ἐν Κυψ. τεῖχ.] Hoc Schol. refertur ad v. κείμενον.

CAP. 34. Ἐλευθέρους εἶναι] Hoc Schol. refertur ad v. Νεσαιωδῶν.
Τοὺς δ' ἐκ Φλιοῦντος νήσους] Hoc Schol. et tria sequentia desunt.

CAP. 35. Ad init. hui. cap. adn. a m. ant.: ἐν τῷ Ἀθῳ.
Χρόν. τε πρῶθ.] Hoc Schol. et septem sequentia vsque ad Καὶ ἔφ. παρ' ἀλλ. desunt.

CAP. 36. Ἐλθόντων πρεσβ.] Hoc Schol. et duo sequentia desunt.
In Schol. ad Λύγ. ποιοῦνται ἰδίας separatim scripta sunt verba τὸ λῦσαι τὰς σπονδάς, et referuntur ad v. γιγνώσκειν, sed Schol. vulg. ad hoc verbum deest.
In Schol. ad Ἡγέμ. τὸν ἔξω. leg.: ὑπ' ἄλλου τινὸς κατάλληλον.
Ὅπως παραδῶσ.] Hoc Schol. deest.
In Schol. ad Λακεδαιμονίοις pro μὲν est μέντοι. pro ποιῆσαι est ποιῆσαι. pro παραδῶσωσι — παραδάσουσι. et in fin. add. ταῦτα.

CAP. 37. Ἐπὶ τὰ κοινὰ] Hoc Schol. et tria sequentia desunt.
In Schol. ad Κοινῷ λ. χρωμ. desunt v. φησὶ, δηλονότι.
Ἐπεστάλκεσαν] Hoc Schol. deest.
Τὰ εἰρημ. πρωτάλ.] Hoc Schol. deest.

CAP. 38. Ἐν δὲ τούτῳ] Hoc Schol. et tria sequentia desunt.

In Schol. ad Κρὴν μὴ — ψηφιεῖσθαι desunt v. ἀντὶ τοῦ et pro ψηφίσεσθαι leg. ψηφίσασθαι.

Etiam in nostro codice verba δηλονότι et φησὶ plurimis in locis omissa sunt.

In Schol. ad Ὡς δὲ ἀντ. τὸ πρ. omitt. ἀντὶ τοῦ.

CAP. 39. Ἦλθον ἐς τοὺς Βοιωτ.] Hoc Schol. et sequens desunt.

CAP. 40. Ἅμα δὲ τῷ ἦρι] Hoc Schol. et quatuor sequentia desunt.

Ἀλλ' ἐν φρον. ὄντες] Hoc Schol. sic leg.: ἀντὶ τοῦ ἐλπίζοντες.

In Schol. ad Ἡγήμ. — κράτισα deest φησὶ.

Ἐκ τῶν παρόντων] Hoc Schol. et sequens desunt.

CAP. 41. Ἀφικόμενοι αὐτῶν] Hoc Schol. et quatuor sequentia desunt.

Ἐς τὰ Τανάγρα] Hoc Schol. deest.

CAP. 42. Μηδετ. οἰκεῖν τὸ χωρ.] Hoc Schol. et sex sequentia vsque ad Ὥστε χαλεπῶς desunt.

CAP. 43. Εὐθὺς ἐνέκειντο] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Ἀξιώματι δὲ προγ., quod refertur in codice nostro ad med. fere cap. ad v. τοῦ πάππου etc. deest v. εὐγενείᾳ.

Μᾶλλον χωρεῖν] Hoc Schol. et quinque sequentia desunt.

CAP. 44. Καθεσῶτας αὐτοὺς] Hoc Schol. et duo sequentia desunt.

CAP. 45. Καὶ ὡς αὐτ. — πάντ.] Hoc Schol. et nouem sequentia vsque ad Εὐθὺς παραγ. desunt.

CAP. 46. Καὶ ἐπισχ. Ἀργ.] Hoc Schol. et sex sequentia desunt.

CAP. 47. Ἐπὶ Ἀθηναίους] Hoc Schol. et quatuor sequentia desunt.

Ἡ βουλὴ — ἀρχαὶ] Hoc Schol. sic leg.: ἐν Ἀθήναις, ἡ βουλή· αἱ ἔνδημοι ἀρχαὶ, οἱ πρυτάνεις. ἐν Ἄργει, ἡ βουλὴ. οἱ ὀγδοήκοντα αἱ ἀρτύναι· ἐν Μαντινείᾳ. οἱ δημιοργοί· ἡ βουλὴ αἱ ἄλλαι ἀρχαί· οἱ θεωροὶ, οἱ πολέμαρχοι ἐν Ἤλιδι, οἱ δημιοργοὶ, οἱ τὰ τέλη ἔχοντες οἱ ἑξακόσιοι οἱ θεσμοφύλακες.

CAP. 48. Οὐκ ἀπείρηντο] Hoc et sequ. Schol. desunt.

CAP. 49. Ἦν ἐν τῷ Ὀλυμπ.] Hoc Schol. et tria sequentia desunt.

In Schol. ad Οἱ δὲ Λακεδ. ὑπελ. v. ἐκ διαδοχῆς ἀπεκρίνοντο desunt.

Καὶ ὃ τῷ θεῷ γίγν.] Hoc Schol. deest.

CAP. 50. Ὡς δ' οὐκ ἐσήκουον] Hoc Schol. et quinque sequentia desunt.

Ὑπέμενον τὴν ἑορτήν] Hoc Schol. et sequ. desunt.

Καὶ ἡ ἑορτὴ — διῆλθε] Hoc Schol. deest.

CAP. 51. In Schol. ad Οὐ γὰρ — γῇ v. ἀντὶ τοῦ desunt.

Τὸ χωρίον] Hoc Schol. deest.

CAP. 52. In Schol. ad Ὡς δὲ καλ. — ἐξέπ. v. οἱ Βοιωτοὶ desunt.

Καὶ τῶν αὐτόθεν] Hoc Schol. et tria sequentia desunt.

CAP. 53. Καὶ ἄνευ τῆς αἰτίας] Hoc Schol. et sequens desunt.

CORRIGENDA.

P. 6. Col. 1. n. 1. vf. 6. *Aut*, l. at.

Tom. I. pag. 103. Not. Col. 2. n. penult. ad vv. ὀλίγ. ἀμ.) lege: ἢ ὥ. ἀμ. (scil. δύνασθαι.) Ita cap. 51. τακτεινὴ ἐγκαρτερεῖν, i. e. ταπεινοτέρα, ἢ ὥ. ἐχκ.

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

PA
4453
A2
1790
v.1